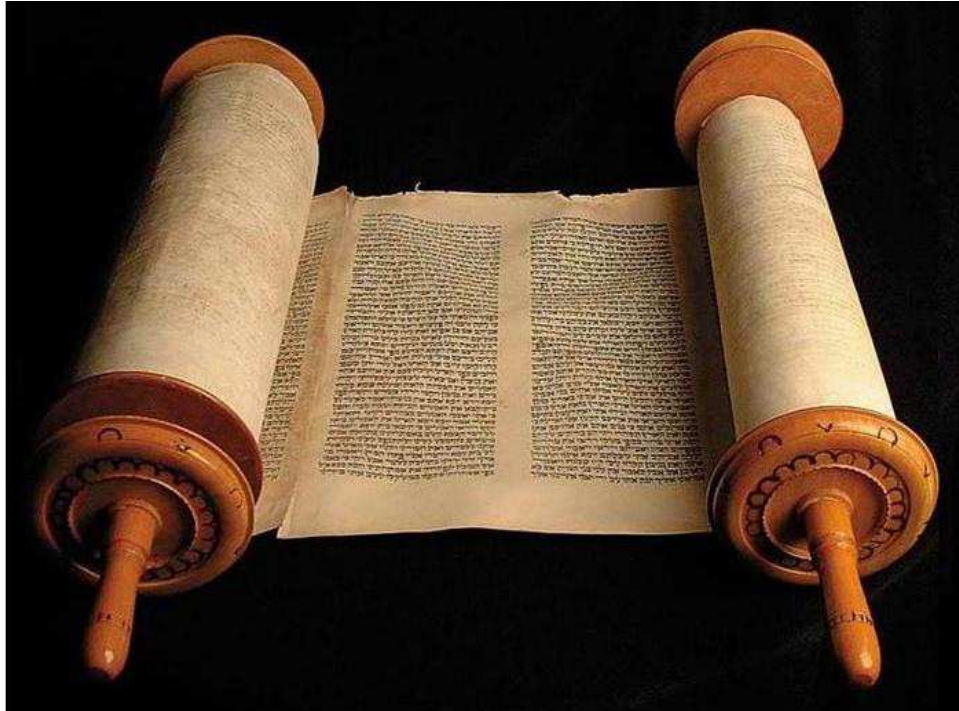

EBDOMHKONTA, SEPTUAGINTA o LXX

Prima traduzione greca delle Sacre Scritture

ANTICO TESTAMENTO

(ancora oggi in uso nella Chiesa Ortodossa)

N°	Libro	Abbr.
01	Genesi	Gen
02	Esodo	Eso
03	Levitico	Lev
04	Numeri	Num
05	Deuteronomio	Deu
06	Giosuè	Gse
07	Giudici	Gdc
08	Ruth	Rut
09	I Re	1Re
10	II Re	2Re
11	III Re	3Re
12	IV Re	4Re
13	I Paralipomeni	1Pa
14	II Paralipomeni	2Pa
15	Esdra A	EsA
16	Esdra B	EsB
17	Neemia	Nee
18	Tobia	Tob

N°	Libro	Abbr.
19	Giuditta	Gdt
20	Ester	Est
21	I Maccabei	1Mc
22	II Maccabei	2Mc
23	III Maccabei	3Mc
24	Salmi	Sal
25	Giobbe	Gbe
26	Proverbi	Pro
27	Ecclesiaste	Ecc
28	Cantico dei Cantici	Can
29	Sapienza	Sap
30	Siracide	Sir
31	Osea	Ose
32	Amos	Amo
33	Michea	Mic
34	Gioele	Gle
35	Abdia	Abd
36	Giona	Gna

N°	Libro	Abbr.
37	Naum	Nau
38	Abacuc	Aba
39	Sofonia	Sof
40	Aggeo	Agg
41	Zaccaria	Zac
42	Malachia	Mal
43	Isaia	Isa
44	Geremia	Ger
45	Baruc	Bar
46	Lamentazioni di Geremia	Lam
47	Lettera di Geremia	Let
48	Ezechiele	Eze
49	Susanna (introd. Daniele)	Sus
50	Daniele (da 1:1 a 3:23)	Dan
51	Azaria (fra Dan 3:23 e 3:24)	Aza
52	Daniele (da 3:24 a 12:13)	Dan
53	Bil e il drago (concl. Daniele)	Bil
54	IV Maccabei (appendice)	4Mc

Gen 1:1	ΕΝ αρχή εποίησεν ο Θεός τον ουρανόν και την γην.
Gen 1:2	η δε γη ην άόρατος και ακατασκεύαστος, και σκότος επάνω της αβύσσου, και πνεύμα Θεού επεφέρετο επάνω του ύδατος.
Gen 1:3	και είπεν ο Θεός· γενηθήτω φως· και εγένετο φως.
Gen 1:4	και είδεν ο Θεός το φως, ότι καλόν· και διεχώρισεν ο Θεός ανά μέσον του φωτός και ανά μέσον του σκότους.
Gen 1:5	και εκάλεσεν ο Θεός το φως ημέραν και το σκότος εκάλεσε νύκτα. και εγένετο εσπέρα και εγένετο πρωϊ, ημέρα μία.
Gen 1:6	Και είπεν ο Θεός· γενηθήτω στερεώμα εν μέσω του ύδατος και έστω διαχωρίζον ανά μέσον ύδατος και ύδατος. και εγένετο ούτως.
Gen 1:7	και εποίησεν ο Θεός το στερεώμα, και διεχώρισεν ο Θεός ανά μέσον του ύδατος, ό ην υποκάτω του στερεώματος, και αναμέσον του ύδατος του επάνω του στερεώματος.
Gen 1:8	και εκάλεσεν ο Θεός το στερεώμα ουρανόν. και είδεν ο Θεός, ότι καλόν, και εγένετο εσπέρα και εγένετο πρωϊ, ημέρα δευτέρα.
Gen 1:9	Και είπεν ο Θεός· συναχθήτω το ύδωρ το υποκάτω του ουρανού εις συναγωγήν μίαν, και οφθήτω η ξηρά. και εγένετο ούτως. και συνήχθη το ύδωρ το υποκάτω του ουρανού εις τας συναγωγάς αυτών, και ώφθη η ξηρά.
Gen 1:10	και εκάλεσεν ο Θεός την ξηράν γην και τα συστήματα των υδάτων εκάλεσε θαλάσσας. και είδεν ο Θεός, ότι καλόν.
Gen 1:11	και είπεν ο Θεός· βλαστησάτω η γη βοτάνην χόρτου σπείρον σπέρμα κατά γένος και καθ ' ομοιότητα, και ξύλον κάρπιμον ποιούν καρπόν, ου το σπέρμα αυτού εν αυτω κατά γένος επί της γης. και εγένετο ούτως.
Gen 1:12	και εξήνεγκεν η γη βοτάνην χόρτου σπείρον σπέρμα κατά γένος και καθ ' ομοιότητα, και ξύλον κάρπιμον ποιούν καρπόν, ου το σπέρμα αυτού εν αυτω κατά γένος επί της γης.
Gen 1:13	και είδεν ο Θεός, ότι καλόν. και εγένετο εσπέρα και εγένετο πρωϊ, ημέρα τρίτη.
Gen 1:14	Και είπεν ο Θεός· γενηθήτωσαν φωστήρες εν τω στερεώματι του ουρανού εις φαύσιν επί της γης, του διαχωρίζειν ανά μέσον της ημέρας και ανά μέσον της νυκτός· και έστωσαν εις σημεία και εις καιρούς και εις ημέρας και εις ενιαυτούς·
Gen 1:15	και έστωσαν εις φαύσιν εν τω στερεώματι του ουρανού, ωστε φαίνειν επί της γης. και εγένετο ούτως.
Gen 1:16	και εποίησεν ο Θεός τους δύο φωστήρας τους μεγάλους, τον φωστήρα τον μέγαν εις αρχάς της ημέρας και τον φωστήρα τον ελάσσω εις αρχάς της νυκτός, και τους αστέρας.
Gen 1:17	και έθετο αυτούς ο Θεός εν τω στερεώματι του ουρανού, ωστε φαίνειν επί της γης

Gen 1:18	και άρχειν της ημέρας και της νυκτός και διαχωρίζειν ανά μέσον του φωτός και ανά μέσον του σκότους. και είδεν ο Θεός, ότι καλόν.
Gen 1:19	και εγένετο εσπέρα και εγένετο πρωϊ, ημέρα τετάρτη.
Gen 1:20	Και είπεν ο Θεός· εξαγαγέτω τα ύδατα ερπετά ψυχών ζωών και πετεινά πετόμενα επί της γης κατά το στερέωμα του ουρανού. και εγένετο ούτως.
Gen 1:21	και εποίησεν ο Θεός τα κήτη τα μεγάλα και πάσαν ψυχήν ζώων ερπετών, α εξήγαγε τα ύδατα κατά γένη αυτών, και παν πετεινόν πτερωτόν κατά γένος. και είδεν ο Θεός, ότι καλά.
Gen 1:22	και ευλόγησεν αυτά ο Θεός, λέγων· αυξάνεσθε και πληθύνεσθε και πληρώσατε τα ύδατα εν ταις θαλάσσαις, και τα πετεινά πληθυνέσθωσαν επί της γης.
Gen 1:23	και εγένετο εσπέρα και εγένετο πρωϊ, ημέρα πέμπτη.
Gen 1:24	Και είπεν ο Θεός· εξαγαγέτω η γη ψυχήν ζώσαν κατά γένος, τετράποδα και ερπετά και θηρία της γης κατά γένος. και εγένετο ούτως.
Gen 1:25	και εποίησεν ο Θεός τα θηρία της γης κατά γένος, και τα κτήνη κατά γένος αυτών και πάντα τα ερπετά της γης κατά γένος αυτών. και είδεν ο Θεός, ότι καλά.
Gen 1:26	και είπεν ο Θεός· ποιήσωμεν άνθρωπον κατ ' εικόνα ημετέραν και καθ ' ομοίωσιν, και αρχέτωσαν των ιχθύων της θαλάσσης και των πετεινών του ουρανού και των κτηνών και πάσης της γης και πάντων των ερπετών των ερπόντων επί γης γης.
Gen 1:27	και εποίησεν ο Θεός τον άνθρωπον, κατ ' εικόνα Θεού εποίησεν αυτόν, άρσεν και θήλυ εποίησεν αυτούς.
Gen 1:28	και ευλόγησεν αυτούς ο Θεός, λέγων· αυξάνεσθε και πληθύνεσθε και πληρώσατε την γην και κατακυριεύσατε αυτής και άρχετε των ιχθύων της θαλάσσης και των πετεινών του ουρανού και πάντων των κτηνών και πάσης της γης και πάντων των ερπετών των ερπόντων επί της γης.
Gen 1:29	και είπεν ο Θεός· ιδού δέδωκα υμίν πάντα χόρτον σπόριμον σπείρον σπέρμα, ό εστιν επάνω πάσης της γης, και παν ξύλον, ό έχει εν εαυτω καρπόν σπέρματος σπορίμου, υμίν έσται εις βρώσιν·
Gen 1:30	και πάσι τοις θηρίοις της γης και πάσι τοις πετεινοίς του ουρανού και παντί ερπετω έρποντι επί της γης, ό έχει εν εαυτω ψυχήν ζωής, και πάντα χόρτον χλωρόν εις βρώσιν. και εγένετο ούτως.
Gen 1:31	και είδεν ο Θεός τα πάντα, όσα εποίησε, και ιδού καλά λίαν. και εγένετο εσπέρα και εγένετο πρωϊ, ημέρα έκτη.
Gen 2:1	ΚΑΙ συνετελέσθησαν ο ουρανός και η γη και πας ο κόσμος αυτών.
Gen 2:2	και συνετέλεσεν ο Θεός εν τη ημέρα τη έκτη τα έργα αυτού, α εποίησε, και κατέπαυσε τη ημέρα τη εβδόμη από πάντων των έργων αυτού, ων εποίησε.

Gen 2:3	και ευλόγησεν ο Θεός την ημέραν την εβδόμην και ηγίασεν αυτήν· ότι εν αυτη κατέπαυσεν από πάντων των έργων αυτού, ων ήρξατο ο Θεός ποιήσαι.
Gen 2:4	Αύτη η βίβλος γενέσεως ουρανού και γης, ότε εγένετο· ή ημέρα εποίησε Κύριος ο Θεός τον ουρανό και την γην
Gen 2:5	και παν χλωρόν αγρού προ του γενέσθαι επί της γης και πάντα χόρτον αγρού προ του ανατείλαι· ου γαρ έβρεξεν ο Θεός επί την γην, και άνθρωπος ουκ ην εργάζεσθαι αυτήν·
Gen 2:6	πηγή δε ανέβαινεν εκ της γης και επότιζε παν το πρόσωπον της γης.
Gen 2:7	και έπλασεν ο Θεός τον άνθρωπον, χουν από της γης, και ενεφύσησεν εις το πρόσωπον αυτού πνοήν ζωής, και εγένετο ο άνθρωπος εις ψυχήν ζώσαν.
Gen 2:8	Και εφύτευσεν ο Θεός παράδεισον εν Εδέμ κατά ανατολάς και έθετο εκεί τον άνθρωπον, ον έπλασε.
Gen 2:9	και εξανέτειλεν ο Θεός έτι εκ της γης παν ξύλον ωραίον εις όρασιν και καλόν εις βρώσιν και το ξύλον της ζωής εν μέσω του παραδείσου και το ξύλον του ειδέναι γνωστόν καλού και πονηρού.
Gen 2:10	ποταμός δε εκπορεύεται εξ Εδέμ ποτίζειν τον παράδεισον· εκείθεν αφορίζεται εις τέσσαρας αρχάς.
Gen 2:11	όνομα τω ενί Φισών· ούτος ο κυκλών πάσαν την γην Ευιλάτ, εκεί ου εστι το χρυσίον·
Gen 2:12	το δε χρυσίον της γης εκείνης καλόν· και εκεί εστιν ο άνθραξ και ο λίθος ο πράσινος.
Gen 2:13	και όνομα τω ποταμω τω δευτέρω Γεών· ούτος ο κυκλών πάσαν την γην Αιθιοπίας.
Gen 2:14	και ο ποταμός ο τρίτος Τίγρις· ούτος ο προπορευόμενος κατέναντι Ασσυρίων. ο δε ποταμός ο τέταρτος Ευφράτης.
Gen 2:15	Και έλαβε Κύριος ο Θεός τον άνθρωπον, ον έπλασε, και έθετο αυτόν εν τω παραδείσω της τρυφής, εργάζεσθαι αυτόν και φυλάσσειν.
Gen 2:16	και ενετείλατο Κύριος ο Θεός τω Αδάμ λέγων· από παντός ξύλου του εν τω παραδείσω βρώσει φαγή,
Gen 2:17	από δε του ξύλου του γινώσκειν καλόν και πονηρόν, ου φάγεσθε απ' αυτού· ή δ' αν ημέρα φάγητε απ' αυτού, θανάτω αποθανείσθε.
Gen 2:18	Και ειπε Κύριος ο Θεός· ου καλόν είναι τον άνθρωπον μόνον· ποιήσωμεν αυτω βοηθόν κατ' αυτόν.
Gen 2:19	και έπλασεν ο Θεός έτι εκ της γης πάντα τα θηρία του αγρού και πάντα τα πετεινά του ουρανού και ήγαγεν αυτά προς τον Αδάμ, ιδείν τι καλέσει αυτά. και παν ό εάν εκάλεσεν αυτό Αδάμ ψυχήν ζώσαν, τούτο όνομα αυτω.

Gen 2:20	και εκάλεσεν Αδάμ ονόματα πάσι τοις κτήνεσι και πάσι τοις πετεινοίς του ουρανού και πάσι τοις θηρίοις του αγρού· τω δε Αδάμ ουχ ευρέθη βοηθός όμοιος αυτω.
Gen 2:21	και επέβαλεν ο Θεός έκστασιν επί τον Αδάμ, και ύπνωσε· και έλαβε μίαν των πλευρών αυτου και ανεπλήρωσε σάρκα αντ ' αυτης.
Gen 2:22	και ωκοδόμησεν ο Θεός την πλευράν, ην έλαβεν από του Αδάμ, εις γυναίκα και ήγαγεν αυτην προς τον Αδάμ.
Gen 2:23	και είπεν Αδάμ· τούτο νυν οστούν εκ των οστέων μου και σάρξ εκ της σαρκός μου· αυτη κληθήσεται γυνή, ότι εκ του ανδρός αυτης ελήφθη αυτη·
Gen 2:24	ένεκεν τούτου καταλείπει άνθρωπος τον πατέρα αυτου και την μητέρα και προσκολληθήσεται προς την γυναίκα αυτου, και έσονται οι δύο εις σάρκα μίαν.
Gen 2:25	και ήσαν οι δύο γυμνοί, ό τε Αδάμ και η γυνή αυτου, και ουκ ησχύνοντο.
Gen 3:1	Ο δε όφισ ην φρονιμώτατος πάντων των θηρίων των επί της γης, ων εποίησε Κύριος ο Θεός. και είπεν ο όφισ τη γυναικί· τι ότι είπεν ο Θεός, ου μη φάγητε από παντός ξύλου του παραδείσου;
Gen 3:2	και είπεν η γυνή τω όφει· από καρπού του ξύλου του παραδείσου φαγούμεθα,
Gen 3:3	από δε του καρπού του ξύλου, ό εστιν εν μέσω του παραδείσου, είπεν ο Θεός, ου φάγεσθε απ ' αυτου, ου δε μη άψησθε αυτου, ίνα μη αποθάνητε.
Gen 3:4	και είπεν ο όφισ τη γυναικί· ου θανάτω αποθανείσθε·
Gen 3:5	ήδει γαρ ο Θεός, ότι ή αν ημέρα φάγητε απ ' αυτου, διανοιχθήσονται υμών οι οφθαλμοί και έσεσθε ως θεοί, γινώσκοντες καλόν και πονηρόν.
Gen 3:6	και είδεν η γυνή, ότι καλόν το ξύλον εις βρώσιν και ότι αρεστόν τοις οφθαλμοίς ιδείν και ωραίόν εστι του κατανοήσαι, και λαβούσα από του καρπού αυτου έφαγε· και έδωκε και τω ανδρί αυτης μετ ' αυτης, και έφαγον.
Gen 3:7	και διηνοιχθησαν οι οφθαλμοί των δύο, και έγνωσαν ότι γυμνοί ήσαν, και έρραψαν φύλλα συκής και εποίησαν εαυτοίς περιζώματα.
Gen 3:8	Και ήκουσαν της φωνής Κυριου του Θεου περιπατούντος εν τω παραδείσω το δειλινόν, και εκρύβησαν ό τε Αδάμ και η γυνή αυτου από προσώπου Κυριου του Θεου εν μέσω του ξύλου του παραδείσου.
Gen 3:9	και εκάλεσε Κύριος ο Θεός τον Αδάμ και είπεν αυτω· Αδάμ, που ει;
Gen 3:10	και είπεν αυτω· της φωνής σου ήκουσα περιπατούντος εν τω παραδείσω και εφοβήθην, ότι γυμνός ειμι, και εκρύβην.
Gen 3:11	και είπεν αυτω ο Θεός· τις ανήγγειλέ σοι ότι γυμνός ει, ει μη από του ξύλου, ου ενετειλάμην σοι τούτου μόνου μη φαγείν, απ ' αυτου έφαγες;
Gen 3:12	και είπεν ο Αδάμ· η γυνή, ην έδωκας μετ ' εμου, αυτη μοι έδωκεν από του ξύλου, και έφαγον.

Gen 3:13	και ειπε Κυριος ο Θεος τη γυναικι· τι τούτο εποίησας; και ειπεν η γυνή· ο όφεις ηπάτησέ με, και έφαγον.
Gen 3:14	και ειπε Κυριος ο Θεός τω όφει· ότι εποίησας τούτο, επικατάρατος συ από πάντων των κτηνών και από πάντων των θηριών των επί της γης· επί τω στήθει σου και τη κοιλία πορεύση και γην φαγή πάσας τας ημέρας της ζωής σου.
Gen 3:15	και έχθραν θήσω ανά μέσον σου και ανά μέσον της γυναικός και ανά μέσον του σπέρματός σου και ανά μέσον του σπέρματος αυτής· αυτός σου τηρήσει κεφαλήν, και συ τηρήσεις αυτού πτέρναν.
Gen 3:16	και τη γυναικι ειπε· πληθύνων πληθυνώ τας λύπας σου και τον στεναγμόν σου· εν λύπαις τέξη τέκνα, και προς τον άνδρα σου η αποστροφή σου, και αυτός σου κυριεύσει.
Gen 3:17	τω δε Αδάμ ειπεν· ότι ήκουσας της φωνής της γυναικός σου και έφαγες από του ξύλου, ου ενετειλάμην σοι τούτου μόνου μη φαγείν, απ ' αυτού έφαγες, επικατάρατος η γη εν τοις έργοις σου· εν λύπαις φαγή αυτήν πάσας τας ημέρας της ζωής σου·
Gen 3:18	ακάνθας και τριβόλους ανατελεί σοι, και φαγή τον χόρτον του αγρού.
Gen 3:19	εν ιδρώτι του προσώπου σου φαγή τον άρτον σου, έως του αποστρέψαι σε εις γην γην, εξ ης ελήφθης, ότι γη ει και εις γην απελεύση·
Gen 3:20	και εκάλεσεν Αδάμ το όνομα της γυναικός αυτού Ζωή, ότι αύτη μήτηρ πάντων των ζώντων.
Gen 3:21	Και εποίησε Κυριος ο Θεός τω Αδάμ και τη γυναικι αυτού χιτώνας δερματίνας και ενέδυσεν αυτούς.
Gen 3:22	και ειπεν ο Θεός· ιδού Αδάμ γέγονεν ως εις εξ ημών, του γινώσκειν καλόν και πονηρόν· και νυν μη ποτε εκτείνη την χείρα αυτού και λάβη από του ξύλου της ζωής και φάγη και ζήσεται εις τον αιώνα.
Gen 3:23	και εξαπέστειλεν αυτόν Κυριος ο Θεός εκ του παραδείσου της τρυφής εργαζεσθαι την γην, εξ ης ελήφθη.
Gen 3:24	και εξέβαλε τον Αδάμ και κατώκισεν αυτόν απέναντι του παραδείσου της τρυφής και έταξε τα Χερουβίμ και την φλογίνην ρομφαίαν την στρεφομένην φυλάσσειν την οδόν του ξύλου της ζωής.
Gen 4:1	ΑΔΑΜ δε έγνω Εύαν την γυναίκα αυτού, και συλλαβούσα έτεκε τον Κάϊν και ειπεν· εκτησάμην άνθρωπον δια του Θεού.
Gen 4:2	και προσέθηκε τεκείν το αδελφόν αυτού, τον Άβελ. και εγένετο Άβελ ποιμήν προβάτων, Κάϊν δε ην εργαζόμενος την γην.
Gen 4:3	και εγένετο μεθ ' ημέρας ήνεγκε Κάϊν από των καρπών της γης θυσίαν τω Κυρίω,
Gen 4:4	και Άβελ ήνεγκε και αυτός από των πρωτοτόκων των προβάτων αυτού και από των στεάτων αυτών. και επείδεν ο Θεός επί Άβελ και επί τοις δώροις αυτού,

Gen 4:5	επί δε Κάϊν και επί ταις θυσίαις αυτού ου προσέσχε. και ελυπήθη Κάϊν λίαν, και συνέπεσε τω προσώπω αυτού.
Gen 4:6	και είπε Κύριος ο Θεός τω Κάϊν· ίνα τι περίλυπος εγένου, και ίνα τι συνέπεσε το πρόσωπόν σου;
Gen 4:7	ουκ εάν ορθώς προσενέγκης, ορθώς δε μη διέλης, ήμαρτες; ησύχασον· προς σε η αποστροφή αυτού, και συ άρξεις αυτού.
Gen 4:8	και είπε Κάϊν προς Άβελ τον αδελφόν αυτού· διέλθωμεν εις το πεδίον. και εγένετο εν τω είναι αυτούς εν τω πεδίω, ανέστη Κάϊν επί Άβελ τον αδελφόν αυτού και απέκτεινεν αυτόν.
Gen 4:9	και είπε Κύριος ο Θεός προς Κάϊν· που έστιν Άβελ ο αδελφός σου; και είπεν· ου γινώσκω· μη φύλαξ του αδελφού μου ειμί εγώ;
Gen 4:10	και είπε Κύριος· τι πεποίηκας; φωνή αίματος του αδελφού σου βοά προς με εκ της γης.
Gen 4:11	και νυν επικατάρατος συ από της γης, ή έχανε το στόμα αυτής δέξασθαι το αίμα του αδελφού σου εκ της χειρός σου·
Gen 4:12	ότε εργά την γην, και ου προσθήσει την ισχύν αυτής δούναί σοι· στένων και τρέμων έση επί της γης.
Gen 4:13	και είπε Κάϊν προς Κύριον τον Θεόν· μείζων η αιτία μου του αφεθίναί με·
Gen 4:14	ει εκβάλλεις με σήμερα από προσώπου της γης και από του προσώπου σου κρυβήσομαι, και έσομαι στένων και τρέμων επί της γης, και έσται πας ο ευρίσκων με, αποκτενεί με.
Gen 4:15	και είπεν αυτω Κύριος ο Θεός· ουχ ούτως, πας ο αποκτείνας Κάϊν επτά εκδικούμενα παραλύσει. και έθετο Κύριος ο Θεός σημείον τω Κάϊν του μη ανελείν αυτόν πάντα τον ευρίσκοντα αυτόν.
Gen 4:16	εξήλθε δε Κάϊν από προσώπου του Θεού και ώκησεν εν γη Ναϊδ κατέναντι Εδέμ.
Gen 4:17	Και έγνω Κάϊν την γυναίκα αυτού, και συλλαβούσα έτεκε τον Ενώχ. και ην οικοδομών πόλιν και επωνόμασε την πόλιν επί τω ονόματι του υιού αυτού, Ενώχ.
Gen 4:18	εγεννήθη δε τω Ενώχ Γαιϊδάδ, και Γαιϊδάδ εγέννησε τον Μαλελεήλ, και Μαλελεήλ εγέννησε τον Μαθουσάλα, και Μαθουσάλα εγέννησε τον Λάμεχ.
Gen 4:19	και έλαβεν εαυτω Λάμεχ δύο γυναίκας, όνομα τη μια Αδά, και όνομα τη δευτέρα Σελλά.
Gen 4:20	και έτεκεν Αδά τον Ιωβήλ· ούτος ην πατήρ οικούντων εν σκηναίς κτηνοτροφων.
Gen 4:21	και όνομα τω αδελφω αυτού Ιουβάλ· ούτος ην ο καταδείξας ψαλτήριον και κιθάραν.
Gen 4:22	Σελλά δε και αυτή έτεκε τον Θόβελ, και ην σφυροκόπος χαλκεύς χαλκού και

	σιδήρου· αδελφή δε Θόβελ Νοεμά.
Gen 4:23	είπε δε Λάμεχ ταις εαυτού γυναιξίν· Αδά και Σελλά, ακούσατέ μου της φωνής, γυναίκες Λάμεχ, ενωτίσασθέ μου τους λόγους, ότι άνδρα απέκτεινα εις τραύμα εμοί και νεανίσκον εις μώλωπα εμοί·
Gen 4:24	ότι επτάκις εκδεδίκηται εκ Κάϊν, εκ δε Λάμεχ εβδομηκοντάκις επτά.
Gen 4:25	Έγνω δε Αδάμ Εύαν την γυναίκα αυτού, και συλλαβούσα έτεκεν υιόν, και επωνόμασε το όνομα αυτού Σηθ, λέγουσα· εξανέστησε γαρ μοι ο Θεός σπέρμα έτερον αντί Άβελ, ον απέκτεινε Κάϊν.
Gen 4:26	και τω Σηθ εγένετο υιος, επωνόμασε δε το όνομα αυτού Ενώς· ούτος ήλπισεν επικαλείσθα το όνομα Κυρίου του Θεού.
Gen 5:1	ΑΥΤΗ η βίβλος γενέσεως ανθρωπων· ή ημέρα εποίησεν ο Θεός τον Αδάμ, κατ ' εικόνα Θεού εποίησεν αυτόν·
Gen 5:2	άρσεν και θήλυ εποίησεν αυτούς και ευλόγησεν αυτούς· και επωνόμασε το όνομα αυτού Αδάμ, ή ημέρα εποίησεν αυτούς·
Gen 5:3	έζησε δε Αδάμ τριάκοντα και διακόσια έτη, και εγέννησε κατά την ιδέαν αυτού και κατά την εικόνα αυτού και επωνόμασε το όνομα αυτού Σηθ.
Gen 5:4	εγένοντο δε αι ημέραι του Αδάμ, ας έζησε μετά το γεννήσαι αυτόν τον Σηθ, έτη επτακόσια, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας.
Gen 5:5	και εγένοντο πάσαι αι ημέραι Αδάμ, ας έζησε, τριάκοντα και εννακόσια έτη, και απέθανεν.
Gen 5:6	Έζησε δε Σηθ πέντε και διακόσια έτη και εγέννησε τον Ενώς.
Gen 5:7	και έζησε Σηθ μετά το γεννήσαι αυτόν τον Ενώς επτά έτη και επτακόσια και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας.
Gen 5:8	και εγένοντο πάσαι αι ημέραι Σηθ δώδεκα και εννακόσια έτη, και απέθανε.
Gen 5:9	Και έζησεν Ενώς έτη εκατόν ενενήκοντα και εγέννησε τον Καϊνάν.
Gen 5:10	και έζησεν Ενώς μετά το γεννήσαι αυτόν τον Καϊνάν πεντεκαίδεκα έτη και επτακόσια και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας.
Gen 5:11	και εγένοντο πάσαι αι ημέραι Ενώς πέντε έτη και εννακόσια, και απέθανε.
Gen 5:12	Και έζησε Καϊνάν εβδομήκοντα και εκατόν έτη, και εγέννησε τον Μαλελεήλ.
Gen 5:13	και έζησε Καϊνάν μετά το γεννήσαι αυτόν τον Μαλελεήλ τεσσαράκοντα και επτακόσια έτη και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας.
Gen 5:14	και εγένοντο πάσαι αι ημέρα Καϊνάν δέκα έτη και εννακόσια, και απέθανε.
Gen 5:15	Και έζησε Μαλελεήλ πέντε και εξήκοντα και εκατόν έτη και εγέννησε τον Ιάρεδ.
Gen 5:16	και έζησε Μαλελεήλ μετά το γεννήσαι αυτόν τον Ιάρεδ έτη τριάκοντα και

	επτακόσια και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας.
Gen 5:17	και εγένοντο πάσαι αι ημέραι Μαλελεήλ, έτη πέντε και ενενήκοντα και οκτακόσια, και απέθανε.
Gen 5:18	Και έζησεν Ιάρεδ δύο και εξήκοντα έτη και εκατόν και εγέννησε τον Ενώχ.
Gen 5:19	και έζησεν Ιάρεδ μετά το γεννήσαι αυτόν τον Ενώχ οκτακόσια έτη και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας.
Gen 5:20	και εγένοντο πάσαι αι ημέραι Ιάρεδ δύο και εξήκοντα και εννακόσια έτη, και απέθανε.
Gen 5:21	Και έζησεν Ενώχ πέντε και εξήκοντα και εκατόν έτη και εγέννησε τον Μαθουσάλα.
Gen 5:22	ευηρέστησε δε Ενώχ τω Θεω μετά το γεννήσαι αυτόν τον Μαθουσάλα διακόσια έτη και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας.
Gen 5:23	και εγένοντο πάσαι αι ημέραι Ενώχ πέντε και εξήκοντα και τριακόσια έτη.
Gen 5:24	και ευηρέστησεν Ενώχ τω Θεω και ουχ ευρίσκετο, ότι μετέθηκεν αυτόν ο Θεός.
Gen 5:25	Και έζησε Μαθουσάλα επτά έτη και εξήκοντα και εκατόν και εγέννησε τον Λάμεχ.
Gen 5:26	και έζησε Μαθουσάλα μετά το γεννήσαι αυτόν τον Λάμεχ δύο και οκτακόσια έτη και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας.
Gen 5:27	και εγένοντο πάσαι αι ημέραι Μαθουσάλα, ας έζησεν, εννέα και εξήκοντα και εννακόσια έτη, και απέθανε.
Gen 5:28	Και έζησε Λάμεχ οκτώ και ογδοήκοντα και εκατόν έτη και εγέννησεν υιόν.
Gen 5:29	και επωνόμασε το όνομα αυτού Νώε λέγων· ούτος διαναπαύσει ημάς από των έργων ημών και από των λυπών των χειρών ημών και από της γης, ης κατηράσατο Κύριος ο Θεός.
Gen 5:30	και έζησε Λάμεχ μετά το γεννήσαι αυτόν τον Νώε πεντακόσια και εξήκοντα και πέντε έτη και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας.
Gen 5:31	και εγένοντο πάσαι αι ημέραι Λάμεχ επτακόσια και πενήκοντα τρία έτη, και απέθανε.
Gen 5:32	Και ην Νώε ετών πεντακοσίων και εγέννησε τρεις υιούς, τον Σημ, τον Χαμ, και τον Ιάφεθ.
Gen 6:1	ΚΑΙ εγένετο ηνίκα ήρξαντο οι άνθρωποι πολλοί γίνεσθαι επί της γης, και θυγατέρες εγεννήθησαν αυτοίς.
Gen 6:2	ιδόντες δε οι υιοί του Θεού τας θυγατέρας των ανθρώπων ότι καλοί εισιν, έλαβον εαυτοίς γυναίκας από πασών, ων εξελέξαντο.
Gen 6:3	και είπε Κύριος ο Θεός· ου μη καταμείνη το πνεύμά μου εν τοις ανθρώποις

	τούτοις εις τον αιώνα δια το είναι αυτούς σάρκα, έσονται δε αι ημέραι αυτών εκατόν είκοσιν έτη.
Gen 6:4	οι δε γίγαντες ήσαν επί της γης εν ταις ημέραις εκείναις· και μετ ' εκείνο, ως αν εισεπορεύοντο οι υιοί του Θεού προς τας θυγατέρας των ανθρώπων, και εγεννώσαν εαυτοίς· εκείνοι ήσαν οι γίγαντες οι απ ' αιώνος, οι άνθρωποι οι ονομαστοί.
Gen 6:5	Ιδών δε Κύριος ο Θεός, ότι επληθύνθησαν αι κακίαι των ανθρώπων επί της γης και πας τις διανοείται εν τη καρδιά αυτού επιμελώς επί τα πονηρά πάσας τας ημέρας,
Gen 6:6	και ενεθυμήθη ο Θεός ότι εποίησε τον άνθρωπον επί της γης, και διενόηθη.
Gen 6:7	και είπεν ο Θεός· απαλείψω τον άνθρωπον, ον εποίησα από προσώπου της γης, από ανθρώπου έως κτήνους και από ερπετών έως πετεινών του ουρανού, ότι μετεμελήθην ότι εποίησα αυτούς.
Gen 6:8	Νώε δε εύρε χάριν εναντίον Κυρίου του Θεού.
Gen 6:9	Αύται δε αι γενέσεις Νώε· Νώε άνθρωπος δίκαιος, τέλειος ων εν τη γενεά αυτού· τω Θεω ευηρέστησε Νώε.
Gen 6:10	εγέννησε δε Νώε τρεις υιούς, τον Σημ, τον Χαμ, τον Ιάφεθ.
Gen 6:11	εφθάρη δε η γη εναντίον του Θεού, και επλήσθη η γη αδικίας.
Gen 6:12	και είδε Κύριος ο Θεός την γην, και ην κατεφθαρμένη, ότι κατέφθειρε πάσα σάρξ την οδόν αυτού επί της γης.
Gen 6:13	και είπε Κύριος ο Θεός τω Νώε· καιρός παντός ανθρώπου ήκει εναντίον μου, ότι επλήσθη η γη αδικίας απ ' αυτών, και ιδού εγώ καταφθείρω αυτούς και την γην.
Gen 6:14	ποιήσον ουν σεαυτω κιβωτόν εκ ξύλων τετραγώνων· νοσσιάς ποιήσεις την κιβωτόν και ασφαλώσεις αυτήν έσωθεν και έξωθεν τη ασφάλτω.
Gen 6:15	και ούτω ποιήσεις την κιβωτόν· τριακοσίων πήχεων το μήκος της κιβωτού και πεντήκοντα πήχεων το πλάτος και τριάκοντα πήχεων το ύψος αυτής·
Gen 6:16	επισυνάγων ποιήσεις την κιβωτόν και εις πήχυν συντελέσεις αυτήν άνωθεν· την δε θύραν της κιβωτού ποιήσεις εκ πλαγίων· κατάγαια διώροφα και τριώροφα ποιήσεις αυτήν.
Gen 6:17	εγώ δε ιδού επάγω τον κατακλυσμόν, ύδωρ επί την γην καταφθείραι πάσαν σάρκα, εν ή εστι πνεύμα ζωής, υποκάτω του ουρανού· και όσα εάν ή επί της γης, τελευτήσει.
Gen 6:18	και στήσω την διαθήκην μου μετά σου· εισελεύση δε εις την κιβωτόν συ και οι υιοί σου και η γυνή σου και αι γυναίκες των υιών σου μετά σου.
Gen 6:19	και από πάντων των κτηνών και από πάντων των ερπετών και από πάντων των θηρίων και από πάσης σαρκός, δύο δύο από πάντων εισάξεις εις την κιβωτόν, ίνα τρέφης μετά σεαυτού· άρσεν και θήλυ έσονται.

Gen 6:20	από πάντων των ορνέων των πετεινών κατά γένος, και από πάντων των κτηνών κατά γένος και από πάντων των ερπετών των ερπόντων επί της γης κατά γένος αυτών, δύο δύο από πάντων εισελεύονται προς σε τρέφεσθαι μετά σου, άρσεν και θήλυ.
Gen 6:21	συ δε λήψη σεαυτω από πάντων των βρωμάτων, α έδεσθε, και συνάξεις προς σεαυτόν, και έσται σοι και εκείνοις φαγείν.
Gen 6:22	και εποίησε Νώε πάντα, όσα ενετείλατο αυτω Κύριος ο Θεός, ούτως εποίησε.
Gen 7:1	ΚΑΙ είπε Κύριος ο Θεός προς Νώε· είσελθε συ και πας ο οίκός σου εις την κιβωτόν, ότι σε είδον δίκαιον εναντίον μου εν τη γενεά ταύτη.
Gen 7:2	από δε των κτηνών των καθαρών εισάγαγε προς σε επτά επτά, άρσεν και θήλυ, από δε των κτηνών των μη καθαρών δύο δύο, άρσεν και θήλυ,
Gen 7:3	και από των πετεινών του ουρανού των καθαρών επτά επτά, άρσεν και θήλυ, και από πάντων των πετεινών των μη καθαρών δύο δύο, άρσεν και θήλυ, διαθρέψαι σπέρμα επί πάσαν την γην.
Gen 7:4	έτι γαρ ημερών επτά εγώ επάγω υετόν επί την γην τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας και εξαλείψω παν το ανάστημα, ό εποίησα, από προσώπου πάσης της γης.
Gen 7:5	και εποίησε Νώε πάντα, όσα ενετείλατο αυτω Κύριος ο Θεός.
Gen 7:6	Νώε δε ην ετών εξακοσίων, και ο κατακλυσμός του ύδατος εγένετο επί της γης.
Gen 7:7	εισήλθε δε Νώε και οι υιοί αυτού και η γυνή αυτού και αι γυναίκες των υιών αυτού μετ' αυτού εις την κιβωτόν δια το ύδωρ του κατατακλυσμού.
Gen 7:8	και από των πετεινών των καθαρών και από των πετεινών των μη καθαρών και από των κτηνών των καθαρών και από των κτηνών των μη καθαρών και από πάντων των ερπόντων επί της γης
Gen 7:9	δύο δύο εισήλθον προς Νώε εις την κιβωτόν, άρσεν και θήλυ, καθά ενετείλατο ο Θεός τω Νώε.
Gen 7:10	και εγένετο μετά τας επτά ημέρας και το ύδωρ του κατακλυσμού εγένετο επί της γης.
Gen 7:11	εν τω εξακοσιοστω έτει εν τη ζωή του Νώε, του δευτέρου μηνός, εβδόμη και εικάδι του μηνός, τη ημέρα ταύτη ερράγησαν πάσαι αι πηγαί της αβύσσου, και οι καταρράκται του ουρανού ηνεώχθησαν.
Gen 7:12	και εγένετο υετός επί της γης τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας.
Gen 7:13	εν τη ημέρα ταύτη εισήλθε Νώε, Σημ, Χαμ, Ιάφεθ, οι υιοί Νώε, και η γυνή Νώε και αι τρεις γυναίκες των υιών αυτού μετ' αυτού εις την κιβωτόν.
Gen 7:14	και πάντα τα θηρία κατά γένος και πάντα τα κτήνη κατά γένος και παν ερπετόν κινούμενον επί της γης κατά γένος και παν όρνεον πετεινόν κατά γένος αυτού

Gen 7:15	εισήλθον προς Νώε εις την κιβωτόν, δύο δύο άρσεν και θήλυ από πάσης σαρκός, εν ω εστι πνεύμα ζωής.
Gen 7:16	και τα εισπορευόμενα άρσεν και θήλυ από πάσης σαρκός εισήλθε, καθά ενετείλατο ο Θεός τω Νώε. και έκλεισε Κύριος ο Θεός την κιβωτόν έξωθεν αυτού.
Gen 7:17	Και εγένετο ο κατακλυσμός τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας επί της γης, και επεπληθύνθη το ύδωρ και επήρε την κιβωτόν, και υψώθη από της γης.
Gen 7:18	και επεκράτει το ύδωρ και επληθύνετο σφόδρα επί της γης, και επεφέρετο η κιβωτός επάνω του ύδατος.
Gen 7:19	το δε ύδωρ επεκράτει σφόδρα σφόδρα επί της γης και εκάλυψε πάντα τα όρη τα υψηλά, α ην υποκάτω του ουρανού·
Gen 7:20	πεντεκαίδεκα πήχεις υπεράνω υψώθη το ύδωρ και επεκάλυψε πάντα τα όρη τα υψηλά.
Gen 7:21	και απέθανε πάσα σάρξ κινουμένη επί της γης των πετεινών και των κτηνών και από θηρίων και παν ερπετόν κινούμενον επί της γης και πας άνθρωπος.
Gen 7:22	και πάντα, όσα έχει πνοήν ζωής, και παν, ό ην επί της ξηράς, απέθανε.
Gen 7:23	και εξήλειψε παν το ανάστημα, ό ην επί προσώπου της γης, από ανθρώπου έως κτήνους και ερπετών και των πετεινών του ουρανού, και εξηλείφθησαν από της γης· και κατελείφθη μόνος Νώε και οι μετ ' αυτού εν τη κιβωτω.
Gen 7:24	και υψώθη το ύδωρ επί της γης ημέρας εκατόν πενήκοντα.
Gen 8:1	ΚΑΙ ανεμνήσθη ο Θεός του Νώε και πάντων των θηρίων και πάντων των κτηνών και πάντων των πετεινών και πάντων των ερπετών των ερπόντων, όσα ην μετ ' αυτού εν τη κιβωτω, και επήγαγεν ο Θεός πνεύμα επί την γην, και εκόπασε το ύδωρ,
Gen 8:2	και επεκαλύφθησαν αι πηγαί της αβύσσου και οι καταρράκται του ουρανού, και συνεσχέθη ο υετός από του ουρανού.
Gen 8:3	και ενεδίδου το ύδωρ πορευόμενον από της γης, και ηλαττονούτο το ύδωρ μετά πενήκοντα και εκατόν ημέρας.
Gen 8:4	και εκάθισεν η κιβωτός εν μηνί τω εβδόμω, εβδόμη και εικάδι του μηνός, επί τα όρη τα Αραράτ.
Gen 8:5	το δε ύδωρ ηλαττονούτο έως του δεκάτου μηνός· και εν τω δεκάτω μηνί, τη πρώτη του μηνός, ώφθησαν αι κεφαλαί των ορέων.
Gen 8:6	και εγένετο μετά τεσσαράκοντα ημέρας ηνέωξε Νώε την θυρίδα της κιβωτού, ην εποίησε, και απέστειλε τον κόρακα του ιδείν, ει κεκόπακε το ύδωρ·
Gen 8:7	και εξελθών, ουκ ανέστρεψεν έως του ξηρανθήναι το ύδωρ από της γης.

Gen 8:8	και απέστειλε την περιστεράν οπίσω αυτού ιδείν, ει κεκόπακε το ύδωρ από της γης.
Gen 8:9	και ουχ ευρούσαι η περιστερά ανάπαυσιν τοις ποσίν αυτής, ανέστρεψε προς αυτόν εις την κιβωτόν, ότι ύδωρ ην επί παν το πρόσωπον της γης, και εκτείνας την χείρα έλαβεν αυτήν, και εισήγαγεν αυτήν προς εαυτόν εις την κιβωτόν.
Gen 8:10	και επισχών έτι ημέρας επτά ετέρας, πάλιν εξαπέστειλε την περιστεράν εκ της κιβωτού.
Gen 8:11	και ανέστρεψε προς αυτόν η περιστερά το προς εσπέραν, και είχε φύλλον ελαίας κάρφος εν τω στόματι αυτής, και έγνω Νώε ότι κεκόπακε το ύδωρ από της γης.
Gen 8:12	και επισχών έτι ημέρας επτά ετέρας, πάλιν εξαπέστειλε την περιστεράν, και ου προσέθετο του επιστρέψαι προς αυτόν έτι.
Gen 8:13	και εγένετο εν τω ενί και εξακοσιοστω έτει εν τη ζωή του Νώε, του πρώτου μηνός, μια του μηνός, εξέλιπε το ύδωρ από της γης· και απεκάλυψε Νώε την στέγην της κιβωτού, ην εποίησε, και είδεν ότι εξέλιπε το ύδωρ από προσώπου της γης.
Gen 8:14	εν δε τω δευτέρω μηνί εξηράνθη η γη, εβδόμη και εικάδι του μηνός.
Gen 8:15	Και είπε Κύριος ο Θεός προς Νώε λέγων·
Gen 8:16	έξελθε εκ της κιβωτού, συ και η γυνή σου και οι υιοί σου και αι γυναίκες των υιών σου μετά σου
Gen 8:17	και πάντα τα θηρία, όσα εστί μετά σου, και πάσα σάρξ από πετεινών έως κτηνών, και παν ερπετόν κινούμενον επί της γης εξαγάγε μετά σεαυτού· και αυξάνεσθε και πληθύνεσθε επί της γης.
Gen 8:18	και εξήλθε Νώε και η γυνή αυτού και οι υιοί αυτού και αι γυναίκες των υιών αυτού μετ' αυτού.
Gen 8:19	και πάντα τα θηρία, και πάντα τα κτήνη, και παν πετεινόν, και παν ερπετόν κινούμενον επί της γης κατά γένος αυτών, εξήλθοσαν εκ της κιβωτού.
Gen 8:20	και ωκοδόμησε Νώε θυσιαστήριον τω Κυρίω, και έλαβεν από πάντων των κτηνών των καθαρών και από πάντων των πετεινών των καθαρών και ανήνεγκεν εις ολοκάρπωσιν επί το θυσιαστήριον.
Gen 8:21	και ωσφράνθη Κύριος ο Θεός οσμήν ευωδίας, και είπε Κύριος ο Θεός διανοηθείς· ου προσθήτω έτι καταράσασθαι την γην δια τα έργα των ανθρώπων, ότι έγκειται η διάνοια του ανθρώπου επιμελώς επί τα πονηρά εκ νεότητος αυτού· ου προσθήσω ουν έτι πατάξαι πάσαν σάρκα ζώσαν, καθώς εποίησα.
Gen 8:22	πάσας τας ημέρας της γης, σπέρμα και θερισμός, ψύχος και καύμα, θέρος και έαρ, ημέραν και νύκτα ου καταπαύσουσι.
Gen 9:1	ΚΑΙ ευλόγησεν ο Θεός τον Νώε και τους υιούς αυτού και είπεν αυτοίς· αυξάνεσθε και πληθύνεσθε και πληρώσατε την γην και κατακυριεύσατε αυτής.

Gen 9:2	και ο τρόμος και ο φόβος υμών είναι επί πάσι τοις θηρίοις της γης, επί πάντα τα πετεινά του ουρανού και επί πάντα τα κινούμενα επί της γης και επί πάντας τους ιχθύας της θαλάσσης· υπό χείρας υμίν δέδωκα.
Gen 9:3	και παν ερπετόν, ό εστι ζων, υμίν είναι εις βρώσιν· ως λάχανα χόρτου δέδωκα υμίν τα πάντα.
Gen 9:4	πλήν κρέας εν αίματι ψυχής ου φάγεσθε·
Gen 9:5	και γαρ το υμέτερον αίμα των ψυχών υμών εκ χειρός πάντων των θηρίων εκζητήσω αυτό και εκ χειρός ανθρώπου αδελφού εκζητήσω την ψυχήν του ανθρώπου.
Gen 9:6	ο εκχέων αίμα ανθρώπου, αντί του αίματος αυτού εκχυθήσεται, ότι εν εικόνη Θεού εποίησα τον άνθρωπον.
Gen 9:7	υμείς δε αυξάνεσθε και πληθύνεσθε και πληρώσατε την γην, και κατακυριεύσατε αυτής.
Gen 9:8	Και είπεν ο Θεός τω Νωε και τοις υιοίς αυτού μετ' αυτού λέγων·
Gen 9:9	και ιδού εγώ ανίστημι την διαθήκην μου υμίν και τω σπέρματι υμών μετ' υμάς
Gen 9:10	και πάση ψυχή ζώση μετ' υμών, από ορνέων και από κτηνών, και πάσι τοις θηρίοις της γης, όσα εστί μετ' υμών από πάντων των εξελθόντων εκ της κιβωτού.
Gen 9:11	και στήσω την διαθήκην μου προς υμάς, και ουκ αποθανείται πάσα σάρξ έτι από του ύδατος του κατακλυσμού, και ουκ έτι είναι κατακλυσμός ύδατος του καταφθείραι πάσαν την γην.
Gen 9:12	και είπε Κύριος ο Θεός προς Νώε· τούτο το σημείον της διαθήκης, ό εγώ δίδωμι ανά μέσον εμού και υμών και ανά μέσον πάσης ψυχής ζώσης, ή εστι μετ' υμών εις γενεάς αιωνίους·
Gen 9:13	το τόξον μου τίθημι εν τη νεφέλη, και είναι εις σημείον διαθήκης ανά μέσον εμού και της γης.
Gen 9:14	και είναι εν τω συννεφείν με νεφέλας επί την γην, οφθήσεται το τόξον εν τη νεφέλη,
Gen 9:15	και μνησθήσομαι της διαθήκης μου, ή εστιν ανά μέσον εμού και υμών, και ανά μέσον πάσης ψυχής ζώσης εν πάση σαρκί, και ουκ είναι έτι το ύδωρ εις κατακλυσμόν, ωστε εξαλείψαι πάσαν σάρκα.
Gen 9:16	και είναι το τόξον μου εν τη νεφέλη, και όψομαι του μνησθήναι διαθήκην αιώνιον ανά μέσον εμού και της γης και ανά μέσον ψυχής ζώσης εν πάσι σαρκί, ή εστιν επί της γης.
Gen 9:17	και είπεν ο Θεός τω Νώε· τούτο το σημείον της διαθήκης, ης διεθέμην ανά μέσον εμού και ανά μέσον πάσης σαρκός, ή εστιν επί της γης.
Gen 9:18	Ήσαν δε οι υιοί Νώε, οι εξελθόντες εκ της κιβωτού, Σημ, Χαμ, Ιάφεθ· Χαμ δε ην

	πατήρ Χαναάν.
Gen 9:19	τρεις ούτοι εισιν υιοί Νώε· από τούτων διεσπάρησαν επί πάσαν την γην.
Gen 9:20	Και ήρξατο Νώε άνθρωπος γεωργός γης και εφύτευσεν αμπελώνα.
Gen 9:21	και έπιεν εκ του οίνου και εμεθύσθη και εγυμνώθη εν τω οίκω αυτού.
Gen 9:22	και είδε Χαμ ο πατήρ Χαναάν την γύμνωσιν του πατρός αυτού και εξελθών ανήγγειλε τοις δυσίν αδελφοίς αυτού έξω.
Gen 9:23	και λαβόντες Σημ και Ιάφεθ το ιμάτιον επέθεντο επί τα δύο νώτα αυτών και επορεύθησαν οπισθοφανώς και συνεκάλυψαν την γύμνωσιν του πατρός αυτών, και το πρόσωπον αυτών οπισθοφανώς, και την γύμνωσιν του πατρός αυτών ουκ είδον.
Gen 9:24	εξένηψε δε Νώε από του οίνου και έγνω όσα εποίησεν αυτω ο υιος αυτού ο νεώτερος,
Gen 9:25	και είπεν· επικατάρατος Χαναάν· παις οικέτης έσται τοις αδελφοίς αυτού.
Gen 9:26	και είπεν· ευλογητός Κύριος ο Θεός του Σημ, και έσται Χαναάν παις οικέτης αυτού.
Gen 9:27	πλατύναι ο Θεός τω Ιάφεθ, και κατοικησάτω εν τοις οίκοις του Σημ και γενηθήτω Χαναάν παις αυτού.
Gen 9:28	Έζησε δε Νώε μετά τον κατακλυσμόν έτη τριακόσια πενήκοντα.
Gen 9:29	και εγένοντο πάσαι αι ημέραι Νώε εννακόσια πενήκοντα έτη, και απέθανεν.
Gen 10:1	ΑΥΤΑΙ δε αι γενέσεις των υιών Νώε, Σημ, Χαμ, Ιάφεθ, και εγεννήθησαν αυτοίς υιοί μετά τον κατακλυσμόν.
Gen 10:2	Υιοί Ιάφεθ· Γαμέρ και Μαγώγ και Μαδοί και Ιωύαν και Ελισά και Θοβέλ και Μοσόχ και Θείρας.
Gen 10:3	και υιοί Γαμέρ· Ασχανάζ και Ριφάθ και Θοργαμά.
Gen 10:4	και υιοί Ιωύαν· Ελισά και Θάρσεις, Κίτιοι, Ρόδιοι.
Gen 10:5	εκ τούτων αφωρίσθησαν νήσοι των εθνών εν τη γη αυτών, έκαστος κατά γλώσσαν εν ταις φυλαίς αυτών και εν τοις έθνεσιν αυτών.
Gen 10:6	Υιοί δε Χαμ· Χους και Μερσαϊν Φουδ και Χαναάν.
Gen 10:7	υιοί δε Χους· Σαβά και Ευϊλά και Σαβαθά και Ρεγμά και Σαβαθακά. υιοί δε Ρεγμά· Σαβά και Δαδάν.
Gen 10:8	Χους δε εγέννησε τον Νεβρώδ. ούτος ήρξατο είναι γίγας επί της γης·
Gen 10:9	ούτος ην γίγας κυνηγός εναντίον Κυρίου του Θεού· δια τούτο ερούσιν, ως Νεβρώδ γίγας κυνηγός εναντίον Κυρίου.

Gen 10:10	και εγένετο αρχή της βασιλείας αυτού Βαβυλών και Ορέχ και Αρχάδ και Χαλάννη εν τη γη Σεναάρ.
Gen 10:11	εκ της γης εκείνης εξήλθεν Ασσούρ και ωκοδόμησε την Νινευϊ και την Ροωβώθ πόλιν και την Χαλάχ
Gen 10:12	και την Δασή ανά μέσον Νινευϊ και ανά μέσο Χαλάχ· αυτή η πόλις μεγάλη.
Gen 10:13	και Μεσραϊν εγέννησε τους Λουδιείμ και τους Ενεμετιείμ και τους Λαβιείμ και τους Νεφθαλιείμ και τους Πατροσωνιείμ
Gen 10:14	και τους Χασλωνιείμ, όθεν εξήλθε Φυλιστιείμ, και τους Καφθοριείμ.
Gen 10:15	Χαναάν δε εγέννησε τον Σιδώνα πρωτότοκον αυτού
Gen 10:16	και τον Χετταίον και τον Ιεβουσαίον και τον Αμορραίον και τον Γεργεσαίον και τον Ευαίον και τον Αρουκαίον
Gen 10:17	και τον Ασενναίον και τον Αράδιον και τον Σαμαραίον και τον Αμαθί.
Gen 10:18	και μετά τούτο διεσπάρησαν αι φυλαί των Χανααναίων,
Gen 10:19	και εγένετο τα όραι των Χανααναίων από Σιδώνος έως ελθείν εις Γεραρά και Γαζάν, έως ελθείν έως Σοδόμων και Γομόρρας, Αδαμά και Σεβωϊμ έως Δασά.
Gen 10:20	ούτοι υιοί Χαμ, εν ταις φυλαίς αυτών, κατά γλώσσας αυτών, εν ταις χώραις αυτών και εν τοις έθνεσιν αυτών.
Gen 10:21	Και τω Σημ εγεννήθη και αυτω, πατρί πάντων των υιών 'Εβερ, αδελφω Ιάφεθ του μείζονος.
Gen 10:22	υιοί Σημ· Ελάμ και Ασσούρ και Αρφαξάδ και Λούδ και Αράμ και Καϊνάν.
Gen 10:23	και υιοί Αράμ· Ούζ και Ούλ και Γατέρ και Μοσόχ.
Gen 10:24	και Αρφαξάδ εγέννησε τον Καϊνάν, και Καϊνάν εγέννησε τον Σαλά, Σαλά δε εγέννησε τον 'Εβερ.
Gen 10:25	και τω 'Εβερ εγεννήθησαν δύο υιοί· όνομα τω ενί Φαλέγ, ότι εν ταις ημέραις αυτού διεμερίσθη η γη, και όνομα τω αδελφω αυτού Ιεκτάν.
Gen 10:26	Ιεκτάν δε εγέννησε τον Ελμωδάδ και Σαλέθ και τον Σαρμώθ και Ιαράχ και Οδορρά και Αιβήλ και Δεκλά
Gen 10:27	και Ευάλ και Αβιμαέλ και Σαβά
Gen 10:28	και Ουφείρ και Ευειλά και Ιωβάβ.
Gen 10:29	πάντες ούτοι υιοί Ιεκτάν.
Gen 10:30	και εγένετο η κατοίκησις αυτών από Μασσή έως ελθείν εις Σαφηρά, όρος ανατολών.
Gen 10:31	ούτοι υιοί Σημ, εν ταις φυλαίς αυτών, κατά γλώσσας αυτών, εν ταις χώραις

	αυτών και εν τοις έθνεσιν αυτών.
Gen 10:32	Αύται αι φυλαί υιών Νώε κατά γενέσεις αυτών, κατά έθνη αυτών· από τούτων διεσπάρησαν νήσοι των εθνών επί της γης μετά τον κατακλυσμόν.
Gen 11:1	ΚΑΙ ην πάσα η γη χείλος εν, και φωνή μία πάσι.
Gen 11:2	και εγένετο εν τω κινήσαι αυτούς από ανατολών, εύρον πεδίων εν γη Σενναάρ και κατώκησαν εκεί.
Gen 11:3	και είπεν άνθρωπος τω πλησίον αυτού· δεύτε πλινθεύσωμεν πλίνθους και οπτήσωμεν αυτάς πυρί. και εγένετο αυτοίς η πλίνθος εις λίθον, και άσφαλτος ην αυτοίς ο πηλός.
Gen 11:4	και είπαν· δεύτε οικοδομήσωμεν εαυτοίς πόλιν και πύργον, ου έσται η κεφαλή έως του ουρανού, και ποιήσωμεν εαυτοίς όνομα προ του διασπαρήναι ημάς επί προσώπου πάσης της γης.
Gen 11:5	και κατέβη Κύριος ιδείν την πόλιν και τον πύργον, ον ωκοδόμησαν οι υιοί των ανθρώπων.
Gen 11:6	και είπε Κύριος· ιδού γένος εν και χείλος εν πάντων, και τούτο ήρξαντο ποιήσαι, και νυν ουκ εκλείπει απ' αυτών πάντα, όσα αν επιθώνται ποιείν.
Gen 11:7	δεύτε και καταβάντες συγγέωμεν αυτών εκεί την γλώσσαν, ίνα μη ακούσωσιν έκαστος την φωνήν του πλησίον.
Gen 11:8	και διέσπειρεν αυτούς Κύριος εκείθεν επί πρόσωπον πάσης της γης, και επαύσαντο οικοδομούντες την πόλιν και τον πύργον.
Gen 11:9	δια τούτο εκλήθη το όνομα αυτής Σύγχυσις, ότι εκεί συνέχεε Κύριος τα χείλη πάσης της γης, και εκείθεν διέσπειρεν αυτούς Κύριος επί πρόσωπον πάσης της γης.
Gen 11:10	Και αύται αι γενέσεις Σημ. και ην Σημ υιος εκατόν ετών, ότε εγέννησε τον Αρφαζάδ, δευτέρου έτους μετά τον κατακλυσμόν.
Gen 11:11	και έζησε Σημ μετά το γεννήσαι αυτόν τον Αρφαζάδ έτη πεντακόσια και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας και απέθανε.
Gen 11:12	Και έζησεν Αρφαζάδ εκατόν τριάκοντα πέντε έτη και εγέννησε τον Καϊνάν.
Gen 11:13	και έζησεν Αρφαζάδ μετά το γεννήσαι αυτόν τον Καϊνάν έτη τετρακόσια και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας και απέθανε. Και έζησε Καϊνάν εκατόν και τριάκοντα έτη και εγέννησε τον Σαλά. και έζησε Καϊνάν μετά το γεννήσαι αυτόν τον Σαλά έτη τριακόσια τριάκοντα και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας και απέθανε.
Gen 11:14	Και έζησε Σαλά εκατόν τριάκοντα έτη και εγέννησε τον Έβερ.
Gen 11:15	και έζησε Σαλά μετά το γεννήσαι αυτόν τον Έβερ τριακόσια τριάκοντα έτη και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας και απέθανε.

Gen 11:16	Και έζησεν 'Εβερ εκατόν τριάκοντα τέσσαρα ετη και εγέννησε τον Φαλέγ.
Gen 11:17	και έζησεν 'Εβερ μετά το γεννήσαι αυτόν τον Φαλέγ έτη διακόσια εβδομήκοντα και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας και απέθανε.
Gen 11:18	Και έζησε Φαλέγ τριάκοντα και εκατόν έτη και εγέννησε τον Ραγαύ.
Gen 11:19	και έζησε Φαλέγ μετά το γεννήσαι αυτόν τον Ραγαύ εννέα και διακόσια έτη και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας και απέθανε.
Gen 11:20	Και έζησε Ραγαύ εκατόν τριάκοντα και δύο έτη και εγέννησε τον Σερούχ.
Gen 11:21	και έζησε Ραγαύ μετά το γεννήσαι αυτόν τον Σερούχ διακόσια επτά έτη και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας και απέθανε.
Gen 11:22	και έζησε Σερούχ εκατόν τριάκοντα έτη και εγέννησε τον Ναχώρ.
Gen 11:23	Και έζησε Σερούχ, μετά το γεννήσαι αυτόν τον Ναχώρ, έτη διακόσια και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας και απέθανε.
Gen 11:24	Και έζησε Ναχώρ έτη εκατόν εβδομήκοντα εννέα και εγέννησε τον Θάρα.
Gen 11:25	και έζησε Ναχώρ, μετά το γεννήσαι αυτόν τον Θάρα, έτη εκατόν εικοσιπέντε και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας και απέθανε.
Gen 11:26	Και έζησε Θάρα εβδομήκοντα έτη και εγέννησε τον Άβραμ και τον Ναχώρ και τον Αρράν.
Gen 11:27	Αύται αι γενέσεις Θάρα· Θάρα εγέννησε τον Άβραμ και τον Ναχώρ και τον Αρράν, και Αρράν εγέννησε τον Λωτ.
Gen 11:28	και απέθανεν Αρράν ενώπιον Θάρα του πατρός αυτού εν τη γη, ή εγεννήθη, εν τη χώρα των Χαλδαίων.
Gen 11:29	και έλαβον Άβραμ και Ναχώρ εαυτοίς γυναίκας· όνομα τη γυναικί Άβραμ Σάρα, και όνομα τη γυναικί Ναχώρ Μελχά, θυγάτηρ Αρράν και πατήρ Μελχά και πατήρ Ιεσχά.
Gen 11:30	και ην Σάρα στείρα και ουκ ετεκνοποίει.
Gen 11:31	και έλαβε Θάρα τον Άβραμ υιόν αυτού και τον Λωτ υιόν Αρράν, υιόν του υιού αυτού, και την Σάραν την νύμφην αυτού, γυναίκα Άβραμ του υιού αυτού, και εξήγαγεν αυτούς εκ της χώρας των Χαλδαίων πορευθήναι εις γην Χαναάν και ήλθον έως Χαρράν και κατώκησεν εκεί.
Gen 11:32	και εγένοντο πάσαι αι ημέραι Θάρα εν γη Χαρράν διακόσια πέντε έτη, και απέθανε Θάρα εν Χαρράν.
Gen 12:1	ΚΑΙ είπε Κύριος τω Άβραμ· έξελθε εκ της γης σου και εκ της συγγενείας σου και εκ του οίκου του πατρός σου και δεύρο εις την γην, ην αν σοι δείξω·
Gen 12:2	και ποιήσω σε εις έθνος μέγα και ευλογήσω σε και μεγαλυνώ το όνομά σου, και έση ευλογημένος·

Gen 12:3	και ευλογήσω τους ευλογούντάς σε και τους καταρωμένους σε καταράσομαι· και ενευλογηθήσονται εν σοί πάσαι αι φυλαί της γης.
Gen 12:4	και επορεύθη Άβραμ, καθάπερ ελάλησεν αυτω Κύριος, και ώχето μετ ' αυτού Λωτ. Άβραμ δε ην ετών εβδομηκονταπέντε, ότε εξήλθε εκ Χαρράν.
Gen 12:5	και έλαβεν Άβραμ Σάραν την γυναίκα αυτού και τον Λωτ υιόν του αδελφού αυτού και πάντα τα υπάρχοντα αυτών, όσα εκτήσαντο, και πάσαν ψυχήν, ην εκτήσαντο εκ Χαρράν, και εξήλθοσαν πορευθήναι εις γην Χαναάν.
Gen 12:6	και διώδευσεν Άβραμ την γην εις το μήκος αυτής έως του τόπου Συχέμ, επί την δρύν την υψηλήν· οι δε Χανααναίοι τότε κατώκουν την γην.
Gen 12:7	και ώφθη Κύριος τω Άβραμ και είπεν αυτω· τω σπέρματί σου δώσω την γην ταύτην. και ωκοδόμησεν εκεί Άβραμ θυσιαστήριον Κυρίω τω οφθέντι αυτω.
Gen 12:8	και απέστη εκείθεν εις το όρος κατά ανατολάς Βαιθήλ και έστησεν εκεί την σκηνήν αυτού, Βαιθήλ κατά θάλασσαν και Αγγαί κατά ανατολάς· και ωκοδόμησεν εκεί θυσιαστήριον τω Κυρίω και επεκαλέσατο επί τω ονόματι Κυρίου.
Gen 12:9	και απήρεν Άβραμ και πορευθείς εστρατοπέδευσεν εν τη ερήμω.
Gen 12:10	Και εγένετο λιμός επί της γης, και κατέβη Άβραμ εις Αίγυπτον παροικήσαι εκεί, ότι ενίσχυσεν ο λιμός επί της γης.
Gen 12:11	εγένετο δε, ηνίκα ήγγισεν Άβραμ εισελθείν εις Αίγυπτον, είπεν Άβραμ Σάρα τη γυναικί· γινώσκω εγώ, ότι γυνή ευπρόσωπος ει·
Gen 12:12	έσται ουν, ως αν ιδωσί σε οι Αιγύπτιοι, ερούσιν ότι γυνή αυτού εστιν αυτή, και αποκτενούσί με, σε δε περιποιήσονται.
Gen 12:13	ειπόν ουν, ότι αδελφή αυτού ειμι, όπως αν εύ μοι γένηται δια σε, και ζήσεται η ψυχή μου ένεκέν σου.
Gen 12:14	εγένετο δε, ηνίκα εισήλθεν Άβραμ εις Αίγυπτον, ιδόντες οι Αιγύπτιοι την γυναίκα αυτού, ότι καλή ην σφόδρα,
Gen 12:15	και είδον αυτήν οι άρχοντες Φαραώ και επήνεσαν αυτήν προς Φαραώ και εισήγαγον αυτήν εις τον οίκον Φαραώ·
Gen 12:16	και τω Άβραμ εύ εχρήσαντο δι ' αυτήν, και εγένοντο αυτω πρόβατα και μόσχοι και όνοι και παίδες και παιδίσκαι και ημίονοι και κάμηλοι.
Gen 12:17	και ήτασεν ο Θεός τον Φαραώ ετασμοίς μεγάλοις και πονηροίς και τον οίκον αυτού περί Σάρας της γυναικός Άβραμ.
Gen 12:18	καλέσας δε Φαραώ τον Άβραμ είπε· τι τούτο εποίησάς μοι, ότι ουκ απήγγειλάς μοι, ότι γυνή σου εστίν;
Gen 12:19	ινατί είπας ότι αδελφή μου εστί; και έλαβον αυτήν εμαυτω γυναίκα, και νυν ιδού η γυνή σου έναντί σου· λαβών απότρεχε.

Gen 12:20	και ενετείλατο Φαραώ ανδράσι περί Άβραμ συμπροπέμψαι αυτόν και την γυναίκα αυτού και πάντα, όσα ην αυτω.
Gen 13:1	ΑΝΕΒΗ δε Άβραμ εξ Αιγύπτου, αυτός και η γυνή αυτού και πάντα τα αυτού και Λωτ μετ ' αυτού, εις την έρημον.
Gen 13:2	Άβραμ δε ην πλούσιος σφόδρα κτήνεσι και αργυρίω και χρυσίω.
Gen 13:3	και επορεύθη όθεν ήλθεν εις την έρημον έως Βαιθήλ, έως του τόπου, ου ην η σκηνή αυτού το πρότερον, ανά μέσον Βαιθήλ και ανά μέσον Αγγαί,
Gen 13:4	εις τον τόπον του θυσιαστηρίου, ου εποίησεν εκεί την αρχήν· και επεκαλέσατο εκεί Άβραμ το όνομα του Κυρίου.
Gen 13:5	και Λωτ τω συμπορευομένω μετά Άβραμ ην πρόβατα και βόες και σκηναί.
Gen 13:6	και ουκ εχώρει αυτούς η γη κατοικείν άμα, ότι ην τα υπάρχοντα αυτών πολλά, και ουκ εχώρει αυτούς η γη κατοικείν άμα.
Gen 13:7	και εγένετο μάχη ανά μέσον των ποιμένων των κτηνών του Άβραμ και ανά μέσον των ποιμένων των κτηνών του Λωτ· οι δε Χαναναίοι και οι Φερεζαίοι τότε κατώκουν την γην.
Gen 13:8	είπε δε Άβραμ τω Λωτ· μη έστω μάχη ανά μέσον εμού και σου και ανά μέσον των ποιμένων μου και ανά μέσον των ποιμένων σου, ότι άνθρωποι αδελφοί εσμεν ημείς.
Gen 13:9	ουκ ιδού πάσα η γη εναντίον σου εστί; διαχωρίσθητι απ ' εμού· ει συ εις αριστερά, εγώ εις δεξιά· ει δε συ εις δεξιά, εγώ εις αριστερά.
Gen 13:10	και επάρας Λωτ τους οφθαλμούς αυτού, επειδε πάσαν την περιχώρον του Ιορδάνου, ότι πάσα ην ποτιζομένη προ του καταστρέψαι τον Θεόν Σόδομα και Γόμορρα, ως ο παράδεισος του Θεού και ως η γη Αιγύπτου, έως ελθείν εις Ζόγορα.
Gen 13:11	και εξελέξατο εαυτω Λωτ πάσαν την περιχώρον του Ιορδάνου, και απήρε Λωτ από ανατολών, και διεχωρίσθησαν έκαστος από του αδελφού αυτού.
Gen 13:12	Άβραμ δε κατώκησεν εν γη Χαναάν, Λωτ δε κατώκησεν εν πόλει των περιχώρων και εσκήνωσεν εν Σοδόμοις·
Gen 13:13	οι δε άνθρωποι οι εν Σοδόμοις πονηροί και αμαρτωλοί εναντίον του Θεού σφόδρα.
Gen 13:14	Ο δε Θεός είπε τω Άβραμ μετά το διαχωρισθήναι τον Λωτ απ ' αυτού· ανάβλεψον τοις οφθαλμοίς σου και ιδε από του τόπου, ου νυν συ ει, προς βορράν και λίβα και ανατολάς και θάλασσαν·
Gen 13:15	ότι πάσαν την γην, ην συ οράς, σοί δώσω αυτήν και τω σπέρματί σου έως αιώνος.
Gen 13:16	και ποιήσω το σπέρμα σου ως την άμμον της γης· ει δύναταί τις εξαριθμήσαι την άμμον της γης, και το σπέρμα σου εξαριθμηθήσεται.

Gen 13:17	αναστάς διόδευσον την γην εις τε το μήκος αυτής και εις το πλάτος, ότι σοί δώσω αυτήν και τω σπέρματί σου εις τον αιώνα.
Gen 13:18	και αποσκηνώσας Άβραμ, ελθών κατώκησε παρά την δρύν την Μαμβρή, ή ην εν Χεβρώμ, και ωκοδόμησεν εκεί θυσιαστήριον τω Κυρίω.
Gen 14:1	ΕΓΕΝΕΤΟ δε εν τη βασιλεία τη Αμαρφάλ βασιλέως Σενναάρ, και Αριώχ βασιλέως Ελλασάρ, Χοδολλογομόρ βασιλεύς Ελάμ και Θαργάλ βασιλεύς εθνών
Gen 14:2	εποίησαν πόλεμον μετά Βαλλά βασιλέως Σοδόμων και μετά Βαρσά βασιλέως Γομόρρας και μετά Σενναάρ βασιλέως Αδαμά και μετά Συμοβόρ βασιλέως Σεβωείμ, και βασιλέως Βαλάκ (αύτη εστί Σηγώρ).
Gen 14:3	πάντες ούτοι συνεφώνησαν επί την φάραγγα την αλυκίην (αύτη η θάλασσα των αλών).
Gen 14:4	δώδεκα έτη αυτοί εδούλευσαν τω Χοδολλογομόρ, τω δε τρισκαιδεκάτω έτει απέστησαν.
Gen 14:5	εν δε τω τεσσαρεσκαιδεκάτω έτει ήλθε Χοδολλογομόρ και οι βασιλείς μετ ' αυτού και κατέκοψαν τους γίγαντας τους εν Ασταρώθ και Καρναϊν, και έθνη ισχυρά άμα αυτοίς και τους 'Ομμαίους τους εν Σαυή τη πόλει
Gen 14:6	και τους Χορραίους τους εν τοις όρεσι Σηείρ, έως της τερεβίνθου της Φαράν, ή εστιν εν τη ερήμω.
Gen 14:7	και αναστρέψαντες ήλθον επί την πηγην της κρίσεως (αύτη εστί Κάδης) και κατέκοψαν πάντας τους άρχοντας Αμαλήκ και τους Αμορραίους τους κατοικούντας εν Ασασονθαμάρ.
Gen 14:8	εξήλθε δε βασιλεύς Σοδόμων και βασιλεύς Γομόρρας και βασιλεύς Αδαμά και βασιλεύς Σεβωείμ και βασιλεύς Βαλάκ (αύτη εστί Σηγώρ) και παρετάξαντο αυτοίς εις πόλεμον εν τη κοιλάδι τη αλυκή,
Gen 14:9	προς Χοδολλογομόρ βασιλέα Ελάμ και Θαργάλ βασιλέα εθνών και Αμαρφάλ βασιλέα Σενναάρ και Αριώχ βασιλέα Ελλασάρ, οι τέσσαρες βασιλείς προς τους πέντε.
Gen 14:10	η δε κοιλάς η αλυκή, φρέατα ασφάλτου. έφυγε δε βασιλεύς Σοδόμων και βασιλεύς Γομόρρας και ενέπεσαν εκεί, οι δε καταλειφθέντες εις την ορεινήν έφυγον.
Gen 14:11	έλαβον δε την ίππον πάσαν την Σοδόμων και Γομόρρας και πάντα τα βρώματα αυτών και απήλθον.
Gen 14:12	έλαβον δε και τον Λωτ τον υιόν του αδελφού Άβραμ και την αποσκευήν αυτού και απώχοντο· ην γαρ κατοικών εν Σοδόμοις.
Gen 14:13	Παραγενόμενος δε των ανασωθέντων τις απήγγειλεν Άβραμ τω περάτη· αυτός δε κατώκει παρά τη δρυϊ τη Μαμβρή Αμορραίου του αδελφού Εσχώλ και του αδελφού Αννάν, οί ήσαν συνωμόται του Άβραμ.
Gen 14:14	ακούσας δε Άβραμ ότι ηχηαλώτεται Λωτ ο αδελφιδούς αυτού, ηρίθμησε τους ιδίους οικογενείς αυτού, τριακοσίους δέκα και οκτώ, και κατεδίωξεν οπίσω

	αυτών έως Δάν.
Gen 14:15	και επέπεσεν επ ' αυτούς την νύκτα αυτός και οι παίδες αυτού, και επάταξεν αυτούς και κατεδίωξεν αυτούς έως Χοβά, ή εστιν εν αριστερά Δαμασκού.
Gen 14:16	και απέστρεψε πάσαν την ίππον Σοδόμων, και Λωτ τον αδελφιδούν αυτού απέστρεψε και πάντα τα υπάρχοντα αυτού και τας γυναίκας και τον λαόν.
Gen 14:17	Εξήλθε δε βασιλεύς Σοδόμων εις συνάντησιν αυτω, μετά το υποστρέψαι αυτόν από της κοπής του Χοδολλογομόρ και των βασιλέων των μετ ' αυτού, εις την κοιλάδα του Σαβύ (τούτο ην το πεδίον των βασιλέων).
Gen 14:18	και Μελχισεδέκ βασιλεύς Σαλήμ εξήνεγκεν άρτους και οίνον· ην δε ιερεύς του Θεού του υψίστου.
Gen 14:19	και ευλόγησε τον Άβραμ και είπεν· ευλογημένος Άβραμ τω Θεω τω υψίστω, ος έκτισε τον ουρανόν και την γην.
Gen 14:20	και ευλογητός ο Θεός ο ύψιστος, ος παρέδωκε τους εχθρούς σου υποχειρίους σοι. και έδωκεν αυτω Άβραμ δεκάτην από πάντων.
Gen 14:21	είπε δε βασιλεύς Σοδόμων προς Άβραμ·δος μοι τους άνδρας, την δε ίππον λάβε σεαυτω.
Gen 14:22	είπε δε Άβραμ προς τον βασιλέα Σοδόμων· εκτενώ την χείρά μου προς Κύριον τον Θεόν τον ύψιστον, ος έκτισε τον ουρανόν και την γην,
Gen 14:23	ει από σπαρτίου έως σφυρωτήρος υποδήματος λήψομαι από πάντων των σών, ίνα μη είπης, ότι εγώ επλούτισα τον Άβραμ·
Gen 14:24	πλήν ων έφαγον οι νεανίσκοι και της μερίδος των ανδρών των συμπορευθέντων μετ ' εμού, Εσχάλ, Αυνάν, Μαμβρή, ούτοι λήψονται μερίδα.
Gen 15:1	ΜΕΤΑ δε τα ρήματα ταύτα εγενήθη ρήμα Κυρίου προς Άβραμ εν οράματι, λέγων· μη φοβού Άβραμ, εγώ υπερασπίζω σου· ο μισθός σου πολύς έσται σφόδρα.
Gen 15:2	λέγει δε Άβραμ· δέσποτα Κύριε, τι μοι δώσεις; εγώ δε απολύομαι άτεκνος· ο δε υιος Μασέκ της οικογενούς μου, ούτος Δαμασκός Ελιέζερ.
Gen 15:3	και είπεν Άβραμ· επειδή εμοί ουκ έδωκας σπέρμα, ο δε οικογενής μου κληρονομήσει μοι.
Gen 15:4	και ευθύς φωνή Κυρίου εγένετο προς αυτόν λέγουσα· ου κληρονομήσει σε ούτος, αλλ ' ος εξελεύσεται εκ σου, ούτος κληρονομήσει σε.
Gen 15:5	εξήγαγε δε αυτόν έξω και είπεν αυτω· ανάβλεψον δη εις τον ουρανόν και αριθμησον τους αστέρας, ει δυνήση εξαριθμήσαι αυτούς. και είπεν· ούτως έσται το σπέρμα σου.
Gen 15:6	και επίστευσεν Άβραμ τω Θεω, και ελογίσθη αυτω εις δικαιοσύνην.
Gen 15:7	είπε δε προς αυτόν· εγώ ο Θεός ο εξαγαγών σε εκ χώρας Χαλδαίων, ωστε δούναί

	σοι την γην ταύτην κληρονομήσαι.
Gen 15:8	εἶπε δε, Δέσποτα Κύριε, κατά τι γνώσομαι ὅτι κληρονομήσω αὐτήν;
Gen 15:9	εἶπε δε αὐτῷ· λάβε μοι δάμαλιν τριετίζουσαν καὶ αἶγα τριετίζουσαν καὶ κριὸν τριετίζοντα καὶ τρυγὸνα καὶ περιστερὰν.
Gen 15:10	ἔλαβε δε αὐτῷ πάντα ταῦτα καὶ διείλεν αὐτὰ μέσα καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἀντιπρόσωπα ἀλλήλοις, τὰ δε ὄρνεα οὐ διείλε.
Gen 15:11	κατέβη δε ὄρνεα ἐπὶ τὰ σώματα, ἐπὶ τὰ διχοτομήματα αὐτῶν, καὶ συνεκάθησεν αὐτοῖς Ἄβραμ.
Gen 15:12	περὶ δε ἡλίου δυσμᾶς ἑκστασις ἐπέπεσε τῷ Ἄβραμ, καὶ ἰδοὺ φόβος σκοτεινὸς μέγας ἐπιπίπτει αὐτῷ.
Gen 15:13	καὶ ἐρρέθη πρὸς Ἄβραμ· γινώσκων γνῶση ὅτι πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἐν γῆ οὐκ ἰδία, καὶ δουλώσουσιν αὐτοὺς καὶ κακώσουσιν αὐτοὺς καὶ ταπεινώσουσιν αὐτοὺς τετρακόσια ἔτη.
Gen 15:14	τὸ δε ἔθνος, ὃ εἴν δουλεύσωσι, κρινῶ ἐγώ· μετὰ δε ταῦτα ἐξελεύσονται ὧδε μετὰ ἀποσκευῆς πολλῆς.
Gen 15:15	συ δε ἀπελεύση πρὸς τοὺς πατέρας σου ἐν εἰρήνῃ, τραφεῖς ἐν γῆρα καλῷ.
Gen 15:16	τετάρτη δε γενεὰ ἀποστραφήσονται ὧδε· οὕτω γὰρ ἀναπεπλήρωνται αἱ ἀμαρτίαι τῶν Ἀμορραίων ἕως τοῦ νῦν.
Gen 15:17	ἐπεὶ δε ὁ ἥλιος ἐγένετο πρὸς δυσμᾶς, φλόξ ἐγένετο, καὶ ἰδοὺ κλίβανος καπνιζόμενος καὶ λαμπάδες πυρός, αἱ διήλθον ἀνά μέσον τῶν διχοτομημάτων τούτων.
Gen 15:18	ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διέθετο Κύριος τῷ Ἄβραμ διαθήκην λέγων· τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γην ταύτην, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, ποταμοῦ Ευφράτου,
Gen 15:19	τοὺς Κεναίους καὶ τοὺς Κενεζαίους καὶ τοὺς Κεδμωναίους
Gen 15:20	καὶ τοὺς Χετταίους καὶ τοὺς Φερεζαίους καὶ Ραφαεῖν καὶ τοὺς Ἀμορραίους καὶ τοὺς Χανααναίους καὶ τοὺς Εὐαίους καὶ τοὺς Γεργεσαίους καὶ τοὺς Ἰεβουσαίους.
Gen 16:1	ΣΑΡΑ δε γυνὴ Ἄβραμ οὐκ ἔτικτεν αὐτῷ. ἦν δε αὐτῇ παιδίσκη Αἰγυπτία, ἡ ὄνομα Ἄγαρ.
Gen 16:2	εἶπε δε Σάρα πρὸς Ἄβραμ· ἰδοὺ συνέκλεισέ με Κύριος τοῦ μὴ τίκτειν· εἰσελθε οὖν πρὸς τὴν παιδίσκην μου, ἵνα τεκνοποιήσωμαι ἐξ αὐτῆς. ὑπήκουσε δε Ἄβραμ τῆς φωνῆς Σάρας.
Gen 16:3	καὶ λαβούσα Σάρα ἡ γυνὴ Ἄβραμ Ἄγαρ τὴν Αἰγυπτίαν τὴν εαυτῆς παιδίσκην, μετὰ δέκα ἔτη τοῦ οικήσαι Ἄβραμ ἐν γῇ Χαναάν, ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Ἄβραμ ἀνδρὶ αὐτῆς αὐτῷ γυναικί.
Gen 16:4	καὶ εἰσήλθε πρὸς Ἄγαρ, καὶ συνέλαβε. καὶ εἶδεν ὅτι ἐν γαστρὶ ἔχει, καὶ ἠτιμάσθη

	η κυρία εναντίον αυτής.
Gen 16:5	είπε δε Σάρα προς Άβραμ· αδικούμαι εκ σου· εγώ δέδωκα την παιδίσκην μου εις τον κόλπον σου, ιδούσα δε ότι εν γαστρί έχει, ητιμάσθην εναντίον αυτής· κρίναι ο Θεός ανά μέσον εμού και σου.
Gen 16:6	είπε δε Άβραμ προς Σάραν· ιδού η παιδίσκη σου εν ταις χερσί σου· χρώ αυτη ως αν σοι αρεστόν ή. και εκάκωσεν αυτήν Σάρα, και απέδρα από προσώπου αυτής.
Gen 16:7	Εύρε δε αυτήν άγγελος Κυρίου επί της πηγής του ύδατος εν τη ερήμω, επί της πηγής εν τη οδω Σουρ.
Gen 16:8	και είπεν αυτη ο άγγελος Κυρίου. Άγαρ, παιδίσκη Σάρας, πόθεν έρχη και που πορεύη; και είπεν· από προσώπου Σάρας της κυρίας μου εγώ αποδιδράσκω.
Gen 16:9	είπε δε αυτη ο άγγελος Κυρίου· αποστράφηθι προς την κυρίαν σου και ταπεινώθητι υπό τας χείρας αυτής.
Gen 16:10	και είπεν αυτη ο άγγελος Κυρίου· πληθύνων πληθυνώ το σπέρμα σου, και ουκ αριθμηθήσεται υπό του πλήθους.
Gen 16:11	και είπεν αυτη ο άγγελος Κυρίου· ιδού, συ εν γαστρί έχεις και τέξη υιόν και καλέσεις το όνομα αυτού Ισμαήλ, ότι επήκουσε Κύριος τη ταπεινώσει σου.
Gen 16:12	ούτος έσται άγροικος άνθρωπος αι χείρες αυτού επί πάντας, και αι χείρες πάντων επ ' αυτόν, και κατά πρόσωπον πάντων των αδελφών αυτού κατοικήσει.
Gen 16:13	και εκάλεσεν Άγαρ το όνομα Κυρίου του λαλούντος προς αυτήν· συ ο Θεός ο επιδών με, ότι είπε· και γαρ ενώπιον είδον οφθέντα μοι.
Gen 16:14	ένεκεν τούτου εκάλεσε το φρέαρ Φρέαρ ου ενώπιον είδον· ιδού ανά μέσον Κάδης και ανά μέσον Βαράδ.
Gen 16:15	Και έτεκεν Άγαρ τω Άβραμ υιόν, και εκάλεσεν Άβραμ το όνομα του υιού αυτού, ον έτεκεν αυτω Άγαρ, Ισμαήλ.
Gen 16:16	Άβραμ δε ην ετών ογδοηκονταέξ, ηνίκα έτεκεν Άγαρ τω Άβραμ τον Ισμαήλ.
Gen 17:1	ΕΓΕΝΕΤΟ δε Άβραμ ετών ενενηκονταεννέα, και ώφθη Κύριος τω Άβραμ και είπεν αυτω· εγώ ειμι ο Θεός σου· ευαρέστει ενώπιον εμού και γίνου άμεμπτος,
Gen 17:2	και θήσομαι την διαθήκην μου ανά μέσον εμού και ανά μέσον σου και πληθυνώ σε σφόδρα.
Gen 17:3	και έπεσεν Άβραμ επί πρόσωπον αυτού, και ελάλησεν αυτω ο Θεός λέγων·
Gen 17:4	και εγώ ιδού η διαθήκη μου μετά σου, και έση πατήρ πλήθους εθνών,
Gen 17:5	και ου κληθήσεται έτι το όνομά σου Άβραμ, αλλ ' έσται το όνομά σου Αβραάμ, ότι πατέρα πολλών εθνών τέθεικά σε.
Gen 17:6	και αυξανώ σε σφόδρα σφόδρα και θήσω σε εις έθνη, και βασιλείς εκ σου εξελεύσονται.

Gen 17:7	και στήσω την διαθήκην μου ανά μέσον σου και ανά μέσον του σπέρματός σου μετά σε, εις τας γενεάς αυτών, εις διαθήκην αιώνιον, είναι σου Θεός και του σπέρματός σου μετά σε.
Gen 17:8	και δώσω σοι και τω σπέρματί σου μετά σε την γην, ην παροικείς, πάσαν την γην Χαναάν, εις κατάσχεσιν αιώνιον και έσομαι αυτοίς εις Θεόν.
Gen 17:9	και είπεν ο Θεός προς Αβραάμ· συ δε την διαθήκην μου διατηρήσεις, συ και το σπέρμα σου μετά σε εις τας γενεάς αυτών.
Gen 17:10	και αύτη η διαθήκη, ην διατηρήσεις, ανά μέσον εμού και υμών και ανά μέσον του σπέρματός σου μετά σε εις τας γενεάς αυτών· περιτμηθήσεται υμών παν αρσενικόν,
Gen 17:11	και περιτμηθήσεσθε την σάρκα της ακροβυστίας υμών, και έσται εις σημείον διαθήκης ανά μέσον εμού και υμών.
Gen 17:12	και παιδίον οκτώ ημερών περιτμηθήσεται υμίν, παν αρσενικόν εις τας γενεάς υμών, ο οικογενής και ο αργυρώνητος, από παντός υιού αλλοτρίου, ος ουκ έστιν εκ του σπέρματός σου.
Gen 17:13	περιτομή περιτμηθήσεται ο οικογενής της οικίας σου και ο αργυρώνητος, και έσται η διαθήκη μου επί της σαρκός υμών εις διαθήκην αιώνιον.
Gen 17:14	και απερίτμητος άρσην, ος ου περιτμηθήσεται την σάρκα της ακροβυστίας αυτού τη ημέρα τη ογδόη, εξολοθρευθήσεται η ψυχή εκείνη εκ του γένους αυτής, ότι την διαθήκην μου διεσκέδασε.
Gen 17:15	Και είπεν ο Θεός τω Αβραάμ· Σάρρα η γυνή σου ου κληθήσεται το όνομα αυτής Σάρρα, αλλά Σάρρα έσται το όνομα αυτής.
Gen 17:16	ευλογήσω δε αυτήν, και δώσω σοι εξ αυτής τέκνον· και ευλογήσω αυτό, και έσται εις έθνη, και βασιλεις εθνών εξ αυτού έσονται.
Gen 17:17	και έπεσεν Αβραάμ επί πρόσωπον αυτού και εγέλασε και είπεν εν τη διανοία αυτού λέγων· ει τω εκατονταετεί γενήσεται υιος; και ει η Σάρρα ενενήκοντα ετών τέξεται;
Gen 17:18	είπε δε Αβραάμ προς τον Θεόν· Ισμαήλ ούτος ζήτω εναντίον σου.
Gen 17:19	είπε δε ο Θεός προς Αβραάμ· ναί· ιδού Σάρρα η γυνή σου τέξεται σοι υιόν, και καλέσεις το όνομα αυτού Ισαάκ, και στήσω την διαθήκην μου προς αυτόν εις διαθήκην αιώνιον, είναι αυτω Θεός και τω σπέρματι αυτού μετ' αυτόν.
Gen 17:20	περί δε Ισμαήλ ιδού επήκουσά σου· και ιδού ευλόγηκα αυτόν και αυξανώ αυτόν και πληθυνώ αυτόν σφόδρα· δώδεκα έθνη γεννήσει και δώσω αυτόν εις έθνος μέγα.
Gen 17:21	την δε διαθήκην μου στήσω προς Ισαάκ, ον τέξεται σοι Σάρρα εις τον καιρόν τούτον, εν τω ενιαυτω τω ετέρω.
Gen 17:22	συνετέλεσε δε λαλών προς αυτόν και ανέβη ο Θεός από Αβραάμ.

Gen 17:23	Και έλαβεν Αβραάμ Ισμαήλ τον υιόν εαυτού και πάντας τους οικογενείς αυτού και πάντας τους αργυρωνήτους και παν άρσεν των ανδρών των εν τω οίκω Αβραάμ και περιέτεμε τας ακροβυστίας αυτών εν τω καιρω της ημέρας εκείνης, καθά ελάλησεν αυτω ο Θεός.
Gen 17:24	Αβραάμ δε ενενηκονταεννέα ην ετών, ηνίκα περιετέμετο την σάρκα της ακροβυστίας αυτού.
Gen 17:25	Ισμαήλ δε ο υιος αυτού ην ετών δεκατριών, ηνίκα περιετέμετο την σάρκα της ακροβυστίας αυτού.
Gen 17:26	εν δε τω καιρω της ημέρας εκείνης περιετιμήθη Αβραάμ και Ισμαήλ ο υιος αυτού·
Gen 17:27	και πάντες οι άνδρες του οίκου αυτού και οι οικογενείς αυτού και οι αργυρώνητοι εξ αλλογενών εθνών, περιέτεμεν αυτούς.
Gen 18:1	ΩΦΘΗ δε αυτω ο Θεός προς τη δρυϊ τη Μαμβρή, καθημένου αυτού επί της θύρας της σκηνης αυτού μεσημβρίας.
Gen 18:2	αναβλέψας δε τοις οφθαλμοίς αυτού είδε, και ιδού τρεις άνδρες ειστήκεισαν επάνω αυτού· και ιδών προσέδραμεν εις συνάντησιν αυτοίς από της θύρας της σκηνης αυτού και προσεκύνησεν επί την γην.
Gen 18:3	και είπε· κύριε, ει άρα εύρον χάριν εναντίον σου, μη παρέλθης τον παιδά σου·
Gen 18:4	ληφθήτω δη ύδωρ, και νιψάτωσαν τους πόδας υμών, και καταψύξατε υπό το δένδρον·
Gen 18:5	και λήψομαι άρτον, και φάγεσθε, και μετά τούτο παρελεύσεσθε εις την οδόν υμών, ου ένεκεν εξεκλίνατε προς τον παιδα υμών. και είπαν· ούτω ποιήσον, καθώς είρηκας.
Gen 18:6	και έσπευσεν Αβραάμ επί την σκηνήν προς Σάρρα και είπεν αυτη· σπεύσον και φύρασον τρία μέτρα σεμιδάλεως και ποιήσον εγκρυφίας.
Gen 18:7	και εις τας βόας έδραμεν Αβραάμ και έλαβεν απαλόν μοσχάριον και καλόν και έδωκε τω παιδί, και ετάχυνε του ποιήσαι αυτό.
Gen 18:8	έλαβε δε βούτυρον, και γάλα, και το μοσχάριον ό εποίησε, και παρέθηκεν αυτοίς, και έφαγον· αυτός δε παρειστήκει αυτοίς υπό το δένδρον.
Gen 18:9	Είπε δε προς αυτόν· που Σάρρα η γυνή σου; ο δε αποκριθείς είπεν· ιδού εν τη σκηνή.
Gen 18:10	είπε δε· επαναστρέφω ηξω προς σε κατά τον καιρόν τούτον εις ωρας, και έξει υιόν Σάρρα η γυνή σου. Σάρρα δε ήκουσε προς τη θύρα της σκηνης, ούσα όπισθεν αυτού.
Gen 18:11	Αβραάμ δε και Σάρρα πρεσβύτεροι προβεβηκότες ημερών, εξέλιπε δε τη Σάρρα γίνεσθαι τα γυναικεία.
Gen 18:12	εγέλασε δε Σάρρα εν εαυτη, λέγουσα· ούπω μεν μοι γέγονεν έως του νυν, ο δε κύριός μου πρεσβύτερος.

Gen 18:13	και ειπε Κύριος προς Αβραάμ· τι ότι εγέλασε Σάρρα εν εαυτη, λέγουσα· άρά γε αληθώς τέξομαι; εγώ δε γεγήρακα.
Gen 18:14	μη αδυνατήσει παρά τω Θεω ρήμα; εις τον καιρόν τούτον αναστρέψω προς σε εις ωρας· και έσται τη Σάρρα υιος.
Gen 18:15	ηρηήσατο δε Σάρρα λέγουσα· ουκ εγέλασα· εφοβήθη γαρ. και ειπεν αυτη· ουχί, αλλά εγέλασας.
Gen 18:16	Εξαναστάντες δε εκείθεν οι άνδρες κατέβλεψαν επί πρόσωπον Σοδόμων και Γομόρρας. Αβραάμ δε συνεπορεύετο μετ ' αυτών συμπροπέμπων αυτούς.
Gen 18:17	ο δε Κύριος ειπεν· ου μη κρύψω εγώ από Αβραάμ του παιδός μου, α εγώ ποιώ.
Gen 18:18	Αβραάμ δε γινόμενος έσται εις έθνος μέγα και πολύ, και ενευλογηθήσονται εν αυτω πάντα τα έθνη της γης.
Gen 18:19	ήδειν γαρ ότι συντάξει τοις υιοίς αυτού και τω οίκω αυτού μετ ' αυτόν, και φυλάξουσι τας οδούς Κυρίου ποιείν δικαιοσύνην και κρίσιν, όπως αν επαγάγη Κύριος επί Αβραάμ πάντα, όσα ελάλησε προς αυτόν.
Gen 18:20	ειπε δε Κύριος· κραυγή Σοδόμων και Γομόρρας πεπλήθυνται προς με, και αι αμαρτίαι αυτών μεγάλαι σφόδρα.
Gen 18:21	καταβάς ουν όψομαι, ει κατά την κραυγήν αυτών την ερχομένην προς με συντελούνται, ει δε μη, ίνα γνώ.
Gen 18:22	και αποστρέψαντες εκείθεν οι άνδρες ήλθον εις Σόδομα. Αβραάμ δε έτι ην εστηκώς εναντίον Κυρίου.
Gen 18:23	και εγγίσας Αβραάμ ειπε· μη συναπολέσης δίκαιον μετά ασεβούς και έσται ο δίκαιος ως ο ασεβής;
Gen 18:24	εάν ώσι πενήκοντα δίκαιοι εν τη πόλει, απολείς αυτούς; ουκ ανήσεις πάντα τον τόπον ένεκεν των πενήκοντα δικαίων, εάν ώσιν εν αυτη;
Gen 18:25	μηδαμώς συ ποιήσεις ως το ρήμα τούτο, του αποκτείνει δίκαιον μετά ασεβούς, και έσται ο δίκαιος ως ο ασεβής. μηδαμώς· ο κρίνων πάσαν την γην, ου ποιήσεις κρίσιν;
Gen 18:26	ειπε δε Κύριος· εάν ώσιν εν Σοδόμοις πενήκοντα δίκαιοι εν τη πόλει, αφήσω όλην την πόλιν και πάντα τον τόπον δι ' αυτούς.
Gen 18:27	και αποκριθείς Αβραάμ ειπε· νυν ηρξάμην λαλήσαι προς τον Κύριόν μου, εγώ δε ειμι γη και σποδός·
Gen 18:28	εάν δε ελαττωνωθώσιν οι πενήκοντα δίκαιοι εις τεσσαρακονταπέντε, απολείς ένεκεν των πέντε πάσαν την πόλιν; και ειπεν· ου μη απολέσω, εάν εύρω εκεί τεσσαρακονταπέντε.
Gen 18:29	και προσέθηκεν έτι λαλήσαι προς αυτόν, και ειπεν· εάν δε ευρεθώσιν εκεί τεσσαράκοντα; και ειπεν· ου μη απολέσω ένεκεν των τεσσαράκοντα.

Gen 18:30	και ειπε· μη τι κύριε, εάν λαλήσω; εάν δε ευρεθώσιν εκεί τριάκοντα; και ειπεν· ου μη απολέσω ένεκεν των τριάκοντα.
Gen 18:31	και ειπεν· επειδή έχω λαλήσαι προς τον κύριον· εάν δε ευρεθώσιν εκεί είκοσι; και ειπεν· ου μη απολέσω, εάν εύρω εκεί είκοσι.
Gen 18:32	και ειπε· μήτι κύριε, εάν λαλήσω έτι άπαξ· εάν δε ευρεθώσιν εκεί δέκα; και ειπεν· ου μη απολέσω ένεκεν των δέκα.
Gen 18:33	απήλθε δε ο Κύριος, ως επαύσατο λαλών τω Αβραάμ, και Αβραάμ απέστρεψεν εις τον τόπον αυτου.
Gen 19:1	ΗΛΘΟΝ δε οι δύο άγγελοι εις Σόδομα εσπέρας· Λωτ δε εκάθητο παρά την πύλην Σοδομών. ιδών δε Λωτ, εξανέστη εις συνάντησιν αυτοίς και προσεκύνησε τω προσώπω επί την γην.
Gen 19:2	και ειπεν· ιδού κύριοι, εκκλίνατε εις τον οίκον του παιδός υμών και καταλύσατε και νίψασθε τους πόδας υμών, και ορθρίσαντες απελεύσεσθε εις την οδόν υμών. και ειπαν· ουχί, αλλ ' εν τη πλατεία καταλύσομεν.
Gen 19:3	και κατεβιάζετο αυτούς, και εξέκλιναν προς αυτόν και εισήλθον εις τον οίκον αυτου. και εποίησεν αυτοίς πότον, και αζύμους έπεψεν αυτοίς, και έφαγον.
Gen 19:4	προ του κοιμηθήναι δε, οι άνδρες της πόλεως οι Σοδομίται περικύκλωσαν την οικίαν από νεανίσκου έως πρεσβυτέρου, άπας ο λαός άμα.
Gen 19:5	και εξεκαλούντο τον Λωτ και έλεγον προς αυτόν· που εισιν οι άνδρες οι εισελθόντες προς σε την νύκτα; εξαγάγε αυτούς προς ημάς, ίνα συγγενώμεθα αυτοίς.
Gen 19:6	εξήλθε δε Λωτ προς αυτούς προς το πρόθυρον, την δε θύραν προσέωξεν οπίσω αυτου.
Gen 19:7	ειπε δε προς αυτούς· μηδαμώς αδελφοί, μη πονηρεύσησθε.
Gen 19:8	εισί δε μοι δύο θυγατέρες, αι ουκ έγνωσαν άνδρα· εξαξω αυτάς προς υμάς, και χράσθε αυταίς, καθά αν αρέσκη υμίν· μόνον εις τους ανδρας τούτους μη ποιήσητε άδικον, ου ένεκεν εισήλθον υπό την σκέπη των δοκών μου.
Gen 19:9	ειπαν δε αυτω· απόστα εκεί. εισήλθες παροικείν· μη και κρίσιν κρίνεις; νυν συν σε κακώσωμεν μάλλον ή εκείνους. και παρεβιάζοντο τον άνδρα τον Λωτ σφόδρα. και ήγγισαν συντρίψαι την θύραν.
Gen 19:10	εκτεινάντες δε οι άνδρες τας χείρας εισεσπάσαντο τον Λωτ προς εαυτούς εις τον οίκον, και την θύραν του οικου απέκλεισαν·
Gen 19:11	τους δε ανδρας τους όντας επί της θύρας του οικου επάταξαν εν αορασία από μικρού έως μεγάλου, και παρελύθησαν ζητούντες την θύραν.
Gen 19:12	Είπαν δε οι άνδρες ή προς Λωτ· εισί σοι ώδε γαμβροί ή υιοί ή θυγατέρες; ή είτις σοι άλλος εστιν εν τη πόλει, εξαγάγε εκ του τόπου τούτου·
Gen 19:13	ότι ημείς απόλλυμεν τον τόπον τούτον, ότι υψώθη η κραυγή αυτών έναντι

	Κυρίου, και απέστειλεν ημάς Κύριος εκτρίψαι αυτήν.
Gen 19:14	εξήλθε δε Λωτ και ελάλησε προς τους γαμβρούς αυτού τους ειληφότας τας θυγατέρας αυτού και είπεν· ανάστητε και εξέλθετε εκ του τόπου τούτου, ότι εκτρίβει Κύριος την πόλιν. έδοξε δε γελοιάζειν εναντίον των γαμβρών αυτού.
Gen 19:15	ηνίκα δε όρθρος εγένετο, εσπούδαζον οι άγγελοι τον Λωτ λέγοντες· αναστάς λάβε την γυναίκα σου και τας δύο θυγατέρας σου, ας έχεις, και έξελθε, ίνα μη και συ συναπόλη ταις ανομίαις της πόλεως.
Gen 19:16	και εταράχθησαν· και εκράτησαν οι άγγελοι της χειρός αυτού και της χειρός της γυναικός αυτού και των χειρών των δύο θυγατέρων αυτού, εν τω φείσασθαι Κύριον αυτού.
Gen 19:17	και εγένετο, ηνίκα εξήγαγον αυτούς έξω και είπαν· σώζων σωζε την σεαυτού ψυχήν· μη περιβλέψη εις τα οπίσω, μηδέ στης εν πάση τη περιχώρῳ· εις το όρος σώζου, μήποτε συμπαραληφθής.
Gen 19:18	είπε δε Λωτ προς αυτούς· δέομαι κύριε,
Gen 19:19	επειδή εύρεν ο παις σου έλεος εναντίον σου και εμεγάλυνας την δικαιοσύνην σου, ό ποιείς επ ' εμέ του ζήν την ψυχήν μου, εγώ δε ου δυνήσομαι διασωθήναι εις το όρος, μήποτε καταλάβη με τα κακά και αποθάνω.
Gen 19:20	ιδού η πόλις αύτη εγγύς του καταφυγείν με εκεί, ή εστι μικρά, και εκεί διασωθήσομαι· ου μικρά εστι; και ζήσεται η ψυχή μου ένεκέν σου.
Gen 19:21	και είπεν αυτω· ιδού εθαύμασά σου το πρόσωπον και επί τω ρήματι τούτω του μη καταστρέψαι την πόλιν, περί ης ελάλησας·
Gen 19:22	σπεύσον ουν του σωθήναι εκεί· ου γαρ δυνήσομαι ποιήσαι πράγμα, έως του ελθείν σε εκεί. δια τούτο εκάλεσε το όνομα της πόλεως εκείνης Σηγώρ.
Gen 19:23	ο ήλιος εξήλθεν επί την γην, και Λωτ εισήλθεν εις Σηγώρ,
Gen 19:24	και Κύριος έβρεξεν επί Σόδομα και Γόμορρα θείον, και πυρ παρά Κυρίου εξ ουρανού
Gen 19:25	και κατέστρεψε τας πόλεις ταύτας και πάσαν την περίχωρον και πάντας τους κατοικούντας εν ταις πόλεσι και τα ανατέλλοντα εκ της γης.
Gen 19:26	και επέβλεψεν η γυνή αυτού εις τα οπίσω και εγένετο στήλη αλός.
Gen 19:27	Όρθρισε δε Αβραάμ τω πρωϊ εις τον τόπον, ου ειστήκει εναντίον Κυρίου.
Gen 19:28	και επέβλεψεν επί πρόσωπον Σοδόμων και Γομόρρας και επί πρόσωπον της περιχώρου και είδε, και ιδού ανέβαινε φλόξ εκ της γης, ωσει ατμίς καμίνου.
Gen 19:29	και εγένετο εν τω εκτρίψαι Κύριον πάσας τας πόλεις της περιοίκου, εμνήσθη ο Θεός του Αβραάμ και εξαπέστειλε τον Λωτ εκ μέσου της καταστροφής, εν τω καταστρέψαι Κύριον τας πόλεις, εν αις κατώκει εν αυταίς Λωτ.
Gen 19:30	Ανέβη δε Λωτ εκ Σηγώρ και εκάθητο εν τω όρει αυτός και αι δύο θυγατέρες αυτού μετ ' αυτού· εφοβήθη γαρ κατοικήσαι εν Σηγώρ. και κατώκησεν εν τω

	στηλαίω, αυτός και αι δύο θυγατέρες αυτού μετ' αυτού.
Gen 19:31	είπε δε η πρεσβυτέρα προς την νεωτέραν· ο πατήρ ημών πρεσβύτερος, και ουδείς εστιν επί της γης, ος εισελεύσεται προς ημάς, ως καθήκει πάση τη γη·
Gen 19:32	δεύρο και ποτίσωμεν τον πατέρα ημών οίνον και κοιμηθώμεν μετ' αυτού και εξαναστήσωμεν εκ του πατρός ημών σπέρμα.
Gen 19:33	επότισαν δε τον πατέρα αυτών οίνον εν τη νυκτί εκείνη, και εισελθούσα η πρεσβυτέρα εκοιμήθη μετά του πατρός αυτής εν τη νυκτί εκείνη, και ουκ ήδει εν τω κοιμηθήναι αυτόν και εν τω αναστήναι.
Gen 19:34	εγένετο δε εν τη επαύριον και είπεν η πρεσβυτέρα προς την νεωτέραν· ιδού εκοιμήθην χθές μετά του πατρός ημών· ποτίσωμεν αυτόν οίνον και εν τη νυκτί ταύτη, και εισελθούσα κοιμήθητι μετ' αυτού, και εξαναστήσωμεν εκ του πατρός ημών σπέρμα.
Gen 19:35	επότισαν δε και εν τη νυκτί εκείνη τον πατέρα αυτών οίνον, και εισελθούσα η νεωτέρα εκοιμήθη μετά του πατρός αυτής, και ουκ ήδει εν τω κοιμηθήναι αυτόν και αναστήναι.
Gen 19:36	και συνέλαβον αι δύο θυγατέρες Λωτ εκ του πατρός αυτών.
Gen 19:37	και έτεκεν η πρεσβυτέρα υιόν και εκάλεσε το όνομα αυτού Μωάβ λέγουσα· εκ του πατρός μου· ούτος πατήρ Μωαβιτών έως της σήμερον ημέρας.
Gen 19:38	έτεκε δε και η νεωτέρα υιόν και εκάλεσε το όνομα αυτού Αμμάν, λέγουσα· υιος γένους μου· ούτος πατήρ Αμμανιτών έως της σήμερον ημέρας.
Gen 20:1	ΚΑΙ εκίνησεν εκείθεν Αβραάμ ει γην προς λίβα και ώκησεν ανά μέσον Κάδης και ανά μέσον Σουρ. και παρώκησεν εν Γεράροις.
Gen 20:2	είπε δε Αβραάμ περί Σάρρας της γυναικός αυτού, ότι αδελφή μου εστίν· εφοβήθη γαρ ειπείν ότι γυνή μου εστί, μη ποτε αποκτείνωσιν αυτόν οι άνδρες της πόλεως δι' αυτήν. απέστειλε δε Αβιμέλεχ, βασιλεύς Γεράρων, και έλαβε την Σάρραν.
Gen 20:3	και εισήλθεν ο Θεός προς Αβιμέλεχ εν ύπνω την νύκτα και είπεν· ιδού συ αποθνήσκεις περί της γυναικός, ης έλαβες, αύτη δε εστι συνωκηνία ανδρί.
Gen 20:4	Αβιμέλεχ δε ουχ ήψατο αυτής και είπε· Κύριε, έθνος αγνοούν και δίκαιον απολείς;
Gen 20:5	ουκ αυτός μοι είπεν, αδελφή μου εστί; και αύτη μοι είπεν, αδελφός μου εστίν; εν καθαρά καρδιά και εν δικαιοσύνη χειρών εποίησα τούτο.
Gen 20:6	λίγο είπε δε αυτω ο Θεός καθ' ύπνον· καγώ έγνων ότι εν καθαρά καρδιά εποίησας τούτο, και εφεισάμην σου του μη αμαρτείν σε εις εμέ· ένεκα τούτου ουκ αφήκά σε άψασθαι αυτής.
Gen 20:7	νυν δε απόδος την γυναίκα τω ανθρωπω, ότι προφήτης εστί και προσεύξεται περί σου και ζήση· ει δε μη αποδίδω, γνώση ότι αποθανή συ και πάντα τα σά.

Gen 20:8	και ώρθρισεν Αβιμέλεχ τω πρωϊ και εκάλεσε πάντας τους παίδας αυτού και ελάλησε πάντα τα ρήματα ταύτα εις τα ώτα αυτών, εφοβήθησαν δε πάντες οι άνθρωποι σφόδρα.
Gen 20:9	και εκάλεσεν Αβιμέλεχ τον Αβραάμ, και είπεν αυτω· τι τούτο εποίησας ημίν; μητι ημάρτομεν εις σε, ότι επήγαγες επ ' εμέ και επί την βασιλείαν μου αμαρτίαν μεγάλην; έργον, ό ουδείς ποιήσει, πεποίηκάς μοι.
Gen 20:10	είπε δε Αβιμέλεχ τω Αβραάμ· τι ενιδών εποίησας τούτο;
Gen 20:11	είπε δε Αβραάμ· είπα γαρ, άρα ουκ έστι θεοσέβεια εν τω τόπω τούτω, εμέ τε αποκτενούσιν ένεκεν της γυναικός μου.
Gen 20:12	και γαρ αληθώς αδελφή μου εστιν εκ πατρός, αλλ ' ουκ εκ μητρός· εγενήθη δε μοι εις γυναικα.
Gen 20:13	εγένετο δε, ηνίκα εξήγαγέ με ο Θεός εκ του οίκου του πατρός μου, και είπα αυτη· ταύτην την δικαιοσύνην ποιήσεις εις εμέ, εις πάντα τόπον ου εάν εισέλθωμεν εκεί, ειπόν εμέ, ότι αδελφός μου εστιν.
Gen 20:14	έλαβε δε Αβιμέλεχ χίλια δίδραχμα και πρόβατα και μόσχους και παίδας και παιδίσκας και έδωκε τω Αβραάμ και απέδωκεν αυτω Σάρραν την γυναικα αυτού.
Gen 20:15	και είπεν Αβιμέλεχ τω Αβραάμ· ιδού η γη μου εναντίον σου· ου εάν σοι αρέσκη, κατοίκει.
Gen 20:16	τη δε Σάρρα είπεν· ιδού δέδωκα χίλια δίδραχμα τω αδελφω σου· ταύτα έσται σοι εις την τιμή του προσώπου σου και πάσαις ταις μετά σου· και πάντα αλήθευσον.
Gen 20:17	προσηύξατο δε Αβραάμ προς τον Θεόν, και ιάσατο ο Θεός τον Αβιμέλεχ και την γυναικα αυτού και τας παιδίσκας αυτού, και έτεκον·
Gen 20:18	ότι συγκλείων συνέκλεισε Κύριος έξωθεν πάσαν μήτραν εν τω οίκω Αβιμέλεχ, ένεκεν Σάρρας της γυναικός Αβραάμ.
Gen 21:1	ΚΑΙ Κύριος επεσκεψατο την Σάρραν, καθά είπε, και εποίησε Κύριος τη Σάρρα καθά ελάλησε,
Gen 21:2	και συλλαβούσα έτεκε τω Αβραάμ υιόν εις το γήρας, εις τον καιρόν, καθά ελάλησεν αυτω Κύριος.
Gen 21:3	και εκάλεσεν Αβραάμ το όνομα του υιού αυτού του γενομένου αυτω, ον έτεκεν αυτω Σάρρα, Ισαάκ.
Gen 21:4	περιέτεμε δε Αβραάμ τον Ισαάκ τη ημέρα τη ογδόη, καθά ενετείλατο αυτω ο Θεός.
Gen 21:5	και Αβραάμ ην εκατόν ετών, ηνίκα εγένετο αυτω Ισαάκ ο υιος αυτού.
Gen 21:6	είπε δε Σάρρα· γέλωτά μοι εποίησε Κύριος· ος γαρ αν ακούση, συγχαρείται μοι.
Gen 21:7	και είπε· τις αναγγελεί τω Αβραάμ, ότι θηλάζει παιδίον Σάρρα; ότι έτεκον υιόν

	εν τω γήρα μου.
Gen 21:8	Και ηυξήθη το παιδίον και απεγαλακτίσθη, και εποίησεν Αβραάμ δοχήν μεγάλην, ή ημέρα απεγαλακτίσθη Ισαάκ ο υιος αυτού.
Gen 21:9	ιδούσα δε Σάρρα τον υιόν Άγαρ της Αιγυπτίας, ος εγένετο τω Αβραάμ, παίζοντα μετά Ισαάκ του υιού αυτής·
Gen 21:10	και είπε τω Αβραάμ· έκβαλε την παιδίσκην ταύτην και τον υιόν αυτής· ου γαρ μη κληρονομήσει ο υιος της παιδίσκης ταύτης μετά του υιού μου Ισαάκ.
Gen 21:11	σκληρόν δε εφάνη το ρήμα σφόδρα εναντίον Αβραάμ περί του υιού αυτού.
Gen 21:12	είπε δε ο Θεός τω Αβραάμ· μη σκληρόν έστω εναντίον σου περί του παιδίου και περί της παιδίσκης· πάντα αν όσα είπη σοι Σάρρα, άκουε της φωνής αυτής, ότι εν Ισαάκ κληθήσεται σοι σπέρμα.
Gen 21:13	και τον υιόν δε της παιδίσκης ταύτης εις έθνος μέγα ποιήσω αυτόν, ότι σπέρμα σόν εστιν.
Gen 21:14	ανέστη δε Αβραάμ το πρωϊ και έλαβεν άρτους και ασκόν ύδατος και έδωκε τη Άγαρ και επέθηκεν επί των ώμων αυτής το παιδίον και απέστειλεν αυτήν. απελθούσα δε επλανάτο κατά την έρημον, κατά το φρέαρ του όρκου.
Gen 21:15	εξέλιπε δε το ύδωρ εκ του ασκού, και έρριψε το παιδίον υποκάτω μιάς ελάτης.
Gen 21:16	απελθούσα δε εκάθητο απέναντι αυτού μακρόθεν ωσει τόξου βολήν· είπε γαρ, ου μη ιδω τον θάνατον του παιδίου μου. και εκάθισεν απέναντι αυτού, αναβοήσαν δε το παιδίον έκλαυσεν.
Gen 21:17	εισήκουσε δε ο Θεός της φωνής του παιδίου εκ του τόπου, ου ην, και εκάλεσεν άγγελος Θεού την Άγαρ εκ του ουρανού και είπεν αυτη· τι εστιν Άγαρ; μη φοβού· επακήκοε γαρ ο Θεός της φωνής του παιδίου εκ του τόπου, ου εστιν.
Gen 21:18	ανάστηθι και λαβέ το παιδίον και κράτησον τη χειρί σου αυτό· εις γαρ έθνος μέγα ποιήσω αυτό.
Gen 21:19	και ανέωξεν ο Θεός τους οφθαλμούς αυτής, και είδε φρέαρ ύδατος ζώντος και επορεύθη και έπλησε τον ασκόν ύδατος και επότισε το παιδίον.
Gen 21:20	και ην ο Θεός μετά του παιδίου, και ηυξήθη. και κατώκησεν εν τη ερήμω, εγένετο δε τοξότης.
Gen 21:21	και κατώκησεν εν τη ερήμω τη Φαράν, και έλαβεν αυτω η μήτηρ γυναίκα εκ γης Αιγύπτου.
Gen 21:22	Εγένετο δε εν τω καιρω εκείνω και είπεν Αβιμέλεχ και Οχοζάθ ο νυμφαγωγός αυτού και Φιχόλ ο αρχιστράτηγος της δυνάμεως αυτού προς Αβραάμ λέγων· ο Θεός μετά σου εν πάσιν, οίς εάν ποιής·
Gen 21:23	νυν ουν όμοσόν μοι τον Θεόν, μη αδικήσιν με μηδέ το σπέρμα μου, μηδέ το όνομά μου· αλλά κατά την δικαιοσύνην, ην εποίησα μετά σου, ποιήσεις μετ ' εμού, και τη γη, ή συ παρώκησας εν αυτη.

Gen 21:24	και ειπεν Αβραάμ· εγώ ομούμαι.
Gen 21:25	και ηλεγξεν Αβραάμ τον Αβιμέλεχ περί των φρεάτων του ύδατος, ων αφείλοντο οι παίδες του Αβιμέλεχ.
Gen 21:26	και ειπεν αυτω Αβιμέλεχ· ουκ έγνων τις εποίησέ σοι το ρήμα τούτο, ουδέ συ μοι απήγγειλας, ουδέ εγώ ήκουσα, αλλ ' ή σήμεραν.
Gen 21:27	και ελαβεν Αβραάμ πρόβατα και μόσχους, και έδωκε τω Αβιμέλεχ, και διέθεντο αμφότεροι διαθήκην.
Gen 21:28	και έστησεν Αβραάμ επτά αμνάδας προβάτων μόνας.
Gen 21:29	και ειπεν Αβιμέλεχ τω Αβραάμ· τι εισιν αι επτά αμνάδες των προβάτων τούτων, ας έστησας μόνας;
Gen 21:30	και ειπεν Αβραάμ, ότι τας επτά αμνάδας λήψη παρ ' εμού, ίνα ώσί μοι εις μαρτύριον, ότι εγώ ώρυξα το φρέαρ τούτο.
Gen 21:31	δια τούτο επωνόμασε το όνομα του τόπου εκείνου, Φρέαρ ορκισμού, ότι εκεί ώμοσαν αμφότεροι.
Gen 21:32	και διέθεντο διαθήκην εν τω φρέατι του ορκισμού. ανέστη δε Αβιμέλεχ και Οχοζάθ ο νυμφαγωγός αυτου και Φιχόλ ο αρχιστρατήτος της δυνάμεως αυτου, και επέστρεψαν εις την γην των Φυλιστιείμ.
Gen 21:33	και εφύτευσεν· Αβραάμ άρουραν επί τω φρέατι του όρκου και επεκαλέσατο εκεί το όνομα Κυρίου, Θεός αιώνιος.
Gen 21:34	παρώκησε δε Αβραάμ εν τη γη των Φυλιστιείμ ημέρας πολλάς.
Gen 22:1	ΚΑΙ εγένετο μετά τα ρήματα ταύτα ο Θεός επείρασε τον Αβραάμ και ειπεν αυτω· Αβραάμ, Αβραάμ. ο δε ειπεν· ιδού εγώ.
Gen 22:2	και ειπε· λαβέ τον υιόν σου τον αγαπητόν, ον ηγάπησας, τον Ισαάκ, και πορεύθητι εις την γην την υψηλήν και ανένεγκον αυτόν εκεί εις ολοκάρπωσιν εφ ' εν των ορέων, ων αν σοι είπω.
Gen 22:3	αναστάς δε Αβραάμ το πρωϊ επέσαξε την όνον αυτου· παρέλαβε δε μεθ ' εαυτου δύο παιδας και Ισαάκ τον υιόν αυτου και σχίσας ξύλα εις ολοκάρπωσιν, αναστάς επορεύθη και ήλθεν επί τον τόπον, ον ειπεν αυτω ο Θεός, τη ημέρα τη τρίτη.
Gen 22:4	και αναβλέψας Αβραάμ τοις οφθαλμοίς αυτου, είδε τον τόπον μακρόθεν.
Gen 22:5	και ειπεν Αβραάμ τοις παισίν αυτου· καθίσατε αυτου μετά της όνου, εγώ δε και το παιδάριον διελευσόμεθα έως ώδε και προσκυνήσαντες αναστρέφομεν προς υμάς.
Gen 22:6	έλαβε δε Αβραάμ τα ξύλα της ολοκαρπώσεως και επέθηκεν Ισαάκ τω υιω αυτου· έλαβε δε μετά χείρας και το πυρ και την μάχαιραν, και επορεύθησαν οι δύο άμα.
Gen 22:7	είπε δε Ισαάκ προς Αβραάμ τον πατέρα αυτου· πάτερ. ο δε ειπε· τι εστι, τέκνον; ειπε δε· ιδού το πυρ και τα ξύλα· που εστι το πρόβατον το εις ολοκάρπωσιν;

Gen 22:8	είπε δε Αβραάμ· ο Θεός όψεται εαυτω πρόβατον εις ολοκάρπωσιν, τέκνον· πορευθέντες δε αμφότεροι άμα,
Gen 22:9	ήλθον επί τον τόπον, ον είπεν αυτω ο Θεός· και ωκοδόμησεν εκεί Αβραάμ το θυσιαστήριον και επέθηκε τα ξύλα, και συμποδίσας Ισαάκ τον υιόν αυτου, επέθηκεν αυτόν επί το θυσιαστήριον επάνω των ξύλων.
Gen 22:10	και εξέτεινεν Αβραάμ την χείρα αυτου λαβείν την μάχαιραν σφάξαι τον υιόν αυτου.
Gen 22:11	και εκάλεσεν αυτόν άγγελος Κυριου εκ του ουρανου και είπεν· Αβραάμ, Αβραάμ· ο δε είπεν· ιδού εγω.
Gen 22:12	και είπε· μη επιβάλης την χείρά σου επί το παιδάριον μηδέ ποιήσης αυτω μηδέν· νυν γαρ έγνων, ότι φοβή συ τον Θεόν και ουκ εφείσω του υιού σου του αγαπητου δι' εμέ.
Gen 22:13	και αναβλέψας Αβραάμ τοις οφθαλμοίς αυτου είδε, και ιδού κριός εις κατεχόμενος εν φυτω Σαβέκ των κεράτων· και επορεύθη Αβραάμ και έλαβε τον κριόν και ανήνεγκεν αυτόν εις ολοκάρπωσιν αντί Ισαάκ του υιού αυτου.
Gen 22:14	και εκάλεσεν Αβραάμ το όνομα του τόπου εκείνου, Κύριος είδεν, ίνα είπωσι σήμερον, εν τω όρει Κύριος ώφθη.
Gen 22:15	και εκάλεσεν άγγελος Κυριου τον Αβραάμ δεύτερον εκ του ουρανου, λέγων·
Gen 22:16	κατ' εμαυτου ώμοσα, λέγει Κύριος, ου είνεκεν εποίησας το ρήμα τούτο, και ουκ εφείσω του υιού σου του αγαπητου δι' εμέ,
Gen 22:17	ή μην ευλογών ευλογήσω σε, και πληθύνων πληθυνώ το σπέρμα σου, ως τους αστέρας του ουρανου και ως την άμμον την παρά το χείλος της θαλάσσης, και κληρονομήσει το σπέρμα σου τας πόλεις των υπεναντίων·
Gen 22:18	και ενευλογηθήσονται εν τω σπέρματί σου πάντα τα έθνη της γης, ανθ' ων υπήκουσας της εμής φωνής.
Gen 22:19	απεστράφη δε Αβραάμ προς τους παιδας αυτου, και αναστάντες επορεύθησαν άμα επί το φρέαρ του όρκου· και κατώκησεν Αβραάμ επί το φρέαρ του όρκου.
Gen 22:20	Εγένετο δε μετά τα ρήματα ταύτα και ανηγγέλη τω Αβραάμ λέγοντες· ιδού τέτοκε Μελχά και αυτή υιούς τω Ναχώρ τω αδελφω σου,
Gen 22:21	τον Ούζ πρωτότοκον και τον Βαύξ αδελφόν αυτου και τον Καμουήλ πατέρα Σύρων
Gen 22:22	και τον Χαζάδ και Αζαύ και τον Φαλδές και τον Ιελδάφ και τον Βαθουήλ·
Gen 22:23	Βαθουήλ δε εγέννησε την Ρεβέκκαν· οκτώ ούτοι υιοί, ους έτεκε Μελχά τω Ναχώρ τω αδελφω Αβραάμ.
Gen 22:24	και η παλλακή αυτου, ή όνομα Ρεημά, έτεκε και αυτή τον Ταβέκ και τον Ταάμ και τον Τοχός και τον Μοχά.

Gen 23:1	ΕΓΕΝΕΤΟ δε η ζωή Σάρρας έτη εκατόν εικοσιεπτά.
Gen 23:2	και απέθανε Σάρρα εν πόλει Αρβόκ, ή εστιν εν τω κοιλώματι (αύτη εστί Χεβρών) εν τη γη Χαναάν. ήλθε δε Αβραάμ κόψασθαι Σάρραν και πενήθησαι.
Gen 23:3	και ανέστη Αβραάμ από του νεκρού αυτού και είπεν Αβραάμ τοις υιοίς του Χετ λέγων·
Gen 23:4	πάροικος και παρεπίδημος εγώ ειμι μεθ' υμών· δότε μοι ουν κτήσιν τάφου μεθ' υμών, και θάψω τον νεκρόν μου απ' εμού.
Gen 23:5	απεκρίθησαν δε οι υιοί Χετ προς Αβραάμ λέγοντες· μη κύριε·
Gen 23:6	άκουσον δε ημών. βασιλεύς παρά Θεού συ ει εν ημίν· εν τοις εκλεκτοίς μνημείοις ημών θάψον τον νεκρόν σου· ουδείς γαρ ημών ου μη κωλύσει το μνημείον αυτού από σου του θάψαι τον νεκρόν σου εκεί.
Gen 23:7	αναστάς δε Αβραάμ προσεκύνησε τω λαω της γης, τοις υιοίς του Χετ,
Gen 23:8	και ελάλησε προς αυτούς Αβραάμ λέγων· ει έχετε τη ψυχή υμών, ωστε θάψαι τον νεκρόν μου από προσώπου μου, ακούσατέ μου και λαλήσατε περί εμού Εφρών τω του Σαάρ,
Gen 23:9	και δότω μοι το σπήλαιον το διπλούν, ό εστιν αυτω, το ον εν μέρει του αγρού αυτού· αργυρίου του αξίου δότω μοι αυτό εν υμίν εις κτήσιν μνημείου.
Gen 23:10	Εφρών δε εκάθητο εν μέσω των υιών Χετ· αποκριθείς δε Εφρών ο Χετταίος προς Αβραάμ είπεν, ακουόντων των υιών Χετ και των εισπορευομένων εις την πόλιν πάντων, λέγων·
Gen 23:11	παρ' εμοί γενού, κύριε, και άκουσόν μου· τον αγρόν και το σπήλαιον το εν αυτω σοί δίδωμι· εναντίον πάντων των πολιτών μου δέδωκά σοι· θάψον τον νεκρόν σου·
Gen 23:12	και προσεκύνησεν Αβραάμ εναντίον του λαού της γης
Gen 23:13	και είπε τω Εφρών εις τα ότα εναντίον του λαού της γης· επειδή προς εμού ει, άκουσόν μου· το αργύριον του αγρού λάβε παρ' εμού, και θάψω τον νεκρόν μου εκεί.
Gen 23:14	απεκρίθη δε Εφρών τω Αβραάμ λέγων·
Gen 23:15	ουχί κύριε, ακήκοα γαρ, γη τετρακοσίων διδράχμων αργυρίου, αλλά τι αν είη τούτο ανά μέσον εμού και σου; συ δε τον νεκρόν σου θάψον.
Gen 23:16	και ήκουσεν Αβραάμ του Εφρών, και αποκατέστησεν Αβραάμ τω Εφρών το αργύριον, ό ελάλησεν εις τα ότα των υιών Χετ, τετρακόσια δίδραχμα αργυρίου δοκίμου εμπόροις.
Gen 23:17	και έστη ο αγρός Εφρών, ος ην εν τω διπλω σπηλαίω, ος εστι κατά πρόσωπον Μαμβρη, ο αγρός και το σπήλαιον, ό ην εν αυτω, και παν δένδρον, ό ην εν τω αγρω, και παν ό εστιν εν τοις ορίοις αυτού κύκλω,

Gen 23:18	τω Αβραάμ, εις κτήσιν εναντίον των υιών Χετ και πάντων των εισπορευομένων εις την πόλιν.
Gen 23:19	μετά ταύτα έθαψεν Αβραάμ Σάρραν την γυναίκα αυτού εν τω σπηλαίω του αγρού τω διπλω, ό εστιν απέναντι Μαμβρη (αύτη εστί Χεβρών) εν τη γη Χαναάν.
Gen 23:20	και εκυρώθη ο αγρός και το σπήλαιον, ό ην εν αυτω, τω Αβραάμ εις κτήσιν τάφου παρά των υιών Χετ.
Gen 24:1	ΚΑΙ Αβραάμ ην πρεσβύτερος προβεβηκώς ημερών, και ο Κύριος ηυλόγησε τον Αβραάμ κατά πάντα.
Gen 24:2	και είπεν Αβραάμ τω παιδί αυτού τω πρεσβυτέρω της οικίας αυτού τω άρχοντι πάντων των αυτού· θές την χείρά σου υπό τον μηρόν μου,
Gen 24:3	και εξορκιώ σε Κύριον τον Θεόν του ουρανού και τον Θεόν της γης, ίνα μη λάβης γυναίκα τω υιω μου Ισαάκ από των θυγατέρων των Χαναανaiών, μεθ 'ων εγώ οικώ εν αυτοίς,
Gen 24:4	αλλ 'ή εις την γην μου, ου εγεννήθην, πορεύση και εις την φυλήν μου και λήψη γυναίκα τω υιω μου Ισαάκ εκείθεν.
Gen 24:5	είπε δε προς αυτόν ο παις· μη ποτε ου βούληται η γυνή πορευθήναι μετ 'εμού οπίσω εις την γην ταύτην· αποστρέψω τον υιόν σου εις την γην, όθεν εξήλθες εκείθεν;
Gen 24:6	είπε δε προς αυτόν Αβραάμ· πρόσεχε σεαυτω, μη αποστρέψης τον υιόν μου εκεί.
Gen 24:7	Κύριος ο Θεός του ουρανού και ο Θεός της γης, ος έλαβέ με εκ του οίκου του πατρός μου και εκ της γης, ης εγεννήθην, ος ελάλησέ μοι και ος ώμοσέ μοι λέγων· σοί δώσω την γην ταύτην και τω σπέρματί σου, αυτός αποστελεί τον άγγελον αυτού έμπροσθέν σου. και λήψη γυναίκα τω υιω μου εκείθεν.
Gen 24:8	εάν δε μη θέλη η γυνή πορευθήναι μετά σου εις την γην ταύτην, καθαρός έση από του όρκου μου· μόνον τον υιόν μου μη αποστρέψης εκεί.
Gen 24:9	και έθηκεν ο παις την χείρα αυτού υπό τον μηρόν Αβραάμ του κυρίου αυτού και ώμοσεν αυτω περι του ρήματος τούτου.
Gen 24:10	Και έλαβεν ο παις δέκα καμήλους από των καμήλων του κυρίου αυτού και από πάντων των αγαθών του κυρίου αυτού μεθ 'εαυτού και αναστάς επορεύθη εις την Μεσοποταμίαν εις την πόλιν Ναχώρ.
Gen 24:11	και εκοίμισε τας καμήλους έξω της πόλεως παρά το φρέαρ του ύδατος το προς οψέ, ηνίκα εκπορεύονται αι υδρευόμεναι.
Gen 24:12	και είπε· Κύριε ο Θεός του κυρίου μου Αβραάμ, ευόδωσον εναντίον εμού σήμερον και ποιήσον έλεος μετά του κυρίου μου Αβραάμ.
Gen 24:13	ιδού εγώ έστηκα επί της πηγής του ύδατος, αι δε θυγατέρες των οικούντων την πόλιν εκπορεύονται αντλήσαι ύδωρ,
Gen 24:14	και έσται η παρθένος, ή αν εγώ είπω, επίκλινον την υδρίαν σου, ίνα πiώ, και είπη μοι, πίε συ, και τας καμήλους σου ποτιώ, έως αν παύσωνται πίνουσαι,

	ταύτην ητοίμασας τω παιδί σου τω Ισαάκ, και εν τούτῳ γνώσομαι ὅτι ἐποίησας ἔλεος μετὰ του κυρίου μου Αβραάμ.
Gen 24:15	και ἐγένετο προ του συντελέσαι αὐτόν λαλούντα εν τη διανοία αὐτοῦ, και ιδού Ρεβέκκα ἐξεπορεύετο η τεχθείσα Βαθουήλ, υιω Μελχάς της γυναικός Ναχώρ, ἀδελφού δε Αβραάμ, ἔχουσα την υδρίαν ἐπὶ των ὠμων αὐτῆς.
Gen 24:16	η δε παρθένος ην καλή τη ὄψει σφόδρα· παρθένος ην, ἀνὴρ οὐκ ἔγνω αὐτήν. καταβάσα δε ἐπὶ την πηγὴν ἐπλησε την υδρίαν αὐτῆς και ἀνέβη.
Gen 24:17	ἐπέδραμε δε ο παις εις συνάντησιν αὐτῆς και εἶπε· πότισόν με μικρόν ὕδωρ εκ της υδρίας σου.
Gen 24:18	η δε εἶπε· πῖε, κύριε. και ἔσπευσε και καθείλε την υδρίαν ἐπὶ τον βραχίονα αὐτῆς και ἐπότισεν αὐτόν, ἕως ἐπαύσατο πίνων.
Gen 24:19	και εἶπε· και ταις καμήλοις σου υδρεύσομαι, ἕως αν πάσαι πῖωσι.
Gen 24:20	και ἔσπευσε και ἐξεκένωσε την υδρίαν εις το ποτιστήριον και ἔδραμεν ἐπὶ το φρέαρ ἀντλήσαι πάλιν και υδρεύσατο πάσαις ταις καμήλοις.
Gen 24:21	ο δε ἄνθρωπος κατεμάνθανεν αὐτήν και παρεσιώπα του γνῶναι, ει ευάδωκε Κύριος την οδόν αὐτοῦ ἢ ου.
Gen 24:22	ἐγένετο δε, ηνῖκα ἐπαύσαντο πάσαι αι κάμηλοι πίνουσαι, ἔλαβεν ο ἄνθρωπος ἐνώτια χρυσά ἀνά δραχμὴν ολκῆς και δύο ψέλλια ἐπὶ τας χεῖρας αὐτῆς, δέκα χρυσῶν ολκῆ αὐτῶν.
Gen 24:23	και ἐπηρώτησεν αὐτήν και εἶπε· θυγάτηρ τίνος ει; ἀνάγγειλόν μοι, ει ἔστι παρὰ τῷ πατρί σου τόπος ἡμῖν του καταλύσαι.
Gen 24:24	η δε εἶπεν αὐτῷ· θυγάτηρ Βαθουήλ εἰμι του Μελχάς, ον ἔτεκε τῷ Ναχώρ.
Gen 24:25	και εἶπεν αὐτῷ· και ἄχυρα και χορτάσματα πολλά παρ ἡμῖν και τόπος του καταλύσαι.
Gen 24:26	και ευδοκήσας ο ἄνθρωπος προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ και εἶπεν·
Gen 24:27	ευλογητός Κύριος ο Θεός του κυρίου μου Αβραάμ, ος οὐκ ἐγκατέλιπε την δικαιοσύνην αὐτοῦ και την ἀλήθειαν ἀπὸ του κυρίου μου· ἐμέ τε ευάδωκε Κύριος εις οἶκον του ἀδελφού του κυρίου μου.
Gen 24:28	Και δραμούσα η παις ἀνήγγειλεν εις τον οἶκον της μητρός αὐτῆς κατὰ τα ρήματα ταῦτα.
Gen 24:29	τη δε Ρεβέκκα ἀδελφός ην ὠ ὄνομα Λάβαν· και ἔδραμε Λάβαν προς τον ἄνθρωπον ἔξω ἐπὶ την πηγὴν.
Gen 24:30	και ἐγένετο ηνῖκα εἶδε τα ἐνώτια και τα ψέλλια εν ταις χερσί της ἀδελφῆς αὐτοῦ και ὅτε ἤκουσε τα ρήματα Ρεβέκκας της ἀδελφῆς αὐτοῦ λεγούσης· οὕτω λελάληκέ μοι ο ἄνθρωπος, και ἦλθε προς τον ἄνθρωπον ἐσθηκότος αὐτοῦ ἐπὶ των καμήλων ἐπὶ της πηγῆς

Gen 24:31	και ειπεν αυτω· δευρο εισελθε· ευλογητος Κυριου· ινατι εστηκας εξω; εγω δε ητοιμασα την οικιαν και τον ταις καμηλους.
Gen 24:32	εισηλθε δε ο ανθρωπος εις την οικιαν και απεσαξε τας καμηλους και εδωκεν αχυρα και χορτάσματα ταις καμηλοις και υδωρ νιψασθαι τοις ποσιν αυτου και τοις ποσι των ανδρων των μετ' αυτου.
Gen 24:33	και παρεθηκεν αυτοις αρτους φαγειν. και ειπεν· ου μη φάγω, εως του λαλήσαι με τα ρήματά μου. και ειπαν· λάλησον.
Gen 24:34	Και ειπε· παις Αβραάμ εγω ειμι.
Gen 24:35	Κυριος δε ηυλόγησε τον κυριόν μου σφόδρα, και υψώθη· και εδωκεν αυτω πρόβατα και μόσχους και αργύριον και χρυσίον, παιδας και παιδίσκας, καμηλους και όνους.
Gen 24:36	και ετεκε Σάρρα η γυνή του κυριου μου υιόν ένα τω κυρίω μου μετά το γηράσαι αυτόν, και εδωκεν αυτω όσα ην αυτω.
Gen 24:37	και ωρκισέ με ο κυριός μου, λέγων· ου λήψη γυναίκα τω υιω μου από των θυγατέρων των Χαναανίων, εν οίς εγω παροικώ εν τη γη αυτών,
Gen 24:38	αλλ' ή εις τον οίκον του πατρος μου πορεύση και εις την φυλήν μου και λήψη γυναίκα τω υιω μου εκειθεν.
Gen 24:39	είπα δε τω κυρίω μου· μήποτε ου πορεύσεται η γυνή μετ' εμού.
Gen 24:40	και ειπέ μοι· Κύριος ο Θεός, ω ευηρέστησα εναντίον αυτου, αυτός εξαποστελεί τον άγγελον αυτου μετά σου και ευδοώσει την οδόν σου, και λήψη γυναίκα τω υιω μου εκ της φυλής μου και εκ του οικου του πατρος μου.
Gen 24:41	τότε αθως έση από της αράς μου· ηνίκα γαρ εάν έλθης εις την φυλήν μου και μη σοι δώσι, και έση αθως από του ορκισμού μου.
Gen 24:42	και ελθών σήμεραν επί την πηγην είπα· Κύριε ο Θεός του κυριου μου Αβραάμ, ει συ ευδοοίς την οδόν μου, εν ή νυν εγω πορεύομαι εν αυτη,
Gen 24:43	ιδού εγω εφέστηκα επί της πηγής του ύδατος, και αι θυγατέρες των ανθρωπων της πόλεως εκπορεύονται αντλήσαι υδωρ, και έσται η παρθένος, ή αν εγω είπω, πότισόν με εκ της υδρίας σου μικρόν υδωρ,
Gen 24:44	και ειπη μοι, και συ πίε και ταις καμηλοις σου υδρευσομαι, αύτη η γυνή, ην ητοιμασε Κύριος τω εαυτου θεράποντι Ισαάκ, και εν τούτω γνώσομαι, ότι πεποίηκας έλεος τω κυρίω μου Αβραάμ.
Gen 24:45	και εγένετο προ του συντελέσαι με λαλούντα εν τη διανοία μου, ευθύς Ρεβέκκα εξεπορεύετο έχουσα την υδριαν επί των ώμων και κατέβη επί την πηγην και υδρευσατο. είπα δε αυτη· πότισόν με.
Gen 24:46	και σπεύσασα καθείλε την υδριαν επί τον βραχίονα αυτης αφ' εαυτης και ειπε· πίε συ, και τας καμηλους σου ποτιώ. και έπιον και τας καμηλους επότισε.
Gen 24:47	και ηρώτησα αυτην· και είπα· θυγάτηρ τίνος ει; αναγγειλόν μοι. η δε έφη· θυγάτηρ Βαθουήλ ειμι του υιου Ναχώρ, ον έτεκεν αυτω Μελχά. και περιέθηκα

	αυτη τα ενώτια και τα ψέλλια περί τας χείρας αυτής·
Gen 24:48	και ευδοκήσας προσεκύνησα τω Κυρίω και ευλόγησα Κύριον τον Θεόν του κυρίου μου Αβραάμ, ος ευώδωσέ με εν οδω αληθείας, λαβείν την θυγατέρα του αδελφού του κυρίου μου τω υιω αυτού.
Gen 24:49	ει ουν ποιείτε υμείς έλεος και δικαιοσύνην προς τον κύριόν μου, απαγγείλατέ μοι, ει δε μη, απαγγείλατέ μοι, ίνα επιστρέψω εις δεξιάν ή αριστεράν.
Gen 24:50	Αποκριθείς δε Λάβαν και Βαθουήλ είπαν· παρά Κυρίου εξήλθε το πρόσταγμα τούτο· ου δυνησόμεθα ουν σοι αντειπειν κακόν ή καλόν.
Gen 24:51	ιδού Ρεβέκκα ενώπιόν σου· λαβών απότρεχε. και έστω γυνή τω υιω του κυρίου σου, καθά ελάλησε Κύριος.
Gen 24:52	εγένετο δε εν τω ακούσαι τον παιδα του Αβραάμ των ρημάτων τούτων, προσεκύνησεν επί την γην τω Κυρίω.
Gen 24:53	και εξενέγκας ο παις σκεύη αργυρά και χρυσά και ιματισμόν έδωκε τη Ρεβέκκα και δώρα έδωκε τω αδελφω αυτής και τη μητρί αυτής.
Gen 24:54	και έφαγον και έπιον και αυτός και οι άνδρες οι μετ ' αυτού όντες, και εκοιμήθησαν. Και αναστάς το πρωϊ είπεν· εκπέμψατέ με, ίνα απέλθω προς τον κύριόν μου.
Gen 24:55	είπαν δε οι αδελφοί αυτής και η μήτηρ· μεινάτω η παρθένος μεθ ' ημών ημέρας ωσει δέκα, και μετά ταύτα απελεύσεται.
Gen 24:56	ο δε είπε προς αυτούς· μη κατέχετε με, και Κύριος ευώδωσε την οδόν μου εν εμοί· εκπέμψατέ με, ίνα απέλθω προς τον κύριόν μου.
Gen 24:57	οι δε είπαν· καλέσωμεν την παιδα και ερωτήσωμεν το στόμα αυτής.
Gen 24:58	και εκάλεσαν την Ρεβέκκαν και είπαν αυτη· πορεύση μετά του ανθρώπου τούτου; η δε είπε· πορεύσομαι.
Gen 24:59	και εξέπεμψαν Ρεβέκκαν την αδελφήν αυτών και τα υπάρχοντα αυτής και τον παιδα του Αβραάμ και τους μετ ' αυτού.
Gen 24:60	και ευλόγησαν Ρεβέκκαν και είπαν αυτη· αδελφή ημών ει· γίνου εις χιλιάδας μυριάδων, και κληρονομησάτω το σπέρμα σου τας πόλεις των υπεναντίων.
Gen 24:61	αναστάσα δε Ρεβέκκα και αι άβραι αυτής, επέβησαν επί τας καμήλους και επορεύθησαν μετά του ανθρώπου, και αναλαβών ο παις την Ρεβέκκαν απήλθεν.
Gen 24:62	Ισαάκ δε διεπορεύετο δια της ερήμου κατά το φρέαρ της οράσεως· αυτός δε κατώκει εν τη γη τη προς λίβα.
Gen 24:63	και εξήλθεν Ισαάκ αδολεσχήσαι εις το πεδίον το προς δείλης και αναβλέψας τοις οφθαλμοίς αυτού είδε καμήλους ερχομένας.
Gen 24:64	και αναβλέψασα Ρεβέκκα τοις οφθαλμοίς είδε τον Ισαάκ και κατεπήδησεν από της καμήλου.

Gen 24:65	και ειπε τω παιδι· τις εστιν ο ανθρωπος εκεινος ο πορευόμενος εν τω πεδίω εις συνάντησιν ημίν; ειπε δε ο παις· ούτός εστιν ο κύριός μου. η δε λαβούσα το θέριστρον περιεβάλετο.
Gen 24:66	και διηγήσατο ο παις τω Ισαάκ πάντα τα ρήματα, α εποίησεν.
Gen 24:67	εισήλθε δε Ισαάκ εις τον οίκον της μητρός αυτου και ελαβε την Ρεβέκκαν, και εγένετο αυτου γυνή, και ηγάπησεν αυτην· και παρεκλήθη Ισαάκ περι Σάρρας της μητρός αυτου.
Gen 25:1	ΠΡΟΣΘΕΜΕΝΟΣ δε Αβραάμ ελαβε γυναίκα, η όνομα Χεττούρα.
Gen 25:2	έτεκε δε αυτω τον Ζομβράν και τον Ιεζάν και τον Μαδάλ και τον Μαδιάμ και τον Ιεσβώκ και τον Σωκέ.
Gen 25:3	Ιεζάν δε εγέννησε και τον Θαιμάν τον Σαβά και τον Δεδάν· υιοί δε Δεδάν εγένοντο Ραγουήλ και Ναβδεήλ και Ασσουριείμ και Λατουσιείμ και Λαωμείμ.
Gen 25:4	υιοί δε Μαδιάμ Γεφάρ και Αφείρ και Ενώχ και Αβειρά και Ελδαγά. πάντες ούτοι ήσαν υιοί Χεττούρας.
Gen 25:5	Έδωκε δε Αβραάμ πάντα τα υπάρχοντα αυτου Ισαάκ τω υιω αυτου,
Gen 25:6	και τοις υιοίς των παλλακών αυτου έδωκεν Αβραάμ δόματα και εξαπέστειλεν αυτους από Ισαάκ του υιου αυτου, έτι ζώντος αυτου, προς ανατολάς εις γην ανατολών.
Gen 25:7	ταύτα δε τα έτη ημερών της ζωής Αβραάμ όσα έζησεν, εκατόν εβδομηκονταπέντε έτη.
Gen 25:8	και εκλείπων απέθανεν Αβραάμ εν γήρα καλω πρεσβύτης και πλήρης ημερών και προσετέθη προς τον λαόν αυτου.
Gen 25:9	και έθαψαν αυτόν Ισαάκ και Ισμαήλ οι υιοί αυτου εις το σπήλαιον το διπλούν, εις τον αγρόν Εφρών του Σαάρ του Χετταίου, ος εστιν απέναντι Μαμβρη,
Gen 25:10	τον αγρόν και το σπήλαιον, ο εκτήσατο Αβραάμ παρά των υιών του Χετ, εκει έθαψαν Αβραάμ και Σάρραν την γυναίκα αυτου.
Gen 25:11	εγένετο δε μετά το αποθανείν Αβραάμ, ευλόγησεν ο Θεός τον Ισαάκ υιόν αυτου· και κατώκησεν Ισαάκ παρά το φρέαρ της οράσεως.
Gen 25:12	Αύται δε αι γενέσεις Ισμαήλ του υιου Αβραάμ, ον έτεκεν Άγαρ η Αιγυπτία η παιδίσκη Σάρρας τω Αβραάμ.
Gen 25:13	και ταύτα τα ονόματα των υιών Ισμαήλ κατ ' ονόματα των γενεών αυτου· πρωτότοκος Ισμαήλ Ναβαιώθ, και Κηδάρ και Ναβδεήλ και Μασσάμ
Gen 25:14	και Μασμά και Δουμά και Μασσή
Gen 25:15	και Χοδδάν και Θαιμάν και Ιετούρ και Ναφές και Κεδμά.
Gen 25:16	ούτοι εισιν οι υιοί Ισμαήλ και ταύτα τα ονόματα αυτών εν ταις σκηναίς αυτών

	και εν ταις επαυλεσιν αυτών· δώδεκα άρχοντες κατά έθνη αυτών.
Gen 25:17	και ταύτα τα έτη της ζωής Ισμαήλ· εκατόν τριακονταεπτά έτη· και εκλείπων απέθανε και προσετέθη προς το γένος αυτού.
Gen 25:18	κατώκησε δε από Ευιλάτ έως Σουρ, ή εστι κατά πρόσωπον Αιγύπτου, έως ελθείν προς Ασσυρίους· κατά πρόσωπον πάντων των αδελφών αυτού κατώκησε.
Gen 25:19	Και αύται αι γενέσεις Ισαάκ του υιού Αβραάμ·
Gen 25:20	Αβραάμ εγέννησε τον Ισαάκ. ην δε Ισαάκ ετών τεσσαράκοντα, ότε έλαβε την Ρεβέκκαν θυγατέρα Βαθουήλ του Σύρου εκ της Μεσοποταμίας Συρίας, αδελφήν Λάβαν του Σύρου, εαυτω εις γυναίκα.
Gen 25:21	εδέετο δε Ισαάκ Κυρίου περί Ρεβέκκας της γυναικός αυτού, ότι στείρα ην· επήκουσε δε αυτού ο Θεός, και συνέλαβεν εν γαστρί Ρεβέκκα η γυνή αυτού.
Gen 25:22	εσκίρτων δε τα παιδιά εν αυτη· είπε δε, ει ούτω μοι μέλλει γίνεσθαι, ίνα τι μοι τούτο; επορεύθη δε πυθέσθαι παρά Κυρίου.
Gen 25:23	και είπε Κύριος αυτη· δύο έθνη εν γαστρί σου εισί, και δύο λαοί εκ της κοιλίας σου διασταλήσονται· και λαός λαού υπερέξει, και ο μείζων δουλεύσει τω ελάσσονι.
Gen 25:24	και επληρώθησαν αι ημέραι του τεκείν αυτήν, και τηδε ην δίδυμα εν τη κοιλία αυτης.
Gen 25:25	εξήλθε δε ο πρωτότοκος πυρράκης, όλος ωσει δορά δασύς· επωνόμασε δε το όνομα αυτού Ησαύ.
Gen 25:26	και μετά τούτο εξήλθεν ο αδελφός αυτού, και η χείρ αυτού επειλημμένη της πτέρνης Ησαύ· και εκάλεσε το όνομα αυτού Ιακώβ. Ισαάκ δε ην ετών εξήκοντα, ότε έτεκεν αυτούς Ρεβέκκα.
Gen 25:27	Ηυξήθησαν δε οι νεανίσκοι, και ην Ησαύ άνθρωπος ειδώς κυνηγεΐν, άγροικος, Ιακώβ δε άνθρωπος άπλαστος, οικών οικίαν.
Gen 25:28	ηγάπησε δε Ισαάκ τον Ησαύ, ότι η θήρα αυτού βρώσις αυτω· Ρεβέκκα δε ηγάπα τον Ιακώβ.
Gen 25:29	ήψησε δε Ιακώβ έψημα· ήλθε δε Ησαύ εκ του πεδίου εκλείπων,
Gen 25:30	και είπεν Ησαύ τω Ιακώβ· γεύσόν με από του εψήματος του πυρρού τούτου, ότι εκλείπω. δια τούτο εκλήθη το όνομα αυτού Εδώμ.
Gen 25:31	είπε δε Ιακώβ τω Ησαύ· απόδου μοι σήμερα τα πρωτοτόκιά σου εμοί.
Gen 25:32	και είπεν Ησαύ· ιδού εγώ πορεύομαι τελευτάν, και ίνα τι μοι ταύτα τα πρωτοτόκια;
Gen 25:33	και είπεν αυτω Ιακώβ· όμοσόν μοι σήμερα. και ώμοσεν αυτω· απέδοτο δε Ησαύ τα πρωτοτόκια τω Ιακώβ.

Gen 25:34	Ιακώβ δε έδωκε τω Ησαύ άρτον και έψημα φακού, και έφαγε και έπινε και αναστάς ώχρητο· και εφάυλισεν Ησαύ τα πρωτοτόκια.
Gen 26:1	ΕΓΕΝΕΤΟ δε λιμός επί της γης χωρίς του λιμού του πρότερον, ος εγένετο εν τω καιρω του Αβραάμ· επορεύθη δε Ισαάκ προς Αβιμέλεχ βασιλέα Φυλιστιείμ εις Γέραρα.
Gen 26:2	ώφθη δε αυτω Κύριος και είπε· μη καταβής εις Αίγυπτον· κατοίκησον δε εν τη γη, ή αν σοι είπω.
Gen 26:3	και παροίκει εν τη γη ταύτη, και έσομαι μετά σου και ευλογήσω σε· σοί γαρ και τω σπέρματί σου δώσω πάσαν την γην ταύτην και στήσω τον όρκον μου, ον ώμοσα τω Αβραάμ τω πατρί σου.
Gen 26:4	και πληθυνώ το σπέρμα σου ως τους αστέρας του ουρανού και δώσω τω σπέρματί σου πάσαν την γην ταύτην, και ευλογηθήσονται εν τω σπέρματί σου πάντα τα έθνη της γης,
Gen 26:5	ανθ ' ων υπήκουσεν Αβραάμ ο πατήρ σου της εμής φωνής και εφύλαξε τα προστάγματά μου και τας εντολάς μου και τα δικαιώματά μου και τα νόμιμά μου.
Gen 26:6	κατώκησε δε Ισαάκ εν Γεράροις.
Gen 26:7	Επηρώτησαν δε οι άνδρες του τόπου περι Ρεβέκκας της γυναικός αυτου, και είπεν· αδελφή μου εστίν· εφοβήθη γαρ ειπείν ότι γυνή μου εστί, μήποτε αποκτείνωσιν αυτόν οι άνδρες του τόπου περι Ρεβέκκας, ότι ωραία τη όψει ην.
Gen 26:8	εγένετο δε πολυχρόνιος εκεί· και παρακύψας Αβιμέλεχ ο βασιλεύς Γεράρων δια της θυρίδος, είδε τον Ισαάκ παίζοντα μετά Ρεβέκκας της γυναικός αυτου.
Gen 26:9	εκάλεσε δε Αβιμέλεχ τον Ισαάκ και είπεν αυτω· άρά γε γυνή σου εστί; τι ότι είπας, αδελφή μου εστίν; είπε δε αυτω Ισαάκ· είπα γαρ, μήποτε αποθάνω δι ' αυτήν.
Gen 26:10	είπε δε αυτω Αβιμέλεχ· τι τούτο εποίησας ημίν; μικρού εκοιμήθη τις εκ του γένους μου μετά της γυναικός σου, και επήγαγες αν εφ ' ημάς άγνοϊαν.
Gen 26:11	συνέταξε δε Αβιμέλεχ παντί τω λαω αυτου, λέγων· πας ο ασάμενος του ανθρωπου τούτου ή της γυναικός αυτου, θανάτω ένοχος έσται.
Gen 26:12	έσπειρε δε Ισαάκ εν τη γη εκείνη και εύρεν εν τω ενιαυτω εκείνω εκατοστεύουσαν κριθήν· ευλόγησε δε αυτόν Κύριος.
Gen 26:13	και υψώθη ο ανθρωπος. και προβαίνων μείζων εγίνετο, έως ου μέγας εγένετο σφόδρα·
Gen 26:14	εγένετο δε αυτω κτήνη προβάτων και κτήνη βοών και γεώργια πολλά. εζήλωσαν δε αυτόν οι Φυλιστιείμ,
Gen 26:15	και πάντα τα φρέατα, α ώρυξαν οι παίδες του πατρός αυτου εν τω χρόνω του πατρός αυτου, ενέφραξαν αυτά οι Φυλιστιείμ και έπλησαν αυτά γης.

Gen 26:16	είπε δε Αβιμέλεχ προς Ισαάκ· ἀπελθε ἀφ' ἡμῶν, ὅτι δυνατώτερος ἡμῶν ἐγένου σφόδρα.
Gen 26:17	καὶ ἀπήλθεν ἐκεῖθεν Ισαάκ καὶ κατέλυσεν ἐν τῇ φάραγγι Γεράρων καὶ κατώκησεν ἐκεῖ.
Gen 26:18	καὶ πάλιν Ισαάκ ὠρύξε τὰ φρέατα τοῦ ὕδατος, ἃ ὠρύξαν οἱ παῖδες Αβραάμ τοῦ πατρός αὐτοῦ καὶ ἐνέφραξαν αὐτὰ οἱ Φυλιστιεῖμ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Αβραάμ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ ἐπωνόμασεν αὐτοῖς ὀνόματα κατὰ τὰ ὀνόματα, ἃ ὠνόμασεν ὁ πατήρ αὐτοῦ.
Gen 26:19	καὶ ὠρύξαν οἱ παῖδες Ισαάκ ἐν τῇ φάραγγι Γεράρων καὶ εὗρον ἐκεῖ φρέαρ ὕδατος ζώντος.
Gen 26:20	καὶ ἐμαχέσαντο οἱ ποιμένες Γεράρων μετὰ τῶν ποιμένων Ισαάκ, φάσκοντες αὐτῶν εἶναι τὸ ὕδωρ. καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ φρέατος Ἀδικία· ἠδίκησαν γὰρ αὐτόν.
Gen 26:21	ἀπάρας δε Ισαάκ ἐκεῖθεν ὠρύξε φρέαρ ἕτερον, ἐκρίνοντο δε καὶ περὶ ἐκείνου· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐχθρία.
Gen 26:22	ἀπάρας δε ἐκεῖθεν ὠρύξε φρέαρ ἕτερον, καὶ οὐκ ἐμαχέσαντο περὶ αὐτοῦ· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Εὐρυχωρία, λέγων· διότι νῦν ἐπλάτυνε Κύριος ἡμῖν καὶ ἠύξησεν ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς.
Gen 26:23	Ἀνέβη δε ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου.
Gen 26:24	καὶ ὠφθη αὐτῷ Κύριος ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ εἶπεν· ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Αβραάμ τοῦ πατρός σου· μὴ φοβοῦ· μετὰ σου γὰρ εἰμι καὶ εὐλογήσω σε καὶ πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου δι' Αβραάμ τὸν πατέρα σου.
Gen 26:25	καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον καὶ ἐπεκαλέσατο τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ ἐπηξεν ἐκεῖ τὴν σκηπὴν αὐτοῦ· ὠρύξαν δε ἐκεῖ οἱ παῖδες Ισαάκ φρέαρ ἐν τῇ φάραγγι Γεράρων.
Gen 26:26	καὶ Αβιμέλεχ ἐπορεύθη προς αὐτόν ἀπὸ Γεράρων καὶ Οχοζάθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ καὶ Φιχὸλ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
Gen 26:27	καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ισαάκ· ἵνα τι ἦλθετε προς με; υμεῖς δε ἐμισήσατέ με καὶ ἐξαπεστείλατέ με ἀφ' ὑμῶν.
Gen 26:28	οἱ δε εἶπαν· ἰδόντες ἐωράκαμεν, ὅτι ἡν Κύριος μετὰ σου, καὶ εἶπαμεν· γενέσθω ἀρὰ ἀνά μέσον ἡμῶν καὶ ἀνά μέσον σου, καὶ διαθησόμεθα μετὰ σου διαθήκην,
Gen 26:29	μὴ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν κακόν, καθότι οὐκ ἐβδελυξάμεθά σε ἡμεῖς, καὶ ὁν τρόπον ἐχρησάμεθά σοι καλῶς καὶ ἐξαπεστείλαμέν σε μετ' εἰρήνης· καὶ νῦν εὐλογημένος συ ὑπὸ Κυρίου.
Gen 26:30	καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς δοχὴν, καὶ ἔφαγον καὶ ἐπιον·
Gen 26:31	καὶ ἀναστάντες τὸ πρῶν, ὤμοσεν ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Ισαάκ, καὶ ἀπώχοντο ἀπ' αὐτοῦ μετὰ σωτηρίας.

Gen 26:32	εγένετο δε εν τη ημέρα εκείνη και παραγενόμενοι οι παίδες Ισαάκ απήγγειλαν αυτω περί του φρέατος, ου ώρυσαν, και είπαν· ουχ εύρομεν ύδωρ.
Gen 26:33	και εκάλεσεν αυτό Ορκος· δια τούτο εκάλεσεν όνομα τη πόλει εκείνη Φρέαρ όρκου έως της σήμερον ημέρας.
Gen 26:34	Ην δε Ησαύ ετών τεσσαράκοντα και έλαβε γυναίκα Ιουδίθ, θυγατέρα Βεώχ του Χετταίου και την Βασεμάθ, θυγατέρα Ελών Χετταίου.
Gen 26:35	και ήσαν ερίζουσαι τω Ισαάκ και τη Ρεβέκκα.
Gen 27:1	ΕΓΕΝΕΤΟ δε μετά το γηράσαι τον Ισαάκ και ημβλύνθησαν οι οφθαλμοί αυτού του οράν, και εκάλεσεν Ησαύ τον υιόν αυτού τον πρεσβύτερον και είπεν αυτω· υιε μου· και είπεν· ιδού εγώ.
Gen 27:2	και είπεν· ιδού γεγήρακα και ου γινώσκω την ημέραν της τελευτής μου·
Gen 27:3	νυν ουν λαβέ το σκεύός σου, την τε φαρέτραν και το τόξον, και έξελθε εις το πεδίον και θήρευσόν μοι θήραν
Gen 27:4	και ποιήσόν μοι εδέσματα, ως φιλώ εγώ, και ένεγκέ μοι, ίνα φάγω, όπως ευλογήση σε η ψυχή μου πριν αποθανείν με.
Gen 27:5	Ρεβέκκα δε ήκουσε λαλούντος Ισαάκ προς Ησαύ τον υιόν αυτού. επορεύθη δε Ησαύ εις το πεδίον θηρεύσαι θήραν τω πατρί αυτού·
Gen 27:6	Ρεβέκκα δε είπε προς Ιακώβ τον υιόν αυτής, τον ελάσσω· ιδέ, ήκουσα του πατρός σου λαλούντος προς Ησαύ τον αδελφόν σου λέγοντος·
Gen 27:7	ένεγκόν μοι θήραν και ποιήσόν μοι εδέσματα, ίνα φαγών ευλογήσω σε εναντίον Κυρίου προ του αποθανείν με.
Gen 27:8	νυν ουν, υιε μου, άκουσόν μου, καθά εγώ σοι εντέλλομαι.
Gen 27:9	και πορευθείς εις τα πρόβατα λαβέ μοι εκείθεν δύο ερίφους απαλούς και καλούς, και ποιήσω αυτούς εδέσματα τω πατρί σου, ως φιλεί,
Gen 27:10	και εισοίσεις τω πατρί σου και φάγεται, όπως ευλογήση σε ο πατήρ σου προ του αποθανείν αυτόν.
Gen 27:11	είπε δε Ιακώβ προς Ρεβέκκαν την μητέρα αυτού· έστιν Ησαύ ο αδελφός μου ανήρ δασύς, εγώ δε ανήρ λείος·
Gen 27:12	μη ποτε ψηλαφήση με ο πατήρ, και έσομαι εναντίον αυτού ως καταφρονών και επάξω επ' εμαυτόν κατάραν και ουκ ευλογίαν.
Gen 27:13	είπε δε αυτω η μήτηρ· επ' εμέ η κατάρα σου, τέκνον· μόνον υπάκουσόν μοι της φωνής και πορευθείς ένεγκέ μοι.
Gen 27:14	πορευθείς δε έλαβε και ήνεγκε τη μητρί, και εποίησεν η μήτηρ αυτού εδέσματα, καθά εφίλει ο πατήρ αυτού.
Gen 27:15	και λαβούσα Ρεβέκκα την στολήν Ησαύ του υιού αυτής του πρεσβυτέρου την καλήν, ή ην παρ' αυτη εν τω οίκω, ενέδυσεν αυτήν Ιακώβ τον υιόν αυτής τον

	νεώτερον
Gen 27:16	και τα δέρματα των ερίφων περιέθηκεν επί τους βραχίονας αυτού και επί τα γυμνά του τραχήλου αυτού
Gen 27:17	και έδωκε τα εδέσματα και τους άρτους, ους εποίησεν εις τας χείρας Ιακώβ του υιού αυτής.
Gen 27:18	και εισήνεγκε τω πατρί αυτού. είπε δε· πάτερ. ο δε είπεν· ιδού εγώ· τις ει συ τέκνον;
Gen 27:19	και είπεν Ιακώβ τω πατρί· εγώ Ησαύ ο πρωτότοκός σου· πεποίηκα καθά ελάλησάς μοι· αναστάς κάθισον και φάγε από της θήρας μου, όπως ευλογήση με η ψυχή σου.
Gen 27:20	είπε δε Ισαάκ τω υιω αυτού· τι τούτο, ό ταχύ εύρες, ω τέκνον; ο δε είπεν· ό παρεδωκε Κύριος ο Θεός σου εναντίον μου.
Gen 27:21	είπε δε Ισαάκ τω Ιακώβ· έγγισόν μοι και ψηλαφήσω σε, τέκνον, ει συ ει ο υιος μου Ησαύ ή ου.
Gen 27:22	ήγγισε δε Ιακώβ προς Ισαάκ τον πατέρα αυτού, και εψηλάφησεν αυτόν και είπεν· η μεν φωνή φωνή Ιακώβ, αι δε χείρες χείρες Ησαύ.
Gen 27:23	και ουκ επέγνω αυτόν· ήσαν γαρ αι χείρες αυτού ως αι χείρες Ησαύ του αδελφού αυτού δασείαι· και ευλόγησεν αυτόν
Gen 27:24	και είπε· συ ει ο υιος μου Ησαύ; ο δε είπεν· εγώ.
Gen 27:25	και είπε· προσάγαγέ μοι, και φάγομαι από της θήρας σου, τέκνον, ίνα ευλογήση σε η ψυχή μου. και προσήνεγκεν αυτω, και έφαγε· και εισήνεγκεν αυτω οίνον, και έπιε.
Gen 27:26	και είπεν αυτω Ισαάκ ο πατήρ αυτού· έγγισόν μοι και φίλησόν με τέκνον.
Gen 27:27	και εγγίσας εφίλησεν αυτόν, και ωσφράνθη την οσμήν των ιματίων αυτού και ευλόγησεν αυτόν και είπεν· ιδού οσμή του υιού μου ως οσμή αγρού πλήρους, ον ευλόγησε Κύριος.
Gen 27:28	και δώη σοι ο Θεός από της δρόσου του ουρανού και από της πιότητος της γης και πλήθος σίτου και οίνου.
Gen 27:29	και δουλευσάτωσάν σοι έθνη, και προσκυνησάτωσάν σοι άρχοντες· και γίνου κύριος του αδελφού σου, και προσκυνήσουσί σε οι υιοί του πατρός σου. ο καταρώμενός σε επικατάρατος, ο δε ευλογών σε ευλογημένος.
Gen 27:30	Και εγένετο μετά το παύσασθαι Ισαάκ ευλογούντα Ιακώβ τον υιόν αυτού και εγένετο, ως εξήλθεν Ιακώβ από προσώπου Ισαάκ του πατρός αυτού, και Ησαύ ο αδελφός αυτού ήλθεν από της θήρας.
Gen 27:31	και εποίησε και αυτός εδέσματα και προσήνεγκε τω πατρί αυτού. και είπε τω πατρί· αναστήτω ο πατήρ μου και φαγέτω από της θήρας του υιού αυτού, όπως ευλογήση με η ψυχή σου.

Gen 27:32	και ειπεν αυτω Ισαάκ ο πατήρ αυτού· τις ει συ; ο δε ειπεν· εγώ ειμι ο υιος σου ο πρωτότοκος Ησαύ.
Gen 27:33	εξεστη δε Ισαάκ έκστασιν μεγάλην σφόδρα και ειπε· τις ουν ο θηρεύσας μοι θήραν και εισενέγκας μοι; και έφαγον από πάντων προ του ελθείν σε και ευλόγησα αυτόν, και ευλογημένος έσται.
Gen 27:34	εγένετο δε, ηνίκα ήκουσεν Ησαύ τα ύρηματα του πατρός αυτού Ισαάκ, ανεβόησε φωνήν μεγάλην και πικράν σφόδρα και ειπεν· ευλόγησον δη καμέ, πάτερ.
Gen 27:35	ειπε δε αυτω· ελθών ο αδελφός σου μετά δόλου έλαβε την ευλογίαν σου.
Gen 27:36	και ειπε· δικαίως εκλήθη το όνομα αυτού Ιακώβ· επτέρνικε γαρ με ιδού δεύτερον τούτο· τα τε πρωτοτόκιά μου ειληφε και νυν έλαβε την ευλογίαν μου· και ειπεν Ησαύ τω πατρί αυτού· ουχ υπελίπου μοι ευλογίαν, πάτερ;
Gen 27:37	αποκριθείς δε Ισαάκ ειπε τω Ησαύ· ει κύριον αυτόν πεποίηκά σου και πάντας τους αδελφούς αυτού πεποίηκα αυτού οικέτας, σίτω και οίνω εστήριξα αυτόν, σοί δε τι ποιήσω, τέκνον;
Gen 27:38	ειπε δε Ησαύ προς τον πατέρα αυτού· μη ευλογία μία σοί εστι, πάτερ; ευλόγησον δη καμέ, πάτερ. κατανουχθέντος δε Ισαάκ ανεβόησε φωνή Ησαύ και έκλαυσεν.
Gen 27:39	αποκριθείς δε Ισαάκ ο πατήρ αυτού ειπεν αυτω· ιδού από της πιότητος της γης έσται η κατοίκησίς σου και από της δρόσου του ουρανού άνωθεν.
Gen 27:40	και επί τη μαχαίρα σου ζήση και τω αδελφω σου δουλεύσεις· έσται δε ηνίκα εάν καθέλης, και εκλύσης τον ζυγόν αυτού από του τραχήλου σου.
Gen 27:41	Και ενεκότει Ησαύ τω Ιακώβ περί της ευλογίας ης ευλόγησεν αυτόν ο πατήρ αυτού· ειπε δε Ησαύ εν τη διανοία αυτού· εγγισάτωσαν αι ημέραι του πένθους του πατρός μου, ίνα αποκτείνω Ιακώβ τον αδελφόν μου.
Gen 27:42	απηγγέλη δε Ρεβέκκα τα ρήματα Ησαύ του υιού αυτής του πρεσβυτέρου, και πέμψασα εκάλεσεν Ιακώβ τον υιόν αυτής τον νεώτερον και ειπεν αυτω· ιδού Ησαύ ο αδελφός σου απειλεί σοι του αποκτείναί σε·
Gen 27:43	νυν ουν, τέκνον, άκουσόν μου της φωνής και αναστάς απόδραθι εις την Μεσοποταμίαν προς Λάβαν τον αδελφόν μου εις Χαρράν.
Gen 27:44	και οίκησον μετ ' αυτού ημέρας τινάς,
Gen 27:45	έως του αποστρέψαι τον θυμόν και την οργήν του αδελφού σου από σου, και επιλάθηται α πεποίηκας αυτω. και αποστείλασα μεταπέμφομαί σε εκείθεν, μη ποτε αποτεκνωθώ από των δύο υμών εν ημέρα μια.
Gen 27:46	Είπε δε Ρεβέκκα προς Ισαάκ· προσώχθικα τη ζωή μου δια τας θυγατέρας των υιών Χετ· ει λήφεται Ιακώβ γυναίκα από των θυγατέρων της γης ταύτης, ίνα τι μοι το ζήν;
Gen 28:1	ΠΡΟΣΚΑΛΕΣΑΜΕΝΟΣ δε Ισαάκ τον Ιακώβ ευλόγησεν αυτόν και ενετείλατο αυτω λέγων· ου λήψη γυναίκα εκ των θυγατέρων των Χαναανίων·

Gen 28:2	αναστάς απόδραθι εις την Μεσοποταμίαν, εις τον οίκον Βαθουήλ του πατρός της μητρός σου και λάβε σεαυτω εκείθεν γυναίκα εκ των θυγατέρων Λάβαν του αδελφού της μητρός σου.
Gen 28:3	ο δε Θεός μου ευλογήσαι σε και αυξήσαι σε και πληθύναι σε, και έση εις συναγωγάς εθνών·
Gen 28:4	και δώη σοι την ευλογίαν Αβραάμ του πατρός μου σοί και τω σπέρματί σου μετά σε, κληρονομήσαι την γην της παροικήσεώς σου, ην έδωκεν ο Θεός τω Αβραάμ.
Gen 28:5	και απέστειλεν Ισαάκ τον Ιακώβ και επορεύθη εις την Μεσοποταμίαν προς Λάβαν τον υιόν Βαθουήλ του Σύρου, αδελφόν Ρεβέκκας της μητρός Ιακώβ και Ησαύ.
Gen 28:6	Είδε δε Ησαύ ότι ευλόγησεν Ισαάκ τον Ιακώβ, και απόχετο εις την Μεσοποταμίαν Συρίας λαβείν εαυτω γυναίκα εκείθεν εν τω ευλογείν αυτόν και ενετείλατο αυτω λέγων· ου λήψη γυναίκα εκ των θυγατέρων των Χαναanaίων,
Gen 28:7	και ήκουσεν Ιακώβ του πατρός και της μητρός αυτού και επορεύθη εις την Μεσοποταμίαν Συρίας.
Gen 28:8	ιδών δε και Ησαύ ότι πονηραί εισιν αι θυγατέρες Χαναan εναντίον Ισαάκ του πατρός αυτού,
Gen 28:9	επορεύθη Ησαύ προς Ισμαήλ και έλαβε την Μαελέθ θυγατέρα Ισμαήλ του υιού Αβραάμ, αδελφήν Ναβεώθ, προς ταις γυναξιν αυτού γυναίκα.
Gen 28:10	Και εξήλθεν Ιακώβ από του φρέατος του όρκου και επορεύθη εις Χαρραν.
Gen 28:11	και απήντησε τόπω και εκοιμήθη εκεί· έδυ γαρ ο ήλιος· και έλαβεν από των λίθων του τόπου, και έθηκε προς κεφαλής αυτού και εκοιμήθη εν τω τόπω εκείνω.
Gen 28:12	και ενυπνιάσθη, και ιδού κλίμαξ εστηριγμένη εν τη γη, ης η κεφαλή αφικνείτο εις τον ουρανόν, και οι άγγελοι του Θεού ανέβαινον και κατέβαινον επ' αυτής.
Gen 28:13	ο δε Κύριος επεστήρικτο επ' αυτής και είπεν· εγώ ειμι ο Θεός Αβραάμ του πατρός σου, και ο Θεός Ισαάκ· μη φοβού· η γη, εφ' ης συ καθεύδεις επ' αυτής, σοί δώσω αυτήν, και τω σπέρματί σου.
Gen 28:14	και έσται το σπέρμα σου ως η άμμος της γης και πλατυνθήσεται επί θάλασσαν και επί λίβα και επί βορραν, και επ' ανατολάς, και ενευλογηθήσονται εν σοί πάσαι αι φυλαί της γης και εν τω σπέρματί σου.
Gen 28:15	και ιδού εγώ ειμι μετά σου διαφυλάσσω σε εν τη οδω πάση, ου αν πορευθής, και αποστρέψω σε εις την γην ταύτην, ότι ου μη σε εγκαταλίπω, έως του ποιήσαι με πάντα όσα ελάλησά σοι.
Gen 28:16	και εξηγέρθη Ιακώβ εκ του ύπνου αυτού και είπεν· ότι έστι Κύριος εν τω τόπω τούτω, εγώ δε ουκ ήδειν.
Gen 28:17	και εφοβήθη και είπεν· ως φοβερός ο τόπος ούτος· ουκ έστι τούτο αλλ' ή οίκος Θεού, και αύτη η πύλη του ουρανού.

Gen 28:18	και ανέστη Ιακώβ το πρωϊ και έλαβε τον λίθον, ον υπέθηκεν εκεί προς κεφαλής αυτού, και έστησεν αυτόν στήλην και επέχεεν έλαιον επί το άκρον αυτής.
Gen 28:19	και εκάλεσε το όνομα του τόπου εκείνου Οίκος Θεού· και Ουλαμλούζ ην όνομα τη πόλει το πρότερον.
Gen 28:20	και ηύξατο Ιακώβ ευχήν λέγων· εάν ή Κύριος ο Θεός μετ ' εμού και διαφυλάξη με εν τη οδω ταύτη, ή εγώ πορεύομαι, και δω μοι άρτον φαγείν και ιμάτιον περιβαλέσθαι
Gen 28:21	και αποστρέψη με μετά σωτηρίας εις τον οίκον του πατρός μου, και έσται Κυρίός μοι εις Θεόν,
Gen 28:22	και ο λίθος ούτος, ον έστησα στήλην, έσται μοι οίκος Θεού, και πάντων, ων εάν μοι δως, δεκάτην αποδεκατώσω αυτά σοι.
Gen 29:1	ΚΑΙ εξάρas Ιακώβ τους πόδας επορεύθη εις γην ανατολών προς Λάβαν τον υιόν Βαθουήλ του Σύρου, αδελφόν δε Ρεβέκκας μητρός Ιακώβ και Ησαύ.
Gen 29:2	και ορά και ιδού φρέαρ εν τω πεδίω, ήσαν δε εκεί τρία ποιμνια προβάτων αναπαυόμενα επ ' αυτού· εκ γαρ του φρέατος εκείνου επότιζον τα ποιμνια, λίθος δε ην μέγας επί τω στόματι του φρέατος,
Gen 29:3	και συνήγοντο εκεί πάντα τα ποιμνια και απεκύλιον τον λίθον από του στόματος του φρέατος και επότιζον τα πρόβατα και αποκαθίστων τον λίθον επί το στόμα του φρέατος εις τον τόπον αυτού.
Gen 29:4	είπε δε αυτοίς Ιακώβ· αδελφοί, πόθεν εστέ υμείς; οι δε είπαν· εκ Χαρράν εσμέν.
Gen 29:5	είπε δε αυτοίς· γινώσκετε Λάβαν τον υιόν Ναχώρ; οι δε είπαν· γινώσκομεν.
Gen 29:6	είπε δε αυτοίς· υγιαίνει; οι δε είπαν· υγιαίνει. και ιδού Ραχήλ η θυγάτηρ αυτού ήρχετο μετά των προβάτων.
Gen 29:7	και είπεν Ιακώβ· έτι εστί ημέρα πολλή, ούπω ωρα συναχθήναι τα κτήνη· ποτίσαντες τα πρόβατα απελθόντες βόσκετε.
Gen 29:8	οι δε είπαν· ου δυνησόμεθα έως του συναχθήναι πάντας τους ποιμένας, και αποκυλίσουσι τον λίθον από του στόματος του φρέατος, και ποτιούμεν τα πρόβατα.
Gen 29:9	έτι αυτού λαλούντος αυτοίς και ιδού Ραχήλ η θυγάτηρ Λάβαν ήρχετο μετά των προβάτων του πατρός αυτής· αυτή γαρ έβοσκε τα πρόβατα του πατρός αυτής.
Gen 29:10	εγένετο δε, ως είδεν Ιακώβ την Ραχήλ την θυγατέρα Λάβαν του αδελφού της μητρός αυτού, και τα πρόβατα Λάβαν του αδελφού της μητρός αυτού, και προσελθών Ιακώβ απεκύλισε τον λίθον από του στόματος του φρέατος και επότιζε τα πρόβατα Λάβαν του αδελφού της μητρός αυτού.
Gen 29:11	και εφίλησεν Ιακώβ την Ραχήλ· και βοήσας τη φωνή αυτού έκλαυσε.
Gen 29:12	και απήγγειλε τη Ραχήλ, ότι αδελφός του πατρός αυτής εστι και ότι υιος Ρεβέκκας εστί, και δραμούσα απήγγειλε τω πατρί αυτής κατά τα ρήματα ταύτα.

Gen 29:13	εγένετο δε, ως ήκουσε Λάβαν το όνομα Ιακώβ του υιού της αδελφής αυτού, έδραμεν εις συνάντησιν αυτω και περιλαβών αυτόν εφίλησε και εισήγαγεν αυτόν εις τον οίκον αυτού. και διηγήσατο τω Λάβαν πάντας τους λόγους τούτους.
Gen 29:14	και είπεν αυτω Λάβαν· εκ των οστών μου και εκ της σαρκός μου ει συ. και ην μετ ' αυτού μήνα ημερών.
Gen 29:15	Είπε δε Λάβαν τω Ιακώβ· ότι γαρ αδελφός μου ει, ου δουλεύσεις μοι δωρεάν· απαγγειλόν μοι, τις ο μισθός σου εστί;
Gen 29:16	τω δε Λάβαν ήσαν δύο θυγατέρες, όνομα τη μείζονι Λεία, και όνομα τη νεωτέρα Ραχήλ.
Gen 29:17	οι δε οφθαλμοί Λείας ασθενείς, Ραχήλ δε ην καλή τω είδει και ωραία τη όψει σφόδρα.
Gen 29:18	ηγάπησε δε Ιακώβ την Ραχήλ και είπε· δουλεύσω σοι επτά έτη περι Ραχήλ της θυγατρός σου της νεωτέρας.
Gen 29:19	είπε δε αυτω Λάβαν· βέλτιον δούναί με αυτήν σοι, ή δούναί με αυτήν ανδρί ετέρω· οίκησον μετ ' εμού.
Gen 29:20	και εδούλευσεν Ιακώβ περι Ραχήλ επτά έτη, και ήσαν εναντίον αυτού ως ημέραι ολίγαι, παρά το αγαπάν αυτόν αυτήν.
Gen 29:21	είπε δε Ιακώβ τω Λάβαν· δος μοι την γυναίκά μου, πεπλήρωνται γαρ αι ημέραι, όπως εισέλθω προς αυτήν.
Gen 29:22	συνήγαγε δε Λάβαν πάντας τους άνδρας του τόπου και εποίησε γάμον.
Gen 29:23	και εγένετο εσπέρα, και λαβών Λείαν την θυγατέρα αυτού εισήγαγε προς Ιακώβ και εισήλθε προς αυτήν Ιακώβ.
Gen 29:24	έδωκε δε Λάβαν Λεία τη θυγατρί αυτού Ζελφάν την παιδίσκην αυτού αυτη παιδίσκην.
Gen 29:25	εγένετο δε πρωϊ, και ιδού ην Λεία. είπε δε Ιακώβ τω Λάβαν· τι τούτο εποίησάς μοι; ου περι Ραχήλ εδούλευσα παρά σοί; και ινατί παρελογίσω με;
Gen 29:26	απεκρίθη δε Λάβαν· ουκ έστιν ούτως εν τω τόπω ημών, δούναι την νεωτέραν πριν ή την πρεσβυτέραν·
Gen 29:27	συντέλεσον ουν τα έβδομα ταύτης, και δώσω σοι και ταύτην αντί της εργασίας, ης εργά παρ ' εμοί, έτι επτά έτη έτερα.
Gen 29:28	εποίησε δε Ιακώβ ούτως και ανεπλήρωσε τα έβδομα ταύτης, και έδωκεν αυτω Λάβαν Ραχήλ την θυγατέρα αυτού αυτω γυναίκα.
Gen 29:29	έδωκε δε Λάβαν τη θυγατρί αυτού Βαλλάν την παιδίσκην αυτού αυτη παιδίσκην.
Gen 29:30	και εισήλθε προς Ραχήλ· ηγάπησε δε Ραχήλ μάλλον ή Λείαν· και εδούλευσεν αυτω επτά έτη έτερα.

Gen 29:31	Ιδών δε Κύριος ο Θεός ότι εμισείτο Λεία, ήνοιξε την μήτραν αυτής· Ραχήλ δε ην στείρα·
Gen 29:32	και συνέλαβε Λεία και έτεκεν υιόν τω Ιακώβ· εκάλεσε δε το όνομα αυτού Ρουβήν λέγουσα· διότι είδέ μου Κύριος την ταπεινώσιν, και έδωκέ μοι υιόν· νυν συν αγαπήσει με ο ανήρ μου.
Gen 29:33	και συνέλαβε πάλιν και έτεκεν υιόν δεύτερον τω Ιακώβ και είπεν· ότι ήκουσε Κύριος ότι μισούμαι, και προσέδωκέ μοι και τούτον· εκάλεσε δε το όνομα αυτού Συμεών·
Gen 29:34	και συνέλαβεν έτι και έτεκεν υιόν και είπεν· εν τω νυν καιρω προς εμού έσται ο ανήρ μου, τέτοκα γαρ αυτω τρεις υιούς· δια τούτο εκάλεσε το όνομα αυτού Λευεί.
Gen 29:35	και συλλαβούσα έτι έτεκεν υιόν και είπε· νυν έτι τούτο εξομολογήσομαι τω Κυρίω· δια τούτο εκάλεσε το όνομα αυτού Ιούδαν. και έσθη του τίκτειν.
Gen 30:1	ΙΔΟΥΣΑ δε Ραχήλ ότι ου τέτοκε τω Ιακώβ, και εξήλωσε Ραχήλ την αδελφήν αυτής και είπε τω Ιακώβ·δος μοι τέκνα· ει δε μη, τελευτήσω εγώ.
Gen 30:2	θυματωθείς δε Ιακώβ τη Ραχήλ είπεν αυτη· μη αντί Θεού εγώ ειμι, ος εστέρησέ σε καρπόν κοιλίας;
Gen 30:3	είπε δε Ραχήλ τω Ιακώβ· ιδού η παιδίσκη μου Βαλλά· είσελθε προς αυτήν, και τέξεται επί των γονάτων μου, και τεκνοποιήσομαι καγώ εξ αυτής.
Gen 30:4	και έδωκεν αυτω Βαλλάν την παιδίσκην αυτής αυτω γυναίκα· και εισήλθε προς αυτήν Ιακώβ.
Gen 30:5	και συνέλαβε Βαλλά η παιδίσκη Ραχήλ και έτεκε τω Ιακώβ υιόν.
Gen 30:6	και είπε Ραχήλ· έκρινέ μοι ο Θεός και επήκουσε της φωνής μου και έδωκέ μοι υιόν· δια τούτο εκάλεσε το όνομα αυτού Δάν.
Gen 30:7	και συνέλαβεν έτι Βαλλά η παιδίσκη Ραχήλ και έτεκεν υιόν δεύτερον τω Ιακώβ.
Gen 30:8	και είπε Ραχήλ· συναντελάβετό μου ο Θεός, και συνανεστράφην τη αδελφή μου και ηδυνάσθην· και εκάλεσε το όνομα αυτού Νεφθαλείμ.
Gen 30:9	Είδε δε Λεία ότι έσθη του τίκτειν, και έλαβε Ζελφάν την παιδίσκην αυτής και έδωκεν αυτήν τω Ιακώβ γυναίκα. και εισήλθε προς αυτήν
Gen 30:10	και συνέλαβε Ζελφά η παιδίσκη Λείας και έτεκε τω Ιακώβ υιόν.
Gen 30:11	και είπε Λεία. εν τύχη· και επωνόμασε το όνομα αυτού Γάδ.
Gen 30:12	και συνέλαβεν έτι Ζελφά η παιδίσκη Λείας και έτεκε τω Ιακώβ υιόν δεύτερον.
Gen 30:13	και είπε Λεία· μακαρία εγώ, ότι μακαριούσί με αι γυναίκες· και εκάλεσε το όνομα αυτού Ασήρ.
Gen 30:14	Επορεύθη δε Ρουβήν εν ημέρα θερισμού πυρών και εύρε μήλα μανδραγορών εν τω αγρω και ήνεγκεν αυτά προς Λείαν την μητέρα αυτού· είπε δε Ραχήλ Λεία τη

	αδελφή αυτής·δος μοι των μανδραγορών του υιού σου.
Gen 30:15	είπε δε Λεία· ουχ ικανόν σοι ότι έλαβες τον άνδρα μου; μη και τους μανδραγόρας του υιού μου λήψη; είπε δε Ραχήλ· ουχ ούτως· κοιμηθήτω μετά σου την νύκτα ταύτην αντί των μανδραγορών του υιού σου.
Gen 30:16	εισήλθε δε Ιακώβ εξ αγρού εσπέρας, και εξήλθε Λεία εις συνάντησιν αυτω και είπε· προς εμέ εισελεύση σήμερον· μεμίσθωμαι γαρ σε αντί των μανδραγορών του υιού μου. και εκοιμήθη μετ ' αυτής την νύκτα εκείνην.
Gen 30:17	και επήκουσεν ο Θεός Λείας, και συλλαβούσα έτεκε τω Ιακώβ υιόν πέμπτον.
Gen 30:18	και είπε Λεία· δέδωκέ μοι ο Θεός τον μισθόν μου, ανθ ' ου έδωκα την παιδίσκην μου τω ανδρί μου· και εκάλεσε το όνομα αυτου Ισάχαρ, ό εστι μισθός.
Gen 30:19	και συνέλαβεν έτι Λεία και έτεκεν υιόν έκτον τω Ιακώβ.
Gen 30:20	και είπε Λεία· δεδώρηται ο Θεός μοι δώρον καλόν εν τω νυν καιρω· αιρετιεί με ο ανήρ μου, τέτοκα γαρ αυτω υιούς εξ· και εκάλεσε το όνομα αυτου Ζαβουλών.
Gen 30:21	και μετά τούτο έτεκε θυγατέρα και εκάλεσε το όνομα αυτής Δείνα.
Gen 30:22	Εμνήσθη δε ο Θεός της Ραχήλ, και επήκουσεν αυτής ο Θεός και ανέωξεν αυτής την μήτραν,
Gen 30:23	και συλλαβούσα έτεκε τω Ιακώβ υιόν. είπε δε Ραχήλ· αφείλεν ο Θεός μου το όνειδος·
Gen 30:24	και εκάλεσε το όνομα αυτου Ιωσήφ λέγουσα· προσθέτω ο Θεός μοι υιόν έτερον.
Gen 30:25	Εγένετο δε ως έτεκε Ραχήλ τον Ιωσήφ, είπεν Ιακώβ τω Λάβαν· απόστειλόν με, ίνα απέλθω εις τον τόπον μου και εις την γην μου.
Gen 30:26	απόδος τας γυναίκάς μου και τα παιδιά μου, περι ών δεδούλευκά σοι, ίνα απέλθω· συ γαρ γινώσκεις την δουλείαν, ην δεδούλευκά σοι.
Gen 30:27	είπε δε αυτω Λάβαν· ει εύρον χάριν εναντίον σου, οιωνισάμην αν· ευλόγησε γαρ με ο Θεός επί τη σή εισόδα.
Gen 30:28	διάστειλον τον μισθόν σου προς με, και δώσω.
Gen 30:29	είπε δε Ιακώβ· συ γινώσκεις α δεδούλευκά σοι και όσα ην κτήνη σου μετ ' εμού·
Gen 30:30	μικρά γαρ ην όσα σοι εναντίον εμού, και ηυξήθη εις πλήθος, και ευλόγησέ σε Κύριος ο Θεός επί τω ποδί μου. νυν ουν πότε ποιήσω καγώ εμαυτω οίκον;
Gen 30:31	και είπεν αυτω Λάβαν· τι σοι δώσω; είπε δε αυτω Ιακώβ· ου δώσεις μοι ουδέν· εάν ποιήσης μοι το ρήμα τούτο, πάλιν ποιμανώ τα πρόβατά σου και φυλάξω.
Gen 30:32	παρελθέτω πάντα τα πρόβατά σου σήμερον, και διαχώρισον εκείθεν παν πρόβατον φαιόν εν τοις άρνασι και παν διάλευκον και ραντόν εν ταις αιξίν· έσται μοι μισθός.
Gen 30:33	και επακούσεταιί μοι η δικαιοσύνη μου εν τη ημέρα τη επαύριον, ότι εστίν ο

	μισθός μου ενώπιόν σου· παν, ό εάν μη ή ραντόν και διάλευκον εν ταις αιξι και φαιόν εν τοις άρνασι, κεκλεμμένον έσται παρ' εμοί.
Gen 30:34	είπε δε αυτω Λάβαν· έστω κατά το ρήμά σου.
Gen 30:35	και διέστειλεν εν τη ημέρα εκείνη τους τράγους τους ραντούς και τους διαλεύκους και πάσας τας αίγας τας ραντάς και τας διαλεύκους και παν, ό ην φαιόν εν τοις άρνασι, και παν ό ην λευκόν εν αυτοίς, και έδωκε δια χειρός των υιών αυτού.
Gen 30:36	και απέστησεν οδόν τριών ημερών ανά μέσον αυτών και ανά μέσον Ιακώβ. Ιακώβ δε εποίμανε τα πρόβατα Λάβαν τα υπολειφθέντα.
Gen 30:37	έλαβε δε εαυτω Ιακώβ ράβδον στυρακίνηνη χλωράν και καρυϊνην και πλατάνου, και ελέπισεν αυτάς Ιακώβ λεπίσματα λευκά περισύρων το χλωρόν· εφαινετο δε επί ταις ράβδοις το λευκόν, ό ελέπισε, ποικίλον.
Gen 30:38	και παρέθηκε τας ράβδους, ας ελέπισεν εν τοις ληνοίς των ποτιστηρίων του ύδατος, ίνα ως αν έλθωσι τα πρόβατα πιείν ενώπιον των ράβδων, ελθόντων αυτών πιείν, εγκισσήσωσι τα πρόβατα εις τας ράβδους·
Gen 30:39	και ενεκίσσων τα πρόβατα εις τας ράβδους και έτικτον τα πρόβατα διάλευκα και ποικίλα και σποδοειδή ραντά.
Gen 30:40	τους δε αμνούς διέστειλεν Ιακώβ και έστησεν εναντίον των προβάτων κριόν διάλευκον και παν ποικίλον εν τοις αμνοίς· και διεχώρισεν εαυτω ποιμνια καθ' εαυτόν και ουκ έμιξεν αυτά εις τα πρόβατα Λάβαν.
Gen 30:41	εγένετο δε εν τω καιρω, ω ενεκίσσων τα πρόβατα εν γαστρί λαμβάνοντα, έθηκεν Ιακώβ τας ράβδους εναντίον των προβάτων εν τοις ληνοίς του εγκισσήσαι αυτά κατά τας ράβδους·
Gen 30:42	ηνίκα δ' αν έτεκε τα πρόβατα, ουκ ετίθει· εγένετο δε τα μεν άσημα του Λάβαν, τα δε επίσημα του Ιακώβ.
Gen 30:43	και επλούτισεν ο άνθρωπος σφόδρα σφόδρα, και εγένετο αυτω κτήνη πολλά και βόες και παιδες, και παιδίσκαι και κάμηλοι και όνοι.
Gen 31:1	ΗΚΟΥΣΕ δε Ιακώβ τα ρήματα των υιών Λάβαν λεγόντων· είληφεν Ιακώβ πάντα τα του πατρός ημών και εκ των του πατρός ημών πεποίηκε πάσαν την δόξαν ταύτην.
Gen 31:2	και είδεν Ιακώβ το πρόσωπον του Λάβαν, και ιδού ουκ ην προς αυτόν ωσει εχθές και τρίτην ημέραν.
Gen 31:3	είπε δε Κύριος προς Ιακώβ· αποστρέφου εις την γην του πατρός σου και εις την γενεάν σου, και έσομαι μετά σου.
Gen 31:4	αποστείλας δε Ιακώβ εκάλεσε Λείαν και Ραχήλ εις το πεδίον, ου ην τα ποιμνια.
Gen 31:5	και είπεν αυταίς· ορώ εγώ το πρόσωπον του πατρός υμών, ότι ουκ έστι προς εμού ως εχθές και τρίτην ημέραν· ο δε Θεός του πατρός μου ην μετ' εμού.

Gen 31:6	και αυται δε οιδατε, οτι εν παση τη ισχυϊ μου δεδούλευκα τω πατρί υμών.
Gen 31:7	ο δε πατήρ υμών παρεκρούσατό με και ήλλαξε τον μισθόν μου των δέκα αμνών, και ουκ έδωκεν αυτω ο Θεός κακοποιήσαί με.
Gen 31:8	εάν ούτως είπη, τα ποικίλα έσται σου μισθός, και τέξεται πάντα τα πρόβατα ποικίλα· εάν δε είπη, τα λευκά έσται σου μισθός, και τέξεται πάντα τα πρόβατα λευκά·
Gen 31:9	και αφείλετο ο Θεός πάντα τα κτήνη του πατρός υμών και έδωκέ μοι αυτά.
Gen 31:10	και εγένετο ηνίκα ενεκίσσων τα πρόβατα εν γαστρί λαμβάνοντα, και είδον τοις οφθαλμοίς μου εν τω ύπνω, και ιδού οι τράγοι και οι κριοί αναβαίνοντες επί τα πρόβατα και τας αίγας διάλευκοι και ποικίλοι και σποδοειδείς ραντοί.
Gen 31:11	και είπέ μοι ο άγγελος του Θεού καθ ' ύπνον· Ιακώβ· εγώ δε είπα· τι εστι;
Gen 31:12	και είπεν· ανάβλεψον τοις οφθαλμοίς σου, και ιδέ τους τράγους και τους κριούς αναβαίνοντας επί τα πρόβατα και τας αίγας διαλευκους και ποικίλους και σποδοειδείς ραντούς· εώρακα γαρ όσα σοι Λάβαν ποιεί·
Gen 31:13	εγώ ειμι ο Θεός ο οφθεις σοι εν τόπω Θεού, ου ήλειψάς μοι εκεί στήλην και ηύξω μοι εκεί ευχήν· νυν ουν ανάστηθι και έξελθε εκ της γης ταύτης και άπελθε εις την γην της γενέσεώς σου, και έσομαι μετά σου.
Gen 31:14	και αποκριθείσαι Ραχήλ και Λεία είπαν αυτω· μη εστιν ημίν έτι μερίς ή κληρονομία εν τω οίκω του πατρός ημών;
Gen 31:15	ουχ ως αι αλλότριαι λελογίσμεθα αυτω; πέπρακε γαρ ημάς και καταβρώσει κατέφαγε το αργύριον ημών.
Gen 31:16	πάντα τον πλούτον και την δόξαν, ην αφείλετο ο Θεός του πατρός ημών, ημίν έσται και τοις τέκνοις ημών. νυν ουν όσα σοι είρηκεν ο Θεός, ποιεί.
Gen 31:17	Αναστάς δε Ιακώβ έλαβε τας γυναίκας αυτου και τα παιδία αυτου επί τας καμήλους.
Gen 31:18	και απήγαγε πάντα τα υπάρχοντα αυτω, και πάσαν την αποσκευήν αυτου, ην περιεποιήσατο εν τη Μεσοποταμία, και πάντα τα αυτου απελθειν προς Ισαάκ τον πατέρα αυτου εις γην Χαναάν.
Gen 31:19	Λάβαν δε ώχετο κείραι τα πρόβατα αυτου· έκλεψε δε Ραχήλ τα είδωλα του πατρός αυτης.
Gen 31:20	έκρουψε δε Ιακώβ Λάβαν τον Σύρον του μη αναγγείλαι αυτω, ότι αποδιδράσκει.
Gen 31:21	και απέδρα αυτός και τα αυτου πάντα και διέβη τον ποταμόν και ωρμησεν εις το όρος Γαλαάδ.
Gen 31:22	ανηγγέλη δε Λάβαν τω Σύρω τη ημέρα τη τρίτη, ότι απέδρα Ιακώβ,
Gen 31:23	και παραλαβών τους αδελφούς αυτου μεθ ' εαυτου, εδίωξεν οπίσω αυτου οδόν ημερών επτά και κατέλαβεν αυτον εν τω όρει Γαλαάδ.

Gen 31:24	ήλθε δε ο Θεός προς Λάβαν τον Σύρον καθ' ύπνον την νύκτα και είπεν αυτω· φύλαξε σεαυτόν, μήποτε λαλήσης μετά Ιακώβ πονηρά.
Gen 31:25	και κατέλαβε Λάβαν τον Ιακώβ· Ιακώβ δε έπηξε την σκηνήν αυτου εν τω όρει· Λάβαν δε έστησε τους αδελφούς αυτου εν τω όρει Γαλααδ.
Gen 31:26	είπε δε Λάβαν τω Ιακώβ· τι εποίησας; ινατί κρυφή απέδρας και εκλοποφόρησάς με και απήγαγες τας θυγατέρας μου ως αιχμαλώτιδας μαχαίρα;
Gen 31:27	και ει ανήγγειλάς μοι, εξαπέστειλα αν σε μετ' ευφροσύνης και μετά μουσικών και τυμπάνων και κιθάρας,
Gen 31:28	και ουκ ηξιώθην καταφιλήσαι τα παιδιά μου και τας θυγατέρας μου. νυν δε αφρόνως έπραξας.
Gen 31:29	και νυν ισχύει η χείρ μου κακοποιήσαί σε· ο δε Θεός του πατρός σου εχθές είπε προς με λέγων· φύλαξε σεαυτόν, μη ποτε λαλήσης μετά Ιακώβ πονηρά.
Gen 31:30	νυν ουν πεπόρευσαι· επιθυμία γαρ επεθύμησας απελθείν εις τον οίκον του πατρός σου· ινατί έκλεψας τους θεούς μου;
Gen 31:31	αποκριθείς δε Ιακώβ είπε τω Λάβαν· ότι εφοβήθην· είπα γαρ· μη ποτε αφέλής τας θυγατέρας σου απ' εμού και πάντα τα εμά.
Gen 31:32	και είπεν Ιακώβ· παρ' ω αν εύρης τους θεούς σου, ου ζήσεται εναντίον των αδελφών ημών· επίγνωθι τι εστι παρ' εμοί των σών και λαβέ. και ουκ επέγνω παρ' αυτω ουδέν. ουκ ήδει δε Ιακώβ, ότι Ραχήλ η γυνή αυτου έκλεψεν αυτους.
Gen 31:33	εισελθών δε Λάβαν ηρεύνησεν εις τον οίκον Λείας και ουχ εύρεν· και εξήλθεν εκ του οίκου Λείας και ηρεύνησε τον οίκον Ιακώβ και εν τω οίκω των δύο παιδισκών και ουχ εύρεν. εισήλθε δε και εις τον οίκον Ραχήλ.
Gen 31:34	Ραχήλ δε έλαβε τα είδωλα και ενέβαλεν αυτά εις τα σάγματα της καμήλου και επεκάθισεν αυτοίς.
Gen 31:35	και είπε τω πατρί αυτης· μη βαρέως φέρε, κύριε· ου δύναμαι αναστήναι ενώπιόν σου, ότι τα κατ' εθισμόν των γυναικών μοι εστί· ηρεύνησε δε Λάβαν εν όλω τω οίκω και ουχ εύρε τα είδωλα.
Gen 31:36	ωργίσθη δε Ιακώβ και εμαχέσατο τω Λάβαν· αποκριθείς δε Ιακώβ είπε τω Λάβαν· τι το αδίκημά μου και τι το αμάρτημά μου, ότι κατεδιώξας οπίσω μου
Gen 31:37	και ότι ηρεύνησας πάντα τα σκεύη του οίκου μου; τι εύρες από πάντων των σκευών του οίκου σου; θές ωδε ενώπιον των αδελφών σου και των αδελφών μου, και ελεγξάτωσαν ανά μέσον των δύο ημών.
Gen 31:38	ταύτά μοι είκοσιν έτη εγώ ειμι μετά σου· τα πρόβατά σου και αι αιγές σου ουκ ητεκνώθησαν· κριούς των προβάτων σου ου κατέφαγον·
Gen 31:39	θηριάλωτον ουκ ενήνοχά σοι, εγώ απετίννυον παρ' εμαυτου κλέμματα ημέρας και κλέμματα νυκτός·
Gen 31:40	εγενόμην της ημέρας συγκαιόμενος τω καύματι και τω παγετω της νυκτός, και

	αφίστατο ο ύπνος μου από των οφθαλμών μου.
Gen 31:41	ταύτά μοι είκοσιν έτη εγώ ειμι εν τη οικία σου· εδούλευσά σοι δεκατέσσαρα έτη αντί των δύο θυγατέρων σου και εξ έτη εν τοις προβάτοις σου, και παρελογίσω τον μισθόν μου δέκα αμνάσιν.
Gen 31:42	ει μη ο Θεός του πατρός μου Αβραάμ και ο φόβος Ισαάκ ην μοι, νυν αν κενόν με εξαπέστειλας· την ταπεινώσιν μου και τον κόπον των χειρών μου είδεν ο Θεός και ήλεγξέ σε εχθές.
Gen 31:43	αποκριθείς δε Λάβαν είπε τω Ιακώβ· αι θυγατέρες θυγατέρες μου, και οι υιοί υιοί μου, και τα κτήνη κτήνη μου, και πάντα, όσα συ οράς, εμά εστι και των θυγατέρων μου· τι ποιήσω ταύταις σήμερον ή τοις τέκνοις αυτών, οίς έτεκον;
Gen 31:44	νυν ουν δεύρο διαθώμεθα διαθήκην εγώ τε και συ, και έσται εις μαρτύριον ανά μέσον εμού και σου, είπε δε αυτω· ιδού ουδείς μεθ ' ημών εστιν, ιδέ, ο Θεός μάρτυς ανά μέσον εμού και σου.
Gen 31:45	λαβών δε Ιακώβ λίθον έστησεν αυτόν στήλην.
Gen 31:46	είπε δε Ιακώβ τοις αδελφοίς αυτου· συλλέγετε λίθους. και συνέλεξαν λίθους και εποίησαν βουνόν, και έφαγον εκεί επί του βουνού.
Gen 31:47	και είπεν αυτω Λάβαν· ο βουνός ούτος μαρτυρεί ανά μέσον εμού και σου σήμερον.
Gen 31:48	και εκάλεσεν αυτόν Λάβαν Βουνός της μαρτυρίας. Ιακώβ δε εκάλεσεν αυτόν Βουνός μάρτυς. είπε δε Λάβαν τω Ιακώβ· ιδού ο βουνός ούτος και η στήλη, ην έστησα ανά μέσον εμού και σου, μαρτυρεί ο βουνός ούτος, και μαρτυρεί η στήλη αύτη· δια τούτο εκλήθη το όνομα αυτου, Βουνός μαρτυρεί.
Gen 31:49	και η Ορασις, ην είπεν· επίδοι ο Θεός ανά μέσον εμού και σου, ότι αποστησόμεθα έτερος αφ ' ετέρου.
Gen 31:50	ει ταπεινώσεις τας θυγατέρας μου, ει λήψη γυναίκας προς ταις θυγατράσι μου, όρα, ουδείς μεθ ' ημών εστιν ορών· Θεός μάρτυς μεταξύ εμού και μεταξύ σου.
Gen 31:51	και είπε Λάβαν τω Ιακώβ· ιδού ο βουνός ούτος και μάρτυς η στήλη αύτη.
Gen 31:52	εάν τε γαρ εγώ μη διαβώ προς σε μηδέ συ διαβής προς με τον βουνόν τούτον και την στήλην ταύτην επί κακία,
Gen 31:53	ο Θεός Αβραάμ και ο Θεός Ναχώρ κρινεί ανά μέσον ημών.
Gen 31:54	και ώμοσεν Ιακώβ κατά του φόβου του πατρός αυτου Ισαάκ, και έθυσσε θυσίαν εν τω όρει και εκάλεσε τους αδελφούς αυτου, και έφαγον και έπιον και εκοιμήθησαν εν τω όρει.
Gen 31:55	αναστάς δε Λάβαν το πρωϊ κατεφίλησε τους υιούς και τας θυγατέρας αυτου και ευλόγησεν αυτους, και αποστραφείς Λάβαν απήλθεν εις τον τόπον αυτου.
Gen 32:1	ΚΑΙ Ιακώβ απήλθεν εις την οδόν εαυτου. και αναβλέψας είδε παρεμβολήν Θεού παρεμβεβληκυίαν, και συνήντησαν αυτω οι άγγελοι του Θεου.

Gen 32:2	είπε δε Ιακώβ, ηνίκα είδεν αυτούς· παρεμβολή Θεού αύτη· και εκάλεσε το όνομα του τόπου εκείνου Παρεμβολαί.
Gen 32:3	Απέστειλε δε Ιακώβ αγγέλους έμπροσθεν αυτού προς Ησαύ τον αδελφόν αυτού εις γην Σηείρ, εις χώραν Εδώμ.
Gen 32:4	και ενετείλατο αυτοίς λέγων· ούτως ερείτε τω κυρίω μου Ησαύ· ούτως λέγει ο παις σου Ιακώβ· μετά Λάβαν παρώκησα, και εχρόνισα έως του νυν,
Gen 32:5	και εγένοντό μοι βόες και όνοι και πρόβατα και παίδες και παιδίσκαι, και απέστειλα αναγγείλαι τω κυρίω μου Ησαύ, ίνα εύρη ο παις σου χάριν εναντίον σου.
Gen 32:6	και ανέστρεψαν οι άγγελοι προς Ιακώβ λέγοντες· ήλθομεν προς τον αδελφόν σου Ησαύ, και ιδού αυτός έρχεται εις συνάντησίη σου και τετρακόσιοι άνδρες μετ ' αυτού.
Gen 32:7	εφοβήθη δε Ιακώβ σφόδρα, και ηπορείτο. και διείλε τον λαόν τον μεθ ' εαυτού και τους βόας και τας καμήλους και τα πρόβατα εις δύο παρεμβολάς,
Gen 32:8	και είπεν Ιακώβ· εάν έλθη Ησαύ εις παρεμβολήν μίαν και κόψη αυτήν, έσται η παρεμβολή η δευτέρα εις το σώζεσθαι.
Gen 32:9	είπε δε Ιακώβ· ο Θεός του πατρός μου Αβραάμ και ο Θεός του πατρός μου Ισαάκ, Κύριε συ ο ειπών μοι, απότρεχε εις την γην της γενέσεώς σου και εύ σε ποιήσω,
Gen 32:10	ικανούσθω μοι από πάσης δικαιοσύνης και από πάσης αληθείας, ης εποίησας τω παιδί σου· εν γαρ τη ύράβδω μου ταύτη διέβην τον Ιορδάνην τούτον, νυνί δε γέγονα εις δύο παρεμβολάς.
Gen 32:11	εξελού με εκ χειρός του αδελφού μου, εκ χειρός Ησαύ, ότι φοβούμαι εγώ αυτόν, μη ποτε ελθών πατάξη με και μητέρα επί τέκνοις.
Gen 32:12	συ δε είπας· εύ σε ποιήσω και θήσω το σπέρμα σου ως την άμμον της θαλάσσης, ή ουκ αριθμηθήσεται από του πλήθους.
Gen 32:13	και εκοιμήθη εκεί την νύκτα εκείνην. και έλαβεν ων έφερε δώρα και εξαπέστειλεν Ησαύ τω αδελφω αυτού,
Gen 32:14	αίγας διακοσίας, τράγους είκοσι, πρόβατα διακόσια, κριούς είκοσι,
Gen 32:15	καμήλους θηλαζούσας, και τα παιδιά αυτών τριάκοντα, βόας τεσσαράκοντα, ταύρους δέκα, όνους είκοσι και πώλους δέκα.
Gen 32:16	και έδωκεν αυτά τοις παισίν αυτού ποιμίον κατά μόνας. είπε δε τοις παισίν αυτού· προπορεύεσθε έμπροσθέν μου, και διάστημα ποιείτε ανά μέσον ποιίμνης και ποιίμνης.
Gen 32:17	και ενετείλατο τω πρώτω, λέγων· εάν σοι συναντήση Ησαύ ο αδελφός μου και ερωτά σε, λέγων· τίνος ει και που πορεύη, και τίνος ταύτα τα προπορευόμενά σου;
Gen 32:18	ερείς· του παιδός σου Ιακώβ· δώρα απέσταλκε τω κυρίω μου Ησαύ, και ιδού

	αυτός οπίσω ημών.
Gen 32:19	και ενετείλατο τω πρώτῳ και τῳ δευτέρῳ και τῳ τρίτῳ και πάσι τοις προπορευομένοις οπίσω των ποιμνίων τούτων, λέγων· κατά το ρήμα τούτο λαλήσατε Ησαύ εν τῳ ευρεῖν υμᾶς αὐτόν
Gen 32:20	και ερεῖτε· ἰδοὺ ο παις σου Ιακώβ παραγίνεται οπίσω ημών. εἶπε γαρ· ἐξιλάσομαι το πρόσωπον αὐτοῦ εν τοις δώροις τοις προπορευομένοις αὐτοῦ, και μετὰ τούτο ὄψομαι το πρόσωπον αὐτοῦ· ἴσως γαρ προσδέξεται το πρόσωπόν μου.
Gen 32:21	και προεπορεύετο τα δώρα κατά πρόσωπον αὐτοῦ, αὐτός δε κοιμήθη την νύκτα εκείνην εν τη παρεμβολῇ.
Gen 32:22	Ἀναστάς δε την νύκτα εκείνην ἔλαβε τας δύο γυναῖκας και τας δύο παιδίσκας και τα ἕνδεκα παιδιά αὐτοῦ και διέβη την διάβασιν του Ιαβώκ·
Gen 32:23	και ἔλαβεν αὐτούς και διέβη τον χειμάρρουν και διεβίβασε πάντα τα αὐτοῦ.
Gen 32:24	υπελείφθη δε Ιακώβ μόνος, και ἐπάλαιεν ἄνθρωπος μετ' αὐτοῦ ἕως πρωῆ.
Gen 32:25	εἶδε δε, ὅτι ου δύναται προς αὐτόν, και ἤψατο του πλάτους του μηροῦ αὐτοῦ, και ἐνάρκησε το πλάτος του μηροῦ Ιακώβ εν τῳ παλαίειν αὐτόν μετ' αὐτοῦ.
Gen 32:26	και εἶπεν αὐτῷ· ἀπόστειλόν με· ἀνέβη γαρ ο ὄρθρος. ο δε εἶπεν· ου μη σε ἀποστείλω, εἴ μὴ με εὐλογῆσης.
Gen 32:27	εἶπε δε αὐτῷ· τι το ὄνομά σου ἐστίν, ο δε εἶπεν· Ιακώβ.
Gen 32:28	και εἶπεν αὐτῷ· ου κληθήσεται ἔτι το ὄνομά σου Ιακώβ, ἀλλ' Ἰσραήλ ἐσται το ὄνομά σου, ὅτι ἐνίσχυσας μετὰ Θεοῦ, και μετ' ἀνθρώπων δυνατός ἐση.
Gen 32:29	ἠρώτησε δε Ιακώβ και εἶπεν· ἀνάγγελόν μοι το ὄνομά σου. και εἶπεν· ἰνατί τούτο ἐρωτάς συ το ὄνομά μου; και εὐλόγησεν αὐτόν ἐκεῖ.
Gen 32:30	και ἐκάλεσεν Ιακώβ το ὄνομα του τόπου ἐκείνου, Εἶδος Θεοῦ· εἶδον γαρ Θεόν πρόσωπον προς πρόσωπον, και ἐσώθη μου η ψυχή.
Gen 32:31	ἀνέτειλε δε αὐτῷ ο ἥλιος, ἠνίκα παρήλθε το εἶδος του Θεοῦ· αὐτός δε ἐπέσκαζε τῷ μηρῷ αὐτοῦ·
Gen 32:32	ἐνεκεν τούτου ου μη φάγωσιν υιοὶ Ἰσραήλ το νεῦρον, ὃ ἐνάρκησεν, ὃ ἐστίν ἐπὶ του πλάτους του μηροῦ, ἕως της ἡμέρας ταύτης, ὅτι ἤψατο του πλάτους του μηροῦ Ιακώβ του νεύρου, ὃ ἐνάρκησεν.
Gen 33:1	ἈΝΑΒΛΕΨΑΣ δε Ιακώβ τοις ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε και ἰδοὺ Ησαύ ο ἀδελφός αὐτοῦ ἐρχόμενος και τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ. και διείλεν Ιακώβ τα παιδιά ἐπὶ Λεῖαν και ἐπὶ Ραχήλ και τας δύο παιδίσκας.
Gen 33:2	και ἔθετο τας δύο παιδίσκας και τους υιούς αὐτῶν εν πρώτοις και Λεῖαν και τα παιδιά αὐτῆς οπίσω και Ραχήλ και Ἰωσήφ ἐσχάτους.
Gen 33:3	αὐτός δε προῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῶν και προσεκύνησεν ἐπὶ την γῆν ἐπτάκις ἕως του ἐγγίσει τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

Gen 33:4	και προσέδραμεν Ησαύ εις συνάντησιν αυτω και περιλαβών αυτόν προσέπεσεν επί τον τράχηλον αυτου και κατεφίλησεν αυτόν και έκλαυσαν αμφότεροι.
Gen 33:5	και αναβλέψας Ησαύ είδε τας γυναίκας και τα παιδιά και είπε· τι ταύτά σοι εστιν; ο δε είπε· τα παιδιά, οίς ηλέησεν ο Θεός τον παιδά σου.
Gen 33:6	και προσήγγισαν αι παιδίσκαι και τα τέκνα αυτών και προσεκύνησαν,
Gen 33:7	και προσήγγισε Λεία και τα τέκνα αυτής και προσεκύνησαν. και μετά ταύτα προσήγγισε Ραχήλ και Ιωσήφ και προσεκύνησαν.
Gen 33:8	και είπε· τι ταύτά σοι εστί, πάσαι αι παρεμβολαί αύται, αις απήντηκα; ο δε είπεν· ίνα εύρη ο παις σου χάριν εναντίον σου, κύριε.
Gen 33:9	είπε δε Ησαύ· έστι μοι πολλά, αδελφέ· έστω σοι τα σά.
Gen 33:10	είπε δε Ιακώβ· ει εύρον χάριν εναντίον σου, δέξαι τα δώρα δια των εμών χειρών· ένεκεν τούτου είδον το πρόσωπόν σου, ως αν τις ίδοι πρόσωπον Θεού, και ευδοκήσεις με.
Gen 33:11	λαβέ τας ευλογίας μου, ας ήνεγκά σοι, ότι ηλέησέ με ο Θεός και έστι μοι πάντα. και εβίασατο αυτόν και έλαβε·
Gen 33:12	και είπεν· απάραντες πορευσώμεθα επ ' ευθείαν.
Gen 33:13	είπε δε αυτω· ο κύριός μου γινώσκει, ότι τα παιδιά απαλότερα και τα πρόβατα και αι βόες λοχεύονται επ ' εμέ· εάν ουν καταδιώξω αυτά ημέραν μίαν, αποθανούνται πάντα τα κτήνη.
Gen 33:14	προελθέτω ο κύριός μου έμπροσθεν του παιδός αυτου, εγώ δε ενισχύσω εν τη οδω κατά σχολήν της πορεύσεως της εναντίον μου και κατά πόδα των παιδαρίων, έως του ελθείν με προς τον κύριόν μου εις Σηείρ.
Gen 33:15	είπε δε Ησαύ· καταλείψω μετά σου από του λαού του μετ ' εμού. ο δε είπεν· ινατί τούτο; ικανόν, ότι εύρον χάριν εναντίον σου, κύριε.
Gen 33:16	απέστρεψε δε Ησαύ εν τη ημέρα εκείνη εις την οδόν αυτου εις Σηείρ.
Gen 33:17	Και Ιακώβ απαίρει εις σκηνάς· και εποίησεν εαυτω εκεί οικίας και τοις κτήνεσιν αυτου εποίησε σκηνάς· δια τούτο εκάλεσε το όνομα του τόπου εκείνου, Σκηναί.
Gen 33:18	και ήλθεν Ιακώβ εις Σαλήμ πόλιν Σικίμων, ή εστιν εν γη Χαναάν, ότε επανήλθεν εκ της Μεσοποταμίας Συρίας, και παρενέβαλε κατά πρόσωπον της πόλεως.
Gen 33:19	και εκτήσατο την μερίδα του αγρού, ου έστησεν εκεί την σκηνήν αυτου, παρά Εμώρ πατρός Συχέμ εκατόν αμνών.
Gen 33:20	και έστησεν εκεί θυσιαστήριον και επεκαλέσατο τον Θεόν Ισραήλ.
Gen 34:1	ΕΞΗΛΘΕ δε Δείνα η θυγάτηρ Λείας, ην έτεκε τω Ιακώβ, καταμαθείν τας θυγατέρας των εγχωρίων.

Gen 34:2	και ειδεν αυτην Συχεμ ο υιος Εμμωρ ο Ευαιος, ο αρχων της γης και λαβων αυτην, εκοιμηθη μετ ' αυτης και εταπεινωσεν αυτην.
Gen 34:3	και προσεσχε τη ψυχη Δεινας της θυγατρος Ιακωβ και ηγαπησε την παρθενον και ελαλησε κατα την διανοιαν της παρθενου αυτη.
Gen 34:4	ειπε Συχεμ προς Εμμωρ τον πατερα αυτου λεγων· λαβε μοι την παιδα ταυτην εις γυναικα.
Gen 34:5	Ιακωβ δε ηκουσεν, οτι εμianεν ο υιος Εμμωρ Δειναν την θυγατερα αυτου· οι δε υιοι αυτου ησαν μετα των κτηνων αυτου εν τω πεδιω. παρεσιωπησε δε Ιακωβ εως του ελθειν αυτους.
Gen 34:6	εξηλθε δε Εμμωρ ο πατηρ Συχεμ προς Ιακωβ λαλησαι αυτω.
Gen 34:7	οι δε υιοι Ιακωβ ηλθον εκ του πεδιου· ως δε ηκουσαν, κατενυγησαν οι ανδρες, και λυπηρον ην αυτοις σφοδρα, οτι ασχημον εποισησεν εν Ισραηλ κοιμηθεις μετα της θυγατρος Ιακωβ, και ουχ ουτως εσται.
Gen 34:8	και ελαλησεν Εμμωρ αυτοις λεγων· Συχεμ ο υιος μου προειλετο τη ψυχη την θυγατερα υμων· δοτε ουν αυτην αυτω γυναικα
Gen 34:9	και επιγαμβρευσασθε ημιν· τας θυγατερας υμων δοτε ημιν και τας θυγατερας ημων λαβετε τοις υιοις υμων.
Gen 34:10	και εν ημιν κατοικειτε, και η γη ιδου πλατεια εναντιον υμων· κατοικειτε και εμπορευεσθε επ ' αυτης και εγκτασθε εν αυτη.
Gen 34:11	ειπε δε Συχεμ προς τον πατερα αυτης και προς τους αδελφους αυτης· ευροιμι χαριν εναντιον υμων, και ο εαν ειπητε, δωσομεν.
Gen 34:12	πληθυνατε την φερνην σφοδρα, και δωσω καθοτι αν ειπητε μοι, και δωσατε μοι την παιδα ταυτην εις γυναικα.
Gen 34:13	απεκριθησαν δε οι υιοι Ιακωβ τω Συχεμ και Εμμωρ τω πατρι αυτου μετα δολου και ελαλησαν αυτοις, οτι εμianαν Δεινα την αδελφην αυτων,
Gen 34:14	και ειπαν αυτοις Συμεων και Λευι οι αδελφοι Δεινας· ου δυνησομεθα ποιησαι το ρημα τούτο, δουναι την αδελφην ημων ανθρωπω, ος εχει ακροβυστιαν· εστι γαρ ονειδος ημιν.
Gen 34:15	μονον εν τούτω ομοιωθησομεθα υμιν και κατοικησομεν εν υμιν, εαν γενησθε ως ημεις και υμεις εν τω περιτμηθηναι υμων παν αρσενικον.
Gen 34:16	και δωσομεν τας θυγατερας ημων υμιν και απο των θυγατερων υμων ληψομεθα ημιν γυναικας και οικησομεν παρ ' υμιν και εσομεθα ως γενος εν.
Gen 34:17	εαν δε μη εισακουσητε ημων του περιτεμεσθαι, λαβοντες την θυγατερα ημων απελευσομεθα.
Gen 34:18	και ηρεσαν οι λογοι εναντιον Εμμωρ και εναντιον Συχεμ του υιου Εμμωρ.
Gen 34:19	και ουκ εχρονισεν ο νεανισκος του ποιησαι το ρημα τούτο· ενεκειτο γαρ τη θυγατρι Ιακωβ· αυτος δε ην ενδοξοτατος παντων των εν τω οικω του πατρος

	αυτού.
Gen 34:20	ήλθε δε Εμμώρ και Συχέμ ο υιος αυτού προς την πύλην της πόλεως αυτών και ελάλησαν προς τους άνδρας της πόλεως αυτών λέγοντες·
Gen 34:21	οι άνθρωποι ούτοι ειρηνικοί εισι, μεθ ' ημών οικείωσαν επί της γης και εμπορευέσθωσαν αυτήν, η δε γη ιδού πλατεία εναντίον αυτών. τας θυγατέρας αυτών ληψόμεθα ημίν γυναίκας και τας θυγατέρας ημών δώσομεν αυτοίς.
Gen 34:22	εν τούτω μόνον ομοιωθήσονται ημίν οι άνθρωποι του κατοικείν μεθ ' ημών, ωστε είναι λαόν ένα, εν τω περιτεμέσθαι ημών παν αρσενικόν, καθά και αυτοί περιτέμνεται.
Gen 34:23	και τα κτήνη αυτών και τα τετράποδα και τα υπάρχοντα αυτών ουχ ημών έσται· μόνον εν τούτω ομοιωθώμεν αυτοίς, και οικήσουσι μεθ ' ημών.
Gen 34:24	και εισήκουσαν Εμμώρ και Συχέμ του υιού αυτού πάντες οι εμπορευόμενοι την πύλην της πόλεως αυτών και περιετέμοντο την σάρκα της ακροβυστίας αυτών πας άρσην.
Gen 34:25	εγένετο δε εν τη ημέρα τη τρίτη, ότε ήσαν εν τω πόνω, έλαβον οι δύο υιοί Ιακώβ Συμεών και Λευί αδελφοί Δείνας έκαστος την μάχαιραν αυτού και εισήλθον εις την πόλιν ασφαλώς και απέκτειναν παν αρσενικόν·
Gen 34:26	τον τε Εμμώρ και Συχέμ τον υιόν αυτού απέκτειναν εν στόματι μαχαίρας. και έλαβον την Δείναν εκ του οίκου του Συχέμ και εξήλθον.
Gen 34:27	οι δε υιοί Ιακώβ εισήλθον επί τους τραυματίας και διήρπασαν την πόλιν, εν ή εμίαναν Δείναν την αδελφήν αυτών,
Gen 34:28	και τα πρόβατα αυτών και τους βόας αυτών και τους όνους αυτών, όσα τε ην εν τη πόλει και όσα ην εν τω πεδίω, έλαβον.
Gen 34:29	και πάντα τα σώματα αυτών και πάσαν την αποσκευήν αυτών και τας γυναίκας αυτών ηχμαλώτευσαν, και διήρπασαν όσα τε ην εν τη πόλει και όσα ην εν ταις οικίαις.
Gen 34:30	είπε δε Ιακώβ προς Συμεών και Λευί· μισητόν με πεποιήκατε, ωστε πονηρόν με είναι πάσι τοις κατοικούσι την γην, εν τε τοις Χαναανίοις και εν τοις Φερεζαίοις· εγώ δε ολιγοστός ειμι εν αριθμω, και συναχθέντες επ ' εμέ συγκόψουσί με, και εκτριβήσομαι εγώ και ο οίκός μου.
Gen 34:31	οι δε είπαν· αλλ ' ωσει πόρνη χρήσονται τη αδελφή ημών;
Gen 35:1	ΕΙΠΕ δε ο Θεός προς Ιακώβ· αναστάς ανάβηθι εις τον τόπον Βαιθήλ και οίκει εκεί και ποιήσον εκεί θυσιαστήριον τω Θεω τω οφθέντι σοι εν τω αποδιδράσκειν σε από προσώπου Ησαύ του αδελφού σου.
Gen 35:2	είπε δε Ιακώβ τω οίκω αυτού και πάσι τοις μετ ' αυτού· άρατε τους θεούς τους αλλοτρίους τους μεθ ' υμών εκ μέσου υμών και καθαρίσθητε και αλλάξατε τας στολάς υμών,
Gen 35:3	και αναστάντες αναβόμεν εις Βαιθήλ και ποιήσωμεν εκεί θυσιαστήριον τω Θεω τω επακούσαντί μου εν ημέρα θλίψεως, ος ην μετ ' εμού και διέσωσέ με εν τη

	οδω, ή επορεύθην.
Gen 35:4	και έδωκαν τω Ιακώβ τους θεούς τους αλλοτρίους, οί ήσαν εν ταις χερσίν αυτών, και τα ενώτια τα εν τοις ωσίν αυτών, και κατέκρυψεν αυτά Ιακώβ υπό την τερέβινθον την εν Σικίμοις και απώλεσαν αυτά έως της σήμερον ημέρας.
Gen 35:5	και εξήρην Ισραήλ εκ Σικίμων, και εγένετο φόβος Θεού επί τας πόλεις τας κύκλω αυτών, και ου κατεδίωξαν οπίσω των υιών Ισραήλ.
Gen 35:6	ήλθε δε Ιακώβ εις Λουζά, ή εστιν εν γη Χαναάν, ή εστι Βαιθήλ, αυτός και πας ο λαός, ος ην μετ ' αυτού.
Gen 35:7	και ωκοδόμησεν εκεί θυσιαστήριον και εκάλεσε το όνομα του τόπου Βαιθήλ. εκεί γαρ εφάνη αυτω ο Θεός εν τω αποδιδράσκειν αυτόν από προσώπου Ησαύ του αδελφού αυτού.
Gen 35:8	απέθανε δε Δεβώρα η τροφός Ρεβέκκας και ετάφη κατώτερον Βαιθήλ υπό την βάλανον, και εκάλεσεν Ιακώβ το όνομα αυτής Βάλανος πένθους.
Gen 35:9	Ωφθη δε ο Θεός τω Ιακώβ έτι εν Λουζά, ότε παρεγένετο εκ Μεσοποταμίας της Συρίας, και ευλόγησεν αυτόν ο Θεός.
Gen 35:10	και είπεν αυτω ο Θεός· το όνομά σου ου κληθήσεται έτι Ιακώβ, αλλ ' Ισραήλ έσται το όνομά σου. και εκάλεσε το όνομα αυτού Ισραήλ.
Gen 35:11	είπε δε αυτω ο Θεός· εγώ ο Θεός σου· αυξάνου και πληθύνου· έθνη και συναγωγαί εθνών έσονται εκ σου, και βασιλείς εκ της οσφύος σου εξελεύσονται.
Gen 35:12	και την γην, ην έδωκα Αβραάμ και Ισαάκ, σοί δέδωκα αυτήν· σοί έσται, και τω σπέρματί σου μετά σε δώσω την γην ταύτην.
Gen 35:13	ανέβη δε ο Θεός απ ' αυτού εκ του τόπου, ου ελάλησε μετ ' αυτού.
Gen 35:14	και έστησεν Ιακώβ στήλην εν τω τόπω, ω ελάλησε μετ ' αυτού ο Θεός, στήλην λιθίνην, και έσπεισεν επ' αυτήν σπονδήν και επέχεεν επ ' αυτήν έλαιον.
Gen 35:15	και εκάλεσεν Ιακώβ το όνομα του τόπου, εν ω ελάλησε μετ ' αυτού εκεί ο Θεός, Βαιθήλ.
Gen 35:16	Απάρας δε Ιακώβ εκ Βαιθήλ, έπηξε την σκηνην αυτού επέκεινα του πύργου Γαδέρ. εγένετο δε ηνίκα ήγγισεν εις Χαβραθά του ελθείν εις την Εφραθά, έτεκε Ραχήλ και εδυστόκησεν εν τω τοκετω.
Gen 35:17	εγένετο δε εν τω σκληρώς αυτήν τίκτειν, είπεν αυτη η μαία· θάρσει, και γαρ ούτός σοί εστιν υιος.
Gen 35:18	εγένετο δε εν τω αφιέναι αυτήν την ψυχήν, απέθνησκε γαρ, εκάλεσε το όνομα αυτού Υιος οδύνης μου· ο δε πατήρ εκάλεσε το όνομα αυτού Βενιαμίν.
Gen 35:19	απέθανε δε Ραχήλ και ετάφη εν τη οδω του ιπποδρόμου Εφραθά (αύτη εστί Βηθλεέμ).
Gen 35:20	και έστησεν Ιακώβ στήλην επί του μνημείου αυτής· αύτη εστί η στήλη επί του

	μνημείου Ραχήλ έως της ημέρας ταύτης.
Gen 35:21	εγένετο δε ηνίκα κατώκησεν Ισραήλ εν τη γη εκείνη, επορεύθη Ρουβήν και εκοιμήθη μετά Βαλλάς της παλλακής του πατρός αυτού Ιακώβ· και ήκουσεν Ισραήλ, και πονηρόν εφάνη εναντίον αυτού.
Gen 35:22	Ήσαν δε οι υιοί Ιακώβ δώδεκα.
Gen 35:23	υιοί Λείας· πρωτότοκος Ιακώβ Ρουβήν, Συμεών, Λεβί, Ιούδας, Ισάχαρ, Ζαβουλών.
Gen 35:24	υιοί δε Ραχήλ· Ιωσήφ και Βενιαμίν.
Gen 35:25	υιοί δε Βαλλάς παιδίσκης Ραχήλ· Δάν και Νεφθαλείμ.
Gen 35:26	υιοί δε Ζελφάς παιδίσκης Λείας· Γάδ και Ασήρ· ούτοι υιοί Ιακώβ, οί εγένοντο αυτω εν Μεσοποταμία της Συρίας.
Gen 35:27	Ήλθε δε Ιακώβ προς Ισαάκ τον πατέρα αυτού εις Μαμβρή, εις πόλιν του πεδίου (αύτη εστί Χεβρών) εν γη Χαναάν, ου παρώκησεν Αβραάμ και Ισαάκ.
Gen 35:28	εγένοντο δε αι ημέραι Ισαάκ, ας έζησεν, έτη εκατόν ογδοήκοντα,
Gen 35:29	και εκλείπων Ισαάκ απέθανε και προσετέθη προς το γένος αυτού πρεσβύτερος και πλήρης ημερών, και έθαψαν αυτόν Ησαύ και Ιακώβ οι υιοί αυτού.
Gen 36:1	ΑΥΤΑΙ δε αι γενέσεις Ησαύ (αυτός εστιν Εδώμ)·
Gen 36:2	Ησαύ δε έλαβε τας γυναίκας εαυτω από των θυγατέρων των Χανααναίων, την Αδά θυγατέρα Αιλώμ του Χετταίου και του Όλιβεμά θυγατέρα Ανά του υιού Σεβεγών του Ευαίου
Gen 36:3	και την Βασεμάθ θυγατέρα Ισμαήλ αδελφήν Ναβεώθ.
Gen 36:4	έτεκε δε αυτω Αδά τον Ελιφάς, και Βασεμάθ έτεκε τον Ραγουήλ,
Gen 36:5	και Όλιβεμά έτεκε τον Ιεούς και τον Ιεγλόμ και τον Κορέ· ούτοι υιοί Ησαύ, οί εγένοντο αυτω εν γη Χαναάν.
Gen 36:6	έλαβε δε Ησαύ τας γυναίκας αυτού και τους υιούς αυτού και τας θυγατέρας αυτού και πάντα τα σώματα του οίκου αυτού και πάντα τα υπάρχοντα αυτού και πάντα τα κτήνη και πάντα όσα εκτήσατο και πάντα όσα περιεποιήσατο εν γη Χαναάν, και επορεύθη Ησαύ εκ της γης Χαναάν από προσώπου Ιακώβ του αδελφού αυτού.
Gen 36:7	ην γαρ αυτών τα υπάρχοντα πολλά του οικείν άμα, και ουκ ηδύνατο η γη της παροικήσεως αυτών φέρειν αυτούς από του πλήθους των υπαρχόντων αυτών.
Gen 36:8	κατώκησε δε Ησαύ εν τω όρει Σηείρ (Ησαύ αυτός εστιν Εδώμ).
Gen 36:9	Αύται δε αι γενέσεις Ησαύ πατρός Εδώμ εν τω όρει Σηείρ,
Gen 36:10	και ταύτα τα ονόματα των υιών Ησαύ· Ελιφάς υιος Αδάς γυναικός Ησαύ και Ραγουήλ υιος Βασεμάθ γυναικός Ησαύ.

Gen 36:11	εγένοντο δε Ελιφάς υιοί· Θαιμάν, Ωμάρ, Σωφάρ, Γοθώμ και Κενέζ·
Gen 36:12	Θαμνά δε ην παλλακή Ελιφάς του υιού Ησαύ και έτεκε τω Ελιφάς τον Αμαλήκ· ούτοι υιοί Αδάς γυναικός Ησαύ.
Gen 36:13	ούτοι δε υιοί Ραγουήλ· Ναχόθ, Ζαρέ, Σομέ, και Μοζέ· ούτοι ήσαν υιοί Βασεμάθ γυναικός Ησαύ.
Gen 36:14	ούτοι δε υιοί Όλιβεμάς θυγατρός Ανά του υιού Σεβεγών, γυναικός Ησαύ· έτεκε δε τω Ησαύ τον Ιεούς και τον Ιεγλόμ και τον Κορέ.
Gen 36:15	ούτοι ηγεμόνες υιοί Ησαύ· υιοί Ελιφάς πρωτοτόκου Ησαύ· ηγεμών Θαιμάν, ηγεμών Ωμάρ, ηγεμών Σωφάρ, ηγεμών Κενέζ,
Gen 36:16	ηγεμών Κορέ, ηγεμών Γοθώμ, ηγεμών Αμαλήκ· ούτοι ηγεμόνες Ελιφάς εν γη Ιδουμαία· ούτοι υιοί Αδάς.
Gen 36:17	και ούτοι υιοί Ραγουήλ υιού Ησαύ· ηγεμών Ναχώθ, ηγεμών Ζαρέ, ηγεμών Σομέ, ηγεμών Μοζέ· ούτοι ηγεμόνες Ραγουήλ εν γη Εδώμ· ούτοι υιοί Βασεμάθ γυναικός Ησαύ.
Gen 36:18	ούτοι δε υιοί Όλιβεμάς γυναικός Ησαύ· ηγεμών Ιεούλ, ηγεμών Ιεγλόμ, ηγεμών Κορέ· ούτοι ηγεμόνες Όλιβεμάς θυγατρός Ανά γυναικός Ησαύ.
Gen 36:19	ούτοι υιοί Ησαύ, και ούτοι ηγεμόνες αυτών. ούτοι εισιν υιοί Εδώμ.
Gen 36:20	Ούτοι δε υιοί Σηείρ του Χορραίου του κατοικούντος την γην· Λωτά, Σωβάλ, Σεβεγών, Ανά
Gen 36:21	και Δησών και Ασάρ και Ρισών· ούτοι ηγεμόνες του Χορραίου του υιού Σηείρ εν τη γη Εδώμ.
Gen 36:22	εγένοντο δε υιοί Λωτάν· Χορρί και Αιμάν· αδελφή δε Λωτάν Θαμνά.
Gen 36:23	ούτοι δε υιοί Σωβάλ· Γωλάμ και Μαναχάθ και Γαιβήλ και Σωφάρ και Ωμάρ.
Gen 36:24	και ούτοι υιοί Σεβεγών· Αιέ και Ανά· ούτός εστιν Ανά, ος εύρε τον Ιαμείν εν τη ερήμω, ότε ένεμε τα υποζύγια Σεβεγών του πατρός αυτού.
Gen 36:25	ούτοι δε υιοί Ανά· Δησών και Όλιβεμά θυγάτηρ Ανά.
Gen 36:26	ούτοι δε υιοί Δησών· Αμαδά και Ασβάν και Ιθράν και Χαρράν.
Gen 36:27	ούτοι δε υιοί Ασάρ· Βαλαάμ και Ζουκάμ και Ιουκάμ.
Gen 36:28	ούτοι δε υιοί Ρισών· -Ως και Αράν.
Gen 36:29	ούτοι δε ηγεμόνες Χορρί· ηγεμών Λωτάν, ηγεμών Σωβάλ, ηγεμών Σεβεγών, ηγεμών Ανά,
Gen 36:30	ηγεμών Δησών, ηγεμών Ασάρ, ηγεμών Ρισών. ούτοι ηγεμόνες Χορρί εν ταις ηγεμονίαις αυτών εν γη Εδώμ.
Gen 36:31	Και ούτοι οι βασιλείς οι βασιλεύσαντες εν Εδώμ προ του βασιλεύσαι βασιλέα εν

	Ισραήλ.
Gen 36:32	και εβασίλευσεν εν Εδώμ Βαλάκ υιος Βεώρ, και όνομα τη πόλει αυτού Δενναβά.
Gen 36:33	απέθανε δε Βαλάκ, και εβασίλευσεν αντ ' αυτού Ιωβάβ υιος Ζαρά εκ Βοσόρρας.
Gen 36:34	απέθανε δε Ιωβάβ, και εβασίλευσεν αντ ' αυτού Ασώμ εκ της γης Θαιμανών.
Gen 36:35	απέθανε δε Ασώμ, και εβασίλευσεν αντ ' αυτού Αδάδ υιος Βαράδ ο εκκόψας Μαδιάμ εν τω πεδίω Μωάβ, και όνομα τη πόλει αυτού Γεθαίμ.
Gen 36:36	απέθανε δε Αδάδ, και εβασίλευσεν αντ ' αυτού Σαμαδά εκ Μασεκκάς.
Gen 36:37	απέθανε δε Σαμαδά, και εβασίλευσεν αντ ' αυτού Σαούλ εκ Ροωβώθ της παρά ποταμόν.
Gen 36:38	απέθανε δε Σαούλ, και εβασίλευσεν αντ ' αυτού Βαλαεννών υιος Αχοβώρ.
Gen 36:39	απέθανε δε Βαλαεννών υιος Αχοβώρ, και εβασίλευσεν αντ ' αυτού Αράδ υιος Βαράδ, και όνομα τη πόλει αυτού Φογώρ, όνομα δε τη γυναικί αυτού Μετεβεήλ, θυγάτηρ Ματραίθ, υιού Μαιζοώβ.
Gen 36:40	Ταύτα τα ονόματα των ηγεμόνων Ησαύ εν ταις φυλαίς αυτών κατά τόπον αυτών, εν ταις χώραις αυτών και εν τοις έθνεσιν αυτών. ηγεμών Θαμνά, ηγεμών Γωλά, ηγεμών Ιεθέρ,
Gen 36:41	ηγεμών Όλιβεμάς, ηγεμών Ηλάς, ηγεμών Φινών,
Gen 36:42	ηγεμών Κενέζ, ηγεμών Θαιμάν, ηγεμών Μαζάο,
Gen 36:43	ηγεμών Μαγεδιήλ, ηγεμών Ζαφωίν. ούτοι ηγεμόνες Εδώμ εν ταις κατωκοδομημέναις εν τη γη της κτήσεως αυτών. ούτος Ησαύ πατήρ Εδώμ.
Gen 37:1	ΚΑΤΗΚΕΙ δε Ιακώβ εν τη γη, ου παρώκησεν ο πατήρ αυτού, εν γη Χαναάν.
Gen 37:2	αύται δε αι γενέσεις Ιακώβ· Ιωσήφ δε δέκα και επτά ετών ην, ποιμαίνων τα πρόβατα του πατρός αυτού μετά των αδελφών αυτού, ων νέος, μετά των υιών Βαλλάς και μετά των υιών Ζελφάς των γυναικών του πατρός αυτού· κατήνεγκαν δε Ιωσήφ ψόγον πονηρόν προς Ισραήλ τον πατέρα αυτών.
Gen 37:3	Ιακώβ δε ηγάπα τον Ιωσήφ παρά πάντας τους υιούς αυτού, ότι υιος γήρως ην αυτω· εποίησε δε αυτω χιτώνα ποικίλον.
Gen 37:4	ιδόντες δε οι αδελφοί αυτού, ότι αυτόν ο πατήρ φιλεί εκ πάντων των υιών αυτού, εμίσησαν αυτόν και ουκ ηδύναντο λαλείν αυτω ουδέν ειρηνικόν.
Gen 37:5	Ενυπνιασθείς δε Ιωσήφ ενύπνιον απήγγειλεν αυτό τοις αδελφοίς αυτού.
Gen 37:6	και είπεν αυτοίς· ακούσατε του ενυπνίου τούτου, ου ενυπνιασθην·
Gen 37:7	ώμην υμάς δεσμεύειν δράγματα εν μέσω τω πεδίω, και ανέστη το εμόν δράγμα και ωρθώθη, περιστραφέντα δε τα δράγματα υμών προσεκύνησαν το εμόν δράγμα.

Gen 37:8	είπαν δε αυτω οι αδελφοί αυτού· μη βασιλεύων βασιλεύσεις εφ ' ημάς ή κυριεύων κυριεύσεις ημών; και προσέθεντο έτι μισείν αυτόν ένεκεν των ενυπνίων αυτού και ένεκεν των ρημάτων αυτού.
Gen 37:9	είδε δε ενύπνιον έτερον και διηγήσατο αυτω τω πατρί αυτού και τοις αδελφοίς αυτού, και είπεν· ιδού ενυπνιασάμην ενύπνιον έτερον, ωσπερ ο ήλιος και η σελήνη και ένδεκα αστέρες προσεκύνουν με.
Gen 37:10	και επετίμησεν αυτω ο πατήρ αυτού και είπεν αυτω· τι το ενύπνιον τούτο, ό ενυπνιασθής; άρά γε ελθόντες ελευσόμεθα εγώ τε και η μήτηρ σου και οι αδελφοί σου προσκυνήσαι σοι επί την γην;
Gen 37:11	εζήλωσαν δε αυτόν οι αδελφοί αυτού, ο δε πατήρ αυτού διετήρησε το ρήμα.
Gen 37:12	Επορεύθησαν δε οι αδελφοί αυτού βόσκειν τα πρόβατα του πατρός αυτών εις Συχέμ.
Gen 37:13	και είπεν Ισραήλ προς Ιωσήφ· ουχί οι αδελφοί σου ποιμαίνουσιν εις Συχέμ; δεύρο αποστείλω σε προς αυτούς. είπε δε αυτω· ιδού εγώ.
Gen 37:14	είπε δε αυτω Ισραήλ· πορευθείς ιδέ, ει υγιαίνουν οι αδελφοί σου και τα πρόβατα, και ανάγγειλόν μοι. και απέστειλεν αυτόν εκ της κοιλάδος της Χεβρών, και ήλθεν εις Συχέμ.
Gen 37:15	και εύρεν αυτόν άνθρωπος πλανώμενον εν τω πεδία· ηρώτησε δε αυτόν ο άνθρωπος λέγων· τι ζητείς;
Gen 37:16	ο δε είπε· τους αδελφούς μου ζητώ· απάγγειλόν μοι, που βόσκουσιν.
Gen 37:17	είπε δε αυτω ο άνθρωπος· απήρκασιν εντεύθεν, ήκουσα γαρ αυτών λεγόντων· πορευθώμεν εις Δωθαείμ. και επορεύθη Ιωσήφ κατόπισθεν των αδελφών αυτού και εύρεν αυτούς εν Δωθαείμ.
Gen 37:18	προείδον δε αυτόν μακρόθεν προ του εγγίσει αυτόν προς αυτούς και επονηρεύοντο του αποκτείναι αυτόν.
Gen 37:19	είπε δε έκαστος προς τον αδελφόν αυτού· ιδού ο ενυπνιαστής εκείνος έρχεται·
Gen 37:20	νυν ουν δεύτε αποκτείνωμεν αυτόν και ρίψωμεν αυτόν εις ένα των λάκκων και ερούμεν· θηρίον πονηρόν κατέφαγεν αυτόν· και οψόμεθα, τι έσται τα ενύπνια αυτού.
Gen 37:21	ακούσας δε Ρουβήν εξείλετο αυτόν εκ των χειρών αυτών και είπεν· ου πατάξωμεν αυτόν εις ψυχήν.
Gen 37:22	είπε δε αυτοίς Ρουβήν· μη εκχέητε αίμα· εμβάλλετε αυτόν εις ένα των λάκκων τούτων των εν τη ερήμω, χείρα δε μη επενέγκητε αυτω· όπως εξέληται αυτόν εκ των χειρών αυτών και αποδω αυτόν τω πατρί αυτού.
Gen 37:23	εγένετο δε ηνίκα ήλθεν Ιωσήφ προς τους αδελφούς αυτού, εξέδυσαν Ιωσήφ τον χιτώνα τον ποικίλον τον περι αυτόν
Gen 37:24	και λαβόντες αυτόν έρριψαν εις τον λάκκον· ο δε λάκκος κενός, ύδωρ ουκ είχεν.

Gen 37:25	Εκάθισαν δε φαγείν άρτον και αναβλέψαντες τοις οφθαλμοίς είδον, και ιδού οδοιπόροι Ισμαηλίται ήρχοντο εκ Γαλαάδ, και αι κάμηλοι αυτών έγεμαν θυμιαμάτων και ρητίνης και στακτής· επορεύοντο δε καταγαγείν εις Αίγυπτον.
Gen 37:26	είπε δε Ιούδας προς τους αδελφούς αυτου· τι χρήσιμον, εάν αποκτείνωμεν τον αδελφόν ημών και κρύψωμεν το αίμα αυτου;
Gen 37:27	δεύτε αποδώμεθα αυτόν τοις Ισμαηλίταις τούτοις, αι δε χείρες ημών μη έστωσαν επ ' αυτόν, ότι αδελφός ημών και σάρξ ημών εστιν. ήκουσαν δε οι αδελφοί αυτου.
Gen 37:28	και παρεπορεύοντο οι άνθρωποι οι Μαδιηναίοι έμποροι, και εξείλκυσαν και ανεβίβασαν τον Ιωσήφ εκ του λάκκου και απέδοντο τον Ιωσήφ τοις Ισμαηλίταις είκοσι χρυσών, και κατήγαγον τον Ιωσήφ εις Αίγυπτον.
Gen 37:29	ανέστρεψε δε Ρουβήν επί τον λάκκον και ουχ ορά τον Ιωσήφ εν τω λάκκω. και διέρρηξε τα ιμάτια αυτου.
Gen 37:30	και επέστρεψε προς τους αδελφούς αυτου. και είπε· το παιδάριον ουκ έστιν, εγώ δε που πορεύομαι έτι;
Gen 37:31	Λαβόντες δε τον χιτώνα του Ιωσήφ έσφαξαν έριφον αιγών και εμόλυναν τον χιτώνα τω αίματι.
Gen 37:32	και απέστειλαν τον χιτώνα τον ποικίλον και εισήνεγκαν τω πατρί αυτών. και είπαν· τούτον εύρομεν, επίγνωθι ει χιτών του υιού σου εστιν ή ου.
Gen 37:33	και επέγνω αυτόν και είπε· χιτών του υιού μου εστι· θηρίον πονηρόν κατέφαγεν αυτόν, θηρίον ήρπασε τον Ιωσήφ.
Gen 37:34	διέρρηξε δε Ιακώβ τα ιμάτια αυτου και επέθετο σάκκον επί την οσφύν αυτου και επένθει τον υιόν αυτου ημέρας πολλάς.
Gen 37:35	συνήχθησαν δε πάντες οι υιοί αυτου και αι θυγατέρες και ήλθον παρακαλέσαι αυτόν, και ουκ ήθελε παρακαλείσθαι λέγων ότι· καταβήσομαι προς τον υιόν μου πενθών εις άδου. και έκλαυσεν αυτόν ο πατήρ αυτου.
Gen 37:36	οι δε Μαδιηναίοι απέδοντο τον Ιωσήφ εις Αίγυπτον τω Πετεφρή τω σπάδοντι Φαραώ, αρχιμαγείρω.
Gen 38:1	ΕΓΕΝΕΤΟ δε εν τω καιρω εκείνω, κατέβη Ιούδας από των αδελφών αυτου και αφίκετο έως προς άνθρωπόν τινα 'Οδολλαμίτην, ω όνομα Ειράς.
Gen 38:2	και είδεν εκεί Ιούδας θυγατέρα ανθρωπου Χαναναίου, ή όνομα Σαυά, και έλαβεν αυτην και εισήλθε προς αυτην.
Gen 38:3	και συλλαβούσα έτεκεν υιόν και εκάλεσε το όνομα αυτου 'Ηρ.
Gen 38:4	και συλλαβούσα έτεκεν υιόν έτι και εκάλεσε το όνομα αυτου Αυνάν.
Gen 38:5	και προσθείσα έτεκεν υιόν και εκάλεσε το όνομα αυτου Σηλώμ. αυτη δε ην εν Χασβί, ηνίκα έτεκεν αυτους.

Gen 38:6	και ελαβεν Ιούδας γυναίκα Ἡρ τω πρωτοτόκω αυτού, ἡ ὄνομα Θάμαρ.
Gen 38:7	εγένετο δε Ἡρ πρωτότοκος Ιούδα πονηρός ἐναντι Κυρίου, και απέκτεινεν αυτόν ο Θεός.
Gen 38:8	εἶπε δε Ιούδας τω Αυνάν· εἰσελθε προς την γυναίκα του αδελφού σου και επιγάμβρευσαι αυτήν και ανάστησον σπέρμα τω αδελφω σου.
Gen 38:9	γνούς δε Αυνάν ότι ουκ αυτω ἔσται το σπέρμα, εγένετο όταν εισήρχετο προς την γυναίκα του αδελφού αυτού, ἐξέχεεν ἐπί την γην του μη δούναι σπέρμα τω αδελφω αυτού.
Gen 38:10	πονηρόν δε εφάνη ἐναντίον του Θεού, ότι ἐποίησε τούτο, και εθανάτωσε και τούτον.
Gen 38:11	εἶπε δε Ιούδας Θάμαρ τη νύμφη αυτού· κάθου χήρα εν τω οίκω του πατρός σου ἕως μέγας γένηται Σηλώμ ο υιος μου. εἶπε γαρ· μη ποτε αποθάνη και ούτος, ὡσπερ και οι αδελφοί αυτού. ἀπελθούσα δε Θάμαρ ἐκάθητο εν τω οίκω του πατρός αυτής.
Gen 38:12	Ἐπληθύνθησαν δε αι ἡμέραι και ἀπέθανε Σαυά η γυνή Ιούδα· και παρακληθεῖς Ιούδας ἀνέβη ἐπί τους κείροντας τα πρόβατα αυτού, αυτός και Ειράς ο ποιμήν αυτού Ὁδολλαμίτης εις Θαμνά.
Gen 38:13	και ἀπηγγέλη Θάμαρ τη νύμφη αυτού λέγοντες· ιδού ο πενθερός σου ἀναβαίνει εις Θαμνά κείραι τα πρόβατα αυτού.
Gen 38:14	και περιελομένη τα ἰμάτια της χηρεύσεως ἀφ' εαυτής, περιεβάλετο θέριστρον και ἐκαλλωπίσατο και ἐκάθισε προς ταις πύλαις Αινάν, ἡ ἐστιν εν παρόδω Θαμνά· εἶδε γαρ ότι μέγας γέγονε Σηλώμ, αυτός δε ουκ ἔδωκεν αυτήν αυτω γυναίκα.
Gen 38:15	και ιδών αυτήν Ιούδας ἔδοξεν αυτήν πόρνην εἶναι· κατεκαλύψατο γαρ το πρόσωπον αυτής, και ουκ ἐπέγνω αυτήν.
Gen 38:16	εξέκλινε δε προς αυτήν την οδόν και εἶπεν αυτη· ἕασόν με εἰσελθεῖν προς σε· ου γαρ ἔγνω ότι νύμφη αυτού ἐστίν. η δε εἶπε· τι μοι δώσεις, εἴν εἰσελθης προς με;
Gen 38:17	ο δε εἶπεν· ἐγώ σοι ἀποστελώ ἐρίφον αἰγών εκ των προβάτων μου, η δε εἶπεν· εἴν δως μοι ἀρραβώνα, ἕως του ἀποστείλαί σε.
Gen 38:18	ο δε εἶπε· τίνα τον ἀρραβώνα σοι δώσω; η δε εἶπε· τον δακτύλιόν σου και τον ὀρμίσκον, και την ράβδον την εν τη χειρί σου. και ἔδωκεν αυτη και εἰσήλθε προς αυτήν, και εν γαστρί ελαβεν ἐξ αυτού.
Gen 38:19	και ἀναστάσα ἀπήλθε και περιείλετο το θέριστρον αυτής ἀφ' εαυτής και ἐνεδύσατο τα ἰμάτια της χηρεύσεως αυτής.
Gen 38:20	ἀπέστειλε δε Ιούδας τον ἐρίφον ἐξ αἰγών εν χειρί του ποιμένος αυτού του Ὁδολλαμίτου κομίσασθαι παρά της γυναικός τον ἀρραβώνα, και ουχ εὔρεν αυτήν.
Gen 38:21	ἐπηρώτησε δε τους ἀνδρας τους εκ του τόπου· που ἐστιν η πόρνη η γενομένη εν

	Αινάν επί της οδού; και είπαν· ουκ ην ενταύθα πόρνη.
Gen 38:22	και απεστράφη προς Ιούδαν και είπεν· ουχ εύρον, και οι άνθρωποι οι εκ του τόπου λέγουσι μη είναι ώδε πόρνην.
Gen 38:23	είπε δε Ιούδας· εχέτω αυτά, αλλά μη ποτε καταγελασθώμεν· εγώ μεν απέσταλκα τον έριφον τούτον, συ δε ουχ εύρηκας.
Gen 38:24	Εγένετο δε μετά τρίμηνον ανηγγέλη τω Ιούδα λέγοντες· εκπεπόρνευκε Θάμαρ η νύμφη σου και ιδού εν γαστρί έχει εκ πορνείας. είπε δε Ιούδας· εξαγάγετε αυτήν, και κατακαυθήτω.
Gen 38:25	αυτή δε αγομένη απέστειλε προς τον πενθερόν αυτής λέγουσα· εκ του ανθρώπου, ούτινος ταύτά εστιν, εγώ εν γαστρί έχω. και είπεν· επίγνωθι, τίνος ο δακτύλιος και ο ορμίσκος και η ράβδος αύτη.
Gen 38:26	επέγνω δε Ιούδας και είπε· δεδικαίωται Θάμαρ ή εγώ, ου ένεκεν ουκ έδωκα αυτήν Σηλών τω υιω μου. και ου προσέθετο έτι του γνώσαι αυτήν.
Gen 38:27	Εγένετο δε ηνίκα έτικτε, και τηδε ην δίδυμα εν τη γαστρί αυτής.
Gen 38:28	εγένετο δε εν τω τίκτειν αυτήν, ο εις προεξήνεγκε την χείρα· λαβούσα δε η μαία έδησεν επί την χείρα αυτου κόκκινον λέγουσα· ούτος εξελεύσεται πρότερος.
Gen 38:29	ως δε επισυνήγαγε την χείρα, και ευθύς εξήλθεν ο αδελφός αυτου. η δε είπε· τι διεκόπη δια σε φραγμός; και εκάλεσε το όνομα αυτου Φαρές.
Gen 38:30	και μετά τούτο εξήλθεν ο αδελφός αυτου, εφ ' ω ην επί τη χειρί αυτου το κόκκινον· και εκάλεσε το όνομα αυτου Ζαρά.
Gen 39:1	ΙΩΣΗΦ δε κατήχθη εις Αίγυπτον, και εκτήσατο αυτον Πετεφρής ο ευνούχος Φαραώ, ο αρχιμάγειρος, ανήρ Αιγύπτιος, εκ χειρών των Ισμαηλιτών, οί κατήγαγον αυτον εκεί.
Gen 39:2	και ην Κύριος μετά Ιωσήφ, και ην ανήρ επιτυγχανων και εγένετο εν τω οίκω παρά τω κυρίω αυτου τω Αιγυπτίω.
Gen 39:3	ήδει δε ο κύριος αυτου, ότι ο Κύριος ην μετ ' αυτου και όσα εάν ποιή, Κύριος ευοδοί εν ταις χειρσίν αυτου.
Gen 39:4	και εύρεν Ιωσήφ χάριν εναντίον του κυριου αυτου, και ευηρέστησεν αυτω, και κατέστησεν αυτον επί του οικου αυτου και πάντα, όσα ην αυτω, έδωκε δια χειρός Ιωσήφ.
Gen 39:5	εγένετο δε μετά το καταστήναι αυτον επί του οικου αυτου και επί πάντα, όσα ην αυτω, και ηυλόγησε Κύριος τον οικον του Αιγυπτιου δια Ιωσήφ, και εγενήθη ευλογία Κυριου εν πάσι τοις υπάρχουσιν αυτω εν τω οίκω και εν τω αγρω αυτου.
Gen 39:6	και επέτρεψε πάντα, όσα ην αυτω, εις χειρας Ιωσήφ και ουκ ήδει των καθ ' αυτον ουδέν πλην του άρτου, ου ήσθιεν αυτός. Και ην Ιωσήφ καλός τω ειδει και ωραίος τη όψει σφόδρα.
Gen 39:7	και εγένετο μετά τα ρήματα ταύτα και επέβαλεν η γυνή του κυριου αυτου τους

	οφθαλμούς αυτής επί Ιωσήφ και είπε· κοιμήθητι μετ' εμού.
Gen 39:8	ο δε ουκ ήθελεν, είπε δε τη γυναικί του κυρίου αυτού· ει ο κύριός μου ου γινώσκει δι' εμέ ουδέν εν τω οίκω αυτού, και πάντα, όσα εστίν αυτω, έδωκεν εις τας χείράς μου
Gen 39:9	και ουχ υπερέχει εν τη οικία ταύτη ουδέν εμού, ουδέ υπεξήρηται απ' εμού ουδέν πλήν σου, δια το σε γυναίκα αυτού είναι, και Πως ποιήσω το ρήμα το πονηρόν τούτο, και αμαρτήσομαι εναντίον του Θεού;
Gen 39:10	ηνίκα δε ελάλει τω Ιωσήφ ημέραν εξ ημέρας, και ουχ υπήκουεν αυτη καθεύδειν μετ' αυτής του συγγενέσθαι αυτη.
Gen 39:11	εγένετο δε τοιαύτη τις ημέρα, και εισήλθεν Ιωσήφ εις την οικίαν ποιείν τα έργα αυτού, και ουδείς ην των εν τη οικία έσω,
Gen 39:12	και επεσπάσατο αυτόν των ματιών λέγουσα· κοιμήθητι μετ' εμού. και καταλιπών τα ιμάτια αυτού εν ταις χερσίν αυτής έφυγε και εξήλθεν έξω.
Gen 39:13	και εγένετο ως είδεν, ότι καταλιπών τα ιμάτια αυτού εν ταις χερσίν αυτής έφυγε και εξήλθεν έξω,
Gen 39:14	και εκάλεσε τους όντας εν τη οικία και είπεν αυτοίς λέγουσα· ιδετε, εισήγαγεν ημίν παιδα Εβραίον εμπαιζειν ημίν· εισήλθε προς με λέγων· κοιμήθητι μετ' εμού, και εβόησα φωνή μεγάλη·
Gen 39:15	εν δε τω ακούσαι αυτόν ότι ύψωσα την φωνήν μου και εβόησα, καταλιπών τα ιμάτια αυτού παρ' εμοί έφυγε και εξήλθεν έξω.
Gen 39:16	και καταλιμπάνει τα ιμάτια παρ' εαυτη, έως ήλθεν ο κύριος εις τον οίκον αυτού.
Gen 39:17	και ελάλησεν αυτω κατά τα ρήματα ταύτα λέγουσα· εισήλθε προς με ο παις ο Εβραίος, ον εισήγαγες προς ημάς, εμπαιξαί μοι και είπέ μοι· κοιμηθήσομαι μετά σου·
Gen 39:18	ως δε ήκουσεν ότι ύψωσα την φωνήν μου και εβόησα, καταλιπών τα ιμάτια αυτού παρ' εμοί έφυγε και εξήλθεν έξω.
Gen 39:19	εγένετο δε, ως ήκουσεν ο κύριος αυτού τα ρήματα της γυναικός αυτού, όσα ελάλησε προς αυτόν, λέγουσα· ούτως εποίησέ μοι ο παις σου, και εθυμώθη οργή.
Gen 39:20	και λαβών ο κύριος Ιωσήφ ενέβαλεν αυτόν εις το οχύρωμα, εις τον τόπον, εν ω οι δεσμώται του βασιλέως κατέχονται εκεί εν τω οχυρώματι.
Gen 39:21	Και ην Κύριος μετά Ιωσήφ και κατέχεεν αυτού έλεος και έδωκεν αυτω χάριν εναντίον του αρχιδεσμοφύλακος,
Gen 39:22	και έδωκεν ο αρχιδεσμοφύλαξ το δεσμοτήριον δια χειρός Ιωσήφ και πάντας τους απηγγμένους, όσοι εν τω δεσμοτηρίω, και πάντα όσα ποιούσιν εκεί, αυτός ην ποιών.
Gen 39:23	ουκ ην ο αρχιδεσμοφύλαξ του δεσμοτηρίου γινώσκων δι' αυτόν ουδέν· πάντα γαρ ην δια χειρός Ιωσήφ δια το τον Κύριον μετ' αυτού είναι, και όσα αυτός

	εποίει, ο Κύριος ευώδου εν ταις χερσίν αυτού.
Gen 40:1	ΕΓΕΝΕΤΟ δε μετά τα ρήματα ταύτα ήμαρτεν ο αρχιοινοχός του βασιλέως Αιγύπτου και ο αρχισιτοποιός τω κυρίω αυτών βασιλεί Αιγύπτου.
Gen 40:2	και ωργίσθη Φαραώ επί τοις δυσίν ευνούχοις αυτού, επί τω αρχιοινοχώ και επί τω αρχισιτοποιώ,
Gen 40:3	και έθετο αυτούς εν φυλακή εις το δεσμωτήριο, εις τον τόπον, ου Ιωσήφ απήκτο εκεί.
Gen 40:4	και συνέστησεν ο αρχιδεσμώτης τω Ιωσήφ αυτούς, και παρέστη αυτοίς· ήσαν δε ημέρας εν τη φυλακή.
Gen 40:5	και είδον αμφότεροι ενύπνιον εν μια νυκτί· η δε όρασις του ενυπνίου του αρχιοινοχού και αρχισιτοποιού, οί ήσαν τω βασιλεί Αιγύπτου, οι όντες εν τω δεσμωτηρίω, ην αύτη.
Gen 40:6	εισήλθε δε προς αυτούς Ιωσήφ τω πρωϊ και είδεν αυτούς, και ήσαν τεταραγμένοι.
Gen 40:7	και ηρώτα τους ευνούχους Φαραώ, οί ήσαν μετ ' αυτού εν τη φυλακή παρά τω κυρίω αυτού, λέγων· τι ότι τα πρόσωπα υμών σκυθρωπά σήμερον;
Gen 40:8	οι δε είπαν αυτω· ενύπνιον είδομεν, και ο συγκρίνων ουκ έστιν αυτό. είπε δε αυτοίς Ιωσήφ· ουχί δια του Θεού η διασάφησις αυτών εστι; διηγήσασθε ουν μοι.
Gen 40:9	και διηγήσατο ο αρχιοινοχός το ενύπνιον αυτού τω Ιωσήφ και είπεν· εν τω ύπνω μου ην άμπελος εναντίον μου·
Gen 40:10	εν δε τη αμπέλω τρεις πυθμένες, και αυτή θάλλουσα ανενηνοχία βλαστούς· πέπειροι οι βότρυες σταφυλής.
Gen 40:11	και το ποτήριο Φαραώ εν τη χειρί μου· και έλαβον την σταφυλήν και εξέθλιψα αυτήν εις το ποτήριο και έδωκα το ποτήριο εις την χείρα Φαραώ.
Gen 40:12	και είπεν αυτω Ιωσήφ· τούτο η σύγκρισις αυτού· οι τρεις πυθμένες τρεις ημέραι εισίν·
Gen 40:13	έτι τρεις ημέραι και μνησθήσεται Φαραώ της αρχής σου και αποκαταστήσει σε επί την αρχιοινοχοϊαν σου, και δώσεις το ποτήριο Φαραώ εις την χείρα αυτού κατά την αρχήν σου την προτέραν, ως ήσθα οινοχοών.
Gen 40:14	αλλά μνήσθητί μου δια σεαυτού, όταν εύ γένηταί σοι, και ποιήσεις εν εμοί έλεος και μνησθήσει περι εμού προς Φαραώ και εξάξεις με εκ του οχυρώματος τούτου·
Gen 40:15	ότι κλοπή εκλάπην εκ γης Εβραίων και ώδε ουκ εποίησα ουδέν, αλλ ' ενέβαλον με εις τον λάκκον τούτον.
Gen 40:16	και είδεν ο αρχισιτοποιός, ότι ορθώς συνέκρινε, και είπε τω Ιωσήφ· καγώ είδον ενύπνιον και ώμην τρία κανά χονδριτών αίρειν επί της κεφαλής μου·
Gen 40:17	εν δε κανω τω επάνω από πάντων των γενών, ων Φαραώ εσθίει έργον σιτοποιού, και τα πετεινά του ουρανού κατήσθιεν αυτά από του κανού του

	επάνω της κεφαλής μου.
Gen 40:18	αποκριθείς δε Ιωσήφ είπεν αυτω· αύτη η σύγκρισις αυτού· τα τρία κανά τρεις ημέραι εισίν·
Gen 40:19	έτι τριών ημερών και αφελεί Φαραώ την κεφαλήν σου από σου και κρεμάσει σε επί ξύλου, και φάγεται τα όρνεα του ουρανού τας σάρκας σου από σου.
Gen 40:20	εγένετο δε εν τη ημέρα τη τρίτη, ημέρα γενέσεως ην Φαραώ, και εποίει πότον πάσι τοις παισίν αυτού. και εμνήσθη της αρχής του οινοχού και της αρχής του σιτοποιοού εν μέσω των παιδων αυτού,
Gen 40:21	και αποκατέστησε τον αρχιοινοχόον επί την αρχήν αυτού, και έδωκε το ποτήριον εις την χείρα Φαραώ,
Gen 40:22	τον δε αρχισιτοποιοόν εκρέμασε, καθά συνέκρινεν αυτοίς Ιωσήφ.
Gen 40:23	και ουκ εμνήσθη ο αρχιοινοχός του Ιωσήφ, αλλ ' επελάθετο αυτού.
Gen 41:1	ΕΓΕΝΕΤΟ δε μετά δύο έτη ημερών, Φαραώ είδεν ενύπνιον· ώετο εστάναι επί του ποταμού,
Gen 41:2	και ιδού ωσπερ εκ του ποταμού ανέβαινον επτά βόες καλαί τω είδει και εκλεκταί ταις σαρξί και εβόσκοντο εν τω Άχει.
Gen 41:3	άλλαι δε επτά βόες ανέβαινον μετά ταύτας εκ του ποταμού αισχραί τω είδει και λεπταί ταις σαρξί και ενέμοντο παρά τας βόας επί το χείλος του ποταμού·
Gen 41:4	και κατέφαγον αι επτά βόες αι αισχραί και λεπταί ταις σαρξί τας επτά βόας τας καλάς τω είδει και τας εκλεκτάς ταις σαρξί. ηγέρθη δε Φαραώ.
Gen 41:5	και ενυπνιάσθη το δεύτερον, και ιδού επτά στάχυες ανέβαινον εν τω πυθμένι ενί εκλεκτοί και καλοί·
Gen 41:6	και ιδού επτά στάχυες λεπτοί και ανεμόφθοροι ανεφύοντο μετ ' αυτούς·
Gen 41:7	και κατέπιον οι επτά στάχυες οι λεπτοί και ανεμόφθοροι τους επτά στάχους τους εκλεκτούς και τους πλήρεις. ηγέρθη δε Φαραώ, και ην ενύπνιον.
Gen 41:8	Εγένετο δε πρωϊ και εταράχθη η ψυχή αυτού, και αποστείλας εκάλεσε πάντας τους εξηγητάς Αιγύπτου και πάντας τους σοφούς αυτής, και διηγήσατο αυτοίς Φαραώ το ενύπνιον αυτού, και ουκ ην ο απαγγέλλων αυτό τω Φαραώ.
Gen 41:9	και ελάλησεν ο αρχιοινοχός προς Φαραώ λέγων· την αμαρτίαν μου αναμνήσκω σήμερον.
Gen 41:10	Φαραώ ωργίσθη τοις παισίν αυτού και έθετο ημάς εν φυλακή εν τω οίκω του αρχιμαγείρου, εμέ τε και τον αρχισιτοποιοόν.
Gen 41:11	και είδομεν ενύπνιον αμφοτέροι εν νυκτί μια εγώ και αυτός, έκαστος κατά το αυτού ενύπνιον είδομεν.
Gen 41:12	ην δε εκεί μεθ ' ημών νεανίσκος παις Εβραίος του αρχιμαγείρου, και

	διηγησάμεθα αυτω, και συνέκρινεν ημίν.
Gen 41:13	εγενήθη δε, καθώς συνέκρινεν ημίν, ούτω και συνέβη, εμέ τε αποκατασταθήναι επί την αρχήν μου, εκείνον δε κρεμασθήναι.
Gen 41:14	Αποστείλας δε Φαραώ εκάλεσε τον Ιωσήφ, και εξήγαγον αυτόν από του οχυρώματος και εξύρρησαν αυτόν και ήλλαξαν την στολήν αυτου, και ήλθε προς Φαραώ.
Gen 41:15	είπε δε Φαραώ προς Ιωσήφ· ενύπνιον εώρακα, και ο συγκρίνων ουκ έστιν αυτό· εγώ δε ακήκοα περι σου λεγόντων, ακούσαντά σε ενύπνια συγκρίναι αυτά.
Gen 41:16	αποκριθείς δε Ιωσήφ τω Φαραώ είπεν· άνευ του Θεού ουκ αποκριθήσεται το σωτήριον Φαραώ.
Gen 41:17	ελάλησε δε Φαραώ τω Ιωσήφ λέγων· εν τω ύπνω μου ώμην εσάναι παρά το χείλος του ποταμού,
Gen 41:18	και ωσπερ εκ του ποταμού ανέβαινον επτά βόες καλαί τω είδει και εκλεκταί ταις σαρξί, και ενέμοντο εν τω Άχει.
Gen 41:19	και ιδού επτά βόες έτεραι ανέβαινον οπίσω αυτών εκ του ποταμού πονηραί και αισχραί τω είδει και λεπταί ταις σαρξίν, οίας ουκ είδον τοιαύτας εν όλη γη Αιγύπτου αισχροτέρας·
Gen 41:20	και κατέφαγον αι επτά βόες αι αισχραί και λεπταί τας επτά βόας τας πρώτας τας καλάς και τας εκλεκτάς,
Gen 41:21	και εισήλθον εις τας κοιλάς αυτών και ου διάδηλοι εγένοντο, ότι εισήλθον εις τας κοιλάς αυτών, και αι όψεις αυτών αισχραί, καθά και την αρχήν· εξεγεροθείς δε εκοιμήθην
Gen 41:22	και είδον páλιν εν τω ύπνω μου, και ωσπερ επτά στάχυες ανέβαινον εν πυθμένι ενί πλήρεις και καλοί·
Gen 41:23	άλλοι δε επτά στάχυες λεπτοί και ανεμόφθοροι ανεφύοντο εχόμενοι αυτών.
Gen 41:24	και κατέπιον οι επτά στάχυες οι λεπτοί και ανεμόφθοροι τους επτά στάχους τους καλούς και τους πλήρεις. είπα ουν τοις εξηγηταίς, και ουκ ην ο απαγγέλλων μοι αυτό.
Gen 41:25	Και είπεν Ιωσήφ τω Φαραώ· το ενύπνιον Φαραώ εν εστιν· όσα ο Θεός ποιεί, έδειξε τω Φαραώ.
Gen 41:26	αι επτά βόες αι καλαί επτά έτη εστί, και οι επτά στάχυες οι καλοί επτά έτη εστί· το ενύπνιον Φαραώ εν εστι,
Gen 41:27	και αι επτά βόες αι λεπταί αι αναβαίνουσαι οπίσω αυτών επτά έτη εστί, και οι επτά στάχυες οι λεπτοί και ανεμόφθοροι έσονται επτά έτη λιμού.
Gen 41:28	το δε ρήμα, ό ειρηκα Φαραώ, όσα ο Θεός ποιεί, έδειξε τω Φαραώ,
Gen 41:29	ιδού επτά έτη έρχεται ευθηνία πολλή εν πάση γη Αιγύπτου·

Gen 41:30	ήξει δε επτά έτη λιμού μετά ταύτα, και επιλήσονται της πλησμονής της εσομένης εν όλη Αιγύπτω, και αναλώσει ο λιμός την γην,
Gen 41:31	και ουκ επιγνωσθήσεται η ευθηνία επί της γης από του λιμού του εσομένου μετά ταύτα· ισχυρός γαρ έσται σφόδρα.
Gen 41:32	περί δε του δευτερώσαι το ενύπνιον Φαραώ δις, ότι αληθές έσται το ρήμα το παρά του Θεού, και ταχυνεί ο Θεός του ποιήσαι αυτό.
Gen 41:33	νυν ουν σκέψαι άνθρωπον φρόνιμον και συνετόν και κατάστησον αυτόν επί γης Αιγύπτου·
Gen 41:34	και ποιησάτω Φαραώ και καταστησάτω τοπάρχας επί της γης, και αποπεμπτωσάτωσαν πάντα τα γεννήματα της γης Αιγύπτου των επτά ετών της ευθηνίας
Gen 41:35	και συναγαγέτωσαν πάντα τα βρώματα των επτά ετών των ερχομένων των καλών τούτων, και συναχθήτω ο σίτος υπό χείρα Φαραώ, βρώματα εν ταις πόλεσι φυλαχθήτω·
Gen 41:36	και έσται τα βρώματα τα πεφυλαγμένα τη γη εις τα επτά έτη του λιμού, α έσονται εν γη Αιγύπτου, και ουκ εκτριβήσεται η γη εν τω λιμω.
Gen 41:37	Ήρесе δε το ρήμα εναντίον Φαραώ και εναντίον πάντων των παιδων αυτού,
Gen 41:38	και είπε Φαραώ πάσι τοις παισίν αυτού· μη ευρήσομεν άνθρωπον τοιούτον, ος έχει πνεύμα Θεού εν αυτω;
Gen 41:39	είπε δε Φαραώ τω Ιωσήφ· επειδή έδειξεν ο Θεός σοι πάντα ταύτα, ουκ έστιν άνθρωπος φρονιμώτερος και συνετώτερός σου·
Gen 41:40	συ έση επί τω οίκω μου, και επί τω στόματί σου υπακούσεται πας ο λαός μου· πλην τον θρόνον υπερέξω σου εγώ.
Gen 41:41	είπε δε Φαραώ τω Ιωσήφ· ιδού καθίστημί σε σήμερα επί πάσης γης Αιγύπτου.
Gen 41:42	και περιελόμενος Φαραώ τον δακτύλιον από της χειρός αυτού, περιέθηκεν αυτόν επί την χείρα Ιωσήφ και ενέδυσεν αυτόν στολήν βυσσίνην και περιέθηκε κλοιόν χρυσούν περι τον τράχηλον αυτού·
Gen 41:43	και ανεβίβασεν αυτόν επί το άρμα το δεύτερον των αυτού, και εκήρυξεν έμπροσθεν αυτού κήρυξ· και κατέστησεν αυτόν εφ' όλης γης Αιγύπτου.
Gen 41:44	είπε δε Φαραώ τω Ιωσήφ· εγώ Φαραώ, άνευ σου ουκ εξαρεί ουδείς την χείρα αυτού επί πάσης γης Αιγύπτου.
Gen 41:45	και εκάλεσε Φαραώ το όνομα Ιωσήφ, Ψονθομφανήχ· και έδωκεν αυτω την Ασεννέθ θυγατέρα Πετεφρη ιερέως Ηλιουπόλεως αυτω εις γυναίκα.
Gen 41:46	Ιωσήφ δε ην ετών τριάκοντα, ότε έστη εναντίον Φαραώ βασιλέως Αιγύπτου. Εξήλθε δε Ιωσήφ από προσώπου Φαραώ, και διήλθε πάσαν γην Αιγύπτου.
Gen 41:47	και εποίησεν η γη εν τοις επτά έτεσι της ευθηνίας δράγματα·

Gen 41:48	και συνήγαγε πάντα τα βρώματα των επτά ετών, εν οίς ην η ευθυνία εν τη γη Αιγύπτου, και έθηκε τα βρώματα εν ταις πόλεσι, βρώματα των πεδίων της πόλεως των κύκλω αυτής έθηκεν εν αυτη.
Gen 41:49	και συνήγαγεν Ιωσήφ σίτον ωσει την άμμον της θαλάσσης πολύν σφόδρα, έως ουκ ηδύνατο αριθμηθήναι, ου γαρ ην αριθμός.
Gen 41:50	Τω δε Ιωσήφ εγένοντο υιοί δύο προ του ελθείν τα επτά έτη του λιμού, ους έτεκεν αυτω Ασεννέθ η θυγάτηρ Πετεφρή ιερέως Ηλιουπόλεως.
Gen 41:51	εκάλεσε δε Ιωσήφ το όνομα του πρωτοτόκου Μανασσή, ότι επιλαθέσθαι με εποίησεν ο Θεός πάντων των πόνων μου και πάντων των του πατρός μου.
Gen 41:52	το δε όνομα του δευτέρου εκάλεσεν Εφραΐμ, ότι ηύξησέ με ο Θεός εν γη ταπεινώσεώς μου.
Gen 41:53	Παρήλθε δε τα επτά έτη της ευθηνίας, α εγένοντο εν τη γη Αιγύπτου,
Gen 41:54	και ήρξατο τα επτά έτη του λιμού έρχεσθαι, καθά ειπεν Ιωσήφ. και εγένετο λιμός εν πάση τη γη, εν δε πάση τη γη Αιγύπτου ήσαν άρτοι.
Gen 41:55	και επείνασε πάσα η γη Αιγύπτου, έκραξε δε ο λαός προς Φαραώ περι άρτων· ειπε δε Φαραώ πάσι τοις Αιγυπτίοις· πορεύεσθε προς Ιωσήφ, και ό εάν ειπη υμίν, ποιήσατε.
Gen 41:56	και ο λιμός ην επί προσώπου πάσης της γης· ανέωξε δε Ιωσήφ πάντας τους σιτοβολώνας και επώλει πάσι τοις Αιγυπτίοις.
Gen 41:57	και πάσαι αι χώραι ήλθον εις Αίγυπτον αγοράζειν προς Ιωσήφ· επεκράτησε γαρ ο λιμός εν πάση τη γη.
Gen 42:1	ΙΔΩΝ δε Ιακώβ ότι εστί πράσις εν Αιγύπτω, ειπε τοις υιοίς αυτού· ινατί ραθυμείτε;
Gen 42:2	ιδού ακήκοα ότι εστί σίτος εν Αιγύπτω· κατάβητε εκεί και προΐασθε ημίν μικρά βρώματα, ινα ζήσωμεν και μη αποθάνωμεν.
Gen 42:3	κατέβησαν δε οι αδελφοί Ιωσήφ οι δέκα προΐασθαι σίτον εξ Αιγύπτου·
Gen 42:4	τον δε Βενιαμίν τον αδελφόν Ιωσήφ ουκ απέστειλε μετά των αδελφών αυτού, ειπε γαρ· μη ποτε συμβή αυτω μαλακία.
Gen 42:5	Ήλθον δε οι υιοί Ισραήλ αγοράζειν μετά των ερχομένων· ην γαρ ο λιμός εν γη Χαναάν.
Gen 42:6	Ιωσήφ δε ην ο άρχων της γης, ούτος επώλει παντί τω λαω της γης· ελθόντες δε οι αδελφοί Ιωσήφ προσεκύνησαν αυτω επί πρόσωπον επί την γην.
Gen 42:7	ιδών δε Ιωσήφ τους αδελφούς αυτού επέγνω και ηλλοτριούτο απ ' αυτών και ελάλησεν αυτοίς σκληρά και ειπεν αυτοίς· πόθεν ήκατε; οι δε ειπον· εκ γης Χαναάν αγοράσαι βρώματα.
Gen 42:8	επέγνω δε Ιωσήφ τους αδελφούς αυτού, αυτοί δε ουκ επέγνωσαν αυτόν.

Gen 42:9	και εμνήσθη Ιωσήφ των ενυπνίων αυτού, ων είδεν αυτός, και είπεν αυτοίς· κατάσκοποί εστε, κατανοήσαι τα ίχνη της χώρας ήκατε.
Gen 42:10	οι δε είπαν· ουχί, κύριε, οι παίδές σου ήλθομεν πρίασθαι βρώματα·
Gen 42:11	πάντες εσμέν υιοί ενός ανθρώπου· ειρηνικοί εσμεν, ουκ εισίν οι παίδές σου κατάσκοποι.
Gen 42:12	είπε δε αυτοίς· ουχί, αλλά τα ίχνη της γης ήλθετε ιδείν.
Gen 42:13	οι δε είπαν· δώδεκά εσμεν οι παίδες σου αδελφοί εν γη Χαναάν, και ιδού ο νεώτερος μετά του πατρός ημών σήμεραν, ο δε έτερος ουχ υπάρχει.
Gen 42:14	είπε δε αυτοίς Ιωσήφ· τούτό εστιν ό είρηκα υμίν λέγων, ότι κατάσκοποί εστε·
Gen 42:15	εν τούτω φανείσθε· νή την υγίειαν Φαραώ, ου μη εξέλθητε εντεύθεν, εάν μη ο αδελφός υμών ο νεώτερος έλθη ώδε.
Gen 42:16	αποστείλατε εξ υμών ένα και λάβετε τον αδελφόν υμών, υμείς δε απάχθητε έως του φανερά γενέσθαι τα ρήματα υμών, ει αληθεύετε ή ου· ει δε μη, νή την υγίειαν Φαραώ, ή μην κατάσκοποί εστε.
Gen 42:17	και έθετο αυτούς εν φυλακή ημέρας τρεις.
Gen 42:18	Είπε δε αυτοίς τη ημέρα τη τρίτη· τούτο ποιήσατε και ζήσεσθε, τον Θεόν γαρ εγώ φοβούμαι·
Gen 42:19	ει ειρηνικοί εστε, αδελφός υμών κατασχεθήτω εις εν τη φυλακή, αυτοί δε βαδίσατε και απαγάγετε τον αγορασμόν της σιτοδοσίας υμών,
Gen 42:20	και τον αδελφόν υμών τον νεώτερον αγάγετε προς με, και πιστευθήσονται τα ρήματα υμών· ει δε μη, αποθανείσθε. εποίησαν δε ούτως.
Gen 42:21	και είπεν έκαστος προς τον αδελφόν αυτού· ναί, εν αμαρτίαις γαρ εσμεν περί του αδελφού ημών, ότι υπερείδομεν την θλίψιν της ψυχής αυτού, ότε κατεδέετο ημών, και ουκ εισηκούσαμεν αυτού· και ένεκεν τούτου επήλθεν εφ ' ημάς η θλίψις αύτη.
Gen 42:22	αποκριθείς δε Ρουβήν είπεν αυτοίς· ουκ ελάλησα υμίν λέγων, μη αδικήσητε το παιδάριον; και ουκ ηκούσατέ μου; και ιδού το αίμα αυτού εκζητείται.
Gen 42:23	αυτοί δε ουκ ήδειςαν ότι ακούει Ιωσήφ· ο γαρ ερμηνευτής ανά μέσον αυτών ην.
Gen 42:24	αποστραφείς δε απ ' αυτών έκλαυσεν Ιωσήφ. και πάλιν προσήλθε προς αυτούς και είπεν αυτοίς· και έλαβε τον Συμεών απ ' αυτών και έδησεν αυτόν εναντίον αυτών.
Gen 42:25	ενετείλατο δε Ιωσήφ εμπλήσαι τα αγγεία αυτών σίτου και αποδούναι το αργύριον αυτών εκάστω εις τον σάκκον αυτού και δούναι αυτοίς επισιτισμόν εις την οδόν. και εγενήθη αυτοίς ούτως.
Gen 42:26	και επιθέντες τον σίτον επί τους όνους αυτών απήλθον εκείθεν.

Gen 42:27	λύσας δε εις τον μάρσιππον αυτού δούναι χορτάσματα τοις όνοις αυτού, ου κατέλυσαν, και είδε τον δεσμόν του αργυρίου αυτού, και ην επάνω του στόματος του μαρσίππου·
Gen 42:28	και είπε τοις αδελφοίς αυτού· επεδόθη μοι το αργύριον, και ιδού τούτο εν τω μαρσίππω μου, και εξέστη η καρδιά αυτών, και εταράχθησαν προς αλλήλους λέγοντες· τι τούτο εποίησεν ο Θεός ημίν;
Gen 42:29	Ήλθον δε προς Ιακώβ τον πατέρα αυτών εις γην Χαναάν και απήγγειλαν αυτω πάντα τα συμβάντα αυτοίς, λέγοντες·
Gen 42:30	λελάληκεν ο άνθρωπος ο κύριος της γης προς ημάς σκληρά και έθετο ημάς εν φυλακή ως κατασκοπεύοντας την γην.
Gen 42:31	είπαμεν δε αυτω· ειρηνικοί εσμέν, ουκ εσμέν κατάσκοποι·
Gen 42:32	δώδεκα αδελφοί εσμεν, υιοί του πατρός ημών· ο εις ουχ υπάρχει, ο δε μικρός μετά του πατρός ημών σήμερα εν γη Χαναάν.
Gen 42:33	είπε δε ημίν ο άνθρωπος ο κύριος της γης· εν τούτω γνώσομαι ότι ειρηνικοί εστε· αδελφόν ένα άφετε ώδε μετ' εμού, τον δε αγορασμόν της σιτοδοσίας του οίκου υμών λαβόντες απέλθατε.
Gen 42:34	και αγάγετε προς με τον αδελφόν υμών τον νεώτερον, και γνώσομαι ότι ου κατάσκοποί εστε, αλλ' ότι ειρηνικοί εστε, και τον αδελφόν υμών αποδώσω υμίν, και τη γη εμπορεύσεσθε.
Gen 42:35	εγένετο δε εν τω κατακενούν αυτούς τους σάκκους αυτών, και ην εκάστου ο δεσμός του αργυρίου εν τω σάκκω αυτών· και είδον τους δεσμούς του αργυρίου αυτών αυτοί και ο πατήρ αυτών, και εφοβήθησαν.
Gen 42:36	είπε δε αυτοίς Ιακώβ ο πατήρ αυτών· εμέ ητεκνώσατε, Ιωσήφ ουκ έστι, Συμεών ουκ έστι, και τον Βενιαμίν λήψεσθε; επ' εμέ εγένετο ταύτα πάντα.
Gen 42:37	είπε δε Ρουβήν τω πατρί αυτών λέγων· τους δύο υιούς μου απόκτεινον, εάν μη αγάγω αυτόν προς σε·δος αυτόν εις την χείρά μου, καγώ ανάξω αυτόν προς σε.
Gen 42:38	ο δε είπεν· ου καταβήσεται ο υιος μου μεθ' υμών, ότι ο αδελφός αυτού απέθανε και αυτός μόνος καταλέλειπται· και συμβήσεται αυτόν μαλακισθήναι εν τη οδω, ή εάν πορευήσθε, και κατάξετέ μου το γήρας μετά λύπης εις άδου.
Gen 42:39	ο δε λιμός ενίσχυσεν επί της γης.
Gen 43:1	ΕΓΕΝΕΤΟ δε ηνίκα συνετέλεσαν καταφαγείν τον σίτον, ον ήνεγκαν εξ Αιγύπτου, και είπεν αυτοίς ο πατήρ αυτών· πάλιν πορευθέντες πρίασθε ημίν μικρά βρώματα.
Gen 43:2	είπε δε αυτω Ιούδας λέγων· διαμαρτυρία μεμαρτύρηται ημίν ο άνθρωπος ο κύριος της γης λέγων· ουκ όψεσθε το πρόσωπόν μου, εάν μη ο αδελφός υμών ο νεώτερος μεθ' υμών ή·
Gen 43:3	ει μεν ουν αποστέλλης τον αδελφόν ημών μεθ' ημών, καταβησόμεθα, και αγοράσομέν σοι βρώματα.

Gen 43:4	ει δε μη αποστέλλης τον αδελφόν ημών μεθ ' ημών, ου πορευσόμεθα. ο γαρ άνθρωπος είπεν ημίν, λέγων· ουκ όψεσθέ μου το πρόσωπον, εάν μη ο αδελφός υμών ο νεώτερος μεθ ' υμών ή.
Gen 43:5	είπε δε Ισραήλ· τι εκακοποιήσατέ με, αναγγείλαντες τω ανθρώπω ότι εστίν υμίν αδελφός;
Gen 43:6	οι δε είπαν· ερωτών επηρώτησεν ημάς ο άνθρωπος και την γενεάν ημών λέγων· ει έτι ο πατήρ υμών ζη και ει εστιν υμίν αδελφός; και απηγγείλαμεν αυτω κατά την επερώτησιν ταύτην. μη ήδειμεν ότι ερεί ημίν· αγάγετε τον αδελφόν υμών;
Gen 43:7	είπε δε Ιούδας προς Ισραήλ τον πατέρα αυτου· αποστείλον το παιδάριον μετ ' εμού, και αναστάντες πορευσόμεθα, ίνα ζώμεν και μη αποθάνωμεν και ημείς και συ και η αποσκευή ημών.
Gen 43:8	εγώ δε εκδέχομαι αυτόν, εκ χειρός μου ζήτησον αυτόν· εάν μη αγάγω αυτόν προς σε και στήσω αυτόν εναντίον σου, ημαρτηκώς έσομαι εις σε πάσας τας ημέρας.
Gen 43:9	ει μη γαρ εβραδύναμεν, ήδη αν υπεστρέψαμεν δις.
Gen 43:10	είπε δε αυτοίς Ισραήλ ο πατήρ αυτών· ει ούτως εστί, τούτο ποιήσατε· λάβετε από των καρπών της γης εν τοις αγγείοις υμών και καταγάγετε τω ανθρώπω δώρα της ρητίνης και του μέλιτος, θυμιάμά τε και στακτήν και τερέβινθον και κάρυα.
Gen 43:11	και το αργύριον δισσόν λάβετε εν ταις χερσίν υμών· και το αργύριον το αποστραφέν εν τοις μαρσίπποις υμών αποστρέψατε μεθ ' υμών· μη ποτε αγνόημά εστι.
Gen 43:12	και τον αδελφόν υμών λάβετε και αναστάντες κατάβητε προς τον άνθρωπον.
Gen 43:13	ο δε Θεός μου δώη υμίν χάριν εναντίον του ανθρώπου, και αποστείλαι τον αδελφόν υμών τον ένα και τον Βενιαμίν· εγώ μεν γαρ καθάπερ ητέκνωμαι, ητέκνωμαι.
Gen 43:14	Λαβόντες δε οι άνδρες τα δώρα ταύτα και το αργύριον διπλούν έλαβον εν ταις χερσίν αυτών και τον Βενιαμίν και αναστάντες κατέβησαν εις Αίγυπτον και έστησαν εναντίον Ιωσήφ.
Gen 43:15	είδε δε Ιωσήφ αυτούς και τον Βενιαμίν τον αδελφόν αυτου τον ομομήτριον και είπε τω επί της οικίας αυτου· εισάγαγε τους ανθρώπους εις την οικίαν και σφάξον θύματα και ετοίμασον· μετ ' εμού γαρ φάγονται οι άνθρωποι άρτους την μεσημβρίαν.
Gen 43:16	εποίησε δε ο άνθρωπος, καθά είπεν Ιωσήφ, και εισήγαγε τους ανθρώπους εις τον οίκον Ιωσήφ.
Gen 43:17	ιδόντες δε οι άνδρες ότι εισήχθησαν εις τον οίκον του Ιωσήφ, είπαν· δια το αργύριον το αποστραφέν εν τοις μαρσίπποις ημών την αρχήν ημείς εισαγόμεθα του συκοφαντήσαι ημάς και επιθέσθαι ημίν του λαβείν ημάς εις παίδας και τους όνους ημών.
Gen 43:18	προσελθόντες δε προς τον άνθρωπον τον επί του οικου του Ιωσήφ ελάλησαν

	αυτω εν τω πυλώνι του οίκου
Gen 43:19	λέγοντες· δεόμεθα, κύριε, κατέβημεν την αρχήν πρίασθαι βρώματα·
Gen 43:20	εγένετο δε ηνίκα ήλθομεν εις το καταλύσαι και ηνοιξαμεν τους μαρσίππους ημών, και τότε το αργύριον εκάστου εν τω μαρσίππω αυτού· το αργύριον ημών εν σταθμω απεστρέψαμεν νυν εν ταις χερσίν ημών
Gen 43:21	και αργύριον έτερον ηνέγκαμεν μεθ ' εαυτών αγοράσαι βρώματα· ουκ οίδαμεν, τις ενέβαλε το αργύριον εις τους μαρσίππους ημών.
Gen 43:22	είπε δε αυτοίς· ίλεως υμίν, μη φοβείσθε· ο Θεός υμών και ο Θεός των πατέρων υμών έδωκεν υμίν θησαυρούς εν τοις μαρσίπποις υμών, και το αργύριον υμών ευδοκιμούν απέχω. και εξήγαγε προς αυτούς τον Συμεών
Gen 43:23	και ήνεγκεν ύδωρ νίψαι τους πόδας αυτών και έδωκε χορτάσματα τοις όνοις αυτών.
Gen 43:24	ητοίμασαν δε τα δώρα έως του ελθείν τον Ιωσήφ μεσημβρίας· ήκουσαν γαρ ότι εκεί μέλλει αριστάν.
Gen 43:25	Εισηήλθε δε Ιωσήφ εις την οικίαν, και προσήνεγκαν αυτω τα δώρα, α είχαν εν ταις χερσίν αυτών, εις τον οίκον και προσεκύνησαν αυτω επί πρόσωπον επί την γην.
Gen 43:26	ηρώτησε δε αυτούς, Πως έχετε; και είπεν αυτοίς· ει υγιαίνει ο πατήρ υμών ο πρεσβύτης, ον είπατε; έτι ζη;
Gen 43:27	οι δε είπαν· υγιαίνει ο παις σου ο πατήρ ημών, έτι ζη· και είπεν· ευλογημένος ο άνθρωπος εκείνος τω Θεω. και κύψαντες προσεκύνησαν αυτω.
Gen 43:28	αναβλέψας δε τοις οφθαλμοίς αυτού Ιωσήφ είδε Βενιαμίν τον αδελφόν αυτού τον ομομήτριον και είπεν· ούτος ο αδελφός υμών ο νεώτερος, ον είπατε προς με αγαγείν; και είπεν· ο Θεός ελεήσαι σε τέκνον.
Gen 43:29	εταράχθη δε Ιωσήφ, συνεστρέφετο γαρ τα έγκατα αυτού επί τω αδελφω αυτού, και εξήτει κλαύσαι· εισελθών δε εις το ταμείον έκλαυσεν εκεί.
Gen 43:30	και νιψάμενος το πρόσωπον εξελθών ενεκρατεύσατο και είπε· παράθετε άρτους.
Gen 43:31	και παρέθηκαν αυτω μόνω και αυτοίς καθ ' εαυτούς και τοις Αιγυπτίοις τοις συνδειπνούσι μετ ' αυτού καθ ' εαυτούς· ου γαρ εδύναντο οι Αιγύπτιοι συνεσθίειν μετά των Εβραίων άρτους, βδέλυγμα γαρ εστι τοις Αιγυπτίοις.
Gen 43:32	εκάθισαν δε εναντίον αυτού, ο πρωτότοκος κατά τα πρεσβεία αυτού και ο νεώτερος κατά την νεότητα αυτού· εξίσταντο δε οι άνθρωποι έκαστος προς τον αδελφόν αυτού.
Gen 43:33	ήραν δε μερίδας παρ ' αυτού προς αυτούς· εμεγαλύνθη δε η μερίς Βενιαμίν παρά τας μερίδας πάντων πενταπλασίως προς τας εκείνων, έπιον δε και εμεθύσθησαν μετ ' αυτού.
Gen 44:1	ΚΑΙ ενετείλατο ο Ιωσήφ τω όντι επί της οικίας αυτού λέγων· πλήσατε τους μαρσίππους των ανθρώπων βρωμάτων, όσα εάν δύνωνται άραι, και εμβάλετε

	εκάστου το αργύριον επί του στόματος του μαρσίππου
Gen 44:2	και το κόνδυ μου το αργυρούν εμβάλετε εις τον μάρσιππον του νεωτέρου και την τιμήν του σίτου αυτού. εγενήθη δε κατά το ρήμα Ιωσήφ, καθώς είπε.
Gen 44:3	το πρωϊ διέφραυσε, και οι άνθρωποι απεστάλησαν, αυτοί και οι όνοι αυτών.
Gen 44:4	εξεληθόντων δε αυτών την πόλιν, ουκ απέσχον μακράν, και Ιωσήφ είπε τω επί της οικίας αυτού· αναστάς επιδίωξον οπίσω των ανθρώπων και καταλήψη αυτούς και ερείς αυτοίς· τι ότι ανταπεδώκατε πονηρά αντί καλών; ινατί εκλέψατέ μου το κόνδυ το αργυρούν;
Gen 44:5	ου τούτό εστιν, εν ω πίνει ο κύριός μου; αυτός δε οιωνισμω οιωνίζεται εν αυτω. πονηρά συντετελέκατε, α πεποιήκατε.
Gen 44:6	ευρών δε αυτούς είπεν αυτοίς κατά τα ρήματα ταύτα.
Gen 44:7	οι δε είπαν αυτω· ινατί λαλεί ο κύριος κατά τα ρήματα ταύτα; μη γένοιτο τοις παισί σου ποιήσαι κατά το ρήμα τούτο.
Gen 44:8	ει το μεν αργύριον, ο εύρομεν εν τοις μαρσίπποις ημών, απεστρέψαμεν προς σε εκ γης Χαναάν, Πως αν κλέψαιμεν εκ του οίκου του κυρίου σου αργύριον ή χρυσίον;
Gen 44:9	παρ ' ω αν εύρης το κόνδυ των παιδων σου, αποθνησκέτω· και ημείς δε εσόμεθα παίδες τω κυρίω ημών.
Gen 44:10	ο δε είπε· και νυν ως λέγετε, ούτως έσται· παρ ' ω αν ευρεθή το κόνδυ, έσται μου παις, υμείς δε έσεσθε καθαροί.
Gen 44:11	και έσπευσαν και καθείλαν έκαστος τον μάρσιππον αυτού επί την γην και ήνοιξαν έκαστος τον μάρσιππον αυτού.
Gen 44:12	ηρεύνησε δε από του πρεσβυτέρου αρξάμενος, έως ήλθεν επί τον νεώτερον, και εύρε το κόνδυ εν τω μαρσίππω του Βενιαμίν.
Gen 44:13	και διέρρηξαν τα μιάτια αυτών και επέθηκαν έκαστος τον μάρσιππον αυτού επί τον όνον αυτού, και επέστρεψαν εις την πόλιν.
Gen 44:14	εισήλθε δε Ιούδας και οι αδελφοί αυτού προς Ιωσήφ, έτι αυτού όντος εκεί, και έπεσον εναντίον αυτού επί την γην.
Gen 44:15	είπε δε αυτοίς Ιωσήφ· τι το πράγμα τούτο εποιήσατε; ουκ οίδατε ότι οιωνισμω οιωνιείται ο άνθρωπος, οίος εγώ;
Gen 44:16	είπε δε Ιούδας· τι αντερούμεν τω κυρίω, ή τι λαλήσομεν, ή τι δικαιωθώμεν; ο Θεός δε εύρε την αδικίαν των παιδων σου. ιδού εσμεν οικείται τω κυρίω ημών, και ημείς και παρ ' ω ευρέθη το κόνδυ.
Gen 44:17	είπε δε Ιωσήφ· μη μοι γένοιτο ποιήσαι το ρήμα τούτο· ο άνθρωπος, παρ ' ω ευρέθη το κόνδυ αυτός έσται μου παις. υμείς δε ανάβητε μετά σωτηρίας προς τον πατέρα υμών.

Gen 44:18	Εγγίσας δε αυτω Ιούδας είπε· δέομαι, κύριε· λαλησάτω ο παις σου ρήμα εναντίον σου, και μη θυμωθής τω παιδί σου, ότι συ ει μετά Φαραώ.
Gen 44:19	κύριε, συ ηρώτησας τους παιδάς σου, λέγων· ει έχετε πατέρα ή αδελφόν;
Gen 44:20	και είπαμεν τω κυρίω· έστιν ημίν πατήρ πρεσβύτερος και παιδίον γήρους νεώτερον αυτω, και ο αδελφός αυτου απέθανεν, αυτός δε μόνος υπελείφθη τη μητρί αυτου, ο δε πατήρ αυτόν ηγάπησεν.
Gen 44:21	είπας δε τοις παισί σου· καταγάγετε αυτόν προς με, και επιμελούμαι αυτου.
Gen 44:22	και είπαμεν τω κυρίω· ου δυνησεται το παιδίον καταλιπείν τον πατέρα αυτου· εάν δε καταλίπη τον πατέρα, αποθανείται.
Gen 44:23	συ δε είπας τοις παισί σου· εάν μη καταβή ο αδελφός υμών ο νεώτερος μεθ ' υμών, ου προσθήσεσθε ιδείν το πρόσωπόν μου.
Gen 44:24	εγένετο δε ηνίκα ανέβημεν προς τον παιδά σου πατέρα ημών, απηγγείλαμεν αυτω τα ρήματα του κυριου ημών.
Gen 44:25	είπε δε ο πατήρ ημών· βαδίσατε páλιν και αγοράσατε ημίν μικρά βρώματα.
Gen 44:26	ημείς δε είπομεν· ου δυνησόμεθα καταβήναι. αλλ ' ει μεν ο αδελφός ημών ο νεώτερος καταβαίνει μεθ ' ημών, καταβησόμεθα· ου γαρ δυνησόμεθα ιδείν το πρόσωπον του ανθρωπου, του αδελφού ημών του νεωτέρου μη όντος μεθ ' ημών.
Gen 44:27	είπε δε ο παις σου, ο πατήρ ημών προς ημάς· υμείς γινώσκετε ότι δύο έτεκέ μοι η γυνή·
Gen 44:28	και εξήλθεν ο εις απ ' εμού, και είπατε ότι θηριόβρωτος γέγονε, και ουκ είδον αυτόν άχρι νυν·
Gen 44:29	εάν ουν λάβητε και τούτον εκ του προσώπου μου και συμβή αυτω μαλακία εν τη οδω, και κατάξετέ μου το γήρας μετά λύπης εις άδου.
Gen 44:30	νυν ουν εάν εισπορεύωμαι προς τον παιδά σου, πατέρα δε ημών, και το παιδίον μη ή μεθ ' ημών, η δε ψυχή αυτου εκκρέμαται εκ της τούτου ψυχής,
Gen 44:31	και έσται εν τω ιδείν αυτόν μη ον το παιδίον μεθ ' ημών, τελευτήσει, και κατάξουσιν οι παιδές σου το γήρας του παιδός σου, πατρός δε ημών, μετά λύπης εις άδου.
Gen 44:32	ο γαρ παις σου παρά του πατρός εκδέδεκται το παιδίον λέγων· εάν μη αγάγω αυτόν προς σε και στήσω αυτόν ενώπιόν σου, ημαρτηκώς έσομαι εις τον πατέρα πάσας τας ημέρας.
Gen 44:33	νυν ουν παραμενώ σοι παις αντί του παιδιου, οικέτης του κυριου· το δε παιδίον αναβήτω μετά των αδελφών αυτου.
Gen 44:34	Πως γαρ αναβήσομαι προς τον πατέρα, του παιδιου μη όντος μεθ ' ημών; ίνα μη ιδω τα κακά, α ευρήσει τον πατέρα μου.

Gen 45:1	ΚΑΙ ουκ ηδύνατο Ιωσήφ ανέχεσθαι πάντων των παρεστηκότων αυτω, αλλ ' είπεν· εξαποστείλατε πάντας απ ' εμού. και ου παρειστήκει ουδείς τω Ιωσήφ, ηνίκα ανεγνωρίζετο τοις αδελφοίς αυτου.
Gen 45:2	και αφήκε φωνήν μετά κλαυθμού· ήκουσαν δε πάντες οι Αιγύπτιοι, και ακουστόν εγένετο εις τον οίκον Φαραώ.
Gen 45:3	είπε δε Ιωσήφ προς τους αδελφούς αυτου· εγώ ειμι Ιωσήφ. έτι ο πατήρ μου ζη; και ουκ ηδύναντο οι αδελφοί αποκριθήναι αυτω· εταράχθησαν γαρ.
Gen 45:4	είπε δε Ιωσήφ προς τους αδελφούς αυτου· εγγίσατε προς με, και ήγγισαν. και είπεν· εγώ ειμι Ιωσήφ ο αδελφός υμών, ον απέδοσθε εις Αίγυπτον.
Gen 45:5	νυν ουν μη λυπείσθε, μηδέ σκληρόν υμίν φανήτω, ότι απέδοσθέ με ώδε· εις γαρ ζώην απέστειλέ με ο Θεός έμπροσθεν υμών·
Gen 45:6	τούτο γαρ δεύτερον έτος λιμός επί της γης, και έτι λοιπά πέντε έτη, εν οίς ουκ έστιν αροτρίασις ουδέ άμητος·
Gen 45:7	απέστειλε γαρ με ο Θεός έμπροσθεν υμών, υπολείπεσθαι υμίν κατάλειμμα επί της γης και εκθρέψαι υμών κατάλειψιν μεγάλην.
Gen 45:8	νυν ουχ υμείς με απεστάλκατε ώδε, αλλ ' ή ο Θεός, και εποίησέ με ως πατέρα Φαραώ και κύριον παντός του οίκου αυτου και άρχοντα πάσης γης Αιγύπτου.
Gen 45:9	σπεύσαντες ουν ανάβητε προς τον πατέρα μου και είπατε αυτω· τάδε λέγει ο υιος σου Ιωσήφ· εποίησέ με ο Θεός κύριον πάσης γης Αιγύπτου· κατάβηθι ουν προς με και μη μείνης·
Gen 45:10	και κατοικήσεις εν γη Γεσέμ Αραβίας και έση εγγύς μου συ και οι υιοί σου και οι υιοί των υιών σου, τα πρόβατά σου και οι βόες σου και όσα σοι εστί,
Gen 45:11	και εκθρέψω σε εκεί· έτι γαρ πέντε έτη λιμός· ίνα μη εκτριβής συ και οι υιοί σου και πάντα τα υπάρχοντά σου.
Gen 45:12	ιδού οι οφθαλμοί υμών βλέπουσι και οι οφθαλμοί Βενιαμίν του αδελφού μου, ότι το στόμα μου το λαλούν προς υμάς.
Gen 45:13	απαγγείλατε ουν τω πατρί μου πάσαν την δόξαν μου την εν Αιγύπτω και όσα είδετε, και ταχύναντες καταγάγετε τον πατέρα μου ώδε.
Gen 45:14	και επιπεσών επί τον τράχηλον Βενιαμίν του αδελφού αυτου έκλαυσεν επ ' αυτω, και Βενιαμίν έκλαυσεν επί τω τραχήλω αυτου.
Gen 45:15	και καταφιλήσας πάντας τους αδελφούς αυτου έκλαυσεν επ ' αυτοίς, και μετά ταύτα ελάλησαν οι αδελφοί αυτου προς αυτον.
Gen 45:16	Και διεβοήθη η φωνή εις τον οίκον Φαραώ λέγοντες· ήκασιν οι αδελφοί Ιωσήφ. εχάρη δε Φαραώ και η θεραπεία αυτου.
Gen 45:17	είπε δε Φαραώ προς Ιωσήφ· ειπόν τοις αδελφοίς σου, τούτο ποιήσατε· γεμίσατε τα φορεία υμών και απέλθετε εις γην Χαναάν

Gen 45:18	και αναλαβόντες τον πατέρα υμών και τα υπάρχοντα υμών ήκετε προς με, και δώσω υμίν πάντων των αγαθών Αιγύπτου, και φάγεσθε τον μυελόν της γης.
Gen 45:19	συ δε έντειλαι ταύτα, λαβείν αυτοίς αμάξας εκ γης Αιγύπτου τοις παιδίοις υμών και ταις γυναιξίν υμών. και αναλαβόντες τον πατέρα υμών παραγίνεσθε·
Gen 45:20	και μη φείσησθε τοις οφθαλμοίς των σκευών υμών, τα γαρ πάντα αγαθά Αιγύπτου υμίν έσται.
Gen 45:21	εποίησαν δε ούτως οι υιοί Ισραήλ· έδωκε δε Ιωσήφ αυτοίς αμάξας κατά τα ειρημένα υπό Φαραά του βασιλέως και έδωκεν αυτοίς επισιτισμόν εις την οδόν,
Gen 45:22	και πάσιν έδωκε δισάς στολάς, τω δε Βενιαμίν έδωκε τριακοσίους χρυσούς και πέντε εξαλλασσούσας στολάς,
Gen 45:23	και τω πατρί αυτού απέστειλε κατά τα αυτά και δέκα όνους αίροντας από πάντων των αγαθών Αιγύπτου και δέκα ημιόνους αιρούσας άρτους τω πατρί αυτού εις οδόν.
Gen 45:24	εξαπέστειλε δε τους αδελφούς αυτού και επορεύθησαν· και είπεν αυτοίς· μη οργίζεσθε εν τη οδω.
Gen 45:25	Και ανέβησαν εξ Αιγύπτου και ήλθον εις γην Χαναάν προς Ιακώβ τον πατέρα αυτών,
Gen 45:26	και ανήγγειλαν αυτω λέγοντες· ότι ο υιος σου Ιωσήφ ζη, και αυτός άρχει πάσης γης Αιγύπτου. και εξέστη τη διανοία Ιακώβ· ου γαρ επίστευσεν αυτοίς.
Gen 45:27	ελάλησαν δε αυτω πάντα τα ρηθέντα υπό Ιωσήφ, όσα είπεν αυτοίς. ιδών δε τας αμάξας, ας απέστειλεν Ιωσήφ ωστε αναλαβείν αυτόν, ανεζωπύρησε το πνεύμα Ιακώβ του πατρός αυτών.
Gen 45:28	είπε δε Ισραήλ· μέγα μοί εστιν, ει έτι Ιωσήφ ο υιος μου ζη· πορευθείς όψομαι αυτόν προ του αποθανείν με.
Gen 46:1	ΑΠΑΡΑΣ δε Ισραήλ, αυτός και πάντα τα αυτού, ήλθεν επί το φρέαρ του όρκου και έθυσε θυσίαν τω Θεω του πατρός αυτού Ισαάκ.
Gen 46:2	είπε δε ο Θεός τω Ισραήλ εν οράματι της νυκτός, ειπών· Ιακώβ, Ιακώβ, ο δε είπε· τι εστιν;
Gen 46:3	ο δε λέγει αυτω· εγώ ειμι ο Θεός των πατέρων σου· μη φοβού καταβήναι εις Αίγυπτον· εις γαρ έθνος μέγα ποιήσω σε εκεί,
Gen 46:4	και εγώ καταβήσομαι μετά σου εις Αίγυπτον, και εγώ αναβιβάσω σε εις τέλος, και Ιωσήφ επιβαλεί τας χείρας αυτού επί τους οφθαλμούς σου.
Gen 46:5	ανέστη δε Ιακώβ από του φρέατος του όρκου, και ανέλαβον οι υιοί Ισραήλ τον πατέρα αυτών και την αποσκευήν και τας γυναίκας αυτών επί τας αμάξας ας απέστειλεν Ιωσήφ άραι αυτόν,
Gen 46:6	και αναλαβόντες τα υπάρχοντα αυτών και πάσαν την κτήσιν, ην εκτήσαντο εν γη Χαναάν, εισήλθον εις Αίγυπτον, Ιακώβ και παν το σπέρμα αυτού μετ ' αυτού,

Gen 46:7	υιοί και υιοί των υιών αυτού μετ ' αυτού, θυγατέρες και θυγατέρες των θυγατέρων αυτού· και παν το σπέρμα αυτού ήγαγεν εις Αίγυπτον.
Gen 46:8	Ταύτα δε τα ονόματα των υιών Ισραήλ των εισελθόντων εις Αίγυπτον άμα Ιακώβ τω πατρί αυτών. Ιακώβ και υιοί αυτού· πρωτότοκος Ιακώβ Ρουβήν.
Gen 46:9	υιοί δε Ρουβήν· Ενώχ και Φαλλούς, Ασρών και Χαρμί.
Gen 46:10	υιοί δε Συμεών· Ιεμουήλ και Ιαμείν και Αώδ και Ιαχείν και Σαάρ και Σαούλ υιος της Χανανίτιδος.
Gen 46:11	υιοί δε Λευϊ· Γηρσών, Καάθ και Μεραρί.
Gen 46:12	υιοί δε Ιούδα· Ήρ και Αυνάν και Σηλώμ και Φαρές και Ζαρά· απέθανε δε Ήρ και Αυνάν εν γη Χαναάν· εγένοντο δε υιοί Φαρές· Εσρών και Ιεμουήλ.
Gen 46:13	υιοί δε Ισάχαρ· Θωλά και Φουά και Ιασούβ και Ζαμβράμ.
Gen 46:14	υιοί δε Ζαβουλών· Σερεδ και Αλλών και Αχοήλ.
Gen 46:15	ούτοι υιοί Λείας, ους έτεκε τω Ιακώβ εν Μεσοποταμία της Συρίας, και Δείναν την θυγατέρα αυτού· πάσαι αι ψυχαί, υιοί και θυγατέρες, τριάκοντα τρεις.
Gen 46:16	υιοί δε Γάδ· Σαφών και Αγγίς και Σαυνίς και Θασοβάν και Αηδείς και Αροηδείς και Αρηηλείς.
Gen 46:17	υιοί δε Ασήρ· Ιεμνά, Ιεσσουά και Ιεούλ και Βαριά και Σάρα αδελφή αυτών. υιοί δε Βαριά· Χοβόρ και Μελχιίλ.
Gen 46:18	ούτοι υιοί Ζελφάς, ην έδωκε Λάβαν Λεία τη θυγατρί αυτού, ή έτεκε τούτους τω Ιακώβ δεκαέξ ψυχάς.
Gen 46:19	υιοί δε Ραχήλ γυναικός Ιακώβ· Ιωσήφ και Βενιαμίν.
Gen 46:20	εγένοντο δε υιοί Ιωσήφ εν γη Αιγύπτου, ους έτεκεν αυτω Ασεννέθ θυγάτηρ Πετεφρή ιερέως Ηλιουπόλεως, τον Μανασσή και τον Εφραϊμ. εγένοντο δε υιοί Μανασσή, ους έτεκεν αυτω η παλλακή η Σύρα, τον Μαχίρ· Μαχίρ δε εγέννησε τον Γαλαάδ. υιοί δε Εφραϊμ αδελφού Μανασσή· Σουταλαάμ και Ταάμ. υιοί δε Σουταλαάμ· Εδέμ.
Gen 46:21	υιοί δε Βενιαμίν· Βαλά και Χοβώρ και Ασβήλ· εγένοντο δε υιοί Βαλά· Γηρά και Νεομάν και Αγχίς και Ρώς και Μαμφίμ και Όφιμίν. Γηρά δε εγέννησε τον Αράδ.
Gen 46:22	ούτοι υιοί Ραχήλ, ους έτεκε τω Ιακώβ· πάσαι αι ψυχαί δεκαοκτώ.
Gen 46:23	υιοί δε Δάν· Ασόμ.
Gen 46:24	και υιοί Νεφθαλείμ· Ασήλ και Γωνί και Ισάακ και Συλλήμ.
Gen 46:25	ούτοι υιοί Βαλάς, ην έδωκε Λάβαν Ραχήλ τη θυγατρί αυτού, ή έτεκε τούτους τω Ιακώβ· πάσαι αι ψυχαί επτά.
Gen 46:26	πάσαι δε αι ψυχαί αι εισελθούσαι μετά Ιακώβ εις Αίγυπτον, οι εξελθόντες εκ των μηρών αυτού, χωρίς των γυναικών υιών Ιακώβ, πάσαι ψυχαί εξηκονταέξ.

Gen 46:27	υιοί δε Ιωσήφ οι γενόμενοι αυτω εν γη Αιγύπτω ψυχαί εννέα. πάσαι ψυχαί οίκου Ιακώβ αι εισελθούσαι μετά Ιακώβ εις Αίγυπτον ψυχαί εβδομηκονταπέντε.
Gen 46:28	Τόν δε Ιούδαν απέστειλεν έμπροσθεν αυτού προς Ιωσήφ συναντήσαι αυτω καθ ' Ηρώων πόλιν, εις γην Ραμεσσή.
Gen 46:29	ζεύξας δε Ιωσήφ τα άρματα αυτού ανέβη εις συνάντησιν Ισραήλ τω πατρί αυτού καθ ' Ηρώων πόλιν και οφθείς αυτω επέπεσεν επί τον τράχηλον αυτού και έκλαυσε κλαυθμω πίοι.
Gen 46:30	και είπεν Ισραήλ προς Ιωσήφ· αποθανούμαι από του νυν, επει έώρακα το πρόσωπόν σου· έτι γαρ συ ζής.
Gen 46:31	είπε δε Ιωσήφ προς τους αδελφούς αυτού· αναβάς απαγγελώ τω Φαραώ και ερώ αυτω· οι αδελφοί μου και ο οίκος του πατρός μου, οί ήσαν εν γη Χαναάν, ήκασι προς με·
Gen 46:32	οι δε άνδρες εισί ποιμένες· άνδρες γαρ κτηνοτρόφοι ήσαν· και τα κτήνη και τους βόας και πάντα τα αυτών αγήόχασιν.
Gen 46:33	εάν ουν καλέση υμάς Φαραώ και είπη υμίν· τι το έργον υμών εστί;
Gen 46:34	ερείτε· άνδρες κτηνοτρόφοι εσμέν οι παίδές σου εκ παιδός έως του νυν, και ημείς και οι πατέρες ημών, ίνα κατοικήσητε εν γη Γεσέμ Αραβίας· βδέλυγμα γαρ εστιν Αιγυπτίοις πας ποιμήν προβάτων.
Gen 47:1	ΕΛΘΩΝ δε Ιωσήφ απήγγειλε τω Φαραώ λέγων· ο πατήρ μου και οι αδελφοί μου και τα κτήνη και οι βόες αυτών και πάντα τα αυτών ήλθον εκ γης Χαναάν και ιδού εισιν εν γη Γεσέμ.
Gen 47:2	από δε των αδελφών αυτού παρέλαβε πέντε άνδρας και έστησεν αυτούς εναντίον Φαραώ.
Gen 47:3	και είπε Φαραώ τοις αδελφοίς Ιωσήφ· τι το έργον υμών; οι δε είπαν τω Φαραώ· ποιμένες προβάτων οι παίδές σου, και ημείς και οι πατέρες ημών.
Gen 47:4	είπαν δε τω Φαραώ· παροικείν εν τη γη ήκαμεν· ου γαρ εστι νομή τοις κτήνεσι των παιδων σου, ενίσχυσε γαρ ο λιμός εν γη Χαναάν· νυν ουν κατοικήσωμεν οι παίδές σου εν γη Γεσέμ.
Gen 47:5	είπε δε Φαραώ τω Ιωσήφ· κατοικείτωσαν εν γη Γεσέμ· ει δε επίστη ότι εισίν εν αυτοίς άνδρες δυνατοί, κατάστησον αυτούς άρχοντας των εμών κτηνών. Ηλθον δε εις Αίγυπτον προς Ιωσήφ Ιακώβ και οι υιοί αυτού, και ήκουσε Φαραώ βασιλεύς Αιγύπτου.
Gen 47:6	και είπε Φαραώ προς Ιωσήφ λέγων· ο πατήρ σου και οι αδελφοί σου ήκασι προς σε· ιδού η γη Αιγύπτου εναντίον σου εστί· εν τη βελτίστη γη κατοίκισον τον πατέρα σου και τους αδελφούς σου.
Gen 47:7	εισήγαγε δε Ιωσήφ Ιακώβ τον πατέρα αυτού και έστησεν αυτόν εναντίον Φαραώ, και ηυλόγησεν Ιακώβ τον Φαραώ.
Gen 47:8	είπε δε Φαραώ τω Ιακώβ· πόσα έτη ημερών της ζωής σου;

Gen 47:9	και ειπεν Ιακώβ τω Φαραώ· αι ημέραι των ετών της ζωής μου, ας παρρικώ, εκατόν τριάκοντα έτη· μικραί και πονηραί γεγόνασιν αι ημέραι των ετών της ζωής μου, ουκ αφίκοντο εις τας ημέρας των ετών της ζωής των πατέρων μου, ας ημέρας παρώκησαν.
Gen 47:10	και ευλογήσας Ιακώβ τον Φαραώ εξήλθεν απ ' αυτού.
Gen 47:11	και κατώκισεν Ιωσήφ τον πατέρα αυτού και τους αδελφούς αυτού και έδωκεν αυτοίς κατάσχεσιν εν γη Αιγύπτω εν τη βελτίστη γη, εν γη Ραμεσσή, καθά προσέταξε Φαραώ.
Gen 47:12	και εσιτομέτρει Ιωσήφ τω πατρί αυτού και τοις αδελφοίς και παντί τω οίκω του πατρός αυτού σίτον κατά σώμα.
Gen 47:13	Σίτος δε ουκ ην εν πάση τη γη· ενίσχυσε γαρ ο λιμός σφόδρα. εξέλιπε δε η γη Αιγύπτου και η γη Χαναάν από του λιμού.
Gen 47:14	συνήγαγε δε Ιωσήφ παν το αργύριον το ευρεθέν εν γη Αιγύπτου και εν γη Χαναάν του σίτου, ου ηγόραζον, και εσιτομέτρει αυτοίς, και εισήνεγκεν Ιωσήφ παν το αργύριον εις τον οίκον Φαραώ.
Gen 47:15	και εξέλιπε παν το αργύριον εκ γης Αιγύπτου και εκ γης Χαναάν. ήλθον δε πάντες οι Αιγύπτιοι προς Ιωσήφ, λέγοντες· δος ημίν άρτους, και ινατί αποθνήσκομεν εναντίον σου; εκλέλοιπε γαρ το αργύριον ημών.
Gen 47:16	είπε δε αυτοίς Ιωσήφ· φέρετε τα κτήνη υμών, και δώσω υμίν άρτους αντί των κτηνών υμών, ει εκλέλοιπε το αργύριον υμών.
Gen 47:17	ήγαγον δε τα κτήνη αυτών προς Ιωσήφ, και έδωκεν αυτοίς Ιωσήφ άρτους αντί των ίππων και αντί των προβάτων και αντί των βοών και αντί των όνων και εξέθρεψεν αυτούς εν άρτοις αντί πάντων των κτηνών αυτών εν τω ενιαυτω εκείνω.
Gen 47:18	εξήλθε δε το έτος εκείνο, και ήλθον προς αυτόν εν τω έτει τω δευτέρω και είπαν αυτω· μη ποτε εκτριβόμεν από του κυρίου ημών; ει γαρ εκλέλοιπε το αργύριον ημών και τα υπάρχοντα και τα κτήνη προς σε τον κύριον, και ουχ υπολέλειπται ημίν εναντίον του κυρίου ημών αλλ ' ή το ιδιον σώμα και η γη ημών.
Gen 47:19	ίνα ουν μη αποθάνωμεν εναντίον σου και η γη ερημωθή, κτήσαι ημάς και την γην ημών αντί άρτων, και εσόμεθα ημείς και η γη ημών παιδες τω Φαραώ· δος σπέρμα, ίνα σπείρωμεν και ζώμεν και μη αποθάνωμεν και η γη ουκ ερημωθήσεται.
Gen 47:20	και εκτήσατο Ιωσήφ πάσαν την γην των Αιγυπτίων τω Φαραώ· απέδοντο γαρ οι Αιγύπτιοι την γην αυτών τω Φαραώ, επεκράτησε γαρ αυτών ο λιμός· και εγένετο η γη τω Φαραώ,
Gen 47:21	και τον λαόν κατεδουλώσατο αυτω εις παιδας απ ' άκρων ορίων Αιγύπτου έως των άκρων,
Gen 47:22	χωρίς της γης των ιερέων μόνον· ουκ εκτήσατο ταύτην Ιωσήφ, εν δόσει γαρ έδωκε δόμα τοις ιερεύσι Φαραώ, και ήσθιον την δόσιν, ην έδωκεν αυτοίς Φαραώ· δια τούτο ουκ απέδοντο την γην αυτών.

Gen 47:23	είπε δε Ιωσήφ πάσι τοις Αιγυπτίοις· ιδού κέκτημαι υμάς και την γην υμών σήμερον τω Φαραώ· λάβετε εαυτοίς σπέρμα και σπείρατε την γην,
Gen 47:24	και έσται τα γεννήματα αυτής και δώσετε το πέμπτον μέρος τω Φαραώ, τα δε τέσσαρα μέρη έσται υμίν αυτοίς εις σπέρμα τη γη και εις βρώσιν υμίν και πάσι τοις εν τοις οίκοις υμών.
Gen 47:25	και είπαν· σέσωκας ημάς, εύρομεν χάριν εναντίον του κυρίου ημών και εσόμεθα παίδες τω Φαραώ.
Gen 47:26	και έθετο αυτοίς Ιωσήφ εις πρόσταγμα έως της ημέρας ταύτης, επί γης Αιγύπτου τω Φαραώ αποπεμπτούν, χωρίς της γης των ιερέων μόνον· ουκ ην τω Φαραώ.
Gen 47:27	Κατώκησε δε Ισραήλ εν γη Αιγύπτω επί γης Γεσέμ και εκληρονόμησαν επ ' αυτής και ηυξήθησαν και επληθύνθησαν σφόδρα.
Gen 47:28	επέζησε δε Ιακώβ εν γη Αιγύπτω δεκαεπτά έτη· και εγένοντο αι ημέραι Ιακώβ ενιαυτών της ζωής αυτού εκατόν τεσσαρακονταεπτά έτη.
Gen 47:29	ήγγισαν δε αι ημέραι Ισραήλ του αποθανείν, και εκάλεσε τον υιόν αυτού Ιωσήφ και είπεν αυτω· ει εύρηκα χάριν εναντίον σου, υπόθες την χείρά σου υπό τον μηρόν μου και ποιήσεις επ ' εμέ ελεημοσύνην και αλήθειαν του μη με θάψαι εν Αιγύπτω,
Gen 47:30	αλλά κοιμηθήσομαι μετά των πατέρων μου, και αρείς με εξ Αιγύπτου και θάψεις με εν τω τάφω αυτών· ο δε είπεν· εγώ ποιήσω κατά το ρήμά σου.
Gen 47:31	είπε δε· όμοσόν μοι· και ώμοσεν αυτω· και προσεκύνησεν Ισραήλ επί το άκρον της ράβδου αυτού.
Gen 48:1	ΕΓΕΝΕΤΟ δε μετά τα ρήματα ταύτα και απηγγέλη τω Ιωσήφ, ότι ο πατήρ σου ενοχλείται· και αναλαβόν τους δύο υιούς αυτού, τον Μανασσή και τον Εφραϊμ, ήλθε προς Ιακώβ.
Gen 48:2	απηγγέλη δε τω Ιακώβ λέγοντες· ιδού ο υιος σου Ιωσήφ έρχεται προς σε· και ενισχύσας Ισραήλ εκάθησεν επί την κλίνην.
Gen 48:3	και είπεν Ιακώβ τω Ιωσήφ· ο Θεός μου ώφθη μοι εν Λουζά εν γη Χαναάν και ευλόγησέ με
Gen 48:4	και είπέ μοι· ιδού εγώ αυξανώ σε και πληθυνώ σε και ποιήσω σε εις συναγωγάς εθνών και δώσω σοι την γην ταύτην και τω σπέρματί σου μετά σε εις κατάσχεσιν αιώνιον.
Gen 48:5	νυν ουν οι δύο υιοί σου οι γενόμενοί σοι εν γη Αιγύπτω προ του με ελθείν προς σε εις Αίγυπτον, εμοί εισιν, Εφραϊμ και Μανασσή, ως Ρουβήν και Συμεών έσονταί μοι·
Gen 48:6	τα δε έκγονα, α εάν γεννήσης μετά ταύτα, έσονται επί τω ονόματι των αδελφών αυτών· κληθήσονται επί τοις εκείνων κλήροις.
Gen 48:7	εγώ δε ηνίκα ηρχόμην εκ Μεσοποταμίας της Συρίας, απέθανε Ραχήλ η μήτηρ σου εν γη Χαναάν, εγγίζοντός μου κατά τον ιππόδρομον Χαβραθά της γης του

	ελθείν Εφραθά, και κατώρυξα αυτήν εν τη οδω του ιπποδρόμου (αύτη εστί Βηθλεέμ).
Gen 48:8	ιδών δε Ισραήλ τους υιούς Ιωσήφ είπε· τίνες σοι ούτοι;
Gen 48:9	είπε δε Ιωσήφ τω πατρί αυτού· υιοί μου εισιν, ους έδωκέ μοι ο Θεός ενταύθα. και είπεν Ιακώβ· προσάγατέ μοι αυτούς, ίνα ευλογήσω αυτούς.
Gen 48:10	οι οφθαλμοί δε Ισραήλ εβαρυνώπησαν από του γήρωσ, και ουκ ηδύνατο βλέπειν· και ήγγισεν αυτούς προς αυτόν, και εφίλησεν αυτούς και περιέλαβεν αυτούς.
Gen 48:11	και είπεν Ισραήλ προς Ιωσήφ· ιδού του προσώπου σου ουκ εστερήθην, και ιδού έδειξέ μοι ο Θεός και το σπέρμα σου.
Gen 48:12	και εξήγαγε αυτούς Ιωσήφ από των γονάτων αυτού, και προσεκύνησαν αυτω επί πρόσωπον επί της γης.
Gen 48:13	λαβών δε Ιωσήφ τους δύο υιούς αυτού, τον τε Εφραΐμ εν τη δεξιά, εξ αριστερών δε Ισραήλ, τον δε Μανασσή εξ αριστερών, εκ δεξιών δε Ισραήλ, ήγγισεν αυτούς αυτω.
Gen 48:14	εκτείνας δε Ισραήλ την χείρα την δεξιάν επέβαλεν επί την κεφαλήν Εφραΐμ, ούτος δε ην ο νεώτερος, και την αριστεράν επί την κεφαλήν Μανασσή, εναλλάξ τας χείρας.
Gen 48:15	και ευλόγησεν αυτούς και είπεν· ο Θεός, ω ευηρέστησαν οι πατέρες μου ενώπιον αυτού, Αβραάμ και Ισαάκ, ο Θεός ο τρέφων με εκ νεότητος έως της ημέρας ταύτης,
Gen 48:16	ο άγγελος ο ρυόμενός με εκ πάντων των κακών ευλογήσαι τα παιδία ταύτα, και επικληθήσεται εν αυτοίς το όνομά μου και το όνομα των πατέρων μου Αβραάμ και Ισαάκ, και πληθυνθείσαν εις πλήθος πολύ επί της γης.
Gen 48:17	ιδών δε Ιωσήφ ότι επέβαλεν ο πατήρ αυτού την χείρα την δεξιάν αυτού επί την κεφαλήν Εφραΐμ, βαρύ αυτω κατεφάνη, και αντελάβετο Ιωσήφ της χειρός του πατρός αυτού αφελείν αυτήν από της κεφαλής Εφραΐμ επί την κεφαλήν Μανασσή.
Gen 48:18	είπε δε Ιωσήφ τω πατρί αυτού· ουχ ούτως, πάτερ, ούτος γαρ ο πρωτότοκος· επίθεσ την δεξιάν σου επί την κεφαλήν αυτού.
Gen 48:19	και ουκ ηθέλησεν, αλλά είπεν· οίδα, τέκνον, οίδα· και ούτος έσται εις λαόν, και ούτος υψωθήσεται· αλλά ο αδελφός αυτού ο νεώτερος μείζων αυτού έσται, και το σπέρμα αυτού έσται εις πλήθος εθνών.
Gen 48:20	και ευλόγησεν αυτούς εν τη ημέρα εκείνη λέγων· εν υμίν ευλογηθήσεται Ισραήλ λέγοντες· ποιήσαι σε ο Θεός ως Εφραΐμ και ως Μανασσή. και έθηκε τον Εφραΐμ έμπροσθεν του Μανασσή.
Gen 48:21	είπε δε Ισραήλ τω Ιωσήφ· ιδού εγώ αποθνήσκω, και έσται ο Θεός μεθ ' υμών και αποστρέψει υμάς εις την γην των πατέρων υμών·
Gen 48:22	εγώ δε δίδωμί σοι Σίκιμα εξαίρετον υπέρ τους αδελφούς σου, ην έλαβον εκ

	χειρός Αμορραίων εν μαχαίρα μου και τόξω.
Gen 49:1	ΕΚΑΛΕΣΕ δε Ιακώβ τους υιούς αυτού και είπεν αυτοίς· συνάχθητε, ίνα αναγγείλω υμίν, τι απαντήσει υμίν επ ' εσχάτων των ημερών·
Gen 49:2	αθροίσθητε και ακούσατέ μου, υιοί Ιακώβ, ακούσατε Ισραήλ του πατρός υμών.
Gen 49:3	Ρουβήν, πρωτότοκός μου, συ ισχύς μου και αρχή τέκνων μου, σκληρός φέρεσθαι και σκληρός αυθάδης.
Gen 49:4	εξύβρισας ως ύδωρ, μη εκζέσης· ανέβης γαρ επί την κοίτην του πατρός σου· τότε εμίανας την στρωμνήν, ου ανέβης.
Gen 49:5	Συμεών και Λευϊ αδελφοί· συνετέλεσαν αδικίαν εξ αιρέσεως αυτών.
Gen 49:6	εις βουλήν αυτών μη έλθοι η ψυχή μου, και επί τη συστάσει αυτών μη ερείσαι τα ήπατά μου, ότι εν τω θυμω αυτών απέκτειναν ανθρώπους και εν τη επιθυμία αυτών ενευροκόπησαν ταύρον.
Gen 49:7	επικατάρατος ο θυμός αυτών, ότι αυθάδης, και η μήνις αυτών, ότι εσκληρύνθη· διαμεριώ αυτούς εν Ιακώβ και διασπερώ αυτούς εν Ισραήλ.
Gen 49:8	Ιούδα, σε αινέσαισαν οι αδελφοί σου· αι χείρες σου επί νώτου των εχθρών σου· προσκυνήσουσί σοι οι υιοί του πατρός σου.
Gen 49:9	σκύμνος λέοντος Ιούδα· εκ βλαστού, υιε μου, ανέβης· αναπεσών εκοιμήθης ως λέων και ως σκύμνος· τις εγερεί αυτόν;
Gen 49:10	ουκ εκλείπει άρχων εξ Ιούδα και ηγούμενος εκ των μηρών αυτού, έως εάν έλθη τα αποκείμενα αυτω, και αυτός προσδοκία εθνών.
Gen 49:11	δεσμεύων προς άμπελον τον πάλον αυτού και τη έλικι τον πάλον της όνου αυτού· πλυνεί εν οίνω την στολήν αυτού και εν αίματι σταφυλής την περιβολήν αυτού·
Gen 49:12	χαροποιοί οι οφθαλμοί αυτού από οίνου, και λευκοί οι οδόντες αυτού ή γάλα.
Gen 49:13	Ζαβουλών παράλιος κατοικήσει, και αυτός παρ ' όρμον πλοίων, και παρατενει έως Σιδώνος.
Gen 49:14	Ισάχαρ το καλόν επεθύμησεν αναπαυόμενος ανά μέσον των κλήρων·
Gen 49:15	και ιδών την ανάπαυσιν ότι καλή, και την γην ότι πίων, υπέθηκε τον ώμον αυτού εις το πονείν και εγενήθη ανήρ γεωργός.
Gen 49:16	Δάν κρινεί το λαόν αυτού, ωσει και μία φυλή εν Ισραήλ.
Gen 49:17	και γενηθήτω Δάν όφισ εφ ' οδού, εγκαθήμενος επί τρίβου, δάκνων πτέρναν ίππου, και πεσεΐται ο ιππεύς εις τα οπίσω,
Gen 49:18	την σωτηρίαν περιμένων Κυρίου.
Gen 49:19	Γάδ, πειρατήριον πειρατεύσει αυτόν, αυτός δε πειρατεύσει αυτόν κατά πόδας.

Gen 49:20	Ασήρ, πίων αυτού ο άρτος, και αυτός δώσει τρυφήν άρχουσι.
Gen 49:21	Νεφθαλείμ στέλεχος ανειμένον, επιδιδούς εν τω γεννήματι κάλλος.
Gen 49:22	υιος ηυξημένος Ιωσήφ, υιος ηυξημένος μου ζηλωτός, υιος μου νεώτατος· προς με ανάστρεψον.
Gen 49:23	εις ον διαβουλεύόμενοι ελοιδόρουν, και ενείχον αυτω κύριοι τοξευμάτων·
Gen 49:24	και συνετρίβη μετά κράτους τα τόξα αυτών, και εξελύθη τα νεύρα βραχιόνων χειρός αυτών δια χείρα δυνάστου Ιακώβ, εκείθεν ο κατισχύσας Ισραήλ· παρά Θεού του πατρός σου,
Gen 49:25	και εβοήθησέ σοι ο Θεός ο εμός και ευλόγησέ σε ευλογίαν ουρανού άνωθεν και ευλογίαν γης εχούσης πάντα· είνεκεν ευλογίας μαστών και μήτρας,
Gen 49:26	ευλογίας πατρός σου και μητρός σου· υπερίσχυσεν υπέρ ευλογίας ορέων μονίμων και επ ' ευλογίαις θινών αενάων· έσονται επί κεφαλήν Ιωσήφ και επί κορυφής ων ηγήσατο αδελφών.
Gen 49:27	Βενιαμίν λύκος άρπαξ· το πρωϊνόν έδεταί έτι και εις το εσπέρας δίδωσι τροφήν.
Gen 49:28	Πάντες ούτοι υιοί Ιακώβ δώδεκα, και ταύτα ελάλησεν αυτοίς ο πατήρ αυτών και ευλόγησεν αυτούς, έκαστον κατά την ευλογίαν αυτού ευλόγησεν αυτούς.
Gen 49:29	και είπεν αυτοίς· εγώ προστίθεμαι προς τον εμόν λαόν· θάψατέ με μετά των πατέρων μου εν τω σπηλαίω, ό εστιν εν τω αγρω Εφρών του Χετταίου,
Gen 49:30	εν τω σπηλαίω τω διπλω, τω απέναντι Μαμβρή, εν γη Χαναάν, ό εκτήσατο Αβραάμ το σπήλαιον παρά Εφρών του Χετταίου εν κτήσει μνημείου·
Gen 49:31	εκεί έθαψαν Αβραάμ και Σάρραν την γυναίκα αυτού, εκεί έθαψαν Ισαάκ και Ρεβέκκαν την γυναίκα αυτού, εκεί έθαψα Λείαν
Gen 49:32	εν κτήσει του αγρού και του σπηλαίου του όντος εν αυτω παρά των υιών Χετ.
Gen 49:33	και κατέπαυσεν Ιακώβ επιτάσων τοις υιοίς αυτού και εξάρας τους πόδας αυτού επί την κλίνην εξέλιπε και προσετέθη προς τον λαόν αυτού.
Gen 50:1	ΚΑΙ επιπεσών Ιωσήφ επί πρόσωπον του πατρός αυτού, έκλαυσεν αυτόν και εφίλησεν αυτόν.
Gen 50:2	και προσέταξεν Ιωσήφ τοις παισίν αυτού τοις ενταφιασταίς ενταφιάσαι τον πατέρα αυτού, και ενεταφίασαν οι ενταφιασταί τον Ισραήλ.
Gen 50:3	και επλήρωσαν αυτού τεσσαράκοντα ημέρας· ούτω γαρ καταριθμούνται αι ημέραι της ταφής. και επένθησεν αυτόν Αίγυπτος εβδομήκοντα ημέρας.
Gen 50:4	Επί δε παρήλθον αι ημέραι του πένθους, ελάλησεν Ιωσήφ προς τους δυνάστας Φαραώ λέγων· ει εύρον χάριν εναντίον υμών λαλήσατε περί εμού εις τα ώτα Φαραώ λέγοντες·
Gen 50:5	ο πατήρ μου ωρκισέ με λέγων· εν τω μνημείω ω ώρυξα εμαυτω εν γη Χαναάν,

	εκεί με θάψεις· νυν ουν αναβάς θάψω τον πατέρα μου και επανελεύσομαι.
Gen 50:6	και είπε Φαραώ τω Ιωσήφ· ανάβηθι, θάψον τον πατέρα σου, καθάπερ ωρκισέ σε.
Gen 50:7	και ανέβη Ιωσήφ θάψαι τον πατέρα αυτού, και συνανέβησαν μετ' αυτού πάντες οι παίδες Φαραώ και οι πρεσβύτεροι του οίκου αυτού και πάντες οι πρεσβύτεροι της γης Αιγύπτου.
Gen 50:8	και πάσα η πανοικία Ιωσήφ και οι αδελφοί αυτού και πάσα η οικία η πατρική αυτού, και την συγγένειαν αυτού και τα πρόβατα και τους βόας υπελίποντο εν γη Γεσέμ.
Gen 50:9	και συνανέβησαν μετ' αυτού και άρματα και ιππείς, και εγένετο η παρεμβολή μεγάλη σφόδρα.
Gen 50:10	και παρεγένοντο εις άλωνα Ατάδ, ό εστι πέραν του Ιορδάνου, και εκόψαντο αυτόν κοπετόν μέγαν και ισχυρόν σφόδρα· και εποίησε το πένθος τω πατρί αυτού επτά ημέρας.
Gen 50:11	και είδον οι κάτοικοι της γης Χαναάν το πένθος επί άλωνι Ατάδ και είπαν· πένθος μέγα τούτό εστι τοις Αιγυπτίοις· δια τούτο εκάλεσε το όνομα αυτού Πένθος Αιγύπτου, ό εστι πέραν του Ιορδάνου.
Gen 50:12	και εποίησαν αυτω ούτως οι υιοί αυτού
Gen 50:13	και ανέλαβον αυτόν οι υιοί αυτού εις γην Χαναάν και έθαψαν αυτόν εις το σπήλαιον το διπλούν, ό εκτήσατο Αβραάμ το σπήλαιον εν κτήσει μνημείου παρά Εφρών του Χετταίου, κατέναντι Μαμβρη.
Gen 50:14	και υπέστρεψεν Ιωσήφ εις Αίγυπτον, αυτός και οι αδελφοί αυτού και οι συναναβάντες θάψαι τον πατέρα αυτού.
Gen 50:15	Ιδόντες δε οι αδελφοί Ιωσήφ ότι τέθηκεν ο πατήρ αυτών, είπαν· μη ποτε μνησικακήση ημίν Ιωσήφ και ανταπόδομα ανταποδω ημίν πάντα τα κακά, α ενεδειξάμεθα εις αυτόν.
Gen 50:16	και παραγενόμενοι προς Ιωσήφ είπαν· ο πατήρ σου ωρκισε προ του τελευτήσαι αυτόν λέγων·
Gen 50:17	ούτως είπατε Ιωσήφ· άφες αυτοίς την αδικίαν και την αμαρτίαν αυτών, ότι πονηρά σοι ενεδείξαντο· και νυν δέξαι την αδικίαν των θεραπόντων του Θεού του πατρός σου. και έκλαυσεν Ιωσήφ λαλούντων αυτών προς αυτόν.
Gen 50:18	και ελθόντες προς αυτόν είπαν· οίδε ημείς σοί ικέται.
Gen 50:19	και είπεν αυτοίς Ιωσήφ· μη φοβείσθε, του γαρ Θεού ειμι εγώ.
Gen 50:20	υμείς εβουλεύσασθε κατ' εμού εις πονηρά, ο δε Θεός εβουλεύσατο περι εμού εις αγαθά, όπως αν γενηθή ως σήμερον και τραφή λαός πολύς.
Gen 50:21	και είπεν αυτοίς· μη φοβείσθε· εγώ διαθρέψω υμάς και τας οικίας υμών. και παρεκάλεσεν αυτούς και ελάλησεν αυτών εις την καρδίαν.

Gen 50:22	Και κατώκησεν Ιωσήφ εν Αιγύπτω, αυτός και οι αδελφοί αυτού και πάσα η πανοικία του πατρός αυτού. και έζησεν Ιωσήφ έτη εκατόν δέκα.
Gen 50:23	και είδεν Ιωσήφ Εφραΐμ παιδιά έως τρίτης γενεάς, και οι υιοί Μαχείρ του υιού Μανασσή ετέχθησαν επί μηρών Ιωσήφ.
Gen 50:24	και είπεν Ιωσήφ τοις αδελφοίς αυτού λέγων· εγώ αποθνήσκω· επισκοπή δε επισκέπεται ο Θεός υμάς και ανάξει υμάς εκ της γης ταύτης εις την γην, ην ώμοσεν ο Θεός τοις πατράσιν ημών, Αβραάμ, Ισαάκ και Ιακώβ.
Gen 50:25	και ωρκισεν Ιωσήφ τους υιούς Ισραήλ λέγων· εν τη επισκοπή, ή επισκέψηται ο Θεός υμάς, και συνανοίσετε τα οστά μου εντεύθεν μεθ' υμών.
Gen 50:26	και ετελεύτησεν Ιωσήφ ετών εκατόν δέκα· και έθαψαν αυτόν και έθηκαν εν τη σορω εν Αιγύπτω.
Eso 1:1	ΤΑΥΤΑ τα ονόματα των υιών Ισραήλ των εισπεπορευμένων εις Αίγυπτον άμα Ιακώβ τω πατρί αυτών, έκαστος πανοικί αυτών εισήλθοσαν.
Eso 1:2	Ρουβήν, Συμεών, Λευϊ, Ιούδας,
Eso 1:3	Ισάαχαρ, Ζαβουλών και Βενιαμίν,
Eso 1:4	Δάν και Νεφαθλείμ, Γάδ και Ασήρ.
Eso 1:5	Ιωσήφ δε ην εν Αιγύπτω. ήσαν δε πάσαι ψυχαί εξ Ιακώβ πέντε και εβδομήκοντα.
Eso 1:6	ετελεύτησε δε Ιωσήφ και πάντες οι αδελφοί αυτού και πάσα η γενεά εκείνη.
Eso 1:7	οι δε υιοί Ισραήλ ηυξήθησαν και επληθύνθησαν και χυδαίοι εγένοντο. και κατίσχυον σφόδρα σφόδρα, επλήθυνε δε η γη αυτούς.
Eso 1:8	Ανέστη δε βασιλεύς έτερος επ' Αίγυπτον, ος ουκ ήδει τον Ιωσήφ.
Eso 1:9	είπε δε τω έθνει αυτού· ιδού το γένος των υιών Ισραήλ μέγα πλήθος και ισχύει υπέρ ημάς·
Eso 1:10	δεύτε ουν κατασοφισώμεθα αυτούς, μη ποτε πληθυνθή, και ηνίκα αν συμβή ημίν πόλεμος, προστεθήσονται και ούτοι προς τους υπεναντίους και εκπολεμήσαντες ημάς εξελεύσονται εκ της γης.
Eso 1:11	και επέστησεν αυτοίς επιστάτας των έργων, ίνα κακώσωσιν αυτούς εν τοις έργοις· και ωκοδόμησαν πόλεις οχυράς τω Φαραώ, την τε Πειθώμ και Ραμεσσή και Ων, ή εστιν Ηλιούπολις.
Eso 1:12	καθότι δε αυτούς εταπείνουν, τοσούτω πλείους εγίγνοντο, και ίσχυον σφόδρα σφόδρα· και εβδελύσσοντο οι Αιγύπτιοι από των υιών Ισραήλ.
Eso 1:13	και κατεδυνάστευον οι Αιγύπτιοι τους υιούς Ισραήλ βία
Eso 1:14	και καταδύνων αυτών την ζωήν εν τοις έργοις τοις σκληροίς, τω πηλω και τη πλινθεία και πάσι τοις έργοις τοις εν τοις πεδίοις, κατά πάντα τα έργα, ων κατεδουλούντο αυτούς μετά βίας.

Eso 1:15	Και είπεν ο βασιλεύς των Αιγυπτίων ταις μαίαις των Εβραίων· τη μια αυτών όνομα Σεπφώρα, και το όνομα της δευτέρας Φουά,
Eso 1:16	και είπεν· όταν μαιούσθε τας Εβραίας και ώσι προς τω τίκτειν, εάν μεν άρσεν ή, αποκτείνετε αυτό, εάν δε θήλυ, περιποιείσθε αυτό.
Eso 1:17	εφοβήθησαν δε αι μαίαι τον Θεόν και ουκ εποίησαν καθότι συνέταξεν αυταίς ο βασιλεύς Αιγύπτου, και εξωγόνουν τα άρσενα.
Eso 1:18	εκάλεσε δε ο βασιλεύς Αιγύπτου τας μαίας και είπεν αυταίς· τι ότι εποιήσατε το πράγμα τούτο και εξωγονείτε τα άρσενα;
Eso 1:19	είπαν δε αι μαίαι τω Φαραώ· ουχ ως γυναίκες Αιγύπτου αι Εβραίαι, τίκτουςι γαρ πριν ή εισελθείν προς αυτάς τας μαίας· και έτικτον.
Eso 1:20	εύ δε εποίει ο Θεός τας μαίας, και επλήθυνεν ο λαός και ίσχυε σφόδρα.
Eso 1:21	επί δε εφοβούντο αι μαίαι τον Θεόν, εποίησαν εαυταίς οικίας.
Eso 1:22	συνέταξε δε Φαραώ παντί τω λαω αυτού λέγων· παν άρσεν, ό εάν τεχθή τοις Εβραίοις, εις τον ποταμόν ρίψατε· και παν θήλυ, ζωογονείτε αυτό.
Eso 2:1	ΗΝ δε τις εκ της φυλής Λευϊ, ος έλαβε των θυγατέρων Λευϊ,
Eso 2:2	και εν γαστρί έλαβε και έτεκεν άρσεν· ιδόντες δε αυτό αστειόν εσκεπάσαν αυτό μήνας τρεις.
Eso 2:3	επί δε ουκ ηδύναντο αυτό έτι κρύπτειν, έλαβεν αυτω η μήτηρ αυτού θίβιν και κατέχρισεν αυτην ασφαλοπίσση και ενέβαλε το παιδίον εις αυτην και έθηκεν αυτην εις το έλος παρά τον ποταμόν.
Eso 2:4	και κατεσκόπευεν η αδελφή αυτού μακρόθεν μαθείν, τι το αποβησόμενον αυτω.
Eso 2:5	κατέβη δε η θυγάτηρ Φαραώ λούσασθαι επί τον ποταμόν, και αι άβραι αυτης παρεπορεύοντο παρά τον ποταμόν. και ιδούσα την θίβιν εν τω έλει, αποστείλασα την άβραν ανείλατο αυτην.
Eso 2:6	ανοίξασα δε ορά παιδίον κλαίον εν τη θίβει, και εφείσατο αυτού η θυγάτηρ Φαραώ και έφη· από των παιδίων των Εβραίων τούτο.
Eso 2:7	και είπεν η αδελφή αυτού τη θυγατρί Φαραώ· θέλεις καλέσω σοι γυναίκα τροφεύουσαν εκ των Εβραίων και θηλάσει σοι το παιδίον;
Eso 2:8	η δε είπεν η θυγάτηρ Φαραώ· πορεύου. ελθούσα δε η νεάνις εκάλεσε την μητέρα του παιδίου.
Eso 2:9	είπε δε προς αυτην η θυγάτηρ Φαραώ· διατήρησόν μοι το παιδίον τούτο και θήλασόν μοι αυτό, εγώ δε δώσω σοι τον μισθόν. έλαβε δε η γυνή το παιδίον και εθήλαζεν αυτό.
Eso 2:10	αδρυνθέντος δε του παιδίου, εισήγαγεν αυτό προς την θυγατέρα Φαραώ, και εγενήθη αυτη εις υιόν· επωνόμασε δε το όνομα αυτού Μωυσήν λέγουσα· εκ του ύδατος αυτόν ανειλόμην.

Eso 2:11	Εγένετο δε εν ταις ημέραις ταις πολλαίς εκείναις μέγας γενόμενος Μωυσής, εξήλθε προς τους αδελφούς αυτού τους υιούς Ισραήλ. κατανοήσας δε τον πόνον αυτών ορά άνθρωπον Αιγύπτιον τύπτοντά τινα Εβραίον των εαυτού αδελφών των υιών Ισραήλ.
Eso 2:12	περιβλεψάμενος δε ώδε και ώδε ουχ ορά ουδένα και πατάξας τον Αιγύπτιον, έκρουσεν αυτόν εν τη άμμω.
Eso 2:13	εξελθών δε τη ημέρα τη δευτέρα ορά δύο άνν αυτόν ραίους διαπληκτιζομένους και λέγει τω αδικούντι· δια τι συ τύπτεις τον πλησίον;
Eso 2:14	ο δε είπε· τις σε κατέστησεν άρχοντα και δικαστήν εφ ' ημών; μη ανελείν με συ θέλεις, ον τρόπον ανείλες χθές τον Αιγύπτιον; εφοβήθη δε Μωυσής, και είπεν· ει ούτως εμφανές γέγονε το ρήμα τούτο;
Eso 2:15	ήκουσε δε Φαραώ το ρήμα τούτο και εζήτει ανελείν Μωυσήν· ανεχώρησε δε Μωυσής από προσώπου Φαραώ και ώκησεν εν γη Μαδιάμ, ελθών δε εις γην Μαδιάμ εκάθισεν επί του φρέατος.
Eso 2:16	τω δε ιερεί Μαδιάμ ήσαν επτά θυγατέρες ποιμαίνουσαι τα πρόβατα του πατρός αυτών Ιοθόρ· παραγενόμεναι δε ήντλουν έως έπλησαν τας δεξαμενάς ποτίσαι τα πρόβατα του πατρός αυτών Ιοθόρ.
Eso 2:17	παραγενόμενοι δε οι ποιμένες εξέβαλλον αυτάς· αναστάς δε Μωυσής ερρύσατο αυτάς και ήντλησεν αυταίς και επότισε τα πρόβατα αυτών·
Eso 2:18	παρεγένοντο δε προς Ραγουήλ τον πατέρα αυτών. ο δε είπεν αυταίς· διατί εταχύνατε του παραγενέσθαι σήμεραν;
Eso 2:19	αι δε είπαν· άνθρωπος Αιγύπτιος ερρύσατο ημάς από των ποιμένων και ήντλησεν ημίν και επότισε τα πρόβατα ημών.
Eso 2:20	ο δε είπε ταις θυγατράσιν αυτού· και που εστι; και ινατί ούτως καταλελοίπατε τον άνθρωπον; καλέσατε ουν αυτόν, όπως φάγη άρτον.
Eso 2:21	κατωκίσθη δε Μωυσής παρά τω ανθρώπω, και εξέδοτο Σεπφώραν την θυγατέρα αυτού Μωυσή γυναίκα.
Eso 2:22	εν γαστρί δε λαβούσα η γυνή έτεκεν υιόν, και επωνόμασε Μωυσής το όνομα αυτού Γηρσάμ λέγων· ότι πάροικός ειμι εν γη αλλοτρία.
Eso 2:23	Μετά δε τας ημέρας τας πολλάς εκείνας ετελεύτησεν ο βασιλεύς Αιγύπτου. και κατεστέναξαν οι υιοί Ισραήλ από των έργων και ανεβόησαν, και ανέβη η βοή αυτών προς τον Θεόν από των έργων.
Eso 2:24	και εισήκουσεν ο Θεός τον στεναγμόν αυτών, και εμνήσθη ο Θεός της διαθήκης αυτού της προς Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ.
Eso 2:25	και επείδεν ο Θεός τους υιούς Ισραήλ και εγνώσθη αυτοίς.
Eso 3:1	ΚΑΙ Μωυσής ην ποιμαίνων τα πρόβατα Ιοθόρ του γαμβρού αυτού του ιερέως Μαδιάμ και ήγαγε τα πρόβατα υπό την έρημον και ήλθεν εις το όρος Χωρηβ.

Eso 3:2	ώφθη δε αυτω άγγελος Κυρίου εν πυρί φλογός εκ του βάτου, και ορα ότι ο βάτος καίεται πυρί, ο δε βάτος ου κατακαίεται.
Eso 3:3	είπε δε Μωυσής· παρελθών όψομαι το όραμα το μέγα τούτο, ότι ου κατακαίεται ο βάτος.
Eso 3:4	ως δε είδε Κύριος ότι προσάγει ιδείν, εκάλεσεν αυτόν ο Κύριος εκ του βάτου λέγων· Μωυσή, Μωυσή. ο δε είπε· τι εστι;
Eso 3:5	ο δε είπε· μη εγγίσης ώδε. λύσαι το υπόδημα εκ των ποδών σου· ο γαρ τόπος, εν ω συ έστηκας, γη αγία εστι.
Eso 3:6	και είπεν· εγώ ειμι ο Θεός του πατρός σου, Θεός Αβραάμ και Θεός Ισαάκ και Θεός Ιακώβ. απέστρεψε δε Μωυσής το πρόσωπον αυτου· ευλαβείτο γαρ κατεμβλέψαι ενώπιον του Θεου.
Eso 3:7	είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· ιδών είδον την κάκωσιν του λαού μου του εν Αιγύπτω και της κραυγής αυτών ακήκοα από των εργοδιωκτών· οίδα γαρ την οδύνην αυτών,
Eso 3:8	και κατέβην εξελέσθαι αυτούς εκ χειρός των Αιγυπτίων και εξαγαγείν αυτούς εκ της γης εκείνης και εισαγαγείν αυτούς εις γην αγαθήν και πολλήν, εις γην ρέουσαν γάλα και μέλι, εις τον τόπον των Χαναανίων και Χετταίων και Αμορραίων και Φερεζαίων και Γεργεσαιών και Ευαίων και Ιεβουσαιών
Eso 3:9	και νυν ιδού κραυγή των υιών Ισραήλ ήκει προς με, καγώ εώρακα τον θλιμμόν, ον οι Αιγύπτιοι θλίβουσιν αυτούς.
Eso 3:10	και νυν δεύρο αποστειλω σε προς Φαραώ βασιλέα Αιγύπτου, και εξαξεις τον λαόν μου τους υιούς Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου.
Eso 3:11	και είπε Μωυσής προς τον Θεόν· τις ειμι εγώ, ότι πορεύσομαι προς Φαραώ βασιλέα Αιγύπτου, και ότι εξαξω τους υιούς Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου;
Eso 3:12	είπε δε ο Θεός Μωυσή λέγων· ότι έσομαι μετά σου, και τούτό σοι το σημείον, ότι εγώ σε εξαποστέλλω εν τω εξαγαγείν σε τον λαόν μου εξ Αιγύπτου και λατρεύσετε τω Θεω εν τω όρει τούτω.
Eso 3:13	και είπε Μωυσής προς τον Θεόν· ιδού εγώ εξελεύσομαι προς τους υιούς Ισραήλ, και ερώ προς αυτούς· ο Θεός των πατέρων ημών απέσταλκέ με προς υμάς. ερωτήσουσί με· τι όνομα αυτω; τι ερώ προς αυτούς;
Eso 3:14	και είπεν ο Θεός προς Μωυσήν λέγων· εγώ ειμι ο ων. και είπεν· ούτως ερείς τοις υιοίς Ισραήλ· ο ων απέσταλκέ με προς υμάς.
Eso 3:15	και είπεν ο Θεός páλιν προς Μωυσήν· ούτως ερείς τοις υιοίς Ισραήλ· Κύριος ο Θεός των πατέρων ημών, Θεός Αβραάμ και Θεός Ισαάκ και Θεός Ιακώβ απέσταλκέ με προς υμάς· τούτό μου εστιν όνομα αιώνιον και μνημόσυνον γενεών γενεαίς.
Eso 3:16	ελθών ουν συνάγαγε την γερουσίαν των υιών Ισραήλ και ερείς προς αυτούς· Κύριος ο Θεός των πατέρων ημών ώπται μοι, Θεός Αβραάμ και Θεός Ισαάκ και Θεός Ιακώβ, λέγων· επισκοπή επέσκεμμαι υμάς και όσα συμβέβηκεν υμίν εν

	Αιγύπτω.
Eso 3:17	και ειπεν· αναβιβάσω υμάς εκ της κακώσεως των Αιγυπτίων εις την γην των Χαναναίων και Χετταίων και Αμορραίων και Φερεζαίων και Γεργεσαίων και Ευαίων και Ιεβουσαιών, εις γην ρέουσαν γάλα και μέλι.
Eso 3:18	και εισακούσονται σου της φωνής· και εισελεύση συ και η γερουσία Ισραήλ προς Φαραώ βασιλέα Αιγύπτου και ερείς προς αυτόν· ο Θεός των Εβραίων προσκέκληται ημάς· πορευσόμεθα ουν οδόν τριών ημερών εις την έρημον, ίνα θύσωμεν τω Θεω ημών.
Eso 3:19	εγώ δε οίδα ότι ου προήσεται υμάς Φαραώ βασιλεύς Αιγύπτου πορευθήναι, εάν μη μετά χειρός κραταιάς.
Eso 3:20	και εκτείνας την χείρα πατάξω τους Αιγυπτίους εν πάσι τοις θαυμασίοις μου, οίς ποιήσω εν αυτοίς, και μετά ταύτα εξαποστελεί υμάς.
Eso 3:21	και δώσω χάριν τω λαω τούτω εναντίον των Αιγυπτίων· όταν δε αποτρέχητε, ουκ απελεύσεσθε κενοί·
Eso 3:22	αλλά αιτήσεται γυνή παρά γείτονος και συσκήνου αυτής σκεύη αργυρά και χρυσά και ιματισμόν, και επιθήσετε επί τους υιούς υμών και επί τας θυγατέρας υμών και σκυλεύσετε τους Αιγυπτίους.
Eso 4:1	ΑΠΕΚΡΙΘΗ δε Μωυσής και ειπεν· εάν μη πιστεύσωσί μοι, μηδέ εισακούσωσι της φωνής μου, εροῦσι γαρ, ότι ουκ ὠπταί σοι ο Θεός, τι ερώ προς αυτούς;
Eso 4:2	είπε δε αυτω Κύριος· τι τούτό εστι το εν τη χειρί σου; ο δε ειπε· ράβδος.
Eso 4:3	και ειπε· ρίψον αυτήν επί την γην. και έρριψεν αυτήν επί την γην, και εγένετο ὄφις· και έφυγε Μωυσής απ' αυτού.
Eso 4:4	και ειπε Κύριος προς Μωυσήν· έκτεινον την χείρα και επιλαβού της κέρκου· εκτείνας ουν την χείρα επελάβετο της κέρκου, και εγένετο ράβδος εν τη χειρί αυτού·
Eso 4:5	ίνα πιστεύσωσί σοι ότι ὠπταί σοι ο Θεός των πατέρων αυτών, Θεός Αβραάμ και Θεός Ισαάκ και Θεός Ιακώβ.
Eso 4:6	είπε δε αυτω Κύριος πάλιν· εισένεγκον την χείρά σου εις τον κόλπον σου. και εισήνεγκε την χείρα αυτού εις τον κόλπον αυτού· και εξήνεγκε την χείρα αυτού εκ του κόλπου αυτού, και εγενήθη η χείρ αυτού ωσει χιών.
Eso 4:7	και ειπε πάλιν· εισένεγκον την χείρά σου εις τον κόλπον σου. και εισήνεγκε την χείρα εις τον κόλπον αυτού· και εξήνεγκεν αυτήν εκ του κόλπου αυτού, και πάλιν αποκατέστη εις την χροάν της σαρκός αυτής.
Eso 4:8	εάν δε μη πιστεύσωσί σοι, μηδέ εισακούσωσι της φωνής του σημείου του πρώτου, πιστεύσουσί σοι της φωνής του σημείου του δευτέρου.
Eso 4:9	και έσται εάν μη πιστεύσωσί σοι τοις δυσί σημείοις τούτοις, μηδέ εισακούσωσι της φωνής σου, λήψη από του ύδατος του ποταμού και εκχεείς επί το ξηρόν, και έσται το ύδωρ, ὁ εάν λάβης από του ποταμού, αίμα επί του ξηρού.

Eso 4:10	είπε δε Μωυσής προς Κύριον· δέομαι, Κύριε, ουχ ικανός ειμι προ της χθές, ουδέ προ της τρίτης ημέρας, ουδέ αφ' ου ήρξω λαλείν τω θεράποντί σου· ισχνόφωνος και βραδύγλωσσος εγώ ειμι.
Eso 4:11	είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· τις έδωκε στόμα ανθρώπω, και τις εποίησε δύσκωφον και κωφόν, βλέποντα και τυφλόν; ουκ εγώ ο Θεός;
Eso 4:12	και νυν πορεύου, και εγώ ανοίξω το στόμα σου, και συμβιβάσω σε, ό μέλλεις λαλήσαι.
Eso 4:13	και είπε Μωυσής· δέομαι, Κύριε, προχείρισαι δυνάμενον άλλον, ον αποστειλείς.
Eso 4:14	και θυμωθείς οργή Κύριος επί Μωυσήν είπεν· ουκ ιδού Ααρών ο αδελφός σου ο Λευίτης; επίσταμαι ότι λαλών λαλήσει αυτός σοι· και ιδού αυτός εξελεύσεται εις συνάντησίν σοι και ιδών σε χαρήσεται εν εαυτω.
Eso 4:15	και ερείς προς αυτόν και δώσεις τα ρήματά μου εις το στόμα αυτού· και εγώ ανοίξω το στόμα σου και το στόμα αυτού και συμβιβάσω υμάς α ποιήσετε.
Eso 4:16	και αυτός σοι λαλήσει προς τον λαόν, και αυτός έσται σου στόμα, συ δε αυτω έση τα προς τον Θεόν.
Eso 4:17	και την ράβδον ταύτην την στραφείσαν εις όφιν λήψη εν τη χειρί σου, εν ή ποιήσεις εν αυτη τα σημεία.
Eso 4:18	Επορεύθη δε Μωυσής και απέστρεψε προς Ιοθόρ τον γαμβρόν αυτού και λέγει· πορεύσομαι και αποστρέψω προς τους αδελφούς μου τους εν Αιγύπτω και όψομαι, ει έτι ζώσι. και είπεν Ιοθόρ Μωυσή· βάδιζε υγιαίνων. μετά δε τας ημέρας τας πολλάς εκείνας ετελεύτησεν ο βασιλεύς Αιγύπτου.
Eso 4:19	είπε δε Κύριος προς Μωυσήν εν Μαδιάμ· βάδιζε, άπελθε εις Αίγυπτον· τεθνήκασι γαρ πάντες οι ζητούντές σου την ψυχήν.
Eso 4:20	αναλαβών δε Μωυσής την γυναίκα και τα παιδιά ανεβίβασεν αυτά επί τα υποζύγια και επέστρεψεν εις Αίγυπτον· έλαβε δε Μωυσής την ράβδον την παρά του Θεού εν τη χειρί αυτού.
Eso 4:21	είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· πορευομένου σου και αποστρέφοντος εις Αίγυπτον, όρα πάντα τα τέρατα, α δέδωκα εν ταις χερσί σου, ποιήσεις αυτά εναντίον Φαραώ· εγώ δε σκληρυνώ την καρδιαν αυτού, και ου μη εξαποστείλη τον λαόν.
Eso 4:22	συ δε ερείς τω Φαραώ· τάδε λέγει Κύριος· υιος πρωτότοκός μου Ισραήλ·
Eso 4:23	είπα δε σοι· εξαπόστειλον τον λαόν μου, ίνα μοι λατρεύση· ει μεν ουν μη βούλει εξαποστείλαι αυτούς, όρα ουν, εγώ αποκτενώ τον υιόν σου τον πρωτότοκον.
Eso 4:24	εγένετο δε εν τη οδω εν τω καταλύματι συνήνητησεν αυτω άγγελος Κυρίου και εζήτει αυτόν αποκτείνει.
Eso 4:25	και λαβούσα Σεπφώρα ψήφον περιέτεμε την ακροβυστίαν του υιού αυτής και προσέπεσε προς τους πόδας αυτού και είπεν· έστη το αίμα της περιτομής του παιδίου μου.

Eso 4:26	και απήλθεν απ ' αυτού, διότι είπεν· έστη το αίμα της περιτομής του παιδίου μου.
Eso 4:27	Είπε δε Κύριος προς Ααρών· πορεύθητι εις συνάντησιν Μωυσή εις την έρημον· και επορεύθη και συνήντησεν αυτω εν τω όρει του Θεού, και κατεφίλησαν αλλήλους.
Eso 4:28	και ανήγγειλε Μωυσής τω Ααρών πάντας τους λόγους Κυρίου, ους απέστειλε, και πάντα τα σημεία, α ενετείλατο αυτω.
Eso 4:29	επορεύθη δε Μωυσής και Ααρών και συνήγαγον την γερουσίαν των υιών Ισραήλ.
Eso 4:30	και ελάλησεν Ααρών πάντα τα ρήματα ταύτα, α ελάλησεν ο Θεός προς Μωυσήν, και εποίησε τα σημεία εναντίον του λαού.
Eso 4:31	και επίστευσεν ο λαός και εχάρη, ότι επεσκέψατο ο Θεός τους υιούς Ισραήλ και ότι είδεν αυτών την θλίψιν· κύψας δε ο λαός προσεκύνησε.
Eso 5:1	ΚΑΙ μετά ταύτα εισήλθε Μωυσής και Ααρών προς Φαραώ και είπαν αυτω· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· εξαπόστειλον τον λαόν μου, ίνα μοι εορτάσωσιν εν τη ερήμω.
Eso 5:2	και είπε Φαραώ· τις εστιν ου εισακούσομαι της φωνής αυτού, ωστε εξαποστείλαι τους υιούς Ισραήλ; ουκ οίδα τον Κύριον και τον Ισραήλ ουκ εξαποστέλλω.
Eso 5:3	και λέγουσιν αυτω· ο Θεός των Εβραίων προσκέκληται ημάς· πορευσόμεθα ουν οδόν τριών ημερών εις την έρημον, όπως θύσωμεν Κυρίω τω Θεω ημών, μη ποτε συναντήση ημίν θάνατος ή φόνος.
Eso 5:4	και είπεν αυτοίς ο βασιλεύς Αιγύπτου· ινατί Μωυσή και Ααρών διαστρέφετε τον λαόν από των έργων; απέλθατε έκαστος υμών προς τα έργα αυτού.
Eso 5:5	και είπε Φαραώ· ιδού νυν πολυπληθεί ο λαός· μη ουν καταπαύσωμεν αυτούς από των έργων.
Eso 5:6	συνέταξε δε Φαραώ τοις εργοδιώκταις του λαού και τοις γραμματεύσι λέγων·
Eso 5:7	ουκέτι προστεθήσεσθε διδόναι άχυρον τω λαω εις την πλινθουργίαν καθάπερ χθές και τρίτην ημέραν· αλλ ' αυτοί πορευέσθωσαν και συναγαγέτωσαν εαυτοίς άχυρα.
Eso 5:8	και την σύνταξιν της πλινθείας, ης αυτοί ποιούσι, καθ ' εκάστην ημέραν επιβαλείς αυτοίς, ουκ αφελείς ουδέν· σχολάζουσι γαρ· δια τούτο κεκράγασι λέγοντες· εγερθώμεν και θύσωμεν τω Θεω ημών.
Eso 5:9	βαρυνέσθω τα έργα των ανθρώπων τούτων, και μεριμνάτωσαν ταύτα και μη μεριμνάτωσαν εν λόγοις κενοίς.
Eso 5:10	κατέσπενδεν δε αυτούς οι εργοδιώκται και οι γραμματείς και έλεγον προς τον λαόν λέγοντες· τάδε λέγει Φαραώ· ουκέτι δίδωμι υμίν άχυρα·
Eso 5:11	αυτοί υμείς πορευόμενοι συλλέγετε εαυτοίς άχυρα, όθεν εάν εύρητε, ου γαρ

	αφαιρείται από της συντάξεως υμών ουδέν.
Eso 5:12	και διεσπάρη ο λαός εν όλη γη Αιγύπτω, συναγαγείν καλάμην εις άχυρα·
Eso 5:13	οι δε εργοδιώκται κατέσπυδον αυτούς λέγοντες· συντελείτε τα έργα τα καθήκοντα καθ' ημέραν, καθάπερ και ότε το άχυρον εδίδοδο υμίν.
Eso 5:14	και εμαστιγώθησαν οι γραμματείς του γένους των υιών Ισραήλ, οι κατασταθέντες επ' αυτούς υπό των επιστατών του Φαραώ, λέγοντες· διατί ου συντελέσατε τας συντάξεις υμών της πλινθείας καθάπερ χθές και τρίτην ημέραν, και το της σήμερον;
Eso 5:15	εισελθόντες δε οι γραμματείς των υιών Ισραήλ κατεβόησαν προς Φαραώ λέγοντες· ινατί ου ούτως ποιείς τοις σοίς οικέταις;
Eso 5:16	άχυρον ου δίδοται τοις οικέταις σου, και την πλίνθον ημίν λέγουσι ποιείν, και ιδού οι παίδές σου μεμαστίγωνται· αδικήσεις ουν τον λαόν σου.
Eso 5:17	και είπεν αυτοίς· σχολάζετε, σχολασταί εστε· δια τούτο λέγετε· πορευθώμεν, θύσωμεν τω Θεω ημών.
Eso 5:18	νυν ουν πορευθέντες εργάζεσθε· το γαρ άχυρον ου δοθήσεται υμίν, και την σύνταξιν της πλινθείας αποδώσετε.
Eso 5:19	εώρων δε οι γραμματείς των υιών Ισραήλ εαυτούς εν κακοίς λέγοντες· ουκ απολείψετε της πλινθείας το καθήκον τη ημέρα.
Eso 5:20	συνήντησαν δε Μωυσή και Ααρών ερχομένοις εις συνάντησιν αυτοίς, εκπορευομένων αυτών από Φαραώ.
Eso 5:21	και είπαν αυτοίς· ίδοι ο Θεός υμάς και κρίναι, ότι εβδολεύξατε την οσμήν ημών εναντίον Φαραώ και εναντίον των θεραπόντων αυτού, δούναι ρομφαίαν εις τας χείρας αυτού, αποκτείναι ημάς.
Eso 5:22	επέστρεψε δε Μωυσής προς Κύριον και είπε· δέομαι, Κύριε· τι εκάκωσας τον λαόν τούτον; και ινατί απέσταλκάς με;
Eso 5:23	και αφ' ου πεπόρευμαι προς Φαραώ λαλήσαι επί τω σω ονόματι, εκάκωσε τον λαόν τούτον, και ουκ ερρύσω τον λαόν σου.
Eso 6:1	ΚΑΙ είπε Κύριος προς Μωυσήν· ήδη όψει α ποιήσω τω Φαραώ· εν γαρ χειρί κραταιά εξαποστελεί αυτούς και εν βραχίονι υψηλω εκβαλεί αυτούς εκ της γης αυτού.
Eso 6:2	Ελάλησε δε ο Θεός προς Μωυσήν και είπε προς αυτόν· εγώ Κύριος·
Eso 6:3	και ώφθην προς Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ, Θεός ων αυτών, και το όνομά μου Κύριος ουκ εδήλωσα αυτοίς·
Eso 6:4	και έστησα την διαθήκην μου προς αυτούς ωστε δούναι αυτοίς την γην των Χαναναίων, την γην, ην παρωκήκασιν, εν ή και παρώκησαν επ' αυτής.
Eso 6:5	και εγώ εισήκουσα τον στεναγμόν των υιών Ισραήλ, ον οι Αιγύπτιοι

	καταδουλούνται αυτούς, και εμνήσθην της διαθήκης υμών.
Eso 6:6	βάδιζε, ειπόν τοις υιοίς Ισραήλ λέγων· εγώ Κύριος και εξάξω υμάς από της δυναστείας των Αιγυπτίων και ρύσομαι υμάς εκ της δουλείας και λυτρώσομαι υμάς εν βραχίονι υψηλω και κρίσει μεγάλη
Eso 6:7	και λήψομαι εμαυτω υμάς λαόν εμοί και έσομαι υμών Θεός, και γνώσεσθε ότι εγώ Κύριος ο Θεός υμών ο εξαγαγών υμάς εκ της καταδυναστείας των Αιγυπτίων,
Eso 6:8	και εισάξω υμάς εις την γην, εις ην εξέτεινα την χειρά μου, δούναι αυτήν τω Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ, και δώσω υμίν αυτήν εν κλήρω· εγώ Κύριος.
Eso 6:9	ελάλησε δε Μωυσής ούτω τοις υιοίς Ισραήλ, και ουκ εισήκουσαν Μωυσή από της ολιγοψυχίας και από των έργων των σκληρών.
Eso 6:10	Είπε δε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Eso 6:11	είσελθε, λάλησον Φαραώ βασιλεί Αιγύπτου, ίνα εξαποστείλη τους υιούς Ισραήλ εκ της γης αυτού.
Eso 6:12	ελάλησε δε Μωυσής έναντι Κυρίου λέγων· ιδού οι υιοί Ισραήλ ουκ εισήκουσάν μου, και Πως εισακούσεται μου Φαραώ; εγώ δε άλογός εμι.
Eso 6:13	είπε δε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών και συνέταξεν αυτοίς προς Φαραώ βασιλέα Αιγύπτου, ωστε εξαποστείλαι τους υιούς Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου.
Eso 6:14	Και ούτοι αρχηγοί οίκων πατριών αυτών. υιοί Ρουβήν πρωτοτόκου Ισραήλ· Ενώχ και Φαλλούς, Ασρών και Χαρμεί· αύτη η συγγένεια Ρουβήν.
Eso 6:15	και υιοί Συμεών· Ιεμουήλ και Ιαμείν και Αώδ και Ιαχείν και Σαάρ και Σαούλ ο εκ της Φοινίσσης· αύται αι πατριαί των υιών Συμεών.
Eso 6:16	και ταύτα τα ονόματα των υιών Λευί κατά συγγενείας αυτών. Γεδσών, Καάθ και Μεραρεί· και τα έτη της ζωής Λευί εκατόν τριακονταεπτά.
Eso 6:17	και ούτοι υιοί Γεδσών· Λοβενεί και Σεμεεί, οίκοι πατριάς αυτών.
Eso 6:18	και υιοί Καάθ· Αμβράμ και Ισαάρ, Χεβρών και Όζειήλ· και τα έτη της ζωής Καάθ εκατόν τριακοντατρία έτη.
Eso 6:19	και υιοί Μεραρεί· Μοολεί και Ομουσει. ούτοι οι οίκοι πατριών Λευί κατά συγγενείας αυτών.
Eso 6:20	και έλαβεν Αμβράμ την Ιωχαβέδ θυγατέρα του αδελφού του πατρός αυτού εαυτω εις γυναίκα, και εγέννησεν αυτω τον τε Ααρών και τον Μωυσήν και Μαριάμ την αδελφήν αυτών· τα δε έτη της ζωής Αμβράμ εκατόν τριακονταδύο έτη.
Eso 6:21	και υιοί Ισσαάρ· Κορέ και Ναφέκ και Ζεχρεί.
Eso 6:22	και υιοί Όζειήλ· Μισαήλ και Ελισαφάν και Σεργεί.

Eso 6:23	έλαβε δε Ααρών την Ελισαβέθ θυγατέρα Αμειναδάβ αδελφήν Ναασσών αυτω γυναίκα, και έτεκεν αυτω τον τε Ναδάβ και Αβιούδ και τον Ελεάζαρ και Ιθάμαρ.
Eso 6:24	υιοί δε Κορέ· Ασειρ και Ελκανά και Αβιάσαφ· αύται αι γενέσεις Κορέ.
Eso 6:25	και Ελεάζαρ ο του Ααρών έλαβε των θυγατέρων Φουτιήλ αυτω γυναίκα, και έτεκεν αυτω τον Φινεές. αύται αι αρχαί πατριάς Λευιτών κατά γενέσεις αυτών.
Eso 6:26	ούτος Ααρών και Μωυσής, οίς είπεν αυτοίς ο Θεός εξαγαγείν τους υιούς Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου συν δυνάμει αυτών·
Eso 6:27	ούτοί εισιν οι διαλεγόμενοι προς Φαραώ βασιλέα Αιγύπτου και εξήγαγον τους υιούς Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου· αυτός Ααρών και Μωυσής.
Eso 6:28	-... ημέρα ελάλησε Κύριος Μωυσή εν γη Αιγύπτω,
Eso 6:29	και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· εγώ Κύριος· λάλησον προς Φαραώ βασιλέα Αιγύπτου όσα εγώ λέγω προς σε.
Eso 6:30	και είπε Μωυσής εναντίον Κυρίου· ιδού εγώ ισχνόφωνός ειμι, και Πως εισακούσεταιί μου Φαραώ;
Eso 7:1	ΚΑΙ είπε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· ιδού δέδωκά σε θεόν Φαραώ, και Ααρών ο αδελφός σου έσται σου προφήτης·
Eso 7:2	συ δε λαλήσεις αυτω πάντα, όσα σοι εντέλλομαι, ο δε Ααρών ο αδελφός σου λαλήσει προς Φαραώ, ωστε εξαποστείλαι τους υιούς Ισραήλ εκ της γης αυτου.
Eso 7:3	εγώ δε σκληρυνώ την καρδιαν Φαραώ και πληθυνώ τα σημειά μου και τα τέρατα εν γη Αιγύπτω.
Eso 7:4	και ουκ εισακούσεται υμών Φαραώ· και επιβαλώ την χειρά μου επ ' Αίγυπτον και εξάξω συν δυνάμει μου τον λαόν μου τους υιούς Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου συν εκδικήσει μεγάλη.
Eso 7:5	και γνώσονται πάντες οι Αιγύπτιοι, ότι εγώ ειμι Κύριος εκτείνων την χειρά μου επ ' Αίγυπτον, και εξάξω τους υιούς Ισραήλ εκ μέσου αυτών.
Eso 7:6	εποίησε δε Μωυσής και Ααρών καθάπερ ενετείλατο αυτοίς Κύριος, ούτως εποίησαν.
Eso 7:7	Μωυσής δε ην ετών ογδοήκοντα, Ααρών δε ο αδελφός αυτου ετών ογδοηκοντατριών, ηνίκα ελάλησε προς Φαραώ.
Eso 7:8	Και είπε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών λέγων·
Eso 7:9	και εάν λαλήση προς υμάς Φαραώ λέγων· δότε ημίν σημειον ή τέρας, και ερείς Ααρών τω αδελφω σου· λάβε την ράβδον και ρίψον επί την γην εναντίον Φαραώ και εναντίον των θεραπόντων αυτου, και έσται δράκων.
Eso 7:10	εισήλθε δε Μωυσής και Ααρών εναντίον Φαραώ και των θεραπόντων αυτου και εποίησαν ούτως, καθάπερ ενετείλατο αυτοίς Κύριος· και έρριψεν Ααρών την ράβδον εναντίον Φαραώ, και εναντίον των θεραπόντων αυτου, και εγένετο

	δράκων.
Eso 7:11	συνεκάλεσε δε Φαραώ τους σοφιστάς Αιγύπτου και τους φαρμακούς, και εποίησαν και οι επασιδοί των Αιγυπτίων τας φαρμακείαις αυτών ωσαύτως.
Eso 7:12	και έρριψαν έκαστος την ράβδον αυτών, και εγένοντο δράκοντες· και κατέπιεν η ράβδος η Ααρών τας εκείνων ράβδους.
Eso 7:13	και κατίσχυσεν η καρδιά Φαραώ, και ουκ εισήκουσεν αυτών, καθάπερ ενετείλατο αυτοίς Κύριος.
Eso 7:14	Είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· βεβάρηται η καρδιά Φαραώ του μη εξαποστείλει τον λαόν.
Eso 7:15	βάδισον προς Φαραώ το πρωϊ· ιδού αυτός εκπορεύεται επί το ύδωρ, και έση συναντών αυτω επί το χείλος του ποταμού και την ράβδον την στραφείσαν εις όφιν λήψη εν τη χειρί σου.
Eso 7:16	και ερείς προς αυτόν· Κύριος ο Θεός των Εβραίων απέσταλκέ με προς σε λέγων· εξαπόστειλον τον λαόν μου, ίνα μοι λατρεύση εν τη ερήμω· και ιδού ουκ εισήκουσας έως τούτου.
Eso 7:17	τάδε λέγει Κύριος· εν τούτω γνώση ότι εγώ Κύριος· ιδού εγώ τύπτω τη ράβδω τη εν χειρί μου επί το ύδωρ το εν τω ποταμω, και μεταβαλεί εις αίμα·
Eso 7:18	και οι ιχθύες οι εν τω ποταμω τελευτήσουσι, και εποζέσει ο ποταμός, και ου δυνήσονται οι Αιγύπτιοι πιείν ύδωρ από του ποταμού.
Eso 7:19	είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· ειπόν Ααρών τω αδελφω σου· λάβε την ράβδον σου εν τη χειρί σου και έκτεινον την χείρά σου επί τα ύδατα Αιγύπτου και επί τους ποταμούς αυτών και επί τας διώρυγας αυτών και επί τα έλη αυτών και επί παν συνεστηκός ύδωρ αυτών, και έσται αίμα, και εγένετο αίμα εν πάση γη Αιγύπτου εν τε τοις ξύλοις και εν τοις λίθοις.
Eso 7:20	και εποίησαν ούτως Μωυσής και Ααρών, καθάπερ ενετείλατο αυτοίς Κύριος· και επάρας τη ράβδω αυτού επάταξε το ύδωρ το εν τω ποταμω εναντίον Φαραώ και εναντίον των θεραπόντων αυτού και μετέβαλε παν το ύδωρ το εν τω ποταμω εις αίμα.
Eso 7:21	και οι ιχθύες οι εν τω ποταμω ετελεύτησαν, και επώζεσεν ο ποταμός, και ουκ ηδύναντο οι Αιγύπτιοι πιείν ύδωρ εκ του ποταμού, και ην το αίμα εν πάση γη Αιγύπτου.
Eso 7:22	εποίησαν δε ωσαύτως και οι επασιδοί των Αιγυπτίων ταις φαρμακείαις αυτών· και εσκληρύνθη η καρδιά Φαραώ, και ουκ εισήκουσεν αυτών, καθάπερ είπε Κύριος.
Eso 7:23	επιστραφείς δε Φαραώ εισήλθεν εις τον οίκον αυτού και ουκ επέστησε τον νουν αυτού ουδέ επί τούτω.
Eso 7:24	ώρυσαν δε πάντες οι Αιγύπτιοι κύκλω του ποταμού ωστε πιείν ύδωρ, και ουκ ηδύναντο πιείν ύδωρ από του ποταμού.

Eso 7:25	και ανεπληρώθησαν επτά ημέραι μετά το πατάξαι Κύριον τον ποταμόν.
Eso 7:26	Είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· είσελθε προς Φαραώ και ερείς προς αυτόν· τάδε λέγει Κύριος· εξαπόστειλον τον λαόν μου, ίνα μοι λατρεύσωσιν·
Eso 7:27	ει δε μη βούλει συ εξαποστείλαι, ιδού εγώ τύπτω πάντα τα όριά σου τοις βατράχοις.
Eso 7:28	και εξερεύξεται ο ποταμός βατράχους, και αναβάντες εισελεύσονται εις τους οίκους σου και εις τα ταμιεία των κοιτώνων σου και επί των κλινών σου και επί τους οίκους των θεραπόντων σου και του λαού σου και εν τοις φυράμασί σου και εν τοις κλιβάνοις σου·
Eso 7:29	και επί σε και επί τους θεράποντάς σου και επί τον λαόν σου αναβήσονται οι βάτραχοι.
Eso 8:1	ΕΙΠΕ δε Κύριος προς Μωυσήν· ειπόν Ααρών τω αδελφω σου· έκτεινον τη χειρί την ράβδον σου επί τους ποταμούς και επί τας διώρυγας και επί τα έλη και ανάγαγε τους βατράχους·
Eso 8:2	και εξέτεινεν Ααρών την χείρα επί τα ύδατα Αιγύπτου και ανήγαγε τους βατράχους· και ανεβιβάσθη ο βάτραχος και εκάλυψε την γην Αιγύπτου.
Eso 8:3	εποίησαν δε ωσαύτως και οι επαοιδοί των Αιγυπτίων ταις φαρμακείαις αυτών και ανήγαγον τους βατράχους επί γην Αιγύπτου.
Eso 8:4	και εκάλεσε Φαραώ Μωυσήν και Ααρών και είπεν· εύξασθε περί εμού προς Κύριον, και περιελέτω τους βατράχους απ ' εμού και από του εμού λαού, και εξαποστελώ αυτούς, και θύσωσι τω Κυρίω.
Eso 8:5	είπε δε Μωυσής προς Φαραώ· τάξαι προς με πότε εύξομαι περί σου και περί των θεραπόντων σου και του λαού σου αφανίσαι τους βατράχους από σου και από του λαού σου και εκ των οικιών υμών, πλήν εν τω ποταμω υπολειφθήσονται.
Eso 8:6	ο δε είπεν· εις αύριον. είπεν ουν· ως είρηκας, ίνα ειδής ότι ουκ έστι άλλος πλήν Κυρίου·
Eso 8:7	και περιαιρεθήσονται οι βάτραχοι από σου και από των οικιών υμών και από των επαύλεων και από των θεραπόντων σου και από του λαού σου, πλήν εν τω ποταμω υπολειφθήσονται.
Eso 8:8	εξήλθε δε Μωυσής και Ααρών από Φαραώ· και εβόησε Μωυσής προς Κύριον περί του ορισμού των βατράχων, ως ετάξατο Φαραώ.
Eso 8:9	εποίησε δε Κύριος καθάπερ είπε Μωυσής και ετελεύτησαν οι βάτραχοι εκ των οικιών και εκ των επαύλεων και εκ των αγρών·
Eso 8:10	και συνήγαγον αυτούς θημωνίας θημωνίας, και ώζεσεν η γη.
Eso 8:11	ιδών δε Φαραώ ότι γέγονεν ανάψυξις, εβαρύνθη η καρδιά αυτού, και ουκ εισήκουσεν αυτών, καθάπερ ελάλησε Κύριος.
Eso 8:12	Είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· ειπόν Ααρών, έκτεινον τη χειρί την ράβδον σου και πάταξον το χώμα της γης, και έσονται σκνίφες εν τε τοις ανθρώποις και εν

	τοις τετράποσι και εν πάση γη Αιγύπτου.
Eso 8:13	εξέτεινεν ουν Ααρών τη χειρί την ράβδον και επάταξε το χώμα της γης, και εγένοντο οι σκνίφες εν τοις ανθρώποις και εν τοις τετράποσι, και εν παντί χώματι της γης εγένοντο οι σκνίφες.
Eso 8:14	εποίησαν δε ωσαύτως και οι επαοιδοί ταις φαρμακείαις αυτών εξαγαγείν τον σκνίφα και ουκ ηδύναντο. και εγένοντο οι σκνίφες εν τε τοις ανθρώποις και εν τοις τετράποσιν.
Eso 8:15	είπαν ουν οι επαοιδοί τω Φαραώ· δάκτυλος Θεού εστι τούτο. και εσκληρύνθη η καρδιά Φαραώ, και ουκ εισήκουσεν αυτών, καθάπερ ελάλησε Κύριος.
Eso 8:16	Είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· όρθρισον το πρωί και στήθι εναντίον Φαραώ· και ιδού αυτός εξελεύσεται επί το ύδωρ, και ερείς προς αυτόν· τάδε λέγει Κύριος· εξαπόστειλον τον λαόν μου, ίνα μοι λατρεύσωσιν εν τη ερήμω·
Eso 8:17	εάν δε μη βούλη εξαποστείλαι τον λαόν μου, ιδού εγώ εξαποστέλλω επί σε και επί τους θεράποντάς σου και επί τον λαόν σου και επί τους οίκους υμών κυνόμυια, και πλησθήσονται αι οικίαι των Αιγυπτίων της κυνομυίης και εις την γην, εφ' ης εισιν επ' αυτής.
Eso 8:18	και παραδοξάσω εν τη ημέρα εκείνη την γην Γεσέμ, εφ' ης ο λαός μου έπεστιν επ' αυτής, εφ' ης ουκ έσται εκεί η κυνόμυια, ίνα ειδής ότι εγώ ειμι Κύριος ο Θεός πάσης της γης.
Eso 8:19	και δώσω διαστολήν ανά μέσον του εμού λαού και ανά μέσον του σου λαού· εν δε τη αύριον έσται το σημείον τούτο επί της γης.
Eso 8:20	εποίησε δε Κύριος ούτως, και παρεγένετο η κυνόμυια πλήθος εις τους οίκους Φαραώ και εις τους οίκους των θεραπόντων αυτου και εις πάσαν την γην Αιγύπτου, και εξωλοθρεύθη η γη από της κυνομυίης.
Eso 8:21	εκάλεσε δε Φαραώ Μωυσήν και Ααρών λέγων· ελθόντες θύσατε Κυρίω τω Θεω υμών εν τη γη.
Eso 8:22	και είπε Μωυσής· ου δυνατόν γενέσθαι ούτως· τα γαρ βδελύγματα των Αιγυπτίων θύσομεν Κυρίω τω Θεω ημών· εάν γαρ θύσωμεν τα βδελύγματα των Αιγυπτίων εναντίον αυτών, λιθοβοληθησόμεθα.
Eso 8:23	οδόν τριών ημερών πορευσόμεθα εις την έρημον και θύσομεν τω Θεω ημών, καθάπερ είπε Κύριος ημίν.
Eso 8:24	και είπε Φαραώ· εγώ αποστέλλω υμάς, και θύσατε τω Θεω υμών εν τη ερήμω, αλλ' ου μακράν αποτενείτε πορευθήναι· εύξασθε ουν περί εμού προς Κύριον.
Eso 8:25	είπε δε Μωυσής· Οδε εγώ εξελεύσομαι από σου και εύξομαι προς τον Θεόν, και απελεύσεται η κυνόμυια και από των θεραπόντων σου και από του λαού σου αύριον· μη προσθής έτι, Φαραώ, εξαπατήσαι του μη εξαποστείλαι τον λαόν θύσαι Κυρίω.
Eso 8:26	εξήλθε δε Μωυσής από Φαραώ και ηύξατο προς τον Θεόν·

Eso 8:27	εποίησε δε Κύριος καθάπερ είπε Μωυσής, και περιείλε την κυνόμυϊαν από Φαραώ και των θεραπόντων αυτού και του λαού αυτού, και ου κατελείφθη ουδεμία.
Eso 8:28	και εβάρυνε Φαραώ την καρδίαν αυτού και επί του καιρού τούτου, και ουκ ηθέλησεν εξαποστείλαι τον λαόν.
Eso 9:1	ΕΙΠΕ δε Κύριος προς Μωυσήν· είσελθε προς Φαραώ και ερείς αυτώ· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός των Εβραίων· εξαπόστειλον τον λαόν μου, ίνα μοι λατρεύσωσιν·
Eso 9:2	ει μεν ουν μη βούλει εξαποστείλαι τον λαόν μου, αλλά έτι εγκρατείς αυτού,
Eso 9:3	ιδού χείρ Κυρίου επέσται εν τοις κτήνεσί σου τοις εν τοις πεδίοις, εν τε τοις ίπποις και εν τοις υποζυγίοις και ταις καμήλοις και βουσί και προβάτοις, θάνατος μέγας σφόδρα.
Eso 9:4	και παραδοξάσω εγώ εν τω καιρω εκείνω ανά μέσον των κτηνών των Αιγυπτίων και ανά μέσον των κτηνών των υιών Ισραήλ· ου τελευτήσει από πάντων των του Ισραήλ υιών ρητόν.
Eso 9:5	και έδωκεν ο Θεός όρον λέγων· εν τη αύριον ποιήσει Κύριος το ρήμα τούτο επί της γης.
Eso 9:6	και εποίησε Κύριος το ρήμα τούτο τη επαύριον, και ετελεύτησε πάντα τα κτήνη των Αιγυπτίων, από δε των κτηνών των υιών Ισραήλ ουκ ετελεύτησεν ουδέν.
Eso 9:7	ιδών δε Φαραώ ότι ουκ ετελεύτησεν από πάντων των κτηνών των υιών Ισραήλ ουδέν, εβαρύνθη η καρδία Φαραώ, και ουκ εξαπέστειλε τον λαόν.
Eso 9:8	Είπε δε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών λέγων· λάβετε υμείς πλήρεις τας χείρας αιθάλης καμινάϊας, και πασάτω Μωυσής εις τον ουρανόν εναντίον Φαραώ και εναντίον των θεραπόντων αυτού,
Eso 9:9	και γενηθήτω κονιορτός επί πάσαν την γην Αιγύπτου, και έσται επί τους ανθρώπους και επί τα τετράποδα έλκη, φλυκτίδες αναζέουσαι, εν τε τοις ανθρώποις και εν τοις τετράποσι και εν πάση γη Αιγύπτου.
Eso 9:10	και έλαβε την αιθάλην της καμινάϊας εναντίον Φαραώ, και έπασεν αυτήν Μωυσής εις τον ουρανόν, και εγένετο έλκη, φλυκτίδες αναζέουσαι, εν τε τοις ανθρώποις και εν τοις τετράποσι.
Eso 9:11	και ουκ ηδύναντο οι φαρμακοί στήναι εναντίον Μωυσή δια τα έλκη· εγένετο γαρ τα έλκη εν τοις φαρμακοίς και εν πάση γη Αιγύπτω.
Eso 9:12	εσκήρυνε δε Κύριος την καρδίαν Φαραώ, και ουκ εισήκουσεν αυτών, καθά συνέταξε Κύριος.
Eso 9:13	Είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· όρθρισον το πρωϊ και στήθι εναντίον Φαραώ και ερείς προς αυτόν· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός των Εβραίων· εξαπόστειλον τον λαόν μου, ίνα λατρεύσωσί μοι·
Eso 9:14	εν τω γαρ νυν καιρω εγώ εξαποστέλλω πάντα τα συναντήματά μου εις την καρδίαν σου και των θεραπόντων σου και του λαού σου, ίνα ειδής ότι ουκ έστιν

	ως εγώ άλλος εν πάση τη γη·
Eso 9:15	νυν γαρ αποστείλας την χείρα πατάξω σε, και τον λαόν σου θανατώσω, και εκτριβήση από της γης·
Eso 9:16	και ένεκεν τούτου διετηρήθης, ίνα ενδείξωμαι εν σοί την ισχύν μου, και όπως διαγγελή το όνομά μου εν πάση τη γη.
Eso 9:17	έτι ουν συ εμποιή του λαού μου του μη εξαποστείλαι αυτούς;
Eso 9:18	ιδού εγώ ύω ταύτην την ωραν αύριον χάλαζαν πολλήν σφόδρα, ήτις τοιαύτη ου γέγονεν εν Αιγύπτω, αφ ' ης ημέρας έκτισται έως της ημέρας ταύτης.
Eso 9:19	νυν ουν κατάσπευσον συναγαγείν τα κτήνη σου και όσα σοί εστιν εν τω πεδίω· πάντες γαρ οι άνθρωποι και τα κτήνη, όσα εάν ευρεθή εν τοις πεδίοις και μη εισέλθη εις οικίαν, πέση δε επ ' αυτά η χάλαζα, τελευτήσει.
Eso 9:20	ο φοβούμενος το ρήμα Κυρίου των θεραπόντων Φαραώ συνήγαγε τα κτήνη αυτού εις τους οίκους·
Eso 9:21	ος δε μη προσέσχε τη διανοία εις το ρήμα Κυρίου, αφήκε τα κτήνη εν τοις πεδίοις.
Eso 9:22	είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· έκτεινον την χείρά σου εις τον ουρανόν, και έσται χάλαζα επί πάσαν γην Αιγύπτου, επί τε τους ανθρώπους και τα κτήνη και επί πάσαν βοτάνην την επί της γης.
Eso 9:23	εξέτεινε δε Μωυσής την χείρα εις τον ουρανόν, και Κύριος έδωκε φωνάς και χάλαζαν, και διέτρεχε το πυρ επί της γης, και έβρεξε Κύριος χάλαζαν επί πάσαν γην Αιγύπτου.
Eso 9:24	ην δε η χάλαζα και το πυρ φλογίζον εν τη χαλάζη· η δε χάλαζα πολλή σφόδρα, ήτις τοιαύτη ου γέγονεν εν Αιγύπτω, αφ ' ης ημέρας γεγένηται επ ' αυτής έθνος.
Eso 9:25	επάταξε δε η χάλαζα εν πάση γη Αιγύπτου από ανθρώπου έως κτήνους, και πάσαν βοτάνην την εν τω πεδίω επάταξεν η χάλαζα, και πάντα τα ξύλα τα εν τοις πεδίοις συνέτριψεν η χάλαζα·
Eso 9:26	πλήν εν γη Γεσέμ, ου ήσαν οι υιοί Ισραήλ, ουκ εγένετο η χάλαζα.
Eso 9:27	αποστείλας δε Φαραώ εκάλεσε Μωυσήν και Ααρών και είπεν αυτοίς· ημάρτηκα το νυν· ο Κύριος δίκαιος, εγώ δε και ο λαός μου ασεβείς.
Eso 9:28	εύξασθε ουν περί εμού προς Κύριον, και παυσάσθω του γενηθήναι φωνάς Θεού και χάλαζαν και πυρ· και εξαποστελώ υμάς, και ουκέτι προστεθήσεσθε μένειν.
Eso 9:29	είπε δε αυτω Μωυσής· ως αν εξέλθω την πόλιν, εκπετάσω τας χείράς μου προς τον Κύριον, και αι φωναί παύσονται, και η χάλαζα και ο υετός ουκ έσται έτι, ίνα γνωσ ότι του Κυρίου η γη.
Eso 9:30	και συ και οι θεράποντές σου, επίσταμαι ότι ουδέπω πεφόβησθε τον Κύριον.
Eso 9:31	το δε λίνον και η κριθή επλήγη· η γαρ κριθή παρεστηκυία, το δε λίνον

	σπερματίζον.
Eso 9:32	ο δε πυρός και η ολύρα ουκ επλήγησαν, όψιμα γαρ ην.
Eso 9:33	εξήλθε δε Μωυσής από Φαραώ εκτός της πόλεως και εξέτεινε τας χείρας προς Κύριον, και αι φωναί επαύσαντο και η χάλαζα, και ο υετός ουκ έσταξεν έτι επί την γην.
Eso 9:34	ιδών δε Φαραώ ότι πέπανται ο υετός και η χάλαζα και αι φωναί, προσέθετο του αμαρτάνειν και εβάρυνεν αυτού την καρδιαν και των θεραπόντων αυτού.
Eso 9:35	και εσκληρύνθη η καρδιά Φαραώ, και ουκ εξαπέστειλε τους υιούς Ισραήλ, καθάπερ ελάλησε Κύριος τω Μωυσή.
Eso 10:1	ΕΙΠΕ δε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· είσελθε προς Φαραώ· εγώ γαρ εσκλήρυνα αυτού την καρδιαν και των θεραπόντων αυτού, ίνα εξής επέλθη τα σημεία ταύτα επ' αυτούς·
Eso 10:2	όπως διηγήσησθε εις τα ώτα των τέκνων υμών και τοις τέκνοις των τέκνων υμών, όσα εμπέπαιχα τοις Αιγυπτίοις, και τα σημείά μου, α εποίησα εν αυτοίς, και γνώσεσθε ότι εγώ Κύριος.
Eso 10:3	εισήλθε δε Μωυσής και Ααρών εναντίον Φαραώ και είπαν αυτω· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός των Εβραίων· έως τίνος ου βούλη εντραπήναί με; εξαπόστειλον τον λαόν μου, ίνα λατρεύσωσί μοι.
Eso 10:4	εάν δε μη θέλης συ εξαποστείλαι τον λαόν μου, ιδού εγώ επάγω ταύτην την ωραν αύριον ακρίδα πολλήν επί πάντα τα όρια σου,
Eso 10:5	και καλύψει την όψιν της γης, και ου δυνήση κατιδείν την γην, και κατέδεται παν το περισσόν της γης το καταλειφθέν, ό κατέλιπεν υμίν η χάλαζα, και κατέδεται παν ξύλον το φυόμενον υμίν επί της γης·
Eso 10:6	και πλησθήσονται σου αι οικίαι και αι οικίαι των θεραπόντων σου και πάσαι αι οικίαι εν πάση γη των Αιγυπτίων, α ουδέποτε εωράκασιν οι πατέρες σου, ουδ' οι πρόπαπποι αυτών, αφ' ης ημέρας γεγόνασιν επί της γης έως της ημέρας ταύτης. και εκκλίνας Μωυσής εξήλθεν από Φαραώ.
Eso 10:7	και λέγουσιν οι θεράποντες Φαραώ προς αυτόν· έως τίνος έσται τούτο ημίν σκώλον; εξαπόστειλον τους ανθρώπους, όπως λατρεύσωσι τω Θεω αυτών· ή ειδέναι βούλη ότι απόλωλεν Αίγυπτος;
Eso 10:8	και απέστρεψαν τον τε Μωυσήν και Ααρών προς Φαραώ, και είπεν αυτοίς· πορευέσθε και λατρεύσατε Κυρίω τω Θεω υμών· τίνες δε και τίνες εισίν οι πορευόμενοι;
Eso 10:9	και λέγει Μωυσής· συν τοις νεανίσκοις και πρεσβυτέροις πορευόμεθα, συν τοις υιοίς και θυγατράσι και προβάτοις και βουσίν ημών· έστι γαρ εορτή Κυρίου του Θεού ημών.
Eso 10:10	και είπε προς αυτούς· έστω ούτω, Κύριος μεθ' υμών· καθότι αποστέλλω υμάς, μη και την αποσκευήν υμών; ιδετε ότι πονηρία πρόσκειται υμίν.

Eso 10:11	μη ούτως· πορευέσθωσαν δε οι άνδρες, και λατρευσάτωσαν τω Θεω· τούτο γαρ αυτοί εκζητείτε. εξέβαλον δε αυτούς από προσώπου Φαραώ.
Eso 10:12	είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· έκτεινον την χείρα επί γην Αιγύπτου, και αναβήτω ακρίς επί την γην και κατέδεται πάσαν βοτάνην της γης και πάντα τον καρπόν των ξύλων, ον υπελίπετο η χάλαζα.
Eso 10:13	και επήρε Μωυσής την ράβδον εις τον ουρανόν, και Κύριος επήγαγεν άνεμον νότον επί την γην, όλην την ημέραν εκείνην και όλην την νύκτα· το πρωϊ εγενήθη, και ο άνεμος ο νότος ανέλαβε την ακρίδα
Eso 10:14	και ανήγαγεν αυτήν επί πάσαν την γην Αιγύπτου, και κατέπαυσεν επί πάντα τα όρια Αιγύπτου πολλή σφόδρα· προτέρα αυτής ου γέγονε τοιαύτη ακρίς και μετά ταύτα ουκ έσται ούτως.
Eso 10:15	και εκάλυψε την όψιν της γης, και εφθάρη η γη· και κατέφαγε πάσαν βοτάνην της γης και πάντα τον καρπόν των ξύλων, ος υπελείφθη από της χαλάζης· ουχ υπελείφθη χλωρόν ουδέν εν τοις ξύλοις και εν πάση βοτάνη του πεδίου, εν πάση γη Αιγύπτου.
Eso 10:16	κατέσπευδε δε Φαραώ καλέσαι Μωυσήν και Ααρών λέγων· ημάρτηκα εναντίον Κυρίου του Θεού υμών και εις υμάς·
Eso 10:17	προσδέξασθε ουν μου την αμαρτίαν έτι νυν και προσεύξασθε προς Κύριον τον Θεόν υμών, και περιελέτω απ' εμού τον θάνατον τούτον.
Eso 10:18	εξήλθε δε Μωυσής από Φαραώ και ηύξατο προς τον Θεόν.
Eso 10:19	και μετέβαλε Κύριος άνεμον από θαλάσσης σφοδρόν, και ανέλαβε τον ακρίδα και έβαλεν αυτήν εις την ερυθράν θάλασσαν, και ουχ υπελείφθη ακρίς μία εν πάση γη Αιγύπτου.
Eso 10:20	και εσκλήρυνε Κύριος την καρδιαν Φαραώ. και ουκ εξαπέστειλε τους υιούς Ισραήλ.
Eso 10:21	Είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· έκτεινον την χείρά σου εις τον ουρανόν, και γενηθήτω σκότος επί γης Αιγύπτου, ψηλαφητόν σκότος.
Eso 10:22	εξέτεινε δε Μωυσής την χείρα εις τον ουρανόν, και εγένετο σκότος γνόφος, θύελλα επί πάσαν γην Αιγύπτου τρεις ημέρας,
Eso 10:23	και ουκ είδεν ουδείς τον αδελφόν αυτού τρεις ημέρας, και ουκ εξανέστη ουδείς εκ της κοίτης αυτού τρεις ημέρας· πάσι δε τοις υιούς Ισραήλ φως ην εν πάσιν, οίς κατεγίνοντο.
Eso 10:24	και εκάλεσε Φαραώ Μωυσήν και Ααρών λέγων· βαδίζετε, λατρεύσατε Κυρίω τω Θεω υμών, πλήν των προβάτων και των βοών υπολείπεσθε· και η αποσκευή υμών αποτρεχέτω μεθ' υμών,
Eso 10:25	και είπε Μωυσής· αλλά και συ δώσει ημίν ολοκαυτώματα και θυσίας, α ποιήσομεν Κυρίω τω Θεω ημών·
Eso 10:26	και τα κτήνη ημών πορεύεται μεθ' ημών, και ουχ υπολειψόμεθα οπλήν· απ' αυτών γαρ ληψόμεθα λατρεύσαι Κυρίω τω Θεω ημών, ημείς δε ουκ οίδαμεν τι

	λατρεύσομεν Κυρίω τω Θεω ημών, έως του ελθείν ημάς εκεί.
Eso 10:27	εσκλήρυνε δε Κύριος την καρδίαν Φαραώ και ουκ εβουλήθη εξαποστείλαι αυτούς.
Eso 10:28	και λέγει Φαραώ· άπελθε απ' εμού· πρόσεχε σεαυτω έτι προσθείναι ιδείν μου το πρόσωπον· ή δ' αν ημέρα οφθής μοι, αποθανή.
Eso 10:29	λέγει δε Μωυσής· είρηκας· ουκ έτι οφθήσομαί σοι εις πρόσωπον.
Eso 11:1	ΕΙΠΕ δε Κύριος προς Μωυσήν· έτι μίαν πληγήν εγώ επάξω επί Φαραώ και επ' Αίγυπτον, και μετά ταύτα εξαποστελεί υμάς εντεύθεν· όταν δε εξαποστέλλη υμάς, συν παντί εκβαλεί υμάς εκβολή.
Eso 11:2	λάλησον ουν κρυφή εις τα ώτα του λαού, και αιτησάτω έκαστος παρά του πλησίον σκεύη αργυρά και χρυσά και ματισμόν.
Eso 11:3	Κύριος δε έδωκε την χάριν τω λαω αυτού εναντίον των Αιγυπτίων, και έχρησαν αυτοίς· και ο άνθρωπος Μωυσής μέγας εγενήθη σφόδρα εναντίον των Αιγυπτίων και εναντίον Φαραώ και εναντίον των θεραπόντων αυτού.
Eso 11:4	Και είπε Μωυσής· τάδε λέγει Κύριος· περι μέσας νύκτας εγώ εισπορεύομαι εις μέσον Αιγύπτου,
Eso 11:5	και τελευτήσει παν πρωτότοκον εν γη Αιγύπτω, από πρωτοτόκου Φαραώ, ος κάθηται επί του θρόνου, και έως πρωτοτόκου της θεραπαίνης της παρά τον μύλον και έως πρωτοτόκου παντός κτήνους,
Eso 11:6	και έσται κραυγή μεγάλη κατά πάσαν γην Αιγύπτου, ήτις τοιαύτη ου γέγονε και τοιαύτη ουκ έτι προστεθήσεται.
Eso 11:7	και εν πάσι τοις υιοίς Ισραήλ ου γρύξει κύων τη γλώσση αυτού από ανθρώπου έως κτήνους, όπως ειδής όσα παραδοξάσει Κύριος ανά μέσον των Αιγυπτίων και του Ισραήλ.
Eso 11:8	και καταβήσονται πάντες οι παιδές σου ούτοι προς με και προσκυνήσουσί με λέγοντες· έξελθε συ και πας ο λαός σου, ου συ αφηγή· και μετά ταύτα εξελεύσομαι. εξήλθε δε Μωυσής από Φαραώ μετά θυμού.
Eso 11:9	είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· ουκ εισακούσεται υμών Φαραώ, ίνα πληθύνω πληθυνώ μου τα σημεία και τα τέρατα εν γη Αιγύπτω.
Eso 11:10	Μωυσής δε και Ααρών εποίησαν πάντα τα σημεία και τα τέρατα ταύτα εν γη Αιγύπτω εναντίον Φαραώ· εσκλήρυνε δε Κύριος την καρδίαν Φαραώ, και ουκ εισήκουσεν εξαποστείλαι τους υιούς Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου.
Eso 12:1	ΕΙΠΕ δε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών εν γη Αιγύπτου λέγων.
Eso 12:2	ο μην ούτος υμίν αρχή μηνών, πρώτός εστιν υμίν εν τοις μηνί του ενιαυτού.
Eso 12:3	λάλησον προς πάσαν συναγωγήν υιών Ισραήλ λέγων· τη δεκάτη του μηνός τούτου λαβέτωσαν έκαστος πρόβατον κατ' οίκους πατριών, έκαστος πρόβατον κατ' οικίαν.

Eso 12:4	εάν δε ολιγοστοί ώσιν εν τη οικία, ωστε μη είναι ικανούς εις πρόβατον, συλλήψεται μεθ ' εαυτού τον γείτονα τον πλησίον αυτού κατά αριθμόν ψυχών· έκαστος το αρκούν αυτω συναριθμήσεται εις πρόβατον.
Eso 12:5	πρόβατον τέλειον, άρσεν, ενιαύσιον έσται υμίν· από των αρνών και των ερίφων λήψεσθε.
Eso 12:6	και έσται υμίν διατετηρημένον έως της τεσσαρεσκαιδεκάτης του μηνός τούτου, και σφάξουσιν αυτό παν το πλήθος συναγωγής υιών Ισραήλ προς εσπέραν.
Eso 12:7	και λήψονται από του αίματος και θήσουσιν επί των δύο σταθμών και επί την φλιάν εν τοις οίκοις, εν οίς εάν φάγωσιν αυτά εν αυτοίς,
Eso 12:8	και φάγονται τα κρέα τη νυκτί ταύτη· οπτά πυρί και άζυμα επί πικρίδων έδονται.
Eso 12:9	ουκ έδεσθε απ ' αυτών ωμόν ουδέ ηψημένον εν ύδατι, αλλ ' ή οπτά πυρί, κεφαλήν συν τοις ποσί και τοις ενδοσθίοις.
Eso 12:10	ουκ απολείψετε απ ' αυτού έως πρωϊ και οστούν ου συντρίψετε απ ' αυτού· τα δε καταλειπόμενα απ ' αυτού έως πρωϊ εν πυρί κατακαύσετε.
Eso 12:11	ούτω δε φάγεσθε αυτό· αι οσφύες υμών περιεζωσμένοι, και τα υποδήματα εν τοις ποσίν υμών, και αι βακτηριαί εν ταις χερσίν υμών· και έδεσθε αυτό μετά σπουδής· πάσχα εστί Κυρίω.
Eso 12:12	και διελεύσομαι εν γη Αιγύπτω εν τη νυκτί ταύτη και πατάξω παν πρωτότοκον εν γη Αιγύπτω από ανθρώπου έως κτήνους και εν πάσι τοις θεοίς των Αιγυπτίων ποιήσω την εκδίκησιν· εγώ Κύριος.
Eso 12:13	και έσται το αίμα υμίν εν σημείω επί των οικιών, εν αις υμείς εστε εκεί, και όψομαι το αίμα και σκεπάσω υμάς, και ουκ έσται εν υμίν πληγή του εκτριβήναι, όταν παίω εν γη Αιγύπτω.
Eso 12:14	και έσται η ημέρα υμίν αύτη μνημόσυνον· και εορτάσετε αυτήν εορτήν Κυρίω εις πάσας τας γενεάς υμών· νόμιμον αιώνιον εορτάσετε αυτήν.
Eso 12:15	επτά ημέρας άζυμα έδεσθε, από δε της ημέρας της πρώτης αφανιείτε ζύμην εκ των οικιών υμών· πας ος αν φάγη ζύμην, εξολοθρευθήσεται η ψυχή εκείνη εξ Ισραήλ από της ημέρας της πρώτης έως της ημέρας της εβδόμης.
Eso 12:16	και η ημέρα η πρώτη κληθήσεται αγία, και η ημέρα η εβδόμη κλητή αγία έσται υμίν· παν έργον λατρευτόν ου ποιήσετε εν αυταίς, πλήν όσα ποιηθήσεται πάση ψυχή, τούτο μόνον ποιηθήσεται υμίν.
Eso 12:17	και φυλάξετε την εντολήν ταύτην· εν γαρ τη ημέρα ταύτη εξάξω την δύναμιν υμών εκ γης Αιγύπτου, και ποιήσετε την ημέραν ταύτην εις γενεάς υμών νόμιμον αιώνιον.
Eso 12:18	εναρχόμενοι τη τεσσαρεσκαιδεκάτη ημέρα του μηνός του πρώτου αφ ' εσπέρας έδεσθε άζυμα έως ημέρας μίας και εικάδος του μηνός, έως εσπέρας.
Eso 12:19	επτά ημέρας ζύμη ουχ ευρεθήσεται εν ταις οικίαις υμών· πας ος αν φάγη ζυμωτόν, εξολοθρευθήσεται η ψυχή εκείνη εκ συναγωγής Ισραήλ, εν τε τοις

	γειώραις και αυτόχθοσι της γης·
Eso 12:20	παν ζυμωτόν ουκ έδεσθε, εν παντί δε κατοικητηρίω υμών έδεσθε άζυμα.
Eso 12:21	Εκάλεσε δε Μωυσής πάσαν γερούσιαν υιών Ισραήλ και είπε προς αυτούς· απελθόντες λάβετε υμίν αυτοίς πρόβατον κατά συγγενείας υμών και θύσατε το πάσχα.
Eso 12:22	λήψεσθε δε δέσμην υσσώπου, και βάψαντες από του αίματος του παρά την θύραν καθίξετε της φλιάς και επ' αμφοτέρων των σταθμών από του αίματος, ό εστι παρά την θύραν· υμείς δε ουκ εξελεύσεσθε έκαστος την θύραν του οικου αυτού έως πρωϊ.
Eso 12:23	και παρελεύσεται Κύριος πατάξει τους Αιγυπτίους και όψεται το αίμα επί της φλιάς και επ' αμφοτέρων των σταθμών, και παρελεύσεται Κύριος την θύραν και ουκ αφήσει τον ολοθρεύοντα εισελθείν εις τας οικίας υμών πατάξει.
Eso 12:24	και φυλάξασθε το ρήμα τούτο νόμιμον σεαυτω, και τοις υιοίς σου έως αιώνος.
Eso 12:25	εάν δε εισέλθητε εις την γην, ην αν δω Κύριος υμίν, καθότι ελάλησε, φυλάξασθε την λατρείαν ταύτην.
Eso 12:26	και έσται εάν λέγωσι προς υμάς οι υιοί υμών· τις η λατρεία αύτη;
Eso 12:27	και ερείτε αυτοίς· θυσία το πάσχα τούτο Κυρίω, ως εσκέπασε τους οικους των υιών Ισραήλ εν Αιγύπτω, ηνίκα επάταξε τους Αιγυπτίους, τους δε οικους ημών ερρύσατο. και κύψας ο λαός προσεκύνησε.
Eso 12:28	και απελθόντες εποίησαν οι υιοί Ισραήλ καθά ενετείλατο Κύριος τω Μωυσή και Ααρών, ούτως εποίησαν.
Eso 12:29	Εγενήθη δε μεσούσης της νυκτός και Κύριος επάταξε παν πρωτότοκον εν γη Αιγύπτω, από πρωτοτόκου Φαραώ του καθημένου επί του θρόνου έως πρωτοτόκου της αιχμαλωτίδος της εν τω λάκκω και έως πρωτοτόκου παντός κτήνους.
Eso 12:30	και αναστάς Φαραώ νυκτός και οι θεράποντες αυτού και πάντες οι Αιγύπτιοι και εγενήθη κραυγή μεγάλη εν πάση γη Αιγύπτω· ου γαρ ην οικία, εν ή ουκ ην εν αυτη τεθνηκώς.
Eso 12:31	και εκάλεσε Φαραώ Μωυσήν και Ααρών νυκτός και είπεν αυτοίς· ανάστητε και εξέλθετε εκ του λαού μου και υμείς και οι υιοί Ισραήλ· βαδίζετε και λατρεύσατε Κυρίω τω Θεω υμών, καθά λέγετε·
Eso 12:32	και τα πρόβατα και τους βόας υμών αναλαβόντες πορεύεσθε, ευλογήσατε δε καμέ.
Eso 12:33	και κατεβιάζοντο οι Αιγύπτιοι τον λαόν σπουδή εκβαλείν αυτούς εκ της γης· είπαν γαρ, ότι πάντες ημείς αποθνήσκομεν.
Eso 12:34	ανέλαβε δε ο λαός το σταις αυτών προ του ζυμωθήναι τα φυράματα αυτών ενδεδεμένα εν τοις ιματίοις αυτών επί των ώμων.

Eso 12:35	οι δε υιοί Ισραήλ εποίησαν καθά συνέταξεν αυτοίς Μωυσής, και ήτησαν παρά των Αιγυπτίων σκεύη αργυρά και χρυσά και ιματισμόν·
Eso 12:36	και έδωκε Κύριος την χάριν τω λαω αυτού εναντίον των Αιγυπτίων, και έχρησαν αυτοίς· και εσκύλευσαν τους Αιγυπτίους.
Eso 12:37	Απάραντες δε οι υιοί Ισραήλ εκ Ραμεσσή εις Σοκχώθ εις εξακοσίας χιλιάδας πεζών, οι άνδρες, πλήν της αποσκευής,
Eso 12:38	και επίμικτος πολύς συνανέβη αυτοίς και πρόβατα και βόες και κτήνη πολλά σφόδρα.
Eso 12:39	και έπεψαν το σταίς, ό εξήνεγκαν εξ Αιγύπτου, εγκρυφίας αζύμους· ου γαρ εζυμώθη· εξέβαλον γαρ αυτούς οι Αιγύπτιοι, και ουκ ηδυνήθησαν επιμείναι ουδέ επισιτισμόν εποίησαν εαυτοίς εις την οδόν.
Eso 12:40	η δε κατοίκησις των υιών Ισραήλ, ην κατώκησαν εν γη Αιγύπτω και εν γη Χαναάν, έτη τετρακόσια τριάκοντα.
Eso 12:41	και εγένετο μετά τα τετρακόσια τριάκοντα έτη, εξήλθε πάσα η δύναμις Κυρίου εκ γης Αιγύπτου νυκτός.
Eso 12:42	προφυλακή εστι τω Κυρίω, ωστε εξαγαγείν αυτούς εκ γης Αιγύπτου· εκείνη η νύξ αύτη προφυλακή Κυρίω, ωστε πάσι τοις υιοίς Ισραήλ είναι εις γενεάς αυτών.
Eso 12:43	Είπε δε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών· ούτος ο νόμος του πάσχα· πας αλλογενής ουκ έδεται απ ' αυτού·
Eso 12:44	και πάντα οικέτην ή αργυρώνητον περιτεμείς αυτόν, και τότε φάγεται απ ' αυτού·
Eso 12:45	πάροικος ή μισθωτός ουκ έδεται απ ' αυτού.
Eso 12:46	εν οικία μια βρωθήσεται, και ουκ εξοίσετε εκ της οικίας των κρεών έξω· και οστούν ου συντρίψετε απ ' αυτού.
Eso 12:47	πάσα συναγωγή υιών Ισραήλ ποιήσει αυτό.
Eso 12:48	εάν δε τις προσέλθη προς υμάς προσήλυτος ποιήσαι το πάσχα Κυρίω, περιτεμείς αυτού παν αρσενικόν, και τότε προσελεύσεται ποιήσαι αυτό και έσται ωσπερ και ο αυτόχθων της γης· πας απερίτμητος ουκ έδεται απ ' αυτού.
Eso 12:49	νόμος εις έσται τω εγχωρίω και τω προσελθόντι προσηλύτω εν υμίν.
Eso 12:50	και εποίησαν οι υιοί Ισραήλ καθά ενετείλατο Κύριος τω Μωυσή και Ααρών προς αυτούς, ούτως εποίησαν.
Eso 12:51	και εγένετο εν τη ημέρα εκείνη, εξήγαγε Κύριος τους υιούς Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου συν δυνάμει αυτών.
Eso 13:1	ΕΙΠΕ δε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Eso 13:2	αγιάσόν μοι παν πρωτότοκον πρωτογενές διανοίγον πάσαν μήτραν εν τοις υιοίς

	Ισραήλ από ανθρώπου έως κτήνους· εμοί εστιν.
Eso 13:3	Είπε δε Μωυσής προς τον λαόν· μνημονεύετε την ημέραν ταύτην, εν ή εξήλθετε εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας· εν γαρ χειρί κραταιά εξήγαγεν υμάς Κύριος εντεύθεν· και ου βρωθήσεται ζύμη.
Eso 13:4	εν γαρ τη σήμερον υμείς εκπορεύεσθε εν μηνί των νέων.
Eso 13:5	και έσται ηνίκα εάν εισαγάγη σε Κύριος ο Θεός σου εις την γην των Χαναναίων και Χετταίων και Αμορραίων και Ευαίων και Ιεβουσαιών και Γεργεσαιών και Φερεζαίων, ην ώμοσε τοις πατράσι σου δούναί σοι γην ρέουσαν γάλα και μέλι, και ποιήσεις την λατρείαν ταύτην εν τω μηνί τούτω.
Eso 13:6	εξ ημέρας έδεσθε άζυμα, τη δε ημέρα τη εβδόμη εορτή Κυρίου·
Eso 13:7	άζυμα έδεσθε επτά ημέρας, ουκ οφθήσεται σοι ζυμωτόν, ουδέ έσται σοι ζύμη εν πάσι τοις ορίοις σου.
Eso 13:8	και αναγγελείς τω υιω σου εν τη ημέρα εκείνη λέγων· δια τούτο εποίησε Κύριος ο Θεός μοι, ως εξεπορευόμην εξ Αιγύπτου.
Eso 13:9	και έσται σοι σημείον επί της χειρός σου και μνημόσυνον προ οφθαλμών σου, όπως αν γένηται ο νόμος Κυρίου εν τω στόματί σου· εν γαρ χειρί κραταιά εξήγαγέ σε Κύριος ο Θεός εξ Αιγύπτου.
Eso 13:10	και φυλάξασθε τον νόμον τούτον κατά καιρούς ωρών, αφ ' ημερών εις ημέρας.
Eso 13:11	και έσται ως αν εισαγάγη σε Κύριος ο Θεός σου εις την γην των Χαναναίων, ον τρόπον ώμοσε τοις πατράσι σου, και δώσει σοι αυτήν,
Eso 13:12	και αφελείς παν διανοίγον μήτραν, τα αρσενικά, τω Κυρίω· παν διανοίγον μήτραν εκ βουκολίων ή εν τοις κτήνεσί σου, όσα εάν γένηται σοι, τα αρσενικά αγιάσεις τω Κυρίω.
Eso 13:13	παν διανοίγον μήτραν όνου αλλάξεις προβάτω· εάν δε μη αλλάξης, λυτρώση αυτό. παν πρωτότοκον ανθρώπου των υιών σου λυτρώση.
Eso 13:14	εάν δε ερωτήση σε ο υιος σου μετά ταύτα λέγων· τι τούτο; και ερείς αυτω, ότι εν χειρί κραταιά εξήγαγε Κύριος ημάς εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας·
Eso 13:15	ηνίκα δε εσκήρυνε Φαραώ εξαποστείλαι ημάς, απέκτεινε παν πρωτότοκον εν γη Αιγύπτω, από πρωτοτόκων ανθρώπων έως πρωτοτόκων κτηνών· και δια τούτο εγώ θύω παν διανοίγον μήτραν, τα αρσενικά, τω Κυρίω, και παν πρωτότοκον των υιών μου λυτρώσομαι.
Eso 13:16	και έσται εις σημείον επί της χειρός σου και ασάλευτον προ οφθαλμών σου· εν γαρ χειρί κραταιά εξήγαγέ σε Κύριος εξ Αιγύπτου.
Eso 13:17	Ως δε εξαπέστειλε Φαραώ τον λαόν, ουχ ωδήγησεν αυτούς ο Θεός οδόν γης Φυλιστιείμ, ότι εγγύς ην· ειπε γαρ ο Θεός· μήποτε μεταμελήση τω λαω ιδόντι πόλεμον, και αποστρέψη εις Αίγυπτον.
Eso 13:18	και εκύκλωσεν ο Θεός τον λαόν οδόν την εις την έρημον, εις την ερυθράν

	θάλασσαν, πέμπτη δε γενεά ανέβησαν οι υιοί Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου.
Eso 13:19	και έλαβε Μωυσής τα οστά Ιωσήφ μεθ' εαυτού· όρκω γαρ ωρκισε τους υιούς Ισραήλ λέγων· επισκοπή επισκέπεται υμάς Κύριος και συνανοίσετέ μου τα οστά εντεύθεν μεθ' υμών.
Eso 13:20	εξάραντες δε οι υιοί Ισραήλ εκ Σοκχώθ εστρατοπέδευσαν εν Όθώμ παρά την έρημον.
Eso 13:21	ο δε Θεός ηγείτο αυτών, ημέρας μεν εν στύλω νεφέλης, δείξαι αυτοίς την οδόν, την δε νύκτα εν στύλω πυρός·
Eso 13:22	ουκ εξέλιπε δε ο στύλος της νεφέλης ημέρας και ο στύλος του πυρός νυκτός εναντίον του λαού παντός.
Eso 14:1	ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Eso 14:2	λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ, και αποστρέψαντες στρατοπεδευσάτωσαν απέναντι της επαύλεως, ανά μέσον Μαγδώλου και ανά μέσον της θαλάσσης, εξεναντίας Βεελσεπφών, ενώπιον αυτών στρατοπεδεύσεις επί της θαλάσσης.
Eso 14:3	και ερεί Φαραώ τω λαω αυτού· οι υιοί Ισραήλ πλανώνται ούτοι εν τη γη· συγκέκλεικε γαρ αυτούς η έρημος.
Eso 14:4	εγώ δε σκληρυνώ την καρδιαν Φαραώ, και καταδιώξεται οπίσω αυτών· και ενδοξασθήσομαι εν Φαραώ και εν πάσι τη στρατιά αυτού, και γνώσονται πάντες οι Αιγύπτιοι ότι εγώ ειμι Κύριος. και εποίησαν ούτως.
Eso 14:5	και ανηγγέλη τω βασιλεί των Αιγυπτίων ότι πέφευγεν ο λαός· και μετεστράφη η καρδια Φαραώ και των θεραπόντων αυτού επί τον λαόν, και είπαν· τι τούτο εποιήσαμεν του εξαποστείλαι τους υιούς Ισραήλ, του μη δουλεύειν ημίν;
Eso 14:6	έξευξεν ουν Φαραώ τα άρματα αυτού και πάντα τον λαόν αυτού συναπήγαγε μεθ' εαυτού
Eso 14:7	και λαβών εξακόσια άρματα εκλεκτά και πάσαν την ίππον των Αιγυπτίων και τριστάτας επί πάντων.
Eso 14:8	και εσκήρυνε Κύριος την καρδιαν Φαραώ βασιλέως Αιγύπτου και των θεραπόντων αυτού, και κατεδίωξεν οπίσω των υιών Ισραήλ· οι δε υιοί Ισραήλ εξεπορεύοντο εν χειρί υψηλή.
Eso 14:9	και κατεδίωξαν οι Αιγύπτιοι οπίσω αυτών και εύροσαν αυτούς παρεμβεβληκότας παρά την θάλασσαν, και πάσα η ίππος και τα άρματα Φαραώ και οι ιππείς και η στρατιά αυτού απέναντι της επαύλεως εξεναντίας Βεελσεπφών.
Eso 14:10	και Φαραώ προσήγε· και αναβλέψαντες οι υιοί Ισραήλ τοις οφθαλμοίς ορώσι, και οι Αιγύπτιοι εστρατοπέδευσαν οπίσω αυτών, και εφοβήθησαν σφόδρα· ανεβόησαν δε οι υιοί Ισραήλ προς Κύριον,
Eso 14:11	και είπαν προς Μωυσήν· παρά το μη υπάρχειν μνήματα εν γη Αιγύπτω εξήγαγες ημάς θανατώσαι εν τη ερήμω; τι τούτο εποίησας ημίν εξαγαγών εξ

	Αιγύπτου;
Eso 14:12	ου τούτο ην το ρήμα, ό ελαλήσαμεν προς σε εν Αιγύπτω, λέγοντες· πάρες ημάς, όπως δουλεύσωμεν τοις Αιγυπτίοις; κρείσσον γαρ ημάς δουλεύειν τοις Αιγυπτίοις ή αποθανείν εν τη ερήμω ταύτη.
Eso 14:13	είπε δε Μωυσής προς τον λαόν· θαρσεείτε, στήτε και οράτε την σωτηρίαν την παρά του Κυρίου, ην ποιήσει ημίν σήμερον· ον τρόπον γαρ εωράκατε τους Αιγυπτίους σήμερον, ου προσθήσεσθε έτι ιδείν αυτούς εις τον αιώνα χρόνον·
Eso 14:14	Κύριος πολεμήσει περί υμών, και υμείς σιγήσετε.
Eso 14:15	Είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· τι βοάς προς με; λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ, και αναζευξάτωσαν·
Eso 14:16	και συ έπαρον τη ράβδω σου και έκτεινον την χειρά σου επί την θάλασσαν και ρήξον αυτήν, και εισελθάτωσαν οι υιοί Ισραήλ εις μέσον της θαλάσσης κατά το ξηρόν.
Eso 14:17	και ιδού εγώ σκληρυνώ την καρδίαν Φαραώ και των Αιγυπτίων πάντων, και εισελεύσονται οπίσω αυτών· και ενδοξασθήσομαι εν Φαραώ και εν πάση τη στρατιά αυτού και εν τοις άρμασι και εν τοις ίπποις αυτού.
Eso 14:18	και γνώσονται πάντες οι Αιγύπτιοι ότι εγώ ειμι Κύριος, ενδοξαζομένου μου εν Φαραώ και εν τοις άρμασι και ίπποις αυτού.
Eso 14:19	εξήρε δε ο άγγελος του Θεού ο προπορευόμενος της παρεμβολής των υιών Ισραήλ και επορεύθη εκ των όπισθεν· εξήρε δε και ο στύλος της νεφέλης από προσώπου αυτών και έστη εκ των οπίσω αυτών.
Eso 14:20	και εισήλθεν ανά μέσον της παρεμβολής των Αιγυπτίων και ανά μέσον της παρεμβολής Ισραήλ και έστη· και εγένετο σκότος και γνόφος, και διήλθεν η νύξ, και ου συνέμιξαν αλλήλοις όλην την νύκτα·
Eso 14:21	εξέτεινε δε Μωυσής την χειρα επί την θάλασσαν, και υπήγαγε Κύριος την θάλασσαν εν ανέμω νότω βιαίω όλην την νύκτα και εποίησε την θάλασσαν ξηράν, και εσχίσθη το ύδωρ.
Eso 14:22	και εισήλθον οι υιοί Ισραήλ εις μέσον της θαλάσσης κατά το ξηρόν, και το ύδωρ αυτής τείχος εκ δεξιών και τείχος εξ ευωνύμων·
Eso 14:23	και κατεδίωξαν οι Αιγύπτιοι και εισήλθον οπίσω αυτών, πας ίππος Φαραώ και τα άρματα και οι αναβάται, εις μέσον της θαλάσσης.
Eso 14:24	εγενήθη δε εν τη φυλακή τη εωθινή και επέβλεψε Κύριος επί την παρεμβολήν των Αιγυπτίων εν στύλω πυρός και νεφέλης και συνετάραξε την παρεμβολήν των Αιγυπτίων
Eso 14:25	και συνέδησε τους άξονας των αρμάτων αυτών και ήγαγεν αυτούς μετά βίας· και είπαν οι Αιγύπτιοι· φύγωμεν από προσώπου Ισραήλ, ο γαρ Κύριος πολεμεί περί αυτών τους Αιγυπτίους.
Eso 14:26	είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· έκτεινον την χειρά σου επί την θάλασσαν, και αποκαταστήτω το ύδωρ και επικαλυψάτω τους Αιγυπτίους, επί τε τα άρματα και

	τους αναβάτας.
Eso 14:27	εξέτεινε δε Μωυσής την χείρα επί την θάλασσαν, και αποκατέστη το ύδωρ προς ημέραν επί χώρας· οι δε Αιγύπτιοι έφυγον υπό το ύδωρ, και εξετίναξε Κύριος τους Αιγυπτίους μέσον της θαλάσσης.
Eso 14:28	και επαναστραφέν το ύδωρ εκάλυψε τα άρματα και τους αναβάτας και πάσαν την δύναμιν Φαραώ, τους εισπορευομένους οπίσω αυτών, εις την θάλασσαν, και ου κατελήφθη εξ αυτών ουδέ εις.
Eso 14:29	οι δε υιοί Ισραήλ επορεύθησαν δια ξηράς εν μέσω της θαλάσσης, το δε ύδωρ αυτής τείχος εκ δεξιών, και τείχος εξ ευωνύμων.
Eso 14:30	και ερρύσατο Κύριος τον Ισραήλ εν τη ημέρα εκείνη εκ χειρός των Αιγυπτίων· και είδεν Ισραήλ τους Αιγυπτίους τεθνηκότας παρά το χείλος της θαλάσσης.
Eso 14:31	είδε δε Ισραήλ την χείρα την μεγάλην, α εποίησε Κύριος τοις Αιγυπτίοις· εφοβήθη δε ο λαός τον Κύριον και είπιστευσαν τω Θεω και Μωυσή τω θεράποντι αυτού.
Eso 15:1	ΤΟΤΕ ήσε Μωυσής και οι υιοί Ισραήλ την ωδήν ταύτην τω Θεω και είπαν λέγοντες· άσωμεν τω Κυρίω, ενδόξως γαρ δεδόξασται· ίππον και αναβάτην έρριψεν εις θάλασσαν.
Eso 15:2	βοηθός και σκεπαστής εγένετό μοι εις σωτηρίαν· ούτός μου Θεός, και δοξάσω αυτόν, Θεός του πατρός μου, και υψώσω αυτόν.
Eso 15:3	Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος όνομα αυτω.
Eso 15:4	άρματα Φαραώ και την δύναμιν αυτού έρριψεν εις θάλασσαν, επιλέκτους αναβάτας τριστάτας κατεπόντισεν εν ερυθρά θαλάσση,
Eso 15:5	πόντω εκάλυψεν αυτούς, κατέδυσαν εις βυθόν ωσει λίθος.
Eso 15:6	η δεξιά σου, Κύριε, δεδόξασται εν ισχύϊ· η δεξιά σου χείρ, Κύριε, έθραυσεν εχθρούς.
Eso 15:7	και τω πλήθει της δόξης σου συνέτριψας τους υπεναντίους· απέστειλας την οργήν σου και κατέφαγεν αυτούς ως καλάμην.
Eso 15:8	και δια πνεύματος του θυμού σου διέστη το ύδωρ· επάγη ωσει τείχος τα ύδατα, επάγη τα κύματα εν μέσω της θαλάσσης.
Eso 15:9	είπεν ο εχθρός, διώξας καταλήψομαι, μεριώ σκύλα, εμπλήσω ψυχήν μου, ανελώ τη μαχαίρα μου, κυριεύσει η χείρ μου.
Eso 15:10	απέστειλας το πνεύμά σου, εκάλυψεν αυτούς θάλασσα· έδυσαν ωσει μόλιβος εν ύδατι σφοδρω.
Eso 15:11	τις όμοιός σοι εν θεοίς, Κύριε; τις όμοιός σοι, δεδοξασμένος εν αγίοις, θαυμαστός εν δόξαις, ποιών τέρατα.
Eso 15:12	εξέτεινας την δεξιάν σου, κατέπιεν αυτούς γη.

Eso 15:13	ωδήγησας τη δικαιοσύνη σου τον λαόν σου τούτον, ον ελυτρώσω, παρεκάλεσας τη ισχύϊ σου εις κατάλυμα άγιόν σου.
Eso 15:14	ήκουσαν έθνη και ωργίσθησαν· ωδίνες έλαβον κατοικούντας Φυλιστιείμ.
Eso 15:15	τότε έσπευσαν ηγεμόνες Εδώμ, και άρχοντες Μωαβιτών, έλαβεν αυτούς τρόμος, ετάκησαν πάντες οι κατοικούντες Χαναάν.
Eso 15:16	επιπέσοι επ ' αυτούς τρόμος και φόβος, μεγέθει βραχίονός σου απολιθώθητωσησαν, έως αν παρέλθη ο λαός σου, Κύριε, έως αν παρέλθη ο λαός σου ούτος, ον εκτήσω.
Eso 15:17	εισαγαγών καταφύτευσον αυτούς εις όρος κληρονομίας σου, εις έτοιμον κατοικητήριόν σου, ό κατηρτίσω, Κύριε, αγίασμα, Κύριε, ό ητοιμάσαν αι χείρές σου.
Eso 15:18	Κύριος βασιλεύων τον αιώνα και επ ' αιώνα και έτι.
Eso 15:19	ότι εισήλθεν ίππος Φαραώ συν άρμασι και αναβάταις εις θάλασσαν, και επήγαγεν επ ' αυτούς Κύριος το ύδωρ της θαλάσσης· οι δε υιοί Ισραήλ επορεύθησαν δια ξηράς εν μέσω της θαλάσσης.
Eso 15:20	Λαβούσα δε Μαριάμ, η προφήτις, η αδελφή Ααρών, το τύμπανον εν τη χειρί αυτής, και εξήλθοσαν πάσαι αι γυναίκες οπίσω αυτής μετά τυμπάνων και χορών,
Eso 15:21	εξήρχε δε αυτών Μαριάμ λέγουσα· άσωμεν τω Κυρίω, ενδόξως γαρ δεδόξασται· ίππον και αναβάτην έρριψεν εις θάλασσαν.
Eso 15:22	Εξήρε δε Μωυσής τους υιούς Ισραήλ από θαλάσσης ερυθράς και ήγαγεν αυτούς εις την έρημον Σουρ· και επορεύοντο τρεις ημέρας εν τη ερήμω και ουχ ήύρισκον ύδωρ ωστε πιείν.
Eso 15:23	ήλθον δε εις Μερρά και ουκ ηδύναντο πιείν εκ Μερράς, πικρόν γαρ ην· δια τούτο επωνόμασε το όνομα του τόπου εκείνου Πικρία.
Eso 15:24	και διεγόγγυζεν ο λαός επί Μωυσή λέγοντες· τι πióμεθα;
Eso 15:25	εβόησε δε Μωυσής προς Κύριον, και έδειξεν αυτω Κύριος ξύλον, και ενέβαλεν αυτό εις το ύδωρ, και εγλυκάνθη το ύδωρ. εκεί έθετο αυτω δικαιώματα και κρίσεις και εκεί αυτόν επείρασε.
Eso 15:26	και είπεν· εάν ακοή ακούσης της φωνής Κυρίου του Θεού σου και τα αρεστά εναντίον αυτού ποιήσης και ενωτίση ταις εντολαίς αυτού και φυλάξης πάντα τα δικαιώματα αυτού, πάσαν νόσον, ην επήγαγον τοις Αιγυπτίοις, ουκ επάξω επί σε· εγώ γαρ ειμι Κύριος ο Θεός σου ο ιώμενός σε.
Eso 15:27	Και ήλθοσαν εις Αιλείμ, και ήσαν εκεί δώδεκα πηγαί υδάτων και εβδομήκοντα στελέχη φοινίκων· παρενέβαλον δε εκεί παρά τα ύδατα.
Eso 16:1	ΑΠ...ΠΑΝ δε εξ Αιλείμ και ήλθοσαν πάσα συναγωγή υιών Ισραήλ εις την έρημον Σίν, ό εστιν ανά μέσον Αιλείμ και ανά μέσον Σινά. τη δε πεντεκαιδεκάτη ημέρα τω μηνί τω δευτέρω εξεληλυθότων αυτών εκ γης Αιγύπτου,

Eso 16:2	διεγόγγυζε πάσα συναγωγή υιών Ισραήλ επί Μωυσήν και Ααρών,
Eso 16:3	και είπαν προς αυτούς οι υιοί Ισραήλ· όφελον απεθάνομεν πληγέντες υπό Κυρίου εν γη Αιγύπτω, όταν εκαθίσαμεν επί των λεβήτων των κρεών και ησθίομεν άρτους εις πλησμονήν· ότι εξήγαγε ημάς εις την έρημον ταύτην αποκτείναι πάσαν την συναγωγήν ταύτην εν λιμω.
Eso 16:4	είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· ιδού εγώ ύω υμίν άρτους εκ του ουρανού, και εξελεύσεται ο λαός και συλλέξουσι το της ημέρας εις ημέραν, όπως πειράσω αυτούς, ει πορεύσονται τω νόμω μου ή ου·
Eso 16:5	και έσται εν τη ημέρα τη έκτη και ετοιμάσουσιν ό αν εισενέγκωσι, και έσται διπλούν ό εάν συναγάγωσι το καθ ' ημέραν εις ημέραν.
Eso 16:6	και είπε Μωυσής και Ααρών προς πάσαν συναγωγήν υιών Ισραήλ· εσπέρας γνώσεσθε ότι Κύριος εξήγαγεν υμάς εκ γης Αιγύπτου,
Eso 16:7	και πρωϊ όψεσθε την δόξαν Κυρίου εν τω εισακούσαι τον γογγυσμόν υμών επί τω Θεω· ημείς δε τι εσμεν ότι διαγογγύζετε καθ ' ημών;
Eso 16:8	και είπε Μωυσής· εν τω διδόναι Κύριον υμίν εσπέρας κρέα φαγείν και άρτους το πρωϊ εις πλησμονήν δια το εισακούσαι Κύριον τον γογγυσμόν υμών, ον υμείς διαγογγύζετε καθ ' ημών· ημείς δε τι εσμεν; ου γαρ καθ ' ημών εστιν ο γογγυσμός υμών· αλλ ' ή κατά του Θεού.
Eso 16:9	είπε δε Μωυσής προς Ααρών· ειπόν πάση συναγωγή υιών Ισραήλ· προσέλθετε εναντίον του Θεού· εισακήκοε γαρ τον γογγυσμόν υμών.
Eso 16:10	ηνίκα δε ελάλει Ααρών πάση συναγωγή υιών Ισραήλ, και επεστράφησαν εις την έρημον, και η δόξα Κυρίου ώφθη εν νεφέλη.
Eso 16:11	και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Eso 16:12	εισακήκοα τον γογγυσμόν των υιών Ισραήλ· λάλησον προς αυτούς λέγων· το προς εσπέραν έδεσθε κρέα και το πρωϊ πλησθήσεσθε άρτων· και γνώσεσθε ότι εγώ Κύριος ο Θεός υμών.
Eso 16:13	εγένετο δε εσπέρα, και ανέβη ορτυγομήτρα και εκάλυψε την παρεμβολήν· το πρωϊ εγένετο καταπαυομένης της δρόσου κύκλω της παρεμβολής
Eso 16:14	και ιδού επί πρόσωπον της ερήμου λεπτόν ωσει κόριον λευκόν, ωσει πάγος επί της γης.
Eso 16:15	ιδόντες δε αυτό οι υιοί Ισραήλ είπαν έτερος τω ετέρω· τι εστι τούτο; ου γαρ ήδεισαν, τι ην. είπε δε Μωυσής αυτοίς· ούτος ο άρτος, ον έδωκε Κύριος υμίν φαγείν·
Eso 16:16	τούτο το ρήμα ό συνέταξε Κύριος· συναγάγετε απ ' αυτού έκαστος εις τους καθήκοντας, γομόρ κατά κεφαλήν κατά αριθμόν ψυχών υμών, έκαστος συν τοις συσκηνίοις υμών συλλέξατε.
Eso 16:17	εποίησαν δε ούτως οι υιοί Ισραήλ και συνέλεξαν ο το πολύ και ο το έλαττον.

Eso 16:18	και μετρήσαντες γομόρ, ουκ επλεόνασεν ο το πολύ, και ο το έλαττον ουκ ηλαττόνησεν· έκαστος εις τους καθήκοντας παρ ' εαυτω συνέλεξαν.
Eso 16:19	είπε δε Μωυσής προς αυτοούς· μηδείς καταλειπέτω απ ' αυτού εις το πρωϊ.
Eso 16:20	και ουκ εισήκουσαν Μωυσή, αλλά κατέλιπόν τινες απ ' αυτού εις το πρωϊ· και εξέζεσε σκώληκας και επώζεσε· και επικράνθη επ ' αυτοίς Μωυσής.
Eso 16:21	και συνέλεξαν αυτό πρωϊ πρωϊ, έκαστος το καθήκον αυτω· ηνίκα δε διεθέρμαιεν ο ήλιος, ετήκετο.
Eso 16:22	εγένετο δε τη ημέρα τη έκτη, συνέλεξαν τα δέοντα διπλά, δύο γομόρ τω ενί· εισήλθοσαν δε πάντες οι άρχοντες της συναγωγής και ανήγγειλαν Μωυσή·
Eso 16:23	είπε δε Μωυσής προς αυτοούς· ου τούτο το ρήμά εστιν, ό ελάλησε Κύριος; σάββατα ανάπαυσις αγία τω Κυρίω αύριον· όσα εάν πέσητε, πέσετε, και όσα εάν έψητε, έψετε· και παν το πλεονάζον καταλείπετε αυτό εις αποθήκην εις το πρωϊ.
Eso 16:24	και κατελίποσαν απ ' αυτού εις το πρωϊ, καθώς συνέταξεν αυτοίς Μωυσής· και ουκ επώζεσεν, ουδέ σκώληξ εγένετο εν αυτω.
Eso 16:25	είπε δε Μωυσής· φάγετε σήμερα, έστι γαρ σάββατα σήμερα τω Κυρίω· ουχ ευρεθήσεται εν τω πεδίω.
Eso 16:26	εξ ημέρας συλλέξετε· τη δε ημέρα τη εβδόμη σάββατα, ότι ουκ έσται εν αυτη.
Eso 16:27	εγένετο δε εν τη ημέρα τη εβδόμη εξήλθοσαν τινες εκ του λαού συλλέξει και ουχ εύρον.
Eso 16:28	είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· έως τίνος ου βούλεσθε εισακούειν τας εντολάς μου και τον νόμον μου;
Eso 16:29	ιδετε, ο γαρ Κύριος έδωκεν υμίν σάββατα την ημέραν ταύτην· δια τούτο αυτός έδωκεν υμίν τη ημέρα τη έκτη άρτους δύο ημερών· καθήσεσθε έκαστος εις τους οίκους υμών, μηδείς εκπορευέσθω εκ του τόπου αυτού τη ημέρα τη εβδόμη.
Eso 16:30	και εσαββάτισεν ο λαός τη ημέρα τη εβδόμη.
Eso 16:31	και επωνόμασαν οι υιοί Ισραήλ το όνομα αυτού, μάν· ην δε ωσει σπέρμα κορίου λευκόν, το δε γεύμα αυτού ως εγκρίς εν μέλιτι.
Eso 16:32	είπε δε Μωυσής· τούτο το ρήμα, ό συνέταξε Κύριος· πλήσατε το γομόρ του μάν εις αποθήκην εις τας γενεάς υμών, ίνα ιδωσι τον άρτον, ον εφάγετε υμείς εν τη ερήμω, ως εξήγαγεν υμάς Κύριος εκ γης Αιγύπτου.
Eso 16:33	και είπε Μωυσής προς Ααρών· λάβε στάμμον χρυσούν ένα και έμβαλε εις αυτόν πλήρες το γομόρ του μάν και αποθήσεις αυτό εναντίον του Θεού εις διατήρησιν εις τας γενεάς υμών.
Eso 16:34	ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωυσή, και απέθηκεν Ααρών εναντίον του μαρτυρίου εις διατήρησιν.

Eso 16:35	οι δε υιοί Ισραήλ έφαγον το μάν έτη τεσσαράκοντα, έως ήλθον εις γην οικουμένην· εφάγουσιν το μάν, έως παρεγένοντο εις μέρος της Φοινίκης.
Eso 16:36	το δε γομόρ το δέκατον των τριών μέτρων ην.
Eso 17:1	ΚΑΙ απήρε πάσα συναγωγή υιών Ισραήλ εκ της ερήμου Σίν κατά παρεμβολάς αυτών δια ρήματος Κυρίου και παρενεβάλοσαν εν Ραφιδείν· ουκ ην δε ύδωρ τω λαω πιείν.
Eso 17:2	και ελοιδορείτο ο λαός προς Μωυσήν λέγοντες· δος ημίν ύδωρ, ίνα πίωμεν. και είπεν αυτοίς Μωυσης· τι λοιδορείσθέ μοι, και τι πειράζετε Κύριον;
Eso 17:3	εδίψησε δε εκεί ο λαός ύδατι, και διεγόγγυζεν εκεί ο λαός προς Μωυσήν λέγοντες· ινατί τούτο; ανεβίβασας ημάς εξ Αιγύπτου αποκτείναι ημάς και τα τέκνα ημών και τα κτήνη τω δίψει;
Eso 17:4	εβόησε δε Μωυσης προς Κύριον λέγων· τι ποιήσω τω λαω τούτω; έτι μικρόν και καταλιθοβολήσουσί με.
Eso 17:5	και είπε Κύριος προς Μωυσήν· προπορεύου του λαού τούτου, λαβέ δε σεαυτω από των πρεσβυτέρων του λαού· και την ράβδον, εν ή επάταξας τον ποταμόν, λαβέ εν τη χειρί σου και πορεύση.
Eso 17:6	όδε εγώ έστηκα εκεί προ του σε επί της πέτρας εν Χωρήβ· και πατάξεις την πέτραν, και εξελεύσεται εξ αυτής ύδωρ, και πίεται ο λαός. εποίησε δε Μωυσης ούτως εναντίον των υιών Ισραήλ.
Eso 17:7	και επωνόμασε το όνομα του τόπου εκείνου Πειρασμός και Λοιδόρησις, δια την λοιδοριάν των υιών Ισραήλ και δια το πειράζειν Κύριον λέγοντας· ει έστι Κύριος εν ημίν ή ου;
Eso 17:8	Ήλθε δε Αμαλήκ και επολέμει Ισραήλ εν Ραφιδείν.
Eso 17:9	είπε δε Μωυσης τω Ιησού· επίλεξον σεαυτω άνδρας δυνατούς και εξελθών παράταξαι τω Αμαλήκ αύριον, και ιδού εγώ έστηκα επί της κορυφής του βουνού, και η ράβδος του Θεού εν τη χειρί μου.
Eso 17:10	και εποίησεν Ιησούς καθάπερ είπεν αυτω Μωυσης, και εξελθών παρετάξατο τω Αμαλήκ· και Μωυσης και Ααρών και Ωρ ανέβησαν επί την κορυφήν του βουνού.
Eso 17:11	και εγένετο όταν επήρε Μωυσης τας χείρας, κατίσχυεν Ισραήλ· όταν δε καθήκε τας χείρας, κατίσχυεν Αμαλήκ.
Eso 17:12	αι δε χείρες Μωυση βαρείαι· και λαβόντες λίθον υπέθηκαν υπ ' αυτόν, και εκάθητο επ ' αυτού, και Ααρών και Ωρ εστήριζον τας χείρας αυτού, εντεύθεν εις και εντεύθεν εις· και εγένοντο αι χείρες Μωυση εστηριγμέναι έως δυσμών ηλίου.
Eso 17:13	και ετρέφατο Ιησούς τον Αμαλήκ και πάντα τον λαόν αυτού εν φόνω μαχαίρας.
Eso 17:14	είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· κατάγραφον τούτο εις μνημόσυνον εν βιβλίω και δος εις τα ώτα Ιησού, ότι αλοιφή εξαλείψω το μνημόσυνον Αμαλήκ εκ της υπό τον ουρανόν.

Eso 17:15	και ωκοδόμησε Μωυσής θυσιαστήριον Κυρίω και επωνόμασε το όνομα αυτού Κύριος καταφυγή μου·
Eso 17:16	ότι εν χειρί κρυφαία πολεμεί Κύριος επί Αμαλήκ από γενεών εις γενεάς.
Eso 18:1	ΗΚΟΥΣΕ δε Ιοθόρ ιερεύς Μαδιάμ ο γαμβρός Μωυσή πάντα όσα εποίησε Κύριος Ισραήλ τω εαυτού λαω· εξήγαγε γαρ Κύριος τον Ισραήλ εξ Αιγύπτου.
Eso 18:2	έλαβε δε Ιοθόρ ο γαμβρός Μωυσή Σεπφώραν την γυναίκα Μωυσή μετά την άφεςιν αυτής
Eso 18:3	και τους δύο υιούς αυτής· όνομα τω ενί αυτών Γηρσάμ λέγων· πάροικος ήμην εν γη αλλοτρία·
Eso 18:4	και το όνομα του δευτέρου Ελιέζερ λέγων· ο γαρ Θεός του πατρός μου βοηθός μου και εξείλατό με εκ χειρός Φαραώ.
Eso 18:5	και εξήλθεν Ιοθόρ ο γαμβρός Μωυσή και οι υιοί και η γυνή προς Μωυσήν εις την έρημον, ου παρενέβαλεν επ' όρους του Θεού.
Eso 18:6	ανηγγέλη δε Μωυσή λέγοντες· ιδού ο γαμβρός σου Ιοθόρ παραγίνεται προς σε, και η γυνή και οι δύο υιοί σου μετ' αυτού.
Eso 18:7	εξήλθε δε Μωυσής εις συνάντησιν τω γαμβρω και προσεκύνησεν αυτω και εφίλησεν αυτόν, και ησπάσαντο αλλήλους· και εισήγαγεν αυτούς εις την σκηνήν.
Eso 18:8	και διηγήσατο Μωυσής τω γαμβρω πάντα, όσα εποίησε Κύριος τω Φαραώ και πάσι τοις Αιγυπτίοις ένεκεν του Ισραήλ, και πάντα τον μόχθον τον γενόμενον αυτοίς εν τη οδω και ότι εξείλατο αυτούς Κύριος εκ χειρός Φαραώ και εκ χειρός των Αιγυπτίων.
Eso 18:9	εξέστη δε Ιοθόρ επί πάσι τοις αγαθοίς, οίς εποίησεν αυτοίς Κύριος, ότι εξείλατο αυτούς εκ χειρός Αιγυπτίων και εκ χειρός Φαραώ.
Eso 18:10	και είπεν Ιοθόρ· ευλογητός Κύριος, ότι εξείλατο αυτούς εκ χειρός Αιγυπτίων και εκ χειρός Φαραώ·
Eso 18:11	νυν έγνων ότι μέγας Κύριος παρά πάντας τους θεούς, ένεκεν τούτου ότι επέθεντο αυτοίς.
Eso 18:12	και έλαβεν Ιοθόρ ο γαμβρός Μωυσή ολοκαυτώματα και θυσίας τω Θεω· παρεγένετο δε Ααρών και πάντες οι πρεσβύτεροι Ισραήλ συμφαγείν άρτον μετά του γαμβρού Μωυσή εναντίον του Θεού.
Eso 18:13	Και εγένετο μετά την επαύριον συνεκάθισε Μωυσής κρίνειν τον λαόν· παρειστήκει δε πας ο λαός Μωυσή από πρωΐθεν έως δείλης.
Eso 18:14	και ιδών Ιοθόρ πάντα όσα ποιεί τω λαω, λέγει· τι τούτο, ό συ ποιείς τω λαω; διατί συ κάθησαι μόνος, πας δε ο λαός παρεστήκε σοι από πρωΐθεν έως δείλης;
Eso 18:15	και λέγει Μωυσής τω γαμβρω, ότι παραγίνεται προς με ο λαός εκζητήσαι κρίσιν παρά του Θεού.

Eso 18:16	όταν γαρ γένηται αυτοίς αντιλογία και έλθωσι προς με, διακρίνω έκαστον και συμβιβάζω αυτούς τα προστάγματα του Θεού και τον νόμον αυτού.
Eso 18:17	είπε δε ο γαμβρός Μωυσή προς αυτόν· ουκ ορθώς συ ποιείς το ρήμα τούτο·
Eso 18:18	φθορά καταφθαρήση ανυπομονήτω και συ και πας ο λαός ούτος, ος εστι μετά σου· βαρύ σοι το ρήμα τούτο, ου δυνήση ποιείν συ μόνος.
Eso 18:19	νυν ουν άκουσόν μου και συμβουλεύσω σοι, και έσται ο Θεός μετά σου. γίνου συ τω λαω τα προς τον Θεόν και ανοίσεις τους λόγους αυτών προς τον Θεόν,
Eso 18:20	και διαμαρτύρη αυτοίς τα προστάγματα του Θεού και τον νόμον αυτού και σημανείς αυτοίς τας οδούς, εν αις πορεύονται εν αυταίς, και τα έργα α ποιήσουσι.
Eso 18:21	και συ σεαυτω σκέψαι από παντός του λαού άνδρας δυνατούς, θεοσεβείς, άνδρας δικαίους, μισούντας υπερηφανίαν, και καταστήσεις επ ' αυτόν χιλιάρχους και εκατοντάρχους και πενηκοντάρχους και δεκαδάρχους,
Eso 18:22	και κρινούσι τον λαόν πάσαν ωραν· το δε ρήμα το υπέρογκον ανοίσουσιν επί σε, τα δε βραχέα των κριμάτων κρινούσιν αυτοί και κουφιούσιν από σου και συναντιλήψονται σοι.
Eso 18:23	εάν το ρήμα τούτο ποιήσης, κατισχύσει σε ο Θεός, και δυνήση παραστήναι, και πας ο λαός ούτος εις τον εαυτού τόπον μετ ' ειρήνης ήξει.
Eso 18:24	ήκουσε δε Μωυσής της φωνής του γαμβρού και εποίησεν όσα είπεν αυτω.
Eso 18:25	και επέλεξε Μωυσής άνδρας δυνατούς από παντός Ισραήλ και εποίησεν αυτούς επ ' αυτών χιλιάρχους και εκατοντάρχους και πενηκοντάρχους και δεκαδάρχους.
Eso 18:26	και εκρίνοσαν τον λαόν πάσαν ωραν· παν δε ρήμα υπέρογκον ανεφέρουσαν επί Μωυσήν, παν δε ρήμα ελαφρόν εκρίνοσαν αυτοί.
Eso 18:27	εξαπέστειλε δε Μωυσής τον εαυτού γαμβρόν, και απήλθεν εις την γην αυτού.
Eso 19:1	ΤΟΥ δε μηνός του τρίτου της εξόδου των υιών Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου τη ημέρα ταύτη ήλθοσαν εις την έρημον του Σινά.
Eso 19:2	και απήραν εκ Ραφιδείν και ήλθοσαν εις την έρημον του Σινά, και παρενέβαλεν εκεί Ισραήλ κατέναντι του όρους.
Eso 19:3	και Μωυσής ανέβη εις το όρος του Θεού· και εκάλεσεν αυτόν ο Θεός εκ του όρους λέγων· τάδε ερείς τω οίκω Ιακώβ και αναγγελεύεις τοις υιοίς Ισραήλ·
Eso 19:4	αυτοί εωράκατε όσα πεποίηκα τοις Αιγυπτίοις, και ανέλαβον υμάς ωσει επί πτερύγων αετών και προσηγαγόμην υμάς προς εμαυτόν.
Eso 19:5	και νυν εάν ακοή ακούσητε της εμής φωνής και φυλάξητε την διαθήκην μου, έσεσθέ μοι λαός περιούσιος από πάντων των εθνών· εμή γαρ εστι πάσα η γη·
Eso 19:6	υμείς δε έσεσθέ μοι βασιλείον ιεράτευμα και έθνος άγιον. ταύτα τα ρήματα

	ερείς τοις υιοίς Ισραήλ.
Eso 19:7	ήλθε δε Μωυσής και εκάλεσε τους πρεσβυτέρους του λαού και παρέθηκεν αυτοίς πάντας τους λόγους τούτους, ους συνέταξεν αυτω ο Θεός.
Eso 19:8	απεκρίθη δε πας ο λαός ομοθυμαδόν και είπαν· πάντα, όσα είπεν ο Θεός, ποιήσομεν και ακουσόμεθα. ανήνεγκε δε Μωυσής τους λόγους τούτους προς τον Θεόν.
Eso 19:9	είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· ιδού εγώ παραγίνομαι προς σε εν στύλω νεφέλης, ίνα ακούση ο λαός λαλούντός μου προς σε και σοί πιστεύσωσιν εις τον αιώνα. ανήγγειλε δε Μωυσής τα ρήματα του λαού προς Κύριον.
Eso 19:10	είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· καταβάς διαμάρτυραι τω λαω και άγνισον αυτούς σήμερον και αύριον, και πλυνάτωσαν τα ιμάτια·
Eso 19:11	και έστωσαν έτοιμοι εις την ημέραν την τρίτην· τη γαρ ημέρα τη τρίτη καταβήσεται Κύριος επί το όρος το Σινά εναντίον παντός του λαού.
Eso 19:12	και αφοριείς τον λαόν κύκλω λέγων· προσέχετε εαυτοίς του αναβήναι εις το όρος και θίγειν τι αυτού· πας ο αφάμενος του όρους θανάτω τελευτήσει.
Eso 19:13	ουχ άψετε αυτού χείρ· εν γαρ λίθοις λιθοβοληθήσεται ή βολίδι κατατοξευθήσεται· εάν τε κτήνος εάν τε άνθρωπος, ου ζήσεται. όταν αι φωναί και αι σάλπιγγες και η νεφέλη απέλθη από του όρους, εκείνοι αναβήσονται επί το όρος.
Eso 19:14	κατέβη δε Μωυσής εκ του όρους προς τον λαόν και ηγίασεν αυτούς, και έπλυναν τα ιμάτια.
Eso 19:15	και είπε τω λαω· γίνεσθε έτοιμοι τρεις ημέρας, μη προσέλθητε γυναικί.
Eso 19:16	εγένετο δε τη ημέρα τη τρίτη γενηθέντος προς όρθρον και εγίνοντο φωναί και αστραπαί και νεφέλη γνοφώδης επ' όρους Σινά, φωνή της σάλπιγγος ήχει μέγα· και επτοήθη πας ο λαός ο εν τη παρεμβολή.
Eso 19:17	και εξήγαγε Μωυσής τον λαόν εις συνάντησιν του Θεού εκ της παρεμβολής, και παρέστησαν υπό το όρος.
Eso 19:18	το όρος το Σινά εκαπνίζετο όλον δια το καταβεβηκέναι επ' αυτό τον Θεόν εν πυρί, και ανέβαινεν ο καπνός ωσει καπνός καμίνου, και εξέστη πας ο λαός σφόδρα·
Eso 19:19	εγίνοντο δε αι φωναί της σάλπιγγος προβαίνουσαι ισχυρότεραι σφόδρα· Μωυσής ελάλει, ο δε Θεός απεκρίνατο αυτω φωνή·
Eso 19:20	κατέβη δε Κύριος επί το όρος το Σινά επί την κορυφήν του όρους· και εκάλεσε Κύριος Μωυσήν επί την κορυφήν του όρους, και ανέβη Μωυσής.
Eso 19:21	και είπεν ο Θεός προς Μωυσήν λέγων· καταβάς διαμάρτυραι τω λαω, μη ποτε εγγίσωσι προς τον Θεόν κατανοήσαι και πέσωσιν εξ αυτών πλήθος·
Eso 19:22	και οι ιερείς οι εγγίζοντες Κυρίω τω Θεω αγιασθήτωσαν, μη ποτε απαλλάξη απ'

	αυτών Κύριος.
Eso 19:23	και ειπε Μωυσης προς τον Θεόν· ου δυνήσεται ο λαός προσαναβήναι προς το όρος το Σινά· συ γαρ διαμεμαρτύρησαι ημίν λέγων· αφόρισαι το όρος και αγίασαι αυτό.
Eso 19:24	ειπε δε αυτω Κύριος· βάδιζε, κατάβηθι και ανάβηθι συ και Ααρών μετά σου· οι δε ιερείς και ο λαός μη βιαζέσθωσαν αναβήναι προς τον Θεόν, μη ποτε απολέση απ' αυτών Κύριος.
Eso 19:25	κατέβη δε Μωυσης προς τον λαόν και ειπεν αυτοίς.
Eso 20:1	ΚΑΙ ελάλησε Κύριος πάντας τους λόγους τούτους λέγων·
Eso 20:2	εγώ εμι Κύριος ο Θεός σου, όστις εξήγαγόν σε εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας.
Eso 20:3	ουκ έσονταί σοι θεοί έτεροι πλην εμού.
Eso 20:4	ου ποιήσεις σεαυτω είδωλον, ουδέ παντός ομοίωμα, όσα εν τω ουρανω άνω και όσα εν τη γη κάτω και όσα εν τοις ύδασιν υποκάτω της γης.
Eso 20:5	ου προσκυνήσεις αυτοίς, ουδέ μη λατρεύσεις αυτοίς· εγώ γαρ εμι Κύριος ο Θεός σου, Θεός ζηλωτής, αποδιδούς αμαρτίας πατέρων επί τέκνα, έως τρίτης και τετάρτης γενεάς τοις μισούσί με
Eso 20:6	και ποιών έλεος εις χιλιάδας τοις αγαπώσί με και τοις φυλάσσουσι τα προστάγματά μου.
Eso 20:7	ου λήψει το όνομα Κυρίου του Θεού σου επί ματαίω· ου γαρ μη καθαρίση Κύριος ο Θεός σου τον λαμβάνοντα το όνομα αυτού επί ματαίω.
Eso 20:8	μνήσθητι την ημέρα των σαββάτων αγιάζειν αυτήν.
Eso 20:9	εξ ημέρας εργά και ποιήσεις πάντα τα έργα σου·
Eso 20:10	τη δε ημέρα τη εβδόμη σάββατα Κυρίω τω Θεω σου· ου ποιήσεις εν αυτη παν έργον, συ και ο υιος σου και η θυγάτηρ σου, ο παις σου και η παιδίσκη σου, ο βούς σου και το υποζύγιόν σου και παν κτήνός σου και ο προσήλυτος ο παροικών εν σοί.
Eso 20:11	εν γαρ εξ ημέραις εποίησε Κύριος τον ουρανόν και την γην και την θάλασσαν και πάντα τα εν αυτοίς και κατέπαυσε τη ημέρα τη εβδόμη· δια τούτο ευλόγησε Κύριος την ημέραν την εβδόμην και ηγίασεν αυτήν.
Eso 20:12	τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου, ίνα εύ σοι γένηται, και ίνα μακροχρόνιος γένη επί της γης της αγαθής, ης Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι.
Eso 20:13	ου μοιχεύσεις.
Eso 20:14	ου κλέψεις.
Eso 20:15	ου φονεύσεις.

Eso 20:16	ου ψευδομαρτυρήσεις κατά του πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδή.
Eso 20:17	ουκ επιθυμήσεις την γυναίκα του πλησίον σου. ουκ επιθυμήσεις την οικίαν του πλησίον σου ούτε τον αγρόν αυτού ούτε τον παίδα αυτού ούτε την παιδίσκην αυτού ούτε του βοός αυτού ούτε του υποζυγίου αυτού ούτε παντός κτήνους αυτού ούτε όσα τω πλησίον σου εστί.
Eso 20:18	Και πας ο λαός εώρα την φωνήν και τας λαμπάδας και την φωνήν της σάλπιγγος και το όρος το καπνίζον· φοβηθέντες δε πας ο λαός έστησαν μακρόθεν.
Eso 20:19	και είπαν προς Μωυσήν· λάλησον συ ημίν, και μη λαλείτω προς ημάς ο Θεός, μη αποθάνωμεν.
Eso 20:20	και λέγει αυτοίς Μωυσής· θαρσείτε, ένεκεν γαρ του πειράσαι υμάς παρεγενήθη ο Θεός προς υμάς, όπως αν γένηται ο φόβος αυτού εν υμίν, ίνα μη αμαρτάνητε.
Eso 20:21	ειστήκει δε ο λαός μακρόθεν, Μωυσής δε εισήλθεν εις τον γνόφον, ου ην ο Θεός.
Eso 20:22	είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· τάδε ερείς τω οίκω Ιακώβ και αναγγελείς τοις υιοίς Ισραήλ· υμείς εωράκατε ότι εκ του ουρανού λελάληκα προς υμάς·
Eso 20:23	ου ποιήσετε υμίν αυτοίς θεούς αργυρούς και θεούς χρυσούς ου ποιήσετε υμίν αυτοίς.
Eso 20:24	θυσιαστήριον εκ γης ποιήσετέ μοι και θύσετε επ' αυτού τα ολοκαυτώματα υμών και τα σωτήρια υμών και τα πρόβατα και τους μόσχους υμών εν παντί τόπω, ου εάν επονομάσω το όνομά μου εκεί, και ήξω προς σε και ευλογήσω σε.
Eso 20:25	εάν δε θυσιαστήριον εκ λίθων ποιής μοι, ουκ οικοδομήσεις αυτούς τμητούς· το γαρ εγχειρίδιόν σου επιβέβληκας επ' αυτούς, και μεμíanται.
Eso 20:26	ουκ αναβήση εν αναβαθμίσιν επί το θυσιαστήριόν μου, όπως αν μη αποκαλύψης την ασχημοσύνην σου επ' αυτού.
Eso 21:1	ΚΑΙ ταύτα τα δικαιώματα, α παραθήση ενώπιον αυτών.
Eso 21:2	εάν κτήση παίδα Εβραίον, εξ έτη δουλεύσει σοι· τω δε εβδόμω έτει απελεύσεται ελεύθερος δωρεάν.
Eso 21:3	εάν αυτός μόνος εισέλθη, και μόνος εξελεύσεται· εάν δε γυνή συνεισέλθη μετ' αυτού, εξελεύσεται και η γυνή αυτού.
Eso 21:4	και εάν δε ο κύριος δω αυτω γυναίκα, και τέκη αυτω υιούς ή θυγατέρας, η γυνή και τα παιδία έσται τω κυρίω αυτού, αυτός δε μόνος εξελεύσεται.
Eso 21:5	εάν δε αποκριθείς είπη ο παις, ηγάπησα τον κύριόν μου και την γυναίκα και τα παιδία, ουκ αποτρέχω ελεύθερος·
Eso 21:6	προσάξει αυτόν ο κύριος αυτού προς το κριτήριο του Θεού και τότε προσάξει αυτόν επί την θύραν επί τον σταθμόν, και τρυπήσει ο κύριος αυτού το ους τω οπητίω, και δουλεύσει αυτω εις τον αιώνα.

Eso 21:7	εάν δε τις αποδώται την εαυτού θυγατέρα οικέτιν, ουκ απελεύσεται, ωσπερ αποτρέχουσιν αι δούλαι.
Eso 21:8	εάν μη ευαρεστήση τω κυρίω αυτής ην αυτω καθωμολογήσατο, απολυτρώσει αυτήν· έθνει δε αλλοτρίω ου κύριός εστι πωλείν αυτήν, ότι ηθέτησεν εν αυτη.
Eso 21:9	εάν δε τω υιω καθωμολογήσεται αυτήν, κατά το δικαίωμα των θυγατέρων ποιήσει αυτη.
Eso 21:10	εάν δε άλλην λάβη εαυτω, τα δέοντα και τον ιματισμόν και την ομιλίαν αυτής ουκ αποστειρήσει.
Eso 21:11	εάν δε τα τρία ταύτα μη ποιήση αυτη, εξελεύσεται δωρεάν άνευ αργυρίου.
Eso 21:12	Εάν δε πατάξη τις τινα, και αποθάνη, θανάτω θανατούσθω·
Eso 21:13	ο δε ουχ εκών, αλλ ' ο Θεός παρέδωκεν εις τας χείρας αυτου, δώσω σοι τόπον, ου φεύξεται εκεί ο φονεύσας.
Eso 21:14	εάν δε τις επιθήται τω πλησίον αποκτείνει αυτόν δόλω και καταφύγη, από του θυσιαστηρίου μου λήψη αυτόν θανατώσαι.
Eso 21:15	ος τύπτει πατέρα αυτου ή μητέρα αυτου, θανάτω θανατούσθω.
Eso 21:16	ο κακολογών πατέρα αυτου ή μητέρα αυτου τελευτήσει θανάτω.
Eso 21:17	ος εάν κλέψη τις τινα των υιών Ισραήλ και καταδυναστεύσας αυτόν αποδώται, και ευρεθή εν αυτω, θανάτω τελευτάτω.
Eso 21:18	εάν δε λαιδορώνται δύο άνδρες και πατάξη τις τον πλησίον λίθω ή πυγμή, και μη αποθάνη, κατακλιθή δε επί την κοίτην,
Eso 21:19	εάν εξαναστάς ο άνθρωπος περιπατήση έξω επί ράβδου, αθως έσται ο πατάξας· πλην της αργίας αυτου αποτίσει και τα ιατρεία.
Eso 21:20	εάν δε τις πατάξη τον παιδα αυτου ή την παιδίσκην αυτου εν ράβδω και αποθάνη υπό τας χείρας αυτου, δίκη εκδικηθήσεται.
Eso 21:21	εάν δε διαβιώση ημέραν μίαν ή δύο, ουκ εκδικηθήσεται· το γαρ αργύριον αυτου εστιν.
Eso 21:22	εάν δε μάχωνται δύο άνδρες και πατάξωσι γυναίκα εν γαστρί έχουσαν και εξέλθη το παιδίον αυτής μη εξεικονισμένον, επιζήμιον ζημιωθήσεται· καθότι αν επιβάλη ο ανήρ της γυναικός, δώσει μετά αξιώματος·
Eso 21:23	εάν δε εξεικονισμένον ή, δώσει ψυχήν αντί ψυχής,
Eso 21:24	οφθαλμόν αντί οφθαλμού, οδόντα αντί οδόντος, χείρα αντί χειρός, πόδα αντί ποδός,
Eso 21:25	κατάκαυμα αντί κατακαύματος, τραύμα αντί τραύματος, μώλωπα αντί μώλωπος.
Eso 21:26	εάν δε τις πατάξη τον οφθαλμόν του οικέτου αυτου ή τον οφθαλμόν της

	θεραπαίνης αυτού, και εκτυφλώση, ελευθέρους εξαποστελεί αυτούς αντί του οφθαλμού αυτών.
Eso 21:27	εάν δε τον οδόντα του οικέτου ή τον οδόντα της θεραπαίνης αυτού εκκόψη, ελευθέρους εξαποστελεί αυτούς αντί του οδόντος αυτών.
Eso 21:28	Εάν δε κερατίση ταύρος άνδρα ή γυναίκα και αποθάνη, λίθοις λιθοβοληθήσεται ο ταύρος, και ου βρωθήσεται τα κρέα αυτού· ο δε κύριος του ταύρου αθωος έσται.
Eso 21:29	εάν δε ο ταύρος κερατιστής ή προ της χθές και προ της τρίτης, και διαμαρτύρωνται τω κυρίω αυτού, και μη αφανίση αυτόν, ανέλη δε άνδρα ή γυναίκα, ο ταύρος λιθοβοληθήσεται και ο κύριος αυτού προσαποθανείται.
Eso 21:30	εάν δε λύτρα επιβληθή αυτω, δώσει λύτρα της ψυχής αυτού όσα εάν επιβάλωσιν αυτω.
Eso 21:31	εάν δε υιόν ή θυγατέρα κερατίση, κατά το δικαίωμα τούτο ποιήσωσιν αυτω.
Eso 21:32	εάν δε παίδα κερατίση ο ταύρος ή παιδίσκην, αργυρίου τριάκοντα δίδραχμα δώσει τω κυρίω αυτών, και ο ταύρος λιθοβοληθήσεται.
Eso 21:33	εάν δε τις ανοίξη λάκκον ή λατομήση λάκκον και μη καλύψη αυτόν, και εμπέση εκεί μόσχος ή όνος,
Eso 21:34	ο κύριος του λάκκου αποτίσει· αργύριον δώσει τω κυρίω αυτών, το δε τετελευτηκός αυτω έσται.
Eso 21:35	εάν δε κερατίση τινός ταύρος τον ταύρον του πλησίον και τελευτήση, αποδώσονται τον ταύρον τον ζώντα και διελούνται το αργύριον αυτού, και τον ταύρον τον τεθνηκότα διελούνται.
Eso 21:36	εάν δε γνωρίζηται ο ταύρος ότι κερατιστής εστι προ της χθές και προ της τρίτης ημέρας, και διαμεμαρτυρημένοι ώσι τω κυρίω αυτού, και μη αφανίση αυτόν, αποτίσει ταύρον αντί ταύρου, ο δε τετελευτηκός αυτω έσται.
Eso 22:1	ΕΑΝ δε τις κλέψη μόσχον ή πρόβατον και σφάξη ή αποδώται, πέντε μόσχους αποτίσει αντί του μόσχου και τέσσαρα πρόβατα αντί του προβάτου.
Eso 22:2	εάν δε εν τω διορύγματι ευρεθή ο κλέπτης και πληγείς αποθάνη, ουκ έστιν αυτω φόνος·
Eso 22:3	εάν δε ανατείλη ο ήλιος επ ' αυτω, ένοχος εστιν, ανταποθανείται. εάν δε μη υπάρχη αυτω, πραθήτω αντί του κλέμματος.
Eso 22:4	εάν δε καταληφθή και ευρεθή εν τη χειρί αυτού το κλέμμα από τε όνου έως προβάτου ζώντα, διπλά αυτά αποτίσει.
Eso 22:5	εάν δε καταβοσκήση τις αγρόν ή αμπελώνα και αφή το κτήνος αυτού καταβοσκήσαι αγρόν έτερον, αποτίσει εκ του αγρού αυτού κατά το γέννημα αυτού· εάν δε πάντα τον αγρόν καταβοσκήση, τα βέλτιστα του αγρού αυτού και τα βέλτιστα του αμπελώνος αυτού αποτίσει.
Eso 22:6	εάν δε εξελθόν πυρ εύρη ακάνθας και προσεμπρήση άλωνα ή στάχυσ ή πεδίον,

	αποτίσει ο το πυρ εκκαύσας.
Eso 22:7	εάν δε τις δω τω πλησίον αργύριον ή σκεύη φυλάξαι, και κλαπή εκ της οικίας του ανθρώπου, εάν ευρεθή ο κλέψας, αποτίσει το διπλόν·
Eso 22:8	εάν δε μη ευρεθή ο κλέψας, προσελεύσεται ο κύριος της οικίας ενώπιον του Θεού και ομείται ή μην μη αυτόν πεπονηρεύσθαι εφ' όλης της παρακαταθήκης του πλησίον.
Eso 22:9	κατά παν ρητόν αδίκημα, περί τε μόσχου και υποζυγίου και προβάτου και ιματίου και πάσης απωλείας της εγκαλουμένης, ό,τι ουν αν ή, ενώπιον του Θεού ελεύσεται η κρίσις αμφοτέρων, και ο αλούς δια του Θεού αποτίσει διπλόν τω πλησίον·
Eso 22:10	εάν δε τις δω τω πλησίον υποζύγιον ή μόσχον ή πρόβατον ή παν κτήνος φυλάξαι, και συντριβή ή τελευτήση ή αιχμάλωτον γένηται, και μηδείς γνω,
Eso 22:11	όρκος έσται του Θεού ανά μέσον αμφοτέρων, ή μην μη αυτόν πεπονηρεύσθαι καθόλου της παρακαταθήκης του πλησίον· και ούτως προσδέξεται ο κύριος αυτού, και ουκ αποτίσει.
Eso 22:12	εάν δε κλαπή παρ' αυτού, αποτίσει τω κυρίω.
Eso 22:13	εάν δε θηριάλωτον γένηται, άξει αυτόν επί την θήραν και ουκ αποτίσει.
Eso 22:14	εάν δε αιτήση τις παρά του πλησίον, και συντριβή ή αποθάνη ή αιχμάλωτον γένηται, ο δε κύριος μη ή μετ' αυτού, αποτίσει·
Eso 22:15	εάν δε ο κύριος ή μετ' αυτού, ουκ αποτίσει· εάν δε μισθωτός ή, έσται αυτω αντί του μισθού αυτού.
Eso 22:16	Εάν δε απατήση τις παρθένον αμνήστευτον και κοιμηθή μετ' αυτής, φερνή φερνιεί αυτήν αυτω γυναίκα.
Eso 22:17	εάν δε ανανεύων ανανεύση και μη βούληται ο πατήρ αυτής δούναι αυτήν αυτω γυναίκα, αργύριον αποτίσει τω πατρί καθ' όσον εστί η φερνή των παρθένων.
Eso 22:18	φαρμακούς ου περιποιήσετε.
Eso 22:19	παν κοιμώμενον μετά κτήνους, θανάτω αποκτενείτε αυτούς.
Eso 22:20	ο θυσιάζων θεοίς θανάτω εξολοθρευθήσεται, πλην Κυρίω μόνω.
Eso 22:21	και προσήλυτον ου κακώσετε, ουδέ μη θλίψητε αυτόν· ήτε γαρ προσήλυτοι εν γη Αιγύπτω.
Eso 22:22	πάσαν χήραν και ορφανόν ου κακώσετε·
Eso 22:23	εάν δε κακία κακώσητε αυτούς, και κεκράξαντες καταβοήσωσι προς με, ακοή εισακούσομαι της φωνής αυτών
Eso 22:24	και οργισθήσομαι θυμω και αποκτενώ υμάς μαχαίρα, και έσονται αι γυναίκες υμών χήραι και τα παιδιά υμών ορφανά.

Eso 22:25	εάν δε αργύριον εκδανείσης τω αδελφω τω πενιχρω παρά σοί, ουκ έση αυτόν κατεπείγων, ουκ επιθήσεις αυτω τόκον.
Eso 22:26	εάν δε ενεχύρασμα ενεχυράσης το ιμάτιον του πλησίον, προ δυσμών ηλίου αποδώσεις αυτω·
Eso 22:27	έστι γαρ τούτο περιβόλαιον αυτού, μόνον τούτο το ιμάτιον ασχημοσύνης αυτού· εν τίνι κοιμηθήσεται; εάν ουν καταβολή προς με, εισακούσομαι αυτού· ελεήμων γαρ ειμι.
Eso 22:28	θεούς ου κακολογήσεις και άρχοντα του λαού σου ου κακώς ερείς.
Eso 22:29	απαρχάς άλωνος και ληνού σου ου καθυστερήσεις· τα πρωτότοκα των υιών σου δώσεις εμοί.
Eso 22:30	ούτω ποιήσεις τον μόσχον σου και το πρόβατόν σου και το υποζύγιόν σου· επτά ημέρας έσται υπό την μητέρα, τη δε ογδόη ημέρα αποδώσεις μοι αυτό.
Eso 22:31	και άνδρες άγιοι έσεσθέ μοι. και κρέας θηριάλων ουκ έδεσθε, τω κυνί απορρίψατε αυτό.
Eso 23:1	ΟΥ παραδέξη ακοήν ματαίαν. ου συγκαταθήση μετά του αδίκου γενέσθαι μάρτυς άδικος.
Eso 23:2	ουκ έση μετά πλειόνων επί κακία. ου προστεθήση μετά πλήθους εκκλίνει μετά των πλειόνων, ωστε εκκλίνει κρίσιν.
Eso 23:3	και πένητα ουκ ελεήσεις εν κρίσει.
Eso 23:4	εάν δε συναντήσης τω βοϊ του εχθρού σου ή τω υποζυγίω αυτού πλανωμένοις, αποστρέψας αποδώσεις αυτω.
Eso 23:5	εάν δε ίδης το υποζύγιον του εχθρού σου πεπτωκός υπό τον γόνον αυτού, ου παρελεύση αυτό, αλλά συναρείς αυτό μετ ' αυτού.
Eso 23:6	ου διαστρέψεις κρίμα πένητος εν κρίσει αυτού.
Eso 23:7	από παντός ρήματος αδίκου αποστήση· αθων και δίκαιον ουκ αποκτενείς και ου δικαιώσεις τον ασεβή ένεκεν δώρων.
Eso 23:8	και δώρα ου λήψη· τα γαρ δώρα εκτυφλοί οφθαλμούς βλεπόντων και λυμαίνεται ρήματα δίκαια.
Eso 23:9	και προσήλυτον ου θλίψετε· υμείς γαρ οίδατε την ψυχήν του προσηλύτου· αυτοί γαρ προσήλυτοι ήτε εν γη Αιγύπτω.
Eso 23:10	Εξ έτη σπερείς την γην σου και συνάξεις τα γεννήματα αυτής·
Eso 23:11	τω δε εβδόμω άφεσιν ποιήσεις και ανήσεις αυτήν, και έδονται οι πτωχοί του έθνους σου, τα δε υπολειπόμενα έδεται τα άγρια θηρία. ούτω ποιήσεις τον αμπελώνά σου και τον ελαιώνα σου.
Eso 23:12	εξ ημέρας ποιήσεις τα έργα σου, τη δε ημέρα τη εβδόμη ανάπαυσις, ίνα αναπαύσεται ο βούς σου και το υποζύγιόν σου, και ίνα αναψύξη ο υιος της

	παιδίσκης σου και ο προσήλυτος.
Eso 23:13	πάντα, όσα είρηκα προς υμάς, φυλάξασθε. Και όνομα θεών ετέρων ουκ αναμνησθήσεσθε, ουδέ μη ακουσθή εκ του στόματος υμών.
Eso 23:14	τρεις καιρούς του ενιαυτού εορτάσατέ μοι.
Eso 23:15	την εορτήν των αζύμων φυλάξασθε ποιείν· επτά ημέρας έδεσθε άζυμα, καθάπερ εντειλάμην σοι, κατά τον καιρόν του μηνός των νέων· εν γαρ αυτω εξήλθες εξ Αιγύπτου, ουκ οφθήση ενώπιόν μου κενός.
Eso 23:16	και εορτήν θερισμού πρωτογεννημάτων ποιήσεις των έργων σου, ων εάν σπειρης εν τω αγρω σου, και εορτήν συντελείας επ ' εξόδου του ενιαυτού εν τη συναγωγή των έργων σου των εκ του αγρού σου.
Eso 23:17	τρεις καιρούς του ενιαυτού οφθήσεται παν αρσενικόν σου ενώπιον Κυρίου του Θεού σου.
Eso 23:18	όταν γαρ εκβάλω τα έθνη από προσώπου σου και εμπλατύνω τα όριά σου, ου θύσεις επί ζύμη αίμα θυσιάσματός μου, ου δε μη κοιμηθή στέαρ της εορτής μου έως πρωϊ.
Eso 23:19	τας απαρχάς των πρωτογεννημάτων της γης σου εισοίσεις εις τον οίκον Κυρίου του Θεού σου. ουχ εψησεις άρνα εν γάλακτι μητρός αυτου.
Eso 23:20	Και ιδού εγώ αποστέλλω τον άγγελόν μου προ προσώπου σου, ίνα φυλάξη σε εν τη οδω, όπως εισαγάγη σε εις την γην, ην ητοίμασά σοι.
Eso 23:21	πρόσεχε σεαυτω και εισάκουε αυτου και μη απείθει αυτω· ου γαρ μη υποστειληταί σε, το γαρ όνομά μου εστιν επ ' αυτω.
Eso 23:22	εάν ακοή ακούσητε της εμής φωνής και ποιήσης πάντα, όσα αν εντείλωμαί σοι, και φυλάξητε την διαθήκην μου, έσεσθέ μοι λαός περιούσιος από πάντων των εθνών· εμή γαρ εστι πάσα η γη, υμεις δε έσεσθέ μοι βασιλειον ιεράτευμα και έθνος άγιον. ταύτα τα ρήματα ερεΐς τοις υιοίς Ισραήλ· εάν ακοή ακούσητε της φωνής μου και ποιήσητε πάντα όσα αν είπω σοι, εχθρεύσω τοις εχθροίς σου και αντικείμενοις σοι·
Eso 23:23	πορεύσεται γαρ ο άγγελός μου ηγούμενός σου και εισάξει σε προς τον Αμορραϊον και Χετταϊον και Φερεζαϊον και Χαναναϊον και Γεργεσαϊον και Ευαϊον και Ιεβουσαϊον, και εκτριψω αυτους.
Eso 23:24	ου προσκυνήσεις τοις θεοίς αυτών, ου δε μη λατρεύσης αυτοίς· ου ποιήσεις κατά τα έργα αυτών, αλλά καθαιρέσει καθελεις και συντριβων συντριψεις τας στήλας αυτών.
Eso 23:25	και λατρεύσεις Κυρίω τω Θεω σου, και ευλογήσω τον άρτον σου και τον οίνόν σου και το ύδωρ σου, και αποστρέψω μαλακίαν αφ ' υμών.
Eso 23:26	ουκ έσται άγονος ουδέ στείρα επί της γης σου· τον αριθμόν των ημερών σου αναπληρών αναπληρώσω.
Eso 23:27	και τον φόβον αποστελώ ηγούμενόν σου και εκοτήσω πάντα τα έθνη, εις ους συ

	εισπορεύη εις αυτούς, και δώσω πάντας τους υπεναντίους σου φυγάδας.
Eso 23:28	και αποστελώ τας σφηκίας προτέρας σου, και εκβαλείς τους Αμορραίους και τους Ευαίους και τους Χαναανίους και τους Χετταίους από σου.
Eso 23:29	ουκ εκβαλώ αυτούς εν ενιαυτω ενί, ίνα μη γένηται η γη έρημος και πολλά γένηται επί σε τα θηρία της γης.
Eso 23:30	κατά μικρόν εκβαλώ αυτούς από σου, έως αν αυξηθής και κληρονομήσης την γην.
Eso 23:31	και θήσω τα όριά σου από της ερυθράς θαλάσσης, έως της θαλάσσης της Φυλιστιείμ και από της ερήμου έως του μεγάλου ποταμού Ευφράτου· και παραδώσω εις τας χείρας υμών τους εγκαθημένους εν τη γη και εκβαλώ αυτούς από σου.
Eso 23:32	ου συγκαταθήση αυτοίς και τοις θεοίς αυτών διαθήκην,
Eso 23:33	και ουκ εγκαθήσονται εν τη γη σου, ίνα μη αμαρτείν σε ποιήσωσι προς με· εάν γαρ δουλεύσης τοις θεοίς αυτών, ούτοι έσονταί σοι πρόσκομμα.
Eso 24:1	ΚΑΙ Μωυσή είπεν· ανάβηθι προς τον Κύριον συ και Ααρών και Ναδάβ και Αβιούδ και εβδομήκοντα των πρεσβυτέρων Ισραήλ, και προσκυνήσουσι μακρόθεν τω Κυρίω·
Eso 24:2	και εγγιεί Μωυσής μόνος προς τον Θεόν, αυτοί δε ουκ εγγιούσιν· ο δε λαός ου συναναβήσεται μετ' αυτών.
Eso 24:3	εισήλθε δε Μωυσής και διηγήσατο τω λαω πάντα τα ρήματα του Θεού και τα δικαιώματα· απεκρίθη δε πας ο λαός φωνή μια λέγοντες· πάντας τους λόγους, ους ελάλησε Κύριος, ποιήσομεν και ακουσόμεθα.
Eso 24:4	και έγγραψε Μωυσής πάντα τα ρήματα Κυρίου. ορθίσας δε Μωυσής το πρωϊ ωκοδόμησε θυσιαστήριον υπό το όρος και δώδεκα λίθους εις τας δώδεκα φυλάς του Ισραήλ·
Eso 24:5	και εξαπέστειλε τους νεανίσκους των υιών Ισραήλ, και ανήνεγκαν ολοκαυτώματα και έθυσαν θυσίαν σωτηρίου τω Θεω μοσχάρια.
Eso 24:6	λαβών δε Μωυσής το ήμισυ του αίματος ενέχεεν εις κρατήρας, το δε ήμισυ του αίματος προσέχεε προς το θυσιαστήριον.
Eso 24:7	και λαβών το βιβλίον της διαθήκης ανέγνω εις τα ώτα του λαού, και είπαν· πάντα όσα ελάλησε Κύριος, ποιήσομεν και ακουσόμεθα.
Eso 24:8	λαβών δε Μωυσής το αίμα κατεσκέδασε του λαού και είπεν· ιδού το αίμα της διαθήκης, ης διέθετο Κύριος προς υμάς περι πάντων των λόγων τούτων.
Eso 24:9	Και ανέβη Μωυσής και Ααρών και Ναδάβ και Αβιούδ και εβδομήκοντα της γερουσίας Ισραήλ
Eso 24:10	και είδον τον τόπον, ου ειστήκει ο Θεός του Ισραήλ· και τα υπό τους πόδας αυτού ωσει έργον πλίνθου σαπφείρου και ωσπερ είδος στερεώματος του ουρανού τη

	καθαριότητα.
Eso 24:11	και των επιλέκτων του Ισραήλ ου διεφώνησεν ουδέ εις· και ώφθησαν εν τω τόπω του Θεού και έφαγον και έπιον.
Eso 24:12	και ειπε Κύριος προς Μωυσήν· ανάβηθι προς με εις το όρος και ίσθι εκεί· και δώσω σοι τα πυξία τα λίθινα, τον νόμον και τας εντολάς, ας έγγραψα νομοθετήσει αυτοίς.
Eso 24:13	και αναστάς Μωυσης και Ιησούς ο παρεστηκώς αυτω ανέβησαν εις το όρος του Θεού·
Eso 24:14	και τοις πρεσβυτέροις ειπαν· ησυχάζετε αυτου, έως αναστρέψωμεν προς υμάς· και ιδού Ααρών και Ωρ μεθ ' υμών· εάν τινι συμβή κρίσις, προσπορευέσθωσαν αυτοίς.
Eso 24:15	και ανέβη Μωυσης και Ιησούς εις το όρος, και εκάλυψεν η νεφέλη το όρος.
Eso 24:16	και κατέβη η δόξα του Θεού επί το όρος το Σινά, και εκάλυψεν αυτο η νεφέλη εξ ημέρας· και εκάλεσε Κύριος τον Μωυσήν τη ημέρα τη εβδόμη εκ μέσου της νεφέλης.
Eso 24:17	το δε είδος της δόξης Κυρίου ωσει πυρ φλέγον επί της κορυφής του όρους εναντίον των υιών Ισραήλ.
Eso 24:18	και εισήλθε Μωυσης εις το μέσον της νεφέλης και ανέβη εις το όρος και ην εκεί εν τω όρει τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας.
Eso 25:1	ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Eso 25:2	ειπόν τοις υιοίς Ισραήλ, και λάβετε απαρχάς παρά πάντων, οίς αν δόξη τη καρδιά, και λήψεσθε τας απαρχάς μου.
Eso 25:3	και αύτη εστίν η απαρχή, ην λήψεσθε παρ ' αυτών· χρυσίον και αργύριον και χαλκόν
Eso 25:4	και νάκινθον και πορφύραν και κόκκινον διπλούν και βύσσον κεκλωσμένην και τρίχας αιγείας
Eso 25:5	και δέρματα κριών ηρυθροδανωμένα και δέρματα νακίνθινα και ξύλα άσηπτα
Eso 25:6	και λίθους σαρδίου και λίθους εις την γλυφήν εις την επωμίδα και τον ποδήρη.
Eso 25:7	και ποιήσεις μοι αγίασμα, και οφθήσομαι εν υμίν·
Eso 25:8	και ποιήσεις μοι κατά πάντα όσα σοι δεικνύω εν τω όρει, το παράδειγμα της σκηνης και το παράδειγμα πάντων των σκευών αυτής· ούτω ποιήσεις.
Eso 25:9	Και ποιήσεις κιβωτόν μαρτυρίου εκ ξύλων άσηπτων, δύο πήχεων και ημίςους το μήκος και πήχεως και ημίςους το πλάτος και πήχεως και ημίςους το ύψος.
Eso 25:10	και καταχρυσώσεις αυτήν χρυσίω καθαρω, έσωθεν και έξωθεν χρυσώσεις αυτήν· και ποιήσεις αυτη κυμάτια χρυσά στρεπτά κύκλω.

Eso 25:11	και ελάσεις αυτη τέσσαρας δακτυλίους χρυσούς και επιθήσεις επί τα τέσσαρα κλίτη, δύο δακτυλίους επί το κλίτος το εν και δύο δακτυλίους επί το κλίτος το δεύτερον.
Eso 25:12	ποιήσεις δε αναφορείς ξύλα άσηπτα και καταχρυσώσεις αυτά χρυσίω·
Eso 25:13	και εισάξεις τους αναφορείς εις τους δακτυλίους τους εν τοις κλίτεσι της κιβωτού αίρειν την κιβωτόν εν αυτοίς·
Eso 25:14	εν τοις δακτυλίοις της κιβωτού έσονται οι αναφορείς ακίνητοι.
Eso 25:15	και εμβαλεις εις την κιβωτόν τα μαρτύρια, α αν δω σοι.
Eso 25:16	και ποιήσεις ιλαστήριον επίθεμα χρυσίου καθαρού, δύο πήχεων και ημίους το μήκος και πήχεως και ημίους το πλάτος.
Eso 25:17	και ποιήσεις δύο Χερουβίμ χρυσοτορευτά και επιθήσεις αυτά εξ αμφοτέρων των κλιτών του ιλαστηρίου.
Eso 25:18	ποιηθήσονται Χερούβ εις εκ του κλίτους τούτου και Χερούβ εις εκ του κλίτους του δευτέρου του ιλαστηρίου· και ποιήσεις τους δύο Χερουβίμ επί τα δύο κλίτη.
Eso 25:19	έσονται οι Χερουβίμ εκτείνοντες τας πτέρυγας επάνωθεν, συσκιάζοντες εν ταις πτέρυξιν αυτών επί του ιλαστηρίου, και τα πρόσωπα αυτών εις άλληλα· εις το ιλαστήριον έσονται τα πρόσωπα των Χερουβίμ.
Eso 25:20	και επιθήσεις το ιλαστήριον επί την κιβωτόν άνωθεν· και εις την κιβωτόν εμβαλεις τα μαρτύρια, α αν δω σοι.
Eso 25:21	και γνωσθήσομαί σοι εκείθεν και λαλήσω σοι άνωθεν του ιλαστηρίου ανά μέσον των δύο Χερουβίμ των όντων επί της κιβωτού του μαρτυρίου και κατά πάντα, όσα εάν εντείλωμαί σοι προς τους υιούς Ισραήλ.
Eso 25:22	Και ποιήσεις τράπεζαν χρυσήν χρυσίου καθαρού, δύο πήχεων το μήκος και πήχεως το εύρος και πήχεως και ημίους το ύψος.
Eso 25:23	και ποιήσεις αυτη στρεπτά κυμάτια χρυσά κύκλω. και ποιήσεις αυτη στεφάνην παλαιστού κύκλω·
Eso 25:24	και ποιήσεις στρεπτόν κυμάτιον τη στεφάνη κύκλω.
Eso 25:25	και ποιήσεις τέσσαρας δακτυλίους χρυσούς και επιθήσεις τους τέσσαρας δακτυλίους επί τα τέσσερα μέρη των ποδών αυτης υπό την στεφάνην,
Eso 25:26	και έσονται οι δακτύλιοι εις θήκας τοις αναφορεύσιν, ωστε αίρειν εν αυτοίς την τράπεζαν.
Eso 25:27	και ποιήσεις τους αναφορείς εκ ξύλων ασήπτων και καταχρυσώσεις αυτούς χρυσίω καθαρω, και αρθήσεται εν αυτοίς η τράπεζα.
Eso 25:28	και ποιήσεις τα τρυβλία αυτης και τας θυϊσкас και τα σπονδεία και τους κιάθους, εν οίς σπεισεις εν αυτοίς· εκ χρυσίου καθαρού ποιήσεις αυτά.

Eso 25:29	και επιθήσεις επί την τράπεζαν άρτους ενωπίους εναντίον μου διαπαντός.
Eso 25:30	Και ποιήσεις λυχνίαν εκ χρυσίου καθαρού, τορευτήν ποιήσεις την λυχνίαν· ο καυλός αυτής και οι καλαμίσκοι και οι κρατήρες και οι σφαιρωτήρες και τα κρίνα εξ αυτής έσται.
Eso 25:31	εξ δε καλαμίσκοι εκπορευόμενοι εκ πλαγίων, τρεις καλαμίσκοι της λυχνίας εκ του κλίτους του ενός αυτής και τρεις καλαμίσκοι της λυχνίας εκ του κλίτους του δευτέρου.
Eso 25:32	και τρεις κρατήρες εκτετυπωμένοι καρυϊσκους εν τω ενί καλαμίσκω, σφαιρωτήρ και κρίνον· ούτω τοις εξ καλαμίσκοις τοις εκπορευομένοις εκ της λυχνίας.
Eso 25:33	και εν τη λυχνία τέσσαρες κρατήρες εκτετυπωμένοι καρυϊσκους· εν τω ενί καλαμίσκω σφαιρωτήρες και τα κρίνα αυτής.
Eso 25:34	ο σφαιρωτήρ υπό τους δύο καλαμίσκους εξ αυτής, και σφαιρωτήρ υπό τους τέσσαρας καλαμίσκους εξ αυτής· ούτω τοις εξ καλαμίσκοις τοις εκπορευομένοις εκ της λυχνίας.
Eso 25:35	και εν τη λυχνία τέσσαρες κρατήρες εκτετυπωμένοι καρυϊσκους.
Eso 25:36	οι σφαιρωτήρες και οι καλαμίσκοι εξ αυτής έστωσαν· όλη τορευτή εξ ενός χρυσίου καθαρού.
Eso 25:37	και ποιήσεις τους λύχνους αυτής επτά· και επιθήσεις τους λύχνους, και φανούσιν εκ του ενός προσώπου.
Eso 25:38	και τον επαρυστήρα αυτής και τα υποθέματα αυτής εκ χρυσίου καθαρού ποιήσεις.
Eso 25:39	πάντα τα σκεύη ταύτα τάλαντον χρυσίου καθαρού.
Eso 25:40	όρα, ποιήσεις κατά τον τύπον τον δεδειγμένον σοι εν τω όρει.
Eso 26:1	ΚΑΙ την σκηνήν ποιήσεις δέκα αυλαίας εκ βύσσου κεκλωσμένης και υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου κεκλωσμένου· Χερουβίμ εργασία υφάντου ποιήσεις αυτάς.
Eso 26:2	μήκος της αυλαίας της μιάς οκτώ και είκοσι πήχεων και εύρος τεσσάρων πήχεων η αυλαία η μία έσται· μέτρον το αυτό έσται πάσαις ταις αυλαίαις.
Eso 26:3	πέντε δε αυλαίαι έσονται εξ αλλήλων εχόμεναι η ετέρα εκ της ετέρας, και πέντε αυλαίαι έσονται συνεχόμενοι ετέρα τη ετέρα.
Eso 26:4	και ποιήσεις αυταίς αγκύλας υακινθίνας επί του χείλους της αυλαίας της μιάς εκ του ενός μέρους εις την συμβολήν και ούτω ποιήσεις επί του χείλους της αυλαίας της εξωτέρας προς τη συμβολή τη δευτέρα.
Eso 26:5	πεντήκοντα αγκύλας ποιήσεις τη αυλαία τη μια, και πενήκοντα αγκύλας ποιήσεις εκ του μέρους της αυλαίας κατά την συμβολήν της δευτέρας, αντιπρόσωποι αντιπίπτουσαι αλλήλαις εις εκάστην.

Eso 26:6	και ποιήσεις κρίκους πενήκοντα χρυσούς. και συνάψεις τας αυλαίας ετέραν τη ετέρα τοις κρίκοις. και εσται η σκηνή μία.
Eso 26:7	και ποιήσεις δέρρεις τριχίνας σκέπην επί της σκηνης, ένδεκα δέρρεις ποιήσεις αυτάς.
Eso 26:8	το μήκος της δέρρεως της μιάς, τριάκοντα πήχεων, και τεσσάρων πήχεων το εύρος της δέρρεως της μιάς· το αυτό μέτρον εσται ταις ένδεκα δέρρεσι.
Eso 26:9	και συνάψεις τας πέντε δέρρεις επί το αυτό, και τας εξ δέρρεις επί το αυτό. και επιδιπλώσεις την δέρριν την έκτην κατά πρόσωπον της σκηνης.
Eso 26:10	και ποιήσεις αγκύλας πενήκοντα επί του χείλους της δέρρεως της μιάς, της ανά μέσον κατά συμβολήν. και πενήκοντα αγκύλας ποιήσεις επί του χείλους της δέρρεως, της συναπτούσης της δευτέρας.
Eso 26:11	και ποιήσεις κρίκους χαλκούς πενήκοντα. και συνάψεις τους κρίκους εκ των αγκυλών, και συνάψεις τας δέρρεις, και εσται εν.
Eso 26:12	και υποθήσεις το πλεονάζον εν ταις δέρρεσι της σκηνης. το ήμισυ της δέρρεως το υπολελειμμένον υποκαλύψεις εις το πλεονάζον των δέρρεων της σκηνης. υποκαλύψεις οπίσω της σκηνης.
Eso 26:13	πήχυν εκ τούτου, και πήχυν εκ τούτου, εκ του υπερέχοντος των δέρρεων, εκ του μήκους των δέρρεων της σκηνης, εσται συγκαλύπτον επί τα πλάγια της σκηνης ένθεν και ένθεν, ίνα καλύπτη.
Eso 26:14	και ποιήσεις κατακάλυμμα τη σκηνή δέρματα κριών ηρυθροδανωμένα, και επικαλύμματα δέρματα υακίνθινα επάνωθεν.
Eso 26:15	και ποιήσεις στύλους της σκηνης εκ ξύλων ασήπτων.
Eso 26:16	δέκα πήχεων ποιήσεις τον στύλον τον ένα, και πήχεως ενός και ημίους το πλάτος του στύλου του ενός.
Eso 26:17	δύο αγκωνίσκους τω στύλω τω ενί, αντιπίπτοντας έτερον τω ετέρω. ούτω ποιήσεις πάσι τοις στύλοις της σκηνης.
Eso 26:18	και ποιήσεις στύλους τη σκηνή, είκοσι στύλους εκ του κλίτους του προς βορράν.
Eso 26:19	και τεσσαράκοντα βάσεις αργυράς ποιήσεις τοις είκοσι στύλοις. δύο βάσεις τω στύλω τω ενί εις αμφοτέρα τα μέρη αυτού. και δύο βάσεις τω στύλω τω ενί εις αμφοτέρα τα μέρη αυτού.
Eso 26:20	και το κλίτος το δεύτερον το προς νότον, είκοσι στύλους.
Eso 26:21	και τεσσαράκοντα βάσεις αυτών αργυράς. δύο βάσεις τω στύλω τω ενί εις αμφοτέρα τα μέρη αυτού, και δύο βάσεις τω στύλω τω ενί εις αμφοτέρα τα μέρη αυτού.
Eso 26:22	και εκ των οπίσω της σκηνης κατά το μέρος το προς θάλασσαν ποιήσεις εξ στύλους.

Eso 26:23	και δύο στύλους ποιήσεις επί των γωνιών της σκηνης εκ των οπισθίων.
Eso 26:24	και έσται εξ ίσου κάτωθεν. κατά το αυτό έσονται ίσοι εκ των κεφαλών εις σύμβλησιν μίαν. ούτω ποιήσεις αμφοτέραις ταις δυσί γωνίαις. ίσαι έστωσαν.
Eso 26:25	και έσονται οκτώ στύλοι, και αι βάσεις αυτών αργυραί δέκα εξ. δύο βάσεις τω ενί στύλω εις αμφότερα τα μέρη αυτού, και δύο βάσεις τω στύλω τω ενί.
Eso 26:26	και ποιήσεις μοχλούς εκ ξύλων ασήπτων· πέντε τω ενί στύλω εκ του ενός μέρους της σκηνης,
Eso 26:27	και πέντε μοχλούς τω στύλω τω ενί κλίτει της σκηνης τω δευτέρω, και πέντε μοχλούς τω στύλω τω οπισθίω τω κλίτει της σκηνης τω προς θάλασσαν.
Eso 26:28	και ο μοχλός ο μέσος αναμέσον των στύλων δικνείσθω από του ενός κλίτους εις το έτερον κλίτος.
Eso 26:29	και τους στύλους καταχρυσώσεις χρυσίω. και τους δακτυλίους ποιήσεις χρυσούς, εις ους εισάξεις τους μοχλούς. και καταχρυσώσεις τους μοχλούς χρυσίω.
Eso 26:30	και αναστήσεις την σκηνην κατά το είδος το δεδειγμένον σοι εν τω όρει.
Eso 26:31	και ποιήσεις καταπέτασμα εξ υακίνθου, και πορφύρας, και κοκκίνου κεκλωσμένου, και βύσσου νενησμένης. έργον υφαντόν ποιήσεις αυτό Χερουβίμ.
Eso 26:32	και επιθήσεις αυτό επί τεσσάρων στύλων ασήπτων κεχρυσωμένων χρυσίω. και αι κεφαλίδες αυτών χρυσαί, και αι βάσεις αυτών τέσσαρες αργυραί.
Eso 26:33	και θήσεις το καταπέτασμα επί των στύλων. και εισοίσεις εκεί εσώτερον του καταπετάσματος την κιβωτόν του μαρτυρίου. και διοριεί το καταπέτασμα υμίν ανά μέσον του αγίου και ανά μέσον του αγίου των αγίων.
Eso 26:34	και κατακαλύψεις τω καταπετάσματι την κιβωτόν του μαρτυρίου εν τω αγίω των αγίων.
Eso 26:35	και θήσεις την τράπεζαν έξωθεν του καταπετάσματος και την λυχνίαν απέναντι της τραπέζης επί μέρους της σκηνης το προς νότον και την τράπεζαν θήσεις επί μέρους της σκηνης το προς βορράν.
Eso 26:36	και ποιήσεις επίσπαστρον τη θύρα της σκηνης εξ υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου κεκλωσμένου και βύσσου κεκλωσμένης, έργον ποικιλτού.
Eso 26:37	και ποιήσεις τω καταπετάσματι πέντε στύλους και χρυσώσεις αυτούς χρυσίω, και αι κεφαλίδες αυτών χρυσαί, και χωνεύσεις αυτοίς πέντε βάσεις χαλκάς.
Eso 27:1	ΚΑΙ ποιήσεις θυσιαστήριον εκ ξύλων ασήπτων, πέντε πήχεων το μήκος και πέντε πήχεων το εύρος, τετράγωνον έσται το θυσιαστήριον, και τριών πήχεων το ύψος αυτού.
Eso 27:2	και ποιήσεις τα κέρατα επί των τεσσάρων γωνιών· εξ αυτού έσται τα κέρατα· και καλύψεις αυτά χαλκω.
Eso 27:3	και ποιήσεις στεφάνην τω θυσιαστηρίω και τον καλυπτήρα αυτού και τας φιάλας αυτού και τας κρεάγρας αυτού και το πυρείον αυτού· και πάντα τα

	σκεύη αυτού ποιήσεις χαλκά.
Eso 27:4	και ποιήσεις αυτω εσχάραν έργω δικτυωτω χαλκήν· και ποιήσεις τη εσχάρα τέσσαρας δακτυλίους χαλκούς υπό τα τέσσαρα κλίτη.
Eso 27:5	και υποθήσεις αυτούς υπό την εσχάραν του θυσιαστηρίου κάτωθεν· έσται δε η εσχάρα έως του ημίους του θυσιαστηρίου.
Eso 27:6	και ποιήσεις τω θυσιαστηρίω αναφορείς εκ ξύλων ασήπτων και περιχαλκώσεις αυτούς χαλκω.
Eso 27:7	και εισάξεις τους αναφορείς εις τους δακτυλίους, και έστωσαν αναφορείς κατά πλευρά του θυσιαστηρίου εν τω αίρειν αυτό.
Eso 27:8	κοίλον σανιδωτόν ποιήσεις αυτό· κατά το παραδεχθέν σοι εν τω όρει, ούτω ποιήσεις αυτό.
Eso 27:9	Και ποιήσεις αυλήν τη σκηνή· εις το κλίτος το προς λίβα ιστία της αυλής εκ βύσσου κεκλωσμένης, μήκος εκατόν πήχεων τω ενί κλίτει·
Eso 27:10	και οι στύλοι αυτών είκοσι, και αι βάσεις αυτών είκοσι χαλκαί, και οι κρίκοι αυτών και αι ψαλίδες αργυραί.
Eso 27:11	ούτως τω κλίτει τω προς απηλιώτην ιστία, εκατόν πήχεων μήκος· και οι στύλοι αυτών είκοσι και αι βάσεις αυτών είκοσι χαλκαί, και οι κρίκοι και αι ψαλίδες των στύλων, και αι βάσεις αυτών περιηργυρωμένα αργυρίω.
Eso 27:12	το δε εύρος της αυλής το κατά θάλασσαν ιστία πενήκοντα πήχεων· στύλοι αυτών δέκα, και βάσεις αυτών δέκα.
Eso 27:13	και εύρος της αυλής της προς νότον, ιστία πενήκοντα πήχεων· στύλοι αυτών δέκα, και βάσεις αυτών δέκα.
Eso 27:14	και πεντεκαίδεκα πήχεων το ύψος των ιστίων τω κλίτει τω ενί· στύλοι αυτών τρεις, και αι βάσεις αυτών τρεις.
Eso 27:15	και το κλίτος το δεύτερον δεκαπέντε πήχεων των ιστίων το ύψος· στύλοι αυτών τρεις, και αι βάσεις αυτών τρεις.
Eso 27:16	και τη πύλη της αυλής κάλυμμα, είκοσι πήχεων το ύψος, εξ υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου κεκλωσμένου και βύσσου κεκλωσμένης τη ποικιλία του ραφιδευτού· στύλοι αυτών τέσσαρες και αι βάσεις αυτών τέσσαρες.
Eso 27:17	πάντες οι στύλοι της αυλής κύκλω κατηργυρωμένοι αργυρίω, και αι κεφαλίδες αυτών αργυραί, και αι βάσεις αυτών χαλκαί.
Eso 27:18	το δε μήκος της αυλής εκατόν εφ ' εκατόν, και εύρος πενήκοντα επί πενήκοντα, και ύψος πέντε πήχεων, εκ βύσσου κεκλωσμένης, και αι βάσεις αυτών χαλκαί.
Eso 27:19	και πάσα η κατασκευή και πάντα τα εργαλεία και οι πάσσαλοι της αυλής χαλκοί.

Eso 27:20	Και συ σύνταξον τοις υιοίς Ισραήλ και λαβέτωσάν σοι έλαιον εξ ελαιών άτρυγον καθαρόν κεκομμένον εις φως καύσαι, ίνα καίηται λύχνος διαπαντός.
Eso 27:21	εν τη σκηνή του μαρτυρίου έξωθεν του καταπετάσματος του επί της διαθήκης καύσει αυτό Ααρών και οι υιοί αυτού αφ ' εσπέρας έως πρωϊ εναντίον Κυρίου· νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς υμών παρά των υιών Ισραήλ.
Eso 28:1	ΚΑΙ συ προσαγάγου προς σεαυτόν τον τε Ααρών τον αδελφόν σου και τους υιούς αυτού εκ των υιών Ισραήλ ιερατεύειν μοι, Ααρών και Ναδάβ και Αβιούδ και Ελεάζαρ και Ιθάμαρ υιούς Ααρών.
Eso 28:2	και ποιήσεις στολήν αγίαν Ααρών τω αδελφω σου εις τιμήν και δόξαν.
Eso 28:3	και συ λάλησον πάσι τοις σοφοίς τη διανοία, ους ενέπλησαν πνεύματος σοφίας και αισθήσεως, και ποιήσουσι την στολήν την αγίαν Ααρών εις το άγιον, εν ή ιερατεύσει μοι.
Eso 28:4	και αύται αι στολαί, ας ποιήσουσι· το περιστήθιον και την επωμίδα και τον ποδήρη και χιτώνα κοσυμβωτόν και κίδαριν και ζώνην· και ποιήσουσι στολάς αγίας Ααρών και τοις υιοίς αυτού εις το ιερατεύειν μοι.
Eso 28:5	και αυτοί λήψονται το χρυσίον και τον υάκινθον και την πορφύραν και το κόκκινον και την βύσσον.
Eso 28:6	και ποιήσουσι την επωμίδα εκ βύσσου κεκλωσμένης, έργον υφαντόν ποικιλτού·
Eso 28:7	δύο επωμίδες συνέχουσαι έσονται αυτω ετέρα την ετέραν, επί τοις δυσί μέρεσιν εξηρημένα·
Eso 28:8	και το ύφασμα των επωμίδων, ό εστιν επ ' αυτω, κατά την ποιήσιν εξ αυτού έσται εκ χρυσίου καθαρού και υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου διανενησμένου και βύσσου κεκλωσμένης·
Eso 28:9	και λήψη τους δύο λίθους, λίθους σμαράγδου, και γλύψεις εν αυτοίς τα ονόματα των υιών Ισραήλ,
Eso 28:10	εξ ονόματα επί τον λίθον τον ένα και τα εξ ονόματα τα λοιπά επί τον λίθον τον δεύτερον κατά τας γενέσεις αυτών.
Eso 28:11	έργον λιθουργικής τέχνης, γλύμμα σφραγίδος, διαγλύψεις τους δύο λίθους επί τοις ονόμασι των υιών Ισραήλ.
Eso 28:12	και θήσεις τους δύο λίθους επί των ώμων της επωμίδος· λίθοι μνημοσύνου εισί τοις υιοίς Ισραήλ· και αναλήψεται Ααρών τα ονόματα των υιών Ισραήλ έναντι Κυρίου επί των δύο ώμων αυτού, μνημόσυνον περι αυτών.
Eso 28:13	και ποιήσεις ασπιδίσκας εκ χρυσίου καθαρού·
Eso 28:14	και ποιήσεις δύο κροσσωτά εκ χρυσίου καθαρού, καταμεμιγμένα εν άνθεσιν, έργον πλοκής· και επιθήσεις τα κροσσωτά τα πεπλεγμένα επί τας ασπιδίσκας κατά τας παρωμίδας αυτών εκ των εμπροσθίων.
Eso 28:15	και ποιήσεις λογείον των κρίσεων, έργον ποικιλτού· κατά τον ρυθμόν της επωμίδος ποιήσεις αυτό· εκ χρυσίου και υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου

	κεκλωσμένου και βύσσου κεκλωσμένης ποιήσεις αυτό.
Eso 28:16	τετράγωνον έσται, διπλόν, σπιθαμής το μήκος αυτού και σπιθαμής το εύρος.
Eso 28:17	και καθυφανείς εν αυτω ύφασμα κατάλιθον τετράστιχον. στίχος λίθων έσται, σάρδιον, τοπάζιον και σμάραγδος, ο στίχος ο εις·
Eso 28:18	και ο στίχος ο δεύτερος, άνθραξ και σάπφειρος και ίασπις·
Eso 28:19	και ο στίχος ο τρίτος, λιγύριον, αχάτης και αμέθυστος·
Eso 28:20	και ο στίχος ο τέταρτος, χρυσόλιθος και βηρύλλιον και ονύχιον· περικεκαλυμμένα χρυσίω, συνδεδεμένα εν χρυσίω, έστωσαν κατά στίχον αυτών.
Eso 28:21	και οι λίθοι έστωσαν εκ των ονομάτων των υιών Ισραήλ δεκαδύο κατά τα ονόματα αυτών· γλυφαί σφραγίδων, έκαστος κατά το όνομα, έστωσαν εις δεκαδύο φυλάς.
Eso 28:22	και ποιήσεις επί το λογείον κρωσσούς συμπεπλεγμένους, έργον αλυσιδωτόν εκ χρυσίου καθαρού.
Eso 28:23	και λήψεται Ααρών τα ονόματα των υιών Ισραήλ επί του λογείου της κρίσεως επί του στήθους, εισιόντι εις το άγιον, μνημόσυνον εναντίον του Θεού.
Eso 28:24	και θήσεις επί το λογείον της κρίσεως τους κρωσσούς· τα αλυσιδωτά επ ‘ αμφοτέρων των κλιτών του λογείου επιθήσεις
Eso 28:25	και τας δύο ασπιδίσκας επιθήσεις επ ‘ αμφοτέρους τους ώμους της επωμίδος κατά πρόσωπον.
Eso 28:26	και επιθήσεις επί το λογείον της κρίσεως την δήλωσιν και την αλήθειαν, και έσται επί του στήθους Ααρών, όταν εισπορευήται εις το άγιον έναντι Κυρίου. και οίσει Ααρών τας κρίσεις των υιών Ισραήλ επί του στήθους έναντι Κυρίου διαπαντός.
Eso 28:27	και ποιήσεις υποδύτην ποδήρη όλον υακίνθινον.
Eso 28:28	και έσται το περιστόμιον εξ αυτού μέσον, ώαν έχον κύκλω του περιστομίου, έργον υφάντου, την συμβολήν συνυφασμένην εξ αυτού, ίνα μη ραγή.
Eso 28:29	και ποιήσεις επί το λώμα του υποδύτου κάτωθεν, ωσει εξαρθούσης ρόας ροϊσκους εξ υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου διανενησμένου και βύσσου κεκλωσμένης επί του λώματος του υποδύτου κύκλω· το αυτό είδος ροϊσκους χρυσούς και κώδωνας αναμέσον τούτων περικύκλω·
Eso 28:30	παρά ροϊσκον χρυσούν κώδωνα και άνθινον επί του λώματος του υποδύτου κύκλω.
Eso 28:31	και έσται Ααρών εν τω λειτουργείν ακουστή η φωνή αυτού, εισιόντι εις το άγιον έναντι Κυρίου και εξιόντι, ίνα μη αποθάνη.
Eso 28:32	και ποιήσεις πέταλον χρυσούν καθαρόν και εκτυπώσεις εν αυτω εκτύπωμα σφραγίδος Αγίασμα Κυρίου.

Eso 28:33	και επιθήσεις αυτό επί υακίνθου κεκλωσμένης, και έσται επί της μίτρας· κατά πρόσωπον της μίτρας έσται.
Eso 28:34	και έσται επί του μετώπου Ααρών, και εξαρεί Ααρών τα αμαρτήματα των αγίων, όσα αν αγιάσωσιν οι υιοί Ισραήλ, παντός δόματος των αγίων αυτών· και έσται επί του μετώπου Ααρών διαπαντός, δεκτόν αυτοίς έναντι Κυρίου.
Eso 28:35	και οι κοσυμβωτοί των χιτώνων εκ βύσσου· και ποιήσεις κίδαριν βυσσίνην και ζώνην ποιήσεις, έργον ποικιλτού.
Eso 28:36	και τοις υιοίς Ααρών ποιήσεις χιτώνας και ζώνας και κιδάρεις ποιήσεις αυτοίς εις τιμήν και δόξαν.
Eso 28:37	και ενδύσεις αυτά Ααρών τον αδελφόν σου, και τους υιούς αυτού μετ' αυτού· και χρίσεις αυτούς και εμπλήσεις αυτών τας χείρας και αγιάσεις αυτούς, ίνα ιερατεύωσί μοι.
Eso 28:38	και ποιήσεις αυτοίς περισκελή λινά καλύψαι ασχημοσύνην χρωτός αυτών· από οσφύος έως μηρών έσται.
Eso 28:39	και έξει Ααρών αυτά και υιοί αυτού, ως αν εισπορεύωνται εις την σκηνήν του μαρτυρίου ή όταν προσπορεύωνται λειτουργείν προς το θυσιαστήριον του αγίου, και ουκ επάξονται προς εαυτούς αμαρτίαν, ίνα μη αποθάνωσι· νόμιμον αιώνιον αυτω και τω σπέρματι αυτού μετ' αυτόν.
Eso 29:1	ΚΑΙ ταύτά εστιν, α ποιήσεις αυτοίς αγιάσαι αυτούς, ωστε ιερατεύειν μοι αυτούς. λήψη μοσχάριον εκ βοών εν και κριούς αμώμους δύο
Eso 29:2	και άρτους αζύμους πεφυραμένους εν ελαίω και λάγανα άζυμα κεχρισμένα εν ελαίω· σεμίδαλιν εκ πυρών ποιήσεις αυτά.
Eso 29:3	και επιθήσεις αυτά επί κανούν εν και προσοίσεις αυτά επί τω κανω και το μοσχάριον και τους δύο κριούς.
Eso 29:4	και Ααρών και τους υιούς αυτού προσάξεις επί τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου και λούσεις αυτούς εν ύδατι.
Eso 29:5	και λαβών τας στολάς ενδύσεις Ααρών τον αδελφόν σου και τον χιτώνα τον ποδήρη και την επωμίδα και το λογείον και συνάψεις αυτω το λογείον προς την επωμίδα.
Eso 29:6	και επιθήσεις την μίτραν επί την κεφαλήν αυτού και επιθήσεις το πέταλον το Αγίασμα επί τη μίτραν.
Eso 29:7	και λήψη του ελαίου του χρίσματος και επιχεις αυτό επί την κεφαλήν αυτού και χρίσεις αυτόν.
Eso 29:8	και τους υιούς αυτού προσάξεις και ενδύσεις αυτούς χιτώνας
Eso 29:9	και ζώσεις αυτούς ταις ζώναις, και περιθήσεις αυτοίς τας κιδάρεις, και έσται αυτοίς ιερατεία μοι εις τον αιώνα. και τελειώσεις Ααρών τας χείρας αυτού και τας χείρας των υιών αυτού.

Eso 29:10	και προσάξεις τον μόσχον επί τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου, και επιθήσουσιν Ααρών και οι υιοί αυτού τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν του μόσχου έναντι Κυρίου παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου·
Eso 29:11	και σφάξεις τον μόσχον έναντι Κυρίου παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου.
Eso 29:12	και λήψη από του αίματος του μόσχου και θήσεις επί των κεράτων του θυσιαστηρίου τω δακτύλω σου· το δε λοιπόν παν αίμα εκχεείς παρά την βάσιν του θυσιαστηρίου.
Eso 29:13	και λήψη παν το στέαρ το επί της κοιλίας και τον λοβόν του ήπατος και τους δύο νεφρούς και το στέαρ το επ' αυτών και επιθήσεις επί το θυσιαστήριον.
Eso 29:14	τα δε κρέατα του μόσχου και το δέρμα και την κόπρον κατακαύσεις πυρί έξω της παρεμβολής· αμαρτίας γαρ εστι.
Eso 29:15	και τον κριόν λήψη τον ένα, και επιθήσουσιν Ααρών και οι υιοί αυτού τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν του κριού·
Eso 29:16	και σφάξεις αυτόν και λαβών το αίμα προσχεείς προς το θυσιαστήριον κύκλω.
Eso 29:17	και τον κριόν διχοτομήσεις κατά μέλη και πλυνείς τα ενδόσθια και τους πόδας ύδατι και επιθήσεις επί τα διχοτομήματα συν τη κεφαλή.
Eso 29:18	και ανοίσεις όλον τον κριόν επί το θυσιαστήριον, ολοκαύτωμα τω Κυρίω εις οσμήν ευωδίας· θυσίασμα Κυρίω εστί.
Eso 29:19	και λήψη τον κριόν τον δεύτερον, και επιθήσει Ααρών και οι υιοί αυτού τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν του κριού·
Eso 29:20	και σφάξεις αυτόν, και λήψη του αίματος αυτού και επιθήσεις επί τον λοβόν του ωτός Ααρών του δεξιού και επί το άκρον της δεξιάς χειρός και επί το άκρον του ποδός του δεξιού, και επί τους λοβούς των ώτων των υιών αυτού των δεξιών και επί τα άκρα των χειρών αυτών των δεξιών και επί τα άκρα των ποδών αυτών των δεξιών.
Eso 29:21	και λήψη από του αίματος του από του θυσιαστηρίου και από του ελαίου της χρίσεως και ρανείς επί Ααρών και επί την στολήν αυτού και επί τους υιούς αυτού και επί τας στολάς των υιών αυτού μετ' αυτού, και αγιασθήσεται αυτός και η στολή αυτού και οι υιοί αυτού και αι στολαί των υιών αυτού μετ' αυτού· το δε αίμα του κριού προσχεείς προς το θυσιαστήριον κύκλω.
Eso 29:22	και λήψη από του κριού το στέαρ αυτού και το στέαρ το κατακαλύπτον την κοιλίαν και τον λοβόν του ήπατος και τους δύο νεφρούς και το στέαρ το επ' αυτών και τον βραχίονα τον δεξιόν· έστι γαρ τελείωσις αύτη·
Eso 29:23	και άρτον ένα εξ ελαίου και λάγανον εν από του κανού των αζύμων των προτεθειμένων έναντι Κυρίου
Eso 29:24	και επιθήσεις τα πάντα επί τας χείρας Ααρών και επί τας χείρας των υιών αυτού και αφοριείς αυτά αφόρισμα έναντι Κυρίου.

Eso 29:25	και λήψη αυτά εκ των χειρών αυτών και ανοίσεις επί το θυσιαστήριον της ολοκαυτώσεως εις οσμὴν ευωδίας ἐναντι Κυρίου· κάρπωμά εστι Κυρίω.
Eso 29:26	και λήψη το στήθνιον από του κριού της τελειώσεως, ό εστιν Ααρών, και αφοριείς αυτό αφόρισμα ἐναντι Κυρίου, και ἔσται σοι εν μερίδι.
Eso 29:27	και αγιάσεις το στήθνιον αφόρισμα και τον βραχίονα του αφαιρέματος, ος αφώρισται και ος αφήρηται από του κριού της τελειώσεως από του Ααρών και από των υιών αυτού,
Eso 29:28	και ἔσται Ααρών και τοις υιοίς αυτού νόμιμον αιώνιον παρά των υιών Ισραήλ· ἔστι γαρ αφάιρεμα τούτο και αφάιρεμα ἔσται παρά των υιών Ισραήλ από των θυμάτων των σωτηρίων των υιών Ισραήλ, αφάιρεμα Κυρίω.
Eso 29:29	και η στολή του αγίου, ή εστιν Ααρών, ἔσται τοις υιοίς αυτού μετ ' αυτόν, χρισθήναι αυτούς εν αυτοίς και τελειώσαι τας χείρας αυτών.
Eso 29:30	επτά ημέρας ενδύσεται αυτά ο ιερεύς ο αντ ' αυτού εκ των υιών αυτού, ος εισελεύσεται εις την σκηνήν του μαρτυρίου λειτουργείν εν τοις αγίοις.
Eso 29:31	και τον κριόν της τελειώσεως λήψη και εψήσεις τα κρέα εν τόπω αγίω,
Eso 29:32	και ἔδονται Ααρών και οι υιοί αυτού τα κρέα του κριού και τους ἄρτους τους εν τω κανω παρά τας θύρας της σκηνής του μαρτυρίου·
Eso 29:33	ἔδονται αυτά, εν οίς ηγιάσθησαν εν αυτοίς τελειώσαι τας χείρας αυτών, αγιάσαι αυτούς, και αλλογενής ουκ ἔδεται απ ' αυτών· ἔστι γαρ ἁγία.
Eso 29:34	εάν δε καταλειφθή από των κρεών της θυσίας της τελειώσεως και των ἄρτων ἕως πρωϊ, κατακαύσεις τα λοιπά πυρί· ου βρωθήσεται, ἁγίασμα γαρ εστι.
Eso 29:35	και ποιήσεις Ααρών και τοις υιοίς αυτού ούτω κατά πάντα, όσα ενετειλάμην σοι· επτά ημέρας τελειώσεις τας χείρας αυτών.
Eso 29:36	και το μοσχάριον της αμαρτίας ποιήσεις τη ημέρα του καθαρισμού και καθαριείς το θυσιαστήριον εν τω αγιάζειν σε επ ' αυτω και χρίσεις αυτό ωστε αγιάσαι αυτό.
Eso 29:37	επτά ημέρας καθαριείς το θυσιαστήριον και αγιάσεις αυτό, και ἔσται το θυσιαστήριον ἅγιον του αγίου· πας ο απτόμενος του θυσιαστηρίου αγιασθήσεται.
Eso 29:38	Και ταύτά εστιν, α ποιήσεις επί του θυσιαστηρίου· αμνούς ενιαυσίους αμώμους δύο την ημέραν επί το θυσιαστήριον ενδελεχώς, κάρπωμα ενδελεχισμού.
Eso 29:39	τον αμνόν τον ένα ποιήσεις το πρωϊ και τον αμνόν τον δεύτερον ποιήσεις το δειλινόν·
Eso 29:40	και δέκατον σεμιδάλεως πεφυραμένης εν ελαίω κεκομμένω τω τετάρτω του είν και σπονδήν το τέταρτον του είν οίνου τω αμνω τω ενί·
Eso 29:41	και τον αμνόν τον δεύτερον ποιήσεις το δειλινόν, κατά την θυσίαν την πρωϊνήν και κατά την σπονδήν αυτού ποιήσεις εις οσμὴν ευωδίας, κάρπωμα Κυρίω,

Eso 29:42	Θυσίαν ενδελειχισμού εις γενεάς υμών, επί θύρας της σκηνης του μαρτυρίου έναντι Κυρίου, εν οίς γνωσθήσομαί σοι εκείθεν, ωστε λαλήσαι σοι.
Eso 29:43	και τάξομαι εκεί τοις υιοίς Ισραήλ και αγιασθήσομαι εν δόξη μου·
Eso 29:44	και αγιάσω την σκηνήν του μαρτυρίου και το θυσιαστήριον και Ααρών και τους υιούς αυτού αγιάσω ιερατεύειν μοι.
Eso 29:45	και επικληθήσομαι εν τοις υιοίς Ισραήλ και έσομαι αυτών Θεός,
Eso 29:46	και γνώσονται ότι εγώ ειμι Κύριος ο Θεός αυτών, ο εξαγαγών αυτούς εκ γης Αιγύπτου, επικληθήναι αυτοίς και είναι αυτών Θεός.
Eso 30:1	ΚΑΙ ποιήσεις θυσιαστήριον θυμιάματος εκ ξύλων ασήπτων·
Eso 30:2	και ποιήσεις αυτό πήχεως το μήκος και πήχεως το εύρος, τετράγωνον έσται, και δύο πήχεων το ύψος· εξ αυτού έσται τα κέρατα αυτού.
Eso 30:3	και καταχρυσώσεις αυτά χρυσίω καθαρω, την εσχάραν αυτού και τους τοίχους αυτού κύκλω και τα κέρατα αυτού, και ποιήσεις αυτω στρεπτήν στεφάνην χρυσήν κύκλω.
Eso 30:4	και δύο δακτυλίους χρυσούς καθαρούς ποιήσεις υπό την στρεπτήν στεφάνην αυτού, εις τα δύο κλίτη ποιήσεις εν τοις δυσί πλευροίς· και έσονται ψαλίδες ταις σκυτάλαις, ωστε αίρειν αυτό εν αυταίς.
Eso 30:5	και ποιήσεις σκυτάλας εκ ξύλων ασήπτων και καταχρυσώσεις αυτάς χρυσίω.
Eso 30:6	και θήσεις αυτό απέναντι του καταπετάσματος του όντος επί της κιβωτού των μαρτυρίων, εν οίς γνωσθήσομαί σοι εκείθεν.
Eso 30:7	και θυμιάσει απ ' αυτού Ααρών θυμιάμα σύνθετον λεπτόν· το πρωϊ πρωϊ, όταν επισκευάζη τους λύχνους, θυμιάσει επ ' αυτού,
Eso 30:8	και όταν εξαπτη Ααρών τους λύχνους οψέ, θυμιάσει επ ' αυτού· θυμιάμα ενδελειχισμού δια παντός έναντι Κυρίου εις γενεάς αυτών.
Eso 30:9	και ουκ ανοίσεις επ ' αυτού θυμιάμα έτερον, κάρπωμα, θυσίαν· και σπονδήν ου σπείσεις επ ' αυτού.
Eso 30:10	και εξιλάσεται επ ' αυτού Ααρών επί των κεράτων αυτού άπαξ του ενιαυτού· από του αίματος του καθαρισμού καθαριεί αυτό εις γενεάς αυτών· άγιον των αγίων εστί Κυρίω.
Eso 30:11	Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Eso 30:12	εάν λάβης τον συλλογισμόν των υιών Ισραήλ εν τη επισκοπή αυτών, και δώσουσιν έκαστος λύτρα της ψυχής αυτού Κυρίω, και ουκ έσται εν αυτοίς πτώσις εν τη επισκοπή αυτών.
Eso 30:13	και τούτό εστιν ό δώσουσιν όσοι αν παραπορεύωνται την επίσκεψιν· το ήμισυ του διδράχμου, ό εστιν κατά το δίδραχμον το άγιον· είκοσιν οβολοί το δίδραχμον, το δε ήμισυ του διδράχμου εισφορά Κυρίω.

Eso 30:14	πας ο παραπορευόμενος εις την επίσκεψιν από εικοσαετούς και επάνω, δώσουσι την εισφοράν Κυρίω.
Eso 30:15	ο πλουτών ου προσθήσει και ο πενόμενος ουκ ελαττονήσει από του ημίους του διδράχμου εν τω διδόναι την εισφοράν Κυρίω εξιλάσασθαι περί των ψυχών υμών.
Eso 30:16	και λήψη το αργύριον της εισφοράς παρά των υιών Ισραήλ και δώσεις αυτό εις το κάτεργον της σκηνης του μαρτυρίου, και έσται τοις υιοίς Ισραήλ μνημόσυνον έναντι Κυρίου εξιλάσασθαι περί των ψυχών υμών.
Eso 30:17	Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Eso 30:18	ποιήσον λουτήρα χαλκού και βάσιν αυτω χαλκήν, ωστε νίπτεσθαι· και θήσεις αυτόν ανά μέσον της σκηνης του μαρτυρίου και ανά μέσον του θυσιαστηρίου και εκχεείς εις αυτόν ύδωρ,
Eso 30:19	και νίφεται Ααρών και οι υιοί αυτου έξ αυτου τας χείρας και τους πόδας ύδατι.
Eso 30:20	όταν εισπορεύωνται εις την σκηνήν του μαρτυρίου, νίφονται ύδατι και ου μη αποθάνωσιν· ή όταν προσπορεύωνται προς το θυσιαστήριον λειτουργείν και αναφέρειν τα ολοκαυτώματα Κυρίω,
Eso 30:21	νίφονται τας χείρας και τους πόδας ύδατι· όταν εισπορεύωνται εις την σκηνήν του μαρτυρίου, νίφονται ύδατι, ίνα μη αποθάνωσι· και έσται αυτοίς νόμιμον αιώνιον, αυτω και ταις γενεαίς αυτου μετ ' αυτόν.
Eso 30:22	και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Eso 30:23	και συ λάβε ηδύσματα, το άνθος σμύρνης εκλεκτής πεντακοσίους σίκλους και κινναμώμου ευώδους το ήμισυ τούτου διακοσίους πενήκοντα και καλάμου ευώδους διακοσίους πενήκοντα
Eso 30:24	και ίρεως πεντακοσίους σίκλους του αγίου και έλαιον έξ ελαιών είν
Eso 30:25	και ποιήσεις αυτό έλαιον χρίσμα άγιον, μύρον μυρεψικόν τέχνη μυρεψού· έλαιον χρίσμα άγιον έσται.
Eso 30:26	και χρίσεις έξ αυτου την σκηνήν του μαρτυρίου και την κιβωτόν της σκηνης του μαρτυρίου
Eso 30:27	και πάντα τα σκεύη αυτης και την λυχνίαν και πάντα τα σκεύη αυτης και το θυσιαστήριον του θυμιάματος
Eso 30:28	και το θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων και πάντα αυτου τα σκεύη και την τράπεζαν και πάντα τα σκεύη αυτης και τον λουτήρα και την βάσιν αυτου
Eso 30:29	και αγιάσεις αυτά, και έσται άγια των αγίων· πας ο απτόμενος αυτών αγιασθήσεται.
Eso 30:30	και Ααρών και τους υιους αυτου χρίσεις και αγιάσεις αυτοús ιερατεύειν μοι.
Eso 30:31	και τοις υιοίς Ισραήλ λαλήσεις λέγων· έλαιον άλειμμα χρίσεως άγιον έσται

	τούτο υμίν εις τας γενεάς υμών.
Eso 30:32	επί σάρκα ανθρώπου ου χρισθήσεται, και κατά την σύνθεσιν ταύτην ου ποιήσετε υμίν εαυτοίς ωσαύτως· άγιόν εστι και αγίασμα έσται υμίν.
Eso 30:33	ος αν ποιήση ωσαύτως, και ος αν δω απ' αυτού αλλογενεί, εξολοθρευθήσεται εκ του λαού αυτού.
Eso 30:34	και είπε Κύριος προς Μωυσήν· λάβε σεαυτω ηδύσματα, στακτήν, όνυχα, χαλβάνην ηδυσμού και λίβανον διαφανή, ίσον ίσω έσται·
Eso 30:35	και ποιήσουσιν εν αυτω θυμίαμα, μυρεψικόν έργον μυρεψού, μεμιγμένον, καθαρόν, έργον άγιον.
Eso 30:36	και συγκόψεις εκ τούτων λεπτόν και θήσεις απέναντι των μαρτυρίων εν τη σκηνή του μαρτυρίου, όθεν γνωσθήσομαί σοι εκείθεν· άγιον των αγίων έσται υμίν.
Eso 30:37	θυμίαμα κατά την σύνθεσιν ταύτην ου ποιήσετε υμίν εαυτοίς· αγίασμα έσται υμίν Κυρίω·
Eso 30:38	ος αν ποιήση ωσαύτως ωστε οσφραίνεσθαι εν αυτω, απολείται εκ του λαού αυτού.
Eso 31:1	ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Eso 31:2	ιδού ανακέκλημαι εξ ονόματος τον Βεσελεήλ τον του Ουρείου τον Ωρ, εκ της φυλής Ιούδα,
Eso 31:3	και ενέπλησα αυτόν πνεύμα θεϊόν σοφίας και συνέσεως και επιστήμης εν παντί έργω διανοείσθαι
Eso 31:4	και αρχιτεκτονήσαι, εργάζεσθαι το χρυσίον και το αργύριον και τον χαλκόν και την υάκινθον και την πορφύραν και το κόκκινον το νηστόν
Eso 31:5	και τα λιθουργικά και εις τα έργα τα τεκτονικά των ξύλων, εργάζεσθαι κατά πάντα τα έργα.
Eso 31:6	και εγώ έδωκα αυτόν και τον Ελιάβ τον του Αχισαμάχ εκ φυλής Δάν και παντί συνετω καρδιά δέδωκα σύνεσιν, και ποιήσουσι πάντα όσα συνέταξά σοι,
Eso 31:7	την σκηνήν του μαρτυρίου και την κιβωτόν της διαθήκης και το ιλαστήριον το επ' αυτής και την διασκευήν της σκηνής
Eso 31:8	και τα θυσιαστήρια και την τράπεζαν και πάντα τα σκεύη αυτής και την λυχνίαν την καθαράν και πάντα τα σκεύη αυτής
Eso 31:9	και τον λουτήρα και την βάσιν αυτού
Eso 31:10	και τας στολάς τας λειτουργικάς Ααρών και τας στολάς των υιών αυτού ιερατεύειν μοι
Eso 31:11	και το έλαιον της χρίσεως και το θυμίαμα της συνθέσεως του αγίου· κατά

	πάντα, όσα εγώ ενετειλάμην σοι, ποιήσουσι.
Eso 31:12	Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Eso 31:13	και συ σύνταξον τοις υιοίς Ισραήλ λέγων· οράτε, και τα σάββατά μου φυλάξεσθε· σημείον εστι παρ' εμοί και εν εμοί εις τας γενεάς υμών, ίνα γνώτε ότι εγώ Κύριος ο αγιάζων υμάς.
Eso 31:14	και φυλάξεσθε τα σάββατα, ότι άγιον τούτό εστι Κυρίω υμίν· ο βεβηλών αυτό θανάτω θανατωθήσεται· πας ος ποιήσει εν αυτω έργον, εξολοθρευθήσεται η ψυχή εκείνη εκ μέσου του λαού αυτού.
Eso 31:15	εξ ημέρας ποιήσεις έργα, τη δε ημέρα τη εβδόμη σάββατα, ανάπαυσις αγία τω Κυρίω· πας ος ποιήσει έργον τη ημέρα τη εβδόμη, θανατωθήσεται.
Eso 31:16	και φυλάξουσιν οι υιοί Ισραήλ τα σάββατα ποιείν αυτά εις τας γενεάς αυτών· διαθήκη αιώνιος.
Eso 31:17	εν εμοί και τοις υιοίς Ισραήλ σημείον εστιν εν εμοί αιώνιον· ότι εξ ημέραις εποίησε Κύριος τον ουρανόν και την γην και τη ημέρα τη εβδόμη επαύσατο και κατέπαυσε.
Eso 31:18	Και έδωκε Μωυσή, ηνίκα κατέπαυσε λαλών αυτω εν τω όρει τω Σινά, τας δύο πλάκας του μαρτυρίου, πλάκας λιθίνας γεγραμμένας τω δακτύλω του Θεού.
Eso 32:1	ΚΑΙ ιδών ο λαός ότι κεχρόνικε Μωυσής καταβήναι εκ του όρους, συνέστη ο λαός επί Ααρών και λέγουσιν αυτω· ανάστηθι και ποιήσον ημίν θεούς, οί προπορεύονται ημών· ο γαρ Μωυσής ούτος ο άνθρωπος, ος εξήγαγεν ημάς εκ γης Αιγύπτου, ουκ οίδαμεν τι γέγονεν αυτω.
Eso 32:2	και λέγει αυτοίς Ααρών· περιέλεσθε τα ενώτια τα χρυσά τα εκ τοις ωσί των γυναικών υμών και θυγατέρων και ενέγκατε προς με.
Eso 32:3	και περιείλαντο πας ο λαός τα ενώτια τα χρυσά τα εν τοις ωσίν αυτών και ήνεγκαν προς Ααρών.
Eso 32:4	και εδέξατο εκ των χειρών αυτών και έπλασεν αυτά εν τη γραφίδι και εποίησεν αυτά μόσχον χωνευτόν και είπεν· ούτοι οι θεοί σου, Ισραήλ, οίτινες ανεβίβασάν σε εκ γης Αιγύπτου.
Eso 32:5	και ιδών Ααρών ωκοδόμησε θυσιαστήριον κατέναντι αυτού, και εκήρuxεν Ααρών λέγων· εορτήν του Κυρίου αύριον.
Eso 32:6	και ορθρίσας τη επαύριον ανεβίβασεν ολοκαυτώματα και προσήνεγκε θυσίαν σωτηρίου, και εκάθισεν ο λαός φαγείν και πιείν και ανέστησαν παίζειν.
Eso 32:7	Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· βάδιζε το τάχος, κατάβηθι εντεύθεν· ηνόμησε γαρ ο λαός σου, ον εξήγαγες εκ γης Αιγύπτου·
Eso 32:8	παρέβησαν ταχύ εκ της οδού, ης ενετείλω αυτοίς· εποίησαν εαυτοίς μόσχον και προσκεκυνήκασιν αυτω και τεθύκασιν αυτω και είπαν· ούτοι οι θεοί σου, Ισραήλ, οίτινες ανεβίβασάν σε εκ γης Αιγύπτου.

Eso 32:9	και νυν έασόν με και θυμωθείς οργή εις αυτούς εκτρίψω αυτούς
Eso 32:10	και ποιήσω σε εις έθνος μέγα.
Eso 32:11	και εδεήθη Μωυσής έναντι Κυρίου του Θεού και είπεν· ινατί, Κύριε, θυμοί οργή εις τον λαόν σου, ους εξήγαγες εκ γης Αιγύπτου εν ισχύϊ μεγάλη και εν τω βραχίονί σου τω υψηλω;
Eso 32:12	μη ποτε είπωσιν οι Αιγύπτιοι λέγοντες· μετά πονηρίας εξήγαγεν αυτούς αποκτείναι εν τοις όρεσι και εξαναλώσαι αυτούς από της γης. παύσαι της οργής του θυμού σου και ίλεως γενού επί τη κακία του λαού σου,
Eso 32:13	μνησθείς Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ των σών οικετών, οίς ώμοσας κατά σεαυτού και ελάλησας προς αυτούς λέγων· πολυπληθυνώ το σπέρμα υμών ωσει τα άστρα του ουρανού τω πλήθει, και πάσαν την γην ταύτην, ην είπας δούναι τω σπέρματι αυτών, και καθέξουσιν αυτήν εις τον αιώνα.
Eso 32:14	και λάσθη Κύριος περί της κακίας, ης είπε ποιήσαι τον λαόν αυτού.
Eso 32:15	Και αποστρέψας Μωυσής κατέβη από του όρους, και αι δύο πλάκες του μαρτυρίου εν ταις χερσίν αυτού, πλάκες λίθιναι καταγεγραμμέναι εξ αμφοτέρων των μερών αυτών, ένθεν και ένθεν ήσαν γεγραμμέναι·
Eso 32:16	και αι πλάκες έργον Θεού ήσαν, και η γραφή γραφή Θεού κεκολαμμένη εν ταις πλαξί.
Eso 32:17	και ακούσας Ιησούς της φωνής του λαού κραζόντων λέγει προς Μωυσήν· φωνή πολέμου εν τη παρεμβολή.
Eso 32:18	και λέγει· ουκ έστι φωνή εξαρχόντων κατ ' ισχύν, ουδέ φωνή εξαρχόντων τροπής, αλλά φωνήν εξαρχόντων οίνου εγώ ακούω.
Eso 32:19	και ηνίκα ήγγιζε τη παρεμβολή, ορά τον μόσχον και τους χορούς, και οργισθείς θυμω Μωυσής έρριπεν από των χειρών αυτού τας δύο πλάκας, και συνέτριπεν αυτάς υπό το όρος.
Eso 32:20	και λαβών τον μόσχον, ον εποίησαν, κατέκαυσεν αυτόν εν πυρί και κατήλεσεν αυτόν λεπτόν και έσπειρεν αυτόν επί το ύδωρ και επότισεν αυτό τους υιούς Ισραήλ.
Eso 32:21	και είπε Μωυσής τω Ααρών· τι εποίησέ σοι ο λαός ούτος, ότι επήγαγες επ ' αυτούς αμαρτίαν μεγάλην;
Eso 32:22	και είπεν Ααρών προς Μωυσήν· μη οργίζου, κύριε· συ γαρ οίδας το όρμημα του λαού τούτου.
Eso 32:23	λέγουσι γαρ μοι· ποιήσον ημίν θεούς, οί προπορεύονται ημών· ο γαρ Μωυσής ούτος ο άνθρωπος, ος εξήγαγεν ημάς εξ Αιγύπτου, ουκ οίδαμεν τι γέγονεν αυτω.
Eso 32:24	και είπα αυτοίς· ει τινη υπάρχει χρυσία, περιέλεσθε. και έδωκάν μοι· και έρριψα εις το πυρ, και εξήλθεν ο μόσχος ούτος.

Eso 32:25	και ιδών Μωυσής τον λαόν ότι διεσκέδασται, διεσκέδασε γαρ αυτούς Ααρών επίχαρμα τοις υπεναντίοις αυτών,
Eso 32:26	έστη δε Μωυσής επί της πύλης της παρεμβολής και είπε· τις προς Κύριον; ίτω προς με. συνήλθον ουν προς αυτόν πάντες οι υιοί Λευί.
Eso 32:27	και λέγει αυτοίς· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· θέσθε έκαστος την εαυτού ρομφαίαν επί τον μηρόν και διέλθατε και ανακάμψατε από πύλης επί πύλην δια της παρεμβολής και αποκτείνατε έκαστος τον αδελφόν αυτού και έκαστος τον πλησίον αυτού και έκαστος το έγγιστα αυτού.
Eso 32:28	και εποίησαν οι υιοί Λευί καθά ελάλησεν αυτοίς Μωυσής, και έπεσαν εκ του λαού εν εκείνη τη ημέρα εις τρισχιλίους άνδρας.
Eso 32:29	και είπεν αυτοίς Μωυσής· επληρώσατε τας χείρας υμών σήμερον Κυρίω, έκαστος εν τω υιω ή εν τω αδελφω αυτού, δοθήναι εφ' υμάς ευλογίαν.
Eso 32:30	Και εγένετο μετά την αύριον είπε Μωυσής προς τον λαόν· υμείς ημαρτήκατε αμαρτίαν μεγάλην· και νυν αναβήσομαι προς τον Θεόν, ίνα εξιλάσωμαι περί της αμαρτίας υμών.
Eso 32:31	υπέστρεψε δε Μωυσής προς Κύριον και είπε· δέομαι, Κύριε· ημάρτηκεν ο λαός ούτος αμαρτίαν μεγάλην και εποίησαν εαυτοίς θεούς χρυσούς.
Eso 32:32	και νυν ει μεν αφείς αυτοίς την αμαρτίαν αυτών, άφες· ει δε μη, εξάλειψόν με εκ της βίβλου σου, ης έγγραψας.
Eso 32:33	και είπε Κύριος προς Μωυσήν· ει τις ημάρτηκεν ενώπιόν μου, εξαλείψω αυτούς εκ της βίβλου μου.
Eso 32:34	νυνί δε βάδιζε, κατάβηθι και οδήγησον τον λαόν τούτον εις τον τόπον, ον είπά σοι· ιδού ο άγγελός μου προπορεύσεται προ προσώπου σου· ή δ' αν ημέρα επισκέπτωμαι, επάξω επ' αυτούς την αμαρτίαν αυτών.
Eso 32:35	και επάταξε Κύριος τον λαόν περί της ποιήσεως του μόσχου, ου εποίησεν Ααρών.
Eso 33:1	ΚΑΙ είπε Κύριος προς Μωυσήν· προπορεύου, ανάβηθι εντεύθεν συ και ο λαός σου, ους εξήγαγες εκ γης Αιγύπτου, εις την γην, ην ώμοσα τω Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ λέγων· τω σπέρματι υμών δώσω αυτήν.
Eso 33:2	και συναποστελώ τον άγγελόν μου προ προσώπου σου, και εκβαλεί τον Αμορραίον και Χετταίον και Φερεζαίον και Γεργεσαίον και Ευαίον και Ιεβουσαίον και Χαναναίον.
Eso 33:3	και εισάξω σε εις γην ρέουσαν γάλα και μέλι· ου γαρ μη συναναβώ μετά σου, δια το λαόν σκληροτράχηλόν σε είναι, ίνα μη εξαναλώσω σε εν τη οδω.
Eso 33:4	και ακούσας ο λαός το ρήμα το πονηρόν τούτο, κατεπένθησεν εν πενθικοίς.
Eso 33:5	και είπε Κύριος τοις υιοίς Ισραήλ· υμείς λαός σκληροτράχηλος· οράτε, μη πληγήν άλλην επάξω εγώ εφ' υμάς και εξαναλώσω υμάς. νυν ουν αφέλεσθε τας στολάς των δοξών υμών και τον κόσμον, και δείξω σοι α ποιήσω σοι.

Eso 33:6	και περιείλαντο οι υιοί Ισραήλ τον κόσμον αυτών και την περιστολήν από του όρους του Χωρήβ.
Eso 33:7	Και λαβών Μωυσής την σκηνήν αυτού έπηξεν έξω της παρεμβολής, μακράν από της παρεμβολής, και εκλήθη σκηνή μαρτυρίου· και εγένετο, πας ο ζητών Κύριον εξεπορεύετο εις την σκηνήν την έξω της παρεμβολής.
Eso 33:8	ηνίκα δ' αν εισεπορεύετο Μωυσής εις την σκηνήν έξω της παρεμβολής, ειστήκει πας ο λαός σκοπεύοντες έκαστος παρά τας θύρας της σκηνης αυτού και κατενοούσαν απίόντος Μωυσή έως του εισελθείν αυτόν εις την σκηνήν.
Eso 33:9	ως δ' αν εισήλθε Μωυσής εις την σκηνήν, κατέβαινεν ο στύλος της νεφέλης, και ίστατο επί την θύραν της σκηνης, και ελάλει Μωυσή·
Eso 33:10	και εώρα πας ο λαός τον στύλον της νεφέλης εστώτα επί της θύρας της σκηνης, και στάντες πας ο λαός προσεκύνησαν έκαστος από της θύρας της σκηνης αυτού.
Eso 33:11	και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν ενώπιος ενωπίω, ως ει τις λαλήσει προς τον εαυτού φίλον. και απελύετο εις την παρεμβολήν, ο δε θεράπων Ιησούς υιος Ναυή νέος ουκ εξεπορεύετο εκ της σκηνης.
Eso 33:12	Και είπε Μωυσής προς Κύριον· ιδού συ μοι λέγεις· ανάγαγε τον λαόν τούτον, συ δε ουκ εδήλωσάς μοι, ον συναποστελείς μετ' εμού· συ δε μοι είπας· οίδα σε παρά πάντας, και χάριν έχεις παρ' εμοί.
Eso 33:13	ει ουν εύρηκα χάριν εναντίον σου, εμφάνισόν μοι σεαυτόν γνωστώς, ίνα ίδω σε, όπως αν ω ευρηκώς χάριν εναντίον σου, και ίνα γνώ ότι λαός σου το έθνος το μέγα τούτο.
Eso 33:14	και λέγει· αυτός προπορεύσομαί σου και καταπαύσω σε.
Eso 33:15	και λέγει προς αυτόν· ει μη αυτός συ συμπορεύη, μη με αναγάγης εντεύθεν·
Eso 33:16	και Πως γνωστόν έσται αληθώς, ότι εύρηκα χάριν παρά σοί, εγώ τε και ο λαός σου, αλλ' ή συμπορευομένου σου μεθ' ημών; και ενδοξασθήσομαι εγώ τε και ο λαός σου παρά πάντα τα έθνη, όσα επί της γης εστι.
Eso 33:17	και είπε Κύριος προς Μωυσήν· και τούτόν σοι τον λόγον, ον είρηκας, ποιήσω· εύρηκας γαρ χάριν ενώπιον εμού, και οίδα σε παρά πάντας.
Eso 33:18	και λέγει· εμφάνισόν μοι σεαυτόν,
Eso 33:19	και είπεν· εγώ παρελεύσομαι πρότερός σου τη δόξη μου και καλέσω τω ονόματί μου, Κύριος εναντίον σου· και ελεήσω ον αν ελεώ, και οικτειρήσω ον αν οικτειρώ.
Eso 33:20	και είπεν· ου δυνήση ιδείν το πρόσωπόν μου· ου γαρ μη ίδη άνθρωπος το πρόσωπόν μου και ζήσεται.
Eso 33:21	και είπε Κύριος· ιδού τόπος παρ' εμοί, στήση επί της πέτρας·
Eso 33:22	ηνίκα δ' αν παρεέλθη η δόξα μου, και θήσω σε εις οπήν της πέτρας και σκεπάσω

	τη χειρί μου επί σε, έως αν παρέλθω·
Eso 33:23	και αφελώ την χείρα, και τότε όψει τα οπίσω μου, το δε πρόσωπόν μου ουκ οφθήσεται σοι.
Eso 34:1	ΚΑΙ είπε Κύριος προς Μωυσήν· λάξευσον σεαυτω δύο πλάκας λιθίνας, καθώς και αι πρώται και ανάβηθι προς με εις το όρος, και γράψω επί των πλακών τα ρήματα, α ην εν ταις πλαξί ταις πρώταις, αις συνέτριψας.
Eso 34:2	και γίνου έτοιμος εις το πρωϊ και αναβήση επί το όρος το Σινά και στήσει μοι εκεί επ ' άκρου του όρους.
Eso 34:3	και μηδεις αναβήτω μετά σου μηδέ οφθήτω εν παντί τω όρει· και τα πρόβατα και βόες μη νεμέσθωσαν πλησίον του όρους εκείνου.
Eso 34:4	και ελάξευσε δύο πλάκας λιθίνας, καθάπερ και αι πρώται· και ορθρίσας Μωυσης ανέβη εις το όρος το Σινά, καθότι συνέταξεν αυτω Κύριος· και έλαβε Μωυσης τας δύο πλάκας τας λιθίνας.
Eso 34:5	και κατέβη Κύριος εν νεφέλη και παρέστη αυτω εκεί· και εκάλεσε τω ονόματι Κυρίου.
Eso 34:6	και παρήλθε Κύριος προ προσώπου αυτού και εκάλεσε· Κύριος ο Θεός οικτίρμων και ελεήμων, μακρόθυμος και πολυέλεος και αληθινός,
Eso 34:7	και δικαιοσύνην διατηρών και έλεος εις χιλιάδας, αφαιρών ανομίας και αδικίας και αμαρτίας, και ου καθαριεί τον ένοχον, επάγων ανομίας πατέρων επί τέκνα και επί τέκνα τέκνων, επί τρίτην και τετάρτην γενεάν.
Eso 34:8	και σπεύσας Μωυσης, κύψας επί την γην προσεκύνησε
Eso 34:9	και είπεν· ει εύρηκα χάριν ενώπιόν σου, συμπορευθήτω ο Κύριός μου μεθ ' ημών· ο λαός γαρ σκληροτράχηλός εστι, και αφελείς συ τας αμαρτίας ημών και τας ανομίας ημών, και εσόμεθα σοί.
Eso 34:10	και είπε Κύριος προς Μωυσήν· ιδού εγώ τίθημί σοι διαθήκην· ενώπιον παντός του λαού σου ποιήσω ένδοξα, α ου γέγονεν εν πάση τη γη και εν παντί έθνει, και όψεται πας ο λαός, εν οίς ει συ, τα έργα Κυρίου, ότι θαυμαστά εστιν, α εγώ ποιήσω σοι.
Eso 34:11	πρόσεχε συ πάντα, όσα εγώ εντέλλομαί σοι. ιδού εγώ εκβάλλω προ προσώπου υμών τον Αμορραϊόν και Χαναναϊόν και Φερεζαϊόν και Χετταϊόν και Ευαϊόν και Γεργεσαϊόν και Ιεβουσαϊόν·
Eso 34:12	πρόσεχε σεαυτω, μη ποτε θής διαθήκην τοις εγκαθημένοις επί της γης, εις ην εισπορεύη εις αυτήν, μη σοι γένηται πρόσκομμα εν υμίν.
Eso 34:13	τους βωμούς αυτών καθελείτε και τας στήλας αυτών συντρίψετε και τα άλση αυτών εκκόψετε, και τα γλυπτά των θεών αυτών κατακαύσετε εν πυρί·
Eso 34:14	ου γαρ μη προσκυνήσητε θεοίς ετέροις· ο γαρ Κύριος ο Θεός ζηλωτόν όνομα, Θεός ζηλωτής εστι.

Eso 34:15	μη ποτε θής διαθήκην τοις εγκαθημένοις επί της γης, και εκπορνεύσωσιν οπίσω των θεών αυτών και θύσωσι τοις θεοίς αυτών, και καλέσωσί σε, και φάγης των αιμάτων αυτών,
Eso 34:16	και λάβης των θυγατέρων αυτών τοις υιοίς σου και των θυγατέρων σου δως τοις υιοίς αυτών, και εκπορνεύσωσιν αι θυγατέρες σου οπίσω των θεών αυτών, και εκπορνεύσωσιν οι υιοί σου οπίσω των θεών αυτών.
Eso 34:17	και θεούς χωνευτούς ου ποιήσεις σεαυτω.
Eso 34:18	και την εορτήν των αζύμων φυλάξη· επτά ημέρας φαγή άζυμα, καθάπερ εντέταλμαί σοι, εις τον καιρόν εν μηνί των νέων· εν γαρ μηνί των νέων εξήλθες εξ Αιγύπτου.
Eso 34:19	παν διανοιγον μήτραν εμοί, τα αρσενικά, παν πρωτότοκον μόσχου και πρωτότοκον προβάτου.
Eso 34:20	και πρωτότοκον υποζυγίου λυτρώση προβάτω· εάν δε μη λυτρώση αυτό, τιμήν δώσεις. παν πρωτότοκον των υιών σου λυτρώση· ουκ οφθήση ενώπιόν μου κενός.
Eso 34:21	εξ ημέρας εργά, τη δε εβδόμη καταπαύσεις· τω σπόρω και τω αμήτω κατάπαυσις.
Eso 34:22	και εορτήν εβδομάδων ποιήσεις μοι, αρχήν θερισμού πυρού, και εορτήν συναγωγής μεσούντος του ενιαυτού.
Eso 34:23	τρεις καιρούς του ενιαυτού οφθήσεται παν αρσενικόν σου ενώπιον Κυρίου του Θεού Ισραήλ·
Eso 34:24	όταν γαρ εκβάλω τα έθνη προ προσώπου σου και πλατύνω τα όριά σου, ουκ επιθυμήσει ουδείς της γης σου, ηνίκα αν αναβαίνης οφθήναι εναντίον Κυρίου του Θεού σου τρεις καιρούς του ενιαυτού.
Eso 34:25	ου σφάξεις επί ζύμη αίμα θυσιασμάτων μου, και ου κοιμηθήσεται εις το πρωϊ θύματα εορτής του πάσχα.
Eso 34:26	τα πρωτογεννήματα της γης σου θήσεις εις τον οίκον Κυρίου του Θεού σου. ουχ εψησεις άρνα εν γάλακτι μητρος αυτού.
Eso 34:27	Και είπε Κύριος προς Μωσήν· γράψον σεαυτω τα ρήματα ταύτα· επί γαρ των λόγων τούτων τέθειμαί σοι διαθήκην και τω Ισραήλ.
Eso 34:28	και ην εκεί Μωσής εναντίον Κυρίου τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας· άρτον ουκ έφαγε και ύδωρ ουκ έπιε· και έγγραψεν επί των πλακών τα ρήματα ταύτα της διαθήκης, τους δέκα λόγους.
Eso 34:29	ως δε κατέβαινε Μωσής εκ του όρους, και αι δύο πλάκες επί των χειρών Μωσή· καταβαίνοντος δε αυτού εκ του όρους, Μωσής ουκ ήδει ότι δεδόξασται η όψις του χρώματος του προσώπου αυτού εν τω λαλείν αυτόν αυτω.
Eso 34:30	και είδεν Ααρών και πάντες οι πρεσβύτεροι Ισραήλ τον Μωσήν και ην δεδοξασμένη η όψις του χρώματος του προσώπου αυτού, και εφοβήθησαν

	εγγίσει αυτω.
Eso 34:31	και εκάλεσεν αυτούς Μωυσής, και επεστράφησαν προς αυτον Ααρών και πάντες οι άρχοντες της συναγωγής, και ελάλησεν αυτοίς Μωυσής.
Eso 34:32	και μετά ταύτα προσήλθον προς αυτον πάντες οι υιοί Ισραήλ, και ενετείλατο αυτοίς πάντα, όσα ενετείλατο Κύριος προς αυτον εν τω όρει Σινά.
Eso 34:33	και επειδή κατέπαυσε λαλών προς αυτούς, επέθηκεν επί το πρόσωπον αυτού κάλυμμα.
Eso 34:34	ηνίκα δ ' αν εισεπορεύετο Μωυσής έναντι Κυρίου λαλείν αυτω, περιηρείτο το κάλυμμα έως του εκπορεύεσθαι. και εξελθών ελάλει πάσι τοις υιοίς Ισραήλ όσα ενετείλατο αυτω Κύριος,
Eso 34:35	και είδον οι υιοί Ισραήλ το πρόσωπον Μωυσέως ότι δεδόξασται, και περιέθηκε Μωυσής κάλυμμα επί το πρόσωπον εαυτού, έως αν εισέλθη συλλαλείν αυτω.
Eso 35:1	ΚΑΙ συνήθροισε Μωυσής πάσαν συναγωγήν υιών Ισραήλ και είπεν· ούτοι οι λόγιοι, ους είπε Κύριος ποιήσαι αυτούς.
Eso 35:2	εξ ημέρας ποιήσεις έργα, τη δε ημέρα τη εβδόμη κατάπαυσις, άγια σάββατα, ανάπαυσις Κυρίω· πας ο ποιών έργον εν αυτη τελευτάτω.
Eso 35:3	ου καύσετε πυρ εν πάση κατοικία υμών τη ημέρα των σαββάτων· εγώ Κύριος.
Eso 35:4	Και είπε Μωυσής προς πάσαν συναγωγήν υιών Ισραήλ λέγων· τούτο το ρήμα, ό συνέταξε Κύριος λέγων·
Eso 35:5	λάβετε παρ ' υμών αυτών αφάϊρεμα Κυρίω· πας ο καταδεχόμενος τη καρδία οίσουσι τας απαρχάς Κυρίω, χρυσίον, αργύριον, χαλκόν,
Eso 35:6	υάκινθον, πορφύραν, κόκκινον διπλούν διανενησμένον και βύσσον κεκλωσμένην και τρίχας αιγείας
Eso 35:7	και δέρματα κριών ηρυθροδανωμένα και δέρματα νακίνθινα και ξύλα άσηπτα.
Eso 35:8	και λίθους σαρδίου και λίθους εις την γλυφήν εις την επωμίδα και τον ποδήρη.
Eso 35:9	και πας σοφός τη καρδία εν υμίν ελθών εργαζέσθω πάντα, όσα συνέταξε Κύριος·
Eso 35:10	την σκηνήν και τα παραρύματα και τα κατακαλύμματα και τα διατόνια και τους μοχλούς και τους στύλους
Eso 35:11	και την κιβωτόν του μαρτυρίου και τους αναφορείς αυτης και το ιλαστήριον αυτης και το καταπέτασμα
Eso 35:12	και τα ιστία της αυλής και τους στύλους αυτης
Eso 35:13	και τους λίθους τους της σμαράγδου
Eso 35:14	και το θυμίαμα και το έλαιον του χρίσματος

Eso 35:15	και την τράπεζαν και πάντα τα σκεύη αυτής
Eso 35:16	και την λυχνίαν του φωτός και πάντα τα σκεύη αυτής
Eso 35:17	και το θυσιαστήριον και πάντα τα σκεύη αυτού
Eso 35:18	και τας στολάς τας αγίας Ααρών του ιερέως και τας στολάς, εν αις λειτουργήσουσιν εν αυταίς,
Eso 35:19	και τους χιτώνας τοις υιοίς Ααρών της ιερατείας και το έλαιον του χρίσματος και το θυμίαμα της συνθέσεως.
Eso 35:20	και εξήλθε πάσα συναγωγή υιών Ισραήλ από Μωυσή
Eso 35:21	και ήνεγκαν έκαστος, ων έφερεν η καρδιά αυτών, και όσοις έδοξε τη ψυχή αυτών, ήνεγκαν αφάιρεμα Κυρίω εις πάντα τα έργα της σκηνης του μαρτυρίου και εις πάντα τα κάτεργα αυτής, και εις πάσας τας στολάς του αγίου.
Eso 35:22	και ήνεγκαν οι άνδρες παρά των γυναικών, πας ω έδοξε τη διανοία, ήνεγκαν σφραγίδας και ενώτια και δακτυλίους και εμπλόκια και περιδέξια, παν σκεύος χρυσούν, και πάντες όσοι ήνεγκαν αφαιρέματα χρυσιου Κυρίω.
Eso 35:23	και παρ ' ω ευρέθη βύσσος και δέρματα νακίνθινα και δέρματα κριών ηρυθροδανωμένα, ήνεγκαν.
Eso 35:24	και πας ο αφαιρών αφάιρεμα, ήνεγκαν αργύριον και χαλκόν, τα αφαιρέματα Κυρίω, και παρ ' οίς ευρέθη ξύλα άσηπτα εις πάντα τα έργα της παρασκευής ήνεγκαν.
Eso 35:25	και πάσα γυνή σοφή τη διανοία ταις χερσί νήθειν ήνεγκαν νενησμένα, την υάκινθον και την πορφύραν και το κόκκινον και την βύσσον·
Eso 35:26	και πάσαι αι γυναίκες, αις έδοξε τη διανοία αυτών εν σοφία, ένησαν τας τριχας τας αιγείας.
Eso 35:27	και οι άρχοντες ήνεγκαν τους λίθους της σμαράγδου και τους λίθους της πληρώσεως εις την επωμίδα και το λογείον
Eso 35:28	και τας συνθέσεις, και εις το έλαιον της χρίσεως και την σύνθεσιν του θυμιάματος.
Eso 35:29	και πας ανήρ και γυνή, ων έφερεν η διάνοια αυτών εισελθόντας ποιείν πάντα τα έργα, όσα συνέταξε Κύριος ποιήσαι αυτά δια Μωυσή, ήνεγκαν οι υιοί Ισραήλ αφάιρεμα Κυρίω.
Eso 35:30	Και ειπε Μωυσης τοις υιοίς Ισραήλ· ιδού ανακέκληκεν ο Θεός εξ ονόματος τον Βεσελεήλ τον του Ουριου τον Ωρ, εκ της φυλής Ιούδα,
Eso 35:31	και ενέπλησεν αυτόν πνεύμα θειον σοφίας και συνέσεως και επιστήμης πάντων
Eso 35:32	αρχιτεκτονείν κατά πάντα τα έργα της αρχιτεκτονίας, ποιείν το χρυσίον και το αργύριον και τον χαλκόν

Eso 35:33	και λιθουργήσαι τον λίθον και κατεργάζεσθαι τα ξύλα και ποιείν εν παντί έργω σοφίας·
Eso 35:34	και προβιβάσαι γε έδωκεν εν τη διανοία αυτω τε και τω Ελιάβ τω του Αχισαμάχ εκ φυλής Δάν.
Eso 35:35	και ενέπλησεν αυτούς σοφίας, συνέσεως, διανοίας, πάντα συνιέναι ποιήσαι τα έργα του αγίου και τα υφαντά και ποικιλτά υφάναι τω κοκκίνω και τη βύσσω, ποιείν παν έργον αρχιτεκτονίας ποικιλίας.
Eso 36:1	ΚΑΙ εποίησε Βεσελεήλ και Ελιάβ και πας σοφός τη διανοία, ω εδόθη σοφία και επιστήμη εν αυτοίς συνιέναι ποιείν πάντα τα έργα κατά τα άγια καθήκοντα, κατά πάντα όσα συνέταξε Κύριος.
Eso 36:2	και εκάλεσε Μωυσής Βεσελεήλ και Ελιάβ και πάντας τους έχοντας την σοφίαν, ω έδωκεν ο Θεός επιστήμην εν τη καρδιά, και πάντας τους εκουσίως βουλομένους προσπορεύεσθαι προς τα έργα, ωστε συντελείν αυτά,
Eso 36:3	και έλαβον παρά Μωυσή πάντα τα αφαιρέματα, α ήνεγκαν οι υιοί Ισραήλ εις πάντα τα έργα του αγίου ποιείν αυτά, και αυτοί προσεδέχοντο έτι τα προσφερόμενα παρά των φερόντων το πρωϊ.
Eso 36:4	και παρεγίνοντο πάντες οι σοφοί οι ποιούντες τα έργα του αγίου, έκαστος κατά το αυτου έργον, ό ειργάζοντο αυτοί,
Eso 36:5	και είπαν προς Μωυσήν· ότι πλήθος φέρει ο λαός κατά τα έργα, όσα συνέταξε Κύριος ποιήσαι.
Eso 36:6	και προσέταξε Μωυσής και εκήρυξεν εν τη παρεμβολή λέγων· ανήρ και γυνή μηκέτι εργαζέσθωσαν εις τας απαρχάς του αγίου· και εκωλύθη ο λαός έτι προσφέρειν.
Eso 36:7	και τα έργα ην αυτοίς ικανά εις την κατασκευήν ποιήσαι, και προσκατέλιπον.
Eso 36:8	Και εποίησε πας σοφός εν τοις εργαζομένοις τας στολάς των αγίων, αι εισιν Ααρών τω ιερεί, καθά συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.
Eso 36:9	και εποίησε την επωμίδα εκ χρυσιου και υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου νενησμένου και βύσσου κεκλωσμένης.
Eso 36:10	και ετμήθη τα πέταλα του χρυσιου τρίχες, ωστε συνυφάναι συν τη υακίνθω και τη πορφύρα και συν τω κοκκίνω τω διανενησμένω και τη βύσσω τη κεκλωσμένη, έργον υφαντόν εποίησαν αυτό·
Eso 36:11	επωμίδας συνεχούσας εξ αμφοτέρων των μερών, έργον υφαντόν εις άλληλα συμπεπλεγμένον καθ' εαυτό
Eso 36:12	εξ αυτου εποίησαν κατά την αυτου ποιήσιν εκ χρυσιου και υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου διανενησμένου και βύσσου κεκλωσμένης, καθά συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.
Eso 36:13	και εποίησαν αμφοτέρους τους λίθους της σμαράγδου συμπεπορημένους και περισεσιαλωμένους χρυσίω, γεγλυμμένους και εκκεκολαμμένους εγκόλαμμα

	σφραγίδος εκ των ονομάτων των υιών Ισραήλ·
Eso 36:14	και επέθηκεν αυτούς επί τους ώμους της επωμίδος, λίθους μνημοσύνου των υιών Ισραήλ, καθά συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.
Eso 36:15	Και εποίησαν λογείον, έργον υφαντόν ποικιλία κατά το έργον της επωμίδος εκ χρυσίου και νακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου διανενησμένου και βύσσου κεκλωσμένης·
Eso 36:16	τετράγωνον διπλούν εποίησαν το λογείον, σπιθαμής το μήκος και σπιθαμής το εύρος, διπλούν.
Eso 36:17	και συνυφάνθη εν αυτω ύφασμα κατάλιθον τετράστιχον· στίχος λίθων, σάρδιον και τοπάζιον και σμάραγδος, ο στίχος ο εις·
Eso 36:18	και ο στίχος ο δεύτερος, άνθραξ και σάπφειρος και ίασπις·
Eso 36:19	και ο στίχος ο τρίτος λιγύριον και αχάτης και αμέθυστος·
Eso 36:20	και ο στίχος ο τέταρτος χρυσόλιθος και βηρύλλιον και ονύχιον· περικεκυκλωμένα χρυσίω και συνδεδεμένα χρυσίω.
Eso 36:21	και οι λίθοι ήσαν εκ των ονομάτων των υιών Ισραήλ δώδεκα εκ των ονομάτων αυτών, εγγεγλυμμένα εις σφραγίδας, έκαστος εκ του εαυτού ονόματος, εις τας δώδεκα φυλάς.
Eso 36:22	και εποίησαν επί το λογείον κρωσσούς συμπεπλεγμένους, έργον εμπλοκίου εκ χρυσίου καθαρού·
Eso 36:23	και εποίησαν δύο ασπιδίσκας χρυσάς και δύο δακτυλίους χρυσούς
Eso 36:24	και επέθηκαν τους δύο δακτυλίους τους χρυσούς επ ' αμφοτέρας τας αρχάς του λογείου·
Eso 36:25	και επέθηκαν τα εμπλόκια εκ χρυσίου επί τους δακτυλίους επ ' αμφοτέρων των μερών του λογείου και εις τας δύο συμβολάς τα δύο εμπλόκια
Eso 36:26	και επέθηκαν επί τας δύο ασπιδίσκας και επέθηκαν επί τους ώμους της επωμίδος εξεναντίας κατά πρόσωπον.
Eso 36:27	και εποίησαν δύο δακτυλίους χρυσούς και επέθηκαν επί τα δύο πτερύγια επ ' άκρου του λογείου και επί το άκρον του οπισθίου της επωμίδος έσωθεν.
Eso 36:28	και εποίησαν δύο δακτυλίους χρυσούς και επέθηκαν επ ' αμφοτέρους τους ώμους της επωμίδος κάτωθεν αυτού κατά πρόσωπον κατά την συμβολήν άνωθεν της συνυφής της επωμίδος.
Eso 36:29	και συνέσφιγξε το λογείον από των δακτυλίων των επ ' αυτού εις τους δακτυλίους της επωμίδος, συνεχομένους εκ της νακίνθου, συμπεπλεγμένους εις το ύφασμα της επωμίδος, ίνα μη χαλάται το λογείον από της επωμίδος, καθά συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.
Eso 36:30	Και εποίησαν τον υποδύτην υπό την επωμίδα, έργον υφαντόν, όλον νακίνθινον·

Eso 36:31	το δε περιστόμιον του υποδύτου εν τω μέσω διύφασμένον συμπλεκτόν, ώαν έχον κύκλω το περιστόμιον αδιάλυτον.
Eso 36:32	και εποίησαν επί του λώματος του υποδύτου κάτωθεν ως εξανθούσης ρόας ροϊσκους, εξ υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου νενησμένου και βύσσου κεκλωσμένης
Eso 36:33	και εποίησαν κώδωνας χρυσούς και επέθηκαν τους κώδωνας επί το λώμα του υποδύτου κύκλω ανά μέσον των ροϊσκων·
Eso 36:34	κώδων χρυσούς και ροϊσκος επί του λώματος του υποδύτου κύκλω εις το λειτουργείν, καθά συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.
Eso 36:35	Και εποίησαν χιτώνας βυσσίνους, έργον υφαντόν, Ααράν και τοις υιοίς αυτού
Eso 36:36	και τας κιδάρεις εκ βύσσου και την μίτραν εκ βύσσου και τα περισκελή εκ βύσσου κεκλωσμένης
Eso 36:37	και τας ζώνας αυτών εκ βύσσου και υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου νενησμένου, έργον ποικιλτού, ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.
Eso 36:38	Και εποίησαν το πέταλον το χρυσούν, αφόρισμα του αγίου, χρυσίου καθαρού·
Eso 36:39	και έγγραφεν επ' αυτού γράμματα εκτετυπωμένα σφραγίδος Αγίασμα Κυρίω·
Eso 36:40	και επέθηκαν επί το λώμα υακίνθυνον, ωστε επικείσθαι επί την μίτραν άνωθεν, ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.
Eso 37:1	ΚΑΙ εποίησαν τη σκηνή δέκα αυλαίας,
Eso 37:2	οκτώ και είκοσι πήχεων μήκος της αυλαίας της μιάς (το αυτό ην πάσαις) και τεσσάρων πήχεων το εύρος της αυλαίας της μιάς.
Eso 37:3	και εποίησαν το καταπέτασμα εξ υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου νενησμένου και βύσσου κεκλωσμένης, έργον υφάντου Χερουβίμ,
Eso 37:4	και επέθηκαν αυτό επί τέσσαρας στύλους ασήπτους κατακεχρυσωμένους εν χρυσίω και αι κεφαλίδες αυτών χρυσαί, και αι βάσεις αυτών τέσσαρες αργυραί.
Eso 37:5	και εποίησαν το καταπέτασμα της θύρας της σκηνής του μαρτυρίου εξ υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου νενησμένου και βύσσου κεκλωσμένης, έργον υφάντου Χερουβίμ,
Eso 37:6	και τους στύλους αυτού πέντε και τους κρίκους· και τας κεφαλίδας αυτών και τας ψαλίδας αυτών κατεχρύσωσαν χρυσίω, και αι βάσεις αυτών πέντε χαλκαί.
Eso 37:7	Και εποίησαν την αυλήν· τα προς λίβα ιστία της αυλής εκ βύσσου κεκλωσμένης εκατόν εφ' εκατόν,
Eso 37:8	και οι στύλοι αυτών είκοσι, και αι βάσεις αυτών είκοσι·
Eso 37:9	και το κλίτος το προς βορράν εκατόν εφ' εκατόν και το κλίτος το προς νότον εκατόν εφ' εκατόν, και οι στύλοι αυτών είκοσι, και αι βάσεις αυτών είκοσι·

Eso 37:10	και το κλίτος το προς θάλασσαν αυλαίαι πενήκοντα πήχεων, στύλοι αυτών δέκα, και αι βάσεις αυτών δέκα·
Eso 37:11	και το κλίτος το προς ανατολάς πενήκοντα πήχεων, ιστία
Eso 37:12	πεντεκαίδεκα πήχεων το κατά νότου, και οι στύλοι αυτών τρεις, και αι βάσεις αυτών τρεις,
Eso 37:13	και επί του νότου του δευτέρου ένθεν και ένθεν κατά την πύλην της αυλής αυλαίαι πεντεκαίδεκα πήχεων, και οι στύλοι αυτών τρεις και αι βάσεις αυτών τρεις.
Eso 37:14	πάσαι αι αυλαίαι της σκηνης εκ βύσου κεκλωσμένης,
Eso 37:15	και αι βάσεις των στύλων αυτών χαλκαί, και αι αγκύλαι αυτών αργυραί, και αι κεφαλίδες αυτών περιηργυρωμένοι αργυρίω, και οι στύλοι περιηργυρωμένοι αργυρίω, πάντες οι στύλοι της αυλής.
Eso 37:16	και το καταπέτασμα της πύλης της αυλής έργον ποικιλού εξ υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου νενησμένου και βύσου κεκλωσμένης, είκοσι πήχεων το μήκος, και το ύψος και το εύρος πέντε πήχεων εξισούμενον τοις ιστίοις της αυλής·
Eso 37:17	και οι στύλοι αυτών τέσσαρες, και αι βάσεις αυτών τέσσαρες χαλκαί, και αι αγκύλαι αυτών αργυραί, και αι κεφαλίδες αυτών περιηργυρωμένοι αργυρίω·
Eso 37:18	και πάντες οι πάσσαλοι της αυλής κύκλω χαλκοί, και αυτοί περιηργυρωμένοι αργυρίω.
Eso 37:19	Και αύτη η σύνταξις της σκηνης του μαρτυρίου, καθά συνετάγη Μωυσή, την λειτουργίαν είναι των Λευιτών δια Ιθάμαρ του υιού Ααρών του ιερέως.
Eso 37:20	και Βεσελεήλ ο του Ουρίου, εκ φυλής Ιούδα, εποίησε καθά συνέταξε Κύριος τω Μωυσή,
Eso 37:21	και Ελιάβ ο του Αχισαμάχ, εκ φυλής Δάν, ος ηρχιτεκτόνησε τα υφαντά και τα ραφιδευτά και ποικιλτικά υφάναι τω κοκκίνω και τη βύσσω.
Eso 38:1	ΚΑΙ εποίησε Βεσελεήλ την κιβωτόν.
Eso 38:2	και κατεχύρσωσεν αυτήν χρυσίω καθαρω έσωθεν και έξωθεν.
Eso 38:3	και εχώνευσεν αυτη τέσσαρας δακτυλίους χρυσούς, δύο επί το κλίτος το εν και δύο επί το κλίτος το δεύτερον,
Eso 38:4	ευρείς τοις διωστήρσιν ωστε αίρειν αυτήν εν αυτοίς.
Eso 38:5	και εποίησε το ιλαστήριον επάνωθεν της κιβωτού εκ χρυσίου καθαρού
Eso 38:6	και τους δύο Χερουβίμ χρυσούς,
Eso 38:7	Χερούβ ένα επί το άκρον του ιλαστηρίου το εν και Χερούβ ένα επί το άκρον του ιλαστηρίου το δεύτερον,

Eso 38:8	σκιάζοντα ταις πτέρυξιν αυτών επί το ιλαστήριον.
Eso 38:9	Και εποίησε την τράπεζαν την προκειμένην εκ χρυσίου καθαρού·
Eso 38:10	και εχώνευσεν αυτη τέσσαρας δακτυλίους, δύο επί του κλίτους του ενός και δύο επί του κλίτους του δευτέρου, ευρείς ωστε αίρειν τοις διωστήρησιν εν αυτοίς.
Eso 38:11	και τους διωστήρας της κιβωτού και της τραπέζης εποίησε και κατεχρύσωσεν αυτούς χρυσίω.
Eso 38:12	και εποίησε τα σκεύη της τραπέζης, τα τε τρυβλία και τας θυϊσκάς και τους κυάθους και τα σπονδεία, εν οίς σπείσει εν αυτοίς, χρυσά.
Eso 38:13	Και εποίησε την λυχνίαν, ή φωτίζει, χρυσήν,
Eso 38:14	στερεάν τον καυλόν, και τους καλαμίσκους εξ αμφοτέρων των μερών αυτής·
Eso 38:15	εκ των καλαμίσκων αυτής οι βλαστοί εξέχοντες, τρεις εκ τούτου, και τρεις εκ τούτου, εξισούμενοι αλλήλοις·
Eso 38:16	και τα λαμπάδια αυτών, α εστιν επί των άκρων, καρυωτά εξ αυτών· και τα ενθέμια εξ αυτών, ίνα ώσιν οι λύχνοι επ ' αυτών, και το ενθέμιον το έβδομον, το επ ' άκρου του λαμπαδίου, επί της κορυφής άνωθεν, στερεόν όλον χρυσούν·
Eso 38:17	και επτά λύχνους επ ' αυτής χρυσούς και τας λαβίδας αυτής χρυσάς και τας επαρυστρίδας αυτών χρυσάς.
Eso 38:18	Ούτος περιηργύρωσε τους στύλους και εχώνευσεν τω στύλω δακτυλίους χρυσούς και εχρύσωσε τους μοχλούς χρυσίω και κατεχρύσωσε τους στύλους του καταπετάσματος χρυσίω και εποίησε τας αγκύλας χρυσάς.
Eso 38:19	ούτος εποίησε και τους κρίκους της σκηνης χρυσούς και τους κρίκους της αυλής και κρίκους εις το εκτείνειν το κατακάλυμμα άνωθεν χαλκούς.
Eso 38:20	ούτος εχώνευσεν τας κεφαλίδας τας αργυράς της σκηνης και τας κεφαλίδας τας χαλκάς της θύρας της σκηνης και την πύλην της αυλής και αγκύλας εποίησε τοις στύλοις αργυράς επί των στύλων· ούτος περιηργύρωσεν αυτάς.
Eso 38:21	ούτος εποίησε τους πασσάλους της σκηνης και τους πασσάλους της αυλής χαλκούς.
Eso 38:22	ούτος εποίησε το θυσιαστήριον το χαλκούν εκ των πυρείων των χαλκών, α ήσαν τοις ανδράσι τοις καταστασιάσασι μετά της Κορέ συναγωγής.
Eso 38:23	ούτος εποίησε πάντα τα σκεύη του θυσιαστηρίου και το πυρεϊον αυτού και την βάσιν και τας φιάλας και τας κρεάγρας τας χαλκάς.
Eso 38:24	ούτος εποίησε θυσιαστηρίω παράθεμα, έργον δικτυωτόν κάτωθεν του πυρείου υπό αυτό έως του ημίσουσ αυτού, και επέθηκεν αυτω τέσσαρας δακτυλίους εκ των τεσσάρων μερών του παραθέματος του θυσιαστηρίου χαλκούς, ευρείς τοις μοχλοίς ωστε αίρειν εν αυτοίς το θυσιαστήριον.
Eso 38:25	ούτος εποίησε το έλαιον της χρίσεως το άγιον και την σύνθεσιν του θυμιάματος,

	καθαρόν έργον μυρεψού.
Eso 38:26	ούτος εποίησε τον λουτήρα τον χαλκούν και την βάση αυτού χαλκήν εκ των κατόπτρων των νηστευσασών, αι ενήστευσαν παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου, εν ή ημέρα έπηξεν αυτήν·
Eso 38:27	και εποίησε τον λουτήρα, ίνα νίπτωνται εξ αυτού Μωυσής και Ααρών και οι υιοί αυτού τας χείρας αυτών και τους πόδας· εισπορευομένων αυτών εις την σκηνήν του μαρτυρίου ή όταν προσπορεύωνται προς το θυσιαστήριον λειτουργείν, ενίπτοντο εξ αυτού, καθάπερ συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.
Eso 39:1	ΠΑΝ το χρυσίον, ό κατειργάσθη εις τα έργα κατά πάσαν την εργασία των αγίων, εγένετο χρυσίου του της απαρχής, εννέα και είκοσι τάλαντα και επτακόσιοι είκοσι σίκλοι κατά τον σίκλον τον άγιον·
Eso 39:2	και αργυρίου αφάιρεμα παρά των επεσκεμμένων ανδρών της συναγωγής εκατόν τάλαντα και χίλιοι επτακόσιοι εβδομήκοντα πέντε σίκλοι, δραχμή μία τη κεφαλή το ήμισυ του σίκλου, κατά τον σίκλον τον άγιον,
Eso 39:3	πας ο παραπορευόμενος την επίσκεψιν από εικοσαετούς και επάνω εις τας εξήκοντα μυριάδας και τρισχίλιοι πεντακόσιοι και πεντήκοντα.
Eso 39:4	και εγενήθη τα εκατόν τάλαντα του αργυρίου εις την χώνευσιν των εκατόν κεφαλίδων της σκηνης και εις τας κεφαλίδας του καταπετάσματος,
Eso 39:5	εκατόν κεφαλίδες εις τα εκατόν τάλαντα, τάλαντον τη κεφαλίδι.
Eso 39:6	και τους χιλίους επτακοσίους εβδομήκοντα πέντε σίκλους εποίησεν εις τας αγκύλας τοις στύλοις, και κατεχρύσωσε τας κεφαλίδας αυτών και κατεκόσμησεν αυτούς.
Eso 39:7	και ο χαλκός του αφαιρέματος εβδομήκοντα τάλαντα και χίλιοι πεντακόσιοι σίκλοι.
Eso 39:8	και εποίησαν εξ αυτού τας βάσεις της θύρας της σκηνης του μαρτυρίου
Eso 39:9	και τας βάσεις της αυλής κύκλω και τας βάσεις της πύλης της αυλής και τους πασσάλους της σκηνης και τους πασσάλους της αυλής κύκλω
Eso 39:10	και το παράθεμα το χαλκούν του θυσιαστηρίου και πάντα τα σκεύη του θυσιαστηρίου και πάντα τα εργαλεία της σκηνης του μαρτυρίου.
Eso 39:11	και εποίησαν οι υιοί Ισραήλ, καθά συνέταξε Κύριος τω Μωυσή, ούτως εποίησαν.
Eso 39:12	Τό δε λοιπόν χρυσίον του αφαιρέματος εποίησαν σκεύη εις το λειτουργείν εν αυτοίς έναντι Κυρίου.
Eso 39:13	και την καταλειφθείσαν υάκινθον και πορφύραν και το κόκκινον εποίησαν στολάς λειτουργικάς Ααρών, ωστε λειτουργείν εν αυταίς εν τω αγίω.
Eso 39:14	Και ήνεγκαν τας στολάς προς Μωυσήν και την σκηνήν και τα σκεύη αυτής και τας βάσεις και τους μοχλούς αυτής και τους στύλους

Eso 39:15	και την κιβωτόν της διαθήκης και τους διωστήρας αυτής και το θυσιαστήριον και πάντα τα σκεύη αυτού
Eso 39:16	και το έλαιον της χρίσεως και το θυμίαμα της συνθέσεως και την λυχνίαν την καθαράν
Eso 39:17	και τους λύχνους αυτής, λύχνους της καύσεως, και το έλαιον του φωτός
Eso 39:18	και την τράπεζαν της προθέσεως και πάντα τα σκεύη αυτής, και τους άρτους τους προκειμένους,
Eso 39:19	και τας στολάς του αγίου, αι εισιν Ααρών, και τας στολάς των υιών αυτού εις την ιερατείαν
Eso 39:20	και τα ιστία της αυλής και τους στύλους και το καταπέτασμα της θύρας της σκηνης και της πύλης της αυλής,
Eso 39:21	και πάντα τα σκεύη της σκηνης και πάντα τα εργαλεία αυτής, και τας διφθέρας δέρματα κριών ηρυθροδανωμένα και τα καλύμματα νακίνθινα και των λοιπών τα επικαλύμματα και τους πασσάλους και πάντα τα εργαλεία τα εις τα έργα της σκηνης του μαρτυρίου·
Eso 39:22	όσα συνέταξε Κύριος τω Μωσή, ούτως εποίησαν οι υιοί Ισραήλ πάσαν την αποσκευήν.
Eso 39:23	και είδε Μωσής πάντα τα έργα, και ήσαν πεποηκότες αυτά ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωσή, ούτως εποίησαν αυτά· και ευλόγησεν αυτούς Μωσής.
Eso 40:1	ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Eso 40:2	εν ημέρα μια του μηνός του πρώτου νουμηνία στήσεις την σκηνήν του μαρτυρίου
Eso 40:3	και θήσεις την κιβωτόν του μαρτυρίου και σκεπάσεις την κιβωτόν τω καταπετάσματι
Eso 40:4	και εισοίσεις την τράπεζαν και προθήσεις την πρόθεσιν αυτής και εισοίσεις την λυχνίαν και επιθήσεις τους λύχνους αυτής.
Eso 40:5	και θήσεις το θυσιαστήριον το χρυσούν εις το θυμιάν εναντίον της κιβωτού και επιθήσεις κάλυμμα καταπετάσματος επί την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου
Eso 40:6	και το θυσιαστήριον των καρπωμάτων θήσεις παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου και περιθήσεις την σκηνήν και πάντα τα αυτής αγιάσεις κύκλω.
Eso 40:7	και λήψη το έλαιον του χρίσματος και χρίσεις την σκηνήν και πάντα τα εν αυτή και αγιάσεις αυτήν και πάντα τα σκεύη αυτής και έσται αγία.
Eso 40:8	και χρίσεις το θυσιαστήριον των καρπωμάτων και πάντα τα σκεύη αυτού.
Eso 40:9	και αγιάσεις το θυσιαστήριον, και έσται το θυσιαστήριον άγιον των αγίων.

Eso 40:10	και προσάξεις Ααρών και τους υιούς αυτού επί τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου και λούσεις αυτούς ύδατι
Eso 40:11	και ενδύσεις Ααρών τας στολάς τας αγίας και χρίσεις αυτόν και αγιάσεις αυτόν, και ιερατεύσει μοι·
Eso 40:12	και τους υιούς αυτού προσάξεις και ενδύσεις αυτούς χιτώνας
Eso 40:13	και αλείψεις αυτούς, ον τρόπον ήλειψας τον πατέρα αυτών, και ιερατεύσουσί μοι· και έσται ωστε είναι αυτοίς χρίσμα ιερατείας εις τον αιώνα, εις τας γενεάς αυτών.
Eso 40:14	και εποίησε Μωυσής πάντα, όσα ενετείλατο αυτω Κύριος, ούτως εποίησε.
Eso 40:15	Και εγένετο εν τω μηνί τω πρώτω, τω δευτέρω έτει, εκπορευομένων αυτών εξ Αιγύπτου, νουμηνία εστάθη η σκηνή·
Eso 40:16	και έστησε Μωυσής την σκηνήν, και επέθηκε τας κεφαλίδας και διενέβαλε τους μοχλούς και έστησε τους στύλους
Eso 40:17	και εξέτεινε τας αυλαίας επί την σκηνήν, και επέθηκε το κατακάλυμμα της σκηνης επ ' αυτήν άνωθεν, καθά συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.
Eso 40:18	και λαβών τα μαρτύρια ενέβαλεν εις την κιβωτόν και υπέθηκε τους διωστήρας υπό την κιβωτόν
Eso 40:19	και εισήνεγκε την κιβωτόν εις την σκηνήν, και επέθηκε το κατακάλυμμα του καταπετάσματος και εσκεπάσε την κιβωτόν του μαρτυρίου, ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.
Eso 40:20	και επέθηκε την τράπεζαν εις την σκηνήν του μαρτυρίου επί το κλίτος της σκηνης του μαρτυρίου το προς βορράν, έξωθεν του καταπετάσματος της σκηνης,
Eso 40:21	και προέθηκεν επ ' αυτής άρτους της προθέσεως έναντι Κυρίου, ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.
Eso 40:22	και έθηκε την λυχνίαν εις την σκηνήν του μαρτυρίου εις το κλίτος της σκηνης το προς νότον
Eso 40:23	και επέθηκε τους λύχνους αυτής έναντι Κυρίου, ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.
Eso 40:24	και έθηκε το θυσιαστήριον το χρυσούν εν τη σκηνή του μαρτυρίου απέναντι του καταπετάσματος
Eso 40:25	και εθυμίασεν επ ' αυτού θυμίαμα της συνθέσεως, καθάπερ συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.
Eso 40:26	και το θυσιαστήριον των καρπωμάτων έθηκε παρά τας θύρας της σκηνης
Eso 40:27	και έστησε την αυλήν κύκλω της σκηνης και του θυσιαστηρίου. και συνετέλεσε Μωυσής πάντα τα έργα.

Eso 40:28	Και εκάλυψεν η νεφέλη την σκηνήν του μαρτυρίου, και δόξης Κυρίου επλήσθη η σκηνή·
Eso 40:29	και ουκ ηδυνάσθη Μωυσής εισελθείν εις την σκηνήν του μαρτυρίου, ότι επεσκίαζεν επ' αυτήν η νεφέλη και δόξης Κυρίου ενεπλήσθη η σκηνή.
Eso 40:30	ηνίκα δ' αν ανέβη η νεφέλη από της σκηνης, ανεξεύγνυσαν οι υιοί Ισραήλ συν τη απαρτία αυτών·
Eso 40:31	ει δε μη ανέβη η νεφέλη, ουκ ανεξεύγνυσαν έως ημέρας, ης ανέβη η νεφέλη·
Eso 40:32	νεφέλη γαρ ην επί της σκηνης ημέρας και πυρ ην επ' αυτής νυκτός εναντίον παντός Ισραήλ, εν πάσαις ταις αναζυγαίς αυτών.
Lev 1:1	ΚΑΙ ανεκάλεσε Μωυσήν, και ελάλησε Κύριος αυτω εκ της σκηνης του μαρτυρίου λέγων·
Lev 1:2	λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ, και ερείς προς αυτούς· άνθρωπος εξ υμών εάν προσαγάγη δώρα τω Κυρίω, από των κτηνών και από των βοών και από των προβάτων προσοίσετε τα δώρα υμών.
Lev 1:3	εάν ολοκαύτωμα το δώρον αυτού εκ των βοών, άρσεν άμωμον προσάξει· προς την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου προσοίσει αυτό δεκτόν εναντίον Κυρίου.
Lev 1:4	και επιθήσει την χείρα επί την κεφαλήν του καρπώματος, δεκτόν αυτω εξιλάσασθαι περί αυτού.
Lev 1:5	και σφάξουσι τον μόσχον έναντι Κυρίου, και προσοίσουσιν οι υιοί Ααρών οι ιερείς το αίμα, και προσχεούσι το αίμα επί το θυσιαστήριον κύκλω το επί των θυρών της σκηνης του μαρτυρίου.
Lev 1:6	και εκδείραντες το ολοκαύτωμα μελιούσιν αυτό κατά μέλη,
Lev 1:7	και επιθήσουσιν οι υιοί Ααρών οι ιερείς πυρ επί το θυσιαστήριον και επιστοιβάσουσι ξύλα επί το πυρ.
Lev 1:8	και επιστοιβάσουσιν οι υιοί Ααρών οι ιερείς τα διχοτομήματα και την κεφαλήν και το στέαρ επί τα ξύλα τα επί του πυρός τα όντα επί του θυσιαστηρίου,
Lev 1:9	τα δε εγκοίλια και τους πόδας πλυνούσιν ύδατι, και επιθήσουσιν οι ιερείς τα πάντα επί το θυσιαστήριον· κάρπωμά εστι, θυσία, οσμή ευωδίας τω Κυρίω.
Lev 1:10	Εάν δε από των προβάτων το δώρον αυτού τω Κυρίω, από τε των αρνών και των ερίφων, εις ολοκαυτώματα, άρσεν άμωμον προσάξει αυτό και επιθήσει την χείρα επί την κεφαλήν αυτού.
Lev 1:11	και σφάξουσιν αυτό εκ πλαγίων του θυσιαστηρίου προς βορράν έναντι Κυρίου και προσχεούσιν οι υιοί Ααρών οι ιερείς το αίμα αυτού επί το θυσιαστήριον κύκλω.
Lev 1:12	και διελούσιν αυτό κατά μέλη και την κεφαλήν και το στέαρ, και επιστοιβάσουσιν οι ιερείς αυτά επί τα ξύλα τα επί του πυρός τα επί του θυσιαστηρίου.

Lev 1:13	και τα εγκοιλια και τους πόδας πλυνούσιν ύδατι. και προσοίσει ο ιερεύς τα πάντα και επιθήσει επί το θυσιαστήριον· κάρπωμά εστι, θυσία, οσμή ευωδίας τω Κυρίω.
Lev 1:14	Εάν δε από των πετεινών κάρπωμα προσφέρη δώρον αυτού τω Κυρίω, και προσοίσει από των τρυγόνων, ή από των περιστερών το δώρον αυτού.
Lev 1:15	και προσοίσει αυτό ο ιερεύς προς το θυσιαστήριον και αποκνίσει την κεφαλήν, και επιθήσει ο ιερεύς επί το θυσιαστήριον και στραγγιεί το αίμα προς την βάση του θυσιαστηρίου.
Lev 1:16	και αφελεί τον πρόλοβον συν τοις πτεροίς και εκβαλεί αυτό παρά το θυσιαστήριον κατά ανατολάς εις τον τόπον της σποδού.
Lev 1:17	και εκκλάσει αυτό εκ των πτερύγων και ου διελεί, και επιθήσει αυτό ο ιερεύς επί το θυσιαστήριον, επί τα ξύλα τα επί του πυρός· κάρπωμά εστι, θυσία, οσμή ευωδίας τω Κυρίω.
Lev 2:1	ΕΑΝ δε ψυχή προσφέρη δώρον θυσίαν τω Κυρίω, σεμίδαλις έσται το δώρον αυτού, και επιχεεί επ ' αυτό έλαιον και επιθήσει επ ' αυτό λίβανον· θυσία εστί.
Lev 2:2	και οίσει προς τους υιούς Ααρών τους ιερείς, και δραξάμενος απ ' αυτής πλήρη την δράκα από της σεμιδάλεως συν τω ελαίω και πάντα τον λίβανον αυτής, και επιθήσει ο ιερεύς το μνημόσυνον αυτής επί το θυσιαστήριον· θυσία, οσμή ευωδίας τω Κυρίω.
Lev 2:3	και το λοιπόν από της θυσίας Ααρών και τοις υιοίς αυτού· άγιον των αγίων από των θυσιών Κυρίου. εάν δε προσφέρη δώρον θυσίαν πεπεμμένην εν κλιβάνω, δώρον Κυρίω εκ σεμιδάλεως, άρτους αζύμους πεφυραμένους εν ελαίω και λάγανα άζυμα διακεχρισμένα εν ελαίω.
Lev 2:5	εάν δε θυσία από τηγάνου το δώρόν σου, σεμίδαλις πεφυραμένη εν ελαίω, άζυμά εστι.
Lev 2:6	και διαθρύψεις αυτά κλάσματα, και επιχεείς επ ' αυτά έλαιον. θυσία εστί Κυρίω.
Lev 2:7	εάν δε θυσία από τηγάνου το δώρόν σου, σεμίδαλις εν ελαίω ποιηθήσεται.
Lev 2:8	και προσοίσει την θυσίαν, ην αν ποιήση εκ τούτων τω Κυρίω, και προσοίσει προς τον ιερέα· και προσεγγίσας προς το θυσιαστήριον
Lev 2:9	αφελεί ο ιερεύς από της θυσίας το μνημόσυνον αυτής, και επιθήσει ο ιερεύς επί το θυσιαστήριον· κάρπωμα, οσμή ευωδίας τω Κυρίω.
Lev 2:10	το δε καταλειφθέν από της θυσίας, Ααρών και τοις υιοίς αυτού· άγια των αγίων από των καρπωμάτων Κυρίου.
Lev 2:11	Πάσαν θυσίαν, ην αν προσφέρητε Κυρίω, ου ποιήσετε ζυμωτόν· πάσαν γαρ ζύμην και παν μέλι ου προσοίσετε απ ' αυτού, καρπώσαι Κυρίω.
Lev 2:12	δώρον απαρχής προσοίσετε αυτά Κυρίω, επί δε το θυσιαστήριον ουκ αναβιβασθήσεται εις οσμήν ευωδίας Κυρίω.

Lev 2:13	και παν δώρον θυσίας υμών αλί αλισθήσεται· ου διαπαύσατε άλας διαθήκης Κυρίου από θυσιασμάτων υμών, επί παντός δώρου υμών προσοίσετε Κυρίω τω Θεω υμών άλας.
Lev 2:14	εάν δε προσφέρης θυσίαν πρωτογεννημάτων τω Κυρίω, νέα πεφρυγμένα χίδρα ερικτά τω Κυρίω, και προσοίσεις την θυσίαν των πρωτογεννημάτων
Lev 2:15	και επιχεείς επ' αυτήν έλαιον και επιθήσεις επ' αυτήν λίβανον· θυσία εστί.
Lev 2:16	και ανοίσει ο ιερεύς το μνημόσυνον αυτής από των χίδρων συν τω ελαίω και πάντα τον λίβανον αυτής· κάρπωμά εστι τω Κυρίω.
Lev 3:1	ΕΑΝ δε θυσία σωτηρίου το δώρον αυτού τω Κυρίω, εάν μεν εκ των βοών αυτού προσαγάγη, εάν τε άρσεν, εάν τε θήλυ, άμωμον προσάξει αυτό έναντι Κυρίου.
Lev 3:2	και επιθήσει τας χείρας επί την κεφαλήν του δώρου, και σφάξει αυτό εναντίον Κυρίου παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου, και προσχεούσιν οι υιοί Ααρών οι ιερείς το αίμα επί το θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων κύκλω.
Lev 3:3	και προσάξουσιν από της θυσίας του σωτηρίου κάρπωμα Κυρίω, το στέαρ το κατακαλύπτον την κοιλίαν και παν το στέαρ το επί της κοιλίας
Lev 3:4	και τους δύο νεφρούς και το στέαρ το επ' αυτών, το επί των μηρίων, και τον λοβόν τον επί του ήπατος συν τοις νεφροίς περιελεί.
Lev 3:5	και ανοίσουσιν αυτά οι υιοί Ααρών οι ιερείς επί το θυσιαστήριον επί τα ολοκαυτώματα επί τα ξύλα τα επί του πυρός επί του θυσιαστηρίου· κάρπωμα, οσμήν ευωδίας Κυρίω.
Lev 3:6	Εάν δε από των προβάτων το δώρον αυτού θυσία σωτηρίου τω Κυρίω, άρσεν ή θήλυ, άμωμον προσοίσει αυτό.
Lev 3:7	εάν άρνα προσαγάγη το δώρον αυτού, προσάξει αυτό έναντι Κυρίου,
Lev 3:8	και επιθήσει τας χείρας επί την κεφαλήν του δώρου αυτού και σφάξει αυτό παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου, και προσχεούσιν οι υιοί Ααρών οι ιερείς το αίμα επί το θυσιαστήριον κύκλω.
Lev 3:9	και προσοίσει από της θυσίας του σωτηρίου κάρπωμα τω Κυρίω, το στέαρ και την οσφύν άμωμον (συν ταις ψόαις περιελεί αυτό) και παν το στέαρ το κατακαλύπτον την κοιλίαν, και παν το στέαρ το επί της κοιλίας
Lev 3:10	και αμφοτέρους τους νεφρούς και το στέαρ το επ' αυτών, το επί των μηρίων, και τον λοβόν τον επί του ήπατος συν τοις νεφροίς περιελών,
Lev 3:11	ανοίσει ο ιερεύς επί το θυσιαστήριον· οσμή ευωδίας, κάρπωμα Κυρίω.
Lev 3:12	Εάν δε από των αιγών το δώρον αυτού, και προσάξει έναντι Κυρίου.
Lev 3:13	και επιθήσει τας χείρας επί την κεφαλήν αυτού, και σφάξουσιν αυτό έναντι Κυρίου παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου, και προσχεούσιν οι υιοί Ααρών οι ιερείς το αίμα επί το θυσιαστήριον κύκλω.

Lev 3:14	και ανοίσει απ ' αυτού κάρπωμα Κυρίω το στέαρ το κατακαλύπτον την κοιλίαν και παν το στέαρ το επί της κοιλίας
Lev 3:15	και αμφοτέρους τους νεφρούς και παν το στέαρ το επ ' αυτών, το επί των μηρίων, και τον λοβόν του ήπατος συν τοις νεφροίς περιελεί.
Lev 3:16	και ανοίσει ο ιερεύς επί το θυσιαστήριον· κάρπωμα, οσμή ευωδίας τω Κυρίω· παν το στέαρ τω Κυρίω·
Lev 3:17	νόμιμον εις τον αιώνα εις τας γενεάς υμών, εν πάση κατοικία υμών· παν στέαρ και παν αίμα ουκ έδεσθε.
Lev 4:1	ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Lev 4:2	λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ, λέγων· ψυχή εάν αμάρτη έναντι Κυρίου ακουσίως από πάντων των προσταγμάτων Κυρίου, ων ου δει ποιείν, και ποιήσει εν τι απ ' αυτών·
Lev 4:3	εάν μεν ο αρχιερεύς ο κεχρισμένος αμάρτη του τον λαόν αμαρτείν, και προσάξει περί της αμαρτίας αυτού, ης ήμαρτε, μόσχον εκ βοών άμωμον τω Κυρίω περί της αμαρτίας.
Lev 4:4	και προσάξει τον μόσχον παρά την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου έναντι Κυρίου, και επιθήσει την χείρα αυτού επί την κεφαλήν του μόσχου έναντι Κυρίου, και σφάξει τον μόσχον ενώπιον Κυρίου.
Lev 4:5	και λαβών ο ιερεύς ο χριστός ο τετελειωμένος τας χείρας από του αίματος του μόσχου και εισοίσει αυτό εις την σκηνήν του μαρτυρίου
Lev 4:6	και βάψει ο ιερεύς τον δάκτυλον εις το αίμα, και προσρανεί από του αίματος επτάκις έναντι Κυρίου, κατά το καταπέτασμα το άγιον·
Lev 4:7	και επιθήσει ο ιερεύς από του αίματος του μόσχου επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου του θυμιάματος της συνθέσεως του εναντίον Κυρίου, ό εστιν εν τη σκηνή του μαρτυρίου· και παν το αίμα του μόσχου εκχεεί παρά την βάση του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων, ό εστι παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου.
Lev 4:8	και παν το στέαρ του μόσχου του της αμαρτίας περιελεί απ ' αυτού, το στέαρ το κατακαλύπτον τα ενδόσθια και παν το στέαρ το επί των ενδοσθίων
Lev 4:9	και τους δύο νεφρούς και το στέαρ το επ ' αυτών, ό εστιν επί των μηρίων, και τον λοβόν τον επί του ήπατος συν τοις νεφροίς περιελεί αυτό,
Lev 4:10	ον τρόπον αφαιρείται αυτό από του μόσχου του της θυσίας του σωτηρίου, και ανοίσει ο ιερεύς επί το θυσιαστήριον της καρπώσεως.
Lev 4:11	και το δέρμα του μόσχου και πάσαν αυτού την σάρκα συν τη κεφαλή και τοις ακρωτηρίοις και τη κοιλία και τη κόπρω
Lev 4:12	και εξοίσουσιν όλον τον μόσχον έξω της παρεμβολής εις τόπον καθαρόν, ου εκχεούσι την σποδιάν, και κατακαύσουσιν αυτόν επί ξύλων εν πυρί· επί της εκχύσεως της σποδιάς καυθήσεται.

Lev 4:13	Εάν δε πάσα συναγωγή Ισραήλ αγνοήση ακουσίως και λάθη ρήμα εξ οφθαλμών της συναγωγής και ποιήσωσι μίαν από πασών των εντολών Κυρίου, ή ου ποιηθήσεται, και πλημμελήσωσι,
Lev 4:14	και γνωσθή αυτοίς η αμαρτία, ην ήμαρτον εν αυτη, και προσάξει η συναγωγή μόσχον εκ βοών άμωμον περί της αμαρτίας, και προσάξει αυτόν παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου.
Lev 4:15	και επιθήσουσιν οι πρεσβύτεροι της συναγωγής τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν του μόσχου έναντι Κυρίου και σφάξουσιν τον μόσχον έναντι Κυρίου
Lev 4:16	και εισοίσει ο ιερεύς ο χριστός από του αίματος του μόσχου εις την σκηνήν του μαρτυρίου·
Lev 4:17	και βάψει ο ιερεύς τον δάκτυλον από του αίματος του μόσχου και ρανεί επτάκις έναντι Κυρίου, κατενώπιον του καταπετάσματος του αγίου·
Lev 4:18	και από του αίματος επιθήσει ο ιερεύς επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου των θυμιαμάτων της συνθέσεως, ό εστιν ενώπιον Κυρίου, ό εστιν εν τη σκηνή του μαρτυρίου· και το παν αίμα εκχεεί προς την βάση του θυσιαστηρίου των καρπώσεων, του προς τη θύρα της σκηνης του μαρτυρίου.
Lev 4:19	και το παν στέαρ περιελεί απ' αυτού και ανοίσει επί το θυσιαστήριον.
Lev 4:20	και ποιήσει τον μόσχον, ον τρόπον εποίησε τον μόσχον τον της αμαρτίας, ούτω ποιηθήσεται· και εξιλάσεται περί αυτών ο ιερεύς, και αφεθήσεται αυτοίς η αμαρτία.
Lev 4:21	και εξοίσουσι τον μόσχον όλον έξω της παρεμβολής και κατακαύσουσι τον μόσχον, ον τρόπον κατέκαυσαν τον μόσχον τον πρότερον. αμαρτία συναγωγής εστιν.
Lev 4:22	εάν δε ο άρχων αμάρτη, και ποιήση μίαν από πασών των εντολών Κυρίου του Θεού αυτού, ή ου ποιηθήσεται, ακουσίως, και αμάρτη και πλημμελήση,
Lev 4:23	και γνωσθή αυτω η αμαρτία, ην ήμαρτεν εν αυτη, και προσοίσει το δώρον αυτού χίμαρον εξ αιγών, άρσεν άμωμον.
Lev 4:24	και επιθήσει την χείρα επί την κεφαλήν του χιμάρου, και σφάξουσιν αυτόν εν τόπω, ου σφάζουσι τα ολοκαυτώματα ενώπιον Κυρίου· αμαρτία εστί.
Lev 4:25	και επιθήσει ο ιερεύς από του αίματος του της αμαρτίας τω δακτύλω επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων και το παν αίμα αυτού εκχεεί παρά την βάση του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων.
Lev 4:26	και το παν στέαρ αυτού ανοίσει επί το θυσιαστήριον, ωσπερ το στέαρ θυσίας σωτηρίου. και εξιλάσεται περί αυτού ο ιερεύς από της αμαρτίας αυτού, και αφεθήσεται αυτω.
Lev 4:27	εάν δε ψυχή μία αμάρτη ακουσίως εκ του λαού της γης, εν τω ποιήσαι μίαν από πασών των εντολών Κυρίου, ή ου ποιηθήσεται, και πλημμελήση,
Lev 4:28	και γνωσθή αυτω η αμαρτία, ην ήμαρτεν εν αυτη, και οίσει χίμαιραν εξ αιγών,

	θήλειαν άμωμον οίσει περί της αμαρτίας, ης ήμαρτε.
Lev 4:29	και επιθήσει την χείρα επί την κεφαλήν του αμαρτήματος αυτού και σφάξουσι την χίμαιραν την της αμαρτίας εν τω τόπω, ου σφάζουσι τα ολοκαυτώματα.
Lev 4:30	και λήψεται ο ιερεύς από του αίματος αυτής τω δακτύλω, και επιθήσει επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων· και παν το αίμα αυτής εκχεεί παρά την βάσιν του θυσιαστηρίου.
Lev 4:31	και παν το στέαρ περιελεί, ον τρόπον περιαιρείται στέαρ από θυσίας σωτηρίου, και ανοίσει ο ιερεύς επί το θυσιαστήριον εις οσμήν ευωδίας Κυρίου· και εξιλάσεται περί αυτού ο ιερεύς, και αφεθήσεται αυτω.
Lev 4:32	εάν δε πρόβατον προσενέγκη το δώρον αυτού περί της αμαρτίας, θήλυ άμωμον προσοίσει αυτό.
Lev 4:33	και επιθήσει την χείρα επί την κεφαλήν του της αμαρτίας, και σφάξουσιν αυτό εν τόπω, ου σφάζουσι τα ολοκαυτώματα.
Lev 4:34	και λαβών ο ιερεύς από του αίματος του της αμαρτίας τω δακτύλω, επιθήσει επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου της ολοκαρπώσεως. και παν αυτού το αίμα εκχεεί παρά την βάσιν του θυσιαστηρίου της ολοκαυτώσεως.
Lev 4:35	και παν αυτού το στέαρ περιελεί, ον τρόπον περιαιρείται στέαρ προβάτου εκ της θυσίας του σωτηρίου, και επιθήσει αυτό ο ιερεύς επί το θυσιαστήριον επί το ολοκαύτωμα Κυρίου. και εξιλάσεται περί αυτού ο ιερεύς περί της αμαρτίας, ης ήμαρτε, και αφεθήσεται αυτω.
Lev 5:1	ΕΑΝ δε ψυχή αμάρτη, και ακούση φωνήν ορκισμού, και ούτος μάρτυς, ή εώρακεν, ή σύνοιδεν, εάν μη απαγγείλη, λήψεται την αμαρτίαν.
Lev 5:2	η ψυχή εκείνη, ήτις εάν άψηται παντός πράγματος ακαθάρτου, ή θνησιμαίου, ή θηριαλώτου ακαθάρτου, ή των θνησιμαίων βδελυγμάτων των ακαθάρτων, ή των θνησιμαίων κτηνών των ακαθάρτων,
Lev 5:3	ή άψηται από ακαθαρσίας ανθρώπου, από πάσης ακαθαρσίας αυτού, ης αν αφάμενος μιανθή, και έλαθεν αυτόν, μετά τούτο δε γνω, και πλημμελήση·
Lev 5:4	η ψυχή, ή αν ομόση διαστέλλουσα τοις χείλεσι κακοποιήσαι ή καλώς ποιήσαι κατά πάντα, όσα εάν διαστείλη ο άνθρωπος μεθ ' όρκου, και λάθη αυτόν προ οφθαλμών, και ούτος γνω, και αμάρτη εν τι τούτων,
Lev 5:5	και εξαγορεύσει την αμαρτίαν, περί ων ημάρτηκε κατ ' αυτής,
Lev 5:6	και οίσει περί ων επλημμέλησε Κυρίω, περί της αμαρτίας ης ήμαρτε, θήλυ από των προβάτων, αμνάδα ή χίμαιραν εξ αιγών, περί αμαρτίας· και εξιλάσεται περί αυτού ο ιερεύς περί της αμαρτίας αυτού, ης ήμαρτε, και αφεθήσεται αυτω η αμαρτία.
Lev 5:7	Εάν δε μη ισχύη η χείρ αυτού το ικανόν εις το πρόβατον, οίσει περί της αμαρτίας αυτού, ης ήμαρτε, δύο τρυγόνας, ή δύο νεοσσούς περιστερών Κυρίω, ένα περί αμαρτίας και ένα εις ολοκαύτωμα.

Lev 5:8	και οίσει αυτά προς τον ιερέα, και προσάξει ο ιερέυς το περί της αμαρτίας πρότερον· και αποκνίσει ο ιερέυς την κεφαλήν αυτού από του σφονδύλου, και ου διελεύει·
Lev 5:9	και ρανεί από του αίματος του περί της αμαρτίας επί τον τοίχον του θυσιαστηρίου, το δε κατάλοιπον του αίματος καταστραγγιεί επί την βάση του θυσιαστηρίου· αμαρτία γαρ εστι.
Lev 5:10	και το δεύτερον ποιήσει ολοκάρπωμα, ως καθήκει. και εξιλάσεται ο ιερέυς περί της αμαρτίας αυτού, ης ήμαρτε, και αφεθήσεται αυτω.
Lev 5:11	εάν δε μη ευρίσκη η χείρ αυτού ζεύγος τρυγόνων, ή δύο νεοσσούς περιστερών, και οίσει το δώρον αυτού, περί ου ήμαρτε, το δέκατον του οιβί σεμιδάλεως περί αμαρτίας· ουκ επιχεεί επ ' αυτό έλαιον, ουδέ επιθήσει επ ' αυτω λίβανον, ότι περί αμαρτίας εστί·
Lev 5:12	και οίσει αυτό προς τον ιερέα. και δραξάμενος ο ιερέυς απ ' αυτής πλήρη την δρακάκα, το μνημόσυνον αυτής επιθήσει επί το θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων Κυρίω· αμαρτία εστί.
Lev 5:13	και εξιλάσεται περί αυτού ο ιερέυς περί της αμαρτίας αυτού, ης ήμαρτεν, αφ ' ενός τούτων, και αφεθήσεται αυτω. το δε καταλειφθέν έσται τω ιερεί, ως η θυσία της σεμιδάλεως.
Lev 5:14	Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν, λέγων·
Lev 5:15	ψυχή ή αν λάθη αυτόν λήθη και αμάρτη ακουσίως από των αγίων Κυρίου, και οίσει της πλημμελείας αυτού τω Κυρίω κριόν άμωμον εκ των προβάτων, τιμής αργυρίου σίκλων, τω σίκλω των αγίων, περί ου επλημμέλησε.
Lev 5:16	και ό ήμαρτεν από των αγίων αποτίσει αυτό. και το επίπεμπτον προσθήσει επ ' αυτό και δώσει αυτό τω ιερεί· και ο ιερέυς εξιλάσεται περί αυτού εν τω κριω της πλημμελείας, και αφεθήσεται αυτω.
Lev 5:17	Και η ψυχή ή αν αμάρτη και ποιήση μίαν από πασών των εντολών Κυρίου, ων ου δεί ποιείν, και ουκ έγνω, και πλημμελήση και λάβη την αμαρτίαν,
Lev 5:18	και οίσει κριόν άμωμον εκ των προβάτων, τιμής αργυρίου εις πλημμέλειαν προς τον ιερέα. και εξιλάσεται περί αυτού ο ιερέυς περί της αγνοίας αυτού, ης ηγνόησε, και αυτός ουκ ήδει, και αφεθήσεται αυτω·
Lev 5:19	επλημμέλησε γαρ πλημμελεία έναντι Κυρίου.
Lev 5:20	Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Lev 5:21	ψυχή ή εάν αμάρτη και παριδών παριδή τας εντολάς Κυρίου και ψεύσεται τα προς τον πλησίον εν παραθήκη ή περί κοινωνίας ή περί αρπαγής ή ηδίκησέ τι τον πλησίον
Lev 5:22	ή εύρεν απώλειαν και ψεύσεται περί αυτής και ομόση αδικως περί ενός από πάντων, ων εάν ποιήση ο άνθρωπος, ωστε αμαρτείν εν τούτοις,
Lev 5:23	και έσται ηνίκα εάν αμάρτη και πλημμελήση, και αποδω το άρπαγμα, ό ήρπασεν, ή το αδίκημα, ό ηδίκησεν, ή την παραθήκην, ήτις παρετέθη αυτω, ή

	την απώλειαν, ην εύρεν,
Lev 5:24	από παντός πράγματος, ου ώμοσε περί αυτού αδίκως, και αποτίσει αυτό το κεφάλαιον και το επίπεμπτον προσθήσει επ ' αυτό· τίνος εστί, αυτω αποδώσει ή ημέρα ελεγχθή.
Lev 5:25	και της πλημμελείας αυτού οίσει τω Κυρίω κριόν από των προβάτων άμωμον, τιμής, εις ό επλημμέλησε.
Lev 5:26	και εξιλάσεται περί αυτού ο ιερεύς έναντι Κυρίου, και αφεθήσεται αυτω περί ενός από πάντων, ων εποίησε και επλημμέλησεν αυτω.
Lev 6:1	ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Lev 6:2	έντειλαι Ααρών και τοις υιοίς αυτού, λέγων· ούτος ο νόμος της ολοκαυτώσεως· αυτή η ολοκαύτωσις επί της καύσεως αυτής επί του θυσιαστηρίου όλην την νύκτα έως το πρωϊ, και το πυρ του θυσιαστηρίου καυθήσεται επ ' αυτού, ου σβεσθήσεται.
Lev 6:3	και ενδύσεται ο ιερεύς χιτώνα λινούν και περισκελές λινούν ενδύσεται περί το σώμα αυτού, και αφελεί την κατακάρπωσιν, ην αν καταναλώση το πυρ, την ολοκαύτωσιν, από του θυσιαστηρίου, και παραθήσει αυτό εχόμενον του θυσιαστηρίου.
Lev 6:4	και εκδύσεται την στολήν αυτού και ενδύσεται στολήν άλλην, και εξοίσει την κατακάρπωσιν έξω της παρεμβολής εις τόπον καθαρόν.
Lev 6:5	και πυρ επί το θυσιαστήριον καυθήσεται απ ' αυτού και ου σβεσθήσεται, και καύσει επ ' αυτού ο ιερεύς ξύλα το πρωϊ πρωϊ· και στοιβάσει επ ' αυτού την ολοκαύτωσιν και επιθήσει επ ' αυτό το στέαρ του σωτηρίου·
Lev 6:6	και πυρ δια παντός καυθήσεται επί το θυσιαστήριον, ου σβεσθήσεται.
Lev 6:7	Ούτος ο νόμος της θυσίας, ην προσάξουσιν αυτήν οι υιοί Ααρών έναντι Κυρίου απέναντι του θυσιαστηρίου·
Lev 6:8	και αφελεί απ ' αυτού τη δρακί από της σεμιδάλεως της θυσίας συν τω ελαίω αυτής και συν παντί τω λιβάνω αυτής τα όντα επί της θυσίας και ανοίσει επί το θυσιαστήριον κάρπωμα, οσμήν ευωδίας, το μνημόσυνον αυτής τω Κυρίω.
Lev 6:9	το δε καταλειφθέν απ ' αυτής έδετα Ααρών και οι υιοί αυτού· άζυμα βρωθήσεται εν τόπω αγίω, εν αυλή της σκηνης του μαρτυρίου έδονται αυτήν.
Lev 6:10	ου πεφθήσεται εξυμωμένη· μερίδα αυτήν έδωκα αυτοίς από των καρπωμάτων Κυρίου· άγια αγίων εστί, ωσπερ το της αμαρτίας και ωσπερ το της πλημμελείας.
Lev 6:11	παν αρσενικόν των ιερέων έδονται αυτήν· νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς υμών από των καρπωμάτων Κυρίου. πας ος εάν άψηται αυτών, αγιασθήσεται.
Lev 6:12	Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Lev 6:13	τούτο το δώρον Ααρών και των υιών αυτού, ό προσοίσουσι Κυρίω εν τη ημέρα, ή αν χρίσης αυτόν· το δέκατον του οιφί σεμιδάλεως εις θυσίαν δια παντός, το

	ήμισυ αυτής το πρωϊ, και το ήμισυ αυτής το δειλινόν.
Lev 6:14	επί τηγάνου εν ελαίω ποιηθήσεται, πεφυραμένην οίσει αυτήν, ελικτά, θυσίαν εκ κλασμάτων, θυσίαν εις οσμήν ευωδίας Κυρίω.
Lev 6:15	ο ιερεύς ο χριστός αντ ' αυτού εκ των υιών αυτού ποιήσει αυτήν· νόμος αιώνιος, άπαν επιτελεσθήσεται.
Lev 6:16	και πάσα θυσία ιερέως ολόκαυτος έσται και ου βρωθήσεται.
Lev 6:17	Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Lev 6:18	λάλησον Ααρών και τοις υιοίς αυτού λέγων· ούτος ο νόμος της αμαρτίας· εν τόπω, ου σφάζουσι το ολοκαύτωμα, σφάξουσι τα περι της αμαρτίας έναντι Κυρίου· άγια αγίων εστιν.
Lev 6:19	ο ιερεύς ο αναφέρων αυτήν έδεται αυτήν· εν τόπω αγίω βρωθήσεται, εν αυλή της σκηνης του μαρτυρίου.
Lev 6:20	πας ο απτόμενος των κρεών αυτής αγιασθήσεται· και ω εάν επιρραντισθή από του αίματος αυτής επί το ιμάτιον, ος εάν ραντισθή επ ' αυτό, πλυθήσεται εν τόπω αγίω.
Lev 6:21	και σκεύος οστράκινον, ου εάν εψηθή εν αυτω, συντριβήσεται· εάν δε εν σκεύει χαλκω εψηθή, εκτριψει αυτό και εκκλύσει ύδατι.
Lev 6:22	πας άρσην εν τοις ιερέυσι φάγεται αυτά· άγια αγίων εστι Κυρίω.
Lev 6:23	και πάντα τα περι της αμαρτίας, ων εάν εισενεχθή από του αίματος αυτών εις την σκηνήν του μαρτυρίου εξιλάσασθαι εν τω αγίω, ου βρωθήσεται· εν πυρί κατακαυθήσεται.
Lev 7:1	ΚΑΙ ούτος ο νόμος του κριού του περι της πλημμελείας· άγια αγίων εστιν.
Lev 7:2	εν τόπω ου σφάζουσι το ολοκαύτωμα, σφάξουσι τον κριόν της πλημμελείας έναντι Κυρίου, και το αίμα προσχεεί επί την βάση του θυσιαστηρίου κύκλω.
Lev 7:3	και παν το στέαρ αυτού προσοίσει απ ' αυτού, και την οσφύν και παν το στέαρ το κατακαλύπτον τα ενδόσθια και παν το στέαρ το επί των ενδοσθίων
Lev 7:4	και τους δύο νεφρούς και το στέαρ το επ ' αυτών, το επί των μηρίων, και τον λοβόν τον επί του ήπατος συν τοις νεφροίς, περιελεί αυτά,
Lev 7:5	και ανοίσει αυτά ο ιερεύς επί το θυσιαστήριον κάρπωμα τω Κυρίω· περι πλημμελείας εστι.
Lev 7:6	πας άρσην εκ των ιερέων έδεται αυτά, εν τόπω αγίω έδονται αυτά· άγια αγίων εστιν.
Lev 7:7	ωσπερ το περι της αμαρτίας, ούτω και το της πλημμελείας, νόμος εις αυτών· ο ιερεύς όστις εξιλάσσεται εν αυτω, αυτω έσται.
Lev 7:8	και ο ιερεύς ο προσάγων ολοκαύτωμα ανθρώπου, το δέρμα της ολοκαυτώσεως,

	ης προσφέρει αυτός, αυτω έσται.
Lev 7:9	και πάσα θυσία, ήτις ποιηθήσεται εν τω κλιβάνω, και πάσα, ήτις ποιηθήσεται επ ' εσχάρας ή επί τηγάνου, του ιερέως του προσφέροντος αυτήν, αυτω έσται.
Lev 7:10	και πάσα θυσία αναπεποιημένη εν ελαίω και μη αναπεποιημένη πάσι τοις υιοίς Ααρών έσται, εκάστω το ίσον.
Lev 7:11	Ούτος ο νόμος θυσίας σωτηρίου, ην προσοίσουσι Κυρίω.
Lev 7:12	εάν μεν περί αιnéσεως προσφέρη αυτήν, και προσοίσει επί της θυσίας της αιnéσεως άρτους εκ σεμιδάλεως αναπεποιημένους εν ελαίω, λάγανα άζυμα διακεχρισμένα εν ελαίω και σεμίδαλιν πεφυραμένην εν ελαίω·
Lev 7:13	επ ' άρτοις ζυμίταις προσοίσει τα δώρα αυτού επί θυσία αιnéσεως σωτηρίου.
Lev 7:14	και προσάξει εν από πάντων των δώρων αυτού, αφάιρεμα Κυρίω. τω ιερεί τω προσχέοντι το αίμα του σωτηρίου, αυτω έσται.
Lev 7:15	και τα κρέα θυσίας αιnéσεως σωτηρίου αυτω έσται, και εν ή ημέρα δωρείται, βρωθήσεται· ου καταλείψουσιν απ ' αυτού εις το πρωϊ.
Lev 7:16	και εάν ευχή ή, ή εκούσιον θυσιάζη το δώρον αυτού, ή αν ημέρα προσαγάγη την θυσίαν αυτού, βρωθήσεται, και τη αύριον·
Lev 7:17	και το καταλειφθέν από των κρεών της θυσίας έως ημέρας τρίτης, εν πυρί κατακαυθήσεται.
Lev 7:18	εάν δε φαγών φάγη από των κρεών τη ημέρα τη τρίτη, ου δεχθήσεται αυτω τω προσφέροντι αυτό, ου λογισθήσεται αυτω, μιάσμα έστιν· η δε ψυχή, ήτις εάν φάγη απ ' αυτού, την αμαρτίαν λήψεται.
Lev 7:19	και κρέα όσα εάν άψηται παντός ακαθάρτου, ου βρωθήσεται, εν πυρί κατακαυθήσεται. πας καθαρός φάγεται κρέα.
Lev 7:20	η δε ψυχή, ήτις εάν φάγη από των κρεών της θυσίας του σωτηρίου, ό εστι Κυρίου, και η ακαθαρσία αυτού επ ' αυτω, απολείται η ψυχή εκείνη εκ του λαού αυτής.
Lev 7:21	και ψυχή, ή αν άψηται παντός πράγματος ακαθάρτου, ή από ακαθαρσίας ανθρώπου, ή των τετραπόδων των ακαθάρτων, ή παντός βδελύγματος ακαθάρτου, και φάγη από των κρεών της θυσίας του σωτηρίου, ό εστι Κυρίου, απολείται η ψυχή εκείνη εκ του λαού αυτής.
Lev 7:22	Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Lev 7:23	λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ λέγων· παν στέαρ βοών, και προβάτων, και αιγών ουκ έδεσθε.
Lev 7:24	και στέαρ θνησιμαίων και θηριαλώτων ποιηθήσεται εις παν έργον, και εις βρώσιν ου βρωθήσεται.
Lev 7:25	πας ο έσθων στέαρ από των κτηνών, ων προσάξει απ ' αυτών κάρπωμα Κυρίω,

	απολείται η ψυχή εκείνη από του λαού αυτής.
Lev 7:26	παν αίμα ουκ έδεσθε εν πάση τη κατοικία υμών από τε των κτηνών και από των πετεινών.
Lev 7:27	πάσα ψυχή, ή αν φάγη αίμα, απολείται η ψυχή εκείνη από του λαού αυτής.
Lev 7:28	Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Lev 7:29	και τοις υιοίς Ισραήλ λαλήσεις, λέγων· ο προσφέρων θυσίαν σωτηρίου, οίσει το δώρον αυτού Κυρίω και από της θυσίας του σωτηρίου.
Lev 7:30	αι χείρες αυτού προσοίσουσι τα καρπώματα Κυρίω· το στέαρ το επί του στηθυνίου, και τον λοβόν του ήπατος, προσοίσει αυτά, ωστε επιτιθέναι δόμα έναντι Κυρίου.
Lev 7:31	και ανοίσει ο ιερεύς το στέαρ επί του θυσιαστηρίου, και έσται το στηθύνιον Ααρών και τοις υιοίς αυτού.
Lev 7:32	και τον βραχίονα τον δεξιόν δώσετε αφάιρμα τω ιερεί από των θυσιών του σωτηρίου υμών·
Lev 7:33	ο προσφέρων το αίμα του σωτηρίου και το στέαρ το από των υιών Ααρών, αυτω έσται ο βραχίων ο δεξιός εν μερίδι·
Lev 7:34	το γαρ στηθύνιον του επιθέματος και τον βραχίονα του αφαιρέματος είληφα παρά των υιών Ισραήλ από των θυσιών του σωτηρίου υμών και έδωκα αυτά Ααρών τω ιερεί και τοις υιοίς αυτού, νόμιμον αιώνιον παρά των υιών Ισραήλ.
Lev 7:35	Αύτη η χρίσις Ααρών και η χρίσις των υιών αυτού από των καρπωμάτων Κυρίου, εν ή ημέρα προσηγάγετο αυτούς του ιερατεύειν τω Κυρίω.
Lev 7:36	καθά ενετείλατο Κύριος δούναι αυτοίς ή ημέρα έχρισεν αυτούς παρά των υιών Ισραήλ· νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς αυτών.
Lev 7:37	ούτος ο νόμος των ολοκαυμάτων και θυσίας και περί αμαρτίας και της πλημμελείας και της τελειώσεως και της θυσίας του σωτηρίου,
Lev 7:38	ον τρόπον ενετείλατο Κύριος τω Μωυσή εν τω όρει Σινά, ή ημέρα ενετείλατο τοις υιοίς Ισραήλ προσφέρειν τα δώρα αυτών έναντι Κυρίου εν τη ερήμω Σινά.
Lev 8:1	ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Lev 8:2	λάβε Ααρών και τους υιούς αυτού και τας στολάς αυτού και το έλαιον της χρίσεως και τον μόσχον τον περί της αμαρτίας και τους δύο κριούς και το κανούν των αζύμων,
Lev 8:3	και πάσαν την συναγωγήν εκκλησίασον επί την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου.
Lev 8:4	και εποίησε Μωυσής ον τρόπον συνέταξεν αυτω Κύριος, και εξεκκλησίασε την συναγωγήν επί την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου.

Lev 8:5	και ειπε Μωυσης τη συναγωγή· τούτο εστι το ρήμα, ό ενετείλατο Κύριος ποιήσαι.
Lev 8:6	και προσήνεγκε Μωυσης τον Ααρών και τους υιούς αυτού, και έλουσεν αυτούς ύδατι·
Lev 8:7	και ενέδυσεν αυτόν τον χιτώνα και έζωσεν αυτόν την ζώνην και ενέδυσεν αυτόν τον υποδύτην και επέθηκεν επ ' αυτόν την επωμίδα και συνέζωσεν αυτόν κατά την ποιήσιν της επωμίδος και συνέσφιγγεν αυτόν εν αυτη,
Lev 8:8	και επέθηκεν επ ' αυτήν το λογείον και επέθηκεν επί το λογείον την δήλωσιν και την αλήθειαν·
Lev 8:9	και επέθηκε την μίτραν επί την κεφαλήν αυτού και επέθηκεν επί την μίτραν κατά πρόσωπον αυτού το πέταλον το χρυσούν το καθηγιασμένον άγιον, ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.
Lev 8:10	και έλαβε Μωυσης από του ελαίου της χρίσεως
Lev 8:11	και έρρανεν απ ' αυτού επί το θυσιαστήριον επτάκις και έχρισε το θυσιαστήριον και ηγίασεν αυτό και πάντα τα εν αυτω και τον λουτήρα και την βάσιν αυτού, και ηγίασεν αυτά· και έχρισε την σκηνήν και πάντα τα σκεύη αυτής και ηγίασεν αυτήν.
Lev 8:12	και επέχεε Μωυσης από του ελαίου της χρίσεως επί την κεφαλήν Ααρών και έχρισεν αυτόν και ηγίασεν αυτόν.
Lev 8:13	και προσήγαγε Μωυσης τους υιους Ααρών και ενέδυσεν αυτούς χιτώνας και έζωσεν αυτούς ζώνας και περιέθηκεν αυτοίς κιδάρεις, καθάπερ συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.
Lev 8:14	και προσήγαγε Μωυσης τον μόσχον τον περί της αμαρτίας, και επέθηκεν Ααρών και οι υιοί αυτού τας χείρας επί την κεφαλήν του μόσχου του της αμαρτίας.
Lev 8:15	και έσφαξεν αυτόν, και έλαβε Μωυσης από του αίματος και επέθηκεν επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου κύκλω τω δακτύλω και εκαθάρισε το θυσιαστήριον· και το αίμα εξέχεεν επί την βάσιν του θυσιαστηρίου και ηγίασεν αυτό, του εξιλάσασθαι επ ' αυτού.
Lev 8:16	και έλαβε Μωυσης παν το στέαρ το επί των ενδοσθίων και τον λοβόν τον επί του ήπατος και αμφοτέρους τους νεφρούς και το στέαρ το επ ' αυτών, και ανήνεγκε Μωυσης επί το θυσιαστήριον.
Lev 8:17	και τον μόσχον και την βύρσαν αυτού και τα κρέα αυτού και την κόπρον αυτού κατέκαυσεν αυτά πυρί έξω της παρεμβολής, ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.
Lev 8:18	και προσήγαγε Μωυσης τον κριόν τον εις ολοκαύτωμα, και επέθηκεν Ααρών και υιοί αυτού τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν του κριού.
Lev 8:19	και έσφαξε Μωυσης τον κριόν, και προσέχεε Μωυσης το αίμα επί το θυσιαστήριον κύκλω.

Lev 8:20	και τον κριόν εκρεανόμησε κατά μέλη και ανήνεγκε Μωυσής την κεφαλήν και τα μέλη και το στέαρ·
Lev 8:21	και την κοιλίαν και τους πόδας έπλυνεν ύδατι, και ανήνεγκε Μωυσής όλον τον κριόν επί το θυσιαστήριον· ολοκαύτωμά εστιν εις οσμήν ευωδίας, κάρπωμά εστι τω Κυρίω, καθάπερ ενετείλατο Κύριος τω Μωυσή.
Lev 8:22	και προσήγαγε Μωυσής τον κριόν τον δεύτερον, κριόν τελειώσεως· και επέθηκεν Ααρών και οι υιοί αυτού τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν του κριού.
Lev 8:23	και έσφαξεν αυτόν και έλαβε Μωυσής από του αίματος αυτού και επέθηκεν επί τον λοβόν του ωτός Ααρών του δεξιού και επί το άκρον της χειρός της δεξιάς και επί το άκρον του ποδός του δεξιού.
Lev 8:24	και προσήγαγε Μωυσής τους υιούς Ααρών, και επέθηκε Μωυσής από του αίματος επί τους λοβούς των ώτων των δεξιών και επί τα άκρα των χειρών αυτών των δεξιών και επί τα άκρα των ποδών αυτών των δεξιών, και προσέχεε Μωυσής το αίμα επί το θυσιαστήριον κύκλω.
Lev 8:25	και έλαβε το στέαρ και την οσφύν και το στέαρ το επί της κοιλίας και τον λοβόν του ήπατος και τους δύο νεφρούς και το στέαρ το επ ' αυτών και τον βραχίονα τον δεξιόν·
Lev 8:26	και από του κανού της τελειώσεως, του όντος έναντι Κυρίου, έλαβεν άρτον ένα άζυμον και άρτον εξ ελαίου ένα και λάγανον εν και επέθηκεν επί το στέαρ και τον βραχίονα τον δεξιόν·
Lev 8:27	και επέθηκεν άπαντα επί τας χείρας Ααρών και επί τας χείρας των υιών αυτού· και ανήνεγκεν αυτά αφαιρέμα έναντι Κυρίου.
Lev 8:28	και έλαβε Μωυσής από των χειρών αυτών, και ανήνεγκεν αυτά Μωυσής επί το θυσιαστήριον, επί το ολοκαύτωμα της τελειώσεως, ό εστιν οσμή ευωδίας· κάρπωμά εστι τω Κυρίω.
Lev 8:29	και λαβών Μωυσής το στηθύνιον αφείλεν αυτό επίθεμα έναντι Κυρίου από του κριού της τελειώσεως, και εγένετο Μωυσή εν μερίδι, καθά ενετείλατο Κύριος τω Μωυσή.
Lev 8:30	και έλαβε Μωυσής από του ελαίου της χρίσεως και από του αίματος του επί του θυσιαστηρίου και προσέρρανεν επί Ααρών και τας στολάς αυτού και τους υιούς αυτού και τας στολάς των υιών αυτού μετ ' αυτού, και ηγίασεν Ααρών και τας στολάς αυτού και τους υιούς αυτού και τας στολάς των υιών αυτού μετ ' αυτού.
Lev 8:31	και είπε Μωυσής προς Ααρών και τους υιούς αυτού· εψησατε τα κρέα εν τη αυλή της σκηνης του μαρτυρίου εν τόπω αγίω και εκεί φάγεσθε αυτά και τους άρτους τους εν τω κανω της τελειώσεως, ον τρόπον συντέτακταί μοι, λέγων· Ααρών και οι υιοί αυτού φάγονται αυτά·
Lev 8:32	και το καταλειφθέν των κρεών και των άρτων εν πυρί κατακαύσατε.
Lev 8:33	και από της θύρας της σκηνης του μαρτυρίου ουκ εξελεύσεσθε επτά ημέρας, έως ημέρα πληρωθή, ημέρα τελειώσεως υμών· επτά γαρ ημέρας τελειώσει τας χείρας υμών,

Lev 8:34	καθάπερ εποίησεν εν τη ημέρα ταύτη, ή ενετείλατο Κύριος του ποιήσαι, ωστε εξιλάσασθαι περι υμών.
Lev 8:35	και επί την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου καθήσεσθε επτά ημέρας, ημέραν και νύκτα· φυλάξεσθε τα φυλάγματα Κυρίου, ίνα μη αποθάνητε· ούτω γαρ ενετείλατό μοι Κύριος ο Θεός.
Lev 8:36	και εποίησεν Ααρών και οι υιοί αυτού πάντας τους λόγους, ους συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.
Lev 9:1	ΚΑΙ εγενήθη τη ημέρα τη ογδόη, εκάλεσε Μωυσής Ααρών και τους υιούς αυτού και την γερουσίαν Ισραήλ.
Lev 9:2	και είπε Μωυσής προς Ααρών· λάβε σεαυτω μοσχάριον εκ βοών περι αμαρτίας και κριόν εις ολοκαύτωμα, άμωμα, και προσένεγκε αυτά έναντι Κυρίου·
Lev 9:3	και τη γερουσία Ισραήλ λάλησον, λέγων· λάβετε χίμαρον εξ αιγών ένα περι αμαρτίας, και μοσχάριον, και αμνόν ενιαύσιον εις ολοκάρπωσιν, άμωμα,
Lev 9:4	και μόσχον και κριόν εις θυσίαν σωτηρίου έναντι Κυρίου και σεμίδαλιν πεφυραμένην εν ελαιώ· ότι σήμερον Κύριος οφθήσεται εν υμίν.
Lev 9:5	και έλαβον, καθό ενετείλατο Μωυσής, απέναντι της σκηνης του μαρτυρίου, και προσήλθε πάσα συναγωγή και έστησαν έναντι Κυρίου.
Lev 9:6	και είπε Μωυσής· τούτο το ρήμα, ό είπε Κύριος, ποιήσατε, και οφθήσεται εν υμίν η δόξα Κυρίου.
Lev 9:7	και είπε Μωυσής τω Ααρών· πρόσελθε προς το θυσιαστήριον και ποιήσον το περι της αμαρτίας σου και το ολοκαύτωμά σου και εξίλασαι περι σεαυτού και του οίκου σου· και ποιήσον τα δώρα του λαού και εξίλασαι περι αυτών, καθάπερ ενετείλατο Κύριος τω Μωυσή.
Lev 9:8	και προσήλθεν Ααρών προς το θυσιαστήριον και έσφαξε το μοσχάριον το περι της αμαρτίας αυτού.
Lev 9:9	και προσήνεγκαν οι υιοί Ααρών το αίμα προς αυτόν, και έβαψε τον δάκτυλον εις το αίμα και επέθηκεν επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου και το αίμα εξέχεεν επί την βάσιν του θυσιαστηρίου·
Lev 9:10	και το στέαρ και τους νεφρούς και τον λοβόν του ήπατος του περι της αμαρτίας ανήνεγκεν επί το θυσιαστήριον, ον τρόπον ενετείλατο Κύριος τω Μωυσή.
Lev 9:11	και τα κρέα και την βύρσαν κατέκαυσεν αυτά πυρί, έξω της παρεμβολής.
Lev 9:12	και έσφαξε το ολοκαύτωμα· και προσήνεγκαν οι υιοί Ααρών το αίμα προς αυτόν. και προσέχεεν επί το θυσιαστήριον κύκλω·
Lev 9:13	και το ολοκαύτωμα προσήνεγκαν αυτό κατά μέλη, αυτά και την κεφαλήν επέθηκεν επί το θυσιαστήριον·
Lev 9:14	και έπλυνε την κοιλίαν και τους πόδας ύδατι και επέθηκεν επί το ολοκαύτωμα επί το θυσιαστήριον.

Lev 9:15	και προσήνεγκε το δώρον του λαού· και έλαβε τον χίμαρον τον περι της αμαρτίας του λαού και έσφαξεν αυτόν, και εκαθάρισεν αυτόν, καθά και τον πρώτον.
Lev 9:16	και προσήνεγκε το ολοκαύτωμα και εποίησεν αυτό, ως καθήκει.
Lev 9:17	και προσήνεγκε την θυσίαν, και έπλησε τας χείρας απ' αυτής και επέθηκεν επί το θυσιαστήριον χωρίς του ολοκαυτώματος του πρωϊνού.
Lev 9:18	και έσφαξε τον μόσχον, και τον κριόν της θυσίας του σωτηρίου της του λαού· και προσήνεγκαν οι υιοί Ααρών το αίμα προς αυτόν, και προσέχεε προς το θυσιαστήριον κύκλω·
Lev 9:19	και το στέαρ το από του μόσχου και του κριού, την οσφύν και το στέαρ το κατακαλύπτον επί της κοιλίας και τους δύο νεφρούς, και το στέαρ το επ' αυτών και τον λοβόν τον επί του ήπατος,
Lev 9:20	και επέθηκε τα στέατα επί τα στηθύνια, και ανήνεγκε τα στέατα επί το θυσιαστήριον.
Lev 9:21	και το στηθύνιον, και τον βραχίονα τον δεξιόν αφείλεν Ααρών αφάιρεμα έναντι Κυρίου, ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.
Lev 9:22	και εξάρας Ααρών τας χείρας επί τον λαόν, ευλόγησεν αυτούς· και κατέβη ποιήσας το περι της αμαρτίας και τα ολοκαυτώματα και τα του σωτηρίου.
Lev 9:23	και εισήλθε Μωυσής και Ααρών εις την σκηνήν του μαρτυρίου και εξελθόντες ευλόγησαν πάντα τον λαόν, και ώφθη η δόξα Κυρίου παντί τω λαω.
Lev 9:24	και εξήλθε πυρ παρά Κυρίου και κατέφαγε τα επί του θυσιαστηρίου, τα τε ολοκαυτώματα και τα στέατα, και είδε πας ο λαός και εξέστη και έπεσαν επί πρόσωπον.
Lev 10:1	Και λαβόντες οι δύο υιοί Ααρών Ναδάβ και Αβιούδ έκαστος το πυρείον αυτού επέθηκαν επ' αυτό πυρ και επέβαλον επ' αυτό θυμίαμα και προσήνεγκαν έναντι Κυρίου πυρ αλλότριον, ό ου προσέταξε Κύριος αυτοίς.
Lev 10:2	και εξήλθε πυρ παρά Κυρίου και κατέφαγεν αυτούς, και απέθανον έναντι Κυρίου.
Lev 10:3	και είπε Μωυσής προς Ααρών· τούτό εστιν, ό είπε Κύριος λέγων· εν τοις εγγίζουσί μοι αγιασθήσομαι και εν πάση τη συναγωγή δοξασθήσομαι. και κατενύχθη Ααρών.
Lev 10:4	και εκάλεσε Μωυσής τον Μισαδάη και τον Ελισαφάν, υιούς Όζιήλ, υιούς του αδελφού του πατρός Ααρών, και είπεν αυτοίς· προσέλθατε και άρατε τους αδελφούς υμών εκ προσώπου των αγίων έξω της παρεμβολής.
Lev 10:5	και προσήλθον και ήραν αυτούς εν τοις χιτώσιν αυτών έξω της παρεμβολής, ον τρόπον είπε Μωυσής.
Lev 10:6	και είπε Μωυσής προς Ααρών και Ελεάζαρ και Ιθάμαρ τους υιούς αυτού τους καταλελειμμένους· την κεφαλήν υμών ουκ αποκιδαρώσετε και τα ιμάτια υμών ου διαρρηξετε, ίνα μη αποθάνητε, και επί πάσαν την συναγωγήν έσται θυμός· οι

	δε αδελφοί υμών πας ο οίκος Ισραήλ κλαύσονται τον εμπυρισμόν, ον ενεπυρίσθησαν υπό Κυρίου.
Lev 10:7	και από της θύρας της σκηνης του μαρτυρίου ουκ εξελεύσεσθε, ίνα μη αποθάνητε· το έλαιον γαρ της χρίσεως το παρά Κυρίου εφ' υμίν. και εποίησαν κατά το ρήμα Μωυσή.
Lev 10:8	Και ελάλησε Κύριος τω Ααρών, λέγων·
Lev 10:9	οίνον και σίκερα ου πίεσθε, συ και οι υιοί σου μετά σου, ηνίκα εάν εισπορεύησθε εις την σκηνήν του μαρτυρίου, ή προσπορευομένων υμών προς το θυσιαστήριον, και ου μη αποθάνητε (νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς υμών)
Lev 10:10	διαστείλαι ανά μέσον των αγίων και των βεβήλων, και ανά μέσον των ακαθάρτων και των καθαρών.
Lev 10:11	και συμβιβάσεις τους υιούς Ισραήλ άπαντα τα νόμιμα, α ελάλησε Κύριος προς αυτούς δια χειρός Μωυσή.
Lev 10:12	Και ειπε Μωυσής προς Ααρών και προς Ελεάζαρ και Ιθάμαρ τους υιούς Ααρών τους καταλειφθέντας· λάβετε την θυσίαν την καταλειφθείσαν από των καρπωμάτων Κυρίου, και φάγεσθε άζυμα παρά το θυσιαστήριον· άγια αγίων εστί.
Lev 10:13	και φάγεσθε αυτήν εν τόπω αγίω· νόμιμον γαρ σοί εστι, και νόμιμον τοις υιοίς σου τούτο από των καρπωμάτων Κυρίου· ούτω γαρ εντέταλταί μοι.
Lev 10:14	και το στηθύνιον του αφορίσματος και τον βραχίονα του αφαιρέματος φάγεσθε εν τόπω αγίω, συ και οι υιοί σου και ο οίκός σου μετά σου· νόμιμον γαρ σοί και νόμιμον τοις υιοίς σου εδόθη από των θυσιών του σωτηρίου των υιών Ισραήλ.
Lev 10:15	τον βραχίονα του αφαιρέματος και το στηθύνιον του αφορίσματος επί των καρπωμάτων των στεάτων προσοίσουσιν, αφόρισμα αφορίσαι έναντι Κυρίου· και έσται σοι και τοις υιοίς σου και ταις θυγατράσι σου μετά σου νόμιμον αιώνιον, ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.
Lev 10:16	Και τον χίμαρον τον περί της αμαρτίας ζητών εξεζήτησε Μωυσής. και όδε ενεπεύριστο· και εθυμώθη Μωυσής επί Ελεάζαρ και Ιθάμαρ τους υιούς Ααρών τους καταλελειμμένους, λέγων·
Lev 10:17	διατί ουκ εφάγετε το περί της αμαρτίας εν τόπω αγίω; ότι γαρ άγια αγίων εστί, τούτο έδωκεν υμίν φαγείν, ίνα αφέλητε την αμαρτίαν της συναγωγής και εξιλάσησθε περί αυτών έναντι Κυρίου·
Lev 10:18	ου γαρ εισήχθη του αίματος αυτού εις το άγιον· κατά πρόσωπον έσω φάγεσθε αυτό εν τόπω αγίω, ον τρόπον μοι συνέταξε Κύριος.
Lev 10:19	και ελάλησεν Ααρών προς Μωυσήν, λέγων· ει σήμερον προσαγηόχασι τα περί της αμαρτίας αυτών και τα ολοκαυτώματα αυτών έναντι Κυρίου, και συμβέβηκέ μοι τοιαύτα· και φάγομαι τα περί της αμαρτίας σήμερον, μη αρεστόν έσται Κυρίω;
Lev 10:20	και ήκουσε Μωυσής, και ήρρεσεν αυτω.

Lev 11:1	ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών λέγων·
Lev 11:2	λαλήσατε τοις υιοίς Ισραήλ λέγοντες· ταύτα τα κτήνη, α φάγεσθε από πάντων των κτηνών των επί της γης·
Lev 11:3	παν κτήνος διχηλούν σπλήν και ονυχιστήρας ονυχίζον δύο χηλών και ανάγον μηρυκισμόν εν τοις κτήνεσι, ταύτα φάγεσθε.
Lev 11:4	πλήν από τούτων ου φάγεσθε, από των αναγόντων μηρυκισμόν και από των διχηλούντων τας σπλάς και ονυχίζόντων ονυχιστήρας· τον κάμηλον, ότι ανάγει μηρυκισμόν τούτο, σπλήν δε ου διχηλεί, ακάθαρτον τούτο υμίν·
Lev 11:5	και τον δασύποδα, ότι ουκ ανάγει μηρυκισμόν τούτο, και σπλήν ου διχηλεί, ακάθαρτον τούτο υμίν·
Lev 11:6	και τον χοιρογρύλλιον, ότι ουκ ανάγει μηρυκισμόν τούτο, και σπλήν ου διχηλεί, ακάθαρτον τούτο υμίν·
Lev 11:7	και τον ύν, ότι διχηλεί σπλήν τούτο, και ονυχίζει όνυχας σπλής, και τούτο ουκ ανάγει μηρυκισμόν, ακάθαρτον τούτο υμίν·
Lev 11:8	από των κρεών αυτών ου φάγεσθε και των θνησιμαίων αυτών ουχ άψεσθε, ακάθαρτα ταύτα υμίν.
Lev 11:9	Και ταύτα, α φάγεσθε από πάντων των εν τοις ύδασι· πάντα όσα εστιν αυτοίς πτερύγια και λεπίδες εν τοις ύδασι και εν ταις θαλάσσαις και εν τοις χειμάρροις, ταύτα φάγεσθε.
Lev 11:10	και πάντα όσα ουκ έστιν αυτοίς πτερύγια, ουδέ λεπίδες εν τω ύδατι, ή εν ταις θαλάσσαις και εν τοις χειμάρροις, από πάντων, ων ερεύγεται τα ύδατα, και από πάσης ψυχής της ζώσης εν τω ύδατι, βδέλυγμά εστι·
Lev 11:11	και βδελύγματα έσονται υμίν· από των κρεών αυτών ουκ έδεσθε και τα θνησιμαία αυτών βδελύξεσθε·
Lev 11:12	και πάντα όσα ουκ έστιν αυτοίς πτερύγια, ουδέ λεπίδες, των εν τοις ύδασι, βδέλυγμα τούτό εστιν υμίν.
Lev 11:13	Και ταύτα, α βδελύξεσθε από των πετεινών, και ου βρωθήσεται, βδέλυγμά εστι· τον αετόν και τον γρύπα και τον αλιαίετον
Lev 11:14	και τον γύπα και τον ίκτινον και τα όμοια αυτω
Lev 11:15	και στρουθόν και γλαύκα και λάρον και τα όμοια αυτω
Lev 11:16	και πάντα κόρακα και τα όμοια αυτω και ιέρακα και τα όμοια αυτω
Lev 11:17	και νυκτικόρακα και καταρράκτην και ίβιν
Lev 11:18	και πορφυρίωνα και πελεκάνα και κύκνον
Lev 11:19	και ερωδιόν και χαραδριόν, και τα όμοια αυτω και έποπα και νυκτερίδα
Lev 11:20	και πάντα τα ερπετά των πετεινών, α πορεύεται επί τέσσαρα, βδελύγματά εστιν

	υμίν.
Lev 11:21	αλλά ταύτα φάγεσθε από των ερπετών των πετεινών, α πορεύεται επί τέσσαρα, α έχει σκέλη ανώτερον των ποδών αυτού, πηδάν εν αυτοίς επί της γης.
Lev 11:22	και ταύτα φάγεσθε απ' αυτών· τον βρούχον και τα όμοια αυτω και τον αττάκην και τα όμοια αυτω και οφιομάχην και τα όμοια αυτω και την ακρίδα και τα όμοια αυτη.
Lev 11:23	παν ερπετόν από των πετεινών, οίς εισι τέσσαρες πόδες, βδελύγματά εστιν υμίν,
Lev 11:24	και εν τούτοις μianθήσεσθε, πας ο απτόμενος των θνησιμαίων αυτών ακάθατος έσται έως εσπέρας,
Lev 11:25	και πας ο αίρων των θνησιμαίων αυτών πλυνεί τα μάτια αυτού, και ακάθατος έσται έως εσπέρας.
Lev 11:26	και εν πάσι τοις κτήνεσιν, ό εστι διηλούν σπλήν, και ονυχιστήρας ονυχίζει και μηρυκισμόν ου μηρυκάται, ακάθαρτα έσονται υμίν· πας ο απτόμενος των θνησιμαίων αυτών ακάθατος έσται έως εσπέρας.
Lev 11:27	και πας ος πορεύεται επί χειρών εν πάσι τοις θηρίοις, α πορεύεται επί τέσσαρα, ακάθαρτά εστιν υμίν· πας ο απτόμενος των θνησιμαίων αυτών ακάθατος έσται έως εσπέρας,
Lev 11:28	και ο αίρων των θνησιμαίων αυτών πλυνεί τα μάτια αυτού, και ακάθατος έσται έως εσπέρας· ακάθαρτα ταύτα εστιν υμίν.
Lev 11:29	Και ταύτα υμίν ακάθαρτα από των ερπετών των επί της γης· η γαλή και ο μύς και ο κροκόδειλος ο χερσαίος,
Lev 11:30	μυγάλη και χαμαιλέων, και χαλαβώτης και σαύρα και ασπάλαξ.
Lev 11:31	ταύτα ακάθαρτα υμίν από πάντων των ερπετών των επί της γης· πας ο απτόμενος αυτών τεθνηκότων ακάθατος έσται έως εσπέρας.
Lev 11:32	και παν, εφ' ό αν επιπέση απ' αυτών επ' αυτό τεθνηκότων αυτών, ακάθατον έσται από παντός σκεύους ξυλίνου ή ιματίου ή δέρματος ή σάκκου· παν σκεύος, ό αν ποιηθή έργον εν αυτω, εις ύδωρ βαφήσεται και ακάθατον έσται έως εσπέρας· και καθαρόν έσται.
Lev 11:33	και παν σκεύος οστράκινον, εις ό εάν πέση από τούτων ένδον, όσα εάν ένδον ή, ακάθαρτα έσται, και αυτό συντριβήσεται.
Lev 11:34	και παν βρώμα, ό έσθεται, εις ό αν επέλθη επ' αυτό ύδωρ, ακάθατον έσται· και παν ποτόν, ό πίνεται εν παντί αγγείω, ακάθατον έσται.
Lev 11:35	και παν, ό εάν επιπέση από των θνησιμαίων αυτών επ' αυτό, ακάθατον έσται· κλίβανοι και χυτρόποδες καθαιρεθήσονται· ακάθαρτα ταύτα εστι και ακάθαρτα ταύτα υμίν έσονται·
Lev 11:36	πλήν πηγών υδάτων και λάκκου και συναγωγής ύδατος, έσται καθαρόν· ο δε απτόμενος των θνησιμαίων αυτών ακάθατος έσται.

Lev 11:37	εάν δε επιπέση από των θνησιμαίων αυτών επί παν σπέρμα σπόριμον, ό σπαρήσεται, καθαρόν έσται.
Lev 11:38	εάν δε επιχυθή ύδωρ επί παν σπέρμα και επιπέση των θνησιμαίων αυτών επ ' αυτό, ακάθαυτον έστιν υμίν.
Lev 11:39	εάν δε αποθάνη των κτηνών, ό εστιν υμίν φαγείν τούτο, ο απτόμενος των θνησιμαίων αυτών ακάθαυτος έσται έως εσπέρας·
Lev 11:40	και ο εσθίων από των θνησιμαίων τούτων πλυνεί τα μάτια και ακάθαυτος έσται έως εσπέρας· και ο αίρων από θνησιμαίων αυτών πλυνεί τα μάτια και λούσεται ύδατι και ακάθαυτος έσται έως εσπέρας.
Lev 11:41	Και παν ερπετόν, ό έρπει επί της γης, βδέλυγμα έσται τούτο υμίν, ου βρωθήσεται.
Lev 11:42	και πας ο πορευόμενος επί κοιλίας και πας ο πορευόμενος επί τέσσαρα διαπαντός, ό πολυπληθεί ποσίν εν πάσι τοις ερπετοίς τοις έρπουσιν επί της γης, ου φάγεσθε αυτό, ότι βδέλυγμα υμίν εστι.
Lev 11:43	και ου μη βδελύξητε τας ψυχάς υμών εν πάσι τοις ερπετοίς τοις έρπουσιν επί της γης και ου μιανθήσεσθε εν τούτοις και ουκ ακάθαυτοι έσεσθε εν αυτοίς,
Lev 11:44	ότι εγώ ειμι Κύριος ο Θεός υμών, και αγιαστήσεσθε και άγιοι έσεσθε, ότι άγιός ειμι εγώ Κύριος ο Θεός υμών, και ου μιανείτε τας ψυχάς υμών εν πάσι τοις ερπετοίς τοις κινουμένοις επί της γης·
Lev 11:45	ότι εγώ ειμι Κύριος ο αναγαγών υμάς εκ της Αιγύπτου είναι υμών Θεός, και έσεσθε άγιοι, ότι άγιός ειμι εγώ Κύριος.
Lev 11:46	Ούτος ο νόμος περί των κτηνών και των πετεινών και πάσης ψυχής της κινουμένης εν τω ύδατι και πάσης ψυχής ερπούσης επί της γης,
Lev 11:47	διαστείλαι ανά μέσον των ακαθάρτων και ανά μέσον των καθαρών και ανά μέσον των ζωογονούντων τα εσθιόμενα, και ανά μέσον των ζωογονούντων τα μη εσθιόμενα.
Lev 12:1	ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Lev 12:2	λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ και ερείς προς αυτούς· γυνή, ήτις εάν σπερματισθή και τέκη άρσεν, και ακάθαυτος έσται επτά ημέρας, κατά τας ημέρας του χωρισμού της αφέδρου αυτής, ακάθαυτος έσται·
Lev 12:3	και τη ημέρα τη ογδόη περιτεμεί την σάρκα της ακροβυστίας αυτού·
Lev 12:4	και τριάκοντα και τρεις ημέρας καθήσεται εν αίματι ακαθάρτω αυτής, παντός αγίου ουχ άψεται και εις το αγιαστήριον ουκ εισελεύσεται, έως αν πληρωθώσιν αι ημέραι καθάρσεως αυτής.
Lev 12:5	εάν δε θήλυ τέκη, και ακάθαυτος έσται δις επτά ημέρας, κατά την άφεδρον αυτής· και εξήκοντα ημέρας και εξ καθεστήσεται εν αίματι ακαθάρτω αυτής.
Lev 12:6	και όταν αναπληρωθώσιν αι ημέραι καθάρσεως αυτής εφ ' υιω ή επί θυγατρί, προσοίσει αμνόν ενιαύσιον άμωμον, εις ολοκαύτωμα, και νεοσσόν περιστεράς ή

	τρυγόνα περί αμαρτίας επί την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου προς τον ιερέα,
Lev 12:7	και προσοίσει αυτόν έναντι Κυρίου και εξιλάσεται περί αυτής ο ιερέυς και καθαριεί αυτήν από της πηγής του αίματος αυτής. ούτος ο νόμος της τικτούσης άρσεν ή θήλυ.
Lev 12:8	εάν δε μη ευρίσκη η χείρ αυτής το ικανόν εις αμνόν, και λήψεται δύο τρυγόνας ή δύο νεοσσούς περιστερών, μίαν εις ολοκαύτωμα και μίαν περί αμαρτίας, και εξιλάσεται περί αυτής ο ιερέυς, και καθαρισθήσεται.
Lev 13:1	ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών λέγων·
Lev 13:2	ανθρώπω εάν τινι γένηται εν δέρματι χρωτός αυτού ουλή σημασίας τηλαυγής, και γένηται εν δέρματι χρωτός αυτού αφή λέπρας, αχθήσεται προς Ααρών τον ιερέα, ή ένα των υιών αυτού των ιερέων.
Lev 13:3	και όψεται ο ιερέυς την αφήν εν δέρματι του χρωτός αυτού, και η θριξ εν τη αφή μεταβάλη λευκή, και η όψις της αφής ταπεινή από του δέρματος του χρωτός, αφή λέπρας εστί· και όψεται ο ιερέυς, και μιανεί αυτόν.
Lev 13:4	εάν δε τηλαυγής λευκή ή εν τω δέρματι του χρωτός αυτού, και ταπεινή μη ή η όψις αυτής από του δέρματος, και η θριξ αυτού ου μετέβαλε τρίχα λευκήν, αυτή δε εστιν αμαυρά, και αφοριεί ο ιερέυς την αφήν επτά ημέρας.
Lev 13:5	και όψεται ο ιερέυς την αφήν τη ημέρα τη εβδόμη, και ιδού η αφή μένει εναντίον αυτού, ου μετέπεσεν η αφή εν τω δέρματι, και αφοριεί αυτόν ο ιερέυς επτά ημέρας το δεύτερον.
Lev 13:6	και όψεται ο ιερέυς αυτόν τη ημέρα τη εβδόμη το δεύτερον. και ιδού αμαυρά η αφή, ου μετέπεσεν η αφή εν τω δέρματι· και καθαριεί αυτόν ο ιερέυς· σημασία γαρ εστι· και πλυνάμενος τα ιμάτια αυτού καθαρός έσται.
Lev 13:7	εάν δε μεταβαλούσα μεταπέση η σημασία εν τω δέρματι, μετά το ιδείν αυτόν τον ιερέα του καθαρίσαι αυτόν, και οφθήσεται το δεύτερον τω ιερεί.
Lev 13:8	και όψεται αυτόν ο ιερέυς, και ιδού μετέπεσεν η σημασία εν τω δέρματι, και μιανεί αυτόν ο ιερέυς· λέπρα εστί.
Lev 13:9	και αφή λέπρας εάν γένηται εν ανθρώπω, και ήξει προς τον ιερέα·
Lev 13:10	και όψεται ο ιερέυς, και ιδού ουλή λευκή εν τω δέρματι, και αύτη μετέβαλε τρίχα λευκήν, και από του υγιούς της σαρκός της ζώσης εν τη ουλή,
Lev 13:11	λέπρα παλαιουμένη εστί εν τω δέρματι του χρωτός, και μιανεί αυτόν ο ιερέυς και αφοριεί αυτόν, ότι ακάθαρτός εστιν.
Lev 13:12	εάν δε ανθούσα εξανθήση η λέπρα εν τω δέρματι, και καλύψη η λέπρα παν το δέρμα της αφής από κεφαλής έως ποδών, καθ ' όλην την όρασιν του ιερέως,
Lev 13:13	και όψεται ο ιερέυς και ιδού εκάλυψεν η λέπρα παν το δέρμα του χρωτός, και καθαριεί αυτόν ο ιερέυς την αφήν, ότι παν μετέβαλε λευκόν, καθαρόν εστι.
Lev 13:14	και ή αν ημέρα οφθή εν αυτω χρώς ζων, μιανθήσεται,

Lev 13:15	και όψεται ο ιερεύς τον χρώτα τον υγιή, και μιανεί αυτόν ο χρώς ο υγιής, ότι ακάθαρτός εστι· λέπρα εστί.
Lev 13:16	εάν δε αποκαταστη ο χρώς ο υγιής, και μεταβάλη λευκή, και ελεύσεται προς τον ιερέα,
Lev 13:17	και όψεται ο ιερεύς, και ιδού μετέβαλεν η αφή εις το λευκόν, και καθαριεί ο ιερεύς την αφήν· καθαρός εστι.
Lev 13:18	Και σάρξ εάν γένηται εν τω δέρματι αυτού έλκος και υγιασθή,
Lev 13:19	και γένηται εν τω τόπω του έλκουσ ουλή λευκή, ή τηλαυγής λευκαίνουσα, ή πυρριζουσα, και οφθήσεται τω ιερεί,
Lev 13:20	και όψεται ο ιερεύς, και ιδού η όψις ταπεινότερα του δέρματος, και η θριξ αυτής μετέβαλεν εις λευκήν, και μιανεί αυτόν ο ιερεύς, ότι λέπρα εστί, εν τω έλκει εξήνθησεν.
Lev 13:21	εάν δε ίδη ο ιερεύς, και ιδού ουκ έστιν εν αυτω θριξ λευκή, και ταπεινόν μη ή από του δέρματος του χρωτός, και αυτή ή αμαυρά, και αφοριεί αυτόν ο ιερεύς επτά ημέρας.
Lev 13:22	εάν δε διαχύσει διαχέηται εν τω δέρματι, και μιανεί αυτόν ο ιερεύς, αφή λέπρασ εστί, εν τω έλκει εξήνθησεν.
Lev 13:23	εάν δε κατά χώραν μείνη το τηλαύγημα και μη διαχέηται, ουλή του έλκουσ εστί, και καθαριεί αυτόν ο ιερεύς.
Lev 13:24	Και σάρξ εάν γένηται εν τω δέρματι αυτού κατάκαυμα πυρός, και γένηται εν τω δέρματι αυτού το υγιασθέν του κατακαύματος αυγάζον τηλαυγές λευκόν, υποπυρριζον ή έκλευκον,
Lev 13:25	και όψεται αυτόν ο ιερεύς, και ιδού μετέβαλε θριξ λευκή εις το αυγάζον, και η όψις αυτού ταπεινή από του δέρματος, λέπρα εστί, εν τω κατακαύματι εξήνθησε· και μιανεί αυτόν ο ιερεύς, αφή λέπρασ εστί.
Lev 13:26	εάν δε ίδη ο ιερεύς, και ιδού ουκ έστιν εν τω αυγάζοντι θριξ λευκή, και ταπεινόν μη ή από του δέρματος, αυτό δε αμαυρόν, και αφοριεί αυτόν ο ιερεύς επτά ημέρας.
Lev 13:27	και όψεται αυτόν ο ιερεύς τη ημέρα τη εβδόμη· εάν δε διαχύσει διαχέηται εν τω δέρματι, και μιανεί αυτόν ο ιερεύς· αφή λέπρασ εστί, εν τω έλκει εξήνθησεν.
Lev 13:28	εάν δε κατά χώραν μείνη το αυγάζον, και μη διαχυθή εν τω δέρματι, αυτή δε αμαυρά ή, ουλή του κατακαύμαστός εστι, και καθαριεί αυτόν ο ιερεύς· ο γαρ χαρακτήρ του κατακαύματός εστι.
Lev 13:29	Και ανδρί ή γυναικί εάν γένηται εν αυτοίς αφή λέπρασ εν τη κεφαλή ή εν τω πώγωνι,
Lev 13:30	και όψεται ο ιερεύς την αφήν, και ιδού η όψις αυτής εγκοιλοτέρα του δέρματος, εν αυτη δε θριξ ξανθίζουσα λεπτή, και μιανεί αυτόν ο ιερεύς· θραύσμά εστι, λέπρα της κεφαλής ή λέπρα του πώγωνός εστι.

Lev 13:31	και εάν ιδη ο ιερεϋς την αφήν του θραύσματος, και ιδού ουχ η όψις εγκοιλοτέρα του δέρματος, και θρίξ ξανθίζουσα ουκ έστιν εν αυτη, και αφοριεί ο ιερεϋς την αφήν του θραύσματος επτά ημέρας.
Lev 13:32	και όψεται ο ιερεϋς την αφήν τη ημέρα τη εβδόμη, και ιδού ου διεχύθη το θραύσμα, και θρίξ ξανθίζουσα ουκ έστιν εν αυτη, και η όψις του θραύσματος ουκ έστι κοίλη από του δέρματος.
Lev 13:33	και ξυρηθήσεται το δέρμα, το δε θραύσμα ου ξυρηθήσεται, και αφοριεί ο ιερεϋς το θραύσμα επτά ημέρας το δεύτερον.
Lev 13:34	και όψεται ο ιερεϋς το θραύσμα τη ημέρα τη εβδόμη, και ιδού ου διεχύθη το θραύσμα εν τω δέρματι μετά το ξυρηθήναι αυτόν, και η όψις του θραύσματος ουκ έστι κοίλη από του δέρματος, και καθαριεί αυτήν ο ιερεϋς, και πλυνάμενος τα ιμάτια καθαρός έσται.
Lev 13:35	εάν δε διαχύσει διαχέηται το θραύσμα εν τω δέρματι μετά το καθαρισθήναι αυτόν,
Lev 13:36	και όψεται ο ιερεϋς, και ιδού διακέχεται το θραύσμα εν τω δέρματι, ουκ επισκέψεται ο ιερεϋς περι της τριχός της ξανθής, ότι ακάθατος έστιν.
Lev 13:37	εάν δε ενώπιον μείνη επί χώρας το θραύσμα, και θρίξ μέλαινα ανατείλη εν αυτω, υγίακε το θραύσμα· καθαρός έστι, και καθαριεί αυτόν ο ιερεϋς.
Lev 13:38	Και ανδρί ή γυναικί, εάν γένηται εν δέρματι της σαρκός αυτού αυγάσματα αυγάζοντα λευκανθίζοντα,
Lev 13:39	και όψεται ο ιερεϋς, και ιδού εν δέρματι της σαρκός αυτού αυγάσματα αυγάζοντα λευκανθίζοντα, αλφός έστιν εξανθεί εν τω δέρματι της σαρκός αυτού, καθαρός έστι.
Lev 13:40	Εάν δε τινι μαδήση η κεφαλή αυτού, φαλακρός έστι, καθαρός έστιν.
Lev 13:41	εάν δε κατά πρόσωπον μαδήση η κεφαλή αυτού, αναφάλαντός έστι, καθαρός έστιν.
Lev 13:42	εάν δε γένηται εν τω φαλακρώματι αυτού ή εν τω αναφαλαντώματι αυτού αφή λευκή ή πυρρίζουσα, λέπρα έστιν εν τω φαλακρώματι αυτού, ή εν τω αναφαλαντώματι αυτού.
Lev 13:43	και όψεται αυτόν ο ιερεϋς, και ιδού η όψις της αφής λευκή ή πυρρίζουσα εν τω φαλακρώματι αυτού ή εν τω φαλαντώματι αυτού, ως είδος λέπρας εν δέρματι της σαρκός αυτού,
Lev 13:44	άνθρωπος λεπρός έστι· μιάνσει μιανεί αυτόν ο ιερεϋς, εν τη κεφαλή αυτού η αφή αυτού.
Lev 13:45	Και ο λεπρός εν ω έστιν η αφή, τα ιμάτια αυτού έστω παραλελυμένα και η κεφαλή αυτού ακάλυπτος, και περι το στόμα αυτού περιβαλέσθω, και ακάθατος κεκλήσεται·
Lev 13:46	πάσας τας ημέρας, όσας εάν ή επ ' αυτόν η αφή, ακάθατος ων ακάθατος

	έσται, κεχωρισμένος καθήσεται, έξω της παρεμβολής αυτού έσται η διατριβή.
Lev 13:47	Και ιματίω εάν γένηται αφή εν αυτω λέπρας εν ιματίω ερέω, ή εν ιματίω στυππύνω,
Lev 13:48	ή εν στήμονι, ή εν κρόκη, ή εν τοις λινοίς, ή εν τοις ερέοις, ή εν δέρματι, ή εν παντί εργασίμω δέρματι,
Lev 13:49	και γένηται η αφή χλωρίζουσα ή πυρρίζουσα εν τω δέρματι, ή εν τω ιματίω, ή εν τω στήμονι, ή εν τη κρόκη, ή εν παντί σκεύει εργασίμω δέρματος, αφή λέπρας εστί, και δείξει τω ιερεί.
Lev 13:50	και όψεται ο ιερεύς την αφήν, και αφοριεί ο ιερεύς την αφήν επτά ημέρας.
Lev 13:51	και όψεται ο ιερεύς την αφήν εν τη ημέρα τη εβδόμη· εάν δε διαχέηται η αφή εν τω ιματίω, ή εν τω στήμονι, ή εν τη κρόκη, ή εν τω δέρματι, κατά πάντα όσα εάν ποιηθή δέρματα εν τη εργασίω, λέπρα έμμονός εστιν η αφή, ακάθαρτός εστι.
Lev 13:52	κατακαύσει το ιμάτιον, ή τον στήμονα, ή την κρόκην εν τοις ερέοις, ή εν τοις λινοίς, ή εν παντί σκεύει δερματίω, εν ω αν ή εν αυτω η αφή, ότι λέπρα έμμονός εστιν, εν πυρί κατακαυθήσεται.
Lev 13:53	εάν δε ίδη ο ιερεύς, και μη διαχέηται η αφή εν τω ιματίω, ή εν τω στήμονι, ή εν τη κρόκη, ή εν παντί σκεύει δερματίω,
Lev 13:54	και συντάξει ο ιερεύς, και πλυνεί εφ ' ου εάν ή επ ' αυτού η αφή, και αφοριεί ο ιερεύς την αφήν επτά ημέρας το δεύτερον·
Lev 13:55	και όψεται ο ιερεύς μετά το πλυθύναι αυτό την αφήν, και ήδε ου μη μετέβαλεν η αφή την όψιν, και η αφή ου διαχείται, ακάθαρτόν εστιν, εν πυρί κατακαυθήσεται· εστήρικται εν τω ιματίω, ή εν τω στήμονι, ή εν τη κρόκη.
Lev 13:56	και εάν ίδη ο ιερεύς, και ή αμαυρά η αφή μετά το πλυθύναι αυτό, απορρήξει αυτό από του ιματίου, ή από του στήμονος, ή από της κρόκης, ή από του δέρματος.
Lev 13:57	εάν δε οφθή έτι εν τω ιματίω, ή εν τω στήμονι, ή εν τη κρόκη, ή εν παντί σκεύει δερματίω, λέπρα εξανθούσά εστιν· εν πυρί κατακαυθήσεται εν ω εστιν η αφή.
Lev 13:58	και το ιμάτιον, ή ο στήμων, ή η κρόκη, ή παν σκεύος δερμάτινον, ό πλυθήσεται, και αποστήσεται απ ' αυτού η αφή, και πλυθήσεται το δεύτερον, και καθαρόν έσται.
Lev 13:59	ούτος ο νόμος αφής λέπρας ιματίου ερέου, ή στυππύνου, ή στήμονος, ή κρόκης, ή παντός σκεύους δερματίου, εις το καθαρίσαι αυτό, ή μιάναι αυτό.
Lev 14:1	ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Lev 14:2	ούτος ο νόμος του λεπρού, ή αν ημέρα καθαρισθή· και προσαχθήσεται προς τον ιερέα,
Lev 14:3	και εξελεύσεται ο ιερεύς έξω της παρεμβολής, και όψεται ο ιερεύς, και ιδού ιάται η αφή της λέπρας από του λεπρού.

Lev 14:4	και προστάξει ο ιερεύς, και λήψονται τω κεκαθαρισμένω δύο ορνίθια ζώντα καθαρά και ξύλον κέδρινον και κεκλωσμένον κόκκινον και ύσσωπον·
Lev 14:5	και προστάξει ο ιερεύς, και σφάξουσι το ορνίθιον το εν εις αγγείον οστράκινον εφ' ύδατι ζώντι.
Lev 14:6	και το ορνίθιον το ζων λήψεται αυτό και το ξύλον το κέδρινον και το κλωστόν κόκκινον και τον ύσσωπον, και βάψει αυτά και το ορνίθιον το ζων εις το αίμα του ορνιθίου του σφαγέντος εφ' ύδατι ζώντι·
Lev 14:7	και περιρρανεί επί τον καθαρισθέντα από της λέπρας επτάκις, και καθαρός έσται· και εξαποστελεί το ορνίθιον το ζων εις το πεδίον.
Lev 14:8	και πλυνεί ο καθαρισθείς τα μάτια αυτού και ξυρηθήσεται αυτού πάσαν την τρίχα, και λούσεται εν ύδατι, και καθαρός έσται, και μετά ταύτα εισελεύσεται εις την παρεμβολήν, και διατρίψει έξω του οίκου αυτού επτά ημέρας.
Lev 14:9	και έσται τη ημέρα τη εβδόμη, ξυρηθήσεται πάσαν την τρίχα αυτού, την κεφαλήν αυτού και τον πώγωνα και τας οφρύς και πάσαν την τρίχα αυτού ξυρηθήσεται· και πλυνεί τα μάτια, και λούσεται το σώμα αυτού ύδατι, και καθαρός έσται.
Lev 14:10	και τη ημέρα τη ογδόη λήψεται δύο αμνούς αμώμους ενιαυσίους και πρόβατον άμωμον ενιαύσιον και τρία δέκατα σεμιδάλεως εις θυσίαν περυραμένης εν ελαίω και κοτύλην ελαίου μίαν.
Lev 14:11	και στήσει ο ιερεύς ο καθαρίζων τον άνθρωπον τον καθαριζόμενον και ταύτα έναντι Κυρίου, επί την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου.
Lev 14:12	και λήψεται ο ιερεύς τον αμνόν τον ένα, και προσάξει αυτόν της πλημμελείας, και την κοτύλην του ελαίου, και αφοριεί αυτά αφόρισμα έναντι Κυρίου·
Lev 14:13	και σφάξουσι τον αμνόν εν τόπω, ου σφάζουσι τα ολοκαυτώματα και τα περί αμαρτίας, εν τόπω αγίω· έστι γαρ το περί αμαρτίας, ωσπερ το της πλημμελείας εστί τω ιερεί, άγια αγίων εστί.
Lev 14:14	και λήψεται ο ιερεύς από του αίματος του της πλημμελείας, και επιθήσει ο ιερεύς επί τον λοβόν του ωτός του καθαριζομένου του δεξιού, και επί το άκρον της χειρός της δεξιάς και επί το άκρον του ποδός του δεξιού.
Lev 14:15	και λαβών ο ιερεύς από της κοτύλης του ελαίου επιχειεί επί την χείρα του ιερέως την αριστεράν
Lev 14:16	και βάψει τον δάκτυλον τον δεξιόν από του ελαίου του όντος επί της χειρός αυτού της αριστεράς και ρανεί τω δακτύλω επτάκις έναντι Κυρίου·
Lev 14:17	το δε καταλειφθέν έλαιον το ον εν τη χειρί επιθήσει ο ιερεύς επί τον λοβόν του ωτός του καθαριζομένου του δεξιού και επί το άκρον της χειρός της δεξιάς και επί το άκρον του ποδός του δεξιού. επί τον τόπον του αίματος του της πλημμελείας·
Lev 14:18	το δε καταλειφθέν έλαιον το επί της χειρός του ιερέως επιθήσει ο ιερεύς επί την κεφαλήν του καθαρισθέντος, και εξιλάσεται περί αυτού ο ιερεύς έναντι Κυρίου.

Lev 14:19	και ποιήσει ο ιερεύς το περί της αμαρτίας, και εξιλάσεται ο ιερεύς περί του καθαριζομένου από της αμαρτίας αυτού· και μετά τούτο σφάξει ο ιερεύς το ολοκαύτωμα.
Lev 14:20	και ανοίσει ο ιερεύς το ολοκαύτωμα και την θυσίαν επί το θυσιαστήριον έναντι Κυρίου· και εξιλάσεται περί αυτού ο ιερεύς, και καθαρισθήσεται.
Lev 14:21	Εάν δε πένηται και η χείρ αυτού μη ευρίσκη, λήψεται αμνόν ένα εις ό επλημμέλησεν εις αφαίρεμα, ωστε εξιλάσασθαι περί αυτού, και δέκατον σεμιδάλεως πεφυραμένης εν ελαίω εις θυσίαν, και κοτύλην ελαίου μίαν,
Lev 14:22	και δύο τρυγόνας, ή δύο νεοσσούς περιστερών, όσα εύρεν η χείρ αυτού, και έσται η μία περί αμαρτίας και η μία εις ολοκαύτωμα·
Lev 14:23	και προσοίσει αυτά τη ημέρα τη ογδόη εις το καθαρίσαι αυτόν προς τον ιερέα, επί την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου έναντι Κυρίου.
Lev 14:24	και λαβών ο ιερεύς τον αμνόν της πλημμελείας και την κοτύλην του ελαίου, επιθήσει αυτά επίθεμα έναντι Κυρίου.
Lev 14:25	και σφάξει τον αμνόν τον της πλημμελείας, και λήψεται ο ιερεύς από του αίματος του της πλημμελείας και επιθήσει επί τον λοβόν του ωτός του καθαριζομένου του δεξιού και επί το άκρον της χειρός της δεξιάς και επί το άκρον του ποδός του δεξιού.
Lev 14:26	και από του ελαίου επιχεεί ο ιερεύς επί την χείρα του ιερέως την αριστεράν,
Lev 14:27	και ρανεί ο ιερεύς τω δακτύλω τω δεξιω από του ελαίου του εν τη χειρί αυτού τη αριστερά επτάκις έναντι Κυρίου·
Lev 14:28	και επιθήσει ο ιερεύς από του ελαίου του επί της χειρός αυτού επί τον λοβόν του ωτός του καθαριζομένου του δεξιού και επί το άκρον της χειρός αυτού της δεξιάς και επί το άκρον του ποδός αυτού του δεξιού, επί τον τόπον του αίματος του της πλημμελείας·
Lev 14:29	το δε καταλειφθέν από του ελαίου το ον επί της χειρός του ιερέως επιθήσει επί την κεφαλήν του καθαρισθέντος, και εξιλάσεται περί αυτού ο ιερεύς έναντι Κυρίου.
Lev 14:30	και ποιήσει μίαν από των τρυγόνων ή από των νεοσσών των περιστερών, καθότι εύρεν αυτού η χείρ,
Lev 14:31	την μίαν περί αμαρτίας και την μίαν εις ολοκαύτωμα συν τη θυσία, και εξιλάσεται ο ιερεύς περί του καθαριζομένου έναντι Κυρίου.
Lev 14:32	ούτος ο νόμος, εν ω εστιν η αφή της λέπρας, και του μη ευρίσκοντος τη χειρί εις τον καθαρισμόν αυτού.
Lev 14:33	Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών λέγων·
Lev 14:34	ως αν εισέλθητε εις την γην των Χαναναίων, ην εγώ δίδωμι υμίν εν κτήσει, και δώσω αφήν λέπρας εν ταις οικίαις της γης της εγκτήτου υμίν,

Lev 14:35	και ήξει τινός αυτού η οικία, και αναγγελεύει τω ιερεί λέγων· ωσπερ αφή εώραται μοι εν τη οικία.
Lev 14:36	και προστάξει ο ιερεύς αποσκευάσαι την οικίαν, προ του εισελθόντα τον ιερέα ιδείν την αφήν, και ου μη ακάθαρτα γένηται όσα αν ή εν τη οικία, και μετά ταύτα εισελεύσεται ο ιερεύς καταμαθείν την οικίαν.
Lev 14:37	και όψεται την αφήν, και ιδού η αφή εν τοις τοίχοις της οικίας, κοιλάδας χλωριζούσας, ή πυρριζούσας, και η όψις αυτών ταπεινότερα των τοίχων,
Lev 14:38	και εξελθών ο ιερεύς εκ της οικίας επί την θύραν της οικίας, και αφοριεί ο ιερεύς την οικίαν επτά ημέρας.
Lev 14:39	και επανήξει ο ιερεύς τη εβδόμη και όψεται την οικίαν, και ιδού διεχύθη η αφή εν τοις τοίχοις της οικίας,
Lev 14:40	και προστάξει ο ιερεύς, και εξελούσι τους λίθους, εν οίς εστιν η αφή, και εκβαλούσιν αυτούς έξω της πόλεως εις τόπον ακάθαρτον.
Lev 14:41	και την οικίαν αποξύσουσιν έσωθεν κύκλω και εκχεούσι τον χουν τον απεξυσμένον έξω της πόλεως εις τόπον ακάθαρτον.
Lev 14:42	και λήψονται λίθους απεξυσμένους ετέρους, και αντιθήσουσιν αντί των λίθων και χουν έτερον λήψονται και εξαλείψουσι την οικίαν.
Lev 14:43	εάν δε επέλθη πάλιν αφή και ανατείλη εν τη οικία μετά το εξελείν τους λίθους και μετά το αποξυσθήναι την οικίαν και μετά το εξαλειφθήναι,
Lev 14:44	και εισελεύσεται ο ιερεύς και όψεται· ει διακέχυται η αφή εν τη οικία, λέπρα έμμονός εστιν εν τη οικία, ακάθαρτός εστι.
Lev 14:45	και καθελούσι την οικίαν και τα ξύλα αυτής και τους λίθους αυτής και πάντα τον χουν εξοίσουσιν έξω της πόλεως εις τόπον ακάθαρτον.
Lev 14:46	και ο εισπορευόμενος εις την οικίαν πάσας τας ημέρας, ας αφωρισμένη εστίν, ακάθαρτος έσται έως εσπέρας.
Lev 14:47	και ο κοιμώμενος εν τη οικία πλυνεί τα ιμάτια αυτού, και ακάθαρτος έσται έως εσπέρας· και ο έσθων εν τη οικία πλυνεί τα ιμάτια αυτού, και ακάθαρτος έσται έως εσπέρας.
Lev 14:48	εάν δε παραγενόμενος εισέλθη ο ιερεύς και ίδη, και ιδού διαχύσει ου διαχείται η αφή εν τη οικία μετά το εξαλειφθήναι την οικίαν, και καθαριεί ο ιερεύς την οικίαν, ότι ιάθη η αφή.
Lev 14:49	και λήψεται αφαγνίσαι την οικίαν δύο ορνίθια ζώντα καθαρά και ξύλον κέδρινον και κεκλωσμένον κόκκινον και ύσσωπον·
Lev 14:50	και σφάξει το ορνίθιον το εν εις σκεύος οστράκινον εφ' ύδατι ζώντι,
Lev 14:51	και λήψεται το ξύλον το κέδρινον και το κεκλωσμένον κόκκινον και τον ύσσωπον και το ορνίθιον το ζων, και βάψει αυτό εις το αίμα του ορνιθίου του εσφαγμένου εφ' ύδατι ζώντι, και περιορρανεί εν αυτοίς επί την οικίαν επτάκις,

Lev 14:52	και αφαγνιει την οικίαν εν τω αίματι του ορνιθίου και εν τω ύδατι τω ζώντι και εν τω ορνιθίω τω ζώντι και εν τω ξύλω τω κεδρίνω και εν τω υσσώπω και εν τω κεκλωσμένω κοκκίνω.
Lev 14:53	και εξαποστελει το ορνιθιον το ζων έξω της πόλεως εις το πεδιον και εξιλάσεται περι της οικίας, και καθαρά έσται.
Lev 14:54	Ούτος ο νόμος κατά πάσαν αφήν λέπρας και θραύσματος
Lev 14:55	και της λέπρας ματίου και οικίας
Lev 14:56	και ουλής και σημασίας και του αυγάζοντος
Lev 14:57	και του εξηγήσασθαι ή ημέρα ακάθατον, και ή ημέρα καθαρισθήσεται. ούτος ο νόμος της λέπρας.
Lev 15:1	ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών λέγων·
Lev 15:2	λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ, και ερείς αυτοίς· ανδρί ανδρί, ω εάν γένηται ρύσις εκ του σώματος αυτού, η ρύσις αυτού ακάθατος έσται.
Lev 15:3	και ούτος ο νόμος της ακαθαρσίας αυτού· ρέων γόνον εκ σώματος αυτού, εκ της ρύσεως, ης συνέστηκε το σώμα αυτού δια της ρύσεως, αύτη η ακαθαρσία αυτού εν αυτω· πάσαι αι ημέραι ρύσεως σώματος αυτού, ή συνέστηκε το σώμα αυτού δια της ρύσεως, ακαθαρσία αυτού έσται.
Lev 15:4	πάσα κοίτη, εφ ' ης εάν κοιμηθή επ ' αυτής ο γονορρυής, ακάθατος έσται, και παν σκεύος εφ ' ό αν καθίση επ ' αυτό ο γονορρυής, ακάθατον έσται.
Lev 15:5	και άνθρωπος, ος εάν άψηται της κοίτης αυτού, πλυνεί τα ιμάτια αυτού και λούσεται ύδατι και ακάθατος έσται έως εσπέρας·
Lev 15:6	και ο καθήμενος επί του σκεύους, εφ ' ό εάν καθίση ο γονορρυής, πλυνεί τα ιμάτια αυτού και λούσεται ύδατι και ακάθατος έσται έως εσπέρας·
Lev 15:7	και ο απτόμενος του χρωτός του γονορρυούς πλυνεί τα ιμάτια και λούσεται ύδατι και ακάθατος έσται έως εσπέρας.
Lev 15:8	εάν δε προσσιελίση ο γονορρυής επί τον καθαρόν, πλυνεί τα ιμάτια αυτού και λούσεται ύδατι και ακάθατος έσται έως εσπέρας.
Lev 15:9	και παν επίσαγμα όνου, εφ ' ό αν επιβή επ ' αυτό ο γονορρυής, ακάθατον έσται έως εσπέρας.
Lev 15:10	και πας ο απτόμενος όσα αν ή υποκάτω αυτού, ακάθατος έσται έως εσπέρας· και ο αίρων αυτά πλυνεί τα ιμάτια αυτού και λούσεται ύδατι και ακάθατος έσται έως εσπέρας.
Lev 15:11	και όσον εάν άψηται ο γονορρυής, και τας χείρας ου νένιπται ύδατι, πλυνεί τα ιμάτια και λούσεται το σώμα ύδατι και ακάθατος έσται έως εσπέρας.
Lev 15:12	και σκεύος οστράκινον, ου αν άψηται ο γονορρυής, συντριβήσεται· και σκεύος ξύλινον νιφήσεται ύδατι και καθαρόν έσται.

Lev 15:13	εάν δε καθαρισθή ο γονορρυής εκ της ρύσεως αυτού, και εξαριθμηθήσεται αυτω επτά ημέρας εις τον καθαρισμόν αυτού, και πλυνεί τα ιμάτια αυτού και λούσεται το σώμα ύδατι και καθαρός έσται.
Lev 15:14	και τη ημέρα τη ογδόη λήψεται εαυτω δύο τρυγόνας ή δύο νεοσσούς περιστερών και οίσει αυτά έναντι Κυρίου επί τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου και δώσει αυτά τω ιερεί.
Lev 15:15	και ποιήσει αυτά ο ιερεύς μίαν περί αμαρτίας και μίαν εις ολοκαύτωμα. και εξιλάσεται περί αυτού ο ιερεύς έναντι Κυρίου από της ρύσεως αυτού.
Lev 15:16	Και άνθρωπος, ω αν εξέλθη εξ αυτού κοίτη σπέρματος, και λούσεται ύδατι παν το σώμα αυτού και ακάθατος έσται έως εσπέρας.
Lev 15:17	και παν ιμάτιον και παν δέρμα, αφ ' ό εάν ή επ ' αυτό κοίτη σπέρματος, και πλυθήσεται ύδατι και ακάθατον έσται έως εσπέρας.
Lev 15:18	και γυνή εάν κοιμηθή ανήρ μετ ' αυτής κοίτην σπέρματος, και λούσονται ύδατι και ακάθατοι έσονται έως εσπέρας.
Lev 15:19	Και γυνή, ήτις εάν ή ρέουσα αίματι, και έσται η ρύσις αυτής εν τω σώματι αυτής, επτά ημέρας έσται εν τη αφέδρω αυτής· πας ο απτόμενος αυτής ακάθατος έσται έως εσπέρας,
Lev 15:20	και παν, εφ ' ό εάν κοιτάζηται επ ' αυτό εν τη αφέδρω αυτής, ακάθατον έσται. και παν εφ ' ό εάν επικαθήσεται επ ' αυτό, ακάθατον έσται.
Lev 15:21	και πας ος εάν άψηται της κοίτης αυτής, πλυνεί τα ιμάτια αυτού, και λούσεται το σώμα αυτού ύδατι και ακάθατος έσται έως εσπέρας.
Lev 15:22	και πας ο απτόμενος παντός σκεύους, ου εάν καθίση επ ' αυτό, πλυνεί τα ιμάτια αυτού, και λούσεται ύδατι και ακάθατος έσται έως εσπέρας.
Lev 15:23	εάν δε εν τη κοίτη αυτής ούσης, ή επί του σκεύους, ου εάν καθίση επ ' αυτω εν τω άπτεσθαι αυτόν αυτής, ακάθατος έσται έως εσπέρας.
Lev 15:24	εάν δε κοίτη κοιμηθή τις μετ ' αυτής και γένηται η ακαθαροσία αυτής επ ' αυτω, ακάθατος έσται επτά ημέρας. και πάσα κοίτη, εφ ' ή αν κοιμηθή επ ' αυτη, ακάθατος έσται.
Lev 15:25	Και γυνή εάν ρέη ρύσει αίματος ημέρας πλείους, ουκ εν καιρω της αφέδρου αυτής, εάν και ρέη μετά την άφεδρον αυτής, πάσαι αι ημέραι ρύσεως ακαθαροσίας αυτής, καθάπερ αι ημέραι της αφέδρου αυτής, έσται ακάθατος.
Lev 15:26	και πάσα κοίτη, εφ ' ης εάν κοιμηθή επ ' αυτής πάσας τας ημέρας της ρύσεως, κατά την κοίτην της αφέδρου έσται αυτη, και παν σκεύος, εφ ' ό εάν καθίση επ ' αυτό, ακάθατον έσται κατά την ακαθαροσίαν της αφέδρου.
Lev 15:27	πας ο απτόμενος αυτής ακάθατος έσται, και πλυνεί τα ιμάτια και λούσεται το σώμα ύδατι και ακάθατος έσται έως εσπέρας.
Lev 15:28	εάν δε καθαρισθή από της ρύσεως, και εξαριθμηθήσεται αυτη επτά ημέρας και μετά ταύτα καθαρισθήσεται.

Lev 15:29	και τη ημέρα τη ογδόη λήψεται αύτη δύο τρυγόνας, ή δύο νεοσσούς περιστερών, και οίσει αυτά προς τον ιερέα επί την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου.
Lev 15:30	και ποιήσει ο ιερεύς την μίαν περί αμαρτίας και την μίαν εις ολοκαύτωμα. και εξιλάσεται περί αυτής ο ιερεύς έναντι Κυρίου από ρύσεως ακαθαρσίας αυτής.
Lev 15:31	Και ευλαβείς ποιήσεται τους υιούς Ισραήλ από των ακαθαρσιών αυτών, και ουκ αποθανούνται δια την ακαθαρσίαν αυτών εν τω μιαίνειν αυτούς την σκηνήν μου την εν αυτοίς.
Lev 15:32	ούτος ο νόμος του γονορρρούς. και εάν τινι εξέλθη εξ αυτού κοίτη σπέρματος, ωστε μιανθήναι εν αυτη,
Lev 15:33	και τη αιμορροούση εν τη αφέδρω αυτής, και ο γονορρρής εν τη ρύσει αυτού, τω άρσενι ή τη θηλεία, και τω ανδρί, ος εάν κοιμηθή μετά αποκαθημένης.
Lev 16:1	ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν μετά το τελευτήσαι τους δύο υιούς Ααρών εν τω προσάγειν αυτούς πυρ αλλότριον έναντι Κυρίου και ετελεύτησαν.
Lev 16:2	και είπε Κύριος προς Μωυσήν· λάλησον προς Ααρών τον αδελφόν σου, και μη εισπορευέσθω πάσαν ωραν εις το άγιον εσώτερον του καταπετάσματος εις πρόσωπον του ιλαστηρίου, ό εστιν επί της κιβωτού του μαρτυρίου, και ουκ αποθανείται· εν γαρ νεφέλη οφθήσομαι επί του ιλαστηρίου.
Lev 16:3	ούτως εισελεύσεται Ααρών εις το άγιον· εν μόσχω εκ βοών περί αμαρτίας, και κριόν εις ολοκαύτωμα·
Lev 16:4	και χιτώνα λινούν ηγιασμένον ενδύσεται, και περισκελές λινούν έσται επί του χρωτός αυτού, και ζώνη λινή ζώσεται και κίδαριν λινήν περιθήσεται, ιμάτια άγία εστι, και λούσεται ύδατι παν το σώμα αυτού, και ενδύσεται αυτά.
Lev 16:5	και παρά της συναγωγής των υιών Ισραήλ λήψεται δύο χιμάρους εξ αιγών περί αμαρτίας και κριόν ένα εις ολοκαύτωμα.
Lev 16:6	και προσάξει Ααρών τον μόσχον τον περί της αμαρτίας αυτού, και εξιλάσεται περί αυτού και του οίκου αυτού.
Lev 16:7	και λήψεται τους δύο χιμάρους και στήσει αυτούς έναντι Κυρίου παρά την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου·
Lev 16:8	και επιθήσει Ααρών επί τους δύο χιμάρους κλήρους, κλήρον ένα τω Κυρίω και κλήρον ένα τω αποπομπαίω.
Lev 16:9	και προσάξει Ααρών τον χίμαρον, εφ ' ον επήλθεν επ ' αυτόν ο κλήρος τω Κυρίω, και προσοίσει περί αμαρτίας·
Lev 16:10	και τον χίμαρον, εφ ' ον επήλθεν επ ' αυτόν ο κλήρος του αποπομπαίου, στήσει αυτόν ζώντα έναντι Κυρίου, του εξιλάσασθαι επ ' αυτού, ωστε αποστείλαι αυτόν εις την αποπομπήν, και αφήσει αυτόν εις την έρημον.
Lev 16:11	και προσάξει Ααρών τον μόσχον τον περί της αμαρτίας αυτού, και εξιλάσεται περί εαυτού και του οίκου αυτού. και σφάξει τον μόσχον περί της αμαρτίας αυτού.

Lev 16:12	και λήψεται το πυρείον πλήρες ανθράκων πυρός από του θυσιαστηρίου, του απέναντι Κυρίου, και πλήσει τας χείρας θυμιάματος συνθέσεως λεπτής και εισοίσει εσώτερον του καταπετάσματος.
Lev 16:13	και επιθήσει το θυμιάμα επί το πυρ έναντι Κυρίου· και καλύψει η ατμής του θυμιάματος το ιλαστήριον το επί των μαρτυρίων, και ουκ αποθανείται.
Lev 16:14	και λήψεται από του αίματος του μόσχου και ρανεί τω δακτύλω επί το ιλαστήριον κατά ανατολάς· κατά πρόσωπον του ιλαστηρίου ρανεί επτάκις από του αίματος τω δακτύλω.
Lev 16:15	και σφάξει τον χίμαρον τον περί αμαρτίας, τον περί του λαού, έναντι Κυρίου και εισοίσει του αίματος αυτού εσώτερον του καταπετάσματος και ποιήσει το αίμα αυτού, ον τρόπον εποίησε το αίμα του μόσχου. και ρανεί το αίμα αυτού επί το ιλαστήριον, κατά πρόσωπον του ιλαστηρίου
Lev 16:16	και εξιλάσεται το άγιον από των ακαθαρσιών των υιών Ισραήλ και από των αδικημάτων αυτών περί πασών των αμαρτιών αυτών. και ούτω ποιήσει τη σκηνή του μαρτυρίου τη εκτισμένη εν αυτοίς εν μέσω της ακαθαρσίας αυτών.
Lev 16:17	και πας άνθρωπος ουκ έσται εν τη σκηνή του μαρτυρίου, εισπορευομένου αυτού εξιλάσασθαι εν τω αγίω, έως αν εξέλθη· και εξιλάσεται περί εαυτού και του οίκου αυτού και περί πάσης συναγωγής υιών Ισραήλ.
Lev 16:18	και εξελεύσεται επί το θυσιαστήριον το ον απέναντι Κυρίου και εξιλάσεται επ' αυτού. και λήψεται από του αίματος του μόσχου και από του αίματος του χιμάρου και επιθήσει επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου κύκλω
Lev 16:19	και ρανεί επ' αυτό από του αίματος τω δακτύλω επτάκις, και καθαριεί αυτό και αγιάσει αυτό από των ακαθαρσιών των υιών Ισραήλ.
Lev 16:20	και συντελέσει εξιλασκόμενος το άγιον και την σκηνήν του μαρτυρίου και το θυσιαστήριον, και περί των ιερέων καθαριεί· και προσάξει τον χίμαρον τον ζώντα.
Lev 16:21	και επιθήσει Ααρών τας χείρας αυτού επί την κεφαλήν του χιμάρου του ζώντος και εξαγορεύσει επ' αυτού πάσας τας ανομίας των υιών Ισραήλ και πάσας τας αδικίας αυτών και πάσας τας αμαρτίας αυτών και επιθήσει αυτάς επί την κεφαλήν του χιμάρου του ζώντος και εξαποστελεί εν χειρί ανθρώπου ετοιμού εις την έρημον,
Lev 16:22	και λήψεται ο χίμαρος εφ' εαυτω τας αδικίας αυτών εις γην άβατον, και εξαποστελεί τον χίμαρον εις την έρημον.
Lev 16:23	και εισελεύσεται Ααρών εις την σκηνήν του μαρτυρίου και εκδύσεται την στολήν την λινήν, ην ενεδύκει εισπορευομένου αυτού εις το άγιον, και αποθήσει αυτήν εκεί.
Lev 16:24	και λούσεται το σώμα αυτού ύδατι εν τόπω αγίω και ενδύσεται την στολήν αυτού, και εξελθών ποιήσει το ολοκαύτωμα αυτού και το ολοκάρπωμα του λαού και εξιλάσεται περί αυτού και περί του οίκου αυτού και περί του λαού, ως περί των ιερέων.

Lev 16:25	και το στέαρ το περί των αμαρτιών ανοίσει επί το θυσιαστήριον.
Lev 16:26	και ο εξαποστέλλων τον χίμαρον τον διεσταλμένον εις άφειςιν πλυνεί τα ιμάτια και λούσεται το σώμα αυτού ύδατι και μετά ταύτα εισελεύσεται εις την παρεμβολήν.
Lev 16:27	και τον μόσχον τον περί της αμαρτίας και τον χίμαρον τον περί της αμαρτίας, ων το αίμα εισηνέχθη εξιλάσασθαι εν τω αγίω, εξοίσουσιν αυτά έξω της παρεμβολής και κατακαύσουσιν αυτά εν πυρί, και τα δέρματα αυτών και τα κρέα αυτών και την κόπρον αυτών.
Lev 16:28	ο δε κατακαίων αυτά πλυνεί τα ιμάτια και λούσεται το σώμα αυτού ύδατι και μετά ταύτα εισελεύσεται εις την παρεμβολήν.
Lev 16:29	Και έσται τούτο υμίν νόμιμον αιώνιον· εν τω μηνί τω εβδόμω δεκάτη του μηνός ταπεινώσετε τας ψυχάς υμών και παν έργον ου ποιήσετε ο αυτόχθων και ο προσήλυτος ο προσκείμενος εν υμίν·
Lev 16:30	εν γαρ τη ημέρα ταύτη εξιλάσεται περί υμών, καθαρίσαι υμάς από πασών των αμαρτιών υμών έναντι Κυρίου, και καθαρισθήσεσθε.
Lev 16:31	σάββατα σαββάτων ανάπαυσις αύτη έσται υμίν, και ταπεινώσετε τας ψυχάς υμών, νόμιμον αιώνιον.
Lev 16:32	εξιλάσεται ο ιερέυς, ον αν χρίσωσιν αυτόν και ον αν τελειώσωσι τας χείρας αυτού, ιερατεύειν μετά τον πατέρα αυτού, και ενδύσεται την στολήν την λινήν, στολήν αγίαν.
Lev 16:33	και εξιλάσεται το άγιον του αγίου και την σκηνήν του μαρτυρίου και το θυσιαστήριον εξιλάσεται, και περί των ιερέων και περί πάσης συναγωγής εξιλάσεται.
Lev 16:34	και έσται τούτο υμίν νόμιμον αιώνιον εξιλάσκεσθαι περί των υιών Ισραήλ από πασών των αμαρτιών αυτών· άπαξ του ενιαυτού ποιηθήσεται, καθά συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.
Lev 17:1	ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Lev 17:2	λάλησον προς Ααρών και προς τους υιούς αυτού και προς πάντας υιούς Ισραήλ και ερεΐς προς αυτούς· τούτο το ρήμα, ό ενετείλατο Κύριος, λέγων·
Lev 17:3	άνθρωπος άνθρωπος των υιών Ισραήλ ή των προσηλύτων των προσκειμένων εν υμίν, ος εάν σφάξη μόσχον ή πρόβατον ή αίγα εν τη παρεμβολή και ος εάν σφάξη έξω της παρεμβολής,
Lev 17:4	και επί την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου μη ενέγκη, ωστε ποιήσαι αυτό εις ολοκαύτωμα ή σωτήριο Κυρίω δεκτόν εις οσμήν ευωδίας, και ος αν σφάξη έξω και επί την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου μη ενέγκη αυτό, ωστε προσενέγκαι δώρον τω Κυρίω απέναντι της σκηνης Κυρίου, και λογισθήσεται τω ανθρωπω εκείνω αίμα· αίμα εξέχεεν, εξολοθρευθήσεται η ψυχή εκείνη εκ του λαού αυτής·
Lev 17:5	όπως αναφέρωσιν οι υιοί Ισραήλ τας θυσίας αυτών, όσας αν αυτοί σφάξουσιν εν τοις πεδίοις, και οίσουσι τω Κυρίω επί τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου προς

	τον ιερέα και θύσουσι θυσίαν σωτηρίου τω Κυρίω αυτά.
Lev 17:6	και προσχεεί ο ιερέυς το αίμα επί το θυσιαστήριον κύκλω απέναντι Κυρίου παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου και ανοίσει το στέαρ εις οσμήν ευωδίας Κυρίω.
Lev 17:7	και ου θύσουσιν έτι τας θυσίας αυτών τοις ματαίοις, οίς αυτοί εκπορνεύουσιν οπίσω αυτών· νόμιμον αιώνιον έσται υμίν εις τας γενεάς υμών.
Lev 17:8	Και ερείς προς αυτούς· άνθρωπος άνθρωπος των υιών Ισραήλ ή από των υιών των προσηλύτων των προσκειμένων εν υμίν, ος αν ποιήση ολοκαύτωμα ή θυσίαν
Lev 17:9	και επί την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου μη ενέγκη ποιήσαι αυτό τω Κυρίω, εξολοθρευθήσεται ο άνθρωπος εκείνος εκ του λαού αυτού.
Lev 17:10	Και άνθρωπος άνθρωπος των υιών Ισραήλ ή των προσηλύτων των προσκειμένων εν υμίν, ος αν φάγη παν αίμα, και επιστήσω το πρόσωπόν μου επί την ψυχήν την έσθουσαν το αίμα και απολώ αυτήν εκ του λαού αυτής·
Lev 17:11	η γαρ ψυχή πάσης σαρκός αίμα αυτού εστι, και εγώ δέδωκα αυτό υμίν επί του θυσιαστηρίου εξιλάσκεσθαι περί των ψυχών υμών· το γαρ αίμα αυτού αντι ψυχής εξιλάσεται.
Lev 17:12	δια τούτο είρηκα τοις υιοίς Ισραήλ· πάσα ψυχή εξ υμών ου φάγεται αίμα, και ο προσήλυτος ο προσκειμένος εν υμίν ου φάγεται αίμα.
Lev 17:13	και άνθρωπος άνθρωπος των υιών Ισραήλ ή των προσηλύτων των προσκειμένων εν υμίν, ος αν θηρεύση θήρευμα θηρίον ή πετεινόν, ό έσθεται, και εκχεεί το αίμα και καλύψει αυτό τη γη·
Lev 17:14	η γαρ ψυχή πάσης σαρκός αίμα αυτού εστι. και είπα τοις υιοίς Ισραήλ· αίμα πάσης σαρκός ου φάγεσθε, ότι η ψυχή πάσης σαρκός αίμα αυτού εστι· πας ο έσθων αυτό εξολοθρευθήσεται.
Lev 17:15	Και πάσα ψυχή, ήτις φάγεται θνησιμαίον ή θηριάλωτον εν τοις αυτόχθοοσιν ή εν τοις προσηλύτοις, πλυνεί τα ιμάτια αυτού και λούσεται ύδατι και ακάθατος έσται έως εσπέρας και καθαρός έσται.
Lev 17:16	εάν δε μη πλύνη τα ιμάτια και το σώμα μη λούσεται ύδατι, και λήψεται ανομήμα αυτού.
Lev 18:1	ΚΑΙ είπε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Lev 18:2	λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ και ερείς προς αυτούς· εγώ Κύριος ο Θεός υμών.
Lev 18:3	κατά τα επιτηδεύματα Αιγύπτου, εν ή κατωκήσατε επ ' αυτη, ου ποιήσετε και κατά τα επιτηδεύματα γης Χαναάν, εις ην εγώ εισάγω υμάς εκεί, ου ποιήσετε και τοις νομίμοις αυτών ου πορευέσεσθε.
Lev 18:4	τα κρίματά μου ποιήσετε και τα προστάγματά μου φυλάξεσθε και πορεύεσθε εν αυτοίς· εγώ Κύριος ο Θεός υμών.

Lev 18:5	και φυλάξεσθε πάντα τα προστάγματά μου και πάντα τα κρίματά μου και ποιήσετε αυτά, α ποιήσας αυτά άνθρωπος ζήσεται εν αυτοίς· εγώ Κύριος ο Θεός υμών.
Lev 18:6	Άνθρωπος άνθρωπος προς πάντα οικεία σαρκός αυτού ου προσελεύσεται αποκαλύψαι ασχημοσύνην· εγώ Κύριος.
Lev 18:7	ασχημοσύνην πατρός σου και ασχημοσύνην μητρός σου ουκ αποκαλύψεις, μήτηρ γαρ σου εστιν, ουκ αποκαλύψεις την ασχημοσύνην αυτής.
Lev 18:8	ασχημοσύνην γυναικός πατρός σου ουκ αποκαλύψεις, ασχημοσύνη πατρός σου εστιν.
Lev 18:9	ασχημοσύνην της αδελφής σου εκ πατρός σου ή εκ μητρός σου ενδογενούς ή γεγεννημένης έξω, ουκ αποκαλύψεις ασχημοσύνην αυτών.
Lev 18:10	ασχημοσύνην θυγατρός υιού σου ή θυγατρός θυγατρός σου ουκ αποκαλύψεις την ασχημοσύνην αυτών, ότι σή ασχημοσύνη εστίν.
Lev 18:11	ασχημοσύνην θυγατρός γυναικός πατρός σου ουκ αποκαλύψεις, ομοπατρία αδελφή σου εστιν, ουκ αποκαλύψεις την ασχημοσύνην αυτής.
Lev 18:12	ασχημοσύνην αδελφής πατρός σου ουκ αποκαλύψεις, οικεία γαρ πατρός σου εστιν.
Lev 18:13	ασχημοσύνην αδελφής μητρός σου ουκ αποκαλύψεις, οικεία γαρ μητρός σου εστιν.
Lev 18:14	ασχημοσύνην αδελφού του πατρός σου ουκ αποκαλύψεις και προς την γυναίκα αυτού ουκ εισελεύση, συγγενής γαρ σου εστιν.
Lev 18:15	ασχημοσύνην νύμφης σου ουκ αποκαλύψεις, γυνή γαρ υιού σου εστιν, ουκ αποκαλύψεις την ασχημοσύνην αυτής.
Lev 18:16	ασχημοσύνην γυναικός αδελφού σου ουκ αποκαλύψεις, ασχημοσύνη αδελφού σου εστιν.
Lev 18:17	ασχημοσύνην γυναικός και θυγατρός αυτής ουκ αποκαλύψεις· την θυγατέρα του υιού αυτής και την θυγατέρα της θυγατρός αυτής ου λήψη αποκαλύψαι την ασχημοσύνην αυτών, οικείαι γαρ σου εισιν· ασέβημά εστι.
Lev 18:18	γυναίκα επ ' αδελφή αυτής ου λήψη αντίζηλον αποκαλύψαι την ασχημοσύνην αυτής επ ' αυτη, έτι ζώσης αυτής.
Lev 18:19	Και προς γυναίκα εν χωρισμω ακαθαρσίας αυτής ουκ εισελεύση αποκαλύψαι την ασχημοσύνην αυτής.
Lev 18:20	και προς την γυναίκα του πλησίον σου ου δώσεις κοίτην σπέρματός σου, εκμιανθήναι προς αυτήν.
Lev 18:21	και από του σπέρματός σου ου δώσεις λατρεύειν άρχοντι και ου βεβηλώσεις το όνομα το άγιον· εγώ Κύριος·

Lev 18:22	και μετά άρσενος ου κοιμηθήση κοίτην γυναικείαν, βέλυγμα γαρ εστι.
Lev 18:23	και προς παν τετράπουν ου δώσεις την κοίτην σου εις σπερματισμόν, εκμιανήναι προς αυτό. και γυνή ου στήσεται προς παν τετράπουν βιβασθήναι, μυσαρόν γαρ εστι.
Lev 18:24	Μή μιαίνεσθε εν πάσι τούτοις· εν πάσι γαρ τούτοις εμιάνθησαν τα έθνη, α εγώ εξαποστέλλω προ προσώπου υμών,
Lev 18:25	και εξεμιάνθη η γη, και ανταπέδωκα αδικίαν αυτοίς δι' αυτήν, και προσώχθισεν η γη τοις εγκαθημένοις επ' αυτής.
Lev 18:26	και φυλάξεσθε πάντα τα νόμιμά μου και πάντα τα προστάγματά μου, και ου ποιήσετε από πάντων των βδελυγμάτων τούτων, ο εγχώριος και ο προσγενόμενος προσήλυτος εν υμίν·
Lev 18:27	πάντα γαρ τα βδελύγματα ταύτα εποίησαν οι άνθρωποι της γης οι όντες πρότερον υμών, και εμιάνθη η γη.
Lev 18:28	και ίνα μη προσοχθίση υμίν η γη εν τω μιαίνειν υμάς αυτήν, ον τρόπον προσώχθισε τοις έθνεσι τοις προ υμών.
Lev 18:29	ότι πας, ος εάν ποιήση από πάντων των βδελυγμάτων τούτων, εξολοθρευθήσονται αι ψυχαί αι ποιούσαι εκ του λαού αυτών.
Lev 18:30	και φυλάξετε τα προστάγματά μου, όπως μη ποιήσητε από πάντων των νομίμων των εβδελυγμένων, α γέγονε προ του υμάς, και ου μιανθήσεσθε εν αυτοίς, ότι εγώ Κύριος ο Θεός υμών.
Lev 19:1	ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Lev 19:2	λάλησον τη συναγωγή των υιών Ισραήλ και ερείς προς αυτούς· άγιοι έσεσθε, ότι άγιος εγώ Κύριος ο Θεός υμών.
Lev 19:3	έκαστος πατέρα αυτου και μητέρα αυτου φοβείσθω, και τα σάββατά μου φυλάξεσθε· εγώ Κύριος ο Θεός υμών.
Lev 19:4	ουκ επακολουθήσετε ειδώλοις και θεούς χωνευτούς ου ποιήσετε υμίν· εγώ Κύριος ο Θεός υμών.
Lev 19:5	και εάν θύσητε θυσίαν σωτηρίου τω Κυρίω, δεκτήν υμών θύσετε.
Lev 19:6	ή αν ημέρα θύσετε, βρωθήσεται και τη αύριον· και εάν καταλειφθή έως ημέρας τρίτης, εν πυρί κατακαυθήσεται.
Lev 19:7	εάν δε βρώσει βρωθή τη ημέρα τη τρίτη, άθυτόν εστιν, ου δεχθήσεται.
Lev 19:8	ο δε έσθων αυτό αμαρτίαν λήψεται, ότι τα άγια Κυρίου εβεβήλωσε· και εξολοθρευθήσονται αι ψυχαί αι έσθουσαι εκ του λαού αυτών.
Lev 19:9	Και εκθεριζόντων υμών τον θερισμόν της γης υμών, ου συντελέσετε τον θερισμόν υμών του αγρου σου εκθερίσαι, και τα αποπίπτοντα του θερισμού σου ου συλλέξεις.

Lev 19:10	και τον αμπελώνά σου ουκ επανατρουγήσεις, ουδέ τας ρώγας του αμπελώνός σου συλλέξεις· τω πτωχῶ και τῷ προσηλύτῳ καταλείψεις αυτά· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεός υμῶν.
Lev 19:11	Ου κλέψετε, ου ψεύσεσθε, ουδέ συκοφαντήσῃ ἕκαστος τον πλησίον.
Lev 19:12	και ουκ ομείσθε τῷ ὀνόματί μου ἐπ' ἀδίκῳ και ου βεβηλώσετε τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου του Θεοῦ υμῶν· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεός υμῶν.
Lev 19:13	ουκ ἀδικήσεις τον πλησίον και ουχ ἀρπάσεις και ου μη κοιμηθήσεται ὁ μισθός του μισθωτοῦ σου παρά σοί ἕως πρωῆ.
Lev 19:14	ου κακῶς ἐρεῖς κωφόν, και ἀπέναντι τυφλοῦ ου προσθήσεις σκάνδαλον, και φοβηθήσῃ Κύριον τον Θεόν σου· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεός υμῶν.
Lev 19:15	Ου ποιήσετε ἀδικον ἐν κρίσει· ου λήψῃ πρόσωπον πτωχοῦ, ουδέ μη θαυμάσης πρόσωπον δυνάστου· ἐν δικαιοσύνῃ κρινεῖς τον πλησίον σου.
Lev 19:16	ου πορεύσῃ δόλω ἐν τῷ ἔθνει σου, ουκ ἐπιστήσῃ ἐφ' αἷμα του πλησίον σου· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεός υμῶν.
Lev 19:17	ου μισήσεις τον ἀδελφόν σου τῆ διανοία σου· ἐλεγμῶ ἐλέγξεις τον πλησίον σου και ου λήψῃ δι' αὐτόν ἀμαρτίαν.
Lev 19:18	και ουκ ἐκδικάται σου ἡ χεῖρ, και ου μηνιεῖς τοῖς υιοῖς του λαοῦ σου, και ἀγαπήσεις τον πλησίον σου ὡς σεαυτόν· ἐγώ εἰμι Κύριος.
Lev 19:19	Τόν νόμον μου φυλάξεσθε· τὰ κτήνη σου ου κατοχεύσεις ἐτεροζύγῳ, και τον αμπελώνά σου ου κατασπερεῖς διάφορον, και ἱμάτιον ἐκ δύο υφασμένον κίβδηλον ουκ ἐπιβαλεῖς σεαυτῷ.
Lev 19:20	Και ἐάν τις κοιμηθῆ μετά γυναικός κοίτην σπέρματος, και αὐτή ἢ οἰκέτις διαπεφυλαγμένη ἀνθρώπῳ, και αὐτή λύτρωις ου λελύτρωται, ἢ ἐλευθερία ουκ ἐδόθη αὐτῇ, ἐπισκοπή ἔσται αὐτοῖς, ουκ ἀποθάνονται, ὅτι ουκ ἀπηλευθερώθη.
Lev 19:21	και προσάξει τῆς πλημμελείας αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ παρά τὴν θύραν τῆς σκηνῆς του μαρτυρίου κριόν πλημμελείας·
Lev 19:22	και ἐξιλιάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ κριῶ τῆς πλημμελείας ἐναντι Κυρίου περὶ τῆς ἀμαρτίας, ἧς ἤμαρτε, και ἀφεθήσεται αὐτῷ ἡ ἀμαρτία, ἣν ἤμαρτεν.
Lev 19:23	Ὅταν δε εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός υμῶν δίδωσιν υμῖν, και καταφυτεύσετε παν ξύλον βρώσιμον και περικαθαριεῖτε τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ· ὁ καρπός αὐτοῦ τρία ἔτη ἔσται υμῖν ἀπερικάθαρος, ου βρωθήσεται.
Lev 19:24	και τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἔσται πᾶς ὁ καρπός αὐτοῦ ἅγιος αἰνετός τῷ Κυρίῳ.
Lev 19:25	ἐν δε τῷ ἔτει τῷ πέμπτῳ φάγεσθε τον καρπόν, πρόσθεμα υμῖν τὰ γενήματα αὐτοῦ· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεός υμῶν.
Lev 19:26	Μὴ ἔσθετε ἐπὶ των ὀρέων και ουκ οἰωνιεῖσθε, ουδέ ὀρνιθοσκοπήσεσθε.
Lev 19:27	ου ποιήσετε σισόην ἐκ τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς υμῶν, ουδέ φθερεῖτε τὴν ὄψιν του

	πώγωνος υμών.
Lev 19:28	και εντομίδας ου ποιήσετε επί ψυχή εν τω σώματι υμών και γράμματα στικτά ου ποιήσετε εν υμίν· εγώ ειμι Κύριος ο Θεός υμών.
Lev 19:29	ου βεβηλώσεις την θυγατέρα σου εκπορνεύσαι αυτήν και ουκ εκπορνεύσει η γη, και η γη πλησθήσεται ανομίας.
Lev 19:30	Τα σάββατά μου φυλάξεσθε και από των αγίων μου φοβηθήσεσθε· εγώ ειμι Κύριος.
Lev 19:31	ουκ επακολουθήσετε εγγαστριμύθοις και τοις επαοιδοίς ου προσκολληθήσεσθε, εκμιανθήναι εν αυτοίς· εγώ ειμι Κύριος ο Θεός υμών.
Lev 19:32	από προσώπου πολιού εξαναστήση και τιμήσεις πρόσωπον πρεσβυτέρου και φοβηθήση τον Θεόν σου· εγώ ειμι Κύριος ο Θεός υμών.
Lev 19:33	Εάν δε τις προσέλθη υμίν προσήλυτος εν τη γη υμών, ου θλίψετε αυτόν·
Lev 19:34	ως ο αυτόχθων εν υμίν έσται ο προσήλυτος ο προσπορευόμενος προς υμάς, και αγαπήσεις αυτόν ως σεαυτόν, ότι προσήλυτοι εγενήθητε εν γη Αιγύπτω· εγώ ειμι Κύριος ο Θεός υμών.
Lev 19:35	ου ποιήσετε άδικον εν κρίσει, εν μέτροις και εν σταθμοίς και εν ζυγοίς.
Lev 19:36	ζυγά δίκαια και σταθμιά δίκαια και Χους δίκαιος έσται εν υμίν· εγώ ειμι Κύριος ο Θεός υμών, ο εξαγαγών υμάς εκ γης Αιγύπτου.
Lev 19:37	Και φυλάξεσθε πάντα τον νόμον μου και πάντα τα προστάγματά μου και ποιήσετε αυτά· εγώ ειμι Κύριος ο Θεός υμών.
Lev 20:1	ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Lev 20:2	και τοις υιοίς Ισραήλ λαλήσεις· εάν τις από των υιών Ισραήλ ή από των γεγενημένων προσηλύτων εν Ισραήλ, ος αν δω του σπέρματος αυτού άρχοντι, θανάτω θανατούσθω· το έθνος το επί της γης λιθοβολήσουσιν αυτόν εν λίθοις.
Lev 20:3	και εγώ επιστήσω το πρόσωπόν μου επί τον άνθρωπον εκείνον και απολώ αυτόν εκ του λαού αυτού, ότι του σπέρματος αυτού έδωκεν άρχοντι, ίνα μιάνη τα άγιά μου και βεβηλώση το όνομα των ηγιασμένων μοι.
Lev 20:4	εάν δε υπερόψει υπερίδωσιν οι αυτόχθονες της γης τοις οφθαλμοίς αυτών από του ανθρώπου εκείνου, εν τω δούναι αυτόν του σπέρματος αυτού άρχοντι, του μη αποκτείναι αυτόν,
Lev 20:5	και επιστήσω το πρόσωπόν μου επί τον άνθρωπον εκείνον και την συγγένειαν αυτού και απολώ αυτόν και πάντας τους ομονοούντας αυτω, ωστε εκπορνεύειν αυτόν εις τους άρχοντας εκ του λαού αυτών.
Lev 20:6	και ψυχή, ή εάν επακολουθήση εγγαστριμύθοις ή επαοιδοίς, ωστε εκπορνεύσαι οπίσω αυτών, επιστήσω το πρόσωπόν μου επί την ψυχήν εκείνην και απολώ αυτήν εκ του λαού αυτής.

Lev 20:7	και έσεσθε άγιοι, ότι άγιος εγώ Κύριος ο Θεός υμών·
Lev 20:8	και φυλάξεσθε τα προστάγματά μου και ποιήσετε αυτά· εγώ Κύριος ο αγιάζων υμάς.
Lev 20:9	άνθρωπος άνθρωπος, ος αν κακώς είπη τον πατέρα αυτού ή την μητέρα αυτού, θανάτω θανατούσθω· πατέρα αυτού ή μητέρα αυτού κακώς είπεν; ένοχος έσται.
Lev 20:10	άνθρωπος ος αν μοιχεύσηται γυναίκα ανδρός, ή ος αν μοιχεύσηται γυναίκα του πλησίον, θανάτω θανατούσθωσαν, ο μοιχεύων και η μοιχευομένη.
Lev 20:11	και εάν τις κοιμηθή μετά γυναικός του πατρός αυτού, ασχημοσύνην του πατρός αυτού απεκάλυψε, θανάτω θανατούσθωσαν, αμφότεροι ένοχοί εισι.
Lev 20:12	και εάν τις κοιμηθή μετά νύμφης αυτού, θανάτω θανατούσθωσαν αμφότεροι· ησεβήκασι γαρ, ένοχοί εισι.
Lev 20:13	και ος αν κοιμηθή μετά άρσενος κούτην γυναικός, βδέλυγμα εποίησαν αμφότεροι· θανάτω θανατούσθωσαν, ένοχοί εισιν.
Lev 20:14	ος αν λάβη γυναίκα και την μητέρα αυτής, ανόμημά εστιν, εν πυρί κατακαύσουσιν αυτόν και αυτάς, και ουκ έσται ανομία εν υμίν.
Lev 20:15	και ος αν δω κοιτασίαν αυτού εν τετράποδι, θανάτω θανατούσθω, και το τετράπουν αποκτενεíte.
Lev 20:16	και γυνή, ήτις προσελεύσεται προς παν κτήνος βιβασθήναι αυτήν υπ ' αυτού, αποκτενεíte την γυναίκα και το κτήνος· θανάτω θανατούσθωσαν, ένοχοί εισιν.
Lev 20:17	ος αν λάβη την αδελφήν αυτού εκ πατρός αυτού ή εκ μητρός αυτού και ίδη την ασχημοσύνην αυτής και αύτη ίδη την ασχημοσύνην αυτού, όνειδός εστιν, εξολοθρευθήσονται ενώπιον υιών γένους αυτών· ασχημοσύνην αδελφής αυτού απεκάλυψεν, αμαρτίαν κομιούνται.
Lev 20:18	και ανήρ, ος αν κοιμηθή μετά γυναικός αποκαθημένης και αποκαλύψη την ασχημοσύνην αυτής, την πηγήν αυτής απεκάλυψε, και αύτη απεκάλυψε την ρύσιν του αίματος αυτής· εξολοθρευθήσονται αμφότεροι εκ της γενεάς αυτών.
Lev 20:19	και ασχημοσύνην αδελφής πατρός σου και αδελφής μητρός σου ουκ αποκαλύψεις· την γαρ οικειότητα απεκάλυψεν, αμαρτίαν αποίσονται.
Lev 20:20	ος αν κοιμηθή μετά της συγγενούς αυτού, ασχημοσύνην της συγγενείας αυτού απεκάλυψεν, άτεκνοι αποθανούνται.
Lev 20:21	ος εάν λάβη γυναίκα του αδελφού αυτού, ακαθαρσία εστιν· ασχημοσύνην του αδελφού αυτού απεκάλυψεν, άτεκνοι αποθανούνται.
Lev 20:22	Και φυλάξασθε πάντα τα προστάγματά μου, και τα κρίματά μου και ποιήσετε αυτά, και ου μη προσοχθίση υμίν η γη, εις ην εγώ εισάγω υμάς εκεί κατοικείν επ ' αυτής.
Lev 20:23	και ουχί πορεύεσθε τοις νομίμοις των εθνών, ους εξαποστέλλω αφ ' υμών· ότι ταύτα πάντα εποίησαν, και εβδελυξάμην αυτούς.

Lev 20:24	και είπα υμίν· υμείς κληρονομήσετε την γην αυτών, και εγώ δώσω υμίν αυτήν εν κτήσει, γην ρέουσας γάλα και μέλι· εγώ Κύριος ο Θεός υμών, ος διώρισα υμάς από πάντων των εθνών.
Lev 20:25	και αφοριείτε αυτούς ανά μέσον των κτηνών των καθαρών και ανά μέσον των κτηνών των ακαθάρτων και ανά μέσον των πετεινών των καθαρών και των ακαθάρτων, και ου βδελύξετε τας ψυχάς υμών εν τοις κτήνεσι, και εν τοις πετεινοίς και εν πάσι τοις ερπετοίς της γης, α εγώ αφώρισα υμίν εν ακαθαρσία.
Lev 20:26	και έσεσθέ μοι άγιοι, ότι εγώ άγιός ειμι Κύριος ο Θεός υμών, ο αφορίσας υμάς από πάντων των εθνών, είναι εμοί.
Lev 20:27	Και ανήρ ή γυνή, ος αν γένηται αυτών εγγαστριμυθος ή επαοιδός, θανάτω θανατούσθωσαν αμφότεροι· λίθοις λιθοβολήσετε αυτούς, ένοχοί εισι.
Lev 21:1	ΚΑΙ είπε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· είπον τοις ιερεύσι τοις υιοίς Ααρών και ερείς προς αυτούς· εν ταις ψυχαίς ου μιανθήσονται εν τω έθνει αυτών,
Lev 21:2	αλλ ' ή εν τω οικείω τω έγγιστα αυτών, επί πατρί και μητρί και υιοίς και θυγατράσιν, επ ' αδελφω
Lev 21:3	και επ ' αδελφή παρθένω τη εγγιζούση αυτω, τη μη εκδεδομένη ανδρί, επί τούτοις μιανθήσεται.
Lev 21:4	ου μιανθήσεται εξάπινα εν τω λαω αυτου εις βεβήλωσιν αυτου.
Lev 21:5	και φαλάκρωμα ου ξυρηθήσεσθε την κεφαλήν επί νεκρω και την όψιν του πάγωνος ου ξυρήσονται και επί τας σάρκας αυτών ου κατατεμούσιν εντομίδας.
Lev 21:6	άγιοι έσονται τω Θεω αυτών και ου βεβηλώσουσι το όνομα του Θεού αυτών· τας γαρ θυσίας Κυριου δώρα του Θεού αυτών αυτοί προσφέρουσι και έσονται άγιοι.
Lev 21:7	γυναίκα πόρνην και βεβηλωμένην ου λήψονται και γυναίκα εκβεβλημένην από ανδρός αυτης, ότι άγιός εστι Κυρίω τω Θεω αυτου.
Lev 21:8	και αγιάσεις αυτον. τα δώρα Κυριου του Θεού υμών ούτος προσφέρει· άγιος έσται, ότι άγιος εγώ Κύριος ο αγιάζων αυτούς.
Lev 21:9	και θυγάτηρ ανθρωπου ιερέως εάν βεβηλωθή του εκπορνεύσαι, το όνομα του πατρος αυτης αυτη βεβηλοί, επί πυρός κατακαυθήσεται.
Lev 21:10	Και ο ιερεύς ο μέγας από των αδελφών αυτου, του επικεχυμένου επί την κεφαλήν του ελαιου του χριστου και τετελειωμένου ενδύσασθαι τα ιμάτια, την κεφαλήν ουκ αποκιδαρώσει και τα ιμάτια ου διαρρήξει,
Lev 21:11	και επί πάση ψυχή τετελευτηκυία ουκ εισελεύσεται, επί πατρί αυτου ουδέ επί μητρί αυτου ου μιανθήσεται.
Lev 21:12	και εκ των αγίων ουκ εξελεύσεται και ου βεβηλώσει το ηγιασμένον του Θεού αυτου, ότι το άγιον έλαιον το χριστόν του Θεού επ ' αυτω· εγώ Κύριος.
Lev 21:13	ούτος γυναίκα παρθένον εκ του γένους αυτου λήψεται·

Lev 21:14	χήραν δε και εκβεβλημένην και βεβηλωμένην και πόρνην, ταύτας ου λήψεται, αλλ' ή παρθένον εκ του λαού αυτού λήψεται γυναίκα.
Lev 21:15	και ου βεβηλώσει το σπέρμα αυτού εν τω λαω αυτού· εγώ Κύριος ο αγιάζων αυτόν.
Lev 21:16	Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Lev 21:17	είπον Ααρών· άνθρωπος εκ του γένους σου εις τας γενεάς υμών, τινί εάν ή εν αυτω μώμος, ου προσελεύσεται προσφέρειν τα δώρα του Θεού αυτού.
Lev 21:18	πας άνθρωπος, ω εστιν εν αυτω μώμος, ου προσελεύσεται, άνθρωπος τυφλός ή χωλός ή κολοβόριν ή ωτότμητος
Lev 21:19	ή άνθρωπος, ω αν ή εν αυτω σύντριμμα χειρός, ή σύντριμμα ποδός
Lev 21:20	ή κυρτός ή έφηλος ή πτίλλος τους οφθαλμούς ή άνθρωπος, ω αν ή εν αυτω ψώρα αγρία, ή λειχήν ή μονόρχις,
Lev 21:21	πας ω εστιν εν αυτω μώμος εκ του σπέρματος Ααρών του ιερέως, ουκ εγγιεί του προσενεγκείν τας θυσίας τω Θεω σου, ότι μώμος εν αυτω· τα δώρα του Θεού ου προσελεύσεται προσενεγκείν.
Lev 21:22	τα δώρα του Θεού τα άγια των αγίων, και από των αγίων φάγεται·
Lev 21:23	πλήν προς το καταπέτασμα ου προσελεύσεται και προς το θυσιαστήριον ουκ εγγιεί, ότι μώμον έχει· και ου βεβηλώσει το άγιον του Θεού αυτού, ότι εγώ ειμι Κύριος ο αγιάζων αυτούς.
Lev 21:24	και ελάλησε Μωυσής προς Ααρών και τους υιούς αυτού και προς πάντας υιούς Ισραήλ.
Lev 22:1	ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Lev 22:2	είπον Ααρών και τοις υιοίς αυτού· και προσεχέτωσαν από των αγίων των υιών Ισραήλ, και ου βεβηλώσουσι το όνομα το άγιόν μου, όσα αυτοί αγιάζουσί μοι· εγώ Κύριος.
Lev 22:3	είπον αυτοίς· εις τας γενεάς υμών πας άνθρωπος, ος αν προσέλθη από παντός του σπέρματος υμών προς τα άγια, όσα αν αγιάζωσιν οι υιοί Ισραήλ τω Κυρίω, και η ακαθαρσία αυτού επ' αυτω ή, εξολοθρευθήσεται η ψυχή εκείνη απ' εμού· εγώ Κύριος ο Θεός υμών.
Lev 22:4	και άνθρωπος εκ του σπέρματος Ααρών του ιερέως και ούτος λεπρά ή γονορρυεί, των αγίων ουκ έδεται, έως αν καθαρισθή· και ο απτόμενος πάσης ακαθαρσίας ψυχής ή άνθρωπος, ω αν εξέλθη εξ αυτού κοίτη σπέρματος,
Lev 22:5	ή όστις αν άψηται παντός ερπετού ακαθάρτου, ό μιανεί αυτόν, ή επ' ανθρωπω, εν ω μιανεί αυτόν κατά πάσαν ακαθαρσίαν αυτού·
Lev 22:6	ψυχή ήτις εάν άψηται αυτών, ακάθατος έσται έως εσπέρας· ουκ έδεται από των αγίων, εάν μη λούσηται το σώμα αυτού ύδατι

Lev 22:7	και δὴ ο ἥλιος και καθαρός ἐσται, και τότε φάγεται των αγίων, ὅτι ἄρτος αυτού ἐστι.
Lev 22:8	θησιμαίον και θηριάλωτον ου φάγεται, μιανθῆναι αυτόν εν αυτοίς· ἐγὼ Κύριος.
Lev 22:9	και φυλάξονται τα φυλάγματά μου, ἵνα μη λάβωσι δι ' αυτά αμαρτίαν και αποθάνωσι δι ' αυτά, ἐάν βεβηλώσωσιν αυτά· ἐγὼ Κύριος ο Θεός ο αγιάζων αυτούς.
Lev 22:10	και πας αλλογενής ου φάγεται ἅγια· πάροικος ιερέως ἢ μισθωτός ου φάγεται ἅγια.
Lev 22:11	ἐάν δε ιερεύς κτήσῃται ψυχὴν ἐγκτητον αργυρίου, οὗτος φάγεται εκ των ἄρτων αυτού· και οι οικογενεῖς αυτού, και οὔτοι φάγονται τον ἄρτον αυτού.
Lev 22:12	και θυγάτηρ ἀνθρώπου ιερέως ἐάν γένηται ἀνδρὶ αλλογενεῖ, αὐτὴ των ἀπαρχών αἰγίου ου φάγεται.
Lev 22:13	και θυγάτηρ ιερέως ἐάν γένηται χήρα ἢ ἐκβεβλημένη, σπέρμα δε μη ἢ αὐτη, ἐπαναστρέψει ἐπὶ τον οἶκον τον πατρικόν κατὰ την νεότητα αὐτῆς, ἀπὸ των ἄρτων του πατρὸς αὐτῆς φάγεται· και πας αλλογενής ου φάγεται ἀπ ' αὐτών.
Lev 22:14	και ἄνθρωπος, ὅς αν φάγῃ ἅγια κατ ' ἀγνοίαν, και προσθήσει το ἐπίπεμπτον αυτού ἐπ ' αυτό και δώσει τῷ ιερεῖ το ἅγιον.
Lev 22:15	και ου βεβηλώσουσι τα ἅγια των υιών Ισραὴλ, α αυτοί αφαιροῦσι τῷ Κυρίῳ,
Lev 22:16	και ἐπάξουσιν ἐφ ' εαυτούς ἀνομίαν πλημμελείας εν τῷ ἐσθίειν αυτούς τα ἅγια αὐτών· ὅτι ἐγὼ Κύριος ο αγιάζων αυτούς.
Lev 22:17	Και ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων·
Lev 22:18	λάλησον Ἀαρὼν και τοις υιοῖς αυτού και πάση συναγωγῇ Ισραὴλ και ἐρεῖς πρὸς αυτούς· ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἀπὸ των υιών Ισραὴλ, ἢ των προσηλύτων των προσκειμένων πρὸς αυτούς εν Ισραὴλ, ὅς αν προσενέγκῃ τα δῶρα αυτού κατὰ πάσαν ὁμολογίαν αὐτών ἢ κατὰ πάσαν αἴρεσιν αὐτών, ὅσα αν προσενέγκωσι τῷ Θεῷ εἰς ὀλοκαύτωμα,
Lev 22:19	δεκτά ὑμῖν ἄμωμα ἄρσενα εκ των βουκολίων ἢ εκ των προβάτων και εκ των αἰγῶν.
Lev 22:20	πάντα, ὅσα αν ἐχῃ μῶμον εν αὐτῷ, ου προσάξουσι Κυρίῳ, διότι ου δεκτόν ἐσται ὑμῖν.
Lev 22:21	και ἄνθρωπος ὅς αν προσενέγκῃ θυσίαν σωτηρίου τῷ Κυρίῳ διαστείλας εὐχὴν ἢ κατὰ αἴρεσιν ἢ εν ταις εορταῖς ὑμῶν, εκ των βουκολίων ἢ εκ των προβάτων ἄμωμον ἐσται εἰσδεκτόν, πας μῶμος ουκ ἐσται εν αὐτῷ.
Lev 22:22	τυφλόν ἢ συντετριμμένον ἢ γλωσσότμητον ἢ μυρμηκίωντα ἢ ψωραγριώντα ἢ λειχήνας ἐχοντα, ου προσάξουσι ταῦτα τῷ Κυρίῳ. και εἰς κάρπωσιν ου δώσετε ἀπ ' αὐτών ἐπὶ το θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ.
Lev 22:23	και μόνον ἢ πρόβατον ὠτότμητον ἢ κολοβόκερκον σφάγια ποιήσεις αυτά

	σεαυτω, εις δε ευχήν σου ου δεχθήσεται.
Lev 22:24	θλαδίαν και εκτεθλιμμένον και εκτομίαν και απεσπασμένον ου προσάξεις αυτά τω Κυρίω και επί της γης υμών ου ποιήσετε.
Lev 22:25	και εκ χειρός αλλογενούς ου προσοίσετε τα δώρα του Θεού υμών από πάντων τούτων, ότι φθάρματα εστιν εν αυτοίς, μώμος εν αυτοίς, ου δεχθήσεται ταύτα υμίν.
Lev 22:26	Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Lev 22:27	μόσχον ή πρόβατον ή αίγα, ως αν τεχθή, και έσται επτά ημέρας υπό την μητέρα, τη δε ημέρα τη ογδόη και επέκεινα δεχθήσεται εις δώρα, κάρπωμα Κυρίω.
Lev 22:28	και μόσχον και πρόβατον, αυτήν και τα παιδιά αυτής, ου σφάξεις εν ημέρα μια.
Lev 22:29	εάν δε θύσης θυσίαν ευχήν χαρμοσύνην Κυρίω, εισδεκτόν υμίν θύσετε αυτό·
Lev 22:30	αυτη τη ημέρα εκείνη βρωθήσεται, ουκ απολείψετε από των κρεών εις το πρωί· εγώ ειμι Κύριος.
Lev 22:31	Και φυλάξετε τας εντολάς μου και ποιήσετε αυτάς.
Lev 22:32	και ου βεβηλώσετε το όνομα του αγίου, και αγιασθήσομαι εν μέσω των υιών Ισραήλ· εγώ Κύριος ο αγιάζων υμάς,
Lev 22:33	ο εξαγαγών υμάς εκ γης Αιγύπτου, ωστε είναι υμών Θεός, εγώ Κύριος.
Lev 23:1	ΚΑΙ ειπε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Lev 23:2	λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ, και ερείς προς αυτούς· αι εορταί Κυρίου, ας καλέσετε αυτάς κλητάς αγίας, αύταί εισιν αι εορταί μου.
Lev 23:3	εξ ημέρας ποιήσεις έργα, τη δε ημέρα τη εβδόμη σάββατα ανάπαυσις κλητή αγία τω Κυρίω· παν έργον ου ποιήσεις, σάββατά εστι τω Κυρίω εν πάση κατοικία υμών.
Lev 23:4	Αύται αι εορταί τω Κυρίω κληταί άγιοι, ας καλέσετε αυτάς εν τοις καιροίς αυτών.
Lev 23:5	εν τω πρώτω μηνί εν τη τεσσαρεσκαιδεκάτη ημέρα του μηνός, ανά μέσον των εσπερινών πάσχα τω Κυρίω.
Lev 23:6	και εν τη πεντεκαιδεκάτη ημέρα του μηνός τούτου εορτή των αζύμων τω Κυρίω· επτά ημέρας άζυμα έδεσθε.
Lev 23:7	και ημέρα η πρώτη κλητή αγία έσται υμίν, παν έργον λατρευτόν ου ποιήσετε·
Lev 23:8	και προσάξετε ολοκαυτώματα τω Κυρίω επτά ημέρας· και η ημέρα η εβδόμη κλητή αγία έσται υμίν, παν έργον λατρευτόν ου ποιήσετε.
Lev 23:9	Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Lev 23:10	είπον τοις υιοίς Ισραήλ, και ερείς προς αυτούς· όταν εισέλθητε εις την γην, ην εγώ δίδωμι υμίν, και θερίζητε τον θερισμόν αυτής, και οίσετε το δράγμα

	απαρχήν του θερισμού υμών προς τον ιερέα·
Lev 23:11	και ανοίσει το δράγμα έναντι Κυρίου δεκτόν υμίν, τη επαύριον της πρώτης ανοίσει αυτό ο ιερεύς.
Lev 23:12	και ποιήσετε εν τη ημέρα, εν ή αν φέρητε το δράγμα, πρόβατον άμωμον ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα τω Κυρίω.
Lev 23:13	και την θυσίαν αυτού δύο δέκατα σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω· θυσία τω Κυρίω, οσμή ευωδίας Κυρίω· και σπονδήν αυτού το τέταρτον του είν οίνου.
Lev 23:14	και άρτον και πεφρυγμένα χίδρα νέα ου φάγεσθε έως εις αυτήν την ημέραν ταύτην, έως αν προσενέγκητε υμείς τα δώρα τω Θεω υμών· νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς υμών εν πάση κατοικία υμών.
Lev 23:15	Και αριθμήσετε υμίν από της επαύριον των σαββάτων, από της ημέρας ης αν προσενέγκητε το δράγμα του επιθέματος, επτά εβδομάδας ολοκλήρους,
Lev 23:16	έως της επαύριον της εσχάτης εβδομάδος αριθμήσετε πενήκοντα ημέρας και προσοίσετε θυσίαν νέαν τω Κυρίω.
Lev 23:17	από της κατοικίας υμών προσοίσετε άρτους επίθεμα, δύο άρτους· εκ δύο δεκάτων σεμιδάλεως έσονται, εζυμωμένοι πεφθήσονται πρωτογεννημάτων τω Κυρίω.
Lev 23:18	και προσάξετε μετά των άρτων επτά αμνούς αμώμους ενιαυσίους και μόσχον ένα εκ βουκολίου και κριούς δύο αμώμους, και έσονται ολοκαύτωμα τω Κυρίω και αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών θυσία οσμή ευωδίας τω Κυρίω.
Lev 23:19	και ποιήσουσι χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας και δύο αμνούς ενιαυσίους εις θυσίαν σωτηρίου μετά των άρτων του πρωτογεννήματος·
Lev 23:20	και επιθήσει αυτά ο ιερεύς μετά των άρτων του πρωτογεννήματος επίθεμα εναντίον Κυρίου μετά των δύο αμνών· άγια έσονται τω Κυρίω, τω ιερεί τω προσφέροντι αυτά αυτω έσται.
Lev 23:21	και καλέσετε ταύτην την ημέραν κλητήν· αγία έσται υμίν, παν έργον λατρευτόν ου ποιήσετε εν αυτη· νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς υμών εν πάση τη κατοικία υμών.
Lev 23:22	και όταν θερίζητε τον θερισμόν της γης υμών, ου συντελέσετε το λοιπόν του θερισμού του αγρού σου εν τω θερίζειν σε και τα αποπίπτοντα του θερισμού σου ου συλλέξεις, τω πτωχω και τω προσηλύτω υπολείψεις αυτά· εγώ Κύριος ο Θεός υμών.
Lev 23:23	Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Lev 23:24	λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ, λέγων· του μηνός του εβδόμου μια του μηνός έσται υμίν ανάπαυσις, μνημόσυνον σαλπίγγων, κλητή αγία έσται υμίν·
Lev 23:25	παν έργον λατρευτόν ου ποιήσετε, και προσάξετε ολοκαύτωμα Κυρίω.
Lev 23:26	Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·

Lev 23:27	και τη δεκάτη του μηνός του εβδόμου τούτου ημέρα εξιλασμού, κλητή αγία έσται υμίν, και ταπεινώσετε τας ψυχάς υμών, και προσάξετε ολοκαύτωμα τω Κυρίω.
Lev 23:28	παν έργον ου ποιήσετε εν αυτη τη ημέρα ταύτη· έστι γαρ ημέρα εξιλασμού αύτη υμίν, εξιλάσασθαι περι υμών έναντι Κυρίου του Θεού υμών.
Lev 23:29	πάσα ψυχή, ήτις μη ταπεινωθήσεται εν αυτη τη ημέρα ταύτη, εξολοθρευθήσεται εκ του λαού αυτής.
Lev 23:30	και πάσα ψυχή, ήτις ποιήσει έργον εν αυτη τη ημέρα ταύτη, απολείται η ψυχή εκείνη εκ του λαού αυτής.
Lev 23:31	παν έργον ου ποιήσετε· νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς υμών εν πάσαις κατοικίαις υμών.
Lev 23:32	σάββατα σαββάτων έσται υμίν, και ταπεινώσετε τας ψυχάς υμών· από ενάτης του μηνός, από εσπέρας έως εσπέρας σαββατιείτε τα σάββατα υμών.
Lev 23:33	Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Lev 23:34	λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ, λέγων· τη πεντεκαιδεκάτη του μηνός του εβδόμου τούτου εορτή σκηνών επτά ημέρας τω Κυρίω.
Lev 23:35	και η ημέρα η πρώτη η κλητή αγία· παν έργον λατρευτόν ου ποιήσετε.
Lev 23:36	επτά ημέρας προσάξετε ολοκαυτώματα τω Κυρίω, και η ημέρα η ογδόη κλητή αγία έσται υμίν, και προσάξετε ολοκαυτώματα Κυρίω· εξοδιόν εστι, παν έργον λατρευτόν ου ποιήσετε.
Lev 23:37	Αύται εορταί Κυρίω, ας καλέσετε κλητάς αγίας, ωστε προσενέγκαι καρπώματα τω Κυρίω, ολοκαυτώματα και θυσίας αυτών και σπονδάς αυτών το καθ ' ημέραν εις ημέραν·
Lev 23:38	πλήν των σαββάτων Κυρίου και πλήν των δομάτων υμών και πλήν πασών των ευχών υμών και πλήν των εκουσίων υμών, α αν δώτε τω Κυρίω.
Lev 23:39	Και εν τη πεντεκαιδεκάτη ημέρα του μηνός του εβδόμου τούτου, όταν συντελέσητε τα γενήματα της γης, εορτάσετε τω Κυρίω επτά ημέρας· τη ημέρα τη πρώτη ανάπαυσις και τη ημέρα τη ογδόη ανάπαυσις.
Lev 23:40	και λήψεσθε τη ημέρα τη πρώτη καρπόν ξύλου ωραίον και κάλλυνθρα φοινίκων, και κλάδους ξύλου δασείς και ιτέας και άγνου κλάδους εκ χειμάρρου, ευφρανθήναι έναντι Κυρίου του Θεού υμών επτά ημέρας του ενιαυτού·
Lev 23:41	νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς υμών, εν τω μηνί τω εβδόμω εορτάσετε αυτήν.
Lev 23:42	εν σκηναίς κατοικήσετε επτά ημέρας· πας ο αυτόχθων εν Ισραήλ κατοικήσει εν σκηναίς,
Lev 23:43	όπως ίδωσιν αι γενεαί υμών, ότι εν σκηναίς κατώκισα τους υιούς Ισραήλ, εν τω εξαγαγείν με αυτούς εκ γης Αιγύπτου· εγώ Κύριος ο Θεός υμών.

Lev 23:44	Και ελάλησε Μωυσής τας εορτάς Κυρίου τοις υιοίς Ισραήλ.
Lev 24:1	ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Lev 24:2	έντειλαι τοις υιοίς Ισραήλ, και λαβέτωσάν σοι έλαιον ελαΐνον καθαρόν κεκομμένον εις φως, καύσαι λύχνον δια παντός.
Lev 24:3	έξωθεν του καταπετάσματος εν τη σκηνή του μαρτυρίου καύσουσιν αυτό Ααρών και οι υιοί αυτού από εσπέρας έως πρωΐ ενώπιον Κυρίου ενδελεχώς· νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς υμών.
Lev 24:4	επί της λυχνίας της καθαράς καύσετε τους λύχνους εναντίον Κυρίου έως εις το πρωΐ.
Lev 24:5	Και λήψεσθε σεμίδαλιν και ποιήσετε αυτήν δώδεκα άρτους, δύο δεκάτων έσται ο άρτος ο εις·
Lev 24:6	και επιθήσετε αυτούς δύο θέματα, εξ άρτους το εν θέμα επί την τράπεζαν την καθαράν έναντι Κυρίου.
Lev 24:7	και επιθήσετε επί το θέμα λίβανον καθαρόν και άλα, και έσονται εις άρτους εις ανάμνησιν προκείμενα τω Κυρίω.
Lev 24:8	τη ημέρα των σαββάτων προσθήσεται έναντι Κυρίου δια παντός ενώπιον των υιών Ισραήλ, διαθήκην αιώνιον.
Lev 24:9	και έσται Ααρών και τοις υιοίς αυτού, και φάγονται αυτά εν τόπω αγίω· έστι γαρ άγια των αγίων τούτο αυτών από των θυσιαζομένων τω Κυρίω, νόμιμον αιώνιον.
Lev 24:10	Και εξήλθεν υιος γυναικός Ισραηλίτιδος, και ούτος ην υιος Αιγυπτίου εν τοις υιοίς Ισραήλ, και εμαχέσαντο εν τη παρεμβολή ο εκ της Ισραηλίτιδος και ο άνθρωπος ο Ισραηλίτης·
Lev 24:11	και επονομάσας ο υιος της γυναικός της Ισραηλίτιδος το όνομα κατηράσατο. και ήγαγον αυτόν προς Μωυσήν· και το όνομα της μητρός αυτού Σαλωμειθ θυγάτηρ Δαβρεί εκ της φυλής Δάν.
Lev 24:12	και απέθεντο αυτόν εις φυλακήν διακρίναι αυτόν δια προστάγματος Κυρίου.
Lev 24:13	και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Lev 24:14	εξάγαγε τον καταρασάμενον έξω της παρεμβολής, και επιθήσουσι πάντες οι ακούσαντες τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν αυτού και λιθοβολήσουσιν αυτόν πάσα η συναγωγή.
Lev 24:15	και τοις υιοίς Ισραήλ λάλησον και ερείς προς αυτούς· άνθρωπος ος εάν καταράσεται Θεόν, αμαρτίαν λήφεται·
Lev 24:16	ονομάζων δε το όνομα Κυρίου, θανάτω θανατούσθω· λίθοις λιθοβολείτω αυτόν πάσα η συναγωγή Ισραήλ· εάν τε προσήλυτος, εάν τε αυτόχθων, εν τω ονομάσαι αυτόν το όνομα Κυρίου, τελευτάτω.

Lev 24:17	και άνθρωπος ος αν πατάξη ψυχίν ανθρώπου και αποθάνη, θανάτω θανατούσθω.
Lev 24:18	και ος αν πατάξη κτήνος και αποθάνη, αποτισάτω ψυχίν αντί ψυχής.
Lev 24:19	και εάν τις δω μώμον τω πλησίον, ως εποίησεν αυτω, ωσαύτως αντιποιηθήσεται αυτω·
Lev 24:20	σύντριμμα αντί συντριμματος, οφθαλμόν αντί οφθαλμού, οδόντα αντί οδόντος, καθότι αν δω μώμον τω ανθρώπω, ούτω δοθήσεται αυτω.
Lev 24:21	ος αν πατάξη άνθρωπον και αποθάνη, θανάτω θανατούσθω·
Lev 24:22	δικαίωσις μία έσται τω προσηλύτω και τω εγχωρίω, ότι εγώ ειμι Κύριος ο Θεός υμών.
Lev 24:23	και ελάλησε Μωυσής τοις υιοίς Ισραήλ, και εξήγαγον τον καταρασάμενον έξω της παρεμβολής και ελιθοβόλησαν αυτόν εν λίθοις· και οι υιοί Ισραήλ εποίησαν καθάπερ συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.
Lev 25:1	ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν εν τω όρει Σινά λέγων·
Lev 25:2	λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ και ερείς προς αυτούς· όταν εισέλθητε εις την γην, ην εγώ δίδωμι υμίν, και αναπαύσεται η γη, ην εγώ δίδωμι υμίν, σάββατα τω Κυρίω.
Lev 25:3	εξ έτη σπερείς τον αγρόν σου και εξ έτη τεμείς την άμπελόν σου και συνάξεις τον καρπόν αυτής.
Lev 25:4	τω δε έτει τω εβδόμω σάββατα, ανάπαυσις έσται τη γη, σάββατα τω Κυρίω· τον αγρόν σου ου σπερείς και την άμπελόν σου ου τεμείς,
Lev 25:5	και τα αυτόματα αναβαίνοντα του αγρού σου ουκ εκθερίσεις και την σταφυλήν του αγιάσματος σου ουκ εκτρυγήσεις· ενιαυτός αναπαύσεως έσται τη γη.
Lev 25:6	και έσται τα σάββατα της γης βρώματά σοι. και τω παιδί σου και τη παιδίσκη σου και τω μισθωτω σου και τω παροίκω τω προσκειμένω προς σε
Lev 25:7	και τοις κτήνεσί σου, και τοις θηρίοις τοις εν τη γη σου έσται παν το γένημα αυτου εις βρώσιν.
Lev 25:8	Και εξαριθμήσεις σεαυτω επτά αναπαύσεις αυτών, επτά έτη επτάκις, και έσονταί σοι επτά εβδομάδες ετών εννέα και τεσσαράκοντα έτη.
Lev 25:9	και διαγγελείτε σάλπιγγος φωνή εν πάση τη γη υμών εν τω μηνί τω εβδόμω τη δεκάτη του μηνός· τη ημέρα του ιλασμού διαγγελείτε σάλπιγγι εν πάση τη γη υμών.
Lev 25:10	και αγιάσετε το έτος τον πεντηκοστόν ενιαυτόν και διαβόησετε άφεςιν επί της γης πάσι τοις κατοικούσιν αυτήν· ενιαυτός αφέσεως σημασία αύτη έσται υμίν, και απελεύσεται εις έκαστος εις την κτήσιν αυτου, και έκαστος εις την πατριάν αυτου απελεύσεσθε.
Lev 25:11	αφέσεως σημασία αύτη, το έτος το πεντηκοστόν ενιαυτός έσται υμίν· ου σπερείτε, ουδέ αμήσετε τα αυτόματα αναβαίνοντα αυτής, και ου τρυγήσετε τα

	ηγιασμένα αυτής,
Lev 25:12	ὅτι ἀφέσεως σημασία ἐστίν, ἅγιον ἔσται ὑμῖν, ἀπὸ τῶν πεδίων φάγεσθε τὰ γενήματα αὐτῆς.
Lev 25:13	Ἐν τῷ ἔτει τῆς ἀφέσεως σημασίας αὐτῆς ἐπανελεύσεται ἕκαστος εἰς τὴν κτήσιν αὐτοῦ.
Lev 25:14	εἰάν δε ἀποδῶ πράσιν τῷ πλησίον σου, εἰάν δε καὶ κτήση παρὰ τοῦ πλησίον σου, μὴ θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον·
Lev 25:15	κατὰ ἀριθμὸν ἐτῶν μετὰ τὴν σημασίαν κτήση παρὰ τοῦ πλησίον, κατὰ ἀριθμὸν ἐνιαυτῶν γεννημάτων ἀποδώσεται σοι.
Lev 25:16	καθότι ἂν πλείον τῶν ἐτῶν, πληθυνεῖ τὴν κτήσιν αὐτοῦ, καὶ καθότι ἂν ἕλαττον τῶν ἐτῶν, ἐλαττωνώσει τὴν κτήσιν αὐτοῦ, ὅτι ἀριθμὸν γεννημάτων αὐτοῦ οὕτως ἀποδώσεται σοι.
Lev 25:17	μὴ θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον, καὶ φοβηθήσῃ Κύριον τὸν Θεὸν σου· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
Lev 25:18	καὶ ποιήσετε πάντα τὰ δικαιώματά μου καὶ πάσας τὰς κρίσεις μου καὶ φυλάξεσθε καὶ ποιήσετε αὐτὰ καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς πεποιθότες.
Lev 25:19	καὶ δώσει ἡ γῆ τὰ ἐκφόρια αὐτῆς καὶ φάγεσθε εἰς πλησμονὴν καὶ κατοικήσετε πεποιθότες ἐπ' αὐτῆς.
Lev 25:20	εἰάν δε λέγητε, τί φαγόμεθα ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐβδόμῳ τούτῳ, εἰάν μὴ σπεύρωμεν μηδέ συναγάγωμεν τὰ γενήματα ἡμῶν;
Lev 25:21	καὶ ἀποστέλλω τὴν εὐλογίαν μου ὑμῖν ἐν τῷ ἔτει τῷ ἕκτῳ, καὶ ποιήσει τὰ γενήματα αὐτῆς εἰς τὰ τρία ἔτη.
Lev 25:22	καὶ σπερείτε τὸ ἔτος τὸ ὄγδοον καὶ φάγεσθε ἀπὸ τῶν γεννημάτων παλαιὰ ἕως τοῦ ἔτους τοῦ ἐνάτου, ἕως ἂν ἔλθῃ τὸ γέννημα αὐτῆς, φάγεσθε παλαιὰ παλαιῶν.
Lev 25:23	καὶ ἡ γῆ οὐ πραθήσεται εἰς βεβαίωσιν. ἐμὴ γὰρ ἐστὶν ἡ γῆ, διότι προσήλυτοι καὶ πάροικοι ὑμεῖς ἐστε ἐναντίον μου·
Lev 25:24	καὶ κατὰ πάσαν γῆν κατασχέσεως ὑμῶν λύτρα δώσετε τῆς γῆς.
Lev 25:25	εἰάν δε πένηται ὁ ἀδελφός σου ὁ μετὰ σου καὶ ἀποδῶται ἀπὸ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ ὁ ἀγχιστεύων ὁ ἐγγίζων αὐτῷ, καὶ λυτρώσεται τὴν πράσιν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
Lev 25:26	εἰάν δε μὴ ἦ τινὶ ὁ ἀγχιστεύων καὶ εὐπορηθῇ τῇ χειρὶ καὶ εὐρεθῇ αὐτῷ τὸ ἱκανόν λύτρα αὐτοῦ,
Lev 25:27	καὶ συλλογιεῖται τὰ ἔτη τῆς πράσεως αὐτοῦ καὶ ἀποδώσει ὁ ὑπερέχει τῷ ἀνθρώπῳ, ὃ ἀπέδοτο αὐτῷ αὐτῷ, καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν κατάσχεσιν αὐτοῦ.
Lev 25:28	εἰάν δε μὴ εὐπορηθῇ αὐτοῦ ἡ χεὶρ τὸ ἱκανόν, ὥστε ἀποδοῦναι αὐτῷ, καὶ ἔσται ἡ πράσις τῷ κτησαμένῳ αὐτὰ ἕως τοῦ ἕκτου ἔτους τῆς ἀφέσεως· καὶ ἐξελεύσεται

	εν τη αφέσει, και απελεύσεται εις την κατάσχεσιν αυτού.
Lev 25:29	Εάν δε τις αποδώται οικίαν οικητήν εν πόλει τετειχισμένη, και έσται η λύτρωσις αυτής, έως πληρωθή ενιαυτός ημερών, έσται η λύτρωσις αυτής.
Lev 25:30	εάν δε μη λυτρωθή έως αν πληρωθή αυτής ενιαυτός όλος, κυρωθήσεται η οικία η ούσα εν πόλει τη εχούση τείχος βεβαίως τω κτησαμένω αυτήν εις τας γενεάς αυτού, και ουκ εξελεύσεται εν τη αφέσει.
Lev 25:31	αι δε οικίαι αι εν επαύλεσιν, αις ουκ έστιν εν αυταίς τείχος κύκλω, προς τον αγρόν της γης λογισθήσονται· λυτρωταί διαπαντός έσονται και εν τη αφέσει εξελεύσονται.
Lev 25:32	και αι πόλεις των Λευιτών, οικίαι των πόλεων κατασχέσεως αυτών, λυτρωταί διαπαντός έσονται τοις Λευίταις·
Lev 25:33	και ος αν λυτρώσεται παρά των Λευιτών και εξελεύσεται η διάπρασις αυτών οικιών πόλεως κατασχέσεως αυτών εν τη αφέσει, ότι οικίαι των πόλεων των Λευιτών κατάσχεσις αυτών εν μέσω υιών Ισραήλ.
Lev 25:34	και οι αγροί αφωρισμένοι ταις πόλεσιν αυτών ου πραθήσονται, ότι κατάσχεσις αιωνία τούτο αυτών εστιν.
Lev 25:35	Εάν δε πένηται ο αδελφός σου ο μετά σου και αδυνατήσεται αις χερσί παρά σοί, αντιλήψη αυτού ως προσηλύτου και παροίκου και ζήσεται ο αδελφός σου μετά σου.
Lev 25:36	ου λήψη παρ ' αυτού τόκον, ουδέ επί πλήθει· και φοβηθήση τον Θεόν σου, εγώ Κύριος, και ζήσεται ο αδελφός σου μετά σου.
Lev 25:37	το αργύριόν σου ου δώσεις αυτω επί τόκω και επί πλεονασμω ου δώσεις αυτω τα βρώματά σου.
Lev 25:38	εγώ Κύριος ο Θεός υμών, ο εξαγαγών υμάς εκ γης Αιγύπτου, δούναι υμίν την γην Χαναάν, ωστε είναι υμών Θεός.
Lev 25:39	Εάν δε ταπεινωθή ο αδελφός σου παρά σοί, και πραθή σοι, ου δουλεύσει σοι δουλείαν οικέτου·
Lev 25:40	ως μισθωτός ή πάροικος έσται σοι, έως του έτους της αφέσεως εργάται παρά σοί,
Lev 25:41	και εξελεύσεται τη αφέσει και τα τέκνα αυτού μετ ' αυτού και απελεύσεται εις την γενεάν αυτού, εις την κατάσχεσιν την πατρικήν αποδραμείται,
Lev 25:42	διότι οικέται μου εισιν ούτοι, ους εξήγαγον εκ γης Αιγύπτου· ου πραθήσεται εν πράσει οικέτου.
Lev 25:43	ου κατατενείς αυτόν εν τω μόχθω, και φοβηθήση Κύριον τον Θεόν σου.
Lev 25:44	και παις και παιδίσκη, όσοι αν γένωνταί σοι από των εθνών, όσοι κύκλω σου εισιν, απ ' αυτών κτήσεσθε δούλον και δούλην·
Lev 25:45	και από των υιών των παροίκων των όντων εν υμίν, από τούτων κτήσεσθε και από των συγγενών αυτών, όσοι αν γένωνται εν γη υμών, έστωσαν υμίν εις

	κατάσχεσιν.
Lev 25:46	και καταμεριείτε αυτους τοις τέκνοις υμών μεθ ' υμάς, και έσονται υμίν κατοχίμοι εις τον αιώνα· των δε αδελφών υμών των υιών Ισραήλ, έκαστος τον αδελφόν αυτου ου κατατενει αυτον εν τοις μόχθοις.
Lev 25:47	Εάν δε εύρη η χείρ του προσηλύτου ή του παροίκου του παρά σοί, και απορηθείς ο αδελφός σου πραθή τω προσηλύτω ή τω παροίκω τω παρά σοί ή εκ γενετής προσηλύτω,
Lev 25:48	μετά το πραθήναι αυτω, λύτρωσις έσται αυτου· εις των αδελφών αυτου λυτρώσεται αυτον.
Lev 25:49	αδελφός πατρός αυτου ή υιος αδελφού πατρός λυτρώσεται αυτον ή από των οικειών των σαρκών αυτου, εκ της φυλής αυτου, λυτρούται αυτον· εάν δε ευπορηθείς ταις χερσί λυτρώται εαυτον,
Lev 25:50	και συλλογιείται προς τον κεκτημένον αυτον από του έτους, ου απέδοτο εαυτον αυτω έως του ενιαυτου της αφέσεως, και έσται το αργύριον της πράσεως αυτου ως μισθίου· έτος εξ έτους έσται μετ ' αυτου.
Lev 25:51	εάν δε τινι πλείον των ετών ή, προς ταύτα αποδώσει τα λύτρα αυτου από του αργυριου της πράσεως αυτου·
Lev 25:52	εάν δε ολίγον καταλειφθή από των ετών εις τον ενιαυτον της αφέσεως, και συλλογιείται αυτω κατά τα έτη αυτου, και αποδώσει τα λύτρα αυτου.
Lev 25:53	ως μισθωτός ενιαυτον εξ ενιαυτου έσται μετ ' αυτου· ου κατατενεις αυτον εν τω μόχθω ενώπιόν σου.
Lev 25:54	εάν δε μη λυτρώται κατά ταύτα, εξελεύσεται εν τω έτει της αφέσεως αυτός και τα παιδία αυτου μετ ' αυτου·
Lev 25:55	ότι εμοί οι υιοί Ισραήλ οικείται εισί, παιδές μου ουτοί εισιν, ους εξήγαγον εκ γης Αιγύπτου· εγώ Κύριος ο Θεός υμών.
Lev 26:1	ΟΥ ποιήσετε υμίν αυτοίς χειροποίητα, ουδέ γλυπτά, ουδέ στήλην αναστήσετε υμίν, ουδέ λίθον σκοπόν θήσετε εν τη γη υμών προσκυνήσαι αυτω· εγώ ειμι Κύριος ο Θεός υμών.
Lev 26:2	τα σάββατά μου φυλάξεσθε, και από των αγίων μου φοβηθήσεσθε· εγώ ειμι Κύριος.
Lev 26:3	Εάν τοις προστάγμασί μου πορεύησθε και τας εντολάς μου φυλάσησθε και ποιήσητε αυτάς,
Lev 26:4	και δώσω τον νετόν υμίν εν καιρω αυτου, και η γη δώσει τα γενήματα αυτης και τα ξύλα των πεδίων αποδώσει τον καρπόν αυτών.
Lev 26:5	και καταλήψεται υμίν ο αλοητός τον τρυγητόν, και ο τρυγητός καταλήψεται τον σπόρον, και φάγεσθε τον άρτον υμών εις πλησμονήν και κατοικήσετε μετά ασφαλείας επί της γης υμών, και πόλεμος ου διελεύσεται δια της γης υμών.

Lev 26:6	και δώσω ειρήνην εν τη γη υμών, και κοιμηθήσεσθε, και ουκ έσται υμάς ο εκφοβών, και απολώ θηρία πονηρά εκ της γης υμών.
Lev 26:7	και διώξεσθε τους εχθρούς υμών, και πεσούνται εναντίον υμών φόνω·
Lev 26:8	και διώξονται εξ υμών πέντε εκατόν, και εκατόν υμών διώξονται μυριάδας. και πεσούνται οι εχθροί υμών εναντίον υμών μαχαίρα.
Lev 26:9	και επιβλέψω εφ ' υμάς και αυξανώ υμάς και πληθυνώ υμάς και στήσω την διαθήκην μου μεθ ' υμών.
Lev 26:10	και φάγεσθε παλαιά και παλαιά παλαιών, και παλαιά εκ προσώπου νέων εξοίσετε.
Lev 26:11	και θήσω την σκηνήν μου εν υμίν, και ου βδελύζεται η ψυχή μου υμάς,
Lev 26:12	και εμπεριπατήσω εν υμίν· και έσομαι υμών Θεός, και υμείς έσεσθέ μοι λαός.
Lev 26:13	εγώ ειμι Κύριος ο Θεός υμών, ο εξαγαγών υμάς εκ γης Αιγύπτου, όντων υμών δούλων, και συνέτριψα τον δεσμόν του ζυγού υμών και ήγαγον υμάς μετά παρησίας.
Lev 26:14	εάν δε μη υπακούσητέ μου, μη δε ποιήσητε τα προστάγματά μου ταύτα,
Lev 26:15	αλλά απειθήσητε αυτοίς και τοις κρίμασί μου προσοχθήση η ψυχή υμών, ωστε υμάς μη ποιείν πάσας τας εντολάς μου, ωστε διασκεδάσαι την διαθήκην μου,
Lev 26:16	και εγώ ποιήσω ούτως υμίν· και επιστήσω εφ ' υμάς την απορίαν, την τε ψώραν, και τον ίκτερα σφακελίζοντα τους οφθαλμούς υμών, και την ψυχήν υμών εκτήκουσαν, και σπερείτε διακενής τα σπέρματα υμών, και έδονται οι υπεναντίοι υμών.
Lev 26:17	και επιστήσω το πρόσωπόν μου εφ ' υμάς, και πεσείσθε εναντίον των εχθρών υμών, και διώξονται υμάς οι μισούντες υμάς, και φεύξεσθε ουδενός διώκοντος υμάς.
Lev 26:18	και εάν έως τούτου μη υπακούσητέ μου, και προσθήσω του παιδεύσαι υμάς επτάκις επί ταις αμαρτίαις υμών.
Lev 26:19	και συντριψω την ύβριν της υπερηφανίας υμών, και θήσω τον ουρανόν υμίν σιδηρούν και την γην υμών ωσει χαλκήν.
Lev 26:20	και έσται εις κενόν η ισχύς υμών, και ου δώσει η γη υμών τον σπόρον αυτής, και το ξύλον του αγρού υμών ου δώσει τον καρπόν αυτού.
Lev 26:21	και εάν μετά ταύτα πορεύησθε πλάγιοι, και μη βούλησθε υπακούειν μου, προσθήσω υμίν πληγάς επτά κατά τας αμαρτίας υμών.
Lev 26:22	και αποστελώ εφ ' υμάς τα θηρία τα άγρια της γης και κατέδεται υμάς και εξαναλώσει τα κτήνη υμών, και ολιγοστους ποιήσω υμάς, και ερημωθήσονται αι οδοί υμών.
Lev 26:23	και επί τούτοις εάν μη παιδευθήτε, αλλά πορεύησθε προς με πλάγιοι,

Lev 26:24	πορεύσομαι καγώ μεθ ' υμών θυμω πλαγίω, και πατάξω υμάς καγώ επτάκις αντί των αμαρτιών υμών.
Lev 26:25	και επάξω εφ ' υμάς μάχαιραν εκδικούσαν δίκην διαθήκης, και καταφεύξεσθε εις τας πόλεις υμών· και εξαποστελώ θάνατον εις υμάς, και παραδοθήσεσθε εις χείρας των εχθρών.
Lev 26:26	εν τω θλίψαι υμάς σιτοδεία άρτων, και πέψουσι δέκα γυναίκες τους άρτους υμών εν κλιβάνω ενί, και αποδώσουσι τους άρτους υμών εν σταθμω, και φάγεσθε και ου μη εμπλησθήτε.
Lev 26:27	εάν δε επί τούτοις μη υπακούσητέ μου, και πορεύησθε προς με πλάγιοι,
Lev 26:28	και αυτός πορεύσομαι μεθ ' υμών εν θυμω πλαγίω, και παιδεύσω υμάς εγώ επτάκις κατά τας αμαρτίας υμών.
Lev 26:29	και φάγεσθε τας σάρκας των υιών υμών και τας σάρκας των θυγατέρων υμών φάγεσθε,
Lev 26:30	και ερημώσω τας στήλας υμών, και εξολοθρεύσω τα ξύλινα χειροποίητα υμών, και θήσω τα κώλα υμών επί τα κώλα των ειδώλων υμών, και προσοχθιεί η ψυχή μου υμίν.
Lev 26:31	και θήσω τας πόλεις υμών ερήμους και εξερημώσω τα άγια υμών, και ου μη οσφρανθώ της οσμής των θυσιών υμών.
Lev 26:32	και εξερημώσω εγώ την γην υμών, και θαυμάσονται επ ' αυτη οι εχθροί υμών οι ενοικούντες εν αυτη.
Lev 26:33	και διασπερώ υμάς εις τα έθνη, και εξαναλώσει υμάς επιπορευομένη η μάχαιρα· και έσται η γη υμών έρημος, και αι πόλεις υμών έσονται έρημοι.
Lev 26:34	τότε ευδοκήσει η γη τα σάββατα αυτης πάσας τας ημέρας της ερημώσεως αυτης, και υμείς έσεσθε εν τη γη των εχθρών υμών· τότε σαββατιεί η γη, και ευδοκήσει η γη τα σάββατα αυτης.
Lev 26:35	πάσας τας ημέρας της ερημώσεως αυτης σαββατιεί, α ουκ εσαββάτισεν εν τοις σαββάτοις υμών, ηνίκα κατακείτε αυτην.
Lev 26:36	και τοις καταλειφθείσιν εξ υμών επάξω δουλείαν εις την καρδιαν αυτών εν τη γη των εχθρών αυτών, και διώξεται αυτούς φωνή φύλλου φερομένου, και φεύξονται ως φεύγοντες από πολέμου, και πεσούνται ουδενός διώκοντος·
Lev 26:37	και υπερόψεται ο αδελφός τον αδελφόν ωσει εν πολέμω, ουδενός κατατρέχοντος, και ου δυνήσεσθε αντιστήναι τοις εχθροίς υμών.
Lev 26:38	και απολείσθε εν τοις έθνεσι, και κατέδεται υμάς η γη των εχθρών υμών.
Lev 26:39	και οι καταλειφθέντες αφ ' υμών καταφθαρήσονται δια τας αμαρτίας αυτών και δια τας αμαρτίας των πατέρων αυτών, εν τη γη των εχθρών αυτών τακήσονται.
Lev 26:40	και εξαγορεύσουσι τας αμαρτίας αυτών και τας αμαρτίας των πατέρων αυτών, ότι παρέβησαν και υπερειδόν με, και ότι επορεύθησαν εναντίον μου πλάγιοι,

Lev 26:41	και εγω επορευθην μετ ' αυτων εν θυμω πλαγίω, και απολω αυτους εν τη γη των εχθρων αυτων· τότε εντραπήσεται η καρδια αυτων η απερίμητος, και τότε ευδοκήσουσι τας αμαρτίας αυτων.
Lev 26:42	και μνησθήσομαι της διαθήκης Ιακώβ και της διαθήκης Ισαάκ, και της διαθήκης Αβραάμ μνησθήσομαι, και της γης μνησθήσομαι.
Lev 26:43	και η γη εγκαταλειφθήσεται απ ' αυτων· τότε προσδέξεται η γη τα σάββατα αυτης, εν τω ερημωθήναι αυτην δι ' αυτους, και αυτοι προσδέξονται τας αυτων ανομίας, ανθ ' ων τα κριματά μου υπερειδον, και τοις προστάγμασί μου προσώχθισαν τη ψυχή αυτων.
Lev 26:44	και ουδ ' ως οντων αυτων εν τη γη των εχθρων αυτων ουχ υπερειδον αυτους, ουδέ προσώχθισα αυτοις ωστε εξαναλώσαι αυτους, του διασκεδάσαι την διαθήκην μου την προς αυτους· εγω γαρ ειμι Κύριος ο Θεός αυτων.
Lev 26:45	και μνησθήσομαι διαθήκης αυτων της προτέρας, οτε εξήγαγον αυτους εκ γης Αιγύπτου, εξ οικου δουλειας εναντι των εθνων, του ειναι αυτων Θεός· εγω ειμι Κύριος.
Lev 26:46	ταύτα τα κριματά μου και τα προστάγματά μου και ο νόμος, ον έδωκε Κύριος ανά μέσον αυτου και ανά μέσον των υιων Ισραήλ, εν τω όρει Σινά, εν χειρί Μωυση.
Lev 27:1	ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσην λέγων·
Lev 27:2	λάλησον τοις υιοις Ισραήλ, και ερεις αυτοις· ος αν εύξηται ευχήν ωστε τιμήν της ψυχής αυτου τω Κυρίω,
Lev 27:3	έσται η τιμή του άρσενος από εικοσαετους έως εξηκονταετους, έσται αυτου η τιμή πενήκοντα δίδραγμα αργυριου τω σταθμω τω αγίω,
Lev 27:4	της δε θηλείας έσται η συντίμησις τριάκοντα δίδραγμα.
Lev 27:5	εάν δε από πεντεαετους έως είκοσιν ετών, έσται η τιμή του άρσενος είκοσι δίδραγμα, της δε θηλείας δέκα δίδραγμα.
Lev 27:6	από δε μηνιαίου έως πενταετους έσται η τιμή του άρσενος πέντε δίδραγμα, της δε θηλείας τρία δίδραγμα αργυριου.
Lev 27:7	εάν δε από εξηκονταετων και επάνω, εάν μεν άρσεν ή, έσται η τιμή αυτου πεντεκαίδεκα δίδραγμα αργυριου, εάν δε θήλεια, δέκα δίδραγμα.
Lev 27:8	εάν δε ταπεινός ή τη τιμή, στήσεται εναντίον του ιερέως, και τιμήσεται αυτον ο ιερεύς· καθάπερ ισχύει η χείρ του ευξαμένου, τιμήσεται αυτον ο ιερεύς.
Lev 27:9	Εάν δε από των πτηνων των προσφερομένων απ ' αυτων δώρον τω Κυρίω, ος αν δω από τούτων τω Κυρίω, έσται άγιον.
Lev 27:10	ουκ αλλάξει αυτο καλόν πονηρω, ουδέ πονηρόν καλω· εάν δε αλλάσσων αλλάξη αυτο κτήνος κτήνει, έσται αυτο και το άλλαγμα άγια.
Lev 27:11	εάν δε παν κτήνος ακάθαρτον, αφ ' ων ου προσφέρεται απ ' αυτων δώρον τω

	Κυρίω, στήσει το κτήνος έναντι του ιερέως,
Lev 27:12	και τιμήσεται αυτό ο ιερέυς ανά μέσον καλού και ανά μέσον πονηρού, και καθότι αν τιμήσεται αυτό ο ιερέυς, ούτω στήσεται.
Lev 27:13	εάν δε λυτρώμενος λυτρώσεται αυτό, προσθήσει το επίπεμπτον προς την τιμήν αυτού.
Lev 27:14	Και άνθρωπος, ος αν αγιάση την οικίαν αυτού αγίαν τω Κυρίω, και τιμήσεται αυτήν ο ιερέυς, ανά μέσον καλής και ανά μέσον πονηράς· ως αν τιμήσεται αυτήν ο ιερέυς, ούτω σταθήσεται.
Lev 27:15	εάν δε ο αγιάσας αυτήν λυτρώται την οικίαν αυτού, προσθήσει επ ' αυτό το επίπεμπτον του αργυρίου της τιμής, και έσται αυτω.
Lev 27:16	Εάν δε από του αγρού της κατασχέσεως αυτού αγιάση άνθρωπος τω Κυρίω, και έσται η τιμή κατά τον σπόρον αυτού, κόρου κριθών πενήτηκοντα δίδραχμα αργυρίου.
Lev 27:17	εάν δε από του ενιαυτού της αφέσεως αγιάση τον αγρόν αυτού, κατά την τιμήν αυτού στήσεται.
Lev 27:18	εάν δε έσχατον μετά την άφεσιν αγιάση τον αγρόν αυτού, προσλογιείται αυτω ο ιερέυς το αργύριον επί τα έτη τα επίλοιπα, έως εις τον ενιαυτόν της αφέσεως, και ανθυφαιρεθήσεται από της συντιμήσεως αυτού.
Lev 27:19	εάν δε λυτρώται τον αγρόν ο αγιάσας αυτόν, προσθήσει το επίπεμπτον του αργυρίου προς την τιμήν αυτού, και έσται αυτω.
Lev 27:20	εάν δε μη λυτρώται τον αγρόν, και αποδώται τον αγρόν ανθρώπω ετέρω, ουκέτι μη λυτρώσεται αυτόν.
Lev 27:21	αλλ ' έσται ο αγρός εξεληλυθυίας της αφέσεως άγιος τω Κυρίω, ωσπερ η γη η αφωρισμένη· τω ιερεί έσται κατάσχεσις αυτού.
Lev 27:22	Εάν δε από του αγρού ου κέκτηται, ος ουκ έστιν από του αγρού της κατασχέσεως αυτού, αγιάση τω Κυρίω,
Lev 27:23	ο ιερέυς λογιείται προς αυτόν το τέλος της τιμής εκ του ενιαυτού της αφέσεως, και αποδώσει την τιμήν εν τη ημέρα εκείνη άγιον τω Κυρίω.
Lev 27:24	και εν τω ενιαυτω της αφέσεως αποδοθήσεται ο αγρός τω ανθρώπω παρ ' ου κέκτηται αυτόν, ου ην η κατάσχεσις της γης.
Lev 27:25	και πάσα τιμή έσται σταθμίσις αγίοις· είκοσιν οβολοί έσται το δίδραχμον.
Lev 27:26	Και παν πρωτότοκον ό εάν γένηται εν τοις κτήνεσί σου, έσται τω Κυρίω, και ου καθαγιάσει αυτό ουδείς· εάν τε μόσχον εάν τε πρόβατον, τω Κυρίω εστί.
Lev 27:27	εάν δε των τετραπόδων των ακαθάρτων αλλάξη κατά την τιμήν αυτού, και προσθήσει το επίπεμπτον προς αυτό, και έσται αυτω· εάν δε μη λυτρώται, πραθήσεται κατά το τίμημα αυτού.

Lev 27:28	παν δε ανάθεμα, ό εάν αναθή άνθρωπος τω Κυρίω από πάντων, όσα αυτω εστιν, από ανθρώπου έως κτήνους και από αγρού κατασχέσεως αυτού, ουκ αποδώσεται, ουδέ λυτρώσεται· παν ανάθεμα άγιον αγίων έσται τω Κυρίω.
Lev 27:29	και παν, ό εάν ανατεθή από των ανθρώπων, ου λυτρωθήσεται, αλλά θανάτω θανατωθήσεται.
Lev 27:30	Πάσα δεκάτη της γης από του σπέρματος της γης και του καρπού του ξυλίνου τω Κυρίω εστί, άγιον τω Κυρίω.
Lev 27:31	εάν δε λυτρώται λύτρω άνθρωπος την δεκάτην αυτού, το επίεμπτον προσθήσει προς αυτόν, και έσται αυτω.
Lev 27:32	και πάσα δεκάτη βοών, και προβάτων και παν, ό εάν έλθη εν τω αριθμω υπό την ράβδον, το δέκατον έσται άγιον τω Κυρίω.
Lev 27:33	ουκ αλλάξεις καλόν πονηρω, ουδέ πονηρόν καλω· εάν δε αλλάσων αλλάξης αυτό, και το άλλαγμα αυτού έσται άγιον, ου λυτρωθήσεται.
Lev 27:34	Αυταί εισιν αι εντολαί, ας ενετείλατο Κύριος τω Μωσή προς τους υιούς Ισραήλ εν τω όρει Σινά.
Num 1:1	ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωσών εν τη ερήμω τη Σινά, εν τη σκηνή του μαρτυρίου, εν μια του μηνός του δευτέρου, έτους δευτέρου εξελθόντων αυτών εκ γης Αιγύπτου λέγων·
Num 1:2	λάβετε αρχήν πάσης συναγωγής Ισραήλ κατά συγγενείας, κατ' οίκους πατριών αυτών, κατ' αριθμόν εξ ονόματος αυτών, κατά κεφαλήν αυτών.
Num 1:3	πας άρσην από εικοσαετούς και επάνω, πας ο εκπορευόμενος εν δυνάμει Ισραήλ, επισκέψασθε αυτούς συν δυνάμει αυτών, συ και Ααρών επισκέψασθε αυτούς.
Num 1:4	και μεθ' υμών έσονται έκαστος κατά φυλήν έκαστου αρχόντων, κατ' οίκους πατριών έσονται.
Num 1:5	και ταύτα τα ονόματα των ανδρών, οίτινες παραστήσονται μεθ' υμών· των Ρουβήν, Ελισούρ υιος Σεδιούρ·
Num 1:6	των Συμεών, Σαλαμιήλ υιος Σουρισαδαί·
Num 1:7	των Ιούδα, Ναασσών υιος Αμιναδάβ·
Num 1:8	των Ισάχαρ, Ναθαναήλ υιος Σωγάρ·
Num 1:9	των Ζαβουλών, Ελιάβ υιος Χαιλών·
Num 1:10	των υιών Ιωσήφ, των Εφραίμ, Ελισαμά υιος Εμιούδ, των Μανασσή, Γαμαλιήλ υιος Φαδασούρ·
Num 1:11	των Βενιαμίν, Αβιδάν υιος Γαδεωνί·
Num 1:12	των Δάν, Αχιέζερ υιος Αμισαδαϊ·

Num 1:13	των Ασήρ, Φαγαϊήλ υιος Εχράν·
Num 1:14	των Γάδ, Ελισάφ υιος Ραγουήλ·
Num 1:15	των Νεφθαλί, Αχιρέ υιος Αινάν·
Num 1:16	ούτοι επίκλητοι της συναγωγής, άρχοντες των φυλών κατά πατριάς αυτών, χιλίαρχοι Ισραήλ εισι.
Num 1:17	και έλαβε Μωυσής και Ααρών τους άνδρας τούτους τους ανακληθέντας εξ ονόματος
Num 1:18	και πάσαν την συναγωγήν συνήγαγον εν μιιά του μηνός του δευτέρου έτους και επηξονούσαν κατά γενέσεις αυτών, κατά πατριάς αυτών, κατά αριθμόν ονομάτων αυτών, από εικοσαετούς και επάνω, παν αρσενικόν κατά κεφαλήν αυτών,
Num 1:19	ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωυσή· και επεσκέπησαν εν τη ερήμω του Σινά.
Num 1:20	Και εγένοντο οι υιοί Ρουβήν πρωτοτόκου Ισραήλ κατά συγγενείας αυτών, κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, κατά αριθμόν ονομάτων αυτών, κατά κεφαλήν αυτών, πάντα αρσενικά από εικοσαετούς και επάνω, πας ο εκπορευόμενος εν τη δυνάμει,
Num 1:21	η επίσκεψις αυτών εκ της φυλής Ρουβήν εξ και τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι.
Num 1:22	τοις υιοίς Συμεών κατά συγγενείας αυτών, κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, κατά αριθμόν ονομάτων αυτών, κατά κεφαλήν αυτών, πάντα αρσενικά από εικοσαετούς και επάνω, πας ο εκπορευόμενος εν τη δυνάμει,
Num 1:23	η επίσκεψις αυτών εκ της φυλής Συμεών εννέα και πενήκοντα χιλιάδες και τριακόσιοι.
Num 1:24	τοις υιοίς Ιούδα κατά συγγενείας αυτών, κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, κατά αριθμόν ονομάτων αυτών, κατά κεφαλήν αυτών, πάντα αρσενικά από εικοσαετούς και επάνω, πας ο εκπορευόμενος εν τη δυνάμει,
Num 1:25	η επίσκεψις αυτών εκ της φυλής Ιούδα τέσσαρες και εβδομήκοντα χιλιάδες και εξακόσιοι.
Num 1:26	τοις υιοίς Ισάχαρ κατά συγγενείας αυτών, κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, κατά αριθμόν ονομάτων αυτών, κατά κεφαλήν αυτών, πάντα αρσενικά από εικοσαετούς και επάνω, πας ο εκπορευόμενος εν τη δυνάμει,
Num 1:27	η επίσκεψις αυτών εκ της φυλής Ισάχαρ τέσσαρες και πενήκοντα χιλιάδες και τετρακόσιοι.
Num 1:28	τοις υιοίς Ζαβουλών κατά συγγενείας αυτών, κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, κατ' αριθμόν ονομάτων αυτών, κατά κεφαλήν αυτών, πάντα αρσενικά από εικοσαετούς και επάνω, πας ο εκπορευόμενος εν τη δυνάμει,
Num 1:29	η επίσκεψις αυτών εκ της φυλής Ζαβουλών επτά και πενήκοντα χιλιάδες και

	τετρακόσιοι.
Num 1:30	τοις υιοίς Ιωσήφ υιοίς Εφραΐμ κατά συγγενείας αυτών, κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, κατά αριθμόν ονομάτων αυτών, κατά κεφαλήν αυτών, πάντα αρσενικά από εικοσαετούς και επάνω, πας ο εκπορευόμενος εν τη δυνάμει,
Num 1:31	η επίσκεψις αυτών εκ της φυλής Εφραΐμ τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι.
Num 1:32	τοις υιοίς Μανασσή κατά συγγενείας αυτών, κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, κατά αριθμόν ονομάτων αυτών, κατά κεφαλήν αυτών, πάντα αρσενικά από εικοσαετούς και επάνω, πας ο εκπορευόμενος εν τη δυνάμει,
Num 1:33	η επίσκεψις αυτών εκ της φυλής Μανασσή δύο και τριάκοντα χιλιάδες και διακόσιοι.
Num 1:34	τοις υιοίς Βενιαμίν κατά συγγενείας αυτών, κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, κατά αριθμόν ονομάτων αυτών, κατά κεφαλήν αυτών, πάντα αρσενικά από εικοσαετούς και επάνω, πας ο εκπορευόμενος εν τη δυνάμει,
Num 1:35	η επίσκεψις αυτών εκ της φυλής Βενιαμίν πέντε και τριάκοντα χιλιάδες και τετρακόσιοι.
Num 1:36	τοις υιοίς Γάδ κατά συγγενείας αυτών, κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, κατά αριθμόν ονομάτων αυτών, κατά κεφαλήν αυτών, πάντα αρσενικά από εικοσαετούς και επάνω, πας ο εκπορευόμενος εν τη δυνάμει,
Num 1:37	η επίσκεψις αυτών εκ της φυλής Γάδ πέντε και τεσσαράκοντα χιλιάδες και εξακόσιοι και πενήκοντα.
Num 1:38	τοις υιοίς Δάν κατά συγγενείας αυτών, κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, κατά αριθμόν ονομάτων αυτών, κατά κεφαλήν αυτών, πάντα αρσενικά από εικοσαετούς και επάνω, πας ο εκπορευόμενος εν τη δυνάμει,
Num 1:39	η επίσκεψις αυτών εκ της φυλής Δάν δύο και εξήκοντα χιλιάδες και επτακόσιοι.
Num 1:40	τοις υιοίς Ασήρ κατά συγγενείας αυτών, κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, κατά αριθμόν ονομάτων αυτών, κατά κεφαλήν αυτών, πάντα αρσενικά από εικοσαετούς και επάνω, πας ο εκπορευόμενος εν τη δυνάμει,
Num 1:41	η επίσκεψις αυτών εκ της φυλής Ασήρ μία και τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι.
Num 1:42	τοις υιοίς Νεφθαλί κατά συγγενείας αυτών, κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, κατά αριθμόν ονομάτων αυτών, κατά κεφαλήν αυτών, πάντα αρσενικά από εικοσαετούς και επάνω, πας ο εκπορευόμενος εν τη δυνάμει,
Num 1:43	η επίσκεψις αυτών εκ της φυλής Νεφθαλί τρεις και πενήκοντα χιλιάδες και τετρακόσιοι.
Num 1:44	αύτη η επίσκεψις, ην επεσκέψαντο Μωυσής και Ααρών και οι άρχοντες Ισραήλ, δώδεκα άνδρες· ανήρ εις κατά φυλήν μίαν, κατά φυλήν οίκων πατριάς ήσαν.

Num 1:45	και εγένετο πάσα η επίσκεψις υιών Ισραήλ συν δυνάμει αυτών από εικοσαετούς και επάνω, πας ο εκπορευόμενος παρατάξασθαι εν Ισραήλ,
Num 1:46	εξακόσiai χιλιάδες και τρισχίλιοι και πεντακόσιοι και πενήκοντα.
Num 1:47	Οι δε Λευίται εκ της φυλής πατριάς αυτών ουκ επεσκέπησαν εν τοις υιοίς Ισραήλ.
Num 1:48	και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Num 1:49	ώρα, την φυλήν Λευί ου συνεπισκέψη, και τον αριθμόν αυτών ου λήψη εν μέσω υιών Ισραήλ.
Num 1:50	και συ επίστησον τους Λευίτας επί την σκηνήν του μαρτυρίου και επί πάντα τα σκεύη αυτής και επί πάντα όσα εστίν εν αυτη· αυτοί αρούσι την σκηνήν και πάντα τα σκεύη αυτής, και αυτοί λειτουργήσουσιν εν αυτη και κύκλω της σκηνης παρεμβαλούσι.
Num 1:51	και εν τω εξαίρειν την σκηνήν, καθελούσιν αυτήν οι Λευίται, και εν τω παρεμβάλλειν την σκηνήν, αναστήσουσι· και ο αλλογενής ο προσπορευόμενος αποθανέτω.
Num 1:52	και παρεμβαλούσιν οι υιοί Ισραήλ, ανήρ εν τη εαυτού τάξει και ανήρ κατά την εαυτού ηγεμονίαν συν δυνάμει αυτών.
Num 1:53	οι δε Λευίται παρεμβαλλέτωσαν εναντίο κύκλω της σκηνης του μαρτυρίου, και ουκ έσται αμάρτημα εν υιοίς Ισραήλ· και φυλάξουσιν οι Λευίται αυτοί την φυλακήν της σκηνης του μαρτυρίου.
Num 1:54	και εποίησαν οι υιοί Ισραήλ κατά πάντα, α ενετείλατο Κύριος τω Μωυσή και Αραρών, ούτως εποίησαν.
Num 2:1	ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών λέγων·
Num 2:2	άνθρωπος εχόμενος αυτου κατά τάγμα, κατά σημαίας, κατ' οίκους πατριών αυτών, παρεμβαλλέτωσαν οι υιοί Ισραήλ· εναντίο κύκλω της σκηνης του μαρτυρίου παρεμβαλούσιν οι υιοί Ισραήλ.
Num 2:3	και οι παρεμβάλλοντες πρώτοι κατά ανατολάς, τάγμα παρεμβολής Ιούδα συν δυνάμει αυτών, και ο άρχων των υιών Ιούδα, Ναασσών υιος Αμιναδάβ·
Num 2:4	δύναμις αυτου οι επεσκεμμένοι τέσσαρες και εβδομήκοντα χιλιάδες και εξακόσιοι.
Num 2:5	και οι παρεμβάλλοντες εχόμενοι φυλής Ισάχαρ, και ο άρχων των υιών Ισάχαρ, Ναθαναήλ υιος Σωγάρ·
Num 2:6	δύναμις αυτου οι επεσκεμμένοι, τέσσαρες και πενήκοντα χιλιάδες και τετρακόσιοι.
Num 2:7	και οι παρεμβάλλοντες εχόμενοι φυλής Ζαβουλών, και ο άρχων των υιών Ζαβουλών, Ελιάβ υιος Χαιλών·

Num 2:8	δύναμις αυτού οι επεσκεμμένοι, επτά και πενήντα χιλιάδες και τετρακόσιοι.
Num 2:9	πάντες οι επεσκεμμένοι εκ της παρεμβολής Ιούδα εκατόν ογδοήκοντα χιλιάδες και εξακισχίλιοι και τετρακόσιοι, συν δυνάμει αυτών πρώτοι εξαιρούσι.
Num 2:10	τάγμα παρεμβολής Ρουβήν προς λίβα δύναμις αυτών, και ο άρχων των υιών Ρουβήν, Ελισούρ υιος Σεδιούρ·
Num 2:11	δύναμις αυτού οι επεσκεμμένοι, εξ και τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι.
Num 2:12	και οι παρεμβάλλοντες εχόμενοι αυτού φυλής Συμεών, και ο άρχων των υιών Συμεών, Σαλαμιήλ υιος Σουρισαδαί·
Num 2:13	δύναμις αυτού οι επεσκεμμένοι, εννέα και πενήντα χιλιάδες και τριακόσιοι.
Num 2:14	και οι παρεμβάλλοντες εχόμενοι αυτού φυλής Γάδ, και ο άρχων των υιών Γάδ, Ελισάφ υιος Ραγουήλ·
Num 2:15	δύναμις αυτού οι επεσκεμμένοι, πέντε και τεσσαράκοντα χιλιάδες και εξακόσιοι και πενήντα.
Num 2:16	πάντες οι επεσκεμμένοι της παρεμβολής Ρουβήν, εκατόν πενήντα μία χιλιάδες και τετρακόσιοι και πενήντα, συν δυνάμει αυτών δεύτεροι εξαιρούσι.
Num 2:17	και αρθήσεται η σκηνή του μαρτυρίου και η παρεμβολή των Λευιτών μέσον των παρεμβολών· ως και παρεμβαλούσιν, ούτω και εξαρούσιν έκαστος εχόμενος καθ' ηγεμονίας.
Num 2:18	Τάγμα παρεμβολής Εφραίμ παρά θάλασσαν συν δυνάμει αυτών και ο άρχων των υιών Εφραίμ, Ελισαμά υιος Εμιούδ·
Num 2:19	δύναμις αυτού οι επεσκεμμένοι, τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι.
Num 2:20	και οι παρεμβάλλοντες εχόμενοι φυλής Μανασσή, και ο άρχων των υιών Μανασσή, Γαμαλιήλ υιος Φαδασσούρ·
Num 2:21	δύναμις αυτού οι επεσκεμμένοι, δύο και τριάκοντα χιλιάδες και διακόσιοι.
Num 2:22	και οι παρεμβάλλοντες εχόμενοι φυλής Βενιαμίν, και ο άρχων των υιών Βενιαμίν, Αβιδάν υιος Γαδεωνί·
Num 2:23	δύναμις αυτού οι επεσκεμμένοι, πέντε και τριάκοντα χιλιάδες και τετρακόσιοι.
Num 2:24	πάντες οι επεσκεμμένοι της παρεμβολής Εφραίμ, εκατόν χιλιάδες και οκτακισχίλιοι και εκατόν, συν δυνάμει αυτών τρίτοι εξαιρούσι.
Num 2:25	Τάγμα παρεμβολής Δάν προς βορράν συν δυνάμει αυτών, και ο άρχων των υιών Δάν, Αχιέζερ υιος Αμισαδαί·
Num 2:26	δύναμις αυτού οι επεσκεμμένοι, δύο και εξήκοντα χιλιάδες και επτακόσιοι.
Num 2:27	και οι παρεμβάλλοντες εχόμενοι αυτού φυλή Ασήρ, και ο άρχων των υιών Ασήρ, Φαγήλ υιος Εχράν·

Num 2:28	δύναμις αυτού οι επεσκεμμένοι, μία και τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι.
Num 2:29	και οι παρεμβάλλοντες εχόμενοι φυλής Νεφθαλί, και ο άρχων των υιών Νεφθαλί, Αχιρέ υιος Αινάν·
Num 2:30	δύναμις αυτού οι επεσκεμμένοι, τρεις και πενήκοντα χιλιάδες και τετρακόσιοι.
Num 2:31	πάντες οι επεσκεμμένοι της παρεμβολής Δάν εκατόν και πενήκονταεπτά χιλιάδες και εξακόσιοι· έσχατοι εξαρούσι κατά τάγμα αυτών.
Num 2:32	αύτη η επίσκεψις των υιών Ισραήλ κατ' οίκους πατριών αυτών· πάσα η επίσκεψις των παρεμβολών συν ταις δυνάμεσιν αυτών, εξακόσιαι χιλιάδες και τρισχίλιοι πεντακόσιοι πενήκοντα.
Num 2:33	οι δε Λευίται ου συνεπεσκέπησαν εν αυτοίς, καθά ενετείλατο Κύριος τω Μωυσή.
Num 2:34	και εποίησαν οι υιοί Ισραήλ πάντα, όσα συνέταξε Κύριος τω Μωυσή· ούτω παρενέβαλον κατά τάγμα αυτών και ούτως εξήρον, έκαστος εχόμενοι κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών.
Num 3:1	ΚΑΙ αύται αι γενέσεις Ααρών και Μωυσή, εν ή ημέρα ελάλησε Κύριος τω Μωυσή εν όρει Σινά.
Num 3:2	και ταύτα τα ονόματα των υιών Ααρών· πρωτότοκος Ναδάβ, και Αβιούδ, Ελεάζαρ, και Ιθάμαρ.
Num 3:3	ταύτα τα ονόματα των υιών Ααρών, οι ιερείς οι ηλειμμένοι, ους ετελείωσαν τας χείρας αυτών ιερατεύειν.
Num 3:4	και ετελεύτησε Ναδάβ και Αβιούδ έναντι Κυρίου, προσφερόντων αυτών πυρ αλλότριον έναντι Κυρίου εν τη ερήμω Σινά, και παιδιά ουκ ην αυτοίς· και ιεράτευσεν Ελεάζαρ και Ιθάμαρ μετά Ααρών του πατρός αυτών.
Num 3:5	και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Num 3:6	λάβε την φυλήν Λευί και σήσεις αυτούς εναντίον Ααρών του ιερέως και λειτουργήσουσιν αυτω,
Num 3:7	και φυλάξουσι τας φυλακάς αυτού και τας φυλακάς των υιών Ισραήλ έναντι της σκηνης του μαρτυρίου, εργάζεσθαι τα έργα της σκηνης.
Num 3:8	και φυλάξουσι πάντα τα σκεύη της σκηνης του μαρτυρίου, και τας φυλακάς των υιών Ισραήλ κατά πάντα τα έργα της σκηνης.
Num 3:9	και δώσεις τους Λευίτας Ααρών και τοις υιοίς αυτού τοις ιερεύσι· δεδομένοι δόμα ούτοί μοί εισιν από των υιών Ισραήλ.
Num 3:10	και Ααρών και τους υιούς αυτού καταστήσεις επί της σκηνης του μαρτυρίου, και φυλάξουσι την ιερατείαν αυτών και πάντα τα κατά τον βωμόν και έσω του καταπετάσματος· και ο αλλογενής ο απτόμενος αποθανείται.
Num 3:11	και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·

Num 3:12	και ιδού εγώ είληφα τους Λευίτας εκ μέσου των υιών Ισραήλ αντί παντός πρωτοτόκου διανοίγοντος μήτραν παρά των υιών Ισραήλ· λύτρα αυτών έσονται και έσονται εμοί οι Λευίται·
Num 3:13	εμοί γαρ παν πρωτότοκον· εν ή ημέρα επάταξα παν πρωτότοκον εν γη Αιγύπτου, ηγίασα εμοί παν πρωτότοκον εν Ισραήλ από ανθρώπου έως κτήνους· εμοί έσονται, εγώ Κύριος.
Num 3:14	και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν εν τη ερήμω Σινά λέγων·
Num 3:15	επίσκεψαι τους υιούς Λευί κατ' οίκους πατριών αυτών, κατά δήμους αυτών, κατά συγγενείας αυτών· παν αρσενικόν από μηνιαίου και επάνω επισκέψασθε αυτούς.
Num 3:16	και επεσκέψαντο αυτούς Μωυσής και Ααρών δια φωνής Κυρίου, ον τρόπον συνέταξεν αυτοίς Κύριος.
Num 3:17	και ήσαν ούτοι οι υιοί Λευί εξ ονομάτων αυτών· Γεδσών, Καάθ, και Μεραρί.
Num 3:18	και ταύτα τα ονόματα των υιών Γερσών κατά δήμους αυτών· Λοβενί και Σεμεϊ.
Num 3:19	και υιοί Καάθ κατά δήμους αυτών· Αμράμ και Ισσαάρ, Χεβρών και Όζιήλ.
Num 3:20	και υιοί Μεραρί κατά δήμους αυτών· Μοολί και Μουσί. ούτοί εισι δήμοι των Λευιτών κατ' οίκους πατριών αυτών.
Num 3:21	τω Γερσών δήμος του Λοβενί και δήμος του Σεμεϊ· ούτοι οι δήμοι του Γεδσών.
Num 3:22	η επίσκεψις αυτών κατά αριθμόν παντός αρσενικού από μηνιαίου και επάνω, η επίσκεψις αυτών επτακισχίλιοι και πεντακόσιοι.
Num 3:23	και οι υιοί Γερσών οπίσω της σκηνης παρεμβαλούσι παρά θάλασσαν,
Num 3:24	και ο άρχων οίκου πατριάς του δήμου του Γεδσών, Ελισάφ υιος Δαήλ.
Num 3:25	και η φυλακή υιών Γεδσών εν τη σκηνή του μαρτυρίου· η σκηνή και το κάλυμμα, και το κατακάλυμμα της θύρας της σκηνης του μαρτυρίου
Num 3:26	και τα ιστία της αυλης και το καταπέτασμα της πύλης της αυλης της ούσης επί της σκηνης και τα κατάλοιπα πάντων των έργων αυτού.
Num 3:27	τω Καάθ δήμος ο Αμράν εις, και δήμος ο Ισαάρ εις, και δήμος ο Χεβρών εις, και δήμος ο Όζιήλ εις· ούτοί εισιν οι δήμοι του Καάθ, κατά αριθμόν.
Num 3:28	παν αρσενικόν από μηνιαίου και επάνω, οκτακισχίλιοι και εξακόσιοι φυλάσσοντες τας φυλακάς των αγίων.
Num 3:29	οι δήμοι των υιών Καάθ παρεμβαλούσιν εκ πλαγίων της σκηνης κατά λίβα,
Num 3:30	και ο άρχων οίκου πατριών των δήμων του Καάθ Ελισαφάν, υιος Όζιήλ.
Num 3:31	και η φυλακή αυτών, η κιβωτός και η τράπεζα και η λυχνία και τα θυσιαστήρια και τα σκεύη του αγίου, όσα λειτουργούσιν εν αυτοίς και το κατακάλυμμα και πάντα τα έργα αυτών.

Num 3:32	και ο αρχων επί των αρχόντων των Λευιτών, Ελεάζαρ ο υιος Ααρών του ιερέως, καθεσταμένος φυλάσσειν τας φυλακάς των αγίων.
Num 3:33	τω Μεραρί δήμος ο Μοολί και δήμος ο Μουσί· ούτοί εισι δήμοι του Μεραρί.
Num 3:34	η επίσκεψις αυτών κατά αριθμόν, παν αρσενικόν από μηνιαίου και επάνω, εξακισχίλιοι και πενήκοντα·
Num 3:35	και ο αρχων οίκου πατριών του δήμου του Μεραρί, Σουριήλ υιος Αβιχαίλ· εκ πλαγίων της σκηνης παρεμβαλούσι προς βορράν.
Num 3:36	η επίσκεψις της φυλακής υιών Μεραρί, τας κεφαλίδας της σκηνης και τους μοχλούς αυτης και τους στύλους αυτης, και τας βάσεις αυτης και πάντα τα σκεύη αυτών και τα έργα αυτών
Num 3:37	και τους στύλους της αυλης κύκλω και τας βάσεις αυτών και τους πασσάλους και τους κάλους αυτών.
Num 3:38	οι παρεμβάλλοντες κατά πρόσωπον της σκηνης του μαρτυρίου από ανατολής, Μωυσης και Ααρών και οι υιοί αυτου φυλάσσοντες τας φυλακάς του αγίου εις τας φυλακάς των υιών Ισραήλ· και ο αλλογενής ο απτόμενος αποθανείται.
Num 3:39	πάσα η επίσκεψις των Λευιτών, ους επεσκέψατο Μωυσης και Ααρών δια φωνής Κυρίου κατά δήμους αυτών, παν αρσενικόν από μηνιαίου και επάνω, δύο και είκοσι χιλιάδες.
Num 3:40	Και είπε Κύριος προς Μωυσὴν λέγων· επίσκεψαι παν πρωτότοκον άρσεν των υιών Ισραήλ από μηνιαίου και επάνω και λάβε τον αριθμόν εξ ονόματος·
Num 3:41	και λήψη τους Λευίτας εμοί, εγώ Κύριος, αντί πάντων των πρωτοτόκων των υιών Ισραήλ και τα κτήνη των Λευιτών αντί πάντων των πρωτοτόκων εν τοις κτήνεσι των υιών Ισραήλ.
Num 3:42	και επεσκέψατο Μωυσης, ον τρόπον ενετείλατο Κύριος παν πρωτότοκον εν τοις υιοίς Ισραήλ·
Num 3:43	και εγένοντο πάντα τα πρωτότοκα τα αρσενικά κατά αριθμόν εξ ονόματος από μηνιαίου και επάνω εκ της επισκέψεως αυτών δύο και είκοσι χιλιάδες και τρεις και εβδομήκοντα και διακόσιοι.
Num 3:44	Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσὴν λέγων·
Num 3:45	λάβε τους Λευίτας αντί πάντων των πρωτοτόκων υιών Ισραήλ και τα κτήνη των Λευιτών αντί των κτηνών αυτών, και έσονται εμοί οι Λευίται· εγώ Κύριος.
Num 3:46	και τα λύτρα τριών και εβδομήκοντα και διακοσίων, οι πλεονάζοντες παρά τους Λευίτας από των πρωτοτόκων των υιών Ισραήλ,
Num 3:47	και λήψη πέντε σίκλους κατά κεφαλήν, κατά το δίδραχμον το άγιον λήψη, είκοσιν οβολούς του σίκλου,
Num 3:48	και δώσεις το αργύριον Ααρών και τοις υιοίς αυτου, λύτρα των πλεοναζόντων εν αυτοίς.

Num 3:49	και ελαβε Μωυσής το αργύριον τα λύτρα των πλεοναζόντων εις την εκλύτρωσιν των Λευιτών,
Num 3:50	παρά των πρωτοτόκων των υιών Ισραήλ ελαβε το αργύριον, χιλίους τριακοσίους εξηκονταπέντε σίκλους, κατά τον σίκλον τον άγιον.
Num 3:51	και εδωκε Μωυσής τα λύτρα των πλεοναζόντων Ααρών και τοις υιοίς αυτού, δια φωνής Κυρίου, ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.
Num 4:1	ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών λέγων·
Num 4:2	λάβε το κεφάλαιον των υιών Καάθ εκ μέσου υιών Λευί, κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών,
Num 4:3	από είκοσι και πέντε ετών και επάνω έως πενήκοντα ετών, πας ο εισπορευόμενος λειτουργείν ποιήσαι πάντα τα έργα εν τη σκηνή του μαρτυρίου.
Num 4:4	και ταύτα τα έργα των υιών Καάθ εν τη σκηνή του μαρτυρίου· άγιον των αγίων.
Num 4:5	και εισελεύσεται Ααρών και οι υιοί αυτού, όταν εξαίρη η παρεμβολή, και καθελούσι το καταπέτασμα το συσκιάζον και κατακαλύψουσιν εν αυτω την κιβωτόν του μαρτυρίου,
Num 4:6	και επιθήσουσιν επ' αυτό κατακάλυμμα δέρμα υακίνθινον και επιβαλούσιν επ' αυτήν ιμάτιον όλον υακίνθινον άνωθεν και διεμβαλούσι τους αναφορείς.
Num 4:7	και επί την τράπεζαν την προκειμένην επιβαλούσιν επ' αυτήν ιμάτιον ολοπόρφυρον και τα τρυβλία και τας θυϊσκάς και τους κυάθους και τα σπονδεία, εν οίς σπένδει, και οι άρτοι οι διαπαντός επ' αυτής έσονται.
Num 4:8	και επιβαλούσιν επ' αυτήν ιμάτιον κόκκινον και καλύψουσιν αυτήν καλύμματι δερματίνω υακινθίνω και διεμβαλούσι δι' αυτής τους αναφορείς.
Num 4:9	και λήψονται ιμάτιον υακίνθινον και καλύψουσι την λυχνίαν την φωτίζουσαν και τους λύχνους αυτής και τας λαβίδας αυτής και τας επαρυστρίδας αυτής και πάντα τα αγγεία του ελαίου, οίς λειτουργούσιν εν αυτοίς,
Num 4:10	και εμβαλούσιν αυτήν και πάντα τα σκεύη αυτής εις κάλυμμα δερματίνον υακίνθινον και επιθήσουσιν αυτήν επ' αναφορέων.
Num 4:11	και επί το θυσιαστήριον το χρυσούν επικαλύψουσιν ιμάτιον υακίνθινον και καλύψουσιν αυτό καλύμματι δερματίνω υακινθίνω και διεμβαλούσι τους αναφορείς αυτού.
Num 4:12	και λήψονται πάντα τα σκεύη τα λειτουργικά, όσα λειτουργούσιν εν αυτοίς εν τοις αγίοις, και εμβαλούσιν εις ιμάτιον υακίνθινον και καλύψουσιν αυτά καλύμματι δερματίνω υακινθίνω και επιθήσουσιν επί αναφορείς.
Num 4:13	και τον καλυπτήρα επιθήσει επί το θυσιαστήριον και επικαλύψουσιν επ' αυτό ιμάτιον ολοπόρφυρον.
Num 4:14	και επιθήσουσιν επ' αυτό πάντα τα σκεύη, όσοις λειτουργούσιν επ' αυτω εν αυτοίς, και τα πυρεία και τας κρεάγρας και τας φιάλας και τον καλυπτήρα και πάντα τα σκεύη του θυσιαστηρίου· και επιβαλούσιν επ' αυτό κάλυμμα

	<p>δερμάτινον υακίνθινον, και διεμβαλούσι τους αναφορείς αυτού· και λήψονται ιμάτιον πορφυρούν και συγκαλύψουσι τον λουτήρα και την βάσιν αυτού και εμβαλούσιν αυτά εις κάλυμμα δερμάτινον υακίνθινον και επιθήσουσιν επί αναφορείς.</p>
Num 4:15	<p>και συντελέσουσιν Ααρών και οι υιοί αυτού καλύπτοντες τα άγια και πάντα τα σκεύη τα άγια εν τω εξαίρειν την παρεμβολήν, και μετά ταύτα εισελεύσονται υιοί Καάθ αίρειν και ουχ άψονται των αγίων, ίνα μη αποθάνωσι· ταύτα αρούσιν οι υιοί Καάθ εν τη σκηνή του μαρτυρίου.</p>
Num 4:16	<p>επίσκοπος Ελεάζαρ υιος Ααρών του ιερέως· το έλαιον του φωτός και το θυμίαμα της συνθέσεως και η θυσία η καθ' ημέραν και το έλαιον της χρίσεως, η επισκοπή όλης της σκηνης και όσα εστιν εν αυτη εν τω αγίω, εν πάσι τοις έργοις.</p>
Num 4:17	<p>και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών λέγων·</p>
Num 4:18	<p>μη ολοθρεύσητε της φυλής τον δήμον τον Καάθ εκ μέσου των Λευιτών·</p>
Num 4:19	<p>τούτο ποιήσατε αυτοίς και ζήσονται και ου μη αποθάνωσι, προσπορευομένων αυτών προς τα άγια των αγίων· Ααρών και οι υιοί αυτού προσπορευέσθωσαν και καταστήσουσιν αυτούς έκαστον κατά την αναφοράν αυτού,</p>
Num 4:20	<p>και ου μη εισέλθωσιν ιδείν εξάπινα τα άγια και αποθανούνται.</p>
Num 4:21	<p>και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·</p>
Num 4:22	<p>λάβε την αρχήν των υιών Γεδσών, και τούτους κατ' οίκους πατριών αυτών, κατά δήμους αυτών,</p>
Num 4:23	<p>από πέντε και εικοσαετούς και επάνω έως πεντηκονταετούς επίσκεψαι αυτούς, πας ο εισπορευόμενος λειτουργείν και ποιείν τα έργα αυτού εν τη σκηνή του μαρτυρίου.</p>
Num 4:24	<p>αύτη η λειτουργία του δήμου του Γεδσών, λειτουργείν και αίρειν·</p>
Num 4:25	<p>και αρεί τας δέρρεις της σκηνης και την σκηνήν του μαρτυρίου και το κάλυμμα αυτής και το κατακάλυμμα το υακίνθινον το ον επ' αυτής άνωθεν και το κάλυμμα της θύρας της σκηνης του μαρτυρίου</p>
Num 4:26	<p>και τα ιστία της αυλής, όσα επί της σκηνης του μαρτυρίου, και τα περισσά και πάντα τα σκεύη τα λειτουργικά, όσα λειτουργούσιν εν αυτοίς, ποιήσουσι.</p>
Num 4:27	<p>κατά στόμα Ααρών και των υιών αυτού έσται η λειτουργία των υιών Γεδσών κατά πάσας τας λειτουργίας αυτών και κατά πάντα τα έργα αυτών· και επισκέψη αυτούς εξ ονόματος πάντα τα αρτά υπ' αυτών.</p>
Num 4:28	<p>αύτη η λειτουργία των υιών Γεδσών εν τη σκηνή του μαρτυρίου, και η φυλακή αυτών εν χειρί Ιθάμαρ του υιού Ααρών του ιερέως.</p>
Num 4:29	<p>οι υιοί Μεραρί κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών επισκέψασθε αυτούς,</p>
Num 4:30	<p>από πέντε και εικοσαετούς και επάνω έως πεντηκονταετούς επισκέψασθε</p>

	αυτούς, πας ο εισπορευόμενος λειτουργείν τα έργα της σκηνης του μαρτυρίου.
Num 4:31	και ταύτα τα φυλάγματα των αιρομένων υπ' αυτών κατά πάντα τα έργα αυτών εν τη σκηνή του μαρτυρίου· τας κεφαλίδας της σκηνης και τους μοχλούς και τους στύλους αυτής και τας βάσεις αυτής, και το κατακάλυμμα και αι βάσεις αυτών, και οι στύλοι αυτών και το κατακάλυμμα της θύρας της σκηνης
Num 4:32	και τους στύλους της αυλής κύκλω, και αι βάσεις αυτών και τους στύλους του καταπετάσματος της πύλης της αυλής, και τας βάσεις αυτών, και τους πασσάλους αυτών και τους κάλους αυτών και πάντα τα σκεύη αυτών και πάντα τα λειτουργήματα αυτών, εξ ονομάτων επισκέψασθε αυτούς και πάντα τα σκεύη της φυλακής των αιρομένων υπ' αυτών.
Num 4:33	αύτη η λειτουργία δήμου υιών Μεραρί εν πάσι τοις έργοις αυτών εν τη σκηνή του μαρτυρίου εν χειρί Ιθάμαρ του υιού Ααρών του ιερέως.
Num 4:34	και επεσκέψατο Μωυσής και Ααρών και οι άρχοντες Ισραήλ τους υιούς Καάθ κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών,
Num 4:35	από πέντε και εικοσαετούς και επάνω έως πενηκονταετούς, πας ο εισπορευόμενος λειτουργείν και ποιείν εν τη σκηνή του μαρτυρίου.
Num 4:36	και εγένετο η επίσκεψις αυτών κατά δήμους αυτών δισχίλιοι επτακόσιοι πενήκοντα.
Num 4:37	αύτη η επίσκεψις δήμου Καάθ, πας ο λειτουργών εν τη σκηνή του μαρτυρίου, καθά επεσκέψατο Μωυσής και Ααρών δια φωνής Κυρίου, εν χειρί Μωυσή.
Num 4:38	και επεσκέπησαν υιοί Γεδσών κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών,
Num 4:39	από πέντε και εικοσαετούς και επάνω έως πενηκονταετούς, πας ο εισπορευόμενος λειτουργείν και ποιείν τα έργα εν τη σκηνή του μαρτυρίου.
Num 4:40	και εγένετο η επίσκεψις αυτών κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, δισχίλιοι εξακόσιοι τριάκοντα.
Num 4:41	αύτη η επίσκεψις δήμου υιών Γεδσών, πας ο λειτουργών εν τη σκηνή του μαρτυρίου, ους επεσκέψατο Μωυσής και Ααρών δια φωνής Κυρίου, εν χειρί Μωυσή.
Num 4:42	επεσκέπησαν δε και δήμος υιών Μεραρί κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών,
Num 4:43	από πέντε και εικοσαετούς και επάνω έως πενηκονταετούς, πας ο εισπορευόμενος λειτουργείν προς τα έργα της σκηνης του μαρτυρίου.
Num 4:44	και εγενήθη η επίσκεψις αυτών κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, τρισχίλιοι και διακόσιοι·
Num 4:45	αύτη η επίσκεψις δήμου υιών Μεραρί, ους επεσκέψατο Μωυσής και Ααρών δια φωνής Κυρίου, εν χειρί Μωυσή.
Num 4:46	πάντες οι επεσκεμμένοι, ους επεσκέψατο Μωυσής και Ααρών και οι άρχοντες

	Ισραήλ τους Λευίτας, κατά δήμους και κατ' οίκους πατριών αυτών,
Num 4:47	από πέντε και εικοσαετούς και επάνω έως πενηκονταετούς, πας ο εισπορευόμενος προς το έργον των έργων και τα έργα τα αιρόμενα εν τη σκηνή του μαρτυρίου,
Num 4:48	και εγενήθησαν οι επισκεπέντες οκτακισχίλιοι πεντακόσιοι ογδοήκοντα.
Num 4:49	δια φωνής Κυρίου επεσκέψατο αυτούς εν χειρί Μωυσή, άνδρα κατά άνδρα επί των έργων αυτών και επί των αίρουσιν αυτοί· και επεσκέπησαν, ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.
Num 5:1	ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Num 5:2	πρόσταξον τοις υιοίς Ισραήλ και εξαποστείλάτωσαν εκ της παρεμβολής πάντα λεπρόν και πάντα γονορροή και πάντα ακάθαρτον επί ψυχή·
Num 5:3	από αρσενικού έως θηλυκού εξαποστείλατε έξω της παρεμβολής, και ου μη μιανούσι τας παρεμβολάς αυτών, εν οίς εγώ καταγίνομαι εν αυτοίς.
Num 5:4	και εποίησαν ούτως οι υιοί Ισραήλ και εξαπέστειλαν αυτούς έξω της παρεμβολής· καθά ελάλησε Κύριος Μωυσή, ούτως εποίησαν οι υιοί Ισραήλ.
Num 5:5	και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Num 5:6	λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ λέγων· ανήρ ή γυνή, ος τις αν ποιήση από πασών των αμαρτιών των ανθρωπίνων, και παριδών παρίδη και πλημμελήση η ψυχή εκείνη,
Num 5:7	εξαγορεύσει την αμαρτίαν, ην εποίησε, και αποδώσει την πλημμέλειαν το κεφάλαιον και το επίπεμπτον αυτού προσθήσει επ' αυτό, και αποδώσει, τίνι επλημμέλησεν αυτω.
Num 5:8	εάν δε μη ή τω ανθρώπω ο αγχιστεύων, ωστε αποδούναι αυτω το πλημμέλημα προς αυτόν, το πλημμέλημα το αποδιδόμενον Κυρίω τω ιερεί έσται, πλην του κριού του ιλασμού, δι' ου εξιλάσεται εν αυτω περί αυτού.
Num 5:9	και πάσα απαρχή κατά πάντα τα αγιαζόμενα εν υιοίς Ισραήλ, όσα εάν προσφέρωσι Κυρίω, τω ιερεί αυτω έσται.
Num 5:10	και εκάστου τα ηγιασμένα αυτού έσται· και ανήρ, ος αν δω τω ιερεί, αυτω έσται.
Num 5:11	Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Num 5:12	λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ, και ερείς προς αυτούς· ανδρός ανδρός, εάν παραβή η γυνή αυτού, και υπεριδούσα παρίδη αυτόν
Num 5:13	και κοιμηθή τις μετ' αυτής κοίτην σπέρματος, και λάθη εξ οφθαλμών του ανδρός αυτής και κρύψη, αυτή δε ή μεμιασμένη και μάρτυς μη ην μετ' αυτής, και αυτή μη ή συνειλημμένη,
Num 5:14	και επέλθη αυτω πνεύμα ζηλώσεως και ζηλώση την γυναίκα αυτού, αυτή δε μεμίανται, ή επέλθη αυτω πνεύμα ζηλώσεως και ζηλώση την γυναίκα αυτού,

	αυτή δε μη ή μεμιασμένη,
Num 5:15	και άξει ο άνθρωπος την γυναίκα αυτού προς τον ιερέα και προσοίσει το δώρον περι αυτής, το δέκατον του οιφί άλευρον κριθινον, ουκ επιχειεί επ' αυτό έλαιον, ουδέ επιθήσει επ' αυτό λίβανον· έστι γαρ θυσία ζηλοτυπίας, θυσία μνημοσύνου, αναμμνήσκουσα αμαρτίαν.
Num 5:16	και προσάξει αυτήν ο ιερεύς και στήσει αυτήν έναντι Κυρίου,
Num 5:17	και λήψεται ο ιερεύς ύδωρ καθαρόν ζων εν αγγείω οστρακίνω και της γης της ούσης επί του εδάφους της σκηνης του μαρτυριου, και λαβών ο ιερεύς εμβαλεί εις το ύδωρ.
Num 5:18	και στήσει ο ιερεύς την γυναίκα έναντι Κυρίου και αποκαλύψει την κεφαλήν της γυναικός και δώσει επί τας χείρας αυτής την θυσίαν του μνημοσύνου, την θυσίαν της ζηλοτυπίας, εν δε τη χειρί του ιερέως έσται το ύδωρ του ελεγχμού του επικαταρωμένου τούτου.
Num 5:19	και ορκιεί αυτήν ο ιερεύς, και ερεί τη γυναικί· ει μη κεκοίμηταί τις μετά σου, ει μη παραβέβηκας μianθήναι υπό τον άνδρα τον σεαυτής, αθώα ίσθι από του ύδατος του ελεγχμού του επικαταρωμένου τούτου·
Num 5:20	ει δε συ παραβέβηκας ύπανδρος ούσα, ή μεμίανσαι και έδωκέ τις την κοίτην αυτού εν σοί, πλήν του ανδρός σου·
Num 5:21	και ορκιεί ο ιερεύς την γυναίκα εν τοις όρκοις της αράς ταύτης, και ερεί ο ιερεύς τη γυναικί· δώη σε Κύριος εν αρά και ενόρκιον εν μέσω του λαού σου, εν τω δούναι Κύριον τον μηρόν σου διαπεπτωκότα, και την κοιλίαν σου πεπρησμένην,
Num 5:22	και εισελεύσεται το ύδωρ το επικαταρώμενον τούτο εις την κοιλίαν σου πρήσαι γαστέρα και διαπεσείν μηρόν σου. και ερεί η γυνή· γένοιτο, γένοιτο.
Num 5:23	και γράψει ο ιερεύς τας αράς ταύτας εις βιβλίον, και εξαλείψει εις το ύδωρ του ελεγχμού του επικαταρωμένου.
Num 5:24	και ποτιεί την γυναίκα το ύδωρ του ελεγχμού του επικαταρωμένου, και εισελεύσεται εις αυτήν το ύδωρ το επικαταρώμενον του ελεγχμού.
Num 5:25	και λήψεται ο ιερεύς εκ χειρός της γυναικός την θυσίαν της ζηλοτυπίας και επιθήσει την θυσίαν έναντι Κυρίου και προσοίσει αυτήν προς το θυσιαστήριον,
Num 5:26	και δράζεται ο ιερεύς από της θυσίας το μνημόσυνον αυτής και ανοίσει αυτό επί το θυσιαστήριον και μετά ταύτα ποτιεί την γυναίκα το ύδωρ.
Num 5:27	και έσται, εάν ή μεμιασμένη και λήθη λάθη τον άνδρα αυτής, και εισελεύσεται εις αυτήν το ύδωρ του ελεγχμού το επικαταρώμενον, και πρησθήσεται την κοιλίαν, και διαπεσεείται ο μηρός αυτής, και έσται η γυνή εις αράν τω λαω αυτής.
Num 5:28	εάν δε μη μianθή η γυνή και καθαρά ή, και αθώα έσται και εκσπερματιεί σπέρμα.
Num 5:29	ούτος ο νόμος της ζηλοτυπίας, ω αν παραβή η γυνή ύπανδρος ούσα και μianθή·

Num 5:30	ή άνθρωπος, ω εάν επέλθη επ' αυτόν πνεύμα ζηλώσεως και ζηλώση την γυναίκα αυτού, και στήση την γυναίκα αυτού έναντι Κυρίου, και ποιήση αυτη ο ιερεύς πάντα τον νόμον τούτον·
Num 5:31	και αθως έσται ο άνθρωπος από αμαρτίας, και η γυνή εκείνη λήψεται την αμαρτίαν αυτής.
Num 6:1	ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Num 6:2	λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ και ερείς προς αυτούς· ανήρ ή γυνή, ος εάν μεγάλως εύξηται ευχήν αφαγνίσασθαι αγνείαν Κυρίω,
Num 6:3	από οίνου και σίκερα αγνισθήσεται και όξος εξ οίνου και όξος εκ σίκερα ου πίνεται και όσα κατεργάζεται εκ σταφυλής ου πίνεται και σταφυλήν πρόσφατον και σταφίδα ου φάγεται.
Num 6:4	πάσας τας ημέρας της ευχής αυτού· από πάντων όσα γίνεται εξ αμπέλου, οίνον από στεμφύλων έως γιγάρτου ου φάγεται.
Num 6:5	πάσας τας ημέρας του αγνισμού ξυρόν ουκ επελεύσεται επί την κεφαλήν αυτού, έως αν πληρωθώσιν αι ημέραι, όσας ηύξατο Κυρίω· άγιος έσται τρέφων κόμην τρίχα κεφαλής.
Num 6:6	πάσας τας ημέρας της ευχής Κυρίω επί πάση ψυχή τετελευτηκυία ουκ εισελεύσεται·
Num 6:7	επί πατρί και μητρί και επ' αδελφω και επ' αδελφή, ου μιανθήσεται επ' αυτοίς αποθανόντων αυτών, ότι ευχή Θεού αυτού επ' αυτω επί κεφαλής αυτού.
Num 6:8	πάσας τας ημέρας της ευχής αυτού άγιος έσται Κυρίω.
Num 6:9	εάν δε τις αποθάνη επ' αυτω εξάπινα, παραχρήμα μιανθήσεται η κεφαλή ευχής αυτού, και ξυρήσεται την κεφαλήν αυτού ή αν ημέρα καθαρισθή· τη ημέρα τη εβδόμη ξυρηθήσεται.
Num 6:10	και τη ημέρα τη ογδόη οίσει δύο τρυγόνας ή δύο νεοσσούς περιστερών προς τον ιερέα, επί τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου,
Num 6:11	και ποιήσει ο ιερεύς μίαν περί αμαρτίας και μίαν εις ολοκαύτωμα, και εξιλάσεται περί αυτού ο ιερεύς περί ων ήμαρτε περί της ψυχής και αγιάσει την κεφαλήν αυτού εν εκείνη τη ημέρα,
Num 6:12	ή ηγιάσθη Κυρίω, τας ημέρας της ευχής, και προσάξει αμνόν ενιαύσιον εις πλημμέλειαν, και αι ημέραι αι πρότεραι άλογοι έσονται, ότι εμιάνθη η κεφαλή ευχής αυτού.
Num 6:13	Και ούτος ο νόμος του ευξαμένου· ή αν ημέρα πληρώση ημέρας ευχής αυτού, προσοίσει αυτός παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου
Num 6:14	και προσάξει το δώρον αυτού Κυρίω αμνόν ενιαύσιον άμωμον ένα εις ολοκαύτωσιν και αμνάδα ενιαυσίαν μίαν άμωμον εις αμαρτίαν και κριόν ένα άμωμον εις σωτήριον

Num 6:15	και κανούν αζύμων σεμιδάλεως άρτους αναπεποιημένους εν ελαίω και λάγανα αζυμα κεχρισμένα εν ελαίω και θυσίαν αυτών και σπονδήν αυτών.
Num 6:16	και προσοίσει ο ιερεύς έναντι Κυρίου και ποιήσει το περί αμαρτίας αυτού και το ολοκαύτωμα αυτού
Num 6:17	και τον κριόν ποιήσει θυσίαν σωτηρίου τω Κυρίω επί τω κανω των αζύμων, και ποιήσει ο ιερεύς την θυσίαν αυτού και την σπονδήν αυτού.
Num 6:18	και ξυρήσεται ο ηυγμένος παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου την κεφαλήν της ευχής αυτού και επιθήσει τας τρίχας επί το πυρ, ό εστιν υπό την θυσίαν του σωτηρίου.
Num 6:19	και λήψεται ο ιερεύς τον βραχίονα εφθόν από του κριού και άρτον ένα άζυμον από του κανού και λάγανον άζυμον εν και επιθήσει επί τας χείρας του ηυγμένου μετά το ξυρήσασθαι αυτόν την ευχήν αυτού·
Num 6:20	και προσοίσει αυτά ο ιερεύς επίθεμα έναντι Κυρίου, άγιον έσται τω ιερεί επί του στήθυνίου του επιθέματος και επί του βραχίονος του αφαιρέματος, και μετά ταύτα πίεται ο ηυγμένος οίνον.
Num 6:21	ούτος ο νόμος του ευξαμένου, ος αν εύξεται Κυρίω δώρον αυτού Κυρίω περί της ευχής, χωρίς ων αν εύρη η χείρ αυτού, κατά δύναμιν της ευχής αυτού, ην αν εύξεται κατά νόμον αγνείας.
Num 6:22	Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Num 6:23	λάλησον Ααρών και τοις υιοίς αυτού λέγων· ούτως ευλογήσετε τους υιούς Ισραήλ, λέγοντες αυτοίς·
Num 6:24	ευλογήσαι σε Κύριος και φυλάξαι σε·
Num 6:25	επιφάναι Κύριος το πρόσωπον αυτού επί σε και ελεήσει σε·
Num 6:26	επάραι Κύριος το πρόσωπον αυτού επί σε και δώη σοι ειρήνην.
Num 6:27	και επιθήσουσι το όνομά μου επί τους υιούς Ισραήλ, και εγώ Κύριος ευλογήσω αυτούς.
Num 7:1	ΚΑΙ εγένετο ή ημέρα συνετέλεσε Μωυσής, ωστε αναστήσαι την σκηνήν και έχρισεν αυτήν και ηγίασεν αυτήν και πάντα τα σκεύη αυτής και το θυσιαστήριον και πάντα τα σκεύη αυτού και έχρισεν αυτά και ηγίασεν αυτά,
Num 7:2	και προσήνεγκαν οι άρχοντες Ισραήλ, δώδεκα άρχοντες οίκων πατριών αυτών, ούτοι οι άρχοντες φυλών, ούτοι οι παρεστηκότες επί της επισκοπής,
Num 7:3	και ήνεγκαν το δώρον αυτών έναντι Κυρίου, εξ αμάξας λαμπηνικάς και δώδεκα βόας, άμαξαν παρά δύο αρχόντων, και μόσχον παρά εκάστου, και προσήγαγον εναντίον της σκηνης.
Num 7:4	και είπε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Num 7:5	λάβε παρ' αυτών, και έσονται προς τα έργα τα λειτουργικά της σκηνης του

	μαρτυρίου, και δώσεις αυτά τοις Λευίταις, εκάστω κατά την αυτού λειτουργίαν.
Num 7:6	και λαβών Μωυσής τας αμάξας και τους βόας, έδωκεν αυτά τοις Λευίταις·
Num 7:7	και τας δύο αμάξας και τους τέσσαρας βόας έδωκε τοις υιοίς Γεδσών κατά τας λειτουργίας αυτών
Num 7:8	και τας τέσσαρας αμάξας και τους οκτώ βόας έδωκε τοις υιοίς Μεραρί κατά τας λειτουργίας αυτών, δια Ιθάμαρ υιού Ααρών του ιερέως.
Num 7:9	και τοις υιοίς Καάθ ου δέδωκεν, ότι τα λειτουργήματα του αγίου έχουσιν· επ' ώμων αρούσιν.
Num 7:10	και προσήνεγκαν οι άρχοντες εις τον εγκαινισμόν του θυσιαστηρίου, εν τη ημέρα ή έχρισεν αυτό, και προσήνεγκαν οι άρχοντες τα δώρα αυτών απέναντι του θυσιαστηρίου.
Num 7:11	και είπε Κύριος προς Μωυσήν· άρχων εις καθ' ημέραν, άρχων καθ' ημέραν προσοίσουσι τα δώρα αυτών εις τον εγκαινισμόν του θυσιαστηρίου.
Num 7:12	Και ην ο προσφέρων εν τη ημέρα τη πρώτη το δώρον αυτού Ναασών υιος Αμιναδάβ, άρχων της φυλής Ιούδα.
Num 7:13	και προσήνεγκε το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν εν, τριάκοντα και εκατόν ολκή αυτού, φιάλην μίαν αργυράν εβδομήκοντα σίκλων κατά τον σίκλον τον άγιον, αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν·
Num 7:14	θυϊσκην μίαν δέκα χρυσών πλήρη θυμιάματος·
Num 7:15	μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνόν ένα ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα·
Num 7:16	και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας·
Num 7:17	και εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδας ενιαυσίας πέντε. τούτο δώρον Ναασών υιού Αμιναδάβ.
Num 7:18	τη ημέρα τη δευτέρα προσήνεγκε Ναθαναήλ υιος Σωγάρ, ο άρχων της φυλής Ισάχαρ.
Num 7:19	και προσήνεγκε το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν εν, τριάκοντα και εκατόν ολκή αυτού, φιάλην μίαν αργυράν εβδομήκοντα σίκλων κατά τον σίκλον τον άγιον, αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν·
Num 7:20	θυϊσκην μίαν δέκα χρυσών πλήρη θυμιάματος·
Num 7:21	μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνόν ένα ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα·
Num 7:22	και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας·
Num 7:23	και εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδας ενιαυσίας πέντε. τούτο το δώρον Ναθαναήλ υιού Σωγάρ.
Num 7:24	τη ημέρα τη τρίτη άρχων των υιών Ζαβουλών Ελιάβ υιος Χαιλών.

Num 7:25	το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν εν, τριάκοντα και εκατόν ολκή αυτού, φιάλην μίαν αργυράν εβδομήκοντα σίκλων κατά τον σίκλον τον άγιον, αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν·
Num 7:26	θυϊσκην μίαν δέκα χρυσών πλήρη θυμιάματος·
Num 7:27	μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνόν ένα ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα·
Num 7:28	και χίμαρον εξ αιγών ένα περι άμαρτίας·
Num 7:29	και εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδας ενιαυσίας πέντε, τούτο το δώρον Ελιάβ υιού Χαιλών.
Num 7:30	τη ημέρα τη τετάρτη άρχων των υιών Ρουβήν Ελισούρ υιος Σεδιούρ.
Num 7:31	το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν εν, τριάκοντα και εκατόν ολκή αυτού, φιάλην μίαν αργυράν εβδομήκοντα σίκλων κατά τον σίκλον τον άγιον, αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν·
Num 7:32	θυϊσκην μίαν δέκα χρυσών πλήρη θυμιάματος·
Num 7:33	μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνόν ένα ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα·
Num 7:34	και χίμαρον εξ αιγών ένα περι άμαρτίας·
Num 7:35	και εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδας ενιαυσίας πέντε, τούτο το δώρον Ελισούρ υιού Σεδιούρ.
Num 7:36	τη ημέρα τη πέμπτη άρχων των υιών Συμεών Σαλαμιήλ υιος Σουρισαδαί.
Num 7:37	το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν εν, τριάκοντα και εκατόν ολκή αυτού, φιάλην μίαν αργυράν εβδομήκοντα σίκλων κατά τον σίκλον τον άγιον, αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν·
Num 7:38	θυϊσκην μίαν δέκα χρυσών πλήρη θυμιάματος·
Num 7:39	μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνόν ένα ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα·
Num 7:40	και χίμαρον εξ αιγών ένα περι άμαρτίας·
Num 7:41	και εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδας ενιαυσίας πέντε. τούτο το δώρον Σαλαμιήλ υιού Σουρισαδαί.
Num 7:42	τη ημέρα τη έκτη άρχων των υιών Γάδ, Ελισάφ υιος Ραγουήλ.
Num 7:43	το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν εν, τριάκοντα και εκατόν ολκή αυτού, φιάλην μίαν αργυράν εβδομήκοντα σίκλων κατά τον σίκλον τον άγιον, αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν·
Num 7:44	θυϊσκην μίαν δέκα χρυσών πλήρη θυμιάματος·
Num 7:45	μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνόν ένα ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα·
Num 7:46	και χίμαρον εξ αιγών ένα περι άμαρτίας·

Num 7:47	και εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδας ενιαυσίας πέντε. τούτο το δώρον Ελισάφ υιού Ραγουήλ.
Num 7:48	τη ημέρα τη εβδόμη άρχων των υιών Εφραίμ Ελισαμά υιος Εμιούδ.
Num 7:49	το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν εν, τριάκοντα και εκατόν ολκή αυτού, φιάλην μίαν αργυράν εβδομήκοντα σίκλων κατά τον σίκλον τον άγιον, αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν·
Num 7:50	θυΐσκην μίαν δέκα χρυσών, πλήρη θυμιάματος·
Num 7:51	μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνόν ένα ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα·
Num 7:52	και χίμαρον εξ αιγών ένα περι άμαρτίας·
Num 7:53	και εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδας ενιαυσίας πέντε. τούτο το δώρον Ελισαμά υιού Εμιούδ.
Num 7:54	τη ημέρα τη ογδόη άρχων των υιών Μανασσή Γαμαλιήλ υιος Φαδασσούρ.
Num 7:55	το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν εν, τριάκοντα και εκατόν ολκή αυτού, φιάλην μίαν αργυράν εβδομήκοντα σίκλων κατά τον σίκλον τον άγιον, αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν·
Num 7:56	θυΐσκην μίαν δέκα χρυσών πλήρη θυμιάματος·
Num 7:57	μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνόν ένα ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα·
Num 7:58	και χίμαρον εξ αιγών ένα περι άμαρτίας·
Num 7:59	και εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδας ενιαυσίας πέντε. τούτο το δώρον Γαμαλιήλ υιού Φαδασσούρ.
Num 7:60	τη ημέρα τη ενάτη άρχων των υιών Βενιαμίν Αβιδάν υιος Γαδεωνί.
Num 7:61	το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν εν, τριάκοντα και εκατόν ολκή αυτού, φιάλην μίαν αργυράν εβδομήκοντα σίκλων κατά τον σίκλον τον άγιον, αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν·
Num 7:62	θυΐσκην μίαν δέκα χρυσών πλήρη θυμιάματος·
Num 7:63	μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνόν ένα ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα·
Num 7:64	και χίμαρον εξ αιγών ένα περι άμαρτίας·
Num 7:65	και εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδας ενιαυσίας πέντε. τούτο το δώρον Αβιδάν υιού Γαδεωνί.
Num 7:66	τη ημέρη τη δεκάτη άρχων των υιών Δάν Αχιέζερ υιος Αμισαδαί.
Num 7:67	το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν εν, τριάκοντα και εκατόν ολκή αυτού, φιάλην μίαν αργυράν εβδομήκοντα σίκλων κατά τον σίκλον τον άγιον, αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν·

Num 7:68	θυϊσκην μίαν δέκα χρυσών πλήρη θυμιάματος·
Num 7:69	μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνόν ένα ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα·
Num 7:70	και χίμαρον εξ αιγών ένα περι αμαρτίας·
Num 7:71	και εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδας ενιαυσίας πέντε. τούτο το δώρον Αχιέζερ υιού Αμισαδαί.
Num 7:72	τη ημέρα τη ενδεκάτη άρχων των υιών Ασήρ, Φαγεήλ υιος Εχράν.
Num 7:73	το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν, εν, τριάκοντα και εκατόν ολική αυτού, φιάλην μίαν αργυράν εβδομήκοντα σίκλων κατά τον σίκλον τον άγιον, αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν·
Num 7:74	θυϊσκην μίαν δέκα χρυσών πλήρη θυμιάματος·
Num 7:75	μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνόν ενιαύσιον ένα εις ολοκαύτωμα·
Num 7:76	και χίμαρον εξ αιγών ένα περι αμαρτίας·
Num 7:77	και εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδας ενιαυσίας πέντε. τούτο το δώρον Φαγεήλ υιού Εχράν.
Num 7:78	τη ημέρα τη δωδεκάτη άρχων των υιών Νεφθαλί Αχιρέ υιος Αινάν.
Num 7:79	το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν εν, τριάκοντα και εκατόν ολική αυτού, φιάλην μίαν αργυράν εβδομήκοντα σίκλων κατά τον σίκλον τον άγιον, αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν·
Num 7:80	θυϊσκην μίαν δέκα χρυσών πλήρη θυμιάματος.
Num 7:81	μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνόν ένα ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα.
Num 7:82	και χίμαρον εξ αιγών ένα περι αμαρτίας·
Num 7:83	και εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδας ενιαυσίας πέντε. τούτο το δώρον Αχιρέ υιού Αινάν.
Num 7:84	ούτος ο εγκαινισμός του θυσιαστηρίου, ή ημέρα έχρισεν αυτό παρά των αρχόντων των υιών Ισραήλ· τρυβλία αργυρά δώδεκα, φιάλαι αργυραί δώδεκα, θυϊσκαι χρυσαί δώδεκα,
Num 7:85	τριάκοντα και εκατόν σίκλων το τρυβλίον το εν και εβδομήκοντα σίκλων η φιάλη η μία, παν το αργύριον των σκευών δισχίλιοι και τετρακόσιοι σίκλοι, σίκλοι εν τω σίκλω τω αγίω·
Num 7:86	θυϊσκαι χρυσαί δώδεκα πλήρεις θυμιάματος· παν το χρυσίον των θυϊσκών είκοσι και εκατόν χρυσοί.
Num 7:87	πάσαι αι βόες αι εις ολοκαύτωσιν μόσχοι δώδεκα, κριοί δώδεκα, αμνοί ενιαύσιοι δώδεκα και αι θυσΐαι αυτών και αι σπονδαί αυτών· και χίμαροι εξ αιγών δώδεκα περι αμαρτίας.

Num 7:88	πάσαι αι βόες εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις εικοσιτέσσαρες, κριοί εξήκοντα, τράγοι εξήκοντα ενιαύσιοι, αμνάδες εξήκοντα ενιαύσιοι άμωμοι. αύτη η εγκαινίωσις του θυσιαστηρίου, μετά το πληρώσαι τας χείρας αυτού και μετά το χρίσαι αυτόν,
Num 7:89	εν τω εισπορεύεσθαι Μωυσήν εις την σκηνήν του μαρτυρίου λαλήσαι αυτω και ήκουσε την φωνήν Κυρίου λαλούντος προς αυτόν άνωθεν του ιλαστηρίου, ό εστιν επί της κιβωτού του μαρτυρίου, ανά μέσον των δύο Χερουβίμ, και ελάλει προς αυτόν.
Num 8:1	ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Num 8:2	λάλησον τω Ααρών και ερείς προς αυτόν· όταν επιτιθής τους λύχνους, εκ μέρους κατά πρόσωπον της λυχνίας φωτιούσιν οι επτά λύχνοι.
Num 8:3	και εποίησεν ούτως Ααρών· εκ του ενός μέρους κατά πρόσωπον της λυχνίας εξήψε τους λύχνους αυτής, καθά συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.
Num 8:4	και αύτη η κατασκευή της λυχνίας· στερεά χρυσή, ο καυλός αυτής και τα κρίνα αυτής, στερεά όλη· κατά το είδος, ό έδειξε Κύριος τω Μωυσή, ούτως εποίησε την λυχνίαν.
Num 8:5	Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Num 8:6	λάβε τους Λευίτας εκ μέσου υιών Ισραήλ και αφαγνιείς αυτούς.
Num 8:7	και ούτω ποιήσεις αυτοίς τον αγνισμόν αυτών· περιρρανείς αυτούς ύδωρ αγνισμού, και επελεύσεται ξυρόν επί παν το σώμα αυτών, και πλυνούσι τα ιμάτια αυτών, και καθαροί έσονται.
Num 8:8	και λήψονται μόσχον ένα εκ βοών και τούτου θυσίαν σεμίδαλιν αναπεποιημένην εν ελαίω, και μόσχον ενιαύσιον εκ βοών λήψη περι άμαρτίας.
Num 8:9	και προσάξεις τους Λευίτας έναντι της σκηνης του μαρτυρίου και συνάξεις πάσαν συναγωγήν υιών Ισραήλ
Num 8:10	και προσάξεις τους Λευίτας έναντι Κυρίου, και επιθήσουσιν οι υιοί Ισραήλ τας χείρας αυτών επί τους Λευίτας,
Num 8:11	και αφοριεί Ααρών τους Λευίτας απόδομα έναντι Κυρίου παρά των υιών Ισραήλ, και έσονται ωστε εργάζεσθαι τα έργα Κυρίου.
Num 8:12	οι δε Λευίται επιθήσουσι τας χείρας επί τας κεφαλάς των μόσχων, και ποιήσεις τον ένα περι άμαρτίας και τον ένα εις ολοκαύτωμα Κυρίω εξιλάσασθαι περι αυτών.
Num 8:13	και στήσεις τους Λευίτας έναντι Κυρίου και έναντι Ααρών και έναντι των υιών αυτού και αποδώσεις αυτούς απόδομα έναντι Κυρίου·
Num 8:14	και διαστελείς τους Λευίτας εκ μέσου υιών Ισραήλ, και έσονται εμοί.
Num 8:15	και μετά ταύτα εισελεύσονται οι Λευίται εργάζεσθαι τα έργα της σκηνης του μαρτυρίου, και καθαριείς αυτούς και αποδώσεις αυτούς έναντι Κυρίου·

Num 8:16	ὅτι ἀπόδομα ἀποδομένοι οὐτοί μοί εἰσιν ἐκ μέσου υἰῶν Ἰσραήλ· ἀντί των διανοιγόντων πάσαν μήτραν πρωτοτόκων πάντων ἐκ των υἰῶν Ἰσραήλ εἴληφα αὐτούς ἐμοί.
Num 8:17	ὅτι ἐμοί παν πρωτότοκον ἐν υἰοῖς Ἰσραήλ ἀπό ἀνθρώπων ἕως κτήνους· ἡ ἡμέρα ἐπάταξα παν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτου, ἠγίασα αὐτούς ἐμοί
Num 8:18	καὶ ἔλαβον τοὺς Λευίτας ἀντί παντός πρωτοτόκου ἐν υἰοῖς Ἰσραήλ.
Num 8:19	καὶ ἀπέδωκα τοὺς Λευίτας ἀπόδομα δεδομένους Ααρών καὶ τοὺς υἰοὺς αὐτοῦ ἐκ μέσου υἰῶν Ἰσραήλ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα των υἰῶν Ἰσραήλ ἐν τῇ σκηνῇ του μαρτυρίου καὶ ἐξιλάσκεσθαι περὶ των υἰῶν Ἰσραήλ, καὶ οὐκ ἔσται ἐν τοῖς υἰοῖς Ἰσραήλ προσεγγίζων πρὸς τὰ ἅγια.
Num 8:20	καὶ ἐποίησε Μωσῆς καὶ Ααρών καὶ πάσα ἡ συναγωγή υἰῶν Ἰσραήλ τοὺς Λευίταις καθά ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωσῆ περὶ των Λευιτῶν, οὕτως ἐποίησαν αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.
Num 8:21	καὶ ἠγνίσαντο οἱ Λευῖται καὶ ἐπλύναντο τὰ ἱμάτια, καὶ ἀπέδωκεν αὐτούς Ααρών ἀπόδομα ἔναντι Κυρίου, καὶ ἐξιλάσατο περὶ αὐτῶν Ααρών ἀφαγνίσασθαι αὐτούς.
Num 8:22	καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθον οἱ Λευῖται λειτουργεῖν τὴν λειτουργίαν αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ του μαρτυρίου ἔναντι Ααρών καὶ ἔναντι των υἰῶν αὐτοῦ· καθά συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῆ περὶ των Λευιτῶν, οὕτως ἐποίησαν αὐτοῖς.
Num 8:23	Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν λέγων·
Num 8:24	τούτό ἐστι τὸ περὶ των Λευιτῶν· ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω εἰσελεύσονται ἐνεργεῖν ἐν τῇ σκηνῇ του μαρτυρίου·
Num 8:25	καὶ ἀπὸ πεντηκονταετοῦς ἀποστήσεται ἀπὸ τῆς λειτουργίας καὶ οὐκ ἐργάται ἐτι.
Num 8:26	καὶ λειτουργήσει ὁ ἀδελφός αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ του μαρτυρίου φυλάσσειν φυλακάς, ἔργα δε οὐκ ἐργάται. οὕτως ποιήσεις τοῖς Λευίταις ἐν ταις φυλακαῖς αὐτῶν.
Num 9:1	ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ, ἐξεληθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῷ μηνί τῷ πρώτῳ, λέγων·
Num 9:2	εἶπον καὶ ποιείτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ τὸ πάσχα καθ' ὥραν αὐτοῦ·
Num 9:3	τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρῃ του μηνός του πρώτου πρὸς ἐσπέραν ποιήσεις αὐτὸ κατὰ καιρούς, κατὰ τὸν νόμον αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ποιήσεις αὐτό.
Num 9:4	καὶ ἐλάλησε Μωσῆς τοῖς υἰοῖς Ἰσραήλ ποιῆσαι τὸ πάσχα.
Num 9:5	ἐναρχομένου τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρῃ του μηνός ἐν τῇ ἐρήμῳ του Σινά, καθά συνέταξε Κύριος τῷ Μωσῆ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ.
Num 9:6	Καὶ παρεγένοντο οἱ ἄνδρες, οἱ ἦσαν ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου, καὶ οὐκ ἠδύναντο ποιῆσαι τὸ πάσχα ἐν τῇ ἡμέρῃ ἐκείνῃ. καὶ προσῆλθον ἐναντίον

	Μωυσή και Ααρών εν εκείνη τη ημέρα,
Num 9:7	και είπαν οι άνδρες εκείνοι προς αυτόν· ημείς ακάθαρτοι επί ψυχή ανθρώπου, μη ουν υστερήσωμεν προσενέγκαι το δώρον Κυρίω κατά καιρόν αυτού εν μέσσω υιών Ισραήλ;
Num 9:8	και είπε προς αυτούς Μωυσής· στήτε αυτού, και ακούσομαι τι εντελείται Κύριος περί υμών.
Num 9:9	και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Num 9:10	λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ λέγων· άνθρωπος άνθρωπος, ος εάν γένηται ακάθαρτος επί ψυχή ανθρώπου, ή εν οδω μακράν υμίν, ή εν ταις γενεαίς υμών, και ποιήσει το πάσχα Κυρίω·
Num 9:11	εν τω μηνί τω δευτέρω, εν τη τεσσαρεσκαιδεκάτη ημέρα, το προς εσπέραν ποιήσουσιν αυτό, επ' αζύμων και πικριδών φάγονται αυτό,
Num 9:12	ου καταλείψουσιν απ' αυτού εις το πρωϊ, και οστούν ου συντριψουσιν απ' αυτού· κατά τον νόμον του πάσχα ποιήσουσιν αυτό.
Num 9:13	και άνθρωπος, ος εάν καθαρός ή και εν οδω μακράν ουκ έστι και υστερήση ποιήσαι το πάσχα, εξολοθρευθήσεται η ψυχή εκείνη εκ του λαού αυτής, ότι το δώρον Κυρίω ου προσήνεγκε κατά τον καιρόν αυτού, αμαρτίαν αυτού λήψεται ο άνθρωπος εκείνος.
Num 9:14	εάν δε προσέλθη προς υμάς προσήλυτος εν τη γη υμών και ποιήση το πάσχα Κυρίω, κατά τον νόμον του πάσχα και κατά την σύνταξιν αυτού ποιήσει αυτό· νόμος εις έσται υμίν και τω προσηλύτω και τω αυτόχθονι της γης.
Num 9:15	Και τη ημέρα, ή εστάθη η σκηνή, εκάλυψεν η νεφέλη την σκηνήν, τον οίκον του μαρτυρίου· και το εσπέρας ην επί της σκηνης ως είδος πυρός έως πρωϊ.
Num 9:16	ούτως εγένετο διαπαντός· η νεφέλη εκάλυπτεν αυτήν ημέρας και είδος πυρός την νύκτα.
Num 9:17	και ηνίκα ανέβη η νεφέλη από της σκηνης, και μετά ταύτα απήραν οι υιοί Ισραήλ· και εν τω τόπω, ου αν έστη η νεφέλη, εκεί παρενέβαλον οι υιοί Ισραήλ.
Num 9:18	δια προστάγματος Κυρίου παρεμβαλούσιν οι υιοί Ισραήλ και δια προστάγματος Κυρίου απαρούσι· πάσας τας ημέρας, εν αις σκιάζει η νεφέλη επί της σκηνης, παρεμβαλούσιν οι υιοί Ισραήλ·
Num 9:19	και όταν εφέληται η νεφέλη επί της σκηνης ημέρας πλείους, και φυλάσσονται οι υιοί Ισραήλ την φυλακήν του Θεού και ου μη εξάρωσι.
Num 9:20	και έσται όταν σκεπάξη η νεφέλη ημέρας αριθμω επί της σκηνης, δια φωνής Κυρίου παρεμβαλούσι, και δια προστάγματος Κυρίου απαρούσι·
Num 9:21	και έσται όταν γένηται η νεφέλη αφ' εσπέρας έως πρωϊ και αναβή η νεφέλη το πρωϊ, και απαρούσιν ημέρας ή νυκτός·
Num 9:22	μηνός ημέρας πλεοναζούσης της νεφέλης σκιαζούσης επ' αυτής παρεμβαλούσιν

	οι υιοί Ισραήλ, και ου μη απάρωσιν·
Num 9:23	ότι δια προστάγματος Κυρίου απαρούσι, την φυλακήν Κυρίου εφυλάξαντο δια προστάγματος Κυρίου εν χειρί Μωυσή.
Num 10:1	ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Num 10:2	ποιήσον σεαυτω δύο σάλπιγγας αργυράς, ελατάς ποιήσεις αυτάς, και έσονταί σοι ανακαλείν την συναγωγήν και εξαίρειν τας παρεμβολάς.
Num 10:3	και σαλπιδίαι εν αυταίς και συναχθήσεται πάσα η συναγωγή επί την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου·
Num 10:4	εάν δε εν μια σαλπίσωσι, προσελεύσονται προς σε πάντες οι άρχοντες αρχηγοί Ισραήλ.
Num 10:5	και σαλπιδίαι σημασίαν, και εξαρούσιν αι παρεμβολαί αι παρεμβάλλουσαι ανατολάς·
Num 10:6	και σαλπιδίαι σημασίαν δευτέραν, και εξαρούσιν αι παρεμβολαί αι παρεμβάλλουσαι λίβα· και σαλπιδίαι σημασίαν τρίτην, και εξαρούσιν αι παρεμβολαί αι παρεμβάλλουσαι παρά θάλασσαν· και σαλπιδίαι σημασίαν τετάρτην, και εξαρούσιν αι παρεμβολαί αι παρεμβάλλουσαι προς βορράν· σημασία σαλπιούσιν εν τη εξάρσει αυτών.
Num 10:7	και όταν συναγάγητε την συναγωγήν, σαλπιδίαι και ου σημασία
Num 10:8	και οι υιοί Ααρών οι ιερείς σαλπιούσιν ταις σάλπιγγι, και έσται υμίν νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς υμών.
Num 10:9	εάν δε εξέλθητε εις πόλεμον εν τη γη υμών προς τους υπεναντίους τους ανθεστηκότας υμίν, και σημειείτε ταις σάλπιγγι και αναμνησθήσεσθε έναντι Κυρίου και διασωθήσεσθε από των εχθρών υμών.
Num 10:10	και εν ταις ημέραις της ευφροσύνης υμών και εν ταις εορταίς υμών και εν ταις νομηνίαις υμών σαλπιδίαι ταις σάλπιγγιν επί τοις ολοκαυτώμασι και επί ταις θυσίαις των σωτηρίων υμών, και έσται υμίν ανάμνησις έναντι του Θεού υμών· εγώ Κύριος ο Θεός υμών.
Num 10:11	Και εγένετο εν τω ενιαυτω τω δευτέρω εν τω μηνί τω δευτέρω εικάδι του μηνός ανέβη η νεφέλη από της σκηνης του μαρτυρίου,
Num 10:12	και εξήραν οι υιοί Ισραήλ συν απαρτίαις αυτών εν τη ερήμω Σινά, και έστη η νεφέλη εν τη ερήμω του Φαράν.
Num 10:13	και εξήραν πρώτοι δια φωνής Κυρίου εν χειρί Μωυσή.
Num 10:14	και εξήραν τάγμα παρεμβολής υιών Ιούδα πρώτοι συν δυνάμει αυτών· και επί της δυνάμεως αυτών Ναασσών υιος Αμιναδάβ,
Num 10:15	και επί της δυνάμεως φυλής υιών Ισάχαρ Ναθαναήλ υιος Σωγάρ,
Num 10:16	και επί της δυνάμεως φυλής υιών Ζαβουλών Ελιάβ υιος Χαιλών.

Num 10:17	και καθελούσι την σκηνήν και εξαρούσιν οι υιοί Γεδσών και οι υιοί Μεραρί, οι αίροντες την σκηνήν.
Num 10:18	και εξήραν τάγμα παρεμβολής Ρουβήν συν δυνάμει αυτών· και επί της δυνάμεως αυτών Ελισούρ υιος Σεδιούρ,
Num 10:19	και επί της δυνάμεως φυλής Συμεών, Σαλαμιήλ υιος Σουρισαδαί,
Num 10:20	και επί της δυνάμεως φυλής υιών Γάδ Ελισάφ ο του Ραγουήλ.
Num 10:21	και εξαρούσιν υιοί Καάθ αίροντες τα άγια και στήσουσι την σκηνήν, έως παραγένωνται.
Num 10:22	και εξαρούσι τάγμα παρεμβολής Εφραϊμ συν δυνάμει αυτών· και επί της δυνάμεως αυτών Ελισαμά υιος Σεμιούδ,
Num 10:23	και επί της δυνάμεως φυλής υιών Μανασσή Γαμαλιήλ ο του Φαδασσούρ,
Num 10:24	και επί της δυνάμεως φυλής υιών Βενιαμίν Αβιδάν ο του Γαδεωνί.
Num 10:25	και εξαρούσι τάγμα παρεμβολής υιών Δάν, έσχατοι πασών των παρεμβολών, συν δυνάμει αυτών· και επί της δυνάμεως αυτών Αχιέζερ ο του Αμισαδαϊ,
Num 10:26	και επί της δυνάμεως φυλής υιών Ασήρ Φαγεήλ υιος Εχράν,
Num 10:27	και επί της δυνάμεως φυλής υιών Νεφθαλί Αχιρέ υιος Αινάν.
Num 10:28	αύται αι στρατιαί υιών Ισραήλ, και εξήραν συν δυνάμει αυτών.
Num 10:29	Και είπε Μωυσής τω Όβάβ υιω Ραγουήλ τω Μαδιανίτη τω γαμβρω Μωυσή· εξαίρομεν ημείς εις τον τόπον ον είπε Κύριος, τούτον δώσω υμίν· δεύρο μεθ' ημών, και εύ σε ποιήσομεν, ότι Κύριος ελάλησε καλά περί Ισραήλ.
Num 10:30	και είπε προς αυτόν· ου πορεύσομαι, αλλά εις την γην μου και εις την γενεάν μου.
Num 10:31	και είπε· μη εγκαταλίτης ημάς, ου ένεκεν ήσθα μεθ' ημών εν τη ερήμω, και έση εν ημίν πρεσβύτης·
Num 10:32	και έσται εάν πορευθής μεθ' ημών, και έσται τα αγαθά εκείνα, όσα αν αγαθοποιήση Κύριος ημάς, και εύ σε ποιήσομεν.
Num 10:33	Και εξήραν εκ του όρους Κυρίου οδόν τριών ημερών, και η κιβωτός της διαθήκης Κυρίου προεπορεύετο προτέρα αυτών οδόν τριών ημερών κατασκέψασθαι αυτοίς ανάπαισιν.
Num 10:34	και εγένετο εν τω εξαίρειν την κιβωτόν και είπε Μωυσή· εξεγέθητι, Κύριε, και διασκορπισθήτωσαν οι εχθροί σου, φυγέτωσαν πάντες οι μισούντές σε.
Num 10:35	και εν τη καταπαύσει είπεν· επίστρεφε, Κύριε, χιλιάδας μυριάδας εν τω Ισραήλ.
Num 10:36	και η νεφέλη εγένετο σκιάζουσα επ' αυτοίς ημέρας εν τω εξαίρειν αυτούς εκ της παρεμβολής.

Num 11:1	ΚΑΙ ην ο λαός γογγύζων πονηρά έναντι Κυρίου, και ήκουσε Κύριος και εθυμώθη οργή, και εξεκαύθη εν αυτοίς πυρ παρά Κυρίου και κατέφαγε μέρος τι της παρεμβολής.
Num 11:2	και εκέκραξεν ο λαός προς Μωυσήν, και ηύξατο Μωυσής προς Κύριον, και εκόπασε το πυρ.
Num 11:3	και εκλήθη το όνομα του τόπου εκείνου Εμπυρισμός, ότι εξεκαύθη εν αυτοίς παρά Κυρίου.
Num 11:4	Και ο επίμικτος ο εν αυτοίς επεθύμησεν επιθυμίαν, και καθίσαντες έκλαιον και οι υιοί Ισραήλ και είπαν· τις ημάς ψωμεί κρέα;
Num 11:5	εμνήσθημεν τους ιχθύας, ους ησθίομεν εν Αιγύπτω δωρεάν, και τους σικύους και τους πέπονας και τα πράσα και τα κρόμμουα και τα σκόρδα·
Num 11:6	νυνί δε η ψυχή ημών κατάξηρος, ουδέν πλήν εις το μάννα οι οφθαλμοί ημών·
Num 11:7	το δε μάννα ωσει σπέρμα κοριού εστί, και το είδος αυτού είδος κρυστάλλου·
Num 11:8	και διεπορεύετο ο λαός και συνέλεγον και ήληθον αυτό εν τω μύλω και έτριβον εν τη θυία και ήψουν αυτό εν τη χύτρα και εποίουν αυτό εγκρυφίας, και ην η ηδονή αυτού ωσει γεύμα εγκρίς εξ ελαίου·
Num 11:9	και όταν κατέβη η δρόσος επί την παρεμβολήν νυκτός, κατέβαινε το μάννα επ' αυτής.
Num 11:10	και ήκουσε Μωυσής κλαιόντων αυτών κατά δήμους αυτών, έκαστον επί της θύρας αυτού· και εθυμώθη οργή Κύριος σφόδρα, και έναντι Μωυσή ην πονηρόν.
Num 11:11	και είπε Μωυσής προς Κύριον· ινατί εκάκωσας τον θεράποντά σου, και διατί ουχ εύρηκα χάριν εναντίον σου, επιθείναι την ορμήν του λαού τούτου επ' εμέ;
Num 11:12	μη εγώ εν γαστρί έλαβον πάντα τον λαόν τούτον, ή εγώ έτεκον αυτούς, ότι λέγεις μοι, λάβε αυτόν εις τον κόλπον σου, ωσει άραι τιθηνός τον θηλάζοντα, εις την γην ην ώμοσας τοις πατράσιν αυτών;
Num 11:13	πόθεν μοι κρέα δούναι παντί τω λαω τούτω; ότι κλαίουσιν επ' εμοί, λέγοντες·δος ημίν κρέα, ίνα φάγωμεν.
Num 11:14	ου δυνηόσομαι εγώ μόνος φέρειν τον λαόν τούτον, ότι βαρύτερόν μοί εστι το ρήμα τούτο.
Num 11:15	ει δ' ούτω συ ποιείς μοι, απόκτεινόν με αναιρέσει, ει εύρηκα έλεος παρά σοί, ίνα μη ίδω την κάκωσίν μου.
Num 11:16	και είπε Κύριος προς Μωυσήν· συνάγαγέ μοι εβδομήκοντα άνδρας από των πρεσβυτέρων Ισραήλ, ους αυτός συ οίδας, ότι ούτοί εισι πρεσβύτεροι του λαού και γραμματείς αυτών. και άξεις αυτούς προς την σκηνήν του μαρτυρίου, και στήσονται εκεί μετά σου.
Num 11:17	και καταβήσομαι και λαλήσω εκεί μετά σου και αφελώ από του πνεύματος του επί σοί και επιθήσω επ' αυτούς, και συναντιλήψονται μετά σου την ορμήν του

	λαού, και ουκ οίσεις αυτούς συ μόνος.
Num 11:18	και τω λαω ερείς· αγνίσασθε εις αύριον, και φάγεσθε κρέα, ότι εκλαύσατε έναντι Κυρίου λέγοντες· τις ημάς ψωμειί κρέα; ότι καλόν ημίν εστιν εν Αιγύπτω. και δώσει Κύριος υμίν φαγείν κρέα, και φάγεσθε κρέα.
Num 11:19	ουχ ημέραν μίαν φάγεσθε, ουδέ δύο, ουδέ πέντε ημέρας, ουδέ δέκα ημέρας, ουδέ είκοσιν ημέρας.
Num 11:20	έως μηνός ημερών φάγεσθε, έως αν εξέλθη εκ των μυκτήρων υμών. και έσται υμίν εις χολέραν, ότι ηπειθήσατε Κυρίω, ος εστιν εν υμίν, και εκλαύσατε εναντίον αυτού λέγοντες· ινατί ημίν εξελθείν εξ Αιγύπτου;
Num 11:21	και είπε Μωυσής· εξακόσiai χιλιάδες πεζών ο λαός, εν οίς ειμι εν αυτοίς. και συ είπας, κρέα δώσω αυτοίς φαγείν, και φάγονται μήνα ημερών.
Num 11:22	μη πρόβατα και βόες σφαγήσονται αυτοίς, και αρκέσει αυτοίς; ή παν το όψος της θαλάσσης συναχθήσεται αυτοίς, και αρκέσει αυτοίς;
Num 11:23	και είπε Κύριος προς Μωυσήν· μη χείρ Κυρίου ουκ εξαρκέσει; ήδη γνώση ει επικαταλήψεται σε ο λόγος μου ή ου.
Num 11:24	και εξήλθε Μωυσής και ελάλησε προς τον λαόν τα ρήματα Κυρίου και συνήγαγεν εβδομήκοντα άνδρας από των πρεσβυτέρων του λαού και έστησεν αυτούς κύκλω της σκηνης.
Num 11:25	και κατέβη Κύριος εν νεφέλη και ελάλησε προς αυτόν· και παρείλατο από του πνεύματος του επ' αυτω και επέθηκεν επί τους εβδομήκοντα άνδρας τους πρεσβυτέρους· ως δε επανεπαύσατο πνεύμα επ' αυτούς, και επροφήτευσαν και ουκ έτι προσέθεντο.
Num 11:26	και κατελείφθησαν δύο άνδρες εν τη παρεμβολή, όνομα τω ενί Ελδád και όνομα τω δευτέρω Μωδád, και επανεπαύσατο επ' αυτούς πνεύμα· και ούτοι ήσαν των καταγεγραμμένων και ουκ ήλθον προς την σκηνήν· και επροφήτευσαν εν τη παρεμβολή.
Num 11:27	και προσδραμών ο νεανίσκος απήγγειλε Μωυσή και είπε λέγων· Ελδád και Μωδád προφητεύουσιν εν τη παρεμβολή.
Num 11:28	και αποκριθείς Ιησούς ο του Ναυή ο παρεστηκώς Μωυσή, ο εκλεκτός, είπε· κύριε Μωυσή, κώλυσον αυτούς.
Num 11:29	και είπε Μωυσής αυτω· μη ζηλοίς εμέ; και τις δώη πάντα τον λαόν Κυρίου προφήτας, όταν δω Κύριος το πνεύμα αυτού επ' αυτούς;
Num 11:30	και απήλθε Μωυσής εις την παρεμβολήν αυτός και οι πρεσβύτεροι Ισραήλ.
Num 11:31	και πνεύμα εξήλθε παρά Κυρίου και εξεπέρασεν ορτυγομήτραν από της θαλάσσης και επέβαλεν επί την παρεμβολήν οδόν ημέρας εντεύθεν και οδόν ημέρας εντεύθεν, κυκλω της παρεμβολής, ωσει δίπηχυ από της γης.
Num 11:32	και αναστάς ο λαός όλην την ημέραν και όλην την νύκτα και όλην την ημέραν την επαύριον και συνήγαγον την ορτυγομήτραν, ο το ολίγον, συνήγαγε δέκα

	κόρους, και έψυξαν εαυτοίς ψυγμούς κύκλω της παρεμβολής.
Num 11:33	τα κρέα έτι ην εν τοις οδούσιν αυτών πρινή εκλείπειν, και Κύριος εθυμώθη εις τον λαόν, και επάταξε Κύριος τον λαόν πληγήν μεγάλην σφόδρα.
Num 11:34	και εκλήθη το όνομα του τόπου εκείνου Μνήματα της επιθυμίας, ότι εκεί έθαψαν τον λαόν τον επιθυμητήν.
Num 11:35	Από Μνημάτων επιθυμίας εξήρην ο λαός εις Ασηρώθ, και εγένετο ο λαός εν Ασηρώθ.
Num 12:1	ΚΑΙ ελάλησε Μαριάμ και Ααρών κατά Μωυσή, ένεκεν της γυναικός της Αιθιοπίσσης ην έλαβε Μωυσής, ότι γυναίκα Αιθιόπισσαν έλαβε,
Num 12:2	και είπαν· μη Μωυσή μόνω λελάληκε Κύριος; ουχί και ημίν ελάλησε; και ήκουσε Κύριος.
Num 12:3	και ο άνθρωπος Μωυσής πραύς σφόδρα παρά πάντας τους ανθρώπους τους όντας επί της γης.
Num 12:4	και είπε Κύριος παραχρήμα προς Μωυσήν και Ααρών και Μαριάμ· εξέλθετε υμείς οι τρεις εις την σκηνήν του μαρτυρίου·
Num 12:5	και εξήλθον οι τρεις εις την σκηνήν του μαρτυρίου. και κατέβη Κύριος εν στύλω νεφέλης και έστη επί της θύρας της σκηνής του μαρτυρίου, και εκλήθησαν Ααρών και Μαριάμ και εξήλθοσαν αμφότεροι.
Num 12:6	και είπε προς αυτούς· ακούσατε των λόγων μου· εάν γένηται προφήτης υμών Κυρίω, εν οράματι αυτω γνωσθήσομαι και εν ύπνω λαλήσω αυτω.
Num 12:7	ουχ ούτως ο θεράπων μου Μωυσής· εν όλω τω οίκω μου πιστός εστι·
Num 12:8	στόμα κατά στόμα λαλήσω αυτω, εν είδει και ου δι' αινιγμάτων, και την δόξαν Κυρίου είδε· και διατί ουκ εφοβήθητε καταλαλήσαι κατά του θεράποντός μου Μωυσή;
Num 12:9	και οργή θυμού Κυρίου επ' αυτοίς, και απήλθε.
Num 12:10	και η νεφέλη απέστη από της σκηνής, και ιδού Μαριάμ λεπρώσα ωσει χιών· και επέβλεψεν Ααρών επί Μαριάμ, και ιδού λεπρώσα.
Num 12:11	και είπεν Ααρών προς Μωυσήν· δέομαι, κύριε, μη συνεπιθή ημίν αμαρτίαν, διότι ηγνοήσαμεν καθ' ότι ημάρτομεν·
Num 12:12	μη γένηται ωσει ίσον θανάτω, ωσει έκτρομα εκπορευόμενον εκ μήτρας μητρός και κατεσθίει το ήμισυ των σαρκών αυτής.
Num 12:13	και εβόησε Μωυσής προς Κύριον λέγων· ο Θεός δέομαί σου, ίασαι αυτήν.
Num 12:14	και είπε Κύριος προς Μωυσήν· ει ο πατήρ αυτής πτύων ενέπτυσεν εις το πρόσωπον αυτής, ουκ εντραπήσεται επτά ημέρας; αφορισθήτω επτά ημέρας έξω της παρεμβολής και μετά ταύτα εισελεύσεται.

Num 12:15	και αφωρίσθη Μαριάμ έξω της παρεμβολής επτά ημέρας· και ο λαός ουκ εξήρην, έως εκαθαρίσθη Μαριάμ.
Num 13:1	ΚΑΙ μετά ταύτα εξήρην ο λαός εξ Ασηρώθ, και παρενέβαλον εν τη ερήμω του Φαράν.
Num 13:2	και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Num 13:3	απόστειλον σεαυτω άνδρας, και κατασκεψάσθωσαν την γην των Χαναανίων, ην εγώ δίδωμι τοις υιοίς Ισραήλ εις κατάσχεσιν, άνδρα ένα κατά φυλήν, κατά δήμους πατριών αυτών αποστειλείς αυτούς, πάντα αρχηγόν εξ αυτών.
Num 13:4	και εξαπέστειλεν αυτούς Μωυσής εκ της ερήμου Φαράν δια φωνής Κυρίου· πάντες άνδρες αρχηγοί υιών Ισραήλ ούτοι.
Num 13:5	και ταύτα τα ονόματα αυτών· της φυλής Ρουβήν Σαμουήλ υιος Ζαχούρ·
Num 13:6	της φυλής Συμεών Σαφάτ υιος Σουρί·
Num 13:7	της φυλής Ιούδα Χάλεφ υιος Ιεφοννή·
Num 13:8	της φυλής Ισάχαρ Ιλαάλ υιος Ιωσήφ·
Num 13:9	της φυλής Εφραίμ Αυσή υιος Ναυή·
Num 13:10	της φυλής Βενιαμίν Φαλτί υιος Ραφού·
Num 13:11	της φυλής Ζαβουλών Γουδιήλ υιος Σουδί·
Num 13:12	της φυλής Ιωσήφ των υιών Μανασσή, Γαδί υιος Σουσί·
Num 13:13	της φυλής Δάν Αμιήλ υιος Γαμαλί·
Num 13:14	της φυλής Ασήρ Σαθούρ υιος Μιχαήλ·
Num 13:15	της φυλής Νεφθαλί Ναβί υιος Σαβί·
Num 13:16	της φυλής Γάδ Γουδιήλ υιος Μακχί·
Num 13:17	ταύτα τα ονόματα των ανδρών, ους απέστειλε Μωυσής κατασκεψασθαι την γην. και επωνόμασε Μωυσής τον Αυσή υιόν Ναυή Ιησούν.
Num 13:18	και απέστειλεν αυτούς Μωυσής κατασκεψασθαι την γην Χαναάν και είπε προς αυτούς· ανάβητε ταύτη τη ερήμω και αναβήσεσθε εις το όρος,
Num 13:19	και όψεσθε την γην, τις εστι, και τον λαόν τον εγκαθήμενον επ' αυτής, ει ισχυρός εστιν ή ασθενής, ει ολίγοι εισίν ή πολλοί·
Num 13:20	και τις η γη, εις ην ούτοι εγκάθηνται επ' αυτής, ει καλή εστιν ή πονηρά· και τίνες αι πόλεις, ας ούτοι κατοικούσιν εν αυταίς, ει εν τειχήρεσιν ή εν ατειχίστοις·
Num 13:21	και τις η γη, ει πίων ή παρειμένη, ει έστιν εν αυτη δένδρα ή ου· και προσκαρτερήσαντες λήψεσθε από των καρπών της γης. και αι ημέραι ημέραι έαρος, πρόδρομοι σταφυλής.

Num 13:22	και αναβάντες κατεσκέψαντο την γην από της ερήμου Σίν έως Ροόβ, εισπορευομένων Αιμάθ.
Num 13:23	και ανέβησαν κατά την έρημον και απήλθον έως Χεβρών, και εκεί Αχιμάν και Σεσσί και Θελαμί, γενεαί Ενάχ· και Χεβρών επτά έτεσιν ωκοδομήθη προ του Τανίν Αιγύπτου.
Num 13:24	και ήλθοσαν έως Φάραγγος βότρου, και κατεσκέψαντο αυτήν· και έκοψαν εκείθεν κλήμα και βότρυν σταφυλής ένα επ' αυτού και ήραν αυτόν επ' αναφορέυσι και από των ροών, και από των συκών.
Num 13:25	και τον τόπον εκείνον επωνόμασαν Φάραγξ βότρου δια τον βότρυν, ον έκοψαν εκείθεν οι υιοί Ισραήλ.
Num 13:26	Και απέστρεψαν εκείθεν κατασκεψάμενοι την γην μετά τεσσαράκοντα ημέρας.
Num 13:27	και πορευθέντες ήλθον προς Μωυσήν και Ααρών και προς πάσαν συναγωγήν υιών Ισραήλ, εις την έρημον Φαράν Κάδης και απεκρίθησαν αυτοίς ρήμα και πάση συναγωγή και έδειξαν τον καρπόν της γης.
Num 13:28	και διηγήσαντο αυτω και είπαν· ήλθαμεν εις την γην, εις ην απέστειλας ημάς, γην ρέουσας γάλα και μέλι, και ούτος ο καρπός αυτής·
Num 13:29	αλλ' ή ότι θρασύ το έθνος το κατοικούν επ' αυτής, και αι πόλεις οχυραί τετειχισμέναι μεγάλαι σφόδρα, και την γενεάν Ενάχ εωράκαμεν εκεί,
Num 13:30	και Αμαλήκ κατοικεί εν τη γη τη προς νότον, και ο Χετταίος και ο Ευαίος και ο Ιεβουσαίος και ο Αμορραίος κατοικεί εν τη ορεινή, και ο Χαναναίος κατοικεί παρά θάλασσαν και παρά τον Ιορδάνην ποταμόν.
Num 13:31	και κατεσιώπησε Χάλεβ τον λαόν προς Μωυσήν και είπεν αυτω· ουχί, αλλά αναβάντες αναβησόμεθα και κατακληρονομήσομεν αυτήν, ότι δυνατοί δυνησόμεθα προς αυτούς.
Num 13:32	και οι άνθρωποι οι συναναβάντες μετ' αυτού είπαν· ουκ αναβαίνομεν, ότι ου μη δυνώμεθα αναβήναι προς το έθνος, ότι ισχυρότερον ημών εστι μάλλον.
Num 13:33	και εξήνεγκαν έκστασιν της γης, ην κατεσκέψαντο αυτήν προς τους υιούς Ισραήλ, λέγοντες· την γην, ην παρήλθομεν αυτήν κατασκέψασθαι, γη κατέσθουσα τους κατοικούντας επ' αυτής εστι· και πας ο λαός, ον εωράκαμεν εν αυτη, άνδρες υπερμήκεις·
Num 13:34	και εκεί εωράκαμεν τους γίγαντας και ήμεν ενώπιον αυτών ωσεί ακρίδες, αλλά και ούτως ήμεν ενώπιον αυτών.
Num 14:1	ΚΑΙ αναλαβούσα πάσα η συναγωγή ενέδωκε φωνήν, και έκλαιεν ο λαός όλην την νύκτα εκείνην.
Num 14:2	και διεγόγγυζον επί Μωυσήν και Ααρών πάντες οι υιοί Ισραήλ, και είπαν προς αυτούς πάσα η συναγωγή· όφελον απεθάνομεν εν τη Αιγύπτω, ή εν τη ερήμω ταύτη ει απεθάνομεν.
Num 14:3	και ινατί Κύριος εισάγει ημάς εις την γην ταύτην πεσείν εν πολέμω; αι γυναίκες ημών και τα παιδιά έσονται εις διαρπαγήν· νυν ουν βέλτιον ημίν εστιν

	αποστραφήναι εις Αίγυπτον.
Num 14:4	και ειπαν ετερος τω ετέρω· δώμεν αρχηγόν και αποστρέψωμεν εις Αίγυπτον.
Num 14:5	και επεσε Μωυσής και Ααρών επί πρόσωπον εναντίον πάσης συναγωγής υιών Ισραήλ.
Num 14:6	Ιησούς δε ο του Ναυή και Χάλεβ ο του Ιεφοννή, των κατασκευασμένων την γην, διέρρηξαν τα ιμάτια αυτών
Num 14:7	και ειπαν προς πάσαν συναγωγήν υιών Ισραήλ λέγοντες· η γη, ην κατεσκευάμεθα αυτήν, αγαθή εστι σφόδρα σφόδρα·
Num 14:8	ει αιρετίζει ημάς Κύριος, εισάξει ημάς εις την γην ταύτην και δώσει αυτήν ημίν, γη ήτις εστί ρέουσα γάλα και μέλι.
Num 14:9	αλλά από του Κυρίου μη αποστάται γίνεσθε· υμείς δε μη φοβηθήτε τον λαόν της γης, ότι κατάβρωμα ημίν εστιν· αφέστηκε γαρ ο καιρός απ' αυτών, ο δε Κύριος εν ημίν· μη φοβηθήτε αυτούς.
Num 14:10	και ειπε πάσα η συναγωγή καταλιθοβολήσαι αυτούς εν λίθοις. και η δόξα Κυρίου ωφέθη εν τη νεφέλη επί της σκηνης του μαρτυρίου πάσι τοις υιοίς Ισραήλ.
Num 14:11	και ειπε Κύριος προς Μωυσήν· έως τίνος παροξύνει με ο λαός ούτος και έως τίνος ου πιστεύουσί μοι επί πάσι τοις σημείοις, οίς εποίησα εν αυτοίς;
Num 14:12	πατάξω αυτούς θανάτω και απολώ αυτούς και ποιήσω σε και τον οίκον του πατρός σου εις έθνος μέγα και πολύ μάλλον ή τούτο.
Num 14:13	και ειπε Μωυσής προς Κύριον· και ακούσεται Αίγυπτος, ότι ανήγαγες τη ισχυϊ σου τον λαόν τούτον εξ αυτών,
Num 14:14	αλλά και πάντες οι κατοικούντες επί της γης ταύτης ακηκόασιν, ότι συ ει Κύριος εν τω λαω τούτω, όστις οφθαλμοίς κατ' οφθαλμούς οπτάζη, Κύριε, και η νεφέλη σου εφέστηκεν επ' αυτών, και εν στύλω νεφέλης συ πορεύη πρότερος αυτών την ημέραν και εν στύλω πυρός την νύκτα.
Num 14:15	και εκτριψεις τον λαόν τούτον ωσει άνθρωπον ένα, και ερούσι τα έθνη, όσοι ακηκόασι το όνομά σου, λέγοντες·
Num 14:16	παρά το μη δύνασθαι Κύριον εισαγαγείν τον λαόν τούτον εις την γην, ην ώμοσεν αυτοίς, κατέστρωσεν αυτούς εν τη ερήμω.
Num 14:17	και νυν υψωθήτω η ισχύς, Κύριε, ον τρόπον ειπας λέγων·
Num 14:18	Κύριος μακρόθυμος και πολυέλεος και αληθινός, αφαιρών ανομίας και αδικίας και αμαρτίας, και καθαρισμω ου καθαριεί τον ένοχον αποδιδούς αμαρτίας πατέρων επί τέκνα έως τρίτης και τετάρτης γενεάς.
Num 14:19	άφες την αμαρτίαν τω λαω τούτω κατά το μέγα έλεός σου, καθάπερ ίλεως εγένου αυτοίς απ' Αιγύπτου έως του νυν.
Num 14:20	και ειπε Κύριος προς Μωυσήν· ίλεως αυτοίς ειμι κατά το ρήμά σου·

Num 14:21	αλλά ζω εγώ και ζων το όνομά μου και εμπλήσει η δόξα Κυρίου πάσαν την γην,
Num 14:22	ότι πάντες οι άνδρες οι ορώντες την δόξαν μου και τα σημεία, α εποίησα εν Αιγύπτω και εν τη ερήμω, και επείρασάν με τούτο δέκατον, και ουκ εισήκουσαν της φωνής μου,
Num 14:23	ή μην ουκ όφονται την γην, ην ώμοσα τοις πατράσιν αυτών, αλλ' ή τα τέκνα αυτών, α εστι μετ' εμού ώδε, όσοι ουκ οίδασιν αγαθόν ουδέ κακόν, πας νεώτερος άπειρος, τούτοις δώσω την γην, πάντες δε οι παροξύναντές με ουκ όφονται αυτήν.
Num 14:24	ο δε παις μου Χάλεβ, ότι πνεύμα έτερον εν αυτω και επηκολούθησέ μοι, εισάξω αυτόν εις την γην, εις ην εισήλθεν εκεί, και το σπέρμα αυτου κληρονομήσει αυτήν.
Num 14:25	ο δε Αμαλήκ και ο Χαναναίος κατοικούσιν εν τη κοιλάδι· αύριον επιστρέφητε και απάρατε υμεις εις την έρημον, οδόν θάλασσαν ερυθράν.
Num 14:26	Και ειπε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών λέγων·
Num 14:27	έως τίνος την συναγωγήν την πονηράν ταύτην; α αυτοί γογγύζουσιν εναντίον μου, την γόγγυσιν των υιών Ισραήλ, ην εγόγγυσαν περι υμών, ακήκοα.
Num 14:28	ειπόν αυτοίς· ζω εγώ, λέγει Κύριος, ή μην ον τρόπον λελαλήκατε εις τα ώτά μου, ούτω ποιήσω υμίν.
Num 14:29	εν τη ερήμω ταύτη πεσείται τα κώλα υμών, και πάσα η επισκοπή υμών και οι κατηριθμημένοι υμών από εικοσαετούς και επάνω, όσοι εγόγγυζον επ' εμοί·
Num 14:30	ει υμεις εισελεύσεσθε εις την γην, εφ' ην εξέτεινα την χειρά μου κατασκηνώσαι υμάς επ' αυτής, αλλ' ή Χάλεβ υιος Ιεφοννή και Ιησούς ο του Ναυή·
Num 14:31	και τα παιδιά, α είπατε εν διαρπαγή έσεσθαι, εισάξω αυτους εις την γην, και κληρονομήσουσι την γην, ην υμεις απέστητε απ' αυτής.
Num 14:32	και τα κώλα υμών πεσείται εν τη ερήμω ταύτη,
Num 14:33	οι δε υιοί υμών έσονται νεμόμενοι εν τη ερήμω τεσσαράκοντα έτη και ανοίσουσι την πορνείαν υμών, έως αν αναλωθή τα κώλα υμών εν τη ερήμω,
Num 14:34	κατά τον αριθμόν των ημερών, όσας κατεσκέψασθε την γην, τεσσαράκοντα ημέρας, ημέραν του ενιαυτου, λήψεσθε τας αμαρτίας υμών τεσσαράκοντα έτη και γνώσεσθε τον θυμόν της οργής μου.
Num 14:35	εγώ Κύριος ελάλησα· ή μην ούτω ποιήσω τη συναγωγή τη πονηρά ταύτη τη επισυνισταμένη επ' εμέ· εν τη ερήμω ταύτη εξαναλωθήσονται και εκεί αποθανούνται.
Num 14:36	και οι άνθρωποι, ους απέστειλε Μωυσής κατασκέψασθαι την γην και παραγεννηθέντες διεγόγγυσαν κατ' αυτής προς την συναγωγήν εξενέγκαι ρήματα πονηρά περι της γης,
Num 14:37	και απέθανον οι άνθρωποι οι κατείπαντες πονηρά κατά της γης εν τη πληγή

	έναντι Κυρίου
Num 14:38	και Ιησούς υιος Ναυή, και Χάλεβ υιος Ιεφοννή έζησαν από των ανθρώπων εκείνων των πεπορευμένων κατασκέψασθαι την γην.
Num 14:39	Και ελάλησε Μωσής τα ρήματα ταύτα προς πάντας υιούς Ισραήλ, και επένθησεν ο λαός σφόδρα.
Num 14:40	και ορθρίσαντες το πρωί ανέβησαν εις την κορυφήν του όρους λέγοντες· ιδού οίδε ημείς αναβησόμεθα εις τον τόπον, ον είπε Κύριος, ότι ημάρομεν.
Num 14:41	και είπε Μωσής· ινατί υμείς παραβαίνετε το ρήμα Κυρίου; ουκ εύοδα έσται υμίν.
Num 14:42	μη αναβαίνετε· ου γαρ εστι Κύριος μεθ' υμών, και πεσείσθε προ προσώπου των εχθρών υμών.
Num 14:43	ότι ο Αμαλήκ και ο Χαναναίος εκεί έμπροσθεν υμών, και πεσείσθε μαχαίρα, ου είνεκεν απεστράφητε απειθούντες Κυρίω, και ουκ έσται Κύριος εν υμίν.
Num 14:44	και διαβιασάμενοι ανέβησαν επί την κορυφήν του όρους· η δε κιβωτός της διαθήκης Κυρίου και Μωσής ουκ εκινήθησαν εκ της παρεμβολής.
Num 14:45	και κατέβη ο Αμαλήκ και ο Χαναναίος ο εγκαθήμενος εν τω όρει εκείνω και ετρέψαντο αυτούς και κατέκοψαν αυτούς έως Ερμάν· και απεστράφησαν εις την παρεμβολήν.
Num 15:1	ΚΑΙ είπε Κύριος προς Μωσούν λέγων·
Num 15:2	λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ και ερείς προς αυτούς· όταν εισέλθητε εις την γην της κατοικήσεως υμών, ην εγώ δίδωμι υμίν,
Num 15:3	και ποιήσεις ολοκαυτώματα Κυρίω, ολοκάρπωμα ή θυσίαν, μεγαλύναι ευχήν ή καθ' εκούσιον ή εν ταις εορταίς υμών ποιήσαι οσμήν ευωδίας τω Κυρίω, ει μεν από των βοών ή από των προβάτων,
Num 15:4	και προσοίσει ο προσφέρων το δώρον αυτου Κυρίω θυσίαν σεμιδάλεως δέκατον του οιφι αναπεποιημένης εν ελαίω εν τετάρτω του ίν·
Num 15:5	και οίνον εις σπονδήν το τέταρτον του ίν ποιήσετε επί της ολοκαυτώσεως, ή επί της θυσίας· τω αμνω τω ενί ποιήσεις τοσούτο, κάρπωμα οσμήν ευωδίας τω Κυρίω.
Num 15:6	και τω κριω, όταν ποιήτε αυτόν εις ολοκαύτωμα ή εις θυσίαν, ποιήσεις θυσίαν σεμιδάλεως δύο δέκατα αναπεποιημένης εν ελαίω, το τρίτον του ίν·
Num 15:7	και οίνον εις σπονδήν το τρίτον του ίν προσοίσετε εις οσμήν ευωδίας Κυρίω.
Num 15:8	εάν δε ποιήτε από των βοών εις ολοκαύτωσιν ή εις θυσίαν μεγαλύναι ευχήν, ή εις σωτήριον Κυρίω,
Num 15:9	και προσοίσει επί του μόσχου θυσίαν σεμιδάλεως τρία δέκατα αναπεποιημένης εν ελαίω ήμισυ του ίν

Num 15:10	και οίνον εις σπονδήν το ήμισυ του ίν, κάρπωμα οσμής ευωδίας Κυρίω.
Num 15:11	ούτω ποιήσεις τω μόσχω τω ενί ή τω κριω τω ενί ή τω αμνω τω ενί εκ των προβάτων ή εκ των αιγών·
Num 15:12	κατά τον αριθμόν ων εάν ποιήσητε, ούτως ποιήσετε τω ενί κατά τον αριθμόν αυτών.
Num 15:13	πας ο αυτόχθων ποιήσει ούτως τοιαύτα, προσενέγκαι καρπώματα εις οσμής ευωδίας Κυρίω.
Num 15:14	εάν δε προσήλυτος εν υμίν προσγένηται εν τη γη υμών, ή ος αν γένηται εν υμίν εν ταις γενεαίς υμών, και ποιήσει κάρπωμα οσμής ευωδίας Κυρίω, ον τρόπον ποιείτε υμείς, ούτω ποιήσει η συναγωγή Κυρίω.
Num 15:15	νόμος εις έσται υμίν και τοις προσηλύτοις τοις προσκειμένοις εν υμίν, νόμος αιώνιος εις τας γενεάς υμών· ως υμείς και ο προσήλυτος έσται έναντι Κυρίου.
Num 15:16	νόμος εις έσται και δικαίωμα εν έσται υμίν και τω προσηλύτω τω προσκειμένω εν υμίν.
Num 15:17	Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Num 15:18	λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ και ερείς προς αυτούς· εν τω εισπορεύεσθαι υμάς εις την γην, εις ην εγώ εισάγω υμάς εκεί,
Num 15:9	και έσται όταν έσθητε υμείς από των άρτων της γης, αφελείτε αφάιρεμα αφόρισμα Κυρίω· απαρχήν φυράματος υμών
Num 15:20	άρτον αφοριείτε αφάιρεμα αυτό· ως αφάιρεμα από άλω, ούτως αφελείτε αυτόν,
Num 15:21	απαρχήν φυράματος υμών, και δώσετε Κυρίω αφάιρεμα εις τας γενεάς υμών.
Num 15:22	Όταν δε διαμάρτητε και μη ποιήσητε πάσας τας εντολάς ταύτας, ας ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν,
Num 15:23	καθά συνέταξε Κύριος προς υμάς εν χειρί Μωυσή από της ημέρας, ή συνέταξε Κύριος προς υμάς και επέκεινα εις τας γενεάς υμών,
Num 15:24	και έσται εάν εξ οφθαλμών της συναγωγής γενηθή ακουσίως, και ποιήσει πάσα η συναγωγή μόσχον ένα εκ βοών άμωμον εις ολοκαύτωμα εις οσμής ευωδίας Κυρίω και θυσίαν τούτου και σπονδήν αυτού κατά την σύνταξιν και χίμαρον εξ αιγών ένα περι αμαρτίας.
Num 15:25	και εξιλάσεται ο ιερεύς περι πάσης συναγωγής υιών Ισραήλ, και αφεθήσεται αυτοίς· ότι ακουσίον εστι, και αυτοί ήνεγκαν το δώρον αυτών κάρπωμα Κυρίω περι της αμαρτίας αυτών έναντι Κυρίου, περι των ακουσίων αυτών.
Num 15:26	και αφεθήσεται κατά πάσαν συναγωγήν υιών Ισραήλ και τω προσηλύτω τω προσκειμένω προς υμάς, ότι παντί τω λαω ακούσιον.
Num 15:27	εάν τε ψυχή μία αμάρτη ακουσίως, προσάξει αίγα μίαν ενιαυσίαν περι αμαρτίας,

Num 15:28	και εξιλάσεται ο ιερεύς περί της ψυχής της ακουσιασθείσης και αμαρτούσης ακουσιώς έναντι Κυρίου εξιλάσασθαι περί αυτού.
Num 15:29	τω εγχωρίω εν υιοίς Ισραήλ και τω προσηλύτω τω προσκειμένω εν αυτοίς νόμος εις έσται αυτοίς, ος εάν ποιήση ακουσιώς.
Num 15:30	και ψυχή, ήτις ποιήσει εν χειρί υπερηφανίας από των αυτοχθόνων ή από των προσηλύτων, τον Θεόν ούτος παροξυνεί, εξολοθρευθήσεται η ψυχή εκείνη εκ του λαού αυτής,
Num 15:31	ότι το ρήμα Κυρίου εφάυλισε και τας εντολάς αυτού διεσκέδασεν· εκτριψει εκτριβήσεται η ψυχή εκείνη, η αμαρτία αυτής εν αυτη.
Num 15:32	Και ήσαν οι υιοί Ισραήλ εν τη ερήμω και εύρον άνδρα συλλέγοντα ξύλα τη ημέρα των σαββάτων.
Num 15:33	και προσήγαγον αυτόν οι ευρόντες συλλέγοντα ξύλα τη ημέρα των σαββάτων προς Μωυσήν και Ααρών και προς πάσαν συναγωγήν υιών Ισραήλ.
Num 15:34	και απέθεντο αυτόν εις φυλακήν, ου γαρ συνέκριναν τι ποιήσωσιν αυτόν.
Num 15:35	και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· θανάτω θανατούσθω ο άνθρωπος, λιθοβολήσατε αυτόν λίθοις πάσα η συναγωγή.
Num 15:36	και εξήγαγον αυτόν πάσα η συναγωγή έξω της παρεμβολής, και ελιθοβόλησεν αυτόν πάσα η συναγωγή λίθοις έξω της παρεμβολής, καθά συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.
Num 15:37	Και είπε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Num 15:38	λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ και ερείς προς αυτούς και ποιησάτωσαν εαυτοίς κράσπεδα επί τα πτερύγια των ιματίων αυτών εις τας γενεάς αυτών και επιθήσετε επί τα κράσπεδα των πτερυγίων κλώσμα υακίνθινον.
Num 15:39	και έσται υμίν εν τοις κρασπέδοις και όψεσθε αυτά και μνησθήσεσθε πασών των εντολών Κυρίου και ποιήσετε αυτάς, και ου διαστραφήσεσθε οπίσω των διανοιών υμών και των οφθαλμών υμών, εν οίς υμείς εκπορνεύετε οπίσω αυτών,
Num 15:40	όπως αν μνησθήτε και ποιήσητε πάσας τας εντολάς μου και έσεσθε άγιοι τω Θεω υμών.
Num 15:41	εγώ Κύριος ο Θεός υμών ο εξαγωγών υμάς εκ γης Αιγύπτου είναι υμών Θεός, εγώ Κύριος ο Θεός υμών.
Num 16:1	ΚΑΙ ελάλησε Κορέ υιος Ισάακ υιού Καάθ υιού Λευί και Δαθάν και Αβειρών υιοί Ελιάβ και Αύν υιος Φαλέθ υιού Ρουβήν,
Num 16:2	και ανέστησαν έναντι Μωυσή, και άνδρες των υιών Ισραήλ πενήτηκοντα και διακόσιοι, αρχηγοί συναγωγής, σύγκλητοι βουλής και άνδρες ονομαστοί,
Num 16:3	συνέστησαν επί Μωυσήν και Ααρών και είπαν· εχέτω υμίν, ότι πάσα η συναγωγή πάντες άγιοι, και εν αυτοίς Κύριος, και διατί κατανίστασθε επί την συναγωγήν Κυρίου;

Num 16:4	και ακούσας Μωυσής έπεσεν επί πρόσωπον,
Num 16:5	και ελάλησε προς Κορέ και προς πάσαν αυτού την συναγωγήν λέγων· επέσκεπται και έγνω ο Θεός τους όντας αυτού και τους αγίους, και προσηγάγετο προς εαυτόν, και ους εξελέξατο εαυτω, προσηγάγετο προς εαυτόν.
Num 16:6	τούτο ποιήσατε· λάβετε υμίν αυτοίς πυρεία, Κορέ και πάσα η συναγωγή αυτού,
Num 16:7	και επίθετε επ' αυτά πυρ, και επίθετε επ' αυτά θυμίαμα έναντι Κυρίου αύριον· και έσται ο ανήρ, ον εκλέλεκται Κύριος, ούτος άγιος· ικανούσθω υμίν υιοί Λευί.
Num 16:8	και είπε Μωυσής προς Κορέ· εισακούσατέ μου, υιοί Λευί.
Num 16:9	μη μικρόν εστι τούτο υμίν, ότι διέστειλεν ο Θεός Ισραήλ υμάς εκ συναγωγής Ισραήλ και προσηγάγετο υμάς προς εαυτόν λειτουργείν τας λειτουργίας της σκηνης Κυρίου και παρίστασθαι έναντι της σκηνης λατρεύειν αυτοίς;
Num 16:10	και προσηγάγετό σε και πάντας τους αδελφούς σου υιούς Λευί μετά σου και ζητείτε και ιερατεύειν;
Num 16:11	ούτως συ και πάσα η συναγωγή σου η συνηθροισμένη προς τον Θεόν· και Ααρών τις εστιν, ότι διαγογγύζετε κατ' αυτού;
Num 16:12	και απέστειλε Μωυσής καλέσαι Δαθάν και Αβειρών υιούς Ελιάβ· και είπαν· ουκ αναβαίνομεν·
Num 16:13	μη μικρόν τούτο, ότι ανήγαγες ημάς εις γην ρέουσαν γάλα και μέλι αποκτείναι ημάς εν τη ερήμω, ότι κατάρχεις ημών άρχων;
Num 16:14	ει και εις γην ρέουσαν γάλα και μέλι εισήγαγες ημάς και έδωκας ημίν κλήρον αγρού και αμπελώνας, τους οφθαλμούς των ανθρώπων εκείνων αν εξέκοψας· ουκ αναβαίνομεν.
Num 16:15	και εβαρυθύμησε Μωυσής σφόδρα και είπε προς Κύριον· μη πρόσχης εις την θυσίαν αυτών· ουκ επιθύμημα ουδενός αυτών είληφα, ουδέ εκάκωσα ουδένα αυτών.
Num 16:16	και είπε Μωυσής προς Κορέ· αγιάσον την συναγωγήν σου και γίνεσθε έτοιμοι έναντι Κυρίου συ και Ααρών και αυτοί αύριον.
Num 16:17	και λάβετε έκαστος το πυρείον αυτού και επιθήσετε επ' αυτά θυμίαμα και προσάξετε έναντι Κυρίου έκαστος το πυρείον αυτού, πεντήκοντα και διακόσια πυρεία, και συ και Ααρών έκαστος το πυρείον αυτού.
Num 16:18	και έλαβεν έκαστος το πυρείον αυτού και επέθηκαν επ' αυτά πυρ και επέβαλον επ' αυτά θυμίαμα. και έστησαν παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου Μωυσής και Ααρών.
Num 16:19	και επισυνέστησεν επ' αυτούς Κορέ την πάσαν αυτού συναγωγήν παρά την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου. και ώφθη η δόξα Κυρίου πάση τη συναγωγή.
Num 16:20	και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών λέγων·

Num 16:21	αποσχίσθητε εκ μέσου της συναγωγής ταύτης, και εξαναλώσω αυτούς εισάπαξ.
Num 16:22	και έπεσαν επί πρόσωπον αυτών και είπαν· Θεός, Θεός των πνευμάτων και πάσης σαρκός, ει άνθρωπος εις ήμαρτεν, επί πάσαν την συναγωγήν οργή Κυρίου;
Num 16:23	και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Num 16:24	λάλησον τη συναγωγή λέγων· αναχωρήσατε κύκλω από της συναγωγής Κορέ.
Num 16:25	και ανέστη Μωυσής και επορεύθη προς Δαθάν και Αβειρών, και συνεπορεύθησαν μετ' αυτού πάντες οι πρεσβύτεροι Ισραήλ.
Num 16:26	και ελάλησε προς την συναγωγήν λέγων· αποσχίσθητε από των σκηνών των ανθρώπων των σκληρών τούτων, και μη άπτεσθε από πάντων, ων εστιν αυτοίς, μη συναπόλησθε εν πάση τη αμαρτία αυτών.
Num 16:27	και απέστησαν από της σκηνης Κορέ κύκλω· και Δαθάν και Αβειρών εξήλθον και ειστήκεισαν παρά τας θύρας των σκηνών αυτών και αι γυναίκες αυτών και τα τέκνα αυτών και η αποσκευή αυτών.
Num 16:28	και είπε Μωυσής· εν τούτω γνώσεσθε ότι Κύριος απέστειλέ με ποιήσαι πάντα τα έργα ταύτα, ότι ουκ απ' εμαυτού·
Num 16:29	ει κατά θάνατον πάντων ανθρώπων αποθανούνται ούτοι, ει και κατ' επίσκεψιν πάντων ανθρώπων επισκοπή έσται αυτών, ουχί Κύριος απέσταλκέ με·
Num 16:30	αλλ' ή εν φάσματι δείξει Κύριος, και ανοίξασα η γη το στόμα αυτής καταπίεται αυτούς και τους οίκους αυτών και τας σκηνάς αυτών και πάντα, όσα εστιν αυτοίς, και καταβήσονται ζώντες εις άδου, και γνώσεσθε, ότι παρώξυναν οι άνθρωποι ούτοι τον Κύριον.
Num 16:31	ως δε επαύσατο λαλών πάντας τους λόγους τούτους, ερράγη η γη υποκάτω αυτών,
Num 16:32	και ηνοιχθη η γη και κατέπιεν αυτούς και τους οίκους αυτών και πάντας τους ανθρώπους τους όντας μετά Κορέ και τα κτήνη αυτών.
Num 16:33	και κατέβησαν αυτοί και όσα εστιν αυτών ζώντα εις άδου, και εκάλυψεν αυτούς η γη, και απώλοντο εκ μέσου της συναγωγής.
Num 16:34	και πας Ισραήλ οι κύκλω αυτών έφυγον από της φωνής αυτών, ότι λέγοντες· μη ποτε καταπή ημάς η γη.
Num 16:35	και πυρ εξήλθε παρά Κυρίου και κατέφαγε τους πενήκοντα και διακοσίους άνδρας τους προσφέροντας το θυμίαμα.
Num 17:1	ΚΑΙ είπε Κύριος προς Μωυσήν
Num 17:2	και προς Ελεάζαρ τον υιόν Ααρών τον ιερέα· ανέλεσθε τα πυρεία τα χαλκά εκ μέσου των κατακεκαυμένων και το πυρ το αλλότριον τούτο σπείρον εκεί,
Num 17:3	ότι ηγίασαν τα πυρεία των αμαρτωλών τούτων εν ταις ψυχαίς αυτών· και ποιήσον αυτά λεπίδας ελατάς περίθεμα τω θυσιαστηρίω, ότι προσηνέχθησαν

	έναντι Κυρίου και ηγιάσθησαν και εγένοντο εις σημείον τοις υιοίς Ισραήλ.
Num 17:4	και έλαβεν Ελεάζαρ υιος Ααρών του ιερέως τα πυρεία τα χαλκά, όσα προσήνεγκαν οι κατακεκαυμένοι, και προσέθηκαν αυτά περίθεμα τω θυσιαστηρίω,
Num 17:5	μνημόσυνον τοις υιοίς Ισραήλ, όπως αν μη προσέλθη μηδείς αλλογενής, ος ουκ έστιν εκ του σπέρματος Ααρών, επιθείναι θυμίαμα έναντι Κυρίου και ουκ έσται ωσπερ Κορέ και η επισύστασις αυτού, καθά ελάλησε Κύριος εν χειρί Μωυσή αυτω.
Num 17:6	Και εγόγγυσαν οι υιοί Ισραήλ τη επαύριον επί Μωυσήν και Ααρών λέγοντες· υμείς απεκτάγκατε τον λαόν Κυρίου.
Num 17:7	και εγένετο εν τω επισυστρέφεσθαι την συναγωγήν επί Μωυσήν και Ααρών και ωρμησαν επί την σκηνήν του μαρτυρίου, και τήνδε εκάλυψεν αυτήν η νεφέλη και ώφθη η δόξα Κυρίου.
Num 17:8	και εισήλθε Μωυσής και Ααρών κατά πρόσωπον της σκηνης του μαρτυρίου.
Num 17:9	και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών λέγων·
Num 17:10	εκχωρήσατε εκ μέσου της συναγωγής ταύτης, και εξαναλώσω αυτούς εισάπαξ. και έπεσον επί πρόσωπον αυτών.
Num 17:11	και είπε Μωυσής προς Ααρών· λάβε το πυρείον και επίθες επ' αυτό πυρ από του θυσιαστηρίου και επίβαλε επ' αυτό θυμίαμα και απένεγκε το τάχος εις την παρεμβολήν και εξίλασαι περι αυτών· εξήλθε γαρ οργή από προσώπου Κυρίου, ήρκται θραύειν τον λαόν.
Num 17:12	και έλαβεν Ααρών, καθάπερ ελάλησεν αυτω Μωυσής, και έδραμεν εις την συναγωγήν· και ήδη ενήρκτο η θραύσις εν τω λαω· και επέβαλε το θυμίαμα και εξιλάσατο περι του λαού
Num 17:13	και έστη αναμέσον των τεθνηκότων και των ζώντων, και εκόπασεν η θραύσις.
Num 17:14	και εγένοντο οι τεθνηκότες εν τη θραύσει τεσσαρεσκαίδεκα χιλιάδες και επτακόσιοι, χωρίς των τεθνηκότων ένεκεν Κορέ.
Num 17:15	και επέστρεψεν Ααρών προς Μωυσήν επί την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου, και εκόπασεν η θραύσις.
Num 17:16	Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Num 17:17	λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ και λάβε παρ' αυτών ράβδον ράβδον κατ' οίκους πατριών παρά πάντων των αρχόντων αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, δώδεκα ράβδους, και εκάστου το όνομα αυτού επίγραψον επί της ράβδου.
Num 17:18	και το όνομα Ααρών επίγραψον επί της ράβδου Λευί· έστι γαρ ράβδος μία, κατά φυλήν οίκου πατριών αυτών δώσουσι.
Num 17:19	και θήσεις αυτάς εν τη σκηνή του μαρτυρίου, κατέναντι του μαρτυρίου, εν οίς γνωσθήσομαί σοι εκεί.

Num 17:20	και εσται ο ανθρωπος, ον αν εκλέξωμαι αυτον, η ραβδος αυτου εκβλαστήσει· και περιελώ απ' εμου τον γογγυσμόν υιών Ισραήλ, α αυτοί γογγύζουσιν εφ' υμίν.
Num 17:21	και ελάλησε Μωυσής τοις υιοίς Ισραήλ, και εδωκαν αυτω πάντες οι αρχοντες αυτών ράβδον, τω αρχοντι τω ενί ράβδον κατ' αρχοντα, κατ' οίκους πατριών αυτών, δώδεκα ράβδους, και η ράβδος Ααρών ανά μέσον των ράβδων αυτών.
Num 17:22	και απέθηκε Μωυσής τας ράβδους έναντι Κυρίου εν τη σκηνή του μαρτυρίου.
Num 17:23	και εγένετο τη επαύριον και εισήλθε Μωυσής και Ααρών εν τη σκηνή του μαρτυρίου, και ιδού εβλάστησεν η ράβδος Ααρών εις οίκον Λευί και εξήνεγκε βλαστόν και εξήνησεν άνθη και εβλάστησε κάρυα.
Num 17:24	και εξήνεγκε Μωυσής πάσας τας ράβδους από προσώπου Κυρίου προς πάντας υιούς Ισραήλ, και ειδον και ελαβον έκαστος την ράβδον αυτου.
Num 17:25	και ειπε Κύριος προς Μωυσήν· απόθες την ράβδον Ααρών ενώπιον των μαρτυρίων εις διατήρησιν, σημείον τοις υιοίς των ανηκόων, και παυσάσθω ο γογγυσμός αυτών απ' εμου, και ου μη αποθάνωσι.
Num 17:26	και εποίησε Μωυσής και Ααρών, καθά συνέταξε Κύριος τω Μωυσή, ούτως εποίησαν.
Num 17:27	και ειπαν οι υιοί Ισραήλ προς Μωυσήν λέγοντες· ιδού εξανηλώμεθα, απολώλαμεν, παρανηλώμεθα·
Num 17:28	πας ο απτόμενος της σκηνης Κυρίου αποθνήσκει· έως εις τέλος αποθάνωμεν;
Num 18:1	ΚΑΙ ειπε Κύριος προς Ααρών λέγων· συ και οι υιοί σου και ο οίκος του πατρός σου λήψεσθε τας αμαρτίας των αγίων, και συ και οι υιοί σου λήψεσθε τας αμαρτίας της ιερατείας υμών.
Num 18:2	και τους αδελφούς σου, φυλήν Λευί, δήμον του πατρός σου, προσαγάγου προς σεαυτόν, και προστεθήτωσάν σοι και λειτουργείτωσάν σοι, και συ και οι υιοί σου μετά σου απέναντι της σκηνης του μαρτυρίου.
Num 18:3	και φυλάξονται τας φυλακάς σου και τας φυλακάς της σκηνης, πλην προς τα σκεύη τα άγια και προς το θυσιαστήριον ου προσελεύσονται, και ουκ αποθανούνται και ούτοι και υμείς.
Num 18:4	και προστεθήσονται προς σε και φυλάξονται τας φυλακάς της σκηνης του μαρτυρίου κατά πάσας τας λειτουργίας της σκηνης· και ο αλλογενής ου προσελεύσεται προς σε.
Num 18:5	και φυλάξεσθε τας φυλακάς των αγίων και τας φυλακάς του θυσιαστηρίου, και ουκ εσται θυμός εν τοις υιοίς Ισραήλ.
Num 18:6	και εγώ είληφα τους αδελφούς υμών τους Λευίτας εκ μέσου των υιών Ισραήλ δόμα δεδομένον Κυρίω, λειτουργείν τας λειτουργίας της σκηνης του μαρτυρίου·
Num 18:7	και συ και οι υιοί σου μετά σου διατηρήσετε την ιερατείαν υμών, κατά πάντα τρόπον του θυσιαστηρίου και το ένδοθεν του καταπετάσματος και λειτουργήσετε τας λειτουργίας δόμα της ιερατείας υμών· και ο αλλογενής ο

	προσπορευόμενος αποθανείται.
Num 18:8	Και ελάλησε Κύριος προς Ααρών· και ιδού εγώ δέδωκα υμίν την διατήρησιν των απαρχών· από πάντων των ηγιασμένων μοι παρά των υιών Ισραήλ σοί δέδωκα αυτά εις γέρας και τοις υιοίς σου μετά σε νόμιμον αιώνιον.
Num 18:9	και τούτο έστω υμίν από των ηγιασμένων αγίων των καρπωμάτων, από πάντων των δώρων αυτών και από πάντων των θυσιασμάτων αυτών και από πάσης πλημμελείας αυτών και από πασών των αμαρτιών αυτών, όσα αποδιδώσά μοι από πάντων των αγίων, σοί έσται και τοις υιοίς σου.
Num 18:10	εν τω αγίω των αγίων φάγεσθε αυτά· παν αρσενικόν φάγεται αυτά, συ και οι υιοί σου· άγια έσται σοι.
Num 18:11	και τούτο έσται υμίν απαρχή δομάτων αυτών· από πάντων των επιθεμάτων των υιών Ισραήλ σοί δέδωκα αυτά και τοις υιοίς σου και ταις θυγατράσι σου μετά σου, νόμιμον αιώνιον· πας καθαρός εν τω οίκω σου έδετα αυτά.
Num 18:12	πάσα απαρχή ελαίου και πάσα απαρχή οίνου και σίτου, απαρχή αυτών, όσα αν δώσι τω Κυρίω, σοί δέδωκα αυτά.
Num 18:13	τα πρωτογεννήματα πάντα, όσα εν τη γη αυτών, όσα αν ενέγκωσι Κυρίω, σοί έσται· πας καθαρός εν τω οίκω σου έδετα αυτά.
Num 18:14	παν ανατεθεματισμένον εν υιοίς Ισραήλ σοί έσται.
Num 18:15	και παν διανοίγον μήτραν από πάσης σαρκός, όσα προσφέρουσι Κυρίω από ανθρώπου έως κτήνους, σοί έσται· αλλ' ή λύτρωσις λυτρωθήσεται τα πρωτότοκα των ανθρώπων, και τα πρωτότοκα των κτηνών των ακαθάρτων λυτρώση.
Num 18:16	και η λύτρωσις αυτού από μηνιαίου· η συντίμησις πέντε σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον, είκοσιν οβολοί εισι.
Num 18:17	πλήν πρωτότοκα μόσχων και πρωτότοκα προβάτων και πρωτότοκα αιγών ου λυτρώση, άγιά εστι· και το αίμα αυτών προσχεείς προς το θυσιαστήριον και το στέαρ ανοίσεις κάρπωμα εις οσμήν ευωδίας Κυρίω,
Num 18:18	και τα κρέα έσται σοί· καθά και το σθηθύνιον του επιθέματος και κατά τον βραχίονα τον δεξιόν σοί έσται.
Num 18:19	παν αφαιρέμα των αγίων, όσα εάν αφέλωσιν οι υιοί Ισραήλ Κυρίω, δέδωκά σοι και τοις υιοίς σου και ταις θυγατράσι σου μετά σου, νόμιμον αιώνιον· διαθήκη αλός αιωνίου έστιν έναντι Κυρίου σοί και τω σπέρματί σου μετά σε.
Num 18:20	Και ελάλησε Κύριος προς Ααρών· εν τη γη αυτών ου κληρονομήσεις, και μερίς ουκ έσται σοι εν αυτοίς, ότι εγώ μερίς σου και κληρονομία σου εν μέσω των υιών Ισραήλ.
Num 18:21	και τοις υιοίς Λευί ιδού δώδεκα παν επιδέκατον εν Ισραήλ εν κλήρω αντί των λειτουργιών αυτών, όσα αυτοί λειτουργούσι λειτουργίαν εν τη σκηνή του μαρτυρίου.
Num 18:22	και ου προσελεύσονται έτι οι υιοί Ισραήλ εις την σκηνήν του μαρτυρίου λαβείν

	αμαρτίαν θανατηφόρον.
Num 18:23	και λειτουργήσει ο Λευίτης αυτός την λειτουργίαν της σκηνης του μαρτυρίου, και αυτοί λήψονται τα αμαρτήματα αυτών, νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς αυτών· και εν μέσω υιών Ισραήλ ου κληρονομήσουσι κληρονομίαν·
Num 18:24	ότι τα επιδέκατα των υιών Ισραήλ, όσα εάν αφορίσωσι Κυρίω, αφαιρέμα δέδωκα τοις Λευίταις εν κλήρω· δια τούτο ειρηκα αυτοίς, εν μέσω υιών Ισραήλ ου κληρονομήσουσι κλήρον.
Num 18:25	Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Num 18:26	και τοις Λευίταις λαλήσεις και ερείς προς αυτούς· εάν λάβητε παρά των υιών Ισραήλ το επιδέκατον, ό δέδωκα υμίν παρ' αυτών εν κλήρω, και αφελείτε υμείς απ' αυτού αφαιρέμα Κυρίω επιδέκατον από του επιδεκάτου.
Num 18:27	και λογισθήσεται υμίν τα αφαιρέματα υμών ως σίτος από άλω και αφαιρέμα από ληνού.
Num 18:28	ούτως αφελείτε αυτούς και υμείς από πάντων των αφαιρεμάτων Κυρίου από πάντων των επιδεκάτων υμών, όσα εάν λάβητε παρά των υιών Ισραήλ, και δώσετε απ' αυτών αφαιρέμα Κυρίω Ααρών τω ιερεί.
Num 18:29	από πάντων των δομάτων υμών αφελείτε αφαιρέμα Κυρίω ή από πάντων των απαρχών το ηγιασμένον απ' αυτού.
Num 18:30	και ερείς προς αυτούς· όταν αφαιρήτε την απαρχήν απ' αυτού, και λογισθήσεται τοις Λευίταις ως γέννημα από άλω και ως γέννημα από ληνού.
Num 18:31	και έδεσθε αυτό εν παντί τόπω υμείς και οι οικoi υμών, ότι μισθός ούτος υμίν εστιν αντί των λειτουργιών υμών των εν τη σκηνή του μαρτυρίου.
Num 18:32	και ου λήψεσθε δι' αυτό αμαρτίαν, ότι αν αφαιρήτε την απαρχήν απ' αυτού· και τα άγια των υιών Ισραήλ ου βεβηλώσετε, ίνα μη αποθάνητε.
Num 19:1	ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών λέγων·
Num 19:2	αύτη η διαστολή του νόμου, όσα συνέταξε Κύριος λέγων· λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ και λαβέτωσαν προς σε δάμαλιν πυρράν άμωμον, ήτις ουκ έχει εν αυτη μώμον, και ή ουκ επεβλήθη επ' αυτήν ζυγός.
Num 19:3	και δώσεις αυτήν προς Ελεάζαρ τον ιερέα, και εξάξουσιν αυτήν έξω της παρεμβολής εις τόπον καθαρόν και σφάξουσιν αυτήν ενώπιον αυτού.
Num 19:4	και λήψεται Ελεάζαρ από του αίματος αυτης και ρανεί απέναντι του προσώπου της σκηνης του μαρτυρίου από του αίματος αυτης επτάκις.
Num 19:5	και κατακαύσουσιν αυτήν εναντίον αυτού, και το δέρμα και τα κρέα αυτης και το αίμα αυτης συν τη κόπρω αυτης κατακαυθήσεται.
Num 19:6	και λήψεται ο ιερεύς ξύλον κέδρινον και ύσσωπον και κόκκινον και εμβαλούσιν εις μέσον του κατακαύματος της δαμάλεως.

Num 19:7	και πλυνεί τα ιμάτια αυτού ο ιερέυς και λούσεται το σώμα αυτού ύδατι και μετά ταύτα εισελεύσεται εις την παρεμβολήν, και ακάθατος έσται ο ιερέυς έως εσπέρας.
Num 19:8	και ο κατακαίων αυτήν πλυνεί τα ιμάτια αυτού και λούσεται το σώμα αυτού και ακάθατος έσται έως εσπέρας.
Num 19:9	και συνάξει άνθρωπος καθαρός την σποδόν της δαμάλεως και αποθήσει έξω της παρεμβολής εις τόπον καθαρόν, και έσται τη συναγωγή υιών Ισραήλ εις διατήρησιν, ύδωρ ραντισμού, άγνισμά εστι.
Num 19:10	και ο συνάγων την σποδιάν της δαμάλεως πλυνεί τα ιμάτια αυτού και ακάθατος έσται έως εσπέρας. και έσται τοις υιοίς Ισραήλ και τοις προσηλύτοις προσκειμένοις νόμιμον αιώνιον.
Num 19:11	Ο απτόμενος του τεθνηκότος πάσης ψυχής ανθρώπου ακάθατος έσται επτά ημέρας·
Num 19:12	ούτος αγνισθήσεται τη ημέρα τη τρίτη και τη ημέρα τη εβδόμη και καθαρός έσται· εάν δε μη αφαγνισθή τη ημέρα τη τρίτη και τη ημέρα τη εβδόμη, ου καθαρός έσται.
Num 19:13	πας ο απτόμενος του τεθνηκότος από ψυχής ανθρώπου, εάν αποθάνη, και μη αφαγνισθή, την σκηνήν Κυρίου εμίανεν· εκτριβήσεται η ψυχή εκείνη εξ Ισραήλ, ότι ύδωρ ραντισμού ου περιερραντίσθη επ' αυτόν, ακάθατος εστιν, έτι η ακαθαροσία αυτού εν αυτω εστι.
Num 19:14	Και ούτος ο νόμος· άνθρωπος εάν αποθάνη εν οικία, πας ο εισπορευόμενος εις την οικίαν και όσα εστιν εν τη οικία, ακάθαρτα έσται επτά ημέρας.
Num 19:15	και παν σκεύος ανεωγμένον, όσα ουχί δεσμόν καταδέδεται επ' αυτω, ακάθαρτά εστι.
Num 19:16	και πας, ος εάν άψηται επί προσώπου του πεδίου τραυματίου ή νεκρού ή οστέου ανθρώπινου ή μνήματος, επτά ημέρας ακάθατος έσται.
Num 19:17	και λήψονται τω ακαθάρτω από της σποδιάς της κατακεκαυμένης του αγνισμού και εκχεούσιν επ' αυτήν ύδωρ ζων εις σκεύος·
Num 19:18	και λήψεται ύσσωπον και βάψει εις το ύδωρ ανήρ καθαρός, και περιρρανεί επί τον οίκον και επί τα σκεύη και επί τας ψυχάς, όσαι αν ώσιν εκεί, και επί τον ημμένον του οστέου του ανθρώπινου ή του τραυματίου ή του τεθνηκότος ή του μνήματος·
Num 19:19	και περιρρανεί ο καθαρός επί τον ακάθατον εν τη ημέρα τη τρίτη και εν τη ημέρα τη εβδόμη, και αφαγνισθήσεται τη ημέρα τη εβδόμη και πλυνεί τα ιμάτια αυτού και λούσεται ύδατι και ακάθατος έσται έως εσπέρας.
Num 19:20	και άνθρωπος, ος εάν μιανθή και μη αφαγνισθή, εξολοθρευθήσεται η ψυχή εκείνη εκ μέσου της συναγωγής, ότι τα άγια Κυρίου εμίανεν, ότι ύδωρ ραντισμού ου περιερραντίσθη επ' αυτόν, ακάθατος εστι.
Num 19:21	και έσται υμίν νόμιμον αιώνιον· και ο περιρραίνων ύδωρ ραντισμού πλυνεί τα ιμάτια αυτού, και ο απτόμενος του ύδατος του ραντισμού ακάθατος έσται έως

	εσπέρας·
Num 19:22	και παντός ου εάν άψηται αυτού ο ακάθαρτος, ακάθαρτον έσται, και ψυχή η απομένη ακάθαρτος έσται έως εσπέρας.
Num 20:1	ΚΑΙ ήλθον οι υιοί Ισραήλ πάσα η συναγωγή εις την έρημον Σίν, εν τω μηνί τω πρώτῳ, και κατέμεινεν ο λαός εν Κάδης, και ετελεύτησεν εκεί Μαριάμ και ετάφη εκεί.
Num 20:2	και ουκ ην ύδωρ τη συναγωγή, και ηθροίσθησαν επί Μωυσήν και Ααρών.
Num 20:3	και ελοιδορείτο ο λαός προς Μωυσήν λέγοντες· όφελον απεθάνομεν εν τη απωλεία των αδελφών ημών έναντι Κυρίου·
Num 20:4	και ινατί ανηγάγετε την συναγωγήν Κυρίου εις την έρημον ταύτην αποκτείναι ημάς και τα κτήνη ημών;
Num 20:5	και ινατί τούτο; ανηγάγετε ημάς εξ Αιγύπτου παραγενέσθαι εις τον τόπον τον πονηρόν τούτον, τόπος ου ου σπείρεται, ουδέ συκαί, ουδέ άμπελοι, ούτε ροαί, ούτε ύδωρ εστί πιείν.
Num 20:6	και ήλθε Μωυσής και Ααρών από προσώπου της συναγωγής επί την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου και έπεσον επί πρόσωπον, και ώφθη η δόξα Κυρίου προς αυτούς.
Num 20:7	και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Num 20:8	λάβε την ράβδον σου και εκκλησίασον την συναγωγήν συ και Ααρών ο αδελφός σου και λαλήσατε προς την πέτραν εναντίον αυτών, και δώσει τα ύδατα αυτής, και εξοίσετε αυτοίς ύδωρ εκ της πέτρας, και ποτιείτε την συναγωγήν και τα κτήνη αυτών.
Num 20:9	και έλαβε Μωυσής την ράβδον την απέναντι Κυρίου, καθά συνέταξε Κύριος,
Num 20:10	και εξεκλήσιασε Μωυσής και Ααρών την συναγωγήν απέναντι της πέτρας και είπε προς αυτούς· ακούσατέ μου, οι απειθείς· μη εκ της πέτρας ταύτης εξάξομεν υμίν ύδωρ;
Num 20:11	και επάρας Μωυσής την χείρα αυτού επάταξε την πέτραν τη ράβδῳ δις, και εξήλθεν ύδωρ πολύ, και έπιεν η συναγωγή και τα κτήνη αυτών.
Num 20:12	και είπε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών· ότι ουκ επιστεύσατε αγιάσαι με εναντίον των υιών Ισραήλ, δια τούτο ουκ εισάξετε υμείς την συναγωγήν ταύτην εις την γην, ην δέδωκα αυτοίς.
Num 20:13	τούτο το ύδωρ αντιλογίας, ότι ελοιδορήθησαν οι υιοί Ισραήλ έναντι Κυρίου και ηγιασθη εν αυτοίς.
Num 20:14	Και απέστειλε Μωυσής αγγέλους εκ Κάδης προς βασιλέα Εδώμ λέγων· τάδε λέγει ο αδελφός σου Ισραήλ· συ επιστη πάντα τον μόχθον τον ευρόντα ημάς,
Num 20:15	και κατέβησαν οι πατέρες ημών εις Αίγυπτον, και παρωκήσαμεν εν Αιγύπτῳ ημέρας πλείους, και εκάκωσαν ημάς οι Αιγύπτιοι και τους πατέρας ημών,

Num 20:16	και ανεβοήσαμεν προς Κύριον, και εισήκουσε Κύριος της φωνής ημών και αποστείλας άγγελον εξήγαγεν ημάς εξ Αιγύπτου, και νυν εσμεν εν Κάδης πόλει, εκ μέρους των ορίων σου·
Num 20:17	παρελυσόμεθα δια της γης σου, ου διελευσόμεθα δι' αγρών, ουδέ δι' αμπελώνων, ουδέ πίομεθα ύδωρ εκ λάκκου σου, οδω βασιλική πορευσόμεθα, ουκ εκκλινούμεν δεξιά ουδέ ευώνυμα, έως αν παρέλθωμεν τα όριά σου.
Num 20:18	και είπε προς αυτόν Εδώμ· ου διελεύση δι' εμού, ει δε μη, εν πολέμω εξελεύσομαι εις συνάντησίν σοι.
Num 20:19	και λέγουσιν αυτω οι υιοί Ισραήλ· παρά το όρος παρελυσόμεθα, εάν δε του ύδατός σου πίομεν εγώ τε και τα κτήνη μου, δώσω τιμήν σοι· αλλά το πράγμα ουδέν εστι, παρά το όρος παρελυσόμεθα.
Num 20:20	ο δε είπεν· ου διελεύση δι' εμού. και εξήλθεν Εδώμ εις συνάντησιν αυτω εν όχλω βαρεί και εν χειρί ισχυρά.
Num 20:21	και ουκ ηθέλησεν Εδώμ δούναι τω Ισραήλ παρελθείν δια των ορίων αυτού· και εξέκλινεν Ισραήλ απ' αυτού.
Num 20:22	Και απήραν εκ Κάδης· και παρεγένοντο οι υιοί Ισραήλ, πάσα η συναγωγή εις Ωρ το όρος.
Num 20:23	και είπε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών εν Ωρ τω όρει επί των ορίων της γης Εδώμ λέγων·
Num 20:24	προστεθήτω Ααρών προς τον λαόν αυτού, ότι ου μη εισέλθητε εις την γην, ην δέδωκα τοις υιοίς Ισραήλ, διότι παρωξύνάτε με επί του ύδατος της λαιδορίας.
Num 20:25	λάβε τον Ααρών και Ελεάζαρ τον υιόν αυτού και αναβίβασον αυτούς εις Ωρ το όρος έναντι πάσης της συναγωγής
Num 20:26	και έκδυσον Ααρών την στολήν αυτού και ένδυσον Ελεάζαρ τον υιόν αυτού, και Ααρών προστεθείς αποθανέτω εκεί.
Num 20:27	και εποίησε Μωυσής καθά συνέταξε Κύριος αυτω, και ανεβίβασεν αυτόν εις Ωρ το όρος εναντίον πάσης της συναγωγής.
Num 20:28	και εξέδυσε τον Ααρών τα ιμάτια αυτού και ενέδυσεν αυτά Ελεάζαρ τον υιόν αυτού· και απέθανεν Ααρών επί της κορυφής του όρους, και κατέβη Μωυσής και Ελεάζαρ εκ του όρους.
Num 20:29	και είδε πάσα η συναγωγή, ότι απελύθη Ααρών, και έκλαυσαν τον Ααρών τριάκοντα ημέρας πας οίκος Ισραήλ.
Num 21:1	ΚΑΙ ήκουσεν ο Χανανείς βασιλεύς Αράδ ο κατοικών κατά την έρημον, ότι ήλθεν Ισραήλ οδόν Αθαρείν, και επολέμησε προς Ισραήλ και καταπροενόμευσεν εξ αυτών αιχμαλωσίαν.
Num 21:2	και ηύξατο Ισραήλ ευχήν Κυρίω και είπεν· εάν μοι παραδωσ τον λαόν τούτον υποχείριον, αναθεματιώ αυτόν και τας πόλεις αυτού.

Num 21:3	και εισήκουσε Κύριος της φωνής Ισραήλ και παρέδωκε τον Χανανείν υποχείριον αυτού, και ανεθεμάτισεν αυτόν και τας πόλεις αυτού· και επεκάλεσαν το όνομα του τόπου εκείνου Ανάθεμα.
Num 21:4	Και απάραντες εξ Ωρ του όρους οδόν επί θάλασσαν ερυθράν περιεκύκλωσαν γην Εδώμ· και ωλιγοψύχησεν ο λαός εν τη οδω.
Num 21:5	και κατελάλει ο λαός προς τον Θεόν και κατά Μωυσή λέγοντες· ινατί τούτο; εξήγαγες ημάς εξ Αιγύπτου, αποκτείναι εν τη ερήμω; ότι ουκ έστιν άρτος ουδέ ύδωρ, η δε ψυχή ημών προσώχθισεν εν τω άρτω τω διακένω τούτω.
Num 21:6	και απέστειλε Κύριος εις τον λαόν τους όφεις τους θανατούντας, και έδακνον τον λαόν, και απέθανε λαός πολός των υιών Ισραήλ.
Num 21:7	και παραγενόμενος ο λαός προς Μωυσήν έλεγον· ότι ημάρτομεν, ότι κατελαλήσαμεν κατά του Κυρίου και κατά σου· εύξαι ουν προς Κύριον, και αφελέτω αφ' ημών τον όφιν. και ηύξατο Μωυσης προς Κύριον περι του λαού.
Num 21:8	και είπε Κύριος προς Μωυσήν· ποιήσον σεαυτω όφιν και θές αυτόν επί σημείου, και έσται εάν δάκη όφισ άνθρωπον, πας ο δεδηγμένος ιδών αυτόν ζήσεται.
Num 21:9	και εποίησε Μωυσης όφιν χαλκούν και έστησεν αυτόν επί σημείου, και εγένετο όταν έδακνεν όφισ άνθρωπον, και επέβλεψεν επί τον όφιν τον χαλκούν και έζη.
Num 21:10	Και απήραν οι υιοί Ισραήλ και παρενέβαλον εν 'Ωβώθ.
Num 21:11	και εξάραντες εξ 'Ωβώθ, και παρενέβαλον εν Αχαλγαί εκ του πέραν εν τη ερήμω, ή εστι κατά πρόσωπον Μωάβ, κατ' ανατολάς ηλίου.
Num 21:12	και εκείθεν απήραν και παρενέβαλον εις φάραγμα Ζαρעד.
Num 21:13	και εκείθεν απάραντες παρενέβαλον εις το πέραν Αρνών εν τη ερήμω, το εξέχον από των ορίων των Αμορραίων· έστι γαρ Αρνών όρια Μωάβ ανά μέσον Μωάβ και ανά μέσον του Αμορραίου.
Num 21:14	δια τούτο λέγεται εν βιβλίω· πόλεμος του Κυρίου την Ζωόβ εφλόγιζε, και τους χειμάρρους Αρνών,
Num 21:15	και τους χειμάρρους κατέστησε κατοικίσαι 'Ηρ, και πρόσκειται τοις ορίοις Μωάβ.
Num 21:16	και εκείθεν το φρέαρ· τούτο το φρέαρ, ό είπε Κύριος προς Μωυσήν· συνάγαγε τον λαόν, και δώσω αυτοίς ύδωρ πιείν.
Num 21:17	τότε ήσεν Ισραήλ το άσμα τούτο επί του φρέατος· εξάρχετε αυτω· φρέαρ,
Num 21:18	ώρυσαν αυτό άρχοντες, εξελατόμησαν αυτό βασιλείς εθνών εν τη βασιλεία αυτών, εν τω κυριεύσαι αυτών. και από φρέατος εις Μανθαναείν·
Num 21:19	και από Μανθαναείν εις Νααλιήλ· και από Νααλιήλ εις Βαμώθ· και από Βαμώθ εις Ιανήν, ή εστιν εν τω πεδίω Μωάβ από κορυφής του λελαξευμένου το βλέπον κατά πρόσωπον της ερήμου.
Num 21:20	Και απέστειλε Μωυσης πρέσβεις προς Σηών βασιλέα Αμορραίων λόγοις

	ειρηνικούς λέγων·
Num 21:21	παρελευσόμεθα δια της γης σου· τη οδώ πορευσόμεθα, ουκ εκκλινούμεν ούτε εις αγρόν ούτε εις αμπελώνα,
Num 21:22	ου πίομεθα ύδωρ εκ φρέατός σου· οδώ βασιλική πορευσόμεθα, έως παρέλθωμεν τα όριά σου.
Num 21:23	και ουκ έδωκε Σηών τω Ισραήλ παρελθείν δια των ορίων αυτού, και συνήγαγε Σηών πάντα τον λαόν αυτού και εξήλθε παρατάξασθαι τω Ισραήλ εις την έρημον και ήλθεν εις Ιασσά και παρετάξατο τω Ισραήλ.
Num 21:24	και επάταξεν αυτόν Ισραήλ φόνω μαχαίρας και κατεκυρίευσαν της γης αυτού από Αρνών έως Ιαβόκ, έως υιών Αμμάν· ότι Ιαζήρ όρια υιών Αμμάν εστι.
Num 21:25	και έλαβεν Ισραήλ πάσας τας πόλεις ταύτας, και κατώκησεν Ισραήλ εν πάσαις ταις πόλεσι των Αμορραίων, εν Εσεβών και εν πάσαις ταις συγκυρούσαις αυτη.
Num 21:26	έστι γαρ Εσεβών πόλις Σηών του βασιλέως των Αμορραίων, και ούτος επολέμησε βασιλέα Μωάβ το πρότερον και έλαβον πάσαν την γην αυτού από Αροήρ έως Αρνών.
Num 21:27	δια τούτο ερούσιν οι αινιγματισταί· έλθετε εις Εσεβών, ίνα οικοδομηθή και κατασκευασθή πόλις Σηών.
Num 21:28	ότι πυρ εξήλθεν εξ Εσεβών, φλόξ εκ πόλεως Σηών και κατέφαγεν έως Μωάβ και κατέπιε στήλας Αρνών.
Num 21:29	ουαί σοι, Μωάβ· απώλου, λαός Χαμώς. απεδόθησαν οι υιοί αυτών διασώζεσθαι και αι θυγατέρες αυτών αιχμάλωτοι τω βασιλεί των Αμορραίων Σηών·
Num 21:30	και το σπέρμα αυτών απολείται, Εσεβών έως Δαιβών, και αι γυναίκες έτι προσεξέκαυσαν πυρ επί Μωάβ.
Num 21:31	Κατώκησε δε Ισραήλ εν πάσαις ταις πόλεσι των Αμορραίων.
Num 21:32	και απέστειλε Μωυσής κατασκέψασθαι την Ιαζήρ, και κατελάβοντο αυτήν και τας κόμας αυτής και εξέβαλον τον Αμορραίον τον κατοικούντα εκεί.
Num 21:33	και επιστρέψαντες ανέβησαν οδόν την εις Βασάν· και εξήλθεν Ωγ βασιλεύς της Βασάν εις συνάντησιν αυτοίς και πας ο λαός αυτού εις πόλεμον εις Εδραείν.
Num 21:34	και είπε Κύριος προς Μωυσήν· μη φοβηθής αυτόν, ότι εις τας χείράς σου παραδέδωκα αυτόν και πάντα τον λαόν αυτού και πάσαν την γην αυτού, και ποιήσεις αυτω καθώς εποίησας τω Σηών βασιλεί των Αμορραίων, ος κατώκει εν Εσεβών.
Num 21:35	και επάταξεν αυτόν και τους υιούς αυτού και πάντα τον λαόν αυτού, έως του μη καταλιπείν αυτού ζωγρείαν· και εκληρονόμησαν την γην αυτού.
Num 22:1	ΚΑΙ απάραντες οι υιοί Ισραήλ παρενέβαλον επί δυσμών Μωάβ παρά τον Ιορδάνην κατά Ιεριχώ.

Num 22:2	και ιδών Βαλάκ υιος Σεπφώρ πάντα όσα εποίησεν Ισραήλ τω Αμορραίω,
Num 22:3	και εφοβήθη Μωάβ τον λαόν σφόδρα ότι πολλοί ήσαν, και προσώχθισε Μωάβ από προσώπου υιών Ισραήλ.
Num 22:4	και είπε Μωάβ τη γερουσία Μαδιάμ· νυν εκλείξει η συναγωγή αύτη πάντας τους κύκλω υμών, ωσει εκλείξει ο μόσχος τα χλωρά εκ του πεδίου. και Βαλάκ υιος Σεπφώρ βασιλεύς Μωάβ ην κατά τον καιρόν εκείνον.
Num 22:5	και απέστειλε πρέσβεις προς Βαλαάμ υιόν Βεώρ Φαθουρά, ό εστιν επί του ποταμού γης υιών λαού αυτού, καλέσαι αυτόν λέγων· ιδού λαός εξελήλυθεν εξ Αιγύπτου και ιδού κατεκάλυψε την όψιν της γης και ούτος εγκάθηται εχόμενός μου·
Num 22:6	και νυν δεύρο άρασαί μοι τον λαόν τούτον, ότι ισχύει ούτος ή υμείς· εάν δυνώμεθα πατάξαι εξ αυτών, και εκβαλώ αυτούς εκ της γης· ότι οίδα ους εάν ευλογήσης συ, ευλόγηνται, και ους εάν καταράση συ, κεκατήρηνται.
Num 22:7	και επορεύθη η γερουσία Μωάβ και η γερουσία Μαδιάμ, και τα μαντεία εν ταις χερσίν αυτών, και ήλθον προς Βαλαάμ και είπαν αυτω τα ρήματα Βαλάκ.
Num 22:8	και είπε προς αυτούς· καταλύσατε αυτού την νύκτα, και αποκριθήσομαι υμίν πράγματα, α αν λαλήση Κύριος προς με· και κατέμειναν οι άρχοντες Μωάβ παρά Βαλαάμ.
Num 22:9	και ήλθεν ο Θεός προς Βαλαάμ και είπεν αυτω· τι οι άνθρωποι ούτοι παρά σοι;
Num 22:10	και είπε Βαλαάμ προς τον Θεόν· Βαλάκ υιος Σεπφώρ, βασιλεύς Μωάβ, απέστειλεν αυτούς προς με λέγων·
Num 22:11	ιδού λαός εξελήλυθεν εξ Αιγύπτου και κεκάλυψε την όψιν της γης και ούτος εγκάθηται εχόμενός μου· και νυν δεύρο άρασαί μοι αυτόν, ει άρα δυνήσομαι πατάξαι αυτόν και εκβαλώ αυτόν από της γης.
Num 22:12	και είπεν ο Θεός προς Βαλαάμ· ου πορεύση μετ' αυτών, ουδέ καταράση τον λαόν· έστι γαρ ευλογημένος.
Num 22:13	και αναστάς Βαλαάμ το πρωϊ είπε τοις άρχουσι Βαλάκ· αποτρέχετε προς τον κύριον υμών· ουκ αφήσϊ με ο Θεός πορεύεσθαι μεθ' υμών.
Num 22:14	και αναστάντες οι άρχοντες Μωάβ ήλθον προς Βαλάκ και είπαν· ου θέλει Βαλαάμ πορευθήναι μεθ' ημών.
Num 22:15	Και προσέθετο Βαλάκ έτι αποστείλαι άρχοντας πλείους και εντιμοτέρους τούτων.
Num 22:16	και ήλθον προς Βαλαάμ και λέγουσιν αυτω· τάδε λέγει Βαλάκ ο του Σεπφώρ· αξιώ σε, μη οκνήσης ελθείν προς με·
Num 22:17	εντίμως γαρ τιμήσω σε, και όσα εάν είπησ, ποιήσω σοι· και δεύρο επικατάρασαί μοι τον λαόν τούτον.
Num 22:18	και απεκρίθη Βαλαάμ και είπε τοις άρχουσι Βαλάκ· εάν δω μοι Βαλάκ πλήρη τον οίκον αυτού αργυρίου και χρυσίου, ου δυνήσομαι παραβήναι το ρήμα Κυρίου του

	Θεού, ποιήσαι αυτό μικρόν ή μέγα εν τη διανοία μου·
Num 22:19	και νυν υπομείνατε αυτού και υμείς την νύκτα ταύτην, και γνώσομαι τι προσθήσει Κύριος λαλήσαι προς με.
Num 22:20	και ήλθεν ο Θεός προς Βαλαάμ νυκτός και είπεν αυτω· ει καλέσαι σε πάρειςιν οι άνθρωποι ούτοι, αναστάς ακολούθησον αυτοίς· αλλά το ρήμα, ό εάν λαλήσω προς σε, τούτο ποιήσεις.
Num 22:21	και αναστάς Βαλαάμ το πρωϊ επέσαξε την όνον αυτού και επορεύθη μετά των αρχόντων Μωάβ.
Num 22:22	και ωργίσθη θυμω ο Θεός, ότι επορεύθη αυτός, και ανέστη ο άγγελος του Θεού διαβαλείν αυτόν, και αυτός επιβεβήκει επί της όνου αυτού, και δύο παίδες αυτού μετ' αυτού.
Num 22:23	και ιδούσα η όνος τον άγγελον του Θεού ανθεστηκότα εν τη οδω και την ρομφαίαν εσπασμένην εν τη χειρί αυτού, και εξέκλινεν η όνος εκ της οδού και επορεύετο εις το πεδión· και επάταξε την όνον εν τη ράβδω αυτού του ευθύναι αυτήν εν τη οδω.
Num 22:24	και έστη ο άγγελος του Θεού εν ταις αύλαξι των αμπέλων, φραγμός εντεύθεν και φραγμός εντεύθεν·
Num 22:25	και ιδούσα η όνος τον άγγελον του Θεού προσέθλιψεν εαυτήν προς τον τοίχον και απέθλιψε τον πόδα Βαλαάμ προς τον τοίχον· και προσέθετο έτι μαστίξαι αυτήν.
Num 22:26	και προσέθετο ο άγγελος του Θεού και απελθών υπέστη εν τόπω στενω, εις ον ουκ ην εκκλίναι δεξιάν ή αριστεράν.
Num 22:27	και ιδούσα η όνος τον άγγελον του Θεού συνεκάθισεν υποκάτω Βαλαάμ· και εθυμώθη Βαλαάμ και έτυπτε την όνον τη ράβδω.
Num 22:28	και ήνοιξεν ο Θεός το στόμα της όνου, και λέγει τω Βαλαάμ· τι εποίησά σοι ότι πέπαικάς με τρίτον τούτο;
Num 22:29	και είπε Βαλαάμ τη όνω· ότι εμπέπαιχάς μοι· και ει είχαν μάχαιραν εν τη χειρί, ήδη αν εξεκέντησά σε.
Num 22:30	και λέγει η όνος τω Βαλαάμ· ουκ εγώ η όνος σου, εφ' ης επέβαινες από νεότητός σου έως της σήμερον ημέρας; μη υπεροράσει υπεριδούσα εποίησά σοι ούτως; ο δε είπεν· ουχί.
Num 22:31	απεκάλυψε δε ο Θεός τους οφθαλμούς Βαλαάμ, και ορά τον άγγελον Κυρίου ανθεστηκότα εν τη οδω και την μάχαιραν εσπασμένην εν τη χειρί αυτού και κύψας προσεκύνησε τω προσώπω αυτού.
Num 22:32	και είπεν αυτω ο άγγελος του Θεού· διατί επάταξας την όνον σου τούτο τρίτον; και ιδού εγώ εξήλθον εις διαβολήν σου, ότι ουκ αστεία η οδός σου εναντίον μου,
Num 22:33	και ιδούσά με η όνος εξέκλινεν απ' εμού τρίτον τούτο· και ει μη εξέκλινεν, νυν ουν σε μεν απέκτεινα, εκείνην δ' αν περιεποιησάμην.

Num 22:34	και ειπε Βαλαάμ τω αγγέλω Κυρίου· ημάτηκα, ου γαρ ηπιστάμην ότι συ μοι ανθέστηκας εν τη οδω εις συνάντησιν· και νυν ει μη σοι αρκέσει, αποστραφήσομαι.
Num 22:35	και ειπεν ο άγγελος του Θεού προς Βαλαάμ· συμπορεύθητι μετά των ανθρώπων· πλήν το ρήμα, ό εάν ειπω προς σε, τούτο φυλάξη λαλήσαι. και επορεύθη Βαλαάμ μετά των αρχόντων Βαλάκ.
Num 22:36	Και ακούσας Βαλάκ ότι ήκει Βαλαάμ, εξήλθεν εις συνάντησιν αυτω, εις πόλιν Μωάβ, ή εστιν επί των οριών Αρνών, ό εστιν εκ μέρους των οριών.
Num 22:37	και ειπε Βαλάκ προς Βαλαάμ· ουχί απέστειλα προς σε καλέσαι σε; διατί ουκ ήρχου προς με; όντως ου δυνήσομαι τιμήσαι σε;
Num 22:38	και ειπε Βαλαάμ προς Βαλάκ· ιδού ήκω προς σε νυν· δυνατός έσομαι λαλήσαι τι; το ρήμα, ό εάν εμβάλη ο Θεός εις το στόμα μου, τούτο λαλήσω.
Num 22:39	και επορεύθη Βαλαάμ μετά Βαλάκ, και ήλθον εις πόλεις επαύλεων.
Num 22:40	και έθυσε Βαλάκ πρόβατα και μόσχους και απέστειλε τω Βαλαάμ και τοις άρχουσι τοις μετ' αυτου.
Num 22:41	και εγενήθη πρωϊ και παραλαβών Βαλάκ τον Βαλαάμ ανεβίβασεν αυτόν επί την στήλην του Βαάλ και έδειξεν αυτω εκείθεν μέρος τι του λαού.
Num 23:1	ΚΑΙ ειπε Βαλαάμ τω Βαλάκ· οικοδόμησόν μοι ενταύθα επτά βωμούς και ετοίμασόν μοι ενταύθα επτά μόσχους και επτά κριούς.
Num 23:2	και εποίησε Βαλάκ ον τρόπον ειπεν αυτω Βαλαάμ, και ανήνεγκε μόσχον και κριόν επί τον βωμόν.
Num 23:3	και ειπε Βαλαάμ προς Βαλάκ· παράστηθι επί της θυσίας σου, και πορεύσομαι ει μοι φανείται ο Θεός εν συναντήσει, και ρήμα, ό εάν μοι δείξη, αναγγελώ σοι. και παρέστη Βαλάκ επί της θυσίας αυτου, και Βαλαάμ επορεύθη επερωτήσαι τον Θεόν και επορεύθη ευθείαν.
Num 23:4	και εφάνη ο Θεός τω Βαλαάμ, και ειπε προς αυτόν Βαλαάμ· τους επτά βωμούς ητοίμασα και ανεβίβασα μόσχον και κριόν επί τον βωμόν.
Num 23:5	και ενέβαλεν ο Θεός ρήμα εις το στόμα Βαλαάμ και ειπεν· επιστραφείς προς Βαλάκ ούτω λαλήσεις.
Num 23:6	και απεστράφη προς αυτόν, και όδε εφειστήκει επί των ολοκαυτωμάτων αυτου, και πάντες οι άρχοντες Μωάβ μετ' αυτου. και εγενήθη πνεύμα Θεού επ' αυτω,
Num 23:7	και αναλαβών την παραβολήν αυτου ειπεν· εκ Μεσοποταμίας μετεπέμψατό με Βαλάκ, βασιλεύς Μωάβ, εξ ορέων απ' ανατολών λέγων· δεύρο άρασαι μοι τον Ιακώβ και δεύρο επικατάρασαι μοι τον Ισραήλ.
Num 23:8	τι αράσωμαι ον μη αράται Κύριος, ή τι καταράσωμαι ον μη καταράται ο Θεός;
Num 23:9	ότι από κορυφής ορέων όψομαι αυτόν και από βουνών προσνοήσω αυτόν. ιδού λαός μόνος κατοικήσει και εν έθνεσιν ου συλλογισθήσεται.

Num 23:10	τις εξηκριβάσατο το σπέρμα Ιακώβ, και τις εξαριθμήσεται δήμους Ισραήλ; αποθάνοι η ψυχή μου εν ψυχαίς δικαίων, και γένοιτο το σπέρμα μου ως το σπέρμα τούτων.
Num 23:11	και είπε Βαλάκ προς Βαλαάμ· τι πεποιήκάς μοι; εις κατάρασιν εχθρών μου κέκληκά σε, και ιδού ευλόγηκας ευλογίαν.
Num 23:12	και είπε Βαλαάμ προς Βαλάκ· ουχί όσα αν εμβάλη ο Θεός εις το στόμα μου, τούτο φυλάξω λαλήσαι;
Num 23:13	Και είπε προς αυτόν Βαλάκ· δεύρο έτι μετ' εμού εις τόπον άλλον, εξ ου ουκ όψει αυτόν εκείθεν, αλλ' ή μέρος τι αυτού όψει, πάντας δε ου μη ίδης, και κατάρασαί μοι αυτόν εκείθεν.
Num 23:14	και παρέλαβεν αυτόν εις αγρού σκοπιάν επί κορυφήν λελαξευμένου και ωκοδόμησεν εκεί επτά βωμούς και ανεβίβασε μόσχον και κριόν επί τον βωμόν.
Num 23:15	και είπε Βαλαάμ προς Βαλάκ· παράστηθι επί της θυσίας σου, εγώ δε πορεύσομαι επερωτήσαι τον Θεόν.
Num 23:16	και συνήντησεν ο Θεός τω Βαλαάμ και ενέβαλε ρήμα εις το στόμα αυτού και είπεν· αποστράφηθι προς Βαλάκ και τάδε λαλήσεις.
Num 23:17	και απεστράφη προς αυτόν, και όδε εφειστήκει επί της ολοκαυτώσεως αυτού, και πάντες οι άρχοντες Μωάβ μετ' αυτού. και είπεν αυτω Βαλάκ· τι ελάλησε Κύριος;
Num 23:18	και αναλαβών την παραβολήν αυτού είπεν· ανάστηθι Βαλάκ, και άκουε· ενώτισαι μάρτυς, υιος Σεπφώρ.
Num 23:19	ουχ ως άνθρωπος ο Θεός διαρτηθήναι, ουδ' ως υιος ανθρώπου απειληθήναι· αυτός είπας, ουχί ποιήσει; λαλήσει, και ουχί εμμενεί;
Num 23:20	ιδού ευλογείν παρείλημμαι· ευλογήσω και ου μη αποστρέψω.
Num 23:21	ουκ έσται μόχθος εν Ιακώβ, ουδέ οφθήσεται πόνος εν Ισραήλ· Κύριος ο Θεός αυτού μετ' αυτού, τα ένδοξα αρχόντων εν αυτω·
Num 23:22	Θεός ο εξαγαγών αυτούς εξ Αιγύπτου· ως δόξα μονοκέρωτος αυτω.
Num 23:23	ου γαρ εστιν οιωνισμός εν Ιακώβ, ουδέ μαντεία εν Ισραήλ· κατά καιρόν ρηθήσεται Ιακώβ και τω Ισραήλ, τι επιτελέσει ο Θεός.
Num 23:24	ιδού λαός ως σκύμνος αναστήσεται και ως λέων γαυρωθήσεται· ου κοιμηθήσεται, έως φάγη θήραν, και αίμα τραυματιών πίεται.
Num 23:25	και είπε Βαλάκ προς Βαλαάμ· ούτε κατάραις καταράση μοι αυτόν ούτε ευλογών μη ευλογήσης αυτόν.
Num 23:26	και αποκριθείς Βαλαάμ είπε τω Βαλάκ· ουκ ελάλησά σοι λέγων, το ρήμα, ό εάν λαλήση ο Θεός, τούτο ποιήσω;
Num 23:27	Και είπε Βαλάκ προς Βαλαάμ· δεύρο παραλάβω σε εις τόπον άλλον, ει αρέσει τω

	Θεω, και κατάρασαί μοι αυτόν εκείθεν.
Num 23:28	και παρέλαβε Βαλάκ τον Βαλαάμ επί κορυφήν του Φογώρ το παρατείνον εις την έρημον.
Num 23:29	και είπε Βαλαάμ προς Βαλάκ· οικοδόμησόν μοι ώδε επτά βωμούς και ετοίμασόν μοι ώδε επτά μόσχους και επτά κριούς.
Num 23:30	και εποίησε Βαλάκ καθάπερ είπεν αυτω Βαλαάμ, και ανήνεγκε μόσχον και κριόν επί τον βωμόν.
Num 24:1	ΚΑΙ ιδών Βαλαάμ ότι καλόν εστιν εναντίον Κυρίου ευλογείν τον Ισραήλ, ουκ επορεύθη κατά το ειωθός εις συνάντησιν τοις οιωνοίς και απέστρεψε το πρόσωπον αυτού εις την έρημον.
Num 24:2	και εξάρας Βαλαάμ τους οφθαλμούς αυτού καθορά τον Ισραήλ εστρατοπεδευκότα κατά φυλάς, και εγένετο πνεύμα Θεού εν αυτω,
Num 24:3	και αναλαβών την παραβολήν αυτού είπε· φησί Βαλαάμ υιος Βεώρ, φησίν ο άνθρωπος ο αληθινώς ορών,
Num 24:4	φησίν ακούων λόγια ισχυρού, όστις όρασιν Θεού είδεν εν ύπνω, αποκεκαλυμμένοι οι οφθαλμοί αυτού·
Num 24:5	ως καλοί οι οίκοί σου Ιακώβ, αι σκηναί σου Ισραήλ!
Num 24:6	ωσει νάπαι σκιάζουσαι και ωσει παράδεισοι επί ποταμω και ωσει σκηναί, ας έπηξε Κύριος, και ωσει κέδροι παρ' ύδατα.
Num 24:7	εξελεύσεται άνθρωπος εκ του σπέρματος αυτού και κυριεύσει εθνών πολλών, και υψωθήσεται ή Γώγ βασιλεία αυτού, και αυξηθήσεται βασιλεία αυτού.
Num 24:8	Θεός ωδήγησεν αυτόν εξ Αιγύπτου, ως δόξα μονοκέρωτος αυτω· έδεται έθνη εχθρών αυτού και τα πάχη αυτών εκμυελιεί και ταις βολίσιν αυτού κατατοξεύσει εχθρόν·
Num 24:9	κατακλιθείς ανεπαύσατο ως λέων και ως σκύμνος· τις αναστήσει αυτόν; οι ευλογούντές σε ευλόγηνται, και οι καταρώμενοί σε κεκατήρανται.
Num 24:10	και εθυμώθη Βαλάκ επί Βαλαάμ και συνεκρότησε ταις χερσίν αυτού, και είπε Βαλάκ προς Βαλαάμ· καταράσθαι τον εχθρόν μου κέκληκά σε, και ιδού ευλογών ευλόγησας τρίτον τούτο·
Num 24:11	νυν ουν φεύγε εις τον τόπον σου· είπα, τιμήσω σε, και νυν εστέρησέ σε Κύριος της δόξης.
Num 24:12	και είπε Βαλαάμ προς Βαλάκ· ουχί και τοις αγγέλοις σου, ους απέστειλας προς με, ελάλησα λέγων·
Num 24:13	εάν μοι δω Βαλάκ πλήρη τον οίκον αυτού αργυρίου και χρυσίου, ου δυνήσομαι παραβήναι το ρήμα Κυρίου ποιήσαι αυτό καλόν ή πονηρόν παρ' εμαυτού· όσα εάν είπη ο Θεός, ταύτα ερώ.

Num 24:14	και νυν ιδού αποτρέχω εις τον τόπον μου· δεύρο συμβουλευσω σοι, τι ποιήσει ο λαός ούτος τον λαόν σου επ' εσχάτου των ημερών.
Num 24:15	και αναλαβών την παραβολήν αυτού είπε· φυσί Βαλαάμ υιος Βεώρ, φησίν ο άνθρωπος ο αληθινώς ορών,
Num 24:16	ακούων λόγια Θεού, επιστάμενος επιστήμην παρά υψίστου και όρασιν Θεού ιδών εν ύπνω, αποκεκαλυμμένοι οι οφθαλμοί αυτού·
Num 24:17	δείξω αυτω, και ουχί νυν· μακαρίζω, και ουκ εγγίζει· ανατελεί άστρον εξ Ιακώβ, αναστήσεται άνθρωπος εξ Ισραήλ και θραύσει τους αρχηγούς Μωάβ και προνομεύσει πάντας υιούς Σηθ.
Num 24:18	και έσται Εδώμ κληρονομία, και έσται κληρονομία Ησαύ ο εχθρός αυτού· και Ισραήλ εποίησεν εν ισχυϊ.
Num 24:19	και εξεγερθήσεται εξ Ιακώβ και απολεί σωζόμενον εκ πόλεως.
Num 24:20	και ιδών τον Αμαλήκ και αναλαβών την παραβολήν αυτού είπεν· αρχή εθνών Αμαλήκ, και το σπέρμα αυτών απολείται.
Num 24:21	και ιδών τον Κεναίον και αναλαβών την παραβολήν αυτού είπεν· ισχυρά η κατοικία σου· και εάν θής εν πέτρα την νοσιάν σου,
Num 24:22	και εάν γένηται τω Βεώρ νοσιά πανουργίας, Ασσύριοι αιχμαλωτεύσουσί σε.
Num 24:23	και ιδών τον Ωγ και αναλαβών την παραβολήν αυτού είπεν· ω ω, τις ζήσεται, όταν θή ταύτα ο Θεός;
Num 24:24	και εξελεύσεται εκ χειρών Κιτιαίων και κακώσουσιν Ασσούρ και κακώσουσιν Εβραίους, και αυτοί ομοθυμαδόν απολούνται.
Num 24:25	και αναστάς Βαλαάμ απήλθεν αποστραφείς εις τον τόπον αυτού, και Βαλάκ απήλθε προς εαυτόν.
Num 25:1	ΚΑΙ κατέλυσεν Ισραήλ εν Σαττείν· και εβεβηλώθη ο λαός εκπορνεύσαι εις τας θυγατέρας Μωάβ.
Num 25:2	και εκάλεσαν αυτούς εις τας θυσίας των ειδώλων αυτών, και έφαγεν ο λαός των θυσιών αυτών και προσεκύνησαν τοις ειδώλοις αυτών.
Num 25:3	και ετελέσθη Ισραήλ τω Βεελφεγώρ· και ωργίσθη θυμω Κύριος τω Ισραήλ.
Num 25:4	και είπε Κύριος τω Μωσή· λαβέ πάντας τους αρχηγούς του λαού και παραδειγματίσον αυτούς Κυρίω κατέναντι του ηλίου, και αποστραφήσεται οργή θυμού Κυρίου από Ισραήλ.
Num 25:5	και είπε Μωσής ταις φυλαίς Ισραήλ· αποκτείνετε έκαστος τον οικείον αυτού τον τετελεσμένον τω Βεελφεγώρ.
Num 25:6	Και ιδού άνθρωπος των υιών Ισραήλ ελθών προσήγαγε τον αδελφόν αυτού προς την Μαδιανίτιν εναντίον Μωσέ και εναντίον πάσης συναγωγής υιών Ισραήλ, αυτοί δε έκλαιον παρά την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου.

Num 25:7	και ιδών Φινεές υιος Ελεάζαρ υιού Ααρών του ιερέως εξανέστη εκ μέσου της συναγωγής και λαβών σειρομάστην εν τη χειρί
Num 25:8	εισήλθεν οπίσω του ανθρώπου του Ισραηλίτου εις την κάμινον και απεκέντησεν αμφοτέρους, τον τε άνθρωπον τον Ισραηλίτην και την γυναίκα δια της μήτρας αυτής· και επαύσατο η πληγή από υιών Ισραήλ.
Num 25:9	και εγένοντο οι τεθνηκότες εν τη πληγή τέσσαρες και είκοσι χιλιάδες.
Num 25:10	Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Num 25:11	Φινεές υιος Ελεάζαρ υιού Ααρών του ιερέως κατέπαυσε τον θυμόν μου από υιών Ισραήλ εν τω ζηλώσαί μου τον ζήλον εν αυτοίς, και ουκ εξανήλωσα τους υιούς Ισραήλ εν τω ζήλω μου.
Num 25:12	ούτως είπον· ιδού εγώ δίδωμι αυτω διαθήκην ειρήνης,
Num 25:13	και έσται αυτω και τω σπέρματι αυτού μετ' αυτόν διαθήκη ιερατείας αιωνία, ανθ' ων εξήλωσε τω Θεω αυτού και εξιλάσατο περι των υιών Ισραήλ.
Num 25:14	το δε όνομα του ανθρώπου του Ισραηλίτου του πεπληγότος, ος επλήγη μετά της Μαδιανίτιδος, Ζαμβρί υιος Σαλώ, άρχων οίκου πατριάς των Συμεών·
Num 25:15	και όνομα τη γυναικί τη Μαδιανίτιδι τη πεπληγυία Χασβί, θυγάτηρ Σουρ άρχοντος έθνους Όμμώθ, οίκου πατριάς εστι των Μαδιάμ.
Num 25:16	Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ λέγων·
Num 25:17	εχθραίνετε τοις Μαδιηναίοις και πατάξατε αυτούς,
Num 25:18	ότι εχθραίνουσιν αυτοί υμίν εν δολιότητι, όσα δολιούσιν υμάς δια Φογώρ και δια Χασβί θυγατέρα άρχοντος Μαδιάμ αδελφήν αυτών την πεπληγυίαν εν τη ημέρα της πληγής δια Φογώρ.
Num 26:1	ΚΑΙ εγένετο μετά την πληγήν και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν και Ελεάζαρ τον ιερέα λέγων·
Num 26:2	λαβέ την αρχήν πάσης συναγωγής υιών Ισραήλ από εικοσαετούς και επάνω κατ' οίκους πατριών αυτών, πας ο εκπορευόμενος παρατάξασθαι εν Ισραήλ.
Num 26:3	και ελάλησε Μωυσής και Ελεάζαρ ο ιερεύς εν Αραβώθ Μωάβ επί του Ιορδάνου κατά Ιεριχώ λέγων·
Num 26:4	από εικοσαετούς και επάνω, ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωυσή. και οι υιοί Ισραήλ οι εξελθόντες εξ Αιγύπτου·
Num 26:5	Ρουβήν πρωτότοκος Ισραήλ. υιοί δε Ρουβήν· Ενώχ και δήμος του Ενώχ· τω Φαλλού δήμος του Φαλλουϊ·
Num 26:6	τω Ασρών δήμος του Ασρωνί· τω Χαρμί δήμος του Χαρμί.
Num 26:7	ούτοι δήμοι Ρουβήν· και εγένετο η επίσκεψις αυτών τρεις και τεσσαράκοντα χιλιάδες και επτακόσιοι και τριάκοντα.

Num 26:8	και υιοί Φαλλού Ελιάβ.
Num 26:9	και υιοί Ελιάβ· Ναμουήλ και Δαθάν και Αβειρών· ούτοι επίκλητοι της συναγωγής, ούτοι εισιν οι επισυστάντες επί Μωυσήν και Ααρών εν τη συναγωγή Κορέ, εν τη επισυστάσει Κυρίου,
Num 26:10	και ανοίξασα η γη το στόμα αυτής κατέπιεν αυτούς και Κορέ εν τω θανάτω της συναγωγής αυτού, ότε κατέφαγε το πυρ τους πενήκοντα και διακοσίους, και εγενήθησαν εν σημείω,
Num 26:11	οι δε υιοί Κορέ ουκ απέθανον.
Num 26:12	και οι υιοί Συμεών· ο δήμος των υιών Συμεών· τω Ναμουήλ δήμος ο Ναμουηλί· τω Ιαμίν δήμος ο Ιαμινί· τω Ιαχίν δήμος Ιαχινί·
Num 26:13	τω Ζαρά δήμος ο Ζαραϊ· τω Σαούλ δήμος ο Σαουλί.
Num 26:14	ούτοι δήμοι Συμεών εκ της επισκέψεως αυτών, δύο και είκοσι χιλιάδες και διακόσιοι.
Num 26:15	υιοί δε Ιούδα· Ήρ και Αυνάν· και απέθανεν Ήρ και Αυνάν εν γη Χαναάν.
Num 26:16	και εγένοντο οι υιοί Ιούδα κατά δήμους αυτών· τω Σηλώμ δήμος ο Σηλωνί· τω Φαρές δήμος ο Φαρεσί· τω Ζαρά δήμος ο Ζαραϊ.
Num 26:17	και εγένοντο οι υιοί Φαρές· τω Ασρών δήμος ο Ασρωνί· τω Ιαμούν, δήμος ο Ιαμουνί.
Num 26:18	ούτοι δήμοι του Ιούδα κατά την επίσκεψιν αυτών, εξ και εβδομήκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι.
Num 26:19	και υιοί Ισάχαρ κατά δήμους αυτών· τω Θωλά δήμος ο Θωλαϊ· τω Φουά δήμος ο Φουαϊ·
Num 26:20	τω Ιασούβ δήμος ο Ιασουβί· τω Σαμράμ δήμος ο Σαμραμί.
Num 26:21	ούτοι δήμοι Ισάχαρ εξ επισκέψεως αυτών, τέσσαρες και εξήκοντα χιλιάδες και τετρακόσιοι.
Num 26:22	υιοί Ζαβουλών κατά δήμους αυτών· τω Σαρέδ δήμος ο Σαρεδι· τω Αλλών δήμος ο Αλλωνί· τω Αλλήλ δήμος ο Αλληλί·
Num 26:23	ούτοι δήμοι Ζαβουλών εξ επισκέψεως αυτών, εξήκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι.
Num 26:24	υιοί Γάδ κατά δήμους αυτών· τω Σαφών δήμος ο Σαφωνί· τω Αγγί δήμος ο Αγγί· τω Σουνί δήμος ο Σουνί·
Num 26:25	τω Αζενί δήμος ο Αζενί· τω Αδδί δήμος ο Αδδί·
Num 26:26	τω Αροαδί δήμος ο Αροαδί· τω Αριήλ δήμος ο Αριηλί.
Num 26:27	ούτοι δήμοι υιών Γάδ εξ επισκέψεως αυτών, τέσσαρες και τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι.

Num 26:28	υιοί Ασήρ κατά δήμους αυτών· τω Ιαμίν δήμος ο Ιαμινί· τω Ιεσού δήμος ο Ιεσουϊ· τω Βαριά δήμος ο Βαριαϊ·
Num 26:29	τω Χοβέρ δήμος ο Χοβερί· τω Μελχιήλ δήμος ο Μελχιηλί.
Num 26:30	και το όνομα θυγατρός Ασήρ Σάρα.
Num 26:31	ούτοι δήμοι Ασήρ εξ επισκέψεως αυτών, τρεις και τεσσαράκοντα χιλιάδες και τετρακόσιοι.
Num 26:32	υιοί Ιωσήφ κατά δήμους αυτών· Μανασσή και Εφραίμ.
Num 26:33	υιοί Μανασσή· τω Μαχίρ δήμος ο Μαχιρί· και Μαχίρ εγέννησε τον Γαλαάδ· τω Γαλαάδ δήμος ο Γαλααδί.
Num 26:34	και ούτοι υιοί Γαλαάδ· Αχιέζερ δήμος ο Αχιεζερί· τω Χελέγ δήμος ο Χελεγί·
Num 26:35	τω Εσρηήλ δήμος ο Εσρηηλί· τω Συχέμ δήμος ο Συχεμί·
Num 26:36	τω Συμαέρ δήμος ο Συμαερί· και τω Όφέρ δήμος ο Όφερί·
Num 26:37	και τω Σαλπαάδ υιω Όφέρ ουκ εγένοντο αυτω υιοί, αλλ' ή θυγατέρες, και ταύτα τα ονόματα των θυγατέρων Σαλπαάδ· Μαλά και Νουά και Εγλά και Μελχά και Θερσά.
Num 26:38	ούτοι δήμοι Μανασσή εξ επισκέψεως αυτών, δύο και πενήκοντα χιλιάδες και επτακόσιοι.
Num 26:39	και ούτοι υιοί Εφραίμ· τω Σουθαλά δήμος ο Σουθαλαϊ· τω Τανάχ δήμος ο Ταναχί.
Num 26:40	ούτοι υιοί Σουθαλά· τω Εδέν δήμος ο Εδενί.
Num 26:41	ούτοι δήμοι Εφραίμ εξ επισκέψεως αυτών, δύο και τριάκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. ούτοι δήμοι υιών Ιωσήφ κατά δήμους αυτών.
Num 26:42	υιοί Βενιαμίν κατά δήμους αυτών· τω Βαλέ δήμος ο Βαλί· τω Ασυβήρ δήμος ο Ασυβηρί· τω Ιαχιραν δήμος ο Ιαχιρανί·
Num 26:43	τω Σωφάν δήμος ο Σωφανί.
Num 26:44	και εγένοντο οι υιοί Βαλέ Αδάρ και Νοεμάν· τω Αδάρ δήμος ο Αδαρί και τω Νοεμάν δήμος ο Νοεμανί.
Num 26:45	ούτοι οι υιοί Βενιαμίν κατά δήμους αυτών εξ επισκέψεως αυτών, πέντε και τριάκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι.
Num 26:46	και υιοί Δάν κατά δήμους αυτών· τω Σαμέ δήμος ο Σαμεϊ· ούτοι δήμοι Δάν κατά δήμους αυτών.
Num 26:47	πάντες οι δήμοι Σαμεϊ κατ' επισκοπήν αυτών τέσσαρες και εξήκοντα χιλιάδες και τετρακόσιοι.
Num 26:48	υιοί Νεφθαλί κατά δήμους αυτών· τω Ασιήλ δήμος ο Ασιηλί· τω Γαυνί δήμος ο Γαυνί·

Num 26:49	τω Ιεσέρ δήμος ο Ιεσερί· τω Σελλήμ δήμος ο Σελλημί.
Num 26:50	ούτοι δήμοι Νεφθαλί εξ επισκέψεως αυτών, τεσσαράκοντα χιλιάδες και τριακόσιοι.
Num 26:51	αύτη η επίσκεψις υιών Ισραήλ, εξακόσiai χιλιάδες και χίλιοι και επτακόσιοι και τριάκοντα.
Num 26:52	Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Num 26:53	τούτοις μερισθήσεται η γη κληρονομείν εξ αριθμού ονομάτων·
Num 26:54	τοις πλείοσι πλεονάσεις την κληρονομίαν και τοις ελάττοσιν ελαττώσεις την κληρονομίαν αυτών· εκάστω καθώς επεσκέπησαν, δοθήσεται η κληρονομία αυτών.
Num 26:55	δια κλήρων μερισθήσεται η γη· τοις ονόμασι, κατά φυλάς πατριών αυτών κληρονομήσουσιν·
Num 26:56	εκ του κλήρου μεριείς την κληρονομίαν αυτών ανά μέσων πολλών και ολίγων.
Num 26:57	Και υιοί Λευί κατά δήμους αυτών· τω Γεδσών δήμος ο Γεδσωνί· τω Καάθ δήμος ο Κααθί· τω Μεραρί δήμος ο Μεραρί.
Num 26:58	ούτοι οι δήμοι υιών Λευί· δήμος ο Λοβενί, δήμος ο Χεβρωνί, δήμος ο Κορέ και δήμος ο Μουσί. και Καάθ εγέννησε τον Αμράμ.
Num 26:59	το δε όνομα της γυναικός αυτού Ιωχαβέδ, θυγάτηρ Λευί, ή έτεκε τούτους τω Λευϊ εν Αιγύπτω· και έτεκε τω Αμράμ τον Ααρών και Μωυσήν και Μαριάμ την αδελφήν αυτών.
Num 26:60	και εγεννήθησαν τω Ααρών ό τε Ναδάβ και Αβιούδ και Ελεάζαρ και Ιθάμαρ.
Num 26:61	και απέθανε Ναδάβ και Αβιούδ εν τω προσφέρειν αυτούς πυρ αλλότριον έναντι Κυρίου εν τη ερήμω Σινά.
Num 26:62	και εγενήθησαν εξ επισκέψεως αυτών τρεις και είκοσι χιλιάδες, παν αρσενικόν από μηνιαίου και επάνω· ου γαρ συνεπεσκέπησαν εν μέσω υιών Ισραήλ, ότι ου δίδοται αυτοίς κλήρος εν μέσω υιών Ισραήλ.
Num 26:63	και αύτη η επίσκεψις Μωυσή και Ελεάζαρ του ιερέως, οί επεσκέψαντο τους υιούς Ισραήλ εν Αραβώθ Μωάβ, επί του Ιορδάνου κατά Ιεριχώ.
Num 26:64	και εν τούτοις ουκ ην άνθρωπος των επεσκεμμένων υπό Μωυσή και Ααρών, ους επεσκέψαντο τους υιούς Ισραήλ εν τη ερήμω Σινά·
Num 26:65	ότι είπε Κύριος αυτοίς· θανάτω αποθανούνται εν τη ερήμω· και ου κατελείφθη εξ αυτών ουδέ εις, πλήν Χάλεβ υιος Ιεφοννή και Ιησούς ο του Ναυή.
Num 27:1	ΚΑΙ προσελθούσαι αι θυγατέρες Σαλπαάδ υιού Όφέρ, υιού Γαλαάδ, υιού Μαχίρ, του δήμου Μανασσή, των υιών Ιωσήφ (και ταύτα τα ονόματα αυτών· Μααλά και Νουά και Εγλά και Μελχά και Θερσά)

Num 27:2	και στάσαι έναντι Μωυσή και έναντι Ελεάζαρ του ιερέως και έναντι των αρχόντων και έναντι πάσης συναγωγής επί της θύρας της σκηνης του μαρτυρίου λέγουσιν·
Num 27:3	ο πατήρ ημών απέθανεν εν τη ερήμω, και αυτός ουκ ην εν μέσω της συναγωγής της επισυστάσης έναντι Κυρίου εν τη συναγωγή Κορέ, ότι δι' αμαρτίαν αυτού απέθανε, και υιοί ουκ εγένοντο αυτω· μη εξαλειφθήτω το όνομα του πατρός ημών εκ μέσου του δήμου αυτού, ότι ουκ έστιν αυτω υιος· δότε ημίν κατάσχεσιν εν μέσω αδελφών πατρός ημών.
Num 27:4	και προσήγαγε Μωυσής την κρίσιν αυτών έναντι Κυρίου.
Num 27:5	και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Num 27:6	ορθώς θυγατέρες Σαλπαάδ λελαλήκασι· δόμα δώσεις αυταίς κατάσχεσιν κληρονομίας εν μέσω αδελφών πατρός αυτών και περιθήσεις τον κλήρον του πατρός αυτών αυταίς.
Num 27:7	και τοις υιοίς Ισραήλ λαλήσεις λέγων·
Num 27:8	άνθρωπος εάν αποθάνη και υιος μη ή αυτω, περιθήσετε την κληρονομίαν αυτού τη θυγατρί αυτού·
Num 27:9	εάν δε μη ή θυγάτηρ αυτω, δώσετε την κληρονομίαν τω αδελφω του πατρός αυτού·
Num 27:10	εάν δε μη ώσιν αυτω αδελφοί, δώσετε την κληρονομίαν τω αδελφω του πατρός αυτού·
Num 27:11	εάν δε μη ώσιν αδελφοί του πατρός αυτού, δώσετε την κληρονομίαν τω οικείω τω έγγιστα αυτού εκ της φυλής αυτού κληρονομήσαι τα αυτού. και έσται τούτο τοις υιοίς Ισραήλ δικαίωμα κρίσεως, καθά συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.
Num 27:12	Και είπε Κύριος προς Μωυσήν· ανάβηθι εις το όρος το εν τω πέραν του Ιορδάνου (τούτο το όρος Ναβαύ) και ιδέ την γην Χαναάν, ην εγώ δίδωμι τοις υιοίς Ισραήλ εν κατασχέσει·
Num 27:13	και όψη αυτήν και προστεθήση προς τον λαόν σου και συ, καθά προσετέθη Ααρών ο αδελφός σου εν Ωρ τω όρει,
Num 27:14	διότι παρέβητε το ρήμά μου εν τη ερήμω Σίν εν τω αντιπίπτειν την συναγωγήν αγιάσαι με· ουχ ηγιάσατέ με επί τω ύδατι έναντι αυτών (τούτ' έστι το ύδωρ αντιλογίας εν Κάδης εν τη ερήμω Σίν).
Num 27:15	και είπε Μωυσής προς Κύριον·
Num 27:16	επισκεψάσθω Κύριος ο Θεός των πνευμάτων και πάσης σαρκός άνθρωπων επί της συναγωγής ταύτης,
Num 27:17	όστις εξελεύσεται προ προσώπου αυτών και όστις εισελεύσεται προ προσώπου αυτών και όστις εξάξει αυτούς και όστις εισάξει αυτούς, και ουκ έσται η συναγωγή Κυρίου ωσει πρόβατα οίς ουκ έστι ποιμήν.

Num 27:18	και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· λάβε προς σεαυτόν Ιησούν υιόν Ναυή, άνθρωπον ος έχει πνεύμα εν εαυτω, και επιθήσεις τας χείράς σου επ' αυτόν
Num 27:19	και στήσεις αυτόν έναντι Ελεάζαρ του ιερέως και εντελή αυτω έναντι πάσης συναγωγής και εντελή περι αυτού εναντίον αυτών
Num 27:20	και δώσεις της δόξης σου επ' αυτόν, όπως αν εισακούσωσιν αυτού οι υιοί Ισραήλ.
Num 27:21	και έναντι Ελεάζαρ του ιερέως στήσεται, και επερωτήσουσιν αυτόν την κρίσιν των δήλων έναντι Κυρίου· επί τω στόματι αυτού εξελεύσονται και επί τω στόματι αυτού εισελεύσονται αυτός και οι υιοί Ισραήλ ομοθυμαδόν και πάσα η συναγωγή.
Num 27:22	και εποίησε Μωυσής, καθά ενετείλατο αυτω Κύριος, και λαβών τον Ιησούν έστησεν αυτόν εναντίον Ελεάζαρ του ιερέως και εναντίον πάσης συναγωγής
Num 27:23	και επέθηκε τας χείρας αυτού επ' αυτόν, και συνέστησεν αυτόν καθάπερ συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.
Num 28:1	ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Num 28:2	έντειλαι τοις υιοίς Ισραήλ και ερείς προς αυτούς λέγων· τα δώρά μου δόματά μου καρπώματά μου εις οσμήν ευωδίας διατηρήσετε προσφέρειν εμοί εν ταις εορταίς μου.
Num 28:3	και ερείς προς αυτούς· ταύτα τα καρπώματα όσα προσάξετε Κυρίω· αμνούς ενιαυσίους αμώμους δύο την ημέραν εις ολοκαύτωσιν ενδελεχώς,
Num 28:4	τον αμνόν τον ένα ποιήσεις το πρωϊ και τον αμνόν τον δεύτερον ποιήσεις το προς εσπέραν·
Num 28:5	και ποιήσεις το δέκατον του οιφί σεμίδαλιν εις θυσίαν αναπεποιημένην εν ελαίω εν τετάρτω του ίν.
Num 28:6	ολοκαύτωμα ενδελεχισμού, η γενομένη εν τω όρει Σινά εις οσμήν ευωδίας Κυρίω·
Num 28:7	και σπονδήν αυτού το τέταρτον του ίν τω αμνω τω ενί, εν τω αγίω σπείσεις σπονδήν σίκερα Κυρίω.
Num 28:8	και τον αμνόν τον δεύτερον ποιήσεις το προς εσπέραν· κατά την θυσίαν αυτού και κατά την σπονδήν αυτού ποιήσετε εις οσμήν ευωδίας Κυρίω.
Num 28:9	Και τη ημέρα των σαββάτων προσάξετε δύο αμνούς ενιαυσίους αμώμους και δύο δέκατα σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν και σπονδήν,
Num 28:10	ολοκαύτωμα σαββάτων εν τοις σαββάτοις, επί της ολοκαυτώσεως της δια παντός και την σπονδήν αυτού.
Num 28:11	Και εν ταις νεομηνίαις προσάξετε ολοκαύτωμα τω Κυρίω μόσχους εκ βοών δύο και κριόν ένα, αμνούς ενιαυσίους επτά αμώμους,
Num 28:12	τρία δέκατα σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω τω μόσχω τω ενί και δύο

	δέκατα σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω τω κριω τω ενί,
Num 28:13	δέκατον δέκατον σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω τω αμνω τω ενί, θυσίαν οσμὴν ευωδίας κάρπωμα Κυρίω.
Num 28:14	η σπονδή αυτών το ήμισυ του ίν έσται τω μόσχω τω ενί, και το τρίτον του ίν έσται τω κριω τω ενί, και το τέταρτον του ίν έσται τω αμνω τω ενί οίνου. τούτο το ολοκαύτωμα μήνα εκ μηνός εις τους μήνας του ενιαυτού.
Num 28:15	και χίμαρον εξ αιγών ένα περι αμαρτίας Κυρίω· επί της ολοκαυτώσεως της δια παντός ποιηθήσεται και η σπονδή αυτού.
Num 28:16	Και εν τω μηνί τω πρώτω τεσσαρεσκαιδεκάτη ημέρα του μηνός πάσχα Κυρίω.
Num 28:17	και τη πεντεκαιδεκάτη ημέρα του μηνός τούτου εορτή· επτά ημέρας άζυμα έδεσθε.
Num 28:18	και η ημέρα η πρώτη επίκλητος αγία έσται υμίν, παν έργον λατρευτόν ου ποιήσετε.
Num 28:19	και προσάξετε ολοκαυτώματα κάρπωμα Κυρίω μόσχους εκ βοών δύο, κριόν ένα, αμνούς ενιαυσίους επτά, άμωμοι έσονται υμίν·
Num 28:20	και η θυσία αυτών σεμίδαλις αναπεποιημένη εν ελαίω, τρία δέκατα τω μόσχω τω ενί και δύο δέκατα τω κριω τω ενί,
Num 28:21	δέκατον δέκατον ποιήσεις τω αμνω τω ενί, τοις επτά αμνοίς·
Num 28:22	και χίμαρον εξ αιγών ένα περι αμαρτίας εξιλάσασθαι περι υμών·
Num 28:23	πλήν της ολοκαυτώσεως της δια παντός της πρωϊνής, ό εστιν ολοκαύτωμα ενδεδελεχισμού.
Num 28:24	ταύτα κατά ταύτα ποιήσετε την ημέραν εις τας επτά ημέρας, δώρον κάρπωμα εις οσμὴν ευωδίας Κυρίω· επί του ολοκαυτώματος του δια παντός ποιήσεις την σπονδήν αυτού.
Num 28:25	και ημέρα η εβδόμη κλητή αγία έσται υμίν, παν έργον λατρευτόν ου ποιήσετε εν αυτη.
Num 28:26	Και τη ημέρα των νέων, όταν προσφέρητε θυσίαν νέαν Κυρίω των εβδομάδων, επίκλητος αγία έσται υμίν, παν έργον λατρευτόν ου ποιήσετε.
Num 28:27	και προσάξετε ολοκαυτώματα εις οσμὴν ευωδίας Κυρίω μόσχους εκ βοών δύο, κριόν ένα, αμνούς ενιαυσίους επτά αμώμους·
Num 28:28	η θυσία αυτών σεμίδαλις αναπεποιημένη εν ελαίω, τρία δέκατα τω μόσχω τω ενί και δύο δέκατα τω κριω τω ενί,
Num 28:29	δέκατον δέκατον τω αμνω τω ενί, τοις επτά αμνοίς·
Num 28:30	και χίμαρον εξ αιγών ένα περι αμαρτίας εξιλάσασθαι περι υμών·
Num 28:31	πλήν του ολοκαυτώματος του δια παντός· και την θυσίαν αυτών ποιήσετέ μοι.

	άμωμοι έσονται υμίν, και τας σπονδάς αυτών.
Num 29:1	ΚΑΙ τω μηνί τω εβδόμω, μια του μηνός, επίκλητος αγία έσται υμίν, παν έργον λατρευτόν ου ποιήσετε· ημέρα σημασίας έσται υμίν.
Num 29:2	και ποιήσετε ολοκαυτώματα εις οσμήν ευωδίας Κυρίω, μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνούς ενιαυσίους επτά αμώμους·
Num 29:3	η θυσία αυτών σεμίδαλις αναπεποιημένη εν ελαίω, τρία δέκατα τω μόσχω τω ενί, και δύο δέκατα τω κριω τω ενί,
Num 29:4	δέκατον δέκατον τω αμνω τω ενί, τοις επτά αμνοίς·
Num 29:5	και χίμαρον εξ αιγών ένα περι αμαρτίας εξιλάσασθαι περι υμών·
Num 29:6	πλήν των ολοκαυτωμάτων της νομηνίας, και αι θυσίοι αυτών και αι σπονδαί αυτών και το ολοκαύτωμα το διαπαντός και αι θυσίοι αυτών και αι σπονδαί αυτών κατά την σύγκρισιν αυτών εις οσμήν ευωδίας Κυρίω.
Num 29:7	Και τη δεκάτη του μηνός τούτου επίκλητος αγία έσται υμίν, και κακώσετε τας ψυχάς υμών και παν έργον ου ποιήσετε.
Num 29:8	και προσοίσετε ολοκαυτώματα εις οσμήν ευωδίας Κυρίω, καρπώματα Κυρίω, μόσχον εκ βοών ένα, κριόν ένα, αμνούς ενιαυσίους επτά, άμωμοι έσονται υμίν·
Num 29:9	η θυσία αυτών σεμίδαλις αναπεποιημένη εν ελαίω, τρία δέκατα τω μόσχω τω ενί και δύο δέκατα τω κριω τω ενί,
Num 29:10	δέκατον δέκατον τω αμνω τω ενί εις τους επτά αμνούς·
Num 29:11	και χίμαρον εξ αιγών ένα περι αμαρτίας εξιλάσασθαι περι υμών· πλήν το περι της αμαρτίας της εξιλάσεως και η ολοκαύτωσις η δια παντός, η θυσία αυτης και η σπονδή αυτης κατά την σύγκρισιν εις οσμήν ευωδίας κάρπωμα Κυρίω.
Num 29:12	Και τη πεντεκαιδεκάτη ημέρα του μηνός του εβδόμου τούτου επίκλητος αγία έσται υμίν, παν έργον λατρευτόν ου ποιήσετε. και εορτάσατε αυτην εορτην Κυρίω επτά ημέρας.
Num 29:13	και προσάξατε ολοκαυτώματα κάρπωμα εις οσμήν ευωδίας Κυρίω, τη ημέρα τη πρώτη μόσχους εκ βοών τρεις και δέκα, κριούς δύο, αμνούς ενιαυσίους δεκατέσσαρας, άμωμοι έσονται·
Num 29:14	αι θυσίοι αυτών σεμίδαλις αναπεποιημένη εν ελαίω, τρία δέκατα τω μόσχω τω ενί, τοις τρισκαίδεκα μόσχοις, και δύο δέκατα τω κριω τω ενί, επί τους δύο κριούς,
Num 29:15	δέκατον δέκατον τω αμνω τω ενί, επί τους τέσσαρας και δέκα αμνούς·
Num 29:16	και χίμαρον εξ αιγών ένα περι αμαρτίας, πλήν της ολοκαυτώσεως της διαπαντός· αι θυσίοι αυτών και αι σπονδαί αυτών.
Num 29:17	και τη ημέρα τη δευτέρα μόσχους δώδεκα, κριούς δύο, αμνούς ενιαυσίους τέσσαρας και δέκα αμώμους·

Num 29:18	η θυσία αυτών και η σπονδή αυτών τοις μόσχους και τοις κριοίς και τοις αμνοίς κατά αριθμόν αυτών, κατά την σύγκρισιν αυτών·
Num 29:19	και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας, πλήν της ολοκαυτώσεως της διαπαντός· αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών.
Num 29:20	τη ημέρα τη τρίτη μόσχους ένδεκα, κριούς δύο, αμνούς ενιαυσίους τέσσαρας και δέκα αμώμους·
Num 29:21	η θυσία αυτών και η σπονδή αυτών τοις μόσχους και τοις κριοίς και τοις αμνοίς κατά αριθμόν αυτών, κατά την σύγκρισιν αυτών·
Num 29:22	και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας, πλήν της ολοκαυτώσεως της διαπαντός· αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών.
Num 29:23	τη ημέρα τη τετάρτη μόσχους δέκα, κριούς δύο, αμνούς ενιαυσίους τέσσαρας και δέκα αμώμους·
Num 29:24	αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών τοις μόσχους και τοις κριοίς και τοις αμνοίς κατά αριθμόν αυτών κατά την σύγκρισιν αυτών·
Num 29:25	και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας, πλήν της ολοκαυτώσεως της διαπαντός· αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών.
Num 29:26	τη ημέρα τη πέμπτη μόσχους εννέα, κριούς δύο, αμνούς ενιαυσίους τέσσαρας και δέκα αμώμους·
Num 29:27	αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών τοις μόσχους και τοις κριοίς και τοις αμνοίς κατά αριθμόν αυτών, κατά την σύγκρισιν αυτών·
Num 29:28	και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας, πλήν της ολοκαυτώσεως της διαπαντός· αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών.
Num 29:29	τη ημέρα τη έκτη μόσχους οκτώ, κριούς δύο, αμνούς ενιαυσίους δεκατέσσαρας αμώμους·
Num 29:30	αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών τοις μόσχους και τοις κριοίς και τοις αμνοίς κατά αριθμόν αυτών, κατά την σύγκρισιν αυτών·
Num 29:31	και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας, πλήν της ολοκαυτώσεως της διαπαντός· αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών.
Num 29:32	τη ημέρα τη εβδόμη μόσχους επτά, κριούς δύο, αμνούς ενιαυσίους δεκατέσσαρας αμώμους·
Num 29:33	αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών τοις μόσχους και τοις κριοίς και τοις αμνοίς κατά αριθμόν αυτών, κατά την σύγκρισιν αυτών·
Num 29:34	και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας, πλήν της ολοκαυτώσεως της διαπαντός· αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών.
Num 29:35	και τη ημέρα τη ογδόη εξόδιον έσται υμίν. παν έργον λατρευτόν ου ποιήσετε εν αυτη.

Num 29:36	και προσάξετε ολοκαυτώματα εις οσμὴν ευωδίας καρπώματα τω Κυρίῳ, μόσχον ἕνα, κριὸν ἕνα, ἀμνοὺς ενιαυσίους ἐπτὰ ἀμώμους.
Num 29:37	αι θυσίαι αὐτῶν και αι σπονδαὶ αὐτῶν τω μόσχῳ και τω κριῳ και τοις ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν.
Num 29:38	και χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἀμαρτίας, πλήν τῆς ολοκαυτώσεως τῆς διαπαντός· αι θυσίαι αὐτῶν και αι σπονδαὶ αὐτῶν.
Num 29:39	Ταῦτα ποιήσετε Κυρίῳ ἐν ταις εορταῖς υμῶν, πλήν τῶν ευχῶν υμῶν, και τα ἐκούσια υμῶν και τα ολοκαυτώματα υμῶν και τας θυσίας υμῶν και τας σπονδὰς υμῶν και τα σωτήρια υμῶν.
Num 30:1	ΚΑΙ ἐλάλησε Μωυσὴς τοις υιοῖς Ἰσραὴλ κατὰ πάντα, ὅσα ἐνετείλατο Κύριος τω Μωυσή.
Num 30:2	και ἐλάλησε Μωυσὴς πρὸς τοὺς ἀρχοντας τῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λέγων· τούτο το ρήμα, ὃ συνέταξε Κύριος·
Num 30:3	ἄνθρωπος ἄνθρωπος, ὅς ἀν εὐξηται ευχήν Κυρίῳ ἢ ὁμῶς ὄρκον ἢ ὀρίσῃται ὀρισμῶ περὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, οὐ βεβηλώσει το ρήμα αὐτοῦ· πάντα ὅσα ἀν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, ποιήσει·
Num 30:4	εάν δε εὐξηται γυνὴ ευχήν Κυρίῳ ἢ ὀρίσῃται ὀρισμὸν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐν τῇ νεότητι αὐτῆς και ἀκούσῃ ὁ πατὴρ αὐτῆς τας ευχὰς αὐτῆς και τοὺς ὀρισμοὺς αὐτῆς, οὐς ᾤριστο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, και παρασιωπήσῃ αὐτῆς ὁ πατὴρ, και στήσονται πάσαι αι ευχαὶ αὐτῆς,
Num 30:5	και πάντες οἱ ὀρισμοί, οὐς ᾤριστο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, μενούσιν αὐτῆ.
Num 30:6	εάν δε ἀνανεύων ἀνανεύσῃ ὁ πατὴρ αὐτῆς, ἢ ἀν ἡμέρα ἀκούσῃ πάσας τας ευχὰς αὐτῆς και τοὺς ὀρισμοὺς, οὐς ᾤριστο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, οὐ στήσονται· και Κύριος καθαριεὶ αὐτὴν, ὅτι ἀνένευσεν ὁ πατὴρ αὐτῆς.
Num 30:7	εάν δε γενομένη γένῃται ἀνδρὶ και αι ευχαὶ αὐτῆς ἐπ' αὐτὴ κατὰ τὴν διαστολήν τῶν χειλέων αὐτῆς, οὐς ᾤριστο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς,
Num 30:8	και ἀκούσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς και παρασιωπήσῃ αὐτὴ, ἢ ἀν ἡμέρα ἀκούσῃ, και οὕτω στήσονται πάσαι αι ευχαὶ αὐτῆς και οἱ ὀρισμοὶ αὐτῆς, οὐς ᾤριστο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, στήσονται.
Num 30:9	εάν δε ἀνανεύων ἀνανεύσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἢ εὐὰν ἡμέρα ἀκούσῃ, πάσαι αι ευχαὶ αὐτῆς και οἱ ὀρισμοὶ αὐτῆς, οὐς ᾤριστο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, οὐ μενούσιν, ὅτι ὁ ἀνὴρ ἀνένευσεν ἀπ' αὐτῆς, και Κύριος καθαριεὶ αὐτὴν.
Num 30:10	και ευχή χήρας και ἐκβεβλημένης ὅσα εὐὰν εὐξηται κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, μενούσιν αὐτὴ.
Num 30:11	εάν δε ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἡ ευχή αὐτῆς ἢ ὁ ὀρισμὸς κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς μεθ' ὄρκου
Num 30:12	και ἀκούσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς και παρασιωπήσῃ αὐτὴ και μὴ ἀνανεύσῃ αὐτὴ, και στήσονται πάσαι αι ευχαὶ αὐτῆς, και πάντες οἱ ὀρισμοὶ αὐτῆς, οὐς ᾤριστο κατὰ

	της ψυχής αυτής, στήσονται κατ' αυτής.
Num 30:13	εάν δε περιελών περιέλη ο ανήρ αυτής, ή αν ημέρα ακούση, πάντα όσα εάν εξέλθη εκ των χειλέων αυτής κατά τας ευχάς αυτής και κατά τους ορισμούς τους κατά της ψυχής αυτής, ου μενεί αυτη· ο ανήρ αυτής περιείλε, και Κύριος καθαριεί αυτήν.
Num 30:14	πάσα ευχή και πας όρκος δεσμού κακώσαι ψυχήν, ο ανήρ αυτής στήσει αυτη και ο ανήρ αυτής περιελεί.
Num 30:15	εάν δε σιωπών παρασιωπήση αυτη ημέραν εξ ημέρας, και στήσει αυτη πάσας τας ευχάς αυτής, και τους ορισμούς τους επ' αυτής στήσει αυτη, ότι εσιώπησεν αυτη τη ημέρα, ή ήκουσεν.
Num 30:16	εάν δε περιελών περιέλη ο ανήρ αυτής μετά την ημέραν, ην ήκουσε, και λήψεται την αμαρτίαν αυτού.
Num 30:17	ταύτα τα δικαιώματα, όσα ενετείλατο Κύριος τω Μωυσή, ανά μέσον ανδρός και γυναικός αυτού και αναμέσον πατρός και θυγατρός εν νεότητι εν οίκω πατρός.
Num 31:1	ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Num 31:2	εκδίκηει την εκδίκησιν υιών Ισραήλ εκ των Μαδιανιτών, και έσχατον προστεθήση προς τον λαόν σου.
Num 31:3	και ελάλησε Μωυσής προς τον λαόν λέγων· εξοπλίσατε εξ υμών άνδρας και παρατάξασθε έναντι Κυρίου επί Μαδιάν αποδούναι εκδίκησιν παρά του Κυρίου τη Μαδιάν·
Num 31:4	χιλίους εκ φυλής, χιλίους εκ φυλής, εκ πασών φυλών υιών Ισραήλ αποστείλατε παρατάξασθαι.
Num 31:5	και εξηρίθμησαν εκ των χιλιάδων Ισραήλ χιλίους εκ φυλής, δώδεκα χιλιάδας ενωπλισμένοι εις παράταξιν.
Num 31:6	και απέστειλεν αυτούς Μωυσής χιλίους εκ φυλής, χιλίους εκ φυλής συν δυνάμει αυτών και Φινεές υιόν Ελεάζαρ υιού Ααρών του ιερέως, και τα σκεύη τα άγια και αι σάλπιγγες των σημασιών εν ταις χερσίν αυτών.
Num 31:7	και παρετάξαντο επί Μαδιάν, καθά ενετείλατο Κύριος Μωυσή, και απέκτειναν παν αρσενικόν·
Num 31:8	και τους βασιλείς Μαδιάν απέκτειναν άμα τοις τραυματίαις αυτών, και τον Ευίν και τον Ροκόν και τον Σουρ και τον Ούρ και τον Ροβόκ, πέντε βασιλείς Μαδιάν· και τον Βαλαάμ υιόν Βεώρ απέκτειναν εν ρομφαία συν τοις τραυματίαις αυτών.
Num 31:9	και επρονόμευσαν τας γυναίκας Μαδιάν και την αποσκευήν αυτών, και τα κτήνη αυτών και πάντα τα έγκτητα αυτών και την δύναμιν αυτών επρονόμευσαν·
Num 31:10	και πάσας τας πόλεις αυτών τας εν ταις κατοικίαις αυτών και τας επαύλεις αυτών ενέπρησαν εν πυρί.

Num 31:11	και έλαβον πάσαν την προνομήν αυτών και πάντα τα σκύλα αυτών από ανθρώπου έως κτήνους
Num 31:12	και ήγαγον προς Μωυσήν και προς Ελεάζαρ τον ιερέα και προς πάντας υιούς Ισραήλ την αιχμαλωσίαν και τα σκύλα και την προνομήν εις την παρεμβολήν εις Αραβώθ Μωάβ, ή εστιν επί του Ιορδάνου κατά Ιεριχώ.
Num 31:13	Και εξήλθε Μωυσής και Ελεάζαρ ο ιερεύς και πάντες οι άρχοντες της συναγωγής εις συνάντησιν αυτοίς έξω της παρεμβολής.
Num 31:14	και ωργίσθη Μωυσής επί τοις επισκόποις της δυνάμεως, χιλιάρχοις και εκατοντάρχοις τοις ερχομένοις εκ της παρατάξεως του πολέμου,
Num 31:15	και είπεν αυτοίς Μωυσής· ινατί εξωγήσατε παν θήλυ;
Num 31:16	αύται γαρ ήσαν τοις υιοίς Ισραήλ κατά το ρήμα Βαλαάμ του αποστήσαι και υπερδεινί το ρήμα Κυρίου ένεκεν Φογώρ, και εγένετο η πληγή εν τη συναγωγή Κυρίου.
Num 31:17	και νυν αποκτείνετε παν αρσενικόν εν πάση τη απαρτία, πάσαν γυναίκα, ήτις έγνω κοίτην άρσενος, αποκτείνετε·
Num 31:18	και πάσαν την απαρτίαν των γυναικών, ήτις ουκ οίδε κοίτην άρσενος, ζωγήσατε αυτάς.
Num 31:19	και υμείς παρεμβάλετε έξω της παρεμβολής επτά ημέρας· πας ο ανελών και ο απτόμενος του τετρωμένου αγνισθήσεται τη ημέρα τη τρίτη και τη ημέρα τη εβδόμη υμείς και η αιχμαλωσία υμών·
Num 31:20	και παν περίβλημα και παν σκεύος δερμάτινον και πάσαν εργασίαν εξ αιγείας και παν σκεύος ξύλινον αφαγνιείτε.
Num 31:21	και είπεν Ελεάζαρ ο ιερεύς προς τους άνδρας της δυνάμεως τους ερχομένους εκ της παρατάξεως του πολέμου· τούτο το δικαίωμα του νόμου, ό συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.
Num 31:22	πλήν του χρυσίου και του αργυρίου και χαλκού και σιδήρου και μολίβου και κασσιτέρου,
Num 31:23	παν πράγμα, ό διελεύσεται εν πυρί, και καθαρισθήσεται, αλλ' ή τω ύδατι του αγνισμού αγνισθήσεται· και πάντα όσα εάν μη διαπορευήται δια πυρός, διελεύσεται δι' ύδατος.
Num 31:24	και πλυνείσθε τα μάτια τη ημέρα τη εβδόμη και καθαρισθήσεσθε και μετά ταύτα εισελεύσεσθε εις την παρεμβολήν.
Num 31:25	Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Num 31:26	λάβε το κεφάλαιον των σκύλων της αιχμαλωσίας από ανθρώπου έως κτήνους, συ και Ελεάζαρ ο ιερεύς και οι άρχοντες των πατριών της συναγωγής,
Num 31:27	και διελείτε τα σκύλα ανά μέσον των πολεμιστών των εκπεπορευμένων εις την παρατάξιν, και ανά μέσον πάσης συναγωγής.

Num 31:28	και αφελείτε τέλος Κυρίω παρά των ανθρώπων των πολεμιστών των εκπεπορευμένων εις την παράταξιν μίαν ψυχὴν ἀπὸ πεντακοσίων, ἀπὸ των ανθρώπων και ἀπὸ των κτηνῶν και ἀπὸ των βοῶν και ἀπὸ των προβάτων και ἀπὸ των ὄνων·
Num 31:29	και ἀπὸ του ημίσεος αυτῶν λήψεσθε και δώσεις Ελεάζαρ τω ιερεί τας ἀπαρχὰς Κυρίου.
Num 31:30	και ἀπὸ του ημίσεος του των υἱῶν Ἰσραὴλ λήψη ἓνα ἀπὸ πενήκοντα ἀπὸ των ανθρώπων και ἀπὸ των βοῶν και ἀπὸ των προβάτων και ἀπὸ των ὄνων και ἀπὸ πάντων των κτηνῶν και δώσεις αὐτὰ τοῖς Λευίταις τοῖς φυλάσσουσι τας φυλακάς ἐν τῇ σκηνῇ Κυρίου.
Num 31:31	και ἐποίησε Μωυσῆς και Ελεάζαρ ο ἱερεὺς καθά συνέταξε Κύριος τω Μωυσῇ.
Num 31:32	και ἐγενήθη το πλεόνασμα της προνομῆς, ὃ προενόμευσαν οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἀπὸ των προβάτων, εξακόσiai χιλιάδες και εβδομήκοντα και πέντε χιλιάδες
Num 31:33	και βόες δύο και εβδομήκοντα χιλιάδες
Num 31:34	και ὄνοι μία και ἐξήκοντα χιλιάδες
Num 31:35	και ψυχαὶ ἀνθρώπων ἀπὸ των γυναικῶν, αἱ οὐκ ἐγνώσαν κοίτην ἀνδρός, πάσαι ψυχαὶ δύο και τριάκοντα χιλιάδες.
Num 31:36	και ἐγενήθη το ημίσευμα ἡ μερίς των εκπεπορευμένων εις τον πόλεμον ἐκ του ἀριθμοῦ των προβάτων τριακόσiai και τριάκοντα χιλιάδες και ἐπτακισχίλια και πεντακόσiai.
Num 31:37	και ἐγένετο το τέλος Κυρίω ἀπὸ των προβάτων εξακόσiai εβδομήκοντα πέντε·
Num 31:38	και βόες ἐξ και τριάκοντα χιλιάδες, και το τέλος Κυρίω δύο και εβδομήκοντα·
Num 31:39	και ὄνοι τριάκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι, και το τέλος Κυρίω εις και ἐξήκοντα·
Num 31:40	και ψυχαὶ ἀνθρώπων ἐκκαίδεκα χιλιάδες, και το τέλος αυτῶν Κυρίω δύο και τριάκοντα ψυχαί.
Num 31:41	και ἔδωκε Μωυσῆς το τέλος Κυρίω το ἀφαίρεμα του Θεοῦ Ελεάζαρ τω ιερεί, καθά συνέταξε Κύριος τω Μωυσῇ.
Num 31:42	ἀπὸ του ημισεύματος των υἱῶν Ἰσραὴλ, οὓς διείλε Μωυσῆς ἀπὸ των ἀνδρῶν των πολεμιστῶν.
Num 31:43	και ἐγένετο το ημίσευμα ἀπὸ της συναγωγῆς ἀπὸ των προβάτων τριακόσiai και τριάκοντα χιλιάδες και ἐπτακισχίλια και πεντακόσiai
Num 31:44	και βόες ἐξ και τριάκοντα χιλιάδες,
Num 31:45	ὄνοι τριάκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι

Num 31:46	και ψυχαί ανθρώπων εξ και δέκα χιλιάδες.
Num 31:47	και έλαβε Μωσής από του ημισεύματος των υιών Ισραήλ το εν από των πενήκοντα, από των ανθρώπων και από των κτηνών, και έδωκεν αυτά τοις Λευίταις τοις φυλάσσοσι τας φυλακάς της σκηνης Κυρίου, ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωσή.
Num 31:48	Και προσήλθον προς Μωσήν πάντες οι καθεσταμένοι εις τας χιλιαρχίας της δυνάμεως, χιλίαρχοι και εκατόνταρχοι, και είπαν προς Μωσήν·
Num 31:49	οι παίδές σου ειλήφασι το κεφάλαιον των ανδρών των πολεμιστών των παρ' ημίν, και ου διαπεφώνηκεν απ' αυτών ουδέ εις·
Num 31:50	και προσενηνόχαμεν το δώρον Κυρίω, ανήρ ό εύρε σκεύος χρυσού και χλιδώνα και ψέλλιον και δακτύλιον και περιδέξιον και εμπλόκιον, εξιλάσασθαι περι ημών έναντι Κυρίου.
Num 31:51	και έλαβε Μωσής και Ελεάζαρ ο ιερεύς το χρυσίον παρ' αυτών παν σκεύος ειργασμένον·
Num 31:52	και εγένετο παν το χρυσίον το αφάιρεμα, ό αφείλον Κυρίω, εκκαίδεκα χιλιάδες και επτακόσιοι και πενήκοντα σίκλοι παρά των χιλιάρχων και παρά των εκατοντάρχων.
Num 31:53	και οι άνδρες οι πολεμισταί επρονόμευσαν έκαστος εαυτω.
Num 31:54	και έλαβε Μωσής και Ελεάζαρ ο ιερεύς το χρυσίον παρά των χιλιάρχων και παρά των εκατοντάρχων και εισήνεγκεν αυτά εις την σκηνην του μαρτυρίου, μνημόσυνον των υιών Ισραήλ έναντι Κυρίου.
Num 32:1	ΚΑΙ κτήνη πλήθος ην τοις υιοίς Ρουβήν και τοις υιοίς Γάδ, πλήθος σφόδρα· και είδον την χώραν Ιαζήρ και την χώραν Γαλαάδ, και ην ο τόπος τόπος κτήνεσι.
Num 32:2	και προσελθόντες οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γάδ είπαν προς Μωσήν και προς Ελεάζαρ τον ιερέα και προς τους άρχοντας της συναγωγής λέγοντες·
Num 32:3	Αταρώθ και Δαιβών και Ιαζήρ και Ναμρά και Εσεβών, και Ελεαλή και Σεβαμά και Ναβαύ και Βαιάν,
Num 32:4	την γην ην παραδέδωκε Κύριος ενώπιον των υιών Ισραήλ, γη κτηνοτρόφος εστί, και τοις παισί σου κτήνη υπάρχει.
Num 32:5	και έλεγον· ει εύρομεν χάριν ενώπιόν σου, δοθήτω η γη αύτη τοις οικέταις σου εν κατασχέσει, και μη διαβιβάσης ημάς τον Ιορδάνην.
Num 32:6	και είπε Μωσής τοις υιοίς Γάδ και τοις υιοίς Ρουβήν· οι αδελφοί υμών πορεύονται εις τον πόλεμον, και υμείς καθήσεσθε αυτού;
Num 32:7	και ινατί διαστρέφετε τας διανοίας των υιών Ισραήλ μη διαβήναι εις την γην, ην Κύριος δίδωσιν αυτοίς;
Num 32:8	ουχ ούτως εποίησαν οι πατέρες υμών, ότε απέστειλα αυτούς εκ Κάδης Βαρνή κατανοήσαι την γην;

Num 32:9	και ανέβησαν Φάραγγα βότρουοι και κατενόησαν την γην και απέστησαν την καρδίαν των υιών Ισραήλ, όπως μη εισέλθωσιν εις την γην, ην έδωκε Κύριος αυτοίς.
Num 32:10	και ωργίσθη θυμω Κύριος εν τη ημέρα εκείνη και ώμοσε λέγων·
Num 32:11	ει όψονται οι άνθρωποι ούτοι οι αναβάντες εξ Αιγύπτου από εικοσαετούς και επάνω, οι επιστάμενοι το αγαθόν και το κακόν, την γην ην ώμοσα τω Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ, ου γαρ συνεπηκολούθησαν οπίσω μου,
Num 32:12	πλήν Χάλεβ υιοσ Ιεφοννή ο διακεχωρισμένος και Ιησούς ο του Ναυή, ότι συνεπηκολούθησαν οπίσω Κυρίου.
Num 32:13	και ωργίσθη θυμω Κύριος επί τον Ισραήλ και κατερρόμβευσεν αυτούς εν τη ερήμω τεσσαράκοντα έτη, έως εξανηλώθη πάσα η γενεά οι ποιούντες τα πονηρά έναντι Κυρίου.
Num 32:14	ιδού ανέστητε αντί των πατέρων υμών, σύντριμμα ανθρώπων αμαρτωλών, προσθείναι έτι επί τον θυμόν της οργής Κυρίου επί Ισραήλ,
Num 32:15	ότι αποστραφήσεσθε απ' αυτού προσθείναι έτι καταλιπείν αυτόν εν τη ερήμω και ανομήσετε εις όλην την συναγωγήν ταύτην.
Num 32:16	και προσήλθον αυτω και έλεγον· επαύλεις προβάτων οικοδομήσομεν ώδε τοις κτήνεσιν ημών και πόλεις ταισ αποσκευαίς ημών,
Num 32:17	και ημείς ενοπλισάμενοι προφυλακήν πρότεροι των υιών Ισραήλ, έως αν αγάγωμεν αυτούς εις τον εαυτών τόπον· και κατοικήσει η αποσκευή ημών εν πόλεσι τετειχισμέναισ δια τους κατοικούντασ την γην.
Num 32:18	ου μη αποστραφώμεν εις τασ οικίας ημών, έως αν καταμερισθώσιν οι υιοί Ισραήλ, έκαστος εις την κληρονομίαν αυτού·
Num 32:19	και ουκέτι κληρονομήσομεν εν αυτοίς από του πέραν του Ιορδάνου και επέκεινα, ότι απέχομεν τους κλήρουσ ημών εν τω πέραν του Ιορδάνου εν ανατολαίς.
Num 32:20	και είπε προς αυτούς Μωυσήσ· εάν ποιήσητε κατά το ρήμα τούτο, εάν εξοπλίσησθε έναντι Κυρίου εις πόλεμον
Num 32:21	και παρελεύσεται υμών πασ οπλίτησ τον Ιορδάνην έναντι Κυρίου, έως αν εκτριβή ο εχθρός αυτού από προσώπου αυτού
Num 32:22	και κατακυριευθή η γη έναντι Κυρίου, και μετά ταύτα αποστραφήσεσθε, και έσεσθε αθωοι έναντι Κυρίου και από Ισραήλ, και έσται η γη αύτη υμίν εν κατασχέσει έναντι Κυρίου.
Num 32:23	εάν δε μη ποιήσητε ούτωσ, αμαρτήσεσθε έναντι Κυρίου και γνώσεσθε την αμαρτίαν υμών, όταν υμάσ καταλάβη τα κακά.
Num 32:24	και οικοδομήσετε υμίν αυτοίς πόλεις τη αποσκευή υμών και επαύλεις τοις κτήνεσιν υμών και το εκπορευόμενον εκ του στόματος υμών ποιήσετε.
Num 32:25	και είπαν οι υιοί Ρουβήν και υιοί Γάδ προς Μωυσήν λέγοντες· οι παιδέσ σου

	ποιήσουσι καθά ο Κύριος ημών εντέλλεται·
Num 32:26	η αποσκευή ημών και αι γυναίκες ημών και πάντα τα κτήνη ημών έσονται εν ταις πόλεσι Γαλαάδ,
Num 32:27	οι δε παίδές σου παρελεύσονται πάντες ενοπλισμένοι και εκτεταγμένοι έναντι Κυρίου εις τον πόλεμον, ον τρόπον ο Κύριος λέγει.
Num 32:28	και συνέστησεν αυτοίς Μωυσής Ελεάζαρ τον ιερέα και Ιησούν υιόν Ναυή και τους άρχοντας πατριών των φυλών Ισραήλ,
Num 32:29	και είπε προς αυτούς Μωυσής· εάν διαβώσιν οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γάδ μεθ' υμών τον Ιορδάνην, πας ενοπλισμένος εις πόλεμον έναντι Κυρίου, και κατακυριεύσητε της γης απέναντι υμών, και δώσετε αυτοίς την γην Γαλαάδ εν κατασχέσει·
Num 32:30	εάν δε μη διαβώσιν ενοπλισμένοι μεθ' υμών εις τον πόλεμον έναντι Κυρίου, και διαβιβάσετε την αποσκευήν αυτών και τας γυναίκας αυτών και τα κτήνη αυτών πρότερα υμών εις γην Χαναάν, και συγκατακληρονομηθήσονται εν υμίν εν τη γη Χαναάν.
Num 32:31	και απεκρίθησαν οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γάδ λέγοντες· όσα ο Κύριος λέγει τοις θεράπουσιν, ούτω ποιήσωμεν ημείς·
Num 32:32	διαβησόμεθα ενοπλισμένοι έναντι Κυρίου εις γην Χαναάν, και δώσετε την κατάσχεσιν ημίν εν τω πέραν του Ιορδάνου.
Num 32:33	και έδωκεν αυτοίς Μωυσής τοις υιοίς Γάδ και τοις υιοίς Ρουβήν και τω ημίσει φυλής Μανασσή υιόν Ιωσήφ, την βασιλείαν Σηών βασιλέως Αμορραίων και την βασιλείαν Ωγ βασιλέως της Βασάν, την γην και τας πόλεις συν τοις ορίοις αυτής, πόλεις της γης κύκλω.
Num 32:34	Και ωκοδόμησαν οι υιοί Γάδ την Δαιβών και την Αταρώθ και την Αροήρ
Num 32:35	και την Σοφάρ και την Ιαζήρ και ύψωσαν αυτάς,
Num 32:36	και την Ναμράμ και την Βαιθαράν, πόλεις οχυράς και επαύλεις προβάτων.
Num 32:37	και οι υιοί Ρουβήν ωκοδόμησαν την Εσεβών και Ελεάλην και Καριαθάμ
Num 32:38	και την Βεελμεών, περικεκυκλωμένας, και την Σεβαμά και επωνόμασαν κατά τα ονόματα αυτών τα ονόματα των πόλεων, ας ωκοδόμησαν.
Num 32:39	και επορεύθη υιος Μαχίρ υιού Μανασσή εις Γαλαάδ και έλαβεν αυτήν και απώλεσε τον Αμορραίον τον κατοκούντα εν αυτη.
Num 32:40	και έδωκε Μωυσής την Γαλαάδ τω Μαχίρ υιω Μανασσή, και κατώκησεν εκεί.
Num 32:41	και Ιαϊρ ο του Μανασσή επορεύθη και έλαβε τας επαύλεις αυτών και επωνόμασεν αυτάς Επαύλεις Ιαϊρ.
Num 32:42	και Ναβαύ επορεύθη και έλαβε την Καάθ και τας κώμας αυτής και επωνόμασεν αυτάς Ναβώθ εκ του ονόματος αυτού.

Num 33:1	ΚΑΙ οὔτοι οἱ σταθμοὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὡς ἐξήλθον ἐκ γῆς Αἰγύπτου συνδυνάμει αὐτῶν ἐν χειρὶ Μωϋσῆ καὶ Ααρῶν·
Num 33:2	καὶ ἔγραψε Μωϋσῆς τὰς ἀπάρσεις αὐτῶν καὶ τοὺς σταθμοὺς αὐτῶν δια ῥήματος Κυρίου, καὶ οὔτοι οἱ σταθμοὶ τῆς πορείας αὐτῶν.
Num 33:3	ἀπήραν ἐκ Ραμεσσή τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ τῆ πεντεκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου· τῆ ἐπαύριον τοῦ πάσχα ἐξήλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ὑψηλῆ ἐναντίον πάντων τῶν Αἰγυπτίων,
Num 33:4	καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἔθαπτον ἐξ αὐτῶν τοὺς τεθνηκότας πάντας, οὓς ἐπάταξε Κύριος, παν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐν τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐποίησε τὴν ἐκδίκησιν Κύριος.
Num 33:5	καὶ ἀπάραντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Ραμεσσή παρενέβαλον εἰς Σοκχώθ.
Num 33:6	καὶ ἀπάραντες ἐκ Σοκχώθ παρενέβαλον εἰς Βουθάν, ὃ ἐστὶ μέρος τι τῆς ἐρήμου.
Num 33:7	καὶ ἀπήραν ἐκ Βουθάν καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τὸ στόμα Εἰρώθ, ὃ ἐστὶν ἀπέναντι Βεελοσεπφών, καὶ παρενέβαλον ἀπέναντι Μαγδώλου.
Num 33:8	καὶ ἀπήραν ἀπέναντι Εἰρώθ καὶ διέβησαν μέσον τῆς θαλάσσης εἰς τὴν ἐρημον καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν δια τῆς ἐρήμου αὐτοὶ καὶ παρενέβαλον ἐν Πικρίαῖς.
Num 33:9	καὶ ἀπήραν ἐκ Πικριῶν καὶ ἦλθον εἰς Αἰλίμ· καὶ ἐν Αἰλίμ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων καὶ ἐβδομήκοντα στελέχη φοινίκων, καὶ παρενέβαλον ἐκεῖ παρὰ τὸ ὕδωρ.
Num 33:10	καὶ ἀπήραν ἐξ Αἰλίμ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθρὰν.
Num 33:11	καὶ ἀπήραν ἀπὸ θαλάσσης ἐρυθρᾶς, καὶ παρενέβαλον εἰς τὴν ἐρημον Σίν.
Num 33:12	καὶ ἀπήραν ἐκ τῆς ἐρήμου Σίν καὶ παρενέβαλον εἰς Ραφακά.
Num 33:13	καὶ ἀπήραν ἐκ Ραφακά καὶ παρενέβαλον ἐν Αιλοῦς.
Num 33:14	καὶ ἀπήραν ἐξ Αιλοῦς καὶ παρενέβαλον ἐν Ραφιδίν, καὶ οὐκ ἦν ἐκεῖ ὕδωρ τῷ λαῷ πιεῖν.
Num 33:15	καὶ ἀπήραν ἐκ Ραφιδίν καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά.
Num 33:16	καὶ ἀπήραν ἐκ τῆς ἐρήμου Σινά καὶ παρενέβαλον ἐν Μνήμασι τῆς ἐπιθυμίας.
Num 33:17	καὶ ἀπήραν ἐκ Μνημάτων τῆς ἐπιθυμίας καὶ παρενέβαλον ἐν Ασηρώθ.
Num 33:18	καὶ ἀπήραν ἐξ Ασηρώθ καὶ παρενέβαλον ἐν Ραθαμά.
Num 33:19	καὶ ἀπήραν ἐκ Ραθαμά καὶ παρενέβαλον ἐν Ρεμμών Φαρές.
Num 33:20	καὶ ἀπήραν ἐκ Ρεμμών Φαρές καὶ παρενέβαλον ἐν Λεβωνά.
Num 33:21	καὶ ἀπήραν ἐκ Λεβωνά καὶ παρενέβαλον εἰς Ρεσσάν.
Num 33:22	καὶ ἀπήραν ἐκ Ρεσσάν καὶ παρενέβαλον εἰς Μακελλάθ.

Num 33:23	και απήραν εκ Μακελλάθ και παρενέβαλον εις Σαφάρ.
Num 33:24	και απήραν εκ Σαφάρ και παρενέβαλον εις Χαραδάθ.
Num 33:25	και απήραν εκ Χαραδάθ και παρενέβαλον εις Μακηλώθ.
Num 33:26	και απήραν εκ Μακηλώθ και παρενέβαλον εις Καταάθ.
Num 33:27	και απήραν εκ Καταάθ και παρενέβαλον εις Ταράθ.
Num 33:28	και απήραν εκ Ταράθ και παρενέβαλον εις Μαθεκκά.
Num 33:29	και απήραν εκ Μαθεκκά και παρενέβαλον εις Σελμωνά.
Num 33:30	και απήραν εκ Σελμωνά και παρενέβαλον εις Μασουρούθ.
Num 33:31	και απήραν εκ Μασουρούθ και παρενέβαλον εις Βαναία.
Num 33:32	και απήραν εκ Βαναία και παρενέβαλον εις το όρος Γαδγάδ.
Num 33:33	και απήραν εκ του όρους Γαδγάδ και παρενέβαλον εις Ετεβαθά.
Num 33:34	και απήραν εκ Ετεβαθά και παρενέβαλον εις Εβρωνά.
Num 33:35	και απήραν εκ Εβρωνά και παρενέβαλον εις Γεσιών Γάβερ.
Num 33:36	και απήραν εκ Γεσιών Γάβερ και παρενέβαλον εν τη ερήμω Σίν. και απήραν εκ της ερήμου Σίν και παρενέβαλον εις την έρημον Φαράν· αύτη εστί Κάδης.
Num 33:37	και απήραν εκ Κάδης και παρενέβαλον εις Ωρ το όρος πλησίον γης Εδώμ·
Num 33:38	και ανέβη Ααρών ο ιερεύς δια προστάγματος Κυρίου και απέθανεν εκεί εν τω τεσσαρακοστω έτει της εξόδου των υιών Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου τω μηνί τω πέμπτω μια του μηνός·
Num 33:39	και Ααρών ην τριών και είκοσι και εκατόν ετών, ότε απέθνησκεν εν Ωρ τω όρει.
Num 33:40	και ακούσας ο Χανανίς βασιλεύς Αράδ, και ούτος κατώκει εν γη Χαναάν, ότε εισεπορεύοντο οι υιοί Ισραήλ.
Num 33:41	και απήραν εκ Ωρ του όρους και παρενέβαλον εις Σελμωνά.
Num 33:42	και απήραν εκ Σελμωνά και παρενέβαλον εις Φινώ.
Num 33:43	και απήραν εκ Φινώ και παρενέβαλον εν Ύβώθ.
Num 33:44	και απήραν εκ Ύβώθ και παρενέβαλον εν Γαϊ, εν τω πέραν επί των ορίων Μωάβ.
Num 33:45	και απήραν εκ Γαϊ και παρενέβαλον εις Δαιβών Γάδ.
Num 33:46	και απήραν εκ Δαιβών Γάδ και παρενέβαλον εν Γελμών Δεβλαθαίμ.
Num 33:47	και απήραν εκ Γελμών Δεβλαθαίμ και παρενέβαλον επί τα όρη τα Αβαρίμ,

	απέναντι Ναβαύ.
Num 33:48	και απήρξαν από των ορέων Αβαρίμ και παρενέβαλον επί δυσμών Μωάβ, επί του Ιορδάνου κατά Ιεριχώ,
Num 33:49	και παρενέβαλον παρά τον Ιορδάνην ανά μέσον Αισιμώθ έως Βελσατίμ κατά δυσμάς Μωάβ.
Num 33:50	Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν επί δυσμών Μωάβ παρά τον Ιορδάνην κατά Ιεριχώ λέγων·
Num 33:51	λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ και ερείς προς αυτούς· υμείς διαβαίνετε τον Ιορδάνην εις γην Χαναάν
Num 33:52	και απολείτε πάντας τους κατοικούντας εν τη γη προ προσώπου υμών και εξαρείτε τας σκοπιάς αυτών και πάντα τα είδωλα τα χωνευτά αυτών απολείτε αυτά και πάσας τας στήλας αυτών εξαρείτε.
Num 33:53	και απολείτε πάντας τους κατοικούντας την γην και κατοικήσετε εν αυτη· υμίν γαρ δέδωκα την γην αυτών εν κλήρω.
Num 33:54	και κατακληρονομήσετε την γην αυτών εν κλήρω κατά φυλάς υμών· τοις πλείοσι πληθυνείτε την κατάσχεσιν αυτών και τοις ελάττοσιν ελαττώσετε την κατάσχεσιν αυτών· εις ό αν εξέλθη το όνομα αυτού εκεί, αυτού έσται· κατά φυλάς πατριών υμών κληρονομήσετε.
Num 33:55	εάν δε μη απολέσητε τους κατοικούντας επί της γης από προσώπου υμών, και έσται ους εάν καταλίπητε εξ αυτών, σκόλοπες εν τοις οφθαλμοίς υμών και βολίδες εν ταις πλευραίς υμών και εχθρεύσουσιν υμίν επί της γης, εφ' ην υμείς κατοικήσετε,
Num 33:56	και έσται καθότι διεγνώκειν ποιήσαι αυτούς, ποιήσω υμάς.
Num 34:1	ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Num 34:2	έντειλαι τοις υιοίς Ισραήλ και ερείς προς αυτούς· υμείς εισπορεύεσθε εις την γην Χαναάν· αύτη έσται υμίν εις κληρονομίαν, γη Χαναάν συν τοις ορίοις αυτής.
Num 34:3	και έσται υμίν το κλίτος το προς λίβα από ερήμου Σίν έως εχόμενον Εδώμ, και έσται υμίν τα όρια προς λίβα από μέρους της θαλάσσης της αλυκής από ανατολών·
Num 34:4	και κυκλώσει υμάς τα όρια από λιβός προς ανάβασιν Ακραβίν και παρελεύσεται Σεννά, και έσται η διέξοδος αυτού προς λίβα Κάδης του Βαρνή. και εξελεύσεται εις έπαυλιν Αράδ και παρελεύσεται Ασεμωνά·
Num 34:5	και κυκλώσει τα όρια από Ασεμωνά χειμάρρουν Αιγύπτου, και έσται η διέξοδος η θάλασσα.
Num 34:6	και τα όρια της θαλάσσης έσται υμίν· η θάλασσα η μεγάλη ορειί, τούτο έσται υμίν τα όρια της θαλάσσης.
Num 34:7	και τούτο έσται υμίν τα όρια προς βορράν· από της θαλάσσης της μεγάλης

	καταμετρήσετε υμίν αυτοίς παρά το όρος το όρος·
Num 34:8	και από του όρους το όρος καταμετρήσετε αυτοίς εισπορευομένων εις Εμάθ, και έσται η διέξοδος αυτού τα όρια Σαραδάκ·
Num 34:9	και εξελεύσεται τα όρια Δεφρωνά, και έσται η διέξοδος αυτού Αρσεναϊν· τούτο έσται υμίν όρια από βορρά.
Num 34:10	και καταμετρήσετε υμίν αυτοίς τα όρια ανατολών από Αρσεναϊν Σεπφάμαρ·
Num 34:11	και καταβήσεται τα όρια από Σεπφάμ Αρβηλά από ανατολών επί πηγάς, και καταβήσεται τα όρια Βηλά επί νώτου θαλάσσης Χενερέθ από ανατολών·
Num 34:12	και καταβήσεται τα όρια επί τον Ιορδάνην, και έσται η διέξοδος θάλασσα η αλυκή. αύτη έσται υμίν η γη και τα όρια αυτής κύκλω.
Num 34:13	και ενετείλατο Μωυσής τοις υιοίς Ισραήλ λέγων· αύτη η γη, ην κατακληρονομήσετε αυτήν μετά κλήρου, ον τρόπον συνέταξε Κύριος δούναι αυτήν ταις εννέα φυλαίς και τω ημίσει φυλής Μανασσή·
Num 34:14	ότι έλαβε φυλή υιών Ρουβήν και φυλή υιών Γάδ κατ' οίκους πατριών αυτών, και το ήμισυ φυλής Μανασσή απέλαβον τους κλήρους αυτών,
Num 34:15	δύο φυλαί και ήμισυ φυλής έλαβον τους κλήρους αυτών πέραν του Ιορδάνου κατά Ιεριχώ από νότου κατά ανατολάς.
Num 34:16	Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Num 34:17	ταύτα τα ονόματα των ανδρών, οί κληρονομήσουσιν υμίν την γην· Ελεάζαρ ο ιερεύς και Ιησούς ο του Ναυή.
Num 34:18	και άρχοντα ένα εκ φυλής λήψεσθε κατακληρονομήσαι υμίν την γην.
Num 34:19	και ταύτα τα ονόματα των ανδρών· της φυλής Ιούδα Χάλεβ υιος Ιεφοννή·
Num 34:20	της φυλής Συμεών Σαλαμιήλ υιος Εμιούδ·
Num 34:21	της φυλής Βενιαμίν Ελδάδ υιος Χασλών·
Num 34:22	της φυλής Δάν άρχων Βακχίρ υιος Εγλί·
Num 34:23	των υιών Ιωσήφ φυλής υιών Μανασσή άρχων Ανιήλ υιος Σουφί·
Num 34:24	της φυλής υιών Εφραίμ άρχων Καμουήλ υιος Σαβαθάν·
Num 34:25	της φυλής Ζαβουλών άρχων Ελισαφάν υιος Φαρνάχ·
Num 34:26	της φυλής υιών Ισάχαρ άρχων Φαλτιήλ υιος Όζά·
Num 34:27	της φυλής υιών Ασήρ άρχων Αχιώρ υιος Σελεμί·
Num 34:28	της φυλής Νεφθαλί άρχων Φαδαήλ υιος Ιαμιούδ.
Num 34:29	τούτοις ενετείλατο Κύριος καταμερίσαι τοις υιοίς Ισραήλ εν γη Χαναάν.

Num 35:1	ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν επί δυσμών Μωάβ παρά τον Ιορδάνην κατά Ιεριχώ λέγων·
Num 35:2	σύνταξον τοις υιοίς Ισραήλ και δώσουσι τοις Λευίταις από των κλήρων κατασχέσεως αυτών πόλεις κατοικεῖν και τα προάστεια των πόλεων κύκλω αυτών δώσουσι τοις Λευίταις,
Num 35:3	και ἔσονται αυτοίς αι πόλεις κατοικεῖν, και τα αφορίσματα αυτών ἔσται τοις κτήγεσιν αυτών και πάσι τοις τετράποσιν αυτών.
Num 35:4	και τα συγκυρούντα των πόλεων, ας δώσετε τοις Λευίταις, από τείχους της πόλεως και ἔξω δισχιλίουσ πήχεις κύκλω·
Num 35:5	και μετρήσεις ἔξω της πόλεως το κλίτος το προς ανατολάς δισχιλίους πήχεις και το κλίτος το προς λίβα δισχιλίους πήχεις και το κλίτος το προς θάλασσαν δισχιλίους πήχεις και το κλίτος το προς βορράν δισχιλίους πήχεις, και η πόλις μέσον τούτου ἔσται υμίν και τα ὄμορα των πόλεων.
Num 35:6	και τας πόλεις δώσετε τοις Λευίταις, τας ἐξ πόλεις των φυγαδευτηρίων, ας δώσετε φυγεῖν ἐκεῖ τω φονεύσαντι, και προς ταύταις τεσσαράκοντα και δύο πόλεις·
Num 35:7	πάσας τας πόλεις δώσετε τοις Λευίταις τεσσαράκοντα και οκτώ πόλεις, ταύτας, και τα προάστεια αυτών.
Num 35:8	και τας πόλεις, ας δώσετε από της κατασχέσεως υἱών Ισραήλ, από των τα πολλά πολλά. και από των ελαττόνων ελάττω· ἕκαστος κατά την κληρονομίαν αυτού, ην κατακληρονομήσουσι δώσουσιν από των πόλεων τοις Λευίταις.
Num 35:9	Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων·
Num 35:10	λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ και ερεῖς προς αυτούς· υμεῖς διαβαίνετε τον Ιορδάνην εις γην Χαναάν
Num 35:11	και διαστελείτε υμίν αυτοίς πόλεις· φυγαδευτήρια ἔσται υμίν φυγεῖν ἐκεῖ τον φονευτήν, πας ο πατάξας ψυχὴν ακουσίως.
Num 35:12	και ἔσονται αι πόλεις υμίν φυγαδευτήρια από του αγχιστεύοντος το αίμα, και ου μη αποθάνη ο φονεύων ἕως αν στη ἔναντι της συναγωγῆς εις κρίσιν.
Num 35:13	και αι πόλεις ας δώσετε, τας ἐξ πόλεις, φυγαδευτήρια ἔσονται υμίν·
Num 35:14	τας τρεις πόλεις δώσετε πέραν του Ιορδάνου και τας τρεις πόλεις δώσετε εν γη Χαναάν·
Num 35:15	φυγαδεῖον ἔσται τοις υιοίς Ισραήλ, και τω προσηλύτῳ και τῳ παροίκῳ τῳ εν υμίν ἔσονται αι πόλεις αὗται εις φυγαδευτήριον, φυγεῖν ἐκεῖ παντί πατάξαντι ψυχὴν ακουσίως.
Num 35:16	εάν δε εν σκεύει σιδήρου πατάξῃ αυτόν, και τελευτήσῃ, φονευτῆς ἐστι· θανάτῳ θανατούσθῳ ο φονευτῆς.
Num 35:17	εάν δε εν λίθῳ εκ χειρός, εν ω αποθανείται εν αυτῳ, πατάξῃ αυτόν, και

	αποθάνη, φονευτής εστι· θανάτω θανατούσθω ο φονευτής.
Num 35:18	εάν δε εν σκεύει ξυλίνω εκ χειρός, εξ ου αποθανείται εν αυτω, πατάξη αυτόν, και αποθάνη, φονευτής εστι· θανάτω θανατούσθω ο φονευτής.
Num 35:19	ο αγχιστεύων το αίμα, ούτος αποκτενεί τον φονεύσαντα· όταν συναντήση αυτω, ούτος αποκτενεί αυτόν.
Num 35:20	εάν δε δι' έχθραν ώση αυτόν και επιρρίψη επ' αυτόν παν σκεύος εξ ενέδρου, και αποθάνη,
Num 35:21	ή δια μήνιν επάταξεν αυτόν τη χειρί, και αποθάνη, θανάτω θανατούσθω ο πατάξας, φονευτής εστι· θανάτω θανατούσθω ο φονεύων· ο αγχιστεύων το αίμα αποκτενεί τον φονεύσαντα εν τω συναντήσαι αυτω.
Num 35:22	εάν δε εξάπινα ου δι' έχθραν ώση αυτόν ή επιρρίψη επ' αυτόν παν σκεύος ουκ εξ ενέδρου
Num 35:23	ή παντί λίθω, εν ω αποθανείται εν αυτω, ουκ ειδώς, και επιπέση επ' αυτόν, και αποθάνη, αυτός δε ουκ εχθρός αυτού ην, ουδέ ζητών κακοποιήσαι αυτόν,
Num 35:24	και κρινεί η συναγωγή ανά μέσον του πατάξαντος και ανά μέσον του αγχιστεύοντος το αίμα, κατά τα κρίματα ταύτα,
Num 35:25	και εξελείται η συναγωγή τον φονεύσαντα από του αγχιστεύοντος το αίμα, και αποκαταστήσουσιν αυτόν η συναγωγή εις την πόλιν του φυγαδευτηρίου αυτού, ου κατέφυγε, και κατοικήσει εκεί έως αν αποθάνη ο ιερεύς ο μέγας, ον έχρισαν αυτόν τω ελαίω τω αγίω.
Num 35:26	εάν δε εξόδω εξέλθη ο φονεύσας τα όρια της πόλεως εις ην κατέφυγεν εκεί,
Num 35:27	και εύρη αυτόν ο αγχιστεύων το αίμα έξω των ορίων της πόλεως καταφυγής αυτού και φονεύση ο αγχιστεύων το αίμα τον φονεύσαντα, ουκ ένοχος εστιν·
Num 35:28	εν γαρ τη πόλει της καταφυγής κατοικείτω, έως αν αποθάνη ο ιερεύς ο μέγας, και μετά το αποθανείν τον ιερέα τον μέγαν επαναστραφήσεται ο φονεύσας εις την γην της κατασχέσεως αυτού.
Num 35:29	και έσται ταύτα υμίν εις δικαίωμα κρίματος εις τας γενεάς υμών εν πάσαις ταις κατοικίαις υμών.
Num 35:30	πας πατάξας ψυχήν, δια μαρτύρων φονεύσεις τον φονεύσαντα, και μάρτυς εις ου μαρτυρήσει επί ψυχήν αποθανείν.
Num 35:31	και ου λήψεσθε λύτρα περι ψυχής παρά του φονεύσαντος του ενόχου όντος αναιρεθίηναι· θανάτω γαρ θανατωθήσεται.
Num 35:32	ου λήψεσθε λύτρα του φυγείν εις πόλιν των φυγαδευτηρίων, του πάλιν κατοικείν επί της γης, έως αν αποθάνη ο ιερεύς ο μέγας.
Num 35:33	και ου μη φονοκτονήσητε την γην, εις ην υμείς κατοικείτε· το γαρ αίμα τούτο φονοκτονεί την γην, και ουκ εξιλασθήσεται η γη από του αίματος του εκχυθέντος επ' αυτής, αλλ' επί του αίματος του εκχέοντος.

Num 35:34	και ου μιανείτε την γην, εφ' ης κατοικείτε επ' αυτής, εφ' ης εγώ κατασκηνώ εν υμίν· εγώ γαρ ειμι Κύριος κατασκηνών εν μέσω των υιών Ισραήλ.
Num 36:1	ΚΑΙ προσήλθον οι άρχοντες φυλής υιών Γαλαάδ υιού Μαχίρ υιού Μανασσή εκ της φυλής υιών Ιωσήφ και ελάλησαν έναντι Μωυσή και έναντι Ελεάζαρ του ιερέως και έναντι των αρχόντων οίκων πατριών των υιών Ισραήλ
Num 36:2	και είπαν· τω κυρίω ημών ενετείλατο Κύριος αποδούναι την γην της κληρονομίας εν κλήρω τοις υιοίς Ισραήλ, και τω κυρίω συνέταξε Κύριος δούναι την κληρονομίαν Σαλπαάδ του αδελφού ημών ταις θυγατράσιν αυτού.
Num 36:3	και έσονται ενί των φυλών υιών Ισραήλ γυναίκες, και αφαιρεθήσεται ο κλήρος αυτών εκ της κατασχέσεως των πατέρων ημών και προστεθήσεται εις κληρονομίαν της φυλής, οίς αν γένωνται γυναίκες, και εκ του κλήρου της κληρονομίας ημών αφαιρεθήσεται.
Num 36:4	εάν δε γένηται η άφεσις των υιών Ισραήλ, και προστεθήσεται η κληρονομία αυτών επί την κληρονομίαν της φυλής, οίς αν γένωνται γυναίκες, και από της κληρονομίας φυλής πατριάς ημών αφαιρεθήσεται η κληρονομία αυτών.
Num 36:5	και ενετείλατο Μωυσής τοις υιοίς Ισραήλ δια προστάγματος Κυρίου λέγων· ούτως φυλή υιών Ιωσήφ λέγουσι·
Num 36:6	τούτο το ρήμα, ό συνέταξε Κύριος τοις θυγατράσι Σαλπαάδ, λέγων· ου αρέσκη εναντίον αυτών, έστωσαν γυναίκες, πλήν εκ του δήμου του πατρός αυτών έστωσαν γυναίκες,
Num 36:7	και ουχί περιστραφήσεται κληρονομία τοις υιοίς Ισραήλ από φυλής επί φυλήν, ότι έκαστος εν τη κληρονομία της φυλής της πατριάς αυτού προσκολληθήσονται οι υιοί Ισραήλ.
Num 36:8	και πάσα θυγάτηρ αγχιστεύουσα κληρονομίαν εκ των φυλών υιών Ισραήλ ενί των εκ του δήμου του πατρός αυτής έσονται γυναίκες, ίνα αγχιστεύσωσιν οι υιοί Ισραήλ έκαστος την κληρονομίαν την πατρικήν αυτού·
Num 36:9	και ου περιστραφήσεται ο κλήρος εκ φυλής επί φυλήν ετέραν, αλλ' έκαστος εν τη κληρονομία αυτού προσκολληθήσονται οι υιοί Ισραήλ.
Num 36:10	ον τρόπον συνέταξε Κύριος Μωυσή, ούτως εποίησαν θυγατράσι Σαλπαάδ,
Num 36:11	και εγένοντο Θερσά και Εγλά και Μελχά και Νούα και Μαλαά θυγατέρες Σαλπαάδ τοις ανεψιοίς αυτών·
Num 36:12	εκ του δήμου του Μανασσή υιών Ιωσήφ εγενήθησαν γυναίκες, και εγενήθη η κληρονομία αυτών επί την φυλήν δήμου του πατρός αυτών.
Num 36:13	Αύται αι εντολαί και τα δικαιώματα και τα κρίματα, α ενετείλατο Κύριος εν χειρί Μωυσή επί δυσμών Μωάβ επί του Ιορδάνου κατά Ιεριχώ.
Deu 1:1	ΟΥΤΟΙ οι λόγοι, ους ελάλησε Μωυσής παντί Ισραήλ πέραν του Ιορδάνου εν τη ερήμω προς δυσμαίς πλησίον της ερυθράς θαλάσσης ανά μέσον Φαράν Τοφól και Λοβόν και Αυλών και Καταχρύσεια·

Deu 1:2	ένδεκα ημερών εκ Χωρήβ οδός επ' όρος Σηείρ έως Κάδης Βαρνή.
Deu 1:3	και εγενήθη εν τω τεσσαρακοστω έτει εν τω ενδεκάτω μηνί μια του μηνός ελάλησε Μωυσής προς πάντας υιούς Ισραήλ κατά πάντα, όσα ενετείλατο Κύριος αυτω προς αυτούς.
Deu 1:4	μετά το πατάξει Σηών βασιλέα Αμορραίων τον κατοικήσαντα εν Εσεβών και τον Ωγ βασιλέα της Βασάν τον κατοικήσαντα εν Ασταρώθ και εν Εδραϊν,
Deu 1:5	εν τω πέραν του Ιορδάνου εν γη Μωάβ, ήρξατο Μωυσής διασαφήσαι τον νόμον τούτον λέγων·
Deu 1:6	Κύριος ο Θεός ημών ελάλησεν ημίν εν Χωρήβ λέγων· ικανούσθω υμίν κατοικείν εν τω όρει τούτω·
Deu 1:7	επιστράφητε και απάρατε υμείς και εισπορεύεσθε εις όρος Αμορραίων και προς πάντας τους περιοίκους Άραβα, εις όρος και πεδίων και προς λίβα και παραλίαν γην Χαναανίων και Αντιλίβανον έως του ποταμού του μεγάλου Ευφράτου.
Deu 1:8	ίδετε, παραδέδωκεν ενώπιον υμών την γην· εισπορευθέντες κληρονομήσατε την γην, ην ώμοσα τοις πατράσιν υμών, τω Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ δούναι αυτοίς και τω σπέρματι αυτών μετ' αυτούς.
Deu 1:9	και είπα προς υμάς εν τω καιρω εκείνω λέγων· ου δυνήσομαι μόνος φέρειν υμάς·
Deu 1:10	Κύριος ο Θεός υμών επλήθυνεν υμάς, και ιδού εστε σήμεραν ωσει τα άστρα του ουρανού τω πλήθει·
Deu 1:11	Κύριος ο Θεός των πατέρων υμών προσθείη υμίν ως εστέ χλιοπλασίως και ευλογήσαι υμάς, καθότι ελάλησεν υμίν.
Deu 1:12	Πως δυνήσομαι μόνος φέρειν τον κόπον υμών και την υπόστασιν υμών και τας αντιλογίας υμών;
Deu 1:13	δότε εαυτοίς άνδρας σοφούς και επιστήμονας και συνετούς εις τας φυλάς υμών, και καταστήσω εφ' υμών ηγουμένους υμών.
Deu 1:14	και απεκρίθητέ μοι και είπατε· καλόν το ρήμα ό ελάλησας ποιήσαι.
Deu 1:15	και έλαβον εξ υμών άνδρας σοφούς και επιστήμονας και συνετούς και κατέστησα αυτούς ηγείσθαι εφ' υμών χιλιάρχους και εκατοντάρχους και πενηκοντάρχους και δεκάρχους και γραμματοεισαγωγείς τοις κριταίς υμών.
Deu 1:16	και εντειλάμην τοις κριταίς υμών εν τω καιρω εκείνω λέγων· διακούετε ανά μέσον των αδελφών υμών και κρίνατε δικαίως ανά μέσον ανδρός και ανά μέσον αδελφού και ανά μέσον προσηλύτου αυτού.
Deu 1:17	ουκ επιγνώση πρόσωπον εν κρίσει, κατά τον μικρόν και κατά τον μέγαν κρινείς, ου μη υποστείλη πρόσωπον ανθρώπου, ότι η κρίσις του Θεού εστι· και το ρήμα, ό εάν σκληρόν ή αφ' υμών, ανοίσετε αυτό επ' εμέ, και ακούσομαι αυτό.
Deu 1:18	και εντειλάμην υμίν εν τω καιρω εκείνω πάντας τους λόγους, ους ποιήσετε.

Deu 1:19	και απάραντες εκ Χωρήβ επορεύθημεν πάσαν την έρημον την μεγάλην και την φοβεράν εκείνην, ην είδετε, οδόν όρους του Αμορραίου, καθότι ενετείλατο Κύριος ο Θεός ημών ημίν, και ήλθομεν έως Κάδης Βαρνή.
Deu 1:20	και είπα προς υμάς· ήλθατε έως του όρους του Αμορραίου, ό Κύριος ο Θεός ημών δίδωσιν υμίν.
Deu 1:21	ίδετε, παραδέδωκεν ημίν Κύριος ο Θεός υμών προ προσώπου υμών την γην· αναβάντες κληρονομήσατε, ον τρόπον είπε Κύριος ο Θεός των πατέρων υμών υμίν· μη φοβείσθε μηδέ δειλιάσητε.
Deu 1:22	και προσήλθατέ μοι πάντες και είπατε· αποστείλωμεν άνδρας προτέρους ημών, και εφοδευσάτωσαν ημίν την γην και αναγγειλάτωσαν ημίν απόκρισιν την οδόν, δι ' ης αναβησόμεθα εν αυτη, και τας πόλεις εις ας εισπορευσόμεθα εις αυτάς.
Deu 1:23	και ήρρεσεν εναντίον μου το ρήμα, και έλαβον εξ υμών δώδεκα άνδρας, άνδρα ένα κατά φυλήν.
Deu 1:24	και επιστραφέντες ανέβησαν εις το όρος και ήλθοσαν έως Φάραγγος βότρουσ και κατεσκόπευσαν αυτήν.
Deu 1:25	και ελάβοσαν εν ταις χερσίν αυτών από του καρπού της γης και κατήνεγκαν προς υμάς και έλεγον· αγαθή η γη, ην Κύριος ο Θεός ημών δίδωσιν ημίν.
Deu 1:26	και ουκ ηθελήσατε αναβήναι, αλλ ' ηπειθήσατε τω ρήματι Κυρίου του Θεού ημών
Deu 1:27	και διεγογγύζετε εν ταις σκηναίς υμών και είπατε· δια το μισείν Κύριον ημάς, εξήγαγεν ημάς εκ γης Αιγύπτου παραδούναι ημάς εις χείρας Αμορραίων, εξολοθρεύσαι ημάς.
Deu 1:28	που ημείς αναβαίνομεν; οι δε αδελφοί υμών απέστησαν την καρδιαν υμών λέγοντες· έθνος μέγα και πολύ και δυνατώτερον ημών και πόλεις μεγάλαι και τετειχισμέναι έως του ουρανού, αλλα και υιούς γιγάντων εωράκαμεν εκεί.
Deu 1:29	και είπα προς υμάς· μη πτήξετε, μηδέ φοβηθήτε απ ' αυτών·
Deu 1:30	Κύριος ο Θεός υμών ο προπορευόμενος προ προσώπου υμών αυτός συνεκπολεμήσει αυτους μεθ ' υμών κατά πάντα, όσα εποίησεν υμίν εν γη Αιγύπτω
Deu 1:31	και εν τη ερήμω ταύτη, ην είδετε, οδόν όρους του Αμορραίου, ως ετροφοφόρησέ σε Κύριος ο Θεός σου, ως ει τις τροφοφορήσαι άνθρωπος τον υιόν αυτου, κατά πάσαν την οδόν εις ην επορεύθητε, έως ήλθετε εις τον τόπον τούτον.
Deu 1:32	και εν τω λόγω τούτω ουκ ενεπιστεύσατε Κυρίω τω Θεω ημών,
Deu 1:33	ος προπορεύεται πρότερος υμών εν τη οδω εκλέγεσθαι υμίν τόπον, οδηγών υμάς εν πυρί νυκτός, δεικνύων υμίν την οδόν καθ ' ην πορεύεσθε επ ' αυτής, και εν νεφέλη ημέρας.
Deu 1:34	και ήκουσε Κύριος την φωνήν των λόγων υμών και παροξυνθείς ώμοσε λέγων·

Deu 1:35	ει όψεταιί τις των ανδρών τούτων την γην αγαθήν ταύτην, ην ώμοσα τοις πατράσιν αυτών,
Deu 1:36	πλήν Χάλεβ υιος Ιεφοννή, ούτος όψεται αυτήν, και τούτω δώσω την γην, εφ' ην επέβη, και τοις υιοίς αυτου δια το προσκείσθαι αυτόν τα προς Κύριον.
Deu 1:37	και εμοί εθυμώθη Κύριος δι' υμάς λέγων· ουδέ συ ου μη εισέλθης εκεί·
Deu 1:38	Ιησούς υιος Ναυή ο παρεστηκώς σοι, ούτος εισελεύσεται εκεί· αυτόν κατίσχυσον, ότι αυτός κατακληρονομήσει αυτήν τω Ισραήλ.
Deu 1:39	και παν παιδίον νέον, όστις ουκ οίδε σήμερον αγαθόν ή κακόν, ούτοι εισελεύσονται εκεί, και τούτοις δώσω αυτήν, και αυτοί κληρονομήσουσιν αυτήν.
Deu 1:40	και υμείς επιστραφέντες εστρατοπεδεύσατε εις την έρημον, οδόν την επί της ερυθράς θαλάσσης.
Deu 1:41	και απεκρίθητε και είπατε· ημάτομεν έναντι Κυρίου του Θεού ημών· ημείς αναβάντες πολεμήσομεν κατά πάντα, όσα ενετείλατο Κύριος ο Θεός ημών ημίν. και αναλαβόντες έκαστος τα σκευή τα πολεμικά αυτου και συναθροισθέντες ανεβαίνετε εις το όρος.
Deu 1:42	και είπε Κύριος προς με· ειπόν αυτοίς· ουκ αναβήσεσθε ουδέ μη πολεμήσετε, ου γαρ ειμι μεθ' υμών· και ου μη συντριβήτε ενώπιον των εχθρών υμών·
Deu 1:43	και ελάλησα υμίν, και ουκ εισηκούσατέ μου και παρέβητε το ρήμα Κυρίου και παραβιασάμενοι ανέβητε εις το όρος.
Deu 1:44	και εξήλθεν ο Αμορραίος ο κατοικών εν τω όρει εκείνω εις συνάντησιν υμίν και κατεδίωξαν υμάς, ωσει ποιήσαισαν αι μέλισσαι, και ετίρωσκον υμάς από Σηείρ έως Ερμά.
Deu 1:45	και καθίσαντες εκλαίετε εναντίον Κυρίου του Θεού ημών, και ουκ εισηκούσε Κύριος της φωνής υμών ουδέ προσέσχεν υμίν.
Deu 1:46	και ενεκάθησθε εν Κάδης ημέρας πολλάς, όσας ποτέ ημέρας ενεκάθησθε.
Deu 2:1	ΚΑΙ επιστραφέντες απήραμεν εις την έρημον, οδόν θάλασσαν ερυθράν, ον τρόπον ελάλησε Κύριος προς με, και εκυκλώσαμεν το όρος το Σηείρ ημέρας πολλάς.
Deu 2:2	και είπε Κύριος προς με·
Deu 2:3	ικανούσθω υμίν κυκλούν το όρος τούτο, επιστράφητε ουν επί βορράν·
Deu 2:4	και τω λαω έντειλαι λέγων· υμείς παραπορεύεσθε δια των ορίων των αδελφών υμών υιών Ησαύ, οί κατοικούσιν εν Σηείρ, και φοβηθήσονται υμάς και ευλαβηθήσονται υμάς σφόδρα.
Deu 2:5	μη συνάψητε προς αυτοús πόλεμον· ου γαρ δώ υμίν από της γης αυτών ουδέ βήμα ποδός, ότι εν κλήρω δέδωκα τοις υιοίς Ησαύ το όρος το Σηείρ.
Deu 2:6	αργυρίου βρώματα αγοράσατε παρ' αυτών και φάγεσθε και ύδωρ μέτρω

	λήψεσθε παρ' αυτών αργυρίου και πίεσθε·
Deu 2:7	ο γαρ Κύριος ο Θεός ημών ευλόγησέ σε εν παντί έργω των χειρών σου· διάγνωθι Πως διήλθες την έρημον την μεγάλην και την φοβεράν εκείνην· ιδού τεσσαράκοντα έτη Κύριος ο Θεός σου μετά σου, ουκ επεδεήθης ρήματος.
Deu 2:8	και παρήλθομεν τους αδελφούς ημών υιούς Ησαύ, τους κατοικούντας εν Σηείρ παρά την οδόν την Άραβα από Αιλών και από Γεσιών Γάβερ και επιστρέψαντες παρήλθομεν οδόν έρημον Μωάβ.
Deu 2:9	και είπε Κύριος προς με· μη εχθραίνετε τοις Μωαβίταις και μη συνάψητε προς αυτούς πόλεμον· ου γαρ μη δώ υμίν από της γης αυτών εν κλήρω, τοις γαρ υιοίς Λωτ δέδωκα την Αροήρ κληρονομείν.
Deu 2:10	[οι Όμμίν πρότεροι ενεκάθηντο επ' αυτής έθνος μέγα και πολύ και ισχύοντες, ωσπερ οι Ενακίμ·
Deu 2:11	Ραφαϊν λογισθήσονται και ούτοι ωσπερ και οι Ενακίμ, και οι Μωαβίται επονομάζουσιν αυτούς Όμμίν.
Deu 2:12	και εν Σηείρ ενεκάθητο ο Χορραίος το πρότερον, και υιοί Ησαύ απώλεσαν αυτούς και εξέτριψαν αυτούς από προσώπου αυτών και κατωκίσθησαν αντ' αυτών, ον τρόπον εποίησεν Ισραήλ την γην της κληρονομίας αυτού, ην δέδωκε Κύριος αυτοίς.]
Deu 2:13	νυν ουν ανάστητε και απάρατε υμείς και παραπορεύεσθε την φάραγγα Ζαρέτ.
Deu 2:14	και αι ημέραι, ας παρεπορεύθημεν από Κάδης Βαρνή έως ου παρήλθομεν την φάραγγα Ζαρέτ, τριάκοντα και οκτώ έτη, έως ου διέπεσε πάσα γενεά ανδρών πολεμιστών αποθνήσκοντες εκ της παρεμβολής, καθότι ώμοσε Κύριος ο Θεός αυτοίς·
Deu 2:15	και η χείρ του Θεού ην επ' αυτοίς εξαναλώσαι αυτούς εκ μέσου της παρεμβολής, έως ου διέπεσαν.
Deu 2:16	και εγενήθη επειδή έπεσαν πάντες οι άνδρες οι πολεμισταί αποθνήσκοντες εκ μέσου του λαού,
Deu 2:17	και ελάλησε Κύριος προς με λέγων·
Deu 2:18	συ παραπορεύση σήμερον τα όρια Μωάβ την Σηείρ
Deu 2:19	και προσάξετε εγγύς υιών Αμμάν· μη εχθραίνετε αυτοίς μηδέ συνάψητε αυτοίς εις πόλεμον· ου γαρ μη δώ από της γης υιών Αμμάν σοι εν κλήρω, ότι τοις υιοίς Λωτ δέδωκα αυτήν εν κλήρω.
Deu 2:20	[γη Ραφαϊν λογισθήσεται· και γαρ επ' αυτής κατώκουν οι Ραφαϊν το πρότερον, και οι Αμμανίται επονομάζουσιν αυτούς Ζομζομμίν,
Deu 2:21	έθνος μέγα και πολύ και δυνατώτερον υμών, ωσπερ και οι Ενακίμ, και απώλεσεν αυτούς Κύριος προ προσώπου αυτών, και κατεκληρονόμησαν και κατωκίσθησαν αντ' αυτών έως της ημέρας ταύτης·

Deu 2:22	ὡσπερ ἐποίησαν τοῖς υἱοῖς Ἠσαὺ κατοικοῦσιν ἐν Σηεῖρ, ὁν τρόπον ἐξέτριψαν τὸν Χορραῖον ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ κατεκληρονόμησαν αὐτούς καὶ κατωκίσθησαν αὐτὶ ἑαυτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης·
Deu 2:23	καὶ οἱ Εὐαῖοι οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀσηδῶθ ἕως Γάζης, καὶ οἱ Καππάδοκες οἱ ἐξεληθόντες ἐκ Καππαδοκίας ἐξέτριψαν αὐτούς καὶ κατωκίσθησαν αὐτὶ ἑαυτῶν.]
Deu 2:24	νυν οὖν ἀνάστητε καὶ ἀπάρατε καὶ παρέλθατε ὑμεῖς τὴν φάραγγα Ἀρνῶν· ἰδοὺ παραδέδωκα εἰς τὰς χεῖράς σου τὸν Σηὼν βασιλεῖα Ἐσεβῶν τὸν Ἀμορραῖον καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ· ἐνάρχου κληρονομεῖν, σὺναπτε πρὸς αὐτὸν πόλεμον.
Deu 2:25	ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐνάρχου δοῦναι τὸν τρόπον σου καὶ τὸν φόβον σου ἐπὶ προσώπου πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ, οἵτινες ἀκούσαντες τὸ ὄνομά σου ταραχθήσονται καὶ ὠδύνας ἔξουσιν ἀπὸ προσώπου σου.
Deu 2:26	Καὶ ἀπέστειλα πρέσβεις ἐκ τῆς ἐρήμου Κεδαμῶθ πρὸς Σηὼν βασιλεῖα Ἐσεβῶν λόγοις εἰρηνικοῖς λέγων·
Deu 2:27	παρελεύσομαι διὰ τῆς γῆς σου, ἐν τῇ ὁδῷ πορεύσομαι, οὐκ ἐκκλινῶ δεξιὰ οὐδ' ἀριστερά·
Deu 2:28	βρώματα ἀργυρίου ἀποδώσῃ μοι, καὶ φάγομαι, καὶ ὕδωρ ἀργυρίου ἀποδώσῃ μοι, καὶ πίομαι· πλὴν ὅτι παρελεύσομαι τοῖς ποσὶ,
Deu 2:29	καθὼς ἐποίησάν μοι οἱ υἱοὶ Ἠσαὺ οἱ κατοικοῦντες ἐν Σηεῖρ καὶ οἱ Μωαβῖται οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀροήρ, ἕως ἀν παρέλθω τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ἡμῖν.
Deu 2:30	καὶ οὐκ ἠθέλησε Σηὼν βασιλεὺς Ἐσεβῶν παρελθεῖν ἡμᾶς δι' αὐτοῦ, ὅτι ἐσκήρυνε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ κατίσχυσε τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἵνα παραδοθῇ εἰς τὰς χεῖράς σου ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.
Deu 2:31	καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· ἰδοὺ ἤργμαι παραδοῦναι πρὸ προσώπου σου τὸν Σηὼν βασιλεῖα Ἐσεβῶν τὸν Ἀμορραῖον καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ· ἐνάρξαι κληρονομήσαι τὴν γῆν αὐτοῦ.
Deu 2:32	καὶ ἐξήλθε Σηὼν βασιλεὺς Ἐσεβῶν εἰς συνάντησιν ἡμῖν, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ, εἰς πόλεμον εἰς Ἰασσά.
Deu 2:33	καὶ παρέδωκεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν πρὸ προσώπου ἡμῶν, καὶ ἐπατάξαμεν αὐτὸν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ·
Deu 2:34	καὶ ἐκρατήσαμεν πᾶσῶν τῶν πόλεων αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ ἐξωλοθρεύσαμεν πᾶσαν πόλιν ἐξῆς, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, οὐ κατελίπομεν ζῶγρειαν·
Deu 2:35	πλὴν τὰ κτήνη ἐπρονομεύσαμεν καὶ τὰ σκύλα τῶν πόλεων ἐλάβομεν.
Deu 2:36	ἐξ Ἀροήρ, ἣ ἐστὶ παρά τὸ χεῖλος χειμάρρου Ἀρνῶν, καὶ τὴν πόλιν τὴν οὖσαν ἐν τῇ φάραγγι καὶ ἕως ὄρους τοῦ Γαλαὰδ οὐκ ἐγενήθη πόλις, ἥτις διέφυγεν ἡμᾶς, τὰς πάσας παρέδωκε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς χεῖράς ἡμῶν·
Deu 2:37	πλὴν ἐγγὺς υἱῶν Ἀμμάν οὐ προσήλθομεν, πάντα τὰ συγκυροῦντα χειμάρρου Ἰαβὸκ καὶ τὰς πόλεις τὰς ἐν τῇ ὄρεινῃ, καθότι ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν

	ημίν.
Deu 3:1	ΚΑΙ επιστραφέντες ανέβημεν οδόν την εις Βασάν, και εξήλθεν Ωγ βασιλεύς της Βασάν εις συνάντησιν ημίν, αυτός και πας ο λαός αυτού, εις πόλεμον εις Εδραϊμ.
Deu 3:2	και είπε Κύριος προς με· μη φοβηθής αυτόν, ότι εις τας χείράς σου παραδέδωκα αυτόν και πάντα τον λαόν αυτού και πάσαν την γην αυτού. και ποιήσεις αυτω ωσπερ εποίησας Σηών βασιλεί των Αμορραίων, ος κατώκει εν Εσεβών.
Deu 3:3	και παρέδωκεν αυτόν Κύριος ο Θεός ημών εις τας χείρας ημών, και τον Ωγ βασιλέα της Βασάν και πάντα τον λαόν αυτού, και επατάξαμεν αυτόν έως του μη καταλιπείν αυτού σπέρμα.
Deu 3:4	και εκρατήσαμεν πασών των πόλεων αυτού εν τω καιρω εκείνω· ουκ ην πόλις, ην ουκ ελάβομεν παρ ' αυτών, εξήκοντα πόλεις, πάντα τα περιχώρα Αργόβ βασιλέως Ωγ εν Βασάν,
Deu 3:5	πάσαι πόλεις οχυραί, τείχη υψηλά, πύλαι και μοχλοί, πλήν των πόλεων των Φερεζαίων των πολλών σφόδρα.
Deu 3:6	εξωλοθρεύσαμεν αυτούς, ωσπερ εποίησαμεν τον Σηών βασιλέα Εσεβών, και εξωλοθρεύσαμεν πάσαν πόλιν εξής και τας γυναίκας και τα παιδιά·
Deu 3:7	και πάντα τα κτήνη, και τα σκύλα των πόλεων επρονομεύσαμεν εαυτοίς.
Deu 3:8	Και ελάβομεν εν τω καιρω εκείνω την γην εκ χειρών δύο βασιλέων των Αμορραίων, οί ήσαν πέραν του Ιορδάνου από του χειμάρρου Αρνών και έως Αερμών
Deu 3:9	[οι Φοίνικες επονομάζουσι το Αερμών Σανιώρα, και ο Αμορραίος επωνόμασεν αυτό Σανίρ],
Deu 3:10	πάσαι πόλεις Μισώρ και πάσα Γαλαάδ και πάσα Βασάν έως Ελχά και Εδραϊμ, πόλεις βασιλείας του Ωγ εν τη Βασάν.
Deu 3:11	ότι πλήν Ωγ βασιλεύς Βασάν κατελείφθη από των Ραφαϊν· ιδού η κλίνη αυτού κλίνη σιδηρά, ιδού αύτη εν τη άκρα των υιών Αμμάν, εννέα πήχεων το μήκος αυτής και τεσσάρων πήχεων το εύρος αυτής εν πήχει ανδρός.
Deu 3:12	και την γην εκείνην εκληρονομήσαμεν εν τω καιρω εκείνω από Αροήρ, ή εστι παρά το χείλος χειμάρρου Αρνών, και το ήμισυ του όρους Γαλαάδ και τας πόλεις αυτού έδωκα τω Ρουβήν και τω Γάδ.
Deu 3:13	και το κατάλοιπον του Γαλαάδ και πάσαν την Βασάν βασιλείαν Ωγ έδωκα τω ημίσει φυλής Μανασσή και πάσαν περιχώρον Αργόβ, πάσαν Βασάν εκείνην· γη Ραφαϊν λογισθήσεται.
Deu 3:14	και Ιαϊρ Ραφαϊν λογισθήσεται.
Deu 3:14	και Ιαϊρ υιος Μανασσή έλαβε πάσαν την περιχώρον Αργόβ έως των ορίων Γαργασί και Μαχαθί· επωνόμασεν αυτάς επί τω ονόματι αυτού την Βασάν Ανώθ Ιαϊρ έως της ημέρας ταύτης.

Deu 3:15	και τω Μαχίρ έδωκα την Γαλαάδ.
Deu 3:16	και τω Ρουβήν και τω Γάδ δέδωκα από της Γαλαάδ έως χειμάρρου Αρνών (μέσον του χειμάρρου όριον) και έως του Ιαβόκ· ο χειμάρρους όριον τοις υιοίς Αμμάν.
Deu 3:17	και η Άραβα και ο Ιορδάνης όριον Μαχαναρέθ, και έως θαλάσσης Άραβα, θαλάσσης αλυκής υπό Ασηδώθ την Φασγά ανατολών
Deu 3:18	και ενετειλάμην υμίν εν τω καιρω εκείνω λέγων· Κύριος ο Θεός υμών έδωκεν υμίν την γην ταύτην εν κλήρω· ενοπλισάμενοι προπορεύεσθε προ προσώπου των αδελφών υμών υιών Ισραήλ, πας δυνατός·
Deu 3:19	πλήν αι γυναίκες υμών και τα τέκνα υμών και τα κτήνη υμών, οίδα ότι πολλά κτήνη υμίν, κατοικείτωσαν εν ταις πόλεσιν υμών, αις έδωκα υμίν,
Deu 3:20	έως αν καταπαύση Κύριος ο Θεός υμών τους αδελφούς υμών, ωσπερ και υμάς, και κατακληρονομήσωσι και ούτοι την γην, ην Κύριος ο Θεός ημών δίδωσιν αυτοίς εν τω πέραν του Ιορδάνου, και επαναστραφήσεσθε έκαστος εις την κληρονομίαν αυτού, ην έδωκα υμίν.
Deu 3:21	Και τω Ιησοί ενετειλάμην εν τω καιρω εκείνω λέγων· οι οφθαλμοί υμών εωράκασι πάντα, όσα εποίησε Κύριος ο Θεός ημών τοις δυσί βασιλεύσι τούτοις· ούτως ποιήσει Κύριος ο Θεός ημών πάσας τας βασιλείας, εφ ' ας συ διαβαίνεις εκεί·
Deu 3:22	ου φοβηθήσεσθε απ ' αυτών, ότι Κύριος ο Θεός ημών αυτός πολεμήσει περι υμών.
Deu 3:23	και εδεήθην Κυρίου εν τω καιρω εκείνω λέγων·
Deu 3:24	Κύριε Θεέ, συ ήρξω δείξαι τω σω θεράποντι την ισχύν σου και την δύναμίν σου και την χείρα την κραταιάν και τον βραχίονα τον υψηλόν· τις γαρ εστι Θεός εν τω ουρανω ή επί της γης, όστις ποιήσει καθά εποίησας συ και κατά την ισχύν σου;
Deu 3:25	διαβάς ουν όψομαι την γην την αγαθήν ταύτην την ούσαν πέραν του Ιορδάνου, το όρος τούτο το αγαθόν και τον Αντιλίβανον.
Deu 3:26	και υπερείδε Κύριος εμέ ένεκεν υμών και ουκ εισήκουσέ μου, και ειπέ Κύριος προς με· ικανούσθω σοι, μη προσθής έτι λαλήσαι τον λόγον τούτον·
Deu 3:27	ανάβηθι επί την κορυφήν του Λελαξευμένου και αναβλέψας τοις οφθαλμοίς σου κατά θάλασσαν και βορράν και λίβα και ανατολάς και ιδέ τοις οφθαλμοίς σου, ότι ου διαβήση τον Ιορδάνην τούτον.
Deu 3:28	και έντειλαι Ιησοί και κατίσχυσον αυτόν και παρακάλεσον αυτόν, ότι ούτος διαβήσεται προ προσώπου του λαού τούτου, και ούτος κατακληρονομήσει αυτοίς πάσαν την γην, ην εώρακας.
Deu 3:29	και ενεκαθήμεθα εν νάπη σύνεγγυς οίκου Φογώρ.
Deu 4:1	ΚΑΙ νυν, Ισραήλ, άκουε των δικαιωμάτων και των κριμάτων, όσα εγώ διδάσκω υμάς σήμεραν ποιείν, ίνα ζήτε και πολυπλασιασθήτε και εισελθόντες

	κληρονομήσητε την γην, ην Κύριος ο Θεός των πατέρων υμών δίδωσιν υμίν.
Deu 4:2	ου προσθήσετε προς το ρήμα ό εγώ εντέλλομαι υμίν, και ουκ αφελείτε απ ' αυτου· φυλάσσεσθε τας εντολάς Κυρίου του Θεού υμών, όσα εγώ εντέλλομαι υμίν σήμεραν.
Deu 4:3	οι οφθαλμοί υμών εωράκασι πάντα, όσα εποίησε Κύριος ο Θεός ημών τω Βεελφεγώρ, ότι πας άνθρωπος, όστις επορεύθη οπίσω Βεελφεγώρ, εξέτριψεν αυτόν Κύριος ο Θεός υμών εξ υμών.
Deu 4:4	υμείς δε οι προσκείμενοι Κυρίω τω Θεω υμών ζητε πάντες εν τη σήμεραν.
Deu 4:5	ίδετε, δέδειχα υμίν δικαιώματα και κρίσεις, καθά ενετείλατό μοι Κύριος, ποιήσαι ούτως εν τη γη, εις ην υμείς εισπορεύεσθε εκεί κληρονομείν αυτήν·
Deu 4:6	και φυλάξεσθε και ποιήσετε, ότι αυτή η σοφία και η σύνεσις υμών εναντίον πάντων των εθνών, όσοι εάν ακούσωσι πάντα τα δικαιώματα ταύτα και ερούσιν· ιδού λαός σοφός και επιστήμων το έθνος το μέγα τούτο.
Deu 4:7	ότι ποίον έθνος μέγα, ω εστιν αυτω Θεός εγγίζων αυτοίς, ως Κύριος ο Θεός ημών εν πάσιν, οίς εάν αυτόν επικαλεσώμεθα;
Deu 4:8	και ποίον έθνος μέγα, ω εστιν αυτω δικαιώματα και κρίματα δίκαια κατά πάντα τον νόμον τούτον, ον εγώ δίδωμι ενώπιον υμών σήμεραν;
Deu 4:9	πρόσεχε σεαυτω και φύλαξον την ψυχήν σου σφόδρα, μη επιλάθη πάντας τους λόγους, ους εωράκασιν οι οφθαλμοί σου· και μη αποστήτωσαν από της καρδιάς σου πάσας τας ημέρας της ζωής σου, και συμβιβάσεις τους υιούς σου και τους υιούς των υιών σου
Deu 4:10	ημέραν, ην έστητε ενώπιον Κυρίου του Θεού ημών εν Χωρήβ τη ημέρα της εκκλησίας, ότι είπε Κύριος προς με· εκκλησίασον προς με τον λαόν, και ακουσάτωσαν τα ρήματά μου, όπως μάθωσι φοβείσθαι με πάσας τας ημέρας, ας αυτοί ζώσιν επί της γης, και τους υιούς αυτών διδάξουσι.
Deu 4:11	και προσήλθετε και έστητε υπό το όρος, και το όρος εκαίετο πυρί έως του ουρανού, σκότος, γνόφος, θύελλα, φωνή μεγάλη.
Deu 4:12	και ελάλησε Κύριος προς υμάς εκ μέσου του πυρός φωνήν ρημάτων, ην υμείς ηκούσατε, και ομοίωμα ουκ είδατε, αλλ ' ή φωνήν·
Deu 4:13	και ανήγγειλεν υμίν την διαθήκην αυτου, ην ενετείλατο υμίν ποιείν, τα δέκα ρήματα, και έγγραψεν αυτά επί δύο πλακάς λιθίνας.
Deu 4:14	και εμοί ενετείλατο Κύριος εν τω καιρω εκείνω διδάξαι υμάς δικαιώματα και κρίσεις, ποιείν υμάς αυτά επί της γης, εις ην υμείς εισπορεύεσθε εκεί κληρονομήσαι αυτήν.
Deu 4:15	και φυλάξεσθε σφόδρα τας ψυχάς υμών, ότι ουκ είδατε ομοίωμα εν τη ημέρα, ή ελάλησε Κύριος προς υμάς εν Χωρήβ εν τω όρει εκ μέσου του πυρός.
Deu 4:16	μη ανομήσητε και ποιήσητε υμίν εαυτοίς γλυπτόν ομοίωμα πάσαν εικόνα ομοίωμα αρσενικού ή θηλυκού,

Deu 4:17	ομοίωμα παντός κτήνους των όντων επί της γης, ομοίωμα παντός ορνέου πτερωτού, ό πέταται υπό τον ουρανόν,
Deu 4:18	ομοίωμα παντός ερπετού, ό έρπει επί της γης, ομοίωμα παντός ιχθύος, όσα εστίν εν τοις ύδασιν υποκάτω της γης.
Deu 4:19	και μη αναβλέψας εις τον ουρανόν και ιδών τον ήλιον και την σελήνην και τους αστέρας και πάντα τον κόσμον του ουρανού, πλανηθείς προσκυνήσης αυτοίς και λατρεύσης αυτοίς, α απένειμε Κύριος ο Θεός σου αυτά πάσι τοις έθνεσι τοις υποκάτω του ουρανού.
Deu 4:20	υμάς δε έλαβεν ο Θεός και εξήγαγεν υμάς εκ της καμίνου της σιδηράς, εξ Αιγύπτου, είναι αυτω λαόν έγκληρον ως εν τη ημέρα ταύτη.
Deu 4:21	και Κύριος ο Θεός εθυμάθη μοι περι των λεγομένων υφ ' υμών και ώμοσεν ίνα μη διαβώ τον Ιορδάνην τούτον και ίνα μη εισέλθω εις την γην, ην Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι εν κλήρω·
Deu 4:22	εγώ γαρ αποθνήσκω εν τη γη ταύτη και ου διαβαίνω τον Ιορδάνην τούτον, υμείς δε διαβαίνετε και κληρονομήσετε την γην την αγαθήν ταύτην.
Deu 4:23	προσέχετε υμείς, μη επιλάθησθε την διαθήκην Κυρίου του Θεού ημών, ην διέθετο προς υμάς, και ανομήσητε, και ποιήσητε υμίν εαυτοίς γλυπτόν ομοίωμα πάντων, ων συνέταξέ σοι Κύριος ο Θεός σου·
Deu 4:24	ότι Κύριος ο Θεός σου πυρ καταναλίσκον εστί, Θεός ζηλωτής.
Deu 4:25	Εάν δε γεννήσης υιούς και υιούς των υιών σου και χρονίσητε επί της γης και ανομήσητε και ποιήσητε γλυπτόν ομοίωμα παντός και ποιήσητε το πονηρόν ενώπιον Κυρίου του Θεού υμών παροργίσει αυτόν,
Deu 4:26	διαμαρτύρομαι υμίν σήμερον τον τε ουρανόν και την γην, ότι απωλεία απολείσθε από της γης, εις ην υμείς διαβαίνετε τον Ιορδάνην εκεί κληρονομήσαι αυτήν. ουχί πολυχρονιείτε ημέρας επ ' αυτής, αλλ ' ή εκτριβή εκτριβήσεσθε.
Deu 4:27	και διασπερεί Κύριος υμάς εν πάσι τοις έθνεσι και καταλειφθήσεσθε ολίγοι αριθμω εν πάσι τοις έθνεσιν, εις ους εισάξει Κύριος υμάς εκεί.
Deu 4:28	και λατρεύσετε εκεί θεοίς ετέροις, έργοις χειρών ανθρώπων, ξύλοις και λίθοις, οί ουκ όφονται ουδέ μη ακούσωσιν ούτε μη φάγωσιν ούτε μη οσφρανθώσι.
Deu 4:29	και ζητήσετε εκεί Κύριον τον Θεόν υμών και ευρήσετε αυτόν, όταν εκζητήσητε αυτόν εξ όλης της καρδιάς σου και εξ όλης της ψυχής σου εν τη θλίψει σου·
Deu 4:30	και ευρήσουσί σε πάντες οι λόγοι ούτοι επ ' εσχάτω των ημερών, και επιστραφήση προς Κύριον τον Θεόν σου και εισακούση της φωνής αυτου·
Deu 4:31	ότι Θεός οικτίρμων Κύριος ο Θεός σου, ουκ εγκαταλείψει σε ουδέ μη εκτριψή σε, ουκ επιλήσεται την διαθήκην των πατέρων σου, ην ώμοσεν αυτοίς Κύριος.
Deu 4:32	επερωτήσατε ημέρας προτέρας τας γενομένας προτέρας σου από της ημέρας, ης έκτισεν ο Θεός άνθρωπον επί της γης, και επί το άκρον του ουρανού έως του άκρου του ουρανού, ει γέγονε κατά το ρήμα το μέγα τούτο, ει ήκουσται τοιούτο·

Deu 4:33	ει ακήκοεν έθνος φωνήν Θεού ζώντος λαλούντος εκ μέσου του πυρός, ον τρόπον ακήκοας συ και έζησας·
Deu 4:34	ει επείρασεν ο Θεός εισελθών λαβείν εαυτω έθνος εκ μέσου έθνους εν πειρασμω και εν σημείοις και εν τέρασι και εν πολέμω και εν χειρί κραταιά και εν βραχίονι υψηλω και εν οράμασι μεγάλοις κατά πάντα, όσα εποίησε Κύριος ο Θεός ημών εν Αιγύπτω ενώπιόν σου βλέποντος·
Deu 4:35	ώστε ειδήσαι σε ότι Κύριος ο Θεός σου, ούτος Θεός εστι, και ουκ έστιν έτι πλήν αυτού.
Deu 4:36	εκ του ουρανού ακουστή εγένετο η φωνή αυτού παιδεύσαι σε, και επί της γης έδειξέ σοι το πυρ αυτού το μέγα, και τα ρήματα αυτού ήκουσας εκ μέσου του πυρός.
Deu 4:37	δια το αγαπήσαι αυτόν τους πατέρας σου και εξελέξατο το σπέρμα αυτών μετ ' αυτούς υμάς και εξήγαγέ σε αυτός εν τη ισχυϊ αυτού τη μεγάλη εξ Αιγύπτου
Deu 4:38	εξολοθρεύσαι έθνη μέγала και ισχυρότερά σου προ προσώπου σου, εισαγαγείν σε δούναί σοι την γην αυτών κληρονομείν, καθώς έχεις σήμεραν.
Deu 4:39	και γνώση σήμεραν και επιστραφήση τη διανοία ότι Κύριος ο Θεός σου ούτος Θεός εν τω ουρανω άνω και επί της γης κάτω, και ουκ έστιν έτι πλήν αυτού·
Deu 4:40	και φυλάξασθε τας εντολάς αυτού και τα δικαιώματα αυτού, όσα εγώ εντέλλομαι σοι σήμεραν, ίνα εύ σοι γένηται και τοις υιοίς σου μετά σε, όπως μακροήμεροι γένησθε επί της γης, ης Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι πάσας τας ημέρας.
Deu 4:41	Τότε αφώρισε Μωυσής τρεις πόλεις πέραν του Ιορδάνου από ανατολών ηλίου
Deu 4:42	φυγείν εκεί τον φονευτήν, ος αν φονεύση τον πλησίον ουκ ειδώς, και ούτος ου μισών αυτόν προ της χθές και της τρίτης, και καταφεύζεται εις μίαν των πόλεων τούτων και ζήσεται·
Deu 4:43	την Βοσόρ εν τη ερήμω εν τη γη τη πεδινή τω Ρουβήν και την Ραμώθ εν Γαλαάδ τω Γαδδί και την Γαυλών εν Βασάν τω Μανασσή.
Deu 4:44	Ούτος ο νόμος, ον παρέθετο Μωυσής ενώπιον υιών Ισραήλ·
Deu 4:45	ταύτα τα μαρτύρια και τα δικαιώματα και τα κρίματα, όσα ελάλησε Μωυσής τοις υιοίς Ισραήλ, εξελθόντων αυτών εκ γης Αιγύπτου
Deu 4:46	εν τω πέραν του Ιορδάνου, εν φάραγγι, εγγύς οίκου Φογώρ, εν γη Σηών βασιλέως των Αμορραίων, ος κατώκει εν Εσεβών, ον επάταξε Μωυσής και οι υιοί Ισραήλ, εξελθόντων αυτών εκ γης Αιγύπτου
Deu 4:47	και εκληρονόμησαν την γην αυτού και την γην Ωγ βασιλέως της Βασάν, δύο βασιλέων των Αμορραίων, οί ήσαν πέραν του Ιορδάνου κατά ανατολάς ηλίου,
Deu 4:48	από Αροήρ, ή εστιν επί του χείλους χειμάρρου Αρνών, και επί του όρους του Σηών ό εστιν Αερμών,

Deu 4:49	πάσαν την Αραβα πέραν του Ιορδάνου κατά ανατολάς ηλίου υπό Ασηδώθ την λαξευτήν.
Deu 5:1	ΚΑΙ εκάλεσε Μωυσής πάντα Ισραήλ, και είπε προς αυτούς· άκουε, Ισραήλ, τα δικαιώματα και τα κρίματα, όσα εγώ λαλώ εν τοις ωσίν υμών εν τη ημέρα ταύτη, και μαθήσεσθε αυτά και φυλάξεσθε ποιείν αυτά.
Deu 5:2	Κύριος ο Θεός υμών διέθετο προς υμάς διαθήκην εν Χωρήβ·
Deu 5:3	ουχί τοις πατράσιν υμών διέθετο Κύριος την διαθήκην ταύτην, αλλ ' ή προς υμάς, υμείς ώδε πάντες ζώντες σήμεραν·
Deu 5:4	πρόσωπον κατά πρόσωπον ελάλησε Κύριος προς υμάς εν τω όρει εκ μέσου του πυρός,
Deu 5:5	καγώ ειστήκειν ανά μέσον Κυρίου και υμών εν τω καιρω εκείνω αναγγείλαι υμίν τα ρήματα Κυρίου, ότι εφοβήθητε από προσώπου του πυρός και ουκ ανέβητε εις το όρος, λέγων·
Deu 5:6	εγώ ειμι Κύριος ο Θεός σου ο εξαγαγών σε εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας.
Deu 5:7	ουκ έσονταί σοι θεοί έτεροι προ προσώπου μου.
Deu 5:8	ου ποιήσεις σεαυτω είδωλον ουδέ παντός ομοίωμα, όσα εν τω ουρανω άνω και όσα εν τη γη κάτω και όσα εν τοις ύδασιν υποκάτω της γης.
Deu 5:9	ου προσκυνήσεις αυτοίς ουδέ μη λατρεύσης αυτοίς, ότι εγώ ειμι Κύριος ο Θεός σου, Θεός ζηλωτής, αποδιδούς αμαρτίας πατέρων επί τέκνα επί τρίτην και τετάρτην γενεάν τοις μισούσί με.
Deu 5:10	και ποιών έλεος εις χιλιάδας τοις αγαπώσί με και τοις φυλάσσουσι τα προστάγματά μου.
Deu 5:11	ου λήψη το όνομα Κυρίου του Θεού σου επί ματαίω· ου γαρ μη καθαρίση Κύριος ο Θεός σου τον λαμβάνοντα το όνομα αυτού επί ματαίω.
Deu 5:12	φύλαξαι την ημέραν των σαββάτων αγιάζειν αυτήν, ον τρόπον ενετείλατό σοι Κύριος ο Θεός σου.
Deu 5:13	εξ ημέρας εργά και ποιήσεις πάντα τα έργα σου·
Deu 5:14	τη δε ημέρα τη εβδόμη σάββατα Κυρίω τω Θεω σου, ου ποιήσεις εν αυτη παν έργον, συ και ο υιος σου και η θυγάτηρ σου, ο παις σου και η παιδίσκη σου, ο βούς σου και το υποζύγιόν σου και παν κτήνός σου και προσήλυτος ο παροικών εν σοί, ίνα αναπαύσεται ο παις σου και η παιδίσκη σου και το υποζύγιόν σου, ωσπερ και συ·
Deu 5:15	και μνησθήση ότι οικέτης ήσθα εν γη Αιγύπτω και εξήγαγέ σε Κύριος ο Θεός σου εκείθεν εν χειρί κραταιά και εν βραχίονι υψηλω, δια τούτο συνέταξέ σοι Κύριος ο Θεός σου, ωστε φυλάσσεσθαι την ημέραν των σαββάτων και αγιάζειν αυτήν.
Deu 5:16	τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου, ον τρόπον ενετείλατό σοι Κύριος ο Θεός σου, ίνα εύ σοι γένηται και ίνα μακροχρόνιος γένη επί της γης, ης Κύριος ο

	Θεός σου δίδωσί σοι.
Deu 5:17	ου φονεύσεις.
Deu 5:18	ου μοιχεύσεις.
Deu 5:19	ου κλέψεις.
Deu 5:20	ου ψευδομαρτυρήσεις κατά του πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδή.
Deu 5:21	ουκ επιθυμήσεις την γυναίκα του πλησίον σου· ουκ επιθυμήσεις την οικίαν του πλησίον σου ούτε τον αγρόν αυτού ούτε τον παίδα αυτού ούτε την παιδίσκην αυτού ούτε του βοός αυτού ούτε του υποζυγίου αυτού ούτε παντός κτήνους αυτού ούτε πάντα όσα τω πλησίον σου εστι.
Deu 5:22	Ταύτα τα ρήματα ελάλησε Κύριος προς πάσαν συναγωγήν υμών εν τω όρει εκ μέσου του πυρός, σκότος, γνόφος, θύελλα, φωνή μεγάλη, και ου προσέθηκε· και έγγραφεν αυτά επί δύο πλάκας λιθίνας και έδωκέ μοι.
Deu 5:23	και εγένετο ως ηκούσατε την φωνήν εκ μέσου του πυρός και το όρος εκαίετο πυρί, και προσήλθετε προς με πάντες οι ηγούμενοι των φυλών υμών και η γερουσία υμών,
Deu 5:24	και ελέγετε· ιδού έδειξεν ημίν Κύριος ο Θεός ημών την δόξαν αυτού, και την φωνήν αυτού ηκούσαμεν εκ μέσου του πυρός· εν τη ημέρα ταύτη είδομεν ότι λαλήσει ο Θεός προς άνθρωπον, και ζήσεται.
Deu 5:25	και νυν μη αποθάνωμεν, ότι εξαναλώσει ημάς το πυρ το μέγα τούτο, εάν προσθώμεθα ημείς ακούσαι την φωνήν Κυρίου του Θεού ημών έτι, και αποθανούμεθα·
Deu 5:26	τις γαρ σάρξ, ήτις ήκουσε φωνήν Θεού ζώντος λαλούντος εκ μέσου του πυρός, ως ημείς, και ζήσεται;
Deu 5:27	πρόσελθε συ και άκουσον πάντα, όσα αν είπη Κύριος ο Θεός ημών, και συ λαλήσεις προς ημάς πάντα, όσα αν λαλήση Κύριος ο Θεός ημών προς σε, και ακουσόμεθα και ποιήσομεν.
Deu 5:28	και ήκουσε Κύριος την φωνήν των λόγων υμών λαλούντων προς με, και είπε Κύριος προς με· ήκουσα την φωνήν των λόγων του λαού τούτου, όσα ελάλησαν προς σε· ορθώς πάντα, όσα ελάλησαν.
Deu 5:29	τις δώσει είναι ούτω την καρδίαν αυτών εν αυτοίς, ωστε φοβείσθαι με και φυλάσσεσθαι τας εντολάς μου πάσας τας ημέρας, ίνα εύ ή αυτοίς και τοις υιοίς αυτών δι' αιώνος;
Deu 5:30	βάδισον, ειπόν αυτοίς· αποστράφητε υμείς εις τους οίκους υμών·
Deu 5:31	συ δε αυτού στήθι μετ' εμού, και λαλήσω προς σε τας εντολάς και τα δικαιώματα και τα κρίματα, όσα διδάξεις αυτούς, και ποιείτωσαν ούτως εν τη γη, ην εγώ δίδωμι αυτοίς εν κλήρω.
Deu 5:32	και φυλάξεσθε ποιείν ον τρόπον ενετείλατό σοι Κύριος ο Θεός σου· ουκ

	εκκλινείτε εις δεξιά ουδέ εις αριστερά,
Deu 5:33	κατά πάσαν την οδόν, ην εντείλατό σοι Κύριος ο Θεός σου πορεύεσθαι εν αυτη, όπως καταπαύση σε και εύ σοι ή και μακροημερεύσητε επί της γης, ην κληρονομήσετε.
Deu 6:1	ΚΑΙ αύται αι εντολαί και τα δικαιώματα και τα κρίματα, όσα εντείλατο Κύριος ο Θεός ημών διδάξει υμάς ποιείν ούτως εν τη γη, εις ην υμείς εισπορεύεσθε εκεί κληρονομήσαι αυτήν,
Deu 6:2	ίνα φοβήσθε Κύριον τον Θεόν υμών, φυλάσσεσθαι πάντα τα δικαιώματα αυτου και τας εντολάς αυτου, όσας εγώ εντέλλομαί σοι σήμερα, συ και οι υιοί σου και οι υιοί των υιών σου πάσας τας ημέρας της ζωής σου, ίνα μακροημερεύσητε.
Deu 6:3	και άκουσον, Ισραήλ, και φύλαξον ποιείν, όπως εύ σοι ή και ίνα πληθυνθήτε σφόδρα, καθάπερ ελάλησε Κύριος ο Θεός των πατέρων σου δούναί σοι γην ρέουσαν γάλα και μέλι. και ταύτα τα δικαιώματα και τα κρίματα, όσα εντείλατο Κύριος τοις υιοίς Ισραήλ εν τη ερήμω, εξελθόντων αυτών εκ γης Αιγύπτου.
Deu 6:4	Άκουε, Ισραήλ· Κύριος ο Θεός ημών Κύριος εις εστι·
Deu 6:5	και αγαπήσεις Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδιάς σου και εξ όλης της ψυχής σου και εξ όλης της δυνάμεώς σου.
Deu 6:6	και έσται τα ρήματα ταύτα, όσα εγώ εντέλλομαί σοι σήμερα, εν τη καρδιά σου και εν ψυχή σου·
Deu 6:7	και προβιβάσεις αυτά τους υιούς σου, και λαλήσεις εν αυτοίς καθήμενος εν οίκω και πορευόμενος εν οδω και κοιταζόμενος και διανιστάμενος·
Deu 6:8	και αφάψεις αυτά εις σημείον επί της χειρός σου, και έσται ασάλευτον προ οφθαλμών σου·
Deu 6:9	και γράψετε αυτά επί τας φλιάς των οικιών υμών και των πυλών υμών.
Deu 6:10	Και έσται όταν εισαγάγη σε Κύριος ο Θεός σου εις την γην, ην ώμοσε τοις πατράσι σου, τω Αβραάμ και τω Ισαάκ και τω Ιακώβ δούναί σοι, πόλεις μεγάλας και καλάς, ας ουκ ωκοδόμησας,
Deu 6:11	οικίας πλήρεις πάντων αγαθών ας ουκ ενέπλησας, λάκκους λελατομημένους, ους ουκ εξελατόμησας, αμπελώνας και ελαιώνας, ους ου κατεφύτευσας, και φαγών και εμπλησθείς
Deu 6:12	πρόσεχε σεαυτω, μη επιλάθη Κυρίου του Θεού σου του εξαγαγόντος σε εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας.
Deu 6:13	Κύριον τον Θεόν σου φοβηθήση και αυτω μόνω λατρεύσεις και προς αυτον κολληθήση και επί τω ονόματι αυτου ομή.
Deu 6:14	ου πορεύεσθε οπίσω θεών ετέρων από των θεών των εθνών των περικύκλω υμών,

Deu 6:15	ὅτι ὁ Θεὸς ζηλωτὴς Κύριος ὁ Θεὸς σου ἐν σοί, μὴ ὀργισθεῖς θυμῷ Κύριος ὁ Θεὸς σου σοὶ ἐξολοθρεύσῃ σε ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.
Deu 6:16	οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου, ὃν τρόπον ἐξεπειράσατε ἐν τῷ Πειρασμῷ.
Deu 6:17	φυλάσσων φυλάξῃ τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, τὰ μαρτύρια καὶ τὰ δικαιώματα, ὅσα ἐνετείλατό σοι·
Deu 6:18	καὶ ποιήσεις τὸ ἀρεστὸν καὶ τὸ καλὸν ἐναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἵνα εὖ σοὶ γένηται καὶ εἰσέλθῃς καὶ κληρονομήσῃς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν υμῶν,
Deu 6:19	ἐκδιώξαι πάντας τοὺς ἐχθρούς σου πρὸ προσώπου σου, καθὰ ἐλάλησε Κύριος.
Deu 6:20	Καὶ ἔσται ὅταν ἐρωτήσῃ σε ὁ υἱὸς σου αὐρίων λέγων· τί ἐστὶ τὰ μαρτύρια καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ὅσα ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἡμῖν;
Deu 6:21	καὶ ἐρεῖς τῷ υἱῷ σου· οἰκέται ἤμεν τῷ Φαραῷ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς Κύριος ἐκεῖθεν ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι υψηλῷ.
Deu 6:22	καὶ ἔδωκε Κύριος σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα καὶ πονηρὰ ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Φαραῷ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐνώπιον ἡμῶν·
Deu 6:23	καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγεν ἐκεῖθεν δούναί ἡμῖν τὴν γῆν ταύτην, ἣν ὤμοσε δούναί τοῖς πατράσιν ἡμῶν.
Deu 6:24	καὶ ἐνετείλατο ἡμῖν Κύριος ποιεῖν πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεόν ἡμῶν, ἵνα εὖ ἢ ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας, ἵνα ζώμεν ὡσπερ καὶ σήμερον.
Deu 6:25	καὶ ἐλεημοσύνη ἔσται ἡμῖν, ἐὰν φυλασσώμεθα ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καθὰ ἐνετείλατο ἡμῖν.
Deu 7:1	Εἶτα δε εἰσάγη σε Κύριος ὁ Θεὸς σου εἰς τὴν γῆν, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν, καὶ ἐξάρῃ ἔθνη μεγάλα ἀπὸ προσώπου σου, τὸν Χετταῖον καὶ Γεργεσσαῖον καὶ Ἀμορραῖον καὶ Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Εὐαῖον καὶ Ἰεβουσαῖον, ἐπτὰ ἔθνη πολλά καὶ ἰσχυρότερα υμῶν,
Deu 7:2	καὶ παραδώσει αὐτούς Κύριος ὁ Θεὸς σου εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ πατάξεις αὐτούς, ἀφανισμῷ ἀφανιεῖς αὐτούς, οὐ διαθήσῃ πρὸς αὐτούς διαθήκην, οὐδέ μὴ ἐλεήσητε αὐτούς,
Deu 7:3	οὐδέ μὴ γαμβρεύσητε πρὸς αὐτούς· τὴν θυγατέρα σου οὐ δώσεις τῷ υἱῷ αὐτοῦ, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ οὐ λήψῃ τῷ υἱῷ σου·
Deu 7:4	ἀποστήσει γὰρ τὸν υἱόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ λατρεύσει θεοὺς ἑτέροις, καὶ ὀργισθήσεται θυμῷ Κύριος εἰς υμᾶς καὶ ἐξολοθρεύσει σε τὸ τάχος.
Deu 7:5	ἀλλ' οὕτω ποιήσετε αὐτοῖς· τοὺς βωμούς αὐτῶν καθελεῖτε καὶ τὰς στήλας αὐτῶν συντρίψετε καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρὶ·
Deu 7:6	ὅτι λαὸς ἅγιος εἰ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, καὶ σε προεῖλετο Κύριος ὁ Θεὸς σου εἶναι

	αυτω λαόν περιούσιον παρά πάντα τα έθνη, όσα επί προσώπου της γης.
Deu 7:7	ουχ ότι πολυπληθείτε παρά πάντα τα έθνη, προείλετο Κύριος υμάς και εξελέξατο Κύριος υμάς, υμείς γαρ εστε ολιγοστοί παρά πάντα τα έθνη,
Deu 7:8	αλλά παρά το αγαπάν Κύριον υμάς και διατηρών τον όρκον, ον ώμοσε τοις πατράσιν υμών, εξήγαγεν υμάς Κύριος εν χειρί κραταιά και βραχίονι υψηλω και ελυτρώσατό σε Κύριος εξ οίκου δουλείας, εκ χειρός Φαραώ βασιλέως Αιγύπτου.
Deu 7:9	και γνώση ότι Κύριος ο Θεός σου, ούτος Θεός, Θεός πιστός, ο φυλάσσων διαθήκην και έλεος τοις αγαπώσιν αυτόν και τοις φυλάσσουσι τας εντολάς αυτού εις χιλίας γενεάς
Deu 7:10	και αποδιδούς τοις μισούσι κατά πρόσωπον εξολοθρεύσαι αυτούς· και ουχί βραδυνεί τοις μισούσι, κατά πρόσωπον αποδώσει αυτοίς.
Deu 7:11	και φυλάξη τας εντολάς και τα δικαιώματα και τα κρίματα ταύτα, όσα εγώ εντέλλομαι σοι σήμερα ποιείν.
Deu 7:12	Και έσται ηνίκα αν ακούσητε τα δικαιώματα ταύτα και φυλάξητε και ποιήσητε αυτά, και διαφυλάξει Κύριος ο Θεός σου σοι την διαθήκην και το έλεος, ό ώμοσε τοις πατράσιν υμών,
Deu 7:13	και αγαπήσει σε και ευλογήσει σε και πληθυνεί σε και ευλογήσει τα έκγονα της κοιλίας σου και τον καρπόν της γης σου, τον σίτόν σου και τον οίνόν σου και το έλαιόν σου, τα βουκόλια των βοών σου και τα ποιμνια των προβάτων σου επί της γης, ης ώμοσε Κύριος τοις πατράσι σου δούναί σοι.
Deu 7:14	ευλογητός έση παρά πάντα τα έθνη· ουκ έσται εν υμίν άγονος ουδέ στείρα και εν τοις κτήνεσί σου.
Deu 7:15	και περιελεί Κύριος ο Θεός σου από σου πάσαν μαλακίαν· και πάσας νόσους Αιγύπτου τας πονηράς, ας εώρακας, και όσα έγνως, ουκ επιθήσει επί σε και επιθήσει αυτά επί πάντας τους μισούντάς σε.
Deu 7:16	και φαγή πάντα τα σκύλα των εθνών, α Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι· ου φείσεται ο οφθαλμός σου επ ' αυτοίς, και ου μη λατρεύσης τοις θεοίς αυτών, ότι σκώλον τούτό εστί σοι.
Deu 7:17	εάν δε λέγης εν τη διανοία σου, ότι πολύ το έθνος τούτο ή εγώ, Πως δυνησομαι εξολοθρεύσαι αυτούς;
Deu 7:18	ου φοβηθήση αυτούς· μνεία μνησθήση όσα εποίησε Κύριος ο Θεός σου τω Φαραώ και πάσι τοις Αιγυπτίοις,
Deu 7:19	τους πειρασμούς τους μεγάλους, ους είδοσαν οι οφθαλμοί σου, τα σημεία και τα τέρατα τα μεγάλα εκείνα, την χείρα την κραταιάν και τον βραχίονα τον υψηλόν, ως εξήγαγέ σε Κύριος ο Θεός σου, ούτω ποιήσει Κύριος ο Θεός υμών πάσι τοις έθνεσιν, ους συ φοβή από προσώπου αυτών.
Deu 7:20	και τας σφηκίας αποστελεί Κύριος ο Θεός σου εις αυτούς, έως αν εκτριβώσιν οι καταλελειμμένοι και οι κεκρυμμένοι από σου.

Deu 7:21	ου τρωθήση από προσώπου αυτών, ότι Κύριος ο Θεός σου εν σοί, Θεός μέγας και κραταιός,
Deu 7:22	και καταναλώσει Κύριος ο Θεός σου τα έθνη ταύτα από προσώπου σου κατά μικρόν μικρόν· ου δυνήση εξαναλώσαι αυτούς το τάχος, ίνα μη γένηται η γη έρημος και πληθυνθή επί σε τα θηρία τα άγρια.
Deu 7:23	και παραδώσει αυτούς Κύριος ο Θεός σου εις τας χείράς σου και απολείς αυτούς απωλεία μεγάλη, έως αν εξολοθρευήτε αυτούς.
Deu 7:24	και παραδώσει τους βασιλείς αυτών εις τας χείρας υμών, και απολείται το όνομα αυτών εκ του τόπου εκείνου· ουκ αντιστήσεται ουδείς κατά πρόσωπόν σου, έως αν εξολοθρεύσης αυτούς.
Deu 7:25	τα γλυπτά των θεών αυτών καύσετε πυρί· ουκ επιθυμήσεις αργύριον ουδέ χρυσίον απ' αυτών συ λήψη σεαυτω, μη πταισης δι' αυτό, ότι βδέλυγμα Κυρίω τω Θεω σου εστι·
Deu 7:26	και ουκ εισίοισεις βδέλυγμα εις τον οίκόν σου και ανάθημα έση ωσπερ τούτο· προσοχθίσματοι προσοχθιείς και βδελύγματι βδελύξη, ότι ανάθημά εστι.
Deu 8:1	ΠΑΣΑΣ τας εντολάς, ας εγώ εντέλλομαι υμίν σήμερα, φυλάξεσθε ποιείν, ίνα ζητε και πολυπλασιασθήτε και εισέλθητε και κληρονομήσητε την γην, ην ώμοσε Κύριος ο Θεός υμών τοις πατράσιν υμών.
Deu 8:2	και μνησθήση πάσαν την οδόν, ην ήγαγέ σε Κύριος ο Θεός σου εν τη ερήμω, όπως αν κακώση σε και πειράση σε και διαγνωσθή τα εν τη καρδιά σου, ει φυλάξη τας εντολάς αυτού ή ου.
Deu 8:3	και εκάκωσέ σε και ελιμαγχόνησέ σε και εψώμισέ σε το μάννα, ό ουκ ήδεισαν οι πατέρες σου, ίνα αναγγείλη σοι, ότι ουκ επ' άρτω μόνω ζήσεται ο άνθρωπος, αλλ' επί παντί ρήματι τω εκπορευομένω δια στόματος Θεού ζήσεται ο άνθρωπος.
Deu 8:4	τα ιμάτιά σου ουκ επαλαιώθη από σου, τα υποδήματά σου ου κατετρίβη από σου, οι πόδες σου ουκ ετυλώθησαν, ιδού τεσσαράκοντα έτη.
Deu 8:5	και γνώση τη καρδιά σου ότι ως ει τις άνθρωπος παιδεύση τον υιόν αυτού, ούτω Κύριος ο Θεός σου παιδεύσει σε,
Deu 8:6	και φυλάξη τας εντολάς Κυρίου του Θεού σου πορεύεσθαι εν ταις οδοίς αυτού και φοβείσθαι αυτόν·
Deu 8:7	ο γαρ Κύριος ο Θεός σου εισάξει σε εις γην αγαθήν και πολλήν, ου χείμαρροι υδάτων και πηγαί αβύσσων εκπορευόμεναι δια των πεδίων και δια των ορέων·
Deu 8:8	γη πυρού και κριθής, άμπελοι, συκαί, ροαί, γη ελαίας ελαίου και μέλιτος·
Deu 8:9	γη, εφ' ης ου μετά πτωχείας φαγή τον άρτον σου και ουκ ενδεηθήση επ' αυτής ουδέν· γη, ης οι λίθοι σίδηρος, και εκ των ορέων αυτής μεταλλεύσεις χαλκόν·
Deu 8:10	και φαγή και εμπλησθήση και ευλογήσεις Κύριον τον Θεόν σου επί της γης της αγαθής, ης δέδωκέ σοι.

Deu 8:11	πρόσεχε σεαυτω, μη επιλάθη Κυρίου του Θεού σου του μη φυλάξαι τας εντολάς αυτού και τα κρίματα και τα δικαιώματα αυτού, όσα εγώ εντέλλομαί σοι σήμεραν,
Deu 8:12	μη φαγών και εμπλησθείς και οικίας καλός οικοδομήσας και κατοικήσας εν αυταίς
Deu 8:13	και των βοών σου και των προβάτων σου πληθυνθέντων σοι, αργυρίου και χρυσίου πληθυνθέντος σοι και πάντων, όσων σοι έσται, πληθυνθέντων σοι,
Deu 8:14	υψωθής τη καρδιά και επιλάθη Κυρίου του Θεού σου του εξαγαγόντος σε εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας,
Deu 8:15	του αγαγόντος σε δια της ερήμου της μεγάλης και της φοβεράς εκείνης, ου όφισ δάκνων και σκορπίος και δίψα, ου ουκ ην ύδωρ, του εξαγαγόντος σοι εκ πέτρας ακροτόμου πηγην ύδατος,
Deu 8:16	του ψωμίσαντός σε το μάννα εν τη ερήμω, ό ουκ ήδεις συ και ουκ ήδεισαν οι πατέρες σου, ίνα κακώση σε και εκπειράση σε και εύ σε ποιήση επ ' εσχάτων των ημερών σου.
Deu 8:17	μη είπης εν τη καρδιά σου· η ισχύς μου και το κράτος της χειρός μου εποίησέ μοι την δύναμιν την μεγάλην ταύτην·
Deu 8:18	και μνησθήση Κυρίου του Θεού σου, ότι αυτός σοι δίδωσιν ισχύν του ποιήσαι δύναμιν και ίνα στήση την διαθήκην αυτού, ην ώμοσε Κύριος τοις πατράσι σου, ως σήμεραν.
Deu 8:19	και έσται εάν λήθη επιλάθη Κυρίου του Θεού σου και πορευθής οπίσω θεών ετέρων και λατρεύσης αυτοίς και προσκυνήσης αυτοίς, διαμαρτύρομαι υμίν σήμεραν τον τε ουρανόν και την γην, ότι απωλεία απολείσθε·
Deu 8:20	καθά και τα λοιπά έθνη, όσα Κύριος ο Θεός απολλύει προ προσώπου υμών, ούτως απολείσθε, ανθ ' ων ουκ ηκούσατε της φωνής Κυρίου του Θεού υμών.
Deu 9:1	ΑΚΟΥΕ, Ισραήλ· συ διαβαίνεις σήμεραν τον Ιορδάνην εισελθείν κληρονομήσαι έθνη μεγάλα και ισχυρότερα μάλλον ή υμείς, πόλεις μεγάλας και τειχήρεις έως του ουρανού,
Deu 9:2	λαόν μέγαν και πολύν και ευμήκη, υιούς Ενάκ, ους συ οίσθα και συ ακήκοας· τις αντιστήσεται κατά πρόσωπον υιών Ενάκ;
Deu 9:3	και γνώση σήμεραν, ότι Κύριος ο Θεός σου, ούτος προπορεύσεται προ προσώπου σου· πυρ καταναλίσκον εστίν· ούτος εξολοθρεύσει αυτούς, και ούτος αποστρέψει αυτούς από προσώπου σου, και απολεί αυτούς εν τάχει, καθάπερ είπέ σοι Κύριος.
Deu 9:4	μη είπης εν τη καρδιά σου εν τω εξαναλώσαι Κύριον τον Θεόν σου τα έθνη ταύτα προ προσώπου σου λέγων· δια τας δικαιοσύνας μου εισήγαγέ με Κύριος κληρονομήσαι την γην την αγαθήν ταύτην·
Deu 9:5	ουχί δια την δικαιοσύνην σου, ουδέ δια την οσιότητα της καρδιάς σου συ εισπορεύη κληρονομήσαι την γην αυτών, αλλά δια την ασέβειαν των εθνών τούτων Κύριος εξολοθρεύσει αυτούς από προσώπου σου και ίνα στήση την

	διαθήκην αυτού, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαάκ καὶ τῷ Ἰακώβ.
Deu 9:6	καὶ γνώση σήμερον ὅτι οὐχὶ διὰ τὰς δικαιοσύνας σου Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην κληρονομήσαι, ὅτι λαὸς σκληροτράχηλος εἶ.
Deu 9:7	μνήσθητι, μὴ ἐπιλάβῃ ὅσα παρωξύναν Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου ἕως ἤλθετε εἰς τὸν τόπον τούτον, ἀπειθούντες διετελείτε τὰ πρὸς Κύριον.
Deu 9:8	καὶ ἐν Χωρήβ παρωξύνατε Κύριον, καὶ ἐθυμώθη Κύριος ἐφ' ὑμῖν ἐξολοθρεύσαι ὑμᾶς,
Deu 9:9	ἀναβαίνοντός μου εἰς τὸ ὄρος λαβεῖν τὰς πλάκας τὰς λιθίνας, πλάκας διαθήκης, ἀς διέθετο Κύριος πρὸς ὑμᾶς. καὶ κατεγινόμεν ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας· ἄρτον οὐκ ἔφαγον καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιον.
Deu 9:10	καὶ ἔδωκέ μοι Κύριος τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας γεγραμμένας ἐν τῷ δακτύλῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπ' αὐταῖς ἐγγέγραπτο πάντες οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἡμέρα ἐκκλησίας·
Deu 9:11	καὶ ἐγένετο διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν καὶ διὰ τεσσαράκοντα νυκτῶν ἔδωκε Κύριος ἐμοὶ τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας, πλάκας διαθήκης.
Deu 9:12	καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· ἀνάστηθι, κατάβηθι τὸ τάχος ἐντεύθεν, ὅτι ἠνόμησεν ὁ λαός σου, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου· παρέβησαν ταχύ ἐκ τῆς οδοῦ, ἣς ἐνετείλω αὐτοῖς· καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα.
Deu 9:13	καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με λέγων· λελάληκα πρὸς σε ἅπαξ καὶ δις λέγων· εἴωρακα τὸν λαόν τούτον, καὶ ἰδοὺ λαὸς σκληροτράχηλός ἐστι·
Deu 9:14	καὶ νῦν ἑασόν με ἐξολοθρεύσαι αὐτούς, καὶ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτῶν ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα καὶ ἰσχυρόν καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ τούτο.
Deu 9:15	καὶ ἐπιστρέψας κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο πυρὶ ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δύο πλάκες τῶν μαρτυρίων ἐπὶ ταῖς δυσὶ χερσὶ μου.
Deu 9:16	καὶ ἰδὼν ὅτι ἠμάρτετε ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν καὶ ἐποιήσατε ὑμῖν αὐτοῖς χωνευτόν καὶ παρέβητε ἀπὸ τῆς οδοῦ, ἣς ἐνετείλατο Κύριος ὑμῖν ποιεῖν,
Deu 9:17	καὶ ἐπιλαβόμενος τῶν δύο πλακῶν ἔρριψα αὐτὰς ἀπὸ τῶν δύο χειρῶν μου, καὶ συνέτριψα ἐναντίον ὑμῶν.
Deu 9:18	καὶ ἐδεήθη ἐναντίον Κυρίου δευτέρον καθάπερ καὶ τὸ πρότερον τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἄρτον οὐκ ἔφαγον καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιον, περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν, ὧν ἠμάρτετε ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ παροξύναι αὐτόν.
Deu 9:19	καὶ ἐκφοβός εἰμι διὰ τὸν θυμόν καὶ τὴν οργήν, ὅτι παρωξύνθη Κύριος ἐφ' ὑμῖν τοῦ ἐξολοθρεύσαι ὑμᾶς καὶ εἰσήκουσε Κύριος ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ.
Deu 9:20	καὶ ἐπὶ Ἀαρὼν ἐθυμώθη ἐξολοθρεύσαι αὐτόν, καὶ ἠυξάμην καὶ περὶ Ἀαρὼν ἐν

	τω καιρω εκείνω.
Deu 9:21	και την αμαρτίαν υμών, ην εποιήσατε, τον μόσχον, έλαβον αυτόν και κατέκαυσα αυτόν εν πυρί και συνέκοψα αυτόν καταλέσας σφόδρα, έως ου εγένετο λεπτόν· και εγένετο ωσει κονιορτός, και έρριψα τον κονιορτόν εις τον χειμάρρουν τον καταβαίνοντα εκ του όρους.
Deu 9:22	και εν τω Εμπυρισμω και εν τω Πειρασμω, και εν τοις Μνήμασι της επιθυμίας παροξύναντες ήτε Κύριον τον Θεόν υμών.
Deu 9:23	και ότε εξαπέστειλεν υμάς Κύριος εκ Κάδης Βαρηή λέγων· ανάβητε και κληρονομήσατε την γην, ην δίδωμι υμίν, και ηπειθήσατε τω ρήματι Κυρίου του Θεού υμών και ουκ επιστεύσατε αυτω και ουκ εισηκούσατε της φωνής αυτού.
Deu 9:24	απειθούντες ήτε τα προς Κύριον από της ημέρας, ης εγνώσθη υμίν.
Deu 9:25	και εδεήθην έναντι Κυρίου τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας, όσας εδεήθην· ειπε γαρ Κύριος εξολοθρεύσαι υμάς·
Deu 9:26	και ηυξάμην προς τον Θεόν και ειπα· Κύριε βασιλεύ των θεών, μη εξολοθρεύσης τον λαόν σου και την μερίδα σου, ην ελυτρώσω, ους εξήγαγες εκ γης Αιγύπτου εν τη ισχυϊ σου τη μεγάλη και εν τη χειρί σου τη κραταιά και εν τω βραχίονί σου τω υψηλω·
Deu 9:27	μνήσθητι Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ των θεραπόντων σου, οίς ώμοσας κατά σεαυτού· μη επιβλέψης επί την σκληρότητα του λαού τούτου και τα ασεβήματα, και τα αμαρτήματα αυτών,
Deu 9:28	μη είπωσιν οι κατοικούντες την γην, όθεν εξήγαγες ημάς εκείθεν, λέγοντες· παρά το μη δύνασθαι Κύριον εισαγαγείν αυτούς εις την γην, ην ειπεν αυτοίς, και παρά το μισήσαι αυτούς εξήγαγεν αυτούς εν τη ερήμω αποκτείναι αυτούς.
Deu 9:29	και ούτοι λαός σου και κλήρός σου, ους εξήγαγες εκ γης Αιγύπτου εν τη ισχυϊ σου τη μεγάλη και εν τη χειρί σου τη κραταιά και εν τω βραχίονί σου τω υψηλω.
Deu 10:1	ΕΝ εκείνω τω καιρω ειπε Κύριος προς με· λάξευσον σεαυτω δύο πλάκας λιθίνας, ωσπερ τας πρώτας, και ανάβηθι προς με εις το όρος· και ποιήσεις σεαυτω κιβωτόν ξυλίνην·
Deu 10:2	και γράφεις επί τας πλάκας τα ρήματα, α ην εν ταις πλαξι ταις πρώταις, ας συνέτριψας, και εμβαλεις αυτάς εις την κιβωτόν.
Deu 10:3	και εποίησα κιβωτόν εκ ξύλων ασήπτων και ελάξευσα τας πλάκας λιθίνας, ως αι πρώται· και ανέβην εις το όρος και αι δύο πλάκες επί ταις χερσί μου.
Deu 10:4	και έγγραψεν επί τας πλάκας κατά την γραφήν την πρώτην τους δέκα λόγους, ους ελάλησε Κύριος προς υμάς εν τω όρει εκ μέσου του πυρός, και έδωκεν αυτάς Κύριος εμοί.
Deu 10:5	και επιστρέψας κατέβην εκ του όρους και ενέβαλον τας πλάκας εις την κιβωτόν, ην εποίησα, και ήσαν εκεί, καθά ενετείλατό μοι Κύριος.
Deu 10:6	και οι υιοί Ισραήλ απήραν εκ Βηρώθ υιών Ιακίμ Μισαδαϊ· εκεί απέθανεν Ααρών

	και ετάφη εκεί, και ιεράτευσεν Ελεάζαρ υιος αυτού αντ' αυτού.
Deu 10:7	εκείθεν απήραν εις Γαδγάδ και από Γαδγάδ εις Ετεβαθά, γη χειμαρροι υδάτων.
Deu 10:8	εν εκείνω τω καιρω διέστειλε Κύριος την φυλήν την Λευί αίρειν την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου, παρεστάναι έναντι Κυρίου, λειτουργείν και επεύχεσθαι επί τω ονόματι αυτού έως της ημέρας ταύτης.
Deu 10:9	δια τούτο ουκ έστι τοις Λευίταις μερίς και κλήρος εν τοις αδελφοίς αυτών· Κύριος αυτός κλήρος αυτού, καθότι είπεν αυτω.
Deu 10:10	καγώ ειστήκειν εν τω όρει τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας, και εισήκουσε Κύριος εμού και εν τω καιρω τούτω, και ουκ ηθέλησε Κύριος εξολοθρεύσαι υμάς.
Deu 10:11	και είπε Κύριος προς με· βάδιζε, άπαρον εναντίον του λαού τούτου, και εισπορευέσθωσαν και κληρονομήτωσαν την γην, ην ώμοσα τοις πατράσιν αυτών δούναι αυτοίς.
Deu 10:12	Και νυν, Ισραήλ, τι Κύριος ο Θεός σου αιτείται παρά σου, αλλ' ή φοβείσθαι Κύριον τον Θεόν σου και πορευέσθαι εν πάσαις ταις οδοίς αυτού και αγαπάν αυτόν και λατρεύειν Κυρίω τω Θεω σου εξ όλης της καρδιάς σου και εξ όλης της ψυχής σου,
Deu 10:13	φυλάσσεσθαι τας εντολάς Κυρίου του Θεού σου και τα δικαιώματα αυτού, όσα εγώ εντέλλομαί σοι σήμεραν, ίνα εύ σοι ή;
Deu 10:14	ιδού Κυρίου του Θεού σου ο ουρανός και ο ουρανός του ουρανού, η γη και πάντα όσα εστίν εν αυτη·
Deu 10:15	πλήν τους πατέρας υμών προείλετο Κύριος αγαπάν αυτούς, και εξελέξατο το σπέρμα αυτών μετ' αυτούς υμάς παρά πάντα τα έθνη κατά την ημέραν ταύτην.
Deu 10:16	και περιτεμείσθε την σκληροκαρδιαν υμών και τον τράχηλον υμών ου σκληρυνείτε έτι·
Deu 10:17	ο γαρ Κύριος ο Θεός υμών ούτος Θεός των θεών και Κύριος των κυρίων, ο Θεός ο μέγας· και ισχυρός και φοβερός, όστις ου θαυμάζει πρόσωπον, ουδ' ου μη λάβη δώρον,
Deu 10:18	ποιών κρίσιν προσηλύτω και ορφανω και χήρα, και αγαπά τον προσήλυτον δούναι αυτω άρτον και ιμάτιον.
Deu 10:19	και αγαπήσετε τον προσήλυτον· προσήλυτοι γαρ ήτε εν γη Αιγύπτω.
Deu 10:20	Κύριον τον Θεόν σου φοβηθήση και αυτω λατρεύσεις και προς αυτόν κολληθήση και επί τω ονόματι αυτού ομή·
Deu 10:21	ούτος καύχημά σου και ούτος Θεός σου, όστις εποίησεν εν σοί τα μεγάλα και τα ένδοξα ταύτα, α είδοσαν οι οφθαλμοί σου.
Deu 10:22	εν εβδομήκοντα ψυχαίς κατέβησαν οι πατέρες σου εις Αίγυπτον, νυνί δε εποίησέ σε Κύριος ο Θεός σου ωσει τα άστρα του ουρανού τω πλήθει.

Deu 11:1	ΚΑΙ αγαπήσεις Κύριον τον Θεόν σου και φυλάξη τα φυλάγματα αυτού και τα δικαιώματα αυτού και τας εντολάς αυτού και τας κρίσεις αυτού πάσας τας ημέρας.
Deu 11:2	και γνώσεσθε σήμερον, ότι ουχί τα παιδιά υμών, όσοι ουκ οίδασιν ουδέ είδσαν την παιδείαν Κυρίου του Θεού σου και τα μεγαλεία αυτού και την χείρα την κραταιάν και τον βραχίονα τον υψηλόν
Deu 11:3	και τα σημεία αυτού και τα τέρατα αυτού, όσα εποίησεν εν μέσω Αιγύπτου Φαραώ βασιλεί Αιγύπτου και πάση τη γη αυτού,
Deu 11:4	και όσα εποίησε την δύναμιν των Αιγυπτίων, τα άρματα αυτών και την ίππον αυτών, και την δύναμιν αυτών, ως επέκλυσε το ύδωρ της θαλάσσης της ερυθράς επί προσώπου αυτών καταδιωκόντων αυτών εκ των οπίσω υμών και απώλεσεν αυτούς Κύριος έως της σήμερον ημέρας,
Deu 11:5	και όσα εποίησεν υμίν εν τη ερήμω, έως ήλθετε εις τον τόπον τούτον,
Deu 11:6	και όσα εποίησε τω Δαθάν και Αβειρών υιούς Ελιάβ υιού Ρουβήν, ους ανοίξασα η γη το στόμα αυτής κατέπιεν αυτούς και τους οίκους αυτών και τας σκηνάς αυτών και πάσαν αυτών την υπόστασιν την μετ ' αυτών εν μέσω παντός Ισραήλ,
Deu 11:7	ότι οι οφθαλμοί υμών εώρακαν πάντα τα έργα Κυρίου τα μεγάλα, όσα εποίησεν εν υμίν σήμερον.
Deu 11:8	και φυλάξεσθε πάσας τας εντολάς αυτού, όσας εγώ εντέλλομαί σοι σήμερον, ίνα ζητε και πολυπλασιασθήτε και εισελθόντες κληρονομήσετε την γην, εις ην υμείς διαβαίνετε τον Ιορδάνην εκεί κληρονομήσαι αυτήν,
Deu 11:9	ίνα μακροημερεύσητε επί της γης, ης ώμοσε Κύριος τοις πατράσιν υμών δούναι αυτοίς και τω σπέρματι αυτών μετ ' αυτούς, γην ρέουσαν γάλα και μέλι·
Deu 11:10	έστι γαρ η γη, εις ην εισπορεύη εκεί κληρονομήσαι αυτήν, ουχ ωσπερ γη Αιγύπτου εστίν, όθεν εκπεπόρευσθε εκείθεν, όταν σπείρωσι τον σπόρον και ποτίζωσι τοις ποσίν αυτών ωσει κήπον λαχανείας·
Deu 11:11	η δε γη, εις ην εισπορεύη εκεί κληρονομήσαι αυτήν, γη ορεινή και πεδεινή, εκ του νετού του ουρανού πίεται ύδωρ,
Deu 11:12	γη, ην Κύριος ο Θεός σου επισκοπείται αυτήν διαπαντός, οι οφθαλμοί Κυρίου του Θεού σου επ ' αυτής απ ' αρχής του ενιαυτού και έως συντελείας του ενιαυτού.
Deu 11:13	Εάν δε ακοή ακούσητε πάσας τας εντολάς, ας εγώ εντέλλομαί σοι σήμερον, αγαπάν Κύριον το Θεόν σου και λατρεύειν αυτω εξ όλης της καρδιάς σου και εξ όλης της ψυχής σου,
Deu 11:14	και δώσει τον νετόν τη γη σου καθ ' ωραν πρώϊμον και όψιμον, και εισοίσεις τον σίτόν σου και τον οίνόν σου και το έλαιόν σου·
Deu 11:15	και δώσει χορτάσματα εν τοις αγροίς σου τοις κτήνεσί σου·
Deu 11:16	και φαγών και εμπλησθείς πρόσεχε σεαυτω, μη πλατυνθή η καρδιά σου και

	παραβήτε και λατρεύσητε θεοίς ετέροις και προσκυνήσητε αυτοίς,
Deu 11:17	και θυμωθείς οργή Κύριος εφ' υμίν και συσχή τον ουρανόν, και ουκ έσται νετός, και η γη ου δώσει τον καρπόν αυτής, και απολείσθε εν τάχει από της γης της αγαθής, ης Κύριος έδωκεν υμίν.
Deu 11:18	και εμβαλείτε τα ρήματα ταύτα εις την καρδιαν υμών και εις την ψυχήν υμών· και αφάψετε αυτά εις σημείον επί της χειρός υμών, και έσται ασάλευτον προ οφθαλμών υμών·
Deu 11:19	και διδάξετε αυτά τα τέκνα υμών λαλείν εν αυτοίς καθημένους εν οίκω και πορευομένους εν οδω και καθεύδοντας και διανισταμένους.
Deu 11:20	και γράψετε αυτά επί τας φλιάς των οικιών υμών και των πυλών υμών,
Deu 11:21	ίνα μακροημερεύσητε και αι ημέραι των υιών υμών επί της γης, ης ώμοσε Κύριος τοις πατράσιν υμών δούναι αυτοίς, καθώς αι ημέραι του ουρανού επί της γης.
Deu 11:22	και έσται εάν ακοή ακούσητε πάσας τας εντολάς ταύτας, ας εγώ εντέλλομαι σοι σήμεραν ποιείν, αγαπών Κύριον τον Θεόν ημών και πορεύεσθαι εν πάσαις ταις οδοίς αυτου και προσκολλάσθαι αυτω,
Deu 11:23	και εκβαλεί Κύριος πάντα τα έθνη ταύτα από προσώπου υμών, και κληρονομήσετε έθνη μεγάλα και ισχυρά μάλλον ή υμείς.
Deu 11:24	πάντα τον τόπον, ου εάν πατήση το ίχνος του ποδός υμών, υμίν έσται· από της ερήμου και Αντιλιβάνου και από του ποταμού του μεγάλου, ποταμού Ευφράτου, και έως της θαλάσσης της επί δυσμών έσται τα όριά σου.
Deu 11:25	ουκ αντιστήσεται ουδείς κατά πρόσωπον υμών· τον φόβον υμών και τον τρόπον υμών επιθήσει Κύριος ο Θεός υμών επί πρόσωπον πάσης της γης, εφ' ης αν επιβήτε επ' αυτής, ον τρόπον ελάλησε προς υμάς.
Deu 11:26	Ιδού εγώ δίδωμι ενώπιον υμών σήμεραν την ευλογίαν και την κατάραν·
Deu 11:27	την ευλογίαν, εάν ακούσητε τας εντολάς Κυρίου του Θεού υμών, όσας εγώ εντέλλομαι υμίν σήμεραν,
Deu 11:28	και την κατάραν, εάν μη ακούσητε τας εντολάς Κυρίου του Θεού ημών, όσα εγώ εντέλλομαι υμίν σήμεραν, και πλανηθήτε από της οδού, ης ενετειλάμην υμίν, πορευθέντες· λατρεύειν θεοίς ετέροις, ους ουκ οίδατε.
Deu 11:29	και έσται όταν εισαγάγη σε Κύριος ο Θεός σου εις την γην, εις ην διαβαίνεις εκεί κληρονομήσαι αυτήν, και δώσεις την ευλογίαν επ' όρος Γαριζίν και την κατάραν επ' όρος Γαιβάλ.
Deu 11:30	[ουκ ιδού ταύτα πέραν του Ιορδάνου οπίσω οδόν δυσμών ηλίου εν γη Χαναάν το κατοικούν επί δυσμών εχόμενον του Γολγól πλησίον της δρυός της υψηλής;]
Deu 11:31	υμείς γαρ διαβαίνετε τον Ιορδάνην εισελθόντες κληρονομήσαι την γην, ην Κύριος ο Θεός ημών δίδωσιν υμίν εν κλήρω πάσας τας ημέρας, και κατοικήσετε εν αυτη·

Deu 11:32	και φυλάξεσθε του ποιείν πάντα τα προστάγματα αυτού και τας κρίσεις ταύτας, όσας εγώ δίδωμι ενώπιον υμών σήμεραν.
Deu 12:1	ΚΑΙ ταύτα τα προστάγματα και αι κρίσεις, ας φυλάξετε του ποιείν εν τη γη, ην Κύριος ο Θεός των πατέρων υμών δίδωσιν υμίν εν κλήρω πάσας τας ημέρας, ας υμείς ζητε επί της γης.
Deu 12:2	απωλεία απολείτε πάντας τους τόπους, εν οίς ελάτρευσαν εκεί τοις θεοίς αυτών, ους υμείς κληρονομείτε αυτούς, επί των ορέων των υψηλών και επί των θινών και υποκάτω δένδρου δασέος.
Deu 12:3	και κατασκάψετε τους βωμούς αυτών και συντρίψετε τας στήλας αυτών και τα άλση αυτών εκκόψετε και τα γλυπτά των θεών αυτών κατακαύσετε πυρί, και απολείται το όνομα αυτών εκ του τόπου εκείνου.
Deu 12:4	ου ποιήσετε ούτω Κυρίω τω Θεω υμών,
Deu 12:5	αλλ ' ή εις τον τόπον, ον αν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου εν μια των πόλεων υμών επονομάσαι το όνομα αυτού εκεί και επικληθήναι, και εκζητήσετε και εισελεύσεσθε εκεί
Deu 12:6	και οίσετε εκεί τα ολοκαυτώματα υμών και τα θυσιάσματα υμών και τας απαρχάς υμών και τας ευχάς υμών και τα εκούσια υμών και τας ομολογίας υμών, τα πρωτότοκα των βοών υμών και των προβάτων υμών
Deu 12:7	και φάγεσθε εκεί εναντίον Κυρίου του Θεού υμών και ευφρανθήσεσθε επί πάσιν, ου εάν επιβάλητε την χείρα, υμείς και οι οικιοι υμών, καθότι ευλόγησέ σε Κύριος ο Θεός σου.
Deu 12:8	ου ποιήσετε πάντα όσα ημείς ποιούμεν ώδε σήμεραν, έκαστος το αρεστόν ενώπιον αυτού·
Deu 12:9	ου γαρ ήκατε έως του νυν εις την κατάπαυσιν και εις την κληρονομίαν ην Κύριος ο Θεός ημών δίδωσιν υμίν.
Deu 12:10	και διαβήσεσθε τον Ιορδάνην, και κατοικήσετε επί της γης, ης Κύριος ο Θεός ημών κατακληρονομεί υμίν, και καταπαύσει υμάς από πάντων των εχθρών υμών των κύκλω, και κατοικήσετε μετά ασφαλείας.
Deu 12:11	και έσται ο τόπος, ον αν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου επικληθήναι το όνομα αυτού εκεί, εκεί οίσετε πάντα, όσα εγώ εντέλλομαι υμίν σήμεραν, τα ολοκαυτώματα υμών και τα θυσιάσματα υμών και τα επιδέκατα υμών και τας απαρχάς των χειρών υμών και παν εκλεκτόν των δώρων υμών, όσα αν εύξησθε Κυρίω τω Θεω υμών,
Deu 12:12	και ευφρανθήσεσθε εναντίον Κυρίου του Θεού υμών, υμείς και οι υιοί υμών και αι θυγατέρες υμών και οι παιδες υμών και αι παιδίσκαι υμών και ο Λευίτης ο επί των πυλών υμών, ότι ουκ έστιν αυτω μερίς ουδέ κλήρος μεθ ' υμών.
Deu 12:13	πρόσεχε σεαυτω, μη ανενέγκης τα ολοκαυτώματά σου εν παντί τόπω, ου εάν ιδης,
Deu 12:14	αλλ ' ή εις τον τόπον, ον αν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου αυτόν εν μια των φυλών σου, εκεί ανοίσετε τα ολοκαυτώματα υμών και εκεί ποιήσεις πάντα, όσα

	εγώ εντέλλομαι σοι σήμερα.
Deu 12:15	αλλ' ή εν πάση επιθυμία σου θύσεις και φαγή κρέα κατά την ευλογίαν Κυρίου του Θεού σου, ην έδωκέ σοι εν πάση πόλει· ο ακάθαρτος εν σοί και ο καθαρός επί το αυτό φάγεται αυτό, ως δορκάδα ή έλαφον.
Deu 12:16	πλήν το αίμα ου φάγεσθε, επί την γην εκχεείτε αυτό ως ύδωρ
Deu 12:17	ου δυνήση φαγείν εν ταις πόλεσί σου το επιδέκατον του σίτου σου και του οίνου σου και του ελαίου σου, τα πρωτότοκα των βοών σου και των προβάτων σου και πάσας τας ευχάς, όσας αν εύξησθε, και τας ομολογίας υμών και τας απαρχάς των χειρών υμών,
Deu 12:18	αλλ' ή εναντίον Κυρίου του Θεού σου φαγή αυτό εν τω τόπω, ω αν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου αυτω, συ και ο υιος σου και η θυγάτηρ σου, ο παις σου και η παιδίσκη σου και ο προσήλυτος ο εν ταις πόλεσιν υμών, και ευφρανθήση εναντίον Κυρίου του Θεού σου επί πάντα, ου εάν επιβάλης την χείρά σου.
Deu 12:19	πρόσεχε σεαυτω, μη εγκαταλίπης τον Λευίτην πάντα τον χρόνον, όσον αν ζής επί της γης.
Deu 12:20	Εάν δε εμπλατύνη Κύριος ο Θεός σου τα όριά σου, καθάπερ ελάλησέ σοι, και ερείς· φάγομαι κρέα, εάν επιθυμήση η ψυχή σου ωστε φαγείν κρέα, εν πάση επιθυμία της ψυχής σου φαγή κρέα.
Deu 12:21	εάν δε μακράν απέχη σου ο τόπος, ον αν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου εκεί επικληθήναι το όνομα αυτού εκεί, και θύσεις από των βοών σου και από των προβάτων σου, ων αν δω ο Θεός σοι, ον τρόπον ενειλάμην σοι και φαγή εν ταις πόλεσί σου κατά την επιθυμίαν της ψυχής σου·
Deu 12:22	ως έσθεται η δορκάς και η έλαφος, ούτω φαγή αυτό, ο ακάθαρτος εν σοί και ο καθαρός ωσαύτως έδεται.
Deu 12:23	πρόσεχε ισχυρώς του μη φαγείν αίμα, ότι το αίμα αυτού ψυχή· ου βρωθήσεται ψυχή μετά των κρεών,
Deu 12:24	ου φάγεσθε, επί την γην εκχεείτε αυτό ως ύδωρ·
Deu 12:25	ου φαγή αυτό, ίνα εύ σοι γένηται και τοις υιοίς σου μετά σε, εάν ποιήσης το καλόν και το αρεστόν εναντίον Κυρίου του Θεού σου.
Deu 12:26	πλήν τα άγία σου, εάν γένηταί σοι, και τας ευχάς σου λαβών ήξεις εις τον τόπον, ον αν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου επικληθήναι το όνομα αυτού εκεί,
Deu 12:27	και ποιήσεις τα ολοκαυτώματά σου· τα κρέα ανοίσεις επί το θυσιαστήριον Κυρίου του Θεού σου, το δε αίμα των θυσιών σου προσχεείς προς την βάση του θυσιαστηρίου Κυρίου του Θεού σου, τα δε κρέα φαγή.
Deu 12:28	φυλάσσου και άκουε και ποιήσεις πάντας τους λόγους, ους εγώ εντέλλομαι σοι, ίνα εύ σοι γένηται και τοις υιοίς σου δι' αιώνος, εάν ποιήσης το αρεστόν και το καλόν εναντίον Κυρίου του Θεού σου.
Deu 12:29	Εάν δε εξολοθρεύση Κύριος ο Θεός σου τα έθνη, εις ους εισπορεύη εκεί κληρονομήσαι την γην αυτών, από προσώπου σου και κατακληρονομήσης

	αυτήν, και κατοικήσης εν τη γη αυτών,
Deu 12:30	πρόσεχε σεαυτω, μη εκζητήσης επακολουθήσαι αυτοίς μετά το εξολοθρευθήναι αυτούς από προσώπου σου λέγων· Πως ποιούσι τα έθνη ταύτα τοις θεοίς αυτών, ποιήσω καγώ.
Deu 12:31	ου ποιήσεις ούτω τω Θεω σου· τα γαρ βδελύγματα Κυρίου, α εμίσησεν, εποίησαν εν τοις θεοίς αυτών, ότι τους υιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών κατακαίουσιν εν πυρί τοις θεοίς αυτών.
Deu 13:1	ΠΑΝ ρήμα ό εγώ εντέλλομαι υμίν σήμερον, τούτο φυλάξη ποιείν· ου προσθήσεις επ' αυτό ουδέ αφελείς απ' αυτού.
Deu 13:2	εάν δε αναστη εν σοί προφήτης ή ενυπνιαζόμενος το ενύπνιον και δω σοι σημείον ή τέρας
Deu 13:3	και έλθη το σημείον ή το τέρας, ό ελάλησε προς σε λέγων· πορευθόμεν και λατρεύσωμεν θεοίς ετέροις, ους ουκ οίδατε,
Deu 13:4	ουκ ακούσεσθε των λόγων του προφήτου εκείνου ή του ενυπνιαζομένου το ενύπνιον εκείνο, ότι πειράζει Κύριος ο Θεός σου υμάς ειδέναι, ει αγαπάτε τον Θεόν υμών εξ όλης της καρδιάς υμών και εξ όλης της ψυχής υμών.
Deu 13:5	οπίσω Κυρίου του Θεού υμών πορεύσεσθε και τούτον φοβηθήσεσθε και της φωνής αυτού ακούσεσθε και αυτω προστεθήσεσθε.
Deu 13:6	και ο προφήτης εκείνος ή ο το ενύπνιον ενυπνιαζόμενος εκείνος αποθανείται· ελάλησε γαρ πλανησαί σε από Κυρίου του Θεού σου του εξαγαγόντος σε εκ γης Αιγύπτου, του λυτρωσαμένου σε εκ της δουλείας, εξώσαί σε από της οδού, ης ενετείλατό σοι Κύριος ο Θεός σου πορεύεσθαι εν αυτη· και αφανιείς το πονηρόν εξ υμών αυτών.
Deu 13:7	Εάν δε παρακαλέση σε ο αδελφός σου εκ πατρός σου ή εκ μητρός σου ή ο υιος σου ή η θυγάτηρ ή η γυνή σου η εν κόλπω σου ή φίλος ίσος τη ψυχή σου λάθρα λέγων· βαδίσωμεν και λατρεύσωμεν θεοίς ετέροις, ους ουκ ήδεις συ και οι πατέρες σου,
Deu 13:8	από των θεών των εθνών των περικύκλω υμών, των εγγιζόντων σοι ή των μακράν από σου, απ' άκρου της γης έως άκρου της γης,
Deu 13:9	ου συνθελήσεις αυτω και ουκ εισακούση αυτού και ου φείσεται ο οφθαλμός σου επ' αυτω, ουκ επιποθήσεις επ' αυτω ουδ' ου μη σκεπάσης αυτόν·
Deu 13:10	αναγγέλων αναγγελείς περί αυτού, και αι χείρες σου έσονται επ' αυτόν εν πρώτοις αποκτείνει αυτόν, και αι χείρες παντός του λαού επ' εσχάτω,
Deu 13:11	και λιθοβολήσουσιν αυτόν εν λίθοις, και αποθανείται, ότι εξήτησεν αποστήσαί σε από Κυρίου του Θεού σου του εξαγαγόντος σε εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας.
Deu 13:12	και πας Ισραήλ ακούσας φοβηθήσεται και ου προσθήσωσι ποιήσαι έτι κατά το ρήμα το πονηρόν τούτο εν υμίν.

Deu 13:13	Εάν δε ακούσης εν μια των πόλεών σου, ων Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι κατοικεῖν σε εκεί, λεγόντων·
Deu 13:14	εξήλθοσαν άνδρες παράνομοι εξ υμών και απέστησαν πάντας τους κατοικούντας την γην αυτών λέγοντες· πορευθώμεν και λατρεύσωμεν θεοίς ετέροις, ους ουκ ήδειτε,
Deu 13:15	και ετάσεις και ερωτήσεις και ερευνήσεις σφόδρα, και ιδού αληθής σαφώς ο λόγος, γεγένηται το βδέλυγμα τούτο εν υμίν,
Deu 13:16	αναιρών ανελείς πάντας τους κατοικούντας εν τη γη εκείνη εν φόνω μαχαίρας, αναθέματι αναθεματιείτε αυτήν και πάντα τα εν αυτη
Deu 13:17	και πάντα τα σκύλα αυτής συνάξεις εις τας διόδους αυτής και εμπρήσεις την πόλιν εν πυρί και πάντα τα σκύλα αυτής πανδημεί εναντίον Κυρίου του Θεού σου, και έσται αοίκητος εις τον αιώνα, ουκ ανοικοδομηθήσεται έτι.
Deu 13:18	και ου προσκολληθήσεται ουδέν από του αναθέματος εν τη χειρί σου, ίνα αποστραφή Κύριος από θυμού της οργής αυτού και δώση σοι έλεος και ελεήση σε και πληθύνη σε, ον τρόπον ώμοσε τοις πατράσι σου,
Deu 13:19	εάν ακούσης της φωνής Κυρίου του Θεού σου, φυλάσσειν τας εντολάς αυτού, όσας εγώ εντέλλομαί σοι σήμερα, ποιείν το καλόν και το αρεστόν εναντίον Κυρίου του Θεού σου.
Deu 14:1	ΥΙΟΙ εστε Κυρίου του Θεού υμών· ουκ επιθήσετε φαλάκρωμα ανά μέσον των οφθαλμών υμών επί νεκρω·
Deu 14:2	ότι λαός άγιος ει Κυρίω τω Θεω σου, και σε εξελέξατο Κύριος ο Θεός σου γενέσθαι σε λαόν αυτω περιούσιον από πάντων των εθνών των επί προσώπου της γης.
Deu 14:3	Ου φάγεσθε παν βδέλυγμα.
Deu 14:4	ταύτα κτήνη, α φάγεσθε, μόσχον εκ βοών και αμνόν εκ προβάτων και χίμαρον εξ αιγών,
Deu 14:5	έλαφον και δορκάδα και πύγαργον, όρυγα και καμηλοπάρδαλιν·
Deu 14:6	παν κτήνος διχηλούν σπλήν και ονυχιστήρας ονυχίζον δύο χηλών και ανάγον μηρυκισμόν εν τοις κτήνεσι, ταύτα φάγεσθε.
Deu 14:7	και ταύτα ου φάγεσθε από των αναγόντων μηρυκισμόν και από των διχηλούντων τας σπλάς και ονυχίζόντων ονυχιστήρας· τον κάμηλον και δασύποδα και χοιρογρύλλιον, ότι ανάγουσι μηρυκισμόν και σπλήν ου διχηλούσιν, ακάθαρτα ταύτα υμίν εστι·
Deu 14:8	και τον ύν, ότι διχηλεί σπλήν τούτο και ονυχίζει ονυχιστήρας σπλής, και τούτο μηρυκισμόν ου μηρυκάται, ακάθαρτον τούτο υμίν· από των κρεών αυτών ου φάγεσθε και των θνησιμαίων αυτών ουχ άψεσθε.
Deu 14:9	και ταύτα φάγεσθε από πάντων των εν τω ύδατι· πάντα όσα εστιν εν αυτοίς πτερύγια και λεπίδες, φάγεσθε.

Deu 14:10	και πάντα όσα ουκ έστιν αυτοίς περύγια και λεπίδες, ου φάγεσθε, ακάθαρτα υμίν εστι.
Deu 14:11	παν όρνεον καθαρόν φάγεσθε.
Deu 14:12	και ταύτα ου φάγεσθε απ ' αυτών· τον αετόν και τον γρύπα και τον αλιαίετον
Deu 14:13	και τον γύπα και τον ίκτινον και τα όμοια αυτω
Deu 14:14	και πάντα κόρακα και τα όμοια αυτω
Deu 14:15	και στρουθόν και γλαύκα και λάρον
Deu 14:16	και ερωδιόν και κύκνον και ίβιν
Deu 14:17	και καταράκτην και ιέρακα και τα όμοια αυτω και έποπα και νυκτικόρακα
Deu 14:18	και πελεκάνα και χαραδριόν και τα όμοια αυτω και πορφυρίωνα και νυκτερίδα.
Deu 14:19	πάντα τα ερπετά των πετεινών ακάθαρτά εστιν υμίν, ου φάγεσθε απ ' αυτών.
Deu 14:20	παν πετεινόν καθαρόν φάγεσθε.
Deu 14:21	παν θνησιμαίον ου φάγεσθε· τω παροίκω τω εν ταις πόλεσί σου δοθήσεται, και φάγεται, ή αποδώση τω αλλοτρίω· ότι λαός άγιος ει Κυρίω τω Θεω σου. ουχ εψησεις άρνα εν γάλακτι μητρος αυτού.
Deu 14:22	Δεκάτην αποδεκατώσεις παντός γενήματος του σπέρματός σου, το γένημα του αγρού σου ενιαυτόν κατ ' ενιαυτόν,
Deu 14:23	και φαγή αυτό εν τω τόπω ω εάν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου, επικληθήναι το όνομα αυτού εκεί· οίσετε τα επιδέκατα του σίτου σου και του οίνου σου και του ελαίου σου, τα πρωτότοκα των βοών σου και των προβάτων σου, ίνα μάθης φοβείσθαι Κύριον τον Θεόν σου πάσας τας ημέρας.
Deu 14:24	εάν δε μακράν γένηται η οδός από σου και μη δύνη αναφέρειν αυτά, ότι μακράν από σου ο τόπος, ον αν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου επικληθήναι το όνομα αυτού εκεί, ότι ευλογήσει σε Κύριος ο Θεός σου,
Deu 14:25	και αποδώση αυτά αργυρίου και λήψη το αργύριον εν ταις χερσί σου και πορεύση εις τον τόπον, ον αν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου αυτόν,
Deu 14:26	και δώσεις αργύριον επί παντός, ου αν επιθυμή η ψυχή σου, επί βουσίν ή επί προβάτοις, επ ' οίνω ή επί σίκερα ή επί παντός, ου αν επιθυμή η ψυχή σου, και φαγή εκεί εναντίον Κυρίου του Θεού σου και ευφρανθήση συ και ο οίκός σου
Deu 14:27	και ο Λευίτης ο εν ταις πόλεσί σου, ότι ουκ έστιν αυτω μερίς ουδέ κλήρος μετά σου.
Deu 14:28	μετά τρία έτη εξοίσεις παν το επιδέκατον των γενημάτων σου· εν τω ενιαυτω εκείνω θήσεις αυτό εν ταις πόλεσί σου,
Deu 14:29	και ελεύσεται ο Λευίτης, ότι ουκ έστιν αυτω μερίς ουδέ κλήρος μετά σου, και ο προσήλυτος και ο ορφανός και η χήρα η εν ταις πόλεσί σου και φάγονται και

	εμπλησθήσονται, ίνα ευλογήση σε Κύριος ο Θεός σου εν πάσι τοις έργοις, οίς εάν ποιής.
Deu 15:1	Δι' επτά ετών ποιήσεις άφεσιν.
Deu 15:2	και ούτω το πρόσταγμα της αφέσεως· αφήσεις παν χρέος ίδιον, ό οφείλει σοι ο πλησίον, και τον αδελφόν σου ουκ απαιτήσεις, επικέκληται γαρ άφεσις Κυρίω τω Θεω σου.
Deu 15:3	τον αλλότριον απαιτήσεις όσα εάν ή σοι παρ' αυτω, τω δε αδελφω σου άφεσιν ποιήσεις του χρέους σου·
Deu 15:4	ότι ουκ έσται εν σοί ενδεής, ότι ευλογών ευλογήσει σε Κύριος ο Θεός σου εν τη γη, ή Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι εν κλήρω κατακληρονομήσαι αυτήν.
Deu 15:5	εάν δε ακοή εισακούσητε της φωνής Κυρίου του Θεού υμών φυλάσσειν και ποιείν πάσας τας εντολάς ταύτας, όσας εγώ εντέλλομαι σοι σήμερα,
Deu 15:6	ότι Κύριος ο Θεός σου ευλόγησέ σε, ον τρόπον ελάλησέ σοι, και δανειείς έθνεσι πολλοίς, συ δε ου δανειή, και άρξεις εθνών πολλών, σου δε ουκ άρξουσιν.
Deu 15:7	Εάν δε γένηται εν σοί ενδεής εκ των αδελφών σου εν μια των πόλεών σου εν τη γη, ή Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι, ουκ αποστέρξεις την καρδιαν σου ουδ' ου μη συσφίγξης την χείρά σου από του αδελφού σου του επιδεομένου·
Deu 15:8	ανοίγων ανοίξεις τας χείράς σου αυτω και δάνειον δανειείς αυτω όσον επιδέεται, καθότι ενδεείται.
Deu 15:9	πρόσεχε σεαυτω, μη γένηται ρήμα κρυπτόν εν τη καρδια σου ανόμημα λέγων· εγγίζει το έτος το έβδομον, έτος της αφέσεως, και πονηρεύσηται ο οφθαλμός σου τω αδελφω σου τω επιδεομένω, και ου δώσεις αυτω, και καταβοήσεται κατά σου προς Κύριον, και έσται εν σοί αμαρτία μεγάλη.
Deu 15:10	διδούς δώσεις αυτω και δάνειον δανειείς αυτω όσον επιδέεται, και ου λυπηθήση τη καρδια σου διδόντος σου αυτω, ότι δια το ρήμα τούτο ευλογήσει σε Κύριος ο Θεός σου εν πάσι τοις έργοις και εν πάσιν, ου αν επιβάλης την χείρά σου·
Deu 15:11	ου γαρ μη εκλίπη ενδεής από της γης σου. δια τούτο εγώ σοι εντέλλομαι ποιείν το ρήμα τούτο λέγων· ανοίγων ανοίξεις τας χείράς σου τω αδελφω σου τω πένητι και τω επιδεομένω τω επί της γης σου.
Deu 15:12	Εάν δεπραθή σοι ο αδελφός σου ο Εβραίος ή Εβραία, δουλεύσει σοι εξ έτη, και τω εβδόμω εξαποστελείς αυτόν ελεύθερον από σου.
Deu 15:13	όταν δε εξαποστέλλης αυτόν ελεύθερον από σου, ουκ εξαποστελείς αυτόν κενόν·
Deu 15:14	εφόδιον εφοδιάσεις αυτόν από των προβάτων σου και από του σίτου σου και από του οίνου σου· καθά ευλόγησέ σε Κύριος ο Θεός σου, δώσεις αυτω.
Deu 15:15	και μνησθήση ότι οικέτης ήσθα εν γη Αιγύπτου και ελυτρώσατό σε Κύριος ο Θεός σου εκείθεν· δια τούτο εγώ σοι εντέλλομαι ποιείν το ρήμα τούτο.

Deu 15:16	εάν δε λέγη προς σε, ουκ εξελεύσομαι από σου, ότι ηγάπηκέ σε και την οικίαν σου, ότι εύ εστιν αυτω παρά σοί,
Deu 15:17	και λήψη το σπήτιον, και τρυπήσεις το ωτίον αυτού προς την θύραν, και έσται σοι οικέτης εις τον αιώνα· και την παιδίσκην σου ωσαύτως ποιήσεις.
Deu 15:18	ου σκληρόν έσται εναντίον σου εξαποστελλομένων αυτών ελευθέρων από σου, ότι επέτειον μισθόν του μισθωτού εδούλευσέ σοι εξ έτη· και ευλογήσει σε Κύριος ο Θεός σου εν πάσιν, οίς εάν ποιής.
Deu 15:19	Παν πρωτότοκον, ό εάν τεχθή εν ταις βουσί σου και εν τοις προβάτοις σου, τα αρσενικά, αγιάσεις Κυρίω τω Θεω σου· ουκ εργά εν τω πρωτοτόκω μόσχω σου και ου μη κείρης τα πρωτότοκα των προβάτων σου·
Deu 15:20	έναντι Κυρίου φαγή αυτό ενιαυτόν εξ ενιαυτού εν τω τόπω, ω εάν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου, συ και ο οίκός σου.
Deu 15:21	εάν δε ή εν αυτω μώμος, χωλόν ή τυφλόν ή και πας μώμος πονηρός, ου θύσεις αυτό Κυρίω τω Θεω σου·
Deu 15:22	εν ταις πόλεσί σου φαγή αυτό, ο ακάθατος εν σοί και ο καθαρός ωσαύτως έδεται ως δορκάδα ή έλαφον·
Deu 15:23	πλήν αίμα ου φάγεσθε, επί την γην εκχεείς αυτό ως ύδωρ.
Deu 16:1	ΦΥΛΑΞΑΙ τον μήνα των νέων και ποιήσεις το πάσχα Κυρίω τω Θεω σου, ότι εν τω μηνί των νέων εξήλθες εξ Αιγύπτου νυκτός.
Deu 16:2	και θύσεις το πάσχα Κυρίω τω Θεω σου πρόβατα και βόας εν τω τόπω, ω εάν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου αυτόν επικληθήναι το όνομα αυτού εκεί.
Deu 16:3	ου φαγή επ ' αυτού ζύμην· επτά ημέρας φαγή επ ' αυτού άζυμα, άρτον κακώσεως, ότι εν σπουδή εξήλθετε εξ Αιγύπτου· ίνα μνησθήτε την ημέραν της εξοδίας υμών εκ γης Αιγύπτου πάσας τας ημέρας της ζωής υμών.
Deu 16:4	ουκ οφθήσεται σοι ζύμη εν πάσι τοις ορίοις σου επτά ημέρας, και ου κοιμηθήσεται από των κρεών, ων εάν θύσης το εσπέρας τη ημέρα τη πρώτη εις το πρωϊ.
Deu 16:5	ου δυνήση θύσαι το πάσχα εν ουδεμιά των πόλεών σου, ων Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι,
Deu 16:6	αλλ ' ή εις τον τόπον, ον αν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου επικληθήναι το όνομα αυτού εκεί, θύσεις το πάσχα εσπέρας προς δυσμάς ηλίου εν τω καιρω, ω εξήλθες εξ Αιγύπτου,
Deu 16:7	και εψήσεις και σπτήσεις και φαγή εν τω τόπω, ου εάν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου αυτόν, και αποστραφήση το πρωϊ και ελεύση εις τους οίκους σου.
Deu 16:8	εξ ημέρας φαγή άζυμα, και τη ημέρα τη εβδόμη εξόδιον, εορτή Κυρίω τω Θεω σου· ου ποιήσεις εν αυτη παν έργον πλήν όσα ποιηθήσεται ψυχή.
Deu 16:9	επτά εβδομάδας εξαριθμήσεις σεαυτω· αρξαμένου σου δρέπανον επ ' αμητόν,

	άρξη εξαριθμήσαι επτά εβδομάδας.
Deu 16:10	και ποιήσεις εορτήν εβδομάδων Κυρίω τω Θεω σου καθώς η χείρ σου ισχύει, όσα αν δω Κύριος ο Θεός σου·
Deu 16:11	και ευφρανθήση εναντίον Κυρίου του Θεού σου, συ και ο υιος σου και η θυγάτηρ σου, ο παις σου και η παιδίσκη σου και ο Λευίτης και ο προσήλυτος και ο ορφανός και η χήρα η ούσα εν υμίν, εν τω τόπω, ω εάν εκλέξεται Κύριος ο Θεός σου αυτόν επικληθήναι το όνομα αυτού εκεί,
Deu 16:12	και μνησθήση ότι οικέτης εγένου εν γη Αιγύπτω, και φυλάξη και ποιήσεις τας εντολάς ταύτας.
Deu 16:13	εορτήν σκηνών ποιήσεις σεαυτω επτά ημέρας εν τω συναγαγείν σε εκ της άλωνός σου και από της ληνού σου·
Deu 16:14	και ευφρανθήση εν τη εορτη σου, συ και ο υιος σου και η θυγάτηρ σου, ο παις σου και η παιδίσκη σου και ο Λευίτης και ο προσήλυτος και ο ορφανός και η χήρα η ούσα εν ταις πόλεσί σου.
Deu 16:15	επτά ημέρας εορτάσεις Κυρίω τω Θεω σου εν τω τόπω, ω αν εκλέξεται Κύριος ο Θεός σου αυτω· εάν δε ευλογήση σε Κύριος ο Θεός σου εν πάσι τοις γενήμασί σου και εν παντί έργω των χειρών σου, και έση ευφραϊνόμενος.
Deu 16:16	τρεις καιρούς του ενιαυτού οφθήσεται παν αρσενικόν σου εναντίον Κυρίου του Θεού σου εν τω τόπω, ω εάν εκλέξεται αυτόν Κύριος, εν τη εορτη των αζύμων και εν τη εορτη των εβδομάδων και εν τη εορτη της σκηνοπηγίας. ουκ οφθήση ενώπιον Κυρίου του Θεού σου κενός·
Deu 16:17	έκαστος κατά δύναμιν των χειρών υμών, κατά την ευλογίαν Κυρίου του Θεού σου, ην έδωκέ σοι.
Deu 16:18	Κριτάς και γραμματοεισαγωγείς ποιήσεις σεαυτω εν ταις πόλεσί σου, αις Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι, κατά φυλάς, και κρινούσι τον λαόν κρίσιν δικαίαν.
Deu 16:19	ουκ εκκλινούσι κρίσιν, ουδέ επιγνώσσονται πρόσωπον ουδέ λήψονται δώρον· τα γαρ δώρα αποτυφλοί οφθαλμούς σοφών και εξαίρει λόγους δικαίων.
Deu 16:20	δικαίως το δίκαιον διώξη, ίνα ζητε και εισελθόντες κληρονομήσητε την γην, ην Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι.
Deu 16:21	Ου φυτεύσεις σεαυτω άλσος, παν ξύλον, παρά το θυσιαστήριον του Θεού σου ου ποιήσεις σεαυτω.
Deu 16:22	ου στήσεις σεαυτω στήλην, α εμίσησε Κύριος ο Θεός σου.
Deu 17:1	ΟΥ θύσεις Κυρίω τω Θεω σου μόσχον ή πρόβατον, εν ω εστιν εν αυτω μάμος, παν ρήμα πονηρόν, ότι βδέλυγμα Κυρίω τω Θεω σου εστιν.
Deu 17:2	Εάν δε ευρεθή εν μια των πόλεών σου, ων Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι, ανήρ ή γυνή, ος ποιήσει το πονηρόν εναντίον Κυρίου του Θεού σου παρελθύειν την διαθήκην αυτού,

Deu 17:3	και ελθόντες λατρεύσωσι θεοίς ετέροις και προσκυνήσωσιν αυτοίς, τω ηλίω ή τη σελήνη ή παντί των εκ του κόσμου του ουρανού, α ου προσέξατέ σοι,
Deu 17:4	και αναγγελή σοι, και εκζητήσεις σφόδρα, και ιδού αληθώς γέγονε το ρήμα, γεγένηται το βδέλυγμα τούτο εν Ισραήλ,
Deu 17:5	και εξάξεις τον άνθρωπον εκείνον ή την γυναίκα εκείνην και λιθοβολήσετε αυτούς εν λίθοις, και τελευτήσουσιν.
Deu 17:6	επί δυσί μάρτυσιν ή επί τρισί μάρτυσιν αποθανείται ο αποθνήσκων· ουκ αποθανείται εφ' ενί μάρτυρι.
Deu 17:7	και η χείρ των μαρτύρων έσται επ' αυτω εν πρώτοις θανατώσαι αυτόν, και η χείρ του λαού επ' εσχάτων· και εξαρείς τον πονηρόν εξ υμών αυτών.
Deu 17:8	Εάν δε αδυνατήση από σου ρήμα εν κρίσει αναμέσον αίμα αίματος και αναμέσον κρίσις κρίσεως και αναμέσον αφή αφής και αναμέσον αντιλογία αντιλογίας, ρήματα κρίσεως εν ταις πόλεσιν υμών, και αναστάς αναβήση εις τον τόπον, ον αν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου εκεί,
Deu 17:9	και ελεύση προς τους ιερείς τους Λευίτας και προς τον κριτήν, ος αν γένηται εν ταις ημέραις εκείναις, και εκζητήσαντες αναγγελοوسی σοι την κρίσιν.
Deu 17:10	και ποιήσεις κατά το πράγμα, ό αν αναγγείλωσί σοι εκ του τόπου, ου εάν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου, και φυλάξη ποιήσαι πάντα όσα αν νομοθετηθή σοι·
Deu 17:11	κατά τον νόμον και κατά την κρίσιν, ην αν είπωσί σοι, ποιήσεις, ουκ εκκλινείς από του ρήματος, ου εάν αναγγείλωσί σοι, δεξιά ουδέ αριστερά.
Deu 17:12	και ο άνθρωπος, ος εάν ποιήση εν υπερηφανία ωστε μη υπακούσαι του ιερέως του παρεστηκότος λειτουργείν επί τω ονόματι Κυρίου του Θεού σου ή του κριτού, ος αν ή εν ταις ημέραις εκείναις, και αποθανείται ο άνθρωπος εκείνος, και εξαρείς τον πονηρόν εξ Ισραήλ·
Deu 17:13	και πας ο λαός ακούσας φοβηθήσεται και ουκ ασεβήσει έτι.
Deu 17:14	Εάν δε εισέλθης εις την γην, ην Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι, και κληρονομήσης αυτήν και κατοικήσης επ' αυτήν και είπης· καταστήσω επ' εμαυτόν άρχοντα, καθά και τα λοιπά έθνη τα κύκλω μου,
Deu 17:15	καθιστών καταστήσεις επί σεαυτόν άρχοντα, ον αν εκλέξηται Κύριος ο Θεός αυτόν. εκ των αδελφών σου καταστήσεις επί σεαυτόν άρχοντα· ου δυνήση καταστήσαι επί σεαυτόν άνθρωπον αλλότριον, ότι ουκ αδελφός σου εστι.
Deu 17:16	διότι ου πληθυνεί εαυτω ίππον ουδέ μη αποστρέψη τον λαόν εις Αίγυπτον, όπως μη πληθύνη αυτω ίππον, ο δε Κύριος είπεν· ου προσθήσεσθε αποστρέψαι τη οδω ταύτη έτι.
Deu 17:17	και ου πληθυνεί εαυτω γυναίκας, ίνα μη μεταστη αυτού η καρδιά· και αργύριον και χρυσίον ου πληθυνεί εαυτω σφόδρα.
Deu 17:18	και όταν καθίση επί της αρχής αυτού, και γράψει αυτω το δευτερονόμιον τούτο

	εις βιβλίον παρά των ιερέων των Λευιτών,
Deu 17:19	και έσται μετ ' αυτού, και αναγνώσεται εν αυτω πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού, ίνα μάθη φοβείσθαι Κύριον τον Θεόν σου και φυλάσσεσθαι πάσας τας εντολάς ταύτας και τα δικαιώματα ταύτα ποιείν,
Deu 17:20	ίνα μη υψωθή η καρδιά αυτού από των αδελφών αυτού, ίνα μη παραβή από των εντολών δεξιά ή αριστερά, όπως αν μακροχρονίση επί της αρχής αυτού, αυτός και οι υιοί αυτού εν τοις υιοίς Ισραήλ.
Deu 18:1	ΟΥΚ έσται τοις ιερεύσι τοις Λευίταις, όλη φυλή Λευί, μερίς ουδέ κλήρος μετά Ισραήλ· καρπώματα Κυρίου ο κλήρος αυτών, φάγονται αυτά.
Deu 18:2	κλήρος δε ουκ έσται αυτοίς εν τοις αδελφοίς αυτών· Κύριος αυτός κλήρος αυτού, καθότι είπεν αυτω.
Deu 18:3	και αύτη η κρίσις των ιερέων, τα παρά του λαού, παρά των θυόντων τα θύματα, εάν τε μόσχον εάν τε πρόβατον· και δώσεις τον βραχίονα τω ιερεί και τα σιαγόνια και το ένυστρον.
Deu 18:4	και τας απαρχάς του σίτου σου και του οίνου σου και του ελαίου σου και την απαρχήν των κουρών των προβάτων σου δώσεις αυτω·
Deu 18:5	ότι αυτόν εξελέξατο Κύριος εκ πασών των φυλών σου παρεσταναι έναντι Κυρίου του Θεού, λειτουργείν και ευλογείν επί τω ονόματι αυτού, αυτός και οι υιοί αυτού εν τοις υιοίς Ισραήλ.
Deu 18:6	εάν δε παραγένηται ο Λευίτης εκ μιάς των πόλεων εκ πάντων των υιών Ισραήλ, ου αυτός παροικεί, καθ ' ότι επιθυμεί η ψυχή αυτού, εις τον τόπον ον αν εκλέξηται Κύριος.
Deu 18:7	και λειτουργήσει τω ονόματι Κυρίου του Θεού αυτού, ωσπερ πάντες οι αδελφοί αυτού οι Λευίται οι παρεστηκότες εκεί εναντίον Κυρίου του Θεού σου·
Deu 18:8	μερίδα μεμερισμένην φάγεται, πλήν της πράσεως της κατά πατριάν.
Deu 18:9	Εάν δε εισέλθης εις την γην, ην Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι, ου μαθήση ποιείν κατά τα βδελύγματα των εθνών εκείνων.
Deu 18:10	ουχ ευρεθήσεται εν σοί περικαθαίρων τον υιόν αυτού ή την θυγατέρα αυτού εν πυρί, μαντευόμενος μαντείαν, κληδονιζόμενος και οιωνιζόμενος,
Deu 18:11	φαρμακός επαείδων επαοιδήν, εγγαστρίμυθος και τερατοσκόπος, επερωτών τους νεκρούς.
Deu 18:12	έστι γαρ βδέλυγμα Κυρίω τω Θεω σου πας ποιών ταύτα· ένεκεν γαρ των βδελυγμάτων τούτων Κύριος εξολοθρεύσει αυτούς από προσώπου σου.
Deu 18:13	τέλειος έση εναντίον Κυρίου του Θεού σου·
Deu 18:14	τα γαρ έθνη ταύτα, ους συ κατακληρονομείς αυτούς, ούτοι κληδόνων και μαντειών ακούσονται, σοί δε ουχ ούτως έδωκε Κύριος ο Θεός σου.

Deu 18:15	προφήτην εκ των αδελφών σου ως εμέ αναστήσει σοι Κύριος ο Θεός σου, αυτού ακούσεσθε
Deu 18:16	κατά πάντα, όσα ητήσω παρά Κυρίου του Θεού σου εν Χωρήβ τη ημέρα της εκκλησίας λέγοντες· ου προσθήσομεν ακούσαι την φωνήν Κυρίου του Θεού σου και το πυρ τούτο το μέγα ουκ οψόμεθα έτι, ουδέ μη αποθάνωμεν.
Deu 18:17	και είπε Κύριος προς με· ορθώς πάντα όσα ελάλησαν προς σε·
Deu 18:18	προφήτην αναστήσω αυτοίς εκ των αδελφών αυτών, ωσπερ σε, και δώσω τα ρήματα εν τω στόματι αυτού, και λαλήσει αυτοίς καθ ' ότι αν εντείλωμαι αυτω·
Deu 18:19	και ο άνθρωπος, ος εάν μη ακούση όσα αν λαλήση ο προφήτης εκείνος επί τω ονόματί μου, εγώ εκδικήσω εξ αυτού.
Deu 18:20	πλήν ο προφήτης, ος αν ασεβήση λαλήσαι επί τω ονόματί μου ρήμα, ό ου προσέταξα λαλήσαι, και ος αν λαλήση εν ονόματι θεών ετέρων, αποθανείται ο προφήτης εκείνος.
Deu 18:21	εάν δε είπης εν τη καρδιά σου· Πως γνωσόμεθα το ρήμα, ό ουκ ελάλησε Κύριος;
Deu 18:22	όσα εάν λαλήση ο προφήτης εκείνος τω ονόματι Κυρίου, και μη γένηται και μη συμβή, τούτο το ρήμα ό ουκ ελάλησε Κύριος· εν ασεβεία ελάλησεν ο προφήτης εκείνος, ουκ εφέξεσθε αυτού.
Deu 19:1	ΕΑΝ δε αφανίση Κύριος ο Θεός σου τα έθνη, α ο Θεός δίδωσί σοι την γην αυτών, και κατακληρονομήσητε αυτούς και κατοικήσετε εν ταις πόλεσιν αυτών και εν τοις οίκοις αυτών,
Deu 19:2	τρεις πόλεις διαστελείς σεαυτω εν μέσω της γης σου, ης Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι.
Deu 19:3	στόχασαί σοι την οδόν και τριμεριείς τα όρια της γης σου, ην καταμερίζει σοι Κύριος ο Θεός σου, και έσται εκεί καταφυγή παντί φονευτη.
Deu 19:4	τούτο δε έσται το πρόσταγμα του φονευτού, ος αν φύγη εκεί και ζήσεται· ος αν πατάξη τον πλησίον αυτού ουκ ειδώς και ούτος ου μισών αυτόν προ της χθές και τρίτης,
Deu 19:5	και ος εάν εισέλθη μετά του πλησίον εις τον δρυμόν συναγαγείν ξύλα, και εκκρουσθή η χείρ αυτού τη αξίνη κόπτοντος το ξύλον, και εκπεσόν το σιδήριον από του ξύλου τύχη του πλησίον, και αποθάνη, ούτος καταφεύζεται εις μίαν των πόλεων τούτων και ζήσεται,
Deu 19:6	ίνα μη διώξας ο αγχιστεύων του αίματος οπίσω του φονεύσαντος, ότι παρατεθέρμανται τη καρδιά, και καταλάβη αυτόν, εάν μακροτέρα ή η οδός, και πατάξη αυτού ψυχήν, και αποθάνη, και τούτω ουκ έστι κρίσις θανάτου, ότι ου μισών ην αυτόν προ της χθές, ουδέ προ της τρίτης.
Deu 19:7	δια τούτο εγώ σοι εντέλλομαι το ρήμα τούτο λέγων· τρεις πόλεις διαστελείς σεαυτω·
Deu 19:8	εάν δε εμπλατύνη Κύριος ο Θεός σου τα όριά σου, ον τρόπον ώμοσε τοις πατράσι

	σου, και δω σοι Κύριος πάσαν την γην, ην είπε δούναι τοις πατράσι σου,
Deu 19:9	εάν ακούσης ποιείν πάσας τας εντολάς ταύτας, ας εγώ εντέλλομαί σοι σήμερον, αγαπών Κύριον τον Θεόν σου, πορεύεσθαι εν πάσαις ταις οδοίς αυτού πάσας τας ημέρας, προσθήσεις σεαυτω έτι τρεις πόλεις προς τας τρεις ταύτας,
Deu 19:10	και ουκ εκχυθήσεται αίμα αναίτιον εν τη γη, ή Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι εν κλήρω, και ουκ έσται εν σοί αίματι ένοχος.
Deu 19:11	εά δε γένηται εν σοί άνθρωπος μισών τον πλησίον και ενεδρεύση αυτόν και επαναστη επ ' αυτόν και πατάξη αυτού ψυχήν, και αποθάνη, και φύγη εις μίαν των πόλεων τούτων,
Deu 19:12	και αποστελούσιν η γερουσία της πόλεως αυτού και λήψονται αυτόν εκείθεν και παραδώσουσιν αυτόν εις χείρας των αγχιστευόντων του αίματος, και αποθανείται·
Deu 19:13	ου φείσεται ο οφθαλμός σου επ ' αυτω και καθαριείς το αίμα το αναίτιον εξ Ισραήλ, και εύ σοι έσται.
Deu 19:14	Ου μετακινήσεις όρια του πλησίον, α έστησαν οι πατέρες σου εν τη κληρονομία, ή κατεκληρονομήθης εν τη γη, ην Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι εν κλήρω.
Deu 19:15	Ουκ εμμενει μάρτυς εις μαρτυρήσαι κατά ανθρώπου κατά πάσαν αδικίαν και κατά παν αμάρτημα και κατά πάσαν αμαρτίαν, ην εάν αμάρτη· επί στόματος δύο μαρτύρων και επί στόματος τριών μαρτύρων στήσεται παν ρήμα.
Deu 19:16	εάν δε καταστη μάρτυς άδικος κατά ανθρώπου καταλέγων αυτού ασέβειαν,
Deu 19:17	και στήσονται οι δύο άνθρωποι, οίς εστιν αυτοίς η αντιλογία, έναντι Κυρίου και έναντι των ιερέων και έναντι των κριτών, οί αν ώσιν εν ταις ημέραις εκείναις,
Deu 19:18	και εξετάσωσιν οι κριταί ακριβώς, και ιδού μάρτυς άδικος εμαρτύρησεν άδικα, αντέστη κατά του αδελφού αυτού,
Deu 19:19	και ποιήσετε αυτω ον τρόπον επονηρεύσατο ποιήσαι κατά του αδελφού αυτού, και εξαρείς το πονηρόν εξ υμών αυτών.
Deu 19:20	και οι επίλοιποι ακούσαντες φοβηθήσονται και ου προσθήσουσιν έτι ποιήσαι κατά το ρήμα το πονηρόν τούτο εν υμίν.
Deu 19:21	ου φείσεται ο οφθαλμός σου επ ' αυτω· ψυχήν αντί ψυχής, οφθαλμόν αντί οφθαλμού, οδόντα αντί οδόντος, χείρα αντί χειρός, πόδα αντί ποδός.
Deu 20:1	ΕΑΝ δε εξέλθης εις πόλεμον επί τους εχθρούς σου και ίδης ίππον και αναβάτην και λαόν πλειονά σου, ου φοβηθήση απ ' αυτών, ότι Κύριος ο Θεός σου μετά σου ο αναβιβάσας σε εκ γης Αιγύπτου.
Deu 20:2	και έσται όταν εγγίσης τω πολέμω, και προσεγγίσας ο ιερεύς λαλήσει τω λαω και ερεί προς αυτούς·
Deu 20:3	άκουε, Ισραήλ· υμείς πορεύεσθε σήμερον εις τον πόλεμον επί τους εχθρούς υμών, μη εκλυέσθω η καρδιά υμών, μη φοβείσθε μηδέ θραύεσθε μηδέ εκκλίνετε

	από προσώπου αυτών,
Deu 20:4	ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς υμῶν ὁ προπορευόμενος μεθ' υμῶν συνεκπολεμήσαι υμῖν τοὺς ἐχθροὺς υμῶν, διασῶσαι υμᾶς.
Deu 20:5	καὶ λαλήσουσιν οἱ γραμματεῖς πρὸς τὸν λαόν λέγοντες· τις ὁ ἄνθρωπος ὁ οἰκοδομήσας οἰκίαν καινὴν καὶ οὐκ ἐνεκαίνισεν αὐτήν; πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἄνθρωπος ἕτερος ἐγκαινιεῖ αὐτήν.
Deu 20:6	καὶ τις ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελώνα καὶ οὐκ εὐφράνθη ἐξ αὐτοῦ; πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἄνθρωπος ἕτερος εὐφρανθήσεται ἐξ αὐτοῦ.
Deu 20:7	καὶ τις ὁ ἄνθρωπος, ὅστις μεμνήσεται γυναῖκα καὶ οὐκ ἔλαβεν αὐτήν; πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἄνθρωπος ἕτερος λήψεται αὐτήν.
Deu 20:8	καὶ προσθήσουσιν οἱ γραμματεῖς λαλήσαι πρὸς τὸν λαόν καὶ ἐρούσι· τις ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος καὶ δειλὸς τῆ καρδία; πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, ἵνα μὴ δειλιάνῃ τὴν καρδίαν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὡσεὶ ἡ αὐτοῦ.
Deu 20:9	καὶ ἔσται ὅταν παύσωνται οἱ γραμματεῖς λαλοῦντες πρὸς τὸν λαόν, καὶ καταστήσουσιν ἄρχοντας τῆς στρατίας προηγούμενους τοῦ λαοῦ.
Deu 20:10	Ἐάν δε προσέλθῃς πρὸς πόλιν ἐκπολεμήσαι αὐτούς, καὶ ἐκκαλέσαι αὐτούς μετ' εἰρήνης·
Deu 20:11	ἐάν μὲν εἰρηνικὰ ἀποκριθῶσί σοι καὶ ἀνοιξωσί σοι, ἔσται πᾶς ὁ λαὸς οἱ εὐρεθέντες ἐν αὐτῇ ἔσονταί σοι φορολόγητοι καὶ ὑπήκοοί σου·
Deu 20:12	ἐάν δε μὴ ὑπακούσωσί σοι καὶ ποιῶσι πρὸς σε πόλεμον, περικαθαριεῖς αὐτήν,
Deu 20:13	ἕως ἂν παραδῶ σοι αὐτήν Κύριος ὁ Θεὸς σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ πατάξεις πᾶν ἀρσενικὸν αὐτῆς ἐν φόνῳ μαχαίρας,
Deu 20:14	πλὴν τῶν γυναικῶν καὶ τῆς ἀποσκευῆς καὶ πάντα τὰ κτήνη καὶ πάντα, ὅσα ἂν ὑπάρχῃ ἐν τῇ πόλει, καὶ πάσαν τὴν ἀπαρτίαν προνομεύσεις σεαυτῷ καὶ φαγὴν πάσαν τὴν προνομὴν τῶν ἐχθρῶν σου, ὧν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδωσί σοι.
Deu 20:15	οὕτω ποιήσεις πάσας τὰς πόλεις τὰς μακρὰν οὐσας σου σφόδρα, αἱ οὐχὶ ἐκ τῶν πόλεων τῶν ἐθνῶν τούτων, ὧν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδωσί σοι κληρονομεῖν τὴν γῆν αὐτῶν.
Deu 20:16	ἰδοὺ δε ἀπὸ τῶν πόλεων τῶν ἐθνῶν τούτων, ὧν ὁ Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδωσί σοι κληρονομεῖν τὴν γῆν αὐτῶν, οὐ ζωγρήσετε ἀπ' αὐτῶν πᾶν ἐμπνέον,
Deu 20:17	ἀλλ' ἢ ἀναθέματι ἀναθεματιεῖτε αὐτούς, τὸν Χετταῖον καὶ Ἀμορραῖον καὶ Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Εὐαῖον καὶ Ἰεβουσαῖον καὶ Γεργεσαῖον, ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι Κύριος ὁ Θεὸς σου,
Deu 20:18	ἵνα μὴ διδάξωσι ποιεῖν υμᾶς πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν, ὅσα ἐποίησαν τοῖς

	θεοίς αυτών, και αμαρτήσεσθε εναντίον Κυρίου του Θεού υμών.
Deu 20:19	Εάν δε περικαθήσης περί πόλιν μίαν ημέρας πλείους εκπολεμήσαι αυτήν εις κατάληψιν αυτής, ουκ εξολοθρεύσεις τα δένδρα αυτής επιβαλείν επ ' αυτά σίδηρον, αλλ ' ή απ ' αυτού φαγή, αυτό δε ουκ εκκόψεις. μη άνθρωπος το ξύλον το εν τω αγρω εισελθείν από προσώπου σου εις τον χάρακα;
Deu 20:20	αλλά ξύλον, ό επίστασαι ότι ου καρπόβρωτόν εστι, τούτο ολοθρεύσεις και εκκόψεις και οικοδομήσεις χαρακωσιν επί την πόλιν, ήτις ποιεί προς σε τον πόλεμον, έως αν παραδοθή.
Deu 21:1	ΕΑΝ δε ευρεθή τραυματίας εν τη γη, ή Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι κληρονομήσαι, πεπτωκώς εν τω πεδίω και ουκ οίδασι τον πατάξαντα,
Deu 21:2	εξελεύσεται η γερουσία σου και οι κριταί σου και εκμετρήσουσιν επί τας πόλεις τας κύκλω του τραυματίου,
Deu 21:3	και έσται η πόλις η εγγίζουσα τω τραυματία και λήψεται η γερουσία της πόλεως εκείνης δάμαλιν εκ βοών, ήτις ουκ είργασται, και ήτις ουχ είλκυσε ζυγόν,
Deu 21:4	και καταβιβάσουσιν η γερουσία της πόλεως εκείνης δάμαλιν εις φάραγγα τραχείαν, ήτις ουκ είργασται ουδέ σπείρεται, και νευροκοπήσουσι την δάμαλιν εν τη φάραγγι.
Deu 21:5	και προσελεύσονται οι ιερείς οι Λευίται, ότι αυτούς επέλεξε Κύριος ο Θεός παρεστηκέναι αυτω και ευλογείν επί τω ονόματι αυτού, και επί τω στόματι αυτών έσται πάσα αντιλογία και πάσα αφή.
Deu 21:6	και πάσα η γερουσία της πόλεως εκείνης οι εγγίζοντες τω τραυματία νίψονται τας χείρας επί την κεφαλήν της δαμάλεως της νενευροκοπημένης εν τη φάραγγι
Deu 21:7	και αποκριθέντες εροῦσιν· αι χείρες ημών ουκ εξέχεαν το αίμα τούτο, και οι οφθαλμοί ημών ουχ εωράκασιν·
Deu 21:8	ίλεως γενού τω λαω σου Ισραήλ, ους ελυτρώσω, Κύριε, ίνα μη γένηται αίμα αναίτιον εν τω λαω σου Ισραήλ. και εξιλασθήσεται αυτοίς το αίμα.
Deu 21:9	συ δε εξαρείς το αίμα· το αναίτιον εξ υμών αυτών, εάν ποιήσης το καλόν και το αρεστόν έναντι Κυρίου του Θεού σου.
Deu 21:10	Εάν δε εξελθών εις πόλεμον επί τους εχθρούς σου και παραδω σοι Κύριος ο Θεός σου εις τας χείράς σου και προνομεύσης την προνομίην αυτών
Deu 21:11	και ίδης εν τη προνομή γυναίκα καλήν τω είδει και ενθυμηθής αυτής και λάβης αυτήν σεαυτω γυναίκα
Deu 21:12	και εισάξης αυτήν ένδον εις την οικίαν σου, και ξυρήσεις την κεφαλήν αυτής και περιονυχιείς αυτήν
Deu 21:13	και περιελείς τα ιμάτια της αιχμαλωσίας απ ' αυτής και καθιείται εν τη οικία σου και κλαύσεται τον πατέρα και την μητέρα μηνός ημέρας, και μετά ταῦτα εισελεύση προς αυτήν και συνοικισθήσεται αυτη, και έσται σου γυνή.

Deu 21:14	και εσται εαν μη θελης αυτην, εξαποστελεις αυτην ελευθεραν και πρασει ου πραθησεται αργυριου· ουκ αθετησεις αυτην, διοτι εταπεινωσας αυτην.
Deu 21:15	Εάν δε γένωνται ανθρωπω δυο γυναίκες, μία αυτών ηγαπημένη και μία αυτών μισουμένη, και τέκωσιν αυτω η ηγαπημένη και η μισουμένη και γένηται υιος πρωτότοκος της μισουμένης,
Deu 21:16	και εσται ή αν ημέρα κατακληρονομή τοις υιοίς αυτου τα υπάρχοντα αυτου, ου δυνησεται πρωτοτοκεύσαι τω υιω της ηγαπημένης, υπεριδών τον υιόν της μισουμένης τον πρωτότοκον,
Deu 21:17	αλλά τον πρωτότοκον υιόν της μισουμένης επιγνώσεται δούναι αυτω διπλά από πάντων, ων αν ευρεθή αυτω, ότι ούτός εστιν αρχή τέκνων αυτου, και τούτω καθήκει τα πρωτοτοκεία.
Deu 21:18	Εάν δε τινι ή υιος απειθής και ερεθιστής, ουχ υπακούων φωνήν πατρός και φωνήν μητρός, και παιδεύωσιν αυτόν και μη εισακούη αυτών,
Deu 21:19	και συλλαβόντες αυτόν ο πατήρ αυτου και η μήτηρ αυτου και εξαξουσιν αυτόν επί την γερουσίαν της πόλεως αυτου και επί την πύλην του τόπου
Deu 21:20	και ερούσι τοις ανδράσι της πόλεως αυτών· ο υιος ημών ούτος απειθεί και ερεθίζει, ουχ υπακούει της φωνής ημών, συμβολοκοπών οιοφλυγεί·
Deu 21:21	και λιθοβολήσουσιν αυτόν οι άνδρες της πόλεως αυτου εν λίθοις, και αποθανείται· και εξαρεις τον πονηρόν εξ υμών αυτών, και οι επίλοιποι ακούσαντες φοβηθήσονται.
Deu 21:22	Εάν δε γένηται εν τινι αμαρτία κριμα θανάτου και αποθάνη και κρεμάσητε αυτόν επί ξύλου,
Deu 21:23	ου κοιμηθήσεται το σώμα αυτου επί του ξύλου, αλλά ταφή θάψετε αυτό εν τη ημέρα εκείνη, ότι κεκατηραμένος υπό Θεού πας κρεμάμενος επί ξύλου· και ου μη μιανείτε την γην, ην Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι εν κλήρω.
Deu 22:1	ΜΗ ιδών τον μόσχον του αδελφού σου ή το πρόβατον αυτου πλανώμενα εν τη οδω υπερίδης αυτά· αποστροφή αποστρέψεις αυτά τω αδελφω σου, και αποδώσεις αυτω.
Deu 22:2	εάν δε μη εγγίξη ο αδελφός σου προς σε μηδέ επίστη αυτόν, συνάξεις αυτά ένδον εις την οικίαν σου, και εσται μετά σου, έως αν ζητήση αυτά ο αδελφός σου, και αποδώσεις αυτω.
Deu 22:3	ούτω ποιήσεις τον όνον αυτου και ούτω ποιήσεις το ιμάτιον αυτου και ούτω ποιήσεις κατά πάσαν απώλειαν του αδελφού σου, όσα εάν απολήται παρ ' αυτου και εύρης· ου δυνηση υπεριδείν.
Deu 22:4	ουκ όψη τον όνον του αδελφού σου ή τον μόσχον αυτου πεπτωκότας εν τη οδω, μη υπερίδης αυτους· ανιστών αναστήσεις μετ ' αυτου.
Deu 22:5	Ουκ εσται σκεύη ανδρός επί γυναικί, ουδέ μη ενδύσεται ανήρ στολήν γυναικείαν, ότι βδέλυγμα Κυρίω τω Θεω σου εστι πας ποιών ταύτα.

Deu 22:6	Εάν δε συναντήσης νοσσιά ορνέων προ προσώπου σου εν τη οδω ή επί παντί δένδρω ή επί της γης, νεοσσοίς ή ωοίς, και η μήτηρ θάλπη επί των νεοσσών ή επί των ωών, ου λήψη την μητέρα μετά των τέκνων·
Deu 22:7	αποστολή αποστελείς την μητέρα, τα δε παιδιά λήψη σεαυτω, ίνα εύ σοι γένηται και πολυήμερος γένη.
Deu 22:8	Εάν δε οικοδομήσης οικίαν καινήν, και ποιήσεις στεφάνην τω δώματί σου· και ου ποιήσεις φόνον εν τη οικία σου, εάν πέση ο πεσών απ ' αυτού.
Deu 22:9	Ου κατασπερείς τον αμπελώνά σου διάφορον, ίνα μη αγιασθή το γένημα και το σπέρμα, ό εάν σπείρης μετά του γενήματος του αμπελώνός σου.
Deu 22:10	ουκ αροτριάσεις εν μόσχω και όνω επί το αυτό.
Deu 22:11	ουκ ενδύση κίβδηλον, έρια και λίνον, εν τω αυτω.
Deu 22:12	Στρεπτά ποιήσεις σεαυτω επί των τεσσάρων κρασπέυδων των περιβολαίων σου, α εάν περιβάλη εν αυτοίς.
Deu 22:13	Εάν δε τις λάβη γυναίκα και συνοικήση αυτη και μισήση αυτήν
Deu 22:14	και επιθή αυτη προφασιστικούς λόγους και κατενέγκη αυτής όνομα πονηρόν και λέγη· την γυναίκα ταύτην είληφα και προσελθών αυτη ουκ εύρηκα αυτής τα παρθένια,
Deu 22:15	και λαβών ο πατήρ της παιδός και η μήτηρ εξοίσουσι τα παρθένια της παιδός προς την γερουσίαν επί την πύλην,
Deu 22:16	και ερεί ο πατήρ της παιδός τη γερουσία· την θυγατέρα μου ταύτην δέδωκα τω ανθρωπω τούτω γυναίκα, και μισήσας αυτήν
Deu 22:17	νυν ούτος επιτίθησιν αυτη προφασιστικούς λόγους λέγων· ουχ εύρηκα τη θυγατρί σου παρθένια, και ταύτα τα παρθένια της θυγατρός μου· και αναπτύξουσι το μάτιον εναντίον της γερουσίας της πόλεως.
Deu 22:18	και λήψεται η γερουσία της πόλεως εκείνης τον άνθρωπον εκείνον και παιδεύσουσιν αυτόν
Deu 22:19	και ζημιώσουσιν αυτόν εκατόν σίκλους και δώσουσι τω πατρί της νεάνιδος, ότι εξήνεγκεν όνομα πονηρόν επί παρθένον Ισραηλίτιν· και αυτού έσται γυνή, ου δυνήσεται εξαποστείλαι αυτήν τον άπαντα χρόνον.
Deu 22:20	εάν δε επ ' αληθείας γένηται ο λόγος ούτος και μη ευρεθή παρθένια τη νεάνιδι,
Deu 22:21	και εξάξουσι την νεάνιν επί τας θύρας του οίκου του πατρός αυτής, και λιθοβολήσουσιν αυτήν εν λίθοις, και αποθανείται, ότι εποίησεν αφροσύνην εν υιοίς Ισραήλ εκπορνεύσαι τον οίκον του πατρός αυτής· και εξαρείς τον πονηρόν εξ υμών αυτών.
Deu 22:22	Εάν δε ευρεθή άνθρωπος κοιμώμενος μετά γυναικός συνωκισμένης ανδρί, αποκτενείτε αμφοτέρους, τον άνδρα τον κοιμώμενον μετά της γυναικός και την γυναίκα· και εξαρείς τον πονηρόν εξ Ισραήλ.

Deu 22:23	Εάν δε γένηται παις παρθένος μεμνηστευμένη ανδρί και ευρών αυτήν άνθρωπος εν πόλει κοιμηθή μετ' αυτής,
Deu 22:24	εξάξετε αμφοτέρους επί την πύλην της πόλεως αυτών και λιθοβοληθήσονται εν λίθοις και αποθανούνται· την νεάνιν, ότι ουκ εβόησεν εν τη πόλει, και τον άνθρωπον, ότι εταπείνωσε την γυναίκα του πλησίον· και εξαρείς τον πονηρόν εξ υμών αυτών.
Deu 22:25	εάν δε εν πεδίω εύρη άνθρωπος την παιδα την μεμνηστευμένην και βιασάμενος κοιμηθή μετ' αυτής, αποκτενείτε τον κοιμώμεμον μετ' αυτής μόνον
Deu 22:26	και τη νεάνιδι ου ποιήσετε ουδέν· ουκ έστιν αμάρτημα θανάτου, ότι ως ει τις επαναστη άνθρωπος επί τον πλησίον και φονεύση αυτού ψυχήν, ούτω το πράγμα τούτο,
Deu 22:27	ότι εν τω αγρω εύρεν αυτήν, εβόησεν η νεάνις η μεμνηστευμένη, και ουκ ην ο βοηθήσων αυτη.
Deu 22:28	Εάν δε τις εύρη την παιδα την παρθένον, ήτις ου μεμνήσεται, και βιασάμενος κοιμηθή μετ' αυτής και ευρεθή,
Deu 22:29	δώσει ο άνθρωπος ο κοιμηθείς μετ' αυτής τω πατρί της νεάνιδος πενήτηκοντα δίδραχμα αργυρίου, και αυτού έσται γυνή, ανθ' ων εταπείνωσεν αυτήν· ου δυνησεται εξαποστείλαι αυτήν τον άπαντα χρόνον.
Deu 23:1	ΟΥ λήψεται άνθρωπος την γυναίκα του πατρός αυτού και ουκ αποκαλύψει συγκάλυμμα του πατρός αυτού.
Deu 23:2	Ουκ εισελεύσεται θλαδίας ουδέ αποκεκομμένος εις την εκκλησίαν Κυρίου.
Deu 23:3	ουκ εισελεύσεται εκ πόρνης εις εκκλησίαν Κυρίου.
Deu 23:4	ουκ εισελεύσεται Αμμανίτης και Μωαβίτης εις εκκλησίαν Κυρίου· και έως δεκάτης γενεάς ουκ εισελεύσεται εις την εκκλησίαν Κυρίου και έως εις τον αιώνα,
Deu 23:5	παρά το μη συναντήσαι αυτούς υμίν μετά άρτων και ύδατος εν τη οδω, εκπορευομένων υμών εξ Αιγύπτου, και ότι εμισθώσαντο επί σε τον Βαλαάμ υιόν Βεώρ εκ της Μεσοποταμίας καταράσθαι σε·
Deu 23:6	και ουκ ηθέλησε Κύριος ο Θεός σου εισακούσαι του Βαλαάμ, και μετέστρεψε Κύριος ο Θεός σου τας κατάρας εις ευλογίαν, ότι ηγάπησέ σε Κύριος ο Θεός σου.
Deu 23:7	ου προσαγορεύσεις ειρηνικά αυτοίς και συμφέροντα αυτοίς πάσας τας ημέρας σου εις τον αιώνα.
Deu 23:8	ου βδελύξη Ιδουμαίον, ότι αδελφός σου εστιν· ου βδελύξη Αιγύπτιον, ότι πάροικος εγένου εν τη γη αυτού·
Deu 23:9	υιοί εάν γεννηθώσιν αυτοίς, γενεά τρίτη εισελεύσονται εις εκκλησίαν Κυρίου.
Deu 23:10	Εάν δε εξέλθης παρεμβαλίν επί τους εχθρούς σου, και φυλάξη από παντός ρήματος πονηρού.

Deu 23:11	εάν ή εν σοί άνθρωπος, ος ουκ έσται καθαρός εκ ρύσεως αυτού νυκτός, και εξελεύσεται έξω της παρεμβολής και ουκ εισελεύσεται εις την παρεμβολήν·
Deu 23:12	και έσται το προς εσπέραν λούσεται το σώμα αυτού ύδατι και δεδυκότος ηλίου εισελεύσεται εις την παρεμβολήν.
Deu 23:13	και τόπος έσται σοι έξω της παρεμβολής, και εξελεύση εκεί έξω·
Deu 23:14	και πάσσαλος έσται σοι επί της ζώνης σου, και έσται όταν διακαθιζάνης έξω, και ορύξεις εν αυτω και επαγαγών καλύψεις την ασχημοσύνην σου εν αυτω·
Deu 23:15	ότι Κύριος ο Θεός σου εμπειριπατεί εν τη παρεμβολή σου εξελέσθαι σε και παραδούναι τον εχθρόν σου προ προσώπου σου, και έσται η παρεμβολή σου αγία, και ουκ οφθήσεται εν σοί ασχημοσύνη πράγματος και αποστρέψει από σου.
Deu 23:16	Ου παραδώσεις παίδα τω κυρίω αυτού, ος προστέθειται σοι παρά του κυρίου αυτού·
Deu 23:17	μετά σου κατοικήσει, εν υμίν κατοικήσει ου αν αρέση αυτω, ου θλίψεις αυτόν.
Deu 23:18	Ουκ έσται πόρνη από θυγατέρων Ισραήλ, και ουκ έσται πορνεύων από υιών Ισραήλ· ουκ έσται τελεσφόρος από θυγατέρων Ισραήλ, και ουκ έσται τελεισκόμενος από υιών Ισραήλ.
Deu 23:19	ου προσοίσεις μίσθωμα πόρνης ουδέ άλλαγμα κυνός εις τον οίκον Κυρίου του Θεού σου προς πάσαν ευχήν, ότι βδέλυγμα Κυρίω τω Θεω σου εστι και αμφότερα.
Deu 23:20	Ουκ εκτοκιείς τω αδελφω σου τόκον αργυρίου και τόκον βρωμάτων και τόκον παντός πράγματος, ου εάν εκδανείσης.
Deu 23:21	τω αλλοτρίω εκτοκιείς, τω δε αδελφω σου ουκ εκτοκιείς, ίνα ευλογήση σε Κύριος ο Θεός σου εν πάσι τοις έργοις σου επί της γης, εις ην εισπορεύη εκεί κληρονομήσαι αυτήν.
Deu 23:22	Εάν δε εύξη ευχήν Κυρίω τω Θεω σου, ου χρονιείς αποδούναι αυτήν, ότι εκζητών εκζητήσκει Κύριος ο Θεός σου παρά σου, και έσται εν σοί αμαρτία·
Deu 23:23	εάν δε μη θέλης εύξασθαι, ουκ έστιν εν σοί αμαρτία.
Deu 23:24	τα εκπορευόμενα δια των χειλέων σου φυλάξη και ποιήσεις ον τρόπον ηύξω Κυρίω τω Θεω σου δόμα, ό ελάλησας τω στόματί σου.
Deu 23:25	Εάν δε εισέλθης εις αμητόν του πλησίον σου, και συλλέξης εν ταις χερσί σου στάχυς και δρέπανον ου μη επιβάλης επ' αμητόν του πλησίον σου.
Deu 23:26	εάν δε εισέλθης εις τον αμπελώνα του πλησίον σου, φαγή σταφυλήν όσον ψυχήν σου εμπλησθήναι, εις δε άγγος ουκ εμβαλεις.
Deu 24:1	ΕΑΝ δε τις λάβη γυναίκα και συνοικήση αυτη, και έσται εάν μη εύρη χάριν εναντίον αυτού, ότι εύρεν εν αυτη άσχημον πράγμα, και γραψει αυτη βιβλίον αποστασίου και δώσει εις τας χείρας αυτής και εξαποστελεί αυτήν εκ της οικίας

	αυτού,
Deu 24:2	και απελθούσα γένηται ανδρί ετέρω,
Deu 24:3	και μισήση αυτήν ο ανήρ ο έσχατος και γράψει αυτη βιβλίον αποστασίου και δώσει εις τας χείρας αυτής και εξαποστελεί αυτήν εκ της οικίας αυτού, ή αποθάνη ο ανήρ ο έσχατος, ος έλαβεν αυτήν εαυτω γυναίκα,
Deu 24:4	ου δυνήσεται ο ανήρ ο πρότερος ο εξαποστείλας αυτήν επαναστρέψας λαβείν αυτήν εαυτω γυναίκα, μετά το μιανθήναι αυτήν, ότι βδέλυγμά εστιν εναντίον Κυρίου του Θεού σου· και ου μιανείτε την γην, ην Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι εν κλήρω.
Deu 24:5	Εάν δε τις λάβη γυναίκα προσφάτως, ουκ εξελεύσεται εις πόλεμον, και ουκ επιβληθήσεται αυτω ουδέν πράγμα· αθως έσται εν τη οικία αυτού ενιαυτόν ένα, ευφρανεί την γυναίκα αυτού, ην έλαβεν.
Deu 24:6	Ουκ ενεχυράσεις μύλον, ουδέ επιμύλιον, ότι ψυχήν ούτος ενεχυράζει.
Deu 24:7	Εάν δε αλω άνθρωπος κλέπτων ψυχήν εκ των αδελφών αυτού των υιών Ισραήλ και καταδυναστεύσας αυτόν αποδώται, αποθανείται ο κλέπτης εκείνος· και εξαρείς τον πονηρόν εξ υμών αυτών.
Deu 24:8	Πρόσεχε σαυτω εν τη αφή της λέπρας· φυλάξη σφόδρα ποιείν κατά πάντα τον νόμον, ον αν αναγγείλωσιν υμίν οι ιερείς οι Λευίται· ον τρόπον ενετειλάμην υμίν, φυλάξασθε ποιείν.
Deu 24:9	μνήσθητι όσα εποίησε Κύριος ο Θεός σου τη Μαριάμ εν τη οδω, εκπορευομένων υμών εξ Αιγύπτου.
Deu 24:10	Εάν οφείλημα ή εν τω πλησίον σου, οφείλημα οτιούν, ουκ εισελεύση εις την οικίαν αυτού ενεχυράσαι το ενέχυρον αυτού·
Deu 24:11	έξω στήση, και ο άνθρωπος ου το δάνειόν σου εστιν εν αυτω, εξοίσει σοι το ενέχυρον έξω.
Deu 24:12	εάν δε ο άνθρωπος πένηται, ου κοιμηθήση εν τω ενεχύρω αυτού·
Deu 24:13	αποδόσει αποδώσεις το ενέχυρον αυτού προς δυσμάς ηλίου, και κοιμηθήσεται εν τω ιματίω αυτού και ευλογήσει σε, και έσται σοι ελεημοσύνη εναντίον Κυρίου του Θεού σου.
Deu 24:14	Ουκ απαδικήσεις μισθόν πένητος και ενδεούς εκ των αδελφών σου ή εκ των προσηλύτων των εν ταις πόλεσί σου·
Deu 24:15	αυθημερόν αποδώσεις τον μισθόν αυτού, ουκ επιδύσεται ο ήλιος επ ' αυτω, ότι πένης εστί και εν αυτω έχει την ελπίδα· και καταβοήσεται κατά σου προς Κύριον, και έσται εν σοί αμαρτία.
Deu 24:16	Ουκ αποθανούνται πατέρες υπέρ τέκνων, και οι υιοί ουκ αποθανούνται υπέρ πατέρων· εκαστος εν τη εαυτού αμαρτία αποθανείται.
Deu 24:17	Ουκ εκκλινείς κρίσιν προσηλύτου και ορφανού και χήρας, ουκ ενεχυράσεις

	ιμάτιον χήρας·
Deu 24:18	και μνησθήση ότι οικέτης ήσθα εν γη Αιγύπτω και ελυτρώσατό σε Κύριος ο Θεός σου εκείθεν· δια τούτο εγώ σοι εντέλλομαι ποιείν το ρήμα τούτο.
Deu 24:19	Εάν δε αμήσης αμητόν εν τω αγρω σου και επιλάθη δράγμα εν τω αγρω σου, ουκ αναστραφήση λαβείν αυτό· τω προσηλύτω και τω ορφανω και τη χήρα έσται, ίνα ευλογήση σε Κύριος ο Θεός σου εν πάσι τοις έργοις των χειρών σου.
Deu 24:20	εάν δε ελαιολογής, ουκ επαναστρέψεις καλαμήσασθαι τα οπίσω σου· τω προσηλύτω και τω ορφανω και τη χήρα έσται και μνησθήση ότι οικέτης ήσθα εν γη Αιγύπτω, δια τούτο εγώ σοι εντέλλομαι ποιείν το ρήμα τούτο.
Deu 24:21	εάν δε τρυγήσης τον αμπελώνά σου, ουκ επανατρυγήσεις αυτόν τα οπίσω σου· τω προσηλύτω και τω ορφανω και τη χήρα έσται·
Deu 24:22	και μνησθήση ότι οικέτης ήσθα εν γη Αιγύπτω, δια τούτο εγώ σοι εντέλλομαι ποιείν το ρήμα τούτο.
Deu 25:1	ΕΑΝ δε γένηται αντιλογία ανά μέσον ανθρώπων και προσέλθωσιν εις κρίσιν και κρίνωσι και δικαίωσωσι το δίκαιον και καταγνώσι του ασεβούς,
Deu 25:2	και έσται εάν άξιος ή πληγών ο ασεβών, καθιείς αυτόν έναντι των κριτών και μαστιγώσουσιν αυτόν εναντίον αυτών κατά την ασέβειαν αυτού.
Deu 25:3	αριθμω τεσσαράκοντα μαστιγώσουσιν αυτόν, ου προσθήσουσιν· εάν δε προσθής μαστιγώσαι υπέρ ταύτας τας πληγάς πλείους, ασχημονήσει ο αδελφός σου εναντίον σου.
Deu 25:4	Ου φιμώσεις βούν αλοώντα.
Deu 25:5	Εάν δε κατοκώσιν αδελφοί επί το αυτό και αποθάνη εις εξ αυτών, σπέρμα δε μη ή αυτω, ουκ έσται η γυνή του τεθνηκότος έξω ανδρί μη εγγίζοντι· ο αδελφός του ανδρός αυτής εισελεύσεται προς αυτήν και λήψεται αυτήν εαυτω γυναίκα και συνοικήσει αυτη.
Deu 25:6	και έσται το παιδίον, ό εάν τέκη, κατασταθήσεται εκ του ονόματος του τετελευτηκότος, και ουκ εξαλειφθήσεται το όνομα αυτού εξ Ισραήλ.
Deu 25:7	εάν δε μη βούληται ο άνθρωπος λαβείν την γυναίκα του αδελφού αυτού, και αναβήσεται η γυνή επί την πύλην επί την γερουσίαν και ερεί· ου θέλει ο αδελφός του ανδρός μου αναστήσαι το όνομα του αδελφού αυτού εν Ισραήλ, ουκ ηθέλησεν ο αδελφός του ανδρός μου.
Deu 25:8	και καλέσουσιν αυτόν η γερουσία της πόλεως αυτού και ερούσιν αυτω, και στάς είπη· ου βούλομαι λαβείν αυτήν·
Deu 25:9	και προσελθούσα η γυνή του αδελφού αυτού έναντι της γερουσίας και υπολύσει το υπόδημα αυτού το εν από του ποδός αυτού και εμπτύσεται κατά πρόσωπον αυτού και αποκριθείσα ερεί· ούτω ποιήσουσι τω ανθρώπω, ος ουκ οικοδομήσει τον οίκον του αδελφού αυτού εν Ισραήλ·
Deu 25:10	και κληθήσεται το όνομα αυτού εν Ισραήλ Οίκος του υπολυθέντος το υπόδημα.

Deu 25:11	Εάν δε μάχωνται άνθρωποι επί το αυτό, άνθρωπος μετά του αδελφού αυτού, και προσέλθη η γυνή ενός αυτών εξελέσθαι τον άνδρα αυτής εκ χειρός του τύπτοντος αυτόν και εκτείνασα την χείρα επιλάβηται των διδύμων αυτού,
Deu 25:12	αποκόψεις την χείρα αυτής· ου φείσεται ο οφθαλμός σου επ' αυτή.
Deu 25:13	Ουκ έσται εν τω μαρσίππω σου στάθμιον και στάθμιον, μέγα ή μικρόν·
Deu 25:14	ουκ έσται εν τη οικία σου μέτρον και μέτρον, μέγα ή μικρόν·
Deu 25:15	στάθμιον αληθινόν και δίκαιον έσται σοι, και μέτρον αληθινόν και δίκαιον έσται σοι, ίνα πολυήμερος γένη επί της γης, ης Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι εν κλήρω·
Deu 25:16	ότι βδέλυγμα Κυρίω τω Θεω σου πας ποιών ταύτα, πας ποιών άδικον.
Deu 25:17	Μνήσθητι όσα εποίησέ σοι Αμαλήκ εν τη οδω εκπορευομένου σου εκ γης Αιγύπτου,
Deu 25:18	Πως αντέστη σοι εν τη οδω, και έκοπέ σου την ουραγίαν, τους κοπιώντας οπίσω σου, συ δε επείνας και εκοπίας, και ουκ εφοβήθη τον Θεόν.
Deu 25:19	και έσται ηνίκα εάν καταπαύση σε Κύριος ο Θεός σου από πάντων των εχθρών σου των κύκλω σου εν τη γη, ή Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι κληρονομήσαι, εξαλείψεις το όνομα Αμαλήκ εκ της υπό τον ουρανόν και ου μη επιλάβη.
Deu 26:1	ΚΑΙ έσται εάν εισέλθης εις την γην, ην Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι κληρονομήσαι, και κατακληρονομήσης αυτήν και κατοικήσης επ' αυτής,
Deu 26:2	και λήψη από της απαρχής των καρπών της γης σου, ης Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι, και εμβαλεις εις κάρταλλον και πορεύση εις τον τόπον, ον αν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου επικληθήναι το όνομα αυτού εκεί,
Deu 26:3	και ελεύση προς τον ιερέα, ος έσται εν ταις ημέραις εκείναις, και ερείς προς αυτόν· αναγγέλλω σημερον Κυρίω τω Θεω μου ότι εισελήλυθα εις την γην, ην ώμοσε Κύριος τοις πατράσιν ημών δούναι ημίν.
Deu 26:4	και λήψεται ο ιερεύς τον κάρταλλον εκ των χειρών σου και θήσει αυτόν απέναντι του θυσιαστηρίου Κυρίου του Θεού σου,
Deu 26:5	και αποκριθεις ερείς έναντι Κυρίου του Θεού σου· Συρίαν απέβαλεν ο πατήρ μου και κατέβη εις Αίγυπτον και παρώκησεν εκεί εν αριθμω βραχεί και εγένετο εκεί εις έθνος μέγα και πλήθος πολύ·
Deu 26:6	και εκάκωσαν ημάς οι Αιγύπτιοι και εταπείνωσαν ημάς και επέθηκαν ημίν έργα σκληρά·
Deu 26:7	και ανεβοήσαμεν προς Κύριον τον Θεόν ημών, και εισήκουσε Κύριος της φωνής ημών και είδε την ταπείνωσιν ημών και τον μόχθον ημών και τον θλιμμόν ημών·
Deu 26:8	και εξήγαγεν ημάς Κύριος εξ Αιγύπτου αυτός εν ισχύϊ αυτού τη μεγάλη και εν χειρί κραταιά και βραχίονι υψηλω και εν οράμασι μέγαλοις και εν σημείοις και εν τέρασι

Deu 26:9	και εισήγαγεν ημάς εις τον τόπον τούτον και έδωκεν ημίν την γην ταύτην, γην ρέουσαν γάλα και μέλι·
Deu 26:10	και νυν ιδού ενήνοχα την απαρχήν των γεννημάτων της γης, ης έδωκάς μοι, Κύριε, γην ρέουσαν γάλα και μέλι. και αφήσεις αυτά απέναντι Κυρίου του Θεού σου και προσκυνήσεις έναντι Κυρίου του Θεού σου·
Deu 26:11	και ευφρανθήση εν πάσι τοις αγαθοίς, οίς έδωκέ σοι Κύριος ο Θεός σου, και η οικία σου και ο Λευίτης και ο προσήλυτος ο εν σοί.
Deu 26:12	Εάν δε συντελέσης αποδεκατώσαι παν το επιδέκατον των γεννημάτων σου εν τω έτει τω τρίτω, το δεύτερον επιδέκατον δώσεις τω Λευίτη και τω προσηλύτω και τω ορφανω και τη χήρα, και φάγονται εν ταις πόλεσί σου και ευφρανθήσονται.
Deu 26:13	και ερείς έναντι Κυρίου του Θεού σου· εξεκάθαρα τα άγια εκ της οικίας μου και έδωκα αυτά τω Λευίτη και τω προσηλύτω και τω ορφανω και τη χήρα κατά πάσας τας εντολάς, ας ενετείλω μοι, ου παρήλθον την εντολήν σου και ουκ επελαθόμην·
Deu 26:14	και ουκ έφαγον εν οδύνη μου απ ' αυτών, ουκ εκάρπωσα απ ' αυτών εις ακάθαρτον, ουκ έδωκα απ ' αυτών τω τεθνηκότι· υπήκουσα της φωνής Κυρίου του Θεού ημών, εποίησα καθά ενετείλω μοι.
Deu 26:15	κάτιδε εκ του οίκου του αγίου σου εκ του ουρανού και ευλόγησον τον λαόν σου τον Ισραήλ και την γην, ην έδωκας αυτοίς, καθά ώμοσας τοις πατράσιν ημών δούναι ημίν γην ρέουσαν γάλα και μέλι.
Deu 26:16	Εν τη ημέρα ταύτη Κύριος ο Θεός σου ενετείλατό σοι ποιήσαι πάντα τα δικαιώματα και τα κρίματα, και φυλάξεσθε και ποιήσετε αυτά εξ όλης της καρδιάς υμών και εξ όλης της ψυχής υμών.
Deu 26:17	τον Θεόν είλου σήμεραν είναιί σου Θεόν και πορεύεσθαι εν πάσαις ταις οδοίς αυτού και φυλάσσεσθαι τα δικαιώματα και τα κρίματα και υπακούειν της φωνής αυτού.
Deu 26:18	και Κύριος είλατό σε σήμεραν γενέσθαι σε αυτω λαόν περιούσιον, καθάπερ είπέ σοι, φυλάττειν τας εντολάς αυτού
Deu 26:19	και είναιί σε υπεράνω πάντων των εθνών, ως εποίησέ σε ονομαστόν και καύχημα και δοξαστόν, είναιί σε λαόν άγιον Κυριώ τω Θεω σου, καθώς ελάλησε.
Deu 27:1	ΚΑΙ προσέταξε Μωυσής και η γερουσία Ισραήλ λέγων· φυλάσσεσθε πάσας τας εντολάς ταύτας, όσας εγώ εντέλλομαι υμίν σήμεραν.
Deu 27:2	και έσται ή αν ημέρα διαβήτε τον Ιορδάνην εις την γην, ην Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι, και στήσεις σεαυτω λίθους μεγάλους και κονιάσεις αυτούς κονία
Deu 27:3	και γράψεις επί των λίθων τούτων πάντας τους λόγους του νόμου τούτου, ως αν διαβήτε τον Ιορδάνην, ηνίκα αν εισέλθητε εις την γην, ην Κύριος ο Θεός των πατέρων σου δίδωσί σοι, γην ρέουσαν γάλα και μέλι, ον τρόπον είπε Κύριος ο Θεός των πατέρων σου σοι·
Deu 27:4	και έσται ως αν διαβήτε τον Ιορδάνην, στήσετε τους λίθους τούτους, ους εγώ

	εντέλλομαι σοι σήμερον, εν όρει Γαιβάλ και κονιάσεις αυτούς κονία.
Deu 27:5	και οικοδομήσεις εκεί θυσιαστήριον Κυρίω τω Θεω σου, θυσιαστήριον εκ λίθων, ουκ επιβαλεις επ' αυτό σίδηρον·
Deu 27:6	λίθους ολοκλήρους οικοδομήσεις θυσιαστήριον Κυρίω τω Θεω σου και ανοίσεις επ' αυτό ολοκαυτώματα Κυρίω τω Θεω σου
Deu 27:7	και θύσεις εκεί θυσίαν σωτηρίου και φαγή και εμπλησθήση και ευφρανθήση έναντι Κυρίου του Θεού σου.
Deu 27:8	και γράψεις επί των λίθων πάντα τον νόμον τούτον σαφώς σφόδρα.
Deu 27:9	Και ελάλησε Μωυσής και οι ιερείς οι Λευίται παντί Ισραήλ λέγοντες· σιώπα και άκουε, Ισραήλ· εν τη ημέρα ταύτη γεγονόςας εις λαόν Κυρίω τω Θεω σου·
Deu 27:10	και εισακούση της φωνής Κυρίου του Θεού σου και ποιήσεις πάσας τας εντολάς αυτού και τα δικαιώματα αυτού, όσα εγώ εντέλλομαι σοι σήμερον.
Deu 27:11	Και ενετείλατο Μωυσής τω λαω εν τη ημέρα εκείνη λέγων·
Deu 27:12	ούτοι στήσονται ευλογείν τον λαόν εν όρει Γαριζίν διαβάντες τον Ιορδάνην· Συμεών, Λευί, Ιούδας, Ισάχαρ, Ιωσήφ και Βενιαμίν.
Deu 27:13	και ούτοι στήσονται επί της κατάρας εν όρει Γαιβάλ· Ρουβήν, Γάδ και Ασήρ, Ζαβουλών, Δάν και Νεφθαλί.
Deu 27:14	και αποκριθέντες ερούσιν οι Λευίται παντί Ισραήλ φωνή μεγάλη·
Deu 27:15	Επικατάρατος άνθρωπος, όστις ποιήσει γλυπτόν και χωνευτόν, βδέλυγμα Κυρίω, έργον χειρών τεχνιτών, και θήσει αυτό εν αποκρούφω· και αποκριθείς πας ο λαός ερούσι· γένοιτο.
Deu 27:16	επικατάρατος ο ατιμάζων πατέρα αυτού ή μητέρα αυτού· και ερούσι πας ο λαός· γένοιτο.
Deu 27:17	επικατάρατος ο μετατιθείς όρια του πλησίον· και ερούσι πας ο λαός· γένοιτο.
Deu 27:18	επικατάρατος ο πλανών τυφλόν εν οδω· και ερούσι πας ο λαός· γένοιτο.
Deu 27:19	επικατάρατος ος αν εκκλίνη κρίσιν προσηλύτου και ορφανού και χήρας· και ερούσι πας ο λαός· γένοιτο.
Deu 27:20	επικατάρατος ο κοιμώμενος μετά γυναικός του πατρός αυτού, ότι απεκάλυψε συγκάλυμμα του πατρός αυτού· και ερούσι πας ο λαός· γένοιτο.
Deu 27:21	επικατάρατος ο κοιμώμενος μετά παντός κτήνους· και ερούσι πας ο λαός· γένοιτο.
Deu 27:22	επικατάρατος ο κοιμώμενος μετά αδελφής εκ πατρός ή μητρός αυτού· και ερούσι πας ο λαός· γένοιτο.
Deu 27:23	επικατάρατος ο κοιμώμενος μετά πενθεράς αυτού· και ερούσι πας ο λαός· γένοιτο. επικατάρατος ο κοιμώμενος μετά της αδελφής της γυναικός αυτού· και

	ερούσι πας ο λαός· γένοιτο.
Deu 27:24	επικατάρατος ο τύπτων τον πλησίον δόλω· και ερούσι πας ο λαός· γένοιτο.
Deu 27:25	επικατάρατος ος αν λάβη δώρα πατάξει ψυχήν αίματος αθώου· και ερούσι πας ο λαός· γένοιτο.
Deu 27:26	επικατάρατος πας άνθρωπος ος ουκ εμμενεί εν πάσι τοις λόγοις του νόμου τούτου ποιήσαι αυτούς· και ερούσι πας ο λαός· γένοιτο.
Deu 28:1	ΚΑΙ έσται ως αν διαβήτε τον Ιορδάνην εις την γην ην Κύριος ο Θεός υμών δίδωσιν υμίν, εάν ακοή ακούσης της φωνής Κυρίου του Θεού σου, φυλάσσειν και ποιείν πάσας τας εντολάς ταύτας, ας εγώ εντέλλομαί σοι σήμερα, και δώσει σε Κύριος ο Θεός σου υπεράνω πάντων των εθνών της γης,
Deu 28:2	και ήξουσιν επί σε πάσαι αι ευλογίαι αύται και ευρήσουσί σε, εάν ακοή ακούσης της φωνής Κυρίου του Θεού σου.
Deu 28:3	ευλογημένος συ εν πόλει και ευλογημένος συ εν αγρω·
Deu 28:4	ευλογημένα τα έκγονα της κοιλίας σου και τα γενήματα της γης σου και τα βουκόλια των βοών σου και τα ποιμνία των προβάτων σου·
Deu 28:5	ευλογημένοι αι αποθήκαί σου και τα εγκαταλείμματά σου·
Deu 28:6	ευλογημένος συ εν τω εισπορεύεσθαί σε, και ευλογημένος συ εν τω εκπορεύεσθαί σε.
Deu 28:7	παραδω Κύριος ο Θεός σου τους εχθρούς σου τους ανθεστηκότας σοι συντετριμμένους προ προσώπου σου· οδω μια εξελεύσονται προς σε και εν επτά οδοίς φεύξονται από προσώπου σου.
Deu 28:8	αποστείλαι Κύριος επί σε την ευλογίαν εν τοις ταμείοις σου και επί πάντα, ου αν επιβάλης την χειρά σου, επί της γης, ης Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι.
Deu 28:9	αναστήσαι σε Κύριος εαυτω λαόν άγιον, ον τρόπον ώμοσε τοις πατράσι σου, εάν ακούσης της φωνής Κυρίου του Θεού σου και πορευθής εν πάσαις ταις οδοίς αυτού·
Deu 28:10	και όψονται σε πάντα τα έθνη της γης, ότι το όνομα Κυρίου επικέκληταί σοι, και φοβηθήσονται σε.
Deu 28:11	και πληθυνεί σε Κύριος ο Θεός σου εις αγαθά εν τοις εκγόνοις της κοιλίας σου, και επί τοις εκγόνοις των κτηνών σου και επί τοις γενήμασι της γης σου, επί της γης σου ης ώμοσε Κύριος τοις πατράσι σου δούναί σοι.
Deu 28:12	ανοίξει σοι Κύριος τον θησαυρόν αυτού τον αγαθόν, τον ουρανό, δούναι τον υετόν τη γη σου επί καιρού αυτού· ευλογήσαι πάντα τα έργα των χειρών σου, και δανειείς έθνεσι πολλοίς, συ δε ου δανειή, και άρξεις συ εθνών πολλών, σου δε ουκ άρξουσι.
Deu 28:13	καταστήσαι σε Κύριος ο Θεός σου εις κεφαλήν και μη εις ουράν, και έση τότε επάνω και ουκ έση υποκάτω, εάν ακούσης της φωνής Κυρίου του Θεού σου, όσα

	εγώ εντέλλομαι σοι σήμερον φυλάσσειν και ποιείν·
Deu 28:14	ου παραβήση από πασών των εντολών, ων εγώ εντέλλομαι σοι σήμερον, δεξιά ουδέ αριστερά πορεύεσθαι οπίσω θεών ετέρων λατρεύειν αυτοίς.
Deu 28:15	Και έσται εάν μη εισακούσης της φωνής Κυρίου του Θεού σου, φυλάσσειν και ποιείν πάσας τας εντολάς αυτού, όσας εγώ εντέλλομαι σοι σήμερον, και ελεύσονται επί σε πάσαι αι κατάραι αύται και καταλήψονται σε.
Deu 28:16	επικατάρατος συ εν πόλει, και επικατάρατος συ εν αγρω·
Deu 28:17	επικατάρατοι αι αποθήκαί σου και τα εγκαταλείμματά σου·
Deu 28:18	επικατάρατα τα έκγονα της κοιλίας σου και τα γενήματα της γης σου, τα βουκόλια των βοών σου και τα ποιμνια των προβάτων σου·
Deu 28:19	επικατάρατος συ εν τω εισπορεύεσθαί σε και επικατάρατος συ εν τω εκπορεύεσθαί σε.
Deu 28:20	αποστείλει Κύριος επί σε την ένδειαν και την εκλιμίαν και την ανάλωσιν επί πάντα, ου εάν επιβάλης την χειρά σου, έως αν εξολοθρεύση σε και έως αν απολέση σε εν τάχει δια τα πονηρά επιτηδεύματά σου, διότι εγκατέλιπές με.
Deu 28:21	προσκολλήσαι Κύριος εις σε τον θάνατον, έως αν εξαναλώση σε επί της γης, εις ην εισπορεύη εκεί κληρονομήσαι αυτήν.
Deu 28:22	πατάξει σε Κύριος εν απορία και πυρετω και ρίγει και ερεθισμω και ανεμοφθορία και τη ώχρα, και καταδιώξονται σε, έως αν απολέσωσί σε.
Deu 28:23	και έσται σοι ο ουρανός ο υπέρ κεφαλής σου χαλκός, και η γη η υποκάτω σου σιδηρά.
Deu 28:24	δώη Κύριος ο Θεός σου τον υετόν της γης σου κονιορτόν, και Χους εκ του ουρανού καταβήσεται επί σε, έως αν εκτριψη σε και έως αν απολέση σε εν τάχει.
Deu 28:25	δώη σε Κύριος επισκοπήν εναντίον των εχθρών σου· εν οδω μια εξελεύση προς αυτούς, και εν επτά οδοίς φεύξη από προσώπου αυτών· και έση εν διασπορά εν πάσαις βασιλείαις της γης.
Deu 28:26	και έσονται οι νεκροί υμών κατάβρωμα τοις πετεινοίς του ουρανού και τοις θηρίοις της γης, και ουκ έσται ο αποσοβών.
Deu 28:27	πατάξει σε Κύριος έλκει Αιγυπτίω εις την έδραν και ψώρα αγρία και κνήφη, ωστε μη δύνασθαί σε ιαθήναι.
Deu 28:28	πατάξει σε Κύριος παραπληξία και αορασία και εκστάσει διανοίας,
Deu 28:29	και έση ψηλαφών μεσημβρίας, ωσει τις ψηλαφήσαι τυφλός εν τω σκότει, και ουκ ευοδώσει τας οδούς σου· και έση τότε αδικούμενος και διαρπαζόμενος πάσας τας ημέρας, και ουκ έσται σοι ο βοηθών.
Deu 28:30	γυναίκα λήψη, και ανήρ έτερος έξει αυτήν· οικίαν οικοδομήσεις, και ουκ οικήσεις εν αυτη· αμπελώνα φυτεύσεις, και ου μη τρυγήσης αυτόν·

Deu 28:31	ο μόσχος σου εσφαγμένος εναντίον σου, και ου φάγη εξ αυτού· ο όνος σου ηρπασμένος από σου, και ουκ αποδοθήσεται σοι· τα πρόβατά σου δεδομένα τοις εχθροίς σου, και ουκ έσται σοι ο βοηθών·
Deu 28:32	οι υιοί σου και αι θυγατέρες σου δεδομέναί έθνει ετέρω και οι οφθαλμοί σου βλέπονται σφακελίζοντες εις αυτά, ουκ ισχύσει η χείρ σου·
Deu 28:33	τα εκφόρια της γης σου και πάντα τους πόρους σου φάγεται έθνος, ό ουκ επίστασαι, και έση αδικούμενος και τεθραυσμένος πάσας τας ημέρας·
Deu 28:34	και έση παράκλητος δια τα οράματα των οφθαλμών σου, α βλέψη.
Deu 28:35	πατάξαι σε Κύριος εν έλκει πονηρω επί τα γόνατα και επί τας κνήμας, ωστε μη δύνασθαι ιαθήναί σε από ίχνους των ποδών σου έως της κορυφής σου.
Deu 28:36	απαγάγοι Κύριός σε και τους άρχοντάς σου, ους αν καταστήσης επί σεαυτόν, επ ' έθνος, ό ουκ επίστασαι συ και οι πατέρες σου, και λατρεύσεις εκεί θεοίς ετέροις, ξύλοις και λίθοις.
Deu 28:37	και έση εκεί εν αινίγματι και παραβολή και διηγήματι εν πάσι τοις έθνεσιν, εις ους αν απαγάγη σε Κύριος εκεί.
Deu 28:38	σπέρμα πολύ εξοίσεις εις το πεδίον και ολίγα εισοίσεις, ότι κατέδεται αυτά η ακρίς.
Deu 28:39	αμπελώνα φυτεύσεις και κατεργά, και οίνον ου πίειςαι, ουδέ ευφρανθήση εξ αυτού, ότι καταφάγεται αυτά ο σκώληξ.
Deu 28:40	ελαίαι έσονταί σοι εν πάσι τοις ορίοις σου, και έλαιον ου χρίση, ότι εκρυήσεται η ελαία σου.
Deu 28:41	υιούς και θυγατέρας γεννήσεις και ουκ έσονταί σοι, απελεύσονται γαρ εν αιχμαλωσία.
Deu 28:42	πάντα τα ξύλινά σου και τα γενήματα της γης σου εξαναλώσει η ερισύβη.
Deu 28:43	ο προσήλυτος, ος εστιν εν σοί, αναβήσεται επί σε άνω άνω, συ δε καταβήση κάτω κάτω·
Deu 28:44	ούτος δανειεί σοι, συ δε τούτω ου δανειείς, συ δε τούτω ου δανειείς· ούτος έσται κεφαλή, συ δε έση ουρά.
Deu 28:45	και ελεύσονται επί σε πάσαι αι κατάραι αύται και καταδιώξονται σε και καταλήψονται σε, έως αν εξολοθρεύση σε και έως αν απολέση σε, ότι ουκ εισήκουσας της φωνής Κυρίου του Θεού σου, φυλάξαι τας εντολάς αυτού και τα δικαιώματα, όσα ενετείλατό σοι.
Deu 28:46	και έσται εν σοί σημεία και τέρατα εν τω σπέρματί σου έως του αιώνος,
Deu 28:47	ανθ ' ων ουκ ελάτρευσας Κυρίω τω Θεω σου εν ευφροσύνη και αγαθή διανοία δια το πλήθος πάντων.
Deu 28:48	και λατρεύσεις τοις εχθροίς σου, ους εξαποστελεί Κύριος επί σε, εν λιμω και εν δίψει και εν γυμνότητι και εν εκλείψει πάντων· και επιθήση κλοιόν σιδηρούν επί

	τον τράχηλόν σου, έως αν εξολοθρεύση σε.
Deu 28:49	επάξει επί σε Κύριος έθνος μακρόθεν απ' εσχάτου της γης ωσει όρμημα αετού, έθνος, ό ουκ ακούση της φωνής αυτού,
Deu 28:50	έθνος αναιδές προσώπω, όστις ου θαυμάσει πρόσωπον πρεσβύτου και νέον ουκ ελεήσει,
Deu 28:51	και κατέδεται τα έκγονα των κτηνών σου και τα γενήματα της γης σου, ωστε μη καταλιπείν σοι σίτον, οίνον, έλαιον, τα βουκόλια των βοών σου, και τα ποιμνια των προβάτων σου, έως αν απολέση σε
Deu 28:52	και εκτρίψη σε εν ταις πόλεσί σου, έως αν καθαιρεθώσι τα τείχη τα υψηλά και τα οχυρά, εφ' οίς συ πέποιθας επ' αυτοίς, εν πάση τη γη σου, και θλίψει σε εν ταις πόλεσί σου, αις έδωκέ σοι.
Deu 28:53	και φαγή τα έκγονα της κοιτίας σου, κρέα υιών σου και θυγατέρων σου, όσα έδωκέ σοι Κύριος ο Θεός σου, εν τη στενοχωρία σου και εν τη θλίψει σου, ή θλίψει σε ο εχθρός σου.
Deu 28:54	ο απαλός ο εν σοί και ο τρυφερός σφόδρα βασκανεί τω οφθαλμω τον αδελφόν και την γυναίκα την εν τω κόλπω αυτού και τα καταλειμμένα τέκνα, α αν καταλειφθή αυτω,
Deu 28:55	ωστε δούναι ενί αυτών από των σαρκών των τέκνων αυτού, ων αν κατέστη, δια το μη καταλειφθήναι αυτω ουδέν εν τη στενοχωρία σου και εν τη θλίψει σου, ή αν θλίψωσί σε οι εχθροί σου εν πάσαις ταις πόλεσί σου.
Deu 28:56	και η απαλή εν υμίν και η τρυφερά, ης ουχί πείραν έλαβεν ο πούς αυτής βαίνειν επί της γης δια την τρυφερότητα και δια την απαλότητα, βασκανεί τω οφθαλμω αυτής τον άνδρα αυτής τον εν κόλπω αυτής και τον υión και την θυγατέρα αυτής
Deu 28:57	και το χόριον αυτής το εξελθόν δια των μηρών αυτής και το τέκνον, ό εάν τέκη καταφάγεται γαρ αυτά δια την ένδειαν πάντων κρυφή εν τη στενοχωρία σου και εν τη θλίψει σου, ή θλίψει σε ο εχθρός σου εν ταις πόλεσί σου.
Deu 28:58	εάν μη εισακούσης ποιείν πάντα τα ρήματα του νόμου τούτου τα γεγραμμένα εν τω βιβλίω τούτω φοβείσθαι το όνομα το έντιμον το θαυμαστόν τούτο, Κύριον τον Θεόν σου,
Deu 28:59	και παραδοξάσει Κύριος τας πληγάς σου και τας πληγάς του σπέρματός σου, πληγάς μεγάλας και θαυμαστάς, και νόσους πονηράς και πιστάς
Deu 28:60	και επιστρέψει πάσαν την οδύνην Αιγύπτου την πονηράν, ην διευλαβού από προσώπου αυτών, και κολληθήσονται εν σοί.
Deu 28:61	και πάσαν μαλακίαν και πάσαν πληγήν την μη γεγραμμένην και πάσαν την γεγραμμένην εν τω βιβλίω του νόμου τούτου επάξει Κύριος επί σε, έως αν εξολοθρεύση σε.
Deu 28:62	και καταλειφθήσεσθε εν αριθμω βραχεί, ανθ' ων ότι ήτε ωσει τα άστρα του ουρανού τω πλήθει, ότι ουκ εισήκουσας της φωνής Κυρίου του Θεού σου.

Deu 28:63	και εσται ον τροπον ευφρανθη Κυριος εφ ' υμιν ευ ποιησαι υμας και πληθυναι υμας, ουτως ευφρανθησεται Κυριος εφ ' υμιν εξολοθρευσαι υμας, και εξαρθησεσθε εν τάχει απο της γης, εις ην εισπορευεσθε εκει κληρονομησαι αυτην.
Deu 28:64	και διασπερει σε Κυριος ο Θεος σου εις παντα τα εθνη απ ' ακρου της γης εως ακρου της γης, και δουλευσεις εκει θεοις ετεροις, ξυλοις και λιθοις, ους ουκ ηπιστω συ και οι πατερες σου.
Deu 28:65	αλλα και εν τοις εθνεσιν εκεινοις ουκ αναπαυσει σε, ουδ ' ου μη γενηται στασις τω ιχνει του ποδος σου, και δωσει σοι Κυριος εκει καρδιαν αθυμουσαν και εκλειποντας οφθαλμους και τηκομενην ψυχην.
Deu 28:66	και εσται η ζωη σου κρεμαμενη απεναντι των οφθαλμων σου, και φοβηθηση ημερας και νυκτος και ου πιστευσεις τη ζωη σου.
Deu 28:67	το πρωι ερεις. Πως αν γενοιτο εσπερα; και το εσπερας ερεις. Πως αν γενοιτο πρωι; απο του φοβου της καρδιας σου, α φοβηθηση, και απο των οραματων των οφθαλμων σου, ων οψη.
Deu 28:68	και αποστρεψει σε Κυριος εις Αιγυπτον εν πλοιοις και εν τη οδω, η ειπα· ου προσθηση ετι ιδειν αυτην· και πραθησεσθε εκει τοις εχθροις υμων εις παιδας και παιδισκας, και ουκ εσται ο κτωμενος.
Deu 28:69	Ουτοι οι λογοι της διαθηκης, ους ενετειλατο Κυριος Μωυση σθησαι τοις υιοις Ισραηλ εν γη Μωαβ, πλην της διαθηκης, ης διεθετο αυτοις εν Χωρηβ.
Deu 29:1	ΚΑΙ εκαλεσε Μωυσης παντας τους υιους Ισραηλ και ειπε προς αυτοις· υμεις εωρακατε παντα, οσα εποιησε Κυριος εν γη Αιγυπτω ενωπιον υμων Φαραω και τοις θεραπουσιν αυτου και παση τη γη αυτου,
Deu 29:2	τους πειρασμους τους μεγαλους, ους εωρακασιν οι οφθαλμοι σου, τα σημεια και τα τερατα τα μεγαλα εκεινα·
Deu 29:3	και ουκ εδωκε Κυριος ο Θεος υμιν καρδιαν ειδεναι και οφθαλμους βλεπειν και ωτα ακουειν εως της ημερας ταυτης.
Deu 29:4	και ηγαγεν υμας τεσσαρακοντα ετη εν τη ερημω· ουκ επαλαιωθη τα ιματα υμων, και τα υποδηματα υμων ου κατετριβη απο των ποδων υμων·
Deu 29:5	αρτον ουκ εφαγετε, οινον και σικερα ουκ επιετε, ινα γνωτε, οτι Κυριος ο Θεος υμων εγω.
Deu 29:6	και ηλθετε εως του τοπου τουτου, και εξηλθε Σηων βασιλευς Εσεβων και Ωγ βασιλευς Βασαν εις συναντησιν ημιν εν πολεμω, και επαταξαμεν αυτοις
Deu 29:7	και ελαβομεν την γην αυτων, και εδωκα αυτην εν κληρω τω Ρουβην και τω Γαδδι και τω ημισει φυλης Μανασση.
Deu 29:8	και φυλαξεσθε ποιειν παντας τους λογους της διαθηκης ταυτης, ινα συνητε παντα, οσα ποιησετε.
Deu 29:9	Υμεις εστηκατε παντες σημερον εναντιον Κυριου του Θεου υμων, οι αρχιφυλοι υμων και η γερουσια υμων και οι κριται υμων, και οι γραμματοεισαγωγεις υμων,

	πας ανήρ Ισραήλ,
Deu 29:10	αι γυναίκες υμών και τα έκγονα υμών και ο προσήλυτος ο εν μέσω της παρεμβολής υμών, από ξυλοκόπου υμών και έως υδροφόρου υμών,
Deu 29:11	παρελθείν εν τη διαθήκη Κυρίου του Θεού υμών και εν ταις αραίς αυτού, όσα Κύριος ο Θεός σου διατίθεται προς σε σήμεραν,
Deu 29:12	ίνα στήση σε αυτω εις λαόν, και αυτός έσται σου Θεός, ον τρόπον είπέ σοι, και ον τρόπον ώμοσε τοις πατράσι σου, Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ.
Deu 29:13	και ουχ υμίν μόνοις εγώ διατίθεμαι την διαθήκην ταύτην και την αράν ταύτην,
Deu 29:14	αλλά και τοις ώδε ούσι μεθ ' υμών σήμεραν εναντίον Κυρίου του Θεού υμών και τοις μη ούσι μεθ ' υμών ώδε σήμεραν.
Deu 29:15	ότι υμείς οίδατε Πως κατωκήσαμεν εν γη Αιγύπτω, ως παρήλθομεν εν μέσω των εθνών, ους παρήλθετε,
Deu 29:16	και ιδετε τα βδελύγματα αυτών και τα είδωλα αυτών, ξύλον και λίθον, αργύριον και χρυσίον, α εστι παρ ' αυτοίς.
Deu 29:17	μη τις εστιν εν υμίν ανήρ ή γυνή ή πατριά ή φυλή, τίνος η διάνοια εξέκλινεν από Κυρίου του Θεού υμών πορεύεσθαι λατρεύειν τοις θεοίς των εθνών εκείνων; μη τις εστιν εν υμίν ρίζα άνω φύουσα εν χολή και πικρία;
Deu 29:18	και έσται εάν ακούση τα ρήματα της αράς ταύτης και επιφημίσηται εν τη καρδιά αυτου λέγων· όσιά μοι γένοιτο, ότι ενή αποπλανήσει της καρδιάς μου πορεύσομαι, ίνα μη συναπολέση ο αμαρτωλός τον αναμάρτητον.
Deu 29:19	ου μη θελήσει ο Θεός ευίλατεύσαι αυτω, αλλ ' ή τότε εκκαυθήσεται οργή Κυρίου και ο ζήλος αυτου εν τω ανθρωπω εκείνω, και κολληθήσονται εν αυτω πάσαι αι αραι της διαθήκης ταύτης αι γεγραμμέναι εν τω βιβλίω του νόμου τούτου, και εξαλείψει Κύριος το όνομα αυτου εκ της υπό τον ουρανόν·
Deu 29:20	και διαστελεί αυτόν Κύριος εις κακά εκ πάντων υιών Ισραήλ κατά πάσας τας αράς της διαθήκης τας γεγραμμένας εν τω βιβλίω του νόμου τούτου.
Deu 29:21	και ερούσιν η γενεά η ετέρα, οι υιοί υμών, οί αναστήσονται μεθ ' υμάς, και ο αλλότριος, ος αν έλθη εκ γης μακρόθεν, και όψονται τας πληγάς της γης εκείνης και τας νόσους αυτής, ας απέστειλε Κύριος επ ' αυτήν,
Deu 29:22	θείον και άλα κατακεκαυμένον, πάσα η γη αυτής ου σπαρήσεται ουδέ ανατελεί, ουδέ μη αναβή επ ' αυτήν παν χλωρόν, ωσπερ κατεστράφη Σόδομα και Γόμορρα, Αδαμά και Σεβωίμ, ας κατέστρεψε Κύριος εν θυμω και οργή,
Deu 29:23	και ερούσι πάντα τα έθνη· διατί εποίησε Κύριος ούτω τη γη ταύτη; τις ο θυμός της οργής ο μέγας ούτος;
Deu 29:24	και ερούσιν· ότι κατέλιπον την διαθήκην Κυρίου του Θεού των πατέρων αυτών, α διέθετο τοις πατράσιν αυτών, ότε εξήγαγεν αυτοús εκ γης Αιγύπτου,
Deu 29:25	και πορευθέντες ελάτρευσαν θεοίς ετέροις, ους ουκ ηπίσταντο, ουδέ διένειμεν

	αυτοίς·
Deu 29:26	και ωργίσθη θυμω Κύριος επί την γην εκείνην επαγαγείν επ' αυτήν κατά πάσας τας κατάρας τας γεγραμμένας εν τω βιβλίω του νόμου τούτου,
Deu 29:27	και εξήρεν αυτούς Κύριος από της γης αυτών εν θυμω και οργή και παροξυσμω μεγάλω σφόδρα, και εξέβαλεν αυτούς εις γην ετέραν ωσει νυν.
Deu 29:28	τα κρυπτά Κυρίω τω Θεω ημών, τα δε φανερά ημίν και τοις τέκνοις ημών εις τον αιώνα, ποιείν πάντα τα ρήματα του νόμου τούτου.
Deu 30:1	ΚΑΙ έσται ως αν έλθωσιν επί σε πάντα τα ρήματα ταύτα, η ευλογία και η κατάρα, ην έδωκα προ προσώπου σου, και δέξη εις την καρδίαν σου εν πάσι τοις έθνεσιν, ου εάν διασκορπίση σε Κύριος εκεί,
Deu 30:2	και επιστραφήση επί Κύριον τον Θεόν σου και εισακούση της φωνής αυτού κατά πάντα, όσα εγώ εντέλλομαί σοι σήμερα, εξ όλης της καρδιάς σου, και εξ όλης της ψυχής σου,
Deu 30:3	και ιάσεται Κύριος τας αμαρτίας σου και ελεήσει σε και πάλιν συνάξει σε εκ πάντων των εθνών, εις ους διεσκορπίσέ σε Κύριος εκεί.
Deu 30:4	εάν ή η διασπορά σου απ' άκρου του ουρανού έως άκρου του ουρανού, εκείθεν συνάξει σε Κύριος ο Θεός σου, και εκείθεν λήψεταιί σε Κύριος ο Θεός σου·
Deu 30:5	και εισάξει σε ο Θεός σου εκείθεν εις την γην, ην εκληρονόμησαν οι πατέρες σου, και κληρονομήσεις αυτήν· και εύ σε ποιήσει και πλεοναστόν σε ποιήσει υπέρ τους πατέρας σου.
Deu 30:6	και περικαθαριεί Κύριος την καρδίαν σου και την καρδίαν του σπέρματός σου, αγαπάν Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδιάς σου και εξ όλης της ψυχής σου, ίνα ζής συ.
Deu 30:7	και δώσει Κύριος ο Θεός σου τας αράς ταύτας επί τους εχθρούς σου και επί τους μισούντάς σε, οί εδίωξαν σε.
Deu 30:8	και συ επιστραφήση και εισακούση της φωνής Κυρίου του Θεού σου και ποιήσεις τας εντολάς αυτού, όσα εγώ εντέλλομαί σοι σήμερα,
Deu 30:9	και πολυωρήσει σε Κύριος ο Θεός σου εν παντί έργω των χειρών σου, εν τοις εκγόνοις της κοιλίας σου και εν τοις εκγόνοις των κτηνών σου και εν τοις γενήμασι της γης σου· ότι επιστρέψει Κύριος ο Θεός σου ευφρανθήναι επί σοί εις αγαθά, καθότι ευφράνθη επί τοις πατράσι σου,
Deu 30:10	εάν εισακούσης της φωνής Κυρίου του Θεού σου, φυλάσσεσθαι τας εντολάς αυτού και τα δικαιώματα αυτού και τας κρίσεις αυτού τας γεγραμμένας εν τω βιβλίω του νόμου τούτου, εάν επιστραφής επί Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδιάς σου και εξ όλης της ψυχής σου.
Deu 30:11	Ότι η εντολή αύτη, ην εγώ εντέλλομαί σοι σήμερα, ουχ υπέρογκός εστιν ουδέ μακράν από σου εστιν.
Deu 30:12	ουκ εν τω ουρανω άνω εστί λέγων· τις αναβήσεται ημίν εις τον ουρανόν και

	λήψεται ἡμῖν αὐτήν, καὶ ἀκούσαντες αὐτήν ποιήσομεν;
Deu 30:13	οὐδέ πέραν τῆς θαλάσσης ἐστὶ λέγων· τις διαπεράσει ἡμῖν εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης καὶ λήψεται ἡμῖν αὐτήν, καὶ ἀκουστήν ἡμῖν ποιήσῃ αὐτήν, καὶ ποιήσομεν;
Deu 30:14	ἐγγύς σου ἐστὶ τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ταῖς χερσὶ σου ποιεῖν αὐτό.
Deu 30:15	Ἰδοὺ δέδωκα πρὸ προσώπου σου σήμερον τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον, τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν.
Deu 30:16	εἴν εἰσακούσης τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἀς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σήμερον, ἀγαπᾶν Κύριον τὸν Θεόν σου, πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ, καὶ ζήσεσθε, καὶ πολλοὶ ἔσεσθε, καὶ εὐλογήσῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν.
Deu 30:17	καὶ εἴν μεταστῇ ἡ καρδίᾳ σου καὶ μὴ εἰσακούσης καὶ πλανηθεῖς προσκυνήσης θεοῖς ἑτέροις καὶ λατρεύσης αὐτοῖς,
Deu 30:18	ἀναγγέλλω σοὶ σήμερον ὅτι ἀπωλεία ἀπολείσθε καὶ οὐ μὴ πολυήμεροὶ γένησθε ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν.
Deu 30:19	διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον δέδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν, τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν κατάραν· ἐκλεξαι τὴν ζωὴν σου, ἵνα ζήσης σου καὶ τὸ σπέρμα σου,
Deu 30:20	ἀγαπᾶν Κύριον τὸν Θεόν σου, εἰσακούειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ ἔχεσθαι αὐτοῦ· ὅτι τούτο ἡ ζωὴ σου καὶ ἡ μακρότης τῶν ἡμερῶν σου, κατοικεῖν ἐπὶ τῆς γῆς, ἣς ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσι σου Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ δούναὶ αὐτοῖς.
Deu 31:1	ΚΑΙ συνετέλεσε Μωσῆς λαλῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ,
Deu 31:2	καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἐκατὸν καὶ εἴκοσιν ἐτῶν ἐγὼ εἰμι σήμερον· οὐ δυνήσομαι ἔτι εἰσπορεύεσθαι καὶ ἐκπορεύεσθαι, Κύριος δὲ εἶπε πρὸς με· οὐ διαβήσῃ τὸν Ἰορδάνην τούτον.
Deu 31:3	Κύριος ὁ Θεός σου ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου σου, αὐτὸς ἐξολοθρεύσει τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου, καὶ κατακληρονομήσεις αὐτούς· καὶ Ἰησοὺς ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου σου, καθὰ ἐλάλησε Κύριος.
Deu 31:4	καὶ ποιήσῃ Κύριος ὁ Θεός σου αὐτοῖς καθὼς ἐποίησε Σηὼν καὶ Ὠγ, τοῖς δυσὶ βασιλεύσι τῶν Ἀμορραίων, οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τὴν γῆν αὐτῶν, καθότι ἐξωλόθρευσεν αὐτούς·
Deu 31:5	καὶ παρέδωκεν αὐτούς Κύριος ὑμῖν, καὶ ποιήσετε αὐτοῖς, καθότι ἐνετειλάμην ὑμῖν.
Deu 31:6	ἀνδρίζου καὶ ἰσχυε, μὴ φοβοῦ μηδὲ δειλιάσης μηδὲ πτοηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου ὁ προπορευόμενος μεθ' ὑμῶν ἐν ὑμῖν, οὔτε μὴ σε ἀνή, οὔτε μὴ σε εγκαταλίπη.

Deu 31:7	και εκάλεσε Μωυσής Ιησούν και ειπεν αυτω έναντι παντός Ισραήλ· ανδρίζου και ισχυε, συ γαρ εισελεύση προ προσώπου του λαού τούτου εις την γην, ην ώμοσε Κύριος τοις πατράσιν υμών δούναι αυτοίς, και συ κατακληρονομήσεις αυτήν αυτοίς·
Deu 31:8	και Κύριος ο συμπορευόμενος μετά σου ουκ ανήσει σε, ουδέ μη σε εγκαταλίπη· μη φοβού μηδέ δειλία.
Deu 31:9	Και έγγραψε Μωυσής τα ρήματα του νόμου τούτου εις βιβλίον και έδωκε τοις ιερεύσι τοις υιοίς Λευί τοις αίρουσι την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου, και τοις προσβυτέροις των υιών Ισραήλ.
Deu 31:10	και ενετείλατο Μωυσής αυτοίς εν τη ημέρα εκείνη λέγων· μετά επτά έτη εν καιρω ενιαντού αφέσεως εν εορτη σκηνοπηγίας,
Deu 31:11	εν τω συμπορεύεσθαι πάντα Ισραήλ οφθήναι ενώπιον Κυρίου του Θεού υμών, εν τω τόπω ω αν εκλέξεται Κύριος, αναγνώσεσθε τον νόμον τούτον εναντίον παντός Ισραήλ εις τα ώτα αυτών·
Deu 31:12	εκκλησιάσας τον λαόν, τους άνδρας και τας γυναίκας και τα έκγονα και τον προσήλυτον τον εν ταις πόλεσιν υμών, ίνα ακούσωσι και ίνα μάθωσι φοβείσθαι Κύριον τον Θεόν υμών, και ακούσονται ποιείν πάντας τους λόγους του νόμου τούτου·
Deu 31:13	και οι υιοί αυτών, οί ουκ οίδασιν, ακούσονται και μαθήσονται φοβείσθαι Κύριον τον Θεόν σου πάσας τας ημέρας, όσας αυτοί ζώσιν επί της γης, εις ην υμείς διαβαίνετε τον Ιορδάνην εκεί κληρονομήσαι αυτήν.
Deu 31:14	Και ειπε Κύριος προς Μωυσήν· ιδού εγγίκασιν αι ημέραι του θανάτου σου· κάλεσον Ιησούν και στήτε παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου, και εντελούμαι αυτω. και επορεύθη Μωυσής και Ιησούς εις την σκηνήν του μαρτυρίου, και έστησαν παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου.
Deu 31:15	και κατέβη Κύριος εν νεφέλη και έστη παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου, και έστη ο στύλος της νεφέλης παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου.
Deu 31:16	και ειπε Κύριος προς Μωυσήν· ιδού συ κοιμά μετά των πατέρων σου, και αναστάς ούτος ο λαός εκπορνεύσει οπίσω θεών αλλοτριών της γης, εις ην ούτος εισπορεύεται, και καταλείψουσί με και διασκεδάσουσι την διαθήκην μου, ην διεθέμην αυτοίς.
Deu 31:17	και οργισθήσομαι θυμω εις αυτούς εν τη ημέρα εκείνη και καταλείψω αυτούς και αποστρέψω το πρόσωπόν μου απ ' αυτών, και έσται κατάβρωμα, και ευρήσουσιν αυτόν κακά πολλά και θλίψεις, και ερεί εν τη ημέρα εκείνη· διότι ουκ έστι Κύριος ο Θεός μου εν εμοί, εύροσάν με τα κακά ταύτα.
Deu 31:18	εγώ δε αποστροφή αποστρέψω το πρόσωπόν μου απ ' αυτών εν τη ημέρα εκείνη δια πάσας τας κακίας, ας εποίησαν, ότι απέστρεψαν επί θεούς αλλοτρίους.
Deu 31:19	και νυν γράψατε τα ρήματα της ωδής ταύτης και διδάξατε αυτήν τους υιούς Ισραήλ και εμβαλείτε αυτήν εις το στόμα αυτών, ίνα γένηται μοι η ωδή αύτη

	κατά πρόσωπον μαρτυρούσα εν υιοίς Ισραήλ.
Deu 31:20	εισάξω γαρ αυτούς εις την γην την αγαθήν, ην ώμοσα τοις πατράσιν αυτών δούναι αυτοίς, γην ρέουσαν γάλα και μέλι, και φάγονται και εμπλησθέντες κορήσουσι· και επιστραφήσονται επί θεούς αλλοτρίους και λατρεύσουσιν αυτοίς και παροξυνούσί με και διασκεδάσουσι την διαθήκην μου.
Deu 31:21	και αντικαταστήσεται η ωδή αύτη κατά πρόσωπον μαρτυρούσα, ου γαρ μη επιλησθή από στόματος αυτών και από στόματος του σπέρματος αυτών· εγώ γαρ οίδα την πονηρίαν αυτών, όσα ποιούσιν ώδε σήμερον προ του εισαγαγείν με αυτούς εις την γην την αγαθήν, ην ώμοσα τοις πατράσιν αυτών.
Deu 31:22	και έγγραψε Μωυσής την ωδήν ταύτην εν εκείνη τη ημέρα και εδίδαξεν αυτήν τους υιούς Ισραήλ.
Deu 31:23	και ενετείλατο Μωυσής Ιησοί και είπεν· ανδρίζου και ίσχυε, συ γαρ εισάξεις τους υιούς Ισραήλ εις την γην, ην ώμοσεν αυτοίς Κύριος, και αυτός έσται μετά σου.
Deu 31:24	Ηνίκα δε συνετέλεσε Μωυσής γράφων πάντας τους λόγους του νόμου τούτου εις βιβλίον έως εις τέλος,
Deu 31:25	και ενετείλατο τοις Λευίταις τοις αίρουσι την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου λέγων·
Deu 31:26	λαβόντες το βιβλίον του νόμου τούτου θήσετε αυτό εκ πλαγίων της κιβωτού της διαθήκης Κυρίου του Θεού υμών, και έσται εκεί εν σοί εις μαρτύριον.
Deu 31:27	ότι εγώ επίσταμαι τον ερεθισμόν σου και τον τράχηλόν σου τον σκληρόν· έτι γαρ εμού ζώντος μεθ ' υμών σήμερον, παραπικραίνοντες ήτε τα προς τον Θεόν, Πως ουχί και έσχατον του θανάτου μου;
Deu 31:28	εκκλησιάσατε προς με τους φυλάρχους υμών και τους πρεσβυτέρους υμών και τους κριτάς υμών και τους γραμματοεισαγωγείς υμών, ίνα λαλήσω εις τα ώτα αυτών πάντας τους λόγους τούτους, και διαμαρτύρωμαι αυτοίς τον τε ουρανόν και την γην·
Deu 31:29	οίδα γαρ ότι έσχατον της τελευτής μου ανομία ανομήσετε και εκκλινείτε εκ της οδού, ης ενετειλάμην υμίν, και συναντήσεται υμίν τα κακά έσχατον των ημερών, ότι ποιήσετε τα πονηρά εναντίον Κυρίου παροργίσαι αυτόν εν τοις έργοις των χειρών υμών.
Deu 31:30	και ελάλησε Μωυσής εις τα ώτα πάσης εκκλησίας τα ρήματα της ωδής ταύτης έως εις τέλος.
Deu 32:1	ΠΡΟΣΕΧΕ ουρανέ, και λαλήσω, και ακουέτω η γη ρήματα εκ στόματός μου.
Deu 32:2	προσδοκάσθω ως υετός το απόφθεγμά μου, και καταβήτω ως δρόσος τα ρήματά μου, ωσει όμβρος επ ' άγνωστιν και ωσει νιφετός επί χόρτον.
Deu 32:3	ότι το όνομα Κυρίου εκάλεσα· δότε μεγαλωσύνην τω Θεω ημών.
Deu 32:4	Θεός, αληθινά τα έργα αυτού, και πάσαι αι οδοί αυτού κρίσεις· Θεός πιστός, και ουκ έστιν αδικία, δίκαιος και όσιος Κύριος.

Deu 32:5	ημάρτοσαν ουκ αυτω τέκνα μωμητά, γενεά σκολιά και διεστραμμένη.
Deu 32:6	ταύτα Κυρίω ανταποδίδοτε; ούτω λαός μωρός και ουχί σοφός; ουκ αυτός ούτός σου πατήρ εκτήσατό σε και εποίησέ σε και έπλασέ σε;
Deu 32:7	μνήσθητε ημέρας αιώνος, σύνετε έτη γενεάς γενεών· επερώτησον τον πατέρα σου, και αναγγελεύει σοι, τους πρεσβυτέρους σου, και ερούσί σοι.
Deu 32:8	ότε διεμέριζεν ο Ύψιστος έθνη, ως διέσπειρεν υιούς Αδάμ, έστησεν όρια εθνών κατά αριθμόν αγγέλων Θεού,
Deu 32:9	και εγενήθη μερίς Κυρίου λαός αυτου Ιακώβ, σχοίνισμα κληρονομίας αυτου Ισραήλ.
Deu 32:10	αυτάρκτησεν αυτον εν γη ερήμω, εν δίψει καύματος εν γη ανύδρω· εκύκλωσεν αυτον και επαίδευσεν αυτον και διεφύλαξεν αυτον ως κόρην οφθαλμου,
Deu 32:11	ως αετός σκεπάσαι νοσσιάν αυτου και επί τοις νεοσσοίς αυτου επεπόθησε, διείτας πτέρυγας αυτου εδέξατο αυτους και ανέλαβεν αυτους επί τώ μεταφρένων αυτου.
Deu 32:12	Κύριος μόνος ήγεν αυτους και ουκ ην μετ' αυτών θεός αλλότριος.
Deu 32:13	ανεβίβασεν αυτους επί την ισχύν της γης, εψώμισεν αυτους γενήματα αγρών· εθήλασαν μέλι εκ πέτρας και έλαιον εκ στερεάς πέτρας,
Deu 32:14	βούτυρον βοών και γάλα προβάτων μετά στέατος αρνών και κριών, υιών ταύρων και τράγων, μετά στέατος νεφρών πυρου, και αίμα σταφυλης έπιον οίνον.
Deu 32:15	και έφαγεν Ιακώβ και ενεπλήσθη, και απελάκτισεν ο ηγαπημένος, ελιπάνθη, επαχύνθη, επλατύνθη· και εγκατέλιπε τον Θεόν τον ποιήσαντα αυτον και απέστη από Θεού σωτήρος αυτου.
Deu 32:16	παρώξυνάν με επ' αλλοτρίοις, εν βδελύγμασιν αυτών παρεπίκρανάν με·
Deu 32:17	έθυσαν δαιμονίοις και ου Θεω, θεοίς, οίς ουκ ήδεισαν· καινοί και πρόσφατοι ήκασιν, ους ουκ ήδεισαν οι πατέρες αυτών.
Deu 32:18	Θεόν τον γεννήσαντά σε εγκατέλιπες και επελάθου Θεού του τρέφοντός σε.
Deu 32:19	και είδε Κύριος και εζήλωσε και παρωξύνθη δι' οργήν υιών αυτου και θυγατέρων
Deu 32:20	και είπεν· αποστρέψω το πρόσωπόν μου απ' αυτών και δείξω τι έσται αυτοίς επ' εσχάτων ημερών· ότι γενεά εξεστραμμένη εστιν, υιοί, οίς ουκ έστι πίστις εν αυτοίς.
Deu 32:21	αυτοί παρεζήλωσαν με επ' ου Θεω, παρώξυνάν με εν τοις ειδώλοις αυτών· καγώ παραζηλώσω αυτους επ' ουκ έθνει, επί έθνει ασυνέτω παροργιώ αυτους.
Deu 32:22	ότι πυρ εκκέκαυται εκ του θυμου μου, καυθήσεται έως άδου κάτω, καταφάγεται γην και τα γενήματα αυτης, φλέξει θεμέλια ορέων.

Deu 32:23	συνάξω εις αυτούς κακά και τα βέλη μου συντελέσω εις αυτούς.
Deu 32:24	τηκόμενοι λιμω και βρώσει ορνέων και οπισθότονος ανιάτος· οδόντας θηρίων επαποστελώ εις αυτούς μετά θυμού συρόντων επί γην.
Deu 32:25	έξωθεν ατεκνώσει αυτούς μάχαιρα και εκ των ταμιείων φόβος· νεανίσκος συν παρθένω, θηλάζων μετά καθεστηκότος πρεσβύτου.
Deu 32:26	είπα· διασπερώ αυτούς, παύσω δε εξ ανθρώπων το μνημόσυνον αυτών,
Deu 32:27	ει μη δι ' οργήν εχθρών, ίνα μη μακροχρονίσωσιν, ίνα μη συνεπιθώνται οι υπεναντίοι, μη είπωσιν· η χείρ ημών η υψηλή και ουχί Κύριος έποίησε ταύτα πάντα.
Deu 32:28	ότι έθνος απολωλεκός βουλήν εστι, και ουκ έστιν εν αυτοίς επιστήμη.
Deu 32:29	ουκ εφρόνησαν συνιέναι ταύτα· καταδεξάσθωσαν εις τον επιόντα χρόνον.
Deu 32:30	Πως διώξεται εις χιλίους και δύο μετακινήσουσι μυριάδας, ει μη ο Θεός απέδοτο αυτούς και Κύριος παρέδωκεν αυτούς;
Deu 32:31	ότι ουκ εισίν ως ο Θεός ημών οι θεοί αυτών· οι δε εχθροί ημών ανόητοι.
Deu 32:32	εκ γαρ αμπέλου Σοδόμων η άμπελος αυτών, και η κληματίς αυτών εκ Γομόρρας· η σταφυλή αυτών σταφυλή χολής, βότρους πικρίας αυτοίς·
Deu 32:33	θυμός δρακόντων ο οίνος αυτών και θυμός ασπίδων ανιάτος.
Deu 32:34	ουκ ιδού ταύτα συνήκται παρ ' εμοί και εσφράγισται εν τοις θησαυροίς μου;
Deu 32:35	εν ημέρα εκδικήσεως ανταποδώσω, εν καιρω, όταν σφαλή ο πούς αυτών, ότι εγγύς ημέρα απωλείας αυτοίς, και πάρεστιν έτοιμα υμίν.
Deu 32:36	ότι κρινεί Κύριος τον λαόν αυτου και επί τοις δούλοις αυτου παρακληθήσεται· είδε γαρ παραλελυμένους αυτούς και εκλελοιπότας εν επαγωγή και παρειμένους.
Deu 32:37	και είπε Κύριος· που εισιν οι θεοί αυτών, εφ ' οίς επεποίθειςαν επ ' αυτοίς;
Deu 32:38	ων το στέαρ των θυσιών αυτών ησθίετε και επίνετε τον οίνον των σπονδών αυτών; αναστήτωσαν και βοηθησάτωσαν υμίν και γενηθήτωσαν υμίν σκεπασταί.
Deu 32:39	ίδετε ίδετε ότι εγώ εμι, και ουκ έστι Θεός πλην εμού· εγώ αποκτενώ και ζήν ποιήσω, πατάξω καγώ ίάσομαι, και ουκ έστιν ος εξελείται εκ των χειρών μου.
Deu 32:40	ότι αρώ εις τον ουρανόν την χειρά μου και ομούμαι τη δεξιά μου και ερώ· ζω εγώ εις τον αιώνα,
Deu 32:41	ότι παροξυνώ ως αστραπήν την μάχαιράν μου, και ανθέξεται κρίματος η χείρ μου, και αποδώσω δίκην τοις εχθροίς και τοις μισούσί με ανταποδώσω·
Deu 32:42	μεθύσω τα βέλη μου αφ ' αίματος, και η μάχαιρά μου φάγεται κρέα, αφ ' αίματος τραυματιών και αιχμαλωσίας, από κεφαλής αρχόντων εχθρών.

Deu 32:43	ευφράνθητε, ουρανοί, άμα αυτω, και προσκυνησάτωσαν αυτω πάντες άγγελοι Θεού· ευφράνθητε, έθνη μετά του λαού αυτου, και ενισχυσάτωσαν αυτω πάντες υιοί Θεού· ότι το αίμα των υιών αυτου εκδικάται, και εκδικήσει και ανταποδώσει δίκην τοις εχθροίς και τοις μισούσιν ανταποδώσει, και εκκαθαριεί Κύριος την γην του λαού αυτου.
Deu 32:44	Και έγγραψε Μωυσής την ωδήν ταύτην εν τη ημέρα εκείνη και εδίδαξεν αυτήν τους υιούς Ισραήλ. και εισήλθε Μωυσής και ελάλησε πάντας τους λόγους του νόμου τούτου εις τα ώτα του λαού, αυτός και Ιησούς ο του Ναυή.
Deu 32:45	και συνετέλεσε Μωυσής λαλών παντί Ισραήλ.
Deu 32:46	και είπε προς αυτους· προσέχετε τη καρδιά επί πάντας τους λόγους τούτους, ους εγώ διαμαρτύρομαι υμίν σήμερα, α εντελείσθε τοις υιοίς υμών φυλάσσειν και ποιείν πάντας τους λόγους του νόμου τούτου·
Deu 32:47	ότι ουχί λόγος κενός ούτος υμίν, ότι αύτη η ζωή υμών, και ένεκεν του λόγου τούτου μακροημερευσετε επί της γης, εις ην υμείς διαβαίνετε τον Ιορδάνην εκεί κληρονομήσαι αυτήν.
Deu 32:48	Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν εν τη ημέρα ταύτη λέγων·
Deu 32:49	ανάβηθι εις το όρος το Αβαρίμ τούτο, όρος Ναβαύ, ό εστιν εν γη Μωάβ κατά πρόσωπον Ιεριχώ, και ιδέ την γην Χαναάν, ην εγώ δίδωμι τοις υιοίς Ισραήλ, εις κατάσχεσιν,
Deu 32:50	και τελεύτα εν τω όρει, εις ό αναβαίνεις εκεί, και προστέθητι προς τον λαόν σου, ον τρόπον απέθανεν Ααρών ο αδελφός σου εν Ωρ τω όρει, και προσετέθη προς τον λαόν αυτου,
Deu 32:51	ότι ηπειθήσατε τω ρήματί μου εν τοις υιοίς Ισραήλ επί του ύδατος αντιλογίας Κάδης εν τη ερήμω Σίν, διότι ουχ ηγίασατέ με εν τοις υιοίς Ισραήλ·
Deu 32:52	ότι απέναντι όψη την γην και εκεί ουκ εισελεύση.
Deu 33:1	ΚΑΙ αύτη η ευλογία ην ηυλόγησε Μωυσής άνθρωπος του Θεού τους υιούς Ισραήλ προ της τελευτής αυτου·
Deu 33:2	και είπε· Κύριος εκ Σινά ήκει και επέφανεν εκ Σηείρ ημίν και κατέσπευσεν εξ όρους Φαράν συν μυριάσι Κάδης, εκ δεξιών αυτου άγγελοι μετ ' αυτου.
Deu 33:3	και εφείσατο του λαού αυτου, και πάντες οι ηγιασμένοι υπό τας χείράς σου· και ούτοι υπό σε εισι, και εδέξατο από των λόγων αυτου
Deu 33:4	νόμον, ον ενετείλατο ημίν Μωυσής, κληρονομίαν συναγωγαις Ιακώβ.
Deu 33:5	και έσται εν τω ηγαπημένω άρχων, συναχθέντων αρχόντων λαών άμα φυλαίς Ισραήλ.
Deu 33:6	ζήτω Ρουβήν και μη αποθανέτω και έστω πολύς εν αριθμω.
Deu 33:7	και αύτη Ιούδα. εισάκουσον, Κύριε, φωνής Ιούδα, και εις τον λαόν αυτου εισέλθοισαν· αι χείρες αυτου διακρινούσιν αυτω, και βοηθός εκ των εχθρών

	αυτού έση.
Deu 33:8	και τω Λευί είπε· δότε Λευί δήλους αυτού και αλήθειαν αυτού, τω ανδρί τω οσίω, ον επείρασαν αυτόν εν πείρα, ελοιδόρησαν αυτόν επί ύδατος αντιλογίας·
Deu 33:9	ο λέγων τω πατρί και τη μητρί· ουχ εώρακά σε, και τους αδελφούς αυτού ουκ επέγνω και τους υιούς αυτού απέγνω· εφύλαξε τα λόγια σου και την διαθήκην σου διετήρησε.
Deu 33:10	δηλώσουσι τα δικαιώματά σου τω Ιακώβ και τον νόμον σου τω Ισραήλ· επιθήσουσι θυμίαμα εν οργή σου δια παντός επί το θυσιαστήριόν σου.
Deu 33:11	ευλόγησον, Κύριε, την ισχύν αυτού και τα έργα των χειρών αυτού δέξαι· κατάξον οσφύν εχθρών επανεστηκότων αυτω, και οι μισούντες αυτόν μη αναστήτωσαν.
Deu 33:12	και τω Βενιαμίν είπεν· ηγαπημένος υπό Κυρίου κατασκηνώσει πεποιθώς, και ο Θεός σκιάζει επ ' αυτω πάσας τας ημέρας, και ανά μέσον των ώμων αυτού κατέπαυσε.
Deu 33:13	και τω Ιωσήφ είπεν· απ ' ευλογίας Κυρίου η γη αυτού, από ωρών ουρανού και δρόσου και από αβύσσων πηγών κάτωθεν
Deu 33:14	και καθ ' ωραν γενημάτων ηλίου τροπών και από συνόδων μηνών,
Deu 33:15	από κορυφής ορέων αρχής και από κορυφής βουνών αενάων
Deu 33:16	και καθ ' ωραν γης πληρώσεως. και τα δεκτά τω οφθέντι εν τη βάτω έλθοισαν επί κεφαλήν Ιωσήφ, και επί κορυφής δοξασθείς επ ' αδελφοίς.
Deu 33:17	πρωτότοκος ταύρου το κάλλος αυτού, κέρατα μονοκέρωτος τα κέρατα αυτού· εν αυτοίς έθνη κερατιει άμα έως απ ' άκρου γης. αύται μυριάδες Εφραϊμ, και αύται χιλιάδες Μανασσή.
Deu 33:18	και τω Ζαβουλών είπεν· ευφράνθητι, Ζαβουλών, εν εξοδία σου και Ισάχαρ εν τοις σκηνώμασιν αυτού.
Deu 33:19	έθνη εξολοθρεύσουσι, και επικαλέσεσθε εκεί και θύσετε εκεί θυσίαν δικαιοσύνης, ότι πλούτος θαλάσσης θηλάσει σε και εμπόρια παράλιον κατοικούντων.
Deu 33:20	και τω Γάδ είπεν· ευλογημένος εμπλατώνων Γάδ· ως λέων ενεπαύσατο, συντρίψας βραχίονα και άρχοντα.
Deu 33:21	και είδεν απαρχήν αυτού, ότι εκεί εμερίσθη γη αρχόντων συνηγμένων άμα αρχηγοίς λαών· δικαιοσύνην Κύριος εποίησε και κρίσιν αυτού μετά Ισραήλ.
Deu 33:22	και τω Δάν είπε· Δάν σκύμνος λέοντος και εκπηδήσεται εκ του Βασάν.
Deu 33:23	και τω Νεφθαλί είπε· Νεφθαλί πλησμονή δεκτών και εμπλησθήτω ευλογίας παρά Κυρίου· θάλασσαν και λίβα κληρονομήσει.
Deu 33:24	και τω Ασήρ είπεν· ευλογημένος από τέκνων Ασήρ και έσται δεκτός τοις

	αδελφοίς αυτού. βάψει εν ελαίω τον πόδα αυτού·
Deu 33:25	σίδηρος και χαλκός το υπόδημα αυτού έσται, ως αι ημέραι σου η ισχύς σου.
Deu 33:26	ούκ εστιν ωσπερ ο Θεός του ηγαπημένου· ο επιβαίνων επί τον ουρανόν βοηθός σου και ο μεγαλοπρεπής του στερεώματος.
Deu 33:27	και σκεπάσει σε Θεού αρχή και υπό ισχύ βραχιόνων αενάων και εκβαλεί από προσώπου σου εχθρόν λέγων· απόλοιο.
Deu 33:28	και κατασκηνώσει Ισραήλ πεποιθώς μόνος επί γης Ιακώβ, επί σίτω και οίνω, και ο ουρανός αυτω συνεφθής δρόσω.
Deu 33:29	μακάριος συ, Ισραήλ· τις όμοιός σοι λαός σωζόμενος υπό Κυρίου; υπερασπιεί ο βοηθός σου, και η μάχαιρα καύχημά σου· και ψεύσονταί σε οι εχθροί σου, και συ επί τον τράχηλον αυτών επιβήση.
Deu 34:1	ΚΑΙ ανέβη Μωυσής από Αραβώθ Μωάβ επί το όρος Ναβαύ, επί κορυφήν Φασγά, ή εστιν επί προσώπου Ιεριχώ. και έδειξεν αυτω Κύριος πάσαν την γην Γαλαάδ έως Δάν
Deu 34:2	και πάσαν την γην Νεφθαλί και πάσαν την γην Εφραϊμ και Μανασσή και πάσαν την γην Ιούδα έως της θαλάσσης της εσχάτης
Deu 34:3	και την έρημον και τα περικόχωρα Ιεριχώ, πόλιν φοινίκων έως Σηγώρ.
Deu 34:4	και είπε Κύριος προς Μωυσήν· αύτη η γη, ην ώμοσα τω Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ λέγων· τω σπέρματι υμών δώσω αυτήν· και έδειξα τοις οφθαλμοίς σου, και εκεί ουκ εισελεύση.
Deu 34:5	και ετελεύτησε Μωυσής ο οικέτης Κυρίου εν γη Μωάβ δια ρήματος Κυρίου.
Deu 34:6	και έθαψαν αυτόν εν Γαί εγγύς οίκου Φογώρ· και ουκ είδεν ουδείς την ταφήν αυτού έως της ημέρας ταύτης.
Deu 34:7	Μωυσής δε ην εκατόν και είκοσιν ετών εν τω τελευτάν αυτόν· ουκ ημαυρώθησαν οι οφθαλμοί αυτού, ουδέ εφθάρησαν τα χελώνια αυτού.
Deu 34:8	και έκλαυσαν οι υιοί Ισραήλ Μωυσήν εν Αραβώθ Μωάβ επί του Ιορδάνου κατά Ιεριχώ τριάκοντα ημέρας· και συνετελέσθησαν αι ημέραι πένθους κλαυθμού Μωυσή.
Deu 34:9	και Ιησούς υιος Ναυή ενεπλήσθη πνεύματος συνέσεως, επέθηκε γαρ Μωυσής τας χείρας αυτού επ ' αυτόν· και εισήκουσαν αυτού οι υιοί Ισραήλ και εποίησαν καθότι ενετείλατο Κύριος τω Μωυσή.
Deu 34:10	και ουκ ανέστη έτι προφήτης εν Ισραήλ ως Μωυσής, ον έγνω Κύριος αυτόν πρόσωπον κατά πρόσωπον,
Deu 34:11	εν πάσι τοις σημείοις και τέρασιν, ον απέστειλεν αυτόν Κύριος ποιήσαι αυτά εν γη Αιγύπτω Φαραώ και τοις θεράπουσιν αυτού και πάση τη γη αυτού,
Deu 34:12	τα θαυμάσια τα μεγάλα και την χείρα την κραταιάν, α εποίησε Μωυσής έναντι

	παντός Ισραήλ.
Gse 1:1	ΚΑΙ εγένετο μετά την τελευταίην Μωυσή, είπε Κύριος τω Ιησοί υιω Ναυή τω υπουργω Μωυσή λέγων·
Gse 1:2	Μωυσής ο θεράπων μου τετελεύτηκε· νυν ουν αναστάς διάβηθι τον Ιορδάνην, συ και πας ο λαός ούτος εις την γην, ην εγώ δίδωμι αυτοίς.
Gse 1:3	πας ο τόπος, εφ' ον αν επιβήτε τω ίχνει των ποδών υμών, υμίν δώσω αυτόν, ον τρόπον ειρηκα τω Μωυσή,
Gse 1:4	την έρημον και τον Αντιλίβανον έως του ποταμού του μεγάλου ποταμού Ευφράτου, και έως της θαλάσσης της εσχάτης αφ' ηλίου δυσμών έσται τα όρια υμών.
Gse 1:5	ουκ αντιστήσεται άνθρωπος κατενώπιον υμών πάσας τας ημέρας της ζωής σου, και ωσπερ ήμην μετά Μωυσή, ούτως έσομαι και μετά σου και ουκ εγκαταλείψω σε, ουδ' υπερόψομαί σε.
Gse 1:6	ίσχυε και ανδρίζου, συ γαρ αποδιελείς τω λαω τούτω την γην, ην ώμοσα τοις πατράσιν υμών δούναι αυτοίς.
Gse 1:7	ίσχυε ουν και ανδρίζου, φυλάσσεσθαι και ποιείν καθότι ενετείλατό σοι Μωυσής ο παις μου, και ουκ εκκλινείς απ' αυτών εις δεξιά ουδέ εις αριστερά, ίνα συνής εν πάσιν οίς εάν πράσσης.
Gse 1:8	και ουκ αποστήσεται η βίβλος του νόμου τούτου εκ του στόματός σου, και μελετήσεις εν αυτω ημέρας και νυκτός, ίνα ειδής ποιείν πάντα τα γεγραμμένα· τότε ευοδωθήση, και ευοδώσεις τας οδούς σου και τότε συνήσεις.
Gse 1:9	ιδού εντέταλμαί σοι· ίσχυε και ανδρίζου, μη δειλιάσης, μηδέ φοβηθής, ότι μετά σου Κύριος ο Θεός σου εις πάντα, ου εάν πορευή.
Gse 1:10	Και ενετείλατο Ιησούς τοις γραμματεύσι του λαού λέγων·
Gse 1:11	εισέλθατε κατά μέσον της παρεμβολής του λαού και εντείλασθε τω λαω λέγοντες· ετοιμάζεσθε επισιτισμόν, ότι έτι τρεις ημέραι και υμείς διαβαίνετε τον Ιορδάνην τούτον εισελθόντες κατασχείν την γην, ην Κύριος ο Θεός των πατέρων υμών δίδωσιν υμίν.
Gse 1:12	και τω Ρουβήν και τω Γάδ και τω ημίσει φυλής Μανασσή είπεν Ιησούς·
Gse 1:13	μνήσθητε το ρήμα, ό ενετείλατο υμίν Μωυσής ο παις Κυρίου λέγων· Κύριος ο Θεός υμών κατέπαυσεν υμάς και έδωκεν υμίν την γην ταύτην.
Gse 1:14	αι γυναίκες υμών και τα παιδιά υμών και τα κτήνη υμών κατοικείταισαν εν τη γη, ή έδωκεν υμίν, υμείς δε διαβήσεσθε εύζωνοι πρότεροι των αδελφών υμών, πας ο ισχύων, και συμμαχήσετε αυτοίς,
Gse 1:15	έως αν καταπαύση Κύριος ο Θεός ημών τους αδελφούς υμών, ωσπερ και υμάς, και κληρονομήσωσι και ούτοι την γην, ην Κύριος ο Θεός ημών δίδωσιν αυτοίς. και απελεύσεσθε έκαστος εις την κληρονομίαν αυτού, ην έδωκεν υμίν Μωυσής εις το πέραν του Ιορδάνου επ' ανατολών ηλίου.

Gse 1:16	και αποκριθέντες τω Ιησού είπαν· πάντα όσα εάν εντείλη ημίν, ποιήσομεν και εις πάντα τόπον, ου εάν αποστείλης ημάς, πορευσόμεθα·
Gse 1:17	κατά πάντα, όσα ηκούσαμεν Μωυσή, ακουσόμεθά σου, πλήν έστω Κύριος ο Θεός ημών μετά σου, ον τρόπον ην μετά Μωυσή.
Gse 1:18	ο δε άνθρωπος, ος αν απειθήση σοι, και όστις μη ακούση των ρημάτων σου καθότι εάν εντείλη αυτω, αποθανέτω. αλλά ίσχυε και ανδρίζου.
Gse 2:1	ΚΑΙ απέστειλεν Ιησούς υιος Ναυή εκ Σαττίν δύο νεανίσκους κατασκοπεύσαι λέγων· ανάβητε και ιδετε την γην και την Ιεριχώ. και πορευθέντες οι δύο νεανίσκοι εισήλθοσαν εις Ιεριχώ και εισήλθοσαν εις οικίαν γυναικός πόρνης, ή όνομα Ραάβ, και κατέλυσαν εκεί.
Gse 2:2	και απηγγέλη τω βασιλεί Ιεριχώ λέγοντες· εισπεπόρευνται ώδε άνδρες των υιών Ισραήλ κατασκοπεύσαι την γην.
Gse 2:3	και απέστειλεν ο βασιλεύς Ιεριχώ και είπε προς Ραάβ λέγων· εξάγαγε τους άνδρας τους εισπεπορευμένους εις την οικίαν σου την νύκτα, κατασκοπεύσαι γαρ την γην ήκασι.
Gse 2:4	και λαβούσα η γυνή τους δύο άνδρας έκρυψεν αυτους και είπεν αυτοίς λέγουσα· εισεληλύθασι προς με οι άνδρες·
Gse 2:5	ως δε η πύλη εκλείετο εν τω σκότει, και οι άνδρες εξήλθον, ουκ επίσταμαι που πεπόρευνται· καταδιώξατε οπίσω αυτών, ει καταλήψεσθε αυτους.
Gse 2:6	αύτη δε ανεβίβασεν αυτους επί το δώμα και έκρυψεν αυτους εν τη λινοκαλάμη τη εστοιβασμένη αυτη επί του δώματος.
Gse 2:7	και οι άνδρες κατεδιώξαν οπίσω αυτών οδόν την επί του Ιορδάνου επί τας διαβάσεις, και η πύλη εκλείσθη.
Gse 2:8	και εγένετο ως εξήλθοσαν οι διώκοντες οπίσω αυτών και αυτοί δε πριν ή κοιμηθήναι αυτους, αύτη δε ανέβη προς αυτους επί το δώμα
Gse 2:9	και είπε προς αυτους· επίσταμαι ότι έδωκεν υμίν Κύριος την γην, επιπέπτωκε γαρ ο φόβος υμών εφ' ημάς·
Gse 2:10	ακηκόαμεν γαρ ότι κατεξήρανε Κύριος ο Θεός την ερυθράν θάλασσαν από προσώπου υμών, ότε εξεπορεύεσθε εκ γης Αιγύπτου, και όσα εποίησε τοις δυσί βασιλεύσι των Αμορραίων, οί ήσαν πέραν του Ιορδάνου, τω Σηών και Ωγ, ους εξωλοθρεύσατε αυτους.
Gse 2:11	και ακούσαντες ημεις εξέστημεν τη καρδιά ημών, και ουκ έσθη έτι πνεύμα εν ουδενί ημών από προσώπου υμών, ότι Κύριος ο Θεός υμών Θεός εν ουρανω άνω και επί της γης κάτω.
Gse 2:12	και νυν ομόσατέ μοι Κύριον τον Θεόν, ότι ποιώ υμίν έλεος και ποιήσατε και υμεις έλεος εν τω οίκω του πατρός μου
Gse 2:13	και ζωγήσατε τον οίκον του πατρός μου, την μητέρα μου και τους αδελφούς μου και πάντα τον οίκόν μου και πάντα, όσα εστιν αυτοίς, και εξελείσθε την

	ψυχήν μου εκ θανάτου.
Gse 2:14	και είπαν αυτη οι άνδρες· η ψυχή ημών ανθ' υμών εις θάνατον. και αυτή είπεν· ως αν παραδω Κύριος υμίν την πόλιν, ποιήσετε εις εμέ έλεος και αλήθειαν.
Gse 2:15	και κατεχάλασεν αυτούς δια της θυρίδος
Gse 2:16	και είπεν αυτοίς· εις την ορεινήν απέλθετε, μη συναντήσωσιν υμίν οι καταδιώκοντες, και κρυβήσεσθε εκεί τρεις ημέρας, έως αν αποστρέψωσιν οι καταδιώκοντες οπίσω υμών, και μετά ταύτα απελεύσεσθε εις την οδόν υμών.
Gse 2:17	και είπαν προς αυτήν οι άνδρες· αθωοί εσμεν τω όρκω σου τούτω·
Gse 2:18	ιδού ημείς εισπορευόμεθα εις μέρος της πόλεως, και θήσεις το σημείον, το σπαρτίον το κόκκινον τούτο εκδήσεις εις την θυρίδα, δι' ης κατεβίβασας ημάς δι' αυτης, τον δε πατέρα σου και την μητέρα σου και τους αδελφούς σου και πάντα τον οίκον του πατρός σου συνάξεις προς σεαυτήν εις την οικίαν σου.
Gse 2:19	και έσται πας, ος αν εξέλθη την θύραν της οικίας σου έξω, ένοχος εαυτω έσται, ημείς δε αθωοι τω όρκω σου τούτω. και όσοι εάν γένωνται μετά σου εν τη οικία σου, ημείς ένοχοι εσόμεθα.
Gse 2:20	εάν δε τις ημάς αδικήση ή και αποκαλύψη τους λόγους ημών τούτους, εσόμεθα αθωοι τω όρκω σου τούτω.
Gse 2:21	και είπεν αυτοίς· κατά το ρήμα υμών έστω· και εξαπέστειλεν αυτούς.
Gse 2:22	και επορεύθησαν και ήλθοσαν εις την ορεινήν και κατέμειναν εκεί τρεις ημέρας· και εξεζήτησαν οι καταδιώκοντες πάσας τας οδούς και ουχ εύροσαν.
Gse 2:23	και υπέστρεψαν οι δύο νεανίσκοι και κατέβησαν εκ του όρους και διέβησαν προς Ιησούν υιόν Ναυή και διηγήσαντο αυτω πάντα τα συμβεβηκότα αυτοίς.
Gse 2:24	και είπαν προς Ιησούν ότι παραδέδωκε Κύριος πάσαν την γην εν χειρί ημών, και κατέπτηχε πας ο κατοικών την γην εκείνην αφ' ημών.
Gse 3:1	ΚΑΙ ώρθρισεν Ιησούς το πρωϊ, και απήραν εκ Σαττιν και ήλθοσαν έως του Ιορδάνου και κατέλυσαν εκεί προ του διαβήναι.
Gse 3:2	και εγένετο μετά τρεις ημέρας διήλθον οι γραμματείς δια της παρεμβολής
Gse 3:3	και ενετείλαντο τω λαω λέγοντες· όταν ίδητε την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου του Θεού ημών και τους ιερείς ημών και τους Λευίτας αίροντας αυτήν, απαρείτε από τον τόπον υμών και πορεύσεσθε οπίσω αυτης·
Gse 3:4	αλλά μακράν έστω ανά μέσον υμών και εκείνης, όσον δισχλίους πήχεις στήσεσθε· μη προσεγγίσητε αυτη, ίνα επιστήσθε την οδόν, ην πορεύσεσθε αυτήν· ου γαρ πεπόρευσθε την οδόν απ' εχθές και τρίτης ημέρας.
Gse 3:5	και είπεν Ιησούς τω λαω· αγνίσασθε εις αύριον, ότι αύριον ποιήσει Κύριος εν υμίν θαυμαστά.
Gse 3:6	και είπεν Ιησούς τοις ιερεύσιν· άρατε την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου και προπορεύεσθε του λαού. και ήραν οι ιερείς την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου και

	επορεύοντο έμπροσθεν του λαού.
Gse 3:7	και είπε Κύριος προς Ιησούν· εν τη ημέρα ταύτη άρχομαι υψώσαί σε κατενώπιον πάντων υιών Ισραήλ, ίνα γνώσιν ότι καθότι ήμην μετά Μωυσή, ούτως έσομαι και μετά σου.
Gse 3:8	και νυν έντειλαι τοις ιερεύσι τοις αίρουσι την κιβωτόν της διαθήκης λέγων· ως αν εισέλθητε επί μέρους του ύδατος του Ιορδάνου, και εν τω Ιορδάνη στήσεσθε.
Gse 3:9	και είπεν Ιησούς τοις υιοίς Ισραήλ· προσαγάγετε ώδε και ακούσατε το ρήμα Κυρίου του Θεού ημών.
Gse 3:10	εν τούτω γνώσεσθε ότι Θεός ζων εν υμίν και ολοθρεύων ολοθρεύσει από προσώπου ημών τον Χαναναίον και τον Χετταίον και τον Φερεζαίον και τον Ευαίον και τον Αμορραίον και τον Γεργεσαίον και τον Ιεβουσαιόν·
Gse 3:11	ιδού η κιβωτός διαθήκης Κυρίου πάσης της γης διαβαίνει τον Ιορδάνην.
Gse 3:12	προχειρίσασθε υμίν δώδεκα άνδρας από των υιών Ισραήλ, ένα αφ' εκάστης φυλής.
Gse 3:13	και έσται ως αν καταπαύσωσιν οι πόδες των ιερέων των αιρόντων την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου πάσης της γης εν τω ύδατι του Ιορδάνου, το ύδωρ του Ιορδάνου εκλείψει, το δε ύδωρ το καταβαίνον στήσεται.
Gse 3:14	και απήρεν ο λαός εκ των σκηνωμάτων αυτών διαβήναι τον Ιορδάνην, οι δε ιερείς ήρσαν την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου πρότεροι του λαού.
Gse 3:15	ως δε εισεπορεύοντο οι ιερείς οι αίροντες την κιβωτόν της διαθήκης επί τον Ιορδάνην και οι πόδες των ιερέων των αιρόντων την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου εβάφησαν εις μέρος του ύδατος του Ιορδάνου· ο δε Ιορδάνης επληρούτο καθ' όλην την κρηπίδα αυτού ωσει ημέραι θερισμού πυρών·
Gse 3:16	και έστη τα ύδατα τα καταβαίνοντα άνωθεν, έστη πήγμα εν αφεστηκός μακράν σφόδρα σφοδρώς έως μέρους Καριαθιαρίμ, το δε καταβαίνον κατέβη εις την θάλασσαν Άραβα, θάλασσαν αλός, έως εις το τέλος εξέλιπε· και ο λαός ειστήκει απέναντι Ιεριχώ.
Gse 3:17	και έστησαν οι ιερείς οι αίροντες την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου επί ξηράς εν μέσω του Ιορδάνου· και πάντες οι υιοί Ισραήλ διέβαινον δια ξηράς, έως συνετέλεσε πας ο λαός διαβαίνων τον Ιορδάνην.
Gse 4:1	ΚΑΙ επει συνετέλεσε πας ο λαός διαβαίνων τον Ιορδάνην, και είπε Κύριος τω Ιησοί λέγων·
Gse 4:2	παραλαβών άνδρας από του λαού, ένα αφ' εκάστης φυλής,
Gse 4:3	σύνταξον αυτοίς λέγων· ανέλεσθε εκ μέσου Ιορδάνου ετοιμούς δώδεκα λίθους και τούτους διακομίσαντες άμα υμίν αυτοίς, θέτε αυτούς εν τη στρατοπεδεία υμών, ου εάν παρεμβάλητε εκεί την νύκτα.
Gse 4:4	και ανακαλεσάμενος Ιησούς δώδεκα άνδρας των ενδόξων από των υιών Ισραήλ, ένα αφ' εκάστης φυλής,

Gse 4:5	είπεν αυτοίς· προσαγάγετε εμπροσθέν μου προ προσώπου Κυρίου εις μέσον του Ιορδάνου, και ανελόμενος εκείθεν έκαστος λίθον αράτω επί των ώμων αυτού κατά τον αριθμόν των δώδεκα φυλών του Ισραήλ,
Gse 4:6	ίνα υπάρχωσιν υμίν ούτοι εις σημείον κείμενον διαπαντός, ίνα όταν ερωτά σε ο υιος σου αύριον λέγων, τι εισιν οι λίθοι ούτοι ημίν;
Gse 4:7	και συ δηλώσεις τω υιω σου λέγων· ότι εξέλιπεν ο Ιορδάνης ποταμός από προσώπου κιβωτού διαθήκης Κυρίου πάσης της γης, ως διέβαινεν αυτόν· και έσονται οι λίθοι ούτοι υμίν μνημόσυνον τοις υιοίς Ισραήλ έως του αιώνος.
Gse 4:8	και εποίησαν ούτως οι υιοί Ισραήλ, καθότι ενετείλατο Κύριος τω Ιησοί, και αναλαμβάντες δώδεκα λίθους εκ μέσου του Ιορδάνου, καθάπερ συνέταξε Κύριος τω Ιησοί εν τη συντελεία της διαβάσεως των υιών Ισραήλ, και διεκόμισαν άμα εαυτοίς εις την παρεμβολήν και απέθηκαν εκεί.
Gse 4:9	έστησε δε Ιησούς και άλλους δώδεκα λίθους εν αυτω τω Ιορδάνη εν τω γενομένω τόπω υπό τους πόδας των ιερέων των αιρόντων την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου, και εισιν εκεί έως της σήμερον ημέρας.
Gse 4:10	ειστήκεισαν δε οι ιερείς οι αίροντες την κιβωτόν της διαθήκης εν τω Ιορδάνη, έως ου συνετέλεσεν Ιησούς πάντα, α ενετείλατο Κύριος αναγγείλαι τω λαω, και έσπευσεν ο λαός και διέβησαν.
Gse 4:11	και εγένετο ως συνετέλεσε πας ο λαός διαβήναι, και διέβη η κιβωτός της διαθήκης Κυρίου, και οι λίθοι εμπροσθεν αυτών.
Gse 4:12	και διέβησαν οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γάδ και οι ημίσεις φυλής Μανασσή διεσκευασμένοι εμπροσθεν των υιών Ισραήλ, καθάπερ ενετείλατο αυτοίς Μωυσής.
Gse 4:13	τετρακισμύριοι εύζωνοι εις μάχην διέβησαν εναντίον Κυρίου εις πόλεμον προς την Ιεριχώ πόλιν.
Gse 4:14	εν εκείνη τη ημέρα ηύξησε Κύριος τον Ιησούν εναντίον του παντός γένους Ισραήλ, και εφοβούντο αυτόν, ωσπερ Μωυσήν, όσον χρόνον έζη.
Gse 4:15	Και είπε Κύριος τω Ιησοί λέγων·
Gse 4:16	έντειλαι τοις ιερέυσι τοις αίρουσι την κιβωτόν της διαθήκης του μαρτυρίου Κυρίου εκβήναι εκ του Ιορδάνου.
Gse 4:17	και ενετείλατο Ιησούς τοις ιερέυσι λέγων· έκβητε εκ του Ιορδάνου.
Gse 4:18	και εγένετο ως εξέβησαν οι ιερείς οι αίροντες την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου εκ του Ιορδάνου και έθηκαν τους πόδας επί της γης, ωρμησε το ύδωρ του Ιορδάνου κατά χώραν και επορεύετο καθά χθές και τρίτην ημέραν δι' όλης της κρηπίδος.
Gse 4:19	και ο λαός ανέβη εκ του Ιορδάνου δεκάτη του μηνός του πρώτου· και κατεστρατοπέδευσαν οι υιοί Ισραήλ εν Γαλαγάλοις κατά μέρος το προς ηλίου ανατολάς από της Ιεριχώ.

Gse 4:20	και τους δώδεκα λίθους τούτους, ους έλαβεν εκ του Ιορδάνου, έστησεν Ιησούς εν Γαλαάλοις
Gse 4:21	λέγων· όταν ερωτώσιν υμάς οι υιοί υμών λέγοντες· τι εισιν οι λίθοι ούτοι;
Gse 4:22	αναγγείλατε τοις υιοίς υμών, ότι επί ξηράς διέβη Ισραήλ τον Ιορδάνην τούτον,
Gse 4:23	αποξηράναντος Κυρίου του Θεού ημών το ύδωρ του Ιορδάνου εκ των έμπροσθεν αυτών, μέχρις ου διέβησαν· καθάπερ εποίησε Κύριος ο Θεός ημών την ερυθράν θάλασσαν, ην απεξήρανε Κύριος ο Θεός ημών έμπροσθεν ημών, έως παρήλθομεν,
Gse 4:24	όπως γνώσι πάντα τα έθνη της γης, ότι η δύναμις του Κυρίου ισχυρά εστι, και ίνα υμείς σέβησθε Κύριον τον Θεόν ημών εν παντί χρόνω.
Gse 5:1	ΚΑΙ εγένετο ως ήκουσαν οι βασιλείς των Αμορραίων, οί ήσαν πέραν του Ιορδάνου, και οι βασιλείς της Φοινίκης οι παρά την θάλασσαν, ότι απεξήρανε Κύριος ο Θεός τον Ιορδάνην ποταμόν εκ των έμπροσθεν των υιών Ισραήλ εν τω διαβαίνειν αυτούς, και ετάκησαν αυτών αι διάνοιαι και κατεπλάγησαν και ουκ ην εν αυτοίς φρόνησις ουδεμία από προσώπου των υιών Ισραήλ.
Gse 5:2	υπό δε τούτον τον καιρόν ειπε Κύριος τω Ιησοί· ποιήσον σεαυτω μαχαίρας πετρίνας εκ πέτρας ακροτόμου και καθίσας περιέτεμε τους υιούς Ισραήλ εκ δευτέρου.
Gse 5:3	και εποίησεν Ιησούς μαχαίρας πετρίνας ακροτόμους και περιέτεμε τους υιούς Ισραήλ επί του καλουμένου τόπου Βουνός των ακροβυστιών.
Gse 5:4	ον δε τρόπον περιεκάθαρεν Ιησούς τους υιούς Ισραήλ, όσοι ποτέ εγένοντο εν τη οδω και όσοι ποτέ απερίτμητοι ήσαν των εξεληλυθότων εξ Αιγύπτου, πάντας τούτους περιέτεμεν Ιησούς·
Gse 5:5	τεσσαράκοντα γαρ και δύο έτη ανέστραπται Ισραήλ εν τη ερήμω τη Μαβδαρίτιδι,
Gse 5:6	διό απερίτμητοι ήσαν οι πλείστοι αυτών των μαχίμων των εξεληλυθότων εκ γης Αιγύπτου οι απειθήσαντες των εντολών του Θεού, οίς και διώρισε μη ιδείν αυτούς την γην, ην ώμοσε Κύριος τοις πατράσιν αυτών δούναι, γην ρέουσας γάλα και μέλι.
Gse 5:7	αντί δε τούτων αντικατέστησε τους υιούς αυτών, ους Ιησούς περιέτεμε, δια το αυτούς γεγεννήσθαι κατά την οδόν απεριτμήτους.
Gse 5:8	περιτμηθέντες δε ησυχίαν είχαν αυτόθι καθηήμενοι εν τη παρεμβολή, έως υγιάσθησαν.
Gse 5:9	και ειπε Κύριος τω Ιησοί υιω Ναυή· εν τη σήμερα ημέρα αφείλον τον ονειδισμόν Αιγύπτου αφ' υμών. και εκάλεσε το όνομα του τόπου εκείνου Γάλαγαλα.
Gse 5:10	Και εποίησαν οι υιοί Ισραήλ το πάσχα τη τεσσαρεσκαιδεκάτη ημέρα του μηνός αφ' εσπέρας επί δυσμών Ιεριχώ εν τω πέραν του Ιορδάνου εν τω πεδίω
Gse 5:11	και εφάγοσαν από του σίτου της γης άζυμα και νέα.

Gse 5:12	εν ταύτη τη ημέρα εξέλιπε το μάννα μετά το βεβρωκέναι αυτούς εκ του σίτου της γης, και ουκέτι υπήρχε τοις υιοίς Ισραήλ μάννα· εκαρπίσαντο δε την χώραν των Φοινίκων εν τω ενιαυτω εκείνω.
Gse 5:13	Και εγένετο ως ην Ιησούς εν Ιεριχώ, και αναβλέψας τοις οφθαλμοίς είδεν άνθρωπον εστηκότα εναντίον αυτού, και η ρομφαία εσπασμένη εν τη χειρί αυτού. και προσελθών Ιησούς είπεν αυτω· ημέτερος ει ή των υπεναντίων;
Gse 5:14	ο δε είπεν αυτω· εγώ αρχιστράτηγος δυνάμεως Κυρίου νυνί παραγέγονα. και Ιησούς έπεσεν επί πρόσωπον επί την γην και είπεν αυτω· δέσποτα, τι προστάσσεις τω σω οικέτη;
Gse 5:15	και λέγει ο αρχιστράτηγος Κυρίου προς Ιησούν· λύσαι το υπόδημα εκ των ποδώ σου· ο γαρ τόπος, εφ' ω νυν έστηκας επ' αυτού, άγιός εστι.
Gse 6:1	ΚΑΙ Ιεριχώ συγκεκλεισμένη και ωχυρωμένη, και ουδείς εξεπορεύετο εξ αυτής ουδέ εισεπορεύετο.
Gse 6:2	και είπε Κύριος προς Ιησούν· ιδού εγώ παραδίδωμι υποχειρίόν σοι την Ιεριχώ και τον βασιλέα αυτής τον εν αυτη, δυνατούς όντας εν ισχύϊ·
Gse 6:3	συ δε περίστησον αυτη τους μαχίμους κύκλω,
Gse 6:4	και έσται ως αν σαλπύσητε τη σάλπιγγι, ανακραγέτω πας ο λαός άμα·
Gse 6:5	και ανακραγόντων αυτών πεσειται αυτόματα τα τείχη της πόλεως, και εισελεύσεται πας ο λαός ορμήσας έκαστος κατά πρόσωπον εις την πόλιν.
Gse 6:6	και εισήλθεν Ιησούς ο του Ναυή προς τους ιερείς
Gse 6:7	και είπεν αυτοίς λέγων· παραγγείλατε τω λαω περιελθείν και κυκλώσαι την πόλιν, και οι μάχιμοι παραπορευέσθωσαν ενωπλισμένοι εναντίον Κυρίου·
Gse 6:8	και επτά ιερείς έχοντες επτά σάλπιγγας ιεράς παρελθέτωσαν ωσαύτως εναντίον του Κυρίου και σημαινέτωσαν ευτόνως, και η κιβωτός της διαθήκης Κυρίου επακολουθείτω·
Gse 6:9	οι δε μάχιμοι παραπορευέσθωσαν έμπροσθεν και οι ιερείς οι ουραγούντες οπίσω της κιβωτού της διαθήκης Κυρίου πορευόμενοι σαλπίζοντες.
Gse 6:10	τω δε λαω ενετείλατο Ιησούς λέγων· μη βοάτε, μηδέ ακουσάτω μηδείς την φωνήν υμών, έως αν ημέραν διαγγείλη αυτός αναβοήσαι, και τότε αναβοήσετε.
Gse 6:11	και περιελθούσα η κιβωτός της διαθήκης του Θεού ευθέως απήλθεν εις την παρεμβολήν και εκοιμήθη εκεί.
Gse 6:12	και τη ημέρα τη δευτέρα ανέστη Ιησούς το πρωί, και ήραν οι ιερείς την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου,
Gse 6:13	και οι επτά ιερείς οι φέροντες τας σάλπιγγας τας επτά προεπορεύοντο εναντίον Κυρίου, και μετά ταύτα εισεπορεύοντο οι μάχιμοι και ο λοιπός όχλος όπισθεν της κιβωτού της διαθήκης Κυρίου· και οι ιερείς εσάλπισαν ταις σάλπιγγι, και ο λοιπός όχλος άπας περιεκύκλωσε την πόλιν εξάκις εγγύθεν

Gse 6:14	και απήλθε πάλιν εις την παρεμβολήν. ούτως εποίει επί εξ ημέρας.
Gse 6:15	και τη ημέρα τη εβδόμη ανέστησαν όρθρου και περιήλθοσαν την πόλιν εν τη ημέρα εκείνη επτάκις·
Gse 6:16	και εγένετο τη περιόδω τη εβδόμη εσάλπισαν οι ιερείς, και είπεν Ιησούς τοις υιοίς Ισραήλ· κεκραάξατε, παρέδωκε γαρ Κύριος υμίν την πόλιν.
Gse 6:17	και έσται η πόλις ανάθεμα, αυτή και πάντα, όσα εστίν εν αυτη, Κυρίω Σαβαώθ· πλην Ραάβ την πόρνην περιποιήσασθε, αυτήν και πάντα όσα εστίν εν τω οίκω αυτής.
Gse 6:18	αλλά υμείς φυλάξεσθε σφόδρα από του αναθέματος, μήποτε ενθυμηθέντες υμείς αυτοί λάβητε από του αναθέματος και ποιήσητε την παρεμβολήν των υιών Ισραήλ ανάθεμα και εκτριψήτε ημάς·
Gse 6:19	και παν αργύριον ή χρυσίον ή χαλκός ή σίδηρος άγιον έσται τω Κυρίω, εις θησαυρόν Κυρίου εισενεχθήσεται.
Gse 6:20	και εσάλπισαν ταις σάλπιγξιν οι ιερείς· ως δε ήκουσεν ο λαός των σαλπίγγων, ηλάλαξε πας ο λαός άμα αλαλαγμω μεγάλω και ισχυρω και έπεσεν άπαν το τείχος κύκλω, και ανέβη πας ο λαός εις την πόλιν.
Gse 6:21	και ανεθεμάτισεν αυτήν Ιησούς και όσα ην εν τη πόλει από ανδρός και έως γυναικός, από νεανίσκου και έως πρεσβύτου και έως μόσχου και υποζυγίου, εν στόματι ρομφαίας.
Gse 6:22	και τοις δυσί νεανίσκοις τοις κατασκοπεύσασιν είπεν Ιησούς· εισέλθατε εις την οικίαν της γυναικός και εξαγάγετε αυτήν εκείθεν και όσα εστίν αυτη.
Gse 6:23	και εισήλθον οι δύο νεανίσκοι οι κατασκοπεύσαντες την πόλιν εις την οικίαν της γυναικός και εξηγάγασαν Ραάβ την πόρνην και τον πατέρα αυτής και την μητέρα αυτής και τους αδελφούς αυτής και την συγγένειαν αυτής και πάντα, όσα ην αυτη, και κατέστησαν αυτήν έξω της παρεμβολής Ισραήλ.
Gse 6:24	και η πόλις ενεπρήσθη εν πυρισμω συν πάσι τοις εν αυτη, πλην αργυρίου και χρυσίου και χαλκού και σιδήρου έδωκαν εις θησαυρόν Κυρίου εισενεχθήναι.
Gse 6:25	και Ραάβ την πόρνην και πάντα τον οίκον αυτής τον πατρικόν εξώγησεν Ιησούς, και κατώκησεν εν τω Ισραήλ έως της σήμερον ημέρας, διότι έκρουψε τους κατασκοπεύσαντας, ους απέστειλεν Ιησούς κατασκοπεύσαι την Ιερικώ.
Gse 6:26	και ωρκισεν Ιησούς εν τη ημέρα εκείνη εναντίον Κυρίου λέγων· επικατάρατος ο άνθρωπος, ος οικοδομήσει την πόλιν εκείνην· εν τω πρωτοτόκω αυτού θεμελιώσει αυτήν και εν τω ελαχίστω αυτού επιστήσει τας πύλας αυτής. και ούτως εποίησεν Οζάν ο εκ Βαιθήλ εν τω Αβιζών τω πρωτοτόκω εθεμελίωσεν αυτήν και εν τω ελαχίστω διασωθέντι επέστησε τας πύλας αυτής.
Gse 6:27	και ην Κύριος μετά Ιησού, και ην το όνομα αυτού κατά πάσαν την γην.
Gse 7:1	ΚΑΙ επλημμέλησαν οι υιοί Ισραήλ πλημμέλειαν μεγάλην και ενοσφίσαντο από του αναθέματος· και έλαβεν Άχαρ υιος Χαρμί υιού Ζαμβρί υιού Ζαρά εκ της φυλής Ιούδα από του αναθέματος· και εθυμώθη Κύριος οργή τοις υιοίς Ισραήλ.

Gse 7:2	και απέστειλεν Ιησούς άνδρας εις Γαί, ή εστι κατά Βαιθήλ, λέγων· κατασκεψασθε την Γαί·
Gse 7:3	και ανέβησαν οι άνδρες και κατεσκεψαντο την Γαί. και ανέστρεψαν προς Ιησούν και είπαν προς αυτόν· μη αναβήτω πας ο λαός, αλλ' ωσει δισχίλιοι ή τρισχίλιοι άνδρες αναβήτωσαν και εκπολιορκησάτωσαν την πόλιν· μη αναγάγης εκεί τον λαόν άπαντα, ολίγοι γαρ εισι.
Gse 7:4	και ανέβησαν ωσει τρισχίλιοι άνδρες και έφυγον από προσώπου ανδρών Γαί.
Gse 7:5	και απέκτειναν απ' αυτών άνδρες Γαί εις τριακονταέξ άνδρας και κατεδίωξαν αυτούς από της πύλης και συνέτριψαν αυτούς από του καταφερους· και επτοήθη η καρδιά του λαού και εγένετο ωσπερ ύδωρ.
Gse 7:6	και διέρρηξεν Ιησούς τα ιμάτια αυτού, και έπεσεν Ιησούς επί την γην επί πρόσωπον εναντίον Κυρίου έως εσπέρας, αυτός και οι πρεσβύτεροι Ισραήλ, και επεβάλοντο χουν επί τας κεφαλάς αυτών.
Gse 7:7	και είπεν Ιησούς· δέομαι Κύριε· ινατί διεβίβασεν ο παις σου τον λαόν τούτον τον Ιορδάνην παραδούναί αυτόν τω Αμορραίω απολέσαι ημάς; και ει κατεμείναμεν και κατωκίσθημεν παρά τον Ιορδάνην.
Gse 7:8	και τι ερώ, επεί μετέβαλεν Ισραήλ αυχένα απέναντι του εχθρού αυτού;
Gse 7:9	και ακούσας ο Χαναναίος και πάντες οι κατοικούντες την γην περικυκλώσουσιν ημάς και εκτρίψουσιν ημάς από της γης· και τι ποιήσεις το όνομά σου το μέγα;
Gse 7:10	και είπε Κύριος προς Ιησούν· ανάστηθι, ινατί τούτο συ πέπτωκας επί πρόσωπόν σου;
Gse 7:11	ημάρτηκεν ο λαός και παρέβη την διαθήκην, ην διεθέμην προς αυτούς, και κλέψαντες από του αναθέματος ενέβαλον εις τα σκεύη αυτών.
Gse 7:12	και ου μη δύνωνται οι υιοί Ισραήλ υποστήναι κατά πρόσωπον των εχθρών αυτών· αυχένα επιστρέψουσιν έναντι των εχθρών αυτών, ότι εγενήθησαν ανάθεμα· ου προσθήσω έτι είναι μεθ' υμών, εάν μη εξάρητε το ανάθεμα εξ υμών αυτών.
Gse 7:13	αναστάς αγίασον τον λαόν και ειπόν αγιασθήναι εις αύριον· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· το ανάθεμά εστιν εν υμίν, ου δυνησεσθε αντιστήναι απέναντι των εχθρών υμών, έως αν εξάρητε το ανάθεμα εξ υμών αυτών.
Gse 7:14	και συναχθήσεσθε πάντες το πρωϊ κατά φυλάς, και έσται η φυλή, ην αν δείξη Κύριος, προσάξετε κατά δήμους· και τον δήμον, ον εάν δείξη Κύριος, προσάξετε κατ' οίκον· και τον οίκον, ον εάν δείξη Κύριος, προσάξετε κατ' άνδρα·
Gse 7:15	και ος αν ενδειχθή, κατακαυθήσεται εν πυρί και πάντα, όσα εστιν αυτω, ότι παρέβη την διαθήκην Κυρίου και εποίησεν ανόμημα εν Ισραήλ.
Gse 7:16	και ώρθρισεν Ιησούς και προσήγαγε τον λαόν κατά φυλάς, και ενεδείχθη η φυλή Ιούδα·
Gse 7:17	και προσήχθη κατά δήμους, και ενεδείχθη δήμος Ζαραϊ·

Gse 7:18	και προσήχθη κατ' άνδρα, και ενεδείχθη Άχαρ υιος Ζαμβρί υιού Ζαρά.
Gse 7:19	και είπεν Ιησούς τω Άχαρ· δος δόξαν σήμερον τω Κυρίω Θεω Ισραήλ και δος την εξομολόγησιν και ανάγγελόν μοι τι εποίησας και μη κρύψης απ' εμού.
Gse 7:20	και απεκρίθη Άχαρ τω Ιησοί και είπεν· αληθώς ήμαρτον εναντίον Κυρίου του Θεού Ισραήλ· ούτως και ούτως εποίησα·
Gse 7:21	είδον εν τη προνομή ψιλήν ποικίλην καλήν και διακόσια δίδραχμα αργυρίου και γλώσσαν μίαν χρυσήν πενήκοντα διδράχμων και ενθυμηθείς αυτών έλαβον, και ιδού αυτά εγκέκρυπται εν τη σκηνή μου και το αργύριον κέκρυπται υποκάτω αυτών.
Gse 7:22	και απέστειλεν Ιησούς αγγέλους, και έδραμον εις την σκηνήν εις την παρεμβολήν· και ταύτα ην κεκρυμμένα εις την σκηνήν αυτου, και το αργύριον υποκάτω αυτών.
Gse 7:23	και εξήνεγκαν αυτά εκ της σκηνης και ήνεγκαν προς Ιησούν και τους πρεσβυτέρους Ισραήλ, και έθηκαν αυτά έναντι Κυρίου.
Gse 7:24	και έλαβεν Ιησούς τον Άχαρ υιον Ζαρά και ανήγαγεν αυτον εις φάραγμα Αχώρ και τους υιους αυτου και τας θυγατέρας αυτου και τους μόσχους αυτου και τα υποζύγια αυτου και πάντα τα πρόβατα αυτου και την σκηνήν αυτου και πάντα τα υπάρχοντα αυτου, και πας ο λαός μετ' αυτου· και ανήγαγεν αυτους εις Εμεκαχώρ.
Gse 7:25	και είπεν Ιησούς τω Άχαρ· τι ωλόθρευσας ημάς; εξολοθρεύσαι σε Κύριος καθά και σήμερον. και ελιθοβόλησαν αυτον λίθοις πας Ισραήλ.
Gse 7:26	και επέστησαν αυτω σωρόν λίθων μέγαν. και επαύσατο Κύριος του θυμού της οργής· δια τούτο επωνόμασεν αυτο Εμεκαχώρ έως της ημέρας ταύτης.
Gse 8:1	ΚΑΙ είπε Κύριος προς Ιησούν· μη φοβηθής μηδέ δειλιάσης, λάβε μετά σου πάντας τους άνδρας τους πολεμιστάς και αναστάς ανάβηθι εις Γαί· ιδού δέδωκα εις τας χείράς σου τον βασιλέα Γαί και την γην αυτου.
Gse 8:2	και ποιήσεις την Γαί ον τρόπον εποίησας την Ιεριχώ και τον βασιλέα αυτης, και την προνομήν των κτηνών προνομεύσεις σεαυτω. κατάστησον δε σεαυτω ένεδρα τη πόλει εις τα οπίσω.
Gse 8:3	και ανέστη Ιησούς και πας ο λαός ο πολεμιστής ωστε αναβήναι εις Γαί. επέλεξε δε Ιησούς τριάκοντα χιλιάδας ανδρών δυνατους εν ισχύϊ και απέστειλεν αυτους νυκτός.
Gse 8:4	και ενετείλατο αυτοίς λέγων· υμείς ενεδρεύσατε οπίσω της πόλεως· μη μακράν γίνεσθε από της πόλεως και έσεσθε πάντες έτοιμοι.
Gse 8:5	και εγώ και πάντες οι μετ' εμού προσάξομεν προς την πόλιν, και έσται ως αν εξέλθωσιν οι κατοικούντες Γαί εις συνάντησιν ημίν, καθάπερ και πρώην, και φευξόμεθα από προσώπου αυτών.
Gse 8:6	και ως αν εξέλθωσιν οπίσω ημών, αποσπάσομεν αυτους από της πόλεως, και ερούσι· φεύγουσιν ούτοι από προσώπου ημών, ον τρόπον και έμπροσθεν.

Gse 8:7	υμείς δε εξαναστήσεσθε εκ της ενέδρας και πορεύσεσθε εις την πόλιν.
Gse 8:8	κατά το ρήμα τούτο ποιήσετε· ιδού εντέταλμαι υμίν.
Gse 8:9	και απέστειλεν αυτούς Ιησούς, και επορεύθησαν εις την ενέδραν και ενεκάθισαν ανά μέσον Βαιθήλ και ανά μέσον Γαί, από θαλάσσης της Γαί.
Gse 8:10	και ορθρίσας Ιησούς το πρωϊ επεσκέψατο τον λαόν· και ανέβησαν αυτός και οι πρεσβύτεροι κατά πρόσωπον του λαού επί Γαί.
Gse 8:11	και πας ο λαός ο πολεμιστής μετ' αυτού ανέβησαν και πορευόμενοι ήλθον εξεναντίας της πόλεως από ανατολών,
Gse 8:12	και τα ένεδρα της πόλεως από θαλάσσης.
Gse 8:14	και εγένετο ως είδε βασιλεύς Γαί, έσπευσε και εξήλθεν εις συνάντησιν αυτοίς επ' ευθείας εις τον πόλεμον, αυτός και πας ο λαός ο μετ' αυτού. και αυτός ουκ ήδει ότι ένεδρα αυτω εστιν οπίσω της πόλεως.
Gse 8:15	και είδε και ανεχώρησεν Ιησούς και Ισραήλ από προσώπου αυτών.
Gse 8:16	και κατεδίωξαν οπίσω των υιών Ισραήλ και αυτοί απέστησαν από της πόλεως·
Gse 8:17	ου κατελείφθη ουδεις εν τη Γαί, ος ου κατεδίωξεν οπίσω Ισραήλ· και κατέλιπον την πόλιν ηγεωγμένην και κατεδίωξαν οπίσω Ισραήλ.
Gse 8:18	και είπε Κύριος προς Ιησούν· έκτεινον την χείρά σου εν τω γαισω τω εν τη χειρί σου επί την πόλιν, εις γαρ τας χείράς σου παραδέδωκα αυτήν, και τα ένεδρα εξαναστήσονται εν τάχει εκ του τόπου αυτών. και εξέτεινεν Ιησούς την χείρα αυτού, τον γαισόν, επί την πόλιν,
Gse 8:19	και τα ένεδρα εξανέστησαν εν τάχει εκ του τόπου αυτών και εξήλθοσαν, ότε εξέτεινε την χείρα, και εισήλθοσαν επί την πόλιν και κατελάβοντο αυτήν και σπεύσαντες ενέπρησαν την πόλιν εν πυρί.
Gse 8:20	και περιβλέψαντες οι κάτοικοι Γαί εις τα οπίσω αυτών και εθεώρουν καπνόν αναβαίνοντα εκ της πόλεως εις τον ουρανόν· και ουκ έτι είχον που φύγωσιν ώδε ή ώδε.
Gse 8:21	και Ιησούς και πας Ισραήλ είδον ότι έλαβον τα ένεδρα την πόλιν και ότι ανέβη ο καπνός της πόλεως εις τον ουρανόν, και μεταβαλόμενοι επάταξαν τους άνδρας της Γαί.
Gse 8:22	και ούτοι εξήλθοσαν εκ της πόλεως εις συνάντησιν και εγενήθησαν ανά μέσον της παρεμβολής, ούτοι εντεύθεν και ούτοι εντεύθεν· και επάταξαν αυτούς έως του μη καταλειφθήναι αυτών σεσωσμένον και διαπεφευγότα.
Gse 8:23	και τον βασιλέα της Γαί συνέλαβον ζώντα και προσήγαγον αυτόν προς Ιησούν.
Gse 8:24	και ως επαύσαντο οι υιοί Ισραήλ αποκτείνοντες πάντας τους εν τη Γαί, τους εν τοις πεδίοις και εν τω όρει επί της καταβάσεως, ου κατεδίωξαν αυτούς απ' αυτής εις τέλος, και επέστρεψεν Ιησούς εις Γαί και επάταξεν αυτήν εν στόματι ρομφαίας.

Gse 8:25	και εγενήθησαν οι πεσόντες εν τη ημέρα εκείνη από ανδρός και έως γυναικός δώδεκα χιλιάδες, πάντας τους κατοικούντας Γαί,
Gse 8:27	πλήν των κτηνών και των σκύλων των εν τη πόλει, πάντα α επρονόμειυσαν εαυτοίς οι υιοί Ισραήλ κατά πρόσταγμα Κυρίου, ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Ιησοί.
Gse 8:28	και ενεπύρισεν Ιησούς την πόλιν εν πυρί· χώμα αοίκητον εις τον αιώνα έθηκεν αυτήν έως της ημέρας ταύτης.
Gse 8:29	και τον βασιλέα της Γαί εκρέμασεν επί ξύλου διδύμου, και ην επί του ξύλου έως εσπέρας· και επιδύνοντος του ηλίου συνέταξεν Ιησούς και καθειλοσαν το σώμα αυτού από του ξύλου και έρριψαν αυτό εις τον βόθρον και επέστησαν αυτω σωρόν λίθων, έως της ημέρας ταύτης.
Gse 9:1	ΩΣ δε ήκουσαν οι βασιλείς των Αμορραίων οι εν τω πέραν του Ιορδάνου, οι εν τη ορεινή και οι εν τη πεδινή και οι εν πάση τη παραλία της θαλάσσης της μεγάλης και οι προς τω Αντιλιβάνω και οι Χετταίοι και οι Χαναανίοι και οι Φερεζαίοι και οι Ευαίοι και οι Αμορραίοι και οι Γεργεσαίοι και οι Ιεβουσαίοι,
Gse 9:2	συνήλθοσαν επί το αυτό εκπολεμήσαι Ιησούν και Ισραήλ άμα πάντες.
Gse 9:2α	Τότε ωκοδόμησεν Ιησούς θυσιαστήριον Κυρίω τω Θεω Ισραήλ εν όρει Γαιβάλ,
Gse 9:2β	καθότι ενετείλατο Μωυσής ο θεράπων Κυρίου τοις υιοίς Ισραήλ, καθά γέγραπται εν τω νόμω Μωυσή, θυσιαστήριον λίθων ολοκληρών, εφ' ους ουκ επεβλήθη σίδηρος, και ανεβίβασεν εκεί ολοκαυτώματα Κυρίω και θυσίαν σωτηρίου.
Gse 9:2γ	και έγγραφεν Ιησούς επί των λίθων το δευτερονόμιον, νόμον Μωυσή, ον έγγραφεν ενώπιον των υιών Ισραήλ
Gse 9:2δ	και πας Ισραήλ και οι πρεσβύτεροι αυτών και οι δικασταί και οι γραμματείς αυτών παρεπορεύοντο ένθεν και ένθεν της κιβωτού απέναντι, και οι ιερείς και οι Λευίται ήραν την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου, και ο προσήλυτος και ο αυτόχθων, οί ήσαν ήμισυ πλησίον όρους Γαριζίν, και οί ήσαν ήμισυ πλησίον όρους Γαιβάλ, καθότι ενετείλατο Μωυσής ο θεράπων Κυρίου ευλογήσαι τον λαόν εν πρώτοις.
Gse 9:2ε	και μετά ταύτα ούτως ανέγνω Ιησούς πάντα τα ρήματα του νόμου τούτου, τας ευλογίας και τας κατάρας, κατά πάντα τα γεγραμμένα εν τω νόμω Μωυσή·
Gse 9:2ζ	ουκ ην ρήμα από πάντων ων ενετείλατο Μωυσής τω Ιησοί, ό ουκ ανέγνω Ιησούς εις τα ώτα πάσης εκκλησίας υιών Ισραήλ, τοις ανδράσι και ταις γυναιξι και τοις παιδίοις και τοις προσηλύτοις τοις προσπορευομένοις τω Ισραήλ.
Gse 9:3	Και οι κατοικούντες Γαβαών ήκουσαν πάντα, όσα εποίησε Κύριος τη Ιεριχώ και τη Γαί.
Gse 9:4	και εποίησαν και γε αυτοί μετά πανουργίας και ελθόντες επειτίσαντο και ητοιμάσαντο και λαβόντες σάκκους παλαιούς επί των όνων αυτών και ασκούς οίνου παλαιούς και κατερωγότας αποδεδεμένους,

Gse 9:5	και τα κοίλα των υποδημάτων αυτών, και τα σανδάλια αυτών παλαιά και καταπεπελματωμένα εν τοις ποσίν αυτών. και τα ιμάτια αυτών πεπαλαιωμένα επάνω αυτών, και ο άρτος αυτών του επισιτισμού ξηρός και ευρωτιών και βεβρωμένος.
Gse 9:6	και ήλθοσαν προς Ιησούν εις την παρεμβολήν Ισραήλ εις Γάλγαλα και είπαν προς Ιησούν και Ισραήλ· εκ γης μακρόθεν ήκαμεν, και νυν διάθεσθε ημίν διαθήκην.
Gse 9:7	και είπαν οι υιοί Ισραήλ προς τον Χορραίον· όρα μη εν εμοί κατοικείς, και Πως σοι διαθώμαι διαθήκην;
Gse 9:8	και είπαν προς Ιησούν· οικέται σου εσμεν. και είπε προς αυτούς Ιησούς· πόθεν εστέ και πόθεν παραγεγόνατε;
Gse 9:9	και είπαν· εκ γης μακρόθεν σφόδρα ήκασιν οι παιδές σου εν ονόματι Κυρίου του Θεού σου· ακηκόαμεν γαρ το όνομα αυτού και όσα εποίησεν εν Αιγύπτω
Gse 9:10	και όσα εποίησε τοις βασιλεύσι των Αμορραίων, οί ήσαν πέραν του Ιορδάνου, τω Σηών βασιλεί των Αμορραίων και τω Ωγ βασιλεί της Βασάν, ος κατώκει εν Ασταρώθ και εν Εδραϊν.
Gse 9:11	και ακούσαντες είπαν προς ημάς οι πρεσβύτεροι ημών και πάντες οι κατοικούντες την γην ημών λέγοντες· λάβετε εαυτοίς επισιτισμόν εις την οδόν και πορεύθητε εις συνάντησιν αυτών και ερείτε προς αυτούς· οικέται σου εσμεν, και νυν διάθεσθε ημίν την διαθήκην.
Gse 9:12	ούτοι οι άρτοι, θερμούς εφωδιάσθημεν αυτούς εν τη ημέρα, ή εξήλθομεν παραγενέσθαι προς υμάς. νυν δε εξηράνθησαν και γεγόνασι βεβρωμένοι.
Gse 9:13	και ούτοι οι ασκοί του οίνου, ους επλήσαμεν καινούς, και ούτοι ερρώγασι· και τα ιμάτια ημών και τα υποδήματα ημών πεπαλαιώται από της πολλής οδού σφόδρα.
Gse 9:20	και έλαβον οι άρχοντες του επισιτισμού αυτών και Κύριον ουκ επηρώτησαν.
Gse 9:21	και εποίησεν Ιησούς προς αυτούς ειρήνην και διέθεντο προς αυτούς διαθήκην του διασώσαι αυτούς, και ώμοσαν αυτοίς οι άρχοντες της συναγωγής.
Gse 9:22	και εγένετο μετά τρεις ημέρας μετά το διαθέσθαι προς αυτούς διαθήκην, ήκουσαν ότι εγγύθεν αυτών εισι, και ότι εν αυτοίς κατοικούσι.
Gse 9:23	και απήραν οι υιοί Ισραήλ και ήλθον εις τας πόλεις αυτών· αι δε πόλεις αυτών Γαβαών και Κεφιρά και Βηρώθ και πόλεις Ιαρίν.
Gse 9:24	και ουκ εμαχέσαντο αυτοίς οι υιοί Ισραήλ, ότι ώμοσαν αυτοίς πάντες οι άρχοντες Κύριον τον Θεόν Ισραήλ· και διεγόγγυσαν πάσα η συναγωγή επί τοις άρχουσι.
Gse 9:25	και είπαν οι άρχοντες πάση τη συναγωγή· ημείς ωμόσαμεν αυτοίς Κύριον τον Θεόν Ισραήλ και νυν ου δυνησόμεθα άψασθαι αυτών·
Gse 9:26	τούτο ποιήσομεν, ζωγρήσαι αυτούς, και περιποιησόμεθα αυτούς, και ουκ έσται

	καθ' ημών οργή δια τον όρκον, ον ωμόσαμεν αυτοίς·
Gse 9:27	ζήσονται και έσονται ξυλοκόποι και υδροφόροι πάση τη συναγωγή, καθάπερ είπαν αυτοίς οι άρχοντες.
Gse 9:28	και συνεκάλεσεν αυτούς Ιησούς και είπεν αυτοίς· διατί παρελογίσασθέ με λέγοντες, μακράν από σου εσμεν σφόδρα, υμείς δε εγχώριοί εστε των κατοικούντων εν ημίν;
Gse 9:29	και νυν επικατάρατοί εστε· ου μη εκλίπη εξ υμών δούλος ουδέ ξυλοκόπος ουδέ υδροφόρος εμοί και τω Θεω μου.
Gse 9:30	και απεκρίθησαν τω Ιησοί λέγοντες· ανηγγέλη ημίν όσα συνέταξε Κύριος ο Θεός σου Μωυσή τω παιδί αυτου, δούναι υμίν την γην ταύτην και εξολοθρεύσαι ημάς και πάντα τους κατοικούντας επ' αυτης προ προσώπου υμών, και εφοβήθημεν σφόδρα περι των ψυχών ημών από προσώπου υμών και εποιήσαμεν το πράγμα τούτο.
Gse 9:31	και νυν ιδού ημείς υποχείριοι υμίν· ως αρέσκει υμίν και ως δοκεί υμίν, ποιήσατε ημίν.
Gse 9:32	και εποίησαν αυτοίς ούτως· και εξείλατο αυτούς Ιησούς εν τη ημέρα εκείνη εκ χειρών υιών Ισραήλ, και ουκ ανείλον αυτούς.
Gse 9:33	και κατέστησεν αυτούς Ιησούς εν τη ημέρα εκείνη ξυλοκόπους και υδροφόρους πάση τη συναγωγή και τω θυσιαστηρίω του Θεού· δια τούτο εγένοντο οι κατοικούντες Γαβαών ξυλοκόποι και υδροφόροι του θυσιαστηρίου του Θεού έως της σήμερον ημέρας, και εις τον τόπον, ον αν εκλέξηται Κύριος.
Gse 10:1	ΩΣ δε ήκουσεν Αδωνιβεζέκ βασιλεύς Ιερουσαλήμ ότι έλαβεν Ιησούς την Γαί και εξωλόθρευσεν αυτήν, ον τρόπον εποίησαν την Ιεριχώ και τον βασιλέα αυτης, ούτως εποίησαν και την Γαί και τον βασιλέα αυτης, και ότι ηυτομόλησαν οι κατοικούντες Γαβαών προς Ιησούν και προς Ισραήλ,
Gse 10:2	και εφοβήθησαν απ' αυτών σφόδρα· ήδει γαρ ότι πόλις μεγάλη Γαβαών, ωσει μία των μητροπόλεων, και πάντες οι άνδρες αυτης ισχυροί·
Gse 10:3	και απέστειλεν Αδωνιβεζέκ βασιλεύς Ιερουσαλήμ προς Ελάμ βασιλέα Χεβρών και προς Φιδών βασιλέα Ιεριμούθ και προς Ιεφθά βασιλέα Λαχίς και προς Δαβίν βασιλέα Όδολλάμ λέγων·
Gse 10:4	δεύτε, ανάβητε προς με και βοηθήσατέ μοι, και εκπολεμήσωμεν Γαβαών· ηυτομόλησαν γαρ προς Ιησούν και προς τους υιούς Ισραήλ.
Gse 10:5	και ανέβησαν οι πέντε βασιλείς των Ιεβουσαίων, βασιλεύς Ιερουσαλήμ και βασιλεύς Χεβρών και βασιλεύς Ιεριμούθ και βασιλεύς Λαχίς και βασιλεύς Όδολλάμ, αυτοί και πας ο λαός αυτών και περιεκάθισαν την Γαβαών και εξεπολιόρκουν αυτήν.
Gse 10:6	και απέστειλαν οι κατοικούντες Γαβαών προς Ιησούν εις την παρεμβολήν Ισραήλ εις Γάλλαλα λέγοντες· μη εκλύσης τας χείράς σου από των παιδων σου· ανάβηθι προς ημάς το τάχος και βοήθησον ημίν και εξελού ημάς· ότι συνηγμένοι εισίν εφ' ημάς πάντες οι βασιλείς των Αμορραίων, οι κατοικούντες

	την ορεινήν.
Gse 10:7	και ανέβη Ιησούς εκ Γαλάλων, αυτός και πας ο λαός ο πολεμιστής μετ' αυτού, πας δυνατός εν ισχύϊ.
Gse 10:8	και είπε Κύριος προς Ιησούν· μη φοβηθής αυτούς, εις γαρ τας χείράς σου παραδέδωκα αυτούς, ουχ υπολειφθήσεται εξ αυτών ουδείς ενώπιον υμών.
Gse 10:9	και επει παρεγένετο Ιησούς επ' αυτούς άφνω, όλην την νύκτα εισεπορεύθη εκ Γαλάλων.
Gse 10:10	και εξέστησεν αυτούς Κύριος από προσώπου των υιών Ισραήλ, και συνέτριψεν αυτούς Κύριος συντριψει μεγάλη εν Γαβαών, και κατεδίωξαν αυτούς οδόν αναβάσεως Ώρωνίν και κατέκοπτον αυτούς έως Αζηκά και έως Μακηδά.
Gse 10:11	εν δε τω φεύγειν αυτούς από προσώπου των υιών Ισραήλ επί της καταβάσεως Ώρωνίν και Κύριος επέτριψεν αυτοίς λίθους χαλάζης εκ του ουρανού έως Αζηκά, και εγένοντο πλείους οι αποθανόντες δια τους λίθους της χαλάζης ή ους απέκτειναν οι υιοί Ισραήλ μαχαίρα εν τω πολέμω.
Gse 10:12	Τότε ελάλησεν Ιησούς προς Κύριον, ή ημέρα παρέδωκεν ο Θεός τον Αμορραίον υποχείριον Ισραήλ, ηνίκα συνέτριψεν αυτούς εν Γαβαών και συνετριβήσαν από προσώπου υιών Ισραήλ, και είπεν Ιησούς· στήτω ο ήλιος κατά Γαβαών και η σελήνη κατά φάραγγα Αιλών.
Gse 10:13	και έστη ο ήλιος και η σελήνη εν στάσει, έως ημύνατο ο Θεός τους εχθρούς αυτών. και έστη ο ήλιος κατά μέσον του ουρανού, ου προεπορεύετο εις δυσμάς εις τέλος ημέρας μιάς.
Gse 10:14	και ουκ εγένετο ημέρα τοιαύτη ουδέ το πρότερον ουδέ το έσχατον, ωστε επακούσαι Θεόν ανθρώπου, ότι Κύριος συνεξεπολέμησε τω Ισραήλ.
Gse 10:16	Και έφυγον οι πέντε βασιλείς ούτοι και κατεκρύβησαν εις το σπήλαιον το εν Μακηδά.
Gse 10:17	και απηγγέλη τω Ιησού λέγοντες· εύρηνται οι πέντε βασιλείς κεκρυμμένοι εν τω σπηλαίω τω εν Μακηδά.
Gse 10:18	και είπεν Ιησούς· κυλίσατε λίθους επί το στόμα του σπηλαιού και καταστήσατε άνδρας φυλάσσειν επ' αυτούς,
Gse 10:19	υμείς δε μη εστήκατε καταδιώκοντες οπίσω των εχθρών υμών και καταλάβετε την ουραγίαν αυτών και μη αφήτε εισελθείν εις τας πόλεις αυτών· παρέδωκε γαρ αυτούς Κύριος ο Θεός ημών εις τας χείρας ημών.
Gse 10:20	και εγένετο ως κατέπαυσεν Ιησούς και πας υιος Ισραήλ κόπτοντες αυτούς κοπήν μεγάλην σφόδρα έως εις τέλος, και οι διασωζόμενοι διεσώθησαν εις τας πόλεις τας οχυράς,
Gse 10:21	και απεστράφη πας ο λαός προς Ιησούν εις Μακηδά υγιείς, και ουκ έγρουξεν ουδείς των υιών Ισραήλ τη γλώσση αυτού.
Gse 10:22	και είπεν Ιησούς· ανοίξατε το σπήλαιον και εξαγάγετε τους πέντε βασιλείς

	τούτους εκ του σπηλαίου.
Gse 10:23	και εξηγάγασαν τους πέντε βασιλείς εκ του σπηλαίου, τον βασιλέα Ιερουσαλήμ και τον βασιλέα Χεβρών και τον βασιλέα Ιεριμούθ και τον βασιλέα Λαχίς και τον βασιλέα Όδολλάμ.
Gse 10:24	και επει εξήγαγον αυτούς προς Ιησούν, και συνεκάλεσεν Ιησούς πάντα Ισραήλ, και τους εναρχομένους του πολέμου τους συμπορευομένους αυτω, λέγων αυτοίς· προπορεύεσθε και επίθετε τους πόδας υμών επί τους τραχήλους αυτών. και προσελθόντες επέθηκαν τους πόδας αυτών επί τους τραχήλους αυτών.
Gse 10:25	και είπεν Ιησούς προς αυτούς· μη φοβηθήτε αυτούς μηδέ δειλιάσητε· ανδρίζεσθε και ισχύετε, ότι ούτω ποιήσει Κύριος πάσι τοις εχθροίς υμών, ους υμείς καταπολεμείτε αυτούς.
Gse 10:26	και απέκτεινεν αυτούς Ιησούς και εκρέμασεν αυτούς επί πέντε ξύλων, και ήσαν κρεμάμενοι επί των ξύλων έως εσπέρας.
Gse 10:27	και εγενήθη προς ηλίου δυσμάς ενετείλατο Ιησούς και καθείλον αυτούς από των ξύλων και έρριψαν αυτούς εις το σπήλαιον, εις ό κατεφύγασαν εκεί, και επεκύλισαν λίθους επί το σπήλαιον έως της σήμερον ημέρας.
Gse 10:28	Και την Μακηδά ελάβοσαν εν τη ημέρα εκείνη και εφόνευσαν αυτήν εν στόματι ξίφους και εξωλόθρευσαν παν εμπνέον, ό ην εν αυτη, και ου κατελείφθη ουδείς εν αυτη διασεσωσμένος και διαπεφευγώς· και εποίησαν τω βασιλεί Μακηδά ον τρόπον εποίησαν τω βασιλεί Ιεριχώ.
Gse 10:29	και απήλθεν Ιησούς και πας Ισραήλ μετ' αυτού εκ Μακηδά εις Λεβνά και επολιόρκει Λεβνά.
Gse 10:30	και παρέδωκεν αυτήν Κύριος εις χείρας Ισραήλ, και έλαβον αυτήν και τον βασιλέα αυτής και εφόνευσαν αυτήν εν στόματι ξίφους και παν εμπνέον εν αυτη, και ου κατελείφθη εν αυτη διασεσωσμένος και διαπεφευγώς· και εποίησαν τω βασιλεί αυτής ον τρόπον εποίησαν τω βασιλεί Ιεριχώ.
Gse 10:31	και απήλθεν Ιησούς και πας Ισραήλ μετ' αυτού εκ Λεβνά εις Λαχίς και περιεκάθισεν αυτήν και επολιόρκει αυτήν.
Gse 10:32	και παρέδωκε Κύριος την Λαχίς εις τας χείρας Ισραήλ, και έλαβεν αυτήν εν τη ημέρα τη δευτέρα και εφόνευσαν αυτήν εν στόματι ξίφους και εξωλόθρευσαν αυτήν, ον τρόπον εποίησαν την Λεβνά.
Gse 10:33	τότε ανέβη Ελάμ βασιλεύς Γαζέρ βοηθήσων τη Λαχίς, και επάταξεν αυτόν Ιησούς εν στόματι ξίφους και τον λαόν αυτού έως του μη καταλειφθήναι αυτών σεσωσμένον και διαπεφευγότα.
Gse 10:34	και απήλθεν Ιησούς και πας Ισραήλ μετ' αυτού εκ Λαχίς εις Όδολλάμ και περιεκάθισεν αυτήν και εξεπολιόρκησεν αυτήν.
Gse 10:35	και παρέδωκεν αυτήν Κύριος εν χειρί Ισραήλ, και έλαβεν αυτήν εν τη ημέρα εκείνη και εφόνευσεν αυτήν εν στόματι ξίφους, και παν εμπνέον εν αυτη εφόνευσαν, ον τρόπον εποίησαν τη Λαχίς.

Gse 10:36	και απήλθεν Ιησούς και πας Ισραήλ μετ' αυτού εις Χεβρών και περιεκάθισεν αυτήν.
Gse 10:37	και επάταξεν αυτήν εν στόματι ξίφους και παν το εμπνέον, όσα ην εν αυτη, ουκ ην διασεσωσμένος· ον τρόπον εποίησαν την Όδολλάμ, εξωλόθρευσαν αυτήν και όσα ην εν αυτη.
Gse 10:38	και απέστρεψεν Ιησούς και πας Ισραήλ εις Δαβίρ και περικαθίσαντες αυτήν
Gse 10:39	έλαβον αυτήν και τον βασιλέα αυτής και τας κόμας αυτής και επάταξεν αυτήν εν στόματι ξίφους και εξωλόθρευσαν αυτήν και παν εμπνέον εν αυτη και ου κατέλιπον αυτη ουδένα διασεσωσμένον· ον τρόπον εποίησαν τη Χεβρών και τω βασιλεί αυτής, ούτως εποίησαν τη Δαβίρ και τω βασιλεί αυτής.
Gse 10:40	και επάταξεν Ιησούς πάσαν την γην της ορεινής και την Ναγέβ και την πεδινήν και την Ασηδώθ και τους βασιλείς αυτής, ου κατέλιπον αυτών σεσωσμένον· και παν εμπνέον ζωής εξωλόθρευσεν, ον τρόπον ενετείλατο Κύριος ο Θεός Ισραήλ,
Gse 10:41	από Κάδης Βαρνή έως Γάζης, πάσαν την Γοσόμ έως της Γαβαών,
Gse 10:42	και πάντας τους βασιλείς αυτών και την γην αυτών επάταξεν Ιησούς εισάπαξ, ότι Κύριος ο Θεός Ισραήλ συνεπολέμει τω Ισραήλ.
Gse 11:1	ΩΣ δε ήκουσεν Ιαβίν βασιλεύς Ασώρ, απέστειλε προς Ιαβάβ βασιλέα Μαρών και προς βασιλέα Συμοών και προς βασιλέα Αζίφ
Gse 11:2	και προς βασιλείς τους κατά Σιδώνα την μεγάλην, εις την ορεινήν και εις Άραβα απέναντι Κενερώθ και εις το πεδιον και εις Φεναεδδώ
Gse 11:3	και εις τους παραλίους Χαναναίους από ανατολών και εις τους παραλίους Αμορραίους και τους Χετταίους και Φερεζαίους και Ιεβουσαίους τους εν τω όρει και τους Ευαίους και τους υπό την Αερμών εις γην Μασσηφά.
Gse 11:4	και εξήλθον αυτοί και οι βασιλείς αυτών μετ' αυτών, ωσπερ η άμμος της θαλάσσης τω πλήθει, και ίπποι και άρματα πολλά σφόδρα.
Gse 11:5	και συνήλθον πάντες οι βασιλείς αυτοί και παρεγένοντο επί το αυτό και παρενέβαλον επί του ύδατος Μαρών πολεμήσαι τον Ισραήλ.
Gse 11:6	και είπε Κύριος προς Ιησούν· μη φοβηθής από προσώπου αυτών, ότι αύριον ταύτην την ωραν εγώ παραδίδωμι τετροπωμένους αυτούς εναντίον του Ισραήλ· τους ίππους αυτών νευροκοπήσεις και τα άρματα αυτών κατακαύσεις εν πυρί.
Gse 11:7	και ήλθεν Ιησούς και πας ο λαός ο πολεμιστής επ' αυτούς επί το ύδωρ Μαρών εξαπίνα και επέπεσαν επ' αυτούς εν τη ορεινή.
Gse 11:8	και παρέδωκεν αυτούς Κύριος υποχειρίους Ισραήλ, και κόπτοντες αυτούς κατεδίωκον έως Σιδώνος της μεγάλης και έως Μασερών και έως των πεδίων Μασσώχ κατ' ανατολάς και κατέκοψαν αυτούς έως του μη καταλειφθίηναι αυτών διασεσωσμένον.
Gse 11:9	και εποίησεν αυτοίς Ιησούς ον τρόπον ενετείλατο αυτω Κύριος· τους ίππους αυτών ενευροκόπησε και τα άρματα αυτών ενέπρησε πυρί.

Gse 11:10	Και απεστράφη Ιησούς εν τω καιρω εκείνω και κατελάβετο Ασώρ και τον βασιλέα αυτής· ην δε Ασώρ το πρότερον άρχουσα πασών των βασιλειών τούτων.
Gse 11:11	και απέκτειναν παν εμπνέον εν αυτη εν ξίφει και εξωλόθρευσαν πάντας, και ου κατελείφθη εν αυτη εμπνέον· και την Ασώρ ενέπρησαν εν πυρί.
Gse 11:12	και πάσας τας πόλεις των βασιλειών και τους βασιλείς αυτών έλαβεν Ιησούς και ανείλεν αυτούς εν στόματι ξίφους, και εξωλόθρευσαν αυτούς, ον τρόπον συνέταξε Μωυσής ο παις Κυρίου.
Gse 11:13	αλλά πάσας τας πόλεις τας κεχωματισμένας ουκ ενέπρησεν Ισραήλ, πλην Ασώρ μόνην ενέπρησεν Ισραήλ
Gse 11:14	και πάντα τα σκύλα αυτής επρονόμειυσαν εαυτοίς οι υιοί Ισραήλ, αυτούς δε πάντας εξωλόθρευσαν εν στόματι ξίφους, έως απώλεσεν αυτούς, ου κατέλιπον εξ αυτών ουδέν εμπνέον.
Gse 11:15	ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωυσή τω παιδί αυτού, και Μωυσής ωσαύτως ενετείλατο τω Ιησοί, και ούτως εποίησεν Ιησούς· ου παρέβη ουδέν από πάντων, ων συνέταξεν αυτω Μωυσής.
Gse 11:16	Και έλαβεν Ιησούς πάσαν την γην την ορεινήν και πάσαν την γην Ναγέβ και πάσαν την γην Γοσόμ και την πεδινήν και την προς δυσμαίς και το όρος Ισραήλ και τα ταπεινά τα προς τω όρει
Gse 11:17	από όρους Χελχά και ό προσαναβαίνει εις Σηείρ και έως Βααλγάδ και τα πεδία του Λιβάνου υπό το όρος το Αερμών και πάντας τους βασιλείς αυτών έλαβε και ανείλε και απέκτεινε.
Gse 11:18	και ημέρας πλείους εποίησεν Ιησούς προς τους βασιλείς τούτους τον πόλεμον,
Gse 11:19	και ουκ ην πόλις, ην ουκ έλαβεν Ισραήλ, πάντα ελάβοσαν εν πολέμω.
Gse 11:20	ότι δια Κυρίου εγένετο κατισχύσαι αυτών την καρδίαν συναντάν εις πόλεμον προς Ισραήλ, ίνα εξολοθρευθώσιν, όπως μη δοθή αυτοίς έλεος, αλλ' ίνα εξολοθρευθώσιν, ον τρόπον ειπε Κύριος προς Μωυσήν.
Gse 11:21	Και ήλθεν Ιησούς εν τω καιρω εκείνω και εξωλόθρευσε τους Ενακίμ εκ της ορεινής, εκ Χεβρών και εκ Δαβίρ και εξ Αναβώθ και εκ παντός γένους Ισραήλ και εκ παντός όρους Ιούδα συν ταις πόλεσιν αυτών, και εξωλόθρευσεν αυτούς Ιησούς.
Gse 11:22	ου κατελείφθη των Ενακίμ από των υιών Ισραήλ, αλλα πλην εν Γάζη και εν Γεθ και εν Ασεδώθ κατελείφθη.
Gse 11:23	και έλαβεν Ιησούς πάσαν την γην, καθότι ενετείλατο Κύριος τω Μωυσή και έδωκεν αυτούς Ιησούς εν κληρονομία Ισραήλ εν μερισμω κατά φυλάς αυτών. και η γη κατέπαυσε πολεμουμένη.
Gse 12:1	ΚΑΙ ούτοι οι βασιλείς της γης, ους ανείλον οι υιοί Ισραήλ και κατεκληρονόμησαν την γην αυτών πέραν του Ιορδάνου αφ' ηλίου ανατολών από φάραγγος Αρνών έως του όρους Αερμών και πάσαν την γην Άραβα απ' ανατολών·

Gse 12:2	Σηών τον βασιλέα των Αμορραίων, ος κατώκει εν Εσεβών κυριεύων από Αροή, ή εστιν εν τη φάραγγι, κατά μέρος της φάραγγος, και το ήμισυ της Γαλαάδ έως Ιαβόκ, όρια υιών Αμμών,
Gse 12:3	και Άραβα έως της θαλάσσης Χενερέθ κατ' ανατολάς και έως της θαλάσσης Άραβα, θάλασσαν των αλών από ανατολών, οδόν την κατά Ασειμώθ, από Θαϊμάν την υπό Ασηδώθ Φασγά·
Gse 12:4	και Ωγ βασιλεύς Βασάν υπελείφθη εκ των γιγάντων ο κατοικών εν Ασταρώθ και εν Εδραϊν,
Gse 12:5	άρχων από όρους Αερμών και από Σελχοί και πάσαν την γην Βασάν έως ορίων Γεσουρί και την Μαχί και το ημισυ Γαλαάδ ορίων Σηών βασιλέως Εσεβών.
Gse 12:6	Μωυσής ο παις Κυρίου και υιοί Ισραήλ επάταξαν αυτούς, και έδωκεν αυτήν Μωυσής εν κληρονομία Ρουβήν και Γάδ και τω ημίσει φυλής Μανασσή.
Gse 12:7	Και ούτοι οι βασιλείς των Αμορραίων, ους ανείλεν Ιησούς και υιοί Ισραήλ εν τω πέραν του Ιορδάνου παρά θάλασσαν Βααλγάδ εν τω πεδίω του Λιβάνου και έως όρους του Χελχά αναβαινόντων εις Σηείρ, και έδωκεν αυτήν Ιησούς ταις φυλαίς Ισραήλ κληρονομείν κατά κλήρον αυτών,
Gse 12:8	εν τω όρει και εν τω πεδίω και εν Άραβα και εν Ασηδώθ και εν τη ερήμω και Ναγέβ, τον Χετταίον και τον Αμορραίον και τον Χαναναίον και τον Φερεζαίον και τον Ευαίον και τον Ιεβουσαίον·
Gse 12:9	τον βασιλέα Ιεριχώ και τον βασιλέα της Γαί, ή εστι πλησίον Βαιθήλ,
Gse 12:10	βασιλέα Ιερουσαλήμ, βασιλέα Χεβρών,
Gse 12:11	βασιλέα Ιεριμούθ, βασιλέα Λαχίς,
Gse 12:12	βασιλέα Αιλάμ, βασιλέα Γαζέο,
Gse 12:13	βασιλέα Δαβίρ, βασιλέα Γαδέο,
Gse 12:14	βασιλέα Ερμάθ, βασιλέα Αράθ,
Gse 12:15	βασιλέα Λεβνά, βασιλέα Όδολλάμ,
Gse 12:16	βασιλέα Έλάθ,
Gse 12:17	βασιλέα Ταφούγ, βασιλέα Όφέο,
Gse 12:18-22	βασιλέα Αφέκ της Σαρών, βασιλέα Ασώρ, βασιλέα Συμοών, βασιλέα Μαρών, βασιλέα Αζίφ, βασιλέα Κάδης, βασιλέα Τανάχ, βασιλέα Μαγεδών, βασιλέα Ιεκονάμ του Χερμέλ,
Gse 12:23	βασιλέα Δώρ του Ναφεδδώρ, βασιλέα Γωϊμ της Γαλιλαίας,
Gse 12:24	βασιλέα Θαρσά· πάντες ούτοι βασιλείς είκοσιν εννέα.
Gse 13:1	ΚΑΙ Ιησούς πρεσβύτερος προβεβηκώς των ημερών. και είπε Κύριος προς Ιησούν· συ προβέβηκας των ημερών, και η γη υπολέλειπται πολλή εις κληρονομίαν.

Gse 13:2	και αύτη η γη καταλελειμμένη· όρια Φυλιστιείμ, ο Γεσιρί και ο Χαναναίος·
Gse 13:3	από της οικήτου της κατά πρόσωπον Αιγύπτου έως των ορίων Ακκαρών εξ ευωνύμων των Χαναναίων προσλογίζεται ταις πέντε σατραπείαις των Φυλιστιείμ, τω Γαζαίω και τω Αζωτίω και τω Ασκαλωνίτη και τω Γετθαίω και τω Ακκαρωνίτη· και τω Ευαίω
Gse 13:4	εκ Θαιμάν και πάση γη Χαναάν εναντίον Γάζης, και οι Σιδώνιοι έως Αφέκ, έως των ορίων των Αμορραίων,
Gse 13:5	και πάσαν την γην Γαβλί Φυλιστιείμ· και πάντα τον Λίβανον από ανατολών ηλίου, από Γαλγάλ υπό το όρος το Αερμών έως της εισόδου Εμάθ·
Gse 13:6	πας ο κατοικών την ορεινήν από του Λιβάνου έως της Μασερεφωθαίμ, πάντας τους Σιδωνίους, εγώ αυτούς εξολοθρεύσω από προσώπου Ισραήλ· αλλά διάδος αυτήν εν κλήρω τω Ισραήλ, ον τρόπον σοι ενετειλάμην.
Gse 13:7	και νυν μέρισον την γην ταύτην εν κληρονομία ταις εννέα φυλαίς και τω ημίσει φυλής Μανασσή· από του Ιορδάνου έως της θαλάσσης της μεγάλης κατά δυσμάς ηλίου δώσεις αυτήν, η θάλασσα η μεγάλη ορειί.
Gse 13:8	ταις δυσί φυλαίς και τω ημίσει φυλής Μανασσή, τω Ρουβήν και τω Γάδ, έδωκε Μωυσής εν τω πέραν του Ιορδάνου· κατ' ανατολάς ηλίου δέδωκεν αυτήν Μωυσής ο παις Κυρίου,
Gse 13:9	από Αροήρ, ή εστιν επί του χείλους χειμάρρου Αρνών, και την πόλιν την εν μέσω της φάραγγος και πάσαν την Μισώρ από Μαιδαβά έως Δαιβάν,
Gse 13:10	πάσας τας πόλεις Σηών βασιλέως Αμορραίων, ος εβασίλευσεν εν Εσεβών, έως των ορίων υιών Αμμών,
Gse 13:11	και την Γαλααδίτιδα και τα όρια Γεσιρί και του Μαχατί, παν όρος Αερμών και πάσαν την Βασανίτιν έως Σελλά,
Gse 13:12	πάσαν την βασιλείαν Ωγ εν τη Βασανίτιδι, ος εβασίλευσεν εν Ασταρώθ και εν Εδραϊν· ούτος κατελείφθη από των γιγάντων, και επάταξεν αυτόν Μωυσής και εξωλόθρευσε.
Gse 13:13	και ουκ εξωλόθρευσαν οι υιοί Ισραήλ τον Γεσιρί και τον Μαχατί και τον Χαναναίον, και κατώκει βασιλεύς Γεσιρί και ο Μαχατί εν τοις υιοίς Ισραήλ έως της σήμερον ημέρας.
Gse 13:14	πλήν της φυλής Λευί ουκ εδόθη κληρονομία· Κύριος ο Θεός Ισραήλ, ούτος κληρονομία αυτών, καθά είπεν αυτοίς Κύριος. και ούτος ο καταμερισμός, ον κατεμέρισε Μωυσής τοις υιοίς Ισραήλ εν Αραβώθ Μωάβ εν τω πέραν του Ιορδάνου κατά Ιεριχώ.
Gse 13:15	Και έδωκε Μωυσής τη φυλή Ρουβήν κατά δήμους αυτών.
Gse 13:16	και εγενήθη αυτών τα όρια από Αροήρ, ή εστι κατά πρόσωπον φάραγγος Αρνών, και η πόλις η εν τη φάραγγι Αρνών. και πάσαν την Μισώρ έως Εσεβών
Gse 13:17	και πάσας τας πόλεις τας ούσας εν τη Μισώρ και Δαιβών και Βαμωθβάαλ και

	οίκου Βεελμών
Gse 13:18	και Ιασσά και Κεδημώθ και Μεφαάθ
Gse 13:19	και Καριαθαίμ και Σεβαμά και Σεραδά και Σιώρ εν τω όρει Εμάκ
Gse 13:20	και Βαιθφογόρ και Ασηδών Φασγά και Βαιθασειμώθ
Gse 13:21	και πάσας τας πόλεις του Μισώρ και πάσαν την βασιλείαν του Σηών βασιλέως των Αμορραίων, ον επάταξε Μωυσής αυτόν και τους ηγουμένους Μαδιάμ και τον Ευί και τον Ροκόμ και τον Σουρ και τον Ούρ και τον Ροβέ άρχοντας παρα Σηών και τους κατοικούντας την γην.
Gse 13:22	και τον Βαλαάμ τον του Βεώρ, τον μάντιν, απέκτειναν εν τη ροπή.
Gse 13:23	εγένετο δε τα όρια Ρουβήν· Ιορδάνης όριον, αύτη η κληρονομία υιών Ρουβήν κατά δήμους αυτών, αι πόλεις αυτών και αι επαύλεις αυτών.
Gse 13:24	έδωκε δε Μωυσής τοις υιοίς Γάδ κατά δήμους αυτών.
Gse 13:25	και εγένετο τα όρια αυτών Ιαζήρ, πάσαι πόλεις Γαλαάδ και το ήμισυ γης υιών Αμμών έως Αροήρ, ή εστι κατά πρόσωπον Ραββά,
Gse 13:26	και από Εσεβών έως Ραμώθ κατά την Μασσηφά και Βοτανίμ και Μααναϊν έως των ορίων Δαβίρ,
Gse 13:27	και Εμέκ Βαιθαράμ Βανθαναβρά και Σοκχωθά και Σαφάν και την λοιπήν βασιλείαν Σηών βασιλέως Εσεβών, και ο Ιορδάνης ορειί έως μέρους της θαλάσσης Χενερέθ πέραν του Ιορδάνου απ' ανατολών.
Gse 13:28	αύτη η κληρονομία υιών Γάδ κατά δήμους αυτών, αι πόλεις αυτών και αι επαύλεις αυτών.
Gse 13:29	και έδωκε Μωυσής τω ημίσει φυλής Μανασσή κατά δήμους αυτών.
Gse 13:30	και εγένετο τα όρια αυτών από Μααναϊμ και πάσα βασιλεία Βασανί και πάσα βασιλεία Ωγ βασιλέως της Βασάν και πάσας τας κόμας Ιαϊρ, αι εισιν εν τη Νασανίτιδι, εξήκοντα πόλεις,
Gse 13:31	και το ήμισυ της Γαλαάδ και εν Ασταρώθ και εν Εδραϊν, πόλεις βασιλείας Ωγ εν τη Βασανίτιδι και εδόθησαν τοις υιοίς Μαχίρ υιού Μανασσή, κατά δήμους αυτών.
Gse 13:32	ούτοι ους κατεκληρονόμησε Μωυσής πέραν του Ιορδάνου εν Αραβώθ Μωάβ εν τω πέραν του Ιορδάνου του κατά Ιεριχώ απ' ανατολών.
Gse 14:1	ΚΑΙ ούτοι οι κατακληρονομήσαντες υιών Ισραήλ εν τη γη Χαναάν, οίς κατεκληρονόμησαν αυτοίς Ελεάζαρ ο ιερεύς και Ιησούς ο του Ναυή και οι άρχοντες πατριών φυλών των υιών Ισραήλ.
Gse 14:2	κατά κλήρους εκληρονόμησαν, ον τρόπον ενετείλατο Κύριος εν χειρί Ιησού ταις εννέα φυλαίς και τω ημίσει φυλής από του πέραν του Ιορδάνου,

Gse 14:3	και τοις Λευίταις ουκ έδωκε κλήρον εν αυτοίς,
Gse 14:4	ότι ήσαν οι υιοί Ιωσήφ δύο φυλαί Μανασσή και Εφραίμ, και ουκ εδόθη μερίς εν τη γη τοις Λευίταις, αλλ' ή πόλεις κατοικείν και τα αφωρισμένα αυτών τοις κτήνεσι και τα κτήνη αυτών.
Gse 14:5	ον τρόπον ενετείλατο Κύριος τω Μωυσή, ούτως εποίησαν οι υιοί Ισραήλ και εμέρισαν την γην.
Gse 14:6	Και προσήλθοσαν οι υιοί Ιούδα προς Ιησούν εν Γαλγάλ, και ειπε προς αυτόν Χάλεβ ο του Ιεφονή ο Κενεζαίος· συ επιστη το ρήμα, ό ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν άνθρωπον του Θεού περι εμού και σου εν Κάδης Βαρνή·
Gse 14:7	τεσσαράκοντα γαρ ετών ήμην ότε απέστειλέ με Μωυσής ο παις του Θεού εκ Κάδης Βαρνή κατασκοπεύσαι την γην, και απεκρίθην αυτω λόγον κατά τον νουν αυτου,
Gse 14:8	οι αδελφοί μου οι αναβάντες μετ' εμού μετέστησαν την καρδιαν του λαού, εγώ δε προσετέθην επακολουθήσαι Κυρίω τω Θεω μου,
Gse 14:9	και ώμοσε Μωυσής εν εκείνη τη ημέρα λέγων· η γη, εφ' ην επέβης, σοί έσται εν κλήρω και τοις τέκνοις σου εις τον αιώνα, ότι προσετέθης επακολουθήσαι οπίσω Κυρίου του Θεού ημών.
Gse 14:10	και νυν διέθρεψέ με Κύριος, ον τρόπον ειπε, τούτο τεσσαρακοστόν και πέμπτον έτος, αφ' ου ελάλησε Κύριος το ρήμα τούτο προς Μωυσήν και επορευθή Ισραήλ εν τη ερήμω. και νυν ιδού εγώ σήμερον ογδοήκοντα και πέντε ετών·
Gse 14:11	έτι ειμί σήμερον ισχύων, ωσει ότε απέστειλέ με Μωυσής, ωσαύτως ισχύω νυν εξελθειν και εισελθειν εις τον πόλεμον.
Gse 14:12	και νυν αιτούμαι σε το όρος τούτο, καθά ειπε Κύριος τη ημέρα εκείνη· ότι συ ακήκοας το ρήμα τούτο εν τη ημέρα εκείνη. νυν δε οι Ενακίμ εκεί εισι, πόλεις οχυραί και μεγάλαι· εάν ουν Κύριος μετ' εμού ή, εξολοθρεύσω αυτούς, ον τρόπον ειπέ μοι Κύριος.
Gse 14:13	και ευλόγησεν αυτόν Ιησούς και έδωκε Χεβρών τω Χάλεβ υιω Ιεφονή υιω Κενέζ εν κλήρω.
Gse 14:14	δια τούτο εγενήθη η Χεβρών τω Χάλεβ τω του Ιεφονή του Κενεζαίου εν κλήρω έως της ημέρας ταύτης, δια το αυτόν επακολουθήσαι τω προστάγματι Κυρίου Θεού Ισραήλ.
Gse 14:15	το δε όνομα της Χεβρών ην το πρότερον πόλις Αρβόκ· μητρόπολις των Ενακίμ αυτή. και η γη εκόπασε του πολέμου.
Gse 15:1	ΚΑΙ εγένετο τα όρια φυλής Ιούδα κατά δήμους αυτών από των ορίων της Ιδουμαίας από της ερήμου Σίν έως Κάδης προς λίβα.
Gse 15:2	και εγενήθη αυτών τα όρια από λιβός έως μέρους θαλάσσης της αλυκής, από της λοφιάς της φερούσης επί λίβα
Gse 15:3	και διαπορεύεται απέναντι της προσαναβάσεως Ακραβίν και εκπεριπορεύεται Σενά και αναβαίνει από λιβός επί Κάδης Βαρνή και εκπορεύεται Ασωρών και

	προσαναβαίνει εις Σάραδα και εκπορεύεται την κατά δυσμάς Κάδης
Gse 15:4	και εκπορεύεται επί Σελμωνάν και διεκβάλλει έως φάραγγος Αιγύπτου, και έσται αυτού η διέξοδος των ορίων επί την θάλασσαν· τούτο εστιν αυτών όρια από λιβός.
Gse 15:5	και τα όρια από ανατολών· πάσα η θάλασσα η αλυκή έως του Ιορδάνου. και τα όρια αυτών από βορρά και από της λοφιάς της θαλάσσης και από του μέρους του Ιορδάνου·
Gse 15:6	επιβαίνει τα όρια επί Βαιθαγλά και παραπορεύεται από Βορρά επί Βαιθάραβα, και προσαναβαίνει τα όρια επί λίθον Βαιών υιού Ρουβήν,
Gse 15:7	και προσαναβαίνει τα όρια επί το τέταρτον της φάραγγος Αχώρ και καταβαίνει επί Γαλγάλ, ή εστιν απέναντι της προσβάσεως Αδδαμίν, ή εστι κατά λίβα τη φάραγγι, και διεκβάλλει επί το ύδωρ πηγής του ηλίου, και έσται αυτού η διέξοδος πηγή Ρωγήλ,
Gse 15:8	και αναβαίνει τα όρια εις φάραγγα Όνόμ επί νώτου Ιεβούς από λιβός (αυτή εστιν Ιερουσαλήμ) και διεκβάλλει τα όρια επί κορυφήν όρους, ή εστι κατά πρόσωπον φάραγγος Όνόμ προς θαλάσσης, ή εστιν εκ μέρους γης Ραφαϊν επί βορρά,
Gse 15:9	και διεκβάλλει το όριον από κορυφής του όρους επί πηγήν ύδατος Ναφθώ και διεκβάλλει εις το όρος Εφρών, και άξει το όριον εις Βαάλ (αυτή εστι πόλις Ιαρίμ),
Gse 15:10	και περιελεύσεται όριον από Βαάλ επί θάλασσαν και παρελεύσεται εις όρος Ασσάρ επί νώτου, Πόλιν Ιαρίν από βορρά (αυτή εστι Χασλών) και καταβήσεται επί Πόλιν ηλίου και παρελεύσεται επί λίβα,
Gse 15:11	και διεκβάλλει το όριον κατά νώτου Ακκαρών επί βορράν, και διεκβαλεί τα όρια εις Σοκχώθ και παρελεύσεται όρια επί λίβα και διεκβαλεί επί Λεβνά, και έσται η διέξοδος των ορίων επί θάλασσαν. και τα όρια αυτών από θαλάσσης· η θάλασσα η μεγάλη οριεί.
Gse 15:12	ταύτα τα όρια υιών Ιούδα κύκλω κατά δήμους αυτών.
Gse 15:13	και τω Χάλεβ υιω Ιεφονή έδωκε μερίδα εν μέσω υιών Ιούδα δια προστάγματος του Θεού, και έδωκεν αυτω Ιησούς την πόλιν Αρβόκ μητρόπολιν Ενάκ (αυτή εστι Χεβρών).
Gse 15:14	και εξωλόθρευσεν εκείθεν Χάλεβ υιος Ιεφονή τους τρεις υιούς Ενάκ, τον Σουσί και Θολαμί και τον Αχιμά.
Gse 15:15	και ανέβη εκείθεν Χάλεβ επί τους κατοικούντας Δαβίρ· το δε όνομα Δαβίρ ην το πρότερον Πόλις γραμμάτων.
Gse 15:16	και είπε Χάλεβ· ος εάν λάβη και εκκόψη την Πόλιν των γραμμάτων και κυριεύση αυτής, δώσω αυτω την Ασχάν θυγατέρα μου εις γυναίκα·
Gse 15:17	και έλαβεν αυτήν Γοθονιήλ υιος Κενέζ αδελφός Χάλεβ ο νεώτερος και έδωκεν αυτω την Ασχάν θυγατέρα αυτού γυναίκα.

Gse 15:18	και εγένετο εν τω εκπορεύεσθαι αυτήν και συνεβουλευσατο αυτω λέγουσα· αιτήσομαι τον πατέρα μου αγρόν· και εβόησεν εκ του όνου. και είπεν αυτη Χάλεβ· τι εστί σοι;
Gse 15:19	και είπεν αυτω· δος μοι ευλογίαν, ότι εις γην Ναγέβ δέδωκάς με· δος μοι την Γολαθμαίν. και έδωκεν αυτη Χάλεβ την Γολαθμαίν την άνω και την Γολαθμαίν την κάτω.
Gse 15:20	αύτη η κληρονομία φυλής υιών Ιούδα.
Gse 15:21	Εγενήθησαν δε πόλεις αυτών· πόλις πρώτη φυλής υιών Ιούδα εφ' ορίων Εδώμ επί της ερήμου,
Gse 15:22	και Βαισελεήλ και Αρά και Ασώρ και Ικάμ και Ρεγμά και Αρουήλ
Gse 15:23	και Κάδης και Ασοριωναίν και Μαινάμ
Gse 15:24	και Βαλμαινάν και αι κώμαι αυτών
Gse 15:25	και αι πόλεις Ασερών (αύτη Ασώρ)
Gse 15:26	και Σήν και Σαλμαά και Μωλαδά
Gse 15:27	και Σερί και Βαιφαλάδ
Gse 15:28	και Χολασεωλά και Βηρσαβεέ και αι κώμαι αυτών και αι επαύλεις αυτών,
Gse 15:29	Βαλά και Βακώκ και Ασόμ
Gse 15:30	και Ελβωϋδάδ και Βαιθήλ και Ερμά
Gse 15:31	και Σεκελάκ και Μαχαρίμ και Σεθεννάκ
Gse 15:32	και Λαβώς και Σαλή και Ερωμώθ, πόλεις εικοσιεννέα, και αι κώμαι αυτών.
Gse 15:33	εν τη πεδινή· Ασταώλ και Ράα και Άσσα
Gse 15:34	και Ράμεν και Τανώ και Ιλουθώθ και Μαιανί
Gse 15:35	και Ιερμούθ και Όδολλάμ και Μεμβρά και Σαωχώ και Αζηκά
Gse 15:36	και Σακαρίμ και Γάδηρα και αι επαύλεις αυτης, πόλεις δεκατέσσαρες και αι κώμαι αυτών·
Gse 15:37	Σεννά και Αδασάν και Μαγαδαλαγάδ
Gse 15:38	και Δαλάλ και Μασφά και Ιαχαρεήλ και Λαχίς
Gse 15:39	και Βασηδώθ και Ιδεαδαλέα
Gse 15:40	και Χαβρά και Μαχές και Μααχώς
Gse 15:41	και Γεδδώρ και Βαγαδιήλ και Νωμάν και Μαχηδάν, πόλεις εκκαίδεκα και αι κώμαι αυτών·

Gse 15:42	Λεβνά και Ιθάκ και Ανώχ
Gse 15:43	και Ιανά και Νασίβ
Gse 15:44	και Κεϊλάμ και Ακιεζί και Κεζίβ και Βαθησάρ και Αιλώμ, πόλεις δέκα και αι κώμαι αυτών·
Gse 15:45	Ακκαρών και αι κώμαι αυτής και αι επαύλεις αυτών·
Gse 15:46	από Ακκαρών Γεμνά και πάσαι, όσαι εισί πλησίον Ασηδώθ, και αι κώμαι αυτών·
Gse 15:47	Ασιεδώθ και αι κώμαι αυτής και αι επαύλεις αυτής· Γάζα και αι κώμαι αυτής και αι επαύλεις αυτής έως του χειμάρρου Αιγύπτου· και η θάλασσα η μεγάλη διορίζει.
Gse 15:48	και εν τη ορεινή· Σαμίρ και Ιεθέρ και Σωχά
Gse 15:49	και Ρεννά και Πόλις γραμμάτων (αύτη Δαβίρ)
Gse 15:50	και Ανών και Εσκαιμάν και Αισάμ
Gse 15:51	και Γοσόμ και Χαλού και Χαννά, πόλεις ένδεκα και αι κώμαι αυτών·
Gse 15:52	Αιρέμ και Ρεμνά και Σομά
Gse 15:53	και Ιεμαϊν και Βαιθαχού και Φακουά
Gse 15:54	και Ευμά και πόλις Αρβόκ (αύτη εστί Χεβρών) και Σωραιθ, πόλεις εννέα και αι επαύλεις αυτών·
Gse 15:55	Μαώρ και Χερμέλ και Όζίβ και Ιτάν
Gse 15:56	και Ιαριήλ και Αρικάμ και Ζακαναϊμ
Gse 15:57	και Γαβαά και Θαμναθά, πόλεις εννέα και αι κώμαι αυτών·
Gse 15:58	Αλουά και Βαιθσούρ και Γεδδών
Gse 15:59	και Μαγαρώθ και Βαιθανάμ και Θεκούμ, πόλεις εξ και αι κώμαι αυτών· Θεκώ και Εφραθά (αύτη εστί Βηθλεέμ) και Φαγώρ και Αιτάν και Κουλόν και Τατάμ και Θωβής και Καρέμ και Γαλέμ και Θεθήρ και Μανοχώ, πόλεις ένδεκα και αι κώμαι αυτών·
Gse 15:60	Καριαθβαάλ (αύτη η πόλις Ιαρίμ) και Σωθηβά, πόλεις δύο και αι επαύλεις αυτών
Gse 15:61	και Βαδδαργείς και Θαραβαάμ και Αινών
Gse 15:62	και Αιχιοζά και Ναφλαζών και αι πόλεις Σαδών και Αγκάδης, πόλεις επτά και αι κώμαι αυτών.
Gse 15:63	και ο Ιεβουσαίος κατώκει εν Ιερουσαλήμ, και ουκ ηδυνάσθησαν οι υιοί Ιούδα απολέσαι αυτούς· και κατώκησαν οι Ιεβουσαίοι εν Ιερουσαλήμ έως της ημέρας ταύτης.

Gse 16:1	ΚΑΙ εγένετο τα όρια υιών Ιωσήφ από του Ιορδάνου του κατά Ιεριχώ από ανατολών και αναβήσεται από Ιεριχώ εις την ορεινήν, την έρημον, εις Βαιθήλ Λουζά,
Gse 16:2	και εξελεύσεται εις Βαιθήλ και παρελεύσεται επί τα όρια του Αχαταρωθί
Gse 16:3	και διελεύσεται επί την θάλασσαν επί τα όρια Απταλίμ έως των οριών Βαιθωρών την κάτω, και έσται η διεξοδος αυτών επί την θάλασσαν.
Gse 16:4	και εκληρονόμησαν οι υιοί Ιωσήφ Εφραίμ και Μανασσή·
Gse 16:5	και εγενήθη όρια υιών Εφραίμ κατά δήμους αυτών· και εγενήθη τα όρια της κληρονομίας αυτών απ' ανατολών Αταρώθ και Ερώκ έως Βαιθωρών την άνω και Γαζαρά,
Gse 16:6	και διελεύσεται τα όρια επί την θάλασσαν εις Ικασμών από βορρά Θερμά, περιελεύσεται επ' ανατολάς εις Θηνασά και Σελλησά και παρελεύσεται απ' ανατολών εις Ιανωκά
Gse 16:7	και εις Μαχώ, και Αταρώθ και αι κόμαι αυτών και ελεύσεται επί Ιεριχώ και διεκβαλεί επί τον Ιορδάνην.
Gse 16:8	και από Τάφου πορεύσεται τα όρια επί θάλασσαν επί Χελκανά, και έσται η διεξοδος αυτών επί θάλασσαν· αύτη η κληρονομία φυλής Εφραίμ κατά δήμους αυτών.
Gse 16:9	και αι πόλεις αι αφορισθείσαι τοις υιοίς Εφραίμ ανά μέσον της κληρονομίας υιών Μανασσή, πάσαι αι πόλεις και αι κόμαι αυτών.
Gse 16:10	και ουκ απώλεσεν Εφραίμ τον Χαναναίον τον κατοκούντα εν Γαζέρ, και κατώκει ο Χαναναίος εν τω Εφραίμ έως της ημέρας ταύτης, έως ανέβη Φαραώ βασιλεύς Αιγύπτου και έλαβεν αυτήν και ενέπρησεν αυτήν εν πυρί, και τους Χαναναίους και τους Φερεζαίους και τους κατοκούντας εν Γαζέρ εξεκέντησαν, και έδωκεν αυτήν Φαραώ εν φερνή τη θυγατρί αυτού.
Gse 17:1	ΚΑΙ εγένετο τα όρια φυλής υιών Μανασσή, ότι ούτος πρωτότοκος τω Ιωσήφ· τω Μαχίρ πρωτοτόκω Μανασσή πατρί Γαλαάδ (ανήρ γαρ πολεμιστής ην) εν τη Γαλααδίτιδι και εν τη Βασανίτιδι.
Gse 17:2	και εγενήθη τοις υιοίς Μανασσή τοις λοιποίς κατά δήμους αυτών, τοις υιοίς Ιεζέρ και τοις υιοίς Κελέζ και τοις υιοίς Ιεζιήλ και τοις υιοίς Συχέμ και τοις υιοίς Συμαρίμ και τοις υιοίς Όφέρ· ούτοι άρσενες κατά δήμους αυτών.
Gse 17:3	και τω Σαλπαάδ υιω Όφέρ ουκ ήσαν αυτω υιοί, αλλ' ή θυγατέρες. και ταύτα τα ονόματα των θυγατέρων Σαλπαάδ· Μααλά και Νουά και Εγλά και Μελχά και Θερσά.
Gse 17:4	και έστησαν εναντίον Ελεάζαρ του ιερέως, και εναντίον Ιησού, και εναντίον των αρχόντων λέγουσαι· ο Θεός ενετείλατο δια χειρός Μωυσή δούναι ημίν κληρονομίαν εν μέσω των αδελφών ημών. και εδόθη αυταίς δια προστάγματος Κυρίου κλήρος εν τοις αδελφοίς του πατρός αυτών.
Gse 17:5	και έπεσεν ο σχοινισμός αυτών από Ανάσσα και πεδίον Λαβέκ εκ της γης

	Γαλαάδ, ή εστι πέραν του Ιορδάνου·
Gse 17:6	ότι θυγατέρες υιών Μανασσή εκληρονόμησαν κλήρον εν μέσω των αδελφών αυτών· η δε γη Γαλαάδ εγενήθη τοις υιοίς Μανασσή τοις καταλελειμμένοις.
Gse 17:7	και εγενήθη όρια υιών Μανασσή Δηλανάθ, ή εστι κατά πρόσωπον υιών Ανάθ, και πορεύεται επί τα όρια επί Ιαμίν και Ιασσίβ επί πηγην Θαφθώθ·
Gse 17:8	τω Μανασσή έσται, και Θαφέθ επί των ορίων Μανασσή, τοις υιοίς Εφραίμ.
Gse 17:9	και καταβήσεται τα όρια επί φάραγγα Καρανά επί λίβα κατά φάραγγα Ιαριήλ, τερέβινθος τω Εφραίμ ανά μέσον πόλεως Μανασσή· και όρια Μανασσή επί τον βορράν εις τον χειμάρρουν, και έσται αυτού η διέξοδος θάλασσα.
Gse 17:10	από λιβός τω Εφραίμ, και επί βορράν Μανασσή, και έσται η θάλασσα όρια αυτοίς· και επί Ασήβ συνάψουσιν επί βορράν και τω Ισάχαρ από ανατολών.
Gse 17:11	και έσται Μανασσή εν Ισάχαρ και εν Ασήρ Βαιθάν και αι κόμαι αυτών και τους κατοικούντας Δώρ και τας κόμας αυτής, και τους κατοικούντας Μαγεδδώ, και τας κόμας αυτής, και το τρίτον της Ναφετά και τας κόμας αυτής.
Gse 17:12	και ουκ ηδυνάσθησαν οι υιοί Μανασσή εξολοθρεύσαι τας πόλεις ταύτας, και ήρχετο ο Χαναναίος κατοικείν εν τη γη ταύτη·
Gse 17:13	και εγενήθη και επει κάτισχυσαν οι υιοί Ισραήλ, και εποίησαν τους Χαναναίους υπηκόους, εξολοθρεύσαι δε αυτούς ουκ εξωλόθρευσαν.
Gse 17:14	αντείπαν δε οι υιοί Ιωσήφ τω Ιησοί λέγοντες· διατί εκληρονόμησας ημάς κλήρον ένα και σχοίνισμα εν; εγώ δε λαός πολός ειμι, και ο Θεός ευλόγησέ με.
Gse 17:15	και είπεν αυτοίς Ιησούς· ει λαός πολός ει, ανάβηθι εις τον δρυμόν και εκκάθαρον σεαυτω, ει στενοχωρεί σε το όρος το Εφραίμ.
Gse 17:16	και είπαν· ουκ αρέσκει ημίν το όρος το Εφραίμ, και ίππος επίλεκτος και σίδηρος τω Χαναναίω τω κατοικούντι εν αυτω εν Βαιθάν και εν ταις κόμαις αυτής, εν τη κοιλάδι Ιεσραέλ.
Gse 17:17	και είπεν Ιησούς τοις υιοίς Ιωσήφ· ει λαός πολός ει, και ισχύν μεγάλην έχεις, ουκ έσται σοι κλήρος εις·
Gse 17:18	ο γαρ δρυμός έσται σοι, ότι δρυμός εστι και εκκαθαριείς αυτόν, και έσται σοι· και όταν εξολοθρεύσης τον Χαναναίον, ότι ίππος επίλεκτος αυτω εστι, συ γαρ υπερισχύεις αυτού.
Gse 18:1	ΚΑΙ εξεκκλησιάσθη πάσα συναγωγή υιών Ισραήλ εις Σηλώ και έπηξαν εκεί την σκηνήν του μαρτυρίου, και η γη εκρατήθη υπ' αυτών.
Gse 18:2	και κατελείφθησαν οι υιοί Ισραήλ, οί ουκ εκληρονόμησαν, επτά φυλαί.
Gse 18:3	και είπεν Ιησούς τοις υιοίς Ισραήλ· έως τίνος εκλυθήσεσθε κληρονομήσαι την γην, ην έδωκε Κύριος ο Θεός ημών;
Gse 18:4	δότε εξ υμών άνδρας τρεις εκ φυλής, και αναστάντες διελθέτωσαν την γην και διαγραψάτωσαν αυτήν εναντίον μου, καθά δεήσει διελείν αυτήν (και διήλθωσαν

	προς αυτόν,
Gse 18:5	και διείλεν αυτοίς επτά μερίδας). Ιούδας στήσεται αυτοίς όριον από λιβός, και οι υιοί Ιωσήφ στήσονται αυτοίς από βορρά.
Gse 18:6	υμείς δε μερίσατε την γην επτά μερίδας και ενέγκατε ώδε προς με, και εξοίσω υμίν κλήρον έναντι Κυρίου του Θεού ημών.
Gse 18:7	ου γαρ εστι μερίς τοις υιοίς Λευί εν υμίν, ιερατεία γαρ Κυρίου μερίς αυτού· και Γάδ και Ρουβήν και το ήμισυ φυλής Μανασσή ελάβοσαν την κληρονομίαν αυτών πέραν του Ιορδάνου επ' ανατολάς, ην έδωκεν αυτοίς Μωυσής ο παις Κυρίου.
Gse 18:8	και αναστάντες οι άνδρες επορεύθησαν, και ενετείλατο Ιησούς τοις ανδράσι τοις πορευομένοις χωροβατήσαι την γην λέγων· πορεύεσθε και χωροβατήσατε την γην και παραγενήθητε προς με, και ώδε εξοίσω υμίν κλήρον έναντι Κυρίου εν Σηλώ.
Gse 18:9	και επορεύθησαν και εχωροβάτησαν την γην και είδοσαν αυτην και έγγραψαν αυτην κατά πόλεις, επτά μερίδας εις βιβλίον, και ήνεγκαν προς Ιησούν.
Gse 18:10	και ενέβαλεν αυτοίς Ιησούς κλήρον εν Σηλώ έναντι Κυρίου.
Gse 18:11	Και εξήλθεν ο κλήρος φυλής Βενιαμίν πρώτος κατά δήμους αυτών, και εξήλθεν όρια του κλήρου αυτών ανά μέσον υιών Ιούδα και ανά μέσον των υιών Ιωσήφ.
Gse 18:12	και εγενήθη αυτών τα όρια από βορρά, από του Ιορδάνου προσαναβήσεται τα όρια κατά νότου Ιεριχώ από βορρά και αναβήσεται επί το όρος επί την θάλασσαν, και έσται αυτού η διέξοδος η Μαβδαρίτις Βαιθών,
Gse 18:13	και διελεύσεται εκείθεν τα όρια Λουζά επί νότου Λουζά από λιβός (αυτη εστι Βαιθήλ), και καταβήσεται τα όρια Μααταρωθορέχ επί την ορεινήν, ή εστι προς λίβα Βαιθωρών η κάτω,
Gse 18:14	και διελεύσεται τα όρια και περιελεύσεται επί το μέρος το βλέπον παρά θάλασσαν από λιβός από του όρους επί πρόσωπον Βαιθωρών λίβα, και έσται αυτού η διέξοδος εις Καριαθβάαλ (αυτη εστι Καριαθιαρίν, πόλις υιών Ιούδα)· τούτό εστι το μέρος το προς θάλασσαν.
Gse 18:15	και μέρος το προς λίβα από μέρους Καριαθβάαλ, και διελεύσεται όρια εις Γασίν επί πηγήν ύδατος Ναφθώ,
Gse 18:16	και καταβήσεται τα όρια επί μέρους του όρους, ό εστι κατά πρόσωπον νάπης 'Οννάμ, ό εστιν εκ μέρους Εμεκραφαϊν από βορρά, και καταβήσεται Γαίεννα επί νότον Ιεβουσαί από λιβός και καταβήσεται επί πηγήν Ρωγήλ
Gse 18:17	και διελεύσεται επί πηγήν Βαιθσαμύς και παρελεύσεται επί Γαλιλώθ, ή εστιν απέναντι προς ανάβασαιν Αιθαμίν, και καταβήσεται επί λίθον Βαιών υιών Ρουβήν
Gse 18:18	και διελεύσεται κατά νότου Βαιθάραβα από βορρά, και καταβήσεται επί τα όρια επί νότον θάλασσαν από βορρά,

Gse 18:19	και εσται η διεξοδος των οριών επί λοφιάν της θαλάσσης των αλών επί βορράν εις μέρος του Ιορδάνου από λιβός· ταύτα τα όριά εστιν από λιβός.
Gse 18:20	και ο Ιορδάνης οριεί από μέρους ανατολών. αύτη η κληρονομία υιών Βενιαμίν, τα όρια αυτης κύκλω κατά δήμους.
Gse 18:21	και εγενήθησαν αι πόλεις των υιών Βενιαμίν κατά δήμους αυτών Ιεριχώ και Βεθεγαϊώ και Αμεκασίς,
Gse 18:22	και Βαιθαβαρά και Σαρά και Βησανά
Gse 18:23	και Αιείν και Φαρά και Εφραθά
Gse 18:24	και Καραφά και Κεφιρά και Μονί και Γαβαά, πόλεις δώδεκα και αι κώμαι αυτών·
Gse 18:25	Γαβαών και Ραμά και Βηρωθά
Gse 18:26	και Μασσημά και Μιρών και Αμωκή
Gse 18:27	και Φιρά και Καφάν και Νακάν και Σεληκάν και Θαρηλά
Gse 18:28	και Ιεβούς (αύτη εστιν Ιερουσαλήμ) και Γαβαωθιαρίμ, πόλεις δεκατρείς και αι κώμαι αυτών. αύτη η κληρονομία υιών Βενιαμίν κατά δήμους αυτών.
Gse 19:1	ΚΑΙ εξήλθεν ο δεύτερος κλήρος των υιών Συμεών, και εγενήθη η κληρονομία αυτών αναμέσον κλήρων υιών Ιούδα.
Gse 19:2	και εγενήθη ο κλήρος αυτών Βηρσαβεέ και Σαμαά και Κωλαδάμ
Gse 19:3	και Αρσωλά και Βωλά και Ασόμ
Gse 19:4	και Ελθουλά και Βουλά και Ερμά
Gse 19:5	και Σικελάκ και Βαιθμαχερεβ και Σαρσουσίν
Gse 19:6	και Βαθαρώθ και οι αγροί αυτών, πόλεις δεκατρείς και αι κώμαι αυτών·
Gse 19:7	Ερεμμών και Θαλχά και Εθέρ και Ασάν, πόλεις τέσσαρες και αι κώμαι αυτών
Gse 19:8	κύκλω των πόλεων αυτών έως Βαρέκ πορευομένων Βαμέθ κατά λίβα. αύτη η κληρονομία φυλής υιών Συμεών κατά δήμους αυτών.
Gse 19:9	από του κλήρου του Ιούδα η κληρονομία φυλής υιών Συμεών, ότι εγενήθη η μερίς υιών Ιούδα μείζων της αυτών και εκληρονόμησαν οι υιοί Συμεών εν μέσω του κλήρου αυτών.
Gse 19:10	Και εξήλθεν ο κλήρος ο τρίτος τω Ζαβουλών κατά δήμους αυτών. εσται τα όρια της κληρονομίας αυτών Εσεδεκγωλά· όρια αυτών
Gse 19:11	η θάλασσα και Μαραγγιλά και συνάψει επί Βαιθάραβα εις την φάραγγα, ή εστι κατά πρόσωπον Ιεκμάν,
Gse 19:12	και ανέστρεψεν από Σεδδούκ εξ εναντίας από ανατολών Βαιθσαμύς επί τα όρια Χασελωθαιθ και διελεύσεται επί Δαβιρώθ και προσαναβήσεται επί Φαγγαί

Gse 19:13	και εκείθεν περιελεύσεται εξ εναντίας επ' ανατολάς επί Γεβερέ, επί πόλιν Κατασέμ, και διελεύσεται επί Ρεμμωνά Αμαθάρ Αοζά
Gse 19:14	και περιελεύσεται όρια επί βορράν επί Αμώθ, και έσται η διεξοδος αυτών επί Γαιφαήλ
Gse 19:15	και Κατανάθ και Ναβαάλ και Συμοών και Ιεριχώ και Βαιθμάν.
Gse 19:16	αύτη η κληρονομία της φυλής υιών Ζαβουλών κατά δήμους αυτών, πόλεις και αι κώμαι αυτών.
Gse 19:17	Και τω Ισάχαρ εξήλθεν ο κλήρος ο τέταρτος.
Gse 19:18	και εγενήθη τα όρια αυτών Ιαζήλ και Χασαλώθ και Σουνάμ
Gse 19:19	και Αγίν και Σιωνά και Ρηρωθ
Gse 19:20	και Αναχερέθ και Δαβιρών και Κισών και Ρεβές
Gse 19:21	και Ρεμμάς και Ιεών και Τομμάν και Αιμαρέκ και Βηρσαφής,
Gse 19:22	και συνάψει τα όρια επί Γαιθβώρ και επί Σαλίμ κατά θάλασσαν και Βαιθσαμύς, και έσται αυτού η διεξοδος των ορίων ο Ιορδάνης.
Gse 19:23	αύτη η κληρονομία φυλής υιών Ισάχαρ κατά δήμους αυτών, αι πόλεις και αι κώμαι αυτών.
Gse 19:24	Και εξήλθεν ο κλήρος ο πέμπτος Ασήρ κατά δήμους αυτών.
Gse 19:25	και εγενήθη τα όρια αυτών Εξελεκέθ και Αλέφ και Βαιθόκ και Κεάφ
Gse 19:26	και Ελιμελέχ και Αμιήλ και Μασσά και συνάψει τω Καρμήλω κατά θάλασσαν και τω Σιών και Λαβανάθ
Gse 19:27	και επιστρέψει από ανατολών ηλίου και Βαιθεγενέθ και συνάψει τω Ζαβουλών και Εκγαί και Φθαιήλ κατά βορράν, και εισελεύσεται όρια Σαφθαιβαιθμέ και Ιναήλ και διελεύσεται εις Χωβαμασομέλ
Gse 19:28	και Ελβών και Ραάβ και Εμεμαών και Κανθάν έως Σιδώνος της μεγάλης,
Gse 19:29	και αναστρέψει τα όρια εις Ραμά και έως πηγής Μασφασσάτ και των Τυρίων, και αναστρέψει τα όρια επί Ιασίφ, και έσται η διεξοδος αυτού η θάλασσα και Απολέβ και Εχοζόβ
Gse 19:30	και Αρχόβ και Αφέκ και Ρααύ.
Gse 19:31	αύτη η κληρονομία φυλής υιών Ασήρ κατά δήμους αυτών, πόλεις και αι κώμαι αυτών.
Gse 19:32	Και τω Νεφθαλί εξήλθεν ο κλήρος ο έκτος.
Gse 19:33	και εγενήθη τα όρια αυτών Μοολάμ και Μωλά και Βεσεμιϊν και Αρμέ και Ναβόκ και Ιεφθαμαί έως Δωδάμ, και εγενήθησαν αι διεξοδοι αυτού Ιορδάνης·

Gse 19:34	και επιστρέψει τα όρια επί θάλασσαν Ενάθ Θαβώρ και διελεύσεται εκείθεν Ιακανά και συνάψει τω Ζαβουλών από νότου και Ασήρ συνάψει κατά θάλασσαν, και ο Ιορδάνης από ανατολών ηλίου.
Gse 19:35	και αι πόλεις τειχήρεις των Τυρίων, Τύρος και Ώμαθά, Δακέθ και Κενερέθ
Gse 19:36	και Αρμαϊθ και Αραήλ και Ασώρ
Gse 19:37	και Κάδες και Ασσαρί και πηγή Ασόρ
Gse 19:38	και Κερωέ και Μεγαλά Αρίμ και Βαιθθαμέ και Θεσσαμύς.
Gse 19:39	αύτη η κληρονομία φυλής υιών Νεφθαλί.
Gse 19:40	Και τω Δάν εξήλθεν ο κλήρος ο έβδομος.
Gse 19:41	και εγενήθη τα όρια αυτών Σαράθ και Ασά και πόλεις Σαμμάυς
Gse 19:42	και Σαλαμίν και Αμμών και Σιλαθά
Gse 19:43	και Ελών και Θαμναθά και Ακκαρών
Gse 19:44	και Αλκαθά και Βεγεθών και Γεβεελάν
Gse 19:45	και Αζώρ και Βαναιβακάτ και Γεθρεμών,
Gse 19:46	και από θαλάσσης Ιεράκων όριον πληρίον Ιόπτης.
Gse 19:47	αύτη η κληρονομία φυλής υιών Δάν κατά δήμους αυτών, αι πόλεις αυτών και αι κώμαι αυτών. και ουκ εξέθλιψαν οι υιοί Δάν τον Αμορραίον τον θλίβοντα αυτούς εν τω όρει· και ουκ είων αυτούς οι Αμορραίοι καταβήναι εις την κοιλάδα και έθλιψαν απ' αυτών το όριον της μερίδος αυτών.
Gse 19:48	και επορεύθησαν οι υιοί Δάν και επολέμησαν την Λαχίς και κατελάβοντο αυτήν και επάταξαν αυτήν εν στόματι μαχαίρας και κατώκησαν αυτήν και εκάλεσαν το όνομα αυτής Λασενδάκ και ο Αμορραίος υπέμεινε του κατοικείν εν Ελώμ και εν Σαλαμίν· και εβαρύνθη η χείρ του Εφραίμ επ' αυτούς, και εγένοντο αυτοίς εις φόρον.
Gse 19:49	Και επορεύθησαν εμβατεύσαι την γην κατά το όριον αυτών. και έδωκαν οι υιοί Ισραήλ κλήρον τω Ιησοί τω υιω Ναυή εν αυτοίς
Gse 19:50	δια προστάγματος του Θεού· και έδωκαν αυτω την πόλιν, ην ητήσατο, Θαμνασαράχ, ή εστιν εν τω όρει Εφραίμ· και ωκοδόμησε την πόλιν και κατώκει εν αυτη.
Gse 19:51	αύται αι διαιρέσεις ας κατεκληρονόμησεν Ελεάζαρ ο ιερέυς και Ιησούς ο του Ναυή και οι άρχοντες των πατριών εν ταις φυλαίς Ισραήλ κατά κλήρους εν Σηλώ, έναντι Κυρίου, παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου· και επορεύθησαν εμβατεύσαι την γην.
Gse 20:1	ΚΑΙ ελάλησε Κύριος τω Ιησοί λέγων·
Gse 20:2	λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ λέγων· δότε τας πόλεις των φυγαδευτηρίων, ας είπα

	προς υμάς δια Μωυσή.
Gse 20:3	φυγαδευτήριον τω φονευτη τω πατάξαντι ψυχὴν ακουσίως, και ἔσονται υμίν αι πόλεις φυγαδευτήριον, και ουκ αποθανείται ο φονευτής υπό του αγχιστεύοντος το αίμα, ἔως αν καταστη εναντίον της συναγωγῆς εις κρίσιν
Gse 20:4	[Και φεύζεται εις μίαν των πόλεων τούτων και στήσεται επί την θύραν της πόλεως και λαλήσει εν τοις ωσί των πρεσβυτέρων της πόλεως εκείνης τους λόγους τούτους και επιστρέψουσιν αυτόν η συναγωγή προς αυτούς και δώσουσιν αυτω τόπον και κατοικήσει μετ' αυτών
Gse 20:5	και ότι διώξεται ο αγχιστεύων το αίμα οπίσω αυτού και ου συγκλείσουσι τον φονεύσαντα εν τη χειρί αυτού, ότι ουκ ειδώς επάταξε τον πλησίον αυτού και ου μισών αυτός αυτόν απ' εχθές και της τρίτης
Gse 20:6	και κατοικήσει εν τη πόλει εκείνη ἔως στη κατά πρόσωπον της συναγωγῆς εις κρίσιν ἔως αποθάνη ο ιερεύς ο μέγας, ος ἔσται εν ταις ημέραις εκείναις· τότε επιστρέψει ο φονεύσας και ελεύσεται εις την πόλιν αυτού και προς τον οίκον αυτού και προς πόλιν ὅθεν ἔφυγεν εκείθεν.]
Gse 20:7	και διέστειλε την Κάδης εν τη Γαλιλαία εν τω ὄρει τω Νεφθαλί και Συχέμ εν τω ὄρει τω Εφραίμ και την πόλιν Αρβόκ (αὕτη εστὶ Χεβρών) εν τω ὄρει τω Ιούδα.
Gse 20:8	και εν τω πέραν του Ιορδάνου ἔδωκε Βοσόρ εν τη ερήμω εν τω πεδίω από της φυλῆς Ρουβὴν και Αρημώθ εν τη Γαλαάδ εκ της φυλῆς Γάδ, και την Γαυλών εν τη Βασανίτιδι εκ της φυλῆς Μανασσή.
Gse 20:9	αὗται αι πόλεις αι ἐπικλητοὶ τοις υιοῖς Ισραήλ και τω προσηλύτῳ τῳ προσκειμένῳ εν αυτοῖς καταφυγεῖν εκεί παντί παῖοντι ψυχὴν ακουσίως, ἵνα μη αποθάνη εν χειρί του αγχιστεύοντος το αίμα, ἔως αν καταστη ἔναντι της συναγωγῆς εις κρίσιν.
Gse 21:1	ΚΑΙ προσήλθοσαν οι αρχιπατριώται των υιών Λευί προς Ελεάζαρ τον ιερέα και Ιησοῦν τον του Ναυή και προς τους αρχιφύλους πατριῶν εκ των φυλών Ισραήλ
Gse 21:2	και εἶπον προς αυτούς εν Σηλώ εν γη Χαναάν λέγοντες· ενετείλατο Κύριος εν χειρί Μωυσή δούναι ἡμῖν πόλεις κατοικεῖν και τα περισπόρια τοις κτήνεσιν ἡμῶν.
Gse 21:3	και ἔδωκαν οι υιοῖ Ισραήλ τοις Λευίταις εν τῳ κατακληρονομεῖν δια προστάγματος Κυρίου τας πόλεις και τα περισπόρια αυτών.
Gse 21:4	και ἐξήλθεν ο κληρὸς τῳ δήμῳ Καάθ, και ἐγένετο τοις υιοῖς Ααρών τοις ιερεύσι τοις Λευίταις από φυλῆς Ιούδα και από φυλῆς Συμεών και από φυλῆς Βενιαμὴν κληρωτί πόλεις δεκατρεις·
Gse 21:5	και τοις υιοῖς Καάθ καταλελειμμένοις εκ της φυλῆς Εφραίμ και εκ της φυλῆς Δάν και από του ημίσεος φυλῆς Μανασσή κληρωτί πόλεις δέκα·
Gse 21:6	και τοις υιοῖς Γεδσών από της φυλῆς Ισάχαρ και από της φυλῆς Ασήρ και από της φυλῆς Νεφθαλί και από του ημίσεος φυλῆς Μανασσή εν τη Βασάν πόλεις δεκατρεις·

Gse 21:7	και τοις υιοις Μεραρί κατά δήμους αυτών από φυλής Ρουβήν και από φυλής Γάδ και από φυλής Ζαβουλών κληρωτί πόλεις δώδεκα.
Gse 21:8	και έδωκαν οι υιοί Ισραήλ τοις Λευίταις τας πόλεις και τα περισπόρια αυτών, ον τρόπον ενετείλατο Κύριος τω Μωυσή, κληρωτί.
Gse 21:9	και έδωκεν η φυλή υιών Ιούδα και η φυλή υιών Συμεών και από της φυλής υιών Βενιαμίν τας πόλεις ταύτας, και επεκλήθησαν
Gse 21:10	τοις υιοις Ααρών από του δήμου του Καάθ των υιών Λευί, ότι τούτοις εγενήθη ο κλήρος.
Gse 21:11	και έδωκεν αυτοίς την Καριαθαρθόκ μητρόπολιν των Ενάκ (αύτη εστί Χεβρών) εν τω όρει Ιούδα· τα δε περισπόρια κύκλω αυτής
Gse 21:12	και τους αγρούς της πόλεως και τας κώμας αυτής έδωκεν Ιησούς τοις υιοις Χάλεβ υιού Ιεφοννή εν κατασχέσει·
Gse 21:13	και τοις υιοις Ααρών έδωκε την πόλιν φυγαδευτήριον τω φονεύσαντι, την Χεβρών και τα αφωρισμένα τα συν αυτη και την Λεμνά και τα αφωρισμένα τα προς αυτη.
Gse 21:14	και την Αιλώμ και τα αφωρισμένα αυτη και την Τεμά και τα αφωρισμένα αυτη
Gse 21:15	και την Γελλά και τα αφωρισμένα αυτη και την Δαβίρ και τα αφωρισμένα αυτη
Gse 21:16	και Ασά και τα αφωρισμένα αυτη και Τανύ και τα αφωρισμένα αυτη και Βαιθσαμύς και τα αφωρισμένα αυτη, πόλεις εννέα παρά των δύο φυλών τούτων.
Gse 21:17	και παρά της φυλής Βενιαμίν την Γαβαών και τα αφωρισμένα αυτη και Γαθέθ και τα αφωρισμένα αυτη
Gse 21:18	και Αναθώθ και τα αφωρισμένα αυτη και Γάμαλα και τα αφωρισμένα αυτη, πόλεις τέσσαρες.
Gse 21:19	πάσαι αι πόλεις υιών Ααρών των ιερέων δεκατρείς.
Gse 21:20	και τοις δήμοις υιοις Καάθ τοις Λευίταις τοις καταλειμμένοις από των υιών Καάθ και εγενήθη η πόλις των ιερέων αυτών από φυλής Εφραίμ,
Gse 21:21	και έδωκαν αυτοίς την πόλιν του φυγαδευτηρίου την του φονεύσαντος, την Συχέμ και τα αφωρισμένα αυτη και Γάζαρα και τα προς αυτήν και τα αφωρισμένα αυτη
Gse 21:22	και Βαιθωρών και τα αφωρισμένα τα αυτη, πόλεις τέσσαρες.
Gse 21:23	και εκ της φυλής Δάν την Ελκωθαίμ και τα αφωρισμένα αυτη και την Γεθεδάν και τα αφωρισμένα αυτη
Gse 21:24	και Αιλών και τα αφωρισμένα αυτη και την Γεθερεμμών και τα αφωρισμένα αυτη, πόλεις τέσσαρες.
Gse 21:25	και από του ημίσιου φυλής Μανασσή την Τανάχ και τα αφωρισμένα αυτη και

	την Ιεβαθά και τα αφωρισμένα αυτη, πόλεις δύο.
Gse 21:26	πάσαι πόλεις δέκα και τα αφωρισμένα αυτη τα προς αυταίς τοις δήμοις υιών Καάθ τοις υπολελειμμένοις.
Gse 21:27	και τοις υιοίς Γεδσών τοις Λευίταις εκ του ημίσου φυλής Μανασσή τας πόλεις τας αφωρισμένας τοις φονεύσασι, την Γαυλών εν τη Βασανίτιδι και τα αφωρισμένα αυτη και την Βοσοράν και τα αφωρισμένα αυτη, πόλεις δύο.
Gse 21:28	και εκ της φυλής Ισάχαρ την Κισών και τα αφωρισμένα αυτη και την Δεββά και τα αφωρισμένα αυτη
Gse 21:29	και την Ρεμμάθ και τα αφωρισμένα αυτη και Πηγγήν γραμμάτων και τα αφωρισμένα αυτη, πόλεις τέσσαρες.
Gse 21:30	και εκ της φυλής Ασήρ την Βασελλάν και τα αφωρισμένα αυτη και την Δαββών και τα αφωρισμένα αυτη
Gse 21:31	και Χελκάτ και τα αφωρισμένα αυτη και την Ραάβ και τα αφωρισμένα αυτη, πόλεις τέσσαρες.
Gse 21:32	και εκ της φυλής Νεφθαλί την πόλιν την αφωρισμένην τω φονεύσαντι, την Κάδης εν τη Γαλιλαία και τα αφωρισμένα αυτη και την Εμμάθ και τα αφωρισμένα αυτη και Θεμμών και τα αφωρισμένα αυτη, πόλεις τρεις.
Gse 21:33	πάσαι αι πόλεις του Γεδσών κατά δήμους αυτών πόλεις δεκατρείς.
Gse 21:34	και τω δήμω υιών Μεραρί τοις Λευίταις τοις λοιποίς εκ της φυλής Ζαβουλών την Μαάν και τα περισπόρια αυτής και την Κάδης και τα περισπόρια αυτής
Gse 21:35	και Σελλά και τα περισπόρια αυτής, πόλεις τρεις.
Gse 21:36	και πέραν του Ιορδάνου του κατά Ιεριχώ εκ της φυλής Ρουβήν, την πόλιν το φυγαδευτήριον του φονεύσαντος, την Βοσόρ εν τη ερήμω τη Μισώρ και τα περισπόρια αυτής και την Ιαζήρ και τα περισπόρια αυτής
Gse 21:37	και την Δεκμών και τα περισπόρια αυτής και την Μαφά και τα περισπόρια αυτής, πόλεις τέσσαρες.
Gse 21:38	και από φυλής Γάδ την πόλιν το φυγαδευτήριον του φονεύσαντος, την Ραμώθ εν τη Γαλααδ και τα περισπόρια αυτής και την Καμίν και τα περισπόρια αυτής
Gse 21:39	και την Εσεβών και τα περισπόρια αυτής και την Ιαζήρ και τα περισπόρια αυτής, πάσαι αι πόλεις τέσσαρες.
Gse 21:40	πάσαι αι πόλεις τοις υιοίς Μεραρί κατά δήμους αυτών των καταλελειμμένων από της φυλής της Λευί· και εγενήθη τα όρια πόλεις δεκαδύο.
Gse 21:41	πάσαι αι πόλεις των Λευιτών εν μέσω κατασχέσεως υιών Ισραήλ τεσσαράκοντα οκτώ πόλεις και τα περισπόρια αυτών κύκλω των πόλεων τούτων,
Gse 21:42	πόλις και τα περισπόρια κύκλω της πόλεως πάσαις ταις πόλεσι ταύταις.

Gse 21:42α	Και συνετέλεσεν Ιησούς διαμερίσας την γην εν τοις ορίοις αυτών.
Gse 21:42β	και έδωκαν οι υιοί Ισραήλ μερίδα τω Ιησοί κατά πρόσταγμα Κυρίου· έδωκαν αυτω την πόλιν, ην ητήσατο· την Θαμνασαράχ έδωκαν αυτω εν τω όρει Εφραίμ.
Gse 21:42γ	και ωκοδόμησεν Ιησούς την πόλιν και ώκησεν εν αυτη.
Gse 21:42δ	και έλαβεν Ιησούς τας μαχαίρας τας πετρίνας, εν αις περιέτεμε τους υιούς Ισραήλ τους γενομένους εν τη οδω εν τη ερήμω, και έθηκεν αυτάς εν Θαμνασαράχ.
Gse 21:43	Και έδωκε Κύριος τω Ισραήλ πάσαν την γην, ην ώμοσε δούναι τοις πατράσιν αυτών, και κατεκληρονόμησαν αυτήν και κατώκησαν εν αυτη.
Gse 21:44	και κατέπαυσεν αυτούς Κύριος κυκλόθεν, καθά ώμοσε τοις πατράσιν αυτών· ουκ αντέστη ουθείς κατενώπιον αυτών από πάντων των εχθρών αυτών· πάντα τους εχθρούς αυτών παρέδωκε Κύριος εις τας χείρας αυτών.
Gse 21:45	ου διέπεσεν από πάντων των ρημάτων των καλών, ων ελάλησε Κύριος τοις υιοίς Ισραήλ· πάντα παρεγένετο.
Gse 22:1	ΤΟΤΕ συνεκάλεσεν Ιησούς τους υιούς Ρουβήν και τους υιούς Γάδ και το ήμισυ φυλής Μανασσή
Gse 22:2	και είπεν αυτοίς· υμείς ακηκόατε πάντα, όσα ενετείλατο υμίν Μωυσής ο παις Κυρίου, και υπηκούσατε της φωνής μου κατά πάντα όσα ενετειλάμην υμίν.
Gse 22:3	ουκ εγκαταλελοίπατε τους αδελφούς υμών ταύτας τας ημέρας και πλείους έως της σήμερον ημέρας· εφυλάξασθε την εντολήν Κυρίου του Θεού υμών.
Gse 22:4	νυν δε κατέπαυσε Κύριος ο Θεός ημών τους αδελφούς ημών, ον τρόπον είπεν αυτοίς· νυν ουν αποστραφέντες απέλθατε εις τους οίκους υμών και εις την γην της κατασχέσεως υμών, ην έδωκεν υμίν Μωυσής εν τω πέραν του Ιορδάνου.
Gse 22:5	αλλά φυλάξασθε σφόδρα ποιείν τας εντολάς και τον νόμον, ον ενετείλατο ημίν ποιείν Μωυσής ο παις Κυρίου, αγαπάν Κύριον τον Θεόν ημών, πορεύεσθαι πάσαις ταις οδοίς αυτου, φυλάξασθαι τας εντολάς αυτου και προσκείσθαι αυτω και λατρεύειν αυτω εξ όλης της διανοίας υμών και εξ όλης της ψυχής υμών.
Gse 22:6	και ευλόγησεν αυτούς Ιησούς και εξαπέστειλεν αυτούς, και επορεύθησαν εις τους οίκους αυτών.
Gse 22:7	και τω ημίσει φυλής Μανασσή έδωκε Μωυσής εν τη Βασανίτιδι, και τω ημίσει έδωκεν Ιησούς μετά των αδελφών αυτου εν τω πέραν του Ιορδάνου παρά την θάλασσαν. και ηνίκα εξαπέστειλεν αυτούς Ιησούς εις τους οίκους αυτών και ευλόγησεν αυτούς,
Gse 22:8	και εν χρήμασι πολλοίς απήλθοσαν εις τους οίκους αυτών, και κτήνη πολλά σφόδρα και αργύριον και χρυσίον και σίδηρον και ιματισμόν πολύν διείλαντο την προνομήν των εχθρών μετά των αδελφών αυτών.
Gse 22:9	Και επορεύθησαν οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γάδ και το ήμισυ φυλής Μανασσή από των υιών Ισραήλ εκ Σηλώ εν γη Χαναάν απελθείν εις την Γαλαάδ εις γην κατασχέσεως αυτών, ην εκληρονόμησαν αυτήν δια προστάγματος Κυρίου εν

	χειρί Μωυσή.
Gse 22:10	και ήλθον εις Γάλαλα του Ιορδάνου, ή εστιν εν γη Χαναάν, και ωκοδόμησαν οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γάδ και το ήμισυ φυλής Μανασσή εκεί βωμόν επί του Ιορδάνου, βωμόν μέγαν του ιδείν.
Gse 22:11	και ήκουσαν οι υιοί Ισραήλ λεγόντων· ιδού ωκοδομήκασιν οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γάδ και το ήμισυ φυλής Μανασσή βωμόν εφ' ορίων γης Χαναάν επί του Γαλαάδ του Ιορδάνου εν τω πέραν υιών Ισραήλ.
Gse 22:12	και συνηθοίσθησαν πάντες οι υιοί Ισραήλ εις Σηλώ, ωστε αναβάντες εκπολεμήσαι αυτούς.
Gse 22:13	και απέστειλαν οι υιοί Ισραήλ προς τους υιούς Ρουβήν και προς τους υιούς Γάδ και προς τους υιούς ήμισυ φυλής Μανασσή εις γην Γαλαάδ τον τε Φινεές υιόν Ελεάζαρ υιού Ααρών του αρχιερέως
Gse 22:14	και δέκα των αρχόντων μετ' αυτού, άρχων εις από οίκου πατριάς από πασών φυλών Ισραήλ· άρχοντες οίκων πατριών εισι, χιλίαρχοι Ισραήλ.
Gse 22:15	και παρεγένοντο προς τους υιούς Ρουβήν και προς τους υιούς Γάδ και προς τους ημίσεις φυλής Μανασσή εις γην Γαλαάδ και ελάλησαν προς αυτούς λέγοντες·
Gse 22:16	τάδε λέγει πάσα η συναγωγή Κυρίου· τις η πλημμέλεια αύτη, ην επλημμελήσατε εναντίον του Θεού Ισραήλ, αποστραφήναι σήμερον από Κυρίου οικοδομήσαντες υμίν εαυτοίς βωμόν, αποστάτας υμάς γενέσθαι από του Κυρίου;
Gse 22:17	μη μικρόν υμίν το αμάρτημα Φογώρ; ότι ουκ εκαθαρίσθημεν απ' αυτού έως της ημέρας ταύτης και εγενήθη πληγή εν τη συναγωγή Κυρίου.
Gse 22:18	και υμείς απεστράφητε σήμερον από Κυρίου; και έσται εάν αποστήτε σήμερον από Κυρίου, και αύριον επί πάντα Ισραήλ έσται η οργή.
Gse 22:19	και νυν ει μικρά η γη υμών της κατασχέσεως υμών, διάβητε εις την γην της Κυρίου κατασχέσεως, ου κατασκηνοί εκεί η σκηνή Κυρίου, και κατακληρονομήσατε εν ημίν· και μη από Θεού αποστάται γενήθητε και υμείς μηδ' απόστητε από Κυρίου δια το οικοδομήσαι υμάς βωμόν έξω του θυσιαστηρίου Κυρίου του Θεού ημών.
Gse 22:20	ουκ ιδού Άχαρ ο του Ζαρά πλημμελεία επλημμέλησεν από του αναθέματος και επί πάσαν συναγωγήν Ισραήλ εγενήθη οργή; και ούτος εις αυτός απέθανε τη εαυτού αμαρτία.
Gse 22:21	Και απεκρίθησαν οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γάδ και το ήμισυ φυλής Μανασσή και ελάλησαν τοις χιλίαρχοις Ισραήλ λέγοντες·
Gse 22:22	ο Θεός Θεός Κύριός εστι, και ο Θεός Θεός αυτός οίδε, και Ισραήλ αυτός γνώσεται· ει εν αποστασία επλημμελήσαμεν έναντι του Κυρίου, μη ρύσαιτο ημάς εν τη ημέρα ταύτη·
Gse 22:23	και ει ωκοδομήσαμεν εαυτοίς βωμόν ωστε αποστήναι από Κυρίου του Θεού ημών, ωστε αναβιβάσαι επ' αυτόν θυσίαν ολοκαυτωμάτων ή ωστε ποιήσαι επ' αυτού θυσίαν σωτηρίου, Κύριος εκζητήσει.

Gse 22:24	αλλ' ἕνεκεν ευλαβείας ρήματος ἐποιήσαμεν τούτο λέγοντες· ἵνα μη εἴπωσιν αὐρίον τὰ τέκνα υμῶν τοῖς τέκνοις ἡμῶν, τι υμῖν καὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ Ἰσραήλ;
Gse 22:25	καὶ ὅρια ἐθήκε Κύριος ἀνά μέσον ἡμῶν καὶ υμῶν τὸν Ἰορδάνην, καὶ οὐκ ἔστιν υμῖν μερίς Κυρίου. καὶ ἀπαλλοτριώσουσιν οἱ υιοὶ υμῶν τοὺς υἱοὺς ἡμῶν, ἵνα μη σέβωνται Κύριον.
Gse 22:26	καὶ εἶπαμεν ποιῆσαι οὕτω, τοῦ οικοδομήσαι τὸν βωμὸν τούτον οὐχ ἕνεκεν καρπωμάτων οὐδὲ ἕνεκεν θυσιῶν,
Gse 22:27	αλλ' ἵνα ἢ τούτο μαρτύριον ἀνά μέσον ἡμῶν καὶ υμῶν καὶ ἀνά μέσον τῶν γενεῶν ἡμῶν μεθ' ἡμᾶς, τοῦ λατρεύειν λατρείαν Κυρίου ἐναντίον αὐτοῦ, ἐν τοῖς καρπώμασιν ἡμῶν καὶ ἐν ταῖς θυσίαις ἡμῶν καὶ ἐν ταῖς θυσίαις τῶν σωτηρίων ἡμῶν· καὶ οὐκ ἐρούσι τὰ τέκνα υμῶν τοῖς τέκνοις ἡμῶν αὐρίον· οὐκ ἔστιν υμῖν μερίς Κυρίου.
Gse 22:28	καὶ εἶπομεν· εἴν γένηταί ποτε καὶ λαλήσωσι πρὸς ἡμᾶς καὶ ταῖς γενεαῖς ἡμῶν αὐρίον, καὶ ἐρούσιν· ἴδετε ὁμοίωμα τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου, ὃ ἐποίησαν οἱ πατέρες ἡμῶν οὐχ ἕνεκεν καρπωμάτων οὐδὲ ἕνεκεν θυσιῶν, ἀλλὰ μαρτύριόν ἐστιν ἀνά μέσον υμῶν καὶ ἀνά μέσον ἡμῶν καὶ ἀνά μέσον τῶν υἱῶν ἡμῶν.
Gse 22:29	μη γένοιτο οὖν ἡμᾶς ἀποστραφῆναι ἀπὸ Κυρίου ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ἀποστήναι ἀπὸ Κυρίου, ὥστε οικοδομήσαι ἡμᾶς θυσιαστήριον τοῖς καρπώμασι καὶ ταῖς θυσίαις Σαλαμὶν καὶ τῇ θυσίᾳ τοῦ σωτηρίου, πλὴν τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου, ὃ ἐστιν ἐναντίον τῆς σκηνῆς αὐτοῦ.
Gse 22:30	Καὶ ἀκούσας Φινεὲς ὁ ἱερεὺς καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς Ἰσραήλ, οἳ ἦσαν μετ' αὐτοῦ, τοὺς λόγους, οὐς ἐλάλησαν οἱ υιοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υιοὶ Γάδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσὴ, καὶ ἤρρεσεν αὐτοῖς.
Gse 22:31	καὶ εἶπε Φινεὲς ὁ ἱερεὺς τοῖς υἱοῖς Ρουβὴν καὶ τοῖς υἱοῖς Γάδ καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσὴ· σήμερον ἐγνώκαμεν ὅτι μεθ' ἡμῶν Κύριος, διότι οὐκ ἐπλημμέλησατε ἐναντίον Κυρίου πλημμέλειαν καὶ ὅτι ἐρρύσασθε τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ ἐκ χειρὸς Κυρίου.
Gse 22:32	καὶ ἀπέστρεψε Φινεὲς ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες ἀπὸ τῶν υἱῶν Ρουβὴν καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Γάδ καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσου φυλῆς Μανασσὴ ἐκ τῆς Γαλαὰδ εἰς γῆν Χαναάν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς τοὺς λόγους,
Gse 22:33	καὶ ἤρρεσε τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ. καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, καὶ εὐλόγησαν τὸν Θεὸν υἱῶν Ἰσραήλ καὶ εἶπαν μηκέτι ἀναβῆναι πρὸς αὐτοὺς εἰς πόλεμον ἐξολοθρεύσαι τὴν γῆν τῶν υἱῶν Ρουβὴν καὶ τῶν υἱῶν Γάδ καὶ τοῦ ἡμίσου φυλῆς Μανασσὴ. καὶ κατώκησαν ἐπ' αὐτῆς.
Gse 22:34	καὶ ἐπυνόμασεν Ἰησοὺς τὸν βωμὸν τῶν Ρουβὴν καὶ τῶν Γάδ καὶ τοῦ ἡμίσου φυλῆς Μανασσὴ καὶ εἶπεν ὅτι μαρτύριόν ἐστιν ἀνά μέσον αὐτῶν, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν ἐστι.
Gse 23:1	ΚΑΙ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πλείους μετὰ τὸ καταπαύσαι Κύριον τὸν Ἰσραήλ ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κυκλόθεν, καὶ Ἰησοὺς πρεσβύτερος προβεβηκῶς ταῖς ἡμέραις,

Gse 23:2	και συνεκάλεσεν Ιησούς πάντας τους υιούς Ισραήλ και την γερουσίαν αυτών και τους άρχοντας αυτών και τους δικαστάς αυτών και τους γραμματείς αυτών και είπε προς αυτούς· εγώ γεγήρακα και προβέβηκα ταις ημέραις.
Gse 23:3	υμείς δε εωράκατε όσα εποίησε Κύριος ο Θεός ημών πάσι τοις έθνεσι τούτοις από προσώπου ημών, ότι Κύριος ο Θεός υμών ο εκπολεμήσας υμίν.
Gse 23:4	ίδετε ότι επέρριφα υμίν τα έθνη τα καταλελειμμένα υμίν ταύτα εν τοις κλήροις εις τας φυλάς υμών· από του Ιορδάνου πάντα τα έθνη, α εξωλόθρευσα, και από της θαλάσσης της μεγάλης ορειί επί δυσμάς ηλίου.
Gse 23:5	Κύριος δε ο Θεός ημών ούτος εξολοθρεύσει αυτούς από προσώπου ημών, έως αν απόλωνται, και αποστελεί αυτοίς τα θηρία τα άγρια, έως αν εξολοθρεύση αυτούς και τους βασιλείς αυτών από προσώπου υμών, και κατακληρονομήσετε την γην αυτών, καθά ελάλησε Κύριος ο Θεός ημών υμίν.
Gse 23:6	κατισχύσατε ουν σφόδρα φυλάσσειν και ποιείν πάντα τα γεγραμμένα εν τω βιβλίω του νόμου Μωυσή, ίνα μη εκκλίνητε εις δεξιά ή ευώνυμα,
Gse 23:7	όπως μη εισέλθητε εις τα έθνη τα καταλελειμμένα ταύτα, και τα ονόματα των θεών αυτών ουκ ονομασθήσεται εν υμίν, ουδέ μη λατρεύσητε ουδέ μη προσκυνήσητε αυτοίς,
Gse 23:8	αλλά Κυρίω τω Θεω υμών προσκολληθήσεσθε, καθάπερ εποιήσατε έως της ημέρας ταύτης.
Gse 23:9	και εξολοθρεύσει αυτούς Κύριος από προσώπου υμών έθνη μεγάλα και ισχυρά, και ουδείς αντέστη κατενώπιον ημών έως της ημέρας ταύτης.
Gse 23:10	εις υμών εδίωξε χιλίους, ότι Κύριος ο Θεός ημών ούτος εξεπολέμει υμίν, καθάπερ είπεν ημίν.
Gse 23:11	και φυλάξασθε σφόδρα του αγαπάν Κύριον τον Θεόν ημών.
Gse 23:12	εάν γαρ αποστραφήτε και προσθήσθε τοις υπολειφθείσιν έθνεσι τούτοις τοις μεθ' υμών και επιγαμίας ποιήσητε προς αυτούς και συγκαταμιγήτε αυτοίς και αυτοί υμίν,
Gse 23:13	γινώσκετε ότι ου μη προσθή Κύριος του εξολοθρεύσαι τα έθνη ταύτα από προσώπου υμών, και έσονται υμίν εις παγίδας και εις σκάνδαλα και εις ήλους εν ταις πτέρναις υμών και εις βολίδας εν τοις οφθαλμοίς υμών, έως αν απόλησθε από της γης της αγαθής ταύτης, ην έδωκεν υμίν Κύριος ο Θεός υμών.
Gse 23:14	εγώ δε αποτρέχω την οδόν, καθά και πάντες οι επί της γης, και γνώσεσθε τη καρδια υμών και τη ψυχή υμών, διότι ουκ έπεσεν εις λόγος από πάντων των λόγων, ων είπε Κύριος ο Θεός ημών προς πάντα τα ανήκοντα ημίν, ου διεφώνησεν εξ αυτών.
Gse 23:15	και έσται ον τρόπον ήκει προς ημάς πάντα τα ρήματα τα καλά, α ελάλησε Κύριος εφ' υμάς, ούτως επάξει Κύριος ο Θεός εφ' υμάς πάντα τα ρήματα τα πονηρά έως αν εξολοθρεύση υμάς από της γης της αγαθής ταύτης, ης έδωκε Κύριος υμίν,

Gse 23:16	εν τω παραβήναι υμᾶς την διαθήκην Κυρίου του Θεού ημών, ην ενετείλατο ημίν, και πορευθέντες λατρεύσητε θεοίς ετέροις και προσκυνήσητε αυτοίς.
Gse 24:1	ΚΑΙ συνήγαγεν Ιησούς πάσας φυλάς Ισραήλ εις Σηλώ και συνεκάλεσε τους πρεσβυτέρους αυτών και τους γραμματείς αυτών και τους δικαστάς αυτών και έστησεν αυτούς απέναντι του Θεού.
Gse 24:2	και είπεν Ιησούς προς πάντα τον λαόν· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· πέραν του ποταμού παρώκησαν οι πατέρες υμών το απ' αρχής, Θάρα ο πατήρ Αβραάμ και ο πατήρ Ναχώρ, και ελάτρευσαν θεοίς ετέροις.
Gse 24:3	και έλαβον τον πατέρα υμών τον Αβραάμ εκ του πέραν του ποταμού και ωδήγησα αυτόν εν πάση τη γη και επλήθυνα αυτού σπέρμα
Gse 24:4	και έδωκα αυτω τον Ισαάκ, και τω Ισαάκ τον Ιακώβ και τον Ησαύ· και έδωκα τω Ησαύ το όρος το Σηείρ κληρονομήσαι αυτω, και Ιακώβ και οι υιοί αυτού κατέβησαν εις Αίγυπτον και εγένοντο εκεί εις έθνος μέγα και πολύ και κραταιόν. και εκάκωσαν αυτούς οι Αιγύπτιοι,
Gse 24:5	και επάταξε Κύριος την Αίγυπτον εν σημείοις, οίς εποίησεν εν αυτοίς.
Gse 24:6	και μετά ταύτα εξήγαγε τους πατέρας ημών εξ Αιγύπτου, και εισήλθατε εις την θάλασσαν την ερυθράν. και κατεδίωξαν οι Αιγύπτιοι οπίσω των πατέρων ημών εν άρμασι και εν ίπποις εις την θάλασσαν την ερυθράν,
Gse 24:7	και ανεβοήσαμεν προς Κύριον, και έδωκε νεφέλην και γνόφον αναμέσον ημών και αναμέσον των Αιγυπτίων και επήγαγεν επ' αυτούς την θάλασσαν, και εκάλυψεν αυτούς, και είδοσαν οι οφθαλμοί υμών όσα εποίησε Κύριος εν γη Αιγύπτω, και ήτε εν τη ερήμω ημέρας πλείους.
Gse 24:8	και ήγαγεν ημάς εις γην Αμορραίων των κατοικούντων πέραν του Ιορδάνου, και παρετάξαντο υμίν και παρέδωκεν αυτούς Κύριος εις τας χείρας υμών, και κατεκληρονομήσατε την γην αυτών και εξωλοθρεύσατε αυτούς από προσώπου υμών.
Gse 24:9	και ανέστη Βαλάκ ο του Σεπφώρ βασιλεύς Μωάβ και παρετάξατο τω Ισραήλ και αποστείλας εκάλεσε τον Βαλαάμ αράσασθαι ημίν·
Gse 24:10	και ουκ ηθέλησε Κύριος ο Θεός σου απολέσαι σε, και ευλογίαις ευλόγησεν υμᾶς, και εξείλατο υμᾶς εκ χειρών αυτών, και παρέδωκεν αυτούς.
Gse 24:11	και διέβητε τον Ιορδάνην και παρεγενήθητε εις Ιεριχώ· και επολέμησαν προς ημάς οι κατοικούντες Ιεριχώ, ο Αμορραίος και ο Χαναναίος και ο Φερεζαίος και ο Ευαίος και ο Ιεβουσαίος και ο Χετταίος και ο Γεργεσαίος, και παρέδωκεν αυτούς Κύριος εις τας χείρας υμών.
Gse 24:12	και εξαπέστειλε προτέρα υμών την σφηκιάν, και εξαπέστειλεν αυτούς από προσώπου υμών, δώδεκα βασιλείς των Αμορραίων, ουκ εν τη ρομφαία σου ουδέ εν τω τόξω σου.
Gse 24:13	και έδωκεν υμίν γην, εφ' ην ουκ εκοπιάσατε επ ' αυτής, και πόλεις, ας ουκ ωκοδομήκατε, και κατωκίσθητε εν αυταίς· και αμπελώνας και ελαιώνας, ους ουκ εφυτεύσατε υμείς, έδεσθε.

Gse 24:14	και νυν φοβήθητε Κύριον, και λατρεύσατε αυτω εν ευθύτητι και εν δικαιοσύνη και περιέλεσθε τους θεούς τους αλλοτρίους, οίς ελάτρευσαν οι πατέρες ημών εν τω πέραν του ποταμού και εν Αιγύπτω, και λατρεύσατε Κυρίω.
Gse 24:15	ει δε μη αρέσκει υμίν λατρεύειν Κυρίω, εκλέξασθε υμίν αυτοίς σήμερον, τίνι λατρεύσητε, είτε τοις θεοίς των πατέρων υμών, τοις εν τω πέραν του ποταμού, είτε τοις θεοίς των Αμορραίων, εν οίς υμείς κατοικείτε επί της γης αυτών· εγώ δε και η οικία μου λατρεύσομεν Κυρίω, ότι άγιός εστι.
Gse 24:16	Και αποκριθείς ο λαός ειπε· μη γένοιτο ημίν καταλιπείν Κύριον, ωστε λατρεύειν θεοίς ετέροις.
Gse 24:17	Κύριος ο Θεός ημών, αυτός Θεός εστιν· αυτός ανήγαγεν ημάς και τους πατέρας ημών εξ Αιγύπτου και διεφύλαξεν ημάς εν πάση τη οδω, ή επορεύθημεν εν αυτη, και εν πάσι τοις έθνεσιν, ους παρήλθομεν δι' αυτών.
Gse 24:18	και εξέβαλε Κύριος τον Αμορραίον και πάντα τα έθνη τα κατοικούντα την γην από προσώπου ημών. αλλά και ημείς λατρεύσομεν Κυρίω· ούτος γαρ Θεός ημών εστι.
Gse 24:19	και ειπεν Ιησούς προς τον λαόν· ου μη δύνησθε λατρεύειν Κυρίω, ότι ο Θεός άγιός εστι, και ζηλώσας ούτος ουκ ανήσει τα αμαρτήματα υμών και τα ανομήματα υμών·
Gse 24:20	ηνίκα αν εγκαταλίπητε Κύριον και λατρεύσητε θεοίς ετέροις, και επελθών κακώσει υμάς και εξαναλώσει υμάς ανθ' ων ευ εποίησεν υμάς.
Gse 24:21	και ειπεν ο λαός προς Ιησούν· ουχί, αλλά Κυρίω λατρεύσομεν.
Gse 24:22	και ειπεν Ιησούς προς τον λαόν· μάρτυρες υμείς καθ' υμών, ότι υμείς εξελέξασθε Κυρίω λατρεύειν αυτω.
Gse 24:23	και νυν περιέλεσθε τους θεούς τους αλλοτρίους τους εν υμίν και ευθύνατε την καρδιαν υμών προς Κύριον Θεόν Ισραήλ.
Gse 24:24	και ειπεν ο λαός προς Ιησούν· Κυρίω λατρεύσομεν και της φωνής αυτου ακουσόμεθα.
Gse 24:25	και διέθετο Ιησούς διαθήκην προς τον λαόν εν τη ημέρα εκείνη και έδωκεν αυτω νόμον και κρίσιν εν Σηλώ ενώπιον της σκηνης του Θεού Ισραήλ.
Gse 24:26	και έγγραψε τα ρήματα ταύτα εις βιβλίον νόμων του Θεού· και έλαβε λίθον μέγαν και έστησεν αυτον Ιησούς υπό την τερέμινθον απέναντι Κυρίου.
Gse 24:27	και ειπεν Ιησούς προς τον λαόν· ιδού ο λίθος ούτος έσται εν υμίν εις μαρτύριον, ότι αυτός ακήκοε πάντα τα λεχθέντα αυτω υπό Κυρίου, ότι ελάλησε προς υμάς σήμερον· και ούτος έσται εν υμίν εις μαρτύριον επ' εσχάτων των ημερών, ηνίκα αν ψεύσησθε Κυρίω τω Θεω μου.
Gse 24:28	και απέστειλεν Ιησούς τον λαόν, και επορεύθησαν έκαστος εις τον τόπον αυτου.
Gse 24:29	και ελάτρευσεν Ισραήλ τω Κυρίω πάσας τας ημέρας Ιησού και πάσας τας ημέρας των πρεσβυτέρων, όσοι εφείλκυσαν τον χρόνον μετά Ιησού και όσοι

	είδσαν πάντα τα έργα Κυρίου, όσα εποίησε τω Ισραήλ.
Gse 24:30	Και εγένετο μετ' εκείνα και απέθανεν Ιησούς υιος Ναυή δούλος Κυρίου εκατόν δέκα ετών.
Gse 24:31	και έθαψαν αυτόν προς τοις ορίοις του κλήρου αυτού εν Θαμνασασάχ εν τω όρει τω Εφραίμ από βορρά του όρους Γαάς· εκεί έθηκάν μετ' αυτού εις το μνήμα, εις ό έθαψαν αυτόν εκεί, τας μαχαίρας τας πετρίνας, εν αις περιέτεμε τους υιούς Ισραήλ εν Γαλλάοις, ότε εξήγαγεν αυτούς εξ Αιγύπτου, καθά συνέταξεν αυτοίς Κύριος, και εκεί εισιν έως της σήμερον ημέρας.
Gse 24:32	και τα οστά Ιωσήφ ανήγαγον οι υιοί Ισραήλ εξ Αιγύπτου και κατώρυξαν εν Σικίμοις, εν τη μερίδι του αγρού, ου εκτήσατο Ιακώβ παρά των Αμορραίων των κατοκούντων εν Σικίμοις αμνάδων εκατόν και έδωκεν αυτήν Ιωσήφ εν μερίδι.
Gse 24:33	και εγένετο μετά ταύτα και Ελεάζαρ υιος Ααρών ο αρχιερεύς ετελεύτησε και ετάφη εν Γαβαάρ Φινεές του υιού αυτού, ην έδωκεν αυτω εν τω όρει Εφραίμ.
Gse 24:33α	εν εκείνη τη ημέρα λαβόντες οι υιοί Ισραήλ την κιβωτόν του Θεού περιεφέρουσαν εν εαυτοίς, και Φινεές ιεράτευσεν αντί Ελεάζαρ του πατρός αυτού, έως απέθανε και κατωρύγη εν Γαβαάρ τη εαυτού.
Gse 24:34	οι δε υιοί Ισραήλ απήλθοσαν έκαστος εις τον τόπον αυτών και εις την εαυτών πόλιν. και εσέβοντο οι υιοί Ισραήλ την Αστάρτην και Ασταρώθ και τους θεούς των εθνών των κύκλω αυτών· και παρέδωκεν αυτούς Κύριος εις χείρας Εγλώμ τω βασιλεί Μωάβ, και εκυριεύσεν αυτών έτη δεκαοκτώ.
Gdc 1:1	ΚΑΙ εγένετο μετά την τελευτήν Ιησού και επηρώτων οι υιοί Ισραήλ δια του Κυρίου λέγοντες· τις αναβήσεται ημίν προς τους Χαναναίους αφηγούμενος του πολεμήσαι προς αυτούς;
Gdc 1:2	και είπε Κύριος· Ιούδας αναβήσεται. ιδού δέδωκα την γην εν χειρί αυτού.
Gdc 1:3	και είπεν Ιούδας τω Συμεών αδελφω αυτού· ανάβηθι μετ' εμού εν τω κλήρω μου, και παραταξώμεθα προς τους Χαναναίους, και πορεύσομαι καγώ μετά σου εν τω κλήρω σου. και επορεύθη μετ' αυτού Συμεών.
Gdc 1:4	και ανέβη Ιούδας, και παρέδωκε Κύριος τον Χαναναίον και τον Φερεζαίον εις τας χείρας αυτών. και έκοψαν αυτούς εν Βεζάκ εις δέκα χιλιάδας ανδρών.
Gdc 1:5	και κατέλαβον τον Αδωνιβεζέκ εν τη Βεζέκ και παρετάξαντο προς αυτόν και έκοψαν τον Χαναναίον και Φερεζαίον.
Gdc 1:6	και έφυγεν Αδωνιβεζέκ, και κατέδραμον οπίσω αυτού και ελάβουσαν αυτόν και απέκοψαν τα άκρα των χειρών αυτού και τα άκρα τώ ποδών αυτού.
Gdc 1:7	και είπεν Αδωνιβεζέκ· εβδομήκοντα βασιλείς τα άκρα των χειρών αυτών και τα άκρα των ποδών αυτών αποκεκομμένοι ήσαν συλλέγοντες τα υποκάτω της τραπέζης μου· καθώς ουν εποίησα, ούτως ανταπέδωκέ μοι ο Θεός. και άγουσιν αυτόν εις Ιερουσαλήμ, και απέθανεν εκεί.
Gdc 1:8	Και επολέμουν υιοί Ιούδα την Ιερουσαλήμ και κατελάβοντο αυτήν και επάταξαν αυτήν εν στόματι ρομφαίας και την πόλιν ενέπρησαν εν πυρί.

Gdc 1:9	και μετά ταύτα κατέβησαν οι υιοί Ιούδα πολεμήσαι προς τον Χαναανίον τον κατοικούντα την ορεινήν και το νότιον και την πεδινήν.
Gdc 1:10	και επορεύθη Ιούδας προς τον Χαναανίον τον κατοικούντα εν Χεβρών, και εξήλθε Χεβρών εξ εναντίας· και το όνομα ην Χεβρών το πρότερον Καριαθαρβοκσεφέρ. και επάταξαν τον Σεσσί και Αχιναάν και Θολμί, γεννήματα του Ενάκ.
Gdc 1:11	και ανέβησαν εκείθεν προς τους κατοικούντας Δαβίρ· το δε όνομα της Δαβίρ ην εμπροσθεν Καριαθσεφάρ, Πόλις γραμμάτων.
Gdc 1:12	και είπε Χάλεβ· ος αν πατάξη την Πόλιν των γραμμάτων και προκαταλάβηται αυτήν, δώσω αυτω την Ασχά θυγατέρα μου εις γυναίκα.
Gdc 1:13	και προκατελάβετο αυτήν Γοθονιήλ υιος Κενέζ αδελφού Χάλεβ ο νεώτερος, και έδωκεν αυτω Χάλεβ την Ασχά θυγατέρα αυτού εις γυναίκα.
Gdc 1:14	και εγένετο εν τη εισόδω αυτής και επέσεισεν αυτήν Γοθονιήλ του αιτήσαι παρά του πατρός αυτής αγρόν, και εγόγγυζε και έκραξεν από του υποζυγίου· εις γην νότου εκδέδοσαι με. και είπεν αυτη Χάλεβ· τι εστί σοι;
Gdc 1:15	και είπεν αυτω Ασχά·δος δη μοι ευλογίαν, ότι εις γην νότου εκδέδοσαι με, και δώσεις μοι λύτρωσιν ύδατος. και έδωκεν αυτη Χάλεβ κατά την καρδίαν αυτής λύτρωσιν μετεώρων και λύτρωσιν ταπεινών.
Gdc 1:16	Και οι υιοί Ιοθόρ του Κιναιίου του γαμβρού Μωυσή ανέβησαν εκ πόλεως των φοινίκων μετά των υιών Ιούδα εις την έρημον την ούσαν εν τω νότω Ιούδα, ή εστιν επί καταβάσεως Αράδ, και κατώκησαν μετά του λαού.
Gdc 1:17	και επορεύθη Ιούδας μετά Συμεών του αδελφού αυτού και έκοψε τον Χαναανίον τον κατοικούντα Σεφέκ· και εξωλόθρευσεν αυτούς, και εκάλεσε το όνομα της πόλεως Ανάθεμα.
Gdc 1:18	και ουκ εκληρονόμησεν Ιούδας την Γάζαν ουδέ τα όρια αυτής, ουδέ την Ασκάλωνα ουδέ τα όρια αυτής, ουδέ την Ακκαρών ουδέ τα όρια αυτής, την Άζωτον ουδέ τα περισπόρια αυτής.
Gdc 1:19	και ην Κύριος μετά Ιούδα και εκληρονόμησε το όρος, ότι ουκ ηδυνασθησαν εξολοθρεύσαι τους κατοικούντας την κοιλάδα, ότι Ρηχάβ διεστείλατο αυτοίς.
Gdc 1:20	και έδωκαν τω Χάλεβ την Χεβρών, καθώς ελάλησε Μωυσής, και εκληρονόμησεν εκείθεν τας τρεις πόλεις των υιών Ενάκ.
Gdc 1:21	και τον Ιεβουσαιόν τον κατοικούντα εν Ιερουσαλήμ ουκ εκληρονόμησαν οι υιοί Βενιαμίν, και κατώκησεν ο Ιεβουσαιός μετά των υιών Βενιαμίν εν Ιερουσαλήμ έως της ημέρας ταύτης.
Gdc 1:22	και ανέβησαν οι υιοί Ιωσήφ και γε αυτοί εις Βαιθήλ, και Κύριος ην μετ ' αυτών.
Gdc 1:23	και παρενέβαλον και κατεσκέψαντο Βαιθήλ· το δε όνομα της πόλεως ην εμπροσθεν Λουζά.
Gdc 1:24	και ειδον οι φυλάσσοντες, και ιδού ανήρ εξεπορεύετο εκ της πόλεως· και έλαβον αυτόν και είπον αυτω· δείξον ημίν της πόλεως την είσοδον, και ποιήσομεν μετά

	σου έλεος.
Gdc 1:25	και έδειξεν αυτοίς την είσοδον της πόλεως, και επάταξαν την πόλιν εν στόματι ρομφαίας, τον δε άνδρα και την συγγένειαν αυτού εξαπέστειλαν.
Gdc 1:26	και επορεύθη ο ανήρ εις γην Χεττίν και ωκοδόμησεν εκεί πόλιν και εκάλεσε το όνομα αυτής Λουζά· τούτο όνομα αυτής έως της ημέρας ταύτης.
Gdc 1:27	και ουκ εξήρε Μανασσή την Βαιθσάν, ή εστι Σκυθών πόλις, ουδέ τας θυγατέρας αυτής ουδέ τα περίοικα αυτής ουδέ την Θανάκ ουδέ τας θυγατέρας αυτής, ουδέ τους κατοικούντας Δώρ ουδέ τας θυγατέρας αυτής, ουδέ τον κατοικούντα Βαλάκ ουδέ τα περίοικα αυτής ουδέ τας θυγατέρας αυτής, ουδέ τους κατοικούντας Μαγεδώ ουδέ τα περίοικα αυτής και τας θυγατέρας αυτής, ουδέ τους κατοικούντας Ιεβλαάμ ουδέ τα περίοικα αυτής ουδέ τας θυγατέρας αυτής· και ήρξατο ο Χαναναίος κατοικείν εν τη γη ταύτη.
Gdc 1:28	και εγένετο ότε ενίσχυσεν Ισραήλ, και εποίησε τον Χαναναίον εις φόρον και εξαίρων ουκ εξήρεν αυτόν.
Gdc 1:29	και Εφραίμ ουκ εξήρε τον Χαναναίον τον κατοικούντα εν Γαζέρ· και κατώκησεν ο Χαναναίος εν μέσω αυτού εν Γαζέρ και εγένετο εις φόρον.
Gdc 1:30	και Ζαβουλών ουκ εξήρε τους κατοικούντας Κέδρων, ουδέ τους κατοικούντας Δωμανά· και κατώκησεν ο Χαναναίος εν μέσω αυτών και εγένετο αυτω εις φόρον.
Gdc 1:31	και Ασήρ ουκ εξήρε τους κατοικούντας Ακχώ, και εγένετο αυτω εις φόρον, και τους κατοικούντας Δώρ και τους κατοικούντας Σιδώνα και τους κατοικούντας Ααλάφ, τον Ασχαζί και τον Χελβά και τον Ναϊ και τον Ερεώ.
Gdc 1:32	και κατώκησεν ο Ασήρ εν μέσω του Χαναναίου του κατοικούντος την γην, ότι ουκ ηδυνήθη εξάραι αυτόν.
Gdc 1:33	και Νεφθαλί ουκ εξήρε τους κατοικούντας Βαιθσαμύς και τους κατοικούντας Βαιθανάθ, και κατώκησε Νεφθαλί εν μέσω του Χαναναίου του κατοικούντος την γην· οι δε κατοικούντες Βαιθσαμύς και την Βαιθενέθ εγένοντο αυτοίς εις φόρον.
Gdc 1:34	και εξέθλιψεν ο Αμορραίος τους υιούς Δάν εις το όρος, ότι ουκ αφήκαν αυτόν καταβήναι εις την κοιλάδα.
Gdc 1:35	και ήρξατο ο Αμορραίος κατοικείν εν τω όρει τω οστρακώδει, εν ω αι άρκοι και εν ω αι αλώπεκες, εν τω Μυρσινώνι και εν Θαλαβίν· και εβαρύνθη η χείρ οίκου Ιωσήφ επί τον Αμορραίον, και εγενήθη αυτοίς εις φόρον.
Gdc 1:36	και το όριον του Αμορραίου από της αναβάσεως Ακραβίν από της Πέτρας και επάνω.
Gdc 2:1	ΚΑΙ ανέβη άγγελος Κυρίου από Γαλγάλ επί τον Κλαυθμόνα και επί Βαιθήλ και επί τον οίκον Ισραήλ και είπε προς αυτούς· τάδε λέγει Κύριος· ανεβίβασα υμάς εξ Αιγύπτου και εισήγαγον υμάς εις την γην, ην ώμοσα τοις πατράσιν υμών, και είπα· ου διασκεδάσω την διαθήκην μου την μεθ' υμών εις τον αιώνα·

Gdc 2:2	και υμεις ου διαθησεσθε διαθηκην τοις εγκαθημενοις εις την γην ταυτην, ουδε τοις θεοις αυτων προσκυνησετε, αλλα τα γλυπτα αυτων συντριψετε, τα θυσιαστηρια αυτων καθελειτε. και ουκ εισηκουσατε της φωνης μου, οτι ταυτα εποιησατε.
Gdc 2:3	καγω ειπον· ου μη εξαρω αυτους εκ προσωπου υμων, και εσονται υμιν εις συνοχας, και οι θεοι αυτων εσονται υμιν εις σκανδαλον.
Gdc 2:4	και εγενετο ως ελαλησεν ο αγγελος Κυριου τους λογους τούτους προς παντας υιους Ισραηλ, και επηραν ο λαός την φωνήν αυτων και εκλαυσαν.
Gdc 2:5	και επωνομασαν το ονομα του τοπου εκεινου, Κλαυθμωνες· και εθυσιασαν εκει τω Κυριω.
Gdc 2:6	Και εξαπεστειλεν Ιησους τον λαόν, και ηλθεν ανηρ εις την κληρονομίαν αυτου κατακληρονομησαι την γην.
Gdc 2:7	και εδουλευσεν ο λαός τω Κυριω πασας τας ημερας Ιησού και πασας τας ημερας των πρεσβυτερων, όσοι εμακροημερευσαν μετα Ιησού, όσοι εγνωσαν παν το εργον Κυριου το μεγα, ο εποιησεν εν τω Ισραηλ.
Gdc 2:8	και ετελευτησεν Ιησους υιος Ναυη δούλος Κυριου, υιος εκατόν δεκα ετών.
Gdc 2:9	και εθαψαν αυτον εν οριω της κληρονομίας αυτου εν Θαμναθαρες, εν ορει Εφραιμ από βορρα του ορους Γαας.
Gdc 2:10	και γε πασα η γενεά εκεινη προσετέθησαν προς τους πατερας αυτων, και ανεστη γενεά ετερα μετ ' αυτους, οι ουκ εγνωσαν τον Κυριον και γε το εργον, ο εποιησεν εν τω Ισραηλ.
Gdc 2:11	Και εποιησαν οι υιοι Ισραηλ το πονηρόν ενώπιον Κυριου και ελάτρευσαν τοις Βααλιμ.
Gdc 2:12	και εγκατέλιπον τον Κυριον τον Θεόν των πατέρων αυτων τον εξαγαγόντα αυτους εκ γης Αιγύπτου και επορευθησαν οπισω θεών ετέρων από των θεών των εθνών των περικύκλω αυτων και προσεκύνησαν αυτοις και παρώργισαν τον Κυριον
Gdc 2:13	και εγκατέλιπον αυτον και ελάτρευσαν τω Βααλ και ταις Ασάρταις.
Gdc 2:14	και ωργίσθη θυμω Κυριος εν τω Ισραηλ και παρέδωκεν αυτους εις χειρας προνομευόντων, και κατεπρονόμευσαν αυτους· και απέδοτο αυτους εν χερσί των εχθρών αυτων κυκλόθεν, και ουκ ηδυνήθησαν έτι αντιστήναι κατά πρόσωπον των εχθρών αυτων.
Gdc 2:15	εν πάσιν, οις επορευόντο, και χείρ Κυριου ην επ ' αυτους εις κακά, καθώς ελάλησε Κυριος και καθώς ώμοσε Κυριος αυτοις, και εξέθλιψεν αυτους σφόδρα.
Gdc 2:16	και ηγειρε Κυριος κριτάς, και έσωσεν αυτους Κυριος εκ χειρός των προνομευόντων αυτους. και γε των κριτών ουχ υπήκουσαν,
Gdc 2:17	ότι εξεπόρνευσαν οπισω θεών ετέρων και προσεκύνησαν αυτοις· και εξέκλιναν ταχύ εκ της οδού, ης επορευθησαν οι πατερες αυτων του εισακούειν των λόγων

	Κυρίου, ουκ εποίησαν ούτως.
Gdc 2:18	και ότι ήγειρε Κύριος αυτοίς κριτάς, και ην Κύριος μετά του κριτού και έσωσεν αυτούς εκ χειρός εχθρών αυτών πάσας τας ημέρας του κριτού, ότι παρεκλήθη Κύριος από του στεναγμού αυτών από προσώπου των πολιορκούντων αυτούς και εκθλιβόντων αυτούς.
Gdc 2:19	και εγένετο ως απέθνησκειν ο κριτής, και απέστρεψαν και πάλιν διέφθειραν υπέρ τους πατέρας αυτών πορεύεσθαι οπίσω θεών ετέρων, λατρεύειν αυτοίς και προσκυνείν αυτοίς· ουκ απέρριψαν τα επιτηδεύματα αυτών, και τας οδούς αυτών τας σκληράς.
Gdc 2:20	και ωργίσθη θυμω Κύριος εν τω Ισραήλ και είπεν· ανθ 'ων όσα εγκατέλιπον το έθνος τούτο την διαθήκην μου, ην ενετείλαμην τοις πατράσιν αυτών, και ουκ εισήκουσαν της φωνής μου,
Gdc 2:21	και εγώ ου προσθήσω του εξάραι άνδρα εκ προσώπου αυτών από των εθνών, ων κατέλιπεν Ιησούς υιος Ναυή εν τη γη
Gdc 2:22	και αφήκε, του πειράσαι εν αυτοίς τον Ισραήλ, ει φυλάσσονται την οδόν Κυρίου πορεύεσθαι εν αυτη, ον τρόπον εφύλαξαν οι πατέρες αυτών, ή ου.
Gdc 2:23	και αφήκε Κύριος τα έθνη ταύτα του μη εξάραι αυτά το τάχος και ου παρέδωκεν αυτά εν χειρί Ιησού.
Gdc 3:1	ΚΑΙ ταύτα τα έθνη, α αφήκε Κύριος αυτά ωστε πειράσαι εν αυτοίς τον Ισραήλ, πάντας τους μη εγνωκότας τους πολέμους Χαναάν.
Gdc 3:2	πλήν δια τας γενεάς υιών Ισραήλ του διδάξαι αυτούς πόλεμον, πλήν οι έμπροσθεν αυτών ουκ έγνωσαν αυτά·
Gdc 3:3	τας πέντε σατραπείας των αλλοφύλων και πάντα τον Χαναναίον και τον Σιδώνιον και τον Ευαίον τον κατοικούντα τον Λίβανον από του όρους του Αερμών έως Λαβωεμάθ.
Gdc 3:4	και εγένετο ωστε πειράσαι εν αυτοίς τον Ισραήλ, γνώναι ει ακούσονται τας εντολάς Κυρίου, ας ενετείλατο τοις πατράσιν αυτών εν χειρί Μωυσή.
Gdc 3:5	και οι υιοί Ισραήλ κατώκησαν εν μέσω του Χαναναίου και του Χετταίου και του Αμορραίου και του Φερεζαίου και του Ευαίου και του Ιεβουσαίου
Gdc 3:6	και έλαβον τας θυγατέρας αυτών εαυτοίς εις γυναίκας και τας θυγατέρας αυτών έδωκαν τοις υιοίς αυτών και ελάτρευσαν τοις θεοίς αυτών.
Gdc 3:7	Και εποίησαν οι υιοί Ισραήλ το πονηρόν εναντίον Κυρίου και επελάθοντο Κυρίου του Θεού αυτών και ελάτρευσαν τοις Βααλίμ και τοις άλσεσι.
Gdc 3:8	και ωργίσθη θυμω Κύριος εν τω Ισραήλ και απέδοτο αυτούς εν χειρί Χουσαρσαθαίμ βασιλέως Συρίας ποταμών. και εδούλευσαν οι υιοί Ισραήλ τω Χουσαρσαθαίμ έτη οκτώ.
Gdc 3:9	και εκέκραξαν οι υιοί Ισραήλ προς Κύριον· και ήγειρε Κύριος σωτήρα τω Ισραήλ, και έσωσεν αυτούς, τον Γοθονιήλ υión Κενέζ αδελφού Χάλεβ τον νεώτερον υπέρ

	αυτόν,
Gdc 3:10	και εγένετο επ' αυτόν πνεύμα Κυρίου, και έκρινε τον Ισραήλ. και εξήλθεν εις πόλεμον προς Χουσαρσαθαίμ· και παρέδωκε Κύριος εν χειρί αυτού τον Χουσαρσαθαίμ βασιλέα Συρίας ποταμών, και εκραταιώθη χείρ αυτού επί τον Χουσαρσαθαίμ.
Gdc 3:11	και ησύχασεν η γη έτη τεσσαράκοντα· και απέθανε Γοθονιήλ υιος Κενέζ.
Gdc 3:12	Και προσέθεντο οι υιοί Ισραήλ ποιήσαι το πονηρόν ενώπιον Κυρίου. και ενίσχυσε Κύριος τον Εγλώμ βασιλέα Μωάβ επί τον Ισραήλ δια το πεποηκέναι αυτούς το πονηρόν έναντι Κυρίου.
Gdc 3:13	και συνήγαγε προς εαυτόν πάντας τους υιούς Αμμών και Αμαλήκ και επορεύθη και επάταξε τον Ισραήλ και εκληρονόμησε την πόλιν των φοινίκων.
Gdc 3:14	και εδούλευσαν οι υιοί Ισραήλ τω Εγλώμ βασιλεί Μωάβ έτη δεκαοκτώ.
Gdc 3:15	και εκέκραξαν οι υιοί Ισραήλ προς Κύριον· και ήγειρεν αυτοίς σωτήρα τον Αώδ υιόν Γηρά υιόν του Ιεμενί, άνδρα αμφοτεροδέξιον. και εξαπέστειλαν οι υιοί Ισραήλ δώρα εν χειρί αυτού τω Εγλώμ βασιλεί Μωάβ.
Gdc 3:16	και εποίησεν εαυτω Αώδ μάχαιραν δίστομον, σπιθαμής το μήκος αυτής, και περιεζώσατο αυτήν υπό τον μανδύαν επί τον μηρόν αυτού τον δεξιόν.
Gdc 3:17	και επορεύθη και προσήνεγκε τα δώρα τω Εγλώμ βασιλεί Μωάβ· και Εγλώμ ανήρ αστείος σφόδρα.
Gdc 3:18	και εγένετο ηνίκα συνετέλεσεν Αώδ προσφέρων τα δώρα, και εξαπέστειλε τους φέροντας τα δώρα·
Gdc 3:19	και αυτός υπέστρεψεν από των γλυπτών των μετά της Γαλγάλ. και είπεν Αώδ· λόγος μοι κρύφιος προς σε, βασιλεύ. και είπεν Εγλώμ προς αυτόν· σιώπα· και εξαπέστειλεν αφ' εαυτού πάντας τους εφεστώτας επ' αυτόν.
Gdc 3:20	και Αώδ εισήλθε προς αυτόν, και αυτός εκάθητο εν τω υπερώω τω θερινω τω εαυτού μονώτατος. και είπεν Αώδ· λόγος Θεού μοι προς σε, βασιλεύ· και εξανέστη από του θρόνου Εγλώμ εγγύς αυτού.
Gdc 3:21	και εγένετο άμα τω αναστήναι αυτόν και εξέτεινεν Αώδ την χείρα την αριστεράν αυτού και έλαβε την μάχαιραν επάνωθεν του μηρού αυτού του δεξιού και ενέπηξεν αυτήν εν τη κοιλία αυτού
Gdc 3:22	και επεισήνεγκε και γε την λαβήν οπίσω της φλογός, και επέκλεισε το στέαρ κατά της φλογός, ότι ουκ εξέσπασε την μάχαιραν εκ της κοιλίας αυτού.
Gdc 3:23	και εξήλθεν Αώδ την προστάδα και εξήλθε τους διατεταγμένους και απέκλεισε τας θύρας του υπερώου κατ' αυτού και εσφήνωσε·
Gdc 3:24	και αυτός εξήλθε. και οι παίδες αυτού εισήλθον και είδον και ιδού αι θύραι του υπερώου εσφηνωμέναι, και είπαν· μη ποτε αποκενοί τους πόδας αυτού εν τω ταμείω τω θερινω;

Gdc 3:25	και υπέμειναν έως ησχύνοντο, και ιδού ουκ έστιν ο ανοίγων τας θύρας του υπερώου· και έλαβον την κλειδα και ήνοιξαν, και ιδού ο κύριος αυτών πεπτωκώς επί την γην τεθνηκώς.
Gdc 3:26	και Αώδ διεσώθη έως εθορυβούντο, και ουκ ην ο προσνοών αυτω· και αυτός παρήλθε τα γλυπτά και διεσώθη εις Στεριρωθά.
Gdc 3:27	και εγένετο ηνίκα ήλθεν Αώδ εις γην Ισραήλ, και εσάλπισεν εν κερατίνη εν τω όρει Εφραίμ· και κατέβησαν συν αυτω οι υιοί Ισραήλ από του όρους, και αυτός έμπροσθεν αυτών.
Gdc 3:28	και είπε προς αυτούς· κατάβητε οπίσω μου, ότι παρέδωκε Κύριος ο Θεός τους εχθρούς ημών την Μωάβ εν χειρί ημών. και κατέβησαν οπίσω αυτού και προκατελάβοντο τας διαβάσεις του Ιορδάνου της Μωάβ, και ουκ αφήκεν άνδρα διαβήναι.
Gdc 3:29	και επάταξαν την Μωάβ τη ημέρα εκείνη ωσει δέκα χιλιάδας ανδρών, παν λιπαρόν και πάντα άνδρα δυνάμεως, και ου διεσώθη ο ανήρ.
Gdc 3:30	και ενετράπη Μωάβ εν τη ημέρα εκείνη υπό χείρα Ισραήλ, και ησύχασεν η γη ογδοήκοντα έτη, και έκρινεν αυτούς Αώδ έως ου απέθανε.
Gdc 3:31	Και μετ ' αυτόν ανέστη Σαμεγάρ υιος Δινάχ και επάταξε τους αλλοφύλους εις εξακοσίους άνδρας εν τω αροτρόποδι των βοών· και έσωσε και γε αυτός τον Ισραήλ.
Gdc 4:1	ΚΑΙ προσέθεντο οι υιοί Ισραήλ ποιήσαι το πονηρόν ενώπιον Κυρίου· και Αώδ απέθανε.
Gdc 4:2	και απέδοτο τους υιούς Ισραήλ Κύριος εν χειρί Ιαβίν βασιλέως Χαναάν, ος εβασιλευσεν εν Ασώρ· και ο άρχων της δυνάμεως αυτού Σισάρα, και αυτός κατώκει εν Αρισώθ των εθνών.
Gdc 4:3	και εκέκραξαν οι υιοί Ισραήλ προς Κύριον, ότι εννακόσια άρματα σιδηρά ην αυτω, και αυτός έθλιψε τον Ισραήλ κατά κράτος είκοσιν έτη.
Gdc 4:4	και Δεββώρα γυνή προφήτις γυνή Λαφιδώθ, αύτη έκρινε τον Ισραήλ εν τω καιρω εκείνω.
Gdc 4:5	και αυτή εκάθητο υπό φοίνικα Δεββώρα ανά μέσον της Ραμά και ανά μέσον της Βαιθήλ εν τω όρει Εφραίμ, και ανέβαινον προς αυτήν οι υιοί Ισραήλ εις κρίσιν.
Gdc 4:6	και απέστειλε Δεββώρα και εκάλεσε τον Βαράκ υιόν Αβινεέμ εκ Κάδης Νεφθαλί και είπε προς αυτόν· ουχί ενετείλατο Κύριος ο Θεός Ισραήλ σοι και απελεύση εις όρος Θαβώρ και λήψη μετά σεαυτού δέκα χιλιάδας ανδρών εκ των υιών Νεφθαλί και εκ των υιών Ζαβουλών;
Gdc 4:7	και επάξω προς σε εις τον χειμάρρουν Κισών τον Σισάρα άρχοντα της δυνάμεως Ιαβίν και τα άρματα αυτού και το πλήθος αυτού και παραδώσω αυτόν εις χειράς σου.
Gdc 4:8	και είπε προς αυτήν Βαράκ· εάν πορευθής μετ ' εμού, πορεύσομαι, και εάν μη πορευθής, ου πορεύσομαι· ότι ουκ οίδα την ημέραν, εν ή ευοδοί Κύριος τον

	άγγελον μετ' εμού.
Gdc 4:9	και ειπε· πορευομένη πορεύσομαι μετά σου· πλήν γίνωσκε ότι ουκ έσται το προτέρημά σου επί την οδόν, ην συ πορεύη, ότι εν χειρί γυναικός αποδώσεται Κύριος τον Σισάρα. και ανέστη Δεββώρα και επορεύθη μετά του Βαράκ εκ Κάδης.
Gdc 4:10	και εβόησε Βαράκ τον Ζαβουλών και τον Νεφθαλί εκ Κάδης, και ανέβησαν κατά πόδας αυτού δέκα χιλιάδες ανδρών· και ανέβη Δεββώρα μετ' αυτού.
Gdc 4:11	και Χαβέρ ο Κιναίος εχωρίσθη από Καινά από των υιών Ιωβάβ γαμβρού Μωυσή και έπηξε την σκηνήν αυτού έως δρυός πλεονεκτούντων, ή εστιν εχόμενα Κεδές.
Gdc 4:12	και ανηγγέλη Σισάρα, ότι ανέβη Βαράκ υιος Αβινεέμ εις όρος Θαβώρ.
Gdc 4:13	και εκάλεσε Σισάρα πάντα τα άρματα αυτού εννακόσια άρματα σιδηρά, και πάντα τον λαόν τον μετ' αυτού από Αρισώθ των εθνών εις τον χειμάρρουν Κισών.
Gdc 4:14	και ειπε Δεββώρα προς Βαράκ· ανástηθι, ότι αύτη η ημέρα, εν ή παρεδωκε Κύριος τον Σισάρα εν τη χειρί σου, ότι Κύριος εξελεύσεται έμπροσθέν σου. και κατέβη Βαράκ κατά το όρος Θαβώρ και δέκα χιλιάδες ανδρών οπίσω αυτού.
Gdc 4:15	και εξέστησε Κύριος τον Σισάρα και πάντα τα άρματα αυτού και πάσαν την παρεμβολήν αυτού εν στόματι ρομφαίας ενώπιον Βαράκ· και κατέβη Σισάρα επάνωθεν του άρματος αυτού και έφυγε τοις ποσίν αυτού.
Gdc 4:16	και Βαράκ διώκων οπίσω των αρμάτων και οπίσω της παρεμβολής έως Αρισώθ των εθνών· και έπεσε πάσα παρεμβολή Σισάρα εν στόματι ρομφαίας, ου κατελείφθη έως ενός.
Gdc 4:17	και Σισάρα έφυγε τοις ποσίν αυτού εις σκηνήν Ιαήλ γυναικός Χαβέρ εταίρου του Κιναίου, ότι ειρήνη ην αναμέσον Ιαβίν βασιλέως Ασώρ και αναμέσον του οίκου Χαβέρ του Κιναίου.
Gdc 4:18	και εξήλθεν Ιαήλ εις συνάντησιν Σισάρα και ειπεν αυτω· έκκλινον, κύριέ μου, έκκλινον προς με, μη φοβού· και εξέκλινε προς αυτήν εις την σκηνήν. και περιέβαλεν αυτόν επιβολαίω.
Gdc 4:19	και ειπε Σισάρα προς αυτήν· πότισόν με δη μικρόν ύδωρ, ότι εδίψησα· και ήνοιξε τον ασκόν του γάλακτος, και επότισεν αυτόν και περιέβαλεν αυτόν.
Gdc 4:20	και ειπε προς αυτήν Σισάρα· στήθι δη επί την θύραν της σκηνής, και έσται εάν ανήρ έλθη προς σε και ερωτήση σε και ειπή· ει έστιν ώδε ανήρ; και ερείς· ουκ έστι.
Gdc 4:21	και έλαβεν Ιαήλ γυνή Χαβέρ τον πάσσαλον της σκηνής και έθηκε την σφύραν εν τη χειρί αυτης και εισήλθε προς αυτόν εν κρυφή και έπηξε τον πάσσαλον εν τω κροτάφω αυτού, και διεξήλθεν εν τη γη· και αυτός εξεστώς εσκοτώθη και απέθανε.
Gdc 4:22	και ιδού Βαράκ διώκων τον Σισάρα, και εξήλθεν Ιαήλ εις συνάντησιν αυτω και ειπεν αυτω· δεύρο και δείξω σοι τον άνδρα, ον συ ζητείς. και εισήλθε προς αυτήν, και ιδού Σισάρα ερριμμένος νεκρός και ο πάσσαλος εν τω κροτάφω

	αυτού.
Gdc 4:23	και ετρόπωσεν ο Θεός τον Ιαβίν βασιλέα Χαναάν εν τη ημέρα εκείνη έμπροσθεν των υιών Ισραήλ.
Gdc 4:24	και επορεύετο χείρ των υιών Ισραήλ πορευομένη και σκληρονομένη επί Ιαβίν βασιλέα Χαναάν, έως ου εξωλόθρευσαν τον Ιαβίν βασιλέα Χαναάν.
Gdc 5:1	ΚΑΙ ήσαν Δεββώρα και Βαράκ υιος Αβινεέμ εν τη ημέρα εκείνη λέγοντες·
Gdc 5:2	Απεκαλύφθη αποκάλυμμα εν Ισραήλ· εν τω εκουσιασθήναι λαόν, ευλογείτε Κύριον.
Gdc 5:3	ακούσατε, βασιλείς, και ενωτίσασθε, σατράπαι· εγώ ειμι τω Κυρίω, εγώ ειμι, άσομαι, ψαλώ τω Κυρίω τω Θεω Ισραήλ.
Gdc 5:4	Κύριε, εν τη εξόδω σου εν Σηείρ, εν τω απαίρειν σε εξ αγρού Εδώμ, γη εσεισθη και ο ουρανός έσταξε δρόσους, και αι νεφέλαι έσταξαν ύδωρ·
Gdc 5:5	όρη εσαλεύθησαν από προσώπου Κυρίου Ελωϊ, τούτο Σινά από προσώπου Κυρίου Θεού Ισραήλ.
Gdc 5:6	εν ημέραις Σαμεγάρ υιού Ανάθ, εν ημέραις Ιαήλ εξέλιπον οδούς και επορεύθησαν ατραπούς, επορεύθησαν οδούς διεστραμμένας·
Gdc 5:7	εξέλιπον δυνατοί εν Ισραήλ, εξέλιπον, έως ου ανέστη Δεββώρα, έως ου ανέστη μήτηρ εν Ισραήλ.
Gdc 5:8	εξελέξαντο θεούς καινούς· τότε επολέμησαν πόλεις αρχόντων· θυρεός εάν οφθή και λόγχη εν τεσσαράκοντα χιλιάσιν εν Ισραήλ.
Gdc 5:9	η καρδιά μου εις τα διατεταγμένα τω Ισραήλ· οι εκουσιαζόμενοι εν λαω ευλογείτε Κύριον.
Gdc 5:10	επιβεβηκότες επί όνου θηλείας μεσημβρίας, καθήμενοι επί κριτηρίου και πορευόμενοι επί οδούς συνόδρων εφ' οδω,
Gdc 5:11	διηγείσθε από φωνής ανακρουομένων ανά μέσον υδρευομένων· εκεί δώσουσι δικαιοσύνας Κυρίω, δικαιοσύνας αύξησον εν Ισραήλ. τότε κατέβη εις τας πόλεις λαός Κυρίου.
Gdc 5:12	εξεγείρου, εξεγείρου, Δεββώρα. εξεγείρου, εξεγείρου, λάλησον ωδήν· ανάστα Βαράκ, και αιχμαλώτισον αιχμαλωσίαν σου, υιος Αβινεέμ.
Gdc 5:13	τότε κατέβη κατάλειμμα τοις ισχυροίς, λαός Κυρίου κατέβη αυτω εν τοις κραταιοίς.
Gdc 5:14	εξ εμού Εφραίμ εξερρίζωσεν αυτούς εν τω Αμαλήκ· οπίσω σου Βενιαμίν εν τοις λαοίς σου. εν εμοί Μαχίρ κατέβησαν εξερευνώντες και από Ζαβουλών έλκοντες εν ράβδω διηγήσεως γραμματέως.
Gdc 5:15	και αρχηγοί εν Ισάχαρ μετά Δεββώρας και Βαράκ, ούτω Βαράκ εν κοιλάσιν απέστειλεν εν ποσίν αυτου. εις τας μερίδας Ρουβήν μεγάλοι εξικνούμενοι

	καρδίαν.
Gdc 5:16	εις τι εκάθισαν ανά μέσον της διγομίας του ακούσαι συρισμού αγγέλων; εις διαιρέσεις Ρουβήν μεγάλοι εξετασμοί καρδίας.
Gdc 5:17	Γαλαάδ εν τω πέραν του Ιορδάνου εσκήνωσε· και Δάν εις τι παροικεί πλοίοις; Ασήρ εκάθισε παραλίαν θαλασσών και επί διεξόδοις αυτού σκηνώσκει.
Gdc 5:18	Ζαβουλών λαός ωνειδισε ψυχήν αυτού εις θάνατον και Νεφθαλί επί ύψη αγρού.
Gdc 5:19	ήλθον αυτών βασιλείς, παρετάξαντο, τότε επολέμησαν βασιλείς Χαναάν εν Θαναάχ επί ύδατι Μαγεδδώ· δώρον αργυρίου ουκ έλαβον.
Gdc 5:20	εξ ουρανού παρετάξαντο οι αστέρες, εκ τρίβων αυτών παρετάξαντο μετά Σισάρα.
Gdc 5:21	χειμάρρους Κισών εξέσυσεν αυτούς, χειμάρρους αρχαίων, χειμάρρους Κισών· καταπατήσκει αυτόν ψυχή μου δυνατή.
Gdc 5:22	ότε ενεποδίσθησαν πτέρναι ίππου, σπουδή έσπευσαν ισχυροί αυτού.
Gdc 5:23	καταράσθε Μηρώζ, είπεν άγγελος Κυρίου, καταράσθε, επικατάρατος πας ο κατοικών αυτήν, ότι ουκ ήλθοσαν εις βοήθειαν Κυρίου, εις βοήθειαν εν δυνατοίς.
Gdc 5:24	ευλογηθείη εν γυναιξίν Ιαήλ γυνή Χαβέρ του Κιναίου, από γυναικών εν σκηναίς ευλογηθείη.
Gdc 5:25	ύδωρ ήτησε, γάλα έδωκεν, εν λεκάνη υπερεχόντων προσήνεγκε βούτυρον.
Gdc 5:26	χείρα αυτής αριστεράν εις πάσσαλον εξέτεινε και δεξιάν αυτής εις σφύραν κοπιώντων και εσφυροκόπησε Σισάρα, διήλωσε κεφαλήν αυτού και επάταξε, διήλωσε κρόταφον αυτού.
Gdc 5:27	ανά μέσον των ποδών αυτής κατεκυλίσθη, έπεσε και εκοιμήθη· ανά μέσον των ποδών αυτής κατακλιθείς έπεσε· καθώς κατεκλίθη, εκεί έπεσεν εξοδευθείς.
Gdc 5:28	δια της θυρίδος παρέκυψε μήτηρ Σισάρα εκτός του τοξικού, διότι ησχύνθη άρμα αυτού, διότι εχρόνισαν πόδες αρμάτων αυτού.
Gdc 5:29	αι σοφαί άρχουσαι αυτής απεκρίθησαν προς αυτήν, και αυτή απέστρεψε λόγους αυτής εαυτη.
Gdc 5:30	ουχ ευρήσουσιν αυτόν διαμερίζοντα σκύλα; οικτίρμων οικτειρήσει εις κεφαλήν ανδρός· σκύλα βαμμάτων τω Σισάρα, σκύλα βαμμάτων ποικιλίας, βάμματα ποικιλτών αυτά, τω τραχήλω αυτού σκύλα.
Gdc 5:31	ούτως απόλοιντο πάντες οι εχθροί σου, Κύριε· και οι αγαπώντες αυτόν ως έξοδος ηλίου εν δυνάμει αυτού. Και ησύχασεν η γη τεσσαράκοντα έτη.
Gdc 6:1	ΚΑΙ εποίησαν οι υιοί Ισραήλ το πονηρόν ενώπιον Κυρίου, και έδωκεν αυτούς Κύριος εν χειρί Μαδιάμ επτά έτη.
Gdc 6:2	και ίσχυσε χείρ Μαδιάμ επί Ισραήλ· και εποίησαν εαυτοίς οι υιοί Ισραήλ από προσώπου Μαδιάμ τας τρουμαλιάς τας εν τοις όρεσι και τα σπήλαια και τα

	κρεμαστά.
Gdc 6:3	και εγένετο εάν έσπειραν οι υιοί Ισραήλ, και ανέβαινον Μαδιάμ και Αμαλήκ, και οι υιοί ανατολών συνανέβαινον αυτοίς· και παρενέβαλον εις αυτούς
Gdc 6:4	και κατέφθειραν τους καρπούς αυτών έως ελθείν εις Γάζαν και ου κατελείποντο υπόστασιν ζωής εν τη γη Ισραήλ ουδέ εν τοις ποιμνίοις ταύρον και όνον·
Gdc 6:5	ότι αυτοί και αι κτήσεις αυτών ανέβαινον και αι σκηναί αυτών παρεγίνοντο καθώς ακρίς εις πλήθος, και αυτοίς και ταις καμήλοις αυτών ουκ ην αριθμός, και ήρχοντο εις την γην Ισραήλ και διέφθειρον αυτήν.
Gdc 6:6	και επτώχευσεν Ισραήλ σφόδρα από προσώπου Μαδιάμ,
Gdc 6:7	και εβόησαν υιοί Ισραήλ προς Κύριον από προσώπου Μαδιάμ.
Gdc 6:8	και εξαπέστειλε Κύριος άνδρα προφήτην προς τους υιούς Ισραήλ, και ειπεν αυτοίς· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· εγώ ειμι ος ανήγαγον υμάς εκ γης Αιγύπτου και εξήγαγον υμάς εξ οίκου δουλείας υμών
Gdc 6:9	και ερρυσάμην υμάς εκ χειρός Αιγύπτου και εκ χειρός πάντων των θλιβόντων υμάς και εξέβαλον αυτούς εκ προσώπου υμών και έδωκα υμίν την γην αυτών
Gdc 6:10	και είπα υμίν· εγώ Κύριος ο Θεός υμών, ου φοβηθήσεσθε τους θεούς του Αμορραίου, εν οίς υμείς κάθησθε εν τη γη αυτών· και ουκ εισηκούσατε της φωνής μου.
Gdc 6:11	Και ήλθεν άγγελος Κυρίου και εκάθισεν υπό την τερέμινθον την εν Εφραθά την Ιωάς πατρός του Εσδρί, και Γεδεών ο υιος αυτου ραβδίζων σίτον εν ληνω εις εκφυγείν από προσώπου του Μαδιάμ.
Gdc 6:12	και ώφθη αυτω ο άγγελος Κυρίου και είπε προς αυτόν· Κύριος μετά σου, ισχυρός των δυνάμεων.
Gdc 6:13	και είπε προς αυτόν Γεδεών· εν εμοί, Κύριέ μου, και ει έστι Κύριος μεθ ' ημών, εις τι εύρεν ημάς τα κακά ταύτα; και που εστι πάντα τα θαυμάσια αυτου, α διηγήσαντο ημίν οι πατέρες ημών λέγοντες, μη ουχί εξ Αιγύπτου ανήγαγεν ημάς Κύριος; και νυν εξέρριψεν ημάς και έδωκεν ημάς εν χειρί Μαδιάμ.
Gdc 6:14	και επέστρεψε προς αυτόν ο άγγελος Κυρίου και είπε· πορεύου εν τη ισχυϊ σου ταύτη και σώσεις τον Ισραήλ εκ χειρός Μαδιάμ· ιδού εξαπέστειλά σε.
Gdc 6:15	και είπε προς αυτόν Γεδεών· εν εμοί, Κύριέ μου, εν τίνι σώσω τον Ισραήλ; ιδού η χιλιάς μου ησθένησεν εν Μανασσή, και εγώ ειμι μικρότερος εν οίκω του πατρός μου.
Gdc 6:16	και είπε προς αυτόν ο άγγελος Κυρίου· Κύριος έσται μετά σου, και πατάξεις την Μαδιάμ ωσει άνδρα ένα.
Gdc 6:17	και είπε προς αυτόν Γεδεών· ει δη εύρον έλεος εν οφθαλμοίς σου και ποιήσεις μοι σήμερον παν ό,τι ελάλησας μετ ' εμού,
Gdc 6:18	μη χωρισθής εντεύθεν έως του ελθείν με προς σε, και εξοίσω την θυσίαν και

	θύσω ενώπιόν σου. και είπεν· εγώ ειμι, καθήσομαι έως του επιστρέψαι σε.
Gdc 6:19	και Γεδεών εισήλθε και εποίησεν έριφον αιγών και οιφί αλεύρου άζυμα και τα κρέα έθηκεν εν τω κοφίνω και τον ζωμόν έβαλεν εν τη χύτρα και εξήνεγκεν αυτά προς αυτόν υπό την τερέμινθον και προσήγγισε.
Gdc 6:20	και είπε προς αυτόν ο άγγελος του Θεού· λαβέ τα κρέα και τα άζυμα και θές προς την πέτραν εκείνην και τον ζωμόν εχόμενα έκχεε· και εποίησεν ούτως.
Gdc 6:21	και εξέτεινεν ο άγγελος Κυρίου το άκρον της ράβδου της εν τη χειρί αυτού και ήψατο των κρεών και των αζύμων, και ανέβη πυρ εκ της πέτρας και κατέφαγε τα κρέα και τους αζύμους· και ο άγγελος Κυρίου επορεύθη απ ' οφθαλμών αυτού.
Gdc 6:22	και είδε Γεδεών ότι άγγελος Κυρίου ούτός εστι, και είπε Γεδεών· α α, Κύριέ μου Κύριε, ότι είδον τον άγγελον Κυρίου πρόσωπον προς πρόσωπον.
Gdc 6:23	και είπεν αυτω Κύριος· ειρήνη σοι, μη φοβού, ου μη αποθάνης.
Gdc 6:24	και ωκοδόμησεν εκεί Γεδεών θυσιαστήριον τω Κυρίω και επεκάλεσεν αυτω Ειρήνη Κυρίου έως της ημέρας ταύτης, έτι αυτου όντος εν Εφραθά πατρός του Εσδρί.
Gdc 6:25	Και εγένετο εν τη νυκτί εκείνη και είπεν αυτω Κύριος· λαβέ τον μόσχον τον ταύρον, ος εστι τω πατρί σου, και μόσχον δεύτερον επταετή και καθελείς το θυσιαστήριον του Βάαλ ό εστι τω πατρί σου, και το άλσος το επ ' αυτό ολοθρεύσεις.
Gdc 6:26	και οικοδομήσεις θυσιαστήριον τω Κυρίω τω Θεω σου επί κορυφήν του Μαουέκ τούτου εν τη παρατάξει και λήψη τον μόσχον τον δεύτερον και ανοίσεις ολοκαυτώματα εν τοις ξύλοις του άλσους, ου εξολοθρεύσεις.
Gdc 6:27	και έλαβε Γεδεών δέκα άνδρας από των δούλων εαυτου και εποίησεν ον τρόπον ελάλησε προς αυτόν Κύριος· και εγενήθη ως εφοβήθη τον οίκον του πατρός αυτου και τους άνδρας της πόλεως του ποιήσαι ημέρας, και εποίησε νυκτός.
Gdc 6:28	και ώρθρισαν οι άνδρες της πόλεως το πρωϊ, και ιδού καθήρητο το θυσιαστήριον του Βάαλ, και το άλσος το επ ' αυτω ωλόθρευτο· και είδαν τον μόσχον τον δεύτερον, ον ανήνεγκεν επί το θυσιαστήριον το ωκοδομημένον.
Gdc 6:29	και είπεν ανήρ προς τον πλησίον αυτου· τις εποίησε το ρήμα τούτο; και επεζήτησαν και ηρεύνησαν και έγνωσαν ότι Γεδεών υιος Ιωάς εποίησε το ρήμα τούτο.
Gdc 6:30	και είπαν οι άνδρες της πόλεως προς Ιωάς· εξένεγκε τον υιόν σου και αποθανέτω, ότι καθείλε το θυσιαστήριον του Βάαλ και ότι ωλόθρευσε το άλσος το επ ' αυτω.
Gdc 6:31	και είπε Γεδεών υιος Ιωάς τοις ανδράσι πάσιν, οί επανέστησαν αυτω· μη υμείς νυν δικάζεσθε υπέρ του Βάαλ; ή υμείς σώσετε αυτόν; ος εάν δικάσεται αυτω, θανατωθήτω έως πρωϊ· ει Θεός εστι, δικαζέσθω αυτω, ότι καθείλε το θυσιαστήριον αυτου.

Gdc 6:32	και εκάλεσεν αυτό εν τη ημέρα εκείνη Ιεροβάαλ λέγων· δικαζέσθω εν αυτω ο Βάαλ, ότι καθηρέθη το θυσιαστήριον αυτού.
Gdc 6:33	και πάσα Μαδιάμ και Αμαλήκ και υιοί ανατολών συνήχθησαν επί το αυτό και παρενέβαλον εν τη κοιλάδι Ιεζραέλ.
Gdc 6:34	και πνεύμα Κυρίου ενεδυνάμωσε τον Γεδεών, και εσάλπισεν εν κερατίνη και εφοβήθη Αβιέζερ οπίσω αυτού.
Gdc 6:35	και αγγέλους απέστειλεν εις πάντα Μανασσή και εν Ασήρ και εν Ζαβουλών και εν Νεφθαλί και ανέβη εις συνάντησιν αυτών.
Gdc 6:36	και είπε Γεδεών προς τον Θεόν· ει συ σώζεις εν χειρί μου τον Ισραήλ καθώς ελάλησας,
Gdc 6:37	ιδού εγώ τίθημι τον πόκον του ερίου εν τη άλωνι· εάν δρόσος γένηται επί τον πόκον μόνον και επί πάσαν την γην ξηρασία, γνώσομαι ότι σώσεις εν χειρί μου τον Ισραήλ, καθώς ελάλησας.
Gdc 6:38	και εγένετο ούτως· και ώρθρισε τη επαύριον και εξεπίασε τον πόκον, και έσταξε δρόσος από του πόκου, πλήρης λεκάνη ύδατος.
Gdc 6:39	και είπε Γεδεών προς τον Θεόν· μη δη οργισθήτω ο θυμός σου εν εμοί, και λαλήσω έτι άπαξ· πειράσω δη και γε έτι άπαξ εν τω πόκω, και γενέσθω η ξηρασία επί τον πόκον μόνον, και επί πάσαν την γην γενηθήτω δρόσος.
Gdc 6:40	και εποίησεν ο Θεός ούτως εν τη νυκτί εκείνη· και εγένετο ξηρασία επί τον πόκον μόνον, και επί πάσαν την γην εγενήθη δρόσος.
Gdc 7:1	ΚΑΙ ώρθρισεν Ιεροβάαλ (αυτός εστι Γεδεών) και πας ο λαός μετ ' αυτού και παρενέβαλον επί πηγην Αραδ, και παρεμβολή Μαδιάμ ην αυτω από βορρά από Γαβαάθ Αμωρά εν κοιλάδι.
Gdc 7:2	και είπε Κύριος προς Γεδεών· πολός ο λαός ο μετά σου, ωστε μη παραδούναί με την Μαδιάμ εν χειρί αυτών, μη ποτε καυχήσεται Ισραήλ επ ' εμέ λέγων· η χείρ μου έσωσέ με·
Gdc 7:3	και νυν λάλησον δη εν ωσί του λαού λέγων· τις ο φοβούμενος και δειλός; επιστρεφétω και εκχωρείτω από όρους Γαλαάδ. και επέστρεψεν από του λαού είκοσι και δύο χιλιάδες, και δέκα χιλιάδες υπελείφθησαν.
Gdc 7:4	και είπε Κύριος προς Γεδεών· έτι ο λαός πολός εστι· κατένεγκον αυτούς προς το ύδωρ, και εκκαθαρώ σοι αυτόν εκεί· και έσται ον εάν είπω προς σε, ούτος πορεύσεται συν σοί, αυτός πορεύσεται συν σοί· και πας, ον εάν είπω προς σε· ούτος ου πορεύσεται μετά σου, αυτός ου πορεύσεται μετά σου.
Gdc 7:5	και κατήνεγκε τον λαόν προς το ύδωρ· και είπε Κύριος προς Γεδεών· πας, ος αν λάψη τη γλώσση αυτού από του ύδατος ως εάν λάψη ο κύων, στήσεις αυτόν κατά μόνας, και πας, ος εάν κλίνη επί τα γόνατα αυτού πιείν.
Gdc 7:6	και εγένετο ο αριθμός των λαψάντων εν χειρί αυτών προς το στόμα αυτών τριακόσιοι άνδρες, και παν το κατάλοιπον του λαού έκλιναν επί τα γόνατα αυτών πιείν ύδωρ.

Gdc 7:7	και ειπε Κύριος προς Γεδεών· εν τοις τριακοσίοις ανδράσι τοις λάψασι σώσω υμάς και δώσω την Μαδιάμ εν χειρί σου, και πας ο λαός πορεύονται ανήρ εις τον τόπον αυτου.
Gdc 7:8	και ελαβον τον επισιτισμόν του λαού εν χειρί αυτών και τας κερατίνας αυτών, και τον πάντα άνδρα Ισραήλ εξαπέστειλεν άνδρα εις σκηνην αυτου και τους τριακοσίους άνδρας κατίσχυσε. και η παρεμβολή Μαδιάμ ήσαν αυτου υποκάτω εν τη κοιλάδι.
Gdc 7:9	και εγενήθη εν τη νυκτί εκείνη και ειπε προς αυτον Κύριος· αναστάς κατάβηθι εν τη παρεμβολή, ότι παρέδωκα αυτην εν τη χειρί σου·
Gdc 7:10	και ει φοβή συ καταβήναι, κατάβηθι συ και Φαρά το παιδάριόν σου εις την παρεμβολήν
Gdc 7:11	και ακούση, τι λαλήσουσι· και μετά τούτο ισχύσουσιν αι χείρες σου, καταβήση εν τη παρεμβολή. και κατέβη αυτός και Φαρά το παιδάριον αυτου προς αρχήν των πενήκοντα, οί ήσαν εν τη παρεμβολή.
Gdc 7:12	και Μαδιάμ και Αμαλήκ και πάντες οι υιοί ανατολών βεβλημένοι εν τη κοιλάδι ωσει ακρίς εις πλήθος, και ταις καμήλοις αυτών ουκ ην αριθμός, αλλ ' ήσαν ως η άμμος η επί χείλους της θαλάσσης εις πλήθος.
Gdc 7:13	και ήλθε Γεδεών, και ιδού ανήρ εξηγούμενος τω πλησίον αυτου ενύπνιον και ειπεν· ιδού ενυπνιασάμην ενύπνιον, και ιδού μαγίς άρτου κριθίνου στρεφομένη εν τη παρεμβολή Μαδιάμ και ήλθεν έως της σκηνης και επάταξεν αυτην, και έπεσε, και ανέστρεψεν αυτην άνω, και έπεσεν η σκηνή.
Gdc 7:14	και απεκρίθη ο πλησίον αυτου και ειπεν· ουκ έστιν αυτη ει μη ρομφαία Γεδεών υιού Ιωάς ανδρός Ισραήλ· παρέδωκεν ο Θεός εν χειρί αυτου την Μαδιάμ και πάσαν την παρεμβολήν.
Gdc 7:15	και εγένετο ως ήκουσε Γεδεών την εξήγησιν του ενυπνίου και την σύγκρισιν αυτου, και προσεκύνησε Κυρίω και υπέστρεψεν εις την παρεμβολήν Ισραήλ και ειπεν· ανάστητε, ότι παρέδωκε Κύριος εν χειρί ημών την παρεμβολήν Μαδιάμ.
Gdc 7:16	και διείλε τους τριακοσίους άνδρας εις τρεις αρχάς και έδωκε κερατίνας εν χειρί πάντων και υδρίας κενάς και λαμπάδας εν ταις υδρίαίς
Gdc 7:17	και ειπε προς αυτους· απ ' εμού όψεσθε και ούτω ποιήσετε· και ιδού εγώ εισπορεύομαι εν αρχή της παρεμβολής, και έσται καθώς αν ποιήσω, ούτω ποιήσετε·
Gdc 7:18	και σαλπιώ εν τη κερατινή εγώ, και πάντες μετ ' εμού σαλπιείτε εν ταις κερατιναις κύκλω όλης της παρεμβολής και ερείτε· τω Κυρίω και τω Γεδεών.
Gdc 7:19	και εισήλθε Γεδεών και οι εκατόν άνδρες οι μετ ' αυτου εν αρχή της παρεμβολής εν αρχή της φυλακής μέσης και εγειροντες ήγειραν τους φυλάσσοντας και εσάλπισαν εν ταις κερατιναις και εξετίναξαν τας υδρίας τας εν ταις χερσίν αυτών.
Gdc 7:20	και εσάλπισαν αι τρεις αρχαί εν ταις κερατιναις και συνέτριψαν τας υδρίας και εκράτησαν εν χερσίν αριστεραίς αυτών τας λαμπάδας και εν χερσί δεξιαίς

	αυτών τας κερατίνας του σαλπίζειν και ανέκραξαν· ρομφαία τω Κυρίω και τω Γεδεών.
Gdc 7:21	και έστησεν ανήρ εφ ' εαυτω κύκλω της παρεμβολής, και έδραμε πάσα η παρεμβολή και εσήμαναν και έφυγον.
Gdc 7:22	και εσάλπισαν εν ταις τριακοσίαις κερατίαις, και έθηκε Κύριος την ρομφαίαν ανδρός εν τω πλησίον αυτού εν πάση τη παρεμβολή,
Gdc 7:23	και έφυγεν η παρεμβολή έως Βηθσεεδτά Γαραγαθά έως χείλους Αβωμεουλά επί Ταβάθ. και εβόησαν ανήρ Ισραήλ από Νεφθαλί και από Ασήρ και από παντός Μανασσή και εδίωξαν οπίσω Μαδιάμ.
Gdc 7:24	και αγγέλους επέστειλε Γεδεών εν παντί όρει Εφραίμ λέγων· κατάβητε εις συνάντησιν Μαδιάμ και καταλάβετε εαυτοίς το ύδωρ έως Βαιθηρά και τον Ιορδάνην· και εβόησε πας ανήρ Εφραίμ και προκατελάβοντο το ύδωρ έως Βαιθηρά και τον Ιορδάνην.
Gdc 7:25	και συνελάβοντο τους άρχοντας Μαδιάμ και τον 'Ωρήβ και τον Ζήβ και απέκτειναν τον 'Ωρήβ εν Σουρ και τον Ζήβ απέκτειναν εν Ιακεφζήφ και κατεδίωξαν Μαδιάμ· και την κεφαλήν 'Ωρήβ και Ζήβ ήνεγκαν προς Γεδεών από πέραν του Ιορδάνου.
Gdc 8:1	ΚΑΙ είπαν προς Γεδεών ανήρ Εφραίμ· τι το ρήμα τούτο εποίησας ημίν του μη καλέσαι ημάς, ότε επορεύθης παρατάξασθαι εν Μαδιάμ; και διελέξαντο προς αυτόν ισχυρώς.
Gdc 8:2	και είπε προς αυτούς· τι εποίησα νυν καθώς υμείς; ή ουχί κρείσσον επιφυλλίς Εφραίμ ή τρυγητός Αβιέζερ;
Gdc 8:3	εν χειρί υμών παρέδωκε Κύριος τους άρχοντας Μαδιάμ, τον 'Ωρήβ και τον Ζήβ· και τι ηδυνήθην ποιήσαι ως υμείς; τότε ανέθη το πνεύμα αυτών απ ' αυτού εν τω λαλήσαι αυτόν τον λόγον τούτον.
Gdc 8:4	και ήλθε Γεδεών επί τον Ιορδάνην, και διέβη αυτός και οι τριακόσιοι άνδρες οι μετ ' αυτού πεινώντες και διώκοντες.
Gdc 8:5	και είπε τοις ανδράσι Σοκχώθ· δότε δη άρτους εις τροφήν τω λαω τούτω τω εν ποσί μου, ότι εκλείπουσι, και ιδού εγώ ειμι διώκων οπίσω του Ζεβεέ και Σελμανά βασιλέων Μαδιάμ.
Gdc 8:6	και είπον οι άρχοντες Σοκχώθ· μη χείρ Ζεβεέ και Σελμανά νυν εν χειρί σου; ου δώσομεν τη δυνάμει σου άρτους;
Gdc 8:7	και είπε Γεδεών· δια τούτο εν τω δούναι Κύριον τον Ζεβεέ και τον Σελμανά εν χειρί μου, και εγώ αλοήσω τας σάρκας υμών εν ταις ακάνθαις της ερήμου και εν ταις Βαρκηνίμ.
Gdc 8:8	και ανέβη εκείθεν εις Φανουήλ και ελάλησε προς αυτούς ωσαύτως, και απεκριθήσαν αυτω οι άνδρες Φανουήλ ον τρόπον απεκριθήσαν άνδρες Σοκχώθ.
Gdc 8:9	και είπε Γεδεών προς άνδρας Φανουήλ· εν επιστροφή μου μετ ' ειρήνης κατασκάψω τον πύργον τούτον.

Gdc 8:10	και Ζεβεέ και Σελμανά εν Καρκάρ, και η παρεμβολή αυτών μετ ' αυτών ωσει δεκαπέντε χιλιάδες, πάντες οι καταλελειμμένοι από πάσης παρεμβολής αλλοφύλων, και οι πεπτωκότες εκατόν είκοσι χιλιάδες ανδρών σπαμένων ρομφαίαν.
Gdc 8:11	και ανέβη Γεδεών οδόν των σκηνοούντων εν σκηναίς από ανατολών της Ναβαί και Ιεγεβάλ· και επάταξε την παρεμβολήν, και η παρεμβολή ην πεποιθυία.
Gdc 8:12	και έφυγον Ζεβεέ και Σελμανά, και εδίωξαν οπίσω αυτών και εκράτησε τους δύο βασιλείς Μαδιάμ, τον Ζεβεέ και τον Σελμανά, και πάσαν την παρεμβολήν εξέστησε.
Gdc 8:13	και επέστρεψε Γεδεών υιος Ιωάς από της παρατάξεως από επάνωθεν της παρατάξεως Αρές.
Gdc 8:14	και συνέλαβε παιδάριον από των ανδρών Σοκχώθ και επηρώτησεν αυτόν, και έγγραψε προς αυτόν ονόματα των αρχόντων Σοκχώθ και των πρεσβυτέρων αυτών, εβδομήκοντα και επτά άνδρας.
Gdc 8:15	και παρεγένετο Γεδεών προς τους άρχοντας Σοκχώθ και είπεν· ιδού Ζεβεέ και Σελμανά, εν οίς ωνειδίσατέ με λέγοντες· μη χείρ Ζεβεέ και Σελμανά νυν εν χειρί σου, ότι δώσομεν τοις ανδράσι σου τοις εκλείπουσιν άρτους;
Gdc 8:16	και έλαβε τους πρεσβυτέρους της πόλεως εν ταις ακάνθαις της ερήμου και ταις Βαρκηνίμ και ηλόησεν εν αυτοίς τους άνδρας της πόλεως.
Gdc 8:17	και τον πύργον Φανουήλ κατέσκαψε και απέκτεινε τους άνδρας της πόλεως.
Gdc 8:18	και είπε προς Ζεβεέ και Σελμανά· που οι άνδρες, ους απεκτείνατε εν Θαβώρ; και είπαν· ως συ, ως αυτοί εις ομοίωμα υιού βασιλέως.
Gdc 8:19	και είπε Γεδεών· αδελφοί μου και υιοί της μητρός μου ήσαν· ζη Κύριος, ει εξωγογήκετε αυτούς, ουκ αν απέκτεινα υμάς.
Gdc 8:20	και είπεν Ιεθέρ τω πρωτοτόκω αυτού· αναστάς απόκτεινον αυτούς· και ουκ έσπασε το παιδάριον την ρομφαίαν αυτού, ότι εφοβήθη, ότι έτι νεώτερος ην.
Gdc 8:21	και είπε Ζεβεέ και Σελμανά· ανάστα συ και συνάντησον ημίν, ότι ως ανδρός η δύναμις σου. και ανέστη Γεδεών και απέκτεινε τον Ζεβεέ και τον Σελμανά και έλαβε τους μηνίσκους τους εν τοις τραχήλοις των καμήλων αυτών.
Gdc 8:22	Και είπον ανήρ Ισραήλ προς Γεδεών· κύριε, άρξον ημών και συ και ο υιος σου και ο υιος του υιού σου, ότι συ έσωσας ημάς εκ χειρός Μαδιάμ.
Gdc 8:23	και είπε προς αυτούς Γεδεών· ουκ άρξω εγώ, και ουκ άρξει ο υιος μου εν υμίν· Κύριος άρξει υμών.
Gdc 8:24	και είπε προς αυτούς Γεδεών· αιτήσομαι παρ ' υμών αίτημα και δότε μοι ανήρ ενώτιον εκ σκύλων αυτού· ότι ενώτια χρυσά αυτοίς, ότι ήσαν Ισμαηλίται.
Gdc 8:25	και είπαν· διδόντες δώσομεν· και ανέπτυξε το ιμάτιον αυτού, και έβαλεν εκεί ανήρ ενώτιον σκύλων αυτού.

Gdc 8:26	και εγένετο ο σταθμός των ενωτίων των χρυσών, ων ήτησε, χίλιοι και επτακόσιοι χρυσοί, πάρεξ των μηνίσκων και των στραγγαλίδων και των ιματίων και πορφυρίδων των επί βασιλεύσι Μαδιάμ και εκτός των περιθεμάτων, α ην εν τοις τραχήλοις των καμήλων αυτών.
Gdc 8:27	και εποίησεν αυτό Γεδεών εις Εφώδ και έστησεν αυτό εν πόλει αυτού Εφραθά· και εξεπόρνευσε πας Ισραήλ οπίσω αυτού εκεί, και εγένετο τω Γεδεών και τω οίκω αυτού εις σκώλον.
Gdc 8:28	και συνεστάλη Μαδιάμ ενώπιον υιών Ισραήλ και ου προσέθηκαν άραι κεφαλήν αυτών. και ησύχασεν η γη τεσσαράκοντα έτη εν ημέραις Γεδεών.
Gdc 8:29	και επορεύθη Ιεροβάαλ υιος Ιωάς και εκάθισεν εν οίκω αυτού.
Gdc 8:30	και τω Γεδεών ήσαν υιοί εβδομήκοντα εκπορευόμενοι εκ μηρών αυτού, ότι γυναίκες πολλαί ήσαν αυτω.
Gdc 8:31	και παλλακή αυτού ην εν Συχέμ· και έτεκεν αυτω και γε αυτή υιόν, και έθηκε το όνομα αυτού Αβιμέλεχ.
Gdc 8:32	και απέθανε Γεδεών υιος Ιωάς εν πόλει αυτού και ετάφη εν τω τάφω Ιωάς του πατρός αυτού εν Εφραθά Αβιεσδρί.
Gdc 8:33	Και εγενήθη ως απέθανε Γεδεών, και επέστρεψαν οι υιοί Ισραήλ και εξεπόρνευσαν οπίσω των Βααλίμ και έθηκαν εαυτοίς τω Βάαλ διαθήκην του είναι αυτοίς αυτόν εις θεόν.
Gdc 8:34	και ουκ εμνήσθησαν οι υιοί Ισραήλ Κυρίου του Θεού του ρυσαμένου αυτούς εκ χειρός πάντων των θλιβόντων αυτούς κυκλόθεν.
Gdc 8:35	και ουκ εποίησαν έλεος μετά του οίκου Ιεροβάαλ (αυτός εστι Γεδεών) κατά πάντα τα αγαθά, α εποίησε μετά Ισραήλ.
Gdc 9:1	ΚΑΙ επορεύθη Αβιμέλεχ υιος Ιεροβάαλ εις Συχέμ προς αδελφούς μητρός αυτού και ελάλησε προς αυτούς και προς πάσαν συγγένειαν οίκου πατρός μητρός αυτού λέγων·
Gdc 9:2	λαλήσατε δη εν τοις ωσί πάντων των ανδρών Συχέμ· τι το αγαθόν υμίν, κυριεύσαι υμών εβδομήκοντα άνδρας, πάντας υιούς Ιεροβάαλ, ή κυριεύειν υμών άνδρα ένα; και μνήσθητε ότι οστούν υμών και σάρξ υμών ειμι.
Gdc 9:3	και ελάλησαν περί αυτού οι αδελφοί της μητρός αυτού εν τοις ωσί πάντων των ανδρών Συχέμ πάντας τους λόγους τούτους, και έκλινεν η καρδιά αυτών οπίσω Αβιμέλεχ, ότι είπαν· αδελφός ημών εστι.
Gdc 9:4	και έδωκαν αυτω εβδομήκοντα αργυρίου εξ οίκου Βααλβερίθ, και εμισθώσατο εαυτω Αβιμέλεχ άνδρας κενούς και δειλούς, και επορεύθησαν οπίσω αυτού.
Gdc 9:5	και εισήλθεν εις τον οίκον του πατρός αυτού εις Εφραθά και απέκτεινε τους αδελφούς αυτού υιούς Ιεροβάαλ εβδομήκοντα άνδρας επί λίθον ένα· και κατελείφθη Ιωάθαμ υιος Ιεροβάαλ ο νεώτερος, ότι εκρύβη.
Gdc 9:6	και συνήχθησαν πάντες άνδρες Σικίμων και πας οίκος Βηθμααλών και επορεύθησαν και εβασίλευσαν τον Αβιμέλεχ προς τη βαλάνω τη ευρετη της

	στάσεως της εν Σικίμοις.
Gdc 9:7	Και ανηγγέλη τω Ιωάθαμ, και επορεύθη και έστη επί κορυφήν όρους Γαριζίν και επήρε την φωνήν αυτού και έκλαυσε και είπεν αυτοίς· ακούσατέ μου, άνδρες Σικίμων, και ακούσεται υμών ο Θεός.
Gdc 9:8	πορευόμενα επορεύθη τα ξύλα του χρίσαι εφ ' εαυτά βασιλέα και είπον τη ελαία· βασίλευσον εφ ' ημών.
Gdc 9:9	και είπεν αυτοίς η ελαία· μη απολείψασα την ποιότητά μου, εν ή δοξάσουσι τον Θεόν άνδρες, πορεύσομαι κινείσθαι επί των ξύλων;
Gdc 9:10	και είπαν τα ξύλα τη συκή· δεύρο βασίλευσον εφ ' ημών.
Gdc 9:11	και είπεν αυτοίς η συκή· μη απολείψασα εγώ την γλυκύτητά μου και τα γενήματά μου τα αγαθά, πορεύσομαι κινείσθαι επί των ξύλων;
Gdc 9:12	και είπαν τα ξύλα προς την άμπελον· δεύρο βασίλευσον εφ ' ημών.
Gdc 9:13	και είπεν αυτοίς η άμπελος· μη απολείψασα τον οίνόν μου τον ευφραίνοντα Θεόν και ανθρώπους, πορεύσομαι κινείσθαι επί των ξύλων;
Gdc 9:14	και είπαν πάντα τα ξύλα τη ράμνω· δεύρο συ βασίλευσον εφ ' ημών.
Gdc 9:15	και είπεν η ράμνος προς τα ξύλα· ει εν αληθεία χρίετέ με υμείς του βασιλεύειν εφ ' υμάς, δεύτε υπόσσητε εν τη σκιά μου· και ει μη, εξέλθοι πυρ απ ' εμού και καταφάγοι τας κέδρους του Λιβάνου.
Gdc 9:16	και νυν ει εν αληθεία και τελειότητι εποιήσατε και εβασιλεύσατε τον Αβιμέλεχ, και ει αγαθωσύνην εποιήσατε μετά Ιεροβάαλ, και μετά του οίκου αυτού, και ει ως ανταπόδοσις χειρός αυτού εποιήσατε αυτω,
Gdc 9:17	ως παρετάξατο ο πατήρ μου υπέρ υμών και εξέρριψε την ψυχήν αυτού εξεναντίας και ερρύσατο υμάς εκ χειρός Μαδιάμ,
Gdc 9:18	και υμείς επανέστητε επί τον οίκον του πατρός μου σήμερα και απεκτείνατε τους υιούς αυτού εβδομήκοντα άνδρας επί λίθον ένα, και εβασιλεύσατε τον Αβιμέλεχ υιόν παιδίσκης αυτού επί τους άνδρας Σικίμων, ότι αδελφός υμών εστι,
Gdc 9:19	και ει εν αληθεία και τελειότητι εποιήσατε μετά Ιεροβάαλ και μετά του οίκου αυτού εν τη ημέρα ταύτη, ευφρανθείτε τε εν Αβιμέλεχ, και ευφρανθείτε και γε αυτός εφ ' υμίν.
Gdc 9:20	ει δε ου, εξέλθοι πυρ από Αβιμέλεχ και καταφάγοι τους άνδρας Σικίμων και τον οίκον Βηθμααλών και εξέλθοι πυρ από ανδρών Σικίμων και εκ του οίκου Βηθμααλών και καταφάγοι τον Αβιμέλεχ.
Gdc 9:21	και έφυγεν Ιωάθαμ και απέδρα και επορεύθη έως Βαιήρ και ώκησεν εκεί από προσώπου Αβιμέλεχ αδελφού αυτού.
Gdc 9:22	Και ήρξεν Αβιμέλεχ επί Ισραήλ τρία έτη.

Gdc 9:23	και εξαπέστειλεν ο Θεός πνεύμα πονηρόν ανά μέσον Αβιμέλεχ και ανά μέσον των ανδρών Σικίμων, και ηθέτησαν άνδρες Σικίμων εν τω οίκω Αβιμέλεχ,
Gdc 9:24	του επαγαγείν την αδικίαν των εβδομήκοντα υιών Ιεροβάαλ και τα αίματα αυτών του θείναι επί Αβιμέλεχ τον αδελφόν αυτών, ος απέκτεινεν αυτούς, και επί άνδρας Σικίμων, ότι ενίσχυσαν τας χείρας αυτού αποκτείναι τους αδελφούς αυτού.
Gdc 9:25	και έθηκαν αυτω οι άνδρες Σικίμων ενεδρεύοντας επί τας κεφαλάς των ορέων και διήρπαζον πάντα, ος παρεπορεύετο επ ' αυτούς εν τη οδω· και απηγγέλη τω βασιλεί Αβιμέλεχ.
Gdc 9:26	και ήλθε Γαάλ υιος Ιωβήλ και οι αδελφοί αυτού και παρήλθον εν Σικίμοις, και ήλπισαν εν αυτω οι άνδρες Σικίμων.
Gdc 9:27	και εξήλθον εις αγρόν και ετρύγησαν τους αμπελώνας αυτών και επάτησαν και εποίησαν Ελλουλίμ και εισήνεγκαν εις οίκον Θεού αυτών και έφαγον και έπιον και κατηράσαντο τον Αβιμέλεχ.
Gdc 9:28	και είπε Γαάλ υιος Ιωβήλ· τις εστιν Αβιμέλεχ και τις εστιν υιος Συχέμ, ότι δουλεύσομεν αυτω; ουχ υιος Ιεροβάαλ, και Ζεβούλ επίσκοπος αυτού δούλος αυτού συν τοις ανδράσιν Εμμώρ πατρός Συχέμ; και τι ότι δουλεύσομεν αυτω ημείς;
Gdc 9:29	και τις δώη τον λαόν τούτον εν χειρί μου; και μεταστήσω τον Αβιμέλεχ και ερώ προς αυτόν· πλήθυνον την δύναμίν σου και έξελθε.
Gdc 9:30	και ήκουσε Ζεβούλ άρχων της πόλεως τους λόγους Γαάλ υιού Ιωβήλ και ωργίσθη θυμω αυτός.
Gdc 9:31	και απέστειλεν αγγέλους προς Αβιμέλεχ εν κρυφή λέγων· ιδού Γαάλ υιος Ιωβήλ και οι αδελφοί αυτού έρχονται εις Συχέμ, και ιδού αυτοί περικάθηνται την πόλιν επί σε·
Gdc 9:32	και νυν ανάστηθι νυκτός, συ και ο λαός ο μετά σου, και ενέδρευσον εν τω αγρω,
Gdc 9:33	και έσται το πρωϊ άμα τω ανατείλαι τον ήλιον, ορθριείς και εκτενείς επί την πόλιν, και ιδού αυτός και ο λαός ο μετ ' αυτού εκπορεύονται προς σε, και ποιήσεις αυτω όσα αν εύρη η χείρ σου.
Gdc 9:34	και ανέστη Αβιμέλεχ και πας ο λαός μετ ' αυτού νυκτός και ενήδρευσαν επί Συχέμ τέτρασιν αρχαίς.
Gdc 9:35	και εξήλθε Γαάλ υιος Ιωβήλ και έστη προς τη θύρα της πύλης της πόλεως, και ανέστη Αβιμέλεχ και ο λαός ο μετ ' αυτού από του ενέδρου.
Gdc 9:36	και είδε Γαάλ υιος Ιωβήλ τον λαόν και είπε προς Ζεβούλ· ιδού λαός καταβαίνει από των κεφαλών των ορέων. και είπε προς αυτόν Ζεβούλ· την σκιάν των ορέων συ βλέπεις ως άνδρας.
Gdc 9:37	και προσέθετο έτι Γαάλ του λαλήσαι και είπεν· ιδού λαός καταβαίνων κατά θάλασσαν από του εχόμενα ομφαλού της γης, και αρχή ετέρα έρχεται δι ' οδού Ηλωνμαωνενίμ.

Gdc 9:38	και ειπε προς αυτον Ζεβουλ· και που εστι το στομα σου ως ελαλησας, τις εστιν Αβιμελεχ, οτι δουλευσομεν αυτω; μη ουχι ουτος ο λαος, ον εξουδενωσας; εξελθε δη νυν και παραταξαι αυτω.
Gdc 9:39	και εξηλθε Γααλ ενωπιον ανδρων Συχεμ και παρεταξατο προς Αβιμελεχ.
Gdc 9:40	και εδιωξεν αυτον Αβιμελεχ, και εφυγεν απο προσωπου αυτου· και επεσον τραυματια πολλοι εως της θυρας της πυλης.
Gdc 9:41	και εισηλθεν Αβιμελεχ εν Αρημα· και εξεβαλε Ζεβουλ τον Γααλ και τους αδελφους αυτου μη οικειν εν Συχεμ.
Gdc 9:42	και εγενετο τη επαυριον και εξηλθεν ο λαος εις τον αγρον, και ανηγγειλε τω Αβιμελεχ.
Gdc 9:43	και ελαβε τον λαον, και διειλεν αυτους εις τρεις αρχας και ενηδρευσεν εν αγρω· και ειδε και ιδου λαος εξηλθεν εκ της πολεως, και ανεστη επ ' αυτους και επαταξεν αυτους.
Gdc 9:44	και Αβιμελεχ και οι αρχηγοι οι μετ ' αυτου εξετειναν και εστησαν παρα την θυραν της πυλης της πολεως, και αι δυο αρχαι εξετειναν επι παντας τους εν τω αγρω και επαταξαν αυτους.
Gdc 9:45	και Αβιμελεχ παρετασσετο εν τη πολει ολην την ημεραν εκεινην και κατελαβετο την πολιν και τον λαον τον εν αυτη απεκτεινε και την πολιν καθειλε και εσπειρεν αυτην αλας.
Gdc 9:46	και ηκουσαν παντες οι ανδρες πυργων Συχεμ και ηλθον εις συνελευσιν Βαιθηλβεριθ.
Gdc 9:47	και ανηγγελη τω Αβιμελεχ οτι συνηχθησαν παντες οι ανδρες πυργων Συχεμ.
Gdc 9:48	και ανεβη Αβιμελεχ εις ορος Ερμων και πας ο λαος ο μετ ' αυτου, και ελαβεν Αβιμελεχ τας αξινας εν τη χειρι αυτου και εκοψε κλαδον ξυλου και ηρε και εθηκεν επι ωμων αυτου και ειπε τω λαω τω μετ ' αυτου· ο ειδετε με ποιουντα, ταχεως ποιησατε ως εγω.
Gdc 9:49	και εκοψαν και γε ανηρ κλαδον πας ανηρ και επορευθησαν οπισω Αβιμελεχ και επεθηκαν επι την συνελευσιν και ενεπυρισαν επ ' αυτους την συνελευσιν εν πυρι, και απεθανον και γε παντες οι ανδρες πυργου Σικιμων ωσει χιλιοι ανδρες και γυναικες.
Gdc 9:50	Και επορευθη Αβιμελεχ εκ Βαιθηλβεριθ και παρενεβαλεν εν Θηβης και κατελαβεν αυτην.
Gdc 9:51	και πυργος ισχυρος ην εν μέσω της πολεως, και εφυγον εκει παντες οι ανδρες και αι γυναικες της πολεως και εκλεισαν εξωθεν αυτων και ανεβησαν επι το δωμα του πυργου.
Gdc 9:52	και ηλθεν Αβιμελεχ εως του πυργου, και παρεταξαντο αυτω· και ηγγισεν Αβιμελεχ εως της θυρας του πυργου του εμπρησαι αυτον εν πυρι.
Gdc 9:53	και ερριψε γυνη μια κλασμα επιμυλιον επι κεφαλην Αβιμελεχ και εκλασε το

	κρανίον αυτού.
Gdc 9:54	και εβόησε ταχύ προς το παιδάριον το αίρον τα σκεύη αυτού και είπεν αυτω· σπάσον την ρομφαίαν μου και θανάτωσόν με, μη ποτε είπωσι· γυνή απέκτεινεν αυτόν. και εξεκέντησεν αυτόν το παιδάριον αυτού, και απέθανε.
Gdc 9:55	και είδεν ανήρ Ισραήλ ότι απέθανεν Αβιμέλεχ, και επορεύθησαν ανήρ εις τον τόπον αυτού.
Gdc 9:56	και επέστρεψεν ο Θεός την πονηρίαν Αβιμέλεχ, ην εποίησε τω πατρί αυτού αποκτείναι τους εβδομήκοντα αδελφούς αυτού.
Gdc 9:57	και την πάσαν πονηρίαν ανδρών Συχέμ επέστρεψεν ο Θεός εις κεφαλήν αυτών, και επήλθεν επ' αυτούς η κατάρα Ιωάθαμ υιού Ιεροβάαλ.
Gdc 10:1	ΚΑΙ ανέστη μετά Αβιμέλεχ του σώσαι τον Ισραήλ Θωλά υιος Φουά, υιος πατραδέλφου αυτού, ανήρ Ισάχαρ, και αυτός ώκει εν Σαμίρ εν όρει Εφραίμ.
Gdc 10:2	και έκρινε τον Ισραήλ είκοσι τρία έτη και απέθανε και ετάθη εν Σαμίρ.
Gdc 10:3	Και ανέστη μετ' αυτόν Ιαΐρ ο Γαλαάδ, και έκρινε τον Ισραήλ είκοσι δύο έτη.
Gdc 10:4	και ήσαν αυτω τριάκοντα και δύο υιοί επιβαίνοντες επί τριάκοντα δύο πώλους· και τριάκοντα δύο πόλεις αυτοίς, και εκάλουν αυτάς επαύλεις Ιαΐρ έως της ημέρας ταύτης εν γη Γαλαάδ.
Gdc 10:5	και απέθανεν Ιαΐρ και ετάφη εν Ραμνών.
Gdc 10:6	Και προσέθεντο οι υιοί Ισραήλ του ποιήσαι το πονηρόν ενώπιον Κυρίου και εδούλευσαν τοις Βααλίμ και τοις Ασταρώθ και τοις θεοίς Αράδ και τοις θεοίς Σιδώνος και τοις θεοίς Μωάβ και τοις θεοίς υιών Αμμών και τοις θεοίς Φυλιστιίμ και εγκατέλιπον τον Κύριον και ουκ εδούλευσαν αυτω.
Gdc 10:7	και ωργίσθη θυμω Κύριος εν Ισραήλ και επέδοτο αυτούς εν χειρί Φυλιστιίμ και εν χειρί υιών Αμμών.
Gdc 10:8	και έθλιψαν και έθλασαν τους υιούς Ισραήλ εν τω καιρω εκείνω οκτωκαίδεκα έτη, τους πάντας υιούς Ισραήλ τους εν τω πέραν του Ιορδάνου εν γη του Αμορρί του εν Γαλαάδ.
Gdc 10:9	και διέβησαν οι υιοί Αμμών τον Ιορδάνην παρατάξασθαι προς Ιούδαν και Βενιαμίν και προς Εφραίμ και εθλίβη Ισραήλ σφόδρα.
Gdc 10:10	και εβόησαν οι υιοί Ισραήλ προς Κύριον λέγοντες· ημάρτομέν σοι, ότι εγκατελίπομεν τον Θεόν και εδουλεύσαμεν τω Βααλίμ.
Gdc 10:11	και είπε Κύριος προς τους υιούς Ισραήλ· μη ουχί εξ Αιγύπτου και από του Αμορραίου και από υιών Αμμών και από Φυλιστιίμ
Gdc 10:12	και Σιδωνίων και Αμαλήκ και Μαδιάμ, οί έθλιψαν υμάς, και εβοήσατε προς με, και έσωσα υμάς εκ χειρός αυτών;
Gdc 10:13	και υμείς εγκατελίπετέ με και εδουλεύσατε θεοίς ετέροις· δια τούτο ου

	προσθήσω του σώσαι υμάς.
Gdc 10:14	πορεύεσθε και βοήσατε προς τους θεούς, ους εξελέξασθε εαυτοίς, και αυτοί σωσάτωσαν υμάς εν καιρω θλίψεως υμών.
Gdc 10:15	και είπαν οι υιοί Ισραήλ προς Κύριον· ημάρτομεν, ποιήσον συ ημίν κατά παν το αγαθόν εν οφθαλμοίς σου, πλην εξελού ημάς εν τη ημέρα ταύτη.
Gdc 10:16	και εξέκλιναν τους θεούς τους αλλοτρίους εκ μέσου αυτών και εδούλευσαν τω Κυριώ μόνω, και ωλιγώθη η ψυχή αυτού εν κόπω Ισραήλ.
Gdc 10:17	Και ανέβησαν οι υιοί Αμμών, και παρενέβαλον εν Γαλαάδ. και συνήχθησαν οι υιοί Ισραήλ και παρενέβαλον εν τη σκοπιά.
Gdc 10:18	και είπον ο λαός οι άρχοντες Γαλαάδ, ανήρ προς τον πλησίον αυτού· τις ο ανήρ, όστις αν άρξεται παρατάξασθαι προς υιούς Αμμών; και έσται εις άρχοντα πάσι τοις κατοικούσι Γαλαάδ.
Gdc 11:1	ΚΑΙ Ιεφθάε ο Γαλααδίτης επηρμένος δυνάμει· και αυτός υιος γυναικός πόρνης, ή εγέννησε τω Γαλαάδ τον Ιεφθάε.
Gdc 11:2	και έτεκεν η γυνή Γαλαάδ αυτω υιούς· και ηδρύνθησαν οι υιοί της γυναικός και εξέβαλον τον Ιεφθάε και είπαν αυτω· ου κληρονομήσεις εν τω οίκω του πατρός ημών, ότι υιος γυναικός εταίρας συ.
Gdc 11:3	και έφυγεν Ιεφθάε από προσώπου των αδελφών αυτού και ώκησεν εν γη Τώβ, και συνεστράφησαν προς Ιεφθάε άνδρες κενοί και εξήλθον μετ ' αυτού.
Gdc 11:4	και εγένετο ηνίκα παρετάξαντο οι υιοί Αμμών μετά Ισραήλ,
Gdc 11:5	και επορεύθησαν οι πρεσβύτεροι Γαλαάδ λαβείν τον Ιεφθάε από της γης Τώβ
Gdc 11:6	και είπαν τω Ιεφθάε· δεύρο και έση ημίν εις αρχηγόν, και παραταξόμεθα προς υιούς Αμμών.
Gdc 11:7	και είπεν Ιεφθάε τοις πρεσβυτέροις Γαλαάδ· ουχί υμείς εμισήσατέ με και εξεβάλατέ με εκ του οίκου του πατρός μου και εξαπεστείλατέ με αφ ' υμών; και διατί ήλθατε προς με νυν, ηνίκα χρήζετε;
Gdc 11:8	και είπαν οι πρεσβύτεροι Γαλαάδ προς Ιεφθάε· δια τούτο νυν επεστρέψαμεν προς σε, και πορεύση μεθ ' ημών και παρατάξη προς υιούς Αμμών· και έση ημίν εις άρχοντα πάσι τοις κατοικούσι Γαλαάδ.
Gdc 11:9	και είπεν Ιεφθάε προς τους πρεσβυτέρους Γαλαάδ· ει επιστρέφετέ με υμείς παρατάξασθαι εν υιοίς Αμμών και παραδω αυτούς Κύριος ενώπιον εμού, και εγώ υμίν έσομαι εις άρχοντα.
Gdc 11:10	και είπαν οι πρεσβύτεροι Γαλαάδ προς Ιεφθάε· Κύριος έστω ακούων ανά μέσον ημών, ει μη κατά το ρήμά σου ούτω ποιήσομεν.
Gdc 11:11	και επορεύθη Ιεφθάε μετά των πρεσβυτέρων Γαλαάδ, και έθηκαν αυτόν ο λαός επ ' αυτούς εις κεφαλήν και εις αρχηγόν. και ελάλησεν Ιεφθάε πάντας τους λόγους αυτού ενώπιον Κυρίου εν Μασσηφά.

Gdc 11:12	Και απέστειλεν Ιεφθάε αγγέλους προς βασιλέα υιών Αμμών λέγων· τι εμοί και σοί, ότι ήλθες προς με του παρατάξασθαι εν τη γη μου;
Gdc 11:13	και ειπε βασιλεύς υιών Αμμών προς τους αγγέλους Ιεφθάε· ότι έλαβεν Ισραήλ την γην μου εν τω αναβαίνειν αυτόν εξ Αιγύπτου από Αρνών έως Ιαβόκ και έως του Ιορδάνου· και νυν επίστρεψον αυτάς εν ειρήνη, και πορεύσομαι.
Gdc 11:14	και προσέθηκεν έτι Ιεφθάε και απέστειλεν αγγέλους προς βασιλέα υιών Αμμών.
Gdc 11:15	και ειπεν αυτω· ούτω λέγει Ιεφθάε· ουκ έλαβεν Ισραήλ την γην Μωάβ και την γην υιών Αμμών·
Gdc 11:16	ότι εν τω αναβαίνειν αυτούς εξ Αιγύπτου επορεύθη Ισραήλ εν τη ερήμω έως θαλάσσης Σίφ και ήλθεν εις Κάδης.
Gdc 11:17	και απέστειλεν Ισραήλ αγγέλους προς βασιλέα Εδώμ λέγων· παρελεύσομαι δη εν τη γη σου· και ουκ ήκουσε βασιλεύς Εδώμ. και γε προς βασιλέα Μωάβ απέστειλε, και ουκ ευδόκησε. και εκάθισεν Ισραήλ εν Κάδης.
Gdc 11:18	και επορεύθη εν τη ερήμω και εκύκλωσε την γην Εδώμ και την γην Μωάβ και ήλθεν από ανατολών ηλίου τη γη Μωάβ και παρενέβαλεν εν πέραν Αρνών και ουκ εισήλθεν εν ορίοις Μωάβ, ότι Αρνών οριον Μωάβ.
Gdc 11:19	και απέστειλεν Ισραήλ αγγέλους προς Σηών βασιλέα του Αμορραίου βασιλέα Εσεβών, και ειπεν αυτω Ισραήλ· παρέλθωμεν δη εν τη γη σου έως του τόπου ημών.
Gdc 11:20	και ουκ ενεπίστευσε Σηών τω Ισραήλ παρελθείν εν τω ορίω αυτού· και συνήξε Σηών πάντα τον λαόν αυτού, και παρενέβαλον εις Ιασά, και παρετάξατο προς Ισραήλ.
Gdc 11:21	και παρέδωκε Κύριος ο Θεός Ισραήλ τον Σηών και πάντα τον λαόν αυτού εν χειρί Ισραήλ, και επάταξεν αυτόν· και εκληρονόμησεν Ισραήλ πάσαν την γην του Αμορραίου του κατοικούντος την γην εκείνην.
Gdc 11:22	από Αρνών και έως του Ιαβόκ και από του ερήμου έως του Ιορδάνου.
Gdc 11:23	και νυν Κύριος ο Θεός Ισραήλ εξήρε τον Αμορραίον από προσώπου λαού αυτού Ισραήλ, και συ κληρονομήσεις αυτόν;
Gdc 11:24	ουχι α εάν κληρονομήσει σε Χαμώς ο θεός σου, αυτά κληρονομήσεις, και τους πάντας, ους εξήρε Κύριος ο Θεός ημών από προσώπου υμών, αυτούς κληρονομήσομεν;
Gdc 11:25	και νυν μη εν αγαθω αγαθώτερος συ υπέρ Βαλάκ υιόν Σεπφώρ βασιλέως Μωάβ; μη μαχόμενος εμαχέσατο μετά Ισραήλ ή πολεμών επολέμησεν αυτόν;
Gdc 11:26	εν τω οικήσαι εν Εσεβών και εν τοις ορίοις αυτής και εν γη Αρσήρ και εν τοις ορίοις αυτής και εν πάσαις ταις πόλεσι ταις παρά τον Ιορδάνην τριακόσια έτη, και διατί ουκ ερρύσω αυτούς εν τω καιρω εκείνω;
Gdc 11:27	και νυν εγω εμι ουχ ήμαρτόν σοι, και συ ποιείς μετ ' εμού πονηρίαν του παρατάξασθαι εν εμοί· κρίναι Κύριος ο κρίνων σήμερον ανά μέσον υιών Ισραήλ

	και ανά μέσον υιών Αμμών.
Gdc 11:28	και ουκ ήκουσε βασιλεύς Αμμών των λόγων Ιεφθάε, ων απέστειλε προς αυτόν.
Gdc 11:29	Και εγένετο επί Ιεφθάε πνεύμα Κυρίου, και παρήλθε τον Γαλαάδ και τον Μανασσή και παρήλθε την σκοπιάν Γαλαάδ εις το πέραν υιών Αμμών.
Gdc 11:30	και ηύξατο Ιεφθάε ευχήν τω Κυρίω και είπεν· εάν διδούς δως μοι τους υιούς Αμμών εν τη χειρί μου,
Gdc 11:31	και έσται ο εκπορευόμενος, ος αν εξέλθη από της θύρας του οίκου μου εις συνάντησίν μου εν τω επιστρέφειν με εν ειρήνη από υιών Αμμών, και έσται τω Κυρίω ανοίσω αυτόν ολοκαύτωμα.
Gdc 11:32	και παρήλθεν Ιεφθάε προς υιούς Αμμών παρατάξασθαι προς αυτούς, και παρέδωκεν αυτούς Κύριος εν χειρί αυτού.
Gdc 11:33	και επάταξεν αυτούς από Αροήρ έως ελθείν άχρις Αρνών εν αριθμω είκοσι πόλεις και έως Εβελχαρμίμ πληγήν μεγάλην σφόδρα, και συνεστάλησαν οι υιοί Αμμών από προσώπου υιών Ισραήλ.
Gdc 11:34	Και ήλθεν Ιεφθάε εις Μασσηφά εις τον οίκον αυτού, και ιδού η θυγάτηρ αυτού εξεπορεύετο εις υπάντησιν εν τυμπάνοις και χοροίς· και αύτη ην μονογενής, ουκ ην αυτω έτερος υιος ή θυγάτηρ.
Gdc 11:35	και εγένετο ως είδεν αυτήν αυτός, διέρρηξε τα ιμάτια αυτού και είπεν· α α, θυγάτηρ μου, ταραχή ετάραξάς με και συ ης εν τω ταράχω μου, και εγώ ειμι ήνοιξα κατά σου το στόμα μου προς Κύριον και ου δυνησομαι αποστρέψαι.
Gdc 11:36	η δε είπε προς αυτόν· πάτερ, ήνοιξας το στόμα σου προς Κύριον; ποιήσόν μοι ον τρόπον εξήλθεν εκ στόματός σου, εν τω ποιήσαί σοι Κύριον εκδίκησιν των εχθρών σου από των υιών Αμμών.
Gdc 11:37	και ήδε είπε προς τον πατέρα αυτής· ποιησάτω δη ο πατήρ μου τον λόγον τούτον· έασόν με δύο μήνας, και πορεύσομαι και καταβήσομαι επί τα όρη και κλαύσομαι επί τα παρθένιά μου, εγώ ειμι και αι συνεταιριίδες μου.
Gdc 11:38	και είπε· πορεύου· και απέστειλεν αυτήν δύο μήνας. και επορεύθη, αυτή και αι συνεταιριίδες αυτής, και έκλαυσεν επί τα παρθένια αυτής επί τα όρη.
Gdc 11:39	και εγένετο εν τέλει των δύο μηνών και επέστρεψε προς τον πατέρα αυτής, και εποίησεν εν αυτη ευχήν αυτού, ην ηύξατο· και αύτη ουκ έγνω άνδρα. και εγένετο εις πρόσταγμα εν Ισραήλ·
Gdc 11:40	από ημερών εις ημέρας επορεύοντο θυγατέρες Ισραήλ θρηνείν την θυγατέρα Ιεφθάε του Γαλααδίτου επί τέσσαρας ημέρας εν τω ενιαυτω.
Gdc 12:1	ΚΑΙ εβόησεν ανήρ Εφραίμ, και παρήλθαν εις βορράν και είπαν προς Ιεφθάε· διατί παρήλθες παρατάξασθαι εν υιοίς Αμμών και ημάς ου κέκληκας πορευθήναι μετά σου; τον οίκόν σου εμπρήσομεν επί σε εν πυρί.
Gdc 12:2	και είπε προς αυτούς Ιεφθάε· ανήρ μαχητής ήμην εγώ και ο λαός μου, και οι υιοί Αμμών σφόδρα· και εβόησα υμάς, και ουκ εσώσατέ με εκ χειρός αυτών.

Gdc 12:3	και ειδον οτι ουκ ει σωτηρ, και εθηκα την ψυχην μου εν χειρι μου και παρηλθον προς υιους Αμμων, και εδωκεν αυτους Κυριος εν χειρι μου· και εις τι ανεβητε επ' εμε εν τη ημερα ταυτη παραταξασθαι εν εμοι;
Gdc 12:4	και συνεστρεψεν Ιεφθαε παντας τους ανδρας Γαλααδ και παρεταξατο τω Εφραιμ, και επαταξαν ανδρες Γαλααδ τον Εφραιμ, οτι ειπαν, οι διασωζομενοι του Εφραιμ ημεις, Γαλααδ εν μέσω του Εφραιμ και εν μέσω του Μανασση.
Gdc 12:5	και προκατελαβετο Γαλααδ τας διαβασεις του Ιορδανου του Εφραιμ, και ειπαν αυτοις οι διασωζομενοι Εφραιμ· διαβωμεν, και ειπαν αυτοις οι ανδρες Γαλααδ· μη Εφραθιτης ει; και ειπεν· ου.
Gdc 12:6	και ειπαν αυτω· ειπον δη Σταχυς· και ου κατευθυνε του λαλησαι ουτως. και επελαβοντο αυτου, και εθυσαν αυτον προς τας διαβασεις του Ιορδανου, και επεσαν εν τω καιρω εκεινω απο Εφραιμ δυο και τεσσαρακοντα χιλιαδες.
Gdc 12:7	και εκρινεν Ιεφθαε τον Ισραηλ εξ ετη. και απεθανεν Ιεφθαε ο Γαλααδιτης, και εταφη εν πολει αυτου Γαλααδ.
Gdc 12:8	Και εκρινε μετ' αυτον τον Ισραηλ Αβαισσαν απο Βαιθλεεμ.
Gdc 12:9	και ησαν αυτω τριακοντα υιοι και τριακοντα θυγατερες, ας εξαπεστειλεν εξω, και τριακοντα θυγατερας εισηνεγκε τοις υιοις αυτου εξωθεν. και εκρινε τον Ισραηλ επτα ετη.
Gdc 12:10	και απεθανεν Αβαισσαν και εταφη εν Βαιθλεεμ.
Gdc 12:11	και εκρινε μετ' αυτον τον Ισραηλ Αιλωμ ο Ζαβουλωνιτης δεκα ετη.
Gdc 12:12	και απεθανεν Αιλωμ ο Ζαβουλωνιτης και εταφη εν Αιλωμ εν γη Ζαβουλων.
Gdc 12:13	και εκρινε μετ' αυτον τον Ισραηλ Αβδων υιος Ελληλ ο Φαραθωνιτης.
Gdc 12:14	και ησαν αυτω τεσσαρακοντα υιοι και τριακοντα υιων υιοι επιβαινοντες επι εβδομηκοντα πωλους. και εκρινε τον Ισραηλ οκτω ετη.
Gdc 12:15	και απεθανεν Αβδων υιος Ελληλ ο Φαραθωνιτης και εταφη εν Φαραθων εν γη Εφραιμ εν ορει του Αμαληκ.
Gdc 13:1	ΚΑΙ προσεθηκαν ετι οι υιοι Ισραηλ ποιησαι το πονηρον ενωπιον Κυριου, και παρεδωκεν αυτους Κυριος εν χειρι Φυλιστιμ τεσσαρακοντα ετη.
Gdc 13:2	και ην ανηρ εις απο Σαραα απο δημου συγγενειας του Δανι, και ονομα αυτω Μανωε, και γυνη αυτου στειρα και ουκ ετεκε.
Gdc 13:3	και ωφθη αγγελος Κυριου προς την γυναικα, και ειπε προς αυτην· ιδου συ στειρα και ου τετοκας, και συλληψη υιον.
Gdc 13:4	και νυν φυλαξαι δη και μη πης οινον και μεθυσμα και μη φαγης παν ακαθαρον·
Gdc 13:5	οτι ιδου συ εν γαστρι εχεις και τεξη υιον, και σιδηρος επι την κεφαλην αυτου ουκ αναβησεται, οτι ναζιρ Θεου εσται το παιδαριον απο της κοιλιας, και αυτος

	άρξεται σώσαι τον Ισραήλ εκ χειρός Φυλιστιϊμ.
Gdc 13:6	και εισήλθεν η γυνή και είπε τω ανδρί αυτής λέγουσα· άνθρωπος Θεού ήλθε προς με, και είδος αυτού ως είδος αγγέλου Θεού, φοβερόν σφόδρα· και ουκ ηρώτησα αυτόν, πόθεν εστί, και το όνομα αυτού ουκ απήγγειλέ μοι.
Gdc 13:7	και είπέ μοι· ιδού συ εν γαστρί έχεις και τέξη υιόν· και νυν μη πής οίνον και μέθυσμα και μη φάγης παν ακάθαρτον, ότι Θεού άγιον έσται το παιδάριον από γαστρος έως ημέρας θανάτου αυτού.
Gdc 13:8	και προσηύξατο Μανωέ προς Κύριον και είπεν· εν εμοί, Κύριε Αδωναϊέ, τον άνθρωπον του Θεού, ον απέστειλας, ελθέτω δη έτι προς ημάς και συμβιβάσάτω ημάς τι ποιήσωμεν τω παιδίω τω τικτομένω.
Gdc 13:9	και εισήκουσεν ο Θεός της φωνής Μανωέ, και ήλθεν ο άγγελος του Θεού έτι προς την γυναίκα, και αύτη εκάθητο εν αγρω, και Μανωέ ο ανήρ αυτής ουκ ην μετ' αυτής.
Gdc 13:10	και ετάχυνεν η γυνή και έδραμε και ανήγγειλε τω ανδρί αυτής και είπε προς αυτόν· ιδού ώπται προς με ο ανήρ, ος ήλθεν εν ημέρα προς με.
Gdc 13:11	και ανέστη και επορεύθη Μανωέ οπίσω της γυναικός αυτού και ήλθε προς τον άνδρα και είπεν αυτω· ει συ ει ο ανήρ ο λαλήσας προς την γυναίκα; και είπεν ο άγγελος· εγώ.
Gdc 13:12	και είπε Μανωέ· νυν ελεύσεται ο λόγος σου· τις έσται κρίσις του παιδίου και τα ποιήματα αυτού;
Gdc 13:13	και είπεν ο άγγελος Κυρίου προς Μανωέ· από πάντων, ων ειρηκα προς την γυναίκα, φυλάξεται·
Gdc 13:14	από παντός, ό εκπορεύεται εξ αμπέλου του οίνου, ου φάγεται και οίνον και μέθυσμα μη πιέτω και παν ακάθαρτον μη φαγέτω· πάντα όσα ενετειλάμην αυτη, φυλάξεται.
Gdc 13:15	και είπε Μανωέ προς τον άγγελον Κυρίου· κατάσχωμεν ώδέ σε και ποιήσωμεν ενώπιόν σου έριφον αιγών.
Gdc 13:16	και είπεν ο άγγελος Κυρίου προς Μανωέ· εάν κατάσχης με, ου φάγομαι από των άρτων σου, και εάν ποιήσης ολοκαύτωμα, τω Κυρίω ανοίσεις αυτό· ότι ουκ έγνω Μανωέ ότι άγγελος Κυρίου αυτός.
Gdc 13:17	και είπε Μανωέ προς τον άγγελον Κυρίου· τι το όνομά σοι; ότι έλθοι το ρήμά σου, και δοξάσομέν σε.
Gdc 13:18	και είπεν αυτω ο άγγελος Κυρίου· εις τι τούτο ερωτάς το όνομά μου; και αυτό εστι θαυμαστόν.
Gdc 13:19	και έλαβε Μανωέ τον έριφον των αιγών και την θυσίαν και ανήνεγκεν επί την πέτραν τω Κυρίω· και διεχώρισε ποιήσαι, και Μανωέ και γυνή αυτού βλέποντες.
Gdc 13:20	και εγένετο εν τω αναβήναι την φλόγα επάνω του θυσιαστηρίου έως του ουρανού και ανέβη ο άγγελος Κυρίου εν τη φλογί του θυσιαστηρίου, και Μανωέ

	και η γυνή αυτού βλέποντες και έπεσαν επί πρόσωπον αυτών επί την γην.
Gdc 13:21	και ου προσέθηκεν έτι ο άγγελος Κυρίου οφθήναι προς Μανωέ και προς την γυναίκα αυτού· τότε έγνω Μανωέ ότι άγγελος Κυρίου ούτος.
Gdc 13:22	και είπε Μανωέ προς την γυναίκα αυτού· θανάτω αποθανούμεθα, ότι Θεόν είδομεν.
Gdc 13:23	και είπεν αυτω η γυνή αυτού· ει ήθελεν ο Κύριος θανατώσαι ημάς, ουκ αν έλαβεν εκ χειρός ημών ολοκαύτωμα και θυσίαν και ουκ αν έδειξεν ημίν ταύτα πάντα και καθώς καιρός ουκ αν ηκούτισεν ημάς ταύτα.
Gdc 13:24	και έτεκεν η γυνή υιόν και εκάλεσε το όνομα αυτού Σαμψών· και ηδρύνθη το παιδάριον, και ευλόγησεν αυτό Κύριος.
Gdc 13:25	και ήρξατο πνεύμα Κυρίου συνεκπορευέσθαι αυτω εν παρεμβολή Δάν και ανά μέσον Σαραά και ανά μέσον Εσθαόλ.
Gdc 14:1	ΚΑΙ κατέβη Σαμψών εις Θαμναθά και είδε γυναίκα εν Θαμναθά από των θυγατέρων των αλλοφύλων.
Gdc 14:2	και ανέβη και απήγγειλε τω πατρί αυτού και τη μητρί αυτού και είπε· γυναίκα εώρακα εν Θαμναθά από των θυγατέρων Φυλιστιίμ, και νυν λάβετε αυτήν εμοί εις γυναίκα.
Gdc 14:3	και είπεν αυτω ο πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτού· μη ουκ εισί θυγατέρες των αδελφών σου και εκ παντός του λαού μου γυνή, ότι συ πορευή λαβείν γυναίκα από των αλλοφύλων των απεριτιμήτων; και είπε Σαμψών προς τον πατέρα αυτού· ταύτην λάβε μοι, ότι αύτη ευθεία εν οφθαλμοίς μου.
Gdc 14:4	και ο πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτού ουκ έγνωσαν ότι παρά Κυρίου εστίν, ότι εκδίκησιν αυτός ζητεί εκ των αλλοφύλων· και εν τω καιρω εκείνω οι αλλόφυλοι κυριεύοντες εν Ισραήλ.
Gdc 14:5	και κατέβη Σαμψών και ο πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτού εις Θαμναθά. και ήλθεν έως του αμπελώνος Θαμναθά, και ιδού σκύμνος λέοντος ωρούμενος εις συνάντησιν αυτού·
Gdc 14:6	και ήλατο επ ' αυτόν πνεύμα Κυρίου, και συνέτριψεν αυτόν, ωσει συντρίψει έριφον αιγών, και ουδέν ην εν ταις χερσίν αυτού. και ουκ απήγγειλε τω πατρί αυτού και τη μητρί αυτού ό εποίησε.
Gdc 14:7	και κατέβησαν και ελάλησαν τη γυναικί, και ηυθύνθη εν οφθαλμοίς Σαμψών.
Gdc 14:8	και υπέστρεψε μεθ ' ημέρας λαβείν αυτήν και εξέκλινεν ιδείν το πτώμα του λέοντος, και ιδού συναγωγή μελισσών εν τω στόματι του λέοντος και μέλι.
Gdc 14:9	και εξείλεν αυτό εις χείρας αυτού και επορεύετο πορευόμενος και εσθίων· και επορεύθη προς τον πατέρα αυτού και προς την μητέρα αυτού και έδωκεν αυτοίς, και έφαγον· και ουκ ανήγγειλεν αυτοίς ότι από στόματος του λέοντος εξείλε το μέλι.
Gdc 14:10	και κατέβη ο πατήρ αυτού προς την γυναίκα· και εποίησεν εκεί Σαμψών πότον

	ημέρας επτά, ότι ούτως ποιούσιν οι νεανίσκοι.
Gdc 14:11	και εγένετο ότε είδον αυτόν, και έλαβον τριάκοντα κλητούς, και ήσαν μετ ' αυτού.
Gdc 14:12	και είπεν αυτοίς Σαμψών· πρόβλημα υμίν προβάλλομαι· εάν απαγγέλλοντες απαγγείλητε αυτό εν ταις επτά ημέραις του πότου και εύρητε, δώσω υμίν τριάκοντα σινδόνας και τριάκοντα στολάς ιματίων·
Gdc 14:13	και εάν μη δύνησθε απαγγείλαί μοι, δώσετε υμείς εμοί τριάκοντα οθόνια και τριάκοντα αλλασσομένας στολάς ιματίων· και είπαν αυτω· προβάλλου το πρόβλημά σου, και ακουσόμεθα αυτό.
Gdc 14:14	και είπεν αυτοίς· τι βρωτόν εξήλθεν εκ βιβρώσκοντος και από ισχυρού γλυκύ; και ουκ ηδύναντο απαγγείλαι το πρόβλημα επί τρεις ημέρας.
Gdc 14:15	και εγένετο εν τη ημέρα τη τετάρτη και είπαν τη γυναικί Σαμψών· απάτησον δη τον άνδρα σου και απαγγειλάτω σοι το πρόβλημα, μη ποτε κατακαύσωμέν σε και τον οίκον του πατρός σου εν πυρί· ή εκβιάσαι ημάς κεκλήκατε;
Gdc 14:16	και έκλαυσεν η γυνή Σαμψών προς αυτόν και είπε· πλήν μεμίσηκάς με και ουκ ηγάπησάς με, ότι το πρόβλημα, ό προεβάλου τοις υιοίς του λαού μου, ουκ απήγγειλάς μοι αυτό· και είπεν αυτη Σαμψών· ει τω πατρί μου και τη μητρί μου ουκ απήγγελκα, σοί απαγγείλω;
Gdc 14:17	και έκλαυσε προς αυτόν επί τας επτά ημέρας, ας ην αυτοίς ο πότος· και εγένετο εν τη ημέρα τη εβδόμη και απήγγειλεν αυτη, ότι παρηνώχλησεν αυτω· και αυτη απήγγειλε τοις υιοίς του λαού αυτής.
Gdc 14:18	και είπαν αυτω οι άνδρες της πόλεως εν τη ημέρα τη εβδόμη προ του ανατείλαι τον ήλιον· τι γλυκύτερον μέλιτος, και τι ισχυρότερον λέοντος; και είπεν αυτοίς Σαμψών· ει μη ηροτριάσατε εν τη δαμάλει μου, ουκ αν έγνωτε το πρόβλημά μου.
Gdc 14:19	και ήλατο επ ' αυτόν πνεύμα Κυρίου, και κατέβη εις Ασκάλωνα και επάταξεν εξ αυτών τριάκοντα άνδρας και έλαβε τα ιμάτια αυτών και έδωκε τας στολάς τοις απαγγείλασι το πρόβλημα. και ωργίσθη θυμω Σαμψών και ανέβη εις τον οίκον του πατρός αυτού.
Gdc 14:20	και εγένετο η γυνή Σαμψών ενί των φίλων αυτού, ων εφιλίασεν.
Gdc 15:1	ΚΑΙ εγένετο μεθ ' ημέρας εν ημέραις θερισμού πυρών και επεσκέψατο Σαμψών την γυναίκα αυτού εν ερίφω αιγών και είπεν· εισελεύσομαι προς την γυναίκα μου και εις το ταμειόν· και ουκ έδωκεν αυτόν ο πατήρ αυτής εισελθείν.
Gdc 15:2	και είπεν ο πατήρ αυτής λέγων· είπα ότι μισών εμίσησας αυτήν, και έδωκα αυτήν ενί των εκ των φίλων σου· μη ουχί η αδελφή αυτής η νεωτέρα αγαθωτέρα υπέρ αυτήν; έστω δη σοι αντί αυτής.
Gdc 15:3	και είπεν αυτοίς Σαμψών· ηθώωμαι και το άπαξ από αλλοφύλων, ότι ποιώ εγώ μετ ' αυτών πονηριάν.
Gdc 15:4	και επορεύθη Σαμψών και συνέλαβε τριακοσίας αλώπεκας και έλαβε λαμπάδας και επέστρεψε κέρκον προς κέρκον και έθηκε λαμπάδα μίαν αναμέσον των δύο

	κέρκων και έδησε·
Gdc 15:5	και εξέκαυσε πυρ εν ταις λαμπάσι και εξαπέστειλεν εν τοις στάχυσι των αλλοφύλων, και εκάησαν από άλωνος και έως σταχύων ορθών και έως αμπελώνος και ελαίας.
Gdc 15:6	και είπαν οι αλλόφυλοι· τις εποίησε ταύτα; και είπαν· Σαμψών ο νυμφίος του Θαμνί, ότι έλαβε την γυναίκα αυτού και έδωκεν αυτήν τω εκ των φίλων αυτού· και ανέβησαν οι αλλόφυλοι και ενέπρησαν αυτήν και τον οίκον του πατρός αυτής εν πυρί.
Gdc 15:7	και είπεν αυτοίς Σαμψών· εάν ποιήσητε ούτως ταύτην, ότι ή μην εκδικήσω εν υμίν και έσχατον κοπάσω.
Gdc 15:8	και επάταξεν αυτούς κνήμην επί μηρόν πληγήν μεγάλην· και κατέβη και εκάθισεν εν τρυμαλιά της πέτρας 'Ητάμ.
Gdc 15:9	Και ανέβησαν οι αλλόφυλοι και παρενέβαλον εν Ιούδα και εξερρίφησαν εν Λεχί.
Gdc 15:10	και είπαν ανήρ Ιούδα· εις τι ανέβητε εφ ' ημάς; και είπον οι αλλόφυλοι· δήσαι τον Σαμψών ανέβημεν και ποιήσαι αυτω ον τρόπον εποίησεν ημίν.
Gdc 15:11	και κατέβησαν τρισχίλιοι από Ιούδα άνδρες εις τρυμαλιάν πέτρας 'Ητάμ και είπαν προς Σαμψών· ουκ οίδας ότι κυριεύουσιν οι αλλόφυλοι ημών, και τι τούτο εποίησας ημίν; και είπεν αυτοίς Σαμψών· ον τρόπον εποίησάν μοι, ούτως εποίησα αυτοίς.
Gdc 15:12	και είπαν αυτω· δήσαι σε κατέβημεν του δούναί σε εν χειρί αλλοφύλων. και είπεν αυτοίς Σαμψών· ομόσατέ μοι μη ποτε συναντήσητε εν εμοί υμείς.
Gdc 15:13	και είπον αυτω λέγοντες· ουχί, ότι αλλ ' ή δεσμω δήσομέν σε και παραδώσομέν σε εν χειρί αυτών και θανάτω ου θανατώσομέν σε· και έδησαν αυτόν εν δυσί καλωδίσι καινοίς και ανήνεγκαν αυτόν από της πέτρας εκείνης.
Gdc 15:14	και ήλθον έως Σιαγόνοσ· και οι αλλόφυλοι ηλάλαξαν και έδραμον εις συνάντησιν αυτού· και ήλατο επ ' αυτόν πνεύμα Κυρίου, και εγενήθη τα καλώδια τα επί βραχίοσιν αυτού ωσει στυππίον, ό εξεκαύθη εν πυρί, και ετάκησαν δεσμοί αυτού από χειρών αυτού.
Gdc 15:15	και εύρε σιαγόνα όνου εξερριμένη και εξέτεινε την χείρα αυτού και έλαβεν αυτήν και επάταξεν εν αυτη χιλίους άνδρας.
Gdc 15:16	και είπε Σαμψών· εν σιαγόνοι όνου εξαλείφων εξήλειψα αυτούς, ότι εν τη σιαγόνοι του όνου επάταξα χιλίους άνδρας.
Gdc 15:17	και εγένετο ως επαύσατο λαλών, και έρριψε την σιαγόνα εκ της χειρός αυτού· και εκάλεσε τον τόπον εκείνον Αναίρεσις σιαγόνοσ.
Gdc 15:18	και εδίψησε σφόδρα, και έκλαυσε προς Κύριον και είπε· συ ευδόκησας εν χειρί δούλου σου την σωτηρίαν την μεγάλην ταύτην, και νυν αποθανούμαι τω δίψει και εμπεσούμαι εν χειρί των απεριτμητών.
Gdc 15:19	και έρρηξεν ο Θεός τον λάκκον τον εν τη σιαγόνοι, και εξήλθεν εξ αυτού ύδωρ, και έπιε, και επέστρεψε το πνεύμα αυτού και έζησε. δια τούτο εκλήθη το όνομα

	αυτής Πηγή του επικαλουμένου, ή εστιν εν Σιαγόνη, έως της ημέρας ταύτης.
Gdc 15:20	και έκρινε τον Ισραήλ εν ημέραις αλλοφύλων είκοσιν έτη.
Gdc 16:1	ΚΑΙ επορεύθη Σαμψών εις Γάζαν· και είδεν εκεί γυναίκα πόρνην και εισήλθε προς αυτήν.
Gdc 16:2	και ανηγγέλη τοις Γαζαίοις λέγοντες· ήκει Σαμψών ώδε. και εκύκλωσαν και ενήδρευσαν επ' αυτόν όλην την νύκτα εν τη πύλη της πόλεως και εκώφευσαν όλην την νύκτα λέγοντες· έως διαφάυση ο όρθρος, και φονεύσωμεν αυτόν.
Gdc 16:3	και εκοιμήθη Σαμψών έως μεσονυκτίου· και ανέστη εν ημίσει της νυκτός και επελάβετο των θυρών της πύλης της πόλεως συν τοις δυσί σταθμοίς και ανεβάσταζεν αυτάς συν τω μοχλω και έθηκεν επί ώμων αυτού και ανέβη επί την κορυφήν του όρους του επί προσώπου του Χεβρών και έθηκεν αυτά εκεί.
Gdc 16:4	Και εγένετο μετά τούτο και ηγάπησε γυναίκα εν Αλωρηχ, και όνομα αυτη Δαλιδά.
Gdc 16:5	και ανέβησαν προς αυτήν οι άρχοντες των αλλοφύλων και είπαν αυτη· απάτησον αυτόν, και ιδέ εν τίνι η ισχύς αυτού η μεγάλη και εν τίνι δυνησόμεθα αυτω και δήσομεν αυτόν του ταπεινώσαι αυτόν, και ημείς δώσομέν σοι ανήρ χιλίους και εκατόν αργυρίου.
Gdc 16:6	και είπε Δαλιδά προς Σαμψών· απάγγειλον δη μοι εν τίνι η ισχύς σου η μεγάλη και εν τίνι δεθήση του ταπεινωθήναί σε.
Gdc 16:7	και είπε προς αυτήν Σαμψών· εάν δήσωσί με εν επτά νευραίς υγραίς μη διεφθαρμέναις, και ασθενήσω και έσομαι ως εις των ανθρώπων.
Gdc 16:8	και ανήνεγκαν αυτη οι άρχοντες των αλλοφύλων επτά νευράς υγραίς μη διεφθαρμένας, και έδησεν αυτόν εν αυταίς·
Gdc 16:9	και το ένεδρον αυτη εκάθητο εν τω ταμειώ· και είπεν αυτω· αλλόφυλοι επί σε, Σαμψών· και διέσπασε τας νευράς, ως ει τις αποσπάσοι στρέμμα στυπίου εν τω οσφρανθήναι αυτό πυρός· και ουκ εγνώσθη η ισχύς αυτού.
Gdc 16:10	και είπε Δαλιδά προς Σαμψών· ιδού επλάνησάς με και ελάλησας προς με ψευδή· νυν ουν ανάγγειλόν μοι εν τίνι δεθήση.
Gdc 16:11	και είπε προς αυτήν· εάν δεσμεύοντες δήσωσί με εν καλωδίσι καινοίς, οίς ουκ εγένετο εν αυτοίς έργον, και ασθενήσω και έσομαι ως εις των ανθρώπων.
Gdc 16:12	και έλαβε Δαλιδά καλώδια καινά και έδησεν αυτόν εν αυτοίς· και τα ένεδρα εξήλθεν εκ του ταμειού· και είπεν· αλλόφυλοι επί σε, Σαμψών· και διέσπασεν αυτά από βραχιόνων αυτού ωσει σπαρτίον.
Gdc 16:13	και είπε Δαλιδά προς Σαμψών· ιδού επλάνησάς με και ελάλησας προς με ψευδή· ανάγγειλον δη μοι εν τίνι δεθήση. και είπε προς αυτήν· εάν υφάνης τας επτά σειράς της κεφαλής μου συν τω διάσματι και εγκρούσης τω πασσάλω εις τον τοίχον, και έσομαι ως εις των ανθρώπων ασθενής.
Gdc 16:14	και εγένετο εν τω κοιμάσθαι αυτόν και έλαβε Δαλιδά τας επτά σειράς της κεφαλής αυτού και ύφανεν εν τω διάσματι και έπηξε τω πασσάλω εις τον τοίχον

	και ειπεν· αλλόφυλοι επί σε, Σαμψών· και εξυπνίσθη από του ύπνου αυτού και εξήρε τον πάσσαλον του υφάσματος εκ του τοίχου.
Gdc 16:15	και ειπε προς Σαμψών Δαλιδά· Πως λέγεις, ηγάπηκά σε, και η καρδιά σου ουκ έστι μετ ' εμού; τούτο τρίτον επλάνησάς με και ουκ απήγγειλάς μοι εν τίνι η ισχύς σου η μεγάλη.
Gdc 16:16	και εγένετο ότε εξέθλιψεν αυτόν εν λόγοις αυτής πάσας τας ημέρας και εστενοχώρησεν αυτόν, και ωλιγοψύχησεν έως του αποθανείν·
Gdc 16:17	και ανήγγειλεν αυτη πάσαν την καρδιαν αυτού και ειπεν αυτη· σίδηρος ουκ ανέβη επί την κεφαλήν μου, ότι άγιος Θεού εγω ειμι από κοιτίας μητρός μου· εάν ουν ξυρησωμαι, αποστήσεται απ ' εμού η ισχύς μου, και ασθενήσω και έσομαι ως πάντες οι άνθρωποι.
Gdc 16:18	και ειδη Δαλιδά, ότι απήγγειλεν αυτη πάσαν την καρδιαν αυτού, και απέστειλε και εκάλεσε τους άρχοντας των αλλοφύλων, λέγουσα· ανάβητε έτι το άπαξ τούτο, ότι απήγγειλέ μοι πάσαν την καρδιαν αυτού· και ανέβησαν προς αυτην οι άρχοντες των αλλοφύλων και ανήνεγκαν το αργύριον εν χερσίν αυτών.
Gdc 16:19	και εκοίμισε Δαλιδά τον Σαμψών επί τα γόνατα αυτής· και εκάλεσεν άνδρα, και εξύρησε τας επτά σειράς της κεφαλής αυτού· και ήρξατο ταπεινώσαι αυτόν, και απέστη η ισχύς αυτού απ ' αυτού.
Gdc 16:20	και ειπε Δαλιδά· αλλόφυλοι επί σε, Σαμψών· και εξυπνίσθη εκ του ύπνου αυτού και ειπεν· εξελεύσομαι ως άπαξ και άπαξ και εκτιναχθήσομαι· και αυτός ουκ έγνω ότι ο Κύριος απέστη απάνωθεν αυτού.
Gdc 16:21	και εκράτησαν αυτόν οι αλλόφυλοι και εξέκοψαν τους οφθαλμούς αυτού· και κατήνεγκαν αυτόν εις Γάζαν και επέδησαν αυτόν εν πέδαις χαλκείαις, και ην αλήθων εν οίκω του δεσμοτηρίου.
Gdc 16:22	Και ήρξατο θριξ της κεφαλής αυτού βλαστάνειν, καθώς εξυρήσατο.
Gdc 16:23	και οι άρχοντες των αλλοφύλων συνήχθησαν θυσιάσαι θυσίασμα μέγα τω Δαγών θεω αυτών και ευφρανθήναι και ειπαν· έδωκεν ο Θεός εν χειρί ημών τον Σαμψών τον εχθρόν ημών.
Gdc 16:24	και ειδον αυτόν ο λαός και ύμνησαν τον θεόν αυτών, ότι παρέδωκεν ο θεός ημών τον εχθρόν ημών εν χειρί ημών, τον ερημούντα την γην ημών, και ος επλήθυνε τους τραυματίας ημών.
Gdc 16:25	και ότε ηγαθύνθη η καρδιά αυτών, και ειπαν· καλέσατε τον Σαμψών εξ οίκου φυλακής, και παιζάτω ενώπιον ημών. και εκάλεσαν τον Σαμψών εξ οίκου δεσμοτηρίου, και έπαιζεν ενώπιον αυτών, και ερράπιζον αυτόν και έστησαν αυτόν ανά μέσον των κίωνων.
Gdc 16:26	και ειπε Σαμψών προς τον νεανίαν τον κρατούντα την χειρα αυτού· άφες με και ψηλαφήσω τους κίονας, εφ ' οίς ο οίκος επ ' αυτούς, και επιστηριχθήσομαι επ ' αυτούς.
Gdc 16:27	και ο οίκος πλήρης των ανδρών και των γυναικών, και εκεί πάντες οι άρχοντες των αλλοφύλων, και επί το δώμα ωσει τρισχίλιοι άνδρες και γυναίκες οι

	θεωρούντες εν παγνίαις Σαμψών.
Gdc 16:28	και έκλαυσε Σαμψών προς Κύριον, και είπεν· Αδωναϊέ Κυριε, μνήσθητι δη μου νυν και ενίσχυσον με έτι το άπαξ τούτο, Θεέ, και ανταποδώσω ανταπόδοσιν μίαν περί των δύο οφθαλμών μου τοις αλλοφύλοις.
Gdc 16:29	και περιέλαβε Σαμψών τους δύο κίονας του οίκου, εφ' ους ο οίκος ειστήκει, και επεστηρίχθη επ' αυτούς και εκράτησεν ένα τη δεξιά αυτού και ένα τη αριστερά αυτού.
Gdc 16:30	και είπε Σαμψών· αποθανέτω ψυχή μου μετά των αλλοφύλων· και εβάσταξεν εν ισχύϊ, και έπεσεν ο οίκος επί τους άρχοντας και επί πάντα τον λαόν τον εν αυτω· και ήσαν οι τεθνηκότες, ους εθανάτωσε Σαμψών εν τω θανάτω αυτού, πλείους ή ους εθανάτωσεν εν τη ζωή αυτού.
Gdc 16:31	και κατέβησαν οι αδελφοί αυτού και ο οίκος του πατρός αυτού και έλαβον αυτόν και ανέβησαν και έθαψαν αυτόν ανά μέσον Σαραά και ανά μέσον Εσθαόλ εν τω τάφω Μανωέ του πατρός αυτού. και αυτός έκρινε τον Ισραήλ είκοσιν έτη.
Gdc 17:1	ΚΑΙ εγένετο ανήρ από όρους Εφραίμ, και όνομα αυτω Μιχαίας.
Gdc 17:2	και είπε τη μητρί αυτού· οι χίλιοι και εκατόν, ους έλαβες αργυρίου σεαυτη και με ηράσω και προσείπας εν ωσί μου, ιδού το αργύριον παρ' εμοί, εγώ έλαβον αυτό. και είπεν η μήτηρ αυτού· ευλογητός ο υιος μου τω Κυρίω.
Gdc 17:3	και απέδωκε τους χιλίους και εκατόν του αργυρίου τη μητρί αυτού· και είπεν η μήτηρ αυτού· αγιάζουσα ηγίασα το αργύριον τω Κυρίω εκ της χειρός μου τω υιω μου του ποιήσαι γλυπτόν και χωνευτόν, και νυν αποδώσω αυτό σοι.
Gdc 17:4	και απέδωκε το αργύριον τη μητρί αυτού· και έλαβεν η μήτηρ αυτού διακοσίους αργυρίου και έδωκεν αυτό αργυροκόπω, και εποίησεν αυτό γλυπτόν και χωνευτόν· και εγενήθη εν οίκω Μιχαία.
Gdc 17:5	και ο οίκος Μιχαία, αυτω οίκος Θεού· και εποίησεν εφώδ και θεραφίν και επλήρωσε την χείρα από ενός υιών αυτού, και εγένετο αυτω εις ιερέα.
Gdc 17:6	εν δε ταις ημέραις εκείναις ουκ ην βασιλεύς εν Ισραήλ· ανήρ το ευθές εν οφθαλμοίς αυτού εποίει.
Gdc 17:7	Και εγενήθη νεανίας εκ Βηθλεέμ δήμου Ιούδα, και αυτός Λευίτης, και ούτος παρώκει εκεί.
Gdc 17:8	και επορεύθη ο ανήρ από Βηθλεέμ της πόλεως Ιούδα παροικήσαι εν ω εάν εύρη τόπω, και ήλθεν έως όρους Εφραίμ και έως οίκου Μιχαία του ποιήσαι οδόν αυτού.
Gdc 17:9	και είπεν αυτω Μιχαίας· πόθεν έρχη; και είπε προς αυτόν· Λευίτης εμί εκ Βηθλεέμ Ιούδα, και εγώ πορεύομαι παροικήσαι εν ω εάν εύρω τόπω.
Gdc 17:10	και είπεν αυτω Μιχαίας· κάθου μετ' εμού και γίνου μοι εις πατέρα και εις ιερέα, και εγώ δώσω σοι δέκα αργυρίου εις ημέραν και στολήν ιματίων και τα προς ζωήν σου.

Gdc 17:11	και επορεύθη ο Λευίτης και ήρξατο παροικείν παρά τω ανδρί, και εγενήθη ο νεανίας αυτω ως εις από υιών αυτου.
Gdc 17:12	και επλήρωσε Μιχαίας την χείρα του Λευίτου, και εγένετο αυτω εις ιερέα και εγένετο εν τω οίκω Μιχαία.
Gdc 17:13	και είπε Μιχαίας· νυν έγνων ότι αγαθυνεί μοι Κύριος, ότι εγένετό μοι ο Λευίτης εις ιερέα.
Gdc 18:1	ΕΝ ταις ημέραις εκείναις ουκ ην βασιλεύς εν Ισραήλ. και εν ταις ημέραις εκείναις η φυλή Δάν εξήτει εαυτη κληρονομίαν κατοικήσαι, ότι ουκ ενέπεσεν αυτη έως της ημέρας εκείνης εν μέσω φυλών υιών Ισραήλ κληρονομία.
Gdc 18:2	και απέστειλαν οι υιοί Δάν από δήμων αυτών πέντε άνδρας υιούς δυνάμεως από Σαραά και από Εσθαόλ του κατασκέψασθαι την γην και εξιχνιάσαι αυτην και είπαν προς αυτούς· πορεύεσθε και εξιχνιάσατε την γην. και ήλθον έως όρους Εφραίμ έως οίκου Μιχαία και ηυλίσθησαν αυτοί εκεί
Gdc 18:3	εν οίκω Μιχαία, και αυτοί επέγνωσαν την φωνήν του νεανίσκου του Λευίτου και εξέκλιναν εκεί και είπαν αυτω· τις ήνεγκέ σε ώδε, και συ τι ποιείς εν τω τόπω τούτω, και τι σοι ώδε;
Gdc 18:4	και είπε προς αυτούς· ούτω και ούτως εποίησέ μοι Μιχαίας και εμισθώσατό με, και εγενόμην αυτω εις ιερέα.
Gdc 18:5	και είπαν αυτω· επερώτησον δη εν τω Θεω, και γνωσόμεθα ει ευοδωθήσεται η οδός ημών, εν ή ημείς πορευόμεθα εν αυτη.
Gdc 18:6	και είπεν αυτοίς ο ιερεύς· πορεύεσθε εν ειρήνη· ενώπιον Κυρίου η οδός υμών, εν ή πορεύεσθε εν αυτη.
Gdc 18:7	και επορεύθησαν οι πέντε άνδρες και ήλθον εις Λαισά· και είδαν τον λαόν τον εν μέσω αυτης καθήμενον επ ' ελπίδι, ως κρίσις Σιδωνίων ησυχάζουσα, και ουκ έστι διατρέπων ή καταισχύνων λόγον εν τη γη, κληρονόμος εκπιέζων θησαυρούς, και μακράν εισι Σιδωνίων και λόγον ουκ έχουσι προς άνθρωπον.
Gdc 18:8	και ήλθον οι πέντε άνδρες προς τους αδελφούς αυτών εις Σαραά και Εσθαόλ και είπον τοις αδελφοίς αυτών· τι υμείς κάθησθε;
Gdc 18:9	και είπαν· ανάστητε και αναβώμεν επ ' αυτούς, ότι είδομεν την γην και ιδού αγαθή σφόδρα· και υμείς ησυχάζετε; μη σκνήσητε του πορευθήναι και εισελθείν του κληρονομήσαι την γην.
Gdc 18:10	και ηνίκα εάν έλθητε, εισελεύσεσθε προς λαόν επ ' ελπίδι, και η γη πλατεία, ότι έδωκεν αυτην ο Θεός εν χειρι υμών, τόπος, όπου ουκ έστιν εκεί υστέρημα παντός ρήματος των εν τη γη.
Gdc 18:11	Και απήραν εκείθεν από δήμων του Δάν από Σαραά και από Εσθαόλ εξακόσιοι άνδρες εζωσμένοι σκευή παρατάξεως.
Gdc 18:12	και ανέβησαν και παρενέβαλον εν Καριαθιαρίμ εν Ιούδα· δια τούτο εκλήθη εν εκείνω τω τόπω Παρεμβολή Δάν έως της ημέρας ταύτης, ιδού οπίσω Καριαθιαρίμ.

Gdc 18:13	και παρήλθον εκείθεν όρος Εφραίμ και ήλθον έως οίκου Μιχαία.
Gdc 18:14	και απεκριθήσαν οι πέντε άνδρες οι πορευόμενοι κατασκέψασθαι την γην Λαισά και είπαν προς τους αδελφούς· έγνωτε ότι εστιν εν τω οίκω τούτω εφώδ και θεραφίν και γλυπτόν και χωνευτόν; και νυν γνώτε ό,τι ποιήσετε.
Gdc 18:15	και εξέκλιναν εκεί και εισήλθον εις τον οίκον του νεανίσκου του Λευίτου, εις τον οίκον Μιχαία, και ηρώτησαν αυτόν εις ειρήνην.
Gdc 18:16	και οι εξακόσιοι άνδρες οι ανεζωσμένοι τα σκεύη της παρατάξεως αυτών εστώτες παρά θύρας της πύλης, οι εκ των υιών Δάν.
Gdc 18:17	και ανέβησαν οι πέντε άνδρες οι πορευθέντες κατασκέψασθαι την γην και εισήλθον εκεί εις οίκον Μιχαία, και ο ιερεύς εστώς·
Gdc 18:18	και έλαβον το γλυπτόν και το εφώδ και το θεραφίν και το χωνευτόν. και είπε προς αυτούς ο ιερεύς· τι υμείς ποιείτε;
Gdc 18:19	και είπαν αυτω· κώφευσον, επίθες την χειρά σου επί το στόμα σου και δεύρο μεθ ' ημών και γένου ημίν εις πατέρα και εις ιερέα· μη αγαθόν είναιί σε ιερέα οίκου ανδρός ενός ή γενέσθαι σε ιερέα φυλής και οίκου εις δήμον Ισραήλ;
Gdc 18:20	και ηγαθύνθη η καρδιά του ιερέως, και έλαβε το εφώδ και το θεραφίν και το γλυπτόν και το χωνευτόν και ήλθεν εν μέσω του λαού.
Gdc 18:21	και επέστρεψαν και απήλθαν· και έθηκαν τα τέκνα και την κτήσιν και το βάρος έμπροσθεν αυτών.
Gdc 18:22	αυτοί εμάκρυναν από οίκου Μιχαία και ιδού Μιχαίας και οι άνδρες οι εν ταις οικίαις ταις μετά οίκου Μιχαία εβόησαν και κατελάβοντο τους υιούς Δάν.
Gdc 18:23	και επέστρεψαν οι υιοί Δάν το πρόσωπον αυτών και είπαν τω Μιχαία· τι εστί σοι, ότι εβόησας;
Gdc 18:24	και είπε Μιχαίας· ότι το γλυπτόν μου, ό εποίησα, ελάβετε και τον ιερέα και επορεύθητε· και τι μοι έτι; και τι τούτο λέγετε προς με· τι κράζεις;
Gdc 18:25	και είπαν προς αυτόν οι υιοί Δάν· μη ακουσθήτω δη φωνή σου μεθ ' ημών, μη ποτε συναντήσωσιν ημίν άνδρες πικροί ψυχή και προσθήσουσι ψυχήν σου και την ψυχήν του οίκου σου.
Gdc 18:26	και επορεύθησαν οι υιοί Δάν εις οδόν αυτών· και είδε Μιχαίας ότι δυνατώτεροί εισιν υπέρ αυτόν, και επέστρεψεν εις τον οίκον αυτου.
Gdc 18:27	και οι υιοί Δάν έλαβον ό εποίησε Μιχαίας, και τον ιερέα, ος ην αυτω, και ήλθον επί Λαισά, επί λαόν ησυχάζοντα και πεποιθότα επ ' ελπίδι και επάταξαν αυτούς εν στόματι ρομφαίας και την πόλιν ενέπρησαν εν πυρί·
Gdc 18:28	και ουκ ην ο ρυόμενος, ότι μακράν εστιν από Σιδωνίων, και λόγος ουκ έστιν αυτοίς μετά ανθρωπου, και αυτή εν τη κοιλάδι του οίκου Ραάβ. και ωκοδόμησαν την πόλιν και κατεσκήνωσαν εν αυτη
Gdc 18:29	και εκάλεσαν το όνομα της πόλεως Δάν εν ονόματι Δάν πατρός αυτών, ος

	ετέχθη τω Ισραήλ· και ην Ουλαμαίς όνομα της πόλεως το πρότερον.
Gdc 18:30	και έστησαν εαυτοίς οι υιοί Δάν το γλυπτόν· και Ιωνάθαν υιος Γηρσών υιος Μανασσή, αυτός και οι υιοί αυτού ήσαν ιερείς τη φυλή Δάν έως ημέρας της αποικίας της γης.
Gdc 18:31	και έθηκαν εαυτοίς το γλυπτόν, ό εποίησε Μιχαίας πάσας τας ημέρας, ας ην ο οίκος του Θεού εν Σηλώμ.
Gdc 19:1	ΚΑΙ εγένετο εν ταις ημέραις εκείναις ουκ ην βασιλεύς εν Ισραήλ· και εγένετο ανήρ Λευίτης παροικών εν μηροίς όρους Εφραίμ και έλαβεν αυτω γυναίκα παλλακήν από Βηθλεέμ Ιούδα.
Gdc 19:2	και επορεύθη απ' αυτού η παλλακή αυτού και απήλθε παρ' αυτού εις οίκον πατρός αυτής εις Βηθλεέμ Ιούδα και ην εκεί ημέρας μηνών τεσσάρων.
Gdc 19:3	και ανέστη ο ανήρ αυτής και επορεύθη οπίσω αυτής του λαλήσαι επί καρδιαν αυτής του επιστρέψαι αυτήν αυτω, και νεανίας αυτού μετ' αυτού και ζεύγος όνων· η δε εισήνεγκεν αυτόν εις οίκον πατρός αυτής, και είδεν αυτόν ο πατήρ της νεάνιδος και ηυφράνθη εις συνάντησιν αυτού.
Gdc 19:4	και κατέσχεν αυτόν ο γαμβρός αυτού ο πατήρ της νεάνιδος και εκάθισε μετ' αυτού επί τρεις ημέρας, και έφαγον και έπιον και ηυλίσθησαν εκεί.
Gdc 19:5	και εγένετο τη ημέρα τη τετάρτη και ώρθρισαν το πρωϊ και ανέστη του πορευθήναι· και είπεν ο πατήρ της νεάνιδος προς τον νυμφίον αυτού· στήρισον την καρδιαν σου ψωμω άρτου, και μετά τούτο πορεύσεσθε.
Gdc 19:6	και εκάθισαν και έφαγον οι δύο επί το αυτό και έπιον· και είπεν ο πατήρ της νεάνιδος προς τον άνδρα· άγε δη αυλίσθητι, και αγαθυνθήσεται η καρδιά σου.
Gdc 19:7	και ανέστη ο ανήρ του πορεύεσθαι αυτός· και εβίασατο αυτόν ο γαμβρός αυτού, και εκάθισε και ηυλίσθη εκεί.
Gdc 19:8	και ώρθρισε το πρωϊ τη ημέρα τη πέμπτη του πορευθήναι· και είπεν ο πατήρ της νεάνιδος· στήρισον δη την καρδιαν σου και στράτευσον έως κλίνας την ημέραν· και έφαγον οι δύο.
Gdc 19:9	και ανέστη ο ανήρ του πορευθήναι, αυτός και η παλλακή αυτού και ο νεανίας αυτού· και είπεν αυτω ο γαμβρός αυτού ο πατήρ της νεάνιδος· ιδού δη ησθένησεν ημέρα εις την εσπέραν· αυλίσθητι ώδε, και αγαθυνθήσεται η καρδιά σου, και ορθριείτε αύριον εις οδόν υμών και πορεύση εις το σκήνωμά σου.
Gdc 19:10	και ουκ ευδόκησεν ο ανήρ αυλισθήναι και ανέστη και απήλθε και ήλθεν έως απέναντι Ιεβούς (αύτη εστίν Ιερουσαλήμ), και μετ' αυτού ζεύγος όνων επισεσαγμένων, και η παλλακή αυτού μετ' αυτού.
Gdc 19:11	και ήλθοσαν έως Ιεβούς, και η ημέρα προβεβήκει σφόδρα· και είπεν ο νεανίας προς τον κύριον αυτού· δεύρο δη και εκκλίνωμεν εις πόλιν του Ιεβουσί ταύτην και αυλισθώμεν εν αυτη.
Gdc 19:12	και είπε προς αυτόν ο κύριος αυτού· ουκ εκκλινούμεν εις πόλιν αλλοτρίαν, εν ή ουκ έστιν από υιών Ισραήλ ώδε, και παρελευσόμεθα έως Γαβαά.

Gdc 19:13	και ειπε τω νεανια αυτου· δευρο και εγγισωμεν ενι των τοπων και αυλισθησομεθα εν Γαβαα ή εν Ραμα.
Gdc 19:14	και παρηλθον και επορευθησαν, και εδου αυτοις ο ηλιος εχομενα της Γαβαα, η εστι τω Βενιαμιν.
Gdc 19:15	και εξεκλιναν εκει του εισελθειν αυλισθηναι εν Γαβαα· και εισηλθον και εκαθισαν εν τη πλατεια της πολεως, και ουκ ην ανηρ συναγων αυτους εις οικιαν αυλισθηναι.
Gdc 19:16	και ιδου ανηρ πρεσβυτης ηρχετο εξ εργων αυτου εξ αγρου εν εσπερα· και ο ανηρ ην εξ ορους Εφραιμ, και αυτος παρωκει εν Γαβαα, και οι ανδρες του τοπου υιοι Βενιαμιν.
Gdc 19:17	και ηρε τους οφθαλμους αυτου και ειδε τον οδοιπορον ανδρα εν τη πλατεια της πολεως· και ειπεν ο ανηρ ο πρεσβυτης· που πορευη και ποθεν ερχη;
Gdc 19:18	και ειπεν προς αυτον· παραπορευομεθα ημεις απο Βηθλεεμ Ιουδα εως μηρων ορους Εφραιμ· εκειθεν εγω ειμι και επορευθην εως Βηθλεεμ Ιουδα, και εις τον οικον μου εγω πορευομαι, και ουκ εστιν ανηρ συναγων με εις την οικιαν·
Gdc 19:19	και γε αχυρα και χορτασματα εστι τοις ονοις ημων, και αρτος και οινος εστιν εμοι και τη παιδισκη και τω νεανισκω μετα των παιδων σου, ουκ εστιν υστερημα παντοςπραγματος.
Gdc 19:20	και ειπεν ο ανηρ πρεσβυτης· ειρηνη σοι, πλην παν το υστερημα σου επ' εμε· πλην εν τη πλατεια ου μη αυλισθηση.
Gdc 19:21	και εισηνεγκεν αυτον εις τον οικον αυτου και τοπον εποηισε τοις ονοις, και αυτοι ενιψαντο τους ποδας αυτων και εφαγον και επιον.
Gdc 19:22	αυτοι δε αγαθυνοντες καρδιαν αυτων και ιδου ανδρες της πολεως υιοι παρανομων εκυκλωσαν την οικιαν κρουοντες επι την θυραν. και ειπον προς τον ανδρα τον κυριον του οικον τον πρεσβυτην λεγοντες· εξενεγκε τον ανδρα, ος εισηλθεν εις την οικιαν σου, ινα γνωμεν αυτον.
Gdc 19:23	και εξηλθε προς αυτους ο ανηρ ο κυριος του οικον και ειπε· μη αδελφοι, μη κακοποιησητε δη μετα το εισελθειν τον ανδρα τούτον εις την οικιαν μου, μη ποιησητε την αφροσυνην ταυτην·
Gdc 19:24	ιδε η θυγατηρ μου η παρθενος και η παλλακη αυτου, εξαξω αυτας, και ταπεινωσατε αυτας και ποιησατε αυταις το αγαθον εν οφθαλμοις υμων· και τω ανδρι τούτω μη ποιησητε το ρημα της αφροσυνης ταυτης.
Gdc 19:25	και ουκ ευδοκησαν οι ανδρες του εισακουσαι αυτου. και επελαβετο ο ανηρ της παλλακης αυτου και εξηγαγεν αυτην προς αυτους εξω, και εγνωσαν αυτην και ενειπαιζον εν αυτη ολην την νυκτα εως το πρωι· και εξαπεστειλαν αυτην, ως ανεβη το πρωι.
Gdc 19:26	και ηλθεν η γυνη προς τον ορθρον και επεσε παρα την θυραν του οικον, ου ην αυτης εκει ο ανηρ, εως ου διεφασε.
Gdc 19:27	και ανεστη ο ανηρ αυτης το πρωι και ηνοιξε τας θυρας του οικον, και εξηλθε του πορευθηναι την οδον αυτου, και ιδου η γυνη αυτου η παλλακη πεπτωκυια παρα

	τας θύρας του οίκου, και αι χείρες αυτής επί το πρόθυρον.
Gdc 19:28	και είπε προς αυτήν· ανάστα και απέλθωμεν· και ουκ απεκρίθη, ότι ην νεκρά· και έλαβεν αυτήν επί τον όνον και επορεύθη εις τον τόπον αυτού.
Gdc 19:29	και έλαβε την ρομφαίαν και εκράτησε την παλλακήν αυτού και εμέλισεν αυτήν εις δώδεκα μέλη και απέστειλεν αυτά εν παντί οριώ Ισραήλ.
Gdc 19:30	και εγένετο πας ο βλέπων έλεγεν· ουκ εγένετο και ουχ εώραται από ημέρας αναβάσεως υιών Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου έως της ημέρας ταύτης θέσθε υμίν αυτοίς βουλήν επ' αυτήν και λαλήσατε.
Gdc 20:1	ΚΑΙ εξήλθον πάντες οι υιοί Ισραήλ, και εξεκκλησιάσθη η συναγωγή ως ανήρ εις από Δάν και έως Βηρσαβεέ και γη του Γαλαάδ προς Κύριον εις Μασσηφά.
Gdc 20:2	και εστάθησαν κατά πρόσωπον Κυρίου πάσαι αι φυλαί του Ισραήλ εν εκκλησία του λαού του Θεού, τετρακόσiai χιλιάδες ανδρών πεζών έλκοντες ρομφαίαν.
Gdc 20:3	και ήκουσαν οι υιοί Βενιαμίν ότι ανέβησαν οι υιοί Ισραήλ εις Μασσηφά. και ελθόντες είπαν οι υιοί Ισραήλ· λαλήσατε, που εγένετο η πονηρία αύτη;
Gdc 20:4	και απεκρίθη ο ανήρ ο Λευίτης, ο ανήρ της γυναικός της φονευθείσης, και είπεν· εις Γαβαά της Βενιαμίν ήλθον εγώ και η παλλακή μου του αυλισθήναι.
Gdc 20:5	και ανέστησαν επ' εμέ οι άνδρες της Γαβαά και εκύκλωσαν επ' εμέ επί την οικίαν νυκτός· εμέ ηθέλησαν φονεύσαι και την παλλακήν μου εταπεινώσαν και απέθανε.
Gdc 20:6	και εκράτησα την παλλακήν μου και εμέλισα αυτήν και εξαπέστειλα εν παντί οριώ κληρονομίας υιών Ισραήλ, ότι εποίησαν ζέμα και απόπτωμα εν Ισραήλ.
Gdc 20:7	ιδού πάντες υμείς, υιοί Ισραήλ, δότε εαυτοίς λόγον και βουλήν εκεί.
Gdc 20:8	και ανέστη πας ο λαός ως ανήρ εις, λέγοντες· ουκ απελευσόμεθα ανήρ εις σκήνωμα αυτού και ουκ επιστρέψομεν ανήρ εις τον οίκον αυτού.
Gdc 20:9	και νυν τούτο το ρήμα, ό ποιηθήσεται τη Γαβαά· αναβησόμεθα επ' αυτήν εν κλήρω,
Gdc 20:10	πλήν ληψόμεθα δέκα άνδρας τοις εκατόν εις πάσας φυλάς Ισραήλ και εκατόν τοις χιλίοις και χιλίους τοις μυρίοις, λαβείν επισιτισμόν του ποιήσαι ελθείν αυτούς εις Γαβαά Βενιαμίν, ποιήσαι αυτη κατά παν το απόπτωμα, ό εποίησεν εν Ισραήλ.
Gdc 20:11	και συνήχθη πας ανήρ Ισραήλ εις την πόλιν ως ανήρ εις.
Gdc 20:12	Και απέστειλαν αι φυλαί Ισραήλ άνδρας εν πάση φυλή Βενιαμίν λέγοντες· τις η πονηρία αύτη η γενομένη εν υμίν;
Gdc 20:13	και νυν δότε τους άνδρας υιούς παρανόμων τους εν Γαβαά, και θανατώσομεν αυτούς και εκκαθαριούμεν πονηρίαν από Ισραήλ. και ουκ ευδόκησαν οι υιοί Βενιαμίν ακούσαι της φωνής των αδελφών αυτών υιών Ισραήλ.

Gdc 20:14	και συνήχθησαν οι υιοί Βενιαμίν από των πόλεων αυτών εις Γαβαά εξελθείν εις παράταξιν προς υιούς Ισραήλ.
Gdc 20:15	και επεσκέπησαν οι υιοί Βενιαμίν εν τη ημέρα εκείνη από των πόλεων είκοσι τρεις χιλιάδες, ανήρ έλκων ρομφαίαν, εκτός των οικούντων την Γαβαά, οί επεσκέπησαν επτακόσιοι άνδρες
Gdc 20:16	εκλεκτοί εκ παντός λαού αμφοτεροδέξιοι· πάντες ούτοι σφενδονήται εν λίθοις προς τρίχα, και ουκ εξαμαρτάνοντες.
Gdc 20:17	και ανήρ Ισραήλ επεσκέπησαν εκτός του Βενιαμίν, τετρακόσιοι χιλιάδες ανδρών ελκόντων ρομφαίαν· πάντες ούτοι άνδρες παρατάξεως.
Gdc 20:18	και ανέστησαν και ανέβησαν εις Βαιθήλ και ηρώτησαν εν τω Θεω και είπαν οι υιοί Ισραήλ· τις αναβήσεται ημίν εν αρχή εις παράταξιν προς υιούς Βενιαμίν; και είπε Κύριος· Ιούδας εν αρχή αναβήσεται αφηγούμενος.
Gdc 20:19	και ανέστησαν οι υιοί Ισραήλ το πρωϊ και παρενέβαλον επί Γαβαά.
Gdc 20:20	και εξήλθον πας ανήρ Ισραήλ εις παράταξιν προς Βενιαμίν και συνήψαν αυτοίς επί Γαβαά.
Gdc 20:21	και εξήλθον οι υιοί Βενιαμίν από της Γαβαά και διέφθειραν εν Ισραήλ εν τη ημέρα εκείνη δύο και είκοσι χιλιάδας ανδρών επί την γην.
Gdc 20:22	και ενίσχυσαν ανήρ Ισραήλ και προσέθηκαν συνάψαι παράταξιν εν τω τόπω, όπου συνήψαν εν τη ημέρα τη πρώτη.
Gdc 20:23	και ανέβησαν οι υιοί Ισραήλ και έκλαυσαν ενώπιον Κυρίου έως εσπέρας και ηρώτησαν εν Κυρίω λέγοντες· ει προσθώμεν εγγίσαι εις παράταξιν προς υιούς Βενιαμίν αδελφούς ημών; και είπε Κύριος· ανάβητε προς αυτούς.
Gdc 20:24	και προσήλθον οι υιοί Ισραήλ προς υιούς Βενιαμίν εν τη ημέρα τη δευτέρα.
Gdc 20:25	και εξήλθον οι υιοί Βενιαμίν εις συνάντησιν αυτοίς από της Γαβαά εν τη ημέρα τη δευτέρα και διέφθειραν από υιών Ισραήλ έτι οκτωκαίδεκα χιλιάδας ανδρών επί την γην· πάντες ούτοι έλκοντες ρομφαίαν.
Gdc 20:26	και ανέβησαν πάντες οι υιοί Ισραήλ και πας ο λαός και ήλθον εις Βαιθήλ και έκλαυσαν, και εκάθισαν εκεί ενώπιον Κυρίου και ενήστευσαν εν τη ημέρα εκείνη έως εσπέρας και ανήνεγκαν ολοκαυτώσεις και τελείας ενώπιον Κυρίου·
Gdc 20:27	ότι εκεί κιβωτός διαθήκης Κυρίου του Θεού,
Gdc 20:28	και Φινεές υιος Ελεάζαρ υιού Ααρών παρεστηκώς ενώπιον αυτής εν ταις ημέραις εκείναις. και επηρώτησαν οι υιοί Ισραήλ εν Κυρίω λέγοντες· ει προσθώμεν έτι εξελθείν εις παράταξιν προς υιούς Βενιαμίν αδελφούς ημών ή επίσχωμεν; και είπε Κύριος· ανάβητε, ότι αύριον δώσω αυτούς εις χείρας υμών.
Gdc 20:29	Και έθηκαν οι υιοί Ισραήλ ένεδρα τη Γαβαά κύκλω.
Gdc 20:30	και ανέβησαν οι υιοί Ισραήλ προς υιούς Βενιαμίν εν τη ημέρα τη τρίτη και συνήψαν προς την Γαβαά ως άπαξ και άπαξ.

Gdc 20:31	και εξήλθον οι υιοί Βενιαμίν εις συνάντησιν του λαού και εξεκενώθησαν εκ της πόλεως και ήρξαντο πατάσσειν από του λαού τραυματίας ως άπαξ και άπαξ εν ταις οδοίς, ή εστι μία αναβαίνουσα εις Βαιθήλ και μία εις Γαβαά εν αγρω, ως τριάκοντα άνδρας εν Ισραήλ.
Gdc 20:32	και είπαν οι υιοί Βενιαμίν· πίπτουσιν ενώπιον ημών ως το πρώτον. και οι υιοί Ισραήλ είπαν· φύγωμεν και εκκενώσωμεν αυτούς από της πόλεως εις τας οδούς· και εποίησαν ούτω.
Gdc 20:33	και πας ανήρ ανέστη εκ του τόπου αυτών και συνήψαν εν Βααλθαμάρ, και το ένεδρον Ισραήλ επήρχετο εκ του τόπου αυτού από Μαοραγαβέ.
Gdc 20:34	και ήλθον εξ εναντίας Γαβαά δέκα χιλιάδες ανδρών εκλεκτών εκ παντός Ισραήλ και παράταξις βαρεία· και αυτοί ου έγνωσαν, ότι φθάνει επ ' αυτούς η κακία.
Gdc 20:35	και επάταξε Κύριος τον Βενιαμίν ενώπιον υιών Ισραήλ, και διέφθειραν οι υιοί Ισραήλ εκ του Βενιαμίν εν τη ημέρα εκείνη είκοσι και πέντε χιλιάδας και εκατόν άνδρας· πάντες ούτοι είλκον ρομφαίαν.
Gdc 20:36	και είδον οι υιοί Βενιαμίν ότι επλήγησαν· και έδωκεν ανήρ Ισραήλ τω Βενιαμίν τόπον, ότι ήλπισαν προς το ένεδρον, ό έθηκαν επί τη Γαβαά.
Gdc 20:37	και εν τω αυτούς υποχωρήσαι και το ένεδρον εκινήθη και εξέτειναν επί την Γαβαά, και εξεχύθη το ένεδρον και επάταξαν την πόλιν εν στόματι ρομφαίας.
Gdc 20:38	και σημείον ην τοις υιοίς Ισραήλ μετά του ενέδρου της μάχης ανενέγκαι αυτούς σύσσημον καπνού από της πόλεως.
Gdc 20:39	και είδον οι υιοί Ισραήλ ότι προκατελάβετο το ένεδρον την Γαβαά, και έστησαν εν τη παρατάξει, και Βενιαμίν ήρξατο πατάσσειν τραυματίας εν ανδράσιν Ισραήλ ως τριάκοντα άνδρας, ότι είπαν· πάλιν πτώσει πίπτουσιν ενώπιον ημών ως η παρατάξις η πρώτη.
Gdc 20:40	και το σύσσημον ανέβη επί πλείον επί της πόλεως ως στύλος καπνού· και επέβλεψε Βενιαμίν οπίσω αυτού, και ιδού ανέβη συντέλεια της πόλεως έως ουρανού.
Gdc 20:41	και ανήρ Ισραήλ επέστρεψε, και έσπευσαν άνδρες Βενιαμίν, ότι είδον ότι συνήντησεν επ ' αυτούς η πονηρία.
Gdc 20:42	και επέβλεψαν ενώπιον υιών Ισραήλ εις την οδόν της ερήμου και έφυγον, και η παρατάξις έφθασεν επ ' αυτούς, και οι από των πόλεων διέφθειρον αυτούς εν μέσω αυτών.
Gdc 20:43	και κατέκοπτον τον Βενιαμίν και εδίωξαν αυτόν από Νουά κατά πόδα αυτού έως απέναντι Γαβαά προς ανατολάς ηλίου.
Gdc 20:44	και έπεσον από Βενιαμίν οκτωκαίδεκα χιλιάδες ανδρών· οι πάντες ούτοι άνδρες δυνάμεως.
Gdc 20:45	και επέβλεψαν οι λοιποί και έφευγον εις την έρημον προς την πέτραν του Ρεμμών, και εκαλαμήσαντο εξ αυτών οι υιοί Ισραήλ πεντακιςχιλίους άνδρας· και κατέβησαν οπίσω αυτών οι υιοί Ισραήλ έως Γεδάν και επάταξαν εξ αυτών

	δισχιλίους άνδρας.
Gdc 20:46	και εγένοντο πάντες οι πεπτωκότες από Βενιαμίν εικοσιπέντε χιλιάδες ανδρών ελκόντων ρομφαίαν εν τη ημέρα εκείνη· οι πάντες ούτοι άνδρες δυνάμεως.
Gdc 20:47	και επέβλεψαν οι λοιποί και έφυγον εις την έρημον προς την πέτραν του Ρεμμών, εξακόσιοι άνδρες, και εκάθισαν εν πέτρα Ρεμμών τέσσαρας μήνας.
Gdc 20:48	και οι υιοί Ισραήλ επέστρεψαν προς υιούς Βενιαμίν και επάταξαν αυτούς εν στόματι ρομφαίας από πόλεως Μεθλά και έως κτήνους και έως παντός του ευρισκομένου εις πάσας τας πόλεις· και τας πόλεις τας ευρεθείσας ενέπρησαν εν πυρί.
Gdc 21:1	ΚΑΙ οι υιοί Ισραήλ ώμοσαν εν Μασσηφάθ λέγοντες· ανήρ εξ ημών ου δώσει θυγατέρα αυτού τω Βενιαμίν εις γυναίκα.
Gdc 21:2	και ήλθεν ο λαός εις Βαιθήλ και εκάθισαν εκεί έως εσπέρας ενώπιον του Θεού και ήραν φωνήν αυτών και έκλαυσαν κλαυθμόν μέγαν
Gdc 21:3	και είπαν· εις τι, Κύριε Θεέ Ισραήλ, εγενήθη αύτη του επισκεπήναι σήμερον από Ισραήλ φυλήν μίαν;
Gdc 21:4	και εγένετο τη επαύριον και ώρθρισεν ο λαός και ωκοδόμησαν εκεί θυσιαστήριον, και ανήνεγκαν ολοκαυτώσεις και τελείας.
Gdc 21:5	και είπαν οι υιοί Ισραήλ· τις ουκ ανέβη εν τη εκκλησία από πασών φυλών Ισραήλ προς Κύριον; ότι ο όρκος μέγας ην τοις ουκ αναβεβηκόσι προς Κύριον εις Μασσηφάθ λέγοντες· θανάτω θανατωθήσεται.
Gdc 21:6	και παρεκλήθησαν οι υιοί Ισραήλ προς Βενιαμίν αδελφόν αυτών και είπαν· εξεκόπη σήμερον φυλή μία από Ισραήλ·
Gdc 21:7	τι ποιήσωμεν αυτοίς τοις περισσοίς τοις υπολειφθείσιν εις γυναίκας; και ημείς ωμόσαμεν εν Κυρίω του μη δούναι αυτοίς από των θυγατέρων ημών εις γυναίκας.
Gdc 21:8	και είπαν· τις εις από φυλών Ισραήλ, ος ουκ ανέβη προς Κύριον εις Μασσηφάθ; και ιδού ουκ ήλθεν ανήρ εις την παρεμβολήν από Ιαβίς Γαλαάδ εις την εκκλησίαν.
Gdc 21:9	και επεσκέπη ο λαός, και ουκ ην εκεί ανήρ από οικούντων Ιαβίς Γαλαάδ.
Gdc 21:10	και απέστειλεν εκεί η συναγωγή δώδεκα χιλιάδας ανδρών από υιών της δυνάμεως και ενετείλατο αυτοίς λέγοντες· πορεύεσθε και πατάξατε τους οικούντας Ιαβίς Γαλαάδ εν στόματι ρομφαίας.
Gdc 21:11	και τούτο ποιήσετε· παν άρσεν και πάσαν γυναίκα ευδυίαν κοίτην άρσενος αναθεματιείτε, τας δε παρθένους περιποιήσεσθε. και εποίησαν ούτως.
Gdc 21:12	και εύρον από οικούντων Ιαβίς Γαλαάδ τετρακοσίας νεάνιδας παρθένους, αίτινες ουκ έγνωσαν άνδρα εις κοίτην άρσενος, και ήνεγκαν αυτάς εις την παρεμβολήν εις Σηλώμ την εν γη Χαναάν.

Gdc 21:13	και απέστειλαν πάσα η συναγωγή και ελάλησαν προς τους υιούς Βενιαμίν εν τη πέτρα Ρεμμών και εκάλεσαν αυτούς εις ειρήνην.
Gdc 21:14	και επέστρεψε Βενιαμίν προς τους υιούς Ισραήλ εν τω καιρω εκείνω, και έδωκαν αυτοίς οι υιοί Ισραήλ τας γυναίκας, ας εξωποίησαν από των θυγατέρων Ιαβίς Γαλαάδ· και ήρρεσεν αυτοίς ούτω.
Gdc 21:15	Και ο λαός παρεκλήθη επί τω Βενιαμίν, ότι εποίησε Κύριος διακοπήν εν ταις φυλαίς Ισραήλ.
Gdc 21:16	και είπον οι πρεσβύτεροι της συναγωγής· τι ποιήσωμεν τοις περισσοίς εις γυναίκας; ότι ηφανίσθη από Βενιαμίν γυνή.
Gdc 21:17	και είπαν· Κληρονομία διασωζομένων των Βενιαμίν, και ουκ εξαλειφθήσεται φυλή από Ισραήλ·
Gdc 21:18	ότι ημείς ου δυνησόμεθα δούναι αυτοίς γυναίκας από των θυγατέρων ημών, ότι ωμόσαμεν εν υιοίς Ισραήλ λέγοντες· επικατάρατος ο διδούς γυναίκα τω Βενιαμίν.
Gdc 21:19	και είπαν· ιδού δη εορτή Κυρίου εν Σηλώμ αφ ' ημερών εις ημέρας, ή εστιν από βορρά της Βαιθήλ κατ ' ανατολάς ηλίου επί της οδού της αναβαινούσης από Βαιθήλ εις Συχέμ και από νότου της Λεβωνά.
Gdc 21:20	και ενετείλαντο τοις υιοίς Βενιαμίν λέγοντες· πορεύεσθε και ενεδρεύσατε εν τοις αμπελώσι·
Gdc 21:21	και όψεσθε και ιδού, εάν εξέλθωσιν αι θυγατέρες των οικούντων Σηλώ χορεύειν εν τοις χοροίς, και εξελεύσεσθε εκ των αμπελώνων και αρπάσατε εαυτοίς ανήρ γυναίκα, από των θυγατέρων Σηλώμ και πορεύεσθε εις γην Βενιαμίν.
Gdc 21:22	και έσται όταν έλθωσιν οι πατέρες αυτών ή οι αδελφοί αυτών κρίνεσθαι προς ημάς, και ερούμεν αυτοίς· έλεος ποιήσατε ημίν αυτάς, ότι ουκ ελάβομεν ανήρ γυναίκα αυτού εν τη παρατάξει, ότι ουχ υμείς εδώκατε αυτοίς· ως κλήρος πλημμελήσατε.
Gdc 21:23	και εποίησαν ούτως οι υιοί Βενιαμίν και έλαβον γυναίκας εις αριθμόν αυτών από των χορευουσών, ων ήρπασαν· και επορεύθησαν και υπέστρεψαν εις την κληρονομίαν αυτών και ωκοδόμησαν τας πόλεις και εκάθισαν εν αυταίς.
Gdc 21:24	και περιεπάτησαν εκείθεν οι υιοί Ισραήλ εν τω καιρω εκείνω ανήρ εις φυλήν αυτού και εις συγγένειαν αυτού, και εξήλθον εκείθεν ανήρ εις την κληρονομίαν αυτού.
Gdc 21:25	εν δε ταις ημέραις εκείναις ουκ ην βασιλεύς εν Ισραήλ· ανήρ το ευθές ενώπιον αυτού εποίει.
Rut 1:1	ΚΑΙ εγένετο εν τω κρίνειν τους κριτάς και εγένετο λιμός εν τη γη, και επορεύθη ανήρ από Βηθλεέμ της Ιούδα του παροικησαι εν αγρω Μωάβ, αυτός και η γυνή αυτού και οι δύο υιοί αυτού.
Rut 1:2	και όνομα τω ανδρί Ελιμέλεχ, και όνομα τη γυναικί αυτού Νεωμίν, και όνομα τοις δυσίν υιοίς αυτού Μααλών και Χελαιών, Εφραθαίοι εκ Βηθλεέμ της Ιούδα·

	και ήλθοσαν εις αγρόν Μωάβ και ήσαν εκεί.
Rut 1:3	και απέθανεν Ελιμέλεχ ο ανήρ της Νεωμίν, και κατελείφθη αύτη και οι δύο υιοί αυτής.
Rut 1:4	και ελάβοσαν εαυτοίς γυναίκας Μωαβίτιδας, όνομα τη μια Όρφά, και όνομα τη δευτέρα Ρουθ· και κατώκησαν εκεί ως δέκα έτη.
Rut 1:5	και απέθανον και γε αμφότεροι, Μααλών και Χελαιών, και κατελείφθη η γυνή από του ανδρός αυτής και από των δύο υιών αυτής.
Rut 1:6	και ανέστη αύτη και αι δύο νύμφαι αυτής και απέστρεψαν εξ αγρού Μωάβ, ότι ήκουσεν εν αγρω Μωάβ ότι επέσκεπται Κύριος τον λαόν αυτού δούναι αυτοίς άρτους,
Rut 1:7	και εξήλθεν εκ του τόπου, ου ην εκεί, και αι δύο νύμφαι αυτής μετ' αυτής· και επορεύοντο εν τη οδω του επιστρέψαι εις την γην Ιούδα.
Rut 1:8	και είπε Νωεμίν ταις δυσί νύμφαις αυτής· πορεύεσθαι δη, αποστράφητε εκάστη εις οίκον μητρός αυτής· ποιήσαι Κύριος μετ' υμών έλεος, καθώς εποιήσατε μετά των τεθνηκόταν και μετ' εμού·
Rut 1:9	δώη Κύριος υμίν και εύροιτε ανάπαυσιν εκάστη εν οίκω ανδρός αυτής· και κατεφίλησεν αυτάς, και επήραν την φωνήν αυτών και έκλαυσαν.
Rut 1:10	και είπαν αυτη· μετά σου επιστρέφομεν εις τον λαόν σου.
Rut 1:11	και είπε Νωεμίν· επιστράφητε δη, θυγατέρες μου· και ινατί πορεύεσθε μετ' εμού; μη έτι μοι υιοί εν τη κοιλία μου και έσονται υμίν εις άνδρας;
Rut 1:12	επιστράφητε δη, θυγατέρες μου, διότι γεγήρακα του μη είναι ανδρί· ότι είπα, ότι έστι μοι υπόστασις του γεννηθίναί με ανδρί και τέξομαι υιούς,
Rut 1:13	μη αυτούς προσδέξεσθαι έως ου αδρυνθώσιν; ή αυτοίς κατασχεθήσεσθε του μη γενέσθαι ανδρί; μη δη, θυγατέρες μου, ότι επικράνθη μοι υπέρ υμάς, ότι εξήλθεν εν εμοί χείρ Κυρίου.
Rut 1:14	και επήραν την φωνήν αυτών και έκλαυσαν έτι· και κατεφίλησεν Όρφά την πενθεράν αυτής και επέστρεψεν εις τον λαόν αυτής, Ρουθ δε ηκολούθησεν αυτη.
Rut 1:15	και είπε Νωεμίν προς Ρουθ· ιδού ανέστρεψεν η σύννυμφός σου προς λαόν αυτής και προς τους θεούς αυτής· επιστράφηθι δη και συ οπίσω της συννύμφου σου.
Rut 1:16	είπε δε Ρουθ· μη απάντησαί μοι του καταλιπείν σε ή αποστρέψαι όπισθέν σου· ότι συ όπου εάν πορευθής, πορεύσομαι, και ου εάν αυλισθής, αυλισθήσομαι· ο λαός σου λαός μου, και ο Θεός σου Θεός μου·
Rut 1:17	και ου εάν αποθάνης, αποθανούμαι, κακει ταφήσομαι· τάδε ποιήσαι μοι Κύριος και τάδε προσθείη, ότι θάνατος διαστελεί αναμέσον εμού και σου.
Rut 1:18	ιδούσα δε Νωεμίν ότι κραταιούται αυτή του πορεύεσθαι μετ' αυτής, εκόπασε του λαλήσαι προς αυτήν έτι.

Rut 1:19	επορεύθησαν δε αμφότεραι, έως του παραγενέσθαι αυτάς εις Βηθλεέμ. και εγένετο εν τω ελθείν αυτάς εις Βηθλεέμ, και ήχησε πάσα η πόλις επ' αυταίς και είπον· ει αύτη εστί Νωεμίν;
Rut 1:20	και είπε προς αυτάς· μη δη καλείτέ με Νωεμίν, καλέσατέ με Πικράν, ότι επικράνθη εν εμοί ο ικανός σφόδρα·
Rut 1:21	εγώ πλήρης επορεύθην, και κενήν απέστρεψέ με ο Κύριος· και ινατί καλείτέ με Νωεμίν; και Κύριος εταπεινώσέ με, και ο ικανός εκάκωσέ με.
Rut 1:22	και επέστρεψε Νωεμίν και Ρουθ η Μωαβίτις η νύμφη αυτής επιστρέφουσαι εξ αγρού Μωάβ· αύται δε παρεγενήθησαν εις Βηθλεέμ εν αρχή θερισμού κριθών.
Rut 2:1	ΚΑΙ τη Νωεμίν ανήρ γνώριμος τω ανδρί αυτής· ο δε ανήρ δυνατός ισχυϊ εκ της συγγενείας Ελιμέλεχ, και όνομα αυτω Βοόζ.
Rut 2:2	και είπε Ρουθ η Μωαβίτις προς Νωεμίν· πορευθώ δη εις αγρόν και συνάξω εν τοις στάχυσι κατόπισθεν ου εάν εύρω χάριν εν οφθαλμοίς αυτου. είπε δε αυτη· πορεύου, θύγατερ.
Rut 2:3	και επορεύθη και ελθούσα συνέλεξεν εν τω αγρω κατόπισθεν των θερίζόντων· και περιέπεσε περιπτώματι τη μεριδι του αγρού Βοόζ του εκ της συγγενείας Ελιμέλεχ.
Rut 2:4	και ιδού Βοόζ ήλθεν εκ Βηθλεέμ και είπε τοις θερίζουσι· Κύριος μεθ' υμών· και είπον αυτω· ευλογήσαι σε Κύριος.
Rut 2:5	και είπε Βοόζ τω παιδαρίω αυτου τω εφεστώτι επί τους θερίζοντας· τίνος η νεάνις αύτη;
Rut 2:6	και απεκρίθη το παιδάριον το εφεστώς επί τους θερίζοντας και είπεν· η παις η Μωαβίτις εστιν η αποστραφείσα μετά Νωεμίν εξ αγρού Μωάβ
Rut 2:7	και είπε· συλλέξω δη και συνάξω εν τοις δράγμασιν όπισθεν των θερίζόντων· και ήλθε και έστη από πρωϊθεν και έως εσπέρας, ου κατέπαυσεν εν τω αγρω μικρόν.
Rut 2:8	και είπε Βοόζ προς Ρουθ· ουκ ήκουσας, θύγατερ; μη πορευθής εν αγρω συλλέξαι ετέρω, και συ ου πορεύση εντεύθεν· ώδε κολλήθητι μετά των κορασιών μου·
Rut 2:9	οι οφθαλμοί σου εις τον αγρόν, ου εάν θερίζωσι, και πορεύση κατόπισθεν αυτών· ιδού ενετειλάμην τοις παιδαρίοις του μη άψαισθαί σου· και ότε διψήσεις και πορευθήση εις τα σκεύη και πίεσαι όθεν εάν υδρεύονται τα παιδάρια.
Rut 2:10	και έπεσεν επί πρόσωπον αυτής και προσεκύνησεν επί την γην και είπε προς αυτόν· τι ότι εύρον χάριν εν οφθαλμοίς σου του επιγνώναί με, και εγώ ειμι ξένη;
Rut 2:11	και απεκρίθη Βοόζ και είπεν αυτη· απαγγελία απηγγέλη μοι όσα πεποίηκας μετά της πενθεράς σου μετά το αποθανείν τον άνδρα σου και Πως κατέλιπες τον πατέρα σου και την μητέρα σου και την γην γενέσεώς σου και επορεύθης προς λαόν, ον ουκ ήδεις εχθές και τρίτης·
Rut 2:12	αποτίσαι Κύριος την εργασίαν σου και γένοιτο ο μισθός σου πλήρης παρά

	Κυρίου Θεού Ισραήλ, προς ον ήλθες πεποιθέναι υπό τας πτέρυγας αυτού.
Rut 2:13	η δε είπεν· εύροιμι χάριν εν οφθαλμοίς σου, κύριε, ότι παρεκάλεσάς με και ότι ελάλησας επί καρδίαν της δούλης σου, και ιδού εγώ έσομαι ως μία των παιδισκών σου.
Rut 2:14	και είπεν αυτη Βοόζ· ήδη ωρα του φαγείν, πρόσσελθε ώδε και φάγεσαι των άρτων και βάψεις τον ψωμόν σου εν τω όξει. και εκάθισε Ρουθ εκ πλαγίων των θεριζόντων, και εβούνισεν αυτη Βοόζ άλφιτον, και έφαγε και ενεπλήσθη και κατέλιπε.
Rut 2:15	και ανέστη του συλλέγειν, και ενετείλατο Βοόζ τοις παιδαρίοις αυτού λέγων· και γε ανά μέσον των δραγμάτων συλλεγέτω, και μη καταισχύνητε αυτήν·
Rut 2:16	και βαστάζοντες βαστάσατε αυτη και γε παραβάλλοντες παραβαλείτε αυτη εκ των βεβουνισμένων· και φάγεται και συλλέξει, και ουκ επιτιμήσετε αυτη.
Rut 2:17	και συνέλεξεν εν τω αγρω έως εσπέρας· και ερράβδισεν α συνέλεξε, και εγενήθη ως οιφί κριθών.
Rut 2:18	και ήρε και εισήλθεν εις την πόλιν, και είδεν η πενθερά αυτής α συνέλεξε, και εξενέγκασα Ρουθ έδωκεν αυτη α κατέλιπεν, εξ ων ενεπλήσθη.
Rut 2:19	και είπεν αυτη η πενθερά αυτής· που συνέλεξας σήμεραν και που εποίησας; ειή ο επιγνούς σε ευλογημένος. και ανήγγειλε Ρουθ τη πενθερά αυτής που εποίησε, και είπε· το όνομα του ανδρός, μεθ ' ου εποίησα σήμεραν, Βοόζ.
Rut 2:20	είπε δε Νωεμίν τη νύμφη αυτής· ευλογητός εστι τω Κυρίω, ότι ουκ εγκατέλιπε το έλεος αυτού μετά των ζώντων και μετά των τεθνηκότων. και είπεν αυτη Νωεμίν· εγγίζει ημίν ο ανήρ, εκ των αγχιστευόντων ημίν εστι.
Rut 2:21	και είπε Ρουθ προς την πενθεράν αυτής· και γε ότι είπε προς με· μετά των κορασιών των εμών προσκολληθήτη εις αν τελέσωσιν όλον τον αμητόν, ος υπάρχει μοι.
Rut 2:22	και είπε Νωεμίν προς Ρουθ την νύμφην αυτής· αγαθόν, θύγατερ, ότι εξήλθες μετά των κορασιών αυτού, και ουκ απαντήσονταί σοι εν αγρω ετέρω.
Rut 2:23	και προσεκολληθή Ρουθ τοις κορασίοις του Βοόζ του συλλέγειν έως του συντελέσαι τον θερισμόν των κριθών και των πυρών.
Rut 3:1	ΚΑΙ εκάθισε μετά της πενθεράς αυτής. είπε δε αυτη Νωεμίν η πενθερά αυτής· θύγατερ, ου μη ζητήσω σοι ανάπαυσιν, ίνα εύ γένηται σοι;
Rut 3:2	και νυν ουχί Βοόζ γνώριμος ημών, ου ης μετά των κορασιών αυτού; ιδού αυτός λικμά τον άλωνα των κριθών ταύτη τη νυκτί.
Rut 3:3	συ δε λούση και αλείψη και περιθήσεις τον ιματισμόν σου επί σεαυτη και αναβήση επί τον άλω· μη γνωρισθής τω ανδρί έως του συντελέσαι αυτόν του φαγείν και πιείν·
Rut 3:4	και έσται εν τω κοιμηθήναι αυτόν, και γνώση τον τόπον όπου κοιμάται εκεί, και ελεύση και αποκαλύψεις τα προς ποδών αυτού και κοιμηθήση, και αυτός

	απαγγελεύσει σοι α ποιήσεις.
Rut 3:5	εἶπε δε Ρουθ προς αὐτήν· πάντα ὅσα ἀν εἶπης, ποιήσω.
Rut 3:6	καὶ κατέβη εἰς τὸν ἄλω καὶ ἐποίησε κατὰ πάντα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῇ ἡ πενθερὰ αὐτῆς.
Rut 3:7	καὶ ἔφαγε Βοόζ καὶ ἔπιε καὶ ἠγαθύνθη ἡ καρδιά αὐτοῦ, καὶ ἦλθε κοιμηθῆναι ἐν μερίδι τῆς στοιβῆς· ἡ δὲ ἦλθε κρυφῆ καὶ ἀπεκάλυψε τὰ προς ποδῶν αὐτοῦ.
Rut 3:8	ἐγένετο δε ἐν τῷ μεσονυκτίῳ καὶ ἐξέστη ὁ ἀνὴρ καὶ ἐταράχθη, καὶ ἰδοὺ γυνὴ κοιμάται προς ποδῶν αὐτοῦ.
Rut 3:9	εἶπε δε· τίς εἶ σὺ; ἡ δὲ εἶπεν· ἐγὼ εἰμι Ρουθ ἡ δούλη σου, καὶ περιβαλεῖς τὸ πτερυγίόν σου ἐπὶ τὴν δούλην σου, ὅτι ἀγχιστεύς εἶ σὺ.
Rut 3:10	καὶ εἶπε Βοόζ· εὐλογημένη σὺ τῷ Κυρίῳ Θεῷ, θύγατερ, ὅτι ἠγάθυνας τὸ ἔλεός σου τὸ ἔσχατον ὑπὲρ τὸ πρῶτον, μὴ πορευθῆναί σε ὀπίσω νεανιῶν, εἴτοι πτωχός εἴτοι πλούσιος.
Rut 3:11	καὶ νυν, θύγατερ, μὴ φοβοῦ· πάντα, ὅσα εἴπης, ποιήσω σοι· οἶδε γὰρ πάσα φυλὴ λαοῦ μου ὅτι γυνὴ δυνάμεως εἶ σὺ.
Rut 3:12	καὶ νυν ὁ ἀληθῶς ἀγχιστεύς ἐγὼ εἰμι. καὶ γέ ἐστιν ἀγχιστεύς ἐγγίων ὑπὲρ ἐμέ.
Rut 3:13	αὐλίσθητι τὴν νύκτα, καὶ ἔσται τὸ πρῶν, εἴαν ἀγχιστεύσῃ σε, ἀγαθόν, ἀγχιστευέτω· εἴαν δὲ μὴ βούληται ἀγχιστεύσαί σε, ἀγχιστεύσω σε ἐγὼ, ζῆ Κύριος· κοιμήθητι ἕως τὸ πρῶν.
Rut 3:14	καὶ ἐκοιμήθη προς ποδῶν αὐτοῦ ἕως πρῶν. ἡ δὲ ἀνέστη προ τοῦ ἐπιγνώναι ἀνδρὰ τὸν πλησίον αὐτοῦ· καὶ εἶπε Βοόζ· μὴ γνωσθῆτω ὅτι ἦλθε γυνὴ εἰς τὸν ἄλω.
Rut 3:15	καὶ εἶπεν αὐτῇ· φέρε τὸ περιζῶμα τὸ ἐπάνω σου. καὶ ἐκράτησεν αὐτό, καὶ ἐμέτρησεν ἐξ κριθῶν καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτήν· καὶ εἰσήλθεν εἰς τὴν πόλιν.
Rut 3:16	καὶ Ρουθ εἰσήλθε προς τὴν πενθερὰν αὐτῆς· ἡ δὲ εἶπεν αὐτῇ· θύγατερ· καὶ εἶπεν αὐτῇ πάντα, ὅσα ἐποίησεν αὐτῇ ὁ ἀνὴρ.
Rut 3:17	καὶ εἶπεν αὐτῇ· τὰ ἐξ τῶν κριθῶν ταῦτα ἔδωκέ μοι, ὅτι εἶπε προς με· μὴ εἰσέλθῃς κενὴ προς τὴν πενθερὰν σου.
Rut 3:18	ἡ δὲ εἶπε· κάθου, θύγατερ, ἕως τοῦ ἐπιγνώναί σε Πῶς οὐ πεσεῖται ρῆμα· οὐ γὰρ μὴ ἠσυχάσῃ ὁ ἀνὴρ, ἕως ἀν τελεσθῆ τὸ ρῆμα σήμερον.
Rut 4:1	ΚΑΙ Βοόζ ἀνέβη ἐπὶ τὴν πύλην, καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ ὁ ἀγχιστεύς παρεπορεύετο, ὃν ἐλάλησε Βοόζ. καὶ εἶπε προς αὐτόν Βοόζ· ἐκκλίνας κάθισον ὧδε, κρύφιε. καὶ ἐξέκλινε καὶ ἐκάθισε.
Rut 4:2	καὶ ἔλαβε Βοόζ δέκα ἀνδρὰς ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τῆς πόλεως καὶ εἶπε· καθίσατε ὧδε· καὶ ἐκάθισαν.
Rut 4:3	καὶ εἶπε Βοόζ τῷ ἀγχιστεί· τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ, ἢ ἐστὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ

	Ελιμέλεχ, ή δέδοται Νωεμίν τη επιστρεφούση εξ αγρού Μωάβ,
Rut 4:4	καγώ είπα· αποκαλύψω το ους σου λέγων· κτήσαι εναντίον των καθημένων και εναντίον των πρεσβυτέρων του λαού μου· ει αγχιστεύεις, αγχιστευε· ει δε μη αγχιστεύεις, ανάγγειλόν μοι και γνώσομαι· ότι ουκ έστι πάρεξ σου του αγχιστεύσαι, καγώ ειμι μετά σε. ο δε είπεν· εγώ ειμι, αγχιστεύσω.
Rut 4:5	και είπε Βοόζ· εν ημέρα του κτήσασθαί σε τον αγρόν εκ χειρός Νωεμίν και παρά Ρουθ της Μωαβίτιδος γυναικός του τεθνηκότος, και αυτήν κτήσασθαί σε δειώστε αναστήσαι το όνομα του τεθνηκότος επί της κληρονομίας αυτού.
Rut 4:6	και είπεν ο αγχιστεύς· ου δυνήσομαι αγχιστεύσαι εμαυτω, μη ποτε διαφθείρω την κληρονομίαν μου· αγχιστευσον σεαυτω την αγχιστείαν μου, ότι ου δυνήσομαι αγχιστεύσαι.
Rut 4:7	και τούτο το δικαίωμα έμπροσθεν εν τω Ισραήλ επί την αγχιστείαν και επί το ανταλλάγμα του στήσαι πάντα λόγον, και υπελύετο ανήρ το υπόδημα αυτού και εδίδου τω πλησίον αυτού τω αγχιστεύοντι την αγχιστείαν αυτού, και τούτο ην μαρτύριον εν Ισραήλ.
Rut 4:8	και είπεν ο αγχιστεύς τω Βοόζ· κτήσαι σεαυτω την αγχιστείαν μου· και υπελύσατο το υπόδημα αυτού και έδωκεν αυτω.
Rut 4:9	και είπε Βοόζ τοις πρεσβυτέροις και παντί τω λαω· μάρτυρες υμείς σήμερον, ότι κέκτημαι πάντα τα του Ελιμέλεχ και πάντα, όσα υπάρχει τω Χελαιών και τω Μααλών εκ χειρός Νωεμίν·
Rut 4:10	και γε Ρουθ την Μωαβίτιν την γυναίκα Μααλών κέκτημαι εμαυτω εις γυναίκα του αναστήσαι το όνομα του τεθνηκότος επί της κληρονομίας αυτού, και ουκ εξολοθρευθήσεται το όνομα του τεθνηκότος εκ των αδελφών αυτού και εκ της φυλής λαού αυτού· μάρτυρες υμείς σήμερον.
Rut 4:11	και είποσαν πας ο λαός οι εν τη πύλη· μάρτυρες. και οι πρεσβύτεροι είποσαν· δώη Κύριος την γυναίκά σου την εισπορευομένην εις τον οίκόν σου ως Ραχήλ και ως Λείαν, αι ωκοδόμησαν αμφοτέροι τον οίκον του Ισραήλ και εποίησαν δύναμιν εν Εφραθά, και έσται όνομα εν Βηθλεέμ·
Rut 4:12	και γένοιτο ο οίκός σου ως ο οίκος Φαρές, ον έτεκε Θάμαρ τω Ιούδα, εκ του σπέρματος ου δώσει Κύριός σοι εκ της παιδίσκης ταύτης.
Rut 4:13	και έλαβε Βοόζ την Ρουθ, και εγενήθη αυτω εις γυναίκα, και εισήλθε προς αυτήν, και έδωκεν αυτη Κύριος κύησιν, και έτεκεν υιόν.
Rut 4:14	και είπαν αι γυναίκες προς Νωεμίν· ευλογητός Κύριος, ος ου κατέλυσέ σοι σήμερον τον αγχιστέα, και καλέσαι το όνομά σου εν Ισραήλ,
Rut 4:15	και έσται σοι εις επιστρέφοντα ψυχήν και του διαθρέψαι την πολιάν σου, ότι η νύμφη η αγαπήσασά σε έτεκεν αυτόν, ή εστιν αγαθή σοι υπέρ επτά υιούς.
Rut 4:16	και έλαβε Νωεμίν το παιδίον και έθηκεν εις τον κόλπον αυτής και εγενήθη αυτω εις τιθινόν.
Rut 4:17	και εκάλεσαν αυτού αι γείτονες όνομα λέγουσαι· ετέχθη υιος τη Νωεμίν· και

	εκάλεσαν το όνομα αυτού 'Ωβήδ· ούτος πατήρ Ιεσσαί πατρός Δαυίδ.
Rut 4:18	και αύται αι γενέσεις Φαρές· Φαρές εγέννησε τον Εσρώμ,
Rut 4:19	Εσρώμ δε εγέννησε τον Αράν, και Αράν εγέννησε τον Αμιναδάβ,
Rut 4:20	και Αμιναδάβ εγέννησε τον Ναασσών, και Ναασσών εγέννησε τον Σαλμάν,
Rut 4:21	και Σαλμάν εγέννησε τον Βοόζ, και Βοόζ εγέννησε τον 'Ωβήδ,
Rut 4:22	και 'Ωβήδ εγέννησε τον Ιεσσαί, και Ιεσσαί εγέννησε τον Δαυίδ.
1Re 1:1	ΑΝΘΡΩΠΟΣ ην εξ Αρμαθαίμ Σιφά, εξ όρους Εφραίμ, και όνομα αυτω Ελκανά υιος Ιερεμεήλ υιού 'Ηλιού υιού Θοκέ εν Νασίβ Εφραίμ.
1Re 1:2	και τούτω δύο γυναίκες· όνομα τη μια Άννα, και όνομα τη δευτέρα Φεννάνα· και ην τη Φεννάνα παιδία, και τη Άννα ουκ ην παιδίον.
1Re 1:3	και ανέβαινεν ο άνθρωπος εξ ημερών εις ημέρας εκ πόλεως αυτου εξ Αρμαθαίμ προσκυνείν και θύειν Κυρίω τω Θεω Σαβαώθ εις Σηλώ· και εκεί Ηλί και οι δύο υιοί αυτου 'Οφνί και Φινεές ιερείς του Κυρίου.
1Re 1:4	και εγενήθη ημέρα και έθυσεν Ελκανά και έδωκε τη Φεννάνα, γυναικί αυτου, και τοις υιοίς αυτης μερίδας·
1Re 1:5	και τη Άννα έδωκε μερίδα μίαν, ότι ουκ ην αυτη παιδίον, πλην ότι την Άνναν ηγάπα Ελκανά υπέρ ταύτην. και Κύριος απέκλεισε τα περι την μήτραν αυτης,
1Re 1:6	ότι ουκ έδωκεν αυτη Κύριος παιδίον κατά την θλίψιν αυτης και κατά την αθυμίαν της θλίψεως αυτης, και ηθύμει δια τούτο, ότι συνέκλεισε Κύριος τα περι την μήτραν αυτης του μη δούναι αυτη παιδίον.
1Re 1:7	ούτως εποίει ενιαυτόν κατ ' ενιαυτόν, εν τω αναβαίνειν αυτην εις οίκον Κυριου· και ηθύμει και έκλαιε και ουκ ήσθιε.
1Re 1:8	και είπεν αυτη Ελκανά ο ανήρ αυτης· Άννα. και είπεν αυτω· ιδού εγώ, κύριε. και είπεν αυτη· τι έστι σοι, ότι κλαίεις; και ινατί ουκ εσθίεις; και ινατί τύπτει σε η καρδιά σου; ουκ αγαθός εγώ σοι υπέρ δέκα τέκνα;
1Re 1:9	και ανέστη Άννα μετά το φαγείν αυτους εν Σηλώ και κατέστη ενώπιον Κυριου, και Ηλί ο ιερεύς εκάθητο επί του δίφρου επί των φλιών ναού Κυριου.
1Re 1:10	και αυτη κατώδυνος ψυχή και προσηύξατο προς Κύριον και κλαίουσα έκλαυσε
1Re 1:11	και ηύξατο ευχήν Κυρίω λέγουσα· Αδωναϊ Κύριε Ελωέ Σαβαώθ, εάν επιβλέπων επιβλέψης επί την ταπεινώσιν της δούλης σου και μνησθής μου και δως τη δούλη σου σπέρμα ανδρών, και δώσω αυτόν ενώπιόν σου δοτόν έως ημέρας θανάτου αυτου, και οίνον και μέθυσμα ου πίεται, και σίδηρος ουκ αναβήσεται επί την κεφαλήν αυτου.
1Re 1:12	και εγενήθη ότε επλήθυνε προσευχομένη ενώπιον Κυριου, και Ηλί ο ιερεύς εφύλαξε το στόμα αυτης·

1Re 1:13	και αύτη ελάλει εν τη καρδιά αυτής και τα χείλη αυτής εκινείτο, και φωνή αυτής ουκ ηκούετο· και ελογίσατο αυτή Ηλί εις μεθύουσιν.
1Re 1:14	και είπεν αυτη το παιδάριον Ηλί· έως πότε μεθυσθήση; περιελού τον οίνόν σου και πορεύου εκ προσώπου Κυρίου.
1Re 1:15	και απεκρίθη Άννα και είπεν· ουχί, κύριε· γυνή, ή σκληρά ημέρα, εγώ ειμι και οίνον και μέθυσμα ου πέπωκα και εκχέω την ψυχήν μου ενώπιον Κυρίου·
1Re 1:16	μη δως την δούλην σου εις θυγατέρα λοιμήν, ότι εκ πλήθους αδολεσχίας μου εκτέτακα έως νυν.
1Re 1:17	και απεκρίθη Ηλί και είπεν αυτη· πορεύου εις ειρήνην· ο Θεός Ισραήλ δώη σοι παν αίτημά σου, ό ητήσω παρ ' αυτου.
1Re 1:18	και είπεν· εύρεν η δούλη σου χάριν εν οφθαλμοίς σου. και επορεύθη η γυνή εις την οδόν αυτής και εισήλθεν εις το κατάλυμα αυτής και έφαγε μετά του ανδρός αυτής και έπιε, και το πρόσωπον αυτής ου συνέπεσεν έτι.
1Re 1:19	και ορθρίζουσι το πρωϊ και προσκυνούσι τω Κυρίω και πορεύονται την οδόν αυτών. και εισήλθεν Ελκανά εις τον οίκον αυτου Αρμαθαίμ και έγνω την Άνναν γυναίκα αυτου, και εμνήσθη αυτής Κύριος, και συνέλαβε.
1Re 1:20	και εγενήθη τω καιρω των ημερών και έτεκεν υιόν· και εκάλεσε το όνομα αυτου Σαμουήλ και είπεν· ότι παρά Κυρίου Θεού Σαβαώθ ητησάμην αυτόν.
1Re 1:21	Και ανέβη ο άνθρωπος Ελκανά και πας ο οίκος αυτου θύσαι εν Σηλώμ την θυσίαν των ημερών και τας ευχάς αυτου και πάσας τας δεκάτας της γης αυτου·
1Re 1:22	και Άννα ουκ ανέβη μετ ' αυτου, ότι είπε τω ανδρί αυτής· έως του αναβήναι το παιδάριον, εάν απογαλακτίσω αυτό, και οφθήσεται τω προσώπω Κυρίου και καθήσεται έως αιώνος εκεί.
1Re 1:23	και είπεν αυτη Ελκανά ο ανήρ αυτής· ποίει το αγαθόν εν οφθαλμοίς σου, κάθου έως αν απογαλακτίσης αυτό· αλλά στήσαι Κύριος το εξελθόν εκ του στόματός σου. και εκάθισεν η γυνή και εθήλασε τον υιόν αυτής, έως αν απογαλακτίση αυτόν.
1Re 1:24	και ανέβη μετ ' αυτου εις Σηλώμ εν μόσχω τριετίζοντι και άρτοις και οιφι σεμιδάλεως και νέβελ οίνου και εισήλθεν εις οίκον Κυρίου εν Σηλώμ, και το παιδάριον μετ ' αυτών.
1Re 1:25	και προσήγαγον ενώπιον Κυρίου, και έσφαξεν ο πατήρ αυτου την θυσίαν, ην εποίει εξ ημερών εις ημέρας τω Κυρίω, και προσήγαγε το παιδάριον και έσφαξε τον μόσχον. και προσήγαγεν Άννα η μήτηρ του παιδιου προς Ηλί
1Re 1:26	και είπεν· εν εμοί, κύριε· ζη η ψυχή σου, εγώ η γυνή η καταστάσα ενώπιόν σου μετά σου εν τω προσεύξασθαι προς Κύριον·
1Re 1:27	υπέρ του παιδαριου τούτου προσηυξάμην, και έδωκέ μοι Κύριος το αίτημά μου, ό ητησάμην παρ ' αυτου·
1Re 1:28	καγώ κιχώ αυτόν τω Κυρίω πάσας τας ημέρας, ας ζη αυτός, χρήσιν τω Κυρίω.

	Και είπεν.
1Re 2:1	ΕΣΤΕΡΕΩΘΗ η καρδιά μου εν Κυρίω, υψώθη κέρασ μου εν Θεω μου· επλατύνθη επ' εχθρούς μου το στόμα μου, ευφράνθη εν σωτηρία σου.
1Re 2:2	ότι ουκ έστιν άγιος ως Κύριος, και ουκ έστι δίκαιος ως ο Θεός ημών· ουκ έστιν άγιος πλην σου.
1Re 2:3	μη καυχάσθε, και μη λαλείτε υψηλά, μη εξελθέτω μεγαλορρημοσύνη εκ του στόματος υμών, ότι Θεός γνώσεων Κύριος και Θεός ετοιμάζων επιτηδεύματα αυτού.
1Re 2:4	τόξον δυνατών ησθένησε, και ασθενούντες περιεζώσαντο δύναμιν·
1Re 2:5	πλήρεις άρτων ηλαττώθησαν, και οι πεινώντες παρήκαν γην· ότι στείρα έτεκεν επτά, και η πολλή εν τέκνοις ησθένησε.
1Re 2:6	Κύριος θανατοί και ζωογονεί, κατάγει εις άδου και ανάγει·
1Re 2:7	Κύριος πτωχίζει και πλουτίζει, ταπεινοί και ανυψοί.
1Re 2:8	ανιστά από γης πένητα και από κοπριάς εγείρει πτωχόν καθίσαι μετά δυναστών λαού και θρόνον δόξης κατακληρονομών αυτοίς.
1Re 2:9	διδούς ευχήν τω ευχομένω και ευλόγησεν έτη δικαίου· ότι ουκ εν ισχύϊ δυνατός ανήρ,
1Re 2:10	Κύριος ασθενή ποιήσει αντίδικον αυτού, Κύριος άγιος. μη καυχάσθω ο φρόνιμος εν τη φρονήσει αυτού, και μη καυχάσθω ο δυνατός εν τη δυνάμει αυτού, και μη καυχάσθω ο πλούσιος εν τω πλούτω αυτού, αλλ' εν τούτω καυχάσθω ο καυχώμενος, συνιείν και γινώσκειν τον Κύριον και ποιείν κρίμα και δικαιοσύνην εν μέσω της γης. Κύριος ανέβη εις ουρανούς και εβρόντησεν, αυτός κρινεί άκρα γης, και δίδωσιν ισχύν τοις βασιλεύσιν ημών και υψώσει κέρασ χριστού αυτού.
1Re 2:11	Και κατέλιπεν αυτόν εκεί ενώπιον Κυρίου και απήλθεν εις Αρμαθαίμ, και το παιδάριον ην λειτουργών τω προσώπω Κυρίου ενώπιον Ηλί του ιερέως.
1Re 2:12	Και οι υιοί Ηλί του ιερέως υιοί λοιμοί ουκ ειδότες τον Κύριον. και το δικαίωμα του ιερέως παρά του λαού, παντός του θύοντος·
1Re 2:13	και ήρχετο το παιδάριον του ιερέως, ως αν ηψήθη το κρέας, και κρεάγρα τριόδους εν τη χειρί αυτού,
1Re 2:14	και επάταξεν αυτήν εις τον λέβητα τον μέγαν ή εις το χαλκείον ή εις την χύτραν· και παν, ό εάν ανέβη εν τη κρεάγρα, ελάμβανεν εαυτω ο ιερεύς· κατά τάδε εποίουν παντί Ισραήλ τοις ερχομένοις θύσαι Κυρίω εν Σηλώμ.
1Re 2:15	και πριν θυμιαθήναι το στέαρ, ήρχετο το παιδάριον του ιερέως και έλεγε τω ανδρί τω θύοντι· δος κρέας οπτήσαι τω ιερεί, και ου μη λάβω παρά σου κρέας εφθόν εκ του λέβητος.
1Re 2:16	και έλεγεν ο ανήρ ο θύων· θυμιαθήτω πρώτον, ως καθήκει, το στέαρ, και λάβε σεαυτω εκ πάντων, ων επιθυμεί η ψυχή σου. και είπεν· ουχί, ότι νυν δώσεις, και

	εάν μη, λήψομαι κραταιώς.
1Re 2:17	και ην η αμαρτία ενώπιον Κυρίου των παιδαρίων μεγάλη σφόδρα, ότι ηθέτουν την θυσίαν Κυρίου.
1Re 2:18	και Σαμουήλ ην λειτουργών ενώπιον Κυρίου παιδάριον περιεζωσμένον εφούδ βάρ,
1Re 2:19	και διπλοΐδα μικράν εποίησεν αυτω η μήτηρ αυτού και ανέφερεν αυτω εξ ημερών εις ημέρας εν τω αναβαίνειν αυτήν μετά του ανδρός αυτής θύσαι την θυσίαν των ημερών.
1Re 2:20	και ευλόγησεν Ηλί τον Ελκανά και την γυναίκα αυτού λέγων· αποτίσαι σοι Κύριος σπέρμα εκ της γυναικός ταύτης αντί του χρέους, ου έχρησας τω Κυρίω. και απήλθεν ο άνθρωπος εις τον τόπον αυτού,
1Re 2:21	και επεσκέψατο Κύριος την Άνναν, και έτεκεν έτι τρεις υιούς και δύο θυγατέρας. και εμεγαλύνθη το παιδάριον Σαμουήλ ενώπιον Κυρίου.
1Re 2:22	Και Ηλί πρεσβύτης σφόδρα· και ήκουσεν α εποίουν οι υιοί αυτού τοις υιοίς Ισραήλ,
1Re 2:23	και είπεν αυτοίς· ινατί ποιείτε κατά το ρήμα τούτο, ό εγώ ακούω εκ στόματος παντός του λαού Κυρίου;
1Re 2:24	μη, τέκνα, ότι ουκ αγαθή η ακοή, ην εγώ ακούω· μη ποιείτε ούτως, ότι ουκ αγαθαί αι ακοαί, ας εγώ ακούω, του μη δουλεύειν λαόν Θεω.
1Re 2:25	εάν αμαρτάνων αμάρτη ανήρ εις άνδρα, και προσεύξονται υπέρ αυτού προς Κύριον· και εάν τω Κυρίω αμάρτη, τις προσεύξεται υπέρ αυτού; και ουκ ήκουον της φωνής του πατρός αυτών, ότι βουλόμενος εβούλετο Κύριος διαφθείραι αυτούς.
1Re 2:26	και το παιδάριον Σαμουήλ επορεύετο και εμεγαλύνετο και ην αγαθόν μετά Κυρίου και μετά ανθρωπων.
1Re 2:27	και ήλθεν ο άνθρωπος Θεού προς Ηλί και είπε· τάδε λέγει Κύριος· αποκαλυφθείς απεκαλύφθην προς οίκον του πατρός σου όντων αυτών εν γη Αιγύπτω δούλων τω οίκω Φαραώ
1Re 2:28	και εξελεξάμην τον οίκον του πατρός σου εκ πάντων των σκήπτρων Ισραήλ εμοί ιερατεύειν και αναβαίνειν επί θυσιαστήριόν μου και θυμιάν θυμίαμα και αίρειν εφούδ και έδωκα τω οίκω του πατρός σου τα πάντα του πυρός υιών Ισραήλ εις βρώσιν·
1Re 2:29	ινατί επέβλεψας επί το θυμίαμά μου και εις την θυσίαν μου αναιδεί οφθαλμω και εδόξασας τους υιούς σου υπέρ εμέ ενευλογείσθαι απαρχής πάσης θυσίας του Ισραήλ έμπροσθέν μου;
1Re 2:30	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· είπα· ο οίκός σου και ο οίκος του πατρός σου διελεύσεται ενώπιόν μου έως αιώνος· και νυν φησί Κύριος· μηδαμώς εμοί, ότι αλλ ' ή τους δοξάζοντάς με δοξάσω, και ο εξουθενών με ατιμασθήσεται.

1Re 2:31	ιδού έρχονται ημέραι και εξολοθρεύσω το σπέρμα σου και το σπέρμα οίκου πατρός σου,
1Re 2:32	και ουκ έσται σοι πρεσβύτες εν οίκω μου πάσας τας ημέρας·
1Re 2:33	και άνδρα ουκ εξολοθρεύσω σοι από του θυσιαστηρίου μου εκλείπειν τους οφθαλμούς αυτού και καταρρείν την ψυχήν αυτού, και πας περισσεύων οίκου σου πεσούνται εν ρομφαία ανδρών.
1Re 2:34	και τούτό σοι το σημείον, ό ήξει επί τους δύο υιούς σου, Όφνί και Φινεές· εν μια ημέρα αποθανούνται αμφότεροι.
1Re 2:35	και αναστήσω εμαυτω ιερέα πιστόν, ος πάντα τα εν τη καρδιά μου και τα εν τη ψυχή μου ποιήσει· και οικοδομήσω αυτω οίκον πιστόν, και διελεύσεται ανώπιον χριστού μου πάσας τας ημέρας.
1Re 2:36	και έσται ο περισσεύων εν οίκω σου ήξει προσκυνείν αυτω οβολου άργυρίου λέγων· παράρριψόν με επί μίαν των ιερατειών σου φαγείν άρτον.
1Re 3:1	ΚΑΙ το παιδάριον Σαμουήλ ην λειτουργών τω Κυρίω ενώπιον Ηλί του ιερέως· και ρήμα Κυρίου ην τίμιον εν ταις ημέραις εκείναις, ουκ ην όρασις διαστέλλουσα.
1Re 3:2	και εγένετο εν τη ημέρα εκείνη και Ηλί εκάθευδεν εν τω τόπω αυτού, και οι οφθαλμοί αυτού ήρξαντο βαρύνεσθαι, και ουκ ηδύναντο βλέπειν.
1Re 3:3	και ο λύχνος του Θεού πριν επισκευασθήναι, και Σαμουήλ εκάθευδεν εν τω ναω, ου η κιβωτός του Θεού.
1Re 3:4	και εκάλεσε Κύριος· Σαμουήλ Σαμουήλ· και είπεν· ιδού εγώ.
1Re 3:5	και έδραμε προς Ηλί και είπεν· ιδού εγώ, ότι κέκληκάς με· και είπεν· ου κέκληκά σε, ανάστρεφε, κάθευδε· και ανέστρεψε και εκάθευδε.
1Re 3:6	και προσέθετο Κύριος και εκάλεσε· Σαμουήλ Σαμουήλ· και επορεύθη προς Ηλί το δεύτερον και είπεν· ιδού εγώ, ότι κέκληκάς με· και είπεν· ου κέκληκά σε, ανάστρεφε, κάθευδε·
1Re 3:7	και Σαμουήλ πριν ή γνώναι Θεόν και αποκαλυφθήναι αυτω ρήμα Κυρίου.
1Re 3:8	και προσέθετο Κύριος καλέσαι Σαμουήλ εν τρίτω· και ανέστη και επορεύθη προς Ηλί και είπεν· ιδού εγώ, ότι κέκληκάς με. και εσοφίσατο Ηλί ότι Κύριος κέκληκε το παιδάριον,
1Re 3:9	και είπεν· ανάστρεφε, κάθευδε, τέκνον, και έσται εάν καλέση σε και ερείς· λάλει, Κύριε, ότι ακούει ο δούλος σου. και επορεύθη Σαμουήλ και εκοιμήθη εν τω τόπω αυτού.
1Re 3:10	και ήλθε Κύριος και κατέστη και εκάλεσεν αυτόν ως άπαξ και άπαξ, και είπε Σαμουήλ· λάλει, ότι ακούει ο δούλος σου.
1Re 3:11	και είπε Κύριος προς Σαμουήλ· ιδού εγώ ποιώ τα ρήματά μου εν Ισραήλ, ωστε παντός ακούοντος αυτά ηχήσει αμφότερα τα ώτα αυτού.

1Re 3:12	εν τη ημέρα εκείνη επεγερώ επί Ηλί πάντα, όσα ελάλησα εις τον οίκον αυτού, άρξομαι και επιτελέσω.
1Re 3:13	και ανήγγελκα αυτω ότι εκδικώ εγώ τον οίκον αυτού έως αιώνος εν αδικίαις υιών αυτού, ότι κακολογούντες Θεόν οι υιοί αυτού, και ουκ ενουθέτει αυτούς
1Re 3:14	και ουδ ' ούτως. ώμοσα τω οίκω Ηλί· ει εξιλασθήσεται αδικία οίκου Ηλί εν θυμιάματι και εν θυσίαις έως αιώνος.
1Re 3:15	και κοιμάται Σαμουήλ έως πρωϊ και ώρθρισε το πρωϊ και ήνοιξε τας θύρας οίκου Κυρίου· και Σαμουήλ εφοβήθη απαγγείλαι την όρασιν τω Ηλί.
1Re 3:16	και είπεν Ηλί προς Σαμουήλ· Σαμουήλ τέκνον· και είπεν· ιδού εγώ.
1Re 3:17	και είπε· τι το ρήμα το λαληθέν προς σε; μη δη κρύψης απ ' εμού· τάδε ποιήσαι σοι ο Θεός και τάδε προσθείη, εάν κρύψης απ ' εμού ρήμα εκ πάντων των λόγων των λαληθέντων σοι εν τοις ωσί σου.
1Re 3:18	και απήγγειλε Σαμουήλ πάντας τους λόγους και ουκ έκρυψεν απ ' αυτού. και είπεν Ηλί· Κύριος αυτός, το αγαθόν ενώπιον αυτού ποιήσει.
1Re 3:19	και εμεγαλύνθη Σαμουήλ, και ην Κύριος μετ ' αυτού, και ουκ έπεσεν από πάντων των λόγων αυτού επί την γην.
1Re 3:20	και έγνωσαν πας Ισραήλ από Δάν και έως Βηρσαβεέ ότι πιστός Σαμουήλ εις προφήτην τω Κυρίω.
1Re 3:21	και προσέθετο Κύριος δηλωθήναι εν Σηλώμ, ότι απεκαλύφθη Κύριος προς Σαμουήλ· και επιστεύθη Σαμουήλ του προφήτης γενέσθαι τω Κυρίω εις πάντα Ισραήλ απ ' άκρων της γης και έως άκρων. και Ηλί πρεσβύτης σφόδρα, και οι υιοί αυτού πορευόμενοι επορεύοντο και πονηρά η οδός αυτών ενώπιον Κυρίου.
1Re 4:1	ΚΑΙ εγενήθη εν ταις ημέραις εκείναις και συναθροίζονται αλλόφυλοι επί Ισραήλ εις πόλεμον· και εξήλθεν Ισραήλ εις απάντησιν αυτοίς εις πόλεμον και παρεμβάλλουσιν επί Αβενέζερ, και οι αλλόφυλοι παρεμβάλλουσιν εν Αφέκ.
1Re 4:2	και παρατάσσονται αλλόφυλοι εις πόλεμον επί Ισραήλ· και έκλινεν ο πόλεμος, και έπταισεν ανήρ Ισραήλ ενώπιον αλλοφύλων, και επλήγησαν εν τη παρατάξει εν αγρω τέσσαρες χιλιάδες ανδρών.
1Re 4:3	και ήλθεν ο λαός εις την παρεμβολήν, και είπαν οι πρεσβύτεροι Ισραήλ· κατά τι έπταισεν ημάς Κύριος σήμερον ενώπιον αλλοφύλων; λάβωμεν την κιβωτόν του Θεού ημών εκ Σηλώμ, και εξελθέτω εκ μέσου ημών, και σώσει ημάς εκ χειρός εχθρών ημών.
1Re 4:4	και απέστειλεν ο λαός εις Σηλώμ, και αίρουσιν εκείθεν την κιβωτόν Κυρίου καθημένου Χερουβίμ· και αμφότεροι οι υιοί Ηλί μετά της κιβωτού, 'Οφνί και Φινεές.
1Re 4:5	και εγενήθη ως ήλθεν η κιβωτός Κυρίου εις την παρεμβολήν, και ανέκραξε πας Ισραήλ φωνή μεγάλη, και ήχησεν η γη.
1Re 4:6	και ήκουσαν οι αλλόφυλοι της κραυγής, και είπον οι αλλόφυλοι· τις η κραυγή η μεγάλη αύτη εν τη παρεμβολή των Εβραίων; και έγνωσαν ότι κιβωτός Κυρίου

	ήκει εις την παρεμβολήν.
1Re 4:7	και εφοβήθησαν οι αλλόφυλοι και είπον· ούτοι οι θεοί ήκασι προς αυτούς εις την παρεμβολήν· ουαί ημίν· εξελού ημάς, κύριε, σήμερον, ότι ου γέγονε τοιαύτη εχθές και τρίτην.
1Re 4:8	ουαί ημίν· τις εξελείται ημάς εκ χειρός των θεών των στερεών τούτων; ούτοι οι θεοί, οι πατάξαντες την Αίγυπτον εν πάση πληγή και εν τη ερήμω.
1Re 4:9	κραταιούσθε και γίνεσθε εις άνδρας αλλόφυλοι, όπως μη δουλεύσητε τοις Εβραίοις, καθώς εδούλευσαν ημίν, και έσεσθε εις άνδρας και πολεμήσατε αυτούς.
1Re 4:10	και επολέμησαν αυτούς· και πταίει ανήρ Ισραήλ, και έφυγεν έκαστος εις σκηνωμα αυτού· και εγένετο πληγή μεγάλη σφόδρα, και έπεσον εξ Ισραήλ τριάκοντα χιλιάδες ταγματών.
1Re 4:11	και κιβωτός του Θεού ελήφθη, και αμφότεροι οι υιοί Ηλί απέθανον, Όφνι και Φινεές.
1Re 4:12	Και έδραμεν ανήρ Ιεμιναιός εκ της παρατάξεως και ήλθεν εις Σηλώμ εν τη ημέρα εκείνη, και τα ιμάτια αυτού διερωρότα, και γη επί της κεφαλής αυτού.
1Re 4:13	και ήλθε, και ιδού Ηλί επί του δίφρου παρά την πύλη σκοπεύων την οδόν, ότι ην καρδιά αυτού εξεστηκυία περι της κιβωτού του Θεού· και ο άνθρωπος εισήλθεν εις την πόλιν απαγγείλαι, και ανεβόησεν η πόλις.
1Re 4:14	και ήκουσεν Ηλί την φωνήν της βοής και είπε· τις η φωνή της βοής ταύτης; και ο άνθρωπος σπεύσας εισήλθε και απήγγειλε τω Ηλί.
1Re 4:15	και Ηλί υιος ενενήκοντα ετών, και οι οφθαλμοί αυτού επανέστησαν και ουκ επέβλεπε·
1Re 4:16	και είπεν Ηλί τοις ανδράσι τοις περιεστηκόσιν αυτω· τις η φωνή του ήχου τούτου; και ο ανήρ σπεύσας προσήλθε προς Ηλί και είπεν αυτω· εγώ ειμι ο ήκων εκ της παρεμβολής, καγώ πέφευγα εκ της παρατάξεως σήμερον. και είπεν Ηλί· τι το γεγονός ρήμα, τέκνον;
1Re 4:17	και απεκρίθη το παιδάριον και είπε· πέφευγεν ανήρ Ισραήλ εκ προσώπου αλλοφύλων, και εγένετο πληγή μεγάλη εν τω λαω, και αμφότεροι οι υιοί σου τεθνήκασι, και η κιβωτός του Θεού ελήφθη.
1Re 4:18	και εγένετο ως εμνήσθη της κιβωτού του Θεού, και έπεσεν από του δίφρου οπισθίως εχόμενος της πύλης, και συνετρίβη ο νώτος αυτού και απέθανεν, ότι πρεσβύτης ο άνθρωπος και βαρύς· και αυτός έκρινε τον Ισραήλ είκοσιν έτη.
1Re 4:19	Και νύμφη αυτού γυνή Φινεές συνειληφυία του τεκείν· και ήκουσε την αγγελίαν ότι ελήφθη η κιβωτός του Θεού και ότι τέθνηκεν ο πενθερός αυτής και ο ανήρ αυτής, και έκλαυσε και έτεκεν, ότι επεστράφησαν επ' αυτήν ωδίνες αυτής.
1Re 4:20	και εν τω καιρω αυτής αποθνήσκει, και είπον αυτη αι γυναίκες αι παρεστηκυίαι αυτη· μη φοβού, ότι υιόν τέτοκας· και ουκ απεκρίθη, και ουκ ενόησεν η καρδιά αυτής.

1Re 4:21	και εκάλεσε το παιδάριον Ουαί Βαρχαβώθ υπέρ της κιβωτού του Θεού και υπέρ του πενθερού αυτής και υπέρ του ανδρός αυτής.
1Re 4:22	και είπαν· απώκισται δόξα Ισραήλ εν τω ληφθήναι την κιβωτόν Κυρίου.
1Re 5:1	ΚΑΙ αλλόφυλοι έλαβον την κιβωτόν του Θεού και εισήνεγκαν αυτήν εξ Αβενέζερ εις Αζωτον.
1Re 5:2	και έλαβον αλλόφυλοι την κιβωτόν Κυρίου και εισήνεγκαν αυτήν εις οίκον Δαγών και παρέστησαν αυτήν παρά Δαγών.
1Re 5:3	και ώρθρισαν οι Αζώτιοι και εισήλθον εις οίκον Δαγών και είδον και ιδού Δαγών πεπτωκώς επί πρόσωπον αυτού ενώπιον κιβωτού του Θεού· και ήγειραν τον Δαγών και κατέστησαν εις τον τόπον αυτού. και εβαρύνθη χείρ Κυρίου επί τους Αζωτίους και εβασάνισεν αυτούς και επάταξεν αυτούς εις τας έδρας αυτών, την Αζωτον και τα όρια αυτής.
1Re 5:4	και εγένετο οτε ώρθρισαν το πρωϊ, και ιδού Δαγών πεπτωκώς επί πρόσωπον αυτού ενώπιον κιβωτού διαθήκης Κυρίου, και η κεφαλή Δαγών και αμφοτερα τα ίχνη χειρών αυτού αφηρημένα επί τα εμπρόσθια αμαφέθ έκαστον, και αμφοτεροι οι καρποί των χειρών αυτού πεπτωκότες επί το πρόθυρον, πλην η ράχις Δαγών υπελείφθη.
1Re 5:5	δια τούτο ουκ επιβαίνουσιν οι ιερείς Δαγών και πας ο εισπορευόμενος εις οίκον Δαγών επί βαθμόν οίκου Δαγών εν Αζώτω έως της ημέρας ταύτης, ότι υπερβαίνοντες υπερβαίνουσι.
1Re 5:6	και εβαρύνθη η χείρ Κυρίου επί Αζωτον, και επήγαγεν αυτοίς και εξέζεσεν αυτοίς εις τας ναύς, και μέσον της χώρας αυτής ανεφύησαν μύες, και εγένετο σύγχυσις θανάτου μεγάλη εν τη πόλει.
1Re 5:7	και είδον οι άνδρες Αζώτου ότι ούτως, και λέγουσιν· ότι ου καθήσεται κιβωτός του Θεού Ισραήλ μεθ ' ημών, ότι σκληρά χείρ αυτού εφ ' ημάς και επί Δαγών θεόν ημών.
1Re 5:8	και αποστέλλουσι και συνάγουσι τους σατράπας των αλλοφύλων προς αυτούς και λέγουσι· τι ποιήσωμεν τη κιβωτω Θεού Ισραήλ; και λέγουσιν οι Γεθαιοι· μετελθέτω κιβωτός του Θεού προς ημάς· και μετήλθε κιβωτός του Θεού Ισραήλ εις Γεθ.
1Re 5:9	και εγενήθη μετά το μετελθείν αυτήν και γίνεται χείρ Κυρίου τη πόλει, τάραχος μέγας σφόδρα, και επάταξε τους άνδρας της πόλεως από μικρού έως μεγάλου και επάταξεν αυτούς εις τας έδρας αυτών, και εποίησαν οι Γεθαιοι εαυτοίς έδρας.
1Re 5:10	και εξαποστέλλουσι την κιβωτόν του Θεού εις Ασκάλωνα. και εγενήθη ως εισήλθε κιβωτός Θεού εις Ασκάλωνα, και εβόησαν οι Ασκαλωνίται λέγοντες· τι απεστρέψατε την κιβωτόν του Θεού Ισραήλ προς ημάς θανατώσαι ημάς και τον λαόν ημών;
1Re 5:11	και εξαποστέλλουσι και συνάγουσι τους σατράπας των αλλοφύλων και είπον· εξαποστείλατε την κιβωτόν του Θεού Ισραήλ, και καθισάτω εις τον τόπον αυτής

	και ου μη θανατώση ημάς και τον λαόν ημών·
1Re 5:12	ότι εγενήθη σύγχυσις εν όλη τη πόλει βαρεία σφόδρα, ως εισήλθε κιβωτός Θεού Ισραήλ εκεί, και οι ζώντες και ουκ αποθανόντες επλήγησαν εις τας έδρας, και ανέβη η κραυγή της πόλεως εις τον ουρανόν.
1Re 6:1	ΚΑΙ ην κιβωτός εν αγρω των αλλοφύλων επτά μήνας, και εξέξεσεν η γη αυτών μύας.
1Re 6:2	και καλούσιν αλλόφυλοι τους ιερείς και τους μάντις και τους επαοιδούς αυτών λέγοντες· τι ποιήσωμεν τη κιβωτω Κυρίου; γνωρίσατε ημίν εν τίνι αποστελούμεν αυτήν εις τον τόπον αυτής.
1Re 6:3	και είπαν· ει εξαποστέλλετε υμείς την κιβωτόν διαθήκης Κυρίου Θεού Ισραήλ, μη δη εξαποστείλητε αυτήν κενήν, αλλ ' αποδιδόντες απόδοτε αυτη της βασάνου, και τότε ιαθήσεσθε, και εξιλασθήσεται υμίν, μη ουκ αποστη η χείρ αυτού αφ ' υμών.
1Re 6:4	και λέγουσι· τι το της βασάνου αποδώσομεν αυτη; και είπαν· κατ ' αριθμόν των σατραπών των αλλοφύλων πέντε έδρας χρυσάς, ότι πταισίμα εν υμίν και τοις άρχουσιν υμών και τω λαω,
1Re 6:5	και μύς χρυσούς ομοίωμα των μυών υμών των διαφθειρόντων την γην· και δώσετε τω Κυρίω δόξαν, όπως κουφίση την χείρα αυτού αφ ' υμών και από των θεών υμών και από της γης υμών.
1Re 6:6	και ίνα τι βαρύνετε τας καρδιάς υμών, ως εβάρυνεν Αίγυπτος και Φαραώ την καρδιαν αυτών; ουχί ότε ενέπαιξεν αυτοίς, εξαπέστειλαν αυτούς, και απήλθον;
1Re 6:7	και νυν λάβετε και ποιήσατε άμαξαν καινήν και δύο βόας πρωτοτοκούσας άνευ των τέκνων και ζεύξατε τας βόας εν τη αμάξη και απαγάγετε τα τέκνα από όπισθεν αυτών εις οίκον·
1Re 6:8	και λήψεσθε την κιβωτόν και θήσετε αυτήν επί την άμαξαν και τα σκεύη τα χρυσά αποδώσετε αυτη της βασάνου και θήσετε εν θέματι βερσεχθάν εκ μέρους αυτής και εξαποστελείτε αυτήν και απελάσατε αυτήν, και απελεύσεται·
1Re 6:9	και όψεσθε, ει εις οδόν ορίων αυτής πορεύσεται κατά Βαιθσαμύς, αυτός πεποίηκεν ημίν την κακίαν την μεγάλην ταύτην, και εάν μη, και γνωσόμεθα ότι ου χείρ αυτού ήπται ημών, αλλά σύμπτωμα τούτο γέγονεν ημίν.
1Re 6:10	και εποίησαν οι αλλόφυλοι ούτω. και έλαβον δύο βόας πρωτοτοκούσας και έζευξαν αυτάς εν τη αμάξη και τα τέκνα αυτών απεκάλυσαν εις οίκον
1Re 6:11	και έθεντο την κιβωτόν Κυρίου επί την άμαξαν και το θέμα εργάβ και τους μύς τους χρυσούς.
1Re 6:12	και κατεύθυναν αι βόες εν τη οδω εις οδόν Βαιθσαμύς, εν τρίβω ενί επορεύοντο και εκοπίων και ου μεθίσταντο δεξιά ουδέ αριστερά· και οι σατράπαι των αλλοφύλων επορεύοντο οπίσω αυτής έως ορίων Βαιθσαμύς.
1Re 6:13	και οι εν Βαιθσαμύς εθέριζον θερισμόν πυρών εν κοιλάδι· και ήραν οφθαλμούς αυτών και είδον κιβωτόν Κυρίου και ηυφράνθησαν εις απάντησιν αυτής.

1Re 6:14	και η άμαξα εισήλθεν εις αγρόν 'Ωσηέ τον εν Βαιθσαμύς, και έστησαν εκεί παρ' αυτη λίθον μέγαν και σχίζουσι τα ξύλα της αμάξης και τας βόας ανήνεγκαν εις ολοκαύτωσιν τω Κυρίω.
1Re 6:15	και οι Λευίται ανήνεγκαν την κιβωτόν του Κυρίου και το θέμα εργάβ μετ' αυτής και τα επ' αυτής σκεύη τα χρυσά και έθεντο επί του λίθου του μεγάλου, και οι άνδρες Βαιθσαμύς ανήνεγκαν ολοκαυτώσεις και θυσίας εν τη ημέρα εκείνη τω Κυρίω.
1Re 6:16	και οι πέντε σατράπαι των αλλοφύλων εώρων και ανέστρεψαν εις Ασκάλωνα τη ημέρα εκείνη.
1Re 6:17	και αύται αι έδραι αι χρυσαί, ας απέδωκαν οι αλλόφυλοι της βασάνου τω Κυρίω· της Αζώτου μίαν, της Γάζης μίαν, της Ασκάλωνος μίαν, της Γεθ μίαν, της Ακκαρών μίαν.
1Re 6:18	και μύς οι χρυσοί κατ' αριθμόν πασών πόλεων των αλλοφύλων των πέντε σατραπών εκ πόλεως εστερεωμένης και έως κόμης του Φερεζαίου και έως λίθου του μεγάλου, ου επέθηκαν επ' αυτού την κιβωτόν διαθήκης Κυρίου, του εν αγρω 'Ωσηέ του Βαιθσαμυσίτου.
1Re 6:19	Και ουκ ησμένισαν οι υιοί Ιεχονίου εν τοις ανδράσι Βαιθσαμύς, ότι είδον κιβωτόν Κυρίου· και επάταξεν εν αυτοίς εβδομήκοντα άνδρας, και πενήκοντα χιλιάδας ανδρών, και επένθησεν ο λαός, ότι επάταξε Κύριος εν τω λαω πληγήν μεγάλην σφόδρα.
1Re 6:20	και είπαν οι άνδρες οι εκ Βαιθσαμύς· τις δυνήσεται διελθείν ενώπιον Κυρίου του Θεού του αγίου τούτου; και προς τίνα αναβήσεται κιβωτός Κυρίου εφ' ημών;
1Re 6:21	και αποστέλλουσιν αγγέλους προς τους κατοικούντας Καριαθιαρίμ λέγοντες· απεστρόφασιν αλλόφυλοι την κιβωτόν Κυρίου· κατάβητε και αναγάγετε αυτην προς εαυτούς.
1Re 7:1	ΚΑΙ έρχονται οι άνδρες Καριαθιαρίμ και ανάγουσι την κιβωτόν διαθήκης Κυρίου και εισάγουσιν αυτην εις οίκον Αμιναδάβ τον εν τω βουνω· και τον Ελεάζαρ τον υιόν αυτου ηγίασαν φυλάσσειν την κιβωτόν διαθήκης Κυρίου.
1Re 7:2	Και εγενήθη αφ' ης ημέρας ην η κιβωτός εν Καριαθιαρίμ, επλήθυναν αι ημέραι και εγένετο είκοσι έτη, και επέβλεψε πας οίκος Ισραήλ οπίσω Κυρίου.
1Re 7:3	και είπε Σαμουήλ προς πάντα οίκον Ισραήλ λέγων· ει εν όλη καρδια υμών υμείς επιστρέφετε προς Κύριον, περιέλετε θεούς αλλοτρίους εκ μέσου υμών και τα άλση και ετοιμάσατε τας καρδιας υμών προς Κύριον και δουλεύσατε αυτω μόνω, και εξελείται υμάς εκ χειρός αλλοφύλων.
1Re 7:4	και περιείλον οι υιοί Ισραήλ τας Βααλίμ και τα άλση Ασταρώθ και εδούλευσαν Κυρίω μόνω.
1Re 7:5	και είπε Σαμουήλ· αθροίσατε πάντα Ισραήλ εις Μασσηφάθ, και προσεύξομαι περι υμών προς Κύριον.
1Re 7:6	και συνήχθησαν εις Μασσηφάθ και υδρεύονται ύδωρ και εξέχεαν ενώπιον Κυρίου επί την γην. και ενήστευσαν εν τη ημέρα εκείνη και είπαν· ημαρτήκαμεν

	ενώπιον Κυρίου· και εδίκασε Σαμουήλ τους υιούς Ισραήλ εις Μασσηφάθ.
1Re 7:7	και ήκουσαν οι αλλόφυλοι ότι συνηθροίσθησαν πάντες οι υιοί Ισραήλ εις Μασσηφάθ, και ανέβησαν σατράπαι αλλοφύλων επί Ισραήλ· και ακούουσιν οι υιοί Ισραήλ και εφοβήθησαν από προσώπου αλλοφύλων.
1Re 7:8	και είπαν οι υιοί Ισραήλ προς Σαμουήλ· μη παρασιωπήσης αφ ' ημών του μη βοάν προς Κύριον Θεόν σου, και σώσει ημάς εκ χειρός αλλοφύλων.
1Re 7:9	και έλαβε Σαμουήλ άρνα γαλαθηνόν ένα, και ανήνεγκεν αυτόν ολοκαύτωσιν συν παντί τω λαω τω Κυρίω. και εβόησε Σαμουήλ προς Κύριον περί Ισραήλ, και επήκουσεν αυτού Κύριος.
1Re 7:10	και ην Σαμουήλ αναφέρων την ολοκαύτωσιν, και αλλόφυλοι προσήγον εις πόλεμον επί Ισραήλ. και εβρόντησε Κύριος εν φωνή μεγάλη εν τη ημέρα εκείνη επί τους αλλοφύλους, και συνεχύθησαν και έπταισαν ενώπιον Ισραήλ.
1Re 7:11	και εξήλθαν άνδρες Ισραήλ εκ Μασσηφάθ και κατεδίωξαν τους αλλοφύλους και επάταξαν αυτούς έως υποκάτω του Βαιθχόρ.
1Re 7:12	και έλαβε Σαμουήλ λίθον ένα και έστησεν αυτόν ανά μέσον Μασσηφάθ και ανά μέσον της παλαιάς και εκάλεσε το όνομα αυτού Αβενέζερ, Λίθος του βοηθού, και είπεν· έως ενταύθα εβοήθησεν ημίν Κύριος.
1Re 7:13	και εταπεινώσε Κύριος τους αλλοφύλους, και ου προσέθεντο έτι προσελθείν εις όριον Ισραήλ· και εγενήθη χείρ Κυρίου επί τους αλλοφύλους πάσας τας ημέρας του Σαμουήλ.
1Re 7:14	και απεδόθησαν αι πόλεις, ας έλαβον οι αλλόφυλοι παρά των υιών Ισραήλ, και απέδωκαν αυτάς τω Ισραήλ από Ασκάλωνος έως Αζόβ, και το όριον Ισραήλ αφείλοντο εκ χειρός αλλοφύλων. και ην ειρήνη ανά μέσον Ισραήλ και ανά μέσον του Αμορραίου.
1Re 7:15	και εδίκασε Σαμουήλ τον Ισραήλ πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού.
1Re 7:16	και επορεύετο κατ ' ενιαυτόν και εκύκλου Βαιθήλ και την Γαλγαλά και την Μασσηφάθ και εδίκασε τον Ισραήλ εν πάσι τοις ηγιασμένοις τούτοις·
1Re 7:17	η δε αποστροφή αυτού εις Αρμαθαίμ ότι εκεί ην ο οίκος αυτού, και εδίκασεν εκεί τον Ισραήλ και ωκοδόμησεν εκεί θυσιαστήριον τω Κυρίω.
1Re 8:1	ΚΑΙ εγένετο ως εγήρασε Σαμουήλ, και κατέστησε τους υιούς αυτού δικαστάς τω Ισραήλ.
1Re 8:2	και ταύτα τα ονόματα των υιών αυτού· πρωτότοκος Ιωήλ, και όνομα του δευτέρου Αβιά, δικασταί εν Βηρσαβεέ.
1Re 8:3	και ουκ επορεύθησαν οι υιοί αυτού εν οδω αυτού και εξέκλιναν οπίσω της συντελείας και ελάμβανον δώρα και εξέκλινον δικαιώματα.
1Re 8:4	και συναθροίζονται άνδρες Ισραήλ και παραγίνονται εις Αρμαθαίμ προς Σαμουήλ

1Re 8:5	και ειπαν αυτω· ιδου συ γεγηρακας, και οι υιοι σου ου πορευονται εν τη οδω σου· και νυν καταστησον εφ' ημας βασιλεα δικαζειν ημας, καθα και τα λοιπα εθνη.
1Re 8:6	και πονηρον το ρημα εν οφθαλμοις Σαμουηλ, ως ειπαν, dos ημιν βασιλεα δικαζειν ημας· και προσηυξατο Σαμουηλ προς Κυριον.
1Re 8:7	και ειπε Κυριος προς Σαμουηλ· ακουε της φωνης του λαου, καθα αν λαλωσι σοι· οτι ου σε εξουθενηκασιν, αλλ' η εμε εξουθενηκασι του μη βασιλευειν επ' αυτων.
1Re 8:8	κατα παντα τα ποιηματα, α εποιησαν μοι αφ' ης ημερας ανηγαγον αυτους εξ Αιγυπτου εως της ημερας ταυτης και εγκατελιπον με και εδουλευον θεοις ετεροις, ουτως αυτοι ποιουσι και σοι.
1Re 8:9	και νυν ακουε της φωνης αυτων· πλην οτι διαμαρτυρομενος διαμαρτυρη αυτοις και απαγγελεις αυτοις το δικαιωμα του βασιλεως, ος βασιλευσει επ' αυτους.
1Re 8:10	και ειπε Σαμουηλ παν το ρημα του Κυριου προς τον λαον τους αιτουντας παρ' αυτου βασιλεα
1Re 8:11	και ειπε· τουτο εσται το δικαιωμα του βασιλεως, ος βασιλευσει εφ' υμας· τους υιους υμων ληψεται, και θησεται αυτους εν αρμασιν αυτου και εν ιππευσιν αυτου και προτρεχοντας των αρματων αυτου
1Re 8:12	και θεσθαι αυτους εαυτω εκατονταρχους και χιλιαρχους και θεριζειν θερισμον αυτου και τρυγαν τρυγητον αυτου και ποιειν σκευη πολεμικα αυτου και σκευη αρματων αυτου·
1Re 8:13	και τας θυγατερας υμων ληψεται εις μυρεψους και εις μαγειρισσας και εις πεσσοσας·
1Re 8:14	και τους αγρους υμων και τους αμπελωνας υμων και τους ελαιωνας υμων τους αγαθους ληψεται και δωσει τοις δουλοις εαυτου.
1Re 8:15	και τα σπερματα υμων και τους αμπελωνας υμων αποδεκατωσει και δωσει τοις ευνουχοις αυτου και τοις δουλοις αυτου·
1Re 8:16	και τους δουλους υμων και τας δουλας υμων και τα βουκολια υμων τα αγαθα και τους ονους υμων ληψεται, και αποδεκατωσει εις τα εργα αυτου
1Re 8:17	και τα ποιμνια υμων αποδεκατωσει· και υμεις εσεσθε αυτω δουλοι.
1Re 8:18	και βοησεσθε εν τη ημερα εκεινη εκ προσωπου βασιλεως υμων, ου εξελεξασθε εαυτοις, και ουκ επακουσεται Κυριος υμων εν ταις ημεραις εκειναις, οτι υμεις εξελεξασθε εαυτοις βασιλεα.
1Re 8:19	και ουκ εβουλετο ο λαος ακουσαι του Σαμουηλ και ειπαν αυτω· ουχι, αλλ' η βασιλευς εσται εφ' ημας,
1Re 8:20	και εσομεθα και ημεις καθα παντα τα εθνη, και δικασει ημας βασιλευς ημων και εξελευσεται εμπροσθεν ημων και πολεμησει τον πολεμον ημων.
1Re 8:21	και ηκουσε Σαμουηλ παντας τους λογους του λαου και ελαλησεν αυτους εις τα

	ώτα Κυρίου.
1Re 8:22	και ειπε Κύριος προς Σαμουήλ· άκουε της φωνής αυτών και βασίλευσον αυτοίς βασιλέα. και ειπε Σαμουήλ προς άνδρας Ισραήλ· αποτρεχέτω έκαστος εις την πόλιν αυτου.
1Re 9:1	ΚΑΙ ανήρ εξ υιών Βενιαμίν, και όνομα αυτω Κίς, υιος Αβιήλ, υιού Ιαρעד, υιού Βαχίρ, υιού Αφέκ, υιού ανδρός Ιεμιναιού, ανήρ δυνατός.
1Re 9:2	και τούτω υιος, και όνομα αυτω Σαούλ, ευμεγέθης, ανήρ αγαθός, και ουκ ην εν υιοίς Ισραήλ αγαθός υπέρ αυτόν, υπερωμίαν και επάνω υψηλός υπέρ πάσαν την γην.
1Re 9:3	και απώλοντο αι όνοι Κίς πατρός Σαούλ, και ειπε Κίς προς Σαούλ τον υιόν αυτου· λαβέ μετά σεαυτου εν των παιδαρίων και ανάστητε και πορεύθητε και ζητήσατε τας όνους.
1Re 9:4	και διήλθον δι ' όρους Εφραίμ και διήλθον δια της γης Σελχά και ουχ εύρον· και διήλθον δια της γης Σεγαλείμ, και ουκ ην· και διήλθον δια της γης Ιαμίν και ουχ εύρον.
1Re 9:5	αυτών δε ελθόντων εις την Σίφ, και Σαούλ ειπε τω παιδαρίω αυτου τω μετ ' αυτου· δεύρο και αποστρέψωμεν, μη ανείς ο πατήρ μου τας όνους φροντίζη τα περι ημών·
1Re 9:6	και ειπεν αυτω το παιδάριον· ιδού δη άνθρωπος του Θεού εν τη πόλει ταύτη, και ο άνθρωπος ένδοξος, παν, ό εάν λαλήση, παραγινόμενον παρέσται· και νυν πορευθώμεν, όπως απαγγείλη ημίν την οδόν ημών, εφ ' ην επορεύθημεν επ ' αυτήν.
1Re 9:7	και ειπε Σαούλ τω παιδαρίω αυτου τω μετ ' αυτου· και ιδού πορευσόμεθα, και τι οίσομεν τω ανθρωπω του Θεού; ότι οι άρτοι εκλελοίπασιν εκ των αγγείων ημών, και πλείον ουκ έστι μεθ ' ημών εισενεγκείν τω ανθρωπω του Θεού το υπάρχον ημίν.
1Re 9:8	και προσέθετο το παιδάριον αποκριθήναι τω Σαούλ και ειπεν· ιδού εύρηται εν τη χειρί μου τέταρτον σίκλου αργυρίου, και δώσεις τω ανθρωπω του Θεού, και απαγγελεί ημίν την οδόν ημών.
1Re 9:9	και έμπροσθεν εν Ισραήλ τάδε έλεγεν έκαστος εν τω πορεύεσθαι επερωτάν τον Θεόν· δεύρο και πορευθώμεν προς τον βλέποντα· ότι τον προφήτην εκάλει ο λαός έμπροσθεν Ο βλέπων.
1Re 9:10	και ειπε Σαούλ προς το παιδάριον αυτου· αγαθόν το ρήμα, δεύρο και πορευθώμεν. και επορεύθησαν εις την πόλιν, ου ην εκεί ο άνθρωπος ο του Θεού.
1Re 9:11	αυτών αναβαινόντων την ανάβασιν της πόλεως και αυτοί ευρίσκουσι τα κοράσια εξεληλυθότα υδρευέσθαι ύδωρ και λέγουσιν αυταίς· ει έστιν ενταύθα Ο βλέπων;
1Re 9:12	και απεκρίθη τα κοράσια αυτοίς και λέγουσιν αυτοίς· έστιν, ιδού κατά πρόσωπον υμών· νυν δια την ημέραν ήκει εις την πόλιν, ότι θυσία σήμερα τω λαω εν Βαμά·

1Re 9:13	ως αν εισέλθητε εις την πόλιν, ούτως ευρήσετε αυτόν εν τη πόλει πριν αναβήναι αυτόν εις Βαμά του φαγείν· ότι ου μη φάγη ο λαός έως του εισελθείν αυτόν, ότι ούτος ευλογεί την θυσίαν, και μετά ταύτα εσθίουσιν οι ξένοι· και νυν ανάβητε, ότι δια την ημέραν ευρήσετε αυτόν.
1Re 9:14	και αναβαίνουσι την πόλιν. αυτών εισπορευομένων εις μέσον της πόλεως και ιδού Σαμουήλ εξήλθεν εις την απάντησιν αυτών του αναβήναι εις Βαμά.
1Re 9:15	και Κύριος απεκάλυψε το ωτίον Σαμουήλ ημέρα μια έμπροσθεν του ελθείν προς αυτόν Σαούλ λέγων·
1Re 9:16	ως ο καιρός, αύριον αποστειλώ προς σε άνδρα εκ γης Βενιαμίν, και χρίσεις αυτόν εις άρχοντα επί τον λαόν μου Ισραήλ, και σώσει τον λαόν μου εκ χειρός αλλοφύλων· ότι επέβλεψα επί την ταπεινώσιν του λαού μου, ότι ήλθε βοή αυτών προς με.
1Re 9:17	και Σαμουήλ είδε τον Σαούλ· και Κύριος απεκρίθη αυτω· ιδού ο άνθρωπος, ον είπά σοι, ούτος άρξει εν τω λαω μου.
1Re 9:18	και προσήγαγε Σαούλ προς Σαμουήλ εις μέσον της πόλεως και είπεν· απαγγειλον δη ποίος ο οίκος του βλέποντος.
1Re 9:19	και απεκρίθη Σαμουήλ τω Σαούλ και είπεν· εγώ ειμι αυτός· ανάβηθι έμπροσθέν μου εις Βαμά και φάγε μετ ' εμού σήμερα, και εξαποστειλώ σε πρωϊ και πάντα τα εν τη καρδιά σου απαγγελώ σοι·
1Re 9:20	και περί των όνων σου των απολωλυιών σήμεραν τριταίων μη θής την καρδίαν σου αυταις, ότι εύρηνται· και τίνι τα ωραία του Ισραήλ; ου σοί και τω οίκω του πατρός σου;
1Re 9:21	και απεκρίθη Σαούλ και είπεν· ουχί ανδρός υιος Ιεμιναίου εγώ ειμι του μικρού σκήπτρου φυλής Ισραήλ και της φυλής της ελαχίστης εξ όλους σκήπτρου Βενιαμίν; και ινατί ελάλησας προς εμέ κατά το ρήμα τούτο;
1Re 9:22	και έλαβε Σαμουήλ τον Σαούλ και το παιδάριον αυτού και εισήγαγεν αυτούς εις το κατάλυμα και έθετο αυτοίς εκεί τόπον εν πρώτοις των κεκλημένων ωσει εβδομήκοντα ανδρών.
1Re 9:23	και είπε Σαμουήλ τω μαγείρω·δος μοι την μερίδα, ην έδωκά σοι, ην είπά σοι θείναι αυτήν παρά σοι.
1Re 9:24	και ήψησεν ο μάγειρος την κωλέαν, και παρέθηκεν αυτήν ενώπιον Σαούλ· και είπε Σαμουήλ τω Σαούλ· ιδού υπόλειμμα, παράθες αυτό ενώπιόν σου και φάγε, ότι εις μαρτύριον τέθειται σοι παρά τους άλλους· απόκνιζε. και έφαγε Σαούλ μετά Σαμουήλ εν τη ημέρα εκείνη.
1Re 9:25	και κατέβη εκ της Βαμά εις την πόλιν· και διέστρωσαν τω Σαούλ επί τω δώματι, και εκοιμήθη.
1Re 9:26	και εγένετο ως ανέβαινεν ο όρθρος, και εκάλεσε Σαμουήλ τον Σαούλ επί τω δώματι λέγων· ανάστα, και εξαποστειλώ σε· και ανέστη Σαούλ, και εξήλθεν αυτός και Σαμουήλ έως έξω.

1Re 9:27	αυτών καταβαινόντων εις μέρος της πόλεως και Σαμουήλ ειπε τω Σαούλ· ειπόν τω νεανίσκω και διελθέτω έμπροσθεν ημών, και συ στήθι ως σήμεραν και άκουσον ρήμα Θεού.
1Re 10:1	ΚΑΙ έλαβε Σαμουήλ τον φακόν του ελαίου και επέχεεν επί την κεφαλήν αυτού και εφίλησεν αυτόν και ειπεν αυτω· ουχι κέκχρικέ σε Κύριος εις άρχοντα επί τον λαόν αυτού, επί Ισραήλ; και συ άρξεις εν λαω Κυρίου, και συ σώσεις αυτόν εκ χειρός εχθρών αυτού κυκλόθεν.
1Re 10:2	και τούτό σοι το σημείον ότι έχρισέ σε Κύριος επί κληρονομίαν αυτού εις άρχοντα· ως αν απέλθης σήμεραν απ' εμού, και ευρήσεις δύο άνδρας προς τοις τάφοις Ραχήλ εν τω όρει Βενιαμίν αλλομένους μεγάλα, και ερούσί σοι· εύρηνται αι όνοι, ας επορεύθητε ζητείν, και ιδού ο πατήρ σου αποτετίνακται το ρήμα των όνων και εδαψιλεύσατο δι' υμάς λέγων· τι ποιήσω υπέρ του υιού μου;
1Re 10:3	και απελεύση εκείθεν και επέκεινα ήξεις έως της δρυός Θαβώρ και ευρήσεις εκεί τρεις άνδρας αναβαίνοντας προς τον Θεόν εις Βαιθήλ, ένα αίροντα τρία αιγίδια και ένα αίροντα τρία αγγεία άρτων και ένα αίροντα ασκόν οίνου.
1Re 10:4	και ερωτήσουσί σε τα εις ειρήνην και δώσουσί σοι δύο απαρχάς άρτων, και λήψη εκ της χειρός αυτών.
1Re 10:5	και μετά ταύτα εισελεύση εις τον βουνόν του Θεού, ου εστιν εκεί το ανάστημα των αλλοφύλων, εκεί Νασιβ ο αλλόφυλος. και έσται ως αν εισέλθητε εκεί εις την πόλιν, και απαντήσεις χορω προφητών καταβαινόντων εκ της Βαμά, και έμπροσθεν αυτών νάβλα και τύμπανον και αυλός και κινύρα, και αυτοί προφητεύοντες·
1Re 10:6	και εφαλείται επί σε πνεύμα Κυρίου, και προφητεύσεις μετ' αυτών και στραφήση εις άνδρα άλλον.
1Re 10:7	και έσται όταν ήξει τα σημεία ταύτα επί σε, ποίει πάντα, όσα εάν εύρη η χείρ σου, ότι Θεός μετά σου.
1Re 10:8	και καταβήση έμπροσθεν της Γαλγάλ, και ιδού καταβαίνω προς σε ανενεγκείν ολοκαύτωςιν και θυσίας ειρηνικάς· επτά ημέρας διαλείψεις έως του ελθείν με προς σε, και γνωρίσω σοι α ποιήσεις.
1Re 10:9	και εγενήθη ωστε επιστραφήναι τω ώμω αυτού απελθείν από Σαμουήλ, μετέστρεψεν αυτω ο Θεός καρδίαν άλλην· και ήλθε πάντα τα σημεία εν τη ημέρα εκείνη.
1Re 10:10	και έρχεται εκείθεν εις τον βουνόν, και ιδού χορός προφητών εξεναντίας αυτού· και ήλατο επ' αυτόν πνεύμα Θεού, και προεφήτευσεν εν μέσω αυτών.
1Re 10:11	και εγενήθησαν πάντες οι ειδότες αυτόν εχθές και τρίτης και είδον και ιδού αυτός εν μέσω των προφητών. και ειπεν ο λαός έκαστος προς τον πλησίον αυτού· τι τούτο το γεγονός τω υιω Κίς; ή και Σαούλ εν προφήταις;
1Re 10:12	και απεκρίθη τις αυτών και ειπε· και τις πατήρ αυτού; και δια τούτο εγενήθη εις παραβολήν, ή και Σαούλ εν προφήταις;
1Re 10:13	και συνετέλεσε προφητεύων και έρχεται εις τον βουνόν.

1Re 10:14	και ειπεν ο οικειος αυτου προς αυτον και προς το παιδαριον αυτου· που επορευθητε; και ειπαν· ζητειν τας ονους· και ειδαμεν οτι ουκ εισι, και εισηλθομεν προς Σαμουηλ.
1Re 10:15	και ειπεν ο οικειος προς Σαουλ· απαγγειλον δη μοι, τι ειπε σοι Σαμουηλ;
1Re 10:16	και ειπε Σαουλ προς τον οικειον αυτου· απηγγειλεν απαγγελλων μοι οτι ευρηνται αι ονοι. το δε ρημα της βασιλειας ουκ απηγγειλεν αυτω.
1Re 10:17	Και παρηγγειλε Σαμουηλ παντι τω λαω προς Κυριον εις Μασσηφάθ
1Re 10:18	και ειπε προς υιους Ισραηλ· ταδε ειπε Κυριος ο Θεος Ισραηλ λεγων· εγω ανηγαγον τους υιους Ισραηλ εξ Αιγυπτου και εξειλαμην υμας εκ χειρος Φαραω βασιλεως Αιγυπτου και εκ πασων των βασιλειων των θλιβουσων υμας·
1Re 10:19	και υμεις σημερον εξουδενηκατε τον Θεον, ος αυτος εστιν υμων σωτηρ εκ παντων των κακων υμων και θλιψεων υμων, και ειπατε· ουχι, αλλ ' η οτι βασιλεα καταστησεις εφ ' ημων· και νυν καταστητε ενωπιον Κυριου κατα τα σκηπτρα υμων και κατα τας φυλας υμων.
1Re 10:20	και προσηγαγε Σαμουηλ παντα τα σκηπτρα Ισραηλ, και κατακληρουται σκηπτρον Βενιαμιν·
1Re 10:21	και προσαγει σκηπτρον Βενιαμιν εις φυλας, και κατακληρουται φυλη Ματταρι· και προσαγουσι την φυλην Ματταρι εις ανδρας, και κατακληρουται Σαουλ υιος Κις. και εξητει αυτον, και ουχ ευρισκετο.
1Re 10:22	και επηρωτησε Σαμουηλ ετι εν Κυριω· ει ερχεται ο ανηρ ενταυθα; και ειπε Κυριος· ιδου αυτος κερυπται εν τοις σκευεσι.
1Re 10:23	και εδραμε και λαμβανει αυτον εκειθεν και κατεστησεν εν μεσω του λαου, και υψωθη υπερ παντα τον λαον υπερωμιαν και επανω.
1Re 10:24	και ειπε Σαμουηλ προς παντα τον λαον· ει εωρακατε ον εκλελεκται εαυτω Κυριος, οτι ουκ εστιν ομοιος αυτω εν πασιν υμιν; και εγνωσαν πας ο λαος και ειπαν· ζητω ο βασιλευς.
1Re 10:25	και ειπε Σαμουηλ προς τον λαον το δικαίωμα του βασιλεως και εγραψεν εν βιβλιω και εθηκεν ενωπιον Κυριου. και εξαπεστειλε Σαμουηλ παντα τον λαον, και απηλθεν εκαστος εις τον τονον αυτου.
1Re 10:26	και Σαουλ απηλθεν εις τον οικον αυτου εις Γαβαα· και επορευθησαν υιοι δυναμεων, ων ηψατο Κυριος καρδιας αυτων μετα Σαουλ.
1Re 10:27	και υιοι λοιμοι ειπαν· τις σωσει υμας ουτος; και ητιμασαν αυτον και ουκ ηνεγκαν αυτω δωρα.
1Re 11:1	ΚΑΙ εγενηθη ως μετα μηνα και ανεβη Νάας ο Αμμανιτης και παρεμβάλλει επί Ιαβίς Γαλαάδ. και ειπαν πάντες οι άνδρες Ιαβίς προς Νάας τον Αμμανιτην· διάθου ημίν διαθήκην, και δουλεύσομέν σοι.
1Re 11:2	και ειπε προς αυτους Νάας ο Αμμανιτης· εν ταυτη διαθήσομαι διαθήκην υμίν, εν τω εξορύξαι υμων παντα οφθαλμόν δεξιόν, και θήσομαι όνειδος επί Ισραηλ.

1Re 11:3	και λέγουσιν αυτω οι άνδρες Ιαβίς· άνες ημίν επτά ημέρας, και αποστελούμεν αγγέλους εις παν όριον Ισραήλ· εάν μη ή ο σώζων ημάς, εξελευσόμεθα προς υμάς.
1Re 11:4	και έρχονται οι άγγελοι εις Γαβαά προς Σαούλ και λαλούσι τους λόγους εις τα ώτα του λαού, και ήραν πας ο λαός την φωνήν αυτών και έκλαυσαν.
1Re 11:5	και ιδού Σαούλ ήρχετο μετά το πρωϊ εξ αγρού, και είπε Σαούλ· τι ότι κλαίει ο λαός; και διηγούνται αυτω τα ρήματα των ανδρών Ιαβίς.
1Re 11:6	και εφήλατο πνεύμα Κυρίου επί Σαούλ ως ήκουσε τα ρήματα ταύτα, και εθυμώθη επ' αυτούς οργή αυτού σφόδρα.
1Re 11:7	και έλαβε δύο βόας και εμέλισεν αυτάς και απέστειλεν εις παν όριον Ισραήλ εν χειρί αγγέλων λέγων· ος ουκ έστιν εκπορευόμενος οπίσω Σαούλ και οπίσω Σαμουήλ, κατά τάδε ποιήσουσι τοις βουσίν αυτου. και επήλθεν έκστασις Κυρίου επί τον λαόν Ισραήλ, και εβόησαν ως ανήρ εις.
1Re 11:8	και επισκέπτεται αυτούς Αβιεζέκ εν Βαμά, πάντα άνδρα Ισραήλ εξακοσίας χιλιάδας και άνδρας Ιούδα εβδομήκοντα χιλιάδας.
1Re 11:9	και είπε τοις αγγέλοις τοις ερχομένοις· τάδε ερείτε τοις ανδράσιν Ιαβίς· αύριον υμίν η σωτηρία διαθερμάναντος του ηλίου. και ήλθον οι άγγελοι εις την πόλιν και απαγγέλλουσι τοις ανδράσιν Ιαβίς, και ευφράνθησαν.
1Re 11:10	και είπον οι άνδρες Ιαβίς προς Νάας τον Αμμανίτην· αύριον εξελευσόμεθα προς υμάς, και ποιήσετε ημίν το αγαθόν ενώπιον υμών.
1Re 11:11	και εγενήθη μετά την αύριον και έθετο Σαούλ τον λαόν εις τρεις αρχάς, και εισπορεύονται μέσον της παρεμβολής εν φυλακή τη εωθινή και έτυπτον τους υιούς Αμμών έως διεθερμάνθη η ημέρα, και εγενήθη και υπολελειμμένοι διεσπάρησαν, και ουχ υπελείφθησαν εν αυτοίς δύο κατά το αυτό.
1Re 11:12	και είπεν ο λαός προς Σαμουήλ· τις ο είπας ότι Σαούλ ου βασιλεύσει ημών; παράδος τους άνδρας, και θανατώσομεν αυτούς.
1Re 11:13	και είπε Σαούλ· ουκ αποθανείται ουδείς εν τη ημέρα ταύτη, ότι σήμεραν εποίησε Κύριος σωτηριάν εν Ισραήλ.
1Re 11:14	και είπε Σαμουήλ προς τον λαόν λέγων· πορευθώμεν εις Γάλγαλα, και εγκαινίσωμεν εκεί την βασιλείαν.
1Re 11:15	και επορεύθη πας ο λαός εις Γάλγαλα, και έχρισε Σαμουήλ εκεί τον Σαούλ εις βασιλέα ενώπιον Κυρίου εν Γαλγάλοις και έθυσεν εκεί θυσίας και ειρηνικάς ενώπιον Κυρίου· και ευφράνθη Σαμουήλ και πας Ισραήλ ωστε λίαν.
1Re 12:1	ΚΑΙ είπε Σαμουήλ προς πάντα Ισραήλ· ιδού ήκουσα φωνής υμών εις πάντα, όσα είπατέ μοι, και εβασίλευσα εφ' υμάς βασιλέα.
1Re 12:2	και νυν ιδού ο βασιλεύς διαπορεύεται ενώπιον υμών, καγώ γεγήρακα και καθήσομαι, και οι υιοί μου ιδού εν υμίν· καγώ ιδού διελήλυθα ενώπιον υμών εκ νεότητος και έως της ημέρας ταύτης.

1Re 12:3	ιδού εγώ, αποκρίθητε κατ' εμού ενώπιον Κυρίου και ενώπιον χριστού αυτού· μόσχον τίνος είληφα ή όνον τίνος είληφα ή τίνα κατεδυνάστευσα υμών ή τίνα εξεπίεσα ή εκ χειρός τίνος είληφα εξίλασμα και υπόδημα; αποκρίθητε κατ' εμού, και αποδώσω υμίν.
1Re 12:4	και είπαν προς Σαμουήλ· ουκ ηδίκησας ημάς και ου κατεδυνάστευσας ημάς και ουκ έθλασας ημάς και ουκ είληφας εκ χειρός ουδενός ουδέν.
1Re 12:5	και είπε Σαμουήλ προς τον λαόν· μάρτυς Κύριος εν υμίν και μάρτυς χριστός αυτού σήμερα εν ταύτη τη ημέρα, ότι ουχ ευρήκατε εν χειρί μου ουδέν. και είπαν· μάρτυς.
1Re 12:6	και είπε Σαμουήλ προς τον λαόν λέγων· μάρτυς Κύριος ο ποιήσας τον Μωυσήν και τον Ααρών, ο αναγαγών τους πατέρας ημών εξ Αιγύπτου.
1Re 12:7	και νυν κατάστητε, και δικάσω υμάς ενώπιον Κυρίου και απαγγελώ υμίν την πάσαν δικαιοσύνην Κυρίου, α εποίησεν εν υμίν και εν τοις πατράσιν υμών·
1Re 12:8	ως εισήλθεν Ιακώβ και οι υιοί αυτού εις Αίγυπτον, και εταπεινώσεν αυτούς Αίγυπτος, και εβόησαν οι πατέρες ημών προς Κύριον, και απέστειλε Κύριος τον Μωυσήν και τον Ααρών και εξήγαγον τους πατέρας ημών εξ Αιγύπτου και κατώκισεν αυτούς εν τω τόπω τούτω.
1Re 12:9	και επελάθοντο Κυρίου του Θεού αυτών, και απέδοτο αυτούς εις χείρας Σισάρα αρχιστρατήγῳ Ιαβίν βασιλέως Ασώρ και εις χείρας αλλοφύλων και εις χείρας βασιλέως Μωάβ, και επολέμησαν εν αυτοίς.
1Re 12:10	και εβόησαν προς Κύριον και έλεγον· ημάρτομεν, ότι εγκατελίπομεν τον Κύριον και εδουλεύσαμεν τοις Βααλίμ και τοις άλσεσι· και νυν εξελού ημάς εκ χειρός εχθρών ημών, και δουλεύσομέν σοι.
1Re 12:11	και απέστειλε Κύριος τον Ιεροβάαλ και τον Βαράκ και τον Ιεφθάε και τον Σαμουήλ και εξείλατο ημάς εκ χειρός εχθρών ημών των κυκλόθεν, και κατωκείτε πεποιθότες.
1Re 12:12	και ιδετε ότι Νάας βασιλεύς υιών Αμμών ήλθεν εφ' υμάς, και είπατε· ουχί, αλλ' ή ότι βασιλεύς βασιλεύσει εφ' ημών· και Κύριος ο Θεός ημών βασιλεύς ημών.
1Re 12:13	και νυν ιδού ο βασιλεύς, ον εξελέξασθε, και ιδού δέδωκε Κύριος εφ' υμάς βασιλέα.
1Re 12:14	εάν φοβηθήτε τον Κύριον και δουλεύσητε αυτω και ακούσητε της φωνής αυτού και μη ερίσητε τω στόματι Κυρίου και ήτε και υμείς και ο βασιλεύς ο βασιλεύων εφ' υμών οπίσω Κυρίου πορευόμενοι·
1Re 12:15	εάν δε μη ακούσητε της φωνής Κυρίου και ερίσητε τω στόματι Κυρίου, και έσται χείρ Κυρίου εφ' υμάς και επί τον βασιλέα υμών.
1Re 12:16	και νυν κατάστητε και ιδετε το ρήμα το μέγα τούτο, ό ο Κύριος ποιήσει εν οφθαλμοίς υμών.
1Re 12:17	ουχί θερισμός πυρών σήμερα; επικαλέσομαι Κύριον, και δώσει φωνάς και υετόν, και γνώτε και ιδετε ότι η κακία υμών μεγάλη, ην εποιήσατε ενώπιον

	Κυρίου, αιτήσαντες εαυτοίς βασιλέα.
1Re 12:18	και επεκαλέσατο Σαμουήλ τον Κύριον, και έδωκε Κύριος φωνάς και υετόν εν τη ημέρα εκείνη· και εφοβήθησαν πας ο λαός τον Κύριον σφόδρα και τον Σαμουήλ.
1Re 12:19	και είπαν πας ο λαός προς Σαμουήλ· πρόσευξαι υπέρ των δούλων σου προς Κύριον Θεόν σου, και ου μη αποθάνωμεν, ότι προστεθείκαμεν προς πάσας τας αμαρτίας ημών κακίαν αιτήσαντες εαυτοίς βασιλέα.
1Re 12:20	και είπε Σαμουήλ προς τον λαόν· μη φοβείσθε· υμείς πεποιήκατε την πάσαν κακίαν ταύτην, πλήν μη εκκλίνητε από όπισθεν Κυρίου και δουλεύσατε τω Κυρίω εν όλη καρδιά υμών
1Re 12:21	και μη παραβήτε οπίσω των μηθέν όντων, οί ου περανούσιν ουθέν και οί ουκ εξελούνται, ότι ουθέν εισιν.
1Re 12:22	ότι ουκ απώσεται Κύριος τον λαόν αυτου δια το όνομα αυτου το μέγα, ότι επεικώς Κύριος προσελάβετο υμάς εις λαόν.
1Re 12:23	και εμοί μηδαμώς του αμαρτείν τω Κυρίω ανιέναι του προσεύχεσθαι περι υμών, και δουλεύσω τω Κυρίω και δείξω υμίν την οδόν την αγαθήν και την ευθείαν·
1Re 12:24	πλήν φοβείσθε τον Κύριον και δουλεύσατε αυτω εν αληθεία και εν όλη καρδιά υμών, ότι ιδετε α εμεγάλυνε μεθ' υμών,
1Re 12:25	και εάν κακία κακοποιήσητε, και υμείς και ο βασιλεύς υμών προστεθήσεσθε.
1Re 13:1	ΚΑΙ εκλέγεται εαυτω Σαούλ τρεις χιλιάδας ανδρών εκ των ανδρών Ισραήλ, και ήσαν μετά Σαούλ δισχίλιοι οι εν Μαχμάς, και εν τω όρει Βαιθήλ, και χίλιοι ήσαν μετά Ιωνάθαν εν Γαβαά του Βενιαμίν, και το κατάλοιπον του λαού εξαπέστειλεν έκαστον εις το σκήνωμα αυτου.
1Re 13:3	και επάταξεν Ιωνάθαν τον Νασίβ τον αλλόφυλον τον εν τω βουνω· και ακούουσιν οι αλλόφυλοι. και Σαούλ σάλπιγγι σαλπίζει εις πάσαν την γην λέγων· ηθετήκασιν οι δούλοι.
1Re 13:4	και πας Ισραήλ ήκουσε λεγόντων· πέπαικε Σαούλ τον Νασίβ τον αλλόφυλον, και ησχύνθησαν Ισραήλ εν τοις αλλοφύλοις. και ανέβησαν οι υιοί Ισραήλ οπίσω Σαούλ εν Γαλγάλοις.
1Re 13:5	και οι αλλόφυλοι συνάγονται εις πόλεμον επί Ισραήλ, και αναβαίνουσιν επί Ισραήλ τριάκοντα χιλιάδες αρμάτων και εξ χιλιάδες ιππέων και λαός ως η άμμος η παρά την θάλασσαν τω πλήθει· και αναβαίνουσι και παρεμβάλλουσιν εν Μαχμάς εξ εναντίας Βαιθωρών κατά νότου.
1Re 13:6	και ανήρ Ισραήλ είδεν ότι στενώς αυτω μη προσάγειν αυτόν, και εκρύβη ο λαός εν τοις σπηλαίοις και εν ταις μάνδραις και εν ταις πέτραις και εν τοις βόθροις και εν τοις λάκκοις,
1Re 13:7	και οι διαβαίνοντες διέβησαν τον Ιορδάνην εις γην Γάδ και Γαλαάδ. και Σαούλ έτι ην εν Γαλγάλοις, και πας ο λαός εξέστη οπίσω αυτου.
1Re 13:8	και διέλιπεν επτά ημέρας τω μαρτυρίω, ως είπε Σαμουήλ, και ου παρεγένετο

	Σαμουήλ εις Γάλαλα, και διεσπάρη ο λαός αυτού απ' αυτού.
1Re 13:9	και είπε Σαούλ· προσαγάγετε, όπως ποιήσω ολοκαύτωσιν και ειρηνικάς· και ανήνεγκε την ολοκαύτωσιν.
1Re 13:10	και εγένετο ως συνετέλεσεν αναφέρων την ολοκαύτωσιν, και Σαμουήλ παραγίνεται· και εξήλθε Σαούλ εις απάντησιν αυτού ευλογήσαι αυτόν.
1Re 13:11	και είπε Σαμουήλ· τι πεποίηκας; και είπε Σαούλ· ότι είδον ως διεσπάρη ο λαός απ' εμού και συ ου παρεγένου ως διετάξω εν τω μαρτυρίω των ημερών, και οι αλλόφυλοι συνήχθησαν εις Μαχμάς,
1Re 13:12	και είπα· νυν καταβήσονται οι αλλόφυλοι προς με εις Γάλαλα και του προσώπου του Κυρίου ουκ εδεήθην· και ενεκρατευσάμην και ανήνεγκα την ολοκαύτωσιν.
1Re 13:13	και είπε Σαμουήλ προς Σαούλ· μεματαιώταί σοι, ότι ουκ εφύλαξας την εντολήν μου, ην ενετείλατό σοι Κύριος, ως νυν ητοίμασε Κύριος την βασιλείαν σου επί Ισραήλ έως αιώνος·
1Re 13:14	και νυν η βασιλεία σου ου στήσεται σοι, και ζητήσει Κύριος εαυτω άνθρωπον κατά την καρδίαν αυτού, και εντελείται Κύριος αυτω εις άρχοντα επί τον λαόν αυτού, ότι ουκ εφύλαξας όσα ενετείλατό σοι Κύριος.
1Re 13:15	και ανέστη Σαμουήλ και απήλθεν εκ Γαλγάλων εις οδόν αυτού, και το κατάλειμμα του λαού ανέβη οπίσω Σαούλ εις απάντησιν οπίσω του λαού του πολεμιστού. αυτών παραγενομένων εκ Γαλγάλων εις Γαβαά Βενιαμίν και επεσκέψατο Σαούλ τον λαόν τον ευρεθέντα μετ' αυτού ως εξακοσίους άνδρας.
1Re 13:16	και Σαούλ και Ιωνάθαν υιος αυτού και ο λαός οι ευρεθέντες μετ' αυτών εκάθισαν εν Γαβαά Βενιαμίν και έκλαιον, και οι αλλόφυλοι παρεμβεβλήκεισαν εν Μαχμάς.
1Re 13:17	και εξήλθε διαφθείρων εξ αγρού αλλοφύλων τρισίν αρχαίς· η αρχή η μία επιβλέπουσα οδόν Γοφερά επί γην Σωγάλ,
1Re 13:18	και η αρχή η μία επιβλέπουσα οδόν Βαιθωρών, και η αρχή η μία επιβλέπουσα οδόν Γαβαά την εισκύπτουσαν επί Γαί την Σαβίμ.
1Re 13:19	και τέκτων σιδήρου ουχ ευρίσκετο εν πάση γη Ισραήλ, ότι είπον οι αλλόφυλοι· μη ποιήσωσιν οι Εβραίοι ρομφαίαν και δόρυ.
1Re 13:20	και κατέβαινον πας Ισραήλ εις γην αλλοφύλων χαλκεύειν έκαστος το θέριστρον αυτού και το σκεύος αυτού και έκαστος την αξίνην αυτού και το δρέπανον αυτού.
1Re 13:21	και ην ο τρυγητός έτοιμος του θερίζειν· τα δε σκεύη ην τρεις σίκλοι εις τον οδόντα, και τη αξίνη και τω δρεπάνω υπόστασις ην η αυτή.
1Re 13:22	και εγενήθη εν ταις ημέραις του πολέμου Μαχμάς και ουχ ευρέθη ρομφαία και δόρυ εν χειρί παντός του λαού του μετά Σαούλ και μετά Ιωνάθαν, και ευρέθη τω Σαούλ και τω Ιωνάθαν υιω αυτού.

1Re 13:23	και εξήλθεν εξ υποστάσεως των αλλοφύλων την εν τω πέραν Μαχμάς.
1Re 14:1	ΚΑΙ γίνεται η ημέρα και είπεν Ιωνάθαν υιος Σαούλ τω παιδαρίω τω αίροντι τα σκεύη αυτού· δεύρο, και διαβώμεν εις Μεσσάβ των αλλοφύλων την εν τω πέραν εκείνω· και τω πατρί αυτού ουκ απήγγειλε.
1Re 14:2	και Σαούλ εκάθητο επ ' άκρου του βουνού υπό την ροάν την εν Μαγδών, και ήσαν μετ ' αυτού ως εξακόσιοι άνδρες·
1Re 14:3	και Αχιά υιος Αχιτώβ αδελφού Ιωχαβήδ υιού Φινεές υιού Ηλί ιερεύς του Θεού εν Σηλώμ αίρων εφούδ. και ο λαός ουκ ήδει ότι πεπόρευται Ιωνάθαν.
1Re 14:4	και ανά μέσον της διαβάσεως, ου εξήτει Ιωνάθαν διαβήναι εις την υπόστασιν των αλλοφύλων, και οδούς πέτρας εκ τούτου και οδούς πέτρας εκ τούτου, όνομα τω ενί Βασές και όνομα τω άλλω Σεννά·
1Re 14:5	η οδός η μία από βορρά ερχομένω Μαχμάς και η οδός η άλλη από νότου ερχομένω Γαβαέ.
1Re 14:6	και είπεν Ιωνάθαν προς το παιδάριον το αίρον τα σκεύη αυτού· δεύρο διαβώμεν εις Μεσσάβ των απεριτμήτων τούτων, είτι ποιήσαι Κύριος ημίν· ότι ουκ έστι τω Κυρίω συνεχόμενον σώζειν εν πολλοίς ή εν ολίγοις.
1Re 14:7	και είπεν αυτω ο αίρων τα σκεύη αυτού· ποίει παν, ό εάν η καρδιά σου εκλίνη, ιδού εγώ μετά σου, ως η καρδιά σου καρδιά μου.
1Re 14:8	και είπεν Ιωνάθαν· ιδού ημείς διαβαίνομεν προς τους άνδρας και κατακυλισθησόμεθα προς αυτούς·
1Re 14:9	εάν τάδε είπωσι προς ημάς· απόστητε εκεί έως αν απαγγείλωμεν υμίν, και στησόμεθα εφ ' εαυτοίς και ου μη αναβώμεν επ ' αυτούς·
1Re 14:10	εάν τάδε είπωσι προς ημάς· ανάβητε προς ημάς, και αναβησόμεθα, ότι παραδέδωκεν αυτούς Κύριος εις χείρας ημών· τούτο ημίν το σημείον.
1Re 14:11	και εισήλθον αμφότεροι εις Μεσσάβ των αλλοφύλων· και λέγουσιν οι αλλόφυλοι· ιδού Εβραίοι εκπορεύονται εκ των τρωγλών αυτών, ου εκρύβησαν εκεί.
1Re 14:12	και απεκρίθησαν οι άνδρες Μεσσάβ προς Ιωνάθαν και προς τον αίροντα τα σκεύη αυτού και λέγουσιν· ανάβητε προς ημάς, και γνωριούμεν υμίν ρήμα. και είπεν Ιωνάθαν προς τον αίροντα τα σκεύη αυτού· ανάβηθι οπίσω μου, ότι παρέδωκεν αυτούς Κύριος εις χείρας Ισραήλ.
1Re 14:13	και ανέβη Ιωνάθαν επί τας χείρας αυτού και επί τους πόδας αυτού και ο αίρων τα σκεύη αυτού μετ ' αυτού· και επέβλεψαν κατά πρόσωπον Ιωνάθαν, και επάταξεν αυτούς, και ο αίρων τα σκεύη αυτού επεδίδου οπίσω αυτού.
1Re 14:14	και εγενήθη η πληγή η πρώτη, ην επάταξεν Ιωνάθαν και ο αίρων τα σκεύη αυτού, ως είκοσιν άνδρες εν βολίσι και εν πετροβόλοις και εν κόχλαξι του πεδίου.
1Re 14:15	και εγενήθη έκστασις εν τη παρεμβολή και εν αγρω, και πας ο λαός ο εν Μεσσάβ και οι διαφθείροντες εξέστησαν, και αυτοί ουκ ήθελον ποιείν· και

	εθάμβησεν η γη, και εγενήθη έκστασις παρά Κυρίου.
1Re 14:16	και είδον οι σκοποί του Σαούλ εν Γαβαά Βενιαμίν και ιδού η παρεμβολή τεταραγμένη ένθεν και ένθεν.
1Re 14:17	και είπε Σαούλ τω λαω τω μετ ' αυτού· επισκέψασθε δη και ίδετε τις πεπόρευται εξ υμών· και επεσκέψαντο, και ιδού ουχ ευρίσκετο Ιωνάθαν και ο αίρων τα σκεύη αυτού.
1Re 14:18	και είπε Σαούλ τω Αχιά· προσάγαγε το εφούδ· ότι αυτός ήρε το εφούδ εν τη ημέρα εκείνη ενώπιον Ισραήλ.
1Re 14:19	και εγενήθη ως ελάλει Σαούλ προς τον ιερέα, και ο ήχος εν τη παρεμβολή των αλλοφύλων επορεύετο πορευόμενος και επλήθυνε· και είπε Σαούλ προς τον ιερέα· συνάγαγε τας χείράς σου.
1Re 14:20	και ανέβη Σαούλ και πας ο λαός ο μετ ' αυτού και έρχονται έως του πολέμου, και ιδού εγένετο ρομφαία ανδρός επί τον πλησίον αυτού, σύγχυσις μεγάλη σφόδρα.
1Re 14:21	και οι δούλοι οι όντες εχθές και τρίτην ημέραν μετά των αλλοφύλων οι αναβάντες εις την παρεμβολήν επεστράφησαν και αυτοί είναι μετά Ισραήλ των μετά Σαούλ και Ιωνάθαν.
1Re 14:22	και πας Ισραήλ οι κρυπτόμενοι εν τω όρει Εφραίμ και ήκουσαν ότι πεφεύγασιν οι αλλόφυλοι, και συνάπτουσι και αυτοί οπίσω αυτών εις πόλεμον.
1Re 14:23	και έσωσε Κύριος εν τη ημέρα εκείνη τον Ισραήλ. Και ο πόλεμος διήλθε την Βαμώθ, και πας ο λαός ην μετά Σαούλ ως δέκα χιλιάδες ανδρών· και ην ο πόλεμος διεσπαρμένος εις όλην την πόλιν εν τω όρει Εφραίμ.
1Re 14:24	και Σαούλ ηγνόησεν άγνοιαν μεγάλην εν τη ημέρα εκείνη και αράται τω λαω λέγων· επικατάρατος ο άνθρωπος, ος φάγεται άρτον έως εσπέρας, και εκδικήσω τον εχθρόν μου· και ουκ εγεύσατο πας ο λαός άρτου. και πάσα η γη ηρίστα.
1Re 14:25	και Ιάαλ δρυμός ην μελισσώνος κατά πρόσωπον του αγρού,
1Re 14:26	και εισήλθεν ο λαός εις τον μελισσώνα, και ιδού επορεύετο λαλών, και ιδού ουκ ην επιστρέφων την χείρα αυτού εις το στόμα αυτού, ότι εφοβήθη ο λαός τον όρκον Κυρίου.
1Re 14:27	και Ιωνάθαν ουκ ακηκόει εν τω ορκίζειν τον πατέρα αυτού τον λαόν· και εξέτεινε το άκρον του σκήπτρου αυτού του εν τη χειρί αυτού και έβαιψεν αυτό εις το κηρίον του μέλιτος και επέστρεψε την χείρα αυτού εις το στόμα αυτού, και ανέβλεψαν οι οφθαλμοί αυτού.
1Re 14:28	και απεκρίθη εις εκ του λαού και είπεν· ορκίσας ωρκισε τον λαόν ο πατήρ σου λέγων· επικατάρατος ο άνθρωπος, ος φάγεται άρτον σήμερα, και εξελύθη ο λαός.
1Re 14:29	και έγνω Ιωνάθαν και είπεν· απήλλαχεν ο πατήρ μου την γην· ιδέ δη ότι είδον οι οφθαλμοί μου ότι εγευσάμην βραχύ τι του μέλιτος τούτου·

1Re 14:30	αλλ ' ότι ει έφαγεν έσθων σήμερον ο λαός των σκύλων των εχθρών αυτών, ων εύρεν, ότι νυν αν μείζων ην η πληγή η εν τοις αλλοφύλοις.
1Re 14:31	και επάταξεν εν τη ημέρα εκείνη εκ των αλλοφύλων εν Μαχμάς, και εκοπίασεν ο λαός σφόδρα.
1Re 14:32	και εκλήθη ο λαός εις τα σκύλα, και έλαβεν ο λαός ποιμνια και βουκόλια και τέκνα βοών και έσφαξεν επί την γην, και ήσθιεν ο λαός συν τω αίματι.
1Re 14:33	και απηγγέλη Σαούλ λέγοντες· ημάρτηκεν ο λαός τω Κυρίω φαγών συν τω αίματι. και είπε Σαούλ εκ Γεθθαίμ· κυλίσατέ μοι λίθον ενταύθα μέγαν.
1Re 14:34	και είπε Σαούλ· διασπάρητε εν τω λαω και είπατε αυτοίς προσαγαγείν ενταύθα έκαστος τον μόσχον αυτού και έκαστος το πρόβατον αυτού, και σφαζέτω επί τούτου, και ου μη αμάρτητε τω Κυρίω του εσθίειν συν τω αίματι· και προσήγεν ο λαός έκαστος το εν τη χειρί αυτού και έσφαζον εκεί.
1Re 14:35	και ωκοδόμησεν εκεί Σαούλ θυσιαστήριον τω Κυρίω· τούτο ήρξατο Σαούλ οικοδομήσαι θυσιαστήριον τω Κυρίω.
1Re 14:36	Και είπε Σαούλ· καταβώμεν οπίσω των αλλοφύλων την νύκτα και διαρπάσωμεν εν αυτοίς έως διαφάυση ημέρα, και μη υπολείπωμεν εν αυτοίς άνδρα. και είπαν· παν το αγαθόν ενώπιόν σου ποίει. και είπεν ο ιερεύς· προσέλθωμεν ενταύθα προς τον Θεόν.
1Re 14:37	και επηρώτησε Σαούλ τον Θεόν· ει καταβώ οπίσω των αλλοφύλων, ει παραδώσεις αυτούς εις χείρας Ισραήλ; και ουκ απεκρίθη αυτω εν τη ημέρα εκείνη.
1Re 14:38	και είπε Σαούλ· προσαγάγετε ενταύθα πάσας τας γωνίας του Ισραήλ και γνώτε και ιδετε εν τίνι γέγονεν η αμαρτία αύτη σήμερον·
1Re 14:39	ότι ζη Κύριος ο σώσας τον Ισραήλ, ότι εάν αποκριθή κατά Ιωνάθαν του υιού μου, θανάτω αποθανείται. και ουκ ην ο αποκρινόμενος εκ παντός του λαού.
1Re 14:40	και είπε παντί ανδρί Ισραήλ· υμείς έσεσθε εις δουλείαν, και εγώ και Ιωνάθαν ο υιος μου εσόμεθα εις δουλείαν. και είπεν ο λαός προς Σαούλ· το αγαθόν ενώπιόν σου ποίει.
1Re 14:41	και είπε Σαούλ· Κύριε ο Θεός Ισραήλ, τι ότι ουκ απεκρίθης τω δούλω σου σήμερον; ει εν εμοί ή εν Ιωνάθαν τω υιω μου η αδικία; Κύριε ο Θεός Ισραήλ δος δήλους· και εάν τάδε είπης, εν τω λαω σου Ισραήλ, δος δη οσιότητα. και κληρούται Ιωνάθαν και Σαούλ, και ο λαός εξήλθε.
1Re 14:42	και είπε Σαούλ· βάλετε ανά μέσον εμού και ανά μέσον Ιωνάθαν του υιού μου· ον αν κατακληρώσεται Κύριος, αποθανέτω. και είπεν ο λαός προς Σαούλ· ουκ έστι το ρήμα τούτο. και κατεκράτησε Σαούλ του λαού, και βάλλουσιν ανά μέσον αυτού και ανά μέσον Ιωνάθαν του υιού αυτού, και κατακληρούται Ιωνάθαν.
1Re 14:43	και είπε Σαούλ προς Ιωνάθαν· απάγγειλόν μοι τι πεποίηκας. και απήγγειλεν αυτω Ιωνάθαν και είπε· γευόμενος εγευσάμην εν άκρω τω σκήπτρω τω εν τη χειρί μου βραχύ μέλι, και ιδού εγώ αποθνήσκω.

1Re 14:44	και ειπεν αυτω Σαούλ· τάδε ποιήσαι μοι ο Θεός και τάδε προσθείη, ότι θανάτω αποθανή σήμερον.
1Re 14:45	και ειπεν ο λαός προς Σαούλ· ει σήμερον θανατωθήσεται ο ποιήσας την σωτηριάν την μεγάλην ταύτην εν Ισραήλ; ζη Κύριος, ει πεσείται τριχός της κεφαλής αυτού επί την γην· ότι ο λαός του Θεού εποίησε την ημέραν ταύτην. και προσηύξατο ο λαός περί Ιωνάθαν εν τη ημέρα εκείνη, και ουκ απέθανε.
1Re 14:46	και ανέβη Σαούλ από όπισθεν των αλλοφύλων, και οι αλλόφυλοι απήλθον εις τον τόπον αυτών.
1Re 14:47	Και Σαούλ κατακληρούται έργον επί Ισραήλ. και επολέμει κύκλω πάντας τους εχθρούς αυτού, εις τον Μωάβ και εις τους υιούς Αμμών και εις τους υιούς Εδώμ και εις τον Βαιθεώρ και εις βασιλέα Σουβά και εις τους αλλοφύλους· ου αν εστράφη, εσώζετο.
1Re 14:48	και εποίησε δύναμιν και επάταξε τον Αμαλήκ και εξείλατο τον Ισραήλ εκ χειρός των καταπατούντων αυτόν.
1Re 14:49	και ήσαν οι υιοί Σαούλ Ιωνάθαν και Ιεσσιού και Μελχισά· και ονόματα των δύο θυγατέρων αυτού, όνομα τη πρωτοτόκω Μερόβ, και όνομα τη δευτέρα Μελχόλ·
1Re 14:50	και όνομα τη γυναικί αυτού Αχινόμ θυγάτηρ Αχιμάας. και όνομα τω αρχιστρατήγω αυτού Αβεννήρ, υιος Νήρ, υιού οικείου Σαούλ·
1Re 14:51	και Κίς πατήρ Σαούλ και Νήρ πατήρ Αβεννήρ υιος Ιαμίν υιού Αβιήλ.
1Re 14:52	και ην ο πόλεμος κραταιός επί τους αλλοφύλους πάσας τας ημέρας Σαούλ. και ιδών Σαούλ πάντα άνδρα δυνατόν και πάντα άνδρα υιόν δυνάμεως και συνήγαγεν αυτούς προς αυτόν.
1Re 15:1	ΚΑΙ ειπε Σαμουήλ προς Σαούλ· εμέ απέστειλε Κύριος χρίσαι σε εις βασιλέα επί Ισραήλ, και νυν άκουε της φωνής Κυρίου·
1Re 15:2	τάδε ειπε Κύριος Σαβαώθ· νυν εκδικήσω α εποίησεν Αμαλήκ τω Ισραήλ, ως απήντησεν αυτω εν τη οδω αναβαίνοντος αυτού εξ Αιγύπτου·
1Re 15:3	και νυν πορεύου και πατάξεις τον Αμαλήκ και Ιερίμ και πάντα τα αυτού και ου περιποιήση εξ αυτού και εξολοθρεύσεις αυτόν και αναθεματιείς αυτόν και πάντα τα αυτού και ου φείση απ ' αυτού και αποκτενείς από ανδρός και έως γυναικός και από νηπίου έως θηλάζοντος και από μόσχου έως προβάτου και από καμήλου έως όνου.
1Re 15:4	και παρήγγειλε Σαούλ τω λαω και επισκέπτεται αυτούς εν Γαλγάλοις τετρακοσίας χιλιάδας ταγμάτων και τον Ιούδαν τριάκοντα χιλιάδας ταγμάτων.
1Re 15:5	και ήλθε Σαούλ έως των πόλεων Αμαλήκ και ενήδρευσεν εν τω χειμάρρω.
1Re 15:6	και ειπε Σαούλ προς τον Κιναίον· άπελθε και έκκλινον εκ μέσου του Αμαληκίτου, μη προσθώ σε μετ ' αυτού, και συ εποίησας έλεος μετά των υιών Ισραήλ εν τω αναβαίνειν αυτούς εξ Αιγύπτου· και εξέκλινεν ο Κιναίος εκ μέσου Αμαλήκ.

1Re 15:7	και επάταξε Σαούλ τον Αμαλήκ από Ευιλάτ έως Σουρ επί προσώπου Αιγύπτου.
1Re 15:8	και συνέλαβε τον Αγάγ βασιλέα Αμαλήκ ζώντα και πάντα τον λαόν και Ιερίμ απέκτεινεν εν στόματι ρομφαίας.
1Re 15:9	και περιεποίησατο Σαούλ και πας ο λαός τον Αγάγ ζώντα και τα αγαθά των ποιμνίων και των βουκολίων και των εδεσμάτων και των αμπελώνων και πάντων των αγαθών και ουκ εβούλοντο εξολοθρεύσαι αυτά· και παν έργον ητιμωμένον και εξουδενωμένον εξωλόθρευσαν.
1Re 15:10	Και εγενήθη ρήμα Κυρίου προς Σαμουήλ λέγων·
1Re 15:11	παρακέκλημαι ότι εβασίλευσα τον Σαούλ εις βασιλέα, ότι απέστρεψεν από όπισθέν μου και τους λόγους μου ουκ ετήρησε. και ηθύμησε Σαμουήλ και εβόησε προς Κύριον όλην την νύκτα.
1Re 15:12	και ώρθρισε Σαμουήλ και επορεύθη εις απάντησιν Ισραήλ το πρωί. και απηγγέλη τω Σαούλ λέγοντες· ήκει Σαμουήλ εις Κάρμηλον και ανέστακεν αυτω χείρα και επέστρεψε το άρμα. και κατέβη εις Γάλγαλα προς Σαούλ, και ιδού αυτός ανέφερεν ολοκαύτωσιν τω Κυρίω τα πρώτα των σκύλων, ων ήνεγκεν εξ Αμαλήκ.
1Re 15:13	και παρεγένετο Σαμουήλ προς Σαούλ, και ειπεν αυτω Σαούλ· ευλογητός συ τω Κυρίω· έστησα πάντα, όσα ελάλησε Κύριος.
1Re 15:14	και ειπε Σαμουήλ· και τις η φωνή του ποιμνίου τούτου εν τοις ωσί μου και φωνή των βοών, ων εγώ ακούω;
1Re 15:15	και ειπε Σαούλ· εξ Αμαλήκ ήνεγκα αυτά, α περιεποίησατο ο λαός τα κράτιστα του ποιμνίου και των βοών, όπως τυθή Κυρίω τω Θεω σου, και τα λοιπά εξωλόθρευσα.
1Re 15:16	και ειπε Σαμουήλ προς Σαούλ· άνες και απαγγελώ σοι α ελάλησε Κύριος προς με την νύκτα· και ειπεν αυτω· λάλησον.
1Re 15:17	και ειπε Σαμουήλ προς Σαούλ· ουχί μικρός ει συ ενώπιον αυτού ηγούμενος σκήπτρου φυλής Ισραήλ; και έχρισέ σε Κύριος εις βασιλέα επί Ισραήλ.
1Re 15:18	και απέστειλέ σε Κύριος εν οδω και ειπέ σοι· πορεύθητι και εξολόθρευσον τους αμαρτάνοντας εις εμέ, τον Αμαλήκ, και πολεμήσεις αυτούς έως συντελέσης αυτούς.
1Re 15:19	και ινατί ουκ ήκουσας φωνής Κυρίου, αλλ ' ωρησας του θέσθαι επί τα σκύλα και εποίησας το πονηρόν ενώπιον Κυρίου;
1Re 15:20	και ειπε Σαούλ προς Σαμουήλ· δια το ακούσαί με της φωνής του λαού· και επορεύθην τη οδω, ή απέστειλέ με Κύριος, και ήγαγον τον Αγάγ βασιλέα Αμαλήκ και τον Αμαλήκ εξωλόθρευσα·
1Re 15:21	και έλαβεν ο λαός των σκύλων ποιμνια και βουκόλια, τα πρώτα του εξολοθρευμάτος, θύσαι ενώπιον Κυρίου Θεού ημών εν Γαλγάλοις.
1Re 15:22	και ειπε Σαμουήλ· ει θελητόν τω Κυρίω ολοκαυτώματα και θυσίας ως το ακούσαι φωνής Κυρίου; ιδού ακοή υπέρ θυσίαν αγαθήν και η επακρόασις υπέρ

	στέαρ κριών·
1Re 15:23	ὅτι αμαρτία οiwνισμὰ ἐστιν, οδύνην και πόνους θεραφίν ἐπάγουσιν· ὅτι ἐξουδένωσας τὸ ρῆμα Κυρίου, και ἐξουδενώσει σε Κύριος μη εἶναι βασιλέα ἐπὶ Ἰσραήλ.
1Re 15:24	και εἶπε Σαούλ πρὸς Σαμουήλ· ἡμάρτηκα ὅτι παρέβην τὸν λόγον Κυρίου και τὸ ρῆμά σου, ὅτι ἐφοβῆθην τὸν λαόν και ἤκουσα τῆς φωνῆς αὐτῶν·
1Re 15:25	και νυν ἄρον δη τὸ αμάρτημά μου και ἀνάστρεψον μετ ' ἐμοῦ, και προσκυνήσω Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου.
1Re 15:26	και εἶπε Σαμουήλ πρὸς Σαούλ· οὐκ ἀναστρέφω μετὰ σου, ὅτι ἐξουδένωσας τὸ ρῆμα Κυρίου, και ἐξουδενώσει σε Κύριος του μη εἶναι βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.
1Re 15:27	και ἐπέστρεψε Σαμουήλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ του ἀπελθεῖν. και ἐκράτησε Σαούλ του πτερυγίου τῆς διπλοῖδος αὐτοῦ και διέρρηξεν αὐτό·
1Re 15:28	και εἶπε πρὸς αὐτόν Σαμουήλ· διέρρηξε Κύριος τὴν βασιλείαν σου ἀπὸ Ἰσραήλ ἐκ χειρός σου σήμερον και δώσει αὐτὴν τῷ πλησίον σου τῷ ἀγαθῷ υπέρ σε·
1Re 15:29	και διαιρεθήσεται Ἰσραήλ εἰς δύο, και οὐκ ἀποστρέψει οὐδέ μετανοήσει, ὅτι οὐχ ὡς ἀνθρωπός ἐστι του μετανοῆσαι αὐτός.
1Re 15:30	και εἶπε Σαούλ· ἡμάρτηκα, ἀλλὰ δόξασόν με δη ἐνώπιον πρεσβυτέρων Ἰσραήλ και ἐνώπιον λαοῦ μου και ἀνάστρεψον μετ ' ἐμοῦ, και προσκυνήσω Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου.
1Re 15:31	και ἀνέστρεψε Σαμουήλ ὀπίσω Σαούλ και προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ.
1Re 15:32	και εἶπε Σαμουήλ· προσαγάγετέ μοι τὸν Ἀγάγ βασιλέα Ἀμαλήκ. και προσήλθε πρὸς αὐτόν Ἀγάγ τρέμων, και εἶπεν Ἀγάγ· εἰ οὕτω πικρός ὁ θάνατος;
1Re 15:33	και εἶπε Σαμουήλ πρὸς Ἀγάγ· καθότι ἠτέκνωσε γυναίκα ἡ ρομφαία σου, οὕτως ἀτεκνωθήσεται ἐκ γυναικῶν ἡ μήτηρ σου, και ἐσφαξε Σαμουήλ τὸν Ἀγάγ ἐνώπιον Κυρίου ἐν Γαλγάλ.
1Re 15:34	και ἀπήλθε Σαμουήλ εἰς Ἀρμαθαίμ, και Σαούλ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Γαβαά.
1Re 15:35	και οὐ προσέθετο ἐτι Σαμουήλ ιδεῖν τὸν Σαούλ ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ, ὅτι ἐπένθει Σαμουήλ ἐπὶ Σαούλ· και Κύριος μετεμελήθη ὅτι ἐβασίλευσε τὸν Σαούλ ἐπὶ Ἰσραήλ.
1Re 16:1	ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Σαμουήλ· ἕως πότε συ πενθεῖς ἐπὶ Σαούλ, καγὼ ἐξουδένωκα αὐτόν μη βασιλεύειν ἐπὶ Ἰσραήλ; πλήσον τὸ κέρασ σου ἐλαίου, και δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς Ἰεσσαί ἕως Βηθλεέμ, ὅτι ἐώρακα ἐν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐμοὶ βασιλέα.
1Re 16:2	και εἶπε Σαμουήλ· Πῶς πορευθῶ; και ἀκούσεται Σαούλ και ἀποκτενεῖ με. και εἶπε Κύριος· δάμαλιν βοῶν λαβέ ἐν τῇ χειρὶ σου και ερεῖς· θύσαι τῷ Κυρίῳ ἤκω·
1Re 16:3	και καλέσεις τὸν Ἰεσσαί εἰς τὴν θυσίαν, και γνωριῶ σοι α ποιήσεις, και χρίσεις ον

	αν είπω προς σε.
1Re 16:4	και εποίησε Σαμουήλ πάντα, α ελάλησεν αυτω Κύριος, και ήλθεν εις Βηθλεέμ. και εξέστησαν οι πρεσβύτεροι της πόλεως τη απαντήσει αυτού και είπαν· ειρήνη η είσοδος σου, ο βλέπων;
1Re 16:5	και είπεν· ειρήνη· θύσαι τω Κυρίω ήκω, αγιάσθητε και ευφράνθητε μετ ' εμού σήμερον, και ηγίασε τον Ιεσσαί και τους υιούς αυτού και εκάλεσεν αυτούς εις την θυσίαν.
1Re 16:6	και εγενήθη εν τω εισιέναι αυτούς και είδε τον Ελιάβ και είπεν· αλλα και ενώπιον Κυρίου χριστός αυτού.
1Re 16:7	και είπε Κύριος προς Σαμουήλ· μη επιβλέψης επί την όψιν αυτού μηδέ εις την έξιν μεγέθους αυτού, ότι εξουδένωκα αυτόν· ότι ουχ ως εμβλέψεται άνθρωπος, όψεται ο Θεός, ότι άνθρωπος όψεται εις πρόσωπον, ο δε Θεός όψεται εις καρδίαν.
1Re 16:8	και εκάλεσεν Ιεσσαί τον Αμιναδάβ, και παρήλθε κατά πρόσωπον Σαμουήλ, και είπεν· ουδέ τούτον εξελέξατο ο Θεός.
1Re 16:9	και παρήγαγεν Ιεσσαί τον Σαμά· και είπε· και εν τούτω ουκ εξελέξατο Κύριος.
1Re 16:10	και παρήγαγεν Ιεσσαί τους επτά υιούς αυτού ενώπιον Σαμουήλ· και είπε Σαμουήλ· ουκ εξελέξατο Κύριος εν τούτοις.
1Re 16:11	και είπε Σαμουήλ προς Ιεσσαί· εκλελοίπασι τα παιδάρια; και είπεν· έτι ο μικρός ιδού ποιμαίνει εν τω ποιμνίω. και είπε Σαμουήλ προς Ιεσσαί· απόστειλον και λαβέ αυτόν, ότι ου μη κατακλιθώμεν έως του ελθείν αυτόν.
1Re 16:12	και απέστειλε και εισήγαγεν αυτόν· και αυτός πυρράκης μετά κάλλους οφθαλμών και αγαθός οράσει Κυρίω. και είπε Κύριος προς Σαμουήλ· ανάστα και χρίσον τον Δαυίδ, ότι ούτός εστιν αγαθός.
1Re 16:13	και έλαβε Σαμουήλ το κέρας του ελαίου και έχρισεν αυτό εν μέσω των αδελφών αυτού, και εφήλατο πνεύμα Κυρίου επί Δαυίδ από της ημέρας εκείνης και επάνω. και ανέστη Σαμουήλ και απήλθεν εις Αρμαθαίμ.
1Re 16:14	Και πνεύμα Κυρίου απέστη από Σαούλ, και έπνιγεν αυτόν πνεύμα πονηρόν παρά Κυρίου.
1Re 16:15	και είπαν οι παίδες Σαούλ προς αυτόν· ιδού δη πνεύμα Κυρίου πονηρόν πνίγει σε·
1Re 16:16	ειπάτωσαν δη οι δούλοί σου ενώπιόν σου, και ζητησάτωσαν τω Κυρίω ημών άνδρα ειδότα ψάλλειν εν κινύρα, και έσται εν τω είναι πνεύμα πονηρόν επί σοι και ψαλή εν τη κινύρα αυτού και αγαθόν σοι έσται και αναπαύσει σε.
1Re 16:17	και είπε Σαούλ προς τους παίδας αυτού· ιδετε δη μοι άνδρα ορθώς ψάλλοντα και εισαγάγετε αυτόν προς με.
1Re 16:18	και απεκρίθη εις των παιδαρίων αυτού και είπεν· ιδού εώρακα υιόν τω Ιεσσαί Βηθλεεμίτην και αυτόν ειδότα ψαλμόν, και ο ανήρ συνετός και πολεμιστής και σοφός λόγω, και ο ανήρ αγαθός τω είδει, και Κύριος μετ ' αυτού.

1Re 16:19	και απέστειλε Σαούλ αγγέλους προς Ιεσσαί λέγων· απόστειλον προς με τον υιόν σου Δαυίδ τον εν τω ποιμνίω σου.
1Re 16:20	και έλαβεν Ιεσσαί γομόρ άρτων και ασκόν οίνου και έριφον αιγών ένα και εξαπέστειλεν εν χειρί Δαυίδ του υιού αυτού προς Σαούλ.
1Re 16:21	και εισήλθε Δαυίδ προς Σαούλ και παρειστήκει ενώπιον αυτού· και ηγάπησεν αυτόν σφόδρα, και εγενήθη αυτω αίρων τα σκεύη αυτού.
1Re 16:22	και απέστειλε Σαούλ προς Ιεσσαί λέγων· παριστάσθω δη Δαυίδ ενώπιον εμού, ότι εύρε χάριν εν οφθαλμοίς μου.
1Re 16:33	και εγενήθη εν τω είναι πνεύμα πονηρόν επί Σαούλ και ελάμβανε Δαυίδ την κινύραν και έψαλλεν εν χειρί αυτού. και ανέψυχε Σαούλ, και αγαθόν αυτω. και αφίστατο απ' αυτού το πνεύμα το πονηρόν.
1Re 17:1	ΚΑΙ συνάγουσιν αλλόφυλοι τας παρεμβολάς αυτών εις πόλεμον και συνάγονται εις Σοκχώθ της Ιουδαίας και παρεμβάλλουσιν ανά μέσον Σοκχώθ και ανά μέσον Αζηκά Εφερμέμ.
1Re 17:2	και Σαούλ και οι άνδρες Ισραήλ συνάγονται και παρεμβάλλουσιν εν τη κοιλάδι αυτοί και παρατάσσονται εις πόλεμον εξεναντίας των αλλοφύλων.
1Re 17:3	και αλλόφυλοι ίστανται επί του όρους ενταύθα, και Ισραήλ ίσταται επί του όρους ενταύθα, και ο αυλών ανά μέσον αυτών.
1Re 17:4	και εξήλθεν ανήρ δυνατός εκ της παρατάξεως των αλλοφύλων Γολιάθ όνομα αυτών εκ Γεθ, ύψος αυτού τεσσάρων πήχεων και σπιθαμής·
1Re 17:5	και περικεφαλαία επί της κεφαλής αυτού, και θώρακα αλυσιδωτόν αυτός ενδεδυκώς, και ο σταθμός του θώρακος αυτού πέντε χιλιάδες σίκλων χαλκού και σιδήρου·
1Re 17:6	και κνημίδες χαλκαί επί των σκελών αυτού, και ασπίς χαλκή ανά μέσον των ώμων αυτού·
1Re 17:7	και ο κοντός του δόρατος αυτού ωσει μέσακλον υφαινότων, και η λόγχη αυτού εξακοσίων σίκλων σιδήρου· και ο αίρων τα όπλα αυτού προεπορεύετο αυτού.
1Re 17:8	και έστη και ανεβόησεν εις την παράταξιν Ισραήλ και είπεν αυτοίς· τι εκπορεύεσθε παρατάξασθαι πολέμω εξεναντίας ημών; ουκ εγώ ειμι αλλόφυλος και υμείς Εβραίοι του Σαούλ; εκλέξασθε εαυτοίς άνδρα και καταβήτω προς με,
1Re 17:9	και εάν δυνηθή πολεμήσαι προς με και εάν πατάξη με, και εσόμεθα υμίν εις δούλους· εάν δε εγώ δυνηθώ και πατάξω αυτόν, έσεσθε ημίν εις δούλους και δουλεύσετε ημίν.
1Re 17:10	και είπεν ο αλλόφυλος· ιδού εγώ ωνειδίσα την παράταξιν Ισραήλ σήμερον εν τη ημέρα ταύτη· δότε μοι άνδρα, και μονομαχήσομεν αμφότεροι.
1Re 17:11	και ήκουσε Σαούλ και πας Ισραήλ τα ρήματα του αλλοφύλου ταύτα και εξέστησαν και εφοβήθησαν σφόδρα.

1Re 17:12	[Και είπε Δαυίδ υιος ανθρώπου Εφραθαίου· ούτος εκ Βηθλεέμ Ιούδα, και όνομα αυτω Ιεσσαί, και αυτω οκτω υιοί· και ο ανήρ εν ταις ημέραις Σαούλ πρεσβύτερος εληλυθώς εν ανδράσι.
1Re 17:13	και επορεύθησαν οι τρεις υιοί Ιεσσαί οι μείζονες οπίσω Σαούλ εις πόλεμον, και όνομα των υιών αυτου των πορευθέντων εις τον πόλεμον, Ελιάβ ο πρωτότοκος αυτου και ο δεύτερος αυτου Αμιναδάβ και ο τρίτος αυτου Σαμμά.
1Re 17:14	και Δαυίδ αυτός εστιν ο νεώτερος και οι τρεις οι μείζονες επορεύθησαν οπίσω Σαούλ.
1Re 17:15	Και Δαυίδ απήλθε και ανέστρεψεν από του Σαούλ, ποιμαίνων τα πρόβατα του πατρός αυτου εν Βηθλεέμ.
1Re 17:16	και προήγεν ο αλλόφυλος ορθρίζων και οψίζων και εστηλώθη τεσσαράκοντα ημέρας.
1Re 17:17	και είπεν Ιεσσαί προς Δαυίδ· λαβέ δη τοις αδελφοίς σου οιφι του αλφίτου και δέκα άρτους τούτους και διάδραμε εις την παρεμβολήν και δος τοις αδελφοίς σου,
1Re 17:18	και τας δέκα τρυφαλίδας του γάλακτος τούτου εισοίσεις τω χιλιάρχω, και τους αδελφούς σου επισκέψη εις ειρήνην, και όσα αν χηζωσι γνώση.
1Re 17:19	και Σαούλ αυτός και πας ανήρ Ισραήλ εν τη κοιλάδι της δρυός πολεμούντες μετά των αλλοφύλων.
1Re 17:20	και ώρθρισε Δαυίδ το πρωϊ, και αφήκε τα πρόβατα φύλακι, και έλαβε και απήλθε, καθά ενετείλατο αυτω Ιεσσαί· και ήλθεν εις την στρογγύλωσιν και δύναμιν την εκπορευομένην εις την παράταξιν· και ηλάλαξαν εν τω πολέμω.
1Re 17:21	και παρετάξαντο Ισραήλ και οι αλλόφυλοι παράταξιν εξεναντίας παρατάξεως.
1Re 17:22	και αφήκε Δαυίδ τα σκεύη αυτου αφ ' εαυτου επί χείρα φύλακος και έδραμεν εις την παράταξιν και ήλθε και ηρώτησε τους αδελφούς αυτου εις ειρήνην.
1Re 17:23	και αυτου λαλούντος μετ ' αυτών, ιδού ανήρ ο μεσαίος ανέβαινε, Γολιάθ ο Φιλισταίος όνομα αυτω εκ Γεθ, εκ των παρατάξεων των αλλοφύλων, και ελάλησε κατά τα ρήματα ταύτα και ήκουσε Δαυίδ.
1Re 17:24	Και πας ανήρ Ισραήλ εν τω ιδείν αυτους τον άνδρα, και έφυγον εκ προσώπου αυτου και εφοβήθησαν σφόδρα.
1Re 17:25	και είπεν ανήρ Ισραήλ· ει εωράκατε τον άνδρα τον αναβαίνοντα τούτον, ότι ονειδίσαι τον Ισραήλ ανέβη; και έσται ανήρ, ος αν πατάξη αυτον, πλουτίσει αυτον ο βασιλεύς πλούτον μέγαν και την θυγατέρα αυτου δώσει αυτω και τον οίκον του πατρός αυτου ποιήσει ελεύθερον εν τω Ισραήλ.
1Re 17:26	και είπε Δαυίδ προς τους άνδρας τους συνεστηκότας μετ ' αυτου λέγων· ή ποιηθήσεται τω ανδρί, ος αν πατάξει τον αλλόφυλον εκείνον, και αφελεί ονειδισμόν από Ισραήλ; ότι τις αλλόφυλος ο απερίτμητος αυτός, ότι ωνειδισε παράταξιν Θεού ζώντος;

1Re 17:27	και ειπεν αυτω ο λαός κατά το ρήμα τούτο λέγων· ούτως ποιηθήσεται τω ανδρί, ος αν πατάξει αυτόν.
1Re 17:28	και ήκουσεν Ελιάβ ο αδελφός αυτού ο μείζων εν τω λαλείν αυτόν προς τους άνδρας και ωργίσθη θυμω Ελιάβ εν τω Δαυίδ και ειπεν· ινατί τούτο κατέβης και επί τίνα αφήκας τα μικρά πρόβατα εκείνα εν τη ερήμω; εγώ οίδα την υπερηφανίαν σου και την κακίαν της καρδιάς σου, ότι ένεκεν του ιδείν τον πόλεμον κατέβης.
1Re 17:29	και ειπε Δαυίδ· τι εποίησα νυν; ουχί ρήμά εστι;
1Re 17:30	και επέστρεψε παρ ' αυτού εις εναντίον ετέρου και ειπε κατά το ρήμα τούτο, καίαπεκρίθη αυτω ο λαός κατά το ρήμα του πρώτου.
1Re 17:31	και ηκούσθησαν οι λόγοι, ους ελάλησε Δαυίδ, και ανηγγέλησαν οπίσω Σαούλ και παρέλαβεν αυτόν.]
1Re 17:32	Και ειπε Δαυίδ προς Σαούλ· μη δη συμπεσέτω καρδιά του Κυρίου μου επ ' αυτόν· ο δούλός σου πορεύσεται και πολεμήσει μετά του αλλοφύλου τούτου.
1Re 17:33	και ειπε Σαούλ προς τον Δαυίδ· ου μη δυνήση πορευθήναι προς τον αλλόφυλον του πολεμείν μετ ' αυτού, ότι παιδάριον ει συ, και αυτός ανήρ πολεμιστής εκ νεότητος αυτού.
1Re 17:34	και ειπε Δαυίδ προς Σαούλ· ποιμαίνων ην ο δούλός σου τω πατρί αυτού εν τω ποιμνίω, και όταν ήρχετο ο λέων και η άρκος και ελάμβανε πρόβατον εκ της αγέλης,
1Re 17:35	και εξεπορευόμην οπίσω αυτού και επάταξα αυτόν και εξέσπασα εκ του στόματος αυτού, και ει επανίστατο επ ' εμέ, και εκράτησα του φάρυγγος αυτού και επάταξα και εθανάτωσα αυτόν.
1Re 17:36	και τον λέοντα και την άρκον έτυπτεν ο δούλός σου, και έσται ο αλλόφυλος ο απερίτμητος ως εν τούτων· ουχί πορεύσομαι και πατάξω αυτόν, και αφελώ σήμερον όνειδος εξ Ισραήλ; διότι τις ο απερίτμητος ούτος, ος ωνειδισε παρατάξιν Θεού ζώντος;
1Re 17:37	Κύριος, ος εξείλατό με εκ χειρός του λέοντος και εκ χειρός της άρκου, αυτός εξελείται με εκ χειρός του αλλοφύλου του απεριτμήτου τούτου. και ειπε Σαούλ προς Δαυίδ· πορεύου, και έσται Κύριος μετά σου.
1Re 17:38	και ενέδυσε Σαούλ τον Δαυίδ μανδύαν και περικεφαλαίαν χαλκήν περι την κεφαλήν αυτού
1Re 17:39	και έζωσε τον Δαυίδ την ρομφαίαν αυτού επάνω του μανδύου αυτού. και εκοπίασε περιπατήσας άπαξ και δις· και ειπε Δαυίδ προς Σαούλ· ου μη δύνωμαι πορευθήναι εν τούτοις, ότι ου πεπείραμαι. και αφαιρούσιν αυτά απ ' αυτού.
1Re 17:40	και ελαβε την βακτηρίαν αυτού εν τη χειρί αυτού και εξελέξατο εαυτω πέντε λίθους λείους εκ του χειμάρρου και έθετο αυτούς εν τω καδίω τω ποιμαινικω τω όντι αυτω εις συλλογή και σφενδόνην αυτού εν τη χειρί αυτού και προσήλθε προς τον άνδρα τον αλλόφυλον.

1Re 17:41	[Και επορεύθη ο αλλόφυλος πορευόμενος και εγγίζων προς Δαβίδ, και ανήρ ο αίρων τον θυρεόν έμπροσθεν αυτού, και επέβλεψεν ο αλλόφυλος.]
1Re 17:42	και είδε Γολιάθ τον Δαβίδ και εξητίμασεν αυτόν, ότι αυτός ην παιδάριον και αυτός πυρράκης μετά κάλλους οφθαλμών.
1Re 17:43	και είπεν ο αλλόφυλος προς Δαβίδ· ωσεί κύων εγώ ειμι, ότι συ έρχη επ ' εμέ εν ράβδω και λίθοις; και είπε Δαβίδ· ουχί, αλλ ' ή χείρων κυνός. και κατηράσατο ο αλλόφυλος τον Δαβίδ εν τοις θεοίς αυτού.
1Re 17:44	και είπεν ο αλλόφυλος προς Δαβίδ· δέυρο προς με, και δώσω τας σάρκας σου τοις πετεινοίς του ουρανού και τοις κτήνεσι της γης.
1Re 17:45	και είπε Δαβίδ προς τον αλλόφυλον· συ έρχη προς με εν ρομφαία και εν δόρατι και εν ασπίδι, καγώ πορεύομαι προς σε εν ονόματι Κυρίου Θεού Σαβαώθ παρατάξεως Ισραήλ, ην ωνειδισας σήμεραν·
1Re 17:46	και αποκλείσει σε Κύριος σήμεραν εις την χείρά μου, και αποκτενώ σε και αφελώ την κεφαλήν σου από σου και δώσω τα κώλά σου και τα κώλα παρεμβολής αλλοφύλων εν ταύτη τη ημέρα τοις πετεινοίς του ουρανού και τοις θηρίοις της γης, και γνώσεται πάσα η γη, ότι έστι Θεός εν Ισραήλ·
1Re 17:47	και γνώσεται πάσα η εκκλησία αύτη ότι ουκ εν ρομφαία και δόρατι σώζει Κύριος, ότι του Κυρίου ο πόλεμος, και παραδώσει Κύριος υμάς εις χείρας ημών.
1Re 17:48	και ανέστη ο αλλόφυλος και επορεύθη εις συνάντησιν Δαβίδ.
1Re 17:49	και εξέτεινε Δαβίδ την χείρα αυτού εις το κάδιον και έλαβεν εκείθεν λίθον ένα και εσφενδόνισε και επάταξε τον αλλόφυλον επί το μέτωπον αυτού, και διέθυ ο λίθος δια της περικεφαλαίας εις το μέτωπον αυτού, και έπεσεν επί πρόσωπον αυτού επί την γην.
1Re 17:50	[Και εκραταίωσε Δαβίδ υπέρ τον αλλόφυλον εν τη σφενδόνη και εν τω λίθω, και επάταξε τον αλλόφυλον και εθανάτωσεν αυτόν· και ρομφαία ουκ ην εν χειρί Δαβίδ.]
1Re 17:51	και έδραμε Δαβίδ και επέστη επ ' αυτόν και έλαβε την ρομφαίαν αυτού και εθανάτωσεν αυτόν και αφείλε την κεφαλήν αυτού. και είδον οι αλλόφυλοι ότι τέθηκεν ο δυνατός αυτών, και έφυγον.
1Re 17:52	και ανίστανται άνδρες Ισραήλ και Ιούδα και ηλάλαξαν και κατεδίωξαν οπίσω αυτών έως εισόδου Γεθ και έως της πύλης Ασκάλωνος, και έπεσον τραυματαίαι των αλλοφύλων εν τη οδω των πυλών και έως Γεθ και έως Ακκαρών.
1Re 17:53	και ανέστρεψαν άνδρες Ισραήλ εκκλίνοντες οπίσω των αλλοφύλων και κατεπάτουν τας παρεμβολάς αυτών.
1Re 17:54	και έλαβε Δαβίδ την κεφαλήν του αλλοφύλου, και ήνεγκεν αυτήν εις Ιερουσαλήμ και τα σκεύη αυτού έθηκεν εν τω σκηνώματι αυτού.
1Re 17:55	[Και ως είδε Σαούλ τον Δαβίδ εκπορευόμενον εις απάντησιν του αλλοφύλου, είπε προς Αβεννήρ τον άρχοντα της δυνάμεως· Υιος τίνος ο νεανίσκος ούτος; και είπεν Αβεννήρ· ζη η ψυχή σου, βασιλεύ, ει οίδα.

1Re 17:56	και ειπεν ο βασιλεύς· επερώτησον συ, υιος τίνος ο νεανίσκος ούτος.
1Re 17:57	και ως επέστρεψε Δαυίδ του πατάξει τον αλλόφυλον, και παρέλαβεν αυτόν Αβεννήρ και εισήγαγεν αυτόν ενώπιον Σαούλ, και η κεφαλή του αλλοφύλου εν τη χειρί αυτού.
1Re 17:58	και ειπε προς αυτόν Σαούλ· υιος τίνος ει, παιδάριον, και ειπε Δαυίδ· υιος δούλου σου Ιεσσαί του Βηθλεεμείτου.]
1Re 18:1	[Και εγένετο ως συνετέλεσε λαλών προς Σαούλ, και η ψυχή Ιωνάθαν συνεδέθη τη ψυχή Δαυίδ και ηγάπησεν αυτόν Ιωνάθαν κατά την ψυχήν αυτού.
1Re 18:2	και έλαβεν αυτόν Σαούλ εν τη ημέρα εκείνη και ουκ έδωκεν αυτόν επιστρέψαι εν τω οίκω του πατρός αυτού.
1Re 18:3	και διέθετο Ιωνάθαν και Δαυίδ εν τω αγαπάν αυτόν κατά την ψυχήν αυτού.
1Re 18:4	και εξεδύσατο Ιωνάθαν τον επενδύτην τον επάνω και έδωκεν αυτόν τω Δαυίδ και τον μανδύαν αυτού και έως της ρομφαίας αυτού και έως του τόξου αυτού και έως της ζώνης αυτού.
1Re 18:5	και εξεπορεύετο Δαυίδ, εν πάσιν, οίς απέστειλεν αυτόν Σαούλ, συνήκε· και κατέστησεν αυτόν Σαούλ επί τους άνδρας του πολέμου, και ήρεσεν εν οφθαλμοίς παντός του λαού και γε εν οφθαλμοίς δούλων Σαούλ.]
1Re 18:6	ΚΑΙ εξήλθον αι χορεύουσαι εις συνάντησιν Δαυίδ εκ πασών πόλεων Ισραήλ εν τυμπάνοις και εν χαρμοσύνη και εν κυμβάλοις.
1Re 18:7	και εξήρχον αι γυναίκες και έλεγον· επάταξε Σαούλ εν χιλιάσιν αυτού και Δαυίδ εν μυριάσιν αυτού.
1Re 18:8	και πονηρόν εφάνη το ρήμα εν οφθαλμοίς Σαούλ περι του λόγου τούτου, και ειπε· τω Δαυίδ έδωκαν τας μυριάδας και εμοί έδωκαν τας χιλιάδας.
1Re 18:9	[Και ην Σαούλ υποβλεπόμενος τον Δαυίδ από της ημέρας εκείνης και επέκεινα.
1Re 18:10	και εγενήθη από της επαύριον και έπεσε πνεύμα Θεού πονηρόν επί Σαούλ και προεφήτευσεν εν μέσω οίκου αυτού. Και Δαυίδ έψαλλεν εν χειρί αυτού ως καθ ' εκάστην ημέραν, και το δόρυ εν τη χειρί Σαούλ.
1Re 18:11	και ήρε Σαούλ το δόρυ και ειπε· πατάξω εν Δαυίδ και εν τω τοίχω· και εξέκλινε Δαυίδ από προσώπου αυτού δις.]
1Re 18:12	και εφοβήθη Σαούλ από προσώπου Δαυίδ,
1Re 18:13	και απέστησεν αυτόν απ ' αυτού και κατέστησεν αυτόν εαυτω χιλίαρχον, και εξεπορεύετο και εισεπορεύετο έμπροσθεν του λαού.
1Re 18:14	και ην Δαυίδ εν πάσαις ταις οδοίς αυτού συνιών, και Κύριος ην μετ ' αυτού.
1Re 18:15	και ειδη Σαούλ ως αυτός συνιεί σφόδρα, και ευλαβείτο από προσώπου αυτού.
1Re 18:16	και πας Ισραήλ και Ιούδας ηγάπα τον Δαυίδ, ότι αυτός εισεπορεύετο και

	εξεπορεύετο προ προσώπου του λαού.
1Re 18:17	[Και είπε Σαούλ προς Δαυίδ· ιδού η θυγάτηρ μου η μείζων Μερόβ, αυτήν δώσω σοι εις γυναίκα, και πλήν γίνου μοι εις υιόν δυνάμεως και πολέμει τους πολέμους Κυρίου. και Σαούλ είπε· μη έστω χείρ μου επ ' αυτω, και έσται επ ' αυτόν χείρ αλλοφύλων.
1Re 18:18	και είπε Δαυίδ προς Σαούλ· τις εγώ ειμι και τις η ζωή της συγγενείας του πατρός μου εν Ισραήλ, ότι έσομαι γαμβρός του βασιλέως;
1Re 18:19	και εγενήθη εν τω καιρω του δοθήναι την Μερόβ θυγατέρα Σαούλ τω Δαυίδ, και αυτή εδόθη τω Ισραήλ τω Μοθυλαθείτη εις γυναίκα. εν σοί ο βασιλεύς, και πάντες οι παίδες αυτού αγαπώσί σε, και συ επιγάμβρευσον τω βασιλεί.
1Re 18:23	και ελάλησαν οι παίδες Σαούλ εις τα ώτα Δαυίδ τα ρήματα ταύτα, και είπε Δαυίδ· ει κούφον εν οφθαλμοίς υμών επιγαμβρεύσαι βασιλεί; καγώ ανήρ ταπεινός και ουχί ένδοξος.
1Re 18:24	και απήγγειλαν οι παίδες Σαούλ αυτω κατά τα ρήματα ταύτα, α ελάλησε Δαυίδ.
1Re 18:25	και είπε Σαούλ· τάδε ερείτε τω Δαυίδ· ου βούλεται ο βασιλεύς εν δόματι, αλλ ' ή εν εκατόν ακροβυστίαις αλλοφύλων εκδικήσαι εχθρούς του βασιλέως· και Σαούλ ελογίσατο εμβαλείν αυτόν εις χείρας των αλλοφύλων.
1Re 18:26	και απαγγέλλουσιν οι παίδες Σαούλ τω Δαυίδ τα ρήματα ταύτα, και ηυθύνθη ο λόγος εν οφθαλμοίς Δαυίδ επιγαμβρεύσαι τω βασιλεί.
1Re 18:27	και ανέστη Δαυίδ και επορεύθη αυτός και οι άνδρες αυτού και επάταξεν εν τοις αλλοφύλοις εκατόν άνδρας και ανήνεγκε τας ακροβυστίας αυτών. και επιγαμβρεύεται τω βασιλεί και δίδωσιν αυτω την Μελχόλ θυγατέρα αυτού αυτω εις γυναίκα.
1Re 18:28	και είδε Σαούλ ότι Κύριος μετά Δαυίδ και πας Ισραήλ ηγάπα αυτόν,
1Re 18:29	και προσέθετο ευλαβείσθαι από Δαυίδ έτι.]
1Re 18:20	Και ηγάπησε Μελχόλ η θυγάτηρ Σαούλ τον Δαυίδ, και απηγγέλη τω Σαούλ, και ηυθύνθη εν τοις οφθαλμοίς αυτού.
1Re 18:21	και είπε Σαούλ· δώσω αυτήν αυτω, και έσται αυτω εις σκάνδαλον. και ην επί Σαούλ χείρ αλλοφύλων.
1Re 18:22	και ενετείλατο Σαούλ τοις παισίν αυτού λέγων· λαλήσετε υμείς λάθρα τω Δαυίδ λέγοντες· ιδού θέλει
1Re 19:1	ΚΑΙ ελάλησε Σαούλ προς Ιωνάθαν τον υιόν αυτού και προς πάντας τους παίδας αυτού θανατώσαι τον Δαυίδ.
1Re 19:2	και Ιωνάθαν ο υιος Σαούλ ηρείτο τον Δαυίδ σφόδρα, και απήγγειλεν Ιωνάθαν τω Δαυίδ λέγων· Σαούλ ζητεί θανατώσαί σε· φύλαξαι σουν αύριον πρωϊ και κρύβηθι και κάθισον κρυφή,
1Re 19:3	και εγώ εξελεύσομαι και στήσομαι εχόμενος του πατρός μου εν αγρω, ου εάν ης εκεί, και εγώ λαλήσω περί σου προς τον πατέρα μου και όψομαι ό,τι εάν ή, και

	απαγγελώ σοι.
1Re 19:4	και ελάλησεν Ιωνάθαν περί Δαυίδ αγαθά προς Σαούλ τον πατέρα αυτού και είπε προς αυτόν· μη αμαρτησάτω ο βασιλεύς εις τον δούλόν σου Δαυίδ, ότι ουχ ημάρτηκεν εις σε, και τα ποιήματα αυτού αγαθά σφόδρα,
1Re 19:5	και έθετο την ψυχήν αυτού εν τη χειρί αυτού και επάταξε τον αλλόφυλον, και εποίησε Κύριος σωτηρίαν μεγάλην, και πας Ισραήλ είδον και εχάρησαν· και ινατί αμαρτάνεις εις αίμα αθων θανατώσαι τον Δαυίδ δωρεάν;
1Re 19:6	και ήκουσε Σαούλ της φωνής Ιωνάθαν, και ώμοσε Σαούλ λέγων· ζη Κύριος, ει αποθανείται.
1Re 19:7	και εκάλεσεν Ιωνάθαν τον Δαυίδ, και απήγγειλεν αυτω πάντα τα ρήματα ταύτα, και εισήγαγεν Ιωνάθαν τον Δαυίδ προς Σαούλ, και ην ενώπιον αυτού ως εχθές και τρίτην ημέραν.
1Re 19:8	και προσέθετο ο πόλεμος γενέσθαι προς Σαούλ, και κατίσχυσε Δαυίδ και επολέμησε τους αλλοφύλους και επάταξεν εν αυτοίς πληγήν μεγάλην σφόδρα, και έφυγον εκ προσώπου αυτού.
1Re 19:9	Και εγένετο πνεύμα Θεού πονηρόν επί Σαούλ, και αυτός εν οίκω καθεύδων, και δόρυ εν τη χειρί αυτού, και Δαυίδ έψαλλε ταις χερσίν αυτού·
1Re 19:10	και εξήτει Σαούλ πατάξαι το δόρυ εις Δαυίδ, και απέστη Δαυίδ εκ προσώπου Σαούλ και επάταξε το δόρυ εις τον τοίχον, και Δαυίδ ανεχώρησε και διεσώθη.
1Re 19:11	και εγενήθη εν τη νυκτί εκείνη και απέστειλε Σαούλ αγγέλους εις οίκον Δαυίδ φυλάξαι αυτόν του θανατώσαι αυτόν πρωϊ· και απήγγειλε τω Δαυίδ Μελχόλ η γυνή αυτού λέγουσα· εάν μη συ σώσης την ψυχήν σαυτού την νύκτα ταύτην, αύριον θανατωθήση.
1Re 19:12	και κατάγει η Μελχόλ τον Δαυίδ δια της θυρίδος, και απήλθε και έφυγε και σώζεται.
1Re 19:13	και έλαβεν η Μελχόλ τα κενοτάφια και έθετο επί την κλίνην και ήπαρ των αιγών έθετο προς κεφαλής αυτού και εκάλυψεν αυτά ιματίω.
1Re 19:14	και απέστειλε Σαούλ αγγέλους λαβείν τον Δαυίδ, και λέγουσιν ενοχλείσθαι αυτόν·
1Re 19:15	και αποστέλλει επί τον Δαυίδ λέγων· αγάγετε αυτόν επί της κλίνης προς με του θανατώσαι αυτόν.
1Re 19:16	και έρχονται οι άγγελοι, και ιδού τα κενοτάφια επί της κλίνης, και ήπαρ των αιγών προς κεφαλής αυτού.
1Re 19:17	και είπε Σαούλ τη Μελχόλ· ινατί ούτως παρελογίσω με και εξαπέστειλας τον εχθρόν μου και διεσώθη; και είπε Μελχόλ τω Σαούλ· αυτός είπεν· εξαπόστειλόν με, ει δε μη, θανατώσω σε.
1Re 19:18	Και Δαυίδ έφυγε και διεσώθη και παραγίνεται προς Σαμουήλ εις Αρμαθαίμ και απαγγέλλει αυτω πάντα, όσα εποίησεν αυτω Σαούλ, και επορεύθη Σαμουήλ και

	Δαβίδ και εκάθισαν εν Ναυάθ εν Ραμά.
1Re 19:19	και απηγγέλη τω Σαούλ λέγοντες· ιδού Δαβίδ εν Ναυάθ εν Ραμά.
1Re 19:20	και απέστειλε Σαούλ αγγέλους λαβείν τον Δαβίδ, και είδαν την εκκλησίαν των προφητών, και Σαμουήλ ειστήκει καθεστηκώς επ ' αυτών, και εγενήθη επί τους αγγέλους του Σαούλ πνεύμα Θεού, και προφητεύουσι.
1Re 19:21	και απηγγέλη τω Σαούλ, και απέστειλεν αγγέλους ετέρους, και επροφήτευσαν και αυτοί. και προσέθετο Σαούλ αποστείλαι αγγέλους τρίτους, και επροφήτευσαν και αυτοί.
1Re 19:22	και εθυμώθη οργή Σαούλ και επορεύθη και αυτός εις Αρμαθαίμ και έρχεται έως του φρέατος του άλω του εν τω Σεφί και ηρώτησε και είπε· που Σαμουήλ και Δαβίδ; και είπαν· ιδού εν Ναυάθ εν Ραμά.
1Re 19:23	και επορεύθη εκείθεν εις Ναυάθ εν Ραμά, και εγενήθη και επ ' αυτω πνεύμα Θεού, και επορεύετο προφητεύων έως του ελθειν αυτόν εις Ναυάθ εν Ραμά.
1Re 19:24	και εξεδύσατο τα ιμάτια αυτού και επροφήτευσεν ενώπιον αυτών και έπεσε γυμνός όλην την ημέραν εκείνην και όλην την νύκτα· δια τούτο έλεγον· ει και Σαούλ εν προφήταις;
1Re 20:1	ΚΑΙ απέδρα Δαβίδ εκ Ναυάθ εν Ραμά και έρχεται ενώπιον Ιωνάθαν και είπε· τι πεποίηκα και τι το αδίκημά μου και τι ημάρτηκα ενώπιον του πατρός σου, ότι επιζητεί την ψυχήν μου;
1Re 20:2	και είπεν αυτω Ιωνάθαν· μηδαμώς σοι, ου μη αποθάνης· ιδού ου μη ποιήσει ο πατήρ μου ρήμα μέγα ή μικρόν και ουκ αποκαλύψει το ωτίον μου· και τι ότι κρύψει ο πατήρ μου απ ' εμού το ρήμα τούτο; ουκ έστι τούτο.
1Re 20:3	και απεκριθή Δαβίδ τω Ιωνάθαν και είπε· γινώσκων οίδεν ο πατήρ σου ότι εύρηκα χάριν εν οφθαλμοίς σου, και είπε· μη γνώτω τούτο Ιωνάθαν, μη ου βούληται· αλλά ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου, ότι, καθώς είπον, εμπέπλησται ανά μέσον εμού και του θανάτου.
1Re 20:4	και είπεν Ιωνάθαν προς Δαβίδ· τι επιθυμεί η ψυχή σου και τι ποιήσω σοι;
1Re 20:5	και είπε Δαβίδ προς Ιωνάθαν· ιδού δη νεομηνία αύριον, και εγώ καθίσας ου καθήσομαι φαγείν, και εξαποστελείς με, και κρυβήσομαι εν τω πεδίω έως δείλης.
1Re 20:6	και εάν επισκεπτόμενος επισκέψηταιί με ο πατήρ σου, και ερείς· παραιτούμενος παρητήσατο απ ' εμού Δαβίδ δραμείν έως εις Βηθλεέμ την πόλιν αυτού, ότι θυσία των ημερών εκεί όλη τη φυλή.
1Re 20:7	εάν τάδε είπη· αγαθός, ειρήνη τω δούλω σου· και εάν σκληρώς αποκριθή σοι, γνώθι ότι συντετέλεσται η κακία παρ ' αυτού.
1Re 20:8	και ποιήσεις έλεος μετά του δούλου σου, ότι εισήγαγες εις διαθήκην Κυρίου τον δούλόν σου μετά σεαυτού· και ει έστιν αδικία εν τω δούλω σου, θανάτωσόν με συ, και έως του πατρός σου ινατί ούτως εισάγεις με;

1Re 20:9	και ειπεν Ιωνάθαν· μηδαμώς σοι, ότι εάν γινώσκων γνώ ότι συντετέλεσται η κακία παρά του πατρός μου του ελθείν επί σε, και εάν μη ή εις τας πόλεις σου, εγώ απαγγελώ σοι.
1Re 20:10	και ειπε Δαυίδ προς Ιωνάθαν· τις απαγγείλη μοι, εάν αποκριθή ο πατήρ σου σκληρώς;
1Re 20:11	και ειπεν Ιωνάθαν προς Δαυίδ· πορεύου και μένε εις αγρόν. και εκπορεύονται αμφότεροι εις αγρόν.
1Re 20:12	και ειπεν Ιωνάθαν προς Δαυίδ· Κύριος ο Θεός Ισραήλ ειδεν, ότι ανακρινώ τον πατέρα μου ως αν ο καιρός τρισσώς, και ιδού αγαθόν ή περι Δαυίδ, και ου μη αποστείλω προς σε εις αγρόν·
1Re 20:13	τάδε ποιήσαι ο Θεός τω Ιωνάθαν και τάδε προσθείη, ότι ανοίσω τα κακά επί σε και αποκαλύψω το ωτίον σου και εξαποστελώ σε και απελεύση εις ειρήνην· και έσται Κύριος μετά σου, καθώς ην μετά του πατρός μου.
1Re 20:14	και εάν μεν έτι μου ζώντος και ποιήσεις έλεος μετ ' εμού, και εάν θανάτω αποθάνω,
1Re 20:15	ουκ εξαρείς έλεός σου από του οίκου μου έως του αιώνος· και ει μη, εν τω εξαίρειν Κύριον τους εχθρούς Δαυίδ έκαστον από του προσώπου της γης ευρεθήναι το όνομα του Ιωνάθαν από του οίκου Δαυίδ, και εκζητήσαι Κύριος εχθρούς του Δαυίδ.
1Re 20:17	και προσέθετο έτι Ιωνάθαν ομόσαι τω Δαυίδ, ότι ηγάπησε ψυχήν αγαπώντος αυτόν.
1Re 20:18	και ειπεν Ιωνάθαν· αύριον νεομηγία, και επισκεπήση, ότι επισκεπήσεται καθέδρα σου.
1Re 20:19	και τρισσεύσεις και επισκέψη και ήξεις εις τον τόπον σου, ου κρυβής εν τη ημέρα τη εργασίμη, και καθήση παρά το εργάβ εκείνο.
1Re 20:20	και εγώ τρισσεύσω ταις σχίζαις ακοντίζων, εκπέμπων εις την αματταρί.
1Re 20:21	και ιδού αποστέλλω το παιδάριον λέγων· δεύρο ευρέ μοι την σχίζαν·
1Re 20:22	εάν είπω λέγων τω παιδαριώ· ώδε η σχίζα από σου και ώδε, λάβε αυτήν, παραγίνου, ότι ειρήνη σοι, και ουκ έστι λόγος, ζη Κύριος· εάν τάδε είπω τω νεανίσκω· ώδε η σχίζα από σου και επέκεινα, πορεύου ότι εξαπέσταλκέ σε Κύριος.
1Re 20:23	και το ρήμα ό ελαλήσαμεν εγώ και συ, ιδού Κύριος μάρτυς ανά μέσον εμού και σου έως αιώνος.
1Re 20:24	Και κρύπτεται Δαυίδ εν αγρω, και παραγίνεται ο μην, και έρχεται ο βασιλεύς επί την τράπεζαν του φαγείν.
1Re 20:25	και εκάθισεν επί την καθέδραν αυτού ως άπαξ και άπαξ, επί της καθέδρας παρά τοίχον, και προέφθασε τον Ιωνάθαν, και εκάθισεν Αβεννήρ εκ πλαγίων Σαούλ, και επεσκέπη ο τόπος Δαυίδ.

1Re 20:26	και ουκ ελάλησε Σαούλ εν τη ημέρα εκείνη, ότι ειρήκε· σύμπτωμα φαίνεται μη καθαρός είναι, ότι ου κεκαθάρισται.
1Re 20:27	και εγενήθη τη επαύριον του μηνός τη ημέρα τη δευτέρα και επεσκέπη ο τόπος του Δαυίδ, και είπε Σαούλ προς Ιωνάθαν τον υιόν αυτού· τι ότι ου παραγγέγονεν ο υιος Ιεσσαί και εχθές και σήμερον επί την τράπεζαν;
1Re 20:28	και απεκρίθη Ιωνάθαν τω Σαούλ και είπεν αυτω· παρήτηται παρ ' εμού Δαυίδ έως εις Βηθλεέμ την πόλιν αυτού πορευθήναι.
1Re 20:29	και είπεν· εξαπόστειλον δη με, ότι θυσία της φυλής ημίν εν τη πόλει, και ενετείλαντο προς με οι αδελφοί μου, και νυν ει εύρηκα χάριν εν οφθαλμοίς σου, διαβήσομαι δη και όψομαι τους αδελφούς μου· δια τούτο ου παραγγέγονεν επί την τράπεζαν του βασιλέως.
1Re 20:30	και εθυμώθη οργή Σαούλ επί Ιωνάθαν σφόδρα και είπεν αυτω· υιε κορασιών αυτομολούντων, ου γαρ οίδα ότι μέτοχος ει συ τω υιω Ιεσσαί εις αισχύνην σου και εις αισχύνην αποκαλύψεως μητρός σου;
1Re 20:31	ότι πάσας τας ημέρας, ας ο υιος Ιεσσαί ζη επί της γης, ουχ ετοιμασθήσεται η βασιλεία σου· νυν ουν αποστείλας λάβε τον νεανίαν, ότι υιος θανάτου ούτος.
1Re 20:32	και απεκρίθη Ιωνάθαν τω Σαούλ· ινατί αποθνήσκει; τι πεποίηκε;
1Re 20:33	και επήρε Σαούλ το δόρυ επί Ιωνάθαν του θανατώσαι αυτόν. και έγνω Ιωνάθαν ότι συντετέλεσται η κακία αύτη παρά του πατρός αυτού θανατώσαι τον Δαυίδ,
1Re 20:34	και ανεπήδησεν Ιωνάθαν από της τραπέζης εν οργή θυμού και ουκ έφαγεν εν τη δευτέρα του μηνός άρτον, ότι εθραύσθη επί τον Δαυίδ, ότι συνετέλεσεν επ ' αυτόν ο πατήρ αυτού.
1Re 20:35	Και εγενήθη πρωϊ και εξήλθεν Ιωνάθαν εις αγρόν, καθώς ετάξατο εις το μαρτύριον Δαυίδ, και παιδάριον μικρόν μετ ' αυτού.
1Re 20:36	και είπε τω παιδαρίω· δράμε, ευρέ μοι τας σχίζας, εν αις εγώ ακοντίζω. και το παιδάριον έδραμε, και αυτός ηκόντιζε τη σχίζη και παρήγαγεν αυτήν.
1Re 20:37	και ήλθε το παιδάριον έως του τόπου της σχίζης, ου ηκόντιζεν Ιωνάθαν, και ανεβόησεν Ιωνάθαν οπίσω του νεανίου και είπεν· εκεί η σχίζα από σου και επέκεινα·
1Re 20:38	και ανεβόησεν Ιωνάθαν οπίσω του παιδαρίου αυτού λέγων· ταχύνας σπεύσον και μη στης. και ανέλεξε το παιδάριον Ιωνάθαν τας σχίζας και ήνεγκε τας σχίζας προς τον κύριον αυτού.
1Re 20:39	και το παιδάριον ουκ έγνω ουθέν, πάρεξ Ιωνάθαν και Δαυίδ έγνωσαν το ρήμα.
1Re 20:40	και Ιωνάθαν έδωκε τα σκεύη αυτού επί το παιδάριον αυτού και είπε τω παιδαρίω αυτού· πορεύου, είσελθε εις την πόλιν.
1Re 20:41	και ως εισήλθε το παιδάριον, και Δαυίδ ανέστη από του εργάβ και έπεσεν επί πρόσωπον αυτού και προσεκύνησεν αυτω τρίς, και κατεφίλησεν έκαστος τον πλησίον αυτού, και έκλαυσεν έκαστος τω πλησίον αυτού έως συντελείας

	μεγάλης.
1Re 20:42	και ειπεν Ιωνάθαν τω Δαυίδ· πορεύου εις ειρήνην, και ως ομωμόκαμεν ημείς αμφότεροι εν ονόματι Κυρίου λέγοντες· Κύριος έσται μάρτυς ανά μέσον εμού και σου και ανά μέσον του σπέρματός μου και ανά μέσον του σπέρματός σου έως αιώνος.
1Re 21:1	ΚΑΙ ανέστη Δαυίδ και απήλθε, και Ιωνάθαν εισήλθεν εις την πόλιν.
1Re 21:2	και έρχεται Δαυίδ εις Νομβά προς Αβιμέλεχ τον ιερέα. και εξέστη Αβιμέλεχ τη απαντήσσει αυτού και ειπεν αυτω· τι ότι συ μόνος και ουθείς μετά σου;
1Re 21:3	και ειπε Δαυίδ τω ιερεί· ο βασιλεύς εντέταλταί μοι ρήμα σήμερον και ειπέ μοι μηδείς γνώτω το ρήμα, περι ου εγώ αποστέλλω σε και υπέρ ου εγώ εντέταλμαί σοι· και τοις παιδαρίοις διαμεμαρτύρημαι εν τω τόπω τω λεγομένω Θεού πίστις, Φελλανί Αλεμωνί· και νυν ει εισίν υπό την χειρά σου πέντε άρτοι, δος εις χειρά μου το ευρεθέν.
1Re 21:4	και απεκρίθη ο ιερεύς τω Δαυίδ, και ειπεν· ουκ εισίν άρτοι βέβηλοι υπό την χειρά μου, ότι αλλ ' ή άρτοι άγιοί εισιν· ει πεφυλαγμένα τα παιδάριά εστιν από γυναικός, και φάγεται.
1Re 21:5	και απεκρίθη Δαυίδ τω ιερεί και ειπεν αυτω· αλλά από γυναικός απεσχήμεθα εχθές και τρίτην ημέραν· εν τω εξελθειν με εις οδόν γέγονε πάντα τα παιδια ηγνισμένα, και αυτή η οδός βέβηλος, διότι αγιασθήσεται σήμερον δια τα σκεύη μου.
1Re 21:6	και έδωκεν αυτω Αβιμέλεχ ο ιερεύς τους άρτους της προθέσεως, ότι ουκ ην εκεί άρτος, αλλ ' ή άρτοι του προσώπου οι αφηρημένοι εκ προσώπου Κυρίου του παρατεθήναι άρτον θερμόν ή ημέρα έλαβεν αυτούς.
1Re 21:7	και εκεί ην εν των παιδαρίων του Σαούλ εν τη ημέρα εκείνη συνεχόμενος νεεσσαράν ενώπιον Κυρίου, και όνομα αυτω Δωήκ ο Σύρος νέμων τας ημιόνους Σαούλ.
1Re 21:8	και ειπε Δαυίδ προς Αβιμέλεχ· ιδέ ει έστιν ενταύθα υπό την χειρά σου δόρυ ή ρομφαία, ότι την ρομφαίαν μου και τα σκεύη ουκ ειληφα εν τη χειρί μου, ότι ην το ρήμα του βασιλέως κατά σπουδήν.
1Re 21:9	και ειπεν ο ιερεύς· ιδού η ρομφαία Γολιάθ του αλλοφύλου, ον επάταξας εν τη κοιλάδι 'Ηλά, και αυτήν ενειλημμένη ην εν ιματίω· ει ταύτην λήψη, σεαυτω λαβέ, ότι ουκ έστιν ετέρα πάρεξ ταύτης ενταύθα. και ειπε Δαυίδ· ιδού ουκ έστιν ωσπερ αυτή, δος μοι αυτήν.
1Re 21:10	και έδωκεν αυτήν αυτω· και ανέστη Δαυίδ και έφυγεν εν τη ημέρα εκείνη εκ προσώπου Σαούλ. Και ήλθε Δαυίδ προς Αγχούς βασιλέα Γεθ.
1Re 21:11	και ειπον οι παίδες Αγχούς προς αυτόν· ουχί ούτος Δαυίδ ο βασιλεύς της γης; ουχί τούτω εξήρχον αι χορεύουσαι λέγουσαι· επάταξε Σαούλ εν χιλιάσιν αυτού και Δαυίδ εν μυριάσιν αυτού;
1Re 21:12	και έθετο Δαυίδ τα ρήματα εν τη καρδιά αυτού και εφοβήθη σφόδρα από προσώπου Αγχούς βασιλέως Γεθ.

1Re 21:13	και ηλλοίωσε το πρόσωπον αυτού ενώπιον αυτού και προσεποιήσατο εν τη ημέρα εκείνη και ετυμπάνιζεν επί ταις θύραις της πόλεως και παρεφέρετο εν ταις χερσίν αυτού και έπιπτεν επί τας θύρας της πύλης, και τα σίελα αυτού κατέρρει επί τον πάγωνα αυτού.
1Re 21:14	και είπεν Αγχούς προς τους παίδας αυτού· ιδού ιδετε άνδρα επίληπτον, ινατί εισηγάγετε αυτόν προς με;
1Re 21:15	μη ελαττούμαι επιλήπτων εγώ, ότι εισαγήχατε αυτόν επιληπτεύεσθαι προς με; ούτος ουκ εισελεύσεται εις οικίαν.
1Re 22:1	ΚΑΙ απήλθεν εκείθεν Δαυίδ και διεσώθη και έρχεται εις το σπήλαιον το 'Οδολλάμ. και ακούουσιν οι αδελφοί αυτού και ο οίκος του πατρός αυτού και καταβαίνουσι προς αυτόν εκεί.
1Re 22:2	και συνήγοντο προς αυτόν πας εν ανάγκη και πας υπόχρεως και πας κατώδυνος ψυχή, και ην επ' αυτών ηγούμενος· και ήσαν μετ' αυτού ως τετρακόσιοι άνδρες.
1Re 22:3	και απήλθε Δαυίδ εκείθεν εις Μασσηφάθ της Μωάβ και είπε προς βασιλέα Μωάβ· γινέσθωσαν δη ο πατήρ μου και η μήτηρ μου παρά σοί, έως ότου γνώ τι ποιήσει μοι ο Θεός.
1Re 22:4	και παρεκάλεσε το πρόσωπον του βασιλέως Μωάβ, και κατώκουν μετ' αυτού πάσας τας ημέρας όντος του Δαυίδ εν τη περιοχή.
1Re 22:5	και είπε Γάδ ο προφήτης προς Δαυίδ· μη κάθου εν τη περιοχή, πορεύου και ήξεις εις γην Ιούδα. και επορεύθη Δαυίδ και ήλθε και εκάθισεν εν πόλει Σαρίχ.
1Re 22:6	Και ήκουσε Σαούλ, ότι έγνωσται Δαυίδ και οι άνδρες οι μετ' αυτού· και Σαούλ εκάθητο εν τω βουνω υπό την άρουραν την εν Ραμά, και το δόρυ εν τη χειρί αυτού, και πάντες οι παίδες αυτού παρειστήκεισαν αυτω.
1Re 22:7	και είπε Σαούλ προς τους παίδας αυτού τους παρεστηκότας αυτω· ακούσατε δη υιοί Βενιαμίν· ει αληθώς πάσιν υμίν δώσει ο υιος Ιεσσαί αγρούς και αμπελώνας και πάντας υμάς τάξει εκατοντάρχους και χιλιάρχους;
1Re 22:8	ότι σύγκεισθε πάντες υμείς επ' εμέ, και ουκ έστιν ο αποκαλύπτων το ωτίον μου εν τω διαθέσθαι τον υιόν μου διαθήκην μετά του υιού Ιεσσαί, και ουκ έστι πονών περι εμού εξ υμών και αποκαλύπτων το ωτίον μου, ότι επήγειρεν ο υιος μου τον δούλόν μου επ' εμέ εις εχθρόν, ως η ημέρα αύτη.
1Re 22:9	και αποκρίνεται Δωήκ ο Σύρος ο καθεστηκώς επί τας ημιόνους Σαούλ και είπεν· εώρακα τον υιόν Ιεσσαί παραγινόμενον εις Νομβά προς Αβιμέλεχ υιόν Αχιτώβ τον ιερέα,
1Re 22:10	και ηρώτα αυτω δια του Θεού και επισιτισμόν έδωκεν αυτω και την ρομφαίαν Γολιάθ του αλλοφύλου έδωκεν αυτω.
1Re 22:11	και απέστειλεν ο βασιλεύς καλέσαι τον Αβιμέλεχ υιόν Αχιτώβ και πάντας τους υιούς του πατρός αυτού τους ιερείς τους εν Νομβά, και παρεγένοντο πάντες προς τον βασιλέα.
1Re 22:12	και είπε Σαούλ· άκουε δη, υιε Αχιτώβ· και είπεν· ιδού εγώ, λάλει κύριε.

1Re 22:13	και ειπεν αυτω Σαούλ· ινατί συνέθου κατ ' εμού συ και ο υιος Ιεσσαί δούναί σε αυτω άρτον και ρομφαίαν και ερωτάν αυτω δια του Θεού θέσθαι αυτόν επ ' εμέ εις εχθρόν, ως η ημέρα αύτη;
1Re 22:14	και απεκρίθη τω βασιλεί και ειπε· και τις εν πάσι τοις δούλοις σου ως Δαυίδ πιστός και γαμβρός του βασιλέως και άρχων παντός παραγγέλματός σου και ένδοξος εν τω οίκω σου;
1Re 22:15	ή σήμεραν ήργμαι ερωτάν αυτω δια του Θεού; μηδαμώς. μη δότω ο βασιλεύς κατά του δούλου αυτού λόγον και εφ ' όλον τον οίκον του πατρός μου, ότι ουκ ήδει ο δούλός σου εν πάσι τούτοις ρήμα μικρόν ή μέγα.
1Re 22:16	και ειπεν ο βασιλεύς Σαούλ· θανάτω αποθανή, Αβιμέλεχ, συ και πας ο οίκος του πατρός σου.
1Re 22:17	και ειπεν ο βασιλεύς τοις παρατρέχουσι τοις εφεστηκόσι προς αυτόν· προσαγάγετε και θανατούτε τους ιερείς του Κυρίου, ότι η χείρ αυτών μετά Δαυίδ, και ότι έγνωσαν ότι φεύγει αυτός, και ουκ απεκάλυψαν το ωτίον μου. και ουκ εβουλήθησαν οι παίδες του βασιλέως επενεγκείν τας χείρας αυτών απαντήσαι εις τους ιερείς Κυρίου.
1Re 22:18	και ειπεν ο βασιλεύς τω Δωήκ· επιστρέφου συ και απάντα εις τους ιερείς. και επεστράφη Δωήκ ο Σύρος και εθανάτωσε τους ιερείς του Κυρίου εν τη ημέρα εκείνη, τριακοσίους και πέντε άνδρας, πάντας αίροντας εφούδ.
1Re 22:19	και την Νομβά την πόλιν των ιερέων επάταξεν εν στόματι ρομφαίας απ ' ανδρός έως γυναικός, από νηπίου έως θηλάζοντος και μόσχου και όνου και προβάτου.
1Re 22:20	και διασώζεται υιος εις τω Αβιμέλεχ υιω Αχιτώβ, και όνομα αυτω Αβιάθαο, και έφυγεν οπίσω Δαυίδ.
1Re 22:21	και απήγγειλεν Αβιάθαο τω Δαυίδ, ότι εθανάτωσε Σαούλ πάντας τους ιερείς του Κυρίου.
1Re 22:22	και ειπε Δαυίδ τω Αβιάθαο· ήδειν ότι εν τη ημέρα εκείνη ότι Δωήκ ο Σύρος ότι απαγγέλλων απαγγελεί τω Σαούλ· εγώ ειμι αίτιος των ψυχών οίκου του πατρός σου·
1Re 22:23	κάθου μετ ' εμού, μη φοβού, ότι συ εάν ζητώ τη ψυχή μου τόπον, ζητήσω και τη ψυχή σου, ότι πεφύλαξαι συ παρ ' εμοί.
1Re 23:1	ΚΑΙ απηγγέλη τω Δαυίδ λέγοντες· ιδού οι αλλόφυλοι πολεμούσιν εν τη Κεϊλά, και αυτοί διαρπάζουσι, καταπατούσι τους άλω.
1Re 23:2	και επηρώτησε Δαυίδ δια του Κυρίου λέγων· ει πορευθώ και πατάξω τους αλλοφύλους τούτους; και ειπε Κύριος· πορευού και πατάξεις εν τοις αλλοφύλοις τούτοις και σώσεις την Κεϊλά.
1Re 23:3	και ειπαν οι άνδρες του Δαυίδ προς αυτόν· ιδού ημείς ενταύθα εν τη Ιουδαία φοβούμεθα, και Πως έσται εάν πορευθώμεν εις Κεϊλά; εις τα σκύλα των αλλοφύλων εισπορευσόμεθα;

1Re 23:4	και προσέθετο Δαυίδ έτι επερωτήσαι δια του Κυρίου, και απεκρίθη αυτω Κύριος και είπεν αυτω· ανάστηθι και κατάβηθι εις Κεϊλά, ότι εγώ παραδίδωμι τους αλλοφύλους εις χείρας σου.
1Re 23:5	και επορεύθη Δαυίδ και οι άνδρες οι μετ ' αυτου εις Κεϊλά και επολέμησε τοις αλλοφύλοις, και έφυγον εκ προσώπου αυτου, και απήγαγε τα κτήνη αυτών και επάταξεν εν αυτοίς πληγήν μεγάλην, και έσωσε Δαυίδ τους κατοικούντας Κεϊλά.
1Re 23:6	Και εγένετο εν τω φεύγειν Αβιάθαρ υιόν Αβιμέλεχ προς Δαυίδ και αυτός μετά Δαυίδ εις Κεϊλά κατέβη έχων εφούδ εν τη χειρι αυτου.
1Re 23:7	και απηγγέλη τω Σαούλ ότι ήκει ο Δαυίδ εις Κεϊλά, και είπε Σαούλ· πέπρακεν αυτόν ο Θεός εις τας χείρας μου, ότι αποκέκλεισται εισελθών εις πόλιν θυρών και μοχλών.
1Re 23:8	και παρήγγειλε Σαούλ παντί τω λαω καταβαίνειν εις πόλεμον εις Κεϊλά συνεχειν τον Δαυίδ και τους άνδρας αυτου.
1Re 23:9	και έγνω Δαυίδ ότι ου παρασιωπά Σαούλ περι αυτου την κακίαν, και είπε Δαυίδ προς Αβιάθαρ τον ιερέα· προσάγαγε το εφούδ Κυριου.
1Re 23:10	και είπε Δαυίδ· Κύριε ο Θεός Ισραήλ, ακούων ακήκοεν ο δούλός σου ότι ζητεί Σαούλ ελθειν επί Κεϊλά διαφθείραι την πόλιν δι ' εμέ.
1Re 23:11	ει αποκλεισθήσεται; και νυν ει καταβήσεται Σαούλ, καθώς ήκουσεν ο δούλός σου; Κύριε ο Θεός Ισραήλ, απαγγειλον τω δούλω σου. και είπε Κύριος· αποκλεισθήσεται.
1Re 23:12	[Και είπε Δαυίδ· ει παραδώσουσι παρά της Κεϊλά εμέ και τους άνδρας μου εις χείρας Σαούλ; και είπε Κύριος· παραδώσουσι.]
1Re 23:13	και ανέστη Δαυίδ και οι άνδρες οι μετ ' αυτου ως τετρακόσιοι και εξήλθον εκ Κεϊλά και επορεύοντο ου εάν επορεύοντο· και τω Σαούλ απηγγέλη ότι, διασέσωσται Δαυίδ εκ Κεϊλά, και ανήκε του ελθειν.
1Re 23:14	Και εκάθισε Δαυίδ εν τη ερήμω, εν Μασερέμ εν τοις στενοίς, και εκάθητο εν τη ερήμω εν τω όρει Ζίφ, εν τη γη τη αυχμώδει· και εζήτη αυτόν Σαούλ πάσας τας ημέρας, και ου παρέδωκεν αυτόν Κύριος εις τας χείρας αυτου.
1Re 23:15	και είδε Δαυίδ ότι εξέρχεται Σαούλ του ζητείν τον Δαυίδ· και Δαυίδ ην εν τω όρει τω αυχμώδει εν τη Καινή Ζίφ.
1Re 23:16	και ανέστη Ιωνάθαν υιος Σαούλ και επορεύθη προς Δαυίδ εις Καινήν και εκραταίωσε τας χείρας αυτου εν Κυρίω.
1Re 23:17	και είπε προς αυτόν· μη φοβού, ότι ου μη εύρη σε η χείρ Σαούλ του πατρός μου, και συ βασιλεύσεις επί Ισραήλ, και εγώ έσομαι σοι εις δευτερον· και Σαούλ ο πατήρ μου οίδεν ούτως.
1Re 23:18	και διέθεντο αμφοτεροι διαθήκην ενώπιον Κυριου. και ακάθητο Δαυίδ εν Καινή, και Ιωνάθαν απήλθεν εις οίκον αυτου.

1Re 23:19	Και ανέβησαν οι Ζιφάιοι εκ της αυχμώδους προς Σαούλ επί τον βουνόν λέγοντες· ουκ ιδού Δαυίδ κέκρυπται παρ ' ημίν εν Μεσσαρά, εν τοις στενοίς, εν τη Καινή εν τω βουνω του Εχελά του εκ δεξιών του Ιεσσαιμούν;
1Re 23:20	και νυν παν το προς ψυχήν του βασιλέως εις κατάβασιν καταβαινέτω προς ημάς· κεκλείκασιν αυτόν εις χείρας του βασιλέως.
1Re 23:21	και είπεν αυτοίς Σαούλ· ευλογημένοι υμείς τω Κυρίω, ότι επονέσατε περί εμού·
1Re 23:22	πορεύθητε δη και ετοιμάσατε έτι και γνώτε τον τόπον αυτού, ου έσται ο πούς αυτού εν τάχει εκεί, ου είπατε, μη ποτε πανουργεύσηται·
1Re 23:23	και ιδετε και γνώτε, και πορεύσομαι μεθ ' υμών, και έσται ει έστιν επί της γης, και εξερευνήσω αυτόν εν πάσαις χιλιάσιν Ιούδα.
1Re 23:24	και ανέστησαν οι Ζιφάιοι και επορεύθησαν έμπροσθεν Σαούλ· και Δαυίδ και οι άνδρες αυτού εν τη ερήμω τη Μαάν καθ ' εσπέραν εκ δεξιών του Ιεσσαιμούν.
1Re 23:25	και επορεύθη Σαούλ και οι άνδρες αυτού ζητείν αυτόν· και απήγγειλαν τω Δαυίδ, και κατέβη εις την πέτραν την εν τη ερήμω Μαάν. και ήκουσε Σαούλ και κατεδίωξεν οπίσω Δαυίδ εις την έρημον Μαάν.
1Re 23:26	και πορεύονται Σαούλ και οι άνδρες αυτού εκ μέρους του όρους τούτου, και ην Δαυίδ και οι άνδρες αυτού εκ μέρους του όρους τούτου· και ην Δαυίδ σκεπαζόμενος πορεύεσθαι από προσώπου Σαούλ, και Σαούλ και οι άνδρες αυτού παρενέβαλον επί Δαυίδ και τους άνδρας αυτού συλλαβείν αυτούς.
1Re 23:27	και προς Σαούλ ήλθεν άγγελος λέγων· σπεύδε και δεύρο, ότι αλλόφυλοι επέθεντο επί την γην.
1Re 23:28	και ανέστρεψε Σαούλ μη καταδιώκειν οπίσω Δαυίδ και επορεύθη εις συνάντησιν των αλλοφύλων· δια τούτο επεκλήθη ο τόπος εκείνος Πέτρα η μερισθείσα.
1Re 24:1	ΚΑΙ ανέστη Δαυίδ εκείθεν και εκάθισεν εν τοις στενοίς Εγγαδδί.
1Re 24:2	και εγενήθη ως ενέστρεψε Σαούλ από όπισθεν των αλλοφύλων, και απηγγέλη αυτω λεγόντων, ότι Δαυίδ εν τη ερήμω Εγγαδδί.
1Re 24:3	και έλαβε μεθ ' εαυτού τρεις χιλιάδας ανδρών εκλεκτούς εκ παντός Ισραήλ και επορεύθη ζητείν τον Δαυίδ και τους άνδρας αυτού επί πρόσωπον Σαδαιέμ.
1Re 24:4	και ήλθεν εις τας αγέλας των ποιμνίων τας επί της οδού, και ην εκεί σπήλαιον, και Σαούλ εισήλθε παρασκευάσασθαι· και Δαυίδ και οι άνδρες αυτού εσώτερον του σπηλαίου εκάθηντο.
1Re 24:5	και είπον οι άνδρες Δαυίδ προς αυτόν· ιδού η ημέρα αύτη, ην είπε Κύριος προς σε παραδούναι τον εχθρόν σου εις τας χείράς σου, και ποιήσεις αυτω ως αγαθόν εν οφθαλμοίς σου. και ανέστη Δαυίδ και αφείλε το πτερύγιον της διπλοΐδος του Σαούλ λαθραίως.
1Re 24:6	και εγενήθη μετά ταύτα και επάταξε καρδιά Δαυίδ αυτόν, ότι αφείλε το πτερύγιον της διπλοΐδος αυτού,

1Re 24:7	και ειπε Δαυιδ προς τους ανδρας αυτου· μηδαμως μοι παρα Κυριου, ει ποιησω το ρημα τούτο τω κυρίω μου τω χριστω Κυριου επενέγκαι χείρά μου επ' αυτόν, ότι χριστός Κυριου εστιν ούτος·
1Re 24:8	και επεισε Δαυιδ τους ανδρας αυτου εν λόγοις και ουκ έδωκεν αυτοίς αναστάντας θανατώσαι τον Σαούλ. και ανέστη Σαούλ και κατέβη την οδόν.
1Re 24:9	και ανέστη Δαυιδ οπίσω αυτου εκ του σπηλαιου, και εβόησε Δαυιδ οπίσω Σαούλ λέγων· κύριε βασιλεύ· και επέβλεψε Σαούλ εις τα οπίσω αυτου, και έκυψε Δαυιδ επί πρόσωπον αυτου επί την γην και προσεκύνησεν αυτω.
1Re 24:10	και ειπε Δαυιδ προς Σαούλ· ινατί ακούεις των λόγων του λαού λεγόντων· ιδού Δαυιδ ζητεί την ψυχήν σου;
1Re 24:11	ιδού εν τη ημέρα ταύτη εωράκασιν οι οφθαλμοί σου ως παρέδωκέ σε Κύριος σήμερον εις χείράς μου εν τω σπηλαίω, και ουκ ηβουλήθην αποκτεínaί σε και εφεισάμην σου και είπα· ουκ εποίσω χείρά μου επί κύριόν μου, ότι χριστός Κυριου ούτός εστι.
1Re 24:12	και ιδού το πτερύγιον της διπλοΐδος σου εν τη χειρί μου· εγώ αφήρηκα το πτερύγιον και ουκ απέκταγκά σε. και γνώθι και ιδέ σήμερον ότι ουκ έστι κακία εν τη χειρί μου ουδέ ασέβεια και αθέτησις, και ουχ ημάρτηκα εις σε· και συ δεσμεύεις την ψυχήν μου λαβείν αυτήν.
1Re 24:13	δικάσαι Κύριος ανά μέσον εμού και σου, και εκδικήσαι με Κύριος εκ σου· και η χείρ μου ουκ έσται επί σοί,
1Re 24:14	καθώς λέγεται η παραβολή η αρχαία· εξ ανόμων εξελεύσεται πλημμέλεια· και η χείρ μου ουκ έσται επί σε.
1Re 24:15	και νυν οπίσω τίνος συ εκπορεύη, βασιλεύ Ισραήλ; οπίσω τίνος καταδιώκεις συ; οπίσω κυνός τεθνηκότος και οπίσω ψύλλου ενός;
1Re 24:16	γένοιτο Κύριος εις κριτήν και δικαστήν ανά μέσον εμού και ανά μέσον σου· ιδού Κύριος και κρίναι την κρίσιν μου και δικάσαι μοι εκ χειρός σου.
1Re 24:17	και εγένετο ως συνετέλεσε Δαυιδ τα ρήματα ταύτα λαλών προς Σαούλ, και ειπε Σαούλ· η φωνή σου αύτη τέκνον Δαυιδ; και ήρε Σαούλ την φωνήν αυτου και έκλαυσε.
1Re 24:18	και ειπε Σαούλ προς Δαυιδ· δίκαιος συ υπέρ εμέ, ότι συ ανταπέδωκάς μοι αγαθά, εγώ δε ανταπέδωκά σοι κακά.
1Re 24:19	και συ απήγγειλάς μοι σήμερον α εποίησάς μοι αγαθά, ως απέκλεισέ με Κύριος εις χείράς σου σήμερον και ουκ απέκτεινάς με·
1Re 24:20	και ότι ει εύροι τις τον εχθρόν αυτου εν θλίψει και εκπέμψει αυτόν εν οδω αγαθή, και Κύριος αποτίσει αυτω αγαθά, καθώς πεποίηκας σήμερον.
1Re 24:21	και νυν ιδού εγώ γινώσκω ότι βασιλεύων βασιλεύσεις και στήσεται εν χειρί σου η βασιλεία Ισραήλ.
1Re 24:22	και νυν όμοσόν μοι εν Κυρίω ότι ουκ εξολοθρεύσεις το σπέρμα μου οπίσω μου,

	ουκ αφανιείς το όνομά μου εκ του οίκου του πατρός μου.
1Re 24:23	και ώμοσε Δαυίδ τω Σαούλ. και απήλθε Σαούλ εις τον τόπον αυτού, και Δαυίδ και οι άνδρες αυτού ανέβησαν εις την Μεσσαρά στενήν.
1Re 25:1	ΚΑΙ απέθανε Σαμουήλ, και συναθροίζονται πας Ισραήλ και κόπτονται αυτόν και θάπτουσιν αυτόν εν οίκω αυτού εν Αρμαθαίμ. και ανέστη Δαυίδ και κατέβη εις την έρημον Μαάν.
1Re 25:2	και ην άνθρωπος εν τη Μαάν, και τα ποιμνια αυτού εν τω Καρμήλω· και ο άνθρωπος μέγας σφόδρα, και τούτω ποιμνια τρισχίλια και αίγες χίλιαι· και εγενήθη εν τω κείρειν το ποιμνιον αυτού εν τω Καρμήλω.
1Re 25:3	και όνομα τω ανθρώπω Νάβαλ, και όνομα τη γυναικί αυτού Αβιγαία· και η γυνή αυτού αγαθή συνέσει και καλή τω ειδει σφόδρα, και ο άνθρωπος σκληρός και πονηρός εν επιτηδεύμασι, και ο άνθρωπος κυνικός.
1Re 25:4	και ήκουσε Δαυίδ εν τη ερήμω ότι κείρει Νάβαλ ο Καρμήλιος το ποιμνιον αυτού,
1Re 25:5	και απέστειλε Δαυίδ δέκα παιδάρια και είπε τοις παιδαρίοις· ανάβητε εις Κάρμηλον και απέλθατε προς Νάβαλ και ερωτήσατε αυτόν επί τω ονόματί μου εις ειρήνην
1Re 25:6	και ερείτε τάδε· εις ωρας· και συ υγιαίνων, και ο οίκός σου, και πάντα τα σά υγιαίνοντα.
1Re 25:7	και νυν ιδού ακήκοα ότι κείρουσί σοι νυν οι ποιμένες σου, οί ήσαν μεθ' ημών εν τη ερήμω, και ουκ απεκαλύσαμεν αυτούς και ουκ ενετειλάμεθα αυτοίς ουθέν πάσας τας ημέρας όντων αυτών εν Καρμήλω·
1Re 25:8	ερώτησον τα παιδάριά σου και απαγγελούσί σοι. και ευρέτωσαν τα παιδάρια χάριν εν οφθαλμοίς σου, ότι εφ' ημέραν αγαθήν ήκομεν·δος δη ό εάν εύρη η χείρ σου τω υιω σου τω Δαυίδ.
1Re 25:9	και έρχονται τα παιδάρια και λαλούσι τους λόγους τούτους προς Νάβαλ κατά πάντα τα ρήματα ταύτα εν τω ονόματι Δαυίδ. και ανεπήδησε
1Re 25:10	και απεκρίθη Νάβαλ τοις παισί Δαυίδ και είπε· τις ο Δαυίδ και τις ο υιος Ιεσσαί; σήμερον πεπληθυμμένοι εισίν οι δούλοι αναχωρούντες έκαστος εκ προσώπου του κυρίου αυτού.
1Re 25:11	και λήψομαι τους άρτους μου και τον οίνόν μου και τα θύματά μου, α τέθυκα τοις κείρουσί μου τα πρόβατα, και δώσω αυτά ανδράσιν, οίς ουκ οίδα πόθεν εισί;
1Re 25:12	και απεστράφησαν τα παιδάρια Δαυίδ εις οδόν αυτών και ανέστρεψαν και ήλθον και ανήγγειλαν τω Δαυίδ κατά τα ρήματα ταύτα.
1Re 25:13	και είπε Δαυίδ τοις ανδράσιν αυτού· ζώσασθε έκαστος την ρομφαίαν αυτού· και ανέβησαν οπίσω Δαυίδ ως τετρακόσιοι άνδρες, και οι διακόσιοι εκάθισαν μετά των σκευών.
1Re 25:14	και τη Αβιγαία γυναικί Νάβαλ απήγγειλεν εν των παιδαρίων λέγων· ιδού Δαυίδ απέστειλεν αγγέλους εκ της ερήμου ευλογήσαι τον κύριον ημών, και εξέκλινεν

	απ' αυτών.
1Re 25:15	και οι άνδρες αγαθοί ημίν σφόδρα· ουκ απεκώλυσαν ημάς ουδέ ενετείλαντο ημίν ουδέν πάσας τας ημέρας, ας ήμεν παρ' αυτοίς·
1Re 25:16	και εν τω είναι ημάς εν αγρω ως τείχος ήσαν περί ημάς και την νύκτα και την ημέραν πάσας τας ημέρας, ας ήμεθα παρ' αυτοίς ποιμαίνοντες το ποιμνιον.
1Re 25:17	και νυν γνώθι και ιδέ συ τι ποιήσεις, ότι συντετέλεσται η κακία εις τον κύριον ημών και εις τον οίκον αυτού· και ούτος υιος λοιμός, και ουκ έστι λαλήσαι προς αυτόν.
1Re 25:18	και έσπευσεν Αβιγαία και έλαβε διακοσίους άρτους και δύο αγγεία οίνου και πέντε πρόβατα πεποημένα και πέντε οιφί αλφίτου και γόμορ εν σταφίδος και διακοσίας παλάθας και έθετο επί τους όνους
1Re 25:19	και είπε τοις παιδαρίοις αυτής· προπορεύεσθε έμπροσθέν μου, και ιδού εγώ οπίσω υμών παραγίνομαι. και τω ανδρί αυτής ουκ απήγγειλε.
1Re 25:20	και εγενήθη αυτής επιβεβηκυής επί την όνον και καταβαινούσης εν σκέπη του όρου και ιδού Δαυίδ και οι άνδρες αυτού κατέβαινον εις συνάντησιν αυτής, και απήντησεν αυτοίς·
1Re 25:21	και Δαυίδ είπεν· ίσως εις άδικον πεφύλακα πάντα τα αυτού εν τη ερήμω και ουκ ενετειλάμεθα λαβείν εκ πάντων των αυτού ουθέν, και ανταπέδωκέ μοι πονηρά αντί αγαθών·
1Re 25:22	τάδε ποιήσαι ο Θεός τω Δαυίδ και τάδε προσθειή, ει υπολείψομαι εκ πάντων των του Νάβαλ έως πρωϊ ουρούντα προς τοίχον.
1Re 25:23	και είδεν Αβιγαία τον Δαυίδ και έσπευσε και κατεπήδησεν από της όνου και έπεσεν ενώπιον Δαυίδ επί πρόσωπον αυτής και προσεκύνησεν αυτω επί την γην
1Re 25:24	επί τους πόδας αυτού και είπεν· εν εμοί κύριέ μου η αδικία· λαλησάτω δη η δούλη σου εις τα ώτά σου, και άκουσον λόγων της δούλης σου.
1Re 25:25	μη δη θέσθω ο κύριός μου καρδιαν αυτού επί τον άνθρωπον τον λοιμόν τούτον, ότι κατά το όνομα αυτού ούτός εστι· Νάβαλ όνομα αυτω, και αφροσύνη μετ' αυτού· και εγώ η δούλη σου ουκ είδον τα παιδάρια του κυρίου μου, α απέστειλας.
1Re 25:26	και νυν, κύριέ μου, ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου, καθώς εκώλυσέ σε Κύριος του μη ελθείν εις αίμα αθων και σώζειν την χείρά σου σοι, και νυν γένοιντο ως Νάβαλ οι εχθροί σου και οι ζητούντες τω κυρίω μου κακά.
1Re 25:27	και νυν λαβέ την ευλογίαν ταύτην, ην ενήνοχεν η δούλη σου τω κυρίω μου, και δώσεις τοις παιδαρίοις τοις παρεστηκόσι τω κυρίω μου.
1Re 25:28	άρων δη το ανόμημα της δούλης σου, ότι ποιών ποιήσει Κύριος τω κυρίω μου οίκον πιστόν, ότι πόλεμον κυρίου μου ο Κύριος πολεμεί, και κακία ουχ ευρεθήσεται εν σοί πάποτε.
1Re 25:29	και αναστήσεται άνθρωπος καταδιώκων σε και ζητών την ψυχήν σου, και έσται ψυχή κυρίου μου ενδεδεμένη εν δεσμω της ζωής παρά Κυρίω τω Θεω, και ψυχήν

	εχθρών σου σφενδονήσεις εν μέσω της σφενδόνης.
1Re 25:30	και έσται ότι ποιήση Κύριος τω κυρίω μου πάντα, όσα ελάλησεν αγαθά επί σε, και εντελείται σοι εις ηγούμενον επί Ισραήλ,
1Re 25:31	και ουκ έσται σοι τούτο βδελυγμός και σκάνδαλον τω κυρίω μου, εκχέαι αίμα αθων δωρεάν και σώσαι χείρα κυρίω μου αυτω, και αγαθώσει Κύριος τω κυρίω μου, και μνησθήση της δούλης σου αγαθώσαι αυτη.
1Re 25:32	και είπε Δαυίδ τη Αβιγαία· ευλογητός Κύριος ο Θεός Ισραήλ, ος απέστειλέ σε σήμερα εν ταύτη εις απάντησίν μοι.
1Re 25:33	και ευλογητός ο τρόπος σου, και ευλογημένη συ η αποκωλύσασά με σήμερα εν ταύτη μη ελθείν εις αίματα και σώσαι χείρά μου εμοί.
1Re 25:34	πλήν ότι ζη Κύριος ο Θεός Ισραήλ, ος απεκώλυσέ με σήμερα του κακοποιήσαί σε, ότι ει μη έσπευσας και παρεγένου εις απάντησίν μοι, τότε είπα· ει υπολειφθήσεται τω Νάβαλ έως φωτός του πρωϊ ουρών προς τοίχον.
1Re 25:35	και έλαβε Δαυίδ εκ χειρός αυτης πάντα, α έφερεν αυτω, και είπεν αυτη· ανάβηθι εις ειρήνην εις οίκόν σου· βλέπε, ήκουσα της φωνής σου και ηρέτισα το πρόσωπόν σου.
1Re 25:36	και παρεγενήθη Αβιγαία προς Νάβαλ, και ιδού αυτω πότος εν οίκω αυτου ως πότος βασιλέως, και η καρδιά Νάβαλ αγαθή επ ' αυτόν, και αυτός μεθύων έως σφόδρα· και ουκ απήγγειλεν αυτω ρήμα μικρόν ή μέγα έως φωτός του πρωϊ.
1Re 25:37	και εγένετο πρωϊ, ως εξένηψεν από του οίνου Νάβαλ, απήγγειλεν η γυνή αυτου τα ρήματα ταύτα, και εναπέθανεν η καρδιά αυτου εν αυτω, και αυτός γίνεται ως λίθος.
1Re 25:38	και εγένετο ωσει δέκα ημέραι και επάταξε Κύριος τον Νάβαλ, και απέθανε.
1Re 25:39	και ήκουσε Δαυίδ και είπεν· ευλογητός Κύριος, ος έκρινε την κρίσιν του ονειδισμού μου εκ χειρός Νάβαλ, και τον δούλον αυτου περιεποιήσατο εκ χειρός κακών, και την κακίαν Νάβαλ απέστρεψε Κύριος εις κεφαλήν αυτου. και απέστειλε Δαυίδ και ελάλησε περί Αβιγαίας, λαβείν αυτην εαυτω εις γυναίκα.
1Re 25:40	και ήλθον οι παίδες Δαυίδ προς Αβιγαίαν εις Κάρμηλον και ελάλησαν αυτη λέγοντες· Δαυίδ απέστειλεν ημάς προς σε λαβείν σε αυτω εις γυναίκα.
1Re 25:41	και ανέστη και προσεκύνησεν επί την γην επί πρόσωπον και είπεν· ιδού η δούλη σου εις παιδίσκην νίψαι πόδας των παιδων σου.
1Re 25:42	και ανέστη Αβιγαία και επέβη επί την όνον και πέντε κοράσια ηκολούθουν αυτη, και επορεύθη οπίσω των παιδων Δαυίδ, και γίνεται αυτω εις γυναίκα.
1Re 25:43	και την Αχινόομ έλαβε Δαυίδ εξ Ιεζραέλ, και αμφότεραι ήσαν αυτω γυναίκες.
1Re 25:44	και Σαούλ έδωκε Μελχόλ την θυγατέρα αυτου την γυναίκα Δαυίδ τω Φαλτί υιω Αμίσ τω εκ Ρομμά.
1Re 26:1	ΚΑΙ έρχονται οι Ζιφάιοι εκ της αυχμώδους προς τον Σαούλ εις τον βουνόν λέγοντες· ιδού Δαυίδ σκεπάζεται μεθ ' ημών εν τω βουνω του Εχελά του κατά

	πρόσωπον του Ιεσσαιμούν.
1Re 26:2	και ανέστη Σαούλ και κατέβη εις την έρημον Ζίφ και μετ ' αυτού τρεις χιλιάδες ανδρών εκλεκτοί εξ Ισραήλ ζητείν τον Δαυίδ εν τη ερήμω Ζίφ.
1Re 26:3	και παρενέβαλε Σαούλ εν τω βουνω του Εχελά τω επί προσώπου του Ιεσσαιμούν επί της οδού, και Δαυίδ εκάθισεν εν τη ερήμω. και είδε Δαυίδ ότι ήκει Σαούλ οπίσω αυτού εις την έρημον,
1Re 26:4	και απέστειλε Δαυίδ κατασκόπους και έγνω ότι ήκει Σαούλ έτοιμος εκ Κεϊλά.
1Re 26:5	και ανέστη Δαυίδ λάθρα και εισπορεύεται εις τον τόπον, ου εκάθευδεν εκεί Σαούλ, και εκεί Αβεννήρ υιος Νήρ αρχιστράτηγος αυτού, και Σαούλ εκάθευδεν εν λαμπήνη, και ο λαός παρεμβεβληκώς κύκλω αυτού.
1Re 26:6	και απεκρίθη Δαυίδ και είπε προς Αβιμέλεχ τον Χετταίον και προς Αβεσσά υιόν Σαρουίας αδελφόν Ιωάβ λέγων· τις εισελεύσεται μετ ' εμού προς Σαούλ εις την παρεμβολήν; και είπεν Αβεσσά· εγώ εισελεύσομαι μετά σου.
1Re 26:7	και εισπορεύεται Δαυίδ και Αβεσσά εις τον λαόν την νύκτα, και ιδού Σαούλ καθεύδων ύπνω εν λαμπήνη, και το δόρυ αυτού εμπεπηγός εις την γην προς κεφαλής αυτού, και Αβεννήρ και ο λαός αυτού εκάθευδε κύκλω αυτού.
1Re 26:8	και είπεν Αβεσσά προς Δαυίδ· απέκλεισε Κύριος σήμερα τον εχθρόν σου εις χείράς σου, και νυν πατάξω αυτόν τω δόρατι εις την γην άπαξ και ου δευτερώσω αυτω.
1Re 26:9	και είπε Δαυίδ προς Αβεσσά· μη ταπεινώσης αυτόν, ότι τις εποίσει χείρα αυτού επί χριστόν Κυρίου και αθωωθήσεται;
1Re 26:10	και είπε Δαυίδ· ζη Κύριος, εάν μη Κύριος παίση αυτόν, ή η ημέρα αυτού έλθη και αποθάνη, ή εις πόλεμον καταβή και προστεθή·
1Re 26:11	μηδαμώς μοι παρά Κυρίου επενεγκείν χείρά μου επί χριστόν Κυρίου· και νυν λαβέ δη το δόρυ από προσκεφαλής αυτού και τον φακόν του ύδατος, και απέλθωμεν ημείς καθ ' εαυτούς.
1Re 26:12	και έλαβε Δαυίδ το δόρυ και τον φακόν του ύδατος από προσκεφαλής αυτού, και απήλθον καθ ' εαυτούς· και ουκ ην ο βλέπων και ουκ ην ο γινώσκων και ουκ ην ο εξεχειρόμενος, πάντες υπνούντες, ότι θάμβος Κυρίου επέπεσεν επ ' αυτούς.
1Re 26:13	και διέβη Δαυίδ εις το πέραν και έστη επί την κορυφήν του όρους μακρόθεν, και πολλή η οδός ανά μέσον αυτών.
1Re 26:14	και προσεκαλέσατο Δαυίδ τον λαόν και τω Αβεννήρ ελάλησε λέγων· ουκ αποκριθήση Αβεννήρ; και απεκρίθη Αβεννήρ και είπε· τις ει συ ο καλών με;
1Re 26:15	και είπε Δαυίδ προς Αβεννήρ· ουκ ανήρ συ; και τις ως συ εν Ισραήλ; και διατί ου φυλάσσεις τον κύριόν σου τον βασιλέα; ότι εισήλθεν εις εκ του λαού διαθφείραι τον κύριόν σου τον βασιλέα.
1Re 26:16	και ουκ αγαθόν το ρήμα τούτο, ό πεποίηκας· ζη Κύριος, ότι υιοί θανατώσεως υμείς οι φυλάσσοντες τον βασιλέα τον κύριον υμών τον χριστόν Κυρίου. και νυν ιδέ δη· το δόρυ του βασιλέως και ο φακός του ύδατος που εστι τα προς κεφαλής

	αυτού;
1Re 26:17	και επέγνω Σαούλ την φωνήν Δαυίδ και είπεν· η φωνή σου αύτη, τέκνον Δαυίδ; και είπε Δαυίδ· δούλός σου, κύριε βασιλεύ.
1Re 26:18	και είπεν· ινατί τούτο καταδιώκει ο κύριος οπίσω του δούλου αυτού; ότι τι ημάρτηκα και τι ευρέθη εν εμοί αδίκημα;
1Re 26:19	και νυν ακουσάτω ο κύριός μου ο βασιλεύς το ρήμα του δούλου αυτού· ει ο Θεός επισείει σε επ ' εμέ, οσφανθείη θυσίας σου· και ει υιοί ανθρωπων, επικατάρατοι ούτοι ενώπιον Κυρίου, ότι εξέβαλόν με σήμερον μη εστηρίχθαι εν κληρονομία Κυρίου λέγοντες· πορεύου, δούλευε θεοίς ετέροις.
1Re 26:20	και νυν μη πέσοι το αίμά μου επί την γην εξεναντίας προσώπου Κυρίου, ότι εξελήλυθεν ο βασιλεύς Ισραήλ ζητείν ψυχήν μου, καθώς καταδιώκει ο νυκτικόραξ εν τοις όρεσι.
1Re 26:21	και είπε Σαούλ· ημάρτηκα· επιστρεφε τέκνον Δαυίδ, ότι ου κακοποιήσω σε ανθ ' ων έντιμος ψυχή μου εν οφθαλμοίς σου και εν τη σήμερον· μεματαίωμαι και ηγνόηκα πολλά σφόδρα.
1Re 26:22	και απεκρίθη Δαυίδ και είπεν· ιδού το δόρυ του βασιλέως· διελθέτω εις των παιδαρίων και λαβέτω αυτό.
1Re 26:23	και Κύριος επιστρέψει εκάστω κατά τας δικαιοσύνας αυτού και την πίστιν αυτού, ως παρέδωκέ σε Κύριος σήμερον εις χείράς μου και ουκ ηθέλησα επενεγκείν χείρά μου επί χριστόν Κυρίου·
1Re 26:24	και ιδού καθώς εμεγαλύνθη η ψυχή σου σήμερον εν ταύτη εν οφθαλμοίς μου, ούτως μεγαλυνθείη η ψυχή μου ενώπιον Κυρίου και σκεπάσαι με και εξελείται με εκ πάσης θλίψεως.
1Re 26:25	και είπε Σαούλ προς Δαυίδ· ευλογημένος συ, τέκνον, και ποιών ποιήσεις και δυνάμενος δυνήση. και απήλθε Δαυίδ εις την οδόν αυτού, και Σαούλ ανέστρεψεν εις τον τόπον αυτού.
1Re 27:1	ΚΑΙ είπε Δαυίδ εν τη καρδία αυτού λέγων· νυν προστεθήσομαι εν ημέρα μια εις χείρας Σαούλ, και ουκ έστι μοι αγαθόν, εάν μη σωθώ εις γην αλλοφύλων και ανή Σαούλ του ζητείν με εις παν όριον Ισραήλ, και σωθήσομαι εκ χειρός αυτού.
1Re 27:2	και ανέστη Δαυίδ και οι εξακόσιοι άνδρες οι μετ ' αυτού και επορεύθη προς Αγχούς υιόν Αμμάχ βασιλέα Γεθ.
1Re 27:3	και εκάθισε Δαυίδ μετά Αγχούς, αυτός και οι άνδρες αυτού, έκαστος και ο οίκος αυτού, και Δαυίδ και αμφοτέρα αι γυναίκες αυτού, Αχινάαχ Ιεζραηλίτις και Αβιγαία η γυνή Νάβαλ του Καρμηλίου.
1Re 27:4	και ανηγγέλη τω Σαούλ ότι πέφευγε Δαυίδ εις Γεθ, και ου προσέθετο έτι ζητείν αυτόν.
1Re 27:5	και είπε Δαυίδ προς Αγχούς· ει δη εύρηκεν ο δούλός σου χάριν εν οφθαλμοίς σου, δότωσαν δη μοι τόπον εν μια των πόλεων των κατ ' αγρόν και καθήσομαι εκεί· και ινατί κάθηται ο δούλός σου εν πόλει βασιλευομένη μετά σου;

1Re 27:6	και έδωκεν αυτω εν τη ημέρα εκείνη την Σεκελάκ· δια τούτο εγενήθη Σεκελάκ τω βασιλεί της Ιουδαίας έως της ημέρας ταύτης.
1Re 27:7	και εγενήθη ο αριθμός των ημερών, ων εκάθισε Δαυίδ εν αγρω των αλλοφύλων τέσσαρας μήνας.
1Re 27:8	και ανέβαινε Δαυίδ και οι άνδρες αυτου και επετίθεντο επί πάντα τον Γεσιρί και επί τον Αμαληκίτην· και ιδού η γη κατωκείτο από ανηκόντων η από Γελαμψούρ τετειχισμένων και έως γης Αιγύπτου.
1Re 27:9	και έτυπτε την γην και ουκ εξωογόνει άνδρα ή γυναίκα και ελάμβανον ποιμνία και βουκόλια και όνους και καμήλους και ιματισμόν, και ανέστρεψαν και ήρχοντο προς Αγχούς.
1Re 27:10	και είπεν Αγχούς προς Δαυίδ· επί τίνα επέθεσθε σήμεραν; και είπε Δαυίδ προς Αγχούς· κατά νότον της Ιουδαίας και κατά νότον Ιεσμεγά και κατά νότον του Κενεζί.
1Re 27:11	και άνδρα και γυναίκα ουκ εξωογόνησα του εισαγαγείν εις Γεθ λέγων· μη αναγγείλωσιν εις Γεθ καθ ' ημών λέγοντες· τάδε Δαυίδ ποιεί, και τότε το δικαίωμα αυτου πάσας τας ημέρας, ας εκάθητο Δαυίδ εν αγρω των αλλοφύλων.
1Re 27:12	και επιστεύθη Δαυίδ εν τω Αγχούς σφόδρα λέγων· ήσχυνται αισχυνόμενος εν τω λαω αυτου εν Ισραήλ και έσται μοι δούλος εις τον αιώνα.
1Re 28:1	ΚΑΙ εγενήθη εν ταις ημέραις εκείναις και συναθροίζονται αλλόφυλοι εν ταις παρεμβολαίς αυτών εξελθειν πολεμείν μετά Ισραήλ, και είπεν Αγχούς προς Δαυίδ· γινώσκων γνώση ότι μετ ' εμου εξελεύση εις πόλεμον συ και οι άνδρες σου.
1Re 28:2	και είπε Δαυίδ προς Αγχούς· ούτω νυν γνώση α ποιήσει ο δούλός σου· και είπεν Αγχούς προς Δαυίδ· ούτως αρχισωματοφύλακα θήσομαί σε πάσας τας ημέρας.
1Re 28:3	Και Σαμουήλ απέθανε, και εκόψαντο αυτόν πας Ισραήλ και θάπτουσιν αυτόν εν Αρμαθαίμ εν πόλει αυτου. και Σαούλ περιείλε τους εγγαστριμύθους και τους γνώστας από της γης.
1Re 28:4	και συναθροίζονται οι αλλόφυλοι και έρχονται και παρεμβάλλουσιν εις Σωμάν, και συναθροίζει Σαούλ πάντα άνδρα Ισραήλ, και παρεμβάλλουσιν εις Γελβουέ.
1Re 28:5	και είδε Σαούλ την παρεμβολήν των αλλοφύλων και εφοβήθη, και εξέστη η καρδιά αυτου σφόδρα.
1Re 28:6	και επηρώτησε Σαούλ δια Κυρίου, και ουκ απεκρίθη αυτω Κύριος εν τοις ενυπνίοις και εν τοις δήλοις και εν τοις προφήταις.
1Re 28:7	και είπε Σαούλ τοις παισίν αυτου· ζητήσατέ μοι γυναίκα εγγαστριμυθον, και πορεύσομαι προς αυτην και ζητήσω εν αυτη· και είπαν οι παίδες αυτου προς αυτόν· ιδού γυνή εγγαστριμυθος εν Αενδώρ.
1Re 28:8	και συνεκαλύψατο Σαούλ και περιεβάλετο ιμάτια έτερα και πορεύεται αυτός και δύο άνδρες μετ ' αυτου και έρχονται προς την γυναίκα νυκτός και είπεν αυτη· μάντευσαι δη μοι εν τω εγγαστριμύθω και ανάγαγέ μοι ον εάν είπω σοι.

1Re 28:9	και ειπεν αυτω η γυνή· ιδού δη συ οίδας όσα εποίησε Σαούλ, ως εξωλόθρευσε τους εγγαστριμύθους και τους γνώστας από της γης· και ινατί συ παγιδεύεις την ψυχήν μου θανατώσαι αυτήν;
1Re 28:10	και ώμοσεν αυτη Σαούλ λέγων· ζη Κύριος, ει απαντήσεται σοι αδικία εν τω λόγω τούτω.
1Re 28:11	και ειπεν η γυνή· τίνα αναγάγω σοι; και ειπε· τον Σαμουήλ αναγαγέ μοι.
1Re 28:12	και ειδεν η γυνή τον Σαμουήλ και ανεβόησε φωνή μεγάλη· και ειπεν η γυνή προς Σαούλ· ινατί παρελογίσω με; και συ ει Σαούλ.
1Re 28:13	και ειπεν αυτη ο βασιλεύς· μη φοβού, ειπόν τίνα εώρακας. και ειπεν αυτω η γυνή· θεούς εώρακα αναβαίνοντας εκ της γης.
1Re 28:14	και ειπεν αυτη· τι έγνωσ; και ειπεν αυτω· άνδρα όρθιον αναβαίνοντα εκ της γης, και ούτος διπλοΐδα αναβεβλημένος. και έγνω Σαούλ, ότι ούτος Σαμουήλ, και εκυψεν επί πρόσωπον αυτου επί την γην και προσεκύνησεν αυτω.
1Re 28:15	και ειπε Σαμουήλ· ινατί παρηνώχλησάς μοι αναβήναί με; και ειπε Σαούλ· θλίβομαι σφόδρα, και οι αλλόφυλοι πολεμούσιν εν εμοί, και ο Θεός αφέστηκεν απ ' εμού και ουκ επακήκοέ μοι έτι και εν χειρί των προφητών και εν τοις ενυπνίοις· και νυν κέκληκά σε γνωρίσαι μοι τι ποιήσω.
1Re 28:16	και ειπε Σαμουήλ· ινατί επερωτάς με; και Κύριος αφέστηκεν από σου και γέγονε μετά του πλησίον σου·
1Re 28:17	και πεποίηκε Κύριός σοι καθός ελάλησε Κύριος εν χειρί μου, και διαρρήξει Κύριος την βασιλείαν σου εκ χειρός σου και δώσει αυτήν τω πλησίον σου τω Δαβίδ.
1Re 28:18	διότι ουκ ήκουσας φωνής Κυριου και ουκ εποίησας θυμόν οργής αυτου εν Αμαλήκ, δια τούτο το ρήμα εποίησε Κύριός σοι εν τη ημέρα ταύτη.
1Re 28:19	και παραδώσει Κύριος τον Ισραήλ μετά σου εις χείρας αλλοφύλων, και αύριον συ και οι υιοί σου μετά σου πεσούνται, και την παρεμβολήν Ισραήλ δώσει Κύριος εις χείρας αλλοφύλων.
1Re 28:20	και έσπευσε Σαούλ και έπεσεν εστηκάς επί την γην και εφοβήθη σφόδρα από των λόγων Σαμουήλ· και εν αυτω ουκ ην ισχύς έτι, ου γαρ έφαγεν άρτον όλην την ημέραν και όλην την νύκτα εκείνην.
1Re 28:21	και εισήλθεν η γυνή προς Σαούλ και ειδεν ότι έσπευσε σφόδρα, και ειπε προς αυτόν· ιδού δη ήκουσεν η δούλη σου της φωνής σου και εθέμην την ψυχήν μου εν τη χειρί μου και ήκουσα τους λόγους, ους ελάλησάς μοι·
1Re 28:22	και νυν άκουσον δη φωνής της δούλης σου, και παραθήσω ενώπιόν σου ψωμόν άρτου, και φάγε, και έσται σοι ισχύς, ότι πορεύη εν οδω.
1Re 28:23	και ουκ εβουλήθη φαγείν· και παρεβιάζοντο αυτόν οι παιδες αυτου και η γυνή, και ήκουσε της φωνής αυτών και ανέστη από της γης και εκάθισεν επί τον δίφρον.

1Re 28:24	και τη γυναικί ην δάμαλις νομάς εν τη οικία, και έσπευσε και έθυσεν αυτήν και έλαβεν άλευρα και εφύρασε και έπεψεν άζυμα
1Re 28:25	και προσήγαγεν ενώπιον Σαούλ και ενώπιον των παιδών αυτού, και έφαγον. και ανέστησαν και απήλθον την νύκτα εκείνην.
1Re 29:1	ΚΑΙ συναθροίζουσιν αλλόφυλοι πάσας τας παρεμβολάς αυτών εις Αφέκ, και Ισραήλ παρενέβαλεν εν Αενδώρ την εν Ιεζραέλ.
1Re 29:2	και οι σατράπαι των αλλοφύλων παρεπορεύοντο εις εκατοντάδας και χιλιάδας, και Δαυίδ και οι άνδρες αυτού παρεπορεύοντο επ' εσχάτων μετά Αγχούς.
1Re 29:3	και είπον οι σατράπαι των αλλοφύλων· τίνες οι διαπορευόμενοι ούτοι; και είπεν Αγχούς προς τους στρατηγούς των αλλοφύλων· ουχ ούτος Δαυίδ ο δούλος Σαούλ βασιλέως Ισραήλ; γέγονε μεθ' ημών ημέρας τούτο δεύτερον έτος, και ουχ εύρηκα εν αυτω ουθέν αφ' ης ημέρας ενέπεσε προς με και έως της ημέρας ταύτης.
1Re 29:4	και ελυπήθησαν επ' αυτω οι στρατηγοί των αλλοφύλων και λέγουσιν αυτω· απόστρεψον τον άνδρα και αποστραφήτω εις τον τόπον αυτού, ου κατέστησας αυτόν εκεί, και μη ερχέσθω μεθ' ημών εις τον πόλεμον και μη γινέσθω επίβουλος της παρεμβολής· και εν τίνι διαλλαγήσεται ούτος τω κυρίω αυτού; ουχί εν ταις κεφαλαίς των ανδρών εκείνων;
1Re 29:5	ουχ ούτος Δαυίδ, ω εξήρχον εν χοροίς λέγοντες· επάταξε Σαούλ εν χιλιάσιν αυτού και Δαυίδ εν μυριάσιν αυτού;
1Re 29:6	και εκάλεσεν Αγχούς τον Δαυίδ και είπεν αυτω· ζη Κύριος, ότι ευθής συ και αγαθός εν οφθαλμοίς μου, και η έξοδος σου και η είσοδος σου μετ' εμού εν τη παρεμβολή, και ότι ουχ εύρηκα κατά σου κακίαν αφ' ης ημέρας ήκεις προς με έως της σημερον ημέρας· και εν οφθαλμοίς των σατραπών ουκ αγαθός συ·
1Re 29:7	και νυν ανάστρεφε και πορεύου εις ειρήνην, και ου μη ποιήσης κακίαν εν οφθαλμοίς των σατραπών των αλλοφύλων.
1Re 29:8	και είπε Δαυίδ προς Αγχούς· τι πεποίηκά σοι και τι εύρες εν τω δούλω σου αφ' ης ημέρας ήμην ενώπιόν σου και έως της ημέρας ταύτης, ότι ου μη έλθω πολεμήσας τους εχθρούς του κυρίου μου του βασιλέως;
1Re 29:9	και απεκρίθη Αγχούς προς Δαυίδ· οίδα ότι αγαθός συ εν οφθαλμοίς μου, αλλ' οι σατράπαι των αλλοφύλων λέγουσιν· ουχ ήξει μεθ' ημών εις πόλεμον.
1Re 29:10	και νυν όρθρισον το πρωϊ συ και οι παίδες του κυρίου σου οι ήκοντες μετά σου, και πορεύεσθε εις τον τόπον, ου κατέστησα υμάς εκεί, και λόγον λοιμόν μη θής εν καρδιά σου, ότι αγαθός συ ενώπιόν μου· και ορθρίσατε εν τη οδω, και φωτισάτω υμίν, και πορεύθητε.
1Re 29:11	και ώρθρισε Δαυίδ αυτός και οι άνδρες αυτού απελθείν και φυλάσσειν την γην των αλλοφύλων, και οι αλλόφυλοι ανέβησαν πολεμείν επί Ισραήλ.
1Re 30:1	ΚΑΙ εγενήθη εισελθόντος Δαυίδ και των ανδρών αυτού την Σεκελάκ τη ημέρα τη τρίτη, και Αμαλήκ επέθετο επί τον νότον και επί την Σεκελάκ και επάταξε την Σεκελάκ και ενεπύρισαν αυτήν εν πυρί·

1Re 30:2	και τας γυναίκας και πάντα τα εν αυτη από μικρού έως μεγάλου ουκ εθανάτωσαν άνδρα και γυναίκα, αλλ ' ηχμαλώτευσαν και απήλθον εις την οδόν αυτών.
1Re 30:3	και ήλθε Δαυίδ και οι άνδρες αυτου εις την πόλιν, και ιδού εμπεπύρισται εν πυρί, αι δε γυναίκες αυτών και οι υιοί αυτών και αι θυγατέρες αυτών ηχμαλωτευμένοι.
1Re 30:4	και ήρε Δαυίδ και οι άνδρες αυτου την φωνήν αυτών και έκλαυσαν, έως ότου ουκ ην εν αυτοίς ισχύς έτι του κλαίειν.
1Re 30:5	και αμφοτέρα αι γυναίκες Δαυίδ ηχμαλωτεύθησαν, Αχινόομ η Ιεζραηλίτις και Αβιγαία η γυνή Νάβαλ του Καρμηλίου.
1Re 30:6	και εθλίβη Δαυίδ σφόδρα, ότι ειπεν ο λαός λιθοβολήσαι αυτόν, ότι κατώδυνος ψυχή παντός του λαού, εκάστου επί τους υιούς αυτου και επί τας θυγατέρας αυτου· και εκραταιώθη Δαυίδ εν Κυρίω Θεω αυτου.
1Re 30:7	και ειπε Δαυίδ προς Αβιάθαρ τον ιερέα υιόν Αβιμέλεχ· προσάγαγε το εφούδ.
1Re 30:8	και επηρώτησε Δαυίδ δια του Κυρίου λέγων· ει καταδιώξω οπίσω του γεδδούρ τούτου, ει καταλήψομαι αυτους; και ειπεν αυτω· καταδίωκε, ότι καταλαμβάνων καταλήψη αυτους και εξαιρούμενος εξελη.
1Re 30:9	και επορεύθη Δαυίδ, αυτός και οι εξακόσιοι άνδρες μετ ' αυτου, και έρχονται έως του χειμάρρου Βοσόρ, και οι περισσοί έστησαν.
1Re 30:10	και κατεδίωξεν εν τετρακοσίοις ανδράσιν, υπέστησαν δε διακόσιοι άνδρες, οίτινες εκάθισαν πέραν του χειμάρρου του Βοσόρ.
1Re 30:11	και ευρίσκουσιν άνδρα Αιγύπτιον εν αγρω και λαμβάνουσιν αυτόν και άγουσιν αυτόν προς Δαυίδ·
1Re 30:12	και διδόασιν αυτω άρτον, και έφαγε, και επότισαν αυτόν ύδωρ· και διδóασιν αυτω κλάσμα παλάθης, και έφαγε, και κατέστη το πνεύμα αυτου εν αυτω, ότι ου βεβρώκει άρτον και ου πεπώκει ύδωρ τρεις ημέρας και τρεις νύκτας.
1Re 30:13	και ειπεν αυτω Δαυίδ· τίνος συ ει και πόθεν ει; και ειπε το παιδάριον το Αιγύπτιον· εγώ ειμι δούλος ανδρός Αμαληκίτου, και κατέλιπέ με ο Κύριός μου, ότι ηνωχλήθην εγώ σήμερον τριταίος.
1Re 30:14	και ημείς επεθέμεθα επί τον νότον του Χολθί και επί τα της Ιουδαίας μέρη και επί νότον Χελούβ και την Σεκελάκ ενεπυρίσαμεν εν πυρί.
1Re 30:15	και ειπεν αυτω Δαυίδ· ει κατάξεις με επί το γεδδούρ τούτο; και ειπεν· όμοσον δη μοι κατά του Θεού μη θανατώσειν με και μη παραδούναί με εις χείρας του κυρίου μου, και κατάξω σε επί το γεδδούρ τούτο.
1Re 30:16	και κατήγαγεν αυτόν εκεί, και ιδού ούτοι διακεχυμένοι επί πρόσωπον πάσης της γης εσθίοντες και πίνοντες και εορτάζοντες εν πάσι τοις σκύλοις τοις μεγάλοις, οίς έλαβον εκ γης αλλοφύλων και εκ γης Ιούδα.
1Re 30:17	και ήλθεν επ ' αυτους Δαυίδ και επάταξεν αυτους από εωσφόρου έως δείλης και τη επαύριον, και ουκ εσώθη εξ αυτών ανήρ ότι αλλ ' ή τετρακόσια παιδάρια, α

	ην επιβεβηκότα επί τας καμήλους και έφυγον.
1Re 30:18	και αφείλατο Δαυίδ πάντα, α έλαβον οι Αμαληκίται, και αμφοτέρας τας γυναίκας αυτού εξείλατο.
1Re 30:19	και ου διεφώνησεν αυτοίς από μικρού έως μεγάλου και από των σκύλων και έως υιών και θυγατέρων και έως πάντων, ων έλαβον αυτών· τα πάντα επέστρεψε Δαυίδ.
1Re 30:20	και έλαβε πάντα τα ποιμνια και τα βουκόλια και απήγαγεν έμπροσθεν των σκύλων, και τοις σκύλοις εκείνοις ελέγετο· ταύτα τα σκύλα Δαυίδ.
1Re 30:21	και παραγίνεται Δαυίδ προς τους διακοσίους άνδρας τους υπολειφθέντας του πορεύεσθαι οπίσω Δαυίδ και εκάθισεν αυτούς εν τω χειμάρρω του Βοσόρ, και εξήλθον εις απάντησιν Δαυίδ και εις απάντησιν του λαού του μετ ' αυτού, και προσήγαγε Δαυίδ έως του λαού, και ηρώτησαν αυτόν τα εις ειρήνην.
1Re 30:22	και απεκρίθη πας ανήρ λοιμός και πονηρός των ανδρών των πολεμιστών των πορευθέντων μετά Δαυίδ και είπον, ότι ου κατεδίωξαν μεθ ' ημών, ου δώσομεν αυτοίς εκ των σκύλων, ων εξειλόμεθα, ότι αλλ ' ή έκαστος την γυναίκα αυτού και τα τέκνα αυτού απαγέσθωσαν και αποστρεφέτωσαν.
1Re 30:23	και είπε Δαυίδ· ου ποιήσετε ούτως μετά το παραδούναι τον Κύριον ημίν και φυλάξαι ημάς και παρέδωκε Κύριος τον γεδδούρ τον επερχόμενον εφ ' ημάς εις χείρας ημών.
1Re 30:24	και τις επακούσεται υμών των λόγων τούτων; ότι ουχ ήττον ημών εισι· διότι κατά την μερίδα του καταβαίνοντος εις τον πόλεμον, ούτως έσται η μερίς του καθημένου επί τα σκεύη· κατά το αυτο μεριούνται.
1Re 30:25	και εγενήθη από της ημέρας εκείνης και επάνω, και εγένετο εις πρόσταγμα και εις δικαίωμα τω Ισραήλ έως της σήμερον.
1Re 30:26	Και ήλθε Δαυίδ εις Σεκελάκ και απέστειλε τοις πρεσβυτέροις των σκύλων Ιούδα και τοις πλησίον αυτού λέγων· ιδού από των σκύλων των εχθρών Κυρίου·
1Re 30:27	τοις εν Βαιθσούρ και τοις εν Ραμά νότου και τοις εν Ιεθθόρ
1Re 30:28	και τοις εν Αροήρ και τοις εν Αμμαδί και τοις εν Σαφί και τοις εν Εσθιέ
1Re 30:29	και τοις εν Γεθ και τοις εν Κινάν και τοις εν Σαφέκ και τοις εν Θιμάθ και τοις εν Καρμήλω και τοις εν ταις πόλεσι του Ιεραμηλί και τοις εν ταις πόλεσι του Κενεζί
1Re 30:30	και τοις εν Ιεριμούθ και τοις εν Βηρσαβεέ και τοις εν Νομβέ
1Re 30:31	και τοις εν Χεβρών και εις πάντας τους τόπους, ους διήλθε Δαυίδ εκεί, αυτός και οι άνδρες αυτού.
1Re 31:1	ΚΑΙ οι αλλόφυλοι επολέμουν επί Ισραήλ, και έφυγον οι άνδρες Ισραήλ εκ προσώπου των αλλοφύλων, και πίπτουσι τραυματίαι εν τω όρει τω Γελβουέ.
1Re 31:2	και συνάπτουσιν οι αλλόφυλοι τω Σαούλ και τοις υιοίς αυτού, και τύπτουσιν αλλόφυλοι τον Ιωνάθαν και τον Αμιναδάβ και τον Μελχισά υιούς Σαούλ.

1Re 31:3	και βαρύνεται ο πόλεμος επί Σαούλ, και ευρίσκουσιν αυτόν οι ακοντισταί, άνδρες τοξόται, και ετραυματίσθη εις τα υποχόνδρια.
1Re 31:4	και είπε Σαούλ προς τον αίροντα τα σκεύη αυτού· σπάσαι την ρομφαίαν σου και αποκέντησόν με εν αυτη, μη έλθωσιν οι απερίτμητοι ούτοι και αποκεντήσωσί με και εμπαιξώσί μοι. και ουκ εβούλετο ο αίρων τα σκεύη αυτού, ότι εφοβήθη σφόδρα· και έλαβε Σαούλ την ρομφαίαν και επέπεσεν επ' αυτήν.
1Re 31:5	και είδεν ο αίρων τα σκεύη αυτού ότι τέθνηκε Σαούλ, και επέπεσε και αυτός επί την ρομφαίαν αυτού και απέθανε μετ' αυτού.
1Re 31:6	και απέθανε Σαούλ και οι τρεις υιοί αυτού και ο αίρων τα σκεύη αυτού εν τη ημέρα εκείνη κατά το αυτό.
1Re 31:7	και είδον οι άνδρες Ισραήλ οι εν τω πέραν της κοιλάδος και οι εν τω πέραν του Ιορδάνου ότι έφυγον οι άνδρες Ισραήλ και ότι τέθνηκε Σαούλ και οι υιοί αυτού, και καταλείπουσι τας πόλεις αυτών και φεύγουσι· και έρχονται οι αλλόφυλοι και κατοικούσιν εν αυταίς.
1Re 31:8	και εγενήθη τη επαύριον έρχονται οι αλλόφυλοι εκδιδύσκειν τους νεκρούς και ευρίσκουσι τον Σαούλ και τους τρεις υιούς αυτού πεπτωκότας επί τα όρη Γελβουέ.
1Re 31:9	και αποστρέφουσιν αυτόν και εξέδυσαν τα σκεύη αυτού και αποστέλλουσιν αυτά εις γην αλλοφύλων κύκλω ευαγγελίζοντες τοις ειδώλοις αυτών και τω λαω.
1Re 31:10	και ανέθηκαν τα σκεύη αυτού εις το Ασταρτεϊόν και το σώμα αυτού κατέπηξαν εν τω τείχει Βαιθσάν.
1Re 31:11	και ακούουσιν οι κατοικούντες Ιαβίς της Γαλααδίτιδος α εποίησαν οι αλλόφυλοι τω Σαούλ·
1Re 31:12	και ανέστησαν πας ανήρ δυνάμεως και επορεύθησαν όλην την νύκτα και έλαβον το σώμα Σαούλ και το σώμα Ιωνάθαν του υιού αυτού από του τείχους Βαιθσάν και φέρουσιν αυτούς εις Ιαβίς και κατακαίουσιν αυτούς εκεί.
1Re 31:13	και λαμβάνουσι τα οστά αυτών και θάπτουσιν υπό την άρουραν την εν Ιαβίς και νηστεύουσιν επτά ημέρας.
2Re 1:1	ΚΑΙ εγένετο μετά το αποθανείν Σαούλ και Δαυίδ ανέστρεψε τύπτων τον Αμαλήκ, και εκάθισε Δαυίδ εν Σεκελάκ ημέρας δύο.
2Re 1:2	και εγενήθη τη ημέρα τη τρίτη και ιδού ανήρ ήλθεν εκ της παρεμβολής εκ του λαού Σαούλ, και τα ιμάτια αυτού διερωγότα, και γη επί της κεφαλής αυτού, και εγένετο εν τω εισελθείν αυτόν προς Δαυίδ και έπεσεν επί την γην και προσεκύνησεν αυτω.
2Re 1:3	και είπεν αυτω Δαυίδ· πόθεν συ παραγίνη; και είπε προς αυτόν· εκ της παρεμβολής Ισραήλ εγώ διασέσωσμαι.
2Re 1:4	και είπεν αυτω Δαυίδ· τις ο λόγος ούτος; απάγγελμόν μοι. και είπεν ότι έφυγεν ο λαός εκ του πολέμου και πεπτώκασι πολλοί εκ του λαού και απέθανον· και

	Σαούλ και Ιωνάθαν ο υιος αυτού απέθανε.
2Re 1:5	και είπε Δαυίδ τω παιδαρίω τω απαγγέλλοντι αυτω· Πως οίδας ότι τέθνηκε Σαούλ και Ιωνάθαν ο υιος αυτού;
2Re 1:6	και είπε το παιδάριον το απαγγέλλον αυτω· περιπτώματι περιέπεσον εν τω όρει τω Γελβουέ, και ιδού Σαούλ επεστήρικτο επί το δόρυ αυτού, και ιδού τα άρματα και οι ιππάρχαι συνήψαν αυτω.
2Re 1:7	και επέβλεψεν επί τα οπίσω αυτού και είδέ με και εκάλεσέ με, και είπα· ιδού εγώ.
2Re 1:8	και είπέ μοι· τις ει συ; και είπα· Αμαληκίτης εγώ ειμι.
2Re 1:9	και είπε προς με· στήθι δη επάνω μου και θανάτωσόν με, ότι κατέσχε με σκότος δεινόν, ότι πάσα η ψυχή μου εν εμοί.
2Re 1:10	και επέστην επ ' αυτόν και εθανάτωσα αυτόν, ότι ήδειν ότι ου ζήσεται μετά το πεσείν αυτόν· και έλαβον το βασίλειον το επί την κεφαλήν αυτού και τον χλιδώνα τον επί του βραχίονος αυτού και ενήνοχα αυτά τω κυρίω μου ώδε.
2Re 1:11	και εκράτησε Δαυίδ των ιματίων αυτού και διέρρηξεν αυτά, και πάντες οι άνδρες οι μετ ' αυτού διέρρηξαν τα ιμάτια αυτών.
2Re 1:12	και εκόψαντο και έκλαυσαν και ενήστευσαν έως δειλής επί Σαούλ και επί Ιωνάθαν τον υιόν αυτού και επί τον λαόν Ιούδα και επί τον οίκον Ισραήλ, ότι επλήγησαν εν ρομφαία.λαόν Ιοείπε Δαυίδ τω παιδαρίω τω απαγγέλλοντι αυτω· πόθεν ει συ; και είπεν· υιος ανδρός παροίκου Αμαληκίτου εγώ ειμι.
2Re 1:14	και είπεν αυτω Δαυίδ· Πως ουκ εφοβήθης επενεγκείν χειρά σου διαφθείραι τον χριστόν Κυρίου;
2Re 1:15	και εκάλεσε Δαυίδ εν των παιδαρίων αυτού και είπε· προσελθών απάντησον αυτω· και επάταξεν αυτόν, και απέθανε.
2Re 1:16	και είπε προς αυτόν Δαυίδ· το αίμά σου επί την κεφαλήν σου, ότι στο στόμα σου απεκριθή κατά σου λέγων ότι, εγώ εθανάτωσα τον χριστόν Κυρίου.
2Re 1:17	Και εθρήνησε Δαυίδ τον θρήνον τούτον επί Σαούλ και επί Ιωνάθαν τον υιόν αυτού.
2Re 1:18	και είπε του διδάξαι τους υιούς Ιούδα· ιδού γέγραπται επί βιβλίου του ευθούς.
2Re 1:19	Στήλωσον, Ισραήλ, υπέρ των τεθνηκότων επί τα ύψη σου τραυματιών· Πως έπεσαν δυνατοί;
2Re 1:20	μη αναγγείλητε εν Γεθ και μη ευαγγελίσησθε εν ταις εξόδοις Ασκάλωνος, μη ποτε ευφρανθώσι θυγατέρες αλλοφύλων, μη ποτε αγαλλιάσωνται θυγατέρες των απεριτμήτων.
2Re 1:21	όρη τα εν Γελβουέ μη καταβάτω δρόσος και μη νετός εφ ' υμάς και αγροί απαρχών, ότι εκεί προσωχθίσθη θυρεός δυνατών, θυρεός Σαούλ ουκ εχρίσθη εν ελαίω.

2Re 1:22	αφ ' αίματος τραυματιών και από στέατος δυνατών τόξον Ιωνάθαν ουκ απεστράφη κενόν εις τα οπίσω, και ρομφαία Σαούλ ουκ ανέκαμψε κενή.
2Re 1:23	Σαούλ και Ιωνάθαν, οι ηγαπημένοι και ωραίοι, ου διακεχωρισμένοι, ευπρεπείς εν τη ζωή αυτών και εν τω θανάτω αυτών ου διεχωρίσθησαν· υπέρ αετούς κούφοι και υπέρ λέοντας εκραταιώθησαν.
2Re 1:24	θυγατέρες Ισραήλ, επί Σαούλ κλαύσατε, τον ενδιδύσκοντα υμάς κόκκινα μετά κόσμου υμών, τον αναφέροντα κόσμον χρυσούν επί τα ενδύματα υμών.
2Re 1:25	Πως έπεσαν δυνατοί εν μέσω του πολέμου· Ιωνάθαν επί τα ύψη σου τραυματίας.
2Re 1:26	αλγώ επί σοί, αδελφέ μου Ιωνάθαν· ωραιώθης μοι σφόδρα, εθαυμαστώθη η αγάπησίς σου εμοί υπέρ αγάπησιν γυναικών.
2Re 1:27	Πως έπεσαν δυνατοί και απώλοντο σκευή πολεμικά;
2Re 2:1	ΚΑΙ εγένετο μετά ταύτα και επηρώτησε Δαυίδ εν Κυρίω λέγων· ει αναβώ εις μίαν των πόλεων Ιούδα; και είπε Κύριος προς αυτόν· ανάβηθι. και είπε Δαυίδ· που αναβώ; και είπεν· εις Χεβρών.
2Re 2:2	και ανέβη εκεί Δαυίδ εις Χεβρών και αμφότεραι αι γυναίκες αυτού, Αχινόομ η Ιεζραηλίτις και Αβιγαία η γυνή Νάβαλ του Καρμηλίου,
2Re 2:3	και οι άνδρες οι μετ ' αυτού, έκαστος και ο οίκος αυτού, και κατώκουν εν ταις πόλεσι Χεβρών.
2Re 2:4	και έρχονται άνδρες της Ιουδαίας και χρίουσι τον Δαυίδ εκεί του βασιλεύειν επί τον οίκον Ιούδα. Και απήγγειλαν τω Δαυίδ λέγοντες· ότι οι άνδρες Ιαβίς της Γαλααδίτιδος έθαψαν τον Σαούλ.
2Re 2:5	και απέστειλε Δαυίδ αγγέλους προς τους ηγουμένους Ιαβίς της Γαλααδίτιδος και είπε προς αυτούς Δαυίδ· ευλογημένοι υμείς τω Κυρίω, ότι εποιήσατε το έλεος τούτο επί τον κύριον υμών, επί Σαούλ τον χριστόν Κυρίου και εθάψατε αυτόν και Ιωνάθαν τον υιόν αυτού.
2Re 2:6	και νυν ποιήσαι Κύριος μεθ ' υμών έλεος και αλήθειαν, και γε εγώ ποιήσω μεθ ' υμών τα αγαθά ταύτα, ότι εποιήσατε το ρήμα τούτο·
2Re 2:7	και νυν κραταιούσθωσαν αι χείρες υμών και γίνεσθε εις υιούς δυνατούς, ότι τέθηκεν ο κύριος υμών Σαούλ, και γε εμέ κέχρικεν ο οίκος Ιούδα εφ ' εαυτόν εις βασιλέα.
2Re 2:8	Και Αβεννήρ υιος Νήρ αρχιστράτηγος του Σαούλ έλαβε τον Ιεβοσθέ υιόν Σαούλ και ανεβίβασεν αυτόν εκ της παρεμβολής εις Μαναέμ
2Re 2:9	και εβασίλευσεν αυτόν επί την Γαλααδίτιν και επί τον Θασιρί και επί την Ιεζράελ και επί τον Εφραίμ και επί τον Βενιαμίν και επί πάντα Ισραήλ.
2Re 2:10	τεσσαράκοντα ετών Ιεβοσθέ υιος Σαούλ, ότε εβασίλευσεν επί Ισραήλ, και δύο έτη εβασίλευσε, πλην του οίκου Ιούδα, οί ήσαν οπίσω Δαυίδ·
2Re 2:11	και εγένοντο αι ημέραι, ας Δαυίδ εβασίλευσεν εν Χεβρών επί τον οίκον Ιούδα,

	επτά έτη και μήνας εξ.
2Re 2:12	Και εξήλθεν Αβεννήρ υιος Νήρ και οι παίδες Ιεβοσθέ υιού Σαούλ εκ Μαναέμ εις Γαβαών·
2Re 2:13	και Ιωάβ υιος Σαρουΐας και οι παίδες Δαυίδ εξήλθοσαν εκ Χεβρών και συναντώσιν αυτοίς επί την κρήνην την Γαβαών επί το αυτό, και εκάθισαν ούτοι επί τη κρήνην εντεύθεν, και ούτοι επί την κρήνην εντεύθεν.
2Re 2:14	και είπεν Αβεννήρ προς Ιωάβ· αναστήτωσαν δη τα παιδάρια και παιζάτωσαν ενώπιον ημών· και είπεν Ιωάβ· αναστήτωσαν.
2Re 2:15	και ανέστησαν και παρήλθον εν αριθμω των παιδων Βενιαμίν δώδεκα των Ιεβοσθέ υιού Σαούλ και δώδεκα εκ των παιδων Δαυίδ.
2Re 2:16	και εκράτησαν έκαστος τη χειρί την κεφαλήν του πλησίον αυτού, και μάχαιρα αυτού εις πλευράν του πλησίον αυτού, και πίπτουσι κατά το αυτό· και εκλήθη το όνομα του τόπου εκείνου Μερίς των επιβούλων, ή εστιν εν Γαβαών.
2Re 2:17	και εγένετο ο πόλεμος σκληρός ωστε λίαν εν τη ημέρα εκείνη, και έπταισεν Αβεννήρ και άνδρες Ισραήλ ενώπιον παιδων Δαυίδ.
2Re 2:18	και εγένοντο εκεί τρεις υιοί Σαρουΐας, Ιωάβ και Αβεσσά και Ασαήλ, και Ασαήλ κούφος τοις ποσίν αυτού ωσει μία δορκάς εν αγρω.
2Re 2:19	και κατεδίωξεν Ασαήλ οπίσω Αβεννήρ και ουκ εξέκλινε του πορεύεσθαι εις δεξιά ουδέ εις αριστερά κατόπισθεν Αβεννήρ.
2Re 2:20	και επέβλεψεν Αβεννήρ εις τα οπίσω αυτού και είπεν· ει συ ει αυτός Ασαήλ; και είπεν· εγώ ειμι.
2Re 2:21	και είπεν αυτω Αβεννήρ· έκλινον συ εις τα δεξιά ή εις τα αριστερά και κάτασχε σεαυτω εν των παιδαρίων και λαβέ σεαυτω την πανοπλίαν αυτού· και ουκ ηθέλησεν Ασαήλ εκκλίνας εκ των όπισθεν αυτού.
2Re 2:22	και προσέθετο έτι Αβεννήρ λέγων τω Ασαήλ· απόστηθι απ ' εμού, ίνα μη πατάξω σε εις την γην· και Πως αρώ το πρόσωπόν μου προς Ιωάβ;
2Re 2:23	και που εστι ταύτα; έπίστρεφε προς Ιωάβ τον αδελφόν σου. και ουκ εβούλετο του αποστήναι. και τύπτει αυτόν Αβεννήρ εν τω οπίσω του δόρατος επί την ψόαν, και διεξήλθε το δόρυ εκ των οπίσω αυτού, και πίπτει εκεί και αποθνήσκει υποκάτω αυτού. και εγένετο πας ο ερχόμενος έως του τόπου, ου έπεσεν εκεί Ασαήλ και απέθανε, και υφίστατο.
2Re 2:24	και κατεδίωξεν Ιωάβ και Αβεσσά οπίσω Αβεννήρ· και ο ήλιος έδυνε. και αυτοί εισήλθον έως του βουνού Αμμάν, ό εστιν επί προσώπου Γαί, οδόν έρημον Γαβαών.
2Re 2:25	και συναθροίζονται οι υιοί Βενιαμίν οι οπίσω Αβεννήρ και εγενήθησαν εις συνάντησιν μίαν και έστησαν επί κεφαλήν βουνού ενός.
2Re 2:26	και εκάλεσεν Αβεννήρ Ιωάβ και είπε· μη εις νίκος καταφάγεται η ρομφαία; ή ουκ οίδας ότι πικρά έσται εις τα έσχατα; και έως πότε ου μη είπης τω λαω

	αποστρέφειν από όπισθεν των αδελφών ημών;
2Re 2:27	και είπεν Ιωάβ· ζη Κύριος, ότι ει μη ελάλησας, διότι τότε εκ πρωϊόθεν ανέβη αν ο λαός έκαστος κατόπισθεν του αδελφού αυτού.
2Re 2:28	και εσάλπισεν Ιωάβ τη σάλπιγγι, και απέστησαν πας ο λαός και ου κατεδίωξαν οπίσω του Ισραήλ και ου προσέθεντο έτι του πολεμείν.
2Re 2:29	και Αβεννήρ και οι άνδρες αυτού απήλθον εις δυσμάς όλην την νύκτα εκείνην και διέβαιναν τον Ιορδάνην και επορεύθησαν όλην την παρατείνουσαν και έρχονται εις την παρεμβολήν.
2Re 2:30	και Ιωάβ ανέστρεψεν όπισθεν από του Αβεννήρ και συνήθροισε πάντα τον λαόν, και επεσκέπησαν των παιδων Δαυίδ εννεακαίδεκα άνδρες και Ασαήλ.
2Re 2:31	και οι παιδες Δαυίδ επάταξαν των υιών Βενιαμίν των ανδρών Αβεννήρ τριακοσίους εξήκοντα άνδρας παρ ' αυτού.
2Re 2:32	και αίρουσι τον Ασαήλ και θάπτουσιν αυτόν εν τω τάφω του πατρός αυτού εν Βηθλεέμ. και επορεύθη Ιωάβ και οι άνδρες οι μετ ' αυτού όλην την νύκτα, και διέφασεν αυτοίς εν Χεβρών.
2Re 3:1	ΚΑΙ εγένετο ο πόλεμος επί πολύ ανά μέσον του οίκου Σαούλ και ανά μέσον του οίκου Δαυίδ· και ο οίκος Δαυίδ επορεύετο και εκραταιούτο, και ο οίκος Σαούλ επορεύετο και ησθένει.
2Re 3:2	Και ετέχθησαν τω Δαυίδ υιοί εν Χεβρών, και ην ο πρωτότοκος αυτού Αμνών της Αχινόμ της Ιεζραηλίτιδος,
2Re 3:3	και ο δεύτερος αυτού Δαλουϊα της Αβιγαίας της Καρμηλίας, και ο τρίτος Αβεσσαλώμ υιος Μααχά θυγατρός Θολμί βασιλέως Γεσίρ,
2Re 3:4	και ο τέταρτος 'Ορνία υιος Φεγγίθ, και ο πέμπτος Σαβατία της Αβιτάλ,
2Re 3:5	και ο έκτος Ιεθεραάμ της Αιγλά γυναικός Δαυίδ· ούτοι ετέχθησαν τω Δαυίδ εν Χεβρών.
2Re 3:6	Και εγένετο εν τω είναι τον πόλεμον ανά μέσον του οίκου Σαούλ και ανά μέσον του οίκου Δαυίδ, και Αβεννήρ ην κρατών του οίκου Σαούλ.
2Re 3:7	και τω Σαούλ παλλακή Ρεσφά θυγάτηρ Ιάλ· και είπεν Ιεβοσθέ υιος Σαούλ προς Αβεννήρ· τι ότι εισήλθες προς την παλλακήν του πατρός μου;
2Re 3:8	και εθυμώθη σφόδρα Αβεννήρ περί του λόγου τούτου τω Ιεβοσθέ, και είπεν Αβεννήρ προς αυτόν· μη κεφαλή κυνός εγώ ειμι; εποίησα σήμερον έλεος μετά του οίκου Σαούλ του πατρός σου και περί αδελφών και περί γνωρίμων και ουκ ηυτομόλησα εις τον οίκον Δαυίδ· και επιζητείς επ ' εμέ συ υπέρ αδικίας γυναικός σήμερον;
2Re 3:9	τάδε ποιήσαι ο Θεός τω Αβεννήρ και τάδε προσθειή αυτω, ότι καθώς ώμοσε Κύριος τω Δαυίδ, ότι ούτως ποιήσω αυτω εν τη ημέρα ταύτη
2Re 3:10	περιελείν την βασιλείαν από του οίκου Σαούλ, και του αναστήσαι τον θρόνον

	Δαυίδ επί Ισραήλ και επί τον Ιούδαν από Δάν έως Βηρσαβεέ.
2Re 3:11	και ουκ ηδυνάσθη έτι Ιεβοσθέ αποκριθήναι τω Αβεννήρ ρήμα από του φοβείσθαι αυτόν.
2Re 3:12	Και απέστειλεν Αβεννήρ αγγέλους προς Δαυίδ εις Θαιλάμ ου ην, παραχρήμα λέγων· διάθου διαθήκην σου μετ ' εμού, και ιδού η χείρ μου μετά σου επιστρέψαι προς σε πάντα τον οίκον Ισραήλ.
2Re 3:13	και είπε Δαυίδ· καλώς εγώ διαθήσομαι προς σε διαθήκην, πλήν λόγον ένα εγώ αιτούμαι παρά σου λέγων· ουκ όψει το πρόσωπόν μου, εάν μη αγάγης την Μελχόλ θυγατέρα Σαούλ παραγινομένου σου ιδείν το πρόσωπόν μου.
2Re 3:14	και εξαπέστειλε Δαυίδ προς Ιεβοσθέ υιόν Σαούλ αγγέλους λέγων· απόδος μοι την γυναϊκά μου την Μελχόλ, ην έλαβον εν εκατόν ακροβυστίαις αλλοφύλων.
2Re 3:15	και απέστειλεν Ιεβοσθέ και έλαβεν αυτήν παρά του ανδρός αυτής, παρά Φαλτιήλ υιού Σελλής.
2Re 3:16	και επορεύετο ο ανήρ αυτής μετ ' αυτής κλαίων οπίσω αυτής έως Βαρακίμ· και είπε προς αυτόν Αβεννήρ· πορεύου, ανάστρεφε· και ανέστρεψε.
2Re 3:17	και είπεν Αβεννήρ προς τους πρεσβυτέρους Ισραήλ λέγων· χθές και τρίτην εξητείτε τον Δαυίδ βασιλεύειν εφ ' υμών·
2Re 3:18	και νυν ποιήσατε, ότι Κύριος ελάλησε περί Δαυίδ λέγων· εν χειρί του δούλου μου Δαυίδ σώσω τον Ισραήλ εκ χειρός αλλοφύλων και εκ χειρός πάντων των εχθρών αυτών.
2Re 3:19	και ελάλησεν Αβεννήρ εν τοις ωσί Βενιαμίν. και επορεύθη Αβεννήρ του λαλήσαι εις τα ώτα του Δαυίδ εις Χεβρών πάντα, όσα ήρσεσεν εν οφθαλμοίς Ισραήλ και εν οφθαλμοίς οίκου Βενιαμίν.
2Re 3:20	Και ήλθεν Αβεννήρ προς Δαυίδ εις Χεβρών και μετ ' αυτού είκοσιν άνδρες. και εποίησε Δαυίδ τω Αβεννήρ και τοις ανδράσι τοις μετ ' αυτού πότον.
2Re 3:21	και είπεν Αβεννήρ προς Δαυίδ· αναστήσομαι δη και πορεύσομαι και συναθροίσω προς κύριόν μου τον βασιλέα πάντα Ισραήλ και διαθήσομαι μετ ' αυτού διαθήκην, και βασιλεύσεις επί πάσιν, οίς επιθυμεί η ψυχή σου. και απέστειλε Δαυίδ τον Αβεννήρ, και επορεύθη εν ειρήνη.
2Re 3:22	και ιδού οι παίδες Δαυίδ και Ιωάβ παρεγένοντο εκ της εξοδίας, και σκύλα πολλά έφερον μεθ ' εαυτών· και Αβεννήρ ουκ ην μετά Δαυίδ εις Χεβρών, ότι απεστάλκει αυτόν και απεληλύθει εν ειρήνη.
2Re 3:23	και Ιωάβ και πάσα η στρατιά αυτού ήλθοσαν, και απηγγέλη τω Ιωάβ λέγοντες· ήκει Αβεννήρ υιος Νήρ προς Δαυίδ, και απέσταλκεν αυτόν και απήλθεν εν ειρήνη.
2Re 3:24	και εισήλθεν Ιωάβ προς τον βασιλέα και είπε· τι τούτο εποίησας; ιδού ήλθεν Αβεννήρ προς σε, και ινατί εξαπέσταλκας αυτόν και απελήλυθεν εν ειρήνη;
2Re 3:25	ή ουκ οίδας την κακίαν Αβεννήρ υιού Νήρ, ότι απατήσαι σε παρεγένετο και

	γνώναι την έξοδόν σου και την είσοδόν σου και γνώναι άπαντα, όσα συ ποιείς;
2Re 3:26	και ανέστρεψεν Ιωάβ από του Δαυίδ και απέστειλεν αγγέλους προς Αβεννήρ οπίσω, και επιστρέφουσιν αυτόν από του φρέατος του Σεειράμ· και Δαυίδ ουκ ήδει.
2Re 3:27	και επέστρεψε τον Αβεννήρ εις Χεβρών, και εξέκλινεν αυτόν Ιωάβ εκ πλαγίων της πύλης λαλήσαι προς αυτόν ενεδρεύων και επάταξεν αυτόν εκεί εις την ψόαν, και απέθανεν εν τω αιματι Ασαήλ του αδελφού Ιωάβ.
2Re 3:28	Και ήκουσε Δαυίδ μετά ταύτα και είπεν· αθώς ειμι εγώ και η βασιλεία μου από Κυρίου και έως αιώνος από των αιμάτων Αβεννήρ υιού Νήρ·
2Re 3:29	καταντησάτωσαν επί κεφαλήν Ιωάβ και επί πάντα τον οίκον του πατρός αυτού, και μη εκλείποι εκ του οίκου Ιωάβ γονορρυής και λεπρός και κρατών σκυτάλης και πίπτων εν ρομφαία και ελασσούμενος άρτοις.
2Re 3:30	Ιωάβ δε και Αβεσσά ο αδελφός αυτού διαπαρητηρούντο τον Αβεννήρ ανθ ' ων εθανάτωσε τον Ασαήλ τον αδελφόν αυτών εν Γαβαών, εν τω πολέμω.
2Re 3:31	και είπε Δαυίδ προς Ιωάβ και προς πάντα τον λαόν τον μετ ' αυτού· διαρρήξατε τα ιμάτια υμών και περιζώσασθε σάκκους και κόπτεσθε έμπροσθεν Αβεννήρ· και ο βασιλεύς Δαυίδ επορεύετο οπίσω της κλίνης.
2Re 3:32	και θάπτουσι τον Αβεννήρ εν Χεβρών· και ήρην ο βασιλεύς την φωνήν αυτού και έκλαυσεν επί του τάφου αυτού, και έκλαυσε πας ο λαός επί Αβεννήρ.
2Re 3:33	και εθρήνησεν ο βασιλεύς επί Αβεννήρ και είπεν· ει κατά τον θάνατον Νάβαλ αποθανείται Αβεννήρ;
2Re 3:34	αι χείρες σου ουκ edέθησαν, οι πόδες σου ουκ εν πέδαις· ου προσήγαγεν ως Νάβαλ, ενώπιον υιών αδικίας έπεσας. και συνήχθη πας ο λαός του κλαύσαι αυτόν.
2Re 3:35	και ήλθε πας ο λαός περιδειπνήσαι τον Δαυίδ άρτοις έτι ούσης ημέρας, και ώμοσε Δαυίδ λέγων· τάδε ποιήσαι μοι ο Θεός και τάδε προσθειή, ότι εάν μη δύη ο ήλιος, ου μη γεύσωμαι άρτου ή από παντός τινος.
2Re 3:36	και έγνω πας ο λαός, και ήρσεσεν ενώπιον αυτών πάντα, όσα εποίησεν ο βασιλεύς ενώπιον του λαού.
2Re 3:37	και έγνω πας ο λαός και πας Ισραήλ εν τη ημέρα εκείνη, ότι ουκ εγένετο παρά του βασιλέως θανατώσαι τον Αβεννήρ υιόν Νήρ.
2Re 3:38	και είπεν ο βασιλεύς προς τους παιδας αυτού· ουκ οίδατε ότι ηγούμενος μέγας πέπτωκεν εν τη ημέρα ταύτη εν τω Ισραήλ;
2Re 3:39	και ότι εγώ ειμι συγγενής σήμερα και καθεσταμένος υπό βασιλέως; οι δε άνδρες ούτοι υιοί Σαρουϊας σκληρότεροί μου εισιν· αποδω Κύριος τω ποιούντι τα πονηρά κατά την κακίαν αυτού.
2Re 4:1	ΚΑΙ ήκουσεν Ιεβοσθέ υιος Σαούλ ότι τέθνηκεν Αβεννήρ υιος Νήρ εν Χεβρών, και εξελύθησαν αι χείρες αυτού, και πάντες οι άνδρες Ισραήλ παρείθησαν.

2Re 4:2	και δύο άνδρες ηγούμενοι συστρεμμάτων τω Ιεβοσθέ υιω Σαούλ, όνομα τω ενί Βαανά και όνομα τω δευτέρω Ρηχάβ, υιοί Ρεμμών του Βηρωθαίου εκ των υιών Βενιαμίν· ότι Βηρώθ ελογίζετο τοις υιοίς Βενιαμίν,
2Re 4:3	και απέδρασαν οι Βηρωθαίοι εις Γεθθαίμ και ήσαν εκεί παροικούντες έως της ημέρας ταύτης.
2Re 4:4	και τω Ιωνάθαν υιω Σαούλ υιος πεπληγός τους πόδας· υιος ετών πέντε ούτος εν τω ελθείν την αγγελίαν Σαούλ και Ιωνάθαν του υιού αυτού εξ Ιεζραήλ, και ήρεν αυτόν η τιθηνός αυτού και έφυγε, και εγένετο εν τω σπεύδειν αυτόν και αναχωρείν, και έπεσε και εχωλάνθη, και όνομα αυτω Μεμφιβοσθέ.
2Re 4:5	και επορεύθησαν υιοί Ρεμμών του Βηρωθαίου Ρεκχά και Βαανά και εισήλθον εν τω καύματι της ημέρας εις οίκον Ιεβοσθέ. και αυτός εκάθευδεν εν τη κοίτη της μεσημβρίας,
2Re 4:6	και ιδού η θυρωρός του οίκου εκάθαιρε πυρούς και ενύσταξε και εκάθευδε, και Ρεκχά και Βαανά οι αδελφοί διέλαθον
2Re 4:7	και εισήλθον εις τον οίκον, και Ιεβοσθέ εκάθευδεν επί της κλίνης αυτού εν τω κοιτώνι αυτού, και τύπτουσιν αυτόν και θανατούσι και αφαιρούσι την κεφαλήν αυτού και έλαβον την κεφαλήν αυτού και απήλθον οδόν την κατά δυσμάς όλην την νύκτα.
2Re 4:8	και ήνεγκαν την κεφαλήν Ιεβοσθέ τω Δαυίδ εις Χεβρών και είπαν προς τον βασιλέα· ιδού η κεφαλή Ιεβοσθέ υιού Σαούλ του εχθρού σου, ος εζήτηι την ψυχήν σου, και έδωκε Κύριος τω κυρίω βασιλεί εκδίκησιν των εχθρών αυτού, ως η ημέρα αύτη, εκ Σαούλ του εχθρού σου και εκ του σπέρματος αυτού.
2Re 4:9	και απεκρίθη Δαυίδ τω Ρεκχά και τω Βαανά αδελφω αυτού υιοίς Ρεμμών του Βηρωθαίου και είπεν αυτοίς· ζη Κύριος, ος ελυτρώσατο την ψυχήν μου εκ πάσης θλίψεως,
2Re 4:10	ότι ο απαγγείλας μοι ότι τέθνηκε Σαούλ, και αυτός ην ως ευαγγελιζόμενος ενώπιόν μου, και κατέσχον αυτόν και απέκτεινα αυτόν εν Σεκελάκ, ω έδει με δούναι ευαγγέλια.
2Re 4:11	και νυν άνδρες πονηροί απεκτάγκασιν άνδρα δίκαιον εν τω οίκω αυτού επί της κοίτης αυτού· και νυν εκζητήσω το αίμα αυτού εκ χειρός υμών και εξολοθρεύσω υμάς εκ της γης.
2Re 4:12	και ενετείλατο Δαυίδ τοις παιδαρίοις αυτού και αποκτείνουσιν αυτούς και κολοβούσι τας χείρας αυτών και τους πόδας αυτών και εκρέμασαν αυτούς επί της κρήνης εν Χεβρών· και την κεφαλήν Ιεβοσθέ έθαψαν εν τω τάφω Αβεννήρ υιού Νήρ.
2Re 5:1	ΚΑΙ παραγίνονται πάσαι αι φυλαί Ισραήλ προς Δαυίδ εις Χεβρών και είπαν αυτω· ιδού οστά σου και σάρκες σου ημείς·
2Re 5:2	και εχθές και τρίτην όντος Σαούλ βασιλέως εφ ‘ ημίν, συ ήσθα ο εξαγων και εισάγων τον Ισραήλ, και είπε Κύριος προς σε· συ ποιμανείς τον λαόν μου τον Ισραήλ, και συ έση εις ηγούμενον επί τον λαόν μου Ισραήλ.

2Re 5:3	και έρχονται πάντες οι πρεσβύτεροι Ισραήλ προς τον βασιλέα εις Χεβρών, και διέθετο αυτοίς ο βασιλεύς Δαυίδ διαθήκην εν Χεβρών ενώπιον Κυρίου, και χρίουσι τον Δαυίδ εις βασιλέα επί πάντα Ισραήλ.
2Re 5:4	υιος τριάκοντα ετών Δαυίδ εν τω βασιλεύσαι αυτόν και τεσσαράκοντα έτη εβασίλευσεν,
2Re 5:5	επτά έτη και μήνας εξ εβασίλευσεν εν Χεβρών επί τον Ιούδαν και τριάκοντα τρία έτη εβασίλευσεν επί πάντα Ισραήλ και Ιούδαν εν Ιερουσαλήμ.
2Re 5:6	Και απήλθε Δαυίδ και οι άνδρες αυτού εις Ιερουσαλήμ προς τον Ιεβουσαιόν τον κατοικούντα την γην. και ερρέθη τω Δαυίδ· ουκ εισελεύση ώδε, ότι αντέστησαν οι τυφλοί και οι χωλοί λέγοντες ότι ουκ εισελεύσεται Δαυίδ ώδε.
2Re 5:7	και κατελάβετο Δαυίδ την περιοχήν Σιών (αύτη η πόλις του Δαυίδ).
2Re 5:8	και είπε Δαυίδ τη ημέρα εκείνη· πας τύπτων Ιεβουσαιόν απτέσθω εν παραξιφίδι και τους χωλούς και τους τυφλούς και τους μισούντας την ψυχήν Δαυίδ· δια τούτο ερούσι· τυφλοί και χωλοί ουκ εισελεύσονται εις οίκον Κυρίου.
2Re 5:9	και εκάθισε Δαυίδ εν τη περιοχή, και εκλήθη αύτη η πόλις Δαυίδ· και ωκοδόμησεν αυτήν πόλιν κύκλω από της άκρας και τον οίκον αυτού.
2Re 5:10	και διεπορεύετο Δαυίδ πορευόμενος και μεγαλυνόμενος, και Κύριος παντοκράτωρ μετ ' αυτού.
2Re 5:11	και απέστειλε Χειράμ βασιλεύς Τύρου αγγέλους προς Δαυίδ και ξύλα κέδρινα και τέκτονας ξύλων και τέκτονας λίθων και ωκοδόμησαν οίκον τω Δαυίδ.
2Re 5:12	και έγνω Δαυίδ ότι ητοίμασεν αυτόν Κύριος εις βασιλέα επί Ισραήλ, και ότι επήρθη η βασιλεία αυτού δια τον λαόν αυτού Ισραήλ.
2Re 5:13	και έλαβε Δαυίδ έτι γυναίκας και παλλακάς εξ Ιερουσαλήμ μετά το ελθείν αυτόν εκ Χεβρών, και εγένοντο τω Δαυίδ έτι υιοί και θυγατέρες.
2Re 5:14	και ταύτα τα ονόματα των γεννηθέντων αυτω εν Ιερουσαλήμ· Σαμμούς και Σωβάβ και Νάθαν και Σαλωμών
2Re 5:15	και Εβεάρ και Ελισούς και Ναφέκ και Ιεφίές
2Re 5:16	και Ελισαμά και Ελιδαέ και Ελιφαλάθ, Σαμαέ, Ιεσσιβάθ, Νάθαν, Γαλαμαάν, Ιεβαάρ, Θεησούς, Ελιφαλάτ, Ναγέδ, Ναφέκ, Ιωνάθαν, Λεασαμύς, Βααλιμάθ, Ελιφαάθ.
2Re 5:17	Και ήκουσαν οι αλλόφυλοι ότι κέχρισται Δαυίδ βασιλεύς επί Ισραήλ, και ανέβησαν πάντες οι αλλόφυλοι ζητείν τον Δαυίδ· και ήκουσε Δαυίδ και κατέβη εις την περιοχήν.
2Re 5:18	και οι αλλόφυλοι παραγίνονται και συνέπεσαν εις την κοιλάδα των Τιτάνων
2Re 5:19	και ηρώτησε Δαυίδ δια Κυρίου λέγων· ει αναβώ προς τους αλλοφύλους και παραδώσεις αυτούς εις τας χείράς μου; και είπε Κύριος προς Δαυίδ· ανάβαινε, ότι παραδιδούς παραδώσω τους αλλοφύλους εις τας χείράς σου.

2Re 5:20	και ήλθε Δαυίδ εκ των επάνω διακοπών και έκοψε τους αλλοφύλους εκεί, και είπε Δαυίδ· διέκοψε Κύριος τους εχθρούς αλλοφύλους ενώπιον εμού, ως διακόπτεται ύδατα· δια τούτο εκλήθη το όνομα του τόπου εκείνου, Επάνω διακοπών.
2Re 5:21	και καταλιμπάνουσιν εκεί τους θεούς αυτών, και ελάβοσαν αυτούς Δαυίδ και οι άνδρες οι μετ ' αυτού.
2Re 5:22	και προσέθεντο έτι αλλόφυλοι του αναβήναι και συνέπεσαν εν τη κοιλάδι των Τιτάνων.
2Re 5:23	και επηρώτησε Δαυίδ δια Κυρίου και είπε Κύριος· ουκ αναβήση εις συνάντησιν αυτών, αποστρέφου απ ' αυτών και παρέση αυτοίς πλησίον του Κλαυθμώνος·
2Re 5:24	και έσται εν τω ακούσαι σε την φωνήν του συγκλεισμού από του άλσους του Κλαυθμώνος, τότε καταβήση προς αυτούς, ότι τότε εξελεύσεται Κύριος έμπροσθέν σου κόπτειν εν τω πολέμω των αλλοφύλων.
2Re 5:25	και εποίησε Δαυίδ καθώς ενετείλατο αυτω Κύριος, και επάταξε τους αλλοφύλους από Γαβαών έως της γης Γαζηρά.
2Re 6:1	ΚΑΙ συνήγαγεν έτι Δαυίδ πάντα νεανίαν εξ Ισραήλ, ως εβδομήκοντα χιλιάδας.
2Re 6:2	και ανέστη και επορεύθη Δαυίδ και πας ο λαός ο μετ ' αυτού και από των αρχόντων Ιούδα εν αναβάσει του αναγαγείν εκείθεν την κιβωτόν του Θεού, εφ ' ην επεκλήθη το όνομα του Κυρίου των δυνάμεων καθημένου επί των Χερουβίν επ ' αυτής.
2Re 6:3	και επεβίβασαν την κιβωτόν Κυρίου εφ ' άμαξαν καινήν και ήραν αυτήν εξ οίκου Αμιναδάβ του εν τω βουνω· και 'Οζά και οι αδελφοί αυτού υιοί Αμιναδάβ ήγον την άμαξαν συν τη κιβωτω,
2Re 6:4	και οι αδελφοί αυτού επορεύοντο έμπροσθεν της κιβωτού.
2Re 6:5	και Δαυίδ και υιοί Ισραήλ παίζοντες ενώπιον Κυρίου εν οργάνοις ηρμσοσμένοις εν ισχύϊ, και εν ωδαίς και εν κινύραις και εν νάβλαις και εν τυμπάνοις και εν κυμβάλοις και εν αυλοίς.
2Re 6:6	και παραγίνονται έως άλω Ναχών, και εξέτεινεν 'Οζά την χειρα αυτού επί την κιβωτόν του Θεού κατασχείν αυτήν και εκράτησεν αυτήν, ότι περιέσπασεν αυτήν ο μόσχος.
2Re 6:7	και εθυμώθη οργή Κύριος τω 'Οζά, και έπαισεν αυτόν εκεί ο Θεός, και απέθανεν εκεί παρά την κιβωτόν του Κυρίου ενώπιον του Θεού.
2Re 6:8	και ηθύμησε Δαυίδ υπέρ ου διέκοψε Κύριος διακοπήν εν τω 'Οζά· και εκλήθη ο τόπος εκείνος Διακοπή 'Οζά έως της ημέρας ταύτης.
2Re 6:9	και εφοβήθη Δαυίδ τον Κύριον εν τη ημέρα εκείνη λέγων· Πως εισελεύσεται προς με η κιβωτός Κυρίου;
2Re 6:10	και ουκ εβούλετο Δαυίδ του εκκλίνας προς αυτόν την κιβωτόν διαθήκης Κυρίου εις την πόλιν Δαυίδ, και απέκλινεν αυτήν Δαυίδ εις οίκον Αβεδδαρά του

	Γεθθαίου.
2Re 6:11	και εκάθισεν η κιβωτός του Κυρίου εις οίκον Αβεδδαρά του Γεθθαίου μήνας τρεις· και ευλόγησε Κύριος όλον τον οίκον Αβεδδαρά και πάντα τα αυτού.
2Re 6:12	και απηγγέλη τω βασιλεί Δαυίδ λέγοντες· ευλόγησε Κύριος τον οίκον Αβεδδαρά και πάντα τα αυτού ένεκα της κιβωτού του Θεού, και επορεύθη Δαυίδ και ανήγαγε την κιβωτόν του Κυρίου εκ του οίκου Αβεδδαρά εις την πόλιν Δαυίδ εν ευφροσύνη.
2Re 6:13	και ήσαν μετ ' αυτού αίροντες την κιβωτόν επτά χοροί και θύμα μόσχος και άρνες.
2Re 6:14	και Δαυίδ ανεκρούετο εν οργάνοις ηρμοσμένοις ενώπιον Κυρίου, και ο Δαυίδ ενδεδυκώς στολήν έξαλλον.
2Re 6:15	και Δαυίδ και πας ο οίκος Ισραήλ ανήγαγον την κιβωτόν Κυρίου μετά κραυγής και μετά φωνής σάλπιγγος.
2Re 6:16	και εγένετο της κιβωτού παραγινομένης έως πόλεως Δαυίδ και Μελχόλ η θυγάτηρ Σαούλ διέκυπτε δια της θυρίδος και είδε τον βασιλέα Δαυίδ ορχούμενον και ανακρουόμενον ενώπιον Κυρίου και εξουδένωσεν αυτόν εν τη καρδιά αυτής.
2Re 6:17	και φέρουσι την κιβωτόν του Κυρίου και ανέθησαν αυτήν εις τον τόπον αυτής εις μέσον της σκηνης, ης έπηξεν αυτη Δαυίδ· και ανήνεγκε Δαυίδ ολοκαυτώματα ενώπιον Κυρίου και ειρηνικάς.
2Re 6:18	και συνετέλεσε Δαυίδ συναναφέρων τας ολοκαυτώσεις και τας ειρηνικάς και ευλόγησε τον λαόν εν ονόματι Κυρίου των δυνάμεων.
2Re 6:19	και διεμέρισε παντί τω λαω εις πάσαν την δύναμιν του Ισραήλ από Δάν έως Βηρσαβεέ και από ανδρός έως γυναικός, εκάστω κολλυρίδα άρτου και εσχαρίτην και λάγανον από τηγάνου· και απήλθε πας ο λαός έκαστος εις τον οίκον αυτού.
2Re 6:20	και επέστρεψε Δαυίδ ευλογήσαι τον οίκον αυτού, και εξήλθε Μελχόλ η θυγάτηρ Σαούλ εις απάντησιν Δαυίδ και ευλόγησεν αυτόν και είπε· τι δεδόξασται σήμεραν ο βασιλεύς Ισραήλ, ος απεκαλύφθη σήμεραν εν οφθαλμοίς παιδισκών των δούλων εαυτού, καθώς αποκαλύπτεται αποκαλυφθείς εις των ορχουμένων;
2Re 6:21	και είπε Δαυίδ προς Μελχόλ· ενώπιον Κυρίου ορχήσομαι· ευλογητός Κύριος, ος εξελέξατό με υπέρ τον πατέρα σου και υπέρ πάντα τον οίκον αυτού του καταστήσαι με εις ηγούμενον επί τον λαόν αυτού επί τον Ισραήλ· και παίξομαι και ορχήσομαι ενώπιον Κυρίου
2Re 6:22	και αποκαλυφθήσομαι έτι ούτως και έσομαι αχρείος εν οφθαλμοίς σου και μετά των παιδισκών, ων είπας με μη δοξασθήναι.
2Re 6:23	και τη Μελχόλ θυγατρί Σαούλ ουκ εγένετο παιδίον έως της ημέρας του αποθανείν αυτήν.
2Re 7:1	ΚΑΙ εγένετο ότε εκάθισεν ο βασιλεύς εν τω οίκω αυτού, και Κύριος κατεκληρονόμησεν αυτόν κύκλω από πάντων των εχθρών αυτού των κύκλω,

2Re 7:2	και ειπεν ο βασιλεύς προς Νάθαν τον προφήτην· ιδού δη εγω κατοικώ εν οίκω κεδρίνω, και η κιβωτός του Θεού κάθηται εν μέσω της σκηνης.
2Re 7:3	και ειπε Νάθαν προς τον βασιλέα· πάντα, όσα αν εν τη καρδιά σου, βάδιζε και ποίει, ότι Κύριος μετά σου.
2Re 7:4	και εγένετο τη νυκτί εκείνη και εγένετο ρήμα Κυρίου προς Νάθαν λέγων·
2Re 7:5	πορεύου, και ειπόν προς τον δούλόν μου Δαυίδ· τάδε λέγει Κύριος· ου συ οικοδομήσεις μοι οίκον του κατοικήσαί με·
2Re 7:6	ότι ου κατώκηκα εν οίκω αφ ' ης ημέρας ανήγαγον τους υιούς Ισραήλ εξ Αιγύπτου έως της ημέρας ταύτης και ήμην εμπειριπατών εν καταλύματι και εν σκηνή,
2Re 7:7	εν πάσιν, οίς διήλθον εν παντί Ισραήλ, ει λαλών ελάλησα προς μίαν φυλήν του Ισραήλ, ω ενετειλάμην ποιμαίνειν τον λαόν μου Ισραήλ λέγων· ινατί ουκ ωκοδομήκατέ μοι οίκον κέδρινον;
2Re 7:8	και νυν τάδε ερείς τω δούλω μου Δαυίδ· τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· έλαβόν σε εκ της μάνδρας των προβάτων του είναιί σε εις ηγούμενον επί τον λαόν μου επί τον Ισραήλ
2Re 7:9	και ήμην μετά σου εν πάσιν, οίς επορεύου, και εξωλόθρευσα πάντας τους εχθρούς σου από προσώπου σου και εποίησά σε ονομαστόν κατά το όνομα των μεγάλων των επί της γης.
2Re 7:10	και θήσομαι τόπον τω λαω μου τω Ισραήλ και καταφυτεύσω αυτόν, και κατασκηνώσει καθ ' εαυτόν και ου μεριμνήσει ουκέτι, και ου προσθήσει υιος αδικίας του ταπεινώσαι αυτόν καθώς απ ' αρχής,
2Re 7:11	από των ημερών, ων έταξα κριτάς επί τον λαόν μου Ισραήλ, και αναπαύσω σε από πάντων των εχθρών σου, και απαγγελεί σοι Κύριος ότι οίκον οικοδομήσεις αυτω.
2Re 7:12	και έσται εάν πληρωθώσιν αι ημέραι σου και κοιμηθήση μετά των πατέρων σου, και αναστήσω το σπέρμα σου μετά σε, ος έσται εκ της κοιλίας σου, και ετοιμάσω την βασιλείαν αυτού·
2Re 7:13	αυτός οικοδομήσει μοι οίκον τω ονόματί μου, και ανορθώσω τον θρόνον αυτου έως εις τον αιώνα.
2Re 7:14	εγω έσομαι αυτω εις πατέρα, και αυτός έσται μοι εις υιόν· και εάν έλθη η αδικία αυτου, και ελέγξω αυτόν εν ράβδω ανδρών και εν αφαίς υιών ανθρωπων·
2Re 7:15	το δε έλεός μου ουκ αποστήσω απ ' αυτου, καθώς απέστησα αφ ' ων απέστησα εκ προσώπου μου.
2Re 7:16	και πιστωθήσεται ο οίκος αυτου και η βασιλεία αυτου έως αιώνος ενώπιόν μου. και ο θρόνος αυτου έσται ανωρθωμένος εις τον αιώνα.
2Re 7:17	κατά πάντας τους λόγους τούτους και κατά πάσαν την όρασιν ταύτην, ούτως ελάλησε Νάθαν προς Δαυίδ.

2Re 7:18	και εισήλθεν ο βασιλεύς Δαυίδ και εκάθισεν ενώπιον Κυρίου και είπε· τις ειμι εγώ, Κύριέ μου Κύριε, και τις ο οίκός μου, ότι ηγάπησάς με έως τούτων;
2Re 7:19	και κατεσμικρύνθην μικρόν ενώπιόν σου, Κύριέ μου Κύριε. και ελάλησας υπέρ του οίκου του δούλου σου εις μακράν· ούτος δε ο νόμος του ανθρώπου, Κύριέ μου Κύριε.
2Re 7:20	και τι προσθήσει Δαυίδ έτι του λαλήσαι προς σε; και νυν συ οίδας τον δούλόν σου, Κύριέ μου Κύριε.
2Re 7:21	δια τον λόγον σου πεποίηκας, και κατά την καρδίαν σου εποίησας πάσαν την μεγαλωσύνην ταύτην γνωρίσαι τω δούλω σου
2Re 7:22	ένεκεν του μεγαλύναί σε, Κύριέ μου Κύριε, ότι ουκ έστιν ως συ και ουκ έστι Θεός πλην σου εν πάσιν, οίς ηκούσαμεν εν τοις ωσίν ημών.
2Re 7:23	και τις ως ο λαός σου Ισραήλ έθνος άλλο εν τη γη; ως ωδήγησεν αυτόν ο Θεός του λυτρώσασθαι αυτω λαόν, του θέσθαι σε όνομα, του ποιήσαι μεγαλωσύνην και επιφάνειαν, του εκβαλείν σε εκ προσώπου του λαού σου, ους ελυτρώσω σεαυτω εξ Αιγύπτου, έθνη και σκηνώματα;
2Re 7:24	και ητοιμάσας σεαυτω τον λαόν σου Ισραήλ εις λαόν έως αιώνος, και συ, Κύριε, εγένου αυτοίς εις Θεόν.
2Re 7:25	και νυν, Κύριέ μου Κύριε, το ρήμα, ό ελάλησας περί του δούλου σου και του οίκου αυτού, πίστωσησιν έως του αιώνος, Κύριε παντοκράτωρ Θεέ του Ισραήλ· και νυν καθώς ελάλησας,
2Re 7:26	μεγαλυνθείη το όνομά σου έως αιώνος.
2Re 7:27	Κύριε παντοκράτωρ Θεός Ισραήλ, απεκάλυψας το ωτίον του δούλου σου, λέγων· οίκον οικοδομήσω σοι· δια τούτο εύρεν ο δούλός σου την καρδίαν εαυτού του προσευξασθαι προς σε την προσευχήν ταύτην.
2Re 7:28	και νυν, Κύριέ μου Κύριε, συ ει ο Θεός, και οι λόγοι σου έσονται αληθινοί, και ελάλησας υπέρ του δούλου σου τα αγαθά ταύτα·
2Re 7:29	και νυν άρξαι και ευλόγησον τον οίκον του δούλου σου του είναι εις τον αιώνα ενώπιόν σου, ότι συ, Κύριέ μου Κύριε, ελάλησας, και από της ευλογίας σου ευλογηθήσεται ο οίκος του δούλου σου του είναι εις τον αιώνα.
2Re 8:1	ΚΑΙ εγένετο μετά ταύτα και επάταξε Δαυίδ τους αλλοφύλους και ετροπώσατο αυτούς· και έλαβε Δαυίδ την αφωρισμένην εκ χειρός των αλλοφύλων.
2Re 8:2	και επάταξε Δαυίδ την Μωάβ και διεμέτρησεν αυτούς εν σχοινίοις κοιμίσας αυτούς επί την γην, και εγένετο τα δύο σχοινίσματα του θανατώσαι, και τα δύο σχοινίσματα εζώγηρησε, και εγένετο Μωάβ τω Δαυίδ εις δούλους φέροντας ξένια.
2Re 8:3	και επάταξε Δαυίδ τον Αδρααζάρ υιόν Ραάβ, βασιλέα Σουβά, πορευομένου αυτού επιστήσαι την χείρα αυτού επί τον ποταμόν Ευφράτην.
2Re 8:4	και προκατελάβετο Δαυίδ των αυτού χίλια άρματα και επτά χιλιάδας ιππέων και είκοσι χιλιάδας ανδρών πεζών, και παρέλυσε Δαυίδ πάντα τα άρματα και

	υπελίπετο εαυτω εκατόν ἄρματα.
2Re 8:5	και παραγίνεται Συρία Δαμασκού βοηθήσαι τω Αδρααζάρ βασιλεί Σουβά, και επάταξε Δαυίδ εν τω Σύρω είκοσι δύο χιλιάδας ανδρών.
2Re 8:6	και έθετο Δαυίδ φρουράν εν Συρία τη κατά Δαμασκόν, και εγένετο ο Σύρος τω Δαυίδ εις δούλους φέροντας ξένια. και έσωσε Κύριος τον Δαυίδ εν πάσιν, οίς επορεύετο.
2Re 8:7	και έλαβε Δαυίδ τους χλιδώνας τους χρυσούς, οί ήσαν επί των παιδων των Αδρααζάρ βασιλέως Σουβά, και ήνεγκεν αυτά εις Ιερουσαλήμ· και έλαβεν αυτά Σουσακίμ βασιλεύς Αιγύπτου εν τω αναβήναι αυτόν εις Ιερουσαλήμ εν ημέραις Ροβοάμ υιού Σολομώντος.
2Re 8:8	και εκ της Μασβάκ και εκ των εκλεκτών πόλεων του Αδρααζάρ έλαβεν ο βασιλεύς Δαυίδ χαλκόν πολύν σφόδρα· εν αυτω εποίησε Σολομών την θάλασσαν την χαλκήν και τους στύλους και τους λουτήρας και πάντα τα σκεύη.
2Re 8:9	και ήκουσε Θεού ο βασιλεύς Ημάθ ότι επάταξε Δαυίδ πάσαν την δύναμιν Αδρααζάρ,
2Re 8:10	και απέστειλε Θεού Ιεδδουράν τον υιόν αυτου προς βασιλέα Δαυίδ ερωτήσαι αυτόν τα εις ειρήνην και ευλογήσαι αυτόν υπέρ ου επολέμησε τον Αδρααζάρ και επάταξεν αυτόν, ότι αντικείμενος ην τω Αδρααζάρ, και εν ταις χερσίν αυτου ήσαν σκεύη αργυρά και σκεύη χρυσά και σκεύη χαλκά.
2Re 8:11	και ταύτα ηγίασεν ο βασιλεύς Δαυίδ τω Κυρίω μετά του αργυρίου και μετά του χρυσιού, ου ηγίασεν εκ πασών των πόλεων, ων κατεδυνάστευσεν,
2Re 8:12	εκ της Ιδουμαίας και εκ της Μωάβ και εκ των υιών Αμμών και εκ των αλλοφύλων και εξ Αμαλήκ και εκ των σκύλων Αδρααζάρ υιού Ραάβ βασιλέως Σουβά.
2Re 8:13	και εποίησε Δαυίδ όνομα· και εν τω ανακάμπτειν αυτόν επάταξε την Ιδουμαίαν εν Γεβελέμ εις οκτωκαίδεκα χιλιάδας.
2Re 8:14	και έθετο εν τη Ιδουμαία φρουράν, εν πάση τη Ιδουμαία, και εγένοντο πάντες οι Ιδουμαίοι δούλοι τω βασιλεί. και έσωσε Κύριος τον Δαυίδ εν πάσιν, οίς επορεύετο.
2Re 8:15	και εβασίλευσε Δαυίδ επί πάντα Ισραήλ. και ην Δαυίδ ποιών κρίμα και δικαιοσύνην επί πάντα τον λαόν αυτου.
2Re 8:16	και Ιωάβ υιος Σαρουίας επί της στρατιάς και Ιωσαφάτ υιος Αχιάδ επί των υπομνημάτων,
2Re 8:17	και Σαδούκ υιος Αχιτώβ και Αχιμέλεχ υιος Αβιάθαρ ιερείς, και Ασά ο γραμματεύς,
2Re 8:18	και Βαναίας υιος Ιωδαέ σύμβουλος, και ο Χελεθθί και ο Φελεтті· και οι υιοί Δαυίδ αυλάρχαι ήσαν.
2Re 9:1	ΚΑΙ είπε Δαυίδ· ει έστιν έτι υπολελειμμένος εν τω οίκω Σαούλ και ποιήσω μετ ‘

	αυτού έλεος ένεκεν Ιωνάθαν;
2Re 9:2	και εκ του οίκου Σαούλ ην παις, και όνομα αυτω Σιβά, και καλούσιν αυτόν προς Δαυίδ· και είπε προς αυτόν ο βασιλεύς· συ ει Σιβά; και είπεν· εγώ δούλος σός.
2Re 9:3	και είπεν ο βασιλεύς· ει υπολέλειπται εκ του οίκου Σαούλ έτι ανήρ και ποιήσω μετ ' αυτου έλεος Θεού; και είπε Σιβά προς τον βασιλέα· έτι εστίν υιος τω Ιωνάθαν πεπληγώς τους πόδας.
2Re 9:4	και είπεν ο βασιλεύς· που ούτος; και είπε Σιβά προς τον βασιλέα· ιδού εν οίκω Μαχίρ υιού Αμηήλ εκ της Λαδάβαρ.
2Re 9:5	και απέστειλεν ο βασιλεύς Δαυίδ και έλαβεν αυτόν εκ του οίκου Μαχίρ υιού Αμηήλ εκ της Λαδάβαρ.
2Re 9:6	και παραγίγεται Μεμφιβοσθέ υιος Ιωνάθαν υιού Σαούλ προς τον βασιλέα Δαυίδ και έπεσεν επί πρόσωπον αυτου και προσεκύνησεν αυτω. και είπεν αυτω Δαυίδ· Μεμφιβοσθέ· και είπεν· ιδού ο δούλος σου.
2Re 9:7	και είπεν αυτω Δαυίδ· μη φοβού, ότι ποιών ποιήσω μετά σου έλεος δια Ιωνάθαν τον πατέρα σου και αποκαταστήσω σοι πάντα αγρόν Σαούλ πατρός του πατρός σου, και συ φαγή άρτον επί της τραπέζης μου διαπαντός.
2Re 9:8	και προσεκύνησε Μεμφιβοσθέ και είπε· τις ειμι ο δούλος σου, ότι επέβλεψας επί τον κύνα τον τεθνηκότα τον όμοιον εμοί;
2Re 9:9	και εκάλεσεν ο βασιλεύς Σιβά το παιδάριον Σαούλ και είπε προς αυτόν· πάντα όσα εστί τω Σαούλ και όλω τω οίκω αυτου δέδωκα τω υιω του κυρίου σου·
2Re 9:10	και εργά αυτω την γην, συ και οι υιοί σου και οι δούλοί σου, και εισοίσεις τω υιω του κυρίου σου άρτους, και έδεται αυτούς· και Μεμφιβοσθέ υιος του κυρίου σου φάγεται διαπαντός άρτον επί της τραπέζης μου. (και τω Σιβά ήσαν πεντεκαίδεκα υιοί και είκοσι δούλοι).
2Re 9:11	και είπε Σιβά προς τον βασιλέα· κατά πάντα, όσα εντέταλται ο κύριός μου ο βασιλεύς τω δούλω αυτου, ούτω ποιήσει ο δούλος σου· και Μεμφιβοσθέ ήσθιεν επί της τραπέζης Δαυίδ καθώς εις των υιών αυτου του βασιλέως.
2Re 9:12	και τω Μεμφιβοσθέ υιος μικρός ην, και όνομα αυτω Μιχά. και πάσα η κατοίκησις του οίκου Σιβά δούλοι του Μεμφιβοσθέ.
2Re 9:13	και Μεμφιβοσθέ κατώκει εν Ιερουσαλήμ, ότι επί της τραπέζης του βασιλέως αυτός διαπαντός ήσθιε· και αυτός ην χωλός αμφοτέροις τοις ποσίν αυτου.
2Re 10:1	ΚΑΙ εγένετο μετά ταύτα και απέθανε βασιλεύς υιών Αμμών, και εβασίλευσεν Αννών υιος αυτου αντ' αυτου.
2Re 10:2	και είπε Δαυίδ· ποιήσω έλεος μετά Αννών υιού Ναάς, ον τρόπον εποίησεν ο πατήρ αυτου μετ' αυτου έλεος· και απέστειλε Δαυίδ παρακαλέσαι αυτόν εν χειρί των δούλων αυτου περί του πατρός αυτου. και παρεγένοντο οι παιδες Δαυίδ εις την γην υιών Αμμών.
2Re 10:3	και είπον οι άρχοντες υιών Αμμών προς Αννών τον κύριον αυτών· μη παρά το δοξάζειν Δαυίδ τον πατέρα σου ενώπιόν σου, ότι απέστειλέ σοι παρακαλούντας;

	αλλ' ουχί όπως ερευνήσωσι την πόλιν και κατασκοπήσωσιν αυτήν και του κατασκέψασθαι αυτήν απέστειλε Δαυίδ τους παίδας αυτού προς σε;
2Re 10:4	και έλαβεν Αννών τους παίδας Δαυίδ και εξύρησε τους πώγωναs αυτών και απέκοψε τους μανδύαs αυτών εν τω ημίσει έως των ισχίων αυτών και εξαπέστειλεν αυτούs.
2Re 10:5	και απήγγειλαν τω Δαυίδ υπέρ των ανδρών, και απέστειλεν εις απαντήν αυτών, ότι ήσαν οι άνδρες ητιμασμένοι σφόδρα· και είπεν ο βασιλεύs· καθίσατε εν Ιεριχώ έως του ανατείλαι τους πώγωναs υμών, και επιστραφήσεσθε.
2Re 10:6	και είδον οι υιοί Αμμών, ότι κατησχύνθησαν ο λαός Δαυίδ, και απέστειλαν οι υιοί Αμμών και εμισθώσαντο την Συρίαν Βαιθραάμ και την Συρίαν Σουβά, είκοσι χιλιάδαs πεζών, και τον βασιλέα Μααχά, χιλίους άνδραs, και Ιστώβ, δώδεκα χιλιάδαs ανδρών.
2Re 10:7	και ήκουσε Δαυίδ, και απέστειλε τον Ιωάβ και πάσαν την δύναμιν, τους δυνατούs.
2Re 10:8	και εξήλθον οι υιοί Αμμών και παρετάξαντο πόλεμον παρά τη θύρα της πύλης Συρίας Σουβά και Ροώβ και Ιστώβ και Μααχά μόνοι εν αγρω.
2Re 10:9	και είδεν Ιωάβ ότι εγενήθη προς αυτόν αντιπρόσωπον του πολέμου, εκ του κατά πρόσωπον εξεναντίας και εκ του όπισθεν, και επελέξατο εκ πάντων των νεανιών Ισραήλ, και παρετάξαντο εξεναντίας Συρίας.
2Re 10:10	και το κατάλοιπον του λαού έδωκεν εν χειρί Αβεσσά του αδελφού αυτού, και παρετάξαντο εξεναντίας υιών Αμμών.
2Re 10:11	και είπεν· εάν κραταιωθή Συρία υπέρ εμέ, και έσεσθέ μοι εις σωτηρίαν, και εάν κραταιωθώσιν υιοί Αμμών υπέρ σε, και εσόμεθα του σώσαί σε·
2Re 10:12	ανδρίζου και κραταιωθώμεν υπέρ του λαού ημών και περί των πόλεων του Θεού ημών, και Κύριος ποιήσει το αγαθόν εν οφθαλμοίs αυτού.
2Re 10:13	και προσήλθεν Ιωάβ και ο λαός αυτού μετ' αυτού εις πόλεμον προς Συρίαν, και έφυγαν από προσώπου αυτού.
2Re 10:14	και οι υιοί Αμμών είδαν ότι έφυγε Συρία, και έφυγαν από προσώπου Αβεσσά και εισήλθον εις την πόλιν. και ανέστρεψεν Ιωάβ από των υιών Αμμών και παρεγένετο εις Ιερουσαλήμ.
2Re 10:15	και είδε Συρία ότι έπταισεν έμπροσθεν Ισραήλ, και συνήχθησαν επί το αυτό.
2Re 10:16	και απέστειλεν Αδρααζάρ και συνήγαγε την Συρίαν την εκ του πέραν του ποταμού Χαλαμάκ, και παρεγένοντο εις Αιλάμ, και Σωβάκ άρχων της δυνάμεωs Αδρααζάρ έμπροσθεν αυτών.
2Re 10:17	και απηγγέλη τω Δαυίδ, και συνήγαγε τον πάντα Ισραήλ και διέβη τον Ιορδάνην και παρεγένετο εις Αιλάμ· και παρετάξατο Συρία απέναντι Δαυίδ, και επολέμησαν μετ' αυτού.
2Re 10:18	και έφυγε Συρία από προσώπου Ισραήλ, και ανείλε Δαυίδ εκ της Συρίας επτακόσια άρματα και τεσσαράκοντα χιλιάδαs ιππέων· και τον Σωβάκ τον

	άρχοντα της δυνάμεως αυτού επάταξε, και απέθανεν εκεί.
2Re 10:19	και είδαν πάντες οι βασιλείς οι δούλοι Αδρααζάρ ότι έπταισαν έμπροσθεν Ισραήλ, και ηυτομόλησαν μετά Ισραήλ και εδούλευσαν αυτοίς. και εφοβήθη Συρία του σώσαι έτι τους υιούς Αμμών.
2Re 11:1	ΚΑΙ εγένετο επιστρέψαντος του ενιαυτού εις τον καιρόν της εξοδίας των βασιλέων, και απέστειλε Δαυίδ τον Ιωάβ και τους παίδας αυτού μετ' αυτού και τον πάντα Ισραήλ, και διέφθειραν τους υιούς Αμμών και διεκάθισαν επί Ραββάθ· και Δαυίδ εκάθισεν εν Ιερουσαλήμ.
2Re 11:2	και εγένετο προς εσπέραν και ανέστη Δαυίδ από της κοίτης αυτού και περιεπάτει επί του δώματος του οίκου του βασιλέως και είδε γυναίκα λουομένην από του δώματος, και η γυνή καλή τω είδει σφόδρα.
2Re 11:3	και απέστειλε Δαυίδ και εζήτησε την γυναίκα και είπεν· ουχί αύτη Βηρσαβεέ θυγάτηρ Ελιάβ γυνή Ουρίου του Χετταίου;
2Re 11:4	και απέστειλε Δαυίδ αγγέλους και έλαβεν αυτήν, και εισήλθε προς αυτήν, και εκοιμήθη μετ' αυτής, και αυτή αγιαζομένη από ακαθαρσίας αυτής, και απέστρεψεν εις τον οίκον αυτής.
2Re 11:5	και εν γαστρί έλαβεν η γυνή· και αποστείλασα απήγγειλε τω Δαυίδ και είπεν· εγώ ειμι εν γαστρί έχω.
2Re 11:6	και απέστειλε Δαυίδ προς Ιωάβ λέγων· απόστειλον προς με τον Ουριαν τον Χετταίον· και απέστειλεν Ιωάβ τον Ουριαν προς Δαυίδ.
2Re 11:7	και παραγίνεται Ουρίας και εισήλθε προς αυτόν, και επηρώτησε Δαυίδ εις ειρήνην Ιωάβ και εις ειρήνην του λαού και εις ειρήνην του πολέμου.
2Re 11:8	και είπε Δαυίδ τω Ουρία· κατάβηθι εις τον οίκόν σου και νίψαι τους πόδας σου· και εξήλθεν Ουρίας εξ οίκου του βασιλέως, και εξήλθεν οπίσω αυτού άρσις του βασιλέως.
2Re 11:9	και εκοιμήθη Ουρίας παρά τη θύρα του βασιλέως μετά των δούλων του κυρίου αυτού και ου κατέβη εις τον οίκον αυτού.
2Re 11:10	και ανήγγειλαν τω Δαυίδ λέγοντες, ότι ου κατέβη Ουρίας εις τον οίκον αυτού. και είπε Δαυίδ προς Ουριαν· ουχί εξ οδού συ έρχη; τι ότι ου κατέβης εις τον οίκόν σου;
2Re 11:11	και είπεν Ουρίας προς Δαυίδ· η κιβωτός και Ισραήλ και Ιούδας κατοικούσιν εν σκηναίς, και ο κύριός μου Ιωάβ και οι δούλοι του κυρίου μου επί πρόσωπον του αγρού παρεμβάλλουσι· και εγώ εισελεύσομαι εις τον οίκόν μου του φαγείν και πιείν και κοιμηθήναι μετά της γυναικός μου; Πως; ζη η ψυχή σου, ει ποιήσω το ρήμα τούτο.
2Re 11:12	και είπε Δαυίδ προς Ουριαν· κάθισον ενταύθα και γε σήμερα, και αύριον εξαποστελώ σε. και εκάθισεν Ουρίας εν Ιερουσαλήμ εν τη ημέρα εκείνη και τη επαύριον.
2Re 11:13	και εκάλεσεν αυτόν Δαυίδ, και έφαγεν ενώπιον αυτού και έπινε και εμέθυσεν αυτόν· και εξήλθεν εσπέρας του κοιμηθήναι επί της κοίτης αυτού μετά των

	δούλων του κυρίου αυτού, και εις τον οίκον αυτού ου κατέβη.
2Re 11:14	και εγένετο πρωϊ και έγγραψε Δαυίδ βιβλίον προς Ιωάβ και απέστειλεν εν χειρί Ουρίου.
2Re 11:15	και έγγραφεν εν βιβλίω λέγων· εισάγαγε τον Ουρίαν εξ εναντίας του πολέμου του κραταιού, και αποστραφήσεσθε από όπισθεν αυτού, και πληγήσεται από όπισθεν αυτού, και πληγήσεται και αποθανείται.
2Re 11:16	και εγενήθη εν τω φυλάσσειν Ιωάβ επί την πόλιν και έθηκε τον Ουρίαν εις τον τόπον, ου ήδει ότι άνδρες δυνάμεως εκεί.
2Re 11:17	και εξήλθον οι άνδρες της πόλεως και επολέμουν μετά Ιωάβ, και έπεσαν εκ του λαού εκ των δούλων Δαυίδ, και απέθανε και γε Ουρίας ο Χετταίος.
2Re 11:18	και απέστειλεν Ιωάβ και απήγγειλε τω Δαυίδ πάντας τους λόγους του πολέμου λαλήσαι προς τον βασιλέα
2Re 11:19	και ενετείλατο τω αγγέλω λέγων· εν τω συντελέσαι πάντας τους λόγους του πολέμου λαλήσαι προς τον βασιλέα
2Re 11:20	και έσται εάν αναβή ο θυμός του βασιλέως, και είπη σοι· τι ότι ηγγίσατε προς την πόλιν πολεμήσαι; ουκ ήδειτε ότι τοξεύσουσιν απάνωθεν του τείχους;
2Re 11:21	τις επάταξε τον Αβιμέλεχ υιόν Ιεροβάαλ υιού Νήρ; ουχί γυνή έρριψε κλάσμα μύλου επ' αυτόν από άνωθεν του τείχους και απέθανεν εν Θαμασί; ινατί προσηγάγετε προς το τείχος; και ερείς· και γε ο δούλος σου Ουρίας ο Χετταίος απέθανε.
2Re 11:22	και επορεύθη ο άγγελος Ιωάβ προς τον βασιλέα εις Ιερουσαλήμ, και παρεγένετο και απήγγειλε τω Δαυίδ πάντα, όσα απήγγειλεν αυτω Ιωάβ πάντα τα ρήματα του πολέμου. και εθυμώθη Δαυίδ προς Ιωάβ και είπε προς τον άγγελον· ινατί προσηγάγετε προς την πόλιν του πολεμήσαι; ουκ ήδειτε ότι πληγήσεσθε από του τείχους; τις επάταξε τον Αβιμέλεχ υιόν Ιεροβάαλ; ουχί γυνή έρριπεν επ' αυτόν κλάσμα μύλου από του τείχους και απέθανεν εν Θαμασί; ινατί προσηγάγετε προς το τείχος;
2Re 11:23	και είπεν ο άγγελος προς Δαυίδ ότι εκραταίωσαν εφ' ημάς οι άνδρες και εξήλθαν εφ' ημάς εις τον αγρόν, και εγενήθημεν επ' αυτούς έως της θύρας της πύλης,
2Re 11:24	και ετόξευσαν οι τοξεύοντες προς τους παιδάς σου απάνωθεν του τείχους, και απέθανον των παιδων του βασιλέως, και γε ο δούλος σου Ουρίας ο Χετταίος απέθανε.
2Re 11:25	και είπε Δαυίδ προς τον άγγελον· τάδε ερείς προς Ιωάβ· μη πονηρόν έστω εν οφθαλμοίς σου το ρήμα τούτο, ότι ποτέ μεν ούτως και ποτέ ούτως φάγεται η μάχαιρα· κραταίωσον τον πόλεμόν σου εις την πόλιν και κατάσπασον αυτήν και κραταίωσον αυτήν.
2Re 11:26	και ήκουσεν η γυνή Ουρίου ότι απέθανεν Ουρίας ο ανήρ αυτής, και εκόψατο τον άνδρα αυτής.

2Re 11:27	και διήλθε το πένθος και απέστειλε Δαυίδ, και συνήγαγεν αυτήν εις τον οίκον αυτού, και εγενήθη αυτω εις γυναίκα, και έτεκεν αυτω υιόν. και πονηρόν εφάνη το ρήμα, ό εποίησε Δαυίδ, εν οφθαλμοίς Κυρίου.
2Re 12:1	ΚΑΙ απέστειλε Κύριος τον Νάθαν τον προφήτην προς Δαυίδ, και εισήλθε προς αυτόν και είπεν αυτω· δύο ήσαν άνδρες εν πόλει μια, εις πλούσιος, και εις πένης·
2Re 12:2	και τω πλουσιώ ην ποιμνία και βουκόλια πολλά σφόδρα,
2Re 12:3	και τω πένητι ουδέν αλλ' ή αμνάς μία μικρά, ην εκτήσατο και περιεποίησατο και εξέθρεψεν αυτήν και ηδρύνθη μετ' αυτού και μετά των υιών αυτού επί το αυτό, εκ του άρτου αυτού ήσθιε και εκ του ποτηρίου αυτού έπινε και εν τω κόλπω αυτού εκάθευδε και ην αυτω ως θυγάτηρ·
2Re 12:4	και ήλθε πάροδος τω ανδρί τω πλουσιώ, και εφείσατο λαβείν εκ των ποιμνίων αυτού και εκ των βουκολίων αυτού του ποιήσαι τω ξένω οδοιπόρω τω ελθόντι προς αυτόν και έλαβε την αμνάδα του πένητος και εποίησεν αυτήν τω ανδρί τω ελθόντι προς αυτόν.
2Re 12:5	και εθυμώθη οργή Δαυίδ σφόδρα τω ανδρί, και είπε Δαυίδ προς Νάθαν· ζη Κύριος, ότι υιος θανάτου ο ανήρ ο ποιήσας τούτο
2Re 12:6	και την αμνάδα αποτίσει επταπλασίονα, ανθ' ων ότι εποίησε το ρήμα τούτο και περι ου ουκ εφείσατο.
2Re 12:7	και είπε Νάθαν προς Δαυίδ· συ ει ο ανήρ ο ποιήσας τούτο· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· εγώ ειμι ο χρίσας σε εις βασιλέα επί Ισραήλ, και εγώ ειμι ερρυσάμην σε εκ χειρός Σαούλ
2Re 12:8	και έδωκά σοι τον οίκον του κυρίου σου και τας γυναίκας του κυρίου σου εν τω κόλπω σου και έδωκά σοι τον οίκον Ισραήλ και Ιούδα· και ει μικρόν εστι, προσθήσω σοι κατά ταύτα.
2Re 12:9	τι ότι εφάυλισας τον λόγον Κυρίου του ποιήσαι το πονηρόν εν οφθαλμοίς αυτού; τον Ουριάν τον Χετταίον επάταξας εν ρομφαία και την γυναίκα αυτού έλαβες σεαυτω εις γυναίκα και αυτόν απέκτεινας εν ρομφαία υιών Αμμών.
2Re 12:10	και νυν ουκ αποστήσεται ρομφαία εκ του οίκου σου έως αιώνος ανθ' ων ότι εξουδένωσάς με και έλαβες την γυναίκα του Ουρίου του Χετταίου του είναι σοι εις γυναίκα.
2Re 12:11	τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ εξεγείρω επί σε κακά εκ του οίκου σου και λήψομαι τας γυναίκάς σου κατ' οφθαλμούς σου και δώσω τω πλησίον σου, και κοιμηθήσεται μετά των γυναικών σου εναντίον του ηλίου τούτου·
2Re 12:12	ότι συ εποίησας κρυβή, καγώ ποιήσω το ρήμα τούτο εναντίον παντός Ισραήλ και απέναντι του ηλίου τούτου.
2Re 12:13	και είπε Δαυίδ τω Νάθαν· ημάρτηκα τω Κυρίω. και είπε Νάθαν προς Δαυίδ· και Κύριος παρεβίβασε το αμάρτημά σου, ου μη αποθάνης·
2Re 12:14	πλήν ότι παροργίζων παρώργισας τους εχθρούς Κυρίου εν τω ρήματι τούτω, και γε ο υιος σου ο τεχθείς σοι θανάτω αποθανείται.

2Re 12:15	και απήλθε Νάθαν εις τον οίκον αυτού. και έθραυσε Κύριος το παιδίον, ό έτεκεν η γυνή Ουριού του Χετταίου τω Δαυίδ, και ηρωώστησε.
2Re 12:16	και εξήτησε Δαυίδ τον Θεόν περι του παιδαρίου, και ενήστευσε Δαυίδ νηστείαν και εισήλθε και ηυλίσθη εν σάκκω επί της γης.
2Re 12:17	και ανέστησαν επ' αυτόν οι πρεσβύτεροι του οίκου αυτού εγείραι αυτόν από της γης, και ουκ ηθέλησε και ου συνέφαγεν αυτοίς άρτον.
2Re 12:18	και εγένετο εν τη ημέρα τη εβδόμη και απέθανε το παιδάριον· και εφοβήθησαν οι δούλοι Δαυίδ αναγγείλαι αυτω ότι τέθηκε το παιδάριον, ότι είπαν· ιδού εν τω το παιδάριον έτι ζήν ελαλήσαμεν προς αυτόν, και ουκ εισήκουσε της φωνής ημών· και Πως είπωμεν προς αυτόν ότι τέθηκε το παιδάριον; και ποιήσει κακά.
2Re 12:19	και συνήκε Δαυίδ ότι οι παίδες αυτού ψιθυρίζουσι, και ενόησε Δαυίδ ότι τέθηκε το παιδάριον· και είπε Δαυίδ προς τους παίδας αυτού· ει τέθηκε το παιδάριον; και είπαν· τέθηκε.
2Re 12:20	και ανέστη Δαυίδ εκ της γης και ελούσατο και ηλείψατο και ήλλαξε τα ιμάτια αυτού και εισήλθεν εις τον οίκον του Θεού και προσεκύνησεν αυτω· και εισήλθεν εις τον οίκον αυτού, και ήτησεν άρτον φαγείν και παρέθηκαν αυτω άρτον, και έφαγε.
2Re 12:21	και είπαν οι παίδες αυτού προς αυτόν· τι το ρήμα τούτο, ό εποίησας ένεκα του παιδαρίου; έτι ζώντος ενήστευες και έκλαιες και ηγρύπνεις, και ηνίκα απέθανε το παιδάριον, ανέστης και έφαγες άρτον και πέπωκας;
2Re 12:22	και είπε Δαυίδ· εν τω το παιδάριον έτι ζήν ενήστευσα και έκλαυσα, ότι είπα· τις οίδεν ει ελεήσει με Κύριος και ζήσεται το παιδάριον;
2Re 12:23	και νυν τέθηκεν· ινατί τούτο εγώ νηστεύω; μη δυνήσομαι επιστρέψαι αυτόν έτι; εγώ πορεύσομαι προς αυτόν, και αυτός ουκ αναστρέψει προς με.
2Re 12:24	και παρεκάλεσε Δαυίδ Βηρσαβεέ την γυναίκα αυτού και εισήλθε προς αυτήν και εκοιμήθη μετ' αυτής και συνέλαβε και έτεκεν υιόν, και εκάλεσε το όνομα αυτού Σαλωμών, και Κύριος ηγάπησεν αυτόν.
2Re 12:25	και απέστειλεν εν χειρί Νάθαν του προφήτου, και εκάλεσε το όνομα αυτού Ιεδεδί, ένεκεν Κυρίου.
2Re 12:26	Και επολέμησεν Ιωάβ εν Ραββάθ υιών Αμμών και κατέλαβε την πόλιν της βασιλείας.
2Re 12:27	και απέστειλεν Ιωάβ αγγέλους προς Δαυίδ και είπεν· επολέμησα εν Ραββάθ και κατελαβόμην την πόλιν των υδάτων·
2Re 12:28	και νυν συνάγαγε το κατάλοιπον του λαού και παρέμβαλε επί την πόλιν και προκαταλαβού αυτήν, ίνα μη προκαταλάβωμαι εγώ την πόλιν και κληθή το όνομά μου επ' αυτήν.
2Re 12:29	και συνήγαγε Δαυίδ πάντα τον λαόν και επορεύθη εις Ραββάθ και επολέμησεν εν αυτη και κατελάβετο αυτήν.

2Re 12:30	και έλαβε τον στέφανον Μολχόμ του βασιλέως αυτών από της κεφαλής αυτού, και ο σταθμός αυτού τάλαντον χρυσίου και λίθου τιμίου, και ην επί της κεφαλής Δαυίδ· και σκύλα της πόλεως εξήνεγκε πολλά σφόδρα.
2Re 12:31	και τον λαόν τον όντα εν αυτη εξήγαγε και έθηκεν εν τω πρίονι και εν τοις τριβόλοις τοις σιδηροίς και υποτομεύσι σιδηροίς και διήγαγεν αυτούς δια του πλινθείου· και ούτως εποίησε πάσαις ταις πόλεσιν υιών Αμμών. και επέστρεψε Δαυίδ και πας ο λαός εις Ιερουσαλήμ.
2Re 13:1	ΚΑΙ εγενήθη μετά ταύτα και τω Αβεσσαλώμ υιω Δαυίδ αδελφή καλή τω είδει σφόδρα, και όνομα αυτη Θημάρ, και ηγάπησεν αυτήν Αμνών υιος Δαυίδ.
2Re 13:2	και εθλίβετο Αμνών ωστε αρρωστείν δια Θημάρ την αδελφήν αυτού, ότι παρθένος ην αύτη, και υπέρογκον εν οφθαλμοίς Αμνών του ποιήσαι τι αυτη.
2Re 13:3	και ην τω Αμνών εταίρος, και όνομα αυτω Ιωναδάβ, υιος Σαμαά του αδελφού Δαυίδ· και Ιωναδάβ ανήρ σοφός σφόδρα.
2Re 13:4	και είπεν αυτω· τι σοι ότι συ ούτως ασθενής, υιε του βασιλέως, το πρωϊ πρωϊ; ουκ απαγγέλλεις μοι; και είπεν αυτω Αμνών· Θημάρ την αδελφήν Αβεσσαλώμ του αδελφού μου εγώ αγαπώ.
2Re 13:5	και είπεν αυτω Ιωναδάβ· κοιμήθητι επί της κοίτης σου και μαλακίσθητι, και εισελεύσεται ο πατήρ σου του ιδείν σε, και ερείς προς αυτόν· ελθέτω δη Θημάρ η αδελφή μου και ψωμισάτω με και ποιησάτω κατ' οφθαλμούς μου βρώμα, όπως ιδω και φάγω εκ των χειρών αυτης.
2Re 13:6	και εκοιμήθη Αμνών και ηρρώστησε, και εισήλθεν ο βασιλεύς ιδείν αυτόν, και είπεν Αμνών προς τον βασιλέα· ελθέτω δη Θημάρ η αδελφή μου προς με και κολλυρισάτω εν οφθαλμοίς μου δύο κολλυρίδας, και φάγομαι εκ της χειρός αυτης.
2Re 13:7	και απέστειλε Δαυίδ προς Θημάρ εις τον οίκον λέγων· πορεύθητι δη εις τον οίκον του αδελφού σου και ποιήσον αυτω βρώμα.
2Re 13:8	και επορεύθη Θημάρ εις τον οίκον Αμνών αδελφού αυτης, και αυτός κοιμώμενος. και έλαβε το σταίς και εφύρασε και εκολλύρισε κατ' οφθαλμούς αυτού και ήψησε τας κολλυρίδας·
2Re 13:9	και έλαβε το τήγανον και κατεκένωσεν ενώπιον αυτού, και ουκ ηθέλησε φαγειν. και είπεν Αμνών· εξαγάγετε πάντα άνδρα από επάνωθεν μου· και εξήγαγον πάντα άνδρα επάνωθεν αυτού.
2Re 13:10	και είπεν Αμνών προς Θημάρ· εισένεγκε το βρώμα εις το ταμείον, και φάγομαι εκ της χειρός σου. και έλαβε Θημάρ τας κολλυρίδας, ας εποίησε, και εισήνεγκε τω Αμνών αδελφω αυτης εις τον κοιτώνα
2Re 13:11	και προσήγαγεν αυτω του φαγειν, και επελάβετο αυτης και είπεν αυτη· δεύρο κοιμήθητι μετ' εμού, αδελφή μου.
2Re 13:12	και είπεν αυτω· μη, αδελφέ μου· μη ταπεινώσης με, διότι ου ποιηθήσεται ούτως εν Ισραήλ, μη ποιήσης την αφροσύνην ταύτην·

2Re 13:13	και εγω που αποισω το ονειδος μου; και συ εση ως εις των αφρονων εν Ισραηλ· και νυν λαλησον δη προς τον βασιλεα, οτι ου μη κωλυση με απο σου.
2Re 13:14	και ουκ ηθελησεν Αμνων του ακουσαι της φωνης αυτης και εκραταιωσεν υπερ αυτην και εταπεινωσεν αυτην και εκοιμηθη μετ' αυτης.
2Re 13:15	και εμισησεν αυτην Αμνων μισος μεγα σφοδρα, οτι μεγα το μισος, ο εμισησεν αυτην υπερ την αγαπην, ην ηγαπησεν αυτην. και ειπεν αυτη Αμνων· αναστηθι και πορευου.
2Re 13:16	και ειπεν αυτω Θημαρ· μη, αδελφε, οτι μεγαλη η κακια η εσχατη υπερ την πρωτην, ην εποιησας μετ' εμου του εξαποστειλαι με. και ουκ ηθελησεν Αμνων ακουσαι της φωνης αυτης.
2Re 13:17	και εκαλεσε το παιδαριον αυτου τον προεστηκοτα του οικου και ειπεν αυτω· εξαποστειλατε δη ταυτην απ' εμου εξω και αποκλεισον την θυραν οπισω αυτης.
2Re 13:18	και επ' αυτης ην χιτων καρπωτος, οτι ουτως ενεδιδυσκοντο αι θυγατερες του βασιλεως αι παρθενοι τους επενδυτας αυτων· και εξηγαγεν αυτην ο λειτουργος αυτου εξω και απεκλεισε την θυραν οπισω αυτης.
2Re 13:19	και ελαβε Θημαρ σποδον και επεθηκεν επι την κεφαλην αυτης και τον χιωνα τον καρπωτον τον επ' αυτης διερρηξε και επεθηκε τας χειρας αυτης επι την κεφαλην αυτης και επορευθη πορευομενη και κραζουσα.
2Re 13:20	και ειπε προς αυτην Αβεσσαλωμ ο αδελφος αυτης· μη Αμνων ο αδελφος σου εγενετο μετα σου; και νυν, αδελφη μου, κωφευσον, οτι αδελφος σου εστι· μη θης την καρδιαν σου του λαλησαι το ρημα τουτο. και εκαθισε Θημαρ χηρευουσα εν τω οικω Αβεσσαλωμ του αδελφου αυτης.
2Re 13:21	και ηκουσεν ο βασιλευς Δαυιδ παντας τους λογους τουτους και εθυμωθη σφοδρα· και ουκ ελυπησε το πνευμα Αμνων του υιου αυτου, οτι ηγαπα αυτον, οτι πρωτοτοκος αυτου ην.
2Re 13:22	και ουκ ελαλησεν Αβεσσαλωμ μετα Αμνων απο πονηρου εως αγαθου, οτι εμισει Αβεσσαλωμ τον Αμνων επι λογου, ου εταπεινωσε Θημαρ την αδελφην αυτου.
2Re 13:23	Και εγενετο εις διετηριδα ημερων και ησαν κειροντες τω Αβεσσαλωμ εν Βελασωρ τη εχομενα Εφραιμ, και εκαλεσεν Αβεσσαλωμ παντας τους υιους του βασιλεως.
2Re 13:24	και ηλθεν Αβεσσαλωμ προς τον βασιλεα και ειπεν· ιδου δη κειρουσι τω δουλω σου, πορευθητω δη ο βασιλευς και οι παιδες αυτου μετα του δουλου σου.
2Re 13:25	και ειπεν ο βασιλευς προς Αβεσσαλωμ· μη δη, υιε μου, μη πορευθωμεν παντες ημεις, και ου μη καταβαρυνθωμεν επι σε. και εβιασατο αυτον, και ουκ ηθελησε του πορευθηναι και ευλογησεν αυτον.
2Re 13:26	και ειπεν Αβεσσαλωμ προς αυτον· και ει μη, πορευθητω δη μεθ' ημων Αμνων ο αδελφος μου. και ειπεν αυτω ο βασιλευς· ινατι πορευθη μετα σου;
2Re 13:27	και εβιασατο αυτον Αβεσσαλωμ, και απεστειλε μετ' αυτου τον Αμνων και παντας τους υιους του βασιλεως. και εποιησεν Αβεσσαλωμ ποτον κατα τον

	πότον του βασιλέως.
2Re 13:28	και ενετείλατο Αβεσσαλώμ τοις παιδαρίοις αυτού λέγων· ιδετε ως αν αγαθυνθή η καρδιά Αμνών εν τω οίνω και είπω προς υμάς· πατάξατε τον Αμνών, και θανατώσατε αυτόν· μη φοβηθήτε, ότι ουχί εγώ ειμι ο εντελλόμενος υμίν; ανδρίζεσθε και γίνεσθε εις υιούς δυνάμεως.
2Re 13:29	και εποίησαν τα παιδάρια Αβεσσαλώμ τω Αμνών καθά ενετείλατο αυτοίς Αβεσσαλώμ. και ανέστησαν πάντες οι υιοί του βασιλέως και επεκάθισαν ανήρ επί την ημίονον αυτού και έφυγαν.
2Re 13:30	και εγένετο αυτών όντων εν τω οδω και η ακοή ήλθε προς Δαυίδ λέγων· επάταξεν Αβεσσαλώμ πάντας τους υιούς του βασιλέως, και ου κατελείφθη εξ αυτών ουδέ εις.
2Re 13:31	και ανέστη ο βασιλεύς και διέρρηξε τα ιμάτια αυτού και εκοιμήθη επί την γην, και πάντες οι παίδες αυτού οι περιεστώτες αυτω διέρρηξαν τα ιμάτια αυτών.
2Re 13:32	και απεκρίθη Ιωναδάβ υιος Σαμαά αδελφού Δαυίδ και είπε· μη ειπάτω ο κύριός μου ο βασιλεύς, ότι πάντα τα παιδάρια τους υιούς του βασιλέως εθανάτωσεν, ότι Αμνών μονώτατος απέθανεν· ότι επί στόματος Αβεσσαλώμ ην κείμενος από της ημέρας, ης εταπείνωσε Θημάρ την αδελφήν αυτού·
2Re 13:33	και νυν μη θέσθω ο κύριός μου ο βασιλεύς επί την καρδιαν αυτού ρήμα λέγων· πάντες οι υιοί του βασιλέως απέθανον, ότι αλλ' ή Αμνών μονώτατος απέθανε.
2Re 13:34	και απέδρα Αβεσσαλώμ. και ήρε το παιδάριον ο σκοπός τους οφθαλμούς αυτού και ειδε και ιδού λαός πολύς πορευόμενος εν τη οδω όπισθεν αυτού εκ πλευράς του όρους εν τη καταβάσει· και παρεγένετο ο σκοπός και απήγγειλε τω βασιλεί και είπεν· άνδρας εώρακα εκ της οδου της Ωρωνήν εκ μέρους του όρους.
2Re 13:35	και είπεν Ιωναδάβ προς τον βασιλέα· ιδού οι υιοί του βασιλέως πάρεισι· κατά τον λόγον του δούλου σου, ούτως εγένετο.
2Re 13:36	και εγένετο ηνίκα συνετέλεσε λαλών, και ιδού οι υιοί του βασιλέως ήλθαν και επήραν την φωνήν αυτών και έκλαυσαν, και γε ο βασιλεύς και πάντες οι παίδες αυτού έκλαυσαν κλαυθμόν μέγαν σφόδρα.
2Re 13:37	και Αβεσσαλώμ έφυγε και επορεύθη προς Θολμί υιόν Εμιούδ βασιλέα Γεδσούρ εις γην Μαχάδ. και επένθησεν ο βασιλεύς Δαυίδ επί τον υιόν αυτού πάσας τας ημέρας.
2Re 13:38	και Αβεσσαλώμ απέδρα και επορεύθη εις Γεδσούρ και ην εκεί έτη τρία.
2Re 13:39	και εκόπασε το πνεύμα του βασιλέως του εξελθειν οπίσω Αβεσσαλώμ, ότι παρεκλήθη επί Αμνών ότι απέθανε.
2Re 14:1	ΚΑΙ έγνω Ιωάβ υιος Σαρουϊας ότι η καρδιά του βασιλέως επί Αβεσσαλώμ.
2Re 14:2	και απέστειλεν Ιωάβ εις Θεκωέ, και έλαβεν εκείθεν γυναικα σοφήν και είπε προς αυτην· πένθησον δη και ένδυσαι ιμάτια πενθικα και μη αλείψη έλαιον και έση ως γυνή πενθούσα επί τεθηκóτι τούτο ημέρας πολλάς

2Re 14:3	και ελεύση προς τον βασιλέα και λαλήσεις προς αυτόν κατά το ρήμα τούτο· και έθηκεν Ιωάβ τους λόγους εν τω στόματι αυτής.
2Re 14:4	και εισήλθεν η γυνή η Θεκωίτις προς τον βασιλέα και έπεσεν επί πρόσωπον αυτής εις την γην και προσεκύνησεν αυτω και είπε· σώσον, βασιλεύ, σώσον.
2Re 14:5	και είπε προς αυτήν ο βασιλεύς· τι εστί σοι; η δε είπε· και μάλα γυνή χήρα εγώ ειμι, και απέθανεν ο ανήρ μου.
2Re 14:6	και γε τη δούλη σου δύο υιοί, και εμαχέσαντο αμφοτέροι εν τω αγρω, και ουκ ην ο εξαιρούμενος ανά μέσον αυτών, και έπαισεν ο εις τον ένα αδελφόν αυτού και εθανάτωσεν αυτόν.
2Re 14:7	και ιδού επανέστη όλη η πατριά προς την δούλην σου και είπαν·δος τον παίσαντα τον αδελφόν αυτού και θανατώσομεν αυτόν αντί της ψυχής του αδελφού αυτού, ου απέκτεινε, και εξαρούμεν και γε τον κληρονόμον υμών· και σβέσουσι τον άνθρακά μου τον καταλειφθέντα, ωστε μη θέσθαι τω ανδρί μου κατάλειμμα και όνομα επί προσώπου της γης.
2Re 14:8	και είπεν ο βασιλεύς προς την γυναίκα· υγιαίνουσα βάδιζε εις τον οίκόν σου, καγώ εντελούμαι περι σου.
2Re 14:9	και είπεν η γυνή η Θεκωίτις προς τον βασιλέα· επ' εμέ, κύριέ μου βασιλεύ, η ανομία και επί τον οίκον του πατρός μου, και ο βασιλεύς και ο θρόνος αυτού αθως.
2Re 14:10	και είπεν ο βασιλεύς· τις ο λαλών προς σε; και άξεις αυτόν προς εμέ, και ου προσθήσει έτι άψασθαι αυτού.
2Re 14:11	και είπε· μνημονευσάτω δη ο βασιλεύς τον Κύριον Θεόν αυτού πληθυνθήναι αγχιστέα του αίματος του διαφθείραι και ου μη εξάρωσι τον υιόν μου· και είπε· ζη Κύριος, ει πεσειται από της τριχός του υιού σου επί την γην.
2Re 14:12	και είπεν η γυνή· λαλησάτω δη η δούλη σου προς τον κύριόν μου βασιλέα ρήμα. και είπε· λάλησον.
2Re 14:13	και είπεν η γυνή· ινατί ελογίσω τοιούτο επί λαόν Θεού; ή εκ στόματος του βασιλέως ο λόγος ούτος ως πλημμέλεια του μη επιστρέψαι τον βασιλέα τον εξωσμένον αυτού;
2Re 14:14	ότι θανάτω αποθανούμεθα, και ωσπερ το ύδωρ το καταφερόμενον επί της γης, ό ου συναχθήσεται· και λήψεται ο Θεός ψυχήν, και λογιζόμενος του εξώσαι απ' αυτού εξεωσμένον.
2Re 14:15	και νυν ό ήλθον λαλήσαι προς τον βασιλέα τον κύριόν μου το ρήμα τούτο, ότι όψεται με ο λαός, και ερεί η δούλη σου· λαλησάτω δη προς τον κύριόν μου τον βασιλέα, είπως ποιήσει ο βασιλεύς το ρήμα της δούλης αυτού·
2Re 14:16	ότι ακούσει ο βασιλεύς· ρυσάσθω την δούλην αυτού εκ χειρός του ανδρός του ζητούντος εξάραί με και τον υιόν μου από κληρονομίας Θεού.
2Re 14:17	και είπεν η γυνή· είη δη ο λόγος του κυρίου μου του βασιλέως εις θυσίαν, ότι καθώς άγγελος Θεού, ούτως ο κύριός μου ο βασιλεύς του ακούειν το αγαθόν και

	το πονηρόν, και Κύριος ο Θεός σου έσται μετά σου.
2Re 14:18	και απεκρίθη ο βασιλεύς και είπε προς την γυναίκα· μη δη κρύψης απ' εμού ρήμα, ό εγώ επερωτώ σε. και είπεν η γυνή· λαλησάτω δη ο κύριός μου ο βασιλεύς.
2Re 14:19	και είπεν ο βασιλεύς· μη η χείρ Ιωάβ εν παντί τούτω μετά σου; και είπεν η γυνή τω βασιλεί· ζη η ψυχή σου, κύριέ μου βασιλεύ, ει έστιν εις τα δεξιά ή εις τα αριστερά εκ πάντων, ων ελάλησεν ο κύριός μου ο βασιλεύς, ότι ο δούλός σου Ιωάβ αυτός εντεείλατό μοι, και αυτός έθετο εν τω στόματι της δούλης σου πάντας τους λόγους τούτους·
2Re 14:20	ένεκεν του περιελθείν το πρόσωπον του ρήματος τούτου εποίησεν ο δούλός σου Ιωάβ τον λόγον τούτον, και ο κύριός μου σοφός καθώς σοφία αγγέλου του Θεού του γνώναι πάντα τα εν τη γη.
2Re 14:21	και είπεν ο βασιλεύς προς Ιωάβ· ιδού δη εποίησά σοι κατά τον λόγον σου τούτον· πορεύου, επίστρεψον το παιδάριον τον Αβεσσαλώμ.
2Re 14:22	και έπεσεν Ιωάβ επί πρόσωπον αυτού επί την γην και προσεκύνησε και ευλόγησε τον βασιλέα, και είπεν Ιωάβ· σήμερον έγνω ο δούλός σου ότι εύρον χάριν εν οφθαλμοίς σου, κύριέ μου βασιλεύ, ότι εποίησεν ο κύριός μου ο βασιλεύς τον λόγον του δούλου αυτού.
2Re 14:23	και ανέστη Ιωάβ και επορεύθη εις Γεδσούρ και ήγαγε τον Αβεσσαλώμ εις Ιερουσαλήμ.
2Re 14:24	και είπεν ο βασιλεύς· αποστραφήτω εις τον οίκον αυτού και το πρόσωπόν μου μη βλέπέτω και απέστρεψεν Αβεσσαλώμ εις τον οίκον αυτού και το πρόσωπον του βασιλέως ουκ είδε.
2Re 14:25	και ως Αβεσσαλώμ ουκ ην ανήρ εν παντί Ισραήλ αινετός σφόδρα, από ίχνους ποδός αυτού και έως κορυφής αυτού ουκ ην εν αυτω μώμος.
2Re 14:26	και εν τω κείρεσθαι αυτόν την κεφαλήν αυτού -και εγένετο απ' αρχής ημερών εις ημέρας, ως αν εκείρετο, ότι κατεβαρύνετο επ' αυτόν- και κειρόμενος αυτήν έστησε την τρίχα της κεφαλής αυτού διακοσίους σίκλους εν τω σίκλω τω βασιλικω.
2Re 14:27	και ετέχθησαν τω Αβεσσαλώμ τρεις υιοί και θυγάτηρ μία, και όνομα αυτη Θημάρ· αυτη ην γυνή καλή σφόδρα και γίνεται γυνή τω Ροβοάμ υιω Σαλωμών και τίκτει αυτω τον Αβιά.
2Re 14:28	και εκάθισεν Αβεσσαλώμ εν Ιερουσαλήμ δύο έτη ημερών, και το πρόσωπον του βασιλέως ουκ είδε.
2Re 14:29	και απέστειλεν Αβεσσαλώμ προς Ιωάβ αποστείλαι αυτόν προς τον βασιλέα, και ουκ ηθέλησεν ελθείν προς αυτόν· και απέστειλεν εκ δευτέρου προς αυτόν, και ουκ ηθέλησε παραγενέσθαι.
2Re 14:30	και είπεν Αβεσσαλώμ προς τους παίδας αυτού· ιδετε, η μερίς εν αγρω του Ιωάβ εχόμενά μου, και αυτω εκεί κριθαί, πορεύεσθε και εμπρήσατε αυτήν εν πυρί· και ενέπρησαν οι παίδες Αβεσσαλώμ την μερίδα. και παραγίνονται οι δούλοι Ιωάβ

	προς αυτόν διερρηχότες τα ἱμάτια αὐτῶν και εἶπον· ενεπύρισαν οι δούλοι Αβεσσαλώμ την μερίδα εν πυρί.
2Re 14:31	και ανέστη Ιωάβ και ἦλθε προς Αβεσσαλώμ εις τον οἶκον και εἶπε προς αὐτόν· ινατί ενεπύρισαν οι παῖδές σου την μερίδα την ἐμήν εν πυρί;
2Re 14:32	και εἶπεν Αβεσσαλώμ προς Ιωάβ· ἰδού απέστειλα προς σε λέγων· ἦκε ὡδε, και αποστειλώ σε προς τον βασιλέα λέγων· ινατί ἦλθον εκ Γεδσοῦρ; αγαθόν μοι ην εἶναι ἐκεῖ· και νυν ἰδού το πρόσωπον του βασιλέως ουκ εἶδον· ει δε εστιν εν ἐμοί αδικία, και θανάτωσόν με.
2Re 14:33	και εισηλθεν Ιωάβ προς τον βασιλέα, και απήγγειλεν αὐτω, και εκάλεσε τον Αβεσσαλώμ. και εισηλθε προς τον βασιλέα και προσεκύνησεν αὐτω και ἔπεσεν ἐπί πρόσωπον αὐτοῦ ἐπί την γην κατά πρόσωπον του βασιλέως, και κατεφίλησεν ο βασιλεύς τον Αβεσσαλώμ.
2Re 15:1	ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ ταῦτα και ἐποίησεν εαυτω Αβεσσαλώμ ἄρματα και ἵππους και πενήκοντα ἄνδρας παρατρέχειν ἐμπροσθεν αὐτοῦ.
2Re 15:2	και ὠρθρισεν Αβεσσαλώμ και ἔστη ἀνά χειρας της οδοῦ της πύλης και ἐγένετο πας ἀνὴρ, ὡ ἐγένετο κρίσις, ἦλθε προς τον βασιλέα εις κρίσιν, και ἐβόησε προς αὐτόν Αβεσσαλώμ και ἔλεγεν αὐτω· εκ ποίας πόλεως συ ει; και εἶπεν· εκ μίας φυλῶν Ισραήλ ο δούλός σου.
2Re 15:3	και εἶπε προς αὐτόν ο Αβεσσαλώμ· ἰδού οι λόγοι σου αγαθοί και εὔκολοι, και ο ακούων ουκ ἔστι σοι παρά του βασιλέως.
2Re 15:4	και εἶπεν Αβεσσαλώμ· τις με καταστήσει κριτήν εν τη γη, και ἐπ' ἐμέ ἐλεύσεται πας ἀνὴρ, ὡ εἴν ἡ ἀντιλογία και κρίσις, και δικαίωσω αὐτόν;
2Re 15:5	και ἐγένετο εν τῷ ἐγγίζειν ἄνδρα του προσκυνῆσαι αὐτω και ἐξέτεινε την χεῖρα αὐτοῦ και ἐπελαμβάνετο αὐτοῦ και κατεφίλησεν αὐτόν.
2Re 15:6	και ἐποίησεν Αβεσσαλώμ κατά το ρῆμα τούτο παντί Ισραήλ τοις παραγινομένοις εις κρίσιν προς τον βασιλέα, και ἰδιοποιεῖτο Αβεσσαλώμ την καρδίαν ἀνδρῶν Ισραήλ.
2Re 15:7	και ἐγένετο ἀπό τέλους τεσσαράκοντα ἐτῶν και εἶπεν Αβεσσαλώμ προς τον πατέρα αὐτοῦ· πορεύσομαι δη και ἀποτίσω τας ευχάς μου, ἀς ηυξάμην τῷ Κυρίῳ εν Χεβρών·
2Re 15:8	ὅτι ευχήν ηύξατο ο δούλός σου εν τῷ οικεῖν με εν Γεδσοῦρ εν Συρία λέγων· εἴν ἐπιστρέφων ἐπιστρέψη με Κύριος εις Ιερουσαλήμ, και λατρεύσω τῷ Κυρίῳ.
2Re 15:9	και εἶπεν αὐτω ο βασιλεύς· βάδιζε εις ειρήνην· και ἀναστάς ἐπορεύθη εις Χεβρών.
2Re 15:10	και ἀπέστειλεν Αβεσσαλώμ κατασκόπους εν πάσαις φυλαῖς Ισραήλ λέγων· εν τῷ ακούσαι υμᾶς την φωνήν της κερατίνης και ερεῖτε· βεβασίλευκε βασιλεύς Αβεσσαλώμ εν Χεβρών.
2Re 15:11	και μετὰ Αβεσσαλώμ ἐπορεύθησαν διακόσιοι ἄνδρες ἐξ Ιερουσαλήμ κλητοί και πορευόμενοι τη ἀπλότητι αὐτῶν και ουκ ἐγνώσαν παν ρῆμα.

2Re 15:12	και απέστειλεν Αβεσσαλώμ και εκάλεσε τον Αχιτόφελ τον Γελμωναίον τον σύμβουλον Δαυίδ εκ της πόλεως αυτού εκ Γωλά εν τω θυσιάζειν αυτόν. και εγένετο σύστρεμμα ισχυρόν, και ο λαός ο πορευόμενος και πολύς μετά Αβεσσαλώμ.
2Re 15:13	και παρεγένετο ο απαγγέλλων προς Δαυίδ λέγων· εγενήθη η καρδιά ανδρών Ισραήλ οπίσω Αβεσσαλώμ.
2Re 15:14	και είπε Δαυίδ πάσι τοις παισίν αυτού τοις μετ' αυτού τοις εν Ιερουσαλήμ· ανάστητε και φύγωμεν, ότι ουκ έστιν ημίν σωτηρία από προσώπου Αβεσσαλώμ· ταχύνετε του πορευθήναι, ίνα μη ταχύνη και καταλάβη ημάς και εξώση εφ' ημάς την κακίαν και πατάξη την πόλιν εν στόματι μαχαίρας.
2Re 15:15	και είπον οι παίδες του βασιλέως προς τον βασιλέα· κατά πάντα, όσα αιρείται ο κύριος ημών ο βασιλεύς, ιδού οι παίδές σου.
2Re 15:16	και εξήλθεν ο βασιλεύς και πας ο οίκος αυτού τοις ποσίν αυτών· και αφήκεν ο βασιλεύς δέκα γυναίκας των παλλακών αυτού φυλάσσειν τον οίκον.
2Re 15:17	και εξήλθεν ο βασιλεύς και πάντες οι παίδες αυτού πεζή και έστησαν εν οίκω τω μακράν.
2Re 15:18	και πάντες οι παίδες αυτού ανά χείρα αυτού παρήγον και πας Χελεθί και πας ο Φελεθί και έστησαν επί της ελαιάς εν τη ερήμω· και πας ο λαός παρεπορεύετο εχόμενος αυτού και πάντες οι περί αυτόν και πάντες οι αδροί και πάντες οι μαχηταί εξακόσιοι άνδρες, και παρήσαν επί χείρα αυτού· και πας ο Χελεθί και πας ο Φελεθί και πάντες οι Γεθθαίοι, οι εξακόσιοι άνδρες οι ελθόντες τοις ποσίν αυτών εκ Γεθ, πορευόμενοι επί πρόσωπον του βασιλέως.
2Re 15:19	και είπεν ο βασιλεύς προς Εθθί τον Γεθθαίον· ινατί πορεύη και συ μεθ' ημών; επίστρεφε και οίκει μετά του βασιλέως, ότι ξένος ει συ και ότι μετώκησας συ εκ του τόπου σου.
2Re 15:20	ει εχθές παραγέγονας, και σήμερα κινήσω σε μεθ' ημών; και γε μεταναστήσεις τον τόπον σου; εχθές η εξέλευσίς σου, και σήμερα μετακινήσω σε μεθ' ημών του πορευθήναι; και εγώ πορεύομαι ου εάν εγώ πορευθώ. επιστρέφου και επίστρεψον τους αδελφούς σου μετά σου, και Κύριος ποιήσει μετά σου έλεος και αλήθειαν.
2Re 15:21	και απεκρίθη Εθθί τω βασιλεί και είπε· ζη Κύριος και ζη ο κύριός μου ο βασιλεύς, ότι εις τον τόπον, ου εάν ή ο κύριός μου, και εάν εις θάνατον και εάν εις ζώην, ότι εκεί έσται ο δούλός σου.
2Re 15:22	και είπεν ο βασιλεύς προς Εθθί· δεύρο και διάβαινε μετ' εμού· και παρήλθεν Εθθί ο Γεθθαίος και ο βασιλεύς και πάντες οι παίδες αυτού και πας ο όχλος ο μετ' αυτού.
2Re 15:23	και πάσα η γη έκλαιε φωνή μεγάλη. και πας ο λαός παρεπορεύοντο εν τω χειμάρρω των Κέδρων, και ο βασιλεύς διέβη τον χειμάρρουν Κέδρων και πας ο λαός και ο βασιλεύς παρεπορεύοντο επί πρόσωπον οδού την έρημον.
2Re 15:24	και ιδού και γε Σαδώκ και πάντες οι Λευίται μετ' αυτού αίροντες την κιβωτόν διαθήκης Κυρίου από Βαιθάρ και έστησαν την κιβωτόν του Θεού. και ανέβη

	Αβιάθαο, έως επαύσατο πας ο λαός παρελθείν εκ της πόλεως.
2Re 15:25	και είπεν ο βασιλεύς προς τον Σαδώκ· απόστρεψον την κιβωτόν του Θεού εις την πόλιν· εάν εύρω χάριν εν οφθαλμοίς Κυρίου, και επιστρέψει με και δείξει μοι αυτήν και την ευπρέπειαν αυτής.
2Re 15:26	και εάν είπη ούτως· ουκ ηθέληκα εν σοί, ιδού εγώ ειμι, ποιείτω μοι κατά το αγαθόν εν οφθαλμοίς αυτού.
2Re 15:27	και είπεν ο βασιλεύς τω Σαδώκ τω ιερεί· ίδετε, συ επιστρέφεις εις την πόλιν εν ειρήνη, και Αχιμάας ο υιος σου και Ιωνάθαν ο υιος Αβιάθαο οι δύο υιοί υμών μεθ' υμών·
2Re 15:28	ίδετε, εγώ ειμι στρατεύομαι εν Αραβώθ της ερήμου έως του ελθείν ρήμα παρ' υμών του απαγγείλαί μοι.
2Re 15:29	και απέστρεψε Σαδώκ και Αβιάθαο την κιβωτόν του Θεού εις Ιερουσαλήμ και εκάθισεν εκεί.
2Re 15:30	και Δαυίδ ανέβαινεν εν τη αναβάσει των ελαιών αναβαίνων και κλαίων και την κεφαλήν επικεκαλυμμένος, και αυτός επορεύετο ανυπόδετος, και πας ο λαός ο μετ' αυτού επεκάλυψεν ανήρ την κεφαλήν αυτού και ανέβαινον αναβαίνοντες και κλαίοντες.
2Re 15:31	και ανηγγέλη Δαυίδ λέγοντες· και Αχιτόφελ εν τοις συστρεφομένοις μετά Αβεσσαλώμ· και είπε Δαυίδ· διασκεδάσον δη την βουλήν Αχιτόφελ, Κύριε ο Θεός μου.
2Re 15:32	και ην Δαυίδ ερχόμενος έως του Ροώς, ου προσεκύνησεν εκεί τω Θεω, και ιδού εις απαντήν αυτω Χουσί ο αρχιεταίρος Δαυίδ διερρηχώς τον χιτώνα αυτού και γη επί της κεφαλής αυτού.
2Re 15:33	και είπεν αυτω Δαυίδ· εάν μεν διαβής μετ' εμού, και έση επ' εμέ εις βάσταγμα·
2Re 15:34	και εάν επιστρέψης επί την πόλιν, και ερείς τω Αβεσσαλώμ· διεληλύθασιν οι αδελφοί σου, και ο βασιλεύς κατοπίσθέν μου διελήλυθεν ο πατήρ σου, και νυν παις σου ειμι, βασιλεύ, έασόν με ζήσαι, παις του πατρός σου ήμην τότε και αρτίως, και νυν εγώ δούλος σός· και διασκεδάσεις μοι την βουλήν Αχιτόφελ.
2Re 15:35	και ιδού εκεί μετά σου Σαδώκ και Αβιάθαο οι ιερείς, και έσται παν ρήμα, ό εάν ακούσης εξ οίκου του βασιλέως, και απαγγελείς τω Σαδώκ και τω Αβιάθαο τοις ιερεύσιν.
2Re 15:36	ιδού εκεί μετ' αυτών δύο υιοί αυτών, Αχιμάας υιος τω Σαδώκ και Ιωνάθαν υιος τω Αβιάθαο, και αποστελείτε εν χειρί αυτών προς με παν ρήμα, ό εάν ακούσητε.
2Re 15:37	και εισήλθε Χουσί ο εταίρος Δαυίδ εις την πόλιν, και Αβεσσαλώμ άρτι εισεπορεύετο εις Ιερουσαλήμ.
2Re 16:1	ΚΑΙ Δαυίδ παρήλθε βραχύ τι από της Ροώς και ιδού Σιβά το παιδάριον Μεμφιβοσθέ εις απαντήν αυτού και ζεύγος όνων επίσεσαγμένων, και επ' αυτοίς διακόσιοι άρτοι και εκατόν σταφίδες και εκατόν φοίνικες και νέβελ οίνου.

2Re 16:2	και ειπεν ο βασιλεύς προς Σιβά· τι ταυτά σοι; και ειπε Σιβά· τα υποζύγια τη οικία του βασιλέως του επικαθήσθαι, και οι άρτοι και οι φοίνικες εις βρώσιν τοις παιδαρίοις, και ο οίνος πιείν τοις εκλελυμένοις εν τη ερήμω.
2Re 16:3	και ειπεν ο βασιλεύς· και που ο υιος του κυρίου σου; και ειπε Σιβά προς τον βασιλέα· ιδού κάθηται εν Ιερουσαλήμ, ότι ειπε· σήμερον επιστρέψουσί μοι οίκος Ισραήλ την βασιλείαν του πατρός μου.
2Re 16:4	και ειπεν ο βασιλεύς τω Σιβά· ιδού σοι πάντα, όσα εστί Μεμφιβοσθέ. και ειπε Σιβά προσκυνήσας· εύροιμι χάριν εν οφθαλμοίς σου, κύριέ μου βασιλεύ.
2Re 16:5	και ήλθεν ο βασιλεύς Δαυίδ έως Βαουρίμ· και ιδού εκείθεν ανήρ εξεπορευέτο εκ συγγενείας οίκου Σαούλ, και όνομα αυτω Σεμεϊ υιος Γηρά· εξήλθεν εκπορευόμενος και καταρώμενος
2Re 16:6	και λιθάζων εν λίθοις τον Δαυίδ και πάντας τους παίδας του βασιλέως Δαυίδ. και πας ο λαός ην και πάντες οι δυνατοί εκ δεξιών και εξ ευωνύμων του βασιλέως.
2Re 16:7	και ούτως έλεγε Σεμεϊ εν τω καταράσθαι αυτόν· έξελθε, έξελθε ανήρ αιμάτων και ανήρ ο παράνομος·
2Re 16:8	επέστρεψεν επί σε Κύριος πάντα τα αίματα του οίκου Σαούλ, ότι εβασίλευσας αντ' αυτού, και έδωκε Κύριος την βασιλείαν εν χειρί Αβεσσαλώμ του υιού σου· και ιδού συ εν τη κακία σου, ότι ανήρ αιμάτων συ.
2Re 16:9	και ειπεν Αβεσσά υιος Σαρουϊας προς τον βασιλέα· ινατί καταράται ο κύων ο τεθνηκώς ούτος τον κύριόν μου τον βασιλέα; διαβήσομαι δη και αφελώ την κεφαλήν αυτού.
2Re 16:10	και ειπεν ο βασιλεύς· τι εμοί και υμίν, υιοί Σαρουϊας; άφετε αυτόν και ούτως καταράσθω, ότι Κύριος ειπεν αυτω καταράσθαι τον Δαυίδ, και τις ερεί, ως τι εποίησας ούτως;
2Re 16:11	και ειπε Δαυίδ προς Αβεσσά και προς πάντας τους παίδας αυτού· ιδού ο υιος μου ο έξελθών εκ της κοιλίας μου ζητεί την ψυχήν μου, και προσέτι νυν ο υιος του Ιεμινί· άφετε αυτόν καταράσθαι, ότι ειπεν αυτω Κύριος·
2Re 16:12	είπως ίδοι Κύριος εν τη ταπεινώσει μου και επιστρέψει μοι αγαθά αντί της κατάρας αυτού τη ημέρα ταύτη.
2Re 16:13	και επορεύθη Δαυίδ και πάντες οι άνδρες αυτού εν τη οδω, και Σεμεϊ επορευέτο εκ πλευράς του όρους εχόμενα αυτού πορευόμενος και καταρώμενος και λιθάζων εν λίθοις εκ πλαγίων αυτού και τω χοϊ πάσσω.
2Re 16:14	και ήλθεν ο βασιλεύς και πας ο λαός μετ' αυτού εκλελυμένοι και ανέψυξαν εκεί.
2Re 16:15	Και Αβεσσαλώμ και πας ανήρ Ισραήλ εισήλθον εις Ιερουσαλήμ και Αχιτόφελ μετ' αυτού.
2Re 16:16	και εγενήθη ηνίκα ήλθε Χουσί ο αρχιεταίρος Δαυίδ προς Αβεσσαλώμ, και ειπε Χουσί προς Αβεσσαλώμ· ζήτω ο βασιλεύς.

2Re 16:17	και ειπεν Αβεσσαλώμ προς Χουσί· τούτο το έλεός σου μετά του εταίρου σου; ινατί ουκ απήλθες μετά του εταίρου σου;
2Re 16:18	και ειπε Χουσί προς Αβεσσαλώμ· ουχί, αλλά κατόπισθεν ου εξελέξατο Κύριος και ο λαός ούτος και πας ανήρ Ισραήλ, αυτω έσομαι και μετά αυτού καθήσομαι·
2Re 16:19	και το δεύτερον, τίني εγώ δουλεύσω; ουχί ενώπιον του υιού αυτού; καθάπερ εδούλευσα ενώπιον του πατρός σου, ούτως έσομαι ενώπιόν σου.
2Re 16:20	και ειπεν Αβεσσαλώμ προς Αχιτόφελ· φέρετε εαυτοίς βουλήν τι ποιήσωμεν;
2Re 16:21	και ειπεν Αχιτόφελ προς Αβεσσαλώμ· είσελθε προς τας παλλακάς του πατρός σου, ας κατέλιπε φυλάσσειν τον οίκον αυτού, και ακούσεται πας Ισραήλ ότι κατήσχυνας τον πατέρα σου, και ενισχύσουσιν αι χείρες πάντων των μετά σου.
2Re 16:22	και έπηξαν την σκηνήν τω Αβεσσαλώμ επί το δώμα, και εισήλθεν Αβεσσαλώμ προς τας παλλακάς του πατρός αυτού κατ' οφθαλμούς παντός Ισραήλ.
2Re 16:23	και η βουλή Αχιτόφελ, ην εβουλεύσατο εν ταις ημέραις ταις πρώταις, ον τρόπον επερωτήση τις εν λόγω του Θεού, ούτως πάσα η βουλή του Αχιτόφελ και γε τω Δαυίδ και γε τω Αβεσσαλώμ.
2Re 17:1	ΚΑΙ ειπεν Αχιτόφελ προς Αβεσσαλώμ· επιλέξω δη εμαυτω δώδεκα χιλιάδας ανδρών και αναστήσομαι και καταδιώξω οπίσω Δαυίδ την νύκτα·
2Re 17:2	και επελεύσομαι επ' αυτόν, και αυτός κοπιών και εκλελυμένος χερσί, και εκστήσω αυτόν, και φεύξεται πας ο λαός ο μετ' αυτού, και πατάξω τον βασιλέα μονώτατον·
2Re 17:3	και επιστρέψω πάντα τον λαόν προς σε, ον τρόπον επιστρέφει η νύμφη προς τον άνδρα αυτής· πλήν ψυχήν ανδρός ενός συ ζητείς και παντί τω λαω έσται ειρήνη.
2Re 17:4	και ευθής ο λόγος εν οφθαλμοίς Αβεσσαλώμ και εν οφθαλμοίς πάντων των πρεσβυτέρων Ισραήλ·
2Re 17:5	και ειπεν Αβεσσαλώμ· καλέσατε δη και γε τον Χουσί τον Αραχί, και ακούσωμεν τι εν τω στόματι αυτού και γε αυτού.
2Re 17:6	και εισήλθε Χουσί προς Αβεσσαλώμ· και ειπεν Αβεσσαλώμ προς αυτόν λέγων· κατά το ρήμα τούτο ελάλησεν Αχιτόφελ· ει ποιήσομεν κατά τον λόγον αυτού; ει δε μη, συ λάλησον·
2Re 17:7	και ειπε Χουσί προς Αβεσσαλώμ· ουκ αγαθή αύτη η βουλή, ην εβουλεύσατο Αχιτόφελ το άπαξ τούτο.
2Re 17:8	και ειπε Χουσί· συ οίδας τον πατέρα σου και τους άνδρας αυτού, ότι δυνατοί εισι σφόδρα και κατάπικροι τη ψυχή αυτών, ως άρκος ητεκνωμένη εν αγρω και ως ύς τραχεία εν τω πεδίω, και ο πατήρ σου ανήρ πολεμιστής και ου μη καταλύση τον λαόν·
2Re 17:9	ιδού γαρ αυτός νυν κέκρυπται εν ενί των βουνών ή εν ενί των τόπων, και έσται εν τω επιπεσειν αυτοίς εν αρχή και ακούση ο ακούων και ειπη· εγενήθη θραύσις εν τω λαω τω οπίσω Αβεσσαλώμ,

2Re 17:10	και γε αυτός υιος δυνάμεως, ου η καρδιά καθώς η καρδιά του λέοντος, τηκομένη τακίσηται, ότι οίδε πας Ισραήλ ότι δυνατός ο πατήρ σου και υιοί δυνάμεως οι μετ' αυτού.
2Re 17:11	ότι ούτως συμβουλεύων εγώ συνεβούλευσα, και συναγόμενος συναχθήσεται επί σε πας Ισραήλ από Δάν και έως Βηρσαβεέ ως η άμμος η επί της θαλάσσης εις πλήθος, και το πρόσωπόν σου πορευόμενον εν μέσω αυτών,
2Re 17:12	και ήξομεν προς αυτόν εις ένα των τόπων, ου εάν εύρωμεν αυτόν εκεί, και παρεμβαλούμεν επ' αυτόν, ως πίπτει δρόσος επί την γην, και ουχ υπολειψόμεθα εν αυτω και τοις ανδράσι τοις μετ' αυτού και γε ένα·
2Re 17:13	και εάν εις την πόλιν συναχθή, και λήψεται πας Ισραήλ προς την πόλιν εκείνην σχοινία και συρούμεν αυτήν έως εις τον χειμάρρουν, όπως μη καταλειφθή εκεί μηδέ λίθος.
2Re 17:14	και είπεν Αβεσσαλώμ και πας ανήρ Ισραήλ· αγαθή η βουλή Χουσί του Αραχί υπέρ την βουλήν Αχιτόφελ· και Κύριος ενετείλατο διασκεδάσαι την βουλήν του Αχιτόφελ την αγαθήν, όπως αν επαγάγη Κύριος επί Αβεσσαλώμ τα κακά πάντα.
2Re 17:15	και είπε Χουσί ο του Αραχί προς Σαδώκ και Αβιάθαρ τους ιερείς· ούτως και ούτως συνεβούλευσεν Αχιτόφελ τω Αβεσσαλώμ και τοις πρεσβυτέροις Ισραήλ, και ούτως και ούτως συνεβούλευσα εγώ.
2Re 17:16	και νυν αποστείλατε ταχύ και αναγγείλατε τω Δαυίδ λέγοντες· μη αυλισθής την νύκτα εν Αραβώθ της ερήμου και γε διαβαίνων σπεύσον, μη ποτε καταπέιση τον βασιλέα και πάντα τον λαόν τον μετ' αυτού.
2Re 17:17	και Ιωνάθαν και Αχιμάας ειστήκεισαν εν τη πηγή Ρωγήλ, και επορεύθη η παιδίσκη και ανήγγειλεν αυτοίς, και αυτοί πορεύονται και αναγγέλλουσι τω βασιλεί Δαυίδ, ότι ουκ ηδύναντο οφθήναι του εισελθείν εις την πόλιν.
2Re 17:18	και είδεν αυτοούς παιδάριον και ανήγγειλε τω Αβεσσαλώμ, και επορεύθησαν οι δύο ταχέως και εισήλθαν εις οικίαν ανδρός εν Βαουρίμ, και αυτω λάκκος εν τη αυλή, και κατέβησαν εκεί.
2Re 17:19	και έλαβεν η γυνή και διεπέτασε το επικάλυμμα επί πρόσωπον του λάκκου και έψυξεν επ' αυτω αραφώθ, και ουκ εγνώσθη ρήμα.
2Re 17:20	και ήλθαν οι παίδες Αβεσσαλώμ προς την γυναίκα εις την οικίαν και είπαν· που Αχιμάας και Ιωνάθαν; και είπεν αυτοίς η γυνή· παρήλθαν μικρόν του ύδατος, και εζήτησαν και ουχ εύραν και ανέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ.
2Re 17:21	εγένετο δε μετά το απελθείν αυτοούς και ανέβησαν εκ του λάκκου και επορεύθησαν και απήγγειλαν τω βασιλεί Δαυίδ και είπαν προς Δαυίδ· ανάστητε και διάβητε ταχέως το ύδωρ, ότι ούτως εβουλεύσατο περι υμών Αχιτόφελ.
2Re 17:22	και ανέστη Δαυίδ και πας ο λαός ο μετ' αυτού και διέβησαν τον Ιορδάνην έως του φωτός του πρωϊ, έως ενός ουκ έλαθεν ος ου διήλθε τον Ιορδάνην.
2Re 17:23	και Αχιτόφελ είδεν ότι ουκ εγενήθη η βουλή αυτού, και επέσαξε την όνον αυτού, και ανέστη και απήλθεν εις τον οίκον αυτού εις την πόλιν αυτού· και ενετείλατο

	τω οίκω αυτού και απήγγαστο και απέθανε και ετάφη εν τω τάφω του πατρός αυτού.
2Re 17:24	και Δαυίδ διήλθεν εις Μαναϊμ, και Αβεσσαλώμ διέβη τον Ιορδάνην αυτός και πας ανήρ Ισραήλ μετ' αυτού.
2Re 17:25	και τον Αμεσσαϊ κατέστησεν Αβεσσαλώμ αντί Ιωάβ επί της δυνάμεως· και Αμεσσαϊ υιος ανδρός και όνομα αυτω Ιοθός ο Ισραηλίτης, ούτος εισήλθε προς Αβιγαϊαν θυγατέρα Νάας αδελφήν Σαρουϊας μητρός Ιωάβ.
2Re 17:26	και παρενέβαλε πας Ισραήλ και Αβεσσαλώμ εις την γην Γαλαάδ.
2Re 17:27	και εγένετο ηνίκα ήλθε Δαυίδ εις Μαναϊμ, και Ουεσβί υιος Νάας εκ Ραββάθ υιών Αμμών και Μαχίρ υιος Αμihήλ εκ Λωδαβάρ και Βερζελλί ο Γαλααδίτης εκ Ρωγελλίμ
2Re 17:28	ήνεγκαν δέκα κοίτας και αμφιτάπους και λέβητας δέκα και σκευή κεράμου και πυρούς και κριθάς και άλευρον και άλφιτον και κύαμον και φακόν
2Re 17:29	και μέλι και βούτυρον και πρόβατα και σαφφώθ βοών και προσήνεγκαν τω Δαυίδ και τω λαω τω μετ' αυτού φαγείν, ότι είπαν· ο λαός πεινών και εκλελυμένος και διψών εν τη ερήμω.
2Re 18:1	ΚΑΙ επεσκέψατο Δαυίδ τον λαόν τον μετ' αυτού και κατέστησεν επ' αυτών χιλιάρχους και εκατοντάρχους.
2Re 18:2	και απέστειλε Δαυίδ τον λαόν, το τρίτον εν χειρί Ιωάβ και το τρίτον εν χειρί Αβεσσά υιού Σαρουϊας αδελφού Ιωάβ και το τρίτον εν χειρί Εθθί του Γεθθαίου. και είπε Δαυίδ προς τον λαόν· εξελθών εξελεύσομαι και γε εγώ μεθ' υμών.
2Re 18:3	και είπαν· ουκ εξελεύση, ότι εάν φυγή φύγωμεν, ου θήσουσιν εφ' ημάς καρδιαν, και εάν αποθάνωμεν το ήμισυ ημών, ου θήσουσιν εφ' ημάς καρδιαν, ότι συ ως ημείς δέκα χιλιάδες· και νυν αγαθόν ότι έση ημίν εν τη πόλει βοήθεια του βοηθείν.
2Re 18:4	και είπε προς αυτούς ο βασιλεύς· ό εάν αρέση εν οφθαλμοίς υμών, ποιήσω. και έστη ο βασιλεύς ανά χείρα της πύλης, και πας ο λαός εξεπορεύετο εις εκατοντάδας και εις χιλιάδας.
2Re 18:5	και ενετείλατο ο βασιλεύς τω Ιωάβ και τω Αβεσσά και τω Εθθί λέγων· φείσασθέ μοι του παιδαρίου του Αβεσσαλώμ· και πας ο λαός ήκουσεν εντελλομένου του βασιλέως πάσι τοις άρχουσιν υπέρ Αβεσσαλώμ,
2Re 18:6	και εξήλθε πας ο λαός εις τον δρυμόν εξεναντίας Ισραήλ, και εγένετο ο πόλεμος εν τω δρυμω Εφραϊμ.
2Re 18:7	και έπταισεν εκεί ο λαός Ισραήλ ενώπιον των παιδων Δαυίδ, και εγένετο η θραύσις μεγάλη εν τη ημέρα εκείνη, είκοσι χιλιάδες ανδρών.
2Re 18:8	και εγένετο εκεί ο πόλεμος διεσπαρμένος επί πρόσωπον πάσης της γης, και επλεόνασεν ο δρυμός του καταφαγείν εκ του λαού υπέρ ους κατέφαγεν εν τω λαω η μάχαιρα τη ημέρα εκείνη.

2Re 18:9	και συνήντησεν Αβεσσαλώμ ενώπιον των παιδων Δαυίδ, και Αβεσσαλώμ ην επιβεβηκώς επί του ημιόνου αυτού, και εισήλθεν ο ημίονος υπό το δάσος της δρυός της μεγάλης, και περιεπλάκη η κεφαλή αυτού εν τη δρυϊ, και εκρεμάσθη ανά μέσον του ουρανού και ανά μέσον της γης, και ο ημίονος υποκάτω αυτού παρήλθε.
2Re 18:10	και είδεν ανήρ εις και ανήγγειλε τω Ιωάβ και είπεν· ιδού εώρακα τον Αβεσσαλώμ κρεμάμενον εν τη δρυϊ.
2Re 18:11	και είπεν Ιωάβ τω ανδρι τω αναγγέλλοντι αυτω· και ιδού εώρακας· τι ότι ουκ επάταξας αυτόν εκεί εις την γην; και εγώ αν εδεδώκειν σοι δέκα αργυρίου και παραζώνην μίαν.
2Re 18:12	είπε δε ο ανήρ προς Ιωάβ· και εγώ ειμι ίστημι επί τας χείράς μου χιλίους σίκλους αργυρίου, ου μη επιβάλω την χείρά μου επί τον υιόν του βασιλέως, ότι εν τοις ωσίν ημών ενετείλατο ο βασιλεύς σοι και τω Αβεσσά και τω Εθθί λέγων· φυλάξατέ μοι το παιδάριον τον Αβεσσαλώμ
2Re 18:13	μη ποιήσαι εν τη ψυχή αυτού άδικον· και πας ο λόγος ου λήσεται από του βασιλέως, και συ στήση εξεναντίας.
2Re 18:14	και είπεν ο Ιωάβ· τούτο εγώ άρξομαι· ουχ ούτως μενώ ενώπιόν σου. και έλαβεν Ιωάβ τρία βέλη εν τη χειρί αυτού και ενέπηξεν αυτά εν τη καρδιά Αβεσσαλώμ έτι αυτού ζώντος εν τη καρδιά της δρυός.
2Re 18:15	και εκύκλωσαν δέκα παιδάρια αίροντα τα σκευή Ιωάβ και επάταξαν τον Αβεσσαλώμ και εθανάτωσαν αυτόν.
2Re 18:16	και εσάλπισεν Ιωάβ εν κερατίνη, και απέστρεψεν ο λαός του μη διώκειν οπίσω Ισραήλ, ότι εφείδετο Ιωάβ του λαού.
2Re 18:17	και έλαβε τον Αβεσσαλώμ και έρριψεν αυτόν εις χάσμα μέγα εν τω δρυμω εις τον βόθυνον τον μέγαν και εστήλωσεν επ' αυτόν σωρόν λίθων μέγαν σφόδρα. και πας Ισραήλ έφυγεν ανήρ εις το σκήνωμα αυτού.
2Re 18:18	και Αβεσσαλώμ έτι ζων έλαβε και έστησεν εαυτω την στήλην, εν ή ελήφθη, και εστήλωσεν αυτήν λαβείν την στήλην την εν τη κοιλάδι του βασιλέως, ότι είπεν· ουκ έστιν αυτω υιος ένεκα του αναμνήσαι το όνομα αυτού· και εκάλεσε την στήλην Χείρ Αβεσσαλώμ έως της ημέρας ταύτης.
2Re 18:19	και Αχιμάας υιος Σαδώκ είπε· δράμω δη και ευαγγελιώ τω βασιλεί, ότι έκρινε Κύριος εκ χειρός των εχθρών αυτού.
2Re 18:20	και είπεν αυτω Ιωάβ· ουκ ανήρ ευαγγελίας συ εν τη ημέρα ταύτη και ευαγγελιή εν ημέρα άλλη, εν δε τη ημέρα ταύτη ουκ ευαγγελιή, ου είνεκεν ο υιος του βασιλέως απέθανε.
2Re 18:21	και είπεν Ιωάβ τω Χουσί· βαδίσας ανάγγελιον τω βασιλεί όσα είδες· και προσεκύνησε Χουσί τω Ιωάβ και εξήλθε.
2Re 18:22	και προσέθετο έτι Αχιμάας υιος Σαδώκ και είπε προς Ιωάβ· και έστω ότι δράμω και γε εγώ οπίσω του Χουσί. και είπεν Ιωάβ· ινατί συ τούτο τρέχεις, υιε μου; δεύρο, ουκ έστι σοι ευαγγέλια εις ωφέλειαν πορευομένω.

2Re 18:23	και ειπε· τι γαρ εαν δραμω; και ειπεν αυτω Ιωαβ· δραμε. και εδραμεν Αχιμαας την οδον την του Κεχαρ και υπερεβη τον Χουσι.
2Re 18:24	και Δαυιδ εκαθητο ανα μεσον των δυο πυλων. και επορευθη ο σκοπος εις το δωμα της πυλης προς το τειχος και επηρε τους οφθαλμους αυτου και ειδε και ιδου ανηρ τρεχων μονος ενωπιον αυτου
2Re 18:25	και ανεβोधησεν ο σκοπος και απηγγειλε τω βασιλει. και ειπεν ο βασιλευς· ει μονος εστιν, ευαγγελια εν τω στοματι αυτου. και επορευετο πορευομενος και εγγιζων.
2Re 18:26	και ειδεν ο σκοπος ανδρα ετερον τρεχοντα, και εβोधησεν ο σκοπος προς τη πυλη και ειπε· και ιδου ανηρ ετερος τρεχων μονος. και ειπεν ο βασιλευς· και γε ουτος ευαγγελιζομενος.
2Re 18:27	και ειπεν ο σκοπος· εγω ορω τον δρομον του πρωτου ως δρομον Αχιμαας υιου Σαδωκ. και ειπεν ο βασιλευς· ανηρ αγαθος ουτος και γε εις ευαγγελιαν αγαθην ελευσεται.
2Re 18:28	και εβोधησεν Αχιμαας και ειπε προς τον βασιlea· ειρηνη· και προσεκυνησε τω βασιλει επι προσωπον αυτου επι την γην και ειπεν· ευλογητος Κυριος ο Θεος σου, ος απεκλεισε τους ανδρας τους επαραμενους την χειρα αυτων εν τω κυριω μου τω βασιλει.
2Re 18:29	και ειπεν ο βασιλευς· ειρηνη τω παιδαριω τω Αβεσσαλωμ; και ειπεν Αχιμαας· ειδον το πληθος το mega του αποστειλαι τον δουλον του βασιλεως Ιωαβ και τον δουλον σου, και ουκ εγνων τι εκει.
2Re 18:30	και ειπεν ο βασιλευς· επιστρεψον, στηλωθητι ωδε· και επεστραφη και εστη.
2Re 18:31	και ιδου ο Χουσι παρεγενετο και ειπε τω βασιλει· ευαγγελισθητω ο κυριος μου ο βασιλευς, οτι εκρινε σοι Κυριος σημερον εκ χειρος παντων των επεγειρομενων επι σε.
2Re 18:32	και ειπεν ο βασιλευς προς τον Χουσι· ει ειρηνη τω παιδαριω τω Αβεσσαλωμ; και ειπεν ο Χουσι· γενοιτο ως το παιδαριον οι εχθροι του κυριου μου του βασιλεως και παντες, οσοι επανεστησαν επ' αυτον εις κακα.
2Re 18:33	και εταραχθη ο βασιλευς και ανεβη εις το υπερων της πυλης και εκλαυσε· και ουτως ειπεν εν τω πορευεσθαι αυτον· υιε μου Αβεσσαλωμ, υιε μου, υιε μου Αβεσσαλωμ, τις δωη τον θανατον μου αντι σου; εγω αντι σου, Αβεσσαλωμ, υιε μου υιε μου.
2Re 19:1	ΚΑΙ ανηγγελη τω Ιωαβ λεγοντες· ιδου ο βασιλευς κλαιει και πενθει επι Αβεσσαλωμ.
2Re 19:2	και εγενετο η σωτηρια εν τη ημερα εκεινη εις πενθος παντι τω λαω, οτι ηκουσεν ο λαος εν τη ημερα εκεινη λεγων, οτι λυπειται ο βασιλευς επι τω υιω αυτου.
2Re 19:3	και διεκλεπτετο ο λαος εν τη ημερα εκεινη του εισελθειν εις την πολιν, καθως διακλεπτεται ο λαος οι αισχυνομενοι εν τω αυτους φευγειν εν τω πολεμω.
2Re 19:4	και ο βασιλευς εκρουσε το προσωπον αυτου. και εκραξεν ο βασιλευς φωνη

	μεγάλη λέγων· υιε μου Αβεσσαλώμ, Αβεσσαλώμ υιε μου.
2Re 19:5	και εισήλθεν Ιωάβ προς τον βασιλέα εις τον οίκον και είπε· κατήσχυνας σήμερα τα πρόσωπα πάντων των δούλων σου των εξαιρουμένων σε σήμερα και την ψυχήν των υιών σου και των θυγατέρων σου και την ψυχήν των γυναικών σου και των παλλακών σου,
2Re 19:6	του αγαπάν τους μισούντάς σε και μισείν τους αγαπόντάς σε και ανήγγειλας σήμερα ότι ουκ εισίν οι άρχοντές σου, ουδέ παίδες· ότι έγνωκα σήμερα ότι ει Αβεσσαλώμ έζη, πάντες ημείς σήμερα νεκροί, ότι τότε το ευθές ην εν οφθαλμοίς σου.
2Re 19:7	και νυν αναστάς έξελθε και λάλησον εις την καρδίαν των δούλων σου, ότι εν Κυρίω ώμοσα ότι ει μη εκπορεύση σήμερα, ει αυλισθήσεται ανήρ μετά σου την νύκτα ταύτην· και επίγνωθι σεαυτω και κακόν σοι τούτο υπέρ παν το κακόν το επελθόν σοι εκ νεότητός σου έως του νυν.
2Re 19:8	και ανέστη ο βασιλεύς και εκάθισεν εν τη πύλη, και πας ο λαός ανήγγειλαν λέγοντες· ιδού ο βασιλεύς κάθηται εν τη πύλη· και εισήλθε πας ο λαός κατά πρόσωπον του βασιλέως επί την πύλην. και Ισραήλ έφυγεν ανήρ εις τα σκηνώματα αυτού.
2Re 19:9	Και ην πας ο λαός κρινόμενος εν πάσαις φυλαίς Ισραήλ λέγοντες· ο βασιλεύς Δαυίδ ερρύσατο ημάς από πάντων των εχθρών ημών, και αυτός εξείλετο ημάς εκ χειρός αλλοφύλων, και νυν πέφευγεν από της γης και από της βασιλείας αυτού, και από Αβεσσαλώμ·
2Re 19:10	και Αβεσσαλώμ, ον εχρίσαμεν εφ' ημών, απέθανεν εν τω πολέμω, και νυν ινατί υμείς κωφεύετε του επιστρέψαι τον βασιλέα; και το ρήμα παντός Ισραήλ ήλθε προς τον βασιλέα.
2Re 19:11	και ο βασιλεύς Δαυίδ απέστειλε προς Σαδώκ και προς Αβιάθαρ τους ιερείς λέγων· λαλήσατε προς τους πρεσβυτέρους Ιούδα λέγοντες· ινατί γίνεσθε έσχατοι του επιστρέψαι τον βασιλέα εις τον οίκον αυτού; και λόγος παντός Ισραήλ ήλθε προς τον βασιλέα.
2Re 19:12	αδελφοί μου υμείς, οστά μου και σάρκες μου υμείς, ινατί γίνεσθε έσχατοι του επιστρέψαι τον βασιλέα εις τον οίκον αυτού;
2Re 19:13	και τω Αμεσσαϊ ερείτε· ουχί οστούν μου και σάρξ μου συ; και νυν τάδε ποιήσαι μοι ο Θεός και τάδε προσθειή, ει μη άρχων δυνάμεως έση ενώπιον εμού πάσας τας ημέρας αντί Ιωάβ.
2Re 19:14	και έκλινε την καρδίαν παντός ανδρός Ιούδα ως ανδρός ενός, και απέστειλαν προς τον βασιλέα λέγοντες· επιστράφηθι συ και πάντες οι δούλοί σου.
2Re 19:15	και επέστρεψεν ο βασιλεύς και ήλθεν έως του Ιορδάνου, και άνδρες Ιούδα ήλθαν εις Γάλγαλα του πορεύεσθαι εις απαντήν του βασιλέως διαβιβάσαι τον βασιλέα τον Ιορδάνην.
2Re 19:16	και ετάχυνε Σεμεϊ υιος Γηρά υιού του Ιεμινί εκ Βαουρίμ και κατέβη μετά ανδρός Ιούδα εις απαντήν του βασιλέως Δαυίδ

2Re 19:17	και χίλιοι άνδρες μετ' αυτού εκ του Βενιαμίν και Σιβά το παιδάριον του οίκου Σαούλ και πεντεκαίδεκα υιοί αυτού μετ' αυτού και είκοσι δούλοι αυτού μετ' αυτού και κατεύθυναν τον Ιορδάνην έμπροσθεν του βασιλέως
2Re 19:18	και ελειτούργησαν την λειτουργίαν του διαβιβάσαι τον βασιλέα, και διέβη η διάβασις του εξεγείραι τον οίκον του βασιλέως και του ποιήσαι το ευθές εν οφθαλμοίς αυτού. και Σεμεΐ υιος Γηρά έπεσεν επί πρόσωπον αυτού ενώπιον του βασιλέως διαβαίνοντος αυτού τον Ιορδάνην
2Re 19:19	και είπε προς τον βασιλέα· μη δη λογισάσθω ο κύριός μου ανομίαν και μη μνησθής όσα ηδίκησεν ο παις σου εν τη ημέρα, ή ο κύριός μου εξεπορεύετο εξ Ιερουσαλήμ, του θέσθαι τον βασιλέα εις την καρδίαν αυτού,
2Re 19:20	ότι έγνω ο δούλός σου ότι εγώ ήμαρτον, και ιδού εγώ ήλθον σήμεραν πρότερος παντός Ισραήλ και οίκου Ιωσήφ του καταβήναί με εις απαντήν του κυρίου μου του βασιλέως.
2Re 19:21	και απεκρίθη Αβεσσά υιος Σαρουΐας και είπε· μη αντί τούτου ου θανατωθήσεται Σεμεΐ, ότι κατηράσατο τον χριστόν Κυρίου;
2Re 19:22	και είπε Δαυίδ· τι εμοί και υμίν, υιοί Σαρουΐας, ότι γίνεσθέ μοι σήμεραν εις επίβουλον; σήμεραν ου θανατωθήσεταιί τις ανήρ εξ Ισραήλ, ότι ουκ οίδα ει σήμεραν βασιλεύω εγώ επί τον Ισραήλ.
2Re 19:23	και είπεν ο βασιλεύς προς Σεμεΐ· ου μη αποθάνης· και ώμοσεν αυτω ο βασιλεύς.
2Re 19:24	και Μεμφιβοσθέ υιος υιού Σαούλ κατέβη εις απαντήν του βασιλέως· και ουκ εθεράπευσε τους πόδας αυτού, ουδέ ωνυχίσατο, ουδέ εποίησε τον μύστακα αυτού, και τα ιμάτια αυτού ουκ απέπλυνεν από της ημέρας, ης απήλθεν ο βασιλεύς, έως της ημέρας ης αυτός παρεγένετο εν ειρήνη.
2Re 19:25	και εγένετο ότε εισήλθεν εις Ιερουσαλήμ εις απάντησιν του βασιλέως, και είπεν αυτω ο βασιλεύς· τι ότι ουκ επορεύθης μετ' εμού, Μεμφιβοσθέ;
2Re 19:26	και είπε προς αυτόν Μεμφιβοσθέ· κύριέ μου βασιλεύ, ο δούλός μου παρελογίσάτό με, ότι είπεν ο παις σου αυτω· επίσαξόν μοι την όνον και επιβώ επ' αυτήν και πορεύσομαι μετά του βασιλέως, ότι χωλός ο δούλός σου·
2Re 19:27	και μεθώδευσεν εν τω δούλω σου προς τον κύριόν μου τον βασιλέα, και ο κύριός μου ο βασιλεύς ως άγγελος του Θεού, και ποιήσον το αγαθόν εν οφθαλμοίς σου·
2Re 19:28	ότι ουκ ην πας ο οίκος του πατρός μου, αλλ' ή ότι άνδρες θανάτου τω κυρίω μου τω βασιλεί, και έθηκας τον δούλόν σου εν τοις εσθίουσι την τράπεζάν σου· και τι έστι μοι έτι δικαίωμα και του κεκραγέναι με έτι προς τον βασιλέα;
2Re 19:29	και είπεν αυτω ο βασιλεύς· ινατί λαλείς έτι τους λόγους σου; είπον· συ και Σιβά διελείσθε τον αγρόν.
2Re 19:30	και είπε Μεμφιβοσθέ προς τον βασιλέα· και γε τα πάντα λαβέτω μετά το παραγενέσθαι τον κύριόν μου τον βασιλέα εν ειρήνη εις τον οίκον αυτού.
2Re 19:31	και Βερζελλί ο Γαλααδίτης κατέβη εκ Ρωγελλίμ και διέβη μετά του βασιλέως τον Ιορδάνην εκπέμψαι αυτόν τον Ιορδάνην·

2Re 19:32	και Βερζελλί ανήρ πρεσβύτερος σφόδρα, υιος ογδοήκοντα ετών, και αυτός διέθρεψε τον βασιλέα εν τω οικείν αυτόν εν Μαναϊμ, ότι ανήρ μέγας ην σφόδρα.
2Re 19:33	και είπεν ο βασιλεύς προς Βερζελλί· συ διαβήση μετ' εμού, και διαθρέψω το γηράς σου μετ' εμού εν Ιερουσαλήμ.
2Re 19:34	και είπε Βερζελλί προς τον βασιλέα· πόσαι ημέραι ετών ζωής μου, ότι αναβήσομαι μετά του βασιλέως εις Ιερουσαλήμ;
2Re 19:35	υιος ογδοήκοντα ετών εγώ ειμι σήμερον· μη γνώσομαι ανά μέσον αγαθού και κακού; ει γεύσεται ο δούλός σου έτι ό φάγομαι ή πίομαι; ή ακούσομαι έτι φωνήν αδόντων και αδουσών; και ινατί έσται έτι ο δούλός σου εις φορτίον επί τον κύριόν μου τον βασιλέα;
2Re 19:36	ως βραχύ διαβήσεται ο δούλός σου τον Ιορδάνην μετά του βασιλέως· και ινατί ανταποδίδωσί μοι ο βασιλεύς την ανταπόδοσιν ταύτην;
2Re 19:37	καθισάτω δη ο δούλός σου και αποθανούμαι εν τη πόλει μου παρά τω τάφω του πατρός μου και της μητρός μου· και ιδού ο δούλός σου Χαμαάμ διαβήσεται μετά του κυρίου μου του βασιλέως, και ποιήσον αυτω το αγαθόν εν οφθαλμοίς σου.
2Re 19:38	και είπεν ο βασιλεύς· μετ' εμού διαβήτω Χαμαάμ, καγώ ποιήσω αυτω το αγαθόν εν οφθαλμοίς σου και πάντα, όσα αν εκλέξη επ' εμοί, ποιήσω σοι.
2Re 19:39	και διέβη πας ο λαός τον Ιορδάνην, και ο βασιλεύς διέβη· και κατεφίλησεν ο βασιλεύς τον Βερζελλί και ευλόγησεν αυτόν, και επέστρεψεν εις τον τόπον αυτού.
2Re 19:40	και διέβη ο βασιλεύς εις Γάλγαλα, και Χαμαάμ διέβη μετ' αυτού, και πας ο λαός Ιούδα διαβαίνοντες μετά του βασιλέως και γε το ήμισυ του λαού Ισραήλ.
2Re 19:41	και ιδού πας ανήρ Ισραήλ παρεγένοντο προς τον βασιλέα και είπε προς τον βασιλέα· τι ότι έκλεψάν σε οι αδελφοί ημών ανήρ Ιούδα και διεβίβασαν τον βασιλέα και τον οίκον αυτού τον Ιορδάνην και πάντες άνδρες Δαυίδ μετ' αυτού;
2Re 19:42	και απεκρίθη πας ανήρ Ιούδα προς άνδρα Ισραήλ και είπαν· διότι εγγίζει προς με ο βασιλεύς· και ινατί ούτως εθυμώθης περι του λόγου τούτου; μη βρώσει εφάγαμεν εκ του βασιλέως, ή δόμα έδωκεν ή άρσιν ήρεν ημίν;
2Re 19:43	και απεκρίθη ανήρ Ισραήλ τω ανδρί Ιούδα και είπε· δέκα χείρες μοι εν τω βασιλεί, και πρωτότοκος εγώ ή συ, και γε εν τω Δαυίδ ειμι υπέρ σε· και ινατί τούτο ύβρισάς με και ουκ ελογίσθη ο λόγος μου πρώτός μοι του επιστρέψαι τον βασιλέα εμοί; και εσκληρύνθη ο λόγος ανδρός Ιούδα υπέρ τον λόγον ανδρός Ισραήλ.
2Re 20:1	ΚΑΙ εκεί επικαλούμενος υιος παράνομος, και όνομα αυτω Σαβεέ, υιος Βοχορί ανήρ ο Ιεμινί, και εσάλπισε τη κερατίνη και είπεν· ουκ έστιν ημίν μερίς εν Δαυίδ ουδέ κληρονομία ημίν εν τω υιω Ιεσσαί· ανήρ εις τα σκηνώματά σου, Ισραήλ.
2Re 20:2	και ανέβη πας ανήρ Ισραήλ από όπισθεν Δαυίδ οπίσω Σαβεέ υιού Βοχορί. και ανήρ Ιούδα εκολλήθη τω βασιλεί αυτών από του Ιορδάνου και έως Ιερουσαλήμ.
2Re 20:3	και εισήλθε Δαυίδ εις οίκον αυτού εις Ιερουσαλήμ, και έλαβεν ο βασιλεύς τας δέκα γυναίκας τας παλλακάς αυτού, ας αφήκε φυλάσσειν τον οίκον, και έδωκεν

	αυτάς εν οίκω φυλακής και διέθρεψεν αυτάς και προς αυτάς ουκ εισήλθε, και ήσαν συνεχόμεναι έως θανάτου αυτών, χήραι ζώσαι.
2Re 20:4	και είπεν ο βασιλεύς προς Αμεσσαϊ· βόησόν μοι τον άνδρα Ιούδα τρεις ημέρας, συ δε αυτού στήθι.
2Re 20:5	και επορεύθη Αμεσσαϊ του βοήσαι τον Ιούδαν και εχρόνισεν από του καιρού, ου ετάξατο αυτω Δαυίδ.
2Re 20:6	και είπε Δαυίδ προς Αμεσσαϊ· νυν κακοποιήσει ημάς Σαβεέ υιος Βοχορί υπέρ Αβεσσαλώμ, και νυν συ λάβε μετά σεαυτού τους παιδάς του κυρίου σου και καταδίωξον οπίσω αυτού, μήποτε εαυτω εύρη πόλεις οχυράς και σκιάσει τους οφθαλμούς ημών.
2Re 20:7	και εξήλθον οπίσω αυτού οι άνδρες Ιωάβ και ο Χερεθί και ο Φελεθί και πάντες οι δυνατοί και εξήλθον εξ Ιερουσαλήμ διώξαι οπίσω Σαβεέ υιού Βοχορί.
2Re 20:8	και αυτοί παρά τω λίθω τω μεγάλω τω εν Γαβαών, και Αμεσσαϊ εισήλθεν έμπροσθεν αυτών. και Ιωάβ περιεζωσμένος μανδύαν το ένδυμα αυτού και επ' αυτω εξωσμένος μάχαιραν εξευγμένην επί της οσφύος αυτού εν κολεω αυτής, και η μάχαιρα εξήλθε και έπεσε.
2Re 20:9	και είπεν Ιωάβ τω Αμεσσαϊ· ει υγιαίνεις συ αδελφέ; και εκράτησεν η χείρ η δεξιά Ιωάβ του πώγωνος Αμεσσαϊ του καταφιλήσαι αυτόν.
2Re 20:10	και Αμεσσαϊ ουκ εφυλάξατο την μάχαιραν την εν τη χειρί Ιωάβ, και έπαισεν αυτόν εν αυτη Ιωάβ εις την ψόαν, και εξεχύθη η κοιλία αυτού εις την γην, και ουκ εδευτέρωσεν αυτω, και απέθανε. και Ιωάβ και Αβεσσαϊ ο αδελφός αυτού εδίωξεν οπίσω Σαβεέ υιού Βοχορί·
2Re 20:11	και ανήρ έστη επ' αυτόν των παιδαρίων Ιωάβ και είπε· τις ο βουλόμενος Ιωάβ και τις του Δαυίδ, οπίσω Ιωάβ;
2Re 20:12	και Αμεσσαϊ πεφυρμένος εν τω αίματι εν μέσω της τρίβου, και είδεν ανήρ, ότι ειστήκει πας ο λαός, και απέστρεψε τον Αμεσσαϊ εκ της τρίβου εις αγρόν και επέρριψεν επ' αυτόν ιμάτιον, καθότι είδε πάντα τον ερχόμενον επ' αυτόν εστηκότα·
2Re 20:13	ηνίκα δε έφθασεν εκ της τρίβου, παρήλθε πας ανήρ Ισραήλ οπίσω Ιωάβ του διώξαι οπίσω Σαβεέ υιού Βοχορί.
2Re 20:14	και διήλθεν εν πάσαις φυλαίς Ισραήλ εις Αβέλ και εις Βαιθμαχά και πάντες εν Χαρρί, και εξεκκλησιάσθησαν, και ήλθον κατοπίσθεν αυτού.
2Re 20:15	και παρεγενήθησαν και επολιόρκουν επ' αυτόν την Αβέλ και Βαιθμαχά και εξέχεαν πρόσχωμα προς την πόλιν, και έστη εν τω προτειχίσματι, και πας ο λαός μετά Ιωάβ ενοούσαν καταβαλείν το τείχος.
2Re 20:16	και εβόησε γυνή σοφή εκ του τείχους και είπεν· ακούσατε ακούσατε, είπατε δη προς Ιωάβ· έγγισον έως ώδε, και λαλήσω προς αυτόν.
2Re 20:17	και προσήγγισε προς αυτήν, και είπεν η γυνή· ει συ ει Ιωάβ; ο δε είπεν· εγώ. είπε δε αυτω· άκουσον τους λόγους της δούλης σου. και είπεν Ιωάβ· ακούω εγώ ειμι.

2Re 20:18	και ειπε λεγουσα· λογον ελαλησαν εν πρωτοις λεγοντες· ηρωτημένος ηρωτήθη εν τη Αβέλ και εν Δάν ει εξέλιπον α έθεντο οι πιστοί του Ισραήλ, ερωτώντες επερωτήσουσιν εν Αβέλ, και ούτως ει εξέλιπον.
2Re 20:19	εγώ ειμι ειρηνικά των στηριγμάτων Ισραήλ, συ δε ζητείς θανατώσαι πόλιν και μητρόπολιν εν Ισραήλ· ινατί καταποντίζεις κληρονομίαν Κυρίου;
2Re 20:20	και απεκριθη Ιωάβ, και ειπεν· ιλεώς μοι ιλεώς μοι, ει καταποντιώ και ει διαφθερώ·
2Re 20:21	ουχ ούτως ο λόγος, ότι ανήρ εξ όρους Εφραίμ, Σαβεέ υιος Βοχορί όνομα αυτού, και επήρε την χείρα αυτού επί τον βασιλέα Δαυίδ· δότε αυτόν μοι μόνον, και απελεύσομαι απάνωθεν της πόλεως. και ειπεν η γυνή προς Ιωάβ· ιδού η κεφαλή αυτού ριφήσεται προς σε δια του τείχους.
2Re 20:22	και εισήλθεν η γυνή προς πάντα τον λαόν και ελάλησε προς πάσαν την πόλιν εν τη σοφία αυτής· και αφείλε την κεφαλήν Σαβεέ υιού Βοχορί. και αφείλε και έβαλε προς Ιωάβ. και εσάλπισεν εν κερατίνη, και διεσπάρησαν από της πόλεως απ' αυτού ανήρ εις τα σκηνώματα αυτού· και Ιωάβ απέστρεψεν εις Ιερουσαλήμ προς τον βασιλέα.
2Re 20:23	Και ο Ιωάβ προς πάση τη δυνάμει Ισραήλ, και Βαναίας υιος Ιωδαέ επί του Χερεθί και επί του Φελεθί,
2Re 20:24	και Αδωνιράμ επί του φόρου, και Ιωσαφάτ υιος Αχιλουθ αναμμνήσκων,
2Re 20:25	και Σουσα γραμματεύς, και Σαδώκ και Αβιάθαρ ιερείς,
2Re 20:26	και γε Ιράς ο Ιαρίν ην ιερεύς του Δαυίδ.
2Re 21:1	ΚΑΙ εγένετο λιμός εν ταις ημέραις Δαυίδ τρία έτη, ενιαυτός ο εχόμενος ενιαυτού, και εξήτησε Δαυίδ το πρόσωπον Κυρίου. και ειπε Κύριος· επί Σαούλ και επί τον οίκον αυτού αδικία εν θανάτω αιμάτων αυτού, περι ου εθανάτωσε τους Γαβαωνίτας.
2Re 21:2	και εκάλεσεν ο βασιλεύς Δαυίδ τους Γαβαωνίτας και ειπε προς αυτούς· και οι Γαβαωνίται ουχ υιοί Ισραήλ εισιν, ότι αλλ' ή εκ του λείμματος του Αμορραίου, και οι υιοί Ισραήλ ώμοσαν αυτοίς· και εξήτησε Σαούλ πατάξαι αυτούς εν τω ζηλώσαι αυτόν τους υιούς Ισραήλ και Ιούδα.
2Re 21:3	και ειπε Δαυίδ προς τους Γαβαωνίτας· τι ποιήσω ημίν και εν τίνι εξιλάσομαι και ευλογήσετε την κληρονομίαν Κυρίου;
2Re 21:4	και ειπαν αυτω οι Γαβαωνίται· ουκ έστιν ημίν αργύριον ή χρυσίον μετά Σαούλ και μετά του οίκου αυτού, και ουκ έστιν ημίν ανήρ θανατώσαι εν Ισραήλ.
2Re 21:5	και ειπε· τι υμείς λέγετε και ποιήσω υμίν; και ειπαν προς τον βασιλέα· ο ανήρ, ος συνετέλεσεν εφ' ημάς και εδίωξεν ημάς, ος παρελογίσατο εξολοθρεύσαι ημάς· αφανίσωμεν αυτόν, του μη εστάναι αυτόν εν παντί ορίω Ισραήλ·
2Re 21:6	δώτω ημίν επτά άνδρας εκ των υιών αυτού, και εξηλιάσωμεν αυτούς τω Κυρίω εν τω Γαβαών Σαούλ εκλεκτούς Κυρίου. και ειπεν ο βασιλεύς· εγώ δώσω.

2Re 21:7	και εφείσατο ο βασιλεύς επί Μεμφιβοσθέ υιόν Ιωνάθαν υιού Σαούλ δια τον όρκον Κυρίου τον ανά μέσον αυτών και ανά μέσον Δαυίδ και ανά μέσον Ιωνάθαν υιού Σαούλ·
2Re 21:8	και έλαβεν ο βασιλεύς τους δύο υιούς Ρεσφά θυγατρός Αϊά, ους έτεκε τω Σαούλ, τον Ερμωνί και τον Μεμφιβοσθέ, και τους πέντε υιούς της Μιχόλ θυγατρός Σαούλ, ους έτεκε τω Εσδριήλ υιω Βερζελλί τω Μουλαθί,
2Re 21:9	και έδωκεν αυτους εν χειρί των Γαβαωνιτών, και εξηλίασαν αυτους εν τω όρει έναντι Κυρίου, και έπεσαν οι επτά αυτοί επί το αυτό· και αυτοί δε εθανατώθησαν εν ημέραις θερισμού εν πρώτοις, εν αρχή θερισμού κριθών.
2Re 21:10	και έλαβε Ρεσφά θυγάτηρ Αϊά τον σάκκον και έπηξεν αυτη προς την πέτραν εν αρχή θερισμού κριθών, έως έσταξεν επ' αυτους ύδωρ εκ του ουρανού, και ουκ έδωκε τα πετεινά του ουρανού καταπαύσαι επ' αυτους ημέρας και τα θηρία του αγρού νυκτός.
2Re 21:11	και απηγγέλη τω Δαυίδ όσα εποίησε Ρεσφά θυγάτηρ Αϊά παλλακή Σαούλ· και εξελύθησαν, και κατέλαβεν αυτους Δάν υιος Ιωά εκ των απογόνων των γιγάντων,
2Re 21:12	και επορεύθη Δαυίδ και έλαβε τα οστά Σαούλ και τα οστά Ιωνάθαν του υιού αυτου παρά των ανδρών υιών Ιαβίς Γαλαάδ, οί εκλεψαν αυτους εκ της πλατείας Βαιθσάν, ότι έστησαν αυτους εκεί οι αλλόφυλοι εν τη ημέρα, ή επάταξαν οι αλλόφυλοι τον Σαούλ εν Γελβουέ,
2Re 21:13	και ανήνεγκεν εκείθεν τα οστά Σαούλ και τα οστά Ιωνάθαν του υιού αυτου και συνήγαγε τα οστά των εξηλιασμένων.
2Re 21:14	και έθαψαν τα οστά Σαούλ και τα οστά Ιωνάθαν του υιού αυτου και τα οστά των ηλιασθέντων εν γη Βενιαμίν εν τη πλευρά εν τω τάφω Κίς του πατρος αυτου και εποίησαν πάντα, όσα ενετείλατο ο βασιλεύς. και επήκουσεν ο Θεός τη γη μετά ταύτα.
2Re 21:15	Και εγενήθη έτι πόλεμος τοις αλλοφύλοις μετά Ισραήλ. και κατέβη Δαυίδ και οι παίδες αυτου μετ' αυτου και επολέμησαν μετά των αλλοφύλων, και εξελύθη Δαυίδ.
2Re 21:16	και Ιεσβί, ος ην εν τοις εκγόνοις του Ραφά και ο σταθμός του δόρατος αυτου τριακοσίων σίκλων ολκή χαλκού και αυτός περιεζωσμένος κορύνην, και διενοείτο του πατάξαι τον Δαυίδ.
2Re 21:17	και εβοήθησεν αυτω Αβεσσά υιος Σαρουϊας και επάταξε τον αλλόφυλον και εθανάτωσεν αυτον. τότε ώμοσαν οι άνδρες Δαυίδ λέγοντες· ουκ εξελεύση έτι μεθ' ημών εις πόλεμον και ου μη σβέσης τον λύχνον Ισραήλ.
2Re 21:18	και εγενήθη μετά ταύτα έτι πόλεμος εν Γεθ μετά των αλλοφύλων. τότε επάταξε Σεβοχά ο Αστατωθί τον Σέφ εν τοις εκγόνοις του Ραφά.
2Re 21:19	και εγένετο ο πόλεμος εν Γόβ μετά των αλλοφύλων. και επάταξεν Ελεανάν υιος Αριωργίμ ο Βηθλεεμίτης τον Γολιάθ τον Γεθθαίον, και το ξύλον του δόρατος αυτου ως αντίον υφαινόντων.

2Re 21:20	και εγένετο έτι πόλεμος εν Γεθ. και ην ανήρ μαδών, και οι δάκτυλοι των χειρών αυτού και οι δάκτυλοι των ποδών αυτού εξ και εξ, εικοσιτέσσαρες αριθμω, και γε αυτός ετέχθη τω Ραφά.
2Re 21:21	και ωνείδισε τον Ισραήλ, και επάταξεν αυτόν Ιωνάθαν υιος Σεμεϊ αδελφού Δαυίδ.
2Re 21:22	οι τέσσαρες ούτοι ετέχθησαν απόγονοι των γιγάντων εν Γεθ τω Ραφά οίκος, και έπεσαν εν χειρί Δαυίδ, και εν χειρί των δούλων αυτού.
2Re 22:1	ΚΑΙ ελάλησε Δαυίδ τω Κυρίω τους λόγους της ωδής ταύτης εν ή ημέρα εξείλετο αυτόν Κύριος εκ χειρός πάντων των εχθρών αυτού και εκ χειρός Σαούλ,
2Re 22:2	και είπεν· Κύριε, πέτρα μου και οχύρωμά μου και εξαιρούμενός με εμοί,
2Re 22:3	ο Θεός μου φύλαξ μου έσται μοι, πεποιθώς έσομαι επ' αυτω, υπερασπιστής μου και κέρας σωτηρίας μου, αντιλήπτωρ μου και καταφυγή μου σωτηρίας μου, εξ αδίκου σώσεις με.
2Re 22:4	αινετόν επικαλέσομαι Κύριον και εκ των εχθρών μου σωθήσομαι.
2Re 22:5	ότι περιέσχον με συντριμμοί θανάτου, χείμαρροι ανομίας εθάμβησάν με·
2Re 22:6	ωδίνες θανάτου εκύκλωσάν με, προέφθασάν με σκληρότητες θανάτου.
2Re 22:7	εν τω θλίβεσθαί με επικαλέσομαι τον Κύριον και προς τον Θεόν μου βοήσομαι· και επακούσεται εκ ναού αυτού φωνής μου, και η κραυγή μου εν τοις ωσίν αυτού.
2Re 22:8	και εταράχθη και εσειέσθη η γη, και τα θεμέλια του ουρανού συνεταράχθησαν και εσπαράχθησαν, ότι εθυμώθη Κύριος αυτοίς.
2Re 22:9	ανέβη καπνός εν τη οργή αυτού, και πυρ εκ στόματος αυτού κατέδεται, άνθρακες εξεκαύθησαν απ' αυτού.
2Re 22:10	και έκλινεν ουρανούς και κατέβη, και γνόφος υποκάτω των ποδών αυτού.
2Re 22:11	και επεκάθισεν επί Χερουβίμ και επετάσθη και ώφθη επί πτερούγων ανέμου.
2Re 22:12	και έθετο σκότος αποκρυφήν αυτού κύκλω αυτού, η σκηνή αυτού σκότος υδάτων· επάχυνεν εν νεφέλαις αέρος.
2Re 22:13	από του φέγγους εναντίον αυτού εξεκαύθησαν άνθρακες πυρός.
2Re 22:14	εβρόντησεν εξ ουρανού Κύριος, και ο ύψιστος έδωκε φωνήν αυτού
2Re 22:15	και απέστειλε βέλη και εσκόρπισεν αυτούς, και ήστραψεν αστραπήν και εξέστησεν αυτούς.
2Re 22:16	και ώφθησαν αφέσεις θαλάσσης, και απεκαλύφθη θεμέλια της οικουμένης εν τη επιτιμήσει Κυρίου, από πνοής πνεύματος θυμού αυτού.
2Re 22:17	απέστειλεν εξ ύψους και έλαβέ με, είλκυσε με εξ υδάτων πολλών·

2Re 22:18	ερρύσατό με εξ εχθρών μου ισχύος, εκ των μισούντων με, ότι εκραταιώθησαν υπέρ εμέ.
2Re 22:19	προέφθασάν με ημέραι θλίψεώς μου και εγένετο Κύριος επιστήριγμά μου
2Re 22:20	και εξήγαγέ με εις πλατυσμόν και εξείλετό με, ότι ηυδόκησεν εν εμοί.
2Re 22:21	και ανταπέδωκέ μοι Κύριος κατά την δικαιοσύνην μου, και κατά την καθαριότητα των χειρών μου ανταπέδωκέ μοι.
2Re 22:22	ότι εφύλαξα οδούς Κυρίου και ουκ ησέβησα από του Θεού μου,
2Re 22:23	ότι πάντα τα κρίματα αυτού κατεναντίον μου, και τα δικαιώματα αυτού, ουκ απέστην απ' αυτών.
2Re 22:24	και έσομαι άμωμος αυτω και προφυλάξομαι από της ανομίας μου.
2Re 22:25	και αποδώσει μοι Κύριος κατά την δικαιοσύνην μου και κατά την καθαριότητα των χειρών μου ενώπιον των οφθαλμών αυτού.
2Re 22:26	μετά οσίου οσιωθήση και μετά ανδρός τελείου τελειωθήση
2Re 22:27	και μετά εκλεκτού εκλεκτός έση και μετά στρεβλού στρεβλωθήση.
2Re 22:28	και τον λαόν τον πτωχόν σώσεις και οφθαλμούς επί μετεώρων ταπεινώσεις.
2Re 22:29	ότι συ ο λύχνος μου, Κύριε, και Κύριος εκλάμψει μοι το σκότος μου.
2Re 22:30	ότι εν σοί δραμούμαι μονόζωνος και εν τω Θεω μου υπερβήσομαι τείχος.
2Re 22:31	ο ισχυρός, άμωμος η οδός αυτού, το ρήμα Κυρίου κραταιόν, πεπυρωμένον, υπερασπιστής εστι πάσι τοις πεποιθόσιν επ' αυτόν.
2Re 22:32	τις ισχυρός πλήν Κυρίου; και τις κτίστης έσται πλήν του Θεού ημών;
2Re 22:33	ο ισχυρός ο κραταιών με δυνάμει, και εξετίναξεν άμωμον την οδόν μου·
2Re 22:34	τιθείς τους πόδας μου ως ελάφων και επί τα ύψη ιστών με·
2Re 22:35	διδάσκων χειράς μου εις πόλεμον και κατάξας τόξον χαλκού εν βραχίονί μου.
2Re 22:36	και έδωκάς μοι υπερασπισμόν σωτηρίας μου, και η υπακοή σου επλήθυνέ με
2Re 22:37	εις πλατυσμόν εις τα διαβήματά μου υποκάτω μου, και ουκ εσαλεύθησαν τα σκέλη μου.
2Re 22:38	διώξω εχθρούς μου και αφανιώ αυτούς και ουκ αναστρέψω έως αν συντελέσω αυτούς·
2Re 22:39	και θλάσω αυτούς και ουκ αναστήσονται και πεσούνται υπό τους πόδας μου.
2Re 22:40	και ενισχύσεις με δυνάμει εις πόλεμον, κάμψεις τους επιστανομένους μοι υποκάτω μου·

2Re 22:41	και τους εχθρούς μου έδωκάς μοι νώτον, τους μισούντάς με, και εθανάτωσας αυτούς.
2Re 22:42	βοήσονται, και ουκ έστι βοηθός, προς Κύριον, και ουκ επήκουσεν αυτών.
2Re 22:43	και ελέανα αυτούς ως χουν γης, ως πηλόν εξόδων ελέπτυνα αυτούς.
2Re 22:44	και ρύση με εκ μάχης λαών, φυλάξεις με εις κεφαλήν εθνών. λαός, ον ουκ έγνω, εδούλευσάν μοι,
2Re 22:45	υιοί αλλότριοι εψεύσαντό μοι, εις ακοήν ωτίου ήκουσάν μου·
2Re 22:46	υιοί αλλότριοι απορριφήσονται και σφαλούσιν εκ των συγκλεισμών αυτών.
2Re 22:47	ζη Κύριος, και ευλογητός ο φύλαξ μου, και υψωθήσεται ο Θεός μου, ο φύλαξ της σωτηρίας μου.
2Re 22:48	ισχυρός Κύριος ο διδούς εκδικήσεις εμοί, παιδεύων λαούς υποκάτω μου
2Re 22:49	και εξάγων με εξ εχθρών μου, και εκ των επεγειρομένων μοι υψώσεις με, εξ ανδρός αδικημάτων ρύση με.
2Re 22:50	δια τούτο εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, εν τοις έθνεσι και εν τω ονόματί σου ψαλώ,
2Re 22:51	μεγαλύνων τας σωτηρίας βασιλέως αυτού και ποιών έλεος τω χριστω αυτού, τω Δαυίδ και τω σπέρματι αυτού έως αιώνος.
2Re 23:1	ΚΑΙ ούτοι οι λόγοι Δαυίδ οι έσχατοι· Πιστός Δαυίδ υιος Ιεσσαί, και πιστός ανήρ, ον ανέστησε Κύριος επί χριστόν Θεού Ιακώβ, και ευπρεπείς ψαλμοί Ισραήλ.
2Re 23:2	πνεύμα Κυρίου ελάλησεν εν εμοί, και ο λόγος αυτού επί γλώσσης μου.
2Re 23:3	λέγει ο Θεός Ισραήλ, εμοί ελάλησε φύλαξ Ισραήλ· παραβολήν ειπόν εν ανθρώπω· Πως κραταιώσητε φόβον Θεού;
2Re 23:4	και εν Θεω φωτί πρωΐας ανατείλαι ήλιος, το πρωΐ παρήλθεν εκ φέγγους και ως εξ νετού χλόης από γης.
2Re 23:5	ου γαρ ούτως ο οίκός μου μετά ισχυρού; διαθήκην γαρ αιώνιον έθετό μοι, ετοιμήν εν παντί καιρω πεφυλαγμένην, ότι πάσα σωτηρία μου και παν θέλημα, ότι ου μη βλαστήση ο παράνομος.
2Re 23:6	ωσπερ άκανθα εξωσμένη πάντες ούτοι, ότι ου χειρί ληφθήσονται,
2Re 23:7	και ανήρ ου κοπιάσει εν αυτοίς, και πλήρες σιδήρου και ξύλον δόρατος, και εν πυρί καύσει καυθήσονται αισχύνην αυτών.
2Re 23:8	Ταύτα τα ονόματα των δυνατών Δαυίδ· Ιεβοσθέ ο Χαναναίος, άρχων του τρίτου εστίν, Αδινών ο Ασωναίος· ούτος εσπάσατο την ρομφαίαν αυτού επί οκτακοσίους στρατιώτας εισάπαξ.
2Re 23:9	και μετ' αυτόν Ελεανάν υιος πατραδέλφου αυτού υιος Σουδίτου εν τοις τρισί δυνατοίς. ούτος μετά Δαυίδ ην εν Σερράν, και εν τω ονειδίσαι αυτόν εν τοις

	αλλοφύλοις συνήχθησαν εκεί εις πόλεμον, και ανέβησαν ανήρ Ισραήλ·
2Re 23:10	αυτός ανέστη και επάταξεν εν τοις αλλοφύλοις, έως ου εκοπίασεν η χείρ αυτού και προσεκολλήθη η χείρ αυτού προς την μάχαιραν, και εποίησε Κύριος σωτηρίαν μεγάλην εν τη ημέρα εκείνη· και ο λαός εκάθητο οπίσω αυτού πλήν εκδιδύσκειν.
2Re 23:11	και μετ' αυτόν Σαμαΐα υιος Ασά ο Αρουχάιος, και συνήχθησαν οι αλλόφυλοι εις Θηρία, και ην εκεί μερίς του αγρού πλήρης φακού, και ο λαός έφυγεν εκ προσώπου αλλοφύλων·
2Re 23:12	και εστηλώθη εν μέσω της μερίδος και εξείλατο αυτήν και επάταξε τους αλλοφύλους, και εποίησε Κύριος σωτηρίαν μεγάλην.
2Re 23:13	και κατέβησαν τρεις από των τριάκοντα και ήλθαν εις Κασών προς Δαυίδ εις το σπήλαιον 'Οδολλάμ, και τάγμα των αλλοφύλων παρενέβαλον εν τη κοιλάδι Ραφαϊμ·
2Re 23:14	και Δαυίδ τότε εν τη περιοχή, και το υπόστημα των αλλοφύλων τότε εν Βηθλεέμ.
2Re 23:15	και επεθύμησε Δαυίδ και είπε· τις ποτιεί με ύδωρ εκ του λάκκου του εν Βηθλεέμ του εν τη πύλη; το δε σύστημα των αλλοφύλων τότε εν Βηθλεέμ.
2Re 23:16	και διέρρηξαν οι τρεις δυνατοί εν τη παρεμβολή των αλλοφύλων και υδρεύσαντο ύδωρ εκ του λάκκου του εν Βηθλεέμ του εν τη πύλη και έλαβαν και παρεγένοντο προς Δαυίδ, και ουκ ηθέλησε πιείν αυτό και έσπεισεν αυτό τω Κυρίω
2Re 23:17	και είπεν· ίλεώς μοι, Κύριε, του ποιήσαι τούτο, ει αίμα των ανδρών των πορευθέντων εν ταις ψυχαίς αυτών πίομαι· και ουκ ηθέλησε πιείν αυτό. ταύτα εποίησαν οι τρεις δυνατοί.
2Re 23:18	και Αβεσσά ο αδελφός Ιωάβ υιος Σαρουΐας αυτός άρχων εν τοις τρισί. και αυτός εξήγειρε το δόρυ αυτού επί τριακοσίους τραυματίας, και αυτω όνομα εν τοις τρισίν·
2Re 23:19	εκ των τριών εκείνων ένδοξος, και εγένετο αυτοίς εις άρχοντα, και έως των τριών ουκ ήλθε.
2Re 23:20	και Βαναΐας υιος Ιωδαέ ανήρ αυτός πολλοστός έργοις από Καβεσεήλ, και αυτός επάταξε τους δύο υιούς Αριήλ του Μωάβ· και αυτός κατέβη και επάταξε τον λέοντα εν μέσω του λάκκου εν τη ημέρα της χιόνος·
2Re 23:21	αυτός επάταξε τον άνδρα τον Αιγύπτιον, άνδρα ορατόν, εν δε τη χειρί του Αιγυπτίου δόρυ ως ξύλον διαβάθρας, και κατέβη προς αυτόν εν ράβδω και ήρπασε το δόρυ εκ της χειρός του Αιγυπτίου και απέκτεινεν αυτόν εν τω δόρατι αυτού.
2Re 23:22	ταύτα εποίησε Βαναΐας υιος Ιωδαέ, και αυτω όνομα εν τοις τρισί τοις δυνατοίς·
2Re 23:23	εκ των τριών ένδοξος, και προς τους τρεις ουκ ήλθε· και έταξεν αυτόν Δαυίδ προς τας ακοάς αυτού. και ταύτα τα ονόματα των δυνατών Δαυίδ του βασιλέως·

2Re 23:24	Ασαήλ αδελφός Ιωάβ (ούτος εν τοις τριάκοντα), Ελεανάν υιος Δουδί πατραδέλφου αυτού εν Βηθλεέμ.
2Re 23:25	Σαμαϊ ο Αρουδαίος, Ελικά ο Αρωδαίος,
2Re 23:26	Σελλής ο Κελωθί, Ίρας υιος Εκκάς ο Θεκωΐτης,
2Re 23:27	Αβιέζερ ο Αναθωθίτης εκ των υιών του Ασωθίτου,
2Re 23:28	Ελλών ο Αωΐτης, Μοορέ ο Νετωφαθίτης,
2Re 23:29	Εθθί υιος Ριβά εκ Γαβαέθ υιος Βενιαμίν,
2Re 23:30	Βαναίας ο Φαραθενίτης, Ουρί εκ Ναχαλιγαίας,
2Re 23:31	Αβιήλ υιος του Αραβωθίτου, Αζμώθ ο Βαρσαμίτης,
2Re 23:32	Ελιασού ο Σαλαβωνίτης, υιοί Ιαβάν, Ιωνάθαν,
2Re 23:33	Σαμνάν ο Αρωδίτης, Αχιάν υιος Αραϊ Σαραουρίτης,
2Re 23:34	Αλιφαλέθ υιος του Ασβίτου, υιος του Μααχαθί, Ελιάβ υιος Αχιτόφελ του Γελωνίτου,
2Re 23:35	Ασραϊ ο Καρμήλιος, Φαραϊ ο Ερχί,
2Re 23:36	Γάαλ υιος Νάθαν από δυνάμεως, υιος Γαλααδεί,
2Re 23:37	Ελιέ ο Αμμανίτης, Γελωραϊ ο Βηρωθαίος αίρων τα σκεύη Ιωάβ υιού Σαρουΐας,
2Re 23:38	Ιράς ο Ιεθιραίος, Γαρηβ ο Εθθεναίος,
2Re 23:39	Ουρίας ο Χετταίος· οι πάντες τριάκοντα και επτά.
2Re 24:1	ΚΑΙ προσέθετο οργήν Κύριος εκκαήναι εν Ισραήλ, και επέσεισε τον Δαυίδ εν αυτοίς λέγων· βάδιζε, αριθμησον τον Ισραήλ και τον Ιούδαν.
2Re 24:2	και είπεν ο βασιλεύς προς Ιωάβ άρχοντα της ισχύος τον μετ' αυτού· διέλθε δη πάσας φυλάς Ισραήλ και Ιούδα, από Δάν και έως Βηρσαβεέ και επίσκεψαι τον λαόν, και γνώσομαι τον αριθμόν του λαού.
2Re 24:3	και είπεν Ιωάβ προς τον βασιλέα· και προσθεΐη Κύριος ο Θεός προς τον λαόν ωσπερ αυτούς και ωσπερ αυτούς εκατονταπλασίονα, και οφθαλμοί του κυρίου μου του βασιλέως ορώντες· και ο κύριός μου ο βασιλεύς ινατί βούλεται εν τω λόγω τούτω;
2Re 24:4	και υπερίσχυσεν ο λόγος του βασιλέως προς Ιωάβ και εις τους άρχοντας της δυνάμεως. και εξήλθεν Ιωάβ και οι άρχοντες της ισχύος ενώπιον του βασιλέως επισκέψασθαι τον λαόν τον Ισραήλ.
2Re 24:5	και διέβησαν τον Ιορδάνην και παρενέβαλον εν Αροήρ εκ δεξιών της πόλεως της εν μέσω της φάραγγος Γάδ και Ελιέζερ.
2Re 24:6	και ήλθον εις Γαλαάδ και εις γην Θαβασών, ή εστιν Αδασαί, και παρεγένοντο

	εις Δανιδάν και Ουδάν και εκύκλωσαν εις Σιδώνα.
2Re 24:7	και ήλθον εις Μάψαρ Τύρου και εις πάσας τας πόλεις του Ευαίου και του Χανααναίου και ήλθαν κατά νότον Ιούδα εις Βηρσαβεέ
2Re 24:8	και περιώδευσαν εν πάση τη γη και παρεγένοντο από τέλους εννέα μηνών και είκοσιν ημερών εις Ιερουσαλήμ.
2Re 24:9	και έδωκεν Ιωάβ τον αριθμόν της επισκέψεως του λαού προς τον βασιλέα, και εγένετο Ισραήλ οκτακόσiai χιλιάδες ανδρών δυναμέως σπωμένων ρομφαίαν και ανήρ Ιούδα πεντακόσiai χιλιάδες ανδρών μαχητών.
2Re 24:10	και επάταξε καρδιά Δαυίδ αυτόν μετά το αριθμήσαι τον λαόν, και είπε Δαυίδ προς Κύριον· ήμαρτον σφόδρα, ό εποίησα νυν, Κύριε· παραβίβασον δη την ανομίαν του δούλου σου, ότι εμωράνθην σφόδρα.
2Re 24:11	και ανέστη Δαυίδ το πρωϊ. και λόγος Κυρίου εγένετο προς Γάδ τον προφήτην τον ορώντα λέγων·
2Re 24:12	πορεύθητι και λάλησον προς Δαυίδ λέγων· τάδε λέγει Κύριος· τρία εγώ ειμι αίρω επί σε, και έκλεξαι σεαυτω εν εξ αυτών και ποιήσω σοι.
2Re 24:13	και εισήλθε Γάδ προς Δαυίδ και ανήγγειλε και είπεν αυτω· έκλεξαι σεαυτω γενέσθαι, ει έλθη σοι τρία έτη λιμός εν τη γη σου, ή τρεις μήνας φεύγειν σε έμπροσθεν των εχθρών σου και έσονται διώκοντές σε, ή γενέσθαι τρεις ημέρας θάνατον εν τη γη σου· νυν ουν γνώθι και ιδέ τι αποκριθώ τω αποστειλαντί με ρήμα.
2Re 24:14	και είπε Δαυίδ προς Γάδ· στενά μοι πάντοθεν σφόδρα εστί· εμπεσούμαι δη εις χείρας Κυρίου, ότι πολλοί οι οικτιρμοί αυτού σφόδρα, εις δε χείρας ανθρώπου ου μη εμπέσω·
2Re 24:15	και εξελέξατο εαυτω Δαυίδ τον θάνατον. και ημέραι θερισμού πυρών, και έδωκε Κύριος θάνατον εν Ισραήλ από πρωϊθεν έως ωρας αρίστου, και ήρξατο η θραύσις εν τω λαω, και απέθανεν εκ του λαού από Δάν και έως Βηρσαβεέ εβδομήκοντα χιλιάδες ανδρών.
2Re 24:16	και εξέτεινεν ο άγγελος του Θεού την χείρα αυτού εις Ιερουσαλήμ του διαφθείραι αυτήν, και παρεκλήθη Κύριος επί τη κακία και είπε τω αγγέλω τω διαφθείροντι εν τω λαω· πολύ νυν, άνες την χείρά σου· και ο άγγελος Κυρίου ην παρά τη άλω Όρνά του Ιεβουσαιού.
2Re 24:17	και είπε Δαυίδ προς Κύριον εν τω ιδείν αυτόν τον άγγελον τον τύπτοντα εν τω λαω και είπεν· ιδού εγώ ειμι ηδίκησα και εγώ ειμι ο ποιμήν εκακοποίησα, και ούτοι τα πρόβατα τι εποίησαν; γενέσθω δη η χείρ σου εν εμοί και εν τω οίκω του πατρός μου.
2Re 24:18	και ήλθε Γάδ προς Δαυίδ εν τη ημέρα εκείνη και είπεν αυτω· ανάβηθι και στήσον τω Κυρίω θυσιαστήριον εν τω άλωνι Όρνά του Ιεβουσαιού.
2Re 24:19	και ανέβη Δαυίδ κατά τον λόγον Γάδ, καθ' ον τρόπον ενετείλατο αυτω Κύριος.
2Re 24:20	και διέκυψεν Όρνά και είδε τον βασιλέα και τους παίδας αυτού παραπορευομένους επάνω αυτού, και εξήλθεν Όρνά και προσεκύνησε τω

	βασιλεί επί πρόσωπον αυτού επί την γην.
2Re 24:21	και είπεν 'Ορνά· τι ότι ήλθεν ο κύριός μου ο βασιλεύς προς τον δούλον αυτού; και είπε Δαυίδ· κτήσασθαι παρά σου τον άλωνα του οικοδομήσαι θυσιαστήριον τω Κυρίω, και συσχεθή η θραύσις επάνω του λαού.
2Re 24:22	και είπεν 'Ορνά προς Δαυίδ· λαβέτω και ανενεγκάτω ο κύριός μου ο βασιλεύς τω Κυρίω το αγαθόν εν οφθαλμοίς αυτού· ιδού οι βόες εις ολοκαύτωμα, και οι τροχοί και τα σκεύη των βοών εις ξύλα.
2Re 24:23	τα πάντα έδωκεν 'Ορνά τω βασιλεί, και είπεν 'Ορνά προς τον βασιλέα· Κύριος ο Θεός σου ευλογήσαι σε.
2Re 24:24	και είπεν ο βασιλεύς προς 'Ορνά· ουχί, ότι αλλά κτώμενος κτήσομαι παρά σου εν αλλάγματι, και ουκ ανοίσω τω Κυρίω μου Θεω ολοκαύτωμα δωρεάν· και εκτήσατο Δαυίδ τον άλωνα και τους βόας εν αργυρίω σίκλων πεντήκοντα.
2Re 24:25	και ωκοδόμησεν εκεί Δαυίδ θυσιαστήριον Κυρίω. και ανήνεγκεν ολοκαυτώσεις και ειρηνικάς. και προσέθηκε Σαλωμών επί το θυσιαστήριον επ' εσχάτω, ότι μικρόν ην εν πρώτοις. και επήκουσε Κύριος τη γη, και συνεσχέθη η θραύσις επάνωθεν Ισραήλ.
3Re 1:1	ΚΑΙ ο βασιλεύς Δαυίδ πρεσβύτερος προβεβηκώς ημέραις, και περιέβαλλον αυτόν ιματίοις, και ουκ εθερμαίνετο.
3Re 1:2	και είπον οι παίδες αυτού· ζητησάτωσαν τω βασιλεί παρθένον νεάνιδα, και παραστήσεται τω βασιλεί και έσται αυτόν θάλπουσας και κοιμηθήσεται μετ ' αυτού και θερμανθήσεται ο κύριός μου ο βασιλεύς.
3Re 1:3	και εξήτησαν νεάνιδα καλήν εκ παντός ορίου Ισραήλ και εύρον την Αβισάγ την Σωμανίτιν και ήνεγκαν αυτήν προς τον βασιλέα.
3Re 1:4	και η νεάνις καλή έως σφόδρα· και ην θάλπουσα τον βασιλέα και ελειτούργει αυτω, και ο βασιλεύς ουκ έγνω αυτήν.
3Re 1:5	Και Αδωνίας υιος Αγγίθ επήρετο λέγων· εγώ βασιλεύσω· και εποίησεν εαυτω άρματα και ιππείς και πεντήκοντα άνδρας παρατρέχειν έμπροσθεν αυτού.
3Re 1:6	και ουκ απεκάλυσεν αυτόν ο πατήρ αυτού ουδέποτε λέγων· διατί συ εποίησας; και γε αυτός ωραίος τη όψει σφόδρα, και αυτόν έτεκεν οπίσω Αβεσσαλώμ.
3Re 1:7	και εγένοντο οι λόγοι αυτού μετά Ιωάβ του υιού Σαρουίας και μετά Αβιάθαρ του ιερέως, και εβοήθουν οπίσω Αδωνίου·
3Re 1:8	και Σαδώκ ο ιερεύς και Βαναίας υιος Ιωδαέ και Νάθαν ο προφήτης και Σεμεϊ και Ρησί και υιοί δυνατοί του Δαυίδ ουκ ήσαν οπίσω Αδωνίου.
3Re 1:9	και εθυσίασεν Αδωνίας πρόβατα και μόσχους και άρνας παρά τον λίθον του Ζωελεθί, ος ην εχόμενα της Ρωγήλ, και εκάλεσε πάντας τους αδελφούς αυτού και πάντας τους αδρούς Ιούδα παιδας του βασιλέως·
3Re 1:10	και Νάθαν τον προφήτην και Βαναίαν και τους δυνατούς, και τον Σαλωμών αδελφόν αυτού ουκ εκάλεσε.

3Re 1:11	Και είπε Νάθαν προς Βηρσαβεέ μητέρα Σαλωμών λέγων· ουκ ήκουσας ότι εβασίλευσεν Αδωνίας υιος Αγγίθ; και ο κύριος ημών Δαυίδ ουκ έγνω.
3Re 1:12	και νυν δεύρο συμβουλεύσω σοι δη συμβουλίαν, και εξελού την ψυχήν σου και την ψυχήν του υιού σου Σαλωμών.
3Re 1:13	δεύρο είσελθε προς τον βασιλέα Δαυίδ και ερείς προς αυτόν λέγουσα· ουχί συ, κύριέ μου βασιλεύ, ώμοσας τη δούλη σου λέγων ότι ο υιος σου Σαλωμών βασιλεύσει μετ ' εμέ και αυτός καθιείται επί του θρόνου μου; και τι ότι εβασίλευσεν Αδωνίας;
3Re 1:14	και ιδού έτι λαλούσης σου εκεί μετά του βασιλέως και εγώ είσελεύσομαι οπίσω σου και πληρώσω τους λόγους σου.
3Re 1:15	και εισήλθε Βηρσαβεέ προς τον βασιλέα εις το ταμείον, και ο βασιλεύς πρεσβύτης σφόδρα, και Αβισάγ η Σωμανίτις ην λειτουργούσα τω βασιλεί.
3Re 1:16	και έκυψε Βηρσαβεέ και προσεκύνησε τω βασιλεί· και είπεν ο βασιλεύς· τι έστι σοι;
3Re 1:17	η δε είπε· κύριέ μου βασιλεύ, συ ώμοσας εν Κυρίω τω Θεω σου τη δούλη σου λέγων· ότι ο υιος σου Σαλωμών βασιλεύσει μετ ' εμέ και αυτός καθήσεται επί του θρόνου μου.
3Re 1:18	και νυν ιδού Αδωνίας εβασίλευσε, και συ, κύριέ μου βασιλεύ, ουκ έγνως·
3Re 1:19	και εθυσίασε μόσχους και άρνας και πρόβατα εις πλήθος και εκάλεσε πάντας τους υιούς του βασιλέως και Αβιάθαρ τον ιερέα και Ιωάβ τον άρχοντα της δυνάμεως, και τον Σαλωμών τον δούλόν σου ουκ εκάλεσε.
3Re 1:20	και συ, κύριέ μου βασιλεύ, οι οφθαλμοί παντός Ισραήλ προς σε. απάγγελται αυτοίς τις καθήσεται επί του θρόνου του κυρίου μου του βασιλέως μετ ' αυτόν.
3Re 1:21	και έσται ως αν κοιμηθή ο κύριός μου ο βασιλεύς μετά των πατέρων αυτού, και έσομαι εγώ και Σαλωμών ο υιος μου αμαρτωλοί.
3Re 1:22	και ιδού έτι αυτής λαλούσης μετά του βασιλέως και Νάθαν ο προφήτης ήλθε.
3Re 1:23	και ανηγγέλη τω βασιλεί· ιδού Νάθαν ο προφήτης· και εισήλθε κατά πρόσωπον του βασιλέως και προσεκύνησε τω βασιλεί κατά πρόσωπον αυτού επί την γην.
3Re 1:24	και είπε Νάθαν· κύριέ μου βασιλεύ, συ είπας Αδωνίας βασιλεύσει οπίσω μου και αυτός καθήσεται επί του θρόνου μου;
3Re 1:25	ότι κατέβη σήμερα και εθυσίασε μόσχους και άρνας και πρόβατα εις πλήθος και εκάλεσε πάντας τους υιούς του βασιλέως και τους άρχοντας της δυνάμεως και Αβιάθαρ τον ιερέα, και ιδού εισίν εσθιοντες και πινοντες ενώπιον αυτού και είπαν· ζήτω ο βασιλεύς Αδωνίας.
3Re 1:26	και εμέ αυτόν τον δούλόν σου και Σαδώκ τον ιερέα και Βαναίαν υιόν Ιωδαέ και Σαλωμών τον δούλόν σου ουκ εκάλεσεν.
3Re 1:27	ει δια του κυρίου μου του βασιλέως γέγονε το ρήμα τούτο και ουκ εγνώρισας τω δούλω σου τις καθήσεται επί τον θρόνον του κυρίου μου του βασιλέως μετ '

	αυτόν;
3Re 1:28	και απεκριθη ο βασιλεύς Δαυίδ και ειπε· καλέσατέ μοι την Βηρσαβεέ· και εισήλθεν ενώπιον του βασιλέως και έστη ενώπιον αυτού.
3Re 1:29	και ώμοσεν ο βασιλεύς και ειπε· ζη Κύριος, ος ελυτρώσατο την ψυχήν μου εκ πάσης θλίψεως,
3Re 1:30	ότι καθώς ώμοσά σοι εν Κυρίω Θεω Ισραήλ λέγων ότι Σαλωμών ο υιος σου βασιλεύσει μετ ' εμέ και αυτός καθήσεται επί του θρόνου μου αντ ' εμού, ότι ούτω ποιήσω τη ημέρα ταύτη.
3Re 1:31	και έκυψε Βηρσαβεέ επί πρόσωπον επί την γην και προσεκύνησε τω βασιλεί και ειπε· ζήτω ο κύριός μου ο βασιλεύς Δαυίδ εις τον αιώνα.
3Re 1:32	και ειπεν ο βασιλεύς Δαυίδ· καλέσατέ μοι Σαδώκ τον ιερέα και Νάθαν τον προφήτην και Βαναίαν υιόν Ιωδαέ· και εισήλθον ενώπιον του βασιλέως,
3Re 1:33	και ειπεν ο βασιλεύς αυτοίς· λάβετε τους δούλους του κυρίου υμών μεθ ' υμών και επιβιάσατε τον υιόν μου Σαλωμών επί την ημίονον την εμήν και καταγάγετε αυτόν εις την Γιών,
3Re 1:34	και χρισάτω αυτόν εκεί Σαδώκ ο ιερεύς και Νάθαν ο προφήτης εις βασιλέα επί Ισραήλ, και σαλπίσατε κερατίνη και ερείτε· ζήτω ο βασιλεύς Σαλωμών.
3Re 1:35	και καθήσεται επί του θρόνου μου και βασιλεύσει αντ ' εμού, και εγώ ενετειλάμην του είναι εις ηγούμενον επί Ισραήλ και Ιούδαν.
3Re 1:36	και απεκριθη Βαναίας υιος Ιωδαέ τω βασιλεί και ειπε· γένοιτο ούτως· πιστώσαι Κύριος ο Θεός του κυρίου μου του βασιλέως.
3Re 1:37	καθώς ην Κύριος μετά του κυρίου μου του βασιλέως, ούτως είη μετά Σαλωμών και μεγαλύναι τον θρόνον αυτού υπέρ τον θρόνον του κυρίου μου του βασιλέως Δαυίδ.
3Re 1:38	και κατέβη Σαδώκ ο ιερεύς και Νάθαν ο προφήτης και Βαναίας υιος Ιωδαέ και ο Χερεθί και ο Φελεθί και επεκάθισαν τον Σαλωμών επί την ημίονον του βασιλέως Δαυίδ και απήγαγον αυτόν εις την Γιών.
3Re 1:39	και έλαβε Σαδώκ ο ιερεύς το κέρας του ελαίου εκ της σκηνής και έχρισε τον Σαλωμών και εσάλπισε τη κερατίνη, και ειπε πας ο λαός· ζήτω ο βασιλεύς Σαλωμών.
3Re 1:40	και ανέβη πας ο λαός οπίσω αυτού και εχόρευον εν χοροίς και ευφραινόμενοι ευφροσύνην μεγάλην, και ερράγη η γη εν τη φωνή αυτών.
3Re 1:41	Και ήκουσεν Αδωνίας και πάντες οι κλητοί αυτού, και αυτοί συνετέλεσαν φαγείν· και ήκουσεν Ιωάβ την φωνήν της κερατίνης και ειπε· τις η φωνή της πόλεως ηχούσης;
3Re 1:42	έτι αυτού λαλούντος και ιδού Ιωνάθαν υιος Αβιάθαρ του ιερέως εισήλθε, και ειπεν Αδωνίας· είσελθε, ότι ανήρ δυνάμεως ει συ, και αγαθά ευαγγέλισαι.

3Re 1:43	και απεκριθη Ιωνάθαν και ειπε· και μάλα ο κύριος ημών ο βασιλεύς Δαυίδ εβασίλευσε τον Σαλωμών·
3Re 1:44	και απέστειλε μετ ' αυτού ο βασιλεύς τον Σαδώκ τον ιερέα και Νάθαν τον προφήτην και Βαναϊαν τον υιόν Ιωδαέ και τον Χερεθί και τον Φελεθί και επεκάθισαν αυτόν επί την ημίονον του βασιλέως·
3Re 1:45	και έχρισαν αυτόν Σαδώκ ο ιερεύς και Νάθαν ο προφήτης εν τη Γιών, και ανέβησαν εκείθεν ευφραϊνόμενοι και ήχησεν η πόλις· αυτή η φωνή ην ηκούσατε.
3Re 1:46	και εκάθισε Σαλωμών επί θρόνον βασιλείας,
3Re 1:47	και εισήλθον οι δούλοι του βασιλέως ευλογήσαι τον κύριον ημών τον βασιλέα Δαυίδ λέγοντες· αγαθύναι ο Θεός το όνομα Σαλωμών υπέρ το όνομά σου και μεγαλύναι τον θρόνον αυτού υπέρ τον θρόνον σου· και προσεκύνησεν ο βασιλεύς επί την κοίτην,
3Re 1:48	και γε ούτως ειπεν ο βασιλεύς· ευλογητός Κύριος ο Θεός Ισραήλ, ος έδωκε σήμερον εκ του σπέρματός μου καθήμενον επί του θρόνου μου, και οι οφθαλμοί μου βλέπουσι.
3Re 1:49	Και εξέστησαν πάντες οι κλητοί του Αδωνίου και ήλθον ανήρ εις την οδόν αυτού.
3Re 1:50	και Αδωνίας εφοβήθη από προσώπου Σαλωμών και ανέστη και απήλθε και επελάβετο των κεράτων του θυσιαστηρίου.
3Re 1:51	και ανηγγέλη τω Σαλωμών λέγοντες· ιδού Αδωνίας εφοβήθη τον βασιλέα Σαλωμών και κατέχει των κεράτων του θυσιαστηρίου λέγων· ομοσάτω μοι σήμερον Σαλωμών, ει ου θανατώσει τον δούλον αυτού εν ρομφαία.
3Re 1:52	και ειπε Σαλωμών· εάν γένηται εις υιόν δυνάμεων, ει πεσειται των τριχών αυτού επί την γην· και εάν κακία ευρεθή εν αυτω, θανατωθήσεται.
3Re 1:53	και απέστειλεν ο βασιλεύς Σαλωμών και κατήνεγκαν αυτόν απάνωθεν του θυσιαστηρίου· και εισήλθε και προσεκύνησε τω βασιλεί Σαλωμών, και ειπεν αυτω Σαλωμών· δέυρο εις τον οίκόν σου.
3Re 2:1	ΚΑΙ ήγγισαν αι ημέραι Δαυίδ αποθανείν αυτόν, και απεκρίνατο Σαλωμών υιω αυτού λέγων·
3Re 2:2	εγώ ειμι πορεύομαι εν οδω πάσης της γης· και ισχύσεις και έση εις άνδρα.
3Re 2:3	και φυλάξεις φυλακήν Κυρίου Θεού σου του πορεύεσθαι εν ταις οδοίς αυτού, φυλάσσειν τας εντολάς αυτού και τα δικαιώματα και τα κρίματα τα γεγραμμένα εν τώ νόμω Μωυσέως· ίνα συνήσης α ποιήσεις κατά πάντα, όσα αν εντείλωμαί σοι,
3Re 2:4	ίνα στήση Κύριος τον λόγον αυτού, ον ελάλησε λέγων· εάν φυλάξωσιν οι υιοί σου την οδόν αυτών πορεύεσθαι ενώπιόν μου εν αληθεία εν όλη καρδιά αυτών λέγων· ουκ εξολοθρευθήσεται σοι ανήρ επάνωθεν θρόνου Ισραήλ.
3Re 2:5	και γε συ έγνωσ όσα εποίησέ μοι Ιωάβ υιος Σαρουΐας, όσα εποίησε τοις δυσίν άρχουσι των δυνάμεων Ισραήλ, τω Αβεννήρ υιω Νήρ και τω Αμεσσαϊ υιω Ιεθέρ,

	και απέκτεινεν αυτούς και έταξε τα αίματα πολέμου εν ειρήνη και έδωκεν αίμα αθων εν τη ζώνη αυτού τη εν τη οσφύϊ αυτού και εν τω υποδήματι αυτού τω εν τώ ποδί αυτού·
3Re 2:6	και ποιήσεις κατά την σοφίαν σου και ου κατάξεις την πολιάν αυτού εν ειρήνη εις άδου·
3Re 2:7	και τοις υιοίς Βερζελλί του Γαλααδίτου ποιήσεις έλεος, και έσονται εν τοις εσθίουσι την τράπεζάν σου, ότι ούτως ήγγισάν μοι εν τω με αποδιδράσκειν από προσώπου Αβεσσαλώμ του αδελφού σου.
3Re 2:8	και ιδού μετά σου Σεμεί υιος Γηρά υιος του Ιεμενί εκ Βαουρίμ, και αυτός κατηράσατό με κατάραν οδυνηράν τη ημέρα, ή επορευόμην εις Παρεμβολάς, και αυτός κατέβη εις απαντήν μου εις τον Ιορδάνην, και ώμοσα αυτω εν Κυρίω λέγων· ει θανατώσω σε εν ρομφαία·
3Re 2:9	και ου μη αθώσης αυτόν, ότι ανήρ σοφός ει συ και γνώση α ποιήσεις αυτω, και κατάξεις την πολιάν αυτού εν αίματι εις άδου.
3Re 2:10	και εκοιμήθη Δαυίδ μετά των πατέρων αυτού και ετάφη εν πόλει Δαυίδ.
3Re 2:11	και αι ημέραι, ας εβασίλευσε Δαυίδ επί τον Ισραήλ τεσσαράκοντα έτη· εν Χεβρών εβασίλευσεν επτά έτη και εν Ιερουσαλήμ τριακοντατρία έτη.
3Re 2:12	Και Σαλωμών εκάθισεν επί θρόνου Δαυίδ του πατρός αυτού υιος ετών δώδεκα και ητοιμάσθη η βασιλεία αυτού σφόδρα.
3Re 2:13	και εισήλθεν Αδωνίας υιος Αγγίθ προς Βηρσαβεέ μητέρα Σαλωμών και προσεκύνησεν αυτη. η δε είπεν· ειρήνη η είσοδός σου; και είπεν· ειρήνη·
3Re 2:14	λόγος μοι προς σε· και είπεν αυτω· λάλησον.
3Re 2:15	και είπεν αυτη· συ οίδας, ότι εμοί ην βασιλεία και επ ' εμέ έθετο πας Ισραήλ το πρόσωπον αυτού εις βασιλέα, και εστράφη η βασιλεία και εγένετο τω αδελφω μου, ότι παρά Κυρίου εγενήθη αυτω·
3Re 2:16	και νυν αίτησιν μίαν εγώ αιτούμαι παρά σου, μη αποστρέψης το πρόσωπόν σου. και είπεν αυτω Βηρσαβεέ· λάλει.
3Re 2:17	και είπεν αυτη· ειπόν δη προς Σαλωμών τον βασιλέα, ότι ουκ αποστρέψει το πρόσωπον αυτού από σου, και δώσει μοι την Αβισάγ την Σωμανίτιν εις γυναίκα.
3Re 2:18	και είπε Βηρσαβεέ· καλώς· εγώ λαλήσω περί σου τω βασιλεί.
3Re 2:19	και εισήλθε Βηρσαβεέ προς τον βασιλέα Σαλωμών λαλήσαι αυτω περί Αδωνίου. και εξανέστη ο βασιλεύς εις απαντήν αυτη και κατεφίλησεν αυτην και εκάθισεν επί του θρόνου, και ετέθη θρόνος τη μητρί του βασιλέως και εκάθισεν εκ δεξιών αυτού.
3Re 2:20	και είπεν αυτω· αίτησιν μίαν μικράν εγώ αιτούμαι παρά σου, μη αποστρέψης το πρόσωπόν σου. και είπεν αυτη ο βασιλεύς· αίτησαι, μήτερ εμή, και ουκ αποστρέψω σε.

3Re 2:21	και ειπε· δοθήτω δη Αβισάγ η Σωμανίτις τω Αδωνία τω αδελφω σου εις γυναίκα.
3Re 2:22	και απεκριθη ο βασιλεύς Σαλωμών και ειπε τη μητρί αυτού· και ινατί συ ήτησαι την Αβισάγ τω Αδωνία; και αίτησαι αυτω την βασιλείαν, ότι ούτος αδελφός μου ο μέγας υπέρ εμέ, και αυτω Αβιάθαο ο ιερεύς και αυτω Ιωάβ υιοσ Σαρουϊας αρχιστράτηγοσ εταίροσ.
3Re 2:23	και ώμοσεν ο βασιλεύς Σαλωμών κατά του Κυρίου λέγων· τάδε ποιήσαι μοι ο Θεός και τάδε προσθειή, ότι κατά της ψυχής αυτού ελάλησεν Αδωνίας τον λόγον τούτον·
3Re 2:24	και νυν ζη Κύριοσ, οσ ητοιμάσέ με και έθετό με επί τον θρόνον Δαυίδ του πατρόσ μου, και αυτόσ εποίησέ μοι οίκον, καθώσ ελάλησε Κύριοσ, ότι σήμερον θανατωθήσεται Αδωνίας.
3Re 2:25	και εξαπέστειλεν ο βασιλεύς Σαλωμών εν χειρί Βαναίου υιού Ιωδαέ και ανείλεν αυτόν, και απέθανεν Αδωνίας εν τη ημέρα εκείνη.
3Re 2:26	Και τω Αβιάθαο τω ιερεί ειπεν ο βασιλεύς· απότρεχε συ εις Αναθώθ εις αγρόν σου, ότι ανήρ θανάτου ει συ εν τη ημέρα ταύτη, και ου θανατώσω σε, ότι ήρασ την κιβωτόν της διαθήκησ Κυρίου ενώπιον του πατρόσ μου, και ότι εκακουχήθησ εν πάσιν, οίσ εκακουχήθη ο πατήρ μου.
3Re 2:27	και εξέβαλε Σαλωμών τον Αβιάθαο του μη είναι ιερέα του Κυρίου, πληρωθήναι το ρήμα Κυρίου, ό ελάλησεν επί τον οίκον Ηλί εν Σηλώμ.
3Re 2:28	και η ακοή ήλθεν έωσ Ιωάβ υιού Σαρουϊας (ότι Ιωάβ ην κεκλικώσ οπίσω Αδωνίου, και οπίσω Σαλωμών ουκ έκλινε), και έφυγεν Ιωάβ εις το σκηνωμα του Κυρίου και κατέσχε των κεράτων του θυσιαστηρίου.
3Re 2:29	και απηγγέλη τω Σαλωμών λέγοντεσ ότι πέφυγεν Ιωάβ εις την σκηνήν του Κυρίου και ιδού κατέχει των κεράτων του θυσιαστηρίου. και απέστειλε Σαλωμών ο βασιλεύς προς Ιωάβ λέγων· τι γέγονέ σοι, ότι πέφυγασ εις το θυσιαστήριον; και ειπεν Ιωάβ· ότι εφοβήθην από προσώπου σου, και έφυγον προς Κύριον. και απέστειλε Σαλωμών τον Βαναίου υιόν Ιωδαέ λέγων· πορεύου και άνελε αυτόν και θάψον αυτόν.
3Re 2:30	και ήλθε Βαναίας υιοσ Ιωδαέ προς Ιωάβ εις την σκηνήν του Κυρίου και ειπεν αυτω· τάδε λέγει ο βασιλεύς· έξελθε. και ειπεν Ιωάβ· ουκ εκπορεύομαι, ότι ώδε αποθανούμαι. και επέστρεψε Βαναίας υιοσ Ιωδαέ και ειπε τω βασιλεί λέγων· τάδε λελάληκεν Ιωάβ και τάδε αποκέκριταί μοι.
3Re 2:31	και ειπεν αυτω ο βασιλεύς· πορεύου και ποιήσον αυτω καθώσ είρηκε, και άνελε αυτόν και θάψεισ αυτόν και εξαρείσ σήμερον το αίμα, ό δωρεάν εξέχεεν απ ' εμού και από του οίκου του πατρόσ μου·
3Re 2:32	και επέστεψε Κύριοσ το αίμα της αδικίας αυτού εις κεφαλήν αυτού, ωσ απήντησε τοισ δυσίν ανθρώποισ τοισ δικαίοισ και αγαθοίσ υπέρ αυτόν και απέκτεινεν αυτούσ εν ρομφαία, και ο πατήρ μου Δαυίδ ουκ έγνω το αίμα αυτών, τον Αβεννήρ υιόν Νήρ αρχιστράτηγον Ισραήλ και τον Αμεσσά υιόν Ιεθέρ αρχιστράτηγον Ιούδα·

3Re 2:33	και επεστράφη τα αίματα αυτών εις κεφαλήν αυτού και εις κεφαλήν του σπέρματος αυτού εις τον αιώνα, και τω Δαυίδ και τω σπέρματι αυτού και τω οίκω αυτού και τω θρόνω αυτού γένοιτο ειρήνη έως αιώνος παρά Κυρίου.
3Re 2:34	και ανέβη Βαναίας υιος Ιωδαέ και απήντησε αυτω και εθανάτωσεν αυτόν και έθαψεν αυτόν εν τω οίκω αυτού εν τη ερήμω.
3Re 2:35	και έδωκεν ο βασιλεύς τον Βαναίου υιόν Ιωδαέ αντ ' αυτού επί την στρατηγίαν· και η βασιλεία κατωρθούτο εν Ιερουσαλήμ· και Σαδώκ τον ιερέα έδωκεν αυτόν ο βασιλεύς εις ιερέα πρώτον αντί Αβιάθαρ.
3Re 2:35-1	Και έδωκε Κύριος φρόνησιν τω Σαλωμών και σοφίαν πολλήν σφόδρα και πλάτος καρδιάς, ως η άμμος η παρά την θάλασσαν.
3Re 2:35-2	και επληθύνθη η φρόνησις Σαλωμών σφόδρα υπέρ την φρόνησιν πάντων υιών αρχαίων και υπέρ πάντας φρονίμους Αιγύπτου.
3Re 2:35-3	και έλαβε την θυγατέρα Φαραώ και εισήγαγεν αυτήν εις πόλιν Δαυίδ έως συντελέσαι αυτόν οικοδομήσαι τον οίκον αυτού. και τον οίκον Κυρίου εν πρώτοις και το τείχος Ιερουσαλήμ κυκλόθεν· εν επτά έτεσιν εποίησε και συνετέλεσε.
3Re 2:35-4	και ην τω Σαλωμών εβδομήκοντα χιλιάδας αίροντες άρσιν και ογδοήκοντα χιλιάδας λατόμων εν τω όρει.
3Re 2:35-5	και εποίησε Σαλωμών την θάλασσαν και τα υποστηρίγματα και τους λουτήρας τους μεγάλους και τους στύλους και την κρήνην της αυλής και την θάλασσαν την χαλκήν.
3Re 2:35-6	και ωκοδόμησε την άκραν και τας επάλξεις αυτής και διέκοψε την πόλιν Δαυίδ· ούτως θυγάτηρ Φαραώ ανέβαινεν εκ της πόλεως Δαυίδ εις τον οίκον αυτής, ον ωκοδόμησεν αυτή· τότε ωκοδόμησε την άκραν.
3Re 2:35-7	και Σαλωμών ανέφερε τρεις εν τω ενιαυτω ολοκαυτώσεις και ειρηνικός επί το θυσιαστήριον, ό ωκοδόμησε τω Κυρίω, και εθυμία ενώπιον Κυρίου, και συνετέλεσε τον οίκον.
3Re 2:35-8	και ούτοι οι άρχοντες οι καθεσταμένοι επί τα έργα του Σαλωμών· τρεις χιλιάδες και εξακόσιοι επιστάται του λαού των ποιούντων τα έργα.
3Re 2:35-9	και ωκοδόμησε την Ασσούρ και την Μαγδώ και την Γαζέρ και την Βαιθωρών την επάνω και τα Βααλάθ·
3Re 2:35-10	πλήν μετά το οικοδομήσαι αυτόν τον οίκον του Κυρίου και το τείχος Ιερουσαλήμ κύκλω, μετά ταύτα ωκοδόμησε τας πόλεις ταύτας.
3Re 2:35-11	και εν τω έτι Δαυίδ ζήν ενετείλατο τω Σαλωμών λέγων· ιδού μετά σου Σεμεί υιος Γηρά υιος του σπέρματος του Ιεμενί εκ Χεβρών·
3Re 2:35-12	ούτος κατηράσατό με κατάραν οδυνηράν εν ή ημέρα επορευόμην εις Παρεμβολάς,
3Re 2:35-13	και αυτός κατέβαινεν εις απαντήν μοι επί τον Ιορδάνην και ώμοσα αυτω κατά

	του Κυρίου λέγων· ει θανατωθήσεται εν ρομφαία·
3Re 2:35-14	και νυν μη αθώσης αυτόν, ότι ανήρ φρόνιμος συ και γνώση α ποιήσεις αυτω, και κατάξεις την πολιάν αυτού εν αίματι εις άδου.
3Re 2:36	Και εκάλεσεν ο βασιλεύς τον Σεμεϊ και είπεν αυτω· οικοδόμησον σεαυτω οίκον εν Ιερουσαλήμ και κάθου εκεί και ουκ εξελεύση εκείθεν ουδαμού·
3Re 2:37	και έσται εν τη ημέρα της εξόδου σου και διαβήση τον χειμάρρουν Κέδρων, γινώσκων γνώση ότι θανάτω αποθανή, το αίμά σου έσται επί την κεφαλήν σου. και ωρκισεν αυτόν ο βασιλεύς εν τη ημέρα εκείνη.
3Re 2:38	και είπε Σεμεϊ προς τον βασιλέα· αγαθόν το ρήμα, ό ελάλησας, κύριέ μου βασιλεύ· ούτω ποιήσει ο δούλος σου. και εκάθισε Σεμεϊ εν Ιερουσαλήμ τρία έτη.
3Re 2:39	και εγενήθη μετά τα τρία έτη και απέδρασαν δύο δούλοι του Σεμεϊ προς Αγχούς υιόν Μααχά βασιλέα Γεθ, και απηγγέλη τω Σεμεϊ λέγοντες· ιδού οι δούλοί σου εν Γεθ.
3Re 2:40	και ανέστη Σεμεϊ και επέσαξε την όνον αυτού και επορεύθη εις Γεθ προς Αγχούς του εκζητήσαι του δούλους αυτού, και επορεύθη Σεμεϊ και ήγαγε τους δούλους αυτού εκ Γεθ.
3Re 2:41	και απηγγέλη τω Σαλωμών λέγοντες ότι επορεύθη Σεμεϊ εξ Ιερουσαλήμ εις Γεθ, και απέστρεψε τους δούλους αυτού,
3Re 2:42	και απέστειλεν ο βασιλεύς και εκάλεσε τον Σεμεϊ και είπε προς αυτόν· ουχί ωρκισά σε κατά του Κυρίου και επεμαρτυράμην σοι λέγων· εν ή αν ημέρα εξέλθης εξ Ιερουσαλήμ και πορευθής εις δεξιά ή αριστερά, γινώσκων γνώση ότι θανάτω αποθανή;
3Re 2:43	και τι ότι ουκ εφύλαξας τον όρκον Κυρίου και την εντολήν, ην ενετειλάμην κατά σου;
3Re 2:44	και είπεν ο βασιλεύς προς Σεμεϊ· συ οίδας πάσαν την κακίαν σου, ην οίδεν η καρδιά σου, α εποίησας Δαυίδ τω πατρί μου, και ανταπέδωκε Κύριος την κακίαν σου εις κεφαλήν σου·
3Re 2:45	και ο βασιλεύς Σαλωμών ευλογημένος, και ο θρόνος Δαυίδ έσται έτοιμος ενώπιον Κυρίου εις τον αιώνα.
3Re 2:46	και ενετείλατο ο βασιλεύς Σαλωμών τω Βαναία υιω Ιωδαέ, και εξήλθε και ανείλεν αυτόν και απέθανε.
3Re 2:46-1	Και ην ο βασιλεύς Σαλωμών φρόνιμος σφόδρα, και σοφός, και Ιούδα και Ισραήλ πολλοί σφόδρα, ως η άμμος η επί της θαλάσσης εις πλήθος, εσθιοντες και πινοντες και χαίροντες.
3Re 2:46-2	και Σαλωμών ην άρχων εν πάσαις ταις βασιλείαις, και ήσαν προσφέροντες δώρα και εδούλευον τω Σαλωμών πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού.
3Re 2:46-3	και Σαλωμών ήρξατο ανοίγειν τα δυναστεύματα του Λιβάνου,

3Re 2:46-4	και αυτός ωκοδόμησε την Θερμαί εν τη ερήμω.
3Re 2:46-5	και τούτο το άριστον τω Σαλωμών· τριάκοντα κόροι σεμιδάλεως και εξήκοντα κόροι αλεύρου κεκοπανισμένου, δέκα μόσχοι εκλεκτοί και είκοσι βόες νομάδες και εκατόν πρόβατα, εκτός ελάφων και δορκάδων και ορνίθων εκλεκτών νομάδων·
3Re 2:46-6	ότι ην άρχων εν παντί πέραν του ποταμού από Ραφί έως Γάζης, εν πάσι τοις βασιλεύσι πέραν του ποταμού·
3Re 2:46-7	και ην αυτω ειρήνη εκ πάντων των μερών αυτού κυκλόθεν, και κατώκει Ιούδα και Ισραήλ πεποιθότες έκαστος υπό την άμπελον αυτού και υπό την συκήν αυτού, εσθιοντες και πινωντες και εορτάζοντες από Δάν και έως Βηρσαβεέ πάσας τας ημέρας Σαλωμών.
3Re 2:46-8	και ούτοι οι άρχοντες του Σαλωμών· Αζαρίου υιος Σαδώκ του ιερέως και Όρνιου υιος Νάθαν άρχων των εφεστηκότων και Εδράμ επί τον οίκον αυτού και Σουβά γραμματεύς και Βασά υιος Αχιθαλάμ αναμινήσκων και Αβί υιος Ιωάβ αρχιστράτηγος και Αχιρέ υιος Εδραϊ επί τας άρσεις και Βαναίας υιος Ιωδαέ επί της αυλαρχίας και επί του πλινθίου και Ζαχούρ υιος Νάθαν ο σύμβουλος.
3Re 2:46-9	και ήσαν τω Σαλωμών τεσσαράκοντα χιλιάδες τοκάδες ίπποι εις άρματα και δώδεκα χιλιάδες ίππων.
3Re 2:46-10	και ην άρχων εν πάσι τοις βασιλεύσιν από του ποταμού και έως γης αλλοφύλων και έως ορίων Αιγύπτου.
3Re 2:46-11	και Σαλωμών υιος Δαυίδ εβασίλευσεν επί Ισραήλ και Ιούδα εν Ιερουσαλήμ.
3Re 3:1	[Της δε βασιλείας εδρασθείσης εν χειρί Σαλωμών επιγαμίαν εποίησατο Σαλωμών προς Φαραά βασιλέα Αιγύπτου και έλαβε την θυγατέρα Φαραά και εισήγαγεν αυτήν εις την πόλιν Δαυίδ, έως ου συνετέλεσεν οικοδομών τον οίκον εαυτού και τον οίκον Κυρίου και το τείχος Ιερουσαλήμ κύκλω.]
3Re 3:2	ΠΛΗΝ ο λαός ήσαν θυμιώντες επί τοις υψηλοίς, ότι ουκ ωκοδομήθη οίκος τω Κυρίω έως του νυν.
3Re 3:3	και ηγάπησε Σαλωμών τον Κύριον πορευέσθαι εν τοις προστάγμασι Δαυίδ του πατρός αυτού, πλην εν τοις υψηλοίς έθυε και εθυμία.
3Re 3:4	και ανέστη και επορεύθη εις Γαβαών θύσαι εκεί, ότι αύτη υψηλοτάτη και μεγάλη· χιλίαν ολοκαύτωσιν ανήνεγκε Σαλωμών επί το θυσιαστήριον εν Γαβαών.
3Re 3:5	και ώφθη Κύριος τω Σαλωμών εν ύπνω την νύκτα, και είπε Κύριος προς Σαλωμών· αίτησαι τι αίτημα σεαυτω.
3Re 3:6	και είπεν Σαλωμών· συ εποίησας μετά του δούλου σου Δαυίδ του πατρός μου έλεος μέγα, καθώς διήλθεν ενώπιόν σου εν αληθεία και εν δικαιοσύνη και εν ευθύτητι καρδιάς μετά σου, και εφύλαξας αυτω το έλεος το μέγα τούτο δούναι τον υιόν αυτού επί του θρόνου αυτού, ως η ημέρα αύτη·
3Re 3:7	και νυν, Κύριε ο Θεός μου, συ έδωκας τον δούλόν σου αντί Δαυίδ του πατρός μου, και εγώ ειμι παιδάριον μικρόν και ουκ οίδα την έξοδόν μου και την είσοδόν

	μου,
3Re 3:8	ο δε δούλος σου εν μέσω του λαού σου, ον εξελέξω λαόν πολύν, ος ουκ αριθμηθήσεται.
3Re 3:9	και δώσεις τω δούλω σου καρδίαν ακούειν και διακρίνειν τον λαόν σου εν δικαιοσύνη και του συνιείν ανά μέσον αγαθού και κακού· ότι τις δυνηθήσεται κρίνειν τον λαόν σου τον βαρύν τούτον;
3Re 3:10	και ήρεσεν ενώπιον Κυρίου, ότι ητήσατο Σαλωμών το ρήμα τούτο,
3Re 3:11	και είπε Κύριος προς αυτόν· ανθ' ων ητήσω παρ' εμού το ρήμα τούτο και ουκ ητήσω σεαυτω ημέρας πολλές και ουκ ητήσω πλούτον, ουδέ ητήσω ψυχάς εχθρών σου, αλλ' ητήσω σεαυτω του συνιείν του εισακούειν κρίμα,
3Re 3:12	ιδού πεποίηκα κατά το ρημά σου· ιδού δέδωκά σοι καρδίαν φρονίμην και σοφήν, ως συ ου γέγονεν έμπροσθέν σου και μετά σε ουκ αναστήσεται όμοιός σοι.
3Re 3:13	και α ουκ ητήσω, δέδωκά σοι, και πλούτον και δόξαν, ως ου γέγονεν ανήρ όμοιός σοι εν βασιλεύσι·
3Re 3:14	και εάν πορευθής εν τη οδω μου φυλάσσειν τας εντολάς μου και τα προστάγματά μου, ως επορεύθη Δαυίδ ο πατήρ σου, και πληθυνώ τας ημέρας σου.
3Re 3:15	και εξυπνίσθη Σαλωμών, και ιδού ενύπνιον· και ανέστη και παραγίνεται εις Ιερουσαλήμ και έστη κατά πρόσωπον του θυσιαστηρίου του κατά πρόσωπον κιβωτού διαθήκης Κυρίου εν Σιών και ανήγαγεν ολοκαυτώσεις και εποίησεν ειρηνικάς και εποίησε πότον μέγα εαυτω και πάσι τοις παισίν αυτού.
3Re 3:16	Τότε ώφθησαν δύο γυναίκες πόρναι τω βασιλεί και έστησαν ενώπιον αυτού.
3Re 3:17	και είπεν η γυνή μία· εν εμοί, κύριε· εγώ και η γυνή αύτη ωκούμεν εν οίκω ενί και ετέκομεν εν τω οίκω.
3Re 3:18	και εγενήθη εν τη ημέρα τη τρίτη τεκούσης μου, έτεκε και η γυνή αύτη· και ημείς κατά το αυτό, και ουκ έστιν ουθείς μεθ' ημών πάρεξ αμφοτέρων ημών εν τω οίκω.
3Re 3:19	και απέθανεν ο υιος της γυναικός ταύτης την νύκτα, ως επεκοιμήθη επ' αυτόν·
3Re 3:20	και ανέστη μέσης της νυκτός και έλαβε τον υιόν μου εκ των αγκαλών μου και εκοίμισεν αυτόν εν τω κόλπω αυτής και τον υιόν αυτής τον τεθνηκότα εκοίμισεν εν τω κόλπω μου.
3Re 3:21	και ανέστην το πρωϊ θηλάσαι τον υιόν μου, και εκείνος ην τεθνηκώς· και ιδού κατενόησα αυτόν πρωϊ, και ιδού ουκ ην ο υιος μου, ον έτεκον.
3Re 3:22	και είπεν η γυνή η ετέρα· ουχί, αλλά ο υιος μου ο ζων, ο δε υιος σου ο τεθνηκώς· και ελάλησαν ενώπιον του βασιλέως.
3Re 3:23	και είπεν ο βασιλεύς αυταίς· συ λέγεις· ούτος ο υιος μου ο ζων, και ο υιος ταύτης ο τεθνηκώς· και συ λέγεις· ουχί, αλλά ο υιος μου ο ζων, και ο υιος σου ο

	τεθνηκώς.
3Re 3:24	και ειπεν ο βασιλεύς· λάβετε μοι μάχαιραν· και προσήνεγκαν την μάχαιραν ενώπιον του βασιλέως.
3Re 3:25	και ειπεν ο βασιλεύς· διέλετε το παιδίον το ζων το θηλάζον εις δύο και δότε το ήμισυ αυτου ταύτη και το ήμισυ αυτου ταύτη.
3Re 3:26	και απεκριθη η γυνή, ης ην ο υιος ο ζων, και ειπε προς τον βασιλέα, ότι εταράχθη η μήτρα αυτης επί τω υιω αυτης, και ειπεν· εν εμοί, κύριε, δότε αυτη το παιδίον και θανάτω μη θανατώσητε αυτό· και αυτη ειπε· μήτε εμοί μήτε αυτη έστω, διέλετε.
3Re 3:27	και απεκριθη ο βασιλεύς και ειπε· δότε το παιδίον τη ειπούση· δότε αυτη αυτό και θανάτω μη θανατώσητε αυτό· αυτη η μήτηρ αυτου.
3Re 3:28	και ήκουσαν πας Ισραήλ το κρίμα τούτο, ό έκρινεν ο βασιλεύς, και εφοβήθησαν από προσώπου του βασιλέως, ότι ειδον ότι φρόνησις Θεού εν αυτω του ποιείν δικαίωμα.
3Re 4:1	ΚΑΙ ην ο βασιλεύς Σαλωμών βασιλεύων επί Ισραήλ.
3Re 4:2	και ουτοι άρχοντες οί ήσαν αυτω. Αζαρίας υιος Σαδώκ
3Re 4:3	και Ελιαρέφ και Αχιά υιος Σαβά γραμματείς. και Ιωσαφάτ υιος Αχιλίδ αναμνησκων
3Re 4:4	και Βαναίας υιος Ιωδαέ επί της δυνάμεως και Σαδώκ και Αβιάθαρ ιερείς
3Re 4:5	και Όρνία υιος Νάθαν επί των καθεσταμένων και Ζαβούθ υιος Νάθαν εταίρος του βασιλέως
3Re 4:6	και Αχιήλ ην οικονόμος και Ελιάβ υιος Σάφ επί της πατριάς και Αδωνιράμ υιος Εφρά επί των φόρων.
3Re 4:7	και τω Σαλωμών δώδεκα καθεσταμένοι επί πάντα Ισραήλ χορηγείν τω βασιλεί και τω οίκω αυτου· μήνα εν τω ενιαυτω εγίνετο επί τον ένα χορηγείν.
3Re 4:8	και ταύτα τα ονόματα αυτών· Βενώρ εν όρει Εφραίμ, εις·
3Re 4:9	υιος Δακάρ εν Μαχεμάς και εν Σαλαβίν και Βαιθσαμύς και Αιλών έως Βηθανάν, εις·
3Re 4:10	υιος Εσδί εν Αραβώθ, αυτου Σωχώ και πάσα η γη Όφέρ·
3Re 4:11	Χαναδάβ και Αναφαθέ, ανήρ Ταβλήθ, θυγάτηρ Σαλωμών ην αυτω εις γυναίκα, εις·
3Re 4:12	Βαανά υιος Αχιλίδ Θαανάχ και Μαγεδδώ και πας ο οίκος Σάν ο παρά Σεσαθάν υποκάτω του Εσραέ και εκ Βηθσάν έως Σαβελμαουλά, έως Μαεβέρ Λουκάμ, εις·
3Re 4:13	υιος Γαβέρ εν Ρεμάθ Γαλαάδ, τούτω σχοίνισμα Ερεγαβά, ή εν τη Βασάν, εξήκοντα πόλεις μεγάλαι τειχήρεις και μοχλοι χαλκοί, εις·

3Re 4:14	Αχιναδάβ υιος Σαδδώ Μααναϊμ, εις·
3Re 4:15	Αχιμαάς εν Νεφθαλίμ, και ούτος έλαβε την Βασεμμάθ θυγατέρα Σαλωμών εις γυναίκα, εις·
3Re 4:16	Βαανά υιος Χουσί εν Ασήρ και εν Βααλώθ, εις·
3Re 4:17	Σαμαά υιος Ήλά εν τω Βενιαμίν·
3Re 4:18	Γαβέρ υιος Αδαϊ εν τη γη Γάδ, και Σηών βασιλέως του Εσεβών και Ωγ βασιλέως του Βασάν· και νασίφ εις εν γη Ιούδα·
3Re 4:19	Ιωσαφάτ υιος Φουασούδ εν Ισάχαρ.
3Re 4:20	[Και Ιούδα και Ισραήλ πολλοί ως η άμμος η επί της θαλάσσης εις πλήθος έσθοντες και πίνοντες και ευφραινόμενοι.]
3Re 5:1	[Και Σαλωμών ην εξουσιάζων εν πάσι τοις βασιλείοις από του ποταμού γης αλλοφύλων και έως ορίου Αιγύπτου προσεγγίζοντες δώρα και δουλεύοντες τω Σαλωμών πάσας ημέρας ζωής αυτού.] ΚΑΙ εχορήγουν οι καθεσταμένοι ούτως τω βασιλεί Σαλωμών και πάντα τα διαγγέλματα επί την τράπεζαν του βασιλέως, έκαστος μήνα αυτού, ου παραλλάσσουν λόγον·
3Re 5:2	και τας κριθάς και το άχυρον τοις ίπποις και τοις άρμασιν ήρον εις τον τόπον, ου αν ή ο βασιλεύς, έκαστος κατά την σύνταξιν αυτού. και ταύτα τα δέοντα τω Σαλωμών εν ημέρα μια· τριάκοντα κόροι σεμιδάλεως και εξήκοντα κόροι αλεύρου κεκοπανισμένου.
3Re 5:3	και δέκα μόσχοι εκλεκτοί και είκοσι βόες νομάδες και εκατόν πρόβατα εκτός ελάφων και δορκάδων εκλεκτών, σιτευτά·
3Re 5:4	ότι ην άρχων πέραν ποταμού, και ην αυτω ειρήνη εκ πάντων των μερών κυκλόθεν.
3Re 5:5	Και έδωκε Κύριος φρόνησιν τω Σαλωμών και σοφίαν πολλήν σφόδρα και χύμα καρδιάς ως η άμμος η παρά την θάλασσαν.
3Re 5:10	και επληθύνθη Σαλωμών σφόδρα υπέρ την φρόνησιν πάντων αρχαίων ανθρώπων και υπέρ πάντας φρονίμους Αιγύπτου
3Re 5:11	και εσοφίσατο υπέρ πάντας τους ανθρώπους και εσοφίσατο υπέρ Γαιθάν τον Ζαρείτην και τον Αινάν και τον Χαλκάλ και Δαρδά υιούς Μάλ.
3Re 5:12	και ελάλησε Σαλωμών τρισχιλιάς παραβολάς, και ήσαν ωδαί αυτού πεντακισχίλιαι.
3Re 5:13	και ελάλησεν υπέρ των ξύλων από της κέδρου της εν τω Λιβάνω και έως της υσσώπου της εκπορευομένης δια του τοίχου και ελάλησε περί των κτηνών και περί των πετεινών και περί των ερπετών και περί των ιχθύων.
3Re 5:14	και παρεγίνοντο πάντες οι λαοί ακούσαι της σοφίας Σαλωμών και ελάμβανε δώρα παρά πάντων των βασιλέων της γης, όσοι ήκουον της σοφίας αυτού.

3Re 5:14α	Και έλαβε Σαλωμών την θυγατέρα Φαραώ αυτω εις γυναίκα και εισήγαγεν αυτήν εις την πόλιν Δαυίδ έως συντελέσαι αυτόν τον οίκον Κυρίου και τον οίκον εαυτού και το τείχος Ιερουσαλήμ.
3Re 5:14β	τότε ανέβη Φαραώ βασιλεύς Αιγύπτου και προκατελάβετο την Γαζέρ και ενεπύρισε αυτήν και τον Χανανίτην τον κατοκούντα εν Μεργάβ, και έδωκεν αυτάς Φαραώ αποστολάς θυγατρί αυτού γυναικί Σαλωμών, και Σαλωμών ωκοδόμησε την Γαζέρ.
3Re 5:15	Και απέστειλε Χιράμ βασιλεύς Τύρου τους παίδας αυτού χρίσαι τον Σαλωμών αντί Δαυίδ του πατρός αυτού, ότι αγαπών ην Χιράμ τον Δαυίδ πάσας τας ημέρας.
3Re 5:16	και απέστειλε Σαλωμών προς Χιράμ λέγων·
3Re 5:17	συ οίδας τον πατέρα μου Δαυίδ ότι ουκ ηδύνατο οικοδομήσαι οίκον τω ονόματι Κυρίου Θεού μου από προσώπου των πολέμων των κυκλωσάντων αυτόν έως του δούναι Κύριον αυτούς υπό τα ίχνη των ποδών αυτού.
3Re 5:18	και νυν ανέπαυσε Κύριος ο Θεός μου εμοί κυκλόθεν· ουκ έστιν επίβουλος και ουκ έστιν αμάρτημα πονηρόν.
3Re 5:19	και ιδού εγώ λέγω οικοδομήσαι οίκον τω ονόματι Κυρίου Θεού μου, καθώς ελάλησε Κύριος ο Θεός προς Δαυίδ τον πατέρα μου, λέγων· ο υιος σου, ον δώσω αντί σου επί τον θρόνον σου, ούτος οικοδομήσει τον οίκον τω ονόματί μου.
3Re 5:20	και νυν έντειλαι και κοψάτωσάν μοι ξύλα εκ του Λιβάνου, και ιδού οι δούλοί μου μετά των δούλων σου· και τον μισθόν δουλείας σου δώσω σοι κατά πάντα, όσα αν είπης, ότι συ οίδας ότι ουκ έστιν ημίν ειδώς ξύλα κόπτειν καθώς οι Σιδώνιοι.
3Re 5:21	και εγενήθη καθώς ήκουσε Χιράμ των λόγων Σαλωμών, εχάρη σφόδρα και είπεν· ευλογητός ο Θεός σήμεραν, ος έδωκε τω Δαυίδ υιόν φρόνιμον επί τον λαόν τον πολύν τούτον
3Re 5:22	και απέστειλε προς Σαλωμών λέγων· ακήκοα περί πάντων, ων απέσταλκας προς με· εγώ ποιήσω παν θέλημά σου, ξύλα κέδρινα και πεύκινα·
3Re 5:23	οι δούλοί μου κατάξουσιν αυτά εκ του Λιβάνου εις την θάλασσαν, εγώ θήσομαι αυτά σχεδιάς έως του τόπου, ου εάν αποστείλης προς με, και εκτινάξω αυτά εκεί, και συ αρεις· και ποιήσεις το θέλημά μου, του δούναι άρτους τω οίκω μου.
3Re 5:24	και ην Χιράμ διδούς τω Σαλωμών κέδρους και πεύκας και παν θέλημα αυτού.
3Re 5:25	και Σαλωμών έδωκε τω Χιράμ είκοσι χιλιάδας κόρους πυρού και μαχείρ τω οίκω αυτού και είκοσι χιλιάδας βαίθ ελαίου κεκομμένου· κατά τούτο εδίδου Σαλωμών τω Χιράμ κατ ' ενιαυτόν.
3Re 5:26	και Κύριος έδωκε σοφίαν τω Σαλωμών, καθώς ελάλησεν αυτω· και ην ειρήνη ανά μέσον Χιράμ και ανά μέσον Σαλωμών, και διέθεντο διαθήκην ανά μέσον αυτών.
3Re 5:27	και ανήνεγκεν ο βασιλεύς φόρον εκ παντός Ισραήλ, και ην ο φόρος τριάκοντα χιλιάδες ανδρών.

3Re 5:28	και απέστειλεν αυτούς εις τον Λιβανον, δέκα χιλιάδες εν τω μηνί, αλλασσόμενοι, μήνα ήσαν εν τω Λιβάνω και δύο μήνας εν οίκω αυτών· και Αδωνιράμ επί του φόρου.
3Re 5:29	και ην τω Σαλωμών εβδομήκοντα χιλιάδες αίροντες άρσιν και ογδοήκοντα χιλιάδες λατόμων εν τω όρει,
3Re 5:30	χωρίς των αρχόντων των καθεσταμένων επί των έργων τω Σαλωμών, τρεις χιλιάδες και εξακόσιοι επιστάται οι ποιούντες τα έργα.
3Re 5:32	και ητοίμασαν τους λίθους και τα ξύλα τρία έτη.
3Re 6:1	ΚΑΙ εγενήθη εν τω τεσσαρακοστω και τετρακοσιοστω έτει της εξόδου υιών Ισραήλ εξ Αιγύπτου, τω έτει τω τετάρτω εν μηνί τω δευτέρω βασιλεύοντος του βασιλέως Σαλωμών επί τον Ισραήλ,
3Re 6:1α	και ενετείλατο ο βασιλεύς ίνα αίρωσι λίθους μεγάλους τιμίους εις τον θεμέλιον του οίκου, και λίθους απελεκήτους.
3Re 6:1β	και επελέκησαν οι υιοί Σαλωμών και οι υιοί Χιράμ και έβαλαν αυτούς.
3Re 6:1γ	εν τω έτει τω τετάρτω εθεμελίωσε τον οίκον Κυρίου εν μηνί Νισώ, και τω δευτέρω μηνί
3Re 6:1δ	εν ενδεκάτω ενιαυτω, εν μηνί Βαάλ (ούτος ο μην ο όγδοος) συνετελέσθη ο οίκος εις πάντα λόγον αυτού και εις πάσαν διάταξιν αυτού.
3Re 6:2	και ο οίκος, ον ωκοδόμησεν ο βασιλεύς τω Κυρίω, τεσσαράκοντα εν πήχει μήκος αυτού και είκοσιν εν πήχει πλάτος αυτού και πέντε και είκοσιν εν πήχει το ύψος αυτού.
3Re 6:3	και το αιλάμ κατά πρόσωπον του ναού, είκοσιν εν πήχει μήκος αυτού εις το πλάτος του οίκου και δέκα εν πήχει το πλάτος αυτού κατά πρόσωπον του οίκου. και ωκοδόμησε τον οίκον και συνετέλεσεν αυτόν.
3Re 6:4	και εποίησε τω οίκω θυρίδας παρακυπτομένας κρυπτάς.
3Re 6:5	και έδωκεν επί τον τοίχον του οίκου μέλαθρα κυκλόθεν τω ναω και τω δαβίρ και εποίησε πλευράς κυκλόθεν.
3Re 6:6	η πλευρά η υποκάτω πέντε πήχεων εν πήχει το πλάτος αυτής, και το μέσον εξ, και η τρίτη επτά εν πήχει το πλάτος αυτής· ότι διάστημα έδωκε τω οίκω κυκλόθεν έξωθεν του οίκου, όπως μη επιλαμβάνονται των τοίχων του οίκου.
3Re 6:7	και ο οίκος εν τω οικοδομείσθαι αυτόν λίθοις ακροτόμοις αργοίς ωκοδομήθη, και σφύρα και πέλεκυς και παν σκεύος σιδηρούν ουκ ηκούσθη εν τω οίκω εν τω οικοδομείσθαι αυτόν.
3Re 6:8	και ο πυλών της πλευράς της υποκάτωθεν υπό την ωμίαν του οίκου την δεξιάν, και ελικτή ανάβασις εις το μέσον και εκ της μέσης επί τα τριώροφα,
3Re 6:9	και ωκοδόμησε τον οίκον και συνετέλεσεν αυτόν· και εκοιλοστάθμησε τον οίκον κέδροις.

3Re 6:10	και ωκοδόμησε τους ενδέσμους δι' όλου του οίκου πέντε εν πήχει το ύψος αυτού, και συνέσχε τον σύνδεσμον εν ξύλοις κεδρίνοις.
3Re 6:11	[Και εγένετο λόγος Κυρίου προς Σαλωμών λέγων·
3Re 6:12	ο οίκος ούτος, ον συ οικοδομείς, εάν οδεύης τοις προστάγμασί μου και τα κρίματά μου ποιής και φυλάσσης πάσας τας εντολάς μου αναστρέφεισθαι εν αυταίς, στήσω τον λόγον μου, ον ελάλησα προς Δαυίδ τον πατέρα σου
3Re 6:13	και κατασκηνώσω εν μέσω υιών Ισραήλ και ουκ εγκαταλείψω τον λαόν μου Ισραήλ.
3Re 6:14	και ωκοδόμησε Σαλωμών τον οίκον και συνετέλεσε αυτόν.]
3Re 6:15	και ωκοδόμησε τους τοίχους του οίκου έσωθεν δια ξύλων κεδρίνων από του εδάφους του οίκου και έως των τοίχων και έως των δοκών· εκοιλοστάθησε συνεχόμενα ξύλοις έσωθεν και περιέσχε το έσω του οίκου εν πλευραίς πευκίναις.
3Re 6:16	και ωκοδόμησε τους είκοσι πήχεις απ' άκρου του τοίχου το πλευρόν το εν από του εδάφους έως των δοκών, και εποίησε εκ του δαβίρ εις το άγιον των αγίων.
3Re 6:17	και τεσσαράκοντα πήχεων ην ο ναός [ο εσώτατος
3Re 6:18	και δια κέδρου προς τον οίκον έσω πλοκήν επαναστήσεις και πέταλον και ανάγλυφα πάντα κέδρινα ουκ εφαινετο λίθος.]
3Re 6:19	κατά πρόσωπον του δαβίρ εν μέσω του οίκου έσωθεν δούναι εκεί την κιβωτόν διαθήκης Κυρίου.
3Re 6:20	είκοσι πήχεις μήκος και είκοσι πήχεις πλάτος και είκοσι πήχεις το ύψος αυτού, και παριέσχεν αυτό χρυσίω συγκεκλεισμένω. και εποίησε θυσιαστήριον [κέδρου
3Re 6:21	και περιεπύλωσε Σαλωμών τον οίκον ένδοθεν χρυσίω αποκλειστω και παρήγαγεν εν καθηλώμασι χρυσίου.]
3Re 6:21	κατά πρόσωπον του δαβίρ, και περιέσχεν αυτό χρυσίω.
3Re 6:22	και όλον τον οίκον περιέσχε χρυσίω έως συντελείας παντός του οίκου [και όλον το έσω του δαβίρ επετάλωσε χρυσίω.]
3Re 6:23	και εποίησεν εν τω δαβίρ δύο Χερουβίμ δέκα πήχεων μέγεθος εσταθμωμένον.
3Re 6:24	και πέντε πήχεων πτερύγιον του Χερουβίμ του ενός και πέντε πήχεων πτερύγιον αυτού το δεύτερον, εν πήχει δέκα από μέρους πτερυγίου αυτού εις μέρος πτερυγίου αυτού·
3Re 6:25	ούτως τω Χερουβίμ τω δευτέρω, εν μέτρω ενί συντέλεια μία αμφοτέροις.
3Re 6:26	και το ύψος του Χερουβ του ενός δέκα εν πήχει, και ούτω τω Χερουβ τω δευτέρω.
3Re 6:27	και αμφοτέρα τα Χερουβίμ εν μέσω του οίκου του εσωτάτου· και διεπέτασε τας πτέρυγας αυτών, και ήπτετο πτέρυξ μία του τοίχου, και πτέρυξ Χερουβ του δευτέρου ήπτετο του τοίχου του δευτέρου, και αι πτέρυγες αυτών εν μέσω του

	οίκου ήπτοντο πτέρυξ πτέρυγος.
3Re 6:28	και περιέσχε τα Χερουβίμ χρυσίω.
3Re 6:29	και πάντας τους τοίχους του οίκου κύκλω εγκολαπτά έγγραψε γραφίδι Χερουβίμ, και φοίνικες τω εσωτέρω και τω εξωτέρω.
3Re 6:30	και το έδαφος του οίκου περιέσχε χρυσίω, του εσωτάτου και του εξωτάτου.
3Re 6:31	και τω θυρώματι του δαβίρ εποίησε θύρας ξύλων αρκευθίνων εις φλιάς πενταπλάς
3Re 6:32	και δύο θύρας ξύλων πευκίνων και εγκολαπτόν επ ' αυτών εγκεκολαμμένα Χερουβίμ και φοίνικας και πέταλα διαπεπετασμένα· και περιέσχε χρυσίω και κατέβαινεν επί τα Χερουβίμ και επί τους φοίνικας το χρυσίον.
3Re 6:33	και ούτως εποίησε τω πυλώνι του ναού, φλιαί ξύλων αρκευθίνων, στοαί τετραπλώς.
3Re 6:34	και εν αμφοτέραις ταις θύραις ξύλα πεύκινα· δύο πτυχαί η θύρα η μία και στροφείς αυτών, και δύο πτυχαί η θύρα η δευτέρα, στρεφόμενα·
3Re 6:35	εγκεκολαμμένα Χερουβίμ και φοίνικες και διαπεπετασμένα πέταλα και περιεχόμενα χρυσίω καταγομένω επί την εκτύπωσιν.
3Re 6:36	και ωκοδόμησε την αυλήν την εσωτάτην τρεις στίχους απελεκήτων, και στίχος κατειργασμένης κέδρου κυκλόθεν.
3Re 6:36α	και ωκοδόμησε το καταπέτασμα της αυλής του αιλάμ του οίκου του κατά πρόσωπον του ναού.
3Re 7:1	ΚΑΙ απέστειλεν ο βασιλεύς Σαλωμών και έλαβε τον Χιράμ εκ Τύρου,
3Re 7:2	υιόν γυναικός χήρας, και ούτος από της φυλής της Νεφθαλίμ, και ο πατήρ αυτού ανήρ Τύριος, τέκτων χαλκού και πεπληρωμένος της τέχνης και συνέσεως και επιγνώσεως του ποιείν παν έργον εν χαλκω· και εισηνέχθη προς τον βασιλέα Σαλωμών και εποίησε πάντα τα έργα.
3Re 7:3	και εχώνευσε τους δύο στήλους τω αιλάμ του οίκου, οκτωκαίδεκα πήχεις ύψος του στύλου, και περίμετρον τεσσαρεσκαίδεκα πήχεις εκύκλου αυτόν, και το πάχος του στύλου τεσσάρων δακτύλων τα κοιλώματα, και ούτως ο στύλος ο δεύτερος.
3Re 7:4	και δύο επιθέματα εποίησε δούναι επί τας κεφαλάς των στύλων, χωνευτά χαλκά· πέντε πήχεις το ύψος του επιθέματος του ενός, και πέντε πήχεις το ύψος του επιθέματος του δευτέρου.
3Re 7:5	και εποίησε δύο δίκτυα περικαλύψαι το επίθεμα των στύλων, και δίκτυον τω επιθέματι τω ενί, και δίκτυον τω επιθέματι τω δευτέρω.
3Re 7:6	και έργον κρεμαστόν, δύο στίχοι ροών χαλκών δεδικτυωμένοι, έργον κρεμαστόν, στίχος επί στίχον· και ούτως εποίησε τω επιθέματι τω δευτέρω.

3Re 7:7	και έστησε τους στύλους του αιλάμ του ναού· και έστησε τον στύλον τον ένα και επεκάλεσε το όνομα αυτού Ιαχούμ· και έστησε τον στύλον τον δεύτερον και επεκάλεσε το όνομα αυτού Βαάς.
3Re 7:8	και επί των κεφαλών των στύλων έργον κρίνου κατά το αιλάμ τεσσάρων πηχών.
3Re 7:9	και μέλαθρον επ' αμφοτέρων των στύλων, και επάνωθεν των πλευρών επίθεμα το μέλαθρον τω πάχει.
3Re 7:10	και εποίησε την θάλασσαν δέκα εν πήχει από του χείλους αυτής έως του χείλους αυτής, στρογγύλον κύκλω το αυτό· πέντε εν πήχει το ύψος αυτής, και συνηγμένοι τρεις και τριάκοντα εν πήχει εκύκλουν αυτήν.
3Re 7:11	και υποστηρίγματα υποκάτωθεν του χείλους αυτής κυκλόθεν εκύκλουν αυτήν, δέκα εν πήχει κυκλόθεν
3Re 7:12	και το χείλος αυτής ως έργον χείλους ποτηρίου, βλαστός κρίνου, και το πάχος αυτού παλαιστής.
3Re 7:13	και δώδεκα βόες υποκάτω της θαλάσσης, οι τρεις επιβλέποντες βορράν και οι τρεις επιβλέποντες θάλασσαν και οι τρεις επιβλέποντες νότον και οι τρεις επιβλέποντες ανατολήν, και πάντα τα οπίσθια εις τον οίκον, και η θάλασσα επ' αυτών επάνωθεν.
3Re 7:14	και εποίησε δέκα μεχωνώθ χαλκάς· πέντε πήχεις μήκος της μεχωνώθ της μιάς, και τέσσαρες πήχεις το πλάτος αυτής, και εξ εν πήχει το ύψος αυτής.
3Re 7:15	και τούτο το έργον των μεχωνώθ συγκλειστόν αυτοίς, και συγκλειστόν ανά μέσον των εξεχομένων.
3Re 7:16	και επί τα συγκλείσματα αυτών ανά μέσον των εξεχομένων λέοντες και βόες και Χερουβίμ, και επί των εξεχομένων ούτως· και επάνωθεν και υποκάτωθεν των λεόντων και των βοών χώραι, έργον καταβάσεως
3Re 7:17	και τέσσαρες τροχοί χαλκοί τη μεχωνώθ τη μια, και τα προσέχοντα χαλκά και τέσσαρα μέρη αυτών, ωμίοι υποκάτω των λουτήρων.
3Re 7:18	και χείρες εν τοις τροχοίς εν τη μεχωνώθ, και το ύψος του τροχού του ενός πήχεος και ημίσιους.
3Re 7:19	και το έργον των τροχών έργον τροχών άρματος· αι χείρες αυτών και οι νάτοι αυτών και η πραγματεία αυτών, τα πάντα χωνευτά.
3Re 7:20	αι τέσσαρες ωμίοι επί των τεσσάρων γωνιών της μεχωνώθ της μιάς, εκ της μεχωνώθ οι ώμοι αυτής.
3Re 7:21	και επί της κεφαλής της μεχωνώθ ήμισυ του πήχεος μέγεθος αυτής στρογγύλον κύκλω επί της κεφαλής της μεχωνώθ, και αρχή χειρών αυτής και τα συγκλείσματα αυτής, και ηνοιγέτο επί τας αρχάς των χειρών αυτής.
3Re 7:22	και τα συγκλείσματα αυτής Χερουβίμ και λέοντες και φοίνικες εστώτα, εχόμενον έκαστον κατά πρόσωπον αυτού έσω και τα κυκλόθεν.

3Re 7:23	κατ' αυτήν εποίησε πάσας τας δέκα μεχωνώθ, τάξιν μίαν και μέτρον εν πάσαις.
3Re 7:24	και εποίησε δέκα χυτροκαύλους χαλκούς, τεσσαράκοντα χοείς χωρούντα τον ένα χυτρόκαυλον μετρήσει τεσσάρων πηχών· ο χυτρόκαυλος ο εις επί της μεχωνώθ της μιάς ταις δέκα μεχωνώθ.
3Re 7:25	και έθετο τας πέντε μεχωνώθ από της ωμίας του οίκου εκ δεξιών και πέντε από της ωμίας του οίκου εξ αριστερών· και η θάλασσα από της ωμίας του οίκου εκ δεξιών κατ' ανατολάς από του κλίτους του νότου.
3Re 7:26	και εποίησε Χιράμ τους λέβητας και τας θερμάστρεις και τας φιάλας, και συνετέλεσε Χιράμ ποιών πάντα τα έργα, α εποίησε τω βασιλεί Σαλωμών εν οίκω Κυρίου,
3Re 7:27	στύλους δύο και τα στρεπτά των στύλων επί των κεφαλών των στύλων δύο και τα δίκτυα δύο του καλύπτειν αμφοτέρα τα στρεπτά των γλυφών τα όντα επί των στύλων,
3Re 7:28	τας ροάς τετρακοσίας αμφοτέροις τοις δικτύοις, δύο στίχοι ροών τω δικτύω τω ενί περικαλύπτειν αμφοτέρα τα όντα τα στρεπτά της μεχωνώθ επ' αμφοτέροις τοις στύλοις,
3Re 7:29	και τα μεχωνώθ δέκα και τους χυτροκαύλους δέκα επί των μεχωνώθ
3Re 7:30	και την θάλασσαν μίαν και τους βόας δώδεκα υποκάτω της θαλάσσης
3Re 7:31	και τους λέβητας και τας θερμάστρεις και τας φιάλας και πάντα τα σκεύη, α εποίησε Χιράμ τω βασιλεί Σαλωμών τω οίκω Κυρίου· και οι στύλοι τεσσαράκοντα και οκτώ του οίκου του βασιλέως και του οίκου Κυρίου. πάντα τα έργα του βασιλέως, α εποίησε Χιράμ, χαλκά άρδην·
3Re 7:32	ουκ ην σταθμός του χαλκού, ου εποίησε πάντα τα έργα ταύτα, εκ πλήθους σφόδρα· ουκ ην τέρμα των σταθμών του χαλκού.
3Re 7:33	εν τω περιοίκω του Ιορδάνου εχώννευσεν αυτά εν τω πάχει της γης ανά μέσον Σοκχώθ και ανά μέσον Σειρά.
3Re 7:34	και έδωκεν ο βασιλεύς Σαλωμών τα σκεύη, α εποίησεν, εν οίκω Κυρίου, το θυσιαστήριον το χρυσούν και την τράπεζαν, εφ' ης οι άρτοι της προσφοράς, χρυσήν,
3Re 7:35	και τας λυχνίας πέντε εξ αριστερών και πέντε εκ δεξιών κατά πρόσωπον του δαβίρ, χρυσάς συγκλειομένας, και τα λαμπάδια και τους λύχνους και τας επαρυστριδας χρυσάς
3Re 7:36	και τα πρόθυρα και οι ήλοι και αι φιάλαι και τα τρυβλία και αι θυϊσκαι χρυσαί, σύγκλειστα, και τα θυρώματα των θυρών του οίκου του εσωτάτου, αγίου των αγίων, και τας θύρας του ναού χρυσάς.
3Re 7:37	και ανεπληρώθη παν το έργον, ό εποίησε Σαλωμών οίκου Κυρίου, και εισήνεγκε Σαλωμών τα άγια Δαυίδ του πατρός αυτού και πάντα τα άγια Σαλωμών, το αργύριον και το χρυσίον και τα σκεύη, έδωκεν εις τους θησαυρούς οίκου Κυρίου.

3Re 7:38	Και τον οίκον εαυτω ωκοδόμησε Σαλωμών τρισκαίδεκα έτεσι.
3Re 7:39	και ωκοδόμησε τον οίκον δρυμω του Λιβάνου· εκατόν πήχεις μήκος αυτού, και πενήκοντα πήχεις πλάτος αυτού, και τριάκοντα πηχών ύψος αυτού· και τριών στίχων στύλων κεδρίνων, και ωμίαί κέδρινοι τοις στύλοις.
3Re 7:40	και εφάτνωσε τον οίκον άνωθεν επί των πλευρών των στύλων, και ο αριθμός των στύλων τεσσαράκοντα και πέντε ο στίχος·
3Re 7:41	και μέλαθρα τρία και χώρα επί χώραν τρισσώς·
3Re 7:42	και πάντα τα θυρώματα και αι χώραι τετράγωνοι μεμελαθρωμένοι και από του θυρώματος επί θύραν τρισσώς.
3Re 7:43	και το αιλάμ των στύλων πενήκοντα μήκος και πενήκοντα εν πλάτει, εξυγωμένα, αιλάμ επί πρόσωπον αυτών, και στύλοι και πάχος επί πρόσωπον αυτής τοις αιλαμμίμ.
3Re 7:44	και το αιλάμ των θρόνων, ου κρινεί εκεί, αιλάμ του κριτηρίου.
3Re 7:45	και ο οίκος αυτών, εν ω καθήσεται εκεί, αυλή μία εξελισσομένη τούτοις κατά το έργον τούτο· και οίκον τη θυγατρί Φαραά, ην έλαβε Σαλωμών, κατά το αιλάμ τούτο.
3Re 7:46	πάντα ταύτα εκ λίθων τιμίων κεκολαμμένα εκ διαστήματος έσωθεν και εκ του θεμελίου έως των γεισών και έξωθεν εις την αυλήν την μεγάλην
3Re 7:47	την τεθεμελιωμένην εν τιμίοις λίθοις μεγάλοις, λίθοις δεκαπήχεσι και τοις οκταπήχεσι,
3Re 7:48	και επάνωθεν τιμίοις κατά το μέτρον απελεκήτων και κέδροις.
3Re 7:49	της αυλής της μεγάλης κύκλω τρεις στίχοι απελεκήτων και στίχος κεκολαμμένης κέδρου. και συνετέλεσε Σαλωμών όλον τον οίκον αυτού.
3Re 8:1	ΚΑΙ εγένετο ως συνετέλεσε Σαλωμών του οικοδομήσαι τον οίκον Κυρίου και τον οίκον αυτού μετά είκοσιν έτη, τότε εξεκκλησίασεν ο βασιλεύς Σαλωμών πάντας τους πρεσβυτέρους Ισραήλ εν Σιών του ανενεγκείν την κιβωτόν διαθήκης Κυρίου εκ πόλεως Δαβίδ (αυτή εστί Σιών)
3Re 8:2	εν μηνί Αθανίν.
3Re 8:3	και ήραν οι ιερείς την κιβωτόν
3Re 8:4	και το σκηνώμα του μαρτυρίου και τα σκεύη τα άγια τα εν τω σκηνώματι του μαρτυρίου,
3Re 8:5	και ο βασιλεύς και πας Ισραήλ έμπροσθεν της κιβωτού θύοντες πρόβατα και βόας αναρίθμητα.
3Re 8:6	και εισφέρουσιν οι ιερείς την κιβωτόν εις τον τόπον αυτής εις το δαβίρ του οίκου, εις τα άγια των αγίων υπό τας πτέρυγας των Χερουβίμ·

3Re 8:7	ότι τα Χερουβίμ διαπεπετασμένα ταις πτέρυξιν επί τον τόπον της κιβωτού, και περιεκάλυπτον τα Χερουβίμ επί την κιβωτόν και επί τα άγια αυτής επάνωθεν,
3Re 8:8	και υπερείχον τα ηγιασμένα, και ενεβλέποντο αι κεφαλαί των ηγιασμένων εκ των αγίων εις πρόσωπον του δαβίρ και ουκ ωπτάνοντο έξω.
3Re 8:9	ουκ ην εν τη κιβωτω πλήν δύο πλάκες λίθιναι, πλάκες της διαθήκης, ας έθηκεν εκεί Μωυσής εν Χωρήβ, ας διέθετο Κύριος μετά των υιών Ισραήλ εν τω εκπορεύεσθαι αυτούς εκ γης Αιγύπτου.
3Re 8:10	και εγένετο ως εξήλθον οι ιερείς εκ του αγίου, και η νεφέλη έπλησε τον οίκον·
3Re 8:11	και ουκ ηδύναντο οι ιερείς στήκειν λειτουργείν από προσώπου της νεφέλης, ότι έπλησε δόξα Κυρίου τον οίκον.
3Re 8:14	Και απέστρεψεν ο βασιλεύς το πρόσωπον αυτού, και ευλόγησεν ο βασιλεύς πάντα Ισραήλ, και πάσα εκκλησία Ισραήλ ειστήκει·
3Re 8:15	και είπεν· ευλογητός Κύριος ο Θεός Ισραήλ σήμερα, ος ελάλησεν εν τω στόματι αυτού περί Δαυίδ του πατρός μου και εν ταις χερσίν αυτού επλήρωσε λέγων·
3Re 8:16	αφ' ης ημέρας εξήγαγον τον λαόν μου τον Ισραήλ εξ Αιγύπτου, ουκ εξελεξάμην εν πόλει εν ενί σκήπτρω Ισραήλ του οικοδομήσαι οίκον του είναι το όνομά μου εκεί· και εξελεξάμην εν Ιερουσαλήμ είναι το όνομά μου εκεί· και εξελεξάμην τον Δαυίδ του είναι επί τον λαόν μου τον Ισραήλ.
3Re 8:17	και εγένετο επί της καρδιάς του πατρός μου οικοδομήσαι οίκον τω ονόματι Κυρίου Θεού Ισραήλ.
3Re 8:18	και είπε Κύριος προς Δαυίδ τον πατέρα μου· ανθ' ων ήλθεν επί την καρδιάν σου του οικοδομήσαι οίκον τω ονόματί μου, καλώς εποίησας ότι εγενήθη επί την καρδιάν σου·
3Re 8:19	πλήν συ ουκ οικοδομήσεις τον οίκον, αλλ' ή ο υιος σου ο εξελθών εκ των πλευρών σου, ούτος οικοδομήσει τον οίκον τω ονόματί μου.
3Re 8:20	και ανέστησε Κύριος το ρήμα αυτού, ό ελάλησε, και ανέστην αντί Δαυίδ του πατρός μου και εκάθισα επί του θρόνου Ισραήλ, καθώς ελάλησε Κύριος, και ωκοδόμησα τον οίκον τω ονόματι Κυρίου Θεού Ισραήλ.
3Re 8:21	και εθέμην εκεί τόπον τη κιβωτω, εν ή εστιν εκεί διαθήκη Κυρίου, ην διέθετο Κύριος μετά των πατέρων ημών εν τω εξαγαγείν αυτόν αυτούς εκ γης Αιγύπτου.
3Re 8:22	Και ανέστη Σαλωμών κατά πρόσωπον του θυσιαστηρίου Κυρίου ενώπιον πάσης εκκλησίας Ισραήλ και διεπέτασε τας χείρας αυτού εις τον ουρανόν,
3Re 8:23	και είπε· Κύριε ο Θεός Ισραήλ, ουκ έστιν ως συ Θεός εν τω ουρανω άνω και επί της γης κάτω, φυλάσσων διαθήκην και έλεος τω δούλω σου τω πορευομένω ενώπιόν σου εν όλη τη καρδιά αυτού,
3Re 8:24	α εφύλαξας τω δούλω σου Δαυίδ τω πατρί μου· και γαρ ελάλησας εν τω στόματί σου και εν χερσί σου επλήρωσας ως η ημέρα αύτη.

3Re 8:25	και νυν, Κύριε ο Θεός Ισραήλ, φύλαξον τω δούλω σου Δαυίδ τω πατρί μου α ελάλησας αυτω λέγων· ουκ εξαρθήσεται σου ανήρ εκ προσώπου μου καθήμενος επί θρόνου Ισραήλ, πλήν εάν φυλάξωνται τα τέκνα σου τας οδούς αυτών του πορεύεσθαι ενώπιόν μου, καθώς επορεύθης ενώπιον εμού.
3Re 8:26	και νυν, Κύριε ο Θεός Ισραήλ, πιστωθήτω δη το ρήμά σου τω Δαυίδ τω πατρί μου.
3Re 8:27	ότι ει αληθώς κατοικήσει ο Θεός μετά ανθρώπων επί της γης; ει ο ουρανός και ο ουρανός του ουρανού ουκ αρκέσουσί σοι, πλήν και ο οίκος ούτος, ον ωκοδόμησα τω ονόματί σου;
3Re 8:28	και επιβλέψη επί την δέησίν μου, Κύριε ο Θεός Ισραήλ, ακούειν της προσευχής, ης ο δούλός σου προσεύχεται ενώπιόν σου προς σε σήμερον,
3Re 8:29	του είναι τους οφθαλμούς σου ηνεωγμένους εις τον οίκον τούτον ημέρας και νυκτός, εις τον τόπον, ον είπας· έσται το όνομά μου εκεί, του εισακούειν της προσευχής, ης προσεύχεται ο δούλός σου εις τον τόπον τούτον ημέρας και νυκτός.
3Re 8:30	και εισακούση της δεήσεως του δούλου σου και του λαού σου Ισραήλ, α αν προσεύξωνται εις τον τόπον τούτον, και συ εισακούση εν τω τόπω της κατοικήσεώς σου εν ουρανω και ποιήσεις και ίλεως έση.
3Re 8:31	όσα αν αμάρτη έκαστος τω πλησίον αυτου, και εάν λάβη επ ' αυτόν αράν του αράσασθαι αυτόν, και έλθη και εξαγορεύση κατά πρόσωπον του θυσιαστηρίου σου εν τω οίκω τούτω,
3Re 8:32	και συ εισακούση εκ του ουρανού και ποιήσεις και κρινείς τον λαόν σου Ισραήλ ανομηθήναι άνομον, δούναι την οδόν αυτου εις κεφαλήν αυτου και του δικαιώσαι δίκαιον, δούναι αυτω κατά την δικαιοσύνην αυτου.
3Re 8:33	εν τω πταίσει τον λαόν σου Ισραήλ ενώπιον εχθρών, ότι αμαρτήσονταιί σοι, και επιστρέψουσι και εξομολογήσονται τω ονόματί σου και προσεύξονται και δεηθήσονται εν τω οίκω τούτω,
3Re 8:34	και συ εισακούση εκ του ουρανού και ίλεως έση ταις αμαρτίαις του λαού σου Ισραήλ και επιστρέψεις αυτους εις την γην, ην έδωκας τοις πατράσιν αυτών.
3Re 8:35	εν τω συσχεθήναι τον ουρανό και μη γενέσθαι υετόν, ότι αμαρτήσονταιί σοι, και προσεύξονται εις τον τόπον τούτον και εξομολογήσονται τω ονόματί σου και από των αμαρτιών αυτών αποστρέψουσιν, όταν ταπεινώσης αυτους,
3Re 8:36	και εισακούση εκ του ουρανού και ίλεως έση ταις αμαρτίαις του δούλου σου και του λαού σου Ισραήλ· ότι δηλώσεις αυτοίς την οδόν την αγαθήν πορεύεσθαι εν αυτη και δώσεις υετόν επί την γην, ην έδωκας τω λαω σου εν κληρονομία.
3Re 8:37	λιμός εάν γένηται, θάνατος εάν γένηται, ότι έσται εμπυρισμός, βρούχος, ερυσίβη εάν γένηται, και εάν θλίψη αυτόν ο εχθρός αυτου εν μια των πόλεων αυτου, παν συνάντημα, πάντα πόνον,
3Re 8:38	πάσαν προσευχήν, πάσαν δέησιν, εάν γένηται παντί ανθρώπω ως αν γνώσιν έκαστος αφήν καρδιάς αυτου και διαπετάση τας χείρας αυτου εις τον οίκον

	τούτον,
3Re 8:39	και συ εισακούση εκ του ουρανού εξ ετοιμού κατοικητηρίου σου και ίλεως έση και ποιήσεις και δώσεις ανδρί κατά τας οδούς αυτού, καθώς αν γνωσ την καρδιαν αυτού, ότι συ μονώτατος οίδας την καρδιαν πάντων υιών ανθρώπων,
3Re 8:40	όπως φοβώνταιί σε πάσας τας ημέρας, όσας αυτοί ζώσιν επί της γης, ης έδωκας τοις πατράσιν ημών.
3Re 8:41	και τω αλλοτρίω, ος ουκ έστιν από λαού σου ούτος,
3Re 8:42	και ήξουσι και προσεύξονται εις τον τόπον τούτον,
3Re 8:43	και συ εισακούση εκ του ουρανού εξ ετοιμού κατοικητηρίου σου και ποιήσεις κατά πάντα, όσα αν επικαλέσηταιί σε ο αλλότριος, όπως γνώσι πάντες οι λαοί το όνομά σου, και φοβώνταιί σε, καθώς ο λαός σου Ισραήλ, και γνώσιν ότι το όνομά σου επικέκληται επί τον οίκον τούτον, ον ωκοδόμησα.
3Re 8:44	ότι εξελεύσεται ο λαός σου εις πόλεμον επί τους εχθρούς αυτού εν οδω, ή επιστρέψεις αυτούς, και προσεύξονται εν ονόματι Κυρίου οδόν της πόλεως, ης εξελέξω εν αυτη, και του οίκου, ου ωκοδόμησα τω ονόματί σου,
3Re 8:45	και συ εισακούση εκ του ουρανού της δεήσεως αυτών και της προσευχής αυτών και ποιήσεις το δικαίωμα αυτοίς.
3Re 8:46	ότι αμαρτήσονταί σοι ότι ουκ έστιν άνθρωπος, ος ουχ αμαρτήσεται και επάξεις αυτούς και παραδώσεις αυτούς ενώπιον εχθρών και αιχμαλωτιούσιν οι αιχμαλωτίζοντες εις γην μακράν και εγγύς,
3Re 8:47	και επιστρέψουσι καρδιάς αυτών εν τη γη, ου μετήχθησαν εκεί, και επιστρέψουσιν εν γη μετοικίας αυτών και δεηθώσί σου λέγοντες· ημάρτομεν, ηδικήσαμεν, ηνομήσαμεν,
3Re 8:48	και επιστρέψωσι προς σε εν όλη καρδιά αυτών και εν όλη ψυχή αυτών εν τη γη εχθρών αυτών, ου μετήγαγες αυτούς, και προσεύξονται προς σε, οδόν γης αυτών, ης έδωκας τοις πατράσιν αυτών, και της πόλεως, ης εξελέξω, και του οίκου, ου ωκοδόμηκα τω ονόματί σου,
3Re 8:49	και εισακούση εκ του ουρανού εξ ετοιμού κατοικητηρίου σου
3Re 8:50	και ίλεως έση ταις αδικίαις αυτών, αις ήμαρτόν σοι, και κατά πάντα τα αθετήματα αυτών, α ηθέτησάν σοι, και δώσεις αυτούς εις οικτιρισμούς ενώπιον αιχμαλωτευόντων αυτούς, και οικτειρήσουσιν αυτούς·
3Re 8:51	ότι λαός σου και κληρονομία σου, ους εξήγαγες εκ γης Αιγύπτου εκ μέσου χωνευτηρίου σιδήρου.
3Re 8:52	και έστρωσαν οι οφθαλμοί σου και τα ώτά σου ηνεωγμένα εις την δέησιν του δούλου σου και εις την δέησιν του λαού σου Ισραήλ εισακούειν αυτών εν πάσιν, οίς αν επικαλέσωνταιί σε,
3Re 8:53	ότι συ διέστειλας αυτούς σεαυτω εις κληρονομίαν εκ πάντων των λαών της γης, καθώς ελάλησας εν χειρι δούλου σου Μωυσή εν τω εξαγαγείν σε τους πατέρας

	ημών εκ γης Αιγύπτου, Κύριε Κύριε.
3Re 8:53α	Τότε ελάλησε Σαλωμών υπέρ του οίκου, ως συνετέλεσε του οικοδομήσαι αυτόν, Ἴλιον ἐγνώρισεν ἐν οὐρανῷ Κύριος, εἶπε του κατοικεῖν ἐν γνόφῳ· οικοδόμησον οἶκόν μου, οἶκον εὐπρεπή σεαυτῷ, του κατοικεῖν ἐπὶ καινότητος. οὐκ ἰδοὺ αὕτη γέγραπται ἐν βιβλίῳ τῆς ὠδῆς;
3Re 8:54	Και ἐγένετο ὡς συνετέλεσε Σαλωμών προσευχόμενος πρὸς Κύριον ὅλην τὴν προσευχὴν καὶ τὴν δέησιν ταύτην, καὶ ἀνέστη ἀπὸ προσώπου του θυσιαστηρίου Κυρίου ὀκλακῶς ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ διαπεπετασμένοι εἰς τὸν οὐρανόν.
3Re 8:55	καὶ ἔστη καὶ εὐλόγησε πάσαν ἐκκλησίαν Ἰσραὴλ φωνῇ μεγάλη λέγων·
3Re 8:56	εὐλογητός Κύριος σήμερον, ὅς ἐδωκε κατάπαυσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραὴλ κατὰ πάντα, ὅσα ἐλάλησεν· οὐ διεφώνησε λόγος εἰς ἐν πάσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ τοῖς ἀγαθοῖς, οἷς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Μωυσή.
3Re 8:57	γένοιτο Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν μεθ' ἡμῶν, καθὼς ἦν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν· μὴ ἐγκαταλίποιο ἡμᾶς μηδὲ ἀποστρέψοιο ἡμᾶς,
3Re 8:58	ἐπικλίνει καρδίας ἡμῶν ἐπ' αὐτόν του πορεύεσθαι ἐν πάσαις ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ φυλάσσειν πάσας ἐντολάς αὐτοῦ καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ, ἃ ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν.
3Re 8:59	καὶ ἔστρωσαν οἱ λόγοι οὗτοι, ὡς δεδήμαι ἐνώπιον Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν, ἐγγίζοντες πρὸς Κύριον Θεόν ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός, του ποιεῖν τὸ δικαίωμα του δούλου σου καὶ τὸ δικαίωμα λαοῦ Ἰσραὴλ ῥῆμα ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ ἐνιαυτοῦ,
3Re 8:60	ὅπως γνῶσιν πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεός, αὐτὸς Θεός καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι.
3Re 8:61	καὶ ἔστρωσαν οἱ καρδία ἡμῶν τέλειαι πρὸς Κύριον Θεόν ἡμῶν καὶ οσίως πορεύεσθαι ἐν τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καὶ φυλάσσειν ἐντολάς αὐτοῦ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.
3Re 8:62	Καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔθυσαν θυσίαν ἐνώπιον Κυρίου.
3Re 8:63	καὶ ἔθυσεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών τὰς θυσίας τῶν εἰρηνικῶν, ἃς ἔθυσεν τῷ Κυρίῳ, βοῶν δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδας καὶ προβάτων ἑκατὸν καὶ εἴκοσι χιλιάδας· καὶ ἐνεκαίνισε τὸν οἶκον Κυρίου ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.
3Re 8:64	τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἠγίασεν ὁ βασιλεὺς τὸ μέσον τῆς αὐλῆς τὸ κατὰ πρόσωπον του οἴκου Κυρίου· ὅτι ἐποίησεν ἐκεῖ τὴν ὀλοκαύτωσιν καὶ τὰς θυσίας καὶ τὰ στέατα τῶν εἰρηνικῶν, ὅτι τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκὸν τὸ ἐνώπιον Κυρίου μικρόν· του μὴ δύνασθαι τὴν ὀλοκαύτωσιν καὶ τὰς θυσίας τῶν εἰρηνικῶν ὑπενεγκεῖν.
3Re 8:65	καὶ ἐποίησε Σαλωμών τὴν εορτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ, ἐκκλησία μεγάλη ἀπὸ τῆς εἰσόδου Ἡμάθ ἕως ποταμοῦ Αἰγύπτου, ἐνώπιον Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ, ὃν ὀικοδόμησεν, ἐσθίων καὶ πίνων καὶ εὐφραϊνόμενος ἐνώπιον Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἑπτὰ ἡμέρας.
3Re 8:66	καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδῇ ἐξαπέστειλε τὸν λαόν καὶ εὐλόγησαν τὸν βασιλέα, καὶ ἀπήλθεν ἕκαστος εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ χαίροντες καὶ ἀγαθὴ καρδία ἐπὶ τοῖς

	αγαθοίς, οίς εποίησε Κύριος τω Δαυίδ δούλω αυτού και τω Ισραήλ λαω αυτού.
3Re 9:1	ΚΑΙ εγενήθη ως συνετέλεσε Σαλωμών οικοδομείν τον οίκον Κυρίου και τον οίκον του βασιλέως και πάσαν την πραγματείαν Σαλωμών, όσα ηθέλησε ποιήσαι,
3Re 9:2	και ώφθη Κύριος τω Σαλωμών δεύτερον, καθώς ώφθη εν Γαβαών,
3Re 9:3	και είπε προς αυτόν Κύριος· ήκουσα της φωνής της προσευχής σου και της δεήσεώς σου, ης εδεήθης ενώπιόν μου· πεποίηκά σοι κατά πάσαν την προσευχήν σου, ηγίακα τον οίκον τούτον, ον ωκοδόμησας του θέσθαι το όνομά μου εκεί εις τον αιώνα, και έσονται οι οφθαλμοί μου εκεί και η καρδιά μου πάσας τας ημέρας.
3Re 9:4	και συ εάν πορευθής ενώπιον εμού, καθώς επορεύθη Δαυίδ ο πατήρ σου, εν οσιότητι καρδιάς και εν ευθύτητι και του ποιείν κατά πάντα, α ενετειλάμην αυτω, και τα προστάγματά μου και τας εντολάς μου φυλάξης,
3Re 9:5	και αναστήσω τον θρόνον της βασιλείας σου εν Ισραήλ εις τον αιώνα, καθώς ελάλησα Δαυίδ πατρί σου λέγων· ουκ εξαρθήσεται σοι ανήρ ηγούμενος εν Ισραήλ.
3Re 9:6	εάν δε αποστραφέντες αποστραφήτε υμείς και τα τέκνα υμών απ' εμού, και μη φυλάξητε τας εντολάς μου και τα προστάγματά μου, α έδωκε Μωυσής ενώπιον υμών, και πορευθήτε και δουλεύσητε θεοίς ετέροις και προσκυνήσητε αυτοίς,
3Re 9:7	και εξαρώ τον Ισραήλ από της γης ην έδωκα αυτοίς, και τον οίκον τούτον, ον ηγίασα τω ονόματί μου, απορρίψω εκ προσώπου μου, και έσται Ισραήλ εις αφανισμόν και εις λάλημα εις πάντας τους λαούς.
3Re 9:8	και ο οίκος ούτος έσται ο υψηλός, πας ο διαπορευόμενος δι' αυτού εκστήσεται και συριεί και ερούσιν· ενεκεν τίνος εποίησε Κύριος ούτως τη γη ταύτη και τω οίκω τούτω;
3Re 9:9	και ερούσιν· ανθ' ων εγκατέλιπον Κύριον Θεόν αυτών, ος εξήγαγε τους πατέρας αυτών εξ Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας, και αντελάβοντο θεών αλλοτριών και προσεκύνησαν αυτοίς και εδούλευσαν αυτοίς, δια τούτο επήγαγε Κύριος επ' αυτούς την κακίαν ταύτην.
3Re 9:9α	Τότε ανήγαγε Σαλωμών την θυγατέρα Φαραά εκ πόλεως Δαυίδ εις οίκον αυτού, ον ωκοδόμησεν εαυτω εν ταις ημέραις εκείναις.
3Re 9:10	Είκοσιν έτη εν οίς ωκοδόμησε Σαλωμών τους δύο οίκους, τον οίκον Κυρίου και τον οίκον του βασιλέως,
3Re 9:11	Χιράμ ο βασιλεύς Τύρου αντελάβετο του Σαλωμών εν ξύλοις κεδρίνοις και εν ξύλοις πευκίνοις και εν χρυσίω και εν παντί θελήματι αυτού. τότε έδωκεν ο βασιλεύς τω Χιράμ είκοσι πόλεις εν τη γη τη Γαλιλαία.
3Re 9:12	και εξήλθε Χιράμ εκ Τύρου και επορεύθη εις την Γαλιλαίαν του ιδείν τας πόλεις, ας έδωκεν αυτω Σαλωμών, και ουκ ήρεσαν αυτω·
3Re 9:13	και είπε· τι αι πόλεις αύται, ας έδωκάς μοι, αδελφέ; και εκάλεσεν αυτάς Όριον

	έως της ημέρας ταύτης.
3Re 9:14	και ήνεγκε Χιράμ τω Σαλωμών εκατόν και είκοσι τάλαντα χρυσίου
3Re 9:26	και ναύν υπέρ ου εποίησεν ο βασιλεύς Σαλωμών εν Γασιών Γαβέρ την ούσαν εχομένην Αιλάθ επί του χείλους της εσχάτης θαλάσσης εν γη Εδώμ.
3Re 9:27	και απέστειλε Χιράμ εν τη νεί των παιδων αυτού άνδρας ναυτικούς ελαύνειν ειδότας θάλασσαν μετά των παιδων Σαλωμών.
3Re 9:28	και ήλθον εις Σωφηρά και έλαβον εκείθεν χρυσίου εκατόν είκοσι τάλαντα και ήνεγκαν τω βασιλεί Σαλωμών.
3Re 10:1	ΚΑΙ βασίλισσα Σαβά ήκουσε το όνομα Σαλωμών και το όνομα Κυρίου και ήλθε πειράσαι αυτόν εν αινίγμασι·
3Re 10:2	και ήλθεν εις Ιερουσαλήμ εν δυνάμει βαρεία σφόδρα, και κάμηλοι αίρουναι ηδύσματα και χρυσόν πολύν σφόδρα και λίθον τίμιον, και εισήλθε προς Σαλωμών και ελάλησεν αυτω πάντα όσα ην εν τη καρδιά αυτής.
3Re 10:3	και απήγγειλεν αυτη Σαλωμών πάντας τους λόγους αυτής· ουκ ην λόγος παρεωραμένος παρά του βασιλέως, ον ουκ απήγγειλεν αυτη.
3Re 10:4	και είδε βασίλισσα Σαβά πάσαν την φρόνησιν Σαλωμών και τον οίκον, ον ωκοδόμησε,
3Re 10:5	και τα βρώματα Σαλωμών και την καθέδραν παιδων αυτού και την στάσιν λειτουργών αυτού και τον ιματισμόν αυτού και τους οινοχόους αυτού, και την ολοκαύτωσιν αυτού, ην ανέφερεν εν οίκω Κυρίου, και εξ εαυτής εγένετο.
3Re 10:6	και είπε προς τον βασιλέα Σαλωμών· αληθινός ο λόγος, ον ήκουσα εν τη γη μου περί του λόγου σου και περί της φρονήσεώς σου,
3Re 10:7	και ουκ είστευσα τοις λαλούσί μοι, έως ότου παρεγενόμην και εωράκασιν οι οφθαλμοί μου, και ιδού ουκ εισί το ήμισυ καθώς απήγγειλάν μοι· προστέθεικας αγαθά προς αυτά επί πάσαν την ακοήν, ην ήκουσα εν τη γη μου·
3Re 10:8	μακάριαι αι γυναίκες σου, μακάριοι οι παίδές σου ούτοι οι παρεστηκότες ενώπιόν σου διόλου, οι ακούντες πάσαν την φρόνησίν σου·
3Re 10:9	γένοιτο Κύριος ο Θεός σου ευλογημένος, ος ηθέλησεν εν σοί δούναί σε επί θρόνον Ισραήλ· δια το αγαπάν Κύριον τον Ισραήλ στήσαι εις τον αιώνα και έθετό σε βασιλέα επ ' αυτούς του ποιείν κρίμα εν δικαιοσύνη και εν κρίμασιν αυτών.
3Re 10:10	και έδωκε τω Σαλωμών εκατόν είκοσι τάλαντα χρυσίου και ηδύσματα πολλά σφόδρα και λίθον τίμιον· ουκ εηλύθει κατά τα ηδύσματα εκείνα έτι εις πλήθος, α έδωκε βασίλισσα Σαβά τω βασιλεί Σαλωμών.
3Re 10:11	[και η ναύς Χιράμ η αίρουναι το χρυσίον εκ Σουφίρ ήνεγκε ξύλα πελεκητά πολλά σφόδρα και λίθον τίμιον·
3Re 10:12	και εποίησεν ο βασιλεύς τα ξύλα τα πελεκητά υποστηρίγματα του οίκου Κυρίου και του οίκου του βασιλέως και νάβλας και κινύρας τοις ωδοίς· ουκ εηλύθει

	τοιαύτα ξύλα απελέκητα επί της γης, ουδέ ώφθησάν που έως της ημέρας ταύτης.]
3Re 10:13	και ο βασιλεύς Σαλωμών έδωκε τη βασιλίση Σαβά πάντα, όσα ηθέλησεν, όσα ητήσατο, εκτός πάντων ων εδεδόκει αυτη δια χειρός του βασιλέως Σαλωμών· και απεστράφη και ήλθεν εις την γην αυτής, αυτή και πάντες οι παιδες αυτής.
3Re 10:14	Και ην ο σταθμός του χρυσιου του εληλυθότος τω Σαλωμών εν ενιαυτω ενί εξακόσια και εξηκονταέξ τάλαντα χρυσιου,
3Re 10:15	χωρίς των φόρων των υποτεταγμένων και των εμπόρων και πάντων των βασιλέων του πέραν και των σατραπών της γης.
3Re 10:16	και εποίησε Σαλωμών τριακόσια δόρατα χρυσά ελατά. -τριακόσιοι χρυσοί επήσαν επί το δόρυ το εν-
3Re 10:17	και τριακόσια όπλα χρυσά ελατά -και τρεις μναί ενήσαν χρυσού εις το όπλον το εν- και έδωκεν αυτά ο βασιλεύς εις οίκον δρυμού του Λιβάνου.
3Re 10:18	και εποίησεν ο βασιλεύς θρόνον ελεφάντινον μέγαν και περιεχρύσωσεν αυτόν χρυσίω δοκίμω·
3Re 10:19	εξ αναβαθμοί εν θρόνω και προτομαί μόσχων τω θρόνω εκ των οπίσω αυτου και χείρες ένθεν και ένθεν επί του τόπου της καθέδρας, και δύο λέοντες εστηκότες παρά τας χείρας,
3Re 10:20	και δώδεκα λέοντες εστώτες εκεί επί των εξ αναβαθμών ένθεν και ένθεν· ου γέγονεν ούτως πάση βασιλεία.
3Re 10:21	και πάντα τα σκεύη τα υπό του Σαλωμών γεγονότα χρυσά και λουτήρες χρυσοί, και πάντα τα σκεύη οίκου δρυμού του Λιβάνου χρυσίω συγκεκλεισμένα, ουκ ην αργύριον, ότι ουκ ην λογιζόμενον εν ταις ημέραις Σαλωμών·
3Re 10:22	ότι ναύς Θαρσίς τω βασιλεί Σαλωμών εν τη θαλάσση μετά των νηών Χιράμ, μία δια τριών ετών ήρχετο τω βασιλεί ναύς εκ θαρσίς χρυσιου και αργυριου και λίθων τορευτών και πελεκητών.
3Re 10:22α	Αύτη ην η πραγματεία της προνομής, ης ανήνεγκεν ο βασιλεύς Σαλωμών οικοδομήσαι τον οίκον Κυριου και τον οίκον του βασιλέως και το τείχος Ιερουσαλήμ και την άκραν, του περιφράξει τον φραγμόν της πόλεως Δαυίδ και την Ασσούρ και την Μαγδάλ και την Γαζέρ και την Βαιθωρών την ανωτέρω και την Ιεθαρμάθ και πάσας τας πόλεις των αρμάτων και πάσας τας πόλεις των ιππέων και την πραγματείαν Σαλωμών, ην επραγματεύσατο οικοδομήσαι εν Ιερουσαλήμ και εν πάση τη γη, του μη κατάρξει αυτου.
3Re 10:22β	πάντα τον λαόν τον υπολελειμμένον υπό του Χετταίου και του Αμορραίου και του Φερεζαίου και του Χανααναιου και του Ευαίου και του Ιεβουσαιου και του Γεργεσαιου, των μη εκ των υιών Ισραήλ όντων, τα τέκνα αυτών τα υπολελειμμένα μετ ' αυτου εν τη γη, ους ουκ εδύναντο οι υιοί Ισραήλ εξολοθρεύσαι αυτους, και ανήγαγεν αυτους Σαλωμών εις φόρον έως της ημέρας ταύτης.
3Re 10:22γ	και εκ των υιών Ισραήλ ουκ έδωκε Σαλωμών πράγμα, ότι αυτοί ήσαν άνδρες οι

	πολεμισταί και παίδες αυτού και άρχοντες και τρισσοί αυτού και άρχοντες των αρμάτων αυτού και ιππείς αυτού.
3Re 10:23	Και εμεγαλύνθη Σαλωμών υπέρ πάντας τους βασιλείς της γης πλούτω και φρονήσει.
3Re 10:24	και πάντες βασιλείς της γης εξήτουν το πρόσωπον Σαλωμών του ακούσαι της φρονήσεως αυτού, ης έδωκε Κύριος τη καρδιά αυτού.
3Re 10:25	και αυτοί έφερον έκαστος τα δώρα, σκευή χρυσά και ιματισμόν, στακτήν και ηδύσματα και ίππους και ημιόνους το κατ' ενιαυτόν ενιαυτω.
3Re 10:26	και ήσαν τω Σαλωμών τέσσαρες χιλιάδες θήλειαι ίπποι εις άρματα και δώδεκα χιλιάδες ιππέων, και έθετο αυτάς εν ταις πόλεσι των αρμάτων και μετά του βασιλέως εν Ιερουσαλήμ.
3Re 10:26α	και ην ηγούμενος πάντων των βασιλέων από του ποταμού και έως γης αλλοφύλων και έως ορίων Αιγύπτου.
3Re 10:27	καί έδωκεν ο βασιλεύς το χρυσίον και το αργύριον εν Ιερουσαλήμ ως λίθους, και τας κέδρους έδωκεν ως συκαμίλους τας εν τη πεδινή εις πλήθος,
3Re 10:28	και η έξοδος Σαλωμών των ιππέων και εξ Αιγύπτου και εκ Θεκουέ, έμποροι του βασιλέως ελάμβανον εκ Θεκουέ εν αλλάγματι·
3Re 10:29	και ανέβαινεν η έξοδος εξ Αιγύπτου, άρμα αντί εκατόν αργυρίου και ίππος αντί πενήκοντα αργυρίου· και ούτως πάσι τοις βασιλεύσι Χεττιϊν και βασιλεύσι Συρίας κατά θάλασσαν εξεπορεύοντο.
3Re 11:1	ΚΑΙ ο βασιλεύς Σαλωμών ην φιλογύνης. και ήσαν αυτω γυναίκες άρχουσαι επτακόσiai και παλλακαί τριακόσiai. και έλαβε γυναίκας αλλοτρίας και την θυγατέρα Φαραώ, Μωαβίτιδας, Αμμανίτιδας, Σύρας και Ιδουμαίας, Χετταίας και Αμορραίας,
3Re 11:2	εκ των εθνών, ων απείπε Κύριος τοις υιοίς Ισραήλ· ουκ εισελεύσεσθε εις αυτούς, και αυτοί ουκ εισελεύσονται εις υμάς, μη εκκλίνωσι τας καρδίας υμών οπίσω ειδώλων αυτών· εις αυτούς εκολλήθη Σαλωμών του αγαπήσαι
3Re 11:3	[Και ήσαν αυτω γυναίκες άρχουσαι επτακόσiai και παλλακαί τριακόσiai και εξέκλιναν γυναίκες αυτού την καρδιαν αυτού.]
3Re 11:4	και εγενήθη εν καιρω γήρους Σαλωμών και ουκ ην η καρδιά αυτού τελεία μετά Κυρίου Θεού αυτού, καθώς η καρδιά Δαυίδ του πατρός αυτού, και εξέκλιναν γυναίκες αι αλλότριοι την καρδιαν αυτού οπίσω θεών αυτών.
3Re 11:5	τότε ωκοδόμησε Σαλωμών υψηλόν τω Χαμώς, ειδώλω Μωάβ και τω βασιλεί αυτών ειδώλω υιών Αμμών
3Re 11:6	και τη Αστάρτη βδελύγματι Σιδωνίων,
3Re 11:7	και ούτως εποίησε πάσαις ταις γυναιξίν αυτού ταις αλλοτρίαις, αι εθυμίων και έθνον τοις ειδώλοις αυτών.

3Re 11:8	και εποίησε Σαλωμών το πονηρόν ενώπιον Κυρίου· ουκ επορεύθη οπίσω Κυρίου ως Δαυίδ ο πατήρ αυτού.
3Re 11:9	και ωργίσθη Κύριος επί Σαλωμών, ότι εξέκλινε καρδίαν αυτού από Κυρίου Θεού Ισραήλ του οφθέντος αυτω δις
3Re 11:10	και εντειλαμένου αυτω υπέρ του λόγου τούτου, το παράπαν μη πορευθήναι οπίσω θεών ετέρων και φυλάξασθαι ποιήσαι, α ενετείλατο αυτω Κύριος ο Θεός, ουδ' ην η καρδιά αυτού τελεία μετά Κυρίου κατά την καρδίαν Δαυίδ του πατρός αυτού.
3Re 11:11	και είπε Κύριος προς Σαλωμών· ανθ' ων εγένετο ταύτα μετά σου και ουκ εφύλαξας τας εντολάς μου και τα προστάγματά μου, α ενετειλάμην σοι, διαρρήσων διαρρήξω την βασιλείαν σου εκ χειρός σου και δώσω αυτήν τω δούλω σου.
3Re 11:12	πλήν εν ταις ημέραις σου ου ποιήσω αυτά δια Δαυίδ τον πατέρα σου· εκ χειρός υιού σου λήψομαι αυτήν.
3Re 11:13	πλήν όλην την βασιλείαν ου μη λάβω· σκήπτρον εν δώσω τω υιω σου δια Δαυίδ τον δούλόν μου και δια Ιερουσαλήμ την πόλιν, ην εξελεξάμην.
3Re 11:14	Και ήγειρε Κύριος σατάν τω Σαλωμών τον Άδερ τον Ιδουμαίον και τον Εσρώμ υιόν Ελιαδαέ, τον εν Ραεμμάθ Αδραζάρ βασιλέα Σουβά κύριον αυτού· και συνηθορίσθησαν επ' αυτόν άνδρες, και ην άρχων συστρέμματος και προκατελάβετο την Δαμασέκ· και ήσαν σατάν τω Ισραήλ πάσας τας ημέρας Σαλωμών. και Άδερ ο Ιδουμαίος εκ του σπέρματος της βασιλείας εν Ιδουμαία·
3Re 11:15	και εγένετο εν τω εξολοθρεύσαι Δαυίδ τον Εδώμ εν τω πορευθήναι Ιωάβ άρχοντα της στρατιάς θάπτειν τους τραυματίας, και έκοψαν παν αρσενικόν εν τη Ιδουμαία
3Re 11:16	-ότι εξ μήνας ενεκάθητο εκεί Ιωάβ και πας Ισραήλ εν τη Ιδουμαία, έως ότου εξωλόθρευσε παν αρσενικόν εν τη Ιδουμαία-
3Re 11:17	και απέδρα Άδερ, αυτός και πάντες άνδρες Ιδουμαίοι των παιδων του πατρός αυτού μετ' αυτού, και εισήλθον εις Αίγυπτον· και Άδερ παιδάριον μικρόν.
3Re 11:18	και ανίστανται άνδρες εκ της πόλεως Μαδιάμ και έρχονται εις Φαράν και λαμβάνουσιν άνδρας μεθ' εαυτών και έρχονται προς Φαραώ βασιλέα Αιγύπτου, και εισήλθεν Άδερ προς Φαραώ, και έδωκεν αυτω οίκον και άρτους διέταξεν αυτω.
3Re 11:19	και εύρεν Άδερ χάριν εναντίον Φαραώ σφόδρα, και έδωκεν αυτω γυναίκα αδελφήν της γυναικός αυτού, αδελφήν Θεκεμίνας την μείζω.
3Re 11:20	και έτεκεν αυτω η αδελφή Θεκεμίνας τω Άδερ τον Γανηβάθ υιόν αυτής, και εξέθρεψεν αυτόν Θεκεμίνα εν μέσω υιών Φαραώ, και ην Γανηβάθ εν μέσω υιών Φαραώ.
3Re 11:21	και Άδερ ήκουσεν εν Αιγύπτω ότι κεκοίμηται Δαυίδ μετά των πατέρων αυτού, και ότι τέθηκεν Ιωάβ ο άρχων της στρατιάς· και είπεν Άδερ προς Φαραώ· εξαπόστειλόν με και αποστρέψω εις την γην μου.

3Re 11:22	και ειπε Φαραώ τω Άδερ· τίνι συ ελαττονή μετ ' εμού; και ιδού συ ζητείς απελθείν εις την γην σου. και ειπεν αυτω Άδερ, ότι εξαποστέλλων εξαποστελείς με· και ανέστρεψεν Άδερ εις την γην αυτού. αυτή η κακία, ην εποίησεν Άδερ· και εβαρυσθύμησεν εν Ισραήλ και εβασίλευσεν εν γη Εδώμ
3Re 11:23	[Και ήγειρε Κύριος σατάν τω Σαλωμών τον Ραζών υιόν Ελιαδαέ τον Βαραμεέθ Αδαδεζέρ βασιλέα Σουβά κύριον αυτού.
3Re 11:24	και συνηθροίσθησαν επ ' αυτόν άνδρες και ην άρχων συστρέμματος εν τω αποκτείνειν Δαυίδ αυτούς, και επορεύθησαν εις Δαμασκόν και εκάθισαν εν αυτω και εβασίλευσεν εν Δαμασκω
3Re 11:25	και εγένετο αντικείμενος τω Ισραήλ πάσας τας ημέρας Σαλωμών.]
3Re 11:26	Και Ιεροβοάμ υιος Ναβάτ ο Εφραθί εκ της Σαριρά υιος γυναικός χήρας δούλος Σαλωμών.
3Re 11:27	και τούτο το πράγμα ως επήρατο χειράς επί βασιλέα Σαλωμών. και ο βασιλεύς Σαλωμών ωκοδόμησε την άκραν, συνέκλεισε τον φραγμόν της πόλεως Δαυίδ του πατρός αυτού.
3Re 11:28	και ο άνθρωπος Ιεροβοάμ ισχυρός δυνάμει, και ειδε Σαλωμών το παιδάριον ότι ανήρ έργων εστί, και κατέστησεν αυτόν επί τας άρσεις οικου Ιωσήφ.
3Re 11:29	και εγενήθη εν τω καιρω εκείνω και Ιεροβοάμ εξήλθεν εξ Ιερουσαλήμ και εύρεν αυτόν Αχιά ο Σηλωνίτης ο προφήτης εν τη οδω και απέστησεν αυτόν εκ της οδού· και Αχιά περιβεβλημένος ιματίω καινω, και αμφότεροι μόνοι εν τω πεδίω.
3Re 11:30	και επελάβετο Αχιά του ιματίου αυτού του καινού του επ ' αυτω και διέρρηξεν αυτόν δώδεκα ρήγματα
3Re 11:31	και ειπε τω Ιεροβοάμ· λάβε σεαυτω δέκα ρήγματα, ότι τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· ιδού εγώ ρήσω την βασιλείαν εκ χειρός Σαλωμών και δώσω σοι δέκα σκήπτρα.
3Re 11:32	και δύο σκήπτρα έσονται αυτω δια τον δούλόν μου Δαυίδ και δια Ιερουσαλήμ την πόλιν, ην εξελεξάμην εν αυτη εκ πασών φυλών Ισραήλ,
3Re 11:33	και ανθ ' ων εγκατέλιπέ με και εποίησε τη Ασάρτη βδελύγματι Σιδωνίων και τω Χαμώς και τοις ειδώλοις Μωάβ και τω βασιλεί αυτών προσοχθίσματι υιών Αμμών και ουκ επορεύθη εν ταις οδοίς μου του ποιήσαι το ευθές ενώπιον εμού, ως Δαυίδ ο πατήρ αυτού.
3Re 11:34	και ου μη λάβω την βασιλείαν όλην εκ χειρός αυτού, διότι αντιτασσόμενος αντιτάξομαι αυτω πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού, δια τον Δαυίδ τον δούλόν μου, ον εξελεξάμην αυτόν.
3Re 11:35	και λήψομαι την βασιλείαν εκ χειρός του υιού αυτού και δώσω σοι τα δέκα σκήπτρα,
3Re 11:36	τω δε υιω αυτού δώσω τα δύο σκήπτρα, όπως ή θέσις τω δούλω μου Δαυίδ πάσας τας ημέρας ενώπιον εμού εν Ιερουσαλήμ τη πόλει, ην εξελεξάμην εμαυτω του θέσθαι το όνομά μου εκεί.

3Re 11:37	και σε λήψομαι και βασιλεύσεις εν οίς επιθυμεί η ψυχή σου, και συ έση βασιλεύς επί τον Ισραήλ.
3Re 11:38	και έσται εάν φυλάξης πάντα, όσα αν εντείλωμαί σοι, και πορευθής εν ταις οδοίς μου και ποιήσης το ευθές ενώπιον εμού του φυλάξασθαι τα προστάγματά μου και τας εντολάς μου, καθώς εποίησε Δαυίδ ο δούλος μου, και έσομαι μετά σου και οικοδομήσω σοι οίκον πιστόν, καθώς ωκοδόμησα τω Δαυίδ.
3Re 11:40	και εξήτησε Σαλωμών θανατώσαι τον Ιεροβοάμ, και ανέστη και απέδρα εις Αίγυπτον προς Σουσακίμ βασιλέα Αιγύπτου και ην εν Αιγύπτω, έως ου απέθανε Σαλωμών.
3Re 11:41	Και τα λοιπά των λόγων Σαλωμών και πάντα, όσα εποίησε, και πάσαν την φρόνησιν αυτού, ουκ ιδού ταύτα γέγραπται εν βιβλίω ρημάτων Σαλωμών;
3Re 11:42	και αι ημέραι, ας εβασίλευε Σαλωμών εν Ιερουσαλήμ επί πάντα Ισραήλ τεσσαράκοντα έτη.
3Re 11:43	και εκοιμήθη Σαλωμών μετά των πατέρων αυτού, και έθαψαν αυτόν εν πόλει Δαυίδ του πατρός αυτού. και εγενήθη ως ήκουσεν Ιεροβοάμ υιος Ναβάτ, -και αυτού έτι όντος εν Αιγύπτω ως έφυγεν εκ προσώπου Σαλωμών και εκάθητο εν Αιγύπτω- κατευθύνει και έρχεται εις την πόλιν αυτού εις την γην Σαριρά την εν όρει Εφραίμ.
3Re 11:44	και ο βασιλεύς Σαλωμών εκοιμήθη μετά των πατέρων αυτού, και εβασίλευσε Ροβοάμ ο υιος αυτού αντ ' αυτού.
3Re 12:1	ΚΑΙ πορεύεται βασιλεύς Ροβοάμ εις Σίκιμα, ότι εις Σίκιμα ήρχοντο πας Ισραήλ βασιλεύσαι αυτόν.
3Re 12:2	[Και εγένετο ως ήκουσεν Ιεροβοάμ υιος Ναβάτ και αυτού έτι όντος εν Αιγύπτω, και έφυγεν εκ προσώπου του βασιλέως Σαλωμών και επέστρεψεν Ιεροβοάμ εξ Αιγύπτου,
3Re 12:3	και απέστειλαν και εκάλεσαν αυτόν και ήλθεν Ιεροβοάμ και πάσα η εκκλησία Ισραήλ.]
3Re 12:3	και ελάλησεν ο λαός προς τον βασιλέα Ροβοάμ λέγοντες·
3Re 12:4	ο πατήρ σου εβάρυνε τον κλοιόν ημών, και συ νυν κούφισον από της δουλείας του πατρός σου της σκληράς και από του κλοιού αυτού του βαρέως, ου έδωκεν εφ ' ημάς, και δουλεύσομέν σοι.
3Re 12:5	και είπεν προς αυτούς· απέλθετε έως ημερών τριών και αναστρέψατε προς με· και απήλθον.
3Re 12:6	και απήγγειλεν ο βασιλεύς τοις πρεσβυτέροις, οί ήσαν παρεστώτες ενώπιον Σαλωμών του πατρός αυτού έτι ζώντος αυτού λέγων· Πως υμείς βουλευέσθε και αποκριθώ τω λαω τούτω λόγον;
3Re 12:7	και ελάλησαν προς αυτόν λέγοντες· ει εν τη ημέρα ταύτη έση δούλος τω λαω τούτω και δουλεύσεις αυτοίς και λαλήσεις προς αυτούς λόγους αγαθούς, και έσονταί σοι δούλοι πάσας τας ημέρας.

3Re 12:8	και εγκατέλιπε την βουλήν των πρεσβυτέρων, α συνεβουλεύσαντο αυτω, και συνεβουλεύσατο μετά των παιδαρίων των εκτραφέντων μετ ' αυτού των παρεστηκότων προς προσώπου αυτού
3Re 12:9	και είπεν αυτοίς· τι υμείς συμβουλευέτε, και τι αποκριθώ τω λαω τούτω τοις λέγουσι προς με λεγόντων· κούφισον από του κλοιού, ου έδωκεν ο πατήρ σου εφ ' ημάς;
3Re 12:10	και ελάλησαν προς αυτόν τα παιδάρια τα εκτραφέντα μετ ' αυτού, οι παρεστηκότες προ προσώπου αυτού λέγοντες· τάδε λαλήσεις τω λαω τούτω τοις λαλήσασι προς σε λέγοντες· ο πατήρ σου εβάρυνε τον κλοιόν ημών και συ νυν κούφισον αφ ' ημών, τάδε λαλήσεις προς αυτούς· η μικρότης μου παχυτέρα της οσφύος του πατρός μου·
3Re 12:11	και νυν ο πατήρ μου επεσάσσετο υμάς κλοιω βαρεί, καγώ προσθήσω επί τον κλοιόν υμών· ο πατήρ μου επαίδευσεν υμάς εν μάστιξιν, εγώ δε παιδεύσω υμάς εν σκορπίοις.
3Re 12:12	και παρεγένοντο πας Ισραήλ προς τον βασιλέα Ροβοάμ εν τη ημέρα τη τρίτη, καθότι ελάλησεν αυτοίς ο βασιλεύς λέγων· αναστρέφητε προς με τη ημέρα τη τρίτη.
3Re 12:13	και απεκρίθη ο βασιλεύς προς τον λαόν σκληρά, και εγκατέλιπε Ροβοάμ την βουλήν των πρεσβυτέρων, α συνεβουλεύσαντο αυτω,
3Re 12:14	και ελάλησε προς αυτούς κατά την βουλήν των παιδαρίων λέγων· ο πατήρ μου εβάρυνε τον κλοιόν υμών, καγώ προσθήσω επί τον κλοιόν υμών· ο πατήρ μου επαίδευσεν υμάς εν μάστιξι, καγώ παιδεύσω υμάς εν σκορπίοις.
3Re 12:15	και ουκ ήκουσεν ο βασιλεύς του λαού, ότι ην μεταστροφή παρά Κυρίου, όπως στήση το ρήμα αυτού, ό ελάλησεν εν χειρί Αχιά του Σηλωνίτου περι Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ.
3Re 12:16	και είδον πας Ισραήλ, ότι ουκ ήκουσεν ο βασιλεύς αυτών, και απεκρίθη ο λαός τω βασιλεί λέγων· τις ημίν μερίς εν Δαυίδ; και ουκ έστιν ημίν κληρονομία εν υιω Ιεσσαί· απότρεχε, Ισραήλ, εις τα σκηνώματά σου· νυν βόσκε τον οίκόν σου, Δαυίδ. και απήλθεν Ισραήλ εις τα σκηνώματα αυτού.
3Re 12:18	και απέστειλεν ο βασιλεύς τον Αδωνιράμ τον επί του φόρου, και ελιθοβόλησαν αυτόν εν λίθοις και απέθανε· και ο βασιλεύς Ροβοάμ έφθασεν αναβήναι του φυγείν εις Ιερουσαλήμ.
3Re 12:19	και ηθέτησεν Ισραήλ εις τον οίκον Δαυίδ έως της ημέρας ταύτης.
3Re 12:20	και εγένετο ως ήκουσε πας Ισραήλ ότι ανέκαμψεν Ιεροβοάμ εξ Αιγύπτου, και απέστειλαν και εκάλεσαν αυτόν εις την συναγωγήν και εβασίλευσαν αυτόν επί Ισραήλ· και ουκ ην οπίσω οίκου Δαυίδ πάρεξ σκήπτρου Ιούδα και Βενιαμίν μόνοι.
3Re 12:21	και Ροβοάμ εισήλθεν εις Ιερουσαλήμ και εξεκκλησίασε την συναγωγήν Ιούδα και σκήπτρον Βενιαμίν εκατόν και είκοσι χιλιάδας νεανιών ποιούντων πόλεμον, του πολεμείν προς οίκον Ισραήλ, επιστρέψαι την βασιλείαν Ροβοάμ υιω

	Σαλωμών.
3Re 12:22	και εγένετο λόγος Κυρίου προς Σαμαίαν άνθρωπον του Θεού λέγων·
3Re 12:23	ειπόν τω Ροβοάμ υιω Σαλωμών βασιλεί Ιούδα και προς πάντα οίκον Ιούδα και Βενιαμίν και τω καταλοίπω του λαού λέγων·
3Re 12:24	τάδε λέγει Κύριος· ουκ αναβήσεσθε ουδέ πολεμήσετε μετά των αδελφών υμών υιών Ισραήλ· αποστρεφέτω έκαστος εις τον οίκον εαυτού, ότι παρ ' εμού γέγονε το ρήμα τούτο. και ήκουσαν του λόγου Κυρίου και κατέπαυσαν του πορευθήναι κατά το ρήμα Κυρίου.
3Re 12:24α	Και ο βασιλεύς Σαλωμών κοιμάται μετά των πατέρων αυτου και θάπτεται μετά των πατέρων αυτου εν πόλει Δαυίδ. και εβασίλευσε Ροβοάμ υιος αυτου αντ ' αυτου εν Ιερουσαλήμ υιος ων εκκαίδεκα ετών εν τω βασιλεύειν αυτον, και δώδεκα έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ. και όνομα της μητρος αυτου Νααμάν, θυγάτηρ Ανάν υιου Ναάσ βασιλέως υιών Αμμών· και εποίησε το πονηρόν ενώπιον Κυρίου, και ουκ επορεύθη εν οδω Δαυίδ του πατρος αυτου.
3Re 12:24β	και ην άνθρωπος εξ όρους Εφραίμ δούλος τω Σαλωμών, και όνομα αυτω Ιεροβοάμ, και όνομα της μητρος αυτου Σαριρά, γυνή πόρνη· και έδωκεν αυτον Σαλωμών εις άρχοντα σκυτάλης επί άρσεις οικου Ιωσήφ, και ωκοδόμησε τω Σαλωμών την Σαριρά την εν όρει Εφραίμ, και ήσαν αυτώ τριακόσια άρματα ίππων· ούτος ωκοδόμησε την άκραν εν ταις άρσεσιν οικου Εφραίμ, ούτος συνέκλεισε την πόλιν Δαυίδ και ην επαιρόμενος επί την βασιλειαν.
3Re 12:24γ	και εξήτει Σαλωμών θανατώσαι αυτον, και εφοβήθη και απέδρα αυτός προς Σουσακίμ βασιλέα Αιγύπτου και ην μετ ' αυτου έως απέθανε Σαλωμών.
3Re 12:24δ	και ήκουσεν Ιεροβοάμ εν Αιγύπτω ότι τέθηκε Σαλωμών, και ελάλησεν εις τα ώτα Σουσακίμ βασιλέως Αιγύπτου λέγων· εξαπόστειλόν με και απελεύσομαι εγώ εις την γην μου· και ειπεν αυτω Σουσακίμ· αίτησαί τι αίτημα και δώσω σοι.
3Re 12:24ε	και Σουσακίμ έδωκε τω Ιεροβοάμ την Ανώ, αδελφήν Θεκεμίνας την πρεσβυτέραν της γυναικος αυτου αυτω εις γυναίκα· αύτη ην μεγάλη εν μέσω των θυγατέρων του βασιλέως και έτεκε τω Ιεροβοάμ τον Αβιά υιον αυτου.
3Re 12:24ζ	και ειπεν Ιεροβοάμ προς Σουσακίμ· όντως εξαπόστειλόν με και απελεύσομαι. και εξήλθεν Ιεροβοάμ εξ Αιγύπτου και ήλθεν εις γην Σαριρά την εν όρει Εφραίμ· και συνάγεται εκεί παν σκήπτρον Εφραίμ· και ωκοδόμησεν εκεί Ιεροβοάμ χάρακα.
3Re 12:24η	Και ηρώστησε το παιδάριον αυτου αρρωστίαν κραταιάν σφόδρα, και επορεύθη Ιεροβοάμ ερωτήσαι περι του παιδαριου· και ειπε προς Ανώ την γυναίκα αυτου· ανάστηθι και πορεύου, επερώτησον τον Θεόν περι του παιδαριου, ει ζήσεται εκ της αρρωστίας αυτου.
3Re 12:24θ	και άνθρωπος ην εν Σηλώμ και όνομα αυτω Αχιά, και ούτος ην υιος εξήκοντα ετών, και ρήμα Κυρίου μετ ' αυτου. και ειπεν Ιεροβοάμ προς την γυναίκα αυτου· ανάστηθι και λαβέ εις την χειρά σου τω ανθρωπω του Θεου άρτους και κολλύρια τοις τέκνοις αυτου και σταφυλήν και στάμνον μέλιτος. και ανέστη η γυνή

3Re 12:24ι	και έλαβεν εις την χείρα αυτής άρτους και δύο κολλύρια και σταφυλήν και στάμνον μέλιτος τω Αχιά· και ο άνθρωπος πρεσβύτερος, και οι οφθαλμοί αυτού ημβλυώπουν του ιδείν,
3Re 12:24κ	και ανέστη εκ Σαριρά και πορεύεται, και εγένετο ελθούσης αυτής εις την πόλιν προς Αχιά τον Σηλωνίτην και είπεν Αχιά τω παιδαρίω αυτού· έξελθε δη εις απαντήν Ανώ τη γυναικί Ιεροβοάμ και ερείς αυτη· είσελθε και μη στης, ότι τάδε λέγει Κύριος· σκληρά εγώ επαποστέλλω επί σε.
3Re 12:24λ	και εισήλθεν Ανώ προς τον άνθρωπον του Θεού, και είπεν αυτη Αχιά· ινατί ενήνοχάς μοι άρτους και σταφυλήν και κολλύρια και στάμνον μέλιτος; τάδε λέγει Κύριος· ιδού συ απελεύση απ' εμού, και έσται εισελθούσης σου την πόλιν εις Σαριρά και τα κοράσιά σου εξελεύσονται σοι εις συνάντησιν και ερούσί σοι το παιδάριον τέθνηκεν.
3Re 12:24μ	ότι τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ εξολοθρεύσω του Ιεροβοάμ ουρούντα προς τοίχον, και έσονται οι τεθνηκότες του Ιεροβοάμ εν τη πόλει καταφάγονται οι κύνες, και τον τεθνηκότα εν τω αγρω καταφάγεται τα πετεινά του ουρανού, και το παιδάριον κόψονται· ουαί Κυρίε, ότι ευρέθη εν αυτω ρήμα καλόν περι του Κυρίου.
3Re 12:24ν	και απήλθεν η γυνή, ως ήκουσε, και εγένετο ως εισήλθεν εις την Σαριρά, και το παιδάριον απέθανε, και εξήλθεν η κραυγή εις απαντήν.
3Re 12:24ξ	Και επορεύθη Ιεροβοάμ εις Σίκιμα την εν όρει Εφραίμ και συνήθροισεν εκεί τας φυλάς του Ισραήλ, και ανέβη εκεί Ροβοάμ υιος Σαλωμών. και λόγος Κυρίου εγένετο προς Σαμαίαν τον Ελαμί λέγων· λαβέ σεαυτω ιμάτιον καινόν το ουκ εισεληλυθός εις ύδωρ και ρήξον αυτό δώδεκα ρήγματα και δώσεις τω Ιεροβοάμ και ερείς αυτω· τάδε λέγει Κύριος· λάβε σεαυτω δέκα ρήγματα του περιβαλέσθαι σε. και έλαβεν Ιεροβοάμ· και είπε Σαμαίας· τάδε λέγει Κύριος επί τας δέκα φυλάς του Ισραήλ.
3Re 12:24ο	Και είπεν ο λαός προς Ροβοάμ υιόν Σαλωμών· ο πατήρ σου εβάρυνε τον κλοιόν αυτού εφ' ημάς και εβάρυνε τα βρώματα της τραπέζης αυτού· και νυν ει κουφιείς εφ' ημάς και δουλεύσομέν σοι. και είπε Ροβοάμ προς τον λαόν· έτι τριών ημερών και αποκριθήσομαι υμίν ρήμα.
3Re 12:24π	και είπε Ροβοάμ· εισαγάγετέ μοι τους πρεσβυτέρους και συμβουλεύσομαι μετ' αυτών τι αποκριθώ τω λαω ρήμα εν τη ημέρα τη τρίτη. και ελάλησε Ροβοάμ εις τα ώτα αυτών καθώς απέστειλεν ο λαός προς αυτόν και είπον οι πρεσβύτεροι του λαού· ούτως ελάλησε προς σε ο λαός.
3Re 12:24ρ	και διεσκέδασε Ροβοάμ την βουλήν αυτών, και ουκ ήρесе ενώπιον αυτού· και απέστειλε και εισήγαγε τους συντρόφους αυτού και ελάλησεν αυτοίς· ταύτα και ταύτα απέσταλκεν ο λαός προς με λέγων. και είπαν οι σύντροφοι αυτού· ούτως λαλήσεις προς τον λαόν λέγων· η μικρότης μου παχυτέρα υπέρ την οσφύν του πατρός μου· ο πατήρ μου εμαστίγου υμάς μάστιξιν, εγώ δε κατάρξω υμάς εν σκορπίοις.
3Re 12:24σ	και ήρесе το ρήμα ενώπιον Ροβοάμ, και απεκριθη τω λαω καθώς συνεβούλευσαν αυτω οι σύντροφοι αυτού τα παιδάρια.

3Re 12:24τ	και ειπε πας ο λαός ως ανήρ εις, έκαστος τω πλησίον αυτού, και ανέκραξαν άπαντες λέγοντες· ου μερίς ημίν εν Δαυίδ ουδέ κληρονομία εν υιω Ιεσσαί· έκαστος εις τα σκηνώματά σου Ισραήλ, ότι ο άνθρωπος ούτος ουκ εις άρχοντα ουδέ εις ηγούμενον.
3Re 12:24υ	και διεσπάρη πας ο λαός εκ Σικίμων, και απήλθον έκαστος εις το σκηνωμα αυτού. και κατεκράτησε Ροβοάμ και απήλθε και ανέβη επί το άρμα αυτού και εισήλθεν εις Ιερουσαλήμ, και πορεύονται οπίσω αυτού παν σκήπτρον Ιούδα και παν σκήπτρον Βενιαμίν.
3Re 12:24φ	και εγένετο ενισταμένου του ενιαυτού και συνήθροισε Ροβοάμ πάντα άνδρα Ιούδα και Βενιαμίν και ανέβη του πολεμείν προς Ιεροβοάμ εις Σίκιμα.
3Re 12:24χ	και εγένετο ρήμα Κυρίου προς Σαμαίαν άνθρωπον του Θεού λέγων· ειπόν τω Ροβοάμ βασιλεί Ιούδα και προς πάντα οίκον Ιούδα και Βενιαμίν και προς το κατάλειμμα του λαού λέγων· τάδε λέγει Κύριος· ουκ αναβήσεσθε ουδέ πολεμήσετε προς τους αδελφούς υμών υιούς Ισραήλ· αναστρέφετε έκαστος εις τον οίκον αυτού, ότι παρ ' εμού γέγονε το ρήμα τούτο.
3Re 12:24ψ	και ήκουσαν του λόγου Κυρίου και ανέσχον μη πορευθήναι κατά το ρήμα Κυρίου.
3Re 12:25	Και ωκοδόμησεν Ιεροβοάμ την Σίκιμα την εν όρει Εφραίμ και κατώκει εν αυτη· και εξήλθεν εκείθεν και ωκοδόμησε την Φανουήλ.
3Re 12:26	και ειπεν Ιεροβοάμ εν τη καρδια αυτού· ιδού νυν επιστρέψει η βασιλεία εις οίκον Δαυίδ·
3Re 12:27	εάν αναβή ο λαός ούτος αναφέρειν θυσίαν εν οίκω Κυρίου εις Ιερουσαλήμ, και επιστραφήσεται καρδια του λαού προς Κύριον και κύριον αυτών, προς Ροβοάμ βασιλέα Ιούδα, και αποκτενούσί με.
3Re 12:28	και εβουλεύσατο ο βασιλεύς και επορεύθη και εποίησε δύο δαμάλεις χρυσάς· και ειπε προς τον λαόν· ικανούσθω υμίν αναβαίνειν εις Ιερουσαλήμ· ιδού θεοί σου, Ισραήλ, οι αναγαγόντες σε εκ γης Αιγύπτου.
3Re 12:29	και έθετο την μίαν εν Βαιθήλ και την μίαν έδωκεν εν Δάν.
3Re 12:30	και εγένετο ο λόγος ούτος εις αμαρτίαν· και επορεύετο ο λαός προ προσώπου της μιάς έως Δάν. και είασαν τον οίκον Κυρίου.
3Re 12:31	και εποίησεν οίκους εφ ' υψηλών και εποίησεν ιερείς μέρος τι εκ του λαού, οί ουκ ήσαν εκ των υιών Λευί.
3Re 12:32	και εποίησεν Ιεροβοάμ εορτήν εν τω μηνί τω ογδώω εν τη πεντεκαιδεκάτη ημέρα του μηνός κατά την εορτήν την εν γη Ιούδα και ανέβη επί το θυσιαστήριον, ό εποίησεν εν Βαιθήλ, του θύειν ταις δαμάλεσιν, αις εποίησε, και παρέστησεν εν Βαιθήλ τους ιερείς των υψηλών, ων εποίησε.
3Re 12:33	και ανέβη επί το θυσιαστήριον, ό εποίησε, τη πεντεκαιδεκάτη ημέρα εν τω μηνί τω ογδώω εν τη εορτη, ή επλάσατο από καρδιας αυτού, και εποίησεν εορτήν τοις υιοίς Ισραήλ και ανέβη επί το θυσιαστήριον του επιθύσαι.

3Re 13:1	ΚΑΙ ιδού άνθρωπος του Θεού εξ Ιούδα παρεγένετο εν λόγω Κυρίου εις Βαιθήλ, και Ιεροβοάμ ειστήκει επί το θυσιαστήριον επιθύσαι.
3Re 13:2	και επεκάλεσε προς το θυσιαστήριον εν λόγω Κυρίου και είπε· θυσιαστήριον θυσιαστήριον, τάδε λέγει Κύριος· ιδού υιος τίκτεται τω οίκω Δαβίδ, Ιωσίας όνομα αυτω, και θύσει επί σε τους ιερείς των υψηλών τους επιθύοντας επί σε και οστά ανθρώπων καύσει επί σε.
3Re 13:3	και δώσει εν τη ημέρα εκείνη τέρας λέγων· τούτο το ρήμα ό ελάλησε Κύριος λέγων· ιδού το θυσιαστήριον ρήγνυται, και εκχυθήσεται η πιότης η επ' αυτω.
3Re 13:4	και εγένετο ως ήκουσεν ο βασιλεύς Ιεροβοάμ των λόγων του ανθρώπου του Θεού του επικαλεσαμένου επί το θυσιαστήριον το εν Βαιθήλ, και εξέτεινεν ο βασιλεύς την χείρα αυτου από του θυσιαστηρίου λέγων· συλλάβετε αυτόν· και ιδού εξηράνθη η χείρ αυτου, ην εξέτεινεν επ' αυτόν, και ουκ εδυνήθη επιστρέψαι αυτήν προς αυτόν,
3Re 13:5	και το θυσιαστήριον ερράγη, και εξεχύθη η πιότης από του θυσιαστηρίου κατά το τέρας, ό έδωκεν ο άνθρωπος του Θεού εν λόγω Κυρίου.
3Re 13:6	και είπεν ο βασιλεύς Ιεροβοάμ τω ανθρώπω του Θεού· δεήθητι του προσώπου Κυρίου του Θεού σου, και επιστρεψάτω η χείρ μου προς εμέ. και εδεήθη ο άνθρωπος του Θεού του προσώπου Κυρίου, και επέστρεψε την χείρα του βασιλέως προς αυτόν, και εγένετο καθώς το πρότερον.
3Re 13:7	και ελάλησεν ο βασιλεύς προς τον άνθρωπον του Θεού· είσελθε μετ' εμού εις οίκον και αρίστησον, και δώσω σοι δόμα.
3Re 13:8	και είπεν ο άνθρωπος του Θεού προς τον βασιλέα· εάν δως μοι το ήμισυ του οίκου σου, ουκ εισελεύσομαι μετά σου ουδέ μη φάγω άρτον ουδέ μη πίνω ύδωρ εν τω τόπω τούτω·
3Re 13:9	ότι ούτως ενετείλατό μοι Κύριος εν λόγω λέγων· μη φάγης άρτον και μη πίνης ύδωρ και μη επιστρέψης εν τη οδώ, ή επορεύθης εν αυτη.
3Re 13:10	και απήλθεν εν οδω άλλη και ουκ ανέστρεψεν εν τη οδω, ή ήλθεν εν αυτη εις Βαιθήλ.
3Re 13:11	Και προφήτης εις πρεσβύτης κατώκει εν Βαιθήλ, και έρχονται οι υιοί αυτου και διηγήσαντο αυτω πάντα τα έργα, α εποίησεν ο άνθρωπος του Θεού εν τη ημέρα εκείνη εν Βαιθήλ, και τους λόγους, ους ελάλησε τω βασιλεί· και επέστρεψαν το πρόσωπον του πατρος αυτών.
3Re 13:12	και ελάλησε προς αυτούς ο πατήρ αυτών λέγων· ποία οδω πεπόρευται; και δεικνύουσιν αυτω οι υιοί αυτου την οδόν, εν ή ανήλθεν ο άνθρωπος του Θεού ο ελθών εξ Ιούδα.
3Re 13:13	και είπε τοις υιοίς αυτου· επισάξατέ μοι τον όνον· και επέσαξαν αυτω τον όνον, και επέβη επ' αυτόν.
3Re 13:14	και επορεύθη κατόπισθεν του ανθρώπου του Θεού και εύρεν αυτόν καθημένον υπό δρύν και είπεν αυτω· ει συ ει ο άνθρωπος του Θεού ο εληλυθώς εξ Ιούδα; και είπεν αυτω· εγώ.

3Re 13:15	και ειπεν αυτω· δευρο μετ ' εμου και φαγε αρτον.
3Re 13:16	και ειπεν· ου μη δυνωμαι του επιστρεψαι μετα σου ουδε μη φαγομαι αρτον ουδε πιομαι υδωρ εν τω τωπω τούτω·
3Re 13:17	οτι ουτως εντέταλταί μοι εν λόγω Κυριος λέγων· μη φάγης αρτον εκεί και μη πής υδωρ και μη επιστρέψης εκεί εν τη οδω, ή επορευέθης εν αυτη.
3Re 13:18	και ειπε προς αυτον· καγω προφήτης ειμί καθως συ, και αγγελος λελάληκε προς με εν ρήματι Κυριου λέγων· επίστρεψον αυτον προς σεαυτον εις τον οίκόν σου, και φαγέτω αρτον, και πιέτω υδωρ· και ψεύσατο αυτω.
3Re 13:19	και επέστρεψεν αυτον και εφαγεν αρτον και επιεν υδωρ εν τω οικω αυτου.
3Re 13:20	και εγένετο αυτών καθημένων επί της τραπέζης, και εγένετο λόγος Κυριου προς τον προφήτην τον επιστρεψαντα αυτον
3Re 13:21	και ειπε προς τον ανθρωπον του Θεου τον ήκοντα εξ Ιουδα λέγων· τάδε λέγει Κύριος· ανθ ' ων παρεπίκρανας το ρήμα Κυριου και ουκ εφύλαξας την εντολήν, ην ενετείλατό σοι Κύριος ο Θεός σου,
3Re 13:22	και επέστρεψας και εφαγες αρτον και επιες υδωρ εν τω τωπω τούτω, ω ελάλησε προς σε λέγων· ου μη φάγης αρτον και μη πής υδωρ, ου μη εισέλθη το σώμα σου εις τον τάφον των πατέρων σου.
3Re 13:23	και εγένετο μετά το φαγείν αυτον αρτον και πιείν υδωρ, και επέσαξεν αυτω τον όνον, και επέστρεψε.
3Re 13:24	και απήλθε, και εύρεν αυτον λέγων εν τη οδω και εθανάτωσεν αυτον, και ην το σώμα αυτου ερριμμένον εν τη οδω, και ο όνος ειστήκει παρ ' αυτο, και ο λέων ειστήκει παρά το σώμα.
3Re 13:25	και ιδού άνδρες παραπορευόμενοι και ειδον το θνησιμαίον ερριμμένον εν τη οδω και ο λέων ειστήκει εχόμενα του θνησιμαίου· και εισήλθον και ελάλησαν εν τη πόλει, ου ο προφήτης ο πρεσβύτης κατώκει εν αυτη.
3Re 13:26	και ήκουσεν ο επιστρεψας αυτον εκ της οδου και ειπεν· ο ανθρωπος του Θεου ούτός εστιν, ος παρεπίκρανε το ρήμα Κυριου.
3Re 13:28	και επορευέθη και εύρε το σώμα αυτου ερριμμένον εν τη οδω, και ο όνος και ο λέων ειστήκεισαν παρά το σώμα, και ουκ εφαγεν ο λέων το σώμα του ανθρωπου του Θεου και ου συνέτριψε τον όνον.
3Re 13:29	και ήρεν ο προφήτης το σώμα του ανθρωπου του Θεου και επέθηκεν αυτο επί τον όνον, και επέστρεψεν αυτον εις την πόλιν ο προφήτης του θάψαι αυτον
3Re 13:30	εν τω τάφω εαυτου, και εκόψαντο αυτον· ουαί αδελφέ.
3Re 13:31	και εγένετο μετά το κόψασθαι αυτον και ειπε τοις υιοίς αυτου λέγων· εάν αποθάνω, θάψατέ με εν τω τάφω τούτω ου ο ανθρωπος του Θεου τέθαπται εν αυτω· παρά τα οστα αυτου θέτε με, ίνα σωθώσι τα οστα μου μετά των οστών αυτου·

3Re 13:32	ότι γινόμενον ἔσται το ρήμα, ὃ ἐλάλησεν ἐν λόγῳ Κυρίου ἐπὶ το θυσιαστήριον ἐν Βαιθήλ καὶ ἐπὶ τοὺς οἴκους τοὺς ὑψηλοὺς τοὺς ἐν Σαμαρεία.
3Re 13:33	καὶ μετὰ το ρήμα τούτο οὐκ ἐπέστρεψεν Ἱεροβοάμ ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψε καὶ ἐποίησεν ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ ἱερεῖς ὑψηλῶν· ὁ βουλούμενος ἐπλήρου τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἱερεὺς εἰς τὰ ὑψηλά.
3Re 13:34	καὶ ἐγένετο το ρήμα τούτο εἰς ἀμαρτίαν τῶ οἴκῳ Ἱεροβοάμ καὶ εἰς ὄλεθρον καὶ εἰς ἀφανισμόν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.
3Re 14:1	[Ἐν τῶ καιρῷ ἐκείνῳ ἠρώστησεν Ἀβιά υἱὸς Ἱεροβοάμ
3Re 14:2	καὶ εἶπεν ὁ Ἱεροβοάμ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· ἀνάστηθι καὶ ἀλλοιωθήσῃ, καὶ οὐ γνώσονται ὅτι σὺ γυνὴ Ἱεροβοάμ, καὶ πορευθήσῃ εἰς Σηλῶ· καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ Ἀχιά ὁ προφήτης, αὐτὸς ἐλάλησεν ἐμὲ τοῦ βασιλεύσαι ἐπὶ τὸν λαόν τούτον.
3Re 14:3	καὶ λαβέ εἰς τὴν χεῖρά σου τῶ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ ἄρτους καὶ κολλυρίδα τοῖς τέκνοις αὐτοῦ καὶ σταφίδας καὶ στάμνον μέλιτος, καὶ ἐλεύσῃ πρὸς αὐτόν. αὐτὸς ἀναγγείλῃ σοι τι ἔσται τῶ παιδί.
3Re 14:4	καὶ ἐποίησεν οὕτως γυνὴ Ἱεροβοάμ· καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς Σηλῶ, καὶ εἰσῆλθεν ἐν οἴκῳ Ἀχιά· καὶ ὁ ἄνθρωπος πρεσβύτερος τοῦ ἰδεῖν, καὶ ἠμβλυώπου οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ γήρους αὐτοῦ.
3Re 14:5	καὶ Κύριος εἶπε πρὸς Ἀχιά· ἰδοὺ γυνὴ τοῦ Ἱεροβοάμ εἰσέρχεται τοῦ ἐκζητήσαι ρήμα παρὰ σοῦ περὶ υἱοῦ αὐτῆς, ὅτι ἀρρωστός ἐστι· κατὰ τούτο καὶ κατὰ τούτο λαλήσεις πρὸς αὐτήν. καὶ ἐγένετο ἐν τῶ εἰσέρχεσθαι αὐτήν καὶ αὐτὴ ἀπεξενούτο.
3Re 14:6	καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἀχιά τὴν φωνὴν ποδῶν αὐτῆς, εἰσερχομένης αὐτῆς ἐν τῶ ανοίγματι, καὶ εἶπεν· εἰσελθε, γυνὴ Ἱεροβοάμ· ἵνατί σὺ τούτο ἀποξενούσαι; καὶ ἐγὼ ἐμὶ ἀπόστολος πρὸς σε σκληρός.
3Re 14:7	πορευθεῖσα εἰπὸν τῶ Ἱεροβοάμ· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ἀνθ' οὗ ὅσον ὑψώσά σε ἀπὸ μέσου λαοῦ καὶ ἔδωκά σε ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ,
3Re 14:8	καὶ ἔρηξα σὺν τῷ βασιλείῳ ἀπὸ τοῦ οἴκου Δαυὶδ καὶ ἔδωκα αὐτό σοι καὶ οὐκ ἐγένου ὡς ὁ δούλός μου Δαυὶδ, ὃς ἐφύλαξε τὰς ἐντολάς μου καὶ ὡς ἐπορεύθη ὀπίσω μου ἐν πάσῃ καρδίᾳ αὐτοῦ ποιῆσαι ἕκαστος τὸ εὐθές ἐν ὀφθαλμοῖς μου
3Re 14:9	καὶ ἐπονηρεύσω τοῦ ποιῆσαι παρὰ παντός, ὅσοι ἐγένοντο εἰς πρόσωπόν σου καὶ ἐπορεύθης καὶ ἐποίησας σεαυτῶ θεοὺς ἐτέρους χωνευτὰ τοῦ παροργίσει με καὶ ἐμὲ ἔρριψας ὀπίσω σώματός σου·
3Re 14:10	διὰ τούτο ἐγὼ ἄγω κακίαν πρὸς σε εἰς οἶκόν Ἱεροβοάμ· ἐξολοθρεύσω τοῦ Ἱεροβοάμ οὐρούντα πρὸς τοῖχον ἐχόμενον καὶ ἐγκαταλελειμμένον ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐπιλέξω οἶκόν Ἱεροβοάμ, καθὼς ἐπιλέγεται ἡ κόπρος, ὡς τελειωθῆναι αὐτόν·
3Re 14:11	οἱ τεθνηκότες τοῦ Ἱεροβοάμ ἐν τῇ πόλει, καταφάγονται οἱ κύνες, καὶ τὸν τεθνηκότα ἐν τῶ ἀγρῷ καταφάγονται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι Κύριος ἐλάλησε.
3Re 14:12	καὶ σὺ ἀναστάσα πορευθήθῃ εἰς τὸν οἶκόν σου· ἐν τῶ εἰσέρχεσθαι πόδα σου τὴν

	πόλιν, αποθανείται το παιδάριον·
3Re 14:13	και κόψονται αυτόν πας Ισραήλ και θάψουσιν αυτόν, ότι ούτος μόνος εισελεύσεται τω Ιεροβοάμ προς τάφον, ότι ευρέθη εν αυτω ρήμα καλόν περι του Κυρίου Θεού Ισραήλ εν οίκω Ιεροβοάμ·
3Re 14:14	και αναστήσει Κύριος εαυτω βασιλέα επί Ισραήλ, ος πλήξει τον οίκον Ιεροβοάμ ταύτη τη ημέρα· και τι και νυν;
3Re 14:15	Κύριος πλήξει τον Ισραήλ, καθά κινείται ο άνεμος εν τω ύδατι, και εκτελεί τον Ισραήλ από άνω της χθονός της αγαθής ταύτης, ης έδωκε τοις πατράσιν αυτών, και λικμήσει αυτούς από πέραν του ποταμού· ανθ ' ου όσον εποίησαν τα άλση αυτών παροργίζοντες τον Κύριον·
3Re 14:16	και παραδώσει Κύριος τον Ισραήλ χάριν αμαρτιών Ιεροβοάμ, ος ήμαρτε και ος εξήμαρτε τον Ισραήλ.
3Re 14:17	και ανέστη η γυνή Ιεροβοάμ και επορεύθη εις γην Σαριόα· και εγένετο ως εισήλθεν εν τω προθύρω του οίκου και το παιδάριον απέθανε.
3Re 14:18	και έθαψαν αυτόν και εκόψαντο αυτόν πας Ισραήλ, κατά το ρήμα Κυρίου, ό ελάλησεν εν χειρί δούλου αυτού Αχιά του προφήτου.
3Re 14:19	και περισσόν ρημάτων Ιεροβοάμ, όσα επολέμησε και όσα εβασίλευσεν, ιδού αυτά γεγραμμένα επί βιβλίου ρημάτων των ημερών των βασιλέων Ισραήλ.
3Re 14:20	και αι ημέραι, ας εβασίλευσεν Ιεροβοάμ είκοσι δύο έτη· και κοιμήθη μετά των πατέρων αυτού και εβασίλευσε Ναβάτ υιος αυτού αντ ' αυτού.]
3Re 14:21	ΚΑΙ Ροβοάμ υιος Σαλωμών εβασίλευσεν επί Ιούδαν· υιος τεσσαράκοντα και ενός ενιαυτών Ροβοάμ εν τω βασιλεύειν αυτόν και επτακαίδεκα έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ τη πόλει, ην εξελέξατο Κύριος θέσθαι το όνομα αυτού εκ πασών φυλών του Ισραήλ· και το όνομα της μητρός αυτού Νααμά η Αμμωνίτις.
3Re 14:22	και εποίησε Ροβοάμ το πονηρόν ενώπιον Κυρίου και παρεζήλωσεν αυτόν εν πάσιν, οίς εποίησαν οι πατέρες αυτών εν ταις αμαρτίαις αυτών, αις ήμαρτον,
3Re 14:23	και ωκοδόμησαν εαυτοίς υψηλά και στήλας και άλση επί πάντα βουνόν υψηλόν και υποκάτω παντός ξύλου συσκίου.
3Re 14:24	και σύνδεσμος εγενήθη εν τη γη, και εποίησαν από πάντων των βδελυγμάτων των εθνών, ων εξήρε Κύριος από προσώπου υιών Ισραήλ.
3Re 14:25	και εγένετο εν τω ενιαυτω τω πέμπτω βασιλεύοντος Ροβοάμ, ανέβη Σουσακίμ βασιλεύς Αιγύπτου επί Ιερουσαλήμ
3Re 14:26	και έλαβε πάντας τους θησαυρούς οίκου του βασιλέως και τα δόρατα τα χρυσά, α έλαβε Δαυίδ εκ χειρός των παιδων Αδραζάρ βασιλέως Σουβά, και εισήνεγκεν αυτά εις Ιερουσαλήμ τα πάντα, α έλαβεν, όπλα τα χρυσά, όσα εποίησε Σαλωμών, και επήνεγκεν αυτά εις Αίγυπτον.
3Re 14:27	και εποίησε Ροβοάμ ο βασιλεύς όπλα χαλκά αντ ' αυτών. και επέθεντο επ ' αυτόν οι ηγούμενοι των παρατρεχόντων οι φυλάσσοντες τον πυλώνα οίκου

	βασιλέως.
3Re 14:28	και εγένετο οτε εισεπορεύετο ο βασιλεύς εις οίκον Κυρίου, και ήρον αυτά οι παρατρέχοντες και απηρείδοντο αυτά εις το θεέ των παρατρεχόντων.
3Re 14:29	και τα λοιπά των λόγων Ροβοάμ και πάντα, α εποίησεν, ουκ ιδού ταύτα γεγραμμένα εν βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ιούδα;
3Re 14:30	και πόλεμος ην ανά μέσον Ροβοάμ και ανά μέσον Ιεροβοάμ πάσας τας ημέρας.
3Re 14:31	και εκοιμήθη Ροβοάμ μετά των πατέρων αυτού και θάπτεται μετά των πατέρων αυτού εν πόλει Δαυίδ, και εβασίλευσεν Αβιού ο υιος αυτού αντ' αυτού.
3Re 15:1	ΚΑΙ εν τω οκτωκαιδεκάτω έτει βασιλεύοντος Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ, βασιλεύει Αβιού υιος Ροβοάμ επί Ιούδαν.
3Re 15:2	και τρία έτη εβασίλευσεν επί Ιερουσαλήμ, και όνομα της μητρός αυτού Μααχά, θυγάτηρ Αβεσσαλώμ,
3Re 15:3	και επορεύθη εν ταις αμαρτίαις του πατρός αυτού, αις εποίησεν ενώπιον αυτού, και ουκ ην η καρδιά αυτού τελεία μετά Κυρίου Θεού αυτού ως η καρδιά του πατρός αυτού.
3Re 15:4	ότι δια Δαυίδ έδωκεν αυτω Κύριος κατάλειμμα, ίνα στήση τα τέκνα αυτού μετ' αυτόν και στήση την Ιερουσαλήμ,
3Re 15:5	ως εποίησε Δαυίδ το ευθές ενώπιον Κυρίου, ουκ εξέκλινεν από πάντων, ων ενετείλατο αυτω, πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού.
3Re 15:7	και τα λοιπά των λόγων Αβιού τα πάντα, α εποίησεν, ουκ ιδού ταύτα γεγραμμένα επί βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ιούδα; και πόλεμος ην ανά μέσον Αβιού και ανά μέσον Ιεροβοάμ.
3Re 15:8	και εκοιμήθη Αβιού μετά των πατέρων αυτού εν τω εικοστω και τετάρτω έτει του Ιεροβοάμ και θάπτεται μετά των πατέρων αυτού εν πόλει Δαυίδ, και βασιλεύει Ασά υιος αυτού αντ' αυτού.
3Re 15:9	Εν τω ενιαυτω τετάρτω και εικοστω του Ιεροβοάμ βασιλέως Ισραήλ βασιλεύει Ασά επί Ιούδαν
3Re 15:10	και τεσσαράκοντα και εν έτος εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα της μητρός αυτού Ανά θυγάτηρ Αβεσσαλώμ.
3Re 15:11	και εποίησεν Ασά το ευθές ενώπιον Κυρίου ως Δαυίδ ο πατήρ αυτού.
3Re 15:12	και αφείλε τας τελετάς από της γης και εξαπέστειλε πάντα τα επιτηδεύματα, α εποίησαν οι πατέρες αυτού.
3Re 15:13	και την Ανά την μητέρα εαυτού μετέστησε του μη είναι ηγουμένην, καθώς εποίησε σύνοδον εν τω άλσει αυτής, και εξέκοψεν Ασά τας καταδύσεις αυτής και ενέπηρσε πυρί εν τω χειμάρρω Κέδρων.
3Re 15:14	τα δε υψηλά ουκ εξήρε· πλην η καρδιά Ασά ην τελεία μετά Κυρίου πάσας τας

	ημέρας αυτού.
3Re 15:15	και εισήνεγκε τους κίονας του πατρός αυτού και τους κίονας αυτού εισήνεγκεν εις τον οίκον Κυρίου, αργυρούς και χρυσούς και σκεύη.
3Re 15:16	και πόλεμος ην ανά μέσον Ασά και ανά μέσον Βαασά βασιλέως Ισραήλ πάσας τας ημέρας αυτών.
3Re 15:17	και ανέβη Βαασά βασιλεύς Ισραήλ επί Ιούδαν και ωκοδόμησε την Ραμά του μη είναι εκπορευόμενον και εισπορευόμενον τω Ασά βασιλεί Ιούδα.
3Re 15:18	και έλαβεν Ασά σύμπαν το αργύριον και το χρυσίον το ευρεθέν εν τοις θησαυροίς οίκου Κυρίου και εν τοις θησαυροίς του οίκου του βασιλέως και έδωκεν αυτά εις χείρας παιδων αυτού, και εξαπέστειλεν αυτούς ο βασιλεύς Ασά προς υιόν Αδερ υιόν Ταβερεμμάν υιού Αζίν βασιλέως Συρίας του κατοικούντος εν Δαμασκω λέγων·
3Re 15:19	διάθου διαθήκην ανά μέσον εμού και ανά μέσον σου και ανά μέσον του πατρός μου και του πατρός σου· ιδού εξαπέσταλκά σοι δώρα αργύριον και χρυσίον, δεύρο διασκέδασον την διαθήκην σου την προς Βαασά βασιλέα Ισραήλ, και αναβήσεται απ' εμού.
3Re 15:20	και ήκουσεν υιος Αδερ του βασιλέως Ασά και απέστειλε τους άρχοντας των δυνάμεων αυτού ταις πόλεσι του Ισραήλ και επάταξαν την Αϊν, την Δάν και την Αβελμαά και πάσαν την Χεννερέθ έως πάσης της γης Νεφθαλί.
3Re 15:21	και εγένετο ως ήκουσε Βαασά, και διέλιπε του οικοδομείν την Ραμά και ανέστρεψεν εις Θερσά.
3Re 15:22	και ο βασιλεύς Ασά παρήγγειλε παντί Ιούδα εις Αινακίμ, και αίρουσι τους λίθους της Ραμά και τα ξύλα αυτής, α ωκοδόμησε Βαασά, και ωκοδόμησεν εν αυτοίς ο βασιλεύς Ασά παν βουνόν Βενιαμίν και την σκοπιάν.
3Re 15:23	και τα λοιπά των λόγων Ασά και πάσα η δυναστεία αυτού, ην εποίησε, και τας πόλεις, ας ωκοδόμησεν, ουκ ιδού ταύτα γεγραμμένα εστιν επί βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ιούδα; πλην εν τω καιρω του γήρως αυτού επόνεσε τους πόδας αυτού.
3Re 15:24	και εκοιμήθη Ασά μετά των πατέρων αυτού και θάπτεται μετά των πατέρων αυτού εν πόλει Δαυίδ πατρός αυτού, και βασιλεύει Ιωσαφάτ υιος αυτού αντ' αυτού.
3Re 15:25	Και Ναδάβ υιος Ιεροβοάμ βασιλεύει επί Ισραήλ εν έτει δευτέρω του Ασά βασιλέως Ιούδα και εβασίλευσεν εν Ισραήλ έτη δύο.
3Re 15:26	και εποίησε το πονηρόν ενώπιον Κυρίου και επορεύθη εν οδω του πατρός αυτού και εν ταις αμαρτίαις αυτού, αις εξήμαρτε τον Ισραήλ.
3Re 15:27	και περιεκάθισεν αυτόν Βαασά υιος Αχιά επί τον οίκον Βελαάν και εχάραξεν αυτόν εν Γαβαθών τη των αλλοφύλων, και Ναδάβ και πας Ισραήλ περιεκάθητο επί Γαβαθών.
3Re 15:28	και εθανάτωσεν αυτόν Βαασά εν έτει τρίτω του Ασά υιού Αβιού βασιλέως Ιούδα

	και εβασίλευσεν αντ ' αυτού.
3Re 15:29	και εγένετο ως εβασίλευσε, και επάταξεν όλον τον οίκον Ιεροβοάμ και ουχ υπελίπετο πάσαν πνοήν του Ιεροβοάμ έως του εξολοθρεύσαι αυτόν κατά το ρήμα Κυρίου, ό ελάλησεν εν χειρί δούλου αυτού Αχιά του Σηλωνίτου
3Re 15:30	περι των αμαρτιών Ιεροβοάμ, ως εξήμαρτε τον Ισραήλ, και εν τω παροργισμω αυτού, ω παρώργισε τον Κύριον Θεόν του Ισραήλ.
3Re 15:31	και τα λοιπά των λόγων Ναδάβ και πάντα, α εποίησεν, ουκ ιδού ταύτα γεγραμμένα εστιν εν βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ισραήλ;
3Re 15:33	Και εν τω έτει τω τρίτω του Ασά βασιλέως Ιούδα βασιλεύει Βαασά υιος Αχιά επί Ισραήλ εν Θερσά είκοσι και τέσσαρα έτη.
3Re 15:34	και εποίησε το πονηρόν ενώπιον Κυρίου και επορεύθη εν οδω Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ και εν ταις αμαρτιας αυτού, ως εξήμαρτε τον Ισραήλ.
3Re 16:1	ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου εν χειρί Ιού υιού Ανανί προς Βαασά·
3Re 16:2	ανθ ' ων ύψωσά σε από της γης και έδωκά σε ηγούμενον επί τον λαόν μου Ισραήλ και επορεύθης εν τη οδω Ιεροβοάμ και εξήμαρτες τον λαόν μου τον Ισραήλ, του παροργίσαι με εν τοις ματαίοις αυτών,
3Re 16:3	ιδού εγώ εξεγείρω οπίσω Βαασά και όπισθεν του οίκου αυτού και δώσω τον οίκόν σου ως τον οίκον Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ·
3Re 16:4	τον τεθνηκότα του Βαασά εν τη πόλει καταφάγονται αυτόν οι κύνες, και τον τεθνηκότα αυτού εν τω πεδίω καταφάγονται αυτόν τα πετεινά του ουρανού.
3Re 16:5	και τα λοιπά των λόγων Βαασά και πάντα α εποίησε, και αι δυναστείαι αυτού, ουκ ιδού ταύτα γεγραμμένα εν βιβλίω λόγων των ημερών των βασιλέων Ισραήλ;
3Re 16:6	και εκοιμήθη Βαασά μετά των πατέρων αυτού και θάπτεται εν Θερσά, και βασιλεύει 'Ηλά υιος αυτού αντ ' αυτού εν τω εικοστω έτει βασιλέως Ασά.
3Re 16:7	και εν χειρί Ιού υιού Ανανί ελάλησε Κύριος επί Βαασά και επί τον οίκον αυτού πάσαν την κακίαν, ην εποίησεν ενώπιον Κυρίου του παροργίσαι αυτόν εν τοις έργοις των χειρών αυτού, του είναι κατά τον οίκον Ιεροβοάμ, και υπέρ του πατάξαι αυτόν.
3Re 16:8	Και 'Ηλά υιος Βαασά εβασίλευσεν επί Ισραήλ δύο έτη εν Θερσά.
3Re 16:9	και συνέστρεψεν επ ' αυτόν Ζαμβρί ο άρχων της ημίσεως της ίππου, και αυτός ην εν Θερσά πίνων μεθύων εν τω οίκω Ωσά του οικονόμου εν Θερσά.
3Re 16:10	και εισήλθε Ζαμβρί και επάταξεν αυτόν και εθανάτωσεν αυτόν και εβασίλευσεν αντ ' αυτού.
3Re 16:11	και εγενήθη εν τω βασιλεύσαι αυτόν εν τω καθίσαι αυτόν επί του θρόνου αυτού και επάταξεν όλον τον οίκον Βαασά
3Re 16:12	κατά το ρήμα, ό ελάλησε Κύριος επί τον οίκον Βαασά, προς Ιού τον προφήτην

3Re 16:13	περί πασών των αμαρτιών Βαασά και 'Ηλά του υιού αυτού, ως εξήμαρτε τον Ισραήλ του παροργίσει Κύριον τον Θεόν Ισραήλ εν τοις ματαίοις αυτών.
3Re 16:14	και τα λοιπά των λόγων 'Ηλά, α εποίησεν, ουκ ιδού ταύτα γεγραμμένα εν βιβλίω λόγων των ημερών των βασιλέων Ισραήλ;
3Re 16:15	Και Ζαμβρί εβασίλευεν εν Θερσά ημέρας επτά. και η παρεμβολή Ισραήλ επί Γαβαθών την των αλλοφύλων,
3Re 16:16	και ήκουσεν ο λαός εν τη παρεμβολή λεγόντων· συνεστράφη Ζαμβρί και έπαισε τον βασιλέα· και εβασίλευσαν εν Ισραήλ τον Αμβρί τον ηγούμενον της στρατιάς επί Ισραήλ εν τη ημέρα εκείνη εν τη παρεμβολή.
3Re 16:17	και ανέβη Αμβρί και πας Ισραήλ μετ ' αυτού εκ Γαβαθών και περιεκάθισαν επί Θερσά.
3Re 16:18	και εγενήθη ως είδε Ζαμβρί ότι προκατείληπται αυτού η πόλις, και πορεύεται εις άντρον του οίκου του βασιλέως και ενεπύρισεν επ ' αυτόν τον οίκον του βασιλέως και απέθανεν
3Re 16:19	υπέρ των αμαρτιών αυτού ων εποίησε, του ποιήσαι το πονηρόν ενώπιον Κυρίου πορευθήναι εν οδω Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ και εν ταις αμαρτίαις αυτού, ως εξήμαρτε τον Ισραήλ.
3Re 16:20	και τα λοιπά των λόγων Ζαμβρί και τας συνάψεις αυτού, ας συνήψεν, ουκ ιδού ταύτα γεγραμμένα εν βιβλίω λόγων των ημερών των βασιλέων Ισραήλ;
3Re 16:21	Τότε μερίζεται ο λαός Ισραήλ· ήμισυ του λαού γίνεται οπίσω Θαμνί υιού Γωνάθ του βασιλεύσαι αυτόν, και το ήμισυ του λαού γίνεται οπίσω Αμβρί.
3Re 16:22	ο λαός ο ων οπίσω Αμβρί υπερεκράτησε τον λαόν τον οπίσω Θαμνί υιού Γωνάθ, και απέθανε Θαμνί και Ιωράμ ο αδελφός αυτού εν τω καιρω εκείνω, και εβασίλευσεν Αμβρί μετά Θαμνί.
3Re 16:23	εν τω έτει τω τριακοστω και πρώτω του βασιλέως Ασά βασιλεύει Αμβρί επί Ισραήλ δώδεκα έτη. εν Θερσά βασιλεύει εξ έτη·
3Re 16:24	και εκτήσατο Αμβρί το όρος το Σεμερών παρά Σεμήρ του κυρίου του όρους δύο ταλάντων αργυρίου και ωκοδόμησε το όρος και επεκάλεσε το όνομα του όρους, ου ωκοδόμησεν, επί τω ονόματι Σεμήρ του κυρίου του όρους Σαεμηρών.
3Re 16:25	και εποίησεν Αμβρί το πονηρόν ενώπιον Κυρίου και επονηρεύσατο υπέρ πάντας τους γενομένους έμπροσθεν αυτού·
3Re 16:26	και επορεύθη εν πάση οδω Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ και εν ταις αμαρτίαις αυτού, αις εξήμαρτε τον Ισραήλ του παροργίσει τον Κύριον Θεόν Ισραήλ εν τοις ματαίοις αυτών.
3Re 16:27	και τα λοιπά των λόγων Αμβρί και πάντα, α εποίησε, και πάσα η δυναστεία αυτού, ουκ ιδού ταύτα γεγραμμένα εν βιβλίω λόγων των ημερών των βασιλέων Ισραήλ;
3Re 16:28	και εκοιμήθη Αμβρί μετά των πατέρων αυτού και θάπτεται εν Σαμαρεία, και

	βασιλεύει Αχαάβ ο υιος αυτού αντ' αυτού.
3Re 16:28α	Και εν τω ενιαυτω τω ενδεκάτω έτει του Αμβρί βασιλεύει Ιωσαφάτ υιος Ασά ετών τριάκοντα και πέντε εν τη βασιλεία αυτού, και είκοσι πέντε έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα της μητρός αυτού Γαζουβά θυγάτηρ Σελί.
3Re 16:28β	και επορεύθη εν τη οδω Ασά του πατρός αυτού και ουκ εξέκλινεν απ' αυτής του ποιείν το ευθές ενώπιον Κυρίου· πλήν των υψηλών ουκ εξήραν, έθυον εν τοις υψηλοίς, και εθυμίων.
3Re 16:28γ	και α συνέθετο Ιωσαφάτ μετά βασιλέως Ισραήλ και πάσα η δυναστεία, ην εποίησε, και ους επολέμησεν, ουκ ιδού ταύτα γεγραμμένα εν βιβλίω λόγων των ημερών των βασιλέων Ιούδα;
3Re 16:28δ	και τα λοιπά των συμπλοκών, ας επέθεντο εν ταις ημέραις Ασά του πατρός αυτού, εξήρεν από της γης.
3Re 16:28ε	και βασιλεύς ουκ ην εν Συρία Νασίβ.
3Re 16:28ζ	και ο βασιλεύς Ιωσαφάτ εποίησε ναύν εις Θαρσίς πορεύεσθαι εις Σωφίρ επί το χρυσίον· και ουκ επορεύθη, ότι συνετρίβη η ναύς εν Γασιών Γαβέρ.
3Re 16:28η	τότε είπεν ο βασιλεύς Ισραήλ προς Ιωσαφάτ· εξαποστελώ τους παιδάς σου και τα παιδάριά μου εν τη νηί· και ουκ εβούλετο Ιωσαφάτ.
3Re 16:28θ	και εκοιμήθη Ιωσαφάτ μετά των πατέρων αυτού και θάπτεται μετά των πατέρων αυτού εν πόλει Δαυίδ, και εβασίλευσεν Ιωράμ υιος αυτού αντ' αυτού.
3Re 16:29	Εν έτει δευτέρω του Ιωσαφάτ βασιλέως Ιούδα βασιλεύει Αχαάβ υιος Αμβρί· εβασίλευσεν επί Ισραήλ εν Σαμαρεία είκοσι και δύο έτη.
3Re 16:30	και εποίησεν Αχαάβ το πονηρόν ενώπιον Κυρίου και επονηρεύσατο υπέρ πάντας τους έμπροσθεν αυτού.
3Re 16:31	και ουκ ην αυτω ικανόν του πορεύεσθαι εν ταις αμαρτίαις Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ, και έλαβε γυναίκα την Ιεζάβελ θυγατέρα Ιεθεβαάλ βασιλέως Σιδωνίων και επορεύθη και εδούλευσε τω Βάαλ και προσεκύνησεν αυτω,
3Re 16:32	και έστησε θυσιαστήριον τω Βάαλ εν οίκω των προσοχθισμάτων αυτού, ον ωκοδόμησεν εν Σαμαρεία,
3Re 16:33	και εποίησεν Αχαάβ άλσος, και προσέθεκεν Αχαάβ του ποιήσαι παροργίσματα του παροργίσαι τον Κύριον Θεόν του Ισραήλ και την ψυχήν αυτού του εξολοθρευθήναι· εκακοποίησεν υπέρ πάντας τους βασιλείς Ισραήλ τους γενομένους έμπροσθεν αυτού.
3Re 16:34	και εν ταις ημέραις αυτού ωκοδόμησεν Αχιήλ ο Βαιθηλίτης την Ιεριχώ· εν τω Αβιρών προτοτόκω αυτού εθεμελίωσεν αυτήν και τω Σεγούβ τω νεωτέρω αυτού επέστησε θύρας αυτής κατά το ρήμα Κυρίου, ό ελάλησεν εν χειρί Ιησού υιού Ναυή.
3Re 17:1	ΚΑΙ είπεν 'Ηλιού ο προφήτης Θεσβίτης ο εκ Θεσβών της Γαλαάδ προς Αχαάβ· ζη Κύριος ο Θεός των δυνάμεων ο Θεός Ισραήλ, ω παρέστην ενώπιον αυτού, ει

	έσται τα έτη ταύτα δρόσος και υετός, ότι ει μη δια στόματος λόγου μου.
3Re 17:2	και εγένετο ρήμα Κυρίου προς 'Ηλιού·
3Re 17:3	πορεύου εντεύθεν κατά ανατολάς και κρύβηθι εν τω χειμάρρῳ Χορράθ του επί προσώπου του Ιορδάνου·
3Re 17:4	και έσται εκ του χειμάρρου πίεσαι ύδωρ, και τοις κόραξιν εντελούμαι διατρέφειν σε εκεί.
3Re 17:5	και εποίησεν 'Ηλιού κατά το ρήμα Κυρίου, και εκάθισεν εν τω χειμάρρῳ Χορράθ επί προσώπου του Ιορδάνου.
3Re 17:6	και οι κόρακες έφερον αυτω άρτους το πρωϊ και κρέα το δείλης, και εκ του χειμάρρου έπινεν ύδωρ.
3Re 17:7	και εγένετο μεθ ' ημέρας και εξηράνθη ο χειμάρρους, ότι ουκ εγένετο υετός επί της γης.
3Re 17:8	και εγένετο ρήμα Κυρίου προς 'Ηλιού·
3Re 17:9	ανάστηθι και πορεύου εις Σαρεπτά της Σιδωνίας· ιδού εντέταλμαι εκεί γυναικί χήρα του διατρέφειν σε.
3Re 17:10	και ανέστη και επορεύθη εις Σαρεπτά και ήλθεν εις τον πυλώνα της πόλεως, και ιδού εκεί γυνή χήρα συνέλεγε ξύλα· και εβόησεν οπίσω αυτής 'Ηλιού και είπεν αυτη· λαβέ δη μοι ολίγον ύδωρ εις άγγος και πίομαι.
3Re 17:11	και επορεύθη λαβείν, και εβόησεν οπίσω αυτής 'Ηλιού και είπε· λήψη δη μοι ψωμόν άρτου του εν τη χειρί σου.
3Re 17:12	και είπεν η γυνή· ζη Κύριος ο Θεός σου, ει έστι μοι εγκρυφίας αλλ ' ή όσον δράξ αλεύρου εν τη υδρία και ολίγον έλαιον εν τω καψάκη· και ιδού εγώ συλλέξω δύο ξυλάρια και εισελεύσομαι και ποιήσω αυτό εμαυτη και τοις τέκνοις μου, και φαγόμεθα και αποθανούμεθα.
3Re 17:13	και είπε προς αυτην 'Ηλιού· θάρσει, εισελθε και ποιήσον κατά το ρημά σου· αλλά ποιήσόν μοι εκείθεν εγκρυφίαν μικρόν και εξοίσεις μοι εν πρώτοις, σαυτη δε και τοις τέκνοις σου ποιήσεις επ ' εσχάτω·
3Re 17:14	ότι τάδε λέγει Κύριος· η υδρία του αλεύρου ουκ εκλείψει και ο καψάκης του ελαίου ουκ ελαττονήσει έως ημέρας του δούναι Κύριον τον υετόν επί της γης.
3Re 17:15	και επορεύθη η γυνή, και εποίησε· και ήσθιεν αυτη και αυτός και τα τέκνα αυτής.
3Re 17:16	και η υδρία του αλεύρου ουκ εξέλιπε και ο καψάκης του ελαίου ουκ ηλαττονήθη κατά το ρήμα Κυρίου, ό ελάλησεν εν χειρί 'Ηλιού.
3Re 17:17	και εγένετο μετά ταύτα και ηρώστησεν ο υιος της γυναικός της κυρίας του οίκου, και ην η αρρωστία αυτου κραταιά σφόδρα, έως ουχ υπελείφθη εν αυτω πνεύμα.

3Re 17:18	και ειπε προς 'Ηλιού· τι εμοί και σοί, άνθρωπε του Θεού; εισήλθες προς με του αναμνήσαι αδικίας μου και θανατώσαι τον υιόν μου;
3Re 17:19	και ειπεν 'Ηλιού προς την γυναίκα· δος μοι τον υιόν σου. και ελαβεν αυτόν εκ του κόλπου αυτής και ανήνεγκεν αυτόν εις το υπερωον, εν ω αυτός εκάθητο εκεί, και εκοίμισεν αυτόν επί της κλίνης.
3Re 17:20	και ανεβόησεν 'Ηλιού, και ειπεν· οίμοι, Κύριε, ο μάρτυς της χήρας, μεθ ' ης εγώ κατοικώ μετ ' αυτής, συ κεκάκωκας του θανατώσαι τον υιόν αυτής.
3Re 17:21	και ενεφύσησε τω παιδαρίω τρίς και επεκαλέσατο τον Κύριον και ειπε· Κύριε ο Θεός μου, επιστραφήτω δη η ψυχή του παιδαρίου τούτου εις αυτόν.
3Re 17:22	και εγένετο ούτως, και ανεβόησε το παιδάριον.
3Re 17:23	και κατήγαγεν αυτό από του υπερώου εις τον οίκον και εδωκεν αυτό τη μητρί αυτού· και ειπεν 'Ηλιού· βλέπε, ζη ο υιος σου.
3Re 17:24	και ειπεν η γυνή προς 'Ηλιού· ιδού έγνωκα ότι συ άνθρωπος Θεού και ρήμα Κυρίου εν τω στόματί σου αληθινόν.
3Re 18:1	ΚΑΙ εγένετο μεθ ' ημέρας πολλάς και ρήμα Κυρίου εγένετο προς 'Ηλιού εν τω ενιαυτω τω τρίτω λέγων· πορεύθητι και όφθητι τω Αχαάβ, και δώσω υετόν επί πρόσωπον της γης.
3Re 18:2	και επορεύθη 'Ηλιού του οφθῆναι τω Αχαάβ, και η λιμός κραταιά εν Σαμαρεία.
3Re 18:3	και εκάλεσεν Αχαάβ τον Αβδιού τον οικονόμον· (και Αβδιού ην φοβούμενος τον Κύριον σφόδρα,
3Re 18:4	και εγένετο εν τω τύπτειν την Ιεζάβελ τους προφήτας Κυρίου και ελαβεν Αβδιού εκατόν άνδρας προφήτας και κατέκρυψεν αυτούς κατά πενήκοντα εν σπηλαίω και διέτρεφεν αυτούς εν άρτω και ύδατι.)
3Re 18:5	και ειπεν Αχαάβ προς Αβδιού· δεύρο και διέλθωμεν επί την γην και επί πηγάς των υδάτων και επί χειμάρρους, εάν πως εύρωμεν βοτάνην και περιποιησώμεθα ίππους και ημιόνους, και ουκ εξολοθρευθήσονται από των σκηνών.
3Re 18:6	και εμέρισαν εαυτοίς την οδόν του διελθῆναι αυτήν· Αχαάβ επορεύθη εν οδω μια και Αβδιού επορεύθη εν οδω άλλη μόνος.
3Re 18:7	και ην Αβδιού εν τη οδω μόνος, και ήλθεν 'Ηλιού εις συνάντησιν αυτού μόνος· και Αβδιού έσπευσεν και έπεσεν επί πρόσωπον αυτού και ειπεν· ει συ ει αυτός, κύριέ μου 'Ηλιού;
3Re 18:8	και ειπεν 'Ηλιού αυτω· εγώ. πορεύου, λέγε τω κυρίω σου· ιδού 'Ηλιού.
3Re 18:9	και ειπεν Αβδιού· τι ημάρτηκα, ότι δίδωσ τον δούλόν σου εις χείρα Αχαάβ του θανατώσαι με;
3Re 18:10	Ζη Κύριος ο Θεός σου, ει έστιν έθνος ή βασιλεία, ου ουκ απέστειλεν ο κύριός μου ζητείν σε, και ει ειπον· ουκ έστι, και ενέπρησε την βασιλείαν και τας χώρας αυτής, ότι ουχ εύρηκέ σε.

3Re 18:11	και νυν συ λέγεις· πορεύου, ανάγγελλε τω κυρίω σου· ιδού Ἡλίου.
3Re 18:12	και ἔσται εάν εγώ απέλθω από σου, και πνεύμα Κυρίου αρεί σε εις την γην, ην ουκ οίδα, και εισελεύσομαι απαγγείλαι τω Αχαάβ, και ουχ ευρήσει σε, και αποκτενεί με· και ο δούλός σου εστι φοβούμενος τον Κύριον εκ νεότητος αυτού.
3Re 18:13	ή ουκ απηγγέλη σοι τω κυρίω μου, οία πεποίηκα εν τω αποκτείνειν την Ιεζάβελ τους προφήτας Κυρίου, και έκρουσα από των προφητών Κυρίου εκατόν άνδρας, ανά πεντήκοντα εν σπηλαίω, και έθρεψα εν άρτοις και ύδατι;
3Re 18:14	και νυν συ λέγεις μοι· πορεύου, λέγε τω κυρίω σου· ιδού Ἡλίου· και αποκτενεί με;
3Re 18:15	και είπεν Ἡλίου· ζη Κύριος των δυνάμεων, ω παρέστην ενώπιον αυτού, ότι σήμερον οφθήσομαι αυτω.
3Re 18:16	και επορεύθη Αβδιού εις συναντήν τω Αχαάβ και απήγγειλεν αυτω· και εξέδραμεν Αχαάβ και επορεύθη εις συνάντησιν Ἡλίου.
3Re 18:17	Και εγένετο ως είδεν Αχαάβ τον Ἡλίου, και είπεν Αχαάβ προς Ἡλίου· ει συ ει αυτός ο διαστρέφων τον Ισραήλ;
3Re 18:18	και είπεν Ἡλίου· ου διαστρέφω τον Ισραήλ, ότι αλλ ' ή συ και οίκος του πατρός σου εν τω καταλιμπάνειν υμάς τον Κύριον Θεόν υμών και επορεύθησ οπίσω των Βααλίμ.
3Re 18:19	και νυν απόστειλον, συνάθροισον προς με πάντα Ισραήλ εις όρος το Καρμήλιον και τους προφήτας της αισχύνης τετρακοσίους και πενήκοντα και τους προφήτας των αλσών τετρακοσίου εσθίοντας τράπεζαν Ιεζάβελ.
3Re 18:20	και απέστειλεν Αχαάβ εις πάντα Ισραήλ και επισυνήγαγε πάντας τους προφήτας εις όρος το Καρμήλιον.
3Re 18:21	και προσήγαγεν Ἡλίου προς πάντας, και είπεν αυτοίς Ἡλίου· έως πότε υμείς χωλανείτε επ ' αμφοτέραις ταις ιγνύαις; ει έστι Κύριος ο Θεός, πορεύεσθε οπίσω αυτού· ει δε ο Βάαλ, πορεύεσθε οπίσω αυτού. και ουκ απεκριθη ο λαός λόγον.
3Re 18:22	και είπεν Ἡλίου προς τον λαόν· εγώ υπολέλειμμαι προφήτης του Κυρίου μονώτατος, και οι προφήται του Βάαλ τετρακόσιοι και πενήκοντα άνδρες, και οι προφήται του άλσους τετρακόσιοι·
3Re 18:23	δότησαν ημίν δύο βόας, και εκλεξάσθωσαν εαυτοίς τον ένα και μελισιάτωσαν και επιθέτωσαν επί των ξύλων και πυρ μη επιθέτωσαν, και εγώ ποιήσω τον βούν τον άλλον, και πυρ ου μη επιθώ.
3Re 18:24	και βοάτε εν ονόματι θεών υμών, και εγώ επικαλέσομαι εν τω ονόματι Κυρίου του Θεού μου, και ἔσται ο θεός ος εάν επακούση εν πυρί, ούτος Θεός. και απεκριθησαν πας ο λαός και είπον· καλόν το ρήμα, ό ελάλησας.
3Re 18:25	και είπεν Ἡλίου τοις προφήταις της αισχύνης· εκλέξασθε εαυτοίς τον μόσχον τον ένα και ποιήσατε πρώτοι, ότι πολλοί υμείς, και επικαλέσασθε εν ονόματι θεού υμών και πυρ μη επιθήτε.

3Re 18:26	και έλαβον τον μόςχον και εποίησαν και επεκαλούντο εν ονόματι του Βάαλ εκ πρωΐθεν έως μεσημβρίας και είπον· επάκουσον ημών, ο Βάαλ, επάκουσον ημών· και ουκ ην φωνή και ουκ ην ακρόασις· και διέτρεχον επί του θυσιαστηρίου, ου εποίησαν.
3Re 18:27	και εγένετο μεσημβρία και εμυκτήρισεν αυτούς Ήλιού ο Θεοβίτης και είπεν· επικαλείσθε εν φωνή μεγάλη, ότι θεός εστιν, ότι αδολεσχία αυτω εστι, και άμα μη ποτε χρηματίζει αυτός, ή μη ποτε καθεύδει αυτός, και εξαναστήσεται.
3Re 18:28	και επεκαλούντο εν φωνή μεγάλη και κατετέμοντο κατά τον εθισμόν αυτών εν μαχαίραις και σειρομάσταις έως εκχύσεως αίματος επ΄ αυτούς·
3Re 18:29	και επροφήτευον έως ου παρήλθε το δειλινόν. και εγένετο ως ο καιρός του αναβήναι την θυσίαν και ουκ ην φωνή. και ελάλησεν Ήλιού ο Θεοβίτης προς τους προφήτας των προσοχθισμάτων λέγων· μετάστητε από του νυν, και εγώ ποιήσω το ολοκαύτωμά μου. και μετέστησαν, και απήλθον.
3Re 18:30	και είπεν Ήλιού προς τον λαόν· προσαγάγετε προς με· και προσήγαγε πας ο λαός προς αυτόν.
3Re 18:31	και έλαβεν Ήλιού δώδεκα λίθους κατά αριθμόν φυλών του Ισραήλ, ως ελάλησε Κύριος προς αυτόν λέγων· Ισραήλ έσται το όνομά σου.
3Re 18:32	και ωκοδόμησε τους λίθους εν ονόματι Κυρίου και ιάσατο το θυσιαστήριον το κατεσκαμμένον, και εποίησε θάλασσαν χωρούσαν δύο μετρητάς σπέρματος κυκλόθεν του θυσιαστηρίου.
3Re 18:33	και εστοίβασε τας σχίδακας επί το θυσιαστήριον, ό εποίησε, και εμέλισε το ολοκαύτωμα και επέθηκεν επί τας σχίδακας και εστοίβασεν επί το θυσιαστήριον και είπε· λάβετέ μοι τέσσαρας υδρίας ύδατος και επιχέετε επί το ολοκαύτωμα και επί τας σχίδακας· και εποίησαν ούτως.
3Re 18:34	και είπε· δευτερώσατε· και εδευτέρωσαν. και είπε· τρισσώσατε· και ετρίσσευσαν.
3Re 18:35	και διεπορεύετο το ύδωρ κύκλω του θυσιαστηρίου, και την θάλασσαν έπλησαν ύδατος.
3Re 18:36	και ανεβόησεν Ήλιού εις τον ουρανόν και είπε· Κύριε ο Θεός Αβραάμ και Ισαάκ και Ισραήλ, επάκουσόν μου, Κύριε, επάκουσόν μου σήμερον εν πυρί, και γνώτωσαν πας ο λαός ούτος ότι συ ει Κύριος ο Θεός Ισραήλ και εγώ δούλός σου και δια σε πεποίηκα τα έργα ταύτα.
3Re 18:37	επάκουσόν μου, Κύριε, επάκουσόν μου εν πυρί, και γνώτω ο λαός ούτος, ότι συ ει Κύριος ο Θεός και συ έστρεψας την καρδίαν του λαού τούτου οπίσω.
3Re 18:38	και έπεσε πυρ παρά Κυρίου εκ του ουρανού και κατέφαγε τα ολοκαυτώματα και τας σχίδακας και το ύδωρ το εν τη θαλάσση, και τους λίθους και τον χουν εξέλειξε το πυρ.
3Re 18:39	και έπεσε πας ο λαός επί πρόσωπον αυτών και είπον· αληθώς Κύριος ο Θεός, αυτός ο Θεός.
3Re 18:40	και είπεν Ήλιού προς τον λαόν· συλλάβετε τους προφήτας του Βάαλ, μηδείς σωθήτω εξ αυτών· και συνέλαβον αυτούς, και κατάγει αυτούς Ήλιού εις τον

	χειμάρρουν Κισσών και έσφαξαν αυτούς εκεί.
3Re 18:41	Και είπεν 'Ηλιού τω Αχαάβ· ανάβηθι και φάγε και πие, ότι φωνή των ποδών του υετού.
3Re 18:42	και ανέβη Αχαάβ του φαγείν και πιείν, και 'Ηλιού ανέβη επί τον Κάρμηλον και έκυψεν επί την γην και έθηκε το πρόσωπον αυτού ανά μέσον των γονάτων αυτού.
3Re 18:43	και είπε τω παιδαρίω αυτού· ανάβηθι και επίβλεψον οδόν της θαλάσσης. και επέβλεψεν το παιδάριον και είπεν· ουκ έστιν ουθέν. και είπεν 'Ηλιού· και συ επίστρεψον επτάκις·
3Re 18:44	και επέστρεψε το παιδάριον επτάκις. και εγένετο εν τω εβδόμω και ιδού νεφέλη μικρά ως ίχνος ανδρός ανάγουσα ύδωρ· και είπεν· ανάβηθι και είπον τω Αχαάβ· ζεύξον το άρμα σου και κατάβηθι, μη καταλάβη σε ο υετός.
3Re 18:45	και εγένετο έως ώδε και ώδε και ο ουρανός συνεσκότασε νεφέλαις και πνεύματι, και εγένετο υετός μέγας· και έκλαιε και επορεύετο Αχαάβ έως Ιεζράελ.
3Re 18:46	και χείρ Κυρίου επί τον 'Ηλιού, και συνέσφιξε την οσφύν αυτού και έτρεχεν έμπροσθεν Αχαάβ έως Ιεζράελ.
3Re 19:1	ΚΑΙ ανήγγειλεν Αχαάβ τη Ιεζάβελ γυναικί αυτού πάντα, α εποίησεν 'Ηλιού, και ως απέκτεινε τους προφήτας εν ρομφαία.
3Re 19:2	και απέστειλεν Ιεζάβελ προς 'Ηλιού και είπεν· ει συ ει 'Ηλιού και εγώ Ιεζάβελ, τάδε ποιήσαι μοι ο Θεός και τάδε προσθήη, ότι ταύτην την ωραν αύριον θήσομαι την ψυχήν σου καθώς ψυχήν ενός εξ αυτών.
3Re 19:3	και εφοβήθη 'Ηλιού και ανέστη και απήλθε κατά την ψυχήν αυτού και έρχεται εις Βηρσαβεέ γην Ιούδα και αφήκε το παιδάριον αυτού εκεί·
3Re 19:4	και αυτός επορεύθη εν τη ερήμω οδόν ημέρας και ήλθε και εκάθισεν υποκάτω Ραθμέν και ητήσατο την ψυχήν αυτού αποθανείν και είπεν· ικανούσθω νυν, λαβέ δη την ψυχή μου απ ' εμού, Κύριε, ότι ου κρείσσων εγώ ειμι υπέρ τους πατέρας μου.
3Re 19:5	και εκοιμήθη και ύπνωσεν εκεί υπό φυτόν, και ιδού τις ήψατο αυτού και είπεν αυτω· ανάστηθι και φάγε·
3Re 19:6	και επέβλεψεν 'Ηλιού, και ιδού προς κεφαλής αυτού εγκρυφίας ολυρίτης και καψάκης ύδατος· και ανέστη και έφαγε και έπιε. και επιστρέψας εκοιμήθη.
3Re 19:7	και επέστρεψεν ο άγγελος Κυρίου εκ δευτέρου και ήψατο αυτού και είπεν αυτω· ανάστα φάγε, ότι πολλή από σου η οδός.
3Re 19:8	και ανέστη και έφαγε και έπιε· και επορεύθη εν ισχύϊ της βρώσεως εκείνης τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας έως όρους Χωρήβ.
3Re 19:9	και εισήλθεν εκεί εις το σπήλαιον και κατέλυσεν εκεί· και ιδού ρήμα Κυρίου προς αυτόν και είπε· τι συ ενταύθα, 'Ηλιού;

3Re 19:10	και ειπεν Ἡλιού· ζηλών εξήλωκα τω Κυρίω παντοκράτορι, ότι εγκατέλιπόν σε οι υιοί Ισραήλ· τα θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν και τους προφήτας σου απέκτειναν εν ρομφαία, και υπολέλειμμαί εγώ μονώτατος, και ζητούσι την ψυχήν μου λαβείν αυτήν.
3Re 19:11	και ειπεν· εξελεύσεται Κύριος, και ιδού πνεύμα μέγα κραταιόν διαλύον όρη και συντρίβον πέτρας ενώπιον Κυρίου, ουκ εν τω πνεύματι Κύριος· και μετά το πνεύμα συσσεισμός, ουκ εν τω συσσεισμω Κύριος·
3Re 19:12	και μετά τον συσεισμόν πυρ, ουκ εν τω πυρί Κύριος· και μετά το πυρ φωνή αύρας λεπτής, κακεί Κύριος.
3Re 19:13	και εγένετο ως ήκουσεν Ἡλιού, και επεκάλυψε το πρόσωπον αυτού εν τη μηλωτη αυτού και εξήλθε και έστη υπό σπήλαιον· και ιδού προς αυτόν φωνή και ειπε· τι συ ενταύθα Ἡλιού;
3Re 19:14	και ειπεν Ἡλιού· ζηλών εξήλωκα τω Κυρίω παντοκράτορι, ότι εγκατέλιπον την διαθήκην σου οι υιοί Ισραήλ· και τα θυσιαστήριά σου καθείλαν και τους προφήτας σου απέκτειναν εν ρομφαία, και υπολέλειμμαί εγώ μονώτατος, και ζητούσι την ψυχήν μου λαβείν αυτήν.
3Re 19:15	και ειπε Κύριος προς αυτόν· πορεύου, ανάστρεφε εις την οδόν σου και ήξεις εις την οδόν ερήμου Δαμασκού και ήξεις και χρίσεις τον Αζαήλ εις βασιλέα της Συρίας·
3Re 19:16	και τον Ιού υιόν Ναμεσσί χρίσεις εις βασιλέα επί Ισραήλ· και τον Ελισαιέ υιόν Σαφάτ χρίσεις εις προφήτην αντί σου.
3Re 19:17	και έσται τον σωζόμενον εκ ρομφαίας Αζαήλ, θανατώσει Ιού, και τον σωζόμενον εκ ρομφαίας Ιού θανατώσει Ελισαιέ.
3Re 19:18	και καταλείψεις εν Ισραήλ επτά χιλιάδας ανδρών, πάντα γόνατα, α ουκ ώκλασαν γόνυ τω Βάαλ, και παν στόμα, ό ου προσεκύνησεν αυτω.
3Re 19:19	Και απήλθεν εκείθεν και ευρίσκει τον Ελισαιέ υιόν Σαφάτ, και αυτός ηροτρία εν βουσί -δώδεκα ζεύγη ενώπιον αυτού, και αυτός εν τοις δώδεκα- και απήλθεν επ ' αυτόν και επέρριψε την μηλωτήν αυτού επ ' αυτόν.
3Re 19:20	και κατέλιπεν Ελισαιέ τας βόας και κατέδραμεν οπίσω Ἡλιού και ειπε· καταφιλήσω τον πατέρα μου και ακολουθήσω οπίσω σου· και ειπεν Ἡλιού· ανάστρεφε, ότι πεποιήκά σοι.
3Re 19:21	και ανέστρεψεν εξόπισθεν αυτού και έλαβε τα ζεύγη των βοών και έθυσε και ήψησεν αυτά εν τοις σκεύεσι των βοών και έδωκε τω λαω, και έφαγον· και ανέστη και επορεύθη οπίσω Ἡλιού και ελειτούργει αυτω.
3Re 20:1	ΚΑΙ αμπελών εις ην τω Ναβουθαί τω Ιεζραηλίτη παρά τη άλω Αχαάβ βασιλέως Σαμαρείας.
3Re 20:2	και ελάλησεν Αχαάβ προς Ναβουθαί λέγων·δος μοι τον αμπελώνά σου και έσται μοι εις κήπον λαχάνων, ότι εγγίζων ούτος τω οίκω μου, και δώσω σοι αμπελώνα άλλον αγαθόν υπέρ αυτόν· ει δε αρέσκει ενώπιόν σου, δώσω σοι

	αργύριον άλλαγμα αμπελώνός σου τούτου, και έσται μοι εις κήπον λαχάνων.
3Re 20:3	και ειπε Ναβουθαί προς Αχαάβ· μη γένοιτό μοι παρά Θεού μου δούναι κληρονομίαν πατέρων μου σοί.
3Re 20:4	και εγένετο το πνεύμα Αχαάβ τεταραγμένον, και εκοιμήθη επί της κλίνης αυτού και συνεκάλυψε το πρόσωπον αυτού και ουκ έφαγεν άρτον.
3Re 20:5	και εισήλθεν Ιεζάβελ η γυνή αυτού προς αυτόν και ελάλησε προς αυτόν· τι το πνεύμά σου τεταραγμένον και ουκ ει συ εσθίων άρτον;
3Re 20:6	και ειπε προς αυτήν, ότι ελάλησα προς Ναβουθαί τον Ιεζραηλίτην λέγων·δος μοι τον αμπελώνά σου αργυρίου· ει δε βούλη, δώσω σοι αμπελώνα άλλον αντ ' αυτού· και ειπεν· ου δώσω σοι κληρονομίαν πατέρων μου.
3Re 20:7	και ειπε προς αυτόν Ιεζάβελ η γυνή αυτού· συ νυν ούτω ποιείς βασιλέα επί Ισραήλ; ανάστηθι και φάγε άρτον και σαυτού γενού, εγώ δε δώσω σοι τον αμπελώνα Ναβουθαί του Ιεζραηλίτου.
3Re 20:8	και έγγραψε βιβλίον επί τω ονόματι Αχαάβ και εσφραγίσατο τη σφραγίδι αυτού και απέστειλε το βιβλίον προς τους πρεσβυτέρους και τους ελευθέρους τους κατοικούντας μετά Ναβουθαί.
3Re 20:9	και εγγέγραπτο εν τοις βιβλίοις λέγων· νηστεύσατε νηστείαν και καθίσατε τον Ναβουθαί εν αρχή του λαού·
3Re 20:10	και εγκαθίσατε δύο άνδρας υιούς παρανόμων εξεναντίας αυτού, και καταμαρτυρησάτωσαν αυτού λέγοντες· ηυλόγησε Θεόν και βασιλέα· και εξαγαγέτωσαν αυτόν και λιθοβολησάτωσαν αυτόν, και αποθανέτω.
3Re 20:11	και εποίησαν οι άνδρες της πόλεως αυτού οι πρεσβύτεροι και οι ελεύθεροι οι κατοικήντες εν τη πόλει αυτού, καθώς απέστειλε προς αυτούς Ιεζάβελ και καθά εγγέγραπτο εν τοις βιβλίοις, οίς απέστειλε προς αυτούς.
3Re 20:12	και εκάλεσαν νηστείαν και εκάθισαν τον Ναβουθαί εν αρχή του λαού,
3Re 20:13	και εισήλθον δύο άνδρες υιοί παρανόμων και εκάθισαν εξεναντίας αυτού και κατεμαρτύρησαν αυτού λέγοντες· ηυλόγηκας Θεόν και βασιλέα· και εξήγαγον αυτόν έξω της πόλεως και ελιθοβόλησαν αυτόν εν λίθοις, και απέθανε.
3Re 20:14	και απέστειλαν προς Ιεζάβελ λέγοντες· λελιθοβόληται Ναβουθαί και τέθηκε.
3Re 20:15	και εγένετο ως ήκουσεν Ιεζάβελ, και ειπε προς Αχαάβ· ανάστα, κληρονόμει τον αμπελώνα Ναβουθαί του Ιεζραηλίτου, ος ουκ έδωκέ σοι αργυρίου, ότι ουκ έστι Ναβουθαί ζων, ότι τέθηκε.
3Re 20:16	και εγένετο ως ήκουσεν Αχαάβ ότι τέθηκε Ναβουθαί ο Ιεζραηλίτης, και διέρρηξε τα ιμάτια αυτού και περιεβάλετο σάκκον· και εγένετο μετά ταύτα και ανέστη και κατέβη Αχαάβ εις τον αμπελώνα Ναβουθαί του Ιεζραηλίτου κληρονομήσαι αυτόν.
3Re 20:17	Και ειπεν Κύριος προς 'Ηλιού τον Θεσβίτην λέγων·

3Re 20:18	ανάστηθι και κατάβηθι εις απαντήν Αχαάβ βασιλέως Ισραήλ του εν Σαμαρεία, ότι ούτος εν αμπελώνι Ναβουθαί, ότι καταβέβηκεν εκεί κληρονομήσαι αυτόν.
3Re 20:19	και λαλήσεις προς αυτόν λέγων· τάδε λέγει Κύριος· ως συ εφόνευσας και εκληρονόμησας, δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· εν παντί τόπω, ω έλειξαν αι ύες και οι κύνες το αίμα Ναβουθαί, εκεί λείξουσιν οι κύνες το αίμα σου, και αι πόρνοι λούσσονται εν τω αίματί σου.
3Re 20:20	και είπεν Αχαάβ προς Ήλιού· ει εύρηκάς με, ο εχθρός μου; και είπεν· εύρηκα, διότι μάτην πέπρασαι ποιήσαι το πονηρόν ενώπιον Κυρίου παροργίσει αυτόν.
3Re 20:21	ιδού εγώ επάγω επί σε κακά και εκκαύσω οπίσω σου και εξολοθρεύσω του Αχαάβ ουρούντα προς τοίχον και συνεχόμενον και εγκαταλελειμμένον εν Ισραήλ·
3Re 20:22	και δώσω τον οίκόν σου ως τον οίκον Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ και ως τον οίκον Βαασά υιού Αχιά περί των παροργισμάτων, ων παρώργισας και εξήμαρτες τον Ισραήλ.
3Re 20:23	και τη Ιεζάβελ ελάλησε Κύριος λέγων· οι κύνες καταφάγονται αυτήν εν τω προτειχίσματι Ιεζράελ.
3Re 20:24	τον τεθνηκότα του Αχαάβ εν τη πόλει φάγονται οι κύνες και τον τεθνηκότα αυτού εν τω πεδίω φάγονται τα πετεινά του ουρανού.
3Re 20:25	πλήν ματαίως Αχαάβ, ος επράθη ποιήσαι το πονηρόν ενώπιον Κυρίου, ως μετέθηκεν αυτόν Ιεζάβελ η γυνή αυτού·
3Re 20:26	και εβδολεύχθη σφόδρα πορεύεσθαι οπίσω των βδελυγμάτων κατά πάντα, α εποίησεν ο Αμορραίος, ον εξωλόθρευσε Κύριος από προσώπου υιών Ισραήλ.
3Re 20:27	και υπέρ του λόγου, ως κατενύγη Αχαάβ από προσώπου του Κυρίου και επορεύετο κλαίων και διέρρηξε τον χιτώνα αυτού και εξώσατο σάκκον επί το σώμα αυτού και ενήστευσε και περιεβάλετο σάκκον εν τη ημέρα, ή επάταξε Ναβουθαί τον Ιεζραηλίτην, και επορεύθη,
3Re 20:28	και εγένετο ρήμα Κυρίου εν χειρί δούλου αυτού Ήλιού περί Αχαάβ, και είπε Κύριος·
3Re 20:29	εώρακας ως κατενύγη Αχαάβ από προσώπου μου; ουκ επάξω την κακίαν εν ταις ημέραις αυτού, αλλ΄ εν ταις ημέραις του υιού αυτού επάξω την κακίαν.
3Re 21:1	ΚΑΙ συνήθροισεν υιος Άδερ πάσαν την δύναμιν αυτού και ανέβη και περιεκάθισεν επί Σαμάρειαν και τριακονταδύο βασιλείς μετ΄ αυτού και πας ίππος και άρμα· και ανέβησαν και περιεκάθισαν επί Σαμάρειαν και επολέμησαν επ΄ αυτήν.
3Re 21:2	και απέστειλε προς Αχαάβ βασιλέα Ισραήλ εις την πόλιν, και είπε προς αυτόν· τάδε λέγει υιος Άδερ·
3Re 21:3	το αργύριόν σου και το χρυσίον σου εμόν εστι και αι γυναϊκές σου και τα τέκνα σου εμά εστι.

3Re 21:4	και απεκριθη βασιλεύς Ισραήλ και ειπε· καθώς ελάλησας, κύριέ μου βασιλεύ, σός εγώ εμι και πάντα τα εμά.
3Re 21:5	και ανέστρεψαν οι άγγελοι, και ειπαν· τάδε λέγει ο υιος Άδερ· εγώ απέστειλα προς σε λέγων· το αργύριόν σου και το χρυσίον σου και τας γυναίκας και τα τέκνα σου δώσεις εμοί·
3Re 21:6	ότι ταύτην την ωραν αύριον αποστελώ τους παίδάς μου προς σε, και ερευνήσουσι τον οίκόν σου και τους οίκους των παιδών σου και έσται πάντα τα επιθυμήματα των οφθαλμών αυτών, εφ ' α αν επιβάλωσι τας χείρας αυτών, και λήψονται.
3Re 21:7	και εκάλεσεν ο βασιλεύς Ισραήλ πάντας τους πρεσβυτέρους της γης και ειπε· γνώτε δη και ιδετε ότι κακίαν ούτος ζητεί, ότι απέσταλκε προς με περί των γυναικών μου και περί των υιών μου και περί των θυγατέρων μου· το αργύριόν μου και το χρυσίον μου ουκ απεκώλυσα απ ' αυτού.
3Re 21:8	και ειπαν αυτω οι πρεσβύτεροι και πας ο λαός· μη ακούσης και μη θελήσης.
3Re 21:9	και ειπε τοις αγγέλοις υιού Άδερ· λέγετε τω κυρίω υμών· πάντα όσα απέσταλκας προς τον δούλόν σου εν πρώτοις ποιήσω, το δε ρήμα τούτο ου δυνησομαι ποιήσαι. και απήραν οι άνδρες και επέστρεψαν αυτω λόγον.
3Re 21:10	και απέστειλε προς αυτόν υιος Άδερ λέγων· τάδε ποιήσαι μοι ο Θεός και τάδε προσθείη, ει εκποιήσει ο Χους Σαμαρείας ταις αλώπεξι παντί τω λαω τοις πεζοίς μου.
3Re 21:11	και απεκριθη ο βασιλεύς Ισραήλ και ειπεν· ικανούσθω· μη καυχάσθω ο κυρτός ως ο ορθός.
3Re 21:12	και εγένετο ότε απεκριθη αυτω τον λόγον τούτον, πίνων ην αυτός και πάντες οι βασιλείς οι μετ ' αυτού εν σκηναίς και ειπε τοις παισίν αυτού· οικοδομήσατε χάρακα· και έθεντο χάρακα επί την πόλιν.
3Re 21:13	και ιδού προφήτης εις προσήλθε τω Αχαάβ βασιλεί Ισραήλ και ειπε· τάδε λέγει Κύριος· ει εώρακας τον όχλον τον μέγαν τούτον; ιδού εγώ δίδωμι αυτόν σήμεραν εις χειράς σας, και γνώση ότι εγώ Κύριος.
3Re 21:14	και ειπεν Αχαάβ· εν τίνι; και ειπε· τάδε λέγει Κύριος· εν τοις παιδαρίοις των αρχόντων των χωρών. και ειπεν Αχαάβ· τις συνάξει τον πόλεμον; και ειπε· συ.
3Re 21:15	και επεσκέψατο Αχαάβ τα παιδάρια των αρχόντων των χωρών, και εγένοντο διακόσια τριάκοντα· και μετά ταύτα επεσκέψατο τον λαόν, πάντα υιόν δυνάμεως, επτά χιλιάδας.
3Re 21:16	και εξήλθε μεσημβρίας· και υιος Άδερ πίνων μεθύων εν Σοκχώθ αυτός και οι βασιλείς, τριάκοντα και δύο βασιλείς συμβοηθοί μετ ' αυτού.
3Re 21:17	και εξήλθον άρχοντες παιδάρια των χωρών εν πρώτοις. και αποστέλλουσι και απαγγέλλουσι τω βασιλεί Συρίας λέγοντες· άνδρες εξεληλύθασιν εκ Σαμαρείας.
3Re 21:18	και ειπεν αυτοίς· ει εις ειρήνην εκπορεύονται, συλλαβείν αυτούς ζώντας· και ει εις πόλεμον, ζώντας συλλαβείν αυτούς·

3Re 21:19	και μη εξελθάτωσαν εκ της πόλεως τα παιδάρια αρχόντων των χωρών. και η δύναμις οπίσω αυτών
3Re 21:20	επάταξεν έκαστος τον παρ ' αυτού και εδευτέρωσεν έκαστος τον παρ ' αυτού, και έφυγε Συρία, και κατεδίωξεν αυτούς Ισραήλ· και σώζεται υιος Άδερ βασιλεύς Συρίας εφ ' ίππου ιππέως.
3Re 21:21	και εξήλθεν ο βασιλεύς Ισραήλ και έλαβε πάντας τους ίππους και τα άρματα και επάταξε πληγήν μεγάλην εν Συρία.
3Re 21:22	και προσήλθεν ο προφήτης προς βασιλέα Ισραήλ και είπε· κραταιού και γνώθι και ιδε τι ποιήσεις, ότι επιστρέφοντος του ενιαυτού υιος Άδερ βασιλεύς Συρίας αναβαίνει επί σε.
3Re 21:23	και οι παίδες βασιλέως Συρίας είπον· Θεός ορέων Θεός Ισραήλ και ου Θεός κοιλάδων, δια τούτο εκραταιώσεν υπέρ ημάς· εάν δε πολεμήσωμεν αυτούς κατ ' ευθύ, ει μην κραταιώσωμεν υπέρ αυτούς.
3Re 21:24	και το ρήμα τούτο ποιήσον· απόστησον τους βασιλείς έκαστον εις τον τόπον αυτών και θού αντ ' αυτών σατράπας,
3Re 21:25	και αλλάξομέν σοι δύναμιν κατά την δύναμιν την πεσούσαν και ίππον κατά την ίππον και άρματα κατά τα άρματα και πολεμήσομεν προς αυτούς κατ ' ευθύ και κραταιώσομεν υπέρ αυτούς. και ήκουσε της φωνής αυτών και εποίησεν ούτως.
3Re 21:26	και εγένετο επιστρέψαντος του ενιαυτού και επεσκεψάτο υιος Άδερ την Συρίαν και ανέβη εις Αφεκά εις πόλεμον επί Ισραήλ.
3Re 21:27	και οι υιοί Ισραήλ επεσκεπήσαν και παρεγένοντο εις απαντήν αυτών, και παρενέβαλεν Ισραήλ εξεναντίας αυτών ωσει δύο ποιίμνια αιγών, και Συρία έπλησε την γην.
3Re 21:28	και προσήλθεν ο άνθρωπος του Θεού και είπε τω βασιλεί Ισραήλ· τάδε λέγει Κύριος· ανθ ' ων είπε Συρία· Θεός ορέων Κύριος ο Θεός Ισραήλ και ου Θεός κοιλάδων αυτός, και δώσω την δύναμιν την μεγάλην ταύτην εις χείρα σήν, και γνώση ότι εγώ Κύριος.
3Re 21:29	και παρεμβάλλουσιν ούτοι απέναντι τούτων επτά ημέρας, και εγένετο εν τη ημέρα τη εβδόμη και προσήγαγεν ο πόλεμος, και επάταξεν Ισραήλ την Συρίαν εκατόν χιλιάδας πεζών μια ημέρα.
3Re 21:30	και έφυγον οι κατάλοιποι εις Αφεκά εις την πόλιν, και έπεσε το τείχος επί είκοσι και επτά χιλιάδας ανδρών των καταλοίπων. και υιος Άδερ έφυγε και εισήλθεν εις τον οίκον του κοιτώνος, εις το ταμιείον.
3Re 21:31	και είπε τοις παισίν αυτού· οίδα ότι βασιλείς Ισραήλ βασιλείς ελέους εισίν· επιθώμεθα δη σάκκους επί τας οσφύας ημών και σχοινία επί τας κεφαλάς ημών και εξέλθωμεν προς βασιλέα Ισραήλ, ει πως ζωογονήσει τας ψυχάς ημών.
3Re 21:32	και περιεζώσαντο σάκκους επί τας οσφύας αυτών και έθεσαν σχοινία επί τας κεφαλάς αυτών και είπον τω βασιλεί Ισραήλ· δούλός σου υιος Άδερ λέγει· ζησάτω δη η ψυχή ημών. και είπεν· ει έτι ζη, αδελφός μου εστι.

3Re 21:33	και οι άνδρες οιωνίσαντο και εσπείσαντο και ανελέξαντο τον λόγον εκ του στόματος αυτού και είπον· αδελφός σου υιος Άδερ. και είπεν· εισέλθατε και λάβετε αυτόν· και εξήλθε προς αυτόν υιος Άδερ, και αναβιβάζουσιν αυτόν προς αυτόν επί το άρμα.
3Re 21:34	και είπε προς αυτόν· τας πόλεις, ας έλαβεν ο πατήρ μου παρά του πατρός σου, αποδώσω σοι, και εξόδους θήσεις σεαυτω εν Δαμασκω, καθως έθετο ο πατήρ μου εν Σαμαρεία· και εγω εν διαθήκη εξαποστελώ σε. και διέθετο αυτω διαθήκην και εξαπέστειλεν αυτόν.
3Re 21:35	Και άνθρωπος εις εκ των υιών των προφητών είπε προς τον πλησίον αυτού εν λόγω Κυρίου· πάταξον δη με· και ουκ ηθέλησεν ο άνθρωπος πατάξαι αυτόν.
3Re 21:36	και είπε προς αυτόν· ανθ ' ων ουκ ήκουσας της φωνής Κυρίου και ιδού συ αποτρέχεις απ ' εμού, και πατάξει σε λέων· και απήλθεν απ ' αυτού, και ευρίσκει αυτόν λέων και επάταξεν αυτόν.
3Re 21:37	και ευρίσκει άνθρωπον άλλον και είπε· πάταξόν με δη· και επάταξεν αυτόν ο άνθρωπος πατάξας και συνέτριψε.
3Re 21:38	και επορεύθη ο προφήτης και έστη τω βασιλεί Ισραήλ επί της οδού και κατεδήσατο εν τελαμώνι τους οφθαλμούς αυτού.
3Re 21:39	και εγένετο ως παρεπορεύετο ο βασιλεύς, και ούτος εβόα προς τον βασιλέα και είπεν· ο δούλός σου εξήλθεν επί την στρατιάν του πολέμου, και ιδού ανήρ εισήγαγε προς με άνδρα και είπε προς με· φύλαξον τούτον τον άνδρα, εάν δε εκπηδών εκπηδήση, και έσται η ψυχή σου αντι της ψυχής αυτού, ή τάλαντον αργυρίου στήσεις·
3Re 21:40	και εγενήθη περιεβλέψατο ο δούλός σου ώδε και ώδε, και ούτος ουκ ην. και είπε προς αυτόν ο βασιλεύς Ισραήλ· ιδού και τα ένεδρα παρ ' εμοί εφόνευσας.
3Re 21:41	και έσπευσε και αφείλε τον τελαμώννα από των οφθαλμών αυτού, και επέγνω αυτόν ο βασιλεύς Ισραήλ, ότι εκ των προφητών ούτος.
3Re 21:42	και είπε προς αυτόν· τάδε λέγει Κύριος· διότι εξήνεγκας συ άνδρα ολέθριον εκ της χειρός σου, και έσται η ψυχή σου αντι της ψυχής αυτού και ο λαός σου αντι του λαού αυτού.
3Re 21:43	και απήλθεν ο βασιλεύς Ισραήλ συγκεχυμένος και εκλελυμένος και έρχεται εις Σαμάρειαν.
3Re 22:1	ΚΑΙ εκάθισε τα τρία έτη, και ουκ ην πόλεμος ανά μέσον Συρίας και ανά μέσον Ισραήλ.
3Re 22:2	και εγενήθη εν τω ενιαυτω τω τρίτω και κατέβη Ιωσαφάτ βασιλεύς Ιούδα προς βασιλέα Ισραήλ.
3Re 22:3	και είπε βασιλεύς Ισραήλ προς τους παιδας αυτού· ει οίδατε ότι ημίν Ρεμμαθ Γαλαάδ, και ημείς σιωπώμεν λαβείν αυτήν εκ χειρός βασιλέως Συρίας;
3Re 22:4	και είπε βασιλεύς Ισραήλ προς Ιωσαφάτ· αναβήση μεθ ' ημών εις Ρεμμαθ Γαλαάδ εις πόλεμον;

3Re 22:5	και ειπεν Ιωσαφάτ· καθώς εγώ και συ ούτως, καθώς ο λαός μου ο λαός σου, καθώς οι ίπποι μου οι ίπποι σου. και ειπεν Ιωσαφάτ βασιλεύς Ιούδα προς βασιλέα Ισραήλ· επερωτήσατε δη σήμερον τον Κύριον.
3Re 22:6	και συνήθροισεν ο βασιλεύς Ισραήλ πάντας τους προφήτας, ως τετρακοσίους άνδρας, και ειπεν αυτοίς ο βασιλεύς· ει πορευθώ εις Ρεμμαθ Γαλαάδ εις πόλεμον ή επίσχω; και ειπον· ανάβαινε, και διδούς δώσει Κύριος εις χείρας του βασιλέως.
3Re 22:7	και ειπεν Ιωσαφάτ προς βασιλέα Ισραήλ· ουκ έστιν ώδε προφήτης του Κυρίου και επερωτήσομεν τον Κύριον δι' αυτού;
3Re 22:8	και ειπεν ο βασιλεύς Ισραήλ προς Ιωσαφάτ· εις εστιν ανήρ εις το επερωτήσαι δι' αυτού τον Κύριον, και εγώ μεμίσηκα αυτόν, ότι ου λαλεί περι εμού καλά, αλλ' ή κακά, Μιχαίας υιος Ιεμβλαά. και ειπεν Ιωσαφάτ βασιλεύς Ιούδα· μη λεγέτω ο βασιλεύς ούτως.
3Re 22:9	και εκάλεσεν ο βασιλεύς Ισραήλ ευνούχον ένα και ειπε· το τάχος Μιχαίαν υιόν Ιεμβλαά.
3Re 22:10	και ο βασιλεύς Ισραήλ και Ιωσαφάτ βασιλεύς Ιούδα εκάθηντο ανήρ επί του θρόνου αυτού ένοπλοι εν ταις πύλαις Σαμαρείας, και πάντες οι προφήται επροφήτεον ενώπιον αυτών.
3Re 22:11	και εποίησεν εαυτω Σεδεκίας υιος Χανανά κέρατα σιδηρά και ειπε· τάδε λέγει Κύριος· εν τούτοις κερατιείς την Συρίαν, έως συντελεσθή.
3Re 22:12	και πάντες οι προφήται επροφήτεον ούτως λέγοντες· ανάβαινε εις Ρεμμαθ Γαλαάδ, και ευοδώσει και δώσει Κύριος εις χείράς σου και τον βασιλέα Συρίας.
3Re 22:13	και ο άγγελος ο πορευθείς καλέσαι τον Μιχαίαν ελάλησεν αυτω λέγων· ιδού δη λαλούσι πάντες οι προφήται εν στόματι ενί καλά περι του βασιλέως· γίνου δη και συ εις τους λόγους σου κατά τους λόγους ενός τούτων και λάλησον καλά.
3Re 22:14	και ειπε Μιχαίας· ζη Κύριος, ότι α εάν ειπή Κύριος προς με, ταύτα λαλήσω.
3Re 22:15	και ήλθε προς τον βασιλέα και ειπεν αυτω ο βασιλεύς· Μιχαία, ει αναβώ εις Ρεμμαθ Γαλαάδ εις πόλεμον, ή επίσχω; και ειπεν· ανάβαινε, και ευοδώσει Κύριος εις χείρας του βασιλέως.
3Re 22:16	και ειπεν αυτω ο βασιλεύς· ποσάκις εγώ ορκίζω σε όπως λαλήσης προς με αλήθειαν εν ονόματι Κυρίου;
3Re 22:17	και ειπε Μιχαίας· ουχ ούτως. εώρακα πάντα τον Ισραήλ διεσπαρμένον εν τοις όρεσιν ως ποιμνιον, ω ουκ έστι ποιμήν, και ειπε Κύριος· ου κύριος τούτοις Θεός; έκαστος εις τον οίκον αυτού εν ειρήνη αναστρεφέτω.
3Re 22:18	και ειπε βασιλεύς Ισραήλ προς Ιωσαφάτ βασιλέα Ιούδα· ουκ είπα προς σε ότι ου προφητεύει ούτός μοι καλά, διότι αλλ' ή κακά;
3Re 22:19	και ειπε Μιχαίας· ουχ ούτως, ουκ εγώ, άκουε ρήμα Κυρίου, ουχ ούτως· ειδον Θεόν Ισραήλ καθήμενον επί θρόνου αυτού, και πάσα η στρατιά του ουρανού ειστήκει περι αυτόν εκ δεξιών αυτού και εξ ευωνύμων.

3Re 22:20	και ειπε Κυριος· τις απατησει τον Αχααβ βασιλεα Ισραηλ και αναβησεται και πεσειται εν Ρεμμαθ Γαλααδ; και ειπεν ουτος ουτως και ουτος ουτως.
3Re 22:21	και εξηλθε πνευμα και εστη ενωπιον Κυριου και ειπεν· εγω απατησω αυτον.
3Re 22:22	και ειπε προς αυτον Κυριος· εν τινι; και ειπεν· εξελευσομαι και εσομαι πνευμα ψευδες εις το στομα παντων των προφητων αυτου. και ειπεν· απατησεις και γε δυνηση, εξελθε και ποιησον ουτως.
3Re 22:23	και νυν ιδου εδωκε Κυριος πνευμα ψευδες εν στοματι παντων των προφητων σου τούτων, και Κυριος ελαλησεν επι σε κακα.
3Re 22:24	και προσηλθε Σεδεκias υιος Χανανα και επαταξε τον Μιχαian επι την σιαγονα και ειπε· ποιον πνευμα Κυριου το λαλησαν εν σοι;
3Re 22:25	και ειπε Μιχαias· ιδου συ οψη τη ημερα εκεινη, οταν εισελθης ταμειον του ταμειου του κρυβηναι εκει.
3Re 22:26	και ειπεν ο βασιλευς Ισραηλ· λαβετε τον Μιχαian και αποστρεψατε αυτον προς Σεμηρ τον βασιλεα της πολεως· και τω Ιωας υιω του βασιλεως
3Re 22:27	ειπον θεσθαι τούτον εν φυλακη και εσθιειν αυτον αρτον θλιψεως και υδωρ θλιψεως εως του επιστρεψαι με εν ειρηνη.
3Re 22:28	και ειπε Μιχαias· εαν επιστρεφων επιστρεψης εν ειρηνη, ου λελαληκε Κυριος εν εμοι.
3Re 22:29	και ανεβη βασιλευς Ισραηλ και Ιωσαφατ βασιλευς Ιουδα μετ ' αυτου εις Ρεμμαθ Γαλααδ.
3Re 22:30	και ειπε βασιλευς Ισραηλ προς Ιωσαφατ βασιλεα Ιουδα· συγκαλυψομαι και εισελευσομαι εις τον πολεμον, και συ ενδυσαι τον ιματισμον μου· και συνεκαλυψατο βασιλευς Ισραηλ και εισηλθεν εις τον πολεμον.
3Re 22:31	και βασιλευς Συριας ενετειλατο τοις αρχουσι των αρματων αυτου τριακοντα και δυσι λεγων· μη πολεμειτε μικρον και μεγαν, αλλ ' η τον βασιλεα Ισραηλ μονωτατον.
3Re 22:32	και εγενετο ως ειδον οι αρχοντες των αρματων τον Ιωσαφατ βασιλεα Ιουδα, και αυτοι ειπαν· φαίνεται βασιλευς Ισραηλ ουτος· και εκυκλωσαν αυτον πολεμησαι, και ανεκραξεν Ιωσαφατ.
3Re 22:33	και εγενετο ως ειδον οι αρχοντες των αρματων οτι ουκ εστι βασιλευς Ισραηλ ουτος, και ανεστρεψαν απ ' αυτου.
3Re 22:34	και επετεinen εις το τοξον ευστοχως και επαταξε τον βασιλεα Ισραηλ ανα μεσον του πνευμονος και ανα μεσον του θωρακος. και ειπε τω ηνιοχω αυτου· επιστρεψον τας χειρας σου και εξαγαγε με εκ του πολεμου, οτι τετρωμαι.
3Re 22:35	και ετροπωθη ο πολεμος εν τη ημερα εκεινη, και ο βασιλευς ην εστηκως επι του αρματος εξεναντιας Συριας απο πρωι εως εσπερας και επεχυνε το αιμα απο της πληγης εις τον κολπον του αρματος· και απεθανεν εσπερας, και εξεπορευετο το αιμα της τροπης εως του κολπου του αρματος.

3Re 22:36	και εστη ο στρατοκήρυξ δύνοντας του ηλίου λέγων· έκαστος εις την εαυτού πόλιν και εις την εαυτού γην,
3Re 22:37	ότι τέθηκεν ο βασιλεύς. και ήλθον εις Σαμαρείαν και έθαψαν τον βασιλέα εν Σαμαρεία.
3Re 22:38	και απένιψαν το αίμα επί την κρήνην Σαμαρείας, και εξέλειξαν αι ύες και οι κύνες το αίμα, και αι πόρνοι ελούσαντο εν τω αίματι κατά το ρήμα Κυρίου, ό ελάλησε.
3Re 22:39	και τα λοιπά των λόγων Αχαάβ και πάντα, α εποίησε, και οίκον ελεφάντινον, ον ωκοδόμησε, και πάσας τας πόλεις, ας εποίησεν, ουκ ιδού ταύτα γέγραπται εν βιβλίω λόγων των ημερών των βασιλέων Ισραήλ;
3Re 22:40	και εκοιμήθη Αχαάβ μετά των πατέρων αυτου, και εβασίλευσεν Όχοζίας υιος αυτου αντ' αυτου.
3Re 22:41	Και Ιωσαφάτ υιος Ασα εβασίλευσεν επί Ιούδα· εν έτει τετάρτω του Αχαάβ βασιλέως Ισραήλ εβασίλευσεν Ιωσαφάτ.
3Re 22:42	υιος τριάκοντα και πέντε ετών εν τω βασιλεύειν αυτόν, και είκοσι και πέντε έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα τη μητρί αυτου Αζουβά θυγάτηρ Σαλαϊ.
3Re 22:43	και επορεύθη εν πάση οδω Ασα του πατρός αυτου· ουκ εξέκλινεν απ' αυτής του ποιήσαι το ευθές εν οφθαλμοίς Κυριου·
3Re 22:44	πλήν των υψηλών ουκ εξήρεν, έτι ο λαός εθυσίαζε και εθυμίων εν τοις υψηλοις.
3Re 22:45	και ειρήνευσεν Ιωσαφάτ μετά βασιλέως Ισραήλ.
3Re 22:46	και τα λοιπά των λόγων Ιωσαφάτ και αι δυναστείαι αυτου, όσα εποίησεν ουκ ιδού ταύτα γεγραμμένα εν βιβλίω λόγων των ημερών βασιλέων Ιούδα;
3Re 22:47	[Και περισσόν του ενδιηλλαγμένου, ό υπελείφθη εν ημέραις Ασα του πατρός αυτου, επέλεξεν από της γης.
3Re 22:48	και βασιλεύς ουκ ην εν Εδέμ εστηλωμένος. και ο βασιλεύς
3Re 22:49	Ιωσαφάτ εποίησε νήας εις Θαρσίς του πορευθήναι Όφέρδε εις χρυσίον, και ουκ επορεύθησαν, ότι συνετριβησαν νηες εν Ασεών Γαβέρ.
3Re 22:50	τότε είπε Όχοζίας υιος Αχαάβ προς Ιωσαφάτ· πορευθήτωσαν δούλοί μου μετά των δούλων σου ταις ναυσί· και ουκ ηθέλησεν Ιωσαφάτ.]
3Re 22:51	και εκοιμήθη Ιωσαφάτ μετά των πατέρων αυτου και ετάφη παρά τοις πατράσιν αυτου εν πόλει Δαυίδ του πατρός αυτου· και εβασίλευσεν Ιωράμ υιος αυτου αντ' αυτου.
3Re 22:52	Και Όχοζίας υιος Αχαάβ εβασίλευεν επί Ισραήλ εν Σαμαρεία εν έτει επτακαιδεκάτω Ιωσαφάτ βασιλέως Ιούδα· και εβασίλευσεν εν Ισραήλ εν Σαμαρεία δύο έτη.
3Re 22:53	και εποίησε το πονηρόν εναντίον Κυριου και επορεύθη εν οδω Αχαάβ του πατρός αυτου και εν οδω Ιεζάβελ της μητρός αυτου και εν ταις αμαρτίαις οίκου

	Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ, ος εξήμαρτε τον Ισραήλ.
3Re 22:54	και εδούλευσε τοις Βααλίμ και προσεκύνησεν αυτοίς και παρώργισε τον Κύριον Θεόν Ισραήλ, κατά πάντα τα γενόμενα έμπροσθεν αυτού.
4Re 1:1	ΚΑΙ ηθέτησε Μωάβ εν Ισραήλ μετά το αποθανείν Αχαάβ.
4Re 1:2	και έπεσεν Όχοζίας δια του δικτυωτού του εν τω υπερώω αυτού τω εν Σαμαρεία και ηρώστησε. και απέστειλεν αγγέλους και είπε προς αυτούς· δεύτε και επιζητήσατε εν τω Βάαλ μυίαν θεόν Ακκαρών, ει ζήσομαι εκ της αρρωστίας μου ταύτης· και επορεύθησαν επερωτήσαι δι' αυτού.
4Re 1:3	και άγγελος Κυρίου εκάλεσεν Όχιού τον Θεσβίτην λέγων· αναστάς δεύρο εις συνάντησιν των αγγέλων Όχοζίου βασιλέως Σαμαρείας και λαλήσεις προς αυτούς· ει παρά το μη είναι Θεόν εν Ισραήλ υμείς πορεύεσθε επιζητήσαι εν τω Βάαλ μυίαν θεόν Ακκαρών; και ουχ ούτως·
4Re 1:4	ότι τάδε λέγει Κύριος· η κλίνη, εφ' ης ανέβης εκεί, ου καταβήση απ' αυτής, ότι θανάτω αποθανή. και επορεύθη Όχιού και είπε προς αυτούς.
4Re 1:5	και επεστράφησαν οι άγγελοι προς αυτόν, και είπε προς αυτούς· τι ότι επεστρέψατε;
4Re 1:6	και είπαν προς αυτόν· ανήρ ανέβη εις συνάντησιν ημών και είπε προς ημάς· δεύτε επιστρέψατε προς τον βασιλέα τον αποστείλαντα υμάς και λαλήσατε προς αυτόν· τάδε λέγει Κύριος· ει παρά το μη είναι Θεόν εν Ισραήλ συ πορεύη επιζητήσαι εν τω Βάαλ μυίαν θεόν Ακκαρών; ουχ ούτως· η κλίνη, εφ' ης ανέβης εκεί, ου καταβήση απ' αυτής, ότι θανάτω αποθανή.
4Re 1:7	και ελάλησε προς αυτούς λέγων· τις η κρίσις του ανδρός του αναβάντος εις συνάντησιν υμίν και λαλήσαντος προς υμάς τους λόγους τούτους;
4Re 1:8	και είπαν προς αυτόν· ανήρ δασύς και ζώνην δερματίνην περιεζωσμένος την οσφύν αυτού. και είπεν· Όχιού ο Θεσβίτης ούτός εστι.
4Re 1:9	και απέστειλε προς αυτόν πεντηκόνταρχον και τους πενήκοντα αυτού, και ανέβη προς αυτόν, και ιδού Όχιού εκάθητο επί της κορυφής του όρους. και ελάλησεν ο πεντηκόνταρχος προς αυτόν και είπεν· άνθρωπε του Θεού, ο βασιλεύς εκάλεσέ σε, κατάβηθι.
4Re 1:10	και απεκρίθη Όχιού, και είπε προς τον πεντηκόνταρχον· και ει άνθρωπος Θεού εγώ, καταβήσεται πυρ εκ του ουρανού και καταφάγεται σε και τους πενήκοντά σου· και κατέβη πυρ εκ του ουρανού και κατέφαγεν αυτόν και τους πενήκοντα αυτού.
4Re 1:11	και προσέθετο ο βασιλεύς και απέστειλε προς αυτόν άλλον πεντηκόνταρχον και τους πενήκοντα αυτού, και ανέβη και ελάλησεν ο πεντηκόνταρχος προς αυτόν και είπεν· άνθρωπε του Θεού, τάδε λέγει ο βασιλεύς· ταχέως κατάβηθι.
4Re 1:12	και απεκρίθη Όχιού και ελάλησε προς αυτόν και είπεν· ει άνθρωπος Θεού εγώ, καταβήσεται πυρ εκ του ουρανού και καταφάγεται σε και τους πενήκοντά σου· και κατέβη πυρ εξ ουρανού και κατέφαγε αυτόν και τους πενήκοντα αυτού.

4Re 1:13	και προσέθετο ο βασιλεύς έτι αποστείλει ηγούμενον και τους πενήκοντα αυτού, και ήλθεν ο πενηκόνταρχος ο τρίτος και έκαμψεν επί τα γόνατα αυτού κατέναντι 'Ηλιού και εδεήθη αυτού και ελάλησε προς αυτόν και είπεν· άνθρωπε του Θεού, εντιμωθήτω δη η ψυχή μου και η ψυχή των δούλων σου τούτων των πενήκοντα εν οφθαλμοίς σου·
4Re 1:14	ιδού κατέβη πυρ εκ του ουρανού και κατέφαγε τους δύο πενηκοντάρχους τους πρώτους και τους πενήκοντα αυτών, και νυν εντιμωθήτω δη η ψυχή μου εν οφθαλμοίς σου.
4Re 1:15	και ελάλησεν άγγελος Κυρίου προς 'Ηλιού και είπε· κατάβηθι μετ ' αυτού, μη φοβηθής από προσώπου αυτών· και ανέστη 'Ηλιού και κατέβη μετ ' αυτού προς τον βασιλέα.
4Re 1:16	και ελάλησε προς αυτόν και είπεν 'Ηλιού· τάδε λέγει Κύριος· τι ότι απέστειλας αγγέλους εκζητήσαι εν τω Βάαλ μυίαν θεόν Ακκαρών; ουχ ούτως· η κλίνη, εφ ' ης ανέβησ εκεί, ου καταβήση απ ' αυτής, ότι θανάτω αποθανή.
4Re 1:17	και απέθανε κατά το ρήμα Κυρίου, ό ελάλησεν 'Ηλιού.
4Re 1:18	και τα λοιπά των λόγων 'Οχοζίου, α εποίησεν, ουκ ιδού ταύτα γεγραμμένα εν βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ισραήλ;
4Re 1:18-1	Και Ιωράμ υιος Αχαάβ βασιλεύει επί Ισραήλ εν Σαμαρεία έτη δεκαδύο, εν έτει οκτωκαιδεκάτω Ιωσαφάτ βασιλέως Ιούδα.
4Re 1:18-2	και εποίησε το πονηρόν ενώπιον Κυρίου, πλην ουχ ως οι αδελφοί αυτού, ουδέ ως η μήτηρ αυτού.
4Re 1:18-3	και απέστησε τας στήλας του Βάαλ, ας εποίησεν ο πατήρ αυτού, και συνέτριψεν αυτάς· πλην εν ταις αμαρτίαις οίκου Ιεροβοάμ, ος εξήμαρτε τον Ισραήλ, εκολλήθη, ουκ απέστη απ ' αυτών.
4Re 1:18-4	και εθυμώθη οργή Κύριος εις τον οίκον Αχαάβ.
4Re 2:1	ΚΑΙ εγένετο εν τω ανάγειν Κύριον εν συσσεισμώ τον 'Ηλιού ως εις τον ουρανόν και επορεύθη 'Ηλιού και Ελισαιέ εκ Γαλάλων.
4Re 2:2	και είπεν 'Ηλιού προς Ελισαιέ· κάθου δη ενταύθα, ότι Κύριος απέσταλκέ με έως Βαιθήλ· και είπεν Ελισαιέ· ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου, ει εγκαταλείψω σε· και ήλθον εις Βαιθήλ.
4Re 2:3	και ήλθον οι υιοί των προφητών οι εν Βαιθήλ προς Ελισαιέ και είπον προς αυτόν· ει έγνως, ότι Κύριος σήμερα λαμβάνει τον κύριόν σου επάνωθεν της κεφαλής σου; και είπε· καγώ έγνωκα, σιωπάτε.
4Re 2:4	και είπεν 'Ηλιού προς Ελισαιέ· κάθου δη ενταύθα, ότι Κύριος απέσταλκέ με εις Ιεριχώ· και είπεν Ελισαιέ· ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου, ει εγκαταλείψω σε· και ήλθον εις Ιεριχώ.
4Re 2:5	και ήγγισαν οι υιοί των προφητών οι εν Ιεριχώ προς Ελισαιέ και είπαν προς αυτόν· ει έγνως ότι σήμερα λαμβάνει Κύριος τον κύριόν σου επάνωθεν της κεφαλής σου; και είπε· και γε εγώ έγνων, σιωπάτε.

4Re 2:6	και ειπεν αυτω 'Ηλιού· κάθου δη ώδε, ότι Κύριος απέσταλκέ με έως εις τον Ιορδάνην· και ειπεν Ελισαιέ· ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου, ει εγκαταλείψω σε· και επορεύθησαν αμφότεροι·
4Re 2:7	και πενήκοντα άνδρες υιοί των προφητών και έστησαν εξεναντίας μακρόθεν· και αμφότεροι έστησαν επί του Ιορδάνου.
4Re 2:8	και έλαβεν 'Ηλιού την μηλωτήν αυτου και ειλησε και επάταξε το ύδωρ, και διηρέθη το ύδωρ ένθα και ένθα, και διέβησαν αμφότεροι εν ερήμω.
4Re 2:9	και εγένετο εν τω διαβήναι αυτους και 'Ηλιού ειπε προς Ελισαιέ· αίτησαι τι ποιήσω σοι πριν ή αναληφθήναι με από σου. και ειπεν Ελισαιέ· γενηθήτω δη διπλά εν πνεύματί σου επ' εμέ.
4Re 2:10	και ειπεν 'Ηλιού· εσκήρυνας του αιτήσασθαι· εάν ιδης με αναλαμβανόμενον από σου, και έσται σοι ούτως· και εάν μη, ου μη γένηται.
4Re 2:11	και εγένετο αυτών πορευομένων, επορεύοντο και ελάουν· και ιδού άρμα πυρός και ίπποι πυρός και διέστειλαν ανά μέσον αμφοτέρων, και ανελήφθη 'Ηλιού εν συσσεισμω ως εις τον ουρανόν.
4Re 2:12	και Ελισαιέ εώρα και εβόα· πάτερ, πάτερ, άρμα Ισραήλ και ιππεύς αυτου· και ουκ ειδεν αυτον έτι και επελάβετο των ιματιών αυτου και διέρρηξεν αυτά εις δύο ρήγματα.
4Re 2:13	και ύψωσε την μηλωτήν 'Ηλιού, ή έπεσεν επάνωθεν Ελισαιέ, και επέστρεψεν Ελισαιέ και έστη επί του χείλους του Ιορδάνου·
4Re 2:14	και έλαβε την μηλωτήν 'Ηλιού, ή έπεσεν επάνωθεν αυτου, και επάταξε το ύδωρ και ου διέστη· και ειπε· που ο Θεός 'Ηλιού αφφώ; και επάταξε τα ύδατα, και διερράγησαν ένθα και ένθα, και διεβη Ελισαιέ.
4Re 2:15	και ειδον αυτον οι υιοί των προφητών οι εν Ιεριχώ εξεναντίας και ειπον· επαναπέπαιται το πνεύμα 'Ηλιού επί Ελισαιέ· και ήλθον εις συναντήν αυτου και προσεκύνησαν αυτω επί την γην.
4Re 2:16	και ειπον προς αυτον· ιδού δη μετά των παιδων σου πενήκοντα άνδρες υιοί δυνάμεως· πορευθέντες δη ζητησάτωσαν τον κύριόν σου, μη ποτε ήρεν αυτον πνεύμα Κυρίου και έρριψεν αυτον εν τω Ιορδάνη ή εφ' εν των ορέων ή εφ' ένα των βουνών. και ειπεν Ελισαιέ· ουκ αποστελείτε.
4Re 2:17	και παρεβιάσαντο αυτον έως ου ησχύνετο. και ειπεν· αποστείλατε. και απέστειλαν πενήκοντα άνδρας, και εζήτησαν τρεις ημέρας και ουχ εύρον αυτον.
4Re 2:18	και ανέστρεψαν προς αυτον, και αυτος εκάθητο εν Ιεριχώ, και ειπεν Ελισαιέ· ουκ ειπον προς υμάς, μη πορευθήτε;
4Re 2:19	και ειπον οι άνδρες της πόλεως προς Ελισαιέ· ιδού η κατοίκησις της πόλεως αγαθή, καθώς ο κύριος βλέπει, και τα ύδατα πονηρά και η γη ατεκνουμένη.
4Re 2:20	και ειπεν Ελισαιέ· λάβετέ μοι υδρίσκην καινήν και θέτε εκεί άλα· και έλαβον και ήνεγκαν προς αυτον.

4Re 2:21	και εξήλθεν Ελισαιέ εις την διέξοδον των υδάτων και έρριψεν εκεί άλα και είπε· τάδε λέγει Κύριος· ίαμαι τα ύδατα, ουκ έσται έτι εκείθεν θάνατος και ατεκνουμένη.
4Re 2:22	και ίάθησαν τα ύδατα έως της ημέρας ταύτης κατά το ρήμα Ελισαιέ, ό ελάλησε.
4Re 2:23	και ανέβη εκείθεν εις Βαιθήλ· και αναβαίνοντος αυτού εν τη οδω και παιδάρια μικρά εξήλθον εκ της πόλεως και κατέπαιζον αυτού και είπον αυτω· ανάβαινε, φαλακρέ, ανάβαινε.
4Re 2:24	και εξένευσεν οπίσω αυτών και είδεν αυτά, και κατηράσατο αυτοίς εν ονόματι Κυρίου· και ιδού εξήλθον δύο άρκοι εκ του δρυμού και ανέρορηξαν απ ' αυτών τεσσαράκοντα και δύο παιδιάς.
4Re 2:25	και επορεύθη εκείθεν εις το όρος το Καρμήλιον κακείθεν επέστρεψεν εις Σαμάρειαν.
4Re 3:1	ΚΑΙ Ιωράμ υιος Αχαάβ εβασίλευσεν εν Ισραήλ εν έτει οκτωκαιδεκάτω Ιωσαφάτ βασιλέως Ιούδα και εβασίλευσε δώδεκα έτη.
4Re 3:2	και εποίησε το πονηρόν εν οφθαλμοίς Κυρίου, πλήν ουχ ως ο πατήρ αυτού και ουχ ως η μήτηρ αυτού· και μετέστησε τας στήλας του Βάαλ, ας εποίησεν ο πατήρ αυτού·
4Re 3:3	πλήν εν τη αμαρτία Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ, ος εξήμαρτε τον Ισραήλ, εκολλήθη, ουκ απέστη απ ' αυτής.
4Re 3:4	και Μωσά βασιλεύς Μωάβ ην νωκήδ, και επέστρεφε τω βασιλεί Ισραήλ εν τη επαναστάσει εκατόν χιλιάδας αρνών και εκατόν χιλιάδας κριών επί πόκων.
4Re 3:5	και εγένετο μετά το αποθανείν Αχαάβ και ηθέτησε βασιλεύς Μωάβ εν βασιλεί Ισραήλ.
4Re 3:6	και εξήλθεν ο βασιλεύς Ιωράμ εν τη ημέρα εκείνη εκ Σαμαρείας και επεσκέψατο τον Ισραήλ·
4Re 3:7	και επορεύθη και εξαπέστειλε προς Ιωσαφάτ βασιλέα Ιούδα λέγων· βασιλεύς Μωάβ ηθέτησεν εν εμοί· ει πορεύση μετ ' εμού εις Μωάβ εις πόλεμον; και είπεν· αναβήσομαι· όμοιός μοι όμοιός σοι, ως ο λαός μου ο λαός σου, ως οι ίπποι μου οι ίπποι σου.
4Re 3:8	και είπε· ποία οδω αναβώ; και είπεν· οδόν έρημον Εδώμ.
4Re 3:9	και επορεύθη ο βασιλεύς Ισραήλ και ο βασιλεύς Ιούδα και ο βασιλεύς Εδώμ και εκύκλωσαν οδόν επτά ημερών, και ουκ ην ύδωρ τη παρεμβολή και τοις κτήνεσι τοις εν τοις ποσίν αυτών.
4Re 3:10	και είπεν ο βασιλεύς Ισραήλ· ω, ότι κέκληκε Κύριος τους τρεις βασιλείς παρερχομένους δούναι αυτούς εν χειρί Μωάβ
4Re 3:11	και είπεν Ιωσαφάτ· ουκ έστιν ώδε προφήτης του Κυρίου και επιζητήσωμεν τον Κύριον παρ ' αυτού; και απεκρίθη εις των παιδων του βασιλέως Ισραήλ και είπεν· ώδε Ελισαιέ υιος Σαφάτ, ος επέχεεν ύδωρ επί χειρας 'Ηλιού.

4Re 3:12	και ειπεν Ιωσαφάτ· εστιν αυτω ρήμα Κυρίου. και κατέβη προς αυτόν βασιλεύς Ισραήλ και Ιωσαφάτ βασιλεύς Ιούδα και βασιλεύς Εδώμ.
4Re 3:13	και ειπεν Ελισαιέ προς βασιλέα Ισραήλ· τι εμοί και σοί; δεύρο προς τους προφήτας του πατρός σου και τους προφήτας της μητρός σου. και ειπεν αυτω ο βασιλεύς Ισραήλ· μη ότι κέκληκε Κύριος τους τρεις βασιλείς του παραδούναι αυτούς εις χείρας Μωάβ;
4Re 3:14	και ειπεν Ελισαιέ· ζη Κύριος των δυνάμεων, ω παρέστην ενώπιον αυτού, ότι ει μη πρόσωπον Ιωασαφάτ βασιλέως Ιούδα εγώ λαμβάνω, ει επέβλεψα προς σε και είδόν σε·
4Re 3:15	και νυν λαβέ μοι ψάλλοντα. και εγένετο ως έφαλλον ο ψάλλον, και εγένετο επ' αυτόν χείρ Κυρίου,
4Re 3:16	και ειπε· τάδε λέγει Κύριος· ποιήσατε τον χειμάρρουν τούτον βοθύνους βοθύνους·
4Re 3:17	ότι τάδε λέγει Κύριος· ουκ όψεσθε πνεύμα και ουκ όψεσθε υετόν, και ο χειμάρρους ούτος πλησθήσεται ύδατος, και πίεσθε υμείς και αι κτήσεις υμών και τα κτήνη υμών·
4Re 3:18	και κούφη αυτή εν οφθαλμοίς Κυρίου, και παραδώσω την Μωάβ εν χειρί υμών,
4Re 3:19	και πατάξετε πάσαν πόλιν οχυράν και παν ξύλον αγαθόν καταβαλείτε και πάσας πηγάς ύδατος εμφράξεσθε και πάσαν μερίδα αγαθήν αχρειώσετε εν λίθοις.
4Re 3:20	και εγένετο πρωϊ αναβαινούσης της θυσίας και ιδού ύδατα ήρχοντο εξ οδού Εδώμ, και επλήσθη η γη ύδατος.
4Re 3:21	και πάσα Μωάβ ήκουσαν ότι ανέβησαν οι τρεις βασιλείς πολεμείν αυτούς, και ανεβόησαν εκ παντός περιεζωσμένοι ζώνην και ειπαν· ω και έστησαν επί του ορίου.
4Re 3:22	και ώρθρισαν το πρωϊ, και ο ήλιος ανέτειλεν επί τα ύδατα· και ειδε Μωάβ εξεναντίας τα ύδατα πυρά ωσει αίμα
4Re 3:23	και ειπαν· αίμα τούτο της ρομφαίας, και εμαχέσαντο οι βασιλείς και επάταξαν ανήρ τον πλησίον αυτου, και νυν επί τα σκύλα Μωάβ.
4Re 3:24	και εισήλθον εις την παρεμβολήν Ισραήλ, και Ισραήλ ανέστησαν και επάταξαν την Μωάβ, και έφυγον από προσώπου αυτών. και εισήλθον εισπορευόμενοι και τύπτοντες την Μωάβ
4Re 3:25	και τας πόλεις καθειλον και πάσαν μερίδα αγαθήν έρριψαν ανήρ τον λίθον και ενέπλησαν αυτήν και πάσαν πηγήν ενέφραξαν και παν ξύλον αγαθόν κατέβαλον έως του καταλιπείν τους λίθους του τοίχου καθηρημένους, και εκύκλωσαν οι σφενδονήται και επάταξαν αυτήν.
4Re 3:26	και ειδεν ο βασιλεύς Μωάβ ότι εκραταίωσεν υπέρ αυτόν ο πόλεμος. και έλαβε μεθ' εαυτου επτακοσίους άνδρας εσπασμένους ρομφαίαν διακόψαι προς βασιλέα Εδώμ, και ουκ ηδυνήθησαν.

4Re 3:27	και έλαβε τον υιόν αυτού τον πρωτότοκον, ον εβασίλευσεν αντ ' αυτού, και ανήνεγκεν αυτόν ολοκαύτωμα επί του τείχους· και εγένετο μετάμελος μέγας επί Ισραήλ, και απήραν απ ' αυτού και επέστρεψαν εις την γην.
4Re 4:1	ΚΑΙ γυνή μία από των υιών των προφητών εβόα προς τον Ελισαιέ λέγουσα· ο δούλος σου ανήρ μου απέθανε, και συ έγνωσ ότι δούλος σου ην φοβούμενος τον Κύριον· και ο δανειστής ήλθε λαβείν τους δύο υιούς μου εαυτω εις δούλους.
4Re 4:2	και είπεν Ελισαιέ· τι ποιήσω σοι; ανάγγειλόν μοι τι έστι σοι εν τω οίκω. η δε είπεν· ουκ έστι τη δούλη σου ουδέν εν τω οίκω, ότι αλλ ' ή ό αλείψομαι έλαιον.
4Re 4:3	και είπε προς αυτήν· δεύρο αίτησαι σεαυτη σκεύη έξωθεν παρά πάντων των γειτόνων σκεύη κενά, μη ολιγώσης.
4Re 4:4	και εισελεύση και αποκλείσεις την θύραν κατά σου και κατά των υιών σου και αποχεείς εις τα σκεύη ταύτα και το πληρωθέν αρείς.
4Re 4:5	και απήλθε παρ ' αυτού, και απέκλεισε την θύραν καθ ' εαυτής και κατά των υιών αυτής· αυτοί προσήγγιζον προς αυτήν, και αυτή επέχεεν έως επλήσθησαν τα σκεύη.
4Re 4:6	και είπε προς τους υιούς αυτής· εγγίσατε έτι προς με το σκεύος· και είπον αυτη· ουκ έστιν έτι σκεύος· και έστη το έλαιον.
4Re 4:7	και ήλθε και απήγγειλε τω ανθρωπω του Θεού, και είπεν Ελισαιέ· δεύρο και απόδου το έλαιον και αποτίσεις τους τόκους σου, και συ και οι υιοί σου ζήσεσθε εν τω επιλοίπω ελαίω.
4Re 4:8	και εγένετο ημέρα και διέβη Ελισαιέ εις Σωμάν, και εκεί γυνή μεγάλη και εκράτησεν αυτόν φαγείν άρτον. και εγένετο αφ ' ικανού του εισπορεύεσθαι αυτόν εξέκλινε του εκεί φαγείν.
4Re 4:9	και είπεν η γυνή προς τον άνδρα αυτής· ιδού δη έγνων ότι άνθρωπος του Θεού άγιος ούτος διαπορεύεται εφ ' ημάς δια παντός.
4Re 4:10	ποιήσωμεν δη αυτω υπερωον τόπον μικρόν και θώμεν αυτω εκεί κλίνην και τράπεζαν και δίφρον και λυχνίαν. και έσται εν τω εισπορεύεσθαι προς ημάς και εκκλινεί εκεί.
4Re 4:11	και εγένετο ημέρα και εισήλθεν εκεί και εξέκλινεν εις το υπερωον και εκοιμήθη εκεί.
4Re 4:12	και είπε προς Γιεζί το παιδάριον αυτού· κάλεσόν μοι την Σωμανίτιν ταύτην· και εκάλεσεν αυτήν, και έστη ενώπιον αυτού.
4Re 4:13	και είπεν αυτω· ειπόν δη προς αυτήν· ιδού εξέστησας ημίν πάσαν την έκστασιν ταύτην· τι δει ποιήσαι σοι; ει έστι λόγος σοι προς τον βασιλέα ή προς τον άρχοντα της δυνάμεως; η δε είπεν· εν μέσω του λαού εγώ ειμι οικώ.
4Re 4:14	και είπε προς Γιεζί· τι δει ποιήσαι αυτη; και είπε Γιεζί το παιδάριον αυτού· και μάλα υιος ουκ έστιν αυτη, και ο ανήρ αυτής πρεσβύτης.
4Re 4:15	και εκάλεσεν αυτήν, και έστη παρά την θύραν.

4Re 4:16	και ειπεν Ελισαιέ προς αυτην· εις τον καιρον τούτον, ως η ωρα, ζώσα συ περιειληφυία υιόν. η δε ειπε· μη Κύριε, μη διαψεύση την δούλην σου.
4Re 4:17	και εν γαστρί έλαβεν η γυνή και έτεκεν υιόν εις τον καιρον τούτον, ως η ωρα, ζώσα, ως ελάλησε προς αυτην Ελισαιέ.
4Re 4:18	και ηδρύνθη το παιδάριον· και εγένετο ηνικά εξήλθε προς τον πατέρα αυτου προς τους θερίζοντας,
4Re 4:19	και ειπε προς τον πατέρα αυτου· την κεφαλήν μου, την κεφαλήν μου· και ειπε τω παιδαριώ· άρον αυτον προς την μητέρα αυτου.
4Re 4:20	και ήρεν αυτον προς την μητέρα αυτου, και εκοιμήθη επί των γονάτων αυτης έως μεσημβρίας και απέθανε.
4Re 4:21	και ανήνεγκεν αυτον και εκοίμισεν αυτον επί την κλίνην του ανθρωπου του Θεου και απέκλεισε κατ ' αυτου και εξήλθε.
4Re 4:22	και εκάλεσε τον άνδρα αυτης και ειπεν· απόστειλον δη μοι εν των παιδαριών και μίαν των όνων, και δραμούμαι έως του ανθρωπου του Θεου και επιστρέψω.
4Re 4:23	και ειπε· τι ότι συ πορεύη προς αυτον σήμερα; ου νεομηνία ουδέ σάββατον. η δε ειπεν· ειρήνη.
4Re 4:24	και επέσαξε την όνον και ειπε προς το παιδάριον αυτης· άγε πορεύου, μη επίσχης μοι του επιβήναι, ότι εάν ειπω σοι· δεύρο και πορεύση και ελεύση προς τον άνθρωπον του Θεου εις όρος το Καρμήλιον.
4Re 4:25	και επορεύθη και ήλθεν έως του ανθρωπου του Θεου εις το όρος. και εγένετο ως ειδεν Ελισαιέ ερχομένην αυτην, και ειπε προς Γιεζί το παιδάριον αυτου· ιδού δη η Σωμανίτις εκείνη·
4Re 4:26	νυν δράμε εις απαντην αυτης και ερείς· ει ειρήνη σοι; ει ειρήνη τω ανδρί σου; ει ειρήνη τω παιδαριώ; η δε ειπεν· ειρήνη.
4Re 4:27	και ήλθε προς Ελισαιέ εις το όρος και επελάβετο των ποδών αυτου. και ήγγισε Γιεζί απώσασθαι αυτην, και ειπεν Ελισαιέ· άφες αυτην, ότι η ψυχή αυτης κατώδυνος αυτη, και Κύριος απέκρυσεν απ ' εμου και ουκ ανήγγειλέ μοι.
4Re 4:28	η δε ειπε· μη ητησάμην υιόν παρά του Κυριου μου; ότι ουκ ειπα· ου πλανήσεις μετ ' εμου;
4Re 4:29	και ειπεν Ελισαιέ τω Γιεζί· ζώσαι την οσφύν σου και λαβέ την βακτηριάν μου εν τη χειρί σου και δεύρο· ότι εάν εύρης άνδρα, ουκ ευλογήσεις αυτον, και εάν ευλογήση σε ανήρ, ουκ αποκριθήση αυτω· και επιθήσεις την βακτηριάν μου επί πρόσωπον του παιδαριου.
4Re 4:30	και ειπεν η μήτηρ του παιδαριου· ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου, ει εγκαταλείψω σε· και ανέστη Ελισαιέ και επορεύθη οπίσω αυτης.
4Re 4:31	και Γιεζί διήλθεν έμπροσθεν αυτης και επέθηκε την βακτηριάν επί πρόσωπον του παιδαριου, και ουκ ην φωνή και ουκ ην ακρόασις· και επέστρεψεν εις απαντην αυτου και απήγγειλεν αυτω λέγων· ουκ ηγέρθη το παιδάριον.

4Re 4:32	και εισήλθεν Ελισαιέ εις τον οίκον και ιδού το παιδάριον τεθνηκός κεκοιμισμένον επί την κλίνην αυτού.
4Re 4:33	και εισήλθεν Ελισαιέ εις τον οίκον και απέκλεισε την θύραν κατά των δύο εαυτών και προσηύξατο προς Κύριον·
4Re 4:34	και ανέβη και εκοιμήθη επί το παιδάριον και έθηκε το στόμα αυτού επί το στόμα αυτού και τους οφθαλμούς αυτού επί τους οφθαλμούς αυτού και τας χείρας αυτού επί τας χείρας αυτού και διέκαμψεν επ ' αυτόν, και διεθερμάνθη η σάρξ του παιδαρίου.
4Re 4:35	και επέστρεψε και επορεύθη εν τη οικία ένθεν και ένθεν και ανέβη και συνέκαμψεν επί το παιδάριον έως επτάκις, και ήνοιξε το παιδάριον τους οφθαλμούς αυτού.
4Re 4:36	και εξεβόησε Ελισαιέ προς Γιεζί και είπε· κάλεσον την Σωμανίτιν ταύτην· και εκάλεσε, και εισήλθε προς αυτόν. και είπεν Ελισαιέ· λάβε τον υιόν σου.
4Re 4:37	και εισήλθεν η γυνή και έπεσεν επί τους πόδας αυτού και προσεκύνησεν επί την γην και έλαβε τον υιόν αυτής και εξήλθε.
4Re 4:38	και Ελισαιέ επέστρεψεν εις Γάλγαλα, και ο λιμός εν τη γη, και υιοί των προφητών εκάθηντο ενώπιον αυτού. και είπεν Ελισαιέ τω παιδαρίω αυτού· επίστησεν τον λέβητα τον μέγαν και έψε έψεμα τοις υιοίς των προφητών.
4Re 4:39	και εξήλθεν εις τον αγρόν συλλέξει αριώθ και εύρεν άμπελον εν τω αγρω και συνέλεξεν απ ' αυτής τολύπην αγρίαν πλήρες το μάτιον αυτού και ενέβαλεν εις τον λέβητα του εψέματος, ότι ουκ έγνωσαν.
4Re 4:40	και ενέχει τοις ανδράσι φαγείν, και εγένετο εν τω εσθίειν αυτούς εκ του εψέματος και ιδού ανεβόησαν και είπαν· θάνατος εν τω λέβητι, άνθρωπε του Θεού· και ουκ ηδύναντο φαγείν.
4Re 4:41	και είπε· λάβετε άλευρον και εμβάλετε εις τον λέβητα· και είπεν Ελισαιέ προς Γιεζί το παιδάριον· έγχει τω λαω και εσθιέτωσαν· και ουκ εγενήθη εκεί έτι ρήμα πονηρόν εν τω λέβητι.
4Re 4:42	και ανήρ διήλθεν εκ Βαιθσαρισά και ήνεγκε προς τον άνθρωπον του Θεού πρωτογεννημάτων είκοσιν άρτους κριθίνους και παλάθας, και είπε· δότε τω λαω και εσθιέτωσαν.
4Re 4:43	και είπεν ο λειτουργός αυτού· τι δώ τούτο ενώπιον εκατόν ανδρών; και είπε· dos τω λαω και εσθιέτωσαν, ότι τάδε λέγει Κύριος· φάγονται και καταλείψουσι.
4Re 4:44	και έφαγον και κατέλιπον κατά το ρήμα Κυρίου.
4Re 5:1	ΚΑΙ Ναιμάν ο άρχων της δυνάμεως Συρίας ην ανήρ μέγας ενώπιον του κυρίου αυτού και τεθραυμασμένος προσώπω, ότι εν αυτω έδωκε Κύριος σωτηρίαν Συρία· και ο ανήρ ην δυνατός ισχύϊ, λελερωμένος.
4Re 5:2	και Συρία εξήλθον μονόζωνοι και ηχημαλώτευσαν εκ γης Ισραήλ νεάνιδα μικράν, και ην ενώπιον της γυναικός Ναιμάν.

4Re 5:3	η δε ειπε τη κυρια αυτης· οφελον ο κυριος μου ενωπιον του προφητου του Θεου του εν Σαμαρεια, τότε αποσυνάξει αυτον απο της λεπρας αυτου.
4Re 5:4	και εισηλθε και απηγγειλε τω κυριω εαυτης και ειπεν· ουτως και ουτως ελαλησεν η νεανις η εκ γης Ισραηλ.
4Re 5:5	και ειπε βασιλευς Συριας προς Ναιμαν· δευρο εισελθε, και εξαποστελω βιβλιον προς βασιλεα Ισραηλ· και επορευθη και ελαβεν εν τη χειρι αυτου δεκα τάλαντα αργυριου και εξακισχιλιους χρυσους και δεκα αλλασσομενας στολας.
4Re 5:6	και ηνεγκε το βιβλιον προς τον βασιλεα Ισραηλ λεγων· και νυν ως αν ελθη το βιβλιον τουτο προς σε, ιδου απεστειλα προς σε Ναιμαν τον δουλόν μου, και αποσυνάξεις αυτον απο της λεπρας αυτου.
4Re 5:7	και εγενετο ως ανεγνω βασιλευς Ισραηλ το βιβλιον, διερρηξε τα ιματια αυτου και ειπεν· ο Θεός εγω του θανατωσαι και ζωοποιησαι, οτι ουτος αποστέλλει προς με αποσυνάξει ανδρα απο της λεπρας αυτου; οτι πλην γνωτε δη και ιδετε οτι προφασίζεται ουτός μοι.
4Re 5:8	και εγενετο ως ηκουσεν Ελισαιέ οτι διερρηξεν ο βασιλευς Ισραηλ τα ιματια αυτου, και απεστειλε προς τον βασιλεα Ισραηλ λεγων· ινατι διερρηξας τα ιματια σου; ελθετω δη προς με Ναιμαν και γνωτω οτι εστι προφητης εν Ισραηλ.
4Re 5:9	και ηλθε Ναιμαν εν ιππω και αρματι και εστη επι θυρας οικου Ελισαιέ.
4Re 5:10	και απεστειλεν Ελισαιέ αγγελον προς αυτον λεγων· πορευθεις λουσαι επτακις εν τω Ιορδανη, και επιστρεψει η σαρξ σου σοι, και καθαρισθη.
4Re 5:11	και εθυμωθη Ναιμαν και απηλθε και ειπεν· ιδου ειπον οτι προς με παντως εξελευσεται και σθησεται και επικαλεσεται εν ονοματι Θεου αυτου και επιθησει την χειρα αυτου επι τον τον τον και αποσυνάξει το λεπρον·
4Re 5:12	ουχι αγαθος Αβανα και Φαρφαρ ποταμοι Δαμασκου υπερ παντα τα υδατα Ισραηλ; ουχι πορευθεις λουσομαι εν αυτοις και καθαρισθησομαι; και εξεκλινε και απηλθεν εν θυμω.
4Re 5:13	και ηγγισαν οι παιδες αυτου και ελαλησαν προς αυτον· μεγα λογον ελαλησεν ο προφητης προς σε· ουχι ποιησεις; και οτι ειπε προς σε, λουσαι και καθαρισθητι.
4Re 5:14	και κατεβη Ναιμαν και εβαπτισατο εν τω Ιορδανη επτακις κατα το ρημα Ελισαιέ, και επεστρεψεν η σαρξ αυτου ως σαρξ παιδαριου μικρου, και εκαθαρισθη.
4Re 5:15	και επεστρεψε προς Ελισαιέ αυτος και πασα η παρεμβολη αυτου, και ηλθε και εστη ενωπιον αυτου και ειπεν· ιδου δη εγνωκα οτι ουκ εστι Θεός εν παση τη γη, οτι αλλ ' η εν τω Ισραηλ· και νυν λαβε την ευλογιαν παρα του δουλου σου.
4Re 5:16	και ειπεν Ελισαιέ· ζη Κυριος, ω παρεστην ενωπιον αυτου, ει ληψομαι· και παρεβιασατο αυτον λαβειν, και ηπειθησε.
4Re 5:17	και ειπε Ναιμαν· και ει μη, δοθητω δη τω δουλω σου γομος ζευγος ημιονων, οτι ου ποιησει ετι ο δουλός σου ολοκαυτωμα και θυσιασμα θεοις ετεροις, αλλ ' η τω Κυριω μονω·

4Re 5:18	και λάσεται Κύριος τω δούλω σου εν τω εισπορευέσθαι τον κύριόν μου εις οίκον Ρεμμάν προσκυνήσαι εκεί και αυτός επαναπαύσεται επί της χειρός μου και προσκυνήσω εν οίκω Ρεμμάν εν τω προσκυνείν αυτόν εν οίκω Ρεμμάν, και λάσεται δη Κύριος τω δούλω σου εν τω λόγω τούτω.
4Re 5:19	και είπεν Ελισαιέ προς Ναιμάν· δεύρο εις ειρήνην. και απήλθεν απ' αυτού εις δεβραθά της γης.
4Re 5:20	και είπε Γιεζί το παιδάριον Ελισαιέ· ιδού εφείσατο ο κύριός μου του Ναιμάν του Σύρου τούτου του μη λαβείν εκ χειρός αυτού α ενήνοχε· ζη Κύριος ότι ει μη δραμούμαι οπίσω αυτού και λήψομαι απ' αυτού τι.
4Re 5:21	και εδίωξε Γιεζί οπίσω του Ναιμάν, και είδεν αυτόν Ναιμάν τρέχοντα οπίσω αυτού και επέστρεψεν από του άρματος εις απαντήν αυτού και είπεν· ειρήνη·
4Re 5:22	ο κύριός μου απέστειλέ με λέγων· ιδού νυν ήλθον προς με δύο παιδάρια εξ όρους Εφραίμ από των υιών των προφητών·δος δη αυτοίς τάλαντον αργυρίου και δύο αλλασσομένας στολάς.
4Re 5:23	και είπε· λαβέ διτάλαντον αργυρίου· και έλαβε δύο τάλαντα αργυρίου εν δυσί θυλάκοις και δύο αλλασσομένας στολάς και έδωκεν επί δύο παιδάρια αυτού. και ήραν έμπροσθεν αυτού.
4Re 5:24	και ήλθον εις το σκοτεινόν, και έλαβεν εκ των χειρών αυτών και παρέθετο εν οίκω και εξαπέστειλε τους άνδρας.
4Re 5:25	και αυτός εισήλθε και παρεστήκει προς τον κύριον αυτού· και είπε προς αυτόν Ελισαιέ· πόθεν, Γιεζί; και είπε Γιεζί· ου πεπόρευται ο δούλός σου ένθα και ένθα.
4Re 5:26	και είπε προς αυτόν Ελισαιέ· ουχί η καρδιά μου επορεύθη μετά σου, ότε επέστρεψεν ο ανήρ από του άρματος εις συναντήν σοι; και νυν έλαβες το αργύριον, και νυν έλαβες τα ιμάτια και ελαιώνας και αμπελώνας και πρόβατα και βόας και παίδας και παιδίσκας·
4Re 5:27	και η λέπρα Ναιμάν κολληθήσεται εν σοί και εν τω σπέρματί σου εις τον αιώνα. και εξήλθεν εκ προσώπου αυτού λελερωμένος ωσει χιών.
4Re 6:1	ΚΑΙ είπον υιοί των προφητών προς Ελισαιέ· ιδού δη ο τόπος, εν ω ημείς οικούμεν ενώπιόν σου, στενός αφ' ημών·
4Re 6:2	πορευθώμεν δη έως του Ιορδάνου και λάβωμεν εκείθεν ανήρ εις δοκόν μίαν και ποιήσωμεν εαυτοίς εκεί του οικείν εκεί. και είπε· δεύτε.
4Re 6:3	και είπεν ο εις επιεικώς· δεύρο μετά των δούλων σου· και είπεν· εγώ πορευόσομαι.
4Re 6:4	και επορεύθη μετ' αυτών, και ήλθον εις τον Ιορδάνην και έτεμνον τα ξύλα.
4Re 6:5	και ιδού ο εις καταβάλλων την δοκόν, και το σιδήριον εξέπεσεν εις το ύδωρ· και εβόησεν· ω Κύριε, και αυτό κεκρυμμένον.
4Re 6:6	και είπεν ο άνθρωπος του Θεού· που έπεσε; και έδειξεν αυτω τον τόπον. και απέκνισε ξύλον και έρριψεν εκεί, και επεπόλασε το σιδήριον.

4Re 6:7	και ειρηκεν· υψωσον σεαυτω· και εξετεινε την χειρα και ελαβεν αυτο.
4Re 6:8	και ο βασιλευς Συριας ην πολεμων εν Ισραηλ και εβουλευσατο προς τους παιδας αυτου λεγων· εις τον τοπον τονδε τινά ελμωνι παρεμβαλω.
4Re 6:9	και απεστειλεν Ελισαιε προς τον βασιλεα Ισραηλ λεγων· φυλαξαι μη παρελθειν εν τω τοπω τουτω, οτι εκει Συρια κερυπται.
4Re 6:10	και απεστειλεν ο βασιλευς Ισραηλ εις τον τοπον, ον ειπεν αυτω Ελισαιε, και εφυλαξατο εκειθεν ου μιαν ουδε δυο.
4Re 6:11	και εξεκινηθη η ψυχη βασιλεως Συριας περι του λογου τουτου, και εκαλεσε τους παιδας αυτου και ειπε προς αυτους· ουκ αναγγελειτε μοι τις προδιδωσι με βασιλει Ισραηλ;
4Re 6:12	και ειπεν εις των παιδων αυτου· ουχι κυριε μου βασιλευ, οτι Ελισαιε ο προφητης ο εν Ισραηλ αναγγελλει τω βασιλει Ισραηλ παντας τους λογους, ους εαν λαλησης εν τω ταμειω του κοιτωνος σου.
4Re 6:13	και ειπε· δευτε ιδετε που ουτος, και αποστειλας ληψομαι αυτον· και απηγγειλαν αυτω λεγοντες· ιδου εν Δωθαϊμ.
4Re 6:14	και απεστειλεν εκει ιππον και αρμα και δυναμιν βαρειαν, και ηλθον νυκτος και περιεκυκλωσαν την πολιν.
4Re 6:15	και ωρθρισεν ο λειτουργος Ελισαιε αναστηναι και εξηλθε, και ιδου δυναμεις κυκλουσα την πολιν και ιππος και αρμα, και ειπε το παιδαριον προς αυτον· ω κυριε, Πως ποιησομεν;
4Re 6:16	και ειπεν Ελισαιε· μη φοβου, οτι πλειους οι μεθ' ημων υπερ τους μετ' αυτων.
4Re 6:17	και προσηυξατο Ελισαιε και ειπε· Κυριε, διανοιξον δη τους οφθαλμους του παιδαριου και ιδετω· και διηνοιξε Κυριος τους οφθαλμους αυτου και ειδε. και ιδου το ορος πληρες ιππων, και αρμα πυρος περικυκλω Ελισαιε.
4Re 6:18	και κατεβησαν προς αυτον, και προσηυξατο προς Κυριον και ειπε· παταξον δη το εθνος τουτο αορασια· και επαταξεν αυτους αορασια κατα το ρημα Ελισαιε.
4Re 6:19	και ειπε προς αυτους Ελισαιε· ουχι αυτη η πολις και αυτη η οδος· δευτε οπισω μου, και αξω υμας προς τον ανδρα, ον ζητειτε· και απηγαγεν αυτους προς Σαμαρειαν.
4Re 6:20	και εγενετο ως εισηλθον εις Σαμαρειαν, και ειπεν Ελισαιε· ανοιξον δη, Κυριε, τους οφθαλμους αυτων και ιδετωσαν· και διηνοιξε Κυριος τους οφθαλμους αυτων, και ειδον, και ιδου ησαν εν μεσω Σαμαρειας.
4Re 6:21	και ειπεν ο βασιλευς Ισραηλ προς Ελισαιε, ως ειδεν αυτους· ει παταξας παταξω, πατερ;
4Re 6:22	και ειπεν· ου παταξεις, ει μη ους ηχμαλωτευσας εν ρομφαια σου και τοξω σου τυπτεις· παραθες αρτους και υδωρ ενωπιον αυτων, και φαγετωσαν και πιετωσαν και απελθετωσαν προς τον κυριον αυτων.

4Re 6:23	και παρέθηκεν αυτοίς παράθεσιν μεγάλην, και έφαγον και έπιον· και απέστειλεν αυτούς, και απήλθον προς τον κύριον αυτών. και ου προσέθευτο έτι μονόζωνοι Συρίας του ελθειν εις γην Ισραήλ.
4Re 6:24	Και εγένετο μετά ταύτα και ήθροισεν υιος Άδερ βασιλεύς Συρίας πάσαν την παρεμβολήν αυτού και ανέβη και περιεκάθισεν επί Σαμαρείαν.
4Re 6:25	και εγένετο λιμός μέγας εν Σαμαρεία, και ιδού περιεκάθηυτο επ' αυτήν, έως ου εγενήθη κεφαλή όνου πενήκοντα σίκλων αργυρίου και τέταρτον του κάβου κόπρου περιστερών πέντε σίκλων αργυρίου.
4Re 6:26	και ην ο βασιλεύς διαπορευόμενος επί του τείχους, και γυνή εβόησε προς αυτόν λέγουσα· σώσον, κύριε βασιλεύ.
4Re 6:27	και είπεν αυτη· μη σε σώσαι Κύριος, πόθεν σώσω σε; μη από άλωνος ή από ληνού;
4Re 6:28	και είπεν αυτη ο βασιλεύς· τι έστι σοι; και είπεν η γυνή· αύτη είπε προς με· δος τον υιόν σου και φαγόμεθα αυτόν σήμερα, και τον υιόν μου φαγόμεθα αυτόν αύριον·
4Re 6:29	και ηψήσαμεν τον υιόν μου και εφάγομεν αυτόν, και είπον προς αυτήν τη ημέρα τη δευτέρα· δος τον υιόν σου και φάγωμεν αυτόν. και έκρουψε τον υιόν αυτής.
4Re 6:30	και εγένετο ως ήκουσεν ο βασιλεύς Ισραήλ τους λόγους της γυναικός, διέρρηξε τα μάτια αυτού, και αυτός διεπορευέτο επί του τείχους. και είδεν ο λαός τον σάκκον επί της σαρκός αυτου έσωθεν.
4Re 6:31	και είπε· τάδε ποιήσαι μοι ο Θεός και τάδε προσθειή, ει στήσεται η κεφαλή Ελισαιέ επ' αυτω σήμερα.
4Re 6:32	και Ελισαιέ εκάθητο εν τω οίκω αυτου, και οι πρεσβύτεροι εκάθηυτο μετ' αυτου. και απέστειλεν άνδρα προ προσώπου αυτου πριν ελθειν τον άγγελον προς αυτόν και αυτός είπε προς τους πρεσβυτέρους· ει οίδατε ότι απέστειλεν ο υιος του φονευτου ούτος αφελείν την κεφαλήν μου; ιδετε ως αν έλθη ο άγγελος, αποκλείσατε την θύραν· και παραθλίψατε αυτόν εν τη θύρα· ουχί φωνή των ποδών του κυρίου αυτου κατόπισθεν αυτου;
4Re 6:33	έτι αυτου λαλούντος μετ' αυτών και ιδού άγγελος κατέβη προς αυτόν και είπεν· ιδού αύτη η κακία παρά Κυρίου· τι υπομείνω τω Κυρίω έτι;
4Re 7:1	ΚΑΙ είπεν Ελισαιέ· άκουσον λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος· ως η ωρα αύτη αύριον μέτρον σεμιδάλεως σίκλου και δίμετρον κριθών σίκλου εν ταις πύλαις Σαμαρείας.
4Re 7:2	και απεκρίθη ο τριστάτης, εφ' ον ο βασιλεύς επανεπαύετο επί την χείρα αυτου, τω Ελισαιέ και είπεν· ιδού ποιήσει Κύριος καταράκτας εν ουρανω, μη έσται το ρήμα τούτο; και Ελισαιέ είπεν· ιδού συ όψει τοις οφθαλμοίς σου και εκείθεν ου φάγη.
4Re 7:3	και τέσσαρες άνδρες ήσαν λεπροί παρά την θύραν της πόλεως, και είπεν ανήρ προς τον πλησίον αυτου· τι ημείς καθήμεθα ώδε, έως αποθάνωμεν;

4Re 7:4	εάν είπωμεν, εισέλθωμεν εις την πόλιν, και ο λιμός εν τη πόλει και αποθανούμεθα εκεί· και εάν καθίσωμεν ώδε, και αποθανούμεθα. και νυν δεύτε και εμπέσωμεν εις την παρεμβολήν Συρίας· εάν ζωογονήσωσιν ημάς, και ζησόμεθα· και εάν θανατώσωσιν ημάς, και αποθανούμεθα.
4Re 7:5	και ανέστησαν εν τω σκότει εισελθείν εις την παρεμβολήν Συρίας και ήλθον εις μέρος παρεμβολής Συρίας, και ιδού ουκ έστιν ανήρ εκεί.
4Re 7:6	και κύριος ακουστήν εποίησε παρεμβολήν την Συρίας φωνήν άρματος και φωνήν ίππου, φωνήν δυνάμεως μεγάλης, και είπεν ανήρ προς τον αδελφόν αυτού· νυν εμισθώσατο εφ ' ημάς ο βασιλεύς Ισραήλ τους βασιλέας των Χετταίων και τους βασιλέας Αιγύπτου του ελθείν εφ ' ημάς.
4Re 7:7	και ανέστησαν και απέδρασαν εν τω σκότει και εγκατέλιπαν τας σκηνάς αυτών και τους ίππους αυτών και τους όνους αυτών εν τη παρεμβολή ως εστι και έφυγον προς την ψυχήν εαυτών.
4Re 7:8	και εισήλθον οι λεπροί ούτοι έως μέρους της παρεμβολής και εισήλθον εις σκηνήν μίαν και έφαγον και έπιον και ήραν εκείθεν αργύριον και χρυσίον και ιματισμόν και επορεύθησαν· και επέστρεψαν εκείθεν και εισήλθον εις σκηνήν άλλην και έλαβον εκείθεν και επορεύθησαν και κατέκρουσαν.
4Re 7:9	και είπεν ανήρ προς τον πλησίον αυτού· ουχ ούτως ημείς ποιούμεν· η ημέρα αύτη ημέρα ευαγγελίας εστί, και ημείς σιωπώμεν και μένομεν έως φωτός του πρωϊ και ευρησομεν ανομίαν· και νυν δεύρο και εισέλθωμεν και αναγγείλωμεν εις τον οίκον του βασιλέως.
4Re 7:10	και εισήλθον και εβόησαν προς την πύλην της πόλεως και ανήγγειλαν αυτοίς, λέγοντες· εισήλθομεν εις την παρεμβολήν Συρίας, και ιδού ουκ έστιν εκεί ανήρ και φωνή ανθρωπου, ότι ει μη ίππος δεδεμένος και όνος και αι σκηναί αυτών ως εισί.
4Re 7:11	και εβόησαν οι θυρωροί και ανήγγειλαν εις τον οίκον του βασιλέως έσω.
4Re 7:12	και ανέστη ο βασιλεύς νυκτός και είπε προς τους παίδας αυτού· αναγγελώ δη υμίν α εποίησεν υμίν Συρία· έγνωσαν ότι πεινώμεν ημείς, και εξήλθαν εκ της παρεμβολής και εκρύβησαν εν τω αγρω λέγοντες· ότι εξελεύσονται εκ της πόλεως, και συλληψόμεθα αυτούς ζώντας και εις την πόλιν εισελευσόμεθα.
4Re 7:13	και απεκρίθη εις των παιδων αυτού και είπε· λαβέτωσαν δη πέντε των ίππων των υπολελειμμένων, οί κατελείφθησαν ώδε, ιδού εισι προς παν το πλήθος Ισραήλ το εκλείπον· και αποστελούμεν εκεί και οψόμεθα.
4Re 7:14	και έλαβον δύο επιβάτας ίππων, και απέστειλεν ο βασιλεύς Ισραήλ οπίσω του βασιλέως Συρίας λέγων· δεύτε και ιδετε.
4Re 7:15	και επορεύθησαν οπίσω αυτών έως του Ιορδάνου, και ιδού πάσα η οδός πλήρης ιματιών και σκευών, ων έρριψε Συρία εν τω θαμβείσθαι αυτούς· και επέστρεψαν οι άγγελοι και ανήγγειλαν τω βασιλεί.
4Re 7:16	και εξήλθεν ο λαός και διήρπασαν την παρεμβολήν Συρίας, και εγένετο μέτρον σεμιδάλεως σίκλου, κατά το ρήμα Κυρίου, και δίμετρον κριθών σίκλου.

4Re 7:17	και ο βασιλεύς κατέστησε τον τριστάτην, εφ' ον ο βασιλεύς επανεπαύσατο τη χειρί αυτού, επί της πύλης. και συνεπάτησεν αυτόν ο λαός εν τη πύλη, και απέθανε, καθά ελάλησεν ο άνθρωπος του Θεού, ος ελάλησεν εν τω καταβήναι τον άγγελον προς αυτόν.
4Re 7:18	και εγένετο καθά ελάλησεν Ελισαιέ προς τον βασιλέα λέγων· δίμετρον κριθής σίκλου και μέτρον σεμιδάλεως σίκλου και έσται ως η ώρα αύριον εν τη πύλη Σαμαρείας·
4Re 7:19	και απεκρίθη ο τριστάτης τω Ελισαιέ και είπεν· ιδού Κύριος ποιεί καταράκτας εν τω ουρανω, μη έσται το ρήμα τούτο; και είπεν Ελισαιέ· ιδού όψη τοις οφθαλμοίς σου και εκείθεν ου μη φάγη.
4Re 7:20	και εγένετο ούτως, και συνεπάτησεν αυτόν ο λαός εν τη πύλη και απέθανε.
4Re 8:1	ΚΑΙ Ελισαιέ ελάλησε προς την γυναίκα, ης εξωπύρησε τον υιόν, λέγων· ανάστηθι και δεύρο συ και ο οίκός σου και παροίκει, ου εάν παροικήσης, ότι κέκληκε Κύριος λιμόν επί την γην, και γε ήλθεν επί την γην επτά έτη.
4Re 8:2	και ανέστη η γυνή και εποίησε κατά το ρήμα Ελισαιέ και αυτή και ο οίκος αυτής και παρώκει εν γη αλλοφύλων επτά έτη.
4Re 8:3	και εγένετο μετά το τέλος των επτά ετών και επέστρεψεν η γυνή εκ γης αλλοφύλων εις την πόλιν και ήλθε βοήσαι προς τον βασιλέα περι του οικου εαυτής και περι των αγρών αυτής.
4Re 8:4	και ο βασιλεύς ελάλει προς Γιεζί το παιδάριον Ελισαιέ του ανθρωπου του Θεού λέγων· διήγησαι δη εμοί πάντα τα μεγάλα, α εποίησεν Ελισαιέ.
4Re 8:5	και εγένετο αυτού εξηγουμένου τω βασιλεί, ως εξωπύρησεν υιόν τεθνηκότα, και ιδού η γυνή, ης εξωπύρησε τον υιόν αυτής Ελισαιέ, βοώσα προς τον βασιλέα περι του οικου εαυτής και περι των αγρών εαυτής· και είπε Γιεζί· κύριε βασιλεύ, αύτη η γυνή και ούτος ο υιος αυτής, ον εξωπύρησεν Ελισαιέ.
4Re 8:6	και επηρώτησεν ο βασιλεύς την γυναίκα και διηγήσατο αυτω· και έδωκεν αυτη ο βασιλεύς ευνούχον ένα λέγων· επιστρέψον πάντα τα αυτής και πάντα τα γενήματα του αγρού από της ημέρας, ης κατέλιπε την γην έως του νυν.
4Re 8:7	Και ήλθεν Ελισαιέ εις Δαμασκόν, και υιος Άδερ βασιλεύς Συρίας ηρρώστει, και ανήγγειλαν αυτω λέγοντες· ήκει ο άνθρωπος του Θεού έως ώδε.
4Re 8:8	και είπεν ο βασιλεύς προς Αζαήλ· λάβε εν τη χειρί σου μαναά και δεύρο εις απαντήν του ανθρωπου του Θεού και επιζήτησον τον Κύριον παρ' αυτού λέγων· ει ζήσομαι εκ της αρρωστίας μου ταύτης;
4Re 8:9	και επορεύθη Αζαήλ εις απαντήν αυτού και έλαβε μαναά εν τη χειρί αυτού και πάντα τα αγαθά Δαμασκού, άρσιν τεσσαράκοντα καμήλων, και ήλθε και έστη ενώπιον αυτού και είπε προς Ελισαιέ· υιος σου υιος Άδερ βασιλεύς Συρίας απέστειλέ με προς σε επερωτήσαι λέγων· ει ζήσομαι εκ της αρρωστίας μου ταύτης;
4Re 8:10	και και είπεν Ελισαιέ· δεύρο ειπόν αυτω· ζωή ζήση· και έδειξέ μοι Κύριος ότι θανάτω αποθανή·

4Re 8:11	και παρέστη τω προσώπω αυτού και έθηκεν έως αισχύνης, και έκλαυσεν ο άνθρωπος του Θεού.
4Re 8:12	και είπεν Αζαήλ· τι ότι ο κύριός μου κλαίει; και είπεν· ότι οίδα όσα ποιήσεις τοις υιοίς Ισραήλ κακά· τα οχυρώματα αυτών εξαποστελείς εν πυρί και τους εκλεκτούς αυτών εν ρομφαία αποκτενείς και τα νήπια αυτών ενσειείεις και τας εν γαστρί εχούσας αυτών αναρρήξεις.
4Re 8:13	και είπεν Αζαήλ· τις εστιν ο δούλός σου ο κύων ο τεθνηκώς, ότι ποιήσει το ρήμα τούτο; και είπεν Ελισαιέ· έδειξέ μοι Κύριός σε βασιλεύοντα επί Συρίαν.
4Re 8:14	και απήλθεν από Ελισαιέ και εισήλθε προς τον κύριον αυτού και είπεν αυτω· τι είπέ σοι Ελισαιέ; και είπεν· είπέ μοι, ζωή ζήση.
4Re 8:15	και εγένετο τη επαύριον, και έλαβε το μαχμά και έβαψεν εν τω ύδατι και περιέβαλεν επί το πρόσωπον αυτού και απέθανε, και εβασίλευσεν Αζαήλ αντ ' αυτού.
4Re 8:16	Εν έτει πέμπτω τω Ιωράμ υιω Αχαάβ βασιλεί Ισραήλ και Ιωσαφάτ βασιλεί Ιούδα εβασίλευσεν Ιωράμ υιος Ιωσαφάτ βασιλεύς Ιούδα.
4Re 8:17	υιος τριάκοντα και δύο ετών ην εν τω βασιλεύειν αυτόν και οκτώ έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ.
4Re 8:18	και επορεύθη εν οδω βασιλέων Ισραήλ, καθώς εποίησεν οίκος Αχαάβ, ότι θυγάτηρ Αχαάβ ην αυτω εις γυναίκα· και εποίησε το πονηρόν ενώπιον Κυρίου.
4Re 8:19	και ουκ ηθέλησε Κύριος διαφθείραι τον Ιούδαν δια Δαυίδ τον δούλον αυτού, καθώς είπε δούναι αυτω λύχνον και τοις υιοίς αυτού πάσας τας ημέρας.
4Re 8:20	εν ταις ημέραις αυτού ηθέτησεν Εδώμ υποκάτωθεν χειρός Ιούδα και εβασίλευσαν εφ ' εαυτούς βασιλέα.
4Re 8:21	και ανέβη Ιωράμ εις Σιών και πάντα τα άρματα τα μετ ' αυτού, και εγένετο αυτού αναστάντος και επάταξε τον Εδώμ τον κυκλώσαντα επ ' αυτόν και τους άρχοντας των αρμάτων, και έφυγεν ο λαός εις τα σκηνώματα αυτών.
4Re 8:22	και ηθέτησεν Εδώμ υποκάτω της χειρός Ιούδα έως της ημέρας ταύτης. τότε ηθέτησε Λοβενά εν τω καιρω εκείνω.
4Re 8:23	και τα λοιπά των λόγων Ιωράμ και πάντα, όσα εποίησεν, ουκ ιδού ταύτα γέγραπται επί βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ιούδα;
4Re 8:24	και εκοιμήθη Ιωράμ μετά των πατέρων αυτού και ετάφη μετά των πατέρων αυτού εν πόλει Δαυίδ του πατρός αυτού· και εβασίλευσεν Όχοζίας υιος αυτού αντ ' αυτού.
4Re 8:25	Εν έτει δωδεκάτω τω Ιωράμ υιω Αχαάβ βασιλεί Ισραήλ εβασίλευσεν Όχοζίας υιος Ιωράμ.
4Re 8:26	υιος είκοσι και δύο ετών Όχοζίας εν τω βασιλεύειν αυτόν και ενιαυτόν ένα εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα της μητρός αυτού Γοθολία θυγάτηρ Αμβρί βασιλέως Ισραήλ.

4Re 8:27	και επορεύθη εν οδω οίκου Αχαάβ και εποίησε το πονηρόν ενώπιον Κυρίου καθώς ο οίκος Αχαάβ.
4Re 8:28	και επορεύθη μετά Ιωράμ υιού Αχαάβ εις πόλεμον μετά Αζαήλ βασιλέως αλλοφύλων εν Ρεμμώθ Γαλαάδ, και επάταξαν οι Σύροι τον Ιωράμ.
4Re 8:29	και επέστρεψεν ο βασιλεύς Ιωράμ του ιατρευθήναι εν Ιεζράελ από των πληγών, ων επάταξαν αυτόν εν Ρεμμώθ εν τω πολεμείν αυτόν μετά Αζαήλ βασιλέως Συρίας· και Όχοζίας υιος Ιωράμ κατέβη του ιδείν τον Ιωράμ υιόν Αχαάβ εν Ιεζράελ, ότι ηρρώσκει αυτός.
4Re 9:1	ΚΑΙ Ελισαιέ ο προφήτης εκάλεσεν ένα των υιών των προφητών και είπεν αυτω· ζώσαι την οσφύν σου και λαβέ τον φακόν του ελαίου τούτου εν τη χειρί σου και δέυρο εις Ρεμμώθ Γαλαάδ·
4Re 9:2	και εισελεύση εκεί και όψη εκεί Ιού υιόν Ιωσαφάτ υιού Ναμεσσί και εισελεύση και αναστήσεις αυτόν εκ μέσου των αδελφών αυτού και εισάξεις αυτόν εις το ταμειών εν ταμειώ·
4Re 9:3	και λήψη τον φακόν του ελαίου και επιχειεί επί την κεφαλήν αυτού και ειπόν· τάδε λέγει Κύριος· κέχρικά σε εις βασιλέα επί Ισραήλ· και ανοίξεις την θύρα και φεύξη και ου μενείς.
4Re 9:4	και επορεύθη το παιδάριον ο προφήτης εις Ρεμμώθ Γαλαάδ
4Re 9:5	και εισήλθε, και ιδού οι άρχοντες της δυνάμεως εκάθηντο, και είπε· λόγος μοι προς σε, ο άρχων. και είπεν Ιού· προς τίνα εκ πάντων ημών; και είπε· προς σε, ο άρχων.
4Re 9:6	και ανέστη και εισήλθεν εις τον οίκον, και επέχεε το έλαιον επί την κεφαλήν αυτού και είπεν αυτω· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· κέχρικά σε εις βασιλέα επί λαόν Κυρίου επί τον Ισραήλ,
4Re 9:7	και εξολοθρεύσεις τον οίκον Αχαάβ του κυρίου σου εκ προσώπου μου και εκδικήσεις τα αίματα των δούλων μου των προφητών και τα αίματα πάντων των δούλων Κυρίου εκ χειρός Ιεζάβελ
4Re 9:8	και εκ χειρός όλου του οίκου Αχαάβ και εξολοθρεύσεις τω οίκω Αχαάβ ουρούντα προς τοίχον και συνεχόμενον και εγκαταλελειμμένον εν Ισραήλ·
4Re 9:9	και δώσω τον οίκον Αχαάβ ως τον οίκον Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ και ως τον οίκον Βαασά υιού Αχιά·
4Re 9:10	και την Ιεζάβελ καταφάγονται οι κύνες εν τη μερίδι Ιεζράελ, και ουκ έστιν ο θάπτων. και ήνοιξε την θύραν και έφυγε.
4Re 9:11	και Ιού εξήλθε προς τους παίδας του κυρίου αυτού, και είπαν αυτω· ειρήνη; τι ότι εισήλθεν ο επίληπτος ούτος προς σε; και είπεν αυτοίς· υμείς οίδατε τον άνδρα και την αδολεσχίαν αυτού.
4Re 9:12	και είπον· άδικον· απαγγειλον δη ημίν. και είπεν Ιού προς αυτούς· ούτω και ούτω ελάλησε προς με λέγων· τάδε λέγει Κύριος· κέχρικά σε εις βασιλέα επί Ισραήλ.

4Re 9:13	και ακούσαντες έσπευσαν και έλαβεν έκαστος το ιμάτιον αυτού και έθηκαν υποκάτω αυτού επί το γαρém των αναβαθμών και εσάλπισαν εν κερατινη και είπαν· εβασίλευσεν Ιού.
4Re 9:14	και συνεστράφη Ιού υιος Ιωσαφάτ υιού Ναμεσσί προς Ιωράμ και Ιωράμ αυτός εφύλασεν εν Ρεμμώθ Γαλαάδ, αυτός και πας Ισραήλ από προσώπου Αζαήλ βασιλέως Συρίας,
4Re 9:15	και απέστρεψεν Ιωράμ ο βασιλεύς ιατρευθήναι εν Ιεζράελ από των πληγών, ων έπαισαν αυτόν οι Σύριοι εν τω πολεμείν αυτόν μετά Αζαήλ βασιλέως Συρίας· και είπεν Ιού· ει έστι ψυχή υμών μετ ' εμού, μη εξελθέτω εκ της πόλεως διαπεφευγώς του πορευθήναι και απαγγείλαι εν Ιεζράελ.
4Re 9:16	και ίππευσε και επορεύθη Ιού και κατέβη εις Ιεζράελ, ότι Ιωράμ βασιλεύς Ισραήλ εθαραπεύετο εν τω Ιεζράελ από των τοξευμάτων, ων κατετόξευσαν αυτόν οι Αραμίν εν τη Ραμμάθ εν τω πολέμω μετά Αζαήλ βασιλέως Συρίας, ότι αυτός δυνατός και ανήρ δυνάμεως, και 'Οχοζίας βασιλεύς Ιούδα κατέβη ιδείν τον Ιωράμ.
4Re 9:17	και ο σκοπός ανέβη επί τον πύργον Ιεζράελ και είδε τον κονιορτόν Ιού εν τω παραγίνεσθαι αυτόν και είπε· κονιορτόν εγώ βλέπω. και είπεν Ιωράμ· λαβέ επιβάτην και απόστειλον έμπροσθεν αυτών, και ειπάτω, ει ειρήνη.
4Re 9:18	και επορεύθη επιβάτης ίππου εις απαντήν αυτών και είπε· τάδε λέγει ο βασιλεύς, ει ειρήνη. και είπεν Ιού· τι σοι και ειρήνη; επίστρεφε εις τα οπίσω μου. και απήγγειλεν ο σκοπός λέγων· ήλθεν ο άγγελος έως αυτών και ουκ ανέστρεψε.
4Re 9:19	και απέστειλεν επιβάτην ίππου δεύτερον, και ήλθε προς αυτόν και είπε· τάδε λέγει ο βασιλεύς· ει ειρήνη. και είπεν Ιού· τι σοι και ειρήνη; επιστρέφου εις τα οπίσω μου.
4Re 9:20	και απήγγειλεν ο σκοπός λέγων· ήλθεν έως αυτών και ουκ ανέστρεψε· και ο άγων ήγε τον Ιού υιόν Ναμεσσί, ότι εν παραλλαγή εγένετο.
4Re 9:21	και είπεν Ιωράμ· ζεύξον· και έζευξεν άρμα. και εξήλθεν Ιωράμ βασιλεύς Ισραήλ και 'Οχοζίας βασιλεύς Ιούδα, ανήρ εν τω άρματι αυτού, και εξήλθον εις απαντήν Ιού και εύρον αυτόν εν τη μερίδι Ναβουθαί του Ιεζραηλίτου.
4Re 9:22	και εγένετο ως είδεν Ιωράμ τον Ιού, και είπεν· ει ειρήνη Ιού; και είπεν Ιού· τι ειρήνη; έτι αι πορνείαι Ιεζάβελ της μητρός σου και τα φάρμακα αυτής τα πολλά.
4Re 9:23	και επέστρεψεν Ιωράμ τας χείρας αυτού του φυγείν και είπε προς 'Οχοζιαν· δόλος, 'Οχοζία.
4Re 9:24	και έπλησεν Ιού την χείρα αυτού εν τω τόξω και επάταξε τον Ιωράμ ανά μέσον των βραχιόνων αυτού, και εξήλθε το βέλος αυτού δια της καρδιάς αυτού, και έκαμψεν επί τα γόνατα αυτού.
4Re 9:25	και είπε προς Βαδεκάρ τον τριστάτην αυτού· ρίψον αυτόν εν τη μερίδι αγρού Ναβουθαί του Ιεζραηλίτου· ότι μνημονεύω, εγώ και συ επιβεβηκότες επί ζεύγη οπίσω Αχαάβ του πατρός αυτού, και Κύριος έλαβεν επ ' αυτόν το λήμμα τούτο

	λέγων·
4Re 9:26	ει μη τα αίματα Ναβουθαί και τα αίματα των υιών αυτού είδον εχθές, φησί Κύριος, και ανταποδώσω αυτω εν τη μερίδι ταύτη, φησί Κύριος· και νυν άρας δη ρίψον αυτόν εν τη μερίδι κατά το ρήμα Κυρίου.
4Re 9:27	και Όχοζίας βασιλεύς Ιούδα είδε και έφυγεν οδόν Βαιθαγγάν, και εδίωξεν οπίσω αυτού Ιού και είπε· και γε αυτόν· και επάταξεν αυτόν προς τω άρματι εν τω αναβαίνειν Γαϊ, ή εστιν Ιεβλαάμ, και έφυγεν εις Μαγεδδώ και απέθανεν εκεί.
4Re 9:28	και επεβίβασαν αυτόν οι παίδες αυτού επί το άρμα και ήγαγον αυτόν εις Ιερουσαλήμ και έθαψαν αυτόν εν τω τάφω αυτού εν πόλει Δαυίδ.
4Re 9:29	και εν έτει ενδεκάτω Ιωράμ βασιλέως Ισραήλ εβασίλευσεν Όχοζίας επί Ιούδαν.
4Re 9:30	και ήλθεν Ιού επί Ιεζράελ· και Ιεζάβελ ήκουσε και εστιμίσατο τους οφθαλμούς αυτής και ηγάθυνε την κεφαλήν αυτής και διέκυψε δια της θυρίδος.
4Re 9:31	και Ιού εισεπορεύετο εν τη πόλει και είπεν· ει ειρήνη, Ζαμβρί ο φονευτής του κυρίου αυτού;
4Re 9:32	και επήρε το πρόσωπον αυτού εις την θυρίδα και είδεν αυτήν και είπε· τι ει συ; κατάβηθι μετ' εμού. και κατέκυψαν προς αυτόν δύο ευνούχοι·
4Re 9:33	και είπε· κυλίσατε αυτήν, και εκύλισαν αυτήν, και ερραντίσθη του αίματος αυτής προς τον τοίχον και προς τους ίππους, και συνεπάτησαν αυτήν.
4Re 9:34	και εισήλθε και έφαγε και έπие και είπεν· επισκέψασθε δη την κατηραμένην ταύτην και θάψατε αυτήν, ότι θυγάτηρ βασιλέως εστί.
4Re 9:35	και επορεύθησαν θάψαι αυτήν και ουχ εύρον εν αυτη άλλο τι ή το κρανίον και οι πόδες και τα ίχνη των χειρών.
4Re 9:36	και επέστρεψαν και ανήγγειλαν αυτω, και είπε· λόγος Κυρίου, ον ελάλησεν εν χειρί Ηλιού του Θεσβίτου λέγων· εν τη μερίδι Ιεζράελ καταφάγονται οι κύνες τας σάρκας Ιεζάβελ,
4Re 9:37	και έσται το θνησιμαίον Ιεζάβελ ως κοπρία επί προσώπου του αγρού εν τη μερίδι Ιεζράελ, ωστε μη ειπείν αυτούς Ιεζάβελ.
4Re 10:1	ΚΑΙ τω Αχαάβ εβδομήκοντα υιοί εν Σαμαρεία. και έγγραψεν Ιού βιβλίον και απέστειλεν εν Σαμαρεία προς τους άρχοντας Σαμαρείας και προς τους πρεσβυτέρους και προς τους τιθηνούς Αχαάβ λέγων·
4Re 10:2	και νυν ως αν έλθη το βιβλίον τούτο προς υμάς, και μεθ' υμών οι υιοί του κυρίου υμών και μεθ' υμών το άρμα και οι ίπποι και πόλεις οχυραί και τα όπλα,
4Re 10:3	και όψεσθε τον αγαθόν και τον ευθή εν τοις υιοίς του κυρίου υμών και καταστήσετε αυτόν επί τον θρόνον του πατρός αυτού και πολεμείτε υπέρ του οίκου του κυρίου υμών.
4Re 10:4	και εφοβήθησαν σφόδρα και είπον· ιδού οι δύο βασιλείς ουκ έστησαν κατά πρόσωπον αυτού, και Πως στησόμεθα ημείς;

4Re 10:5	και απέστειλαν οι επί του οίκου και οι επί της πόλεως και οι πρεσβύτεροι και οι τιθηνοί προς Ιού λέγοντες· παίδές σου και ημείς, και όσα εάν είπης προς ημάς, ποιήσομεν· ου βασλεύσομεν άνδρα, το αγαθόν εν οφθαμοίς σου ποιήσομεν.
4Re 10:6	και έγγραψε προς αυτούς Ιού βιβλίον δεύτερον λέγων· ει εμοί υμείς, και της φωνής μου υμείς εισακούετε, λάβετε την κεφαλήν ανδρών των υιών του κυρίου υμών και ενέγκατε προς με ως η ωρα αύριον εν Ιεζράελ. και οι υιοί του βασιλέως ήσαν εβδομήκοντα άνδρες· ούτοι αδροί της πόλεως εξέτρεφον αυτούς.
4Re 10:7	και εγένετο ως ήλθε το βιβλίον προς αυτούς, και έλαβον τους υιούς του βασιλέως και έσφαξαν αυτούς, εβδομήκοντα άνδρας, και έθηκαν τας κεφαλάς αυτών εν καρτάλλοις και απέστειλαν αυτάς προς αυτόν εις Ιεζράελ.
4Re 10:8	και ήλθεν ο άγγελος και απήγγειλε λέγων· ήνεγκαν τας κεφαλάς των υιών του βασιλέως· και είπε· θέτε αυτάς βουνούς δύο παρά την θύραν της πύλης εις πρωϊ.
4Re 10:9	και εγένετο πρωϊ και εξήλθε και έστη εν τω πυλώνι της πόλεως και είπε προς πάντα τον λαόν· δίκαιοι υμείς· ιδού εγώ ειμι συνεστράφην επί τον κύριόν μου και απέκτεινα αυτόν· και τις επάταξε πάντας τούτους;
4Re 10:10	ίδετε αφφώ, ότι ου πεσειται από του ρήματος Κυρίου εις την γην, ου ελάλησε Κύριος επί τον οίκον Αχαάβ· και Κύριος εποίησεν όσα ελάλησεν εν χειρί δούλου αυτού 'Ηλιού.
4Re 10:11	και επάταξεν Ιού πάντας τους καταλειφθέντας εν τω οίκω Αχαάβ εν Ιεζράελ και πάντας τους αδρούς αυτού και τους γνωστούς αυτού και τους ιερείς αυτού ωστε μη καταλιπείν αυτού κατάλειμμα.
4Re 10:12	Και ανέστη και επορεύθη εις Σαμάρειαν, αυτός εν Βαιθακάδ των ποιμένων εν τη οδω,
4Re 10:13	και Ιού εύρε τους αδελφούς 'Οχοζίου βασιλέως Ιούδα και είπε· τίνες υμείς; και είπον· αδελφοί 'Οχοζίου ημείς και κατέβημεν εις ειρήνην των υιών του βασιλέως και των υιών της δυναστευούσης.
4Re 10:14	και είπε· συλλάβετε αυτούς ζώντας· και έσφαξαν αυτούς εις Βαιθακάδ, τεσσαράκοντα και δύο άνδρας, ου κατέλιπεν άνδρα εξ αυτών.
4Re 10:15	και επορεύθη εκείθεν και εύρε τον Ιωναδάβ υιόν Ρηχάβ εις απαντήν αυτού, και ηυλόγησεν αυτόν. και είπε προς αυτόν Ιού· ει έστι καρδιά σου μετά καρδιάς μου ευθεία καθώς η καρδιά μου μετά της καρδιάς σου; και είπεν Ιωναδάβ· έστι. και είπεν Ιού· και ει έστι, δος την χείρά σου. και έδωκε την χείρα αυτού, και ανεβίβασεν αυτόν προς αυτόν επί το άρμα
4Re 10:16	και είπε προς αυτόν· δεύρο μετ ' εμού και ιδέ εν τω ζηλώσαί με τω Κυρίω Σαββαώθ και επεκάθισεν αυτόν εν τω άρματι αυτού.
4Re 10:17	και εισήλθεν εις Σαμάρειαν και επάταξε πάντας τους καταλειφθέντας του Αχαάβ εν Σαμαρεία έως του αφανίσαι αυτόν κατά το ρήμα Κυρίου, ό ελάλησε προς 'Ηλιού.
4Re 10:18	Και συνήθροισεν Ιού πάντα τον λαόν και είπε προς αυτούς· Αχαάβ εδούλευσε τω Βάαλ ολίγα, Ιού δουλεύσει αυτω πολλά·

4Re 10:19	και νυν, πάντες οι προφήται του Βάαλ, πάντας τους δούλους αυτού και τους ιερείς αυτού καλέσατε προς με, ανήρ μη επισκεπήτω, ότι θυσία μεγάλη μοι τω Βάαλ· πας, ος εάν επισκεπή, ου ζήσεται. και Ιού εποίησεν εν πτερνισμω, ίνα απολέση τους δούλους του Βάαλ.
4Re 10:20	και είπεν Ιού· αγιάσατε ιερείαν τω Βάαλ· και εκήρυξαν.
4Re 10:21	και απέστειλεν Ιού εν παντί Ισραήλ λέγων· και νυν πάντες οι δούλοι και πάντες οι ιερείς αυτού και πάντες οι προφήται αυτού, μηδείς απολειπέσθω, ότι θυσίαν μεγάλην ποιώ· ος αν απολειφθή, ου ζήσεται. και ήλθον πάντες οι δούλοι του Βάαλ και πάντες οι ιερείς αυτού και πάντες οι προφήται αυτού· ου κατελείφθη ανήρ, ος ου παρεγένετο. και εισήλθον εις τον οίκον του Βάαλ, και επλήσθη ο οίκος του Βάαλ στόμα εις στόμα.
4Re 10:22	και είπεν Ιού τω επί του οίκου μεσθάαλ· εξάγαγε ένδυμα πάσι τοις δούλοις του Βάαλ· και εξήνεγκεν αυτοίς ο στολιστής.
4Re 10:23	και εισήλθεν Ιού και Ιωναδάβ υιος Ρηχάβ εις οίκον του Βάαλ και είπε τοις δούλοις του Βάαλ· ερευνήσατε και ιδετε, ει έστι μεθ ' υμών των δούλων Κυρίου, ότι αλλ ' ή οι δούλοι του Βάαλ μονώτατοι.
4Re 10:24	και εισήλθε του ποιήσαι τα θύματα και τα ολοκαυτώματα. και Ιού έταξεν εαυτω έξω ογδοήκοντα άνδρας και είπεν· ανήρ, ος εάν διασωθή από των ανδρών, ων εγώ ανάγω επί χείρα υμών, η ψυχή αυτού αντί της ψυχής αυτού.
4Re 10:25	και εγένετο ως συνετέλεσε ποιών την ολοκαύτωσιν, και είπεν Ιού τοις παρατρέχουσι και τοις τριστάταις· εισελθόντες πατάξατε αυτούς, μη εξελθάτω εξ αυτών ανήρ· και επάταξαν αυτούς εν στόματι ρομφαίας, και έρριψαν οι παρατρέχοντες και οι τριστάται και επορεύθησαν έως πόλεως οίκου του Βάαλ.
4Re 10:26	και εξήνεγκαν την στήλην του Βάαλ και ενέπηρσαν αυτήν.
4Re 10:27	και κατέσπασαν τας στήλας του Βάαλ και έταξαν αυτόν εις λυτρώνα έως της ημέρας ταύτης.
4Re 10:28	Και ηφάνισεν Ιού τον Βάαλ εξ Ισραήλ·
4Re 10:29	πλήν αμαρτιών Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ, ος εξήμαρτε τον Ισραήλ, ουκ απέστη Ιού από όπισθεν αυτών, αι δαμάλεις αι χρυσαί εν Βαιθήλ και εν Δάν.
4Re 10:30	και είπε Κύριος προς Ιού· ανθ ' ων όσα ηγάθυνας ποιήσαι το ευθές εν οφθαλμοίς μου κατά πάντα, όσα εν τη καρδία μου εποίησας τω οίκω Αχαάβ, υιοί τέταρτοι καθήσονται σοι επί θρόνου Ισραήλ.
4Re 10:31	και Ιού ουκ εφύλαξε πορεύεσθαι εν νόμω Κυρίου Θεού Ισραήλ εν όλη καρδία αυτού, ουκ απέστη απάνωθεν αμαρτιών Ιεροβοάμ, ος εξήμαρτε τον Ισραήλ.
4Re 10:32	εν ταις ημέραις εκείναις ήρξατο Κύριος συγκόπτειν εν τω Ισραήλ, και επάταξεν αυτούς Αζαήλ εν παντί ορίω Ισραήλ,
4Re 10:33	από του Ιορδάνου κατ ' ανατολάς ηλίου πάσαν την γην Γαλαάδ του Γαδδί και του Ρουβήν και του Μανασσή, από Αροήρ, ή εστιν επί του χείλους χειμάρρου Αρνών, και την Γαλαάδ και την Βασάν.

4Re 10:34	και τα λοιπά των λόγων Ιού και πάντα, όσα εποίησε, και πάσα η δυναστεία αυτού και τας συνάψεις, ας συνήψεν, ουχί ταύτα γεγραμμένα επί βιβλίου λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ισραήλ;
4Re 10:35	και εκοιμήθη Ιού μετά των πατέρων αυτού και έθαψαν αυτόν εν Σαμαρεία· και εβασίλευσεν Ιωάχαζ υιος αυτού αντ' αυτού.
4Re 10:36	και αι ημέραι, ας εβασίλευσεν Ιού επί Ισραήλ, εικοσιοκτώ έτη εν Σαμαρεία.
4Re 11:1	ΚΑΙ Γοθολία η μήτηρ Όχοζίου είδεν ότι απέθανεν ο υιος αυτής, και απώλεσε παν το σπέρμα της βασιλείας.
4Re 11:2	και έλαβεν Ιωσαβεέ θυγάτηρ του βασιλέως Ιωράμ αδελφή Όχοζίου τον Ιωάσ υιόν αδελφού αυτής και έκλεψεν αυτόν εκ μέσου των υιών του βασιλέως των θανατουμένων, αυτόν και την τροφόν αυτού, εν τω ταμείω των κλινών, και έκρυψεν αυτόν από προσώπου Γοθολίας και ουκ εθανατώθη.
4Re 11:3	και ην μετ' αυτής κρυβόμενος εν οίκω Κυρίου εξ έτη· και Γοθολία βασιλεύουσα επί της γης.
4Re 11:4	και εν τω έτει τω εβδόμω απέστειλεν Ιωδαέ ο ιερεύς και έλαβε τους εκατοντάρχους των Χορρί και των Ρασίμ, και απήγαγεν αυτούς προς αυτόν εις οίκον Κυρίου και διέθετο αυτοίς διαθήκην Κυρίου και ωρκωσεν αυτούς ενώπιον Κυρίου και έδειξεν αυτοίς Ιωδαέ τον υιόν του βασιλέως
4Re 11:5	και ενετείλατο αυτοίς λέγων· ούτος ο λόγος, ον ποιήσετε·
4Re 11:6	το τρίτον εξ υμών εισελθέτω το σάββατον και φυλάξατε φυλακήν οίκου του βασιλέως εν τω πυλώνι και το τρίτον εν τη πύλη των οδών και το τρίτον της πύλης οπίσω των παρατρεχόντων· και φυλάξατε την φυλακήν του οίκου.
4Re 11:7	και δύο χείρες εν υμίν, πας ο εκπορευόμενος το σάββατον, και φυλάξουσι την φυλακήν οίκου Κυρίου προς τον βασιλέα·
4Re 11:8	και κυκλώσατε επί τον βασιλέα κύκλω, ανήρ και το σκεύος αυτού εν χειρί αυτού, και ο εισπορευόμενος εις τας σαδηρώθ αποθανείται. και έσονται μετά του βασιλέως εν τω εκπορευέσθαι αυτόν και εν τω εισπορευέσθαι αυτόν.
4Re 11:9	και εποίησαν οι εκατοντάρχοι πάντα, όσα ενετείλατο Ιωδαέ ο συνετός, και έλαβεν ανήρ τους άνδρας αυτού και τους εισπορευομένους το σάββατον μετά των εκπορευομένων το σάββατον και εισήλθον προς Ιωδαέ τον ιερέα.
4Re 11:10	και έδωκεν ο ιερεύς τοις εκατοντάρχοις τους σειρομάστας και τους τρισσούς του βασιλέως Δαυίδ του εν οίκω Κυρίου.
4Re 11:11	και έστησαν οι παρατρεχόντες, ανήρ και το σκεύος αυτού εν τη χειρί αυτού, από της ωμίας του οίκου της δεξιάς έως της ωμίας του οίκου της ευωνύμου του θυσιαστηρίου και του οίκου επί τον βασιλέα κύκλω.
4Re 11:12	και εξαπέστειλε τον υιόν του βασιλέως και έδωκεν επ' αυτόν το νεζέρ και το μαρτύριον και εβασίλευσεν αυτόν και έχρισεν αυτόν, και εκρότησαν τη χειρί και είπαν· ζήτω ο βασιλεύς.

4Re 11:13	και ήκουσε Γοθολία την φωνήν των τρεχόντων του λαού και εισήλθε προς τον λαόν εις οίκον Κυρίου.
4Re 11:14	και είδε και ιδού ο βασιλεύς ειστήκει επί του στύλου κατά το κρίμα, και οι ωδοί και αι σάλπιγγες προς τον βασιλέα, και πας ο λαός της γης χαίρων και σαλπίζων εν σάλπιγξι· και διέρρηξε Γοθολία τα μιάτια εαυτής και εβόησε· σύνδεσμος σύνδεσμος.
4Re 11:15	και ενετείλατο Ιωδαέ ο ιερεύς τοις εκατοντάρχοις τοις επισκόποις της δυνάμεως και είπε προς αυτούς· εξαγάγετε αυτήν έσωθεν των σαδηρώθ· ο εισπορευόμενος οπίσω αυτής θανάτω θανατωθήσεται εν ρομφαία· ότι είπεν ο ιερεύς· και μη αποθάνη εν οίκω Κυρίου.
4Re 11:16	και επέθηκαν αυτη χείρας, και εισήλθεν οδόν εισόδου των ίππων οίκου του βασιλέως και απέθανεν εκεί.
4Re 11:17	και διέθετο Ιωδαέ διαθήκην ανά μέσον Κυρίου και ανά μέσον του βασιλέως και ανά μέσον του λαού του είναι εις λαόν τω Κυρίω, και ανά μέσον του βασιλέως και ανά μέσον του λαού.
4Re 11:18	και εισήλθε πας ο λαός της γης εις οίκον του Βάαλ και κατέσπασαν αυτόν και τα θυσιαστήρια αυτού και τας εικόνας αυτού συνέτριψαν αγαθώς και τον Μαθάν τον ιερέα του Βάαλ απέκτειναν κατά πρόσωπον των θυσιαστηρίων, και έθηκεν ο ιερεύς επισκόπους εις τον οίκον Κυρίου.
4Re 11:19	και έλαβε τους εκατοντάρχους και τον Χορρί και τον Ρασίμ και πάντα τον λαόν της γης, και κατήγαγον τον βασιλέα εξ οίκου Κυρίου, και εισήλθον οδόν πύλης των παρατρεχόντων οίκου του βασιλέως, και εκάθισαν αυτόν επί θρόνου των βασιλέων.
4Re 11:20	και εχάρη πας ο λαός της γης, και η πόλις ησύχασε· και την Γοθολίαν εθανάτωσαν εν ρομφαία εν οίκω του βασιλέως.
4Re 12:1	ΥΙΟΣ επτά ετών Ιωάς εν τω βασιλεύειν αυτόν.
4Re 12:2	εν έτει εβδόμω τω Ιού εβασίλευσεν Ιωάς και τεσσαράκοντα έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα της μητρός αυτού Αβιά εκ της Βηρσαβεέ.
4Re 12:3	και εποίησεν Ιωάς το ευθές ενώπιον Κυρίου πάσας τας ημέρας, ας εφώτισεν αυτόν Ιωδαέ ο ιερεύς·
4Re 12:4	πλήν των υψηλών ου μετεστάθησαν, και εκεί έτι ο λαός εθυσίαζε και εθυμίων εν τοις υψηλοίς.
4Re 12:5	και είπεν Ιωάς προς τους ιερείς· παν το αργύριον των αγίων το εισοδιαζόμενον εν τω οίκω Κυρίου, αργύριον συντιμήσεως, ανήρ αργύριον λαβών συντιμήσεως, παν αργύριον, ό εάν αναβή επί καρδιαν ανδρός ενεγκείν εν οίκω Κυρίου,
4Re 12:6	λαβέτωσαν εαυτοίς οι ιερείς ανήρ από της πράσεως αυτών και αυτοί κρατήσουσι το βεδέκ του οίκου εις πάντα, ου εάν ευρεθή εκεί βεδέκ.
4Re 12:7	και εγενήθη εν τω εικοστω και τρίτω έτει τω βασιλεί Ιωάς ουκ εκραταίωσαν οι ιερείς το βεδέκ του οίκου.

4Re 12:8	και εκάλεσεν Ιωάς ο βασιλεύς Ιωδαέ τον ιερέα και τους ιερείς και ειπε προς αυτους· τι ότι ουκ εκραταιούτε το βεδέκ του οίκου; και νυν μη λάβητε αργύριον από των πράσεων υμών, ότι εις το βεδέκ του οίκου δώσετε αυτό.
4Re 12:9	και συνεφώνησαν οι ιερείς του μη λαβείν αργύριον παρά του λαού και του μη ενισχύσαι το βεδέκ του οίκου.
4Re 12:10	και έλαβεν Ιωδαέ ο ιερεύς κιβωτόν μίαν και έτρησε τρώγλην επί της σανίδος αυτής και έδωκεν αυτήν παρά αμμαζειβί εν τω οίκω ανδρός οίκου Κυρίου, και έδωκαν οι ιερείς οι φυλάσσοντες τον σταθμόν παν το αργύριον το ευρεθέν εν οίκω Κυρίου.
4Re 12:11	και εγένετο ως ειδον ότι πολύ το αργύριον εν τη κιβωτω, και ανέβη ο γραμματεύς του βασιλέως και ο ιερεύς ο μέγας και έσφιγξαν και ηρίθμησαν το αργύριον το ευρεθέν εν οίκω Κυρίου.
4Re 12:12	και έδωκαν το αργύριον το ετοιμασθέν επί χείρας ποιούντων τα έργα των επισκόπων οίκου Κυρίου, και εξέδοσαν τοις τέκτοσι των ξύλων και τοις οικοδόμοις τοις ποιούσιν εν οίκω Κυρίου
4Re 12:13	και τοις τειχισταίς και τοις λατόμοις των λίθων του κτήσασθαι ξύλα και λίθους λατομητούς του κατασχείν το βεδέκ οίκου Κυρίου εις πάντα, όσα εξωδιάσθη επί τον οίκον του κραταιώσαι·
4Re 12:14	πλήν ου ποιηθήσονται οίκω Κυρίου θύραι αργυραί, ήλοι, φιάλαι και σάλπιγγες, παν σκευός χρυσούν και σκευός αργυρούν, εκ του αργυρίου του εισενεχθέντος εν οίκω Κυρίου,
4Re 12:15	ότι τοις ποιούσι τα έργα δώσουσιν αυτό, και εκραταιώσαν εν αυτω τον οίκον Κυρίου.
4Re 12:16	και ουκ εξελογίζοντο τους άνδρας, οίς εδίδουν το αργύριον επί χείρας αυτών δούναι τοις ποιούσι τα έργα, ότι εν πίστει αυτών ποιούσιν.
4Re 12:17	αργύριον περι άμαρτίας και αργύριον περι πλημμελείας, ό,τι εισηνέχθη εν οίκω Κυρίου, τοις ιερεύσιν εγένετο.
4Re 12:18	Τότε ανέβη Αζαήλ βασιλεύς Συρίας και επολέμησεν επί Γεθ και προκατελάβετο αυτήν. και έταξεν Αζαήλ το πρόσωπον αυτού αναβήναι επί Ιερουσαλήμ.
4Re 12:19	και έλαβεν Ιωάς βασιλεύς Ιούδα πάντα τα άγια, όσα ηγίασεν Ιωσαφάτ και Ιωράμ και Όχοζίας οι πατέρες αυτού και βασιλείς Ιούδα, και τα άγια αυτού και παν το χρυσίον το ευρεθέν εν θησαυροίς οίκου Κυρίου και οίκου του βασιλέως και απέστειλε τω Αζαήλ βασιλεί Συρίας, και ανέβη από Ιερουσαλήμ.
4Re 12:20	και τα λοιπά των λόγων Ιωάς και πάντα, όσα εποίησεν, ουκ ιδού ταύτα πάντα γεγραμμένα επί βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ιούδα;
4Re 12:21	και ανέστησαν οι δούλοι αυτού και έδησαν πάντα σύνδεσμον και επάταξαν τον Ιωάς εν οίκω Μαλλώ τω εν Γααλά
4Re 12:22	και Ιεζιχάρ υιος Ιεμουάθ και Ιεζεβούθ ο υιος αυτού Σωμήρ οι δούλοι αυτού επάταξαν αυτόν, και απέθανε· και έθαψαν αυτόν μετά των πατέρων αυτού εν

	πόλει Δαυίδ, και εβασίλευσεν Αμεσσίας υιος αυτού αντ' αυτού.
4Re 13:1	ΕΝ έτει εικοστω και τρίτω έτει τω Ιωάς υιω Όχοζίου βασιλεί Ιούδα εβασίλευσεν Ιωάχαζ υιος Ιού εν Σαμαρεία επτακαίδεκα έτη.
4Re 13:2	και εποίησε το πονηρόν εν οφθαλμοίς Κυρίου και επορεύθη οπίσω αμαρτιών Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ, ος εξήμαρτε τον Ισραήλ, ουκ απέστη απ' αυτών.
4Re 13:3	και ωργίσθη θυμω Κύριος εν τω Ισραήλ και έδωκεν αυτούς εν χειρί Αζαήλ βασιλέως Συρίας και εν χειρί υιού Αδερ υιού Αζαήλ πάσας τας ημέρας.
4Re 13:4	και εδεήθη Ιωάχαζ του προσώπου Κυρίου, και επήκουσεν αυτού Κύριος, ότι είδε την θλίψιν Ισραήλ, ότι έθλιψεν αυτούς βασιλεύς Συρίας.
4Re 13:5	και έδωκεν Κύριος σωτηρίαν τω Ισραήλ, και εξήλθεν υποκάτωθεν χειρός Συρίας. και εκάθισαν οι υιοί Ισραήλ εν τοις σκηνώμασιν αυτών καθώς εχθές και τρίτης·
4Re 13:6	πλήν ουκ απέστησαν από αμαρτιών οίκου Ιεροβοάμ, ος εξήμαρτε τον Ισραήλ, εν αυταίς επορεύθησαν, και γε το άλσος εστάθη εν Σαμαρεία.
4Re 13:7	ότι ουχ υπελείφθη τω Ιωάχαζ λαός, αλλ' ή πενήκοντα ιππείς και δέκα άρματα και δέκα χιλιάδες πεζών, ότι απώλεσεν αυτούς βασιλεύς Συρίας, και έθεντο αυτούς ως χουν εις καταπάτησιν.
4Re 13:8	και τα λοιπά των λόγων Ιωάχαζ και πάντα όσα εποίησε και αι δυναστείαι αυτού, ουχί ταύτα γεγραμμένα επί βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ισραήλ;
4Re 13:9	και εκοιμήθη Ιωάχαζ μετά των πατέρων αυτού, και έθαψαν αυτόν εν Σαμαρεία, και εβασίλευσεν Ιωάς υιος αυτού αντ' αυτού.
4Re 13:10	Εν έτει τριακοστω και εβδόμω έτει τω Ιωάς βασιλεί Ιούδα εβασίλευσεν Ιωάς υιος Ιωάχαζ επί Ισραήλ εν Σαμαρεία εκκαίδεκα έτη.
4Re 13:11	και εποίησε το πονηρόν εν οφθαλμοίς Κυρίου· ουκ απέστη από πάσης αμαρτίας Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ, ος εξήμαρτε τον Ισραήλ, εν αυταίς επορεύθη.
4Re 13:12	και τα λοιπά των λόγων Ιωάς και πάντα όσα εποίησε, και αι δυναστείαι αυτού, ας εποίησε μετά Αμεσσίου βασιλέως Ιούδα, ουχί ταύτα γεγραμμένα επί βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ισραήλ;
4Re 13:13	και εκοιμήθη Ιωάς μετά των πατέρων αυτού, και Ιεροβοάμ εκάθισεν επί του θρόνου αυτού, και ετάφη εν Σαμαρεία μετά των βασιλέων Ισραήλ.
4Re 13:14	Και Ελισαιέ ηρώστησε την αρρωστίαν αυτού, δι' ην απέθανε. και κατέβη προς αυτόν Ιωάς βασιλεύς Ισραήλ και έκλαυσεν επί πρόσωπον αυτού και είπε· πάτερ πάτερ, άρμα Ισραήλ και ιππεύς αυτού.
4Re 13:15	και είπεν αυτω Ελισαιέ· λάβε τόξον και βέλη. και έλαβε προς εαυτόν τόξον και βέλη.
4Re 13:16	και είπε τω βασιλεί· επιβίβασον την χειρά σου επί το τόξον· και επεβίβασεν Ιωάς την χειρά αυτού, και επέθηκεν Ελισαιέ τας χείρας αυτού επί τας χείρας του βασιλέως.

4Re 13:17	και ειπεν· ανοιξον την θυριδα κατ ' ανατολας· και ηνοιξε. και ειπεν Ελισαιε· τοξευσον· και ετοξευσε. και ειπε· βελος σωτηριας τω Κυριω και βελος σωτηριας εν Συρια, και παταξεις την Συριαν εν Αφεκ εως συντελειας.
4Re 13:18	και ειπεν αυτω Ελισαιε· λαβε τοξα· και ελαβε. και ειπε τω βασιλει Ισραηλ· παταξον εις την γην· και επαταξεν ο βασιλευς τρις και εστη.
4Re 13:19	και ελυπηθη επ ' αυτω ο ανθρωπος του Θεου και ειπεν· ει επαταξας πεντακις η εξακις, τότε αν επαταξας την Συριαν εως συντελειας· και νυν τρις παταξεις την Συριαν.
4Re 13:20	και απεθανεν Ελισαιε, και εθαψαν αυτον. και μονοζωνοι Μωαβ ηλθον εν τη γη ελθοντος του ενιαυτου·
4Re 13:21	και εγενετο αυτων θαπτοντων τον ανδρα, και ιδου ειδον τον μονοζωνον και ερριψαν τον ανδρα εν τω τάφω Ελισαιε, και επορευθη και ηψατο των οστεων Ελισαιε και εζησε και ανεστη επι τους ποδας αυτου.
4Re 13:22	και Αζαηλ εξεθλιψε τον Ισραηλ πασας τας ημερας Ιωαχαζ.
4Re 13:23	και ηληθησε Κυριος αυτους, και ωκτειρησεν αυτους και επεβλεψεν επ ' αυτους δια την διαθηκην αυτου την μετα Αβρααμ και Ισαακ και Ιακωβ, και ουκ ηθελησε Κυριος διαφθειραι αυτους και ουκ απερριψεν αυτους απο του προσωπου αυτου.
4Re 13:24	και απεθανεν Αζαηλ βασιλευς Συριας, και εβασιλευσεν Ιωας υιος Ιωαχαζ και ελαβε τας πολεις εκ χειρος υιου Αδερ υιου Αζαηλ, ας ελαβεν εκ χειρος Ιωαχαζ του πατρος αυτου εν τω πολεμω· τρις επαταξεν αυτον Ιωας και επεστρεψε τας πολεις Ισραηλ.
4Re 14:1	ΕΝ ετει δευτερω τω Ιωας υιω Ιωαχαζ βασιλει Ισραηλ και εβασιλευσεν Αμεσσιας υιος Ιωας βασιλευς Ιουδα.
4Re 14:2	υιος εικοσι και πεντε ετων ην εν τω βασιλευειν αυτον και εικοσι και εννεα ετη εβασιλευσεν εν Ιερουσαλημ, και ονομα της μητρος αυτου Ιωαδιμ εξ Ιερουσαλημ.
4Re 14:3	και εποιησε το ευθες εν οφθαλμοις Κυριου, πλην ουχ ως Δαυιδ ο πατηρ αυτου· κατα παντα οσα εποιησεν Ιωας ο πατηρ αυτου, εποιησε·
4Re 14:4	πλην τα υψηλα ουκ εξηρεν, ετι ο λαος εθυσιαζε και εθυμιων εν τοις υψηλοις.
4Re 14:5	και εγενετο οτε κατισχυεν η βασιλεια εν χειρι αυτου, και επαταξε τους δουλους αυτου τους παταξαντας τον πατερα αυτου·
4Re 14:6	και τους υιους των παταξαντων ουκ εθανατωσε, καθως γεγραπται εν βιβλιω νομων Μωυση, ως ενετειλατο Κυριος λεγων· ουκ αποθανουνται πατερες υπερ υιων, και υιοι ουκ αποθανουνται υπερ πατερων, οτι αλλ ' η εκαστος εν ταις αμαρτιαις αυτου αποθανειται.
4Re 14:7	αυτος επαταξε την Εδωμ εν Γαιμελε δεκα χιλιαδας και συνελαβε την Πετραν εν τω πολεμω και εκαλεσε το ονομα αυτης Καθοηλ εως της ημερας ταυτης.
4Re 14:8	τοτε απεστειλεν Αμεσσιας αγγελους προς Ιωας υιον Ιωαχαζ υιου Ιου βασιλεωσ Ισραηλ λεγων· δευρο οφθωμεν προσωποισ.

4Re 14:9	και απέστειλεν Ιωάς βασιλεύς Ισραήλ προς Αμεσσίαν βασιλέα Ιούδα λέγων· ο άκαν ο εν τω Λιβάνω απέστειλε προς την κέδρον την εν τω Λιβάνω λέγων·δος την θυγατέρα σου τω υιω μου εις γυναίκα· και διήλθον τα θηρία του αγρού τα εν τω Λιβάνω και συνεπάτησαν την άκανα.
4Re 14:10	τύπτων επάταξας την Ιδουμαίαν, και επήρέ σε καρδιά σου· ενδοξάσθητι καθημένος εν τω οίκω σου, και ινατί ερίζεις εν κακία σου; και πεσή συ και Ιούδας μετά σου.
4Re 14:11	και ουκ ήκουσεν Αμεσσίας. και ανέβη Ιωάς βασιλεύς Ισραήλ, και ώφθησαν προσώποις αυτός και Αμεσσίας βασιλεύς Ιούδα εν Βαιθσαμύς τη του Ιούδα·
4Re 14:12	και έπταισεν Ιούδας από προσώπου Ισραήλ, και έφυγεν ανήρ εις το σκήνωμα αυτού·
4Re 14:13	και τον Αμεσσίαν υιόν Ιωάς υιού Όχοζιου συνέλαβεν Ιωάς βασιλεύς Ισραήλ εν Βαιθσαμύς. και ήλθεν εις Ιερουσαλήμ και καθείλεν εν τω τείχει Ιερουσαλήμ εν τη πύλη Εφραίμ έως πύλης της γωνίας τετρακοσίους πήχεις·
4Re 14:14	και έλαβεν το χρυσίον και το αργύριον και πάντα τα σκεύη τα ευρεθέντα εν οίκω Κυρίου και εν θησαυροίς οίκου του βασιλέως και τους υιούς των συμμίξεων και απέστρεψεν εις Σαμάρειαν.
4Re 14:15	και τα λοιπά των λόγων Ιωάς, όσα εποίησεν εν δυναστεία αυτού, α επολέμησε μετά Αμεσσίου βασιλέως Ιούδα, ουχί ταύτα γεγραμμένα επί βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ισραήλ;
4Re 14:16	και εκοιμήθη Ιωάς μετά των πατέρων αυτού και ετάφη εν Σαμαρεία μετά των βασιλέων Ισραήλ, και εβασίλευσεν Ιεροβοάμ υιος αυτού αντ' αυτού.
4Re 14:17	και έζησεν Αμεσσίας υιος Ιωάς βασιλεύς Ιούδα μετά το αποθανείν Ιωάς υιόν Ιωάχαζ βασιλέα Ισραήλ πεντεκαίδεκα έτη.
4Re 14:18	και τα λοιπά των λόγων Αμεσσίου και πάντα, όσα εποίησεν, ουχί ταύτα γεγραμμένα επί βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ιούδα;
4Re 14:19	και συνεστράφησαν επ' αυτόν σύστρεμμα εν Ιερουσαλήμ, και έφυγεν εις Λαχίς· και απέστειλαν οπίσω αυτού εις Λαχίς και εθανάτωσαν αυτόν εκεί.
4Re 14:20	και ήραν αυτόν εφ' ίππων, και ετάφη εν Ιερουσαλήμ μετά των πατέρων αυτού εν πόλει Δαυίδ.
4Re 14:21	και έλαβε πας ο λαός Ιούδα τον Αζαριαν -και αυτός υιος εκκαίδεκα ετών- και εβασίλευσαν αυτόν αντί του πατρός αυτού Αμεσσίου.
4Re 14:22	αυτός ωκοδόμησε την Αιλώθ και επέστρεψεν αυτήν τω Ιούδα μετά το κοιμηθηναι τον βασιλέα μετά των πατέρων αυτού.
4Re 14:23	Εν έτει πεντεκαιδεκάτω του Αμεσσίου υιω Ιωάς βασιλεί Ιούδα εβασίλευσεν Ιεροβοάμ υιος Ιωάς επί Ισραήλ εν Σαμαρεία τεσσαράκοντα και εν έτος.
4Re 14:24	και εποίησε το πονηρόν ενώπιον Κυρίου· ουκ απέστη από πασών αμαρτιών Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ, ος εξήμαρτε τον Ισραήλ.

4Re 14:25	αυτός απέστησε το όριον Ισραήλ από εισόδου Αιμάθ έως της θαλάσσης της Άραβα κατά το ρήμα Κυρίου Θεού Ισραήλ, ό ελάλησεν εν χειρί δούλου αυτού Ιωνά υιού Αμαθί του προφήτου του εν Γεθχοφέρ.
4Re 14:26	ότι είδε Κύριος την ταπεινώσιν Ισραήλ πικράν σφόδρα και ολιγοστούς συνεχομένους και εσπανισμένους και εγκαταλελειμμένους, και ουκ ην ο βοηθών τω Ισραήλ.
4Re 14:27	και ουκ ελάλησε Κύριος εξαλείψαι το σπέρμα Ισραήλ υποκάτωθεν του ουρανού και έσωσεν αυτούς δια χειρός Ιεροβοάμ υιού Ιωάς.
4Re 14:28	και τα λοιπά των λόγων Ιεροβοάμ και πάντα, όσα εποίησε, και αι δυναστείαι αυτού, όσα επολέμησε και όσα επέστρεψε την Δαμασκόν και την Αιμάθ τω Ιούδα εν Ισραήλ, ουχί ταύτα γεγραμμένα επί βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ισραήλ;
4Re 14:29	και εκοιμήθη Ιεροβοάμ μετά των πατέρων αυτού μετά βασιλέων Ισραήλ, και εβασίλευσε Ζαχαρίας υιος αυτού αντ ' αυτού.
4Re 15:1	ΕΝ έτει εικοστω και εβδόμω τω Ιεροβοάμ βασιλεί Ισραήλ εβασίλευσεν Αζαρίας υιος Αμεσσίου βασιλέως Ιούδα.
4Re 15:2	υιος εκκαίδεκα ετών ην εν τω βασιλεύειν αυτόν και πεντηκονταδύο έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα τη μητρί αυτού Ιεχελία εξ Ιερουσαλήμ.
4Re 15:3	και εποίησε το ευθές εν οφθαλμοίς Κυρίου κατά πάντα, όσα εποίησεν Αμεσσίας ο πατήρ αυτού·
4Re 15:4	πλήν των υψηλών ουκ εξήρην, έτι ο λαός εθυσίαζε και εθυμίων εν τοις υψηλοίς,
4Re 15:5	και ήψατο Κύριος τον βασιλέα, και ην λελεπρωμένος έως ημέρας θανάτου αυτού και εβασίλευσεν εν οίκω αφφουσώθ, και Ιωάθαμ υιος του βασιλέως επί τω οίκω κρίνων τον λαόν της γης.
4Re 15:6	και τα λοιπά των λόγων Αζαρίου, και πάντα, όσα εποίησεν, ουχί ταύτα γεγραμμένα επί βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ιούδα;
4Re 15:7	και εκοιμήθη Αζαρίας μετά των πατέρων αυτού, και έθαψαν αυτόν μετά των πατέρων αυτού εν πόλει Δαυίδ, και εβασίλευσεν Ιωάθαμ υιος αυτού αντ ' αυτού.
4Re 15:8	Εν έτει τριακοστω και ογδώ τω Αζαρίου βασιλεί Ιούδα εβασίλευσε Ζαχαρίας υιος Ιεροβοάμ επί Ισραήλ εν Σαμαρεία εξάμηνον.
4Re 15:9	και εποίησε το πονηρόν εν οφθαλμοίς Κυρίου, καθά εποίησαν οι πατέρες αυτού· ουκ απέστη από πασών των αμαρτιών Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ, ος εξήμαρτε τον Ισραήλ.
4Re 15:10	και συνεστράφησαν επ ' αυτόν Σελλούμ υιος Ιαβίς και Κεβλαάμ και επάταξαν αυτόν και εθανάτωσαν αυτόν, και Σελλούμ εβασίλευσεν αντ ' αυτού.
4Re 15:11	και τα λοιπά των λόγων Ζαχαρίου ιδού εισι γεγραμμένα επί βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ισραήλ.

4Re 15:12	ο λόγος Κυρίου, ον ελάλησε προς Ιού λέγων· υιοί τέταρτοι καθήσονται σοι επί θρόνου Ισραήλ· και εγένετο ούτως.
4Re 15:13	Και Σελλούμ υιος Ιαβίς εβασίλευσε· και εν έτει τριακοστω και ενάτω Αζαρία βασιλεί Ιούδα εβασίλευσε Σελλούμ μήνα ημερών εν Σαμαρεία.
4Re 15:14	και ανέβη Μαναήμ υιος Γαδδί εκ Θαρσιλά και ήλθεν εις Σαμάρειαν και επάταξε τον Σελλούμ υιόν Ιαβίς εν Σαμαρεία και εθανάτωσεν αυτόν.
4Re 15:15	και τα λοιπά των λόγων Σελλούμ και η συστροφή αυτου, ην συνεστράφη, ιδού εισι γεγραμμένα επί βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ισραήλ.
4Re 15:16	τότε επάταξε Μαναήμ την Θερσά και πάντα τα εν αυτη και τα όρια αυτης από Θερσά, ότι ουκ ήνοιξαν αυτω· και επάταξεν αυτήν και τας εν γαστρί εχούσας ανέρρηξεν.
4Re 15:17	Εν έτει τριακοστω και ενάτω τω Αζαρία βασιλεί Ιούδα εβασίλευσε Μαναήμ υιος Γαδδί επί Ισραήλ εν Σαμαρεία δέκα έτη.
4Re 15:18	και εποίησε το πονηρόν εν οφθαλμοίς Κυρίου· ουκ απέστη από πασών αμαρτιών Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ, ος εξήμαρτε τον Ισραήλ.
4Re 15:19	εν ταις ημέραις αυτου ανέβη Φούλ βασιλεύς Ασσυρίων επί την γην, και Μαναήμ έδωκε τω Φούλ χίλια τάλαντα αργυριού είναι την χείρα αυτου μετ ' αυτου.
4Re 15:20	και εξήνεγκε Μαναήμ το αργύριον επί τον Ισραήλ, επί παν δυνατόν ισχύϊ, δούναι τω βασιλεί των Ασσυρίων, πενήκοντα σίκλους τω ανδρί τω ενί· και απέστρεψε βασιλεύς Ασσυρίων και ουκ έστη εκεί εν τη γη.
4Re 15:21	και τα λοιπά των λόγων Μαναήμ και πάντα όσα εποίησεν, ουκ ιδού ταύτα γεγραμμένα επί βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ισραήλ;
4Re 15:22	και εκοιμήθη Μαναήμ μετά των πατέρων αυτου, και εβασίλευσε Φακεσίας υιος αυτου αντ ' αυτου.
4Re 15:23	Εν έτει πενηκοστω του Αζαρίου βασιλεί Ιούδα εβασίλευσε Φακεσίας υιος Μαναήμ επί Ισραήλ εν Σαμαρεία δύο έτη.
4Re 15:24	και εποίησε το πονηρόν εν οφθαλμοίς Κυρίου· ουκ απέστη από αμαρτιών Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ, ος εξήμαρτε τον Ισραήλ.
4Re 15:25	και συνεστράφη επ ' αυτόν Φακεέ υιος Ρομελίου ο τριστάτης αυτου και επάταξεν αυτόν εν Σαμαρεία εναντίον οίκου του βασιλέως μετά του Αργόβ και μετά του Αρία, και μετ ' αυτου πενήκοντα άνδρες από των τετρακοσίων· και εθανάτωσεν αυτόν και εβασίλευσεν αντ ' αυτου.
4Re 15:26	και τα λοιπά των λόγων Φακεσίου και πάντα, όσα εποίησεν, ιδού εισι γεγραμμένα επί βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ισραήλ.
4Re 15:27	Εν έτει πενηκοστω και δευτέρω του Αζαρίου βασιλεί Ιούδα εβασίλευσε Φακεέ υιος Ρομελίου επί Ισραήλ εν Σαμαρεία είκοσιν έτη.
4Re 15:28	και εποίησε το πονηρόν εν οφθαλμοίς Κυρίου· ουκ απέστη από πασών αμαρτιών

	Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ, ος εξήμαρτε τον Ισραήλ.
4Re 15:29	εν ταις ημέραις Φακεέ βασιλέως Ισραήλ ήλθε Θαγλαθφελλασάρ βασιλεύς Ασσυρίων και έλαβε την Αίν και την Αβελβαιθαμααχά και την Ανιώχ και την Κενέζ και την Ασώρ και την Γαλαάδ και την Γαλιλαϊαν, πάσαν γην Νεφθαλί, και απώκισεν αυτούς εις Ασσυρίους.
4Re 15:30	και συνέστρεψε σύστρεμμα Ωσηέ υιος Ήλά επί Φακεέ υιόν Ρομελίου και επάταξεν αυτόν και εθανάτωσε και εβασίλευσεν αντ΄ αυτού εν έτει εικοστω Ιωάθαμ υιού Αζαρίου.
4Re 15:31	και τα λοιπά των λόγων Φακεέ και πάντα, όσα εποίησεν, ιδού ταύτα γεγραμμένα επί βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ισραήλ.
4Re 15:32	Εν έτει δευτέρω Φακεέ υιού Ρομελίου βασιλεί Ισραήλ εβασίλευσεν Ιωάθαμ υιος Αζαρίου βασιλέως Ιούδα.
4Re 15:33	υιος είκοσι και πέντε ετών ην εν τω βασιλεύειν αυτόν και εκκαίδεκα έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα της μητρός αυτού Ιερουσα θυγάτηρ Σαδώκ.
4Re 15:34	και εποίησε το ευθές εν οφθαλμοίς Κυρίου κατά πάντα, όσα εποίησεν Αζαρίας ο πατήρ αυτού·
4Re 15:35	πλήν τα υψηλά ουκ εξήρην, έτι ο λαός εθυσίαζε και εθυμία εν τοις υψηλοίς. αυτό ωκοδόμησε την πύλην οίκου Κυρίου την επάνω.
4Re 15:36	και τα λοιπά των λόγων Ιωάθαμ και πάντα, όσα εποίησεν, ουχί ταύτα γεγραμμένα επί βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ιούδα;
4Re 15:37	εν ταις ημέραις εκείναις ήρξατο Κύριος εξαποστέλλειν εν Ιούδα τον Ραασών βασιλέα Συρίας, και τον Φακεέ υιόν Ρομελίου.
4Re 15:38	και εκοιμήθη Ιωάθαμ μετά των πατέρων αυτού και ετάφη μετά των πατέρων αυτού εν πόλει Δαυίδ του πατρός αυτού, και εβασίλευσεν Άχαζ υιος αυτού αντ΄ αυτού.
4Re 16:1	ΕΝ έτει επτακαϊδεκάτω Φακεέ υιού Ρομελίου εβασίλευσεν Άχαζ υιος Ιωάθαμ βασιλέως Ιούδα.
4Re 16:2	υιος είκοσιν ετών ην Άχαζ εν τω βασιλεύειν αυτόν και εκκαίδεκα έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ. και ουκ εποίησε το ευθές εν οφθαλμοίς Κυρίου Θεού αυτού πιστώσ, ως Δαυίδ ο πατήρ αυτού
4Re 16:3	και επορεύθη, εν οδω βασιλέων Ισραήλ, και γε τον υιόν αυτού διήγεν εν πυρί κατά τα βδελύγματα των εθνών, ων εξήρε Κύριος από προσώπου των υιών Ισραήλ,
4Re 16:4	και εθυσίαζε και εθυμία εν τοις υψηλοίς και επί των βουνών και υποκάτω παντός ξύλου αλσώδους.
4Re 16:5	τότε ανέβη Ραασών βασιλεύς Συρίας και Φακεέ υιος Ρομελίου βασιλεύς Ισραήλ εις Ιερουσαλήμ εις πόλεμον και επολιόρκουν επί Άχαζ και ουκ ηδύναντο

	πολεμείν.
4Re 16:6	εν τω καιρω εκείνω επέστρεψε Ραασών βασιλεύς Συρίας την Αιλάθ τη Συρία και εξέβαλε τους Ιουδαίους εξ Αιλάθ και Ιδουμαίοι ήλθον εις Αιλάθ και κατώκησαν εκεί έως της ημέρας ταύτης.
4Re 16:7	και απέστειλεν Άχαζ αγγέλους προς Θαγλαθφελλασάρ βασιλέα Ασσυρίων λέγων· δούλός σου και υιος σου εγώ, ανάβηθι και σώσόν με εκ χειρός βασιλέως Συρίας και εκ χειρός βασιλέως Ισραήλ των επανισταμένων επ' εμέ.
4Re 16:8	και έλαβεν Άχαζ αργύριον και χρυσίον το ευρεθέν εν θησαυροίς οίκου Κυρίου και οίκου βασιλέως και απέστειλε τω βασιλεί δώρα.
4Re 16:9	και ήκουσεν αυτού βασιλεύς Ασσυρίων, και ανέβη βασιλεύς Ασσυρίων εις Δαμασκόν και συνέλαβεν αυτήν και απώκισεν αυτήν και τον Ραασών βασιλέα εθανάτωσε.
4Re 16:10	και επορεύθη βασιλεύς Άχαζ εις Δαμασκόν εις απαντήν Θαγλαθφελλασάρ βασιλεί Ασσυρίων εις Δαμασκώ. και είδε το θυσιαστήριον εν Δαμασκώ, και απέστειλεν ο βασιλεύς Άχαζ προς Ουρίαν τον ιερέα το ομοίωμα του θυσιαστηρίου και τον ρυθμόν αυτού και πάσαν ποιήσιν αυτού·
4Re 16:11	και ωκοδόμησεν Ουρίας ο ιερεύς το θυσιαστήριον κατά πάντα, όσα απέστειλεν ο βασιλεύς Άχαζ εκ Δαμασκού.
4Re 16:12	και είδεν ο βασιλεύς το θυσιαστήριον και ανέβη επ' αυτό
4Re 16:13	και εθυμίασε την ολοκαύτωσιν αυτού και την θυσίαν αυτού και την σπονδήν αυτού και προσέχεε το αίμα των ειρηνικών των αυτού επί το θυσιαστήριον
4Re 16:14	το χαλκούν το απέναντι Κυρίου. και προσήγαγε από προσώπου του οίκου Κυρίου από του ανά μέσον του θυσιαστηρίου και από του ανά μέσον του οίκου Κυρίου και έδειξεν αυτό επί μηρόν του θυσιαστηρίου κατά βορράν.
4Re 16:15	και ενετείλατο ο βασιλεύς Άχαζ τω Ουρία τω ιερεί λέγων· επί το θυσιαστήριον το μέγα πρόσφερε την ολοκαύτωσιν την πρωϊνήν και την θυσίαν την εσπερινήν, και την ολοκαύτωσιν του βασιλέως και την θυσίαν αυτού και την ολοκαύτωσιν παντός του λαού και την θυσίαν αυτών και την σπονδήν αυτών και παν αίμα ολοκαυτώσεως και παν αίμα θυσίας επ' αυτω εκχεεί· και το θυσιαστήριον το χαλκούν έσται μοι εις το πρωϊ.
4Re 16:16	και εποίησεν Ουρίας ο ιερεύς κατά πάντα, όσα ενετείλατο αυτω ο βασιλεύς Άχαζ.
4Re 16:17	και συνέκοψεν ο βασιλεύς Άχαζ τα συγκλείσματα των μεχωνώθ και μετηρεν απ' αυτών τον λουτήρα και την θάλασσαν καθείλεν από των βοών των χαλκών των υποκάτω αυτής και έδωκεν αυτήν επί βάσιν λιθίνην.
4Re 16:18	και τον θεμέλιον της καθέδρας ωκοδόμησεν εν οίκω Κυρίου και την είσοδον του βασιλέως την έξω επέστρεψεν εν οίκω Κυρίου από προσώπου βασιλέως Ασσυρίων.
4Re 16:19	και τα λοιπά των λόγων Άχαζ, όσα εποίησεν, ουχί ταύτα γεγραμμένα επί βιβλίω

	λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ιούδα;
4Re 16:20	και εκοιμήθη Άχαζ μετά των πατέρων αυτού και ετάφη εν πόλει Δαυίδ, και εβασίλευσεν Εζεκίας υιος αυτού αντ' αυτού.
4Re 17:1	ΕΝ έτει δωδεκάτω του Άχαζ βασιλέως Ιούδα εβασίλευσεν Ωσηέ υιος Ήλά εν Σαμαρεία επί Ισραήλ εννέα έτη.
4Re 17:2	και εποίησε το πονηρόν εν οφθαλμοίς Κυρίου, πλήν ουχ ως οι βασιλείς Ισραήλ, οί ήσαν έμπροσθεν αυτού.
4Re 17:3	επ' αυτόν ανέβη Σαλαμανασάρ βασιλεύς Ασσυρίων, και εγενήθη αυτω Ωσηέ δούλος και επέστρεψεν αυτω μαναά.
4Re 17:4	και εύρε βασιλεύς Ασσυρίων εν τω Ωσηέ αδικίαν, ότι απέστειλεν αγγέλους προς Σηγώρ βασιλέα Αιγύπτου και ουκ ήνεγκε μαναά τω βασιλεί Ασσυρίων εν τω ενιαυτω εκείνω, και επολιόρκησεν αυτόν ο βασιλεύς Ασσυρίων και έδησεν αυτόν εν οίκω φυλακής.
4Re 17:5	και ανέβη ο βασιλεύς Ασσυρίων εν πάση τη γη και ανέβη εις Σαμάρειαν, και επολιόρκησεν επ' αυτήν τρία έτη.
4Re 17:6	εν έτει ενάτω Ωσηέ συνέλαβε βασιλεύς Ασσυρίων την Σαμάρειαν και απώκισεν Ισραήλ εις Ασσυρίους και κατώκισεν αυτούς εν Αλαέ και εν Αβώρ ποταμοίς Γωζάν, και όρη Μήδων.
4Re 17:7	και εγένετο ότι ήμαρτον οι υιοί Ισραήλ τω Κυρίω Θεω αυτών τω αναγαγόντι αυτούς εκ γης Αιγύπτου υποκάτωθεν χειρός Φαραώ βασιλέως Αιγύπτου και εφοβήθησαν θεούς ετέρους
4Re 17:8	και επορεύθησαν τοις δικαιώμασι των εθνών, ων εξήρε Κύριος εκ προσώπου υιών Ισραήλ, και οι βασιλείς Ισραήλ, όσοι εποίησαν,
4Re 17:9	και όσοι ημφιέσαντο οι υιοί Ισραήλ λόγους ουχ ούτως κατά Κυρίου Θεού αυτών. και ωκοδόμησαν εαυτοίς υψηλά εν πάσαις ταις πόλεσιν αυτών από πύργου φυλασσόντων έως πόλεως οχυράς
4Re 17:10	και εστήλωσαν εαυτοίς στήλας και άλση επί παντί βουνω υψηλω και υποκάτω παντός ξύλου αλσώδους
4Re 17:11	και εθυμίασαν εκεί εν πάσιν υψηλοίς καθώς τα έθνη, α απώκισε Κύριος εκ προσώπου αυτών, και εποίησαν κοινωνούς και εχάραξαν του παροργίσαι τον Κύριον
4Re 17:12	και ελάτρευσαν τοις ειδώλοις, οίς ειπε Κύριος αυτοίς· ου ποιήσετε το ρήμα τούτο τω Κυρίω.
4Re 17:13	και διεμαρτύρατο Κύριος εν τω Ισραήλ και εν τω Ιούδα και εν χειρί πάντων των προφητών αυτού, παντός ορώντος λέγων· αποστράφητε από των οδών υμών των πονηρών και φυλάξατε τας εντολάς μου και τα δικαιώματά μου και πάντα τον νόμον, ον ενετειλάμην τοις πατράσιν υμών, όσα απέστειλα αυτοίς εν χειρί των δούλων μου των προφητών.

4Re 17:14	και ουκ ήκουσαν και εσκληρυναν τον νωτον αυτων υπερ τον νωτον των πατερων αυτων
4Re 17:15	και τα μαρτυρια αυτου, οσα διεμαρτυρατο αυτοις, ουκ εφυλαξαν και επορευθησαν οπισω των ματαιων και εματαιωθησαν, και οπισω των εθνων των περικυκλω αυτων, ων ενετειλατο Κυριος αυτοις μη ποιησαι κατα ταυτα.
4Re 17:16	εγκατελιπον τας εντολας Κυριου Θεου αυτων και εποιησαν εαυτοις χωνευμα δυο δαμαλεις και εποιησαν αλση και προσεκυνησαν παση τη δυναμει του ουρανου και ελατρευσαν τω Βααλ
4Re 17:17	και διηγον τους υιους αυτων και τας θυγατερας αυτων εν πυρι και εμαντευοντο μαντειας και οιωνιζοντο και επραθησαν του ποιησαι το πονηρον εν οφθαλμοις Κυριου παροργισαι αυτον.
4Re 17:18	και εθυμωθη Κυριος σφοδρα εν τω Ισραηλ, και απεστησεν αυτους απο του προσωπου αυτου, και ουχ υπελειφθη πλην φυλη Ιουδα μονωτατη.
4Re 17:19	και γε Ιουδας ουκ εφυλαξε τας εντολας Κυριου του Θεου αυτων και επορευθησαν εν τοις δικαιωμασιν Ισραηλ, οις εποιησαν,
4Re 17:20	και απεωσαντο τον Κυριον, και εθυμωθη Κυριος παντι σπερματι Ισραηλ και εσαλευσεν αυτους και εδωκεν αυτους εν χειρι διαρπαζοντων αυτους, εως ου απερριψεν αυτους απο προσωπου αυτου.
4Re 17:21	οτι πλην Ισραηλ επανωθεν οικου Δαυιδ και εβασιλευσαν τον Ιεροβοαμ υιον Ναβατ, και εξεωσεν Ιεροβοαμ τον Ισραηλ εξοπισθεν Κυριου και εξημαρτεν αυτους αμαρτιαν μεγαλην.
4Re 17:22	και επορευθησαν οι υιοι Ισραηλ εν παση αμαρτια Ιεροβοαμ, η εποιησεν, ουκ απεστησαν απ' αυτης,
4Re 17:23	εως ου μετεστησε Κυριος τον Ισραηλ απο προσωπου αυτου, καθως ελαλησε Κυριος εν χειρι παντων των δουλων αυτου των προφητων, και απωκισθη Ισραηλ επανωθεν της γης αυτου εις Ασσυριους εως της ημερας ταυτης.
4Re 17:24	Και ηγαγε βασιλευς Ασσυριων εκ Βαβυλωνος τον εκ Χουθα απο Αια και απο Αιμαθ και Σεπφαρουαιμ, και κατωκισθησαν εν πολεσι Σαμαρειας αντι των υιων Ισραηλ και εκληρονομησαν την Σαμαρειαν και κατωκισαν εν ταις πολεσιν αυτης.
4Re 17:25	και εγενετο εν αρχη της καθεδρας αυτων ουκ εφοβηθησαν τον Κυριον, και απεστειλε Κυριος εν αυτοις τους λεοντας, και ησαν αποκτεννοντες εν αυτοις.
4Re 17:26	και ειπαν τω βασιλει Ασσυριων λεγοντες· τα εθνη, α απωκισας και αντεκαθισας εν πολεσι Σαμαρειας, ουκ εγνωσαν το κριμα του Θεου της γης, και απεστειλεν εις αυτους τους λεοντας, και ιδου εισι θανατουντες αυτους, καθοτι ουκ οιδασι το κριμα του Θεου της γης,
4Re 17:27	και ενετειλατο ο βασιλευς Ασσυριων λεγων· απαγετε εκειθεν και πορευεσθωσαν και κατοικητωσαν εκει και φωτιουσιν αυτους το κριμα του Θεου της γης.

4Re 17:28	και ήγαγον ένα των ιερέων, ων απώκισαν από Σαμαρείας, και εκάθισεν εν Βαιθήλ και ην φωτίζων αυτούς Πως φοβηθώσι τον Κύριον.
4Re 17:29	και ήσαν ποιούντες έθνη έθνη θεούς αυτών και έθηκαν εν οίκω των υψηλών, ων εποίησαν οι Σαμαρείται, έθνη έθνη εν ταις πόλεσιν αυτών, εν αις κατώκουν.
4Re 17:30	και οι άνδρες Βαβυλώνος εποίησαν την Σωκχώθ Βαινίθ, και οι άνδρες Χούθ εποίησαν την Νηριγέλ, και οι άνδρες Αιμάθ εποίησαν την Ασιμάθ,
4Re 17:31	και οι Ευαίοι εποίησαν την Εβλαζέρ και την Θαρθάκ, και οι Σεπφαρουαΐμ κατέκαιον τους υιούς αυτών εν πυρί τω Αδραμέλεχ και Ανημελέχ, θεοίς Σεπφαρουαΐμ.
4Re 17:32	και ήσαν φοβούμενοι τον Κύριον και κατώκισαν τα βδελύγματα αυτών εν τοις οίκοις των υψηλών, α εποίησαν εν Σαμαρεία, έθνος έθνος εν πόλει, εν ή κατώκουν εν αυτη· και ήσαν φοβούμενοι τον Κύριον και εποίησαν εαυτοίς ιερείς των υψηλών και εποίησαν εν οίκω των υψηλών.
4Re 17:33	και τον Κύριον εφοβούντο και τοις θεοίς αυτών ελάτρευον κατά το κρίμα των εθνών, όθεν απώκισαν αυτούς εκείθεν.
4Re 17:34	έως της ημέρας ταύτης αυτοί εποίουν κατά το κρίμα αυτών· αυτοί φοβούνται και αυτοί ποιούσι κατά τα δικαιώματα αυτών και κατά την κρίσιν αυτών και κατά τον νόμον και κατά την εντολήν, ην ενετείλατο Κύριος τοις υιοίς Ιακώβ, ου έθηκε το όνομα αυτού Ισραήλ,
4Re 17:35	και διέθετο Κύριος μετ ' αυτών διαθήκην και ενετείλατο αυτοίς λέγων· ου φοβηθήσεσθε θεούς ετέρους και ου προσκυνήσετε αυτοίς και ου λατρεύσετε αυτοίς και ου θυσιάσετε αυτοίς,
4Re 17:36	ότι αλλ ' ή τω Κυρίω, ος ανήγαγεν υμάς εκ γης Αιγύπτου εν ισχύϊ μεγάλη και εν βραχίονι υψηλω, αυτόν φοβηθήσεσθε και αυτω προσκυνήσετε, αυτω θύσετε·
4Re 17:37	και τα δικαιώματα και τα κρίματα και τον νόμον και τας εντολάς, ας έγγραψεν υμίν ποιείν, φυλάσσεσθε πάσας τας ημέρας και ου φοβηθήσεσθε θεούς ετέρους·
4Re 17:38	και την διαθήκην, ην διέθετο μεθ ' υμών, ουκ επιλήσεσθε και ου φοβηθήσεσθε θεούς ετέρους,
4Re 17:39	αλλ ' ή τον Κύριον Θεόν υμών φοβηθήσεσθε, και αυτός εξελείται υμάς εκ πάντων των εχθρών υμών·
4Re 17:40	και ουκ ακούσεσθε επί τω κρίματι αυτών, ό αυτοί ποιούσι.
4Re 17:41	και ήσαν τα έθνη ταύτα φοβούμενοι τον Κύριον και τοις γλυπτοίς αυτων ήσαν δουλεύοντες, και γε οι υιοί και οι υιοί των υιών αυτών, καθά εποίησαν οι πατέρες αυτών, ποιούσιν έως της ημέρας ταύτης.
4Re 18:1	ΚΑΙ εγένετο εν έτει τρίτω τω Ωσηέ υιω 'Ηλά βασιλεί Ισραήλ εβασίλευσεν Εζεκίας υιος Άχαζ βασιλέως Ιούδα.
4Re 18:2	υιος είκοσι και πέντε ετών εν τω βασιλεύειν αυτόν και είκοσι και εννέα έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα τη μητρί αυτού Άβου θυγάτηρ Ζαχαρίου.

4Re 18:3	και εποίησε το ευθές εν οφθαλμοίς Κυρίου κατά πάντα, όσα εποίησε Δαυίδ ο πατήρ αυτού.
4Re 18:4	αυτός εξήρε τα υψηλά και συνέτριψε τας στήλας και εξωλόθρευσε τα άλση και τον όφιν τον χαλκούν, ον εποίησε Μωυσής, ότι έως των ημερών εκείνων ήσαν οι υιοί Ισραήλ θυμιώντες αυτω, και εκάλεσεν αυτόν Νεεσθάν.
4Re 18:5	εν Κυρίω Θεω Ισραήλ ήλπισε, και μετ ' αυτόν ουκ εγενήθη όμοιος αυτω εν βασιλεύσιν Ιούδα και εν τοις γενομένοις έμπροσθεν αυτού.
4Re 18:6	και εκολλήθη τω Κυρίω, ουκ απέστη όπισθεν αυτού και εφύλαξε τας εντολάς αυτού, όσας εντειλατο Μωυσή.
4Re 18:7	και ην Κύριος μετ ' αυτού, και εν πάσιν, οίς εποίει, συνήκε. και ηθέτησεν εν τω βασιλεί Ασσυρίων και ουκ εδούλευσεν αυτω.
4Re 18:8	αυτός επάταξε τους αλλοφύλους έως Γάζης και έως ορίου αυτής από πύργου φυλασσόντων και έως πόλεως οχυράς.
4Re 18:9	Και εγένετο εν τω έτει τω τετάρτω βασιλεί Εζεκία (αυτός ενιαυτός ο έβδομος τω Ωσηέ υιω 'Ηλά βασιλεί Ισραήλ) ανέβη Σαλαμανασάρ βασιλεύς Ασσυρίων επί Σαμάρειαν και επολιόρκει επ ' αυτήν.
4Re 18:10	και κατελάβετο αυτήν από τέλους τριών ετών εν έτει έκτω τω Εζεκία (αυτός ενιαυτός ένατος τω Ωσηέ βασιλεί Ισραήλ), και συνελήφθη Σαμάρεια.
4Re 18:11	και απώκισε βασιλεύς Ασσυρίων την Σαμάρειαν εις Ασσυρίους και έθηκεν αυτούς εν Αλαέ και εν Αβώρ ποταμω Γωζάν και όρη Μήδων,
4Re 18:12	ανθ ' ων ότι ουκ ήκουσαν της φωνής Κυρίου Θεού αυτών και παρεβησαν την διαθήκην αυτού, πάντα όσα εντειλατο Μωυσής ο δούλος Κυρίου, και ουκ ήκουσαν και ουκ εποίησαν.
4Re 18:13	Και τω τεσσαρεσκαιδεκάτω έτει του βασιλέως Εζεκιου ανέβη Σενναχηρίμ βασιλεύς Ασσυρίων επί τας πόλεις Ιούδα τας οχυράς και συνέλαβεν αυτάς.
4Re 18:14	και απέστειλεν Εζεκίας βασιλεύς Ιούδα αγγέλους προς βασιλέα Ασσυρίων εις Λαχίς λέγων· ημάρτηκα, αποστράφηθι απ ' εμού· ό εάν επιθής επ ' εμέ, βαστάσω. και επέθηκεν ο βασιλεύς Ασσυρίων επί Εζεκίαν βασιλέα Ιούδα τριακόσια τάλαντα αργυρίου και τριάκοντα τάλαντα χρυσιού.
4Re 18:15	και έδωκεν Εζεκίας παν το αργύριον το ευρεθέν εν οίκω Κυρίου και εν θησαυροίς οίκου του βασιλέως.
4Re 18:16	εν τω καιρω εκείνω συνέκοψεν Εζεκίας τας θύρας ναού και τα εστηριγμένα, α εχρύσωσεν Εζεκίας ο βασιλεύς Ιούδα, και έδωκεν αυτά βασιλεί Ασσυρίων.
4Re 18:17	και απέστειλε βασιλεύς Ασσυρίων τον Θαρθάν και τον Ραφίς και τον Ραψάκην εκ Λαχίς προς τον βασιλέα Εζεκίαν εν δυνάμει βαρεία επί Ιερουσαλήμ, και έστησαν εν τω υδραγωγω της κολυμβήθρας της άνω, ή εστιν εν τη οδω του αγρού του γναφέως.
4Re 18:18	και εβόησαν προς Εζεκίαν, και ήλθον προς αυτόν Ελιακίμ υιος Χελκίου ο

	οικονόμος και Σωμνάς ο γραμματεύς και Ιωάς ο υιος Σαφάτ ο αναμιμνήσκων.
4Re 18:19	και είπε προς αυτούς Ραψάκης· είπατε δη προς Εζεκίαν· τάδε λέγει ο βασιλεύς ο μέγας ο βασιλεύς Ασσυρίων· τι η πεποιθήσις αύτη, ην πέποιθας;
4Re 18:20	είπας· πλήν λόγοι χειλέων, βουλή και δύναμις εις πόλεμον. νυν ουν τίνη πεποιθώς ηθέτησας εν εμοί;
4Re 18:21	νυν ιδού πέποιθας σαυτω επί την ράβδον την καλαμίνην την τεθλασμένην ταύτην, επ' Αίγυπτον; ος αν στηριχθή ανήρ επ' αυτήν, και εισελεύσεται εις την χείρα αυτού και τρήσει αυτήν· ούτως Φαραώ βασιλεύς Αιγύπτου πάσι τοις πεποιθόσιν επ' αυτόν.
4Re 18:22	και ότι είπας προς με· επί Κύριον Θεόν πεποιθαμεν· ουχί αυτός ούτος, ου απέστησεν Εζεκίας τα υψηλά αυτού και τα θυσιαστήρια αυτού και είπε τω Ιούδα και τη Ιερουσαλήμ· ενώπιον του θυσιαστηρίου τούτου προσκυνήσετε εν Ιερουσαλήμ;
4Re 18:23	και νυν μίχθητε δη τω κυρίω μου βασιλεί Ασσυρίων, και δώσω σοι δισχιλίους ίππους, ει δυνηση δούναι σεαυτω επιβάτας επ' αυτούς.
4Re 18:24	και Πως αποστρέψεις το πρόσωπον τοπάρχου ενός των δούλων του κυρίου μου των ελαχίστων; και ήλπισας σαυτω επ' Αίγυπτον εις άρματα και ιππείς.
4Re 18:25	και νυν μη άνευ Κυρίου ανέβημεν επί τον τόπον τούτον του διαφθείραι αυτόν; Κύριος είπε προς με· ανάβηθι επί την γην ταύτην και διάφθειρον αυτήν.
4Re 18:26	και είπεν Ελιακίμ υιος Χελκίου και Σωμνάς και Ιωάς προς Ραψάκην· λάλησον δη προς τους παιδάς σου Συριστί, ότι ακούομεν ημείς, και ου λαλήσεις μεθ' ημών Ιουδαϊστί, και ινατί λαλείς εν τοις ωσί του λαού του επί του τείχους;
4Re 18:27	και είπε προς αυτούς Ραψάκης· μη επί τον κύριόν σου και προς σε απέστειλέ με ο κύριός μου λαλήσαι τους λόγους τούτους; ουχί επί τους άνδρας τους καθημένους επί του τείχους του φαγείν την κόπρον αυτών και πιείν το ούρον αυτών μεθ' υμών άμα;
4Re 18:28	και έστη Ραψάκης και εβόησε φωνή μεγάλη Ιουδαϊστί και ελάλησε και είπεν· ακούσατε τους λόγους του μεγάλου βασιλέως Ασσυρίων·
4Re 18:29	τάδε λέγει ο βασιλεύς· μη επαιρέτω υμάς Εζεκίας λόγοις, ότι ου μη δύνηται υμάς εξελέσθαι εκ χειρός μου.
4Re 18:30	και μη ελπιζέτω υμάς Εζεκίας προς Κύριον λέγων· εξαιρούμενος εξελείται Κύριος, ου μη παραδοθή η πόλις αύτη εν χειρί βασιλέως Ασσυρίων.
4Re 18:31	μη ακούετε Εζεκίου· ότι τάδε λέγει ο βασιλεύς Ασσυρίων· ποιήσατε μετ' εμού ευλογίαν και εξέλθατε προς με, και πίεται ανήρ την άμπελον αυτού και ανήρ την συκήν αυτού φάγεται και πίεται ύδωρ του λάκκου αυτού,
4Re 18:32	έως έλθω και λάβω υμάς εις γην ως γη υμών, γη σίτου και οίνου και άρτου και αμπελώνων, γη ελαιάς ελαιού και μέλιτος, και ζήσετε και ου μη αποθάνητε. και μη ακούετε Εζεκίου, ότι απατά υμάς λέγων· Κύριος ρήσεται υμάς.

4Re 18:33	μη ρυόμενοι ερρύσαντο οι θεοί των εθνών έκαστος την εαυτού χώραν εκ χειρός βασιλέως Ασσυρίων;
4Re 18:34	που εστιν ο θεός Αιμάθ και Αρφάδ; που εστιν ο θεός Σεπφουραϊμ, Ανά και Αβά, ότι εξείλαντο Σαμάρειαν εκ χειρός μου;
4Re 18:35	τις εν πάσι τοις θεοίς των γαιών, οί εξείλαντο τας γάς αυτών εκ χειρός μου, ότι εξελείται Κύριος την Ιερουσαλήμ εκ χειρός μου;
4Re 18:36	και εκώφευσαν και ουκ απεκριθήσαν αυτω λόγον, ότι εντολή του βασιλέως λέγων· ουκ αποκριθήσεσθε αυτω.
4Re 18:37	και εισήλθεν Ελιακίμ υιος Χελκίου ο οικονόμος και Σωμνάς ο γραμματεύς και Ιωάς υιος Σαφάτ ο αναμιμνήσκων προς Εζεκίαν, διερρηχότες τα μάρτια και ανήγγειλαν αυτω τους λόγους Ραψάκου.
4Re 19:1	ΚΑΙ εγένετο ως ήκουσεν ο βασιλεύς Εζεκίας, και διέρρηξε τα μάρτια αυτού, και περιεβάλετο σάκκον και εισήλθεν εις οίκον Κυρίου.
4Re 19:2	και απέστειλεν Ελιακίμ τον οικονόμον και Σωμνάν τον γραμματέα και τους πρεσβυτέρους των ιερέων περιβεβλημένους σάκκους προς Ησαϊαν τον προφήτην, υιόν Αμώς,
4Re 19:3	και είπον προς αυτόν· τάδε λέγει Εζεκίας· ημέρα θλίψεως και ελεγμού και παροργισμού η ημέρα αυτή· ότι ήλθον υιοί έως ωδίνων, και ισχύς ουκ έστι τη τικτούση·
4Re 19:4	ει πως εισακούσεται Κύριος ο Θεός σου πάντας τους λόγους Ραψάκου, ον απέστειλεν αυτόν βασιλεύς Ασσυρίων ο κύριος αυτού ονειδίζειν Θεόν ζώντα και βασφημείν εν λόγοις, οίς ήκουσε Κύριος ο Θεός σου, και λήψη προσευχήν περί του λείμματος του ευρισκομένου.
4Re 19:5	και ήλθον οι παίδες του βασιλέως Εζεκίου προς Ησαϊαν,
4Re 19:6	και είπεν αυτοίς Ησαΐας· τάδε ερείτε προς τον κύριον υμών· τάδε λέγει Κύριος· μη φοβηθής από των λόγων, ων ήκουσας, ων εβλασφήμησαν τα παιδάκια βασιλέως Ασσυρίων·
4Re 19:7	ιδού εγώ δίδωμι εν αυτω πνεύμα, και ακούσεται αγγελίαν και αποστραφήσεται εις την γην αυτού, και καταβαλώ αυτόν εν ρομφαία εν τη γη αυτού.
4Re 19:8	Και επέστρεψε Ραψάκης, και εύρε τον βασιλέα Ασσυρίων πολεμούντα επί Λοβνά, ότι ήκουσεν ότι απήρην εκ Λαχίς.
4Re 19:9	και ήκουσε περί Θαρακά βασιλέως Αιθιόπων λέγων· ιδού εξήλθε πολεμείν μετά σου. και επέστρεψε και απέστειλεν αγγέλους προς Εζεκίαν λέγων·
4Re 19:10	μη επαιρέτω σε ο Θεός σου, εφ ' ω συ πέποιθας επ ' αυτω λέγων· ου μη παραδοθή Ιερουσαλήμ εις χειρας βασιλέως Ασσυρίων.
4Re 19:11	ιδού συ ήκουσας πάντα όσα εποίησαν βασιλείς Ασσυρίων πάσαις ταις γαίαις του αναθεματίσαι αυτάς, και συ ρυσθήση;

4Re 19:12	μη εξαιρούμενοι εξείλαντο αυτούς οι θεοί των εθνών, ους διέφθειραν οι πατέρες μου, την τε Γωζάν και την Χαρράν και την Ραφίς και υιούς Εδέμ τους εν Θαεσθέν;
4Re 19:13	που εστιν ο βασιλεύς Αιμάθ και ο βασιλεύς Αρφάδ; και που εστι βασιλεύς της πόλεως Σεπφαρουαϊν Ανά και Αβά;
4Re 19:14	και έλαβεν Εζεκίας τα βιβλία εκ χειρός των αγγέλων και ανέγνω αυτά· και ανέβη εις οίκον Κυρίου και ανέπτυξεν αυτά Εζεκίας εναντίον Κυρίου
4Re 19:15	και είπε· Κύριε ο Θεός Ισραήλ ο καθήμενος επί των Χερουβίμ, συ ει ο Θεός μόνος εν πάσαις ταις βασιλείαις της γης, συ εποίησας τον ουρανόν και την γην.
4Re 19:16	κλίνον, Κύριε, το ους σου και άκουσον· άνοιξον, Κύριε, τους οφθαλμούς σου και ιδέ και άκουσον τους λόγους Σενναχηρίμ, ους απέστειλεν ονειδίζειν Θεόν ζώντα.
4Re 19:17	ότι αληθεία, Κύριε, ηρήμωσαν βασιλείς Ασσυρίων τα έθνη
4Re 19:18	και έδωκαν τους θεούς αυτών εις το πυρ, ότι ου θεοί εισιν, αλλ ' ή έργα χειρών ανθρωπων, ξύλα και λίθοι, και απώλεσαν αυτούς.
4Re 19:19	και νυν, Κύριε ο Θεός ημών, σώσον ημάς εκ χειρός αυτού και γνώσονται πάσαι αι βασιλείαι της γης, ότι συ Κύριος ο Θεός μόνος.
4Re 19:20	Και απέστειλεν Ησαΐας υιος Αμώς προς Εζεκίαν λέγων· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων Θεός Ισραήλ· α προσηύξω προς με περι Σενναχηρίμ βασιλέως Ασσυρίων, ήκουσα.
4Re 19:21	ούτος ο λόγος, ον ελάλησε Κύριος επ ' αυτόν· εξουδένωσέ σε και εμυκτήρισέ σε παρθένος θυγάτηρ Σιών, επί σοί κεφαλήν αυτής εκίνησε θυγάτηρ Ιερουσαλήμ.
4Re 19:22	τίνα ωνειδίσας και τίνα εβλασφήμησας; και επί τίνα ύψωσας φωνήν; και ήρας εις ύψος τους οφθαλμούς σου εις τον άγιον του Ισραήλ.
4Re 19:23	εν χειρί αγγέλων σου ωνειδίσας Κύριον και είπας· εν τω πλήθει των αρμάτων μου εγώ αναβήσομαι εις ύψος ορέων, μηρούς του Λιβάνου, και έκοψα το μέγεθος της κέδρου αυτού, τα εκλεκτά κυπαρίσσιων αυτού, και ήλθον εις μέσον δρυμού και Καρμήλου.
4Re 19:24	εγώ έψυξα και έπιον ύδατα αλλότρια και εξηρήμωσα τω ίχνει του ποδός μου πάντας ποταμούς περιοχής.
4Re 19:25	έπλασα αυτήν, συνήγαγον αυτήν, και εγενήθη εις επάρσεις αποικεσιών μαχίμων, πόλεις οχυράς.
4Re 19:26	και οι ενοικούντες εν αυταις ησθένησαν τη χειρί, έπηξαν και κατησχύνθησαν, εγένοντο χόρτος αγρού ή χλωρά βοτάνη, χλόη δωμάτων και πάτημα απέναντι εστηκότος.
4Re 19:27	και την καθέδραν σου και την έξοδόν σου έγνων και τον θυμόν σου επ ' εμέ,
4Re 19:28	δια το οργισθήναί σε επ ' εμέ και το στρήνός σου ανέβη εν τοις ωσί μου και θήσω τα άγκιστρά μου εν τοις μυκτήρσί σου και χαλινόν εν τοις χείλεσί σου και

	αποστρέψω σε εν τη οδω, ή ήλθες εν αυτη.
4Re 19:29	και τούτόν σοι το σημείον· φάγε τούτον τον ενιαυτόν αυτόματα και τω έτει τω δευτέρω τα ανατέλλοντα· και έτει τω τρίτω σπορά και άμητος και φυτεία αμπελώνων, και φάγεσθε τον καρπόν αυτών.
4Re 19:30	και προσθήσει τον διασεσωσμένον οίκου Ιούδα το υπολειφθέν ρίζαν κάτω και ποιήσει καρπόν άνω.
4Re 19:31	ότι εξ Ιερουσαλήμ εξελεύσεται κατάλειμμα και ανασωζόμενος εξ όρους Σιών· ο ζήλος Κυρίου των δυνάμεων ποιήσει τούτο.
4Re 19:32	ουχ ούτως; τάδε λέγει Κύριος προς βασιλέα Ασσυρίων· ουκ εισελεύσεται εις την πόλιν ταύτην και ου τοξεύσει εκεί βέλος, και ου προφθάσει αυτήν θυρεός, και ου μη εκχή προς αυτήν πρόσχωμα·
4Re 19:33	τη οδω, ή ήλθεν, εν αυτη αποστραφήσεται και εις την πόλιν ταύτην ουκ εισελεύσεται, λέγει Κύριος,
4Re 19:34	και υπερασπιώ υπέρ της πόλεως ταύτης δι' εμέ και δια Δαυίδ τον δούλόν μου.
4Re 19:35	Και εγένετο έως νυκτός και εξήλθεν άγγελος Κυρίου και επάταξεν εν τη παρεμβολή Ασσυρίων εκατόν ογδοηκονταπέντε χιλιάδας· και ώρθρισαν το πρωϊ, και ιδού πάντες σώματα νεκρά.
4Re 19:36	και απήρε και επορεύθη και απέστρεψε Σενναχηρίμ βασιλεύς Ασσυρίων και ώκησεν εν Νινευή.
4Re 19:37	και εγένετο αυτού προσκυνούντος εν οίκω Νεσεράχ θεού αυτού και Αδραμέλεχ και Σαρασάρ, οι υιοί αυτού επάταξαν αυτόν εν μαχαίρα, και αυτοί εσώθησαν εις γην Αραράθ· και εβασίλευσεν Ασορδάν ο υιος αυτού αντ' αυτού.
4Re 20:1	ΕΝ ταις ημέραις εκείναις ηρώστησεν Εζεκίας εις θάνατον. και εισήλθε προς αυτόν Ησαΐας υιος Αμώς ο προφήτης και είπε προς αυτόν· τάδε λέγει Κύριος· έντειλαι τω οίκω σου, ότι αποθνήσκεις συ και ου ζήση.
4Re 20:2	και απέστρεψεν Εζεκίας προς τον τοίχον και ηύξατο προς Κύριον λέγων·
4Re 20:3	Κύριε, μνήσθητι δη όσα περιεπάτησα ενώπιόν σου εν αληθεία και καρδιά πλήρει και το αγαθόν εν οφθαλμοίς σου εποίησα. και έκλαυσεν Εζεκίας κλαυθμω μεγάλω.
4Re 20:4	και ην Ησαΐας εν τη αυλή τη μέση, και ρήμα Κυρίου εγένετο προς αυτόν λέγων·
4Re 20:5	επίστρεψον και ερείς προς Εζεκιαν τον ηγούμενον του λαού μου· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Δαυίδ του πατρός σου· ήκουσα της προσευχής σου, είδον τα δάκρυά σου· ιδού εγώ ιάσομαί σε, τη ημέρα τη τρίτη αναβήση εις οίκον Κυρίου·
4Re 20:6	και προσθήσω επί τας ημέρας σου πεντεκαίδεκα έτη και εκ χειρός βασιλέως Ασσυρίων σώσω σε και την πόλιν ταύτην και υπερασπιώ υπέρ της πόλεως ταύτης δι' εμέ και δια Δαυίδ τον δούλόν μου.
4Re 20:7	και είπε· λαβέτωσαν παλάθην σύκων και επιθέτωσαν επί το έλκος, και υγιάσει.

4Re 20:8	και ειπεν Εζεκίας προς Ησαϊαν· τι το σημειον οτι ιασεται με Κυριος και αναβησομαι εις οικον Κυριου τη ημερα τη τριτη;
4Re 20:9	και ειπεν Ησαϊας· τουτο το σημειον παρα Κυριου, οτι ποιησει Κυριος τον λογον, ον ελαλησε· πορευσεται η σκια δεκα βαθμους, εαν επιστρεψη δεκα βαθμους.
4Re 20:10	και ειπεν Εζεκίας· κουφον την σκιαν κλιναι δεκα βαθμους· ουχι, αλλ ' επιστραφητω η σκια εν τοις αναβαθμοις δεκα βαθμους εις τα οπισω.
4Re 20:11	και εβησεν Ησαϊας ο προφητης προς Κυριον, και επεστρεψεν η σκια εν τοις αναβαθμοις εις τα οπισω δεκα βαθμους.
4Re 20:12	εν τω καιρω εκεινω απεστειλε Μαρωδαχ Βαλαδαν υιος Βαλαδαν βασιλευς Βαβυλωνος βιβλια και μαναα προς Εζεκιαν, οτι ηκουσεν οτι ηρωστησεν Εζεκίας.
4Re 20:13	και εχαρη επ ' αυτοις Εζεκίας και εδειξεν αυτοις ολον τον οικον του νεχωθα, το αργυριον και το χρυσιον, τα αρωματα και το ελαιον το αγαθον, και τον οικον των σκευων και οσα ηυρεθη εν τοις θησαυροις αυτου· ουκ ην λογος, ον ουκ εδειξεν αυτοις Εζεκίας εν τω οικω αυτου και εν παση τη εξουσια αυτου.
4Re 20:14	και εισηλθεν Ησαϊας ο προφητης προς τον βασιλεα Εζεκιαν και ειπε προς αυτον· τι ελαλησαν οι ανδρες ουτοι και ποθεν ηκασι προς σε; και ειπεν Εζεκίας· εκ γης πορωθεν ηκασι προς με, εκ Βαβυλωνος.
4Re 20:15	και ειπε· τι ειδον εν τω οικω σου; και ειπε· παντα, οσα εν τω οικω μου ειδον, ουκ ην εν τω οικω μου, ο ουκ εδειξα αυτοις, αλλα και τα εν τοις θησαυροις μου.
4Re 20:16	και ειπεν Ησαϊας προς Εζεκιαν· ακουσον λογον Κυριου·
4Re 20:17	ιδου ημεραι ερχονται και ληφθησεται παντα τα εν οικω σου και οσα εθησαυρισαν οι πατερες σου εως της ημερας ταυτης εις Βαβυλωνα· και ουχ υπολειφθησεται ρημα, ο ειπε Κυριος·
4Re 20:18	και οι υιοι σου, οι εξελευσονται εκ σου, ους γεννησεις ληψεται, και εσονται ευνουχοι εν τω οικω του βασιλεως Βαβυλωνος.
4Re 20:19	και ειπεν Εζεκίας προς Ησαϊαν· αγαθος ο λογος Κυριου, ον ελαλησεν· εστω ειρηνη εν ταις ημεραις μου.
4Re 20:20	και τα λοιπα των λογων Εζεκιου και πασα η δυναστεια αυτου, και οσα εποησε, την κρηνην και τον υδραγωγον και εισηγαγε το υδωρ εις την πολιν, ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν Ιουδα;
4Re 20:21	και εκοιμηθη Εζεκίας μετα των πατερων αυτου και εβασιλευσε Μανασσης υιος αυτου αντ ' αυτου.
4Re 21:1	ΥΙΟΣ δωδεκα ετων Μανασσης εν τω βασιλευειν αυτον και πεντηκοντα και πέντε ετη εβασιλευσεν εν Ιερουσαλημ, και ονομα τη μητρι αυτου 'Οψιβα.
4Re 21:2	και εποησε το πονηρον εν οφθαλμοις Κυριου κατα τα βδελυγματα των εθνων, ων εξηρε Κυριος απο προσωπου των υιων Ισραηλ,

4Re 21:3	και επέστρεψε και ωκοδόμησε τα υψηλά, α κατέσπασεν Εζεκίας ο πατήρ αυτού, και ανέστησε θυσιαστήριον τη Βάαλ και εποίησε τα άλση, καθώς εποίησε Αχαάβ βασιλεύς Ισραήλ, και προσεκύνησε πάση τη δυνάμει του ουρανού και εδούλευσεν αυτοίς.
4Re 21:4	και ωκοδόμησε θυσιαστήριον εν οίκω Κυρίου, ως είπεν· εν Ιερουσαλήμ θήσω το όνομά μου,
4Re 21:5	και ωκοδόμησε θυσιαστήριον πάση τη δυνάμει του ουρανού εν ταις δυσίν αυλαίς οίκου Κυρίου
4Re 21:6	και διήγε τους υιούς αυτού εν πυρί και εκληδονίζετο και οιωνίζετο και εποίησε τεμένη και γνώστας επλήθυνε του ποιείν το πονηρόν εν οφθαλμοίς Κυρίου παροργίσαι αυτόν.
4Re 21:7	και έθηκε το γλυπτόν του άλσους εν τω οίκω, ω είπε Κύριος προς Δαυίδ και προς Σαλωμών τον υιόν αυτού· εν τω οίκω τούτω και εν Ιερουσαλήμ, ή εξελεξάμην εκ πασών φυλών του Ισραήλ, και θήσω το όνομά μου εις τον αιώνα
4Re 21:8	και ου προσθήσω του σαλεύσαι τον πόδα Ισραήλ από της γης, ης έδωκα τοις πατράσιν αυτών, οίτινες φυλάξουσι πάντα όσα ενετειλάμην κατά πάσαν την εντολήν, ην ενετείλατο αυτοίς ο δούλός μου Μωυσης.
4Re 21:9	και ουκ ήκουσαν, και επλάνησεν αυτούς Μανασσής του ποιήσαι το πονηρόν εν οφθαλμοίς Κυρίου υπέρ τα έθνη, α ηφάνισε Κύριος εκ προσώπου υιών Ισραήλ.
4Re 21:10	και ελάλησε Κύριος εν χειρί δούλων αυτού των προφητών λέγων·
4Re 21:11	ανθ 'ων όσα εποίησε Μανασσής ο βασιλεύς Ιούδα τα βδελύγματα ταύτα τα πονηρά από πάντων, ων εποίησεν ο Αμορραίος ο έμπροσθεν, και εξήμαρτε και γε τον Ιούδαν εν τοις ειδώλοις αυτών,
4Re 21:12	ουχ ούτως, τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· ιδού εγώ φέρω κακά επί Ιερουσαλήμ και Ιούδαν, ωστε παντός ακούοντος ηχήσει αμφότερα τα ώτα αυτού,
4Re 21:13	και εκτενώ επί Ιερουσαλήμ το μέτρον Σαμαρείας και το στάθμιον οίκου Αχαάβ· και απαλείψω την Ιερουσαλήμ, καθώς απαλείφεται ο αλάβαστρος απαλειφόμενος και καταστρέφεται επί πρόσωπον αυτού,
4Re 21:14	και απώσομαι το υπόλειμμα της κληρονομίας μου και παραδώσω αυτούς εις χείρας εχθρών αυτών, και έσονται εις διαρπαγήν και εις προνομήν πάσι τοις εχθροίς αυτών,
4Re 21:15	ανθ 'ων όσα εποίησαν το πονηρόν εν οφθαλμοίς μου και ήσαν παροργίζοντές με από της ημέρας, ης εξήγαγον τους πατέρας αυτών εξ Αιγύπτου και έως της ημέρας ταύτης.
4Re 21:16	και γε αίμα αθων εξέχεε Μανασσής πολύ σφόδρα, έως ου έπλησε την Ιερουσαλήμ στόμα εις στόμα, πλήν από των αμαρτιών αυτού, ων εξήμαρτε τον Ιούδαν του ποιήσαι το πονηρόν εν οφθαλμοίς Κυρίου.
4Re 21:17	και τα λοιπά των λόγων Μανασσή και πάντα, όσα εποίησε, και η αμαρτία αυτού, ην ήμαρτεν, ουχί ταύτα γεγραμμένα επί τω βιβλίω λόγων των ημερών

	τοις βασιλεύσιν Ιούδα;
4Re 21:18	και εκοιμήθη Μανασσής μετά των πατέρων αυτού και ετάφη εν τω κήπω του οίκου αυτού, εν κήπω 'Οζά, και εβασίλευσεν Αμών υιος αυτού αντ' αυτού.
4Re 21:19	Υιος είκοσι και δύο ετών Αμών εν τω βασιλεύειν αυτόν και δύο έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα τη μητρί αυτού Μεσολλάμ θυγάτηρ Αρούς εξ Ιετέβα.
4Re 21:20	και εποίησε το πονηρόν εν οφθαλμοίς Κυρίου, καθώς εποίησε Μανασσής ο πατήρ αυτού.
4Re 21:21	και επορεύθη εν πάση οδω, ή επορεύθη ο πατήρ αυτού, και ελάτρευσε τοις ειδώλοις, οίς ελάτρευσεν ο πατήρ αυτού, και προσεκύνησεν αυτοίς
4Re 21:22	και εγκατέλιπε τον Κύριον Θεόν των πατέρων αυτού και ουκ επορεύθη εν οδω Κυρίου.
4Re 21:23	και συνεστράφησαν οι παίδες Αμών προς αυτόν και εθανάτωσαν τον βασιλέα εν τω οίκω αυτού.
4Re 21:24	και επάταξεν ο λαός της γης πάντας τους συστραφέντας επί τον βασιλέα Αμών και εβασίλευσεν ο λαός της γης τον Ιωσίαν υιόν αυτού αντ' αυτού.
4Re 21:25	και τα λοιπά των λόγων Αμών, όσα εποίησεν, ουκ ιδού ταύτα γεγραμμένα επί βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ιούδα;
4Re 21:26	και έθαψαν αυτόν εν τω τάφω αυτού εν τω κήπω 'Οζά, και εβασίλευσεν Ιωσίας υιος αυτού αντ' αυτού.
4Re 22:1	ΥΙΟΣ οκτώ ετών Ιωσίας εν τω βασιλεύειν αυτόν και τριάκοντα και εν έτος εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα τη μητρί αυτού Ιεδία θυγάτηρ Εδεϊά εκ Βασουρώθ.
4Re 22:2	και εποίησε το ευθές εν οφθαλμοίς Κυρίου και επορεύθη εν πάση οδω Δαβίδ του πατρός αυτού, ουκ απέστη δεξιά και αριστερά.
4Re 22:3	και εγενήθη εν τω οκτωκαιδεκάτω έτει τω βασιλεί Ιωσία εν τω μηνί τω ογδώ απέστειλεν ο βασιλεύς τον Σαπφάν υιόν Εσελίου υιού Μεσολλάμ, τον γραμματέα οίκου Κυρίου λέγων·
4Re 22:4	ανάβηθι προς Χελκίαν τον ιερέα τον μέγαν και σφράγισον το αργύριον το εισενεχθέν εν οίκω Κυρίου, ό συνήγαγον οι φυλάσσοντες τον σταθμόν παρά του λαού,
4Re 22:5	και δώσωσαν αυτό επί χείρα ποιούντων τα έργα των καθεσταμένων εν οίκω Κυρίου. και έδωκεν αυτό τοις ποιούσι τα έργα τοις εν οίκω Κυρίου του κατισχύσαι το βεδέκ του οίκου,
4Re 22:6	τοις τέκτοσι και τοις οικοδόμοις και τοις τειχισταίς και του κτήσασθαι ξύλα και λίθους λατομητούς, του κραταιώσαι το βεδέκ του οίκου.
4Re 22:7	πλήν ουκ εξελογίζοντο αυτούς το αργύριον το διδόμενον αυτοίς, ότι εν πίστει αυτοί ποιούσι.

4Re 22:8	και ειπε Χελκίας ο ιερεύς ο μέγας προς Σαπφάν τον γραμματέα· βιβλίον του νόμου εύρον εν οίκω Κυρίου· και έδωκε Χελκίας το βιβλίον προς Σαπφάν, και ανέγνω αυτό.
4Re 22:9	και εισήλθεν εν οίκω Κυρίου προς τον βασιλέα και απέστρεψε τω βασιλεί ρήμα και ειπεν· εχώνευσαν οι δούλοί σου το αργύριον το ευρεθέν εν οίκω Κυρίου και έδωκαν αυτό επί χείρα ποιούντων τα έργα καθεσταμένων εν οίκω Κυρίου
4Re 22:10	και ειπε Σαπφάν ο γραμματεύς προς τον βασιλέα λέγων· βιβλίον έδωκέ μοι Χελκίας ο ιερεύς και ανέγνω αυτό Σαπφάν ενώπιον του βασιλέως.
4Re 22:11	και εγένετο ως ήκουσεν ο βασιλεύς τους λόγους του βιβλίου του νόμου, και διέρρηξε τα ιμάτια εαυτού.
4Re 22:12	και ενετείλατο ο βασιλεύς τω Χελκία τω ιερεί και τω Αχικάμ υιω Σαπφάν και τω Αχοβώρ υιω Μιχαίου και τω Σαπφάν τω γραμματεί και τω Ασαΐα δούλω του βασιλέως λέγων·
4Re 22:13	δεύτε εκζητήσατε τον Κύριον περί εμού και περί παντός του λαού και περί παντός του Ιούδα περί των λόγων του βιβλίου του ευρεθέντος τούτου, ότι μεγάλη η οργή Κυρίου η εκκεκαυμένη εν ημίν, υπέρ ου ουκ ήκουσαν οι πατέρες ημών των λόγων του βιβλίου τούτου του ποιείν κατά πάντα τα γεγραμμένα καθ' ημών.
4Re 22:14	και επορεύθη Χελκίας ο ιερεύς και Αχικάμ και Αχοβώρ και Σαπφάν και Ασαΐας προς Όλδαν την προφήτιν μητέρα Σελλήμ υιού Θεκουέ υιού Αραάς του ιματιοφύλακος, και αύτη κατώκει εν Ιερουσαλήμ εν τη Μασενά, και ελάλησαν προς αυτήν.
4Re 22:15	και ειπεν αυτοίς· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· ειπάτε τω ανδρί τω αποστείλαντι υμάς προς με·
4Re 22:16	τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ επάγω κακά επί τον τόπον τούτον και επί τους ενοικούντας αυτόν, πάντας τους λόγους του βιβλίου, ους ανέγνω βασιλεύς Ιούδα,
4Re 22:17	ανθ' ων εγκατέλιπόν με και εθυμίων θεοίς ετέροις, όπως παροργίσωσί με εν τοις έργοις των χειρών αυτών, και εκκαυθήσεται θυμός μου εν τω τόπω τούτω και ου σβεσθήσεται.
4Re 22:18	και προς βασιλέα Ιούδα τον αποστείλαντα υμάς επιζητήσαι τον Κύριον τάδε ερείτε προς αυτόν· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· οι λόγοι, ους ήκουσας,
4Re 22:19	ανθ' ων ότι ηπαλύνθη η καρδιά σου και ενετράπησ από προσώπου, ως ήκουσας όσα ελάλησα επί τον τόπον τούτον και επί τους ενοικούντας αυτόν του είναι εις αφανισμόν και εις κατάραν, και διέρρηξας τα ιμάτιά σου και έκλαυσας ενώπιόν μου, και γε εγώ ήκουσα, λέγει Κύριος.
4Re 22:20	ουχ ούτως· ιδού προστίθημί σε προς τους πατέρας σου, και συναχθήση εις τον τάφον σου εν ειρήνη, και ουκ οφθήσεται εν τοις οφθαλμοίς σου εν πάσι τοις κακοίς, οίς εγώ ειμι επάγω επί τον τόπον τούτον. και επέστρεψαν τω βασιλεί το ρήμα.

4Re 23:1	ΚΑΙ απέστειλεν ο βασιλεύς και συνήγαγε προς εαυτόν πάντας τους πρεσβυτέρους Ιούδα και Ιερουσαλήμ.
4Re 23:2	και ανέβη ο βασιλεύς εις οίκον Κυρίου και πας ανήρ Ιούδα και πάντες οι κατοικούντες εν Ιερουσαλήμ μετ' αυτού και οι ιερείς και οι προφήται και πας ο λαός από μικρού και έως μεγάλου, και ανέγνω εν ωσίν αυτών πάντας τους λόγους του βιβλίου της διαθήκης του ευρεθέντος εν οίκω Κυρίου.
4Re 23:3	και έστη ο βασιλεύς προς τον στύλον και διέθετο διαθήκην ενώπιον Κυρίου του πορεύεσθαι οπίσω Κυρίου και του φυλάσσειν τας εντολάς αυτού και τα μαρτύρια αυτού και τα δικαιώματα αυτού εν πάση καρδιά και εν πάση ψυχή του αναστήσαι τους λόγους της διαθήκης ταύτης, τα γεγραμμένα επί το βιβλίον τούτο· και έστη πας ο λαός εν τη διαθήκη.
4Re 23:4	και ενετείλατο ο βασιλεύς τω Χελκία τω ιερεί τω μεγάλω και τοις ιερέυσι της δευτερώσεως και τοις φυλάσσουσιν τον σταθμόν του εξαγαγείν εκ του ναού Κυρίου πάντα τα σκεύη τα πεποιημένα τω Βάαλ και τω άλσει και πάση τη δυνάμει του ουρανού και κατέκαυσεν αυτά έξω Ιερουσαλήμ εν σαδημώθ Κέδρων και έβαλε τον χουν αυτών εις Βαιθήλ.
4Re 23:5	και κατέκαυσε τους χωμαρίμ, ους έδωκαν βασιλείς Ιούδα και εθυμίων εν τοις υψηλοίς και εν ταις πόλεσιν Ιούδα και τοις περικύκλω Ιερουσαλήμ, και τους θυμιώντας τω Βάαλ και τω ηλίω και τη σελήνη και τοις μαζουρώθ και πάση τη δυνάμει του ουρανού.
4Re 23:6	και εξήνεγκε το άλσος εξ οίκου Κυρίου έξωθεν Ιερουσαλήμ εις τον χειμάρρον Κέδρων και κατέκαυσεν αυτόν εν τω χειμάρρω Κέδρων και ελέπτυνεν εις χουν και έρριψεν τον χουν αυτού εις τον τάφον των υιών του λαού.
4Re 23:7	και καθείλε τον οίκον των καθησίμ των εν τω οίκω Κυρίου, ου αι γυναίκες ύφαινον εκεί Χεττιίμ τω άλσει.
4Re 23:8	και ανήγαγε πάντας τους ιερείς εκ πόλεων Ιούδα και εμίανε τα υψηλά, ου εθυμίασαν εκεί οι ιερείς από Γαβαά και έως Βηρσαβεέ. και καθείλε τον οίκον των πυλών τον παρά την θύραν της πύλης Ιησού άρχοντος της πόλεως, των εξ αριστερών ανδρός εν τη πύλη της πόλεως.
4Re 23:9	πλήν ουκ ανέβησαν οι ιερείς των υψηλών προς το θυσιαστήριον Κυρίου εν Ιερουσαλήμ, ότι ει μη έφαγον άζυμα εν μέσω των αδελφών αυτών.
4Re 23:10	και εμίανε τον Ταφέθ τον εν φάραγγι υιού Εννόμ του διαγαγείν άνδρα τον υιόν αυτού και άνδρα την θυγατέρα αυτού τω Μολόχ εν πυρί.
4Re 23:11	και κατέκαυσε τους ίππους, ους έδωκαν βασιλείς Ιούδα τω ηλίω εν τη εισόδω οίκου Κυρίου εις το γαζοφυλάκιον Νάθαν βασιλέως του ευνούχου εν φαρουρίμ, και το άρμα του ηλίου κατέκαυσε πυρί.
4Re 23:12	και τα θυσιαστήρια τα επί του δώματος του υπερώου Άχαζ, α εποίησαν βασιλείς Ιούδα, και τα θυσιαστήρια, α εποίησε Μανασσής εν ταις δυσίν αυλαίς οίκου Κυρίου, καθείλεν ο βασιλεύς και κατέσπασεν εκείθεν και έρριψε τον χουν αυτών εις τον χειμάρρον Κέδρων.

4Re 23:13	και τον οικον τον επί πρόσωπον Ιερουσαλήμ τον εκ δεξιών του όρους του Μοσοάθ, ον ωκοδόμησε Σαλωμών βασιλεύς Ισραήλ τη Αστάρτη προσοχθίσματι Σιδωνίων και τω Χαμώς προσοχθίσματι Μωάβ και τω Μολχόλ βδελύγματι υιών Αμών, εμίανεν ο βασιλεύς.
4Re 23:14	και συνέτριψε τας στήλας και εξωλόθρευσε τα άλση και έπλησε τους τόπους αυτών οστέων ανθρωπων.
4Re 23:15	και γε το θυσιαστήριον το εν Βαιθήλ το υψηλόν, ό εποίησεν Ιεροβοάμ υιος Ναβάτ, ος εξήμαρτε τον Ισραήλ, και γε το θυσιαστήριον εκείνο το υψηλόν κατέσπασε και συνέτριψε τους λίθους αυτού και ελέπτυνεν εις χουν και κατέκαυσε το άλσος.
4Re 23:16	και εξένευσεν Ιωσίας και είδε τους τάφους τους εκεί εν τη πόλει και απέστειλε και έλαβε τα οστά εκ των τάφων και κατέκαυσεν επί το θυσιαστήριον και εμίανεν αυτό κατά το ρήμα Κυρίου, ό ελάλησεν ο άνθρωπος του Θεού εν τω εστάναι Ιεροβοάμ εν τη εορτη επί το θυσιαστήριον. και επιστρέψας ήρε τους οφθαλμούς αυτού επί τον τάφον του ανθρωπου του Θεού του λαλήσαντος τους λόγους τούτους
4Re 23:17	και είπε· τι το σκόπελον εκείνο, ό εγώ ορώ; και είπον αυτω οι άνδρες της πόλεως· ο άνθρωπος του Θεού ο εξεληλυθώς εξ Ιούδα και επικαλεσάμενος τους λόγους τούτους, ος επεκαλέσατο επί το θυσιαστήριον Βαιθήλ.
4Re 23:18	και είπεν· άφετε αυτόν, ανήρ μη κινησάτωσαν τα οστά αυτού· και ερρύσθησαν τα οστά αυτού μετά των οστών του προφήτου του ήκοντος εκ Σαμαρείας.
4Re 23:19	και γε πάντας τους οίκους των υψηλών τους εν ταις πόλεσι Σαμαρείας, ος εποίησαν βασιλείς Ισραήλ παροργίζειν Κύριον, απέστησεν Ιωσίας και εποίησεν εν αυτοίς πάντα τα έργα, α εποίησεν εν Βαιθήλ.
4Re 23:20	και εθυσίασε πάντας τους ιερείς των υψηλών τους όντας εκεί επί των θυσιαστηρίων και κατέκαυσε τα οστά των ανθρωπων επ ' αυτά, και επεστράφη εις Ιερουσαλήμ.
4Re 23:21	Και ενετείλατο ο βασιλεύς παντί τω λαω λέγων· ποιήσατε πάσχα τω Κυρίω Θεω ημών, καθώς γέγραπται επί βιβλίου της διαθήκης ταύτης·
4Re 23:22	ότι ουκ εγενήθη το πάσχα τούτο αφ ' ημερών των κριτών, οί έκρινον τον Ισραήλ, και πάσας τας ημέρας βασιλέων Ισραήλ και βασιλέων Ιούδα,
4Re 23:23	ότι αλλ ' ή τω οκτωκαιδεκάτω έτει του βασιλέως Ιωσίου εγενήθη το πάσχα τω Κυρίω εν Ιερουσαλήμ.
4Re 23:24	και γε τους θελητάς και τους γνωριστάς και τα Θεραφίν και τα είδωλα και πάντα τα προσοχθίσματα τα γεγονότα εν τη γη Ιούδα και εν Ιερουσαλήμ εξήρην Ιωσίας, ίνα στήση τους λόγους του νόμου τους γεγραμμένους επί του βιβλίου, ου εύρε Χελκίας ο ιερεύς εν οίκω Κυρίου.
4Re 23:25	όμοιος αυτω ουκ εγενήθη έμπροσθεν αυτού βασιλεύς, ος επέστρεψε προς Κύριον εν όλη καρδια αυτού και εν όλη ψυχή αυτού και εν όλη ισχύϊ αυτού κατά πάντα τον νόμον Μωυσή, και μετ ' αυτόν ουκ ανέστη όμοιος αυτω.

4Re 23:26	πλήν ουκ απεστράφη Κύριος από θυμού της οργής αυτού της μεγάλης, ου εθυμώθη οργή αυτού εν τω Ιούδα επί τους παροργισμούς, ους παρώργισεν αυτόν Μανασσής.
4Re 23:27	και είπε Κύριος· και γε τον Ιούδαν αποστήσω από του προσώπου μου, καθώς απέστησα τον Ισραήλ, και απώσομαι την πόλιν ταύτην, ην εξελεξάμην την Ιερουσαλήμ, και τον οίκον ου είπον· έσται το όνομά μου εκεί.
4Re 23:28	και τα λοιπά των λόγων Ιωσίου και πάντα, όσα εποίησεν, ουχί ταύτα γεγραμμένα επί βιβλίω λόγων ημερών τοις βασιλεύσιν Ιούδα;
4Re 23:29	εν δε ταις ημέραις αυτού ανέβη φαραώ Νεχαώ βασιλεύς Αιγύπτου επί βασιλέα Ασσυρίων επί ποταμόν Ευφράτην· και επορεύθη Ιωσίας εις απαντήν αυτού, και εθανάτωσεν αυτόν Νεχαώ εν Μαγεδδώ εν τω ιδείν αυτόν.
4Re 23:30	και επεβίβασαν αυτόν οι παίδες αυτού νεκρόν εκ Μαγεδδώ και ήγαγον αυτόν εις Ιερουσαλήμ και έθαψαν αυτόν εν τω τάφω αυτού. και έλαβεν ο λαός της γης τον Ιωάχαζ υιόν Ιωσίου και έχρισαν αυτόν και εβασίλευσαν αυτόν αντί του πατρός αυτού.
4Re 23:31	Υιος είκοσι και τριών ετών ην Ιωάχαζ εν τω βασιλεύειν αυτόν και τρίμηνον εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα τη μητρί αυτού Αμιτάλ θυγάτηρ Ιερεμίου εκ Λοβνά.
4Re 23:32	και εποίησε το πονηρόν εν οφθαλμοίς Κυρίου κατά πάντα, όσα εποίησαν οι πατέρες αυτού.
4Re 23:33	και μετέστησεν αυτόν φαραώ Νεχαώ εν Δεβλαθά εν γη Αιμάθ του μη βασιλεύειν εν Ιερουσαλήμ και έδωκε ζημίαν επί την γην εκατόν τάλαντα αργυρίου και εκατόν τάλαντα χρυσίου.
4Re 23:34	και εβασίλευσε φαραώ Νεχαώ επ ' αυτούς τον Ελιακίμ υιόν Ιωσίου βασιλέως Ιούδα αντί Ιωσίου του πατρός αυτού και επέστρεψε το όνομα αυτού Ιωακίμ· και τον Ιωάχαζ έλαβε και εισήνεγκεν εις Αίγυπτον, και απέθανεν εκεί.
4Re 23:35	και το αργύριον και το χρυσίον έδωκεν Ιωακίμ τω φαραώ· πλήν ετιμογράφησε την γην του δούναι το αργύριον επί στόματος φαραώ, ανήρ κατά την συντίμησιν αυτού έδωκαν το αργύριον και το χρυσίον μετά του λαού της γης του δούναι τω φαραώ Νεχαώ.
4Re 23:36	υιος είκοσι και πέντε ετών Ιωακίμ εν τω βασιλεύειν αυτόν και ένδεκα έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα τη μητρί αυτού Ιελδάφ θυγάτηρ Φαδαήλ εκ Ρουμά.
4Re 23:37	και εποίησε το πονηρόν εν οφθαλμοίς Κυρίου κατά πάντα, όσα εποίησαν οι πατέρες αυτού.
4Re 24:1	ΕΝ ταις ημέραις αυτού ανέβη Ναβουχοδονόσορ βασιλεύς Βαβυλώνος και εγενήθη αυτω Ιωακίμ δούλος τρία έτη, και επέστρεψε και ηθέτησεν εν αυτω.
4Re 24:2	και απέστειλε Κύριος αυτω τους μονοζώνους των Χαλδαιών και τους μονοζώνους Συρίας και τους μονοζώνους Μωάβ και τους μονοζώνους υιών Αμών και εξαπέστειλεν αυτούς εν τη γη Ιούδα του κατισχύσαι κατά τον λόγον

	Κυρίου, ον ελάλησεν εν χειρί των δούλων αυτού των προφητών.
4Re 24:3	πλήν επί τον θυμόν Κυρίου ην εν τω Ιούδα αποστήσαι αυτόν από του προσώπου αυτού εν αμαρτίαις Μανασσή κατά πάντα, όσα εποίησε.
4Re 24:4	και γε το αίμα αθων εξέχεε και έπλησε την Ιερουσαλήμ αίματος αθώου· και ουκ ηθέλησε Κύριος ιλασθήναι.
4Re 24:5	και τα λοιπά των λόγων Ιωακίμ και πάντα, όσα εποίησεν, ουκ ιδού ταύτα γεγραμμένα επί βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ιούδα;
4Re 24:6	και εκοιμήθη Ιωακίμ μετά των πατέρων αυτού, και εβασίλευσεν Ιωαχίμ υιος αυτού αντ' αυτού.
4Re 24:7	και ου προσέθετο έτι βασιλεύς Αιγύπτου εξελθείν εκ της γης αυτού, ότι έλαβε βασιλεύς Βαβυλώνος από του χειμάρρου Αιγύπτου έως του ποταμού Ευφράτου πάντα, όσα ην του βασιλέως Αιγύπτου.
4Re 24:8	Υιος οκτωκαίδεκα ετών Ιωαχίμ εν τω βασιλεύειν αυτόν και τρίμηνον εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα τη μητρί αυτού Νέσθα, θυγάτηρ Ελλαναθάν εξ Ιερουσαλήμ.
4Re 24:9	και εποίησε το πονηρόν εν οφθαλμοίς Κυρίου κατά πάντα, όσα εποίησεν ο πατήρ αυτού.
4Re 24:10	εν τω καιρω εκείνω ανέβη Ναβουχοδονόσορ βασιλεύς Βαβυλώνος εις Ιερουσαλήμ και ήλθεν η πόλις εν περιοχή.
4Re 24:11	και εισήλθε Ναβουχοδονόσορ βασιλεύς Βαβυλώνος εις πόλιν, και οι παίδες αυτού επολιόρκουν επ' αυτήν.
4Re 24:12	και εξήλθεν Ιωαχίμ βασιλεύς Ιούδα επί βασιλέα Βαβυλώνος, αυτός και οι παίδες αυτού και η μήτηρ αυτού και οι άρχοντες αυτού και οι ευνούχοι αυτού, και έλαβεν αυτόν βασιλεύς Βαβυλώνος εν τω ογδώ έτει της βασιλείας αυτού.
4Re 24:13	και εξήνεγκεν εκείθεν πάντας τους θησαυρούς οίκου Κυρίου και τους θησαυρούς οίκου του βασιλέως και συνέκοψε πάντα τα σκεύη τα χρυσά, α εποίησε Σαλωμών ο βασιλεύς Ισραήλ εν τω ναω Κυρίου κατά το ρήμα Κυρίου.
4Re 24:14	και απώκισε την Ιερουσαλήμ και πάντας τους άρχοντας και τους δυνατούς ισχυί αιχμαλωσίας δέκα χιλιάδας αιχμαλωτίσας και παν τέκτονα και τον συγκλείοντα, και ουχ υπελείφθη πλήν οι πτωχοί της γης.
4Re 24:15	και απώκισε τον Ιωαχίμ εις Βαβυλώνα και την μητέρα του βασιλέως και τους ευνούχους αυτού· και τους ισχυρούς της γης απήγαγεν εις αποικεσίαν εξ Ιερουσαλήμ εις Βαβυλώνα
4Re 24:16	και πάντας τους άνδρας της δυνάμεως επτακισχιλίους και τον τέκτονα και τον συγκλείοντα χιλίους, πάντες δυνατοί ποιούντες πόλεμον, και ήγαγεν αυτούς βασιλεύς Βαβυλώνος μετοικεσίαν εις Βαβυλώνα.
4Re 24:17	και εβασίλευσε βασιλεύς Βαβυλώνος τον Ματθανίαν υιόν αυτού αντ' αυτού και επέθηκε το όνομα αυτού Σεδεκία.

4Re 24:18	Υιος είκοσι και ενός ενιαυτών Σεδεκίας εν τω βασιλεύειν αυτόν και ένδεκα έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα τη μητρί αυτού Αμιτάλ θυγάτηρ Ιερεμίου.
4Re 24:19	και εποίησε το πονηρόν ενώπιον Κυρίου κατά πάντα, όσα εποίησεν Ιωακίμ·
4Re 24:20	ότι επί τον θυμόν Κυρίου ην επί Ιερουσαλήμ και εν τω Ιούδα, έως απέρριψεν αυτούς από προσώπου αυτού. και ηθέτησε Σεδεκίας εν τω βασιλεί Βαβυλώνος.
4Re 25:1	ΚΑΙ εγενήθη εν τω έτει τω ενάτω της βασιλείας αυτού εν τω μηνί τω δεκάτω ήλθε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς Βαβυλώνος και πάσα η δύναμις αυτού επί Ιερουσαλήμ και παρενέβαλεν επ ' αυτήν και ωκοδόμησεν επ ' αυτήν περιτείχος κύκλω.
4Re 25:2	και ήλθεν η πόλις εν περιοχή έως του ενδεκάτου έτους του βασιλέως Σεδεκίου ενάτη του μηνός
4Re 25:3	και ενίσχυσεν ο λιμός εν τη πόλει, και ουκ ήσαν άρτοι τω λαω της γης.
4Re 25:4	και ερράγη η πόλις, και πάντες οι άνδρες του πολέμου εξήλθον νυκτός οδόν πύλης της ανά μέσον των τειχών, αύτη ή εστι του κήπου του βασιλέως, και οι Χαλδαίοι επί την πόλιν κύκλω. και επορεύθη οδόν την Άραβα,
4Re 25:5	και εδιώξεν η δύναμις των Χαλδαίων οπίσω του βασιλέως και κατέλαβον αυτόν εν Αραβώθ Ιεριχώ, και πάσα η δύναμις αυτού διεσπάρη επάνωθεν αυτού.
4Re 25:6	και συνέλαβον τον βασιλέα και ήγαγον αυτόν προς βασιλέα Βαβυλώνος εις Δεβλαθά, και ελάλησε μετ ' αυτού κρίσιν·
4Re 25:7	και τους υιούς Σεδεκίου έσφαξε κατ ' οφθαλμούς αυτού, και τους οφθαλμούς Σεδεκίου εξετύφλωσε και έδησεν αυτόν εν πέδαις και ήγαγεν εις Βαβυλώνα.
4Re 25:8	Και εν τω μηνί τω πέμπτω εβδόμη του μηνός (αυτός ενιαυτός εννεακαιδέκατος τω Ναβουχοδονόσορ βασιλεί Βαβυλώνος) ήλθε Ναβουζαρδάν ο αρχιμάγειρος εστώς ενώπιον βασιλέως Βαβυλώνος εις Ιερουσαλήμ.
4Re 25:9	και ενέπρησε τον οίκον Κυρίου και τον οίκον του βασιλέως και πάντας τους οίκους Ιερουσαλήμ, και παν οίκον ενέπρησεν ο αρχιμάγειρος.
4Re 25:10	και το τείχος Ιερουσαλήμ κυκλόθεν κατέσπασεν η δύναμις των Χαλδαίων.
4Re 25:11	και το περισσόν του λαού το καταλειφθέν εν τη πόλει και τους εμπεπτωκότας, οί ενέπεσον προς τον βασιλέα Βαβυλώνος, και το λοιπόν του στηρίγματος μετρηε Ναβουζαρδάν ο αρχιμάγειρος.
4Re 25:12	και από των πτωχών της γης υπέλιπεν ο αρχιμάγειρος εις αμπελουργούς και εις γαβίν.
4Re 25:13	και τους στύλους τους χαλκούς τους εν οίκω Κυρίου και τας μεχωνώθ και την θάλασσαν την χαλκήν την εν οίκω Κυρίου συνέτριψαν οι Χαλδαίοι. και ήραν τον χαλκόν αυτών εις Βαβυλώνα.
4Re 25:14	και τους λέβητας και τα ιαμίν και τας φιάλας και τας θυϊσκάς και πάντα τα

	σκεύη τα χαλκά, εν οίς λειτουργούσιν εν αυτοίς, έλαβε·
4Re 25:15	και τα πυρεία και τας φιάλας τας χρυσάς και τας αργυράς έλαβεν ο αρχιμάγειρος,
4Re 25:16	στύλους δύο και την θάλασσαν μίαν και τας μεχωνώθ, ας εποίησε Σαλωμών τω οίκω Κυρίου· ουκ ην σταθμός του χαλκού πάντων των σκευών.
4Re 25:17	οκτωκαίδεκα πήχεων ύψος του στύλου του ενός, και το χωθάρ επ ' αυτού το χαλκούν, και το ύψος του χωθάρ τριών πήχεων, σαβαχά και ροαί επί τω χωθάρ κύκλω, τα πάντα χαλκά· και κατά τα αυτά τω στύλω τω δευτέρω επί τώ σαβαχά.
4Re 25:18	και έλαβεν ο αρχιμάγειρος τον Σαραϊαν ιερέα τον πρώτον και τον Σοφονίαν υιόν της δευτερώσεως και τους τρεις τους φυλάσσοντας τον σταθμόν
4Re 25:19	και εκ της πόλεως έλαβον ευνούχον ένα, ος ην επιστάτης των ανδρών των πολεμιστών, και πέντε άνδρας των ορώντων το πρόσωπον του βασιλέως τους ευρεθέντας εν τη πόλει και τον γραμματέα του άρχοντος της δυνάμεως τον εκτάσσοντα τον λαόν της γης και εξήκοντα άνδρας του λαού της γης τους ευρεθέντας εν τη πόλει.
4Re 25:20	και έλαβεν αυτούς Ναβουζαρδάν ο αρχιμάγειρος, και ήγαγεν αυτούς προς τον βασιλέα Βαβυλώνος εις Δεβλαθά.
4Re 25:21	και έπαισεν αυτούς ο βασιλεύς Βαβυλώνος και εθανάτωσεν αυτούς εις Δεβλαθά εν γη Αιμάθ. και απωκίσθη Ιούδας επάνωθεν της γης αυτού.
4Re 25:22	Και ο λαός ο καταλειφθείς εν τη γη Ιούδα, ους κατέλιπε Ναβουχοδονόσορ βασιλεύς Βαβυλώνος, και κατέστησεν επ ' αυτών τον Γοδολίαν υιόν Αχικάμ υιού Σαφάν.
4Re 25:23	και ήκουσαν πάντες οι άρχοντες της δυνάμεως, αυτοί και οι άνδρες αυτών, ότι κατέστησε βασιλεύς Βαβυλώνος τον Γοδολίαν, και ήλθον προς Γοδολίαν εις Μασσηφάθ, και Ισμαήλ υιος Ναθανίου και Ιωανάν υιος Καρήθ και Σαραϊας υιος Θαναμάθ ο Νετωφαθίτης και Ιεζονίας υιος του Μαχαθί, αυτοί και οι άνδρες αυτών.
4Re 25:24	και ώμοσε Γοδολίας αυτοίς και τοις ανδράσιν αυτών και είπεν αυτοίς· μη φοβείσθε πάροdon των Χαλδαίων· καθίσατε εν τη γη και δουλεύσατε τω βασιλεί Βαβυλώνος, και καλώς έσται υμίν.
4Re 25:25	και εγενήθη εν τω εβδόμω μηνί ήλθεν Ισμαήλ υιος Ναθανίου υιού Ελισαμά εκ του σπέρματος των βασιλέων και δέκα άνδρες μετ ' αυτού· και επάταξε τον Γοδολίαν, και απέθανε, και τους Ιουδαίους και τους Χαλδαίους, οί ήσαν μετ ' αυτού εν Μασσηφάθ.
4Re 25:26	και ανέστη πας ο λαός από μικρού έως μεγάλου και οι άρχοντες των δυνάμεων και εισήλθον εις Αίγυπτον, ότι εφοβήθησαν από προσώπου των Χαλδαίων.
4Re 25:27	Και εγενήθη εν τω τριακοστω και εβδόμω έτει της αποικίας του Ιωαχίμ βασιλέως Ιούδα, εν τω δωδεκάτω μηνί εβδόμη και εικάδι του μηνός ύψωσεν Ευιαλμαρωδάχ βασιλεύς Βαβυλώνος εν τω ενιαυτω της βασιλείας αυτού την κεφαλήν Ιωαχίμ του βασιλέως Ιούδα και εξήγαγεν αυτόν εξ οίκου φυλακής

	αυτού.
4Re 25:28	και ελάλησε μετ ' αυτού αγαθά και έδωκε τον θρόνον αυτού επάνωθεν των θρόνων των βασιλέων των μετ ' αυτού εν Βαβυλώνι,
4Re 25:29	και ηλλοίωσε τα ιμάτια της φυλακής αυτού και ήσθιεν άρτον διαπαντός ενώπιον αυτού πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού·
4Re 25:30	και η εστιατορία αυτού εστιατορία διαπαντός εδόθη αυτω εξ οίκου του βασιλέως λόγον ημέρας εν τη ημέρα αυτού πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού.
1Pa 1:1	ΑΔΑΜ, Σηθ, Ενώς,
1Pa 1:2	Καιϊνάν, Μαλελεήλ, Ιάρεδ,
1Pa 1:3	Ενώχ, Μαθουσάλα, Λάμεχ,
1Pa 1:4	Νώε. υιοί Νώε· Σημ, Χαμ, Ιάφεθ.
1Pa 1:5	υιοί Ιάφεθ· Γαμέρ, Μαγώγ, Μαδαΐμ, Ιωϋάν, Ελισά, Θοβέλ, Μοσόχ και Θίρας.
1Pa 1:6	και οι υιοί Γαμέρ· Ασχανάζ και Ριφάθ και Θοργαμά.
1Pa 1:7	και οι υιοί Ιωϋάν· Ελισά και Θαρσίς, Κίτιοι και Ρόδιοι.
1Pa 1:8	και οι υιοί Χαμ· Χους και Μεσραΐμ, Φουδ, και Χαναάν.
1Pa 1:9	και υιοί Χους· Σαβά και Ευιλά και Σαβαθά και Ρεγμά, και Σεβεθαχά. και υιοί Ρεγμά· Σαβά και Δαδάν.
1Pa 1:10	και Χους εγέννησε τον Νεβρώδ· ούτος ήρξατο είναι γίγας κυνηγός επί της γης.
1Pa 1:11	[Και Μεσραΐμ εγέννησε τους Λωδιείμ και τους Αναμείμ και τους Λαβείν και τους Νεφθαλίμ
1Pa 1:12	και τους Πατροσωνιείμ και τους Χασλωνιείμ, όθεν εξήλθεν εκείθεν Φυλιστιείμ, και τους Χαφοριείμ
1Pa 1:13	και Χαναάν εγέννησε τον Σιδώνα πρωτότοκον και τον Χετταίον
1Pa 1:14	και τον Ιεβουσαιόν και τον Αμορραίον και τον Γεργεσαιόν
1Pa 1:15	και τον Ευαίον και τον Αρουκαίον και τον Ασενναίον
1Pa 1:16	και τον Αράδιον και τον Σαμαραίον και τον Αμαθί.]
1Pa 1:17	υιοί Σημ· Αιλάμ και Ασσούδ και Αρφαξάδ.
1Pa 1:18	[Και Αρφαξάδ εγέννησε τον Καιϊνάν, και Καιϊνάν εγέννησε τον Σαλά, και Σαλά εγέννησε τον Εβέρ,
1Pa 1:19	και τω Εβέρ εγεννήθησαν δύο υιοί· όνομα τω ενί Φαλέκ, ότι εν ταις ημέραις αυτού διεμερίσθη η γη, και όνομα τω αδελφω αυτού Ιεκτάν.

1Pa 1:20	και Ιεκτάν εγέννησε τον Ελμωδάδ και τον Σαλέφ και τον Αραμώθ
1Pa 1:21	και τον Κεδουράν και τον Αιγήν και τον Δεκλάμ
1Pa 1:22	και τον Γεμιάν και τον Αβιμέκλ και τον Σαβάν
1Pa 1:23	και τον Ουφείρ και τον Ευί και τον ΄Ωράμ· πάντες ούτοι υιοί Ιεκτάν.
1Pa 1:24	υιοί Σημ· Αιλάμ και Ασούρ και Αρφαξάδ.] Σαλά,
1Pa 1:25	Έβερ, Φαλέγ, Ραγαύ,
1Pa 1:26	Σερούχ, Νεχώρ, Θάρα,
1Pa 1:27	Αβραάμ.
1Pa 1:28	υιοί δε Αβραάμ· Ισαάκ και Ισμαήλ.
1Pa 1:29	αύται δε αι γενέσεις πρωτοτόκου Ισμαήλ· Ναβαιώθ και Κηδάρ, Ναβδεήλ, Μαβσάμ,
1Pa 1:30	Μασμά, Ιδουμά, Μασσή, Χονδάν, Θαιμάν,
1Pa 1:31	Ιεττούρ, Ναφές και Κεδμά. ούτοι εισιν υιοί Ισμαήλ.
1Pa 1:32	και υιοί Χεττούρας παλλακής Αβραάμ· και έτεκεν αυτω τον Ζεμβρόμ, Ιεξάν, Μαδιάμ, Μαδάμ, Σοβάκ, Σωέ. και υιοί Ιεξάν· Δαιδάν και Σαβά.
1Pa 1:33	και υιοί Μαδιάμ· Γαιφάρ και ΄Οφέρ και Ενώχ και Αβιδά και Ελλαδά. πάντες ούτοι υιοί Χεττούρας.
1Pa 1:34	και εγέννησεν Αβραάμ τον Ισαάκ. και υιοί Ισαάκ· Ιακώβ και Ησαύ.
1Pa 1:35	υιοί Ησαύ· Ελιφάζ και Ραγουήλ και Ιεούλ και Ιεγλόμ και Κορέ.
1Pa 1:36	υιοί Ελιφάζ· Θαιμάν και ΄Ωμάρ, Σωφάρ και Γωθάμ και Κενέζ και της Θαμνά Αμαλήκ.
1Pa 1:37	και υιοί Ραγουήλ· Ναχές, Ζαρέ, Σομέ και Μοζέ.
1Pa 1:38	υιοί Σηϊρ· Λωτάν, Σωβάλ, Σεβεγών, Ανά, Δησών, Ωσάρ και Λισάν.
1Pa 1:39	και υιοί Λωτάν· Χορρί και Αιμάν, αδελφή δε Λωτάν Θαμνά.
1Pa 1:40	υιοί Σωβάλ· Γωλάμ, Μαναχάθ, Γαιβήλ, Σώβ και ΄Ωνάν. υιοί δε Σεβεγών· Αιά και Ανά.
1Pa 1:41	υιοί Ανά· Δαισών. υιοί δε Δαισών· Εμερών και Εσεβάν και Ιεθράν και Χαρράν.
1Pa 1:42	και υιοί Ωσάρ· Βαλαάμ και Ζουκάμ και Ιωκάν. υιοί Δαισάν· Ως και Αράν.
1Pa 1:43	και ούτοι οι βασιλεις αυτών· Βαλάκ υιος Βεώρ, και όνομα τη πόλει αυτου Δεναβά.

1Pa 1:44	και απέθανε Βαλάκ, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Ιωβάβ υιος Ζαρά εκ Βοσόρρας.
1Pa 1:45	και απέθανεν Ιωβάβ, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Ασόμ εκ γης Θαιμανών.
1Pa 1:46	και απέθανεν Ασόμ, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Αδάδ υιος Βαράδ ο πατάξας Μαδιάμ εν τω πεδίω Μωάβ, και όνομα τη πόλει αυτού Γεθθαίμ.
1Pa 1:47	και απέθανεν Αδάδ, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Σεβλά εκ Μασεκκάς.
1Pa 1:48	και απέθανε Σεβλά, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Σαούλ εκ Ροωβώθ της παρά ποταμόν.
1Pa 1:49	και απέθανε Σαούλ, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Βαλαεννώρ υιος Αχοβώρ.
1Pa 1:50	και απέθανε Βαλαεννώρ, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Αδάδ υιος Βαράδ, και όνομα τη πόλει αυτού Φογώρ.
1Pa 1:51	ηγεμόνες Εδώμ· ηγεμών Θαμνά, ηγεμών Γωλαδά, ηγεμών Ιεθέρ,
1Pa 1:52	ηγεμών Ελιβαμάς, ηγεμών Ήλάς, ηγεμών Φινών,
1Pa 1:53	ηγεμών Κενέζ, ηγεμών Θαιμάν, ηγεμών Μαβσάρ, ηγεμών Μαγεδιήλ, ηγεμών Ζαφωίν. ούτοι ηγεμόνες Εδώμ.
1Pa 2:1	ΤΑΥΤΑ τα ονόματα των υιών Ισραήλ· Ρουβήν, Συμεών, Λευί, Ιούδα, Ισάχαρ, Ζαβουλών,
1Pa 2:2	Δάν, Ιωσήφ, Βενιαμίν, Νεφθαλί, Γάδ, Ασήρ.
1Pa 2:3	υιοί Ιούδα· Ήρ, Αυνάν, Σηλώμ, τρεις εγεννήθησαν αυτω εκ της θυγατρός Σαύας της Χανανίτιδος. και ην Ήρ ο πρωτότοκος Ιούδα πονηρός εναντίον Κυρίου, και απέκτεινεν αυτόν.
1Pa 2:4	και Θάμαρ η νύμφη αυτού έτεκεν αυτω τον Φαρές και τον Ζαρά. πάντες υιοί Ιούδα πέντε.
1Pa 2:5	υιοί Φαρές· Εσρώμ και Ιεμουήλ.
1Pa 2:6	και υιοί Ζαρά· Ζαμβρί και Αιθάν και Αιμάν και Καλχάλ και Δαράδ, πάντες πέντε.
1Pa 2:7	και υιοί Χαρμί· Άχαρ ο εμποδοστάτης Ισραήλ, ος ηθέτησεν εις το ανάθεμα.
1Pa 2:8	και υιοί Αιθάν, Αζαρίας.
1Pa 2:9	και υιοί Εσρώμ, οί ετέχθησαν αυτω· ο Ιεραμεήλ και ο Αράμ και ο Χαλέβ.
1Pa 2:10	και Αράμ εγέννησε τον Αμιναδάβ και Αμιναδάβ εγέννησε τον Ναασσών άρχοντα οίκου Ιούδα,
1Pa 2:11	και Ναασσών εγέννησε τον Σαλμών, και Σαλμών εγέννησε τον Βοόζ,
1Pa 2:12	και Βοόζ εγέννησε τον Ώβήδ, και Ώβήδ εγέννησε τον Ιεσσαί,

1Pa 2:13	και Ιεσσαί εγέννησε τον πρωτότοκον αυτού τον Ελιάβ· Αμιναδάβ ο δεύτερος, Σαμαά ο τρίτος,
1Pa 2:14	Ναθαναήλ ο τέταρτος, Ζαδδαϊ ο πέμπτος,
1Pa 2:15	Ασόμ ο έκτος, Δαυίδ ο έβδομος,
1Pa 2:16	και η αδελφή αυτών Σαρουία και Αβιγαία· και υιοί Σαρουία· Αβισά και Ιωάβ και Ασαήλ, τρεις.
1Pa 2:17	και Αβιγαία εγέννησε τον Αμεσσά· και πατήρ Αμεσσά Ιοθόρ ο Ισμαηλίτης.
1Pa 2:18	και Χαλέβ υιος Εσρώμ έλαβε την Γαζουβά γυναίκα και την Ιεριώθ. και ούτοι υιοί αυτής· Ιασάρ και Σουβάβ και Όρνά.
1Pa 2:19	και απέθανε Γαζουβά, και έλαβεν εαυτω Χαλέβ την Εφράθ, και έτεκεν αυτω τον Ωρ·
1Pa 2:20	και Ωρ εγέννησε τον Ουρί, και Ουρί εγέννησε τον Βεσελεήλ.
1Pa 2:21	και μετά ταύτα εισήλθεν Εσρών προς την θυγατέρα Μαχίρ πατρός Γαλαάδ, και ούτος έλαβεν αυτήν, και αυτός εξηκονταπέντε ετών ην. και έτεκεν αυτω τον Σερούχ.
1Pa 2:22	και Σερούχ εγέννησε τον Ιαϊρ. και ήσαν αυτω είκοσι και τρεις πόλεις εν τη Γαλαάδ.
1Pa 2:23	και έλαβε Γεδσούρ και Αράμ τας κόμας Ιαϊρ εξ αυτών, την Κανάθ και τας κόμας αυτής, εξήκοντα πόλεις· πάσαι αύται υιών Μαχίρ πατρός Γαλαάδ.
1Pa 2:24	και μετά το αποθανείν Εσρών ήλθε Χαλέβ εις Εφραθά. και η γυνή Εσρών Αβιά, και έτεκεν αυτω τον Ασχώδ πατέρα Θεκωέ.
1Pa 2:25	και ήσαν οι υιοί Ιεραμεήλ πρωτοτόκου Εσρών, ο πρωτότοκος Ράμ, και Βαανά και Αράν και Ασόμ αδελφός αυτού.
1Pa 2:26	και ην γυνή ετέρα τω Ιεραμεήλ, και όνομα αυτη Ατάρα· αύτη εστί μήτηρ Όζόμ.
1Pa 2:27	και ήσαν υιοί Ράμ πρωτοτόκου Ιεραμεήλ· Μαάς και Ιαμίν και Ακόρ.
1Pa 2:28	και ήσαν υιοί Όζόμ· Σαμαϊ και Ιαδαέ. και υιοί Σαμαϊ· Ναδάβ και Αβισούρ.
1Pa 2:29	και όνομα της γυναικός Αβισούρ Αβιχαία, και έτεκεν αυτω τον Αχαβάρ και τον Μωήλ.
1Pa 2:30	και υιοί Ναδάβ· Σαλάδ και Απφαίν. και απέθανε Σαλάδ ουκ έχων τέκνα.
1Pa 2:31	και υιοί Απφαίν· Ισεμιήλ. και υιοί Ισεμιήλ· Σωσάν. και υιοί Σωσάν· Ααδαί.
1Pa 2:32	και υιοί Ααδαί· Αχισαμάς, Ιεθέρ, Ιωνάθαν· και απέθανεν Ιεθέρ ουκ έχων τέκνα.
1Pa 2:33	και υιοί Ιωνάθαν· Φαλέδ και Οζάμ. ούτοι ήσαν υιοί Ιεραμεήλ.
1Pa 2:34	και ουκ ήσαν τω Σωσάν υιοί, αλλ ' ή θυγατέρες· και τω Σωσάν παις Αιγύπτιος,

	και όνομα αυτω Ιωχήλ,
1Pa 2:35	και έδωκε Σωσάν την θυγατέρα αυτου τω Ιωχήλ παιδι αυτου εις γυναίκα, και έτεκεν αυτω τον Εθθί.
1Pa 2:36	και Εθθί εγέννησε τον Ναθάν, και Ναθάν εγέννησε τον Ζαβέδ,
1Pa 2:37	και Ζαβέδ εγέννησε τον Αφαμήλ, και Αφαμήλ εγέννησε τον Ώβήδ,
1Pa 2:38	και Ώβήδ εγέννησε τον Ιηού, και Ιηού εγέννησε τον Αζαρίαν,
1Pa 2:39	και Αζαρίας εγέννησε τον Χελλής, και Χελλής εγέννησε τον Ελεασά,
1Pa 2:40	και Ελεασά εγέννησε τον Σοσομαϊ, και Σοσομαϊ εγέννησε τον Σαλούμ,
1Pa 2:41	και Σαλούμ εγέννησε τον Ιεχεμίαν, και Ιεχεμίας εγέννησε τον Ελισαμά, και Ελισαμά εγέννησε τον Ισμαήλ.
1Pa 2:42	και υιοί Χαλέβ αδελφού Ιεραμεήλ· Μαρισά ο πρωτότοκος αυτου, ούτος πατήρ Ζίφ· και υιοί Μαρισά πατρός Χεβρών.
1Pa 2:43	και υιοί Χεβρών· Κορέ και Θαπφούς και Ρεκόμ και Σαμαά.
1Pa 2:44	και Σαμαά εγέννησε τον Ραέμ πατέρα Ιεκλάν, και Ιεκλάν εγέννησε τον Σαμαϊ·
1Pa 2:45	και υιος αυτου Μαών, και Μαών πατήρ Βαιθσούρ.
1Pa 2:46	και Γαιφά η παλλακή Χαλέβ εγέννησε τον Αρράν και τον Μωσά και τον Γεζουέ.
1Pa 2:47	και υιοί Αδδαϊ· Ραγέμ και Ιωάθαμ και Σωγάρ και Φαλέκ και Γαιφά και Σαγαέ.
1Pa 2:48	και η παλλακή Χαλέβ Μωχά εγέννησε τον Σαβέρ και τον Θαράμ.
1Pa 2:49	και εγέννησε Σαγαέ πατέρα Μαρημνά και τον Σαού πατέρα Μαχαμηνά και πατέρα Γαιβαά· και θυγάτηρ Χαλέβ Ασχά.
1Pa 2:50	ούτοι ήσαν υιοί Χαλέβ. υιοί Ωρ πρωτοτόκου Εφραθά· Σωβάλ πατήρ Καριαθιαρίμ.
1Pa 2:51	Σαλωμών πατήρ Βαιθλαέμ και Αρίμ πατήρ Βαιθγεδώρ.
1Pa 2:52	και ήσαν υιοί τω Σωβάλ πατρί Καριαθιαρίμ· Αραά και Αισί και Αμμανίθ
1Pa 2:53	και Ουμασφαέ, πόλις Ιαϊρ, Αιθαλίμ και Μιφιθίμ και Ησαμαθίμ και Ημασσαραϊμ· εκ τούτων εξήλθοσαν οι Σαραθαίοι και υιοί Εσθαάμ.
1Pa 2:54	υιοί Σαλωμών· Βαιθλαέμ, Νετωφαθί, Αταρώθ οίκου Ιωάβ και ήμισυ της Μαλαθί, Ήσαρί,
1Pa 2:55	πατριαί γραμματέων κατοικούντες εν Ιάβις, Θαργαθίμ, Σαμαθίμ, και Σωχαθίμ· ούτοι οι Κιναίοι οι ελθόντες εκ Μεσημά πατρός οίκου Ρηχάβ.
1Pa 3:1	ΚΑΙ ούτοι ήσαν υιοί Δαυίδ οι τεχθέντες αυτω εν Χεβρών· ο πρωτότοκος Αμνών τη Αχιναάμ τη Ιεζραηλίτιδι, ο δεύτερος Δαμνιήλ τη Αβιγαία τη Καρμηλία,

1Pa 3:2	ο τρίτος Αβεσσαλώμ υιος Μωχά θυγατρός Θολμαϊ βασιλέως Γεδσούρ, ο τέταρτος Αδωνία υιος Αγγίθ,
1Pa 3:3	ο πέμπτος Σαφατία της Αβιτάλ, ο έκτος Ιεθραάμ τη Αγλά γυναικί αυτού.
1Pa 3:4	εξ εγεννήθησαν αυτω εν Χεβρών, και εβασίλευσεν εκεί επτά έτη και εξάμηνον. και τριάκοντα και τρία έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ.
1Pa 3:5	και ούτοι ετέχθησαν αυτω εν Ιερουσαλήμ· Σαμαά, Σωβάβ, Νάθαν και Σαλωμών, τέσσαρες τη Βηρσαβεέ θυγατρί Αμιήλ,
1Pa 3:6	και Ιεβαάρ και Ελισά και Ελιφαλήθ
1Pa 3:7	και Ναγαί και Ναφέκ και Ιαφιέ
1Pa 3:8	και Ελισαμά και Ελιαδά και Ελιφαλά, εννέα.
1Pa 3:9	πάντες υιοί Δαυίδ, πλην των υιών των παλλακών, και Θημάρ αδελφή αυτών.
1Pa 3:10	υιοί Σαλωμών· Ροβοάμ, Αβιά υιος αυτού, Ασά υιος αυτού, Ιωσαφάτ υιος αυτού,
1Pa 3:11	Ιωράμ υιος αυτού, Όχοζίας υιος αυτού, Ιωάς υιος αυτού,
1Pa 3:12	Αμασίας υιος αυτού, Αζαρίας υιος αυτού, Ιωάθαμ υιος αυτού,
1Pa 3:13	Άχαζ υιος αυτού, Εζεκίας υιος αυτού, Μανασσής υιος αυτού,
1Pa 3:14	Αμών υιος αυτού, Ιωσία υιος αυτού.
1Pa 3:15	και υιοί Ιωσία· πρωτότοκος Ιωανάν, ο δεύτερος Ιωακίμ, ο τρίτος Σεδεκίας, ο τέταρτος Σαλούμ.
1Pa 3:16	και υιοί Ιωακίμ· Ιεχονίας υιος αυτού, Σεδεκίας υιος αυτού.
1Pa 3:17	και υιοί Ιεχονία· Ασίρ, Σαλαθιήλ υιος αυτού,
1Pa 3:18	Μελχιράμ και Φαδαΐας και Σανεσάρ και Ιεκεμία και Ωσαμάθ και Ναβαδίας.
1Pa 3:19	και υιοί Σαλαθιήλ· Ζοροβάβελ και Σεμεϊ. και υιοί Ζοροβάβελ· Μοσολλάμ και Ανανία και Σαλωμεθί αδελφή αυτών
1Pa 3:20	και Ασουβέ και Όόλ και Βαραχία και Ασαδία και Ασοβέδ, πέντε.
1Pa 3:21	και υιοί Ανανία· Φαλεττία και Ιεσίας υιος αυτού, Ραφάλ υιος αυτού, Όρνά υιος αυτού, Αβδία υιος αυτού, Σεχενίας υιος αυτού.
1Pa 3:22	και υιος Σεχενία, Σαμαΐα, και υιοί Σαμαΐα· Χαττούς και Ιωήλ και Βερρί και Νωαδία και Σαφάθ, εξ.
1Pa 3:23	και υιοί Νωαδία· Ελιθενάν και Εζεκία και Εζρικάμ, τρεις.
1Pa 3:24	και υιοί Ελιθενάν· Όδολία και Ελιασεβών και Φαδαΐα και Ακούβ και Ιωανάν και Δαλααΐα και Ανάν, επτά.

1Pa 4:1	ΚΑΙ υιοί Ιουδά· Φαρές, Εσρώμ και Χαρμί και Ωρ, Σουβάλ
1Pa 4:2	και Ράδα υιος αυτού· και Σουβάλ εγέννησε τον Ιέθ, και Ιέθ εγέννησε τον Αχιμαϊ, και τον Λαάδ· αύται αι γενέσεις του Σαραθί.
1Pa 4:3	και ούτοι υιοί Αιτάμ· Ιεζραήλ και Ιεσμάν και Ιεβδάς, και όνομα αδελφής αυτών Εσηλεββών.
1Pa 4:4	και Φανουήλ πατήρ Γεδώρ, και Αζήρ πατήρ Ύσαν. ούτοι υιοί Ωρ του πρωτοτόκου Εφραθά πατρός Βαθαλαέν.
1Pa 4:5	και τω Ασούρ πατρί Θεκωέ ήσαν δύο γυναίκες, Αωδά και Θοαδά.
1Pa 4:6	και έτεκεν αυτω Αωδά τον Ύχαιά και τον Ήφάλ και τον Θεμάν και τον Αασθήρ· πάντες ούτοι υιοί Αωδάς.
1Pa 4:7	και υιοί Θοαδάς· Σερέθ και Σαάρ και Εθνάν.
1Pa 4:8	και Κώς εγέννησε τον Ενώβ και τον Σαβαθά. και γεννήσεις αδελφού Ρηχάβ υιού Ιαρίν.
1Pa 4:9	και ην Ιγαβής ένδοξος υπέρ τους αδελφούς αυτού· και η μήτηρ εκάλεσε το όνομα αυτού Ιγαβής λέγουσα· έτεκον ως γαβής.
1Pa 4:10	και επεκαλέσατο Ιγαβής τον Θεόν Ισραήλ λέγων· εάν ευλογών ευλογήσης με και πληθύνης τα όριά μου και ή η χείρ σου μετ' εμού, και ποιήσεις γνώσιν του μη ταπεινώσαί με· και επήγαγεν ο Θεός πάντα, όσα ητήσατο.
1Pa 4:11	και Χαλέβ πατήρ Ασχά εγέννησε τον Μαχίρ· ούτος πατήρ Ασσαθών.
1Pa 4:12	και Ασσαθών εγέννησε τον Βαθραιάν και τον Βεσσηέ και τον Θανά πατέρα πόλεως Ναάς αδελφού Εσελώμ του Κενεζι· ούτοι άνδρες Ρηφά.
1Pa 4:13	και υιοί Κενέζ· Γοθονιήλ και Σαραϊά. και υιοί Γοθονιήλ, Αθάθ.
1Pa 4:14	και Μαναθί εγέννησε τον Γοφερά. και Σαραϊα εγέννησε τον Ιωάβ πατέρα Αγεαδδαϊρ, ότι τέκτονες ήσαν.
1Pa 4:15	και υιοί Χαλέβ υιού Ιεφοννή· Ήρά, Αδά και Νοόμ. και υιοί Αδά, Κενέζ.
1Pa 4:16	και υιοί Γεσεήλ· Ζίφ και Ζεφά και Θεφιά και Εσεραήλ.
1Pa 4:17	και υιοί Εσρί· Ιεθέρ, Μωράδ και Άφερ και Ιαμών. και εγέννησεν Ιεθέρ τον Μαρών και τον Σεμαϊ και τον Μαρέθ πατέρα Εσθαιμών.
1Pa 4:18	και η γυνή αυτού (αύτη Αδία) έτεκε τον Ιάρεδ πατέρα Γεδώρ και τον Αβέρ πατέρα Σωχών και τον Χετιήλ πατέρα Ζαμών. και ούτοι υιοί Βεθθία θυγατρός Φαραώ, ην έλαβε Μωρήδ.
1Pa 4:19	και υιοί γυναικός της Ιδουϊας αδελφής Ναχέμ πατρός Κεϊλά, Γαρμί και Εσθαιμών, Νωχαθί.
1Pa 4:20	και υιοί Σεμιών· Αμνών και Ανά υιος Φανά και Θιλών. και υιοί Σεϊ· Ζωάθ και υιοί Ζωάβ,

1Pa 4:21	υιοί Σηλώμ υιού Ιούδα· Ἦρ πατήρ Ληχάβ, και Λααδά πατήρ Μαρισά και γενέσεις οικείων Εφραδαβάκ τω οίκω Εσοβά
1Pa 4:22	και Ιωακίμ και άνδρες Χωζηβά και Ιωάς και Σαράφ, οί κατώκησαν εν Μωάβ· και απέστρεψεν αυτούς αβεδηρίν αθουκίμ.
1Pa 4:23	ούτοι κεραμείς οι κατοικούντες εν Αταϊμ και Γαδηρά μετά του βασιλέως, εν τη βασιλεία αυτού ενίσχυσαν και κατώκησαν εκεί.
1Pa 4:24	υιοί Συμεών· Ναμουήλ και Ιαμίν, Ιαρίβ, Ζαρέ, Σαούλ·
1Pa 4:25	Σαλέμ υιος αυτού, Μαβασάμ υιος αυτού, Μασμά υιος αυτού,
1Pa 4:26	Αμουήλ υιος αυτού, Σαβούδ υιος αυτού, Ζακχούρ υιος αυτού, Σεμεϊ υιος αυτού.
1Pa 4:27	Και τω Σεμεϊ υιοί εκκαίδεκα και θυγατέρες τρεις· και τοις αδελφοίς αυτών ουκ ήσαν υιοί πολλοί· και πάσαι αι πατριαί αυτών ουκ επλεόνασαν ως υιοί Ιούδα.
1Pa 4:28	και κατώκησαν εν Βηρσαβεέ και Σαμά και Μωλαδά, και εν Εσηρσουάλ
1Pa 4:29	και εν Βαλαά και εν Βοασόμ και εν Θουλάδ
1Pa 4:30	και εν Βαθουήλ και εν Ερμά και εν Σικελάγ
1Pa 4:31	και εν Βαιθμαριμώθ και Ημισουσεωσίν και οίκον Βαρουσεωρίμ· αύται αι πόλεις αυτών έως βασιλέως Δαυίδ.
1Pa 4:32	και επαύλεις αυτών· Αιτάν και Ἦνρεμμών και Θοικάν και Αισάν, πόλεις πέντε.
1Pa 4:33	και πάσαι επαύλεις αυτών κύκλω των πόλεων τούτων έως Βάαλ· αύτη η κατάσχεσις αυτών και ο καταλοχισμός αυτών.
1Pa 4:34	και Μοσωβάβ και Ιεμολόχ και Ιωσία υιος Αμασία
1Pa 4:35	και Ιωήλ (και ούτος υιος Ασαβία), υιος Σαραία, υιος Ασιήλ
1Pa 4:36	και Ελιωναϊ και Ιακαβά και Ιασουϊα και Ασαϊα και Ιεδιήλ και Ισμαήλ και Βαναίας
1Pa 4:37	και Ζουζά υιος Σαφαϊ υιού Αλών υιού Ιεδιά υιού Σεμρί υιού Σαμαίου.
1Pa 4:38	ούτοι οι διελθόντες εν ονόμασιν αρχόντων εν ταις γενέσεσιν αυτών· και εν οίκοις πατριών αυτών επληθύνθησαν εις πλήθος,
1Pa 4:39	και επορεύθησαν έως του ελθείν Γέραρα έως των ανατολών της Γαί του ζητήσαι νομάς τοις κτήνεσιν αυτών·
1Pa 4:40	και εύρον νομάς πλείονας και αγαθάς, και η γη πλατεία εναντίον αυτών και ειρήνη και ησυχία, ότι εκ των υιών Χαμ των κατοικούντων εκεί έμπροσθεν.
1Pa 4:41	και ήλθσαν ούτοι οι γεγραμμένοι επ ' ονόματος εν ημέραις Εζεκίου βασιλέως Ιούδα και επάταξαν τους οίκους αυτών και τους Μιναίους, ους εύροσαν εκεί, και αναθεμάτισαν αυτούς έως της ημέρας ταύτης και ώκησαν αντ ' αυτών, ότι νομαί τοις κτήνεσιν αυτών εκεί.

1Pa 4:42	και εξ αυτών από των υιών Συμεών επορευθήσαν εις όρος Σηίρ άνδρες πεντακόσιοι, και Φαλαετία και Νωαδία και Ραφαία και Όζιήλ υιοί Ιεσί άρχοντες αυτών·
1Pa 4:43	και επάταξαν τους καταλοιπους τους καταλειφθέντας του Αμαλήκ και κατώκησαν εκει έως της ημέρας ταύτης.
1Pa 5:1	ΚΑΙ υιοί Ρουβήν πρωτοτόκου Ισραήλ, ότι ούτος ο πρωτότοκος, και εν τω αναβήναι επί την κοίτην του πατρός αυτου έδωκε την ευλογίαν αυτου τω υιω αυτου Ιωσήφ υιω Ισραήλ, και ουκ εγενεαλογήθη εις πρωτοτόκια·
1Pa 5:2	ότι Ιούδας δυνατός ισχύϊ και εν τοις αδελφοίς αυτου και εις ηγούμενον εξ αυτου, και η ευλογία του Ιωσήφ.
1Pa 5:3	υιοί Ρουβήν πρωτοτόκου Ισραήλ· Ενώχ και Φαλλούς, Ασρώμ και Χαρμί.
1Pa 5:4	υιοί Ιωήλ· Σεμεϊ και Βαναία υιος αυτου. και υιοί Γούγ υιού Σεμεϊ·
1Pa 5:5	υιος αυτου Μιχά, υιος αυτου Ρηχά, υιος αυτου Ιωήλ,
1Pa 5:6	υιος αυτου Βεήλ, ον μετώκισε Θαγλαθφαλλασάρ βασιλεύς Ασσούρ· ούτος άρχων των Ρουβήν.
1Pa 5:7	και αδελφοί αυτου τη πατρίδι αυτου εν τοις καταλοχισμοίς αυτών κατά γενέσεις αυτών· ο άρχων Ιωήλ και Ζαχαρία
1Pa 5:8	και Βαλέκ υιος Αζούζ υιος Σαμά, υιος Ιωήλ· ούτος κατώκησεν εν Αροήρ και επί Ναβαύ, και Βελμασσών
1Pa 5:9	και προς ανατολάς κατώκησεν έως ερχομένων της ερήμου, από του ποταμού Ευφράτου, ότι κτήνη αυτών πολλά εν γη Γαλαάδ.
1Pa 5:10	και εν ημέραις Σαούλ εποίησαν πόλεμον προς τους παροίκους, και έπεσον εν χερσίν αυτών κατοικούντες εν σκηναίς αυτών πάντες κατ ' ανατολάς της Γαλαάδ.
1Pa 5:11	υιοί Γάδ κατέναντι αυτών κατώκησαν εν γη Βασάν έως Σελχά.
1Pa 5:12	Ιωήλ πρωτότοκος και Σαφάμ ο δεύτερος, και Ιανίν ο γραμματεύς εν Βασάν.
1Pa 5:13	και οι αδελφοί αυτών κατ ' οίκους πατριών αυτών· Μιχαήλ, Μοσολλάμ και Σεβεέ και Ιωρεέ και Ιωαχάν και Ζουέ, και Όβήδ, επτά.
1Pa 5:14	ούτοι υιοί Αβιχαία υιού Ουρί υιού Ιδαϊ υιού Γαλαάδ υιού Μιχαήλ υιού Ιεσαϊ υιού Ιεδδαϊ υιού Ζαβουχάμ
1Pa 5:15	αδελφού υιού Αβδηήλ υιού Γουνί· άρχων οίκου πατριών.
1Pa 5:16	κατώκουν εν Γαλαάδ, εν Βασάν και εν ταις κώμαις· αυτών και πάντα τα περιχώρα Σαρών έως εξόδου.
1Pa 5:17	πάντων ο καταλοχισμός εν ημέραις Ιωάθαμ βασιλέως Ιούδα και εν ημέραις Ιεροβοάμ βασιλέως Ισραήλ.

1Pa 5:18	υιοί Ρουβήν και Γάδ και ήμισυ φυλής Μανασσή εξ υιών δυνάμεως, άνδρες αίροντες ασπίδας και μάχαιραν και τείνοντες τόξον και δεδιδαγμένοι πόλεμον, τεσσαράκοντα και τέσσαρες χιλιάδες και επτακόσιοι και εξήκοντα εκπορευόμενοι εις παράταξιν.
1Pa 5:19	και εποίουν πόλεμον μετά των Αγαρηνών και Ιτουραίων και Ναφισαίων και Ναδαβαίων
1Pa 5:20	και κατίσχυσαν επ ' αυτών, και εδόθησαν εις χείρας αυτών οι Αγαραίοι και πάντα τα σκηνώματα αυτών, ότι προς τον Θεόν εβόησαν εν τω πολέμω, και επήκουσεν αυτοίς, ότι ήλπισαν επ ' αυτόν.
1Pa 5:21	και ηχμαλώτευσαν την αποσκευήν αυτών, καμήλους πεντακιςχιλίας και προβάτων διακοσίας πενήκοντα χιλιάδας, όνους διςχιλίους και ψυχάς ανδρών εκατόν χιλιάδας·
1Pa 5:22	ότι τραυματίαι πολλοί έπεσον, ότι παρά του Θεού ο πόλεμος. και κατώκησαν αντ ' αυτών έως της μετοικεσίας.
1Pa 5:23	και ημίσεις φυλής Μανασσή κατώκησαν εν τη γη από Βασάν έως Βαάλ Ερμών και Σανίρ και όρος Αερμών· και εν τω Λιβάνω αυτοί επλεονάσθησαν.
1Pa 5:24	και ούτοι αρχηγοί οίκου πατριών αυτών· Όφέρ και Σεϊ και Ελιήλ και Ιερμία και Όδουϊα και Ιεδιήλ, άνδρες ισχυροί δυνάμει, άνδρες ονομαστοί, άρχοντες των οίκων πατριών αυτών.
1Pa 5:25	και ηθέτησαν εν Θεω πατέρων αυτών και επόρνευσαν οπίσω θεών των λαών της γης, ους εξήρην ο Θεός από προσώπου αυτών.
1Pa 5:26	και επήγειρεν ο Θεός Ισραήλ το πνεύμα Φαλώχ βασιλέως Ασσούρ και το πνεύμα Θαγλαθφαλλασάρ βασιλέως Ασσούρ, και μετώκισε τον Ρουβήν και τον Γαδδί και το ήμισυ φυλής Μανασσή και ήγαγεν αυτούς εις Χαλάχ και Χαβώρ και επί ποταμόν Γωζάν έως της ημέρας ταύτης.
1Pa 5:27	Υιοί Λεβί· Γεδσών, Καάθ και Μεραρί.
1Pa 5:28	και υιοί Καάθ· Άμβραμ και Ισσάαρ, Χεβρών και Όζιήλ.
1Pa 5:29	και υιοί Άμβραμ· Ααρών και Μωυσής και Μαριάμ. και υιοί Ααρών· Ναδάβ και Αβιουδ, Ελεάζαρ και Ιθάμαρ.
1Pa 5:30	Ελεάζαρ εγέννησε τον Φινεές, Φινεές εγέννησε τον Αβισού,
1Pa 5:31	Αβισού εγέννησε τον Βωκαϊ, Βωκαϊ εγέννησε τον Όζι,
1Pa 5:32	Όζι εγέννησε τον Ζαραία, Ζαραία εγέννησε τον Μαριήλ
1Pa 5:33	και Μαριήλ εγέννησε τον Αμαρία, και Αμαρία εγέννησε τον Αχιτώβ,
1Pa 5:34	και Αχιτώβ εγέννησε τον Σαδώκ, και Σαδώκ εγέννησε τον Αχιμάας,
1Pa 5:35	και Αχιμάας εγέννησε τον Αζαριαν, και Αζαρίας εγέννησε τον Ιωανάν,

1Pa 5:36	και Ιωανάν εγέννησε τον Αζαρίαν· ούτος ιεράτευσεν εν τω οίκω, ω ωκοδόμησε Σαλωμών εν Ιερουσαλήμ.
1Pa 5:37	και εγέννησεν Αζαρίας τον Αμαρία, και Αμαρία εγέννησε τον Αχιτώβ,
1Pa 5:38	και Αχιτώβ εγέννησε τον Σαδώκ, και Σαδώκ εγέννησε τον Σαλώμ,
1Pa 5:39	και Σαλώμ εγέννησε τον Χελκίαν, και Χελκίας εγέννησε τον Αζαρίαν,
1Pa 5:40	και Αζαρίας εγέννησε τον Σαραία, και Σαραίας εγέννησε τον Ιωσαδάκ,
1Pa 5:41	και Ιωσαδάκ επορεύθη εν τη μετοικεσία μετά Ιούδα και Ιερουσαλήμ εν χειρί Ναβουχοδονόσορ.
1Pa 6:1	ΥΙΟΙ Λευί· Γεδσών, Καάθ και Μεραρί.
1Pa 6:2	και ταύτα τα ονόματα των υιών Γεδσών· Λοβενί και Σεμεϊ.
1Pa 6:3	υιοί Καάθ· Άμβραμ και Ισσάαρ, Χεβρών και Όζιήλ.
1Pa 6:4	υιοί Μεραρί· Μοολί και Ομουσί. και αύται αι πατριαί του Λευί κατά πατριάς αυτών.
1Pa 6:5	τω Γεδσών· τω Λοβενί υιω αυτού Ιέθ υιος αυτού, Ζαμμά υιος αυτού,
1Pa 6:6	Ιωάχ υιος αυτού, Αδδί υιος αυτού, Ζαρά υιος αυτού, Ιεθρί υιος αυτού.
1Pa 6:7	υιοί Καάθ· Αμιναδάβ υιος αυτού, Κορέ υιος αυτού, Ασήρ υιος αυτού.
1Pa 6:8	Ελκανά υιος αυτού, Αβισάφ υιος αυτού,
1Pa 6:9	Θαάθ υιος αυτού, Ουριήλ υιος αυτού, Όζία υιος αυτού, Σαούλ υιος αυτού.
1Pa 6:10	και υιοί Ελκανά, Αμασί και Αχιμώθ,
1Pa 6:11	Ελκανά υιος αυτού, Σουφί υιος αυτού και Ναάθ υιος αυτού,
1Pa 6:12	Ελιάβ υιος αυτού, Ιερεάμ υιος αυτού, Ελκανά υιος αυτού.
1Pa 6:13	υιοί Σαμουήλ· ο πρωτότοκος Σανί και Αβιά.
1Pa 6:14	υιοί Μεραρί· Μοολί, Λοβενί υιος αυτού, Σεμεϊ υιος αυτού, Όζά υιος αυτού,
1Pa 6:15	Σαμαά υιος αυτού, Αγγία υιος αυτού, Ασαϊας υιος αυτού.
1Pa 6:16	και ούτοι, ους κατέστησε Δαυίδ επί χείρας αδόντων εν οίκω Κυρίου εν τη καταπαύσει της κιβωτού,
1Pa 6:17	και ήσαν λειτουργούντες εναντίον της σκηνης του μαρτυρίου εν οργάνοις, έως ου ωκοδόμησε Σαλωμών τον οίκον Κυρίου εν Ιερουσαλήμ, και έστησαν κατά την κρίσιν αυτών επί τας λειτουργίας αυτών.
1Pa 6:18	και ούτοι οι εστηκότες και υιοί αυτών εκ των υιών του Καάθ· Αιμάν ο ψαλτωδός υιος Ιωήλ, υιού Σαμουήλ,

1Pa 6:19	υιού Ελκανά, υιού Ιερεβάμ υιού Ελιήλ υιού Θεοού
1Pa 6:20	υιού Σούφ υιού Ελκανά υιού Μαάθ υιού Αμαθί
1Pa 6:21	υιού Ελκανά υιού Ιωήλ υιού Αζαρία υιού Σαφανία
1Pa 6:22	υιού Θαάθ υιού Ασήρ υιού Αβιασάφ υιού Κορέ
1Pa 6:23	υιού Ισάαρ υιού Καάθ υιού Λευί υιού Ισραήλ.
1Pa 6:24	και ο αδελφός αυτού Ασάφ ο εστηκώς εν δεξιά αυτού· Ασάφ υιος Βαραχία υιού Σαμαά
1Pa 6:25	υιού Μιχαήλ υιού Βαασία υιού Μελχία
1Pa 6:26	υιού Αθανί υιού Ζαραϊ υιού Αδαϊ
1Pa 6:27	υιού Αιθάν υιού Ζαμμά υιού Σεμεϊ
1Pa 6:28	υιού Ιεέθ υιού Γεθσών υιού Λευί.
1Pa 6:29	και υιοί Μεραρί οι αδελφοί αυτών εξ αριστερών· Αιθάν υιος Κισά υιού Αβαϊ υιού Μαλώχ
1Pa 6:30	υιού Ασεβί υιού Αμεσία υιού Χελκίου
1Pa 6:31	υιού Αμασαϊ υιού Βανί υιού Σεμήρ
1Pa 6:32	υιού Μοολί υιού Μουσί υιού Μεραρί υιού Λευί.
1Pa 6:33	και οι αδελφοί αυτών κατ ' οίκους πατριών αυτών, οι Λευίται οι δεδομένοι εις πάσαν εργασίαν λειτουργίας σκηνης οίκου του Θεού.
1Pa 6:34	και Ααρών και οι υιοί αυτού θυμιώντες επί το θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων και επί το θυσιαστήριον των θυμιαμάτων εις πάσαν εργασίαν άγια των αγίων και εξιλάσκεσθαι περί Ισραήλ κατά πάντα, όσα ενετείλατο Μωυσής παις του Θεού.
1Pa 6:35	και ούτοι υιοί Ααρών· Ελεάζαρ υιος αυτού, Φινεές υιος αυτού, Αβισού υιος αυτού,
1Pa 6:36	Βωκαί υιος αυτού, Όζι υιος αυτού, Ζαραΐα υιος αυτού,
1Pa 6:37	Μαριήλ υιος αυτού, Αμαρία υιος αυτού, Αχιτώβ υιος αυτού,
1Pa 6:38	Σαδώκ υιος αυτού, Αχιμάας υιος αυτού.
1Pa 6:39	και αύται αι κατοικίαι αυτών εν ταις κώμαις αυτών, εν τοις ορίοις αυτών· τοις υιοίς Ααρών τη πατριά του Κααθί -ότι αυτοίς εγένετο ο κλήρος-
1Pa 6:40	και έδωκαν αυτοίς την Χεβρών εν γη Ιούδα και τα περισπόρια αυτής κύκλω αυτής·
1Pa 6:41	και τα πεδία της πόλεως και τας κώμας αυτής έδωκαν τω Χαλέβ υιω Ιεφοννή.

1Pa 6:42	και τοις υιοίς Ααρών έδωκαν τας πόλεις των φυγαδευτηρίων, την Χεβρών και την Λοβνά και τα περισπόρια αυτής και την Εσθαμώ και τα περισπόρια αυτής
1Pa 6:43	και την Ιεθθάρ και τα περισπόρια αυτής και την Δαβίρ και τα περισπόρια αυτής
1Pa 6:44	και την Ασάν και τα περισπόρια αυτής και την Βασαμύς και τα περισπόρια αυτής.
1Pa 6:45	και εκ φυλής Βενιαμίν την Γαβαέ και τα περισπόρια αυτής και την Γαλεμέθ και τα περισπόρια αυτής και την Αναθώθ και τα περισπόρια αυτής· πάσαι αι πόλεις αυτών τρισκαίδεκα πόλεις κατά πατριάς αυτών.
1Pa 6:46	και τοις υιοίς Καάθ τοις καταλοίποις εκ των πατριών εκ της φυλής εκ του ημίσιους φυλής Μανασσή κλήρω πόλεις δέκα.
1Pa 6:47	και τοις υιοίς Γεδσών κατά πατριάς αυτών εκ φυλής Ισάχαρ, εκ φυλής Ασήρ, από φυλής Νεφθαλί, εκ φυλής Μανασσή εν τη Βασάν πόλεις τρισκαίδεκα.
1Pa 6:48	και τοις υιοίς Μεραρί κατά πατριάς αυτών εκ φυλής Ρουβήν, εκ φυλής Γάδ, εκ φυλής Ζαβουλών κλήρω πόλεις δεκαδύο.
1Pa 6:49	και έδωκαν οι υιοί Ισραήλ τοις Λευίταις τας πόλεις και τα περισπόρια αυτών·
1Pa 6:50	και έδωκαν εν κλήρω εκ φυλής υιών Ιούδα και εκ φυλής υιών Συμεών και εκ φυλής υιών Βενιαμίν τας πόλεις ταύτας, ας εκάλεσεν αυτάς επ' ονόματος.
1Pa 6:51	και από των πατριών υιών Καάθ και εγένοντο πόλεις των ορίων αυτών εκ φυλής Εφραίμ.
1Pa 6:52	και έδωκαν αυτοίς τας πόλεις των φυγαδευτηρίων, την Συχέμ και τα περισπόρια αυτής εν όρει Εφραίμ και την Γαζέρ και τα περισπόρια αυτής
1Pa 6:53	και την Ιεκμαάν και τα περισπόρια αυτής και την Βαιθωρών και τα περισπόρια αυτής
1Pa 6:54	και την Εγλάμ και τα περισπόρια αυτής και την Γεθρεμμών και τα περισπόρια αυτής
1Pa 6:55	και από του ημίσιους φυλής Μανασσή την Ανάρ και τα περισπόρια αυτής και την Ιεμβλάαν και τα περισπόρια αυτής, κατά πατριάν τοις υιοίς Καάθ τοις καταλοίποις.
1Pa 6:56	τοις υιοίς Γεδσών από πατριών ημίσιους φυλής Μανασσή την Γωλάν εκ της Βασάν και τα περισπόρια αυτής και την Ασηρώθ και τα περισπόρια αυτής·
1Pa 6:57	και εκ φυλής Ισάχαρ την Κέδες και τα περισπόρια αυτής και την Δεβερί και τα περισπόρια αυτής και την Δαβώρ και τα περισπόρια αυτής
1Pa 6:58	και την Ζαβώρ και την Αινάν και τα περισπόρια αυτής·
1Pa 6:59	και εκ φυλής Ασήρ την Μασσάλ και τα περισπόρια αυτής και την Αβδών και τα περισπόρια αυτής

1Pa 6:60	και την Ακάκ και τα περισπόρια αυτής και την Ρωώβ και τα περισπόρια αυτής·
1Pa 6:61	και από φυλής Νεφθαλί την Κέδες εν τη Γαλιλαία και τα περισπόρια αυτής και την Χαμώθ και τα περισπόρια αυτής και την Καριαθαϊμ και τα περισπόρια αυτής.
1Pa 6:62	τοις υιοίς Μεραρί τοις καταλοιποίς εκ φυλής Ζαβουλών την Ρεμμών και τα περισπόρια αυτής και την Θαλλιά και τα περισπόρια αυτής,
1Pa 6:63	εκ του πέραν του Ιορδάνου την Ιεριχώ κατά δυσμάς του Ιορδάνου· εκ φυλής Ρουβήν την Βοσόρ εν τη ερήμω και τα περισπόρια αυτής και την Ιασά και τα περισπόρια αυτής
1Pa 6:64	και την Καδμώθ και τα περισπόρια αυτής και την Μαεφλά και τα περισπόρια αυτής
1Pa 6:65	και εκ φυλής Γάδ την Ραμμώθ Γαλαάδ και τα περισπόρια αυτής και την Μααναϊμ και τα περισπόρια αυτής
1Pa 6:66	και την Εσεβών και τα περισπόρια αυτής και την Ιαζήρ και τα περισπόρια αυτής.
1Pa 7:1	ΚΑΙ τοις υιοίς Ισάχαρ· Θωλά και Φουά και Ιασούβ και Σεμερών, τέσσαρες.
1Pa 7:2	και υιοί Θωλά· Όζι, Ραφαϊα και Ιεριήλ και Ιαμαϊ και Ιεβασάμ και Σαμουήλ, άρχοντες οίκων πατριών αυτών τω Θωλά, ισχυροί δυνάμει κατά γενέσεις αυτών. ο αριθμός αυτών εν ημέραις Δαυίδ είκοσι και δύο χιλιάδες και εξακόσιοι.
1Pa 7:3	και υιοί Όζι· Ιεζραϊα και υιοί Ιεζραϊα· Μιχαήλ, Αβδιού και Ιωήλ και Ιεσία, πέντε, άρχοντες πάντες.
1Pa 7:4	και επ ‘ αυτών κατά γενέσεις αυτών, κατ ‘ οίκους πατριών αυτών, ισχυροί παρατάξασθαι εις πόλεμον τριάκοντα και εξ χιλιάδες, ότι επλήθυναν γυναίκας και υιούς.
1Pa 7:5	και αδελφοί αυτών εις πάσας πατριάς Ισάχαρ και ισχυροί δυνάμει ογδοήκοντα και επτά χιλιάδες, ο αριθμός αυτών των πάντων.
1Pa 7:6	υιοί Βενιαμίν· Βαλέ και Βαχίρ και Ιαδιήλ, τρεις.
1Pa 7:7	και υιοί Βαλέ· Ασεβών και Όζι και Όζιήλ και Ιεριμώθ και Ουρί, πέντε, άρχοντες οίκων πατριών ισχυροί δυνάμει, και ο αριθμός αυτών είκοσι και δύο χιλιάδες και τριακοντατέσσαρες.
1Pa 7:8	και υιοί Βαχίρ· Ζεμιρά και Ιωάς και Ελιέζερ και Ελιθενάν και Αμαρία και Ιεριμώθ και Αβιούδ και Αναθώθ και Ελμεμέθ· πάντες ούτοι υιοί Βαχίρ.
1Pa 7:9	και ο αριθμός αυτών κατά γενέσεις αυτών, άρχοντες οίκων πατριών αυτών ισχυροί δυνάμει, είκοσι χιλιάδες και διακόσιοι.
1Pa 7:10	και υιοί Ιαδιήλ· Βαλαάν. και υιοί Βαλαάν· Ιαούς και Βενιαμίν και Αώθ και Χανανά και Ζαιθάν και Θαρσί και Αχισαάρ.
1Pa 7:11	πάντες ούτοι υιοί Ιαδιήλ, άρχοντες των πατριών ισχυροί δυνάμει επτακαίδεκα

	χιλιάδες και διακόσιοι, εκπορευόμενοι δυνάμει του πολεμείν.
1Pa 7:12	και Σαπφίν και Απφίν και υιοί Ραώμ· υιος αυτού Αέρ.
1Pa 7:13	υιοί Νεφθαλί· Ιασιήλ, Γωνί και Ισσιήρ και Σαλλούρ, υιοί Βαλαά.
1Pa 7:14	υιοί Μανασσή· Ασεριήλ, ον έτεκεν η παλλακή αυτού η Σύρα· έτεκε δε αυτω και Μαχίρ πατέρα Γαλαάδ.
1Pa 7:15	και Μαχίρ έλαβε γυναίκα τω Αμφίν και Μαμφίν· και όνομα αδελφής αυτού Μωωχά. και όνομα τω δευτέρω Σαλπαάδ, και εγεννήθησαν τω Σαλπαάδ θυγατέρες.
1Pa 7:16	και έτεκε Μωωχά γυνή Μαχίρ υιόν και εκάλεσε το όνομα αυτού Φαρές, και όνομα αδελφού αυτού Σόρος· υιοί αυτού Ουλάμ και Ροκόμ.
1Pa 7:17	και υιοί Ουλάμ, Βαδάν. ούτοι υιοί Γαλαάδ υιού Μαχίρ υιού Μανασσή.
1Pa 7:18	και η αδελφή αυτού η Μαλεχεθ έτεκε τον Ισαδέκ και τον Αβιέζερ και τον Μαελά.
1Pa 7:19	και ήσαν υιοί Σεμιρά· Ιααίμ και Συχέμ και Λαχίμ και Ανιάν.
1Pa 7:20	και υιοί Εφραίμ· Σωθαλά και Βαράδ υιος αυτού και Θαάθ υιος αυτού, Ελεαδά υιος αυτού, Νομεέ υιος αυτού,
1Pa 7:21	Ζαβέδ υιος αυτού, Σωθελέ υιος αυτού και Αζέρ και Ελεάδ. και απέκτειναν αυτούς οι άνδρες Γεθ οι τεχθέντες εν τη γη, ότι κατέβησαν του λαβείν τα κτήνη αυτών.
1Pa 7:22	και επένθησεν Εφραίμ ο πατήρ αυτών ημέρας πολλάς, και ήλθον οι αδελφοί αυτού του παρακαλέσαι αυτόν.
1Pa 7:23	και εισήλθε προς την γυναίκα αυτού, και έλαβεν εν γαστρί και έτεκεν υιόν, και εκάλεσε το όνομα αυτού Βαραγά, ότι εν κακοίς εγένετο εν οίκω μου.
1Pa 7:24	και εν εκείνοις τοις καταλοίποις και ωκοδόμησε την Βαιθωρών την κάτω και την άνω. και υιοί Όζάν· Σηηρά,
1Pa 7:25	και Ραφή υιοί αυτού, Σαράφ και Θαλεές υιοί αυτού, Θαέν υιος αυτού.
1Pa 7:26	τω Λααδάν υιω αυτού υιος Αμιούδ, Ελισαμαϊ υιος αυτού,
1Pa 7:27	Νούμ υιος αυτού, Ιησουέ υιος αυτού.
1Pa 7:28	και κατάσχεσις αυτών και κατοικία αυτών· Βαιθήλ και αι κώμαι αυτής, κατ ' ανατολάς Νοαράν, προς δυσμαίς Γαζέρ και αι κώμαι αυτής· και Συχέμ και αι κώμαι αυτής έως Γαιάν και αι κώμαι αυτής.
1Pa 7:29	και έως ορίων υιών Μανασσή· Βαιθσαάν και αι κώμαι αυτής, Θαανάχ και αι κώμαι αυτής, Μαγεδδώ και αι κώμαι αυτής, Δώρ και αι κώμαι αυτής. εν ταύταις κατώκησαν υιοί Ιωσήφ υιού Ισραήλ.
1Pa 7:30	υιοί Ασήρ· Ιεμνά και Σουϊα. και Ισουϊ και Βεριά και Σορέ αδελφή αυτών.

1Pa 7:31	και υιοί Βεριά· Χάβερ και Μελχιήλ, ούτος πατήρ Βερζαϊθ.
1Pa 7:32	και Χάβερ εγέννησε τον Ιαφλήτ και τον Σαμήρ και τον Χωθάμ και την Σωλά αδελφήν αυτών.
1Pa 7:33	και υιοί Ιαφλήτ· Φασέκ και Βαβαήλ και Ασίθ· ούτοι υιοί Ιαφλήτ.
1Pa 7:34	και υιοί Σεμμήρ· Αχιουραογά και Όβά και Αράμ
1Pa 7:35	και Βανηελάμ· αδελφοί αυτού Σοφά και Ιμανά και Σελλής και Αμάλ.
1Pa 7:36	υιοί Σωφά· Σουέ και Αρναφάρ και Σουδά και Βαρίν και Ιμράν
1Pa 7:37	και Σοβάλ και Ωδ και Σεμμά και Σαλισά και Ιεθράν και Βεηρά.
1Pa 7:38	και υιοί Ιεθήρ· Ιεφινά και Φασφά και Αρά.
1Pa 7:39	και υιοί Ωλά· Όρέχ, Ανιήλ και Ρασιά.
1Pa 7:40	πάντες ούτοι υιοί Ασήρ, πάντες άρχοντες πατριών εκλεκτοί ισχυροί δυνάμει, άρχοντες ηγούμενοι· ο αριθμός αυτών εις παράταξιν του πολεμείν, αριθμός αυτών άνδρες εικοσιέξ χιλιάδες.
1Pa 8:1	ΚΑΙ Βενιαμίν εγέννησε Βαλέ πρωτότοκον αυτού και Ασβήλ τον δεύτερον, Ααρά τον τρίτον,
1Pa 8:2	Νωά τον τέταρτον και Ραφή τον πέμπτον.
1Pa 8:3	και ήσαν υιοί τω Βαλέ· Αδίρ και Γηρά και Αβιούδ
1Pa 8:4	και Αβισουέ και Νοαμά και Αχιά
1Pa 8:5	και Γηρά και Σεφουφάμ και Ουράμ.
1Pa 8:6	ούτοι υιοί Αώδ· ούτοι εισιν άρχοντες πατριών τοις κατοικούσι Γαβεέ, και μετώκισαν αυτούς εις Μαναχαθί·
1Pa 8:7	και Νοομά και Αχιά και Γηρά· ούτος Ιεγλαάμ και εγέννησε τον Αζά και τον Ιαχιχώ.
1Pa 8:8	και Σααρίν εγέννησεν εν τω πεδίω Μωάβ μετά το αποστείλαι αυτόν Ωσίν και την Βααδά γυναίκα αυτού.
1Pa 8:9	και εγέννησεν εκ της Αδά γυναικός αυτού τον Ιωβάβ και τον Σεβιά και τον Μισά και τον Μελχάμ
1Pa 8:10	και τον Ιαώς και τον Σαβιά και τον Μαρμά· ούτοι άρχοντες των πατριών.
1Pa 8:11	και εκ της Ωσίν εγέννησε τον Αβιτώλ και τον Αλφαάλ.
1Pa 8:12	και υιοί Αλφαάλ· Όβήδ, Μισαάλ, Σεμμήρ· ούτος ωκοδόμησε την Όνω και την Λώδ και τας κώμας αυτής·
1Pa 8:13	και Βεριά και Σαμά· ούτοι άρχοντες πατριών τοις κατοικούσιν Αιλάμ, και ούτοι

	εξεδίωξαν τους κατοικούντας Γεθ.
1Pa 8:14	και αδελφός αυτού Σωσήκ και Αριμώθ
1Pa 8:15	και Ζαβαδία, και Ώρηδ και Έδερ
1Pa 8:16	και Μιχαήλ και Ιεσφά και Ιωδά, υιοί Βεριά.
1Pa 8:17	και Ζαβαδία και Μοσολλάμ και Αζακί και Αβάρ
1Pa 8:18	και Ισαμαρί και Ιεζλίας και Ιωβάβ, υιοί Ελφαάλ.
1Pa 8:19	και Ιακίμ και Ζαχρί και Ζαβδί
1Pa 8:20	και Ελιωναϊ και Σαλαθί και Εληλί
1Pa 8:21	και Αδαΐα και Βαραΐα και Σαμαράθ, υιοί Σαμαϊθ.
1Pa 8:22	και Ιεσφάν και Ώβήδ και Ελεήλ
1Pa 8:23	και Αβδιών και Ζεχρί και Ανάν
1Pa 8:24	και Ανανία και Αμβρί και Αιλάμ και Αναθώθ
1Pa 8:25	και Ιαθίν και Ιεφαδίας και Φανουήλ, υιοί Σωσήκ,
1Pa 8:26	και Σαμσαρί και Σααρίας και Γοθολία
1Pa 8:27	και Ιαρασία και Εριά και Ζεχρί, υιοί Ιεροάμ.
1Pa 8:28	ούτοι άρχοντες πατριών κατά γενέσεις αυτών άρχοντες· ούτοι κατώκησαν εν Ιερουσαλήμ·
1Pa 8:29	και εν Γαβαών κατώκησε πατήρ Γαβαών, και όνομα γυναικί αυτού Μασαχά.
1Pa 8:30	και ο υιος αυτής ο πρωτότοκος Αβαδών και Σουρ και Κίς και Βαάλ και Νήρ και Ναδάβ
1Pa 8:31	και Γεδούρ και αδελφός αυτού και Ζακχούρ και Μακελώθ·
1Pa 8:32	και Μακελώθ εγέννησε τον Σαμαά· και γαρ ούτοι κατέναντι των αδελφών αυτών κατώκησαν εν Ιερουσαλήμ μετά των αδελφών αυτών.
1Pa 8:33	και Νήρ εγέννησε τον Κίς, και Κίς εγέννησε τον Σαούλ, και Σαούλ εγέννησε τον Ιωνάθαν και τον Μελχισουέ και τον Αμιναδάβ και τον Ασαβάλ.
1Pa 8:34	και υιος Ιωνάθαν Μεριβαάλ. και ο Μεριβαάλ εγέννησε τον Μιχά.
1Pa 8:35	και υιοί Μιχά· Φίθων και Μελάχ και Θαράχ και Αχάζ.
1Pa 8:36	και Αχάζ εγέννησε τον Ιαδά, και Ιαδά εγέννησε τον Σαλαιμάθ και τον Ασμώθ και τον Ζαμβρί, και Ζαμβρί εγέννησε τον Μαισά,
1Pa 8:37	και Μαισά εγέννησε τον Βαανά· Ραφαΐα υιος αυτού, Ελασά υιος αυτού, Εσήλ

	υιος αυτου.
1Pa 8:38	και τω Εσήλ εξ υιοί, και ταύτα τα ονόματα αυτών· Εζρικάμ πρωτότοκος αυτου και Ισμαήλ και Σαραϊα και Αβδία και Ανάν και Ασά· πάντες ουτοι υιοί Εσήλ.
1Pa 8:39	και υιοί Ασήλ αδελφου αυτου· Αιλάμ πρωτότοκος αυτου και Ιάς ο δευτερος και Ελιφαλέτ ο τριτος.
1Pa 8:40	και ήσαν υιοί Αιλάμ ισχυροί άνδρες δυνάμει, τείνοντες τόξον και πληθύνοντες υιους και υιους των υιών, εκατόν πενήκοντα. πάντες ουτοι εξ υιών Βενιαμίν.
1Pa 9:1	ΚΑΙ πας Ισραήλ ο συλλοχισμός αυτών, και ουτοι καταγεγραμμένοι εν βιβλίω των βασιλέων Ισραήλ και Ιούδα μετά των αποικισθέντων εις Βαβυλώνα εν ταις ανομίαις αυτών,
1Pa 9:2	και οι κατοικούντες πρότερον εν ταις κατασχέσεσιν αυτών εν ταις πόλεσιν Ισραήλ, οι ιερεις, οι Λευίται και οι δεδομένοι.
1Pa 9:3	και εν Ιερουσαλήμ κατώκησαν από των υιών Ιούδα και από των υιών Βενιαμίν και από των υιών Εφραίμ και Μανασσή·
1Pa 9:4	Γνωθί και υιος Αμμιούδ, υιού Αμρί, υιού υιών Φαρές υιού Ιούδα.
1Pa 9:5	και εκ των Σηλωνί· Ασαϊα πρωτότοκος αυτου και οι υιοί αυτου.
1Pa 9:6	εκ των υιών Ζαρά· Ιεήλ και αδελφοί αυτών, εξακόσιοι και ενενήκοντα.
1Pa 9:7	και εκ των υιών Βενιαμίν· Σαλώ υιος Μοσολλάμ υιού 'Ωδουϊα υιού Ασινού
1Pa 9:8	και Ιεμναά υιος Ιεροβοάμ και 'Ηλώ· ουτοι υιοί 'Οζί υιού Μαχίρ· και Μασσαλήμ υιος Σαφατία υιού Ραγουήλ υιού Ιεμναϊ
1Pa 9:9	και αδελφοί αυτών κατά γενέσεις αυτών, εννακόσιοι πενήκονταέξ, πάντες οι άνδρες άρχοντες πατριών κατ' οίκους πατριών αυτών.
1Pa 9:10	και από των ιερέων· Ιωδαέ και Ιωαρίμ και Ιαχίν
1Pa 9:11	και Αζαρία υιος Χελκία υιού Μοσολλάμ υιού Σαδώκ υιού Μαραϊώθ υιού Αχιτάβ ηγούμενος οίκου του Θεου
1Pa 9:12	και Αδαϊα υιος Ιραάμ υιού Φασχώρ υιού Μελχία και Μασσαϊα υιος Αδιήλ υιού Εζιρά υιού Μοσολλάμ υιού Μασελμώθ υιού Εμμήρ
1Pa 9:13	και αδελφοί αυτών άρχοντες οίκων πατριών αυτών χίλιοι και επτακόσιοι και εξήκοντα, ισχυροί δυνάμει εις εργασίαν λειτουργίας οίκου του Θεου.
1Pa 9:14	και εκ των Λευιτών· Σαμαϊα υιος Ασώβ υιού Εζρικάμ υιού Ασαβία εκ των υιών Μεραρί,
1Pa 9:15	και Βακβακάρ και Αρης και Γαλαάλ και Ματθανίας υιος Μιχά υιού Ζεχρί υιού Ασάφ
1Pa 9:16	και Αβδία υιος Σαμία υιού Γαλαάλ υιού Ιδιθούν και Βαραχία υιος 'Οσσά υιού Ελκανά, ο κατοικών εν ταις κώμαις Νετωφατί.

1Pa 9:17	οι πυλωροί· Σαλώμ, Ακούμ, Τελμών και Αιμάν και αδελφοί αυτών, Σαλώμ ο άρχων·
1Pa 9:18	και έως ταύτης εν τη πύλη του βασιλέως κατ ' ανατολάς· αύται αι πύλαι των παρεμβολών υιών Λευί.
1Pa 9:19	και Σαλώμ υιος Κωρή υιού Αβιασάφ υιού Κορέ. και οι αδελφοί αυτου εις οίκον πατρός αυτου, οι Κορίται, επί των έργων της λειτουργίας φυλάσσοντες τας φυλακάς της σκηνης, και πατέρες αυτών επί της παρεμβολής Κυρίου φυλάσσοντες την είσοδον.
1Pa 9:20	και Φινεές υιος Ελεάζαρ ηγούμενος ην επ ' αυτών εμπροσθεν Κυρίου, και ούτοι μετ ' αυτου.
1Pa 9:21	Ζαχαρίας υιος Μασαλαμί πυλωρός της θύρας της σκηνης του μαρτυριου.
1Pa 9:22	πάντες οι εκλεκτοί επί της πύλης εν ταις πύλαις διακόσιοι και δεκαδύο· ούτοι εν ταις αυλαίς αυτών, ο καταλοχισμός αυτών· τούτους έστησε Δαυίδ και Σαμουήλ ο βλέπων τη πίστει αυτών.
1Pa 9:23	και ούτοι και οι υιοί αυτών επί των πυλών εν οίκω Κυρίου και εν οίκω της σκηνης του φυλάσσειν.
1Pa 9:24	κατά τους τέσσαρας ανέμους ήσαν αι πύλαι, κατά ανατολάς, θάλασσαν, βορράν, νότον.
1Pa 9:25	και αδελφοί αυτών εν ταις αυλαίς αυτών του εισπορεύεσθαι κατά επτά ημέρας από καιρού εις καιρόν μετά τούτων.
1Pa 9:26	ότι εν πίστει εισί τέσσαρες δυνατοί των πυλών. και οι Λευίται ήσαν επί των παστοφοριών, και επί των θησαυρών οίκου του Θεού παρεμβάλλουσιν,
1Pa 9:27	ότι επ ' αυτους η φυλακή, και ούτοι επί των κλειδών το πρωϊ πρωϊ ανοίγειν τας θύρας του ιερού.
1Pa 9:28	και εξ αυτών επί τα σκεύη της λειτουργίας, ότι εν αριθμω εισοίσουσι και εν αριθμω εξοίσουσι.
1Pa 9:29	και εξ αυτών καθεσταμένοι επί τα σκεύη και επί πάντα σκεύη τα άγια και επί της σεμιδάλεως, του οίνου, του ελαιου, του λιβανωτου και των αρωμάτων.
1Pa 9:30	και από των υιών των ιερέων ήσαν μυρσιφοί του μύρου και εις τα αρώματα.
1Pa 9:31	και Ματθαθίας εκ των Λευιτών (ούτος ο πρωτότοκος τω Σαλώμ τω Κορίτη) εν τη πίστει επί τα έργα της θυσίας του τηγάνου του μεγάλου ιερέως.
1Pa 9:32	και Βαναϊας ο Κααθίτης εκ των αδελφών αυτών επί των άρτων της προθέσεως του ετοιμάσαι σάββατον κατά σάββατον.
1Pa 9:33	και ούτοι ψαλτωδοί άρχοντες των πατριών των Λευιτών, διατεταγμένοι εφημερία, ότι ημέρα και νύξ επ ' αυτοίς εν τοις έργοις.
1Pa 9:34	ούτοι άρχοντες των πατριών των Λευιτών κατά γενέσεις αυτών άρχοντες· ούτοι

	κατώκησαν εν Ιερουσαλήμ.
1Pa 9:35	και εν Γαβαών κατώκησε πατήρ Γαβαών Ιεήλ, και όνομα γυναικός αυτού Μααχά.
1Pa 9:36	και υιος αυτού ο πρωτότοκος Αβαδών και Σουρ και Κίς και Βαάλ και Νήρ και Ναδάβ
1Pa 9:37	και Γεδούρ και αδελφός και Ζακχούρ και Μακελώθ.
1Pa 9:38	και Μακελώθ εγέννησε τον Σαμαά. και ούτοι εν μέσω των αδελφών αυτών κατώκησαν εν Ιερουσαλήμ εν μέσω των αδελφών αυτών.
1Pa 9:39	και Νήρ εγέννησε τον Κίς, και Κίς εγέννησε τον Σαούλ, και Σαούλ εγέννησε τον Ιωνάθαν και τον Μελχισουέ και τον Αμιναδάβ και τον Ασαβάλ.
1Pa 9:40	και υιος Ιωνάθαν Μεριβαάλ· και Μεριβαάλ εγέννησε τον Μιχά.
1Pa 9:41	και υιοί Μιχά· Φιθών και Μαλάχ και Θαράχ.
1Pa 9:42	και Αχάζ εγέννησε τον Ιαδά, και Ιαδά εγέννησε τον Γαλεμέθ και τον Γαζμώθ και τον Ζαμβρί, και Ζαμβρί εγέννησε τον Μασά,
1Pa 9:43	και Μασά εγέννησε τον Βαανά, Ραφαΐα υιος αυτού, Ελασά υιος αυτού, Εσήλ υιος αυτού.
1Pa 9:44	και τω Εσήλ εξ υιοί, και ταύτα τα ονόματα αυτών· Εζρικάμ πρωτότοκος αυτού και Ισμαήλ και Σαραΐα και Αβδία και Ανάν και Ασά. ούτοι υιοί Εσήλ.
1Pa 10:1	ΚΑΙ αλλόφυλοι επολέμησαν προς τον Ισραήλ, και έφυγον από προσώπου αλλοφύλων, και έπεσον τραυματίαι εν όρει Γελβουέ.
1Pa 10:2	και κατεδίωξαν οι αλλόφυλοι οπίσω Σαούλ και οπίσω των υιών αυτού, και επάταξαν αλλόφυλοι τον Ιωνάθαν και τον Αμιναδάβ και τον Μελχισουέ υιούς Σαούλ.
1Pa 10:3	και εβαρύνθη ο πόλεμος επί Σαούλ, και εύρον αυτόν οι τοξόται εν τόξοις και πόνοις, και επόνεσεν από των τόξων.
1Pa 10:4	και είπε Σαούλ τω αίρωντι τα σκεύη αυτού· σπάσαι την ρομφαίαν σου και εκκέντησόν με εν αυτη, μη έλθωσιν οι απερίτμητοι ούτοι και εμπαιξωσί μοι. και ουκ εβούλετο ο αίρων τα σκεύη αυτού, ότι εφοβείτο σφόδρα· και έλαβε Σαούλ την ρομφαίαν και επέπεσεν επ' αυτήν.
1Pa 10:5	και είδεν ο αίρων τα σκεύη αυτού ότι απέθανε Σαούλ, και έπεσε και γε αυτός επί την ρομφαίαν αυτού και απέθανε.
1Pa 10:6	και απέθανε Σαούλ και τρεις υιοί αυτού εν τη ημέρα εκείνη, και πας ο οίκος αυτού επί το αυτό απέθανε.
1Pa 10:7	και είδε πας ανήρ Ισραήλ ο εν τω αυλώνι ότι έφυγεν Ισραήλ και ότι απέθανε Σαούλ και οι υιοί αυτού, και κατέλιπον τας πόλεις αυτών και έφυγον· και ήλθον οι αλλόφυλοι και κατώκησαν εν αυταίς.

1Pa 10:8	και εγένετο τη επομένη και ήλθον αλλόφυλοι του σκυλεύειν τους τραυματίας και εύρον τον Σαούλ και τους υιούς αυτού πεπτωκότας εν τω όρει Γελβουέ.
1Pa 10:9	και εξέδυσαν αυτόν και έλαβον την κεφαλήν αυτού και τα σκεύη αυτού και απέστειλαν εις γην αλλοφύλων κύκλω του ευαγγελίσασθαι τοις ειδώλοις αυτών και τω λαω·
1Pa 10:10	και έθηκαν τα σκεύη αυτών εν οίκω θεού αυτών και την κεφαλήν αυτού έθηκαν εν οίκω Δαγών.
1Pa 10:11	και ήκουσαν πάντες οι κατοικούντες Γαλαάδ άπαντα, α εποίησαν οι αλλόφυλοι τω Σαούλ και υιω Ισραήλ.
1Pa 10:12	και ηγέρθησαν εκ Γαλαάδ πας ανήρ δυνατός και έλαβον το σώμα Σαούλ και το σώμα των υιών αυτού και ήνεγκαν αυτά εις Ιαβίς και έθαψαν τα οστά αυτών υπό την δρύν εν Ιαβίς και ενήστευσαν επτά ημέρας.
1Pa 10:13	και απέθανε Σαούλ εν ταις ανομίαις αυτού, αις ηνόμησε τω Θεω κατά τον λόγον Κυρίου, διότι ουκ εφύλαξεν· ότι επηρώτησε Σαούλ εν τώ εγγαστριμύθω του ζητήσαι, και απεκρίνατο αυτω Σαμουήλ ο προφήτης·
1Pa 10:14	και ουκ εζήτησε Κύριον, και απέκτεινεν αυτόν και επέστρεψε την βασιλείαν τω Δαυίδ υιω Ιεσσαί.
1Pa 11:1	ΚΑΙ ήλθε πας Ισραήλ προς Δαυίδ εν Χεβρών λέγοντες· ιδού οστά σου και σάρκες σου ημείς·
1Pa 11:2	και εχθές και τρίτην όντος Σαούλ βασιλέως, συ ήσθα ο εξάγων και εισάγων τον Ισραήλ, και είπεν Ισραήλ Κύριός σοι· συ ποιμανείς τον λαόν μου τον Ισραήλ, και συ έση εις ηγούμενον επί Ισραήλ.
1Pa 11:3	και ήλθον πάντες πρεσβύτεροι Ισραήλ προς τον βασιλέα εις Χεβρών, και διέθετο αυτοίς ο βασιλεύς Δαυίδ διαθήκην εν Χεβρών έναντι Κυρίου, και έχρισαν τον Δαυίδ εις βασιλέα επί Ισραήλ κατά τον λόγον Κυρίου, δια χειρός Σαμουήλ.
1Pa 11:4	Και επορεύθη ο βασιλεύς και άνδρες αυτού εις Ιερουσαλήμ (αύτη Ιεβούς), και εκεί οι Ιεβουσαίοι οι κατοικούντες την γην είπον τω Δαυίδ·
1Pa 11:5	ουκ εισελεύση ώδε. και προκατελάβετο την περιοχήν Σιών (αύτη η πόλις Δαυίδ).
1Pa 11:6	και είπε Δαυίδ· πας τύπτων Ιεβουσαίον εν πρώτοις και έσται εις άρχοντα και εις στρατηγόν· και ανέβη επ ' αυτήν εν πρώτοις Ιωάβ υιος Σαρουϊα και εγένετο εις άρχοντα.
1Pa 11:7	και εκάθισε Δαυίδ εν τη περιοχή· δια τούτο εκάλεσεν αυτήν Πόλιν Δαυίδ·
1Pa 11:8	και ωκοδόμησε την πόλιν κύκλω· και επολέμησε και έλαβε την πόλιν.
1Pa 11:9	και επορεύετο Δαυίδ πορευόμενος και μεγαλυνόμενος, και Κύριος παντοκράτωρ μετ ' αυτού.
1Pa 11:10	Και ούτοι οι άρχοντες των δυνατών, οί ήσαν τω Δαυίδ, οι κατισχύοντες μετ ' αυτού εν τη βασιλεία αυτού μετά παντός Ισραήλ του βασιλεύσαι αυτόν κατά τον

	λόγον Κυρίου επί Ισραήλ·
1Pa 11:11	και ούτος ο αριθμός των δυνατών του Δαυίδ· Ιεσεβάαλ υιος Αχαμανί πρώτος των τριάκοντα· ούτος εσπάσατο την ρομφαίαν αυτού άπαξ επί τριακοσίους τραυματίας εν καιρω ενί.
1Pa 11:12	και μετ ' αυτόν Ελεάζαρ υιος Δωδαϊ ο Αχωχί· ούτος ην εν τοις τρισί δυνατοίς.
1Pa 11:13	ούτος ην μετά Δαυίδ εν Φασοδομίν, και οι αλλόφυλοι συνήχθησαν εκεί εις πόλεμον, και ην μερίς του αγρού πλήρης κριθών, και ο λαός έφυγεν από προσώπου αλλοφύλων·
1Pa 11:14	και έστη εν μέσω της μερίδος και έσωσεν αυτήν και επάταξε τους αλλοφύλους, και εποίησε Κύριος σωτηρίαν μεγάλην.
1Pa 11:15	και κατέβησαν τρεις εκ των τριάκοντα αρχόντων εις την πέτραν προς Δαυίδ εις το σπήλαιον 'Οδολλάμ, και παρεμβολή των αλλοφύλων εν τη κοιλάδι των γιγάντων.
1Pa 11:16	και Δαυίδ τότε εν τη περιοχή, και το σύστημα των αλλοφύλων τότε εν Βηθλεέμ.
1Pa 11:17	και επεθύμησε Δαυίδ και είπε· τις ποτιεί με ύδωρ εκ του λάκκου Βηθλεέμ του εν τη πύλη;
1Pa 11:18	και διέρρηξαν οι τρεις την παρεμβολήν των αλλοφύλων και υδρεύσαντο ύδωρ εκ του λάκκου του εν Βηθλεέμ, ος ην εν τη πύλη, και έλαβον και ήλθον προς Δαυίδ, και ουκ ηθέλησε Δαυίδ του πιείν αυτό και έσπεισεν αυτό τω Κυρίω και είπεν·
1Pa 11:19	ίλεώς μου ο Θεός του ποιήσαι το ρήμα τούτο, ει αίμα ανδρών τούτων πίομαι εν ψυχαίς αυτών; ότι εν ψυχαίς αυτών ήνεγκαν αυτό· και ουκ εβούλετο πιείν αυτό. ταύτα εποίησαν οι τρεις δυνατοί.
1Pa 11:20	και Αβεσαά αδελφός Ιωάβ, ούτος ην άρχων των τριών, ούτος εσπάσατο την ρομφαίαν αυτού επί τριακοσίους τραυματίας εν καιρω ενί, και ούτος ην ονομαστός εν τοις τρισίν,
1Pa 11:21	από των τριών υπέρ τους δύο ένδοξος, και ην αυτοίς εις άρχοντα και έως των τριών ουκ ήρχετο.
1Pa 11:22	και Βαναίας υιος Ιωδαέ υιος ανδρός δυνατού, πολλά έργα αυτού υπέρ Καβασαήλ· ούτος επάταξε τους δύο αριθήλ Μωάβ και ούτος κατέβη και επάταξε τον λέοντα εν τω λάκκω εν ημέρα χιόνος·
1Pa 11:23	και ούτος επάταξε τον άνδρα τον Αιγύπτιον, άνδρα ορατόν πεντάπηχυν, και εν χειρί του Αιγυπτίου δόρυ ως αντίον υφαινότων, και κατέβη επ ' αυτόν Βαναίας εν ράβδω και αφείλετο εκ της χειρός του Αιγυπτίου το δόρυ και απέκτεινεν αυτόν εν τω δόρατι αυτού.
1Pa 11:24	ταύτα εποίησε Βαναίας υιος Ιωδαέ, και τούτω όνομα εν τοις τρισί τοις δυνατοίς·
1Pa 11:25	υπέρ τους τριάκοντα ην ένδοξος ούτος και προς τους τρεις ουκ ήρχετο· και κατέστησεν αυτόν Δαυίδ επί την πατριάν αυτού.

1Pa 11:26	και δυνατοί των δυνάμεων· Ασαήλ αδελφός Ιωάβ, Ελεανάν υιος Δωδωέ εκ Βηθλεέμ,
1Pa 11:27	Σαμμώθ ο Αρωρί, Χελλής ο Φελωνί,
1Pa 11:28	Ωρά υιος Εκκίς ο Θεκώι, Αβιέζερ ο Αναθωθί,
1Pa 11:29	Σοβοχαί ο Ασωθί, Ήλί ο Αχωνί,
1Pa 11:30	Μοοραϊ ο Νετωφαθί, Χολόδ υιος Νοοζά ο Νετωφαθί,
1Pa 11:31	Αιρί υιος Ρεβιέ εκ βουνού Βενιαμίν, Βαναίας ο Φαραθωνί,
1Pa 11:32	Ουρί εκ Ναχαλί Γάας, Αβιήλ ο Γαραβαιθί,
1Pa 11:33	Αζμώθ ο Βαρωμί, Ελιαβά ο Σαλαβωνί,
1Pa 11:34	υιος Ασάμ του Γιζωνίτου, Ιωνάθαν υιος Σωλά ο Αραρί,
1Pa 11:35	Αχίμ υιος Αχάρ ο Αραρί, Ελφάτ υιος Θυροφάρ
1Pa 11:36	ο Μεχωραθρί, Αχία ο Φελλωνί,
1Pa 11:37	Ήσερέ ο Χαρμαδαϊ, Νααραί υιος Αζοβαί,
1Pa 11:38	Ιωήλ υιος Νάθαν, Μεβαάλ υιος Αγαρί,
1Pa 11:39	Σελή ο Αμμωνί, Ναχώρ ο Βηρωθί, αίρων σκεύη Ιωάβ υιω Σαρουία,
1Pa 11:40	Ιρά ο Ιεθρί, Γαρήβ ο Ιεθρί,
1Pa 11:41	Ουρία ο Χεττί, Ζαβέτ υιος Αχαϊά,
1Pa 11:42	Αδινά υιος Σαιζά του Ρουβήν άρχων, και επ ' αυτω τριάκοντα.
1Pa 11:43	Ανάν υιος Μοωχά, και Ιωσαφάτ ο Ματθανί,
1Pa 11:44	Ήζία ο Ασταρωθί, Σαμαθά και Ιειήλ υιοί Χωθάμ του Αραρί,
1Pa 11:45	Ιεδιήλ υιος Σαμερί και Ιωζαέ ο αδελφός αυτού ο Θωσαϊ,
1Pa 11:46	Ελιήλ ο Μαωϊ και Ιαριβί, και Ιωσία υιος αυτού, Ελλαάμ και Ιεθαμά ο Μωαβίτης,
1Pa 11:47	Δαλιήλ και Ήβηδ και Ιεσσιήλ ο Μεσωβία.
1Pa 12:1	ΚΑΙ ούτοι οι ελθόντες προς Δαυίδ εις Σικελάγ, έτι συνεχομένου από προσώπου Σαούλ υιού Κίς, και ούτοι εν τοις δυνατοίς βοηθούντες εν πολέμω
1Pa 12:2	και τόξω εκ δεξιών και εξ αριστερών και σφενδονήται εν λίθοις και τόξοις· εκ των αδελφών Σαούλ εκ Βενιαμίν·
1Pa 12:3	ο άρχων Αχιέζερ και Ιωάς υιος Ασμά του Γαβαθίτου και Ιωήλ και Ιωφαλήτ υιοί Ασμώθ και Βερχία και Ιηούλ ο Αναθωθί
1Pa 12:4	και Σαμαϊάς ο Γαβαωνίτης δυνατός εν τοις τριάκοντα και επί των τριάκοντα

1Pa 12:5	Ιερεμία και Ιεζιήλ και Ιωανάν και Ιωζαβάθ ο Γαδαραθίμ,
1Pa 12:6	Αζαΐ και Ιαριμούθ και Βααλιά και Σαμαραΐα και Σαφατίας ο Χαραιφιήλ,
1Pa 12:7	Ηλκανά και Ιησουνί και Όζριήλ και Ιωζαρά και Σοβοκάμ και οι Κορίται
1Pa 12:8	και Ιελία και Ζαβαδία υιοί Ιραάμ και οι του Γεδώρ.
1Pa 12:9	και από του Γαδδί εχωρίσθησαν προς Δαυίδ από της ερήμου ισχυροί δυνατοί άνδρες παρατάξεως πολέμου αίροντες θυρεούς και δόρατα, και πρόσωπον λέοντος τα πρόσωπα αυτών, και κούφοι ως δορκάδες επί των ορέων τω τάχει·
1Pa 12:10	Αζέρ ο άρχων, Αβδία ο δεύτερος, Ελιάβ ο τρίτος,
1Pa 12:11	Μασμανά ο τέταρτος, Ιερμιά ο πέμπτος,
1Pa 12:12	Ιεθί ο έκτος, Ελιάβ ο έβδομος,
1Pa 12:13	Ιωανάν ο όγδοος, Ελιαζέρ ο ένατος,
1Pa 12:14	Ιερμιά ο δέκατος, Μελχαβαναί ο ενδέκατος.
1Pa 12:15	ούτοι εκ των υιών Γάδ άρχοντες της στρατιάς, εις τοις εκατόν μικρός και μέγας τοις χιλίοις.
1Pa 12:16	ούτοι οι διαβάντες τον Ιορδάνην εν τω μηνί τω πρώτω, και ούτος πεπληρωκώς επί πάσαν κρηπίδα αυτού, και εξεδίωξαν πάντας τους κατοικούντας αυλώνας από ανατολών έως δυσμών.
1Pa 12:17	και ήλθον από των υιών Βενιαμίν και Ιούδα εις βοήθειαν του Δαυίδ,
1Pa 12:18	και Δαυίδ εξήλθεν εις απάντησιν αυτών και είπεν αυτοίς· ει εις ειρήνην ήκατε προς με, είη μοι καρδιά καθ ' εαυτήν εφ ' υμάς· και ει του παραδούναί με τοις εχθροίς μου ουκ εν αληθεία χειρός, ίδοι ο Θεός των πατέρων υμών και ελέγξαιτο.
1Pa 12:19	και πνεύμα ενέδυσσε τον Αμασαί άρχοντα των τριάκοντα, και είπε· πορεύου και ο λαός σου Δαυίδ υιος Ιεσσαί· ειρήνη ειρήνη σοι, και ειρήνη τοις βοηθοίς σου, ότι εβοήθησέ σοι ο Θεός σου. και προσεδέξατο αυτούς Δαυίδ και κατέστησεν αυτούς άρχοντας των δυνάμεων.
1Pa 12:20	και από Μανασσή προσεχώρησαν προς Δαυίδ εν τω ελθείν τους αλλοφύλους επί Σαούλ εις πόλεμον· και ουκ εβοήθησεν αυτοίς, ότι εν βουλή εγένετο παρά των στρατηγών των αλλοφύλων λεγόντων· εν ταις κεφαλαίς των ανδρών εκείνων επιστρέψει προς κύριον αυτού Σαούλ·
1Pa 12:21	εν τω πορευθήναι τον Δαυίδ εις Σικελάγ προσεχώρησαν αυτω από Μανασσή Εδνά και Ιωζαβάθ και Ρωδιήλ και Μιχαήλ και Ιωσαβαίθ και Ελιμούθ και Σεμαθί, αρχηγοί χιλιάδων εισί του Μανασσή.
1Pa 12:22	και αυτοί συνεμάχησαν τω Δαυίδ επί τον γεδδούρ, ότι δυνατοί ισχύος πάντες και ήσαν ηγούμενοι εν τη στρατιά εν τη δυνάμει·

1Pa 12:23	ότι ημέραν εξ ημέρας ήρχοντο προς Δαυίδ εις δύναμιν μεγάλην ως δύναμις του Θεού.
1Pa 12:24	και ταύτα τα ονόματα των αρχόντων της στρατιάς, οι ελθόντες προς Δαυίδ εις Χεβρών του αποστρέψαι την βασιλείαν Σαούλ προς αυτόν κατά τον λόγον Κυρίου.
1Pa 12:25	υιοί Ιούδα θυρεοφόροι και δορατοφόροι εξ χιλιάδες και οκτακόσιοι δυνατοί παρατάξεως.
1Pa 12:26	των υιών Συμεών δυνατοί ισχύος εις παράταξιν επτά χιλιάδες και εκατόν.
1Pa 12:27	των υιών Λευί τετρακισχίλιοι και εξακόσιοι.
1Pa 12:28	και Ιωδαέ ο ηγούμενος τω Ααρών και μετ' αυτού τρεις χιλιάδες και επτακόσιοι.
1Pa 12:29	και Σαδώκ νέος δυνατός ισχύϊ και της πατρικής οικίας αυτού άρχοντες εικοσιδυο.
1Pa 12:30	και των υιών Βενιαμίν των αδελφών Σαούλ τρεις χιλιάδες· και έτι το πλείστον αυτών απεσκόπει την φυλακήν οικου Σαούλ.
1Pa 12:31	και από υιών Εφραίμ είκοσι χιλιάδες και οκτακόσιοι, δυνατοί ισχύϊ, άνδρες ονομαστοί κατ' οικους πατριών αυτών.
1Pa 12:32	και από του ημίσουσ φυλής Μανασσή δεκαοκτώ χιλιάδες, οί ωνομάσθησαν εν ονόματι του βασιλεύσαι τον Δαυίδ.
1Pa 12:33	και από των υιών Ισάχαρ γινώσκοντες σύνεσιν εις τους καιρούς, γινώσκοντες τι ποιήσαι Ισραήλ εις τας αρχάς αυτών, διακόσιοι, και πάντες αδελφοί αυτών μετ' αυτών.
1Pa 12:34	και από Ζαβουλών εκπορευόμενοι εις παράταξιν πολέμου εν πάσι σκεύεσι πολεμικούς πενήτηκοντα χιλιάδες βοηθήσαι τω Δαυίδ ου χεροκένωσ.
1Pa 12:35	και από Νεφθαλί άρχοντες χίλιοι και μετ' αυτών εν θυρεοίς και δόρασι τριακονταεπτά χιλιάδες.
1Pa 12:36	και από των Δανιτών παρατασσόμενοι εις πόλεμον εικοσιοκτώ χιλιάδες και οκτακόσιοι.
1Pa 12:37	και από του Ασήρ εκπορευόμενοι βοηθήσαι εις πόλεμον τεσσαράκοντα χιλιάδες.
1Pa 12:38	και εκ πέραν του Ιορδάνου από Ρουβήν και Γαδδί και από του ημίσουσ φυλής Μανασσή εν πάσι σκεύεσι πολεμικούς εκατόν είκοσι χιλιάδες.
1Pa 12:39	πάντες ούτοι άνδρες πολεμισταί παρατασσόμενοι παράταξιν εν ψυχή ειρηνική και ήλθον εις Χεβρών του βασιλεύσαι τον Δαυίδ επί πάντα Ισραήλ· και ο κατάλοιπος Ισραήλ ψυχή μία του βασιλεύσαι τον Δαυίδ.
1Pa 12:40	και ήσαν εκεί ημέρας τρεις εσθίοντες και πίνοντες, ότι ητοίμασαν οι αδελφοί αυτών.

1Pa 12:41	και οι ομορουντες αυτοις εως Ισασααρ και Ζαβουλων και Νεφθαλι εφερον αυτοις επι των καμηλων και των ονων και των ημιωνων και επι των μοςχων βρωματα, αλευρα, παλαθας, σταφιδας, οινον και ελαιον, μοςχους και προβατα εις πληθος, οτι ευφροσυνη εν Ισραηλ.
1Pa 13:1	ΚΑΙ εβουλευσατο Δαυιδ μετα των χιλιαρχων και των εκατονταρχων, παντι ηγουμενω,
1Pa 13:2	και ειπε Δαυιδ τη παση εκκλησια Ισραηλ· ει εφ ' υμιν αγαθον και παρα Κυριου του Θεου ημων ευοδωθη, αποστειλωμεν προς τους αδελφους ημων τους υπολελειμμενους εν παση γη Ισραηλ, και μετ ' αυτων οι ιερεις οι Λευιται εν πολεσι κατασχεσεως αυτων, και συναχθησονται προς ημας,
1Pa 13:3	και μετενεγκωμεν την κιβωτον του Θεου ημων προς ημας· οτι ουκ εξητησαν αυτην αφ ' ημερων Σαουλ.
1Pa 13:4	και ειπε πασα η εκκλησια του ποιησαι ουτως, οτι ευθης ο λογος εν οφθαλμοις παντος του λαου.
1Pa 13:5	και εξεκκλησιασε Δαυιδ τον παντα Ισραηλ απο οριων Αιγυπτου και εως εισοδου Ημαθ του εισενεγκαι την κιβωτον του Θεου εκ πολεως Ιαριμ.
1Pa 13:6	και ανηγαγεν αυτην Δαυιδ, και πας Ισραηλ ανεβη εις πολιν Δαυιδ, η ην του Ιουδα, του αναγαγειν εκειθεν την κιβωτον του Θεου Κυριου καθημενου επι Χερουβιμ, ου επεκληθη ονομα αυτου.
1Pa 13:7	και επεθηκαν την κιβωτον του Θεου εφ ' αμαξαν καινην εξ οικου Αμαναδαβ, και 'Οζα και οι αδελφοι αυτου ηγον την αμαξαν.
1Pa 13:8	και Δαυιδ και πας Ισραηλ παιζοντες εναντιον του Θεου εν παση δυναμει και εν ψαλτωδοις και εν κινυραις και εν ναβλαις, εν τυμπανοις, και εν κυμβαλοις και εν σάλπιγξι.
1Pa 13:9	και ηλθοσαν εως της αλωνος, και εξετεινεν 'Οζα την χειρα αυτου του κατασχειν την κιβωτον, οτι εξεκλινεν αυτην ο μοςχος.
1Pa 13:10	και εθυμωθη Κυριος οργη επι 'Οζα και επαταξεν αυτον εκει δια το εκτειναι την χειρα αυτου επι την κιβωτον, και απεθανεν εκει απεναντι του Θεου.
1Pa 13:11	και ηθυμησε Δαυιδ, οτι διεκοψε Κυριος διακοπην εν 'Οζα, και εκαλεσε τον τονον εκεινον Διακοπη 'Οζα εως της ημερας ταυτης.
1Pa 13:12	και εφοβηθη Δαυιδ τον Θεον εν τη ημερα εκεινη, λεγων· Πως εισοισω την κιβωτον του Θεου προς εμαυτον;
1Pa 13:13	και ουκ απεστρεψε Δαυιδ την κιβωτον προς εαυτον εις πολιν Δαυιδ, και εξεκλινεν αυτην εις οικον Αβεδδαρα του Γεθθαιου.
1Pa 13:14	και εκαθισεν η κιβωτος του Θεου εν οικω Αβεδδαρα τρεις μηνας· και ευλογησεν ο Θεος Αβεδδαρα και παντα τα αυτου.
1Pa 14:1	ΚΑΙ απεστειλε Χιραμ βασιλευς Τυρου αγγελους προς Δαυιδ και ξυλα κεδρινα και οικοδομους και τεκτονας ξυλων του οικοδομησαι αυτω οικον.

1Pa 14:2	και εγνω Δαυίδ ότι ητοίμασεν αυτόν Κύριος εις βασιλέα επί Ισραήλ, ότι ηυξήθη εις ύψος η βασιλεία αυτού δια τον λαόν αυτού Ισραήλ.
1Pa 14:3	Και έλαβε Δαυίδ έτι γυναίκας εν Ιερουσαλήμ, και ετέχθησαν Δαυίδ έτι υιοί και θυγατέρες.
1Pa 14:4	και ταύτα τα ονόματα αυτών των τεχθέντων, οί ήσαν αυτω εν Ιερουσαλήμ· Σαμαά, Σωβάβ, Νάθαν και Σαλωμών
1Pa 14:5	και Ιβαάρ και Ελισαέ και Ελιφαλέτ
1Pa 14:6	και Ναγέθ και Ναφάγ και Ιαφιέ
1Pa 14:7	και Ελισαμαέ και Ελιαδέ και Ελιφαλέτ.
1Pa 14:8	Και ήκουσαν αλλόφυλοι ότι εχρίσθη Δαυίδ βασιλεύς επί πάντα Ισραήλ, και ανέβησαν πάντες οι αλλόφυλοι ζητήσαι τον Δαυίδ· και ήκουσε Δαυίδ και εξήλθεν εις απάντησιν αυτοίς.
1Pa 14:9	και αλλόφυλοι ήλθον και συνέπεσον εν τη κοιλάδι των γιγάντων.
1Pa 14:10	και επηρώτησε Δαυίδ δια του Θεού λέγων· ει αναβώ επί τους αλλοφύλους και δώσεις αυτούς εις τας χείράς μου; και είπεν αυτω Κύριος· ανάβηθι, και δώσω αυτούς εις τας χείράς σου.
1Pa 14:11	και ανέβη εις Βαάλ Φαρασίν και επάταξεν αυτούς εκεί Δαυίδ· και είπε Δαυίδ· διέκοψεν ο Θεός τους εχθρούς μου εν χειρί μου ως διακοπήν ύδατος· δια τούτο εκάλεσε το όνομα του τόπου εκείνου Διακοπή Φαρασίν.
1Pa 14:12	και εγκατέλιπον εκεί τους θεούς αυτών οι αλλόφυλοι, και είπε Δαυίδ κατακαύσαι αυτούς εν πυρί.
1Pa 14:13	και προσέθεντο έτι αλλόφυλοι και συνέπεσαν έτι εν τη κοιλάδι των γιγάντων.
1Pa 14:14	και ηρώτησε Δαυίδ έτι εν Θεω, και είπεν αυτω ο Θεός· ου πορεύση οπίσω αυτών, αποστρέφου απ ' αυτών και παρέση αυτοίς πλησίον των απίων·
1Pa 14:15	και έσται εν τω ακούσαί σε την φωνήν του συσσεισμού των άκρων των απίων, τότε εισελεύση εις τον πόλεμον, ότι εξήλθεν ο Θεός έμπροσθέν σου του πατάξαι την παρεμβολήν των αλλοφύλων.
1Pa 14:16	και εποίησε καθώς ενετείλατο αυτω ο Θεός, και επάταξε την παρεμβολήν των αλλοφύλων από Γαβαών έως Γαζηρά.
1Pa 14:17	και εγένετο όνομα Δαυίδ εν πάση τη γη, και Κύριος έδωκε τον φόβον αυτού επί πάντα τα έθνη.
1Pa 15:1	ΚΑΙ εποίησεν αυτω οικίας εν πόλει Δαυίδ, και ητοίμασε τον τόπον τη κιβωτω του Θεού και εποίησεν αυτη σκηνήν.
1Pa 15:2	τότε είπε Δαυίδ· ουκ έστιν άραι την κιβωτόν του Θεού, αλλ ' ή τους Λευίτας, ότι αυτούς εξελέξατο Κύριος αίρειν την κιβωτόν Κυρίου και λειτουργείν αυτω έως αιώνος.

1Pa 15:3	και εξεκκλησίασε Δαυίδ τον πάντα Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ του ανενέγκαι την κιβωτόν Κυρίου εις τον τόπον, ον ητοίμασεν αυτη.
1Pa 15:4	και συνήγαγε Δαυίδ τους υιούς Ααρών τους Λευίτας.
1Pa 15:5	των υιών Καάθ· Ουριήλ ο άρχων και οι αδελφοί αυτου, εκατόν είκοσι.
1Pa 15:6	των υιών Μεραρί· Ασαΐα ο άρχων και οι αδελφοί αυτου, διακόσιοι είκοσι.
1Pa 15:7	των υιών Γηρσάμ· Ιωήλ ο άρχων και οι αδελφοί αυτου, εκατόν τριάκοντα.
1Pa 15:8	των υιών Ελισαφάν· Σεμεΐ ο άρχων και οι αδελφοί αυτου, διακόσιοι.
1Pa 15:9	των υιών Χεβρών· Ελιήλ ο άρχων και οι αδελφοί αυτου, ογδοήκοντα.
1Pa 15:10	των υιών Όζιήλ· Αμιναδάβ ο άρχων και οι αδελφοί αυτου, εκατόν δεκαδύο.
1Pa 15:11	και εκάλεσε Δαυίδ τον Σαδώκ και Αβιάθαο, τους ιερείς, και τους Λευίτας, τον Ουριήλ, Ασαΐαν και Ιωήλ και Σαμαΐαν και Ελιήλ και Αμιναδάβ,
1Pa 15:12	και είπεν αυτοίς· υμείς άρχοντες πατριών των Λευιτών, αγνίσθητε υμείς και οι αδελφοί υμών και ανοίσετε την κιβωτόν του Θεού Ισραήλ, ου ητοίμασα αυτη·
1Pa 15:13	ότι ουκ εν τω πρότερον υμάς είναι διέκοψεν ο Θεός ημών εν ημίν, ότι ουκ εξεζητήσαμεν εν κρίματι.
1Pa 15:14	και ηγνίσθησαν οι ιερείς και οι Λευίται του ανενέγκαι την κιβωτόν Θεού Ισραήλ.
1Pa 15:15	και έλαβον οι υιοί των Λευιτών την κιβωτόν του Θεού, ως ενετείλατο Μωυσης εν λόγω Θεού κατά την γραφήν, εν αναφορεύσιν επ' αυτους.
1Pa 15:16	και είπε Δαυίδ τοις άρχουσι των Λευιτών· στήσατε τους αδελφούς αυτών τους ψαλτωδούς εν οργάνοις, νάβλαις, κινύραις και κυμβάλοις του φωνήσαι εις ύψος εν φωνή ευφροσύνης.
1Pa 15:17	και έστησαν οι Λευίται τον Αιμάν υιόν Ιωήλ· εκ των αδελφών αυτου Ασάφ υιος Βαραχία. και εκ των υιών Μεραρί αδελφών αυτου Αιθάν υιος Κισαΐου.
1Pa 15:18	και μετ' αυτών οι αδελφοί αυτών οι δεύτεροι Ζαχαρίας και Όζιήλ και Σεμιραμώθ και Ιειήλ και Ελιωήλ και Ελιάβ και Βαναΐα και Μασαΐα και Ματταθία και Ελιφαλία και Μακενία και Αβδεδόμ και Ιειήλ και Όζίας, οι πυλωροί.
1Pa 15:19	και οι ψαλτωδοί, Αιμάν, Ασάφ και Αιθάν εν κυμβάλοις χαλκοίς του ακουσθήναι ποιήσαι·
1Pa 15:20	Ζαχαρίας και Όζιήλ, Σεμιραμώθ, Ιειήλ, Όνι, Ελιάβ, Μασαΐας, Βαναΐας εν νάβλαις επί αλαιμώθ.
1Pa 15:21	και Ματταθίας και Ελιφαλίας και Μακενίας και Αβδεδόμ και Ιειήλ και Όζίας εν κινύραις αμασενίθ του ενισχύσαι.
1Pa 15:22	και Χωνενία άρχων των Λευιτών άρχων των ωδών, ότι συνετός ην.

1Pa 15:23	και Βαραχία και Ελκανά πυλωροί της κιβωτού.
1Pa 15:24	και Σοβνία και Ιωσαφάτ και Ναθαναήλ και Αμασαϊ και Ζαχαρία και Βαναϊ και Ελιέζερ οι ιερείς σαλπίζοντες ταις σάλπιγξιν έμπροσθεν της κιβωτού του Θεού. και Αβδεδόμ και Ιεϊα πυλωροί της κιβωτού του Θεού.
1Pa 15:25	και ην Δαυίδ και οι πρεσβύτεροι Ισραήλ και οι χιλίαρχοι οι πορευόμενοι του αναγαγείν την κιβωτόν της διαθήκης εξ οίκου Αβδεδόμ εν ευφροσύνη.
1Pa 15:26	και εγένετο εν τω κατισχύσαι τον Θεόν τους Λευίτας αίροντας την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου και έθυσαν επτά μόσχους και επτά κριούς.
1Pa 15:27	και Δαυίδ περιεζωσμένος εν στολή βυσσίνη και πάντες οι Λευίται αίροντες την κιβωτόν διαθήκης Κυρίου και οι ψαλτωδοί και Χωνενίας ο άρχων των ωδών των αδόντων, και επί Δαυίδ στολή βυσσίνη.
1Pa 15:28	και πας Ισραήλ ανάγοντες την κιβωτόν διαθήκης Κυρίου εν σημασία και εν φωνή σωφέρ και εν σάλπιγξι και εν κυμβάλοις, αναφωνούντες εν νάβλαις και εν κινύραις.
1Pa 15:29	και εγένετο η κιβωτός διαθήκης Κυρίου και ήλθεν έως πόλεως Δαυίδ, και Μελχόλ η θυγάτηρ Σαούλ παρέκυψε δια της θυρίδος και είδε τον βασιλέα Δαυίδ ορχούμενον και παίζοντα, και εξουδένωσεν αυτόν εν τη ψυχή αυτής.
1Pa 16:1	ΚΑΙ εισήνεγκαν την κιβωτόν του Θεού και απηρέισαντο αυτήν εν μέσω της σκηνης, ης έπηξεν αυτη Δαυίδ, και προσήνεγκαν ολοκαυτώματα και σωτηρίου εναντίον του Θεού.
1Pa 16:2	και συνετέλεσε Δαυίδ αναφέρων ολοκαυτώματα και σωτηρίου και ευλόγησε τον λαόν εν ονόματι Κυρίου.
1Pa 16:3	και διεμέρισε παντί ανδρί Ισραήλ από ανδρός και έως γυναικός, τω ανδρί άρτον ένα αρτοκοπικόν και αμορίτην.
1Pa 16:4	και έταξε κατά πρόσωπον της κιβωτού διαθήκης Κυρίου εκ των Λευιτών λειτουργούντας αναφωνούντας και εξομολογείσθαι και αινείν Κύριον τον Θεόν Ισραήλ·
1Pa 16:5	Ασάφ ο ηγούμενος, και δευτερεύων αυτω Ζαχαρίας, Ιεϊήλ, Σεμιραμώθ, Ιεϊήλ, Ματταθίας, Ελιάβ και Βαναίας, και Αβδεδόμ και Ιεϊήλ εν οργάνοις, νάβλαις, κινύραις, και Ασάφ εν κυμβάλοις αναφωνών.
1Pa 16:6	και Βαναίας και Όζιήλ οι ιερείς εν ταις σάλπιγξι διαπαντός εναντίον της κιβωτού της διαθήκης του Θεού.
1Pa 16:7	Εν τη ημέρα εκείνη τότε έταξε Δαυίδ εν αρχή του αινείν τον Κύριον εν χειρί Ασάφ και των αδελφών αυτού.
1Pa 16:8	†ΔΗ. Εξομολογείσθε τω Κυρίω, επικαλείσθε αυτόν εν ονόματι αυτού, γνωρίσατε εν λαοίς τα επιτηδεύματα αυτού.
1Pa 16:9	άσατε αυτω και υμνήσατε αυτω, διηγήσασθε πάσι τα θαυμάσια αυτού, α εποίησε Κύριος.

1Pa 16:10	αινεείτε εν ονόματι αγίω αυτού, ευφρανθήσεται καρδιά ζητούσα την ευδοκίαν αυτού.
1Pa 16:11	ζητήσατε τον Κύριον και ισχύσατε, ζητήσατε το πρόσωπον αυτού διαπαντός.
1Pa 16:12	μνημονεύετε τα θαυμάσια αυτού, α εποίησε, τέρατα και κρίματα του στόματος αυτού.
1Pa 16:13	σπέρμα Ισραήλ παίδες αυτού, υιοί Ιακώβ εκλεκτοί αυτού.
1Pa 16:14	αυτός Κύριος ο Θεός ημών, εν πάση τη γη τα κρίματα αυτού.
1Pa 16:15	μνημονεύων εις αιώνα διαθήκης αυτού, λόγον αυτού, ον ενετείλατο εις χιλίας γενεάς,
1Pa 16:16	ον διέθετο τω Αβραάμ και τον όρκον αυτού τω Ισαάκ·
1Pa 16:17	έστησεν αυτόν τω Ιακώβ εις πρόσταγμα, τω Ισραήλ διαθήκην αιώνιον
1Pa 16:18	λέγων· σοί δώσω την γην Χαναάν σχοίνισμα κληρονομίας υμών.
1Pa 16:19	εν τω γενέσθαι αυτούς ολιγοστούς αριθμω ως εσμικρύνθησαν και παρώκησαν εν αυτη.
1Pa 16:20	και επορεύθησαν από έθνους εις έθνος και από βασιλείας εις λαόν έτερον.
1Pa 16:21	ουκ αφήκεν άνδρα του δυναστεύσαι αυτούς και ήλεγξε περί αυτών βασιλείς·
1Pa 16:22	μη άψησθε των χριστών μου και εν τοις προφήταις μου μη πονηρεύεσθε.
1Pa 16:23	άσατε τω Κυρίω, πάσα η γη, αναγγείλατε εξ ημέρας εις ημέραν σωτηρίαν αυτού.
1Pa 16:24	εξηγείσθε εν τοις έθνεσι την δόξαν αυτού, εν πάσι τοις λαοίς τα θαυμάσια αυτού.
1Pa 16:25	ότι μέγας Κύριος και αινετός σφόδρα, φοβερός εστιν επί πάντας τους θεούς.
1Pa 16:26	ότι πάντες οι θεοί των εθνών είδωλα, και ο Θεός ημών ουρανούς εποίησε.
1Pa 16:27	δόξα και έπαινος κατά πρόσωπον αυτού, ισχύς και καύχημα εν τόπω αυτού.
1Pa 16:28	δότε τω Κυρίω αι πατριαί των εθνών, δότε τω Κυρίω δόξαν και ισχύν·
1Pa 16:29	δότε τω Κυρίω δόξαν ονόματος αυτού, λάβετε δώρα και ενέγκατε κατά πρόσωπον αυτού και προσκυνήσατε Κυρίω εν αυλαις αγίαις αυτού.
1Pa 16:30	φοβηθήτω από προσώπου αυτού πάσα η γη, κατορθωθήτω η γη και μη σαλευθήτω·
1Pa 16:31	ευφρανθήτω ο ουρανός και αγαλλιάσθω η γη, και ειπάτωσαν εν τοις έθνεσι· Κύριος βασιλεύων.
1Pa 16:32	βομβήσει η θάλασσα συν τω πληρώματι και ξύλον αγρού και πάντα τα εν αυτω·

1Pa 16:33	τότε ευφρανθήσεται τα ξύλα του δρυμού από προσώπου Κυρίου, ότι ήλθε κρίναι την γην.
1Pa 16:34	εξομολογείσθε τω Κυρίω, ότι αγαθόν, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού.
1Pa 16:35	και είπατε· σώσον ημάς, ο Θεός της σωτηρίας ημών, και άθροισον ημάς, και εξελού ημάς εκ των εθνών του αινείν το όνομα το άγιόν σου και καυχάσθαι εν ταις αινέσεσί σου.
1Pa 16:36	ευλογημένος Κύριος ο Θεός Ισραήλ από του αιώνος και έως του αιώνος· και ερεί πας ο λαός· αμήν. και ήνεσαν τω Κυρίω.
1Pa 16:37	Και κατέλιπον εκεί έναντι της κιβωτού διαθήκης Κυρίου τον Ασάφ και τους αδελφούς αυτού του λειτουργείν εναντίον της κιβωτού διαπαντός το της ημέρας εις ημέραν.
1Pa 16:38	και Αβδεδόμ και οι αδελφοί αυτού, εξήκοντα και οκτώ, και Αβδεδόμ υιος Ιδιθούν και Όσσά εις πυλωρούς.
1Pa 16:39	και τον Σαδώκ τον ιερέα και τους αδελφούς αυτού τους ιερείς εναντίον της σκηνης Κυρίου εν Βαμά τη εν Γαβαών
1Pa 16:40	του αναφέρειν ολοκαυτώματα τω Κυρίω επί του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων διαπαντός το πρωϊ και το εσπέρας και κατά πάντα τα γεγραμμένα εν νόμω Κυρίου όσα ενετείλατο εφ' υιοίς Ισραήλ εν χειρί Μωυσή του θεράποντος του Θεού·
1Pa 16:41	και μετ' αυτού Αιμάν και Ιδιθούν και οι λοιποί εκλεγέντες επ' ονόματος του αινείν τον Κύριον, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού,
1Pa 16:42	και μετ' αυτών σάλπιγγες και κύμβαλα του αναφωνείν και όργανα των ωδών του Θεού, οι δε υιοί Ιδιθούν εις την πύλην.
1Pa 16:43	και επορεύθη πας ο λαός έκαστος εις τον οίκον αυτού, και επέστρεψε Δαυίδ του ευλογήσαι τον οίκον αυτού.
1Pa 17:1	ΚΑΙ εγένετο ως κατώκησε Δαυίδ εν οίκω αυτού, και είπε Δαυίδ προς Νάθαν τον προφήτην· ιδού εγώ κατοικώ εν οίκω κεδρίνω, και η κιβωτός διαθήκης Κυρίου υποκάτω δέρρεων.
1Pa 17:2	και είπε Νάθαν προς Δαυίδ· παν το εν τη ψυχή σου ποίει, ότι Θεός μετά σου.
1Pa 17:3	και εγένετο εν τη νυκτί εκείνη και εγένετο λόγος Κυρίου προς Νάθαν·
1Pa 17:4	πορεύου και ειπόν προς Δαυίδ τον δούλόν μου· ούτως είπε Κύριος· ου συ οικοδομήσεις μοι οίκον του κατοικήσαι με εν αυτω·
1Pa 17:5	ότι ου κατώκησα εν οίκω από της ημέρας, ης ανήγαγον τον Ισραήλ, έως της ημέρας ταύτης και ήμην εν σκηνή και εν καλύμματι
1Pa 17:6	εν πάσιν, οίς διήλθον εν παντί Ισραήλ· ει λαλών ελάλησα προς μίαν φυλήν του Ισραήλ, οίς ενετειλάμην του ποιμαίνειν τον λαόν μου λέγων, ότι ουκ ωκοδομήσατέ μοι οίκον κέδρινον.

1Pa 17:7	και νυν ούτως ερείς τω δούλω μου Δαυίδ· τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· εγώ έλαβόν σε εκ της μάνδρας εξόπισθεν των ποιμνίων του είναι εις ηγούμενον επί τον λαόν μου Ισραήλ·
1Pa 17:8	και ήμην μετά σου εν πάσιν, οίς επορεύθης, και εξωλόθρευσα πάντας τους εχθρούς σου από προσώπου σου και εποίησά σοι όνομα κατά το όνομα των μεγάλων των επί της γης.
1Pa 17:9	και θήσομαι τόπον τω λαω μου Ισραήλ και καταφυτεύσω αυτόν, και κατασκηνώσει καθ' εαυτόν και ου μεριμνήσει έτι, και ου προσθήσει υιος αδικίας του ταπεινώσαι αυτόν καθώς απ' αρχής
1Pa 17:10	και αφ' ημερών, ων έταξα κριτάς επί τον λαόν μου Ισραήλ, και εταπεινώσα πάντας τους εχθρούς σου, και αυξήσω σε, και οίκον οικοδομήσει σοι Κύριος.
1Pa 17:11	και έσται όταν πληρωθώσιν ημέραι σου και κοιμηθήση μετά των πατέρων σου, και αναστήσω το σπέρμα σου μετά σε, ος έσται εκ της κοιλίας σου, και ετοιμάσω την βασιλείαν αυτού·
1Pa 17:12	αυτός οικοδομήσει μοι οίκον, και ανορθώσω τον θρόνον αυτού έως αιώνος.
1Pa 17:13	εγώ έσομαι αυτω εις πατέρα, και αυτός έσται μοι εις υιόν· και το έλεός μου ουκ αποστήσω απ' αυτού ως απέστησα από των όντων έμπροσθέν σου.
1Pa 17:14	και πιστώσω αυτόν εν οίκω μου και εν βασιλεία αυτού έως αιώνος, και ο θρόνος αυτού έσται ανωρθωμένος έως αιώνος.
1Pa 17:15	κατά πάντας τους λόγους τούτους και κατά πάσαν την όρασιν ταύτην, ούτως ελάλησε Νάθαν προς Δαυίδ.
1Pa 17:16	και ήλθεν ο βασιλεύς Δαυίδ και εκάθισεν απέναντι Κυρίου και ειπε· τις ειμι εγώ Κύριε ο Θεός, και τις ο οίκός μου, ότι ηγάπησάς με έως αιώνος;
1Pa 17:17	και εσμικρύνθη ταύτα ενώπιόν σου, ο Θεός, και ελάλησας επί τον οίκον του παιδός σου εκ μακρών και επείδές με ως όρασις του ανθρώπου και ύψωσάς με, Κύριε ο Θεός.
1Pa 17:18	τι προσθήσει έτι Δαυίδ προς σε του δοξάσαι; και συ τον δούλόν σου οίδας.
1Pa 17:19	και κατά την καρδίαν σου εποίησας την πάσαν μεγαλωσύνην.
1Pa 17:20	Κύριε, ουκ έστιν όμοιός σοι, και ουκ έστι Θεός πλήν σου κατά πάντα, όσα ηκούσαμεν εν ωσίν ημών.
1Pa 17:21	και ουκ έστιν ως ο λαός σου Ισραήλ έθνος έτι επί της γης, ως ωδήγησεν αυτόν ο Θεός του λυτρώσασθαι λαόν εαυτω, του θέσθαι εαυτω όνομα μέγα και επιφανές, του εκβαλείν από προσώπου λαού σου, ους ελυτρώσω εξ Αιγύπτου, έθνη.
1Pa 17:22	και έδωκας τον λαόν σου Ισραήλ σεαυτω λαόν έως αιώνος, και συ, Κύριε, εγενήθης αυτοίς εις Θεόν.
1Pa 17:23	και νυν, Κύριε, ο λόγος σου, ον ελάλησας προς τον παιδά σου και επί τον οίκον

	αυτού, πιστωθήτω έως αιώνος. και ποιήσον καθώς ελάλησας,
1Pa 17:24	και πιστωθήτω και μεγαλυνθήτω το όνομά σου έως αιώνος λεγόντων· Κύριε Κύριε, παντοκράτωρ Θεός Ισραήλ, και ο οίκος Δαυίδ παιδός σου ανωρθωμένος εναντίον σου.
1Pa 17:25	ότι συ Κύριος ο Θεός μου ήνοιξας το ους του παιδός σου του οικοδομήσαι αυτω οίκον· δια τούτο εύρεν ο παις σου του προσεύξασθαι κατά πρόσωπόν σου.
1Pa 17:26	και νυν, Κύριε, συ ει αυτός Θεός και ελάλησας επί τον δούλόν σου τα αγαθά ταύτα·
1Pa 17:27	και νυν ήρξαι του ευλογήσαι τον οίκον του παιδός σου του είναι εις τον αιώνα εναντίον σου· ότι συ, Κύριε, ευλόγησας, και ευλόγησον εις τον αιώνα.
1Pa 18:1	ΚΑΙ εγένετο μετά ταύτα και επάταξε Δαυίδ τους αλλοφύλους και ετροπώσατο αυτούς και έλαβε την Γεθ και τας κώμας αυτής εκ χειρός αλλοφύλων.
1Pa 18:2	και επάταξε την Μωάβ, και ήσαν Μωάβ παίδες τω Δαυίδ φέροντες δώρα.
1Pa 18:3	και επάταξε Δαυίδ τον Αδρααζάρ βασιλέα Σουβά Ημάθ, πορευομένου αυτού επιστήσαι χείρα αυτού επί ποταμόν Ευφράτην.
1Pa 18:4	και προκατελάβετο Δαυίδ αυτών χίλια άρματα και επτά χιλιάδας ίππων και είκοσι χιλιάδας ανδρών πεζών· και παρέλυσε Δαυίδ πάντα τα άρματα και υπελίπετο εξ αυτών εκατόν άρματα.
1Pa 18:5	και ήλθε Σύρος εκ Δαμασκού βοηθήσαι Αδρααζάρ βασιλεί Σουβά, και επάταξε Δαυίδ εν τω Σύρω είκοσι και δύο χιλιάδας ανδρών.
1Pa 18:6	και έθετο Δαυίδ φρουράν εν Συρία τη κατά Δαμασκόν, και ήσαν τω Δαυίδ εις παίδας φέροντας δώρα, και έσωζε Κύριος Δαυίδ εν πάσιν, οίς επορεύετο.
1Pa 18:7	και έλαβε Δαυίδ τους κλοιούς τους χρυσούς, οί ήσαν επί τους παίδας Αδρααζάρ, και ήνεγκεν αυτούς εις Ιερουσαλήμ.
1Pa 18:8	και εκ της μεταβηχάς και εκ των εκλεκτών πόλεων των Αδρααζάρ έλαβε Δαυίδ χαλκόν πολύν σφόδρα· εξ αυτού εποίησε Σαλωμών την θάλασσαν την χαλκήν και τους στόλους και τα σκεύη τα χαλκά.
1Pa 18:9	και ήκουσε Θωά βασιλεύς Ημάθ ότι επάταξε Δαυίδ την πάσαν δύναμιν Αδρααζάρ βασιλέως Σουβά,
1Pa 18:10	και απέστειλε τον Αδουράμ υιόν αυτού προς τον βασιλέα Δαυίδ του ερωτήσαι αυτόν τα εις ειρήνην και του ευλογήσαι αυτόν υπέρ ου επολέμησε τον Αδρααζάρ και επάταξεν αυτόν, ότι ανήρ πολέμιος Θωά ην τω Αδρααζάρ.
1Pa 18:11	και πάντα τα σκεύη τα χρυσά και τα αργυρά και τα χαλκά, και ταύτα ηγίασεν ο βασιλεύς Δαυίδ τω Κυρίω μετά του αργυρίου και του χρυσίου, ου έλαβεν εκ πάντων των εθνών, εξ Ιδουμαίας και Μωάβ και εξ υιών Αμμών και εκ των αλλοφύλων και εξ Αμαλήκ.
1Pa 18:12	και Αβεσσά υιος Σαρουίας επάταξε την Ιδουμαίαν εν κοιλάδι των αλών,

	οκτωκαίδεκα χιλιάδας.
1Pa 18:13	και έθετο εν τη κοιλάδι φρουράς· και ήσαν πάντες οι Ιδουμαίοι παίδες Δαυίδ. και έσωζε Κύριος τον Δαυίδ εν πάσιν, οίς επορεύετο.
1Pa 18:14	και εβασίλευσε Δαυίδ επί πάντα Ισραήλ και ην ποιών κρίμα και δικαιοσύνην τω παντί λαω αυτού.
1Pa 18:15	και Ιωάβ υιος Σαρουΐας επί της στρατιάς και Ιωσαφάτ υιος Αχιλούδ υπομνηματογράφος
1Pa 18:16	και Σαδώκ υιος Αχιτώβ και Αχιμέλεχ υιος Αβιάθαρ ιερείς και Σουσά γραμματεύς
1Pa 18:17	και Βαναΐας υιος Ιωδαέ επί του Χερεθθί και επί του Φελεθθί και υιοί Δαυίδ οι πρώτοι διάδοχοι του βασιλέως.
1Pa 19:1	ΚΑΙ εγένετο μετά ταύτα απέθανε Ναάς βασιλεύς υιών Αμμών, και εβασίλευσεν Ανάν υιος αυτού αντ ' αυτού.
1Pa 19:2	και είπε Δαυίδ· ποιήσω έλεος μετά Ανάν υιού Ναάς, ως εποίησεν ο πατήρ αυτού μετ ' εμού έλεος· και απέστειλεν αγγέλους Δαυίδ του παρακαλέσαι αυτόν περι του πατρός αυτού. και ήλθον παίδες Δαυίδ εις γην υιών Αμμών προς Ανάν του παρακαλέσαι αυτόν.
1Pa 19:3	και είπον άρχοντες υιών Αμμών προς Ανάν· μη δοξάζων Δαυίδ τον πατέρα σου εναντίον σου απέστειλέ σοι παρακαλούντας; ουχί όπως εξερευνήσωσι την πόλιν και του κατασκοπήσαι την γην ήλθον παίδες αυτού προς σε;
1Pa 19:4	και έλαβεν Ανάν τους παίδας Δαυίδ και εξύρρησεν αυτούς και αφείλε των μανδυών αυτών το ήμισυ έως της αναβολής και απέστειλεν αυτούς.
1Pa 19:5	και ήλθον απαγγείλαι τω Δαυίδ περι των ανδρών, και απέστειλεν εις απάντησιν αυτοίς, ότι ήσαν ητιμωμένοι σφόδρα. και είπεν ο βασιλεύς· καθίσατε εν Ιεριχώ έως του ανατείλαι τους πώγωνας υμών και ανακάμψατε.
1Pa 19:6	και είδον οι υιοί Αμμών ότι ησχύνθη λαός Δαυίδ, και απέστειλεν Ανάν και υιοί Αμμών χίλια τάλαντα αργυρίου του μισθώσασθαι εαυτοίς εκ Συρίας Μεσοποταμίας και εκ Συρίας Μοοχά και παρά Σωβά άρματα και ιππείς.
1Pa 19:7	και εμισθώσαντο εαυτοίς δύο και τριάκοντα χιλιάδας αρμάτων και τον βασιλέα Μοοχά και τον λαόν αυτού και ήλθον και παρενέβαλον κατέναντι Μαιδαβά, και οι υιοί Αμμών συνήχθησαν εκ των πόλεων αυτών και ήλθον εις το πολεμήσαι.
1Pa 19:8	και ήκουσε Δαυίδ και απέστειλε τον Ιωάβ και πάσαν την στρατιάν των δυνατών.
1Pa 19:9	και εξήλθον οι υιοί Αμμών και παρατάσσονται εις πόλεμον παρά τον πυλώνα της πόλεως, και οι βασιλείς οι ελθόντες παρενέβαλον καθ ' εαυτούς εν τω πεδίω.
1Pa 19:10	και είδεν Ιωάβ ότι γεγόνασιν αντιπρόσωποι του πολεμείν προς αυτόν κατά πρόσωπον και εξόπισθεν, και εξελέξατο εκ παντός νεανίου εξ Ισραήλ, και παρετάξαντο εναντίον του Σύρου·

1Pa 19:11	και το κατάλοιπον του λαού έδωκεν εν χειρί Αβεσσά αδελφού αυτού, και παρετάξαντο εξεναντίας υιών Αμμών.
1Pa 19:12	και είπεν· εάν κρατήση υπέρ εμέ ο Σύρος, και έση μοι εις σωτηρίαν, και εάν οι υιοί Αμμών κρατήσωσιν υπέρ σε, και σώσω σε·
1Pa 19:13	ανδρίζου και ενισχύσωμεν περί του λαού ημών και περί των πόλεων του Θεού ημών, και Κύριος το αγαθόν εν οφθαλμοίς αυτού ποιήσει.
1Pa 19:14	και παρετάξατο Ιωάβ και ο λαός ο μετ' αυτού κατέναντι Σύρων εις πόλεμον, και έφυγον απ' αυτών.
1Pa 19:15	και οι υιοί Αμμών είδον ότι έφυγον οι Σύροι, και έφυγον και αυτοί από προσώπου Αβεσσά και από προσώπου Ιωάβ του αδελφού αυτού και ήλθον εις την πόλιν. και ήλθεν Ιωάβ εις Ιερουσαλήμ.
1Pa 19:16	και είδεν ο Σύρος ότι ετροπώσατο αυτόν Ισραήλ, και απέστειλεν αγγέλους, και εξήγαγον τον Σύρον εκ του πέραν του ποταμού, και Σωφά αρχιστράτηγος δυνάμεως Αδρααζάρ έμπροσθεν αυτών.
1Pa 19:17	και απηγγέλη τω Δαυίδ, και συνήγαγε τον πάντα Ισραήλ και διέβη τον Ιορδάνην και ήλθεν επ' αυτούς και παρετάξατο επ' αυτούς, και παρατάσσεται Σύρος εξεναντίας Δαυίδ εις πόλεμον και επολέμησαν αυτόν,
1Pa 19:18	και έφυγε Σύρος από προσώπου Ισραήλ, και απέκτεινε Δαυίδ από του Σύρου επτά χιλιάδας αρμάτων και τεσσαράκοντα χιλιάδας πεζών και τον Σωφά αρχιστράτηγον δυνάμεως απέκτεινε.
1Pa 19:19	και είδον παίδες Αδρααζάρ ότι επταίκασιν από προσώπου Ισραήλ, και διέθεντο μετά Δαυίδ και εδούλευσαν αυτω· και ουκ ηθέλησε Σύρος του βοηθήσαι τοις υιοίς Αμμών έτι.
1Pa 20:1	ΚΑΙ εγένετο εν τω επιόντι έτει εν τη εξόδω των βασιλέων και ήγαγεν Ιωάβ πάσαν την δύναμιν της στρατιάς, και έφθειραν την χώραν υιών Αμμών· και ήλθε και περιεκάθισε την Ραββά· και Δαυίδ εκάθισεν εν Ιερουσαλήμ· και επάταξεν Ιωάβ την Ραββά και κατέσκαψεν αυτήν.
1Pa 20:2	και έλαβε Δαυίδ τον στέφανον Μολχόμ του βασιλέως αυτών από της κεφαλής αυτού, και ευρέθη ο σταθμός αυτού τάλαντον χρυσίου, και εν αυτω λίθος τίμιος, και ην επί την κεφαλήν Δαυίδ· και σκύλα της πόλεως εξήνεγκε πολλά σφόδρα.
1Pa 20:3	και τον λαόν τον εν αυτη εξήγαγε και διέπρισε πρίοσι και εν σκεπάρνοις σιδηροίς και εν διασχίζουσι· και ούτως εποίησε Δαυίδ τοις πάσιν υιοίς Αμμών. και ανέστρεψε Δαυίδ και πας ο λαός αυτού εις Ιερουσαλήμ.
1Pa 20:4	και εγένετο μετά ταύτα και εγένετο έτι πόλεμος εν Γαζέρ μετά των αλλοφύλων. τότε επάταξε Σοβοχαί ο Ουσαθί τον Σαφού από των υιών των γιγάντων, και εταπείνωσεν αυτόν.
1Pa 20:5	και εγένετο έτι πόλεμος μετά των αλλοφύλων. και επάταξεν Ελλανάν υιος Ιαϊρ τον Λαχμί αδελφόν Γολιάθ του Γεθθαίου, και ξύλον δόρατος αυτού ως αντίον υφαινότων.

1Pa 20:6	και εγένετο έτι πόλεμος εν Γεθ, και ην ανήρ υπερμεγέθης, και δάκτυλοι αυτού εξ και εξ, εικοσιτέσσαρες, και ούτος ην απόγονος γιγάντων.
1Pa 20:7	και ωνείδισε τον Ισραήλ, και επάταξεν αυτόν Ιωνάθαν υιος Σαμαά αδελφού Δαυίδ.
1Pa 20:8	ούτοι εγένοντο Ραφά εν Γεθ· πάντες ήσαν τέσσαρες γίγαντες, και έπεσον εν χειρί Δαυίδ και εν χειρι παιδων αυτού.
1Pa 21:1	ΚΑΙ έστη διάβολος εν τω Ισραήλ και επέσεισε τον Δαυίδ του αριθμήσαι τον Ισραήλ.
1Pa 21:2	και είπεν ο βασιλεύς Δαυίδ προς Ιωάβ και προς τους άρχοντας της δυνάμεως· πορεύθητε, αριθμήσατε τον Ισραήλ από Βηρσαβεέ και έως Δάν και ενέγκατε προς με, και γνώσομαι τον αριθμόν αυτών.
1Pa 21:3	και είπεν Ιωάβ· προσθείη Κύριος επί τον λαόν αυτού, ως αυτοί εκατονταπλασίως, και οι οφθαλμοί του κυρίου μου του βασιλέως βλέποντες· πάντες τω κυρίω μου παίδες· ινατί ζητεί κύριός μου τούτο; ινα μη γένηται εις αμαρτιάν τω Ισραήλ.
1Pa 21:4	το δε ρήμα του βασιλέως ίσχυσεν επί Ιωάβ, και εξήλθεν Ιωάβ και διήλθεν εν παντί Ισραήλ και ήλθεν εις Ιερουσαλήμ.
1Pa 21:5	και έδωκεν Ιωάβ τον αριθμόν της επισκέψεως του λαού τω Δαυίδ, και ην πας Ισραήλ χίλια χιλιάδες και εκατόν χιλιάδες ανδρών εσπασμένων μάχαιραν και υιοί Ιούδα τετρακόσiai και εβδομήκοντα χιλιάδες ανδρών εσπασμένων μάχαιραν.
1Pa 21:6	και τον Λευί και τον Βενιαμίν ουκ ηρίθμησεν εν μέσω αυτών, ότι κατίσχυσε λόγος του βασιλέως τον Ιωάβ.
1Pa 21:7	και πονηρόν εναντίον του Θεού περι του πράγματος τούτου, και επάταξε τον Ισραήλ.
1Pa 21:8	και είπε Δαυίδ προς τον Θεόν· ημάρτηκα σφόδρα, ότι εποίησα το πράγμα τούτο· και νυν περιέλε δη την κακίαν παιδός σου, ότι εματαιώθην σφόδρα.
1Pa 21:9	και ελάλησε Κύριος προς Γάδ τον ορώντα λέγων·
1Pa 21:10	πορεύου και λάλησον προς Δαυίδ λέγων· ούτω λέγει Κύριος· τρία αιρώ εγώ επί σε, έκλεξαι σεαυτω εν εξ αυτών και ποιήσω σοι.
1Pa 21:11	και ήλθε Γάδ προς Δαυίδ και είπεν αυτω· ούτως λέγει Κύριος· έκλεξαι σεαυτω
1Pa 21:12	ή τρία έτη λιμού, ή τρεις μήνας φεύγειν σε εκ προσώπου εχθρών σου και μάχαιραν εχθρών σου του εξολοθρεύσαι, ή τρεις ημέρας ρομφαίαν Κυρίου και θάνατον εν τη γη και άγγελος Κυρίου εξολοθρεύων εν πάση κληρονομία Ισραήλ· και νυν ιδέ τι αποκριθώ τω αποστείλαντί με λόγον.
1Pa 21:13	και είπε Δαυίδ προς Γάδ· στενά μοι και τα τρία σφόδρα· εμπεσούμαι δη εις χείρας Κυρίου, ότι πολλοί οι οικτιρμοί αυτού σφόδρα, και εις χείρας ανθρωπων ου μη εμπέσω.

1Pa 21:14	και έδωκε Κύριος θάνατον εν Ισραήλ, και έπεσον εξ Ισραήλ εβδομήκοντα χιλιάδες ανδρών.
1Pa 21:15	και απέστειλεν ο Θεός άγγελον εις Ιερουσαλήμ του εξολοθρεύσαι αυτήν. και ως εξωλόθρευσεν, είδε Κύριος και μετεμελήθη επί τη κακία και είπε τω αγγέλω τω εξολοθρεύοντι· ικανούσθω σοι, άνες την χειρά σου· και ο άγγελος Κυρίου εστώς εν τω άλω Όρνά του Ιεβουσαίου.
1Pa 21:16	και επήρε Δαυίδ τους οφθαλμούς αυτού και είδε τον άγγελον Κυρίου εστώτα ανά μέσον της γης και του ουρανού, και η ρομφαία αυτού εσπασμένη εν τη χειρί αυτού εκτεταμένη επί Ιερουσαλήμ· και έπεσε Δαυίδ και οι πρεσβύτεροι περιβεβλημένοι εν σάκκοις επί πρόσωπον αυτών.
1Pa 21:17	και είπε Δαυίδ προς τον Θεόν· ουκ εγώ είπα του αριθμήσαι εν τω λαω; και εγώ ειμι ο αμαρτών, κακοποιών εκακοποίησα, και ταύτα τα πρόβατα τι εποίησαν; Κύριε ο Θεός, γενηθήτω η χείρ σου εν εμοί και εν τω οίκω του πατρός μου και μη εν τω λαω σου εις απώλειαν, Κύριε.
1Pa 21:18	και άγγελος Κυρίου είπε τω Γάδ του ειπείν προς Δαυίδ, ίνα αναβή του στήσαι θυσιαστήριον Κυρίω εν άλω Όρνά του Ιεβουσαίου.
1Pa 21:19	και ανέβη Δαυίδ κατά τον λόγον Γάδ, ον ελάλησεν εν ονόματι Κυρίου.
1Pa 21:20	και επέστρεψεν Όρνά και είδε τον βασιλέα και τέσσαρας υιούς αυτού μετ' αυτού μεθαχαβίν· και Όρνά ην αλοών πυρούς.
1Pa 21:21	και ήλθε Δαυίδ προς Όρνά, και Όρνά εξήλθεν εκ της άλω και προσεκύνησε τω Δαυίδ τω προσώπω επί την γην.
1Pa 21:22	και είπε Δαυίδ προς Όρνά· δος μοι τον τόπον σου της άλω, και οικοδομήσω επ' αυτω θυσιαστήριον τω Κυρίω· εν αργυρίω αξίω δος μοι αυτόν, και παύσεται η πληγή εκ του λαού.
1Pa 21:23	και είπεν Όρνά προς Δαυίδ· λαβέ σεαυτω, και ποιησάτω ο κύριός μου ο βασιλεύς το αγαθόν εναντίον εαυτού· ιδέ δέδωκα τους μόσχους εις ολοκαύτωσιν και το άροτρον εις ξύλα και τον σίτον εις θυσίαν, τα πάντα δέδωκα.
1Pa 21:24	και είπεν ο βασιλεύς Δαυίδ τω Όρνά· ουχί, ότι αγοράζων αγοράσω εν αργυρίω αξίω, ότι ου μη λάβω α εστί σοι Κυρίω του ανανέγκαι ολοκαύτωσιν δωρεάν Κυρίω.
1Pa 21:25	και έδωκε Δαυίδ τω Όρνά εν τω τόπω αυτού σίκλους χρυσίου ολκής εξακοσίους.
1Pa 21:26	και ωκοδόμησεν εκεί Δαυίδ θυσιαστήριον Κυρίω και ανήνεγκεν ολοκαυτώματα και σωτηρίου· και εβόησε προς Κύριον, και επήκουσεν αυτω εν πυρί εκ του ουρανού επί το θυσιαστήριον της ολοκαυτώσεως και κατηνάλωσε την ολοκαύτωσιν.
1Pa 21:27	και είπε Κύριος προς τον άγγελον, και κατέθηκε την ρομφαίαν εις τον κολεόν αυτής.
1Pa 21:28	εν τω καιρω εκείνω εν τω ιδείν τον Δαυίδ ότι επήκουσεν αυτω Κύριος εν άλω Όρνά του Ιεβουσαίου, και εθυσίασεν εκεί.

1Pa 21:29	και σκηνή Κυρίου, ην εποίησε Μωυσής εν τη ερήμω, και θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων εν τω καιρω εκείνω εν Βαμά εν Γαβαών·
1Pa 21:30	και ουκ εδύνατο Δαυίδ του πορευθήναι εμπροσθεν αυτού του ζητήσαι τον Θεόν, ότι ου κατέσπευσεν από προσώπου της ρομφαίας αγγέλου Κυρίου.
1Pa 22:1	ΚΑΙ είπε Δαυίδ· ούτός εστιν ο οίκος Κυρίου του Θεού και τούτο το θυσιαστήριον εις ολοκαύτωσιν τω Ισραήλ.
1Pa 22:2	και είπε Δαυίδ συναγαγείν πάντας τους προσηλύτους τους εν γη Ισραήλ και κατέστησε λατόμους λατομήσαι λίθους ξυστούς του οικοδομήσαι οίκον τω Θεω.
1Pa 22:3	και σίδηρον πολύν εις τους ήλους των θυρωμάτων και των πυλών και τους στροφείς ητοίμασε Δαυίδ και χαλκόν εις πλήθος, ουκ ην σταθμός·
1Pa 22:4	και ξύλα κέδρινα, ουκ ην αριθμός, ότι εφέροσαν οι Σιδώνιοι και οι Τύριοι ξύλα κέδρινα εις πλήθος τω Δαυίδ.
1Pa 22:5	και είπε Δαυίδ· Σαλωμών ο υιος μου παιδάριον απαλόν, και ο οίκος του οικοδομήσαι τω Κυρίω εις μεγαλωσύνην άνω, εις όνομα και εις δόξαν εις πάσαν την γην ετοιμάσω αυτω· και ητοίμασε Δαυίδ εις πλήθος εμπροσθεν της τελευτής αυτού.
1Pa 22:6	και εκάλεσε Σαλωμών τον υιόν αυτού και ενετείλατο αυτω του οικοδομήσαι τον οίκον τω Κυρίω Θεω Ισραήλ.
1Pa 22:7	και είπε Δαυίδ Σαλωμών· τέκνον, εμοί εγένετο επί ψυχή του οικοδομήσαι οίκον τω ονόματι Κυρίου Θεού.
1Pa 22:8	και εγένετό μοι λόγος Κυρίου λέγων· αίμα εις πλήθος εξέχεας και πολέμους μεγάλους εποίησας· ουκ οικοδομήσεις οίκον τω ονόματί μου, ότι αίματα πολλά εξέχεας επί την γην εναντίον μου.
1Pa 22:9	ιδού υιος τίκτεται σοι, ούτος έσται ανήρ αναπαύσεως, και αναπαύσω αυτόν από πάντων των εχθρών αυτού κυκλόθεν, ότι Σαλωμών όνομα αυτω, και ειρήνην και ησυχίαν δώσω επί Ισραήλ εν ταις ημέραις αυτού.
1Pa 22:10	ούτος οικοδομήσει οίκον τω ονόματί μου, και ούτος έσται μοι εις υιόν καγώ αυτω εις πατέρα, και ανορθώσω θρόνον βασιλείας αυτού εν Ισραήλ έως αιώνος.
1Pa 22:11	και νυν, νιε μου, έσται μετά σου Κύριος, και ευοδώσει, και οικοδομήσεις οίκον τω Κυρίω Θεω σου, ως ελάλησε περί σου.
1Pa 22:12	αλλ' ή δώη σοι σοφίαν και σύνεσιν Κύριος και κατισχύσαι σε επί Ισραήλ και του φυλάσσεσθαι και του ποιείν τον νόμον Κυρίου του Θεού σου.
1Pa 22:13	τότε ευοδώσει, εάν φυλάξης του ποιείν τα προστάγματα και τα κρίματα, α ενετείλατο Κύριος τω Μωυση επί Ισραήλ· ανδρίζου και ίσχυε, μη φοβού μηδέ πτοηθής.
1Pa 22:14	και ιδού εγώ κατά την πτωχείαν μου ητοίμασα εις οίκον Κυρίου χρυσίου ταλάντων εκατόν χιλιάδας και αργυρίου ταλάντων χιλίας χιλιάδας και χαλκόν και σίδηρον, ου ουκ έστι σταθμός, ότι εις πλήθος εστι· και ξύλα και λίθους

	ητοίμασα, και προς ταύτα πρόσθες.
1Pa 22:15	και μετά σου εις πλήθος ποιούντων έργα, τεχνίται και οικοδόμοι λίθων και τέκτονες ξύλων και πας σοφός εν παντί έργω,
1Pa 22:16	εν χρυσίω και αργυρίω, εν χαλκω και εν σιδήρω ουκ έστιν αριθμός. ανάστηθι και ποίει, και Κύριος μετά σου.
1Pa 22:17	και ενετείλατο Δαυίδ τοις πάσιν άρχουσιν Ισραήλ αντιλαβέσθαι τω Σαλωμών υιω αυτού·
1Pa 22:18	ουχί Κύριος μεθ ' υμών; και ανέπαυσεν υμάς κυκλόθεν, ότι έδωκεν εν χερσίν υμών τους κατοικούντας την γην, και υπετάγη η γη εναντίον Κυρίου και εναντίον λαού αυτού.
1Pa 22:19	νυν δότε καρδιάς υμών και ψυχάς υμών του ζητήσαι τω Κυρίω Θεω υμών και εγέρθητε και οικοδομήσατε αγίασμα τω Θεω υμών του εισενέγκαι την κιβωτόν διαθήκης Κυρίου και σκεύη τα άγια του Θεού εις οίκον τον οικοδομούμενον τω ονόματι Κυρίου.
1Pa 23:1	ΚΑΙ Δαυίδ πρεσβύτης και πλήρης ημερών και εβασίλευσε Σαλωμών τον υιόν αυτού αντ ' αυτού επί Ισραήλ.
1Pa 23:2	και συνήγαγε τους πάντας άρχοντας Ισραήλ και τους ιερείς και τους Λευίτας.
1Pa 23:3	και ηρίθμησαν οι Λευίται από τριακονταετούς και επάνω, και εγένετο ο αριθμός αυτών κατά κεφαλήν αυτών εις άνδρας τριακοντα και οκτώ χιλιάδας.
1Pa 23:4	από των εργοδιωκτών επί τα έργα οίκου Κυρίου εικοσιτέσσαρες χιλιάδες και γραμματείς και κριταί εξακισχίλιοι
1Pa 23:5	και τέσσαρες χιλιάδες πυλωροί και τέσσαρες χιλιάδες αινούντες τω Κυρίω εν οργάνοις, οίς εποίησε του αινείν τω Κυρίω.
1Pa 23:6	και διείλεν αυτούς Δαυίδ εφημερίας τοις υιοίς Λευί, τω Γεδσών, Καάθ και Μεραρί.
1Pa 23:7	και τω Γεδσών· Εδάν και Σεμεϊ.
1Pa 23:8	υιοί τω Εδάν· άρχων Ιεϊήλ και Ζηθάν και Ιωήλ, τρεις.
1Pa 23:9	υιοί Σεμεϊ· Σαλωμίθ, Ιεϊήλ και Δάν, τρεις. ούτοι άρχοντες πατριών των Εδάν.
1Pa 23:10	και τοις υιοίς Σεμεϊ· Ιέθ και Ζιζά και Ιωάς και Βεριά· ούτοι υιοί Σεμεϊ τέσσαρες.
1Pa 23:11	και ην Ιέθ ο άρχων και Ζιζά ο δευτερος· και Ιωάς και Βεριά ουκ επλήθυναν υιούς και εγένοντο εις οίκον πατριάς εις επίσκεψιν μίαν.
1Pa 23:12	υιοί Καάθ· Αμβράμ, Ισαάρ, Χεβρών, 'Οζιήλ, τέσσαρες.
1Pa 23:13	υιοί Αμβράμ, Ααρών και Μωυσής. και διεστάλη Ααρών του αγιασθήναι άγια αγίων, αυτός και οι υιοί αυτού έως αιώνος, του θυμιάν εναντίον του Κυρίου, λειτουργείν και επεύχεσθαι επί τω ονόματι αυτού έως αιώνος.

1Pa 23:14	και Μωυσής άνθρωπος του Θεού, υιοί αυτού εκλήθησαν εις φυλήν του Λευί.
1Pa 23:15	υιοί Μωυσή· Γηρσάμ και Ελιέζερ.
1Pa 23:16	υιοί Γηρσάμ· Σουβαήλ ο άρχων.
1Pa 23:17	και ήσαν υιοί τω Ελιέζερ· Ραβιά ο άρχων· και ουκ ήσαν τω Ελιέζερ υιοί έτεροι· και υιοί Ραβιά ηυξηήθησαν εις ύψος.
1Pa 23:18	υιοί Ισαάρ· Σαλωμώθ ο άρχων.
1Pa 23:19	υιοί Χεβρών· Ιεριά ο άρχων, Αμαδιά ο δεύτερος, Ιεζιήλ ο τρίτος, Ιεκεμίας ο τέταρτος.
1Pa 23:20	υιοί Όζιήλ· Μιχά ο άρχων και Ισιά ο δεύτερος.
1Pa 23:21	υιοί Μεραρί· Μοολί και Μουσί· υιοί Μοολί· Ελεάζαρ και Κίς.
1Pa 23:22	και απέθανεν Ελεάζαρ, και ουκ ήσαν αυτω υιοί, αλλ ' ή θυγατέρες, και έλαβον αυτάς υιοί Κίς αδελφοί αυτών.
1Pa 23:23	υιοί Μουσί· Μοολί και Εδέρ και Ιαριμώθ, τρεις.
1Pa 23:24	ούτοι υιοί Λευί κατ ' οίκους πατριών αυτών, άρχοντες των πατριών αυτών κατά την επίσκεψιν αυτών, κατά τον αριθμόν ονομάτων αυτών, κατά κεφαλήν αυτών, ποιούντες τα έργα λειτουργίας οίκου Κυρίου από εικοσαετούς και επάνω.
1Pa 23:25	ότι είπε Δαυίδ· κατέπαυσε Κύριος ο Θεός Ισραήλ τω λαω αυτού και κατεσκηνώσεν εν Ιερουσαλήμ έως αιώνος.
1Pa 23:26	και οι Λευίται ουκ ήσαν αίροντες την σκηνην και τα πάντα σκεύη αυτής εις την λειτουργίαν αυτής·
1Pa 23:27	ότι εν τοις λόγοις Δαυίδ τοις εσχάτοις εστίν ο αριθμός υιών Λευί από εικοσαετούς και επάνω·
1Pa 23:28	ότι έστησεν αυτούς επί χειρί Ααρών του λειτουργείν εν οίκω Κυρίου επί τας αυλάς και επί τα παστοφόρια και επί τον καθαρισμόν των πάντων αγίων και επί τα έργα λειτουργίας οίκου του Θεού
1Pa 23:29	και εις τους άρτους της προθέσεως και εις την σεμίδαλιν της θυσίας και εις τα λάγανα τα άζυμα και εις τήγανον και εις την πεφυραμένην και εις παν μέτρον
1Pa 23:30	και του στήναι πρωϊ του αινεϊν και εξομολογείσθαι τω Κυρίω και ούτω το εσπέρας
1Pa 23:31	και επί πάντων των αναφερομένων ολοκαυτωμάτων τω Κυρίω εν τοις σαββάτοις και εν ταις νομηνίαις και εν ταις εορταίς, κατά αριθμόν, κατά την κρίσιν επ ' αυτοίς διαπαντός τω Κυρίω.
1Pa 23:32	και φυλάξουσι τας φυλακάς σκηνης του μαρτυρίου και την φυλακήν του αγίου και τας φυλακάς υιών Ααρών αδελφών αυτών του λειτουργείν εν οίκω Κυρίου.

1Pa 24:1	ΚΑΙ τοις υιοῖς Ααρών διαιρέσεις· Ναδάβ και Αβιούδ και Ελεάζαρ και Ιθάμαρ.
1Pa 24:2	και απέθανε Ναδάβ και Αβιούδ εναντίον του πατρός αυτών, και υιοί ουκ ήσαν αυτοίς· και ιεράτευσεν Ελεάζαρ και Ιθάμαρ υιοί Ααρών.
1Pa 24:3	και διείλεν αυτούς Δαυίδ και Σαδώκ εκ των υιών Ελεάζαρ και Αχιμέλεχ εκ των υιών Ιθάμαρ κατά την επίσκεψιν αυτών, κατά την λειτουργίαν αυτών, κατ ' οίκους πατριών αυτών.
1Pa 24:4	και ευρέθησαν οι υιοί Ελεάζαρ πλείους εις άρχοντας των δυνατών παρά τους υιούς Ιθάμαρ, και διείλεν αυτούς, τοις υιοῖς Ελεάζαρ άρχοντας εις οίκους πατριών εκκαίδεκα, και τοις υιοῖς Ιθάμαρ κατ ' οίκους πατριών οκτώ.
1Pa 24:5	και διείλεν αυτούς κατά κλήρους τούτους προς τούτους, ότι ήσαν άρχοντες των αγίων και άρχοντες Κυρίου εν τοις υιοῖς Ελεάζαρ και εν τοις υιοῖς Ιθάμαρ.
1Pa 24:6	και έγγραφεν αυτούς Σαμαΐας υιος Ναθαναήλ ο γραμματεύς εκ του Λευί κατέναντι του βασιλέως και των αρχόντων και Σαδώκ ο ιερεύς και Αχιμέλεχ υιος Αβιάθαρ και άρχοντες των πατριών των ιερέων και των Λευιτών, οίκου πατριάς εις εις τω Ελεάζαρ και εις εις τω Ιθάμαρ.
1Pa 24:7	και εξήλθεν ο κλήρος ο πρώτος τω Ιωαρίμ, τω Ιεδία ο δεύτερος,
1Pa 24:8	τω Χαριβ ο τρίτος, τω Σεωρίμ ο τέταρτος,
1Pa 24:9	τω Μελχία ο πέμπτος, τω Μεϊαμίν ο έκτος,
1Pa 24:10	τω Κώς ο έβδομος, τω Αβία ο όγδοος,
1Pa 24:11	τω Ιησού ο ένατος, τω Σεχενία ο δέκατος,
1Pa 24:12	τω Ελιαβί ο ενδέκατος, τω Ιακίμ ο δωδέκατος,
1Pa 24:13	τω Όπφά ο τρισκαιδέκατος, τω Ιεσβαάλ ο τεσσαρεσκαιδέκατος,
1Pa 24:14	τω Βελγά ο πεντεκαιδέκατος, τω Εμμήρ ο εκκαιδέκατος,
1Pa 24:15	τω Χηζίν ο επτακαιδέκατος, τω Αφεσή ο οκτωκαιδέκατος,
1Pa 24:16	τω Φεταία ο εννεακαιδέκατος, τω Εζεκήλ ο εικοστός,
1Pa 24:17	τω Αχίμ ο εις και εικοστός, τω Γαμούλ ο δεύτερος και εικοστός,
1Pa 24:18	τω Αδαλλαί ο τρίτος και εικοστός, τω Μασαί ο τέταρτος και εικοστός.
1Pa 24:19	αύτη η επίσκεψις αυτών κατά την λειτουργίαν αυτών του εισπορευέσθαι εις οίκον Κυρίου κατά την κρίσιν αυτών δια χειρός Ααρών πατρός αυτών, ως ενετείλατο Κύριος ο Θεός Ισραήλ.
1Pa 24:20	Και τοις υιοῖς Λευί τοις καταλοίποις· τοις υιοῖς Αμβράμ Σωβαήλ· τοις υιοῖς Σωβαήλ Ιεδία.
1Pa 24:21	τω Ρααβία ο άρχων Ιεσίας,

1Pa 24:22	και τω Ισααρί Σαλωμώθ· τοις υιοίς Σαλωμώθ Ιάθ.
1Pa 24:23	υιοί Ιεδιού· Αμαδία ο δεύτερος, Ιαζιήλ ο τρίτος, Ιεκμοάμ ο τέταρτος.
1Pa 24:24	τοις υιοίς Όζιήλ Μιχά· υιοί Μιχά Σαμήρ.
1Pa 24:25	αδελφός Μιχά Ισία· υιος Ισία Ζαχαρία.
1Pa 24:26	υιοί Μεραρί Μοολί και Μουσί. υιοί Όζία υιοί Βοννί.
1Pa 24:27	υιοί Μεραρί τω Όζία, υιοί αυτού Ισοάμ και Σακχούρ και Αβαϊ,
1Pa 24:28	τω Μοολί Ελεάζαρ και Ιθάμαρ· και απέθανεν Ελεάζαρ και ουκ ήσαν αυτω υιοί.
1Pa 24:29	τω Κίς· υιοί του Κίς Ιεραμεήλ.
1Pa 24:30	και υιοί του Μουσί Μοολί και Εδέρ και Ιαριμώθ. ούτοι υιοί των Λευιτών κατ ' οίκους πατριών αυτών.
1Pa 24:31	και έλαβον και αυτοί κλήρους καθώς οι αδελφοί αυτών υιοί Ααρών εναντίον του βασιλέως και Σαδώκ και Αχιμέλεχ και οι άρχοντες των πατριών των ιερέων και των Λευιτών, πατριάρχαι αραάβ καθώς οι αδελφοί αυτού οι νεώτεροι.
1Pa 25:1	ΚΑΙ έστησε Δαυίδ ο βασιλεύς και οι άρχοντες της δυνάμεως εις τα έργα τους υιούς Ασάφ και Αιμάν και Ιδιθούν τους αποφθεγγομένους εν κινύραις και εν νάβλαις και εν κυμβάλοις. και εγένετο ο αριθμός αυτών κατά κεφαλήν αυτών εργαζομένων εν τοις έργοις αυτών.
1Pa 25:2	υιοί Ασάφ, Σακχούρ Ιωσήφ και Ναθανίας και Εραήλ, υιοί Ασάφ εχόμενοι του βασιλέως.
1Pa 25:3	τω Ιδιθούν υιοί Ιδιθούν· Γοδολίας και Σουρί και Ισέας και Σεμεϊ και Ασαβίας και Ματταθίας, εξ μετά τον πατέρα αυτών Ιδιθούν, εν κινύρα ανακρουόμενοι εξομολόγησιν και αίνεσιν τω Κυρίω.
1Pa 25:4	τω Αιμάν υιοί Αιμάν· Βουκίας και Ματθανίας και Όζιήλ και Σουβαήλ και Ιεριμώθ και Ανανίας και Ανάν και Ελιαθά και Γοδολλαθί και Ρωμεθιέζερ και Ιεσβασακά και Μαλλιθί και Όθηρί και Μεαζώθ·
1Pa 25:5	πάντες ούτοι υιοί τω Αιμάν τω ανακρουομένω τω βασιλεί εν λόγοις Θεού υψώσαι κέρας. και έδωκεν ο Θεός τω Αιμάν υιούς τεσσαρεσκαίδεκα, και θυγατέρας τρεις.
1Pa 25:6	πάντες ούτοι μετά του πατρός αυτών υμνωδούντες εν οίκω Θεού, εν κυμβάλοις και νάβλαις και εν κινύραις εις την δουλείαν οίκου του Θεού, εχόμενα του βασιλέως και Ασάφ, και Ιδιθούν και Αιμάν.
1Pa 25:7	και εγένετο ο αριθμός αυτών μετά τους αδελφούς αυτών, δεδιδαγμένοι άδειν Κυρίω, πας συνιών, διακόσιοι ογδοήκοντα και οκτώ.
1Pa 25:8	και έλαβον και αυτοί κλήρους εφημεριών κατά τον μικρόν και κατά τον μέγαν, τελείων και μανθανόντων.

1Pa 25:9	και εξήλθεν ο κλήρος ο πρώτος υιών αυτού και αδελφών αυτού τω Ασάφ τω Ιωσήφ Γοδολίας· ο δεύτερος Ηνεία, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο·
1Pa 25:10	ο τρίτος Ζακχούρ, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο·
1Pa 25:11	ο τέταρτος Ιεσρί, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο·
1Pa 25:12	ο πέμπτος Ναθανίας, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο·
1Pa 25:13	ο έκτος Βουκίας, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο·
1Pa 25:14	ο έβδομος Ισεριήλ, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο·
1Pa 25:15	ο όγδοος Ιωσία, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο·
1Pa 25:16	ο ένατος Μαθανίας, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο·
1Pa 25:17	ο δέκατος Σεμεΐα, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο·
1Pa 25:18	ο ενδέκατος Ασριήλ, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο·
1Pa 25:19	ο δωδέκατος Ασαβία, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο·
1Pa 25:20	ο τρισκαιδέκατος Σουβαήλ, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο·
1Pa 25:21	ο τεσσαρεσκαιδέκατος Ματταθίας, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο·
1Pa 25:22	ο πεντεκαιδέκατος Ιεριμώθ, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο·
1Pa 25:23	ο εκκαιδέκατος Ανανίας, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο·
1Pa 25:24	ο επτακαιδέκατος Ιεσβασακά, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο·
1Pa 25:25	ο οκτωκαιδέκατος Ανανί, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο·
1Pa 25:26	ο εννεακαιδέκατος Μαλλιθί, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο·
1Pa 25:27	ο εικοστός Ελιαθά, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο·
1Pa 25:28	ο εικοστός πρώτος Όθηρί, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο·
1Pa 25:29	ο εικοστός δεύτερος Γοδολλαθί, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο·
1Pa 25:30	ο εικοστός τρίτος Μεαζώθ, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο·
1Pa 25:31	ο εικοστός τέταρτος Ρωμεθιέζερ, υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαδύο·
1Pa 26:1	ΕΙΣ διαιρέσεις των πυλών· υιοί Κορεΐμ Μοσελλεμία υιος Κωρή εκ των υιών Ασάφ.
1Pa 26:2	και τω Μοσελλεμία υιοί· Ζαχαρίας ο πρωτότοκος, Ιαδιήλ ο δεύτερος, Ζαβαδία ο τρίτος, Ιεθνουήλ ο τέταρτος,
1Pa 26:3	Ιωλάμ ο πέμπτος, Ιωνάθαν ο έκτος, Ελιωναϊ ο έβδομος, Αβδεδόμ ο όγδοος.

1Pa 26:4	και τω Αβδεδóm υιοί· Σαμαίας ο πρωτότοκος, Ιωζαβάθ ο δεύτερος, Ιωάθ ο τρίτος, Σαχάρ ο τέταρτος, Ναθαναήλ ο πέμπτος,
1Pa 26:5	Αμιήλ ο έκτος, Ισάχαρ ο έβδομος, Φελαθί ο όγδοος, ότι ευλόγησεν αυτόν ο Θεός.
1Pa 26:6	και τω Σαμαία υιω αυτού ετέχθησαν υιοί του πρωτοτόκου Ρωσαί εις τον οίκον τον πατρικόν αυτού, ότι δυνατοί ήσαν.
1Pa 26:7	υιοί Σαμαϊ· Όθνί και Ραφαήλ και Όβήδ και Ελζαβάθ και Αχιούδ, υιοί δυνατοί, Ελιού και Σαβαχία και Ισβακώμ.
1Pa 26:8	πάντες από των υιών Αβδεδóm, αυτοί και οι υιοί αυτών και οι αδελφοί αυτών ποιούντες δυνατός εν τη εργασία, οι πάντες εξήκοντα δύο τω Αβδεδóm.
1Pa 26:9	και τω Μοσελλεμία υιοί και αδελφοί δεκακαιοκτώ δυνατοί.
1Pa 26:10	και τω Όσά των υιών Μεραρί υιοί φυλάσσοντες την αρχήν, ότι ουκ ην πρωτότοκος, και εποίησεν αυτόν ο πατήρ αυτού άρχοντα της διαιρέσεως της δευτέρας.
1Pa 26:11	Χελκίας ο δεύτερος, Ταβλαί ο τρίτος, Ζαχαρίας ο τέταρτος· πάντες ούτοι υιοί και αδελφοί τω Όσά τρισκαίδεκα.
1Pa 26:12	τούτοις αι διαιρέσεις των πυλών τοις άρχουσι των δυνατών, εφημερίαι καθώς οι αδελφοί αυτών λειτουργείν εν οίκω Κυρίου.
1Pa 26:13	και έβαλον κλήρους κατά τον μικρόν και κατά τον μέγα κατ ' οίκους πατριών αυτών εις πυλώνα και πυλώνα.
1Pa 26:14	και έπεσεν ο κλήρος των προς ανατολάς τω Σελεμία και Ζαχαρία· υιοί Ιωάς τω Μελχία έβαλον κλήρους, και εξήλθεν ο κλήρος Βορρά·
1Pa 26:15	τω Αβδεδóm Νότον κατέναντι οίκου εσεφίν.
1Pa 26:16	εις δεύτερον· τω Όσά προς δυσμαίς μετά την πύλην παστοφορίου της αναβάσεως· φυλακή κατέναντι φυλακής.
1Pa 26:17	προς ανατολάς εξ την ημέραν, βορρά της ημέρας τέσσαρες, νότον της ημέρας τέσσαρες, και εις τον εσεφίν δύο·
1Pa 26:18	εις διαδεχομένους και προς δυσμαίς τέσσαρες, και εις την τρίβον δύο διαδεχομένους.
1Pa 26:19	αύται αι διαιρέσεις των πυλωρών τοις υιοίς του Κορέ, και τοις υιοίς Μεραρί.
1Pa 26:20	Και οι Λευίται αδελφοί αυτών επί των θησαυρών οίκου Κυρίου και επί των θησαυρών των καθηγιασμένων·
1Pa 26:21	υιοί Λαδάν ούτοι, υιοί τω Γηρσωνί τω Λαδάν, άρχοντες πατριών τω Λαδάν τω Γηρσωνί Ιεϊήλ.
1Pa 26:22	υιοί Ιεϊήλ Ζεθóm και Ιωήλ οι αδελφοί επί των θησαυρών οίκου Κυρίου.

1Pa 26:23	τω Αμβράμ και Ισααρ, Χεβρών και Όζιήλ·
1Pa 26:24	και Σουβαήλ ο του Γηρσάμ του Μωυσή ηγούμενος επί των θησαυρών.
1Pa 26:25	και τω αδελφω αυτού Ελιέζερ Ραβίας υιος και Ιωσίας και Ιωράμ και Ζεχρί και Σαλωμώθ.
1Pa 26:26	αυτός Σαλωμώθ και οι αδελφοί αυτού επί πάντων των θησαυρών των αγίων, ους ηγίασε Δαυίδ ο βασιλεύς και οι άρχοντες των πατριών, χιλίαρχοι και εκατόνταρχοι και αρχηγοί της δυνάμεως,
1Pa 26:27	α έλαβεν εκ πόλεων και εκ των λαφύρων και ηγίασεν απ ' αυτών του μη καθυστερήσαι την οικοδομήν του οίκου του Θεού,
1Pa 26:28	και επί πάντων των αγίων του Θεού Σαμουήλ του προφήτου και Σαούλ του Κίς και Αβεννήρ του Νήρ και Ιωάβ του Σαρουϊα· παν ό ηγίασαν, δια χειρός Σαλωμώθ και των αδελφών αυτού.
1Pa 26:29	Τω Ισσααρί Χωνενία και υιοί της εργασίας της έξω επί τον Ισραήλ του γραμματεύειν και διακρίνειν.
1Pa 26:30	τω Χεβρωνί Ασαβίας και οι αδελφοί αυτού υιοί δυνατοί, χίλιοι και επτακόσιοι επί της επισκέψεως του Ισραήλ, πέραν του Ιορδάνου προς δυσμαίς, εις πάσαν λειτουργίαν Κυρίου και εργασίαν του βασιλέως.
1Pa 26:31	του Χεβρωνί· Ιωρίας ο άρχων των Χεβρωνί κατά γενέσεις αυτών κατά πατριάς· εν τω τεσσαρακοστω έτει της βασιλείας αυτού επεσκέπησαν, και ευρέθη ανήρ δυνατός εν αυτοίς εν Ιαζήρ της Γαλααδίτιδος,
1Pa 26:32	και οι αδελφοί αυτού υιοί δυνατοί, δισχίλιοι επτακόσιοι οι άρχοντες των πατριών· και κατέστησεν αυτούς Δαυίδ ο βασιλεύς επί του Ρουβηνί και Γαδδί και ημίους φυλής Μανασσή εις παν πρόσταγμα Κυρίου και λόγον βασιλέως.
1Pa 27:1	ΚΑΙ υιοί Ισραήλ κατά αριθμόν αυτών, άρχοντες των πατριών, χιλίαρχοι και εκατόνταρχοι και γραμματείς οι λειτουργούντες τω βασιλεί και εις παν λόγον του βασιλέως κατά διαιρέσεις, εις παν λόγον του εισπορευομένου και εκπορευμένου μήνα εκ μηνός, εις πάντας τους μήνας του ενιαντού, διαίρεσις μία είκοσι και τέσσαρες χιλιάδες.
1Pa 27:2	και επί της διαιρέσεως της πρώτης του μηνός του πρώτου, Ισβοάζ ο του Ζαβδιήλ, επί της διαιρέσεως αυτού είκοσι και τέσσαρες χιλιάδες.
1Pa 27:3	από των υιών Φαρές άρχων πάντων των αρχόντων της δυνάμεως του μηνός του πρώτου.
1Pa 27:4	και επί της διαιρέσεως του μηνός του δευτέρου Δωδία ο εκ Χώκ, και επί της διαιρέσεως αυτού και Μακελλώθ ο ηγούμενος, και επί της διαιρέσεως αυτού είκοσι και τέσσαρες χιλιάδες, άρχοντες δυνάμεως.
1Pa 27:5	ο τρίτος τον μήνα τον τρίτον Βαναίας ο του Ιωδαέ ο ιερέυς ο άρχων, και επί της διαιρέσεως αυτού είκοσι και τέσσαρες χιλιάδες·
1Pa 27:6	αυτός Βαναίας ο δυνατώτερος των τριάκοντα και επί των τριάκοντα, και επί της

	διαιρέσεως αυτού Ζαβάν ο υιος αυτού.
1Pa 27:7	ο τέταρτος εις τον μήνα τον τέταρτον Ασαήλ ο αδελφός Ιωάβ και Ζαβαδίας υιος αυτού, και οι αδελφοί, και επί της διαιρέσεως αυτού είκοσι και τέσσαρες χιλιάδες.
1Pa 27:8	ο πέμπτος τω μηνί τω πέμπτω ο ηγούμενος Σαμαώθ ο Ιεσραέ, και επί της διαιρέσεως αυτού είκοσι και τέσσαρες χιλιάδες.
1Pa 27:9	ο έκτος τω μηνί τω έκτω Όδουϊας ο του Εκκής ο Θεκωϊτης, και επί της διαιρέσεως αυτού είκοσι και τέσσαρες χιλιάδες.
1Pa 27:10	ο έβδομος τω μηνί τω εβδόμω Χελλής ο εκ Φαλλούς από των υιών Εφραίμ, και επί της διαιρέσεως αυτού είκοσι και τέσσαρες χιλιάδες.
1Pa 27:11	ο όγδοος τω μηνί τω ογδώ Σοβοχαϊ ο Ουσαθί τω Ζαραϊ, και επί της διαιρέσεως αυτού είκοσι και τέσσαρες χιλιάδες.
1Pa 27:12	ο ένατος τω μηνί τω ενάτω Αβιέζερ ο εξ Αναθώθ ο εκ γης Βενιαμίν, και επί της διαιρέσεως αυτού τέσσαρες και είκοσι χιλιάδες.
1Pa 27:13	ο δέκατος τω μηνί τω δεκάτω Μεηρά ο εκ Νετωφαθί τω Ζαραϊ, και επί της διαιρέσεως αυτού είκοσι και τέσσαρες χιλιάδες.
1Pa 27:14	ο ενδέκατος τω μηνί τω ενδεκάτω Βαναίας ο εκ Φαραθών εκ των υιών Εφραίμ, και επί της διαιρέσεως αυτού είκοσι και τέσσαρες χιλιάδες.
1Pa 27:15	ο δωδέκατος εις τον μήνα τον δωδέκατον Χολδία ο εκ Νετωφαθί τω Γοθονήλ, και επί της διαιρέσεως αυτού είκοσι και τέσσαρες χιλιάδες.
1Pa 27:16	Και επί των φυλών Ισραήλ· τω Ρουβήν ηγούμενος Ελιέζερ ο του Ζεχρί, τω Συμεών Σαφατίας ο του Μααχά,
1Pa 27:17	τω Λευί Ασαβίας ο του Καμουήλ, τω Ααρών Σαδώκ,
1Pa 27:18	τω Ιούδα Ελιάβ των αδελφών Δαυίδ, τω Ισάχαρ Αμβρί ο του Μιχαήλ,
1Pa 27:19	τω Ζαβουλών Σαμαϊας ο του Αβδίου, τω Νεφθαλί Ιεριμώθ ο του Όζιήλ,
1Pa 27:20	τω Εφραίμ Όση ο του Όζιου, τω ημίσει φυλής Μανασσή Ιωήλ υιος Φαδαϊα,
1Pa 27:21	τω ημίσει φυλής Μανασσή τω εν γη Γαλαάδ Ιαδαϊ ο του Ζαδαίου, τοις υιοίς Βενιαμίν Ιασιήλ ο του Αβεννήρ,
1Pa 27:22	τω Δάν Αζαριήλ ο του Ιρωάβ. ούτοι πατριάρχαι των φυλών Ισραήλ.
1Pa 27:23	και ουκ έλαβε Δαυίδ τον αριθμόν αυτών από εικοσαετούς και κάτω, ότι είπε Κύριος πληθύναι τον Ισραήλ ως τους αστέρας του ουρανού.
1Pa 27:24	και Ιωάβ ο του Σαρουϊα ήρξατο αριθμείν εν τω λαω και ου συνετέλεσε, και εγένετο εν τούτοις οργή επί Ισραήλ, και ου κατεχωρίσθη ο αριθμός εν βιβλίω λόγων των ημερών του βασιλέως Δαυίδ.
1Pa 27:25	Και επί των θησαυρών του βασιλέως Ασμώθ ο του Όδιήλ, και επί των

	θησαυρών των εν αγρω και εν ταις κώμαις και εν τοις εποικίοις και εν τοις πύργοις Ιωνάθαν ο του Όζιου.
1Pa 27:26	και επί των γεωργούντων την γην των εργαζομένων Εσδρί ο του Χελούβ,
1Pa 27:27	και επί των χωρίων Σεμεϊ ο εκ Ραήλ, και επί των θησαυρών των εν τοις χωρίοις του οίνου Ζαβδί ο του Σεφνί,
1Pa 27:28	και επί των ελαιώνων και επί των συκαμίνων των εν τη πεδινή Βαλλανάν ο Γεδωρίτης, επί δε των θησαυρών του ελαίου Ιωάς,
1Pa 27:29	και επί των βοών των νομάδων των εν τω Σαρών Σατραϊ ο Σαρωνίτης, και επί των βοών των εν τοις αυλώσι Σωφάτ ο του Αδλί,
1Pa 27:30	επί δε των καμήλων Αβίας ο Ισμαηλίτης, επί δε των όνων Ιαδίας ο εκ Μεραθών,
1Pa 27:31	και επί των προβάτων Ιαζίζ ο Αγαρίτης. πάντες ούτοι προστάται υπάρχόντων Δαυίδ του βασιλέως.
1Pa 27:32	και Ιωνάθαν ο πατράδελφος Δαυίδ σύμβουλος, άνθρωπος συνετός και γραμματεύς αυτός, και Ιεήλ ο του Αχαμί μετά των υιών του βασιλέως,
1Pa 27:33	και Αχιτόφελ σύμβουλος του βασιλέως, και Χουσί ο πρώτος φίλος του βασιλέως,
1Pa 27:34	και μετά τούτον Αχιτόφελ εχόμενος Ιωδαέ ο του Βαναίου και Αβιάθαο· και Ιωάβ αρχιστράτητος του βασιλέως.
1Pa 28:1	ΚΑΙ εξεκλησίασε Δαυίδ πάντας τους άρχοντας Ισραήλ, άρχοντας των κριτών, και πάντας τους άρχοντας των εφημεριών των περι το σώμα του βασιλέως και άρχοντας των χιλιάδων και των εκατοντάδων και τους γαζοφύλακας και τους επί των υπάρχόντων αυτου και πάσης της κτήσεως του βασιλέως και των υιών αυτου συν τοις ευνούχοις και τους δυνάστας και τους μαχητάς της στρατιάς εν Ιερουσαλήμ.
1Pa 28:2	και έστη Δαυίδ εν μέσω της εκκλησίας και είπεν· ακούσατέ μου, αδελφοί μου και λαός μου. εμοί εγένετο επί καρδιαν οικοδομήσαι οίκον αναπαύσεως της κιβωτού διαθήκης Κυρίου και στάσιν ποδών Κυρίου ημών, και ητοιμάσα τα εις την κατασκήνωσιν επιτήδεια·
1Pa 28:3	και ο Θεός είπεν· ουκ οικοδομήσεις εμοί οίκον του επονομάσαι το όνομά μου επ' αυτω, ότι άνθρωπος πολεμιστής ει συ και αίμα εξέχεας.
1Pa 28:4	και εξελέξατο Κύριος ο Θεός Ισραήλ εν εμοί από παντός οίκου πατρός μου είναι βασιλέα επί Ισραήλ εις τον αιώνα· και εν Ιούδα ηρέτικε το βασιλειον και εξ οίκου Ιούδα τον οίκον του πατρός μου, και εν τοις υιοίς του πατρός μου εν εμοί ηθέλησε του γενέσθαι με εις βασιλέα επί παντί Ισραήλ.
1Pa 28:5	και από πάντων των υιών μου (ότι πολλούς υιούς έδωκέ μοι Κύριος) εξελέξατο εν Σαλωμών τω υιω μου καθίσαι αυτόν επί θρόνου βασιλείας Κυρίου επί τον Ισραήλ·
1Pa 28:6	και είπέ μοι ο Θεός· Σαλωμών ο υιος σου οικοδομήσει τον οίκόν μου και την αυλήν μου, ότι ηρέτικα εν αυτω είναιί μου υιόν, καγώ έσομαι αυτω εις πατέρα

1Pa 28:7	και κατορθώσω την βασιλείαν αυτού έως αιώνος, εάν ισχύση του φυλάξασθαι τας εντολάς μου και τα κρίματά μου ως η ημέρα αύτη.
1Pa 28:8	και νυν κατά πρόσωπον πάσης εκκλησίας Κυρίου και εν ωσί Θεού ημών φυλάξασθε και ζητήσατε πάσας τας εντολάς Κυρίου του Θεού ημών, ίνα κληρονομήσητε την γην την αγαθήν και κατακληρονομήσητε τοις υιοίς υμών μεθ' υμάς έως αιώνος.
1Pa 28:9	και νυν, Σαλωμών υιε μου, γνώθι τον Θεόν των πατέρων σου και δούλευε αυτω εν καρδιά τελεία και ψυχή θελούση, ότι πάσας καρδιάς ετάζει Κύριος και παν ενθύμημα γινώσκει· εάν ζητήσης αυτόν, ευρεθήσεται σοι, και εάν καταλείψης αυτόν, καταλείψει σε εις τέλος.
1Pa 28:10	ιδέ νυν ότι Κύριος ηρέτικέ σε οικοδομήσαι αυτω οίκον εις αγίασμα· ίσχυε και ποίει.
1Pa 28:11	και έδωκε Δαυίδ Σαλωμών τω υιω αυτού το παράδειγμα του ναού και των οίκων αυτού και των ζακχών αυτού και των υπερών και των αποθηκών των εσωτέρων και του οίκου του εξιλασμού.
1Pa 28:12	και το παράδειγμα, ό είχεν εν πνεύματι αυτού, των αυλών οίκου Κυρίου και πάντων των παστοφοριών των κύκλω των εις τας αποθήκας οίκου Κυρίου και των αποθηκών των αγίων και των καταλυμάτων
1Pa 28:13	και των εφημεριών των ιερέων και των Λευιτών εις πάσαν εργασίαν λειτουργίας οίκου Κυρίου και των αποθηκών των λειτουργησίμων σκευών της λατρείας οίκου Κυρίου,
1Pa 28:14	και τον σταθμόν της ολκής αυτών των τε χρυσών και αργυρών,
1Pa 28:15	λυχνιών την ολκήν έδωκεν αυτω και των λύχνων.
1Pa 28:16	έδωκεν αυτω ομοίως τον σταθμόν των τραπεζών της προθέσεως, εκάστης τραπέζης χρυσής και ωσαύτως των αργυρών,
1Pa 28:17	και των κρεαγρών και σπονδείων και των φιαλών των χρυσών και τον σταθμόν των χρυσών και αργυρών, και θυίσκων κεφφουρέ εκάστου σταθμού.
1Pa 28:18	και τον του θυσιαστηρίου των θυμιαμάτων εκ χρυσίου δοκίμου σταθμόν υπέδειξεν αυτω και το παράδειγμα του άρματος των Χερουβίμ των διαπεπετασμένων ταις πτέρυξι και σκιαζόντων επί της κιβωτού διαθήκης Κυρίου.
1Pa 28:19	πάντα εν γραφή χειρός Κυρίου έδωκε Δαυίδ Σαλωμών κατά την περιγενηθείσαν αυτω σύνεσιν της κατεργασίας του παραδείγματος.
1Pa 28:20	και είπε Δαυίδ Σαλωμών τω υιω αυτού· ίσχυε και ανδρίζου και ποίει, μη φοβού μηδέ πτοηθής, ότι Κύριος ο Θεός μου μετά σου, ου ανήσει σε και ου μη σε εγκαταλίπη έως του συντελέσαι σε πάσαν εργασίαν λειτουργίας οίκου Κυρίου. και ιδού το παράδειγμα του ναού και του οίκου αυτού και ζακχώ αυτού και τα υπερωα και τας αποθήκας τας εσωτέρας και τον οίκον του ιλασμού και το παράδειγμα οίκου Κυρίου.

1Pa 28:21	και ιδού αι εφημερίαι των ιερών και των Λευιτών εις πάσαν λειτουργίαν οίκου Κυρίου και μετά σου εν πάση πραγματεία και πας πρόθυμος εν σοφία κατά πάσαν τέχνην και οι άρχοντες και πας ο λαός εις πάντας τους λόγους σου.
1Pa 29:1	ΚΑΙ είπε Δαυίδ ο βασιλεύς πάση τη εκκλησία· Σαλωμών ο υιος μου, εις ον ηρέτικεν εν αυτω Κύριος, νέος και απαλός, και το έργον μέγα, ότι ουκ ανθρωπω, αλλ' ή Κυρίω Θεω.
1Pa 29:2	κατά πάσαν την δύναμιν ητοιμακα εις οίκον Θεού μου χρυσίον, αργύριον, χαλκόν, σίδηρον, ξύλα, λίθους σοόμ, και πληρώσεως λίθους πολυτελείς και ποικίλους και πάντα λίθον τίμιον και Πάριον πολύν.
1Pa 29:3	και έτι εν τω ευδοκήσαί με εν οίκω Θεού μου έστι μοι ό περιπεποίημαι χρυσίον και αργύριον, και ιδού δέδωκα εις οίκον Θεού μου εις ύψος, εκτός ων ητοιμακα εις τον οίκον των αγίων,
1Pa 29:4	τρισχίλια τάλαντα χρυσίου του εκ Σουφίρ και επτακισχίλια τάλαντα αργυρίου δοκίμου εξαλειφήναι εν αυτοίς τους τοίχους του ιερού,
1Pa 29:5	εις το χρυσίον τω χρυσίω και εις το αργύριον τω αργυρίω, και εις παν έργον δια χειρός των τεχνιτών. και τις ο προθυμούμενος πληρώσαι τας χείρας αυτού σήμερον Κυρίω;
1Pa 29:6	και προεθυμήθησαν άρχοντες πατριών και οι άρχοντες των υιών Ισραήλ, και οι χιλίαρχοι και οι εκατόνταρχοι, και οι προστάται των έργων και οι οικοδόμοι του βασιλέως
1Pa 29:7	και έδωκαν εις τα έργα του οίκου Κυρίου χρυσίου τάλαντα πεντακισχίλια και χρυσούς μυρίους και αργυρίου ταλάντων δέκα χιλιάδας και χαλκού τάλαντα μύρια οκτακισχίλια και σιδήρου ταλάντων χιλιάδας εκατόν.
1Pa 29:8	και οίς ευρέθη παρ' αυτοίς λίθος, έδωκαν εις τας αποθήκας οίκου Κυρίου δια χειρός Ιεϊήλ του Γεδσωνί.
1Pa 29:9	και ευφράνθη ο λαός υπέρ του προθυμηθήναι, ότι εν καρδια πλήρει προεθυμήθησαν τω Κυρίω, και Δαυίδ ο βασιλεύς ευφράνθη μεγάλως.
1Pa 29:10	και ευλόγησεν ο βασιλεύς Δαυίδ τον Κύριον ενώπιον της εκκλησίας λέγων· ευλογητός ει, Κύριε ο Θεός Ισραήλ, ο πατήρ ημών από του αιώνος και έως του αιώνος.
1Pa 29:11	σοί, Κύριε, η μεγαλωσύνη και η δύναμις και το καύχημα και η νίκη και η ισχύς, ότι συ πάντων των εν τω ουρανω και επί της γης δεσπόζεις, από προσώπου σου ταράσσεται πας βασιλεύς και έθνος.
1Pa 29:12	παρά σου ο πλούτος και η δόξα, συ πάντων άρχεις, Κύριε, ο άρχων πάσης αρχής, και εν χειρί σου ισχύς και δυναστεία, και εν χειρί σου, παντοκράτωρ, μεγαλύναι και κατισχύσαι τα πάντα.
1Pa 29:13	και νυν, Κύριε, εξομολογούμεθά σοι και αινούμεν το όνομα της καυχήσεώς σου.
1Pa 29:14	και τις ειμι εγώ και τις ο λαός μου, ότι ισχύσαμεν προθυμηθήναί σοι κατά ταύτα; ότι σά τα πάντα, και εκ των σών δεδώκαμέν σοι.

1Pa 29:15	ὅτι πάροικοί εσμεν εναντίον σου και παροικούντες ως πάντες οι πατέρες ημών· ως σκιά αι ημέραι ημών επί γης, και ουκ ἔστιν υπομονή.
1Pa 29:16	Κύριε ο Θεός ημών, προς παν το πλήθος τούτο, ὁ ητοιμακα οικοδομηθήναι οίκον τω ονόματι τω αγίω σου, εκ χειρός σου εστι, και σοί τα πάντα.
1Pa 29:17	και ἔγνω, Κύριε, ὅτι συ ει ο ετάζων καρδιάς και δικαιοσύνην αγαπᾶς· εν απλότητι καρδιάς προεθυμήθην ταῦτα πάντα, και νυν τον λαόν σου τον ευρεθέντα ὡδε εἶδον εν ευφροσύνη προθυμηθέντα σοι.
1Pa 29:18	Κύριε ο Θεός Αβραάμ και Ισαάκ και Ισραήλ, των πατέρων ημών, φύλαξον ταῦτα εν διανοία καρδιάς λαού σου εις τον αἰῶνα και κατεύθυνον τας καρδιάς αυτών προς σε.
1Pa 29:19	και Σαλωμών τω υιω μουδος καρδιαν αγαθὴν ποιείν τας εντολάς σου και τα μαρτύριά σου και τα προστάγματά σου και του επί τέλους αγαγεῖν την κατασκευὴν του οίκου σου.
1Pa 29:20	και εἶπε Δαυὶδ πάση τη εκκλησία· ευλογήσατε Κύριον τον Θεόν ημών· και ευλόγησε πάσα η εκκλησία Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών, και κάμφαντες τα γόνατα προσεκύνησαν τω Κυρίῳ, και τω βασιλεί.
1Pa 29:21	και ἔθυσσε Δαυὶδ τω Κυρίῳ θυσίας και ανήνεγκεν ολοκαυτώματα τω Θεῳ τη επαύριον της πρώτης ημέρας μόσχους χιλίους, κριούς χιλίους, ἀρνας χιλίους και τας σπονδάς αυτών και θυσίας εις πλήθος παντί τω Ισραήλ.
1Pa 29:22	και ἔφαγον και ἔπιον εναντίον του Κυρίου εν εκείνη τη ημέρα μετά χαράς και εβασίλευσαν εκ δευτέρου τον Σαλωμών υἱόν Δαυὶδ και ἔχρισαν αυτόν τω Κυρίῳ εις βασιλέα και Σαδώκ εις ιερωσύνην.
1Pa 29:23	και ἐκάθισε Σαλωμών επί θρόνου Δαυὶδ του πατρός αυτου και ευδοκήθη, και υπήκουσαν αυτου πας Ισραήλ·
1Pa 29:24	οι ἀρχοντες και οι δυνάσται και πάντες υιοὶ Δαυὶδ του βασιλέως του πατρός αυτου υπετάγησαν αυτω.
1Pa 29:25	και εμεγάλυνε Κύριος τον Σαλωμών επάνωθεν παντός Ισραήλ και ἔδωκεν αυτω δόξαν βασιλέως, ὁ ουκ εγένετο επί παντός βασιλέως ἔμπροσθεν αυτου.
1Pa 29:26	και Δαυὶδ υιος Ιεσσαί εβασίλευσεν επί Ισραήλ
1Pa 29:27	ἔτη τεσσαράκοντα, εν Χεβρών ἔτη επτά και εν Ιερουσαλήμ ἔτη τριακοντατρία.
1Pa 29:28	και ετελεύτησεν εν γῆρα καλω, πλήρης ημερών, πλούτῳ και δόξῃ, και εβασίλευσε Σαλωμών υιος αυτου αντ' αυτου.
1Pa 29:29	οι δε λοιποὶ λόγοι του βασιλέως Δαυὶδ, οι πρότεροι και οι ὕστεροι, γεγραμμένοι εισίν εν λόγοις Σαμουήλ του βλέποντος και επί λόγων Νάθαν του προφήτου και επί λόγων Γάδ του βλέποντος
1Pa 29:30	περί πάσης της βασιλείας αυτου και της δυναστείας αυτου, και οι καιροί, οὶ εγένοντο επ' αυτω, και επί τον Ισραήλ και επί πάσας βασιλείας της γης.

2Pa 1:1	ΚΑΙ ενίσχυσε Σαλωμών υιος Δαυίδ επί την βασιλείαν αυτού, και Κύριος ο Θεός αυτού μετ' αυτού και εμεγάλυνεν αυτόν εις ύψος.
2Pa 1:2	και είπε Σαλωμών προς πάντα Ισραήλ, τοις χιλιάρχοις και τοις εκατοντάρχοις και τοις κριταίς και πάσι τοις άρχουσιν εναντίον Ισραήλ τοις άρχουσι των πατριών.
2Pa 1:3	και επορεύθη Σαλωμών και πάσα η εκκλησία εις την υψηλήν την εν Γαβαών, ου εκεί ην η σκηνή του μαρτυρίου του Θεού, ην εποίησε Μωυσής παις Κυρίου εν τη ερήμω·
2Pa 1:4	αλλά κιβωτόν του Θεού ανήνεγκε Δαυίδ εκ πόλεως Καριαθιαρίμ, ότι ητοίμασεν αυτη Δαυίδ, ότι έπηξεν αυτη σκηνήν εν Ιερουσαλήμ.
2Pa 1:5	και το θυσιαστήριον το χαλκού, ό εποίησε Βεσελεήλ υιος Ουρίου, υιού Ωρ, εκεί ην έναντι της σκηνης Κυρίου, και εξεζήτησεν αυτό Σαλωμών και η εκκλησία,
2Pa 1:6	και ήνεγκε Σαλωμών εκεί επί το θυσιαστήριον το χαλκού ενώπιον Κυρίου το εν τη σκηνή και ήνεγκεν επ' αυτω ολοκαύτωσιν χιλίαν.
2Pa 1:7	εν τη νυκτί εκείνη ώφθη Θεός τω Σαλωμών και είπεν αυτω· αίτησαι τι σοι δώ.
2Pa 1:8	και είπε Σαλωμών προς τον Θεόν· συ εποίησας μετά Δαυίδ του πατρός μου έλεος μέγα και εβασίλευσάς με αντ' αυτού·
2Pa 1:9	και νυν, Κύριε ο Θεός, πιστωθήτω δη το όνομά σου επί Δαυίδ τον πατέρα μου, ότι συ εβασίλευσάς με επί λαόν πολύν, ως ο Χους της γης·
2Pa 1:10	νυν σοφίαν και σύνεσιν δος μοι, και εξελεύσομαι ενώπιον του λαού τούτου και εισελεύσομαι, ότι τις κρινεί τον λαόν σου τον μέγαν τούτον;
2Pa 1:11	και είπεν ο Θεός προς Σαλωμών· ανθ' ων εγένετο τούτο εν τη καρδιά σου και ουκ ητήσω πλούτον χρημάτων ουδέ δόξαν ουδέ την ψυχήν των υπεναντίων και ημέρας πολλάς ουκ ητήσω, και ήτησας σεαυτω σοφίαν και σύνεσιν, όπως κρίνης τον λαόν μου, εφ' ον εβασίλευσά σε επ' αυτόν,
2Pa 1:12	την σοφίαν και την σύνεσιν δίδωμί σοι και πλούτον και χρήματα και δόξαν δώσω σοι, ως ουκ εγενήθη όμοιός σοι εν τοις βασιλεύσι τοις έμπροσθέν σου, και μετά σε ουκ έσται ούτως.
2Pa 1:13	και ήλθε Σαλωμών εκ βαμά της εν Γαβαών εις Ιερουσαλήμ προ προσώπου της σκηνης του μαρτυρίου και εβασίλευσεν επί Ισραήλ.
2Pa 1:14	Και συνήγαγε Σαλωμών άρματα και ιππείς, και εγένοντο αυτω χίλια και τετρακόσια άρματα και δώδεκα χιλιάδες ιππέων· και κατέλιπεν αυτά εν πόλεσι των αρμάτων, και ο λαός μετά του βασιλέως εν Ιερουσαλήμ.
2Pa 1:15	και έθηκεν ο βασιλεύς το αργύριον και το χρυσίον εν Ιερουσαλήμ ως λίθους, και τας κέδρους εν τη Ιουδαία ως συκαμίνους τας εν τη πεδινή εις πλήθος.
2Pa 1:16	και η έξοδος των ίππων Σαλωμών εξ Αιγύπτου, και η τιμή των εμπόρων του βασιλέως· εμπορεύεσθαι ηγόραζον.

2Pa 1:17	και ανέβαινον και εξήγον εξ Αιγύπτου άρμα εν εξακοσίων αργυρίου και ίππον πενήκοντα και εκατόν αργυρίου· και ούτω πάσι τοις βασιλεύσι των Χετταίων και τοις βασιλεύσι Συρίας εν χερσίν αυτών έφερον.
2Pa 2:1	ΚΑΙ είπε Σαλωμών του οικοδομήσαι οίκον τω ονόματι Κυρίου και οίκον τη βασιλεία αυτου.
2Pa 2:2	και συνήγαγε Σαλωμών εβδομήκοντα χιλιάδας ανδρών νατοφόρων και ογδοήκοντα χιλιάδας λατόμων εν τω όρει, και οι επιστάται επ' αυτών τρισχίλιοι εξακόσιοι.
2Pa 2:3	και απέστειλε Σαλωμών προς Χιράμ βασιλέα Τύρου λέγων· ως εποίησας μετά Δαυίδ του πατρός μου και απέστειλας αυτω κέδρους του οικοδομήσαι εαυτω οίκον κατοικήσαι εν αυτω,
2Pa 2:4	και ιδού εγώ ο υιος αυτου οικοδομώ οίκον τω ονόματι Κυρίου Θεού μου αγιάσαι αυτον αυτω του θυμιάν απέναντι αυτου θυμίαμα και πρόθεσιν δια παντός και του αναφέρειν ολοκαυτώματα δια παντός το πρωϊ και το δείλης και εν τοις σαββάτοις και εν ταις νουμηνίαις και εν ταις εορταίς του Κυρίου Θεού ημών· εις τον αιώνα τούτο επί τον Ισραήλ.
2Pa 2:5	και ο οίκος, ον εγώ οικοδομώ μέγας, ότι μέγας Κύριος ο Θεός ημών παρά πάντας τους θεούς.
2Pa 2:6	και τις ισχύσει οικοδομήσαι αυτω οίκον; ότι ο ουρανός και ο ουρανός του ουρανού ου φέρουσι την δόξαν αυτου. και τις εγώ οικοδομών αυτω οίκον; ότι αλλ' ή του θυμιάν κατέναντι αυτου.
2Pa 2:7	και νυν απόστειλόν μοι άνδρα σοφόν και ειδότα του ποιήσαι εν τω χρυσίω και εν τω αργυρίω και εν τω χαλκω και εν τω σιδήρω και εν τη πορφύρα και εν τω κοκκίνω και εν τη υακίνθω και επιστάμενον γλύψαι γλυφήν μετά των σοφών των μετ' εμού εν Ιούδα και εν Ιερουσαλήμ, α ητοίμασε Δαυίδ ο πατήρ μου.
2Pa 2:8	και απόστειλόν μοι ξύλα κέδρινα και αρκεύθινα και πεύκινα εκ του Λιβάνου, ότι εγώ οίδα ως οι δούλοί σου οίδασι κόπτειν ξύλα εκ του Λιβάνου· και ιδού οι παίδές σου μετά των παιδων μου
2Pa 2:9	πορεύσονται ετοιμάσαι μοι ξύλα εις πλήθος, ότι ο οίκος, ον εγώ οικοδομώ μέγας και ένδοξος.
2Pa 2:10	και ιδού τοις εργαζομένοις τοις κόπτουσι ξύλα εις βρώματα δέδωκα σίτον εις δόματα τοις παισί σου κόρων πυρου είκοσι χιλιάδας και κριθών κόρων είκοσι χιλιάδας και οίνου μέτρων είκοσι χιλιάδας και ελαίου μέτρων είκοσι χιλιάδας.
2Pa 2:11	και είπε Χιράμ βασιλεύς Τύρου εν γραφή και απέστειλε προς Σαλωμών λέγων· εν τω αγαπήσαι Κύριον τον λαόν αυτου έδωκέ σε επ' αυτους βασιλέα.
2Pa 2:12	και είπε Χιράμ· ευλογητός Κύριος ο Θεός Ισραήλ, ος εποίησε τον ουρανόν και την γην, ος έδωκε τω Δαυίδ τω βασιλεί υιόν σοφόν και επιστάμενον επιστήμην και σύνεσιν, ος οικοδομήσει οίκον τω Κυρίω και οίκον τη βασιλεία αυτου.
2Pa 2:13	και νυν απέστειλά σοι άνδρα σοφόν και ειδότα σύνεσιν Χιράμ τον πατέρα μου

2Pa 2:14	[η μήτηρ αυτού από θυγατέρων Δάν, και ο πατήρ αυτού ανήρ Τύριος] ειδότα ποιήσαι εν χρυσίω και εν αργυρίω και εν χαλκω και εν σιδήρω και εν λίθοις και ξύλοις και υφαίνειν εν τη πορφύρα και εν τη υακίνθω και εν τη βύσσω και εν τω κοκκίνω και γλύψαι γλυφάς και διανοείσθαι πάσαν διανόησιν, όσα αν δως αυτω, μετά των σοφών σου και σοφών Δαυίδ κυρίου μου πατρός σου.
2Pa 2:15	και νυν τον σίτον και την κριθήν και το έλαιον και τον οίνον, α είπεν ο κύριός μου, αποστειλάτω τοις παισίν αυτού.
2Pa 2:16	και ημείς κόψομεν ξύλα εκ του Λιβάνου κατά πάσαν την χρείαν σου και άξομεν αυτά σχεδίαις επί θάλασσαν Ιόππης, και συ άξεις αυτά εις Ιερουσαλήμ.
2Pa 2:17	και συνήγαγε Σαλωμών πάντας τους άνδρας τους προσηλύτους τους εν γη Ισραήλ μετά τον αριθμόν, ον ηρίθμησεν αυτούς Δαυίδ ο πατήρ αυτού, και ευρέθησαν εκατόν πεντήκοντα χιλιάδες και τρισχίλιοι εξακόσιοι.
2Pa 2:18	και εποίησεν εξ αυτών εβδομήκοντα χιλιάδας νωτοφόρων και ογδοήκοντα χιλιάδας λατόμων και τρισχιλίους εξακοσίους εργοδιώκτας επί τον λαόν.
2Pa 3:1	ΚΑΙ ήρξατο Σαλωμών του οικοδομείν τον οίκον Κυρίου εν Ιερουσαλήμ εν όρει του Αμωρία, ου ώφθη Κύριος τω Δαυίδ πατρί αυτού, εν τω τόπω, ω ητοιμάσε Δαυίδ εν άλω Όρνά του Ιεβουσαίου.
2Pa 3:2	και ήρξατο οικοδομήσαι εν τω μηνί τω δευτέρω εν τω έτει τω τετάρτω της βασιλείας αυτού.
2Pa 3:3	και ταύτα ήρξατο Σαλωμών του οικοδομήσαι τον οίκον του Θεού· μήκος πήχεων η διαμέτροις η πρώτη πήχεων εξήκοντα και εύρος πήχεων είκοσι.
2Pa 3:4	και αιλάμ κατά πρόσωπον του οίκου, μήκος επί πρόσωπον πλάτους του οίκου πήχεων είκοσι και ύψος πήχεων εκατόν είκοσι· και κατεχύρσωσεν αυτόν έσωθεν χρυσίω καθαρω.
2Pa 3:5	και τον οίκον τον μέγαν εξύλωσε ξύλοις κεδρίνοις και κατεχύρσωσε χρυσίω καθαρω και έγλυψεν επ' αυτού φοίνικας και χαλαστά.
2Pa 3:6	και εκόσμησε τον οίκον λίθοις τιμίοις εις δόξαν και εχύρσωσε χρυσίω χρυσίου του εκ Φαρουϊμ
2Pa 3:7	και εχύρσωσε τον οίκον και τους τοίχους αυτού και τους πυλώνας και τα οροφώματα και τα θυρώματα χρυσίω και έγλυψε Χερουβίμ επί των τοίχων.
2Pa 3:8	και εποίησε τον οίκον του αγίου των αγίων, μήκος αυτού επί πρόσωπον πλάτους του οίκου πήχεων είκοσι και το εύρος πήχεων είκοσι, και εχύρσωσεν αυτόν χρυσίω καθαρω εις Χερουβίμ εις τάλαντα εξακόσια.
2Pa 3:9	και ολκή των ήλων, ολκή του ενός πεντήκοντα σίκλοι χρυσίου. και το υπερων εχύρσωσε χρυσίω.
2Pa 3:10	και εποίησεν εν τω οίκω τω αγίω των αγίων Χερουβίμ δύο, έργον εκ ξύλων και εχύρσωσεν αυτά χρυσίω.
2Pa 3:11	και αι πτέρυγες των Χερουβίμ το μήκος πήχεων είκοσι, και η πτέρυξ η μία πήχεων πέντε απομένη του τοίχου του οίκου, και η πτέρυξ η ετέρα πήχεων

	πέντε αποτόμνη της πτέρυγος του Χερούβ του ετέρου·
2Pa 3:13	και αι πτέρυγες των Χερουβίμ τούτων διαπεπετασμένοι πήχεων είκοσι· και αυτά εστηκόκα επί τους πόδας αυτών, και τα πρόσωπα αυτών εις τον οίκον.
2Pa 3:14	και εποίησε το καταπέτασμα υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου και βύσσου και ύφανεν εν αυτω Χερουβίμ.
2Pa 3:15	και εποίησεν έμπροσθεν του οίκου στύλους δύο, πήχεων τριακονταπέντε το ύψος και τας κεφαλάς αυτών πήχεων πέντε.
2Pa 3:16	και εποίησε σερσερώθ εν τω δαβίρ και έδωκεν επί των κεφαλών των στύλων. και εποίησε ροϊσκους εκατόν και εποίησε ροϊσκους επί των χαλαστών.
2Pa 3:17	και έστησε τους στύλους κατά πρόσωπον του ναού, ένα εκ δεξιών και τον ένα εξ ευωνύμων, και εκάλεσε το όνομα του εκ δεξιών Κατόρθωσις και το όνομα του εξ αριστερών Ισχύς.
2Pa 4:1	ΚΑΙ εποίησε θυσιαστήριον χαλκού, είκοσι πήχεων το μήκος και είκοσι πήχεων το εύρος και δέκα πήχεων το ύψος.
2Pa 4:2	και εποίησε την θάλασσαν χυτήν, δέκα πήχεων την διαμέτρησιν, στρογγύλην κυκλόθεν, και πέντε πήχεων το ύψος και το κύκλωμα τριάκοντα πήχεων.
2Pa 4:3	και ομοίωμα μόσχων υποκάτω αυτής, κύκλω κυκλούσιν αυτήν, δέκα πήχεις περιέχουσι τον λουτήρα κυκλόθεν. δύο γένη εχώνευσαν τους μόσχους εν τη χωνεύσει αυτών,
2Pa 4:4	ή εποίησαν αυτούς, δώδεκα μόσχους, οι τρεις βλέποντες βορράν και οι τρεις δυσμάς και οι τρεις νότον και οι τρεις κατ' ανατολάς, και η θάλασσα επ' αυτών άνω, ήσαν τα οπίσθια αυτών έσω.
2Pa 4:5	και το πάχος αυτής παλαιστής, και το χείλος αυτής ως χείλος ποτηρίου, διαγεγλυμμένα βλαστούς κρίνου, χωρούσαν μετρητάς τρισχιλίους· και εξετέλεσε.
2Pa 4:6	και εποίησε λουτήρας δέκα και έθηκε τους πέντε εκ δεξιών και τους πέντε εξ αριστερών του πλύνειν εν αυτοίς τα έργα των ολοκαυτωμάτων και αποκλύζειν εν αυτοίς· και η θάλασσα εις το νίπτεσθαι τους ιερεις εν αυτη.
2Pa 4:7	και εποίησε τας λυχνίας τας χρυσάς δέκα κατά το κρίμα αυτών και έθηκεν εν τω ναω, πέντε εκ δεξιών και πέντε εξ αριστερών.
2Pa 4:8	και εποίησε τραπέζας δέκα και έθηκεν εν τω ναω, πέντε εκ δεξιών και πέντε εξ ευωνύμων, και εποίησε φιάλας χρυσάς εκατόν.
2Pa 4:9	και εποίησε την αυλήν των ιερέων και την αυλήν την μεγάλην και θύρας τη αυλή και θυρώματα αυτών κατακεχαλκωμένα χαλκω·
2Pa 4:10	και την θάλασσαν έθηκεν από γωνίας του οίκου εκ δεξιών ως προς ανατολάς κατέναντι.
2Pa 4:11	και εποίησε Χιράμ τας κρεάγρας και τα πυρεία και την εσχάραν του θυσιαστηρίου και πάντα τα σκεύη αυτού. και συνετέλεσε Χιράμ ποιήσαι πάσαν

	την εργασία, ην εποίησε Σαλωμών τω βασιλεί εν οίκω του Θεού,
2Pa 4:12	στύλους δύο και επ' αυτών γωλάθ τη χωθαρέθ επί των κεφαλών των στύλων δύο και δίκτυα δύο συγκαλύψαι τας κεφαλάς των χωθαρέθ, α εστιν επί των κεφαλών των στύλων,
2Pa 4:13	και κώδωνας χρυσούς τετρακοσίους εις τα δύο δίκτυα και δύο γένη ροϊσκων εν τω δικτύω τω ενί του συγκαλύψαι τας δύο γωλάθ των χωθαρέθ, α εστιν επάνω των στύλων.
2Pa 4:14	και τας μεχωνώθ εποίησε δέκα, και τους λουτήρας εποίησεν επί των μεχωνώθ
2Pa 4:15	και την θάλασσαν μίαν και τους μόσχους τους δώδεκα υποκάτω αυτής
2Pa 4:16	και τους ποδιστήρας και τους αναλημπτήρας και τους λέβητας και τας κρεάγρας και πάντα τα σκεύη αυτών, α εποίησε Χιράμ, και ανήνεγκε τω βασιλεί Σαλωμών εν οίκω Κυρίου χαλκού καθαρού.
2Pa 4:17	εν τω περιχώρω του Ιορδάνου εχώνευσεν αυτά ο βασιλεύς εν τω πάχει της γης εν οίκω Σοκχώθ και ανά μέσον Σαρηδαθά.
2Pa 4:18	και εποίησε Σαλωμών πάντα τα σκεύη ταύτα εις πλήθος σφόδρα, ότι ουκ εξέλιπεν ολκή του χαλκού.
2Pa 4:19	και εποίησε Σαλωμών πάντα τα σκεύη οίκου Κυρίου και το θυσιαστήριον το χρυσούν και τας τραπέζας (και επ' αυτών άρτοι προθέσεως)
2Pa 4:20	και τας λυχνίας και τους λύχνους του φωτός κατά το κρίμα και κατά πρόσωπον του δαβίρ χρυσίου καθαρού
2Pa 4:21	και λαβίδες αυτών και οι λύχνοι αυτών και τας φιάλας και τας θυϊσκάς και τα πυρεία χρυσίου καθαρού,
2Pa 4:22	και η θύρα του οίκου η εσωτέρα εις τα άγια των αγίων, και τας θύρας του οίκου του ναού χρυσάς.
2Pa 5:1	ΚΑΙ συνετελέσθη πάσα η εργασία, ην εποίησε Σαλωμών εν οίκω Κυρίου. και εισήνεγκε Σαλωμών τα άγια Δαυίδ του πατρός αυτού, το αργύριον και το χρυσίον και τα σκεύη και έδωκεν εις θησαυρόν οίκου Κυρίου.
2Pa 5:2	τότε εξεκκλησίασε Σαλωμών πάντας τους πρεσβυτέρους Ισραήλ και πάντας τους άρχοντας των φυλών τους ηγουμένους πατριών υιών Ισραήλ εις Ιερουσαλήμ του ανενέγκαι κιβωτόν διαθήκης Κυρίου εκ πόλεως Δαυίδ (αύτη Σιών).
2Pa 5:3	και εξεκκλησιάσθησαν προς τον βασιλέα πας Ισραήλ εν τη εορτη (ούτος ο μην έβδομος)
2Pa 5:4	και ήλθον πάντες οι πρεσβύτεροι Ισραήλ και έλαβον πάντες οι Λευίται την κιβωτόν
2Pa 5:5	και ανήνεγκαν την κιβωτόν και την σκηνήν του μαρτυρίου και πάντα τα σκεύη τα άγια εν τη σκηνή, και ανήνεγκαν αυτήν οι ιερείς και οι Λευίται.

2Pa 5:6	και ο βασιλεύς Σαλωμών και πάσα συναγωγή Ισραήλ και οι φοβούμενοι και οι επισυνηγμένοι αυτών έμπροσθεν της κιβωτού θύοντες μόσχους και πρόβατα, οί ουκ αριθμηθήσονται και οί ου λογισθήσονται από του πλήθους.
2Pa 5:7	και εισήνεγκαν οι ιερείς την κιβωτόν διαθήκης Κυρίου εις τον τόπον αυτής, εις το δαβίρ του οίκου εις τα άγια των αγίων, υποκάτω των πτερύγων των Χερουβίμ.
2Pa 5:8	και ην τα Χερουβίμ διαπεπετακότα τας πτέρυγας αυτών επί τον τόπον της κιβωτού, και συνεκάλυπτε τα Χερουβίμ επί την κιβωτόν και επί τους αναφορείς αυτής επάνωθεν·
2Pa 5:9	και υπερείχον οι αναφορείς, και εβλέποντο αι κεφαλαί των αναφορέων εκ των αγίων εις πρόσωπον του δαβίρ, ουκ εβλέποντο έξω· και ήσαν εκεί έως της ημέρας ταύτης.
2Pa 5:10	ουκ ην εν τη κιβωτω πλήν δύο πλάκες, ας έθηκε Μωυσής εν Χωρήβ, α διεθέτο Κύριος μετά των υιών Ισραήλ εν τω εξελθείν αυτούς εκ γης Αιγύπτου.
2Pa 5:11	και εγένετο εν τω εξελθείν τους ιερείς εκ των αγίων -ότι πάντες οι ιερείς οι ευρεθέντες ηγιάσθησαν, ουκ ήσαν διατεταγμένοι κατ' εφημερίαν,
2Pa 5:12	και οι Λευίται οι ψαλτωδοί πάντες τοις υιοίς Ασάφ, τω Αιμάν, τω Ιδιθούν και τοις υιοίς αυτών και τοις αδελφοίς αυτών, των ενδεδυμένων στολάς βυσσίνας, εν κυβάλοις και εν νάβλαις και εν κινύραις, εστηκότες κατέναντι του θυσιαστηρίου και μετ' αυτών ιερείς εκατόν είκοσι σαλπίζοντες ταις σάλπιγξι·
2Pa 5:13	και εγένετο μία φωνή εν τω σαλπίζειν και εν τω ψαλτωδείν και εν τω αναφωνείν φωνή μια του εξομολογείσθαι και αινείν τω Κυρίω- και ύψωσαν φωνήν εν σάλπιγξι και εν κυβάλοις και εν οργάνοις των ωδών και έλεγον· εξομολογείσθε τω Κυρίω, ότι αγαθόν, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. και ο οίκος ενεπλήσθη νεφέλης δόξης Κυρίου,
2Pa 5:14	και ουκ ηδύναντο οι ιερείς του στήναι λειτουργείν από προσώπου της νεφέλης, ότι ενέπλησε δόξα Κυρίου τον οίκον του Θεού.
2Pa 6:1	ΤΟΤΕ είπε Σαλωμών· Κύριος είπε του κατασκηνώσαι εν γνόφω·
2Pa 6:2	και εγώ ωκοδόμηκα οίκον τω ονόματί σου άγιόν σοι και έτοιμιον του κατασκηνώσαι εις τους αιώνας.
2Pa 6:3	και επέστρεψεν ο βασιλεύς το πρόσωπον αυτού και ευλόγησε την πάσαν εκκλησίαν Ισραήλ, και πάσα η εκκλησία Ισραήλ παρειστήκει.
2Pa 6:4	και είπεν· ευλογητός Κύριος ο Θεός Ισραήλ, ως ελάλησεν εν στόματι αυτού προς Δαυίδ τον πατέρα μου και εν χερσίν αυτού επλήρωσε λέγων·
2Pa 6:5	από της ημέρας, ης ανήγαγον τον λαόν μου εκ γης Αιγύπτου, ουκ εξελεξάμην εν πόλει από πασών φυλών Ισραήλ του οικοδομήσαι οίκον του είναι το όνομά μου εκεί και ουκ εξελεξάμην ανδρί του είναι εις ηγούμενον επί τον λαόν μου Ισραήλ·
2Pa 6:6	και εξελεξάμην την Ιερουσαλήμ γενέσθαι το όνομά μου εκεί και εξελεξάμην εν Δαυίδ του είναι επί τον λαόν μου Ισραήλ.

2Pa 6:7	και εγένετο επί καρδίαν Δαυίδ του πατρός μου του οικοδομήσαι οίκον τω ονόματι Κυρίου Θεού Ισραήλ,
2Pa 6:8	και είπε Κύριος προς Δαυίδ πατέρα μου· διότι εγένετο επί καρδίαν σου του οικοδομήσαι οίκον τω ονόματί μου, καλώς εποίησας, ότι εγένετο επί την καρδίαν σου·
2Pa 6:9	πλήν συ ουκ οικοδομήσεις τον οίκον, ότι ο υιος σου, ος εξελεύσεται εκ της οσφύς σου, ούτος οικοδομήσει τον οίκον τω ονόματί μου.
2Pa 6:10	και ανέστησε Κύριος τον λόγον τούτον, ον ελάλησε, και εγενήθην αντί Δαυίδ του πατρός μου και εκάθισα επί τον θρόνον Ισραήλ, καθώς ελάλησε Κύριος, και οικοδόμησα τον οίκον τω ονόματι Κυρίου Θεού Ισραήλ
2Pa 6:11	και έθηκα εκεί την κιβωτόν, εν ή εκεί διαθήκη Κυρίου, ην διέθετο τω Ισραήλ.
2Pa 6:12	Και έστη κατέναντι του θυσιαστηρίου Κυρίου έναντι πάσης εκκλησίας Ισραήλ και διεπέτασε τας χείρας αυτού·
2Pa 6:13	ότι εποίησε Σαλωμών βάσιν χαλκήν και έθηκεν αυτήν εν μέσω της αυλής του ιερού, πέντε πήχεων το μήκος αυτής και πέντε πήχεων το εύρος αυτής και τριών πήχεων το ύψος αυτής, και έστη επ' αυτής και έπεσεν επί τα γόνατα έναντι πάσης εκκλησίας Ισραήλ και διεπέτασε τας χείρας αυτού εις τον ουρανόν
2Pa 6:14	και είπε· Κύριε ο Θεός Ισραήλ, ουκ έστιν όμοιός σοι Θεός εν ουρανω και επί της γης, φυλάσσων την διαθήκην και το έλεος τοις παισί σου τοις πορευομένοις εναντίον σου εν όλη καρδιά.
2Pa 6:15	α εφύλαξας τω παιδί σου Δαυίδ τω πατρί μου, α ελάλησας αυτω λέγων, και ελάλησας εν στόματί σου και εν χερσί σου επλήρωσας ως η ημέρα αύτη.
2Pa 6:16	και νυν, Κύριε ο Θεός Ισραήλ, φύλαξον τω παιδί σου τω Δαυίδ τω πατρί μου α ελάλησας αυτω λέγων· ουκ εκλείψει σοι ανήρ από προσώπου μου καθημένος επί θρόνου Ισραήλ, πλήν εάν φυλάξωσιν οι υιοί σου την οδόν αυτών του πορεύεσθαι εν τω νόμω μου, ως επορεύθης εναντίον μου.
2Pa 6:17	και νυν, Κύριε ο Θεός Ισραήλ, πιστωθήτω δη το ρήμά σου, ό ελάλησας τω παιδί σου τω Δαυίδ,
2Pa 6:18	ότι ει αληθώς κατοικήσει Θεός μετά ανθρωπων επί της γης; ει ο ουρανός και ο ουρανός του ουρανού ουκ αρκέσουσί σοι, και τις ο οίκος ούτος, ον οικοδόμησα;
2Pa 6:19	και επιβλέψη επί την προσευχήν παιδός σου και επί την δέησίν μου, Κύριε ο Θεός, του επακούσαι της δεήσεως και της προσευχής, ης ο παις σου προσεύχεται εναντίον σου σήμερον,
2Pa 6:20	του είναι οφθαλμούς σου ανεωγμένους επί τον οίκον τούτον ημέρας και νυκτός εις τον τόπον τούτον, ον είπας επικληθήναι το όνομά σου εκεί, του ακούσαι της προσευχής, ης προσεύχεται ο παις σου εις τον τόπον τούτον.
2Pa 6:21	και ακούση της δεήσεως του παιδός σου και του λαού σου Ισραήλ, α αν προσευξωνται εις τον τόπον τούτον, και συ εισακούση εν τω τόπω της κατοικήσεώς σου εκ του ουρανού και ακούση και ίλεως έση.

2Pa 6:22	εάν αμάρτη ανήρ τω πλησίον αυτού και λάβη επ' αυτόν αράν του αράσθαι αυτόν, και έλθη και αράσθεται κατέναντι του θυσιαστηρίου εν τω οίκω τούτω,
2Pa 6:23	και συ εισακούση εκ του ουρανού και ποιήσεις και κρινείς τους δούλους σου του αποδούναι τω ανόμω και αποδούναι οδούς αυτού εις κεφαλήν αυτού, και του δικαιώσαι δίκαιον, του αποδούναι αυτω κατά την δικαιοσύνην αυτού.
2Pa 6:24	και εάν θραυσθή ο λαός σου Ισραήλ κατέναντι του εχθρού, εάν αμάρτωσί σοι, και επιστρέψωσι και εξομολογήσωνται τω ονόματί σου και προσεύξωνται και δεηθώσιν εναντίον σου εν τω οίκω τούτω,
2Pa 6:25	και συ εισακούση εκ του ουρανού και ίλεως έση ταις αμαρτίαις λαού σου Ισραήλ και αποστρέψεις αυτούς εις την γην, ην έδωκας αυτοίς και τοις πατράσιν αυτών.
2Pa 6:26	εν τω συσχεθήναι τον ουρανόν και μη γενέσθαι υετόν, ότι αμαρτήσονται σοι, και προσεύξονται εις τον τόπον τούτον και αιnéσουσι το όνομά σου και από των αμαρτιών αυτών επιστρέψουσιν, ότι ταπεινώσεις αυτούς,
2Pa 6:27	και συ εισακούση εκ του ουρανού και ίλεως έση ταις αμαρτίαις των παιδων σου και του λαού σου Ισραήλ, ότι δηλώσεις αυτοίς την οδόν την αγαθήν, εν ή πορεύσονται εν αυτη, και δώσεις υετόν επί την γην σου, ην έδωκας τω λαω σου εις κληρονομίαν.
2Pa 6:28	λιμός εάν γένηται επί της γης, θάνατος εάν γένηται, ανεμοφθορία και ίκτερος, ακρίς και βρούχος εάν γένηται, και εάν θλίψη αυτόν ο εχθρός κατέναντι των πόλεων αυτών, κατά πάσαν πληγήν και πάντα πόνον,
2Pa 6:29	και πάσα προσευχή και πάσα δέησις, ή εάν γένηται παντί ανθρωπω και παντί λαω σου Ισραήλ, εάν γνω ανθρωπος την αφήν αυτού και την μαλακίαν αυτού και διαπετάση τας χείρας αυτού εις τον οίκον τούτον,
2Pa 6:30	και συ εισακούση εκ του ουρανού εξ ετοιμού κατοικητηρίου σου και ιλάση και δώσεις ανδρί κατά τας οδούς αυτού, ως αν γνωσ την καρδίαν αυτού, ότι μόνος γινώσκεις την καρδίαν υιών ανθρωπων,
2Pa 6:31	όπως φοβώνται πάσας οδούς σου πάσας τας ημέρας, ας αυτοί ζώσιν επί πρόσωπον της γης, ης έδωκας τοις πατράσιν ημών.
2Pa 6:32	και πας αλλότριος, ος ουκ εκ του λαού σου Ισραήλ εστιν αυτός και έλθη εκ γης μακρόθεν δια το όνομά σου το μέγα και την χείρά σου την κραταιάν και τον βραχίονά σου τον υψηλόν και έλθωσι και προσεύξωνται εις τον τόπον τούτον,
2Pa 6:33	και συ εισακούση εκ του ουρανού εξ ετοιμού κατοικητηρίου σου και ποιήσεις κατά πάντα, όσα αν επικαλέσηται σε ο αλλότριος, όπως γνώσι πάντες οι λαοί της γης το όνομά σου και του φοβείσθαι σε ως ο λαός σου Ισραήλ και του γνώναι ότι το όνομά σου επικέκληται επί τον οίκον τούτον, ον ωκοδόμησα.
2Pa 6:34	εάν δε εξέλθη ο λαός σου εις πόλεμον επί τους εχθρούς αυτού εν οδω, ή αποστειλείς αυτούς, και προσεύξωνται προς σε κατά την οδόν της πόλεως ταύτης, ην εξελέξω εν αυτη, και οίκου, ου ωκοδόμηκα τω ονόματί σου,
2Pa 6:35	και ακούση εκ του ουρανού της προσευχής αυτών και της δεήσεως αυτών και ποιήσεις το δικαίωμα αυτών.

2Pa 6:36	ότι αμαρτήσονται σοι (ότι ουκ έσται άνθρωπος, ος ουχ αμαρτήσεται) και πατάξεις αυτούς και παραδώσεις αυτούς κατά πρόσωπον εχθρών και αιχμαλωτεύουσιν αυτούς οι αιχμαλωτεύοντες αυτούς εις γην εχθρών εις γην μακράν ή εγγύς
2Pa 6:37	και επιστρέψωσι καρδιάν αυτών εν τη γη αυτών, ου μετήχθησαν εκεί, και γε επιστρέψωσι και δεηθώσί σου εν τη αιχμαλωσία αυτών λέγοντες· ημάρτομεν, ηνομήσαμεν, ηδικήσαμεν,
2Pa 6:38	και επιστρέψωσι προς σε εν όλη καρδιά και εν όλη ψυχή αυτών εν γη αιχμαλωτευσάντων αυτούς και προσεύξωνται οδόν γης αυτών, ης έδωκας τοις πατράσιν αυτών, και της πόλεως, ης εξελέξω, και του οίκου, ου ωκοδόμησα τω ονόματί σου,
2Pa 6:39	και ακούση εκ του ουρανού εξ ετοιμού κατοικητηρίου σου της προσευχής αυτών και της δεήσεως αυτών και ποιήσεις κρίματα και ίλεως έση τω λαω τω αμαρτώντί σοι.
2Pa 6:40	και νυν, Κύριε, έστωσαν δη οι οφθαλμοί σου ανεωγμένοι και τα ώτά σου επήκοα επί την δέησιν του τόπου τούτου.
2Pa 6:41	και νυν ανάστηθι, Κύριε ο Θεός, εις την κατάπαυσίν σου, συ και η κιβωτός της ισχύος σου. οι ιερείς σου, Κύριε ο Θεός, ενδύσαιντο σωτηρίαν, και οι υιοί σου ευφρανθήτωσαν εν αγαθοίς.
2Pa 6:42	Κύριε ο Θεός, μη αποστρέψης το πρόσωπον του χριστού σου, μνήσθητι τα ελέη Δαβίδ του δούλου σου.
2Pa 7:1	ΚΑΙ ως συνετέλεσε Σαλωμών προσευχόμενος, και το πυρ κατέβη εκ του ουρανού και κατέφαγε τα ολοκαυτώματα και τας θυσίας, και δόξα Κυρίου έπλησε τον οίκον.
2Pa 7:2	και ουκ ηδύναντο οι ιερείς εισελθείν εις τον οίκον Κυρίου εν τω καιρω εκείνω, ότι έπλησε δόξα Κυρίου τον οίκον.
2Pa 7:3	και πάντες οι υιοί Ισραήλ εώρων καταβαίνον το πυρ, και η δόξα Κυρίου επί τον οίκον, και έπεσον επί πρόσωπον επί την γην επί το λιθόστρωτον και προσεκύνησαν και ήνουν τω Κυρίω, ότι αγαθόν, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού.
2Pa 7:4	και ο βασιλεύς και πας ο λαός θύοντες θύματα έναντι Κυρίου.
2Pa 7:5	και εθυσίασεν ο βασιλεύς Σαλωμών την θυσίαν μόσχων είκοσι και δύο χιλιάδας και βοσκημάτων εκατόν και είκοσι χιλιάδας, και ενεκαίνισε τον οίκον του Θεού ο βασιλεύς και πας ο λαός.
2Pa 7:6	και οι ιερείς επί τας φυλακάς αυτών εστηκότες, και οι Λευίται εν οργάνοις ωδών Κυρίου του Δαβίδ του βασιλέως του εξομολογείσθαι έναντι Κυρίου, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού, εν ύμνοις Δαβίδ δια χειρός αυτών, και οι ιερείς σαλπίζοντες ταις σάλπιγγιν εναντίον αυτών, και πας Ισραήλ εστηκώς.
2Pa 7:7	και ηγίασε Σαλωμών το μέσον της αυλής της εν οίκω Κυρίου, ότι εποίησεν εκεί τα ολοκαυτώματα και τα στέατα των σωτηρίων, ότι το θυσιαστήριον το

	χαλκούν, ό εποίησε Σαλωμών, ουκ εξεποίει δέξασθαι τα ολοκαυτώματα και τα μαναά και τα στέατα.
2Pa 7:8	και εποίησε Σαλωμών την εορτήν εν τω καιρω εκείνω επτά ημέρας και πας Ισραήλ μετ' αυτού, εκκλησία μεγάλη σφόδρα από εισόδου Αιμάθ και έως χειμάρρου Αιγύπτου.
2Pa 7:9	και εποίησεν εν τη ημέρα τη ογδόη εξόδιον, ότι εγκαινισμόν του θυσιαστηρίου εποίησεν επτά ημέρας εορτήν.
2Pa 7:10	και εν τη τρίτη και εικοστη του μηνός του εβδόμου απέστειλε τον λαόν εις τα σκηνώματα αυτών ευφραινομένους και αγαθή καρδιά επί τοις αγαθοίς, οίς εποίησε Κύριος τω Δαυίδ, και τω Σαλωμώντι και τω Ισραήλ λαω αυτού.
2Pa 7:11	Και συνετέλεσε Σαλωμών τον οίκον Κυρίου και τον οίκον του βασιλέως· και πάντα, όσα ηθέλησεν εν τη ψυχή Σαλωμών του ποιήσαι εν οίκω Κυρίου και εν οίκω αυτού, ευωδώθη.
2Pa 7:12	και ώφθη Κύριος τω Σαλωμών την νύκτα και είπεν αυτω· ήκουσα της προσευχής σου και εξελεξάμην εν τω τόπω τούτω εμαυτω εις οίκον θυσίας.
2Pa 7:13	εάν συσχώ τον ουρανόν και μη γένηται υετός, και εάν εντείλωμαι τη ακρίδι καταφαγείν το ξύλον, και εάν αποστείλω θάνατον εν τω λαω μου,
2Pa 7:14	και εάν εντραπή ο λαός μου εφ' ους επικέκληται το όνομά μου επ' αυτούς, και προσεύξωνται και ζητήσωσι το πρόσωπόν μου και αποστρέψωσιν από των οδών αυτών των πονηρών, και εγώ εισακούσομαι εκ του ουρανού και ίλεως έσομαι ταις αμαρτίαις αυτών και ίάσομαι την γην αυτών.
2Pa 7:15	και νυν οι οφθαλμοί μου έσονται ανεωγμένοι και τα ώτά μου επήκοα τη προσευχή του τόπου τούτου.
2Pa 7:16	και νυν εξελεξάμην και ηγίακα τον οίκον τούτον του είναι όνομά μου εκεί έως αιώνος, και έσονται οι οφθαλμοί μου και η καρδιά μου εκεί πάσας τας ημέρας.
2Pa 7:17	και συ εάν πορευθής εναντίον μου ως Δαυίδ ο πατήρ σου και ποιήσεις κατά πάντα, α ενετειλάμην σοι, και τα προστάγματά μου και τα κρίματά μου φυλάξη,
2Pa 7:18	και αναστήσω τον θρόνον της βασιλείας σου, ως διεθέμην Δαυίδ τω πατρί σου λέγων· ουκ εξαρθήσεται σοι ηγούμενος ανήρ εν Ισραήλ.
2Pa 7:19	και εάν αποστρέψητε υμείς και εγκαταλίπητε τα προστάγματά μου και τας εντολάς μου, ας έδωκα εναντίον υμών, και πορευθήτε και λατρεύσητε θεοίς ετέροις και προσκυνήσητε αυτοίς,
2Pa 7:20	και εξαρώ υμάς από της γης, ης έδωκα αυτοίς, και τον οίκον τούτον, ον ηγίασα τω ονόματί μου, αποστρέψω εκ προσώπου μου και δώσω αυτόν εις παραβολήν και εις διήγημα εν πάσι τοις έθνεσι.
2Pa 7:21	και ο οίκος ούτος ο υψηλός, πας ο διαπορευόμενος αυτόν εκστήσεται και ερεί· χάριν τίνος εποίησε Κύριος τη γη ταύτη και τω οίκω τούτω;
2Pa 7:22	και ερούσι· διότι εγκατέλιπον Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών τον εξαγαρόντα αυτούς εκ γης Αιγύπτου και αντελάβοντο θεών ετέρων και

	προσεκύνησαν αυτοίς και εδούλευσαν αυτοίς, δια τούτο επήγαγεν επ' αυτούς πάσαν την κακίαν ταύτην.
2Pa 8:1	ΚΑΙ εγένετο μετά είκοσιν έτη, εν οίς ωκοδόμησε Σαλωμών τον οίκον Κυρίου και τον οίκον αυτού,
2Pa 8:2	και τας πόλεις, ας έδωκε Χιράμ τω Σαλωμών, ωκοδόμησεν αυτάς Σαλωμών και κατώκισεν εκεί τους υιούς Ισραήλ.
2Pa 8:3	και ήλθε Σαλωμών εις Βαισωβά και κατίσχυσεν αυτήν.
2Pa 8:4	και ωκοδόμησε την Θεοεδμόρ εν τη ερήμω και πάσας τας πόλεις τας οχυράς, ας ωκοδόμησεν εν Ημάθ.
2Pa 8:5	και ωκοδόμησε την Βαιθωρών την άνω και την Βαιθωρών την κάτω, πόλεις οχυράς, τείχη, πύλαι και μοχλοί,
2Pa 8:6	και την Βααλάθ και πάσας τας πόλεις τας οχυράς, αι ήσαν τω Σαλωμών, και πάσας τας πόλεις των αρμάτων και τας πόλεις των ιππέων και όσα επεθύμησε Σαλωμών κατά την επιθυμίαν του οικοδομήσαι εν Ιερουσαλήμ και εν τω Λιβάνω και εν πάση τη βασιλεία αυτού.
2Pa 8:7	πας ο λαός ο καταλειφθείς από του Χετταίου και του Αμορραίου και του Φερεζαίου και του Ευαίου και του Ιεβουσαίου, οί ουκ εισίν εκ του Ισραήλ,
2Pa 8:8	αλλ' ήσαν εκ των υιών αυτών των καταλειφθέντων μετ' αυτούς εν τη γη, ους ουκ εξωλόθρευσαν οι υιοί Ισραήλ, και ανήγαγεν αυτούς Σαλωμών εις φόρον έως της ημέρας ταύτης.
2Pa 8:9	και εκ των υιών Ισραήλ ουκ έδωκε Σαλωμών εις παίδας τη βασιλεία αυτού, ότι αυτοί άνδρες πολεμισταί και άρχοντες και δυνατοί και άρχοντες αρμάτων και ιππέων.
2Pa 8:10	και ούτοι άρχοντες των προστατών βασιλέως Σαλωμών· πενήκοντα και διακόσιοι εργοδιωκτούντες εν τω λαω.
2Pa 8:11	Και την θυγατέρα Φαραώ ανήγαγε Σαλωμών εκ πόλεως Δαυίδ εις τον οίκον, ον ωκοδόμησεν αυτη, ότι ειπεν· ου κατοικήσει η γυνή μου εν πόλει Δαυίδ του βασιλέως Ισραήλ, ότι άγιός εστιν ου εισήλθεν εκεί κιβωτός Κυρίου.
2Pa 8:12	Τότε ανήνεγκε Σαλωμών ολοκαυτώματα τω Κυρίω επί το θυσιαστήριον, ό ωκοδόμησε Κυρίω απέναντι του ναού,
2Pa 8:13	κατά τον λόγον ημέρας εν ημέρα του αναφέρειν κατά τας εντολάς Μωυσή εν τοις σαββάτοις και εν τοις μησί και εν ταις εορταίς τρεις καιρούς του ενιαυτού, εν τη εορτη των αζύμων και εν τη εορτη των εβδομάδων και εν τη εορτη των σκηνών.
2Pa 8:14	και έστησε κατά την κρίσιν Δαυίδ του πατρός αυτού τας διαιρέσεις των ιερέων, κατά τας λειτουργίας αυτών, και οι Λευίται επί τας φυλακάς αυτών του αινείν και λειτουργείν κατέναντι των ιερέων κατά τον λόγον ημέρας εν τη ημέρα, και οι πυλωροί κατά τας διαιρέσεις αυτών εις πύλην και πύλην, ότι ούτως εντολαί Δαυίδ ανθρώπου του Θεού.

2Pa 8:15	ου παρήλθον τας εντολάς του βασιλέως περί των ιερέων και των Λευιτών εις πάντα λόγον και εις τους θησαυρούς.
2Pa 8:16	και ητοιμάσθη πάσα η εργασία, αφ' ης ημέρας εθεμελιώθη, έως ου ετελειώσε Σαλωμών τον οίκον Κυρίου.
2Pa 8:17	Τότε ώχετο Σαλωμών εις Γασιών Γαβέρ και εις την Αιλάθ την παραθαλασσίαν εν γη Ιδουμαία.
2Pa 8:18	και απέστειλε Χιράμ εν χειρί παιδων αυτού πλοία και παίδας ειδότας θάλασσαν, και ώχοντο μετά των παιδων Σαλωμών εις Σωφιδά και έλαβον εκείθεν τετρακόσια και πενήκοντα τάλαντα χρυσιου και ήλθον προς τον βασιλέα Σαλωμών.
2Pa 9:1	ΚΑΙ βασίλισσα Σαβά ήκουσε το όνομα Σαλωμών και ήλθε του πειράσαι Σαλωμών εν αινίγμασιν εις Ιερουσαλήμ εν δυνάμει βαρεία σφόδρα και κάμηλοι αίρουνται αρώματα εις πλήθος και χρυσιον και λίθον τίμιον και ήλθε προς Σαλωμών και ελάλησε προς αυτόν πάντα, όσα ην εν τη ψυχή αυτής.
2Pa 9:2	και ανήγγειλεν αυτη Σαλωμών πάντας τους λόγους αυτής και ου παρήλθε λόγος από Σαλωμών, ον ουκ απήγγειλεν αυτη.
2Pa 9:3	και ειδε βασίλισσα Σαβά την σοφίαν Σαλωμών και τον οίκον, ον ωκοδόμησε,
2Pa 9:4	και τα βρώματα των τραπεζών και καθέδραν παιδων αυτού και στάσιν λειτουργών αυτού και ιματισμόν αυτών και οινοχόους αυτού και στολισμόν αυτών και τα ολοκαυτώματα, α ανέφερεν εν οίκω Κυρίου, και εξ εαυτής εγένετο.
2Pa 9:5	και ειπε προς τον βασιλέα· αληθινός ο λόγος, ον ήκουσα εν τη γη μου περί των λόγων σου και περί της σοφίας σου,
2Pa 9:6	και ουκ επίστευσα τοις λόγοις, έως ου ήλθον και ειδον οι οφθαλμοί μου, και ιδού ουκ απηγγέλη μοι ήμισυ του πλήθους της σοφίας σου, προσέθηκας επί την ακοήν, ην ήκουσα.
2Pa 9:7	μακάριοι οι άνδρες σου, μακάριοι οι παίδες ούτοι οι παρεστηκότες σοι διαπαντός και ακούοντες την σοφίαν σου·
2Pa 9:8	έστω Κύριος ο Θεός σου ευλογημένος, ος ηθέλησεν εν σοί του δούναί σε επί θρόνον αυτού εις βασιλέα Κυρίω Θεω σου· εν τω αγαπήσαι Κύριον τον Θεόν σου τον Ισραήλ του στήσαι αυτόν εις αιώνα και έδωκέ σε επ' αυτούς εις βασιλέα του ποιήσαι κρίμα και δικαιοσύνην.
2Pa 9:9	και έδωκε τω βασιλεί εκατόν είκοσι τάλαντα χρυσιου και αρώματα εις πλήθος πολύ και λίθον τίμιον· και ουκ ην κατά τα αρώματα εκείνα, α έδωκε βασίλισσα Σαβά τω βασιλεί Σαλωμών.
2Pa 9:10	[και οι παίδες Σαλωμών και οι παίδες Χιράμ έφερον χρυσιον τω Σαλωμών εκ Σουφίρ και ξύλα πεύκινα και λίθον τίμιον·
2Pa 9:11	και εποίησεν ο βασιλεύς τα ξύλα τα πεύκινα αναβάσεις τω οίκω Κυρίου και τω οίκω του βασιλέως και κιθάρας και νάβλας τοις ωδοίς, και ουκ ώφθησαν τοιαύτα έμπροσθεν εν γη Ιούδα.]

2Pa 9:12	και ο βασιλεύς Σαλωμών έδωκε τη βασιλίση Σαβά πάντα τα θελήματα αυτής, α ήτησεν, εκτός πάντων, ων ήνεγκε τω βασιλεί Σαλωμών· και απέστρεψεν εις την γην αυτής.
2Pa 9:13	Και ην ο σταθμός του χρυσίου του ενεχθέντος τω Σαλωμών εν ενιαυτω ενί εξακόσια εξηκονταέξ τάλαντα χρυσίου,
2Pa 9:14	πλήν των ανδρών των υποτεταγμένων και των εμπορευομένων, ων έφερον, και πάντων των βασιλέων της Αραβίας και σατραπών της γης, πάντες έφερον χρυσίον και αργύριον τω βασιλεί Σαλωμών.
2Pa 9:15	και εποίησεν ο βασιλεύς Σαλωμών διακοσίους θυρεούς χρυσούς ελατούς, εξακόσιοι χρυσοί καθαροί επήσαν επί τον ένα θυρεόν·
2Pa 9:16	και τριακοσίας ασπίδας ελατάς χρυσάς, τριακοσίων χρυσών ανεφέρετο επί την ασπίδα εκάστην· και έδωκεν αυτάς ο βασιλεύς εν οίκα δρυμού του Λιβάνου.
2Pa 9:17	και εποίησεν ο βασιλεύς θρόνον ελεφαντίνων οδόντων μέγαν και κατεχύσωσεν αυτόν χρυσίω δοκίμω·
2Pa 9:18	και εξ αναβαθμοί τω θρόνω ενδεδεμένοι χρυσίω και αγκώνες ένθεν και ένθεν επί του θρόνου της καθέδρας, και δύο λέοντες εστηκότες παρά τους αγκώνας,
2Pa 9:19	και δώδεκα λέοντες εστηκότες εκεί επί των εξ αναβαθμών ένθεν και ένθεν· ουκ εγενήθη ούτως εν πάση τη βασιλεία.
2Pa 9:20	και πάντα τα σκεύη του βασιλέως Σαλωμών χρυσίου, και πάντα τα σκεύη οίκου δρυμού του Λιβάνου χρυσίω κατελημμένα, ουκ ην αργύριον λογιζόμενον εν ημέραις Σαλωμών εις ουθέν·
2Pa 9:21	ότι ναύς τω βασιλεί επορευέτο εις Θαρσείς μετά των παιδων Χιράμ, άπαξ δια τριών ετών ήρχετο πλοία εκ Θαρσείς τω βασιλεί γέμοντα χρυσίου και αργυρίου και οδόντων ελεφαντίνων και πιθήκων.
2Pa 9:22	και εμεγαλύνθη Σαλωμών υπέρ πάντας τους βασιλείς και πλούτω και σοφία.
2Pa 9:23	και πάντες οι βασιλείς της γης εζήτουν το πρόσωπον Σαλωμών ακούσαι της σοφίας αυτού, ης έδωκεν ο Θεός εν καρδιά αυτού.
2Pa 9:24	και αυτοί έφερον έκαστος τα δώρα αυτού, σκεύη αργυρά και σκεύη χρυσά και ιματισμόν, στακτήν και ηδύσματα, ίππους και ημιόνους, το κατ' ενιαυτόν ενιαυτόν.
2Pa 9:25	και ήσαν τω Σαλωμών τέσσαρες χιλιάδες θήλειαι ίπποι εις άρματα και δώδεκα χιλιάδες ιππέων, και έθετο αυτούς εν πόλεσι των αρμάτων και μετά του βασιλέως εν Ιερουσαλήμ.
2Pa 9:26	και ην ηγούμενος πάντων των βασιλέων από του ποταμού και έως γης αλλοφύλων και έως οριών Αιγύπτου.
2Pa 9:27	και έδωκεν ο βασιλεύς το χρυσίον και το αργύριον εν Ιερουσαλήμ ως λίθους και τας κέδρους ως συκαμίνους τας εν τη πεδινή εις πλήθος.

2Pa 9:28	και η έξοδος των ίππων εξ Αιγύπτου τω Σαλωμών και εκ πάσης της γης.
2Pa 9:29	Και οι κατάλοιποι λόγοι Σαλωμών οι πρώτοι και οι έσχατοι ιδού ούτοι γεγραμμένοι επί των λόγων Νάθαν του προφήτου και επί των λόγων Αχιά του Σηλωνίτου και εν ταις οράσεσιν Ιωήλ του ορώντος περί Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ.
2Pa 9:30	και εβασίλευσε Σαλωμών επί πάντα Ισραήλ τεσσαράκοντα έτη.
2Pa 9:31	και εκοιμήθη Σαλωμών, και έθαψαν αυτόν εν πόλει Δαυίδ του πατρός αυτού, και εβασίλευσε Ροβοάμ υιος αυτού αντ' αυτού.
2Pa 10:1	ΚΑΙ ήλθε Ροβοάμ εις Συχέμ, ότι εις Συχέμ ήρχετο πας Ισραήλ βασιλεύσαι αυτόν.
2Pa 10:2	και εγένετο ως ήκουσεν Ιεροβοάμ υιος Ναβάτ -και αυτός εν Αιγύπτω, ως έφυγεν από προσώπου Σαλωμών του βασιλέως και κατώκησεν Ιεροβοάμ εν Αιγύπτω και απέστρεψεν Ιεροβοάμ εξ Αιγύπτου.
2Pa 10:3	και απέστειλαν και εκάλεσαν αυτόν, και ήλθεν Ιεροβοάμ και πάσα η εκκλησία Ισραήλ προς Ροβοάμ λέγοντες·
2Pa 10:4	ο πατήρ σου εσκήρυνε τον ζυγόν ημών, και νυν άφες από της δουλείας του πατρός σου της σκληράς και από του ζυγού αυτού του βαρέος, ου έδωκεν εφ' ημάς, και δουλεύσομέν σοι.
2Pa 10:5	και είπεν αυτοίς· πορευέσθε έως τριών ημερών και έρχεσθε προς με· και απήλθεν ο λαός.
2Pa 10:6	και συνήγαγεν ο βασιλεύς Ροβοάμ τους πρεσβυτέρους τους εστηκότας εναντίον του Σαλωμών του πατρός αυτού εν τω ζήν αυτόν λέγων· Πως υμείς βουλευέσθε του αποκριθήναι τω λαω τούτω λόγον;
2Pa 10:7	και ελάλησαν αυτω λέγοντες· εάν εν τη σήμερον γένη εις αγαθόν τω λαω τούτω και ευδοκήσης και λαλήσης αυτοίς λόγους αγαθούς, και έσονταί σοι παίδες πάσας τας ημέρας.
2Pa 10:8	και κατέλιπε την βουλήν των πρεσβυτέρων, οί συνεβουλεύσαντο αυτω, και συνεβουλεύσατο μετά των παιδαριών των συνεκτραφέντων μετ' αυτού των εστηκότων εναντίον αυτού.
2Pa 10:9	και είπεν αυτοίς· τι υμείς βουλευέσθε και αποκριθήσομαι λόγον τω λαω τούτω, οί ελάλησαν προς με λέγοντες· άνες από του ζυγού, ου έδωκεν ο πατήρ σου εφ' ημάς;
2Pa 10:10	και ελάλησαν αυτω τα παιδάρια τα εκτραφέντα μετ' αυτού λέγοντες· ούτως λαλήσεις τω λαω τω λαλήσαντι προς σε λέγων· ο πατήρ σου εβάρυνε τον ζυγόν ημών και συ άφες αφ' ημών, ούτως ερείς· ο μικρός δάκτυλός μου παχύτερος της οσφύος του πατρός μου·
2Pa 10:11	και νυν ο πατήρ μου επαίδευσεν υμάς ζυγω βαρεί, καγώ προσθήσω επί τον ζυγόν ημών, ο πατήρ μου επαίδευσεν υμάς εν μάστιξι καγώ παιδεύσω υμάς εν σκορπίοις.
2Pa 10:12	και ήλθεν Ιεροβοάμ και πας ο λαός προς Ροβοάμ τη ημέρα τη τρίτη, ως

	ελάλησεν ο βασιλεύς λέγων· επιστρέψατε προς με εν τη ημέρα τη τρίτη.
2Pa 10:13	και απεκριθη ο βασιλεύς σκληρά, και εγκατέλιπεν ο βασιλεύς Ροβοάμ την βουλήν των πρεσβυτέρων
2Pa 10:14	και ελάλησε προς αυτούς κατά την βουλήν των νεωτέρων λέγων· ο πατήρ μου εβάρυνε τον ζυγόν υμών και εγώ προσθήσω επ' αυτόν, ο πατήρ μου επαίδευσεν υμάς εν μάστιξι και εγώ παιδεύσω υμάς εν σκορπίοις.
2Pa 10:15	και ουκ ήκουσεν ο βασιλεύς του λαού, ότι ην μεταστροφή παρά του Θεού λέγων· ανέστησε Κύριος τον λόγον αυτού, ον ελάλησεν εν χειρί Αχιά του Σηλωνίτου περι Ιεροβοάμ υιού Ναβάτ
2Pa 10:16	και παντός Ισραήλ, ότι ουκ ήκουσεν ο βασιλεύς αυτών. και απεκριθη ο λαός προς τον βασιλέα λέγων· τις ημών η μερίς εν Δαυίδ και κληρονομία εν υιω Ιεσσαί; εις τα σκηνώματά σου, Ισραήλ· νυν βλέπε τον οίκόν σου, Δαυίδ. και επορεύθη πας Ισραήλ εις τα σκηνώματα αυτού·
2Pa 10:17	και άνδρες Ισραήλ και οι κατοικούντες εν πόλεσιν Ιούδα και εβασίλευσεν επ' αυτών Ροβοάμ.
2Pa 10:18	και απέστειλεν επ' αυτούς Ροβοάμ ο βασιλεύς τον Αδωνιράμ τον επί του φόρου, και ελιθοβόλησαν αυτόν οι υιοί Ισραήλ λίθοις και απέθανε. και ο βασιλεύς Ροβοάμ έσπευσε του αναβήναι εις το άρμα του φυγείν εις Ιερουσαλήμ.
2Pa 10:19	και ηθέτησεν Ισραήλ εν τω οίκω Δαυίδ έως της ημέρας ταύτης.
2Pa 11:1	ΚΑΙ ήλθε Ροβοάμ εις Ιερουσαλήμ και εξεκλησίασε τον Ιούδαν και Βενιαμίν εκατόν ογδοήκοντα χιλιάδας νεανίσκων ποιούντων πόλεμον, και επολέμει προς Ισραήλ του επιστρέψαι την βασιλείαν τω Ροβοάμ.
2Pa 11:2	και εγένετο λόγος Κυρίου προς Σαμαϊάν άνθρωπον του Θεού λέγων·
2Pa 11:3	ειπόν προς Ροβοάμ τον του Σαλωμών και πάντα Ιούδαν και Βενιαμίν λέγων·
2Pa 11:4	τάδε λέγει Κύριος· ουκ αναβήσεσθε και ου πολεμήσεσθε προς τους αδελφούς υμών· αποστρέφετε έκαστος εις τον οίκον αυτού, ότι παρ' εμού εγένετο το ρήμα τούτο. και επήκουσαν του λόγου Κυρίου και απεστράφησαν του μη πορευθήναι επί Ιεροβοάμ.
2Pa 11:5	και κατώκησε Ροβοάμ εις Ιερουσαλήμ και ωκοδόμησε πόλεις τειχήρεις εν τη Ιουδαία.
2Pa 11:6	και ωκοδόμησε την Βηθλεέμ και Αιτάν και Θεκωέ
2Pa 11:7	και Βαιθσουρά και την Σοχώθ και την Όδολλάμ
2Pa 11:8	και την Γεθ και την Μαρισάν και την Ζίφ
2Pa 11:9	και την Αδωραίμ και Λαχίς, και την Αζηκά
2Pa 11:10	και την Σαραά και την Αιλώμ και την Χεβρών, ή εστι του Ιούδα και Βενιαμίν, πόλεις τειχήρεις.

2Pa 11:11	και ωχύρωσεν αυτάς τείχεσι και έδωκεν εν αυταίς ηγουμένους και παραθέσεις βρωμάτων, έλαιον και οίνον,
2Pa 11:12	κατά πόλιν και κατά πόλιν θυρεούς και δόρατα, και κατίσχυσεν αυτάς εις πλήθος σφόδρα· και ήσαν αυτω Ιούδα και Βενιαμίν.
2Pa 11:13	και οι ιερείς και οι Λευίται, οί ήσαν εν παντί Ισραήλ συνήχθησαν προς αυτόν εκ πάντων των ορίων·
2Pa 11:14	ότι εγκατέλιπον οι Λευίται τα σκηνώματα της κατασχέσεως αυτών και επορεύθησαν προς Ιούδα εις Ιερουσαλήμ, ότι εξέβαλεν αυτούς Ιεροβοάμ και οι υιοί αυτου μη λειτουργείν Κυρίω
2Pa 11:15	και κατέστησεν εαυτω ιερείς των υψηλών και τοις ειδώλοις και τοις ματαίοις και τοις μόσχοις, α εποίησεν Ιεροβοάμ,
2Pa 11:16	και εξέβαλεν αυτούς από φυλών Ισραήλ, οί έδωκαν καρδιαν αυτών του ζητήσαι Κύριον Θεόν Ισραήλ και ήλθον εις Ιερουσαλήμ θύσαι Κυρίω Θεω των πατέρων αυτών
2Pa 11:17	και κατίσχυσαν την βασιλειάν Ιούδα και κατίσχυσαν Ροβοάμ τον του Σαλωμών εις έτη τρία, ότι επορεύθη εν ταις οδοίς Δαυίδ και Σαλωμών έτη τρία.
2Pa 11:18	και έλαβεν εαυτω Ροβοάμ γυναίκα την Μολλάθ θυγατέρα Ιεριμούθ υιού Δαυίδ και Αβιγαίαν θυγατέρα Ελιάβ του Ιεσσαί,
2Pa 11:19	και έτεκεν αυτω υιούς τον Ιαούς και τον Σαμαριάν και τον Ζαάμ.
2Pa 11:20	και μετά ταύτα έλαβεν εαυτω την Μααχά θυγατέρα Αβεσσαλώμ, και έτεκεν αυτω τον Αβιά και τον Ιεθί και τον Ζηζά και τον Σαλημώθ.
2Pa 11:21	και ηγάπησε Ροβοάμ την Μααχά θυγατέρα Αβεσσαλώμ υπέρ πάσας τας γυναίκας αυτου και τας παλλακάς αυτου, ότι γυναίκας δεκαοκτώ είχε και παλλακάς τριάκοντα· και εγέννησεν υιούς είκοσι και οκτώ και θυγατέρας εξήκοντα.
2Pa 11:22	και κατέστησεν εις άρχοντα Αβιά τον της Μααχά εις ηγούμενον εν τοις αδελφοίς αυτου, ότι βασιλεύσαι διενοείτο αυτόν·
2Pa 11:23	και ηυξήθη παρά πάντας τους υιούς αυτου εν πάσι τοις ορίοις Ιούδα και Βενιαμίν και εν ταις πόλεσι ταις οχυραίς και έδωκεν αυταις τροφάς πλήθος πολύ και ητήσατο πλήθος γυναικών.
2Pa 12:1	ΚΑΙ εγένετο ως ητοιμάσθη η βασιλεία Ροβοάμ και ως κατεκρατήθη, εγκατέλιπε τας εντολάς Κυρίου και πας Ισραήλ μετ' αυτου.
2Pa 12:2	και εγένετο εν τω έτει τω πέμπτω της βασιλείας Ροβοάμ ανέβη Σουσακίμ βασιλεύς Αιγύπτου επί Ιερουσαλήμ, ότι ήμαρτον εναντίον Κυρίου,
2Pa 12:3	εν χιλίοις και διακοσίοις άρμασι και εξήκοντα χιλιάσιν ίππων, και ουκ ην αριθμός του πλήθους του ελθόντος μετ' αυτου εξ Αιγύπτου, Λίβυες, Τρωγοδύται και Αιθίοπες.

2Pa 12:4	και κατεκράτησαν των πόλεων των οχυρών, αι ήσαν εν Ιούδα, και ήλθον εις Ιερουσαλήμ.
2Pa 12:5	και Σαμαίας ο προφήτης ήλθε προς Ροβοάμ και προς τους άρχοντας Ιούδα τους συναχθέντας εις Ιερουσαλήμ από προσώπου Σουσακίμ και είπεν αυτοίς· ούτως είπε Κύριος· υμείς εγκατελίπετέ με, και εγώ εγκαταλείψω υμάς εν χειρί Σουσακίμ.
2Pa 12:6	και ησχύνθησαν οι άρχοντες Ισραήλ και ο βασιλεύς και είπαν· δίκαιος ο Κύριος.
2Pa 12:7	και εν τω ιδείν Κύριον ότι ενετράπησαν, και εγένετο λόγος Κυρίου προς Σαμαίαν λέγων· ενετράπησαν, ου καταφθερώ αυτούς· και δώσω αυτούς ως μικρός εις σωτηρίαν, και ου μη στάξη ο θυμός μου εν Ιερουσαλήμ,
2Pa 12:8	ότι έσονται εις παίδας και γνώσονται την δουλείαν μου και την δουλείαν της βασιλείας της γης.
2Pa 12:9	και ανέβη Σουσακίμ βασιλεύς Αιγύπτου επί Ιερουσαλήμ και έλαβε τους θησαυρούς τους εν οίκω Κυρίου και τους θησαυρούς τους εν οίκω του βασιλέως, τα πάντα έλαβε· και έλαβε τους θυρεούς τους χρυσούς, ους εποίησε Σαλωμών,
2Pa 12:10	και εποίησεν ο βασιλεύς Ροβοάμ θυρεούς χαλκούς αντ' αυτών. και κατέστησεν επ' αυτόν Σουσακίμ άρχοντας παρατρεχόντων, τους φυλάσσοντας τον πυλώνα του βασιλέως.
2Pa 12:11	και εγένετο εν τω εισελθείν τον βασιλέα εις οίκον Κυρίου. εισεπορεύοντο οι φυλάσσοντες και οι παρατρεχόντες και οι επιστρέφοντες εις απάντησιν των παρατρεχόντων.
2Pa 12:12	και εν τω εντραπήναι αυτόν απεστράφη απ' αυτου οργή Κυρίου και ουκ εις καταφθοράν εις τέλος· και γαρ εν Ιούδα ήσαν λόγοι αγαθοί.
2Pa 12:13	Και κατίσχυσεν ο βασιλεύς Ροβοάμ εν Ιερουσαλήμ και εβασίλευσε. και τεσσαράκοντα και ενός ετών Ροβοάμ εν τω βασιλεύσαι αυτόν και επτακαίδεκα έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, εν τη πόλει, ή εξελέξατο Κύριος επονομάσαι το όνομα αυτου εκεί εκ πασών φυλών υιών Ισραήλ· και το όνομα της μητρος αυτου Νοομμά η Αμανίτις.
2Pa 12:14	και εποίησε το πονηρόν, ότι ου κατεύθυνε την καρδιαν αυτου εκζητήσαι τον Κύριον.
2Pa 12:15	και λόγοι Ροβοάμ οι πρώτοι και έσχατοι ουκ ιδού γεγραμμένοι εν τοις λόγοις Σαμαία του προφήτου και Αδδώ του ορώντος και πράξεις αυτου; και επολέμησε Ροβοάμ τον Ιεροβοάμ πάσας τας ημέρας.
2Pa 12:16	και απέθανε Ροβοάμ μετά των πατέρων αυτου και ετάφη εν πόλει Δαυίδ, και εβασίλευσεν Αβιά υιος αυτου αντ' αυτου.
2Pa 13:1	ΕΝ τω οκτωκαιδεκάτω έτει της βασιλείας Ιεροβοάμ εβασίλευσεν Αβιά επί Ιούδαν·
2Pa 13:2	τρια έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα τη μητρί αυτου Μααχά θυγάτηρ Ουριήλ από Γαβαών. και πόλεμος ην ανά μέσον Αβιά και ανά μέσον Ιεροβοάμ.

2Pa 13:3	και παρετάξατο Αβιά εν δυνάμει πολεμισταίς δυνάμεως τετρακοσίαις χιλιάσιν ανδρών δυνατών, και Ιεροβοάμ παρετάξατο προς αυτόν πόλεμον εν οκτακοσίαις χιλιάσι, δυνατοί πολεμισταί δυνάμεως.
2Pa 13:4	και ανέστη Αβιά από του όρους Σομόρων, ό εστιν εν τω όρει Εφραίμ, και είπεν· ακούσατε Ιεροβοάμ και πας Ισραήλ·
2Pa 13:5	ουχ υμίν γνώναι ότι Κύριος ο Θεός Ισραήλ έδωκε βασιλέα επί τον Ισραήλ εις τον αιώνα τω Δαυίδ και τοις υιοίς αυτού διαθήκη αλόσ;
2Pa 13:6	και ανέστη Ιεροβοάμ ο του Ναβάτ ο παις Σαλωμών του Δαυίδ και απέστη από του κυρίου αυτού.
2Pa 13:7	και συνήχθησαν προς αυτόν άνδρες λοιμοί υιοί παράνομοι, και αντέστη προς Ροβοάμ τον του Σαλωμών, και Ροβοάμ ην νεώτερος και δειλός τη καρδία και ουκ αντέστη κατά πρόσωπον αυτού.
2Pa 13:8	και νυν υμείς λέγετε αντιστήναι κατά πρόσωπον βασιλείας Κυρίου δια χειρός υιών Δαυίδ· και υμείς πλήθος πολύ και μεθ' υμών μόσχοι χρυσοί, ους εποίησεν υμίν Ιεροβοάμ εις θεούς.
2Pa 13:9	ή ουκ εξεβάλετε τους ιερείς Κυρίου τους υιούς Ααρών και τους Λευίτας και εποιήσατε εαυτοίς ιερείς εκ του λαού της γης πάσης; ο προσπορευόμενος πληρώσαι τας χείρας εν μόσχω εκ βοών και κριοίς επτά και εγένετο εις ιερέα τω μη όντι θεω.
2Pa 13:10	και ημείς Κύριον τον Θεόν ημών ουκ εγκατελίπομεν, και οι ιερείς αυτού λειτουργούσι τω Κυρίω οι υιοί Ααρών και οι Λευίται, και εν ταις εφημερίαις αυτών·
2Pa 13:11	θυμιώσι τω Κυρίω ολοκαύτωμα πρωϊ και δείλης και θυμίαμα συνθέσεως και προθέσεις άρτων επί της τραπέζης της καθαράς, και η λυχνία η χρυσή και οι λύχνοι της καύσεως ανάψαι δείλης, ότι φυλάσσομεν τας φυλακάς Κυρίου του Θεού των πατέρων ημών, και υμείς εγκατελίπετε αυτόν.
2Pa 13:12	και ιδού μεθ' ημών εν αρχή Κύριος και οι ιερείς αυτού και αι σάλπιγγες της σημασίας του σημαίνειν εφ' ημάς. οι υιοί του Ισραήλ μη πολεμήσητε προς Κύριον Θεόν των πατέρων ημών, ότι ουκ ευοδώσεται υμίν.
2Pa 13:13	και Ιεροβοάμ απέστρεψε το ένεδρον ελθείν αυτω εκ των όπισθεν· και εγένετο έμπροσθεν Ιούδα, και το ένεδρον εκ των όπισθεν.
2Pa 13:14	και απέστρεψεν Ιούδας, και ιδού αυτοίς ο πόλεμος εκ των έμπροσθεν και εκ των όπισθεν, και εβόησαν προς Κύριον, και οι ιερείς εσάλπισαν ταις σάλπιγξι·
2Pa 13:15	και εβόησαν άνδρες Ιούδα και εγένετο εν τω βοάν άνδρας Ιούδα και Κύριος επάταξε τον Ιεροβοάμ και τον Ισραήλ εναντίον Αβιά και Ιούδα.
2Pa 13:16	και έφυγον οι υιοί Ισραήλ από προσώπου Ιούδα, και παρέδωκεν αυτούς Κύριος εις τας χείρας αυτών.
2Pa 13:17	και επάταξεν εν αυτοίς Αβιά και ο λαός αυτού πληγήν μεγάλην, και έπεσον τραυματία από Ισραήλ πεντακόσαι χιλιάδες άνδρες δυνατοί.

2Pa 13:18	και εταπεινώθησαν οι υιοί Ισραήλ εν τη ημέρα εκείνη, και κατίσχυσαν οι υιοί Ιούδα, ότι ήλπισαν επί Κύριον Θεόν των πατέρων αυτών.
2Pa 13:19	και κατεδίωξεν Αβιά οπίσω Ιεροβοάμ και προκατελάβετο παρ' αυτού πόλεις, την Βαιθήλ και τας κώμας αυτής και την Ισανά και τας κώμας αυτής και την Εφρών και τας κώμας αυτής.
2Pa 13:20	και ουκ έσχεν ισχύν Ιεροβοάμ έτι πάσας τας ημέρας Αβιά, και επάταξεν αυτόν Κύριος, και ετελεύτησε.
2Pa 13:21	και κατίσχυσεν Αβιά και έλαβεν εαυτω γυναίκας δεκατέσσαρας και εγέννησεν υιούς εικοσιδύο και εκκαίδεκα θυγατέρας.
2Pa 13:22	και οι λοιποί λόγιοι Αβιά και αι πράξεις αυτού και οι λόγιοι αυτού γεγραμμένοι επί βιβλίω του προφήτου Αδδώ.
2Pa 14:1	ΚΑΙ απέθανεν Αβιά μετά των πατέρων αυτού, και έθαψαν αυτόν εν πόλει Δαβίδ, και εβασίλευσεν Ασά υιος αυτού αντ' αυτού. εν ταις ημέραις Ασά ησύχασεν η γη Ιούδα δέκα έτη,
2Pa 14:2	και εποίησε το καλόν και το ευθές ενώπιον Κυρίου του Θεού αυτού.
2Pa 14:3	και απέστησε τα θυσιαστήρια των αλλοτρίων και τα υψηλά και συνέτριψε τας στήλας και εξέκοψε τα άλση
2Pa 14:4	και είπε τω Ιούδα εκζητήσαι τον Κύριον Θεόν των πατέρων αυτών και ποιήσαι τον νόμον και τας εντολάς.
2Pa 14:5	και απέστησεν από πασών πόλεων Ιούδα τα θυσιαστήρια και τα είδωλα, και ειρήνευσε
2Pa 14:6	πόλεις τειχήρεις εν γη Ιούδα, ότι ειρήνευσεν η γη· και ουκ ην αυτω πόλεμος εν τοις έτεσι τούτοις, ότι κατέπαυσε Κύριος αυτω.
2Pa 14:7	και είπε τω Ιούδα· οικοδομήσωμεν τας πόλεις ταύτας και ποιήσωμεν τείχη και πύργους και πύλας και μοχλους, εν ω της γης κυριεύσομεν, ότι καθώς εξεζητήσαμεν Κύριον τον Θεόν ημών, εξεζήτησεν ημάς και κατέπαυσεν ημάς κυκλόθεν και ευώδωσεν ημίν.
2Pa 14:8	και εγένετο δύναμις τω Ασά οπλοφόρων αιρόντων θυρεούς και δόρατα εν γη Ιούδα τριακόσιοι χιλιάδες και εν γη Βενιαμίν πελτασταί και τοξόται διακόσιοι και ογδοήκοντα χιλιάδες, πάντες ούτοι πολεμισταί δυνάμεως.
2Pa 14:9	και εξήλθεν επ' αυτούς Ζαρέ ο Αιθίοψ εν δυνάμει εν χιλίαις χιλιάσι και άρμασι τριακοσίοις, και ήλθεν έως Μαρισά.
2Pa 14:10	και εξήλθεν Ασά εις συνάντησιν αυτω και παρετάξατο πόλεμον εν τη φάραγγι κατά βορράν Μαρισά.
2Pa 14:11	και εβόησεν Ασά προς Κύριο Θεόν αυτού και είπε· Κύριε, ουκ αδυνατεί παρά σοί σώζειν εν πολλοίς και εν ολίγοις· κατίσχυσον ημάς, Κύριε ο Θεός ημών, ότι επί σοί πεποιθαμεν και επί τω ονόματί σου ήλθομεν επί το πλήθος το πολύ τούτο· Κύριε ο Θεός ημών, μη κατισχυσάτω προς σε άνθρωπος.

2Pa 14:12	και επάταξε Κύριος τους Αιθίοπας εναντίον Ιούδα, και έφυγον Αιθίοπες·
2Pa 14:13	και κατεδίωξεν αυτούς Ασά και ο λαός αυτού έως Γεδώρ, και έπεσον Αιθίοπες ωστε μη είναι εν αυτοίς περιποίησιν, ότι συνετριβησαν ενώπιον Κυρίου και εναντίον της δυνάμεως αυτού, και εσκύλευσαν σκύλα πολλά.
2Pa 14:14	και εξέκοψαν τας κόμας αυτών κύκλω Γεδώρ, ότι εγενήθη έκστασις Κυρίου επ' αυτούς, και εσκύλευσαν πάσας τας πόλεις αυτών, ότι πολλά σκύλα εγενήθη αυτοίς·
2Pa 14:15	και γε σκηνάς κτήσεων, τους Αλιμαζονείς, εξέκοψαν και έλαβον πρόβατα πολλά και καμήλους και επέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ.
2Pa 15:1	ΚΑΙ Αζαρίας υιος Ώδηδ, εγένετο επ' αυτόν πνεύμα Κυρίου,
2Pa 15:2	και εξήλθεν εις απάντησιν Ασά και παντί Ιούδα και Βενιαμίν και είπεν· ακούσατέ μου, Ασά και πας Ιούδα και Βενιαμίν. Κύριος μεθ' υμών εν τω είναι υμάς μετ' αυτού, και εάν εκζητήσητε αυτόν, ευρεθήσεται υμίν, και εάν εγκαταλίπητε αυτόν, εγκαταλείψει υμάς.
2Pa 15:3	και ημέραι πολλάι τω Ισραήλ εν ου θεω αληθινω και ουχ ιερέως υποδεικνύοντος και εν ου νόμω·
2Pa 15:4	και επιστρέψει αυτούς επί Κύριον Θεόν Ισραήλ, και ευρεθήσεται αυτοίς.
2Pa 15:5	και εν εκείνω τω καιρω ουκ έστιν ειρήνη τω εκπορευομένω και τω εισπορευομένω, ότι έκστασις Κυρίου επί πάντας τους κατοικούντας τας χώρας.
2Pa 15:6	και πολεμήσει έθνος προς έθνος και πόλις προς πόλιν, ότι ο Θεός εξέστησεν αυτούς εν πάση θλίψει.
2Pa 15:7	και υμείς ισχύσατε, και μη εκλυέσθωσαν αι χείρες υμών, ότι έστι μισθός τη εργασία υμών.
2Pa 15:8	και εν τω ακούσαι τους λόγους τούτους και την προφητείαν Αδάδ του προφήτου και κατίσχυσε και εξέβαλε τα βδελύγματα από πάσης της γης Ιούδα και Βενιαμίν και από των πόλεων, ων κατέσχεν Ιεροβοάμ εν όρει Εφραίμ, και ενεκαίνισε το θυσιαστήριον Κυρίου, ό ην έμπροσθεν του ναού Κυρίου.
2Pa 15:9	και εξεκκλησίασε τον Ιούδαν και Βενιαμίν και τους προσηλύτους τους παροικούντας μετ' αυτού από Εφραίμ και από Μανασσή και από Συμεών, ότι προσετέθησαν προς αυτόν πολλοί του Ισραήλ εν τω ιδείν αυτούς, ότι Κύριος ο Θεός αυτού μετ' αυτού.
2Pa 15:10	και συνήχθησαν εις Ιερουσαλήμ εν τω μηνί τω τρίτω εν τω έτει τω πεντεκαιδεκάτω της βασιλείας Ασά.
2Pa 15:11	και έθυσσε τω Κυρίω εν τη ημέρα εκείνη από των σκύλων, ων ήνεγκαν, μόσχους επτακοσίους και πρόβατα επτακισχίλια.
2Pa 15:12	και διήλθεν εν διαθήκη ζητήσαι Κύριον Θεόν των πατέρων αυτών εξ όλης της καρδιάς και εξ όλης της ψυχής αυτών·

2Pa 15:13	και πας, ος εαν μη εκζητηση τον Κυριον Θεον του Ισραηλ, αποθανειται απο νεωτερου εως πρεσβυτερου, απο ανδρος εως γυναικος.
2Pa 15:14	και ωμοσαν εν Κυριω εν φωνη μεγαλη και εν σάλπιγξι και εν κερατίνας.
2Pa 15:15	και ηυφράνθησαν πας Ιούδα περι του ορκου, οτι εξ ολης της ψυχης ωμοσαν και εν πάση θελήσει εζήτησαν αυτον, και ευρέθη αυτοις και κατέπαυσε Κυριος αυτοις κυκλόθεν.
2Pa 15:16	και την Μααχά την μητέρα αυτου μετέστησε του μη είναι τη Αστάρτη λειτουργούσαν και κατέκοψε το ειδωλον και κατέκαυσε εν χειμάρω Κέδρων.
2Pa 15:17	πλήν τα υψηλά ουκ απέστησαν, έτι υπήρχεν εν τω Ισραηλ· αλλ' η καρδια Ασα εγένετο πλήρης πάσας τας ημέρας αυτου.
2Pa 15:18	και εισήνεγκε τα άγια Δαυιδ του πατρος αυτου και τα άγια οικου του Θεου, αργύριον και χρυσιον και σκευη.
2Pa 15:19	και πόλεμος ουκ ην μετ' αυτου εως του πέμπτου και τριακοστού έτους της βασιλείας Ασα.
2Pa 16:1	ΚΑΙ εν τω ογδώ και τριακοστω έτει της βασιλείας Ασα ανέβη βασιλεύς Ισραηλ επί Ιούδαν και ωκοδόμησε την Ραμά του μη δούναι έξοδον και είσοδον τω Ασα βασιλεί Ιούδα.
2Pa 16:2	και έλαβεν Ασα αργύριον και χρυσιον εκ θησαυρων οικου Κυριου και οικου του βασιλέως και απέστειλε προς τον υιον του Άδερ βασιλέως Συρίας τον κατοικούντα εν Δαμασκω λέγων·
2Pa 16:3	διάθου διαθήκην ανά μέσον εμου και σου και ανά μέσον του πατρος μου και ανά μέσον του πατρος σου· ιδου απέσταλκά σοι χρυσιον και αργύριον, δεύρο και διασκέδασον απ' εμου τον Βασα βασιλέα Ισραηλ και απελθέτω απ' εμου.
2Pa 16:4	και ήκουσεν υιος Άδερ του βασιλέως Ασα και απέστειλε τους άρχοντας της δυναμewς αυτου επί τας πόλεις Ισραηλ και επάταξε την Αϊών και την Δάν και την Αβελμαϊν και πάσας τας περιχώρους Νεφθαλί.
2Pa 16:5	και εγένετο εν τω ακούσαι Βασα απέλιπε του μηκέτι οικοδομείν την Ραμά και κατέπαυσε το έργον αυτου.
2Pa 16:6	και Ασα βασιλεύς έλαβε πάντα τον Ιούδαν και έλαβε τους λίθους της Ραμά και τα ξύλα αυτης, α ωκοδόμησε Βασα, και ωκοδόμησεν εν αυτοις την Γαβαέ και την Μασφά.
2Pa 16:7	και εν τω καιρω εκείνω ήλθεν Ανανί ο προφήτης προς Ασα βασιλέα Ιούδα και είπεν αυτω· εν τω πεποιθέναι σε επί βασιλέα Συρίας και μη πεποιθέναι σε επί Κυριον Θεόν σου, δια τούτο εσώθη η δύναμις Συρίας απο της χειρός σου.
2Pa 16:8	ουχ οι Αιθίοπες και Λίβυες ήσαν εις δύναμιν πολλήν εις θάρσος, εις ιππείς εις πλήθος σφόδρα; και εν τω πεποιθέναι σε επί Κυριον παρεδωκεν εις χειράς σου;
2Pa 16:9	οτι οι οφθαλμοί Κυριου επιβλέπουσιν εν πάση τη γη κατισχύσαι εν πάση καρδια πλήρει προς αυτον. ηγνόηκας επί τούτω· απο του νυν εσται μετá σου πόλεμος.

2Pa 16:10	και εθυμώθη Ασά τω προφήτη και παρέθετο αυτόν εις φυλακήν, ότι ωργίσθη επί τούτω· και ελυμήνατο Ασά εν τω λαω εν τω καιρω εκείνω.
2Pa 16:11	Και ιδού οι λόγοι Ασά οι πρώτοι και οι έσχατοι γεγραμμένοι εν βιβλίω βασιλέων Ιούδα και Ισραήλ.
2Pa 16:12	και εμαλακίσθη Ασά εν τω έτει τω ενάτω και τριακοστω της βασιλείας αυτού τους πόδας, έως σφόδρα εμαλακίσθη· και εν τη μαλακία αυτού ουκ εξήτησε τον Κύριον, αλλά τους ιατρούς.
2Pa 16:13	και εκοιμήθη Ασά μετά των πατέρων αυτού και ετελεύτησεν εν τω τεσσαρακοστω έτει της βασιλείας αυτού,
2Pa 16:14	και έθαψαν αυτόν εν τω μνήματι, ω ώρυξεν εαυτω εν πόλει Δαυίδ, και εκοίμησαν αυτόν επί της κλίνης και έπλησαν αρωμάτων και γένη μύρων μυρεψών και εποίησαν αυτω εκφοράν μεγάλην έως σφόδρα.
2Pa 17:1	ΚΑΙ εβασίλευσεν Ιωσαφάτ υιος αυτού αντ' αυτού, και κατίσχυσεν Ιωσαφάτ επί τον Ισραήλ.
2Pa 17:2	και έδωκε δύναμιν εν πάσαις ταις πόλεσιν Ιούδα ταις οχυραίς και κατέστησεν ηγουμένους εν πάσαις ταις πόλεσιν Ιούδα και εν πόλεσιν Εφραίμ, ως προκατελάβετο Ασά ο πατήρ αυτού.
2Pa 17:3	και εγένετο Κύριος μετά Ιωσαφάτ, ότι επορεύθη εν οδοίς του πατρός αυτού ταις πρώταις και ουκ εξεζήτησε τα είδωλα,
2Pa 17:4	αλλά Κύριον τον Θεόν του πατρός αυτού εξεζήτησε και εν ταις εντολαίς του πατρός αυτού επορεύθη, και ουχ ως τα έργα του Ισραήλ.
2Pa 17:5	και κατεύθυνε Κύριος την βασιλείαν εν χειρί αυτού, και έδωκε πας Ιούδα δώρα τω Ιωσαφάτ, και εγένετο αυτω πλούτος και δόξα πολλή.
2Pa 17:6	και υψώθη η καρδιά αυτού εν οδω Κυρίου, και έτι εξήρε τα υψηλά και τα άλση από της γης Ιούδα.
2Pa 17:7	και εν τω τρίτω έτει της βασιλείας αυτού απέστειλε τους ηγουμένους αυτού και τους υιούς των δυνατών, τον Αβδιάν και Ζαχαριάν και Ναθαναήλ και Μιχαίαν, του διδάσκειν εν πόλεσιν Ιούδα·
2Pa 17:8	και μετ' αυτών οι Λευίται Σαμαίας και Ναθανίας και Ζαβδίας και Ασιήλ και Σεμιραμώθ και Ιωνάθαν και Αδωνίας και Τωβίας, οι Λευίται, και μετ' αυτών Ελισαμά και Ιωράμ οι ιερείς,
2Pa 17:9	και εδίδασκον εν Ιούδα, και μετ' αυτών βίβλος νόμου Κυρίου, και διήλθον εν ταις πόλεσιν Ιούδα και εδίδασκον τον λαόν.
2Pa 17:10	και εγένετο έκστασις Κυρίου επί πάσαις ταις βασιλείαις της γης κύκλω Ιούδα, και ουκ επολέμουν προς Ιωσαφάτ·
2Pa 17:11	και από των αλλοφύλων έφερον τω Ιωσαφάτ δώρα και αργύριον και δόματα, και οι Αραβες έφερον αυτω κριούς προβάτων επτακισχιλίους επτακοσίους.

2Pa 17:12	και ην Ιωσαφάτ πορευόμενος μείζων έως εις ύψος και ωκοδόμησεν εν τη Ιουδαία οικήσεις και πόλεις οχυράς.
2Pa 17:13	και έργα πολλά εγένετο αυτω εν τη Ιουδαία και άνδρες πολεμισταί δυνατοί ισχύοντες εν Ιερουσαλήμ.
2Pa 17:14	και ούτος ο αριθμός αυτών κατ' οίκους πατριών αυτών· και τω Ιούδα χιλίαρχοι, Έδνας ο άρχων και μετ' αυτού υιοί δυνατοί δυνάμεως τριακόσiai χιλιάδες·
2Pa 17:15	και μετ' αυτόν Ιωανάν ο ηγούμενος και μετ' αυτού διακόσiai ογδοήκοντα χιλιάδες·
2Pa 17:16	και μετ' αυτόν Αμασίας ο του Ζαρί, ο προθυμούμενος τω Κυρίω, και μετ' αυτού διακόσiai χιλιάδες δυνατοί δυνάμεως.
2Pa 17:17	και εκ του Βενιαμίν δυνατός δυνάμεως Ελιαδά και μετ' αυτού τοξόται και πελτασταί διακόσiai χιλιάδες.
2Pa 17:18	και μετ' αυτόν Ιωζαβάδ και μετ' αυτού εκατόν ογδοήκοντα χιλιάδες δυνατοί πολέμου.
2Pa 17:19	ούτοι οι λειτουργούντες τω βασιλεί, εκτός ων έδωκεν ο βασιλεύς εν ταις πόλεσι ταις οχυραίς εν πάση τη Ιουδαία.
2Pa 18:1	ΚΑΙ εγενήθη τω Ιωσαφάτ έτι πλούτος και δόξα πολλή, και επεγαμβρεύσατο εν οίκω Αχαάβ.
2Pa 18:2	και κατέβη δια τέλους ετών προς Αχαάβ εις Σαμάρειαν· και έθυσεν αυτω Αχαάβ πρόβατα και μόσχους πολλούς και τω λαω τω μετ' αυτού και ηγάπα αυτόν του συναναβήναι μετ' αυτού εις Ραμώθ της Γαλααδίτιδος.
2Pa 18:3	και είπεν Αχαάβ βασιλεύς Ισραήλ προς Ιωσαφάτ βασιλέα Ιούδα· ει πορεύση μετ' εμού εις Ραμώθ της Γαλααδίτιδος; και είπεν αυτω· ως εγώ, ούτω και συ· ως ο λαός σου και ο λαός μου μετά σου εις πόλεμον.
2Pa 18:4	και είπεν Ιωσαφάτ προς βασιλέα Ισραήλ· ζήτησον δη σήμερον τον Κύριον.
2Pa 18:5	και συνήγαγεν ο βασιλεύς Ισραήλ τους προφήτας τετρακοσίους άνδρας και είπεν αυτοίς· ει πορευθώ εις Ραμώθ Γαλααδ εις πόλεμον ή επίσχω; και είπαν· ανάβαινε, και δώσει ο Θεός εις τας χείρας του βασιλέως.
2Pa 18:6	και είπεν Ιωσαφάτ· ουκ έστιν ώδε προφήτης του Κυρίου έτι και επιζητήσομεν παρ' αυτού;
2Pa 18:7	και είπε βασιλεύς Ισραήλ προς Ιωσαφάτ· έτι ανήρ εις του ζητήσαι τον Κύριον δι' αυτού, και εγώ εμίσησα αυτόν, ότι ουκ έστι προφητεύων περι εμού εις αγαθά, ότι πάσαι αι ημέραι αυτού εις κακά, ούτος Μιχαίας υιος Ιεμβλά. και είπεν Ιωσαφάτ· μη λαλείτω ο βασιλεύς ούτως·
2Pa 18:8	και εκάλεσεν ο βασιλεύς ευνούχον ένα και είπε· τάχος Μιχαίαν υιόν Ιεμβλά.
2Pa 18:9	και βασιλεύς Ισραήλ και Ιωσαφάτ βασιλεύς Ιούδα καθήμενοι έκαστος επί θρόνου αυτού και ενδεδυμένοι στολάς, καθήμενοι εν τω ευρυχώρω θύρας πύλης

	Σαμαρείας, και πάντες οι προφήται επροφήτεον εναντίον αυτών.
2Pa 18:10	και εποίησεν εαυτω Σεδεκίας υιος Χαναάν κέρατα σιδηρά και είπε· τάδε λέγει Κύριος· εν τούτοις κεραιείς την Συρίαν έως αν συντελεσθή.
2Pa 18:11	και πάντες οι προφήται επροφήτεον ούτω λέγοντες· ανάβαινε εις Ραμώθ Γαλαάδ και ευοδωθήση, και δώσει Κύριος εις χείρας του βασιλέως.
2Pa 18:12	και ο άγγελος ο πορευθείς του καλέσαι τον Μιχαίαν ελάλησεν αυτω λέγων· ιδού ελάλησαν οι προφήται εν στόματι ενί αγαθά περί του βασιλέως, και έστωσαν δη οι λόγοι σου ως ενός αυτών, και λαλήσεις αγαθά.
2Pa 18:13	και είπε Μιχαίας· ζη Κύριος, ότι ό εάν είπη ο Θεός προς με, αυτό λαλήσω.
2Pa 18:14	και ήλθε προς τον βασιλέα, και είπεν αυτω ο βασιλεύς· Μιχαία, ει πορευθώ εις Ραμώθ Γαλαάδ εις πόλεμον ή επίσχω; και είπεν· ανάβαινε και ευοδώσεις, και δοθήσονται εις χείρας υμών.
2Pa 18:15	και είπεν αυτω ο βασιλεύς· ποσάκις ορκίζω σε ίνα μη λαλήσης προς με πλήν την αλήθειαν εν ονόματι Κυρίου;
2Pa 18:16	και είπεν· είδον τον Ισραήλ διεσπαρμένους εν τοις όρεσιν ως πρόβατα, οίς ουκ έστι ποιμήν, και είπε Κύριος· ουκ έχουσιν ηγούμενον ούτοι, αναστρεφέτωσαν έκαστος εις τον οίκον αυτου εν ειρήνη.
2Pa 18:17	και είπεν ο βασιλεύς Ισραήλ προς Ιωσαφάτ· ουκ είπόν σοι, ότι ου προφητεύει περί εμου αγαθά, αλλ' ή κακά;
2Pa 18:18	και είπεν· ουχ ούτως· ακούσατε λόγον Κυρίου· είδον τον Κύριον καθήμενον επί θρόνου αυτου, και πάσα δύναμις του ουρανου παρειστήκει εκ δεξιών αυτου και εξ αριστερών αυτου.
2Pa 18:19	και είπε Κύριος· τις απατήσει τον Αχαάβ βασιλέα Ισραήλ και αναθήσεται και πεσειται εν Ραμώθ Γαλαάδ; και ούτος είπεν ούτως, και ούτος είπεν ούτως.
2Pa 18:20	και εξήλθε το πνεύμα και έστη ενώπιον Κυρίου και είπεν· εγώ απατήσω αυτόν. και είπε Κύριος· εν τίνι;
2Pa 18:21	και είπεν· εξελεύσομαι και έσομαι πνεύμα ψευδές εν στόματι πάντων των προφητών αυτου. και είπεν· απατήσεις και δυνήση, έξελθε και ποιήσον ούτω.
2Pa 18:22	και νυν ιδού έδωκε Κύριος πνεύμα ψευδές εν στόματι των προφητών σου τούτων, και Κύριος ελάλησεν επί σε κακά.
2Pa 18:23	και ήγγισε Σεδεκίας υιος Χαναάν και επάταξε τον Μιχαίαν επί την σιαγόνα και είπεν αυτω· ποία τη οδω παρήλθε πνεύμα Κυρίου παρ' εμου του λαλήσαι προς σε;
2Pa 18:24	και είπε Μιχαίας· ιδού όψη εν τη ημέρα εκείνη, εν ή εισελεύση ταμείον εκ ταμείου του κατακρυβήναι.
2Pa 18:25	και είπε βασιλεύς Ισραήλ· λάβετε τον Μιχαίαν και αποστρέψατε προς Εμήρ άρχοντα της πόλεως και προς Ιωάς άρχοντα υιόν του βασιλέως

2Pa 18:26	και ερειτε· ουτως ειπεν ο βασιλεύς· αποθεσθε τούτον εις οικον φυλακής, και εσθιέτω άρτον θλίψεως και ύδωρ θλίψεως έως του επιστρέψαι με εν ειρήνη.
2Pa 18:27	και ειπε Μιχαίας· εάν επιστρέφων επιστρέψης εν ειρήνη, ουκ ελάλησε Κύριος εν εμοί· ακούσατε λαοί πάντες.
2Pa 18:28	Και ανέβη βασιλεύς Ισραήλ και Ιωσαφάτ βασιλεύς Ιούδα εις Ραμώθ Γαλαάδ.
2Pa 18:29	και ειπε βασιλεύς Ισραήλ προς Ιωσαφάτ· κατακάλυψόν με και εισελεύσομαι εις τον πόλεμον, και συ ένδυσαι τον ιματισμόν μου· και συνεκαλύψατο βασιλεύς Ισραήλ και εισήλθεν εις τον πόλεμον.
2Pa 18:30	και βασιλεύς Συρίας ενετείλατο τοις άρχουσι των αρμάτων τοις μετ' αυτού λέγων· μη πολεμείτε τον μικρόν και τον μέγαν, αλλ' ή τον βασιλέα Ισραήλ μόνον.
2Pa 18:31	και εγένετο ως ειδον οι άρχοντες των αρμάτων τον Ιωσαφάτ, και αυτοί ειπαν· βασιλεύς Ισραήλ εστι, και εκύκλωσαν αυτόν του πολεμείν· και εβόησεν Ιωσαφάτ, και Κύριος έσωσεν αυτόν, και απέστρεψεν αυτούς ο Θεός απ' αυτού.
2Pa 18:32	και εγένετο ως ειδον οι άρχοντες των αρμάτων ότι ουκ ην βασιλεύς Ισραήλ, και απέστρεψαν απ' αυτού.
2Pa 18:33	και ανήρ έτεινε τόξον ευστόχως και επάταξε τον βασιλέα Ισραήλ ανά μέσον του πνεύμονος και ανά μέσον του θώρακος. και ειπε τω ηνιόχω· επιστρεφε την χειρά σου και εξάγαγέ με εκ του πολέμου, ότι επόνεσα.
2Pa 18:34	και ετροπώθη ο πόλεμος εν τη ημέρα εκείνη· και ο βασιλεύς Ισραήλ ην εστηκάς επί του άρματος εξεναντίας Συρίας έως εσπέρας και απέθανε δύνοντας του ηλίου.
2Pa 19:1	ΚΑΙ επέστρεψεν Ιωσαφάτ βασιλεύς Ιούδα εις τον οικον αυτού εις Ιερουσαλήμ.
2Pa 19:2	και εξήλθεν εις απάντησιν αυτού Ιού ο του Ανανί ο προφήτης και ειπεν αυτω· βασιλεύ Ιωσαφάτ, ει αμαρτωλω συ βοηθείς ή μισουμένω υπό Κυρίου φιλιάζεις· δια τούτο εγένετο επί σε οργή παρά Κυρίου·
2Pa 19:3	ότι αλλ' ή λόγοι αγαθοί ευρέθησαν εν σοί, ότι εξήρας τα άλση από της γης Ιούδα και κατηύθυνας την καρδιάν σου εκζητήσαι τον Κύριον.
2Pa 19:4	και κατώκησεν Ιωσαφάτ εν Ιερουσαλήμ και πάλιν εξήλθεν εις τον λαόν από Βηρσαβεέ έως όρους Εφραίμ και επέστρεψεν αυτούς επί Κύριον Θεόν των πατέρων αυτών.
2Pa 19:5	και κατέστησε τους κριτάς εν πάσαις ταις πόλεσιν Ιούδα ταις οχυραίς εν πόλει και πόλει
2Pa 19:6	και ειπε τοις κριταίς· ιδετε τι υμείς ποιείτε, ότι ουκ ανθρώπω υμείς κρίνετε, αλλ' ή τω Κυρίω, και μεθ' υμών λόγοι της κρίσεως·
2Pa 19:7	και νυν γενέσθω φόβος Κυρίου εφ' υμάς, και φυλάσσετε και ποιήσατε, ότι ουκ έστι μετά Κυρίου Θεού ημών αδικία, ουδέ θαυμάσαι πρόσωπον ουδέ λαβείν δώρα.

2Pa 19:8	και γε εν Ιερουσαλήμ κατέστησεν Ιωσαφάτ των ιερέων και των Λευιτών και των πατριαρχών Ισραήλ εις κρίσιν Κυρίου, και κρίνειν τους κατοικούντας εν Ιερουσαλήμ.
2Pa 19:9	και ενετείλατο προς αυτούς λέγων· ούτω ποιήσετε εν φόβω Κυρίου, εν αληθεία και εν πλήρει καρδιά·
2Pa 19:10	πας ανήρ κρίσιν την ελθούσαν εφ' υμάς των αδελφών υμών των κατοικούντων εν ταις πόλεσιν αυτών ανά μέσον αίμα αίματος και ανά μέσον του προστάγματος και εντολής και δικαιώματα και κρίματα και διαστελείσθε αυτοίς, και ουχ αμαρτήσονται τω Κυρίω, και ουκ έσται οργή εφ' υμάς και επί τους αδελφούς υμών· ούτω ποιήσετε και ουχ αμαρτήσεσθε.
2Pa 19:11	και ιδού Αμαρίας ο ιερεύς ηγούμενος εφ' υμάς εις πάντα λόγον Κυρίου και Ζαβδίας υιος Ισμαήλ ο ηγούμενος εις οίκον Ιούδα προς πάντα λόγον βασιλέως και οι γραμματείς και οι Λευίται προ προσώπου υμών· ισχύσατε και ποιήσατε, και έσται Κύριος μετά του αγαθού.
2Pa 20:1	ΚΑΙ μετά ταύτα ήλθον οι υιοί Μωάβ, και υιοί Αμμών και μετ' αυτών εκ των Μιναίων προς Ιωσαφάτ εις πόλεμον.
2Pa 20:2	και ήλθον και υπέδειξαν τω Ιωσαφάτ λέγοντες· ήκει επί σε πλήθος πολύ εκ πέραν της θαλάσσης από Συρίας, και ιδού εισιν εν Ασασάν Θαμάρ (αύτη εστίν Εγγαδί).
2Pa 20:3	και εφοβήθη και έδωκεν Ιωσαφάτ πρόσωπον αυτού εκζητήσαι τον Κύριον και εκήρυξε νηστείαν εν παντί Ιούδα.
2Pa 20:4	και συνήχθη Ιούδας εκζητήσαι τον Κύριον, και από πασών των πόλεων Ιούδα ήλθον ζητήσαι τον Κύριον.
2Pa 20:5	και ανέστη Ιωσαφάτ εν εκκλησία Ιούδα εν Ιερουσαλήμ εν οίκω Κυρίου κατά πρόσωπον της αυλής της καινής
2Pa 20:6	και είπε· Κύριε ο Θεός των πατέρων μου, ουχί συ ει Θεός εν ουρανω άνω και συ κυριεύεις πασών των βασιλειών των εθνών και εν τη χειρί σου ισχύς δυναστείας και ουκ έστι προς σε αντιστήναι;
2Pa 20:7	ουχί συ ο Κύριος ο εξολοθρεύσας τους κατοικούντας την γην ταύτην από προσώπου του λαού σου Ισραήλ και έδωκας αυτήν σπέρματι Αβραάμ τω ηγαπημένω σου εις τον αιώνα;
2Pa 20:8	και κατώκησαν εν αυτη και ωκοδόμησαν εν αυτη αγίασμα τω ονόματί σου λέγοντες·
2Pa 20:9	εάν επέλθη εφ' ημάς κακά, ρομφαία, κρίσις, θάνατος, λιμός, στησόμεθα εναντίον του οίκου τούτου και εναντίον σου, ότι το όνομά σου επί τω οίκω τούτω, και βοησόμεθα προς σε από της θλίψεως, και ακούση και σώσεις.
2Pa 20:10	και νυν ιδού οι υιοί Αμμών και Μωάβ και όρος Σηείρ, εις ους ουκ έδωκας τω Ισραήλ διελθείν δι' αυτών, εξελθόντων αυτών εκ γης Αιγύπτου, ότι εξέκλιναν απ' αυτών και ουκ εξωλόθρευσαν αυτούς.

2Pa 20:11	και νυν ιδού αυτοί επιχειρούσιν εφ' ημάς εξελθείν εκβαλείν ημάς από της κληρονομίας ημών, ης έδωκας ημίν.
2Pa 20:12	Κύριε ο Θεός ημών, ου κρινείς εν αυτοίς; ότι ουκ έστιν ημίν ισχύς του αντιστήναι προς το πλήθος το πολύ τούτο το ελθόν εφ' ημάς, και ουκ οίδαμεν τι ποιήσωμεν αυτοίς, αλλ' ή επί σοί οι οφθαλμοί ημών.
2Pa 20:13	και πας Ιούδας εστηκώς έναντι Κυρίου, και τα παιδιά αυτών και αι γυναίκες αυτών.
2Pa 20:14	και τω Όζιήλ τω του Ζαχαρίου των υιών Βαναίου των υιών Ελεϊήλ του Ματθανίου του Λευίτου από των υιών Ασάφ, εγένετο επ' αυτόν πνεύμα Κυρίου εν τη εκκλησία
2Pa 20:15	και είπεν· ακούσατε πας Ιούδα και οι κατοικούντες εν Ιερουσαλήμ και ο βασιλεύς Ιωσαφάτ· τάδε λέγει Κύριος υμίν αυτοίς· μη φοβείσθε μηδέ πτοηθήτε από προσώπου του όχλου του πολλού τούτου, ότι ουχ υμίν εστιν η παράταξις, αλλ' ή τω Θεω.
2Pa 20:16	αύριον κατάβητε επ' αυτούς· ιδού αναβαίνουσι κατά την ανάβασιν Ασάς, και ευρήσετε αυτούς επ' άκρου ποταμού της ερήμου Ιεριήλ.
2Pa 20:17	ουχ υμίν εστι πολεμήσαι· ταύτα σύνετε και ιδετε την σωτηρίαν Κυρίου μεθ' υμών, Ιούδα και Ιερουσαλήμ· μη φοβηθήτε μηδέ πτοηθήτε αύριον εξελθείν εις απάντησιν αυτοίς, και Κύριος μεθ' υμών.
2Pa 20:18	και κύψας Ιωσαφάτ επί πρόσωπον αυτού και πας Ιούδα και οι κατοικούντες Ιερουσαλήμ έπεσαν έναντι Κυρίου προσκυνήσαι Κυρίω.
2Pa 20:19	και ανέστησαν οι Λευίται από των υιών Καάθ και από των υιών Κορέ αινείν Κυρίω Θεω Ισραήλ εν φωνή μεγάλη εις ύψος.
2Pa 20:20	Και ώρθρισαν πρωϊ και εξήλθον εις την έρημον Θεκωέ, και εν τω εξελθείν αυτούς έστη Ιωσαφάτ και εβόησε και είπεν· ακούσατέ μου Ιούδα και οι κατοικούντες εν Ιερουσαλήμ· εμπιστεύσατε εν Κυρίω Θεω ημών, και εμπιστευθήσεσθε· εμπιστεύσατε εν προφήτη αυτού, και ευοδωθήσεσθε.
2Pa 20:21	και εβουλεύσατο μετά του λαού και έστησε ψαλτωδούς και αινούντας εξομολογείσθαι και αινείν τα άγια εν τω εξελθείν έμπροσθεν της δυνάμεως, και έλεγον· εξομολογείσθε τω Κυρίω, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού.
2Pa 20:22	και εν τω άρξασθαι αυτούς της αιnéσεως και της εξομολογήσεως έδωκε Κύριος πολεμείν τους υιούς Αμμών επί Μωάβ και όρος Σηείρ τους εξελθόντας επί Ιούδαν, και ετροπώθησαν.
2Pa 20:23	και ανέστησαν οι υιοί Αμμών και Μωάβ επί τους κατοικούντας όρος Σηείρ εξολοθρεύσαι και εκτρίψαι αυτούς· και ως συνετέλεσαν τους κατοικούντας Σηείρ, ανέστησαν εις αλλήλους του εξολοθρευθήναι.
2Pa 20:24	και Ιούδας ήλθεν επί την σκοπιάν της ερήμου και επέβλεψε και είδε το πλήθος, και ιδού πάντες νεκροί πεπτωκότες επί της γης, ουκ ην σωζόμενος.
2Pa 20:25	και εξήλθεν Ιωσαφάτ και ο λαός αυτού σκυλεύσαι τα σκύλα αυτών και εύρον κτήνη πολλά και αποσκευήν και σκύλα και σκεύη επιθυμητά και εσκύλευσαν εν

	αυτοίς. και εγένοντο ημέραι τρεις σκυλευόντων αυτών τα σκύλα, ότι πολλά ην.
2Pa 20:26	και εγένετο τη ημέρα τη τετάρτη επισυνήχθησαν εις τον αυλώνα της ευλογίας, εκεί γαρ ηυλόγησαν τον Κύριον· δια τούτο εκάλεσαν το όνομα του τόπου εκείνου Κοιλιάς ευλογίας έως της ημέρας ταύτης.
2Pa 20:27	και επέστρεψε πας ανήρ Ιούδα εις Ιερουσαλήμ και Ιωσαφάτ ηγούμενος αυτών εν ευφροσύνη μεγάλη, ότι εύφραναν αυτούς Κύριος από των εχθρών αυτών,
2Pa 20:28	και εισήλθον εις Ιερουσαλήμ εν νάβλαις και κινύραις και εν σάλπιγγιν εις οίκον Κυρίου.
2Pa 20:29	και εγένετο έκστασις Κυρίου επί πάσας τας βασιλείας της γης εν τω ακούσαι αυτούς ότι Κύριος επολέμησε προς τους υπεναντίους Ισραήλ.
2Pa 20:30	και ειρήνευσεν η βασιλεία Ιωσαφάτ, και κατέπαυσεν αυτω ο Θεός αυτού κυκλόθεν.
2Pa 20:31	Και εβασίλευσεν Ιωσαφάτ επί τον Ιούδαν, ων ετών τριακονταπέντε εν τω βασιλεύσαι αυτόν, και είκοσι και πέντε έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα τη μητρί αυτού Αζουβά θυγάτηρ Σαλί.
2Pa 20:32	και επορεύθη εν ταις οδοίς του πατρός αυτού Ασά και ουκ εξέκλινε του ποιήσαι το ευθές ενώπιον Κυρίου·
2Pa 20:33	αλλά τα υψηλά έτι υπήρχε, και έτι ο λαός ου κατεύθυνε την καρδίαν αυτών προς Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών.
2Pa 20:34	και οι λοιποί λόγοι Ιωσαφάτ οι πρώτοι και οι έσχατοι ιδού γεγραμμένοι εν λόγοις Ιού του Ανανί, ος κατέγραψε βιβλίον βασιλέων Ισραήλ.
2Pa 20:35	Και μετά ταύτα εκοινώνησεν Ιωσαφάτ βασιλεύς Ιούδα προς Όχοζίαν βασιλέα Ισραήλ (και ούτος ηνόμησεν)
2Pa 20:36	εν τω ποιήσαι και πορευθήναι προς αυτόν του ποιήσαι πλοία του πορευθήναι εις Θαρσείς και εποίησε πλοία εν Γασιών Γαβέρ.
2Pa 20:37	και επροφήτευσεν Ελιέζερ ο του Δωδία από Μαρισής επί Ιωσαφάτ λέγων· ως εφιλίασας τω Όχοζία, έθραυσε Κύριος το έργον σου, και συνετριβη τα πλοία σου. και ουκ εδυνάσθη πορευθήναι εις Θαρσείς.
2Pa 21:1	ΚΑΙ εκοιμήθη Ιωσαφάτ μετά των πατέρων αυτού και ετάφη εν πόλει Δαυίδ, και εβασίλευσεν Ιωράμ υιος αυτού αντ' αυτού.
2Pa 21:2	και αυτω αδελφοί υιοί Ιωσαφάτ εξ, Αζαρίας και Ιειήλ και Ζαχαρίας και Αζαρίας και Μιχαήλ και Σαφατίας· πάντες ούτοι υιοί Ιωσαφάτ βασιλέως Ιούδα.
2Pa 21:3	και έδωκεν αυτοίς ο πατήρ αυτών δόματα πολλά, αργύριον και χρυσίον και όπλα μετά των πόλεων τετειχισμένων εν Ιούδα· και την βασιλείαν έδωκε τω Ιωράμ, ότι ούτος ο πρωτότοκος.
2Pa 21:4	και ανέστη Ιωράμ επί την βασιλείαν αυτού και εκραταιώθη και απέκτεινε πάντας τους αδελφούς αυτού εν ρομφαία και από των αρχόντων Ισραήλ.

2Pa 21:5	όντος αυτού τριάκοντα και δύο ετών, κατέστη Ιωράμ επί την βασιλείαν αυτού και οκτώ έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ.
2Pa 21:6	και επορεύθη εν οδω βασιλέων Ισραήλ, ως εποίησεν οίκος Αχαάβ, ότι θυγάτηρ Αχαάβ ην αυτού γυνή, και εποίησε το πονηρόν εναντίον Κυρίου.
2Pa 21:7	και ουκ εβούλετο Κύριος εξολοθρεύσαι τον οίκον Δαυίδ δια την διαθήκην, ην διέθετο τω Δαυίδ, και ως είπεν αυτω δούναι αυτω λύχνον και τοις υιοίς αυτού πάσας τας ημέρας.
2Pa 21:8	εν ταις ημέραις εκείναις απέστη Εδώμ από του Ιούδα και εβασίλευσαν εφ' εαυτούς βασιλέα.
2Pa 21:9	και ώχето Ιωράμ μετά των αρχόντων και πάσα η ίππος μετ' αυτού· και εγένετο και ηγέρθη νυκτός και επάταξεν Εδώμ τον κυκλούντα αυτόν και τους άρχοντας των αρμάτων, και έφυγεν ο λαός εις τα σκηνώματα αυτών.
2Pa 21:10	και απέστη από Ιούδα Εδώμ έως της ημέρας ταύτης· τότε απέστη Λομνά εν τω καιρω εκείνω από χειρός αυτού, ότι εγκατέλιπε Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτού·
2Pa 21:11	και γαρ αυτός εποίησεν υψηλά εν ταις πόλεσιν Ιούδα και εξεπόρνευσε τους κατοικούντας εν Ιερουσαλήμ και απεπλάνησε τον Ιούδαν.
2Pa 21:12	και ήλθεν αυτω εν γραφή παρά 'Ηλιού του προφήτου λέγων· τάδε λέγει Κύριος Θεός Δαυίδ του πατρός σου· ανθ' ων ουκ επορεύθης εν οδω Ιωσαφάτ του πατρός σου και εν οδοίς Ασά βασιλέως Ιούδα
2Pa 21:13	και επορεύθης εν οδοίς βασιλέων Ισραήλ και εξεπόρνευσας τον Ιούδαν και τους κατοικούντας εν Ιερουσαλήμ, ως εξεπόρνευσεν οίκος Αχαάβ, και τους αδελφούς σου υιούς του πατρός σου τους αγαθούς υπέρ σε απέκτεινας,
2Pa 21:14	ιδού Κύριος πατάξει σε πληγήν μεγάλην εν τω λαω σου και εν τοις υιοίς σου και εν γυναιξί σου και εν πάση τη αποσκευή σου.
2Pa 21:15	και συ εν μαλακία πονηρά, εν νόσω κοιλίας, έως ου εξέλθη η κοιλία σου μετά της μαλακίας εξ ημερών εις ημέρας.
2Pa 21:16	και επιήγειρε Κύριος επί Ιωράμ τους αλλοφύλους και τους Άραβας και τους ομόρους των Αιθιοπών,
2Pa 21:17	και ανέβησαν επί Ιούδαν και κατεδυνάστευον και απέστρεψαν πάσαν την αποσκευήν, ην εύρον εν οίκω του βασιλέως, και τους υιούς αυτού και τας θυγατέρας αυτού, και ου κατελείφθη αυτω υιος, αλλ' ή 'Οχοζίας ο μικρότατος των υιών αυτού.
2Pa 21:18	και μετά ταύτα πάντα επάταξεν αυτόν Κύριος εις την κοιλίαν μαλακίαν, ή ουκ έστιν ιατρεία.
2Pa 21:19	και εγένετο εξ ημερών εις ημέρας, και ως ήλθε καιρός των ημερών ημέρας δύο, εξήλθεν η κοιλία αυτού μετά της νόσου, και απέθανεν εν μαλακία πονηρά. και ουκ εποίησεν ο λαός αυτού εκφοράν καθώς εκφοράν πατέρων αυτού.

2Pa 21:20	ην τριάκοντα και δύο ετών, ότε εβασίλευσε, και οκτώ έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ· και επορεύθη ουκ εν επαίνω και ετάφη εν πόλει Δαυίδ και ουκ εν τάφοις των βασιλέων.
2Pa 22:1	ΚΑΙ εβασίλευσαν οι κατοικούντες εν Ιερουσαλήμ τον Όχοζιαν υιόν αυτού τον μικρόν αντ' αυτού, ότι πάντας τους πρεσβυτέρους απέκτεινε το επελθόν επ' αυτούς ληστήριον, οι Άραβες και οι Αλιμοζονείς· και εβασίλευσεν Όχοζίας υιος Ιωράμ βασιλέως Ιούδα.
2Pa 22:2	ων ετών είκοσιν Όχοζίας εβασίλευσε και ενιαυτόν ένα εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα τη μητρί αυτού Γοθολία θυγάτηρ Αμβρί.
2Pa 22:3	και ούτος επορεύθη εν οδω οίκου Αχαάβ, ότι μήτηρ αυτού ην σύμβουλος του αμαρτάνειν·
2Pa 22:4	και εποίησε το πονηρόν εναντίον Κυρίου ως οίκος Αχαάβ, ότι αυτοί ήσαν αυτω σύμβουλοι μετά το αποθανείν τον πατέρα αυτού, του εξολοθρεύσαι αυτόν,
2Pa 22:5	και εν ταις βουλαίς αυτών επορεύθη και επορεύθη μετά Ιωράμ υιού Αχαάβ βασιλέως Ισραήλ εις πόλεμον επί Αζαήλ βασιλέα Συρίας εις Ραμώθ Γαλαάδ· και επάταξαν οι τοξόται τον Ιωράμ.
2Pa 22:6	και επέστρεψεν Ιωράμ του ιατρευθήναι εις Ιεζράελ από των πληγών, ων επάταξαν αυτόν οι Σύροι εν Ραμώθ εν τω πολεμείν αυτόν προς Αζαήλ βασιλέα Συρίας· και Όχοζίας υιος Ιωράμ βασιλεύς Ιούδα κατέβη θεάσασθαι τον Ιωράμ υιόν Αχαάβ εις Ιεζράελ, ότι ηρώσται.
2Pa 22:7	και παρά του Θεού εγένετο καταστροφή Όχοζία ελθείν προς Ιωράμ· και εν τω ελθείν αυτόν εξήλθε μετ' αυτού Ιωράμ προς Ιού υιόν Ναμεσσει χριστόν Κυρίου εις τον οίκον Αχαάβ.
2Pa 22:8	και εγένετο ως εξεδίκησεν Ιού τον οίκον Αχαάβ, και εύρε τους άρχοντας Ιούδα και τους αδελφούς Όχοζίου λειτουργούντας τω Όχοζία και απέκτεινεν αυτούς.
2Pa 22:9	και είπε του ζητήσαι τον Όχοζιαν, και κατέλαβον αυτόν ιατρευόμενον εν Σαμαρεία και ήγαγον αυτόν προς Ιού, και απέκτεινεν αυτόν και έθαψαν αυτόν, ότι είπαν· υιος Ιωσαφάτ εστιν, ος εξήτησε τον Κύριον εν όλη τη καρδιά αυτού. και ουκ ην εν οίκω Όχοζία κατισχύσαι δύναμιν περι της βασιλείας.
2Pa 22:10	Και Γοθολία η μήτηρ Όχοζιου είδεν ότι τέθνηκεν ο υιος αυτής και ηγέρθη και απώλεσε παν το σπέρμα της βασιλείας εν οίκω Ιούδα.
2Pa 22:11	και έλαβεν Ιωσαβέθ θυγάτηρ του βασιλέως τον Ιωάς υιόν Όχοζιου και έκλεψεν αυτόν εκ μέσου υιών του βασιλέως των θανατουμένων και έδωκεν αυτόν και την τροφόν αυτού εις ταμειόν των κλινών· και έκρυψεν αυτόν Ιωσαβέθ θυγάτηρ του βασιλέως Ιωράμ, αδελφή Όχοζιου, γυνή Ιωδαέ του ιερέως, και έκρυψεν αυτόν από προσώπου της Γοθολίας, και ουκ απέκτεινεν αυτόν.
2Pa 22:12	και ην μετ' αυτού εν οίκω του Θεού κατακεκρυμμένος εξ έτη, και Γοθολία εβασίλευσεν επί της γης.
2Pa 23:1	ΚΑΙ εν τω έτει τω ογδώ εκραταίωσεν Ιωδαέ και έλαβε τους εκατοντάρχους, τον Αζαριαν υιόν Ιωράμ και τον Ισμαήλ υιόν Ιωανάν και τον Αζαριαν υιόν Όβηδ και

	τον Μασσαϊαν υιόν Αδαΐα και τον Ελισαφάν υιόν Ζαχαρίου, μεθ' εαυτού εις οίκον Κυρίου.
2Pa 23:2	και εκύκλωσαν τον Ιούδαν και συνήγαγον τους Λευίτας εκ πασών των πόλεων Ιούδα και άρχοντας πατριών του Ισραήλ, και ήλθον εις Ιερουσαλήμ.
2Pa 23:3	και διέθεντο πάσα η εκκλησία Ιούδα διαθήκην εν οίκω του Θεού μετά του βασιλέως, και έδειξεν αυτοίς τον υιόν του βασιλέως και είπεν αυτοίς· ιδού ο υιος του βασιλέως βασιλευσάτω, καθώς ελάλησε Κύριος επί τον οίκον Δαυίδ.
2Pa 23:4	νυν ο λόγος ούτος, ον ποιήσετε· το τρίτον εξ υμών εισπορευέσθωσαν το σάββατον, των ιερέων και των Λευιτών, και εις τας πύλας των εισόδων,
2Pa 23:5	και το τρίτον εν οίκω του βασιλέως, και το τρίτον εν τη πύλη τη μέση, και πας ο λαός εν αυλαίς οίκου Κυρίου.
2Pa 23:6	και μη εισελθέτω εις οίκον Κυρίου εάν μη οι ιερείς και οι Λευίται και οι λειτουργούντες των Λευιτών· αυτοί εισελεύσονται, ότι άγιοί εισι, και πας ο λαός φυλασσέτω φυλακάς Κυρίου.
2Pa 23:7	και κυκλώσουσιν οι Λευίται τον βασιλέα κύκλω, ανδρός σκεύος σκεύος εν χειρί αυτού, και ο εισπορευόμενος εις τον οίκον αποθανείται· και έσονται μετά του βασιλέως εκπορευομένου και εισπορευομένου αυτού.
2Pa 23:8	και εποίησαν οι Λευίται και πας Ιούδα κατά πάντα, όσα ενετείλατο αυτοίς Ιωδαέ ο ιερεύς, και έλαβον έκαστος τους άνδρας αυτού απ' αρχής του σαββάτου έως εξόδου του σαββάτου, ότι ου κατέλυσεν Ιωδαέ ο ιερεύς τας εφημερίας.
2Pa 23:9	και έδωκεν Ιωδαέ τας μαχαίρας και τους θυρεούς και τα όπλα, α ην του βασιλέως Δαυίδ, εν οίκω του Θεού.
2Pa 23:10	και έστησε τον λαόν πάντα, έκαστον εν τοις όπλοις αυτού, από της ωμίας του οίκου της δεξιάς έως της ωμίας της αριστεράς του θυσιαστηρίου και του οίκου επί τον βασιλέα κύκλω.
2Pa 23:11	και εξήγαγε τον υιόν του βασιλέως και έδωκεν επ' αυτόν το βασίλειον και τα μαρτύρια, και εβασίλευσαν και έχρισαν αυτόν Ιωδαέ ο ιερεύς και οι υιοί αυτού και είπαν· ζήτω ο βασιλεύς.
2Pa 23:12	και ήκουσε Γοθολία την φωνήν του λαού τρεχόντων και εξομολογουμένων και αινούντων τον βασιλέα και εισήλθε προς τον βασιλέα εις οίκον Κυρίου.
2Pa 23:13	και είδε και ιδού ο βασιλεύς επί της στάσεως αυτού, και επί της εισόδου οι άρχοντες και αι σάλπιγγες και οι άρχοντες περί τον βασιλέα, και πας ο λαός της γης ηυφράνθη και εσάλπισαν ταις σάλπιγξι και οι άδοντες εν τοις οργάνοις ωδοί και υμνούντες αίνον· και διέρρηξε Γοθολία την στολήν αυτής και εβόησεν· επιτιθέμενοι επιτίθεσθε.
2Pa 23:14	και εξήλθεν Ιωδαέ ο ιερεύς, και ενετείλατο Ιωδαέ ο ιερεύς τοις εκατοντάρχοις και τοις αρχηγοίς της δυνάμεως και είπεν αυτοίς· εκβάλετε αυτήν εκτός του οίκου και εισέλθατε οπίσω αυτής, και αποθανέτω μαχαίρα· ότι είπεν ο ιερεύς· μη αποθανέτω εν οίκω Κυρίου.

2Pa 23:15	και έδωκαν αυτη άνεσιν και διήλθε δια της πύλης των ιππέων του οίκου του βασιλέως, και εθανάτωσαν αυτήν εκεί.
2Pa 23:16	και διέθετο Ιωδαέ διαθήκην ανά μέσον αυτού και του λαού και του βασιλέως είναι λαόν τω Κυρίω.
2Pa 23:17	και εισήλθε πας ο λαός της γης εις οίκον Βάαλ και κατέσπασαν αυτόν και τα θυσιαστήρια αυτού και τα είδωλα αυτού ελέπτυναν και τον Ματθάν ιερέα Βάαλ εθανάτωσαν εναντίον των θυσιαστηρίων αυτού.
2Pa 23:18	και ενεχείρισεν Ιωδαέ ο ιερεύς τα έργα οίκου Κυρίου δια χειρός ιερέων και Λευιτών και ανέστησε τας εφημερίας των ιερέων και των Λευιτών, ας διέστειλε Δαυίδ επί τον οίκον Κυρίου και ανενέγκαι ολοκαυτώματα Κυρίω, καθώς γέγραπται εν νόμω Μωυσή, εν ευφροσύνη και εν ωδαίς δια χειρός Δαυίδ.
2Pa 23:19	και έστησαν οι πυλωροί επί τας πύλας οίκου Κυρίου, και ουκ εισελεύσεται ακάθατος εις παν πράγμα.
2Pa 23:20	και έλαβε τους πατριάρχας και τους δυνατούς και τους άρχοντας του λαού και πάντα τον λαόν της γης και επεβίβασαν τον βασιλέα εις οίκον Κυρίου, και εισήλθε δια της πύλης της εσωτέρας εις τον οίκον του βασιλέως, και εκάθισαν τον βασιλέα επί του θρόνου της βασιλείας.
2Pa 23:21	και ηψφράνθη πας ο λαός της γης, και η πόλις ησύχασε, και την Γοθολίαν εθανάτωσαν μαχαίρα.
2Pa 24:1	ΩΝ ετών επτά Ιωάς εν τω βασιλεύειν αυτόν και τεσσαράκοντα έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα τη μητρί αυτού Σαβιά εκ Βηρσαβεέ.
2Pa 24:2	και εποίησεν Ιωάς το ευθές ενώπιον Κυρίου πάσας τας ημέρας Ιωδαέ του ιερέως.
2Pa 24:3	και έλαβεν Ιωδαέ δύο γυναίκας εαυτω, και εγέννησαν υιούς και θυγατέρας.
2Pa 24:4	και εγένετο μετά ταύτα και εγένετο επί καρδίαν Ιωάς επισκευάσαι τον οίκον Κυρίου.
2Pa 24:5	και συνήγαγε τους ιερείς και τους Λευίτας και είπεν αυτοίς· εξέλθατε εις τας πόλεις Ιούδα και συναγάγετε από παντός Ισραήλ αργύριον κατισχύσαι τον οίκον Κυρίου ενιαυτόν κατ' ενιαυτόν και σπεύσατε λαλήσαι· και ουκ έσπευσαν οι Λευίται.
2Pa 24:6	και εκάλεσεν ο βασιλεύς Ιωάς τον Ιωδαέ τον άρχοντα και είπεν αυτω· διατί ουκ επεσκέψω περί των Λευιτών του εισενέγκαι από Ιούδα και Ιερουσαλήμ το κεκριμένον υπό Μωυσή ανθρωπου του Θεού, ότι εξεκκλησίασε τον Ισραήλ εις την σκηνήν του μαρτυρίου;
2Pa 24:7	ότι Γοθολία ην η άνομος, και οι υιοί αυτής κατέσπασαν τον οίκον του Θεού· και γαρ τα άγια οίκου Κυρίου εποίησαν ταις Βααλίμ.
2Pa 24:8	και είπεν ο βασιλεύς· γεννηθήτω γλωσσόκομον και τεθήτω εν πύλη οίκου Κυρίου έξω·
2Pa 24:9	και κηρυξάτωσαν εν Ιούδα και εν Ιερουσαλήμ εισενέγκαι Κυρίω, καθώς είπε

	Μωυσής παις του Θεού επί τον Ισραήλ εν τη ερήμω.
2Ρα 24:10	και έδωκαν πάντες άρχοντες και πας ο λαός και εισέφερον και ενέβαλλον εις το γλωσσόκομον, έως ου επληρώθη,
2Ρα 24:11	και εγένετο ως εισέφερον το γλωσσόκομον προς τους προστάτας του βασιλέως δια χειρός των Λευιτών και ως είδον ότι επλεόνασε το αργύριον, και ήλθεν ο γραμματεύς του βασιλέως και ο προστάτης του ιερέως του μεγάλου και εξεκένωσαν το γλωσσόκομον και κατέστησαν εις τον τόπον αυτού· ούτως εποίουν ημέραν εξ ημέρας και συνήγαγον αργύριον πολύ.
2Ρα 24:12	και έδωκεν αυτό ο βασιλεύς και Ιωδαέ ο ιερεύς τοις ποιούσι τα έργα εις εργασίαν οίκου Κυρίου, και εμισθούντο λατόμους και τέκτονας επισκευάσαι τον οίκον Κυρίου και χαλκείς σιδήρου και χαλκού επισκευάσαι τον οίκον Κυρίου.
2Ρα 24:13	και εποίουν οι ποιούντες τα έργα, και ανέβη μήκος των έργων εν χερσίν αυτών και ανέστησαν τον οίκον Κυρίου επί την στάσιν αυτού και ενίσχυσαν.
2Ρα 24:14	και ως συνετέλεσαν, ήνεγκαν προς τον βασιλέα και προς Ιωδαέ το κατάλοιπον του αργυρίου, και εποίησαν σκεύη εις οίκον Κυρίου, σκεύη λειτουργικά ολοκαυτωμάτων και θυϊσκας χρυσάς και αργυράς· και ανήνεγκαν ολοκαυτώσεις εν οίκω Κυρίου διαπαντός πάσας τας ημέρας Ιωδαέ.
2Ρα 24:15	Και εγήρασεν Ιωδαέ πλήρης ημερών και ετελεύτησεν ων εκατόν και τριάκοντα ετών εν τω τελευτάν αυτόν·
2Ρα 24:16	και έθαψαν αυτόν εν πόλει Δαυίδ μετά των βασιλέων, ότι εποίησεν αγαθωσύνην μετά Ισραήλ και μετά του Θεού και του οίκου αυτού.
2Ρα 24:17	και εγένετο μετά την τελευτήν Ιωδαέ εισήλθον οι άρχοντες Ιούδα και προσεκύνησαν τον βασιλέα· τότε επήκουσεν αυτοίς ο βασιλεύς.
2Ρα 24:18	και εγκατέλιπον τον οίκον Κυρίου Θεού των πατέρων αυτών και εδούλευον ταις Αστάρταις και τοις ειδώλοις· και εγένετο οργή επί Ιούδαν και επί Ιερουσαλήμ εν τη ημέρα ταύτη.
2Ρα 24:19	και απέστειλε προς αυτούς προφήτας επιστρέψαι προς Κύριον, και ουκ ήκουσαν· και διεμαρτύρατο αυτοίς, και ουχ υπήκουσαν.
2Ρα 24:20	και πνεύμα Θεού ενέδυσσε τον Αζαρίαν τον του Ιωδαέ τον ιερέα και ανέστη επάνω του λαού και είπε· τάδε λέγει Κύριος· τι παραπορεύεσθε τας εντολάς Κυρίου; και ουκ ευοδωθήσεσθε, ότι εγκατελίπετε τον Κύριον, και εγκαταλείψει υμάς.
2Ρα 24:21	και επέθεντο αυτω και ελιθοβόλησαν αυτόν δι' εντολής Ιωάς του βασιλέως εν αυλή οίκου Κυρίου.
2Ρα 24:22	και ουκ εμνήσθη Ιωάς του ελέους, ου εποίησεν Ιωδαέ ο πατήρ αυτού μετ' αυτού, και εθανάτωσε τον υιόν αυτού. και ως απέθνησκεν, είπεν· ίδοι Κύριος και κρινάτω.
2Ρα 24:23	και εγένετο μετά την συντέλειαν του ενιαυτού ανέβη επ' αυτόν δύναμις Συρίας και ήλθεν επί Ιούδαν και επί Ιερουσαλήμ και κατέφθειραν πάντας τους άρχοντας του λαού εν τω λαω και πάντα τα σκύλα αυτών απέστειλαν τω

	βασιλεί Δαμασκού·
2Pa 24:24	ὅτι ἐν ὀλίγοις ἀνδράσι παρεγένετο δύναμις Συρίας, καὶ ὁ Θεὸς παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν δύναμιν πολλήν σφόδρα, ὅτι ἐγκατέλιπον Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν· καὶ μετὰ Ἰωᾶς ἐποίησε κρίματα.
2Pa 24:25	καὶ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ, ἐν τῷ ἐγκαταλιπεῖν αὐτὸν ἐν μαλακίαις μεγάλαις καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐν αἱμασίν υἱοῦ Ἰωδαέ τοῦ ἱερέως καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανε· καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ καὶ οὐκ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τῶν βασιλέων.
2Pa 24:26	καὶ οἱ ἐπιθέμενοι ἐπ' αὐτὸν Ζαβέδ ὁ τοῦ Σαμαάθ ὁ Ἀμμανίτης καὶ Ἰωζαβέδ ὁ τοῦ Σομαρώθ ὁ Μωαβίτης
2Pa 24:27	καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πάντες, καὶ προσήλθον αὐτῷ οἱ πέντε. καὶ τὰ λοιπὰ ἰδοὺ γεγραμμένα ἐπὶ τὴν γραφήν τῶν βασιλέων· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμασίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.
2Pa 25:1	ΩΝ εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἐβασίλευσεν Ἀμασίας καὶ εικοσιεννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Ἰωαδέν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ.
2Pa 25:2	καὶ ἐποίησε τὸ εὐθές ἐνώπιον Κυρίου, ἀλλ' οὐκ ἐν καρδίᾳ πλήρει.
2Pa 25:3	καὶ ἐγένετο ὡς κατέστη ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσε τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς φονεύσαντας τὸν βασιλέα πατέρα αὐτοῦ·
2Pa 25:4	καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν οὐκ ἀπέκτεινε κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ νόμου Κυρίου, καθὼς γέγραπται, ὡς ἐνετείλατο Κύριος λέγων· οὐκ ἀποθάνονται πατέρες ὑπὲρ τέκνων, καὶ οἱ υἱοὶ οὐκ ἀποθάνονται ὑπὲρ πατέρων, ἀλλ' ἢ ἕκαστος τῆ ἐαυτοῦ ἀμαρτία ἀποθάνονται.
2Pa 25:5	καὶ συνήγαγεν Ἀμασίας τὸν οἶκον Ἰούδα καὶ ἀνέστησεν αὐτοὺς κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν εἰς χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους ἐν παντί Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ ἠρίθμησεν αὐτοὺς ἀπὸ εικοσαετοῦς καὶ ἐπάνω καὶ εὗρεν αὐτοὺς τριακοσίας χιλιάδας ἐξελθεῖν εἰς πόλεμον δυνατοὺς κρατοῦντας δόρου καὶ θυρεόν.
2Pa 25:6	καὶ ἐμισθώσατο ἀπὸ Ἰσραὴλ ἑκατὸν χιλιάδας δυνατοὺς ἰσχυροὺς ἑκατὸν ταλάντων ἀργυρίου.
2Pa 25:7	καὶ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἦλθε πρὸς αὐτὸν λέγων· βασιλεῦ, οὐ πορεύσεται μετὰ σου δύναμις Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ ἔστι Κύριος μετὰ Ἰσραὴλ, πάντων τῶν υἱῶν Ἐφραὶμ.
2Pa 25:8	ὅτι εἴν ὑπολάβῃς κατισχύσαι ἐν τούτοις, καὶ τροπώσεται σε Κύριος ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, ὅτι ἐστὶ παρά Κυρίου καὶ ἰσχύσαι καὶ τροπώσασθαι.
2Pa 25:9	καὶ εἶπεν Ἀμασίας τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ· καὶ τί ποιήσω τὰ ἑκατὸν τάλαντα, ἀ ἔδωκα τῇ δυνάμει Ἰσραὴλ; καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ· ἐστὶ τῷ Κυρίῳ δούναί σοι πλείστα τούτων.
2Pa 25:10	καὶ διεχώρισεν Ἀμασίας τῇ δυνάμει τῇ ἐλθούσῃ πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Ἐφραὶμ ἀπελθεῖν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν, καὶ ἐθυμώθησαν σφόδρα ἐπὶ Ἰούδαν καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν ἐν ὀργῇ θυμοῦ.

2Pa 25:11	και Αμασίας κατίσχυσε και παρέλαβε τον λαόν αυτού και επορεύθη εις την κοιλάδα των αλών και επάταξεν εκεί τους υιούς Σηείρ δέκα χιλιάδας·
2Pa 25:12	και δέκα χιλιάδας εξώγησαν οι υιοί Ιούδα και έφερον αυτούς επί το άκρον του κρημού και κατεκρήμνιζον αυτούς από του άκρου του κρημού, και πάντες διερρήγνυντο.
2Pa 25:13	και οι υιοί της δυνάμεως, ους απέστρεψεν Αμασίας του μη πορευθήναι μετ' αυτού εις πόλεμον, και επέθεντο επί τας πόλεις Ιούδα από Σαμαρείας έως Βαιθωρών και επάταξαν εν αυτοίς τρεις χιλιάδας και εσκύλευσαν σκύλα πολλά.
2Pa 25:14	και εγένετο μετά το ελθείν Αμασίαν πατάξαντα την Ιδουμαίαν και ήνεγκε προς αυτούς τους θεούς υιών Σηείρ και έστησεν αυτούς εαυτω εις θεούς και εναντίον αυτών προσεκύνει και αυτός αυτοίς έθνε.
2Pa 25:15	και εγένετο οργή Κυρίου επί Αμασίαν, και απέστειλεν αυτω προφήτην και είπεν αυτω· τι εξήτησας τους Θεούς του λαού, οί ουκ εξείλοντο τον λαόν εαυτών εκ χειρός σου;
2Pa 25:16	και εγένετο εν τω λαλήσαι αυτω προς αυτόν και είπεν αυτω· μη σύμβουλον του βασιλέως δέδωκά σε; πρόσεχε ινα μη μαστιγωθής. και εισώπησεν ο προφήτης και είπεν, ότι γινώσκω ότι εβούλετο επί σοί του καταφθείραί σε, ότι εποίησας τούτο και ουκ επήκουσας της συμβουλίας μου.
2Pa 25:17	και εβουλεύσατο Αμασίας ο βασιλεύς Ιούδα και απέστειλε προς Ιωάς υιόν Ιωάχαζ υιού Ιηού βασιλέα Ισραήλ λέγων· δεύρο και οφθώμεν προσώποις.
2Pa 25:18	και απέστειλεν Ιωάς βασιλεύς Ισραήλ προς Αμασίαν βασιλέα Ιούδα λέγων· ο αχούχ ο εν τω Λιβάνω απέστειλε προς την κέδρον την εν τω Λιβάνω λέγων·δος την θυγατέρα σου τω υιω μου εις γυναίκα. και ιδού ελεύσεται τα θηρία του αγρού τα εν τω Λιβάνω· και ήλθον τα θηρία και κατεπάτησαν τον αχούχ.
2Pa 25:19	είπας· ιδού επάταξα την Ιδουμαίαν και επαίρει σε η καρδια σου η βαρεία· νυν κάθισον εν οίκω σου και ινατί συμβάλλεις εν κακία και πεσή συ και Ιούδας μετά σου;
2Pa 25:20	και ουκ ήκουσεν Αμασίας, ότι παρά Κυρίου εγένετο του παραδούναί αυτόν εις χείρας, ότι εξεζήτησε τους θεούς των Ιδουμαίων.
2Pa 25:21	και ανέβη Ιωάς βασιλεύς Ισραήλ, και ώφθησαν αλλήλοις αυτός και Αμασίας βασιλεύς Ιούδα εν Βαιθσαμύς, ή εστι του Ιούδα.
2Pa 25:22	και ετροπώθη Ιούδας κατά πρόσωπον Ισραήλ, και έφυγεν έκαστος εις το σκήνωμα αυτού.
2Pa 25:23	και τον Αμασίαν βασιλέα Ιούδα τον του Ιωάς υιού Ιωάχαζ κατέλαβεν Ιωάς βασιλεύς Ισραήλ εν Βαιθσαμύς και εισήγαγεν αυτόν εις Ιερουσαλήμ και κατέσπασεν από του τείχους Ιερουσαλήμ, από πύλης Εφραίμ έως πύλης γωνίας τετρακοσίους πήχεις·
2Pa 25:24	και παν το χρυσίον και το αργύριον και πάντα τα σκεύη τα ευρεθέντα εν οίκω Κυρίου και παρά τω Αβδεδόμ και τους θησαυρούς οίκου του βασιλέως και τους υιούς των συμμίξεων και επέστρεψεν εις Σαμάρειαν.

2Pa 25:25	και ἐζησεν Αμασίας ο του Ιωάς βασιλεύς Ιούδα μετά το αποθανείν Ιωάς τον του Ιωάχαζ βασιλέα Ισραήλ ἔτη δεκαπέντε.
2Pa 25:26	και οι λοιποί λόγοι Αμασίου οι πρώτοι και οι ἔσχατοι ουκ ἰδού γεγραμμένοι ἐπί βιβλίου βασιλέων Ιούδα και Ισραήλ;
2Pa 25:27	και εν τω καιρω, ω ἀπέστη Αμασίας ἀπό Κυρίου, και ἐπέθεντο αὐτω ἐπίθεσιν, και ἐφυγεν ἀπό Ιερουσαλήμ εις Λαχίς· και ἀπέστειλαν κατόπισθεν αὐτού εις Λαχίς και εθανάτωσαν αὐτόν ἐκεί.
2Pa 25:28	και ἀνέλαβον αὐτόν ἐπί των ἵππων και ἐθαψαν αὐτόν μετά των πατέρων αὐτού εν πόλει Δαυίδ.
2Pa 26:1	ΚΑΙ ἔλαβε πας ο λαός της γης τον Ὅζιαν, και αὐτός υιος ἐκκαίδεκα ἐτών, και εβασίλευσαν αὐτόν ἀντί του πατρός αὐτού Αμασίου.
2Pa 26:2	αὐτός ωκοδόμησε την Αιλάθ, αὐτός ἐπέστρεψεν αὐτήν τω Ιούδα μετά το κοιμηθῆναι τον βασιλέα μετά των πατέρων αὐτού.
2Pa 26:3	υιος ἐκκαίδεκα ἐτών εβασίλευσεν Ὅζίας και πεντήκοντα και δύο ἔτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και ὄνομα τη μητρί αὐτού Ιεχελία ἀπό Ιερουσαλήμ.
2Pa 26:4	και ἐποίησε το ευθές ἐνώπιον Κυρίου κατὰ πάντα, ὅσα ἐποίησεν Αμασίας ο πατήρ αὐτού.
2Pa 26:5	και ἦν ἐκζητών τον Κύριον εν ταις ἡμέραις Ζαχαρίου του συνιόντος εν φόβω Κυρίου· και εν ταις ἡμέραις αὐτού ἐζήτησε τον Κύριον, και ευῶδωσεν αὐτω Κύριος.
2Pa 26:6	και ἐξήλθε και ἐπολέμησε προς τους αλλοφύλους και κατέσπασε τα τείχη Γεθ και τα τείχη Ιαβνή και τα τείχη Αζώτου και ωκοδόμησε πόλεις Αζώτου και εν τοις αλλοφύλοις.
2Pa 26:7	και κατίσχυσεν αὐτόν Κύριος ἐπί τους αλλοφύλους και ἐπί τους Ἀραβας τους κατοικούντας ἐπί της πέτρας και ἐπί τους Μιναίους.
2Pa 26:8	και ἔδωκαν οι Μιναίοι δῶρα τω Ὅζια, και ἦν το ὄνομα αὐτού ἕως εισόδου Αιγύπτου, ὅτι κατίσχυσεν ἕως ἄνω.
2Pa 26:9	και ωκοδόμησεν Ὅζίας πύργους εν Ιερουσαλήμ και ἐπί την πύλην της γωνίας και ἐπί την πύλην της φάραγγος και ἐπί των γωνιών και κατίσχυσε.
2Pa 26:10	και ωκοδόμησε πύργους εν τη ἐρήμω και ἐλατόμησε λάκκους πολλούς, ὅτι κτήνη πολλά υπήρχεν αὐτω εν Σεφηλά και εν τη πεδινή και ἀμπελουργοί εν τη ορεινή και εν τω Καρμήλω, ὅτι γεωργός ἦν.
2Pa 26:11	και ἐγένετο τω Ὅζια δύναμις ποιούσα πόλεμον και ἐκπορευομένη εις παράταξιν εις πόλεμον και εισπορευομένη εις παράταξιν εις ἀριθμόν, και ἦν ο ἀριθμός αὐτῶν δια χειρός Ιεϊήλ του γραμματέως και Μαασίου του κριτού, δια χειρός Ἀνανίου του διαδόχου του βασιλέως.
2Pa 26:12	πας ο ἀριθμός των πατριαρχῶν των δυνατῶν εις πόλεμον δισχίλιοι ἑξακόσιοι,

2Pa 26:13	και μετ' αυτών δύναμις πολεμική τριακόσiai χιλιάδες και επτακισχίλιοι και πεντακόσιοι· ούτοι οι ποιούντες πόλεμον εν δυνάμει ισχύος βοηθήσαι τω βασιλεί επί τους υπεναντίους.
2Pa 26:14	και ητοίμασεν αυτοίς 'Οζίας πάση τη δυνάμει θυρεούς και δόρατα και περικεφαλαίας και θώρακας και τόξα και σφενδόνας εις λίθους.
2Pa 26:15	και εποίησεν εν Ιερουσαλήμ μηχανάς μεμηχανευμένας λογιστού του είναι επί των πύργων και επί των γωνιών βάλλειν βέλεσι και λίθοις μεγάλοις· και ηκούσθη η κατασκευή αυτών έως πόρρω, ότι εθαυμαστώθη του βοηθήναι, έως ου κατίσχυσε.
2Pa 26:16	Και ως κατίσχυσεν, υψώθη η καρδιά αυτού του καταφθείραι, και ηδίκησεν εν Κυρίω Θεω αυτού και εισήλθεν εις τον ναόν Κυρίου θυμιάσαι επί το θυσιαστήριον των θυμιαμάτων.
2Pa 26:17	και εισήλθεν οπίσω αυτού Αζαρίας ο ιερεύς και μετ' αυτού ιερείς του Κυρίου ογδοήκοντα υιοί δυνατοί
2Pa 26:18	και έστησαν επί 'Οζίαν τον βασιλέα και είπαν αυτω· ου σοί, 'Οζία, θυμιάσαι τω Κυρίω, αλλ' ή τοις ιερεύσιν υιοίς Ααρών τοις ηγιασμένοις θυμιάσαι· έξελθε εκ του αγιάσματος, ότι απέστης από Κυρίου, και ουκ έσται σοι τούτο εις δόξαν παρά Κυρίου Θεού.
2Pa 26:19	και εθυμώθη 'Οζίας, και εν τη χειρί αυτού το θυμιατήριον του θυμιάσαι εν τω ναω, και εν τω θυμωθήναι αυτόν προς τους ιερείς και η λέπρα ανέτειλεν εν τω μετώπω αυτού εναντίον των ιερέων εν οίκω Κυρίου επάνω του θυσιαστηρίου των θυμιαμάτων.
2Pa 26:20	και επέστρεψε προς αυτόν Αζαρίας ο ιερεύς ο πρώτος και οι ιερείς, και ιδού αυτός λεπρός εν τω μετώπω· και κατέσπευσαν αυτόν εκείθεν, και γαρ αυτός έσπευσεν εξελθείν, ότι ήλεγξεν αυτόν Κύριος.
2Pa 26:21	και 'Οζίας ο βασιλεύς ην λεπρός έως ημέρας της τελευτής αυτού, και εν οίκω αφφουσώθ εκάθητο λεπρός, ότι απεσχίσθη από οίκου Κυρίου· και Ιωάθαμ ο υιος αυτού επί της βασιλείας αυτού κρινων τον λαόν της γης.
2Pa 26:22	και οι λοιποί λόγοι 'Οζίου οι πρώτοι και οι έσχατοι γεγραμμένοι υπό Ιεσίου του προφήτου.
2Pa 26:23	και εκοιμήθη 'Οζίας μετά των πατέρων αυτού, και έθαψαν αυτόν μετά των πατέρων αυτού εν τω πεδίω της ταφής των βασιλέων, ότι είπαν ότι λεπρός εστι. και εβασίλευσεν Ιωάθαμ υιος αυτού αντ' αυτού.
2Pa 27:1	ΥΙΟΣ είκοσι και πέντε ετών Ιωάθαμ εν τω βασιλεύσαι αυτόν και εκκαίδεκα έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα της μητρος αυτού Ιερουσα θυγάτηρ Σαδώκ.
2Pa 27:2	και εποίησε το ευθές ενώπιον Κυρίου κατά πάντα, α εποίησεν 'Οζίας ο πατήρ αυτού, αλλ' ουκ εισήλθεν εις τον ναόν Κυρίου, και έτι ο λαός κατεφθείρετο.
2Pa 27:3	αυτός ωκοδόμησε την πύλην οίκου Κυρίου την υψηλήν και εν τείχει του 'Οφλά ωκοδόμησε πολλά· και πόλεις ωκοδόμησεν

2Pa 27:4	εν όρει Ιούδα και εν τοις δρυμοίς και οικήσεις και πύργους.
2Pa 27:5	αυτός εμαχέσατο προς βασιλέα υιών Αμμών και κατίσχυσεν επ' αυτόν· και εδίδουν αυτω οι υιοί Αμμών και κατ' ενιαυτόν εκατόν τάλαντα αργυρίου και δέκα χιλιάδας κόρων πυρού και κριθών δέκα χιλιάδας· ταύτα έφερεν αυτω βασιλεύς υιών Αμμών κατ' ενιαυτόν εν τω πρώτω έτει και εν τω δευτέρω και τω τρίτω.
2Pa 27:6	και κατίσχυσεν Ιωάθαμ, ότι ητοίμασε τας οδούς αυτού εναντίον Κυρίου Θεού αυτού.
2Pa 27:7	και οι λοιποί λόγοι Ιωάθαμ και ο πόλεμος και αι πράξεις αυτού ιδού γεγραμμένοι επί βιβλίω βασιλέων Ιούδα και Ισραήλ.
2Pa 27:9	και εκοιμήθη Ιωάθαμ μετά των πατέρων αυτού και ετάφη εν πόλει Δαυίδ, και εβασίλευσεν Άχαζ υιος αυτού αντ' αυτού.
2Pa 28:1	ΥΙΟΣ είκοσι και πέντε ετών ην Άχαζ εν τω βασιλεύειν αυτόν και εκκαίδεκα έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ· και ουκ εποίησε το ευθές ενώπιον Κυρίου, ως Δαυίδ ο πατήρ αυτού.
2Pa 28:2	και επορεύθη κατά τας οδούς βασιλέων Ισραήλ· και γαρ γλυπτά εποίησε
2Pa 28:3	τοις ειδώλοις αυτών και έθυεν εν Βενεννόμ και διήγε τα τέκνα αυτού δια πυρός κατά τα βδελύγματα των εθνών, ων εξωλόθρευσε Κύριος από προσώπου υιών Ισραήλ,
2Pa 28:4	και εθυμία επί των υψηλών και επί των δωμάτων και υποκάτω παντός ξύλου αλσώδους.
2Pa 28:5	και παρέδωκεν αυτόν Κύριος ο Θεός αυτού δια χειρός βασιλέως Συρίας, και επάταξεν εν αυτω και ηχημαλώτευσεν εξ αυτών αιχημαλωσίαν πολλήν και ήγαγεν εις Δαμασκόν· και γαρ εις χείρας βασιλέως Ισραήλ παρέδωκεν αυτόν, και επάταξεν εν αυτω πληγήν μεγάλην.
2Pa 28:6	και απέκτεινε Φακεέ ο του Ρομελία βασιλεύς Ισραήλ εν Ιούδα εν μια ημέρα εκατόν είκοσι χιλιάδας ανδρών δυνατών ισχύϊ εν τω καταλιπείν αυτούς Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών.
2Pa 28:7	και απέκτεινε Ζεχρί ο δυνατός του Εφραίμ τον Μασά τον υιόν του βασιλέως και τον Εζρικάν ηγούμενον του οίκου αυτού και τον Ελκανά τον διάδοχον του βασιλέως.
2Pa 28:8	και ηχημαλώτισαν οι υιοί Ισραήλ από των αδελφών αυτών τριακοσίας χιλιάδας, γυναίκας και υιούς και θυγατέρας, και σκύλα πολλά εσκύλευσαν εξ αυτών και ήνεγκαν τα σκύλα εις Σαμάρειαν.
2Pa 28:9	και εκεί ην ο προφήτης του Κυρίου, 'Ωδήδ όνομα αυτω, και εξήλθεν εις απάντησιν της δυνάμεως των ερχομένων εις Σαμάρειαν και είπεν αυτοίς· ιδού οργή Κυρίου Θεού των πατέρων υμών επί Ιούδαν, και παρέδωκεν αυτούς εις τας χείρας υμών, και απεκτείνετε εν αυτοίς εν οργή· και έως των ουρανών έφθακε.
2Pa 28:10	και νυν υιούς Ιούδα και Ιερουσαλήμ υμείς λέγετε κατακτήσασθαι εις δούλους

	και δούλας· ουκ ιδού ειμι μεθ' υμών μαρτυρήσαι Κυρίω Θεω υμών;
2Pa 28:11	και νυν ακούσατέ μου και αποστρέψατε την αιχμαλωσίαν, ην ηχημαλωτεύσατε των αδελφών υμών, ότι οργή θυμού Κυρίου εφ' υμίν.
2Pa 28:12	και ανέστησαν άρχοντες από των υιών Εφραίμ, Ουδειάς ο του Ιωανού και Βαραχίας ο του Μωσολαμώθ και Εζεκίας ο του Σελλήμ και Αμασίας ο του Ελδαϊ, επί τους ερχομένους από του πολέμου,
2Pa 28:13	και είπαν αυτοίς· ου μη εισαγάγητε την αιχμαλωσίαν ώδε προς ημάς, ότι εις το αμαρτάνειν τω Κυρίω εφ' ημάς υμείς λέγετε, προσθίνει επί ταις αμαρτίαις ημών και επί την άγνοιαν ημών, ότι πολλή η αμαρτία ημών και οργή θυμού Κυρίου επί τον Ισραήλ.
2Pa 28:14	και αφήκαν οι πολεμισταί την αιχμαλωσίαν και τα σκύλα εναντίον των αρχόντων και πάσης της εκκλησίας.
2Pa 28:15	και ανέστησαν άνδρες, οί επεκλήθησαν εν ονόματι, και αντελάβοντο της αιχμαλωσίας και πάντας τους γυμνούς περιέβαλον από των σκύλων και ενέδυσαν αυτούς και υπέδυσαν αυτούς και έδωκαν φαγείν και αλείψασθαι και αντελάβοντο και εν υποζυγίοις παντός ασθενούντος και κατέστησαν αυτούς εις Ιεριχώ πόλιν Φοινίκων προς τους αδελφούς αυτών, και επέστρεψαν εις Σαμάρειαν.
2Pa 28:16	Εν τω καιρω εκείνω απέστειλεν ο βασιλεύς Άχαζ προς βασιλέα Ασσούρ βοηθήσαι αυτω και εν τούτω,
2Pa 28:17	ότι οι Ιδουμαίοι επέθεντο και επάταξαν εν Ιούδα και ηχημαλώτισαν αιχμαλωσίαν
2Pa 28:18	και οι αλλόφυλοι επέθεντο επί τας πόλεις της πεδινής και από λιβός του Ιούδα και έλαβον την Βαιθσαμύς και την Αϊλών και την Γαδηρώθ και την Σωχώ και τας κώμας αυτης και την Θαμνά και τας κώμας αυτης και την Γαμζώ και τας κώμας αυτης και κατώκησαν εκεί·
2Pa 28:19	ότι εταπείνωσε Κύριος τον Ιούδαν δια Άχαζ βασιλέα Ιούδα, ότι απέστη αποστάσει από Κυρίου.
2Pa 28:20	και ήλθεν επ' αυτόν Θαγλαθφελλασάρ βασιλεύς Ασσούρ και επάταξεν αυτόν.
2Pa 28:21	και έλαβεν Άχαζ τα εν οίκω Κυρίου και τα εν οίκω του βασιλέως και των αρχόντων και έδωκε τω βασιλεί Ασσούρ και ουκ εις βοήθειαν αυτω ην,
2Pa 28:22	αλλ' ή τω θλιβήναι αυτόν. και προσέθηκε του αποστήναι από Κυρίου. και είπεν ο βασιλεύς Άχαζ·
2Pa 28:23	εκζητήσω τους θεούς Δαμασκού τους τύπτοντάς με· και είπεν ότι θεοί βασιλέως Συρίας αυτοί κατισχύσουσιν αυτούς, αυτοίς τóινυν θύσω, και αντιλήψονταί μου. και αυτοί εγένοντο αυτω εις σκώλον και παντί Ισραήλ.
2Pa 28:24	και απέστησεν Άχαζ τα σκεύη οίκου Κυρίου και κατέκοψεν αυτά και έκλεισε τας θύρας οίκου Κυρίου και εποίησεν εαυτω θυσιαστήρια εν πάση γωνία εν Ιερουσαλήμ·

2Pa 28:25	και εν πάση πόλει και πόλει εν Ιούδα εποίησεν υψηλά θυμιάν θεοίς αλλοτρίοις, και παρώργισαν Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών.
2Pa 28:26	και οι λοιποί λόγοι αυτού και αι πράξεις αυτού αι πρώται και έσχαται ιδού γεγραμμέναι επί βιβλίω βασιλέων Ιούδα και Ισραήλ.
2Pa 28:27	και εκοιμήθη Άχαζ μετά των πατέρων αυτού και ετάφη εν πόλει Δαυίδ, ότι ουκ εισήνεγκαν αυτόν εις τους τάφους των βασιλέων Ισραήλ· και εβασίλευσεν Εζεκίας υιος αυτού αντ' αυτού.
2Pa 29:1	ΚΑΙ Εζεκίας εβασίλευσεν ων είκοσι και πέντε ετών και είκοσιν εννέα έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα τη μητρί αυτού Αββά θυγάτηρ Ζαχαρίου.
2Pa 29:2	και εποίησε το ευθές ενώπιον Κυρίου κατά πάντα, όσα εποίησε Δαυίδ ο πατήρ αυτού.
2Pa 29:3	και εγένετο ως έστη επί της βασιλείας αυτού, εν τω μηνί τω πρώτω ανέωξε τας θύρας οίκου Κυρίου και επεσκεύασεν αυτάς.
2Pa 29:4	και εισήγαγε τους ιερείς και τους Λευίτας και κατέστησεν αυτούς εις το κλίτος το προς ανατολάς και είπεν αυτοίς·
2Pa 29:5	ακούσατε, οι Λευίται, νυν αγνίσθητε και αγνίσατε τον οίκον Κυρίου Θεού των πατέρων υμών και εκβάλετε την ακαθαρσίαν εκ των αγίων·
2Pa 29:6	ότι απέστησαν οι πατέρες ημών και εποίησαν το πονηρόν εναντίον Κυρίου Θεού ημών και εγκατέλιπαν αυτόν και απέστρεψαν το πρόσωπον αυτών από της σκηνης Κυρίου και έδωκαν αυχένα
2Pa 29:7	και απέκλεισαν τας θύρας του ναού και έσβεσαν τους λύχνους και θυμίαμα ουκ εθυμίασαν και ολοκαυτώματα ου προσήνεγκαν εν τω αγίω Θεω Ισραήλ.
2Pa 29:8	και ωργίσθη οργή Κύριος επί τον Ιούδαν και την Ιερουσαλήμ και έδωκεν αυτούς εις έκστασιν και εις αφανισμόν και εις συρισμόν, ως υμείς οράτε τοις οφθαλμοίς υμών.
2Pa 29:9	και ιδού πεπλήγασιν οι πατέρες υμών εν μαχαίρα, και οι υιοί υμών και αι θυγατέρες υμών και αι γυναίκες υμών εν αιχμαλωσία εν γη ουκ αυτών, ό και νυν εστιν.
2Pa 29:10	επί τούτοις νυν εστιν επί καρδιάς διαθέσθαι διαθήκην Κυρίου Θεού Ισραήλ, και αποστρέψει την οργήν του θυμού αυτού αφ' ημών.
2Pa 29:11	και νυν μη διαλίπητε, ότι εν υμίν ηρέτικε Κύριος στήναι εναντίον αυτού λειτουργείν και είναι αυτω λειτουργούντας και θυμιώντας.
2Pa 29:12	και ανέστησαν οι Λευίται, Μαάθ ο του Αμασί και Ιωήλ ο του Αζαρίου εκ των υιών Καάθ και εκ των υιών Μεραρί Κίς ο του Αβδί και Αζαρίας ο του Ιαλλελήλ, και από των υιών Γεδσωνί Ιωδαάδ ο του Ζεμμάθ και Ιωαδάμ ο του Ιωαχά,
2Pa 29:13	και των υιών Ελισαφάν Ζαμβρί και Ιεϊήλ, και των υιών Ασάφ Ζαχαρίας και Ματθανίας,

2Pa 29:14	και των υιών Αιμάν Ιειήλ και Σεμεϊ, και των υιών Ιδιθούν Σαμαίας και Όζιήλ,
2Pa 29:15	και συνήγαγον τους αδελφούς αυτών και ηγνίσθησαν κατά την εντολήν του βασιλέως δια προστάγματος Κυρίου καθαρίσαι τον οίκον Κυρίου.
2Pa 29:16	και εισήλθον οι ιερείς έσω εις τον οίκον Κυρίου αγνίσαι και εξέβαλον πάσαν την ακαθαρσίαν την ευρεθείσαν εν τω οίκω Κυρίου και εις την αυλήν οίκου Κυρίου, και εδέξαντο οι Λευίται εκβαλείν εις τον χειμάρρουν Κέδρων έξω.
2Pa 29:17	και ήρξαντο τη ημέρα τη πρώτη νουμηνία του πρώτου μηνός αγνίσαι και τη ημέρα τη ογδόη του μηνός εισήλθαν εις τον ναόν Κυρίου και ήγνισαν τον οίκον Κυρίου εν ημέραις οκτώ και τη ημέρα τη τρισκαιδεκάτη του μηνός του πρώτου συνετέλεσαν.
2Pa 29:18	και εισήλθαν έσω προς Εζεκιάν τον βασιλέα και είπαν· ηγνίσαμεν πάντα τα εν οίκω Κυρίου, το θυσιαστήριον της ολοκαυτώσεως και τα σκεύη αυτού και την τράπεζαν της προθέσεως και τα σκεύη αυτής·
2Pa 29:19	και πάντα τα σκεύη, α εμίανεν ο βασιλεύς Άχαζ εν τη βασιλεία αυτού εν τη αποστασία αυτού, ητοιμάκαμεν και ηγνίκαμεν, ιδού εστιν εναντίον του θυσιαστηρίου Κυρίου.
2Pa 29:20	και ώρθρισεν Εζεκίας ο βασιλεύς και συνήγαγε τους άρχοντας της πόλεως και ανέβη εις οίκον Κυρίου
2Pa 29:21	και ανήνεγκε μόσχους επτά, κριούς επτά, αμνούς επτά, χιμάρους αιγών επτά περι αμαρτίας, περι της βασιλείας και περι των αγίων και περι Ισραήλ και είπε τοις υιοίς Ααρών τοις ιερεύσιν αναβαίνειν επί το θυσιαστήριον Κυρίου.
2Pa 29:22	και έθυσαν τους μόσχους, και εδέξαντο οι ιερείς το αίμα και προσέχεαν επί το θυσιαστήριον· και έθυσαν τους κριούς, και προσέχεαν το αίμα επί το θυσιαστήριον· και έθυσαν τους αμνούς, και περιέχεον το αίμα τω θυσιαστηρίω·
2Pa 29:23	και προσήγαγον τους χιμάρους τους περι αμαρτίας εναντίον του βασιλέως και της εκκλησίας, και επέθηκαν τας χείρας αυτών επ' αυτούς,
2Pa 29:24	και έθυσαν αυτούς οι ιερείς και εξιλάσαντο το αίμα αυτών προς το θυσιαστήριον και εξιλάσαντο περι παντός Ισραήλ, ότι είπεν ο βασιλεύς, περι παντός Ισραήλ η ολοκαύτωσις και τα περι αμαρτίας.
2Pa 29:25	και έστησε τους Λευίτας εν οίκω Κυρίου εν κυβάλοις και εν νάβλαις και εν κινύραις κατά την εντολήν Δαυίδ του βασιλέως και Γάδ του ορώντος τω βασιλεί και Νάθαν του προφήτου, ότι δια εντολής Κυρίου το πρόσταγμα εν χειρί των προφητών.
2Pa 29:26	και έστησαν οι Λευίται εν οργάνοις Δαυίδ και οι ιερείς ταις σάλπιγξι.
2Pa 29:27	και είπεν Εζεκίας ανενέγκαι την ολοκαύτωσιν επί το θυσιαστήριον· και εν τω άρξασθαι αναφέρειν την ολοκαύτωσιν ήρξαντο άδειν Κυρίω, και σάλπιγγες προς τα όργανα Δαυίδ βασιλέως Ισραήλ.
2Pa 29:28	και πάσα η εκκλησία προσεκύνει, και οι ψαλτωδοί άδοντες, και σάλπιγγες σαλπίζουσαι, έως ου συνετελέσθη η ολοκαύτωσις.

2Pa 29:29	και ως συνετέλεσαν αναφέροντες, έκαμψεν ο βασιλεύς και πάντες οι ευρεθέντες και προσεκύνησαν.
2Pa 29:30	και είπεν Εζεκίας ο βασιλεύς και οι άρχοντες τοις Λευίταις υμνείν τον Κύριον εν λόγοις Δαυίδ και Ασάφ του προφήτου· και ύμνουν εν ευφροσύνη και έπεσον και προσεκύνησαν.
2Pa 29:31	και απεκριθή Εζεκίας και είπε· νυν επληρώσατε τας χείρας υμών Κυρίω, προσαγάγετε και φέρετε θυσίας αιnéσεως εις οίκον Κυρίου· και ανήνεγκεν η εκκλησία θυσίας και αιnéσεις εις οίκον Κυρίου και πας πρόθυμος τη καρδιά ολοκαυτώσεις.
2Pa 29:32	και εγένετο ο αριθμός της ολοκαυτώσεως, ης ανήνεγκεν η εκκλησία, μόσχοι εβδομήκοντα, κριοί εκατόν, αμνοί διακόσιοι· εις ολοκαύτωσιν Κυρίω πάντα ταύτα.
2Pa 29:33	και οι ηγιασμένοι μόσχοι εξακόσιοι, πρόβατα τρισχίλια.
2Pa 29:34	αλλ' ή οι ιερείς ήσαν ολίγοι και ουκ ηδύναντο εκδείραι την ολοκαύτωσιν, και αντελάβοντο αυτών οι αδελφοί αυτών οι Λευίται, έως ου συνετελέσθη το έργον και έως ου ηγνίσθησαν οι ιερείς, ότι οι Λευίται προθύμως ήγνισαν παρά τους ιερείς.
2Pa 29:35	και η ολοκαύτωσις πολλή εν τοις στέασι της τελειώσεως του σωτηρίου και των σπονδών της ολοκαυτώσεως· και κατωρθώθη το έργον εν οίκω Κυρίου.
2Pa 29:36	και ηυφράνθη Εζεκίας και πας ο λαός δια το ητοιμακέναι τον Θεόν τω λαω, ότι εξαπίνα εγένετο ο λόγος.
2Pa 30:1	ΚΑΙ απέστειλεν Εζεκίας επί πάντα Ισραήλ και Ιούδα και επιστολάς έγγραψαν επί τον Εφραίμ και Μανασσή ελθείν εις οίκον Κυρίου εις Ιερουσαλήμ ποιήσαι το φασέκ τω Κυρίω Θεω Ισραήλ.
2Pa 30:2	και εβουλεύσατο ο βασιλεύς και οι άρχοντες και πάσα η εκκλησία εν Ιερουσαλήμ ποιήσαι το φασέκ τω μηνί τω δευτέρω·
2Pa 30:3	ου γαρ ηδυνάσθησαν ποιήσαι αυτό εν τω καιρω εκείνω, ότι οι ιερείς ουχ ηγνίσθησαν ικανοί, και ο λαός ου συνήχθη εις Ιερουσαλήμ.
2Pa 30:4	και ήρεσεν ο λόγος εναντίον του βασιλέως και εναντίον της εκκλησίας.
2Pa 30:5	και έστησαν λόγον διελθείν κήρυγμα εν παντί Ισραήλ από Βηρσαβεέ έως Δάν, ελθόντας ποιήσαι το φασέκ Κυρίω Θεω Ισραήλ εις Ιερουσαλήμ, ότι πλήθος ουκ εποίησε κατά την γραφήν.
2Pa 30:6	και επορεύθησαν οι τρέχοντες συν ταις επιστολαίς παρά του βασιλέως και των αρχόντων εις πάντα Ισραήλ και Ιούδαν κατά το πρόσταγμα του βασιλέως λέγοντες· οι υιοί Ισραήλ επιστρέψατε προς Κύριον Θεόν Αβραάμ και Ισαάκ και Ισραήλ, και επιστρέψει τους ανασεσωσμένους τους καταλειφθέντας από χειρός βασιλέως Ασσούρ·
2Pa 30:7	και μη γίνεσθε καθώς οι πατέρες υμών και οι αδελφοί υμών, οί απέστησαν από Κυρίου Θεού πατέρων αυτών, και παρέδωκεν αυτούς εις ερήμωσιν, καθώς υμείς

	οράτε.
2Pa 30:8	και νυν μη σκληρύνητε τας καρδίας υμών ως οι πατέρες υμών· δότε δόξαν Κυρίω τω Θεω και εισέλθετε εις το αγίασμα αυτού, ό ηγίασεν εις τον αιώνα, και δουλεύσατε τω Κυρίω Θεω υμών, και αποστρέψει αφ' υμών θυμόν οργής.
2Pa 30:9	ότι εν τω επιστρέφειν υμάς προς Κύριον οι αδελφοί υμών και τα τέκνα υμών έσονται εν οικτιρμοίς έναντι πάντων των αιχμαλωτισάντων αυτούς, και αποστρέψει εις την γην ταύτην, ότι ελεήμων και οικτίρμων Κύριος ο Θεός ημών, και ουκ αποστρέψει το πρόσωπον αυτού αφ' υμών, εάν επιστρέψωμεν προς αυτόν.
2Pa 30:10	και ήσαν οι τρέχοντες διαπορευόμενοι πόλιν εκ πόλεως εν τω όρει Εφραίμ και Μανασσή και έως Ζαβουλών, και εγένοντο ως καταγελώντες αυτών και καταμωκώμενοι·
2Pa 30:11	αλλά άνθρωποι Ασήρ και από Μανασσή και από Ζαβουλών ενετράπησαν και ήλθον εις Ιερουσαλήμ και εις Ιούδα.
2Pa 30:12	και εγένετο χείρ Κυρίου δούναι αυτοίς καρδίαν μίαν ελθείν του ποιήσαι κατά τα προστάγματα του βασιλέως και των αρχόντων εν λόγω Κυρίου,
2Pa 30:13	και συνήχθησαν εις Ιερουσαλήμ λαός πολύς του ποιήσαι την εορτήν των αζύμων εν τω μηνί τω δευτέρω, εκκλησία πολλή σφόδρα.
2Pa 30:14	και ανέστησαν και καθείλαν τα θυσιαστήρια τα εν Ιερουσαλήμ και πάντα, εν οίς εθυμίων τοις ψευδέσι, κατέσπασαν και έρριψαν εις τον χειμάρρουν Κέδρων.
2Pa 30:15	και έθυσαν το φασέκ τη τεσσαρεσκαιδεκάτη του μηνός του δευτέρου· και οι ιερείς και οι Λευίται ενετράπησαν και ηγνίσθησαν και εισήνεγκαν ολοκαυτώματα εν οίκω Κυρίου.
2Pa 30:16	και έστησαν επί την στάσιν αυτών κατά το κρίμα αυτών, κατά την εντολήν Μωυσή ανθρώπου του Θεού, και οι ιερείς εδέχοντο τα αίματα εκ χειρός των Λευιτών·
2Pa 30:17	ότι πλήθος της εκκλησίας ουχ ηγνίσθη, και οι Λευίται ήσαν του θύειν το φασέκ παντί τω μη δυναμένω αγνισθήναι τω Κυρίω.
2Pa 30:18	ότι το πλείστον του λαού από Εφραίμ και Μανασσή και Ισάχαρ και Ζαβουλών ουχ ηγνίσθησαν, αλλ' έφαγον το φασέκ παρά την γραφήν. και προσηύξατο Εζεκίας περι αυτών λέγων· Κύριος αγαθός εξιλασάσθω
2Pa 30:19	υπέρ πάσης καρδίας κατευθυνούσης εκζητήσαι Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών και ου κατά την αγνείαν των αγίων.
2Pa 30:20	και επήκουσε Κύριος τω Εζεκία και ιάσατο τον λαόν.
2Pa 30:21	και εποίησαν οι υιοί Ισραήλ οι ευρεθέντες εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εν ευφροσύνη μεγάλη και καθυμνούντες τω Κυρίω ημέραν καθ' ημέραν και οι ιερείς και οι Λευίται εν οργάνοις τω Κυρίω.
2Pa 30:22	και ελάλησεν Εζεκίας επί πάσαν καρδίαν των Λευιτών και των συνιόντων σύνεσιν αγαθήν τω Κυρίω· και συνετέλεσαν την εορτήν των αζύμων επτά

	ημέρας θύοντες θυσίαν σωτηρίου και εξομολογούμενοι τω Κυρίω Θεω των πατέρων αυτών.
2Pa 30:23	και εβουλεύσατο η εκκλησία άμα ποιήσαι επτά ημέρας άλλας· και εποίησαν επτά ημέρας εν ευφροσύνη.
2Pa 30:24	ότι Εζεκίας απήρξατο τω Ιούδα τη εκκλησία χιλίους μόσχους και επτακισχίλια πρόβατα, και οι άρχοντες απήρξαντο τω λαω μόσχους χιλίους και πρόβατα δέκα χιλιάδας, και τα άγια των ιερέων εις πλήθος.
2Pa 30:25	και ηυφράνθη πάσα η εκκλησία, οι ιερείς και οι Λευίται και πάσα η εκκλησία Ιούδα και οι ευρεθέντες εξ Ιερουσαλήμ και οι προσήλυτοι οι ελθόντες από γης Ισραήλ και οι κατοικούντες Ιούδα.
2Pa 30:26	και εγένετο ευφροσύνη μεγάλη εν Ιερουσαλήμ· από ημερών Σαλωμών υιού Δαυίδ βασιλέως Ισραήλ ουκ εγένετο τοιαύτη εορτή εν Ιερουσαλήμ.
2Pa 30:27	και ανέστησαν οι ιερείς οι Λευίται και ευλόγησαν τον λαόν· και επηκούσθη η φωνή αυτών, και ήλθεν η προσευχή αυτών εις το κατοικητήριον το άγιον αυτού εις τον ουρανόν.
2Pa 31:1	ΚΑΙ ως συνετελέσθη πάντα ταύτα, εξήλθε πας Ισραήλ οι ευρεθέντες εν πόλεσιν Ιούδα και συνέτριψαν τας στήλας και έκοψαν τα άλση και κατέσπασαν τα υψηλά και τους βωμούς από πάσης της Ιουδαίας και Βενιαμίν, και εξ Εφραίμ και από Μανασσή έως εις τέλος, και επέστρεψαν πας Ισραήλ έκαστος εις την κληρονομίαν αυτού και εις τας πόλεις αυτών.
2Pa 31:2	και έταξεν Εζεκίας τας εφημερίας των ιερέων και των Λευιτών και τας εφημερίας εκάστου κατά την εαυτού λειτουργίαν τοις ιερεύσι και τοις Λευίταις εις την ολοκαύτωσιν και εις την θυσίαν του σωτηρίου και αινείν και εξομολογείσθαι και λειτουργείν εν ταις πύλαις εν ταις αυλαίς οίκου Κυρίου.
2Pa 31:3	και μερίς του βασιλέως εκ των υπαρχόντων αυτού εις τας ολοκαυτώσεις την πρωϊνήν και την δειλινήν και ολοκαυτώσεις εις τα σάββατα και εις τας νουμηνίας και εις τας εορτάς τας γεγραμμένας εν τω νόμω Κυρίου.
2Pa 31:4	και είπαν τω λαω τοις κατοικούσιν εν Ιερουσαλήμ δούναι την μερίδα των ιερέων και των Λευιτών, όπως κατισχύσωσιν εν τη λειτουργία οίκου Κυρίου.
2Pa 31:5	και ως προσέταξε τον λόγον, επλεόνασεν Ισραήλ απαρχήν σίτου και οίνου και ελαίου και μέλιτος και παν γέννημα αγρού, και επιδέκατα πάντα εις πλήθος ήνεγκαν οι υιοί Ισραήλ και Ιούδα.
2Pa 31:6	και οι κατοικούντες εν ταις πόλεσιν Ιούδα και αυτοί ήνεγκαν επιδέκατα μόσχων και προβάτων και επιδέκατα αιγών και ηγίασαν τω Κυρίω Θεω αυτών και εισήνεγκαν και έθηκαν σωρούς σωρούς·
2Pa 31:7	εν τω μηνί τω τρίτω ήρξαντο οι σωροί θεμελιούσθαι, και εν τω μηνί τω εβδόμω συνετελέσθησαν.
2Pa 31:8	και ήλθεν Εζεκίας και οι άρχοντες και είδον τους σωρούς και ηυλόγησαν τον Κύριον και τον λαόν αυτού Ισραήλ.

2Pa 31:9	και επυνθάνετο Εζεκίας των ιερέων και των Λευιτών υπέρ των σωρών,
2Pa 31:10	και είπε προς αυτόν Αζαρίας ο ιερέυς ο άρχων εις οίκον Σαδώκ και είπεν· εξ ου ήρκει η απαρχή φέρεσθαι εις οίκον Κυρίου, εφάγομεν και επίομεν και κατελίπομεν έως εις πλήθος, ότι Κύριος ηυλόγησε τον λαόν αυτου, και κατελίπομεν επί το πλήθος τούτο.
2Pa 31:11	και είπεν Εζεκίας έτι ετοιμάσαι παστοφόρια εις οίκον Κυρίου, και ητοιμάσαν.
2Pa 31:12	και ήνεγκαν εκεί τας απαρχάς και τα επιδέκατα εν πίστει, και επ' αυτών επιστάτης Χωνενίας ο Λευίτης, και Σεμεϊ ο αδελφός αυτου διαδεχόμενος,
2Pa 31:13	και Ιειήλ και Όζαζίας και Ναέθ και Ασαήλ και Ιεριμώθ και Ιωζαβάδ και Ελιήλ και Σαμαχία και Μαάθ και Βαναϊας και οι υιοί αυτου καθεσταμένοι δια Χωνενίου και Σεμεϊ του αδελφού αυτου, καθώς προσέταξεν Εζεκίας ο βασιλεύς και Αζαρίας ο ηγούμενος οίκου Κυρίου.
2Pa 31:14	και Κωρή ο του Ιεμνά ο Λευίτης ο πυλωρός κατά ανατολάς επί των δομάτων δούναι τας απαρχάς Κυρίου και τα άγια των αγίων
2Pa 31:15	δια χειρός Όδομ και Βενιαμίν και Ιησούς και Σεμεϊ και Αμαρίας, και Σεχονίας δια χειρός των ιερέων εν πίστει δούναι τοις αδελφοίς αυτών κατά τας εφημερίας, κατά τον μέγαν και τον μικρόν,
2Pa 31:16	εκτός της επιγονής των αρσενικών από τριετούς και επάνω, παντί τω εισπορευομένω εις οίκον Κυρίου, εις λόγον ημερών εις ημέραν, εις λειτουργίαν εφημερίαις διατάξεως αυτών.
2Pa 31:17	ούτος ο καταλοχισμός των ιερέων κατ' οίκους πατριών, και οι Λευίται εν ταις εφημερίαις αυτών από εικοσαετούς και επάνω εν διατάξει,
2Pa 31:18	εν καταλοχίαις, εν πάση επιγονή υιών αυτών και θυγατέρων αυτών εις παν πλήθος, ότι εν πίστει ήγνισαν το άγιον
2Pa 31:19	τοις υιοίς Ααρών τοις ιερατεύουσι, και οι από των πόλεων αυτών εν πάση πόλει και πόλει άνδρες, οί ωνομάσθησαν εν ονόματι, δούναι μερίδα παντί αρσενικω εν τοις ιερέυσι και παντί καταριθμουμένω εν τοις Λευίταις.
2Pa 31:20	και εποίησεν ούτως Εζεκίας εν παντί Ιούδα και εποίησε το καλόν και το ευθές εναντίον του Κυρίου Θεού αυτου.
2Pa 31:21	και εν παντί έργω, ω ήρξατο εν εργασία εν οίκω Κυρίου, και εν τω νόμω και εν τοις προστάγμασιν εξεζήτησε τον Θεόν αυτου εξ όλης ψυχής αυτου και εποίησε και ευωδώθη.
2Pa 32:1	ΚΑΙ μετά τους λόγους τούτους και την αλήθειαν ταύτην ήλθε Σενναχηρίμ βασιλεύς Ασσυρίων και ήλθεν επί Ιούδαν και παρενέβαλεν επί τας πόλεις τας τειχήρεις και είπε προκαταλαβέσθαι αυτάς.
2Pa 32:2	και είδεν Εζεκίας ότι ήκει Σενναχηρίμ και το πρόσωπον αυτου του πολεμήσαι επί Ιερουσαλήμ,
2Pa 32:3	και εβουλεύσατο μετά των πρεσβυτέρων αυτου και των δυνατών εμφράξει τα

	ύδατα των πηγών, α ην έξω της πόλεως, και συνεπίσχυσαν αυτω.
2Pa 32:4	και συνήγαγε λαόν πολύν και ενέφραξε τα ύδατα των πηγών και τον ποταμόν τον διορίζοντα δια της πόλεως λέγων· μη έλθη βασιλεύς Ασούρ και εύρη ύδωρ πολύ και κατισχύση.
2Pa 32:5	και κατίσχυσεν Εζεκίας και ωκοδόμησε παν το τείχος το κατεσκαμμένον και πύργους και έξω προτείχισμα άλλο και κατίσχυσε το ανάλημμα της πόλεως Δαυίδ και κατεσκεύασεν όπλα πολλά.
2Pa 32:6	και έθετο άρχοντας του πολέμου επί τον λαόν, και συνήχθησαν προς αυτόν επί την πλατείαν της πύλης της φάραγγος, και ελάλησεν επί καρδίαν αυτών λέγων·
2Pa 32:7	ισχύσατε και ανδρίζεσθε και μη φοβηθήτε, μηδέ πτοηθήτε από προσώπου βασιλέως Ασούρ και από προσώπου παντός του έθνους του μετ' αυτου, ότι μεθ' ημών πλείονες ή μετ' αυτου·
2Pa 32:8	μετ' αυτου βραχιόνες σάρκινιοι, μεθ' ημών δε Κύριος ο Θεός ημών του σώζειν και του πολεμείν τον πόλεμον ημών. και κατεθάρησεν ο λαός επί τοις λόγοις Εζεκιου βασιλέως Ιούδα.
2Pa 32:9	και μετά ταύτα απέστειλε Σενναχηρίμ βασιλεύς Ασσυρίων τους παίδας εαυτου επί Ιερουσαλήμ, και αυτός επί Λαχίς και πάσα η στρατιά μετ' αυτου, και απέστειλε προς Εζεκιαν βασιλέα Ιούδα και προς πάντα Ιούδα τον εν Ιερουσαλήμ λέγων·
2Pa 32:10	ούτως λέγει Σενναχηρίμ βασιλεύς Ασσυρίων· επί τι υμείς πεποίθατε και καθήσεσθε εν τη περιοχή εν Ιερουσαλήμ;
2Pa 32:11	ουχί Εζεκίας απατά υμάς του παραδούμαι υμάς εις θάνατον και εις λιμόν και εις δίψαν λέγων· Κύριος ο Θεός ημών σώσει ημάς εκ χειρός βασιλέως Ασούρ;
2Pa 32:12	ουχ ούτός εστιν Εζεκίας, ος περιείλε τα θυσιαστήρια αυτου και τα υψηλά αυτου και είπε τω Ιούδα και τοις κατοικούσιν εν Ιερουσαλήμ λέγων· κατέναντι του θυσιαστηριου τούτου προσκυνήσετε και επ' αυτω θυμιάσατε;
2Pa 32:13	ου γνώσεσθε ό,τι εποίησα εγώ και οι πατέρες μου πάσι τοις λαοίς των χωρών; μη δυνάμενοι ηδύναντο θεοί των εθνών πάσης της γης σώσαι τον λαόν αυτών εκ χειρός μου;
2Pa 32:14	τις εν πάσι τοις θεοίς των εθνών τούτων, ους εξωλόθρευσαν οι πατέρες μου; μη εδύναντο σώσαι τον λαόν αυτών εκ χειρός μου, ότι δυνήσεται ο Θεός υμών σώσαι υμάς εκ χειρός μου;
2Pa 32:15	νυν ουν μη απατάτω υμάς Εζεκίας και μη πεποιθέναι υμάς ποιείτω κατά ταύτα, και μη πιστεύετε αυτω· ότι ου μη δύνηται ο Θεός παντός έθνους και βασιλείας του σώσαι τον λαόν αυτου εκ χειρός μου και εκ χειρός πατέρων μου, ότι ο Θεός υμών ου μη σώσει υμάς εκ χειρός μου.
2Pa 32:16	και έτι ελάλησαν οι παίδες αυτου επί τον Κύριον Θεόν και επί Εζεκιαν παίδα αυτου.
2Pa 32:17	και βιβλίον έγγραφεν ονειδίζειν τον Κύριον Θεόν Ισραήλ και είπε περί αυτου λέγων· ως οι θεοί των εθνών της γης ουκ εξείλαντο λαούς αυτών εκ χειρός μου,

	ούτως ου μη εξέληται ο Θεός Εζεκίου λαόν αυτού εκ χειρός μου,
2Ρα 32:18	και εβόησε φωνή μεγάλη Ιουδαϊστί επί τον λαόν Ιερουσαλήμ τον επί του τείχους, του φοβήσαι αυτούς και κατασπάσαι, όπως προκαταλάβωνται την πόλιν.
2Ρα 32:19	και ελάλησεν επί Θεόν Ιερουσαλήμ, ως και επί θεούς λαών της γης, έργα χειρών ανθρώπων.
2Ρα 32:20	και προσηύξατο Εζεκίας ο βασιλεύς και Ησαΐας υιος Αμώς ο προφήτης περί τούτων και εβόησαν εις τον ουρανόν.
2Ρα 32:21	και απέστειλε Κύριος άγγελον, και εξέτριψε πάντα δυνατόν πολεμιστήν και άρχοντα και στρατηγόν εν τη παρεμβολή βασιλέως Ασσούρ, και απέστρεψε μετά αισχύνης προσώπου εις την γην εαυτού. και ήλθεν εις οίκον Θεού αυτού, και των εξελθόντων εκ κοιλίας αυτού κατέβαλον αυτόν εν ρομφαία.
2Ρα 32:22	και έσωσε Κύριος τον Εζεκιάν και τους κατοικούντας εν Ιερουσαλήμ εκ χειρός Σενναχηρίμ βασιλέως Ασσούρ και εκ χειρός πάντων και κατέπαυσεν αυτούς κυκλόθεν.
2Ρα 32:23	και πολλοί έφερον δώρα τω Κυρίω εις Ιερουσαλήμ και δόματα τω Εζεκία βασιλεί Ιούδα, και υπερήρηθη κατ' οφθαλμούς πάντων των εθνών μετά ταύτα.
2Ρα 32:24	Εν ταις ημέραις εκείναις ηρρώστησεν Εζεκίας έως θανάτου· και προσηύξατο προς Κύριον, και επήκουσεν αυτω, και σημείον έδωκεν αυτω.
2Ρα 32:25	και ου κατά το ανταπόδομα, ό έδωκεν αυτω ανταπέδωκεν Εζεκίας, αλλά υψώθη η καρδιά αυτού, και εγένετο επ' αυτόν οργή και επί Ιούδαν και Ιερουσαλήμ.
2Ρα 32:26	και εταπεινώθη Εζεκίας από του ύψους της καρδιάς αυτού αυτός και οι κατοικούντες Ιερουσαλήμ, και ουκ επήλθεν επ' αυτούς οργή Κυρίου εν ταις ημέραις Εζεκίου.
2Ρα 32:27	και εγένετο τω Εζεκία πλούτος και δόξα πολλή σφόδρα, και θησαυρούς εποίησεν αυτω αργυρίου και χρυσίου και του λίθου του τιμίου και εις τα αρώματα και οπλοθήκας και εις σκεύη επιθυμητά
2Ρα 32:28	και πόλεις εις τα γεννήματα του σίτου και οίνου και ελαίου και κώμας και φάτνας παντός κτήνους και μάνδρας εις τα ποιμίγια
2Ρα 32:29	και πόλεις, ας ωκοδόμησεν αυτω, και αποσκευήν προβάτων και βοών εις πλήθος, ότι έδωκεν αυτω Κύριος αποσκευήν πολλήν σφόδρα.
2Ρα 32:30	αυτός Εζεκίας ενέφραξε την έξοδον του ύδατος Γιών το άνω και κατηύθυνεν αυτά κάτω προς λίβα της πόλεως Δαυίδ· και ευωδώθη Εζεκίας εν πάσι τοις έργοις αυτού.
2Ρα 32:31	και ούτως τοις πρεσβευταίς των αρχόντων από Βαβυλώνος τοις αποσταλείσι προς αυτόν πυθέσθαι παρ' αυτού το τέρας, ό εγένετο επί της γης, εγκατέλιπεν αυτόν Κύριος του πειράσαι αυτόν, ειδέναι τα εν τη καρδιά αυτού.
2Ρα 32:32	και τα λοιπά των λόγων Εζεκίου και το έλεος αυτού ιδού γέγραπται εν τη προφητεία Ησαΐου υιού Αμώς του προφήτου και επί βιβλίου βασιλέων Ιούδα και

	Ισραήλ.
2Pa 32:33	και εκοιμήθη Εζεκίας μετά των πατέρων αυτού, και έθαψαν αυτόν εν αναβάσει τάφων υιών Δαυίδ, και δόξαν και τιμήν έδωκαν αυτω εν τω θανάτω αυτού πας Ιούδα και οι κατοικούντες εν Ιερουσαλήμ· και εβασίλευσε Μανασσής υιος αυτού αντ' αυτού.
2Pa 33:1	ΩΝ δεκαδύο ετών Μανασσής εν τω βασιλεύσαι αυτόν και πεντηκονταπέντε έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ.
2Pa 33:2	και εποίησε το πονηρόν εναντίον Κυρίου από πάντων των βδελυγμάτων των εθνών, ους εξωλόθρευσε Κύριος από προσώπου των υιών Ισραήλ.
2Pa 33:3	και επέστρεψε και ωκοδόμησε τα υψηλά, α κατέσπασεν Εζεκίας ο πατήρ αυτού, και έστησε στήλας τοις Βααλίμ και εποίησεν άλση και προσεκύνησε πάση τη στρατιά του ουρανού και εδούλευσεν αυτοίς.
2Pa 33:4	και ωκοδόμησε θυσιαστήρια εν οίκω Κυρίου, ου είπε Κύριος· εν Ιερουσαλήμ έσται το όνομά μου εις τον αιώνα.
2Pa 33:5	και ωκοδόμησε θυσιαστήρια πάση τη στρατιά του ουρανού εν ταις δυσίν αυλαίς οίκου Κυρίου.
2Pa 33:6	και αυτός διήγαγε τα τέκνα αυτού εν πυρί εν Γεβενεννόμ και εκληδονίζετο και οιωνίζετο και εφαρμακεύετο και εποίησεν εγγαστριμύθους και επαοιδούς· και επλήθυνε του ποιήσαι το πονηρόν εναντίον Κυρίου του παροργίσαι αυτόν.
2Pa 33:7	και έθηκε το γλυπτόν και το χωνευτόν, εικόνα ην εποίησεν, εν οίκω Θεού, ου είπε Θεός προς Δαυίδ και προς Σαλωμών υιόν αυτού· εν τω οίκω τούτω και Ιερουσαλήμ, ην εξελεξάμην εκ πασών φυλών Ισραήλ, θήσω το όνομά μου εις τον αιώνα·
2Pa 33:8	και ου προσθήσω σαλεύσαι τον πόδα Ισραήλ από της γης, ης έδωκα τοις πατράσιν αυτών, πλην εάν φυλάσσωνται του ποιήσαι πάντα, α ενετειλάμην αυτοίς, κατά πάντα τον νόμον και τα προστάγματα και τα κρίματα εν χειρί Μωϋσή.
2Pa 33:9	και επλάνησε Μανασσής τον Ιούδαν και τους κατοικούντας εν Ιερουσαλήμ του ποιήσαι το πονηρόν υπέρ πάντα τα έθνη, α εξήρε Κύριος από προσώπου υιών Ισραήλ.
2Pa 33:10	και ελάλησε Κύριος επί Μανασσή και επί τον λαόν αυτού, και ουκ επήκουσαν.
2Pa 33:11	και ήγαγε Κύριος επ' αυτούς τους άρχοντας της δυνάμεως του βασιλέως Ασσούρ, και κατέλαβον τον Μανασσή εν δεσμοίς και έδησαν αυτόν εν πέδαις και ήγαγον εις Βαβυλώνα.
2Pa 33:12	και ως εθλίβη, εξήτησε το πρόσωπον Θεού του Κυρίου αυτού και εταπεινώθη σφόδρα από προσώπου Θεού πατέρων αυτού.
2Pa 33:13	και προσηύξατο προς αυτόν, και επήκουσεν αυτού· και επήκουσε της βοής αυτού και επέστρεψεν αυτόν εις Ιερουσαλήμ επί την βασιλείαν αυτού· και έγνω Μανασσής, ότι Κύριος αυτός εστι Θεός.

2Pa 33:14	και μετά ταύτα ωκοδόμησε τείχος έξω της πόλεως Δαυίδ από λιβός κατά Γιών εν τω χειμάρρω και κατά την είσοδον την δια της πύλης της ιχθυϊκής εκπορευομένων την πύλην την κυκλόθεν και εις Όφλά και ύψωσε σφόδρα. και κατέστησεν άρχοντας της δυνάμεως εν πάσαις ταις πόλεσι ταις τειχήρεσιν εν Ιούδα
2Pa 33:15	και περιείλε τους θεούς τους αλλοτρίους και το γλυπτόν εξ οίκου Κυρίου και πάντα τα θυσιαστήρια, α ωκοδόμησεν εν όρει οίκου Κυρίου και εν Ιερουσαλήμ και έξωθεν της πόλεως.
2Pa 33:16	και κατώρθωσε το θυσιαστήριον Κυρίου και εθυσίασεν επ' αυτό θυσίαν σωτηρίου και αινέσεως και είπε τω Ιούδα του δουλεύειν Κυρίω Θεω Ισραήλ·
2Pa 33:17	πλήν έτι ο λαός επί των υψηλών εθυσίαζε, πλήν Κύριος ο Θεός αυτών.
2Pa 33:18	και τα λοιπά των λόγων Μανασσή και η προσευχή αυτού η προς τον Θεόν και λόγοι των ορώντων των λαλούντων προς αυτόν επ' ονόματι Θεού Ισραήλ
2Pa 33:19	ιδού επί λόγων προσευχής αυτού, ως και επήκουσεν αυτού, και πάσαι αι αμαρτίαι αυτού και αποστάσεις αυτού και οι τόποι, εφ' οίς ωκοδόμησεν εν αυτοίς τα υψηλά και έστησεν εκεί άλση και γλυπτά, προ του επιστρέψαι, ιδού γέγραπται επί των λόγων των ορώντων.
2Pa 33:20	και εκοιμήθη Μανασσής μετά των πατέρων αυτού, και έθαψαν αυτόν εν παραδείσω οίκου αυτού· και εβασίλευσεν αντ' αυτού Αμών υιος αυτού.
2Pa 33:21	Ων ετών είκοσι και δύο Αμών εν τω βασιλεύειν αυτόν και δύο έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ.
2Pa 33:22	και εποίησε το πονηρόν ενώπιον Κυρίου, ως εποίησε Μανασσής ο πατήρ αυτού, και πάσι τοις ειδώλοις, οίς εποίησε Μανασσής ο πατήρ αυτού, έθυσεν Αμών και εδούλευσεν αυτοίς.
2Pa 33:23	και ουκ εταπεινώθη εναντίον Κυρίου, ως εταπεινώθη Μανασσής ο πατήρ αυτού, ότι υιος αυτού Αμών επλήθυνε πλημμέλειαν.
2Pa 33:24	και επέθεντο αυτω οι παίδες αυτού και επάταξαν αυτόν εν οίκω αυτού.
2Pa 33:25	και επάταξεν ο λαός της γης τους επιθεμένους επί τον βασιλέα Αμών, και εβασίλευσεν ο λαός της γης τον Ιωσίαν υιόν αυτού αντ' αυτού.
2Pa 34:1	ΩΝ οκτώ ετών Ιωσίας εν τω βασιλεύσαι αυτόν και τριάκοντα και εν έτος εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ.
2Pa 34:2	και εποίησε το ευθές εναντίον Κυρίου και επορεύθη εν οδοίς Δαυίδ του πατρός αυτού και ουκ εξέκλινε δεξιά και αριστερά.
2Pa 34:3	και εν τω ογδώ έτει της βασιλείας αυτού -και αυτός έτι παιδάριον- ήρξατο του ζητήσαι Κύριον τον Θεόν Δαυίδ του πατρός αυτού. και εν τω δωδεκάτω έτει της βασιλείας αυτού ήρξατο του καθαρίσαι τον Ιούδαν και την Ιερουσαλήμ από των υψηλών και των άλσεων και από των περιβωμίων και από των χωνευτών.
2Pa 34:4	και κατέσπασε τα κατά πρόσωπον αυτού θυσιαστήρια των Βααλίμ και τα υψηλά τα επ' αυτών και έκοψε τα άλση και τα γλυπτά και τα χωνευτά συνέτριψε και

	ελέπτυνε και έρριψεν επί πρόσωπον των μνημάτων των θυσιαζόντων αυτοίς
2Pa 34:5	και οστά ιερέων κατέκαυσεν επί τα θυσιαστήρια· και εκαθάρισε τον Ιούδαν και την Ιερουσαλήμ.
2Pa 34:6	και εν πόλεσι Μανασσή και Εφραίμ και Συμεών και Νεφθαλί και τοις τόποις αυτών κύκλω
2Pa 34:7	και κατέσπασε τα θυσιαστήρια και τα άλση, και είδωλα κατέκοψε λεπτά και πάντα τα υψηλά έκοψεν από πάσης της γης Ισραήλ, και απέστρεψεν εις Ιερουσαλήμ.
2Pa 34:8	Και εν τω έτει τω οκτωκαιδεκάτω της βασιλείας αυτού του καθαρίσαι την γην και τον οίκον απέστειλε τον Σαφάν υιόν Εσελία και τον Μασά άρχοντα της πόλεως και τον Ιουάχ υιόν Ιωάχαζ τον υπομνηματογράφον αυτού κραταιώσαι τον οίκον Κυρίου του Θεού αυτού.
2Pa 34:9	και ήλθον προς Χελκίαν τον ιερέα τον μέγαν και έδωκαν το αργύριον το εισενεχθέν εις οίκον Θεού, ό συνήγαγον οι Λευίται φυλάσσοντες την πύλην εκ χειρός Μανασσή και Εφραίμ και των αρχόντων και από παντός καταλοίπου εν Ισραήλ και υιών Ιούδα και Βενιαμίν και οικούντων εν Ιερουσαλήμ,
2Pa 34:10	και έδωκαν αυτό επί χείρα ποιούντων τα έργα οι καθεσταμένοι εν οίκω Κυρίου και έδωκαν αυτό ποιούσι τα έργα, οί εποίουν εν οίκω Κυρίου, επισκευάσαι και κατισχύσαι τον οίκον.
2Pa 34:11	και έδωκαν τοις τέκτοσι και τοις οικοδόμοις αγοράσαι λίθους τετραπέδους και ξύλα εις δοκούς στεγάσαι τους οίκους, ους εξωλόθρευσαν βασιλείς Ιούδα·
2Pa 34:12	και οι άνδρες εν πίστει επί των έργων, και επ' αυτών επίσκοποι Ιέθ και Αβδίας οι Λευίται εξ υιών Μεραρί και Ζαχαρίας και Μοσολλάμ εκ των υιών Καάθ επισκοπείν και πας Λευίτης και πας συνιών εν οργάνοις ωδών.
2Pa 34:13	και επί των νωτοφόρων και επί πάντων των ποιούντων τα έργα εργασία και εργασία, και από των Λευιτών γραμματείς και κριταί και πυλωροί.
2Pa 34:14	και εν τω εκφέρειν αυτούς το αργύριον το εισοδιασθέν εις οίκον Κυρίου εύρε Χελκίας ο ιερεύς βιβλίον νόμου Κυρίου δια χειρός Μωυση.
2Pa 34:15	και απεκριθη Χελκίας και ειπε προς Σαφάν τον γραμματέα· βιβλίον νόμου εύρον εν οίκω Κυρίου· και έδωκε Χελκίας το βιβλίον τω Σαφάν.
2Pa 34:16	και εισήνεγκε Σαφάν το βιβλίον προς τον βασιλέα και απέδωκεν έτι τω βασιλεί λόγον· παν το δοθέν αργύριον εν χειρί των παιδων σου των ποιούντων το έργον,
2Pa 34:17	και εχώνευσαν το αργύριον το ευρεθέν εν οίκω Κυρίου και έδωκαν επί χείρα των επισκόπων και επί χείρα των ποιούντων την εργασίαν.
2Pa 34:18	και απήγγειλε Σαφάν ο γραμματεύς τω βασιλεί λόγον λέγων· βιβλίον δέδωκέ μοι Χελκίας ο ιερεύς· και ανέγνω αυτό Σαφάν εναντίον του βασιλέως.
2Pa 34:19	και εγένετο ως ήκουσεν ο βασιλεύς τους λόγους του νόμου, και διέρρηξε τα ιμάτια αυτού.

2Pa 34:20	και ενετείλατο βασιλεύς τω Χελκία και τω Αχικάμ υιω Σαφάν και τω Αβδών υιω Μιχαία και τω Σαφάν τω γραμματεί και τω Ασαΐα παιδί του βασιλέως λέγων·
2Pa 34:21	πορεύθητε ζητήσατε τον Κύριον περί εμού και περί παντός του καταλειφθέντος εν Ισραήλ και Ιούδα περί των λόγων του βιβλίου του ευρεθέντος, ότι μέγας ο θυμός Κυρίου εκκέκαυται εν ημίν, διότι ουκ εισήκουσαν οι πατέρες ημών των λόγων Κυρίου του ποιήσαι κατά πάντα τα γεγραμμένα εν τω βιβλίω τούτω.
2Pa 34:22	και επορεύθη Χελκίας και οίς είπεν ο βασιλεύς προς Όλδαν την προφήτιν γυναίκα Σελλήμ υιού Θεκωέ υιού Αράς φυλάσσουσαν τας εντολάς -και αύτη κατώκει εν Ιερουσαλήμ εν μασαναί- και ελάλησαν αυτη κατά ταύτα.
2Pa 34:23	και είπεν αυτοίς· ούτως είπε Κύριος ο Θεός Ισραήλ· είπατε τω ανδρί τω αποστείλαντι υμάς προς με.
2Pa 34:24	ούτω λέγει Κύριος· ιδού εγώ επάγω επί τον τόπον τούτον κακά, τους πάντας λόγους τους γεγραμμένους εν τω βιβλίω τω ανεγνωσμένω εναντίον του βασιλέως Ιούδα,
2Pa 34:25	ανθ' ων εγκατέλιπόν με και εθυμίασαν θεοίς αλλοτρίοις, ίνα παροργίσωσί με εν πάσι τοις έργοις των χειρών αυτών· και εξεκαύθη ο θυμός μου εν τω τόπω τούτω και ου σβεσθήσεται.
2Pa 34:26	και επί βασιλέα Ιούδα τον αποστείλαντα υμάς του ζητήσαι τον Κύριον ούτως ερείτε αυτω· ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· τους λόγους, ους ήκουσας,
2Pa 34:27	και ενετράπη η καρδια σου και εταπεινώθης από προσώπου μου εν τω ακούσαί σε τους λόγους μου επί τον τόπον τούτον και επί τους κατοικούντας αυτόν και εταπεινώθης εναντίον μου και διέρρηξας τα ιμάτιά σου και έκλαυσας κατεναντίον μου, και εγώ ήκουσα, φησί Κύριος·
2Pa 34:28	ιδού προστίθημί σε προς τους πατέρας σου, και προστεθήση προς τα μνήματά σου εν ειρήνη, και ουκ όψονται οι οφθαλμοί σου εν πάσι τοις κακοίς, οίς εγώ επάγω επί τον τόπον τούτον και επί τους κατοικούντας αυτόν. και απέδωκαν τω βασιλεί λόγον,
2Pa 34:29	και απέστειλεν ο βασιλεύς και συνήγαγε τους πρεσβυτέρους Ιούδα και Ιερουσαλήμ.
2Pa 34:30	και ανέβη ο βασιλεύς εις οίκον Κυρίου και πας Ιούδα και οι κατοικούντες Ιερουσαλήμ και οι ιερείς και οι Λευίται και πας ο λαός από μικρού έως μεγάλου· και ανέγνω εν ωσίν αυτών πάντας λόγους βιβλίου της διαθήκης τους ευρεθέντας εν οίκω Κυρίου.
2Pa 34:31	και έστη ο βασιλεύς επί τον στύλον και διέθετο διαθήκην εναντίον Κυρίου του πορευθήναι ενώπιον Κυρίου του φυλάσσειν τας εντολάς αυτου και μαρτύρια και προστάγματα αυτου εν όλη καρδια και εν όλη ψυχή, ωστε ποιείν τους λόγους της διαθήκης τους γεγραμμένους επί τω βιβλίω τούτω.
2Pa 34:32	και έστησε πάντας τους ευρεθέντας εν Ιερουσαλήμ και Βενιαμίν, και εποίησαν οι κατοικούντες Ιερουσαλήμ διαθήκην εν οίκω Κυρίου Θεού πατέρων αυτών.
2Pa 34:33	και περιείλεν Ιωσίας τα πάντα βδελύγματα εκ πάσης της γης, ή ην υιών Ισραήλ,

	και εποίησε πάντας τους ευρεθέντας εν Ιερουσαλήμ και εν Ισραήλ του δουλεύειν Κυρίω Θεω αυτών πάσας τας ημέρας αυτού· ουκ εξέκλινεν από όπισθεν Κυρίου Θεού πατέρων αυτού.
2Pa 35:1	ΚΑΙ εποίησεν Ιωσίας το φασέκ τω Κυρίω Θεω αυτού, και έθυσσε το φασέκ τη τεσσαρεσκαιδεκάτη ημέρα του μηνός του πρώτου.
2Pa 35:2	και έστησε τους ιερείς επί τας φυλακάς αυτών και κατίσχυσεν αυτούς εις τα έργα οίκου Κυρίου.
2Pa 35:3	και είπε τοις Λευίταις τοις δυνατοίς εν παντί Ισραήλ του αγιασθήναι αυτούς τω Κυρίω, και έθηκαν την κιβωτόν την αγίαν εις τον οίκον, ον ωκοδόμησε Σαλωμών υιος Δαυίδ του βασιλέως Ισραήλ. και είπεν ο βασιλεύς· ουκ έστιν υμίν επ' ώμων άραι ουδέν· νυν ουν λειτουργήσατε τω Κυρίω Θεω υμών και τω λαω αυτού Ισραήλ
2Pa 35:4	και ετοιμάσθητε κατ' οίκους πατριών υμών και κατά τας εφημερίας υμών κατά την γραφήν Δαυίδ βασιλέως Ισραήλ και δια χειρός Σαλωμών υιού αυτού
2Pa 35:5	και στήτε εν τω οίκω κατά τας διαιρέσεις οίκων πατριών υμών τοις αδελφοίς υμών υιοίς του λαού, και μερίς οίκου πατριάς τοις Λευίταις,
2Pa 35:6	και θύσατε το φασέκ και ετοιμάσατε τοις αδελφοίς υμών του ποιήσαι κατά τον λόγον Κυρίου δια χειρός Μωυσή.
2Pa 35:7	και απήρξατο Ιωσίας τοις υιοίς του λαού πρόβατα και αμνούς και ερίφους από των τέκνων των αιγών, πάντα εις το φασέκ, και πάντας τους ευρεθέντας εις αριθμόν τριάκοντα χιλιάδας και μόσχων τρεις χιλιάδας· ταύτα από της υπάρξεως του βασιλέως.
2Pa 35:8	και οι άρχοντες αυτού απήρξαντο τω λαω και τοις ιερεύσι και τοις Λευίταις· έδωκε δε Χελκίας και Ζαχαρίας και Ιήλ οι άρχοντες τοις ιερεύσιν οίκου Θεού και έδωκεν εις το φασέκ πρόβατα και αμνούς και ερίφους δισχίλια εξακόσια και μόσχους τριακοσίους.
2Pa 35:9	και Χωνενίας και Βαναίας και Σαμαίας και Ναθαναήλ αδελφός αυτού και Ασαβίας και Ιήλ και Ιωζαβάδ άρχοντες των Λευιτών απήρξαντο τοις Λευίταις εις το φασέκ πρόβατα πεντακισχίλια και μόσχους πεντακοσίους.
2Pa 35:10	και κατωρθώθη η λειτουργία, και έστησαν οι ιερείς επί την στάσιν αυτών και οι Λευίται επί τας διαιρέσεις αυτών κατά την εντολήν του βασιλέως
2Pa 35:11	και έθυσαν το φασέκ, και προσέχεαν οι ιερείς το αίμα εκ χειρός αυτών, και οι Λευίται εξέδειραν.
2Pa 35:12	και ητοίμασαν την ολοκαύτωσιν παραδούναι αυτοίς κατά την διαίρεσιν κατ' οίκους πατριών τοις υιοίς του λαού του προσάγειν τω Κυρίω, ως γέγραπται εν βίβλω Μωυσή, και ούτως εις το πρωϊ.
2Pa 35:13	και ώπτησαν το φασέκ εν πυρί κατά την κρίσιν και τα άγια ύψησαν εν τοις χαλκείοις και εν τοις λέβησι· και ευωδώθη, και έδραμον προς πάντας τους υιούς του λαού.

2Pa 35:14	και μετά το ετοιμάσαι αυτοίς και τοις ιερεύσιν, ότι οι ιερείς εν τω αναφέρουν τα ολοκαυτώματα και τα στέατα έως νυκτός, και οι Λευίται ητοιμάσαν αυτοίς και τοις αδελφοίς αυτών υιοίς Ααρών.
2Pa 35:15	και οι ψαλτωδοί υιοί Ασάφ επί της στάσεως αυτών κατά τας εντολάς Δαυίδ και Ασάφ και Αιμάν και Ιδιθώμ οι προφήται του βασιλέως και οι άρχοντες και οι πυλωροί πύλης και πύλης, ουκ ην αυτοίς κινείσθαι από της λειτουργίας των αγίων, ότι αδελφοί αυτών οι Λευίται ητοιμάσαν αυτοίς.
2Pa 35:16	και κατωρθώθη και ητοιμάσθη πάσα η λειτουργία Κυρίου εν τη ημέρα εκείνη του ποιήσαι το φασέκ και ενεγκείν τα ολοκαυτώματα επί το θυσιαστήριον Κυρίου κατά την εντολήν του βασιλέως Ιωσίου.
2Pa 35:17	και εποίησαν οι υιοί Ισραήλ οι ευρεθέντες το φασέκ εν τω καιρω εκείνω και την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας.
2Pa 35:18	και ουκ εγένετο φασέκ όμοιον αυτω εν Ισραήλ από ημερών Σαμουήλ του προφήτου και παντός βασιλέως Ισραήλ ουκ εποίησαν το φασέκ, ό εποίησεν Ιωσίας και οι ιερείς και οι Λευίται και πας Ιούδα και Ισραήλ ο ευρεθείς και οι κατοικούντες εν Ιερουσαλήμ τω Κυρίω.
2Pa 35:19	τω οκτωκαιδεκάτω έτει της βασιλείας Ιωσίου εποιήθη το φασέκ τούτο.
2Pa 35:19α	και τους εγγαστριμύθους και τους γνώστας και τα θεραφίν και τα είδωλα και τα καρησίμ, α ην εν γη Ιούδα και εν Ιερουσαλήμ ενεπύρισεν ο βασιλεύς Ιωσίας, ίνα στήση τους λόγους του νόμου τους γεγραμμένους επί του βιβλίου, ου εύρε Χελκίας ο ιερεύς εν τω οίκω Κυρίου.
2Pa 35:19β	όμοιος αυτω ουκ εγενήθη έμπροσθεν αυτού, ος επέστρεψε προς Κύριον εν όλη καρδιά αυτου και εν όλη ψυχή αυτου και εν όλη τη ισχύϊ αυτου κατά πάντα τον νόμον Μωυσή, και μετ' αυτόν ουκ ανέστη όμοιος αυτω·
2Pa 35:19γ	πλήν ουκ απεστράφη Κύριος από οργής θυμου αυτου του μεγάλου, ου ωργίσθη θυμω Κύριος εν τω Ιούδα, επί πάντα τα παροργίσματα αυτου, α παρώργισε Μανασσής.
2Pa 35:19δ	και είπε Κύριος· και γε τον Ιούδαν αποστήσω από προσώπου μου, καθώς απέστησα τον Ισραήλ, και απωσάμην την πόλιν, ην εξελεξάμην την Ιερουσαλήμ, και τον οίκον ον είπα· έσται το όνομά μου εκεί.
2Pa 35:20	Και ανέβη φαραώ Νεχαώ βασιλεύς Αιγύπτου επί τον βασιλέα Ασσυρίων επί τον ποταμόν Ευφράτην, και επορεύθη βασιλεύς Ιωσίας εις συνάντησιν αυτω.
2Pa 35:21	και απέστειλε προς αυτόν αγγέλους λέγων· τι εμοί και σοί, βασιλεύ Ιούδα; ουκ επί σε ήκω σήμερον πόλεμον πολεμήσαι, και ο Θεός είπε του κατασπεύσαι με· πρόσεχε από του Θεού του μετ' εμού μη καταφθείρη σε.
2Pa 35:22	και ουκ απέστρεψεν Ιωσίας το πρόσωπον αυτου απ' αυτου, αλλ' ή πολεμείν αυτόν εκραταιώθη και ουκ ήκουσε των λόγων Νεχαώ δια στόματος Θεού και ήλθε του πολεμήσαι εν τω πεδίω Μαγεδδώ.
2Pa 35:23	και ετόξευσαν οι τοξόται επί βασιλέα Ιωσιαν· και είπεν ο βασιλεύς τοις παισίν αυτου· εξαγάγετέ με, ότι επόνεσα σφόδρα.

2Pa 35:24	και εξήγαγον αυτόν οι παίδες αυτού από του άρματος και ανεβίβασαν αυτόν επί το άρμα το δευτεραίον, ό ην αυτω, και ήγαγον αυτόν εις Ιερουσαλήμ· και απέθανε και ετάφη μετά των πατέρων αυτού. και πας Ιούδα και Ιερουσαλήμ επένθησαν επί Ιωσίαν,
2Pa 35:25	και εθρήνησεν Ιερεμίας επί Ιωσίαν, και είπαν πάντες οι άρχοντες και αι άρχουσαι θρήνον επί Ιωσίαν έως της σήμερον· και έδωκαν αυτόν εις πρόσταγμα επί Ισραήλ, και ιδού γέγραπται επί των θρήνων.
2Pa 35:26	και ήσαν οι λοιποί λόγιοι Ιωσίου και η ελπίς αυτού γεγραμμένα εν νόμω Κυρίου·
2Pa 35:27	και οι λόγιοι αυτού οι πρώτοι και οι έσχατοι ιδού γεγραμμένοι επί βιβλίω βασιλέων Ισραήλ και Ιούδα.
2Pa 36:1	ΚΑΙ έλαβεν ο λαός της γης τον Ιωάχαζ υιόν Ιωσίου και έχρισαν αυτόν, και κατέστησαν αυτόν αντί του πατρός αυτού εις βασιλέα επί Ιερουσαλήμ.
2Pa 36:2	υιος είκοσι και τριών ετών Ιωάχαζ εν τω βασιλεύειν αυτόν και τρίμηνον εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ,
2Pa 36:2α	και όνομα της μητρός αυτού Αμιτάλ θυγάτηρ Ιερεμίου εκ Λοβενά.
2Pa 36:2β	και εποίησε το πονηρόν ενώπιον Κυρίου κατά πάντα, α εποίησαν οι πατέρες αυτού.
2Pa 36:2γ	και έδησεν αυτόν φαραώ Νεχαώ εν Δεβλαθά εν γη Αιμάθ, του μη βασιλεύειν αυτόν εν Ιερουσαλήμ,
2Pa 36:3	και μετήγαγεν αυτόν ο βασιλεύς εις Αίγυπτον, και επέβαλε φόρον επί την γην εκατόν τάλαντα αργυρίου και τάλαντον χρυσίου.
2Pa 36:4	και κατέστησε φαραώ Νεχαώ τον Ελιακίμ υιόν Ιωσίου βασιλέα επί Ιούδα αντί Ιωσίου του πατρός αυτού και μετέστρεψε το όνομα αυτού Ιωακίμ· και τον Ιωάχαζ αδελφόν αυτού έλαβε φαραώ Νεχαώ, και εισήγαγεν αυτόν εις Αίγυπτον, και απέθανεν εκεί.
2Pa 36:4α	και το αργύριον και το χρυσίον έδωκε τω φαραω· τότε ήρξατο η γη φορολογείσθαι του δούναι το αργύριον επί στόμα φαραώ, και έκαστος κατά δύναμιν απήτει το αργύριον και το χρυσίον παρά του λαού της γης δούναι φαραω Νεχαω.
2Pa 36:5	Ων είκοσι και πέντε ετών Ιωακίμ εν τω βασιλεύειν αυτόν και ένδεκα έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα της μητρός αυτού Ζεχωρά θυγάτηρ Νηριού εκ Ραμά. και εποίησε το πονηρόν εναντίον Κυρίου κατά πάντα όσα εποίησαν οι πατέρες αυτού.
2Pa 36:5α	εν ταις ημέραις αυτού ήλθε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς Βαβυλώνος εις την γην, και ην αυτω δουλεύων τρία έτη και απέστη απ' αυτού.
2Pa 36:5β	και απέστειλε Κύριος επ' αυτούς τους Χαλδαίους και ληστήρια Σύρων και ληστήρια Μωαβιτών και υιών Αμμών και της Σαμαρείας, και απέστησαν μετά τον λόγον τούτον κατά τον λόγον Κυρίου εν χειρί των παιδων αυτού των προφητών.

2Pa 36:5γ	πλήν θυμός Κυρίου ην επί Ιούδαν του αποστήναι αυτόν από προσώπου αυτού δια τας αμαρτίας Μανασσή εν πάσιν, οίς εποίησε,
2Pa 36:5δ	και εν αίματι αθώω, ω εξέχεεν Ιωακίμ και έπλησε την Ιερουσαλήμ αίματος αθώου, και ουκ ηθέλησε Κύριος εξολοθρεύσαι αυτούς.
2Pa 36:6	και ανέβη επ' αυτόν Ναβουχοδονόσορ βασιλεύς Βαβυλώνας και έδησεν αυτόν εν χαλκαίς πέδαις και απήγαγεν αυτόν εις Βαβυλώνα.
2Pa 36:7	και μέρος των σκευών οίκου Κυρίου απήνεγκεν εις Βαβυλώνα και έθηκεν αυτά εν τω ναω αυτού εν Βαβυλώνι.
2Pa 36:8	και τα λοιπά των λόγων Ιωακίμ και πάντα, α εποίησεν, ουκ ιδού ταύτα γεγραμμένα εν βιβλίω λόγων των ημερών τοις βασιλεύσιν Ιούδα; και εκοιμήθη Ιωακίμ μετά των πατέρων αυτού και ετάφη εν Γανοζά μετά των πατέρων αυτού, και εβασίλευσεν Ιεχονίας υιος αυτού αντ' αυτού.
2Pa 36:9	Ώκτώ ετών Ιεχονίας εν τω βασιλεύειν αυτόν και τρίμηνον και δέκα ημέρας εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ και εποίησε το πονηρόν ενώπιον Κυρίου.
2Pa 36:10	και επιστρέφοντος του ενιαυτού απέστειλεν ο βασιλεύς Ναβουχοδονόσορ και εισήνεγκεν αυτόν εις Βαβυλώνα μετά των σκευών των επιθυμητών οίκου Κυρίου και εβασίλευσε Σεδεκίαν αδελφόν του πατρός αυτού επί Ιούδαν και Ιερουσαλήμ.
2Pa 36:11	Ετών είκοσιν υιος και ενός έτους Σεδεκίας εν τω βασιλεύειν αυτόν και ένδεκα έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ.
2Pa 36:12	και εποίησε το πονηρόν ενώπιον Κυρίου Θεού αυτού, ουκ ενετράπη από προσώπου Ιερεμίου του προφήτου και εκ στόματος Κυρίου
2Pa 36:13	εν τω τα προς τον βασιλέα Ναβουχοδονόσορ αθετήσαι, α ωρκισεν αυτόν κατά του Θεού και εσκήρυνε τον τράχηλον αυτού και την καρδιαν αυτού κατίσχυσε του μη επιστρέψαι προς Κύριον Θεόν Ισραήλ.
2Pa 36:14	και πάντες οι ένδοξοι Ιούδα και οι ιερείς και ο λαός της γης επλήθυναν του αθετήσαι αθετήματα βδελυγμάτων εθνών και εμίαναν τον οίκον Κυρίου τον εν Ιερουσαλήμ.
2Pa 36:15	και εξαπέστειλε Κύριος ο Θεός των πατέρων αυτών εν χειρί των προφητών αυτού ορθρίζων και αποστέλλων τους αγγέλους αυτού, ότι ην φειδόμενος του λαού αυτού και του αγιάσματος αυτού·
2Pa 36:16	και ήσαν μυκτηρίζοντες τους αγγέλους αυτού και εξουθενούντες τους λόγους αυτού και εμπαιζοντες εν τοις προφήταις αυτού, έως ανέβη ο θυμός Κυρίου εν τω λαω αυτού, έως ουκ ην ίαμα.
2Pa 36:17	και ήγαγεν επ' αυτούς βασιλέα Χαλδαίων, και απέκτεινε τους νεανίσκους αυτών εν ρομφαία εν οίκω αγιάσματος αυτού και ουκ εφείσατο του Σεδεκίου και τας παρθένους αυτών ουκ ηλέησε και τους πρεσβυτέρους αυτών απήγαγον· τα πάντα παρέδωκεν εν χερσίν αυτών.
2Pa 36:18	και πάντα τα σκεύη οίκου του Θεού τα μεγάλα και τα μικρά και τους θησαυρούς οίκου Κυρίου και πάντας τους θησαυρούς του βασιλέως και των μεγιστάνων,

	πάντα εισήνεγκεν εις Βαβυλώνα.
2Pa 36:19	και ενέπρησε τον οίκον Κυρίου και κατέσκαψε το τείχος Ιερουσαλήμ και τας βάρεις αυτής ενέπρησεν εν πυρί και παν σκεύος ωραίον εις αφανισμόν.
2Pa 36:20	και απώκισε τους καταλοίπους εις Βαβυλώνα, και ήσαν αυτω και τοις υιοίς αυτού εις δούλους έως βασιλείας Μήδων
2Pa 36:21	του πληρωθήναι λόγον Κυρίου δια στόματος Ιερεμίου έως του προσδέξασθαι την γην τα σάββατα αυτής σαββατίσαι· πάσας τας ημέρας ερημώσεως αυτής εσαββάτισεν εις συμπλήρωσιν ετών εβδομήκοντα.
2Pa 36:22	Έτους πρώτου Κύρου βασιλέως Περσών, μετά το πληρωθήναι ρήμα Κυρίου δια στόματος Ιερεμίου, εξήγειρε Κύριος το πνεύμα Κύρου βασιλέως Περσών και παρήγγειλε κηρύξαι εν πάση τη βασιλεία αυτού εν γραπτω λέγων·
2Pa 36:23	τάδε λέγει Κύρος βασιλεύς Περσών πάσαις ταις βασιλείαις της γης· έδωκέ μοι Κύριος ο Θεός του ουρανού, και αυτός ενετείλατό μοι οικοδομήσαι οίκον αυτω εν Ιερουσαλήμ εν τη Ιουδαία. τις εξ υμών εκ παντός του λαού αυτού; έσται Θεός αυτού μετ' αυτού, και αναβήτω.
EsA 1:1	ΚΑΙ ήγαγεν Ιωσίας το πάσχα εν Ιερουσαλήμ τω Κυρίω αυτού και έθυσσε το πάσχα τη τεσσαρεσκαίδεκάτη ημέρα του μηνός του πρώτου
EsA 1:2	στήσας τους ιερείς κατ' εφημερίας εστολισμένους εν τω ιερω του Κυρίου.
EsA 1:3	και είπε τοις Λευίταις, ιεροδούλοις του Ισραήλ, αγιάσαι εαυτούς τω Κυρίω εν τη θέσει της αγίας κιβωτού του Κυρίου εν τω οίκω, ω ωκοδόμησε Σαλωμών ο του Δαβίδ ο βασιλεύς·
EsA 1:4	ουκ έσται υμίν άραι επ' ώμων αυτήν· και νυν λατρεύετε τω Κυρίω Θεω υμών και θεραπεύετε το έθνος αυτού Ισραήλ και ετοιμάσατε κατά τας πατριάς και τας φυλάς υμών κατά την γραφήν Δαβίδ βασιλέως Ισραήλ και κατά την μεγαλειότητα Σαλωμών του υιού αυτού.
EsA 1:5	και σάντες εν τω αγίω κατά την μεριδαρχίαν την πατρικήν υμών των Λευιτών, των έμπροσθεν των αδελφών υμών υιών Ισραήλ,
EsA 1:6	εν τάξει θύσατε το πάσχα και τας θυσίας ετοιμάσατε τοις αδελφοίς υμών και ποιήσατε το πάσχα κατά το πρόσταγμα του Κυρίου το δοθέν τω Μωυσή.
EsA 1:7	και εδωρήσατο Ιωσίας τω λαω τω ευρεθέντι αρνών και ερίφων τριάκοντα χιλιάδας, μόσχους τρισχιλίους· ταύτα εκ των βασιλικών εδόθη κατ' επαγγελίαν τω λαω και τοις ιερεύσι και Λευίταις.
EsA 1:8	και έδωκε Χελκίας και Ζαχαρίας και Ησκήλος οι επιστάται του ιερού τοις ιερεύσιν εις πάσχα πρόβατα δισχίλια εξακόσια, μόσχους τριακοσίους.
EsA 1:9	και Ιεχονίας και Σαμαίας και Ναθαναήλ ο αδελφός και Ασαβίας και Όχιήλος και Ιωράμ χιλίαρχοι έδωκαν τοις Λευίταις εις πάσχα πρόβατα πεντακιχίλια, μόσχους επτακοσίους.
EsA 1:10	και ταύτα τα γενόμενα· ευπρεπώς έστησαν οι ιερείς και οι Λευίται έχοντες τα άζυμα κατά τας φυλάς και κατά τας μεριδαρχίας των πατέρων έμπροσθεν του

	λαού προσενεγκείν τω Κυρίω κατά τα γεγραμμένα εν βιβλίω Μωυσή, και ούτω το πρωϊνόν.
EsA 1:11	και ώπτησαν το πάσχα πυρί ως καθήκει, και τας θυσίας ήψησαν εν τοις χαλκείοις και λέβησι μετ' ευωδίας και απήνεγκαν πάσι τοις εκ του λαού.
EsA 1:12	μετά δε ταύτα ητοίμασαν εαυτοίς τε και τοις ιερεύσιν αδελφοίς αυτών υιοίς Ααρών·
EsA 1:13	οι γαρ ιερείς ανέφερον τα στέατα έως αωρίας, και οι Λευίται ητοίμασαν εαυτοίς και τοις ιερεύσιν αδελφοίς αυτών υιοίς Ααρών.
EsA 1:14	και οι ιεροψάλται υιοί Ασάφ ήσαν επί της τάξεως αυτών, κατά τα υπό Δαυίδ τεταγμένα και Ασάφ και Ζαχαρίας και Εδδινούς ο παρά του βασιλέως,
EsA 1:15	και οι θυρωροί εφ' εκάστου πυλώνος· ουκ έστι παραβήναι έκαστον την εαυτού εφημερίαν, οι γαρ αδελφοί αυτών οι Λευίται ητοίμασαν αυτοίς.
EsA 1:16	και συνετελέσθη τα της θυσίας του Κυρίου εν εκείνη τη ημέρα, αχθήναι το πάσχα και προσαχθήναι τας θυσίας επί το του Κυρίου θυσιαστήριον κατά την επιταγήν του βασιλέως Ιωσίου.
EsA 1:17	και ηγάγosan οι υιοί Ισραήλ οι ευρεθέντες εν τω καιρω τούτω το πάσχα και την εορτήν των αζύμων ημέρας επτά.
EsA 1:18	και ουκ ήχθη το πάσχα τοιούτον εν τω Ισραήλ από των χρόνων Σαμουήλ του προφήτου,
EsA 1:19	και πάντες οι βασιλείς του Ισραήλ ουκ ηγάγosan πάσχα τοιούτον, οίον ήγαγεν Ιωσίας και οι ιερείς και οι Λευίται και οι Ιουδαίοι και πας Ισραήλ ο ευρεθείς εν τη κατοικήσει αυτών εν Ιερουσαλήμ·
EsA 1:20	οκτωκαιδεκάτω έτει βασιλεύοντος Ιωσίου ήχθη το πάσχα τούτο.
EsA 1:21	και ωρθώθη τα έργα Ιωσίου ενώπιον του Κυρίου αυτου εν καρδιά πλήρει ευσεβείας.
EsA 1:22	και τα κατ' αυτόν δε αναγέγραπται εν τοις έμπροσθεν χρόνοις, περί των ημαρτηκότων και ησεβηκότων εις τον Κύριον παρά παν έθνος και βασιλείαν, και α ελύπησαν αυτόν εν αισθήσει, και οι λόγοι του Κυρίου ανέστησαν επί Ισραήλ.
EsA 1:23	Και μετά πάσαν την πράξιν ταύτην Ιωσίου συνέβη Φαραώ βασιλέα Αιγύπτου ελθόντα πόλεμον εγείραι εν Χαρκαμύς επί του Ευφράτου, και εξήλθεν εις απάντησιν αυτω Ιωσίας.
EsA 1:24	και διεπέμψατο προς αυτόν βασιλεύς Αιγύπτου λέγων· τι εμοί και σοί εστι, βασιλεύ της Ιουδαίας;
EsA 1:25	ουχί προς σε εξαπέσταλμαι υπό Κυρίου του Θεού· επί γαρ του Ευφράτου ο πόλεμός μου εστί. και νυν Κύριος μετ' εμού εστι, και Κύριος μετ' εμού επισπεύδων εστί· απόστηθι και μη εναντιού τω Κυρίω.

EsA 1:26	και ουκ απέστρεψεν εαυτόν Ιωσίας επί το άρμα αυτού, αλλά πολεμείν αυτόν επεχείρει, ου προσέχων ρήμασιν Ιερεμίου προφήτου εκ στόματος Κυρίου·
EsA 1:27	αλλά συνεστήσατο προς αυτόν πόλεμον εν τω πεδίω Μαγεδδώ, και κατέβησαν οι άρχοντες προς τον βασιλέα Ιωσίαν.
EsA 1:28	και είπεν ο βασιλεύς τοις παισίν εαυτού· αποστήσατέ με από της μάχης, ησθένησα γαρ λίαν. και ευθέως απέστησαν αυτόν οι παίδες αυτού από της παρατάξεως,
EsA 1:29	και ανέβη επί το άρμα το δευτέριον αυτού· και αποκατασταθείς εις Ιερουσαλήμ, μετήλλαξε τον βίον αυτού και ετάφη εν τω πατρικω τάφω.
EsA 1:30	και εν όλη τη Ιουδαία επένθησαν τον Ιωσίαν, και εθρήνησεν Ιερεμίας ο προφήτης υπέρ Ιωσίου, και οι προκαθήμενοι συν γυναιξίν εθρηνούσαν αυτόν έως της ημέρας ταύτης· και εξεδόθη τούτο γίνεσθαι αεί εις άπαν το γένος Ισραήλ.
EsA 1:31	ταύτα δε αναγέγραπται εν τη βίβλω των ιστορουμένων περι των βασιλέων της Ιουδαίας· και το καθ ' εν πραχθέν της πράξεως Ιωσίου και της δόξης αυτού και της συνέσεως αυτού εν τω νόμω Κυρίου, τα τε προπραχθέντα υπ ' αυτού και τα νυν, ιστόρηται εν τω βιβλίω των βασιλέων Ισραήλ και Ιούδα.
EsA 1:32	Και αναλαβόντες οι εκ του έθνους τον Ιεχονίαν υιόν Ιωσίου ανέδειξαν βασιλέα αντί Ιωσίου του πατρός αυτού όντα ετών είκοσι τριών.
EsA 1:33	και εβασίλευσεν εν Ισραήλ και Ιερουσαλήμ μήνας τρεις. και απέστησεν αυτόν βασιλεύς Αιγύπτου του μη βασιλεύειν εν Ιερουσαλήμ
EsA 1:34	και εξημίωσε το έθνος αργυρίου ταλάντοις εκατόν και χρυσίου ταλάντω ενί.
EsA 1:35	και ανέδειξε βασιλεύς Αιγύπτου βασιλέα Ιωακίμ τον αδελφόν αυτού βασιλέα της Ιουδαίας και Ιερουσαλήμ.
EsA 1:36	και έδησεν Ιωακίμ τους μεγιστάνας, Ζαράκην δε τον αδελφόν αυτού συλλαβών ανήγαγεν εξ Αιγύπτου.
EsA 1:37	Ετών δε ην εικοσιπέντε Ιωακίμ, ότε εβασίλευσε της Ιουδαίας και Ιερουσαλήμ, και εποίησε το πονηρόν ενώπιον Κυρίου.
EsA 1:38	μετ ' αυτόν δε ανέβη Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς Βαβυλώνος και δήσας αυτόν εν χαλκείω δεσμω και απήγαγεν εις Βαβυλώνα.
EsA 1:39	και από των ιερών σκευών του Κυρίου λαβών Ναβουχοδονόσορ και απενέγκας απηρείσατο εν τω ναω αυτού εν Βαβυλώνι.
EsA 1:40	τα δε ιστορηθέντα περι αυτού και της ακαθαρσίας αυτού και δυσσεβείας αναγέγραπται εν τη βίβλω των χρόνων των βασιλέων.
EsA 1:41	Και εβασίλευσεν αντ ' αυτού Ιωακίμ ο υιος αυτού· ότε γαρ ανεδείχθη, ην ετών οκτώ.
EsA 1:42	βασιλεύει δε μήνας τρεις και ημέρας δέκα εν Ιερουσαλήμ και εποίησε το

	πονηρόν έναντι Κυρίου.
EsA 1:43	Και μετ ' ενιαυτόν αποστείλας Ναβουχοδονόσορ μετήγαγεν αυτόν εις Βαβυλώνα άμα τοις ιεροίς σκεύεσι του Κυρίου
EsA 1:44	και ανέδειξε Σεδεκίαν βασιλέα της Ιουδαίας και Ιερουσαλήμ όντα ετών είκοσιν ενός, βασιλεύει δε έτη ένδεκα,
EsA 1:45	και εποίησε το πονηρόν ενώπιον Κυρίου και ουκ ενετράπη από των ρηθέντων λόγων υπό Ιερεμίου του προφήτου εκ στόματος του Κυρίου.
EsA 1:46	και ορκισθείς από του βασιλέως Ναβουχοδονόσορ τω ονόματι Κυρίου, επιορκήσας απέστη· και σκληρύνας αυτού τον τράχηλον και την καρδίαν αυτού παρέβη τα νόμιμα Κυρίου Θεού Ισραήλ.
EsA 1:47	και οι ηγούμενοι δε του λαού και των ιερέων πολλά ησέβησαν και υπέρ πάσας τας ακαθαρσίας πάντων των εθνών και εμίαναν το ιερόν του Κυρίου το αγιαζόμενον εν Ιερουσαλήμ.
EsA 1:48	και απέστειλεν ο Θεός των πατέρων αυτών δια του αγγέλου αυτού μετακαλέσαι αυτούς, καθότι εφείδετο αυτών και του σκηνώματος αυτού.
EsA 1:49	αυτοί δε εμυκτήρισαν εν τοις αγγέλοις αυτού και ή ημέρα ελάλησε Κύριος ήσαν εκπαίζοντες τους προφήτας αυτού, έως ου θυμωθέντα αυτόν επί τω έθνει αυτού δια τα δυσσεβήματα προστάξει αναβιβάσαι επ ' αυτούς τους βασιλείς των Χαλδαιών.
EsA 1:50	ούτοι απέκτειναν τους νεανίσκους αυτών εν ρομφαία περικύκλω του αγίου αυτών ιερού και ουκ εφείσαντο νεανίσκου και παρθένου και πρεσβύτου και νεωτέρου, αλλά πάντας παρέδωκαν εις τας χείρας αυτών.
EsA 1:51	και πάντα τα ιερά σκεύη του Κυρίου τα μεγάλα και τα μικρά και τας κιβωτούς του Κυρίου και τας βασιλικάς αποθήκας αναλαβόντες απήνεγκαν εις Βαβυλώνα.
EsA 1:52	και ενεπύρισαν τον οίκον του Κυρίου και έλυσαν τα τείχη Ιερουσαλήμ και τους πύργους αυτής ενεπύρισαν εν πυρί
EsA 1:53	και συνετέλεσαν πάντα τα ένδοξα αυτής αχρειώσαι, και τους επιλοίπους απήγαγε μετά ρομφαίας εις Βαβυλώνα.
EsA 1:54	και ήσαν παίδες αυτω και τοις υιοίς αυτού μέχρι του βασιλεύσαι Πέρσας εις αναπλήρωσιν ρήματος του Κυρίου εν στόματι Ιερεμίου·
EsA 1:55	έως του ευδοκήσαι την γην τα σάββατα αυτής, πάντα τον χρόνον της ερημώσεως αυτής, σαββατιεί εις συμπλήρωσιν ετών εβδομήκοντα.
EsA 2:1	ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣ Κύρου Περσών έτους πρώτου εις συντέλειαν ρήματος Κυρίου εν στόματι Ιερεμίου,
EsA 2:2	ήγειρε Κύριος το πνεύμα Κύρου βασιλέως Περσών, και εκήρυξεν εν όλη τη βασιλεία αυτού και άμα δια γραπτών λέγων·

EsA 2:3	τάδε λέγει ο βασιλεύς Περσών Κύρος· εμέ ανέδειξε βασιλέα της οικουμένης ο Κύριος του Ισραήλ, Κύριος ο Ύψιστος.
EsA 2:4	και εσήμηνέ μοι οικοδομήσαι αυτω οίκον εν Ιερουσαλήμ, τη εν τη Ιουδαία.
EsA 2:5	ει τις εστίν ουν υμών εκ του έθνους αυτου, έστω ο Κύριος αυτου μετ' αυτου, και αναβάς εις την Ιερουσαλήμ την εν τη Ιουδαία οικοδομείτω τον οίκον του Κυριου του Ισραήλ (ούτος ο Κύριος ο κατασκηνώσας εν Ιερουσαλήμ).
EsA 2:6	όσοι ουν κατά τους τόπους οικούσι, βοηθείτωσαν αυτω οι εν τω τόπω αυτου εν χρυσίω και εν αργυρίω, εν δόσεσι μεθ' ίππων και κτηνών συν τοις άλλοις τοις κατ' ευχάς προστεθειμένοις εις το ιερόν του Κυριου το εν Ιερουσαλήμ.
EsA 2:7	και καταστήσαντες οι αρχίφυλοι των πατριών της Ιούδα και Βενιαμίν φυλής και οι ιερείς και οι Λευίται και πάντων, ων ήγειρε Κύριος το πνεύμα αναβήναι οικοδομήσαι οίκον τω Κυρίω το εν Ιερουσαλήμ,
EsA 2:8	και οι περικύκλω αυτών εβοήθησαν εν πάσιν εν αργυρίω και χρυσίω, ίπποις, κτήνεσι και ευχαίς ως πλείσταις πολλών, ων ο νους ηγέρθη.
EsA 2:9	και ο βασιλεύς Κύρος εξήνεγκε τα ιερά σκεύη του Κυριου, α μετήνεγκε Ναβουχοδονόσορ εξ Ιερουσαλήμ, και απηρείσατο αυτά εν τω ειδωλείω αυτου·
EsA 2:10	εξενέγκας δε αυτά Κύρος ο βασιλεύς Περσών παρέδωκεν αυτά Μιθραδάτη τω εαυτου γαζοφύλακι·
EsA 2:11	δια δε τούτου παρεδόθησαν Σαμανασάρω προστάτη της Ιουδαίας.
EsA 2:12	ο δε τούτων αριθμός ην· σπονδεία χρυσά χίλια, σπονδεία αργυρά χίλια, θυίσκαι αργυραί εικοσιεννέα, φιάλαι χρυσαί τριάκοντα, αργυραί δισχίλιαι τετρακόσiai δέκα και άλλα σκεύη χίλια.
EsA 2:13	τα δε πάντα σκεύη διεκομίσθη, χρυσά και αργυρά, πεντακισχίλια τετρακόσiai εξηκονταεννέα·
EsA 2:14	αηνέχθη δε υπό Σαμανασάρου άμα τοις εκ της αιχμαλωσίας εκ Βαβυλώνας εις Ιερουσαλήμ.
EsA 2:15	Εν δε τοις επί Αρταξέρξου των Περσών βασιλέως χρόνοις κατέγραψαν αυτω κατά των κατοικούντων εν τη Ιουδαία και Ιερουσαλήμ Βήλεμος και Μιθραδάτης και Ταβέλλιος και Ράθυμος και Βεέλτεθμος και Σαμέλλιος ο γραμματεύς και οι λοιποί οι τούτοις συντασσόμενοι, οικούντες δε εν Σαμαρεία και τοις άλλοις τόποις, την υπογεγραμμένην επιστολήν·
EsA 2:16	«Βασιλεί Αρταξέρξη κυρίω οι παίδές σου Ράθυμος ο τα προσπίπτοντα και Σαμέλλιος ο γραμματεύς και επίλοιποι της βουλής αυτών και κριταί οι εν Κοίλη Συρία και Φοινίκη·
EsA 2:17	και νυν γνωστόν έστω τω κυρίω βασιλεί, ότι οι Ιουδαίοι αναβάντες παρ' υμών προς ημάς ελθόντες εις Ιερουσαλήμ, την πόλιν την αποστάτιν και πονηράν οικοδομούσι, τας τε αγοράς αυτης και τα τείχη θεραπεύουσι και ναόν υποβάλλονται.

EsA 2:18	εάν ουν η πόλις αύτη οικοδομηθή και τα τείχη συντελεσθή, φορολογίαν ου μη υπομείνωσι δούναι, αλλά και βασιλεύσιν αντιστήσονται. και επει ενεργείται τα κατά τον ναόν, καλώς έχειν υπολαμβάνομεν μη υπεριδείν το τοιούτον, αλλά προσφωνήσαι τω κυρίω βασιλεί, όπως, αν φαίνηται σοι, επισκεφθή εν τοις από των πατέρων σου βιβλίαις·
EsA 2:19	και ευρήσεις εν τοις υπομνηματισμοίς γεγραμμένα περί τούτων και γνώση ότι η πόλις εκείνη ην αποστάτις και βασιλείς και πόλεις ενοχλούσα και οι Ιουδαίοι αποστάται και πολιορκίας συνιστάμενοι εν αυτη έτι εξ αιώνος, δι' ην αιτίαν και η πόλις αύτη ηρημώθη.
EsA 2:20	νυν ουν υποδεικνύομέν σοι, κύριε βασιλεύ, ότι εάν η πόλις αύτη οικοδομηθή και τα ταύτης τείχη ανασταθή, κάθοδος ουκ έτι σοι έσται εις Κοίλην Συρίαν και Φοινίκην».
EsA 2:21	τότε αντέγραψεν ο βασιλεύς Ραθύμω τω γράφοντι τα προσπίπτοντα και Βεελτέθμω και Σαμελλίω γραμματεί και τοις λοιποίς τοις συντασσομένοις και οικούσιν εν τη Σαμαρεία και Συρία και Φοινίκη τα υπογεγραμμένα·
EsA 2:22	« Ανέγνων την επιστολήν, ην πεπόμφατε προς με. επέταξα ουν επισκέψασθαι, και ευρέθη ότι η πόλις εκείνη εστιν εξ αιώνος βασιλεύσιν αντιπαρατάσσουσα
EsA 2:23	και οι άνθρωποι αποστάσεις και πολέμους εν αυτη συντελούντες και βασιλείς ισχυροί και σκληροί ήσαν εν Ιερουσαλήμ κυριεύοντες και φορολογούντες Κοίλην Συρίαν και Φοινίκην.
EsA 2:24	νυν ουν επέταξα αποκωλύσαι τους ανθρώπους εκείνους του οικοδομήσαι την πόλιν και προνοηθήναι όπως μηδέν παρά ταύτα γένηται και μη προβή επί πλείον τα της κακίας εις το βασιλείς ενοχλήσαι.
EsA 2:25	τότε αναγνωσθέντων των παρά του βασιλέως Αρταξέρξου γραφέντων, Ράθυμος και Σαμέλλιος ο γραμματεύς και οι τούτοις συντασσόμενοι αναζεύξαντες εις Ιερουσαλήμ κατά σπουδήν μεθ' ίππου και όχλου παρατάξεως, ήρξαντο κωλύειν τους οικοδομούντας. και ήργει η οικοδομή του ιερού του εν Ιερουσαλήμ μέχρι του δευτέρου έτους της βασιλείας Δαρειού του Περσών βασιλέως.
EsA 3:1	ΚΑΙ βασιλεύς Δαρείος εποίησε δοχήν μεγάλην πάσι τοις υπ' αυτόν και πάσι τοις οικογενέσιν αυτού και πάσι τοις μεγιστάσι της Μηδίας και της Περσίδος
EsA 3:2	και πάσι τοις σατράπαις και στρατηγοίς και τοπάρχαις τοις υπ' αυτόν, από της Ινδικής μέχρις Αιθιοπίας εν ταις εκατόν εικοσιεπτά σατραπείαις.
EsA 3:3	και εφάγосαν και επίοσαν και εμπλησθέντες ανέλυσαν. ο δε Δαρείος ο βασιλεύς ανέλυσεν εις τον κοιτώνα εαυτού και εκοιμήθη και έξυπνος εγένετο.
EsA 3:4	τότε οι τρεις νεανίσκοι οι σωματοφύλακες οι φυλάσσοντες το σώμα του βασιλέως είπαν έτερος προς τον έτερον·
EsA 3:5	είπωμεν έκαστος ημών ένα λόγον, ος υπερισχύσει· και ου εάν φανή το ρήμα αυτού σοφώτερον του έτερου, δώσει αυτω Δαρείος ο βασιλεύς δωρεάς μεγάλας και επινίκια μεγάλα
EsA 3:6	και πορφύραν περιβαλέσθαι και εν χρυσώμασι πίνειν και επί χρυσω καθέυδεν

	και άρμα χρυσοχάλινον και κίδαριν βυσσίνην και μανιάκην περί τον τράχηλον,
EsA 3:7	και δεύτερος καθιείται Δαρείου δια την σοφίαν αυτού και συγγενής Δαρείου κληθήσεται.
EsA 3:8	και τότε γράψαντες έκαστος τον εαυτού λόγον εσφραγίσαντο και έθηκαν υπό το προσκεφάλαιον Δαρείου του βασιλέως και είπαν·
EsA 3:9	όταν εγερθή ο βασιλεύς, δώσουσιν αυτω το γράμμα, και ον αν κρίνη ο βασιλεύς και οι τρεις μεγιστάνες της Περσίδος ότι ου ο λόγος αυτού σοφώτερος, αυτω δοθήσεται το νίκος καθώς γέγραπται.
EsA 3:10	ο εις έγγραφεν, υπερισχύει ο οίνος.
EsA 3:11	ο έτερος έγγραφεν, υπερισχύει ο βασιλεύς.
EsA 3:12	ο τρίτος έγγραφεν, υπερισχύουσιν αι γυναίκες, υπέρ δε πάντα νικά η αλήθεια.
EsA 3:13	και ότε εξηγέρθη ο βασιλεύς, λαβόντες το γράμμα έδωκαν αυτω, και ανέγνω.
EsA 3:14	και εξαποστείλας εκάλεσε πάντας τους μεγιστάνας της Περσίδος και της Μηδείας και τους σατράπας και στρατηγούς και τοπάρχας και υπάτους και εκάθισεν εν τω χρηματιστηρίω, και ανεγνώσθη το γράμμα ενώπιον αυτών.
EsA 3:15	και είπε· καλέσατε τους νεανίσκους, και αυτοί δηλώσουσι τους λόγους εαυτών· και εκλήθησαν και εισήλθοσαν.
EsA 3:16	και είπαν αυτοίς· απαγγείλατε ημίν περί των γεγραμμένων.
EsA 3:17	Και ήρξατο ο πρώτος ο είπας περί της ισχύος του οίνου και έφη ούτως· άνδρες, Πως υπερισχύει ο οίνος; πάντας τους ανθρώπους τους πiónτας αυτόν πλανά την διάνοιαν·
EsA 3:18	του τε βασιλέως και του ορφανού ποιεί την διάνοιαν μίαν, την τε του οικέτου και την του ελευθέρου, την τε του πένητος και την του πλουσίου.
EsA 3:19	και πάσαν διάνοιαν μεταστρέφει εις ευωχίαν και ευφροσύνην και ου μέμνηται πάσαν λύπην και παν οφείλημα.
EsA 3:20	και πάσας καρδίας ποιεί πλουσίας και ου μέμνηται βασιλέα ουδέ σατράπην και πάντα δια ταλάντων ποιεί λαλείν.
EsA 3:21	και ου μέμνηται, όταν πίνωσι, φιλιάζειν φίλοις και αδελφοίς, και μετ ' ου πολύ σπώνται τας μαχαίρας·
EsA 3:22	και όταν από του οίνου εγερθώσιν, ου μέμνηνται α έπραξαν.
EsA 3:23	ω άνδρες, ουχ υπερισχύει ο οίνος, ότι ούτως αναγκάζει ποιείν; και εσίγησεν ούτως είπας.
EsA 4:1	ΚΑΙ ήρξατο ο δεύτερος λαλείν, ο είπας περί της ισχύος του βασιλέως·
EsA 4:2	ω άνδρες, ουχ υπερισχύουσιν οι άνθρωποι, την γην και την θάλασσαν κατακρατούντες και πάντα τα εν αυτοίς;

EsA 4:3	ο δε βασιλεύς υπερισχύει και κυριεύει αυτών και δεσπόζει αυτών, και παν ό εάν είπη αυτοίς, ενακούουσιν.
EsA 4:4	εάν είπη αυτοίς ποιήσαι πόλεμον έτερος προς τον έτερον, ποιούσιν· εάν δε εξαποστείλη αυτούς προς τους πολεμίους, βαδίζουν και κατεργάζονται τα όρη και τα τείχη και τους πύργους,
EsA 4:5	φονεύουσι και φονεύονται, και τον λόγον του βασιλέως ου παραβαίνουν· εάν δε νικήσωσι, τω βασιλεί κομίζουν πάντα, και όσα εάν προνομεύσωσι και τα άλλα πάντα.
EsA 4:6	και όσοι ου στρατεύονται ουδέ πολεμούσιν, αλλά γεωργούσι την γην, πάλιν όταν σπείρωσι, θερίσαντες αναφέρουσι τω βασιλεί· και έτερος τον έτερον αναγκάζοντες αναφέρουσι τους φόρους τω βασιλεί.
EsA 4:7	και αυτός εις μόνος εστί· εάν είπη αποκτείναι, αποκτέννουσιν· εάν είπη αφείναι, αφιούσιν·
EsA 4:8	είπε πατάξαι, τύπτουσιν· είπεν ερημώσαι, ερημούσιν· είπεν οικοδομήσαι, οικοδομούσιν·
EsA 4:9	είπεν εκκόψαι, εκκόπτουσιν· είπε φυτεύσαι, φυτεύουσι.
EsA 4:10	και πας ο λαός αυτού και αι δυνάμεις αυτού ενακούουσι. προς δε τούτοις, αυτός ανάκειται, εσθίει και πίνει και καθεύδει,
EsA 4:11	αυτοί δε τηρούσι κύκλω περί αυτόν και ου δύνανται έκαστος απελθείν και ποιείν τα έργα αυτού, ουδέ παρακούουσιν αυτού.
EsA 4:12	ω άνδρες, Πως ουχ υπερισχύει ο βασιλεύς, ότι ούτως επάκουστός εστι; και εσίγησεν.
EsA 4:13	Ο δε τρίτος ο είπας περί των γυναικών και της αληθείας -ούτός εστι Ζοροβάβελ- ήρξατο λαλείν· άνδρες,
EsA 4:14	ου μέγας ο βασιλεύς και πολλοί οι άνθρωποι και ο οίνος ισχύει; τις ουν ο δεσπόζων αυτών ή τις ο κυριεύων αυτών; ουχ αι γυναίκες;
EsA 4:15	αι γυναίκες εγέννησαν τον βασιλέα και πάντα τον λαόν, ος κυριεύει της θαλάσσης και της γης·
EsA 4:16	και εξ αυτών εγένοντο, και αύται εξέθρεψαν αυτούς τους φυτεύσαντας τους αμπελώνας, εξ ων ο οίνος γίνεται.
EsA 4:17	και αύται ποιούσι τας στολάς των ανθρώπων, και αύται ποιούσι δόξαν τοις ανθρώποις, και ου δύνανται οι άνθρωποι χωρίς των γυναικών είναι.
EsA 4:18	εάν δε συναγάγωσι χρυσίον και αργύριον και παν πράγμα ωραίον και ίδωσι γυναίκα μίαν καλήν τω είδει και τω κάλλει,
EsA 4:19	ταύτα πάντα αφέντες, εις αυτήν εκκέχηναν και χάσκοντες το στόμα θεωρούσιν αυτήν, και πάντες αυτήν αιρετίζουν μάλλον ή το χρυσίον και το αργύριον και παν πράγμα ωραίον.

EsA 4:20	άνθρωπος τον εαυτού πατέρα εγκαταλείπει, ος εξέθρεψεν αυτόν, και την ιδίαν χώραν και προς την ιδίαν γυναίκα κολλάται
EsA 4:21	και μετά της γυναικός αφήσι την ψυχήν και ούτε τον πατέρα μέμνηται ούτε την μητέρα ούτε την χώραν.
EsA 4:22	και εντεύθεν δει υμάς γνώναι ότι αι γυναίκες κυριεύουσιν υμών· ουχί πονεείτε και μοχθείτε, και πάντα ταις γυναιξί δίδοτε και φέρετε;
EsA 4:23	και λαμβάνει ο άνθρωπος την ρομφαίαν αυτού και εκπορεύεται εξοδεύειν και ληστεύειν και κλέπτειν και εις την θάλασσαν πλείν και ποταμούς·
EsA 4:24	και τον λέοντα θεωρεί και εν σκότει βαδίζει, και όταν κλέψη και αρπάση και λωποδυτήση, τη ερωμένη αποφέρει.
EsA 4:25	και πλείον αγαπά άνθρωπος την ιδίαν γυναίκα μάλλον ή τον πατέρα και την μητέρα·
EsA 4:26	και πολλοί απενοήθησαν· ταις ιδίαις διανοίαις δια τας γυναίκας και δούλοι εγένοντο δι' αυτάς,
EsA 4:27	και πολλοί απώλοντο και εσφάλησαν και ημάρτοσαν δια τας γυναίκας.
EsA 4:28	και νυν ου πιστεύετε μοι; ουχί μέγας ο βασιλεύς τη εξουσία αυτού; ουχί πάσαι αι χώραι ευλαβούνται άψασθαι αυτού;
EsA 4:29	εθεώρουν αυτόν και Απάμην την θυγατέρα Βαρτάκου του θαυμαστού, την παλλακήν του βασιλέως, καθημένην εν δεξιά του βασιλέως
EsA 4:30	και αφαιρούσαν το διάδημα από της κεφαλής του βασιλέως και επιτιθούσαν εαυτη και ερράπιζε τον βασιλέα τη αριστερά·
EsA 4:31	και προς τούτοις ο βασιλεύς χάσκων το στόμα εθεώρει αυτήν. και εάν προσγελάση αυτω, γελά· εάν δε πικρανθή επ' αυτόν, κολακεύει αυτήν, όπως διαλλαγή αυτω.
EsA 4:32	ω άνδρες, Πως ουχί ισχυραί αι γυναίκες, ότι ούτως πράσσοι;
EsA 4:33	και τότε ο βασιλεύς και οι μεγιστάνες έβλεπον εις τον έτερον. και ήρξατο λαλείν περι της αληθείας.
EsA 4:34	άνδρες, ουχί ισχυραί αι γυναίκες; μεγάλη η γη και υψηλός ο ουρανός και ταχύς τω δρόμω ο ήλιος, ότι στρέφεται εν τω κύκλω του ουρανού και πάλιν αποτρέχει εις τον εαυτού τόπον εν μια ημέρα.
EsA 4:35	ουχί μέγας ος ταύτα ποιεί; και η αλήθεια μεγάλη και ισχυροτέρα παρά πάντα.
EsA 4:36	πάσα η γη την αλήθειαν καλεί, και ο ουρανός αυτήν ευλογεί, και πάντα τα έργα σείεται και τρέμει, και ουκ έστι μετ' αυτής άδικον ουδέν.
EsA 4:37	άδικος ο οίνος, άδικος ο βασιλεύς, άδικοι αι γυναίκες, άδικοι πάντες οι υιοί των ανθρώπων, και άδικα πάντα τα έργα αυτών τα τοιαύτα· και ουκ έστιν εν αυτοίς αλήθεια, και εν τη αδικία αυτών απολούνται.

EsA 4:38	η δε αλήθεια μένει και ισχύει εις τον αιώνα και ζη και κρατεί εις τον αιώνα του αιώνος.
EsA 4:39	και ουκ έστι παρ ' αυτήν λαμβάνειν πρόσωπα, ουδέ διάφορα, αλλά τα δίκαια ποιεί από πάντων των αδίκων και πονηρών· και πάντες ευδοκούσι τοις έργοις αυτής, και ουκ έστιν εν τη κρίσει αυτής ουδέν άδικον.
EsA 4:40	και αυτη η ισχύς και το βασιλείον και η εξουσία και η μεγαλειότης των πάντων αιώνων. ευλογητός ο Θεός της αληθείας.
EsA 4:41	και εσιώπησε του λαλείν· και πας ο λαός τότε εφώνησε, και τότε είπον· μεγάλη η αλήθεια και υπερισχύει.
EsA 4:42	Τότε ο βασιλεύς είπεν αυτω· αίτησαι ό θέλεις πλείω των γεγραμμένων, και δώσομέν σοι ον τρόπον ευρέθης σοφώτερος, και εχόμενός μου καθήση, και συγγενής μου κληθήση.
EsA 4:43	τότε είπε τω βασιλεί· μνήσθητι την ευχήν, ην ηύξω, οικοδομήσαι την Ιερουσαλήμ εν τη ημέρα, ή το βασιλείόν σου παρέλαβες,
EsA 4:44	και πάντα τα σκεύη τα ληφθέντα εξ Ιερουσαλήμ και εκπέμψαι, α εχώρισε Κύρος, ότε ηύξατο εκκόψαι Βαβυλώνα, και ηύξατο εξαποστείλαι εκεί.
EsA 4:45	και συ ηύξω οικοδομήσαι τον ναόν, ον ενεπύρισαν οι Ιδουμαίοι, ότε ηρημώθη η Ιουδαία υπό των Χαλδαιών.
EsA 4:46	και νυν τούτό εστιν, ό σε αξιώ, κύριε βασιλεύ, και ό αιτούμαι σε, και αύτη εστιν η μεγαλωσύνη η παρά σου· δέομαι ουν ίνα ποιήσης την ευχήν, ην ηύξω τω βασιλεί του ουρανού ποιήσαι εκ στόματός σου.
EsA 4:47	τότε αναστάς Δαρειός ο βασιλεύς κατεφίλησεν αυτόν και έγγραψεν αυτω τας επιστολάς προς πάντας τους οικονόμους και τοπάρχας και στρατηγούς και σατράπας, ίνα προπέμψωσιν αυτόν και τους μετ ' αυτού πάντας αναβαίνοντας οικοδομήσαι την Ιερουσαλήμ.
EsA 4:48	και πάσι τοις τοπάρχαις εν κοίλη Συρία και Φοινίκη και τοις εν τω Λιβάνω έγγραψεν επιστολάς μεταφέρειν ξύλα κέδρινα από του Λιβάνου εις Ιερουσαλήμ και όπως οικοδομήσωσι μετ ' αυτού την πόλιν.
EsA 4:49	και έγγραψε πάσι τοις Ιουδαίοις τοις αναβαίνουσιν από της βασιλείας εις την Ιουδαίαν υπέρ της ελευθερίας, πάντα δυνατόν και τοπάρχην και σατράπην και οικονόμον μη απελεύσεσθαι επί τας θύρας αυτών,
EsA 4:50	και πάσαν την χώραν, ην κρατούσιν, αφορολόγητον αυτοίς υπάρχειν, και ίνα οι Ιδουμαίοι αφίωσι τας κώμας, ας διακρατούσι των Ιουδαίων,
EsA 4:51	και εις την οικοδομήν του ιερού δοθήναι κατ ' ενιαυτόν τάλαντα είκοσι μέχρι του οικοδομηθήναι,
EsA 4:52	και επί το θυσιαστήριον ολοκαυτώματα καρπούσθαι καθ ' ημέραν, καθά έχουσιν εντολήν επτακαίδεκα προσφέρειν, άλλα τάλαντα, δέκα κατ ' ενιαυτόν,
EsA 4:53	και πάσι τοις προσβαίνουσιν από της Βαβυλωνίας κτίσαι την πόλιν, υπάρχειν την ελευθερίαν, αυτοίς τε και τοις εκγόνοις αυτών, και πάσι τοις ιερεύσι τοις

	προσβαίνουνσιν.
EsA 4:54	έγραψε δε και την χορηγίαν και την ιερατικήν στολήν, εν τίνι λατρεύουσιν εν αυτη.
EsA 4:55	και τοις Λευίταις έγραψε δούναι την χορηγίαν έως της ημέρας, ης επιτελεσθή ο οίκος και Ιερουσαλήμ οικοδομηθήναι,
EsA 4:56	και πάσι τοις φρουρούσι την πόλιν έγραψε δούναι αυτοίς κλήρους και οψώνια.
EsA 4:57	και εξαπέστειλε πάντα τα σκεύη, α εχώρισε Κύρος από Βαβυλώνος· και πάντα, όσα είπε Κύρος ποιήσαι, και αυτός επέταξε ποιήσαι και εξαποστείλαι εις Ιερουσαλήμ.
EsA 4:58	Και ότε εξήλθεν ο νεανίσκος, άρας το πρόσωπον εις τον ουρανόν εναντίον Ιερουσαλήμ ευλόγησε τω βασιλεί του ουρανού λέγων·
EsA 4:59	παρά σου νίκη, και παρά σου η σοφία, και σή η δόξα και εγώ σός οικέτης.
EsA 4:60	ευλογητός ει, ος έδωκάς μοι σοφίαν, και σοί ομολογώ, δέσποτα των πατέρων.
EsA 4:61	και έλαβε τας επιστολάς και εξήλθε και ήλθεν εις Βαβυλώνα και απήγγειλε τοις αδελφοίς αυτου πάσι.
EsA 4:62	και ευλόγησαν τον Θεόν των πατέρων αυτών, ότι έδωκεν αυτοίς άνεσιν και άφεσιν
EsA 4:63	αναβήναι και οικοδομήσαι την Ιερουσαλήμ και το ιερόν, ου ωνομάσθη το όνομα αυτου επ ' αυτω. και εκωθωνίζοντο μετά μουσικών και χαράς ημέρας επτά.
EsA 5:1	ΜΕΤΑ δε ταύτα εξελέγησαν αναβήναι αρχηγοί οίκου πατριών κατά φυλάς αυτών και αι γυναίκες αυτών και οι υιοί αυτών και αι θυγατέρες και οι παίδες αυτών και αι παιδίσκαι και τα κτήνη αυτών.
EsA 5:2	και Δαρειός συναπέστειλε μετ ' αυτών ιππείς χιλίους έως του αποκαταστήσαι αυτούς εις Ιερουσαλήμ μετ ' ειρήνης και μετά μουσικών τυμπάνων και αυλών·
EsA 5:3	και πάντες οι αδελφοί αυτών παίζοντες, και εποίησεν αυτοίς συναναβήναι μετ ' εκείνων.
EsA 5:4	Και ταύτα τα ονόματα των ανδρών των αναβαινόντων κατά πατριάς αυτών εις τας φυλάς επί την μεριδαρχίαν αυτών.
EsA 5:5	οι ιερείς υιοί Φινεές υιού Ααρών· Ιησούς ο του Ιωσεδέκ του Σαραίου και Ιωακίμ ο του Ζοροβάβελ του Σαλαθιήλ εκ του οίκου του Δαυίδ, εκ της γενεάς Φαρές, φυλής δε Ιούδα,
EsA 5:6	ος ελάλησεν επί Δαρειού του βασιλέως Περσών λόγους σοφούς εν τω δευτέρω έτει της βασιλείας αυτου μηνί Νισάν του πρώτου μηνός.
EsA 5:7	εισί δε ούτοι οι εκ της Ιουδαίας αναβάντες εκ της αιχμαλωσίας της παρούκίας, ους μετώκισε Ναβουχοδονόσορ βασιλεύς Βαβυλώνος εις Βαβυλώνα

EsA 5:8	και επέστρεψεν εις Ιερουσαλήμ και την λοιπήν Ιουδαίαν έκαστος εις την ιδίαν πόλιν, οι ελθόντες μετά Ζοροβάβελ και Ιησού, Νεεμίου, Ζαχαρίου, Ρησαίου, Ενηνέος, Μαρδοχαίου, Βεελσάρου, Ασφαράσου, Ρεελίου, Ροΐμου, Βαανά, των προηγουμένων αυτών.
EsA 5:9	αριθμός των από του έθνους και οι προηγούμενοι αυτών· υιοί Φόρος δύο χιλιάδες και εκατόν εβδομηκονταδύο. υιοί Σαφάτ τετρακόσιοι εβδομηκονταδύο.
EsA 5:10	υιοί Αρές επτακόσιοι πενηκονταέξ.
EsA 5:11	υιοί Φαάθ Μωάβ εις τους υιούς Ιησού και Ιωάβ δισχίλιοι οκτακόσιοι δεκαδύο.
EsA 5:12	υιοί Έλάμ χίλιοι διακόσιοι πενηκοντατέσσαρες. υιοί Ζαθουϊ ενακόσιοι εβδομηκονταπέντε. υιοί Χορβέ επτακόσιοι πέντε. υιοί Βανί εξακόσιοι τεσσαρακονταοκτώ.
EsA 5:13	υιοί Βηβαί εξακόσιοι τριακοντατριείς. υιοί Αργαί χίλιοι τριακόσιοι εικοσιδύο.
EsA 5:14	υιοί Αδωνικάν εξακόσιοι τριακονταεπτά. υιοί Βαγοϊ δισχίλιοι εξακόσιοι εξ. υιοί Αδινού τετρακόσιοι πενηκοντατέσσαρες.
EsA 5:15	υιοί Ατήρ Εζεκιού ενενηκονταδύο. υιοί Κιλάν και Αζηνάν εξηκονταεπτά. υιοί Αζαρού τετρακόσιοι τριακονταδύο.
EsA 5:16	υιοί Αννίς εκατόν εις. υιοί Αρόμ τριακονταδύο. υιοί Βασαί τριακόσιοι εικοσιτριείς. υιοί Αρσιφουρίθ εκατόν δύο.
EsA 5:17	υιοί Βαιτηρούς τρισχίλιοι πέντε. υιοί εκ Βαιθλωμών εκατόν εικοσιτριείς.
EsA 5:18	οι εκ Νετωφάς πενηκονταπέντε. οι εξ Αναθώθ εκατόν πενηκονταοκτώ. οι εκ Βαιθασμών τεσσαρακονταδύο.
EsA 5:19	οι εκ Καριαθιρί εικοσιπέντε. οι εκ Καφείρας και Βηρώγ επτακόσιοι τεσσαρακοντατριείς.
EsA 5:20	οι Χαδιασαί και Αμμίδιοι τετρακόσιοι εικοσιδύο. οι εκ Κιραμάς και Γαββής εξακόσιοι είκοσιν εις.
EsA 5:21	οι εκ Μακαλών εκατόν εικοσιδύο. οι εκ Βετολίω πενηκονταδύο. υιοί Νιφίς εκατόν πενηκονταέξ.
EsA 5:22	υιοί Καλαμωλάλου και Έωνούς επτακόσιοι εικοσιπέντε. υιοί Ιερεχού διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε.
EsA 5:23	υιοί Σανάας τρισχίλιοι τριακόσιοι εις.
EsA 5:24	οι ιερείς οι υιοί Ιεδδού του Ιησού εις τους υιούς Σανασίβ οκτακόσιοι εβδομήκονταδύο. υιοί Εμμηρούθ διακόσιοι πενηκονταδύο.
EsA 5:25	υιοί Φασσούρου χίλιοι τεσσαρακονταεπτά. υιοί Χαρμί διακόσιοι δεκαεπτά.
EsA 5:26	οι Λευίται οι υιοί Ιησού και Καδμιήλου και Βάννου και Σουδίου εβδομηκοντατέσσαρες.

EsA 5:27	οι ιεροψάλται υιοί Ασάφ εκατόν εικοσιοκτώ.
EsA 5:28	οι θυρωροί υιοί Σαλούμ, υιοί Ατάρ, υιοί Τολμάν, υιοί Δακούβ, υιοί Ατητά, υιοί Τωβίς, πάντες εκατόν τριακονταεννέα.
EsA 5:29	οι ιερόδουλοι, υιοί Ησαύ, υιοί Ασιφά, υιοί Ταβαώθ, υιοί Κηράς, υιοί Σουδά, υιοί Φαλαίου, υιοί Λαβανά, υιοί Αγραβά,
EsA 5:30	υιοί Ακούδ, υιοί Ουτά, υιοί Κητάβ, υιοί Ακκαβά, υιοί Συβαϊ, υιοί Ανάν, υιοί Καθουά, υιοί Γεδδούρ,
EsA 5:31	υιοί Ιαΐρου, υιοί Δαισάν, υιοί Νοεβά, υιοί Χασεβά, υιοί Καζηρά, υιοί Όζιου, υιοί Φινοέ, υιοί Ασαρά, υιοί Βασθαϊ, υιοί Ασσανά, υιοί Μανί, υιοί Ναφισί, υιοί Ακούφ, υιοί Αχιβά, υιοί Ασούβ, υιοί Φαρακέμ, υιοί Βασαλέμ,
EsA 5:32	υιοί Μεεδδά, υιοί Κουθά, υιοί Χαρέα, υιοί Βαρχουέ, υιοί Σεράρ, υιοί Θομοϊ, υιοί Νασί, υιοί Ατεφά.
EsA 5:33	υιοί παίδων Σαλωμών, υιοί Ασσαπφιώθ, υιοί Φαριρά, υιοί Ιειηλί, υιοί Λοζών, υιοί Ισραήλ, υιοί Σαφυϊ,
EsA 5:34	υιοί Αγιά, υιοί Φαχαρέθ, υιοί Σαβιή, υιοί Σαρωθί, υιοί Μισαίας, υιοί Τάς, υιοί Αδδούς, υιοί Σουβά, υιοί Αφερρά, υιοί Βαρωδίσ, υιοί Σαφάγ, υιοί Αλλών.
EsA 5:35	πάντες οι ιερόδουλοι και οι υιοί των παίδων Σαλωμών τριακόσιοι εβδομηκονταδύο.
EsA 5:36	ούτοι αναβάντες από Θερμελέθ και Θελερσάς, ηγούμενος αυτών Χαρααθαλάν και Ααλάρ.
EsA 5:37	και ουκ ηδύναντο απαγγείλαι τας πατριάς αυτών και γενεάς, ως εκ του Ισραήλ εισιν· υιοί Δαλάν του υιού του Βαενάν, υιοί Νεκωδάν εξακόσιοι πεντηκονταδύο.
EsA 5:38	και εκ των ιερέων οι εμποιούμενοι ιερωσύνης και ουχ ευρέθησαν· υιοί Όβδία, υιοί Ακβώς, υιοί Ιαδδού του λαβόντος Αυγίαν γυναίκα των θυγατέρων Φαηζελδαίου, και εκλήθη επί τω ονόματι αυτού.
EsA 5:39	και τούτων ζητηθείσης της γενικής γραφής εν τω καταλοχισμω και μη ευρεθείσης, εχωρίσθησαν του ιερατεύειν.
EsA 5:40	και είπεν αυτοίς Νεεμίας και Ατθαρίας μη μετέχειν των αγίων έως αναστη αρχιερεύς ενδεδυμένος την δήλωσιν και την αλήθειαν.
EsA 5:41	οι δε πάντες Ισραήλ ήσαν από δωδεκαετούς και επάνω, χωρίς παίδων και παιδισκών, μυριάδες τέσσαρες δισχίλιοι τριακόσιοι εξήκοντα· παίδες τούτων και παιδίσκαι επτακισχίλιοι τριακόσιοι τριακονταεπτά· ψάλται και ψαλτωδοί διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε·
EsA 5:42	κάμηλοι τετρακόσιοι τριακονταπέντε και ίπποι επτακισχίλιοι τριακονταέξ, ημίονοι διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε, υποζύγια πεντακισχίλια πεντακόσια εικοσιπέντε.
EsA 5:43	και εκ των ηγουμένων κατά τας πατριάς εν τω παραγίνεσθαι αυτούς εις το ιερόν του Θεού, το εν Ιερουσαλήμ, ηύξαντο εγείραι τον οίκον επί του τόπου αυτού

	κατά την αυτών δύναμιν
EsA 5:44	και δούναι εις το ιερόν γαζοφυλάκιον των έργων χρυσίου μνάς χιλίας και αργυρίου μνάς πεντακισχιλίας και στολάς ιερατικάς εκατόν.
EsA 5:45	και κατωκίσθησαν οι ιερείς και οι Λευίται και οι εκ του λαού αυτού εν Ιερουσαλήμ και τη χώρα, οί τε ιεροψάλται και οι θυρωροί και πας Ισραήλ εν ταις κώμαις αυτών.
EsA 5:46	Ενστάντος δε του εβδόμου μηνός και όντων των υιών Ισραήλ εκάστου εν τοις ιδίοις, συνήχθησαν ομοθυμαδόν εις το ευρύχωρον του πρώτου πυλώνος του προς τη ανατολή.
EsA 5:47	και καταστάς Ιησούς ο του Ιωσεδέκ και οι αδελφοί αυτού οι ιερείς και Ζοροβάβελ ο του Σαλαθιήλ και οι τούτου αδελφοί ητοίμασαν το θυσιαστήριον του Θεού του Ισραήλ
EsA 5:48	προσενέγκαι επ ' αυτού ολοκαυτώσεις ακολουθώς τοις εν τη Μωυσέως βίβλω του ανθρώπου του Θεού διηγορευμένοις.
EsA 5:49	και επισυνήχθησαν αυτοίς εκ των άλλων εθνών της γης, και κατώρθωσαν το θυσιαστήριον επί του τόπου αυτών, ότι εν έχθρα ήσαν αυτοίς. και κατίσχυσαν αυτούς πάντα τα έθνη τα επί της γης, και ανέφερον θυσίας κατά τον καιρόν και ολοκαυτώματα Κυρίω το πρωϊνόν και το δειλινόν
EsA 5:50	και ηγάγosan την της σκηνοπηγίας εορτήν, ως επιτέτακται εν τω νόμω, και θυσίας καθ ' ημέραν, ως προσήκον ην,
EsA 5:51	και μετά ταύτα προσφοράς ενδελεχισμού και θυσίας σαββάτων και νομηνιών και εορτών πασών ηγιασμένων.
EsA 5:52	και όσοι ηύξαντο ευχήν τω Θεω, από της νομηνίας του εβδόμου μηνός ήρξαντο προσφέρειν θυσίας τω Θεω, και ο ναός του Θεού ούπω ωκοδόμητο.
EsA 5:53	και έδωκαν αργύριον τοις λατόμοις και τέκτοσι και ποτά και βρωτά και χάρα τοις Σιδωνίοις και Τυρίοις εις το παράγειν αυτούς εκ του Λιβάνου ξύλα κέδρινα, διαφέρειν σχεδιάς εις τον Ιόπης λιμένα, κατά το πρόσταγμα το γραφέν αυτοίς παρά Κύρου του Περσών βασιλέως.
EsA 5:54	και τω δευτέρω έτει παραγενόμενος εις το ιερόν του Θεού εις Ιερουσαλήμ μηνός δευτέρου ήρξατο Ζοροβάβελ ο του Σαλαθιήλ και Ιησούς ο του Ιωσεδέκ και οι αδελφοί αυτών και οι ιερείς οι Λευίται και πάντες οι παραγενόμενοι εκ της αιχμαλωσίας εις Ιερουσαλήμ
EsA 5:55	και εθεμελίωσαν τον ναόν του Θεού τη νομηνία του δευτέρου μηνός, του δευτέρου έτους, εν τω ελθείν εις την Ιουδαίαν και Ιερουσαλήμ.
EsA 5:56	και έστησαν τους Λευίτας από εικοσαετούς επί των έργων του Κυρίου, και έστη Ιησούς και οι υιοί και οι αδελφοί και Καδμιήλ ο αδελφός και οι υιοί 'Ημαδαβούν και οι υιοί Ιωδά του Ηλιαδούδ συν τοις υιοίς και αδελφοίς, πάντες οι Λευίται, ομοθυμαδόν εργοδιώκται ποιούντες εις τα έργα εν τω οίκω του Κυρίου. και ωκοδόμησαν οι οικοδόμοι τον ναόν του Κυρίου,

EsA 5:57	και έστησαν οι ιερείς εστολισμένοι μετά μουσικών και σαλπίγγων και οι Λευίται υιοί Ασάφ έχοντες τα κύμβαλα υμνούντες τω Κυρίω και ευλογούντες κατά Δαβίδ βασιλέα του Ισραήλ
EsA 5:58	και εφώνησαν δι' ύμνων ευλογούντες τω Κυρίω, ότι η χρηστότης αυτού και η δόξα εις τους αιώνας εν παντί Ισραήλ.
EsA 5:59	και πας ο λαός εσάλπισαν και εβόησαν φωνή μεγάλη υμνούντες τω Κυρίω επί τη εγέρσει του οίκου Κυρίου.
EsA 5:60	και ήλθοσαν εκ των ιερέων των Λευιτών και των προκαθημένων κατά τας πατριάς αυτών οι πρεσβύτεροι οι εωρακότες τον προ τούτου οίκον προς την τούτου οικοδομήν μετά κλαυθμού και κραυγής μεγάλης
EsA 5:61	και πολλοί δια σαλπίγγων και χαράς μεγάλη τη φωνή,
EsA 5:62	ωστε τον λαόν μη ακούειν των σαλπίγγων δια τον κλαυθμόν του λαού· ο γαρ όχλος ην ο σαλπίζων μεγάλως, ωστε μακρόθεν ακούεσθαι.
EsA 5:63	Και ακούσαντες οι εχθροί της φυλής Ιούδα και Βενιαμίν ήλθοσαν επιγνώναι τις η φωνή των σαλπίγγων.
EsA 5:64	και επέγνωσαν ότι οι εκ της αιχμαλωσίας οικοδομούσι τον ναόν τω Κυρίω Θεω Ισραήλ,
EsA 5:65	και προσελθόντες εν τω Ζοροβάβελ και Ιησού και τοις ηγουμένοις των πατριών λέγουσιν αυτοίς· συνοικοδομήσωμεν υμίν·
EsA 5:66	ομοίως γαρ υμίν ακούομεν του Κυρίου υμών και αυτω επιθύομεν αφ' ημερών Ασβασαρέθ βασιλέως Ασσυρίων, ος μετήγαγεν ημάς ενταύθα.
EsA 5:67	και είπεν αυτοίς Ζοροβάβελ και Ιησούς και οι ηγούμενοι των πατριών του Ισραήλ· ουχ ημίν και υμίν του οικοδομήσαι τον οίκον Κυρίω Θεω ημών·
EsA 5:68	ημείς γαρ μόνοι οικοδομήσομεν τω Κυρίω του Ισραήλ ακολούθως, οίς προσέταξεν ημίν Κύρος ο βασιλεύς Περσών.
EsA 5:69	τα δε έθνη της γης επικοιμώμενα τοις εν τη Ιουδαία και πολιορκούντες είργον του οικοδομείν.
EsA 5:70	και βουλάς δημαγωγούντες και συστάσεις ποιούμενοι απεκώλυσαν του αποτελεσθήναι την οικοδομήν πάντα τον χρόνον της ζωής του βασιλέως Κύρου. και είρχθησαν της οικοδομής έτη δύο έως της Δαρείου βασιλείας.
EsA 6:1	ΕΝ δε τω δευτέρω έτει της Δαρείου βασιλείας επροφήτευσεν Αγγαίος και Ζαχαρίας ο του Αδδώ οι προφήται επί τους Ιουδαίους τους εν τη Ιουδαία και Ιερουσαλήμ επί τω ονόματι Κυρίου Θεού Ισραήλ επ' αυτούς.
EsA 6:2	τότε στάς Ζοροβάβελ ο του Σαλαθιήλ και Ιησούς ο του Ιωσεδέκ ήρξαντο οικοδομείν τον οίκον του Κυρίου τον εν Ιερουσαλήμ, συνόντων των προφητών του Κυρίου βοηθούντων αυτοίς.
EsA 6:3	εν αυτω τω χρόνω παρήν προς αυτούς Σισίννης ο έπαρχος Συρίας και Φοινίκης

	και Σαθραβουζάνης και οι συνεταίροι και είπαν αυτοίς·
EsA 6:4	τίνος υμίν συντάξαντος τον οίκον τούτον οικοδομείτε, και την στέγην ταύτην και τα άλλα πάντα επιτελείτε; και τίνες εισίν οικοδόμοι οι ταύτα επιτελούντες;
EsA 6:5	και έσχosan χάριν επισκοπής γενομένης επί την αιχμαλωσίαν παρά του Κυρίου οι πρεσβύτεροι των Ιουδαίων
EsA 6:6	και ουκ εκωλύθησαν της οικοδομής, μέχρις ου υποσημανθήναι Δαρείω περί αυτών και προσφωνηθήναι.
EsA 6:7	Αντίγραφον επιστολής, ης έγραψε Δαρείω και απέστειλαν· «Σισίννης ο έπαρχος Συρίας και Φοινίκης και Σαθραβουζάνης και οι συνεταίροι οι εν Συρία και Φοινίκη ηγεμόνες βασιλεί Δαρείω χαίρειν.
EsA 6:8	πάντα γνωστά έστω τω κυρίω ημών τω βασιλεί, ότι παραγενόμενοι εις την χώραν της Ιουδαίας και ελθόντες εις Ιερουσαλήμ την πόλιν κατελάβομεν της αιχμαλωσίας τους πρεσβυτέρους των Ιουδαίων εν Ιερουσαλήμ τη πόλει οικοδομούντας οίκον τω Κυρίω μέγαν, καινόν δια λίθων ξυστών πολυτελών, ξύλων τιθεμένων εν τοις τοίχοις,
EsA 6:9	και τα έργα εκείνα επί σπουδής γινόμενα και ευοδούμενον το έργον εν ταις χερσίν αυτών και εν πάση δόξη, και επιμελεία συντελούμενον.
EsA 6:10	τότε επυνθανόμεθα των πρεσβυτέρων τούτων λέγοντες· τίνος υμίν προστάξαντος οικοδομείτε τον οίκον τούτον και τα έργα ταύτα θεμελιούτε;
EsA 6:11	επερωτήσαμεν ουν αυτούς είνεκεν του γνωρίσαι σοι και γράψαι σοι τους ανθρώπους τους αφηγουμένους και την ονοματογραφίαν ητούμεν αυτούς των προκαθηγουμένων.
EsA 6:12	οι δε απεκρίθησαν ημίν λέγοντες· ημείς εσμεν παίδες του Κυρίου του κτίσαντος τον ουρανόν και την γην·
EsA 6:13	και ωκοδόμητο οίκος έμπροσθεν ετών πλειόνων δια βασιλέως του Ισραήλ μεγάλου και ισχυρού και επετελέσθη.
EsA 6:14	και επει οι πατέρες ημών παραπικράναντες ήμαρτον εις τον Κύριον του Ισραήλ τον ουράνιον, παρέδωκεν αυτούς εις χείρας Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλώνος βασιλέως των Χαλδαιών·
EsA 6:15	τον τε οίκον καθελόντες ενεπύρισαν και τον λαόν ηχμαλώτευσαν εις Βαβυλώνα.
EsA 6:16	εν δε τω πρώτω έτει βασιλεύοντος Κύρου χώρας Βαβυλωνίας έγραψεν ο βασιλεύς Κύρος τον οίκον τούτον οικοδομήσαι·
EsA 6:17	και τα ιερά σκεύη τα χρυσά και τα αργυρά, α εξήνεγκε Ναβουχοδονόσορ εκ του οίκου του εν Ιερουσαλήμ και απηρείσατο αυτά εν τω αυτού ναω, πάλιν εξήνεγκεν αυτά Κύρος ο βασιλεύς εκ του ναού του εν Βαβυλωνία, και παρεδόθη Σαβανασάρω Ζοροβάβελ τω επάρχω,
EsA 6:18	και επετάγη αυτω, και απήνεγκε πάντα τα σκεύη ταύτα αποθείναι εν τω ναω τω εν Ιερουσαλήμ και τον ναόν του Κυρίου οικοδομηθήναι επί του τόπου.

EsA 6:19	τότε ο Σαβανάσσαρος παραγενόμενος ανεβάλετο τους θεμελίους του οίκου Κυρίου του εν Ιερουσαλήμ, και απ' εκείνου μέχρι του νυν οικοδομούμενος ουκ έλαβε συντέλειαν.
EsA 6:20	νυν ουν ει κρίνεται, βασιλεύ, επισκεπήτω εν τοις βασιλικούς βιβλιοφυλακίους του Κύρου·
EsA 6:21	και εάν ευρίσκηται μετά της γνώμης Κύρου του βασιλέως γενομένην την οικοδομήν του οίκου Κυρίου του εν Ιερουσαλήμ και κρίνηται τω κυρίω βασιλεί ημών, προσφωνησάτω ημίν περί τούτων».
EsA 6:22	Τότε ο βασιλεύς Δαρείος προσέταξεν επισκέψασθαι εν τοις βιβλιοφυλακίους τοις κειμένους εν Βαβυλώνι, και ευρέθη εν Εκβατάνοις τη βάρει τη εν Μηδία χώρα τόμος εις, εν ω υπομνημάτιστο τάδε·
EsA 6:23	« Έτους πρώτου βασιλεύοντος Κύρου βασιλεύς Κύρος προσέταξε τον οίκον του Κυρίου τον εν Ιερουσαλήμ οικοδομήσαι, όπου επιθύουσι δια πυρός ενδελεχούς,
EsA 6:24	ου το ύψος πηχών εξήκοντα, πλάτος πηχών εξήκοντα, δια δόμων λιθίνων ξυστών τριών και δόμου ξυλίνου εγχωρίου καινού ενός, και το δαπάνημα δοθήναι εκ του οίκου Κύρου του βασιλέως,
EsA 6:25	και τα ιερά σκεύη του οίκου Κυρίου τα τε χρυσά και αργυρά, α εξήνεγκε Ναβουχοδονόσορ εκ του οίκου του εν Ιερουσαλήμ και απήνεγκεν εις Βαβυλώνα, αποκατασταθήναι εις τον οίκον τον εν Ιερουσαλήμ, ου ην κείμενα, όπως τεθή εκεί.
EsA 6:26	προσέταξε δε επιμεληθήναι Σισίννη επάρχω Συρίας και Φοινίκης και Σαθραβουζάνη και τοις συνεταίροις και τοις αποτεταγμένοις εν Συρία και Φοινίκη ηγεμόσιν απέχεσθαι του τόπου, εάσαι δε τον παιδα Κυρίου Ζοροβάβελ, επάρχον δε της Ιουδαίας, και τους πρεσβυτέρους των Ιουδαίων τον οίκον του Κυρίου εκείνον οικοδομείν επί του τόπου.
EsA 6:27	και εγώ δε επέταξα ολοσχερώς οικοδομήσαι και ατενίσαι, ίνα συμποιώσι τοις εκ της αιχμαλωσίας της Ιουδαίας μέχρι του επιτελεσθήναι τον οίκον του Κυρίου·
EsA 6:28	και από της φορολογίας Κοίλης Συρίας και Φοινίκης επιμελώς σύνταξιν δίδοσθαι τούτοις τοις ανθρώποις εις θυσίαν τω Κυρίω, Ζοροβάβελ επάρχω, εις τάρους και κριούς και άρνας,
EsA 6:29	ομοίως δε και πυρόν και άλα και οίνον και έλαιον ενδελεχώς κατ' ενιαυτόν, καθώς αν οι ιερείς οι εν Ιερουσαλήμ υπαγορευώσιν αναλίσκεσθαι καθ' ημέραν αναμφισβητήτως,
EsA 6:30	όπως προσφέρωνται σπονδαί τω Θεω τω υψίστω υπέρ του βασιλέως και των παιδων και προσεύχωνται περί της αυτών ζωής,
EsA 6:31	και προστάξαι ίνα όσοι εάν παραβώσι τι των γεγραμμένων και ακυρώσωσι, ληφθήναι ξύλον εκ των ιδίων αυτού και επί τούτου κρεμασθήναι και τα υπάρχοντα αυτού είναι βασιλικά.
EsA 6:32	δια ταύτα και ο Κύριος, ου το όνομα αυτού επικέκληται εκεί, αφανίσαι πάντα βασιλέα και έθνος, ος εκτενεί την χειρα αυτού κωλύσαι ή κακοποιήσαι τον οίκον

	Κυρίου εκείνον τον εν Ιερουσαλήμ.
EsA 6:33	εγώ βασιλεύς Δαρείος δεδογμάτικα επιμελώς κατά ταύτα γίνεσθαι.
EsA 7:1	ΤΟΤΕ Σισίννης έπαρχος Κοίλης Συρίας και Φοινίκης, και Σαθραβουζάνης και οι συνεταίροι κατακολουθήσαντες τοις υπό του βασιλέως Δαρείου προσταγείσιν
EsA 7:2	επεστάτουν των ιερών έργων επιμελέστερον συνεργούντες τοις πρεσβυτέροις των Ιουδαίων και ιεροστάταις.
EsA 7:3	και εύοδα εγένετο τα ιερά έργα προφητευόντων Αγγαίου και Ζαχαρίου των προφητών.
EsA 7:4	και συνετέλεσαν ταύτα δια προστάγματος Κυρίου Θεού Ισραήλ, και μετά της γνώμης του Κύρου και Δαρείου και Αρταξέρξου βασιλέων Περσών
EsA 7:5	συντελέεσθη ο οίκος ο άγιος έως τρίτης και εικάδος μηνός Άδαρ του έκτου έτους βασιλέως Δαρείου.
EsA 7:6	και εποίησαν οι υιοί Ισραήλ και οι ιερείς και οι Λευίται και οι λοιποί οι εκ της αιχμαλωσίας οι προστεθέντες ακολούθως τοις εν τη Μωυσέως βίβλω·
EsA 7:7	και προσήνεγκαν εις τον εγκαινισμόν του ιερού του Κυρίου ταύρους εκατόν, κριούς διακοσίους, άρνας τετρακοσίους,
EsA 7:8	χιμάρους υπέρ αμαρτίας παντός του Ισραήλ δώδεκα προς αριθμόν, εκ των φυλάρχων του Ισραήλ δώδεκα.
EsA 7:9	και έστησαν οι ιερείς και οι Λευίται κατά φυλάς εστολισμένοι επί των έργων Κυρίου Θεού Ισραήλ ακολούθως τη Μωυσέως βίβλω και οι θυρωροί εφ' εκάστου πυλώνος.
EsA 7:10	και ηγάγosan οι υιοί Ισραήλ των εκ της αιχμαλωσίας το πάσχα εν τη τεσσαρεσκαιδεκάτη του πρώτου μηνός· ότι ηγνίσθησαν οι ιερείς και οι Λευίται άμα
EsA 7:11	και πάντες οι υιοί της αιχμαλωσίας, ότι ηγνίσθησαν, ότι οι Λευίται άμα πάντες ηγνίσθησαν.
EsA 7:12	και έθυσαν το πάσχα πάσι τοις υιοίς της αιχμαλωσίας και τοις αδελφοίς αυτών τοις ιερεύσι και εαυτοίς.
EsA 7:13	και εφάγosan οι υιοί Ισραήλ οι εκ της αιχμαλωσίας, πάντες οι χωρισθέντες από των βδελυγμάτων των εθνών της γης, ζητούντες τον Κύριον.
EsA 7:14	και ηγάγosan την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας ευφραινόμενοι έναντι Κυρίου,
EsA 7:15	ότι μετέστρεψε την βουλήν του βασιλέως Ασσυρίων επ' αυτούς κατισχύσαι τας χείρας αυτών επί τα έργα Κυρίου Θεού Ισραήλ.
EsA 8:1	ΚΑΙ μεταγενέστερος τούτων βασιλεύοντος Αρταξέρξου του Περσών βασιλέως προσέβη Έσδρας Σαραίου, του Εζερχίου, του Χελκίου του Σαλήμου,

EsA 8:2	του Σαδδούκου, του Αχιτώβ, του Αμαρίου, του Όζιου, του Βοκκά, του Αβισαϊ, του Φινεές, του Ελεάζαρ, του Ααρών του ιερέως του πρώτου.
EsA 8:3	ούτος Έσδρας ανέβη εκ Βαβυλώνας ως γραμματεύς ευφυής ων εν τω Μωυσέως νόμω τω εκδεδομένω υπό του Θεού του Ισραήλ,
EsA 8:4	και έδωκεν αυτω ο βασιλεύς δόξαν, ευρόντος χάριν ενώπιον αυτού επί πάντα τα αξιώματα αυτού.
EsA 8:5	και συνανέβησαν εκ των υιών Ισραήλ και των ιερέων και Λευιτών και ιεροφαλτών και θυρωρών και ιεροδούλων εις Ιερουσαλήμ
EsA 8:6	έτους εβδόμου βασιλεύοντος Αρταξέρξου εν τω πέμπτω μηνί (ούτος ενιαυτός έβδομος τω βασιλεί). εξελθόντες γαρ εκ Βαβυλώνας τη νουμηνία του πρώτου μηνός παρεγένοντο εις Ιερουσαλήμ κατά την δοθείσαν αυτοίς ευοδίαν παρά του Κυρίου επ' αυτω·
EsA 8:7	ο γαρ Έσδρας πολλήν επιστήμην περιείχεν εις το μηδέν παραλιπείν των εκ του νόμου Κυρίου και εκ των εντολών διδάξει πάντα τον Ισραήλ δικαιώματα και κρίματα.
EsA 8:8	Προσπεσόντος δε του γραφέντος προστάγματος παρά Αρταξέρξου βασιλέως προς Έσδραν τον ιερέα και αναγνώστην του νόμου Κυρίου, ου εστιν αντίγραφον το υποκείμενον·
EsA 8:9	«Βασιλεύς Αρταξέρξης Έδρα τω ιερεί και αναγνώστη του νόμου Κυρίου χαίρειν.
EsA 8:10	και τα φιλόνηρωπα εγώ κρίνας προσέταξα τους βουλομένους εκ του έθνους των Ιουδαίων αιρετίζοντας και των ιερέων και των Λευιτών, και τώνδε εν τη ημετέρα βασιλεία, συμπορεύεσθαί σοι εις Ιερουσαλήμ.
EsA 8:11	όσοι ουν ενθυμούνται, συνεξορμάσθωσαν καθάπερ δέδοκται εμοί τε και τοις επτά φίλοις συμβουλευταίς,
EsA 8:12	όπως επισκέψωνται τα κατά την Ιουδαίαν και Ιερουσαλήμ ακολούθως ω έχει εν τω νόμω Κυρίου,
EsA 8:13	και απενεγκείν δώρα τω Κυρίω του Ισραήλ, α ηυξάμην εγώ τε και οι φίλοι, εις Ιερουσαλήμ, και παν χρυσίον και αργύριον, ό εάν ευρεθή εν τη χώρα της Βαβυλωνίας, τω Κυρίω εις Ιερουσαλήμ συν τω δεδωρημένω υπό του έθνους εις το ιερόν του Κυρίου Θεού αυτών το εν Ιερουσαλήμ
EsA 8:14	συναχθήναι, το τε χρυσίον και το αργύριον εις ταύρους και κριούς και άρνας και τα τούτοις ακόλουθα,
EsA 8:15	ωστε προσενεγκείν θυσίας τω Κυρίω επί το θυσιαστήριον του Κυρίου Θεού αυτών το εν Ιερουσαλήμ.
EsA 8:16	και πάντα, όσα εάν βούλη μετά των αδελφών σου ποιήσαι χρυσίω και αργυρίω, επιτέλει κατά το θέλημα του Θεού σου,
EsA 8:17	και τα ιερά σκεύη του Κυρίου τα διδόμενά σοι εις την χρείαν του ιερού του Θεού σου του εν Ιερουσαλήμ

EsA 8:18	και τα λοιπά όσα αν υποπίπτη σοι εις την χρείαν του ιερού του Θεού σου δώσεις εκ του βασιλικού γαζοφυλακίου.
EsA 8:19	καγώ ιδού Αρταξέρξης βασιλεύς προσέταξας τοις γαζοφύλαξι Συρίας και Φοινίκης, ίνα όσα εάν αποστείλη Έσδρας ο ιερεύς και αναγνώστης του νόμου του Θεού του Υψίστου, επιμελώς διδώσιν έως αργυρίου ταλάντων εκατόν,
EsA 8:20	ομοίως δε και έως πυρού κόρων εκατόν και οίνου μετρητών εκατόν
EsA 8:21	και άλλα εκ πλήθους· πάντα κατά τον του Θεού νόμον επιτελεσθήτω επιμελώς τω Θεω τω Υψίστω, ένεκεν του μη γενέσθαι οργήν εις την βασιλείαν του βασιλέως και των υιών αυτού.
EsA 8:22	και υμίν δε λέγεται όπως πάσι τοις ιερέυσι και τοις Λευίταις και ιεροφάλταις και θυρωροίς και ιεροδούλοις και πραγματικούς του ιερού τούτου μηδέ μία φορολογία μηδέ άλλη επιβουλή γίνηται, και μηδένα έχειν εξουσίαν επιβαλείν τι τούτοις.
EsA 8:23	και συ, Έσδρα, κατά την σοφίαν του Θεού ανάδειξον κριτάς και δικαστάς, όπως δικάζωσιν εν όλη Συρία και Φοινίκη πάντας τους επισταμένους τον νόμον του Θεού σου· και τους μη επισταμένους διδάξεις.
EsA 8:24	και πάντες, όσοι αν παραβαίνωσι τον νόμον του Θεού σου και τον βασιλικόν, επιμελώς κολασθήσονται, εάν τε και θανάτω· εάν τε και τιμωρία ή αργυρική ζημία ή απαγωγή».
EsA 8:25	Και είπεν Έσδρας ο γραμματεύς· ευλογητός μόνος Κύριος ο Θεός των πατέρων μου ο δούς ταύτα εις την καρδίαν του βασιλέως, δοξάσαι τον οίκον αυτού τον εν Ιερουσαλήμ,
EsA 8:26	και εμέ ετίμησεν εναντίον του βασιλέως και των συμβουλευόντων και πάντων των φίλων και μεγιστάνων αυτού.
EsA 8:27	και εγώ ευθαρσής εγενόμην κατά την αντίληψιν Κυρίου του Θεού μου και συνήγαγον άνδρας εκ του Ισραήλ ωστε συναναβήναί μοι.
EsA 8:28	Και ούτοι οι προηγούμενοι κατά τας πατριάς αυτών και τας μεριδαρχίας οι αναβάντες μετ ' εμού εκ Βαβυλώνος εν τη βασιλεία Αρταξέρξου του βασιλέως·
EsA 8:29	εκ των υιών Φινεές, Γηρσών· εκ των υιών Ιαθαμάρου, Γαμαλιήλ· εκ των υιών Δαβίδ, Λαττούς ο Σεχενίου·
EsA 8:30	εκ των υιών Φόρος, Ζαχαρίας και μετ ' αυτού απεγράφησαν άνδρες εκατόν πενήκοντα·
EsA 8:31	εκ των υιών Φαάθ Μωάβ, Ελιαωνίας Ζαραίου και μετ ' αυτού άνδρες διακόσιοι·
EsA 8:32	εκ των υιών Ζαθόης, Σεχενίας Ιεζήλου και μετ ' αυτού άνδρες τριακόσιοι· εκ των υιών Αδίν, Ώβήθ Ιωνάθου και μετ ' αυτού άνδρες διακόσιοι πενήκοντα·
EsA 8:33	εκ των υιών Ήλάμ, Ιεσίας Γοθολίου και μετ ' αυτού άνδρες εβδομήκοντα·
EsA 8:34	εκ των υιών Σαφατίου, Ζαραΐας Μιχαήλου και μετ ' αυτού άνδρες εβδομήκοντα·

EsA 8:35	εκ των υιών Ιωάβ, Αβαδίας Ιεζήλου και μετ ' αυτού άνδρες διακόσιοι δεκαδύο·
EsA 8:36	εκ των υιών Βανίας, Σαλιμώθ Ιωσαφίου και μετ ' αυτού άνδρες εξήκοντα και εκατόν·
EsA 8:37	εκ των υιών Βαβί, Ζαχαρίας Βηβαί και μετ ' αυτού άνδρες εικοσιοκτώ·
EsA 8:38	εκ των υιών Αστάθ, Ιωάννης Ακατάν και μετ ' αυτού άνδρες εκατόν δέκα·
EsA 8:39	εκ των υιών Αδωνικάμ, οι έσχατοι και ταύτα τα ονόματα αυτών· Ελιφαλά του Γεουήλ και Σαμαίας και μετ ' αυτών άνδρες εβδομήκοντα·
EsA 8:40	εκ των υιών Βαγώ, Ουθί ο του Ισταλκούρου και μετ ' αυτού άνδρες εβδομήκοντα.
EsA 8:41	Και συνήγαγον αυτούς επί τον λεγόμενον Θεράν ποταμόν, και παρενεβάλομεν ημέρας τρεις αυτόθι, και κατέμαθον αυτούς.
EsA 8:42	και εκ των ιερέων και εκ των Λευιτών ουχ ευρών εκεί
EsA 8:43	απέστειλα προς Ελεάζαρον και Ιδουήλον και Μαιά και Μασμάν και Αλναθάν και Σαμαίαν και Ιώριβον, Νάθαν, Εννατάν, Ζαχαριάν και Μοσόλλαμον τους ηγουμένους και επιστήμονας
EsA 8:44	και είπα αυτοίς ελθείν προς Λοδδαίον τον ηγούμενον τον εν τω τόπω του γαζοφυλακίου,
EsA 8:45	εντειλάμενος αυτοίς διαλεχθήναι Λοδδαίω και τοις αδελφοίς αυτού και τοις εν τω τόπω γαζοφύλαξιν αποστείλαι ημίν τους ιερατεύσοντας εν τω οίκω του Κυρίου ημών.
EsA 8:46	και ήγαγον ημίν κατά την κραταιάν χείρα του Κυρίου ημών άνδρας επιστήμονας των υιών Μοολί του Λευί του Ισραήλ, Ασεβηβίαν και τους υιούς αυτού και τους αδελφούς, όντας δέκα και οκτώ,
EsA 8:47	και Ασεβίαν και Άννουον και Ώσαίαν αδελφόν εκ των υιών Χανουναίου και οι υιοί αυτών, είκοσιν άνδρες·
EsA 8:48	και εκ των ιεροδούλων, ων έδωκε Δαυίδ, και οι ηγούμενοι εις την εργασίαν των Λευιτών, ιεροδούλους διακοσίους και είκοσι· πάντων εσημάνθη η ονοματογραφία.
EsA 8:49	και ευξάμην εκεί νηστείαν τοις νεανίσκοις έναντι Κυρίου ημών
EsA 8:50	ζητήσαι παρ ' αυτού ευοδίαν ημίν τε και τοις συνούσιν ημίν τέκνοις ημών και κτήγεσιν·
EsA 8:51	ενετράπην γαρ αιτήσαι τον βασιλέα πεζούς τε και ιππείς και προπομπήν ένεκεν ασφαλείας της προς τους εναντιούμενους ημίν·
EsA 8:52	είπαμεν γαρ τω βασιλεί, ότι η ισχύς του Κυρίου ημών έσται μετά των επιζητούντων αυτόν εις πάσαν επανόρθωσιν.
EsA 8:53	και πάλιν εδεήθημεν του Κυρίου ημών πάντα ταύτα και ετύχομεν ευϊλάτου.

EsA 8:54	και εχώρισα των φυλάρχων των ιερέων άνδρας δεκαδύο, και Εσερεβίαν και Σαμίαν και μετ' αυτών εκ των αδελφών αυτών άνδρας δώδεκα,
EsA 8:55	και έστησα αυτοίς το αργύριον και το χρυσίον και τα ιερά σκεύη του οίκου του Κυρίου ημών, α εδωρήσατο ο βασιλεύς, και οι σύμβουλοι αυτού και οι μεγιστάνες και πας Ισραήλ.
EsA 8:56	και στήσας παρέδωκα αυτοίς αργυρίου τάλαντα εξακόσια πενήκοντα και σκεύη αργυρά ταλάντων εκατόν και χρυσίου τάλαντα εκατόν και χρυσώματα είκοσι και σκεύη χάλκεα από χρηστού χαλκού στίλβοντα χρυσοειδή σκεύη δώδεκα.
EsA 8:57	και είπα αυτοίς· και υμείς άγιοί εστε τω Κυρίω και τα σκεύη τα άγια, και το χρυσίον και το αργύριον ευχή τω Κυρίω, Κυρίω των πατέρων ημών·
EsA 8:58	αγρυπνείτε και φυλάσσετε έως του παραδούναι υμάς αυτά τοις φυλάρχοις των ιερέων και των Λευιτών και τοις ηγουμένοις των πατριών του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ, εν τοις παστοφορίοις του οίκου του Θεού ημών.
EsA 8:59	και οι παραλαβόντες οι ιερείς και οι Λευίται το αργύριον και το χρυσίον και τα σκεύη τα εν Ιερουσαλήμ εισήνεγκαν εις το ιερόν του Κυρίου.
EsA 8:60	Και αναζεύξαντες από του ποταμού Θερά τη δωδεκάτη του πρώτου μηνός έως εισήλθομεν εις Ιερουσαλήμ κατά την κραταιάν χείρα του Κυρίου ημών την εφ' ημίν· και ερρύσατο ημάς από της εισόδου από παντός εχθρού, και ήλθομεν εις Ιερουσαλήμ.
EsA 8:61	και γενομένης αυτόθι ημέρας τρίτης, τη ημέρα τη τετάρτη σταθέν το αργύριον και το χρυσίον παρεδόθη εν τω οίκω Κυρίου ημών Μαρωθί Ουρία ιερεί
EsA 8:62	-και μετ' αυτού Ελεάζαρ ο του Φινεές, και ήσαν μετ' αυτού Ιωσαβδός Ιησού και Μωέθ Σαβάννου, οι Λευίται- προς αριθμόν και ολικήν άπαντα, και εγράφη πάσα η ολική αυτών αυτη τη ωρα.
EsA 8:63	οι δε παραγενόμενοι εκ της αιχμαλωσίας προσήνεγκαν θυσίας τω Θεω του Ισραήλ Κυρίω, ταύρους δώδεκα υπέρ παντός Ισραήλ, κριούς ενενηκονταέξ, άρνας εβδομηκονταδύο, τράγους υπέρ σωτηρίου δώδεκα· άπαντα θυσίαν τω Κυρίω.
EsA 8:64	και απέδωκαν τα προστάγματα του βασιλέως τοις βασιλικούς οικονόμοις και τοις επάρχοις Κοίλης Συρίας και Φοινίκης, και εδόξασαν το έθνος και το ιερόν του Κυρίου.
EsA 8:65	Και τούτων τελεσθέντων προσήλθοσάν μοι οι ηγούμενοι λέγοντες·
EsA 8:66	ουκ εχώρισαν το έθνος του Ισραήλ και οι άρχοντες και οι ιερείς και οι Λευίται τα αλλογενή έθνη της γης και τας ακαθαρσίας αυτών, Χαναναίων και Χετταίων και Φερεζαίων και Ιεβουσαιών και Μωαβιτών και Αιγυπτίων και Ιδουμαίων·
EsA 8:67	συνώκησαν γαρ μετά των θυγατέρων αυτών και αυτοί και οι υιοί αυτών, και επεμίγη το σπέρμα το άγιον εις τα αλλογενή έθνη της γης, και μετείχον οι προηγούμενοι και οι μεγιστάνες της ανομίας ταύτης από της αρχής του πράγματος.

EsA 8:68	και άμα τω ακούσαι με ταύτα διέρρηξα τα ιμάτια και την ιεράν εσθήτα και κατέτιλα του τριχώματος της κεφαλής και του πάγωνος και εκάθισα σύννους και περιλυπος.
EsA 8:69	και επισυνήχθησαν προς με όσοι ποτέ επικινούντο επί τω ρήματι Κυρίου Θεού του Ισραήλ, εμού πενθούντος επί τη ανομία, και εκαθήμην περιλυπτος έως της δειλινής θυσίας.
EsA 8:70	και εξεγερθείς εκ της νηστείας, διερρηγμένα έχων τα ιμάτια και την ιεράν εσθήτα, κάμψας τα γόνατα και εκτείνας τας χείρας προς τον Κύριον έλεγον·
EsA 8:71	Κύριε, ήσχυμμαι και εντέτραμμαι κατά πρόσωπόν σου·
EsA 8:72	αι γαρ αμαρτίαι ημών επλεόνασαν υπέρ τας κεφαλάς ημών, αι δε άγνοιαι ημών υπερήνεγκαν έως του ουρανού
EsA 8:73	έτι από των χρόνων των πατέρων ημών, και εσμεν εν μεγάλη αμαρτία έως της ημέρας ταύτης.
EsA 8:74	και δια τας αμαρτίας ημών και των πατέρων ημών παρεδόθημεν συν τοις αδελφοίς ημών και συν τοις βασιλεύσιν ημών και συν τοις ιερεύσιν ημών τοις βασιλεύσι της γης εις ρομφαίαν και αιχμαλωσίαν και προνομήν μετά αισχύνης μέχρι της σήμερον ημέρας.
EsA 8:75	και νυν κατά πόσον τι εγενήθη ημίν έλεος παρά σου, Κύριε, καταλειφθήναι ημίν ρίζαν και όνομα εν τω τόπω αγιάσματος σου
EsA 8:76	και του ανακαλύψαι φωστήρα ημίν εν τω οίκω Κυρίου του Θεού ημών δούναι ημίν τροφήν εν τω καιρω της δουλείας ημών; και εν τω δουλεύειν ημάς ουκ εγκατελείφθημεν υπό του Κυρίου ημών,
EsA 8:77	αλλά εποίησεν ημάς εν χάριτι ενώπιον των βασιλέων Περσών δούναι ημίν τροφήν
EsA 8:78	και δοξάσαι το ιερόν του Κυρίου ημών και εγείραι την έρημον Σιών, δούναι ημίν στερέωμα εν τη Ιουδαία και Ιερουσαλήμ.
EsA 8:79	και νυν τι ερούμεν, Κύριε, έχοντες ταύτα; παρέβημεν γαρ τα προστάγματά σου, α έδωκας εν χειρί των παιδων σου των προφητών λέγων,
EsA 8:80	ότι η γη, εις ην εισέρχεσθε κληρονομήσαι, έστι γη μεμολυσμένη μολυσμω των αλλογενών της γης, και της ακαθαρσίας αυτών ενέπλησαν αυτήν.
EsA 8:81	και νυν τας θυγατέρας υμών μη συνοικήσητε τοις υιοίς αυτών και τας θυγατέρας αυτών μη λάβητε τοις υιοίς υμών·
EsA 8:82	και ου ζητήσετε ειρηνεύσαι τα προς αυτοús τον άπαντα χρόνον, ίνα ισχύσαντες φάγητε τα αγαθά της γης, και κατακληρονομήσητε τοις τέκνοις υμών έως αιώνος.
EsA 8:83	και τα συμβαίνοντα πάντα ημίν γίνεται δια τα έργα ημών τα πονηρά και τας μεγάλας αμαρτίας ημών. συ γαρ, Κύριε, εκούφισας τας αμαρτίας ημών και

EsA 8:84	έδωκας ἡμῖν τοιαύτην ρίζαν· πάλιν ἀνεκάμψαμεν παραβῆναι τον νόμον σου εἰς το ἐπιμιγῆναι τη ἀκαθαρσία των ἐθνῶν της γης.
EsA 8:85	οὐχί ωργίσθης ἡμῖν ἀπολέσαι ἡμᾶς ἕως του μη καταλιπεῖν ρίζαν και σπέρμα και ὄνομα ἡμῶν;
EsA 8:86	Κύριε του Ἰσραήλ, ἀληθινός εἶ· κατελείφθημεν γὰρ ρίζα ἐν τη σήμερον.
EsA 8:87	ἰδοὺ νυν ἐσμεν ἐνώπιόν σου ἐν ταις ἀνομίαις ἡμῶν· οὐ γὰρ ἐστὶ στήναι ἐτι ἔμπροσθέν σου ἐπὶ τούτοις.
EsA 8:88	Και ὅτε προσευχόμενος Ἐσδρας ἀνωμολογεῖτο κλαίων χαμαιπετής ἔμπροσθεν του ἱεροῦ, ἐπισυνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ ὄχλος πολὺς σφόδρα, ἄνδρες και γυναῖκες και νεανία· κλαυθμὸς γὰρ ἦν μέγας ἐν τῷ πλήθει.
EsA 8:89	και φωνήσας Ἰεχονίας Ἰεήλου των υἱῶν Ἰσραήλ εἶπεν· Ἐσδρα, ἡμεῖς ἠμάρτομεν εἰς τον Κύριον και συνωκίσαμεν γυναῖκας ἀλλογενεῖς ἐκ των ἐθνῶν της γης. και νυν ἐστὶν ἐπάνω πας Ἰσραήλ·
EsA 8:90	ἐν τούτῳ γινέσθω ἡμῖν οὐκωμοσία πρὸς τον Κύριον, ἐκβαλεῖν πάσας τας γυναῖκας ἡμῶν τας ἐκ των ἀλλογενῶν συν τοις τέκνοις αὐτῶν, ὡς ἐκρίθη σοι, και ὅσοι πειθαρχοῦσι τῷ νόμῳ Κυρίου.
EsA 8:91	ἀναστάς ἐπιτέλει· πρὸς σε γὰρ το πρᾶγμα, και ἡμεῖς μετὰ σου ἰσχύν ποιεῖν.
EsA 8:92	και ἀναστάς Ἐσδρας ὠρκισε τους φυλάρχους των ἱερέων και Λευιτῶν παντός του Ἰσραήλ ποιῆσαι κατὰ ταῦτα· και ὤμοσαν.
EsA 9:1	ΚΑΙ ἀναστάς Ἐδρας ἀπὸ της αὐλῆς του ἱεροῦ ἐπορεύθη εἰς το παστοφόριον Ἰωάν του Ἐλιασίβου,
EsA 9:2	και ἀυλισθεῖς ἐκεῖ ἄρτου οὐκ ἐγεύσατο οὐδέ ὕδωρ ἐπιε, πενθῶν ἐπὶ των ἀνομιῶν των μεγάλων του πλήθους.
EsA 9:3	και ἐγένετο κήρυγμα ἐν ὅλῃ τη Ἰουδαία και Ἱερουσαλήμ πᾶσι τοις ἐκ της αἰχμαλωσίας συναχθῆναι εἰς Ἱερουσαλήμ·
EsA 9:4	και ὅσοι ἀν μη ἀπαντήσωσιν ἐν δυσὶν ἢ τρισὶν ἡμέραις κατὰ το κρίμα των προκαθημένων πρεσβυτέρων, ἀνιερωθήσονται τα κτήνη αὐτῶν, και αὐτὸς ἀλλοτριωθήσεται ἀπὸ του πλήθους της αἰχμαλωσίας.
EsA 9:5	και ἐπισυνήχθησαν πάντες οἱ ἐκ της φυλῆς Ἰούδα και Βενιαμὶν ἐν τρισὶν ἡμέραις εἰς Ἱερουσαλήμ (οὗτος ὁ μὴν ἑννατος τη εἰκάδι του μηνός),
EsA 9:6	και συνεκάθισαν παν το πλήθος ἐν τῷ ευρυχώρῳ του ἱεροῦ τρέμοντες δια τον ἐνεστώτα χειμῶνα.
EsA 9:7	και ἀναστάς Ἐσδρας εἶπεν αὐτοῖς· υμεῖς ἠνομήσατε και συνωκίσατε γυναῖξιν ἀλλογενέσι του προσθεῖναι ἀμαρτίας τῷ Ἰσραήλ·
EsA 9:8	και νυν δότε ὁμολογίαν δόξαν τῷ Κυρίῳ Θεῷ των πατέρων ἡμῶν
EsA 9:9	και ποιῆσατε το θέλημα αὐτοῦ και χωρίσθητε ἀπὸ των ἐθνῶν της γης και ἀπὸ

	των γυναικών των αλλογενών.
EsA 9:10	και εφώνησεν άπαν το πλήθος και είπον μεγάλη τη φωνή· ούτως ως είρηκας ποιήσομεν.
EsA 9:11	αλλά το πλήθος πολύ και ώρα χειμερινή, και ουκ ισχύομεν στήναι αίθριοι, και το έργον ουκ έστιν ημίν ημέρας μιάς ουδέ δύο· επί πλείον γαρ ημάρτομεν εν τούτοις.
EsA 9:12	στήτωσαν δε οι προηγούμενοι του πλήθους, και πάντες οι εκ των κατοικιών ημών όσοι έχουσι γυναίκας αλλογενείς, παραγενηθήτωσαν λαβόντες χρόνον·
EsA 9:13	εκάστου δε τόπου τους πρεσβυτέρους και τους κριτάς έως του λύσαι την οργήν Κυρίου αφ' ημών του πράγματος τούτου.
EsA 9:14	Ιωνάθας Αζαήλου και Εζεκίας Θεωκανού επεδέξαντο κατά ταύτα, και Μοσόλλαμος και Λευίς και Σαββαταίος συνεβράβευσαν αυτοίς.
EsA 9:15	και εποίησαν κατά πάντα ταύτα οι εκ της αιχμαλωσίας.
EsA 9:16	και επελέξατο αυτω Έσδρας ο ιερεύς άνδρας ηγουμένους των πατριών αυτών πάντας κατ' όνομα, και συνεκλείσθησαν τη νομηνία του μηνός του δεκάτου ετάσαι το πράγμα.
EsA 9:17	και ήχθη επί πέρας τα κατά τους άνδρας τους επισυνέχοντας γυναίκας αλλογενείς έως της νομηνίας του πρώτου μηνός.
EsA 9:18	και ευρέθησαν των ιερέων οι επισυναχθέντες αλλογενείς γυναίκας έχοντες·
EsA 9:19	εκ των υιών Ιησού του Ιωσεδέκ και των αδελφών αυτου Μαθήλας και Ελεάζαρος και Ιώριβος και Ιωαδάνος·
EsA 9:20	και επέβαλον τας χείρας εκβαλείν τας γυναίκας αυτών, και εις εξιλασμόν κριούς υπέρ της αγνοίας αυτών.
EsA 9:21	και εκ των υιών Εμμήρ, Ανανίας και Ζαβδαίος και Μάνης και Σαμαίος και Ιερεήλ και Αζαρίας·
EsA 9:22	και εκ των υιών Φαισούρ, Ελιωναίς Μασσίας Ισμαήλος και Ναθαναήλος και Όκόδηλος και Σαλόας·
EsA 9:23	και εκ των Λευιτών, Ιωζαβάδος και Σεμείς και Κώϊος (ούτός εστι Καλιτάς) και Παθαίος και Ιούδας και Ιωνάς·
EsA 9:24	εκ των ιεροψαλτών, Ελιάσεβος, Βακχούρος·
EsA 9:25	εκ των θυρωρών, Σαλούμος και Τολβάνης·
EsA 9:26	εκ του Ισραήλ εκ των υιών Φόρος, Ιερμάς και Ιεζίας και Μελχίας και Μαήλος και Ελεάζαρος και Ασεβίας και Βαναίας·
EsA 9:27	εκ των υιών Όλά, Ματθανίας, Ζαχαρίας και Ιεζριήλος και Ιωαβδίος και Ιερεμώθ και Αϊδίας·

EsA 9:28	και εκ των υιών Ζαμώθ, Ελιαδάς, Ελιάσιμος, Όθονίας Ιαριμώθ και Σάβαθος και Ζεραλίας·
EsA 9:29	και εκ των υιών Βηβαϊ, Ιωάννης και Ανανίας και Ιωζάβδος και Αμαθίας·
EsA 9:30	εκ των υιών Μανί, Όλαμός, Μαμούχος, Ιεδαίος, Ιασούβος και Ιασαήλος και Ιερεμώθ·
EsA 9:31	και εξ υιών Αδδί, Νάαθος και Μοοσίας, Λακκούνος και Ναϊδος, Ματθανίας και Σεσθήλ· και Βαλνούος και Μανασσίας·
EsA 9:32	και εκ των υιών Ανάν, Ελιωνάς και Ασαΐας και Μελχίας και Σαββαίος και Σίμων Χοσαμαίος·
EsA 9:33	και εκ των υιών Ασόμ, Αλταναίος και Ματταθίας και Σαβανναίος και Ελιφαλάτ και Μανασσής και Σεμεϊ·
EsA 9:34	και εκ των υιών Βαανί, Ιερεμίας, Μομδίος, Ισμαήρος, Ιουήλ, Μαβδαϊ και Πεδίας και Άνωσ, Ραβασίων και Ενάσιβος και Μαμνιτάναιμος, Ελιάσις, Βαννούς, Ελιαλί, Σομείς, Σελεμίας, Ναθανίας· και εκ των υιών Εζωρά, Σεσίς, Εσρήλ, Αζαήλος, Σαματός, Ζαμβρί, Ιώσηφος·
EsA 9:35	και εκ των υιών Εθμά, Μαζιτίας, Ζαβαδαίας, Όδαϊς, Ιουήλ, Βαναίας·
EsA 9:36	πάντες ούτοι συνώκισαν γυναίκας αλλογενείς, και απέλυσαν αυτάς συν τέκνοις.
EsA 9:37	Και κατώκησαν οι ιερείς και οι Λευίται και οι εκ του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ και εν τη χώρα τη νομηνία του μηνός του εβδόμου και οι υιοί Ισραήλ εν ταις κατοικίαις αυτών.
EsA 9:38	και συνήχθη παν το πλήθος ομοθυμαδόν επί το ευρύχωρον του προς ανατολάς του ιερού πυλώνος
EsA 9:39	και είπεν Έσδρα τω ιερεί και αναγνώστη· κόμισαι τον νόμον Μωυσή τον παραδοθέντα υπό Κυρίου Θεού Ισραήλ.
EsA 9:40	και εκόμισεν Έσδρας ο αρχιερεύς τον νόμον παντί τω πλήθει ανθρώπου έως γυναικός και πάσι τοις ιερεύσιν ακούσαι του νόμου νομηνία του εβδόμου μηνός.
EsA 9:41	και ανεγίνωσκεν εν τω προ του ιερού πυλώνος ευρυχώρω, εξ όρθρου έως μέσης ημέρας, ενώπιον ανδρών τε και γυναικών, και απέδωκαν παν το πλήθος τον νουν εις τον νόμον.
EsA 9:42	και έστη Έσδρας ο ιερεύς και αναγνώστης του νόμου επί του ξυλίνου βήματος του κατασκευασθέντος,
EsA 9:43	και έστησαν παρ Ό αυτω Ματταθίας, Σαμμούς, Ανανίας, Αζαρίας, Ουρίας, Εζεκίας, Βαάλσαμος εκ δεξιών,
EsA 9:44	και εξ ευωνύμων Φαλδαίος και Μισαήλ, Μελχίας, Λωθάσουβος, Ναβαρίας, Ζαχαρίας.

EsA 9:45	και αναλαβών Έσδρας το βιβλίον ενώπιον του πλήθους προεκάθητο επιδόξως ενώπιον πάντων,
EsA 9:46	και εν τω λύσαι τον νόμον πάντες ορθοί έστησαν. και ευλόγησεν Έσδρας τω Κυρίω Θεω Υψίστω Θεω Σαβαώθ παντοκράτορι,
EsA 9:47	και επεφώνησε παν το πλήθος αμήν. και άραντες άνω τας χείρας, προσπεσόντες επί την γην, προσεκύνησαν τω Κυρίω.
EsA 9:48	Ιησούς και Αννιούθ και Σαραβίας και Ιαδινός και Ιάκουβος, Σαββαταίος, Αυταίας, Μαιάννας και Καλίτας, Αζαρίας και Ιώζαβδος και Ανανίας, Φαλίας, οι Λευίται, εδίδασκον τον νόμον του Κυρίου και προς το πλήθος ανεγίνωσκον τον νόμον του Κυρίου, εμψυσιούντες άμα την ανάγνωσιν.
EsA 9:49	και είπεν Αθθαράτης Έσδρα τω αρχιερεί και αναγνώστη και τοις Λευίταις τοις διδάσκουσι το πλήθος επί πάντας·
EsA 9:50	η ημέρα αύτη εστίν αγία τω Κυρίω, και πάντες έκλαιον εν τω ακούσαι του νόμου·
EsA 9:51	βαδίσαντες ουν φάγετε λιπάσματα και πείτε γλυκάσματα και αποστείλατε αποστολάς τοις μη έχουσιν,
EsA 9:52	αγία γαρ η ημέρα τω Κυρίω· και μη λυπείσθε, ο γαρ Κύριος δοξάσει υμάς.
EsA 9:53	και οι Λευίται εκέλευον παντί τω δήμω λέγοντες· η ημέρα αύτη αγία, μη λυπείσθε.
EsA 9:54	και ώχοντο πάντες φαγείν και πιείν και ευφραίνεσθαι και δούναι αποστολάς τοις μη έχουσι και ευφρανθήναι μεγάλως,
EsA 9:55	ότι γαρ ενεψυσιώθησαν εν τοις ρήμασιν, οίς εδιδάχθησαν, και επισυνήχθησαν.
EsB 1:1	ΚΑΙ εν τω πρώτω έτει Κύρου του Βασιλέως Περσών του τελεσθήναι λόγον Κυρίου από στόματος Ιερεμίου, εξήγειρε Κύριος το πνεύμα Κύρου βασιλέως Περσών, και παρήγγειλε φωνήν εν πάση βασιλεία αυτού και γε εν γραπτω λέγων·
EsB 1:2	ούτως είπε Κύρος βασιλεύς Περσών· πάσας τας βασιλείας της γης έδωκέ μοι Κύριος ο Θεός του ουρανού, και αυτός επεσκέψατο επ ' εμέ του οικοδομήσαι οίκον αυτω εν Ιερουσαλήμ τη εν τη Ιουδαία.
EsB 1:3	τις εν υμίν από παντός του λαού αυτού; και έσται ο Θεός αυτού μετ ' αυτού, και αναθήσεται εις Ιερουσαλήμ την εν τη Ιουδαία, και οικοδομησάτω τον οίκον Θεού Ισραήλ (αυτός ο Θεός ο εν Ιερουσαλήμ).
EsB 1:4	και πας ο καταλιπόμενος από πάντων των τόπων, ου αυτός παροικεί εκεί, και λήψονται αυτόν άνδρες του τόπου αυτού εν αργυρίω και χρυσίω και αποσκευή και κτήνεσι μετά του εκουσίου εις οίκον του Θεού του εν Ιερουσαλήμ.
EsB 1:5	και ανέστησαν άρχοντες των πατριών των Ιούδα και Βενιαμίν και οι ιερείς και οι Λευίται, πάντων ων εξήγειρεν ο Θεός το πνεύμα αυτών του αναβήναι οικοδομήσαι τον οίκον Κυρίου τον εν Ιερουσαλήμ.

EsB 1:6	και πάντες οι κυκλόθεν ενίσχυσαν εν χερσίν αυτών εν σκεύεσιν αργυρίου, εν χρυσω, εν αποσκευή και εν κτήνεσι και εν ξενίοις, πάρεξ των εκουσίων.
EsB 1:7	και ο βασιλεύς Κύρος εξήνεγκε τα σκεύη οίκου Κυρίου, α έλαβε Ναβουχοδονόσορ από Ιερουσαλήμ και έδωκεν αυτά εν οίκω Θεού αυτού.
EsB 1:8	και εξήνεγκεν αυτά Κύρος ο βασιλεύς Περσών επί χείρα Μιθραδάτου Γασβαρηνού, και ηρίθμησεν αυτά τω Σασαβασάρ τω άρχοντι του Ιούδα.
EsB 1:9	και ούτος ο αριθμός αυτών· ψυκτήρες χρυσοί τριάκοντα και ψυκτήρες αργυροί χίλιοι, παρηλλαγμένα εννέα και είκοσι,
EsB 1:10	κεφουρής χρυσοί τριάκοντα και αργυροί διπλοί τετρακόσια δέκα και σκεύη έτερα χίλια.
EsB 1:11	πάντα τα σκεύη τω χρυσω και τω αργυρω πεντακισχίλια και τετρακόσια, τα πάντα αναβαίνοντα μετά Σασαβασάρ από της αποικίας εκ Βαβυλώνος εις Ιερουσαλήμ.
EsB 2:1	ΚΑΙ ούτοι οι υιοί της χώρας οι αναβαίνοντες από της αιχμαλωσίας της αποικίας, ης απώκισε Ναβουχοδονόσορ βασιλεύς Βαβυλώνος εις Βαβυλώνα, και επέστρεψεν εις Ιερουσαλήμ και Ιούδα ανήρ εις πόλιν αυτού,
EsB 2:2	οί ήλθον μετά Ζοροβάβελ· Ιησούς, Νεεμίας, Σαραΐας, Ρεελίας, Μαρδοχαίος, Βαλασάν, Μασφάρ, Βαγουαί, Ρεούμ, Βαανά, ανδρών αριθμός λαού Ισραήλ·
EsB 2:3	υιοί Φαρές δισχίλιοι εκατόν εβδομηκονταδύο·
EsB 2:4	υιοί Σαφατία τριακόσιοι εβδομηκονταπέντε·
EsB 2:5	υιοί Άρες επτακόσιοι εβδομηκονταπέντε·
EsB 2:6	υιοί Φαάθ Μωάβ τοις υιοίς Ιησουέ Ιωάβ δισχίλιοι οκτακόσιοι δεκαδύο·
EsB 2:7	υιοί Αιλάμ χίλιοι διακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες·
EsB 2:8	υιοί Ζατθουά ενακόσιοι τεσσαρακονταπέντε·
EsB 2:9	υιοί Ζακχού επτακόσιοι εξήκοντα·
EsB 2:10	υιοί Βανουί εξακόσιοι τεσσαρακονταδύο·
EsB 2:11	υιοί Βαβαϊ εξακόσιοι εικοσιτρείς·
EsB 2:12	υιοί Ασγάδ χίλιοι διακόσιοι εικοσιδύο·
EsB 2:13	υιοί Αδωνικάμ εξακόσιοι εξηκονταέξ·
EsB 2:14	υιοί Βαγουέ δισχίλιοι πεντηκονταέξ·
EsB 2:15	υιοί Αδδίν τετρακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες·
EsB 2:16	υιοί Ατήρ τω Εζεκία ενενηκονταοκτώ·

EsB 2:17	υιοί Βασσού τριακόσιοι εικοσιτρείς·
EsB 2:18	υιοί Ιωρά εκατόν δεκαδύο·
EsB 2:19	υιοί Ασούμ διακόσιοι εικοσιτρείς·
EsB 2:20	υιοί Γαβέρ εννηκονταπέντε·
EsB 2:21	υιοί Βεθλαέμ εκατόν εικοσιτρείς·
EsB 2:22	υιοί Νετωφά πενηκονταέξ·
EsB 2:23	υιοί Αναθώθ εκατόν εικοσιοκτώ·
EsB 2:24	υιοί Αζμώθ τεσσαρακοντατρείς·
EsB 2:25	υιοί Καριαθιαρίμ Χαφιρά και Βηρώθ επτακόσιοι τεσσαρακοντατρείς·
EsB 2:26	υιοί της Ραμά και Γαβαά εξακόσιοι εικοσιείς·
EsB 2:27	άνδρες Μαχμάς εκατόν εικοσιδύο·
EsB 2:28	άνδρες Βαιθήλ και Αϊά τετρακόσιοι εικοσιτρείς·
EsB 2:29	υιοί Ναβού πενηκονταδύο·
EsB 2:30	υιοί Μαγεβίς εκατόν πενηκονταέξ·
EsB 2:31	υιοί Ήλαμάρ χίλιοι διακόσιοι πενηκοντατέσσαρες·
EsB 2:32	υιοί Ήλάμ τριακόσιοι είκοσιν·
EsB 2:33	υιοί Λοδαδί και Ήνω επτακόσιοι εικοσιπέντε·
EsB 2:34	υιοί Ιεριχώ τριακόσιοι τεσσαρακονταπέντε·
EsB 2:35	υιοί Σεναά τρισχίλιοι εξακόσιοι τριάκοντα·
EsB 2:36	και οι ιερείς υιοί Ιεδουά τω οίκω Ιησοί ενακόσιοι εβδομηκοντατρείς·
EsB 2:37	υιοί Εμμήρ χίλιοι πενηκονταδύο·
EsB 2:38	υιοί Φασσούρ χίλιοι διακόσιοι τεσσαρακονταεπτά·
EsB 2:39	υιοί Ήρέμ χίλιοι επτά·
EsB 2:40	και οι Λευίται υιοί Ιησού και Καδμήλ τοις υιοίς Ήδουϊα εβδομηκοντατέσσαρες·
EsB 2:41	οι άδοντες υιοί Ανασάφ εκατόν εικοσιοκτώ·
EsB 2:42	υιοί των πυλωρών υιοί Σελλούμ, υιοί Ατήρ, υιοί Τελμών, υιοί Ακούβ, υιοί Ατιτά, υιοί Σωβαϊ, οι πάντες εκατόν τριακονταεννέα·
EsB 2:43	οι Ναθινίμ, υιοί Σουθία, υιοί Ασουφά, υιοί Ταβαώθ,

EsB 2:44	υιοί Κάδης, υιοί Σιαά, υιοί Φαδών,
EsB 2:45	υιοί Λαβανώ, υιοί Αγαβά, υιοί Ακούβ,
EsB 2:46	υιοί Αγάβ, υιοί Σελαμί, υιοί Ανάν,
EsB 2:47	υιοί Γεδδήλ, υιοί Γαάρ, υιοί Ραϊά,
EsB 2:48	υιοί Ρασών, υιοί Νεκωδά, υιοί Γαζέμ,
EsB 2:49	υιοί Αζώ, υιοί Φασή, υιοί Βασί,
EsB 2:50	υιοί Ασενά, υιοί Μοουνίμ, υιοί Νεφουσίμ,
EsB 2:51	υιοί Βακβούκ, υιοί Ακουφά, υιοί Αρούρ,
EsB 2:52	υιοί Βασαλώθ, υιοί Μαουδά, υιοί Αρσά,
EsB 2:53	υιοί Βαρκός, υιοί Σισάρα, υιοί Θεμά,
EsB 2:54	υιοί Νασθιέ, υιοί Ατουφά,
EsB 2:55	υιοί δούλων Σαλωμών, υιοί Σωταϊ, υιοί Σεφηρά, υιοί Φαδουρά,
EsB 2:56	υιοί Ιεηλά, υιοί Δαρκών, υιοί Γεδήλ,
EsB 2:57	υιοί Σαφατία, υιοί Ατίλ, υιοί Φαχεράθ, υιοί Ασεβωείμ, υιοί Ημεϊ·
EsB 2:58	πάντες οι Ναθανίμ και υιοί Αβδησελμά τριακόσιοι ενενηκονταδύο.
EsB 2:59	και ούτοι οι αναβάντες από Θελμελέχ, Θελαρησά, Χερούβ, Ηδάν, Εμμήρ και ουκ εδυνάσθησαν του αναγγείλαι οίκον πατριάς αυτών και σπέρμα αυτών ει εξ Ισραήλ εισιν·
EsB 2:60	υιοί Δαλαϊά, υιοί Βουά, υιοί Τωβίου, υιοί Νεκωδά, εξακόσιοι πεντηκονταδύο·
EsB 2:61	και από των υιών των ιερέων υιοί Λαβεία, υιοί Ακκούς, υιοί Βερζελλαϊ, ος έλαβεν από των θυγατέρων Βερζελλαϊ του Γαλααδίτου γυναίκα, και εκλήθη επί τω ονόματι αυτών·
EsB 2:62	ούτοι, εζήτησαν γραφήν αυτών οι μεθωεσίμ, και ουχ ευρέθησαν, και ηγχιστεύθησαν από της ιερατείας·
EsB 2:63	και είπεν Αθερσασθά αυτοίς του μη φαγείν από του αγίου των αγίων έως αναστη ιερεύς τοις φωτίζουσι και τοις τελείοις.
EsB 2:64	πάσα δε η εκκλησία ομού ωσει τέσσαρες μυριάδες δισχίλιοι τριακόσιοι εξήκοντα,
EsB 2:65	χωρίς δούλων αυτών και παιδισκών αυτών, ούτοι επτακισχίλιοι τριακόσιοι τριακοντεπτά· και ούτοι άδοντες και άδουσαι διακόσιοι·
EsB 2:66	ίπποι αυτών επτακόσιοι τριακονταέξ, ημίονοι αυτών διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε,

EsB 2:67	κάμηλοι αυτών τετρακόσιοι τριακονταπέντε, όνοι αυτών εξακισχίλιοι επτακόσιοι είκοσι.
EsB 2:68	και από αρχόντων πατριών εν τω εισελθείν αυτούς εις οίκον Κυρίου τον εν Ιερουσαλήμ ηκουσίασαντο εις οίκον του Θεού του στήσαι αυτόν επί την ετοιμασίαν αυτού·
EsB 2:69	ως η δύναμις αυτών, έδωκαν εις θησαυρόν του έργου χρυσίον καθαρόν, μναί εξ μυριάδες και χίλια, και αργυρίου μνάς πεντακισχιλίας, και κόθωνοι των ιερέων εκατόν.
EsB 2:70	και εκάθισαν οι ιερείς και οι Λευίται και οι από του λαού και οι άδοντες και οι πυλωροί και οι Ναθινίμ εν πόλεσιν αυτών και πας Ισραήλ εν πόλεσιν αυτών.
EsB 3:1	ΚΑΙ έφθασεν ο μην ο έβδομος-και οι υιοί Ισραήλ εν πόλεσιν αυτών-και συνήχθη ο λαός ως ανήρ εις εις Ιερουσαλήμ.
EsB 3:2	και ανέστη Ιησούς ο του Ιωσεδέκ και οι αδελφοί αυτού ιερείς και Ζοροβάβελ ο του Σαλαθιήλ και οι αδελφοί αυτού και ωκοδόμησαν το θυσιαστήριον Θεού Ισραήλ του ανενέγκαι επ ' αυτό ολοκαυτώσεις κατά τα γεγραμμένα εν νόμω Μωυση ανθρωπου του Θεού.
EsB 3:3	και ητοίμασαν το θυσιαστήριον επί την ετοιμασίαν αυτού, ότι εν καταπλήξει επ ' αυτούς από των λαών των γαιών, και ανέβη επ ' αυτό ολοκαυτώσις τω Κυρίω το πρωϊ και εις εσπέραν.
EsB 3:4	και εποίησαν την εορτήν των σκηνών κατά το γεγραμμένον και ολοκαυτώσεις ημέραν εν ημέρα εν αριθμω ως η κρίσις, λόγον ημέρας εν ημέρα αυτού,
EsB 3:5	και μετά τούτο ολοκαυτώσεις ενδελειχισμού και εις τας νουμηνίας και εις πάσας εορτάς τω Κυρίω τας ηγιασμένας και παντί εκουσιαζομένω εκούσιον τω Κυρίω.
EsB 3:6	εν ημέρα μια του μηνός του εβδόμου ήρξαντο αναφέρειν ολοκαυτώσεις τω Κυρίω και ο οίκος του Κυρίου ουκ εθεμελιώθη.
EsB 3:7	και έδωκαν αργύριον τοις λατόμοις και τοις τέκτοσι και βρώματα και ποτά και έλαιον τοις Σιδωνίοις και τοις Τυρίοις ενέγκαι ξύλα κέδρινα από του Λιβάνου προς θάλασσαν Ιόπτης κατ ' επιχώρησιν Κύρου βασιλέως Περσών επ ' αυτούς.
EsB 3:8	και εν τω έτει τω δευτέρω του ελθείν αυτούς εις οίκον του Θεού εν Ιερουσαλήμ, εν μηνί τω δευτέρω, ήρξατο Ζοροβάβελ ο του Σαλαθιήλ και Ιησούς ο του Ιωσεδέκ και οι κατάλοιποι των αδελφών αυτών οι ιερείς και οι Λευίται και πάντες οι ερχόμενοι από της αιχμαλωσίας εις Ιερουσαλήμ και έστησαν τους Λευίτας από εικοσαετούς και επάνω επί τους ποιούντας τα έργα εν οίκω Κυρίου.
EsB 3:9	και έστη Ιησούς και οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, Καδμιήλ και οι υιοί αυτού υιοί Ιούδα, επί τους ποιούντας τα έργα εν οίκω του Θεού, υιοί 'Ηναδάδ, υιοί αυτών και οι αδελφοί αυτών οι Λευίται.
EsB 3:10	και εθεμελίωσαν του οικοδομήσαι τον οίκον Κυρίου, και έστησαν οι ιερείς εστολισμένοι εν σάλπιγξι και οι Λευίται υιοί Ασάφ εν κυμβάλοις του αινείν τον Κύριον επί χείρας Δαυιδ βασιλέως Ισραήλ.

EsB 3:11	και απεκρίθησαν εν αίνω και ανθομολογήσει τω Κυρίω, ότι αγαθόν, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού επί Ισραήλ. και πας ο λαός εσήμαινε φωνή μεγάλη αινείν τω Κυρίω επί τη θεμελιώσει του οίκου Κυρίου.
EsB 3:12	και πολλοί από των ιερέων και των Λευιτών και άρχοντες των πατριών οι πρεσβύτεροι, οί είδοσαν τον οίκον τον πρώτον εν θεμελιώσει αυτού, και τούτον τον οίκον εν οφθαλμοίς αυτών, έκλαιον φωνή μεγάλη· και ο όχλος εν σημασία μετ' ευφροσύνης του υψώσαι ωδήν·
EsB 3:13	και ουκ ην ο λαός επιγινώσκων φωνήν σημασίας της ευφροσύνης από της φωνής του κλαυθμού του λαού, ότι ο λαός εκραύγασε φωνή μεγάλη, και η φωνή ηκούετο έως από μακρόθεν.
EsB 4:1	ΚΑΙ ήκουσαν οι θλίβοντες Ιούδα και Βενιαμίν, ότι υιοί της αποικίας οικοδομούνσιν οίκον τω Κυρίω Θεω Ισραήλ,
EsB 4:2	και ήγγισαν προς Ζοροβάβελ και προς τους άρχοντας των πατριών και είπον αυτοίς· οικοδομήσομεν μεθ' υμών, ότι ως υμείς εκζητούμεν τω Θεω ημών. και αυτω ημείς θυσιάζομεν από ημερών Ασαραδδών βασιλέως Ασσούρ του ενέγκαντος ημάς ώδε.
EsB 4:3	και είπε προς αυτούς Ζοροβάβελ και Ιησούς και οι κατάλοιποι των αρχόντων των πατριών του Ισραήλ· ουχ ημίν και υμίν του οικοδομήσαι οίκον τω Θεω ημών, ότι ημείς αυτοί επί το αυτό οικοδομήσομεν τω Κυρίω Θεω ημών, ως ενετείλατο ημίν Κύρος ο βασιλεύς Περσών.
EsB 4:4	και ην ο λαός της γης εκλύων τας χείρας του λαού Ιούδα και ενεπόδιζον αυτούς οικοδομείν
EsB 4:5	και μισθούμενοι επ' αυτούς βουλευόμενοι του διασκεδάσαι βουλήν αυτών πάσας τας ημέρας Κύρου βασιλέως Περσών και έως βασιλείας Δαρείου βασιλέως Περσών.
EsB 4:6	Και εν βασιλεία Ασσουήρου, εν αρχή βασιλείας αυτού, έγγραφαν επιστολήν επί οικούντας Ιούδα και Ιερουσαλήμ.
EsB 4:7	και εν ημέραις Αρθασασθά έγγραφεν εν ειρήνη Μιθραδάτη Ταβεήλ και τοις λοιποίς συνδούλοις. προς Αρθασασθά βασιλέα Περσών έγγραφεν ο φορολόγος γραφήν Συριστί και ηρμηνευμένην.
EsB 4:8	Ραούμ βααλτάμ και Σαψά ο γραμματεύς έγγραφαν επιστολήν μίαν κατά Ιερουσαλήμ τω Αρθασασθά βασιλεί.
EsB 4:9	τάδε έκρινε Ραούμ βααλτάμ και Σαμψά ο γραμματεύς και οι κατάλοιποι σύνδουλοι ημών, Δειναιοί, Αφαρσαθαχαιοί, Ταρφαλαίοι, Αφασραίοι, Αρχυαίοι, Βαβυλώνιοι, Σουσαναχαιοί, Δαυαίοι
EsB 4:10	και οι κατάλοιποι εθνών, ων απώκισεν Ασσεναφάρ ο μέγας και ο τίμιος και μετώκισεν αυτούς εν πόλεσι της Σομόρων και το κατάλοιπον πέραν του ποταμού·
EsB 4:11	αύτη η διαταγή της επιστολής ης απέστειλαν προς αυτόν· «Πρός Αρθασασθά βασιλέα παίδες σου άνδρες πέραν του ποταμού.

EsB 4:12	γνωστόν ἔστω τῷ βασιλεῖ ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ἀναβάντες ἀπὸ σου πρὸς ἡμᾶς ἤλθοσαν εἰς Ἱερουσαλήμ τὴν πόλιν τὴν ἀποστάτιν καὶ πονηράν, ἣν οἰκοδομοῦσι, καὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς κατηρτισμένα εἰσὶ, καὶ θεμελίουσ αὐτῆς ἀνύψωσαν.
EsB 4:13	νῦν οὖν γνωστόν ἔστω τῷ βασιλεῖ, ὅτι εἴν ἡ πόλις ἐκεῖνη ἀνοικοδομηθῆ καὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς καταρτισθῶσι, φόροι οὐκ ἔσονται σοὶ οὐδέ δώσουσι· καὶ τοῦτο βασιλεῖς κακοποιεῖ·
EsB 4:14	καὶ ἀσχημοσύνην βασιλέωσ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν ἰδεῖν· δια τοῦτο ἐπέμψαμεν καὶ ἐγνωρίσαμεν τῷ βασιλεῖ,
EsB 4:15	ἵνα ἐπισκέψηται ἐν βίβλω ὑπομνηματισμοῦ τῶν πατέρων σου, καὶ εὐρήσεις καὶ γνώση ὅτι ἡ πόλις ἐκεῖνη πόλις ἀποστάτις, κακοποιούσα βασιλεῖς καὶ χώρασ, καὶ φυγαδεῖαι δούλων γίνονται ἐν μέσῳ αὐτῆσ ἀπὸ ἡμερῶν αἰῶνος· δια τὰυτα ἡ πόλις αὕτη ἠρημώθη.
EsB 4:16	γνωρίζομεν οὖν ἡμεῖσ τῷ βασιλεῖ ὅτι ἀν ἡ πόλις ἐκεῖνη οἰκοδομηθῆ καὶ τὰ τεῖχη αὐτῆσ καταρτισθῆ, οὐκ ἔστι σοὶ εἰρήνῆ.
EsB 4:17	Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺσ πρὸσ Ραοὺμ βααλτάμ καὶ Σαμψά γραμματέα καὶ τοὺσ καταλοίπους συνδούλουσ αὐτῶν τοὺσ οἰκούντασ ἐν Σαμαρεία καὶ τοὺσ καταλοίπουσ πέραν τοῦ ποταμοῦ εἰρήνην καὶ φησί·
EsB 4:18	«ὁ φορολόγοσ, ὃν ἀπεστείλατε πρὸσ ἡμᾶσ, ἐκλήθη ἐμπροσθεν ἐμοῦ.
EsB 4:19	καὶ παρ ‘ ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη καὶ ἐπεσκεψάμεθα καὶ εὐραμεν, ὅτι ἡ πόλις ἐκεῖνη ἀφ ‘ ἡμερῶν αἰῶνος ἐπὶ βασιλεῖσ ἐπαίρεται, καὶ ἀποστάσεις καὶ φυγαδεῖαι γίνονται ἐν αὐτῆ·
EsB 4:20	καὶ βασιλεῖσ ἰσχυροῖ ἐγένοντο ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ ἐπικρατοῦντεσ ὅλησ τῆσ πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ φόροι πλήρησ καὶ μέρος δίδονται αὐτοῖσ·
EsB 4:21	καὶ νῦν θέτε γνώμην καταργῆσαι τοὺσ ἀνδρασ ἐκεῖνουσ, καὶ ἡ πόλις ἐκεῖνη οὐκ οἰκοδομηθήσεται ἐτι·
EsB 4:22	ὅπωσ ἀπὸ τῆσ γνώμησ πεφυλαγμένοι ἦτε ἀνεσιν ποιῆσαι περὶ τοῦτου, μῆ ποτε πληθυνθῆ ἀφανισμὸσ εἰσ κακοποιήσιν βασιλεύσί.
EsB 4:23	Τότε ὁ φορολόγοσ τοῦ Ἀρθασασθά βασιλέωσ ἀνέγνω ἐνώπιον Ραοὺμ βααλτάμ καὶ Σαμψά γραμματέωσ καὶ συνδούλων αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύθησαν σπουδῆ εἰσ Ἱερουσαλήμ καὶ ἐν Ἰούδα καὶ κατήργησαν αὐτοὺσ ἐν ἵπποισ καὶ δυνάμει.
EsB 4:24	τότε ἤργησε τὸ ἔργον οἴκου τοῦ Θεοῦ τὸ ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ ἦν ἀργοῦν ἕωσ δευτέρου ἔτουσ τῆσ βασιλείασ Δαρείου βασιλέωσ Περσῶν.
EsB 5:1	ΚΑὶ ἐπροφήτευσεν Ἀγγαῖοσ ὁ προφήτησ καὶ Ζαχαρίας ὁ τοῦ Ἀδδώ προφητεῖαν ἐπὶ τοὺσ Ἰουδαῖουσ τοὺσ ἐν Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλήμ ἐν ὀνόματι Θεοῦ Ἰσραήλ ἐπ ‘ αὐτοὺσ.
EsB 5:2	τότε ἀνέστησαν Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιήλ καὶ Ἰησοὺσ υἱὸσ Ἰωσεδέκ καὶ ἤρξαντο οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ μετ ‘ αὐτῶν οἱ προφῆται τοῦ Θεοῦ βοηθοῦντεσ αὐτοῖσ.

EsB 5:3	εν αυτω τω καιρω ήλθεν επ ' αυτούς Θανθαναϊ έπαρχος πέραν του ποταμού και Σαθαρθουζαναϊ και οι σύνδουλοι αυτών και τοιάδε είπαν αυτοίς· τις έθηκεν υμίν γνώμην του οικοδομήσαι τον οίκον τούτον και την χορηγίαν ταύτην καταρτίσασθαι;
EsB 5:4	τότε ταύτα είποσαν αυτοίς· τίνα εστί τα ονόματα των ανδρών των οικοδομούντων την πόλιν ταύτην;
EsB 5:5	και οι οφθαλμοί του Θεού επί την αιχμαλωσίαν Ιούδα, και ου κατήγησαν αυτούς έως γνώμη τω Δαρείω απηνέχθη· και τότε απεστάλη τω φορολόγω υπέρ τούτου.
EsB 5:6	Διασάφησις επιστολής, ης απέστειλε Θανθαναϊ ο έπαρχος του πέραν του ποταμού και Σαθαρθουζαναϊ και οι σύνδουλοι αυτών Αφαρσαχαίοι οι εν τω πέραν του ποταμού Δαρείω τω βασιλεί·
EsB 5:7	ρήμασι απέστειλαν προς αυτόν, και τάδε γέγραπται εν αυτώ· «Δαρείω τω βασιλεί ειρήνη πάσα.
EsB 5:8	γνωστόν έστω τω βασιλεί ότι επορεύθημεν εις την Ιουδαίαν χώραν εις οίκον του Θεού του μεγάλου, και αυτός οικοδομείται λίθοις εκλεκτοίς, και ξύλα εντίθενται εν τοις τοίχοις, και το έργον εκείνο επιδέξιον γίνεται και ευοδούται εν ταις χερσίν αυτών.
EsB 5:9	τότε ηρωτήσαμεν τους πρεσβυτέρους εκείνους, και ούτως είπαμεν αυτοίς· τις έθηκεν υμίν γνώμην τον οίκον τούτον οικοδομήσαι και την χορηγίαν ταύτην καταρτίσασθαι;
EsB 5:10	και τα ονόματα αυτών ηρωτήσαμεν αυτούς γνωρίσαι σοι, ωστε γράψαι σοι τα ονόματα των ανδρών των αρχόντων αυτών.
EsB 5:11	και τοιούτο το ρήμα απεκρίθησαν ημίν λέγοντες· ημείς εσμεν δούλοι του Θεού του ουρανού και της γης και οικοδομούμεν τον οίκον, ος ην ωκοδομημένος προ τούτου έτη πολλά, και βασιλεύς του Ισραήλ μέγας ωκοδόμησεν αυτόν και κατηρτίσατο αυτόν αυτοίς.
EsB 5:12	αφ ' ότε δε παρώργισαν οι πατέρες ημών τον Θεόν του ουρανού, έδωκεν αυτούς εις χείρας Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλώνος του Χαλδαίου και τον οίκον τούτον κατέλυσε και τον λαόν απώκισεν εις Βαβυλώνα.
EsB 5:13	αλλ ' εν έτει πρώτω Κύρου του βασιλέως Κύρος ο βασιλεύς έθετο γνώμην τον οίκον του Θεού τούτον οικοδομηθήναι.
EsB 5:14	και τα σκεύη του οίκου του Θεού τα χρυσά και τα αργυρά, α Ναβουχοδονόσορ εξήνεγκεν από του οίκου του εν Ιερουσαλήμ και απήνεγκεν αυτά εις τον ναόν του βασιλέως, εξήνεγκεν αυτά Κύρος ο βασιλεύς από του ναού του βασιλέως και έδωκε τω Σαβανασάρ τω θησαυροφύλακι, τω επί του θησαυρού
EsB 5:15	και είπεν αυτω· πάντα τα σκεύη λάβε και πορεύου, θές αυτά εν τω οίκω τω εν Ιερουσαλήμ εις τον τόπον αυτών.
EsB 5:16	τότε Σαβανασάρ εκείνος ήλθε και έδωκε θεμελίους του οίκου του Θεού εν Ιερουσαλήμ· και από τότε έως του νυν ωκοδομήθη και ουκ ετελέσθη.

EsB 5:17	και νυν ει επί τον βασιλέα αγαθόν, επισκεπήτω εν τω οίκω της γάζης του βασιλέως Βαβυλώνος, όπως γνωσ ότι από βασιλέως Κύρου ετέθη γνώμη οικοδομήσαι τον οίκον του Θεού εκείνον τον εν Ιερουσαλήμ. και γνούς ο βασιλεύς περι τούτου πεμφάτω προς ημάς».
EsB 6:1	ΤΟΤΕ Δαρειός ο βασιλεύς έθηκε γνώμην και επεσκέψατο εν ταις βιβλιοθήκαις, όπου η γάζα κείται εν Βαβυλώνι.
EsB 6:2	και ευρέθη εν πόλει εν τη βάρει κεφαλίς μία, και τούτο ην γεγραμμένον εν αυτη υπόμνημα·
EsB 6:3	« Εν έτει πρώτω Κύρου βασιλέως Κύρος ο βασιλεύς έθηκε γνώμην περι οίκου Θεού του εν Ιερουσαλήμ· οίκος οικοδομηθήτω και τόπος, ου θυσιάζουσι τα θυσιάσματα· και έθηκεν έπαρμα ύψος πήχεις εξήκοντα, πλάτος αυτού πήχεων εξήκοντα,
EsB 6:4	και δόμοι λίθινοι κραταιοί τρεις, και δόμος ξύλινος εις, και η δαπάνη εξ οίκου του βασιλέως δοθήσεται·
EsB 6:5	και τα σκεύη οίκου του Θεού τα αργυρά και τα χρυσά, α Ναβουχοδονόσορ εξήνεγκεν από του οίκου του εν Ιερουσαλήμ και εκόμισεν εις Βαβυλώνα, και δοθήτω και απελθέτω εις τον ναόν τον εν Ιερουσαλήμ επί τόπου, ου ετέθη εν οίκω του Θεού.
EsB 6:6	νυν δώσετε, έπαρχοι πέραν του ποταμού Σαθαρθουζαναϊ και οι σύνδουλοι αυτών Αφαρσαχαιοι οι εν τω πέραν του ποταμού, μακράν όντες εκείθεν
EsB 6:7	νυν άφετε το έργον οίκου του Θεού· οι αφηγούμενοι των Ιουδαίων και οι πρεσβύτεροι των Ιουδαίων οίκον του Θεού εκείνον οικοδομείτωσαν επί του τόπου αυτού.
EsB 6:8	και απ ' εμού γνώμη ετέθη, μη ποτέ τι ποιήσητε μετά των πρεσβυτέρων των Ιουδαίων του οικοδομηθήναι οίκον του Θεού εκείνον· και από υπάρχόντων βασιλέως των φόρων πέραν του ποταμού επιμελώς δαπάνη έστω διδομένη τοις ανδράσιν εκείνοις το μη καταργηθήναι·
EsB 6:9	και ό αν υστέρημα, και υιούς βοών και κριών και αμνούς εις ολοκαυτώσεις τω Θεω του ουρανού, πυρούς, άλας, οίνον, έλαιον, κατά το ρήμα ιερέων των εν Ιερουσαλήμ έστω διδόμενον αυτοίς ημέραν εν ημέρα, ό εάν αιτήσωσιν,
EsB 6:10	ίνα ώσιν ευωδίας προσφέροντες τω Θεω του ουρανού και προσεύχωνται εις ζώην του βασιλέως και υιών αυτού.
EsB 6:11	και απ ' εμού ετέθη γνώμη ότι πας άνθρωπος, ος αλλάξει το ρήμα τούτο, καθαιρεθήσεται ξύλον εκ της οικίας αυτού και ωρθωμένος παγήσεται επ ' αυτού, και ο οίκος αυτού το κατ ' εμέ ποιηθήσεται.
EsB 6:12	και ο Θεός, ου κατασκηνοί το όνομα εκεί, καταστρέψει πάντα βασιλέα και λαόν, ος εκτενει την χείρα αυτού αλλάξει ή αφανίσει τον οίκον του Θεού τον εν Ιερουσαλήμ. εγώ Δαρειός έθηκα γνώμην· επιμελώς έσταί.
EsB 6:13	Τότε Θανθαναιϊ ο έπαρχος πέραν του ποταμού, Σαθαρθουζαναϊ και οι σύνδουλοι αυτού, προς ό απέστειλε Δαρειός ο βασιλεύς, ούτως εποίησαν επιμελώς.

EsB 6:14	και οι πρεσβύτεροι των Ιουδαίων ωκοδομούσαν και οι Λευίται εν προφητεία Αγγαίου του προφήτου και Ζαχαρίου υιού Αδδώ και ανωκοδόμησαν και κατηρτίσαντο από γνώμης Θεού Ισραήλ και από γνώμης Κύρου και Δαρείου και Αρθασασθά βασιλέων Περσών.
EsB 6:15	και ετέλεσαν τον οίκον τούτον έως ημέρας τρίτης μηνός Αδάρ, ό εστιν έτος έκτον της βασιλείας Δαρείου του βασιλέως.
EsB 6:16	και εποίησαν οι υιοί Ισραήλ, οι ιερείς και οι Λευίται και οι κατάλοιποι υιών αποικεσίας, εγκαίνια του οίκου του Θεού εν ευφροσύνη.
EsB 6:17	και προσήνεγκαν εις τα εγκαίνια του οίκου του Θεού μόσχους εκατόν, κριούς διακοσίους, αμνούς τετρακοσίους, χιμάρους αιγών υπέρ αμαρτίας υπέρ παντός Ισραήλ δώδεκα εις αριθμόν φυλών Ισραήλ.
EsB 6:18	και έστησαν τους ιερείς εν διαιρέσεσιν αυτών και τους Λευίτας εν μερισμοίς αυτών επί δουλεία Θεού του εν Ιερουσαλήμ κατά την γραφήν βίβλου Μωυσή.
EsB 6:19	Και εποίησαν οι υιοί της αποικεσίας το πάσχα τη τεσσαρεσκαιδεκάτη του μηνός του πρώτου.
EsB 6:20	ότι εκαθαρίσθησαν οι ιερείς και Λευίται, έως εις πάντες καθαροί, και έσφαξαν το πάσχα τοις πάσιν υιοίς της αποικεσίας και τοις αδελφοίς αυτών τοις ιερεύσι και εαυτοίς.
EsB 6:21	και έφαγον υιοί Ισραήλ το πάσχα, οι από της αποικεσίας και πας ο χωριζόμενος της ακαθαρσίας εθνών της γης προς αυτούς του εκζητήσαι Κύριον Θεόν Ισραήλ.
EsB 6:22	και εποίησαν την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εν ευφροσύνη, ότι εύφρανεν αυτούς Κύριος και επέστρεψε καρδίαν βασιλέως Ασσούρ επ ' αυτούς κραταιώσαι τας χείρας αυτών εν έργοις οίκου του Θεού Ισραήλ.
EsB 7:1	ΚΑΙ μετά τα ρήματα ταύτα εν βασιλεία Αρθασασθά βασιλέως Περσών ανέβη Έσδρας υιος Σαραίου, υιού Αζαρίου, υιού Χελκία,
EsB 7:2	υιού Σελούμ, υιού Σαδδούκ, υιού Αχιτώβ,
EsB 7:3	υιού Σαμαρία, υιού Εσριά, υιού Μαρεώθ,
EsB 7:4	υιού Ζαραϊα, υιού Όζίου, υιού Βοκί,
EsB 7:5	υιού Αβισουέ, υιού Φινεές, υιού Ελεάζαρ, υιού Ααρών του ιερέως του πρώτου·
EsB 7:6	αυτός Έσδρας ανέβη εκ Βαβυλώνος, και αυτός γραμματεύς ταχύς εν νόμω Μωυσή, ον έδωκε Κύριος ο Θεός Ισραήλ. και έδωκεν αυτω ο βασιλεύς, ότι χείρ Κυρίου Θεού αυτού επ ' αυτόν εν πάσιν, οίς εξήτει αυτός.
EsB 7:7	και ανέβησαν από των υιών Ισραήλ και από των ιερέων και από των Λευιτών και οι άδοντες και οι πυλωροί και οι Ναθινίμ εις Ιερουσαλήμ εν έτει εβδόμω τω Αρθασασθά τω βασιλεί.
EsB 7:8	και ήλθοσαν εις Ιερουσαλήμ τω μηνί τω πέμπτω, τούτο το έτος έβδομον τω βασιλεί.

EsB 7:9	ὅτι ἐν μίᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου αὐτὸς ἐθεμελίωσε τὴν ἀνάβασιν τὴν ἀπὸ Βαβυλώνας, ἐν δὲ τῇ πρώτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πέμπτου ἦλθοσαν εἰς Ἱερουσαλήμ, ὅτι χεὶρ Θεοῦ αὐτοῦ ἦν ἀγαθὴ ἐπ' αὐτόν.
EsB 7:10	ὅτι Ἔσρας ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ ζητῆσαι τὸν νόμον καὶ ποιεῖν καὶ διδάσκειν ἐν Ἰσραὴλ προστάγματα καὶ κρίματα.
EsB 7:11	Καὶ αὕτη ἡ διασάφισις τοῦ διατάγματος, οὐ ἔδωκεν Ἀρθασασθᾶ τῷ Ἐσδρα τῷ ἱερεὶ τῷ γραμματεὶ βιβλίου λόγων ἐντολῶν Κυρίου καὶ προσταγμάτων αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ·
EsB 7:12	« Ἀρθασασθᾶ βασιλεὺς βασιλέων Ἐσδρα γραμματεὶ νόμου Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ· τετέλεσθαι λόγος καὶ ἡ ἀπόκρισις.
EsB 7:13	ἀπ' ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη ὅτι πᾶς ὁ ἐκουσιαζόμενος ἐν βασιλείᾳ μου ἀπὸ λαοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἱερέων καὶ Λευιτῶν πορευθῆναι εἰς Ἱερουσαλήμ, μετὰ σοῦ πορευθῆναι.
EsB 7:14	ἀπὸ προσώπου τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἐπτὰ συμβούλων ἀπεστάλη ἐπισκέψασθαι ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν καὶ εἰς Ἱερουσαλήμ νόμῳ Θεοῦ αὐτῶν τῶ ἐν χειρὶ σοῦ
EsB 7:15	καὶ εἰς οἶκον Κυρίου ἀργύριον καὶ χρυσίον, ὃ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ σύμβουλοι ἐκουσιάσθησαν τῷ Θεῷ τοῦ Ἰσραὴλ τῶ ἐν Ἱερουσαλήμ κατασκηνούντι,
EsB 7:16	καὶ πᾶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ὅ,τι εἴαν εὕρης ἐν πάσῃ χώρᾳ Βαβυλώνας μετὰ ἐκουσιασμοῦ τοῦ λαοῦ καὶ ἱερέων τῶν ἐκουσιαζομένων εἰς οἶκον Θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ,
EsB 7:17	καὶ πάντα προσπορευόμενον τούτων ἐτοιμῶς ἐνταξον ἐν βιβλίῳ τούτῳ, μόσχους, κριοὺς, ἀμνοὺς καὶ θυσίας αὐτῶν καὶ σπονδάς αὐτῶν, καὶ προσοίσεις αὐτὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ υμῶν τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.
EsB 7:18	καὶ εἰ τι ἐπὶ σε καὶ τοὺς ἀδελφούς σου ἀγαθυνθῆ ἐν καταλοίπῳ τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσοῦ ποιῆσαι, ὡς ἀρεστὸν τῷ Θεῷ υμῶν ποιῆσατε.
EsB 7:19	καὶ τὰ σκεῦῃ τὰ διδόμενά σοι εἰς λειτουργίαν οἴκου Θεοῦ παράδος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.
EsB 7:20	καὶ κατάλοιπον χρεῖας οἴκου Θεοῦ σοῦ, ὃ ἂν φανῆ σοι δοῦναι, δώσεις ἀπὸ οἰκῶν γάζης βασιλέως
EsB 7:21	καὶ ἀπ' ἐμοῦ. ἐγὼ Ἀρθασασθᾶ βασιλεὺς ἐθήκα γνώμην πάσαις ταις γάζαις ταις ἐν πέρα τοῦ ποταμοῦ, ὅτι πᾶν, ὃ ἂν αἰτήσῃ υμᾶς Ἐδρας ὁ ἱερεὺς καὶ γραμματεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ, ἐτοιμῶς γινέσθω,
EsB 7:22	ἕως ἀργυρίου ταλάντων ἑκατὸν καὶ ἕως πυροῦ κόρων ἑκατὸν καὶ ἕως οἴνων βατῶν ἑκατὸν καὶ ἕως ἐλαίου βατῶν ἑκατὸν καὶ ἄλας οὐ οὐκ ἔστι γραφή.
EsB 7:23	πᾶν ὃ ἐστὶν ἐν γνώμῃ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ, γινέσθω. προσέχετε μὴ τις ἐπιχειρήσῃ εἰς τὸν οἶκον Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ, μὴ ποτε γένηται ὀργὴ ἐπὶ τὴν βασιλείαν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ.
EsB 7:24	καὶ υμῖν ἐγνώρισται ἐν πάσι τοῖς ἱερέυσι καὶ τοῖς Λευίταις, ἄδουσι, πυλωροῖς, Ναθινίμ καὶ λειτουργοῖς οἴκου Θεοῦ τούτου, φόρος μὴ ἔστω σοι, οὐκ ἐξουσιάσεις

	καταδουλούσθαι αυτούς.
EsB 7:25	και συ, Έσδρα, ως η σοφία του Θεού εν χειρί σου, κατάστησον γραμματείς και κριτάς, ίνα ώσι κρίνοντες παντί τω λαω εν πέρα του ποταμού πάσι τοις ειδόσι νόμον του Θεού σου, και τω μη ειδότι γνωριείτε.
EsB 7:26	και πας, ος αν μη ή ποιών νόμον του Θεού και νόμον του βασιλέως ετοιμώς, το κρίμα έσται γινόμενον εξ αυτού, εάν τε εις θάνατον εάν τε εις παιδείαν εάν τε εις ζημίαν του βίου εάν τε εις παράδοσιν».
EsB 7:27	Ευλογητός Κύριος ο Θεός των πατέρων ημών, ος έδωκεν εν καρδιά του βασιλέως ούτως, του δοξάσαι τον οίκον Κυρίου τον εν Ιερουσαλήμ.
EsB 7:28	και επ ' εμέ έκλινεν έλεος εν οφθαλμοίς του βασιλέως και των συμβούλων αυτού και πάντων των αρχόντων του βασιλέως των επηρμένων. και εγώ εκραταιώθην ως χείρ Θεού η αγαθή επ ' εμέ, και συνήξα από Ισραήλ άρχοντας αναβήναι μετ ' εμού.
EsB 8:1	ΚΑΙ ούτοι οι άρχοντες πατριών αυτών, οι οδηγοί αναβαίνοντες μετ ' εμού εν βασιλεία Αρθασασθά του βασιλέως Βαβυλώνος·
EsB 8:2	από υιών Φινεές, Γηρσών· από υιών Ιθάμαρ, Δανιήλ· από υιών Δαβίδ, Αττούς·
EsB 8:3	από υιών Σαχανία και από υιών Φόρος, Ζαχαρίας και μετ ' αυτού το σύστρεμμα εκατόν και πενήκοντα·
EsB 8:4	από υιών Φαάθ Μωάβ, Ελιανά υιος Σαραία και μετ ' αυτού διακόσιοι τα αρσενικά·
EsB 8:5	και από υιών Ζαθόης, Σεχενίας υιος Αζιήλ και μετ ' αυτού τριακόσια τα αρσενικά·
EsB 8:6	και από των υιών Αδίν, 'Ωβήθ υιος Ιωνάθαν και μετ ' αυτού πενήκοντα τα αρσενικά·
EsB 8:7	και από υιών 'Ηλάμ, Ιεσία υιος Αθελία και μετ ' αυτού εβδομήκοντα τα αρσενικά·
EsB 8:8	και από υιών Σαφατία, Ζαβαδίας υιος Μιχαήλ και μετ ' αυτού ογδοήκοντα τα αρσενικά·
EsB 8:9	και από υιών Ιωάβ, Αβαδία υιος Ιεϊήλ και μετ ' αυτού διακόσιοι δεκαοκτώ τα αρσενικά·
EsB 8:10	και από των υιών Βαανί, Σελιμούθ υιος Ιωσηφία και μετ ' αυτού εκατόν εξήκοντα τα αρσενικά·
EsB 8:11	και από υιών Βαβί, Ζαχαρίας υιος Βαβί και μετ ' αυτού εικοσιοκτώ τα αρσενικά·
EsB 8:12	και από υιών Ασγάδ, Ιωανάν υιος Ακκατάν και μετ ' αυτού εκατόν δέκα τα αρσενικά·
EsB 8:13	και από υιών Αδωνικάμ έσχατοι και ταύτα τα ονόματα αυτών· Ελιφαλάτ, Ιεήλ

	και Σαμαϊα και μετ' αυτών εξήκοντα τα αρσενικά·
EsB 8:14	και από υιών Βαγουαϊ, Ουθαϊ και Ζαβούδ και μετ' αυτού εβδομήκοντα τα αρσενικά.
EsB 8:15	Και συνήξα αυτούς προς τον ποταμόν τον ερχόμενον προς τον Ευί, και παρενεβάλομεν εκεί ημέρας τρεις, και συνήκα εν τω λαω και εν τοις ιερεύσι, και από υιών Λευί ουχ εύρον εκεί.
EsB 8:16	και απέστειλα τω Ελεάζαρ, τω Αριήλ, τω Σεμεϊα και τω Αλωνάμ και τω Ιαρίβ και τω Ελνάθαμ και τω Νάθαν και τω Ζαχαρία και τω Μεσολλάμ και τω Ιωαρίμ και τω Ελνάθαν συνίοντας.
EsB 8:17	και εξήνεγκα αυτούς επί άρχοντας εν αργυρίω του τόπου και έθηκα εν στόματι αυτών λόγους λαλήσαι προς τους αδελφούς αυτών τους ναθινίμ εν αργυρίω του τόπου του ενέγκαι υμίν άδοντας εις οίκον Θεού ημών.
EsB 8:18	και ήλθοσαν ημίν, ως χείρ Θεού ημών αγαθή εφ' ημάς, ανήρ Σαχών από υιών Μοολί, υιού Λευί, υιού Ισραήλ· και αρχήν ήλθον οι υιοί αυτού και αδελφοί αυτού δεκαοκτώ·
EsB 8:19	και τον Ασεβία και τον Ισαϊα από των υιών Μεραρί, αδελφοί αυτού και υιοί αυτού είκοσι·
EsB 8:20	και από των ναθινίμ, ων έδωκε Δαυίδ και οι άρχοντες εις δουλείαν των Λευιτών, ναθινίμ διακόσιοι είκοσι· πάντες συνήχθησαν εν ονόμασι.
EsB 8:21	και εκάλεσα εκεί νηστεϊαν επί τον ποταμόν Αουέ του ταπεινωθήναι ενώπιον του Θεού ημών, ζητήσαι παρ' αυτού οδόν ευθείαν ημίν και τοις τέκνοις ημών και πάση τη κτίσει ημών.
EsB 8:22	ότι ήσχύνθην αιτήσασθαι παρά του βασιλέως δύναμιν και ιππείς σώσαι ημάς από εχθρού εν τη οδω, ότι είπαμεν τω βασιλεί λέγοντες· χείρ του Θεού ημών επί πάντας τους ζητούντας αυτόν εις αγαθόν, και κράτος αυτού και θυμός αυτού επί πάντας τους εγκαταλείποντας αυτόν.
EsB 8:23	και ενηστεύσαμεν και εξητήσαμεν παρά του Θεού ημών περί τούτου, και επήκουσεν ημίν.
EsB 8:24	και διέστειλα από αρχόντων των ιερέων δώδεκα, τω Σαραϊα, τω Ασαβία και μετ' αυτών από αδελφών αυτών δέκα.
EsB 8:25	και έστησα αυτοίς το αργύριον και το χρυσίον και τα σκεύη απαρχής οίκου Θεού ημών, α ύψωσεν ο βασιλεύς και οι σύμβουλοι αυτού και οι άρχοντες αυτού και πας Ισραήλ οι ευρισκόμενοι.
EsB 8:26	και έστησα επί χείρας αυτών αργυρίου τάλαντα εξακόσια πενήκοντα και σκεύη αργυρά εκατόν και τάλαντα χρυσίου εκατόν
EsB 8:27	και καφουρή χρυσοί είκοσι εις την οδόν χαμινίμ χίλιοι και σκεύη χαλκού στίλβοντος αγαθού διάφορα επιθυμητά εν χρυσίω.
EsB 8:28	και είπα προς αυτούς· υμείς άγιοι τω Κυρίω, και τα σκεύη άγια, και το αργύριον

	και το χρυσίον εκούσια τω Κυρίω Θεω πατέρων ημών·
EsB 8:29	αργυπνεείτε και τηρείτε έως στήτε ενώπιον αρχόντων των ιερέων και των Λευιτών και των αρχόντων των πατριών εν Ιερουσαλήμ εις σκηνάς οίκου Κυρίου.
EsB 8:30	και εδέξαντο οι ιερείς και οι Λευίται σταθμόν του αργυρίου και του χρυσίου και των σκευών ενεγκείν εις Ιερουσαλήμ εις οίκον Θεού ημών.
EsB 8:31	Και εξήραμεν από του ποταμού του Αουέ εν τη δωδεκάτη του μηνός του πρώτου του ελθείν εις Ιερουσαλήμ· και χείρ Θεού ημών ην εφ' ημίν, και ερρύσατο ημάς από χειρός εχθρού και πολεμίου εν τη οδώ.
EsB 8:32	και ήλθομεν εις Ιερουσαλήμ και εκαθίσαμεν εκεί ημέρας τρεις.
EsB 8:33	και εγενήθη τη ημέρα τη τετάρτη εστήσαμεν το αργύριον και το χρυσίον και τα σκεύη εν οίκω Θεού ημών επί χείρα Μεριμώθ υιού Ουριά του ιερέως -και μετ' αυτού Ελεάζαρ υιος Φινεές και μετ' αυτών Ιωζαβάδ υιος Ιησού και Νωαδία υιος Βαναϊα, οι Λευίται-
EsB 8:34	εν αριθμω και εν σταθμω τα πάντα, και εγράφη πας ο σταθμός. εν τω καιρω εκείνω
EsB 8:35	οι ελθόντες εκ της αιχμαλωσίας υιοί της παροικίας προσήνεγκαν ολοκαυτώσεις τω Θεω Ισραήλ μόσχους δώδεκα περί παντός Ισραήλ, κριούς ενενηκονταέξ, αμνούς εβδομηκονταεπτά, χιμάρους περί αμαρτίας δώδεκα, τα πάντα ολοκαυτώματα τω Κυρίω.
EsB 8:36	και έδωκαν το νόμισμα του βασιλέως τοις διοικηταίς του βασιλέως και τοις επάρχοις πέραν του ποταμού, και εδόξασαν τον λαόν και τον οίκον του Θεού.
EsB 9:1	ΚΑΙ ως ετελέσθη ταύτα, ήγγισαν προς με οι άρχοντες λέγοντες· ουκ εχωρίσθη ο λαός Ισραήλ και οι ιερείς και οι Λευίται από λαών των γαιών εν μακρύμμασιν αυτών, τω Χανανί, ο Εθί, ο Φερεζί, ο Ιεβουσί, ο Αμμωνί, ο Μωαβί και ο Μοσερί και ο Αμορί,
EsB 9:2	ότι ελάβοσαν από θυγατέρων αυτών εαυτοίς και τοις υιοίς αυτών, και παρήχθη σπέρμα το άγιον εν λαοίς των γαιών, και χείρ των αρχόντων εν τη ασυνθεσία ταύτη εν αρχή
EsB 9:3	και ως ήκουσα τον λόγον τούτον, διέρρηξα τα ιμάτιά μου και επαλλόμην και έτιλλον από των τριχών της κεφαλής μου και από του πώγωνός μου και εκαθήμην ηρεμάζων.
EsB 9:4	και συνήχθησαν προς με πας ο διώκων λόγον Θεού Ισραήλ επί ασυνθεσία της αποικίας, καγώ καθημένος ηρεμάζων έως της θυσίας της εσπερινής.
EsB 9:5	και εν θυσία τη εσπερινή ανέστην από ταπεινώσεώς μου· και εν τω διαρρηξάί με τα ιμάτιά μου και επαλλόμην και κλίνω επί τα γόνατά μου και εκπετάζω τας χείράς μου προς Κύριον τον Θεόν
EsB 9:6	και είπα· Κύριε, ησχύνθην και ενετράπην του υψώσαι, Θεέ μου, το πρόσωπόν μου προς σε, ότι αι ανομιαί ημών επληθύνθησαν υπέρ κεφαλής ημών και αι

	πλημμέλεια ημών εμεγαλύνθησαν έως εις τον ουρανόν.
EsB 9:7	από ημερών πατέρων ημών εσμεν εν πλημμελεία μεγάλη έως της ημέρας ταύτης· και εν ταις ανομίαις ημών παρεδόθημεν ημείς και οι βασιλείς ημών και οι υιοί ημών εν χειρί βασιλέων των εθνών εν ρομφαία και εν αιχμαλωσία και εν διαρπαγή και εν αισχύνη προσώπου ημών ως η ημέρα αύτη.
EsB 9:8	και νυν επιεικέυσατο ημίν ο Θεός ημών του καταλιπείν ημάς εις σωτηρίαν και δούναι ημίν στήριγμα εν τόπω αγιάσματος αυτού του φωτίσαι οφθαλμούς ημών και δούναι ζωοποίησιν μικράν εν τη δουλεία ημών.
EsB 9:9	ότι δούλοι εσμεν, και εν τη δουλεία ημών ουκ εγκατέλιπεν ημάς Κύριος ο Θεός ημών και έκλινεν εφ ' ημάς έλεος ενώπιον βασιλέων Περσών δούναι ημίν ζωοποίησιν του υψώσαι αυτούς τον οίκον του Θεού ημών και αναστήσαι τα έρημα αυτής και του δούναι ημίν φραγμόν εν Ιούδα και Ιερουσαλήμ.
EsB 9:10	τι είπωμεν, ο Θεός ημών, μετά τούτο; ότι εγκατελίπομεν εντολάς σου,
EsB 9:11	ας έδωκας ημίν εν χειρί δούλων σου των προφητών λέγων· η γη, εις ην εισπορεύεσθε κληρονομήσαι αυτήν, γη μετακινουμένη εστίν εν μετακινήσει λαών των εθνών εν μακρύμμασιν αυτών, ων έπλησαν αυτήν από στόματος επί στόμα εν ακαθαρσίαις αυτών·
EsB 9:12	και νυν τας θυγατέρας υμών μη δότε τοις υιοίς αυτών και από των θυγατέρων αυτών μη λάβητε τοις υιοίς υμών και ουκ εκζητήσετε ειρήνην αυτών και αγαθόν αυτών έως αιώνος, όπως ενισχύσητε και φάγητε τα αγαθά της γης και κληροδοτήσητε τοις υιοίς υμών έως αιώνος.
EsB 9:13	και μετά παν το ερχόμενον εφ ' ημάς εν ποιήμασιν ημών τοις πονηροίς και εν πλημμελεία ημών τη μεγάλη· ότι ουκ εστιν ως ο Θεός ημών, ότι εκούφισας ημών τας ανομίας, και έδωκας ημίν σωτηρίαν·
EsB 9:14	ότι επεστρέψαμεν διασκεδάσαι εντολάς σου και επιγαμβρεύσαι τοις λαοίς των γαιών· μη παροξυνθής εν ημίν έως συντελείας, του μη είναι εγκατάλειμμα και διασωζόμενον.
EsB 9:15	Κύριε ο Θεός Ισραήλ, δίκαιος συ, ότι κατελείφθημεν διασωζόμενοι ως η ημέρα αύτη. ιδού ημείς εναντίον σου εν πλημμελείαις ημών, ότι ουκ εστι στήναι ενώπιόν σου επί τούτω.
EsB 10:1	ΚΑΙ ως προσηύξατο Έσδρας και ως εξηγόρευσε κλαίων και προσευχόμενος ενώπιον οίκου του Θεού, συνήχθησαν προς αυτόν από Ισραήλ εκκλησία πολλή σφόδρα, άνδρες και γυναίκες και νεανίσκοι, ότι έκλαυσαν ο λαός και ύψωσε κλαίων.
EsB 10:2	και απεκρίθη Σεχενίας υιος Ιειήλ από υιών Ήλάμ, και είπε τω Έσδρα· ημείς ησυνθετήσαμεν τω Θεω ημών και εκαθήσαμεν γυναίκας αλλοτρίας από των λαών της γης· και νυν εστιν υπομονή τω Ισραήλ επί τούτω.
EsB 10:3	και νυν διαθώμεθα διαθήκην τω Θεω ημών εκβαλείν πάσας τας γυναίκας και τα γενόμενα εξ αυτών, ως αν βούλη· ανάστηθι, και φοβέρισον αυτούς εν εντολαίς Θεού ημών, και ως ο νόμος γενηθήτω.

EsB 10:4	ανάστα, ότι επί σε το ρήμα, και ημείς μετά σου· κραταιού και ποιήσον.
EsB 10:5	και ανέστη Έσδρας και ωρκισε τους άρχοντας, τους ιερείς και Λευίτας και πάντα Ισραήλ του ποιήσαι κατά το ρήμα τούτο· και ώμοσαν.
EsB 10:6	και ανέστη Έσδρας από προσώπου οίκου του Θεού και επορεύθη εις γαζοφυλάκιον Ιωανάν υιού Ελισούβ και επορεύθη εκεί· άρτον ουκ έφαγεν και ύδωρ ουκ έπιεν, ότι επένθει επί τη ασυνθεσία της αποικίας.
EsB 10:7	και παρήνεγκαν φωνήν εν Ιούδα και εν Ιερουσαλήμ πάσι τοις υιοίς της αποικίας του συναθροισθήναι εις Ιερουαλήμ,
EsB 10:8	πας, ος αν μη έλθη εις τρεις ημέρας, ως η βουλή των αρχόντων και των πρεσβυτέρων, αναθεματισθήσεται πάσα η ύπαρξις αυτού, και αυτός διασταλήσεται από εκκλησίας της αποικίας.
EsB 10:9	Και συνήχθησαν πάντες άνδρες Ιούδα και Βενιαμίν εις Ιερουσαλήμ εις τας τρεις ημέρας, ούτος ο μην ο ένατος· εν εικάδι του μηνός εκάθισε πας ο λαός εν πλατεία οίκου του Θεού από θορύβου αυτών περί του ρήματος και από του χειμώνος.
EsB 10:10	και ανέστη Έσδρας ο ιερεύς και είπε προς αυτούς· υμείς ησυνθετήκατε και εκαθίσατε γυναίκας αλλοτρίας του προσθείναι επί πλημμέλειαν Ισραήλ·
EsB 10:11	και νυν δότε αίνεσιν Κυρίω Θεω των πατέρων ημών και ποιήσατε το αρεστόν ενώπιον αυτού και διαστάλητε από λαών της γης και από των γυναικών των αλλοτριών.
EsB 10:12	και απεκρίθησαν πάσα η εκκλησία και είπαν· μέγα τούτο το ρήμά σου εφ' ημάς ποιήσαι·
EsB 10:13	αλλά ο λαός πολύς, και ο καιρός χειμερινός, και ουκ έστι δύναμις στήναι έξω· και το έργον ουκ εις ημέραν μίαν και ουκ εις δύο, ότι επληθύναμεν του αδικήσαι εν τω ρήματι τούτω.
EsB 10:14	στήτωσαν δη άρχοντες ημών πάση τη εκκλησία και πάντες οι εν πόλεσιν ημών, ος εκάθισε γυναίκας αλλοτρίας, ελθέτωσαν εις καιρούς από συνταγών και μετ' αυτών πρεσβύτεροι πόλεως και πόλεως και κριταί του αποστρέψαι οργήν θυμού Θεού ημών εξ ημών περί του ρήματος τούτου.
EsB 10:15	πλήν Ιωνάθαν υιος Ασαήλ και Ιαζίας υιος Θεκωέ μετ' εμού περί τούτου, και Μεσολλάμ και Σαββαθαϊ ο Λευίτης βοηθών αυτοίς.
EsB 10:16	και εποίησαν ούτως υιοί της αποικίας. και διεστάλησαν Έσδρας ο ιερεύς και άνδρες άρχοντες πατριών τω οίκω και πάντες εν ονόμασιν, ότι επέστρεψαν εν ημέρα μια του μηνός του δεκάτου εκζητήσαι το ρήμα.
EsB 10:17	και ετέλεσαν εν πάσιν ανδράσιν, οί εκάθισαν γυναίκας αλλοτρίας, έως ημέρας μιάς του μηνός του πρώτου.
EsB 10:18	Και ευρέθησαν από υιών των ιερέων, οί εκάθισαν γυναίκας αλλοτρίας· από υιών Ιησού υιού Ιωσεδέκ και αδελφοί αυτού Μαασία και Ελιέζερ και Ιαρίβ και Γαδαλία,

EsB 10:19	και έδωκαν χείρα αυτών του εξενέγκαι γυναίκας εαυτών και πλημμελείας κριόν εκ προβάτων περί πλημμελήσεως αυτών·
EsB 10:20	και από υιών Εμμήρ, Ανανί και Ζαβδία·
EsB 10:21	και από υιών Ήράμ, Μασαήλ και Ελία και Σαμαΐα και Ιεήλ και Όζία·
EsB 10:22	και από υιών Φασούρ, Ελιωναϊ, Μαασία και Ισμαήλ και Ναθαναήλ και Ιωζαβάδ και Ήλασά·
EsB 10:23	και από των Λευιτών, Ιωζαβάδ και Σαμού και Κωλία (αυτός Κωλίτας) και Φεθειά και Ιόδομ και Ελιέζερ·
EsB 10:24	και από των αδόντων, Ελισάβ· και από των πυλωρών, Σολμίν και Τελμίν και Όδούθ·
EsB 10:25	και από Ισραήλ· από υιών Φόρος, Ραμία και Αζία και Μελχία και Μεαμίν και Ελεάζαρ και Ασαβία και Βαναία·
EsB 10:26	και από υιών Ήλάμ, Ματθανία και Ζαχαρία και Ιαιήλ και Αβδία και Ιαριμώθ και Ήλία·
EsB 10:27	και από υιών Ζαθονά, Ελιωναϊ, Ελισούβ, Ματθαναϊ και Αρμώθ και Ζαβάδ και Όζιζά·
EsB 10:28	και από υιών Βαβεϊ, Ιωανάν, Ανανία, και Ζαβού και Θαλί·
EsB 10:29	και από υιών Βανουϊ, Μοσολλάμ, Μαλούχ, Αδαΐας, Ιασούβ και Σαλουΐα και Ρημώθ·
EsB 10:30	και από υιών Φαάθ Μωάβ, Εδνέ και Χαλήλ και Βαναία Μαασία Ματθανία Βεσελεήλ και Βανουϊ και Μανασσή·
EsB 10:31	και από υιών Ήράμ, Ελιέζερ, Ιεσία, Μελχία, Σαμαΐας, Συμεών,
EsB 10:32	Βενιαμίν, Βαλούχ, Σαμαρία·
EsB 10:33	και από υιών Ασήμ, Μετθανία, Ματθαθά, Ζαδάβ, Ελιφαλέτ, Ιεραμί, Μανασσή, Σεμει·
EsB 10:34	και από υιών Βανί, Μοοδία, Αμράμ, Ουήλ,
EsB 10:35	Βαναία, Βαδαία, Χελκία,
EsB 10:36	Οουανία, Μαριμώθ, Ελιασίφ,
EsB 10:37	Ματθανία, Ματθαναϊ και εποίησαν
EsB 10:38	οι υιοί Βανουί και οι υιοί Σεμει
EsB 10:39	και Σελεμία και Νάθαν και Αδαΐα,
EsB 10:40	Μαχαδναβού, Σεσεϊ, Σαριού,

EsB 10:41	Εζριήλ και Σελεμία και Σαμαρία
EsB 10:42	και Σελλούμ, Αμαρεία, Ιωσήφ·
EsB 10:43	από υιών Ναβού, Ιαήλ, Ματθανίας, Ζαβάν, Ζεββενάς, Ιαδαί και Ιωήλ και Βαναία.
EsB 10:44	πάντες ούτοι ελάβοσαν γυναίκας αλλοτρίας και εγέννησαν εξ αυτών υιούς.
Nee 1:1	ΛΟΓΟΙ Νεεμίας υιού Αχαλία, και εγένετο εν μηνί Χασελεύ έτους εικοστού και εγώ ήμην εν Σουσάν αβιρά,
Nee 1:2	και ήλθεν Ανανί εις από αδελφών μου, αυτός και άνδρες Ιούδα, και ηρώτησα αυτούς περί των σωθέντων, οί κατελείφθησαν από της αιχμαλωσίας και περί Ιερουσαλήμ,
Nee 1:3	και είποσαν προς με· οι καταλειπόμενοι οι καταλειφθέντες από της αιχμαλωσίας εκεί εν τη χώρα εν πονηρία μεγάλη και εν ονειδισμω, και τείχη Ιερουσαλήμ καθηρημένα, και αι πύλαι αυτής ενεπρήσθησαν εν πυρί.
Nee 1:4	και εγένετο εν τω ακούσαί με τους λόγους τούτους εκάθισα και έκλαυσα και επένθησα ημέρας και ήμην νηστεύων και προσευχόμενος ενώπιον του Θεού του ουρανού
Nee 1:5	και είπα· μη δη, Κύριε ο Θεός του ουρανού, ο ισχυρός, ο μέγας και φοβερός, φυλάσσωσιν την διαθήκην και το έλεός σου τοις αγαπώσιν αυτόν και τοις φυλάσσουσι τας εντολάς αυτού·
Nee 1:6	έστω δη το ους σου προσέχον και οι οφθαλμοί σου ανεωγμένοι του ακούσαι προσευχήν του δούλου σου, ην εγώ προσεύχομαι ενώπιόν σου σήμεραν ημέραν και νύκτα περί υιών Ισραήλ δούλων σου. και εξαγορεύσω επί αμαρτίαις υιών Ισραήλ, ας ημάρτομέν σοι. και εγώ και ο οίκος πατρός μου ημάρτομεν·
Nee 1:7	διαλύσει διελύσαμεν προς σε· και ουκ εφυλάξαμεν τας εντολάς και τα προστάγματα και τα κρίματα, α ενετείλω τω Μωυσή παιδί σου.
Nee 1:8	μνήσθητι δη τον λόγον, ον ενετείλω τω Μωυσή παιδί σου λέγων· υμείς εάν ασυνθετήσητε, εγώ διασκορπιώ υμάς εν τοις λαοίς·
Nee 1:9	και εάν επιστρέψητε προς με και φυλάξητε τας εντολάς μου και ποιήσητε αυτάς, εάν ή η διασπορά υμών απ' άκρου του ουρανού, εκείθεν συνάξω αυτούς και εισάξω αυτούς εις τον τόπον, ον εξελεξάμην κατασκηνώσαι το όνομά μου εκεί.
Nee 1:10	και αυτοί παίδές σου και λαός σου, ους ελυτρώσω εν τη δυνάμει σου τη μεγάλη και εν τη χειρί σου τη κραταιά.
Nee 1:11	μη δη, Κύριε· αλλά έστω το ους σου προσέχον εις την προσευχήν του δούλου σου και εις την προσευχήν παιδων σου των θελόντων φοβείσθαι το όνομά σου· και ευόδωσον δη τω παιδί σου σήμεραν και δος αυτόν εις οικτιρισμούς ενώπιον του ανδρός τούτου. και εγώ ήμην οινοχός τω βασιλεί.
Nee 2:1	ΚΑΙ εγένετο εν μηνί Νισάν έτους εικοστού Αρθασασθά βασιλεί και ην ο οίνος ενώπιον εμού, και έλαβον τον οίνον και έδωκα τω βασιλεί, και ουκ ην έτερος

	ενώπιον αυτού.
Nee 2:2	και είπέ μοι ο βασιλεύς· διατί το πρόσωπόν σου πονηρόν και ουκ ει μετριάζων; και ουκ έστι τούτο, ει μη πονηρία καρδιάς. και εφοβήθην πολύ σφόδρα,
Nee 2:3	και είπα τω βασιλεί· ο βασιλεύς εις τον αιώνα ζήτω· διατί ου μη γένηται πονηρόν το πρόσωπόν μου, διότι η πόλις, οίκος μνημείων πατέρων μου, ηρημώθη και αι πύλαι αυτής κατεβρώθησαν εν πυρί;
Nee 2:4	και είπέ μοι ο βασιλεύς· περι τίνος τούτο συ ζητείς; και προσηυξάμην προς τον Θεόν του ουρανού
Nee 2:5	και είπα τω βασιλεί· ει επί τον βασιλέα αγαθόν, και ει αγαθυνθήσεται ο παις σου ενώπιόν σου ωστε πέμψαι αυτόν εν Ιούδα εις πόλιν μνημείων πατέρων μου, και ανοικοδομήσω αυτήν.
Nee 2:6	και είπέ μοι ο βασιλεύς και η παλλακή η καθημένη εχόμενα αυτού· έως πότε έσται η πορεία σου και πότε επιστρέψεις; και ηγαθύνθη ενώπιον του βασιλέως, και απέστειλέ με, και έδωκα αυτω όρον,
Nee 2:7	και είπα τω βασιλεί· ει επί τον βασιλέα αγαθόν, δότω μοι επιστολάς προς τους επάρχους πέραν του ποταμού ωστε παραγαγείν με, έως έλθω επί Ιούδαν,
Nee 2:8	και επιστολήν επί Ασάφ φύλακα του παραδείσου, ος εστι τω βασιλεί, ωστε δούναί μοι ξύλα στεγάσαι τας πύλας και εις το τείχος της πόλεως και εις οίκον, ον εισελεύσομαι εις αυτόν. και έδωκέ μοι ο βασιλεύς ως χείρ Θεού η αγαθή.
Nee 2:9	και ήλθον προς τους επάρχους πέραν του ποταμού και έδωκα αυτοίς τας επιστολάς του βασιλέως, και απέστειλε μετ' εμού ο βασιλεύς αρχηγούς δυνάμεως και ιππείς.
Nee 2:10	και ήκουσε Σαναβαλλάτ ο Αρωνί και Τωβία ο δούλος Αμμωνί, και πονηρόν αυτοίς εγένετο ότι ήκει ο άνθρωπος ζητήσαι αγαθόν τοις υιοίς Ισραήλ.
Nee 2:11	Και ήλθον εις Ιερουσαλήμ και ήμην εκεί ημέρας τρεις.
Nee 2:12	και ανέστην νυκτός εγώ και άνδρες ολίγοι μετ' εμού· και ουκ απήγγειλα ανθρωπω τι ο Θεός δίδωσιν εις καρδιαν μου του ποιήσαι μετά του Ισραήλ, και κτήνος ουκ έστι μετ' εμού, ει μη το κτήνος, ω εγώ επιβαίνω επ' αυτω.
Nee 2:13	και εξήλθον εν πύλη του Γωληλά και προς στόμα πηγής των συκών και εις πύλην της κοπρίας και ήμην συντριβων εν τω τείχει Ιερουσαλήμ, ό αυτοί καθαιρούσι και πύλαι αυτής κατεβρώθησαν πυρί.
Nee 2:14	και παρήλθον επί πύλην του Αϊν και εις κολυμβήθραν του βασιλέως, και ουκ ην τόπος τω κτήνει παρελθείν υποκάτω μου.
Nee 2:15	και ήμην αναβαίνων εν τω τείχει χειμάρρου νυκτός και ήμην συντριβων εν τω τείχει, και ήμην εν πύλη της φάραγγος και επέστρεψα.
Nee 2:16	τότε οι φυλάσσοντες ουκ έγνωσαν τι επορεύθην και τι εγώ ποιώ, και τοις Ιουδαίοις και τοις ιερεύσι και τοις εντίμοις και τοις στρατηγοίς και τοις καταλοίποις τοις ποιούσι τα έργα, έως τότε ουκ απήγγειλα.

Nee 2:17	και είπα προς αυτούς· υμείς βλέπετε την πονηρίαν ταύτην, εν ή εσμεν εν αυτη, Πως Ιερουσαλήμ έρημος και αι πύλαι αυτής εδόθησαν πυρί· δεύτε και διοικοδομήσωμεν το τείχος Ιερουσαλήμ, και ουκ εσόμεθα έτι όνειδος.
Nee 2:18	και απήγγειλα αυτοίς την χείρα του Θεού, ή εστιν αγαθή επ' εμέ, και τους λόγους του βασιλέως, ους είπέ μοι, και είπα· αναστώμεν και οικοδομήσωμεν. και εκραταιώθησαν αι χείρες αυτών εις το αγαθόν.
Nee 2:19	και ήκουσε Σαναβαλλάτ ο Αρωνί και Τωβία ο δούλος ο Αμμωνί και Γησάμ ο Αραβί και εξεγέλασαν ημάς και ήλθον εφ' ημάς και είπαν· τι το ρήμα τούτο, ό υμείς ποιείτε; ή επί τον βασιλέα υμείς αποστατείτε;
Nee 2:20	και επέστρεψα αυτοίς λόγον και είπα αυτοίς· ο Θεός του ουρανού, αυτός ευοδώσει ημίν, και ημείς δούλοι αυτού καθαροί, και οικοδομήσομεν· και υμίν ουκ έστι μερίς και δικαιοσύνη και μνημόσυνον εν Ιερουσαλήμ.
Nee 3:1	ΚΑΙ ανέστη Ελιασουβ ο ιερέυς ο μέγας και οι αδελφοί αυτού οι ιερείς και ωκοδόμησαν την πύλην την προβατικήν. αυτοί ηγίασαν αυτην και έστησαν θύρας αυτής και έως πύργου των εκατόν ηγίασαν έως πύργου Αναμεήλ
Nee 3:2	και επί χείρας ανδρών υιών Ιεριχώ και επί χείρας υιών Ζακχούρ, υιού Αμαρί.
Nee 3:3	και την πύλην την ιχθυηράν ωκοδόμησαν υιοί Ασανά· αυτοί εστέγασαν αυτην και έστησαν θύρας αυτής και κλείθρα αυτής και μοχλους αυτής.
Nee 3:4	και επί χείρα αυτών κατέσχεν από Ραμώθ υιος Ουρία, υιού Ακκώς. και επί χείρα αυτών κατέσχε Μοσολλάμ υιος Βαραχίου υιού Μαζεβήλ, και επί χείρα αυτών κατέσχε Σαδώκ υιος Βαανά.
Nee 3:5	και επί χείρα αυτών κατέσχοσαν οι Θεκωϊμ, και αδωρηέμ ουκ εισήνεγκαν τράχηλον αυτών εις δουλείαν αυτών.
Nee 3:6	και την πύλην Ιασαναϊ εκράτησαν Ιωϊδά υιος Φασέκ και Μεσουλάμ υιος Βασωδία· αυτοί εστέγασαν αυτην και έστησαν θύρας αυτής και κλείθρα αυτής και μοχλους αυτής.
Nee 3:7	και επί χείρα αυτών εκράτησαν Μαλτίας ο Γαβαωνίτης και Ευάρων ο Μηρωνωθίτης, άνδρες της Γαβαών και της Μασφά έως θρόνου του άρχοντος του πέραν του ποταμού,
Nee 3:8	και παρ' αυτόν παρησφαλίσατο Όζιήλ υιος Αραχίου πυρωτών. και επί χείρα αυτών εκράτησεν Ανανίας υιος του Ρωκεϊμ, και κατέλιπον Ιερουσαλήμ έως του τείχους του πλατέος.
Nee 3:9	και επί χείρα αυτών εκράτησε Ραφαϊα υιος Σουρ, άρχων ημίσιους περιχώρου Ιερουσαλήμ.
Nee 3:10	και επί χείρα αυτών εκράτησεν Ιεδαϊα υιος Ερωμάφ και κατέναντι οικίας αυτού. και επί χείρα αυτού εκράτησεν Αττούθ υιος Ασαβανία.
Nee 3:11	και δεύτερος εκράτησε Μελχίας υιος Ήράμ και Ασουβ υιος Φαάτ Μωάβ και έως πύργου των θαννουρίμ.

Nee 3:12	και επί χείρα αυτού εκράτησε Σαλλούμ υιος Αλλωής άρχων ημίςους περιχώρου Ιερουσαλήμ, αυτός και αι θυγατέρες αυτού.
Nee 3:13	την πύλην της φάραγγος εκράτησαν Ανούν και οι κατοικούντες Ζανώ· αυτοί ωκοδόμησαν αυτήν και έστησαν θύρας αυτής και κλείθρα αυτής και μοχλούς αυτής και χιλίους πήχεις εν τω τείχει έως της πύλης της κοπρίας.
Nee 3:14	και την πύλην της κοπρίας εκράτησε Μελχία υιος Ρηχάβ άρχων περιχώρου Βηθακχαρίμ, αυτός και οι υιοί αυτού, και εσκεπασαν αυτήν και έστησαν θύρας αυτής και κλείθρα αυτής και μοχλούς αυτής.
Nee 3:15	την δε πύλην της πηγής ησφαλίσατο Σαλωμών υιος Χολεζέ άρχων μέρους της Μασφά· αυτός εξωκοδόμησεν αυτήν και εστέγασεν αυτήν και έστησε τας θύρας αυτής και μοχλούς αυτής και το τείχος κολυμβήθρας των κωδίων τη κουρά του βασιλέως και έως των κλιμάκων των καταβαινουσών από πόλεως Δαυίδ.
Nee 3:16	οπίσω αυτού εκράτησε Νεεμίας υιος Αζαβούχ άρχων ημίςους περιχώρου Βηθσοούρ έως κήπου τάφου Δαυίδ και έως της κολυμβήθρας της γεγονυίας και έως Βηθαγαριμ.
Nee 3:17	οπίσω αυτού εκράτησαν οι Λευίται, Ραούμ υιος Βανί. επί χείρα αυτού εκράτησεν Ασαβία άρχων ημίςους περιχώρου Κεϊλά τω περιχώρω αυτού.
Nee 3:18	και μετ' αυτόν εκράτησαν αδελφοί αυτών Βενεϊ υιος Ήναδάδ άρχων ημίςους περιχώρου Κεϊλά.
Nee 3:19	και εκράτησαν επί χείρα αυτού Αζούρ υιος Ιησού, άρχων του Μασφαί, μέτρον δεύτερον πύργου αναβάσεως της συναπτούσης της γωνίας.
Nee 3:20	μετ' αυτόν εκράτησε Βαρούχ υιος Ζαβού μέτρον δεύτερον από της γωνίας έως θύρας Βηθελιασούβ του ιερέως του μεγάλου.
Nee 3:21	μετ' αυτόν εκράτησε Μεραμώθ υιος Ουρία, υιού Ακκώς, μέτρον δεύτερον από θύρας Βηθελιασούβ έως εκλείψεως Βηθελιασούβ.
Nee 3:22	και μετ' αυτόν εκράτησαν οι ιερείς άνδρες Εκχεχάρ.
Nee 3:23	και μετ' αυτόν εκράτησε Βενιαμίν και Ασουβ κατέναντι οίκου αυτών. και μετ' αυτόν εκράτησεν Αζαρίας υιος Μαασίου, υιού Ανανία εχόμενα οίκου αυτού.
Nee 3:24	και μετ' αυτόν εκράτησε Βανί υιος Αδάδ μέτρον δεύτερον από Βηθαζαρία έως της γωνίας και έως της καμπής
Nee 3:25	Φαλάχ υιού Ευζαϊ εξεναντίας της γωνίας, και ο πύργος ο εξέχων εκ του οίκου του βασιλέως ο ανώτερος ο της αυλής της φυλακής. και μετ' αυτόν Φαδαϊα υιος Φόρος.
Nee 3:26	και οι ναθινίμ ήσαν οικούντες εν τω ΄Ωφάλ έως κήπου πύλης του ύδατος εις ανατολάς, και ο πύργος ο εξέχων.
Nee 3:27	και μετ' αυτόν εκράτησαν οι Θεκωϊμ μέτρον δεύτερον εξεναντίας του πύργου του μεγάλου του εξέχοντος και έως του τείχους του ΄Οφλά.

Nee 3:28	ανώτερον πύλης των ίππων εκράτησαν οι ιερείς, ανήρ εξεναντίας οίκου εαυτού.
Nee 3:29	και μετ' αυτόν εκράτησε Σαδδούκ υιος Εμμήρ εξεναντίας οίκου εαυτού. και μετ' αυτόν εκράτησε Σαμαΐα υιος Σεχενία φύλαξ της πύλης της ανατολής.
Nee 3:30	μετ' αυτόν εκράτησεν Ανανία υιος Σελεμία και Ανώμ υιος Σελέφ, ο έκτος, μέτρον δεύτερον. μετ' αυτόν εκράτησε Μεσουλάμ υιος Βαραχία εξεναντίας γαζοφυλακίου αυτού.
Nee 3:31	μετ' αυτόν εκράτησε Μελχία υιος του Σαρεφί έως Βηθαναθινίμ και οι ροπωπώλαι απέναντι πύλης του Μαφεκάδ και έως αναβάσεως της καμπής.
Nee 3:32	και ανά μέσον της πύλης της προβατικής εκράτησαν οι χαλκείς και οι ροπωπώλαι.
Nee 3:33	Και εγένετο ηνίκα ήκουσε Σαναβαλλάτ ότι ημείς οικοδομούμεν το τείχος, και πονηρόν αυτω εφάνη, και ωργίσθη επί πολύ και εξεγέλα επί τοις Ιουδαίοις.
Nee 3:34	και είπεν ενώπιον των αδελφών αυτού· αύτη η δύναμις Σομόρων, ότι οι Ιουδαίοι ούτοι οικοδομούσι την εαυτών πόλιν; άρα θυσιάζουσιν; άρα δυνήσονται; και σήμερον ιάσσονται τους λίθους μετά το χώμα γενέσθαι γης καυθέντας;
Nee 3:35	και Τωβίας ο Αμμανίτης εχόμενα αυτού ήλθε και είπε προς αυτούς· μη θυσιάζουσιν ή φάγονται επί του τόπου αυτών; ουχί αναβήσεται αλώπηξ και καθελεί το τείχος λίθων αυτών;
Nee 3:36	άκουσον, ο Θεός ημών, ότι εγενήθημεν εις μυκτηρισμόν,
Nee 3:37	και επίστρεψον ονειδισμόν αυτών εις κεφαλήν αυτών και δος αυτούς εις μυκτηρισμόν εν γη αιχμαλωσίας και μη καλύψης επί ανομίαν.
Nee 4:1	ΚΑΙ εγένετο ως ήκουσε Σαναβαλλάτ και Τωβία και οι Άραβες και οι Αμμανίται ότι ανέβη η φυή τοις τείχεσιν Ιερουσαλήμ, ότι ήρξαντο αι διασφαγαί αναφράσσεσθαι, και πονηρόν αυτοίς εφάνη σφόδρα·
Nee 4:2	και συνήχθησαν πάντες επί το αυτό ελθείν παρατάξασθαι εν Ιερουσαλήμ και ποιήσαι αυτήν αφανή.
Nee 4:3	και προσηυξάμεθα προς τον Θεόν ημών και εστήσαμεν προφύλακας επ' αυτούς ημέρας και νυκτός από προσώπου αυτών.
Nee 4:4	και είπεν Ιούδας· συνετριβη η ισχύς των εχθρών, και ο Χους πολύς, και ημείς ου δυνησόμεθα οικοδομείν εν τω τείχει.
Nee 4:5	και είπαν οι θλίβοντες ημάς· ου γνώσονται και ουκ όψονται έως ότου έλθωμεν εις μέσον αυτών και φονεύσωμεν αυτούς και καταπαύσωμεν το έργον.
Nee 4:6	και εγένετο ως ήλθοσαν οι Ιουδαίοι οι οικούντες εχόμενα αυτών και είποσαν ημίν· αναβαίνουσιν εκ πάντων των τόπων εφ' ημάς.
Nee 4:7	και έστησα εις τα κατώτατα του τόπου κατοπίσθεν του τείχους εν τοις σκεπεινοίς και έστησα τον λαόν κατά δήμους μετά ρομφαίων αυτών, λόγχας αυτών και τόξα αυτών.

Nee 4:8	και είδον και ανέστην και είπα προς τους εντίμους και προς τους στρατηγούς και προς τους καταλοίπους του λαού· μη φοβηθήτε από προσώπου αυτών· μνήσθητε του Θεού ημών του μεγάλου και φοβερού και παρατάξασθε περί των αδελφών υμών, υιών υμών, θυγατέρων υμών, γυναικών υμών και οίκων υμών.
Nee 4:9	και εγένετο ηνίκα ήκουσαν οι εχθροί ημών ότι εγνώσθη ημίν και διεσκέδασεν ο Θεός την βουλήν αυτών, και επεστρέψαμεν πάντες ημείς εις το τείχος, ανήρ εις το έργον αυτού.
Nee 4:10	και εγένετο από της ημέρας εκείνης ήμισυ των εκτετιναγμένων εποίουν το έργον και ήμισυ αυτών αντείχοντο, και λόγχοι και θυρσοί και τόξα και θώρακες και οι άρχοντες οπίσω παντός οίκου Ιούδα
Nee 4:11	των οικοδομούντων εν τω τείχει, και οι αίροντες εν τοις αρτήρσιν εν όπλοις· εν μια χειρί εποίει αυτού το έργον και εν μια εκράτει την βολίδα.
Nee 4:12	και οι οικοδόμοι ανήρ ρομφαίαν αυτού εξωσμένος επί την οσφύν αυτού και ωκοδομούσαν και ο σαλπίζων εν τη κερατίνη εχόμενα αυτού.
Nee 4:13	και είπα προς τους εντίμους και προς τους άρχοντας και προς τους καταλοίπους του λαού· το έργον πλατύ και πολύ, και ημείς σκορπιζόμεθα επί του τείχους μακράν ανήρ από του αδελφού αυτού.
Nee 4:14	εν τόπω, ου εάν ακούσητε την φωνήν της κερατίνης, εκεί συναχθήσεσθε προς ημάς, και ο Θεός ημών πολεμήσει περί ημών.
Nee 4:15	και ημείς ποιούντες το έργον, και ήμισυ αυτών κρατούντες τας λόγχας από αναβάσεως του όρθρου έως εξόδου των άστρων.
Nee 4:16	και εν τω καιρω εκείνω είπα τω λαω· έκαστος μετά του νεανίσκου αυτού αυλίσθητε εν μέσω Ιερουσαλήμ, και έστω υμίν η νύξ προφυλακή και η ημέρα έργον.
Nee 4:17	και ήμην εγώ και οι άνδρες της προφυλακής οπίσω μου, και ουκ ην εξ ημών εκδιδυσκόμενος ανήρ τα ιμάτια αυτού.
Nee 5:1	ΚΑΙ η κραυγή του λαού και γυναικών αυτών μεγάλη προς τους αδελφούς αυτών τους Ιουδαίους.
Nee 5:2	και ήσάν τινες λέγοντες· εν υιοίς ημών και εν θυγατράσιν ημών ημείς πολλοί και ληψόμεθα σίτον και φαγόμεθα και ζησόμεθα.
Nee 5:3	και εισί τινες λέγοντες· αγροί ημών και αμπελώνες ημών και οικίαι ημών, ημείς διεγγυώμεν, και ληψόμεθα σίτον και φαγόμεθα.
Nee 5:4	και εισί τινες λέγοντες· εδανεισάμεθα αργύριον εις φόρους του βασιλέως, αγροί ημών και αμπελώνες ημών και οικίαι ημών·
Nee 5:5	και νυν ως σάρξ αδελφών ημών σάρξ ημών, ως υιοί αυτών υιοί ημών. και ιδού ημείς καταδυναστεύομεν τους υιούς ημών και τας θυγατέρας ημών εις δούλους, και εισιν από θυγατέρων ημών καταδυναστεύομεναι, και ουκ έστι δύναμις χειρών ημών, και αγροί ημών και αμπελώνες ημών τοις εντίμοις.

Nee 5:6	και ελυπήθην σφόδρα, καθώς ήκουσα την κραυγήν αυτών και τους λόγους τούτους.
Nee 5:7	και εβουλεύσατο καρδιά μου επ' εμέ, και εμαχεσάμην προς τους εντίμους και τους άρχοντας και είπα αυτοίς· απαιτήσει ανήρ τον αδελφόν αυτού, α υμείς απαιτείτε. και έδωκα επ' αυτούς εκκλησίαν μεγάλην
Nee 5:8	και είπα αυτοίς· ημείς κεκτήμεθα τους αδελφούς ημών τους Ιουδαίους τους πωλουμένους τοις έθνεσιν εν εκουσίω ημών· και υμείς πωλείτε τους αδελφούς υμών και παραδοθήσονται ημίν; και ησύχασαν και ουχ εύροσαν λόγον.
Nee 5:9	και είπα· ουκ αγαθός ο λόγος, ον υμείς ποιείτε· ουχ ούτως εν φόβω Θεού ημών απελεύσεσθε από ονειδισμού των εθνών των εχθρών ημών.
Nee 5:10	και οι αδελφοί μου και οι γνωστοί μου και εγώ εθήκαμεν εαυτοίς αργύριον και σίτον· εγκατελίπομεν δη την απαιτήσιν ταύτην.
Nee 5:11	επιστρέψατε δη αυτοίς ως σήμερον αγρούς αυτών και αμπελώνας αυτών και ελαιώνας αυτών και οικίας αυτών· και από του αργυρίου τον σίτον και τον οίνον και το έλαιον εξενέγκατε αυτοίς.
Nee 5:12	και είπαν· αποδώσομεν, και παρ' αυτών ου ζητήσομεν, ούτως ποιήσομεν καθώς συ λέγεις· και εκάλεσα τους ιερείς και ωρκισα αυτούς ποιήσαι ως το ρήμα τούτο.
Nee 5:13	και την αναβολήν μου εξετίναξα και είπα· ούτως εκτινάξαι ο Θεός πάντα άνδρα, ος ου στήσει τον λόγον τούτον, εκ του οίκου αυτού και εκ κόπου αυτού, και έσται ούτως εκτετιναγμένος και κενός. και είπε πάσα η εκκλησία· αμήν, και ήνεσαν τον Κύριον. και εποίησεν ο λαός το ρήμα τούτο.
Nee 5:14	Από της ημέρας, ης ενετείλατό μοι είναι εις άρχοντα αυτών εν γη Ιούδα, από έτους εικοστού και έως έτους τριακοστού και δευτέρου τω Αρθασασθά έτη δώδεκα, εγώ και οι αδελφοί μου βίαν αυτών ουκ έφαγον.
Nee 5:15	και τας βίας τας πρώτας, ας προ εμού εβάρυναν επ' αυτούς, και ελάβοσαν παρ' αυτών εν άρτοις και εν οίνω έσχατον αργύριον, δίδραχμα τεσσαράκοντα, και οι εκτετιναγμένοι αυτών εξουσιάζονται επί τον λαόν· καγώ ουκ εποίησα ούτως από προσώπου φόβου Θεού.
Nee 5:16	και εν έργω του τείχους τούτων ουκ εκράτησα, αγρόν ουκ εκτησάμην, και πάντες οι συνηγμένοι εκεί επί το έργον.
Nee 5:17	και οι Ιουδαίοι, εκατόν και πενήκοντα άνδρες, και ερχόμενοι προς ημάς από των εθνών των κύκλω ημών επί τράπεζάν μου.
Nee 5:18	και ην γινόμενον εις ημέραν μίαν μόσχος εις και πρόβατα εξ εκλεκτά και χίμαρος εγίνοντό μοι και ανά μέσον δέκα ημερών εν πάσιν οίνος τω πλήθει· και συν τούτοις άρτους της βίας ουκ εξήτησα, ότι βαρεία η δουλεία επί τον λαόν τούτον.
Nee 5:19	μνήσθητί μου, ο Θεός, εις αγαθόν πάντα όσα εποίησα τω λαω τούτω.
Nee 6:1	ΚΑΙ εγένετο καθώς ηκούσθη τω Σαναβαλλάτ και Τωβία και τω Γησάμ τω Αραβί και τοις καταλοίποις εχθρών ημών ότι ωκοδόμησα το τείχος, και ου κατελείφθη

	εν αυτοίς πνοή. έως του καιρού εκείνου θύρας ουκ επέστησα εν ταις πύλαις.
Nee 6:2	και απέστειλε Σαναβαλλάτ και Γησάμ προς με λέγων· δεύρο και συναχθώμεν επί το αυτό εν ταις κώμαις εν πεδίω ΄Ωνώ· και αυτοί λογιζόμενοι ποιήσαι μοι πονηρίαν.
Nee 6:3	και απέστειλα επ' αυτούς αγγέλους λέγων· έργον μέγα εγώ ποιώ και ου δυνήσομαι καταβήναι, μη ποτε καταπαύση το έργον· ως αν τελειώσω αυτό, καταβήσομαι προς υμάς.
Nee 6:4	και απέστειλαν προς με ως το ρήμα τούτο, και απέστειλα αυτοίς κατά ταύτα.
Nee 6:5	και απέστειλε προς με Σαναβαλλάτ τον παίδα αυτού και επιστολήν ανεωγμένην εν χειρί αυτού.
Nee 6:6	και ην γεγραμμένον εν αυτη· « Εν έθνεσιν ηκούσθη ότι συ και οι Ιουδαίοι λογίζεσθε αποστατήσαι, δια τούτο συ οικοδομείς το τείχος, και συ έση αυτοίς εις βασιλέα·
Nee 6:7	και προς τούτοις προφήτας έστησας σεαυτω, ίνα καθίσης εν Ιερουσαλήμ εις βασιλέα επί Ιούδα· και νυν απαγγελήσονται τω βασιλεί οι λόγοι ούτοι· και νυν δεύρο βουλευσώμεθα επί το αυτό.
Nee 6:8	και απέστειλα προς αυτόν λέγων· ουκ εγενήθη ως οι λόγοι ούτοι, ως συ λέγεις, ότι από καρδιάς σου συ ψεύδη αυτούς.
Nee 6:9	ότι πάντες φοβεριζουσιν ημάς λέγοντες· εκλυθήσονται αι χείρες αυτών από του έργου τούτου, και ου ποιηθήσεται· και νυν εκραταίωσα τας χείράς μου.
Nee 6:10	Καγώ εισήλθον εις οίκον Σεμεϊ υιού Δαλαϊα, υιού Μεταβεήλ -και αυτός συνεχόμενος- και είπε· συναχθώμεν εις οίκον του Θεού εν μέσω αυτού και κλείσωμεν τας θύρας αυτού, ότι έρχονται νυκτός φονεύσαι σε.
Nee 6:11	και είπα· τις εστιν ο ανήρ, ος εισελεύσεται εις τον οίκον και ζήσεται;
Nee 6:12	και επέγνων και ιδού ο Θεός ουκ απέστειλεν αυτόν, ότι η προφητεία λόγος κατ' εμού, και Τωβίας και Σαναβαλλάτ εμισθώσαντο
Nee 6:13	επ' εμέ όχλον, όπως φοβηθώ και ποιήσω ούτως και αμάρτω και γένωμαι αυτοίς εις όνομα πονηρόν, όπως ονειδίσωσί με.
Nee 6:14	μνήσθητι, ο Θεός, Τωβία και Σαναβαλλάτ, ως τα ποιήματα αυτού ταύτα, και τω Νωαδία τω προφήτη και τοις καταλοιπίοις των προφητών, οί ήσαν φοβεριζοντές με.
Nee 6:15	Και ετελέσθη το τείχος πέμπτη και εικάδι του Ελούλ μηνός εις πεντήκοντα και δύο ημέρας.
Nee 6:16	και εγένετο ηνίκα ήκουσαν πάντες οι εχθροί ημών, και εφοβήθησαν πάντα τα έθνη τα κύκλω ημών, και επέπεσε φόβος σφόδρα εν οφθαλμοίς αυτών, και έγνωσαν ότι παρά του Θεού ημών εγενήθη τελειωθήναι το έργον τούτο.
Nee 6:17	και εν ταις ημέραις εκείναις από πολλών εντίμων Ιούδα επιστολαί επορεύοντο

	προς Τωβίαν, και αι Τωβία ήρχοντο προς αυτούς,
Nee 6:18	ότι πολλοί εν Ιούδα ένορκοι ήσαν αυτω, ότι γαμβρός ην του Σεχενία υιού Ηραέ, και Ιωνάν υιος αυτου έλαβε την θυγατέρα Μεσουλάμ υιού Βαραχία εις γυναίκα.
Nee 6:19	και τους λόγους αυτου ήσαν λέγοντες προς με και λόγους μου ήσαν εκφέροντες αυτω, και επιστολάς απέστειλε Τωβίας φοβερίσαι με.
Nee 7:1	ΚΑΙ εγένετο ηνίκα ωκοδομήθη το τείχος, και έστησα τας θύρας, και επεσκέπησαν οι πυλωροί και οι άδοντες και οι Λευίται.
Nee 7:2	και ενετειλάμην τω Ανανία αδελφω μου και τω Ανανία άρχοντι της βιρά εν Ιερουσαλήμ, ότι αυτός ως ανήρ αληθής και φοβούμενος τον Θεόν παρά πολλούς,
Nee 7:3	και είπα αυτοίς· ουκ ανοιγήσονται πύλαι Ιερουσαλήμ έως άμα τω ηλίω, και έτι αυτών γρηγορούντων κλειέσθωσαν αι θύραι και σφηνούσθωσαν· και στήσον προφύλακας οικούντων εν Ιερουσαλήμ, ανήρ εν προφυλακή αυτου και ανήρ απέναντι οικίας αυτου.
Nee 7:4	Και η πόλις πλατεία και μεγάλη, και ο λαός ολίγος εν αυτη, και ουκ ήσαν οικίαι ωκοδομημέναι.
Nee 7:5	και έδωκεν ο Θεός εις την καρδιαν μου και συνήξα τους εντίμους και τους άρχοντας και τον λαόν εις συνοδίας· και εύρον βιβλίον της συνοδίας, οί ανέβησαν εν πρώτοις, και εύρον γεγραμμένον εν αυτω.
Nee 7:6	και ούτοι υιοί της χώρας οι αναβάντες από αιχμαλωσίας της αποικίας, ης απώκισε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς Βαβυλώνος και επέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ και εις Ιούδα ανήρ εις την πόλιν αυτου
Nee 7:7	μετά Ζοροβάβελ και Ιησού και Νεεμία Αζαρία και Ρεελμά Ναεμανί, Μαρδοχαιός, Βαλσάν, Μασφαράθ, Έσδρα, Βογουΐα, Ιναούμ, Βαανά, Μασφάρ, άνδρες λαού Ισραήλ·
Nee 7:8	υιοί Φόρος δισχίλιοι εκατόν εβδομηκονταδύο·
Nee 7:9	υιοί Σαφατία τριακόσιοι εβδομηκονταδύο·
Nee 7:10	υιοί Ήρά εξακόσιοι πεντηκονταδύο·
Nee 7:11	υιοί Φαάθ Μωάβ τοις υιοίς Ιησού και Ιωάβ δισχίλιοι εξακόσιοι δεκαοκτώ·
Nee 7:12	υιοί Αιλάμ χίλιοι διακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες·
Nee 7:13	υιοί Ζαθουΐα οκτακόσιοι τεσσαρακονταπέντε·
Nee 7:14	υιοί Ζακχού επτακόσιοι εξήκοντα·
Nee 7:15	υιοί Βανουΐ εξακόσιοι τεσσαρακονταοκτώ·
Nee 7:16	υιοί Βηβί εξακόσιοι εικοσιοκτώ·
Nee 7:17	υιοί Ασγάδ δισχίλιοι τριακόσιοι εικοσιδύο·

Nee 7:18	υιοί Αδωνικάμ εξακόσιοι εξηκονταεπτά·
Nee 7:19	υιοί Βαγοϊ δισχίλιοι εξηκονταεπτά·
Nee 7:20	υιοί Ήδίν εξακόσιοι πενηκονταπέντε·
Nee 7:21	υιοί Ατήρ τω Εζεκία εννηκονταοκτώ·
Nee 7:22	υιοί Ήσάμ τριακόσιοι εικοσιοκτώ·
Nee 7:23	υιοί Βεσεϊ τριακόσιοι εικοσιτέσσαρες·
Nee 7:24	υιοί Αρίφ εκατόν δώδεκα· υιοί Ασέν διακόσιοι εικοσιτρείς·
Nee 7:25	υιοί Γαβαών εννηκονταπέντε·
Nee 7:26	υιοί Βαιθαλέμ εκατόν εικοσιτρείς· υιοί Ατωφά πενηκονταέξ·
Nee 7:27	υιοί Αναθώθ εκατόν εικοσιοκτώ·
Nee 7:28	άνδρες Βηθασμώθ τεσσαρακονταδύο·
Nee 7:29	άνδρες Καριαθαρίμ, Καφιρά και Βηρώθ επτακόσιοι τεσσαρακοντατρείς·
Nee 7:30	άνδρες Αραμά και Γαβαά εξακόσιοι είκοσιν·
Nee 7:31	άνδρες Μαχεμάς εκατόν εικοσιδύο·
Nee 7:32	άνδρες Βαιθήλ και Αϊ εκατόν εικοσιτρείς·
Nee 7:33	άνδρες Ναβία εκατόν πενηκονταδύο·
Nee 7:34	άνδρες Ήλαμαάρ χίλιοι διακόσιοι πενηκονταδύο·
Nee 7:35	υιοί Ήράμ τριακόσιοι είκοσι·
Nee 7:36	υιοί Ιεριχώ τριακόσιοι τεσσαρακονταπέντε·
Nee 7:37	υιοί Λοδαδίδ και Ήνω επτακόσιοι εικοσιείς·
Nee 7:38	υιοί Σανανά τρισχίλιοι ενακόσιοι τριάκοντα·
Nee 7:39	οι ιερείς, υιοί Ιωδαέ εις οίκον Ιησού ενακόσιοι εβδομηκοντατρείς·
Nee 7:40	υιοί Εμμήρ χίλιοι πενηκονταδύο·
Nee 7:41	υιοί Φασεούρ χίλιοι διακόσιοι τεσσαρακονταεπτά·
Nee 7:42	υιοί Ήράμ χίλιοι δεκαεπτά·
Nee 7:43	οι Λευίται, υιοί Ιησού του Καδμήλ τοις υιοίς του Ουδουία εβδομηκοντατέσσαρες·
Nee 7:44	οι άδοντες, υιοί Ασάφ εκατόν τεσσαρακονταοκτώ·
Nee 7:45	οι πυλωροί, υιοί Σαλούμ, υιοί Ατήρ, υιοί Τελμών, υιοί Ακούβ, υιοί Ατιτά, υιοί

	Σαβί, εκατόν τριακονταοκτώ·
Nee 7:46	οιναθινίμ, υιοί Σηά, υιοί Ασφά, υιοί Ταβλώθ,
Nee 7:47	υιοί Κιράς, υιοί Ασουϊα, υιοί Φαδών,
Nee 7:48	υιοί Λαβανά, υιοί Αγαβά, υιοί Σελμεί,
Nee 7:49	υιοί Ανάν, υιοί Γαδήλ, υιοί Γαάρ,
Nee 7:50	υιοί Ρααϊά, υιοί Ρασσών, υιοί Νεκωδά,
Nee 7:51	υιοί Γηζάμ, υιοί Όζι, υιοί Φεσή,
Nee 7:52	υιοί Βησί, υιοί Μειϊνών, υιοί Νεφωσασί,
Nee 7:53	υιοί Βακβούκ, υιοί Αχιφά, υιοί Αρούρ,
Nee 7:54	υιοί Βασαλώθ, υιοί Μιδά, υιοί Αδασάν,
Nee 7:55	υιοί Βαρκουέ, υιοί Σισαράθ, υιοί Θημά,
Nee 7:56	υιοί Νισιά, υιοί Ατιφά,
Nee 7:57	υιοί δούλων Σαλωμών, υιοί Σουτεϊ, υιοί Σαφαράτ, υιοί Φεριδά,
Nee 7:58	υιοί Ιελήλ, υιοί Δορκών, υιοί Γαδαήλ,
Nee 7:59	υιοί Σαφατία, υιοί Επτήλ, υιοί Φακαράθ, υιοί Σαβαϊμ, υιοί Ήμίμ·
Nee 7:60	πάντες οι ναθινίμ, και υιοί δούλων Σαλωμών, τριακόσιοι ενενηκονταδύο.
Nee 7:61	και ούτοι ανέβησαν από Θελμελέθ, Θελαρησά, Χαρούβ, Ήρών, Ιεμήρ και ουκ εδυνασθησαν απαγγείλαι οίκους πατριών αυτών και σπέρμα αυτών ει από Ισραήλ εισιν·
Nee 7:62	υιοί Δαλαία, υιοί Τωβία, υιοί Νεκωδά, εξακόσιοι τεσσαρακονταδύο·
Nee 7:63	και από των ιερέων υιοί Εβία, υιοί Ακώς, υιοί Βερζελλί, ότι έλαβον από θυγατέρων Βερζελλί του Γαλααδίτου γυναίκας και εκλήθησαν επ' ονόματι αυτών·
Nee 7:64	ούτοι εξήτησαν γραφήν αυτών της συνοδίας, και ουχ ευρέθη, και ηγχιστεύθησαν από της ιερατείας,
Nee 7:65	και είπεν Αθερσασθά, ίνα μη φάγωσιν από του αγίου των αγίων, έως αναστη ιερεύς φωτίσων.
Nee 7:66	και εγένετο πάσα η εκκλησία ωσει τέσσαρες μυριάδες δισχίλιοι τριακόσιοι εξήκοντα,
Nee 7:67	πάρεξ δούλων αυτών και παιδισκών αυτών, ούτοι επτακισχίλιοι τριακόσιοι τριακονταεπτά· και άδοντες και άδουσαι διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε·

Nee 7:69	όνοι δισχίλιοι επτακόσιοι.
Nee 7:70	και από μέρους αρχηγών των πατριών έδωκαν εις το έργον τω Νεεμία εις θησαυρόν χρυσούς χλίους, φιάλας πενήκοντα και χωθωνώθ των ιερέων τριάκοντα.
Nee 7:71	και από αρχηγών των πατριών έδωκαν εις θησαυρούς του έργου χρυσού νομίσματος δύο μυριάδας και αργυρίου μνάς δισχιλίας τριακοσίας, και έδωκαν οι κατάλοιποι του λαού χρυσίου δύο μυριάδας και αργυρίου μνάς δισχιλίας διακοσίας και χωθωνώθ των ιερέων εξηκονταεπτά.
Nee 7:72	και εκάθισαν οι ιερείς και Λευίται και οι πυλωροί και οι άδοντες και οι από του λαού και οι ναθινίμ και πας Ισραήλ εν πόλεσιν αυτών.
Nee 8:1	ΚΑΙ έφθασεν ο μην ο έβδομος -και οι υιοί Ισραήλ εν πόλεσιν αυτών- και συνήχθησαν πας ο λαός ως ανήρ εις εις το πλάτος το έμπροσθεν πύλης του ύδατος. και είπαν τω Έσδρα τω γραμματεί ενέγκαι το βιβλίον νόμου Μωυσή, ον ενετείλατο Κύριος τω Ισραήλ.
Nee 8:2	και ήνεγκεν Έσδρας ο ιερεύς τον νόμον ενώπιον της εκκλησίας από ανδρός έως γυναικός και πας ο συνίων ακούειν εν ημέρα μια του μηνός του εβδόμου
Nee 8:3	και ανέγνω εν αυτω από της ωρας του διαφωτίσαι τον ήλιον έως ημίους της ημέρας απέναντι των ανδρών και των γυναικών, και αυτοί συνιέντες, και ώτα παντός του λαού εις το βιβλίον του νόμου.
Nee 8:4	και έστη Έσδρας ο γραμματεύς επί βήματος ξυλίνου, και έστησαν εχόμενα αυτου Ματταθίας και Σαμαΐας και Ανανίας και Ουρίας και Χελκία και Μαασία εκ δεξιών αυτου, και εξ αριστερών Φαδαΐας και Μισαήλ και Μελχίας και Ασώμ και Ασαβαδμά και Ζαχαρίας και Μεσολλάμ.
Nee 8:5	και ήνοιξεν Έσδρας το βιβλίον ενώπιον παντός του λαού, ότι αυτός ην επάνω του λαού -και εγένετο ηνίκα ήνοιξεν αυτό, έστη πας ο λαός-
Nee 8:6	και ηυλόγησεν Έσδρας Κύριον τον Θεόν τον μέγαν, και απεκρίθη πας ο λαός και είπαν· αμήν, επάραντες τας χείρας αυτών, και έκυψαν και προσεκύνησαν τω Κυρίω επί πρόσωπον επί την γην.
Nee 8:7	και Ιησούς και Βαναΐας και Σαραβίας ήσαν συνετίζοντες τον λαόν εις τον νόμον· και ο λαός εν τη στάσει αυτου.
Nee 8:8	και ανέγνωσαν εν βιβλίω νόμου του Θεού, και εδίδασκεν Έσδρας και διέστελλεν εν επιστήμη Κυρίου, και συνήκεν ο λαός εν τη αναγνώσει.
Nee 8:9	και είπε Νεεμίας και Έσδρας ο ιερεύς και γραμματεύς και οι Λευίται και οι συνετίζοντες τον λαόν και είπαν παντί τω λαω· ημέρα αγία εστί τω Κυρίω Θεω ημών, μη πενθείτε μηδέ κλαίετε· ότι έκλαιε πας ο λαός, ως ήκουσαν τους λόγους του νόμου.
Nee 8:10	και είπεν αυτοίς· πορεύεσθε φάγετε λιπάσματα και πίετε γλυκάσματα και αποστείλατε μερίδας τοις μη έχουσιν· ότι αγία εστί η ημέρα τω Κυρίω ημών· και μη διαπέσητε, ότι εστί Κύριος ισχύς ημών.

Nee 8:11	και οι Λευίται κατεσιώπων πάντα τον λαόν λέγοντες· σιωπάτε, ότι ημέρα αγία, και μη καταπίπτετε.
Nee 8:12	και απήλθε πας ο λαός φαγείν και πιείν και αποστέλλειν μερίδας και ποιήσαι ευφροσύνην μεγάλην, ότι συνήκαν εν τοις λόγοις οίς εγνώρισεν αυτοίς.
Nee 8:13	Και εν τη ημέρα τη δευτέρα συνήχθησαν οι άρχοντες των πατριών συν τω παντί λαω, οι ιερείς και οι Λευίται προς Έσδραν τον γραμματέα επιστήσαι προς πάντας τους λόγους του νόμου.
Nee 8:14	και εύροσαν γεγραμμένον εν τω νόμω, ω ενετείλατο Κύριος τω Μωυσή, όπως κατοικήσωσιν οι υιοί Ισραήλ εν σκηναίς εν εορτη εν μηνί τω εβδόμω,
Nee 8:15	και όπως σημάνωσι σάλπιγγιν εν πάσαις ταις πόλεσιν αυτών και εν Ιερουσαλήμ. και είπεν Έσδρας· εξέλθετε εις το όρος, και ενέγκατε φύλλα ελαίας και φύλλα ξύλων κυπαρισσίνων και φύλλα μυρσίνης και φύλλα φοινίκων και φύλλα ξύλου δασέος ποιήσαι σκηνάς κατά το γεγραμμένον.
Nee 8:16	και εξήλθεν ο λαός και ήνεγκαν και εποίησαν εαυτοίς σκηνάς ανήρ επί του δώματος αυτου και εν ταις αυλαίς αυτών και εν ταις αυλαίς οίκου του Θεού και εν πλατειάις της πόλεως και έως πύλης Εφραίμ.
Nee 8:17	και εποίησαν πάσα η εκκλησία, οι επιστρέψαντες από της αιχμαλωσίας, σκηνάς και εκάθισαν εν σκηναίς· ότι ουκ εποίησαν από ημερών Ιησού υιού Ναυή ούτως οι υιοί Ισραήλ έως της ημέρας εκείνης· και εγένετο ευφροσύνη μεγάλη.
Nee 8:18	και ανέγνω εν βιβλίω νόμου του Θεού ημέραν εν ημέρα από της ημέρας της πρώτης έως της ημέρας της εσχάτης· και εποίησαν εορτήν επτά ημέρας, και τη ημέρα τη ογδόη εξόδιον κατά το κρίμα.
Nee 9:1	ΚΑΙ εν ημέρα εικοστη και τετάρτη του μηνός τούτου συνήχθησαν οι υιοί Ισραήλ εν νηστεία και εν σάκκοις και σποδω επί κεφαλής αυτών.
Nee 9:2	και εχωρίσθησαν οι υιοί Ισραήλ από παντός υιού αλλοτρίου και έστησαν και εξηγόρευσαν τας αμαρτίας αυτών και τας ανομίας των πατέρων αυτών.
Nee 9:3	και έστησαν επί τη στάσει αυτών και ανέγνωσαν εν βιβλίω νόμου Κυρίου Θεού αυτών και ήσαν εξαγορευόντες τω Κυρίω και προσκυνούντες τω Κυρίω Θεω αυτών.
Nee 9:4	και έστη επί αναβάσει των Λευιτών Ιησούς και οι υιοί Καδμιήλ, Σεχενία υιος Σαραβία, υιοί Χωνενί και εβόησαν φωνή μεγάλη προς Κύριον τον Θεόν αυτών.
Nee 9:5	και είποσαν οι Λευίται Ιησούς και Καδμιήλ· ανάστητε, ευλογείτε Κύριον τον Θεόν ημών από του αιώνος και έως του αιώνος· και ευλογήσουσιν όνομα δόξης σου και υψώσουσιν επί πάση ευλογία και αινέσει.
Nee 9:6	και είπεν Έσδρας· συ ει αυτός Κύριος μόνος, συ εποίησας τον ουρανόν και τον ουρανόν του ουρανού και πάσαν την στάσιν αυτών, την γην και πάντα, όσα εστί εν αυτη, τας θαλάσσας και πάντα τα εν αυταις, και συ ζωοποιείς τα πάντα, και σοί προσκυνούσιν αι στρατιαί των ουρανών.
Nee 9:7	συ ει Κύριος ο Θεός· συ εξελέξω εν Αβραμ και εξήγαγες αυτόν εκ της χώρας των

	Χαλδαιών και επέθηκας αυτω όνομα Αβραάμ·
Nee 9:8	και εύρες την καρδιαν αυτού πιστήν ενώπιόν σου και διέθου προς αυτόν διαθήκην δούναι αυτω την γην των Χανααναίων και Χετταίων και Αμορραίων και Φερεζαίων και Ιεβουσαίων και Γεργεσαίων και τω σπέρματι αυτού· και έστησας τους λόγους σου, ότι δίκαιος συ.
Nee 9:9	και είδες την ταπεινώσιν των πατέρων ημών εν Αιγύπτω και την κραυγήν αυτών ήκουσας επί θάλασσαν ερυθράν.
Nee 9:10	και έδωκας σημεία και τέρατα εν Αιγύπτω εν Φαραώ και εν πάσι τοις παισίν αυτού και εν παντί τω λαω της γης αυτού, ότι έγνωσ ότι υπερηφάνησαν επ' αυτούς, και εποίησας σεαυτω όνομα ως η ημέρα αύτη.
Nee 9:11	και την θάλασσαν έρρηξας ενώπιον αυτών, και παρήλθοσαν εν μέσω της θαλάσσης εν ξηρασία, και τους καταδιώξοντας αυτούς έρριψας εις βυθόν ωσει λίθον εν ύδατι σφοδρω.
Nee 9:12	και εν στύλω νεφέλης ωδήγησας αυτούς ημέρας και εν στύλω πυρός την νύκτα του φωτίσαι αυτοίς την οδόν, εν ή πορεύσονται εν αυτη.
Nee 9:13	και επί όρος Σινά κατέβης και ελάλησας προς αυτούς εξ ουρανού και έδωκας αυτοίς κρίματα ευθέα και νόμους αληθείας, προστάγματα και εντολάς αγαθάς·
Nee 9:14	και το σάββατόν σου το άγιον εγνώρισας αυτοίς, εντολάς και προστάγματα και νόμον ενετείλω αυτοίς εν χειρί Μωυσή δούλου σου.
Nee 9:15	και άρτον εξ ουρανού έδωκας αυτοίς εις σιτοδοτιάν αυτών και ύδωρ εκ πέτρας εξήνεγκας αυτοίς εις δίψαν αυτών. και είπας αυτοίς εισελθείν κληρονομήσαι την γην, εφ' ην εξέτεινας την χειρά σου δούναι αυτοίς.
Nee 9:16	και αυτοί και οι πατέρες ημών υπερηφανεύσαντο και εσκήρυναν τον τράχηλον αυτών και ουκ ήκουσαν των εντολών σου·
Nee 9:17	και ανένευσαν του εισακούσαι και ουκ εμνήσθησαν των θαυμασίων σου, ων εποίησας μετ' αυτών και εσκήρυναν τον τράχηλον αυτών και έδωκαν αρχήν επιστρέψαι εις δουλειάν αυτών εν Αιγύπτω. και συ ο Θεός ελεήμων και οικτιρμων, μακρόθυμος και πολυέλεος, και ουκ εγκατέλιπες αυτούς.
Nee 9:18	έτι δε και εποίησαν εαυτοίς μόσχον χωνευτόν και είπαν· ούτοι οι θεοί οι εξαγαγόντες ημάς εξ Αιγύπτου· και εποίησαν παροργισμούς μεγάλους.
Nee 9:19	και συ εν οικτιρμοίς σου τοις πολλοίς ουκ εγκατέλιπες αυτούς εν τη ερήμω, τον στύλον της νεφέλης ουκ εξέκλινας απ' αυτών ημέρας οδηγήσαι αυτούς εν τη οδω και τον στύλον του πυρός την νύκτα, φωτίζειν αυτοίς την οδόν, εν ή πορεύσονται εν αυτη.
Nee 9:20	και το πνεύμά σου το αγαθόν έδωκας συνετίσαι αυτούς και το μάννα σου ουκ αφυστέρησας από στόματος αυτών και ύδωρ έδωκας αυτοίς εν τω δίψει αυτών.
Nee 9:21	και τεσσαράκοντα έτη διέθρεψας αυτούς εν τη ερήμω, ουχ υστέρησας αυτοίς ουδέν· ιμάτια αυτών ουκ επαλαιώθησαν, και πόδες αυτών ου διερράγησαν.

Nee 9:22	και έδωκας αυτοίς βασιλείας και λαούς εμέρισας αυτοίς, και εκληρονόμησαν την γην Σηών βασιλέως Εσεβών και την γην Ωγ βασιλέως του Βασάν.
Nee 9:23	και τους υιούς αυτών επλήθυνας ως τους αστέρας του ουρανού και εισήγαγες αυτούς εις την γην, ην είπας τοις πατράσιν αυτών, και εκληρονόμησαν αυτήν.
Nee 9:24	και εξέτριψας ενώπιον αυτών τους κατοικούντας την γην των Χανααναίων και έδωκας αυτούς εις τας χείρας αυτών και τους βασιλείς αυτών και τους λαούς της γης ποιήσαι αυτοίς ως αρεστόν ενώπιον αυτών.
Nee 9:25	και κατελάβοσαν πόλεις υψηλάς και εκληρονόμησαν οικίας πλήρεις πάντων αγαθών, λάκκους λελατομημένους, αμπελώνας και ελαιώνας και παν ξύλον βρώσιμον εις πλήθος· και εφάγосαν και ενεπλήσθησαν και ελιπάνθησαν και ετρώφησαν εν αγαθωσύνη σου τη μεγάλη.
Nee 9:26	και ήλλαξαν και απέστησαν από σου και έρριψαν τον νόμον σου οπίσω σώματος αυτών και τους προφήτας σου απέκτειναν, οί διεμαρτύραντο εν αυτοίς επιστρέψαι αυτούς προς σε, και εποίησαν παροργισμούς μεγάλους.
Nee 9:27	και έδωκας αυτούς εν χειρί θλιβόντων αυτούς, και έθλιψαν αυτούς· και ανεβόησαν προς σε εν καιρω θλίψεως αυτών, και συ εξ ουρανού σου ήκουσας και εν οικτιρμοίς σου τοις μεγάλοις έδωκας αυτοίς σωτήρας και έσωσας αυτούς εκ χειρός θλιβόντων αυτούς.
Nee 9:28	και ως ανεπαύσαντο, επέστρεψαν ποιήσαι το πονηρόν ενώπιόν σου· και εγκατέλιπες αυτούς εις χείρας εχθρών αυτών, και κατήρξαν εν αυτοίς· και πάλιν ανεβόησαν προς σε, και συ εξ ουρανού εισήκουσας και ερούσω αυτούς εν οικτιρμοίς σου πολλοίς.
Nee 9:29	και επεμαρτύρω αυτοίς επιστρέψαι αυτούς εις τον νόμον σου, και ουκ ήκουσαν, αλλ' εν ταις εντολαίς σου και κρίμασί σου ημάρτοσαν, α ποιήσας αυτά άνθρωπος ζήσεται εν αυτοίς· και έδωκαν νότον απειθούντα και τράχηλον αυτών εσκήρυναν και ουκ ήκουσαν.
Nee 9:30	και είλκυσας επ' αυτούς έτη πολλά και επεμαρτύρω αυτοίς εν πνεύματί σου εν χειρί προφητών σου· και ουκ ηνωτίσαντο, και έδωκας αυτούς εν χειρί λαών της γης.
Nee 9:31	και συ εν οικτιρμοίς σου τοις πολλοίς ουκ εποίησας αυτούς συντέλειαν και ουκ εγκατέλιπες αυτούς, ότι ισχυρός ει και ελεήμων και οικτίρμων.
Nee 9:32	και νυν, ο Θεός ημών ο ισχυρός, ο μέγας, ο κραταιός και ο φοβερός, φυλάσσω την διαθήκην σου και το έλεός σου, μη ολιγοθήτω ενώπιόν σου πας ο μόχθος, ος εύρεν ημάς και τους βασιλείς ημών και τους άρχοντας ημών και τους ιερείς ημών και τους προφήτας ημών και τους πατέρας ημών και εν παντί τω λαω σου από ημερών βασιλέων Ασσούρ και έως της ημέρας ταύτης.
Nee 9:33	και συ δίκαιος επί πάσι τοις ερχομένοις εφ' ημάς, ότι αλήθειαν εποίησας, και ημείς εξημάρτομεν,
Nee 9:34	και οι βασιλείς ημών και οι άρχοντες ημών και οι ιερείς ημών και οι πατέρες ημών ουκ εποίησαν τον νόμον σου και ου προσέσχον των εντολών σου και τα

	μαρτύριά σου, α διεμαρτύρω αυτοίς.
Nee 9:35	και αυτοί εν βασιλεία σου και εν αγαθωσύνη σου τη πολλή, ή έδωκας αυτοίς, και εν τη γη τη πλατεία και λιπαρά, ή έδωκας ενώπιον αυτών, ουκ εδούλευσάν σοι και ουκ απέστρεψαν από επιτηδευμάτων αυτών των πονηρών.
Nee 9:36	ιδού σήμερόν εσμεν δούλοι, και η γη, ην έδωκας τοις πατράσιν ημών φαγείν τον καρπόν αυτης και τα αγαθά αυτης, ιδού εσμεν δούλοι επ' αυτης,
Nee 9:37	και οι καρποί αυτης πολλοί τοις βασιλεύσιν, οίς έδωκας εφ' ημάς εν αμαρτίαις ημών, και επί τα σώματα ημών εξουσιάζουσι και εν κτήνεσιν ημών ως αρεστόν αυτοίς, και εν θλίψει μεγάλη εσμέν.
Nee 9:38	και εν πάσι τούτοις ημείς διατιθέμεθα πίστιν και γράφομεν, και επισφραγίζουσιν άρχοντες ημών, Λευίται ημών, ιερείς ημών.
Nee 10:1	ΚΑΙ επί των σφραγιζόντων Νεεμίας Αρτασασθά υιος Αχαλία και Σεδεκίας
Nee 10:2	υιος Αραία και Αζαρία και Ιερμία,
Nee 10:3	Φασούρ, Αμαρία, Μελχία,
Nee 10:4	Αττούς, Σεβανί, Μαλούχ,
Nee 10:5	Ιράμ, Μεραμώθ, Αβδία,
Nee 10:6	Δανιήλ, Γανναθών, Βαρούχ,
Nee 10:7	Μεσουλάμ, Αβία, Μιαμίν,
Nee 10:8	Μααζία, Βελγαϊ, Σαμαΐα, ούτοι ιερείς·
Nee 10:9	και οι Λευίται Ιησούς υιος Αζανία, Βαναίου από υιών Ήναδάδ, Καδμιήλ
Nee 10:10	και οι αδελφοί αυτου, Σαβανία, ΄Ωδουΐα, Καλιτάν, Φελία, Ανάν,
Nee 10:11	Μιχά, Ρωάβ, Ασεβίας,
Nee 10:12	Ζακχώρ, Σαραβία, Σεβανία,
Nee 10:13	΄Ωδούμ, υιοί Βανουναϊ·
Nee 10:14	άρχοντες του λαού Φόρος, Φαάθ, Μωάβ, ΄Ηλάμ, Ζαθουΐα, υιοί Βανί,
Nee 10:15	Ασγάδ, Βηβαϊ,
Nee 10:16	Αδανία, Βαγοϊ, ΄Ηδίν,
Nee 10:17	Ατήρ, Εζεκία, Αζούρ,
Nee 10:18	΄Ωδουΐα, ΄Ησάμ, Βησί,
Nee 10:19	Αρίφ, Αναθώθ, Νωβαϊ,

Nee 10:20	Μεγαφής, Μεσουλάμ, Ήζιρ,
Nee 10:21	Μεσωζεβήλ, Σαδούκ, Ιεδδούα,
Nee 10:22	Φαλτία, Ανάν, Αναΐα,
Nee 10:23	Ώσηέ, Ανανία, Ασούβ,
Nee 10:24	Αλωής, Φαλαϊ, Σωβήκ,
Nee 10:25	Ρεούμ, Εσσαβανά, Μαασία,
Nee 10:26	και Αϊα, Αινάν, Ήνάμ,
Nee 10:27	Μαλούχ, Ήράμ, Βαανά.
Nee 10:28	και οι κατάλοιποι του λαού, οι ιερείς, οι Λευίται, οι πυλωροί, οι άδοντες, οι ναθινίμ και πας ο προσπορευόμενος από λαών της γης προς νόμον του Θεού, γυναίκες αυτών, υιοί αυτών, θυγατέρες αυτών, πας ο ειδώς και συνίων,
Nee 10:29	ενίσχυνον επί τους αδελφούς αυτών και κατηράσαντο αυτούς και εισήλθοσαν εν αρά και εν όρκω του πορευέσθαι εν νόμω του Θεού, ος εδόθη εν χειρί Μωυσή δούλου του Θεού, φυλάσσεσθαι και ποιείν πάσας τας εντολάς Κυρίου και τα κρίματα αυτού και τα προστάγματα αυτού
Nee 10:30	και του μη δούναι θυγατέρας ημών τοις λαοίς της γης, και τας θυγατέρας αυτών ου ληψόμεθα τοις υιοίς ημών.
Nee 10:31	και λαοί της γης οι φέροντες τους αγορασμούς και πάσαν πράσιν εν ημέρα του σαββάτου αποδόσθαι, ουκ αγορώμεν παρ' αυτών εν σαββάτω και εν ημέρα αγία. και ανήσομεν το έτος το έβδομον και απαιτήσιν πάσης χειρός.
Nee 10:32	και στήσομεν εφ' ημάς εντολάς δούναι εφ' ημάς τρίτον του διδράχμου κατ' ενιαυτόν εις δουλείαν οίκου του Θεού ημών
Nee 10:33	εις άρτους του προσώπου και θυσίαν του ενδελεισμού και εις ολοκαύτωμα του ενδελεισμού των σαββάτων, των νομηγιών, εις τας εορτάς και εις τα άγια, και τα περι άμαρτίας εξιλάσασθαι περι Ισραήλ, και εις έργα οίκου του Θεού ημών.
Nee 10:34	και κλήρους εβάλομεν περι κλήρου ξυλοφορίας, οι ιερείς και οι Λευίται και ο λαός, ενέγκαι εις οίκον Θεού ημών, εις οίκον πατριών ημών, εις καιρούς από χρόνων, ενιαυτόν κατ' ενιαυτόν, εκκαύσαι επί το θυσιαστήριον Κυρίου Θεού ημών, ως γέγραπται εν τω νόμω,
Nee 10:35	και ενέγκαι τα πρωτογεννήματα της γης ημών και πρωτογεννήματα καρπού παντός ξύλου ενιαυτόν κατ' ενιαυτόν εις οίκον Κυρίου
Nee 10:36	και τα πρωτότοκα υιών ημών και κτηνών ημών, ως γέγραπται εν τω νόμω, και τα πρωτότοκα των βοών ημών και ποιμνιών ημών ενέγκαι εις οίκον Θεού ημών τοις ιερέυσι τοις λειτουργούσιν εν οίκω Θεού ημών.
Nee 10:37	και την απαρχήν σίτων ημών και τον καρπόν παντός ξύλου, οίνου και ελαίου οίσομεν τοις ιερέυσιν εις το γαζοφυλάκιον οίκου του Θεού· και δεκάτην γης ημών τοις Λευίταις. και αυτοί οι Λευίται δεκατούντες εν πάσαις πόλεσι δουλείας

	ημών·
Nee 10:38	και ἔσται ο ιερεύς υιος Ααρών μετά του Λευίτου εν τη δεκάτη του Λευίτου, και οι Λευίται ανοίσουσι την δεκάτην της δεκάτης εις οίκον Θεού ημών εις τα γαζοφυλάκια εις οίκον Θεού·
Nee 10:39	ὅτι εις τους θησαυρούς εισοίσουσιν οι υιοί Ισραήλ και οι υιοί του Λευί τας απαρχάς του σίτου και του οίνου και του ελαίου, και εκεί σκεύη τα ἅγια, και οι ιερείς και οι λειτουργοί και οι πυλωροί και οι ἄδοντες, και ουκ εγκαταλείψομεν τον οίκον του Θεού ημών.
Nee 11:1	ΚΑΙ ἐκάθισαν οι ἄρχοντες του λαοῦ εν Ιερουσαλήμ, και οι κατάλοιποι του λαοῦ ἐβάλοσαν κλήρους ἐνέγκαι ἓνα ἀπό των δέκα καθίσαι εν Ιερουσαλήμ πόλει τη αγία και ἐννέα μέρη εν ταις πόλεσι.
Nee 11:2	και ευλόγησεν ο λαός τους πάντας ἄνδρας τους ἐκουσιαζομένους καθίσαι εν Ιερουσαλήμ·
Nee 11:3	και οὔτοι οι ἄρχοντες της χώρας, οί ἐκάθισαν εν Ιερουσαλήμ και εν πόλεσιν Ιούδα· ἐκάθισαν ἀνὴρ εν κατασχέσει αὐτοῦ, εν πόλεσιν αὐτῶν Ισραήλ, οι ιερείς και οι Λευίται και οι ναθιναίοι και οι υιοί δούλων Σαλωμών·
Nee 11:4	και εν Ιερουσαλήμ ἐκάθισαν ἀπό υιών Ιούδα και ἀπό υιών Βενιαμίν. ἀπό υιών Ιούδα· Αθαΐα υιος Αζία, υιος Ζαχαρία, υιος Σαμαρία, υιος Σαφατία, υιος Μαλελεήλ και ἀπό των υιών Φαρές,
Nee 11:5	και Μασσία υιος Βαρούχ, υιος Χαλαζά, υιος Ὀζία, υιος Αδαΐα, υιος Ιωαρίβ, υιος Ζαχαρίου, υιος του Σηλωνί·
Nee 11:6	πάντες υιοί Φαρές οι καθήμενοι εν Ιερουσαλήμ τετρακόσιοι ἐξηκονταοκτώ ἄνδρες δυνάμεως.
Nee 11:7	και οὔτοι υιοί Βενιαμίν· Σηλώ υιος Μεσουλάμ, υιος Ιωάδ, υιος Φαδαΐα, υιος Κωλεΐα, υιος Μασσίου, υιος Εθιήλ, υιος Ιεσία,
Nee 11:8	και ὀπίσω αὐτοῦ Γηβέ, Σηλί, ἐννακόσιοι εικοσιοκτώ.
Nee 11:9	και Ιωήλ υιος Ζεχρί ἐπίσκοπος ἐπ' αὐτούς, και Ιούδα υιος Ασανά ἀπό της πόλεως δεύτερος·
Nee 11:10	ἀπό των ιερέων· και Ιαδία υιος Ιωρίβ, Ιαχίν,
Nee 11:11	Σαραΐα υιος Ελχία, υιος Μεσουλάμ, υιος Σαδδούκ, υιος Μαριώθ, υιος Αιτώθ ἀπέναντι οίκου του Θεοῦ.
Nee 11:12	και ἀδελφοί αὐτῶν ποιούντες το ἔργον του οίκου οκτακόσιοι εικοσιδύο. και Αδαΐα υιος Ιεροάμ, υιοῦ Φαλαλία, υιοῦ Αμασί, υιος Ζαχαρία, υιος Φασσούρ, υιος Μελχία,
Nee 11:13	και ἀδελφοί αὐτοῦ, ἄρχοντες πατριῶν διακόσιοι τεσσαρακονταδύο. και Αμασία υιος Εσδρηήλ, υιοῦ Μεσαριμίθ, υιοῦ Εμμήρ,
Nee 11:14	και ἀδελφοί αὐτοῦ δυνατοί παρατάξεως ἑκατόν εικοσιοκτώ· και ἐπίσκοπος

	Βαδιήλ υιος των μεγάλων.
Nee 11:15	και από των Λευιτών Σαμαΐα υιος Εσρικάμ,
Nee 11:17	Ματθανίας υιος Μιχά και Ιωβήβ υιος Σαμουϊ,
Nee 11:18	διακόσιοι ογδοηκοντατέσσαρες.
Nee 11:19	και οι πυλωροί Ακούβ, Τελαμίν, και οι αδελφοί αυτών, εκατόν εβδομηκονταδύο.
Nee 11:22	και επίσκοπος Λευιτών υιος Βανί, υιος Οζί, υιος Ασαβία, υιος Μιχά. από υιών Ασάφ των αδόντων απέναντι έργου οίκου του Θεού.
Nee 11:23	ότι εντολή του βασιλέως εις αυτούς.
Nee 11:24	και Φαθαΐα υιος Βασηζά προς χείρα του βασιλέως εις παν χρήμα τω λαω.
Nee 11:25	και προς τας επαύλεις εν αγρω αυτών. και από υιών Ιούδα εκάθισαν εν Καριαθαρβόκ
Nee 11:26	και εν Ιησού
Nee 11:27	και εν Βηρσαβεέ, και επαύλεις αυτών,
Nee 11:30	Λαχίς και αγροί αυτής· και παρενεβάλοσαν εν Βηρσαβεέ.
Nee 11:31	και οι υιοί Βενιαμίν από Γαβαά Μαχμάς.
Nee 11:36	και από των Λευιτών μερίδες Ιούδα τω Βενιαμίν.
Nee 12:1	ΚΑΙ ούτοι οι ιερείς και οι Λευίται οι αναβάντες μετά Ζοροβάβελ υιού Σαλαθιήλ και Ιησού· Σαραΐα, Ιερεμία, Έσδρα,
Nee 12:2	Αμαρία, Μαλούχ,
Nee 12:3	Σεχενία·
Nee 12:7	ούτοι οι άρχοντες των ιερέων και αδελφοί αυτών εν ημέραις Ιησού.
Nee 12:8	και οι Λευίται, Ιησού, Βανουϊ, Καδμιήλ, Σαραβία, Ιωδαέ, Ματθανία, επί των χειρών αυτός και οι αδελφοί αυτών εις τας εφημερίας.
Nee 12:10	και Ιησούς εγέννησε τον Ιωακίμ, και Ιωακίμ εγέννησε τον Ελιασίβ, και Ελιασίβ τον Ιωδαέ,
Nee 12:11	και Ιωδαέ εγέννησε τον Ιωνάθαν, και Ιωνάθαν εγέννησε τον Ιαδού.
Nee 12:12	και εν ημέραις Ιωακίμ αδελφοί αυτού οι ιερείς και οι άρχοντες των πατριών· τω Σαραΐα Αμαρία, τω Ιερεμία Ανανία,
Nee 12:13	τω Έσδρα Μεσουλάμ, τω Αμαρία Ιωανάν,
Nee 12:14	τω Αμαλούχ Ιωνάθαν, τω Σεχενία Ιωσήφ,

Nee 12:15	τω Αρέ Μαννάς, τω Μαριώθ Ελκαϊ,
Nee 12:16	τω Αδαδαϊ Ζαχαρία, τω Γαναθώθ Μοσολάμ,
Nee 12:17	τω Αβιά Ζεχρί, τω Μιαμίν Μααδαϊ τω Φελετί,
Nee 12:18	τω Βαλγάς Σαμουέ, τω Σεμία Ιωνάθαν,
Nee 12:19	τω Ιωαρίβ Ματθαναϊ, τω Εδίω Οζί,
Nee 12:20	τω Σαλαϊ Καλλαϊ, τω Αμέκ Αβέδ,
Nee 12:21	τω Ελκία Ασαβίας, τω Ιεδειού Ναθαναήλ.
Nee 12:22	οι Λευίται εν ημέραις Ελιασίβ, Ιωαδά και Ιωά και Ιωανάν και Ιδούα, γεγραμμένοι άρχοντες των πατριών, και οι ιερείς εν βασιλεία Δαρείου του Πέρσου·
Nee 12:23	υιοί δε Λευί άρχοντες των πατριών γεγραμμένοι επί βιβλίω λόγων των ημερών και έως ημερών Ιωανάν υιού Ελισουέ.
Nee 12:24	και οι άρχοντες των Λευιτών Ασαβία και Σαραβία και Ιησού και υιοί Καδμιήλ και οι αδελφοί αυτών κατεναντίον αυτών εις ύμνον αινείν εν εντολή Δαυίδ ανθρώπου του Θεού εφημερία προς εφημερίαν
Nee 12:25	εν τω συναγαγείν με τους πυλωρούς
Nee 12:26	εν ημέραις Ιωακίμ υιού Ιησού, υιού Ιωσεδέκ και εν ημέραις Νεεμία, και Έσδρας ο ιερεύς και γραμματεύς.
Nee 12:27	Και εν εγκαινίοις τείχους Ιερουσαλήμ εζήτησαν τους Λευίτας εν τοις τόποις αυτών του ενέγκαι αυτους εις Ιερουσαλήμ ποιήσαι εγκαινία και ευφροσύνην εν Θωδαθά και εν ωδαίς, κυμβαλίζοντες και ψαλτήρια και κινύραι.
Nee 12:28	και συνήχθησαν οι υιοί των αδόντων και από της περιχώρου κυκλόθεν εις Ιερουσαλήμ και από επαύλεων
Nee 12:29	και από αγρών· ότι επαύλεις ωκοδόμησαν εαυτοίς οι άδοντες εν Ιερουσαλήμ.
Nee 12:30	και εκαθαρίσθησαν οι ιερείς και οι Λευίται, και εκαθάρισαν τον λαόν και τους πυλωρούς και το τείχος.
Nee 12:31	και ανήνεγκα τους άρχοντας Ιούδα επάνω του τείχους και έστησα δύο περί αιnéσεως μεγάλους, και διήλθον εκ δεξιών επάνω του τείχους της κοπρίας,
Nee 12:32	και επορεύθη οπίσω αυτών Ώσαϊα και ήμισυ αρχόντων Ιούδα
Nee 12:33	και Αζαρίας και Έσδρας και Μεσολλάμ,
Nee 12:34	και Ιούδα και Βενιαμίν και Σαμαϊας και Ιερεμία
Nee 12:35	και από των υιών των ιερέων εν σάλπιγξι Ζαχαρίας υιος Ιωνάθαν, υιος Σαμαϊα, υιος Ματθανία, υιος Μιχαϊα, υιος Ζακχούρ, υιος Ασάφ·
Nee 12:36	και αδελφοί αυτου Σαμαϊα και Οζιήλ, Γελώλ, Ιαμά, Αϊα, Ναθαναήλ και Ιούδα, Ανανί, του αινείν εν ωδαίς Δαυίδ ανθρώπου Θεού, και Έσδρας ο γραμματεύς

	έμπροσθεν αυτών·
Nee 12:37	επί πύλης του αίν κατέναντι αυτών ανέβησαν επί κλίμακας πόλεως Δαυίδ εν αναβάσει του τείχους επάνωθεν του οίκου Δαυίδ και έως της πύλης του ύδατος κατά ανατολάς.
Nee 12:38	και περί αιnéσεως η δευτέρα επορεύετο συναντώσα αυτοίς, και το ήμισυ του λαού επάνω του τείχους υπεράνω του πύργου των θεννουρίμ και έως του τείχους του πλατέος
Nee 12:39	και υπεράνω της πύλης Εφραίμ και επί την πύλην ιχθυράν και πύργω Αναμεήλ και έως πύλης της προβατικής και έστησαν εν πύλη της φυλακής.
Nee 12:40	και έστησαν αι δύο της αιnéσεως εν οίκω του Θεού, και εγώ και το ήμισυ των στρατηγών μετ' εμού
Nee 12:41	και οι ιερείς Ελιακίμ, Μασσίας, Βενιαμίν, Μιχαίας, Ελιωηναί, Ζαχαρίας, Ανανίας εν σάλπιγγι και Μασσίας και Σεμεΐας και Ελεάζαρ και Οζί και Ιωανάθ και Μελχίας και Αιλάμ και Εζούρ,
Nee 12:42	και ηκούσθησαν οι άδοντες και επεσκέπησαν.
Nee 12:43	και έθυσαν εν τη ημέρα εκείνη θυσιάσματα μεγάλα και ηυφράνθησαν, ότι ο Θεός ηύφρανεν αυτούς μεγάλως. και αι γυναίκες αυτών και τα τέκνα αυτών ηυφράνθησαν, και ηκούσθη η ευφροσύνη εν Ιερουσαλήμ από μακρόθεν.
Nee 12:44	Και κατέστησαν εν τη ημέρα εκείνη άνδρας επί των γαζοφυλακίων, τοις θυσαυροίς, ταις απαρχαίς και ταις δεκάταις και τοις συνηγμένοις εν αυτοίς άρχουσι των πόλεων, μερίδας τοις ιερεύσι και τοις Λευίταις, ότι ευφροσύνη ην εν Ιούδα επί τους ιερείς και επί τους Λευίτας τους εστώτας.
Nee 12:45	και εφύλαξαν φυλακάς Θεού αυτών και φυλακάς του καθαρισμού και τους άδοντας και τους πυλωρούς, ως εντολαί Δαυίδ και Σαλωμών υιού αυτού.
Nee 12:46	ότι εν ημέραις Δαυίδ Ασάφ απ' αρχής πρώτος των αδόντων και ύμνον και αίνεσιν τω Θεω.
Nee 12:47	και πας Ισραήλ εν ημέραις Ζοροβάβελ και εν ταις ημέραις Νεεμίου διδόντες μερίδας των αδόντων και των πυλωρών, λόγον ημέρας εν ημέρα αυτού, και αγιάζοντες τοις Λευίταις, και οι Λευίται αγιάζοντες τοις υιοίς Ααρών.
Nee 13:1	Εν τη ημέρα εκείνη ανεγνώσθη εν βιβλίω Μωυσή εν ωσί του λαού και ευρέθη γεγραμμένον εν αυτω, όπως μη εισέλθωσιν Αμμανίται και Μωαβίται εν εκκλησία Θεού έως αιώνος,
Nee 13:2	ότι ου συνήντησαν τοις υιοίς Ισραήλ εν άρτω και ύδατι και εμισθώσαντο επ' αυτόν τον Βαλαάμ καταράσασθαι, και επέστρεψεν ο Θεός ημών την κατάραν εις ευλογίαν.
Nee 13:3	και εγένετο ως ήκουσαν τον νόμον, και εχωρίσθησαν πας επίμικτος εν Ισραήλ.
Nee 13:4	και προ τούτου Ελιασίβ ο ιερεύς οικών εν γαζοφυλακίω οίκου Θεού ημών εγγίων Τωβία

Nee 13:5	και εποίησεν εαυτω γαζοφυλάκιον μέγα, και εκεί ήσαν πρότερον διδόντες την μαναάν και τον λίβανον και τα σκεύη και την δεκάτην του σίτου και του οίνου και του ελαίου, εντολήν των Λευιτών και των αδόντων και των πυλωρών και απαρχάς των ιερέων.
Nee 13:6	και εν παντί τούτω ουκ ήμην εν Ιερουσαλήμ· ότι εν έτει τριακοστω και δευτέρω του Αρθασασθά βασιλέως Βαβυλώνος ήλθον προς τον βασιλέα. και μετά το τέλος των ημερών ητησάμην παρά του βασιλέως
Nee 13:7	και ήλθον εις Ιερουσαλήμ. και συνήκα εν τη πονηρία, ή εποίησεν Ελιασίβ τω Τωβία, ποιήσαι αυτω γαζοφυλάκιον εν αυλή οίκου του Θεού.
Nee 13:8	και πονηρόν μοι εφάνη σφόδρα, και έρριψα πάντα τα σκεύη οίκου Τωβία έξω από του γαζοφυλακίου·
Nee 13:9	και είπα και εκαθάρισαν τα γαζοφυλάκια, και επέστρεψα εκεί σκεύη οίκου του Θεού, την μαναάν και τον λίβανον.
Nee 13:10	και έγνων ότι μερίδες των Λευιτών ουκ εδόθησαν, και εφύγосαν ανήρ εις αγρόν αυτου, οι Λευίται και οι άδοντες ποιούντες το έργον.
Nee 13:11	και εμαχεσάμην τοις στρατηγοίς και είπα· διατί εγκατελείφθη ο οίκος του Θεού; και συνήγαγον αυτους και έστησα αυτους επί τη στάσει αυτών.
Nee 13:12	και πας Ιούδα ήνεγκαν δεκάτην του πυρού και του οίνου και του ελαίου εις τους θησαυρούς
Nee 13:13	επί χείρα Σελεμία του ιερέως και Σαδδούκ του γραμματέως και Φαδαϊα από των Λευιτών, και επί χείρα αυτών Ανάν υιος Ζακχούρ, υιος Ματθανίου, ότι πιστοί ελογίσθησαν επ' αυτους μερίζειν τοις αδελφοίς αυτών.
Nee 13:14	μνήσθητί μου, ο Θεός, εν ταύτη, και μη εξαλειφθήτω έλεός μου, ό εποίησα εν οίκω Κυρίου του Θεού.
Nee 13:15	Εν ταις ημέραις εκείναις είδον εν Ιούδα πατούντας ληνούς εν τω σαββάτω και φέροντας δράγματα και επιγεμίζοντας επί τους όνους και οίνον και σταφυλήν και σύκα και παν βάσταγμα και φέροντας εις Ιερουσαλήμ εν ημέρα του σαββάτου· και επεμαρτυράμην εν ημέρα πράσεως αυτών.
Nee 13:16	και εκάθισαν εν αυτη φέροντες ιχθύν και πάσαν πράσιν πωλούντες εν τω σαββάτω τοις υιοίς Ιούδα και εν Ιερουσαλήμ.
Nee 13:17	και εμαχεσάμην τοις υιοίς Ιούδα τοις ελευθέροις και είπα αυτοίς· τις ο λόγος ούτος ο πονηρός, ον υμείς ποιείτε, και βεβηλούτε την ημέραν του σαββάτου;
Nee 13:18	ουχί ούτως εποίησαν οι πατέρες υμών, και ήνεγκεν επ' αυτους ο Θεός ημών και εφ' ημάς πάντα τα κακά ταύτα και επί την πόλιν ταύτην; και υμείς προστίθετε οργήν επί Ισραήλ βεβηλώσαι το σάββατον;
Nee 13:19	και εγένετο ηνίκα κατέστησαν πύλαι εν Ιερουσαλήμ προ του σαββάτου, και είπα και έκλεισαν τας πύλας, και είπα ωστε μη ανοιγήναι αυτάς έως οπίσω του σαββάτου· και εκ των παιδαρίων μου έστησα επί τας πύλας, ωστε μη αίρειν βαστάγματα εν ημέρα του σαββάτου.

Nee 13:20	και ηυλίσθησαν πάντες και εποίησαν πράσιν έξω Ιερουσαλήμ άπαξ και δις.
Nee 13:21	και επεμαρτυράμην εν αυτοίς και είπα προς αυτούς· διατί υμείς αυλίζεσθε απέναντι του τείχους; εάν δευτερώσητε, εκτενώ χείρά μου εν υμίν. από του καιρού εκείνου ουκ ήλθοσαν εν σαββάτω.
Nee 13:22	και είπα τοις Λευίταις, οί ήσαν καθαριζόμενοι, και ερχόμενοι φυλάσσοντες τας πύλας, αγιάζειν την ημέραν του σαββάτου. προς ταύτα μνήσθητί μου, ο Θεός, και φείσαι μου κατά το πλήθος του ελέους σου.
Nee 13:23	Και εν ταις ημέραις εκείναις είδον τους Ιουδαίους, οί εκάθισαν γυναίκας Αζωτίας, Αμμανίτιδας, Μωαβίτιδας
Nee 13:24	και οι υιοί αυτών ήμισυ λαλούντες Αζωτιστί και ουκ εισίν επιγινώσκοντες λαλείν Ιουδαϊστί,
Nee 13:25	και εμαχεσάμην μετ' αυτών και κατηρασάμην αυτούς και επάταξα εν αυτοίς άνδρας και εμαδάρωσα αυτούς και ωρκισα αυτούς εν τω Θεω· εάν δώτε τας θυγατέρας υμών τοις υιοίς αυτών, και εάν λάβητε από των θυγατέρων αυτών τοις υιοίς υμών.
Nee 13:26	ουχ ούτως ήμαρτε Σαλωμών βασιλεύς Ισραήλ; και εν έθνεσι πολλοίς ουκ ην βασιλεύς όμοιος αυτω· και αγαπώμενος τω Θεω ην, και έδωκεν αυτόν ο Θεός εις βασιλέα επί πάντα Ισραήλ· και τούτον εξέκλιναν αι γυναίκες αι αλλότριαι.
Nee 13:27	και υμών μη ακουσώμεθα ποιήσαι την πάσαν πονηριάν ταύτην ασυνθετήσαι εν τω Θεω ημών καθίσαι γυναίκας αλλοτρίας;
Nee 13:28	και από υιών Ιωαδά του Ελισούβ του ιερέως του μεγάλου νυμφίου του Σαναβαλλάτ του Ουρανίτου και εξέβρασα αυτόν απ' εμού.
Nee 13:29	μνήσθητι αυτοίς, ο Θεός, επί αγχιστεία της ιερατείας και διαθήκη της ιερατείας και τους Λευίτας.
Nee 13:30	και εκαθάρισα αυτούς από πάσης αλλοτριώσεως και έστησα εφημερίας τοις ιερέυσι και τοις Λευίταις, ανήρ ως το έργον αυτου,
Nee 13:31	και το δώρον των ξυλοφόρων εν καιροίς από χρόνων και εν τοις βακχουρίοις. μνήσθητί μου ο Θεός ημών εις αγαθωσύνην.
Tob 1:1	ΒΙΒΛΟΣ λόγων Τωβίτ, του Τωβιήλ, του Ανανιήλ, του Αδουήλ, του Γαβαήλ, εκ του σπέρματος Ασιήλ, εκ της φυλής Νεφθαλίμ,
Tob 1:2	ος ηχημαλωτεύθη εν ημέραις Ενεμεσσάρου του βασιλέως Ασσυρίων εκ Θίσβης, ή εστιν εκ δεξιών Κυδίας της Νεφθαλί εν τη Γαλιλαία υπεράνω Ασήρ. -εγώ Τωβίτ οδοίς αληθείας επορευόμην και δικαιοσύνης πάσας τας ημέρας της ζωής μου
Tob 1:3	και ελεημοσύνας πολλάς εποίησα τοις αδελφοίς μου και τω έθνει, τοις προπορευθείσι μετ' εμού εις χώραν Ασσυρίων εις Νινευή.
Tob 1:4	και ότε ήμην εν τη χώρα μου εν τη γη Ισραήλ νεωτέρου μου όντος, πάσα φυλή του Νεφθαλίμ του πατρός μου απέστη από του οίκου Ιερουσολύμων, της εκλεγείσης από πασών των φυλών Ισραήλ εις το θυσιάζειν πάσας τας φυλάς· και ηγιάσθη ο ναός της κατασκηνώσεως του Υψίστου και ωκοδομήθη εις πάσας

	τας γενεάς του αιώνος.
Tob 1:5	και πάσαι αι φυλαί αι συναποστάσαι έθνον τη Βάαλ τη δαμάλει και ο οίκος Νεφθαλίμ του πατρός μου.
Tob 1:6	καγώ μόνος επορευόμενην πλεονάκεις εις Ιεροσόλυμα εν ταις εορταίς, καθώς γέγραπται παντί τω Ισραήλ εν προστάγματι αιωνίω, τας απαρχάς και τας δεκάτας των γεννημάτων και τας πρωτοκουρίας έχων·
Tob 1:7	και εδίδουν αυτάς τοις ιερεύσι τοις υιοίς Ααρών προς το θυσιαστήριον πάντων των γεννημάτων. την δεκάτην εδίδουν τοις υιοίς Λευί τοις θεραπεύουσιν εις Ιερουσαλήμ, και την δευτέραν δεκάτην απεπρατιζόμενην και επορευόμενην και εδαπάνων αυτά εν Ιεροσολύμοις καθ' έκαστον ενιαυτόν.
Tob 1:8	και την τρίτην εδίδουν οίς καθήκει, καθώς ενετείλατο Δεββώρα η μήτηρ του πατρός μου, διότι ορφανός κατελείφθην υπό του πατρός μου.
Tob 1:9	και ότε εγενόμενην ανήρ, έλαβον Ανναν γυναίκα εκ του σπέρματος της πατριάς ημών και εγέννησα εξ αυτής Τωβίαν.
Tob 1:10	και ότε ηχμαλωτίστημεν εις Νινευή, πάντες οι αδελφοί μου και οι εκ του γένους μου ήσθιον εκ των άρτων των εθνών·
Tob 1:11	εγώ δε συνετήρησα την ψυχήν μου μη φαγείν,
Tob 1:12	καθότι εμεμνήμην του Θεού εν όλη τη ψυχή μου.
Tob 1:13	και έδωκεν ο Υψιστος χάριν και μορφήν ενώπιον Ενεμεσσάρου, και ήμην αυτού αγοραστής·
Tob 1:14	και επορευόμενην εις την Μηδίαν και παρεθέμην Γαβαήλω τω αδελφω Γαβρία εν Ράγοις της Μηδίας αργυρίου τάλαντα δέκα.
Tob 1:15	Και ότε απέθανεν Ενεμεσσάρ, εβασίλευσε Σενναχηρίμ ο υιος αυτού αντ' αυτού, και αι οδοί αυτού ηκαταστάθησαν, και ουκ έτι ηδυνάσθην πορευθήναι εις την Μηδίαν.
Tob 1:16	και εν ταις ημέραις Ενεμεσσάρου ελεημοσύνας πολλάς εποίουν τοις αδελφοίς μου·
Tob 1:17	τους άρτους μου εδίδουν τοις πεινώσι και ιμάτια τοις γυμνοίς, και ει τινα εκ του γένους μου εθεώρουν τεθνηκότα και ερριμμένον οπίσω του τείχους Νινευή, έθαπτον αυτόν.
Tob 1:18	και ει τινα απέκτεινε Σενναχηρίμ ο βασιλεύς, ότε ήλθε φεύγων εκ της Ιουδαίας, έθαψα αυτούς κλέπτων· πολλούς γαρ απέκτεινεν εν τω θυμω αυτού· και εξητήθη υπό του βασιλέως τα σώματα, και ουχ ευρέθη.
Tob 1:19	πορευθείς δε εις των εν Νινευή, υπέδειξε τω βασιλεί περί εμού ότι θάπτω αυτούς, και εκρύβην· επιγνούς δε ότι ζητούμαι αποθανείν, φοβηθείς ανεχώρησα.
Tob 1:20	και διηρπάγη πάντα τα υπάρχοντά μου, και ου κατελείφθη μοι ουδέν πλήν Άννας της γυναικός μου και Τωβίου του υιού μου.

Tob 1:21	και ου διήλθον ημέρας πενήκοντα, έως ου απέκτειναν αυτόν οι δύο υιοί αυτού και έφυγον εις τα όρη Αραράθ, και εβασίλευσε Σαχερδονός υιος αυτού αντ ' αυτού, και έταξεν Αχιάχαρον τον Αναήλ υιόν του αδελφού μου επί πάσαν την εκλογιστιάν της βασιλείας αυτού και επί πάσαν την διοίκησιν.
Tob 1:22	και ηξίωσεν Αχιάχαρος περί εμού, και ήλθον εις Νινευή. Αχιάχαρος δε ην ο οινοχόος και επί του δακτυλίου και διοικητής και εκλογιστής, και κατέστησεν αυτόν ο Σαχερδονός εκ δευτέρας· ην δε εξάδελφός μου.
Tob 2:1	ΟΤΕ δε κατήλθον εις τον οίκόν μου και απεδόθη μοι Άννα η γυνή μου, και Τωβίας ο υιος μου, εν τη πεντηκοστη εορτη, ή εστιν αγία επτά εβδομάδων, εγενήθη άριστον καλόν μοι, και ανέπεσα του φαγείν.
Tob 2:2	και εθεασάμην όψα πολλά και είπα τω υιω μου· βάδισον και άγαγε ον αν εύρης των αδελφών ημών ενδεή, ος μέμνηται του Κυρίου, και ιδού μένω σε.
Tob 2:3	και ελθών είπε· πάτερ, εις εκ του γένους ημών εστραγγαλωμένος έρριπται εν τη αγορά.
Tob 2:4	καγώ πριν ή γεύσασθαι με, αναπηδήσας ανειλόμην αυτόν εις τι οίκημα, έως ου έδυ ο ήλιος.
Tob 2:5	και επιστρέψας ελουσάμην και ήσθιον τον άρτον μου εν λύπη·
Tob 2:6	και εμνήσθην της προφητείας Αμώς, καθώς είπε· στραφήσονται αι εορταί υμών εις πένθος και πάσαι αι ευφροσύναι υμών εις θρήνον,
Tob 2:7	και έκλαυσα. και ότε έδυ ο ήλιος, ωχόμην και ορούξας έθαψα αυτόν.
Tob 2:8	και οι πλησίον επεγέλων λέγοντες· ουκ έτι φοβείται φονευθήναι περι του πράγματος τούτου, και απέδρα, και ιδού πάλιν θάπτει τους νεκρούς.
Tob 2:9	και εν αυτη τη νυκτί ανέλυσα θάψας και εκοιμήθην μεμιαμμένος παρά τον τοίχον της αυλής, και το πρόσωπόν μου ακάλυπτον ην.
Tob 2:10	και ουκ ήδριν ότι στρουθία εν τω τοίχω εστί, και των οφθαλμών μου ανεωγότων, αφώδευσαν τα στρουθία θερμόν εις τους οφθαλμούς μου, και εγενήθη λευκώματα εν τοις οφθαλμοίς μου. και επορεύθην προς ιατρούς, και ουκ ωφέλησάν με· Αχιάχαρος δε έτρεφέ με, έως ου επορεύθην εις την Ελυμαίδα.
Tob 2:11	και η γυνή μου Άννα ηριθεύετο εν τοις γυναικείοις·
Tob 2:12	και απέστειλλε τοις κυρίοις, και απέδωκαν αυτη και αυτοί τον μισθόν προσδόντες και έριφον.
Tob 2:13	ότε δε ήλθε προς με, ήρξατο κράζειν· και είπα αυτη· πόθεν το ερίφιον; μη κλεψιμαίόν εστιν; απόδος αυτό τοις κυρίοις· ου γαρ θεμιτόν εστι φαγείν κλεψιμαίον.
Tob 2:14	η δε είπε· δώρον δέδοταί μοι επί τω μισθω. και ουκ επίστευον αυτη και έλεγον αποδιδόναι αυτό τοις κυρίοις και ηρυθρίων προς αυτήν· η δε αποκριθείσα είπέ μοι· που εισιν αι ελεημοσύναι σου και αι δικαιοσύναι σου; ιδού γνωστά πάντα μετά σου.

Tob 3:1	ΚΑΙ λυπηθείς έκλαυσα και προσευξάμην μετ' οδύνης λέγων·
Tob 3:2	δίκαιος ει, Κύριε, και πάντα τα έργα σου και πάσαι αι οδοί σου ελεημοσύνη και αλήθεια, και κρίσιν αληθινήν και δικαίαν συ κρίνεις εις τον αιώνα.
Tob 3:3	μνήσθητί μου και επίβλεψον επ' εμέ· μη με εκδικήσης ταις αμαρτίαις μου και τοις αγνοήμασί μου και των πατέρων μου, α ήμαρτον ενώπιόν σου·
Tob 3:4	παρήκουσαν γαρ των εντολών σου, και έδωκας ημάς εις διαρπαγήν και αιχμαλωσίαν και θάνατον και παραβολήν ονειδισμού πάσι τοις έθνεσιν, εν οίς εσκορπίσμεθα.
Tob 3:5	και νυν πολλαί αι κρίσεις σου εισι και αληθινάι εξ εμού ποιήσαι περι των αμαρτιών μου και των πατέρων μου, ότι ουκ εποιήσαμεν τας εντολάς σου· ου γαρ επορεύθημεν εν αληθεία ενώπιόν σου.
Tob 3:6	και νυν κατά το αρεστόν ενώπιόν σου ποιήσον μετ' εμού· επίταξον αναλαβείν το πνεύμά μου, όπως απολυθώ και γένωμαι γη· διότι λυσιτελεί μοι αποθανείν ή ζήν, ότι ονειδισμούς ψευδείς ήκουσα, και λύπη εστί πολλή εν εμοί· επίταξον απολυθήναί με της ανάγκης ήδη εις τον αιώνιον τόπον, μη αποστρέψης το πρόσωπόν σου απ' εμού.
Tob 3:7	Εν τη αυτη ημέρα συνέβη τη θυγατρί Ραγουήλ Σάρρα εν Εκβατάνοις της Μηδίας και ταύτην ονειδισθήναι υπό παιδισκών πατρός αυτής,
Tob 3:8	ότι ην δεδομένη ανδράσιν επτά, και Ασμοδαίος το πονηρόν δαιμόνιον απέκτεινεν αυτους πριν ή γενέσθαι αυτους μετ' αυτής ως εν γυναιξί. και είπαν αυτη· ου συνιείς αποπνίγουσά σου τους άνδρας; ήδη επτά έσχες και ενός αυτών ουκ ωνομάσθης·
Tob 3:9	τι ημάς μαστιγοίς; ει απέθαναν, βάδιζε μετ' αυτών· μη ιδοιμέν σου υιόν ή θυγατέρα εις τον αιώνα.
Tob 3:10	ταύτα ακούσασα ελυπήθη σφόδρα ωστε απαγγασθαι. και είπε· μία μεν ειμι τω πατρί μου· εάν ποιήσω τούτο, όνειδος αυτω έσται, και το γήρας αυτου κατάξω μετ' οδύνης εις άδου.
Tob 3:11	και εδεήθη προς τη θυρίδι και είπεν· ευλογητός ει, Κύριε ο Θεός μου, και ευλογητόν το όνομά σου το άγιον και έντιμον εις τους αιώνας· ευλογήσασιν σε πάντα τα έργα σου εις τον αιώνα.
Tob 3:12	και νυν, Κύριε, τους οφθαλμούς μου και το πρόσωπόν μου εις σε δέδωκα·
Tob 3:13	ειπόν απολύσαί με από της γης και μη ακούσαί με μηκέτι ονειδισμόν.
Tob 3:14	συ γινώσκεις, Κύριε, ότι καθαρά ειμι από πάσης αμαρτίας ανδρός
Tob 3:15	και ουκ εμόλυνα το όνομά μου ουδέ το όνομα του πατρός μου εν τη γη της αιχμαλωσίας μου. μονογενής ειμι τω πατρί μου, και ουχ υπάρχει αυτω παιδίον, ό κληρονομήσει αυτόν, ουδέ αδελφός εγγύς ουδέ υπάρχων αυτω υιος, ίνα συντηρήσω εμαυτήν αυτω γυναικα. ήδη απώλοντό μοι επτά· ίνα τι μοι ζήν; και ει μη δοκεί σοι αποκτείναί με, επίταξον επιβλέψαι επ' εμέ και ελεήσαί με και μηκέτι ακούσαί με ονειδισμόν.

Tob 3:16	Και εισηκούσθη προσευχή αμφοτέρων ενώπιον της δόξης του μεγάλου Ραφαήλ,
Tob 3:17	και απεστάλη ιάσασθαι τους δύο, του Τωβίτ λεπίσαι τα λευκώματα και Σάρραν την του Ραγουήλ δούναι Τωβία τω υιω Τωβίτ γυναίκα και δήσαι Ασμοδαίον το πονηρόν δαιμόνιον, διότι Τωβία επιβάλλει κληρονομήσαι αυτήν. εν αυτω τω καιρω επιστρέψας Τωβίτ εισήλθεν εις τον οίκον αυτού και Σάρρα η του Ραγουήλ κατέβη εκ του υπερώου αυτής.
Tob 4:1	ΕΝ τη ημέρα εκείνη εμνήσθη Τωβίτ περί του αργυρίου, ου παρέθετο Γαβαήλ εν Ράγοις της Μηδίας,
Tob 4:2	και είπεν εν εαυτω· εγώ ητησάμην θάνατον, τι ου καλώ Τωβίαν τον υιόν μου, ίνα αυτω υποδείξω πριν αποθανείν με;
Tob 4:3	και καλέσας αυτόν είπε· παιδίον, εάν αποθάνω, θάψον με, και μη υπερίδης την μητέρα σου· τίμα αυτήν πάσας τας ημέρας της ζωής σου και ποίει το αρεστόν αυτη και μη λυπήσης αυτήν.
Tob 4:4	μνήσθητι, παιδίον, ότι πολλούς κινδύνους εώρακεν επί σοί εν τη κοιλία· όταν αποθάνη, θάψον αυτήν παρ' εμοί εν ενί τάφω.
Tob 4:5	πάσας τας ημέρας, παιδίον, Κυρίου του Θεού ημών μνημόνευε και μη θελήσης αμαρτάνειν και παραβήναι τας εντολάς αυτού. δικαιοσύνην ποίει πάσας τας ημέρας της ζωής σου και μη πορευθής ταις οδοίς της αδικίας·
Tob 4:6	διότι ποιούντός σου την αλήθειαν, ευοδαίαι έσονται εν τοις έργοις σου και πάσι τοις ποιούσι την δικαιοσύνην.
Tob 4:7	εκ των υπάρχόντων σοι ποίει ελεημοσύνην, και μη φθονεσάτω σου ο οφθαλμός εν τω ποιείν σε ελεημοσύνην· μη αποστρέψης το πρόσωπόν σου από παντός πτωχού, και από σου ου μη αποστραφή το πρόσωπον του Θεού.
Tob 4:8	ως σοί υπάρχει κατά το πλήθος, ποιήσον εξ αυτών ελεημοσύνην· εάν ολίγον σοι υπάρχη, κατά το ολίγον μη φοβού ποιείν ελεημοσύνην·
Tob 4:9	θέμα γαρ αγαθόν θησαυρίζεις σεαυτω εις ημέραν ανάγκης·
Tob 4:10	διότι ελεημοσύνη εκ θανάτου ρύεται και ουκ εά εισελθείν εις το σκότος·
Tob 4:11	δώρον γαρ αγαθόν εστιν ελεημοσύνη πάσι τοις ποιούσιν αυτήν ενώπιον του Υψίστου.
Tob 4:12	πρόσεχε σεαυτω, παιδίον, από πάσης πορνείας και γυναίκα πρώτον λάβε από του σπέρματος των πατέρων σου· μη λάβης γυναίκα αλλοτρίαν, ή ουκ έστιν εκ της φυλής του πατρός σου, διότι υιοί προφητών εσμεν. Νώε, Αβραάμ, Ισαάκ, Ιακώβ, οι πατέρες ημών από του αιώνος· μνήσθητι, παιδίον, ότι αυτοί πάντες έλαβον γυναίκας εκ των αδελφών αυτών και ευλογήθησαν εν τοις τέκνοις αυτών, και το σπέρμα αυτών κληρονομήσει γην.
Tob 4:13	και νυν, παιδίον, αγάπα τους αδελφούς σου και μη υπερηφανεύου τη καρδιά σου από των αδελφών σου και των υιών και θυγατέρων του λαού σου λαβείν σεαυτω εξ αυτών γυναίκα· διότι εν τη υπερηφανία απώλεια και ακαταστασία πολλή, και εν τη αχρειότητι ελάττωσις και ένδεια μεγάλη· η γαρ αχρειότης μήτηρ εστί του

	λιμού.
Tob 4:14	μισθός παντός ανθρώπου, ος εάν εργάσεται παρά σοί, μη αυλισθήτω, αλλ ' απόδος αυτω παραυτίκα, και εάν δουλεύσης τω Θεω, αποδοθήσεται σοι πρόσεχε σεαυτω, παιδίον, εν πάσι τοις έργοις σου και ίσθι πεπαιδευμένος εν πάση αναστροφή σου.
Tob 4:15	και ό μισείς, μηδενί ποιήσης. οίνον εις μέθην μη πίης, και μη πορευθήτω μετά σου μέθη εν τη οδω σου.
Tob 4:16	εκ του άρτου σου δίδου πεινώντι και εκ των ιματίων σου τοις γυμνοίς· παν, ό εάν περισσεύση σοι, ποίει ελεημοσύνην, και μη φθονεσάτω σου ο οφθαλμός εν τω ποιείν σε ελεημοσύνην.
Tob 4:17	έκχεον τους άρτους σου επί τον τάφον των δικαίων και μη δως τοις αμαρτωλοίς.
Tob 4:18	συμβουλίαν παρά παντός φρονίμου ζήτησον και μη καταφρονήσης επί πάσης συμβουλίας χρησίμης.
Tob 4:19	και εν παντί καιρω ευλόγει Κύριον τον Θεόν και παρ ' αυτού αίτησον, όπως αι οδοί σου ευθείαι γένωνται, και πάσαι αι τρίβοι και βουλαί σου ευοδαθώσι· διότι παν έθνος ουκ έχει βουλήν, αλλ ' αυτός ο Κύριος δίδωσι πάντα τα αγαθά και ον εάν θέλη, ταπεινοί, καθώς βούλεται. και νυν, παιδίον, μνημόνευε των εντολών μου, και μη εξαλειφθήτωσαν εκ της καρδιάς σου.
Tob 4:20	και νυν υποδεικνύω σοι τα δέκα τάλαντα του αργυρίου, α παρεθέμην Γαβαήλω τω του Γαβρία εν Ράγοις της Μηδίας.
Tob 4:21	και μη φοβού, παιδίον, ότι επτωχεύσαμεν· υπάρχει σοι πολλά, εάν φοβηθής τον Θεόν, και αποστης από πάσης αμαρτίας και ποιήσης το αρεστόν ενώπιον αυτού.
Tob 5:1	ΚΑΙ αποκριθείς Τωβίας είπεν αυτω· πάτερ, ποιήσω πάντα, όσα εντέταλσαί μοι·
Tob 5:2	αλλά Πως δυνήσομαι λαβείν το αργύριον και ου γινώσκω αυτόν;
Tob 5:3	και έδωκεν αυτω το χειρόγραφον και είπεν αυτω· ζήτησον σεαυτω άνθρωπον, ος συμπορεύεται σοι, και δώσω αυτω μισθόν έως ζω· και λαβέ πορευθείς το αργύριον.
Tob 5:4	και επορεύθη ζητήσαι άνθρωπον και εύρε τον Ραφαήλ, ος ην άγγελος, και ουκ ήδει·
Tob 5:5	και είπεν αυτω· ει δύναμαι πορευθήναι μετά σου εν Ράγοις της Μηδίας, και ει έμπειρος ει των τόπων;
Tob 5:6	και είπεν αυτω ο άγγελος· πορεύσομαι μετά σου και της οδού εμπειρώ και παρά Γαβαήλ τον αδελφόν ημών ηυλίσθην.
Tob 5:7	και είπεν αυτω Τωβίας· υπόμεινόν με, και ερώ τω πατρί.
Tob 5:8	και είπεν αυτω· πορεύου και μη χρονίσης.
Tob 5:9	και εισελθών είπε τω πατρί· ιδού εύρηκα ος συμπορεύεταιί μοι. ο δε είπε· φώνησον αυτόν προς με, ίνα επιγνώ ποίας φυλής εστι και ει πιστός του

	πορευθήναι μετά σου.
Tob 5:10	και εκάλεσεν αυτόν, και εισήλθε, και ησπάσαντο αλλήλους.
Tob 5:11	και ειπεν αυτω Τωβίτ· αδελφέ, εκ ποίας φυλής και εκ ποίας πατριάς ει συ; υπόδειξόν μοι.
Tob 5:12	και ειπεν αυτω· φυλήν και πατριάν συ ζητείς ή μίσθιον, ος συμπορεύσεται μετά του υιού σου; και ειπεν αυτω Τωβίτ· βούλομαι, αδελφέ, επιγνώναι το γένος σου και το όνομα.
Tob 5:13	ος δε ειπεν· εγώ Αζαρίας Ανανίου του μεγάλου, των αδελφών σου.
Tob 5:14	και ειπεν αυτω· υγιαίνων έλθοις, αδελφέ, και μη μοι οργισθής, ότι εξήτησα την φυλήν σου και την πατριάν σου επιγνώναι. και συ τυγχάνεις αδελφός μου εκ της καλής και αγαθής γενεάς· επεγίνωσκον γαρ εγώ Ανανίαν και Ιωνάθαν τους υιούς Σεμεϊ του μεγάλου, ως επορευόμεθα κοινώς εις Ιεροσόλυμα προσκυνείν, αναφέροντες τα πρωτότοκα και τας δεκάτας των γεννημάτων, και ουκ επλανήθησαν εν τη πλάνη των αδελφών ημών. εκ ρίζης καλής ει, αδελφέ,
Tob 5:15	αλλά ειπόν μοι τίνα σοι έσομαι μισθόν διδόναι· δραχμήν της ημέρας και τα δέοντά σοι ως και τω υιω μου.
Tob 5:16	και έτι προσθήσω σοι επί τον μισθόν, εάν υγιαίνοντες επιστρέψητε.
Tob 5:17	και ευδόκησαν ούτως. και ειπε προς Τωβίαν· έτοιμος γίνου προς την οδόν· και ευοδωθείτε. και ητοιμάσεν ο υιος αυτου τα προς την οδόν. και ειπεν αυτω ο πατήρ αυτου· πορεύου μετά του ανθρωπου τούτου, ο δε εν τω ουρανω οικών Θεός ευοδώσει την οδόν υμών, και ο άγγελος αυτου συμπορευθήτω υμίν. και εξήλθαν αμφοτέροι απελθείν και ο κύων του παιδαριου μετ' αυτών.
Tob 5:18	έκλαυσε δε Άννα η μήτηρ αυτου και ειπε προς Τωβίτ· τι εξαπέστειλας το παιδίον ημών; ή ουχί η ράβδος της χειρός ημών εστιν εν τω εισπορεύεσθαι αυτόν και εκπορεύεσθαι ενώπιον ημών;
Tob 5:19	αργύριον τω αργυρίω μη φθάσαι, αλλά περιύψημα του παιδιου ημών γένοιτο·
Tob 5:20	ως γαρ δέδοται ημίν ζήν παρά του Κυριου, τούτο ικανόν ημίν υπάρχει.
Tob 5:21	και ειπεν αυτη Τωβίτ· μη λόγον έχε, αδελφή· υγιαίνων ελεύσεται, και οι οφθαλμοί σου όψονται αυτόν·
Tob 5:22	άγγελος γαρ αγαθός συμπορεύσεται αυτω, και ευοδωθήσεται η οδός αυτου, και υποστρέψει υγιαίνων. και επαύσατο κλαίουσα.
Tob 6:1	ΟΙ δε πορευόμενοι την οδόν ήλθον εσπέρας επί τον Τίγριν ποταμόν, και ηυλίζοντο εκεί.
Tob 6:2	το δε παιδάριον κατέβη περικλύσασθαι, και ανεπήδησεν ιχθύς από του ποταμού και εβουλήθη καταπιείν το παιδάριον.
Tob 6:3	ο δε άγγελος ειπεν αυτω· επιλαβού του ιχθύος. και εκράτησε τον ιχθύν το παιδάριον και ανέβαλεν αυτόν επί την γην.

Tob 6:4	και ειπεν αυτω ο αγγελος· ανατεμε τον ιχθυν και λαβων την καρδιαν και το ήπαρ και την χολήν θές ασφαλώς.
Tob 6:5	και εποίησε το παιδάριον ως ειπεν αυτω ο αγγελος, τον δε ιχθυν οπτήσαντες έφαγον.
Tob 6:6	και ωδευον αμφότεροι, έως ου ήγγισαν εν Εκβατάνοις.
Tob 6:7	και ειπε το παιδάριον τω αγγέλω· Αζαρία αδελφέ, τι εστιν η καρδιά και το ήπαρ και η χολή του ιχθύος;
Tob 6:8	και ειπεν αυτω· η καρδιά και το ήπαρ, εάν τινα οχλή δαιμόνιον ή πνεύμα πονηρόν, ταύτα δει καπνίσαι ενώπιον ανθρωπου ή γυναικός, και ουκέτι ου μη οχληθή·
Tob 6:9	η δε χολή, εγχρίσαι άνθρωπον, ος έχει λευκώματα εν τοις οφθαλμοίς, και ιαθήσεται.
Tob 6:10	ως δε προσήγγισαν τη Ράγη,
Tob 6:11	ειπεν ο αγγελος τω παιδαρίω· αδελφέ, σήμεραν αυλισθησόμεθα παρά Ραγουήλ, και αυτός συγγενής σου εστι, και εστιν αυτω θυγάτηρ ονόματι Σάρρα·
Tob 6:12	λαλήσω περι αυτής του δοθήναι σοι αυτήν εις γυναίκα, ότι σοι επιβάλλει η κληρονομία αυτής, και συ μόνος ει εκ του γένους αυτής, και το κοράσιον καλόν και φρόνιμόν εστι.
Tob 6:13	και νυν άκουσόν μου και λαλήσω τω πατρί αυτής, και όταν υποστρέψωμεν εκ Ραγών, ποιήσομεν τον γάμον· διότι επίσταμαι Ραγουήλ ότι ου μη δω αυτήν ανδρί ετέρω κατά τον νόμον Μωυσή ή οφειλήσει θάνατον, ότι την κληρονομίαν σοί καθήκει λαβείν ή πάντα άνθρωπον.
Tob 6:14	τότε ειπε το παιδάριον τω αγγέλω· Αζαρία αδελφέ, ακήκοα εγώ το κοράσιον δεδόςθαι επτά ανδράσι και πάντας εν τω νυμφώνι απολωλότας.
Tob 6:15	και νυν εγώ μόνος ειμί τω πατρί και φοβούμαι μη εισελθών αποθάνω καθώς και οι πρότεροι, ότι δαιμόνιον φιλεί αυτήν, ό ουκ αδικεί ουδένα πλήν των προσαγόντων αυτη. και νυν εγώ φοβούμαι μη αποθάνω και κατάξω την ζωήν του πατρός μου και της μητρός μου μετ ' οδύνης επ ' εμοί εις τον τάφον αυτών· και υιος ετερος ουχ υπάρχει αυτοίς, ος θάψει αυτούς.
Tob 6:16	ειπε δε αυτω ο αγγελος· ου μέμνησαι των λόγων, ων ενετείλατό σοι ο πατήρ σου, υπέρ του λαβείν σε γυναίκα εκ του γένους σου; και νυν άκουσόν μου, αδελφέ, διότι σοί εσται εις γυναίκα, και του δαιμονίου μηδένα λόγον έχε, ότι την νύκτα ταύτην δοθήσεται σοι αύτη εις γυναίκα.
Tob 6:17	και εάν εισέλθης εις τον νυμφώνα, λήψη τέφραν θυμιαμάτων και επιθήσεις από της καρδιάς και του ήπατος του ιχθύος και καπνίσεις,
Tob 6:18	και οσφρανθήσεται το δαιμόνιον και φεύξεται και ουκ επανελεύσεται εις τον αιώνα του αιώνος. όταν δε προσπορεύη αυτη, εγέρθητε αμφότεροι και βοήσατε προς τον ελεήμονα Θεόν, και σώσει υμάς και ελεήσει. μη φοβού, ότι σοί αυτη ητοιμασμένη ην από του αιώνος, και συ αυτήν σώσεις, και πορεύσεται μετά σου,

	και υπολαμβάνω ότι σοι έσται εξ αυτής παιδία.
Tob 6:19	και ως ήκουσε Τωβίας ταύτα, εφίλησεν αυτήν, και η ψυχή αυτού εκολλήθη σφόδρα αυτη.
Tob 7:1	ΚΑΙ ήλθον εις Εκβάτανα και παρεγένοντο εις την οικίαν Ραγουήλ, Σάρρα δε υπήντησεν αυτοίς και εχαιρέτισεν αυτούς και αυτοί αυτήν, και εισήγαγεν αυτούς εις την οικίαν.
Tob 7:2	και είπε Ραγουήλ Έδνα τη γυναικί αυτού· ως όμοιος ο νεανίσκος Τωβίτ τω ανεψιω μου;
Tob 7:3	και ηρώτησεν αυτούς Ραγουήλ· πόθεν εστέ, αδελφοί; και είπαν αυτω· εκ των υιών Νεφθαλίμ των αιχμαλώτων εκ Νινευή.
Tob 7:4	και είπεν αυτοίς· γινώσκετε Τωβίτ τον αδελφόν ημών; οι δε είπον· γινώσκομεν. και είπεν αυτοίς· υγιαίνει;
Tob 7:5	οι δε είπαν· και ζη και υγιαίνει. και είπε Τωβίας· πατήρ μου εστι.
Tob 7:6	και ανεπήδησε Ραγουήλ και κατεφίλησεν αυτόν και έκλαυσε
Tob 7:7	και ευλόγησεν αυτόν και είπεν αυτω· ο του καλού και αγαθού ανθρωπου υιος· και ακούσας ότι Τωβίτ απώλεσε τους οφθαλμούς εαυτού, ελυπήθη και έκλαυσε.
Tob 7:8	και Έδνα η γυνή αυτού και Σάρρα η θυγάτηρ αυτού έκλαυσαν και υπεδέξαντο αυτούς προθύμως·
Tob 7:9	και έθυσαν κριόν προβάτων και παρέθηκαν όψα πλείονα. είπε δε Τωβίας τω Ραφαήλ· Αζαρία αδελφέ, λάλησον υπέρ ων έλεγες εν τη πορεία, και τελεσθήτω το πράγμα.
Tob 7:10	και μετέδωκε τον λόγον τω Ραγουήλ· και είπε Ραγουήλ προς Τωβίαν· φάγε, πίε και ηδέως γίνου, σοί γαρ καθήκει το παιδίον μου λαβείν· πλήν υποδείξω σοι την αλήθειαν.
Tob 7:11	έδωκα το παιδίον μου επτά ανδράσι, και οπότε εάν εισεπορεύοντο προς αυτήν, απέθνησκον υπό την νύκτα. αλλά το νυν έχον, ηδέως γίνου. και είπε Τωβίας· ου γεύομαι ουδέν ώδε, έως αν στήσητε και σταθήτε προς με. και είπε Ραγουήλ· κομίζου αυτήν από του νυν κατά την κρίσιν· συ δε αδελφός ει αυτής, και αυτη σου εστιν· ο δε ελεήμων Θεός ευοδώσει υμίν τα κάλλιστα.
Tob 7:12	και εκάλεσε Σάρραν την θυγατέρα αυτού, και λαβών της χειρός αυτής παρέδωκεν αυτην Τωβία γυναίκα και είπεν· ιδού κατά τον νόμον Μωυσεώς κομίζου αυτην και άπαγε προς τον πατέρα σου· και ευλόγησεν αυτούς.
Tob 7:13	και εκάλεσεν Έδναν την γυναίκα αυτού· και λαβών βιβλίον έγγραψε συγγραφήν, και εσφραγίσατο.
Tob 7:14	και ήρξαντο εσθίειν.
Tob 7:15	και εκάλεσε Ραγουήλ Έδναν την γυναίκα αυτού και είπε αυτη· αδελφή, ετοιμάσον το έτερον ταμείον και εισάγαγε αυτην.

Tob 7:16	και εποίησεν ως ειπε και εισήγαγεν αυτήν εκεί, και έκλαυσε· και απεδέξατο τα δάκρυα της θυγατρός αυτής και ειπεν αυτη·
Tob 7:17	θάρσει, τέκνον, ο Κύριος του ουρανού και της γης δώη σοι χάριν αντί της λύπης σου ταύτης· θάρσει, θύγατερ.
Tob 8:1	ΟΤΕ δε συνετέλεσαν δειπνούντες, εισήγαγον Τωβίαν προς αυτήν.
Tob 8:2	ο δε πορευόμενος εμνήσθη των λόγων Ραφαήλ και έλαβε την τέφραν των θυμιαμάτων και επέθηκε την καρδιαν του ιχθύος και το ήπαρ και εκάπνισεν.
Tob 8:3	ότε δε ωσφράνθη το δαιμόνιον της οσμής, έφυγεν εις τα ανώτατα Αιγύπτου και έδησεν αυτό ο άγγελος.
Tob 8:4	ως δε συνεκλείσθησαν αμφοτεροι, ανέστη Τωβίας από της κλίνης και ειπεν· ανάστηθι, αδελφή, και προσευξώμεθα, ινα ελεήση ημάς ο Κύριος.
Tob 8:5	και ήρξατο Τωβίας λέγειν· ευλογητός ει, ο Θεός των πατέρων ημών, και ευλογητόν το όνομά σου το άγιον και ένδοξον εις τους αιώνας· ευλογησάτωσάν σε οι ουρανοί και πάσαι αι κτίσεις σου.
Tob 8:6	συ εποίησας Αδάμ και έδωκας αυτω βοηθόν Εύαν στήριγμα την γυναίκα αυτού· εκ τούτων εγεννήθη το ανθρωπων σπέρμα. συ είπας· ου καλόν είναι τον άνθρωπον μόνον, ποιήσωμεν αυτω βοηθόν όμοιον αυτω.
Tob 8:7	και νυν, Κύριε, ου δια πορνείαν εγώ λαμβάνω την αδελφήν μου ταύτην, αλλά επ ' αληθείας επίταξον ελεήσαι με και αυτη συγκαταγηράσαι.
Tob 8:8	και ειπε μετ ' αυτού· αμήν.
Tob 8:9	και εκοιμήθησαν αμφοτεροι την νύκτα.
Tob 8:10	και αναστάς Ραγουήλ επορεύθη και ώρουξε τάφον λέγων· μη και ούτος αποθάνη;
Tob 8:11	και ήλθε Ραγουήλ εις την οικίαν εαυτού
Tob 8:12	και ειπεν Έδνα τη γυναικί αυτού· απόστειλον μίαν των παιδισκών, και ιδέτωσαν ει ζη· ει δε μη, ινα θάψωμεν αυτόν, και μηδείς γνω.
Tob 8:13	και εισήλθεν η παιδίσκη ανοίξασα την θύραν και εύρε τους δύο καθεύδοντας.
Tob 8:14	και εξελθούσα απήγγειλεν αυτοίς, ότι ζη.
Tob 8:15	και ευλόγησε Ραγουήλ τον Θεόν λέγων· ευλογητός ει συ, ο Θεός, εν πάση ευλογία καθαρά και αγία, και ευλογείτωσάν σε οι άγιοί σου και πάσαι αι κτίσεις σου, και πάντες οι άγγελοί σου και οι εκλεκτοί σου ευλογείτωσάν σε εις τους αιώνας.
Tob 8:16	ευλογητός ει ότι ηύφρανάς με, και ουκ εγένετό μοι καθώς υπενόουν, αλλά κατά το πολύ έλεός σου εποίησας μεθ ' ημών.
Tob 8:17	ευλογητός ει ότι ηλέησας δύο μονογενείς· ποιήσον αυτοίς, δέσποτα, έλεος, συντέλεσον την ζωήν αυτών εν υγιεία μετ ' ευφροσύνης και ελέους.

Tob 8:18	εκέλευσε δε τοις οικέταις χώσαι τον τάφον.
Tob 8:19	και εποίησεν αυτοίς γάμον ημερών δεκατεσσάρων.
Tob 8:20	και ειπεν αυτω Ραγουήλ πριν ή συντελεσθήναι τας ημέρας του γάμου ενόρκως μη εξελθείν αυτόν εάν μη πληρωθώσιν αι δεκατέσσαρες ημέραι του γάμου.
Tob 8:21	και τότε λαβόντα το ήμισυ των υπαρχόντων αυτού πορεύεσθαι μεθ ' υγείας προς τον πατέρα· και τα λοιπά, όταν αποθάνω και η γυνή μου.
Tob 9:1	ΚΑΙ εκάλεσε Τωβίας τον Ραφαήλ και ειπεν αυτω·
Tob 9:2	Αζαρία αδελφέ, λάβε μετά σεαυτού παιδα και δύο καμήλους και πορεύθητι εν Ράγοις της Μηδίας παρά Γαβαήλ και κόμισαί μοι το αργύριον και αυτόν άγε μοι εις τον γάμον·
Tob 9:3	διότι ωμόμοκε Ραγουήλ μη εξελθείν με,
Tob 9:4	και ο πατήρ μου αριθμεί τας ημέρας, και εάν χρονίσω μέγα, οδυνηθήσεται λίαν.
Tob 9:5	και επορεύθη Ραφαήλ και ηυλίσθη παρά Γαβαήλ, και έδωκεν αυτω το χειρόγραφον· ος δε προήνεγκε τα θυλάκια εν ταις σφαγίσι και έδωκεν αυτω.
Tob 9:6	και ώρθρευσαν κοινώς και ήλθον εις τον γάμον. και ευλόγησε Τωβίας την γυναίκα αυτού.
Tob 10:1	ΚΑΙ Τωβίτ ο πατήρ αυτού ελογίσατο εκάστης ημέρας· και ως επληρώθησαν αι ημέραι της πορείας και ουκ ήρχοντο,
Tob 10:2	είπε· μήποτε κατήσχυνται; ή μήποτε απέθανε Γαβαήλ και ουδείς αυτω δίδωσι το αργύριον;
Tob 10:3	και ελυπείτο λίαν.
Tob 10:4	είπε δε αυτω η γυνή· απώλετο το παιδίον, διότι κεχρόνικε· και ήρξατο θρηνείν αυτόν και ειπεν·
Tob 10:5	ου μέλοι μοι, τέκνον, ότι αφήκά σε το φως των οφθαλμών μου;
Tob 10:6	και Τωβίτ λέγει αυτη· σίγα, μη λόγον έχει, υγιαίνει.
Tob 10:7	και ειπεν αυτω· σίγα, μη πλάνα με, απώλετο το παιδίον μου. και επορεύετο καθ ' ημέραν εις την οδόν έξω, οίας απήλθεν, ημέρας τε άρτον ουκ ήσθιε, τας δε νύκτας ου διελίμπανε θρηνούσα Τωβίαν τον υιόν αυτης, έως ου συνετελέσθησαν αι δεκατέσσαρες ημέραι του γάμου, ας ώμοσε Ραγουήλ ποιήσαι αυτόν εκεί· ειπε δε Τωβίας τω Ραγουήλ· εξαπόστειλόν με, ότι ο πατήρ μου και η μήτηρ μου ουκέτι ελπίζουσιν όψεσθαι με.
Tob 10:8	είπε δε αυτω ο πενθερός· μείνον παρ ' εμοί, καγώ εξαποστελώ προς τον πατέρα σου και δηλώσουσιν αυτω τα κατά σε.
Tob 10:9	και Τωβίας λέγει· εξαπόστειλόν με προς τον πατέρα μου.
Tob 10:10	αναστάς δε Ραγουήλ έδωκεν αυτω Σάρραν την γυναίκα αυτού και τα ήμισυ των

	υπαρχόντων, σώματα και κτήνη και αργύριον,
Tob 10:11	και ευλογήσας αυτούς εξαπέστειλε λέγων· ευδώσει υμάς, τέκνα, ο Θεός του ουρανού προ του με αποθανείν.
Tob 10:12	και είπε τη θυγατρί αυτού· τίμα τους πενθερούς σου, αυτοί νυν γονείς σου εισιν· ακούσαιμί σου ακοήν καλήν, και εφίλησεν αυτήν. και Έδνα είπε προς Τωβίαν· αδελφέ αγαπητέ, αποκαταστήσαι σε ο Κύριος του ουρανού και δώη μοι ιδείν σου παιδία εκ Σάρρας της θυγατρός μου, ίνα ευφρανθώ ενώπιον του Κυρίου· και ιδού παρατίθεμαί σοι την θυγατέρα μου εν παρακαταθήκη, μη λυπήσης αυτήν.
Tob 10:13	μετά ταύτα επορεύετο και Τωβίας ευλογών τον Θεόν, ότι ευδώσε την οδόν αυτού, και κατευλόγει Ραγουήλ και Έδναν την γυναίκα αυτού.
Tob 11:1	ΚΑΙ επορεύετο μέχρις ου εγγίσαι αυτούς εις Νινευή. και είπε Ραφαήλ προς Τωβίαν· ου γινώσκεις, αδελφέ, Πως αφήκας τον πατέρα σου;
Tob 11:2	προδράμωμεν έμπροσθεν της γυναικός σου και ετοιμάσωμεν την οικίαν·
Tob 11:3	λαβέ δε παρά χείρα την χολήν του ιχθύος. και επορεύθησαν, και συνήλθεν ο κύων όπισθεν αυτών.
Tob 11:4	και Άννα εκάθητο περιβλεπομένη εις την οδόν τον παιδα αυτής·
Tob 11:5	και προσενόησεν αυτόν ερχόμενον και είπε τω πατρί αυτού· ιδού ο υιος μου έρχεται και ο άνθρωπος ο πορευθείς μετ ' αυτού.
Tob 11:6	και Ραφαήλ είπεν· επίσταμαι εγώ ότι ανοίξει τους οφθαλμούς ο πατήρ σου.
Tob 11:7	συ έγχρισον την χολήν εις τους οφθαλμούς αυτού, και δηχθείς διατρίψει και αποβαλείται τα λευκώματα και όψεται σε.
Tob 11:8	και προσδραμούσα Άννα επέπεσεν επί τον τράχηλον του υιού αυτής και είπεν αυτω· είδόν σε, παιδίον, από του νυν αποθανούμαι και έκλαυσαν αμφότεροι.
Tob 11:9	και Τωβίτ εξήρχετο προς την θύραν και προσέκοπτεν, ο δε υιος αυτού προσέδραμεν αυτω
Tob 11:10	και επελάβετο του πατρός αυτού και προσέπασε την χολήν επί τους οφθαλμούς του πατρός αυτού λέγων· θάρσει, πάτερ.
Tob 11:11	ως δε συνεδήχθησαν, διέτριψε τους οφθαλμούς αυτού, και ελεπίσθη από των κάνθων των οφθαλμών αυτού τα λευκώματα.
Tob 11:12	και ιδών τον υιόν αυτού επέπεσεν επί τον τράχηλον αυτού
Tob 11:13	και έκλαυσε και είπεν· ευλογητός ει, ο Θεός, και ευλογητόν το όνομά σου εις τους αιώνας, και ευλογημένοι πάντες οι αγιοί σου άγγελοι· ότι εμασίγωσας και ηλέησάς με, ιδού βλέπω Τωβίαν τον υιόν μου.
Tob 11:14	και εισήλθεν ο υιος αυτού χαίρων και απήγγειλε τω πατρί αυτού τα μεγαλεία τα γενόμενα αυτω εν τη Μηδιά.

Tob 11:15	και εξήλθε Τωβίτ εις συνάντησιν τη νύμφη αυτού χαίρων και ευλογών τον Θεόν προς τη πύλη Νινευή· και εθαύμαζον οι θεωρούντες αυτόν πορευόμενον, ότι έβλεψε.
Tob 11:16	και Τωβίτ εξωμολογείτο ενώπιον αυτού, ότι ηλήσεν αυτούς ο Θεός· και ως ήγγισε Τωβίτ Σάρρα τη νύμφη αυτού, κατευλόγησεν αυτήν λέγων· έλθεις υγιαίνουσα, θύγατερ· ευλογητός ο Θεός, ος ήγαγέ σε προς ημάς, και ο πατήρ σου και η μήτηρ σου. και εγένετο χαρά πάσι τοις εν Νινευή αδελφοίς αυτού.
Tob 11:17	και παρεγένετο Αχιάχαρος και Νασβάς ο εξαδελφος αυτού,
Tob 11:18	και ήχθη ο γάμος Τωβία μετ' ευφροσύνης ημέρας επτά.
Tob 12:1	ΚΑΙ εκάλεσε Τωβίτ Τωβίαν τον υιόν αυτού και είπεν αυτω· όρα, τέκνον, μισθόν τω ανθρωπώ τω συνελθόντι σοι, και προσθείναι αυτω δει.
Tob 12:2	και είπε· πάτερ, ου βλάπτομαι δούς αυτω το ήμισυ, ων ενήνοχα,
Tob 12:3	ότι με αγήοχέ σοι υγιή και την γυναίκα μου εθεράπευσε και το αργύριόν μου ήνεγκε και σε ομοίως εθεράπευσε.
Tob 12:4	και είπεν ο πρεσβύτης· δικαιούται αυτω.
Tob 12:5	και εκάλεσε τον άγγελον και είπεν αυτω· λάβε το ήμισυ πάντων, ων ενηνόχατε, και ύπαγε υγιαίνων.
Tob 12:6	τότε καλέσας τους δύο κρυπτώς είπεν αυτοίς· ευλογείτε τον Θεόν και αυτω εξομολογείσθε και μεγαλωσύνην δίδοτε αυτω και εξολογείσθε αυτω ενώπιον πάντων των ζώντων, περί ων εποίησε μεθ' υμών. αγαθόν το ευλογείν τον Θεόν και υψούν το όνομα αυτού, τους λόγους των έργων του Θεού εντίμως υποδεικνύοντες, και μη οκνείτε εξομολογείσθαι αυτω.
Tob 12:7	μυστήριον βασιλέως καλόν κρύψαι, τα δε έργα του Θεού ανακαλύπτειν ενδόξως. αγαθόν ποιήσατε, και κακόν ουχ ευρήσει υμάς.
Tob 12:8	αγαθόν προσευχή μετά νηστείας και ελεημοσύνης και δικαιοσύνης· αγαθόν το ολίγον μετά δικαιοσύνης ή πολύ μετά αδικίας. καλόν ποιήσαι ελεημοσύνην ή θησαυρίσαι χρυσίον·
Tob 12:9	ελεημοσύνη γαρ εκ θανάτου ρύεται, και αυτή αποκαθαρεί πάσαν αμαρτίαν· οι ποιούντες ελεημοσύνας και δικαιοσύνας πλησθήσονται ζωής,
Tob 12:10	οι δε αμαρτάνοντες πολέμοι είσι της εαυτών ζωής.
Tob 12:11	ου μη κρύψω αφ' υμών παν ρήμα· είρηκα δη μυστήριον βασιλέως κρύψαι καλόν, τα δε έργα του Θεού ανακαλύπτειν ενδόξως.
Tob 12:12	και νυν ότι προσηύξω συ και η νύμφη σου Σάρρα, εγώ προσήγαγον το μνημόσυνον της προσευχής υμών ενώπιον του αγίου· και ότε έθαπτες τους νεκρούς, ωσαύτως συμπαρήγγην σοι.
Tob 12:13	και ότε ουκ ώκνησας αναστήναι και καταλιπείν το άριστόν σου, όπως απελθών περιστείλης τον νεκρόν, ουκ έλαθές με αγαθοποιών, αλλά συν σοί ήμην.

Tob 12:14	και νυν απέστειλέ με ο Θεός ιάσασθαι σε και την νύμφην σου Σάρραν.
Tob 12:15	εγώ εμι Ραφαήλ, εις εκ των επτά αγίων αγγέλων, οί προσαναφέρουσι τας προσευχάς των αγίων, και εισπορεύονται ενώπιον της δόξης του αγίου.
Tob 12:16	και εταράχθησαν οι δύο και έπεσον επί πρόσωπον, ότι εφοβήθησαν.
Tob 12:17	και είπεν αυτοίς· μη φοβείσθε, ειρήνη υμίν έσται· τον δε Θεόν ευλογείτε εις τον αιώνα,
Tob 12:18	ότι ου τη εμαυτού χάριτι, αλλά τη θελήσει του Θεού ημών ήλθον, όθεν ευλογείτε αυτόν εις τον αιώνα.
Tob 12:19	πάσας τας ημέρας ωπτανόμην υμίν, και ουκ έφαγον ουδέ έπιον, αλλά όρασιν υμείς εθεωρείτε.
Tob 12:20	και νυν εξομολογείσθε τω Θεω, διότι αναβαίνω προς τον αποστείλαντά με, και γράψατε πάντα τα συντελεσθέντα εις βιβλίον.
Tob 12:21	και ανέστησαν, και ουκ έτι είδον αυτόν.
Tob 12:22	και εξομολογούντο τα έργα τα μεγάλα και θαυμαστά αυτού και ως ώφθη αυτοίς ο άγγελος Κυρίου.
Tob 13:1	ΚΑΙ Τωβίτ έγγραψε προσευχήν εις αγαλλίασιν και είπεν· «Ευλογητός ο Θεός ο ζων εις τους αιώνας και η βασιλεία αυτού,
Tob 13:2	ότι αυτός μαστιγοί και ελεεί, κατάγει εις άδην και ανάγει, και ουκ έστιν ος εκφεύζεται την χείρα αυτού.
Tob 13:3	εξομολογείσθε αυτω οι υιοί Ισραήλ ενώπιον των εθνών, ότι αυτός διέσπειρεν ημάς εν αυτοίς·
Tob 13:4	εκεί υποδείξατε την μεγαλωσύνην αυτού, υψούτε αυτόν ενώπιον παντός ζώντος, καθότι αυτός Κύριος ημών και Θεός, αυτός πατήρ ημών εις πάντας τους αιώνας.
Tob 13:5	και μαστιγώσει ημάς εν ταις αδικίαις ημών και páλιν ελεήσει και συνάξει ημάς εκ πάντων των εθνών, ου εάν σκορπισθήτε εν αυτοίς.
Tob 13:6	εάν επιστρέψητε προς αυτόν εν όλη τη καρδια υμών και εν όλη τη ψυχή υμών ποιήσαι ενώπιον αυτού αλήθειαν, τότε επιστρέψει προς υμάς και ου μη κρύψη το πρόσωπον αυτού αφ ' υμών. και θεάσασθε α ποιήσει μεθ ' υμών, και εξομολογήσασθε αυτω εν όλω τω στόματι υμών· και ευλογήσατε τον Κύριον της δικαιοσύνης και υψώσατε τον βασιλέα των αιώνων. εγώ εν τη γη της αιχμαλωσίας μου εξομολογούμαι αυτω και δεικνύω την ισχύν και την μεγαλωσύνην αυτού έθνει αμαρτωλών. επιστρέψατε, αμαρτωλοί, και ποιήσατε δικαιοσύνην ενώπιον αυτού· τις γινώσκει ει θελήσει υμάς και ποιήσει ελεημοσύνην υμίν;
Tob 13:7	τον Θεόν μου υψώ και η ψυχή μου τον βασιλέα του ουρανού και αγαλλιάσεται την μεγαλωσύνην αυτού.

Tob 13:8	λεγέτωσαν πάντες και εξομολογείσθωσαν αυτω εν Ιεροσολύμοις·
Tob 13:9	Ιεροσόλυμα πόλις αγία, μαστιγώσει επί τα έργα των υιών σου και πάλιν ελεήσει τους υιούς των δικαίων.
Tob 13:10	εξομολογού τω Κυρίω αγαθώς και ευλόγει τον βασιλέα των αιώνων, ίνα πάλιν η σκηνή αυτού οικοδομηθή εν σοί μετά χαράς, και ευφράναι εν σοί τους αιχμαλώτους και αγαπήσαι εν σοί τους ταλαιπώρους εις πάσας τας γενεάς του αιώνος.
Tob 13:11	έθνη πολλά μακρόθεν ήξει προς το όνομα Κυρίου του Θεού δώρα εν χερσίν έχοντες και δώρα τω βασιλεί του ουρανού, γενεαί γενεών δώσουσί σοι αγαλλίαμα.
Tob 13:12	επικατάρατοι πάντες οι μισούντές σε, ευλογημένοι έσονται πάντες οι αγαπώντές σε εις τον αιώνα.
Tob 13:13	χάρηθι και αγαλλίασαι επί τοις υιοίς των δικαίων, ότι συναχθήσονται και ευλογήσουσι τον Κύριον των δικαίων.
Tob 13:14	ω μακάριοι οι αγαπώντές σε, χαρήσονται επί τη ειρήνη σου. μακάριοι όσοι ελυπήθησαν επί πάσαις ταις μάστιξι σου, ότι επί σοί χαρήσονται θεασάμενοι πάσαν την δόξαν σου και ευφρανθήσονται εις τον αιώνα.
Tob 13:15	η ψυχή μου ευλογείτω τον Θεόν τον βασιλέα τον μέγαν,
Tob 13:16	ότι οικοδομηθήσεται Ιερουσαλήμ σαπφείρω και σμαράγδω και λίθω εντίμω τα τείχη σου και οι πύργοι και οι προμαχώνες εν χρυσίω καθαρω,
Tob 13:17	και αι πλατεΐαι Ιερουσαλήμ εν βηρύλλω και άνθρακι και λίθω εκ Σουφείρ ψηφολογηθήσονται.
Tob 13:18	και ερούσι πάσαι αι ρύμαι αυτής, αλληλουΐα και αινέσουσι λέγοντες· ευλογητός ο Θεός, ος ύψωσε πάντας τους αιώνας».
Tob 14:1	ΚΑΙ επαύσατο εξομολογούμενος Τωβίτ.
Tob 14:2	και ην ετών πεντηκονταοκτώ, ότε απώλεσε τας όψεις, και μετά έτη οκτώ ανέβλεψε. και εποίει ελεημοσύνας και προσέθετο φοβείσθαι Κύριον τον Θεόν και εξωμολογείτο αυτω.
Tob 14:3	μεγάλως δε εγήρασε· και εκάλεσε τον υιόν αυτού και τους υιούς αυτού και είπεν αυτω· τέκνον, λάβε τους υιούς σου· ιδού γεγήρακα και προς το αποτρέχειν εκ του ζήν ειμι.
Tob 14:4	άπελθε εις την Μηδΐαν, τέκνον, ότι πέπεισμαι όσα ελάλησεν Ιωνάς ο προφήτης περι Νινευή, ότι καταστραφήσεται, εν δε τη Μηδΐα έσται ειρήνη μάλλον έως καιρού, και ότι οι αδελφοί ημών εν τη γη σκορπισθήσονται από της αγαθής γης, και Ιεροσόλυμα έσται έρημος, και ο οίκος του Θεού εν αυτη κατακαήσεται και έρημος έσται μέχρι χρόνου.
Tob 14:5	και πάλιν ελεήσει αυτούς ο Θεός και επιστρέψει αυτούς εις την γην, και οικοδομήσουσι τον οίκον, ουχ οίος ο πρότερος, έως πληρωθώσι καιροί του αιώνος. και μετά ταύτα επιστρέψουσιν εκ των αιχμαλωσιών και οικοδομήσουσιν

	Ιερουσαλήμ εντίμως, και ο οίκος του Θεού εν αυτη οικοδομηθήσεται εις πάσας τας γενεάς του αιώνος οικοδομή ενδόξω, καθώς ελάλησαν περι αυτής οι προφήται.
Tob 14:6	και πάντα τα έθνη επιστρέψουσιν αληθινώς φοβείσθαι Κύριον τον Θεόν και κατορύξουσι τα είδωλα αυτών, και ευλογήσουσι πάντα τα έθνη Κύριον.
Tob 14:7	και ο λαός αυτου εξομολογήσεται τω Θεω, και υψώσει Κύριος τον λαόν αυτου, και χαρήσονται πάντες οι αγαπώντες Κύριον τον Θεόν εν αληθεία και δικαιοσύνη, ποιούντες έλεος τοις αδελφοίς ημών.
Tob 14:8	και νυν, τέκνον, άπελθε από Νινευή, ότι πάντως έσται α ελάλησεν ο προφήτης Ιωνάς.
Tob 14:9	συ δε τήρησον τον νόμον και τα προστάγματα και γενού φιλελεήμων και δίκαιος, ίνα σοι καλώς ή. και θάψον με καλώς και την μητέρα σου μετ' εμού, και μηκέτι αυλισθήτε εις Νινευή.
Tob 14:10	τέκνον, ιδέ τι εποίησεν Αμάν Αχιαχάρω τω θρέψαντι αυτόν, ως εκ του φωτός ήγαγεν αυτόν εις το σκότος, και όσα ανταπέδωκεν αυτω και Αχιάχαρος μεν εσώθη, εκείνω δε το ανταπόδομα επεδόθη, και αυτός κατέβη εις το σκότος. Μανασσής εποίησεν ελεημοσύνην και εσώθη εκ παγίδος θανάτου, ης έπηξεν αυτω, Αμάν δε ενέπεσεν εις την παγίδα και απώλετο.
Tob 14:11	και νυν, παιδία, ιδετε τι ελεημοσύνη ποιεί, και τι δικαιοσύνη ρύεται. και ταύτα αυτου λέγοντος, εξέλιπεν η ψυχή αυτου επί της κλίνης· ην δε ετών εκατόν πεντηκονταοκτώ, και έθαψαν αυτόν ενδόξως.
Tob 14:12	και ότε απέθανεν Άννα, έθαψεν αυτήν μετά του πατρος αυτου, απήλθε δε Τωβίας μετά της γυναικος αυτου και των υιών αυτου εις Εκβάτανα προς Ραγουήλ τον πενθερόν αυτου,
Tob 14:13	και εγήρασεν εντίμως και έθαψε τους πενθερούς αυτου ενδόξως και εκληρονόμησε την ουσίαν αυτών και Τωβίτ του πατρος αυτου.
Tob 14:14	και απέθανεν ετών εκατόν εικοσιεπτά εν Εκβατάνοις της Μηδίας.
Tob 14:15	και ήκουσε πριν ή αποθανείν αυτόν την απώλειαν Νινευή, ην ηχημαλώτισε Ναβουχοδονόσορ και Ασύηρος, και εχάρη προ του αποθανείν επί Νινευή.
Gdt 1:1	ΕΤΟΥΣ δωδεκάτου της βασιλείας Ναβουχοδονόσορ, ος εβασίλευσεν Ασσυρίαν εν Νινευή τη πόλει τη μεγάλη, εν ταις ημέραις Αρφαξάδ, ος εβασίλευσεν Μήδων εν Εκβατάνοις,
Gdt 1:2	και ωκοδόμησεν επ' Εκβατάνων κύκλω τείχη εκ λίθων λελαξευμένων εις πλάτος πηχών τριών και εις μήκος πηχών εξ και εποίησε το ύψος του τείχους πηχών εβδομήκοντα και το πλάτος αυτου πηχών πενήκοντα
Gdt 1:3	και τους πύργους αυτου έστησεν επί ταις πύλαις αυτης πηχών εκατόν και το πλάτος αυτης εθεμελίωσεν εις πήχεις εξήκοντα
Gdt 1:4	και εποίησε τας πύλας αυτης πύλας διεγειρομένας εις ύψος πηχών εβδομήκοντα και το πλάτος αυτών πήχεις τεσσαράκοντα εις εξόδους δυνάμεων δυνατών

	αυτού και διατάξεις των πεζών αυτού.
Gdt 1:5	και εποίησε πόλεμον εν ταις ημέραις εκείναις ο βασιλεύς Ναβουχοδονόσορ προς βασιλέα Αρφαζάδ εν τω πεδίω τω μεγάλω, τούτο εστιν εν τοις ορίοις Ραγαύ.
Gdt 1:6	και συνήντησαν προς αυτόν πάντες οι κατοικούντες την ορεινήν και πάντες οι κατοικούντες τον Ευφράτην και τον Τίγριν και τον Υδάσπην και πεδία Αριώχ βασιλέως Ελυμαίων· και συνήλθον έθνη πολλά σφόδρα εις παράταξιν υιών Χελεούδ.
Gdt 1:7	και απέστειλε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς Ασσυρίων επί πάντας τους κατοικούντας την Περσίδα και επί πάντας τους κατοικούντας προς δυσμαίς, τους κατοικούντας Κιλικίαν και Δαμασκόν, τον Λίβανον και Αντιλίβανον, και πάντας τους κατοικούντας κατά πρόσωπον παραλίας
Gdt 1:8	και τους εν τοις έθνεσι του Καρμήλου και Γαλαάδ και την άνω Γαλιλαίαν και το μέγα πεδίον Εσδρηλών
Gdt 1:9	και πάντας τους εν Σαμαρεία και ταις πόλεσιν αυτής και πέραν του Ιορδάνου έως Ιερουσαλήμ και Βετάνη και Χελλούς και Κάδης και του ποταμού Αιγύπτου και Ταφνάς και Ραμεσσή και πάσαν γην Γεσέμ
Gdt 1:10	έως του ελθείν επάνω Τάνεως και Μέμφεως και πάντας τους κατοικούντας την Αίγυπτον έως του ελθείν επί τα όρια της Αιθιοπίας.
Gdt 1:11	και εφάυλισαν πάντες οι κατοικούντες πάσαν την γην το ρήμα Ναβουχοδονόσορ του βασιλέως Ασσυρίων και ου συνήλθον αυτω εις τον πόλεμον, ότι ουκ εφοβήθησαν αυτόν, αλλ ' ην εναντίον αυτών ως ανήρ εις, και ανέστρεψαν τους αγγέλους αυτού κενούς εν ατιμία προσώπου αυτών.
Gdt 1:12	και εθυμώθη Ναβουχοδονόσορ επί πάσαν την γην ταύτην σφόδρα και ώμοσε κατά του θρόνου και της βασιλείας αυτού, ει μην εκδικήσιν πάντα τα όρια της Κιλικίας και Δαμασκηνης και Συρίας, ανελεύειν τη ρομφαία αυτού και πάντας τους κατοικούντας εν γη Μωάβ και τους υιούς Αμμών και πάσαν την Ιουδαίαν και πάντας τους εν Αιγύπτω έως του ελθείν επί τα όρια των δύο θαλασσών.
Gdt 1:13	και παρετάξατο εν τη δυνάμει αυτού προς Αρφαζάδ βασιλέα εν τω έτει τω επτακαιδεκάτω και εκραταιώθη εν τω πολέμω αυτού και ανέστρεψε πάσαν την δύναμιν Αρφαζάδ και πάσαν την ίππον αυτού και πάντα τα άρματα αυτού
Gdt 1:14	και εκυρίευσε των πόλεων αυτού και αφίκετο έως Εκβατάνων και εκράτησε των πύργων και επρονόμεισε τας πλατείας αυτής και τον κόσμον αυτής έθηκεν εις όνειδος αυτής.
Gdt 1:15	και έλαβε τον Αρφαζάδ εν τοις όρεσι Ραγαύ και κατηκόντισεν αυτόν εν ταις ζιβύνναις αυτού και εξωλόθρευσε τον έως της ημέρας εκείνης.
Gdt 1:16	και ανέστρεψε μετ ' αυτών αυτός και πας ο σύμμικτος αυτού, πλήθος ανδρών πολεμιστών πολύ σφόδρα· και ην εκεί ραθυμών και ευωχούμενος αυτός και η δύναμις αυτού εφ ' ημέρας εκατόν είκοσι.
Gdt 2:1	ΚΑΙ εν τω έτει τω οκτωκαιδεκάτω, δευτέρα και εικάδι του πρώτου μηνός, εγένετο λόγος εν οίκω Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Ασσυρίων εκδικήσαι πάσαν

	την γην καθώς ελάλησε.
Gdt 2:2	και συνεκάλεσε πάντας τους θεράποντας αυτού και πάντας τους μεγιστάνες αυτού και έθετο μετ ' αυτών το μυστήριο της βουλής αυτού και συνετέλεσε πάσαν την κακίαν της γης εκ του στόματος αυτού.
Gdt 2:3	και αυτοί έκριναν ολοθρεύσαι πάσαν σάρκα, οί ουκ ηκολούθησαν τω λόγω του στόματος αυτού.
Gdt 2:4	και εγένετο ως συνετέλεσε την βουλήν αυτού, εκάλεσε Ναβουχοδονόσορ βασιλεύς Ασσυρίων τον 'Ολοφέρνην αρχιστράτηγον της δυνάμεως αυτού, δεύτερον όντα μετ ' αυτόν, και είπε προς αυτόν·
Gdt 2:5	τάδε λέγει ο βασιλεύς ο μέγας, ο κύριος πάσης της γης· ιδού συ εξελεύση εκ του προσώπου μου και λήψη μετά σεαυτού άνδρας πεποιθότας εν ισχυϊ αυτών, πεζών εις χιλιάδας εκατόν είκοσι και πλήθος ίππων συν αναβάταις μυριάδων δεκαδύο,
Gdt 2:6	και εξελεύση εις συνάντησιν πάση τη γη επί δυσμάς, ότι ηπειθήσαν τω ρήματι του στόματός μου.
Gdt 2:7	και απαγγελείς αυτοίς ετοιμάζειν γην και ύδωρ. ότι εξελεύσομαι εν θυμω μου επ ' αυτούς και καλύψω παν το πρόσωπον της γης εν τοις ποσί της δυνάμεώς μου και δώσω αυτούς εις διαρπαγήν αυτοίς·
Gdt 2:8	και οι τραυματίαι αυτών πληρώσουσι τας φάραγγας και τους χειμάρρους αυτών, και ποταμός επικλύζων τοις νεκροίς αυτών πληρωθήσεται·
Gdt 2:9	και άξω την αιχμαλωσίαν αυτών επί τα άκρα πάσης της γης.
Gdt 2:10	συ δε εξελθών προκαταλήψη μοι παν όριον αυτών, και εκδώσουσί σοι εαυτούς, και διατηρήσεις εμοί αυτούς εις ημέραν ελεγχμού αυτών·
Gdt 2:11	επί δε τους απειθούντας ου φείσεται ο οφθαλμός σου του δούναι αυτούς εις φόνον και αρπαγήν εν πάση τη γη σου.
Gdt 2:12	ότι ζων εγώ και το κράτος της βασιλείας μου, λελάληκα και ποιήσω ταύτα εν χειρί μου.
Gdt 2:13	και συ δε ου παραβήση εν τι των ρημάτων του κυρίου σου, αλλ ' επιτελών επιτελέσεις καθότι προστέταχά σοι, και ου μακρυνείς του ποιήσαι αυτά.
Gdt 2:14	και εξήλθεν 'Ολοφέρνης από προσώπου του κυρίου αυτού και εκάλεσε πάντας τους δυνάστας και τους στρατηγούς και επιστάτας της δυνάμεως Ασσούρ
Gdt 2:15	και ηρίθμησεν εκλεκτούς άνδρας εις παράταξιν, καθότι εκέλευσεν αυτω ο κύριος αυτού εις μυριάδας δεκαδύο και ιππείς τοξότας μυρίους δισχιλίους,
Gdt 2:16	και διέταξεν αυτούς ον τρόπον πολέμου πλήθος συντάσσεται.
Gdt 2:17	και έλαβε καμήλους και όνους και ημιόνους εις την απαρτίαν αυτών, πλήθος πολύ σφόδρα, και πρόβατα και βόας και αίγας εις την παρασκευήν αυτών, ων ουκ ην αριθμός,

Gdt 2:18	και επισιτισμόν παντί ανδρί εις πλήθος και χρυσίον και αργύριον εξ οίκου βασιλέως πολύ σφόδρα.
Gdt 2:19	και εξήλθεν αυτός και πάσα η δύναμις αυτού εις πορείαν του προελθείν βασιλέως Ναβουχοδονόσορ και καλύψαι παν το πρόσωπον της γης προς δυσμαίς εν άρμασι και ιππεύσι και πεζοίς επιλέκτοις αυτών.
Gdt 2:20	και πολύς ο επίμικτος ως ακρίς συνεξήλθον αυτοίς και ως η άμμος της γης· ου γαρ ην αριθμός από πλήθους αυτών.
Gdt 2:21	και απήλθον εκ Νινευή οδόν τριών ημερών επί πρόσωπον του πεδίου Βεκτιλέθ και εστρατοπέδευσαν από Βεκτιλέθ πλησίον του όρους του επ ' αριστερά της άνω Κιλικίας.
Gdt 2:22	και έλαβε πάσαν την δύναμιν αυτού, τους πεζούς και τους ιππείς και τα άρματα αυτού, και απήλθεν εκείθεν εις την ορεινήν.
Gdt 2:23	και διέκοψε το Φουδ και Λούδ και επρονόμευσαν πάντας υιούς Ρασσίς και υιούς Ισμαήλ τους κατά πρόσωπον της ερήμου προς νότον της Χελεών.
Gdt 2:24	και παρήλθε τον Ευφράτην και διήλθε την Μεσοποταμίαν και διέσκαψε πάσας τας πόλεις τας υψηλάς τας επί του χειμάρρου Αβρωνά έως του ελθείν επί θάλασσαν.
Gdt 2:25	και κατελάβετο τα όρια της Κιλικίας και κατέκοψε πάντας τους αντιστάντας αυτω και ήλθεν έως ορίων Ιάφεθ τα προς νότον κατά πρόσωπον της Αραβίας.
Gdt 2:26	και εκύκλωσε πάντας τους υιούς Μαδιάμ και ενέπηρσε τα σκηνώματα αυτών και επρονόμευσε τας μάνδρας αυτών.
Gdt 2:27	και κατέβη εις πεδίων Δαμασκού εν ημέραις θερισμού πυρών και ενέπηρσε πάντας τους αγρούς αυτών και τα ποιμνια και τα βουκόλια έδωκεν εις αφανισμόν και τας πόλεις αυτών εσκύλευσε και τα παιδιά αυτών εξελίκμησε και επάταξε πάντας τους νεανίσκους αυτών εν στόματι ρομφαίας.
Gdt 2:28	και επέπεσεν ο φόβος και ο τρόμος αυτού επί τους κατοικούντας την παραλίαν, τους όντας εν Σιδώνι και Τύρω και τους κατοικούντας Σουρ και Όκινά, και πάντας τους κατοικούντας Ιεμναάν, και οι κατοικούντες εν Αζώτω και Ασκάλωνι εφοβήθησαν αυτόν σφόδρα.
Gdt 3:1	ΚΑΙ απέστειλαν προς αυτόν αγγέλους λόγοις ειρηνικούς λέγοντες·
Gdt 3:2	ιδού ημείς οι παίδες Ναβουχοδονόσορ βασιλέως μεγάλου παρακείμεθα ενώπιόν σου, χρήσαι ημίν καθώς αρεστόν εστι τω προσώπω σου·
Gdt 3:3	ιδού αι επαύλεις ημών και παν πεδίων πυρών και τα ποιμνια και τα βουκόλια και πάσαι αι μάνδραι των σκηνών ημών παράκεινται προ προσώπου σου, χρήσαι καθ ' ον αν αρέσκη σοι.
Gdt 3:4	ιδού και αι πόλεις ημών και οι κατοικούντες εν αυταίς δούλοί σου εισιν· ελθών απάντησον αυταίς ως έστιν αγαθόν εν οφθαλμοίς σου.
Gdt 3:5	και παρεγένοντο οι άνδρες προς Όλοφέρνην και απήγγειλαν αυτω κατά τα

	ρήματα ταύτα.
Gdt 3:6	και κατέβη επί την παραλίαν αυτός και η δύναμις αυτού και εφρούρησε τας πόλεις τας υψηλάς και έλαβεν εξ αυτών εις συμμαχίαν άνδρας επιλέκτους·
Gdt 3:7	και εδέξαντο αυτόν αυτοί και πάσα η περίχωρος αυτών μετά στεφάνων και χορών και τυμπάνων.
Gdt 3:8	και κατέσκαψε πάντα τα όρια αυτών και τα άλση αυτών εξέκοψε, και ην δεδομένον αυτω εξολοθρεύσαι πάντας τους θεούς της γης, όπως αυτω μόνο τω Ναβουχοδονόσορ λατρεύσωσι πάντα τα έθνη, και πάσαι αι γλώσσαι και πάσαι αι φυλαί αυτών επικαλέσονται αυτόν εις θεόν.
Gdt 3:9	και ήλθε κατά πρόσωπον Εσδρηλών πλησίον της Δωταίας, ή εστιν απέναντι του πρίονος του μεγάλου της Ιουδαίας,
Gdt 3:10	και κατεστρατοπέδευσεν ανά μέσον Γαβαί και Σκυθών πόλεως, και ην εκεί μήνα ημερών εις το συλλέξει πάσαν την απαρτίαν της δυνάμεως αυτού.
Gdt 4:1	ΚΑΙ ήκουσαν οι υιοί Ισραήλ οι κατοικούντες εν τη Ιουδαία πάντα, όσα εποίησεν Όλοφέρνης τοις έθνεσιν, ο αρχιστράτηγος Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Ασσυρίων, και ον τρόπον εσκύλευσε πάντα τα ιερά αυτών και έδωκεν αυτά εις αφανισμόν,
Gdt 4:2	και εφοβήθησαν σφόδρα σφόδρα από προσώπου αυτού και περί Ιερουσαλήμ και του ναού Κυρίου Θεού αυτών εταράχθησαν.
Gdt 4:3	ότι προσφάτως ήσαν αναβεβηκότες εκ της αιχμαλωσίας, και νεωστί πας ο λαός συνελέλεκτο της Ιουδαίας, και τα σκεύη και το θυσιαστήριον και ο οίκος εκ της βεβηλώσεως ηγιασμένα ην.
Gdt 4:4	και απέστειλαν εις παν όριον Σαμαρείας και Κωνά και Βαιθωρών και Βελμαίν και Ιεριχώ και εις Χωβά και Αισωρά και τον αυλώνα Σαλήμ
Gdt 4:5	και προκατελάβοντο πάσας τας κορυφάς των ορέων των υψηλών και ετειχίσαντο τας εν αυτοίς κώμας και παρέθεντο εις επισιτισμόν εις παρασκευήν πολέμου, ότι προσφάτως ην τα πεδία αυτών τεθερισμένα.
Gdt 4:6	και έγγραφεν Ιωακίμ ο ιερέυς ο μέγας, ος ην εν ταις ημέραις εκείναις εν Ιερουσαλήμ, τοις κατοικούσι Βαιτυλούα και Βαιτομεσθαίμ, ή εστιν απέναντι Εσδρηλών κατά πρόσωπον του πεδίου του πλησίον Δωθαίμ,
Gdt 4:7	λέγων διακατασχείν τας αναβάσεις της ορεινής, ότι δι' αυτών ην η είσοδος εις την Ιουδαίαν, και ην ευχερώς διακωλύσαι αυτούς προσβαίνοντας, στενής της προσβάσεως ούσης επ' άνδρας τους πάντας δύο.
Gdt 4:8	και εποίησαν οι υιοί Ισραήλ καθά συνέταξεν αυτοίς Ιωακίμ ο ιερέυς ο μέγας και η γερούσια παντός δήμου Ισραήλ, οί εκάθηντο εν Ιερουσαλήμ.
Gdt 4:9	και ανεβόησαν πας ανήρ Ισραήλ προς τον Θεόν εν εκτενία μεγάλη και εταπεινούσαν τας ψυχάς αυτών εν εκτενία μεγάλη.
Gdt 4:10	αυτοί και αι γυναίκες αυτών και τα νήπια αυτών και τα κτήνη αυτών και πας πάροικος ή μισθωτός και αργυρώνητος αυτών επέθεντο σάκκους επί τας

	οσφύας αυτών.
Gdt 4:11	και πας ανήρ Ισραήλ και γυνή και τα παιδιά και οι κατοικούντες εν Ιερουσαλήμ έπεσον κατά πρόσωπον του ναού και εσποδώσαντο τας κεφαλάς αυτών και εξέτειναν τους σάκκους αυτών κατά πρόσωπον Κυρίου·
Gdt 4:12	και το θυσιαστήριον σάκκω περιέβαλον και εβόησαν προς τον Θεόν Ισραήλ ομοθυμαδόν εκτενώς του μη δούναι εις διαρπαγήν τα νήπια αυτών και τας γυναίκας εις προνομήν και τας πόλεις της κληρονομίας αυτών εις αφανισμόν και τα άγια εις βεβήλωσιν και ονειδισμόν, επίχαρμα τοις έθνεσι.
Gdt 4:13	και εισήκουσε Κύριος της φωνής αυτών και εισείδε την θλίψιν αυτών· και ην ο λαός νηστεύων ημέρας πλείους εν πάση τη Ιουδαία και Ιερουσαλήμ κατά πρόσωπον των αγίων Κυρίου παντοκράτορος.
Gdt 4:14	και Ιωακίμ ο ιερεύς ο μέγας και πάντες οι παρεστηκότες ενώπιον Κυρίου, ιερείς και οι λειτουργούντες Κυρίω, σάκκους περιεζωσμένοι τας οσφύας αυτών προσέφερον την ολοκαύτωσιν του ενδελεχισμού και τας ευχάς και τα εκούσια δόματα του λαού,
Gdt 4:15	και ην σποδός επί τας κιδάρεις αυτών. και εβόων προς Κύριον εκ πάσης δυνάμεως εις αγαθόν επισκέψασθαι πάντα οίκον Ισραήλ.
Gdt 5:1	ΚΑΙ ανηγγέλη Όλοφέρνη αρχιστρατήγω δυνάμεως Ασσούρ διότι οι υιοί Ισραήλ παρεσκευάσαντο εις πόλεμον και τας διόδους της ορεινής συνέκλεισαν και ετείχισαν πάσαν κορυφήν όρους υψηλού και έθηκαν εν τοις πεδίοις σκάνδαλα.
Gdt 5:2	και ωργίσθη θυμω σφόδρα και εκάλεσε πάντας τους άρχοντας Μωάβ και τους στρατηγούς Αμμών και πάντας σατράπας της παραλίας
Gdt 5:3	και είπεν αυτοίς· αναγγείλατε δη μοι, υιοί Χαναάν, τις ο λαός ούτος ο καθήμενος εν τη ορεινή, και τίνες ας κατοικούσι πόλεις, και το πλήθος της δυνάμεως αυτών, και εν τίνι το κράτος αυτών, και η ισχύς αυτών, και τις ανέστηκεν επ' αυτών βασιλεύς ηγούμενος στρατιάς αυτών,
Gdt 5:4	και διατί κατενωτίσαντο του μη ελθείν εις απάντησίν μοι παρά πάντας τους κατοικούντας εν δυσμαίς;
Gdt 5:5	και είπε προς αυτόν Αχιώρ ο ηγούμενος πάντων υιών Αμμών· ακουσάτω δη ο κύριός μου λόγον εκ στόματος του δούλου σου, και αναγγελώ σοι την αλήθειαν περί του λαού, ος κατοικεί την ορεινήν ταύτην, πλησίον σου οικούντος, και ουκ εξελεύσεται ψεύδος εκ του στόματος του δούλου σου.
Gdt 5:6	ο λαός ούτός εισιν απόγονοι Χαλδαιών,
Gdt 5:7	και παρώκησαν το πρότερον εν τη Μεσοποταμία, ότι ουκ εβουλήθησαν ακολουθήσαι τοις θεοίς των πατέρων αυτών, οί εγένοντο εν γη Χαλδαιών·
Gdt 5:8	και εξέβησαν εξ οδού των γονέων αυτών και προσεκύνησαν τω Θεω του ουρανού, Θεω ω επέγνωσαν, και εξέβαλον αυτούς από προσώπου των θεών αυτών, και έφυγον εις Μεσοποταμίαν και παρώκησαν εκεί ημέρας πολλάς.
Gdt 5:9	και είπεν ο Θεός αυτών εξελθείν εκ της παροικίας αυτών και πορευθήναι εις γην Χαναάν, και κατώκησαν εκεί και επληθύνθησαν χρυσίω και αργυρίω και εν

	κτῆνεσι πολλοῖς σφόδρα.
Gdt 5:10	και κατέβησαν εις Αίγυπτον, εκάλυψε γαρ το πρόσωπον της γης Χαναάν λιμός, και παρώκησαν εκεί μέχρι ου διετράφησαν· και εγένοντο εκεί εις πλήθος πολύ, και ουκ ην αριθμός του γένους αυτών.
Gdt 5:11	και επανέστη αυτοίς ο βασιλεύς Αιγύπτου και κατεσοφίσαντο αυτούς εν πόνω και εν πλίνθω, και εταπεινώσαν αυτούς και έθεντο αυτούς εις δούλους·
Gdt 5:12	και ανεβόησαν προς τον Θεόν αυτών, και επάταξε πάσαν την γην Αιγύπτου πληγαίς, εν αις ουκ ην ίασις· και εξέβαλον αυτούς οι Αιγύπτιοι από προσώπου αυτών.
Gdt 5:13	και κατεξήρανεν ο Θεός την ερυθράν θάλασσαν εμπροσθεν αυτών
Gdt 5:14	και ήγαγεν αυτούς εις οδόν του Σινά και Κάδης Βαρνή· και εξέβαλον πάντας τους κατοικούντας εν τη ερήμω
Gdt 5:15	και ώκησαν εν γη Αμορραίων και πάντας τους Εσεβωνίτας εξωλόθρευσαν εν τη ισχύϊ αυτών. και διαβάντες τον Ιορδάνην εκληρονόμησαν πάσαν την ορεινήν
Gdt 5:16	και εξέβαλον εκ προσώπου αυτών τον Χαναναίον και τον Φερεζαίον και τον Ιεβουσαίον και τον Συχέμ και πάντας τους Γεργεσαίους και κατώκησαν εν αυτη ημέρας πολλάς.
Gdt 5:17	και έως ουχ ήμαρτον ενώπιον του Θεού αυτών, ην τα αγαθά μετ ' αυτών, ότι Θεός μισών αδικίαν μετ ' αυτών εστιν.
Gdt 5:18	ότε δε απέστησαν από της οδοῦ, ης διέθετο αυτοίς, εξωλοθρεύθησαν εν πολλοῖς πολέμοις επί πολύ σφόδρα και ηχημαλτεύθησαν εις γην ουκ ιδίαν, και ο ναός του Θεού αυτών εγενήθη εις έδαφος, και οι πόλεις αυτών εκρατήθησαν υπό των υπεναντίων.
Gdt 5:19	και νυν επιστρέψαντες επί τον Θεόν αυτών ανέβησαν εκ της διασποράς, ου διεσπάρησαν εκεί, και κατέσχον την Ιερουσαλήμ, ου το αγίασμα αυτών, και κατωκίσθησαν εν τη ορεινή, ότι ην έρημος.
Gdt 5:20	και νυν, δέσποτα κύριε, ει μεν εστιν αγνόημα εν τω λαω τούτω και αμαρτάνουσιν εις τον Θεόν αυτών και επισκεψόμεθα ότι εστιν εν αυτοίς σκάνδαλον τούτο, και αναβησόμεθα και εκπολεμήσομεν αυτούς.
Gdt 5:21	ει δε ουκ εστιν ανομία εν τω έθνει αυτών, παρελθέτω δη ο κύριός μου, μήποτε υπερασπίση ο Κύριος αυτών και ο Θεός αυτών υπέρ αυτών, και εσόμεθα εις ονειδισμόν εναντίον πάσης της γης.
Gdt 5:22	και εγένετο ως επαύσατο Αχιώρ λαλών τους λόγους τούτους, και εγόγγυσε πας ο λαός ο κυκλών την σκιηνήν και περιεστώς, και είπαν οι μεγιστάνες 'Ολοφέρνου και πάντες οι κατοικούντες την παραλίαν και την Μωάβ συγκόψαι αυτόν·
Gdt 5:23	ου γαρ φοβηθησόμεθα από υιών Ισραήλ· ιδού γαρ λαός, εν ω ουκ εστι δύναμις ουδέ κράτος εις παρατάξιν ισχυράν·

Gdt 5:24	διό δη αναβησόμεθα, και έσονται εις κατάβρωμα πάσης της στρατιάς σου, δέσποτα Όλοφέρνη.
Gdt 6:1	ΚΑΙ ως κατέπαυσεν ο θόρυβος των ανδρών των κύκλω της συνεδρίας, και είπεν Όλοφέρνης ο αρχιστράτηγος δυνάμεως Ασσούρ προς Αχιώρ εναντίον παντός του δήμου αλλοφύλων και προς πάντας υιούς Μωάβ·
Gdt 6:2	και τις ει συ, Αχιώρ και οι μισθωτοί του Εφραίμ, ότι επροφήτευσας εν ημίν καθώς σήμερον και είπας το γένος Ισραήλ μη πολεμήσαι, ότι ο Θεός αυτών υπερασπιεί αυτών; και τις ο Θεός ει μη Ναβουχοδονόσορ; ούτος αποστελεί το κράτος αυτού και εξολοθρεύσει αυτούς από προσώπου της γης, και ου ρύσεται αυτούς ο Θεός αυτών·
Gdt 6:3	αλλ ' ημείς οι δούλοι αυτού πατάξομεν αυτούς ως άνθρωπον ένα, και ουχ υποστήσονται το κράτος των ίππων ημών.
Gdt 6:4	κατακαύσομεν γαρ αυτούς εν αυτοίς, και τα όρη αυτών μεθυσθήσεται εν τω αίματι αυτών, και τα πεδία αυτών πληρωθήσεται νεκρών αυτών, και ουκ αντιστήσεται το ίχνος των ποδών αυτών κατά πρόσωπον ημών, αλλά απωλεία απολούνται, λέγει ο βασιλεύς Ναβουχοδονόσορ ο κύριος πάσης της γης· είπε γαρ, ου ματαιωθήσεται τα ρήματα των λόγων αυτού.
Gdt 6:5	συ δε Αχιώρ μισθωτέ του Αμμών, ος ελάλησας τους λόγους τούτους εν ημέρα αδικίας σου, ουκ όψει έτι το πρόσωπόν μου από της ημέρας ταύτης, έως ου εκδικήσω το γένος των εξ Αιγύπτου·
Gdt 6:6	και τότε διελεύσεται ο σίδηρος της στρατιάς μου και ο λαός των θεραπόντων μου τας πλευράς σου, και πεσή εν τοις τραυματίαις αυτών, όταν επιστρέψω.
Gdt 6:7	και αποκαταστήσουσί σε οι δούλοί μου εις την ορεινήν και θήσουσί σε εν μια των πόλεων των αναβάσεων,
Gdt 6:8	και ουκ απολή έως ου εξολοθρευθής μετ ' αυτών.
Gdt 6:9	και είπερ ελπίζεις τη καρδιά σου ότι ου ληφθήσονται, μη συμπεσέτω σου το πρόσωπον· ελάλησα, και ουδέν διαπεσείται των ρημάτων μου.
Gdt 6:10	και προσέταξεν Όλοφέρνης τοις δούλοις αυτού, οί ήσαν παρεστηκότες εν τη σκηνή αυτού, συλλαβείν τον Αχιώρ και αποκαταστήσαι αυτόν εις Βαιτυλούα και παραδούναι εις χείρας υιών Ισραήλ.
Gdt 6:11	και συνέλαβον αυτόν οι δούλοι αυτού και ήγαγον αυτόν έξω της παρεμβολής εις το πεδión και απήραν εκ μέσου της πεδινής εις την ορεινήν και παρεγένοντο επί τας πηγάς, αι ήσαν υποκάτω Βαιτυλούα.
Gdt 6:12	και ως είδαν αυτούς οι άνδρες της πόλεως επί την κορυφήν του όρους, ανέλαβον τα όπλα αυτών και απήλθον έξω της πόλεως επί την κορυφήν του όρους, και πας ανήρ σφενδονήτης διεκράτησαν την ανάβασιν αυτών και έβαλον εν λίθοις επ ' αυτούς.
Gdt 6:13	και υποδύσαντες υποκάτω του όρους έδησαν τον Αχιώρ και αφήκαν ερριμμένον υπό την ρίζαν του όρους και απώχοντο προς τον κύριον αυτών.

Gdt 6:14	καταβάντες δε υιοί Ισραήλ εκ της πόλεως αυτών επέστησαν αυτω και λύσαντες αυτόν απήγαγον εις την Βαιτυλούα και κατέστησαν αυτόν επί τους άρχοντας της πόλεως αυτών,
Gdt 6:15	οί ήσαν εν ταις ημέραις εκείναις, 'Οζίας ο του Μιχά εκ της φυλής Συμεών και Αβρίς ο του Γοθονιήλ και Χαρμίς υιος Μελχιήλ.
Gdt 6:16	και συνεκάλεσαν πάντας τους πρεσβυτέρους της πόλεως, και συνέδραμον πας νεανίσκος αυτών και αι γυναίκες εις την εκκλησίαν, και έστησαν τον Αχιώρ εν μέσω παντός του λαού αυτών, και επηρώτησεν αυτόν 'Οζίας το συμβεβηκός.
Gdt 6:17	και αποκριθείς απήγγειλεν αυτοίς τα ρήματα της συνεδρίας 'Ολοφέρνης και πάντα τα ρήματα, όσα ελάλησεν εν μέσω των αρχόντων υιών Ασσούρ, και όσα εμεγαλοροημόνησεν 'Ολοφέρνης εις τον οίκον Ισραήλ.
Gdt 6:18	και πεσόντες ο λαός προσεκύνησαν τω Θεω και εβόησαν λέγοντες·
Gdt 6:19	Κύριε ο Θεός του ουρανού, κάτιδε επί τας υπερηφανίας αυτών και ελέησον την ταπεινώσιν του γένους ημών και επιβλεψον επί το πρόσωπον των ηγιασμένων σοι εν τη ημέρα ταύτη.
Gdt 6:20	και παρεκάλεσαν τον Αχιώρ και επήνεσαν αυτόν σφόδρα.
Gdt 6:21	και παρέλαβεν αυτόν 'Οζίας εκ της εκκλησίας εις οίκον αυτού και εποίησε πότον τοις πρεσβυτέροις, και επεκαλέσαντο τον Θεόν Ισραήλ εις βοήθειαν όλην την νύκτα εκείνην.
Gdt 7:1	Τ... δ' επαύριον παρήγγειλεν 'Ολοφέρνης πάση τη στρατιά αυτού και παντί τω λαω αυτού, οί παρεγένοντο επί την συμμαχίαν αυτού, αναζευγνύειν επί Βαιτυλούα και τας αναβάσεις της ορεινής προκαταλαμβάνεσθαι και ποιείν πόλεμον προς τους υιούς Ισραήλ.
Gdt 7:2	και ανέζευξεν εν τη ημέρα εκείνη πας ανήρ δυνατός αυτών· και η δύναμις αυτών ανδρών πολεμιστών χιλιάδες ανδρών πεζών εκατόν εβδομήκοντα και ιππέων χιλιάδες δεκαδύο, χωρίς της αποσκευής και των ανδρών, οί ήσαν πεζοί εν αυτοίς, πλήθος πολύ σφόδρα.
Gdt 7:3	και παρενέβαλον εν τω αυλώνι πλησίον Βαιτυλούα επί της πηγής και παρέτειναν εις εύρος επί Δωθαϊμ και έως Βελβαϊμ και εις μήκος από Βαιτυλούα έως Κυαμώνος, ή εστιν απέναντι Εσδρηλών.
Gdt 7:4	οι δε υιοί Ισραήλ, ως είδον αυτών το πλήθος, εταράχθησαν σφόδρα και είπεν έκαστος προς τον πλησίον αυτού· νυν εκλείξουσιν ούτοι το πρόσωπον της γης πάσης, και ούτε τα όρη τα υψηλά ούτε αι φάραγγες ούτε οι βουνοί υποστήσονται το βάρος αυτών.
Gdt 7:5	και αναλαβόντες έκαστος τα σκεύη τα πολεμικά αυτών και ανακαύσαντες πυράς επί τους πύργους αυτών, έμενον φυλάσσοντες όλην την νύκτα εκείνην.
Gdt 7:6	τη δε ημέρα τη δευτέρα εξήγαγεν 'Ολοφέρνης πάσαν την ίππον αυτού κατά πρόσωπον των υιών Ισραήλ, οί ήσαν εν Βαιτυλούα,
Gdt 7:7	και επεσκέψατο τας αναβάσεις της πόλεως αυτών και τας πηγάς των υδάτων αυτών εφώδευσε και προκατελάβετο αυτάς και επέστησεν αυταίς παρεμβολάς

	ανδρών πολεμιστών, και αυτός ανέζευξεν εις τον λαόν αυτού.
Gdt 7:8	και προσελθόντες αυτω οι άρχοντες των υιών Ησαύ και πάντες οι ηγούμενοι του λαού Μωάβ και οι στρατηγοί της παραλίας είπαν·
Gdt 7:9	ακουσάτω δη λόγον ο δεσπότης ημών, ίνα μη γένηται θραύσμα εν τη δυνάμει σου·
Gdt 7:10	ο γαρ λαός ούτος των υιών Ισραήλ ου πέποιθαν επί τοις δόρασιν αυτών, αλλ ' επί τοις ύψει των ορέων αυτών, εν οίς αυτοί ενοικούσιν εν αυτοίς· ου γαρ εστιν ευχερές προσβήναι ταις κορυφαίς των ορέων αυτών.
Gdt 7:11	και νυν, δέσποτα, μη πολέμει προς αυτούς, καθώς γίνεται πόλεμος παρατάξεως, και ου πεσείται εκ του λαού σου ανήρ εις.
Gdt 7:12	ανάμεινον επί της παρεμβολής σου διαφυλάσσων πάντα άνδρα εκ της δυνάμεώς σου, και επικρατησάτωσαν οι παίδές σου της πηγής του ύδατος, ή εκπορεύεται εκ της ρίζης του όρους,
Gdt 7:13	διότι εκείθεν υδρεύονται πάντες οι κατοικούντες Βαιτυλούα, και ανελεί αυτούς η δίψα, και εκδώσουσι την πόλιν εαυτών· και ημείς και ο λαός ημών αναβησόμεθα επί τας πλησίον κορυφάς των ορέων και παρεμβαλούμεν επ ' αυταίς εις προφυλακήν του μη εξελθείν εκ της πόλεως άνδρα ένα.
Gdt 7:14	και τακήσονται εν τω λιμω αυτοί και αι γυναίκες αυτών και τα τέκνα αυτών, και πριν ελθείν την ρομφαίαν επ ' αυτούς, καταστρωθήσονται εν ταις πλατείαις της οικήσεως αυτών.
Gdt 7:15	και ανταποδώσεις αυτοίς ανταπόδομα πονηρόν, ανθ ' ων εστασίασαν, και ουκ απήντησαν τω προσώπω σου εν ειρήνη.
Gdt 7:16	και ήρεσαν οι λόγοι αυτών ενώπιον 'Ολοφέρνηου και ενώπιον πάντων των θεραπόντων αυτού, και συνέταξαν ποιείν καθώς ελάλησαν.
Gdt 7:17	και απήρε παρεμβολή υιών Αμμών και μετ ' αυτών χιλιάδες πέντε υιών Ασσούρ και παρενέβαλον εν τω αυλώνι και προκατελάβοντο τα ύδατα και τας πηγάς των υδάτων των υιών Ισραήλ.
Gdt 7:18	και ανέβησαν υιοί Ησαύ και οι υιοί Αμμών και παρενέβαλον εν τη ορεινή απέναντι Δωθαϊμ. και απέστειλαν εξ αυτών προς νότον και απηλιώτην απέναντι Εγρεβήλ, ή εστι πλησίον Χους, ή εστιν επί του χειμάρρου Μοχμούρ. και η λοιπή στρατιά των Ασσυρίων παρενέβαλον εν τω πεδίω και εκάλυψαν παν το πρόσωπον της γης· και αι σκηναί και αι απαρτίαι αυτών κατεστρατοπέδευσαν εν όχλω πολλω και ήσαν εις πλήθος πολύ σφόδρα.
Gdt 7:19	Και οι υιοί Ισραήλ ανεβόησαν προς Κύριον Θεόν αυτών, ότι ωλιγοψύχησε το πνεύμα αυτών, ότι εκύκλωσαν πάντες οι εχθροί αυτών και ουκ ην διαφυγείν εκ μέσου αυτών.
Gdt 7:20	και έμεινε κύκλω αυτών πάσα παρεμβολή Ασσούρ, οι πεζοί και τα άρματα και οι ιππείς αυτών, ημέρας τριακοντατέσσαρας. και εξέλιπε πάντας τους κατοικούντας Βαιτυλούα πάντα τα αγγεία αυτών των υδάτων,

Gdt 7:21	και οι λάκκοι εξεκενούντο, και ουκ είχαν πειν εις πλησμονήν ύδωρ ημέραν μίαν, ότι εν μέτρω edίδoσαν αυτοίς πειν.
Gdt 7:22	και ηθύμησαν τα νήπια αυτών, και αι γυναίκες αυτών και οι νεανίσκοι εξέλιπον από της δίψης και έπιπτον εν ταις πλατείαις της πόλεως και εν ταις διόδoις των πυλών, και ουκ ην κραταιώσις έτι εν αυτοίς.
Gdt 7:23	και επισυνήχθησαν πας ο λαός επί Όζιαν και τους άρχοντας της πόλεως, οι νεανίσκοι και αι γυναίκες και τα παιδιά, και ανεβόησαν φωνή μεγάλη και είπαν εναντίον πάντων των πρεσβυτέρων·
Gdt 7:24	κρίναι ο Θεός ανά μέσον ημών και υμών, ότι εποιήσατε εν ημίν αδικίαν μεγάλην ου λαλήσαντες ειρηνικά μετά των υιών Ασσούρ.
Gdt 7:25	και νυν ουκ έστι βοηθός ημών, αλλά πέπρακεν ημάς ο Θεός εις τας χείρας αυτών του καταστρωθήναι εναντίον αυτών εν δίψη και απωλεία μεγάλη.
Gdt 7:26	και νυν επικαλέσασθε αυτούς και έκδοσθε την πόλιν πάσαν εις προνομήν τω λαω Όλοφέρνου και πάση τη δυνάμει αυτού·
Gdt 7:27	κρείσσον γαρ ημίν γενηθήναι αυτοίς εις διαρπαγήν, εσόμεθα γαρ εις δούλους, και ζήσεται η ψυχή ημών, και ουκ οψόμεθα τον θάνατον των νηπίων ημών εν οφθαλμοίς ημών και τας γυναίκας και τα τέκνα ημών εκλειπούσας τας ψυχάς αυτών.
Gdt 7:28	μαρτυρόμεθα υμίν τον ουρανόν και την γην και τον Θεόν ημών και Κύριον των πατέρων ημών, ος εκδικεί ημάς κατά τας αμαρτίας ημών και κατά τα αμαρτήματα των πατέρων ημών, ίνα μη ποιήση κατά τα ρήματα ταύτα εν τη ημέρα τη σήμερον.
Gdt 7:29	και εγένετο κλαυθμός μέγας εν μέσω της εκκλησίας πάντων ομοθυμαδόν και εβόησαν προς Κύριον τον Θεόν φωνή μεγάλη.
Gdt 7:30	και είπε προς αυτούς Όζίας· θαρσείτε, αδελφοί, διακαρτερήσωμεν έτι πέντε ημέρας, εν αις επιστρέψει Κύριος ο Θεός ημών το έλεος αυτού εφ' ημάς, ου γαρ εγκαταλείψει ημάς εις τέλος·
Gdt 7:31	εάν δε διέλθωσιν αύται και μη έλθη εφ' ημάς βοήθεια, ποιήσω κατά τα ρήματα υμών. και εσκόρπισε τον λαόν εις την εαυτού παρεμβολήν, και επί τα τείχη και τους πύργους της πόλεως αυτών απήλθον, και τας γυναίκας και τα τέκνα εις τους οίκους αυτών εξαπέστειλε· και ήσαν εν ταπεινώσει πολλή εν τη πόλει.
Gdt 8:1	ΚΑΙ ήκουσεν εν εκείναις ταις ημέραις Ιουδίθ, θυγάτηρ Μεραρί, υιού Όξ, υιού Ιωσήφ, υιού Όζιήλ, υιού Ελκία, υιού Όλιού, υιού Χελκίου, υιού Ελιάβ, υιού Ναθαναήλ, υιού Σαλαμιήλ, υιού Σαρασαδαϊ, υιού Ισραήλ.
Gdt 8:2	και ο ανήρ αυτής Μανασσής της φυλής αυτής και της πατριάς αυτής, και απέθανεν εν ημέραις θερισμού κριθών·
Gdt 8:3	επέστη γαρ επί του δεσμεύοντος το δράγμα τω πεδίω, και ο καύσων ήλθεν επί την κεφαλήν αυτού, και έπεσεν επί την κλίνην και ετελεύτησεν εν Βαιτυλούα τη πόλει αυτού, και έθαψαν αυτόν μετά των πατέρων αυτού εν τω αγρω τω ανά μέσον Δωθαϊμ και Βαλαμών.

Gdt 8:4	και ην Ιουδίθ εν τω οίκω αυτης χηρεύουσα έτη τρία και μήνας τέσσαρας.
Gdt 8:5	και εποίησεν εαυτη σκηνήν επί του δώματος του οίκου αυτης και επέθηκεν επί την οσφύν αυτης σάκκον, και ην επ ' αυτης τα ιμάτια της χηρεύσεως αυτης.
Gdt 8:6	και ενήστευε πάσας τας ημέρας χηρεύσεως αυτης, χωρίς προσαββάτων και σαββάτων και προνουμηνιών και νουμηνιών και εορτών και χαρμοσυνών οίκου Ισραήλ.
Gdt 8:7	και ην καλή τω είδει και ωραία τη όψει σφόδρα· και υπελίπετο αυτη Μανασσής, ο ανήρ αυτης, χρυσίον και αργύριον και παίδας και παιδίσκας και κτήνη και αγρούς, και έμενεν επ ' αυτών.
Gdt 8:8	και ουκ ην ος επήνεγκεν αυτη ρήμα πονηρόν, ότι εφοβείτο τον Θεόν σφόδρα
Gdt 8:9	και ήκουσε τα ρήματα του λαού τα πονηρά επί τον άρχοντα, ότι ωλιγοψύχησαν επί τη σπάνει των υδάτων, και ήκουσε πάντας τους λόγους Ιουδίθ, ους ελάλησε προς αυτους 'Οζίας, ως ώμοσεν αυτοίς παραδώσειν την πόλιν μετά ημέρας πέντε τοις Ασσυρίοις.
Gdt 8:10	και αποστείλασα την άβραν αυτης την εφεστώσαν πάσι τοις υπάρχουσιν αυτης εκάλεσεν 'Οζιαν και Χαβρίν και Χαρμίν τους πρεσβυτέρους της πόλεως αυτης,
Gdt 8:11	και ήλθον προς αυτην, και είπε προς αυτους· ακούσατε δη μου, άρχοντες των κατοικούντων εν Βαιτυλούα, ότι ουκ ευθύς ο λόγος υμών, ον ελαλήσατε εναντίον του λαού εν τη ημέρα ταύτη και εστήσατε τον όρκον, ον ελαλήσατε ανά μέσον του Θεού και υμών και είπατε εκδώσειν την πόλιν τοις εχθροίς ημών, εάν μη εν αυταις επιστρέψη ο Κύριος βοηθήσαι ημίν.
Gdt 8:12	και νυν τίνες εστέ υμείς, οί επειράσατε τον Θεόν εν τη ημέρα τη σήμερα και ίστατε υπέρ του Θεού εν μέσω υιών ανθρωπων;
Gdt 8:13	και νυν Κύριον παντοκράτορα εξετάζετε και ουθεν επιγνώσεσθε έως του αιώνος,
Gdt 8:14	ότι βάθος καρδιάς ανθρώπου ουχ ευρήσετε και λόγους της διανοίας αυτου ου διαλήψεσθε· και Πως τον Θεόν, ος εποίησε τα πάντα ταύτα, ερευνησετε και τον νουν αυτου επιγνώσεσθε και τον λογισμόν αυτου κατανοήσετε; μηδαμώς, αδελφοί, μη παροργίζετε Κύριον τον Θεόν ημών·
Gdt 8:15	ότι εάν μη βούληται εν ταις πέντε ημέραις βοηθήσαι ημίν, αυτός έχει την εξουσίαν εν αις θέλει σκεπάσαι ημέραις ή και ολοθρεύσαι ημάς προ προσώπου των εχθρών ημών.
Gdt 8:16	υμείς δε μη ενεχυράζετε τας βουλάς Κυρίου του Θεού ημών, ότι ουχ ως άνθρωπος ο Θεός απειληθήναι, ουδέ ως υιος ανθρωπου διαιτηθήναι.
Gdt 8:17	διόπερ αναμένοντες την παρ ' αυτου σωτηριαν επικαλεσώμεθα αυτον εις βοήθειαν ημών, και εισακούσεται της φωνής ημών, εάν ή αυτω αρεστόν.
Gdt 8:18	ότι ουκ ανέστη εν ταις γενεαίς ημών ουδέ εστιν εν τη ημέρα τη σήμερα ούτε φυλή ούτε πατριά ούτε δήμος ούτε πόλις εξ ημών, οί προσκυνούσι θεοίς χειροποιήτοις, καθάπερ εγένετο εν ταις πρότερον ημέραις·

Gdt 8:19	ων χάριν εδόθησαν εις ρομφαίαν και εις διαρπαγήν οι πατέρες ημών και έπεσον πτώμα μέγα ενώπιον των εχθρών ημών.
Gdt 8:20	ημείς δε έτερον θεόν ουκ επέγνωμεν πλην αυτού· όθεν ελπίζομεν ότι ουχ υπερόψεται ημάς, ουδ' από του γένους ημών.
Gdt 8:21	ότι εν τω ληφθήναι ημάς ούτως καθήσεται πάσα η Ιουδαία, και προνομευθήσεται τα άγια ημών, και ζητήσει την βεβήλωσιν αυτών εκ του αίματος ημών
Gdt 8:22	και τον φόνον των αδελφών ημών και την αιχμαλωσίαν της γης και την ερήμωσιν της κληρονομίας ημών επιστρέψει εις κεφαλήν ημών εν τοις έθνεσιν, ου εάν δουλεύσωμεν εκεί, και εσόμεθα εις πρόσκομμα και εις όνειδος εναντίον των κτωμένων ημάς.
Gdt 8:23	ότι ου κατευθυνθήσεται η δουλεία ημών εις χάριν, αλλ' εις ατιμίαν θήσει αυτήν Κύριος ο Θεός ημών.
Gdt 8:24	και νυν, αδελφοί, επιδειξόμεθα τοις αδελφοίς ημών, ότι εξ ημών κρέμαται η ψυχή αυτών, και τα άγια και ο οίκος και το θυσιαστήριον επιστήρικται εφ' ημίν.
Gdt 8:25	παρά ταύτα πάντα ευχαριστήσωμεν Κυρίω τω Θεω ημών, ος πειράζει ημάς καθά και τους πατέρας ημών.
Gdt 8:26	μνήσθητε όσα εποίησε μετά Αβραάμ και όσα επείρασε τον Ισαάκ και όσα εγένετο τω Ιακώβ εν Μεσοποταμία της Συρίας ποιμαίνοντι τα πρόβατα Λάβαν του αδελφού της μητρος αυτού.
Gdt 8:27	ότι ου καθώς εκείνους επύρωσεν εις ετασμόν της καρδιάς αυτών, και ημάς ουκ εξεδίκησεν, αλλ' εις νουθέτησιν μαστιγοί Κύριος τους εγγίζοντας αυτω.
Gdt 8:28	και είπε προς αυτήν 'Οζίας· πάντα, όσα είπας, αγαθή καρδιά ελάλησας, και ουκ έστιν ος αντιστήσεται τοις λόγοις σου·
Gdt 8:29	ότι ουκ εν τη σήμερον η σοφία σου πρόδηλός εστιν, αλλά απ' αρχής ημερών σου έγνω πας ο λαός την σύνεσίν σου, καθότι αγαθόν εστι το πλάσμα της καρδιάς σου.
Gdt 8:30	αλλ' ο λαός εδίψησε σφόδρα και ηνάγκασαν ποιήσαι ημάς καθά ελαλήσαμεν αυτοίς και επαγαγείν όρκον εφ' ημάς, ον ου παραβησόμεθα.
Gdt 8:31	και νυν δεήθητι περι ημών, ότι γυνή ευσεβής ει, και αποστελεί Κύριος τον υετόν εις πλήρωσιν των λάκκων ημών, και ουκ εκλείψωμεν έτι.
Gdt 8:32	και είπε προς αυτούς Ιουδίθ· ακούσατέ μου, και ποιήσω πράγμα, ό αφίξεται εις γενεάς γενεών υιοίς του γένους ημών.
Gdt 8:33	υμείς στήσεσθε επί της πύλης την νύκτα ταύτην, και εξελεύσομαι εγώ μετά της άβρας μου, και εν ταις ημέραις, μεθ' ας είπατε παραδώσειν την πόλιν τοις εχθροίς ημών, επισκέψεται Κύριος τον Ισραήλ εν χειρί μου·
Gdt 8:34	υμείς δε ουκ εξερευνήσετε την πράξιν μου, ου γαρ ερώ υμίν, έως του τελεσθήναι α εγώ ποιώ.

Gdt 8:35	και ειπεν 'Οζίας και οι αρχοντες προς αυτην· πορευου εις ειρηνην, και Κυριος ο Θεος εμπροσθεν σου εις εκδικησιν των εχθρων ημων.
Gdt 8:36	και αποστρεψαντες εκ της σκηνης επορευθησαν επι τας διαταξεις αυτων.
Gdt 9:1	ΙΟΥΔΙΘ δε επεσεν επι προσωπον και επεθετο σποδον επι την κεφαλην αυτης και εγυμνωσεν ον ενεδιδυσκετο σακκον, και ην αρτι προσφερομενον εν Ιερουσαλημ εις τον οικον του Θεου το θυμιαμα της εσπερας εκεινης, και εβοησε φωνη μεγαλη Ιουδιθ προς Κυριον και ειπε·
Gdt 9:2	Κυριε ο Θεος του πατρος μου Συμεων, ω εδωκας εν χειρι ρομφαιαν εις εκδικησιν αλλογενων, οί ελυσαν μητραν παρθενου εις μiasma και εγυμνωσαν μηρον εις αισχυνην και εβεβηλωσαν μητραν εις ονειδος· ειπας γαρ, ουχ ουτως εσται· και εποιησαν
Gdt 9:3	ανθ'ων εδωκας αρχοντας αυτων εις φονον και την στρωμνην αυτων, η ηδεσατο την απατην αυτων, εις αιμα, και επαταξας δουλους επι δυνασταις και δυναστας επι θρονους αυτων.
Gdt 9:4	και εδωκας γυναικας αυτων εις προνομην και θυγατερας εις αιχμαλωσιαν και παντα τα σκυλα εις διαιρεσιν υιων ηγαπημενων υπο σου, οί και εξηλωσαν τον ζηλον σου και εβδελυξαντο μiasma αιματος αυτων και επεκαλεσαντο σε εις βοηθον. ο Θεος ο Θεος ο εμος, και εισακουσον εμου της χηρας·
Gdt 9:5	συ γαρ εποιησας τα προτερα εκεινων και εκεινα και τα μετεπειτα και τα νυν και τα επερχομενα διενοηθης, και εγενηθησαν α ενενοηθης,
Gdt 9:6	και παρεστησαν α εβουλευσω και ειπαν· ιδου παρεσμεν· πασαι γαρ αι οδοί σου ετοιμοι, και η κρισις σου εν προγνωσει·
Gdt 9:7	ιδου γαρ Ασσυριοι επληθυνθησαν εν δυναμει αυτων, υψωθησαν εφ' ιππω και αναβατη εγαυριασαν εν βραχιονι πεζων, ηλπισαν εν ασπιδι και εν γαισω και τοξω και σφενδονη και ουκ εγνωσαν οτι συ ει Κυριος συντριβων πολεμους.
Gdt 9:8	Κυριος ονομα σοι· συ ραξον αυτων την ισχυν εν δυναμει σου και καταξον το κρατος αυτων εν τω θυμω σου· εβουλευσαντο γαρ βεβηλωσαι τα αγια σου, μιαναι το σκηνωμα της καταπαυσεως του ονοματος της δοξης σου και καταβαλειν σιδηρω κερας θυσιαστηριου σου.
Gdt 9:9	βλεψον εις υπερηφανιαν αυτων, αποστειλον την οργην σου εις κεφαλās αυτων,δος εν χειρι μου της χηρας ο διενοηθην κρατος.
Gdt 9:10	παταξον δουλον εκ χειλεων απατης μου επ' αρχοντι και αρχοντα επι θεραποντι αυτου, θραυσον αυτων το αναστημα εν χειρι θηλειας·
Gdt 9:11	ου γαρ εν πληθει το κρατος σου, ουδε η δυναστεια σου εν ισχυουσιν, αλλα ταπεινων ει Θεος, ελαττωνων ει βοηθος, αντιληπτωρ ασθενουντων, απεγνωσμενων σκεπαστης, απηλπισμενων σωτηρ.
Gdt 9:12	ναί ναί ο Θεος του πατρος μου και Θεος κληρονομιας Ισραηλ, δεσποτα των ουρανων και της γης, κτιστα των υδατων, βασιλευ πασης κτισεως σου, συ εισακουσον της δεησεως μου

Gdt 9:13	και δος λόγον μου και απάτην εις τραύμα και μώλωπα αυτών, οί κατά της διαθήκης σου και οίκου ηγιασμένου σου και κορυφής Σιών και οίκου κατασχέσεως υιών σου εβουλεύσαντο σκληρά.
Gdt 9:14	και ποιήσον επί παν το έθνος σου, και πάσης φυλής επίγνωσιν του ειδήσαι ότι συ ει ο Θεός πάσης δυνάμεως και κράτους, και ουκ έστιν άλλος υπερασπίζων του γένους Ισραήλ, ει μη συ.
Gdt 10:1	ΚΑΙ εγένετο ως επαύσατο βοώσα προς τον Θεόν Ισραήλ και συνετέλεσε πάντα τα ρήματα ταύτα,
Gdt 10:2	και ανέστη από της πτώσεως και εκάλεσε την άβραν αυτής και κατέβη εις τον οίκον, εν ω διέτριβεν εν αυτω εν ταις ημέραις των σαββάτων και εν ταις εορταίς αυτής·
Gdt 10:3	και περιείλατο τον σάκκον, ον ενεδεδύκει, και εξεδύσατο τα ιμάτια της χηρεύσεως αυτής και περιεκλύσατο το σώμα ύδατι και εχρίσατο μύρω παχεί και διέταξε τας τρίχας της κεφαλής αυτής και επέθετο μίτραν επ ' αυτής και ενεδύσατο τα ιμάτια της ευφροσύνης αυτής, εν οίς εστολίζετο εν ταις ημέραις της ζωής του ανδρός αυτής Μανασσή,
Gdt 10:4	και έλαβε σανδάλια εις τους πόδας αυτής και περιέθετο τους χλιδώνας και τα ψέλλια και τους δακτυλίους και τα ενώτια και πάντα τον κόσμον αυτής και εκαλλωπίσατο σφόδρα εις απάτησιν οφθαλμών ανδρών, όσοι αν ίδωσιν αυτήν.
Gdt 10:5	και έδωκε τη άβρα αυτής ασκοπυτινην οίνου και καψάκην ελαίου και πήραν επλήρωσεν αλφίτων και παλάθης και άρτων καθαρών και περιεδίπλωσε πάντα τα αγγεία αυτής και επέθηκεν επ ' αυτη.
Gdt 10:6	και εξήλθοσαν επί την πύλην της πόλεως Βαιτυλούα και εύροσαν εφεστώτας επ ' αυτής Όζιαν και τους προεσβυτέρους της πόλεως Χαβρίν και Χαρμίν.
Gdt 10:7	ως δε είδον αυτήν και ην ηλλοιωμένον το πρόσωπον αυτής και την στολήν μεταβεβληκυίαν αυτής, και εθαύμασαν επί τω κάλλει αυτής επί πολύ σφόδρα και είπαν αυτη·
Gdt 10:8	ο Θεός ο Θεός των πατέρων ημών δώη σε εις χάριν και τελειώσαι τα επιτηδεύματά σου εις γαυρίαμα υιών Ισραήλ και ύψωμα Ιερουσαλήμ. και προσεκύνησε τω Θεω
Gdt 10:9	και είπε προς αυτούς· επιτάξατε ανοίξαί μοι την πύλην της πόλεως, και εξελεύσομαι εις τελείωσιν των λόγων, ων ελαλήσατε μετ ' εμού· και συνέταξαν τοις νεανίσκοις ανοίξαι αυτη καθότι ελάλησε.
Gdt 10:10	και εποίησαν ούτως. και εξήλθεν Ιουδίθ, αυτη και η παιδίσκη αυτής μετ ' αυτής· απεσκόπευον δε αυτήν οι άνδρες της πόλεως έως ου κατέβη το όρος, έως διήλθε τον αυλώνα και ουκέτι εθεώρουν αυτήν.
Gdt 10:11	και επορεύοντο εν τω αυλώνι εις ευθείαν, και συνήνητησεν αυτη προφυλακή των Ασσυριών.
Gdt 10:12	και συνέλαβον αυτήν και επηρώτησαν· τίνων ει και πόθεν έρχη και που πορεύη; και είπε· θυγάτηρ ειμί των Εβραίων και αποδιδράσκω από προσώπου αυτών, ότι

	μέλλουσι δίδοσθαι υμίν εις κατάβρωμα·
Gdt 10:13	καγώ έρχομαι εις το πρόσωπον Όλοφέρνης αρχιστρατήγου δυνάμεως υμών του αναγγείλαι ρήματα αληθείας και δείξω προ προσώπου αυτού οδόν, καθ ' ην πορεύεται και κυριεύσει πάσης της ορεινής, και ου διαφωνήσει των ανδρών αυτού σάρξ μία ουδέ πνεύμα ζωής.
Gdt 10:14	ως δε ήκουσαν οι άνδρες τα ρήματα αυτής και κατενόησαν το πρόσωπον αυτής - και ην εναντίον αυτών θαυμάσιον τω κάλλει σφόδρα- και είπαν προς αυτήν·
Gdt 10:15	σέσωκας την ψυχήν σου σπεύσασα καταβήναι εις πρόσωπον του κυρίου ημών· και νυν πρόσελθε επί την σκηνήν αυτού, και αφ ' ημών προπέμψουσί σε, έως παραδώσουσί σε εις τας χείρας αυτού·
Gdt 10:16	εάν δε στης εναντίον αυτού, μη φοβηθής τη καρδιά σου, αλλά ανάγγειλον κατά τα ρήματά σου, και εύ σε ποιήσει.
Gdt 10:17	και επέλεξαν εξ αυτών άνδρας εκατόν και παρέζευξαν αυτη και τη άβρα αυτής, και ήγαγον αυτάς επί την σκηνήν Όλοφέρνης.
Gdt 10:18	και εγένετο συνδρομή πάση τη παρεμβολή, διεβοήθη γαρ εις τα σκηνώματα η παρουσία αυτής· και ελθόντες εκύκλουν αυτήν ως ειστήκει έξω της σκηνης Όλοφέρνης, έως προσήγγειλαν αυτω περί αυτής.
Gdt 10:19	και εθαύμαζον επί τω κάλλει αυτής και εθαύμαζον τους υιούς Ισραήλ απ ' αυτής, και είπεν έκαστος προς τον πλησίον αυτού· τις καταφρονήσει του λαού τούτου, ος έχει εν εαυτω γυναίκας τοιαύτας; ότι ου καλόν εστιν υπολείπεσθαι εξ αυτών άνδρα ένα, οί αφεθέντες δυνήσονται κατασοφίσασθαι πάσαν την γην.
Gdt 10:20	και εξήλθον οι παρακαθεύδοντες Όλοφέρνη και πάντες οι θεράποντες αυτού και εισήγαγον αυτήν εις την σκηνήν.
Gdt 10:21	και ην Όλοφέρνης αναπαυόμενος επί της κλίνης αυτού εν τω κωνωπείω, ό ην εκ πορφύρας και χρυσίου και σμαράγδου και λίθων πολυτελών καθυφασμένων.
Gdt 10:22	και ανήγγειλαν αυτω περί αυτής, και εξήλθεν εις το προσκήνιον, και λαμπάδες αργυραί προάγουσαι αυτού.
Gdt 10:23	ως δε ήλθε κατά πρόσωπον αυτού Ιουδίθ και των θεραπόντων αυτού, εθαύμασαν πάντες επί τω κάλλει του προσώπου αυτής· και πεσούσα επί πρόσωπον προσεκύνησεν αυτω, και ήγειραν αυτήν οι δούλοι αυτού.
Gdt 11:1	ΚΑΙ είπε προς αυτήν Όλοφέρνης· θάρσησον, γύναι, μη φοβηθής τη καρδιά σου, ότι εγώ ουκ εκάκωσα άνθρωπον, όστις ηρέτικε δουλεύειν βασιλεί Ναβουχοδονόσορ πάσης της γης.
Gdt 11:2	και νυν ο λαός σου ο κατοικών την ορεινήν, ει μη εφάυλισάν με, ουκ αν ήρα το δόρυ μου επ ' αυτούς, αλλ ' αυτοί εαυτοίς εποίησαν ταύτα.
Gdt 11:3	και νυν λέγε μοι τίνος ένεκεν απέδρας απ ' αυτών και ήλθες προς ημάς; ήκεις γαρ εις σωτηριάν· θάρσει, εν τη νυκτί ταύτη ζήση και εις το λοιπόν·
Gdt 11:4	ου γαρ εστιν ος αδικήσει σε, αλλ ' εύ σε ποιήσει καθά γίνεται τοις δούλοις του

	κυρίου μου βασιλέως Ναβουχοδονόσορ.
Gdt 11:5	και ειπε προς αυτον Ιουδιθ· δέξαι τα ρήματα της δούλης σου, και λαλησάτω η παιδίσκη σου κατά πρόσωπόν σου, και ουκ αναγγελώ ψεύδος τω κυρίω μου εν τη νυκτί ταύτη.
Gdt 11:6	και εάν κατακολουθήσης τοις λόγοις της παιδίσκης σου, τελείως πράγμα ποιήσει μετά σου ο Θεός, και ουκ αποπεσείται ο κύριός μου των επιτηδευμάτων αυτού·
Gdt 11:7	ζη γαρ βασιλεύς Ναβουχοδονόσορ πάσης της γης και ζη το κράτος αυτού, ος απέστειλέ σε εις κατορθωσιν πάσης ψυχής, ότι ου μόνον άνθρωποι δια σε δουλεύουσιν αυτω, αλλά και τα θηρία του αγρού και τα κτήνη και τα πετεινά του ουρανού δια της ισχύος σου ζήσονται επί Ναβουχοδονόσορ και πάντα τον οίκον αυτού·
Gdt 11:8	ηκούσαμεν γαρ την σοφίαν σου και τα πανουργήματα της ψυχής σου, και ανηγγέλη πάση τη γη ότι συ μόνος αγαθός εν πάση βασιλεία και δυνατός εν επιστήμη και θαυμαστός εν στρατεύμασι πολέμου.
Gdt 11:9	και νυν ο λόγος, ον ελάλησεν Αχιώρ εν τη συνεδρία σου, ηκούσαμεν τα ρήματα αυτού, ότι περιεποιήσαντο αυτον οι άνδρες Βαιτυλούα, και ανήγγειλεν αυτοίς πάντα, όσα εξελάλησε παρά σοί.
Gdt 11:10	διό, δέσποτα κύριε, μη παρέλθης τον λόγον αυτού, αλλά κατάθου αυτον εν τη καρδιά σου, ότι αληθής εστιν· ου γαρ εκδικάται το γένος ημών, ου κατισχύει ρομφαία επ ' αυτούς, εάν μη αμάρτωσιν εις τον Θεόν αυτών.
Gdt 11:11	και νυν, ίνα μη γένηται ο κύριός μου έκβολος και άπρακτος και επιπεσείται θάνατος επί πρόσωπον αυτών, και κατελάβετο αυτούς αμάρτημα, εν ω παροργιούσι τον Θεόν αυτών, οσηνίκα αν ποιήσωσιν ατοπίαν·
Gdt 11:12	επί γαρ εξέλιπεν αυτούς τα βρώματα και εσπανίσθη παν ύδωρ, εβουλεύσαντο επιβαλείν τοις κτήνεσιν αυτών και πάντα, όσα διεστείλατο αυτοίς ο Θεός εν τοις νόμοις αυτού μη φαγείν, διέγνωσαν δαπανήσαι.
Gdt 11:13	και τας απαρχάς του σίτου και τας δεκάτας του οίνου και του ελαίου, α διεφύλαξαν αγιάσαντες τοις ιερεύσι τοις παρεστηκόσιν εν Ιερουσαλήμ απέναντι του προσώπου του Θεού ημών, κεκρίκασιν εξαναλώσαι, ων ουδέ ταις χερσίν καθήκεν άψασθαι ουδένα των εκ του λαού.
Gdt 11:14	και απεστάλκασιν εις Ιερουσαλήμ, ότι και οι εκεί κατοικούντες εποίησαν ταύτα, τους μετακομίσαντας αυτοίς την άφεσιν παρά της γερουσίας.
Gdt 11:15	και έσται ως αν αναγγείλη αυτοίς και ποιήσωσι, δοθήσονται σοι εις όλεθρον εν τη ημέρα εκείνη.
Gdt 11:16	όθεν εγώ η δούλη σου επιγνούσα ταύτα πάντα απέδρων από προσώπου αυτών, και επέστειλέ με ο Θεός ποιήσαι μετά σου πράγματα, εφ ' οίς εκστήσεται πάσα η γη, όσοι εάν ακούσωσιν αυτά.
Gdt 11:17	ότι η δούλη σου θεοσεβής εστι και θεραπεύουσα νυκτός και ημέρας τον Θεόν του ουρανού· και νυν μενώ παρά σοί, κύριέ μου, και εξελεύσεται η δούλη σου

	κατά την νύκτα εις την φάραγγα και προσεύξομαι προς τον Θεόν, και ερεί μοι πότε εποίησαν τα αμαρτήματα αυτών.
Gdt 11:18	και ελθούσα προσανοίσω σοι, και εξελεύση συν πάση τη δυνάμει σου, και ουκ έστιν ος αντιστήσεται σοι εξ αυτών.
Gdt 11:19	και άξω σε δια μέσου της Ιουδαίας έως του ελθείν απέναντι Ιερουσαλήμ και θήσω τον δίφρον σου εν μέσω αυτής, και άξεις αυτούς ως πρόβατα, οίς ουκ έστι ποιμήν, και ου γρύξει κύων τη γλώσση αυτού απέναντί σου, ότι ταύτα ελαλήθη μοι κατά πρόγνωσίν μου και απηγγέλη μοι, και απεστάλην αναγγελίαί σοι.
Gdt 11:20	και ήρεσαν οι λόγοι αυτής εναντίον Όλοφέρνηου και εναντίον πάντων των θεραπόντων αυτού, και εθαύμασαν επί τη σοφία αυτής και είπαν·
Gdt 11:21	ουκ έστι τοιαύτη γυνή απ ' άκρου έως άκρου της γης καλω προσώπω και συνέσει λόγων.
Gdt 11:22	και είπε προς αυτήν Όλοφέρνης· εύ εποίησεν ο Θεός αποστείλας σε έμπροσθεν του λαού του γεννηθήναι εν χερσίν ημών κράτος, εν δε τοις φαυλίσασι τον κύριόν μου απώλειαν.
Gdt 11:23	και νυν αστεία ει συ εν τω είδει σου και αγαθή εν τοις λόγοις σου· ότι εάν ποιήσης καθά ελάλησας, ο Θεός σου έσται μου Θεός, και συ εν οίκω βασιλέως Ναβουχοδονόσορ καθήση και έση ονομαστή παρά πάσαν την γην.
Gdt 12:1	ΚΑΙ εκέλευσεν εισαγαγείν αυτήν ου ετίθετο τα αργυρώματα αυτού και συνέταξε καταστρώσαι αυτη από των οψοποιημάτων αυτού και του οίνου αυτού πίνειν.
Gdt 12:2	και είπεν Ιουδίθ· ου φάγομαι εξ αυτών, ίνα μη γένηται σκάνδαλον, αλλ ' εκ των ηκολουθηκότων μοι χορηγηθήσεται.
Gdt 12:3	και είπε προς αυτήν Όλοφέρνης· εάν δε εκλίπη τα όντα μετά σου, πόθεν εξοίσομέν σοι δούναι όμοια αυτοίς; ου γαρ εστι μεθ ' ημών εκ του έθνους σου.
Gdt 12:4	και είπεν Ιουδίθ προς αυτόν· ζη η ψυχή σου, κύριέ μου, ότι ου δαπανήσει η δούλη σου τα όντα μετ ' εμού, έως αν ποιήση Κύριος εν χειρί μου α εβουλεύσατο.
Gdt 12:5	και ηγάγασαν αυτήν οι θεράποντες Όλοφέρνηου εις την σκηνήν, και ύπνωσε μέχρι μεσούσης της νυκτός· και ανέστη προς την εωθινήν φυλακήν,
Gdt 12:6	και απέστειλε προς Όλοφέρνην λέγουσα· επιταξάτω δη ο κύριός μου εάσαι την δούλην σου επί προσευχήν εξελθείν.
Gdt 12:7	και προσέταξεν Όλοφέρνης τοις σωματοφύλαξι μη διακωλύειν αυτήν. και παρέμεινεν εν τη παρεμβολή ημέρας τρεις, και εξεπορεύετο κατά νύκτα εις την φάραγγα Βαιτυλούα και εβαπτίζετο εν τη παρεμβολή επί της πηγής του ύδατος·
Gdt 12:8	και ως ανέβη, εδέετο του Κυρίου Θεού Ισραήλ κατευθύναι την οδόν αυτής εις ανάστημα των υιών του λαού αυτού.
Gdt 12:9	και εισπορευομένη καθαρά παρέμενε τη σκηνή, μέχρις ου προσηνέγκατο την τροφήν αυτής προς εσπέραν.

Gdt 12:10	και εγένετο εν τη ημέρα τη τετάρτη, εποίησεν Όλοφέρνης πότον τοις δούλοις αυτού μόνοις και ουκ εκάλεσεν εις την χρήσιν ουδένα των προς ταις χρείαις.
Gdt 12:11	και είπε Βαγώα τω ευνούχω, ος ην εφεστηκώς επί πάντων των αυτού· πείσον δη πορευθείς την γυναίκα την Εβραϊάν ή εστι παρά σοί, του ελθείν προς ημάς και φαγείν και πιείν μεθ ' ημών·
Gdt 12:12	ιδού γαρ αισχρόν τω προσώπω ημών, ει γυναίκα τοιαύτην παρήσομεν ουχ ομιλήσαντες αυτη, ότι εάν ταύτην μη επισπασώμεθα, καταγελάσεται ημών.
Gdt 12:13	και εξήλθε Βαγώας από προσώπου Όλοφέρνου και εισήλθε προς αυτήν και είπε· μη οκνησάτω δη η παιδίσκη η καλή αύτη ελθούσα προς τον κύριόν μου δοξασθήναι κατά πρόσωπον αυτού και πιείν μεθ ' ημών εις ευφροσύνην οίνον και γενηθήναι εν τη ημέρα ταύτη ως θυγάτηρ μία των υιών Ασσούρ, αι παρεστήκασιν εν οίκω Ναβουχοδοπόσορ.
Gdt 12:14	και είπε προς αυτόν Ιουδίθ· και τις ειμι εγώ αντερούσα τω κυρίω μου; ότι παν, ό έσται εν τοις οφθαλμοίς αυτού αρεστόν, σπεύσασα ποιήσω, και έσται τούτο αγαλλίαμα έως ημέρας θανάτου μου.
Gdt 12:15	και διαναστάσα εκοσμήθη τω ιματισμω και παντί τω κόσμω τω γυναικειώ, και προσήλθεν η δούλη αυτης και έστρωσεν αυτη κατέναντι Όλοφέρνου χαμαί τα κώδια, α έλαβε παρά Βαγώου εις την καθημερινήν διάιταν αυτης, εις το εσθίειν κατακλινομένην επ ' αυτών.
Gdt 12:16	και εισελθούσα ανέπεσεν Ιουδίθ, και εξέστη η καρδιά Όλοφέρνου επ ' αυτήν, και εσαλεύθη η ψυχή αυτού, και ην κατεπίθυμος σφόδρα του συγγενέσθαι μετ ' αυτης· και ετήρει καιρόν του απατήσαι αυτήν αφ ' ης ημέρας είδεν αυτήν.
Gdt 12:17	και είπε προς αυτήν Όλοφέρνης· πίες δη και γενήθητι μεθ ' ημών εις ευφροσύνην.
Gdt 12:18	και είπεν Ιουδίθ· πίομαι δη, κύριε, ότι εμεγαλύνθη το ζήν μου εν εμοί σήμερον παρά πάσας τας ημέρας της γενέσεώς μου.
Gdt 12:19	και λαβούσα έφαγε και έπιε κατέναντι αυτού α ητοίμασεν η δούλη αυτης.
Gdt 12:20	και ηυφράνθη Όλοφέρνης απ ' αυτης και έπιεν οίνον πολύν σφόδρα, όσον ουκ έπιε πώποτε εν ημέρα μια αφ ' ου εγεννήθη.
Gdt 13:1	ΩΣ δε οψία εγένετο, εσπούδασαν οι δούλοι αυτού αναλύνειν. και Βαγώας συνέκλεισε την σκηνήν έξωθεν και απέκλεισε τους παρεστώτας εκ προσώπου του κυρίου αυτού, και απώχοντο εις τας κοίτας αυτών· ήσαν γαρ πάντες κεκοπωμένοι, δια το επί πλείον γεγονέναι τον πότον.
Gdt 13:2	υπελείφθη δε Ιουδίθ μόνη εν τη σκηνή, και Όλοφέρνης προπεπτωκώς επί την κλίνην αυτού· ην γαρ περικεχυμένος αυτω ο οίνος.
Gdt 13:3	και είπεν Ιουδίθ τη δούλη αυτης στήναι έξω του κοιτώνος αυτης και επιτηρείν την έξοδον αυτης· καθάπερ καθ ' ημέραν, εξελεύσεσθαι γαρ έφη επί την προσευχήν αυτης· και τω Βαγώα ελάλησε κατά τα ρήματα ταύτα.
Gdt 13:4	και απήλθοσαν πάντες εκ προσώπου, και ουδείς κατελείφθη εν τω κοιτώνι από μικρού έως μεγάλου και στάσα Ιουδίθ παρά την κλίνην αυτού είπεν εν τη

	καρδία αυτής· Κύριε ο Θεός πάσης δυνάμεως, επίβλεψον εν τη ωρα ταύτη επί τα έργα των χειρών μου εις ύψωμα Ιερουσαλήμ·
Gdt 13:5	ότι νυν καιρός αντιλαβέσθαι της κληρονομίας σου και ποιήσαι το επιτήδευμά μου εις θραύμα εχθρών, οί επανέστησαν ημίν.
Gdt 13:6	και προσελθούσα τω κανόνι της κλίνης, ος ην προς κεφαλής Όλοφέρνηου, καθείλε τον ακινάκην αυτού απ΄ αυτού
Gdt 13:7	και εγγίσασα της κλίνης εδράξατο της κόμης της κεφαλής αυτού και είπε· κραταίωσόν με, ο Θεός Ισραήλ, εν τη ημέρα ταύτη.
Gdt 13:8	και επάταξεν εις τον τράχηλον αυτού δις εν τη ισχυί αυτής και αφείλε την κεφαλήν αυτού απ΄ αυτού,
Gdt 13:9	και απεκύλισε το σώμα αυτού από της στρωμνής και αφείλε το κωνωπέιον από των στύλων. και μετ΄ ολίγον εξήλθε, και παρέδωκε τη άβρα αυτής την κεφαλήν Όλοφέρνηου,
Gdt 13:10	και ενέβαλεν αυτήν εις την πήραν των βρωμάτων αυτής. και εξήλθον αι δύο άμα κατά τον εθισμόν αυτών επί την προσευχήν· και διελθούσαι την παρεμβολήν εκύκλωσαν την φάλαγγα εκείνην και προσανέβησαν το όρος Βαιτυλούα και ήλθοσαν προς τας πύλας αυτής.
Gdt 13:11	Και είπεν Ιουδίθ μακρόθεν τοις φυλάσσοουσιν επί των πυλών· ανοίξατε, ανοίξατε δη την πύλην, μεθ΄ ημών ο Θεός ο Θεός ημών ποιήσαι έτι ισχύν εν Ισραήλ κατά κράτος κατά των εχθρών, καθά και σήμερον εποίησε.
Gdt 13:12	και εγένετο ως ήκουσαν οι άνδρες της πόλεως αυτής την φωνήν αυτής, εσπούδασαν του καταβήναι εις την πύλην της πόλεως αυτών και συνεκάλεσαν τους πρεσβυτέρους της πόλεως.
Gdt 13:13	και συνέδραμον πάντες από μικρού έως μεγάλου, ότι παράδοξον ην αυτοίς το ελθείν αυτήν, και ήνοιξαν την πύλην και υπεδέξαντο αυτάς και άψαντες πυρ εις φαύσιν περιεκύκλωσαν αυτάς.
Gdt 13:14	η δε είπε προς αυτούς φωνή μεγάλη· αινείτε τον Θεόν, αινείτε· αινείτε τον Θεόν, ος ουκ απέστησε το έλεος αυτού από του οίκου Ισραήλ, αλλ΄ έθραυσε τους εχθρούς ημών δια χειρός μου εν τη νυκτί ταύτη.
Gdt 13:15	και προελούσα την κεφαλήν εκ της πήρας έδειξε και είπεν αυτοίς· ιδού η κεφαλή Όλοφέρνηου αρχιστρατήγου δυνάμεως Ασσούρ, και ιδού το κωνωπέιον, εν ω κατέκειτο εν ταις μέθαις αυτού· και επάταξεν αυτόν ο Κύριος εν χειρί θηλείας·
Gdt 13:16	και ζη Κύριος, ος διεφύλαξέ με εν τη οδω μου, ή επορεύθην, ότι ηπάτησεν αυτόν το πρόσωπόν μου εις απώλειαν αυτού, και ουκ εποίησεν αμάρτημα μετ΄ εμού εις μίασμα και αισχύνην.
Gdt 13:17	και εξέστη πας ο λαός σφόδρα και κύψαντες προσεκύνησαν τω Θεω και είπαν ομοθυμαδόν· ευλογητός ει, ο Θεός ημών, ο εξουδενώσας εν τη ημέρα τη σήμερον τους εχθρούς του λαού σου.
Gdt 13:18	και είπεν αυτη Όζιας· ευλογητή συ, θύγατερ, τω Θεω τω Υψίστω παρά πάσας τας γυναίκας τας επί της γης, και ευλογημένος Κύριος ο Θεός, ος έκτισε τους

	ουρανούς και την γην, ος κατεύθυνέ σε εις τραύμα κεφαλής άρχοντος εχθρών ημών·
Gdt 13:19	ότι ουκ αποστήσεται η ελπίς σου από καρδιάς ανθρώπων μνημονευόντων ισχύν Θεού έως αιώνος.
Gdt 13:20	και ποιήσαι σοι αυτά ο Θεός εις ύψος αιώνιον του επισκέψασθαί σε εν αγαθοίς, ανθ ' ων ουκ εφείσω της ψυχής σου δια την ταπείνωσιν του γένους ημών, αλλ ' επεξήλθες πτώματι ημών επ ' ευθείαν πορευθείσα ενώπιον του Θεού ημών. και είπαν πας ο λαός· γένοιτο, γένοιτο.
Gdt 14:1	ΚΑΙ είπε προς αυτούς Ιουδίθ· ακούσατε δη μου, αδελφοί, και λαβόντες την κεφαλήν ταύτην κρεμάσατε αυτήν επί της επάλξεως του τείχους υμών.
Gdt 14:2	και έσται ηνίκα αν διαφάυση ο όρθρος και εξέλθη ο ήλιος επί την γην, αναλήψεσθε έκαστος τα σκεύη τα πολεμικά υμών και εξελεύσεσθε πας ανήρ ισχύων έξω της πόλεως και δώσετε αρχηγόν εις αυτούς ως καταβαίνοντες επί το πεδίον εις την προφυλακήν υιών Ασσούρ, και ου καταβήσεσθε.
Gdt 14:3	και αναλαβόντες ούτοι τας πανοπλίας αυτών πορεύσονται εις την παρεμβολήν αυτών και εγερούσι τους στρατηγούς της δυνάμεως Ασσούρ· και συνδραμούνται επί την σκηνήν 'Ολοφέρνου και ουχ ευρήσουσιν αυτόν, και επιπεσείται επ ' αυτούς φόβος, και φεύξονται από προσώπου υμών.
Gdt 14:4	και επακολουθήσαντες υμείς και πάντες οι κατοικούντες παν όριον Ισραήλ, καταστρώσατε αυτούς εν ταις οδοίς αυτών.
Gdt 14:5	προ δε του ποιήσαι ταύτα, καλέσατέ μοι Αχιώρ τον Αμανίτην, ίνα ιδών επιγνω τον εκφαυλίσαντα τον οίκον του Ισραήλ και αυτόν ως εις θάνατον αποστείλαντα εις ημάς.
Gdt 14:6	και εκάλεσαν τον Αχιώρ εκ του οίκου 'Οζία· ως δε ήλθε και είδε την κεφαλήν 'Ολοφέρνου εν χειρί ανδρός ενός εν τη εκκλησία του λαού, έπεσεν επί πρόσωπον, και εξελύθη το πνεύμα αυτού.
Gdt 14:7	ως δε ανέλαβον αυτόν, προσέπεσε τοις ποσίν Ιουδίθ και προσεκύνησε τω προσώπω αυτής και είπεν· ευλογημένη συ εν παντί σκηνώματι Ιούδα και εν παντί έθνει, οίτινες ακούσαντες το όνομά σου ταραχθήσονται·
Gdt 14:8	και νυν ανάγγειλόν μοι όσα εποίσας εν ταις ημέραις ταύταις. και απήγγειλεν αυτω Ιουδίθ εν μέσω του λαού πάντα, όσα ην πεποιηκυία, αφ ' ης ημέρας εξήλθεν έως ου ελάλει αυτοίς.
Gdt 14:9	ως δε επαύσατο λαλούσα, ηλάλαξεν ο λαός φωνή μεγάλη και έδωκε φωνήν ευφρόσυνον εν τη πόλει αυτών.
Gdt 14:10	ιδών δε Αχιώρ πάντα, όσα εποίησεν ο Θεός του Ισραήλ, επίστευσε τω Θεω σφόδρα και περιετέμετο την σάρκα της ακροβυστίας αυτού και προσετέθη προς τον οίκον Ισραήλ έως της ημέρας ταύτης.
Gdt 14:11	Ηνίκα δε ο όρθρος ανέβη, και εκρέμασαν την κεφαλήν 'Ολοφέρνου εκ του τείχους, και ανέλαβε πας ανήρ Ισραήλ τα όπλα αυτού και εξήλθοσαν κατά σπείρας επί τας αναβάσεις του όρους.

Gdt 14:12	οι δε υιοί Ασσούρ ως είδον αυτούς, διέπεμψαν επί τους ηγουμένους αυτών· οι δε ήλθον επί στρατηγούς και χιλιάρχους και επί πάντα άρχοντα αυτών.
Gdt 14:13	και παρεγένοντο επί την σκηνήν Όλοφέρνου και είπαν τω όντι επί πάντων των αυτού· έγειρον δη τον κύριον ημών, ότι ετόλμησαν οι δούλοι καταβαίνειν εφ' ημάς εις πόλεμον, ίνα εξολοθρευθώσιν εις τέλος.
Gdt 14:14	και εισήλθε Βαγώας και έκρουσε την αυλαίαν της σκηλής· υπενοείτο γαρ καθεύδειν αυτόν μετά Ιουδίθ·
Gdt 14:15	ως δε ουδείς επήκουσε, διαστείλας εισήλθεν εις τον κοιτώνα και εύρεν αυτόν επί της χελωνίδος ερριμμένον νεκρόν, και η κεφαλή αυτού αφήρετο απ' αυτού.
Gdt 14:16	και εβόησε φωνή μεγάλη μετά κλαυθμού και στεναγμού και βοής ισχυράς και διέρρηξε τα μάτια αυτού.
Gdt 14:17	και εισήλθεν εις την σκηνήν, ου ην Ιουδίθ καταλύουσα, και ουχ εύρεν αυτήν· και εξεπήδησεν εις τον λαόν κράζων·
Gdt 14:18	ηθέτησαν οι δούλοι, εποίησεν αισχύνην μία γυνή των Εβραίων εις τον οίκον του βασιλέως Ναβουχοδονόσορ· ότι ιδού Όλοφέρνης χαμαί, και η κεφαλή ουκ έστιν επ' αυτω.
Gdt 14:19	ως δε ήκουσαν ταύτα τα ρήματα οι άρχοντες της δυνάμεως Ασσούρ, τους χιτώνας αυτών διέρρηξαν, και εταράχθη η ψυχή αυτών σφόδρα, και εγένετο αυτών κραυγή και βοή μεγάλη σφόδρα εν μέσω της παρεμβολής.
Gdt 15:1	ΚΑΙ ως ήκουσαν οι εν τοις σκηνώμασιν όντες, εξέστησαν επί το γεγονός,
Gdt 15:2	και επέπεσεν επ' αυτούς φόβος και τρόμος, και ουκ ην άνθρωπος μένων κατά πρόσωπον του πλησίον έτι, αλλ' εκχυθέντες ομοθυμαδόν έφευγον επί πάσαν οδόν του πεδίου και της ορεινής·
Gdt 15:3	και οι παρεμβεβληκότες εν τη ορεινή κύκλω Βαιτυλούα και ετράπησαν εις φυγήν. και τότε οι υιοί Ισραήλ, πας ανήρ πολεμιστής εξ αυτών, εξεχύθησαν επ' αυτούς.
Gdt 15:4	και απέστειλεν Όζίας εις Βαιτομασθαίμ και Βηβαϊ και Κωλά και εις παν όριον Ισραήλ τους απαγγέλλοντας υπέρ των συντετελεσμένων και ίνα πάντες επεκχυθώσι τοις πολεμίοις εις την αναίρεσιν αυτών.
Gdt 15:5	ως δε ήκουσαν οι υιοί Ισραήλ, πάντες ομοθυμαδόν επέπεσον επ' αυτούς και έκοπτον αυτούς έως Χωβά, ωσαύτως δε και οι εξ Ιερουσαλήμ παρεγενήθησαν και εκ πάσης της ορεινής, ανήγγειλαν γαρ αυτοίς τα γεγονότα τη παρεμβολή των εχθρών αυτών· και οι εν Γαλαάδ και οι εν τη Γαλιλαία υπερεκέρασαν αυτούς πληγή μεγάλη, έως ου παρήλθον Δαμασκόν και τα όρια αυτής.
Gdt 15:6	οι δε λοιποί οι κατοικούντες Βαιτυλούα επέπεσαν τη παρεμβολή Ασσούρ και επρονόμευσαν αυτούς και επλούτησαν σφόδρα.
Gdt 15:7	οι δε υιοί Ισραήλ αναστρέψαντες από της κοπής εκυρίευσαν των λοιπών, και αι κώμαι και αι επαύλεις εν τη ορεινή και πεδινή εκράτησαν πολλών λαφύρων, ην γαρ πλήθος πολύ σφόδρα.

Gdt 15:8	και Ιωακίμ ο ιερεύς ο μέγας και η γερουσία των υιών Ισραήλ οι κατοικούντες εν Ιερουσαλήμ ήλθον του θεάσασθαι τα αγαθά, α εποίησε Κύριος τω Ισραήλ, και του ιδείν την Ιουδίθ και λαλήσαι μετ' αυτής ειρήνην.
Gdt 15:9	ως δε εισήλθον προς αυτήν, ευλόγησαν αυτήν πάντες ομοθυμαδόν και είπαν προς αυτήν· συ ύψωμα Ισραήλ, συ γαυρίαμα μέγα του Ισραήλ, συ καύχημα μέγα του γένους ημών·
Gdt 15:10	εποίησας πάντα ταύτα εν χειρί σου, εποίησας τα αγαθά μετά Ισραήλ, και ευδόκησεν επ' αυτοίς ο Θεός· ευλογημένη γίνου παρά τω παντοκράτορι Κυρίω εις τον αιώνα χρόνον. και είπε ο λαός· γένοιτο
Gdt 15:11	και ελαφύρευσε πας ο λαός την παρεμβολήν εφ' ημέρας τριάκοντα· και έδωκαν τη Ιουδίθ την σκηνήν 'Ολοφέρνου και πάντα τα αργυρώματα και τας κλίνας και τα όλκια και πάντα τα σκευάσματα αυτού. και λαβούσα αύτη επέθηκεν επί την ημίονον αυτής και έζευξε τας αμάξας αυτής και εσώρευσεν αυτά επ' αυτών.
Gdt 15:12	και συνέδραμε πάσα γυνή Ισραήλ του ιδείν αυτήν και ευλόγησαν αυτήν και εποίησαν αυτη χορόν εξ αυτών, και έλαβε θύρσους εν ταις χερσίν αυτής και έδωκε ταις γυναιξί ταις μετ' αυτής.
Gdt 15:13	και εστεφανώσαντο την ελαίαν, αυτή και αι μετ' αυτής, και προήλθε παντός του λαού εν χορεία ηγουμένη πασών των γυναικών, και ηκολούθει πας ανήρ Ισραήλ ενωπλισμένοι μετά στεφάνων και ύμνων εν τω στόματι αυτών.
Gdt 15:14	και εξήρχεν Ιουδίθ την εξομολόγησιν ταύτην εν παντί Ισραήλ, και υπεφώνει πας ο λαός την αίνεσιν ταύτην.
Gdt 16:1	ΚΑΙ είπεν Ιουδίθ· Εξάρχετε τω Θεω μου εν τυμπάνοις, άσατε τω Κυρίω μου εν κυμβάλοις, εναρμόσασθε αυτω ψαλμόν καινόν, υψούτε και επικαλέσασθε το όνομα αυτού,
Gdt 16:2	ότι Θεός συντριβών πολέμους Κύριος, ότι εις παρεμβολάς αυτού μέσω λαού εξείλατό με εκ χειρός των καταδιωκόντων με.
Gdt 16:3	ήλθεν Ασσούρ εξ ορέων από βορρά, ήλθεν εν μυριάσι δυνάμεως αυτού, ων το πλήθος αυτών ενέφραξε χειμάρρους, και η ίππος αυτών εκάλυψε βουνούς.
Gdt 16:4	είπεν εμπρήσειν τα όριά μου και τους νεανίσκους μου ανελείν εν ρομφαία και τα θηλάζοντά μου θήσειν εις έδαφος και τα νήπιά μου δώσειν εις προνομήν και τας παρθένους μου σκυλεύσαι.
Gdt 16:5	Κύριος παντοκράτωρ ηθέτησεν αυτούς εν χειρί θηλείας.
Gdt 16:6	ου γαρ υπέπεσεν ο δυνατός αυτών υπό νεανίσκων, ουδέ υιοί τιτάνων επάταξαν αυτόν, ουδέ υψηλοί γίγαντες επέθεντο αυτω, αλλά Ιουδίθ θυγάτηρ Μεραρί εν κάλλει προσώπου αυτής παρέλυσεν αυτόν·
Gdt 16:7	εξεδύσατο γαρ στολήν χηρεύσεως αυτής εις ύψος των πονούντων εν Ισραήλ, ηλείψατο το πρόσωπον αυτής εν μυρισμω
Gdt 16:8	και εδήσατο τας τριχας αυτής εν μίτρα και έλαβε στολήν λινήν εις απάτην αυτού·

Gdt 16:9	το σανδάλιον αυτής ήρπασεν οφθαλμόν αυτού, και το κάλλος αυτής ηγμαλώτισε ψυχήν αυτού, διήλθεν ο ακινάκης τον τράχηλον αυτού.
Gdt 16:10	έφριξαν Πέρσαι την τόλμαν αυτής, και Μήδοι το θράσος αυτής ερράχθησαν.
Gdt 16:11	τότε ηλάλαξαν οι ταπεινοί μου, και εφοβήθησαν οι ασθενούντές μου και επτοήθησαν, ύψωσαν την φωνήν αυτών και ανετράπησαν.
Gdt 16:12	υιοί κορασίων κατεκέντησαν αυτούς και ως παίδας αυτομολούντων ετίρωσκον αυτούς, απώλοντο εκ παρατάξεως Κυρίου μου.
Gdt 16:13	υμνήσω τω Θεω μου ύμνον καινόν· Κύριε, μέγας ει και ένδοξος, θαυμαστός εν ισχύϊ, ανυπέρβλητος.
Gdt 16:14	σοί δουλευσάτω πάσα η κτίσις σου· ότι είπας, και εγενήθησαν, απέστειλας το πνεύμά σου, και ωκοδόμησε· και ουκ έστιν ος αντιστήσεται τη φωνή σου.
Gdt 16:15	όρη γαρ εκ θεμελίων συν ύδασι σαλευθήσεται, πέτραι δε από προσώπου σου ως κηρός τακήσονται, έτι δε τοις φοβουμένοις σε, συ ευιλατεύεις αυτοίς.
Gdt 16:16	ότι μικρόν πάσα θυσία εις οσμήν ευωδίας, και ελάχιστον παν στέαρ εις ολοκαύτωμά σοι· ο δε φοβούμενος τον Κύριον μέγας διαπαντός.
Gdt 16:17	ουαί έθνεσιν επανισταμένοις τω γένει μου· Κύριος παντοκράτωρ εκδικήσει αυτούς εν ημέρα κρίσεως δούναι πυρ και σκώληκας εις σάρκας αυτών, και κλαύσονται εν αισθήσει έως αιώνος.
Gdt 16:18	Ως δε ήλθοσαν εις Ιερουσαλήμ, προσεκύνησαν τω Θεω. και ηνίκα εκαθαρίσθη ο λαός, ανήνεγκαν τα ολοκαυτώματα αυτών και τα εκούσια αυτών και τα δόματα.
Gdt 16:19	και ανέθηκεν Ιουδίθ πάντα τα σκεύη Όλοφέρνηου, όσα έδωκεν ο λαός αυτη, και το κωνωπέιον, ό έλαβεν αύτη εκ του κοιτώνος αυτού, ως ανάθημα τω Θεω έδωκε.
Gdt 16:20	και ην ο λαός ευφραινόμενος εν Ιερουσαλήμ κατά πρόσωπον των αγίων επί μήνας τρεις, και Ιουδίθ μετ' αυτών κατέμεινε.
Gdt 16:21	Μετά δε τας ημέρας ταύτας ανέζευξεν έκαστος εις την κληρονομίαν αυτού, και Ιουδίθ απήλθεν εις Βαιτυλούα και κατέμεινεν επί της υπάρξεως αυτής· και εγένετο κατά τον καιρόν αυτής ένδοξος εν πάση τη γη.
Gdt 16:22	και πολλοί επεθύμησαν αυτήν, και ουκ έγνω ανήρ αυτήν πάσας τας ημέρας της ζωής αυτής, αφ' ης ημέρας απέθανε Μανασσής ο ανήρ αυτής, και προσετέθη προς τον λαόν αυτού.
Gdt 16:23	και ην προβαίνουσα μεγάλη σφόδρα και εγήρασεν εν τω οίκω του ανδρός αυτής έτη εκατόν πέντε· και αφήκε την άβραν αυτής ελευθέραν. και απέθανεν εις Βαιτυλούα, και έθαψαν αυτήν εν τω σπηλαίω του ανδρός αυτής Μανασσή,
Gdt 16:24	και επένθησεν αυτήν οίκος Ισραήλ ημέρας επτά. και διείλε τα υπάρχοντα αυτής προ του αποθανείν αυτήν πάσι τοις έγγιστα Μανασσή του ανδρός αυτής και τοις έγγιστα του γένους αυτής.

Gdt 16:25	και ουκ ην ετι ο εκφοβών τους υιούς Ισραήλ εν ταις ημέραις Ιουδίθ και μετά το αποθανείν αυτήν ημέρας πολλάς.
Est 1:1	ΕΤΟΥΣ δευτέρου βασιλεύοντος Αρταξέρξου του μεγάλου βασιλέως τη μια του Νισάν, ενύπνιον ειδε Μαρδοχαίος ο του Ιαΐρου, του Σεμείου, του Κισαίου, εκ φυλής Βενιαμίν,
Est 1:1β	άνθρωπος Ιουδαίος οικών εν Σούσοις τη πόλει, άνθρωπος μέγας, θεραπεύων εν τη αυλή του βασιλέως.
Est 1:1γ	ην δε εκ της αιχμαλωσίας, ης ηχμαλώτευσε Ναβουχοδονόσορ βασιλεύς Βαβυλώνος εξ Ιερουσαλήμ μετά Ιεχονίου του βασιλέως της Ιουδαίας.
Est 1:1δ	και τούτο αυτού το ενύπνιον· και ιδού φωναί και θόρυβος, βρονταί και σεισμός, τάραχος επί της γης.
Est 1:1ε	και ιδού δύο δράκοντες μεγάλοι έτοιμοι προήλθον αμφοτεροι παλαίειν, και εγένετο αυτών φωνή μεγάλη·
Est 1:1ζ	και τη φωνή αυτών ητοιμάσθη παν έθνος εις πόλεμον, ωστε πολεμήσαι δικαίων έθνος.
Est 1:1η	και ιδού ημέρα σκότος και γνόφου, θλίψις και στενοχωρία, κάκωσις και τάραχος μέγας επί της γης·
Est 1:1θ	και εταράχθη παν έθνος δίκαιον φοβούμενοι τα εαυτών κακά και ητοιμάσθησαν απολέσθαι και εβόησαν προς τον Θεόν.
Est 1:1ι	από δε της βοής αυτών εγένετο ωσανεί από μικράς πηγής ποταμός μέγας, ύδωρ πολύ·
Est 1:1κ	και φως και ήλιος ανέτειλε, και οι ταπεινοί υψώθησαν και κατέφαγον τους ενδόξους.
Est 1:1λ	και διεγερθείς Μαρδοχαίος ο εωρακώς το ενύπνιον τούτο και τι ο Θεός βεβούλευται ποιήσαι, είχεν αυτό εν τη καρδιά και εν παντί λόγω ήθελεν επιγνώναι αυτό έως της νυκτός.
Est 1:1μ	και ησύχασε Μαρδοχαίος εν τη αυλή μετά Γαβαθά και Θάρα των δύο ευνούχων του βασιλέως των φυλασσόντων την αυλήν
Est 1:1ν	ήκουσέ τε αυτών τους λογισμούς και τας μερίμνας αυτών εξηρέυνησε και έμαθεν, ότι ετοιμάζουσι τας χείρας επιβαλείν Αρταξέρξη τω βασιλεί, και υπέδειξε τω βασιλεί περι αυτών.
Est 1:1ξ	και εξήτασεν ο βασιλεύς τους δύο ευνούχους, και ομολογήσαντες απήχθησαν.
Est 1:1ο	και έγγραφεν ο βασιλεύς τους λόγους τούτους εις μνημόσυνον, και Μαρδοχαίος έγγραφεν περι των λόγων τούτων.
Est 1:1π	και επέταξεν ο βασιλεύς Μαρδοχαίω θεραπεύειν εν τη αυλή και έδωκεν αυτω δόματα περι τούτων.

Est 1:1q	και ην Αμάν Αμαδάθου Βουγαίος ένδοξος ενώπιον του βασιλέως· και εζήτησε κακοποιήσαι τον Μαρδοχαίον και τον λαόν αυτού υπέρ των δύο ευνούχων του βασιλέως.
Est 1:1	Και εγένετο μετά τους λόγους τούτους εν ταις ημέραις Αρταξέρξου -ούτος ο Αρταξέρξης από της Ινδικής εκατόν εικοσιεπτά χωρών εκράτησεν-
Est 1:2	εν αυταίς ταις ημέραις ότε εθρονίσθη βασιλεύς Αρταξέρξης εν Σούσοις τη πόλει,
Est 1:3	εν τω τρίτω έτει βασιλεύοντος αυτού, δοχήν εποίησε τοις φίλοις και τοις λοιποίς έθνεσι και τοις Περσών και Μήδων ενδόξοις και τοις άρχουσι των σατραπών.
Est 1:4	και μετά ταύτα μετά το δείξαι αυτοίς τον πλούτον της βασιλείας αυτού και την δόξαν της ευφροσύνης του πλούτου αυτού εν ημέραις εκατόν ογδοήκοντα,
Est 1:5	ότε δε ανεπληρώθησαν αι ημέραι του γάμου, εποίησεν ο βασιλεύς πότον τοις έθνεσι τοις ευρεθείσιν εις την πόλιν επί ημέρας εξ εν αυλή οίκου του βασιλέως
Est 1:6	κεκοσμημένη βυσσίνοις και καρπασίνοις τεταμένοις επί σχοινίοις βυσσίνοις και πορφυροίς, επί κύβοις χρυσοίς και αργυροίς, επί στύλοις παρίνοις και λιθίνοις· κλίνας χρυσαί και αργυραί επί λιθοστρώτου σμαραγδίτου λίθου και πιννίνου και παρίνου λίθου και στρώματα διαφανείς ποικίλως διηνητισμένα, κύκλω ρόδα πεπασμένα·
Est 1:7	ποτήρια χρυσά και αργυρά και ανθράκινον κυλίκιον προκείμενον από ταλάντων τρισμυριών· οίνος πολός και ηδύς, ον αυτός ο βασιλεύς έπινεν.
Est 1:8	ο δε πότος ούτος ου κατά προκείμενον νόμον εγένετο, ούτως δε ηθέλησεν ο βασιλεύς και επέταξε τοις οικονόμοις ποιήσαι το θέλημα αυτού και των ανθρώπων.
Est 1:9	και Αστίη η βασίλισσα εποίησε πότον ταις γυναιξίν εν τοις βασιλείοις, όπου ο βασιλεύς Αρταξέρξης,
Est 1:10	εν δε τη ημέρα τη εβδόμη ηδέως γενόμενος ο βασιλεύς είπε τω Αμάν και Βαζάν και Θάρα και Βαραζί και Ζαθολθά και Αβαταζά και Θαραβά, τοις επτά ευνούχοις τοις διακόνοις του βασιλέως Αρταξέρξου,
Est 1:11	εισαγαγείν την βασίλισσαν προς αυτόν, βασιλεύειν αυτήν και περιθειναι αυτη το διάδημα και δείξαι τοις άρχουσι και τοις έθνεσι το κάλλος αυτής, ότι καλή ην.
Est 1:12	και ουκ εισήκουσεν αυτού Αστίη η βασίλισσα ελθειν μετά των ευνούχων. και ελυπήθη ο βασιλεύς και ωργίσθη
Est 1:13	και είπε τοις φίλοις αυτού· κατά ταύτα ελάλησεν Αστίη, ποιήσατε ουν περί τούτου νόμον και κρίσιν.
Est 1:14	και προσήλθεν αυτω Αρκεσαίος και Σαρσαθαίος και Μαλησεάρ οι άρχοντες Περσών και Μήδων, οι εγγύς του βασιλέως, οι πρώτοι παρακαθήμενοι τω βασιλεί,
Est 1:15	και απήγγειλαν αυτω κατά τους νόμους, ως δεί ποιήσαι Αστίη τη βασιλίση, ότι ουκ εποίησε τα υπό του βασιλέως προσταχθέντα δια των ευνούχων.

Est 1:16	και ειπεν ο Μουχαίος προς τον βασιλέα και τους άρχοντας· ου τον βασιλέα μόνον ηδίκησεν Αστίη η βασίλισσα, αλλά και πάντας τους άρχοντας και τους ηγουμένους του βασιλέως
Est 1:17	[και γαρ διηγήσατο αυτοίς τα ρήματα της βασίλισσης και ως αντείπε τω βασιλεί]. ως ουν αντείπε τω βασιλεί Αρταξέρξης,
Est 1:18	ούτω σήμερον αι τυραννίδες αι λοιπαί των αρχόντων Περσών και Μήδων ακούσασαι τα τω βασιλεί λεχθέντα υπ' αυτής, τολμήσουσιν ομοίως ατιμάσαι τους άνδρας αυτών.
Est 1:19	ει ουν δοκεί τω βασιλεί, προσταξάτω βασιλικόν, και γραφήτω κατά τους νόμους Μήδων και Περσών· και μη άλλως χρησάσθω, μηδέ εισελθέτω έτι η βασίλισσα προς αυτόν, και την βασιλειάν αυτής δότω ο βασιλεύς γυναικί κρείττονι αυτής.
Est 1:20	και ακουσθήτω ο νόμος ο υπό του βασιλέως, ον εάν ποιή εν τη βασιλεία αυτου, και ούτω πάσαι αι γυναίκες περιθήσουσι τιμήν τοις ανδράσιν εαυτών, από πτωχού έως πλουσίου.
Est 1:21	και ήρρεσεν ο λόγος τω βασιλεί και τοις άρχουσι, και εποίησεν ο βασιλεύς καθά ελάλησεν ο Μουχαίος·
Est 1:22	και απέστειλεν εις πάσαν την βασιλειάν κατά χώραν, κατά την λέξιν αυτών, ωστε είναι φόβον αυτοίς εν ταις οικίαις αυτών.
Est 2:1	ΚΑΙ μετά τους λόγους τούτους εκόπασεν ο βασιλεύς του θυμού και ουκέτι εμνήσθη της Αστίη, μνημονεύων οία ελάλησε και ως κατέκρινεν αυτήν.
Est 2:2	και ειπαν οι διάκονοι του βασιλέως· ζητηθήτω τω βασιλεί κοράσια άφθορα καλά τω είδει·
Est 2:3	και καταστήσει ο βασιλεύς κωμάρχας εν πάσαις ταις χώραις της βασιλείας αυτου, και επιλεξάτωσαν κοράσια παρθενικά καλά τω είδει εις Σούσαν την πόλιν εις τον γυναικώνα· και παραδοθήτωσαν τω ευνούχω του βασιλέως τω φύλακι των γυναικών, και δοθήτω σμήγμα και η λοιπή επιμέλεια·
Est 2:4	και η γυνή, ή αν αρέση τω βασιλεί, βασιλεύσει αντί Αστίη. και ήρρεσε τω βασιλεί το πράγμα, και εποίησεν ούτως.
Est 2:5	και άνθρωπος ην Ιουδαίος εν Σούσοις τη πόλει, και όνομα αυτου Μαρδοχαίος ο του Ιαίρου, του Σεμειου, του Κισσαιου, εκ φυλής Βενιαμίν,
Est 2:6	ος ην αιχμάλωτος εξ Ιερουσαλήμ, ην ηχημαλώτευσε Ναβουχοδονόσορ βασιλεύς Βαβυλώνος.
Est 2:7	και ην τούτω παις θρεπτή, θυγάτηρ Αμιναδάβ αδελφού πατρός αυτου, και όνομα αυτη Εσθήρ· εν δε τω μεταλλάξει αυτής τους γονείς επαίδευσεν αυτήν εαυτω εις γυναίκα· και ην το κοράσιον καλόν τω είδει.
Est 2:8	και ότε ηκούσθη το του βασιλέως πρόσταγμα, συνήχθησαν πολλά κοράσια εις Σούσαν την πόλιν υπό χείρα Γαϊ, και ήχη Εσθήρ προς Γαϊ τον φύλακα των γυναικών.

Est 2:9	και ήρεσεν αυτω το κοράσιον και εύρε χάριν ενώπιον αυτού· και έσπευσε δούναι αυτη το σμήγμα και την μερίδα και τα επτά κοράσια τα υποδειγμένα αυτη εκ βασιλικού και εχρήσατο αυτη καλώς και ταις άβραις αυτης εν τω γυναικώνι.
Est 2:10	και ουχ υπέδειξε Εσθήρ το γένος αυτης ουδέ την πατρίδα· ο γαρ Μαρδοχαίος ενετείλατο αυτη μη απαγγείλαι·
Est 2:11	καθ' εκάστην δε ημέραν περιεπάτει ο Μαρδοχαίος κατά την αυλήν την γυναικείαν επισκοπών τι Εσθήρ συμβήσεται.
Est 2:12	ούτος δε ην καιρός κορασιού εισελθείν προς τον βασιλέα, όταν αναπληρώση μήνας δεκαδύο· ούτως γαρ αναπληρούνται αι ημέραι της θεραπείας, μήνας εξ αλειφόμεναι εν σμυρνίνω ελαίω και μήνας εξ εν τοις αρώμασι και εν τοις σμήγμασι των γυναικών,
Est 2:13	και τότε εισπορεύεται προς τον βασιλέα. και ω εάν είπη, παραδώσει αυτην συνεισέρχεσθαι αυτω από του γυναικώνος έως των βασιλείων.
Est 2:14	δείλης εισπορεύεται και προς ημέραν αποτρέχει εις τον γυναικώνα τον δεύτερον, ου Γαιΐ ο ευνούχος του βασιλέως ο φύλαξ των γυναικών, και ουκέτι εισπορεύεται προς τον βασιλέα, εάν μη κληθή ονόματι.
Est 2:15	εν δε τω αναπληρούσθαι τον χρόνον Εσθήρ της θυγατρός Αμιναδάβ αδελφού πατρός Μαρδοχαίου εισελθείν προς τον βασιλέα ουδέν ηθέτησεν, ων ενετείλατο ο ευνούχος ο φύλαξ των γυναικών· ην γαρ Εσθήρ ευρίσκουσα χάριν παρά πάντων των βλεπόντων αυτην.
Est 2:16	και εισήλθεν Εσθήρ προς Αρταξέρξην τον βασιλέα τω δωδεκάτω μηνί, ος εστιν Αδάρ, τω εβδόμω έτει της βασιλείας αυτού.
Est 2:17	και ηράσθη ο βασιλεύς Εσθήρ, και εύρε χάριν παρά πάσας τας παρθένους, και επέθηκεν αυτη το διάδημα το γυναικείον.
Est 2:18	και εποίησεν ο βασιλεύς πότον πάσι τοις φίλοις αυτού και ταις δυνάμεσιν επί ημέρας επτά και ύψωσε τους γάμους Εσθήρ και άφεςιν εποίησε τοις υπό την βασιλείαν αυτού.
Est 2:19	ο δε Μαρδοχαίος εθεράπευεν εν τη αυλή.
Est 2:20	η δε Εσθήρ ουχ υπέδειξε την πατρίδα αυτης· ούτως γαρ ενετείλατο αυτη Μαρδοχαίος, φοβείσθαι τον Θεόν και ποιείν τα προστάγματα αυτού, καθώς ην μετ' αυτού και Εσθήρ ου μετήλλαξε την αγωγήν αυτης.
Est 2:21	Και ελυπήθησαν οι δύο ευνούχοι του βασιλέως, οι αρχισωματοφύλακες, ότι προήχθη Μαρδοχαίος, και εζήτουν αποκτείναι Αρταξέρξην τον βασιλέα.
Est 2:22	και εδηλώθη Μαρδοχαίω ο λόγος, και εσήμανεν Εσθήρ, και αυτη ενεφάνισε τω βασιλεί τα της επιβουλης
Est 2:23	ο δε βασιλεύς ήτασε τους δύο ευνούχους και εκρέμασεν αυτούς· και προσέταξεν ο βασιλεύς καταχωρίσαι εις μνημόσυνον εν τη βασιλική βιβλιοθήκη υπέρ της ευνοίας Μαρδοχαίου εν εγκωμίω.

Est 3:1	ΜΕΤΑ δε ταύτα εδόξασεν ο βασιλεύς Αρταξέρξης Αμάν Αμαδάθου Βουγαίον και ύψωσεν αυτόν, και επρωτοβάθρει πάντων των φίλων αυτού.
Est 3:2	και πάντες οι εν τη αυλή προσεκύνουν αυτω, ούτως γαρ προσέταξεν ο βασιλεύς ποιήσαι· ο δε Μαρδοχαίος ου προσεκύνει αυτω.
Est 3:3	και ελάλησαν οι εν τη αυλή του βασιλέως τω Μαρδοχαίω· Μαρδοχαίε, τι παρακούεις τα υπό του βασιλέως λεγόμενα;
Est 3:4	καθ ' εκάστην ημέραν ελάλουν αυτω, και ουχ υπήκουεν αυτών· και υπέδειξαν τω Αμάν Μαρδοχαίον τοις του βασιλέως λόγοις αντιτασσόμενον· και υπέδειξεν αυτοίς ο Μαρδοχαίος ότι Ιουδαίός εστι.
Est 3:5	και επιγνούς Αμάν ότι ου προσκυνεί αυτω Μαρδοχαίος, εθυμώθη σφόδρα
Est 3:6	και εβουλεύσατο αφανίσαι πάντας τους υπό την Αρταξέρξου βασιλείαν Ιουδαίους.
Est 3:7	και εποίησε ψήφισμα εν έτει δωδεκάτω της βασιλείας Αρταξέρξου και έβαλε κλήρους ημέραν εξ ημέρας και μήνα εκ μηνός, ωστε απολέσαι εν μια ημέρα το γένος Μαρδοχαίου, και έπεσεν ο κλήρος εις την τεσσαρεσκαίδεκάτην του μηνός, ος εστιν Αδάρ.
Est 3:8	και ελάλησε προς τον βασιλέα Αρταξέρξης λέγων· υπάρχει έθνος διεσπαρμένον εν τοις έθνεσιν εν πάση τη βασιλεία σου, οι δε νόμοι αυτών έξαλλοι παρά πάντα τα έθνη, των δε νόμων του βασιλέως παρακούουσι, και ου συμφέρει τω βασιλεί εάσαι αυτούς·
Est 3:9	ει δοκεί τω βασιλεί, δογματισάτω απολέσαι αυτούς, καγώ διαγράψω εις το γαζοφυλάκιον του βασιλέως αργυρίου τάλαντα μύρια.
Est 3:10	και περιελόμενος ο βασιλεύς το δακτύλιον έδωκεν εις χείρας τω Αμάν σφραγίσαι κατά των γεγραμμένων κατά των Ιουδαίων.
Est 3:11	και είπεν ο βασιλεύς τω Αμάν· το μεν αργύριον έχε, τω δε έθνει χρώ ως βούλει.
Est 3:12	και εκλήθησαν οι γραμματείς του βασιλέως μηνί πρώτω τη τρισκαιδεκάτη και έγγραψαν, ως επέταξεν Αμάν, τοις στρατηγοίς, και τοις άρχουσι κατά πάσαν χώραν από Ινδικής έως της Αιθιοπίας, ταις εκατόν εικοσιεπτά χωραις, τοις τε άρχουσι των εθνών κατά την αυτών λέξιν δι ' Αρταξέρξου του βασιλέως.
Est 3:13	και απεστάλη δια βιβλιοφόρων εις την Αρταξέρξου βασιλείαν αφανίσαι το γένος των Ιουδαίων εν ημέρα μια μηνός δωδεκάτου, ος εστιν Αδάρ, και διαρπάσαι τα υπάρχοντα αυτών.
Est 3:13α	Της δε επιστολής εστι το αντίγραφον τόδε· «Βασιλεύς μέγας Αρταξέρξης τοις από της Ινδικής έως της Αιθιοπίας εκατόν εικοσιεπτά χωρών άρχουσι και τοπάρχαις υποτεταγμένοις τάδε γράφει·
Est 3:13β	πολλών επάρξας εθνών και πάσης επικρατήσας οικουμένης, εβουλήθην μη τω θράσει της εξουσίας επαιρόμενος, επιεικέστερον δε και μετά ηπιότητος αεί διεξάγων, τους των υποτεταγμένων ακυμάντους διαπαντός καταστήσαι βίους, την τε βασιλείαν ήμερον και πορευτήν μέχρι περάτων παρεξόμενος

	ανανεώσασθαι τε την ποθουμένην τοις πάσιν ανθρώποις ειρήνην.
Est 3:13γ	πυθομένου δε μου των συμβούλων, Πως αν αχθείη τούτο επί πέρας, ο σωφροσύνη παρ ' ημίν διενέγκας και εν τη ευνοία απαράλλακτως και βεβαία πίστει αποδεδειγμένος και δεύτερον των βασιλειών γέρας απενηνεγμένος Αμάν
Est 3:13δ	επέδειξεν ημίν εν πάσαις ταις κατά την οικουμένην φυλαίς αναμεμείχθαι δυσμενή λαόν τινα τοις νόμοις αντίθετον προς παν έθνος τα τε των βασιλέων παραπέμποντας διηνεκώς διατάγματα, προς το μη κατατίθεσθαι την υφ ' ημών κατευθυνομένην αμέμπτως συναρχίαν.
Est 3:13ε	διεληφότες ουν τότε το έθνος μονώτατον εν αντιπαραγωγή παντί διαπαντός ανθρώπω κείμενον, διαγωγήν νόμων ξενίζουσαν παραλλάσσον και δυσνοούν τοις ημετέροις πράγμασι τα χείριστα συντελούν κακά και προς το μη την βασιλείαν ευσταθείας τυγχάνειν·
Est 3:13ζ	προσετάχαμεν ουν τους σημαινομένους υμίν εν τοις γεγραμμένοις υπό Αμάν του τεταγμένου επί των πραγμάτων και δευτέρου πατρός ημών πάντας συν συναιξί και τέκνοις απολέσαι ολορριζεί ταις των εχθρών μαχαίραις άνευ παντός οίκτου και φειδούς, τη τεσσαρεσκαϊδεκάτη του δωδεκάτου μηνός Αδάρ, του ενεστώτος έτους,
Est 3:13η	όπως οι πάλαι και νυν δυσμενείς εν ημέρα μια βιαίως εις τον άδην κατελθόντες, εις τον μετέπειτα χρόνον ευσταθή και ατάραχα παρέχωσιν ημίν δια τέλους τα πράγματά.
Est 3:14	Τα δε αντίγραφα των επιστολών εξετίθετο κατά χώραν, και προσετάγη πάσι τοις έθνεσιν ετοιμούς είναι εις την ημέραν ταύτην.
Est 3:15	εσπεύδετο δε το πράγμα και εις Σούσαν· ο δε βασιλεύς και Αμάν εκωθωνίζοντο, εταράσσετο δε η πόλις.
Est 4:1	Ο δε Μαρδοχαίος επιγνούς το συντελούμενον διέρρηξεν τα ιμάτια εαυτού και ενεδύσατο σάκκον και κατεπάσατο σποδόν και εκπηδήσας δια της πλατείας της πόλεως εβόα φωνή μεγάλη· αίρεται έθνος μηδέν ηδικηός.
Est 4:2	και ήλθεν έως της πύλης του βασιλέως και έστη· ου γαρ ην αυτω εξόν εισελθείν εις την αυλήν σάκκον έχοντι και σποδόν.
Est 4:3	και εν πάση χώρα, ου εξετίθετο τα γράμματα, κραυγή και κοπετός και πένθος μέγα τοις Ιουδαίοις, σάκκον και σποδόν έστρωσαν εαυτοίς.
Est 4:4	και εισήλθον αι άβραι και οι ευνούχοι της βασιλίσσης και ανήγγειλαν αυτη, και εταράχθη ακούσασα το γεγονός και απέστειλε στολίσαι τον Μαρδαχαίον και αφελέσθαι αυτού τον σάκκον· ο δε ουκ επείσθη.
Est 4:5	η δε Εσθήρ προσεκαλέσατο Αχραθαίον τον ευνούχον αυτής, ος παρειστήκει αυτη, και απέστειλε μαθείν αύτη παρά του Μαρδοχαίου το ακριβές.
Est 4:7	ο δε Μαρδοχαίος υπέδειξεν αυτω το γεγονός και την επαγγελίαν, ην επηγγείλατο Αμάν τω βασιλεί εις την γάζαν ταλάντων μυρίων, ίνα απολέση τους Ιουδαίους·

Est 4:8	και το αντίγραφον το εν Σούσοις εκτεθέν υπέρ του απολέσθαι αυτούς έδωκεν αυτω δείξει τη Εσθήρ. και είπεν αυτω, εντείλασθαι αυτη εισελθούση παραιτήσασθαι τον βασιλέα και αξιώσαι αυτόν περί του λαού μνησθείσα ημερών ταπεινώσεώς σου, ως ετράφησ εν χειρί μου, διότι Αμάν ο δευτερεύων τω βασιλεί έλάλησε καθ ' ημών εις θάνατον· επικάλεσαι τον Κύριον και λάλησον τω βασιλεί περί ημών ρύσαι ημάς εκ θανάτου.
Est 4:9	εισελθών δε ο Αχραθαίος έλάλησεν αυτη πάντας τους λόγους τούτους.
Est 4:10	είπε δε Εσθήρ προς Αχραθαίον· πορεύθητι προς Μαρδοχαίον και ειπόν,
Est 4:11	ότι τα έθνη πάντα της βασιλείας γινώσκει, ότι πας άνθρωπος ή γυνή, ος εισελεύσεται προς τον βασιλέα εις την αυλήν την εσωτέραν άκλητος, ουκ έστιν αυτω σωτηρία· πλην ω εκτείνη ο βασιλεύς την χρυσήν ράβδον, ούτος σωθήσεται· καγώ ου κέκλημαι εισελθείν προς τον βασιλέα, εισίν αύται ημέραι τριάκοντα.
Est 4:12	και απήγγειλεν Αχραθαίος Μαρδοχαίω πάντας τους λόγους Εσθήρ,
Est 4:13	και είπε Μαρδοχαίος προς Αχραθαίον· πορεύθητι και είπον αυτη· Εσθήρ, μη είπης σεαυτη, ότι σωθήση μόνη εν τη βασιλεία παρά πάντας τους Ιουδαίους·
Est 4:14	ως ότι εάν παρακούσης εν τούτω τω καιρω, άλλοθεν βοήθεια και σκέπη έσται τοις Ιουδαίοις, συ δε και ο οίκος του πατρός σου απολείσθε· και τις οίδεν, ει εις τον καιρόν τούτον εβασίλευσας;
Est 4:15	και εξαπέστειλεν Εσθήρ τον ήκοντα προς αυτην, προς Μαρδοχαίον λέγουσα·
Est 4:16	βαδίσας εκκλησίασον τους Ιουδαίους τους εν Σούσοις και νηστεύσατε επ ' εμοί και μη φάγητε μηδέ πίνητε επί ημέρας τρεις νύκτα και ημέραν, καγώ δε και αι άβραι μου ασιτήσομεν, και τότε εισελεύσομαι προς τον βασιλέα παρά τον νόμον, εάν και απολέσθαι με δέη.
Est 4:17	Και βαδίσας Μαρδοχαίος εποίησεν όσα εντείλατο αυτω Εσθήρ.
Est 4:17α	και εδεήθη Κυρίου μνημονεύων πάντα τα έργα Κυρίου και είπε·
Est 4:17β	Κύριε Κύριε, βασιλεύ πάντων κρατών, ότι εν εξουσία σου το παν εστι, και ουκ έστιν ο αντιδοξών σοι εν τω θέλειν σε σώσαι τον Ισραήλ·
Est 4:17γ	ότι συ εποίησας τον ουρανόν και την γην και παν θαυμαζόμενον εν τη υπ ' ουρανόν και Κύριος ει πάντων, και ουκ έστιν ος αντιτάξεται σοι τω Κυρίω.
Est 4:17δ	συ πάντα γινώσκεις· συ οίδας, Κύριε, ότι ουκ εν ύβρει ουδέ εν υπερηφανία ουδέ εν φιλοδοξία εποίησα τούτο, το μη προσκυνείν τον υπερήφανον Αμάν, ότι ηυδόκουν φιλείν πέλματα ποδών αυτού προς σωτηρίαν Ισραήλ·
Est 4:17ε	αλλ ' εποίησα τούτο, ίνα μη θώ δόξαν ανθρώπου υπεράνω δόξης Θεού, και ου προσκυνήσω ουδένα, πλην σου του Κυρίου μου και ου ποιήσω αυτά εν υπερηφανία.
Est 4:17ζ	και νυν, Κύριε ο Θεός, ο βασιλεύς, ο Θεός Αβραάμ, φείσαι του λαού σου, ότι επιβλέπουσιν ημίν εις καταφθοράν και επεθύμησαν απολέσαι την εξ αρχής κληρονομίαν σου·

Est 4:17η	μη υπερίδης την μερίδα σου, ην σεαυτω ελυτρώσω εκ γης Αιγύπτου·
Est 4:17θ	επάκουσον της δεήσεώς μου και ιλάσθητι τω κλήρω σου και στρέψον το πένθος ημών εις ευωχίαν, ίνα ζώντες υμνώμέν σου το όνομα, Κύριε, και μη αφανίσης στόμα αιούντων σε, Κύριε.
Est 4:17ι	και πας Ισραήλ εκέκραξεν εξ ισχύος αυτών, ότι θάνατος αυτών εν οφθαλμοίς αυτών.
Est 4:17κ	Και Εσθήρ η βασίλισσα κατέφυγεν επί τον Κύριον εν αγώνι θανάτου κατειλημμένη, και αφελομένη τα ιμάτια της δόξης αυτής ενεδύσατο ιμάτια στενοχωρίας και πένθους, και αντί των υπερηφάνων ηδυσμάτων, σποδού και κοπριών ενέπλησε την κεφαλήν αυτής και το σώμα αυτής εταπεινώσε σφόδρα και πάντα τόπον κόσμου αγαλλιάματος αυτής έπλησε στρεπτών τριχών αυτής και εδείτο Κυρίου Θεού Ισραήλ, και είπε·
Est 4:17λ	Κυριέ μου, βασιλεύς ημών συ ει μόνος· βοήθησόν μοι τη μόνη και μη εχούση βοηθόν ει μη σε, ότι κίνδυνός μου εν χειρί μου.
Est 4:17μ	εγώ ήκουον εκ γενετής μου εν φυλή πατριάς μου ότι συ, Κύριε, έλαβες τον Ισραήλ εκ πάντων των εθνών και τους πατέρας ημών εκ πάντων των προγόνων αυτών εις κληρονομίαν αιώνιον και εποίησας αυτοίς όσα ελάλησας.
Est 4:17ν	και νυν ημάρομεν ενώπιόν σου, και παρέδωκας ημάς εις χείρας των εχθρών ημών, ανθ ' ων εδοξάσαμεν τους θεούς αυτών· δίκαιος ει, Κύριε.
Est 4:17ξ	και νυν ουκ ικανώθησαν εν πικρασμω δουλείας ημών, αλλ ' έθηκαν τας χείρας αυτών επί τας χείρας των ειδώλων αυτών εξάραι ορισμόν στόματός σου και αφανίσαι κληρονομίαν σου και εμφράξαι στόμα αιούντων σοι και σβέσαι δόξαν οίκου σου και θυσιαστηρίου σου,
Est 4:17ο	και ανοίξαι στόμα εθνών εις αρετάς ματαίων και θαυμασθήναι βασιλέα σάρκινον εις αιώνα.
Est 4:17π	μη παραδως, Κύριε, το σκήπτρόν σου τοις μη ούσι, και μη καταγελασάτωσαν εν τη πτώσει ημών, αλλά στρέψον την βουλήν αυτών επ ' αυτούς, τον δε αρξάμενον εφ ' ημάς παραδειγματίσον.
Est 4:17ρ	μνήσθητι, Κύριε, γνώσθητι εν καιρω θλίψεως ημών και εμέ θάρσυνον, βασιλεύ των θεών και πάσης αρχής επικρατών·
Est 4:17σ	δος λόγον εύρυθμον εις το στόμα μου ενώπιον του λέοντος και μετάθες την καρδίαν αυτού εις μίσος του πολεμούντος ημάς εις συντέλειαν αυτού και των ομονούντων αυτώ·
Est 4:17τ	ημάς δε ρύσαι εν χειρί σου και βοήθησόν μοι τη μόνη και μη εχούση εις μη σε, Κύριε·
Est 4:17υ	πάντων γνώσιν έχεις και οίδας ότι εμίσησα δόξαν ανόμων και βδελύσσομαι κοίτην απεριτμητών και παντός αλλοτρίου.
Est 4:17φ	συ οίδας την ανάγκην μου, ότι βδελύσσομαι το σημείον της υπερηφανίας μου, ό εστιν επί της κεφαλής μου εν ημέραις οπτασίας μου· βδελύσσομαι αυτό ως

	ράκος καταμηνίων και ου φορώ αυτό εν ημέραις ησυχίας μου.
Est 4:17χ	και ουκ έφαγεν η δούλη σου τράπεζαν Αμάν και ουκ εδόξασα συμπόσιον βασιλέως, ουδέ έπιον οίνον σπονδών.
Est 4:17ψ	και ουκ ηυφράνθη η δούλη σου αφ ' ημέρας μεταβολής μου μέχρι νυν, πλήν επί σοί, Κύριε, ο Θεός Αβραάμ.
Est 4:17ω	ο Θεός ο ισχύων επί πάντας, εισάκουσον φωνήν απηλπισμένων και ρύσαι ημάς εκ χειρός των πονηρευομένων, και ρύσαι με εκ του φόβου μου.
Est 5:1	ΚΑΙ εγενήθη εν τη ημέρα τη τρίτη, ως επαύσατο προσευχομένη, εξεδύσατο τα ιμάτια της θεραπείας και περιεβάλετο την δόξαν αυτής.
Est 5:1α	και γενηθείσα επιφανής, επικαλεσαμένη των πάντων επόπτην Θεόν και σωτήρα, παρέλαβε τας δύο άβρας· και τη μεν μια επηρείδετο ως τρυφερευομένη, η δε ετέρα επηκολούθει κουφίζουσα την ένδυσιν αυτής,
Est 5:1β	και αυτή ερυθριώσα ακμή κάλλους αυτής, και το πρόσωπον αυτής ιλαρόν ως προσφιλές, η δε καρδιά αυτής απεστενωμένη από του φόβου.
Est 5:1γ	και εισελθούσα πάσας τας θύρας κατέστη ενώπιον του βασιλέως, και αυτός εκάθητο επί του θρόνου της βασιλείας αυτού και πάσαν στολήν της επιφανείας αυτού ενδεδύκει, όλος δια χρυσού και λίθων πολυτελών, και ην φοβερός σφόδρα.
Est 5:1δ	και άρας το πρόσωπον αυτού πεπυρωμένον δόξη εν ακμή θυμού έβλεψε, και έπεσεν η βασίλισσα και μετέβαλε το χρώμα αυτής εν εκλύσει και κατεπέκυψεν επί την κεφαλήν της άβρας της προπορευομένης.
Est 5:1ε	και μετέβαλεν ο Θεός το πνεύμα του βασιλέως ειςπραΰτητα, και αγωνιάσας ανεπήδησεν από του θρόνου αυτού και ανέλαβεν αυτήν επί τας αγκάλας αυτού, μέχρις ου κατέστη, και παρεκάλει αυτήν λόγους ειρηνικούς και είπεν αυτη·
Est 5:1ζ	τι εστιν Εσθήρ; εγώ ο αδελφός σου, θάρσει, ου μη αποθάνης ότι κοινόν το πρόσταγμα ημών εστι· πρόσελθε.
Est 5:2	και άρας την χρυσήν ράβδον επέθηκεν επί τον τράχηλον αυτής και ησπάσατο αυτήν και είπε· λάλησόν μοι.
Est 5:2α	και είπεν αυτω· είδόν σε, κύριε, ως άγγελον Θεού, και εταράχθη η καρδιά μου από φόβου της δόξης σου, ότι θαυμαστός ει, κύριε, και το πρόσωπόν σου χαρίτων μεστόν.
Est 5:2β	εν δε τω διαλέγεσθαι αυτήν έπεσεν από εκλύσεως αυτής και ο βασιλεύς εταράσσετο, και πάσα η θεραπεία αυτού παρεκάλει αυτήν.
Est 5:3	και είπεν ο βασιλεύς· τι θέλεις, Εσθήρ; και τι σου εστι το αξίωμα; έως του ημίσιους της βασιλείας μου, και έσται σοι.
Est 5:4	είπε δε Εσθήρ· ημέρα μου επίσημος σήμερόν εστι· ει ουν δοκεί τω βασιλεί, ελθάτω και αυτός και Αμάν εις την δοχήν, ην ποιήσω σήμερον.

Est 5:5	και ειπεν ο βασιλεύς· κατασπεύσατε Αμάν, όπως ποιήσωμεν τον λόγον Εσθήρ· και παραγίνονται αμφότεροι εις την δοχήν, ην ειπεν Εσθήρ.
Est 5:6	εν δε τω πότω ειπεν ο βασιλεύς προς Εσθήρ· τι εστι βασίλισσα Εσθήρ; και εσται όσα αξιοίς.
Est 5:7	και ειπε· το αίτημά μου και το αξίωμα·
Est 5:8	ει εύρον χάριν ενώπιον του βασιλέως, ελθάτω ο βασιλεύς και Αμάν έτι την αύριον εις την δοχήν, ην ποιήσω αυτοίς, και αύριον ποιήσω τα αυτά.
Est 5:9	Και εξήλθεν ο Αμάν από του βασιλέως υπερχαρής ευφραινόμενος· εν δε τω ιδείν Αμάν Μαρδοχαίον τον Ιουδαίον εν τη αυλή εθυμώθη σφόδρα
Est 5:10	και εισελθών εις τα ίδια εκάλεσε τους φίλους και Ζωσάραν την γυναίκα αυτού,
Est 5:11	και υπέδειξεν αυτοίς τον πλούτον αυτού και την δόξαν, ην ο βασιλεύς αυτω περιέθηκε, και ως εποίησεν αυτόν πρωτεύειν και ηγεισθαι της βασιλείας.
Est 5:12	και ειπεν Αμάν· ου κέκληκεν η βασίλισσα μετά του βασιλέως ουδένα εις την δοχήν αλλ ' ή εμέ, και εις την αύριον κέκλημαι·
Est 5:13	και ταύτά μοι ουκ αρέσκει, όταν ιδω Μαρδοχαίον τον Ιουδαίον εν τη αυλή.
Est 5:14	και ειπε προς αυτόν Ζωσάρα η γυνή αυτού και οι φίλοι· κοπήτω σοι ξύλον πηχών πεντήκοντα, όρθρου δε ειπόν τω βασιλεί και κρεμασθήτω Μαρδοχαίος επί του ξύλου· συ δε είσελθε εις τη δοχήν συν τω βασιλεί και ευφραίνου. και ήρесе το ρήμα τω Αμάν, και ητοιμάσθη το ξύλον.
Est 6:1	Ο δε Κύριος απέστησε τον ύπνον από του βασιλέως την νύκτα εκείνην, και ειπε τω διακόνω αυτού εισφέρειν γράμματα μνημόσυνα των ημερών αναγινώσκειν αυτω.
Est 6:2	εύρε δε τα γράμματα τα γραφέντα περι Μαρδοχαίου, ως απήγγειλε τω βασιλεί περι των δύο ευνούχων του βασιλέως εν τω φυλάσσειν αυτούς και ζητήσαι επιβαλείν τας χείρας Αρταξέρξη.
Est 6:3	ειπε δε ο βασιλεύς· τίνα δόξαν ή χάριν εποίησαμεν τω Μαρδοχαίω; και ειπαν οι διάκονοι του βασιλέως· ουκ εποίησας αυτω ουδέν.
Est 6:4	εν δε τω πυνθάνεσθαι τον βασιλέα περι της ευνοίας Μαρδοχαίου, ιδού Αμάν εν τη αυλή. ειπε δε ο βασιλεύς· τις εν τη αυλή; ο δε Αμάν εισήλθεν ειπειν τω βασιλεί κρεμάσαι τον Μαρδοχαίον επί τω ξύλω, ω ητοίμασε.
Est 6:5	και ειπαν οι διάκονοι του βασιλέως· ιδού Αμάν εστηκεν εν τη αυλή. και ειπεν ο βασιλεύς· καλέσατε αυτόν.
Est 6:6	ειπε δε ο βασιλεύς τω Αμάν· τι ποιήσω τω ανθρώπω, ον εγώ θέλω δοξάσαι; ειπε δε εν εαυτω Αμάν· τίνα θέλει ο βασιλεύς δοξάσαι ει μη εμέ;
Est 6:7	ειπε δε προς τον βασιλέα· άνθρωπον, ον ο βασιλεύς θέλει δοξάσαι,
Est 6:8	ενεγκάτωσαν οι παίδες του βασιλέως στολήν βυσσίνην, ην ο βασιλεύς

	περιβάλλεται, και ίππον εφ' ον ο βασιλεύς επιβαίνει,
Est 6:9	και δότω ενί των φίλων του βασιλέως των ενδόξων και στολισάτω τον άνθρωπον, ον ο βασιλεύς αγαπά, και αναβιβάσάτω αυτόν επί τον ίππον και κηρυσσέτω δια της πλατείας της πόλεως λέγων· ούτως έσται παντί ανθρώπω, ον ο βασιλεύς δοξάζει.
Est 6:10	είπε δε ο βασιλεύς τω Αμάν· καλώς ελάλησας. ούτως ποιήσον τω Μαρδοχαίω τω Ιουδαίω τω θεραπεύοντι εν τη αυλή, και μη παραπεσάτω σου λόγος, ων ελάλησας.
Est 6:11	έλαβε δε Αμάν την στολήν και τον ίππον, και εστόλισε τον Μαρδοχαίον, και ανεβίβασεν αυτόν επί τον ίππον και διήλθε δια της πλατείας της πόλεως και εκήρυσσε λέγων· ούτως έσται παντί ανθρώπω, ον ο βασιλεύς θέλει δοξάσαι.
Est 6:12	επέστρεψε δε ο Μαρδοχαίος εις την αυλήν. Αμάν δε υπέστρεψεν εις τα ίδια λυπούμενος κατά κεφαλής.
Est 6:13	και διηγήσατο Αμάν τα συμβεβηκότα αυτω Ζωσάρα τη γυναικί αυτού και τοις φίλοις, και είπαν προς αυτόν οι φίλοι και η γυνή· ει εκ γένους Ιουδαίων Μαρδοχαίος, ήρξει ταπεινούσθαι ενώπιον αυτού, πεσών πεσή και ου μη δύνη αυτόν αμύνασθαι, ότι Θεός ζων μετ' αυτού.
Est 6:14	έτι αυτών λαλούντων, παραγίνονται οι ευνούχοι επισπεύδοντες τον Αμάν επί τον πότον, ον ητοίμασεν Εσθήρ.
Est 7:1	ΕΙΣΗΛΘΕ δε ο βασιλεύς και Αμάν συμπιείν τη βασιλίση.
Est 7:2	είπε δε ο βασιλεύς Εσθήρ τη δευτέρα ημέρα εν τω πότω· τι εστιν, Εσθήρ βασίλισσα, και τι το αίτημά σου και τι το αξιωμά σου; και έστω σοι έως ημίσιους της βασιλείας μου.
Est 7:3	και αποκριθείσα είπεν· ει εύρον χάριν ενώπιον του βασιλέως, δοθήτω η ψυχή τω αιτήματί μου και ο λαός μου τω αξιώματί μου·
Est 7:4	επράθημεν γαρ εγώ τε και ο λαός μου εις απώλειαν και διαρπαγήν και δουλείαν, ημείς και τα τέκνα ημών εις παιδας και παιδίσκας, και παρήκουσα· ου γαρ άξιος ο διάβολος της αυλής του βασιλέως.
Est 7:5	είπε δε ο βασιλεύς· τις ούτος, όστις ετόλμησε ποιήσαι το πράγμα τούτο;
Est 7:6	είπε δε Εσθήρ· άνθρωπος εχθρός Αμάν, ο πονηρός ούτος. Αμάν δε εταράχθη από του βασιλέως και της βασιλίσης.
Est 7:7	ο δε βασιλεύς εξανέστη από του συμποσίου εις τον κήπον· ο δε Αμάν παρητείτο την βασίλισσαν, εώρα γαρ εαυτόν εν κακοίς όντα.
Est 7:8	επέστρεψε δε ο βασιλεύς εκ του κήπου, Αμάν δε επιπεπτώκει επί την κλίνην αξιών την βασίλισσαν. είπε δε ο βασιλεύς· ωστε και την γυναίκα βιάζη εν τη οικία μου; Αμάν δε ακούσας διετράπη τω προσώπω.
Est 7:9	είπε δε Βουγαθάν εις των ευνούχων προς τον βασιλέα· ιδού και ξύλον ητοίμασεν Αμάν Μαρδοχαίω τω λαλήσαντι περι του βασιλέως, και ώρθωται εν τοις Αμάν

	ξύλον πηχών πενήκοντα. είπε δε ο βασιλεύς· σταυρωθήτω επ' αυτού.
Est 7:10	και εκρεμάσθη Αμάν επί του ξύλου, ό ητοιμάσθη Μαρδοχαίω. και τότε ο βασιλεύς εκόπασε του θυμού.
Est 8:1	ΚΑΙ εν αυτη τη ημέρα ο βασιλεύς Αρταξέρξης εδωρήσατο Εσθήρ όσα υπήρχεν Αμάν τω διαβόλω, και Μαρδοχαίος προσεκλήθη υπό του βασιλέως· υπέδειξε γαρ Εσθήρ, ότι εν οικείωται αυτη.
Est 8:2	έλαβε δε ο βασιλεύς τον δακτύλιον, ον αφείλετο Αμάν, και έδωκεν αυτόν Μαρδοχαίω, και κατέστησεν Εσθήρ Μαρδοχαίον επί πάντων των Αμάν.
Est 8:3	και προσθείσα ελάλησε προς τον βασιλέα και προσέπεσε προς τους πόδας αυτού και ηξιού αφελείν την Αμάν κακίαν και όσα εποίησε τοις Ιουδαίοις.
Est 8:4	εξέτεινε δε ο βασιλεύς Εσθήρ την ράβδον την χρυσήν, εξηγέρθη δε Εσθήρ παρεστηκέναι τω βασιλεί,
Est 8:5	και είπεν Εσθήρ· ει δοκεί σοι και εύρον χάριν, πεμφθήτω αποστραφήναι τα γράμματα τα απεσταλμένα υπό Αμάν, τα γραφέντα απολέσθαι τους Ιουδαίους, οί εισιν εν τη βασιλεία σου·
Est 8:6	Πως γαρ δυνήσομαι ιδείν την κάκωσιν του λαού μου και Πως δυνήσομαι σωθήναι εν τη απωλεία της πατρίδος μου;
Est 8:7	και είπεν ο βασιλεύς προς Εσθήρ· ει πάντα τα υπάρχοντα Αμάν έδωκα και εχαρισάμην σοι και αυτόν εκρέμασα επί ξύλου, ότι τας χείρας επήνεγκε τοις Ιουδαίοις, τι έτι επιζητείς;
Est 8:8	γράψατε και υμείς εκ του ονόματός μου, ως δοκεί υμίν, και σφραγίσατε τω δακτυλίω μου· όσα γαρ γράφετε του βασιλέως επιτάξαντος και σφραγισθή τω δακτυλίω μου, ουκ έστιν αυτοίς αντειπείν.
Est 8:9	εκλήθησαν δε οι γραμματείς εν τω πρώτω μηνί, ος εστι Νισάν, τρίτη και εικάδι του αυτού έτους, και εγράφη τοις Ιουδαίοις όσα ενετείλατο τοις οικονόμοις και τοις άρχουσι των σατραπών, από της Ινδικής έως της Αιθιοπίας, εκατόν εικοσιεπτά σατράπαις κατά χώραν και χώραν, κατά την εαυτών λέξιν.
Est 8:10	εγράφη δε δια του βασιλέως και εσφραγίσθη τω δακτυλίω αυτού, και εξαπέστειλαν τα γράμματα δια βιβλιοφόρων,
Est 8:11	ως επέταξε αυτοίς χρήσθαι τοις νόμοις αυτών εν πάση πόλει βοηθήσαι τε αυτοίς και χρήσθαι τοις αντιδίκους αυτών και τοις αντικειμένοις αυτών, ως βούλονται,
Est 8:12	εν ημέρα μια εν πάση τη βασιλεία Αρταξέρξου, τη τρισκαιδεκάτη του δωδεκάτου μηνός, ος εστιν Αδάρ.
Est 8:12α	-Ων εστιν αντίγραφον της επιστολής τα υπογεγραμμένα·
Est 8:12β	«βασιλεύς μέγας Αρταξέρξης τοις από της Ινδικής έως της Αιθιοπίας εκατόν εικοσιεπτά σατραπειαις χωρών άρχουσι και τοις τα ημέτερα φρονούσι, χαιρειν.
Est 8:12γ	πολλοί τη πλείστη των ευεργετούντων χρηστότητι πυκνότερον τιμώμενοι μείζον εφρόνησαν και ου μόνον τους υποτεταγμένους ημίν ζητούσι κακοποιείν, τον τε

	κόρον ου δυνάμενοι φέρειν και τοις εαυτών ευεργέταις επιχειρούσιν μηχανάσθαι·
Est 8:12δ	και την ευχαριστίαν ου μόνον εκ των ανθρώπων ανταναιρούντες, αλλά και τοις των απειραγάθων κόμποις επαρθέντες, του τα πάντα κατοπτεύοντος αεί Θεού μισοπόνηρον υπολαμβάνουσιν εκφεύξασθαι δίκην.
Est 8:12ε	πολλάκις δε και πολλούς των επ ' εξουσίαις τεταγμένων των πιστευθέντων χειρίζειν φίλων τα πράγματα παραμυθία μετόχους αιμάτων αθών καταστήσασα, περιέβαλε συμφοραίς ανηκέστοις,
Est 8:12ζ	τω της κακοηθείας ψευδεί παραλογισμω παραλογισαμένων την των επικρατούντων ακέραιον ευγνωμοσύνην.
Est 8:12η	σκοπείν δε έξεστιν, ου τοσούτον εκ των παλαιότερων ων παρεδώκαμεν ιστοριών, όσα εστί παρά πόδας υμάς εκζητούντας ανοσίως συντετελεσμένα τη των ανάξια δυναστευόντων λοιμότητι,
Est 8:12θ	και προσέχειν εις τα μετά ταύτα εις το την βασιλείαν ατάραχον τοις πάσιν ανθρώποις μετ ' ειρήνης παρεξόμεθα,
Est 8:12ι	χρώμενοι ταις μεταβολαίς, τα δε υπό την όψιν ερχόμενα διακρίνοντας αεί μετ ' επιεικεστέρας απαντήσεως.
Est 8:12κ	ως γαρ Αμάν Αμαδάθου Μακεδών, ταις αληθείας αλλότριος του των Περσών αίματος και πολύ διεστηκώς της ημετέρας χρηστότητος, επιξενωθείς ημίν
Est 8:12λ	έτυχεν, ης έχομεν προς παν έθνος φιλανθρωπίας επί τοσούτον, ωστε αναγορεύεσθαι ημών πατέρα και προσκυνούμενον υπό πάντων το δεύτερον του βασιλικού θρόνου πρόσωπον διατελείν·
Est 8:12μ	ουκ ενέγκας δε την υπερηφανίαν επετήδευσε της αρχής στερησαι ημάς και του πνεύματος,
Est 8:12ν	τον τε ημέτερον σωτήρα και διαπαντός ευεργέτην Μαρδοχαίον και την άμεμπτον της βασιλείας κοινωνόν Εσθήρ συν παντί τω τούτων έθνει πολυπλόκοις μεθόδων παραλογισμοίς αιτησάμενος εις απώλειαν·
Est 8:12ξ	δια γαρ των τρόπων τούτων ώθη λαβών ημάς ερήμους, την των Περσών επικράτησιν εις τους Μακεδόνας μετάξαι.
Est 8:12ο	ημείς δε τους υπό του τρισαλιτηρίου παραδεδομένους εις αφανισμόν Ιουδαίους, ευρίσκομεν ου κακούργους όντας, δικαιοτάτοις δε πολιτευομένους νόμοις,
Est 8:12π	όντας δε υιούς του Υψίστου μεγίστου ζώντος Θεού του κατευθύνοντος ημίν τε και τοις προγόνοις ημών την βασιλείαν εν τη καλλίστη διαθέσει.
Est 8:12ρ	καλώς ουν ποιήσετε μη προσχρησάμενοι τοις υπό Αμάν Αμαδάθου αποσταλείσι γράμμασι δια τον αυτόν τον ταύτα εξεργασάμενον προς ταις Σούσων πύλαις εσταυρώσθαι συν τη πανοικία, την καταξίαν του τα πάντα επικρατούντος Θεού δια τάχους αποδόντος αυτω κρίσιν.
Est 8:12σ	το δε αντίγραφον της επιστολής ταύτης εκθέντες εν παντί τόπω μετά παρησίας, εάν τους Ιουδαίους χρήσθαι τοις εαυτών νομίμοις και συνεπισχύειν

	αυτοίς, όπως τους εν καιρῷ θλίψεως επιθεμένους αυτοίς αμύνονται τη τρισκαιδεκάτη του δωδεκάτου μηνός Αδάρ τη αὐτῇ ἡμέρᾳ·
Est 8:12τ	ταύτην γὰρ ὁ τὰ πάντα δυναστεύων Θεὸς ἀντ' ὀλεθρίας τοῦ ἐκλεκτοῦ γένους ἐποίησεν αὐτοῖς εὐφροσύνην.
Est 8:12υ	καὶ ὑμεῖς οὖν ἐν ταῖς ἐπωνύμοις ὑμῶν εορταῖς ἐπίσημον ἡμέραν μετὰ πάσης εὐωχίας ἀγεται, ὡς καὶ νῦν καὶ μετὰ ταῦτα σωτηρία ἢ ἡμῖν καὶ τοῖς εὐνοοῦσι Πέρσαις, τοῖς δὲ ἡμῖν ἐπιβουλεύουσι μνημόσυνον τῆς ἀπωλείας.
Est 8:12φ	πάσα δὲ πόλις ἢ χώρα τὸ σύνολον, ἥτις κατὰ ταῦτα μὴ ποιήσῃ, δόρατι καὶ πυρὶ καταναλωθήσεται μετ' ὀργῆς· οὐ μόνον ἀνθρώποις ἀβάτος, ἀλλὰ καὶ θηρίοις καὶ πετεινοῖς εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον ἐχθιστος κατασταθήσεται.
Est 8:13	τὰ δὲ ἀντίγραφα ἐκτιθέσθωσαν ὀφθαλμοφανῶς ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ, ἐτοίμους τε εἶναι πάντας τοὺς Ἰουδαίους εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν, πολεμήσαι αὐτῶν τοὺς ὑπεναντίους».
Est 8:14	Οἱ μὲν οὖν ἱππεῖς ἐξήλθον σπεύδοντες τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως λεγόμενα ἐπιτελεῖν· ἐξετέθη δὲ τὸ πρόσταγμα καὶ ἐν Σούσοις.
Est 8:15	ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐξήλθεν ἐστολισμένος τὴν βασιλικὴν στολὴν καὶ στέφανον ἔχων χρυσῶν καὶ διάδημα βύσσινον πορφυροῦν· ἰδόντες δὲ οἱ ἐν Σούσοις ἐχάρησαν.
Est 8:16	τοῖς δὲ Ἰουδαίοις ἐγένετο φῶς καὶ εὐφροσύνη·
Est 8:17	κατὰ πόλιν καὶ χώραν, οὐ ἀν' ἐξετέθη τὸ πρόσταγμα, οὐ ἀν' ἐξετέθη τὸ ἔκθεμα, χαρὰ καὶ εὐφροσύνη τοῖς Ἰουδαίοις, κῶθων καὶ εὐφροσύνη· καὶ πολλοὶ τῶν ἐθνῶν περιετέμνοντο καὶ ἰουδαΐζον διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.
Est 9:1	Ἐν γὰρ τῷ δωδεκάτῳ μηνί, τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ μηνός, ὅς ἐστιν Αἰκάρ, παρήν τα γράμματα τὰ γραφέντα ὑπὸ τοῦ βασιλέως.
Est 9:2	ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἀπώλοντο οἱ ἀντικείμενοι τοῖς Ἰουδαίοις· οὐδεὶς γὰρ ἀντέστη, φοβούμενος αὐτούς.
Est 9:3	οἱ γὰρ ἄρχοντες τῶν σατραπῶν καὶ οἱ τύραννοι καὶ οἱ βασιλικοὶ γραμματεῖς ἐτίμων τοὺς Ἰουδαίους· ὁ γὰρ φόβος Μαρδοχαίου ἐνέκειτο αὐτοῖς.
Est 9:4	προσέπεσε γὰρ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως ὀνομασθῆναι ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ καὶ ἐμεγαλύνετο.
Est 9:5	καὶ ἐπάταξαν οἱ Ἰουδαῖοι πληγὴν ἐν πάσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν πληγὴν μαχαίρας καὶ ἀναιρέσεως καὶ ἀπωλείας καὶ ἐποίησαν ἐν τοῖς μισοῦσιν αὐτούς κατὰ τὸ θέλημα αὐτῶν.
Est 9:6	καὶ ἐν Σούσοις τὴν πόλιν ἀπέκτειναν οἱ Ἰουδαῖοι ἄνδρας πεντακοσίους,
Est 9:7	τὸν τε Φαρσαννῆς καὶ Δελφῶν καὶ Φασγά
Est 9:8	καὶ Φαραθαθά καὶ Βαρέα καὶ Σαρβακά

Est 9:9	και Μαρμασιμά και Ρουφαίον και Αρσαίον και Ζαβουθαίον,
Est 9:10	τους δέκα υιούς Αμάν Αμαδάθου Βουγαίου του εχθρού των Ιουδαίων, και διήρπασαν.
Est 9:11	εν αυτη τη ημέρα επεδόθη ο αριθμός τω βασιλεί των απολωλότων εν Σούσοις.
Est 9:12	είπε δε ο βασιλεύς προς Εσθήρ· απώλεσαν οι Ιουδαίοι εν Σούσοις τη πόλει άνδρας πεντακοσίους· εν δε τη περιχώρω Πως οίει εχρήσαντο; τι ουν αξιούς έτι, και έσται σοι;
Est 9:13	και είπεν Εσθήρ τω βασιλεί· δοθήτω τοις Ιουδαίοις χρήσθαι ωσαύτως την αύριον, ωστε τους δέκα υιούς Αμάν κρεμάσαι.
Est 9:14	και επέτρεψεν ούτως γενέσθαι και εξέθηκε τοις Ιουδαίοις της πόλεως τα σώματα των υιών Αμάν κρεμάσαι.
Est 9:15	και συνήχθησαν οι Ιουδαίοι εν Σούσοις τη τεσσαρεσκαιδεκάτη του Αδάρ και απέκτειναν άνδρας τριακοσίους και ουδέν διήρπασαν.
Est 9:16	οι δε λοιποί των Ιουδαίων οι εν τη βασιλεία συνήχθησαν και εαυτοίς εβοήθουν και ανεπαύσαντο από των πολεμίων· απώλεσαν γαρ αυτών μυρίους πεντακισχιλίους τη τρισκαιδεκάτη του Αδάρ και ουδέν διήρπασαν.
Est 9:17	και ανεπαύσαντο τη τεσσαρεσκαιδεκάτη του αυτου μηνός και ήγον αυτην ημέραν αναπαύσεως μετά χαράς και ευφροσύνης.
Est 9:18	οι δε Ιουδαίοι εν Σούσοις τη πόλει συνήχθησαν και τη τεσσαρεσκαιδεκάτη και ανεπαύσαντο· ήγον δε και την πεντεκαιδεκάτην μετά χαράς και ευφροσύνης.
Est 9:19	δια τούτο ουν οι Ιουδαίοι οι διεσπαρμένοι εν πάση χώρα τη έξω άγουσι την τεσσαρεσκαιδεκάτην του Αδάρ ημέραν αγαθήν μετ ' ευφροσύνης αποστέλλοντες μερίδας έκαστος τω πλησίον.
Est 9:20	Έγραψε δε Μαρδοχαίος τους λόγους τούτους εις βιβλίον και εξαπέστειλε τοις Ιουδαίοις, όσοι ήσαν εν τη Αρταξέρξου βασιλεία, τοις εγγύς και τοις μακράν,
Est 9:21	στήσαι τας ημέρας ταύτας αγαθάς άγειν τε την τεσσαρεσκαιδεκάτην και την πεντεκαιδεκάτην του Αδάρ
Est 9:22	-εν γαρ ταύταις ταις ημέραις ανεπαύσαντο οι Ιουδαίοι από των εχθρών αυτών· και τον μήνα, εν ω εστράφη αυτοίς (ος ην Αδάρ) από πένθους εις χαράν και από οδύνης εις αγαθήν ημέραν, άγειν όλον αγαθάς ημέρας γάμων και ευφροσύνης, εξαποστέλλοντας μερίδας τοις φίλοις και τοις πτωχοίς.
Est 9:23	και προσεδέξαντο οι Ιουδαίοι, καθώς έγγραφεν αυτοίς ο Μαρδοχαίος,
Est 9:24	Πως Αμάν Αμαδάθου, ο Μακεδών, επολέμει αυτούς, καθώς έθετο ψήφισμα και κλήρον αφανίσαι αυτούς,
Est 9:25	και ως εισήλθε προς τον βασιλέα λέγων κρεμάσαι τον Μαρδοχαίον· όσα δε επεχείρησεν επάξει επί τους Ιουδαίους κακά, επ ' αυτον εγένοντο, και εκρεμάσθη αυτός, και τα τέκνα αυτου.

Est 9:26	δια τούτο επεκλήθησαν αι ημέραι αύται Φρουραί δια τους κλήρους, ότι τη διαλέκτω αυτών καλούνται Φρουραί, δια τους λόγους της επιστολής ταύτης και όσα πεπόνθασι δια ταύτα και όσα αυτοίς εγένετο,
Est 9:27	και έστησε· και προσεδέχοντο οι Ιουδαίοι εφ' εαυτοίς και επί τω σπέρματι αυτών και επί τοις προστεθειμένοις επ' αυτών, ουδέ μην άλλων χρήσονται. αι δε ημέραι αύται μνημόσουνον επιτελούμενον κατά γενεάν και γενεάν και πόλιν και πατριάν και χώραν.
Est 9:28	αι δε ημέραι αύται των Φρουραί αχθήσονται εις τον άπαντα χρόνον, και το μνημόσουνον αυτών ου μη εκλίπη εκ των γενεών.
Est 9:29	και έγγραψεν Εσθήρ η βασίλισσα θυγάτηρ Αμιναδάβ και Μαρδοχαίος ο Ιουδαίος όσα εποίησαν το τε στερέωμα της επιστολής των Φρουραί.
Est 9:30	και Μαρδοχαίος και Εσθήρ η βασίλισσα έστησαν εαυτοίς καθ' εαυτών, και τότε στήσαντες κατά της υγείας εαυτών και την βουλήν αυτών.
Est 9:31	και Εσθήρ λόγω έστησεν εις τον αιώνα, και εγράφη εις μνημόσουνον.
Est 10:1	ΕΓΡΑΨΕ δε ο βασιλεύς επί την βασιλείαν της τε γης και της θαλάσσης,
Est 10:2	και την ισχύν αυτου και ανδραγαθίαν πλούτον τε και δόξαν της βασιλείας αυτου, ιδού γέγραπται εν βιβλίω βασιλέων Περσών και Μήδων εις μνημόσουνον.
Est 10:3	ο δε Μαρδοχαίος διεδέχετο τον βασιλέα Αρταξέρξην και μέγας ην εν τη βασιλεία και δεδοξασμένος υπό των Ιουδαίων· και φιλούμενος, διηγείτο την αγωγήν παντί τω έθνει αυτου.
Est 10:3α	Και ειπε Μαρδοχαίος· παρά του Θεού εγένετο ταύτα.
Est 10:3β	εμνήσθη γαρ περί του ενυπνίου, ου είδον περί των λόγων τούτων· ουδέ γαρ παρήλθεν απ' αυτών λόγος.
Est 10:3γ	η μικρά πηγή, ή εγένετο ποταμός και ην φως και ήλιος και ύδωρ πολύ· Εσθήρ εστιν ο ποταμός, ην εγάμησεν ο βασιλεύς και εποίησε βασίλισσαν.
Est 10:3δ	οι δε δύο δράκοντες, εγώ ειμι και Αμάν.
Est 10:3ε	τα δε έθνη τα επισυναχθέντα απολέσαι το όνομα των Ιουδαίων.
Est 10:3ζ	το δε έθνος το εμόν, ούτός εστιν Ισραήλ, οι βοήσαντες προς τον Θεόν και σωθέντες· και έσωσε Κύριος τον λαόν αυτου και ερύσατο Κύριος ημάς εκ πάντων των κακών τούτων. και εποίησεν ο Θεός τα σημεία και τα τέρατα τα μεγάλα, α ου γέγονεν εν τοις έθνεσι.
Est 10:3η	δια τούτο εποίησε κλήρους δύο, ένα τω λαω του Θεού και ένα πάσι τοις έθνεσι·
Est 10:3θ	και ήλθον οι δύο κλήροι ούτοι εις ωραν και καιρόν και εις ημέραν κρίσεως ενώπιον του Θεού και πάσιν τοις έθνεσι,
Est 10:3ι	και εμνήσθη ο Θεός του λαού αυτου και εδικαίωσε την κληρονομίαν αυτου·

Est 10:3κ	και έσονται αυτοίς αι ημέραι αύται εν μηνί Αδάρ τη τεσσαρεσκαιδεκάτη και τη πεντεκαιδεκάτη του μηνός μετά συναγωγής και χαράς και ευφροσύνης ενώπιον του Θεού κατά γενεάς εις τον αιώνα εν τω λαω αυτού Ισραήλ.
Est 10:3λ	Έτους τετάρτου βασιλεύοντος Πτολεμαίου και Κλεοπάτρας εισήνεγκε Δοσίθεος, ος έφη είναι ιερέυς και Λευίτης, και Πτολεμαίος ο υιος αυτού την προκειμένη επιστολήν των Φρουραί, ην έφασαν είναι και ηρμηνευκένας Λυσίμαχον Πτολεμαίου των εν Ιερουσαλήμ.
1Mc 1:1	ΚΑΙ εγένετο μετά το πατάξαι Αλέξανδρον τον Φιλίππου τον Μακεδόνα, ος εξήλθεν εκ της γης Χεττειίμ, και επάταξε τον Δαρειόν βασιλέα Περσών και Μήδων και εβασίλευσεν αντ' αυτού πρότερος επί την Ελλάδα.
1Mc 1:2	και συνεστήσατο πολέμους πολλούς και εκράτησεν οχυρωμάτων πολλών και έσφαξε βασιλείς της γης·
1Mc 1:3	και διήλθεν έως άκρων της γης και έλαβε σκύλα πλήθους εθνών. και ησύχασεν η γη ενώπιον αυτού, και υψώθη, και επήρθη η καρδιά αυτού.
1Mc 1:4	και συνήγαγε δύναμιν ισχυράν σφόδρα και ήρξε χωρών και εθνών και τυράννων, και εγένοντο αυτω εις φόρον.
1Mc 1:5	και μετά ταύτα έπεσεν επί την κοίτην και έγνω ότι αποθνήσκει.
1Mc 1:6	και εκάλεσε τους παίδας αυτού τους ενδόξους τους συντρόφους αυτού από νεότητος και διείλεν αυτοίς την βασιλείαν αυτού έτι ζώντος αυτού.
1Mc 1:7	και εβασίλευσεν Αλέξανδρος έτη δώδεκα και απέθανε.
1Mc 1:8	και επεκράτησαν οι παίδες αυτού έκαστος εν τω τόπω αυτού.
1Mc 1:9	και επέθεντο πάντες διαδήματα μετά το αποθανείν αυτόν και οι υιοί αυτών οπίσω αυτών έτη πολλά και επλήθυναν κακά εν τη γη.
1Mc 1:10	και εξήλθεν εξ αυτών ρίζα αμαρτωλός Αντίοχος Επιφανής, υιος Αντιόχου βασιλέως, ος ην όμηρα εν τη Ρώμη. και εβασίλευσεν εν έτει εκατοστω και τριακοστω και εβδόμω βασιλείας Ελλήνων.
1Mc 1:11	Εν ταις ημέραις εκείναις εξήλθον εξ Ισραήλ υιοί παράνομοι και ανέπεισαν πολλούς λέγοντες· πορευθώμεν και διαθώμεθα διαθήκην μετά των εθνών των κύκλω ημών, ότι αφ' ης εχωρίσθημεν απ' αυτών, εύρεν ημάς κακά πολλά.
1Mc 1:12	και ηγαθύνθη ο λόγος εν οφθαλμοίς αυτών,
1Mc 1:13	και προεθυμήθησαν τινες από του λαού, και επορευθήσαν προς τον βασιλέα, και έδωκεν αυτοίς εξουσίαν ποιήσαι τα δικαιώματα των εθνών.
1Mc 1:14	και ωκοδόμησαν γυμνάσιον εν Ιεροσολύμοις κατά τα νόμιμα των εθνών
1Mc 1:15	και εποίησαν εαυτοίς ακροβυστίας και απέστησαν από διαθήκης αγίας και εξευγίσθησαν τοις έθνεσι και επράθησαν του ποιήσαι το πονηρόν.
1Mc 1:16	Και ητοιμάσθη η βασιλεία εναντίον Αντιόχου, και υπέβαλε βασιλεύσαι της

	Αιγύπτου, όπως βασιλεύση επί τας δύο βασιλείας.
1Mc 1:17	και εισήλθεν εις Αίγυπτον εν όχλω βαρεί, εν άρμασι και εν ελέφασι και εν ιππεύσι και εν στόλω μεγάλω
1Mc 1:18	και συνεστήσαντο πόλεμον προς Πτολεμαίον βασιλέα Αιγύπτου· και ενετράπη Πτολεμαίος από προσώπου αυτού και έφυγε, και έπεσον τραυματία πολλοί.
1Mc 1:19	και κατελάβοντο τας πόλεις τας οχυράς εν γη Αιγύπτω, και έλαβε τα σκύλα γης Αιγύπτου.
1Mc 1:20	και επέστρεψεν Αντίοχος μετά το πατάξαι Αίγυπτον εν τω εκατοστω και τεσσαρακοστω και τρίτω έτει και ανέβη επί Ισραήλ και ανέβη εις Ιερουσαλήμ εν όχλω βαρεί.
1Mc 1:21	και εισήλθον εις το αγίασμα εν υπερηφανία και έλαβε το θυσιαστήριον το χρυσούν και την λυχνίαν του φωτός και πάντα τα σκεύη αυτής
1Mc 1:22	και την τράπεζαν της προθέσεως και τα σπονδεία και τας φιάλας και τας θυϊσκάς τας χρυσάς και το καταπέτασμα και τους στεφάνους και τον κόσμον τον χρυσούν τον κατά πρόσωπον του ναού και ελέπισε πάντα.
1Mc 1:23	και έλαβε το αργύριον και το χρυσίον και τα σκεύη τα επιθυμητά και έλαβε τους θησαυρούς τους αποκρύφους, ους εύρε·
1Mc 1:24	και λαβών πάντα απήλθεν εις την γην αυτού. και εποίησε φονοκτονίαν και ελάλησεν υπερηφανίαν μεγάλην.
1Mc 1:25	και εγένετο πένθος μέγα επί Ισραήλ εν παντί τόπω αυτών.
1Mc 1:26	και εστέναξαν άρχοντες και πρεσβύτεροι, παρθένοι και νεανίσκοι ησθένησαν, και το κάλλος των γυναικών ηλλοιώθη.
1Mc 1:27	πας νυμφίος ανέλαβε θρήνον, και καθημένη εν παστω εγένετο εν πένθει.
1Mc 1:28	και εσειόθη η γη επί τους κατοικούντας αυτήν, και πας ο οίκος Ιακώβ ενεδύσατο αισχύνην.
1Mc 1:29	Και μετά δύο έτη ημερών απέστειλεν ο βασιλεύς άρχοντα φορολογίας εις τας πόλεις Ιούδα, και ήλθεν εις Ιερουσαλήμ εν όχλω βαρεί.
1Mc 1:30	και ελάλησεν αυτοίς λόγους ειρηνικούς εν δόλω, και ενεπίστευσαν αυτω. και επέπεσεν επί την πόλιν εξάπινα και επάταξεν αυτήν πληγήν μεγάλην και απώλεσε λαόν πολύν εξ Ισραήλ.
1Mc 1:31	και έλαβε τα σκύλα της πόλεως και ενεπύρισεν αυτήν πυρί και καθείλε τους οίκους αυτής και τα τείχη αυτής κύκλω.
1Mc 1:32	και ηχμαλώτευσαν τας γυναίκας και τα τέκνα, και τα κτήνη εκληρονόμησαν.
1Mc 1:33	και ωκοδόμησαν την πόλιν Δαυίδ τείχει μεγάλω και ισχυρω, πύργοις οχυροίς, και εγένετο αυτοίς εις άκραν.

1Mc 1:34	και έθηκαν εκεί έθνος αμαρτωλόν, άνδρας παρανόμους, και ενίσχυσαν εν αυτη.
1Mc 1:35	και παρέθεντο όπλα και τροφάς και συναγαρόντες τα σκύλα Ιερουσαλήμ απέθεντο εκεί, και εγένοντο εις μεγάλην παγίδα.
1Mc 1:36	και εγένετο εις ένεδρον τω αγιάσματι και εις διάβολον πονηρόν τω Ισραήλ διαπαντός.
1Mc 1:37	και εξέχεαν αίμα αθων κύκλω του αγιάσματος και εμόλυναν το αγίασμα.
1Mc 1:38	και έφυγον οι κάτοικοι Ιερουσαλήμ δι' αυτούς, και εγένετο κατοικία αλλοτρίων· και εγένετο αλλοτρία τοις γενήμασιν αυτης, και τα τέκνα αυτης εγκατέλιπον αυτην.
1Mc 1:39	το αγίασμα αυτης ηρημώθη ως έρημος, αι εορταί αυτης εστράφησαν εις πένθος, τα σάββατα αυτης εις ονειδισμόν, η τιμή αυτης εις εξουδένωσιν.
1Mc 1:40	κατά την δόξαν αυτης επληθύνθη η ατιμία αυτης, και το ύψος αυτης εστράφη εις πένθος.
1Mc 1:41	Και έγγραφεν ο βασιλεύς Αντίοχος πάση τη βασιλεία αυτου είναι πάντας εις λαόν ένα
1Mc 1:42	και εγκαταλιπείν έκαστον τα νόμιμα αυτου. και επεδέξατο πάντα τα έθνη κατά τον λόγον του βασιλέως.
1Mc 1:43	και πολλοί από Ισραήλ ευδόκησαν τη λατρεία αυτου και έθυσαν τοις ειδώλοις και εβεβήλωσαν το σάββατον.
1Mc 1:44	και απέστειλεν ο βασιλεύς βιβλία εν χειρί αγγέλων εις Ιερουσαλήμ και τας πόλεις Ιούδα πορευθήναι οπίσω νομίμων αλλοτρίων της γης
1Mc 1:45	και κωλύσαι ολοκαυτώματα και θυσίαν και σπονδήν εκ του αγιάσματος και βεβηλώσαι σάββατα και εορτάς
1Mc 1:46	και μιάναι αγίασμα και αγίους,
1Mc 1:47	και οικοδομήσαι βωμούς και τεμένη και ειδωλεία και θύειν ύεια και κτήνη κοινά
1Mc 1:48	και αφιέναι τους υιούς αυτών απεριτιμήτους, βδελύξαι τας ψυχάς αυτών εν παντί ακαθάρτω και βεβηλώσει,
1Mc 1:49	ωστε επιλαθέσθαι του νόμου και αλλάξαι πάντα τα δικαιώματα·
1Mc 1:50	και ος αν μη ποιήση κατά το ρήμα του βασιλέως, αποθανείται.
1Mc 1:51	κατά πάντας τους λόγους τούτους έγγραψε πάση τη βασιλεία αυτου και εποίησεν επισκόπους επί πάντα τον λαόν και ενετείλατο ταις πόλεσιν Ιούδα θυσιάζειν κατά πόλιν και πόλιν.
1Mc 1:52	και συνηθορίσθησαν από του λαού προς αυτούς πολλοί, πας ο εγκαταλιπών τον νόμον, και εποίησαν κακά εν τη γη
1Mc 1:53	και έθεντο τον Ισραήλ εν κρύφοις εν παντί φυγαδευτηρίω αυτών.

1Mc 1:54	και τη πεντεκαιδεκάτη ημέρα Χασελεύ τω πέμπτω και τεσσαρακοστω και εκατοστω έτει ωκοδόμησαν βδέλυγμα ερημώσεως επί το θυσιαστήριον και εν πόλεσιν Ιούδα κύκλω ωκοδόμησαν βωμούς·
1Mc 1:55	και επί των θυρών των οικιών και εν ταις πλατείαις εθυμίων.
1Mc 1:56	και τα βιβλία του νόμου, α εύρον, ενεπύρισαν πυρί κατασχίσαντες.
1Mc 1:57	και όπου ευρίσκετο παρά τινι βιβλίον διαθήκης, και ει τις συνευδόκει τω νόμω, το σύγκριμα του βασιλέως εθανάτου αυτόν.
1Mc 1:58	εν ισχύι αυτών εποίουν ούτως τω Ισραήλ τοις ευρισκομένοις εν παντί μηνί και μηνί εν ταις πόλεσι.
1Mc 1:59	και τη πέμπτη και εικάδι του μηνός θυσιάζοντες επί τον βωμόν, ος ην επί του θυσιαστηρίου.
1Mc 1:60	και τας γυναίκας τας περιτετημηκυίας τα τέκνα αυτών εθανάτωσαν κατά το πρόσταγμα
1Mc 1:61	και εκρέμασαν τα βρέφη εκ των τραχήλων αυτών, και τους οίκους αυτών προενόμευσαν και τους περιτετημηκότας αυτούς εθανάτωσαν.
1Mc 1:62	και πολλοί εν Ισραήλ εκραταιώθησαν και ωχυρώθησαν εν εαυτοίς του μη φαγείν κοινά
1Mc 1:63	και επελέξαντο αποθανείν, ίνα μη μιανθώσι τοις βρώμασι και μη βεβηλώσωσι διαθήκην αγίαν, και απέθανον.
1Mc 1:64	και εγένετο οργή μεγάλη επί Ισραήλ σφόδρα.
1Mc 2:1	ΕΝ ταις ημέραις εκείναις ανέστη Ματταθίας υιος Ιωάννου του Συμεών ιερεύς των υιών Ιωαρίβ από Ιερουσαλήμ και εκάθισεν εν Μωδεΐν.
1Mc 2:2	και αυτω υιοί πέντε, Ιωάννης ο καλούμενος Γαδδής,
1Mc 2:3	Σίμων ο καλούμενος Θασσί,
1Mc 2:4	Ιούδας ο καλούμενος Μακκαβαίος,
1Mc 2:5	Ελεάζαρ ο καλούμενος Αναράν, Ιωνάθαν ο καλούμενος Απφούς.
1Mc 2:6	και είδε τας βλασφημίας τας γινομένας εν Ιούδα και εν Ιερουσαλήμ
1Mc 2:7	και είπεν· οίμοι, ινατί τούτο εγεννήθην ιδείν το σύντριμμα του λαού μου και το σύντριμμα της πόλεως της αγίας και καθίσαι εκεί εν τω δοθήναι αυτήν εν χειρί εχθρών και το αγίασμα εν χειρί αλλοτριών;
1Mc 2:8	εγένετο ο ναός αυτής ως ανήρ άδοξος,
1Mc 2:9	τα σκεύη της δόξης αυτής αιχμάλωτα απήχθη, απεκτάνθη τα νήπια αυτής εν ταις πλατείαις, οι νεανίσκοι αυτής εν ρομφαία εχθρού.
1Mc 2:10	ποίον έθνος ουκ εκληρονόμησε βασιλείαν αυτής και ουκ εκράτησε των σκύλων

	αυτής;
1Mc 2:11	πας ο κόσμος αυτής αφηρέθη, αντί ελευθέρως εγένετο εις δούλην.
1Mc 2:12	και ιδού τα άγια ημών και η καλλονή ημών και η δόξα ημών ηρημώθη, και εβεβήλωσαν αυτά τα έθνη.
1Mc 2:13	ινατί ημίν έτι ζήν;
1Mc 2:14	και διέρρηξε Ματταθίας και υιοί αυτού τα μάτια αυτών και περιεβάλοντο σάκκους και επένθησαν σφόδρα.
1Mc 2:15	Και ήλθον οι παρά του βασιλέως οι καταναγκάζοντες την αποστασίαν εις Μωδεϊν την πόλιν, ίνα θυσιάσωσι.
1Mc 2:16	και πολλοί από Ισραήλ προς αυτούς προσήλθον· και Ματταθίας και οι υιοί αυτού συνήχθησαν.
1Mc 2:17	και απεκρίθησαν οι παρά του βασιλέως και είπον τω Ματταθία λέγοντες· άρχων και ένδοξος και μέγας ει εν τη πόλει ταύτη και εστηριγμένος εν υιοίς και αδελφοίς·
1Mc 2:18	νυν ουν πρόσελθε πρώτος και ποιήσον το πρόσταγμα του βασιλέως, ως εποίησαν πάντα τα έθνη και οι άνδρες Ιούδα και οι καταλειφθέντες εν Ιερουσαλήμ, και έση συ και ο οίκός σου των φίλων του βασιλέως, και συ και οι υιοί σου δοξασθήσεσθε αργυρίω και χρυσίω και αποστολαίς πολλαίς.
1Mc 2:19	και απεκρίθη Ματταθίας και είπε φωνή μεγάλη· ει πάντα τα έθνη τα εν οίκω της βασιλείας του βασιλέως ακούουσιν αυτού, αποστήναι έκαστος από λατρείας πατέρων αυτού και ηρετίσαντο εν ταις εντολαίς αυτού,
1Mc 2:20	αλλ ' εγώ και οι υιοί μου και οι αδελφοί μου πορευσόμεθα εν διαθήκη πατέρων ημών.
1Mc 2:21	ίλεως ημίν καταλιπείν νόμον και δικαιώματα·
1Mc 2:22	των λόγων του βασιλέως ουκ ακουσόμεθα του παρελθειν την λατρείαν ημών δεξιάν ή αριστεράν.
1Mc 2:23	και ως επαύσατο λαλών τους λόγους τούτους, προσήλθεν ανήρ Ιουδαίος εν οφθαλμοίς πάντων, θυσιάσαι επί του βωμού του εν Μωδεϊν κατά το πρόσταγμα του βασιλέως.
1Mc 2:24	και είδε Ματταθίας και εξήλωσε, και ετρόμησαν οι νεφροί αυτού, και ανήνεγκε θυμόν κατά το κρίμα και δραμών έσφαξεν αυτόν επί τον βωμόν·
1Mc 2:25	και τον άνδρα του βασιλέως τον αναγκάζοντα θύειν απέκτεινεν εν τω καιρω εκείνω και τον βωμόν καθείλε.
1Mc 2:26	και εξήλωσε τω νόμω, καθώς εποίησε Φινεές τω Ζαμβρί υιω Σαλώμ.
1Mc 2:27	και ανέκραξε Ματταθίας εν τη πόλει φωνή μεγάλη λέγων· πας ο ζηλών τω νόμω και ιστών διαθήκην εξελθέτω οπίσω μου.

1Mc 2:28	και έφυγον αυτός και οι υιοί αυτού εις τα όρη και εγκατέλιπον όσα είχαν εν τη πόλει.
1Mc 2:29	Τότε κατέβησαν πολλοί ζητούντες δικαιοσύνην και κρίμα εις την έρημον καθίσαι εκεί,
1Mc 2:30	αυτοί και οι υιοί αυτών και αι γυναίκες αυτών και τα κτήνη αυτών, ότι επληθύνθη επ' αυτούς τα κακά.
1Mc 2:31	και ανηγγέλη τοις ανδράσι του βασιλέως και ταις δυνάμεσιν, αι ήσαν εν Ιερουσαλήμ πόλει Δαυίδ, ότι κατέβησαν άνδρες, οίτινες διασκέδασαν την εντολήν του βασιλέως εις τους κρύφους εν τη ερήμω.
1Mc 2:32	και έδραμον οπίσω αυτών πολλοί και καταλαβόντες αυτούς παρενέβαλον επ' αυτούς και συνεστήσαντο προς αυτούς πόλεμον εν τη ημέρα των σαββάτων
1Mc 2:33	και είπον προς αυτούς· έως του νυν ικανόν· εξέλθετε και ποιήσατε κατά τον λόγον του βασιλέως και ζήσεσθε.
1Mc 2:34	και είπον· ουκ εξελευσόμεθα ουδέ ποιήσομεν τον λόγον του βασιλέως του βεβηλώσαι την ημέραν των σαββάτων.
1Mc 2:35	και ετάχυναν επ' αυτούς πόλεμον.
1Mc 2:36	και ουκ απεκρίθησαν αυτοίς ουδέ λίθον ενετίναξαν αυτοίς, ουδέ ενέφραξαν τους κρύφους
1Mc 2:37	λέγοντες· αποθάνωμεν πάντες εν τη απλότητι ημών· μαρτυρεί εφ' ημάς ο ουρανός και η γη ότι ακρίτως απόλλυτε ημάς.
1Mc 2:38	και ανέστησαν επ' αυτούς εν τω πολέμω τοις σάββασι, και απέθανον αυτοί και αι γυναίκες αυτών, και τα τέκνα αυτών, και τα κτήνη αυτών έως χιλίων ψυχών ανθρώπων.
1Mc 2:39	Και έγνω Ματταθίας και οι φίλοι αυτού και επένθησαν επ' αυτούς έως σφόδρα.
1Mc 2:40	και είπεν ανήρ τω πλησίον αυτού· εάν πάντες ποιήσωμεν ως οι αδελφοί ημών εποίησαν, και μη πολεμήσωμεν προς τα έθνη υπέρ των ψυχών ημών και των δικαιωμάτων ημών, νυν τάχιον ημάς εξολοθρεύσουσιν από της γης.
1Mc 2:41	και εβουλεύσαντο τη ημέρα εκείνη λέγοντες· πας άνθρωπος, ος εάν έλθη προς ημάς εις πόλεμον τη ημέρα των σαββάτων, πολεμήσωμεν κατέναντι αυτού και ου μη αποθάνωμεν πάντες καθώς απέθανον οι αδελφοί ημών εν τοις κρύφοις.
1Mc 2:42	τότε συνήχθησαν προς αυτούς συναγωγή Ασιδαιών, ισχυροί δυνάμει από Ισραήλ, πας ο εκουσιαζόμενος τω νόμω·
1Mc 2:43	και πάντες οι φυγαδεύοντες από των κακών προσετέθησαν αυτοίς και εγένοντο αυτοίς εις στήριγμα.
1Mc 2:44	και συνεστήσαντο δύναμιν και επάταξαν αμαρτωλούς εν οργή αυτών και άνδρας ανόμους εν θυμω αυτών· και οι λοιποί έφυγον εις τα έθνη σωθήναι.

1Mc 2:45	και εκύκλωσε Ματταθίας και οι φίλοι αυτού και καθείλον τους βωμούς
1Mc 2:46	και περιέτεμον τα παιδάκια τα απερίτμητα, όσα εύρον εν ορίοις Ισραήλ, εν ισχύϊ
1Mc 2:47	και εδίωξαν τους υιούς της υπερηφανίας, και κατευωδώθη το έργον εν χειρί αυτών.
1Mc 2:48	και αντελάβοντο του νόμου εκ χειρός των εθνών και εκ χειρός των βασιλέων και ουκ έδωκαν κέρας τω αμαρτωλω.
1Mc 2:49	Και ήγγισαν αι ημέραι του Ματταθίου αποθανείν, και είπε τοις υιοίς αυτού· νυν εστηρίχθη υπερηφανία και ελεγμός και καιρός καταστροφής και οργή θυμού.
1Mc 2:50	και νυν, τέκνα, ζηλώσατε τω νόμω και δότε τας ψυχάς υμών υπέρ διαθήκης πατέρων ημών.
1Mc 2:51	μνήσθητε των πατέρων ημών τα έργα, α εποίησαν εν ταις γενεαίς αυτών, και δέξασθε δόξαν μεγάλην και όνομα αιώνιον.
1Mc 2:52	Αβραάμ ουχί εν πειρασμω ευρέθη πιστός, και ελογίσθη αυτω εις δικαιοσύνην;
1Mc 2:53	Ιωσήφ εν καιρω στενοχωρίας αυτού εφύλαξεν εντολήν και εγένετο κύριος Αιγύπτου.
1Mc 2:54	Φινεές ο πατήρ ημών εν τω ζηλώσαι ζήλον έλαβε διαθήκην ιερωσύνης αιωνίας.
1Mc 2:55	Ιησούς εν τω πληρώσαι λόγον εγένετο κριτής εν Ισραήλ.
1Mc 2:56	Χάλεβ εν τω επιμαρτύρασθαι εν τη εκκλησία έλαβε γης κληρονομίαν.
1Mc 2:57	Δαυίδ εν τω ελέω αυτού εκληρονόμησε θρόνον βασιλείας εις αιώνα αιώνος.
1Mc 2:58	Ήλίας εν τω ζηλώσαι ζήλον νόμου ανελήφθη έως εις τον ουρανόν.
1Mc 2:59	Ανανίας, Αζαρίας, Μισαήλ, πιστεύσαντες εσώθησαν εκ φλογός.
1Mc 2:60	Δανιήλ εν τη απλότητι αυτού ερρύσθη εκ στόματος λεόντων.
1Mc 2:61	και ούτως εννοήθητε κατά γενεάν και γενεάν, ότι πάντες οι ελπίζοντες επ ' αυτόν ουκ ασθενήσουσι.
1Mc 2:62	και από λόγων ανδρός αμαρτωλού μη φοβηθήτε, ότι η δόξα αυτού εις κοπρίαν και εις σκώληκας·
1Mc 2:63	σήμερον επαρθήσεται και αύριον ου μη ευρεθή, ότι επέστρεψεν εις τον χουν αυτού, και ο διαλογισμός αυτού απώλετο.
1Mc 2:64	και υμείς τέκνα ισχύσατε και ανδρίζεσθε εν τω νόμω, ότι εν αυτω δοξασθήσεσθε.
1Mc 2:65	και ιδού Συμεών ο αδελφός υμών, οίδα ότι ανήρ βουλής εστιν, αυτού ακούετε πάσας τας ημέρας, αυτός υμίν έσται εις πατέρα.
1Mc 2:66	και Ιούδας Μακκαβαίος ισχυρός δυνάμει εκ νεότητος αυτού, ούτος υμίν έσται

	άρχων στρατιάς και πολεμήσει πόλεμον λαών.
1Mc 2:67	και υμείς προσάξατε προς υμάς πάντας τους ποιητάς του νόμου και εκδικήσατε εκδίκησιν του λαού υμών.
1Mc 2:68	ανταπόδοτε ανταπόδομα τοις έθνεσι και προσέχετε εις τα προστάγματα του νόμου.
1Mc 2:69	και ευλόγησεν αυτούς, και προσετέθη προς τους πατέρας αυτού.
1Mc 2:70	και απέθανεν εν τω έκτω και τεσσαρακοστω και εκατοστω έτει, και έθαψαν αυτόν οι υιοί αυτού εν τάφοις πατέρων αυτών εν Μωδεϊν, και εκόψαντο αυτόν πας Ισραήλ κοπετόν μέγαν.
1Mc 3:1	ΚΑΙ ανέστη Ιούδας ο καλούμενος Μακκαβαίος υιος αυτού αντ' αυτού.
1Mc 3:2	και εβοήθουν αυτω πάντες οι αδελφοί αυτού και πάντες, όσοι εκολλήθησαν τω πατρί αυτού, και επολέμουν τον πόλεμον Ισραήλ μετ' ευφροσύνης.
1Mc 3:3	και επλάτυνε δόξαν τω λαω αυτού και ενεδύσατο θώρακα ως γίγας και συνεζώσατο τα σκεύη αυτού τα πολεμικά και συνεστήσατο πολέμους σκεπάζων παρεμβολήν εν ρομφαία.
1Mc 3:4	και ωμοιώθη λέοντι εν τοις έργοις αυτού και ως σκύμνος ερευγόμενος εις θήραν.
1Mc 3:5	και εδίωξεν ανόμους εξερευνών και τους ταράσσοντας τον λαόν αυτού εφλόγισε.
1Mc 3:6	και συνεστάλησαν οι ανομοι από του φόβου αυτού, και πάντες οι εργάτες της ανομίας συνεταράχθησαν, και ευωδώθη σωτηρία εν χειρί αυτού.
1Mc 3:7	και επίκρανε βασιλείς πολλούς και εύφρανε τον Ιακώβ εν τοις έργοις αυτού, και έως του αιώνος το μνημόσυνον αυτού εις ευλογίαν.
1Mc 3:8	και διήλθεν εν πόλεσιν Ιούδα και εξωλόθρευσεν ασεβείς εξ αυτής και απέστρεψεν οργήν από Ισραήλ
1Mc 3:6	και ωνομάσθη έως εσχάτου της γης και συνήγαγεν απολλυμένους.
1Mc 3:10	Και συνήγαγεν Απολλώνιος έθνη και από Σαμαρείας δύναμιν μεγάλην του πολεμήσαι προς Ισραήλ.
1Mc 3:11	και έγνω Ιούδας και εξήλθεν εις συνάντησιν αυτω και επάταξεν αυτόν και απέκτεινεν αυτόν· και έπεσον τραυματίαι πολλοί, και οι επίλοιποι έφυγον.
1Mc 3:12	και έλαβον τα σκύλα αυτών, και την μάχαιραν Απολλωνίου έλαβεν Ιούδας και ην πολεμών εν αυτη πάσας τας ημέρας.
1Mc 3:13	και ήκουσε Σήρων ο αρχων της δυνάμεως Συρίας ότι ήθροισεν Ιούδας άθροισμα και εκκλησίαν πιστών μετ' αυτού εκπρορευομένων εις πόλεμον,
1Mc 3:14	και είπε· ποιήσω εμαυτω όνομα και δοξασθήσομαι εν τη βασιλεία και πολεμήσω τον Ιούδαν και τους συν αυτω τους εξουδενούντας τον λόγον του βασιλέως.

1Mc 3:15	και προσέθετο του αναβήναι· και ανέβη μετ ' αυτού παρεμβολή ασεβών ισχυρά βοηθήσαι αυτω και ποιήσαι την εκδίκησιν εν υιοίς Ισραήλ.
1Mc 3:16	και ήγγισαν έως αναβάσεως Βαιθωρών, και εξήλθεν Ιούδας εις συνάντησιν αυτών ολιγοστός.
1Mc 3:17	ως δε είδον την παρεμβολήν ερχομένην εις συνάντησιν αυτοίς, είπον τω Ιούδα· Πως δυνησόμεθα ολιγοστοί όντες πολεμήσαι προς πλήθος τοσούτον ισχυρόν; και ημείς εκλελύμεθα ασιτούντες σήμερον.
1Mc 3:18	και είπεν Ιούδας· εύκοπόν εστι συγκλεισθήναι πολλούς εν χερσίν ολίγων, και ουκ έστι διαφορά εναντίον του Θεού του ουρανού σώζειν εν πολλοίς ή εν ολίγοις·
1Mc 3:19	ότι ουκ εν πλήθει δυνάμεως νίκη πολέμου εστίν, αλλ ' ή εκ του ουρανού η ισχύς.
1Mc 3:20	αυτοί έρχονται προς ημάς εν πλήθει ύβρεως και ανομίας του εξαράι ημάς και τας γυναίκας ημών και τα τέκνα ημών, του σκυλεύσαι ημάς,
1Mc 3:21	ημείς δε πολεμούμεν περί των ψυχών ημών και των νομίμων ημών.
1Mc 3:22	και αυτός συντρίψει αυτούς προ προσώπου ημών· υμείς δε μη φοβηθήτε απ ' αυτών.
1Mc 3:23	ως δε επαύσατο λαλών, ενήλατο εις αυτούς άφνω, και συνετρίβη Σήρων και η παρεμβολή αυτού ενώπιον αυτού.
1Mc 3:24	και εδίωκον αυτόν εν τη καταβάσει Βαιθωρών έως του πεδίου· και έπεσον απ ' αυτών εις άνδρας οκτακοσίους, οι δε λοιποί έφυγον εις γην Φυλιστιείμ.
1Mc 3:25	και ήρξατο ο φόβος Ιούδα και των αδελφών αυτού και η πτόησις επιπίπτειν επί τα έθνη τα κύκλω αυτών.
1Mc 3:26	και ήγγισεν έως του βασιλέως το όνομα αυτού, και υπέρ των παρατάξεων Ιούδα εξηγείτο παν έθνος.
1Mc 3:27	Ως δε ήκουσεν Αντίοχος ο βασιλεύς τους λόγους τούτους, ωργίσθη θυμω και απέστειλε και συνήγαγε τας δυνάμεις πάσας της βασιλείας αυτού, παρεμβολήν ισχυράν σφόδρα.
1Mc 3:28	και ήνοιξε το γαζοφυλάκιον αυτού και έδωκεν οψώνια ταις δυνάμεσιν αυτού εις ενιαυτόν και ενετείλατο είναι αυτούς ετοιμούς εις πάσαν χρείαν.
1Mc 3:29	και είδεν ότι εξέλιπε το αργύριον από των θησαυρών και οι φόροι της χώρας ολίγοι, χάριν της διχοστασίας και πληγής, ης κατεσκεύασεν εν τη γη του άραι τα νόμιμα, α ήσαν αφ ' ημερών των πρώτων.
1Mc 3:30	και ευλαβήθη μη ουκ έχη ως άπαξ και δις εις τας δαπάνας και τα δόματα, α εδίδου έμπροσθεν δαψιλεί χειρί και επερίσσευσεν υπέρ τους βασιλείς τους έμπροσθεν,
1Mc 3:31	και ηπορείτο τη ψυχή αυτού σφόδρα και εβουλεύσατο του πορευθήναι εις την Περσίδα και λαβείν τους φόρους των χωρών και συναγαγείν αργύριον πολύ.

1Mc 3:32	και κατέλιπε Λυσίαν άνθρωπον ένδοξον και από γένους της βασιλείας επί των πραγμάτων του βασιλέως από του ποταμού Ευφράτου έως των ορίων Αιγύπτου
1Mc 3:33	και τρέφει Αντίοχον τον υιόν αυτού έως του επιστρέψαι αυτόν.
1Mc 3:34	και παρέδωκεν αυτω τας ημίσεις των δυνάμεων και τους ελέφαντας και ενετείλατο αυτω περί πάντων, ων εβούλετο, και περί των κατοικούντων την Ιουδαίαν και Ιερουσαλήμ
1Mc 3:35	αποστέλλαι επ' αυτούς δύναμιν του εκτρίψαι και εξάραι την ισχύν Ισραήλ και το κατάλειμμα Ιερουσαλήμ και άραι το μνημόσυνον αυτών από του τόπου
1Mc 3:36	και κατοικήσαι υιούς αλλογενείς εν πάσι τοις ορίοις αυτών και κατακληροδοτήσαι την γην αυτών.
1Mc 3:37	και ο βασιλεύς παρέλαβε τας ημίσεις των δυνάμεων τας καταλειφθείσας και απήρην από Αντιοχείας από πόλεως βασιλείας αυτού, έτους εβδόμου και τεσσαρακοστού και εκατοστού, και διεπέρασε τον Ευφράτην ποταμόν και διεπορεύετο τας επάνω χώρας.
1Mc 3:38	Και επέλεξε Λυσίας Πτολεμαίον τον Δορυμένους και Νικάνορα και Γοργίαν άνδρας δυνατούς των φίλων του βασιλέως,
1Mc 3:39	και απέστειλε μετ' αυτών τεσσαράκοντα χιλιάδας ανδρών και επτακισχιλίαν ίππον του εξελθείν εις γην Ιούδα και καταφθείραι αυτήν κατά τον λόγον του βασιλέως.
1Mc 3:40	και απήραν συν πάση τη δυνάμει αυτών, και ήλθον και παρενέβαλον πλησίον Εμμανούμ εν τη γη τη πεδινή.
1Mc 3:41	και ήκουσαν οι έμποροι της χώρας το όνομα αυτών και έλαβον αργύριον και χρυσίον πολύ σφόδρα και πέδας και ήλθον εις την παρεμβολήν του λαβείν τους υιούς Ισραήλ εις παίδας. και προσετέθησαν προς αυτούς δύναμις Συρίας και γης αλλοφύλων.
1Mc 3:42	και είδεν Ιούδας και οι αδελφοί αυτού, ότι επληθύνθη τα κακά και αι δυνάμεις παρεμβάλλουσιν εν τοις ορίοις αυτών, και επέγνωσαν τους λόγους του βασιλέως, ους ενετείλατο ποιήσαι τω λαω εις απώλειαν και συντέλειαν.
1Mc 3:43	και είπεν έκαστος προς τον πλησίον αυτού· αναστήσωμεν την καθαίρεσιν του λαού ημών και πολεμήσωμεν περί του λαού ημών και των αγίων.
1Mc 3:44	και συνηθροίσθη η συναγωγή του είναι ετοιμούς εις πόλεμον και του προσεύξασθαι και αιτήσαι έλεον και οικτιρισμούς.
1Mc 3:45	και Ιερουσαλήμ ην αοίκητος ως έρημος· ουκ ην ο εισπορευόμενος και εκπορευόμενος εκ των γεννημάτων αυτής, και το αγίασμα καταπατούμενον, και υιοί αλλογενών εν τη άκρα, κατάλυμα τοις έθνεσι· και εξήρθη τέρψις εξ Ιακώβ, και εξέλιπεν αυλός και κινύρα.
1Mc 3:46	και συνήχθησαν και ήλθσαν εις Μασσηφά κατέναντι Ιερουσαλήμ, ότι τόπος προσευχής εις Μασσηφά το πρότερον τω Ισραήλ.

1Mc 3:47	και ενήστευσαν τη ημέρα εκείνη και περιεβάλοντο σάκκους και σποδόν επί τας κεφαλάς αυτών και διέρρηξαν τα ιμάτια αυτών.
1Mc 3:48	και εξεπέτασαν το βιβλίον του νόμου, περί ων εξηρούνων τα έθνη τα ομοιώματα των ειδώλων αυτών.
1Mc 3:49	και ήνεγκαν τα ιμάτια της ιερωσύνης και τα πρωτογενήματα και τας δεκάτας και ήγειραν τους ναζιραίους, οί επλήρωσαν τας ημέρας,
1Mc 3:50	και εβόησαν φωνή εις τον ουρανόν λέγοντες· τι ποιήσωμεν τούτοις και που αυτούς απαγάγωμεν;
1Mc 3:52	και τα άγια σου καταπεπάτηται και βεβήλωται και οι ιερείς σου εν πένθει και ταπεινώσει.
1Mc 3:52	και ιδού τα έθνη συνήκται εφ' ημάς του εξαράι ημάς· συ οίδας α λογίζονται εφ' ημάς.
1Mc 3:53	Πως δυνησόμεθα υποστήναι κατά πρόσωπον αυτών, εάν μη συ βοηθήσης ημίν;
1Mc 3:54	και εσάλπισαν ταις σάλπιγξι και εβόησαν φωνή μεγάλη.
1Mc 3:55	και μετά τούτο κατέστησεν Ιούδας ηγούμενος του λαού χιλιάρχους και εκατοντάρχους και πεντηκοντάρχους και δεκάρχους.
1Mc 3:56	και είπον τοις οικοδομούσιν οικίας και μνηστευομένοις γυναίκας και φυτεύουσιν αμπελώνας και δειλοί αποστρέφειν έκαστον εις τον οίκον αυτού κατά τον νόμον.
1Mc 3:57	και απήρεν η παρεμβολή, και παρενέβαλε κατά νότον Αμμαούς.
1Mc 3:58	και είπεν Ιούδας· περιζώσασθε και γίνεσθε εις υιούς δυνατούς και γίνεσθε έτοιμοι εις το πρωϊ του πολεμήσαι εν τοις έθνεσι τούτοις τοις επισυνηγμένοις εφ' ημάς εξαράι ημάς και τα άγια ημών·
1Mc 3:59	ότι κρείσσον ημάς αποθανείν εν τω πολέμω ή επιδείν επί τα κακά του έθνους ημών και των αγίων.
1Mc 3:60	ως δ' αν ή θέλημα εν ουρανω, ούτω ποιήσει.
1Mc 4:1	ΚΑΙ παρέλαβε Γοργίας πεντακισχιλίους άνδρας και χιλίαν ίππον εκλεκτήν, και απήρεν η παρεμβολή νυκτός,
1Mc 4:2	ωστε επιβαλείν επί την παρεμβολήν των Ιουδαίων και πατάξαι αυτούς άφνω· και οι υιοί της άκρας ήσαν αυτω οδηγοί.
1Mc 4:3	και ήκουσεν Ιούδας και απήρεν αυτός και οι δυνατοί πατάξαι την δύναμιν του βασιλέως την εν Αμμαούς,
1Mc 4:4	έως έτι αι δυνάμεις εσκορπισμέναι ήσαν από της παρεμβολής.
1Mc 4:5	και ήλθε Γοργίας εις την παρεμβολήν Ιούδα νυκτός και ουδένα εύρε· και εξήτει αυτούς εν τοις όρεσιν, ότι είπε· φεύγουσιν ούτοι αφ' ημών.

1Mc 4:6	και άμα τη ημέρα ώφθη Ιούδας εν τω πεδίω εν τρισχιλίσι ανδράσι· πλήν καλύμματα και μαχαίρας ουκ είχαν καθώς ηβούλοντο.
1Mc 4:7	και είδον παρεμβολήν εθνών ισχυράν τεθωρακισμένην και ίππον κυκλούσαν αυτήν, και ούτοι διδακτοί πολέμου.
1Mc 4:8	και είπεν Ιούδας τοις ανδράσι τοις μετ ' αυτού· μη φοβείσθε το πλήθος αυτών και το όρμημα αυτών μη δειλωθήτε·
1Mc 4:9	μνήσθητε Πως εσώθησαν οι πατέρες ημών εν θαλάσση ερυθρά, ότι εδίωξεν αυτούς Φαραώ εν δυνάμει.
1Mc 4:10	και νυν βοήσωμεν εις τον ουρανόν, ει πως ελεήσει ημάς και μνησθήσεται διαθήκης πατέρων ημών και συντριψίει την παρεμβολήν ταύτην κατά πρόσωπον ημών σήμερον,
1Mc 4:11	και γνώσεται πάντα τα έθνη ότι εστιν ο λυτρούμενος και σώζων τον Ισραήλ.
1Mc 4:12	και ήραν οι αλλόφυλοι τους οφθαλμούς αυτών και είδον αυτούς ερχομένους εξεναντίας
1Mc 4:13	και εξήλθον εκ της παρεμβολής εις πόλεμον· και εσάλπισαν οι μετά Ιούδα
1Mc 4:14	και συνήψαν και συνετριβήσαν τα έθνη και έφυγον εις το πεδίον,
1Mc 4:15	οι δε έσχατοι πάντες έπεσον εν ρομφαία. και εδίωξαν αυτούς έως Γαζηρών και έως των πεδίων της Ιδουμαίας και Αζώτου και Ιαμνείας, και έπεσον εξ αυτών εις άνδρας τρισχιλίους.
1Mc 4:16	και επέστρεψεν Ιούδας και η δύναμις από του διώκειν όπισθεν αυτών
1Mc 4:17	και είπε προς τον λαόν· μη επιθυμήσητε των σκύλων, ότι πόλεμος εξεναντίας ημών,
1Mc 4:18	και Γοργίας και η δύναμις εν τω όρει εγγύς ημών· αλλά στήτε νυν εναντίον των εχθρών ημών και πολεμήσατε αυτούς, και μετά ταύτα λάβετε τα σκύλα μετά παρηρησίας.
1Mc 4:19	έτι λαλούντος Ιούδα ταύτα, ώφθη μέρος τι εκκύπτον εκ του όρους·
1Mc 4:20	και είδεν ότι τετρόπωνται, και εμπυρίζουσι την παρεμβολήν· ο γαρ καπνός ο θεωρούμενος ενεφάνιζε το γεγονός.
1Mc 4:21	οι δε ταύτα συνιδόντες εδειλώθησαν σφόδρα· συνιδόντες δε και την Ιούδα παρεμβολήν εν τω πεδίω ετοιμήν εις παράταξιν,
1Mc 4:22	έφυγον πάντες εις γην αλλοφύλων.
1Mc 4:23	και ανέστρεψεν Ιούδας επί την σκυλείαν της παρεμβολής, και έλαβον χρυσίον πολύ και αργύριον και υάκινθον και πορφύραν θαλασσίαν και πλούτον μέγαν.
1Mc 4:24	και επιστραφέντες ύμνουν και ευλόγουν εις ουρανόν ότι καλόν, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού.

1Mc 4:25	και εγένετο σωτηρία μεγάλη τω Ισραήλ εν τη ημέρα εκείνη.
1Mc 4:26	Όσοι δε των αλλοφύλων διεσώθησαν, παραγενηθέντες απήγγειλαν τω Λυσία πάντα τα συμβεβηκότα.
1Mc 4:27	ο δε ακούσας συνεχύθη και ηθύμει, ότι ουχ οία ήθελε, τοιαύτα γέγονει τω Ισραήλ, και ουχ οία ενετείλατο αυτω ο βασιλεύς, τοιαύτα εξέβη.
1Mc 4:28	και εν τω εχομένω ενιαυτω συνελόχισεν ο Λυσίας ανδρών επιλέκτων εξήκοντα χιλιάδας και πεντακισχιλίαν ίππων, ωστε εκπολεμήσαι αυτούς.
1Mc 4:29	και ήλθον εις την Ιδουμαίαν και παρενέβαλον εν Βαιθσούροις, και συνήντησεν αυτοίς Ιούδας εν δέκα χιλιάσιν ανδρών.
1Mc 4:30	και είδε την παρεμβολήν ισχυράν και προσήξατο και είπεν· ευλογητός ει ο σωτήρ του Ισραήλ ο συντρίψας το όρμημα του δυνατού εν χειρί του δούλου σου Δαυίδ και παρέδωκας την παρεμβολήν των αλλοφύλων εις χείρας Ιωνάθαν υιού Σαούλ και του αίροντος τα σκεύη αυτού·
1Mc 4:31	ούτω σύγκλειςον την παρεμβολήν ταύτην εν χειρί λαού σου Ισραήλ, και αισχυνητήωσαν επί τη δυνάμει και τη ίππω αυτών·
1Mc 4:32	δος αυτοίς δειλίαν και τήξον θράσος ισχύος αυτών, και σαλευθήτωσαν τη συντριβή αυτών·
1Mc 4:33	κατάβαλε αυτούς ρομφαία αγαπώντων σε, και αινεσάτωσάν σε πάντες οι ειδότες το όνομά σου εν ύμνοις.
1Mc 4:34	και συνέβαλον αλλήλοις, και έπεσον εκ της παρεμβολής Λυσίου εις πεντακισχιλίους άνδρας και έπεσον εξ εναντίας αυτών.
1Mc 4:35	ιδών δε Λυσίας την γενομένην τροπήν της αυτού συντάξεως, της δε Ιούδα το γεγενημένον θάρσος και ως έτοιμοί εισιν ή ζήν ή τεθνάναι γενναίως, απήρην εις Αντιόχειαν και εξενολόγει, και πλεονάσας τον γενηθέντα στρατόν ελογίζετο πάλιν παραγενέσθαι εις την Ιουδαίαν.
1Mc 4:36	Είπε δε Ιούδας και οι αδελφοί αυτού· ιδού συνετρίβησαν οι εχθροί ημών, αναβώμεν καθαρίσαι τα άγια και εγκαινίσαι.
1Mc 4:37	και συνήχθη η παρεμβολή πάσα και ανέβησαν εις όρος Σιών.
1Mc 4:38	και είδον το αγίασμα ηρημωμένον και το θυσιαστήριον βεβηλωμένον και τας πύλας κατακεκαυμένας και εν ταις αυλαίς φυτά πεφυκότα ως εν δρυμω ή ως ενί των ορέων και τα παστοφόρια καθηρημένα.
1Mc 4:39	και διέρρηξαν τα ιμάτια αυτών και εκόψαντο κοπετόν μέγαν και επέθεντο σποδόν επί την κεφαλήν αυτών
1Mc 4:40	και έπεσον επί πρόσωπον επί την γην και εσάλπισαν ταις σάλπιγξι των σημασιών και εβόησαν εις τον ουρανόν.
1Mc 4:41	τότε επέταξεν Ιούδας άνδρας πολεμείν τους εν τη άκρα, έως αν καθαρίση τα άγια.

1Mc 4:42	και επέλεξεν ιερείς αμώμους θελητάς νόμου,
1Mc 4:43	και εκαθάρισαν τα άγια και ήραν τους λίθους του μiasμού εις τόπον ακάθαρτον.
1Mc 4:44	και εβουλεύσαντο περί του θυσιαστηρίου της ολοκαυτώσεως του βεβηλωμένου, τι αυτω ποιήσωσι·
1Mc 4:45	και επέπεσεν αυτοίς βουλή αγαθή καθελείν αυτό, μήποτε γένηται αυτοίς εις όνειδος, ότι εμίαναν τα έθνη αυτό· και καθείλον το θυσιαστήριον.
1Mc 4:46	και απέθεντο τους λίθους εν τω όρει του οίκου εν τόπω επιτηδείω μέχρι του παραγεννηθήναι προφήτην του αποκριθήναι περί αυτών.
1Mc 4:47	και έλαβον λίθους ολοκλήρους κατά τον νόμον και ωκοδόμησαν το θυσιαστήριον καινόν κατά το πρότερον.
1Mc 4:48	και ωκοδόμησαν τα άγια και τα εντός του οίκου και τας αυλάς ηγίασαν.
1Mc 4:49	και εποίησαν σκευή άγια καινά και εισήνεγκαν την λυχνίαν και το θυσιαστήριον των θυμιαμάτων και την τράπεζαν εις τον ναόν.
1Mc 4:50	και εθυμίασαν επί το θυσιαστήριον και εξήψαν τους λύχνους τους επί της λυχνίας, και εφάινον εν τώ ναω.
1Mc 4:51	και επέθηκαν επί την τράπεζαν άρτους και εξεπέτασαν τα καταπετάσματα και ετέλεσαν πάντα τα έργα, α εποίησαν.
1Mc 4:52	και ώρθρισαν το πρωϊ τη πέμπτη και εικάδι του μηνός του ενάτου (ούτος ο μην Χασελεύ) του ογδού και τεσσαρακοστού και εκατοστού έτους
1Mc 4:53	και ανήνεγκαν θυσίαν κατά τον νόμον επί το θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων το καινόν, ό εποίησαν.
1Mc 4:54	κατά τον καιρόν και κατά την ημέραν, εν ή εβεβήλωσαν αυτό τα έθνη, εν εκείνη ενεκαινίσθη εν ωδαίς και κιθάραις και κινύραις και εν κυμβάλοις.
1Mc 4:55	και έπεσον πας ο λαός επί πρόσωπον και προσεκύνησαν και ευλόγησαν εις ουρανόν τον ευοδώσαντα αυτοίς.
1Mc 4:56	και εποίησαν τον εγκαινισμόν του θυσιαστηρίου ημέρας οκτώ και προσήνεγκαν ολοκαυτώματα μετ' ευφροσύνης και έθυσαν θυσίαν σωτηρίου και αιnéσεως.
1Mc 4:57	και κατεκόσμησαν το κατά πρόσωπον του ναού στεφάνοις χρυσοίς και ασπιδίσκαις και ενεκαίνισαν τας πύλας και τα παστοφόρια και εθύρωσαν αυτά.
1Mc 4:58	και εγενήθη ευφροσύνη μεγάλη εν τω λαω σφόδρα, και απεστράφη όνειδος εθνών.
1Mc 4:59	και έστησεν Ιούδας και οι αδελφοί αυτού και πάσα η εκκλησία Ισραήλ, ίνα άγωνται αι ημέραι εγκαινισμού του θυσιαστηρίου εν τοις καιροίς αυτών ενιαυτόν κατ' ενιαυτόν ημέρας οκτώ, από της πέμπτης και εικάδος του μηνός Χασελεύ, μετ' ευφροσύνης και χαράς.

1Mc 4:60	και ωκοδόμησαν εν τω καιρω εκείνω το όρος Σιών, κυκλόθεν τείχη υψηλά και πύργους οχυρούς, μη ποτε παραγεννηθέντα τα έθνη καταπατήσωσιν αυτά, ως εποίησαν το πρότερον.
1Mc 4:61	και επέταξεν εκεί δύναμιν τηρείν αυτό και ωχύρωσαν αυτό τηρείν την Βαιθσούραν του έχειν τον λαόν οχύρωμα κατά πρόσωπον της Ιδουμαίας.
1Mc 5:1	ΚΑΙ εγένετο ότε ήκουσαν τα έθνη κυκλόθεν ότι ωκοδομήθη το θυσιαστήριον και ενεκαινίσθη το αγίασμα ως το πρότερον, και ωργίσθησαν σφόδρα
1Mc 5:2	και εβουλεύσαντο του άραι το γένος Ιακώβ τους όντας εν μέσω αυτών και ήρξαντο του θανατούν εν τω λαω και εξαίρειν.
1Mc 5:3	και επολέμει Ιούδας προς τους υιούς Ησαύ εν τη Ιδουμαία, την Ακραβαττήνην, ότι περιεκάθηντο τον Ισραήλ, και επάταξεν αυτούς πληγήν μεγάλην και συνέστειλεν αυτούς και έλαβε τα σκύλα αυτών.
1Mc 5:4	και εμνήσθη της κακίας υιών Βαιάν, οί ήσαν τω λαω εις παγίδα και εις σκάνδαλον εν τω ενεδρεύειν αυτούς εν ταις οδοίς·
1Mc 5:5	και συνεκλείσθησαν υπ ' αυτού εν τοις πύργοις, και παρενέβαλεν επ ' αυτούς και ανεθεμάτισεν αυτούς και ενεπύρισε τους πύργους αυτής εν πυρί συν πάσι τοις ενούσι.
1Mc 5:6	και διεπέρασεν επί τους υιούς Αμμών και εύρε χείρα κραταιάν και λαόν πολύν και Τιμόθεον ηγούμενον αυτών·
1Mc 5:7	και συνήψε προς αυτούς πολέμους πολλούς, και συνετριβησαν προ προσώπου αυτού, και επάταξεν αυτούς.
1Mc 5:8	και προκατελάβετο την Ιαζήρ και τας θυγατέρας αυτής και ανέστρεψεν εις την Ιουδαίαν.
1Mc 5:9	Και επισυνήχθησαν τα έθνη τα εν τη Γαδαάδ επί τον Ισραήλ τους όντας επί τοις ορίοις αυτών του εξάραι αυτούς, και έφυγον εις Δάθεμα το οχύρωμα.
1Mc 5:10	και απέστειλαν γράμματα προς Ιούδαν και τους αδελφούς αυτού λέγοντες· επισυνηγμένα εστίν εφ ' ημάς τα έθνη τα κύκλω ημών του εξάραι ημάς
1Mc 5:11	και ετοιμάζονται ελθείν και προκαταλαβέσθαι το οχύρωμα, εις ό κατεφύγομεν, και Τιμόθεος ηγείται της δυνάμεως αυτών·
1Mc 5:12	νυν ουν ελθών εξελού ημάς εκ χειρός αυτών, ότι πέπτωκεν εξ ημών πλήθος,
1Mc 5:13	και πάντες οι αδελφοί ημών οι όντες εν τοις Τωβίου τεθανάτωνται, και ηημαλωτίκασι τας γυναίκας αυτών και τα τέκνα και την αποσκευήν, και απώλεσαν εκεί ωσει μίαν χλιαρχίαν ανδρών.
1Mc 5:14	έτι αι επιστολαί ανεγινώσκοντο, και ιδού άγγελοι έτεροι παρεγένοντο εκ της Γαλιλαίας διερρηχότες τα ιμάτια απαγγέλλοντες κατά τα ρήματα ταύτα λέγοντες
1Mc 5:15	επισυνήχθαι επ ' αυτούς εκ Πτολεμαϊδος και Τύρου και Σιδώνος και πάσης

	Γαλιλαίας αλλοφύλων του εξαναλώσαι ημάς.
1Mc 5:16	ως δε ήκουσεν Ιούδας και ο λαός τους λόγους τούτους, επισυνήχθη εκκλησία μεγάλη βουλεύσασθαι τι ποιήσωσι τοις αδελφοίς αυτών, τοις ούσιν εν θλίψει και πολεμουμένοις υπ' αυτών.
1Mc 5:17	και είπεν Ιούδας Σίμωνι τω αδελφω αυτου· επίλεξον σεαυτω άνδρας και πορευού και ρύσαι τους αδελφούς σου τους εν τη Γαλιλαία· εγώ δε και Ιωνάθαν ο αδελφός μου πορευσόμεθα εις την Γαλααδίτιν.
1Mc 5:18	και κατέλιπεν Ιώσηφον τον του Ζαχαρίου και Αζαρίαν ηγουμένους του λαού μετά των επιλοίπων της δυνάμεως εν τη Ιουδαία εις τήρησιν
1Mc 5:19	και ενετείλατο αυτοίς λέγων· πρόστητε του λαού τούτου και μη συνάψητε πόλεμον προς τα έθνη έως του επιστρέψαι ημάς.
1Mc 5:20	και εμερίσθησαν Σίμωνι άνδρες τρισχίλιοι του πορευθήναι εις την Γαλιλαίαν, Ιούδα δε άνδρες οκτακισχίλιοι εις την Γαλααδίτιν.
1Mc 5:21	και επορεύθη Σίμων εις την Γαλιλαίαν και συνήψε πολέμους πολλούς προς τα έθνη, και συνετριβη τα έθνη από προσώπου αυτου,
1Mc 5:22	και εδιώξεν αυτούς έως της πύλης Πτολεμαίδος. και έπεσον εκ των εθνών εις τρισχιλίους άνδρας, και έλαβε τα σκύλα αυτών.
1Mc 5:23	και παρέλαβε τους εν τη Γαλιλαία και εν Αρβάττοις συν ταις γυναιξί και τοις τέκνοις και πάντα, όσα ην αυτοίς, και ήγαγεν εις την Ιουδαίαν μετ' ευφροσύνης μεγάλης.
1Mc 5:24	και Ιούδας ο Μακκαβαίος και Ιωνάθαν ο αδελφός αυτου διέβησαν τον Ιορδάνην και επορεύθησαν οδόν τριών ημερών εν τη ερήμω.
1Mc 5:25	και συνήντησαν τοις Ναβαταίοις, και απήντησαν αυτοίς ειρηνικάς και διηγήσαντο αυτοίς άπαντα τα συμβάντα τοις αδελφοίς αυτών εν τη Γαλααδίτιδι.
1Mc 5:26	και ότι πολλοί εξ αυτών συνειλημμένοι εισίν εις Βόσορρα και Βοσόρ, εν Αλέμοις, Χασφώρ, Μακέδ και Καρναϊν, πάσαι αι πόλεις αύται οχυραί και μεγάλαι·
1Mc 5:27	και εν ταις λοιπαίς πόλεσι της Γαλααδίτιδος εισι συνειλημμένοι και εις αύριον τάσσονται παρεμβάλλειν επί τα οχυρώματα και καταλαβέσθαι και εξάραι πάντας τούτους εν ημέρα μια.
1Mc 5:28	και απέστρεψεν Ιούδας και η παρεμβολή αυτου οδόν εις την έρημον Βόσορρα άφνω· και κατελάβετο την πόλιν και απέκτεινε παν αρσενικόν εν στόματι ρομφαίας και έλαβε πάντα τα σκύλα αυτών και ενέπρησεν αυτήν πυρί.
1Mc 5:29	και απήρην εκείθεν νυκτός, και επορεύετο έως επί το οχύρωμα·
1Mc 5:30	και εγένετο εωθινή ήραν τους οφθαλμούς αυτών και ιδού λαός πολός, ου ουκ ην αριθμός, αίροντες κλίμακας και μηχανάς καταλαβέσθαι το οχύρωμα και επολέμουν αυτούς.
1Mc 5:31	και είδεν Ιούδας ότι ήρκται ο πόλεμος και η κραυγή της πόλεως ανέβη εις τον

	ουρανόν σάλπιγξι και φωνή μεγάλη,
1Mc 5:32	και είπε τοις ανδράσι της δυνάμεως· πολεμήσατε σήμερον υπέρ των αδελφών υμών.
1Mc 5:33	και εξήλθεν εν τρισίν αρχαίς εξόπισθεν αυτών, και εσάλπισαν ταις σάλπιγξι και εβόησαν εν προσευχή.
1Mc 5:34	και επέγνω η παρεμβολή Τιμοθέου ότι Μακκαβαίός εστι, και έφυγον από προσώπου αυτού, και επάταξεν αυτούς πληγήν μεγάλην, και έπεσον εξ αυτών εν εκείνη τη ημέρα εις οκτακισχιλίους άνδρας.
1Mc 5:35	και απέκλινεν εις Μααφά και επολέμησεν αυτήν και προκατελάβετο αυτήν και απέκτεινε παν αρσενικόν αυτής και έλαβε τα σκύλα αυτής και ενέπρησεν αυτήν πυρί.
1Mc 5:36	εκείθεν απήρε και προκατελάβετο την Χασφών, Μακέδ, Βοσόρ και τας λοιπάς πόλεις της Γαλααδίτιδος.
1Mc 5:37	μετά δε τα ρήματα ταύτα συνήγαγε Τιμόθεος παρεμβολήν άλλην και παρενέβαλε κατά πρόσωπον Ραφών εκ πέραν του χειμάρρου.
1Mc 5:38	και απέστειλεν Ιούδας κατασκοπεύσαι την παρεμβολήν, και απήγγειλαν αυτω λέγοντες· επισυνηγμένα εισί προς αυτούς πάντα τα έθνη τα κύκλω ημών, δύναμις πολλή σφόδρα·
1Mc 5:39	και Άραβας μεμίσθωνται εις βοήθειαν αυτοίς και παρενέβαλον πέραν του χειμάρρου έτοιμοι του ελθείν επί σε εις πόλεμον. και επορεύθη Ιούδας εις συνάντησιν αυτών.
1Mc 5:40	και είπε Τιμόθεος τοις άρχουσι της δυνάμεως αυτού εν τω εγγίζειν Ιούδαν και την παρεμβολήν αυτού επί τον χειμάρρουν του ύδατος· εάν διαβή προς ημάς πρότερος, ου δυνησόμεθα υποστήναι αυτόν, ότι δυναμένος δυνησεται προς ημάς·
1Mc 5:41	εάν δε δειλωθή και παρεμβάλη πέραν του ποταμού, διαπεράσομεν προς αυτόν και δυνησόμεθα προς αυτόν.
1Mc 5:42	ως δε ήγγισεν Ιούδας επί τον χειμάρρουν του ύδατος, έστησε τους γραμματείς του λαού επί του χειμάρρου και ενετείλατο αυτοίς λέγων· μη αφήτε πάντα άνθρωπον παρεμβαλείν, αλλ ' ερχέσθωσαν πάντες εις τον πόλεμον.
1Mc 5:43	και διεπέρασεν επ ' αυτούς πρότερος και πας ο λαός όπισθεν αυτού, και συνετριβήσαν προ προσώπου αυτού πάντα τα έθνη και έρριψαν τα όπλα αυτών και έφυγον εις το τέμενος εν Καρναϊν.
1Mc 5:44	και προκατελάβοντο την πόλιν και το τέμενος ενεπύρισαν εν πυρί συν πάσι τοις εν αυτω· και ετροπώθη η Καρναϊν, και ουκ εδύναντο έτι υποστήναι κατά πρόσωπον Ιούδα.
1Mc 5:45	και συνήγαγεν Ιούδας πάντα Ισραήλ τους εν τη Γαλααδίτιδι από μικρού έως μεγάλου και τας γυναίκας αυτών και τα τέκνα αυτών και την αποσκευήν, παρεμβολήν μεγάλην σφόδρα, ελθείν εις γην Ιούδα.

1Mc 5:46	και ήλθον έως Εφρών, και αύτη η πόλις μεγάλη επί της εισόδου οχυρά σφόδρα, ουκ ην εκκλίνας απ ' αυτής δεξιάν ή αριστεράν, αλλ ' ή δια μέσου αυτής πορεύεσθαι·
1Mc 5:47	και απέκλεισαν αυτούς οι εκ της πόλεως και ενέφραξαν τας πύλας λίθοις.
1Mc 5:48	και απέστειλε προς αυτούς Ιούδας λόγοις ειρηνικούς λέγων· διελευσόμεθα δια της γης σου του απελθείν εις την γην ημών, και ουδείς κακοποιήσει υμάς, πλήν τοις ποσί παρελευσόμεθα· και ουκ ηβούλοντο ανοίξει αυτω.
1Mc 5:49	και επέταξεν Ιούδας κηρύξει εν τη παρεμβολή του παρεμβαλείν έκαστον εν ω εστι τόπω·
1Mc 5:50	και παρενέβαλον οι άνδρες της δυνάμεως, και επολέμησαν την πόλιν όλην την ημέραν εκείνην και όλην την νύκτα, και παρεδόθη η πόλις εν χερσίν αυτου.
1Mc 5:51	και απώλεσε παν αρσενικόν εν στόματι ρομφαίας και εξερρίζωσεν αυτήν και έλαβε τα σκύλα αυτής και διήλθε δια της πόλεως επάνω των απεκταμμένων.
1Mc 5:52	και διέβησαν τον Ιορδάνην εις το πεδίον το μέγα κατά πρόσωπον Βαιθσάν.
1Mc 5:53	και ην Ιούδας επισυνάγων τους εσχατίζοντας και παρακαλών τον λαόν κατά πάσαν την οδόν, έως ου ήλθον εις γην Ιούδα.
1Mc 5:54	και ανέβησαν εις το όρος Σιών εν ευφροσύνη και χαρά και προσήγαγον ολοκαυτώματα, ότι ουκ έπεσεν εξ αυτών ουθείς έως του επιστρέψαι εν ειρήνη.
1Mc 5:55	Και εν ταις ημέραις, αις ην Ιούδας και Ιωνάθαν εν τη Γαλαάδ και Σίμων ο αδελφός αυτου εν τη Γαλιλαία κατά πρόσωπον Πτολεμαΐδος,
1Mc 5:56	ήκουσεν Ιωσήφ ο του Ζαχαρίου και Αζαρίας άρχοντες της δυνάμεως των ανδραγαθιών και του πολέμου, οία εποίησαν,
1Mc 5:57	και ειπε· ποιήσωμεν και αυτοί εαυτοίς όνομα και πορευθώμεν πολεμήσαι προς τα έθνη τα κύκλω ημών.
1Mc 5:58	και παρήγγειλαν τοις από της δυνάμεως της μετ ' αυτών, και επορεύθησαν επί Ιάμνειαν.
1Mc 5:59	και εξήλθε Γοργίας εκ της πόλεως και οι άνδρες αυτου εις συνάντησιν αυτοίς εις πόλεμον.
1Mc 5:60	και ετροπήθη Ιώσηφος και Αζαρίας, και εδιώχθησαν έως των ορίων της Ιουδαίας, και έπεσον εν τη ημέρα εκείνη εκ του λαού του Ισραήλ εις δισχιλίους άνδρας.
1Mc 5:61	και εγενήθη τροπή μεγάλη εν τω λαω Ισραήλ, ότι ουκ ήκουσαν Ιούδα και των αδελφών αυτου, οϊόμενοι ανδραγαθήσαι·
1Mc 5:62	αυτοί δε ουκ ήσαν εκ του σπέρματος των ανδρών εκείνων, οίς εδόθη σωτηρία Ισραήλ δια χειρός αυτών.
1Mc 5:63	και ο ανήρ Ιούδας και οι αδελφοί αυτου εδοξάσθησαν σφόδρα εναντίον παντός

	Ισραήλ και των εθνών πάντων, ου ηκούετο το όνομα αυτών·
1Mc 5:64	και επισυνήγοντο προς αυτους ευφημούντες.
1Mc 5:65	και εξήλθεν Ιούδας και οι αδελφοί αυτου και επολέμουν τους υιούς Ησαύ εν τη γη προς νότον και επάταξε την Χεβρών και τας θυγατέρας αυτης και καθείλε το οχύρωμα αυτης και τους πύργους αυτης ενέπρησε κυκλόθεν.
1Mc 5:66	και απήρε του πορευθήναι εις γην αλλοφύλων. και διεπορεύετο την Σαμάρειαν.
1Mc 5:67	εν τη ημέρα εκείνη έπεσον ιερείς εν πολέμω βουλόμενοι ανδραγαθήσαι εν τω αυτους εξελθείν εις πόλεμον αβουλεύτως.
1Mc 5:68	και εξέκλινεν Ιούδας εις Άζωτον γην αλλοφύλων, και καθείλε τους βωμούς αυτών και τα γλυπτά των θεών αυτών κατέκαυσε πυρί και εσκύλευσε τα σκύλα των πόλεων και επέστρεψεν εις την γην Ιούδα.
1Mc 6:1	ΚΑΙ ο βασιλεύς Αντίοχος διεπορεύετο τας επάνω χώρας και ήκουσεν ότι εστίν Ελυμαίς εν τη Περσίδι πόλις ένδοξος πλούτω αργυρίω τε και χρυσίω·
1Mc 6:2	και το ιερόν το εν αυτη πλούσιον σφόδρα, και εκεί καλύμματα χρυσά και θώρακες και όπλα, α κατέλιπεν εκεί Αλέξανδρος ο Φιλίππου βασιλεύς ο Μακεδών, ος εβασίλευσε πρώτος εν τοις Έλλησι.
1Mc 6:3	και ήλθε και εξήτει καταλαβέσθαι την πόλιν και προνομεύσαι αυτην, και ουκ ηδυνάσθη, ότι εγνώσθη ο λόγος τοις εκ της πόλεως,
1Mc 6:4	και αντέστησαν αυτω εις πόλεμον, και έφυγε και απήρεν εκείθεν μετά λύπης μεγάλης αποστρέψαι εις Βαβυλώνα.
1Mc 6:5	και ήλθεν απαγγέλλων τις αυτω εις την Περσίδα ότι τετρόπωνται αι παρεμβολαί αι πορευθείσαι εις γην Ιούδα,
1Mc 6:6	και επορεύθη Λυσίας δυνάμει ισχυρά εν πρώτοις και ενετράπη από προσώπου αυτών, και επίσχυσαν όπλοις και δυνάμει και σκύλοις πολλοίς, οίς έλαβον από των παρεμβολών, ων εξέκοψαν,
1Mc 6:7	και καθείλον το βδέλυγμα, ό ωκοδόμησεν επί το θυσιαστήριον το εν Ιερουσαλήμ, και το αγίασμα καθώς το πρότερον εκύκλωσαν τείχεσιν υψηλούς και την Βαιθσούραν πόλιν αυτου.
1Mc 6:8	και εγένετο ως ήκουσεν ο βασιλεύς τους λόγους τούτους, εθαμβήθη και εσαλεύθη σφόδρα και έπεσεν επί την κοίτην και ενέπεσεν εις αρρωστίαν από της λύπης, ότι ουκ εγένετο αυτω καθώς ενεθυμείτο.
1Mc 6:9	και ην εκεί ημέρας πλείους, ότι ανεκαινίσθη επ ' αυτόν λύπη μεγάλη, και ελογίσατο ότι αποθνήσκει.
1Mc 6:10	και εκάλεσε πάντας τους φίλους αυτου και είπε προς αυτους· αφίσταται ο ύπνος από των οφθαλμών μου, και συμπέπτωκα τη καρδιά από της μερίμνης,
1Mc 6:11	και είπα τη καρδιά μου· έως τίνος θλίψεως ήλθον και κλύδωνος μεγάλου, εν ω νυν ειμι; ότι χρηστός και αγαπώμενος ήμην εν τη εξουσία μου,

1Mc 6:12	νυν δε μιμνήσκομαι των κακών, ων εποίησα εν Ιερουσαλήμ και έλαβον πάντα τα σκεύη τα χρυσά και τα αργυρά τα εν αυτη και εξαπέστειλα εξάραι τους κατοικούντας Ιούδα διακενης.
1Mc 6:13	έγνων ουν ότι χάριν τούτων εύρον με τα κακά ταύτα· και ιδού απόλλυμαι λύπη μεγάλη εν γη αλλοτρία.
1Mc 6:14	και εκάλεσε Φίλιππον ένα των φίλων αυτου και κατέστησεν αυτόν επί πάσης της βασιλείας αυτου·
1Mc 6:15	και έδωκεν αυτω το διάδημα και την στολήν αυτου και τον δακτύλιον του αγαγείν Αντίοχον τον υión αυτου και εκθρέψαι αυτόν του βασιλεύειν.
1Mc 6:16	και απέθανεν εκεί Αντίοχος ο βασιλεύς έτους ενάτου και τεσσαρακοστού και εκατοστού.
1Mc 6:17	και επέγνω Λυσίας ότι τέθνηκεν ο βασιλεύς, και κατέστησε βασιλεύειν Αντίοχον τον υión αυτου αντ ' αυτου, ον εξέθρεψε νεώτερον, και εκάλεσε το όνομα αυτου Ευπάτορα.
1Mc 6:18	Και οι εκ της άκρας ήσαν συγκλείοντες τον Ισραήλ κύκλω των αγίων και ζητούντες τα κακά δι ' όλου και στήριγμα τοις έθνεσι.
1Mc 6:19	και ελογίσατο Ιούδας εξάραι αυτους και εξεκκλησίασε πάντα τον λαόν του περικαθίσαι επ ' αυτους·
1Mc 6:20	και συνήχθησαν άμα και περιεκάθισαν επ ' αυτους έτους πεντηκοστού και εκατοστού, και εποίησεν επ ' αυτους βελοστάσεις και μηχανάς.
1Mc 6:21	και εξήλθον εξ αυτών εκ του συγκλεισμού, και εκολλήθησαν αυτοίς τινες των ασεβών εξ Ισραήλ,
1Mc 6:22	και επορεύθησαν προς τον βασιλέα και είπον· έως πότε ου ποιήση κρίσιν και εκδικήσεις τους αδελφούς ημών;
1Mc 6:23	ημείς ευδοκούμεν δουλεύειν τω πατρί σου και πορεύεσθαι τοις υπ ' αυτου λεγομένοις και κατακολουθείν τοις προστάγμασιν αυτου.
1Mc 6:24	και περικάθηνται εις την άκραν υιοί του λαού ημών χάριν τούτου και αλλοτριούνται αφ ' ημών· πλην όσοι ευρίσκοντο αφ ' ημών εθνατούντο και αι κληρονομίαι ημών διηρπάζοντο.
1Mc 6:25	και ουκ εφ ' ημάς μόνον εξέτειναν χείρα, αλλά και επί πάντα τα όρια αυτών·
1Mc 6:26	και ιδού παρεμβεβλήκασι σήμεραν επί την άκραν εν Ιερουσαλήμ του καταλαβέσθαι αυτην· και το αγίασμα και την Βαιθσούραν ωχύρωσαν,
1Mc 6:27	και εάν μη προκαταλάβη αυτους δια τάχους, μείζονα τούτων ποιήσουσι, και ιδού δυνήση του κατασχείν αυτών.
1Mc 6:28	Και ωργίσθη ο βασιλεύς ότε ήκουσε, και συνήγαγε πάντας τους φίλους αυτου και τους άρχοντας της δυνάμεως αυτου και τους επί των ηνιών·

1Mc 6:29	και από βασιλειών ετέρων και από νήσων θαλασσών ήλθον προς αυτόν δυνάμεις μισθωταί.
1Mc 6:30	και ην ο αριθμός των δυνάμεων αυτού εκατόν χιλιάδες των πεζών και είκοσι χιλιάδες ίππων και ελέφαντες δύο και τριάκοντα ειδότες πόλεμον.
1Mc 6:31	και ήλθοσαν δια της Ιδουμαίας και παρενεβάλοσαν επί Βαιθσούραν και επολέμησαν ημέρας πολλάς και εποίησαν μηχανάς· και εξήλθον και ενεπύρισαν αυτάς εν πυρί και επολέμησαν ανδρωδώς.
1Mc 6:32	και απήρεν Ιούδας από της άκρας και παρενέβαλεν εις Βαιθζαχαρία απέναντι της παρεμβολής του βασιλέως.
1Mc 6:33	και ώρθρισεν ο βασιλεύς το πρωϊ και απήρε την παρεμβολήν εν ορμήματι αυτής κατά την οδόν Βαιθζαχαρία, και διεσκευάσθησαν αι δυνάμεις εις τον πόλεμον και εσάλπισαν ταις σάλπιγξι.
1Mc 6:34	και τοις ελέφασιν έδειξαν αίμα σταφυλής και μόρων του παραστήσαι αυτούς εις τον πόλεμον.
1Mc 6:35	και διείλον τα θηρία εις τας φάλαγγας και παρέστησαν εκάστω ελέφαντι χιλίους άνδρας τεθωρακισμένους εν αλυσιδωτοίς, και περικεφαλαίαι χαλκαί επί των κεφαλών αυτών, και πεντακόσιοι ίπποι διατεταγμένοι εκάστω θηρίω εκλελεγμένοι·
1Mc 6:36	ούτοι προ καιρού, ου εάν ην το θηρίον ήσαν και ου εάν επορεύετο επορεύοντο άμα, ουκ αφίσταντο απ' αυτού.
1Mc 6:37	και πύργοι ξύλινοι επ' αυτούς οχυροί σκεπαζόμενοι εφ' εκάστου θηρίου εξωσμένοι επ' αυτού μηχαναίς, και εφ' εκάστου άνδρες δυνάμεως δύο και τριάκοντα οι πολεμούντες επ' αυτοίς και ο Ινδός αυτού.
1Mc 6:38	και την επίλοιπον ίππον ένθεν και ένθεν έστησαν επί τα δύο μέρη της παρεμβολής κατασειόντες και καταφρασσόμενοι εν ταις φάραγξιν.
1Mc 6:39	ως δε έστιλβεν ο ήλιος επί τας χρυσάς και χαλκάς ασπίδας, έστιλβε τα όρη απ' αυτών και κατηύγαζεν ως λαμπάδες πυρός.
1Mc 6:40	και εξετάθη μέρος τι της παρεμβολής του βασιλέως επί τα υψηλά όρη και τινες επί τα ταπεινά· και ήρχοντο ασφαλώς και τεταγμένως.
1Mc 6:41	και εσαλεύοντο πάντες οι ακούοντες φωνής πλήθους αυτών και οδοιπορίας του πλήθους και συγκρουσμού των όπλων· ην γαρ η παρεμβολή μεγάλη σφόδρα και ισχυρά.
1Mc 6:42	και ήγγισεν Ιούδας και η παρεμβολή αυτού εις παράταξιν, και έπεσον από της παρεμβολής του βασιλέως εξακόσιοι άνδρες.
1Mc 6:43	και είδεν Ελεάζαρ ο Αναράν εν των θηρίων τεθωρακισμένον θώρακι βασιλικω, και ην υπεράγον πάντα τα θηρία, και ωήθη ότι εν αυτω εστιν ο βασιλεύς.
1Mc 6:44	και έδωκεν εαυτόν του σώσαι τον λαόν αυτού και περιποιήσαι εαυτω όνομα αιώνιον·

1Mc 6:45	και επέδραμεν αυτω θράσει εις μέσον της φάλαγγος και εθανάτου δεξιά και ευώνυμα, και εσχίζοντο απ' αυτού ένθα και ένθα·
1Mc 6:46	και εισέδου υπό τον ελέφαντα και υπέθεκεν αυτω και ανείλεν αυτόν, και έπεσεν επί την γην επάνω αυτού, και απέθανεν εκεί.
1Mc 6:47	και είδον την ισχύν της βασιλείας και το όρμημα των δυνάμεων, και εξέκλιναν απ' αυτών.
1Mc 6:48	οι δε εκ της παρεμβολής του βασιλέως ανέβαινον εις συνάντησιν αυτών εις Ιερουσαλήμ, και παρενέβαλεν ο βασιλεύς εις την Ιουδαίαν και εις το όρος Σιών.
1Mc 6:49	και εποίησεν ειρήνην μετά των εκ Βαιθσούρων, και εξήλθον εκ της πόλεως, ότι ουκ ην αυτοίς εκεί διατροφή του συγκεκλεισθαι εν αυτη, ότι σάββατον ην τη γη·
1Mc 6:50	και κατελάβετο βασιλεύς την Βαιθσούραν, και απέταξεν εκεί φρουράν τηρείν αυτήν.
1Mc 6:51	και παρενέβαλεν επί το αγίασμα ημέρας πολλάς και έστησεν εκεί βελοστάσεις και μηχανάς και πυροβόλα και λιθόβολα και σκορπίδια εις το βάλλεσθαι βέλη και σφενδόνας.
1Mc 6:52	και εποίησαν και αυτοί μηχανάς προς τας μηχανάς αυτών και επολέμησαν ημέρας πολλάς.
1Mc 6:53	βρώματα δε ουκ ην εν τοις αγγείοις δια το έβδομον έτος είναι, και οι ανασωζόμενοι εις την Ιουδαίαν από των εθνών κατέφαγον το υπόλειμμα της παραθέσεως.
1Mc 6:54	και υπελείφθησαν εν τοις αγίοις άνδρες ολίγοι, ότι κατεκράτησεν αυτών ο λιμός, και εσκορπίσθησαν έκαστος εις τον τόπον αυτού.
1Mc 6:55	Και ήκουσε Λυσίας ότι Φίλιππος, ον κατέστησεν ο βασιλεύς Αντίοχος έτι ζων εκθρέψαι Αντίοχον τον υιόν αυτού εις το βασιλεύσαι αυτόν,
1Mc 6:56	απέστρεψεν από της Περσίδος και Μηδίας και αι δυνάμεις αι πορευθείσαι του βασιλέως μετ' αυτού, και ότι ζητεί παραλαβείν τα πράγματα.
1Mc 6:57	και κατέσπευδε του απελθείν και ειπείν προς τον βασιλέα και τους ηγεμόνας της δυνάμεως και τους άνδρας· εκλείπομεν καθ' ημέραν, και η τροφή ημίν ολίγη, και ο τόπος ου παρεμβάλλομέν εστιν οχυρός, και επίκειται ημίν τα της βασιλείας·
1Mc 6:58	νυν ουν δώμεν δεξιάν τοις ανθρώποις τούτοις καίποιήσωμεν μετ' αυτών ειρήνην και μετά παντός έθνους αυτών
1Mc 6:59	και στήσωμεν αυτοίς του πορεύεσθαι τοις νομίμοις αυτών, ως το πρότερον· χάριν γαρ των νομίμων αυτών, ων διεσκεδάσαμεν, ωργίσθησαν και εποίησαν ταύτα πάντα.
1Mc 6:60	και ήρρεσεν ο λόγος εναντίον του βασιλέως και των αρχόντων, και απέστειλε προς αυτούς ειρηνεύσαι, και επεδέξαντο.

1Mc 6:61	και ώμοσεν αυτοίς ο βασιλεύς και οι άρχοντες· επί τούτοις εξήλθον εκ του οχυρώματος.
1Mc 6:62	και εισήλθεν ο βασιλεύς εις το όρος Σιών και ειδε το οχύρωμα του τόπου και ηθέτησε τον ορκισμόν, ον ώμοσε, και ενετείλατο καθελίν το τείχος κυκλόθεν.
1Mc 6:63	και απήρε κατά σπουδήν και απέστρεψεν εις Αντιόχειαν και εύρε Φίλιππον κυριεύοντα της πόλεως και επολέμησε προς αυτόν, και κατελάβετο την πόλιν βία.
1Mc 7:1	ΕΤΟΥΣ ενός και πεντηκοστού και εκατοστού εξήλθε Δημήτριος ο του Σελεύκου εκ Ρώμης και ανέβη συν ανδράσιν ολίγοις εις πόλιν παραθαλασσίαν και εβασίλευσεν εκεί.
1Mc 7:2	και εγένετο ως εισεπορεύετο εις οίκον βασιλείας πατέρων αυτού, και συνέλαβον αι δυνάμεις τον Αντίοχον και τον Λυσίαν αγαγείν αυτούς αυτω.
1Mc 7:3	και εγνώσθη αυτω το πράγμα και ειπε· μη μοι δείξητε τα πρόσωπα αυτών.
1Mc 7:4	και απέκτειναν αυτούς αι δυνάμεις, και εκάθισε Δημήτριος επί θρόνου βασιλείας αυτού.
1Mc 7:5	και ήλθον προς αυτόν πάντες άνδρες άνομοι και ασεβείς εξ Ισραήλ, και Άλκιμος ηγειτο αυτών, βουλόμενος ιερατεύειν.
1Mc 7:6	και κατηγόρησαν του λαού προς τον βασιλέα λέγοντες· απώλεσεν Ιούδας και οι αδελφοί αυτού τους φίλους σου, και ημάς εσκόρπισαν από της γης ημών·
1Mc 7:7	νυν ουν απόστειλον άνδρα, ω πιστεύεις, και πορευθείς ιδέτω την εξολόθρευσιν πάσαν, ην εποίησεν ημίν και τη χώρα του βασιλέως, και κολασάτω αυτούς και πάντας τους επιβοηθούντας αυτοίς.
1Mc 7:8	και επέλεξεν ο βασιλεύς τον Βακχίδην των φίλων του βασιλέως κυριεύοντα εν τω πέραν του ποταμού και μέγαν εν τη βασιλεία και πιστόν τω βασιλεί
1Mc 7:9	και απέστειλεν αυτόν και Άλκιμον τον ασεβή, και έστησεν αυτω την ιερωσύνην και ενετείλατο αυτω ποιήσαι την εκδίκησιν εν τοις υιοίς Ισραήλ.
1Mc 7:10	και απήραν και ήλθον μετά δυνάμεως πολλής εις γην Ιούδα· και απέστειλεν αγγέλους προς Ιούδαν και τους αδελφούς αυτού λόγοις ειρηνικούς μετά δόλου.
1Mc 7:11	και ου προσέσχον τοις λόγοις αυτών· ειδον γαρ ότι ήλθον μετά δυνάμεως πολλής.
1Mc 7:12	και επισυνήχθησαν προς Άλκιμον και Βακχίδην συναγωγή γραμματέων εκζητήσαι δίκαια,
1Mc 7:13	και πρώτοι οι Ασιδαίοι ήσαν εν υιοίς Ισραήλ και επεζήτουν παρ ' αυτών ειρήνην·
1Mc 7:14	είπαν γαρ· άνθρωπος ιερεύς εκ του σπέρματος Ααρών ήλθεν εν ταις δυνάμεσι και ουκ αδικήσει ημάς.
1Mc 7:15	και ελάλησε μετ ' αυτών λόγους ειρηνικούς και ώμοσεν αυτοίς λέγων· ουκ

	εκζητήσομεν υμίν κακόν και τοις φίλοις υμών.
1Mc 7:16	και ενεπίστευσαν αυτω, και συνέλαβεν εξ αυτών εξήκοντα άνδρας και απέκτεινεν αυτούς εν ημέρα μια κατά τον λόγον, ον έγγραψε·
1Mc 7:17	σάρκας οσίων σου και αίματα αυτών εξέχεαν κύκλω Ιερουσαλήμ, και ουκ ην αυτοίς ο θάπτων.
1Mc 7:18	και επέπεσεν αυτών ο φόβος και ο τρόμος επί πάντα τον λαόν, ότι είπαν· ουκ έστιν εν αυτοίς αλήθεια και κρίσις, παρέβησαν γαρ την στάσιν και τον όρκον, ον ώμοσαν.
1Mc 7:19	και απήρθε Βακχίδης από Ιερουσαλήμ και παρενέβαλεν εν Βηθζαίθ και απέστειλε και συνέλαβε πολλούς από των απ' αυτου αυτομολησάντων ανδρών και τινας του λαού και έθυσεν αυτούς εις το φρέαρ το μέγα.
1Mc 7:20	και κατέστησε την χώραν τω Αλκίμω και αφήκε μετ' αυτου δύναμιν του βοηθείν αυτω· και απήλθε Βακχίδης προς τον βασιλέα.
1Mc 7:21	και ηγωνίσατο Άλκιμος περι της αρχιερωσύνης,
1Mc 7:22	και συνήχθησαν προς αυτον πάντες οι ταράσσοντες τον λαόν αυτών και κατεκράτησαν γην Ιούδα και εποίησαν πληγήν μεγάλην εν Ισραήλ.
1Mc 7:23	και είδεν Ιούδας πάσαν την κακίαν, ην εποίησεν Άλκιμος και οι μετ' αυτου εν υιοίς Ισραήλ υπέρ τα έθνη,
1Mc 7:24	και εξήλθεν εις πάντα τα όρια της Ιουδαίας κυκλόθεν και εποίησεν εκδίκησιν εν τοις ανδράσι τοις αυτομολήσασι, και ανεστάλησαν του πορεύεσθαι εις την χώραν.
1Mc 7:25	ως δε είδεν Άλκιμος ότι ενίσχυσεν Ιούδας και οι μετ' αυτου, και έγνω ότι ου δύναται υποστήναι αυτούς, και επέστρεψε προς τον βασιλέα και κατηγόρησεν αυτών πονηρά.
1Mc 7:26	Και απέστειλεν ο βασιλεύς Νικάνωρα ένα των αρχόντων αυτου των ενδόξων και μισούντα και εχθραίνοντα τω Ισραήλ και ενετείλατο αυτω εξάραι τον λαόν.
1Mc 7:27	και ήλθε Νικάνωρ εις Ιερουσαλήμ δυνάμει πολλή, και απέστειλε προς Ιούδαν και τους αδελφούς αυτου μετά δόλου λόγοις ειρηνικούς λέγων·
1Mc 7:28	μη έστω μάχην αναμέσον εμου και υμών· ήξω εν ανδράσιν ολίγοις, ίνα υμών ίδω τα πρόσωπα μετ' ειρήνης.
1Mc 7:29	και ήλθε προς Ιούδαν, και ησπάσαντο αλλήλους ειρηνικώς· και οι πολέμιοι ήσαν έτοιμοι εξαρπάσαι τον Ιούδαν.
1Mc 7:30	και εγνώσθη ο λόγος τω Ιούδα ότι μετά δόλου ήλθεν επ' αυτον, και επτοήθη απ' αυτου και ουκ εβουλήθη έτι ιδείν το πρόσωπον αυτου.
1Mc 7:31	και έγνω Νικάνωρ, ότι απεκαλύφθη η βουλή αυτου, και εξήλθεν εις συνάντησιν τω Ιούδα εν πολέμω κατά Χαφαρσαλαμά.

1Mc 7:32	και έπεσον των παρά Νικάνορος ωσει πεντακισχίλοι άνδρες, και έφυγον εις την πόλιν Δαυίδ.
1Mc 7:33	Και μετά τους λόγους τούτους ανέβη Νικάνωρ εις το όρος Σιών. και εξήλθον από των ιερέων εκ των αγίων και από των πρεσβυτέρων του λαού ασπάσασθαι αυτόν ειρηνικώς και δείξαι αυτω την ολοκαύτωσιν την προσφερομένην υπέρ του βασιλέως.
1Mc 7:34	και εμυκτήρισεν αυτούς και κατεγέλασεν αυτών και εμίανεν αυτούς και ελάλησεν υπερηφάνως·
1Mc 7:35	και ώμοσε μετά θυμού λέγων· εάν μη παραδοθή Ιούδας και η παρεμβολή αυτού εις χειράς μου το νυν, και έσται εάν επιστρέψω εν ειρήνη, εμπυριώ τον οίκον τούτον. και εξήλθε μετά θυμού μεγάλου.
1Mc 7:36	και εισήλθον οι ιερείς και έστησαν κατά πρόσωπον του θυσιαστηρίου και του ναού και έκλαυσαν και είπον·
1Mc 7:37	συ, Κύριε, εξελέξω τον οίκον τούτον επικληθήναι το όνομά σου επ ' αυτω είναι οίκον προσευχής και δεήσεως τω λαω σου·
1Mc 7:38	ποιήσον εκδίκησιν εν τω ανθρώπω τούτω και εν τη παρεμβολή αυτού, και πεσέτωσαν εν ρομφαία· μνήσθητι των δυσφηριών αυτών και μη δως αυτοίς μονήν.
1Mc 7:39	και εξήλθε Νικάνωρ εξ Ιερουσαλήμ και παρενέβαλεν εν Βαιθωρών, και συνήνητησεν αυτω δύναμις Συρίας.
1Mc 7:40	και Ιούδας παρενέβαλεν εν Αδασά εν τρισχιλίοις ανδράσι· και προσηύξατο Ιούδας και είπεν·
1Mc 7:41	οι παρά του βασιλέως Ασσυρίων ότε εδυσφήμησαν, εξήλθεν άγγελός σου, Κύριε, και επάταξεν εν αυτοίς εκατόν ογδοηκονταπέντε χιλιάδας·
1Mc 7:42	ούτω σύντριψον την παρεμβολήν ταύτην ενώπιον ημών σήμερα, και γνώτωσαν οι επίλοιποι, ότι κακώς ελάλησαν επί τα άγία σου, και κρίνον αυτόν κατά την κακίαν αυτού.
1Mc 7:43	και συνήψαν αι παρεμβολαί εις πόλεμον τη τρισκαιδεκάτη του μηνός Άδαρ, και συνετριβη η παρεμβολή Νικάνορος, και έπεσεν αυτός πρώτος εν τω πολέμω.
1Mc 7:44	ως δε είδεν η παρεμβολή αυτού ότι έπεσε Νικάνωρ, ρίψαντες τα όπλα αυτών έφυγον.
1Mc 7:45	και κατεδίωκον αυτούς οδόν ημέρας μιάς από Αδασά έως του ελθείν εις Γάζηρα και εσάλπισαν οπίσω αυτών ταις σάλπιγξι των σημασιών.
1Mc 7:46	και εξήλθον εκ πασών των κωμών της Ιουδαίας κυκλόθεν και υπερεκέρων αυτούς, και ανέστρεφον ούτοι προς τούτους, και έπεσον πάντες ρομφαία, και ου κατελείφθη εξ αυτών ουδέ εις.
1Mc 7:47	και έλαβον τα σκύλα και την προνομήν, και την κεφαλήν Νικάνορος αφείλον και την δεξιάν αυτού, ην εξέτεινεν υπερηφάνως, και ήνεγκαν και εξέτειναν

	παρά την Ιερουσαλήμ.
1Mc 7:48	και ευφράνθη ο λαός σφόδρα και ήγαγον την ημέραν εκείνην ημέραν ευφροσύνης μεγάλης·
1Mc 7:49	και έστησαν του άγειν κατά ενιαυτόν την ημέραν ταύτην την τρισκαιδεκάτην του Άδαρ.
1Mc 7:50	και ησύχασεν η γη Ιούδα ημέρας ολίγας.
1Mc 8:1	ΚΑΙ ήκουσεν Ιούδας το όνομα των Ρωμαίων, ότι εισί δυνατοί ισχύϊ και αυτοί ευδοκούσιν εν πάσι τοις προστιθεμένοις αυτοίς, και όσοι αν προσέλθωσιν αυτοίς, ιστώσιν αυτοίς φιλίαν,
1Mc 8:2	και ότι εισί δυνατοί ισχύϊ. και διηγήσαντο αυτω τους πολέμους αυτών και τας ανδραγαθίας, ας ποιούσιν εν τοις Γαλάταις, και ότι κατεκράτησαν αυτών και ήγαγον αυτούς υπό φόρον,
1Mc 8:3	και όσα εποίησαν εν χώρα Ισπανίας του κατακρατήσαι των μετάλλων του αργυρίου και του χρυσίου του εκεί·
1Mc 8:4	και κατεκράτησαν του τόπου παντός τη βουλή αυτών και τη μακροθυμία, και ο τόπος ην μακράν απέχων απ ' αυτών σφόδρα, και των βασιλέων των επελθόντων επ ' αυτούς απ ' άκρου της γης έως συνέτριψαν αυτούς και επάταξαν εν αυτοίς πληγήν μεγάλην, και οι επίλοιποι διδόασιν αυτοίς φόρον κατ ' ενιαυτόν·
1Mc 8:5	και τον Φίλιππον και τον Περσέα Κιτιέων βασιλέα και τους επηρμένους επ ' αυτούς συνέτριψαν αυτούς εν πολέμω και κατεκράτησαν αυτών·
1Mc 8:6	και Αντίοχον τον μέγαν βασιλέα της Ασίας τον πορευθέντα επ ' αυτούς εις πόλεμον έχοντα εκατόν είκοσιν ελέφαντας και ίππον και άρματα και δύναμιν πολλήν σφόδρα, και συνετρίβη υπ ' αυτών,
1Mc 8:7	και έλαβον αυτόν ζώντα και έστησαν αυτοίς δίδοναι αυτόν τε και τους βασιλεύοντας μετ ' αυτόν φόρον μέγαν και δίδοναι όμηρα και διαστολήν
1Mc 8:8	και χώραν την Ινδικήν και Μηδίαν και Λυδίαν και από των καλλίστων χωρών αυτών, και λαβόντες αυτάς παρ ' αυτού έδωκαν αυτάς Ευμένει τω βασιλεί·
1Mc 8:9	και ότι οι εκ της Ελλάδος εβουλεύσαντο ελθείν και εξάραι αυτούς,
1Mc 8:10	και εγνώσθη ο λόγος αυτοίς, και απέστειλαν επ ' αυτούς στρατηγόν ένα και επολέμησαν προς αυτούς, και έπεσον εξ αυτών τραυματίαι πολλοί, και ηχημαλώτευσαν τας γυναίκας αυτών και τα τέκνα αυτών και επρονόμειυσαν αυτούς και κατεκράτησαν της γης αυτών και καθείλον τα οχυρώματα αυτών και κατεδουλώσαντο αυτούς έως της ημέρας ταύτης·
1Mc 8:11	και τας επιλοίπους βασιλείας και τας νήσους, όσοι ποτέ αντέστησαν αυτοίς, κατέφθειραν και εδούλωσαν αυτούς,
1Mc 8:12	μετά δε των φίλων αυτών και των επαναπαυομένων αυτοίς συνετήρησαν φιλίαν· και κατεκράτησαν των βασιλειών των εγγύς και των μακράν, και όσοι

	ήκουον το όνομα αυτών, εφοβούντο απ' αυτών.
1Mc 8:13	όσοις δ' αν βούλωνται βοηθείν και βασιλεύειν, βασιλεύουσιν· ους δ' αν βούλωνται, μεθιστώσι· και υψώθησαν σφόδρα.
1Mc 8:14	και εν πάσι τούτοις ουκ επέθετο ουδείς αυτών διάδημα και ου περιεβάλοντο πορφύραν ωστε αδρυνθήναι εν αυτη·
1Mc 8:15	και βουλευτήριον εποίησαν εαυτοίς, και καθ' ημέραν εβουλεύοντο τριακόσιοι και είκοσι βουλευόμενοι διαπαντός περί του πλήθους του ευκοσμείν αυτούς·
1Mc 8:16	και πιστεύουσιν ενί ανθρώπω την αρχήν αυτών κατ' ενιαυτόν και κυριεύειν πάσης της γης αυτών, και πάντες ακούουσι του ενός, και ουκ έστι φθόνος ουδέ ζήλος εν αυτοίς.
1Mc 8:17	και επέλεξεν Ιούδας τον Ευπόλεμον υιόν Ιωάννου του Ακκώς και Ιάσονα υιόν Ελεαζάρου και απέστειλεν αυτούς εις Ρώμην στήσαι αυτοίς φιλίαν και συμμαχίαν
1Mc 8:18	και του άραι τον ζυγόν απ' αυτών, ότι είδον την βασιλείαν των Ελλήνων καταδουλουμένους τον Ισραήλ δουλεία.
1Mc 8:19	και επορεύθησαν εις Ρώμην, και η οδός πολλή σφόδρα, και εισήλθον εις το βουλευτήριον και απεκρίθησαν και είπον·
1Mc 8:20	Ιούδας ο Μακκαβαίος και οι αδελφοί αυτού και το πλήθος των Ιουδαίων απέστειλαν ημάς προς υμάς στήσαι μεθ' υμών συμμαχίαν και ειρήνην και γραφήναι ημάς συμμάχους και φίλους υμών.
1Mc 8:21	και ήρεσεν ο λόγος ενώπιον αυτών.
1Mc 8:22	και τούτο το αντίγραφον της επιστολής, ης αντέγραψεν επί δέλτοις χαλκαίς και απέστειλεν εις Ιερουσαλήμ είναι παρ' αυτοίς εκεί μνημόσυνον ειρήνης και συμμαχίας.
1Mc 8:23	«Καλώς γένοιτο Ρωμαίοις και τω έθνει Ιουδαίων εν τη θαλάσση και επί της ξηράς εις τον αιώνα, και ρομφαία και εχθρός μακρυνθείη απ' αυτών.
1Mc 8:24	εάν δε ενστη πόλεμος εν Ρώμη προτέρα ή πάσι τοις συμμάχοις αυτών εν πάση κυρεία αυτών,
1Mc 8:25	συμμαχήσει το έθνος των Ιουδαίων, ως αν ο καιρός υπογραφή αυτοίς καρδιά πλήρει.
1Mc 8:26	και τοις πολεμούσιν ου δώσουσιν ουδέ επαρκέσουσι σίτον, όπλα, αργύριον, πλοία, ως έδοξε Ρωμαίοις· και φυλάξονται τα φυλάγματα αυτών ουθέν λαβόντες.
1Mc 8:27	κατά τα αυτά δε εάν έθνει Ιουδαίων συμβή προτέροις πόλεμος, συμμαχήσουσιν οι Ρωμαίοι εκ ψυχής, ως αν αυτοίς ο καιρός υπογράφη·
1Mc 8:28	και τοις συμμαχούσιν ου δοθήσεται σίτος, όπλα, αργύριον, πλοία, ως έδοξε Ρώμη· και φυλάξονται τα φυλάγματα αυτών και ου μετά δόλου.

1Mc 8:29	-κατά τους λόγους τούτους έστησαν Ρωμαίοι τω δήμω των Ιουδαίων.
1Mc 8:30	εάν δε μετά τους λόγους τούτους βουλευσώνται ούτοι και ούτοι προσθείναι ή αφελείν, ποιήσονται εξ αιρέσεως αυτών, και ό εάν προσθώσιν ή αφέλωσιν, έσται κύρια.
1Mc 8:31	και περί των κακών, ων ο βασιλεύς Δημήτριος συντελείται εις αυτούς, εγράψαμεν αυτω λέγοντες· διατί εβάρυνας τον ζυγόν σου επί τους φίλους ημών τους συμμάχους Ιουδαίους;
1Mc 8:32	εάν ουν έτι εντύχωσι κατά σου, ποιήσομεν αυτοίς την κρίσιν και πολεμήσομέν σε δια της θαλάσσης και δια της ξηράς».
1Mc 9:1	ΚΑΙ ήκουσε Δημήτριος ότι έπεσε Νικάνωρ και αι δυνάμεις αυτού εν πολέμω, και προσέθετο τον Βακχίδην και τον Άλκιμον εκ δευτέρου αποστείλαι εις γην Ιούδα και το δεξιόν κέρας μετ ' αυτών.
1Mc 9:2	και επορεύθησαν οδόν την εις Γάλγαλα και παρενέβαλον επί Μαισαλώθ την εν Αρβήλοις και προκατελάβοντο αυτήν και απώλεσαν ψυχάς ανθρωπων πολλάς.
1Mc 9:3	και του μηνός του πρώτου έτους του δευτέρου και πεντηκοστού και εκατοστού παρενέβαλον επί Ιερουσαλήμ·
1Mc 9:4	και απήραν και επορεύθησαν εις Βερέαν εν είκοσι χιλιάσιν ανδρών και δισχιλία ίππω.
1Mc 9:5	και Ιούδας ην παρεμβεβληκώς εν Ελασά, και τρισχίλιοι άνδρες εκλεκτοί μετ ' αυτού.
1Mc 9:6	και είδον το πλήθος των δυνάμεων ότι πολλοί εισι, και εφοβήθησαν σφόδρα· και εξερρύησαν πολλοί από της παρεμβολής, ου κατελείφθησαν εξ αυτών αλλ ' ή οκτακόσιοι άνδρες.
1Mc 9:7	και είδεν Ιούδας ότι απερρύη η παρεμβολή αυτού και ο πόλεμος έθλιβεν αυτόν, και συνετριβη τη καρδιά, ότι ουκ είχε καιρόν συναγαγείν αυτούς,
1Mc 9:8	και εξελύθη και είπε τοις καταλειφθείσιν· αναστώμεν και αναβώμεν επί τους υπεναντίους ημών, εάν άρα δυνώμεθα πολεμήσαι αυτούς.
1Mc 9:9	και απέστρεφον αυτόν λέγοντες· ου μη δυνώμεθα, αλλ ' ή σώζωμεν τας εαυτών ψυχάς το νυν και επιστρέψωμεν μετά των αδελφών ημών και πολεμήσωμεν προς αυτούς, ημείς δε ολίγοι.
1Mc 9:10	και είπεν Ιούδας· μη μοι γένοιτο ποιήσαι το πράγμα τούτο, φυγείν απ ' αυτών, και ει ήγγικεν ο καιρός ημών, και αποθάνωμεν εν ανδρεία χάριν των αδελφών ημών και μη καταλίπωμεν αιτίαν τη δόξη ημών.
1Mc 9:11	και απήρεν η δύναμις από της παρεμβολής και έστησαν εις συνάντησιν αυτοίς, και εμερίσθη η ίππος εις δύο μέρη, και οι σφενδονήται και οι τοξόται προεπορεύοντο της δυνάμεως, και οι πρωταγωνισταί πάντες οι δυνατοί·
1Mc 9:12	Βακχίδης δε ην εν τω δεξιω κέρατι. και ήγγισεν η φάλαγξ εκ των δύο μερών και εφώνουν ταις σάλπιγξι,

1Mc 9:13	και εσάλπισαν οι παρά Ιούδα και αυτοί ταις σάλπιγξι· και εσαλεύθη η γη από της φωνής των παρεμβολών, και εγένετο ο πόλεμος συνημμένος από πρωίθεν έως εσπέρας.
1Mc 9:14	και είδεν Ιούδας ότι Βακχίδης και το στερέωμα της παρεμβολής εν τοις δεξιοίς, και συνήλθον αυτω πάντες οι εύψυχοι τη καρδία,
1Mc 9:15	και συνετρίβη το δεξιόν κέρασ απ' αυτών, και εδίωκεν οπίσω αυτών έως Αζώτου όρους.
1Mc 9:16	και εις το αριστερόν κέρασ είδον ότι συνετρίβη το δεξιόν κέρασ, και επέστρεψαν κατά πόδας Ιούδα και των μετ' αυτού εκ των όπισθεν.
1Mc 9:17	και εβαρύνθη ο πόλεμος, και έπεσον τραυματία πολλοί εκ τούτων και εκ τούτων.
1Mc 9:18	και Ιούδας έπεσε, και οι λοιποί έφυγον.
1Mc 9:19	και ήραν Ιωνάθαν και Σίμων Ιούδαν τον αδελφόν αυτών και έθαψαν αυτόν εν τω τάφω των πατέρων αυτου εν Μωδεϊν.
1Mc 9:20	και έκλαυσαν αυτόν και εκόψαντο αυτόν πασ Ισραήλ κοπετόν μέγαν και επένθουν ημέρας πολλάς και είπον·
1Mc 9:21	Πως έπεσε δυνατός σώζων τον Ισραήλ;
1Mc 9:22	και τα περισσά των λόγων Ιούδα και των πολέμων και των ανδραγαθιών, ων εποίησε, και της μεγαλωσύνης αυτών ου κατεγράφη, πολλά γαρ ην σφόδρα.
1Mc 9:23	Και εγένετο, μετά την τελευτήν Ιούδα εξέκυψαν οι άνομοι εν πάσι τοις ορίοις Ισραήλ, και ανέτειλαν πάντες οι εργαζόμενοι την αδικίαν.
1Mc 9:24	εν ταις ημέραις εκείναις εγενήθη λιμός μέγας σφόδρα, και ηυτομόλησεν η χώρα μετ' αυτών.
1Mc 9:25	και εξέλεξε Βακχίδης τους ασεβείς άνδρας και κατέστησεν αυτούς κυρίους της χώρας.
1Mc 9:26	και εξεζήτουν και εξηρεύων τους φίλους Ιούδα και ήγον αυτούς προς Βακχίδην, και εξεδίκηει εν αυτοίς και ενέπαιζεν αυτοίς.
1Mc 9:27	και εγένετο θλίψις μεγάλη εν τω Ισραήλ, ήτις ουκ εγένετο αφ' ης ημέρας ουκ ώφθη προφήτης εν αυτοίς.
1Mc 9:28	και ηθροίσθησαν πάντες οι φίλοι Ιούδα και είπον τω Ιωνάθαν·
1Mc 9:29	αφ' ου ο αδελφός σου Ιούδας τετελεύτηκε, και ανήρ όμοιος αυτω ουκ έστιν εξελθειν προς τους εχθρούς και Βακχίδην, και εν τοις εχθραίνουσιν του έθνους ημών·
1Mc 9:30	νυν ουν σε ηρετισάμεθα σήμεραν του είναι αντ' αυτού ημίν εις άρχοντα και ηγούμενον του πολεμήσαι τον πόλεμον ημών.

1Mc 9:31	και επεδέξατο Ιωνάθαν εν τω καιρω εκείνω την ήγησιν και ανέστη αντί Ιούδα του αδελφού αυτού.
1Mc 9:32	Και έγνω Βακχίδης και εξήτει αυτόν αποκτείνειαι.
1Mc 9:33	και έγνω Ιωνάθαν και Σίμων ο αδελφός αυτού· και πάντες οι μετ ' αυτού και έφυγον εις την έρημον Θεκωέ και παρενέβαλον επί το ύδωρ λάκκου Ασφάρ.
1Mc 9:34	και έγνω Βακχίδης τη ημέρα των σαββάτων και ήλθεν αυτός και παν το στρατευμα αυτού πέραν του Ιορδάνου.
1Mc 9:35	και απέστειλεν Ιωνάθαν τον αδελφόν αυτού ηγούμενον του όχλου και παρεκάλεσε τους Ναβαταίους φίλους αυτού παραθέσθαι αυτοίς την αποσκευήν αυτών την πολλήν.
1Mc 9:36	και εξήλθον υιοί Ιαμβρί εκ Μηδαβά και συνέλαβον Ιωάννην και πάντα, όσα είχε, και απήλθον έχοντες.
1Mc 9:37	μετά δε τους λόγους τούτους απήγγειλαν τω Ιωνάθαν και Σίμωνι τω αδελφω αυτού ότι οι υιοί Ιαμβρί ποιούσι γάμον μέγαν και άγουσι την νύμφην από Ναδαβάθ, θυγατέρα ενός των μεγάλων μεγιστάνων Χαναάν μετά παραπομπής μεγάλης.
1Mc 9:38	και εμνήσθησαν Ιωάννου του αδελφού αυτών και ανέβησαν και εκρούβησαν υπό την σκέπτην του όρους.
1Mc 9:39	και ήραν τους οφθαλμούς αυτών και είδον και ιδού θρούς και αποσκευή πολλή, και ο νυμφίος εξήλθε και οι φίλοι αυτού και οι αδελφοί αυτού εις συνάντησιν αυτών μετά τυμπάνων και μουσικών και όπλων πολλών.
1Mc 9:40	και εξανέστησαν επ ' αυτούς από του ενέδρου οι περί τον Ιωνάθαν και απέκτειναν αυτούς, και έπεσον τραυματία πολλοί, και οι επίλοιποι έφυγον εις το όρος· και έλαβον πάντα τα σκύλα αυτών.
1Mc 9:41	και μετεστράφη ο γάμος εις πένθος και η φωνή μουσικών αυτών εις θρήνον.
1Mc 9:42	και εξεδίκησαν την εκδίκησιν αίματος αδελφού αυτών και απέστρεψαν εις το έλος του Ιορδάνου.
1Mc 9:43	και ήκουσε Βακχίδης και ήλθε τη ημέρα των σαββάτων έως των κρηπίδων του Ιορδάνου εν δυνάμει πολλή.
1Mc 9:44	και είπεν Ιωνάθαν τοις παρ ' αυτού· αναστώμεν νυν και πολεμήσωμεν υπέρ των ψυχών ημών, ου γαρ εστι σήμεραν ως εχθές και τρίτην ημέραν·
1Mc 9:45	ιδού γαρ ο πόλεμος εξεναντίας ημών και εξόπισθεν ημών, το δε ύδωρ του Ιορδάνου ένθεν και ένθεν και έλος και δρυμός, ουκ έστι τόπος του εκκλίνειαι·
1Mc 9:46	νυν ουν κεκραάξατε εις ουρανόν, όπως διασωθήτε εκ χειρός εχθρών υμών.
1Mc 9:47	και συνήψεν ο πόλεμος· και εξέτεινεν Ιωνάθαν την χείρα αυτού πατάξαι τον Βακχίδην, και εξέκλινεν απ ' αυτού εις τα οπίσω.

1Mc 9:48	και ενεπήδησεν Ιωνάθαν και οι μετ' αυτού εις τον Ιορδάνην και διεκολύμβησαν εις το πέραν, και ου διέβησαν επ' αυτούς τον Ιορδάνην.
1Mc 9:49	και διέπεσον παρά Βακχίδου τη ημέρα εκείνη εις χιλίους άνδρας.
1Mc 9:50	και επέστρεψεν εις Ιερουσαλήμ, και ωκοδόμησαν πόλεις οχυράς εν τη Ιουδαία, το οχύρωμα το εν Ιεριχώ και την Αμμαούς και την Βαιθωρών και την Βαιθήλ και την Θαμναθά Φαραθωνί και την Τεφών εν τείχεσιν υψηλοίς και πύλαις και μοχλοίς·
1Mc 9:51	και έθετο φρουράν εν αυτοίς του εχθραίνειν τω Ισραήλ.
1Mc 9:52	και ωχύρωσε την πόλιν την εν Βαιθσούρα και την Γάζαρα και την άκραν και έθετο εν αυταίς δυνάμεις και παραθέσεις βρωμάτων.
1Mc 9:53	και έλαβε τους υιούς των ηγουμένων της χώρας όμηρα και έθετο αυτούς εν τη άκρα εν Ιερουσαλήμ εν φυλακή.
1Mc 9:54	Και εν έτει τρίτω και πεντηκοστω και εκατοστω μηνί τω δευτέρω επέταξεν Άλκιμος καθαιρείν το τείχος της αυλής των αγίων της εσωτέρας· και καθείλε τα έργα των προφητών και ενήρξατο του καθαιρείν.
1Mc 9:55	εν τω καιρω εκείνω επλήγη Άλκιμος και ενεποδίσθη τα έργα αυτού, και απεφράγη το στόμα αυτού, και παρελύθη και ουκ εδύνατο έτι λαλήσαι λόγον και εντείλασθαι περι του οίκου αυτού.
1Mc 9:56	και απέθανεν Άλκιμος εν τω καιρω εκείνω μετά βασάνου μεγάλης.
1Mc 9:57	και είδε Βακχίδης ότι απέθανεν Άλκιμος, και απέστρεψε προς τον βασιλέα. και ησύχασεν η γη Ιούδα έτη δύο.
1Mc 9:58	Και εβουλεύσαντο πάντες οι άνομοι λέγοντες· ιδού Ιωνάθαν και οι παρ' αυτού εν ησυχία κατοικούσι πεποιοθέντες· νυν ουν άξομεν τον Βακχίδην, και συλλήψεται αυτούς πάντας εν νυκτί μια.
1Mc 9:59	και πορευθέντες συνεβουλεύσαντο αυτω.
1Mc 9:60	και απήρξε του ελθείν μετά δυνάμεως πολλής και απέστειλεν επιστολάς λάθρα πάσι τοις συμμάχοις αυτού τοις εν τη Ιουδαία, όπως συλλάβωσι τον Ιωνάθαν και τους μετ' αυτού· και ουκ εδύναντο, ότι εγνώσθη αυτοίς η βουλή αυτών.
1Mc 9:61	και συνέλαβον από των ανδρών της χώρας των αρχηγών της κακίας εις πενήκοντα άνδρας και απέκτειναν αυτούς.
1Mc 9:62	και εξεχώρησεν Ιωνάθαν και Σίμων και οι μετ' αυτού εις Βαιθβασί την εν τη ερήμω και ωκοδόμησε τα καθηρημένα αυτής, και εστερέωσαν αυτήν.
1Mc 9:63	και έγνω Βακχίδης και συνήγαγε παν το πλήθος αυτού και τοις εκ της Ιουδαίας παρήγγειλε·
1Mc 9:64	και ελθών παρενέβαλεν επί Βαιθβασί και επολέμησεν αυτήν ημέρας πολλάς και εποίησε μηχανάς.

1Mc 9:65	και απέλιπεν Ιωνάθαν Σίμωνα τον αδελφόν αυτού εν τη πόλει και εξήλθεν εις την χώραν και εξήλθεν εν αριθμω.
1Mc 9:66	και επάταξεν Οδομηρά και τους αδελφούς αυτού και τους υιούς Φασιρών εν τω σκηνώματι αυτών, και εξήρξατο τύπτειν και αναβαίνειν εν ταις δυνάμεσι.
1Mc 9:67	και Σίμων και οι μετ ' αυτού εξήλθον εκ της πόλεως και ενεπύρισαν τας μηχανάς·
1Mc 9:68	και επολέμησαν προς τον Βακχίδην, και συνετρίβη υπ ' αυτών. και έθλιβον αυτόν σφόδρα, ότι ην η βουλή αυτού και η έφοδος αυτού κενή.
1Mc 9:69	και ωργίσθη θυμω τοις ανδράσι τοις ανόμοις τοις συμβουλεύσασιν αυτω ελθείν εις την χώραν και απέκτειναν εξ αυτών πολλούς και εβουλεύσατο του απελθείν εις την γην αυτού.
1Mc 9:70	και επέγνω Ιωνάθαν και απέστειλε προς αυτόν πρέσβεις του συνθέσθαι προς αυτόν ειρήνην και αποδούναι αυτοίς την αιχμαλωσίαν.
1Mc 9:71	και απεδέξατο και εποίησε κατά τους λόγους αυτού και ώμοσεν αυτω μη εκζητήσαι αυτω κακόν πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού·
1Mc 9:72	και απέδωκεν αυτω την αιχμαλωσίαν, ην ηχμαλώτευσε το πρότερον εκ γης Ιούδα, και αποστρέψας απήλθεν εις την γην αυτού και ου προσέθετο έτι ελθείν εις τα όρια αυτών.
1Mc 9:73	και κατέπαυσε ρομφαία εξ Ισραήλ· και ώκησεν Ιωνάθαν εν Μαχμάς. και ήρξατο Ιωνάθαν κρίνειν τον λαόν και ηφάνισε τους ασεβείς εξ Ισραήλ.
1Mc 10:1	ΚΑΙ εν έτει εξηκοστω και εκατοστω ανέβη Αλέξανδρος ο του Αντιόχου ο Επιφανής και κατελάβετο Πτολεμαΐδα, και επεδέξαντο αυτόν, και εβασίλευσεν εκεί.
1Mc 10:2	και ήκουσε Δημήτριος ο βασιλεύς και συνήγαγε δυνάμεις πολλές σφόδρα και εξήλθεν εις συνάντησιν αυτω εις πόλεμον.
1Mc 10:3	και απέστειλε Δημήτριος προς Ιωνάθαν επιστολάς λόγοις ειρηνικούς ωστε μεγαλύναι αυτόν.
1Mc 10:4	είπε γαρ· προφθάσωμεν του ειρήνην θείναι μετ ' αυτού, πριν ή θείναι αυτόν μετά Αλεξάνδρου καθ ' ημών·
1Mc 10:5	μνησθήσεται γαρ πάντων των κακών, ων συνετελέσαμεν προς αυτόν και εις τους αδελφούς αυτού και εις το έθνος αυτού.
1Mc 10:6	και έδωκεν αυτω εξουσίαν συναγαγείν δυνάμεις και κατασκευάζειν όπλα και είναι αυτόν σύμμαχον αυτού, και τα όμηρα τα εν τη άκρα είπε παραδούναι αυτω.
1Mc 10:7	και ήλθεν Ιωνάθαν εις Ιερουσαλήμ και ανέγνω τας επιστολάς εις τα ώτα παντός του λαού και των εκ της άκρας.
1Mc 10:8	και εφοβήθησαν φόβον μέγαν, ότι ήκουσαν ότι έδωκεν ο βασιλεύς εξουσίαν

	συναγαγείν δυνάμεις.
1Mc 10:9	και παρέδωκαν οι εκ της άκρας Ιωνάθαν τα όμηρα, και απέδωκεν αυτούς τοις γονεύσιν αυτών.
1Mc 10:10	και ώκησεν Ιωνάθαν εν Ιερουσαλήμ και ήρξατο οικοδομείν και καινίζειν την πόλιν.
1Mc 10:11	και είπε προς τους ποιούντας τα έργα οικοδομείν τα τείχη και το όρος Σιών κυκλόθεν εκ λίθων τετραγώνων εις οχύρωσιν· και εποίησαν ούτως.
1Mc 10:12	και έφυγον οι αλλογενείς οι όντες εν τοις οχυρώμασιν, οίς ωκοδόμησε Βακχίδης.
1Mc 10:13	και κατέλιπεν έκαστος τον τόπον αυτου και απήλθεν εις την γην αυτου.
1Mc 10:14	πλήν εν Βαιθσούρα υπελείφθησαν τινες των καταλιπόντων τον νόμον και τα προστάγματα, ην γαρ αυτοίς φυγαδευτήριον.
1Mc 10:15	Και ήκουσεν Αλέξανδρος ο βασιλεύς τας επαγγελίας, όσας απέστειλε Δημήτριος τω Ιωνάθαν, και διηγήσαντο αυτω τους πολέμους και τας ανδραγαθίας, ας εποίησεν αυτός και οι αδελφοί αυτου, και τους κόπους, ους έσχον,
1Mc 10:16	και είπε· μη ευρήσομεν άνδρα τοιούτον ένα; και νυν ποιήσομεν αυτον φίλον και σύμμαχον ημών.
1Mc 10:17	και έγγραψεν επιστολάς και απέστειλεν αυτω κατά τους λόγους τούτους λέγων·
1Mc 10:18	«Βασιλεύς Αλέξανδρος τω αδελφω Ιωνάθαν χαιρειν·
1Mc 10:19	ακηκόαμεν περι σου, ότι ανήρ δυνατός ισχύϊ και επιτήδειος ει του είναι ημίν φίλος.
1Mc 10:20	και νυν καθεστάκαμέν σε σήμερα αρχιερέα του έθνους σου και φίλον βασιλέως καλεισθαι σε (και απέστειλεν αυτω πορφύραν και στέφανον χρυσούν) και φρονείν τα ημών και συντηρείν φιλιαν προς ημάς».
1Mc 10:21	και ενεδύσατο Ιωνάθαν την αγίαν στολήν τω εβδόμω μηνί έτους εξηκοστού και εκατοστού εν εορτη σκηνοπηγίας και συνήγαγε δυνάμεις και κατεσκεύασεν όπλα πολλά.
1Mc 10:22	Και ήκουσε Δημήτριος τους λόγους τούτους και ελυπήθη και είπε·
1Mc 10:23	τι τούτο εποίησαμεν ότι προέφθακεν ημάς ο Αλέξανδρος του φιλιαν καταθέσθαι τοις Ιουδαίοις εις στήριγμα;
1Mc 10:24	γράψω αυτοίς καγώ λόγους παρακλήσεως και ύψους και δογμάτων, όπως ώσι συν εμοί εις βοήθειαν.
1Mc 10:25	και απέστειλεν αυτοίς κατά τους λόγους τούτους· «Βασιλεύς Δημήτριος τω έθνει των Ιουδαίων χαιρειν.
1Mc 10:26	επει συνετηρήσατε τας προς ημάς συνθήκας και ενεμείνατε τη φιλία ημών και

	ου προσεχωρήσατε τοις εχθροίς ημών, ηκούσαμεν και εχάρημεν.
1Mc 10:27	και νυν εμμείνατε έτι του συντηρήσαι προς ημάς πίστιν, και ανταποδώσομεν υμίν αγαθά ανθ' ων ποιείτε μεθ' ημών.
1Mc 10:28	και αφήσομεν υμίν αφέματα πολλά και δώσομεν υμίν δόματα.
1Mc 10:29	και νυν απολύω υμάς και αφήμι πάντας τους Ιουδαίους από των φόρων και της τιμής του αλός και από των στεφάνων,
1Mc 10:30	και αντί του τρίτου της σποράς και αντί του ημίσου του καρπού του ξυλίνου του επιβάλλοντός μοι λαβείν, αφήμι από της σήμερον και επέκεινα του λαβείν από της γης Ιούδα και από των τριών νομών των προστιθεμένων αυτη από της Σαμαρείτιδος και Γαλιλαίας, και από της σήμερον ημέρας και εις τον αιώνα χρόνον.
1Mc 10:31	και Ιερουσαλήμ ήτω αγία και αφειμένη και τα όρια αυτής, αι δεκάται και τα τέλη.
1Mc 10:32	αφήμι και την εξουσίαν της άκρας της εν Ιερουσαλήμ και δίδωμι τω αρχιερεί, όπως αν καταστήση εν αυτη άνδρας, ους αν εκλέξηται αυτός του φυλάσσειν αυτήν.
1Mc 10:33	και πάσαν ψυχήν Ιουδαίων την αιχμαλωτισθείσαν από γης Ιούδα εις πάσαν βασιλείαν μου αφήμι ελευθέραν δωρεάν· και πάντες αφιέτωσαν τους φόρους και των κτηνών αυτών.
1Mc 10:34	και πάσαι αι εορταί και τα σάββατα και νομηνίαι και ημέραι αποδεδειγμένοι και τρεις ημέραι προ εορτής και τρεις ημέραι μετά εορτήν έστωσαν πάσαι αι ημέραι ατελείας και αφέσεως πάσι τοις Ιουδαίοις τοις ούσιν εν τη βασιλεία μου.
1Mc 10:35	και ουχ έξει εξουσίαν ουδείς πράσσειν και παρενοχλείν τινα αυτών περί παντός πράγματος.
1Mc 10:36	και προγραφήτωσαν των Ιουδαίων εις τας δυνάμεις του βασιλέως εις τριάκοντα χιλιάδας ανδρών, και δοθήσεται αυτοίς ξένια ως καθήκει πάσαις ταις δυνάμεσι του βασιλέως.
1Mc 10:37	και κατασταθήσεται εξ αυτών εν τοις οχυρώμασι του βασιλέως τοις μεγάλοις, και εκ τούτων κατασταθήσεται επί χρειών της βασιλείας των ουσών εις πίστιν· και οι επ' αυτών και οι άρχοντες έστωσαν εξ αυτών και πορευέσθωσαν τοις νόμοις αυτών. καθά και προσέταξεν ο βασιλεύς εν γη Ιούδα.
1Mc 10:38	και τους τρεις νομούς τους προστεθέντας τη Ιουδαία από της χώρας Σαμαρείας προστεθήτω τη Ιουδαία προς το λογισθήναι του γενέσθαι υφ' ένα, του μη υπακούσαι άλλης εξουσίας αλλ' ή του αρχιερέως.
1Mc 10:39	Πτολεμαΐδα και την προσκυρούσαν αυτη δέδωκα δόμα τοις αγίοις τοις εν Ιερουσαλήμ εις την προσήκουσαν δαπάνην τοις αγίοις.
1Mc 10:40	καγώ δίδωμι κατ' ενιαυτόν δεκαπέντε χιλιάδας σίκλων αργυρίου από των λόγων του βασιλέως από των τόπων των ανηκόντων.

1Mc 10:41	και παν το πλεονάζον, ό ουκ απεδίδουσαν οι από των χρειών, ως εν τοις πρώτοις έτεσιν, από του νυν δώσουσιν εις τα έργα του οίκου.
1Mc 10:42	και επί τούτοις πεντακισχιλίους σίκλους αργυρίου, ους ελάμβανον από των χρειών του αγίου από του λόγου κατ ' ενιαυτόν, και ταύτα αφίεται δια το ανήκειν αυτά τοις ιερεύσι τοις λειτουργούσι.
1Mc 10:43	και όσοι εάν φύγωσιν εις το ιερόν το εν Ιεροσολύμοις και εν πάσι τοις ορίοις αυτού οφείλοντες βασιλικά και παν πράγμα, απολελύσθωσαν και πάντα, όσα εστίν αυτοίς εν τη βασιλεία μου.
1Mc 10:44	και του οικοδομηθήναι και του επικαινισθήναι τα έργα των αγίων, και η δαπάνη δοθήσεται εκ του λόγου του βασιλέως.
1Mc 10:45	και του οικοδομηθήναι τα τείχη Ιερουσαλήμ και οχυρώσαι κυκλόθεν, και η δαπάνη δοθήσεται εκ του λόγου του βασιλέως, και του οικοδομηθήναι τα τείχη τα εν τη Ιουδαία.
1Mc 10:46	Ως δε ήκουσεν Ιωνάθαν και ο λαός τους λόγους τούτους, ουκ επίστευσαν αυτοίς ουδέ επεδέξαντο, ότι επεμνήσθησαν της κακίας της μεγάλης, ης εποίησεν εν Ισραήλ και έθλιψεν αυτούς σφόδρα.
1Mc 10:47	και ευδόκησαν εν Αλεξάνδρω, ότι αυτός εγένετο αυτοίς αρχηγός λόγω ειρηνικών, και συνεμάχουν αυτω πάσας τας ημέρας.
1Mc 10:48	Και συνήγαγεν Αλέξανδρος ο βασιλεύς δυνάμεις μεγάλας και παρενέβαλεν εξεναντίας Δημητρίου.
1Mc 10:49	και συνήψαν πόλεμον οι δύο βασιλείς, και έφυγεν η παρεμβολή Δημητρίου, και εδίωξεν αυτόν ο Αλέξανδρος και ίσχυσεν επ ' αυτούς.
1Mc 10:50	και εστερέωσε τον πόλεμον σφόδρα, έως έδυ ο ήλιος, και έπεσεν ο Δημήτριος εν τη ημέρα εκείνη.
1Mc 10:51	και απέστειλεν Αλέξανδρος προς Πτολεμαίον βασιλέα Αιγύπτου πρέσβεις κατά τους λόγους τούτους λέγων·
1Mc 10:52	« Επει ανέστρεψα εις γην βασιλείας μου και εκάθισα επί θρόνου πατέρων μου και εκράτησα της αρχής, και συνέτριψα τον Δημήτριον και επεκράτησα της χώρας ημών
1Mc 10:53	και συνήψα προς αυτόν μάχην, και συνετρίβη αυτός και η παρεμβολή αυτού υφ ' ημών, και εκαθίσαμεν επί θρόνου βασιλείας αυτού·
1Mc 10:54	και νυν στήσωμεν προς εαυτούς φιλίαν, και νυν δος μοι την θυγατέρα σου εις γυναίκα, και επιγαμβρεύσω σοι και δώσω σοι δόματα και αυτη αξία σου.
1Mc 10:55	Και απεκρίθη Πτολεμαίος ο βασιλεύς λέγων· « Αγαθή ημέρα, εν ή ανέστρεψας εις γην πατέρων σου και εκάθισας επί θρόνου βασιλείας αυτών.
1Mc 10:56	και νυν ποιήσω σοι α έγγραφας, αλλ ' απάντησον εις Πτολεμαΐδα, όπως ιδωμεν αλλήλους, και επιγαμβρεύσω σοι, καθώς είρηκας».

1Mc 10:57	Και εξήλθε Πτολεμαίος εξ Αιγύπτου, αυτός και Κλεοπάτρα η θυγάτηρ αυτού, και εισήλθον εις Πτολεμαΐδα έτους δευτέρου και εξηκοστού και εκατοστού.
1Mc 10:58	και απήντησεν αυτω Αλέξανδρος ο βασιλεύς, και εξέδοτο αυτω Κλεοπάτραν την θυγατέρα αυτού και εποίησε τον γάμον αυτής εν Πτολεμαΐδι καθώς οι βασιλείς εν δόξη μεγάλη.
1Mc 10:59	και έγγραφεν Αλέξανδρος ο βασιλεύς τω Ιωνάθαν ελθείν εις συνάντησιν αυτω.
1Mc 10:60	και επορεύθη μετά δόξης εις Πτολεμαΐδα και απήντησε τοις δυσί βασιλεύσι· και έδωκεν αυτοίς αργύριον και χρυσίον και τοις φίλοις αυτών και δόματα πολλά και εύρε χάριν εναντίον αυτών.
1Mc 10:61	και επισυνήχθησαν προς αυτόν άνδρες λοιμοί εξ Ισραήλ, άνδρες παράνομοι, εντυχείν κατ ' αυτού, και ου προσέσχεν αυτοίς ο βασιλεύς.
1Mc 10:62	και προσέταξεν ο βασιλεύς και εξέδυσαν Ιωνάθαν τα μάτια αυτού και ενέδυσαν αυτόν πορφύραν, και εποίησαν ούτως.
1Mc 10:63	και εκάθισεν αυτόν ο βασιλεύς μετ ' αυτού και είπε τοις άρχουσιν αυτού· εξέλθετε μετ ' αυτού εις μέσον της πόλεως και κηρύξατε του μηδένα εντυγχάνειν κατ ' αυτού περί μηδενός πράγματος, και μηδείς αυτω παρενοχλείτω περί παντός λόγου.
1Mc 10:64	και εγένετο ως είδον οι εντυγχάνοντες την δόξαν αυτού, καθώς εκήρυξε, και περιβεβλημένον αυτόν πορφύραν, και έφυγον πάντες.
1Mc 10:65	και εδόξασεν αυτόν ο βασιλεύς και έγγραφεν αυτόν των πρώτων φίλων και έθετο αυτόν στρατηγόν και μεριδάρχην.
1Mc 10:66	και επέστρεψεν Ιωνάθαν εις Ιερουσαλήμ μετ ' ειρήνης και ευφροσύνης.
1Mc 10:67	Και εν έτει πέμπτω και εξηκοστω και εκατοστω ήλθε Δημήτριος υιος Δημητρίου εκ Κρήτης εις την γην των πατέρων αυτού.
1Mc 10:68	και ήκουσεν Αλέξανδρος βασιλεύς και ελυπήθη σφόδρα και υπέστρεψεν εις Αντιόχειαν.
1Mc 10:69	και κατέστησε Δημήτριος Απολλώνιον τον όντα επί Κοίλης Συρίας, και συνήγαγε δύναμιν μεγάλην και παρενέβαλεν εν Ιαμνεία. και απέστειλε προς Ιωνάθαν τον αρχιερέα λέγων·
1Mc 10:70	«Συ μονώτατος επαίρη εφ ' ημάς, εγώ δε εγενήθην εις καταγέλωτα και εις ονειδισμόν δια σε· και διατί συ εξουσιάζη εφ ' ημάς εν τοις όρεσι;
1Mc 10:71	νυν ουν ει πέποιθας επί ταις δυνάμεσί σου, κατάβηθι προς ημάς εις το πεδίον, και συγκριθώμεν εαυτοίς εκεί, ότι μετ ' εμού εστι δύναμις των πόλεων.
1Mc 10:72	ερώτησον και μάθε τις ειμι και οι λοιποί οι βοηθούντες ημίν, και λέγουσιν· ουκ έστιν υμίν στάσις ποδός κατά πρόσωπον ημών, ότι δις ετροπώθησαν οι πατέρες σου εν γη αυτών.
1Mc 10:73	και νυν ου δυνήση υποστηναι την ίππον και δύναμιν τοιαύτην εν τω πεδίω, όπου

	ουκ ἔστι λίθος οὐδέ κόχλαξ οὐδέ τόπος του φυγεῖν».
1Mc 10:74	Ὡς δε ἤκουσεν Ἰωνάθαν των λόγων Ἀπολλωνίου, ἐκινήθη τη διανοία και ἐπέλεξε δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν και ἐξήλθεν ἐξ Ἱερουσαλήμ, και συνήνητησεν αὐτῷ Σίμων ὁ ἀδελφός αὐτοῦ ἐπὶ βοήθειαν αὐτοῦ.
1Mc 10:75	και παρενέβαλεν ἐπὶ Ἰόππην, και ἀπέκλεισαν αὐτόν ἐκ της πόλεως, ὅτι φρουρά Ἀπολλωνίου ἐν Ἰόππῃ, και ἐπολέμησαν αὐτήν.
1Mc 10:76	και φοβηθέντες ἤνοιξαν οἱ ἐκ της πόλεως, και ἐκυρίευσεν Ἰωνάθαν Ἰόππης.
1Mc 10:77	και ἤκουσεν Ἀπολλώνιος, και παρενέβαλε τρισχιλίαν ἵππον και δύναμιν πολλήν και ἐπορεύθη εἰς Ἄζωτον ὡς διοδεύων και ἅμα προήγεν εἰς τὸ πεδῖον δια τὸ ἔχειν αὐτόν πλήθος ἵππου και πεποιθέναι ἐπ' αὐτῇ.
1Mc 10:78	και κατεδίωξεν Ἰωνάθαν ὀπίσω αὐτοῦ εἰς Ἄζωτον, και συνήψαν αἱ παρεμβολαὶ εἰς πόλεμον.
1Mc 10:79	και ἀπέλιπεν Ἀπολλώνιος χιλίαν ἵππον ἐν κρυπτῷ κατόπισθεν αὐτῶν.
1Mc 10:80	και ἔγνω Ἰωνάθαν ὅτι ἔστιν ἐνεδρον κατόπισθεν αὐτοῦ, και ἐκύκλωσαν αὐτοῦ τὴν παρεμβολήν και ἐξετίναξαν τὰς σχίζας εἰς τὸν λαόν ἐκ πρώϊθεν ἕως ἐσπέρας·
1Mc 10:81	ὁ δε λαός εἰστήκει καθὼς ἐπέταξεν Ἰωνάθαν, και ἐκοπίασαν οἱ ἵπποι αὐτῶν.
1Mc 10:82	και εἴλκυσε Σίμων τὴν δύναμιν αὐτοῦ και συνήψε πρὸς τὴν φάραγγα, ἡ γὰρ ἵππος ἐξελύθη, και συνετρίβησαν ὑπ' αὐτοῦ και ἐφυγον.
1Mc 10:83	και ἡ ἵππος ἐσκορπίσθη ἐν τῷ πεδίῳ, και ἐφυγον εἰς Ἄζωτον και εἰσήλθον εἰς Βηθδαγῶν τὸ εἰδωλεῖον αὐτῶν τοῦ σωθῆναι.
1Mc 10:84	και ἐνεπύρισεν Ἰωνάθαν τὴν Ἄζωτον και τὰς πόλεις τὰς κύκλω αὐτῆς και ἔλαβε τὰ σκύλα αὐτῶν και τὸ ἱερόν Δαγῶν και τοὺς συμφυγόντας εἰς αὐτό ἐνεπύρισε πυρὶ.
1Mc 10:85	και ἐγένοντο οἱ πεπτωκότες μαχαίρα συν τοῖς ἐμπυρισθεῖσιν εἰς ἀνδρας οκτακισχιλίους.
1Mc 10:86	και ἀπῆρην ἐκεῖθεν Ἰωνάθαν και παρενέβαλεν ἐπὶ Ἀσκάλωνα, και ἐξήλθον οἱ ἐκ της πόλεως εἰς συνάντησιν αὐτῷ ἐν δόξῃ μεγάλη.
1Mc 10:87	και ἐπέστρεψεν Ἰωνάθαν εἰς Ἱερουσαλήμ συν τοῖς παρ' αὐτοῦ ἔχοντες σκύλα πολλά.
1Mc 10:88	και ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τούτους, και προσέθετο δοξάσαι τὸν Ἰωνάθαν.
1Mc 10:89	και ἀπέστειλεν αὐτῷ πόρπην χρυσήν, ὡς ἔθος ἐστὶ δίδοσθαι τοῖς συγγενέσι των βασιλέων, και ἔδωκεν αὐτῷ τὴν Ἀκκαρῶν και πάντα τὰ ὄρια αὐτῆς εἰς κληροδοσίαν.
1Mc 11:1	ΚΑΙ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἤθροισε δυνάμεις πολλὰς ὡς τὴν ἄμμον τὴν περὶ τὸ χεῖλος της θαλάσσης και πλοῖα πολλὰ και ἐζήτησε κατακρατῆσαι της βασιλείας

	Αλεξάνδρου δόλω και προσθείναι αυτήν τη βασιλεία αυτού.
1Mc 11:2	και εξήλθεν εις Συρίαν λόγοις ειρηνικοίς, και ήνοιγον αυτω οι από των πόλεων και συνήντων αυτω, ότι εντολή ην Αλεξάνδρου του βασιλέως συναντάν αυτω δια το πενθερόν αυτού είναι.
1Mc 11:3	ως δε εισεπορεύετο εις τας πόλεις ο Πτολεμαίος, απέτασσε τας δυνάμεις φρουράν εν εκάστη πόλει.
1Mc 11:4	ως δε ήγγισεν Αζώτου, έδειξαν αυτω το ιερόν Δαγών εμπευρισμένον και Άζωτον και τα περιπόλια αυτής καθηρημένα και τα σώματα ερριμμένα και τους εμπευρισμένους, ους ενεπύρισεν εν τω πολέμω· εποίησαν γαρ θημωνίας αυτών εν τη οδω αυτού.
1Mc 11:5	και διηγήσαντο τω βασιλεί α εποίησεν Ιωνάθαν εις το ψογίσαι αυτόν· και εσίγησεν ο βασιλεύς.
1Mc 11:6	και συνήντησεν Ιωνάθαν τω βασιλεί εις Ιόππην μετά δόξης, και ησπάσαντο αλλήλους και εκοιμήθησαν εκεί.
1Mc 11:7	και επορεύθη Ιωνάθαν μετά του βασιλέως έως του ποταμού του καλουμένου Ελευθέρου και επέστρεψεν εις Ιερουσαλήμ.
1Mc 11:8	ο δε βασιλεύς Πτολεμαίος εκυρίευσεν των πόλεων της παραλίας έως Σελευκείας της παραθαλασσίας και διελογίζετο περί Αλεξάνδρου λογισμούς πονηρούς.
1Mc 11:9	και απέστειλε πρέσβεις προς Δημήτριον τον βασιλέα λέγων· δεύρο συνθώμεθα προς εαυτούς διαθήκην, και δώσω σοι την θυγατέρα μου, ην έχει Αλέξανδρος, και βασιλεύσεις της βασιλείας του πατρός σου·
1Mc 11:10	μεταμεμέλημαι γαρ δούς αυτω την θυγατέρα μου, εζήτησε γαρ αποκτείναί με.
1Mc 11:11	και εψόγισεν αυτόν χάριν του επιθυμήσαι αυτόν της βασιλείας αυτού·
1Mc 11:12	και αφελόμενος αυτού την θυγατέρα έδωκεν αυτήν τω Δημητρίω και ηλλοτριώθη τω Αλεξάνδρω και εφάνη η έχθρα αυτών.
1Mc 11:13	και εισήλθε Πτολεμαίος εις Αντιόχειαν και περιέθετο το διάδημα της Ασίας· και περιέθετο δύο διαδήματα περι την κεφαλήν αυτού, το της Ασίας και Αιγύπτου.
1Mc 11:14	Αλέξανδρος δε ο βασιλεύς ην εν Κιλικία κατά τους καιρούς εκείνους, ότι απεστάτουν οι από των τόπων εκείνων.
1Mc 11:15	και ήκουσεν Αλέξανδρος και ήλθεν επ' αυτόν πολέμω. και εξήγαγε Πτολεμαίος την δύναμιν και απήντησεν αυτω εν χειρί ισχυρά και ετροπώσατο αυτόν.
1Mc 11:16	και έφυγεν Αλέξανδρος εις την Αραβίαν του σκεπασθήναι αυτόν εκεί. ο δε βασιλεύς Πτολεμαίος υψώθη.
1Mc 11:17	και αφείλε Ζαβδιήλ ο Άραψ την κεφαλήν Αλεξάνδρου και απέστειλε τω Πτολεμαίω.
1Mc 11:18	και ο βασιλεύς Πτολεμαίος απέθανεν εν τη ημέρα τη τρίτη, και οι όντες εν τοις

	οχυρώμασιν απώλοντο υπό των εν τοις οχυρώμασι.
1Mc 11:19	και εβασίλευσε Δημήτριος έτους εβδόμου και εξηκοστού και εκατοστού.
1Mc 11:20	Εν ταις ημέραις εκείναις συνήγαγεν Ιωνάθαν τους εκ της Ιουδαίας του εκπολεμήσαι την άκραν την εν Ιερουσαλήμ και εποίησεν επ ' αυτήν μηχανάς πολλές.
1Mc 11:21	και επορεύθησάν τινες μισούντες το έθνος αυτών άνδρες παράνομοι προς τον βασιλέα και απήγγειλαν αυτω ότι Ιωνάθαν περικάθηται την άκραν.
1Mc 11:22	και ακούσας ωργίσθη· ως δε ήκουσεν, ευθέως αναζεύξας ήλθεν εις Πτολεμαΐδα και έγγραφεν Ιωνάθαν του μη περικαθήσθαι τη άκρα και του απαντήσαι αυτόν αυτω συμμίσειν εις Πτολεμαΐδα την ταχίστην.
1Mc 11:23	ως δε ήκουσεν Ιωνάθαν, εκέλευσε περικαθήσθαι και επέλεξε των πρεσβυτέρων Ισραήλ και των ιερέων και έδωκεν εαυτόν τω κινδύνω·
1Mc 11:24	και λαβών αργύριον και χρυσίον και ιματισμόν και έτερα ξένια πλείονα επορεύθη προς τον βασιλέα εις Πτολεμαΐδα και εύρε χάριν ενώπιον αυτου.
1Mc 11:25	και ενετύγχανον κατ ' αυτου τινες άνομοι των εκ του έθνους.
1Mc 11:26	και εποίησεν αυτω ο βασιλεύς καθώς εποίησαν αυτω οι προ αυτου, και ύψωσεν αυτόν εναντίον πάντων των φίλων αυτου,
1Mc 11:27	και έστησεν αυτω την αρχιερωσύνην και όσα άλλα είχε τίμια το πρότερον και εποίησεν αυτόν των πρώτων φίλων ηγείσθαι.
1Mc 11:28	και ηξίωσεν Ιωνάθαν τον βασιλέα ποιήσαι την Ιουδαίαν αφορολόγητον και τας τρεις τοπαρχίας και την Σαμαρείτιν και επηγγείλατο αυτω τάλαντα τριακόσια.
1Mc 11:29	και ευδόκησεν ο βασιλεύς και έγγραψε τω Ιωνάθαν επιστολάς περι πάντων τούτων εχούσας τον τρόπον τούτον·
1Mc 11:30	«Βασιλεύς Δημήτριος Ιωνάθαν τω αδελφω χαίρειν, και έθνει Ιουδαίων.
1Mc 11:31	το αντίγραφον της επιστολής, ης εγράψαμεν Λασθένει τω συγγενεί ημών περι υμών, γεγράφαμεν και προς υμάς όπως ειδήτε.
1Mc 11:32	βασιλεύς Δημήτριος Λασθένει τω πατρι χαίρειν.
1Mc 11:33	τω έθνει των Ιουδαίων φίλοις ημών και συντηρούσι τα προς ημάς δίκαια εκρίναμεν αγαθοποιήσαι χάριν της εξ αυτών ευνοίας προς ημάς.
1Mc 11:34	εστάκαμεν ουν αυτοίς τα τε όρια της Ιουδαίας και τους τρεις νομούς, Αφαίρεμα και Λύδδαν και Ραμαθέμ, οίτινες προσετέθησαν τη Ιουδαία από της Σαμαρείτιδος, και πάντα τα συγκυρόντα αυτοίς πάσι τοις θυσιάζουσιν εις Ιεροσόλυμα, αντί των βασιλικών, ων ελάμβανεν ο βασιλεύς παρ ' αυτών το πρότερον κατ ' ενιαυτόν από των γεννημάτων της γης και από των ακροδρύων.
1Mc 11:35	και τα άλλα τα ανήκοντα ημίν από του νυν των δεκατών και των τελών των ανηκόντων ημίν και τας του αλός λίμνας και τους ανήκοντας ημίν στεφάνους,

	πάντα επαρκώς παρίεμεν αυτοίς.
1Mc 11:36	και ουκ αθετηθήσεται ουδέ εν τούτων από του νυν και εις τον άπαντα χρόνον.
1Mc 11:37	νυν ουν επιμέλεσθε του ποιήσαι τούτων αντίγραφον και δοθήτω Ιωνάθαν και τεθήτω εν τω όρει τω αγίω εν τόπω επισήμω.
1Mc 11:38	Και είδε Δημήτριος ο βασιλεύς ότι ησύχασεν η γη ενώπιον αυτού και ουδέν αυτω ανθειστήκει, και απέλυσε πάσας τας δυνάμεις αυτού έκαστον εις τον ίδιον τόπον, πλήν των ξένων δυνάμεων, ων εξεολόγησεν από των νήσων των εθνών· και ήχθραναν αυτω πάσαι αι δυνάμεις των πατέρων αυτού.
1Mc 11:39	Τρύφων δε ην των παρά Αλέξανδρου το πρότερον και είδεν ότι πάσαι αι δυνάμεις καταγογγύζουσι του Δημητρίου, και επορεύθη προς Ειμαλκουαί τον Άραβα, ος έτρεφε τον Αντίοχον το παιδάριον το του Αλεξάνδρου.
1Mc 11:40	και προσήδρευεν αυτω, όπως παραδοί αυτόν αυτω, όπως βασιλεύση αντί του πατρός αυτού. και απήγγειλεν αυτω όσα συνετέλεσε Δημήτριος και την έχθραν, ην εχθραίνουσιν αυτω αι δυνάμεις αυτού, και έμεινεν εκεί ημέρας πολλάς.
1Mc 11:41	και απέστειλεν Ιωνάθαν προς Δημήτριον τον βασιλέα, ίνα εκβάλη τους εκ της άκρας εξ Ιερουσαλήμ και τους εν τοις οχυρώμασιν· ήσαν γαρ πολεμούντες τον Ισραήλ.
1Mc 11:42	και απέστειλε Δημήτριος προς Ιωνάθαν λέγων· ου μόνον ταύτα ποιήσω σοι και τω έθνει σου, αλλά δόξη δοξάσω σε και το έθνος σου, εάν ευκαιρίας τύχω.
1Mc 11:43	νυν ουν ορθώς ποιήσεις αποστείλας μοι άνδρας, οί συμμαχήσουσιν, ότι απέστησαν πάσαι αι δυνάμεις μου.
1Mc 11:44	και απέστειλεν Ιωνάθαν άνδρας τρισχιλίους δυνατούς ισχύϊ αυτω εις Αντιόχειαν, και ήλθοσαν προς τον βασιλέα, και ηυφράνθη ο βασιλεύς επί τη εφόδω αυτών.
1Mc 11:45	και επισυνήχθησαν οι εκ της πόλεως εις μέσον της πόλεως εις ανδρών δώδεκα μυριάδας ανδρών και ηβούλοντο ανελείν τον βασιλέα.
1Mc 11:46	και έφυγεν ο βασιλεύς εις την αυλήν, και κατελάβοντο οι εκ της πόλεως τας διόδους της πόλεως και ήρξαντο πολεμείν.
1Mc 11:47	και εκάλεσεν ο βασιλεύς τους Ιουδαίους επί βοήθειαν, και επισυνήχθησαν προς αυτόν πάντες άμα και διεσπάρησαν εν τη πόλει πάντες άμα και απέκτειναν εν τη πόλει εν τη ημέρα εκείνη εις μυριάδας δέκα·
1Mc 11:48	και ενεπύρισαν την πόλιν και ελάβοσαν σκύλα πολλά εν εκείνη τη ημέρα και έσωσαν τον βασιλέα.
1Mc 11:49	και είδον οι από της πόλεως ότι κατεκράτησαν οι Ιουδαίοι της πόλεως ως ηβούλοντο, και ησθένησαν ταις διανοίαις αυτών και εκέκραξαν προς τον βασιλέα μετά δεήσεως λέγοντες·
1Mc 11:50	δος ημίν δεξιάς και πανσάσθωσαν οι Ιουδαίοι πολεμούντες ημάς και την πόλιν.

1Mc 11:51	και έρριψαν τα όπλα και εποίησαν ειρήνην και εδοξάσθησαν οι Ιουδαίοι εναντίον του βασιλέως και ενώπιον πάντων των εν τη βασιλεία αυτού και επέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ έχοντες σκύλα πολλά.
1Mc 11:52	και εκάθησε Δημήτριος ο βασιλεύς επί θρόνου της βασιλείας αυτού, και ησύχασεν η γη ενώπιον αυτού.
1Mc 11:53	και εψεύσατο πάντα, όσα είπε, και ηλλοτριώθη τω Ιωνάθαν και ουκ ανταπέδωκε κατά τας ευνοίας, ας ανταπέδωκεν αυτω, και έθλιβεν αυτόν σφόδρα.
1Mc 11:54	Μετά δε ταύτα απέστρεψε Τρύφων και Αντίοχος μετ ' αυτού παιδάριον νεώτερον· και εβασίλευσε και επέθετο διάδημα.
1Mc 11:55	και επισυνήχθησαν προς αυτόν πάσαι αι δυνάμεις, ας απεσκόρπισε Δημήτριος, και επολέμησαν προς αυτόν, και έφυγε και ετροπώθη.
1Mc 11:56	και έλαβε Τρύφων τα θηρία και κατεκράτησεν Αντιοχείας.
1Mc 11:57	και έγγραφεν Αντίοχος ο νεώτερος τω Ιωνάθαν λέγων· ίστημί σοι την αρχιερωσύνην και καθίστημί σε επί των τεσσάρων νομών και είναιί σε των φίλων του βασιλέως.
1Mc 11:58	και απέστειλεν αυτω χρυσώματα και διακονίαν και έδωκεν αυτω εξουσίαν πίνειν εν χρυσώμασι και είναιί εν πορφύρα και έχειν πόρπην χρυσήν·
1Mc 11:59	και Σίμωνα τον αδελφόν αυτού κατέστησε στρατηγόν από της κλίμακος Τύρου έως των ορίων Αιγύπτου.
1Mc 11:60	και εξήλθεν Ιωνάθαν και διεπορεύετο πέραν του ποταμού και εν ταις πόλεσι, και ηθροίσθησαν προς αυτόν πάσαι αι δυνάμεις Συρίας εις συμμαχίαν, και ήλθεν εις Ασκάλωνα, και απήντησαν αυτω οι εκ της πόλεως ενδόξως.
1Mc 11:61	και απήλθεν εκείθεν εις Γάζαν, και απέκλεισαν οι από Γάζης, και περιεκάθισε περι αυτήν και ενεπύρισε τα περιπόλια αυτής πυρί και εσκύλευσεν αυτά.
1Mc 11:62	και ηξίωσαν οι από Γάζης τον Ιωνάθαν, και έδωκεν αυτοίς δεξιάς και έλαβε τους υιούς αρχόντων αυτών εις όμηρα και εξαπέστειλεν αυτούς εις Ιερουσαλήμ· και διήλθε την χώραν έως Δαμασκού.
1Mc 11:63	και ήκουσεν Ιωνάθαν ότι παρήσαν οι άρχοντες Δημητρίου εις Κάδης την εν τη Γαλιλαία μετά δυνάμεως πολλής βουλόμενοι μεταστήσαι αυτόν της χρείας.
1Mc 11:64	και συνήντησεν αυτοίς, τον δε αδελφόν αυτού Σίμωνα κατέλιπεν εν τη χώρα.
1Mc 11:65	και παρενέβαλε Σίμων επί Βαιθσούρα και επολέμει αυτήν ημέρας πολλάς και συνέκλεισεν αυτήν.
1Mc 11:66	και ηξίωσαν αυτόν του δεξιάς λαβείν, και έδωκεν αυτοίς· και εξέβαλεν αυτούς εκείθεν και κατελάβετο την πόλιν και έθετο επ ' αυτη φρουράν.
1Mc 11:67	και Ιωνάθαν και η παρεμβολή αυτού παρενέβαλον επί το ύδωρ Γεννησάρ, και ώρθρισαν το πρωϊ εις το πεδίον Νασώρ.

1Mc 11:68	και ιδού παρεμβολή αλλοφύλων απήντα αυτω εν τω πεδίω και εξέβαλον ένεδρον επ' αυτόν εν τοις όρεσιν, αυτοί δε απήντησαν εξεναντίας.
1Mc 11:69	τα δε ένεδρα εξανέστησαν εκ των τόπων αυτών και συνήψαν πόλεμον. και έφυγον οι παρά Ιωνάθαν πάντες,
1Mc 11:70	ουδέ εις κατελείφθη απ' αυτών, πλην Ματταθίας ο του Αβεσσαλώμου και Ιούδας ο του Χαλφί άρχοντες της στρατιάς των δυνάμεων.
1Mc 11:71	και διέρρηξεν Ιωνάθαν τα ιμάτια αυτου και επέθετο γην επί την κεφαλήν αυτου και προσηύξατο.
1Mc 11:72	και υπέστρεψε προς αυτοús πολέμω και ετροπώσατο αυτοús, και έφυγον.
1Mc 11:73	και είδον οι φεύγοντες οι παρ' αυτου και επέστρεψαν προς αυτόν και εδίωκον μετ' αυτου έως Κάδης έως της παρεμβολής αυτών και παρενέβαλον εκεί.
1Mc 11:74	και έπεσον εκ των αλλοφύλων εν τη ημέρα εκείνη εις άνδρας τρισχιλίους. και επέστρεψεν Ιωνάθαν εις Ιερουσαλήμ.
1Mc 12:1	ΚΑΙ είδεν Ιωνάθαν ότι ο καιρός αυτω συνεργεί, και επέλεξεν άνδρας και απέστειλεν εις Ρώμην στήσαι και ανανεώσασθαι την προς αυτοús φιλίαν.
1Mc 12:2	και προς Σπαρτιάτας και τόπους ετέρους απέστειλεν επιστολάς κατά τα αυτά.
1Mc 12:3	και επορεύθησαν εις Ρώμην και εισήλθον εις το βουλευτήριον και είπον· Ιωνάθαν ο αρχιερεύς και το έθνος των Ιουδαίων απέστειλεν ημάς ανανεώσασθαι την φιλίαν αυτοίς και την συμμαχίαν κατά το πρότερον.
1Mc 12:4	και έδωκαν επιστολάς αυτοίς προς αυτοús κατά τόπον, όπως προπέμπωσιν αυτοús εις γην Ιούδα μετ' ειρήνης.
1Mc 12:5	Και τούτο το αντίγραφον των επιστολών ων έγγραψεν Ιωνάθαν τοις Σπαρτιάταις·
1Mc 12:6	« Ιωνάθαν αρχιερεύς και η γερουσία του έθνους και οι ιερείς και ο λοιπός δήμος των Ιουδαίων Σπαρτιάταις τοις αδελφοίς χαιρειν.
1Mc 12:7	έτι πρότερον απεστάλησαν επιστολαί προς Όνίαν τον αρχιερέα παρά Δαρείου του βασιλεύοντος εν υμίν ότι εστέ αδελφοί ημών, ως το αντίγραφον υπόκειται.
1Mc 12:8	και επεδέξατο Όνίας τον άνδρα τον απεσταλμένον ενδόξως και έλαβε τας επιστολάς, εν αις διεσαφείτο περι συμμαχίας και φιλίας.
1Mc 12:9	και ημείς ουν απροσδεείς τούτων όντες, παράκλησιν έχοντες τα βιβλία τα άγια τα εν ταις χερσίν ημών,
1Mc 12:10	επειράθημεν αποστείλαι την προς υμάς αδελφότητα και φιλίαν ανανεώσασθαι προς το μη εξαλλοτριωθήναι υμών· πολλοί γαρ καιροί διήλθον αφ' ου απεστείλατε προς ημάς.
1Mc 12:11	ημείς ουν εν παντί καιρω αδιαλείπτως εν τε ταις εορταίς και ταις λοιπαίς καθηκούσαις ημέραις μιμνησκόμεθα υμών εφ' ων προσφέρομεν θυσιών και εν

	ταις προσευχαίς, ως δέον εστί και πρόπον μνημονεύειν αδελφών·
1Mc 12:12	ευφραινόμεθα δε επί τη δόξη υμών.
1Mc 12:13	ημάς δε εκύκλωσαν πολλάί θλίψεις και πόλεμοι πολλοί, και επολέμησαν ημάς οι βασιλείς οι κύκλω ημών.
1Mc 12:14	και ουκ ηβουλόμεθα ουν παρενοχλείν υμίν και τοις λοιποίς συμμάχοις και φίλοις ημών εν τοις πολέμοις τούτοις·
1Mc 12:15	έχομεν γαρ την εξ ουρανού βοήθειαν βοηθούσαν ημίν και ερρύσθημεν από των εχθρών ημών, και εταπεινώθησαν οι εχθροί ημών.
1Mc 12:16	επελέξαμεν ουν Νουμήνιον Αντιόχου και Αντίπατρον Ιάσωνος και απεστάλκαμεν προς Ρωμαίους ανανεώσασθαι την προς αυτούς φιλίαν και συμμαχίαν την προτέραν.
1Mc 12:17	ενετειλάμεθα ουν αυτοίς και προς υμάς πορευθήναι και ασπάσασθαι υμάς και αποδούναι υμίν τας παρ ' ημών επιστολάς περί της ανανεώσεως και της αδελφότητος ημών.
1Mc 12:18	και νυν καλώς ποιήσετε αντιφωνήσοντες ημίν προς ταύτά.
1Mc 12:19	Και τούτο το αντίγραφον των επιστολών, ων απέστειλαν 'Ονία·
1Mc 12:20	« Άρειος βασιλεύς Σπαρτιατών 'Ονία ιερεί μεγάλω χαίρειν.
1Mc 12:21	ευρέθη εν γραφή περί τε των Σπαρτιατών και Ιουδαίων, ότι εισίν αδελφοί και ότι εισίν εκ γένους Αβραάμ.
1Mc 12:22	και νυν αφ ' ου έγνωμεν ταύτα, καλώς ποιήσετε γράφοντες ημίν περί της ειρήνης υμών,
1Mc 12:23	και ημείς δε αντιγράφομεν υμίν τα κτήνη υμών και η ύπαρξις υμών ημίν εστι, και τα ημών υμίν εστιν. εντελλόμεθα ουν όπως απαγγείλωσιν υμίν κατά ταύτά.
1Mc 12:24	Και ήκουσεν Ιωνάθαν ότι επέστρεψαν οι άρχοντες Δημητρίου μετά δυνάμεως πολλής υπέρ το πρότερον του πολεμήσαι προς αυτόν.
1Mc 12:25	και απήρεν εξ Ιερουσαλήμ και απήντησεν αυτοίς εις την Αμαθίτιν χώραν· ου γαρ έδωκεν αυτοίς ανοχήν εμβατεύσαι εις την χώραν αυτού.
1Mc 12:26	και απέστειλε κατασκόπους εις την παρεμβολήν αυτών, και επέστρεψαν και απήγγειλαν αυτω, ότι ούτω τάσσονται επιπεσείν επ ' αυτούς την νύκτα.
1Mc 12:27	ως δε έδυ ο ήλιος, επέταξεν Ιωνάθαν τοις παρ ' αυτού γρηγορείν και είναι επί τοις όπλοις και ετοιμάζεσθαι εις πόλεμον δι ' όλης της νυκτός και εξέβαλε προφύλακας κύκλω της παρεμβολής.
1Mc 12:28	και ήκουσαν οι υπεναντίοι ότι ητοιμάσται Ιωνάθαν και οι παρ ' αυτού εις πόλεμον, και εφοβήθησαν και έπτηξαν τη καρδιά αυτών και ανέκαυσαν πυράς εν τη παρεμβολή αυτών.

1Mc 12:29	Ιωνάθαν δε και οι παρ ' αυτού ουκ έγνωσαν έως πρωϊ, έβλεπον γαρ τα φώτα καιόμενα.
1Mc 12:30	και κατεδιώξεν Ιωνάθαν οπίσω αυτών και ου κατέλαβεν αυτούς, διέβησαν γαρ τον Ελεύθερον ποταμόν.
1Mc 12:31	και εξέκλινεν Ιωνάθαν επί τους Άραβας τους καλουμένους Ζαβαδαίους και επάταξεν αυτούς και έλαβε τα σκύλα αυτών.
1Mc 12:32	και αναζεύξας ήλθεν εις Δαμασκόν και διώδευσεν εν πάση τη χώρα.
1Mc 12:33	και Σίμων εξήλθε και διώδευσεν έως Ασκάλωνος και των πλησίον οχυρωμάτων, και εξέκλινεν εις Ιόππην και προκατελάβετο αυτήν·
1Mc 12:34	ήκουσεν γαρ ότι βούλονται το οχύρωμα παραδούναι τοις παρά Δημητρίου· και έθετο εκεί φρουράν, όπως φυλάσσωσιν αυτήν.
1Mc 12:35	και επέστρεψεν Ιωνάθαν και εξεκκλησίασε τους πρεσβυτέρους του λαού και εβουλεύσατο μετ ' αυτών του οικοδομήσαι οχυρώματα εν τη Ιουδαία
1Mc 12:36	και προσυψώσαι τα τείχη Ιερουσαλήμ και υψώσαι ύψος μέγα ανά μέσον της άκρας και της πόλεως εις το διαχωρίζειν αυτήν της πόλεως, ίνα ή αυτή κατά μόνας, όπως μήτε αγοράζωσι μήτε πωλώσι.
1Mc 12:37	και συνήχθησαν του οικοδομείν την πόλιν και ήγγισε του τείχους του χειμάρρου του εξ απηλιώτου, και επεσκεύασαν το καλούμενον Χαφεναθά.
1Mc 12:38	και Σίμων ωκοδόμησε την Αδιδά εν τη Σεφήλα και ωχύρωσεν αυτήν και επέστησε θύρας και μοχλούς.
1Mc 12:39	Και εξήτησε Τρύφων βασιλεύσαι της Ασίας και περιθέσθαι το διάδημα και εκτείνει χείρα επί Αντίοχον τον βασιλέα.
1Mc 12:40	και εφοβήθη μήποτε ουκ εάση αυτόν Ιωνάθαν και μήποτε πολεμήση προς αυτόν, και εξήτει πόρον του συλλαβείν τον Ιωνάθαν του απολέσαι αυτόν, και απάρας ήλθεν εις Βαιθσάν.
1Mc 12:41	και εξήλθεν Ιωνάθαν εις απάντησιν αυτω εν τεσσαράκοντα χιλιάσιν ανδρών επιλελεγμέναις εις παράταξιν και ήλθεν εις Βαιθσάν.
1Mc 12:42	και είδε Τρύφων ότι πάρεστιν Ιωνάθαν μετά δυνάμεως πολλής, και εκτείνει χείρας επ ' αυτόν ευλαβήθη,
1Mc 12:43	και επεδέξατο αυτόν ενδόξως και συνέστησεν αυτόν πάσι τοις φίλοις αυτού και έδωκεν αυτω δόματα και επέταξε ταις δυνάμεσιν αυτού υπακούειν αυτω ως εαυτω.
1Mc 12:44	και είπε τω Ιωνάθαν· ινατί έκοψας πάντα τον λαόν τούτον, πολέμου μη ενεστηκότος ημίν;
1Mc 12:45	και νυν απόστειλον αυτούς εις τους οίκους αυτών, επίλεξαι δε σεαυτω άνδρας ολίγους, οίτινες έσονται μετά σου, και δεύρο μετ ' εμού εις Πτολεμαΐδα, και παραδώσω σοι αυτήν και τα λοιπά οχυρώματα και τας δυνάμεις τας λοιπάς και πάντας τους επί των χρειών, και επιστρέψας απελεύσομαι· τούτου γαρ χάριν

	πάρεμι.
1Mc 12:46	και εμπιστεύσας αυτω εποίησε καθώς ειπε, και εξαπέστειλε τας δυνάμεις, και απήλθον εις γην Ιούδα.
1Mc 12:47	κατέλιπε δε μεθ ' εαυτού άνδρας τρισχιλίους, ων δισχιλίους αφήκεν εν τη Γαλιλαία, χίλιοι δε συνήλθον αυτω.
1Mc 12:48	ως δε εισήλθεν Ιωνάθαν εις Πτολεμαΐδα, απέκλεισαν οι Πτολεμαείς τας πύλας και συνέλαβον αυτόν, και πάντας τους εισελθόντας μετ ' αυτου απέκτειναν εν ρομφαία.
1Mc 12:49	και απέστειλε Τρύφων δυνάμεις και ίππον εις την Γαλιλαίαν και το πεδίον το μέγα του απολέσαι πάντας τους παρά Ιωνάθαν.
1Mc 12:50	και επέγνωσαν ότι συνελήφθη Ιωνάθαν και απόλωλε και οι μετ ' αυτου, και παρεκάλεσαν εαυτούς και επορεύοντο συνεστραμμένοι έτοιμοι εις πόλεμον.
1Mc 12:51	και είδον οι διώκοντες ότι περι ψυχής αυτοίς εστι, και επέστρεψαν.
1Mc 12:52	και ήλθον πάντες μετ ' ειρήνης εις γην Ιούδα και επένθησαν τον Ιωνάθαν και τους μετ ' αυτου και εφοβήθησαν σφόδρα· και επένθησε πας Ισραήλ πένθος μέγα.
1Mc 12:53	και εξήτησαν πάντα τα έθνη τα κύκλω αυτών εκτριψαι αυτούς· ειπαν γαρ· ουκ έχουσιν άρχοντα και βοηθούντα· νυν ουν πολεμήσωμεν αυτούς και εξαρώμεν εξ ανθρωπων το μνημόσυνον αυτών.
1Mc 13:1	ΚΑΙ ήκουσε Σίμων ότι συνήγαγε Τρύφων δύναμιν πολλήν του ελθειν εις γην Ιούδα και εκτριψαι αυτήν.
1Mc 13:2	και είδε τον λαόν ότι εστιν έντρομος και έμφοβος, και ανέβη εις Ιερουσαλήμ και ήθροισε τον λαόν
1Mc 13:3	και παρεκάλεσεν αυτούς και ειπεν αυτοίς· αυτοί οίδατε όσα εγώ και οι αδελφοί μου και ο οίκος του πατρος μου εποιήσαμεν περι των νόμων και των αγίων, και τους πολέμους και τας στενοχωρίας, ας είδομεν.
1Mc 13:4	τούτου χάριν απώλοντο οι αδελφοί μου πάντες χάριν του Ισραήλ, και κατελείφθην εγώ μόνος.
1Mc 13:5	και νυν μη μοι γένοιτο φείσασθαι μου της ψυχής εν παντί καιρω θλίψεως, ου γαρ ειμι κρείσσων των αδελφών μου.
1Mc 13:6	πλήν εκδικήσω περι του έθνους μου και περι των αγίων και περι των γυναικών και των τέκνων ημών, ότι συνήχθησαν πάντα τα έθνη εκτριψαι ημάς έχθρας χάριν.
1Mc 13:7	και ανεζωοπύρησε το πνεύμα του λαού άμα τω ακούσαι των λόγων τούτων,
1Mc 13:8	και απεκρίθησαν φωνή μεγάλη λέγοντες· συ ει ημών ηγούμενος αντι Ιούδα και Ιωνάθαν του αδελφού σου·

1Mc 13:9	πολέμησον τον πόλεμον ημών, και πάντα, όσα αν είπης ημίν, ποιήσομεν.
1Mc 13:10	και συνήγαγε πάντας τους άνδρας τους πολεμιστάς και ετάχυνε του τελέσαι τα τείχη Ιερουσαλήμ και ωχύρωσεν αυτήν κυκλόθεν.
1Mc 13:11	και απέστειλεν Ιωνάθαν τον του Αβεσσαλώμου και μετ ' αυτού δύναμιν ικανήν εις Ιόππην, και εξέβαλε τους όντας εν αυτη και έμεινεν εκεί εν αυτη.
1Mc 13:12	Και απήρε Τρύφων από Πτολεμαΐδος μετά δυνάμεως πολλής εισελθείν εις γην Ιούδα, και Ιωνάθαν μετ ' αυτού εν φυλακή.
1Mc 13:13	Σίμων δε παρενέβαλεν εν Αδιδά κατά πρόσωπον του πεδίου.
1Mc 13:14	και επέγνω Τρύφων ότι ανέστη Σίμων αντί Ιωνάθαν του αδελφού αυτού και ότι συνάπτειν αυτω μέλλει πόλεμον, και απέστειλε προς αυτόν πρέσβεις λέγων·
1Mc 13:15	περι αργυρίου, ου ώφειλεν Ιωνάθαν ο αδελφός σου εις το βασιλικόν δι ' ας είχε χρείας, συνέχομεν αυτόν·
1Mc 13:16	και νυν απόστειλον αργυρίου τάλαντα εκατόν και δύο των υιών αυτού όμηρα, όπως μη αφεθείς αποστατήση αφ ' ημών, και αφήσομεν αυτόν.
1Mc 13:17	και έγνω Σίμων ότι δόλω λαλούσι προς αυτόν, και πέμπει του λαβείν το αργύριον και τα παιδάρια, μήποτε έχθραν άρη μεγάλην προς τον λαόν
1Mc 13:18	λέγων· ότι ουκ απέστειλα αυτω το αργύριον και τα παιδάρια, και απώλετο.
1Mc 13:19	και απέστειλε τα παιδάρια και τα εκατόν τάλαντα, και διεψεύσατο και ουκ αφήκε τον Ιωνάθαν.
1Mc 13:20	και μετά ταύτα ήλθε Τρύφων του εμβατεύσαι εις την χώραν και εκτριψαι αυτήν, και εκύκλωσεν οδόν την εις Άδωρα. και Σίμων και η παρεμβολή αυτού αντιπαρήγεν αυτω εις πάντα τόπον, ου αν επορεύετο.
1Mc 13:21	οι δε εκ της άκρας απέστελλον προς Τρύφωνα πρεσβευτάς κατασπεύδοντας αυτόν του ελθείν προς αυτούς δια της ερήμου και αποστείλαι αυτοίς τροφάς.
1Mc 13:22	και ητοίμασε Τρύφων πάσαν την ίππον αυτού ελθείν εν τη νυκτί εκείνη, και ην χιών πολλή σφόδρα, και ουκ ήλθε δια την χιόνα· και απήρε και ήλθεν εις την Γαλααδίτιν.
1Mc 13:23	ως δε ήγγισε της Βασκαμά, απέκτεινε τον Ιωνάθαν, και ετάφη εκεί.
1Mc 13:24	και επέστρεψε Τρύφων και απήλθεν εις την γην αυτού.
1Mc 13:25	Και απέστειλε Σίμων και έλαβε τα οστά Ιωνάθαν του αδελφού αυτού και έθαψεν αυτά εν Μωδεϊν πόλει των πατέρων αυτού.
1Mc 13:26	και εκόψαντο αυτόν πας Ισραήλ κοπετόν μέγαν και επένθησαν αυτόν ημέρας πολλάς.
1Mc 13:27	και ωκοδόμησε Σίμων επί τον τάφον του πατρός αυτού και των αδελφών αυτού και ύψωσεν αυτόν τη οράσει λίθω ξεστω εκ των όπισθεν και εκ των έμπροσθεν.

1Mc 13:28	και έστησεν επ ' αυτά επτά πυραμίδας, μίαν κατέναντι της μιάς τω πατρί και τη μητρί και τοις τέσσαρσιν αδελφοίς.
1Mc 13:29	και ταύταις εποίησε μηχανήματα περιθείς στύλους μεγάλους και εποίησεν επί τοις στύλοις πανοπλίας εις όνομα αιώνιον και παρά ταις πανοπλίαις πλοία επιγεγλυμμένα εις το θεωρείσθαι υπό πάντων των πλεόντων την θάλασσαν.
1Mc 13:30	ούτος ο τάφος ον εποίησεν εν Μωδεϊν, έως της ημέρας ταύτης.
1Mc 13:31	Ο δε Τρύφων επορεύετο δόλω μετά Αντιόχου του βασιλέως του νεωτέρου και απέκτεινεν αυτόν
1Mc 13:32	και εβασίλευσεν αντ ' αυτού και περιέθετο διάδημα της Ασίας και εποίησε πληγήν μεγάλην επί της γης.
1Mc 13:33	και ωκοδόμησε Σίμων τα οχυρώματα της Ιουδαίας, και περιετείχισε πύργους υψηλοίς και τείχεσι μεγάλοις και πύλαις και μοχλοίς και έθετο βρώματα εν τοις οχυρώμασι.
1Mc 13:34	και επέλεξε Σίμων άνδρας και απέστειλε προς Δημήτριον τον βασιλέα του ποιήσαι άφεςιν τη χώρα, ότι πάσαι αι πράξεις Τρύφωνος ήσαν αρπαγαί.
1Mc 13:35	και απέστειλεν αυτω Δημήτριος ο βασιλεύς κατά τους λόγους τούτους και απεκριθη αυτω και έγγραφεν αυτω επιστολήν τοιαύτην·
1Mc 13:36	«Βασιλεύς Δημήτριος Σίμωνι αρχιερεί και φίλω βασιλέων και πρεσβυτέροις και έθνει Ιουδαίων χαιρειν.
1Mc 13:37	τον στέφανον τον χρυσούν και την βαϊνην, ην απεστείλατε, κεκομίσαμεθα και έτοιμοί εσμεν του ποιείν υμίν ειρήνην μεγάλην και γράφειν τοις επί των χρειών του αφιέναι υμίν αφέματα.
1Mc 13:38	και όσα εστήκαμεν προς υμάς, έστηκε, και τα οχυρώματα, α ωκοδομήκατε, υπαρχέτω υμίν.
1Mc 13:39	αφιεμεν δε αγνοήματα και τα αμαρτήματα έως της σήμεραν ημέρας και τον στέφανον, ον ωφείλετε, και ει τι άλλο ετελωνείτο εν Ιερουσαλήμ, μηκέτι τελωνείσθω.
1Mc 13:40	και ει τινες επιτήδειοι υμών γραφήναι εις τους περι ήμάς, εγγραφέσθωσαν, και γινέσθω αναμέσον ημών ειρήνή.
1Mc 13:41	-έτους εβδομηκοστού και εκατοστού ήρθη ο ζυγός των εθνών από του Ισραήλ,
1Mc 13:42	και ήρξατο ο λαός Ισραήλ γράφειν εν ταις συγγραφαίς και συναλλάγμασιν έτους πρώτου επί Σίμωνος αρχιερέως μεγάλου και στρατηγού και ηγουμένου Ιουδαίων.
1Mc 13:43	Εν ταις ημέραις εκείναις παρενέβαλε Σίμων επί Γάζαρα και εκύκλωσεν αυτήν παρεμβολαίς και εποίησεν ελεπόλεις και προσήγαγε τη πόλει και επάταξε πύργον ένα και κατελάβετο.
1Mc 13:44	και εξήλλοντο οι εν τη ελεπόλει εις την πόλιν, και εγένετο κίνημα μέγα εν τη

	πόλει.
1Mc 13:45	και ανέβησαν οι εν τη πόλει συν ταις γυναίξι και τοις τέκνοις επί το τείχος διερρηχότες τα μάτια αυτών και εβόησαν φωνή μεγάλη αξιούντες Σίμωνα δεξιὰς αυτοίς δούναι
1Mc 13:46	και είπαν· μη ημίν χρήση κατά τας πονηρίας ημών, αλλά κατά το έλεός σου.
1Mc 13:47	και συνελύθη Σίμων αυτοίς και ουκ επολέμησεν αυτούς· και εξέβαλεν αυτούς εκ της πόλεως, και εκαθάρισε τας οικίας, εν αις ην τα είδωλα, και ούτως εισήλθεν εις αυτήν υμνών και ευλογών.
1Mc 13:48	και εξέβαλεν εξ αυτής πάσαν ακαθαρσίαν και κατώκισεν εκεί άνδρας, οίτινες τον νόμον ποιούσι, και προσωχύρωσεν αυτήν και ωκοδόμησεν εαυτω εν αυτη οίκησιν.
1Mc 13:49	οι δε εκ της άκρας εν Ιερουσαλήμ εκωλύοντο εκπορεύεσθαι και εισπορεύεσθαι εις την χώραν και αγοράζειν και πωλείν και επείνασαν σφόδρα, και απώλοντο εξ αυτών ικανοί τη λιμω.
1Mc 13:50	και εβόησαν προς Σίμωνα δεξιὰς λαβείν, και έδωκεν αυτοίς· και εξέβαλεν αυτούς εκείθεν και εκαθάρισε την άκραν από των μiasμάτων.
1Mc 13:51	και εισήλθον εις αυτήν τη τρίτη και εικάδι του δευτέρου μηνός έτους ενός και εβδομηκοστού και εκατοστού μετά αιnéσεως και βαϊών και εν κινύραις και εν κυμβάλοις και εν νάβλαις και εν ύμνοις και εν ωδαίς, ότι συνετρίβη εχθρός μέγας εξ Ισραήλ.
1Mc 13:52	και έστησε κατ' ενιαυτόν του άγειν την ημέραν ταύτην μετ' ευφροσύνης. και προσωχύρωσε το όρος του ιερού το παρά την άκραν· και ώκει εκεί αυτός και οι παρ' αυτού.
1Mc 13:53	και είδε Σίμων τον Ιωάννην υιόν αυτού, ότι ανήρ εστι, και έθετο αυτόν ηγούμενον των δυνάμεων πασών· και ώκει εν Γαζάραις.
1Mc 14:1	ΚΑΙ εν έτει δευτέρω και εβδομηκοστω και εκατοστω συνήγαγε Δημήτριος ο βασιλεύς τας δυνάμεις αυτού και επορεύθη εις Μηδιαν του επισπάσασθαι βοήθειαν αυτω, όπως πολεμήση τον Τρύφωνα.
1Mc 14:2	και ήκουσεν Αρσάκης ο βασιλεύς της Περσίδος και Μηδίας ότι ήλθε Δημήτριος εις τα όρια αυτού, και απέστειλεν ένα των αρχόντων αυτού συλλαβείν αυτόν ζώντα.
1Mc 14:3	και επορεύθη και επάταξε την παρεμβολήν Δημητρίου και συνέλαβεν αυτόν και ήγαγεν αυτόν προς Αρσάκην, και έθετο αυτόν εν φυλακή.
1Mc 14:4	Και ησύχασεν η γη Ιούδα πάσας τας ημέρας Σίμωνος, και εζήτησαν αγαθά τω έθνει αυτού, και ήρεσεν αυτοίς η εξουσία αυτού και η δόξα αυτού πάσας τας ημέρας.
1Mc 14:5	και μετά πάσης της δόξης αυτού έλαβε την Ιόππην εις λιμένα και εποίησεν είσοδον ταις νήσοις της θαλάσσης.

1Mc 14:6	και επλάτυνε τα όρια τω έθνει αυτού και εκράτησε της χώρας.
1Mc 14:7	και συνήγαγεν αιχμαλωσίαν πολλήν και εκυρίευσε Γαζάρων και Βαιθσούρων και της άκρας· και εξήρε τας ακαθαρσίας εξ αυτής, και ουκ ην ο αντικείμενος αυτω.
1Mc 14:8	και ήσαν γεωργούντες την γην αυτών μετ ' ειρήνης, και η γη εδίδου τα γεννήματα αυτής και τα ξύλα των πεδίων τον καρπόν αυτών.
1Mc 14:9	πρεσβύτεροι εν ταις πλατείαις εκάθηντο, πάντες περι αγαθών εκοινολογούντο, και οι νεανίσκοι ενεδύσαντο δόξας και στολάς πολέμου.
1Mc 14:10	ταις πόλεσιν εχορήγησε βρώματα και έταξεν αυτάς εν σκεύεσιν οχυρώσεως, έως ότου ωνομάσθη το όνομα της δόξης αυτού έως άκρου της γης.
1Mc 14:11	εποίησε την ειρήνην επί της γης, και ευφράνθη Ισραήλ ευφροσύνην μεγάλην.
1Mc 14:12	και εκάθισεν έκαστος υπό την άμπελον αυτού και την συκήν αυτού, και ουκ ην ο εκφοβών αυτούς.
1Mc 14:13	και εξέλιπεν ο πολεμών αυτούς επί της γης, και οι βασιλείς συνετριβησαν εν ταις ημέραις εκείναις.
1Mc 14:14	και εστήρισε πάντας τους ταπεινούς του λαού αυτού· τον νόμον εξεζήτησε και εξήρε πάντα άνομον και πονηρόν·
1Mc 14:15	τα άγια εδόξασε, και επλήθυνε τα σκεύη των αγίων.
1Mc 14:16	Και ηκούσθη εν Ρώμη, ότι απέθανεν Ιωνάθαν, και έως Σπάρτης, και ελυπήθησαν σφόδρα.
1Mc 14:17	ως δε ήκουσαν, ότι Σίμων ο αδελφός αυτού γέγονεν αντ ' αυτού αρχιερέυς και επικρατεί της χώρας και των πόλεων των εν αυτη,
1Mc 14:18	έγραψαν προς αυτόν δέλτοις χαλκαίς του ανανεώσασθαι προς αυτόν φιλίαν και την συμμαχίαν, ην έστησαν προς Ιούδαν και Ιωνάθαν τους αδελφούς αυτού.
1Mc 14:19	και ανεγνώσθησαν ενώπιον της εκκλησίας εν Ιερουσαλήμ.
1Mc 14:20	και τούτο το αντίγραφον των επιστολών, ων απέστειλαν οι Σπαρτιάται· «Σπαρτιατών άρχοντες και η πόλις Σίμωνι ιερει μεγάλω και τοις πρεσβυτέροις και τοις ιερεύσι και τω λοιπω δήμω των Ιουδαίων αδελφοίς χαίρειν.
1Mc 14:21	οι πρεσβευταί οι αποσταλέντες προς τον δήμον ημών απήγγειλαν ημίν περι της δόξης υμών και τιμής, και ηυφράνθημεν επί τη εφόδω αυτών.
1Mc 14:22	και ανεγράψαμεν τα υπ ' αυτών ειρημένα εν ταις βουλαίς του δήμου ούτως· Νουμήνιος Αντιόχου και Αντίπατρος Ιάσωνος πρεσβευταί Ιουδαίων ήλθοσαν προς ημάς ανανεούμενοι την προς ημάς φιλίαν.
1Mc 14:23	και ήρεσε τω δήμω επιδέξασθαι τους άνδρας ενδόξως και του θέσθαι το αντίγραφον των λόγων αυτών εν τοις αποδεδειγμένοις τώ δήμω βιβλίοις του έχειν μνημόσυνον τον δήμον των Σπαρτιατών. το δε αντίγραφον τούτων

	εγράψαμεν Σίμωνι τω αρχιερεί».
1Mc 14:24	-Μετά δε ταύτα απέστειλε Σίμων τον Νουμήνιον εις Ρώμην έχοντα ασπίδα χρυσήν μεγάλην ολκής μνών χιλίων εις το στήσαι προς αυτούς την συμμαχίαν.
1Mc 14:25	Ως δε ήκουσεν ο δήμος των λόγων τούτων, είπαν· τίνα χάριν αποδώσομεν Σίμωνι και τοις υιοίς αυτού;
1Mc 14:26	εστήρισε γαρ αυτός και οι αδελφοί αυτού και ο οίκος του πατρός αυτού και επολέμησαν τους εχθρούς Ισραήλ απ' αυτών και έστησαν αυτω ελευθερίαν. και κατέγραψαν εν δέλτοις χαλκαίς και έθεντο εν στήλαις εν όρει Σιών.
1Mc 14:27	και τούτο το αντίγραφον της γραφής· « Όκτωκαιδεκάτη Ελούλ, έτους δευτέρου και εβδομηκοστού και εκατοστού -και τούτο τρίτον έτος επί Σίμωνος αρχιερέως
1Mc 14:28	εν ασαραμέλ- επί συναγωγής μεγάλης ιερέων και λαού και αρχόντων έθνους και των πρεσβυτέρων της χώρας εγνώρισεν ημίν·
1Mc 14:29	επει πολλάκις εγενήθησαν πόλεμοι εν τη χώρα, Σίμων δε ο υιος Ματταθίου ο υιος των υιών Ιωαριβ και οι αδελφοί αυτού έδωκαν εαυτούς τω κινδύνω και αντέστησαν τοις υπεναντίοις του έθνους αυτών, όπως σταθή τα άγια αυτών και ο νόμος, και δόξη μεγάλη εδόξασαν το έθνος αυτών.
1Mc 14:30	και ήθροισεν Ιωνάθαν το έθνος αυτών και εγενήθη αυτοίς αρχιερεύς και προσετέθη προς τον λαόν αυτού,
1Mc 14:31	και εβουλήθησαν οι εχθροί αυτών εμβατεύσαι εις την χώραν αυτών του εκτρίψαι την χώραν αυτών και εκτείναι χείρας επί τα άγια αυτών.
1Mc 14:32	τότε ανέστη Σίμων, και επολέμησε περί του έθνους αυτού και εδαπάνησε χρήματα πολλά των εαυτού και ωπλοδότησε τους άνδρας της δυνάμεως του έθνους αυτού και έδωκεν αυτοίς οψώνια
1Mc 14:33	και ωχύρωσε τας πόλεις της Ιουδαίας και την Βαιθσούραν την επί των ορίων της Ιουδαίας, ου ην τα όπλα των πολεμίων το πρότερον, και έθετο εκεί φρουράν άνδρας Ιουδαίους.
1Mc 14:34	και Ιόππην ωχύρωσε την επί της θαλάσσης και την Γάζαρα την επί των ορίων Αζώτου, εν ή ώκουν οι πολέμιοι το πρότερον εκεί, και κατώκισεν εκεί Ιουδαίους, και όσα επιτήδεια ην προς την τούτων επανόρθωσιν, έθετο εν αυτοίς.
1Mc 14:35	και είδεν ο λαός την πράξιν του Σίμωνος και την δόξαν, ην εβουλεύσατο ποιήσαι τω έθνει αυτού, και έθεντο αυτόν ηγούμενον αυτών και αρχιερέα δια το αυτόν πεποηκέναι πάντα ταύτα και την δικαιοσύνην και την πίστιν, ην συνετήρησε τω έθνει αυτού, και εξήτησε παντί τρόπω υψώσαι τον λαόν αυτού.
1Mc 14:36	και εν ταις ημέραις αυτού ευωδώθη εν ταις χερσίν αυτού του εξαρθήναι τα έθνη εκ της χώρας αυτών και τους εν τη πόλει Δαυίδ τους εν Ιερουσαλήμ, οί εποίησαν εαυτοίς άκραν, εξ ης εξεπορεύοντο και εμίαινον κύκλω των αγίων και εποίουν πληγήν μεγάλην εν τη αγνεία.
1Mc 14:37	και κατώκισεν εν αυτη άνδρας Ιουδαίους και ωχύρωσεν αυτήν προς ασφάλειαν της χώρας και της πόλεως και ύψωσε τα τείχη Ιερουσαλήμ,

1Mc 14:38	και ο βασιλεύς Δημήτριος έστησεν αυτω την αρχιερωσύνην κατά ταύτα
1Mc 14:39	και εποίησεν αυτόν των φίλων αυτού και εδόξασεν αυτόν δόξη μεγάλη.
1Mc 14:40	ήκουσε γαρ ότι προσηγόρευνται οι Ιουδαίοι υπό Ρωμαίων φίλοι και σύμμαχοι και αδελφοί, και ότι απήντησαν τοις πρεσβευταίς Σίμωνος ενδόξως,
1Mc 14:41	και ότι ευδόκησαν οι Ιουδαίοι και οι ιερείς του είναι Σίμωνα ηγούμενον και αρχιερέα εις τον αιώνα έως του αναστήναι προφήτην πιστόν
1Mc 14:42	και του είναι επ ' αυτών στρατηγόν και όπως μέλη αυτω περί των αγίων καθιστάναι αυτούς επί των έργων αυτών και επί της χώρας και επί των όπλων και επί των οχυρωμάτων,
1Mc 14:43	και όπως μέλη αυτω περί των αγίων, και όπως ακούηται υπό πάντων, και όπως γράφονται επί τω ονόματι αυτού πάσαι συγγραφαί εν τη χώρα, και όπως περιβάλληται πορφύραν και χρυσοφορή·
1Mc 14:44	και ουκ εξέσται ουδενί του λαού και των ιερέων αθετήσαι τι τούτων και αντειπείν τοις υπ ' αυτού ρηθησομένοις και επισυστρέψαι συστροφήν εν τη χώρα άνευ αυτού και περιβάλλεσθαι πορφύραν και εμπορπούσθαι πόρπην χρυσήν·
1Mc 14:45	ος δ ' αν παρά ταύτα ποιήση ή αθετήση τι τούτων, ένοχος έσται.
1Mc 14:46	-και ευδόκησε πας ο λαός θέσθαι Σίμωνι και ποιήσαι κατά τους λόγους τούτους.
1Mc 14:47	και επεδέξατο Σίμων και ευδόκησεν αρχιερατεύειν και είναι στρατηγός και εθνάρχης των Ιουδαίων και ιερέων και του προστατήσαι πάντων.
1Mc 14:48	και την γραφήν ταύτην είπον θέσθαι εν δέλτοις χαλκαίς και στήσαι αυτάς εν περιβόλω των αγίων εν τόπω επισήμω,
1Mc 14:49	τα δε αντίγραφα αυτών θέσθαι εν τω γαζοφυλακίω, όπως έχη Σίμων και οι υιοί αυτού.
1Mc 15:1	ΚΑΙ απέστειλεν ο Αντίοχος υιος Δημητρίου του βασιλέως επιστολάς από των νήσων της θαλάσσης Σίμωνι ιερεί και εθνάρχη των Ιουδαίων και παντί τω έθνει.
1Mc 15:2	και ήσαν περιέχουσαι τον τρόπον τούτον· «Βασιλεύς Αντίοχος Σίμωνι ιερεί μεγάλω και εθνάρχη και έθνει Ιουδαίων χαιρειν,
1Mc 15:3	επειδή άνδρες λοιμοί κατεκράτησαν της βασιλείας των πατέρων ημών, βούλομαι δε αντιποιήσασθαι της βασιλείας, όπως αποκαταστήσω αυτήν ως ην το πρότερον, εξενολόγησα δε πλήθος δυνάμεων και κατεσκεύασα πλοία πολεμικά,
1Mc 15:4	βούλομαι δε εκβήναι κατά την χώραν, όπως μετέλθω τους κατεφθαρκότας την χώραν ημών και τους ηρημωκότας πόλεις πολλάς εν τη βασιλεία·
1Mc 15:5	νυν ουν ίστημί σοι πάντα τα αφαιρέματα, α αφήκάν σοι οι προ εμού βασιλείς και όσα άλλα δόματα αφήκάν σοι.

1Mc 15:6	και επέτρεψά σοι ποιήσαι κόμμα ίδιον νόμισμα τη χώρα σου,
1Mc 15:7	Ιερουσαλήμ δε και τα άγια είναι ελεύθερα· και πάντα τα όπλα όσα κατεσκεύασας, και τα οχυρώματα, α ωκοδόμησας ων κρατείς, μενέτω σοι.
1Mc 15:8	και παν οφείλημα βασιλικόν και τα εσόμενα βασιλικά, από του νυν και εις τον άπαντα χρόνον αφιέσθω σοι·
1Mc 15:9	ως δ' αν κρατήσωμεν της βασιλείας ημών, δοξάσομέν σε και το έθνος σου και το ιερόν δόξη μεγάλη, ωστε φανεράν γενέσθαι την δόξαν υμών εν πάση τη γη».
1Mc 15:10	-Έτους τετάρτου και εβδομηκοστού και εκατοστού εξήλθεν Αντίοχος εις την γην πατέρων αυτου, και συνήλθον προς αυτον πάσαι αι δυνάμεις, ωστε ολίγους είναι τους καταλειφθέντας συν Τρύφωνι.
1Mc 15:11	και εδιώξεν αυτον Αντίοχος ο βασιλεύς, και ήλθε φεύγων εις Δωρά την επί της θαλάσσης·
1Mc 15:12	είδε γαρ ότι συνήκται επ' αυτον τα κακά, και αφήκαν αυτον αι δυνάμεις.
1Mc 15:13	και παρενέβαλεν Αντίοχος επί Δωρά και συν αυτω δώδεκα μυριάδες ανδρών πολεμιστών και οκτακισχιλία ίππος.
1Mc 15:14	και εκύκλωσε την πόλιν, και τα πλοία από θαλάσσης συνήψαν, και έθλιβε την πόλιν από της γης και της θαλάσσης, και ουκ είασεν ουδένα εκπορεύεσθαι και εισπορεύεσθαι.
1Mc 15:15	Και ήλθε Νουμήνιος και οι παρ' αυτου εκ Ρώμης έχοντες επιστολάς τοις βασιλεύσι και ταις χώραις, εν αις εγγέγραπτο τάδε·
1Mc 15:16	«Λεύκιος ύπατος Ρωμαίων Πτολεμαίω βασιλεί χαίρειν.
1Mc 15:17	οι πρεσβευταί των Ιουδαίων ήλθον προς ημάς, φίλοι ημών και σύμμαχοι, ανανεούμενοι την εξ αρχής φιλιαν και συμμαχίαν, απεσταλμένοι από Σίμωνος του αρχιερέως και του δήμου των Ιουδαίων·
1Mc 15:18	ήνεγκαν δε ασπίδα χρυσήν από μνών χιλίων.
1Mc 15:19	ήρρεσεν ουν ημίν γράψαι τοις βασιλεύσι και ταις χώραις όπως μη εκζητήσωσιν αυτοίς κακά και μη πολεμήσωσιν αυτούς και τας πόλεις αυτών και την χώραν αυτών και ίνα μη συμμαχήσωσι τοις πολεμούσιν αυτούς.
1Mc 15:20	έδοξε δε ημίν δέξασθαι την ασπίδα παρ' αυτών.
1Mc 15:21	ει τινες ουν λοιμοί διαπεφεύγασιν εκ της χώρας αυτών προς ημάς, παράδοτε αυτούς Σίμωνι τω αρχιερεί, όπως εκδικήση εν αυτοίς κατά τον νόμον αυτών».
1Mc 15:22	-Και τα αυτά έγγραψε Δημητρίω τω βασιλεί και Αττάλω, Αριαράθη και Αρσάκη
1Mc 15:23	και εις πάσας τας χώρας και Σαμφάμη και Σπαρτιάταις και εις Δήλον και Μύνδον και Σικυώνα και εις την Καρίαν και εις Σάμον και εις την Παμφυλίαν και εις την Λυκίαν και εις Αλικαρνασσόν και εις Ρόδον και εις Φασηλίδα και εις Κώ και εις Σίδην και εις Άραδον και εις Γόρτυναν και Κνίδον και Κύπρον και

	Κυρήνην.
1Mc 15:24	το δε αντίγραφον αυτών έγγραψαν Σίμωνι τω αρχιερεί.
1Mc 15:25	Αντίοχος δε ο βασιλεύς παρενέβαλεν επί Δωρά εν τη δευτέρα, προσάγων δια παντός αυτη τας χείρας και μηχανάς ποιούμενος και συνέκλεισε τον Τρύφωνα του μη εισπορεύεσθαι και εκπορεύεσθαι.
1Mc 15:26	και απέστειλεν αυτω Σίμων δισχιλίους άνδρας εκλεκτούς συμμαχήσαι αυτω και αργύριον και χρυσίον και σκεύη ικανά.
1Mc 15:27	και ουκ ηβούλετο αυτά δέξασθαι, αλλ ' ηθέτησε πάντα, όσα συνέθετο αυτω το πρότερον, και ηλλοτριούντο αυτω.
1Mc 15:28	και απέστειλε προς αυτόν Αθηνόβιον ένα των φίλων αυτού κοινολογησάμενον αυτω λέγων· υμείς κατακρατείτε της Ιόππης και Γαζάρων και της άκρας της εν Ιερουσαλήμ, πόλεις της βασιλείας μου.
1Mc 15:29	τα όρια αυτών ηρημάσατε και εποιήσατε πληγήν μεγάλην επί της γης και εκυριεύσατε τόπων πολλών εν τη βασιλεία μου.
1Mc 15:30	νυν ουν παράδοτε τας πόλεις, ας κατελάβεσθε, και τους φόρους των τόπων, ων κατεκυριεύσατε εκτός των ορίων της Ιουδαίας.
1Mc 15:31	ει δε μη, δότε αντ ' αυτών πεντακόσια τάλαντα αργυρίου και της καταφθοράς, ης κατεφθάρκατε, και των φόρων των πόλεων άλλα τάλαντα πεντακόσια· ει δε μη, παραγενόμενοι εκπολεμήσομεν υμάς.
1Mc 15:32	και ήλθεν Αθηνόβιος φίλος του βασιλέως εις Ιερουσαλήμ και είδε την δόξαν Σίμωνος και κυλικεϊόν μετά χρυσωμάτων και αργυρωμάτων και παράστασιν ικανήν και εξίστατο και απήγγειλεν αυτώ τους λόγους του βασιλέως.
1Mc 15:33	και αποκριθείς Σίμων είπεν αυτω· ούτε γην αλλοτρίαν ειλήφαμεν ούτε αλλοτρίων κεκρατήκαμεν, αλλά της κληρονομίας των πατέρων ημών, υπό δε εχθρών ημών εν τινι καιρω ακρίτως κατεκρατήθη·
1Mc 15:34	ημείς δε καιρόν έχοντες αντεχόμεθα της κληρονομίας των πατέρων ημών.
1Mc 15:35	περί δε Ιόππης και Γαζάρων, ων αιτείς, αύται εποίουν εν τω λαω πληγήν μεγάλην κατά την χώραν ημών, τούτων δώσομεν τάλαντα εκατόν. και ουκ απεκριθη αυτω Αθηνόβιος λόγον,
1Mc 15:36	απέστρεψε δε μετά θυμού προς τον βασιλέα και απήγγειλεν αυτω τους λόγους τούτους και την δόξαν Σίμωνος και πάντα, όσα είδε, και ωργίσθη ο βασιλεύς οργήν μεγάλην.
1Mc 15:37	Τρύφων δε εμβάς εις πλοϊόν έφυγεν εις Όρθωσιάδα.
1Mc 15:38	και κατέστησεν ο βασιλεύς τον Κενδεβαϊόν στρατηγόν της παραλίας και δυνάμεις πεζικάς και ιππικάς έδωκεν αυτω·
1Mc 15:39	και ενετείλατο αυτω παρεμβαλείν κατά πρόσωπον της Ιουδαίας και ενετείλατο αυτω οικοδομήσαι την Κεδρών και οχυρώσαι τας πύλας και όπως πολεμήση τον

	λαόν· ο δε βασιλεύς εδίωκε τον Τρύφωνα.
1Mc 15:40	και παρεγενήθη Κενδεβαίος εις Ιάμνειαν και ήρξατο του ερεθίζειν τον λαόν και εμβατεύειν εις την Ιουδαίαν και αιχμαλωτίζειν τον λαόν και φονεύειν,
1Mc 15:41	και ωκοδόμησε την Κεδρών και έταξεν εκεί ιππείς και δυνάμεις, όπως εκπορευόμενοι εξοδεύωσι τας οδούς της Ιουδαίας, καθά συνέταξεν αυτω ο βασιλεύς.
1Mc 16:1	ΚΑΙ ανέβη Ιωάννης εκ Γαζάρων και απήγγειλε Σίμωνι τω πατρί αυτου α συνετέλει Κενδεβαίος.
1Mc 16:2	και εκάλεσε Σίμων τους δύο υιούς αυτου τους πρεσβυτέρους Ιούδα και Ιωάννην και είπεν αυτοίς· εγώ και οι αδελφοί μου και ο οίκος του πατρός μου επολεμήσαμεν τους πολεμίους Ισραήλ από νεότητος έως της σήμερον ημέρας, και ευδώθη εν ταις χερσίν ημών ρύσασθαι τον Ισραήλ πλεονάκις.
1Mc 16:3	νυν δε γεγήρακα, και υμείς δε εν τώ ελέει ικανοί εστε εν τοις έτεσι· γίνεσθε αντ' εμού και του αδελφού μου και εξελθόντες υπερμαχείτε υπέρ του έθνους ημών, η δε εκ του ουρανού βοήθεια έστω μεθ' υμών.
1Mc 16:4	και επέλεξεν εκ της χώρας είκοσι χιλιάδας ανδρών πολεμιστών και ιππείς, και επορεύθησαν επί τον Κενδεβαίον και εκοιμήθησαν εν Μωδεϊν.
1Mc 16:5	και αναστάντες το πρωϊ επορεύοντο εις το πεδίο, και ιδού δύναμις πολλή εις συνάντησιν αυτοίς, πεζική και ιππείς, και ην χειμάρρους αναμέσον αυτών.
1Mc 16:6	και παρενέβαλε κατά πρόσωπον αυτών αυτός και ο λαός αυτου. και είδε τον λαόν δειλούμενον διαπεράσαι τον χειμάρρουν και διεπέρασε πρώτος· και είδον αυτόν οι άνδρες και διεπέρασαν κατόπισθεν αυτου.
1Mc 16:7	και διείλε τον λαόν και τους ιππείς εν μέσω των πεζών· η δε ίππος των υπεναντίων πολλή σφόδρα.
1Mc 16:8	και εσάλπισαν ταις ιεραίς σάλπιγξι, και ετροπώθη Κενδεβαίος και η παρεμβολή αυτου, και έπεσον εξ αυτών τραυματίαι πολλοί· οι δε καταλειφθέντες έφυγον εις το οχύρωμα.
1Mc 16:9	τότε ετραυματίσθη Ιούδας ο αδελφός Ιωάννου· Ιωάννης δε κατεδίωξεν αυτους έως ήλθεν εις Κεδρών, ην ωκοδόμησε.
1Mc 16:10	και έφυγον έως εις τους πύργους τους εν τοις αγροίς Αζώτου, και ενεπύρισεν αυτην εν πυρί, και έπεσον εξ αυτών εις άνδρας δισχιλίους και απέστρεψεν εις γην Ιούδα μετ' ειρήνης.
1Mc 16:11	Και Πτολεμαίος ο του Αβούβου ην καθεσταμένος στρατηγός εις το πεδίο Ιεριχώ και έσχεν αργύριον και χρυσίον πολύ·
1Mc 16:12	ην γαρ γαμβρός του αρχιερέως.
1Mc 16:13	και υψώθη η καρδιά αυτου, και ηβουλήθη κατακρατήσαι της χώρας και εβουλεύετο δόλω κατά Σίμωνος και των υιών αυτου άραι αυτους.

1Mc 16:14	Σίμων δε ην εφοδεύων τας πόλεις τας εν τη χώρα και φροντίζων της επιμελείας αυτών· και κατέβη εις Ιεριχώ αυτός και Ματταθίας και Ιούδας οι υιοί αυτού έτους εβδόμου και εβδομηκοστού και εκατοστού εν μηνί ενδεκάτω (ούτος ο μην Σαβάτ).
1Mc 16:15	και υπεδέξατο αυτούς ο του Αβούβου εις το οχυρωμάτιον το καλούμενον Δώκ μετά δόλου, ό ωκοδόμησε, και εποίησεν αυτοίς πότον μέγαν και ενέκρυσεν εκεί άνδρας.
1Mc 16:16	και ότε εμεθύσθη Σίμων και οι υιοί αυτού, εξανέστη Πτολεμαίος και οι παρ ' αυτού και ελάβοσαν τα όπλα αυτών και επεισήλθοσαν τω Σίμωνι εις το συμπόσιον και απέκτειναν αυτόν και τους δύο υιούς αυτού και τινας των παιδαρίων αυτού.
1Mc 16:17	και εποίησεν αθεσίαν μεγάλην, και απέδωκε κακά αντί αγαθών.
1Mc 16:18	και έγραψε ταύτα Πτολεμαίος και απέστειλε τω βασιλεί, όπως αποστείλη αυτω δυνάμεις εις βοήθειαν και παραδω αυτω την χώραν αυτών και τας πόλεις.
1Mc 16:19	και απέστειλεν ετέρους εις Γάζαρα άραι τον Ιωάννην, και τοις χιλιάρχοις απέστειλεν επιστολάς παραγενέσθαι προς αυτόν, όπως δω αυτοίς αργύριον και χρυσίον και δόματα,
1Mc 16:20	και ετέρους απέστειλε καταλαβέσθαι την Ιερουσαλήμ και το όρος του ιερού.
1Mc 16:21	και προδραμών τις απήγγειλεν Ιωάννη εις Γάζαρα ότι απώλετο ο πατήρ αυτού και οι αδελφοί αυτού και ότι απέσταλκε και σε αποκτείνει.
1Mc 16:22	και ακούσας εξέστη σφόδρα και συνέλαβε τους άνδρας τους ελθόντας απολέσαι αυτόν και απέκτεινεν αυτούς, επέγνω γαρ ότι εξήτουν αυτόν απολέσαι.
1Mc 16:23	Και τα λοιπά των λόγων Ιωάννου και των πολέμων αυτού και των ανδραγαθίων αυτού, ων ηνδραγάθησε, και της οικοδομής των τειχέων, ων ωκοδόμησε, και των πράξεων αυτού,
1Mc 16:24	ιδού ταύτα γέγραπται επί βιβλίω ημερών αρχιερωσύνης αυτού, αφ ' ου εγενήθη αρχιερεύς μετά τον πατέρα αυτού.
2Mc 1:1	ΤΟΙΣ αδελφοίς τοις κατ ' Αίγυπτον Ιουδαίοις χαίρειν. οι αδελφοί οι εν Ιεροσολύμοις Ιουδαίοι και οι εν τη χώρα της Ιουδαίας ειρήνην αγαθήν·
2Mc 1:2	και αγαθοποιήσαι υμίν ο Θεός και μνησθείη της διαθήκης αυτού της προς Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ των δούλων αυτού των πιστών·
2Mc 1:3	και δώη υμίν καρδίαν πάσιν εις το σέβεσθαι αυτόν και ποιείν αυτού τα θελήματα καρδιά μεγάλη και ψυχή βουλομένη·
2Mc 1:4	και διανοίξαι την καρδίαν υμών εν τω νόμω αυτού και εν τοις προστάγμασι και ειρήνην ποιήσαι
2Mc 1:5	και επακούσαι υμών των δεήσεων και καταλλαγήη υμίν και μη υμάς εγκαταλίποι εν καιρω πονηρω.

2Mc 1:6	και νυν ωδέ εσμεν προσευχόμενοι περί υμών.
2Mc 1:7	βασιλεύοντος Δημητρίου έτους εκατοστού εξηκοστού ενάτου, ημείς οι Ιουδαίοι γεγράφαμεν υμίν εν τη θλίψει και εν τη ακμή τη επελθούση ημίν εν τοις έτεσι τούτοις, αφ ' ου απέστη Ιάσων και οι μετ ' αυτού από της αγίας γης και της βασιλείας
2Mc 1:8	και ενεπύρισαν τον πυλώνα και εξέχεαν αίμα αθων· και εδεήθημεν του Κυρίου και εισηκούσθημεν και προσηνέγκαμεν θυσίαν και σεμίδαλιν και εξήψαμεν τους λύχνους και προεθήκαμεν τους άρτους.
2Mc 1:9	και νυν ίνα άγητε τας ημέρας της σκηνοπηγίας του Χασελεύ μηνός. έτους εκατοστού ογδοηκοστού και ογδού.
2Mc 1:10	«Οι εν Ιεροσολύμοις και οι εν τη Ιουδαία και η γερουσία και Ιούδας Αριστοβούλω διδασκάλω Πτολεμαίου του βασιλέως, όντι δε από του των χριστών ιερέων γένους, και τοις εν Αιγύπτω Ιουδαίοις χαίρειν και υγιαίνειν.
2Mc 1:11	εκ μεγάλων κινδύνων υπό του Θεού σεσωσμένοι μεγάλως ευχαριστούμεν αυτω, ως αν προς βασιλέα παρατασόμενοι·
2Mc 1:12	αυτός γαρ εξέβρασε τους παραταξαμένους εν τη αγία πόλει.
2Mc 1:13	εις γαρ την Περσίδα γενόμενος ο ηγεμών και ο περί αυτόν ανυπόστατος δοκούσα είναι δύναμις, κατεκόπησαν εν τω της Ναναίας ιερω, παραλογισμω χρησαμένων των περι την Ναναίαν ιερέων.
2Mc 1:14	ως γαρ συνοικήσων αυτη παρεγένετο εις τον τόπον ό τε Αντίοχος και οι συν αυτω φίλοι χάριν του λαβείν τα χρήματα εις φερνής λόγον·
2Mc 1:15	και προθέντων αυτά των ιερέων της Ναναίας κακείνου προσελθόντος μετ ' ολίγων εις τον περίβολον του τεμένους, συγκλείσαντες, το ιερόν, ως εισήλθεν Αντίοχος,
2Mc 1:16	ανοίξαντες την του φατνώματος κρυπτήν θύραν, βάλοντες πέτρους συνεκεραύνωσαν τον ηγεμόνα και μέλη ποιήσαντες και τας κεφαλάς αφελόντες τοις έξω παρέρριψαν.
2Mc 1:17	κατά πάντα ευλογητός ημών ο Θεός, ος παρέδωκε τους ασεβήσαντας.
2Mc 1:18	μέλλοντες ουν άγειν εν τω Χασελεύ πέμπτη και εικάδι τον καθαρισμόν του ιερού, δέον ηγησάμεθα διασαφήσαι υμίν, ίνα και αυτοί άγητε της σκηνοπηγίας και του πυρός, ότε Νεεμίας οικοδομήσας το τε ιερόν και το θυσιαστήριον ανήνεγκε θυσίαν.
2Mc 1:19	και γαρ ότε εις την Περσικήν ήγοντο οι πατέρες ημών, οι τότε ευσεβείς ιερείς λαβόντες από του πυρός του θυσιαστηρίου λαθραίως, κατέκρυψαν εν κοιλώματι φρέατος τάξιν έχοντος ανύδρου, εν ω κατησφάλισαντο ωστε πάσιν άγνωστον είναι τον τόπον.
2Mc 1:20	διελθόντων δε ετών ικανών, ότε έδοξε τω Θεω, αποσταλείς Νεεμίας υπό του βασιλέως της Περσίδος τους εκγόνους των ιερέων των αποκρυψάντων έπεμψεν επί το πυρ· ως δε διεσάφησαν ημίν μη ευρηκέναι πυρ, αλλά ύδωρ παχύ,

2Mc 1:21	εκέλευσεν αυτούς αποβάψαντας φέρειν. ως δε ανηνέχθη τα των θυσιών, εκέλευσε τους ιερείς Νεεμίας επιρράναι τω ύδατι τα τε ξύλα και τα επικείμενα.
2Mc 1:22	ως δε εγένετο τούτο και χρόνος διήλθεν ό τε ήλιος ανέλαμψε, πρότερον επινεφής ων, ανήφθη πυρά μεγάλη ωστε θαυμάσαι πάντας.
2Mc 1:23	προσευχήν δε εποίησαντο οι ιερείς δαπανωμένης της θυσίας, οί τε ιερείς και πάντες, καταρχομένου Ιωνάθου, των δε λοιπών επιφωνούντων ως Νεεμίου.
2Mc 1:24	ην δε η προσευχή τον τρόπον έχουσα τούτον· Κύριε Κύριε ο Θεός ο πάντων κτίστης, ο φοβερός και ισχυρός και δίκαιος και ελεήμων, ο μόνος βασιλεύς και χρηστός,
2Mc 1:25	ο μόνος χορηγός, ο μόνος δίκαιος και παντοκράτωρ και αιώνιος, ο διασώζων τον Ισραήλ εκ παντός κακού, ο ποιήσας τους πατέρας εκλεκτούς και αγιάσας αυτούς,
2Mc 1:26	πρόσδεξαι την θυσίαν υπέρ παντός του λαού σου Ισραήλ και διαφύλαξον την μερίδα σου και καθαγιάσον.
2Mc 1:27	επισυνάγαγε την διασποράν ημών, ελευθέρωσον τους δουλεύοντας εν τοις έθνεσι, τους εξουθενημένους και βδελυκτούς έπιδε, και γνώτωσαν τα έθνη, ότι συ ει ο Θεός ημών.
2Mc 1:28	βασάνισον τους καταδυναστεύοντας και εξυβρίζοντας εν υπερηφανία.
2Mc 1:29	καταφύτευσον τον λαόν σου εις τον τόπον τον άγιόν σου, καθώς ειπε Μωυσής.
2Mc 1:30	οι δε ιερείς επέψαλλον τους ύμνους.
2Mc 1:31	καθώς δε ανηλώθη τα της θυσίας και το περιλειπούμενον ύδωρ, ο Νεεμίας εκέλευσε λίθους μείζονας κατασχείν.
2Mc 1:32	ως δε τούτο εγενήθη, φλόξ ανήφθη· του δε από του θυσιαστηρίου αντιλάμψαντος φωτός εδαπανήθη.
2Mc 1:33	ως δε φανερόν εγενήθη το πράγμα, και διηγέλη τω βασιλεί των Περσών ότι εις τον τόπον, ου το πυρ απέκρυσαν οι μεταχθέντες ιερείς το ύδωρ εφάνη, αφ ' ου και οι περι τον Νεεμίαν ήγγισαν τα της θυσίας,
2Mc 1:34	περιφράξας δε ο βασιλεύς ιερόν εποίησε, δοκιμάσας το πράγμα.
2Mc 1:35	και οίς εχαρίζετο ο βασιλεύς πολλά διάφορα ελάμβανε και μετεδίδου.
2Mc 1:36	προσηγόρευσαν δε οι περι τον Νεεμίαν τούτο νέφθαρ, ό διερμηνεύεται Καθαρισμός· καλείται δε παρά τοις πολλοίς Νεφθαεί.
2Mc 2:1	ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ δε εν ταις απογραφαίς Ιερεμίας ο προφήτης ότι εκέλευσε του πυρός λαβείν τους μεταγινομένους, ως σεσήμανται,
2Mc 2:2	και ως ενετείλατο τοις μεταγενομένοις ο προφήτης, δούς αυτοίς τον νόμον, ίνα μη επιλάθωνται των προσταγμάτων του Κυρίου και ίνα μη αποπλανηθώσι ταις διανοίαις βλέποντες αγάλματα χρυσά και αργυρά και τον περι αυτά κόσμον·

2Mc 2:3	και ετερα τοιαυτα λεγων παρεκαλει μη αποστηναι τον νομον απο της καρδιας αυτων.
2Mc 2:4	ην δεν εν τη γραφη ως την σκηνην και την κιβωτον εκελευσεν ο προφητης χρηματισμου γενηθεντος αυτω συνακολουθειν· ως δε εξηλθεν εις το ορος, ου ο Μωυσης αναβας εθεασατο την του Θεου κληρονομιαν.
2Mc 2:5	και ελθων ο Ιερεμιας ευρεν οικον ανθρωδη και την σκηνην και την κιβωτον και το θυσιαστηριον του θυμιαματος εισηνεγκεν εκει και την θυραν ενεφραξε.
2Mc 2:6	και προσελθοντες τινες των συνακολουθουντων ωστε επισημηνασθαι την οδον και ουκ ηδυνηθησαν ευρειν.
2Mc 2:7	ως δε ο Ιερεμιας εγνω, μεμφαμενος αυτοις ειπεν οτι και αγνωστος ο τοπος εσται, εως αν συναγαγη ο Θεος επισυναγωγην του λαου και ιλεως γενηται·
2Mc 2:8	και τότε ο Κυριος αναδειξει ταυτα, και οφθησεται η δοξα του Κυριου και η νεφελη, ως και επι Μωυση εδηλουτο, ως και ο Σαλωμων ηξιωσεν ινα ο τοπος καθαγιασθη μεγαλως.
2Mc 2:9	διεσαφειτο δε και ως σοφian εχων ανηνεγκε θυσιαν εγκαινισμού και της τελειωσεως του ιερου.
2Mc 2:10	καθως και Μωυσης προσηξατο προς Κυριον, και κατεβη πυρ εκ του ουρανου και τα της θυσιας εδαπανησεν, ουτως και Σαλαμων προσηξατο, και καταβαν το πυρ ανηλωσε τα ολοκαυτωματα.
2Mc 2:11	και ειπε Μωυσης· δια το μη βεβρωσθαι το περι της αμαρτιας, ανηλωθη.
2Mc 2:12	ωσαυτως και ο Σαλωμων τας οκτω ημερας ηγαγεν.
2Mc 2:13	εξηγουντο δε και εν ταις αναγραφαίς και εν τοις υπομνηματισμοίς τοις κατά τον Νεεμιαν τα αυτα και ως καταβαλλόμενος βιβλιοθήκην επισυνήγαγε τα περι των βασιλέων και προφητων και τα του Δαυιδ και επιστολάς βασιλέων περι αναθεμάτων.
2Mc 2:14	ωσαυτως δε και Ιουδας τα διαπεπτωκότα δια τον πολεμον τον γεγονοτα ημιν επισυνήγαγε παντα, και εστι παρ' ημιν·
2Mc 2:15	ων ουν εαν χρειαν εχητε τους αποκομιουντας υμιν αποστελλετε.
2Mc 2:16	Μελλοντες ουν αγειν τον καθαρισμον εγραψαμεν υμιν· καλως ουν ποιησετε αγωντες τας ημερας.
2Mc 2:17	ο δε Θεος ο σωσας τον παντα λαον αυτου και αποδους την κληρονομιαν πασι και το βασιλειον και το ιερατευμα και τον αγιασμον,
2Mc 2:18	καθως επηγγειλατο δια του νομου· ελπιζομεν γαρ επι τω Θεω οτι ταχεως ημας ελεησει και επισυνάξει εκ της υπο τον ουρανον εις τον αγιον τοπον· εξειλετο γαρ ημας εκ μεγαλων κακων και τον τοπον εκαθαρισε.
2Mc 2:19	Τα δε κατά τον Ιουδαν τον Μακκαβαιον και τους τούτου αδελφους και τον του ιερου του μεγαλου καθαρισμον και τον του βωμου εγκαινισμόν,

2Mc 2:20	έτι τε τους προς Αντίοχον τον Επιφανή και τον τούτου υιόν Ευπάτορα πολέμους
2Mc 2:21	και τας εξ ουρανού γενομένας επιφανείας τοις υπέρ του Ιουδαϊσμού φιλοτίμως ανδραγαθήσασιν, ωστε την όλην χώραν ολίγους όντας λεηλατείν και τα βάρβαρα πλήθη διώκειν,
2Mc 2:22	και το περιβόητον καθ ' όλην την οικουμένην ιερόν ανακομίσασθαι και την πόλιν ελευθερώσαι και τους μέλλοντας καταλύεσθαι νόμους επανορθώσαι, του Κυρίου μετά πάσης επιεικείας ιλέω γενομένου αυτοίς,
2Mc 2:23	τα υπό Ιάσωνος του Κυρηναίου δεδηλωμένα δε πέντε βιβλίων πειρασόμεθα δι ' ενός συντάγματος επιτεμείν.
2Mc 2:24	συνορώντες γαρ το χύμα των αριθμών και την ούσαν δυσχέρειαν τοις θέλουσιν εισκυκλείσθαι τοις της ιστορίας διηγήμασι δια το πλήθος της ύλης,
2Mc 2:25	εφροντίσαμεν τοις μεν βουλομένοις αναγινώσκειν ψυχαγωγίαν, τοις δε φιλοφρονούσιν εις το δια μνήμης αναλαβείν ευκοπίαν, πάσι δε τοις εντυγχάνουσιν ωφέλειαν.
2Mc 2:26	και ημίν μεν τοις την κακοπάθειαν επιδεδεγμένοις της επιτομής ου ράδιον, ιδρώτος δε και αγρυπνίας το πράγμα,
2Mc 2:27	καθάπερ τω παρασκευάζοντι συμπόσιον και ζητούντι την ετέρων λυσιτέλειαν ουκ ευχερές μεν, όμως δια την των πολλών ευχαριστίαν ηδέως την κακοπάθειαν υποίσομεν,
2Mc 2:28	το με διακριβούν περί εκάστων τω συγγραφεί παραχωρήσαντες, το δε επιπορεύεσθαι τοις υπογραμμοίς της επιτομής διαπονούντες.
2Mc 2:29	καθάπερ γαρ της καινής οικίας αρχιτέκτονι της όλης καταβολής φροντιστέον, τω δε εγκαίειν και ζωγραφείν επιχειρούντι τα επιτήδεια προς διακόσμησιν εξεταστέον, ούτω δοκώ και επί ημών.
2Mc 2:30	το μεν εμβατεύειν και περίπατον ποιείσθαι λόγον και πολυπραγμονείν εν τοις κατά μέρος τω της ιστορίας αρχηγέτη καθήκει·
2Mc 2:31	το δε σύντομον της λέξεως μεταδιώκειν και το εξεργαστικόν της πραγματείας παραιτείσθαι τω την μετάφρασιν ποιουμένω συγχωρητέον.
2Mc 2:32	εντεύθεν ουν αρξώμεθα της διηγήσεως, τοις προειρημένους τοσούτον επιζεύξαντες· εύηθες γαρ το μεν προ της ιστορίας πλεονάζειν, την δε ιστορίαν επιτεμείν.
2Mc 3:1	ΤΗΣ αγίας τοίνυν πόλεως κατοικουμένης μετά πάσης ειρήνης και των νόμων έτι κάλλιστα συντηρουμένων δια την 'Ονίου του αρχιερέως ευσέβειάν τε και μισοπονηρίαν,
2Mc 3:2	συνέβαινε και αυτούς τους βασιλείς τιμάν τον τόπον, και το ιερόν αποστολαίς ταις κρατίσταις δοξάζειν,
2Mc 3:3	ωστε και Σέλευκον τον της Ασίας βασιλέα χορηγείν εκ των ιδίων προσόδων πάντα τα προς τας λειτουργίας των θυσιών επιβάλλοντα δαπανήματα.

2Mc 3:4	Σίμων δε τις εκ της Βενιαμίν φυλής προστάτης του ιερού καθεσταμένος διηνέχθη τω αρχιερεί περί της κατά την πόλιν αγορανομίας·
2Mc 3:5	και νικήσαι τον Όνιαν μη δυνάμενος, ήλθε προς Απολλώνιον Θρασαίου τον κατ' εκείνον το καιρόν Κοίλης Συρίας και Φοινίκης στρατηγόν
2Mc 3:6	και προσήγγειλε περί του χρημάτων αμυθήτων γέμειν το εν Ιεροσολύμοις γαζοφυλάκιον, ωστε το πλήθος των διαφόρων εναρίθμητον είναι, και μη προσήκειν αυτά προς τον των θυσιών λόγον, είναι δε δυνατόν υπό την του βασιλέως εξουσίαν πεσείν άπαντα ταύτα.
2Mc 3:7	συμμείξας δε ο Απολλώνιος τω βασιλεί περί των μηνυθέντων αυτω χρημάτων ενεφάνισεν· ο δε προχειρισάμενος Ηλιόδωρον τον επί των πραγμάτων απέστειλε δούς εντολάς την των προειρημένων χρημάτων εκκομιδήν ποιήσασθαι.
2Mc 3:8	ευθέως δε ο Ηλιόδωρος εποιείτο την πορείαν, τη μεν εμφάσει ως τας κατά Κοίλην Συρίαν και Φοινίκην πόλεις εφοδεύσων, τω πράγματι δε την του βασιλέως πρόθεσιν επιτελέσων.
2Mc 3:9	παραγεννηθείς δε εις Ιεροσόλυμα και φιλοφρόνως υπό του αρχιερέως της πόλεως αποδεχθείς, ανέθετο περί του γεγονότος εμφανισμού, και τίνος ένεκεν πάρεστι διεσάφησεν· επυνθάνετο δε, ει ταις αληθείας ταύτα ούτως έχοντα τυγχάνει.
2Mc 3:10	του δε αρχιερέως υποδείξαντος παραθήκας είναι χηρών τε και ορφανών,
2Mc 3:11	τινά δε και Υρκανού του Τωβίου σφόδρα ανδρός εν υπεροχή κειμένου -οχ ωσπερ ην διαβάλλων ο δυσεβής Σίμων- τα δε πάντα αργυρίου τετρακόσια τάλαντα, χρυσίου δε διακόσια·
2Mc 3:12	αδικηθήναι δε τους πεπιστευκότας τη του τόπου αγιωσύνη και τη του τετιμημένου κατά τον σύμπαντα κόσμον ιερού σεμνότητι και ασυλία παντελώς αμήχανον είναι.
2Mc 3:13	ο δε Ηλιόδωρος, δι' ας είχε βασιλικάς εντολάς, πάντως έλεγεν εις το βασιλικόν αναληπτέα ταύτα είναι.
2Mc 3:14	ταξάμενος δε ημέραν εισήει την περί τούτων επίσκεψιν οικονομήσων· ην δε ου μικρά καθ' όλην την πόλιν αγωνία.
2Mc 3:15	οι δε ιερείς προ του θυσιαστηρίου εν ταις ιερατικαίς στολαίς ρίψαντες εαυτούς, επεκαλούντο εις ουρανόν τον περί παραθήκης νομοθετήσαντα τοις παρακαταθεμένοις ταύτα σωα διαφυλάξαι.
2Mc 3:16	ην δε ορώντα την του αρχιερέως ιδέαν τιτρώσκεσθαι την διάνοιαν· η γαρ όψις και το της χρώας παρηλλαγμένον ενέφαινε την κατά ψυχήν αγωνίαν.
2Mc 3:17	περικέχυτο γαρ περί τον άνδρα δέος τι και φρικασμός σώματος, δι' ων πρόδηλον εγίνετο τοις θεωρούσι το κατά καρδίαν ενεστός άλγος.
2Mc 3:18	οι δε εκ των οικιών αγεληδόν εξεπήδων επί πάνδημον ικετείαν, δια το μέλλειν εις καταφρόνησιν έρχεσθαι τον τόπον.

2Mc 3:19	υπεζωσμένοι δε υπό τους μαστούς αι γυναίκες σάκκους κατά τας οδούς επλήθουν· αι δε κατάκλειστοι των παρθένων, αι μεν συνέτρεχον επί τους πυλώνας, αι δε επί τα τείχη, τινές δε δια των θυρίδων διεξέκυπτον·
2Mc 3:20	πάσαι δε προτείνουσαι τας χείρας εις τον ουρανόν εποιούντο την λιτανείαν·
2Mc 3:21	ελεείν δ ' ην την του πλήθους παμμιγή πρόπτωσιν την τε του μεγάλου διαγωνιώντος αρχιερέως προσδοκίαν.
2Mc 3:22	οι μεν ουν επεκαλούντο τον παντοκράτορα Θεόν τα πεπιστευμένα τοις πεπιστευκόσι σώρα διαφυλάσσειν μετά πάσης ασφαλείας,
2Mc 3:23	ο δε Ηλιόδωρος το διεγνωσμένον επετέλει.
2Mc 3:24	αυτόθι δε αυτού συν τοις δορυφόροις κατά το γαζοφυλάκιον ήδη παρόντος, ο των πατέρων Κύριος και πάσης εξουσίας δυνάστης επιφάνειαν μεγάλην εποίησεν, ωστε πάντας τους κατοτολήσαντας συνελθείν, καταπλαγέντας την του Θεού δύναμιν, εις έκλυσιν και δειλίαν τραπήναι.
2Mc 3:25	ώφθη γαρ τις ίππος αυτοίς φοβερόν έχων τον επιβάτην και καλλίστη σαγή διακεκοσμημένος, φερόμενος δε ρύδην ενέσεισε τω Ηλιοδώρω τας εμπροσθίους οπλάς· ο δε επικαθήμενος εφείνετο χρυσήν πανοπλίαν έχων.
2Mc 3:26	έτεροι δε δύο προεφάνησαν αυτω νεανία τη ρώμη μεν εκπρεπείς, κάλλιστοι δε τη δόξη, διαπρεπείς δε την περιβολήν, οί και παραστάντες εξ εκατέρου μέρους εμαστίγουν αυτόν αδιαλείπτως, πολλάς επιρριπτούντες αυτω πληγάς.
2Mc 3:27	άφνω δε πεσόντα προς την γην και πολλω σκότει περιχυθέντα συναρπάσαντες και εις φορείον ενθέντες
2Mc 3:28	τον άρτι μετά πολλής παραδρομής και πάσης δορυφορίας εις το προειρημένον εισελθόντα γαζοφυλάκιον έφερον αβοήθητον εαυτω καθεστώτα, φανερώς την του Θεού δυναστείαν επεγνωκότες.
2Mc 3:29	και ο μεν δια την θείαν ενέργειαν άφωνος και πάσης εστερημένος ελπίδος και σωτηρίας έρριπτο,
2Mc 3:30	οι δε τον Κύριον ευλόγουν τον παραδοξάζοντα τον εαυτού τόπον, και το μικρω πρότερον δέους και ταραχής γέμον ιερόν του παντοκράτορος επιφανέντος Κυρίου χαράς και ευφροσύνης επεπλήρωτο.
2Mc 3:31	ταχύ δε τινες των του Ηλιοδώρου συνήθων ηξίουν τον 'Ονίαν επικαλέσασθαι τον Ύψιστον και το ζήν χαρίσασθαι τω παντελώς εν εσχάτη πνοή κειμένω.
2Mc 3:32	ύποπτος δε γενόμενος ο αρχιερεύς, μήποτε διάληψιν ο βασιλεύς σήη κακουργίαν τινά περί τον Ηλιόδωρον υπό των Ιουδαίων συντετελέσθαι, προσήγαγε θυσίαν υπέρ της του ανδρός σωτηρίας.
2Mc 3:33	ποιουμένου δε του αρχιερέως τον ιλασμόν, οι αυτοί νεανία πάλιν ενεφάνησαν τω Ηλιοδώρω εν ταις αυταίς εσθήσεσιν εστολισμένοι και στάντες είπον· πολλές τω 'Ονία τω αρχιερεί χάριτας έχε, δια γαρ αυτόν σοι κεχάρισται το ζήν ο Κύριος·
2Mc 3:34	συ δε υπ ' αυτού μεμαστιγωμένος διάγγελλε πάσι το μεγαλείον του Θεού

	κράτος. ταῦτα δε ειπόντες αφανείς εγένοντο.
2Mc 3:35	ο δε Ηλιόδωρος θυσίαν ανενέγκας τω Κυρίω και ευχάς μεγίστας ευξάμενος τω το ζήν περιποιήσαντι και τον 'Ονίαν αποδεξάμενος, ανεστρατοπέδευσε προς τον βασιλέα.
2Mc 3:36	εξεμαρτύρει δε πάσιν άπερ ην υπ' όψιν τεθεαμένος έργα του μεγίστου Θεού.
2Mc 3:37	του δε βασιλέως επερωτήσαντος τον Ηλιόδωρον ποιός τις είη επιτήδειος έτι άπαξ διαπεμφθήναι εις Ιεροσόλυμα, έφησεν·
2Mc 3:38	ει τινα έχεις πολέμιον ή πραγμάτων επίβουλον, πέμψον αυτόν εκεί, και μεμαστιγωμένον αυτόν προσδέξη, εάν περ και διασωθείη, δια το περι τον τόπον αληθώς είναιί τινα Θεού δύναμιν·
2Mc 3:39	αυτός γαρ ο την κατοικίαν επουράνιον έχων, επόπτης εστί και βοηθός εκείνου του τόπου και τους παραγινομένους επί κακώσει τύπτων απόλλυσι.
2Mc 3:40	και τα μεν κατά Ηλιόδωρον και την του γαζοφυλακίου τήρησιν ούτως εχώρησεν.
2Mc 4:1	Ο δε προειρημένος Σίμων, ο των χρημάτων και της πατρίδος ενδείκτης γεγονώς, εκακολόγει τον 'Ονίαν, ως αυτός τε είη τον Ηλιόδωρον επισεσεικώς και των κακών δημιουργός καθεστηκώς,
2Mc 4:2	και τον ευεργέτην της πόλεως και τον κηδεμόνα των ομοεθών και ζηλωτήν των νόμων επίβουλον των πραγμάτων ετόλμα λέγειν.
2Mc 4:3	της δε έχθρας επί τοσούτον προβαινούσης, ωστε και δια τινος των υπό του Σίμωνος δεδοκιμασμένων φόνους συντελείσθαι,
2Mc 4:4	συνορών ο 'Ονίας το χαλεπόν της φιλονεικίας και Απολλώνιον τον Μενεσθέως τον Κοίλης Συρίας και Φοινίκης στρατηγόν συναύξοντα την κακίαν του Σίμωνος,
2Mc 4:5	προς τον βασιλέα διεκομίσθη ου γινόμενος των πολιτών κατήγορος, το δε συμφέρον κοινή και κατ' ιδίαν παντί τω πλήθει σκοπών·
2Mc 4:6	εώρα γαρ άνευ βασιλικής προνοίας αδύνατον είναι τυχείν ειρήνης έτι τα πράγματα και τον Σίμωνα παύλαν ου ληψόμενον της ανοίας.
2Mc 4:7	Μεταλλάξαντος δε τον βίον Σελεύκου και παραλαβόντος την βασιλείαν Αντιόχου του προσαγορευθέντος Επιφανούς, υπενόθευσεν Ιάσων ο αδελφός 'Ονίου την αρχιερωσύνην,
2Mc 4:8	επαγγειλάμενος τω βασιλεί δι' εντεύξεως αργυρίου τάλαντα εξήκοντα προς τοις τριακοσίοις και προσόδου τινός άλλης τάλαντα ογδοήκοντα.
2Mc 4:9	προς δε τούτοις υπισχνείτο και έτερα διαγράψαι πενήκοντα προς τοις εκατόν, εάν συγχωρηθή δια της εξουσίας αυτου γυμνάσιον και εφηβείον αυτω συστήσασθαι και τους εν Ιεροσολύμοις Αντιοχείς αναγράψαι.
2Mc 4:10	επινεύσαντος δε του βασιλέως και της αρχής κρατήσας, ευθέως επί τον Ελληνικόν χαρακτήρα τους ομοφύλους μετήγε

2Mc 4:11	και τα κείμενα τοις Ιουδαίοις φιλάνθρωπα βασιλικά δια Ιωάννου του πατρός Ευπολέμου, του ποιησαμένου την πρεσβείαν υπέρ φιλίας και συμμαχίας προς τους Ρωμαίους, παρώσατο. και τας μεν νομίμους καταλύων πολιτείας, παρανόμους εθισμούς εκαίνιζεν·
2Mc 4:12	ασμένως γαρ υπ ' αυτήν την ακρόπολιν γυμνάσιον καθίδρυσε και τους κρατίστους των εφήβων υποτάσσωσιν υπό πέτασον ήγεν.
2Mc 4:13	ην δ ' ούτως ακμή τις Ελληνισμού και πρόσβασις αλλοφυλισμού δια την του ασεβούς και ουκ αρχιερέως Ιάσωνος υπερβάλλουσαν αναγενείαν,
2Mc 4:14	ωστε μηκέτι περί τας του θυσιαστηρίου λειτουργίας προθύμους είναι τους ιερείς, αλλά του μεν ναού καταφρονούντες και των θυσιών αμελούντες έσπευδον μετέχειν της εν παλαιίστρα παρανόμου χορηγίας μετά την του δίσκου πρόκλησιν,
2Mc 4:15	και τας μεν πατρώους τιμάς εν ουδενί τιθέμενοι, τας δε Ελληνικάς δόξας καλλίστας ηγούμενοι.
2Mc 4:16	ων χάριν περιέσχεν αυτούς χαλεπή περίστασις, και ων εξήλουν τας αγωγάς και καθάπαν ήθελον εξομοιούσθαι, τούτους πολεμίους και τιμωρητάς έσχον·
2Mc 4:17	ασεβείν γαρ εις τους θείους νόμους ου ράδιον, αλλά ταύτα ο ακόλουθος καιρός δηλώσει.
2Mc 4:18	αγομένου δε πενταετηρικού αγώνος εν Τύρω και του βασιλέως παρόντος,
2Mc 4:19	απέστειλεν Ιάσων ο μιαρός θεωρός από Ιεροσολύμων Αντιοχείς όντας παρακομίζοντας αργυρίου δραχμάς τριακοσίας εις την του Ηρακλέους θυσίαν, ας και ηξίωσαν οι παρακομίσαντες μη χρήσθαι προς θυσίαν δια το μη καθήκειν, εις ετέραν δε καταθέσθαι δαπάνην.
2Mc 4:20	έπεσεν ουν ταύτα δια μεν τον αποστείλαντα εις την του Ηρακλέους θυσίαν, ένεκεν δε των παρακομίζόντων εις τας των τριήρων κατασκευάς.
2Mc 4:21	αποσταλέντος δε εις Αίγυπτον Απολλωνίου του Μενεσθέως δια τα πρωτοκλίσια Πτολεμαίου του Φιλομήτορος Βασιλέως, μεταλαβών Αντίοχος αλλότριον αυτόν των αυτών γεγονέναι πραγμάτων, της καθ ' αυτόν ασφαλείας εφρόντιζεν· όθεν εις Ιόππην παραγενόμενος κατήνησεν εις Ιεροσόλυμα.
2Mc 4:22	μεγαλοπρεπώς δε υπό του Ιάσωνος και της πόλεως παραδεχθείς, μετά δαδουχίας και βοών εισπεπόρευται, είθ ' ούτως εις την Φοινίκην κατεστρατοπέδευσε.
2Mc 4:23	μετά δε τριετή χρόνον απέστειλεν Ιάσων Μενέλαον, τον του προσημαινομένου Σίμωνος αδελφόν, παρακομίζοντα τα χρήματα τω βασιλεί και περί πραγμάτων αναγκαίων υπομνηματισμούς τελέσοντα.
2Mc 4:24	ο δε συσταθείς τω βασιλεί και δοξάσας αυτόν τω προσώπω της εξουσίας, εις εαυτόν κατήνησε την αρχιερωσύνην, υπερβαλών τον Ιάσωνα τάλαντα αργυρίου τριακόσια.
2Mc 4:25	λαβών δε τας βασιλικάς εντολάς παρεγένετο, της μεν αρχιερωσύνης ουδέν

	άξιον φέρων, θυμούς δε ωμού τυράννου και θηρός βαρβάρου οργάς έχων.
2Mc 4:26	και ο μεν Ιάσων ο τον ίδιον αδελφόν υπονοθεύσας, υπονοθευθείς υφ' ετέρου, φυγάς εις την Αμμανίτιν χώραν συνήλαστο.
2Mc 4:27	ο δε Μενέλαος της μεν αρχής εκράτει, των δε επηγγελμένων τω βασιλεί χρημάτων ουδέν ευτάκνει· ποιούμενου δε την απαίτησιν Σωστράτου του της ακροπόλεως επάρχου,
2Mc 4:28	προς τούτον γαρ ην η των φόρων πράξις, δι' ην αιτίαν οι δύο υπό του βασιλέως προσεκλήθησαν,
2Mc 4:29	και ο μεν Μενέλαος απέλιπε της αρχιερωσύνης διάδοχον Λυσίμαχον τον εαυτού αδελφόν, Σώστρατος δε Κράτητα τον επί των Κυπρίων.
2Mc 4:30	τοιούτων δε συνεστηκότων, συνέβη Ταρσεείς και Μαλλώτας στασιάζειν δια το Αντιοχίδι τη παλλακή του βασιλέως εν δωρεά δεδόσθαι.
2Mc 4:31	θάπτον ουν ο βασιλεύς ήκε καταστείλε τα πράγματα, καταλιπών τον διαδεχόμενον Ανδρόνικον των εν αξιώματι κειμένων.
2Mc 4:32	νομίσας δε ο Μενέλαος ειληφέναι καιρόν ευφυή, χρυσώματά τινα των του ιερού νοσφισάμενος εχαρίσατο τω Ανδρονίκω και έτερα ετύγχανε πεπρακώς εις τε Τύρον και τας κύκλω πόλεις.
2Mc 4:33	α και σαφώς επεγνωκώς ο 'Ονίας, παρήλεγχεν αποκεχωρηκώς εις άσυλον τόπον επί Δάφνης της προς Αντιόχειαν κειμένης.
2Mc 4:34	όθεν ο Μενέλαος λαβών ίδια τον Ανδρόνικον, παρεκάλει χειρώσασθαι τον 'Ονίαν. ο δε παραγενόμενος επί τον 'Ονίαν και πεισθείς επί δόλω και δεξιάς μεθ' όρκων δούς, καίπερ εν υποψία κείμενος, έπεισεν εκ του ασύλου προελθείν, ον και παραχρήμα παρεκλείσεν ουκ αιδεσθείς το δίκαιον.
2Mc 4:35	δι' ην αιτίαν ου μόνον Ιουδαίοι, πολλοί δε και των άλλων εθνών εδείναζον και εδυσφόρουν επί τω του ανδρός αδίκω φόνω.
2Mc 4:36	του δε βασιλέως επανελθόντος από των κατά Κιλικίαν τόπων, ενετύγχανον οι κατά πόλιν Ιουδαίοι, συμμισοπονηρούντων και των Ελλήνων υπέρ του παρα λόγον τον 'Ονίαν απεκτάνθαι.
2Mc 4:37	ψυχικώς ουν ο Αντίοχος επιλυπηθείς και τραπείς εις έλεον και δακρύσας δια την του μετηλλαχότος σωφροσύνην και πολλήν ευταξίαν
2Mc 4:38	και πυρωθείς τοις θυμοίς, παραχρήμα την του Ανδρονίκου πορφύραν περιελόμενος και τους χιτώνας περιορήξας, περιεγαγών καθ' όλην την πόλιν, επ' αυτό τον τόπον, ούπερ εις τον 'Ονίαν ησέβησεν, εκεί τον μαιφόνον απεκόσμησε, του Κυρίου την αξία αυτω κόλασιν αποδόντος.
2Mc 4:39	γενομένων δε πολλών ιεροσυλυμάτων κατά την πόλιν υπό του Λυσιμάχου μετά της Μενελάου γνώμης και διαδοθείσης έξω της φήμης, επισυνήχθη το πλήθος επί τον Λυσίμαχον, χρυσωμάτων ήδη πολλών διενηνεγμένων.
2Mc 4:40	επεγειρομένων δε των όχλων και ταις οργαίς διεμπιπλαμένων, καθοπλίσας ο Λυσίμαχος προς τρισχιλίους, κατήρξατο χειρών αδίκων, προηγησαμένου τινός

	τυράννου προβεβηκότος την ηλικίαν, ουδέν δε ήττον και την άνοιαν.
2Mc 4:41	συνιδόντες δε και την επίθεσιν του Λυσιμάχου, συναρπάσαντες οι μεν πέτρους, οι δε ξύλων πάχη, τινές δε εκ της παρακειμένης σποδού δρασσόμενοι, φύρδην ενετίνασσον εις τους περί τον Λυσίμαχον·
2Mc 4:42	δι' ην αιτίαν πολλούς μεν αυτών τραυματίας εποίησαν, τινάς δε και κατέβαλον, πάντας δε εις φυγήν συνήλασαν, αυτόν δε τον ιερόσυλον παρά το γαζοφυλάκιον εχειρώσαντο.
2Mc 4:43	περί δε τούτων ενέστη κρίσις προς τον Μενέλαον.
2Mc 4:44	καταντήσαντος δε του βασιλέως εις Τύρον, επ' αυτού την δικαιολογίαν εποίησαντο οι πεμφθέντες άνδρες τρεις υπό της γερουσίας.
2Mc 4:45	ήδη δε λελειμμένος ο Μενέλαος επηγγείλατο χρήματα ικανά τω Πτολεμαίω τω Δορυμένους προς το πείσαι τον βασιλέα.
2Mc 4:46	όθεν απολαβών ο Πτολεμαίος εις τι περιστυλον ως αναψύξοντα τον βασιλέα μετέθηκε,
2Mc 4:47	και τον μεν της όλης κακίας Μενέλαον απέλυσε των κατηγορημάτων, τοις δε ταλαιπώροις, οίτινες, ει και επί Σκυθών έλεγον, απελύθησαν αν ακατάγνωστοι, τούτοις θάνατον επέκρινε.
2Mc 4:48	ταχέως ουν την άδικον ζημίαν υπέσχον οι υπέρ πόλεως και δήμων και των ιερών σκευών προαγορεύσαντες.
2Mc 4:49	δι' ην αιτίαν και Τύριοι μισοπονηρήσαντες τα προς την κηδείαν αυτών μεγαλοπρεπώς εχορήγησαν.
2Mc 4:50	ο δε Μενέλαος δια τας των κρατούντων πλεονεξίας έμενεν επί της αρχής επιφυόμενος τη κακία, μέγας των πολιτών επίβουλος καθεστώς.
2Mc 5:1	Περί δε τον καιρόν τούτον την δευτέραν έφοδον ο Αντίοχος εις Αίγυπτον εστείλατο.
2Mc 5:2	συνέβη δε καθ' όλην την πόλιν σχεδόν εφ' ημέρας τεσσαράκοντα φαίνεσθαι δια του αέρος τρέχοντας ιππείς διαχρύσους στολάς έχοντας και λόγχας σπειρηδόν εξωπλισμένους
2Mc 5:3	και ίλας ίππων διατεταγμένας και προσβολάς γινομένας και καταδρομάς εκατέρων και ασπίδων κινήσεις και καμάκων πλήθη και μαχαιρών σπασμούς και βελών βολάς και χρυσών κόσμων εκλάμψεις και παντοίους θωρακισμούς.
2Mc 5:4	διό πάντες ηξίουν επ' αγαθω την επιφάνειαν γενέσθαι.
2Mc 5:5	γενομένης δε λαλιάς ψευδούς ως μετηλλαχότος τον βίον Αντιόχου παραλαβών ο Ιάσων ουκ ελάττους των χιλίων, αιφνιδίως επί την πόλιν συνετελέσατο επίθεσιν· των δε επί τω τείχει συνελασθέντων και τέλος ήδη καταλαμβανομένης της πόλεως, ο Μενέλαος εις την ακρόπολιν εφυγάδευσεν.
2Mc 5:6	ο δε Ιάσων εποιείτο σφαγάς των πολιτών των ιδίων αφειδώς, ου συννοών την εις τους συγγενείς ευημερίαν δυσημερίαν είναι την μεγίστην· δοκών δε πολεμίων

	και ουχ ομοεθνών τρόπαια καταβάλλεσθαι,
2Mc 5:7	της μεν αρχής ουκ εκράτησε, το δε τέλος της επιβουλής αισχύνην λαβών, φυγάς πάλιν εις την Αμμανίτιν απήλθε.
2Mc 5:8	πέρας ουν κακής αναστροφής έτυχεν εγκλεισθείς προς Αρέταν τον των Αράβων τύρρανον, πόλιν εκ πόλεως φεύγων, διωκόμενος υπό πάντων και στυγούμενος ως των νόμων αποστάτης και βδελυσσόμενος ως πατρίδος και πολιτών δήμιος, εις Αίγυπτον εξεβράσθη.
2Mc 5:9	και ο συχνούς της πατρίδος αποξενώσας επί ξένης απώλετο προς Λακεδαιμονίους αναχθείς ως δια την συγγένειαν τευξόμενος σκέπτης.
2Mc 5:10	και ο πλήθος ατάφων εκρίψας απένθητος εγενήθη και κηδείας ουδ ' ηστινοσούν ουτε πατρώου τάφου μετέσχε.
2Mc 5:11	Προσπεσόντων δε τω βασιλεί περί των γεγονότων διέλαβεν αποστατείν την Ιουδαίαν. όθεν αναζεύξας εξ Αιγύπτου τεθριωμένος τη ψυχή, έλαβε την μεν πόλιν δορυάλωτον,
2Mc 5:12	και εκέλευσε τοις στρατιώταις κόπτειν αφειδώς τους εμπίπτοντας και τους εις τας οικίας αναβαίνοντας κατασφάζειν.
2Mc 5:13	εγίνοντο δε νέων και πρεσβυτέρων αναιρέσεις, ανδρών τε και γυναικών και τέκνων αφανισμός, παρθένων τε και νηπίων σφαγαί.
2Mc 5:14	οκτώ δε μυριάδες εν ταις πάσαις ημέραις τρισί κατεφθάρησαν· τέσσαρες μεν εκ χειρών νομαίς, ουχ ήττον δε των εσφαγμένων επράθησαν.
2Mc 5:15	και ουκ αρκεσθείς δε τούτοις κατετόλμησεν εις το πάσης της γης αγιώτατον ιερόν εισελθείν, οδηγόν έχων τον Μενέλαον, τον και των νόμων και της πατρίδος προδότην γεγονότα
2Mc 5:16	και ταις μιαιναίς χερσί τα ιερά σκεύη λαμβάνων και τα υπ ' άλλων βασιλέων ανατεθέντα προς αύξησιν και δόξαν του τόπου και τιμήν ταις βεβήλοις χερσί συσσύρων επεδίδου.
2Mc 5:17	και εμετεωρίζετο την διάνοιαν ο Αντίοχος, ου συνορών ότι δια τας αμαρτίας των την πόλιν οικούντων απώργισται βραχέως ο Δεσπότης, διό γέγονε περί τον τόπον παρόρασις.
2Mc 5:18	ει δε μη συνέβαινε προσενέχεσθαι πολλοίς αμαρτήμασι, καθάπερ ο Ηλιόδωρος ο πεμφθείς υπό Σελεύκου του βασιλέως επί την επίσκεψιν του γαζοφυλακίου, ούτος προαχθείς παραχρήμα μαστιγωθείς ανετράπη του θράσους.
2Mc 5:19	αλλ ' ου δια τον τόπον το έθνος, αλλά δια το έθνος τον τόπον ο Κύριος εξελέξατο.
2Mc 5:20	διόπερ και αυτός ο τόπος συμμετασχών των του έθνους δυσπετημάτων γενομένων, ύστερον ευεργετημάτων υπό του Κυρίου εκοινωνήσε, και ο καταληφθείς εν τη του Παντοκράτορος οργή πάλιν εν τη του μεγάλου Δεσπότης καταλλαγή μετά πάσης δόξης επανωρθώθη.

2Mc 5:21	ο γούν Αντίοχος οκτακόσια προς τοις χιλίοις απενεγκάμενος εκ του ιερού τάλαντα θάπτον εις Αντιόχειαν εχωρίσθη, οϊόμενος από της υπερηφανίας την μεν γην πλωτήν και το πέλαγος πορευτόν θέσθαι δια τον μετεωρισμόν της καρδίας.
2Mc 5:22	κατέλιπε δε και επιστάτας του κακούν το γένος, εν μεν Ιεροσολύμοις Φίλιππον το μεν γένος Φρύγα, τον δε τρόπον βαρβαρώτερον έχοντα του καταστήσαντος,
2Mc 5:23	εν δε Γαριζίν Ανδρόνικον, προς δε τούτοις Μενέλαον, ος χειρίστα των άλλων υπερήρετο τοις πολίταις, απεχθή δε προς τους πολίτας Ιουδαίους έχων διάθεσιν.
2Mc 5:24	έπεμψε δε τον μυσάρχην Απολλώνιον μετά στρατεύματος δισυριών προς τοις δισχιλίοις, προστάξας τους εν ηλικία πάντας κατασφάξαι, τας δε γυναίκας και νεωτέρους πωλείν.
2Mc 5:25	ούτος δε παραγενόμενος εις Ιεροσόλυμα και τον ειρηνικόν υποκριθείς, επέσχεν έως της αγίας ημέρας του σαββάτου και λαβών αργούντας τους Ιουδαίους τοις υφ' εαυτόν εξοπλησίαν παρήγγειλε
2Mc 5:26	και τους εξελθόντας πάντας επί την θεωρίαν συνεξεκέντησε και εις την πόλιν συν τοις όπλοις εισδραμών ικανά κατέστρωσε πλήθη.
2Mc 5:27	Ιούδας δε ο Μακκαβαίος δέκατός που γενηθείς και αναχωρήσας εις την έρημον, θηριών τρόπον εν τοις όρεσι διέζη συν τοις μετ' αυτού, και την χορτώδη τροφήν σιτούμενοι διετέλουν προς το μη μετασχείν του μολυσμού.
2Mc 6:1	ΜΕΤ' ου πολύν δε χρόνον εξαπέστειλεν ο βασιλεύς γέροντα Αθηναίον αναγκάζειν τους Ιουδαίους μεταβαίνειν εκ των πατρών νόμων και τοις του Θεού νόμοις μη πολιτεύεσθαι,
2Mc 6:2	μολύναι δε και τον εν Ιεροσολύμοις νεών και προσονομάσαι Διός Όλυμπίου και τον εν Γαριζίν, καθώς ετύγχανον οι τον τόπον οικούντες, Διός Ξενίου.
2Mc 6:3	χαλεπή δε και τοις όλοις ην και δυσχερής η επίτασις της κακίας.
2Mc 6:4	το μεν γαρ ιερόν ασωτίας και κώμων επεπλήρωτο υπό των εθνών ραθυμούντων μεθ' εταιρών και εν τοις ιεροίς περιβόλοις γυναιξί πλησιαζόντων, έτι δε τα μη καθήκοντα ένδον φερόντων.
2Mc 6:5	το δε θυσιαστήριον τοις αποδιεσταλμένοις από των νόμων αθεμίτοις επεπλήρωτο.
2Mc 6:6	ην δ' ούτε σαββατίζειν ούτε πατρώους εορτάς διαφυλάττειν ούτε απλώς Ιουδαίον ομολογείν είναι.
2Mc 6:7	ήγοντο δε μετά πικράς ανάγκης εις την κατά μήνα του βασιλέως γενέθλιον ημέραν επί σπλαγχνισμόν· γενομένης δε Διονυσίων εορτής ηναγκάζοντο οι Ιουδαίοι κισσούς έχοντες πομπεύειν τω Διονύσω.
2Mc 6:8	ψήφισμα δε εξέπεσεν εις τας αστυγείτονας πόλεις Ελληνίδας Πτολεμαίου υποτιθεμένου την αυτήν αγωγήν κατά των Ιουδαίων άγειν και σπλαγνίζειν,
2Mc 6:9	τους δε μη προαιρουμένους μεταβαίνειν επί τα Ελληνικά κατασφάζειν. παρήν

	ουν οράν την ενεστώσαν ταλαιπωρίαν.
2Mc 6:10	δύο γαρ γυναίκες ανηνέχθησαν περιτετημηκυίαι τα τέκνα αυτών· τούτων δε εκ των μαστών κρεμάσαντες τα βρέφη και δημοσία περιαγαγόντες αυτάς την πόλιν κατά του τείχους εκρήμνισαν.
2Mc 6:11	έτεροι δε πλησίον συνδραμόντες εις τα σπήλαια λεληθότως άγειν την εβδομάδα, μνηυθέντες τω Φιλίππω συνεφλογίσθησαν δια το ευλαβώς έχειν βοηθήσαι εαυτοίς κατά την δόξαν της σεμνοτάτης ημέρας.
2Mc 6:12	Παρακαλώ ουν τους εντυγχάνοντας τηδε τη βίβλω, μη συστέλλεσθαι δια τας συμφοράς, λογίζεσθαι δε τας τιμωρίας μη προς όλεθρον, αλλά προς παιδείαν του γένους ημών είναι·
2Mc 6:13	και γαρ το μη πολύν χρόνον εάσθαι τους δυσσεβούντας, αλλ ' ευθέως περιπίπτειν επιτιμίοις, μεγάλης ευεργεσίας σημείον εστιν.
2Mc 6:14	ου γαρ καθάπερ και επί των άλλων εθνών αναμένει μακροθυμών ο δεσπότης μέχρι του καταντήσαντας αυτους προς εκπλήρωσιν αμαρτιών κολάσαι, ούτω και εφ ' ημών έκρινεν είναι,
2Mc 6:15	ίνα μη προς τέλος αφικομένων ημών των αμαρτιών ύστερον ημάς εκδικά.
2Mc 6:16	διόπερ ουδέποτε μεν τον έλεον αυτού αφ ' ημών αφίστησι, παιδεύων δε μετά συμφοράς ουκ εγκαταλείπει τον εαυτού λαόν.
2Mc 6:17	πλήν έως υπομνήσεως ταύθ ' ημίν ειρήσθω· δι ' ολίγων δ ' ελευστέον επί την διήγησιν.
2Mc 6:18	Ελεάζαρός τις των πρωτευόντων γραμματέων, ανήρ ήδη προβεβηκώς την ηλικίαν και την πρόσοψιν του προσώπου κάλλιστος τυγχάνων, αναχανών ηναγκάζετο φαγείν ύειον κρέας.
2Mc 6:19	ο δε τον μετ ' ευκλείας θάνατον μάλλον ή τον μετά μύσους βίον αναδεξάμενος, αυθαιρέτως επί το τύμπανον προσήγε, προπτύσας δε
2Mc 6:20	καθ ' ον έδει τρόπον προσέρχεσθαι τους υπομένοντας αμύνεσθαι, ων ου θέμις γεύσασθαι δια την προς τον ζήν φιλοστοργίαν.
2Mc 6:21	οι δε προς τω παρανόμω σπλαγνισμω τεταγμένοι δια την εκ των παλαιών χρόνων προς τον άνδρα γνώσιν απολαβόντες αυτόν κατ ' ιδίαν παρεκάλουν ενέγκατα κρέα, οίς καθήκον αυτω χρήσασθαι, δι ' αυτού παρασκευασθέντα, υποκριθήναι δε ως εσθιοντα τα υπό του βασιλέως προστεταγμένα των από της θυσίας κρεών,
2Mc 6:22	ίνα τούτο πράξας απολυθή του θανάτου και δια την αρχαίαν προς αυτους φιλίαν τύχη φιλανθρωπίας.
2Mc 6:23	ο δε λογισμόν αστειόν αναλαβών και άξιον της ηλικίας και της του γήρως υπεροχής και της επικτήτου και επιφανούς πολιάς και της εκ παιδός καλλίστης αναστροφής, μάλλον δε της αγίας και θεοκτίστου νομοθεσίας ακολούθως απεφήνατο, ταχέως λέγων προπέμπειν εις τον άδην.

2Mc 6:24	ου γαρ της ημετέρας ηλικίας άξιόν εστιν υποκριθήναι, ίνα πολλοί των νέων υπολαβόντες Ελεάζαρον τον εννηκονταετή μεταβεβηκέναι εις αλλοφυλισμόν
2Mc 6:25	και αυτοί δια την εμήν υπόκρισιν και δια τον μικρόν και ακαριαίον ζήν πλανηθώσι δι' εμέ, και μύσος και κηλίδα του γήρως κατακτήσομαι.
2Mc 6:26	ει γαρ και επί του παρόντος εξελούμαι την εξ ανθρώπων τιμωρίαν, αλλά τας του Παντοκράτορος χείρας ούτε ζων ούτε αποθανών εκφεύξομαι.
2Mc 6:27	διόπερ ανδρείως μεν νυν διαλλάξας τον βίον του μεν γήρως άξιος φανήσομαι,
2Mc 6:28	τοις δε νέοις υπόδειγμα γενναίον καταλελοιπώς εις το προθύμως και γενναίως υπέρ των σεμνών και αγίων νόμων απευθανατίζειν. τοσαύτα δε ειπών επί το τύμπανον ευθέως ήλθε.
2Mc 6:29	των δε αγόντων την μικρω πρότερον ευμένειαν προς αυτόν εις δυσμένειαν μεταβαλόντων δια το τους προειρημένους λόγους, ως αυτοί διελάμβανον, απόνοιαν είναι,
2Mc 6:30	μέλλων δε ταις πληγαίς τελευτάν, αναστενάξας είπε· τω Κυρίω τω την αγίαν γνώσιν έχοντι φανερόν εστιν ότι δυνάμενος απολυθήναι του θανάτου, σκληράς υποφέρω κατά το σώμα αλγηδόνας μαστιγούμενος, κατά ψυχήν δε ηδέως δια τον αυτού φόβον ταύτα πάσχω.
2Mc 6:31	και ούτος ουν τούτον τον τρόπον μετήλλαξεν, ου μόνον τοις νέοις, αλλά και τοις πλείστοις του έθνους τον εαυτού θάνατον υπόδειγμα γεναιότητος και μνημόσυνον αρετής καταλιπών.
2Mc 7:1	ΣΥΝΕΒΗ δε και επτά αδελφούς μετά της μητρός συλληφθέντας αναγκάζεσθαι υπό του βασιλέως από των αθεμίτων υείων κρεών εφάπτεσθαι μάστιξι και νευραίς αικιζομένους.
2Mc 7:2	εις δε αυτών γενόμενος προήγορος ούτως έφη· τι μέλλεις ερωτάν και μανθάνειν παρ' ημών; έτοιμοι γαρ αποθνήσκειν εσμέν ή παραβαίνειν τους πατριους νόμους.
2Mc 7:3	έκθυμος δε γενόμενος ο βασιλεύς προσέταξε τήγανα και λέβητας εκπυρούν.
2Mc 7:4	των δε παραχρήμα εκπυρωθέντων, παραχρήμα τον γενόμενον αυτών προήγορον προσέταξε γλωσσοτομείν και περισκυθίσαντες ακρωτηριάξιν, των λοιπών αδελφών και της μητρός συνορώντων.
2Mc 7:5	άχρηστον δε αυτόν τοις όλοις γενόμενον εκέλευσε τη πυρά προσάγειν έμπνουν και τηγανίζειν. της δε ατιμίδος εφ' ικανόν διαδιδούσης του τηγάνου, αλλήλους παρεκάλουν συν τη μητρί γενναίως τελευτάν λέγοντες ούτως·
2Mc 7:6	ο Κύριος ο Θεός εφορά και ταις αληθείαις εφ' ημίν παρακαλείται, καθάπερ δια της κατά πρόσωπον αντιμαρτυρούσης ωδής διεσάφησε Μωυσης λέγων· και επί τοις δούλοις αυτού παρακληθήσεται.
2Mc 7:7	μεταλλάξαντος δε του πρώτου τον τρόπον τούτον, τον δεύτερον ήγον επί τον εμπαιγμόν και το της κεφαλής δέρμα συν ταις θριξί περισύραντες επηρώτων· ει φάγεσαι προ του τιμωρηθήναι το σώμα κατά μέλος;

2Mc 7:8	ο δε αποκριθείς τη πατρίω φωνή είπεν· ουχί· διόπερ και ούτος την εξής έλαβε βάσανον ως ο πρώτος.
2Mc 7:9	εν εσχάτη δε πνοή γενόμενος είπε· συ μεν αλάστωρ εκ του παρόντος ημάς ζήν απολύεις, ο δε του κόσμου βασιλεύς αποθανόντας ημάς υπέρ των αυτού νόμων εις αιώνιον αναβίωσιν ζωής ημάς αναστήσει.
2Mc 7:10	μετά δε τούτον ο τρίτος ενεπαίζετο και την γλώσσαν αιτηθείς ταχέως προέβαλε και τας χείρας ευθαρσώς προέτεινε
2Mc 7:11	και γενναίως είπεν· εξ ουρανού ταύτα κέκτημαι και δια τους αυτού νόμους υπερορώ ταύτα και παρ ' αυτού ταύτα πάλιν ελπίζω κομίσασθαι·
2Mc 7:12	ωστε αυτόν τον βασιλέα και τους συν αυτω εκπλήσσεσθαι την του νεανίσκου ψυχήν, ως εν ουδενί τας αληθόνας ετίθετο.
2Mc 7:13	και τούτου δε μεταλλάξαντος, τον τέταρτον ωσαύτως εβασάνιζον αικιζόμενοι.
2Mc 7:14	και γενόμενος προς το τελευτάν ούτως έφη· αιρετόν μεταλλάσσοντα υπ ' ανθρώπων τας υπό του Θεού προσδοκάν ελπίδας πάλιν αναστήσεσθαι υπ ' αυτού· σοί μεν γαρ ανάστασις εις ζωήν ουκ έσται.
2Mc 7:15	εχομένως δε τον πέμπτον προσάγοντες ηκίζοντο.
2Mc 7:16	ο δε προς αυτόν ιδών είπεν· εξουσίαν εν ανθρώποις έχων φθαρτός ων, ό θέλεις ποιείς· μη δόκει δε το γένος ημών υπό του Θεού καταλελείφθαι.
2Mc 7:17	συ δε καρτέρει και θεώρει το μεγαλείον αυτού κράτος, ως σε και το σπέρμα σου βασανίσει.
2Mc 7:18	μετά δε τούτον ήγον τον έκτον, και μέλλων αποθνήσκειν έφη· μη πλανώ μάτην, ημείς γαρ δι ' εαυτούς ταύτα πάσχομεν αμαρτάνοντες εις τον εαυτών Θεόν, διό άξια θαυμασμού γέγονε.
2Mc 7:19	συ δε μη νομίσης αθως έσεσθαι θεομαχείν επιχειρήσας.
2Mc 7:20	υπεραγόντως δε η μήτηρ θαυμαστή και μνήμης αγαθής αξία, ήτις απολλυμένους υιούς επτά συνορώσα μιάς υπό καιρόν ημέρας ευψύχως έφερε δια τας επί Κύριον ελπίδας.
2Mc 7:21	έκαστον δε αυτών παρεκάλει τη πατρίω φωνή γενναίω πεπληρωμένη φρονήματι και τον θήλυν λογισμόν άρσενι θυμω διεγείρασα, λέγουσα προς αυτούς·
2Mc 7:22	ουκ οίδ ' όπως εις την εμήν εφάνητε κοιλίαν, ουδέ εγώ το πνεύμα και την ζωήν υμίν εχαρισάμην, και την εκάστου στοιχειώσιν ουκ εγώ διερρύθμισα.
2Mc 7:23	τοιγαρούν ο του κόσμου κτίστης, ο πλάσας ανθρώπου γένεσιν και πάντων εξευρών γένεσιν και το πνεύμα και την ζωήν υμίν πάλιν αποδώσει μετ ' ελέους, ως νυν υπεροράται εαυτούς δια τους αυτού νόμους.
2Mc 7:24	ο δε Αντίοχος οϊόμενος καταφρονείσθαι και την ονειδίζουσαν υφορώμενος φωνήν, έτι του νεωτέρου περιόντος, ου μόνον δια λόγων εποιείτο την παράκλησιν, αλλά και δι ' όρκων επίστου άμα πλουτιείν και μακαριστόν

	ποιήσιν μεταθέμενον από των πατρίων νόμων και φίλον έξειν και χρείας εμπιστεύσειν.
2Mc 7:25	του δε νεανίου μηδαμώς προσέρχοντος, προσκαλεσάμενος ο βασιλεύς την μητέρα παρήνει του μειρακίου γενέσθαι σύμβουλον επί σωτηρία.
2Mc 7:26	πολλά δε αυτού παραινέσαντος επεδέξατο πείσειν τον υιόν.
2Mc 7:27	προσκύψασα δε αυτω, χλευάσασα τον ωμόν τύραννον ούτως έφησε τη πατρώα φωνή· υιε, ελέησόν με την εν γαστρί περιενέγκασάν σε μήνας εννέα και θηλάσασάν σε έτη τρία και εκθρέψασάν σε και αγαγούσαν εις την ηλικίαν ταύτην και τροφοφορήσασαν.
2Mc 7:28	αξιώσε, τέκνον, αναβλέψαντα εις τον ουρανόν και την γην και τα εν αυτοίς πάντα ιδόντα, γνώναι ότι εξ ουκ όντων εποίησεν αυτά ο Θεός και το των ανθρωπων γένος ούτως γεγένηται.
2Mc 7:29	μη φοβηθής τον δήμιον τούτον, αλλά των αδελφών άξιος γενόμενος, επίδεξαι τον θάνατον, ίνα εν τω ελέει συν τοις αδελφοίς σου κομίσωμαι σε.
2Mc 7:30	έτι δε ταύτης καταλεγούσης ο νεανίας είπε· τίνα μένετε; ουχ υπακούω του προστάγματος του βασιλέως, του δε προστάγματος ακούω του νόμου του δοθέντος τοις πατράσιν ημών δια Μωυσέως.
2Mc 7:31	συ δε πάσης κακίας ευρετής γενόμενος εις τους Εβραίους, ου μη διαφύγης τας χείρας του Θεού.
2Mc 7:32	ημείς γαρ δια τας εαυτών αμαρτίας πάσχομεν.
2Mc 7:33	ει δε χάριν επιπλήξεως και παιδείας ο ζων Κύριος ημών βραχέως επώργισται, και πάλιν καταλλαγήσεται τοις εαυτού δούλοις.
2Mc 7:34	συ δε, ω ανόσιε και πάντων ανθρωπων μιαρώτατε, μη μάτην μετεωρίζου φρυαττόμενος αδηλοίς ελπίσιν, επί τους δούλους αυτού επαιρόμενος χείρα·
2Mc 7:35	ούπω γαρ την του Παντοκράτορος επόπτου Θεού, κρίσιν εκπέφευγας.
2Mc 7:36	οι μεν γαρ νυν ημέτεροι αδελφοί βραχύν υπενέγκαντες πόνον αεννάου ζωής υπό διαθήκην Θεού πεπτώκασι· συ δε τη του Θεού κρίσει δίκαια τα πρόστιμα της υπερηφανίας αποίση.
2Mc 7:37	εγώ δε καθάπερ οι αδελφοί μου και σώμα και ψυχήν προδίδωμι περί των πατρίων νόμων, επικαλούμενος τον Θεόν ίλεων ταχύ τω έθνει γενέσθαι και σε μετά ετασμών και μαστίγων εξομολογήσασθαι, διότι μόνος αυτός Θεός εστιν,
2Mc 7:38	εν εμοί δε και τοις αδελφοίς μου στήναι την του Παντοκράτορος οργήν την επί το σύμπαν ημών γένος δικαίως επηγμένην.
2Mc 7:39	έκθυμος δε γενόμενος ο βασιλεύς, τούτω παρά τους άλλους χειρίστως απήντησε πικρώς φέρων επί τω μυκτηρισμω.
2Mc 7:40	και ούτος συν καθαρός τον βίον μετήλλαξε παντελώς επί τω Κυρίω πεποιθώς.

2Mc 7:41	εσχάτη δε των υιών η μήτηρ ετελεύτησε.
2Mc 7:42	τα μεν ουν περί τους σπλαγνισμούς και τας υπερβαλλούσας ακίας επί τοσούτον δεδηλώσθω.
2Mc 8:1	ΙΟΥΔΑΣ δε ο Μακκαβαίος και οι συν αυτω παρεισπορευόμενοι λεληθότως εις τας κώμας προσεκαλούντο τους συγγενείς και τους μεμενηκότας εν τω Ιουδαϊσμω προσλαβόμενοι συνήγαγον εις εξακισχιλίους.
2Mc 8:2	και επεκαλούντο τον Κύριον επιδείν επί τον υπό πάντων καταπατούμενον λαόν, οικτείραι δε και τον ναόν τον υπό των ασεβών ανθρώπων βεβηλωθέντα,
2Mc 8:3	ελεήσαι δε και την καταφθειρομένην πόλιν και μέλλουσαν ισόπεδον γίνεσθαι και των καταβοώντων προς αυτόν αιμάτων εισακούσαι,
2Mc 8:4	μνησθήναι δε και της των αναμαρτήτων νηπίων παρανόμου απωλείας και περί των γενομένων εις το όνομα αυτού βλασφημιών και μισοπονηρήσαι.
2Mc 8:5	γενόμενος δε εν συστήματι ο Μακκαβαίος ανυπόστατος ήδη τοις έθνεσιν εγίνετο, της οργής του Κυρίου εις έλεον τραπέισης.
2Mc 8:6	πόλεις δε και κώμας απροσδοκίτως ερχόμενος ενεπίμπρα και τους επικαίρους τόπους απολαμβάνων ουκ ολίγους των πολεμίων ενίκα τροπούμενος
2Mc 8:7	μάλιστα τας νύκτας προς τας τοιαύτας επιβουλάς συνεργούς ελάμβανε. και λαλιά τις της ευανδρίας αυτού διεχείτο πανταχή.
2Mc 8:8	Συνορών δε ο Φίλιππος κατά μικρόν εις προκοπήν ερχόμενον τον άνδρα, πυκνότερον δε εν ταις ευημερίαίς προβαίνοντα, προς Πτολεμαίον τον Κοίλης Συρίας και Φοινίκης στρατηγόν έγγραψεν επιβοηθείν τοις του βασιλέως πράγμασιν.
2Mc 8:9	ο δε ταχέως προχειρισάμενος Νικάνωρα τον του Πατρόκλου των πρώτων φίλων απέστειλεν υποτάξας παμφύλων έθνη ουκ ελάττους των δισμυρίων το σύμπαν των Ιουδαίων εξαράι γένος· συνέστησε δε αυτω και Γοργίαν άνδρα στρατηγόν και εν πολεμικαίς χρείαίς πείραν έχοντα.
2Mc 8:10	διεστήσατο δε ο Νικάνωρ τον φόρον τω βασιλεί τοις Ρωμαίοις όντα ταλάντων δισχιλίων εκ της των Ιουδαίων αιχμαλωσίας εκπληρώσειν.
2Mc 8:11	ευθέως δε εις τας παραθαλασσίους πόλεις απέστειλε προσκαλούμενος επ ' αγορασμόν Ιουδαϊκών σωμάτων, υπισχνούμενος ενενήκοντα σώματα ταλάντου παραχωρήσειν, ου προσδεχόμενος την παρά του Παντοκράτορος μέλλουσαν παρακολουθήσειν επ ' αυτω δίκην.
2Mc 8:12	τω δε Ιούδα προσέπεσε περί της του Νικάνωρος εφόδου· και μεταδόντος αυτού τοις συν αυτω την παρουσίαν του στρατοπέδου,
2Mc 8:13	οι δειλανδρουντες και απιστούντες την του Θεού δίκην διεδίδρασκον και εξετόπιζον εαυτούς.
2Mc 8:14	οι δε τα περιλελειμμένα πάντα επώλουν, ομού δε τον Κύριον ηξίουν ρύσασθαι τους υπό του δυσσεβούς Νικάνωρος πριν συντυχείν πεπραμένους·

2Mc 8:15	και ει μη δι ' αυτους, αλλα δια τας προς τους πατερας αυτων διαθηκας και ενεκεν της επ ' αυτους επικλησεως του σεμνου και μεγαλοπρεπουσ ονοματος αυτου.
2Mc 8:16	συναγαγων δε ο Μακκαβαιος τους περι αυτον οντας τον αριθμον εξακισχιλιους παρεκαλει μη καταπλαγηται τους πολειμους, μηδε ευλαβεισθαι την των αδικως παραγινομενων επ ' αυτους εθνων πολυπληθιαν, αγωνισασθαι δε γενναίως
2Mc 8:17	προ οφθαλμων λαβοντας την ανομως εις τον αγιον τον συντελεσμενην υπ ' αυτων υβριν και τον της εμπειταιγμενης πολειως ακισμον, ετι δε την της προγονικης πολιτειας καταλυσιν.
2Mc 8:18	οι μεν γαρ οπλοις πεποιθασιν αμα και τολμαις, εφησεν, ημεις δε επι τω παντοκρατορι Θεω, δυναμενω και τους ερχομενους εφ ' ημας και τον ολον κοσμον εν ενι νευματι καταβαλειν, πεποιθαμεν.
2Mc 8:19	προσαναλεξαμενος δε αυτοις και τας επι των προγονων γενομενας αντιληψεις και την επι Σενναχηρειμ, εκατον ογδοηκοντα πεντε χιλιαδες ως απωλοντο,
2Mc 8:20	και την εν τη Βαβυλωνια την προς αυτους Γαλατας παραταξιν γενομενην, ως οι παντες επι την χρειαν ηλθον οκτακισχιλιοι συν Μακεδοσι τετρασχιλιους, των Μακεδωνων απορουμενων, οι οκτακισχιλιοι τας δωδεκα μυριαδας απωλεσαν δια την γενομενην αυτοις απ ' ουρανου βοηθειαν και ωφελειαν πολλην ελαβον.
2Mc 8:21	εφ ' οις ευθαρσεις αυτους παραστησας και ετοιμους υπερ των νομων και της πατριδος αποθνησκειν, τετραμερες τι το στρατευμα εποιησε.
2Mc 8:22	ταξας και τους αδελφους αυτου προηγουμενους εκατερας ταξεως, Σιμωνα και Ιωσηφον και Ιωνathan, υποταξας εκαστω χιλιους προς τοις πεντακοσιοις,
2Mc 8:23	ετι δε και Ελεαζαρον, παραγνουσ την ιεραν βιβλον και δους συνθημα Θεου βοηθειας της πρωτης σπειρας αυτουσ προηγουμενος, συνεβαλε τω Νικανορι.
2Mc 8:24	γενομενου δε αυτοις του Παντοκρατορος συμμαχου, κατεςφαξαν των πολειμων υπερ τους ενακισχιλιους, τραυματιας δε και τοις μελεσιν αναπηρους το πλειστον μέρος της του Νικανορος στρατιας εποιησαν, παντας δε φυγειν ηναγκασαν.
2Mc 8:25	τα δε χρηματα των παραγεγονοτων επι τον αγορασμον αυτων ελαβον· συνδιωξαντες δε αυτους εφ ' ικανον ανελυσαν υπο της ωρας συγκλειομενοι.
2Mc 8:26	ην γαρ η προ του σαββατου, δι ' ην αιτιαν ουκ εμακροθυμησαν κατατρεχοντες αυτους.
2Mc 8:27	οπλολογησαντες δε αυτους και τα σκυλα εκδυσαντες των πολειμων περι το σαββατον εγινοντο, περισσως ευλογουντες και εξομολογουμενοι τω Κυριω τω διασωσαντι αυτους εις την ημεραν ταυτην, αρχην ελεουσ ταξαντος αυτοις.
2Mc 8:28	μετα δε το σαββατον τοις ηκισμενοις και ταις χηραις και ορφανοις μερισαντες απο των σκυλων, τα λοιπα αυτοι και τα παιδια εμερισαντο.
2Mc 8:29	ταυτα δε διαπραξαμενοι και κοινήν ικετιαν ποιησαμενοι, τον ελεημονα Κυριον ηξιουν εις τελος καταλλαγηται τοις αυτου δουλοις.

2Mc 8:30	και τοις περι Τιμόθεον και Βακχίδην συνερίσαντες υπέρ τους δισφυρίους αυτών ανείλον και οχυρωμάτων υψηλών εύ μάλα εγκρατείς εγένοντο και λάφυρα πλείστα εμερίσαντο ισομοίρους εαυτούς και τοις ηκισμένοις και ορφανοίς και χήραις, έτι δε και πρεσβυτέροις ποιήσαντες.
2Mc 8:31	οπλολογήσαντες δε αυτούς επιμελώς πάντα συνέθηκαν εις τους επικαίρους τόπους, τα δε λοιπά των σκύλων ήνεγκαν εις Ιεροσόλυμα.
2Mc 8:32	τον δε φυλάρχην των περι Τιμόθεον ανείλον, ανοσιώτατον άνδρα και πολλά τους Ιουδαίους επιλελυπηκότα.
2Mc 8:33	επινίκια δε άγοντες εν τη πατρίδι τους εμπρήσαντας τους ιερούς πυλώνας. Καλλισθένην και τινας άλλους, υφήψαν εις εν οικίδιον πεφευγότας, οίτινες άξιον της δυσσεβείας εκομίσαντο μισθόν.
2Mc 8:34	ο δε τρισαλιτήριος Νικάνωρ, ο τους χιλίους εμπόρους επί την πράσιν των Ιουδαίων αγαγών,
2Mc 8:35	ταπεινωθείς υπό των κατ ' αυτόν νομιζομένων ελαχίστων είναι, τη του Κυρίου βοηθεία την δοξικην αποθέμενος εσθήτα, δια της μεσογειού, δραπέτου τρόπον, έρημον εαυτόν ποιήσας, ήκεν εις Αντιόχειαν υπεράγαν δυσημερήσας επί τη του στρατού διαφθορά.
2Mc 8:36	και ο τοις Ρωμαίοις αναδεξάμενος φόρον από της των εν Ιεροσολύμοις αιχμαλωσίας κατορθώσασθαι, κατήγγελλεν υπέρμαχον έχειν τον Θεόν τους Ιουδαίους και δια τον τρόπον τούτο ατρώτους είναι τους Ιουδαίους, δια το ακολουθείν τοις υπ ' αυτού προστεταγμένοις νόμοις.
2Mc 9:1	ΠΕΡΙ δε τον καιρόν εκείνον ετύγχανεν Αντίοχος αναλελυκώς ακόσμως εκ των κατά την Περσίδα τόπων.
2Mc 9:2	εισεληλύθει γαρ εις την λεγομένην Περσέπολιν και επεχείρησεν ιεροσυλείν και την πόλιν συνέχειν. διό δη των πληθών ορμησάντων επί την των όπλων βοήθειαν ετράπησαν, και συνέβη τροπωθέντα τον Αντίοχον υπό των εγχωρίων ασχήμονα την αναζυγήν ποιήσασθαι.
2Mc 9:3	όντι δε αυτω κατ ' Εκβάτανα προσέπεσε τα κατά Νικάνωρα και τους περι Τιμόθεον γεγονότα.
2Mc 9:4	επαρθείς δε τω θυμω ώτεο και την των πεφυγαδευκότων αυτόν κακίαν εις τους Ιουδαίους εναπερείσασθαι, διό συνέταξε τον αρματηλάτην αδιαλείπτως ελαύνοντα κατανύειν την πορείαν, της εξ ουρανού δη κρίσεως συνούσης αυτω· ούτω γαρ υπερηφάνως είπε· πολυάνδριον Ιουδαίων Ιεροσόλυμα ποιήσω παραγενόμενος εκεί.
2Mc 9:5	ο δε πανεπόπτης Κύριος ο Θεός του Ισραήλ επάταξεν αυτόν ανιάτω και αοράτω πληγή· άρτι δε αυτού καταλήξαντος τον λόγον, έλαβεν αυτόν ανήκεστος των σπλάγχων αληγηδών και πικραί των ένδον βάσανοι,
2Mc 9:6	πάνυ δικαίως τον πολλαίς και ξενιζούσαις συμφοραίς ετέρων σπλάγχνα βασανίσαντα.
2Mc 9:7	ο δ ' ουδαμώς της αγερωχίας έληγεν· έτι δε και της υπερηφανίας επεπλήρωτο,

	<p>πυρ πνέων τοις θυμοίς επί τους Ιουδαίους και κελεύων εποξύνειν την πορείαν. συνέβη δε και πεσείν αυτόν από του άρματος φερομένου ροίζω και δυσχερεί πτώματι περιπεσόντα πάντα τα μέλη του σώματος αποστρεβλούσθαι.</p>
2Mc 9:8	<p>ο δ' άρτι δοκών τοις της θαλάσσης κύμασιν επιτάσσειν δια την υπέρ άνθρωπον αλαζονείαν και πλάστιγγι τα των ορέων οióμενος ύψη στήσειν, κατά γην γενόμενος εν φορείω παρεκομίζετο, φανεράν του Θεού πάσι την δύναμιν ενδεικνύμενος,</p>
2Mc 9:9	<p>ωστε και εκ του σώματος του δυσσεβούς σκώληκας αναζείν, και ζώντος εν οδύναις και αλγηδόσι τας σάρκας αυτού διαπίπτειν, υπό δε της οσμής αυτού παν το στρατόπεδον βαρύνεσθαι τη σαπρία.</p>
2Mc 9:10	<p>και τον μικρω πρότερον των ουρανίων άστρων άπτεσθαι δοκούντα παρακομίζειν ουδείς εδύνατο δια το της οσμής αφόρητον βάρος.</p>
2Mc 9:11	<p>ενταύθα ουν ήρξατο το πολύ της υπερηφανίας λήγειν υποτεθραυσμένος και εις επίγνωσιν έρχεσθαι θεία μάστιγι κατά στιγμήν επιτεινόμενος ταις αλγηδόσι.</p>
2Mc 9:12	<p>και μηδέ της οσμής αυτού δυνάμενος ανέχεσθαι ταύτ' έφη· δίκαιον υποτάσσεσθαι τω Θεω και μη θνητόν όντα ισόθεα φρονείν υπερηφάνως.</p>
2Mc 9:13	<p>ήύχετο δε ο μιαρός προς τον ουκέτι αυτόν ελεήσοντα Δεσπότην, ούτω λέγων</p>
2Mc 9:14	<p>την μεν αγίαν πόλιν, ην σπεύδων παρεγίνετο ισόπεδον ποιήσαι και πολυάνδριον οικοδομήσαι, ελευθέραν αναδείξει·</p>
2Mc 9:15	<p>τους δε Ιουδαίους, ους διεγνώκει μηδέ ταφής αξιώσαι οιωνοβρώτους δε συν τοις νηπίοις εκρίψειν θηρίοις, πάντας αυτούς ίσους Αθηναίους ποιήσειν·</p>
2Mc 9:16	<p>ον δεν πρότερον εσκύλευσεν άγιον νεών καλλίστοις αναθήμασι κοσμήσειν και τα ιερά σκεύη πολυπλάσια πάντα αποδώσειν, τας δε επιβαλλούσας προς τας θυσίας συντάξεις εκ των ιδίων προσόδων χορηγήσειν·</p>
2Mc 9:17	<p>προς δε τούτοις και Ιουδαίον έσεσθαι και πάντα τόπον οικητόν επελεύσεσθαι καταγγέλλοντα το του Θεού κράτος.</p>
2Mc 9:18	<p>ουδαμώς δε ληγόντων των πόνων, επεληλύθει γαρ επ' αυτόν δικαία η του Θεού κρίσις, τα κατ' αυτόν απελπίσας, έγγραψε προς τους Ιουδαίους την υπογεγραμμένην επιστολήν, ικετηρίας τάξιν έχουσαν, περιέχουσαν δε ούτως·</p>
2Mc 9:19	<p>«Τοις χρηστοίς Ιουδαίοις τοις πολίταις πολλά χαίρειν και υγιαίνειν και εύ πράττειν βασιλεύς και στρατηγός Αντίοχος.</p>
2Mc 9:20	<p>ει έρρωσθε και τα τέκνα και τα ίδια κατά γνώμην εστιν υμίν, εύχομαι μεν τω Θεω την μεγίστην χάριν, εις ουρανόν την ελπίδα έχων,</p>
2Mc 9:21	<p>καγώ δε ασθενώς διεκείμην, υμών την τιμήν και την εύνοιαν αν εμνημόνευον φιλοστόργως. επανάγων εκ των περι την Περσίδα τόπων και περιπεσών ασθενεία δυσχέρειαν έχουση, αναγκαίον ηγησάμην φροντίσαι της κοινής πάντων ασφαλείας.</p>
2Mc 9:22	<p>ουκ απογινώσκων τα κατ' εμαυτόν, αλλά έχων πολλήν ελπίδα εκφεύξεσθαι την</p>

	ασθένειαν,
2Mc 9:23	θεωρών δε ότι και ο πατήρ, καθ' ους καιρούς εις τους άνω τόπους εστρατοπέδευσεν, ανέδειξε τον διαδεξόμενον,
2Mc 9:24	όπως εάν τι παράδοξον αποβαίνη ή και προσαγγελθή τι δυσχερές, ειδότες οι κατά την χώραν ω καταλέλειπται τα πράγματα, μη επιταράσσωνται.
2Mc 9:25	προς δε τούτοις κατανοών τους παρακειμένους δυνάστας και γειτνιώντας τη βασιλεία τοις καιροίς επέχοντας και προσδεχομένους το αποησόμενον, αναδέδειχα τον υιόν μου Αντιόχον βασιλέα, ον πολλάκις ανατρέχων εις τας επάνω σατραπείας τοις πλείστοις υμών παρακατετιθέμην και συνίστων· γέγραφα δε προς αυτόν τα υπογεγραμμένα.
2Mc 9:26	παρακαλώ ουν υμάς και αξιώ, μεμνημένους των ευεργεσιών κοινή και κατ' ιδίαν, έκαστον συντηρείν την ούσαν εύνοιαν εις εμέ και τον υιόν μου·
2Mc 9:27	πέπεισμαι γαρ αυτόν επιεικώς και φιλανθρώπως παρακολουθούντα τη εμή προαιρέσει συμπεριενεχθήσεσθαι υμίν».
2Mc 9:28	Ο μεν ουν ανδροφόνος και βλάσφημος τα χειρίστα παθών, ως ετέρους διέθηκεν, επί ξένης εν τοις όρεσιν οικτίστω μόρω κατέστρεψε τον βίον.
2Mc 9:29	παρεκομίζετο δε το σώμα Φίλιππος ο σύντροφος αυτού, ος και διευλαβηθείς τον υιόν Αντιόχου, προς Πτολεμαίον τον Φιλομήτορα εις Αίγυπτον διεκομίσθη.
2Mc 10:1	ΜΑΚΚΑΒΑΙΟΣ δε και οι ουν αυτω, του Κυρίου προάγοντος αυτούς, το μεν ιερόν εκομίσαντο και την πόλιν,
2Mc 10:2	τους δε κατά την αγοράν βωμούς υπό των αλλοφύλων δεδημιουργημένους, έτι δε τεμένη καθείλον.
2Mc 10:3	και τον νεών καθαρίσαντες έτερον θυσιαστήριον εποίησαν και πυρώσαντες λίθους και πυρ εκ τούτων λαβόντες, ανήνεγκαν θυσίαν μετά διετή χρόνον και θυμίαμα και λύχνους και των άρτων την πρόθεσιν εποίησαντο.
2Mc 10:4	ταύτα δε ποιήσαντες ηξίωσαν τον Κύριον πεσόντες επί κοιλίαν μηκέτι περιπεσείν τοιούτοις κακοίς, αλλ' εάν ποτε και αμαρτώσιν, υπ' αυτου μετ' επιεικειάς παιδεύεσθαι και μη βλασφήμοις και βαρβάροις έθνεσι παραδίδοσθαι.
2Mc 10:5	εν ή δε ημέρα ο νεώς υπό αλλοφύλων εβεβηλώθη, συνέβη κατά την αυτην ημέραν τον καθαρισμόν γενέσθαι του ναού, τη πέμπτη και εικάδι του αυτου μηνός, ος εστι Χασελεύ.
2Mc 10:6	και μετ' ευφροσύνης ήγον ημέρας οκτώ σκηνωμάτων τρόπον, μνημονεύοντες ως προ μικρού χρόνου την των σκηνών εορτήν εν τοις όρεσι και εν τοις σπηλαίοις θηρίων τρόπον ήσαν νεμόμενοι.
2Mc 10:7	διό θύρσους και κλάδους ωραίους, έτι δε φοίνικας έχοντες ύμνους ανέφερον τω ευοδώσαντι καθαρισθήναι τον εαυτου τόπον.
2Mc 10:8	εδογμάτισαν δε μετά κοινού προστάγματος και ψηφίσματος παντί τω των Ιουδαίων έθνει κατ' ενιαυτόν άγειν τάσδε τας ημέρας.

2Mc 10:9	και τα μεν της Αντιόχου του προσαγορευθέντος Επιφανούς τελευτής ούτως είχε.
2Mc 10:10	Νυνί δε τα κατά τον Ευπάτορα Αντίοχον, υιόν δε του ασεβούς γενόμενον δηλώσομεν, αυτά συντέμνοντες τα των πολέμων κακά.
2Mc 10:11	αυτός γαρ παραλαβών βασιλείαν ανέδειξεν επί των πραγμάτων Λυσίαν τινά, Κοίλης δε Συρίας και Φοινίκης στρατηγόν πρώταρχον.
2Mc 10:12	Πτολεμαίος γαρ ο καλούμενος Μάκρων το δίκαιον συντηρείν προηγούμενος εις τους Ιουδαίους δια την γεγνουίαν εις αυτούς αδικίαν επειράτο τα προς αυτούς ειρηνικώς διεξάγειν.
2Mc 10:13	όθεν κατηγορούμενος υπό των φίλων προς τον Ευπάτορα και προδότης παρέκαστα ακούων δια το την Κύπρον εμπιστευθέντα υπό του Φιλομήτορος εκλιπείν και προς Αντίοχον τον Επιφανή αναχωρήσαι μήτ' ευγενή την εξουσίαν έχων, υπ' αθυμίας φαρμακεύσας εαυτόν εξέλιπε τον βίον.
2Mc 10:14	Γοργίας δε γενόμενος στρατηγός των τόπων εξενοτρόφει και παρέκαστα προς τους Ιουδαίους επολεμοτρόφει.
2Mc 10:15	ομού δε τούτω και οι Ιδουμαίοι εγκρατείς επικαίρων οχυρωμάτων όντες εγύμναζον τους Ιουδαίους, και τους φυγαδευθέντας από Ιεροσολύμων προσλαβόμενοι πολεμοτροφείν επεχείρουν.
2Mc 10:16	οι δε περί τον Μακκαβαίον ποιησάμενοι λιτανείαν και αξιώσαντες τον Θεόν σύμμαχον αυτοίς γενέσθαι, επί τα των Ιδουμαίων οχυρώματα ωρμησαν,
2Mc 10:17	οίς και προσβαλόντες ευρώστως εγκρατείς εγένοντο των τόπων πάντας τε τους επί τω τείχει μαχομένους ημύναντο κατέσφαζόν τε τους επιπίπτοντας, ανείλον δε ουχ ήττον των δισμυρίων.
2Mc 10:18	συμφυγόντων δε ουκ έλαττον των ενακισχιλίων εις δύο πύργους οχυρούς εύ μάλα και πάντα τα προς πολιορκίαν έχοντας,
2Mc 10:19	ο Μακκαβαίος εις επείγοντας τόπους απολιπών Σίμωνα και Ιώσηφον, έτι δε και Ζακχαίον και τους συν αυτω ικανούς προς την τούτων πολιορκίαν, αυτός εχωρίσθη.
2Mc 10:20	οι δε περί τον Σίμωνα φιλαργυρήσαντες υπό τινων των εν τοις πύργοις επείσθησαν αργυρίω· επτάκις δε μυριάδας δραχμάς λαβόντες είασάν τινας διαρρηήναι.
2Mc 10:21	προσαγγελθέντος δε τω Μακκαβαίω περί του γεγονότος, συναγαγών τους ηγουμένους του λαού κατηγορήσεν ως αργυρίου πεπράκασι τους αδελφούς, τους πολεμίους κατ' αυτών απολύσαντες.
2Mc 10:22	τούτους μεν ουν προδότας γενομένους απέκτεινε και παραχρήμα τους δύο πύργους κατελάβετο.
2Mc 10:23	τοις δε όπλοις τα πάντα εν ταις χερσίν ευοδούμενος απώλεσεν εν τοις δυσίν οχυρώμασι πλείους των δισμυρίων.
2Mc 10:24	Τιμόθεος δε ο πρότερον ηττηθείς υπό των Ιουδαίων συναγαγών ξένας δυνάμεις παμπληθείς και τους της Ασίας γενομένους ίππους συναθροίσας ουκ ολίγους,

	παρήν ως δορυάλωτον ληψόμενος την Ιουδαίαν.
2Mc 10:25	οι δε περί τον Μακκαβαίον συνεγγίζοντος αυτού, προς ικετείαν του Θεού ετράπησαν η τας κεφαλάς καταπάσαντες και τας οσφύας σάκκοις ζώσαντες,
2Mc 10:26	επί την απέναντι του θυσιαστηρίου κρηπίδα προσπεσόντες, ηξίουον ίλεων αυτοίς γενόμενν εχθρεύσαι τοις εχθροίς αυτών και αντικείσθαι τοις αντικειμένοις, καθώς ο νόμος διασαφεί.
2Mc 10:27	γενόμενοι δε από της δεήσεως, αναλαβόντες τα όπλα προήγον από της πόλεως επί πλείον· συνεγγίσαντες δε τοις πολεμίοις εφ' εαυτών ήσαν.
2Mc 10:28	άρτι δε της ανατολής διαδεχομένης προσέβαλον εκάτεροι, οι μεν έγγυον έχοντες ευημερίας και νίκης μετ' αρετής την επί τον Κύριον καταφυγήν, οι δε καθηγεμόνα των αγώνων ταττόμενοι τον θυμόν.
2Mc 10:29	γενομένης δε καρτεράς μάχης, εφάνησαν τοις υπεναντίοις εξ ουρανού εφ' ίππων χρυσοχαλίνων άνδρες πέντε διαπρεπείς, και αφηγούμενοι των Ιουδαίων,
2Mc 10:30	οί και τον Μακκαβαίον μέσον λαβόντες και σκεπάζοντες ταις εαυτών πανοπλίαις άτρωτον διεφύλαττον, εις δε τους υπεναντίους τοξεύματα και κεραυνούς εξερρίπτουν· διό συγχυθέντες αορασία κατεκόπτοντο ταραχής πεπληρωμένοι.
2Mc 10:31	κατεσφάγησαν δε δισμύριοι προς τοις πεντακοσίοις, ιππείς δε εξακόσιοι.
2Mc 10:32	αυτός δε ο Τιμόθεος συνέφυγεν εις Γάζαρα λεγόμενον οχύρωμα, εύ μάλα φρούριον, στρατηγούντος εκεί Χαιρέου.
2Mc 10:33	οι δε περί τον Μακκαβαίον άσμενοι περιεκάθισαν το φρούριον ημέρας τέσσαρας.
2Mc 10:34	οι δε ένδον τη ερυμνότητι του τόπου πεποιθότες υπεράγαν εβλασφήμουν και λόγους αθεμίτους προΐεντο.
2Mc 10:35	υποφαινούσης δε της πέμπτης ημέρας, είκοσι νεανία των περί τον Μακκαβαίον πυρωθέντες τοις θυμοίς δια τας βλασφημίας, προσβαλόντες τω τείχει αρρενωδώς και θηριώδει θυμω τον εμπίπτοντα έκοπτον.
2Mc 10:36	έτεροι δε ομοίως προσαναβάντες εν τω περισπασμω προς τους ένδον, ενεπίμπρων τους πύργους και πυράς ανάψαντες ζώντας τους βλασφήμους κατέκαιον. οι δε τας πύλας διέκοπτον, εισδεξάμενοι δε την λοιπήν τάξιν προκατελάβοντο την πόλιν.
2Mc 10:37	και τον Τιμόθεον αποκεκρυμμένον εν τινι λάκκω κατέσφαξαν και τον τούτου αδελφόν Χαιρέαν και τον Απολλοφάνην.
2Mc 10:38	ταύτα δε διαπραξάμενοι μεθ' ύμνων και εξομολογήσεων ευλόγουν τω Κυρίω τω μεγάλως ευεργετούντι τον Ισραήλ και το νίκος αυτοίς διδόντι.
2Mc 11:1	ΜΕΤ' ολίγον δε παντελώς χρόνον Λυσίας επίτροπος του βασιλέως και συγγενής και επί των πραγμάτων λίαν βαρέως φέρων επί τοις γεγονόσι,

2Mc 11:2	συναθροίσας περί τας οκτώ μυριάδας και την ίππον πάσαν, παρεγένετο επί τους Ιουδαίους λογιζόμενος την μεν πόλιν Έλλησιν οικητήριον ποιήσειν,
2Mc 11:3	το δε ιερόν αργυρολόγητον, καθώς τα λοιπά των εθνών τεμένη, πρατήν δε την αρχιερωσύνην κατ' έτος ποιήσειν,
2Mc 11:4	ουδαμώς επιλογιζόμενος το του Θεού κράτος, πεφρενωμένος δε ταις μυριάσι των πεζών και ταις χιλιάσι των ιππέων και τοις ελέφασι τοις ογδοήκοντα.
2Mc 11:5	εισελθών δε εις την Ιουδαίαν και συνεγγίσας Βαιθσούρα, όντι μεν ερυμνω χωρίω, από δε Ιεροσολύμων απέχοντι ωσει σταδίους πέντε, τούτο έθλιβεν.
2Mc 11:6	ως δε μετέλαβον οι περί τον Μακκαβαίον πολιορκούντα αυτόν τα οχυρώματα, μετ' οδυρμών και δακρύων ικέτευσον συν τοις όχλοις τον Κύριον αγαθόν άγγελον αποστείλαι προς σωτηρίαν τω Ισραήλ.
2Mc 11:7	αυτός δε πρώτος ο Μακκαβαίος αναλαβών τα όπλα προετρέψατο τους άλλους, άμα αυτω διακινδυνεύοντας επιβοηθείν τοις αδελφοίς αυτών· ομού δε και προθύμως εξώρμησαν.
2Mc 11:8	αυτόθι δε και προς τοις Ιεροσολύμοις όντων, εφάνη προηγούμενος αυτών έφιππος εν λευκή εσθήτι, πανοπλίαν χρυσήν κραδαίνων.
2Mc 11:9	ομού δε πάντες ευλόγησαν τον ελεήμονα Θεόν και επερρώσθησαν ταις ψυχαίς, ου μόνον ανθρώπους αλλά και θήρας τους αγριωτάτους και σιδηρά τείχη τιτρώσκειν όντες έτοιμοι,
2Mc 11:10	προήγον εν διασκευή τον απ' ουρανού σύμμαχον έχοντες, ελεήσαντος αυτούς του Κυρίου.
2Mc 11:11	λεοντηδόν δε εντινάξαντες εις τους πολεμίους κατέστρωσαν αυτούς χιλίους προς τοις μυρίοις, ιππείς δε εξακοσίους προς τοις χιλίοις· τους δε πάντας ηνάγκασαν φυγείν.
2Mc 11:12	οι πλείονες δε αυτών τραυματία γυμνοί διεσώθησαν, και αυτός δε ο Λυσίας αισχροώς φεύγων διεσώθη.
2Mc 11:13	ουκ άνους δε υπάρχων, προς εαυτόν αντιβάλλον το γεγονός περί εαυτόν ελάσσωμα και συννοήσας ανικήτους είναι τους Εβραίους, του πάντα δυναμένου Θεού συμμαχούντος αυτοίς, προσαποστείλας
2Mc 11:14	έπεισε συλλύσεσθαι επί πάσι τοις δικαίοις, και διότι και τον βασιλέα πείσειν φίλον αυτοίς αναγκάζειν γενέσθαι.
2Mc 11:15	ενέπνευσε δε ο Μακκαβαίος επί πάσιν, οίς ο Λυσίας παρεκάλει, του συμφέροντος φροντίζων· όσα γαρ ο Μακκαβαίος επέδωκε τω Λυσία δια γραπτών περί των Ιουδαίων, συνεχώρησεν ο βασιλεύς.
2Mc 11:16	ήσαν γαρ αι γεγραμμέναι τοις Ιουδαίοις επιστολαί, παρά μεν Λυσίου περιέχουσαι τον τρόπον τούτον· «Λυσίας τω πλήθει των Ιουδαίων χαίρειν.
2Mc 11:17	Ιωάννης και Αβεσσαλώμ οι πεμφθέντες παρ' υμών, επιδόντες τον υπογεγραμμένον χρηματισμόν, ηξίουν περί των δι' αυτού σημαινομένων.

2Mc 11:18	ὅσα μὲν οὖν ἔδει καὶ τῷ βασιλεῖ προσενεχθῆναι, διεσάφησα· ἃ δὲ ἦν ἐνδεχόμενα, συνεχώρησεν.
2Mc 11:19	εἴαν μὲν οὖν συντηρήσητε τὴν εἰς τὰ πράγματα εὐνοίαν, καὶ εἰς τὸ λοιπὸν πειράσομαι παραίτιος ὑμῖν ἀγαθῶν γενέσθαι.
2Mc 11:20	ὑπὲρ δὲ τῶν κατὰ μέρος ἐντέταλμαι τούτοις τε καὶ τοῖς παρ' ἐμοῦ διαλεχθῆναι ὑμῖν.
2Mc 11:21	ἔρρωσθε. ἔτους ἑκατοστοῦ τεσσαρακοστοῦ οὐδού, Διοσκορινθίου τετραδί καὶ εἰκάδι.
2Mc 11:22	Ἡ δὲ τοῦ βασιλέως ἐπιστολὴ περιείχεν οὕτως· «Βασιλεὺς Ἀντίοχος τῷ ἀδελφῷ Λυσία χαίρειν.
2Mc 11:23	τοῦ πατρὸς ἡμῶν εἰς θεοὺς μεταστάντος, βουλόμενοι τοὺς ἐκ τῆς βασιλείας ἀταράχους ὄντας γενέσθαι πρὸς τὴν τῶν ἰδίων ἐπιμέλειαν,
2Mc 11:24	ἀκηκοότες τοὺς Ἰουδαίους μὴ συνευδοκούντας τῇ τοῦ πατρὸς ἐπὶ τὰ Ἑλληνικὰ μεταθέσει, ἀλλὰ τὴν ἑαυτῶν ἀγωγὴν αἰρετίζοντας καὶ διὰ τούτο ἀξιούντας συγχωρηθῆναι αὐτοῖς τὰ νόμιμα αὐτῶν·
2Mc 11:25	αἰρούμενοι οὖν καὶ τούτο τὸ ἔθνος ἐκτὸς ταραχῆς εἶναι, κρίνομεν τὸ τε ἱερόν αὐτοῖς ἀποκατασταθῆναι καὶ πολιτεύεσθαι κατὰ τὰ ἐπὶ τῶν προγόνων αὐτῶν ἔθη.
2Mc 11:26	εὐ οὖν ποιήσεις διαπεμφάμενος πρὸς αὐτούς καὶ δούς δεξιᾶς, ὅπως εἰδότες τὴν ἡμετέραν προαίρεσιν εὐθυμοὶ τε ὡς καὶ ἡδέως διαγίνωνται πρὸς τὴν τῶν ἰδίων ἀντίληψιν».
2Mc 11:27	Πρὸς δὲ τὸ ἔθνος ἡ τοῦ βασιλέως ἐπιστολὴ τοιαύτη ἦν· «Βασιλεὺς Ἀντίοχος τῇ γερουσίᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ τοῖς ἄλλοις Ἰουδαίοις χαίρειν.
2Mc 11:28	εἰ ἔρρωσθε, εἴη ἂν ὡς βουλόμεθα· καὶ αὐτοὶ δὲ υἰγιαίνομεν.
2Mc 11:29	ἐνεφάνισεν ἡμῖν ὁ Μενέλαος βούλεσθαι κατελθόντας ὑμᾶς γίνεσθαι πρὸς τοὺς ἰδίους.
2Mc 11:30	τοῖς οὖν καταπορευομένοις μέχρι τριακάδος Ξανθικοῦ ὑπάρξει δεξιὰ μετὰ τῆς ἀδείας
2Mc 11:31	χρησθῆναι τοὺς Ἰουδαίους τοῖς ἑαυτῶν δαπανήμασι καὶ νόμοις, καθά καὶ τὸ πρότερον, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν κατ' οὐδένα τρόπον παρενοχληθήσεται περὶ τῶν ἠγνοημένων.
2Mc 11:32	πέπομφα δὲ καὶ τὸν Μενέλαον παρακαλέσοντα ὑμᾶς.
2Mc 11:33	ἔρρωσθε. ἔτους ἑκατοστοῦ τεσσαρακοστοῦ οὐδού, Ξανθικοῦ πέμπτη καὶ δεκάτη.
2Mc 11:34	Ἐπεμψαν δὲ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι πρὸς αὐτούς ἐπιστολὴν ἔχουσαν οὕτως· «Κόϊντος Μέμμιος, Τίτος Μάνλιος, πρεσβῦται Ῥωμαίων, τῷ δήμῳ τῶν Ἰουδαίων χαίρειν.

2Mc 11:35	υπέρ ων Λυσίας ο συγγενής του βασιλέως συνεχώρησεν υμίν, και ημείς συνευδοκούμεν.
2Mc 11:36	α δε έκρινε προσανενεχθήναι τω βασιλεί, πέμψατέ τινα παραχρήμα επισκεψάμενοι περί τούτων, ίνα εκθώμεν ως καθήκει υμίν· ημείς γαρ προσάγομεν προς Αντιόχειαν.
2Mc 11:37	διό σπεύσατε και πέμψατέ τινας, όπως και ημείς επιγνώμεν οποίας εστέ γνώμης.
2Mc 11:38	υγιαίνετε. έτους εκατοστού τεσσαρακοστού, Ξανθικού πέμπτη και δεκάτη.
2Mc 12:1	ΓΕΝΟΜΕΝΩΝ των συνθηκών τούτων, ο μεν Λυσίας απήει προς τον βασιλέα, οι δε Ιουδαίοι περί την γεωργίαν εγίνοντο.
2Mc 12:2	των δε κατά τόπον στρατηγών Τιμόθεος και Απολλώνιος ο του Γενναίους, έτι δε Ιερώνυμος και Δημοφών, προς δε τούτοις Νικάνωρ ο Κυπριάρχης ουκ είων αυτούς ευσταθείς και τα της ησυχίας άγειν.
2Mc 12:3	Ιοππίται δε τηλικούτο συνετέλεσαν το δυσσέβημα· παρακαλέσαντες τους συν αυτοίς οικούντας Ιουδαίους εμβήναι εις τα παρασταθέντα υπ ' αυτών σκάφη συν γυναιξί και τέκνοις ως μηδεμιάς ενεστώσης προς αυτούς δυσμενείας,
2Mc 12:4	κατά δε το κοινόν της πόλεως ψήφισμα, και τούτων επιδεξαμένων ως αν ειρηνεύειν θελόντων και μηδέν ύποπτον εχόντων, επαναχθέντας αυτούς εβύθισαν όντας ουκ έλαττον των διακοσίων.
2Mc 12:5	μεταλαβών δε Ιούδας την γεγονυίαν εις τους ομοεθνείς ωμότητα, παραγγείλας τοις περί αυτόν ανδράσι
2Mc 12:6	και επικαλεσάμενος τον δίκαιον κριτήν Θεόν, παρεγένετο επί τους μαιοφόνους των αδελφών· και τον μεν λιμένα νύκτωρ ενέπρησε και τα σκάφη κατέφλεξε, τους δε εκεί συμφυγόντας εξεκέντησε.
2Mc 12:7	του δε χωρίου συγκλεισθέντος, ανέλυσεν ως πάλιν ήξων και το σύμπαν των Ιοππιτών εκριζώσαι πολίτευμα.
2Mc 12:8	μεταλαβών δε και τους εν Ιαμνεία τον αυτόν επιτελείν βουλομένους τρόπον τοις παροικούσιν Ιουδαίοις,
2Mc 12:9	και τοις Ιαμνίταις νυκτός επιβαλών υφήψε τον λιμένα συν τω στόλω, ωστε φαίνεσθαι τας αυγάς του φέγγους εις τα Ιεροσόλυμα, σταδίων όντων διακοσίων τεσσαράκοντα.
2Mc 12:10	Εκείθεν δε αποσπασθέντων σταδίους εννέα, ποιουμένων την πορείαν επί τον Τιμόθεον, προσέβαλον Άραβες αυτω ουκ ελάττους των πεντακισχιλίων, ιππείς δε πεντακόσιοι.
2Mc 12:11	γενομένης δε καρτεράς μάχης και των περί τον Ιούδαν δια την παρά του Θεού βοήθειαν εημερησάντων, ελαττωθέντες οι νομάδες Άραβες ηξίουν δούναι τον Ιούδαν δεξιάν αυτοίς, υπισχνούμενοι και βοσκήματα δώσειν και εν τοις λοιποίς ωφελήσειν αυτούς.

2Mc 12:12	Ιούδας δε υπολαβών ως αληθώς εν πολλοίς αυτούς χρησίμους, επεχώρησεν ειρήνην άξειν προς αυτούς· και λαβόντες δεξιάς εις τας σκηνάς αυτών εχωρίσθησαν.
2Mc 12:13	Επέβαλε δε και επί τινα πόλιν γεφυρούν οχυράν και τείχεσι περιπεφραγμένην και παμμειγέσιν έθνεσι κατοικουμένην, όνομα δε Κάσπιν.
2Mc 12:14	οι δ ' ένδον πεποιθότες τη των τειχέων ερυμνότητι τη τε των βρωμάτων παραθέσει, αναγωγότερον εχρώντο τοις περι τον Ιούδαν λοιδορούντες και προσέτι βλασφημούντες και λαλούντες α μη θέμις.
2Mc 12:15	οι δε περι τον Ιούδαν επικαλεσάμενοι τον μέγαν του κόσμου δυνάστην, τον άτερ κριών και μηχανών οργανικών κατακρημνίσαντα την Ιεριχώ κατά τους Ιησού χρόνους, ενέσεισαν θηριωδώς τω τείχει.
2Mc 12:16	καταλαβόμενοι τε την πόλιν τη του Θεού θελήσει, αμυθήτους εποίησαντο σφαγάς, ωστε την παρακειμένην λίμνην, το πλάτος έχουσαν σταδίων δύο, κατάρρυτον αίματι πεπληρωμένην φαίνεσθαι.
2Mc 12:17	Εκείθεν δε αποσπάσαντες σταδίους επτακοσίους πεντήκοντα διήνυσαν εις τον Χάρακα προς τους λεγομένους Τουβήνους Ιουδαίους.
2Mc 12:18	και Τιμόθεον μεν επί των τόπων ου κατέλαβον, άπρακτόν τε από των τόπων εκλελυκότα, καταλελοιπότα δε φρουράν εν τινι τόπω και μάλα οχυράν.
2Mc 12:19	Δοσίθεος δε και Σωσίπατρος των περι τον Μακκαβαίον ηγεμόνων εξοδεύσαντες απώλεσαν τους υπό Τιμοθέου καταλειφθέντας εν τω οχυρώματι πλείους των μυριών ανδρών.
2Mc 12:20	ο δε Μακκαβαίος διατάξας την εαυτού στρατιάν σπειρηδόν, κατέστησεν αυτούς επί των σπειρών και επί τον Τιμόθεον ωρμησεν έχοντα περι αυτόν μυριάδας δώδεκα πεζών, ιππείς δε χιλίους προς τοις πεντακοσίοις.
2Mc 12:21	την δε έφοδον μεταλαβών Ιούδα, ο Τιμόθεος προσεξαπέστειλε τας γυναίκας και τα τέκνα και την άλλην αποσκευήν εις το λεγόμενον Καρνίον· ην γαρ δυσπολιόρηκτον και δυσπρόσιτον το χωρίον δια την των πάντων των τόπων στενότητα.
2Mc 12:22	επιφανείσης δε της Ιούδα σπείρας πρώτης και γενομένου δέους επί τους πολεμίους, φόβου τε εκ της του πάντα εφορώντος επιφανείας γενομένου επ ' αυτούς, εις φυγήν ωρμησαν άλλος αλλαγή φερόμενος, ωστε πολλάκις υπό των ιδίων βλάπτεσθαι και ταις των ξιφών ακμαίς αναπείρεσθαι.
2Mc 12:23	εποιείτο δε τον διωγμόν ευτονώτερον Ιούδας συγκεντών τους αλιτηρίους διέφθειρέ τε εις μυριάδας τρεις ανδρών.
2Mc 12:24	αυτός δε ο Τιμόθεος εμπεσών τοις περι τον Δοσίθεον και Σωσίπατρον, ηξιου μετά πολλής γοητείας εξαφείναι σων αυτόν δια το πλειόνων μεν γονείς, ων δε αδελφούς έχειν και τούτους αλογηθήναι συμβήσεται, ει αποθάνοι.
2Mc 12:25	πιστώσαντος δε αυτού δια πλειόνων τον ορισμόν αποκαταστήσειν τούτους απημάντους, απέλυσαν αυτόν ένεκα της των αδελφών σωτηρίας.

2Mc 12:26	Εξελθών δε επί το Καρνίον και το Αταργατείον κατέσφαξε μυριάδας σωμάτων δύο και πεντακισχιλίους.
2Mc 12:27	μετά δε την τούτων τροπήν και απώλειαν επεστράτευσεν Ιούδας και επί Εφρών πόλιν οχυράν, εν ή κατώκει Λυσίας και πάμφυλα πλήθη· νεανίαι δε προ των τειχών καθεστώτες ρωμαλέοι απεμάχοντο ευρώστως, ένθα δε οργάνων και βελών πολλαί παραθέσεις υπήρχον
2Mc 12:28	επικαλεσάμενοι δε τον Δυνάστην τον μετά κράτους συντρίβοντα τας των πολεμίων αλκάς, έλαβον την πόλιν υποχείριον και κατέστρωσαν των ένδον εις μυριάδας δύο και πεντακισχιλίους.
2Mc 12:29	αναζεύξαντες δε εκείθεν ωρμησαν επί Σκυθών πόλιν απέχουσαν από Ιεροσολύμων σταδίους εξακοσίους.
2Mc 12:30	απομαρτυρησάντων δε των εκεί κατοικούντων Ιουδαίων, ην οι Σκυθοπολίται έσχον προς αυτούς εύνοιαν και εν τοις της ατυχίας καιροίς ήμερον απάντησιν εποιούντο.
2Mc 12:31	ευχαρηστήσαντες αυτοίς και προσπαρακαλέσαντες και εις τα λοιπά προς το γένος ευμενείς είναι, παρεγένοντο εις Ιεροσόλυμα της των εβδομάδων εορτής ούσης υπογύου.
2Mc 12:32	Μετά δε την λεγομένην Πεντηκοστήν ωρμησαν επί Γοργίαν τον της Ιδουμαίας στρατηγόν.
2Mc 12:33	εξήλθε δε μετά πεζών τρισχιλίων, ιππέων δε τετρακοσίων,
2Mc 12:34	και παραταξαμένων συνέβη πεσειν ολίγους των Ιουδαίων.
2Mc 12:35	Δοσίθεος δε τις των του Βακήνορος, έφιππος ανήρ και καρτερός, είχετο του Γοργίου και λαβόμενος της χλαμύδος ήγεν αυτόν ευρώστως και βουλόμενος τον κατάρατον λαβείν ζωγρίαν, των ιππέων Θρακών τινος επενεχθέντος αυτω και τον ώμον καθελόντος διέφυγεν ο Γοργίας εις Μαρισά.
2Mc 12:36	των δε περι τον Έσδριν επί πλείον μαχομένων και κατακόπων όντων, επικαλεσάμενος ο Ιούδας τον Κύριον σύμμαχον φανήναι και προοδηγόν του πολέμου,
2Mc 12:37	καταρξάμενος τη πατρίω φωνή την μεθ ' ύμνων κραυγήν, αναβοήσας και ενσεισας απροσδοκίητως τοις περι τον Γοργίαν, τροπήν αυτών εποιήσατο.
2Mc 12:38	Ιούδας δε αναλαβών το στρατευμα ήγεν εις Όδολλάμ πόλιν· της δε εβδομάδος επιβαλλούσης, κατά τον εθισμόν αγνισθέντες αυτόθι το σάββατον διήγαγον.
2Mc 12:39	τη δε εχομένη ήλθον οι περι τον Ιούδα καθ ' ον τρόπον το της χρείας εγεγόνει, τα των προπεπτωκότων σώματα ανακομίσασθαι και μετά των συγγενών αποκαταστήσαι εις τους πατρώους τάφους.
2Mc 12:40	εύρον δε εκάστου των τεθνηκότων υπό τους χιτώνας ιερώματα των από Ιαμνείας ειδώλων, αφ ' ων ο νόμος απείργει τους Ιουδαίους· τοις δε πάσι σαφές εγένετο δια τήνδε την αιτίαν τούσδε πεπτωκέναι.

2Mc 12:41	πάντες ουν ευλογήσαντες τα του δικαιοκρίτου Κυρίου του τα κεκρυμμένα φανερά ποιούντος,
2Mc 12:42	εις ικετείαν ετράπησαν αξιώσαντες το γεγονός αμάρτημα τελείως εξαλειφθήναι. ο δε γενναίος Ιούδας παρεκάλεσε το πλήθος συντηρεῖν εαυτούς αναμαρτήτους είναι, υπ' όψιν εωρακότας τα γεγονότα δια την των προπεπτωκότων αμαρτίαν.
2Mc 12:43	ποιησάμενός τε κατ' ανδραλογίαν κατασκευάσματα εις αργυρίου δραχμάς δισχιλίας, απέστειλεν εις Ιεροσόλυμα προσαγαγείν περί αμαρτίας θυσίαν, πάνυ καλώς και αστειώς πράττων υπέρ αναστάσεως διαλογιζόμενος·
2Mc 12:44	ει γαρ μη τους προπεπτωκότας αναστήναι προσεδόκα, περισσόν αν ην και ληρώδες υπέρ νεκρών προσεύχεσθαι.
2Mc 12:45	είτ' εμβλέπων τοις μετ' ευσεβείας κοιμωμένοις κάλλιστον αποκείμενον χαριστήριον, οσία και ευσεβής η επίνοια· όθεν περί των τεθνηκότων τον εξιλασμόν εποίησαντο της αμαρτίας απολυθήναι.
2Mc 13:1	Τ† δε ενάτω και τεσσαρακοστω και εκατοστω έτει προσέπεσε τοις περί τον Ιούδαν Αντίοχον τον Ευπάτορα παραγενέσθαι συν πλήθεσιν επί την Ιουδαίαν
2Mc 13:2	και συ αυτω Λυσίαν τον επίτροπον και επί των πραγμάτων, έκαστον έχοντα δύναμιν Ελληνικήν πεζών μυριάδας ένδεκα και ιππείς πεντακισχιλίους τριακοσίους και ελέφαντας εικοσιδύο, άρματα δε δρεπανηφόρα τριακόσια.
2Mc 13:3	και Μενέλαος δε συνέμειξεν αυτοίς και παρεκάλει μετά πολλής ειρωνείας τον Αντίοχον, ουκ επί σωτηρία της πατρίδος, οίόμενος δε επί της αρχής κατασταθήσεσθαι.
2Mc 13:4	ο δε βασιλεύς των βασιλέων εξήγειρε τον θυμόν του Αντιόχου επί τον αλιτήριον, και Λυσίου υποδείξαντος τούτον αίτιον είναι πάντων των κακών, προσέταξεν, ως έθος εστίεν εν τω τόπω, προσαπολέσαι αγαγόντας αυτόν εις Βέροϊαν.
2Mc 13:5	έστι δε εν τω τόπω πύργος πεντήκοντα πηχών πλήρης σποδού, ούτος δε όργανον είχε περιφερές πάντοθεν απόκρημνον εις την σποδόν.
2Mc 13:6	ενταύθα τον ιεροσυλίας ένοχον όντα ή και τινων άλλων κακών υπεροχήν πεποημένον άπαντες προσωθούσιν εις όλεθρον.
2Mc 13:7	τοιούτω μόρω τον παράνομον συνέβη θανείν, μηδέ της γης τυχόντα Μενέλαον, πάνυ δικαίως.
2Mc 13:8	επί γαρ συνετελέσατο πολλά περί τον βωμόν αμαρτήματα, ου το πυρ αγνόη ην και η σποδος, εν σποδω τον θάνατον εκομίσατο.
2Mc 13:9	Τοις δε φρονήμασιν ο βασιλεύς βεβαρβαρωμένος ήρχετο τα χειρίστα των επί του πατρός αυτου γεγονότων ενδειξόμενος τοις Ιουδαίοις.
2Mc 13:10	μεταλαβών δε Ιούδας ταύτα παρήγγειλε τω πλήθει δι' ημέρας και νυκτός επικαλείσθαι τον Κύριον, είποτε άλλοτε και νυν επιβοηθείν τοις του νόμου και πατρίδος και ιερού αγίου στερείσθαι μέλουσι

2Mc 13:11	και τον άρτι βραχέως ανεψυχότα λαόν μη εάσαι τοις δυσφήμοις έθνεσι υποχειριούς γενέσθαι.
2Mc 13:12	πάντων δε το αυτό ποιησάντων ομού και καταξιωσάντων τον ελεήμονα Κύριον μετά κλαυθμού και νηστειών και προπτώσεως εφ' ημέρας τρεις αδιαλείπτως, παρακαλέσας αυτούς ο Ιούδας εκέλευσε παραγίνεσθαι.
2Mc 13:13	καθ' εαυτόν δε συν τοις πρεσβυτέροις γενόμενος εβουλεύσατο, πριν εισβαλείν του βασιλέως το στράτευμα εις την Ιουδαίαν και γενέσθαι της πόλεως εγκρατείς, εξελθόντας κρίναι τα πράγματα τη του Κυρίου βοθηεία.
2Mc 13:14	δούς δε την επιτροπήν τω κτίστη του κόσμου, παρακαλέσας τους συν αυτό γενναίως αγωνίσασθαι μέχρι θανάτου περί νόμων, περί ιερού, πόλεως, πατριδος, πολιτείας, εποιήσατο περί Μωδεϊν την στρατοπεδείαν.
2Mc 13:15	δούς δε τοις περί αυτόν σύνθεμα «Θεού νίκη, μετά νεανίσκων αρίστων κεκριμένων επιβαλών νύκτωρ επί την βασιλικήν αυλήν, εν τη παρεμβολή ανείλεν εις άνδρας τετρακισχιλίους και τον πρωτεύοντα των ελεφάντων συν των κατ' οικίαν όχλω συνέθηκε
2Mc 13:16	και το τέλος την παρεμβολήν δέους και ταραχής επλήρωσαν και εξέλυσαν ευημερούντες·
2Mc 13:17	υποφαινούσης δε ήδη της ημέρας τούτο εγεγόνει δια την επαρήγουσαν αυτω του Κυρίου σκέπην.
2Mc 13:18	Ο δε βασιλεύς ειληφώς γεύσιν της των Ιουδαίων ευτολμίας, κατεπείρασε δια μεθόδων τους τόπους.
2Mc 13:19	και επί Βαιθσούρα φρούριον οχυρόν των Ιουδαίων προσήγε και ετροπούτο, προσέκρουεν, ηλαττονούτο·
2Mc 13:20	τοις δε ένδον Ιούδας τα δέοντα εισέπεμψε.
2Mc 13:21	προσήγγειλε δε τα μυστήρια τοις πολεμίοις Ρόδοκος εκ της Ιουδαϊκής τάξεως· ανεζητήθη δε και κατελήφθη και κατεκλείσθη.
2Mc 13:22	εδευτερολόγησεν ο βασιλεύς τοις εν Βαιθσούρα δεξιάν έδωκεν, έλαβεν, απήει προσέβαλε τοις περί τον Ιούδαν, ήττων εγένετο,
2Mc 13:23	μετέλαβεν απονενοήσθαι τον Φίλιππον εν Αντιοχεία τον απολελειμμένον επί των πραγμάτων, συνεχύθη, τους Ιουδαίους παρεκάλεσεν, υπετάγη και ώμοσεν επί πάσι τοις δικαίοις, συνελύθη και θυσίαν προσήγαγεν, ετίμησε τον νεώ και τον τόπον εφιλανθρώπησε
2Mc 13:24	και τον Μακκαβαίον απεδέξατο. κατέλιπε στρατηγόν από Πτολεμαΐδος έως των Γερσηνών Ηγεμονίδην.
2Mc 13:25	ήλθεν εις Πτολεμαΐδα· εδυσφόρουν περί των συνθηκών οι Πτολεμαείς, εδείναζον γαρ υπέρ ων ηθέλησαν αθετείν τας διαστάσεις.
2Mc 13:26	προσήλθεν επί το βήμα Λυσίας, επελογήσατο ενδεχομένως, συνέπεισε, κατεπραύνε, ευμενείς εποίησεν, ανέζευξεν εις Αντιόχειαν. ούτω τα του

	βασιλέως της εφόδου και της αναζυγής εχώρησε.
2Mc 14:1	ΜΕΤΑ δε τριετή χρόνον προσέπεσε τοις περί τον Ιούδαν Δημήτριον τον του Σελεύκου δια του κατά Τρίπολιν λιμένος εισπλεύσαντα μετά πλήθους ισχυρού και στόλου
2Mc 14:2	κεκρατηκένοι της χώρας επανελόμενον Αντίοχον και τον τούτου επίτροπον Λυσίαν.
2Mc 14:3	Άλκιμος δε τις προγενόμενος αρχιερεύς, εκουσίως δε μεμολυμμένος εν τοις της επιμειξίας χρόνοις, συννοήσας ότι καθ ' οντιναούν τρόπον ουκ έστιν αυτω σωτηρία, ουδέ προς άγιον θυσιαστήριον έτι πρόσδοδος,
2Mc 14:4	ήκε προς τον βασιλέα Δημήτριον πρώτω και πεντηκοστω και εκατοστω έτει προσάγων αυτω στέφανον χρυσούν και φοίνικα, προς δε τούτοις των νομιζομένων θαλλών του ιερού, και την ημέραν εκείνην ησυχίαν έσχε.
2Mc 14:5	καιρόν δε λαβών της ίδιας ανοίας συνεργόν, προσκληθείς εις συνέδριον υπό του Δημητρίου και επερωτηθείς εν τίνι διαθέσει και βουλή καθεστήκασιν οι Ιουδαίοι, προς ταύτα έφη·
2Mc 14:6	οι λεγόμενοι των Ιουδαίων Ασιδαίοι, ων αφηγείται Ιούδας ο Μακκαβαίος, πολεμοτροφούσι και στασιάζουσιν, ουκ εώντες την βασιλείαν ευσταθείας τυχείν.
2Mc 14:7	όθεν αφελόμενος την προγονικήν δόξαν, λέγω δη την αρχιερωσύνην, δεύρο νυν ελήλυθα,
2Mc 14:8	πρώτον μεν υπέρ των ανηκόντων τω βασιλεί γνησίως φρονών, δεύτερον δε και των ιδίων πολιτών στοχαζόμενος· τη μεν γαρ των προειρημένων αλογιστία το σύμπαν ημών γένος ου μικρώς ακληρεί.
2Mc 14:9	έκαστα δε τούτων επεγνωκώς συ, βασιλεύ, και της χώρας και του περιϊσταμένου γένους ημών προνοήθητι, καθ ' ην έχεις προς άπαντας ευαπάντητον φιλανθρωπίαν.
2Mc 14:10	άχρι γαρ Ιούδας περίεστιν, αδύνατον ειρήνης τυχείν τα πράγματα.
2Mc 14:11	τοιούτων δε ρηθέντων υπό τούτου, θάπτον οι λοιποί φίλοι δυσμενώς έχοντες τα προς τον Ιούδαν προσεπύρωσαν τον Δημήτριον.
2Mc 14:12	προσκαλεσάμενος δε ευθέως Νικάνορα τον γενόμενον ελεφαντάρχην, και στρατηγόν αναδείξας της Ιουδαίας, εξαπέστειλε
2Mc 14:13	δούς εντολάς αυτόν μεν τον Ιούδαν επαναλέσθαι, τους δε συν αυτω σκορπίσαι, καταστήσαι δε Άλκιμον αρχιερέα του μεγίστου ιερού.
2Mc 14:14	οι δε επί της Ιουδαίας πεφυγαδευκότες τον Ιούδαν έθνη συνέμισγον αγεληδόν τω Νικάνορι, τας των Ιουδαίων ατυχίας και συμφοράς ίδιας ευημερίας δοκούντες έσεσθαι.
2Mc 14:15	Ακούσαντες δε την του Νικάνορος έφοδον και την επίθεσιν των εθνών, καταπασάμενοι γην ελιτάνευον τον άχρι αιώνος συστήσαντα τον εαυτού λαόν,

	αεί δε μετ' επιφανείας αντιλαμβανόμενον της εαυτού μερίδος.
2Mc 14:16	προτάξαντος δε του ηγουμένου εκείθεν ευθέως ανέζευξαν και συμμίσγουσιν αυτοίς επί κώμην Δεσσαού.
2Mc 14:17	Σίμων δε ο αδελφός Ιούδα συμβεβληκώς ην τω Νικάνορι, βραχέως δε δια την αιφνίδιον των αντιπάλων αφασίαν επταικώς.
2Mc 14:18	όμως δε ακούων ο Νικάνωρ ην είχαν οι περί τον Ιούδαν ανδραγαθίαν και εν τοις υπέρ της πατρίδος αγώσιν ευψυχίαν, υπευλαβείτο την κρίσιν δι' αιμάτων ποιήσασθαι.
2Mc 14:19	διόπερ έπεμψε Ποσιδώνιον και Θεόδοτον και Ματταθίαν δούναι και λαβείν δεξιάς.
2Mc 14:20	πλείονος δε γενομένης περί τούτων επισκέψεως και του ηγεμόνος τοις πλήθεσιν ανακοινωσαμένου και φανείσης ομοψήφου γνώμης, επένευσαν ταις συνθήκεις.
2Mc 14:21	ετάξαντο δε ημέραν, εν ή κατ' ιδίαν ήξουσιν εις το αυτό· και προήλθε και παρ' εκάστου διαφόρους έθεσαν δίφρους·
2Mc 14:22	διέταξεν Ιούδας ενόπλους ετοιμούς εν τοις επικαίροις τόποις, μη ποτε εκ των πολεμίων αιφνιδίως κακουργία γένηται· την αρμόζουσαν εποίησαντο κοινολογίαν.
2Mc 14:23	διέτριβε δε ο Νικάνωρ εν Ιεροσολύμοις, και έπραττεν ουθέν άτοπον, τους δε συναχθέντας αγελαιούς όχλους απέλυσε.
2Mc 14:24	και είχε τον Ιούδαν διαπαντός εν προσώπω, ψυχικώς τω ανδρί προσεκέκλιτο.
2Mc 14:25	παρακάλεσεν αυτόν γήμαι και παιδοποιήσασθαι· εγάμησεν, ευστάθησεν, εκοινώνησε βίου.
2Mc 14:26	Ο δε Αλκιμος συνιδών την προς αλλήλους εύνοϊαν και τας γενομένας συνθήκας, αναλαβών ήκε προς τον Δημήτριον και έλεγε τον Νικάνορα αλλότρια φρονείν των πραγμάτων· τον γαρ επίβουλον της βασιλείας Ιούδαν διάδοχον αναδέδειχεν εαυτού.
2Mc 14:27	ο δε βασιλεύς έκθυμος γενόμενος και ταις του παμπονήρου ερεθισθείς διαβολαίς, έγγραψε Νικάνορι φάσκων υπέρ μεν των συνθηκών βαρέως φέρειν, κελεύων δε τον Μακκαβαίον δέσμιον εξαποστέλλειν ταχέως εις Αντιόχειαν.
2Mc 14:28	προσπεσόντων δε τούτων τω Νικάνορι συνεκέχυτο και δυσφόρως έφερεν, ει τα διεσταλμένα αθετήσσει μηδέν τ' ανδρός ηδικηκότος.
2Mc 14:29	επί δε τω βασιλεί αντιπράττειν ουκ ην, εύκαιρον ετήρει στρατηγήματι τούτ' επιτελέσαι.
2Mc 14:30	ο δε Μακκαβαίος αυστηρότερον διεξάγοντα συνιδών τον Νικάνορα προς αυτόν και την ειθισμένην απάντησιν αγροικότερον εσχηκότα, νοήσας ουκ από του βελτίστου την αυστηρίαν είναι, συστρέψας ουκ ολίγους των περί εαυτόν, συνεκρύπτετο τον Νικάνορα.

2Mc 14:31	συγγνούς δε ο έτερος ότι γενναίως υπό του ανδρός εστρατήγηται, παραγενόμενος επί το μέγιστον και άγιον ιερόν, των ιερέων τας καθηκούσας θυσίας προσαγόντων, εκέλευσε παραδιδόναι τον άνδρα.
2Mc 14:32	των δε μεθ' όρκων φασκόντων μη γινώσκειν που ποτ' έστιν ο ζητούμενος,
2Mc 14:33	προτείνας την δεξιάν εις τον νεώ ταύτα ώμοσε· εάν μη δέσμιόν μοι τον Ιούδαν παραδώτε, τόνδε του Θεού σηκόν εις πεδίον ποιήσω και το θυσιαστήριον κατασκάψω και ιερόν ενταύθα τω Διονύσω επιφανές αναστήσω.
2Mc 14:34	τοσαύτα δε ειπών απήλθεν· οι δε ιερείς προτεινάντες τας χείρας εις τον ουρανό, επεκαλούντο τον διαπαντός υπέρμαχον του έθνους ημών ταύτα λέγοντες·
2Mc 14:35	συ Κύριε, των όλων απροσδεής υπάρχων, ευδόκησας ναόν της σής κατασκηνώσεως εν ημίν γενέσθαι.
2Mc 14:36	και νυν άγιε παντός αγιασμού Κύριε, διατήρησον εις αιώνα αμίαντον τόνδε τον προσφάτως κεκαθαρισμένον οίκον.
2Mc 14:37	Ραζίς δε τις των από Ιεροσολύμων πρεσβυτέρων εμηνύθη τω Νικάνωρι, ανήρ φιλοπολίτης και σφόδρα καλώς ακούων και κατά την εύνοιαν πατήρ των Ιουδαίων προσαγορευόμενος.
2Mc 14:38	ην γαρ εν τοις έμπροσθεν χρόνοις της αμειξίας κρίσιν εισενηνεγμένος Ιουδαϊσμού, και σώμα και ψυχήν υπέρ του Ιουδαϊσμού παραβεβλημένος μετά πάσης εκτενίας.
2Mc 14:39	βουλόμενος δε Νικάνωρ πρόδηλον ποιήσαι, ην είχε προς τους Ιουδαίους δυσμένειαν, απέστειλε στρατιώτας υπέρ τους πεντακοσίους συλλαβείν αυτόν·
2Mc 14:40	έδοξε γαρ εκείνον συλλαβών τούτοις εργάσασθαι συμφοράν.
2Mc 14:41	των δε πληθών μελλόντων τον πύργον καταλαβέσθαι και την αυλαίαν θύραν βιαζομένων και κελευόντων πυρ προσάγειν και τας θύρας υφάπτειν, περικατάληπτος γενόμενος υπέθηκε εαυτω ξίφος,
2Mc 14:42	ευγενώς θέλων αποθανείν ήπερ τοις αλιτηρίοις υποχείριος γενέσθαι και της ίδιας ευγενείας αναξίως υβρισθήναι.
2Mc 14:43	τη δε πληγή μη κατευθητήσας δια την του αγώνος σπουδήν και των όχλων είσω των θυρωμάτων εισβαλόντων, αναδραμών γενναίως επί το τείχος, κατεκρήμνισεν εαυτόν ανδρείως εις τους όχλους.
2Mc 14:44	των δε ταχέως αναποδισάντων γενομένου διαστήματος ήλθε κατά μέσον τον κενεώνα.
2Mc 14:45	έτι δε έμπνους υπάρχων και πεπυρωμένος τοις θυμοίς, εξαναστάς φερομένων κρουνηδόν των αιμάτων και δυσχερών όντων των τραυμάτων, δρόμω τους όχλους διελθών και στάς επί τινος πέτρας απορρωγάδος,
2Mc 14:46	παντελώς έξαιμος ήδη γενόμενος, προβαλών τα έντερα και λαβών εκατέραις ταις χερσίν, ενέσεισε τοις όχλοις και επικαλεσάμενος τον δεσπόζοντα της ζωής και του πνεύματος, ταύτα αυτω páλιν αποδούναι, τόνδε τον τρόπον

	μετήλλαξεν.
2Mc 15:1	Ο δε Νικάνωρ μεταλαβών τους περί τον Ιούδαν όντας εν τοις κατά Σαμάρειαν τόποις, εβουλεύσατο τη της καταπαύσεως ημέρα μετά πάσης ασφαλείας αυτοίς επιβαλείν.
2Mc 15:2	των δε κατ ' ανάγκην συνεπομένων αυτω Ιουδαίων λεγόντων· μηδαμώς ούτως αγρίως και βαρβάρως απολέσης, δόξαν δε απομέρισον τη προτετιμημένη υπό του πάντα εφορώντος μεθ ' αγιότητος ημέρα.
2Mc 15:3	ο δε τρισαλιτήριοις επηρώτησεν. ει έστιν εν ουρανω δυνάστης ο προστεταχώς άγειν την των σαββάτων ημέραν;
2Mc 15:4	των δε αποφνηαμένων· έστιν ο Κύριος ζων αυτός εν ουρανω δυνάστης ο κελεύσας ασκείν την εβδομάδα·
2Mc 15:5	ο δε έτερος· καγώ, φησί, δυνάστης επί της γης ο προστάσων αίρειν τα όπλα και τας βασιλικάς χρείας επιτελείν. όμως ου κατέσχεν επιτελέσαι το σχέλιον αυτού βούλημα.
2Mc 15:6	και ο μεν Νικάνωρ μετά πάσης αλαζονείας υψαυχενών, διεγνώκει κοινόν των περί τον Ιούδαν συστήσασθαι τρόπαιον.
2Mc 15:7	ο δε Μακκαβαίος ην αδιαλείπτως πεποιθώς μετά πάσης ελπίδος αντιλήψεως τεύξασθαι παρά του Κυρίου
2Mc 15:8	και παρεκάλει τους συν αυτω μη δειλιάν την των εθνών έφοδον, έχοντας δε κατά νουν τα προγεγονότα αυτοίς απ ' ουρανού βοηθήματα και τανύν προσδοκάν την παρά του Παντοκράτορος εσομένην αυτοίς νίκηην και βοήθειαν.
2Mc 15:9	και παραμυθούμενος αυτούς εκ του νόμου και των προφητών, προσυπομνήσας δε αυτούς και τους αγώνας, ους ήσαν εκτετελεκότες, προθυμότερους αυτούς κατέστησε.
2Mc 15:10	και τοις θυμοίς διεγείρας αυτούς παρήγγειλεν άμα παρεπιδεικνύς την των εθνών αθεσίαν και την των όρκων παράβασιν.
2Mc 15:11	έκαστον δε αυτών καθοπλίσας ου την ασπίδων και λογχών ασφάλειαν, ως την εν τοις αγαθοίς λόγοις παράκλησιν, και προσεξηγησάμενος όνειρον αξιόπιστον ύπερ τι πάντας εύφρανεν.
2Mc 15:12	ην δε η τούτου θεωρία τοιάδε· Όνιαν τον γενόμενον αρχιερέα άνδρα καλόν και αγαθόν, αιδήμονα μεν την απάντησιν, πράον δε τον τρόπον και λαλιάν προιέμενον πρεπόντως και εκ παιδός εκμεμελητηκότα πάντα τα της αρετής οικεία, τούτον τας χείρας προτειναντα κατεύχεσθαι τω παντί των Ιουδαίων συστήματι.
2Mc 15:13	είθ ' ούτως επιφανήναι άνδρα πολιά και δόξη διαφέροντα, θαυμαστήν δε τινα και μεγαλοπρεπεστάτην είναι την περί αυτον υπεροχήν.
2Mc 15:14	αποκριθέντα δε τον Όνιαν ειπείν· ο φιλάδελφος ούτός εστιν ο πολλά προσευχόμενος περί του λαού και της αγίας πόλεως Ιερεμίας ο του Θεού προφήτης.

2Mc 15:15	προτείναντα δε τον Ιερεμίαν την δεξιάν παραδούναι τω Ιούδα ρομφαίαν χρυσήν, δίδόντα δε προσφωνήσαι τάδε·
2Mc 15:16	λάβε την αγίαν ρομφαίαν δώρον παρά του Θεού, δι' ης θραύσεις τους υπεναντίους.
2Mc 15:17	παρακληθέντες δε τοις Ιούδα λόγοις πάνυ καλοίς και δυναμένοις επ' αρετήν παρορμήσαι και ψυχάς νέων επανορθώσαι, διέγνωσαν μη στρατοπεδεύεσθαι, γενναίως δε εμφέρεσθαι και μετά πάσης ευανδρίας εμπλακέντες κρίναι τα πράγματα, δια το και την πόλιν και τα άγια και το ιερόν κινδυνεύειν.
2Mc 15:18	ην γαρ ο περί γυναικών και τέκνων, έτι δε αδελφών και συγγενών εν ήττονι μέρος κείμενος αυτοίς αγών, μέγιστος δε και πρώτος ο περί του καθηγιασμένου ναού φόβος.
2Mc 15:19	ην δε και τοις εν τη πόλει κατειλημμένοις ου πάρεργος αγωνία ταρασσομένοις της εν υπαίθρω προσβολής.
2Mc 15:20	και πάντων ήδη προσδοκόντων την εσομένην κρίσιν και ήδη συμμειζάντων των πολεμίων και της στρατιάς εκταγείσης και των θηρίων επί μέρος εύκαιρον αποκατασταθέντων της τε ίππου κατά κέρας τεταγμένης,
2Mc 15:21	συνιδών ο Μακκαβαίος την των πληθών παρουσίαν και των όπλων την ποικίλην παρασκευήν την τε των θηρίων αγριότητα, προτείνας τας χείρας εις τον ουρανόν επεκαλέσατο τον τερατοποιόν Κύριον, τον κατόπτην, γινώσκων ότι ουκ έστι δι' όπλων η νίκη, καθώς δε αν αυτω κριθείη, τοις αξίους περιποιείται την νίκην.
2Mc 15:22	έλεγε δε επικαλούμενος τόνδε τον τρόπον· συ Δέσποτα, απέστειλας τον άγγελόν σου επί Εζεκίου του βασιλέως της Ιουδαίας και ανείλεν εκ της παρεμβολής Σενναχηρείμ εις εκατόν ογδοηκονταπέντε χιλιάδας·
2Mc 15:23	και νυν, δυνάστα των ουρανών, απόστειλον άγγελον αγαθόν έμπροσθεν ημών εις δέος και τρόμον·
2Mc 15:24	μεγέθει βραχιόνός σου καταπλαγείησαν οι μετά βλασφημίας παραγενόμενοι επί τον άγιόν σου λαόν. και ούτος μεν εν τούτοις έληξεν.
2Mc 15:25	οι δε περί τον Νικάνορα μετά σαλπίγγων και παιάνων προσήγον.
2Mc 15:26	οι δε περί τον Ιούδαν μετ' επικλήσεως και ευχών συνέμειξαν τοις πολεμίοις
2Mc 15:27	και ταις μεν χερσίν αγωνιζόμενοι, ταις δε καρδίαις προς τον Θεόν ευχόμενοι κατέστρωσαν ουδέν ήττον μυριάδων τριών και πεντακισχιλίων, τη του Θεού μεγάλως ευφρανθέντες επιφανεία.
2Mc 15:28	γενόμενοι δε από της χρείας και μετά χαράς αναλύοντες, επέγνωσαν προπεπτωκότα Νικάνορα συν τη πανοπλία.
2Mc 15:29	γενομένης δε κραυγής και ταραχής, ευλόγουν τον Δυνάστην τη πατρίω φωνή.
2Mc 15:30	και προσέταξεν ο καθ' άπαν σώματι και ψυχή πρωταγωνιστής υπέρ των πολιτών, ο την της ηλικίας εύνοιαν εις ομοεθνείς διαφυλάξας, την του Νικάνορος κεφαλήν αποτεμόντας και την χείρα συν τω ώμω φέρειν εις

	Ιεροσόλυμα.
2Mc 15:31	παραγενόμενος δε εκεί και συγκαλέσας τους ομοεθνείς και τους ιερείς προ του θυσιαστηρίου στήσας, μετεπέμψατο τους εκ της άκρας.
2Mc 15:32	και επιδειξάμενος την του μιαρού Νικάνορος κεφαλήν και την χείρα του δυσφήμου, ην εκτείνας επί τον άγιον του Παντοκράτορος οίκον εμεγαλαύχησε,
2Mc 15:33	και την γλώσσαν του δυσσεβούς Νικάνορος εκτεμών έφη κατά μέρος δώσειν τοις ορνέοις, τα δε επίχειρα της ανοίας κατέναντι του ναού κρεμάσαι.
2Mc 15:34	οι δε πάντες εις τον ουρανόν ευλόγησαν τον επιφανή Κύριον λέγοντες· ευλογητός ο διατηρήσας τον εαυτού τόπον αμίαντον.
2Mc 15:35	εξέδησε δε την του Νικάνορος κεφαλήν εκ της άκρας επίδηλον πάσι και φανερόν της του Κυρίου βοηθείας σημείον.
2Mc 15:36	και εδογματίσαν πάντες μετά κοινού ψηφίσματος μηδαμώς εάσαι απαρασήμαντον τήνδε την ημέραν, έχειν δε επίσημον την τρισκαιδεκάτην του δωδεκάτου μηνός - Άδαρ λέγεται τη Συριακή φωνή- προ μίας ημέρας της Μαρδοχαϊκής ημέρας.
2Mc 15:37	Τών ουν κατά Νικάνορα χωρησάντων ούτω και απ ' εκείνων των καιρών κρατηθείσης της πόλεως υπό των Εβραίων, και αυτός αυτόθι καταπαύσω τον λόγον.
2Mc 15:38	και ει μεν καλώς και ευθίκτως τη συντάξει, τούτο και αυτός ήθελον· ει δε ευτελώς και μετρίως, τούτο εφικτόν ην μοι.
2Mc 15:39	καθάπερ γαρ οίνον καταμόνας πίνειν, ωσαύτως δε και ύδωρ πάλιν πολέμιον· ον δε τρόπον οίνος ύδατι συγκερασθείς ηδύς και επιτερπή την χάριν αποτελεί, ούτω και το της κατασκευής του λόγου τέρπει τας ακοάς των εντυγχανόντων τη συντάξει. ενταύθα δε έσται η τελευτή.
3Mc 1:1	Ο δε Φιλοπάτωρ μαθών παρά των ανακομισθέντων την γενομένην των υπ' αυτού κρατουμένων τόπων αφαιρέσιν υπό Αντιόχου παραγγείλας ταις πάσαις δυνάμεσι πεζικαίς τε και ιππικαίς αυτού και την αδελφήν Αρσινόην συμπαραλαβών, εξώρησε μέχρι των κατά Ραφίαν τόπων, όπου παρεμβεβλήκεισαν οι περι Αντίοχον.
3Mc 1:2	Θεόδοτος δε τις εκπληρώσαι την επιβουλήν διανοηθείς, παραλαβών των προϋποτεταγμένων αυτω όπλων Πτολεμαϊκών τα κράτιστα, διεκομίσθη νύκτωρ επί την του Πτολεμαίου σκηνήν ως μόνος κτείνει αυτόν και εν τούτω διαλύσαι τον πόλεμον.
3Mc 1:3	τούτον δε διαγαγών Δοσίθεος ο Δριμύλου λεγόμενος, το γένος Ιουδαίος, ύστερον δε μεταβαλών τα νόμιμα και των πατρίων δογμάτων απηλλοτριωμένος, άσημόν τινα κατέκλινεν εν τη σκηνή, ον συνέβη κομίσασθαι την εκείνου κόλασιν.
3Mc 1:4	γενομένης δε καρτεράς μάχης και των πραγμάτων μάλλον ερρωμένων τω Αντιόχω, ικανώς η Αρσινόη επιπορευσαμένη τας δυνάμεις παρεκάλει, μετά οίκτου και δακρύων τους πλοκάμους λελυμένη, βοηθείν εαυτοίς τε και τοις τέκνοις και γυναιξί θαρραλέως, επαγγελλομένη δώσειν νικήσασιν εκάστω δύο

	μνάς χρυσίου.
3Mc 1:5	και ούτω συνέβη τους αντιπάλους εν χειρονομίαις διαφθαρήναι, πολλούς δε και δορυαλώτους συλληφθήναι.
3Mc 1:6	κατακρατήσας δε της επιβουλής έκρινε τας πλησίον πόλεις επελθών παρακαλέσαι.
3Mc 1:7	ποιήσας δε τούτο και τοις τεμένεσι δωρεάς απονείμας, ευθαρσείς τους υποτεταγμένους κατέστησε.
3Mc 1:8	Τών δε Ιουδαίων διαπεμφσαμένων προς αυτόν από της γερουσίας και των πρεσβυτέρων τους ασπασομένους αυτόν και ξένια κομιούντας και επί τοις συμβεβηκόσι συγχαρησομένους, συνέβη μάλλον αυτόν προθυμηθήναι ως τάχιστα προς αυτούς παραγενέσθαι.
3Mc 1:9	διακομισθείς δε εις Ιεροσόλυμα και θύσας τω μεγίστω Θεω και χάριτας αποδιδούς και των εξής τι τω τόπω ποιήσας και δη παραγενόμενος εις τον τόπον και τη σπουδαιότητι και ευπρεπεία καταπλαγείς,
3Mc 1:10	θαυμάσας δε και την του ιερού ευταξίαν, ενεθυμήθη βουλευσασθαι εισελθείν εις τον ναόν.
3Mc 1:11	των δε ειπόντων μη καθήκειν γίνεσθαι τούτο, δια το μηδέ τοις εκ του έθνους εξείναι εισιέναι, μηδέ πάσι τοις ιερεύσιν, αλλ' ή μόνω τω προηγουμένω πάντων αρχιερεί, και τούτω άπαξ κατ' ενιαυτόν, ουδαμώς ηβούλετο πείθεσθαι.
3Mc 1:12	του τε νόμου παραναγνωσθέντος, ουδαμώς απέλιπε προφερόμενος εαυτόν δειν εισελθείν λέγων· και ει εκείνοι εστέρηνται ταύτης της τιμής, εμέ ου δεί.
3Mc 1:13	και επυνθάνετο δια τίνα αιτίαν εισερχόμενον αυτόν εις παν τέμενος ουθείς εκώλυσε των παρόντων.
3Mc 1:14	και τις απρονοήτως έφη κακώς αυτό τούτο τερατεύεσθαι.
3Mc 1:15	γενομένου δε, φησι, τούτου δια τινα αιτίαν, ουχί πάντως εισελεύσεσθαι και θελόντων αυτών και μη;
3Mc 1:16	των δε ιερέων εν ταις αγίαις εσθήσεσι προπεσόντων και δεομένων του μεγίστου Θεού βοηθείν τη ενεστώση ανάγκη και την ορμήν του κακώς επιβαλλομένου μεταθείναι κραυγής τε μετά δακρύων το ιερόν εμπλησάντων,
3Mc 1:17	οι κατά την πόλιν απολιπόμενοι ταραχθέντες εξεπήδησαν, άδηλον τιθέμενοι το γινόμενον.
3Mc 1:18	αι τε κατάκλειστοι παρθένοι εν θαλάμοις συν ταις τεκούσαις εξώρμησαν και σποδω και κόνει τας κεφαλάς πασάμεναι, γόων τε και στεναγμών τας πλατείας ενεπίμπλων.
3Mc 1:19	αι δε και προσαρτίως εσταλμένοι τους προς απάντησιν διατεταγμένους παστούς και την αρμόζουσαν αιδώ παραλείπουσαι, δρόμον άτακτον εν τη πόλει συνίσταντο.

3Mc 1:20	τα δε νεογνά των τέκνων, αι τε προς τούτοις μητέρες και τιθηνοί παραλιπούσαι άλλως και άλλως, αι μεν κατ' οίκους, αι δε κατά τας αγυιάς, ανεπιστρέπτως εις το πανυπέρτατον ιερόν ηθροίζοντο.
3Mc 1:21	ποικίλη δε ην των εις τούτο συλληγομένων η δέησις επί τοις ανοσίως υπ' εκείνου κατεγχειρουμένοις.
3Mc 1:22	συν τε τούτοις οι των πολιτών θρασυνθέντες ουκ ηνείχοντο τέλεον αυτού επικεμένου και το της προθέσεως αυτού εκπληρούν διανοουμένου.
3Mc 1:23	φωνήσαντες δε την ορμήν επί τα όπλα ποιήσασθαι και θαρραλέως υπέρ του πατρώου νόμου τελευτάν, ικανήν εποίησαν εν τω τόπω τραχύτητα, μόλις δε υπό τε των γεραιών και των πρεσβυτέρων αποτραπέντες επί την αυτήν της δεήσεως έστησαν στάσιν.
3Mc 1:24	και το μεν πλήθος ως έμπροσθεν εν τούτοις ανεστρέφετο δεόμενον.
3Mc 1:25	οι δε περί τον βασιλέα πρεσβύτεροι πολλαχώς επειρώντο τον αγέρωχον αυτού νουν εξιστάνειν της εντεθυμημένης βουλής.
3Mc 1:26	θρασυνθείς δε και πάντα παραπέμψας ήδη και πρόσβασιν εποιείτο, τέλος επιθήσειν δοκών τω προειρημένω.
3Mc 1:27	ταύτα ουν και οι περί αυτόν όντες θεωρούντες ετράπησαν εις το συν τοις ημετέροις επικαλείσθαι τον παν κράτος έχοντα τοις παρούσιν επαμύναι, μη παριδόντα την άνομον και υπερήφανον πράξιν.
3Mc 1:28	εκ δε της πυκνοτάτης τε και εμπόνου των όχλων συναγομένης κραυγής ανείκαστός τις ην βοή·
3Mc 1:29	δοkein γαρ ην μη μόνον τους ανθρώπους, αλλά και τα τείχη και το παν έδαφος ηχείν, άτε δη των πάντων τότε θάνατον αλλασσομένων αντί της του τόπου βεβηλώσεως.
3Mc 2:1	Ο μεν ουν αρχιερεύς Σίμων εξεναντίας του ναού κάμψας τα γόνατα και τας χείρας προτείνας ευτάκτως, εποίησατο την δέησιν τοιαύτην.
3Mc 2:2	Κύριε Κύριε, βασιλεύ των ουρανών και δέσποτα πάσης κτίσεως, άγιε εν αγίοις, μόναρχε, παντοκράτωρ, πρόσχες ημίν καταπονουμένοις υπό ανοσίου και βεβήλου θράσει και σθένει πεφρουαγμένου.
3Mc 2:3	συ γαρ ο κτίσας τα πάντα και των όλων επικρατών δυνάστης δίκαιος ει και τους ύβρει και αγερωχία πράσσοντάς τι κρίνεις.
3Mc 2:4	συ τους έμπροσθεν αδικίαν ποιήσαντας, εν οίς και γίγαντες ήσαν ρώμη και θράσει πεποιθότες, διέφθειρας επαγαγών αυτοίς αμέτρητον ύδωρ.
3Mc 2:5	συ τους υπερηφανίαν εργαζομένους Σοδομίτας, διαδήλους ταις κακίαις γενομένους, πυρί και θείω κατέφλεξας, παράδειγμα τοις επιγινομένοις καταστήσας.
3Mc 2:6	συ τον θρασύν Φαραώ καταδουλωσάμενον τον λαόν σου τον άγιον Ισραήλ, ποικίλαις και πολλαίς δοκιμάσας τιμωρίαις, εγνώρισας την σήν δυναστείαν, εφ'

	αις εγνώρισας το μέγα σου κράτος·
3Mc 2:7	και επιδιώξαντα αυτόν συν άρμασι και όχλων πλήθει επέκλυσας βάθει θαλάσσης, τους δε εμπιστεύσαντας επί σοί τω της απάσης κτίσεως δυναστεύοντι σώους διεκόμισας,
3Mc 2:8	οί και συνιδόντες έργα σής χειρός ήνεσάν σε τον παντοκράτορα.
3Mc 2:9	συ, βασιλεύ, κτίσας την απέραντον και αμέτρητον γην, εξελέξω την πόλιν ταύτην και αγιάσας τον τόπον τούτον εις όνομά σοι τω των απάντων απροσδεεί και παρεδόξασας εν επιφανεία μεγαλοπρεπεί, σύστασιν ποιησάμενος αυτού προς δόξαν του μεγάλου και εντίμου ονόματός σου.
3Mc 2:10	και αγαπών τον οίκον του Ισραήλ επηγγείλω δη ότι εάν γένηται ημών αποστροφή και καταλάβη ημάς στενοχωρία και ελθόντες εις τον τόπον τούτον δεηθώμεν, εισακούση της δεήσεως ημών.
3Mc 2:11	και δη πιστός ει και αληθινός.
3Mc 2:12	επί δε πλεονάκις θλιβέντων των πατέρων ημών εβοήθησας αυτοίς εν τη ταπεινώσει και ερρύσω αυτούς εκ μεγάλων κινδύνων,
3Mc 2:13	ιδού δε νυν, άγιε βασιλεύ, δια τας πολλάς και μεγάλας ημών αμαρτίας καταπονούμεθα και υπετάγημεν τοις εχθροίς ημών και παρείμεθα εν αδυναμίαις.
3Mc 2:14	εν δε τη ημετέρα καταπτώσει ο θρασύς και βέβηλος ούτος επιτηδεύει καθυβρίσαι τον επί της γης αναδεδειγμένον τω ονόματι της δόξης σου άγιον τόπον.
3Mc 2:15	το μεν γαρ οικητήριόν σου ουρανός του ουρανού ανέφικτος ανθρωποις εστίν.
3Mc 2:16	αλλ' επει ευδοκήσας την δόξαν σου εν τω λαω σου Ισραήλ ηγίασας τον τόπον τούτον,
3Mc 2:17	μη εκδικήσης ημάς εν τη τούτων ακαθαρσία, μηδέ ευθύνης ημάς εν βεβηλώσει, ίνα μη καυχήσωνται οι παράνομοι εν θυμω αυτών, μηδέ αγαλλιάσωνται εν υπερηφανία γλώσσης αυτών λέγοντες·
3Mc 2:18	ημείς κατεπατήσαμεν τον οίκον του αγιασμού, ως καταπατούνται οι οίκοι των προσοχθισμάτων.
3Mc 2:19	απάλειψον τας αμαρτίας ημών και διασκέδασον τας αμπλακίας ημών και επίφανον το έλεός σου κατά την ωραν ταύτην.
3Mc 2:20	ταχύ προκαταλαβέτωσαν ημάς οι οικτιρμοί σου, και δος αινέσεις εν στόματι των καταπεπτωκότων και συντετριμμένων τας ψυχάς ποιήσας ημίν ειρήνην.
3Mc 2:21	Ενταύθα ο πάντων επόπτης Θεός και προ πάντων άγιος εν αγίοις εισακούσας της ενθέσμου λιτανείας, τον ύβρει και θράσει μεγάλως επηρμένον εμάστιξεν αυτόν,
3Mc 2:22	ένθεν και ένθεν κραδάνας αυτόν ως κάλαμον υπό ανέμου, ωστε κατ' εδάφους άπρακτον, έτι και τοις μέλεσι παραλελυμένον μηδέ φωνήσαι δύνασθαι δικαία

	περιπεπλεγμένον κρίσει.
3Mc 2:23	όθεν οί τε φίλοι και οι σωματοφύλακες αυτού ταχείαν και οξειάν ιδόντες την καταλαβούσαν αυτόν εύθυναν, φοβούμενοι μη και το ζήν εκλείπη, ταχείως αυτόν εξείλκυσαν υπερβάλλοντι καταπεπληγμένοι φόβω.
3Mc 2:24	εν χρόνω δε ύστερον αναλεξάμενος εαυτόν ουδαμώς εις μετάμελον ήλθεν επιτιμηθείς, μετ' απειλής δε πικράς ανέλυσε.
3Mc 2:25	Διακομισθείς δε εις την Αίγυπτον και τα της κακίας επαύξων, δια δε των προαποδεδειγμένων συμποτών και εταιρών του παντός δικαίου κεχωρισμένων,
3Mc 2:26	ου μόνον ταις αναριθμήτοις ασελγείαις διηρκέσθη, αλλά και επί τοσούτον θράσους προήλθεν, ωστε δυσφυμίας εν τοις τόποις συνίστασθαι και πολλούς των φίλων ατενίζοντας εις την του βασιλέως πρόθεσιν και αυτούς έπεσθαι τη εκείνου θελήσει.
3Mc 2:27	προέθετο δε δημοσία κατά του έθνους διαδούναι ψόγον· και επί του κατά την αυλήν πύργου στήλην αναστήσας εξεκόλαψε γραφήν,
3Mc 2:28	μηδένα των μη θυόντων εις τα ιερά αυτών εισιέναι, πάντας δε τους Ιουδαίους εις λαογραφίαν και οικετικήν διάθεσιν αχθήναι, τους δε αντιλέγοντας βία φερομένους του ζήν μεταστήσαι,
3Mc 2:29	τους τε απογραφομένους χαράσσεσθαι και δια πυρός εις το σώμα παρασήμω Διονύσου κισσοφύλλω, ους και καταχωρίσαι εις την προσυνεσταλμένην αυθεντίαν.
3Mc 2:30	ίνα δε μη τοις πάσιν απεχθόμενος φαίνηται, υπέγραψεν· εάν δε τινες εξ αυτών προαιρώνται εν τοις κατά τας τελετάς μεμνημένοις αναστρέφεσθαι, τούτους ισοπολίτας Αλεξανδρεύσιν είναι.
3Mc 2:31	Ένιοι μεν ουν επί πόλεως τας της πόλεως ευσεβείας επιβάθρας στυγούντες ευχερώς εαυτούς εδίδοσαν ως μεγάλης τινός κοινωνήσοντες ευκλείας από της εσομένης τω βασιλεί συναναστροφής.
3Mc 2:32	οι δε πλείστοι γενναία ψυχή ενίσχυσαν και ου διέστησαν της ευσεβείας, τα τε χρήματα περί του ζήν αντικαταλασσόμενοι αδεώς επειρώντο εαυτούς ρύσασθαι εκ των απογραφών·
3Mc 2:33	ευέλπιδες δε καθειστήκεισαν αντιλήψεως τεύξεσθαι· και τους αποχωρούντας εξ αυτών εβδολεύσοντο και ως πολεμίους του έθνους έκρινον και της κοινής συναναστροφής και ευχρηστίας εστέρον.
3Mc 3:1	Α και μεταλαμβάνων ο δυσσεβής επί τοσούτον εχόλησεν, ωστε ου μόνον τοις κατ' Αλεξάνδρειαν διοργίζεσθαι, αλλά και τοις εν τη χώρα βαρυτέρως εναντιωθήναι και προστάξαι σπεύσαντας συναγαγείν πάντας επί το αυτό και χειρίστω μόρω του ζήν μεταστήσαι.
3Mc 3:2	τούτων δε οικονομουμένων φήμη δυσμενής εξηχείτο κατά του γένους ανθρωποις συμφρονούσιν εις κακοποίησιν, αφορμής διδομένης εις διάθεσιν, ως αν από των νομίμων αυτούς κωλύόντων.

3Mc 3:3	οι δε Ιουδαίοι την μεν προς τους βασιλείς εύνοϊαν και πίστιν αδιάστροφον ήσαν διαφυλάσσοντες,
3Mc 3:4	σεβόμενοι δε τον Θεόν και τω τούτου νόμω πολιτευόμενοι χωρισμόν εποίουν επί τω κατά τας τροφάς, δι' ην αιτίαν ενίοις απεχθείς εφάινοντο.
3Mc 3:5	τη δε των δικαίων ευπραξία κοσμοούντες την συναναστροφήν άπασιν ανθρωποις ευδόκιμοι καθειστήκεισαν.
3Mc 3:6	την μεν ουν περί του γένους εν πάσι θρυλουμένην ευπραξίαν οι αλλόφυλοι ουδαμώς διηριθμήσαντο,
3Mc 3:7	την δε περί των προσκυνήσεων και τροφών διάστασιν εθρύλουν, φάσκοντες μήτε τω βασιλεί μήτε ταις δυνάμεσιν ομοσπόνδους τους ανθρωπους γενέσθαι, δυσμενείς δε είναι και μέγα τι τοις πράγμασιν εναντιουμένους· και ου τω τυχόντι περιήψαν ψόγω.
3Mc 3:8	οι δε κατά την πόλιν Έλληνες ουδέν ηδικημένοι, ταραχήν απροσδόκητον περί τους ανθρωπους θεωρούντες και συνδρομάς απροσκόπτους γινομένας, βοηθείν μεν ουκ έσθενον, τυραννική γαρ ην η διάθεσις, παρεκάλουν δε και δυσφόρως είχαν και μεταπεσεισθαι ταύτα υπελάμβανον·
3Mc 3:9	μη γαρ ούτως παροραθήσεσθαι τηλικούτο σύστημα μηδέν ηγνοηκός.
3Mc 3:10	ήδη δε και τινες γείτονές τε και φίλοι και συμπραγματευόμενοι μυστικώς τινας επισπώμενοι, πίστεις εδίδουν συνασπιείν και παν εκτενές προσοίσεσθαι προς αντίληψιν.
3Mc 3:11	Εκείνος μεν ουν τη κατά το παρόν ευημερία γεγαυρωμένος και ου καθορών το του μεγίστου Θεού κράτος, υπολαμβάνων δε διηνεκώς εν τη αυτη διαμένειν βουλή, έγγραψε κατ' αυτών επιστολήν τήνδε·
3Mc 3:12	«Βασιλεύς Πτολεμαίος Φιλοπάτωρ τοις κατ' Αίγυπτον και κατά τόπον στρατηγοίς και στρατιώταις χαίρειν και ερρώσθαι·
3Mc 3:13	έρρωμαι δε και εγώ αυτός και τα πράγματα ημών.
3Mc 3:14	της εις την Ασίαν γενομένης ημίν επιστρατείας, ης ίστε και αυτοί, τη των θεών προς ημάς απροπτώτω συμμαχία και τη ημετέρα δε ρώμη κατά λόγον επ' άριστον τέλος αχθείσης,
3Mc 3:15	ηγησάμεθα μη βία δόρατος, επιεικεία δε και πολλή φιλανθρωπία τιθηνήσασθαι τα κατοικούντα Κοίλην Συρίαν και Φοινίκην έθνη ευ ποιήσαι τε ασμένως.
3Mc 3:16	και τοις κατά πόλεσιν ιεροίς απονείμαντες προσόδους πλείστας, προήχθημεν και εις τα Ιεροσόλυμα αναβάντες τιμήσαι το ιερόν των αλιτηρίων και μηδέποτε ληγόντων της ανοίας.
3Mc 3:17	οι δε λόγω μεν την ημετέραν αποδεξάμενοι παρουσίαν, τω δε πράγματι νόθως, προθυμηθέντων ημών εισελθείν εις τον ναόν αυτών και τοις εκπρεπέσι και καλλίστοις αναθήμασι τιμήσαι,
3Mc 3:18	τύφοις φερόμενοι παλαιότεροις, είρξαν ημάς της εισόδου, απολειπόμενοι της

	ημετέρας αλκής δι' ην έχομεν προς άπαντας ανθρώπους φιλανθρωπίαν.
3Mc 3:19	την δε αυτών εις ημάς δυσμένειαν έκδηλον καθιστάντες, ως μονώτατοι των εθνών βασιλεύσι και τοις εαυτών ευεργέταις υψαυχενούντες, ουδέν γνήσιον βούλονται φέρειν.
3Mc 3:20	ημείς δε τη τούτων ανοία συμπεριενεχθέντες και μετά νίκης διακομισθέντες και εις την Αίγυπτον τοις πάσιν έθνεσι φιλανθρώπως απαντήσαντες καθώς έπρεπεν εποιήσαμεν.
3Mc 3:21	εν δε τούτοις προς τους ομοφύλους αυτών αμνησικακίαν άπασι γνωρίζοντες, δια τε την συμμαχίαν και τα πεπιστευμένα μετά απλότητος αυτοίς αρχήθεν μύρια πράγματα τολμήσαντες εξαλλοιώσαι, εβουλήθημεν και πολιτείας αυτους Αλεξανδρέων καταξιώσαι και μετόχους των αεί ιερέων καταστήσαι.
3Mc 3:22	οι δε τουναντίον εκδεχόμενοι και τη συμφύτω κακοηθεία το καλόν απωσάμενοι, διηνεκώς δε εις το φαύλον εκνεύοντες,
3Mc 3:23	ου μόνον απεστρέψαντο την ατίμητον πολιτείαν, αλλά και βδελύσσονται λόγω τε και σιγή τους εν αυτοίς ολίγους προς ημάς γνησίως διακειμένους, παρέκαστα υφορώμενοι δια της δυσκλεεστάτης εμπιώσεως δια τάχους ημάς καταστρέψαι τα κατορθώματα.
3Mc 3:24	διό και τεκμηρίοις καλώς πεπεισμένοι, τούτους κατά πάντα δυσνοείν ημίν τρόπον και προνοούμενοι μήποτε αιφνιδίου μετέπειτα ταραχής ενστάσης ημίν τους δυσσεβείς τούτους κατά νώτου προδότας και βαρβάρους έχωμεν πολεμίους
3Mc 3:25	προσπετάχαμεν άμα τω προσπεσειν την επιστολήν τήνδε αυθωρεί τους εννεμομένους συν γυναιξί και τέκνοις μετά ύβρεων και σκυλμών αποστείλαι προς ημάς εν δεσμοίς σιδηροίς πάντοθεν κατακεκλεισμένους, εις ανήκεστον και δυσκλεή πρέποντα δυσμενέσι φόνον.
3Mc 3:26	τούτων γαρ ομού κολασθέντων, διειλήφαμεν εις τον επίλοιπον χρόνον τελείως ημίν τα πράγματα εν ευσταθεία και βελτίστη διαθέσει κατασταθήσεσθαι.
3Mc 3:27	ος δι' αν σκεπάση τινά των Ιουδαίων από γηραιού μέχρι νηπίου μέχρι των υπομαστιδίων, αισχίσταις βασάνοις αποτυμπανισθήσεται πανοικί.
3Mc 3:28	μηνύειν δε τον βουλόμενον, εφ' ω την ουσίαν του εμπίπτοντος υπό την εύθυναν λήφεται και εκ του βασιλικού αργυρίου δραχμάς δισχιλίας και της ελευθερίας τεύξεται και στεφανωθήσεται.
3Mc 3:29	πας δε τόπος, ου εάν φωραθή το σύνολον σκεπαζόμενος Ιουδαίος, άβατος και πυριφλεγής γινέσθω και πάση θνητη φύσει κατά πάντα άχρηστος φανήσεται εις τον αεί χρόνον».
3Mc 3:30	Και ο μεν της επιστολής τύπος ούτως εγγράπτο.
3Mc 4:1	ΠΑΝΤΗ δε, όπου προσέπιπτε τούτο το πρόσταγμα, δημοτελής συνίστατο τοις έθνεσιν ευωχία μετά αλαλαγμών και χαράς, ως αν της προκατεσκευασμένης αυτοίς πάλαι κατά διάνοιαν μετά παρηρησίας συνεκφαινομένης απεχθείας.
3Mc 4:2	τοις δε Ιουδαίοις ανήκεστον πένθος ην και πανόδυρτος μετά δακρύων βοή, στεναγμοίς πεπυρωμένης της αυτών πάντοθεν καρδιάς, ολοφυρομένων την

	απροσδόκητον εξαίφνης επικριθείσαν αυτοίς ολεθρίαν.
3Mc 4:3	τις νομός ή πόλις ή τις το σύνολον οικητός τόπος ή τίνες αγυιαί κοπετού και γόων επ' αυτοίς ουκ ενεπιπλώντο;
3Mc 4:4	ούτω γαρ μετά πικρίας ανοίκτου ψυχής υπό των κατά πόλιν στρατηγών ομοθυμαδόν εξαπεστέλλοντο, ωστε επί ταις εξάλλοις τιμωρίαίς και τινας των εχθρών λαμβάνοντας προ των οφθαλμών τον κοινόν έλεον και λογιζομένους την άδηλον του βίου καταστροφήν, δακρύνειν αυτών την τρισάθλιον εξαποστολήν.
3Mc 4:5	ήγετο γαρ γεραιών πλήθος πολιιά πεπυκασμένων, την εκ του γήρωσ νωθρότητα ποδών επίκυφον ανατροπής ορμή βιαίας απάσης αιδούς άνευ προς οξείαν καταχρωμένων πορείαν.
3Mc 4:6	αι δε άρτι προς βίου κοινωνίαν γαμικόν υπεληλυθυία παστόν νεάνιδες, αντί τέρψεως μεταλαβούσαι γόους και κόνει την μυροβραχή πεφυρμένοι κόμην, ακαλύπτως δε αγόμεναι, θρήνον ανθ' υμεναίων ομοθυμαδόν εξήρχον ως εσπαραγμένοι σκυλμοίς αλλοεθνέσι·
3Mc 4:7	δέσμαι δε δημόσιαι μέχρι της εις το πλοίον εμβολής είλκοντο μετά βίας.
3Mc 4:8	οί τε τούτων συζυγείς βρόχοις αντί στεφένων τους αυχένας περιπεπλεγμένοι μετά ακμαίας και νεανικής ηλικίας, αντί ευωχίας και νεωτερικής ραθυμίας τας επιλοίπους των γάμων ημέρας εν θρήνοις διήγον, παρά πόδας ήδη τον άδην ορώντες κείμενον.
3Mc 4:9	κατήχθησαν δε θηρίων τρόπον αγόμενοι σιδηροδέσμοις ανάγκαις, οι μεν τοις ζυγοίς των πλοίων προσηλωμένοι τους τραχήλους, οι δε τους πόδας αρρήκτοις κατασφαλισμένοι πέδαις,
3Mc 4:10	έτι και τω καθύπερθε πυκνω σανιδώματι διακειμένω, όπως πάντοθεν εσκοτισμένοι τους οφθαλμούς αγωγήν επιβούλων εν παντί τω κατάπλω λαμβάνωσι.
3Mc 4:11	Τούτων δε επί την λεγομένην Σχεδιαν αχθέντων και του παράπλου περανθέντος, καθώς ην δεδογματισμένον τω βασιλεί, προσέταξεν αυτούς εν τω προ της πόλεως ιπποδρόμω παρεμβαλείν απλέτω καθεστώτι περιμέτρω και προς παραδειγματισμόν άγαν ευκαιροτάτω καθεστώτι πάσι τοις καταπορευομένοις εις την πόλιν και τοις εκ τούτων εις την χώραν στελλομένοις προς εκδημίαν προς το μηδέ ταις δυνάμεσιν αυτού κοινωνείν, μηδέ το σύνολον καταξιώσαι περιβόλων.
3Mc 4:12	ως δε τούτο εγενήθη, ακούσας τους εκ της πόλεως ομοεθνείς κρυβή εκπορευομένους πυκνότερον αποδύρεσθαι την ακλεά των αδελφών ταλαιπωρίαν,
3Mc 4:13	διοργισθείς προσέταξε και τούτοις ομού τον αυτόν τρόπον επιμελώς ως εκείνοις ποιήσαι μη λειπομένοις κατά μηδένα τρόπον της εκείνων τιμωρίας,
3Mc 4:14	απογραφήναι δε παν το φύλον εξ ονόματος, ουκ εις την έμπροσθε βραχεί προδεδηλωμένην των έργων κατάπονον λατρείαν, στρεβλωθέντας δε ταις

	παρηγγελμέναις αικίαις το τέλος αφανίσει μιάς υπό καιρόν ημέρας.
3Mc 4:15	εγίνετο μεν ουν η τούτων απογραφή μετά πικράς σπουδής και φιλοτίμου προσεδρείας από ανατολών ηλίου μέχρι δυσμών, ανήνυτον λαμβάνουσα το τέλος επί ημέρας τεσσαράκοντα.
3Mc 4:16	-Μεγάλως δε και διηνεκώς ο βασιλεύς χαρά πεπληρωμένος, συμπόσια επί πάντων των ειδώλων συνιστάμενος, πεπλανημένη πόρρω της αληθείας φρενί και βεβήλω στόματι, τα μεν κωφά και μη δυνάμενα αυτοίς λαλείν ή αρήγειν επαιών, εις δε τον μέγιστον Θεόν τα μη καθήκοντα λαλών.
3Mc 4:17	μετά δε το προειρημένον του χρόνου διάστημα προσηνέγκαντο οι γραμματείς τω βασιλεί μηκέτι ισχύειν την των Ιουδαίων απογραφήν ποιείσθαι δια την αμέτρητον αυτών πληθύν,
3Mc 4:18	καίπερ όντων κατά την χώραν έτι των πλειόνων, των μεν κατά τας οικίας έτι συνεστηκότων, των δε και κατά τόπον, ως αδυνάτου καθεστώτος πάσι τοις επ' Αίγυπτον στρατηγούς.
3Mc 4:19	απειλήσαντος δε αυτοίς σκληρότερον ως δεδωροκοπημένοις εις μηχανήν της εκφυγής, συνέβη σαφώς αυτόν περι τούτου πεισθήναι,
3Mc 4:20	λεγόντων μετά αποδείξεως και την χαρτηρίαν ήδη και τους γραφικούς καλάμους, εν οίς εχρώντο, εκλελοιπέναι.
3Mc 4:21	τούτο δε ην ενέργεια της του βοηθούντος τοις Ιουδαίοις εξ ουρανού προνοίας ανικήτου.
3Mc 5:1	ΤΟΤΕ προσκαλεσάμενος Έρμωνα τον προς τη των ελεφάντων επιμελεία, βαρεία μεμεστωμένος οργή και χόλω κατά παν αμετάθετος
3Mc 5:2	εκέλευσεν υπό την επερχομένην ημέραν δαψιλέσι δράκεσι λιβανωτού και οίνω πλείονι ακράτω άπαντας τους ελέφαντας ποτίσαι, όντας τον αριθμόν πεντακοσίους, και αγριωθέντας τη του πόματος αφθόνω χορηγία εισαγαγείν προς συνάντησιν του μόρου των Ιουδαίων.
3Mc 5:3	ο μεν τάδε προστάσων ετρέπετο προς την ευωχίαν, συναγαγών τους μάλιστα των φίλων και της στρατιάς απεχθώς έχοντας προς τους Ιουδαίους·
3Mc 5:4	ο δε ελεφαντάρχης το προσταγέν αραρότως Έρμων συνετέλει.
3Mc 5:5	οί τε προς τούτοις λειτουργοί κατά την εσπέραν αξιόντες τας των ταλαιπώρων εδέσμευον χείρας την τε λοιπήν εμηχανώντο περι αυτούς ασφάλειαν, έννυχον δόξαντες ομού λήψεσθαι το φύλον πέρας της ολεθρίας.
3Mc 5:6	οι δε πάσης σκέπης έρημοι δοκούντες είναι τοις έθνεσιν Ιουδαίοι δια την πάντοθεν περιέχουσαν αυτούς μετά δεσμών ανάγκην,
3Mc 5:7	τον παντοκράτορα Κύριον και πάσης δυνάμεως δυναστεύοντα, ελεήμονα Θεόν αυτών και πατέρα, δυσκαταπαύστω βοή πάντες μετά δακρύων επεκαλέσαντο, δεόμενοι
3Mc 5:8	την κατ ' αυτών μεταστρέψαι βουλήν ανοσίαν και ρύσασθαι αυτούς μετά

	μεγαλομερούς επιφανείας εκ του παρά πόδας εν ετοιμώ μόρου.
3Mc 5:9	τούτων μεν ουν εκτενώς η λιτανεία ανέβαινεν εις ουρανόν.-
3Mc 5:10	Ο δε 'Ερμων τους ανηλεείς ελέφαντας ποτίσας πεπληρωμένους της του οίνου πολλής χορηγίας και του λιβάνου μεμεστωμένους, όρθροις επί την αυλήν παρήν περι τούτων προσαγγείλαι τω βασιλεί.
3Mc 5:11	το δε απ' αιώνος χρόνου κτίσμα καλόν εν νυκτί και ημέρα επιβαλλόμενον υπό του χαριζομένου πάσιν, οίς αν αυτός θελήση, ύπνου μέρος απέστειλε προς τον βασιλέα,
3Mc 5:12	και ηδίστω και βαθεί κατεσχέθη τη ενεργεία του Δεσπότου, της αθέσμου μεν προθέσεως πολύ διεσφαλμένος, του δε αμεταθέτου λογισμού μεγάλως διεψευσμένος.
3Mc 5:13	οι δε Ιουδαίοι την προσημανθείσαν ωραν διαφυγόντες, τον άγιον ήνουν Θεόν αυτών και páλιν ηξίουν τον ευκατάλλακτον δείξαι της μεγαλοσθενούς αυτού χειρός κράτος έθνεσιν υπερηφάνοις.
3Mc 5:14	μεσούσης δε ήδη της δεκάτης ωρας σχεδόν, ο προς ταις κλήσεσι τεταγμένος, αθρούς τους κλητούς ιδών, ένυξε προσελθών τον βασιλέα.
3Mc 5:15	και μόλις διεγείρας υπέδειξε τον της συμποσίας καιρόν ήδη παρατρέχοντα, τον περι τούτων λόγον ποιούμενος.
3Mc 5:16	ον ο βασιλεύς λογισάμενος και τραπείς εις τον πότον, εκέλευσε τους παραγεγονότας εις την συμποσίαν άντικρυς ανακλιθήναι αυτού.
3Mc 5:17	ου και γενομένου, παρήνει εις ευωχίαν δόντας εαυτούς, το παρόν της συμποσίας επιπολύ γεραιρομένους εις ευφροσύνην καταθέσθαι μέρος.
3Mc 5:18	επί πλείον δε προβαινούσης της ομιλίας, τον 'Ερμονα μεταπεμψάμενος ο βασιλεύς, μετά πικράς απειλής επυνθάνετο, τίνος ένεκεν αιτίας ειάθησαν οι Ιουδαίοι την παρούσαν ημέραν περιβεβιωκότες;
3Mc 5:19	του δε υποδείξαντος εκ νυκτός το προσταγέν επί τέλος αηγοχέναι και των φίλων αυτω προσμαρτυρησάντων,
3Mc 5:20	την ωμότητα χείρονα Φαλάριδος εσχηκώς έφη τω της σήμεραν ύπνω χάριν έχειν αυτούς· ανυπερθέτως δε εις την επιτέλλουσαν ημέραν κατά το όμοιον ετοιμάσον τους ελέφαντας επί τον των αθεμίτων Ιουδαίων αφανισμόν.
3Mc 5:21	ειπόντος δε του βασιλέως, ασμένως πάντες μετά χαράς οι παρόντες ομού συναινέσαντες, εις τον ίδιον οίκον έκαστος ανέλυσε.
3Mc 5:22	και ουχ ούτως εις ύπνον κατεχρήσαντο τον χρόνον της νυκτός, ως εις το παντοίους μηχανάσθαι τοις ταλαιπώροις δοκούσιν εμπαιγμούς.-
3Mc 5:23	Άρτι δε αλεκτρυών εκεκράγει όρθριος, και τα θηρία καθωπλικώς ο 'Ερμων εν τω μεγάλω περιστύλω διεκίνηει.
3Mc 5:24	τα δε κατά την πόλιν πλήθη συνήθροιστο προς την οικτροτάτην θεωρίαν,

	προσδοκῶντα την πρωϊαν μετά σπουδής.
3Mc 5:25	οι δε Ιουδαίοι κατά τον αμερή ψυχουλκούμενοι χρόνον, πολυδάκρουν ικετείαν εν μέλεσι γοερούς τείνοντες τας χείρας εις τον ουρανόν εδέοντο του μεγίστου Θεού πάλιν αυτοίς βοηθήσαι συντόμως.
3Mc 5:26	ούπω δε ηλίου βολαί κατεσπείροντο, και του βασιλέως τους φίλους εκδεχομένους, ο 'Ερμων παραστάς εκάλει προς την έξοδον, υποδεικνύων το πρόθυμον του βασιλέως εν ετοιμω κείσθαι.
3Mc 5:27	του δε αποδεξαμένου και καταπλαγέντος επί τη παρανόμω εξόδω, κατά παν αγνωσία κεκρατημένος επυνθάνετο, τι το πράγμα, αφ ' ου τούτο αυτω μετά σπουδής τετέλεσται.
3Mc 5:28	τούτο δε ην η ενέργεια του πάντα δεσποτεύοντος Θεού, των πριν αυτω μεμηχανημένων λήθην κατά διάνοιαν εντεθεικότος.
3Mc 5:29	ο δε 'Ερμων υπεδείκνυε και πάντες οι φίλοι τα θηρία και τας δυνάμεις ητοιμάσθαι, βασιλεύ, κατά την σήν εκτενή πρόθεσιν.
3Mc 5:30	ο δε επί τοις ρηθείσι πληρωθείς βαθεί χόλω δια το περι τούτων προνοία Θεού διασκεδάσθαι παν αυτού το νόημα, ενατενίσας μετά απειλής είπεν.
3Mc 5:31	ει σοι γονείς παρήσαν ή παιδων γοναί, τήνδε θηρσίν αγρίοις εσκεύασα αν δαψιλή θοίαν αντί των ανεγκλήτων εμοί και προγόνοις εμοίς αποδεδειγμένων ολοσχερή βεβαίαν πίστιν εξόχως Ιουδαίων.
3Mc 5:32	καίπερ ει μη δια την της συντροφίας στοργήν και της χρείας, το ζήν αντί τούτων εστερήθης.
3Mc 5:33	ούτως ο 'Ερμων απροσδόκητον και επικίνδυνον υπήνεγκεν απειλήν και τη οράσει και τω προσώπω συνεστάλη.
3Mc 5:34	ο καθείς δε των φίλων σκυθρωπώς υπεκρέων, τους συνηθροισμένους απέλυσαν έκαστον επί την ιδίαν ασχολίαν.
3Mc 5:35	οί τε Ιουδαίοι τα παρά του βασιλέως ακούσαντες, τον επιφανή Θεόν και βασιλέα των βασιλέων ήνουν και τήσδε της βοηθείας αυτού τετευχότες.-
3Mc 5:36	Κατά δε τους αυτούς νόμους ο βασιλεύς συστησάμενος πάλιν το συμπόσιον εις ευφροσύνην τραπήναι παρεκάλει.
3Mc 5:37	τον δε 'Ερμωνα προσκαλεσάμενος μετά απειλής είπε· ποσάκις σοι δεί περι τούτων αυτών προστάττειν, αθλιώτατε;
3Mc 5:38	τους ελέφαντας έτι και νυν καθόπισσον εις την αύριον επί τον των Ιουδαίων αφανισμόν.
3Mc 5:39	οι δε συνανακείμενοι συγγενείς την άστατον διάνοιαν αυτού θαυμάζοντες, προεφέροντο τάδε.
3Mc 5:40	βασιλεύ, μέχρι τίνος ως αλόγους ημάς διαπειράζεις, προστάσσων ήδη τρίτον αυτούς αφανίσαι και πάλιν επί των πραγμάτων εκ μεταβολής αναλύων τα σοί

	δεδογμένα;
3Mc 5:41	ων χάριν η πόλις δια την προσδοκίαν οχλεί και πληθύουσα συστροφαίς, ήδη και κινδυνεύει πολλάκις διαρπασθήναι.
3Mc 5:42	όθεν ο κατά πάντα Φάλαρις βασιλεύς εμπληθυνθείς αλογιστίας και τας γινομένας προς επισκοπήν των Ιουδαίων εν αυτω μεταβολάς της ψυχής παρ ' ουδέν ηγούμενος, ατελέστατον εβεβαίωσεν όρκον, ορισάμενος τούτους μεν ανυπερθέτως πέμψειν εις άδην εν γόνασι και ποσί θηρίων ηκισμένους,
3Mc 5:43	επιστρατεύσαντα δε επί την Ιουδαίαν ισόπεδον πυρί και δόρατι θήσεσθαι δια τάχους και τον άβατον αυτών ημίν ναόν πυρί πρηνέα εν τάχει των συντελούντων εκεί θυσίας έρημον εις τον άπαντα χρόνον καταστήσειν.
3Mc 5:44	τότε περιχαρείς αναλύσαντες οι φίλοι και συγγενείς μετά πίστεως διάτασσον τας δυνάμεις επί τους ευκαιροτάτους τόπους της πόλεως προς τήρησιν.
3Mc 5:45	ο δε ελεφαντάρχης τα θηρία σχεδόν ειπείν εις κατάστημα μανιώδες αγηοχώς, ευωδεστάτοις πόμασιν οίνου λελιβανωμένου φοβεραίς κατεσκευασμένα σκευαίς,
3Mc 5:46	περί την έω, της πόλεως ήδη πλήθεσιν αναριθμήτοις κατά του ιπποδρόμου καταμεμεστωμένης, εισελθών εις την αυλήν επί το προκείμενον ώτρυνε τον βασιλέα.
3Mc 5:47	ο δε οργή βαρεία γεμίσας δυσσεβή φρένα παντί τω βάρει συν τοις θηρίοις εξώρησε, βουλόμενος ατρώτω καρδιά και κόραις οφθαλμών θεάσασθαι την επίπονον και ταλαίπωρον των προσεσημαμμένων καταστροφήν.
3Mc 5:48	ως δε των ελεφάντων εξιόντων περί πύλην και της συνεπομένης ενόπλου δυνάμεως της τε του πλήθους πορείας κονιορτόν ιδόντες, και βαρυηχή θόρουβον ακούσαντες οι Ιουδαίοι,
3Mc 5:49	υσάτην βίου ροπήν αυτοίς εκείνην δόξαντες είναι το τέλος της αθλιωτάτης προσδοκίας, εις οίκτον και γόους τραπέντες κατεφίλουν αλλήλους περιπλεκόμενοι τοις συγγενέσιν επί τους τραχήλους επιπίπτοντες, γονείς παισί και μητέρες νεάνισιν, έτεροι δε νεογνά προς μαστούς έχουσαι βρέφη τελευταίον έλκοντα γάλα.
3Mc 5:50	ου μην δε αλλά και τας έμπροσθεν αυτών γεγενημένας αντιλήψεις εξ ουρανού συνιδόντες, πρηνείς ομοθυμαδόν ρίψαντες εαυτούς και τα νήπια χωρίσαντες των μαστών,
3Mc 5:51	ανεβόησαν φωνή μεγάλη σφόδρα, τον της απάσης δυνάμεως δυνάστην ικετεύοντες, οικτείραι μετ ' επιφανείας αυτούς ήδη προς πύλαις άδου καθεστώτας.
3Mc 6:1	ΕΛΕΑΖΑΡΟΣ δε τις ανήρ επίσημος των από της χώρας ιερέων, εν πρεσβείω την ηλικίαν ήδη λελογχώς και πάση τη κατά τον βίον αρετη κεκοσμημένος, τους περι αυτόν καταστείλας πρεσβυτέρους επικαλείσθαι τον άγιον Θεόν προσηύξατο τάδε·
3Mc 6:2	βασιλεύ μεγαλοκράτωρ, ύψιστε, παντοκράτωρ Θεέ την πάσαν διακυβερνών εν

	οικτιρμοίς κτίσιν,
3Mc 6:3	έπιδε επί Αβραάμ σπέρμα, επί ηγιασμένου τέκνα Ιακώβ, μερίδος ηγιασμένης σου λαόν εν ξένη γη ξένον αδίκως απολλύμενον, πάτερ.
3Mc 6:4	συ Φαραώ πληθύνοντα άρμασι, τον πριν Αιγύπτου ταύτης δυνάστην, επαρθέντα ανόμω θράσει και γλώσση μεγαλορρήμονι, συν τη υπερηφάνω στρατιά ποντοβρόχους απώλεσας, φέγγος επιφάνας ελέους Ισραήλ γένει.
3Mc 6:5	συ τον αναριθμήτοις δυνάμεσι γαυρωθέντα Σενναχηρείμ, βαρύν Ασσυρίων βασιλέα, δόρατι την πάσαν υποχείριον ήδη λαβόντα γην και μετεωρισθέντα επί την αγίαν σου πόλιν, βαρέα λαλούντα κόμπω και θράσει συ, Δέσποτα, έθραυσας, έκδηλον δεικνύς έθνεσι πολλοίς το σόν κράτος.
3Mc 6:6	συ τους κατά την Βαβυλωνίαν τρεις εταιίρους, πυρί την ψυχήν αυθαιρέτως δεδωκότας εις το μη λατρεύσαι τοις κενοίς, διάπυρον δροσίσας κάμινον ερρύσω μέχρι τριχός απημάντους, φλόγα πάσιν επιπέμψας τοις υπεναντίοις.
3Mc 6:7	συ τον διαβολαίς φθόνου λέουσι κατά γης ριφέντα θηρσί βοράν Δανιήλ εις φως ανήγαγες ασινή,
3Mc 6:8	τον τε βυθοτρεφούς εν γαστρί κήτους Ιωνάν τηκόμενον αφειδώς απήμαντον πάσιν οικείοις ανέδειξας, πάτερ.
3Mc 6:9	και νυν μίσυβρι, πολυέλεε, των όλων σκεπαστά, το τάχος επιφάνηθι τοις από Ισραήλ γένους, υπό δε εβδελυγμένων ανόμων εθνών υβριζομένοις.
3Mc 6:10	ει δε ασεβείαις κατά την αποικίαν ο βίος ημών ενέσχηται, ρυσάμενος ημάς από εχθρών χειρός, ως προαιρή, Δέσποτα, απόλεσον ημάς μόρω.
3Mc 6:11	μη τοις ματαίοις οι ματαιόφρονες ευλογησάτωσαν επί τη των ηγαπημένων σου απωλεία λέγοντες· ουδέ ο Θεός αυτών ερρύσατο αυτούς.
3Mc 6:12	συ δε ο πάσαν αλκήν και δυναστείαν έχων άπασαν, αιώνιε, νυν έπιδε· ελέησον ημάς τους καθ ' ύβριν ανόμων αλόγιστον εκ του ζήν μεθιστανομένους εν επιβούλων τρόπω.
3Mc 6:13	πηξάτω δε έθνη σήν δύναμιν ανίκητον σήμεραν, έντιμε, δύναμιν έχων επί σωτηρία Ιακώβ γένους.
3Mc 6:14	ικετεύει σε το παν πλήθος των νηπίων και οι τούτων γονείς μετά δακρύων.
3Mc 6:15	δειχθήτω πάσιν έθνεσιν, ότι μεθ ' ημών ει, Κύριε, και ουκ απέστρεψας το πρόσωπόν σου αφ ' ημών, αλλά καθώς είπας ότι ουδ ' εν τη γη των εχθρών αυτών όντων υπερείδες αυτούς, ούτως επιτέλεσον, Κύριε.
3Mc 6:16	Του δε Ελεαζάρου λήγοντος άρτι της προσευχής, ο βασιλεύς συν τοις θηρίοις και παντί τω της δυνάμεως φρυάγματι κατά τον ιππόδρομον παρήγε.
3Mc 6:17	και θεωρήσαντες οι Ιουδαίοι μέγα εις ουρανόν ανέκραξαν, ωστε και τους παρακειμένους αυλώνας συνηχήσαντας ακατάσχετον οιμωγήν ποιήσαι παντί τω στρατοπέδω.

3Mc 6:18	τότε ο μεγαλόδοξος παντοκράτωρ και αληθινός Θεός, επιφάνας το άγιον αυτού πρόσωπον, ηνέωξε τας ουρανίους πύλας, εξ ων δεδοξασμένοι δύο φοβεροειδείς άγγελοι κατέβησαν φανεροί πάσι, πλην τοις Ιουδαίοις,
3Mc 6:19	και αντέστησαν και την δύναμιν των υπεναντίων επλήρωσαν ταραχής και δειλίας και ακινήτοις έδησαν πέδαις.
3Mc 6:20	και υπόφρικον και το του βασιλέως σώμα εγενήθη και λήθη το θράσος αυτού το βαρύθυμον έλαβε.
3Mc 6:21	και απέστρεψαν τα θηρία επί τας συνεπομένας ενόπλους δυνάμεις και κατεπάτουν αυτάς και ωλόθρευον.
3Mc 6:22	και μετεστράφη του βασιλέως η οργή εις οίκτον και δάκρυα υπέρ των έμπροσθεν αυτω μεμηχανευμένων.
3Mc 6:23	ακούσας γαρ της κραυγής και συνιδών πρηνείς άπαντας εις την απώλειαν, δακρύσας μετά οργής τοις φίλοις διηπειλείτο λέγων·
3Mc 6:24	παραβασιλεύετε και τυράννους υπερβεβήκατε ωμότητι και εμέ αυτόν τον υμών ευεργέτην επιχειρείτε της αρχής ήδη και του πνεύματος μεθιστάν, λάθρα μηχανώμενοι τα μη συμφερόντα τη βασιλεία.
3Mc 6:25	τις τους κρατήσαντας ημών εν πίστει τα της χώρας οχυρώματα, της οικίας αποστήσας έκαστον αλόγως ήθροισεν ενθάδε;
3Mc 6:26	τις τους εξ αρχής ευνοία προς ημάς κατά πάντα διαφέροντας πάντων εθνών και τους χειρίστους πλεονάκις ανθρώπων επιδεδεγμένους κινδύνους, ούτως αθέσμοις περιέβαλεν αικίαις;
3Mc 6:27	λύσατε, εκλύσατε άδικα δεσμά· εις τα ίδια μετ ' ειρήνης εξαποστείλατε, τα προπεπραγμένα παραιτησάμενοι.
3Mc 6:28	απολύσατε τους υιούς του παντοκράτορος επουρανίου Θεού ζώντος, ος αφ ' ημετέρων μέχρι του νυν προγόνων απαράποδιστον μετά δόξης ευστάθειαν παρέχει τοις ημετέροις πράγμασιν.
3Mc 6:29	ο μεν ουν ταύτα έλεξεν· οι δε εν αμερεί χρόνω λυθέντες τον άγιον σωτήρα Θεόν αυτών ευλόγουν, άρτι τον θάνατον εκπεφευγότες.
3Mc 6:30	Είτα ο βασιλεύς εις την πόλιν απαλλαγείς, τον επί των προσόδων προσκαλεσάμενος, εκέλευσεν οίνους τε και τα λοιπά προς ευωχίαν επιτήδεια τοις Ιουδαίοις χορηγείν επί ημέρας επτά, κρίνας αυτους εν ω τόπω έδοξαν τον όλεθρον αναλαμβάνειν, εν τούτω εν ευφροσύνη πάση σωτήρια άγειν.
3Mc 6:31	τότε οι πριν επονειδιστοι και πλησίον του άδου, μάλλον δ ' επ ' αυτω βεβηκότες, αντί πικρού και δυσαιάκτου μόρου, κώθωνα σωτήριοι συστησάμενοι, τον εις πτώσιν αυτοίς και τάφον ητοιμασμένον τόπον κλισίαις κατεμέρισαν πλήρεις χαρμονής.
3Mc 6:32	καταλήξαντες δε θρήνου πανόδυρτον μέλος ανέλαβον ωδήν πάτριον, τον σωτήρα και τερατοποιόν αινούντες Θεόν· οιμωγήν τε πάσαν και κωκυτόν απωσάμενοι χορούς συνίσταντο ευφροσύνης ειρηνικής σημείον.

3Mc 6:33	ωσαύτως δε και ο βασιλεύς περί τούτων συμπόσιον βαρύ συναγαγών, αδιαλείπτως εις ουρανόν ανθωμολογείτο μεγαλοπρεπώς επί τη παραδόξω γενηθείση αυτω σωτηρία.
3Mc 6:34	οί τε πριν εις όλεθρον και οιωνοβρώτους αυτούς έσεσθαι τιθέμενοι, μετά χαράς απογραψάμενοι κατεστέναξαν, αισχύνην εφ ' εαυτοίς περιβαλλόμενοι και την πυρίπνουν τόλμαν ακλεώς εσβεσμένοι.
3Mc 6:35	οί τε Ιουδαίοι, καθώς προειρήκαμεν, συστησάμενοι τον προειρημένον χορόν, μετ ' ευωχίας εν εξομολογήσεσιν ιλαραίς και ψαλμοίς διήγον,
3Mc 6:36	και κοινόν ορισάμενοι περί τούτων θεσμόν επί πάσαν την παροικίαν αυτών εις γενεάς, τας προειρημένας ημέρας άγειν έστησαν ευφροσύνους, ου πότου χάριν και λιχνείας, σωτηρίας δε της δια Θεόν γενομένης αυτοίς.
3Mc 6:37	ενέτυχον δε τω βασιλεί την απόλυσιν αυτών εις τα ίδια αιτούμενοι.
3Mc 6:38	απογράφονται δε αυτούς από πέμπτης και εικάδος του Παχών έως της τετάρτης του Επιφί, επί ημέρας τεσσαράκοντα, συνίστανται δε αυτών την απώλειαν από πέμπτης του Επιφί έως εβδόμης, ημέραις τρισίν,
3Mc 6:39	εν αις και μεγαλοδόξως επιφάνας το έλεος αυτού ο των όλων δυνάστης απταίστους αυτούς ερρύσατο ομοθυμαδόν.
3Mc 6:40	ευωχούντο δε πάνθ ' υπό του βασιλέως χορηγούμενοι μέχρι της τεσσαρεσκαδεκάτης, εν ή και την εντυχίαν εποιήσαντο περί της απολύσεως αυτών.
3Mc 6:41	συναινέσας τε αυτοίς ο βασιλεύς έγγραφεν αυτοίς την υπογεγραμμένην επιστολήν προς τους κατά πόλιν στρατηγούς μεγαλοψύχως την εκτενίαν έχουσαν.
3Mc 7:1	«ΒΑΣΙΛΕΥΣ Πτολεμαίος ο Φιλοπάτωρ τοις κατ ' Αίγυπτον στρατηγοίς και πάσι τοις τεταγμένοις επί πραγμάτων χαιρειν και ερρώσθαι·
3Mc 7:2	ερρώμεθα δε και αυτοί και τα τέκνα ημών, κατευθύναντος ημίν του μεγάλου Θεού τα πράγματα καθώς προαιρούμεθα.
3Mc 7:3	των φίλων τινές, κακοηθεία πυκνότερον ημίν παρακείμενοι, συνέπεισαν ημάς εις το τους υπό την βασιλείαν Ιουδαίους συναθροίσαντας σύστημα κολάσασθαι ξενιζούσαις αποστατών τιμωρίαίς,
3Mc 7:4	προσφερόμενοι μήποτε ευσταθήσειν τα πράγματα ημών, δι ' ην έχουσιν ούτοι προς πάντα τα έθνη δυσμένειαν, μέχρις αν συντελεσθή τούτο.
3Mc 7:5	οί και δεσμίους καταγαγόντες αυτούς μετά σκυλμών ως ανδράποδα, μάλλον δε ως επιβούλους, άνευ πάσης ανακρίσεως και εξετάσεως επεχείρησαν ανελείν, νόμου Σκυθών αγριωτέραν εμπεπορημένοι ωμότητα.
3Mc 7:6	ημείς δε επί τούτοις σκληρότερον διαπειλησάμενοι, καθ ' ην έχομεν προς άπαντας ανθρώπους επιείκειαν, μόγις το ζήν αυτοίς χαρισάμενοι και τον επουράνιον Θεόν εγνωκότες ασφαλώς υπερησπικότα των Ιουδαίων, ως πατέρα υπέρ υιών διαπαντός υπερμαχούντα,

3Mc 7:7	την τε του φίλου ην έχουσι προς ημάς βεβαίαν και τους προγόνους ημών εύνοϊαν αναλογισάμενοι, δικαίως απολελύκαμεν πάσης καθ ' οντινούν αιτίας τρόπον
3Mc 7:8	και προστετάχαμεν εκάστω πάντας εις τα ίδια επιστρέφειν, εν παντί τόπω μηθενός αυτούς το σύνολον καταβλάπτοντος, μήτε ονειδίζειν περί των γεγενημένων παρά λόγον.
3Mc 7:9	γινώσκετε γαρ ότι κατά τούτων, εάν τι κακοτεχνήσωμεν πονηρόν ή επιλυπήσωμεν αυτούς το σύνολον, ουκ άνθρωπον, αλλά τον πάσης δεσπόζοντα δυνάμεως Θεόν ύψιστον αντικείμενον ημίν επ ' εκδικήσει των πραγμάτων κατά παν αφεύκτως δια παντός έξομεν. έρρωσθε».
3Mc 7:10	Λαβόντες δε την επιστολήν ταύτην ουκ εσπούδασαν ευθέως γενέσθαι περί την άφοδον, αλλά τον βασιλέα προσηξίωσαν τους εκ του γένους των Ιουδαίων τον άγιον Θεόν αυθαιρέτως παραβεβηκότας και του Θεού τον νόμον τυχείν δι ' αυτών της οφειλομένης κολάσεως,
3Mc 7:11	προφερόμενοι τους γαστρος ένεκεν τα θεία παραβεβηκότας προστάγματα μηδέποτε ευνοήσιν μηδέ τοις του βασιλέως πράγμασιν.
3Mc 7:12	ο δε ταληθές αυτούς λέγειν παραδεξάμενος και συναινέσας έδωκεν αυτοίς άδειαν πάντων, όπως τους παραβεβηκότας του Θεού τον νόμον εξολοθρεύσωσι κατά πάντα τον υπό την βασιλείαν αυτού τόπον μετά παρησΐας άνευ πάσης βασιλικής εξουσίας και επισκέψεως.
3Mc 7:13	τότε κατευφημήσαντες αυτόν, ως πρόπον ην, οι τούτων ιερείς και παν το πλήθος επιφωνήσαντες το αλληλουΐα, μετά χαράς ανέλυσαν.
3Mc 7:14	τότε τον εμπεσόντα των μεμιασμένων ομοεθνή κατά την οδόν εκολάζοντο και μετά παραδειγματισμών ανήρουν.
3Mc 7:15	εκείνη δε τη ημέρα ανείλον υπέρ τους τριακοσίους άνδρας και ήγαγον ευφροσύνην μετά χαράς τους βεβήλους χειρωσάμενοι.
3Mc 7:16	αυτοί δε οι μέχρι θανάτου τον Θεόν εσχηκότες, παντελή σωτηρίας απόλαυσιν ειληφότες, ανέζευξαν εκ της πόλεως παντοίοις ευωδεστάτοις άνθεςι κατεστεμμένοι μετ ' ευφροσύνης και βοής, εν αίνοις και παμμελέσιν ύμνοις ευχαριστούντες τω Θεω των πατέρων αυτών αιωνίω σωτήρι του Ισραήλ.
3Mc 7:17	Παραγενηθέντες δε εις Πτολεμαΐδα την ονομαζομένην δια την του τόπου ιδιότητα ροδοφόρον, εν ή προσέμεινεν αυτούς ο στόλος κατά κοινήν αυτών βουλήν ημέρας επτά,
3Mc 7:18	εκεί εποΐησαν πότον σωτήριον, του βασιλέως χορηγήσαντος αυτοίς ευψύχως τα προς την άφιξιν πάντα εκάστω έως εις την ιδίαν οικίαν.
3Mc 7:19	καταχθέντες δε μετ ' ειρήνης εν ταις πρεπούσαις εξομολογήσεσιν, ωσαύτως κακεί έστησαν και ταύτας άγειν τας ημέρας επί τον της παροικίας αυτών χρόνον ευφροσύνους.
3Mc 7:20	ας και ανιερώσαντες εν στήλη κατά τον συμποσίας τόπον προσευχής καθιδρύσαντες, ανέλυσαν ασινείς, ελεύθεροι, υπερχαρείς, δια τε γης και

	θαλάσσης και ποταμού ανασωζόμενοι τη του βασιλέως επιταγή, έκαστος εις την ιδίαν
3Mc 7:21	και πλείστην ή έμπροσθεν εν τοις εχθροίς εξουσίαν εσχηκότες μετά δόξης και φόβου, το σύνολον υπό μηδενός διασεισθέντες των υπαρχόντων.
3Mc 7:22	και πάντα τα εαυτών πάντες εκομίσαντο εξ απογραφής, ωστε τους έχοντάς τι μετά φόβου μεγίστου αποδούναι αυτοίς, τα μεγαλεία του μεγίστου Θεού ποιήσαντος τελείως επί σωτηρία αυτών.
3Mc 7:23	ευλογητός ο ρύστης Ισραήλ εις τους αεί χρόνους. Αμήν.
Sal 1:1	ΜΑΚΑΡΙΟΣ ανήρ, ος ουκ επορεύθη εν βουλή ασεβών και εν οδω αμαρτωλών ουκ έστη και επί καθέδρα λοιμών ουκ εκάθισεν.
Sal 1:2	αλλ ' ή εν τω νόμω Κυρίου το θέλημα αυτου, και εν τω νόμω αυτου μελετήσει ημέρας και νυκτός.
Sal 1:3	και έσται ως το ξύλον το πεφυτευμένον παρά τας διεξόδους των υδάτων, ό τον καρπόν αυτου δώσει εν καιρω αυτου, και το φύλλον αυτου ουκ απορρησεται και πάντα, όσα αν ποιή, κατευοδωθήσεται.
Sal 1:4	ουχ ούτως οι ασεβείς, ουχ ούτως, αλλ ' ή ωσει χνούς, ον εκρίπτει ο άνεμος από προσώπου της γης.
Sal 1:5	δια τούτο ουκ αναστήσονται ασεβείς εν κρίσει, ουδέ αμαρτωλοί εν βουλή δικαίων.
Sal 1:6	ότι γινώσκει Κύριος οδόν δικαίων, και οδός ασεβών απολείται.
Sal 2:1	ΙΝΑΤΙ εφρύαξαν έθνη, και λαοί εμελέτησαν κενά;
Sal 2:2	παρέστησαν οι βασιλείς της γης, και οι άρχοντες συνήχθησαν επί το αυτό κατά του Κυρίου και κατά του χριστου αυτου. (διάψαλμα).
Sal 2:3	Διαρρήξωμεν τους δεσμούς αυτών και απορρίψωμεν αφ ' ημών τον ζυγόν αυτών.
Sal 2:4	ο κατοικών εν ουρανοίς εκγελάσεται αυτούς, και ο Κύριος εκμυκτηριεί αυτούς.
Sal 2:5	τότε λαλήσει προς αυτούς εν οργή αυτου και εν τω θυμω αυτου ταράξει αυτούς.
Sal 2:6	Εγώ δε κατεστάθην βασιλεύς υπ ' αυτου επί Σιών όρος το άγιον αυτου
Sal 2:7	διαγγέλλων το πρόσταγμα Κυρίου. Κύριος ειπε προς με· υιος μου ει συ, εγώ σήμεραν γεγέννηκά σε.
Sal 2:8	αίτησαι παρ ' εμου, και δώσω σοι έθνη την κληρονομίαν σου και την κατάσχεσίν σου τα πέρατα της γης.
Sal 2:9	ποιμανείς αυτούς εν ράβδω σιδηρά, ως σκεύη κεραμέως συντριψεις αυτούς.
Sal 2:10	και νυν, βασιλείς, σύνετε, παιδευθήτε, πάντες οι κρίνοντες την γην.

Sal 2:11	δουλεύσατε τω Κυρίω εν φόβω και αγαλλιόσθε αυτω εν τρόμω.
Sal 2:12	δράξασθε παιδείας, μήποτε οργισθή Κύριος και απολείσθε εξ οδού δικαίας.
Sal 2:13	όταν εκκαυθή εν τάχει ο θυμός αυτού, μακάριοι πάντες οι πεποιθότες επ' αυτω.
Sal 3:1	Ψαλμός τω Δαυίδ, οπότε απεδίδρασκεν από προσώπου Αβεσσαλώμ του υιού αυτού
Sal 3:2	ΚΥΡΙΕ, τι επληθύνθησαν οι θλίβοντές με; πολλοί επανίστανται επ' εμέ·
Sal 3:3	πολλοί λέγουσι τη ψυχή μου· ουκ έστι σωτηρία αυτω εν τω Θεω αυτού. (διάψαλμα).
Sal 3:4	συ δε, Κύριε, αντλήπτωρ μου ει, δόξα μου και υψών την κεφαλήν μου.
Sal 3:5	φωνή μου προς Κύριον εκέκραξα, και επήκουσέ μου εξ όρους αγίου αυτού. (διάψαλμα).
Sal 3:6	εγώ εκοιμήθην και ύπνωσα· εξηγέρθην, ότι Κύριος αντλήψεταιί μου.
Sal 3:7	ου φοβηθήσομαι από μυριάδων λαού των κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.
Sal 3:8	ανάστα, Κύριε, σώσόν με, ο Θεός μου, ότι συ επάταξας πάντας τους εχθραίνοντάς μοι ματαίως, οδόντας αμαρτωλών συνέτριψας.
Sal 3:9	του Κυρίου η σωτηρία, και επί τον λαόν σου η ευλογία σου.
Sal 4:1	Εις το τέλος, εν ψαλμοίς· ωδή τω Δαυίδ.
Sal 4:2	ΕΝ τω επικαλείσθαι με εισήκουσάς μου, ο Θεός της δικαιοσύνης μου· εν θλίψει επλάτυνάς με. οικτείρησόν με και εισάκουσον της προσευχής μου.
Sal 4:3	υιοί ανθρώπων, έως πότε βαρυκάριοι; ινατί αγαπάτε ματαιότητα και ζητείτε ψεύδος; (διάψαλμα).
Sal 4:4	και γνώτε ότι εθαυμάστωσε Κύριος τον όσιον αυτού· Κύριος εισακούσεταιί μου εν τω κεκραγέναι με προς αυτόν.
Sal 4:5	οργίζεσθε, και μη αμαρτάνετε· α λέγετε εν ταις καρδίαις υμών, επί ταις κοίταις υμών κατανύγητε. (διάψαλμα).
Sal 4:6	θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης και ελπίσατε επί Κύριον.
Sal 4:7	πολλοί λέγουσι· τις δείξει ημίν τα αγαθά; Εσημειώθη εφ' ημάς το φως του προσώπου σου, Κύριε.
Sal 4:8	έδωκας ευφροσύνην εις την καρδίαν μου· από καρπού σίτου, οίνου και ελαίου αυτών επληθύνθησαν.
Sal 4:9	εν ειρήνη επί το αυτό κοιμηθήσομαι και υπνώσω, ότι συ, Κύριε, κατά μόνας επ' ελπίδι κατώκισάς με.
Sal 5:1	Εις το τέλος, υπέρ της κληρονομούσης· ψαλμός τω Δαυίδ.

Sal 5:2	ΤΑ ρήματά μου ενώτισαι, Κύριε, σύνες της κραυγής μου·
Sal 5:3	πρόσχεσ τη φωνή της δεήσεώς μου, ο βασιλεύς μου και ο Θεός μου. ότι προς σε προσεύξομαι, Κύριε·
Sal 5:4	το πρωϊ εισακούση της φωνής μου, το πρωϊ παραστήσομαί σοι και επόψει με,
Sal 5:5	ότι ουχί Θεός θέλων ανομίαν συ ει· ου παροικήσει σοι πονηρευόμενος,
Sal 5:6	ουδέ διαμενούσι παράνομοι κατέναντι των οφθαλμών σου. εμίσησας πάντας τους εργαζομένους την ανομίαν·
Sal 5:7	απολείς πάντας τους λαλούντας το ψεύδος. άνδρα αιμάτων και δόλιον βδελύσσεται Κύριος.
Sal 5:8	εγώ δε εν τω πλήθει του ελέους σου εισελεύσομαι εις τον οίκόν σου, προσκυνήσω προς ναόν άγιόν σου εν φόβω σου.
Sal 5:9	Κύριε, οδήγησόν με εν τη δικαιοσύνη σου ένεκα των εχθρών μου, κατεύθυνον ενώπιόν σου την οδόν μου.
Sal 5:10	ότι ουκ έστιν εν τω στόματι αυτών αλήθεια, η καρδιά αυτών ματαία· τάφος ανεωγμένος ο λάρυγξ αυτών, ταις γλώσσαις αυτών εδολιούσαν.
Sal 5:11	κρίνον αυτούς, ο Θεός. αποπεσάτωσαν από των διαβουλιών αυτών· κατά το πλήθος των ασεβειών αυτών έξωσον αυτούς, ότι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.
Sal 5:12	και ευφρανθείησαν πάντες οι ελπίζοντες επί σε· εις αιώνα αγαλλιάσονται, και κατασκηνώσεις εν αυτοίς, και καυχήσονται εν σοί πάντες οι αγαπώντες το όνομά σου.
Sal 5:13	ότι συ ευλογήσεις δίκαιον· Κύριε, ως όπλω ευδοκίας εστεφάνωσας ημάς.
Sal 6:1	Εις το τέλος, εν ύμνοις, υπέρ της ογδόης· ψαλμός τω Δαυϊδ.
Sal 6:2	ΚΥΡΙΕ, μη τω θυμω σου ελέγξης με, μηδέ τη οργή σου παιδεύσης με.
Sal 6:3	ελέησόν με, Κύριε, ότι ασθενής ειμι· ίασαί με, Κύριε, ότι εταράχθη τα οστά μου,
Sal 6:4	και η ψυχή μου εταράχθη σφόδρα· και συ, Κύριε, έως πότε;
Sal 6:5	επίστρεψον, Κύριε, ρύσαι την ψυχήν μου, σώσόν με ένεκεν του ελέους σου.
Sal 6:6	ότι ουκ έστιν εν τω θανάτω ο μνημονεύων σου· εν δε τω άδη τις εξομολογήσεται σοι;
Sal 6:7	εκοπίασα εν τω στεναγμω μου, λούσω καθ ' εκάστην νύκτα την κλίνην μου, εν δάκρυσί μου την στρωμήν μου βρέξω.
Sal 6:8	εταράχθη από θυμού ο οφθαλμός μου, επαλαιώθην εν πάσι τοις εχθροίς μου.
Sal 6:9	απόστητε απ ' εμού πάντες οι εργαζόμενοι την ανομίαν, ότι εισήκουσε Κύριος της φωνής του κλαυθμού μου·

Sal 6:10	ήκουσε Κύριος της δεήσεώς μου, Κύριος την προσευχήν μου προσεδέξατο.
Sal 6:11	αισχυνθείσαν και ταραχθείσαν σφόδρα πάντες οι εχθροί μου, αποστραφείσαν και καταισχυνθείσαν σφόδρα δια τάχους.
Sal 7:1	Ψαλμός τω Δαυίδ, ον ήσε τω Κυρίω υπέρ των λόγων Χουσί υιού Ιεμενεί.
Sal 7:2	ΚΥΡΙΕ ο Θεός μου, επί σοί ήλπισα· σώσόν με εκ πάντων των διωκόντων με και ρύσαι με,
Sal 7:3	μήποτε αρπάση ως λέων την ψυχήν μου, μη όντος λυτρουμένου μηδέ σώζοντος.
Sal 7:4	Κύριε ο Θεός μου, ει εποίησα τούτο, ει έστιν αδικία εν χερσί μου,
Sal 7:5	ει ανταπέδωκα τοις ανταποδιδούσί μοι κακά, αποπέσοιμι άρα από των εχθρών μου κενός·
Sal 7:6	καταδιώξαι άρα ο εχθρός την ψυχήν μου και καταλάβοι και καταπατήσαι εις γην την ζωήν μου και την δόξαν μου εις χουν κατασκηνώσαι. (διάψαλμα).
Sal 7:7	ανάστηθι, Κύριε, εν οργή σου, υψώθητι εν τοις πέρασι των εχθρών σου. εξεγέρθητι, Κύριε ο Θεός μου, εν προστάγματι, ω ενετείλω,
Sal 7:8	και συναγωγή λαών κυκλώσει σε, και υπέρ ταύτης εις ύψος επιστρέψον.
Sal 7:9	Κύριος κρινεί λαούς. κρίνόν με, Κύριε, κατά την δικαιοσύνην μου και κατά την ακακίαν μου επ ' εμοί.
Sal 7:10	συντελεσθήτω δη πονηρία αμαρτωλών και κατευθυνείς δίκαιον, ετάζων καρδιάς και νεφρούς ο Θεός.
Sal 7:11	δικαία η βοήθειά μου παρά του Θεού του σώζοντος τους ευθείς τη καρδιά.
Sal 7:12	ο Θεός κριτής δίκαιος και ισχυρός και μακρόθυμος και μη οργήν επάγων καθ ' εκάστην ημέραν.
Sal 7:13	εάν μη επιστραφήτε, την ρομφαίαν αυτού στυλβώσει, το τόξον αυτού ενέτεινε και ητοίμασεν αυτό·
Sal 7:14	και εν αυτω ητοίμασε σκεύη θανάτου, τα βέλη αυτού τοις καιομένοις εξειργάσατο.
Sal 7:15	ιδού ωδίνησεν αδικίαν, συνέλαβε πόνον και έτεκεν ανομίαν.
Sal 7:16	λάκκον ώρυξε και ανέσκαψεν αυτόν, και εμπεισείται εις βόθρον, ον ειργάσατο·
Sal 7:17	επιστρέψει ο πόνος αυτού εις κεφαλήν αυτού, και επί κορυφήν αυτού η αδικία αυτού καταβήσεται.
Sal 7:18	εξομολογήσομαι τω Κυρίω κατά την δικαιοσύνην αυτού και ψαλώ τω ονόματι Κυρίου του Υψίστου.
Sal 8:1	Εις το τέλος, υπέρ των ληνών· ψαλμός τω Δαυίδ.

Sal 8:2	ΚΥΡΙΕ ο Κύριος ημών, ως θαυμαστόν το όνομά σου εν πάση τη γη· ότι επήρθη η μεγαλοπρέπειά σου υπεράνω των ουρανών.
Sal 8:3	εκ στόματος νηπίων και θηλαζόντων κατηρώσω αίνον ένεκα των εχθρών σου του καταλύσαι εχθρόν και εκδικητήν.
Sal 8:4	ότι όψομαι τους ουρανούς, έργα των δακτύλων σου, σελήνην και αστέρας, α συ εθεμελίωσας·
Sal 8:5	τι εστιν άνθρωπος, ότι μιμήσκη αυτού; ή υιος ανθρώπου, ότι επισκέπητν αυτόν;
Sal 8:6	ηλάττωσας αυτόν βραχύ τι παρ' αγγέλους, δόξη και τιμή εστεφάνωσας αυτόν,
Sal 8:7	και κατέστησας αυτόν επί τα έργα των χειρών σου· πάντα υπέταξας υποκάτω των ποδών αυτού,
Sal 8:8	πρόβατα, και βόας απάσας, έτι δε και τα κτήνη του πεδίου,
Sal 8:9	τα πετεινά του ουρανού και τους ιχθύας της θαλάσσης, τα διαπορευόμενα τρίβους θαλασσών.
Sal 8:10	Κύριε ο Κύριος ημών, ως θαυμαστόν το όνομά σου εν πάση τη γη!
Sal 9:1	Εις το τέλος, υπέρ των κρυφίων του υιού· ψαλμός τω Δαυίδ.
Sal 9:2	ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ σοι, Κύριε, εν όλη καρδιά μου, διηγήσομαι πάντα τα θαυμάσιά σου·
Sal 9:3	ευφρανθήσομαι και αγαλλιόσομαι εν σοί, ψαλώ τω ονόματί σου, Ύψιστε.
Sal 9:4	εν τω αποστραφήναι τον εχθρόν μου εις τα οπίσω, ασθενήσουσι και απολούνται από προσώπου σου,
Sal 9:5	ότι εποίησας την κρίσιν μου και την δίκην μου, εκάθισας επί θρόνου ο κρίνων δικαιοσύνην.
Sal 9:6	επετίμησας έθνεσι, και απώλετο ο ασεβής· το όνομα αυτού εξήλειψας εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος.
Sal 9:7	του εχθρού εξέλιπον αι ρομφαίαι εις τέλος, και πόλεις καθείλες· απώλετο το μνημόσυνον αυτού μετ' ήχου,
Sal 9:8	και ο Κύριος εις τον αιώνα μένει. ητοιμάσεν εν κρίσει τον θρόνον αυτού,
Sal 9:9	και αυτός κρινεί την οικουμένην εν δικαιοσύνη, κρινεί λαούς εν ευθύτητι.
Sal 9:10	και εγένετο Κύριος καταφυγή τω πένητι, βοηθός εν ευκαιρία εν θλίψει·
Sal 9:11	και ελπισάτωσαν επί σοί οι γινώσκοντες το όνομά σου, ότι ουκ εγκατέλιπες τους εκζητούντάς σε, Κύριε.
Sal 9:12	ψάλατε τω Κυρίω, τω κατοικούντι εν Σιών, αναγγείλατε εν τοις έθνεσι τα επιτηδεύματα αυτού,

Sal 9:13	ότι εκζητών τα αίματα αυτών εμνήσθη, ουκ επελάθετο της κραυγής των πενήτων.
Sal 9:14	ελέησόν με, Κύριε, ίδε την ταπείνωσίν μου εκ των εχθρών μου, ο υψών με εκ των πυλών του θανάτου,
Sal 9:15	όπως αν εξαγγείλω πάσας τας αιτήσεις σου εν ταις πύλαις της θυγατρός Σιών. αγαλλιάσομαι επί τω σωτηρίω σου.
Sal 9:16	ενεπάγησαν έθνη εν διαφθορά, ή εποίησαν, εν παγίδι ταύτη, ή έκρουσαν, συνελήφθη ο πούς αυτών.
Sal 9:17	γινώσκεται Κύριος κρίματα ποιών, εν τοις έργοις των χειρών αυτού συνελήφθη ο αμαρτωλός. (ωδή διαψάλματος).
Sal 9:18	αποστραφήτωσαν οι αμαρτωλοί εις τον άδην, πάντα τα έθνη τα επιλανθανόμενα του Θεού,
Sal 9:19	ότι ουκ εις τέλος επιλησθήσεται ο πτωχός, η υπομονή των πενήτων ουκ απολείται εις τέλος.
Sal 9:20	ανάστηθι, Κύριε, μη κραταιούσθω άνθρωπος, κριθήτωσαν έθνη ενώπιόν σου.
Sal 9:21	κατάστησον, Κύριε, νομοθέτην επ ' αυτούς, γνώτωσαν έθνη ότι άνθρωποί εισιν. (διάψαλμα).
Sal 9:22	Ινατί, Κύριε, αφέστηκας μακρόθεν, υπεροράς εν ευκαιρίαις εν θλίψεσιν;
Sal 9:23	εν τω υπερηφανεύεσθαι τον ασεβή εμπυρίζεται ο πτωχός, συλλαμβάνονται εν διαβουλίαις, οίς διαλογίζονται.
Sal 9:24	ότι επαινείται ο αμαρτωλός εν ταις επιθυμίαις της ψυχής αυτού, και ο αδικών ενευλογείται·
Sal 9:25	παρώξυνε τον Κύριον ο αμαρτωλός· κατά το πλήθος της οργής αυτού ουκ εκζητήσει· ουκ έστιν ο Θεός ενώπιον αυτού.
Sal 9:26	βεβηλούνται αι οδοί αυτού εν παντί καιρω, ανταναιρείται τα κρίματά σου από προσώπου αυτού, πάντων των εχθρών αυτού κατακυριεύσει·
Sal 9:27	είπε γαρ εν καρδιά αυτού· ου μη σαλευθώ, από γενεάς εις γενεάν άνευ κακού.
Sal 9:28	ου αράς το στόμα αυτού γέμει και πικρίας και δόλου, υπό την γλώσσαν αυτού κόπος και πόνος.
Sal 9:29	εγκάθηται ενέδρα μετά πλουσίων, εν αποκρύφοις του αποκτείνει αθων· οι οφθαλμοί αυτού εις τον πένητα αποβλέπουσιν·
Sal 9:30	ενεδρεύει εν αποκρύφω ως λέων εν τη μάνδρα αυτού, ενεδρεύει του αρπάσαι πτωχόν, αρπάσαι πτωχόν εν τω ελκύσαι αυτόν·
Sal 9:31	εν τη παγίδι αυτού ταπεινώσει αυτόν, κύψει και πεσειται εν τω αυτόν κατακυριεύσαι των πενήτων.

Sal 9:32	είπε γαρ εν καρδία αυτού· επιλέλησται ο Θεός, απέστρεψε το πρόσωπον αυτού του μη βλέπειν εις τέλος.
Sal 9:33	ανάστηθι, Κύριε ο Θεός μου, υψωθήτω η χείρ σου, μη επιλάθη των πενήτων.
Sal 9:34	ένεκεν τίνος παρώργισεν ο ασεβής τον Θεόν; είπε γαρ εν καρδία αυτού· ουκ εκζητήσει.
Sal 9:35	βλέπεις, ότι συ πόνον και θυμόν κατανοείς του παραδούναι αυτούς εις χείράς σου· σοί εγκαταλέλειπται ο πτωχός, ορφανω συ ήσθα βοηθός.
Sal 9:36	σύντριψον τον βραχίονα του αμαρτωλού και πονηρού, ζητηθήσεται η αμαρτία αυτού, και ου μη ευρεθή.
Sal 9:37	βασιλεύσει Κύριος εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος, απολείσθε έθνη εκ της γης αυτού.
Sal 9:38	την επιθυμίαν των πενήτων εισήκουσε Κύριος, την ετοιμασίαν της καρδιάς αυτών προσέσχε το ους σου
Sal 9:39	κρίναι ορφανω και ταπεινω, ίνα μη προσθή έτι μεγαλαυχείν άνθρωπος επί της γης.
Sal 10:1	Εις το τέλος· ψαλμός τω Δαυϊδ. ΕΠΙ τω Κυρίω πέποιθα· Πως ερείτε τη ψυχή μου· μεταναστεύου επί τα όρη ως στρουθίον;
Sal 10:2	ότι ιδού οι αμαρτωλοί ενέτειναν τόξον, ητοίμασαν βέλη εις φαρέτραν του κατατοξεύσαι εν σκοτομήνη τους ευθείς τη καρδιά.
Sal 10:3	ότι α συ κατηρτίσω, αυτοί καθείλον· ο δε δίκαιος τι εποίησε;
Sal 10:4	Κύριος εν ναω αγίω αυτού· Κύριος εν ουρανω ο θρόνος αυτού. οι οφθαλμοί αυτού εις τον πένητα αποβλέπουσι, τα βλέφαρα αυτού εξετάζει τους υιούς των ανθρώπων.
Sal 10:5	Κύριος εξετάζει τον δίκαιον και τον ασεβή, ο δε αγαπών την αδικίαν μισεί την εαυτού ψυχήν.
Sal 10:6	επιβρέξει επί αμαρτωλούς παγίδας, πυρ και θείον και πνεύμα καταιγίδος η μερίς του ποτηρίου αυτών.
Sal 10:7	ότι δίκαιος Κύριος, και δικαιοσύνας ηγάπησεν, ευθύτητας είδε το πρόσωπον αυτού.
Sal 11:1	Εις το τέλος, υπέρ της ογδόης· ψαλμός τω Δαυϊδ.
Sal 11:2	ΣΩΣΟΝ με, Κύριε, ότι εκλέλοιπεν όσιος, ότι ωλιγώθησαν αι αλήθειαι από των υιών των ανθρώπων.
Sal 11:3	μάταια ελάλησεν έκαστος προς τον πλησίον αυτού, χείλη δόλια εν καρδία, και εν καρδία ελάλησε κακά.
Sal 11:4	εξολοθρεύσαι Κύριος πάντα τα χείλη τα δόλια και γλώσσαν μεγαλορρήμονα.

Sal 11:5	τους ειπόντας· την γλώσσαν ημών μεγαλυνούμεν, τα χείλη ημών παρ ' ημίν εστι· τις ημών Κύριός εστιν;
Sal 11:6	από της ταλαιπωρίας των πτωχών και από του στεναγμού των πενήτων, νυν αναστήσομαι, λέγει Κύριος· θήσομαι εν σωτηρίω, παρησιασσομαι εν αυτω.
Sal 11:7	τα λόγια Κυρίου λόγια αγνά, αργύριον πεπτρωμένον, δοκίμιον τη γη κεκαθαρισμένον επταπλασίως.
Sal 11:8	συ, Κύριε, φυλάξαις ημάς και διατηρήσαις ημάς από της γενεάς ταύτης και εις τον αιώνα.
Sal 11:9	κύκλω οι ασεβείς περιπατούσι· κατά το ύψος σου επολυώρησας τους υιούς των ανθρώπων.
Sal 12:1	Εις το τέλος· ψαλμός τω Δαυΐδ.
Sal 12:2	ΕΩΣ πότε, Κύριε, επιλήση μου εις τέλος; έως πότε αποστρέψεις το πρόσωπόν σου απ ' εμού;
Sal 12:3	έως τίνος θήσομαι βουλάς εν ψυχή μου, οδύνας εν καρδία μου ημέρας και νυκτός; έως πότε υψωθήσεται ο εχθρός μου επ ' εμέ;
Sal 12:4	επίβλεψον, εισάκουσόν μου, Κύριε ο Θεός μου· φώτισον τους οφθαλμούς μου, μήποτε υπνώσω εις θάνατον,
Sal 12:5	μήποτε είπη ο εχθρός μου· ίσχυσα προς αυτόν· οι θλίβοντές με αγαλλιάσονται, εάν σαλευθώ.
Sal 12:6	εγώ δε επί τω ελέει σου ήλπισα, αγαλλιάσεται η καρδία μου επί τω σωτηρίω σου· άσω τω Κυρίω τω ευεργετήσαντί με και ψαλώ τω ονόματι Κυρίου του Υψίστου.
Sal 13:1	Εις το τέλος· ψαλμός τω Δαυΐδ. ΕΙΠΕΝ άφρων εν καρδία αυτού· ουκ έστι Θεός. διεφθάρησαν και εβδελύχθησαν εν επιτηδεύμασιν, ουκ έστι ποιών χρηστότητα, ουκ έστιν έως ενός.
Sal 13:2	Κύριος εκ του ουρανού διέκυψεν επί τους υιούς των ανθρώπων του ιδείν ει έστι συνιών ή εκζητών τον Θεόν.
Sal 13:3	πάντες εξέκλιναν, άμα ηχρειώθησαν, ουκ έστι ποιών χρηστότητα, ουκ έστιν έως ενός [τάφος ανεωγμένος ο λάρυγξ αυτών, ταις γλώσσαις αυτών εδολιούσαν· ιός ασπίδων υπό τα χείλη αυτών, ων το στόμα αράς και πικρίας γέμει, οξείς οι πόδες αυτών εκχέαι αίμα, σύντριμμα και ταλαιπωρία εν ταις οδοίς αυτών, και οδόν ειρήνης ουκ έγνωσαν· ουκ έστι φόβος Θεού απέναντι των οφθαλμών αυτών.]
Sal 13:4	ουχί γνώσονται πάντες οι εργαζόμενοι την ανομίαν; οι εσθιοντες τον λαόν μου βρώσει άρτου τον Κύριον ουκ επεκαλέσαντο.
Sal 13:5	εκεί εδειλίασαν φόβω, ου ουκ ην φόβος, ότι ο Θεός εν γενεά δικαία.
Sal 13:6	βουλήν πτωχού κατησχύνατε, ο δε Κύριος ελπίς αυτού εστι.
Sal 13:7	τις δώσει εκ Σιών το σωτήριον του Ισραήλ; εν τω επιστρέψαι Κύριον την

	αιχμαλωσίαν του λαού αυτού αγαλλιάσεται Ιακώβ και ευφρανθήσεται Ισραήλ.
Sal 14:1	Ψαλμός τω Δαυίδ. ΚΥΡΙΕ, τις παροικήσει εν τω σκηνώματί σου; ή τις κατασκηνώσει εν όρει αγίω σου;
Sal 14:2	πορευόμενος άμωμος και εργαζόμενος δικαιοσύνην, λαλών αλήθειαν εν καρδιά αυτού,
Sal 14:3	ος ουκ εδόλωσεν εν γλώσση αυτού, ουδέ εποίησε τω πλησίον αυτού κακόν και ονειδισμόν ουκ έλαβεν επί τοις έγγιστα αυτού.
Sal 14:4	εξουδένωται ενώπιον αυτού πονηρευόμενος, τους δε φοβουμένους τον Κύριον δοξάζει· ο ομνύων τω πλησίον αυτού και ουκ αθετών·
Sal 14:5	το αργύριον αυτού ουκ έδωκεν επί τόκω και δώρα επ ' αθώοις ουκ έλαβεν. ο ποιών ταύτα, ου σαλευθήσεται εις τον αιώνα.
Sal 15:1	Στηλογραφία τω Δαυίδ. ΦΥΛΑΞΟΝ με, Κύριε, ότι επί σοί ήλπισα.
Sal 15:2	είπα τω Κυρίω· Κύριός μου ει συ, ότι των αγαθών μου ου χρείαν έχεις.
Sal 15:3	τοις αγίοις τοις εν τη γη αυτού εθαυμάστωσεν ο Κύριος, πάντα τα θελήματα αυτού εν αυτοίς.
Sal 15:4	επληθύνθησαν αι ασθένειαι αυτών, μετά ταύτα ετάχυναν· ου μη συναγάγω τας συναγωγάς αυτών εξ αιμάτων, ουδ ' ου μη μνησθώ των ονομάτων αυτών δια χειλέων μου.
Sal 15:5	Κύριος μερίς της κληρονομίας μου και του ποτηρίου μου· συ ει ο αποκαθιστών την κληρονομίαν μου εμοί.
Sal 15:6	σχοινία επέπεσέ μοι εν τοις κρατίστοις· και γαρ η κληρονομία μου κρατίστη μοί εστιν.
Sal 15:7	ευλογήσω τον Κύριον τον συνετίσαντά με· έτι δε και έως νυκτός επαίδευσάν με οι νεφροί μου.
Sal 15:8	προωρόμην τον Κύριον ενώπιόν μου διαπαντός, ότι εκ δεξιών μου εστιν, ίνα μη σαλευθώ.
Sal 15:9	δια τούτο ηυφράνθη η καρδιά μου, και ηγαλλιάσατο η γλώσσά μου, έτι δε και η σάρξ μου κατασκηνώσει επ ' ελπίδι,
Sal 15:10	ότι ουκ εγκαταλείψεις την ψυχήν μου εις άδην, ουδέ δώσεις τον όσιόν σου ιδείν διαφθοράν.
Sal 15:11	εγνώρισάς μοι οδούς ζωής· πληρώσεις με ευφροσύνης μετά του προσώπου σου, τερπνότητες εν τη δεξιά σου εις τέλος.
Sal 16:1	Προσευχή του Δαυίδ. ΕΙΣΑΚΟΥΣΟΝ, Κύριε, της δικαιοσύνης μου, πρόσχες τη δεήσει μου, ενώτισαι την προσευχήν μου ουκ εν χείλεσι δολίοις.
Sal 16:2	εκ προσώπου σου το κρίμά μου εξέλθοι, οι οφθαλμοί μου ιδέτωσαν ευθύτητας.

Sal 16:3	εδοκίμασας την καρδίαν μου, επεσκέψω νυκτός· επύρωσάς με, και ουχ ευρέθη εν εμοί αδικία.
Sal 16:4	όπως αν μη λαλήση το στόμα μου τα έργα των ανθρώπων, δια τους λόγους των χειλέων σου εγώ εφύλαξα οδούς σκληράς.
Sal 16:5	κατάρτισαι τα διαβήματά μου εν ταις τρίβοις σου, ίνα μη σαλευθώσι τα διαβήματά μου.
Sal 16:6	εγώ εκέκραξα, ότι επήκουσάς μου, ο Θεός· κλίνον το ους σου εμοί και εισάκουσον των ρημάτων μου.
Sal 16:7	θαυμάστωσον τα ελέη σου, ο σώζων τους ελπίζοντας επί σε εκ των ανθεσθηκότων τη δεξιά σου.
Sal 16:8	φύλαξόν με ως κόρην οφθαλμού· εν σκέπη των πτερυγών σου σκεπάσεις με
Sal 16:9	από προσώπου ασεβών των ταλαιπωρησάντων με. οι εχθροί μου την ψυχήν μου περιέσχον·
Sal 16:10	το στόμα αυτών συνέκλεισαν, το στόμα αυτών ελάλησεν υπερηφανίαν.
Sal 16:11	εκβαλόντες με νυί περιεκύκλωσάν με, τους οφθαλμούς αυτών έθεντο εκκλίναι εν τη γη.
Sal 16:12	υπέλαβόν με ωσει λέων έτοιμος εις θήραν και ωσει σκύμνος οικών εν αποκρύφοις.
Sal 16:13	ανάστηθι, Κύριε, πρόφθασον αυτούς και υποσκέλισον αυτούς, ρύσαι την ψυχήν μου από ασεβούς, ρομφαίαν σου από εχθρών της χειρός σου.
Sal 16:14	Κύριε, από ολίγων από γης διαμέρισον αυτούς εν τη ζωή αυτών, και των κεκρυμμένων σου επλήσθη η γαστήρ αυτών, εχορτάσθησαν υιών [Άλλη γραφή· υείων], και αφήκαν τα κατάλοιπα τοις νηπίοις αυτών.
Sal 16:15	εγώ δε εν δικαιοσύνη οφθήσομαι τω προσώπω σου, χορτασθήσομαι εν τω οφθίναί μοι την δόξαν σου.
Sal 17:1	Εις το τέλος· τω παιδί Κυρίου τω Δαυΐδ, α ελάλησεν τω Κυρίω τους λόγους της ωδής ταύτης εν ημέρα, ή ερρύσατο αυτόν ο Κύριος εκ χειρός πάντων των εχθρών αυτού και εκ χειρός Σαούλ,
Sal 17:2	και είπεν· ΑΓΑΠΗΣΩ σε, Κύριε, η ισχύς μου.
Sal 17:3	Κύριος στερέωμά μου και καταφυγή μου και ρύστης μου. Ο Θεός μου βοηθός μου, ελπιώ επ ' αυτόν, υπερασπιστής μου και κέρας σωτηρίας μου και αντιλήπτωρ μου.
Sal 17:4	αινών επικαλέσομαι τον Κύριον και εκ των εχθρών μου σωθήσομαι.
Sal 17:5	περιέσχον με ωδίνες θανάτου, και χείμαρροι ανομίας εξετάραξάν με.
Sal 17:6	ωδίνες άδου περιεκύκλωσάν με, προέφθασάν με παγίδες θανάτου.

Sal 17:7	και εν τω θλίβεσθαι με επεκαλεσάμην τον Κύριον και προς τον Θεόν μου εκέκραξα· ήκουσεν εκ ναού αγίου αυτού φωνής μου, και η κραυγή μου ενώπιον αυτού εισελεύσεται εις τα ώτα αυτού.
Sal 17:8	και εσαλεύθη και έντρομος εγενήθη η γη, και τα θεμέλια των ορέων εταράχθησαν και εσαλεύθησαν, ότι ωργίσθη αυτοίς ο Θεός.
Sal 17:9	ανέβη καπνός εν οργή αυτού και πυρ από προσώπου αυτού καταφλεγήσεται, άνθρακες ανήφθησαν απ ' αυτού.
Sal 17:10	και έκλινεν ουρανούς και κατέβη, και γνόφος υπό τους πόδας αυτού.
Sal 17:11	και επέβη επί Χερουβίμ και επετάσθη, επετάσθη επί πτερούγων ανέμων.
Sal 17:12	και έθετο σκότος αποκρυφήν αυτού· κύκλω αυτού η σκηνή αυτού, σκοτεινόν ύδωρ εν νεφέλαις αέρων.
Sal 17:13	από της τηλαυγήσεως ενώπιον αυτού αι νεφέλαι διήλθον, χάλαιζα και άνθρακες πυρός.
Sal 17:14	και εβρόντησεν εξ ουρανού Κύριος, και ο Ύψιστος έδωκε φωνήν αυτού·
Sal 17:15	εξαπέστειλε βέλη και εσκορπισεν αυτούς και αστραπάς επλήθυσε και συνετάραξεν αυτούς.
Sal 17:16	και ώφθησαν αι πηγαί των υδάτων, και ανεκαλύφθη τα θεμέλια της οικουμένης από επιτιμήσεώς σου, Κύριε, από εμπνεύσεως πνεύματος οργής σου.
Sal 17:17	εξαπέστειλεν εξ ύψους και έλαβέ με, προσελάβετό με εξ υδάτων πολλών.
Sal 17:18	ρύσεται με εξ εχθρών μου δυνατών, και εκ των μισούντων με, ότι εστερεώθησαν υπέρ εμέ.
Sal 17:19	προέφθασάν με εν ημέρα κακώσεώς μου, και εγένετο Κύριος αντιστήριγμά μου
Sal 17:20	και εξήγαγέ με εις πλατυσμόν, ρύσεται με, ότι ηθέλησέ με.
Sal 17:21	και ανταποδώσει μοι Κύριος κατά την δικαιοσύνην μου και κατά την καθαριότητα των χειρών μου ανταποδώσει μοι,
Sal 17:22	ότι εφύλαξα τας οδούς Κυρίου και ουκ ησέβησα από του Θεού μου,
Sal 17:23	ότι πάντα τα κρίματα αυτού ενώπιόν μου, και τα δικαιώματα αυτού ουκ απέστησαν απ ' εμού.
Sal 17:24	και έσομαι άμωμος μετ ' αυτού και φυλάξομαι από της ανομίας μου.
Sal 17:25	και ανταποδώσει μοι Κύριος κατά την δικαιοσύνην μου και κατά την καθαριότητα των χειρών μου ενώπιον των οφθαλμών αυτού.
Sal 17:26	μετά οσίου όσιος έση, και μετά ανδρός αθώου αθως έση,
Sal 17:27	και μετά εκλεκτού εκλεκτός έση και μετά στρεβλού διαστρέψεις.

Sal 17:28	ότι συ λαόν ταπεινόν σώσεις και οφθαλμούς υπερηφάνων ταπεινώσεις.
Sal 17:29	ότι συ φωτιείς λύχνον μου, Κύριε ο Θεός μου, φωτιείς το σκότος μου.
Sal 17:30	ότι εν σοί ρυσθήσομαι από πειρατηρίου και εν τω Θεω μου υπερβήσομαι τείχος.
Sal 17:31	ο Θεός μου, άμωμος η οδός αυτού, τα λόγια Κυρίου πεπυρωμένα, υπερασπιστής εστι πάντων των ελπίζόντων επ' αυτόν.
Sal 17:32	ότι τις Θεός πλήν του Κυρίου, και τις Θεός πλήν του Θεού ημών;
Sal 17:33	ο Θεός ο περιζωννύων με δύναμιν και έθετο άμωμον την οδόν μου·
Sal 17:34	καταριζόμενος τους πόδας μου ωσει ελάφου και επί τα υψηλά ιστών με·
Sal 17:35	διδάσκων χειράς μου εις πόλεμον και έθου τόξον χαλκούν τους βραχιόνάς μου·
Sal 17:36	και έδωκάς μοι υπερασπισμόν σωτηρίας, και η δεξιά σου αντελάβετό μου, και η παιδεία σου ανώρθωσέ με εις τέλος, και η παιδεία σου αυτή με διδάξει.
Sal 17:37	επλάτυνας τα διαβήματά μου υποκάτω μου, και ουκ ησθένησαν τα ίχνη μου.
Sal 17:38	καταδιώξω τους εχθρούς μου και καταλήψομαι αυτούς και ουκ αποστραφήσομαι, έως αν εκλίπωσιν·
Sal 17:39	εκθλίψω αυτούς, και ου μη δύνωνται στήναι, πεσούνται υπό τους πόδας μου.
Sal 17:40	και περιέζωσάς με δύναμιν εις πόλεμον, συνεπόδισας πάντας τους επανισταμένους επ' εμέ υποκάτω μου.
Sal 17:41	και τους εχθρούς μου έδωκάς μοι νότον και τους μισούντάς με εξωλόθρευσας.
Sal 17:42	εκέκραξαν, και ουκ ην ο σώζων, προς Κύριον, και ουκ εισήκουσεν αυτών.
Sal 17:43	και λεπτυνώ αυτούς ωσει χνούν κατά πρόσωπον ανέμου, ως πηλόν πλατειών λεανώ αυτούς.
Sal 17:44	ρύση με εξ αντιλογίας λαού, καταστήσεις με εις κεφαλήν εθνών. λαός, ον ουκ έγνων, εδούλευσέ μοι,
Sal 17:45	εις ακοήν ωτίου υπήκουσέ μου· υιοί αλλότριοι εψεύσαντό μοι,
Sal 17:46	υιοί αλλότριοι επαλαιώθησαν και εχώλαναν από των τρίβων αυτών.
Sal 17:47	ζη Κύριος, και ευλογητός ο Θεός μου και υψωθήτω ο Θεός της σωτηρίας μου,
Sal 17:48	ο Θεός ο διδούς εκδικήσεις εμοί, και υποτάξας λαούς υπ' εμέ,
Sal 17:49	ο ρύστης μου εξ εχθρών μου οργίλων, από των επανισταμένων επ' εμέ υψώσεις με, από ανδρός αδίκου ρύσαι με.
Sal 17:50	δια τούτο εξομολογήσομαί σοι εν έθνεσι, Κύριε, και τω ονόματί σου ψαλά,
Sal 17:51	μεγαλύνων τας σωτηρίας του βασιλέως αυτού, και ποιών έλεος τω χριστω

	αυτού, τω Δαυΐδ και τω σπέρματι αυτού έως αιώνος.
Sal 18:1	Εις το τέλος· ψαλμός τω Δαυΐδ.
Sal 18:2	ΟΙ ΟΥΡΑΝΟΙ διηγούνται δόξαν Θεού, ποιήσιν δε χειρών αυτού αναγγέλλει το στερέωμα.
Sal 18:3	ημέρα τη ημέρα ερεύγεται ρήμα, και νύξ νυκτί αναγγέλλει γνώσιν.
Sal 18:4	ουκ εισί λαλιαί ουδέ λόγοι, ων ουχί ακούονται αι φωναί αυτών·
Sal 18:5	εις πάσαν την γην εξήλθεν ο φθόγγος αυτών και εις τα πέρατα της οικουμένης τα ρήματα αυτών.
Sal 18:6	εν τω ηλίω έθετο το σκήνωμα αυτού· και αυτός ως νυμφίος εκπορευόμενος εκ παστού αυτού, αγαλλιάζεται ως γίγας δραμείν οδόν αυτού.
Sal 18:7	απ' άκρου του ουρανού η έξοδος αυτού, και το κατάντημα αυτού έως άκρου του ουρανού, και ουκ έστιν ος αποκρυβήσεται της θέρμης αυτού.
Sal 18:8	ο νόμος του Κυρίου άμωμος, επιστρέφων ψυχάς· η μαρτυρία Κυρίου πιστή, σοφίζουσα νήπια.
Sal 18:9	τα δικαιώματα Κυρίου ευθέα, ευφραίνοντα καρδιάν· η εντολή Κυρίου τηλαυγής, φωτίζουσα οφθαλμούς·
Sal 18:10	ο φόβος Κυρίου αγνός, διαμένων εις αιώνα αιώνος· τα κρίματα Κυρίου αληθινά, δεδικαιωμένα επί το αυτό,
Sal 18:11	επιθυμητά υπέρ χρυσίον και λίθον τίμιον πολύν και γλυκύτερα υπέρ μέλι και κηρίον.
Sal 18:12	και γαρ ο δούλος σου φυλάσσει αυτά· εν τω φυλάσσειν αυτά ανταπόδοσις πολλή.
Sal 18:13	παραπτώματα τις συνήσει; εκ των κρυφίων μου καθάρισόν με.
Sal 18:14	και από αλλοτρίων φείσαι του δούλου σου· εάν μη μου κατακυριεύσωσι, τότε άμωμος έσομαι και καθαρισθήσομαι από αμαρτίας μεγάλης.
Sal 18:15	και έσονται εις ευδοκίαν τα λόγια του στόματός μου και η μελέτη της καρδιάς μου ενώπιόν σου δια παντός, Κύριε, βοηθέ μου και λυτρωτά μου.
Sal 19:1	Εις το τέλος· ψαλμός τω Δαυΐδ.
Sal 19:2	ΕΠΑΚΟΥΣΑΙ σου Κύριος εν ημέρα θλίψεως, υπερασπίσαι σου το όνομα του Θεού Ιακώβ.
Sal 19:3	εξαποστείλαι σοι βοήθειαν εξ αγίου και εκ Σιών αντιλάβοιτό σου.
Sal 19:4	μνησθείη πάσης θυσίας σου και το ολοκαύτωμά σου πιανάτω. (διάψαλμα).
Sal 19:5	δώη σοι Κύριος κατά την καρδιάν σου και πάσαν την βουλήν σου πληρώσαι.

Sal 19:6	αγαλλιασόμεθα εν τω σωτηρίω σου και εν ονόματι Κυρίου Θεού ημών μεγαλυνθησόμεθα. πληρώσαι Κύριος πάντα τα αιτήματά σου.
Sal 19:7	νυν έγνων ότι έσωσε Κύριος τον χριστόν αυτού· επακούσεται αυτού εξ ουρανού αγίου αυτού· εν δυναστείαις η σωτηρία της δεξιάς αυτού.
Sal 19:8	ούτοι εν άρμασι και ούτοι εν ίπποις, ημείς δε εν ονόματι Κυρίου Θεού ημών μεγαλυνθησόμεθα.
Sal 19:9	αυτοί συνεποδίσθησαν και έπεσαν, ημείς δε ανέστημεν και ανωρθώθημεν.
Sal 19:10	Κύριε, σώσον τον βασιλέα, και επάκουσον ημών, εν ή αν ημέρα επικαλεσώμεθά σε.
Sal 20:1	Εις το τέλος· ψαλμός τω Δαυϊδ.
Sal 20:2	ΚΥΡΙΕ, εν τη δυνάμει σου ευφρανθήσεται ο βασιλεύς και επί τω σωτηρίω σου αγαλλιάσεται σφόδρα.
Sal 20:3	την επιθυμίαν της καρδιάς αυτού έδωκας αυτω και την θέλησιν των χειλέων αυτού ουκ εστέρησας αυτόν. (διάψαλμα).
Sal 20:4	ότι προέφθασας αυτόν εν ευλογίαις χρηστότητας, έθηκας επί την κεφαλήν αυτού στέφανον εκ λίθου τιμίου.
Sal 20:5	ζωήν ητήσατό σε, και έδωκας αυτω, μακρότητα ημερών εις αιώνα αιώνος.
Sal 20:6	μεγάλη η δόξα αυτού εν τω σωτηρίω σου, δόξαν και μεγαλοπρέπειαν επιθήσεις επ ' αυτόν·
Sal 20:7	ότι δώσεις αυτω ευλογίαν εις αιώνα αιώνος, ευφρανείς αυτόν εν χαρά μετά του προσώπου σου.
Sal 20:8	ότι ο βασιλεύς ελπίζει επί Κύριον και εν τω ελέει του Υψίστου ου μη σαλευθή.
Sal 20:9	ευρεθείη η χείρ σου πάσι τοις εχθροίς σου, η δεξιά σου εύροι πάντας τους μισούντάς σε.
Sal 20:10	θήσεις αυτούς εις κλίβανον πυρός εις καιρόν του προσώπου σου· Κύριος εν οργή αυτού συνταράξει αυτούς, και καταφάγεται αυτούς πυρ.
Sal 20:11	τον καρπόν αυτών από της γης απολείς και το σπέρμα αυτών από υιών ανθρώπων,
Sal 20:12	ότι έκλιναν εις σε κακά, διελογίσαντο βουλάς, αις ου μη δύνωνται στήναι.
Sal 20:13	ότι θήσεις αυτούς νώτον· εν τοις περιλοίποις σου ετοιμάσεις το πρόσωπον αυτών.
Sal 20:14	υψώθητι, Κύριε, εν τη δυνάμει σου· άσομεν και ψαλούμεν τας δυναστείας σου.
Sal 21:1	Εις το τέλος, υπέρ της αντιλήψεως της εωθινής· ψαλμός τω Δαυϊδ.
Sal 21:2	Ο ΘΕΟΣ, ο Θεός μου, πρόσχες μοι· ίνα τι εγκατέλιπές με; μακράν από της

	σωτηρίας μου οι λόγοι των παραπτωμάτων μου.
Sal 21:3	ο Θεός μου, κεκράξομαι ημέρας, και ουκ εισακούση, και νυκτός, και ουκ εις άνοιαν εμοί.
Sal 21:4	συ δε εν αγίω κατοικείς, ο έπαινος του Ισραήλ.
Sal 21:5	επί σοί ήλπισαν οι πατέρες ημών, ήλπισαν, και ερρύσω αυτούς·
Sal 21:6	προς σε εκέκραξαν και εσώθησαν, επί σοί ήλπισαν και ου κατησχύνθησαν.
Sal 21:7	εγώ δε ειμι σκώληξ και ουκ άνθρωπος, όνειδος ανθρώπων και εξουθένημα λαού.
Sal 21:8	πάντες οι θεωρούντές με εξεμυκτήρισάν με, ελάλησαν εν χείλεσιν, εκίνησαν κεφαλήν·
Sal 21:9	ήλπισεν επί Κύριον, ρυσάσθω αυτόν· σωσάτω αυτόν, ότι θέλει αυτόν.
Sal 21:10	ότι συ ει ο εκσπάσας με εκ γαστρός, η ελπίς μου από μαστών της μητρός μου·
Sal 21:11	επί σε επερρίφην εκ μήτρας, εκ κοιλίας μητρός μου Θεός μου ει συ·
Sal 21:12	μη αποστης απ' εμού, ότι θλίψις εγγύς, ότι ουκ έστιν ο βοηθών.
Sal 21:13	περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί, ταύροι πίονες περιέσχον με·
Sal 21:14	ήνοιξαν επ' εμέ το στόμα αυτών ως λέων αρπάζων και ωρνώμενος.
Sal 21:15	ωσει ύδωρ εξεχύθην, και διεσκορπίσθη πάντα τα οστά μου, εγενήθη η καρδιά μου ωσει κηρός τηκόμενος εν μέσω της κοιλίας μου·
Sal 21:16	εξηράνθη ωσει όστρακον η ισχύς μου, και η γλώσσά μου κεκόλληται τω λάρυγγί μου, και εις χουν θανάτου κατήγαγές με.
Sal 21:17	ότι εκύκλωσάν με κύνες πολλοί, συναγωγή πονηρευομένων περιέσχον με, ώρυσαν χείράς μου και πόδας.
Sal 21:18	εξηρίθμησαν πάντα τα οστά μου, αυτοί δε κατενόησαν και επείδόν με.
Sal 21:19	διεμερίσαντο τα ιμάτιά μου εαυτοίς και επί τον ιματισμόν μου έβαλον κλήρον.
Sal 21:20	συ δε, Κύριε, μη μακρύνης την βοήθειάν μου απ' εμού, εις την αντίληψίν μου πρόσχες.
Sal 21:21	ρύσαι από ρομφαίας την ψυχήν μου, και εκ χειρός κυνός την μονογενή μου·
Sal 21:22	σώσόν με εκ στόματος λέοντος και από κεράτων μονοκερώτων την ταπεινώσίν μου.
Sal 21:23	διηγήσομαι το όνομά σου τοις αδελφοίς μου, εν μέσω εκκλησίας υμνήσω σε.
Sal 21:24	οι φοβούμενοι τον Κύριον, αινέσατε αυτόν, άπαν το σπέρμα Ιακώβ, δοξάσατε αυτόν, φοβηθήτωσαν αυτόν άπαν το σπέρμα Ισραήλ,

Sal 21:25	ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδέ προσώχθισε τὴν δεήσιν τοῦ πτωχοῦ, οὐδέ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ κεραιγεῖναι με πρὸς αὐτὸν εἰσήκουσέ μου.
Sal 21:26	παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινό μου ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη, τὰς εὐχὰς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων αὐτόν.
Sal 21:27	φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν· ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
Sal 21:28	μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πάσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν,
Sal 21:29	ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν.
Sal 21:30	ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς, ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς γῆν. καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῷ ζῆ,
Sal 21:31	καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ· ἀναγγελήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη,
Sal 21:32	καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχνησομένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ Κύριος.
Sal 22:1	Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ. ΚΥΡΙΟΣ ποιμαίνει με καὶ οὐδὲν με υστερήσει.
Sal 22:2	εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν, ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με,
Sal 22:3	τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν. ὠδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.
Sal 22:4	εἴαν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιάς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἰ· ἡ ράβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταὶ με παρεκάλεσαν.
Sal 22:5	ἠτοιμάσας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με· ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κρᾶτιστον.
Sal 22:6	καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.
Sal 23:1	Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ· τῆς μίας Σαββάτων. ΤΟΥ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.
Sal 23:2	αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτὴν καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἠτοιμάσεν αὐτὴν.
Sal 23:3	τις ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου καὶ τις στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ;
Sal 23:4	ἄθως χερσὶ καὶ καθαρὸς τὴν καρδίαν, ὅς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ.
Sal 23:5	οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.
Sal 23:6	αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. (διάψαλμα).

Sal 23:7	ἀρατε πύλας, οι ἄρχοντες υμῶν, και ἐπάρθητε, πύλαι αἰώνιοι, και εἰσελεύσεται ο βασιλεύς της δόξης.
Sal 23:8	τις εστιν οὗτος ο βασιλεύς της δόξης; Κύριος κραταιός και δυνατός, Κύριος δυνατός εν πολέμῳ.
Sal 23:9	ἀρατε πύλας, οι ἄρχοντες υμῶν, και ἐπάρθητε, πύλαι αἰώνιοι, και εἰσελεύσεται ο βασιλεύς της δόξης.
Sal 23:10	τις εστιν οὗτος ο βασιλεύς της δόξης; Κύριος των δυνάμεων αὐτός εστιν ο βασιλεύς της δόξης.
Sal 24:1	Ψαλμός τῷ Δαυῖδ. ΠΡΟΣ σε, Κύριε, ἦρα την ψυχὴν μου, ο Θεός μου.
Sal 24:2	ἐπὶ σοὶ πέποιθα· μη καταισχυνηθῆν, μηδέ καταγελασάτωσάν με οι εχθροί μου.
Sal 24:3	και γαρ πάντες οι υπομένοντές σε ου μη καταισχυνηθῶσιν· αἰσχυνηθήτωσαν οι ανομούντες διακενής.
Sal 24:4	τας οδοὺς σου, Κύριε, γνώρισόν μοι, και τας τρίβους σου δίδαξόν με.
Sal 24:5	οδήγησόν με ἐπὶ την ἀλήθειάν σου και δίδαξόν με, ὅτι συ ει ο Θεός ο σωτήρ μου, και σε υπέμεινα ὅλην την ἡμέραν.
Sal 24:6	μνήσθητι των οἰκτιρῶν σου, Κύριε, και τα ελέη σου, ὅτι ἀπὸ του αἰώνός εἰσιν.
Sal 24:7	αμαρτίας νεότητός μου και ἀγνοίας μου μη μνησθῆς· κατὰ το ἔλεός σου μνήσθητί μου, συ, ἕνεκεν χρηστότητός σου, Κύριε.
Sal 24:8	χρηστός και ευθής ο Κύριος· δια τούτο νομοθετήσει αμαρτάνοντας εν ὁδῷ.
Sal 24:9	οδηγήσει πρᾶεῖς εν κρίσει, διδάξει πρᾶεῖς οδοὺς αὐτοῦ.
Sal 24:10	πάσαι αι ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος και ἀλήθεια τοῖς ἐκζητούσι την διαθήκην αὐτοῦ και τα μαρτύρια αὐτοῦ.
Sal 24:11	ἕνεκεν του ὀνόματός σου, Κύριε, και ἴλαση τη αμαρτία μου, πολλή γαρ εστι.
Sal 24:12	τις εστιν ἄνθρωπος ο φοβούμενος τον Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ εν ὁδῷ, ἡ ηρετίσατο.
Sal 24:13	η ψυχὴ αὐτοῦ εν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, και το σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γην.
Sal 24:14	κραταίωμα Κύριος των φοβουμένων αὐτόν, και η διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.
Sal 24:15	οι ὀφθαλμοί μου δια παντός προς τον Κύριον, ὅτι αὐτός ἐκοπάσει εκ παγίδος τους πόδας μου.
Sal 24:16	ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ και ἐλέησόν με, ὅτι μονογενής και πτωχός εἰμι ἐγώ.
Sal 24:17	αι θλίψεις της καρδίας μου ἐπληθύνθησαν· εκ των αναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.
Sal 24:18	ἴδε την ταπείνωσίν μου και τον κόπον μου και ἄφες πάσας τας αμαρτίας μου.

Sal 24:19	ίδε τους εχθρούς μου, ότι επληθύνθησαν και μίσος άδικον εμίσησάν με.
Sal 24:20	φύλαξον την ψυχήν μου και ρύσαί με· μη καταισχυνθείην, ότι ήλπισα επί σε.
Sal 24:21	άκακοι και ευθείς εκολλώντό μοι, ότι υπέμεινά σε, Κύριε.
Sal 24:22	λύτρωσαι, ο Θεός, τον Ισραήλ εκ πασών των θλίψεων αυτού.
Sal 25:1	Του Δαυιδ. ΚΡΙΝΟΝ με, Κύριε, ότι εγώ εν ακακία μου επορεύθην και επί τω Κυρίω ελπίζων, ου μη ασθενήσω.
Sal 25:2	δοκίμασόν με, Κύριε, και πείρασόν με, πύρωσον τους νεφρούς μου και την καρδίαν μου.
Sal 25:3	ότι το έλεός σου κατέναντι των οφθαλμών μου εστι, και ευηρέστησα εν τη αληθεία σου.
Sal 25:4	ουκ εκάθισα μετά συνεδρίου ματαιότητος και μετά παρανομούντων ου μη εισέλθω·
Sal 25:5	εμίσησα εκκλησίαν πονηρευομένων και μετά ασεβών ου μη καθίσω.
Sal 25:6	νίψομαι εν αθώοις τας χεiráς μου και κυκλώσω το θυσιαστήριόν σου, Κύριε,
Sal 25:7	του ακούσαί με φωνής αιnéσεώς σου και διηγήσασθαι πάντα τα θαυμάσιά σου.
Sal 25:8	Κύριε, ηγάπησα ευπρέπειαν οίκου σου και τόπον σκηνώματος δόξης σου.
Sal 25:9	μη συναπολέσης μετά ασεβών την ψυχήν μου και μετά ανδρών αιμάτων την ζωήν μου,
Sal 25:10	ων εν χερσίν ανομίαι, η δεξιά αυτών επλήσθη δώρων.
Sal 25:11	εγώ δε εν ακακία μου επορεύθην· λύτρωσαί με και ελέησόν με.
Sal 25:12	ο πούς μου έστη εν ευθύτητι· εν εκκλησίαις ευλογήσω σε, Κύριε.
Sal 26:1	Του Δαυιδ· προ του χρισθήναι. ΚΥΡΙΟΣ φωτισμός μου και σωτήρ μου· τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος υπερασπιστής της ζωής μου· από τίνος δειλιάσω;
Sal 26:2	εν τω εγγίζειν επ ' εμέ κακούντας του φαγείν τας σάρκας μου, οι θλίβοντές με και οι εχθροί μου, αυτοί ησθένησαν και έπεσαν.
Sal 26:3	εάν παρατάξεται επ ' εμέ παρεμβολή, ου φοβηθήσεται η καρδιά μου· εάν επαναστη επ ' εμέ πόλεμος, εν ταύτη εγώ ελπίζω.
Sal 26:4	μίαν ητησάμην παρά Κυρίου, ταύτην εκζητήσω· του κατοικείν με εν οίκω Κυρίου πάσας τας ημέρας της ζωής μου, του θεωρείν με την τερπνότητα Κυρίου και επισκέπτεσθαι τον ναόν τον άγιον αυτού.
Sal 26:5	ότι έκρυψέ με εν σκηνή αυτού εν ημέρα κακών μου, εσκέπασέ με εν αποκρύφω της σκηνής αυτού, εν πέτρα ύψωσέ με.
Sal 26:6	και νυν ιδού ύψωσε κεφαλήν μου επ ' εχθρούς μου· εκύκλωσα και έθυσσα εν τη

	σκηνή αυτού θυσίαν αλαλαγμού, άσομαι και ψαλώ τω Κυρίω.
Sal 26:7	εισάκουσον, Κύριε, της φωνής μου, ης εκέκραξα· ελέησόν με και εισάκουσόν μου.
Sal 26:8	σοί είπεν η καρδιά μου· εξεζήτησέ σε το πρόσωπόν μου· το πρόσωπόν σου, Κύριε, ζητήσω.
Sal 26:9	μη αποστρέψης το πρόσωπόν σου απ' εμού και μη εκκλίνης εν οργή από του δούλου σου· βοηθός μου γενού, μη αποσκορακίσης με και μη εγκαταλίπης με, ο Θεός, ο σωτήρ μου.
Sal 26:10	ότι ο πατήρ μου και η μήτηρ μου εγκατέλιπόν με, ο δε Κύριος προσελάβετό με.
Sal 26:11	νομοθέτησόν με, Κύριε, εν τη οδω σου και οδήγησόν με εν τρίβω ευθεία ένεκα των εχθρών μου.
Sal 26:12	μη παραδws με εις ψυχάς θλιβόντων με, ότι επανέστησάν μοι μάρτυρες άδικοι, και εψεύσατο η αδικία εαυτη.
Sal 26:13	πιστεύω του ιδείν τα αγαθά Κυρίου εν γη ζώντων.
Sal 26:14	υπόμεινον τον Κύριον· ανδρίζου, και κραταιούσθω η καρδιά σου, και υπόμεινον τον Κύριον.
Sal 27:1	Του Δαυΐδ. ΠΡΟΣ σε, Κύριε, εκέκραξα, ο Θεός μου, μη παρασιωπήσης απ' εμού, μήποτε παρασιωπήσης απ' εμού και ομοιωθήσομαι τοις καταβαίνουσιν εις λάκκον.
Sal 27:2	εισάκουσον της φωνής της δεήσεώς μου εν τω δέεσθαί με προς σε, εν τω αίρειν με χείράς μου προς ναόν άγιόν σου.
Sal 27:3	μη συνελκύσης μετά αμαρτωλών την ψυχήν μου και μετά εργαζομένων αδικίαν μη συναπολέσης με των λαλούντων ειρήνην μετά των πλησίον αυτών, κακά δε εν ταις καρδίαις αυτών.
Sal 27:4	δος αυτοίς, Κύριε, κατά τα έργα αυτών και κατά την πονηρίαν των επιτηδευμάτων αυτών· κατά τα έργα των χειρών αυτών δος αυτοίς, απόδος το ανταπόδομα αυτών αυτοίς.
Sal 27:5	ότι ου συνήκαν εις τα έργα Κυρίου και εις τα έργα των χειρών αυτού· καθελείς αυτούς και ου μη οικοδομήσεις αυτούς.
Sal 27:6	ευλογητός Κύριος, ότι εισήκουσε της φωνής της δεήσεώς μου.
Sal 27:7	Κύριος βοηθός μου και υπερασπιστής μου· επ' αυτω ήλπισεν η καρδιά μου, και εβοηθήτην, και ανέθαλεν η σάρξ μου· και εκ θελήματός μου εξομολογήσομαι αυτω.
Sal 27:8	Κύριος κραταίωμα του λαού αυτού και υπερασπιστής των σωτηρίων του χριστού αυτού εστι.
Sal 27:9	σώσον τον λαόν σου και ευλόγησον την κληρονομίαν σου και ποιίμανον αυτούς

	και έπαρον αυτούς έως του αιώνος.
Sal 28:1	Ψαλμός τω Δαυϊδ· εξοδίου σκηνης. ΕΝΕΓΚΑΤΕ τω Κυρίω, υιοί Θεού, ενέγκατε τω Κυρίω υιούς κριών, ενέγκατε τω Κυρίω δόξαν και τιμήν,
Sal 28:2	ενέγκατε τω Κυρίω δόξαν ονόματι αυτού, προσκυνήσατε τω Κυρίω εν αυλή αγία αυτού.
Sal 28:3	φωνή Κυρίου επί των υδάτων, ο Θεός της δόξης εβρόντησε, Κύριος επί υδάτων πολλών.
Sal 28:4	φωνή Κυρίου εν ισχύϊ, φωνή Κυρίου εν μεγαλοπρεπεία.
Sal 28:5	φωνή Κυρίου συντριβοντος κέδρους, και συντριψει Κύριος τας κέδρους του Λιβάνου
Sal 28:6	και λεπτυνει αυτάς ως τον μόσχον τον Λίβανον, και ο ηγαπημένος ως υιος μονοκερώτων.
Sal 28:7	φωνή Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός,
Sal 28:8	φωνή Κυρίου συσσειόντος έρημον και συσσεισει Κύριος την έρημον Κάδης.
Sal 28:9	φωνή Κυρίου καταρτιζομένη ελάφους, και αποκαλύψει δρυμούς· και εν τω ναω αυτού πας τις λέγει δόξαν.
Sal 28:10	Κύριος τον κατακλυσμόν κατοικιεί, και καθιείται Κύριος βασιλεύς εις τον αιώνα.
Sal 28:11	Κύριος ισχύν τω λαω αυτού δώσει, Κύριος ευλογήσει τον λαόν αυτού εν ειρήνη.
Sal 29:1	Εις το τέλος· ψαλμός ωδής του εγκαινισμού του οίκου· Δαυϊδ.
Sal 29:2	ΥΨΩΣΩ σε, Κύριε, ότι υπέλαβές με και ουκ εύφρανας τους εχθρούς μου επ' εμέ.
Sal 29:3	Κύριε ο Θεός μου, εκέκραξα προς σε, και ιάσω με·
Sal 29:4	Κύριε, ανήγαγες εξ άδου την ψυχήν μου, έσωσάς με από των καταβαινόντων εις λάκκον.
Sal 29:5	ψάλατε τω Κυρίω, οι όσοι αυτού, και εξομολογείσθε τη μνήμη της αγιωσύνης αυτού·
Sal 29:6	ότι οργή εν τω θυμω αυτού, και ζωή εν τω θελήματι αυτού· το εσπέρας αυλισθήσεται κλαυθμός και εις το πρωϊ αγαλλίασις.
Sal 29:7	εγώ δε είπα εν τη ευθηνία μου· ου μη σαλευθώ εις τον αιώνα.
Sal 29:8	Κύριε, εν τω θελήματί σου παρέσχου τω κάλλει μου δύναμιν· απέστρεψας δε το πρόσωπόν σου και εγενήθην τεταραγμένος.
Sal 29:9	προς σε, Κύριε, κεκράξομαι, και προς τον Θεόν μου δεηθήσομαι.
Sal 29:10	τις ωφέλεια εν τω αίματί μου εν τω καταβαίνειν με εις διαφθοράν; μη εξομολογήσεται σοι Χους ή αναγγελεί την αλήθειάν σου;

Sal 29:11	ήκουσε Κύριος, και ηλέησέ με, Κύριος εγενήθη βοηθός μου.
Sal 29:12	έστρεψας τον κοπετόν μου εις χαράν εμοί, διέρρηξας τον σάκκον μου και περιέζωσάς με ευφροσύνην,
Sal 29:13	όπως αν ψάλη σοι η δόξα μου και ου μη κατανυγώ. Κύριε ο Θεός μου, εις τον αιώνα εξομολογήσομαί σοι.
Sal 30:1	Εις το τέλος· ψαλμός τω Δαυΐδ· εκστάσεως.
Sal 30:2	ΕΠΙ σοί, Κύριε, ήλπισα, μη καταισχυνηθίην εις τον αιώνα· εν τη δικαιοσύνη σου ρύσαι με και εξελού με.
Sal 30:3	κλίνον προς με το ους σου, τάχυνον του εξελέσθαι με· γενού μοι εις Θεόν υπερασπιστήν και εις οίκον καταφυγής του σώσαι με.
Sal 30:4	ότι κραταίωμά μου και καταφυγή μου ει συ και ένεκεν του ονόματός σου οδηγήσεις με και διαθρέψεις με·
Sal 30:5	εξάξεις με εκ παγίδος ταύτης, ης έκρουψάν μοι, ότι συ ει ο υπερασπιστής μου, Κύριε.
Sal 30:6	εις χείράς σου παραθήσομαι το πνεύμά μου· ελυτρώσω με, Κύριε ο Θεός της αληθείας.
Sal 30:7	εμίσησας τους διαφυλάσσοντας ματαιιότητας διακενής· εγώ δε επί τω Κυρίω ήλπισα.
Sal 30:8	αγαλλιάσομαι και ευφρανθήσομαι επί τω ελέει σου, ότι επείδες την ταπεινώσιν μου, έσωσας εκ των αναγκών την ψυχήν μου
Sal 30:9	και ου συνέκλεισάς με εις χείρας εχθρών, έστησας εν ευρυχώρω τους πόδας μου.
Sal 30:10	ελέησόν με, Κύριε, ότι θλίβομαι· εταράχθη εν θυμω ο οφθαλμός μου, η ψυχή μου και η γαστήρ μου.
Sal 30:11	ότι εξέλιπεν εν οδύνη η ζωή μου και τα έτη μου εν στεναγμοίς· ησθένησεν εν πτωχεία η ισχύς μου, και τα οστά μου εταράχθησαν.
Sal 30:12	παρά πάντας τους εχθρούς μου εγενήθην όνειδος και τοις γείτοσί μου σφόδρα, και φόβος τοις γνωστοίς μου· οι θεωρούντες με έξω έφυγον απ' εμού.
Sal 30:13	επελήσθην ωσει νεκρός από καρδίας, εγενήθην ωσει σκεύος απολωλός.
Sal 30:14	ότι ήκουσα ψόγον πολλών παροικούντων κυκλόθεν· εν τω επισυναχθήναι αυτούς άμα επ' εμέ του λαβείν την ψυχήν μου εβουλεύσαντο.
Sal 30:15	εγώ δε επί σοί ήλπισα, Κύριε, είπα· συ ει ο Θεός μου.
Sal 30:16	εν ταις χερσί σου οι κλήροί μου [Άλλη γραφή· οι καιροί μου]· ρύσαι με εκ χειρός εχθρών μου και εκ των καταδιωκόντων με.
Sal 30:17	επίφανον το πρόσωπόν σου επί τον δούλόν σου, σώσόν με εν τω ελέει σου.

Sal 30:18	Κύριε, μη καταισχυνθείην, ότι επεκαλεσάμην σε· αισχυνθείησαν οι ασεβείς και καταχθείησαν εις άδου.
Sal 30:19	άλαλα γενηθήτω τα χείλη τα δόλια τα λαλούντα κατά του δικαίου ανομίαν εν υπερηφανία και εξουδενώσει.
Sal 30:20	ως πολύ το πλήθος της χρηστότητός σου, Κύριε, ης έκρυψας τοις φοβουμένοις σε, εξειργάσω τοις ελπίζουσιν επί σε εναντίον των υιών των ανθρώπων.
Sal 30:21	κατακρύψεις αυτούς εν αποκρύφω του προσώπου σου από ταραχής ανθρώπων, σκεπάσεις αυτούς εν σκηνή από αντιλογίας γλωσσών.
Sal 30:22	ευλογητός Κύριος, ότι εθαυμάστωσε το έλεος αυτού εν πόλει περιοχής.
Sal 30:23	εγώ δε είπα εν τη εκστάσει μου· απέρριμμαί από προσώπου των οφθαλμών σου. δια τούτο εισήκουσας της φωνής της δεήσεώς μου εν τω κεκραγέναι με προς σε.
Sal 30:24	αγαπήσατε τον Κύριον πάντες οι όσοι αυτού, ότι αληθείας εκζητεί Κύριος και ανταποδίδωσι τοις περισσώς ποιούσιν υπερηφανίαν.
Sal 30:25	ανδρίζεσθε, και κραταιούσθω η καρδιά υμών, πάντες οι ελπίζοντες επί Κύριον.
Sal 31:1	Τω Δαυϊδ· συνέσεως. ΜΑΚΑΡΙΟΙ ων αφέθησαν αι ανομίαι και ων επεκαλύφθησαν αι αμαρτίαι·
Sal 31:2	μακάριος ανήρ, ω ου μη λογίσηται Κύριος αμαρτίαν, ουδέ εστιν εν τω στόματι αυτού δόλος.
Sal 31:3	ότι εσίγησα, επαλαιώθη τα οστά μου από του κράζειν με όλην την ημέραν·
Sal 31:4	ότι ημέρας και νυκτός εβαρύνθη επ ' εμέ η χείρ σου, εστράφην εις ταλαιπωρίαν εν τω εμπαγήναί μοι άκανθαν. (διάψαλμα).
Sal 31:5	την αμαρτίαν μου εγνώρισα και την ανομίαν μου ουκ εκάλυψα· είπα· εξαγορεύσω κατ ' εμού την ανομίαν μου τω Κυρίω· και συ αφήκας την ασέβειαν της καρδιάς μου. (διάψαλμα).
Sal 31:6	υπέρ ταύτης προσεύξεται προς σε πας όσιος εν καιρω ευθέτω· πλήν εν κατακλυσμω υδάτων πολλών προς αυτόν ουκ εγγιούσι.
Sal 31:7	συ μου ει καταφυγή από θλίψεως της περιεχούσης με· το αγαλλιάμά μου, λύτρωσαι με από των κυκλωσάντων με. (διάψαλμα).
Sal 31:8	συνετιώ σε και συμβιβώ σε εν οδω ταύτη, ή πορεύση, επιστηριώ επί σε τους οφθαλμούς μου.
Sal 31:9	μη γίνεσθε ως ίππος και ημίονος, οίς ουκ έστι σύνεσις, εν κημω και χαλινω τας σιαγόνας αυτών άγξαις των μη εγγιζόντων προς σε.
Sal 31:10	πολλάί αι μάστιγες του αμαρτωλού, τον δε ελπίζοντα επί Κύριον έλεος κυκλώσει.
Sal 31:11	ευφράνθητε επί Κύριον και αγαλλιάσθε, δίκαιοι, και καυχάσθε, πάντες οι ευθείς

	τη καρδιά.
Sal 32:1	Τω Δαυΐδ. ΑΓΑΛΛΙΑΣΘΕ, δίκαιοι, εν Κυρίω· τοις ευθέσι πρόπει αίνεσις.
Sal 32:2	εξομολογείσθε τω Κυρίω εν κιθάρα, εν ψαλτηρίω δεκαχόρδω ψάλατε αυτω.
Sal 32:3	άσατε αυτω άσμα καινόν, καλώς ψάλατε αυτω εν αλαλαγμω.
Sal 32:4	ότι ευθής ο λόγος του Κυρίου, και πάντα τα έργα αυτου εν πίστει·
Sal 32:5	αγαπά ελεημοσύνην και κρίσιν, του ελέους Κυρίου πλήρης η γη.
Sal 32:6	τω λόγω του Κυρίου οι ουρανοί εστερεώθησαν και τω πνεύματι του στόματος αυτου πάσα η δύναμις αυτών·
Sal 32:7	συνάγων ωσει ασκόν ύδατα θαλάσσης, τιθείς εν θησαυροίς αβύσσους.
Sal 32:8	φοβηθήτω τον Κύριον πάσα η γη, απ ' αυτου δε σαλευθήτωσαν πάντες οι κατοικούντες την οικουμένην·
Sal 32:9	ότι αυτός ειπε και εγενήθησαν, αυτός ενετείλατο και εκτίσθησαν.
Sal 32:10	Κύριος διασκεδάζει βουλάς εθνών, αθετεί δε λογισμούς λαών και αθετεί βουλάς αρχόντων·
Sal 32:11	η δε βουλή του Κυρίου εις τον αιώνα μένει, λογισμοί της καρδιάς αυτου εις γενεάν και γενεάν.
Sal 32:12	μακάριον το έθνος, ου εστι Κύριος ο Θεός αυτου, λαός, ον εξελέξατο εις κληρονομίαν εαυτω.
Sal 32:13	εξ ουρανού επέβλεψεν ο Κύριος, είδε πάντας τους υιούς των ανθρώπων·
Sal 32:14	εξ ετοιμου κατοικητηριου αυτου επέβλεψεν επί πάντας τους κατοικούντας την γην,
Sal 32:15	ο πλάσας κατά μόνας τας καρδιάς αυτών, ο συνιείς πάντα τα έργα αυτών.
Sal 32:16	ου σώζεται βασιλεύς δια πολλήν δύναμιν, και γίγας ου σωθήσεται εν πλήθει ισχύος αυτου.
Sal 32:17	ψευδής ίππος εις σωτηρίαν, εν δε πλήθει δυνάμεως αυτου ου σωθήσεται.
Sal 32:18	ιδού οι οφθαλμοί Κυριου επί τους φοβουμένους αυτον τους ελπίζοντας επί το έλεος αυτου,
Sal 32:19	ρύσασθαι εκ θανάτου τας ψυχάς αυτών και διαθρέψαι αυτους εν λιμω.
Sal 32:20	η ψυχή ημών υπομενει τω Κυρίω, ότι βοηθός και υπερασπιστής ημών εστιν·
Sal 32:21	ότι εν αυτω ευφρανθήσεται η καρδιά ημών, και εν τω ονόματι τω αγίω αυτου ηλπίσαμεν.
Sal 32:22	γένοιτο, Κύριε, το έλεός σου εφ ' ημάς, καθάπερ ηλπίσαμεν επί σε.

Sal 33:1	Τω Δαυΐδ, οπότε ηλλοίωσε το πρόσωπον αυτού εναντίον Αβιμέλεχ, και απέλυσεν αυτόν, και απήλθεν.
Sal 33:2	ΕΥΛΟΓΗΣΩ τον Κύριον εν παντί καιρω, δια παντός η αίνεσις αυτού εν τω στόματί μου.
Sal 33:3	εν τω Κυρίω επαινεθήσεται η ψυχή μου· ακουσάτωσαν πραείς, και ευφρανθήτωσαν.
Sal 33:4	μεγαλύνετε τον Κύριον συν εμοί, και υψώσωμεν το όνομα αυτού επί το αυτό.
Sal 33:5	εξεζήτησα τον Κύριον, και επήκουσέ μου και εκ πασών των θλίψεών μου ερρύσατό με.
Sal 33:6	προσέλθετε προς αυτόν και φωτίσθητε, και τα πρόσωπα υμών ου μη καταισχυνθή.
Sal 33:7	ούτος ο πτωχός εκέκραξε και ο Κύριος εισήκουσεν αυτού και εκ πασών των θλίψεων αυτού έσωσεν αυτόν.
Sal 33:8	παρεμβαλεί άγγελος Κυρίου κύκλω των φοβουμένων αυτόν και ρύσεται αυτούς.
Sal 33:9	γεύσασθε και ιδετε ότι χρηστός ο Κύριος· μακάριος ανήρ, ος ελπίζει επ' αυτόν.
Sal 33:10	φοβήθητε τον Κύριον πάντες οι άγιοι αυτού, ότι ουκ έστιν υστέρημα τοις φοβουμένοις αυτόν.
Sal 33:11	πλούσιοι επτώχευσαν και επείνασαν, οι δε εκζητούντες τον Κύριον ουκ ελαττωθήσονται παντός αγαθού. (διάψαλμα).
Sal 33:12	δεύτε, τέκνα, ακούσατέ μου· φόβον Κυρίου διδάξω υμάς.
Sal 33:13	τις εστιν άνθρωπος ο θέλων ζωήν, αγαπών ημέρας ιδείν αγαθάς;
Sal 33:14	παύσον την γλώσσάν σου από κακού και χείλη σου του μη λαλήσαι δόλον.
Sal 33:15	έκκλινον από κακού και ποιήσον αγαθόν, ζήτησον ειρήνην και δίωξον αυτήν.
Sal 33:16	οφθαλμοί Κυρίου επί δικαίους, και ώτα αυτού εις δέησιν αυτών.
Sal 33:17	πρόσωπον δε Κυρίου επί ποιούντας κακά του εξολοθρεύσαι εκ γης το μνημόσυνον αυτών.
Sal 33:18	εκέκραξαν οι δίκαιοι, και ο Κύριος εισήκουσεν αυτών, και εκ πασών των θλίψεων αυτών ερρύσατο αυτούς.
Sal 33:19	εγγύς Κύριος τοις συντετριμμένοις την καρδίαν και τους ταπεινούς τω πνεύματι σώσει.
Sal 33:20	πολλάί αι θλίψεις των δικαίων, και εκ πασών αυτών ρύσεται αυτούς ο Κύριος·
Sal 33:21	φυλάσσει Κύριος πάντα τα οστά αυτών, εν εξ αυτών ου συντριβήσεται.
Sal 33:22	θάνατος αμαρτωλών πονηρός, και οι μισούντες τον δίκαιον πλημμελήσουσι.

Sal 33:23	λυτρώσεται Κύριος ψυχάς δούλων αυτού, και ου μη πλημμελήσουσι πάντες οι ελπίζοντες επ' αυτόν.
Sal 34:1	Τω Δαυϊδ. ΔΙΚΑΣΟΝ, Κύριε, τους αδικούντάς με, πολέμησον τους πολεμούντάς με.
Sal 34:2	επιλαβού όπλου και θυρεού και ανάστηθι εις την βοήθειάν μου,
Sal 34:3	έκχεον ρομφαίαν και σύγκλεισον εξ εναντίας των καταδιωκόντων με· είπον τη ψυχή μου· Σωτηρία σου ειμι εγώ.
Sal 34:4	αισχυνθήτωσαν και εντραπήτωσαν οι ζητούντες την ψυχήν μου, αποστραφήτωσαν εις τα οπίσω και καταισχυνθήτωσαν οι λογιζόμενοι μοι κακά.
Sal 34:5	γενηθήτωσαν ωσει χνούς κατά πρόσωπον ανέμου, και άγγελος Κυρίου εκθλίβων αυτούς·
Sal 34:6	γενηθήτω η οδός αυτών σκότος και ολίσθημα, και άγγελος Κυρίου καταδιώκων αυτούς·
Sal 34:7	ότι δωρεάν έκρυψάν μοι διαφθοράν παγίδος αυτών, μάτην ωνείδισαν την ψυχήν μου.
Sal 34:8	ελθέτω αυτω παγίς, ην ου γινώσκει, και η θήρα, ην έκρυψε, συλλαβέτω αυτόν, και εν τη παγίδι πεσείται εν αυτη.
Sal 34:9	η δε ψυχή μου αγαλλιάσεται επί τω Κυρίω, τερφθήσεται επί τω σωτηρίω αυτού.
Sal 34:10	πάντα τα οστά μου ερούσι· Κύριε, τις όμοίός σοι; ρυόμενος πτωχόν εκ χειρός στερεωτέρων αυτού και πτωχόν και πένητα από των διαρπαζόντων αυτόν.
Sal 34:11	αναστάντες μοι μάρτυρες άδικοι, α ουκ εγίνωσκον, επηρώτων με.
Sal 34:12	ανταπεδίδουσάν μοι πονηρά αντί αγαθών και ατεκνίαν τη ψυχή μου.
Sal 34:13	εγώ δε εν τω αυτούς παρενοχλείν μοι ενεδυόμην σάκκον και εταπείνουν εν νηστεία την ψυχήν μου, και η προσευχή μου εις κόλπον μου αποστραφήσεται.
Sal 34:14	ως πλησίον, ως αδελφω ημετέρω ούτως ευηρέστουν· ως πενθών και σκυθροπάζων, ούτως εταπεινούμην.
Sal 34:15	και κατ' εμού ευφράνθησαν και συνήχθησαν, συνήχθησαν επ' εμέ μάστιγες, και ουκ έγνων, διεσχίσθησαν και ου κατενύγησαν.
Sal 34:16	επέιρασάν με, εξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμω, έβρυξαν επ' εμέ τους οδόντας αυτών.
Sal 34:17	Κύριε, πότε επόψη; αποκατάστησον την ψυχήν μου από της κακουργίας αυτών, από λεόντων την μονογενή μου.
Sal 34:18	εξομολογήσομαί σοι εν εκκλησία πολλή, εν λαω βαρεί αινέσω σε.
Sal 34:19	μη επιχαρείσάν μοι οι εχθραίνοντές μοι αδίκως, οι μισούντες με δωρεάν και διανεύοντες οφθαλμοίς.

Sal 34:20	ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν καὶ ἐπ' ὀργὴν δόλους διελογίζοντο.
Sal 34:21	καὶ ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμέ το στόμα αὐτῶν, εἶπαν· εὐγε, εὐγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.
Sal 34:22	εἶδες, Κύριε, μὴ παρασιωπήσης, Κύριε, μὴ ἀποστής ἀπ' ἐμοῦ·
Sal 34:23	ἐξεγέρθητι, Κύριε, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου, ὁ Θεὸς μου καὶ ὁ Κύριός μου, εἰς τὴν δίκην μου.
Sal 34:24	κρίνον με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου, Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ μὴ ἐπιχαρείσάν μοι.
Sal 34:25	μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν· εὐγε, εὐγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν· μὴδὲ εἶποιεν· Κατεπίομεν αὐτόν.
Sal 34:26	αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου, ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπήν οἱ μεγαλορρημονοῦντες ἐπ' ἐμέ.
Sal 34:27	ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου καὶ εἰπάτωσαν διαπαντός· μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ.
Sal 34:28	καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου.
Sal 35:1	Εἰς τὸ τέλος· τῷ δούλῳ Κυρίου τῷ Δαυΐδ.
Sal 35:2	ΦΗΣΙΝ ὁ παράνομος τοῦ αμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ, οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ·
Sal 35:3	ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ εὐρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισῆσαι.
Sal 35:4	τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι τοῦ ἀγαθύναι·
Sal 35:5	ἀνομίαν διελογίσατο ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ, παρέστη πάση ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ, κακία δὲ οὐ προσώχθισε.
Sal 35:6	Κύριε, ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἐλέός σου, καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν·
Sal 35:7	ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη Θεοῦ, τὰ κρίματά σου ὡσεὶ ἄβυσσος πολλή· ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις, Κύριε.
Sal 35:8	ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἐλέός σου, ὁ Θεός· οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπη τῶν πτερυγῶν σου ἐλπιοῦσι.
Sal 35:9	μεθυσθήσονται ἀπὸ πίοτος οἴκου σου, καὶ τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς·
Sal 35:10	ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου οψόμεθα φῶς.
Sal 35:11	παράτεινον τὸ ἐλέός σου τοῖς γινώσκουσί σε καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

Sal 35:12	μη ελθέτω μοι πούς υπερηφανίας, και χείρ αμαρτωλού μη σαλεύσαι με.
Sal 35:13	εκεί έπεσον πάντες οι εργαζόμενοι την ανομίαν, εξώσθησαν και ου μη δύνωνται στήναι.
Sal 36:1	Τω Δαυίδ. ΜΗ ΠΑΡΑΖΗΛΟΥ εν πονηρευομένοις μηδέ ζήλου τους ποιούντας την ανομίαν·
Sal 36:2	ότι ωσει χόρτος ταχύ αποξηρανθήσονται και ωσει λάχανα χλόης ταχύ αποπεσούνται.
Sal 36:3	έλπισον επί Κύριον και ποίει χρηστότητα και κατασκήνου την γην, και ποιμανθήση επί τω πλούτω αυτής.
Sal 36:4	κατατρώφησον του Κυρίου, και δώσει σοι τα αιτήματα της καρδιάς σου.
Sal 36:5	αποκάλυψον προς Κύριον την οδόν σου και έλπισον επ ' αυτόν, και αυτός ποιήσει
Sal 36:6	και εξοίσει ως φως την δικαιοσύνην σου και το κρίμά σου ως μεσημβριάν.
Sal 36:7	υποτάγηθι τω Κυρίω και ικέτευσον αυτόν· μη παραζήλου εν τω κατευοδουμένω εν τη οδω αυτού εν ανθρώπω ποιούντι παρανομίαν.
Sal 36:8	παύσαι από οργής και εγκατάλιπε θυμόν, μη παραζήλου ωστε πονηρεύεσθαι·
Sal 36:9	ότι οι πονηρευόμενοι εξολοθρευθήσονται, οι δε υπομένοντες τον Κύριον αυτοί κληρονομήσουσι γην.
Sal 36:10	και έτι ολίγον και ου μη υπάρξη ο αμαρτωλός, και ζητήσεις τον τόπον αυτού, και ου μη εύρης·
Sal 36:11	οι δε πραείς κληρονομήσουσι γην και κατατρωφήσουσιν επί πλήθει ειρήνης.
Sal 36:12	παρατηρήσεται ο αμαρτωλός τον δίκαιον και βρούξει επ ' αυτόν τους οδόντας αυτού·
Sal 36:13	ο δε Κύριος εκγελάσεται αυτόν, ότι προβλέπει ότι ήξει η ημέρα αυτού.
Sal 36:14	ρομφαίαν εσπάσαντο οι αμαρτωλοί, ενέτειναν τόξον αυτών του καταβαλείν πτωχόν και πένητα, του σφάξαι τους ευθείς τη καρδιά·
Sal 36:15	η ρομφαία αυτών εισέλθοι εις τας καρδιάς αυτών και τα τόξα αυτών συντριβείη.
Sal 36:16	κρείσσον ολίγον τω δικαίω υπέρ πλούτον αμαρτωλών πολύν·
Sal 36:17	ότι βραχίονες αμαρτωλών συντριβήσονται, υποστηρίζει δε δικαίους ο Κύριος.
Sal 36:18	γινώσκει Κύριος τας οδούς των αμώμων, και η κληρονομία αυτών εις τον αιώνα έσται·
Sal 36:19	ου καταισχυνθήσονται εν καιρω πονηρω και εν ημέραις λιμού χορτασθήσονται.
Sal 36:20	ότι οι αμαρτωλοί απολούνται, οι δε εχθροί του Κυρίου άμα τω δοξασθήναι

	αυτούς και υψωθήναι εκλείποντες ωσεί καπνός εξέλιπον.
Sal 36:21	δανείζεται ο αμαρτωλός και ουκ αποτίσει, ο δε δίκαιος οικτείρει και δίδωσιν·
Sal 36:22	ότι οι ευλογούντες αυτόν κληρονομήσουσι γην, οι δε καταρώμενοι αυτόν εξολοθρευθήσονται.
Sal 36:23	παρά Κυρίου τα διαβήματα ανθρώπου κατευθύνεται, και την οδόν αυτού θελήσει σφόδρα·
Sal 36:24	όταν πέση, ου καταρραχθήσεται, ότι Κύριος αντιστηρίζει χείρα αυτού.
Sal 36:25	νεώτερος εγενόμην και γαρ εγήρασα και ουκ είδον δίκαιον εγκαταλελειμμένον, ουδέ το σπέρμα αυτού ζητούν άρτους·
Sal 36:26	όλην την ημέραν ελεεί και δανείζει ο δίκαιος, και το σπέρμα αυτού εις ευλογίαν έσται.
Sal 36:27	έκκλινον από κακού και ποιήσον αγαθόν και κατασκήνου εις αιώνα αιώνος·
Sal 36:28	ότι Κύριος αγαπά κρίσιν και ουκ εγκαταλείπει τους οσίους αυτού, εις τον αιώνα φυλαχθήσονται· άνομοι δε εκδιωχθήσονται, και σπέρμα ασεβών εξολοθρευθήσεται.
Sal 36:29	δίκαιοι δε κληρονομήσουσι γην και κατασκηνώσουσιν εις αιώνα αιώνος επ' αυτής.
Sal 36:30	στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, και η γλώσσα αυτού λαλήσει κρίσιν.
Sal 36:31	ο νόμος του Θεού αυτού εν καρδιά αυτού, και ουχ υποσκελισθήσεται τα διαβήματα αυτού.
Sal 36:32	κατανοεί ο αμαρτωλός τον δίκαιον και ζητεί του θανατώσαι αυτόν,
Sal 36:33	ο δε Κύριος ου μη εγκαταλίπη αυτόν εις τας χείρας αυτού, ουδέ μη καταδικάσεται αυτόν, όταν κρίνηται αυτω.
Sal 36:34	υπόμεινον τον Κύριον και φύλαξον την οδόν αυτού, και υψώσε σε του κατακληρονομήσαι γην· εν τω εξολοθρευέσθαι αμαρτωλούς όψει.
Sal 36:35	είδον τον ασεβή υπερυψούμενον και επαιρόμενον ως τας κέδρους του Λιβάνου·
Sal 36:36	και παρήλθον, και ιδού ουκ ην, και εζήτησα αυτόν, και ουχ ευρέθη ο τόπος αυτού.
Sal 36:37	φύλασσε ακακίαν και ιδε ευθύτητα, ότι εστίν εγκατάλειμμα ανθρώπω ειρηνικω·
Sal 36:38	οι δε παράνομοι εξολοθρευθήσονται επί το αυτό, τα εγκαταλείμματα των ασεβών εξολοθρευθήσονται.
Sal 36:39	σωτηρία δε των δικαίων παρά Κυρίου, και υπερασπιστής αυτών εστιν εν καιρω θλίψεως,
Sal 36:40	και βοηθήσει αυτοίς Κύριος και ρύσεται αυτούς και εξελείται αυτούς εξ

	αμαρτωλών και σώσει αυτούς, ότι ήλπισαν επ' αυτόν.
Sal 37:1	Ψαλμός τω Δαυΐδ· εις ανάμνησιν περί του σαββάτου.
Sal 37:2	ΚΥΡΙΕ, μη τω θυμω σου ελέγξης με, μηδέ τη οργή σου παιδεύσης με.
Sal 37:3	ότι τα βέλη σου ενεπάγησάν μοι, και επεστήριξας επ' εμέ την χειρά σου·
Sal 37:4	ουκ έστιν ίασις εν τη σαρκί μου από προσώπου της οργής σου, ουκ έστιν ειρήνη εν τοις οστέοις μου από προσώπου των αμαρτιών μου.
Sal 37:5	ότι αι ανομίαι μου υπερήραν την κεφαλήν μου, ωσει φορτίον βαρύ εβαρύνθησαν επ' εμέ.
Sal 37:6	προσώζεσαν και εσάπησαν οι μώλωπές μου από προσώπου της αφροσύνης μου·
Sal 37:7	εταλαιπώρησα και κατεκάμφθην έως τέλους, όλην την ημέραν σκυθρωπάζων επορευόμην.
Sal 37:8	ότι αι ψόαι μου επλήσθησαν εμπαιγμάτων, και ουκ έστιν ίασις εν τη σαρκί μου·
Sal 37:9	εκακώθην και εταπεινώθην έως σφόδρα, ωρυόμην από στεναγμού της καρδιάς μου.
Sal 37:10	Κύριε, εναντίον σου πάσα η επιθυμία μου, και ο στεναγμός μου από σου ουκ απεκρύβη.
Sal 37:11	η καρδιά μου εταράχθη, εγκατέλιπέ με η ισχύς μου, και το φως των οφθαλμών μου, και αυτό ουκ έστι μετ' εμού.
Sal 37:12	οι φίλοι μου και οι πλησίον μου εξ εναντίας μου ήγγισαν και έστησαν, και οι έγγιστά μου από μακρόθεν έστησαν·
Sal 37:13	και εξεβιάζοντο οι ζητούντες την ψυχήν μου, και οι ζητούντες τα κακά μοι ελάλησαν ματαιότητας, και δολιότητας όλην την ημέραν εμελέτησαν.
Sal 37:14	εγώ δε ωσει κωφός ουκ ήκουον και ωσει άλαλος ουκ ανοίγων το στόμα αυτού·
Sal 37:15	και εγενόμην ωσει άνθρωπος ουκ ακούων και ουκ έχων εν τω στόματι αυτού ελεγμούς.
Sal 37:16	ότι επί σοί, Κύριε, ήλπισα· συ εικακούση, Κύριε ο Θεός μου.
Sal 37:17	ότι είπα· μήποτε επιχαρώσί μοι οι εχθροί μου· και εν τω σαλευθήναι πόδας μου επ' εμέ εμεγαλορρημόνησαν.
Sal 37:18	ότι εγώ εις μάστιγας έτοιμος, και η αλγηδών μου ενώπιόν μου εστι διαπαντός.
Sal 37:19	ότι την ανομίαν μου εγώ αναγγελώ και μεριμνήσω υπέρ της αμαρτίας μου.
Sal 37:20	οι δε εχθροί μου ζώσι και κεκραταίωvται υπέρ εμέ, και επληθύνθησαν οι μισούντές με άδίκως·
Sal 37:21	οι ανταποδιδόντες μοι κακά αντί αγαθών ενδιέβαλλον με, επει καταεδίωκον

	αγαθωσύνην.
Sal 37:22	μη εγκαταλίπης με, Κύριε· ο Θεός μου, μη αποστης απ' εμού·
Sal 37:23	πρόσχες εις την βοήθειάν μου, Κύριε της σωτηρίας μου.
Sal 38:1	Εις το τέλος, τω Ιδιθούν· ωδή τω Δαυΐδ.
Sal 38:2	ΕΙΠΑ· φυλάξω τας οδούς μου του μη αμαρτάνειν με εν γλώσση μου· εθέμην τω στόματί μου φυλακήν εν τω συστήναι τον αμαρτωλόν εναντίον μου.
Sal 38:3	εκωφώθην και εταπεινώθην και εσίγησα εξ αγαθών, και το άλγημά μου ανεκαινίσθη.
Sal 38:4	εθερμάνθη η καρδιά μου εντός μου, και εν τη μελέτη μου εκκαυθήσεται πυρ· ελάλησα εν γλώσση μου·
Sal 38:5	γνώρισόν μοι, Κύριε, το πέρας μου και τον αριθμόν των ημερών μου, τις εστιν, ίνα γνώ τι υστερώ εγώ.
Sal 38:6	ιδού παλαιστάς έθου τας ημέρας μου, και η υπόστασίς μου ωσει ουθέν ενώπιόν σου· πλήν τα σύμπαντα ματαιότης, πας άνθρωπος ζων. (διάψαλμα).
Sal 38:7	μέντοιγε εν εικόνη διαπορεύεται άνθρωπος, πλήν μάτην ταράσσεται· θησαυρίζει και ου γινώσκει τίνη συνάξει αυτά.
Sal 38:8	και νυν τις η υπομονή μου; ουχί ο Κύριος; και η υπόστασίς μου παρά σοί εστιν.
Sal 38:9	από πασών των ανομιών μου ρύσαι με, όνειδος άφρονι έδωκάς με.
Sal 38:10	εκωφώθην και ουκ ήνοιξα το στόμα μου, ότι συ εποίησας.
Sal 38:11	απόστησον απ' εμού τας μάστιγάς σου· από γαρ της ισχύος της χειρός σου εγώ εξέλιπον.
Sal 38:12	εν ελεγμοίς υπέρ ανομίας επαίδευσας άνθρωπον και εξέτηξας ως αράχνην την ψυχήν αυτού· πλήν μάτην ταράσσεται πας άνθρωπος. (διάψαλμα).
Sal 38:13	εισάκουσον της προσευχής μου, Κύριε, και της δεήσεώς μου, ενώτισαι των δακρύων μου· μη παρασιωπήσης, ότι πάροικος εγώ ειμι παρά σοί και παρεπίδημος καθώς πάντες οι πατέρες μου.
Sal 38:14	άνες μοι, ίνα αναψύξω προ του με απελθείν και ουκέτι μη υπάρξω.
Sal 39:1	Εις το τέλος· ψαλμός τω Δαυΐδ.
Sal 39:2	ΥΠΟΜΕΝΩΝ υπέμεινα τον Κύριον, και προσέσχε μοι και εισήκουσε της δεήσεώς μου
Sal 39:3	και ανήγαγέ με εκ λάκκου τάλαιπωρίας και από πηλού ιλύος και έστησεν επί πέτραν τους πόδας μου και κατηύθυνε τα διαβήματά μου
Sal 39:4	και ενέβαλεν εις το στόμα μου άσμα καινόν, ύμνον τω Θεω ημών· όψονται πολλοί και φοβηθήσονται και ελπιούσιν επί Κύριον.

Sal 39:5	μακάριος ανήρ, ου εστι το όνομα Κυρίου ελπίς αυτού, και ουκ επέβλεψεν εις ματαιότητα και μανίας ψευδείς.
Sal 39:6	πολλά εποίησας συ, Κύριε ο Θεός μου, τα θαυμάσιά σου, και τοις διαλογισμοίς σου ουκ έστι τις ομοιωθήσεται σοι· απήγγειλα και ελάλησα, επληθύνθησαν υπέρ αριθμόν.
Sal 39:7	θυσίαν και προσφοράν ουκ ηθέλησας, σώμα δε κατηρτίσω μοι· ολοκαυτώματα και περι αμαρτίας ουκ εξήτησας.
Sal 39:8	τότε είπον· ιδού ήκω, εν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περι εμού·
Sal 39:9	του ποιήσαι το θέλημά σου, ο Θεός μου, εβουλήθην και τον νόμον σου εν μέσω της κοιλίας μου.
Sal 39:10	ευηγγελισάμην δικαιοσύνην εν εκκλησία μεγάλη· ιδού τα χείλη μου ου μη κωλύσω· Κύριε, συ έγνωσ.
Sal 39:11	την δικαιοσύνην σου ουκ έκρυψα εν τη καρδιά μου, την αλήθειάν σου και το σωτήριόν σου είπα, ουκ έκρυψα το έλεός σου και την αλήθειάν σου από συναγωγής πολλής.
Sal 39:12	συ δε, Κύριε, μη μακρύνης τους οικτιρισμούς σου απ ' εμού· το έλεός σου και η αλήθειά σου διαπαντός αντιλάβοιντό μου.
Sal 39:13	ότι περιέσχον με κακά, ων ουκ έστιν αριθμός, κατέλαβόν με αι ανομίαι μου, και ουκ ηδυνήθην του βλέπειν· επληθύνθησαν υπέρ τας τρίχας της κεφαλής μου, και η καρδιά μου εγκατέλιπέ με.
Sal 39:14	ευδόκησον, Κύριε, του ρύσασθαί με· Κύριε, εις το βοηθήσαι μοι πρόσχες.
Sal 39:15	καταισχυνθείσαν και εντραπήσαν άμα οι ζητούντες την ψυχήν μου του εξάραι αυτήν· αποστραφείσαν εις τα οπίσω και καταισχυνθείσαν οι θέλοντές μοι κακά·
Sal 39:16	κομισάσθωσαν παραχρήμα αισχύνην αυτών οι λέγοντές μοι· εύγε, εύγε.
Sal 39:17	αγαλλιάσθωσαν και ευφρανθήτωσαν επί σοί πάντες οι ζητούντές σε, Κύριε, και ειπάτωσαν διαπαντός· μεγαλυνθήτω ο Κύριος, οι αγαπώντες το σωτήριόν σου.
Sal 39:18	εγώ δε πτωχός ειμι και πένης, Κύριος φροντιεί μου. βοηθός μου και υπερασπιστής μου ει συ· ο Θεός μου, μη χρονίσης.
Sal 40:1	Εις το τέλος· ψαλμός τω Δαυϊδ.
Sal 40:2	ΜΑΚΑΡΙΟΣ ο συνιών επί πτωχόν και πένητα· εν ημέρα πονηρά ρύσεται αυτόν ο Κύριος.
Sal 40:3	Κύριος διαφυλάξαι αυτόν και ζήσαι αυτόν και μακαρίσαι αυτόν εν τη γη και μη παραδω αυτόν εις χείρας εχθρών αυτού.
Sal 40:4	Κύριος βοηθήσαι αυτω επί κλίνης οδύνης αυτού· όλην την κοίτην αυτού έστρεψας εν τη αρρωστία αυτού.

Sal 40:5	εγώ είπα· Κύριε, ελέησόν με, ίασαι την ψυχήν μου, ότι ήμαρτόν σοι.
Sal 40:6	οι εχθροί μου είπαν κακά μοι· πότε αποθανείται, και απολείται το όνομα αυτού;
Sal 40:7	και εισεπορεύετο του ιδείν, μάτην ελάλει· η καρδιά αυτού συνήγαγεν ανομίαν εαυτω, εξεπορεύετο έξω και ελάλει επί το αυτό.
Sal 40:8	κατ' εμού εψιθύριζον πάντες οι εχθροί μου, κατ' εμού ελογίζοντο κακά μοι·
Sal 40:9	λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' εμού· μη ο κοιμώμενος ουχί προσθήσει του αναστήναι;
Sal 40:10	και γαρ ο άνθρωπος της ειρήνης μου, εφ' ον ήλπισα, ο εσθίων άρτους μου, εμεγάλυνεν επ' εμέ πτερνισμόν.
Sal 40:11	συ δε, Κύριε, ελέησόν με και ανάστησόν με, και ανταποδώσω αυτοίς.
Sal 40:12	εν τούτω έγνων ότι τεθέληκάς με, ότι ου μη επιχαρή ο εχθρός μου επ' εμέ.
Sal 40:13	εμού δε δια την ακακίαν αντελάβου, και εβεβαίωσάς με ενώπιόν σου εις τον αιώνα.
Sal 40:14	ευλογητός Κύριος ο Θεός Ισραήλ από του αιώνος και εις τον αιώνα. γένοιτο, γένοιτο.
Sal 41:1	Εις το τέλος· εις σύνεσιν τοις υιοίς Κορέ.
Sal 41:2	ΟΝ ΤΡΟΠΙΟΝ επιποθεί η έλαφος επί τας πηγάς των υδάτων, ούτως επιποθεί η ψυχή μου προς σε, ο Θεός.
Sal 41:3	εδίψησεν η ψυχή μου προς τον Θεόν τον ζώντα· πότε ήξω και οφθήσομαι τω προσώπω του Θεού;
Sal 41:4	εγενήθη τα δάκρυά μου εμοί άρτος ημέρας και νυκτός εν τω λέγεσθαί μοι καθ' εκάστην ημέραν· που εστιν ο Θεός σου;
Sal 41:5	ταύτα εμνήσθην και εξέχεα επ' εμέ την ψυχήν μου, ότι διελεύσομαι εν τόπω σκηνης θαυμαστής έως του οίκου του Θεού εν φωνή αγαλλιάσεως και εξομολογήσεως ήχου εορτάζοντος.
Sal 41:6	ινατί περίλυπος ει, η ψυχή μου, και ινατί συνταράσσεις με; έλπισον επί τον Θεόν, ότι εξομολογήσομαι αυτω· σωτήριον του προσώπου μου και ο Θεός μου.
Sal 41:7	προς εμαυτόν η ψυχή μου εταράχθη· δια τούτο μνησθήσομαί σου εκ γης Ιορδάνου και Ερμωνιείμ, από όρους μικρού.
Sal 41:8	άβυσσος άβυσσον επικαλείται εις φωνήν των καταρρακτών σου, πάντες οι μετεωρισμοί σου και τα κύματά σου επ' εμέ διήλθον.
Sal 41:9	ημέρας εντελείται Κύριος το έλεος αυτού, και νυκτός ωδή αυτω παρ' εμοί, προσευχή τω Θεω της ζωής μου.
Sal 41:10	ερώ τω Θεω· αντιλήπτωρ μου ει· διατί μου επελάθου; και ινατί σκυθρωπάζων πορεύομαι εν τω εκθλίβειν τον εχθρόν μου;

Sal 41:11	εν τω καταθλάσθαι τα οστά μου ωνειδιζόν με οι εχθροί μου, εν τω λέγειν αυτούς μοι καθ ' εκάστην ημέραν· Πού εστιν ο Θεός σου;
Sal 41:12	ινατί περίλυπος ει, η ψυχή μου; και ινατί συνταράσσεις με; έλπισον επί τον Θεόν, ότι εξομολογήσομαι αυτω· σωτήριον του προσώπου μου και ο Θεός μου.
Sal 42:1	Ψαλμός τω Δαυιδ. ΚΡΙΝΟΝ με, ο Θεός, και δίκασον την δίκην μου εξ έθνους ουχ οσιού· από ανθρωπου αδικου και δολιου ρύσαι με.
Sal 42:2	ότι συ ει ο Θεός κραταιώμά μου· ινατί απώσω με; και ινατί σκυθρωπάζων πορεύομαι εν τω εκθλίβειν τον εχθρόν μου;
Sal 42:3	εξαπόστειλον το φως σου και την αλήθειάν σου· αυτά με ωδήγησαν και ήγαγόν με εις όρος άγιόν σου και εις τα σκηνώματά σου.
Sal 42:4	και εισελεύσομαι προς το θυσιαστήριον του Θεού, προς τον Θεόν τον ευφραίνοντα την νεότητά μου· εξομολογήσομαι σοι εν κιθάρα, ο Θεός, ο Θεός μου.
Sal 42:5	ινατί περίλυπος ει, η ψυχή μου; και ινατί συνταράσσεις με; έλπισον επί τον Θεόν, ότι εξομολογήσομαι αυτω· σωτήριον του προσώπου μου και ο Θεός μου.
Sal 43:1	Εις το τέλος· τοις υιοίς Κορέ εις σύνεσιν ψαλμός.
Sal 43:2	Ο ΘΕΟΣ, εν τοις ωσίν ημών ηκούσαμεν, και οι πατέρες ημών ανήγγειλαν ημίν έργον, ό ειργάσω εν ταις ημέραις αυτών, εν ημέραις αρχαίαις.
Sal 43:3	η χεір σου έθνη εξωλόθρευσε, και κατεφύτευσας αυτούς, εκάκωσας λαούς και εξέβαλες αυτούς.
Sal 43:4	ου γαρ εν τη ρομφαία αυτών εκληρονόμησαν γην, και ο βραχίων αυτών ουκ έσωσεν αυτούς, αλλ ' η δεξιά σου και ο βραχίων σου και ο φωτισμός του προσώπου σου, ότι ηυδόκησας εν αυτοίς.
Sal 43:5	συ ει αυτός ο Βασιλεύς μου και ο Θεός μου ο εντελλόμενος τας σωτηρίας Ιακώβ·
Sal 43:6	εν σοί τους εχθρούς ημών κερατιούμεν και εν τω ονόματί σου εξουδενώσομεν τους επανισταμένους ημίν.
Sal 43:7	ου γαρ επί τω τόξω μου ελπιώ, και η ρομφαία μου ου σώσει με·
Sal 43:8	έσωσας γαρ ημάς εκ των θλιβόντων ημάς και τους μισούντας ημάς κατήσχυνας.
Sal 43:9	εν τω Θεω επαινεθησόμεθα όλην την ημέραν και εν τω ονόματί σου εξομολογηθησόμεθα εις τον αιώνα. (διάψαλμα).
Sal 43:10	νυνί δε απώσω και κατήσχυνας ημάς και ουκ εξελεύση, ο Θεός, εν ταις δυνάμεσιν ημών.
Sal 43:11	απέστρεψας ημάς εις τα οπίσω παρά τους εχθρούς ημών, και οι μισούντες ημάς διήρπαζον εαυτοίς.
Sal 43:12	έδωκας ημάς ως πρόβατα βρώσεως και εν τοις έθνεσι διέσπειρας ημάς·

Sal 43:13	απέδου τον λαόν σου άνευ τιμής, και ουκ ην πλήθος εν τοις αλαλάγμασιν αυτών.
Sal 43:14	έθου ημάς όνειδος τοις γείτοσιν ημών, μυκτηρισμόν και χλευασμόν τοις κύκλω ημών·
Sal 43:15	έθου ημάς εις παραβολήν εν τοις έθνεσιν, κίνησιν κεφαλής εν τοις λαοίς.
Sal 43:16	όλην την ημέραν η εντροπή μου κατεναντίον μου εστι, και η αισχύνη του προσώπου μου εκάλυψε με
Sal 43:17	από φωνής ονειδίζοντος και καταλαλούντος, από προσώπου εχθρού και εκδιώκοντος.
Sal 43:18	ταύτα πάντα ήλθεν εφ ' ημάς και ουκ επελαθόμεθά σου και ουκ ηδικήσαμεν εν τη διαθήκη σου,
Sal 43:19	και ουκ απέστη εις τα οπίσω η καρδιά ημών και εξέκλινας τας τρίβους ημών από της οδού σου.
Sal 43:20	ότι εταπείνωσας ημάς εν τόπω κακώσεως, και επεκάλυψεν ημάς σκιά θανάτου.
Sal 43:21	ει επελαθόμεθα του ονόματος του Θεού ημών και ει διεπετάσαμεν χείρας ημών προς Θεόν αλλότριον,
Sal 43:22	ουχί ο Θεός εκζητήσει ταύτα; αυτός γαρ γινώσκει τα κρύφια της καρδιάς.
Sal 43:23	ότι ένεκά σου θανατούμεθα όλην την ημέραν, ελογίσθημεν ως πρόβατα σφαγής.
Sal 43:24	εξεγέροθητι· ινατί υπνοις, Κύριε; ανάστηθι και μη απώση εις τέλος.
Sal 43:25	ινατί το πρόσωπόν σου αποστρέφεις; επιλανθήνη της πτωχείας ημών και της θλίψεως ημών;
Sal 43:26	ότι εταπεινώθη εις χουν η ψυχή ημών, εκολλήθη εις γην η γαστήρ ημών.
Sal 43:27	ανάστα, Κύριε, βοήθησον ημίν και λύτρωσαι ημάς ένεκεν του ονόματός σου.
Sal 44:1	Εις το τέλος, υπέρ των αλλοιωθησομένων· τοις υιοίς Κορέ εις σύνεσιν· ωδή υπέρ του αγαπητού.
Sal 44:2	ΕΞΗΡΕΥΞΑΤΟ η καρδιά μου λόγον αγαθόν, λέγω εγώ τα έργα μου τω βασιλεί, η γλώσσά μου κάλαμος γραμματέως οξυγράφου.
Sal 44:3	ωραιοί κάλλει παρά τους υιούς των ανθρώπων, εξεχύθη χάρις εν χείλεσί σου· δια τούτο ευλόγησέ σε ο Θεός εις τον αιώνα.
Sal 44:4	περιζώσαι την ρομφαίαν σου επί τον μηρόν σου, δυνατέ, τη ωραιότητί σου και τω κάλλει σου
Sal 44:5	και έντεινον και κατευοδού και βασίλευε ένεκεν αληθείας και πραότητος και δικαιοσύνης, και οδηγήσει σε θαυμαστώσ η δεξιά σου.

Sal 44:6	τα βέλη σου ηκονημένα, δυνατέ -λαοί υποκάτω σου πεσούνται- εν καρδία των εχθρών του βασιλέως.
Sal 44:7	ο θρόνος σου, ο Θεός, εις τον αιώνα του αιώνος, ράβδος ευθύτητος η ράβδος της βασιλείας σου.
Sal 44:8	ηγάπησας δικαιοσύνην και εμίσησας ανομίαν· δια τούτο έχρισέ σε ο Θεός ο Θεός σου έλαιον αγαλλιάσεως παρά τους μετόχους σου.
Sal 44:9	σμύρνα και στακτή και κασσία από των ιματίων σου από βάρων ελεφαντίων, εξ ων εύφρανάν σε.
Sal 44:10	θυγατέρας βασιλέων εν τη τιμή σου· παρέστη η βασίλισσα εκ δεξιών σου εν ιματισμω διαχρύσω περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.
Sal 44:11	άκουσον, θύγατερ, και ιδε και κλίνον το ους σου και επιλάθου του λαού σου και του οίκου του πατρός σου·
Sal 44:12	και επιθυμήσει ο βασιλεύς του κάλλους σου, ότι αυτός εστι Κύριός σου,
Sal 44:13	και προσκυνήσεις αυτω. και θυγάτηρ Τύρου εν δώροις· το πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν οι πλούσιοι του λαού.
Sal 44:14	πάσα η δόξα της θυγατρός του βασιλέως έσωθεν, εν κροσσωτοίς χρυσοίς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.
Sal 44:15	απενεχθήσονται τω βασιλεί παρθένοι οπίσω αυτής, αι πλησίον αυτής απενεχθήσονται σοι·
Sal 44:16	απενεχθήσονται εν ευφροσύνη και αγαλλιάσει, αχθήσονται εις ναόν βασιλέως.
Sal 44:17	αντί των πατέρων σου εγενήθησαν υιοί σου· καταστήσεις αυτούς άρχοντας επί πάσαν την γην.
Sal 44:18	μνησθήσομαι του ονόματός σου εν πάση γενεά και γενεά· δια τούτο λαοί εξομολογήσονται σοι εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος.
Sal 45:1	Εις το τέλος· υπέρ των υιών Κορέ, υπέρ των κρυφίων ψαλμός.
Sal 45:2	Ο ΘΕΟΣ ημών καταφυγή και δύναμις, βοηθός εν θλίψεσι ταις ευρούσαις ημάς σφόδρα.
Sal 45:3	δια τούτο ου φοβηθησόμεθα εν τω ταρασσεσθαι την γην και μετατίθεσθαι όρη εν καρδίαις θαλασσών.
Sal 45:4	ήχησαν και εταράχθησαν τα ύδατα αυτών, εταράχθησαν τα όρη εν τη κραταιότητι αυτού. (διάψαλμα).
Sal 45:5	του ποταμού τα ορμήματα ευφραίνουσι την πόλιν του Θεού· ηγίασε το σκηνωμα αυτού ο Ύψιστος.
Sal 45:6	ο Θεός εν μέσω αυτής και ου σαλευθήσεται· βοηθήσει αυτη ο Θεός το προς πρωϊ πρωϊ.

Sal 45:7	εταράχθησαν έθνη, έκλιναν βασιλείαι· έδωκε φωνήν αυτου, εσαλεύθη η γη.
Sal 45:8	Κύριος των δυνάμεων μεθ' ημών, αντιλήπτωρ ημών ο Θεός Ιακώβ. (διάψαλμα).
Sal 45:9	δεύτε και ιδετε τα έργα του Θεού, α έθετο τέρατα επί της γης.
Sal 45:10	ανταναιρών πολέμους μέχρι των περάτων της γης τόξον συντριψει και συνθλάσει όπλον και θυρεούς κατακαύσει εν πυρί.
Sal 45:11	σκολάσατε και γνώτε ότι εγώ ειμι ο Θεός· υψωθήσομαι εν τοις έθνεσιν, υψωθήσομαι εν τη γη.
Sal 45:12	Κύριος των δυνάμεων μεθ' ημών, αντιλήπτωρ ημών ο Θεός Ιακώβ.
Sal 46:1	Εις το τέλος· υπέρ των υιών Κορέ ψαλμός.
Sal 46:2	ΠΑΝΤΑ τα έθνη κροτήσατε χείρας, αλαλάξατε τω Θεω εν φωνή αγαλλιάσεως.
Sal 46:3	ότι Κύριος ύψιστος, φοβερός, βασιλεύς μέγας επί πάσαν την γην.
Sal 46:4	υπέταξε λαούς ημίν και έθνη υπό τους πόδας ημών·
Sal 46:5	εξελέξατο ημίν την κληρονομίαν αυτου, την καλλονήν Ιακώβ, ην ηγάπησεν. (διάψαλμα).
Sal 46:6	ανέβη ο Θεός εν αλαλαγμω, Κύριος εν φωνή σάλπιγγος.
Sal 46:7	ψάλατε τω Θεω ημών, ψάλατε, ψάλατε τω βασιλεί ημών, ψάλατε,
Sal 46:8	ότι βασιλεύς πάσης της γης ο Θεός, ψάλατε συνετός.
Sal 46:9	εβασίλευσεν ο Θεός επί τα έθνη, ο Θεός κάθηται επί θρόνου αγίου αυτου.
Sal 46:10	άρχοντες λαών συνήχθησαν μετά του Θεού Αβραάμ, ότι του Θεού οι κραταιοί της γης σφόδρα επήρθησαν.
Sal 47:1	Ψαλμός ωδής τοις υιοίς Κορέ· δευτέρα σαββάτου.
Sal 47:2	ΜΕΓΑΣ Κύριος και αινετός σφόδρα εν πόλει του Θεού ημών, εν όρει αγίω αυτου,
Sal 47:3	ευρίζω αγαλλιάματι πάσης της γης. όρη Σιών, τα πλευρά του Βορρά, η πόλις του βασιλέως του μεγάλου.
Sal 47:4	ο Θεός εν τοις βάρεσιν αυτής γινώσκεται, όταν αντιλαμβάνηται αυτής.
Sal 47:5	ότι ιδού οι βασιλείς της γης συνήχθησαν, ήλθοσαν επί το αυτό·
Sal 47:6	αυτοί ιδόντες ούτως εθαύμασαν, εταράχθησαν, εσαλεύθησαν,
Sal 47:7	τρόμος επελάβετο αυτών, εκεί ωδίνες ως τικτούσης.
Sal 47:8	εν πνεύματι βιαίω συντριψεις πλοία Θαρσίς.
Sal 47:9	καθάπερ ηκούσαμεν, ούτω και είδομεν εν πόλει Κυρίου των δυνάμεων, εν πόλει

	του Θεού ημών· ο Θεός εθεμελίωσεν αυτήν εις τον αιώνα. (διάψαλμα).
Sal 47:10	υπελάβομεν, ο Θεός, το έλεός σου εν μέσω του λαού σου.
Sal 47:11	κατά το όνομά σου, ο Θεός, ούτω και η αίνεσίς σου επί τα πέρατα της γης· δικαιοσύνης πλήρης η δεξιά σου.
Sal 47:12	ευφρανθήτω το όρος Σιών, αγαλλιάσθωσαν αι θυγατέρες της Ιουδαίας ένεκεν κριμάτων σου, Κύριε.
Sal 47:13	κυκλώσατε Σιών και περιλάβετε αυτήν, διηγήσασθε εν τοις πύργοις αυτής,
Sal 47:14	θέσθε τας καρδίας υμών εις την δύναμιν αυτής και καταδιέλεσθε τας βάρεις αυτής, όπως αν διηγήσησθε εις γενεάν ετέραν.
Sal 47:15	ότι ούτός εστιν ο Θεός ημών εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος· αυτός ποιμανεί ημάς εις τους αιώνας.
Sal 48:1	Εις το τέλος· τοις υιοίς Κορέ ψαλμός.
Sal 48:2	ΑΚΟΥΣΑΤΕ ταύτα, πάντα τα έθνη, ενωτίσασθε πάντες οι κατοικούντες την οικουμένην,
Sal 48:3	οί τε γηγενείς και οι υιοί των ανθρώπων, επί το αυτό πλούσιος και πένης.
Sal 48:4	το στόμα μου λαλήσει σοφίαν και η μελέτη της καρδίας μου σύνεσιν·
Sal 48:5	κλινώ εις παραβολήν το ους μου, ανοίξω εν ψαλτηρίω το πρόβλημά μου.
Sal 48:6	ινατί φοβούμαι εν ημέρα πονηρά; η ανομία της πτέρνης μου κυκλώσει με.
Sal 48:7	οι πεποιθότες επί τη δυνάμει αυτών και επί τω πλήθει του πλούτου αυτών καυχώμενοι,
Sal 48:8	αδελφός ου λυτρούται, λυτρώσεται άνθρωπος; ου δώσει τω Θεω εξίλασμα εαυτού
Sal 48:9	και την τιμήν της λυτρώσεως της ψυχής αυτού. και εκοπίασεν εις τον αιώνα
Sal 48:10	και ζήσεται εις τέλος· ουκ όψεται καταφθοράν,
Sal 48:11	όταν ίδη σοφούς αποθνήσκοντας. επί το αυτό άφρων και άνους απολούνται και καταλείψουσιν αλλοτρίοις τον πλούτον αυτών,
Sal 48:12	και οι τάφοι αυτών οικίαι αυτών εις τον αιώνα, σκηνώματα αυτών εις γενεάν και γενεάν. επεκαλέσαντο τα ονόματα αυτών επί των γαιών αυτών.
Sal 48:13	και άνθρωπος εν τιμή ων ου συνήκε, παρασυνεβλήθη τοις κτήνεσι τοις ανοήτοις και ωμοιώθη αυτοίς.
Sal 48:14	αύτη η οδός αυτών σκάνδαλον αυτοίς, και μετά ταύτα εν τω στόματι αυτών ευδοκήσουσι. (διάψαλμα).
Sal 48:15	ως πρόβατα εν άδη έθεντο, θάνατος ποιμανεί αυτούς· και κατακυριεύσουσιν αυτών οι ευθείς το πρωϊ, και η βοήθεια αυτών παλαιωθήσεται εν τω άδη, εκ της

	δόξης αυτών εξώσθησαν.
Sal 48:16	πλὴν ὁ Θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχὴν μου ἐκ χειρὸς ἄδου, ὅταν λαμβάνῃ με. (διάψαλμα).
Sal 48:17	μὴ φοβοῦ, ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος καὶ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ·
Sal 48:18	ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λήψεται τὰ πάντα, οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ.
Sal 48:19	ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται· ἐξομολογήσεται σοι, ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ.
Sal 48:20	εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ, ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς.
Sal 48:21	καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῶν οὐ συνήκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὠμοιώθη αὐτοῖς.
Sal 49:1	Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ. ΘΕΟΣ θεῶν Κύριος ἐλάλησε καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν.
Sal 49:2	ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ωραιότητος αὐτοῦ,
Sal 49:3	ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται· πυρὸς ἐνώπιον αὐτοῦ καυθήσεται, καὶ κύκλω αὐτοῦ καταγιγίσκει σφόδρα.
Sal 49:4	προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω καὶ τὴν γῆν τοῦ διακρίναι τὸν λαὸν αὐτοῦ·
Sal 49:5	συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις,
Sal 49:6	καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ὅτι ὁ Θεὸς κριτὴς ἐστὶ. (διάψαλμα).
Sal 49:7	ἀκουσον, λαὸς μου, καὶ λαλήσω σοι, Ἰσραὴλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι· ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς σου εἰμι ἐγώ.
Sal 49:8	οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω σε, τὰ δὲ ὀλοκαυτώματά σου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Sal 49:9	οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρους.
Sal 49:10	ὅτι ἐμὰ ἐστὶ πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ, κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ βόες·
Sal 49:11	ἐγνώκα πάντα τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ωραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστίν.
Sal 49:12	εἴαν πεινάσω, οὐ μὴ σοι εἶπω· ἐμὴ γὰρ ἐστὶν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.
Sal 49:13	μὴ φάγομαι κρέα ταύρων, ἢ αἷμα τράγων πίομαι;
Sal 49:14	θύσον τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀπόδος τῷ Υψίστῳ τὰς εὐχὰς σου·
Sal 49:15	καὶ ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου, καὶ ἐξελοῦμαί σε, καὶ δοξάσεις με.

	(διάψαλμα).
Sal 49:16	τω δε αμαρτωλω ειπεν ο Θεός· ινατί συ διηγή τα δικαιώματά μου και αναλαμβάνεις την διαθήκην μου δια στόματός σου;
Sal 49:17	συ δε εμίσησας παιδείαν και εξέβαλες τους λόγους μου εις τα οπίσω.
Sal 49:18	ει εθεώρεις κλέπτην, συνέτρεχες αυτω, και μετά μοιχού την μερίδα σου ετίθεις.
Sal 49:19	το στόμα σου επλεόνασε κακίαν, και η γλώσσά σου περιέπλεκε δολιότητα·
Sal 49:20	καθήμενος κατά του αδελφού σου κατελάεις και κατά του υιού της μητρός σου ετίθεις σκάνδαλον.
Sal 49:21	ταύτα εποίησας, και εσίγησα· υπέλαβες ανομίαν, ότι έσομαί σοι όμοιος· ελέγξω σε και παραστήσω κατά πρόσωπόν σου τας αμαρτίας σου.
Sal 49:22	σύνετε δη ταύτα, οι επιλανθανόμενοι του Θεού, μήποτε αρπάση, και ου μη ή ο ρυόμενος.
Sal 49:23	θυσία αιnéσεως δοξάσει με, και εκεί οδός, ή δείξω αυτω το σωτήριόν μου.
Sal 50:1	Εις το τέλος· ψαλμός τω Δαυϊδ
Sal 50:2	εν τω ελθείν προς αυτόν Νάθαν τον προφήτην, ηνίκα εισήλθε προς Βηρσαβεέ.
Sal 50:3	ΕΛΕΗΣΟΝ με, ο Θεός, κατά το μέγα έλεός σου και κατά το πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον το ανόμημά μου·
Sal 50:4	επί πλείον πλύνόν με από της ανομίας μου και από της αμαρτίας μου καθάρισόν με.
Sal 50:5	ότι την ανομίαν μου εγώ γινώσκω, και η αμαρτία μου ενώπιόν μου εστι διαπαντός.
Sal 50:6	σοί μόνω ήμαρτον και το πονηρόν ενώπιόν σου εποίησα, όπως αν δικαιωθής εν τοις λόγοις σου, και νικήσης εν τω κρίνεσθαί σε.
Sal 50:7	ιδού γαρ εν ανομίαις συνελήφθην, και εν αμαρτίαις εκίσσησέ με η μήτηρ μου.
Sal 50:8	ιδού γαρ αλήθειαν ηγάπησας, τα άδηλα και τα κρύφια της σοφίας σου εδήλωσάς μοι.
Sal 50:9	ραντιείς με υσσώπω, και καθαρισθήσομαι, πλυνείς με, και υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Sal 50:10	ακουτιείς μοι αγαλλίασιν και ευφροσύνην, αγαλλιάσονται οστέα τεταπεινωμένα.
Sal 50:11	απόστρεψον το πρόσωπόν σου από των αμαρτιών μου και πάσας τας ανομίας μου εξάλειψον.
Sal 50:12	καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί, ο Θεός, και πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοις εγκάτοις μου.

Sal 50:13	μη απορρίψης με από του προσώπου σου και το πνεύμά σου το άγιον μη αντανέλης απ' εμού.
Sal 50:14	απόδος μοι την αγαλλίασιν του σωτηρίου σου και πνεύματι ηγεμονικω στήριζόν με.
Sal 50:15	διδάξω ανόμους τας οδούς σου, και ασεβείς επί σε επιστρέψουσι.
Sal 50:16	ρύσαί με εξ αιμάτων, ο Θεός ο Θεός της σωτηρίας μου· αγαλλιάσεται η γλώσσά μου την δικαιοσύνην σου.
Sal 50:17	Κύριε, τα χείλη μου ανοίξεις, και το στόμα μου αναγγελεί την αίνεσίν σου.
Sal 50:18	ότι ει ηθέλησας θυσίαν, έδωκα αν· ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις.
Sal 50:19	θυσία τω Θεω πνεύμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην και τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουδενώσει.
Sal 50:20	αγάθυνον, Κύριε, εν τη ευδοκία σου την Σιών, και οικοδομηθήτω τα τείχη Ιερουσαλήμ·
Sal 50:21	τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, αναφοράν και ολοκαυτώματα· τότε ανοίσουσιν επί το θυσιαστήριόν σου μόσχους.
Sal 51:1	Εις το τέλος· συνέσεως τω Δαυϊδ·
Sal 51:2	εν τω ελθείν Δωήκ τον Ιδουμαϊον και αναγγείλαι τω Σαούλ και ειπείν αυτω· ήλθε Δαυϊδ εις τον οίκον Αβιμέλεχ.
Sal 51:3	ΤΙ ΕΓΚΑΥΧ,, εν κακία, ο δυνατός, ανομίαν όλην την ημέραν;
Sal 51:4	αδικίαν ελογίσατο η γλώσσά σου· ωσεί ξυρόν ηκονημένον εποίησας δόλον.
Sal 51:5	ηγάπησας κακίαν υπέρ αγαθωσύνην, αδικίαν υπέρ το λαλήσαι δικαιοσύνην. (διάψαλμα).
Sal 51:6	ηγάπησας πάντα τα ρήματα καταποντισμού, γλώσσαν δολίαν.
Sal 51:7	δια τούτο ο Θεός καθέλοι σε εις τέλος· εκτίλαι σε και μεταναστεύσαι σε από σκηνώματός σου και το ρίζωμά σου εκ γης ζώντων. (διάψαλμα).
Sal 51:8	όψονται δίκαιοι και φοβηθήσονται και επ' αυτόν γελάσονται και ερούσιν·
Sal 51:9	ιδού άνθρωπος, ος ουκ έθετο τον Θεόν βοηθόν αυτού, αλλ' επήλπισεν επί το πλήθος του πλούτου αυτού και ενεδυναμώθη επί τη ματαιότητι αυτού.
Sal 51:10	εγώ δε ωσεί ελαία κατάκαρπος εν τω οίκω του Θεού· ήλπισα επί το έλεος του Θεού εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος.
Sal 51:11	εξομολογήσομαί σοι εις τον αιώνα, ότι εποίησας, και υπομενώ το όνομά σου, ότι χρηστόν εναντίον των οσίων σου.
Sal 52:1	Εις το τέλος, υπέρ μαελέθ· συνέσεως τω Δαυϊδ.

Sal 52:2	ΕΙΠΕΝ άφρων εν καρδιά αυτου· Ουκ έστι Θεός. διεφθάρησαν και εβδελύχθησαν εν ανομίαις, ουκ έστι ποιών αγαθόν.
Sal 52:3	ο Θεός εκ του ουρανου διέκυψεν επί τους υιούς των ανθρωπων του ιδείν ει έστι συνιών ή εκζητών τον Θεόν.
Sal 52:4	πάντες εξέκλιναν, άμα ηχρειώθησαν, ουκ έστι ποιών αγαθόν, ουκ έστιν έως ενός.
Sal 52:5	ουχι γνώσσονται πάντες οι εργαζόμενοι την ανομίαν; οι κατεσθίοντες τον λαόν μου εν βρώσει άρτου τον Κύριον ουκ επεκαλέσαντο.
Sal 52:6	εκεί εφοβήθησαν φόβον, ου ουκ ην φόβος, ότι ο Θεός διεσπόρπισεν οστά ανθρωπαρέσκων· κατησχύνθησαν, ότι ο Θεός εξουδένωσεν αυτους.
Sal 52:7	τις δώσει εκ Σιών το σωτήριον του Ισραήλ; εν τω αποστρέψαι τον Θεόν την αιχμαλωσίαν του λαού αυτου αγαλλιάσεται Ιακώβ και ευφρανθήσεται Ισραήλ.
Sal 53:1	Εις το τέλος, εν ύμνοις· συνέσεως τω Δαυιδ
Sal 53:2	εν τω ελθείν τους Ζιφάιους και ειπείν τω Σαούλ· ουκ ιδού Δαυιδ κέκρυπται παρ' ημίν;
Sal 53:3	Ο ΘΕΟΣ, εν τω ονόματί σου σώσόν με και εν τη δυνάμει σου κρίνόν με.
Sal 53:4	ο Θεός, εισάκουσον της προσευχής μου, ενώτισαι τα ρήματα του στόματός μου.
Sal 53:5	ότι αλλότριοι επανέστησαν επ' εμέ και κραταιοί εξήτησαν την ψυχήν μου και ου προέθεντο τον Θεόν ενώπιον αυτών. (διάψαλμα). ιδού γαρ ο Θεός βοηθεί μοι, και ο Κύριος αντιλήπτωρ της ψυχής μου.
Sal 53:7	αποστρέψει τα κακά τοις εχθροίς μου· εν τη αληθεία σου εξολόθρευσον αυτους.
Sal 53:8	εκουσίως θύσω σοι, εξομολογήσομαι τω ονόματί σου, Κύριε, ότι αγαθόν·
Sal 53:9	ότι εκ πάσης θλίψεως ερρύσω με, και εν τοις εχθροίς μου επείδεν ο οφθαλμός μου.
Sal 54:1	Εις το τέλος, εν ύμνοις· συνέσεως τω Δαυιδ.
Sal 54:2	ΕΝΩΤΙΣΑΙ, ο Θεός, την προσευχήν μου και μη υπερίδης την δέησίν μου,
Sal 54:3	πρόσχες μοι και εισάκουσόν μου. ελυπήτην εν τη αδολεσχία μου και εταράχτην
Sal 54:4	από φωνής εχθρου και από θλίψεως αμαρτωλού, ότι εξέκλιναν επ' εμέ ανομίαν και εν οργή ενεκότουν μοι.
Sal 54:5	η καρδιά μου εταράχθη εν εμοί, και δειλία θανάτου επέπεσεν επ' εμέ·
Sal 54:6	φόβος και τρόμος ήλθεν επ' εμέ, και εκάλυψέ με σκότος.
Sal 54:7	και είπα· τις δώσει μοι πτέρυγας ωσει περιστεράς και πετασθήσομαι και καταπαύσω;

Sal 54:8	ιδού εμάκρυνα φυγαδεύων και ηυλίσθην εν τη ερήμω. (διάψαλμα).
Sal 54:9	προσεδεχόμενη τον σώζοντά με, από ολιγοψυχίας και από καταγιγίδος.
Sal 54:10	καταπόντισον, Κύριε, και καταδίελε τας γλώσσας αυτών, ότι είδον ανομίαν και αντιλογίαν εν τη πόλει.
Sal 54:11	ημέρας και νυκτός κυκλώσει αυτήν επί τα τείχη αυτής, και ανομία και κόπος εν μέσω αυτής
Sal 54:12	και αδικία, και ουκ εξέλιπεν εκ των πλατειών αυτής τόκος και δόλος.
Sal 54:13	ότι ει εχθρός ωνείδισέ με, υπήνεγκα αν, και ει ο μισών επ ' εμέ εμεγαλορρημόνησεν, εκρύβην αν απ ' αυτού.
Sal 54:14	συ δε, άνθρωπε ισόψυχε, ηγεμών μου και γνωστέ μου,
Sal 54:15	ος επί το αυτό εγλύκανάς μοι εδέσματα, εν τω οίκω του Θεού επορεύθη εν ομοιοία.
Sal 54:16	ελθέτω δη θάνατος επ ' αυτούς, και καταβήτωσαν εις άδου ζώντες· ότι πονηρία εν ταις παροικίαις αυτών εν μέσω αυτών.
Sal 54:17	εγώ προς τον Θεόν εκέκραξα, και ο Κύριος εισήκουσέ μου.
Sal 54:18	εσπέρας και πρωϊ και μεσημβρίας διηγήσομαι και απαγγελώ, και εισακούσεται της φωνής μου.
Sal 54:19	λυτρώσεται εν ειρήνη την ψυχήν μου από των εγγιζόντων μοι, ότι εν πολλοίς ήσαν συν εμοί.
Sal 54:20	εισακούσεται ο Θεός και ταπεινώσει αυτούς ο υπάρχων προ των αιώνων. (διάψαλμα). ου γαρ εστιν αυτοίς αντάλλαγμα, ότι ουκ εφοβήθησαν τον Θεόν.
Sal 54:21	εξέτεινε την χείρα αυτού εν τω αποδιδόναι· εβεβήλωσαν την διαθήκην αυτού.
Sal 54:22	διεμερίσθησαν από οργής του προσώπου αυτού, και ήγγισαν αι καρδιαι αυτών· ηπαλύνθησαν οι λόγοι αυτού υπέρ έλαιον, και αυτοί εισι βολίδες.
Sal 54:23	επίρριψον επί Κύριον την μέριμνά σου, και αυτός σε διαθρέψει· ου δώσει εις τον αιώνα σάλον τω δικαίω.
Sal 54:24	συ δε, ο Θεός, κατάξεις αυτούς εις φρέαρ διαφθοράς· άνδρες αιμάτων και δολιότητος ου μη ημισεύσωσι τας ημέρας αυτών, εγώ δε, Κύριε, ελπιώ επί σε.
Sal 55:1	Εις το τέλος, υπέρ του λαού του από των αγίων μεμακρυμμένου· τω Δαυϊδ εις στηλογραφίαν, οπότε εκράτησαν αυτόν οι αλλόφυλοι εν Γεθ.
Sal 55:2	ΕΛΕΗΣΟΝ με, ο Θεός, ότι κατεπάτησέ με άνθρωπος, όλην την ημέραν πολεμών έθλιψέ με.
Sal 55:3	κατεπάτησάν με οι εχθροί μου όλην την ημέραν, ότι πολλοί οι πολεμούντες με από ύψους.

Sal 55:4	ημέρας ου φοβηθήσομαι, εγώ δε ελπιά επί σε.
Sal 55:5	εν τω Θεω επαινέσω τους λόγους μου, επί τω Θεω ήλπισα, ου φοβηθήσομαι τι ποιήσει μοι σάρξ.
Sal 55:6	όλην την ημέραν τους λόγους μου εβδολεύσοντο, κατ ' εμού πάντες οι διαλογισμοί αυτών εις κακόν.
Sal 55:7	παροικήσουσι και κατακρύψουσιν· αυτοί την πτέρναν μου φυλάξουσι, καθάπερ υπέμειναν τη ψυχή μου.
Sal 55:8	υπέρ του μηθενός σώσεις αυτους, εν οργή λαούς κατάξεις. ο Θεός,
Sal 55:9	την ζωήν μου εξήγγειλά σοι, έθου τα δάκρυά μου ενώπιόν σου ως και εν τη επαγγελία σου.
Sal 55:10	επιστρέψουσιν οι εχθροί μου εις τα οπίσω, εν ή αν ημέρα επικαλέσωμαί σε· ιδού έγνων ότι Θεός μου ει συ.
Sal 55:11	επί τω Θεω αιnéσω ρήμα, επί τω Κυρίω αιnéσω λόγον.
Sal 55:12	επί τω Θεω ήλπισα, ου φοβηθήσομαι τι ποιήσει μοι άνθρωπος.
Sal 55:13	εν εμοί, ο Θεός, ευχαί, ας αποδώσω αιnéσεώς σου,
Sal 55:14	ότι ερρύσω την ψυχήν μου εκ θανάτου και τους πόδας μου εξ ολισθήματος· ευαρεστήσω ενώπιον Κυρίου εν φωτί ζώντων.
Sal 56:1	Εις το τέλος· μη διαφθείρης· τω Δαυΐδ εις στηλογραφίαν εν τω αυτόν αποδιδράσκειν από προσώπου Σαούλ εις το σπήλαιον.
Sal 56:2	ΕΛΕΗΣΟΝ με, ο Θεός, ελέησόν με, ότι επί σοί πέποιθεν η ψυχή μου και εν τη σκιά των πτερυγών σου ελπιά, έως ου παρέλθη η ανομία.
Sal 56:3	κεκράξομαι προς τον Θεόν τον Ύψιστον, τον Θεόν τον ευεργετήσαντά με.
Sal 56:4	εξαπέστειλεν εξ ουρανού και έσωσέ με, έδωκεν εις όνειδος τους καταπατούντάς με. (διάψαλμα). εξαπέστειλεν ο Θεός το έλεος αυτου και την αλήθειαν αυτου
Sal 56:5	και ερρύσατο την ψυχήν μου εκ μέσου σκύμων. εκοιμήθην τεταραγμένος· υιοί ανθρώπων, οι οδόντες αυτών όπλα και βέλη, και η γλώσσα αυτών μάχαιρα οξεία.
Sal 56:6	υψώθητι επί τους ουρανούς, ο Θεός, και επί πάσαν την γην η δόξα σου.
Sal 56:7	παγίδα ητοίμασαν τοις ποσί μου και κατέκαμψαν την ψυχήν μου· ώρυσαν προ προσώπου μου βόθρον και ενέπεσαν εις αυτόν. (διάψαλμα).
Sal 56:8	ετοίμη η καρδιά μου, ο Θεός, ετοίμη η καρδιά μου, άσομαι και ψαλώ εν τη δόξη μου.
Sal 56:9	εξεγέρθητι, η δόξα μου· εξεγέρθητι, ψαλτήριον και κιθάρα· εξεγερθήσομαι όρθρου.

Sal 56:10	εξομολογήσομαί σοι εν λαοίς, Κύριε, ψαλώ σοι εν έθνεσι,
Sal 56:11	ότι εμεγαλύνθη έως των ουρανών το έλεός σου και έως των νεφελών η αλήθειά σου.
Sal 56:12	υψώθητι επί τους ουρανούς, ο Θεός, και επί πάσαν την γην η δόξα σου.
Sal 57:1	Εις το τέλος· μη διαφθείρης· τω Δαυϊδ εις στηλογραφίαν.
Sal 57:2	ΕΙ ΑΛΗΘΩΣ άρα δικαιοσύνην λαλείτε; ευθείας κρίνετε οι υιοί των ανθρώπων;
Sal 57:3	και γαρ εν καρδιά ανομίαν εργάζεσθε εν τη γη, αδικίαν αι χείρες υμών συμπλέκουσιν.
Sal 57:4	απηλλοτριώθησαν οι αμαρτωλοί από μήτρας, επλανήθησαν από γαστρός, ελάλησαν ψευδή.
Sal 57:5	θυμός αυτοίς κατά την ομοίωσιν του όφεως, ωσει ασπίδος κωφής και βουούσης τα ώτα αυτής,
Sal 57:6	ήτις ουκ εισακούσεται φωνής επαδόντων, φαρμάκου τε φαρμακευομένου παρά σοφού.
Sal 57:7	ο Θεός συντριψίει τους οδόντας αυτών εν τω στόματι αυτών, τας μύλας των λεόντων συνέθλασεν ο Κύριος·
Sal 57:8	εξουδενωθήσονται ωσει ύδωρ διαπορευόμενον· εκτενει το τόξον αυτού έως ου ασθενήσουσιν.
Sal 57:9	ωσει κηρός τακείς ανταναιρεθήσονται· έπεσε πυρ επ ' αυτούς, και ουκ είδον τον ήλιον.
Sal 57:10	προ του συνιέναι τας ακάνθας αυτών την ράμνον, ωσει ζώντας, ωσει εν οργή καταπίεται αυτούς.
Sal 57:11	ευφρανθήσεται δίκαιος, όταν ίδη εκδίκησιν· τας χείρας αυτού νίψεται εν τω αίματι του αμαρτωλού.
Sal 57:12	και ερεί άνθρωπος· ει άρα εστί καρπός τω δικαίω, άρα εστίν ο Θεός κρίνων αυτούς εν τη γη.
Sal 58:1	Εις το τέλος· μη διαφθείρης· τω Δαυϊδ εις στηλογραφίαν, οπότε απέστειλε Σαούλ και εφύλαξε τον οίκον αυτού του θανατώσαι αυτόν.
Sal 58:2	ΕΞΕΛΟΥ με εκ των εχθρών μου, ο Θεός, και εκ των επανισταμένων επ ' εμέ λύτρωσαί με·
Sal 58:3	ρύσαί με εκ των εργαζομένων την ανομίαν και εξ ανδρών αιμάτων σώσόν με.
Sal 58:4	ότι ιδού εθήρευσαν την ψυχήν μου, επέθεντο επ ' εμέ κραταιοί. ούτε η ανομία μου ούτε η αμαρτία μου, Κύριε·
Sal 58:5	άνευ ανομίας έδραμον και κατεύθυνα· εξεγέρθητι εις συνάντησίν μου και ιδε.

Sal 58:6	και συ, Κύριε, ο Θεός των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ, πρόσχες του επισκέψασθαι πάντα τα έθνη, μη οικτειρήσης πάντας τους εργαζομένους την ανομίαν. (διάψαλμα).
Sal 58:7	επιστρέψουσιν εις εσπέραν και λιμώξουσιν ως κύων και κυκλώσουσι πόλιν.
Sal 58:8	ιδού αποφθέγγονται εν τω στόματι αυτών, και ρομφαία εν τοις χείλεσιν αυτών, ότι τις ήκουσε;
Sal 58:9	και συ, Κύριε, εκγελάση αυτούς, εξουδενώσεις πάντα τα έθνη.
Sal 58:10	το κράτος μου, προς σε φυλάξω, ότι συ, ο Θεός, αντιλήπτωρ μου ει.
Sal 58:11	ο Θεός μου, το έλεος αυτού προφθάσει με· ο Θεός μου δείξει μοι εν τοις εχθροίς μου.
Sal 58:12	μη αποκτείνης αυτούς, μήποτε επιλάθωνται του νόμου σου· διασκορπισον αυτούς εν τη δυνάμει σου και κατάγαγε αυτούς, ο υπερασπιστής μου, Κύριε.
Sal 58:13	αμαρτία στόματος αυτών, λόγος χειλέων αυτών, και συλληφθήτωσαν εν τη υπερηφανία αυτών· και εξ αράς και ψεύδους διαγγελήσονται εν συντελεία,
Sal 58:14	εν οργή συντελείας, και ου μη υπάρξουσι· και γνώσονται, ότι Θεός δεσπόζει του Ιακώβ των περάτων της γης. (διάψαλμα).
Sal 58:15	επιστρέψουσιν εις εσπέραν, και λιμώξουσιν ως κύων και κυκλώσουσι πόλιν.
Sal 58:16	αυτοί διασκορπισθήσονται του φαγείν· εάν δε μη χορτασθώσι, και γογγύσουσιν.
Sal 58:17	εγώ δε άσομαι τη δυνάμει σου και αγαλλιάσομαι το πρωϊ το έλεός σου, ότι εγενήθης αντιλήπτωρ μου και καταφυγή μου εν ημέρα θλίψεώς μου.
Sal 58:18	βοηθός μου ει, σοί ψαλώ, ότι συ, ο Θεός, αντιλήπτωρ μου ει, ο Θεός μου, το έλεός μου.
Sal 59:1	Εις το τέλος· τοις αλλοιωθησομένοις έτι, εις στηλογραφίαν τω Δαυϊδ, εις διδαχήν,
Sal 59:2	οπότε ενεπύρισε την Μεσοποταμίαν Συρίας και την Συρίαν Σοβά, και επέστρεψεν Ιωάβ, και επάταξε την φάραγγα των αλών, δώδεκα χιλιάδας.
Sal 59:3	Ο ΘΕΟΣ, απώσω ημάς και καθείλες ημάς, ωργίσθης και οικτείρησας ημάς.
Sal 59:4	συνέσεισας την γην και συνετάραξας αυτήν· ίασαι τα συντρίμματα αυτής ότι εσαλεύθη.
Sal 59:5	έδειξας τω λαω σου σκληρά, επότισας ημάς οίνον κατανύξεως.
Sal 59:6	έδωκας τοις φοβουμένοις σε σημειώσιν του φυγείν από προσώπου τόξου. (διάψαλμα).
Sal 59:7	όπως αν ρυσθώσιν οι αγαπητοί σου, σώσον τη δεξιά σου και επάκουσόν μου.
Sal 59:8	ο Θεός ελάλησεν εν τω αγίω αυτού· αγαλλιάσομαι και διαμεριώ Σίκιμα και την

	κοιλάδα των σκηνών διαμετρήσω.
Sal 59:9	εμός εστι Γαλαάδ, και εμός εστι Μανασσή, και Εφραΐμ κραταίωσις της κεφαλής μου, Ιούδας βασιλεύς μου.
Sal 59:10	Μωάβ λέβης της ελπίδος μου, επί την Ιδουμαϊαν εκτενώ το υπόδημά μου, εμοί αλλόφυλοι υπετάγησαν.
Sal 59:11	τις απάξει με εις πόλιν περιοχής; ή τις οδηγήσει με έως της Ιδουμαίας;
Sal 59:12	ουχί συ, ο Θεός, ο απωσάμενος ημάς; και ουκ εξελεύση, ο Θεός, εν ταις δυνάμεσιν ημών;
Sal 59:13	δος ημίν βοήθειαν εκ θλίψεως, και ματαιά σωτηρία ανθρώπου.
Sal 59:14	εν τω Θεω ποιήσωμεν δύναμιν, και αυτός εξουδενώσει τους θλίβοντας ημάς.
Sal 60:1	Εις το τέλος, εν ύμνοις· τω Δαυΐδ.
Sal 60:2	ΕΙΣΑΚΟΥΣΟΝ, ο Θεός, της δεήσεώς μου, πρόσχες τη προσευχή μου.
Sal 60:3	από των περάτων της γης προς σε εκέκραξα εν τω ακηδιάσαι την καρδίαν μου· εν πέτρα ύψωσάς με, ωδήγησάς με,
Sal 60:4	ότι εγενήθης ελπίς μου, πύργος ισχύος από προσώπου εχθρού.
Sal 60:5	παροικήσω εν τω σκηνώματί σου εις τους αιώνας, σκεπασθήσομαι εν σκέπει των πτερύγων σου. (διάψαλμα).
Sal 60:6	ότι συ, ο Θεός, εισήκουσας των ευχών μου, έδωκας κληρονομίαν τοις φοβουμένοις το όνομά σου.
Sal 60:7	ημέρας εφ ' ημέρας του βασιλέως προσθήσεις, τα έτη αυτού έως ημέρας γενεάς και γενεάς.
Sal 60:8	διαμενεί εις τον αιώνα ενώπιον του Θεού· έλεος και αλήθειαν αυτού τις εκζητήσει;
Sal 60:9	ούτως ψαλώ τω ονόματί σου εις τον αιώνα του αιώνος του αποδούναί με τας ευχάς μου ημέραν εξ ημέρας.
Sal 61:1	Εις το τέλος, υπέρ Ιδιθούν· ψαλμός τω Δαυΐδ.
Sal 61:2	ΟΥΧΙ τω Θεω υποταγήσεται η ψυχή μου; παρ ' αυτω γαρ το σωτήριόν μου·
Sal 61:3	και γαρ αυτός Θεός μου και σωτήρ μου, και αντιλήπτωρ μου, ου μη σαλευθώ επί πλείον.
Sal 61:4	έως πότε επιτίθεσθε επ ' άνθρωπον; φονεύετε πάντες ως τοίχω κεκλιμένω και φραγμω ωσμένω.
Sal 61:5	πλήν την τιμήν μου εβουλεύσαντο απώσασθαι, έδραμον εν δίψει, τω στόματι αυτών ευλόγουν και τη καρδιά αυτών κατηρώντο. (διάψαλμα).

Sal 61:6	πλήν τω Θεω υποτάγηθι, η ψυχή μου, ότι παρ' αυτω η υπομονή μου.
Sal 61:7	ότι αυτός Θεός μου και σωτήρ μου, αντλήπτωρ μου, ου μη μεταναστεύσω.
Sal 61:8	επί τω Θεω το σωτήριόν μου και η δόξα μου· ο Θεός της βοηθείας μου, και η ελπίς μου επί τω Θεω.
Sal 61:9	ελπίσατε επ' αυτόν πάσα συναγωγή λαού· εκχέετε ενώπιον αυτού τας καρδίας υμών, ότι ο Θεός βοηθός ημών. (διάψαλμα).
Sal 61:10	πλήν μάταιοι οι υιοί των ανθρώπων, ψευδείς οι υιοί των ανθρώπων εν ζυγοίς του αδικήσαι αυτοί εκ ματαιότητος επί το αυτό.
Sal 61:11	μη ελπίζετε επ' αδικίαν και επί αρπάγματα μη επιποθείτε· πλούτος εάν ρέη, μη προστίθεσθε καρδίαν.
Sal 61:12	άπαξ ελάλησεν ο Θεός, δύο ταύτα ήκουσα, ότι το κράτος του Θεού,
Sal 61:13	και σου, Κύριε, το έλεος, ότι συ αποδώσεις εκάστω κατά τα έργα αυτού.
Sal 62:1	Ψαλμός τω Δαυϊδ εν τω είναι αυτόν εν τη ερήμω της Ιουδαίας.
Sal 62:2	Ο ΘΕΟΣ ο Θεός μου, προς σε ορθρίζω· edίψησέ σε η ψυχή μου, ποσαπλώς σοι η σάρξ μου εν γη ερήμω και αβάτω και ανύδρω.
Sal 62:3	ούτως εν τω αγίω ώφθην σοι του ιδείν την δύναμίν σου και την δόξαν σου.
Sal 62:4	ότι κρείσσον το έλεός σου υπέρ ζωάς· τα χείλη μου επαινέσουσί σε.
Sal 62:5	ούτως ευλογήσω σε εν τη ζωή μου και εν τω ονόματί σου αρώ τας χείράς μου.
Sal 62:6	ως εκ στέατος και πιότητος εμπλησθείη η ψυχή μου, και χείλη αγαλλιάσεως αινέσει το στόμα μου.
Sal 62:7	ει εμνημόνευόν σου επί της στρωμνής μου, εν τοις όρθροις εμελέτων εις σε·
Sal 62:8	ότι εγενήθης βοηθός μου, και εν τη σκέπη των πτερύγων σου αγαλλιάσομαι.
Sal 62:9	εκολλήθη η ψυχή μου οπίσω σου, εμού δε αντελάβετο η δεξιά σου.
Sal 62:10	αυτοί δε εις μάτην εξήτησαν την ψυχήν μου, εισελεύσονται εις τα κατώτατα της γης·
Sal 62:11	παραδοθήσονται εις χείρας ρομφαίας, μερίδες αλωπέκων έσονται.
Sal 62:12	ο δε βασιλεύς ευφρανθήσεται επί τω Θεω, επαινεθήσεται πας ο ομνύων εν αυτω, ότι ενεφράγη στόμα λαλούντων άδικα.
Sal 63:1	Εις το τέλος· ψαλμός τω Δαυϊδ.
Sal 63:2	ΕΙΣΑΚΟΥΣΟΝ, ο Θεός, της φωνής μου, εν τω δέεσθαί με προς σε, από φόβου εχθρού εξελού την ψυχήν μου.
Sal 63:3	εσκέπασάς με από συστροφής πονηρευομένων, από πλήθους εργαζομένων

	αδικίαν,
Sal 63:4	οίτινες ηκόνησαν ως ρομφαίαν τας γλώσσας αυτών, ενέτειναν τόξον αυτών πράγμα πικρόν
Sal 63:5	του κατατοξεύσαι εν αποκρύφους άμωμον, εξάπινα κατατοξεύσουσιν αυτόν και ου φοβηθήσονται.
Sal 63:6	εκραταίωσαν εαυτοίς λόγον πονηρόν, διηγήσαντο του κρύψαι παγίδας, είπαν· τις όψεται αυτούς;
Sal 63:7	εξηρεύνησαν ανομίαν, εξέλιπον εξερευνώντες εξερευνήσεις. προσελεύσεται άνθρωπος, και καρδιά βαθεία,
Sal 63:8	και υψωθήσεται, ο Θεός. βέλος νηπίων εγενήθησαν αι πληγαί αυτών,
Sal 63:9	και εξησθένησαν επ ' αυτούς αι γλώσσαι αυτών. εταράχθησαν πάντες οι θεωρούντες αυτούς,
Sal 63:10	και εφοβήθη πας άνθρωπος. και ανήγγειλαν τα έργα του Θεού και τα ποιήματα αυτού συνήκαν.
Sal 63:11	ευφρανθήσεται δίκαιος εν τω Κυρίω και ελπεί επ ' αυτόν, και επαινεθήσονται πάντες οι ευθείς τη καρδιά.
Sal 64:1	Εις το τέλος· ψαλμός τω Δαυίδ, ωδή· Ιερεμίου και Ιεζεκιήλ εκ του λαού της παροικίας, ότε έμελλον εκπορεύεσθαι.
Sal 64:2	ΣΟΙ ΠΡΕΠΕΙ ύμνος, ο Θεός, εν Σιών, και σοί αποδοθήσεται ευχή εν Ιερουσαλήμ.
Sal 64:3	εισάκουσον προσευχής μου· προς σε πάσα σάρξ ήξει.
Sal 64:4	λόγοι ανόμων υπερεδυνάμωσαν ημάς, και ταις ασεβείαις ημών συ ιλάση.
Sal 64:5	μακάριος ον εξελέξω και προσελάβου· κατασκηνώσει εν ταις αυλαίς σου. πλησθησόμεθα εν τοις αγαθοίς του οίκου σου· άγιος ο ναός σου,
Sal 64:6	θαυμαστός εν δικαιοσύνη. επάκουσον ημών, ο Θεός, ο σωτήρ ημών, η ελπίς πάντων των περάτων της γης και των εν θαλάσση μακράν,
Sal 64:7	ετοιμάζων όρη εν τη ισχύϊ αυτού, περιεζωσμένος εν δυναστεία,
Sal 64:8	ο συνταράσσων το κύτος της θαλάσσης, ήχους κυμάτων αυτής. ταραχθήσονται τα έθνη,
Sal 64:9	και φοβηθήσονται οι κατοικούντες τα πέρατα από των σημείων σου· εξόδους πρωΐας και εσπέρας τέρψεις.
Sal 64:10	επεσκέψω την γην και εμέθυσας αυτήν, επλήθυνας του πλουτίσαι αυτήν· ο ποταμός του Θεού επληρώθη υδάτων· ητοίμασας την τροφήν αυτών, ότι ούτως η ετοιμασία.
Sal 64:11	τους αύλακας αυτής μέθυσον, πλήθυνον τα γεννήματα αυτής, εν ταις σταγόσιν αυτής ευφρανθήσεται ανατέλλουσα.

Sal 64:12	ευλογήσεις τον στέφανον του ενιαυτού της χρηστότητός σου, και τα πεδία σου πλησθήσονται πιότητος·
Sal 64:13	πιανθήσεται τα όρη της ερήμου, και αγαλλίασιν οι βουνοί περιζώσσονται.
Sal 64:14	ενεδύσαντο οι κριοί των προβάτων, και αι κοιλάδες πληθυνούσι σίτον· κεκραζονται, και γαρ υμνήσουσι.
Sal 65:1	Εις το τέλος· ωδή ψαλμού· αναστάσεως. ΑΛΛΑΞΑΤΕ τω Κυρίω πάσα η γη,
Sal 65:2	ψάλατε δη τω ονόματι αυτού. δότε δόξαν αινέσει αυτού.
Sal 65:3	είπατε τω Θεω· ως φοβερά τα έργα σου· εν τω πλήθει της δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οι εχθροί σου.
Sal 65:4	πάσα η γη προσκνησάτωσάν σοι και ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν τω ονόματί σου. (διάψαλμα).
Sal 65:5	δεύτε και ίδετε τα έργα του Θεού· φοβερός εν βουλαίς υπέρ τους υιούς των ανθρώπων,
Sal 65:6	ο μεταστρέφων την θάλασσαν εις ξηράν, εν ποταμω διελεύσονται ποδί. εκεί ευφρανθησόμεθα επ' αυτω,
Sal 65:7	τω δεσπόζοντι εν τη δυναστεία αυτού του αιώνος. οι οφθαλμοί αυτού επί τα έθνη επιβλέπουσιν, οι παραπικραίνοντες μη υψούσθωσαν εν εαυτοίς. (διάψαλμα).
Sal 65:8	ευλογείτε, έθνη, τον Θεόν ημών και ακουτίσασθε την φωνήν της αινέσεως αυτού,
Sal 65:9	του θεμένου την ψυχήν μου εις ζωήν, και μη δόντος εις σάλον τους πόδας μου.
Sal 65:10	ότι εδοκίμασας ημάς, ο Θεός, επύρωσας ημάς, ως πυρούται το αργύριον·
Sal 65:11	εισήγαγες ημάς εις την παγίδα, έθου θλίψεις επί τον νώτον ημών.
Sal 65:12	επεβίβασας ανθρώπους επί τας κεφαλάς ημών, διήλθομεν δια πυρός και ύδατος, και εξήγαγες ημάς εις αναψυχήν.
Sal 65:13	εισελεύσομαι εις τον οίκόν σου εν ολοκαυτώμασιν, αποδώσω σοι τας ευχάς μου,
Sal 65:14	ας διέστειλε τα χείλη μου και ελάλησε το στόμα μου εν τη θλίψει μου·
Sal 65:15	ολοκαυτώματα μεμυλωμένα ανοίσω σοι μετά θυμιάματος και κριών, ανοίσω σοι βόας μετά χιμάρων. (διάψαλμα).
Sal 65:16	δεύτε ακούσατε, και διηγήσομαι, πάντες οι φοβούμενοι τον Θεόν, όσα εποίησε τη ψυχή μου.
Sal 65:17	προς αυτόν τω στόματί μου εκέκραξα και ύψωσα υπό την γλώσσάν μου.
Sal 65:18	αδικίαν ει εθεώρουν εν καρδιά μου, μη εισακουσάτω μου Κύριος.

Sal 65:19	δια τούτο εισήκουσέ μου ο Θεός, προσέσχε τη φωνή της δεήσεώς μου.
Sal 65:20	ευλογητός ο Θεός, ος ουκ απέστησε την προσευχήν μου και το έλεος αυτού απ' εμού.
Sal 66:1	Εις το τέλος, εν ύμνοις· ψαλμός ωδής τω Δαυΐδ.
Sal 66:2	Ο ΘΕΟΣ οικτειρήσαι ημάς και ευλογήσαι ημάς, επιφάναι το πρόσωπον αυτού επ' ημάς. (διάψαλμα).
Sal 66:3	του γνώναι εν τη γη την οδόν σου, εν πάσιν έθνεσι το σωτήριόν σου.
Sal 66:4	εξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ο Θεός, εξομολογησάσθωσάν σοι λαοί πάντες.
Sal 66:5	ευφρανθήτωσαν και αγαλλιάσθωσαν έθνη, ότι κρινείς λαούς εν ευθύτητι και έθνη εν τη γη οδηγήσεις. (διάψαλμα).
Sal 66:6	εξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ο Θεός, εξομολογησάσθωσάν σοι λαοί πάντες.
Sal 66:7	γη έδωκε τον καρπόν αυτής· ευλογήσαι ημάς ο Θεός, ο Θεός ημών.
Sal 66:8	ευλογήσαι ημάς ο Θεός, και φοβηθήτωσαν αυτόν πάντα τα πέρατα της γης.
Sal 67:1	Εις το τέλος· ωδής ψαλμός τω Δαυΐδ.
Sal 67:2	ΑΝΑΣΤΗΤΩ ο Θεός, και διασκορπισθήτωσαν οι εχθροί αυτού, και φυγέτωσαν από προσώπου αυτού οι μισούντες αυτόν.
Sal 67:3	ως εκλείπει καπνός, εκλιπέτωσαν· ως τήκεται κηρός από προσώπου πυρός, ούτως απολούνται οι αμαρτωλοί από προσώπου του Θεού.
Sal 67:4	και οι δίκαιοι ευφρανθήτωσαν, αγαλλιάσθωσαν ενώπιον του Θεού, τερφθήτωσαν εν ευφροσύνη.
Sal 67:5	άσατε τω Θεω, ψάλατε τω ονόματι αυτού· οδοποιήσατε τω επιβεβηκότι επί δυσμών, Κύριος όνομα αυτω, και αγαλλιάσθε ενώπιον αυτού.
Sal 67:6	ταραχθήσονται από προσώπου αυτού, του πατρός των ορφανών και κριτού των χηρών· ο Θεός εν τόπω αγίω αυτού.
Sal 67:7	ο Θεός κατοικίζει μονοτρόπους εν οίκω εξάγων πεπεδημένους εν ανδρεία, ομοίως τους παραπικραίνοντας, τους κατοικούντας εν τάφοις.
Sal 67:8	ο Θεός, εν τω εκπορεύεσθαί σε ενώπιον του λαού σου, εν τω διαβαίνειν σε εν τη ερήμω. (διάψαλμα).
Sal 67:9	γη εσείσθη, και γαρ οι ουρανοί έσταξαν από προσώπου του Θεού του Σινά, από προσώπου του Θεού Ισραήλ.
Sal 67:10	βροχήν εκούσιον αφορείς, ο Θεός, τη κληρονομία σου, και ησθένησε, συ δε κατηρτίσω αυτήν.
Sal 67:11	τα ζωά σου κατοικούσιν εν αυτη· ητοιμάσας εν τη χρηστότητί σου τω πτωχω, ο Θεός.

Sal 67:12	Κύριος δώσει ρήμα τοις ευαγγελιζομένοις δυνάμει πολλή,
Sal 67:13	ο βασιλεύς των δυνάμεων του αγαπητού, τη ωραιότητι του οίκου διελέσθαι σκύλα.
Sal 67:14	εάν κοιμηθήτε ανά μέσον των κλήρων, πτέρυγες περισσότεράς περιηργυρωμένα, και τα μετάφρενα αυτής εν χλωρότητι χρυσίου.
Sal 67:15	εν τω διαστέλλειν τον επουράνιον βασιλείς επ ' αυτής, χιονωθήσονται εν Σελμών.
Sal 67:16	όρος του Θεού, όρος πίων, όρος τετυρωμένον, όρος πίων.
Sal 67:17	ινατί υπολαμβάνετε, όρη τετυρωμένα, το όρος, ό ευδόκησεν ο Θεός κατοικείν εν αυτω; και γαρ ο Κύριος κατασκηνώσει εις τέλος.
Sal 67:18	το άρμα του Θεού μυριοπλάσιον, χιλιάδες ευθηνούντων· Κύριος εν αυτοίς εν Σινά ην, εν τω αγίω.
Sal 67:19	ανέβης εις ύψος, ηχμαλώτευσας αιχμαλωσίαν, έλαβες δόματα εν ανθρωποις, και γαρ απειθούντας του κατασκηνώσει.
Sal 67:20	Κύριος ο Θεός ευλογητός, ευλογητός Κύριος ημέραν καθ ' ημέραν· κατευοδώσαι ημίν ο Θεός των σωτηρίων ημών. (διάψαλμα).
Sal 67:21	ο Θεός ημών, ο Θεός του σώζειν, και του Κυρίου Κυρίου αι διεξοδοι του θανάτου.
Sal 67:22	πλήν ο Θεός συνθλάσει κεφαλάς εχθρών αυτού, κορυφήν τριχός διαπορευομένων εν πλημμελείαις αυτών.
Sal 67:23	είπε Κύριος· εκ Βασάν επιστρέψω, επιστρέψω εν βυθοίς θαλάσσης.
Sal 67:24	όπως αν βαφή ο πούς σου εν αίματι, η γλώσσα των κυνών σου εξ εχθρών παρ ' αυτού.
Sal 67:25	εθεωρήθησαν αι πορείαι σου, ο Θεός, αι πορείαι του Θεού μου του βασιλέως του εν τω αγίω.
Sal 67:26	προέφθασαν άρχοντες εχόμενοι ψαλλόντων εν μέσω νεανίδων τυμπανιστριών.
Sal 67:27	εν εκκλησίαις ευλογείτε τον Θεόν, Κύριον εκ πηγών Ισραήλ.
Sal 67:28	εκεί Βενιαμίν νεώτερος εν εκστάσει, άρχοντες Ιούδα ηγεμόνες αυτών, άρχοντες Ζαβουλών, άρχοντες Νεφθαλείμ.
Sal 67:29	έντειλαι, ο Θεός, τη δυνάμει σου, δυνάμωσον, ο Θεός, τούτο, ό κατειργάσω εν ημίν.
Sal 67:30	από του ναού σου επί Ιερουσαλήμ σοί οίσουσι βασιλείς δώρα.
Sal 67:31	επιτίμησον τοις θηρίοις του καλάμου· η συναγωγή των ταύρων εν ταις δαμάλεσι των λαών του εγκλεισθήναι τους δεδοκιμασμένους τω αργυρίω· διασκόρπισον έθνη τα τους πολέμους θέλοντα.

Sal 67:32	ήξουσι πρέσβεις εξ Αιγύπτου, Αιθιοπία προφθάσει χείρα αυτής τω Θεω.
Sal 67:33	αι βασιλείαι της γης, άσατε τω Θεω, ψάλατε τω Κυρίω. (διάψαλμα).
Sal 67:34	ψάλατε τω Θεω τω επιβεβηκότι επί τον ουρανόν του ουρανού κατά ανατολάς· ιδού δώσει τη φωνή αυτού φωνήν δυνάμεως.
Sal 67:35	δώτε δόξαν τω Θεω· επί τον Ισραήλ η μεγαλοπρέπεια αυτού, και η δύναμις αυτού εν ταις νεφέλαις.
Sal 67:36	θαυμαστός ο Θεός εν τοις αγίοις αυτού· ο Θεός Ισραήλ, αυτός δώσει δύναμιν και κραταίωσιν τω λαω αυτού. ευλογητός ο Θεός.
Sal 68:1	Εις το τέλος· υπέρ των αλλοιωθησομένων· τω Δαυϊδ.
Sal 68:2	ΣΩΣΟΝ με, ο Θεός, ότι εισήλθοσαν ύδατα έως ψυχής μου.
Sal 68:3	ενεπάγην εις ιλύν βυθού, και ουκ έστιν υπόστασις· ήλθον εις τα βάθη της θαλάσσης και καταγιγίς κατεπόντισέ με.
Sal 68:4	εκοπίασα κράζων, εβραγχίασεν ο λάρυγξ μου, εξέλιπον οι οφθαλμοί μου από του ελπίζειν με επί τον Θεόν μου.
Sal 68:5	επληθύνθησαν υπέρ τας τρίχας της κεφαλής μου οι μισούντές με δωρεάν, εκραταιώθησαν οι εχθροί μου οι εκδιώκοντές με αδίκως· α ουχ ήρπαζον, τότε απετίγγουν.
Sal 68:6	ο Θεός, συ έγνως την αφροσύνην μου και αι πλημμέλειάι μου από σου ουκ απεκρύβησαν.
Sal 68:7	μη αισχυνθείησαν επ ' εμέ οι υπομένοντές σε, Κύριε, Κύριε των δυνάμεων, μη εντραπήησαν επ ' εμέ οι ζητούντές σε, ο Θεός του Ισραήλ,
Sal 68:8	ότι ένεκά σου υπήνεγκα ονειδισμόν, εκάλυψεν εντροπή το πρόσωπόν μου.
Sal 68:9	απηλλοτριωμένος εγενήθην τοις αδελφοίς μου και ξένος τοις υιοίς της μητρός μου,
Sal 68:10	ότι ο ζήλος του οίκου σου κατέφαγέ με, και οι ονειδισμοί των ονειδιζόντων σε επέπεσον επ ' εμέ.
Sal 68:11	και συνεκάλυψα εν νηστεία την ψυχήν μου, και εγενήθη εις ονειδισμούς εμοί·
Sal 68:12	και εθέμην το ένδυμά μου σάκκον, και εγενόμην αυτοίς εις παραβολήν.
Sal 68:13	κατ ' εμού ηδολέσχουν οι καθήμενοι εν πύλαις, και εις εμέ έψαλλον οι πίνοντες οίνον.
Sal 68:14	εγώ δε τη προσευχή μου προς σε, Κύριε· καιρός ευδοκίας, ο Θεός, εν τω πλήθει του ελέους σου· επάκουσόν μου, εν αληθεία της σωτηρίας σου.
Sal 68:15	σώσόν με από πηλού, ίνα μη εμπαγώ· ρυσθείην εκ των μισούντων με και εκ των βαθέων των υδάτων.

Sal 68:16	μη με καταποντισάτω καταιγίς ύδατος, μηδέ καταπιέτω με βυθός, μηδέ συσχέτω επ' εμέ φρέαρ το στόμα αυτού.
Sal 68:17	εισάκουσόν μου, Κύριε, ότι χρηστόν το έλεός σου· κατά το πλήθος των οικτιρμών σου επίβλεψον επ' εμέ.
Sal 68:18	μη αποστρέψης το πρόσωπόν σου από του παιδός σου, ότι θλίβομαι, ταχύ επάκουσόν μου.
Sal 68:19	πρόσχες τη ψυχή μου και λύτρωσαι αυτήν, ένεκα των εχθρών μου ρύσαι με.
Sal 68:20	συ γαρ γινώσκεις τον ονειδισμόν μου και την αισχύνην μου και την εντροπήν μου· εναντίον σου πάντες οι θλίβοντές με.
Sal 68:21	ονειδισμόν προσεδόκησεν η ψυχή μου και ταλαιπωρίαν, και υπέμεινα συλλυπούμενον, και ουχ υπήρξε, και παρακαλούντας, και ουχ εύρον.
Sal 68:22	και έδωκαν εις το βρώμά μου χολήν και εις την δίψαν μου επότισάν με όξος.
Sal 68:23	γενηθήτω η τράπεζα αυτών ενώπιον αυτών εις παγίδα και εις ανταπόδοσιν και εις σκάνδαλον.
Sal 68:24	σκοτισθήτωσαν οι οφθαλμοί αυτών του μη βλέπειν, και τον νώτον αυτών διαπαντός σύγκαμψον.
Sal 68:25	έκχεον επ' αυτούς την οργήν σου, και ο θυμός της οργής σου καταλάβοι αυτούς.
Sal 68:26	γενηθήτω η έπαυλις αυτών ηρημωμένη, και εν τοις σκηνώμασιν αυτών μη έστω ο κατοικών·
Sal 68:27	ότι ον συ επάταξας, αυτοί κατεδίωξαν, και επί το άλγος των τραυμάτων μου προσέθηκαν.
Sal 68:28	πρόσθες ανομίαν επί τη ανομία αυτών, και μη εισελθέτωσαν εν δικαιοσύνη σου·
Sal 68:29	εξαλειφθήτωσαν εκ βίβλου ζώντων και μετά δικαίων μη γραφήτωσαν.
Sal 68:30	πτωχός και αλγών ειμι εγώ· η σωτηρία σου, ο Θεός, αντιλάβοιτό μου.
Sal 68:31	αινέσω το όνομα του Θεού μου μετ' ωδής, μεγαλυνώ αυτόν εν αινέσει,
Sal 68:32	και αρέσει τω Θεω υπέρ μόσχον νέον κέρατα εκφέροντα και οπλάς.
Sal 68:33	ιδέτωσαν πτωχοί και ευφρανθήτωσαν· εκζητήσατε τον Θεόν, και ζήσεται η ψυχή υμών,
Sal 68:34	ότι εισήκουσε των πενήτων ο Κύριος και τους πεπεδημένους αυτού ουκ εξουδένωσεν.
Sal 68:35	αινεσάτωσαν αυτόν οι ουρανοί και η γη, θάλασσα και πάντα τα έρποντα εν αυτη.
Sal 68:36	ότι ο Θεός σώσει την Σιών, και οικοδομηθήσονται αι πόλεις της Ιουδαίας, και κατοικήσουσιν εκεί και κληρονομήσουσιν αυτήν·

Sal 68:37	και το σπέρμα των δούλων αυτού καθέξουσιν αυτήν, και οι αγαπώντες το όνομά σου κατασκηνώσουσιν εν αυτη.
Sal 69:1	Εις το τέλος· τω Δαυΐδ εις ανάμνησιν, εις το σώσαί με Κύριον.
Sal 69:2	Ο ΘΕΟΣ, εις την βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εις το βοηθήσαι μοι σπεύσον.
Sal 69:3	αισχυνθήτωσαν και εντραπήτωσαν οι ζητούντες την ψυχήν μου· αποστραφήτωσαν εις τα οπίσω και καταισχυνθήτωσαν οι βουλόμενοί μου κακά·
Sal 69:4	αποστραφήτωσαν παραυτίκα αισχυνόμενοι οι λέγοντές μοι· εύγε εύγε.
Sal 69:5	αγαλλιάσθωσαν και ευφρανθήτωσαν επί σοί πάντες οι ζητούντές σε, ο Θεός, και λεγέτωσαν διαπαντός· μεγαλυνθήτω ο Κύριος, οι αγαπώντες το σωτήριόν σου.
Sal 69:6	εγώ δε πτωχός ειμι και πένης· ο Θεός, βοήθησόν μοι. βοηθός μου και ρύστης μου ει συ· Κύριε, μη χρονίσης.
Sal 70:1	Τω Δαυΐδ· υιών Ιωναδάβ και των πρώτων αιχμαλωτισθέντων. ΕΠΙ ΣΟΙ, Κύριε, ήλπισα, μη καταισχυνθείην εις τον αιώνα.
Sal 70:2	εν τη δικαιοσύνη σου ύρύσαι με και εξελού με, κλίνον προς με το ους σου και σώσόν με.
Sal 70:3	γενού μοι εις Θεόν υπερασπιστήν και εις τόπον οχυρόν του σώσαί με, ότι στερέωμά μου και καταφυγή μου ει συ.
Sal 70:4	ο Θεός μου, ρύσαι με εκ χειρός αμαρτωλού, εκ χειρός παρανομούντος και αδικούντος·
Sal 70:5	ότι συ ει η υπομονή μου, Κύριε· Κύριε, η ελπίς μου εκ νεότητός μου,
Sal 70:6	επί σε επεστηρίχθην από γαστρός, εκ κοιλίας μητρός μου συ μου ει σκεπαστής· εν σοί η ύμνησίς μου διαπαντός.
Sal 70:7	ωσεί τέρας εγενήθην τοις πολλοίς, και συ βοηθός κραταιός.
Sal 70:8	πληρωθήτω το στόμα μου αιnéσεως, όπως υμνήσω την δόξαν σου, όλην την ημέραν την μεγαλοπρέπειάν σου.
Sal 70:9	μη απορρίψης με εις καιρόν γήρως, εν τω εκλείπειν την ισχύν μου μη εγκαταλίπης με.
Sal 70:10	ότι είπαν οι εχθροί μου εμοί και οι φυλάσσοντες την ψυχήν μου εβουλεύσαντο επί το αυτό
Sal 70:11	λέγοντες· ο Θεός εγκατέλιπεν αυτόν· καταδιώξατε και καταλάβετε αυτόν, ότι ουκ έστιν ο ρυόμενος.
Sal 70:12	ο Θεός μου, μη μακρύνης απ' εμού· ο Θεός μου, εις την βοήθειάν μου πρόσχες.
Sal 70:13	αισχυνθήτωσαν και εκλιπέτωσαν οι ενδιαβάλλοντες την ψυχήν μου, περιβαλλέσθωσαν αισχύνην και εντροπήν οι ζητούντες τα κακά μοι.

Sal 70:14	εγώ δε διαπαντός ελπιά επί σε και προσθήσω επί πάσαν την αίνεσίν σου.
Sal 70:15	το στόμα μου εξαγγελεί την δικαιοσύνην σου, όλην την ημέραν την σωτηρίαν σου, ότι ουκ έγνων γραμματείας.
Sal 70:16	εισελεύσομαι εν δυναστεία Κυρίου· Κύριε, μνησθήσομαι της δικαιοσύνης σου μόνου.
Sal 70:17	ο Θεός, α εδίδαξάς με εκ νεότητός μου, και μέχρι του νυν απαγγελώ τα θαυμάσιά σου.
Sal 70:18	και έως γήρως και πρεσβείου, ο Θεός, μη εγκαταλίπης με, έως αν απαγγελώ τον βραχίονά σου τη γενεά πάση τη επερχομένη,
Sal 70:19	την δυναστείαν σου και την δικαιοσύνην σου. ο Θεός, έως υψίστων α εποίησας μεγαλεία· ο Θεός, τις όμοιός σοι;
Sal 70:20	όσας έδειξάς μοι θλίψεις πολλές και κακάς, και επιστρέψας εξωποίησάς με, και εκ των αβύσσων της γης πάλιν ανήγαγές με.
Sal 70:21	επλεόνασας επ' εμέ την μεγαλωσύνην σου και επιστρέψας παρεκάλεσάς με και εκ των αβύσσων της γης πάλιν ανήγαγές με.
Sal 70:22	και γαρ εγώ εξομολογήσομαί σοι εν σκεύει ψαλμού την αλήθειάν σου, ο Θεός· ψαλώ σοι εν κιθάρα, ο άγιος του Ισραήλ.
Sal 70:23	αγαλλιάσονται τα χείλη μου, όταν ψάλω σοι, και η ψυχή μου, ην ελυτρώσω.
Sal 70:24	έτι δε και η γλώσσά μου όλην την ημέραν μελετήσει την δικαιοσύνην σου, όταν αισχυνθώσι και εντραπώσιν οι ζητούντες τα κακά μοι.
Sal 71:1	Εις Σαλωμών. Ο ΘΕΟΣ, το κρίμα σου τω βασιλεί δος και την δικαιοσύνην σου τω υιω του βασιλέως
Sal 71:2	κρίνειν τον λαόν σου εν δικαιοσύνη και τους πτωχούς σου εν κρίσει.
Sal 71:3	αναλαβέτω τα όρη ειρήνην τω λαω σου και οι βουνοί δικαιοσύνην.
Sal 71:4	κρινεί τους πτωχούς του λαού και σώσει τους υιούς των πενήτων και ταπεινώσει συκοφάντην
Sal 71:5	και συμπαραμενεί τω ηλίω και προ της σελήνης γενεάς γενεών.
Sal 71:6	καταβήσεται ως υετός επί πόκον και ωσει σταγών η στάζουσα επί την γην.
Sal 71:7	ανατελεί εν ταις ημέραις αυτού δικαιοσύνη και πλήθος ειρήνης, έως ου ανταναιρεθή η σελήνη.
Sal 71:8	και κατακυριεύσει από θαλάσσης έως θαλάσσης και από ποταμών έως περάτων της οικουμένης.
Sal 71:9	ενώπιον αυτού προπεσούνται Αιθίοπες, και οι εχθροί αυτού χουν λείξουσι.
Sal 71:10	βασιλείς Θαρσίς και νήσοι δώρα προσοίσουσι, βασιλείς Αράβων και Σαβά δώρα

	προσάξουσι.
Sal 71:11	και προσκυνήσουσιν αυτω πάντες οι βασιλείς της γης, πάντα τα έθνη δουλεύουσιν αυτω.
Sal 71:12	ότι ερρύσατο πτωχόν εκ δυνάστου και πένητα, ω ουχ υπήρχε βοηθός.
Sal 71:13	φείσεται πτωχού και πένητος και ψυχάς πενήτων σώσει.
Sal 71:14	εκ τόκου και εξ αδικίας λυτρώσεται τας ψυχάς αυτών, και έντιμον το όνομα αυτου ενώπιον αυτών.
Sal 71:15	και ζήσεται, και δοθήσεται αυτω εκ του χρυσίου της Αραβίας, και προσεύξονται περι αυτου διαπαντός, όλην την ημέραν ευλογήσουσιν αυτόν.
Sal 71:16	έσται στήριγμα εν τη γη επ ' άκρων των ορέων· υπεραρθήσεται υπέρ τον Λίβανον ο καρπός αυτου, και εξανθήσουσιν εκ πόλεως ωσει χόρτος της γης.
Sal 71:17	έσται το όνομα αυτου ευλογημένον εις τους αιώνας, προ του ηλίου διαμένει το όνομα αυτου· και ενευλογηθήσονται εν αυτω πάσαι αι φυλαί της γης, πάντα τα έθνη μακαριούσιν αυτόν.
Sal 71:18	ευλογητός Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, ο ποιών θαυμάσια μόνος,
Sal 71:19	και ευλογητόν το όνομα της δόξης αυτου εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος, και πληρωθήσεται της δόξης αυτου πάσα η γη. γένοιτο, γένοιτο. Εξέλιπον οι ύμνοι Δαυιδ του υιού Ιεσσαί.
Sal 72:1	Ψαλμός τω Ασάφ. ΩΣ ΑΓΑΘΟΣ ο Θεός τω Ισραήλ, τοις ευθέσι τη καρδιά.
Sal 72:2	εμου δε παραμικρόν εσαλεύθησαν οι πόδες, παρ ' ολίγον εξεχύθη τα διαβήματά μου.
Sal 72:3	ότι εξήλωσα επί τοις ανόμοις ειρήνην αμαρτωλών θεωρών,
Sal 72:4	ότι ουκ έστιν ανάνευσις εν τω θανάτω αυτών και στερέωμα εν τη μαστιγι αυτών·
Sal 72:5	εν κόποις ανθρωπων ουκ εισί και μετά ανθρωπων ου μαστιγωθήσονται.
Sal 72:6	δια τούτο εκράτησεν αυτους η υπερηφανία, περιεβάλοντο αδικίαν και ασέβειαν εαυτών.
Sal 72:7	εξελεύσεται ως εκ στέατος η αδικία αυτών, διήλθον εις διάθεσιν καρδιάς·
Sal 72:8	διενοήθησαν και ελάλησαν εν πονηρία, αδικίαν εις το ύψος ελάλησαν·
Sal 72:9	έθεντο εις ουρανόν το στόμα αυτών, και η γλώσσα αυτών διήλθεν επί της γης.
Sal 72:10	δια τούτο επιστρέψει ο λαός μου ενταύθα, και ημέραι πλήρεις ευρεθήσονται εν αυτοις.
Sal 72:11	και είπαν· Πως έγνω ο Θεός; και ει έστι γνώσις εν τω Υψίστω;

Sal 72:12	ιδού οὔτοι οἱ ἀμαρτωλοὶ καὶ εὐθηνούντες· εἰς τὸν αἰῶνα κατέσχον πλοῦτου.
Sal 72:13	καὶ εἶπα· ἀρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου καὶ ἐνψάμην ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου·
Sal 72:14	καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ ἐλεγχός μου εἰς τὰς πρῶϊας.
Sal 72:15	εἰ ἐλέγον· διηγῆσομαι οὕτως, ἰδοὺ τὴ γενεὰ τῶν υἱῶν σου ἠσυνθέτηκα.
Sal 72:16	καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι τούτο· κόπος ἐστὶν ἐνώπιόν μου,
Sal 72:17	ἕως εἰσέλθω εἰς τὸ ἀγιαστήριον τοῦ Θεοῦ καὶ συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτῶν.
Sal 72:18	πλὴν δια τὰς δολιότητας αὐτῶν ἔθου αὐτοῖς κακά, κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι.
Sal 72:19	Πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν ἐξάπινα· ἐξέλιπον, ἀπώλοντο δια τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.
Sal 72:20	ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεγειρομένου, Κύριε, ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις.
Sal 72:21	ὅτι ἐξεκαύθη ἡ καρδιά μου, καὶ οἱ νεφροὶ μου ἠλλοιώθησαν,
Sal 72:22	καγὼ ἐξουδενωμένος καὶ οὐκ ἔγνων, κτηνώδης ἐγενόμην παρά σοι.
Sal 72:23	καγὼ διαπαντός μετὰ σου, ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου
Sal 72:24	καὶ ἐν τῇ βουλή σου ὠδήγησάς με καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με.
Sal 72:25	τι γὰρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ παρά σου τι ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς;
Sal 72:26	ἐξέλιπεν ἡ καρδιά μου καὶ ἡ σὰρξ μου, ὁ Θεὸς τῆς καρδίας μου καὶ ἡ μερίς μου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.
Sal 72:27	ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες εαυτοὺς ἀπὸ σου ἀπολούνται, ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σου.
Sal 72:28	ἐμοὶ δε τὸ προσκολλάσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστὶ, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου τοῦ ἐξαγγεῖλαί με πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.
Sal 73:1	Συνέσεως τῷ Ἀσάφ. ἸΝΑΤΙ ἀπώσω, ὁ Θεός, εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμὸς σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου;
Sal 73:2	μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς· ἐλυτρώσω ράβδον κληρονομίας σου, ὅρος Σιών τούτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.
Sal 73:3	ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς υπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος, ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἀγίοις σου.
Sal 73:4	καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισούντές σε ἐν μέσῳ τῆς εορτῆς σου, ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα καὶ οὐκ ἔγνωσαν.

Sal 73:5	ως εις την έξοδον υπεράνω,
Sal 73:6	ως εν δρυμω ξύλων αξίναις εξέκοψαν τας θύρας αυτής επί το αυτό εν πελέκει και λαξευτηρίω κατέρραξαν αυτήν.
Sal 73:7	ενεπύρισαν εν πυρί το αγιαστήριόν σου, εις την γην εβεβήλωσαν το σκήνωμα του ονόματός σου.
Sal 73:8	είπαν εν τη καρδία αυτών αι συγγένειαι αυτών επί το αυτό· δεύτε και καταπαύσωμεν πάσας τας εορτάς του Θεού από της γης.
Sal 73:9	τα σημεία αυτών ουκ είδομεν, ουκ έστιν έτι προφήτης, και ημάς ου γνώσεται έτι.
Sal 73:10	έως πότε, ο Θεός, ονειδιεί ο εχθρός, παροξυνεί ο υπεναντίος το όνομά σου εις τέλος;
Sal 73:11	ινατί αποστρέφεις την χειρά σου και την δεξιάν σου εκ μέσου του κόλπου σου εις τέλος;
Sal 73:12	ο δε Θεός βασιλεύς ημών προ αιώνων, ειργάσατο σωτηρίαν εν μέσω της γης.
Sal 73:13	συ εκραταίωσας εν τη δυνάμει σου την θάλασσαν, συ συνέτριψας τας κεφαλάς των δρακόντων επί του ύδατος.
Sal 73:14	συ συνέθλασας την κεφαλήν του δράκοντος, έδωκας αυτόν βρώμα λαοίς τοις Αιθίοψι.
Sal 73:15	συ διέρρηξας πηγάς και χειμάρρους, συ εξήρανας ποταμούς 'Ηθάμ.
Sal 73:16	σή εστιν η ημέρα, και σή εστιν η νύξ, συ κατηρτίσω φαύσιν και ήλιον.
Sal 73:17	συ εποίησας πάντα τα ωραία της γης· θέρος και έαρ, συ έπλασας αυτά.
Sal 73:18	μνήσθητι ταύτης· εχθρός ωνειδισε τον Κύριον, και λαός άφρων παρώξυνε το όνομά σου.
Sal 73:19	μη παραδως τοις θηρίοις ψυχήν εξομολογουμένην σοι, των ψυχών των πενήτων σου μη επιλάθη εις τέλος.
Sal 73:20	επίβλεψον εις την διαθήκην σου, ότι επληρώθησαν οι εσκοτισμένοι της γης οίκων ανομιών.
Sal 73:21	μη αποστραφήτω τεταπεινωμένος και κατησχυμένος· πτωχός και πένης αιnéσουσι το όνομά σου.
Sal 73:22	ανάστα, ο Θεός, δίκασον την δίκην σου· μνήσθητι του ονειδισμού σου του υπό άφρονος όλην την ημέραν.
Sal 73:23	μη επιλάθη της φωνής των ικετών σου· η υπερηφανία των μισούντων σε ανέβη δια παντός.
Sal 74:1	Εις το τέλος· μη διαφθείρης· ψαλμός ωδής τω Ασαφ.
Sal 74:2	ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΕΘΑ σοι, ο Θεός, εξομολογησόμεθά σοι και επικαλεσόμεθα

	το όνομά σου.
Sal 74:3	διηγήσομαι πάντα τα θαυμάσιά σου, όταν λάβω καιρόν· εγώ ευθύτητας κρινώ.
Sal 74:4	ετάκη η γη και πάντες οι κατοικούντες εν αυτή, εγώ εστερέωσα τους στύλους αυτής. (διάψαλμα).
Sal 74:5	είπα τοις παρανομούσι· μη παρανομείτε, και τοις αμαρτάνουσι· μη υψούτε κέρας,
Sal 74:6	μη επαίρετε εις ύψος το κέρας υμών και μη λαλείτε κατά του Θεού αδικίαν.
Sal 74:7	ότι ούτε εξ εξόδων ούτε από δυσμών ούτε από ερήμων ορέων,
Sal 74:8	ότι ο Θεός κριτής εστι, τούτον ταπεινοί και τούτον υψοί.
Sal 74:9	ότι ποτήριον εν χειρί Κυρίου οίνου ακράτου πλήρες κεράσματος. και έκλινεν εκ τούτου εις τούτο, πλήν ο τρυγίας αυτού ουκ εξεκενώθη, πίνονται πάντες οι αμαρτωλοί της γης·
Sal 74:10	εγώ δε αγαλλιόσομαι εις τον αιώνα, ψαλώ τω Θεω Ιακώβ· και πάντα τα κέρατα των αμαρτωλών συνθλάσω, και υψωθήσεται τα κέρατα του δικαίου.
Sal 75:1	Εις το τέλος, εν ύμνοις· ψαλμός τω Ασάφ, ωδή προς τον Ασσύριον.
Sal 75:2	ΓΝΩΣΤΟΣ εν τη Ιουδαία ο Θεός, εν τω Ισραήλ μέγα το όνομα αυτού.
Sal 75:3	και εγενήθη εν ειρήνη ο τόπος αυτού, και το κατοικητήριον αυτού εν Σιών·
Sal 75:4	εκεί συνέτριψε τα κράτη των τόξων, όπλον και ρομφαίαν και πόλεμον. (διάψαλμα).
Sal 75:5	φωτίζεις συ θαυμαστώς από ορέων αιωνίων·
Sal 75:6	εταράχθησαν πάντες οι ασύνετοι τη καρδία, ύπνωσαν ύπνον αυτών και ουχ εύρον ουδέν πάντες οι άνδρες του πλούτου ταις χερσίν αυτών.
Sal 75:7	από επιτιμήσεώς σου, ο Θεός Ιακώβ, ενύσταξαν οι επιβεβηκότες τοις ίπποις.
Sal 75:8	συ φοβερός ει, και τις αντιστήσεται σοι; από τότε η οργή σου.
Sal 75:9	εκ του ουρανού ηκούτισας κρίσιν, γη εφοβήθη και ησύχασεν
Sal 75:10	εν τω αναστήναι εις κρίσιν τον Θεόν του σώσαι πάντας τους πραείς της γης. (διάψαλμα).
Sal 75:11	ότι ενθύμιον ανθρώπου εξομολογήσεται σοι, και εγκατάλειμμα ενθυμίου εορτάσει σοι.
Sal 75:12	εύξασθε και απόδοτε Κυρίω τω Θεω ημών· πάντες οι κύκλω αυτού οίσουσι δώρα
Sal 75:13	τω φοβερω και αφαιρουμένω πνεύματα αρχόντων, φοβερω παρά τοις βασιλεύσι της γης.

Sal 76:1	Εις το τέλος, υπέρ Ιδιθούν· ψαλμός τω Ασάφ.
Sal 76:2	ΦΩΝΗ μου προς Κύριον εκέκραξα, φωνή μου προς τον Θεόν, και προσέσχε μοι.
Sal 76:3	εν ημέρα θλίψεώς μου τον Θεόν εξεζήτησα, ταις χερσί μου νυκτός εναντίον αυτού, και ουκ ηπατήθην· απηνήνατο παρακληθήναι η ψυχή μου.
Sal 76:4	εμνήσθην του Θεού και ευφράνθην· ηδολέσχισα, και ωλιγοψύχησε το πνεύμά μου. (διάψαλμα).
Sal 76:5	προκατελάβοντο φυλακάς οι οφθαλμοί μου, εταράχθην και ουκ ελάλησα.
Sal 76:6	διελογισάμην ημέρας αρχαίας, και έτη αιώνια εμνήσθην και εμελέτησα·
Sal 76:7	νυκτός μετά της καρδιάς μου ηδολέσχουν, και έσκαλλε το πνεύμά μου.
Sal 76:8	μη εις τους αιώνας απώσεται Κύριος και ου προσθήσει του ευδοκήσαι έτι;
Sal 76:9	ή εις τέλος το έλεος αυτού αποκόψει; συνετέλεσε ρήμα από γενεάς εις γενεάν;
Sal 76:10	μη επιλήσεται του οικτειρήσαι ο Θεός; ή συνέξει εν τη οργή αυτού τους οικτιρμούς αυτού; (διάψαλμα).
Sal 76:11	και είπα· νυν ηρξάμην, αύτη η αλλοίωσις της δεξιάς του Υψίστου.
Sal 76:12	εμνήσθην των έργων Κυρίου, ότι μνησθήσομαι από της αρχής των θαυμασίων σου
Sal 76:13	και μελετήσω εν πάσι τοις έργοις σου και εν τοις επιτηδεύμασί σου αδολεσχήσω.
Sal 76:14	ο Θεός, εν τω αγίω η οδός σου· τις Θεός μέγας ως ο Θεός ημών;
Sal 76:15	συ ει ο Θεός ο ποιών θαυμάσια, εγνώρισας εν τοις λαοίς την δύναμίν σου·
Sal 76:16	ελυτρώσω εν τω βραχίονί σου τον λαόν σου, τους υιούς Ιακώβ και Ιωσήφ. (διάψαλμα).
Sal 76:17	είδοσάν σε ύδατα, ο Θεός, είδοσάν σε ύδατα και εφοβήθησαν, εταράχθησαν άβυσσοι,
Sal 76:18	πλήθος ήχους υδάτων, φωνήν έδωκαν αι νεφέλαι, και γαρ τα βέλη σου διαπορεύονται·
Sal 76:19	φωνή της βροντής σου εν τω τροχω, έφαναν αι αστραπαί σου τη οικουμένη, εσαλεύθη και έντρομος εγενήθη η γη.
Sal 76:20	εν τη θαλάσση αι οδοί σου, και αι τρίβοι σου εν ύδασι πολλοίς, και τα ίχνη σου ου γνωσθήσονται.
Sal 76:21	ωδήγησας ως πρόβατα τον λαόν σου εν χειρί Μωϋσή και Ααρών.
Sal 77:1	Συνέσεως τω Ασάφ. ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ, λαός μου, τω νόμω μου, κλίνατε το ους υμών εις τα ρήματα του στόματός μου·

Sal 77:2	ανοίξω εν παραβολαίς το στόμα μου, φθέγξομαι προβλήματα απ' αρχής.
Sal 77:3	όσα ηκούσαμεν και έγνωμεν αυτά και οι πατέρες ημών διηγήσαντο ημίν,
Sal 77:4	ουκ εκρύβη από των τέκνων αυτών εις γενεάν ετέραν, απαγγέλλοντες τας αιnéσεις Κυρίου και τας δυναστείας αυτού και τα θαυμάσια αυτού, α εποίησε.
Sal 77:5	και ανέστησε μαρτύριον εν Ιακώβ και νόμον έθετο εν Ισραήλ, όσα ενετείλατο τοις πατράσιν ημών του γνωρίσαι αυτά τοις υιοίς αυτών,
Sal 77:6	όπως αν γνω γενεά ετέρα, υιοί οι τεχθησόμενοι, και αναστήσονται και απαγγελοúσιν αυτά τοις υιοίς αυτών.
Sal 77:7	ίνα θώνται επί τον Θεόν την ελπίδα αυτών και μη επιλάθωνται των έργων του Θεού και τας εντολάς αυτού εκζητήσωσιν.
Sal 77:8	ίνα μη γένωνται ως οι πατέρες αυτών, γενεά σκολιά και παραπικραίνουσα, γενεά, ήτις ου κατηύθυνε την καρδίαν εαυτής και ουκ επιστώθη μετά του Θεού το πνεύμα αυτής.
Sal 77:9	υιοί Εφραίμ εντείνοντες και βάλλοντες τόξοις εστράφησαν εν ημέρα πολέμου.
Sal 77:10	ουκ εφύλαξαν την διαθήκην του Θεού και εν τω νόμω αυτού ουκ ηβουλήθησαν πορευέσθαι.
Sal 77:11	και επελάθοντο των ευεργεσιών αυτού και των θαυμασιών αυτού, ων έδειξεν αυτοίς,
Sal 77:12	εναντίον των πατέρων αυτών α εποίησε θαυμάσια εν γη Αιγύπτω, εν πεδίο Τάνεως.
Sal 77:13	διέρρηξε θάλασσαν και διήγαγεν αυτούς, παρεύστησεν ύδατα ωσει ασκόν
Sal 77:14	και ωδήγησεν αυτούς εν νεφέλη ημέρας και όλην την νύκτα εν φωτισμω πυρός.
Sal 77:15	διέρρηξε πέτραν εν ερήμω και επότισεν αυτούς ως εν αβύσσω πολλή
Sal 77:16	και εξήγαγεν ύδωρ εκ πέτρας και κατήγαγεν ως ποταμούς ύδατα.
Sal 77:17	και προσέθεντο έτι του αμαρτάνειν αυτω, παρεπίκραναν τον Ύψιστον εν ανύδρω
Sal 77:18	και εξεπείρασαν τον Θεόν εν ταις καρδίαις αυτών, του αιτήσαι βρώματα ταις ψυχαίς αυτών
Sal 77:19	και κατελάλησαν του Θεού και είπαν· μη δυνήσεται ο Θεός ετοιμάσαι τράπεζαν εν ερήμω;
Sal 77:20	επί επάταξε πέτραν και ερρύησαν ύδατα και χείμαρροι κατεκλύσθησαν, μη και άρτον δύναται δούναι ή ετοιμάσαι τράπεζαν τω λαω αυτού;
Sal 77:21	δια τούτο ήκουσε Κύριος και ανεβάλετο, και πυρ ανήφθη εν Ιακώβ, και οργή ανέβη επί τον Ισραήλ,

Sal 77:22	ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ Θεῷ οὐδὲ ἠλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ.
Sal 77:23	καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέωξε
Sal 77:24	καὶ ἐβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς·
Sal 77:25	ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος, ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν.
Sal 77:26	ἀπήρε Νότον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ Λίβα
Sal 77:27	καὶ ἐβρεξεν ἐπ' αὐτούς ὡσεὶ χουν σάρκας καὶ ὡσεὶ ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτά,
Sal 77:28	καὶ ἐπέπεσον ἐν μέσῳ παρεμβολῆς αὐτῶν κύκλω των σκηνωμάτων αὐτῶν,
Sal 77:29	καὶ ἔφαγον καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἠνεγκεν αὐτοῖς,
Sal 77:30	οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν. ἔτι τῆς βρώσεως οὔσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν,
Sal 77:31	καὶ ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτούς, καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν.
Sal 77:32	ἐν πάσι τούτοις ἡμάρτον ἔτι καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ,
Sal 77:33	καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς.
Sal 77:34	ὅταν ἀπέκτειναν αὐτούς, τότε ἐξεζήτουν αὐτὸν καὶ ἐπέστρεφον καὶ ὠρθηζον πρὸς τὸν Θεόν
Sal 77:35	καὶ ἐμνήσθησαν ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ἐστὶ καὶ ὁ Θεὸς ὁ Ὑψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστὶ.
Sal 77:36	καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν καὶ τὴ γλῶσση αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ,
Sal 77:37	ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεία μετ' αὐτοῦ, οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ.
Sal 77:38	αὐτὸς δὲ ἐστὶν οἰκτίρμων καὶ ἰλάσκεται ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν καὶ οὐ διαφθερεῖ καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ.
Sal 77:39	καὶ ἐμνήσθη ὅτι σὰρξ εἰσι, πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον.
Sal 77:40	ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ;
Sal 77:41	καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεόν καὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν.
Sal 77:42	καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἡμέρας, ἧς ἐλυτρώσατο αὐτούς ἐκ χειρὸς θλίβοντος,

Sal 77:43	ως έθετο εν Αιγύπτω τα σημεία αυτού και τα τέρατα αυτού εν πεδίω Τάνεως.
Sal 77:44	και μετέστρεψεν εις αίμα τους ποταμούς αυτών και τα ομβρήματα αυτών, όπως μη πίωνσιν·
Sal 77:45	εξαπέστειλεν εις αυτούς κυνόμυιαν, και κατέφαγεν αυτούς, και βάτραχον, και διέφθειρεν αυτούς·
Sal 77:46	και έδωκε τη ερυσίβη τους καρπούς αυτών και τους πόνους αυτών τη ακρίδι·
Sal 77:47	απέκτεινεν εν χαλάζη την άμπελον αυτών και τας συκαμίνας αυτών εν τη πάχνη·
Sal 77:48	και παρέδωκεν εις χάλαζαν τα κτήνη αυτών και την ύπαρξιν αυτών τω πυρί·
Sal 77:49	εξαπέστειλεν εις αυτούς οργήν θυμού αυτού, θυμόν και οργήν και θλίψιν, αποστολήν δι ' αγγέλων πονηρών.
Sal 77:50	ωδοποίησε τρίβον τη οργή αυτού και ουκ εφείσατο από θανάτου των ψυχών αυτών και τα κτήνη αυτών εις θάνατον συνέκλεισε
Sal 77:51	και επάταξε παν πρωτότοκον εν γη Αιγύπτω, απαρχήν παντός πόνου αυτών εν τοις σκηνώμασι Χαμ,
Sal 77:52	και απήρεν ως πρόβατα τον λαόν αυτού και ανήγαγεν αυτούς ωσει ποιμνιον εν ερήμω
Sal 77:53	και ωδήγησεν αυτούς επ ' ελπίδι, και ουκ εδειλίασαν, και τους εχθρούς αυτών εκάλυψε θάλασσα.
Sal 77:54	και εισήγαγεν αυτούς εις όρος αγιάσματος αυτού, όρος τούτο, ό εκτήσατο η δεξιά αυτού,
Sal 77:55	και εξέβαλεν από προσώπου αυτών έθνη και εκληροδότησεν αυτούς εν σχοινίω κληροδοσίας και κατεσκήνωσεν εν τοις σκηνώμασιν αυτών τας φυλάς του Ισραήλ.
Sal 77:56	και επείρασαν και παρεπίκραναν τον Θεόν τον Ύψιστον και τα μαρτύρια αυτού ουκ εφυλάξαντο
Sal 77:57	και απέστρεψαν και ηθέτησαν, καθώς και οι πατέρες αυτών, μετεστράφησαν εις τόξον στρεβλόν
Sal 77:58	και παρώργισαν αυτόν εν τοις βουνοίς αυτών, και εν τοις γλυπτοίς αυτών παρεζήλωσαν αυτόν.
Sal 77:59	ήκουσεν ο Θεός και υπερέιδε και εξουδένωσε σφόδρα τον Ισραήλ.
Sal 77:60	και απώσατο την σκηνήν Σιλώμ, σκηνώμα, ό κατεσκήνωσεν εν ανθρώποις.
Sal 77:61	και παρέδωκεν εις αιχμαλωσίαν την ισχύν αυτών και την καλλονήν αυτών εις χείρα εχθρών
Sal 77:62	και συνέκλεισεν εν ρομφαία τον λαόν αυτού και την κληρονομίαν αυτού

	υπερείδε.
Sal 77:63	τους νεανίσκους αυτών κατέφαγε πυρ, και αι παρθένοι αυτών ουκ επενθήθησαν·
Sal 77:64	οι ιερείς αυτών εν ρομφαία έπεσον, και αι χήραι αυτών ου κλαυθήσονται.
Sal 77:65	και εξηγέρθη ως ο υπνών Κύριος, ως δυνατός κεκραιπαληκώς εξ οίνου,
Sal 77:66	και επάταξε τους εχθρούς αυτού εις τα οπίσω, όνειδος αιώνιον έδωκεν αυτοίς.
Sal 77:67	και απώσατο το σκήνωμα Ιωσήφ και την φυλήν Εφραίμ ουκ εξελέξατο·
Sal 77:68	και εξελέξατο την φυλήν Ιούδα, το όρος το Σιών, ό ηγάπησε,
Sal 77:69	και ωκοδόμησεν ως μονοκέρωτος το αγίασμα αυτού, εν τη γη εθεμελίωσεν αυτήν εις τον αιώνα.
Sal 77:70	και εξελέξατο Δαυιδ τον δούλον αυτού και ανέλαβεν αυτόν εκ των ποιμνίων των προβάτων,
Sal 77:71	εξόπισθεν των λοχευομένων έλαβεν αυτόν ποιμαίνειν Ιακώβ τον δούλον αυτού και Ισραήλ την κληρονομίαν αυτού
Sal 77:72	και εποίμανεν αυτούς εν τη ακακία της καρδιας αυτού, και εν τη συνέσει των χειρών αυτού ωδήγησεν αυτούς.
Sal 78:1	Ψαλμός τω Ασάφ. Ο ΘΕΟΣ, ήλθοσαν έθνη εις την κληρονομίαν σου, εμίαναν τον ναόν τον άγιόν σου, έθεντο Ιερουσαλήμ ως οπωροφυλάκιον.
Sal 78:2	έθεντο τα θνησιμαία των δούλων σου βρώματα τοις πετεινοίς του ουρανού, τας σάρκας των οσίων σου τοις θηρίοις της γης·
Sal 78:3	εξέχεαν το αίμα αυτών ωσει ύδωρ κύκλω Ιερουσαλήμ, και ουκ ην ο θάπτων.
Sal 78:4	εγενήθημεν όνειδος τοις γείτοσιν ημών, μυκτηρισμός και χλευασμός τοις κύκλω ημών.
Sal 78:5	έως πότε, Κύριε, οργισθήση εις τέλος, εκκαυθήσεται ως πυρ ο ζήλός σου;
Sal 78:6	έκχεον την οργήν σου επί τα έθνη τα μη γινώσκοντά σε και επί βασιλείας, αι το όνομά σου ουκ επεκαλέσαντο,
Sal 78:7	ότι κατέφαγον τον Ιακώβ, και τον τόπον αυτού ηρήμωσαν.
Sal 78:8	μη μνησθής ημών ανομιών αρχαίων· ταχύ προκαταλαβέτωσαν ημάς οι οικτιρμοί σου, Κύριε, ότι επτωχεύσαμεν σφόδρα.
Sal 78:9	βοήθησον ημίν, ο Θεός, ο σωτήρ ημών· ένεκεν της δόξης του ονόματός σου, Κύριε, ρύσαι ημάς και ιλάσθητι ταις αμαρτίαις ημών ένεκα του ονόματός σου,
Sal 78:10	μη ποτε είπωσι τα έθνη· που έστιν ο Θεός αυτών; και γνωσθήτω εν τοις έθνεσιν ενώπιον των οφθαλμών ημών η εκδίκησις του αίματος των δούλων σου του εκκεχυμένου.

Sal 78:11	εισελθέτω ενώπιόν σου ο στεναγμός των πεπεδημένων, κατά την μεγαλωσύνην του βραχίονός σου περιποίησαι τους υιούς των τεθνατωμένων.
Sal 78:12	απόδος τοις γείτοσιν ημών επταπλασίονα εις τον κόλπον αυτών τον ονειδισμόν αυτών, ον ωνειδισάν σε, Κύριε.
Sal 78:13	ημείς δε λαός σου και πρόβατα νομής σου ανθομολογησόμεθά σοι εις τον αιώνα, εις γενεάν και γενεάν εξαγγελούμεν την αίνεσίμ σου.
Sal 79:1	Εις το τέλος, υπέρ των αλλοιωθησομένων· μαρτύριον τω Ασάφ, ψαλμός υπέρ του Ασσυρίου.
Sal 79:2	Ο ΠΟΙΜΑΙΝΩΝ τον Ισραήλ, πρόσχεσ, ο οδηγών ωσει πρόβατα τον Ιωσήφ. ο καθημένος επί των Χερουβίμ, εμφάνηθι.
Sal 79:3	εναντίον Εφραίμ και Βενιαμίν και Μανασσή εξέγειρον την δυναστείαν σου και ελθέ εις το σώσαι ημάς.
Sal 79:4	ο Θεός, επίστρεψον ημάς και επίφανον το πρόσωπόν σου και σωθησόμεθα.
Sal 79:5	Κύριε ο Θεός των δυνάμεων, έως πότε οργίζη επί την προσευχήν των δούλων σου;
Sal 79:6	ψωμίεις ημάς άρτον δακρύων; και ποτιείς ημάς εν δάκρυσιν εν μέτρω;
Sal 79:7	έθου ημάς εις αντιλογίαν τοις γείτοσιν ημών, και οι εχθροί ημών εμυκτήρισαν ημάς.
Sal 79:8	Κύριε ο Θεός των δυνάμεων, επίστρεψον ημάς και επίφανον το πρόσωπόν σου, και σωθησόμεθα. (διάψαλμα).
Sal 79:9	άμπελον εξ Αιγύπτου μετηρας, εξέβαλες έθνη και κατεφύτευσας αυτήν·
Sal 79:10	ωδοποίησας έμπροσθεν αυτής και κατεφύτευσας τας ρίζας αυτής, και επλήρωσε την γην.
Sal 79:11	εκάλυψεν όρη η σκιά αυτής και αι αναδενδράδες αυτής τας κέδρους του Θεού·
Sal 79:12	εξέτεινε τα κλήματα αυτής έως θαλάσσης και έως ποταμών τας παραφυάδας αυτής.
Sal 79:13	ινατί καθείλες τον φραγμόν αυτής και τρυγώσιν αυτήν πάντες οι παραπορευόμενοι την οδόν;
Sal 79:14	ελυμήνατο αυτήν ύς εκ δρυμού, και μονιός άγριος κατενεμήσατο αυτήν.
Sal 79:15	ο Θεός των δυνάμεων, επίστρεψον δη, και επίβλεψον εξ ουρανού και ιδε και επίσκεψαι την άμπελον ταύτην
Sal 79:16	και κατάρτισαι αυτήν, ην εφύτευσεν η δεξιά σου, και επί υιόν ανθρώπου, ον εκραταίωσας σεαυτω.
Sal 79:17	εμπεπυρισμένη πυρί και ανεσκαμμένη· από επιτιμήσεως του προσώπου σου απολούνται.

Sal 79:18	γενηθήτω η χεὶρ σου ἐπὶ ἄνδρα δεξιᾶς σου καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῶ·
Sal 79:19	καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σου, ζώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα.
Sal 79:20	Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.
Sal 80:1	Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν· ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.
Sal 80:2	ἈΓΑΛΛΙΑΣΘΕ τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ Ἰακώβ·
Sal 80:3	λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον, ψαλτήριον τερπνόν μετὰ κιθάρας·
Sal 80:4	σαλπύσατε ἐν νεομηνία σάλπιγγι, ἐν εὐσήμῳ ἡμέρα εορτῆς υμῶν·
Sal 80:5	ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐστὶ καὶ κρίμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.
Sal 80:6	μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσήφ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου· γλώσσαν, ἣν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν·
Sal 80:7	ἀπέστησεν ἀπὸ ἀρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ, αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδούλευσαν.
Sal 80:8	ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με, καὶ ἐρρυσάμην σε· ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ καταγίδος, ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας. (διάψαλμα).
Sal 80:9	ἀκουσον, λαὸς μου, καὶ διαμαρτύρομαί σοι, Ἰσραὴλ, εἴάν ακούσης μου,
Sal 80:10	οὐκ ἐστὶ ἐν σοὶ Θεὸς πρόσφατος, οὐδὲ προσκυνήσεις Θεῷ ἀλλοτρίῳ·
Sal 80:11	ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς σου ὁ ἀναγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου· πλάτυνον τὸ στόμα σου, καὶ πληρώσω αὐτό.
Sal 80:12	καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαὸς μου τῆς φωνῆς μου, καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι·
Sal 80:13	καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν, πορεύσονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.
Sal 80:14	εἰ ὁ λαὸς μου ἤκουσέ μου, Ἰσραὴλ τὰς ὁδοὺς μου εἰ ἐπορεύθη,
Sal 80:15	ἐν τῷ μηδενί ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπείνωσα καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖρά μου.
Sal 80:16	οἱ ἐχθροὶ Κυρίου ἐψεύσαντο αὐτῶν, καὶ ἐστὶ ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.
Sal 80:17	καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυροῦ καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτοὺς.
Sal 81:1	Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ. Ὁ ΘΕΟΣ ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δε θεοῦ διακρινεῖ.
Sal 81:2	ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν καὶ πρόσωπα ἀμαρτωλῶν λαμβάνετε; (διάψαλμα).
Sal 81:3	κρίνατε ὀρφανῶν καὶ πτωχῶν, ταπεινῶν καὶ πένητα δικαιοῦσατε·

Sal 81:4	εξέλεσθε πένητα και πτωχόν, εκ χειρός αμαρτωλού ρύσασθε αυτόν.
Sal 81:5	ουκ έγνωσαν ουδέ συνήκαν, εν σκότει διαπορεύονται· σαλευθήσονται πάντα τα θεμέλια της γης.
Sal 81:6	εγώ είπα· θεοί εστε και υιοί Υψίστου πάντες·
Sal 81:7	υμείς δε ως άνθρωποι αποθνήσκετε και ως εις των αρχόντων πίπτετε.
Sal 81:8	ανάστα, ο Θεός, κρίνων την γην, ότι συ κατακληρονομήσεις εν πάσι τοις έθνεσι.
Sal 82:1	Ωδη ψαλμού τω Ασάφ.
Sal 82:2	Ο ΘΕΟΣ, τις ομοιωθήσεται σοι; μη σιγήσης μηδέ καταπραΰνης, ο Θεός·
Sal 82:3	ότι ιδού οι εχθροί σου ήχησαν, και οι μισούντές σε ήραν κεφαλήν,
Sal 82:4	επί τον λαόν σου κατεπανουργέσαντο γνώμην και εβουλεύσαντο κατά των αγίων σου·
Sal 82:5	είπαν· δεύτε και εξολοθρεύσωμεν αυτούς εξ έθνους, και ου μη μνησθή το όνομα Ισραήλ έτι.
Sal 82:6	ότι εβουλεύσαντο εν ομοιοία επί το αυτό, κατά σου διαθήκην διέθεντο
Sal 82:7	τα σκηνώματα των Ιδουμαίων και οι Ισμαηλίται, Μωάβ και οι Αγαρηνοί,
Sal 82:8	Γεβάλ και Αμμών και Αμαλήκ και αλλόφυλοι μετά των κατοικούντων Τύρον.
Sal 82:9	και γαρ και Ασσούρ συμπαρεγένετο μετ ' αυτών, εγενήθησαν εις αντίληψιν τοις υιοίς Λωτ. (διάψαλμα).
Sal 82:10	ποίησον αυτοίς ως τη Μαδιάμ και τω Σισάρα, ως τω Ιαβείμ εν τω χειμάρρω Κεισών·
Sal 82:11	εξωλοθρεύθησαν εν Αενδώρ, εγενήθησαν ωσει κόπρος τη γη.
Sal 82:12	θού τους άρχοντας αυτών ως τον 'Ωρήβ και Ζήβ και Ζεβεέ και Σαλμανά πάντας τους άρχοντας αυτών,
Sal 82:13	οίτινες είπαν· Κληρονομήσωμεν εαυτοίς το αγιαστήριον του Θεού.
Sal 82:14	ο Θεός μου, θού αυτούς ως τροχόν, ως καλάμην κατά πρόσωπον ανέμου·
Sal 82:15	ωσει πυρ, ό διαφλέξει δρυμόν, ωσει φλόξ, ή κατακαύσει όρη,
Sal 82:16	ούτως καταδιώξεις αυτούς εν τη καταιγίδι σου, και εν τη οργή σου συνταράξεις αυτούς.
Sal 82:17	πλήρωσον τα πρόσωπα αυτών ατιμίας, και ζητήσουσι το όνομά σου, Κύριε.
Sal 82:18	αισχυνθήτωσαν και ταραχθήτωσαν εις τον αιώνα του αιώνος και εντραπήτωσαν και απολέσθωσαν

Sal 82:19	και γνώτωσαν ότι όνομά σοι Κύριος· συ μόνος Ύψιστος επί πάσαν την γην.
Sal 83:1	Εις το τέλος, υπέρ των ληνών· τοις υιοίς Κορέ ψαλμός.
Sal 83:2	ΩΣ ΑΓΑΠΗΤΑ τα σκηνώματά σου, Κύριε των δυνάμεων.
Sal 83:3	επιποθεί και εκλείπει η ψυχή μου εις τας αυλάς του Κυρίου, η καρδιά μου και η σάρξ μου ηγαλλιάσαντο επί Θεόν ζώντα.
Sal 83:4	και γαρ στρουθίον εύρεν εαυτω οικίαν και τρυγών νοσσιάν εαυτη, ου θήσει τα νοσσία εαυτής, τα θυσιαστήριά σου, Κύριε των δυνάμεων, ο Βασιλεύς μου και ο Θεός μου.
Sal 83:5	μακάριοι οι κατοικούντες εν τω οίκω σου, εις τους αιώνας των αιώνων αινέσουσί σε. (διάψαλμα).
Sal 83:6	μακάριος ανήρ, ω εστιν η αντίληψις αυτού παρά σοί· αναβάσεις εν τη καρδιά αυτού διέθετο
Sal 83:7	εις την κοιλάδα του κλαυθμώνος, εις τον τόπον, ον έθετο· και γαρ ευλογίας δώσει ο νομοθετών.
Sal 83:8	πορεύσονται εκ δυνάμεως εις δύναμιν, οφθήσεται ο Θεός των θεών εν Σιών.
Sal 83:9	Κύριε ο Θεός των δυνάμεων, εισάκουσον της προσευχής μου, ενώτισαι, ο Θεός Ιακώβ. (διάψαλμα).
Sal 83:10	υπερασπιστά ημών, ιδε, ο Θεός, και επίβλεψον εις το πρόσωπον του χριστού σου.
Sal 83:11	ότι κρείσσων ημέρα μία εν ταις αυλαίς σου υπέρ χιλιάδας· εξελεξάμην παραρριπτείσθαι εν τω οίκω του Θεού μου μάλλον ή οικείν με εν σκηνώμασιν αμαρτωλών.
Sal 83:12	ότι έλεος και αλήθειαν αγαπά Κύριος ο Θεός, χάριν και δόξαν δώσει· Κύριος ου στερήσει τα αγαθά τοις πορευομένοις εν ακακία.
Sal 83:13	Κύριε, ο Θεός των δυνάμεων, μακάριος άνθρωπος ο ελπίζων επί σε.
Sal 84:1	Εις το τέλος· τοις υιοίς Κορέ ψαλμός.
Sal 84:2	ΕΥΔΟΚΗΣΑΣ, Κύριε, την γην σου, απέστρεψας την αιχμαλωσίαν Ιακώβ·
Sal 84:3	αφήκας τας ανομίας τω λαω σου, εκάλυψας πάσας τας αμαρτίας αυτών. (διάψαλμα).
Sal 84:4	κατέπαυσας πάσαν την οργήν σου, απέστρεψας από οργής θυμού σου.
Sal 84:5	επίστρεψον ημάς, ο Θεός των σωτηρίων ημών, και απόστρεψον τον θυμόν σου αφ' ημών.
Sal 84:6	μη εις τους αιώνας οργισθής ημίν; ή διατενείς την οργήν σου από γενεάς εις γενεάν;
Sal 84:7	ο Θεός, συ επιστρέψας ζώσεις ημάς, και ο λαός σου ευφρανθήσεται επί σοί.

Sal 84:8	δείξον ημίν, Κύριε, το έλεός σου και το σωτήριόν σου δώης ημίν.
Sal 84:9	ακούσομαι τι λαλήσει εν εμοί Κύριος ο Θεός, ότι λαλήσει ειρήνην επί τον λαόν αυτού και επί τους οσίους αυτού και επί τους επιστρέφοντας καρδίαν επ' αυτόν.
Sal 84:10	πλήν εγγύς των φοβουμένων αυτόν το σωτήριον αυτού του κατασκηνώσαι δόξαν εν τη γη ημών.
Sal 84:11	έλεος και αλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη και ειρήνη κατεφίλησαν·
Sal 84:12	αλήθεια εκ της γης ανέτειλε, και δικαιοσύνη εκ του ουρανού διέκυψε.
Sal 84:13	και γαρ ο Κύριος δώσει χρηστότητα, και η γη ημών δώσει τον καρπόν αυτής·
Sal 84:14	δικαιοσύνη εναντίον αυτού προπορεύεται και θήσει εις οδόν τα διαβήματα αυτού.
Sal 85:1	Προσευχή τω Δαυϊδ. ΚΛΙΝΟΝ, Κύριε, το ους σου και επάκουσόν μου, ότι πτωχός και πένης ειμί εγώ.
Sal 85:2	φύλαξον την ψυχήν μου, ότι όσιός ειμι· σώσον τον δούλόν σου, ο Θεός μου, τον ελπίζοντα επί σε.
Sal 85:3	ελέησόν με, Κύριε, ότι προς σε κεκράξομαι όλην την ημέραν.
Sal 85:4	εύφρανον την ψυχήν του δούλου σου, ότι προς σε, Κύριε, ήρα την ψυχήν μου.
Sal 85:5	ότι συ, Κύριε, χρηστός και επιεικής και πολυέλεος πάσι τοις επικαλουμένοις σε.
Sal 85:6	ενώτισαι, Κύριε, την προσευχήν μου και πρόσχες τη φωνή της δεήσεώς μου.
Sal 85:7	εν ημέρα θλίψεώς μου εκέκραξα προς σε, ότι επήκουσάς μου.
Sal 85:8	ουκ έστιν όμοιός σοι εν θεοίς, Κύριε, και ουκ έστι κατά τα έργα σου.
Sal 85:9	πάντα τα έθνη, όσα εποίησας, ήξουσι και προσκυνήσουσιν ενώπιόν σου, Κύριε, και δοξάσουσι το όνομά σου.
Sal 85:10	ότι μέγας ει συ και ποιών θαυμάσια, συ ει Θεός μόνος.
Sal 85:11	οδήγησόν με, Κύριε, εν τη οδω σου, και πορεύσομαι εν τη αληθεία σου· ευφρανθήτω η καρδιά μου του φοβείσθαι το όνομά σου.
Sal 85:12	εξομολογήσομαί σοι, Κύριε ο Θεός μου, εν όλη καρδιά μου, και δοξάσω το όνομά σου εις τον αιώνα.
Sal 85:13	ότι το έλεός σου μέγα επ' εμέ και ερρύσω την ψυχήν μου εξ άδου καταωτάτου.
Sal 85:14	ο Θεός, παράνομοι επανέστησαν επ' εμέ, και συναγωγή κραταιών εξήτησαν την ψυχήν μου και ου προέθεντό σε ενώπιον αυτών.
Sal 85:15	και συ, Κύριε ο Θεός μου, οικτίρμων και ελεήμων, μακρόθυμος και πολυέλεος και αληθινός.

Sal 85:16	επίβλεψον επ ' εμέ και ελέησόν με, δος το κράτος σου τω παιδί σου και σώσον τον υιόν της παιδίσκης σου.
Sal 85:17	ποίησον μετ ' εμού σημείον εις αγαθόν, και ιδέτωσαν οι μισούντές με και αισχυνηθήτωσαν, ότι συ, Κύριε, εβοήθησάς μοι και παρεκάλεσάς με.
Sal 86:1	Τοις υιοίς Κορέ ψαλμός ωδής. ΟΙ ΘΕΜΕΛΙΟΙ αυτού εν τοις όρεσι τοις αγίοις·
Sal 86:2	αγαπά Κύριος τας πύλας Σιών υπέρ πάντα τα σκηνώματα Ιακώβ.
Sal 86:3	δεδοξασμένα ελαλήθη περί σου η πόλις του Θεού. (διάψαλμα).
Sal 86:4	μνησθήσομαι Ραάβ και Βαβυλώνος τοις γινώσκουσί με· και ιδού αλλόφυλοι και Τύρος και λαός των Αιθίοπων, ούτοι εγενήθησαν εκεί.
Sal 86:5	μήτηρ Σιών, ερεί άνθρωπος, και άνθρωπος εγενήθη εν αυτη, και αυτός εθεμελίωσεν αυτήν ο Ύψιστος.
Sal 86:6	Κύριος διηγήσεται εν γραφή λαών και αρχόντων τούτων των γεγενημένων εν αυτη. (διάψαλμα).
Sal 86:7	ως ευφραινομένων πάντων η κατοικία εν σοί.
Sal 87:1	Ωδη ψαλμού τοις υιοίς Κορέ· εις το τέλος, υπέρ μαελέθ του αποκριθήναι· συνέσεως Αιμάν τω Ισραηλίτη.
Sal 87:2	ΚΥΡΙΕ ο Θεός της σωτηρίας μου, ημέρας εκέκραξα και εν νυκτί εναντίον σου·
Sal 87:3	εισελθέτω ενώπιόν σου η προσευχή μου, κλίνον το ους σου εις την δέησίν μου.
Sal 87:4	ότι επλήσθη κακών η ψυχή μου, και η ζωή μου τω άδη ήγγισε·
Sal 87:5	προσελογίστην μετά των καταβαινόντων εις λάκκον, εγενήτην ωσει άνθρωπος αβοήθητος εν νεκροίς ελεύθερος,
Sal 87:6	ωσει τραυματíαι καθεύδοντες εν τάφω, ων ουκ εμνήσθης έτι και αυτοί εκ της χειρός σου απώσθησαν.
Sal 87:7	έθεντό με εν λάκκω κατωτάτω, εν σκοτεινοίς και εν σκιά θανάτου.
Sal 87:8	επ ' εμέ επεστηρίχθη ο θυμός σου, και πάντας τους μετεωρισμούς σου επήγαγες επ ' εμέ. (διάψαλμα).
Sal 87:9	εμάκρυνας τους γνωστούς μου απ ' εμού, έθεντό με βδέλυγμα εαυτοίς, παρεδότην και ουκ εξεπορευόμην.
Sal 87:10	οι οφθαλμοί μου ησθένησαν από πτωχείας· εκέκραξα προς σε, Κύριε, όλην την ημέραν, διεπέτασα προς σε τας χείράς μου·
Sal 87:11	μη τοις νεκροίς ποιήσεις θαυμάσια; ή ιατροί αναστήσουσι, και εξομολογήσονται σοι;
Sal 87:12	μη διηγήσεταιί τις εν τω τάφω το έλεός σου και την αλήθειάν σου εν τη απωλεία;

Sal 87:13	μη γνωσθήσεται εν τω σκότει τα θαυμάσιά σου και η δικαιοσύνη σου εν γη επιλελησμένη;
Sal 87:14	καγώ προς σε, Κύριε, εκέκραξα, και το πρωϊ η προσευχή μου προφθάσει σε.
Sal 87:15	ινατί, Κύριε, απωθή την ψυχήν μου, αποστρέφεις το πρόσωπόν σου απ' εμού;
Sal 87:16	πτωχός ειμι εγώ και εν κόποις εκ νεότητός μου, υψωθείς δε εταπεινώθην και εξηπορήθην.
Sal 87:17	επ' εμέ διήλθον αι οργαί σου, οι φοβερισμοί σου εξετάραζάν με,
Sal 87:18	εκύκλωσάν με ωσει ύδωρ όλην την ημέραν, περιέσχον με άμα.
Sal 87:19	εμάκρυνας απ' εμού φίλον και πλησίον και τους γνωστούς μου από ταλαιπωρίας.
Sal 88:1	Συνέσεως Αιθάμ τω Ισραηλίτη.
Sal 88:2	ΤΑ ΕΛΕΗ σου, Κύριε, εις τον αιώνα άσομαι, εις γενεάν και γενεάν απαγγελώ την αλήθειάν σου εν τω στόματί μου,
Sal 88:3	ότι είπας· εις τον αιώνα έλεος οικοδομηθήσεται· εν τοις ουρανοίς ετοιμασθήσεται η αλήθειά σου·
Sal 88:4	διεθέμην διαθήκην τοις εκλεκτοίς μου, ώμοσα Δαυϊδ τω δούλω μου·
Sal 88:5	έως του αιώνος ετοιμάσω το σπέρμα σου και οικοδομήσω εις γενεάν και γενεάν τον θρόνον σου. (διάψαλμα).
Sal 88:6	εξομολογήσονται οι ουρανοί τα θαυμάσιά σου, Κύριε, και την αλήθειάν σου εν εκκλησία αγίων.
Sal 88:7	ότι τις εν νεφέλαις ισωθήσεται τω Κυρίω; και τις ομοιωθήσεται τω Κυρίω εν υιοίς Θεού;
Sal 88:8	ο Θεός ενδοξαζόμενος εν βουλή αγίων, μέγας και φοβερός επί πάντας τους περικύκλω αυτού.
Sal 88:9	Κύριε ο Θεός των δυνάμεων, τις όμοιός σοι; δυνατός ει, Κύριε, και η αλήθειά σου κύκλω σου.
Sal 88:10	συ δεσπόζεις του κράτους της θαλάσσης, τον δε σάλον των κυμάτων αυτής συ καταπραΰνεις.
Sal 88:11	συ εταπεινώσας ως τραυματίαν υπερήφανον, εν τω βραχίονι της δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τους εχθρούς σου.
Sal 88:12	σοί εισιν οι ουρανοί, και σή εστιν η γη· την οικουμένην και το πλήρωμα αυτής συ εθεμελίωσας.
Sal 88:13	τον βορράν και την θάλασσαν συ έκτισας, Θαβώρ και Ερμών εν τω ονόματί σου αγαλλιάσονται.

Sal 88:14	σός ο βραχίων μετά δυναστείας· κραταιωθήτω η χεὶρ σου, υψωθήτω η δεξιά σου.
Sal 88:15	δικαιοσύνη και κρίμα ετοιμασία του θρόνου σου, έλεος και αλήθεια προπορεύονται προ προσώπου σου.
Sal 88:16	μακάριος ο λαός ο γινώσκων αλαλαγμόν· Κύριε, εν τω φωτί του προσώπου σου πορεύονται
Sal 88:17	και εν τω ονόματί σου αγαλλιάσονται όλην την ημέραν και εν τη δικαιοσύνη σου υψωθήσονται.
Sal 88:18	ότι καύχημα της δυνάμεως αυτών συ ει, και εν τη ευδοκία σου υψωθήσεται το κέρας ημών.
Sal 88:19	ότι του Κυρίου η αντίληψις και του αγίου Ισραήλ βασιλέως ημών.
Sal 88:20	τότε ελάλησας εν οράσει τοις υιοίς σου και είπας· εθέμην βοήθειαν επί δυνατόν, ύψωσα εκλεκτόν εκ του λαού μου·
Sal 88:21	εύρον Δαυϊδ τον δούλόν μου, εν ελέει αγίω μου έχρισα αυτόν.
Sal 88:22	η γαρ χεὶρ μου συναντιλήψεται αυτω και ο βραχίων μου κατισχύσει αυτόν·
Sal 88:23	ουκ ωφελήσει εχθρός εν αυτω, και υιος ανομίας ου προσθήσει του κακώσαι αυτόν.
Sal 88:24	και συγκόψω από προσώπου αυτού τους εχθρούς αυτού και τους μισούντας αυτόν τροπώσομαι.
Sal 88:25	και η αλήθειά μου και το έλεός μου μετ ' αυτού, και εν τω ονόματί μου υψωθήσεται το κέρας αυτού.
Sal 88:26	και θήσομαι εν θαλάσση χείρα αυτού και εν ποταμοίς δεξιάν αυτού.
Sal 88:27	αυτός επικαλέσεται με· πατήρ μου ει συ, Θεός μου και αντιλήπτωρ της σωτηρίας μου·
Sal 88:28	καγώ πρωτότοκον θήσομαι αυτόν, υψηλόν παρά τοις βασιλεύσι της γης.
Sal 88:29	εις τον αιώνα φυλάξω αυτω το έλεός μου, και η διαθήκη μου πιστή αυτω·
Sal 88:30	και θήσομαι εις τον αιώνα του αιώνος το σπέρμα αυτού και τον θρόνον αυτού ως τας ημέρας του ουρανού.
Sal 88:31	εάν εγκαταλίπωσιν οι υιοί αυτού τον νόμον μου και τοις κρίμασί μου μη πορευθώσιν,
Sal 88:32	εάν τα δικαιώματά μου βεβηλώσωσι και τας εντολάς μου μη φυλάξωσιν,
Sal 88:33	επισκέψομαι εν ράβδω τας ανομίας αυτών και εν μάστιγι τας αδικίας αυτών·
Sal 88:34	το δε έλεός μου ου μη διασκεδάσω απ ' αυτών, ουδ ' ου μη αδικήσω εν τη αληθεία μου,

Sal 88:35	ουδ' ου μη βεβηλώσω την διαθήκην μου και τα εκπορευόμενα δια των χειλέων μου ου μη αθετήσω.
Sal 88:36	άπαξ ώμοσα εν τω αγίω μου, ει τω Δαυϊδ ψεύσομαι·
Sal 88:37	το σπέρμα αυτού εις τον αιώνα μενεί και ο θρόνος αυτού ως ο ήλιος εναντίον μου
Sal 88:38	και ως η σελήνη κατηρτισμένη εις τον αιώνα· και ο μάρτυς εν ουρανω πιστός. (διάψαλμα).
Sal 88:39	συ δε απώσω και εξουδένωσας, ανεβάλου τον χριστόν σου·
Sal 88:40	κατέστρεψας την διαθήκην του δούλου σου, εβεβήλωσας εις την γην το αγίασμα αυτού.
Sal 88:41	καθείλες πάντας τους φραγμούς αυτού, έθου τα οχυρώματα αυτού δειλίαν·
Sal 88:42	διήρπασαν αυτόν πάντες οι διοδεύοντες οδόν, εγενήθη όνειδος τοις γείτοσιν αυτού.
Sal 88:43	ύψωσας την δεξιάν των θλιβόντων αυτόν, εύφρανας πάντας τους εχθρούς αυτού.
Sal 88:44	απέστρεψας την βοήθειαν της ρομφαίας αυτού και ουκ αντελάβου αυτού εν τω πολέμω.
Sal 88:45	κατέλυσας από καθαρισμού αυτού, τον θρόνον αυτού εις την γην κατέρραξας.
Sal 88:46	εσμίκρυνας τας ημέρας του χρόνου αυτού, κατέχεας αυτού αισχύνην. (διάψαλμα).
Sal 88:47	έως πότε, Κύριε, αποστρέφη εις τέλος, εκκαυθήσεται ως πυρ η οργή σου;
Sal 88:48	μνήσθητι τις μου η υπόστασις· μη γαρ ματαίως έκτισας πάντας τους υιούς των ανθρώπων;
Sal 88:49	τις εστιν άνθρωπος, ος ζήσεται, και ουκ όψεται θάνατον; ρύσεται την ψυχήν αυτού εκ χειρός άδου; (διάψαλμα).
Sal 88:50	που εστι τα ελέη σου τα αρχαία, Κύριε, α ώμοσας τω Δαυϊδ εν τη αληθεία σου;
Sal 88:51	μνήσθητι, Κύριε, του ονειδισμού των δούλων σου, ου υπέσχον εν τω κόλπω πολλών εθνών,
Sal 88:52	ου ωνείδισαν οι εχθροί σου, Κύριε, ου ωνείδισαν το αντάλλαγμα του χριστού σου.
Sal 88:53	ευλογητός Κύριος εις τον αιώνα. γένοιτο γένοιτο.
Sal 89:1	Προσευχή του Μωυσή ανθρώπου του Θεού. ΚΥΡΙΕ, καταφυγή εγενήθης ημίν εν γενεά και γενεά·
Sal 89:2	προ του όρη γενηθήναι και πλασθήναι την γην και την οικουμένην, και από του

	αιώνος και έως του αιώνος συ ει.
Sal 89:3	μη αποστρέψης άνθρωπον εις ταπεινώσιν· και είπας· επιστρέψατε υιοί των ανθρώπων.
Sal 89:4	ότι χίλια έτη εν οφθαλμοίς σου ως ημέρα η εχθές, ήτις διήλθε, και φυλακή εν νυκτί.
Sal 89:5	τα εξουδενώματα αυτών έτη έσονται. το πρωϊ ωσει χλόη παρέλθοι,
Sal 89:6	το πρωϊ ανθήσαι και παρέλθοι, το εσπέρας αποπέσοι, σκληρυνθείη και ξηρανθείη.
Sal 89:7	ότι εξελίπομεν εν τη οργή σου και εν τω θυμω σου εταράχθημεν.
Sal 89:8	έθου τας ανομίας ημών εναντίον σου· αιών ημών εις φωτισμόν του προσώπου σου.
Sal 89:9	ότι πάσαι αι ημέραι ημών εξέλιπον, και εν τη οργή σου εξελίπομεν· τα έτη ημών ωσει αράχνη εμελέτων.
Sal 89:10	αι ημέραι των ετών ημών εν αυτοίς εβδομήκοντα έτη, εάν δε εν δυναστείαις, ογδοήκοντα έτη, και το πλείον αυτών κόπος και πόνος· ότι επήλθε πραότης εφ' ημάς, και παιδευθησόμεθα.
Sal 89:11	τις γινώσκει το κράτος της οργής σου και από του φόβου σου τον θυμόν σου εξαριθμήσασθαι;
Sal 89:12	την δεξιάν σου ούτω γνώρισόν μοι και τους πεπαιδευμένους τη καρδιά εν σοφία.
Sal 89:13	επίστρεψον, Κύριε· έως πότε; και παρακλήθητι επί τοις δούλοις σου.
Sal 89:14	ενεπλήσθημεν το πρωϊ του ελέους σου, Κύριε, και ηγαλλιασάμεθα και ευφράνθημεν εν πάσαις ταις ημέραις ημών· ευφρανθείημεν
Sal 89:15	ανθ' ων ημερών εταπεινώσας ημάς, ετών, ων είδομεν κακά.
Sal 89:16	και ιδε επί τους δούλους σου και επί τα έργα σου και οδήγησον τους υιούς αυτών,
Sal 89:17	και έστω η λαμπρότης Κυρίου του Θεού ημών εφ' ημάς, και τα έργα των χειρών ημών κατεύθυνον εφ' ημάς και το έργον των χειρών ημών κατεύθυνον.
Sal 90:1	Αίνος ωδής τω Δαυΐδ. Ο ΚΑΤΟΙΚΩΝ εν βοηθεία του Υψίστου, εν σκέπη του Θεού του ουρανού αυλισθήσεται.
Sal 90:2	ερεί τω Κυρίω· αντιλήπτωρ μου ει και καταφυγή μου, ο Θεός μου, και ελπιώ επ' αυτόν,
Sal 90:3	ότι αυτός ρύσεται σε εκ παγίδος θηρευτών και από λόγου ταραχώδους.
Sal 90:4	εν τοις μεταφρένοις αυτού επισκιάσει σοι, και υπό τας πτέρυγας αυτού ελπείς· όπλω κυκλώσει σε η αλήθεια αυτού.

Sal 90:5	ου φοβηθήση από φόβου νυκτερινού, από βέλε η αλήθμενου ημέρας,
Sal 90:6	από πράγματος εν σκότει διαπορευομένου, από συμπτώματος και δαιμονίου μεσημβρινού.
Sal 90:7	πεσεΐται εκ του κλίτους σου χιλιάς και μυριάς εκ δεξιών σου, προς σε δε ουκ εγγιεί·
Sal 90:8	πλήν τοις οφθαλμοίς σου κατανοήσεις και ανταπόδοσιν αμαρτωλών όψει.
Sal 90:9	ότι συ, Κύριε, η ελπίς μου· τον Ύψιστον έθου καταφυγήν σου.
Sal 90:10	ου προσελεύσεται προς σε κακά, και μάστιξ ουκ εγγιεί εν τω σκηνώματί σου.
Sal 90:11	ότι τοις αγγέλοις αυτού εντελείται περι σου του διαφυλάξει σε εν πάσαις ταις οδοίς σου·
Sal 90:12	επί χειρών αρούσί σε, μήποτε προσκόψης προς λίθον τον πόδα σου·
Sal 90:13	επί ασπίδα και βασιλίσκον επιβήση και καταπατήσεις λέοντα και δράκοντα.
Sal 90:14	ότι επ' εμέ ήλπισε, και ρύσομαι αυτόν· σκεπάσω αυτόν, ότι έγνω το όνομά μου.
Sal 90:15	κεκράξεται προς με, και επακούσομαι αυτού, μετ' αυτού ειμι εν θλίψει· εξελούμαι αυτόν, και δοξάσω αυτόν.
Sal 90:16	μακρότητα ημερών εμπλήσω αυτόν και δείξω αυτω το σωτήριόν μου.
Sal 91:1	Ψαλμός ωδής, εις την ημέραν του σαββάτου.
Sal 91:2	ΑΓΑΘΟΝ το εξομολογείσθαι τω Κυρίω και ψάλλειν τω ονόματί σου, Ύψιστε,
Sal 91:3	του αναγγέλλειν τω πρωϊ το έλεός σου και την αλήθειάν σου κατά νύκτα
Sal 91:4	εν δεκαχόρδω ψαλτηρίω μετ' ωδής εν κιθάρα.
Sal 91:5	ότι εύφρανάς με, Κύριε, εν τοις ποιήμασί σου, και εν τοις έργοις των χειρών σου αγαλλιάσομαι.
Sal 91:6	ως εμεγαλύνθη τα έργα σου Κύριε· σφόδρα εβαθύνθησαν οι διαλογισμοί σου.
Sal 91:7	ανήρ άφρων ου γνώσεται, και ασύνετος ου συνήσει ταύτα.
Sal 91:8	εν τω ανατείλαι αμαρτωλούς ωσει χόρτον και διέκυψαν πάντες οι εργαζόμενοι την ανομίαν, όπως αν εξολοθρευθώσιν εις τον αιώνα του αιώνος.
Sal 91:9	συ δε Ύψιστος εις τον αιώνα, Κύριε·
Sal 91:10	ότι ιδού οι εχθροί σου, Κύριε, ιδού οι εχθροί σου απολούνται, και διασκορπισθήσονται πάντες οι εργαζόμενοι την ανομίαν,
Sal 91:11	και υψωθήσεται ως μονοκέρωτος το κέρας μου και το γήρας μου εν ελαίω πίονι·
Sal 91:12	και επειδεν ο οφθαλμός μου εν τοις εχθροίς μου, και εν τοις επανισταμένοις επ'

	εμέ πονηρευομένοις ακούσατε το ους μου.
Sal 91:13	δίκαιος ως φοίνιξ ανθήσει, ωσεί η κέδρος η εν τω Λιβάνω πληθυνθήσεται.
Sal 91:14	πεφυτευμένοι εν τω οίκω Κυρίου, εν ταις αυλαίς του Θεού ημών εξανθήσουσιν·
Sal 91:15	έτι πληθυνθήσονται εν γήρει πίονι και ευπαθούντες έσονται του αναγγείλαι
Sal 91:16	ότι ευθής Κύριος ο Θεός ημών και ουκ έστιν αδικία εν αυτω.
Sal 92:1	Εις την ημέραν του προσαββάτου, ότε κατώκισται η γη· αίνος ωδής τω Δαυΐδ. Ο Κύριος εβασίλευσεν, ευπρέπειαν ενεδύσατο, ενεδύσατο Κύριος δύναμιν και περιεζώσατο· και γαρ εστερέωσε την οικουμένην, ήτις ου σαλευθήσεται.
Sal 92:2	έτοιμος ο θρόνος σου από τότε, από του αιώνος συ ει.
Sal 92:3	επήραν οι ποταμοί, Κύριε, επήραν οι ποταμοί φωνάς αυτών· αρούσιν οι ποταμοί επιτρίψεις αυτών.
Sal 92:4	από φωνών υδάτων πολλών θαυμαστοί οι μετεωρισμοί της θαλάσσης, θαυμαστός εν υψηλοίς ο Κύριος.
Sal 92:5	τα μαρτύριά σου επιστώθησαν σφόδρα· τω οίκω σου πρέπει αγίασμα, Κύριε, εις μακρότητα ημερών.
Sal 93:1	Ψαλμός τω Δαυΐδ, τετράδι σαββάτου. ΘΕΟΣ εκδικήσεων Κύριος, Θεός εκδικήσεων επαρησιάσατο.
Sal 93:2	υψώθητι ο κρίνων την γην, απόδος ανταπόδοσιν τοις υπερηφάνοις.
Sal 93:3	έως πότε αμαρτωλοί, Κύριε, έως πότε αμαρτωλοί καυχήσονται,
Sal 93:4	φθέγγονται και λαλήσουσιν αδικίαν, λαλήσουσι πάντες οι εργαζόμενοι την ανομίαν;
Sal 93:5	τον λαόν σου, Κύριε, εταπείνωσαν και την κληρονομίαν σου εκάκωσαν,
Sal 93:6	χήραν και ορφανόν απέκτειναν, και προσήλυτον εφόνευσαν
Sal 93:7	και είπαν· ουκ όψεται Κύριος, ουδέ συνήσει ο Θεός του Ιακώβ.
Sal 93:8	σύνετε δη, άφρονες εν τω λαω· και, μωροί, ποτέ φρονήσατε.
Sal 93:9	ο φυτεύσας το ους ουχί ακούει; ή ο πλάσας τον οφθαλμόν ουχί κατανοεί;
Sal 93:10	ο παιδεύων έθνη ουχί ελέγξει; ο διδάσκων άνθρωπον γνώσιν;
Sal 93:11	Κύριος γινώσκει τους διαλογισμούς των ανθρώπων ότι εισί μάταιοι.
Sal 93:12	μακάριος ο άνθρωπος, ον αν παιδεύσης, Κύριε, και εκ του νόμου σου διδάξης αυτόν
Sal 93:13	του πραΐναι αυτόν αφ' ημερών πονηρών, έως ου ορυγή τω αμαρτωλω βόθρος.

Sal 93:14	ότι ουκ απώσεται Κύριος τον λαόν αυτού και την κληρονομίαν αυτού ουκ εγκαταλείπει,
Sal 93:15	έως ου δικαιοσύνη επιστρέψη εις κρίσιν και εχόμενοι αυτής πάντες οι ευθείς τη καρδιά. (διάψαλμα).
Sal 93:16	τις αναστήσεται μοι επί πονηρευομένους; ή τις συμπαραστήσεται μοι επί τους εργαζομένους την ανομίαν;
Sal 93:17	ει μη ότι Κύριος εβοήθησέ μοι, παρά βραχύ παρώκησε τω άδη η ψυχή μου.
Sal 93:18	ει έλεγον· σεσάλευται ο πούς μου, το έλεός σου, Κύριε, εβοήθει μοι.
Sal 93:19	Κύριε, κατά το πλήθος των οδυνών μου εν τη καρδιά μου αι παρακλήσεις σου εύφραναν την ψυχήν μου.
Sal 93:20	μη συμπροσέστω σοι θρόνος ανομίας, ο πλάσσων κόπον επί πρόσταγμα.
Sal 93:21	θηρεύσουσιν επί ψυχήν δικαίου και αίμα αθων καταδικάζονται.
Sal 93:22	και εγένετό μοι Κύριος εις καταφυγήν και ο Θεός μου εις βοηθόν ελπίδος μου·
Sal 93:23	και αποδώσει αυτοίς Κύριος την ανομίαν αυτών, και κατά την πονηρίαν αυτών αφανίζει αυτούς Κύριος ο Θεός.
Sal 94:1	Αίνος ωδής τω Δαυΐδ. ΔΕΥΤΕ αγαλλιασώμεθα τω Κυρίω, αλαλάξωμεν τω Θεω τω Σωτήρι ημών·
Sal 94:2	προφθάσωμεν το πρόσωπον αυτού εν εξομολογήσει και εν ψαλμοίς αλαλάξωμεν αυτω.
Sal 94:3	ότι Θεός μέγας Κύριος και Βασιλεύς μέγας επί πάσαν την γην·
Sal 94:4	ότι εν τη χειρί αυτού τα πέρατα της γης, και τα ύψη των ορέων αυτού εισιν·
Sal 94:5	ότι αυτού εστιν η θάλασσα, και αυτός εποίησεν αυτήν, και την ξηράν αι χείρες αυτού έπλασαν.
Sal 94:6	δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν αυτω και κλαύσωμεν εναντίον Κυρίου, του ποιήσαντος ημάς·
Sal 94:7	ότι αυτός εστιν ο Θεός ημών, και ημείς λαός νομής αυτού και πρόβατα χειρός αυτού.
Sal 94:8	σήμερον, εάν της φωνής αυτού ακούσητε, μη σκληρύνητε τας καρδιάς υμών, ως εν τω παραπικρασμω κατά την ημέραν του πειρασμού εν τη ερήμω,
Sal 94:9	ου επείρασάν με οι πατέρες υμών, εδοκίμασάν με και είδον τα έργα μου.
Sal 94:10	τεσσαράκοντα έτη προσώχθισα τη γενεά εκείνη και είπα· αεί πλανώνται τη καρδιά, αυτοί δε ουκ έγνωσαν τας οδούς μου,
Sal 94:11	ως ώμοσα εν τη οργή μου· ει εισελεύσονται εις την κατάπαυσίν μου.

Sal 95:1	Ότε ο οίκος ωκοδομείτο μετά την αιχμαλωσίαν· ωδή τω Δαυϊδ. ΑΣΑΤΕ τω Κυρίω άσμα καινόν, άσατε τω Κυρίω πάσα η γη·
Sal 95:2	άσατε τω Κυρίω· ευλογήσατε το όνομα αυτου, ευαγγελίζεσθε ημέραν εξ ημέρας το σωτήριον αυτου·
Sal 95:3	αναγγείλατε εν τοις έθνεσι την δόξαν αυτου, εν πάσι τοις λαοίς τα θαυμάσια αυτου.
Sal 95:4	ότι μέγας Κύριος και αινετός σφόδρα, φοβερός εστιν υπέρ πάντας τους θεούς·
Sal 95:5	ότι πάντες οι θεοί των εθνών δαιμόνια, ο δε Κύριος τους ουρανούς εποίησεν.
Sal 95:6	εξομολόγησις και ωραιότης ενώπιον αυτου. αγιωσύνη και μεγαλοπρέπεια εν τω αγιάσματι αυτου.
Sal 95:7	ενέγκατε τω Κυρίω, αι πατριαί των εθνών, ενέγκατε τω Κυρίω δόξαν και τιμήν·
Sal 95:8	ενέγκατε τω Κυρίω δόξαν ονόματι αυτου, άρατε θυσίας και εισπορεύεσθε εις τας αυλάς αυτου·
Sal 95:9	προσκυνήσατε τω Κυρίω εν αυλή αγία αυτου, σαλευθήτω από προσώπου αυτου πάσα η γη.
Sal 95:10	είπατε εν τοις έθνεσιν· ο Κύριος εβασίλευσε, και γαρ κατώρθωσε την οικουμένην, ήτις ου σαλευθήσεται, κρινεί λαούς εν ευθύτητι.
Sal 95:11	ευφραινέσθωσαν οι ουρανοί και αγαλλιάσθω η γη, σαλευθήτω η θάλασσα και το πλήρωμα αυτής·
Sal 95:12	χαρήσεται τα πεδία και πάντα τα εν αυτοίς· τότε αγαλλιάσονται πάντα τα ξύλα του δρυμού
Sal 95:13	προ προσώπου του Κυρίου, ότι έρχεται, ότι έρχεται κρίναι την γην. κρινεί την οικουμένην εν δικαιοσύνη και λαούς εν τη αληθεία αυτου.
Sal 96:1	Τω Δαυϊδ, ότε η γη αυτου καθίσταται. Ο ΚΥΡΙΟΣ εβασίλευσεν, αγαλλιάσθω η γη, ευφρανθήτωσαν νήσοι πολλάί.
Sal 96:2	νέφη και γνόφος κύκλω αυτου, δικαιοσύνη και κρίμα κατόρθωσις του θρόνου αυτου.
Sal 96:3	πυρ εναντίον αυτου προπορεύσεται και φλογιεί κύκλω τους εχθρούς αυτου·
Sal 96:4	έφαναν αι αστραπαί αυτου τη οικουμένη, είδε και εσαλεύθη η γη.
Sal 96:5	τα όρη ωσει κηρός ετάκησαν από προσώπου Κυρίου, από προσώπου Κυρίου πάσης της γης.
Sal 96:6	ανήγγειλαν οι ουρανοί την δικαιοσύνην αυτου, και είδοσαν πάντες οι λαοί την δόξαν αυτου.
Sal 96:7	αισχυνθήτωσαν πάντες οι προσκυνούντες τοις γλυπτοίς, οι εγκαυχώμενοι εν τοις ειδώλοις αυτών· προσκυνήσατε αυτω, πάντες οι άγγελοι αυτου.

Sal 96:8	ήκουσε και ευφράνθη η Σιών, και ηγαλλιάσαντο αι θυγατέρες της Ιουδαίας ένεκεν των κριμάτων σου, Κύριε·
Sal 96:9	ότι συ ει Κύριος ύψιστος επί πάσαν την γην, σφόδρα υπερυψώθης υπέρ πάντας τους θεούς.
Sal 96:10	οι αγαπώντες τον Κύριον, μισείτε πονηρά· φυλάσσει Κύριος τας ψυχάς των οσίων αυτού, εκ χειρός αμαρτωλών ρύσεται αυτούς.
Sal 96:11	φως ανέτειλε τω δικαίω και τοις ευθέσι τη καρδία ευφροσύνη.
Sal 96:12	ευφράνθητε, δίκαιοι, εν τω Κυρίω, και εξομολογείσθε τη μνήμη της αγιωσύνης αυτού.
Sal 97:1	Ψαλμός τω Δαυιδ. ΑΣΑΤΕ τω Κυρίω άσμα καινόν, ότι θαυμαστά εποίησεν ο Κύριος· έσωσεν αυτόν η δεξιά αυτού και ο βραχίων ο άγιος αυτού.
Sal 97:2	εγνώρισε Κύριος το σωτήριον αυτού, εναντίον των εθνών απεκάλυψε την δικαιοσύνην αυτού.
Sal 97:3	εμνήσθη του ελέους αυτού τω Ιακώβ και της αληθείας αυτού τω οίκω Ισραήλ· είδωσαν πάντα τα πέρατα της γης το σωτήριον του Θεού ημών.
Sal 97:4	αλαλάξατε τω Θεω, πάσα η γη, άσατε και ηγαλλιάσθε και ψάλατε·
Sal 97:5	ψάλατε τω Κυρίω εν κιθάρα, εν κιθάρα και φωνή ψαλμού·
Sal 97:6	εν σάλπιγγιν ελαταίς και φωνή σάλπιγγος κερατίνης αλαλάξατε ενώπιον του Βασιλέως Κυρίου.
Sal 97:7	σαλευθήτω η θάλασσα και το πλήρωμα αυτής, η οικουμένη και πάντες οι κατοικούντες εν αυτη.
Sal 97:8	ποταμοί κροτήσουσι χειρί επί το αυτό, τα όρη ηγαλλιάσονται,
Sal 97:9	ότι ήκει κρίναι την γην· κρινεί την οικουμένην εν δικαιοσύνη και λαούς εν ευθύτητι.
Sal 98:1	Ψαλμός τω Δαυιδ. Ο ΚΥΡΙΟΣ εβασίλευσεν, οργιζέσθωσαν λαοί· ο καθημένος επί των Χερουβίμ, σαλευθήτω η γη.
Sal 98:2	Κύριος εν Σιών μέγας και υψηλός εστιν επί πάντας τους λαούς.
Sal 98:3	εξομολογησάσθωσαν τω ονόματί σου τω μεγάλω, ότι φοβερόν και άγιόν εστι.
Sal 98:4	και τιμή βασιλέως κρίσιν αγαπά· συ ητοιμάσας ευθύτητας, κρίσιν και δικαιοσύνην εν Ιακώβ συ εποίησας.
Sal 98:5	υψούτε Κύριον τον Θεόν ημών και προσκυνείτε τω υποποδίω των ποδών αυτού, ότι άγιός εστι.
Sal 98:6	Μωσής και Ααρών εν τοις ιερέυσιν αυτού, και Σαμουήλ εν τοις επικαλουμένοις το όνομα αυτού· επεκαλούντο τον Κύριον, και αυτός εισήκουσεν αυτών,

Sal 98:7	εν στύλω νεφέλης ελάλει προς αυτούς· ότι εφύλασσον τα μαρτύρια αυτού και τα προστάγματα αυτού, α έδωκεν αυτοίς.
Sal 98:8	Κύριε ο Θεός ημών, συ επήκουσε αυτών· ο Θεός, συ ευίλατος εγίνου αυτοίς και εκδικών επί πάντα τα επιτηδεύματα αυτών.
Sal 98:9	υψούτε Κύριον τον Θεόν ημών και προσκυνείτε εις όρος άγιον αυτού, ότι άγιος Κύριος ο Θεός ημών.
Sal 99:1	Ψαλμός εις εξομολόγησιν. ΑΛΛΑΞΑΤΕ τω Κυρίω, πάσα η γη,
Sal 99:2	δουλεύσατε τω Κυρίω εν ευφροσύνη, εισέλθετε ενώπιον αυτού εν αγαλλιάσει.
Sal 99:3	γνώτε ότι Κύριος, αυτός εστιν ο Θεός ημών, αυτός εποίησεν ημάς και ουχ ημείς· ημείς δε λαός αυτού και πρόβατα της νομής αυτού.
Sal 99:4	εισέλθετε εις τας πύλας αυτού εν εξομολογήσει, εις τας αυλάς αυτού εν ύμνοις. εξομολογήσθε αυτω, αινείτε το όνομα αυτού,
Sal 99:5	ότι χρηστός Κύριος, εις τον αιώνα το έλεος αυτού, και έως γενεάς και γενεάς η αλήθεια αυτού.
Sal 100:1	Ψαλμός τω Δαυιδ. ΕΛΕΟΣ και κρίσιν άσομαί σοι, Κύριε·
Sal 100:2	ψαλώ και συνήσω εν οδω αμώμω· πότε ήξεις προς με; διεπορευόμενη εν ακακία καρδιάς μου εν μέσω του οίκου μου.
Sal 100:3	ου προεθέμην προ οφθαλμών μου πράγμα παράνομον, ποιούντας παραβάσεις εμίσησα· ουκ εκολλήθη μοι καρδιά σκαμβή.
Sal 100:4	εκκλίνοντος απ' εμού του πονηρού ουκ εγίνωσκον.
Sal 100:5	τον καταλαλούντα λάθρα τον πλησίον αυτού, τούτον εξεδίωκον· υπερηφάνω οφθαλμω και απλήστω καρδιά, τούτω ου συνήσθιον.
Sal 100:6	οι οφθαλμοί μου επί τους πιστούς της γης του συγκαθήσθαι αυτούς μετ' εμού· πορευόμενος εν οδω αμώμω, ούτός μοι ελειτούργει.
Sal 100:7	ου κατώκει εν μέσω της οικίας μου ποιών υπερηφανίαν, λαλών άδικα ου κατεύθυνεν ενώπιον των οφθαλμών μου.
Sal 100:8	εις τας πρωίας απέκτεινον πάντας τους αμαρτωλούς της γης του εξολοθρεύσαι εκ πόλεως Κυρίου πάντας τους εργαζομένους την ανομίαν.
Sal 101:1	Προσευχή τω πτωχω, όταν ακηδιάση και εναντίον Κυρίου εκχέη την δέησιν αυτού.
Sal 101:2	ΚΥΡΙΕ, εισάκουσον της προσευχής μου, και η κραυγή μου προς σε ελθέτω.
Sal 101:3	μη αποστρέψης το πρόσωπόν σου απ' εμού· εν ή αν ημέρα θλίβωμαι, κλίνον προς με το ους σου· εν ή αν ημέρα επικαλέσωμαί σε, ταχύ επάκουσόν μου,
Sal 101:4	ότι εξέλιπον ωσει καπνός αι ημέραι μου, και τα οστά μου ωσει φρύγιον συνεφρύγησαν.

Sal 101:5	επλήγην ωσεί χόρτος και εξηράνθη η καρδιά μου, ότι επελαθόμην του φαγείν τον άρτον μου.
Sal 101:6	από φωνής του στεναγμού μου εκολλήθη το οστούν μου τη σαρκί μου.
Sal 101:7	ωμοιώθην πελεκάνι ερημικω, εγενήθην ωσεί νυκτικόραξ εν οικοπέδω,
Sal 101:8	ηγρύπνησα και εγενόμην ως στρουθίον μονάζον επί δώματος.
Sal 101:9	όλην την ημέραν ωνείδιζόν με οι εχθροί μου, και οι επαινούντές με κατ ' εμού ώμνυον.
Sal 101:10	ότι σποδόν ωσεί άρτον έφαγον και το πόμα μου μετά κλαυθμού εκίρων
Sal 101:11	από προσώπου της οργής σου και του θυμού σου, ότι επάρας κατέρραξάς με.
Sal 101:12	αι ημέραι μου ωσεί σκιά εκλίθησαν, καγώ ωσεί χόρτος εξηράνθην.
Sal 101:13	συ δε, Κύριε, εις τον αιώνα μένεις, και το μνημόσυνόν σου εις γενεάν και γενεάν.
Sal 101:14	συ αναστάς οικτειρήσεις την Σιών, ότι καιρός του οικτειρήσαι αυτήν, ότι ήκει καιρός·
Sal 101:15	ότι ευδόκησαν οι δούλοι σου τους λίθους αυτής, και τον χουν αυτής οικτειρήσουσι.
Sal 101:16	και φοβηθήσονται τα έθνη το όνομά σου, Κύριε, και πάντες οι βασιλείς της γης την δόξαν σου,
Sal 101:17	ότι οικοδομήσει Κύριος την Σιών και οφθήσεται εν τη δόξη αυτού.
Sal 101:18	επέβλεψεν επί την προσευχήν των ταπεινών και ουκ εξουδένωσε την δέησιν αυτών.
Sal 101:19	γραφήτω αύτη εις γενεάν ετέρα, και λαός ο κτιζόμενος αινέσει τον Κύριον.
Sal 101:20	ότι εξέκυψεν εξ ύψους αγίου αυτού, Κύριος εξ ουρανού επί την γην επέβλεψε
Sal 101:21	του ακούσαι του στεναγμού των πεπεδημένων, του λύσαι τους υιούς των τεθανατωμένων,
Sal 101:22	του αναγγείλαι εν Σιών το όνομα Κυρίου και την αίνεσιν αυτού εν Ιερουσαλήμ
Sal 101:23	εν τω συναχθήναι λαούς επί το αυτό και βασιλείς του δουλεύειν τω Κυρίω.
Sal 101:24	απεκρίθη αυτω εν οδω ισχύος αυτού· την ολιγότητα των ημερών μου ανάγγελόν μοι·
Sal 101:25	μη αναγάγης με εν ημίσει ημερών μου· εν γενεά γενεών τα έτη σου.
Sal 101:26	κατ ' αρχάς συ, Κύριε, την γην εθεμελίωσας, και έργα των χειρών σου εισιν οι ουρανοί·
Sal 101:27	αυτοί απολούνται, συ δε διαμένεις, και πάντες ως ιμάτιον παλαιωθήσονται, και

	ωσει περιβόλαιον ελίξεις αυτούς και αλλαγήσονται·
Sal 101:28	συ δε ο αυτός ει, και τα έτη σου ουκ εκλείψουσιν.
Sal 101:29	οι υιοί των δούλων σου κατασκηνώσουσι, και το σπέρμα αυτών εις τον αιώνα κατευθυνθήσεται.
Sal 102:1	Τω Δαυϊδ. ΕΥΛΟΓΕΙ, η ψυχή μου, τον Κύριον και, πάντα τα εντός μου, το όνομα το άγιον αυτού·
Sal 102:2	ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον και μη επιλανθάνου πάσας τας ανταποδόσεις αυτού·
Sal 102:3	τον ευλατεύοντα πάσας τας ανομίας σου, τον ιώμενον πάσας τας νόσους σου·
Sal 102:4	τον λυτρούμενον εκ φθοράς την ζώην σου, τον στεφανούντά σε εν ελέει και οικτιρμοίς·
Sal 102:5	τον εμπιπλώντα εν αγαθοίς την επιθυμίαν σου, ανακαινισθήσεται ως αετού η νεότης σου.
Sal 102:6	ποιών ελεημοσύνας ο Κύριος και κρίμα πάσι τοις αδικουμένοις.
Sal 102:7	εγνώρισε τας οδούς αυτού τω Μωυσή, τοις υιοίς Ισραήλ τα θελήματα αυτού.
Sal 102:8	οικτίρμων και ελεήμων ο Κύριος, μακρόθυμος και πολυέλεος·
Sal 102:9	ουκ εις τέλος οργισθήσεται, ουδέ εις τον αιώνα μηνιεί·
Sal 102:10	ου κατά τας ανομίας ημών εποίησεν ημίν, ουδέ κατά τας αμαρτίας ημών ανταπέδωκεν ημίν,
Sal 102:11	ότι κατά το ύψος του ουρανού από της γης εκραταίωσε Κύριος το έλεος αυτού επί τους φοβουμένους αυτόν·
Sal 102:12	καθόσον απέχουσιν ανατολαί από δυσμών, εμάκρυνεν αφ ' ημών τας ανομίας ημών.
Sal 102:13	καθώς οικτείρει πατήρ υιούς, ωκτείρησε Κύριος τους φοβουμένους αυτόν,
Sal 102:14	ότι αυτός έγνω το πλάσμα ημών, εμνήσθη ότι Χους εσμεν.
Sal 102:15	άνθρωπος, ωσει χόρτος αι ημέραι αυτού· ωσει άνθος του αγρού, ούτως εξανθήσει·
Sal 102:16	ότι πνεύμα διήλθεν εν αυτω, και ουχ υπάρξει και ουκ επιγνώσεται έτι τον τόπον αυτού.
Sal 102:17	το δε έλεος του Κυρίου από του αιώνος και έως του αιώνος επί τους φοβουμένους αυτόν, και η δικαιοσύνη αυτού επί υιοίς υιών
Sal 102:18	τοις φυλάσσουσι την διαθήκην αυτού και μεμνημένοις των εντολών αυτού του ποιήσαι αυτάς.

Sal 102:19	Κύριος εν τω ουρανω ητοιμασε τον θρόνον αυτού, και η βασιλεία αυτού πάντων δεσπόζει.
Sal 102:20	ευλογείτε τον Κύριον, πάντες οι άγγελοι αυτού, δυνατοί ισχύϊ ποιούντες τον λόγον αυτού του ακούσαι της φωνής των λόγων αυτού.
Sal 102:21	ευλογείτε τον Κύριον, πάσαι αι δυνάμεις αυτού, λειτουργοί αυτού ποιούντες το θέλημα αυτού·
Sal 102:22	ευλογείτε τον Κύριον, πάντα τα έργα αυτού, εν παντί τόπω της δεσποτείας αυτού· ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον.
Sal 103:1	Τω Δαυϊδ. ΕΥΛΟΓΕΙ, η ψυχή μου, τον Κύριον. Κύριε ο Θεός μου, εμεγαλύνθης σφόδρα, εξομολόγησιν και μεγαλοπρέπειαν ενεδύσω
Sal 103:2	αναβαλλόμενος φως ως ιμάτιον, εκτείνων τον ουρανόν ωσει δέσριν·
Sal 103:3	ο στεγάζων εν ύδασι τα υπερωα αυτού, ο τιθείς νέφη την επίβασιν αυτού, ο περιπατών επί πτερύγων ανέμων·
Sal 103:4	ο ποιών τους αγγέλους αυτού πνεύματα και τους λειτουργούς αυτού πυρός φλόγα.
Sal 103:5	ο θεμελιών την γην επί την ασφάλειαν αυτής, ου κλιθήσεται εις τον αιώνα του αιώνος.
Sal 103:6	άβυσσος ως ιμάτιον το περιβόλαιον αυτού, επί των ορέων στήσονται ύδατα·
Sal 103:7	από επιτιμήσεώς σου φεύξονται, από φωνής βροντής σου δειλιάσουσιν.
Sal 103:8	αναβαίνουσιν όρη και καταβαίνουσι πεδιά εις τον τόπον ον εθεμελίωσας αυτά·
Sal 103:9	όριον έθου, ό ου παρελεύσονται, ουδέ επιστρέψουσι καλύψαι την γην.
Sal 103:10	ο εξαποστέλλων πηγάς εν φάραγξιν, ανά μέσον των ορέων διελεύσονται ύδατα·
Sal 103:11	ποτιούσι πάντα τα θηρία του αγρού, προσδέξονται όναγροι εις δίψαν αυτών·
Sal 103:12	επ' αυτά τα πετεινά του ουρανού κατασκηνώσει, εκ μέσου των πετρών δώσουσι φωνήν.
Sal 103:13	ποτίζων όρη εκ των υπερών αυτού, από καρπού των έργων σου χορτασθήσεται η γη.
Sal 103:14	ο εξανατέλλων χόρτον τοις κτήνεσι και χλόην τη δουλεία των ανθρώπων του εξαγαγείν άρτον εκ της γης·
Sal 103:15	και οίνος ευφραίνει καρδίαν ανθρώπου του ιλαρύναι πρόσωπον εν ελαίω, και άρτος καρδίαν ανθρώπου στηρίζει.
Sal 103:16	χορτασθήσονται τα ξύλα του πεδίου, αι κέδροι του Λιβάνου, ας εφύτευσας.
Sal 103:17	εκεί στρουθία εννοσσεύσουσι, του ερωδιού η οικία ηγείται αυτών.

Sal 103:18	όρη τα υψηλά ταις ελάφοις, πέτρα καταφυγή τοις λαγωίς.
Sal 103:19	εποίησε σελήνην εις καιρούς, ο ήλιος έγνω την δύσιν αυτού.
Sal 103:20	έθου σκότος, και εγένετο νύξ· εν αυτη διελεύσονται πάντα τα θηρία του δρυμού.
Sal 103:21	σκύμνοι ωρούμενοι του αρπάσαι και ζητήσαι παρά τω Θεω βρώσιν αυτοίς.
Sal 103:22	ανέτειλεν ο ήλιος, και συνήχθησαν και εις τας μάνδρας αυτών κοιτασθήσονται.
Sal 103:23	εξελεύσεται άνθρωπος επί το έργον αυτού και επί την εργασίαν αυτού έως εσπέρας.
Sal 103:24	ως εμεγαλύνθη τα έργα σου, Κύριε· πάντα εν σοφία εποίησας, επληρώθη η γη της κτίσεώς σου.
Sal 103:25	αύτη η θάλασσα η μεγάλη και ευρύχωρος, εκεί ερπετά, ων ουκ έστιν αριθμός, ζωα μικρά μετά μεγάλων·
Sal 103:26	εκεί πλοία διαπορεύονται, δράκων ούτος, ον έπλασας εμπαιζειν αυτη.
Sal 103:27	πάντα προς σε προσδοκώσι, δούναι την τροφήν αυτών εις εύκαιρον.
Sal 103:28	δόντος σου αυτοίς συλλέξουσιν, ανοίξαντός σου την χείρα, τα σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.
Sal 103:29	αποστρέψαντος δε σου το πρόσωπον ταραχθήσονται· αντανελείς το πνεύμα αυτών, και εκλείψουσι και εις τον χουν αυτών επιστρέψουσιν.
Sal 103:30	εξαποστελείς το πνεύμά σου, και κτισθήσονται, και ανακαινιείς το πρόσωπον της γης.
Sal 103:31	ήτω η δόξα Κυρίου εις τους αιώνας, ευφρανθήσεται Κύριος επί τοις έργοις αυτού·
Sal 103:32	ο επιβλέπων επί την γην και ποιών αυτήν τρέμειν, ο απτόμενος των ορέων και καπνίζονται.
Sal 103:33	άσω τω Κυρίω εν τη ζωή μου, ψαλώ τω Θεω μου έως υπάρχω·
Sal 103:34	ηδυνθείη αυτω η διαλογή μου, εγώ δε ευφρανθήσομαι επί τω Κυρίω.
Sal 103:35	εκλείποιεν αμαρτωλοί από της γης και άνομοι, ωστε μη υπάρχειν αυτούς. ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον.
Sal 104:1	Αλληλούϊα. ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τω Κυρίω και επικαλείσθε το όνομα αυτού, απαγγείλατε εν τοις έθνεσι τα έργα αυτού·
Sal 104:2	άσατε αυτω και ψάλατε αυτω, διηγήσασθε πάντα τα θαυμάσια αυτού.
Sal 104:3	επαινείσθε εν τω ονόματι τω αγίω αυτού. ευφρανθήτω καρδιά ζητούντων τον Κύριον·
Sal 104:4	ζητήσατε τον Κύριον και κραταιώθητε, ζητήσατε το πρόσωπον αυτού διαπαντός.

Sal 104:5	μνήσθητε των θαυμασίων αυτού, ὧν ἐποίησε, τὰ τέρατα αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ,
Sal 104:6	σπέρμα Ἀβραάμ δούλοι αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακώβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ.
Sal 104:7	αὐτός Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῆ τὰ κρίματα αὐτοῦ.
Sal 104:8	ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ, λόγου, οὐ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς,
Sal 104:9	ὃν διέθετο τῷ Ἀβραάμ, καὶ τοῦ ὄρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ
Sal 104:10	καὶ ἕστησεν αὐτὸν τῷ Ἰακώβ εἰς πρόσταγμα καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰῶνιον
Sal 104:11	λέγων· σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναάν σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν.
Sal 104:12	ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῶ βραχεῖς, ὀλιγοστοὺς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ
Sal 104:13	καὶ διήλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος, καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον.
Sal 104:14	οὐκ ἀφήκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτοὺς καὶ ἠλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς·
Sal 104:15	μὴ ἀπτεσθε τῶν χριστῶν μου καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.
Sal 104:16	καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, παν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν·
Sal 104:17	ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον, εἰς δούλον ἐπράθη Ἰωσήφ.
Sal 104:18	ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ, σίδηρον διήλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ
Sal 104:19	μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ, τὸ λόγιον τοῦ Κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν.
Sal 104:20	ἀπέστειλε βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν, ἀρχῶν λαοῦ, καὶ ἀφήκεν αὐτόν.
Sal 104:21	κατέστησεν αὐτόν κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἀρχοντα πάσης τῆς κτήσεως αὐτοῦ
Sal 104:22	τοῦ παιδεύσαι τοὺς ἀρχοντας αὐτοῦ ὡς εαυτὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίσει.
Sal 104:23	καὶ εἰσήλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον, καὶ Ἰακώβ παρώκησεν ἐν γῇ Χαμ.
Sal 104:24	καὶ ἠύξησε τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα καὶ ἐκραταίωσεν αὐτόν ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.
Sal 104:25	μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτοῦ τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ, τοῦ δολιούσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ.
Sal 104:26	ἐξαπέστειλε Μωϋσῆν τὸν δούλον αὐτοῦ, Ααρῶν, ὃν ἐξελέξατο εαυτῷ.
Sal 104:27	ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ καὶ τῶν τεράτων αὐτοῦ ἐν γῇ Χαμ.
Sal 104:28	ἐξαπέστειλε σκότος καὶ ἐσκότασεν, ὅτι παρεπύκρναν τοὺς λόγους αὐτοῦ·

Sal 104:29	μετέστρεψε τα ύδατα αυτών εις αίμα, και απέκτεινε τους ιχθύας αυτών.
Sal 104:30	εξήρψεν η γη αυτών βατράχους εν τοις ταμιείοις των βασιλέων αυτών.
Sal 104:31	είπε, και ήλθε κυνόμυια και σκνίπες εν πάσι τοις ορίοις αυτών.
Sal 104:32	έθετο τας βροχάς αυτών χάλαζαν, πυρ καταφλέγον εν τη γη αυτών,
Sal 104:33	και επάταξε τας αμπέλους αυτών και τας συκάς αυτών και συνέτριψε παν ξύλον ορίου αυτών.
Sal 104:34	είπε και ήλθεν ακρίς, και βρούχος, ου ουκ ην αριθμός,
Sal 104:35	και κατέφαγε πάντα τον χόρτον εν τη γη αυτών, και κατέφαγε τον καρπόν της γης αυτών.
Sal 104:36	και επάταξε παν πρωτότοκον εν τη γη αυτών, απαρχήν παντός πόνου αυτών.
Sal 104:37	και εξήγαγεν αυτούς εν αργυρίω και χρυσίω, και ουκ ην εν ταις φυλαίς αυτών ο ασθενών.
Sal 104:38	ευφράνθη Αίγυπτος εν τη εξόδω αυτών, ότι επέπεσεν ο φόβος αυτών επ ' αυτούς.
Sal 104:39	διεπέτασε νεφέλην εις σκέπην αυτοίς και πυρ του φωτίσαι αυτοίς την νύκτα.
Sal 104:40	ήτησαν, και ήλθεν ορτυγομήτρα, και άρτον ουρανού ενέπλησεν αυτούς·
Sal 104:41	διέρρηξε πέτραν, και ερρύησαν ύδατα, επορεύθησαν εν ανύδροις ποταμοί.
Sal 104:42	ότι εμνήσθη του λόγου του αγίου αυτού του προς Αβραάμ τον δούλον αυτού
Sal 104:43	και εξήγαγε τον λαόν αυτού εν αγαλλιάσει και τους εκλεκτούς αυτού εν ευφροσύνη.
Sal 104:44	και έδωκεν αυτοίς χώρας εθνών, και πόνους λαών κατεκληρονόμησαν,
Sal 104:45	όπως αν φυλάξωσι τα δικαιώματα αυτού, και τον νόμον αυτού εκζητήσωσιν.
Sal 105:1	Αλληλούϊα. ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τω Κυρίω, ότι χρηστός, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού.
Sal 105:2	τις λαλήσει τας δυναστείας του Κυρίου, ακουστάς ποιήσει πάσας τας αινέσεις αυτού;
Sal 105:3	μακάριοι οι φυλάσσοντες κρίσιν και ποιούντες δικαιοσύνην εν παντί καιρω.
Sal 105:4	μνήσθητι ημών, Κύριε, εν τη ευδοκία του λαού σου, επίσκεψαι ημάς εν τω σωτηρίω σου
Sal 105:5	του ιδείν εν τη χρηστότητι των εκλεκτών σου, του ευφρανθήναι εν τη ευφροσύνη του έθνους σου, του επαινείσθαι μετά της κληρονομίας σου.
Sal 105:6	ημάρτομεν μετά των πατέρων ημών, ηνομήσαμεν, ηδικήσαμεν.

Sal 105:7	οι πατέρες ημών εν Αιγύπτω ου συνήκαν τα θαυμάσιά σου και ουκ εμνήσθησαν του πλήθους του ελέους σου και παρεπίκραναν αναβαίνοντες εν τη ερυθρά θαλάσση.
Sal 105:8	και έσωσεν αυτούς ένεκεν του ονόματος αυτού του γνωρίσαι την δυναστείαν αυτού·
Sal 105:9	και επετίμησε τη ερυθρά θαλάσση, και εξηράνθη, και ωδήγησεν αυτούς εν αβύσσω ως εν ερήμω·
Sal 105:10	και έσωσεν αυτούς εκ χειρός μισούντος και ελυτρώσατο αυτούς εκ χειρός εχθρών·
Sal 105:11	εκάλυψεν ύδωρ τους θλίβοντας αυτούς, εις εξ αυτών ουχ υπελείφθη.
Sal 105:12	και επίστευσαν τοις λόγοις αυτού και ήσαν την αίνεσιν αυτού.
Sal 105:13	ετάχυναν, επελάθοντο των έργων αυτού, ουχ υπέμειναν την βουλήν αυτού·
Sal 105:14	και επεθύμησαν επιθυμίαν εν τη ερήμω και επείρασαν τον Θεόν εν ανύδρω.
Sal 105:15	και έδωκεν αυτοίς το αίτημα αυτών, και εξαπέστειλε πλησμονήν εις τας ψυχάς αυτών.
Sal 105:16	και παρώργισαν Μωυσήν εν τη παρεμβολή, τον Ααρών τον άγιον Κυρίου·
Sal 105:17	ηνοιχθη η γη και κατέπτε Δαθάν και εκάλυψεν επί την συναγωγήν Αβειρών·
Sal 105:18	και εξεκαύθη πυρ εν τη συναγωγή αυτών, φλόξ κατέφλεξεν αμαρτωλούς.
Sal 105:19	και εποίησαν μόσχον εν Χωρήβ και προσεκύνησαν τω γλυπτω.
Sal 105:20	και ηλλάξαντο την δόξαν αυτών εν ομοιώματι μόσχου εσθιοντος χόρτον.
Sal 105:21	και επελάθοντο του Θεού του σώζοντος αυτούς, του ποιήσαντος μεγάλα εν Αιγύπτω,
Sal 105:22	θαυμαστά εν γη Χαμ, φοβερά επί θαλάσσης ερυθράς.
Sal 105:23	και είπε του εξολοθρεύσαι αυτούς, ει μη Μωυσής ο εκλεκτός αυτού έστη εν τη θραύσει ενώπιον αυτού του αποστρέψαι τον θυμόν αυτού του μη εξολοθρεύσαι αυτούς.
Sal 105:24	και εξουδένωσαν γην επιθυμητήν, ουκ επίστευσαν τω λόγω αυτού·
Sal 105:25	και εγόγγυσαν εν τοις σκηνώμασιν αυτών, ουκ εισήκουσαν της φωνής Κυρίου.
Sal 105:26	και επήρε την χείρα αυτού επ ' αυτούς του καταβαλείν αυτούς εν τη ερήμω
Sal 105:27	και του καταβαλείν το σπέρμα αυτών εν τοις έθνεσι και διασκορπίσαι αυτούς εν ταις χώραις.
Sal 105:28	και ετελέσθησαν τω Βεελφεγώρ και έφαγον θυσίας νεκρών·

Sal 105:29	και παρώξυναν αυτόν εν τοις επιτηδεύμασιν αυτών, και επληθύνθη εν αυτοίς η πτώσις.
Sal 105:30	και έστη Φινεές και εξιλάσατο, και εκόπασεν η θραύσις·
Sal 105:31	και ελογίσθη αυτω εις δικαιοσύνην εις γενεάν και γενεάν έως του αιώνος.
Sal 105:32	και παρώργισαν αυτόν επί ύδατος αντιλογίας και εκακώθη Μωυσής δι' αυτούς,
Sal 105:33	ότι παρεπίκραναν το πνεύμα αυτού, και διέστειλεν εν τοις χείλεσιν αυτού.
Sal 105:34	ουκ εξωλόθρευσαν τα έθνη, α είπε Κύριος αυτοίς,
Sal 105:35	και εμίγησαν εν τοις έθνεσι και έμαθον τα έργα αυτών·
Sal 105:36	και εδούλευσαν τοις γλυπτοίς αυτών, και εγενήθη αυτοίς εις σκάνδαλον·
Sal 105:37	και έθυσαν τους υιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών τοις δαιμονίοις
Sal 105:38	και εξέχεαν αίμα αθων, αίμα υιών αυτών και θυγατέρων, ων έθυσαν τοις γλυπτοίς Χαναάν και εφονοκτονήθη η γη εν τοις αίμασι
Sal 105:39	και εμιάνθη εν τοις έργοις αυτών, και επόρνευσαν εν τοις επιτηδεύμασιν αυτών.
Sal 105:40	και ωργίσθη θυμω Κύριος επί τον λαόν αυτού και εβδελύξατο την κληρονομίαν αυτού·
Sal 105:41	και παρέδωκεν αυτούς εις χείρας εχθρών, και εκυρίευσαν αυτών οι μισούντες αυτούς.
Sal 105:42	και έθλιψαν αυτούς οι εχθροί αυτών, και εταπεινώθησαν υπό τας χείρας αυτών.
Sal 105:43	πλεονάκις ερρύσατο αυτούς, αυτοί δε παρεπίκραναν αυτόν εν τη βουλή αυτών και εταπεινώθησαν εν ταις ανομίαις αυτών.
Sal 105:44	και είδε Κύριος εν τω θλίβεσθαι αυτούς, εν τω αυτόν εισακούσαι της δεήσεως αυτών·
Sal 105:45	και εμνήσθη της διαθήκης αυτού και μετεμελήθη κατά το πλήθος του ελέους αυτού
Sal 105:46	και έδωκεν αυτούς εις οικτιρμούς εναντίον πάντων των αιχμαλωτευσάντων αυτούς.
Sal 105:47	σώσον ημάς, Κύριε ο Θεός ημών, και επισυνάγαγε ημάς εκ των εθνών του εξομολογήσασθαι τω ονόματί σου τω αγίω, του εγκαυχάσθαι εν τη αιnéσει σου.
Sal 105:48	ευλογητός Κύριος ο Θεός Ισραήλ από του αιώνος και έως του αιώνος. και ερεί πας ο λαός· γένοιτο γένοιτο.
Sal 106:1	Αλληλούϊα. ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τω Κυρίω, ότι χρηστός, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού·
Sal 106:2	ειπάτωσαν οι λελυτρωμένοι υπό Κυρίου, ους ελυτρώσατο εκ χειρός εχθρού.

Sal 106:3	εκ των χωρών συνήγαγεν αυτούς, από ανατολών και δυσμών και βορρά και θαλάσσης.
Sal 106:4	επλανήθησαν εν τη ερήμω εν γη ανύδρω, οδόν πόλεως κατοικητηρίου ουχ εύρον,
Sal 106:5	πεινώντες και διψώντες, η ψυχή αυτών εν αυτοίς εξέλιπε·
Sal 106:6	και εκέκραξαν προς Κύριον εν τω θλίβεσθαι αυτούς, και εκ των αναγκών αυτών ερρύσατο αυτούς
Sal 106:7	και ωδήγησεν αυτούς εις οδόν ευθείαν του πορευθήναι εις πόλιν κατοικητηρίου.
Sal 106:8	εξομολογησάσθωσαν τω Κυρίω τα ελέη αυτού και τα θαυμάσια αυτού τοις υιοίς των ανθρώπων,
Sal 106:9	ότι εχόρτασε ψυχήν κενήν και πεινώσαν ενέπλησεν αγαθών.
Sal 106:10	καθημένους εν σκότει και σκιά θανάτου, πεπεδημένους εν πτωχεία και σιδήρω,
Sal 106:11	ότι παρεπίκραναν τα λόγια του Θεού, και την βουλήν του Υψίστου παρώξυναν,
Sal 106:12	και εταπεινώθη εν κόποις η καρδιά αυτών, ησθένησαν, και ουκ ην ο βοηθών·
Sal 106:13	και εκέκραξαν προς Κύριον εν τω θλίβεσθαι αυτούς, και εκ των αναγκών αυτών έσωσεν αυτούς
Sal 106:14	και εξήγαγεν αυτούς εκ σκότους και σκιάς θανάτου και τους δεσμούς αυτών διέρρηξεν.
Sal 106:15	εξομολογησάσθωσαν τω Κυρίω τα ελέη αυτού και τα θαυμάσια αυτού τοις υιοίς των ανθρώπων,
Sal 106:16	ότι συνέτριψε πύλας χαλκάς και μοχλούς σιδηρούς συνέθλασεν.
Sal 106:17	αντελάβετο αυτών εξ οδού ανομίας αυτών, δια γαρ τας ανομίας αυτών εταπεινώθησαν·
Sal 106:18	παν βρώμα εβδολεύξατο η ψυχή αυτών, και ήγγισαν έως των πυλών του θανάτου·
Sal 106:19	και εκέκραξαν προς Κύριον εν τω θλίβεσθαι αυτούς, και εκ των αναγκών αυτών έσωσεν αυτούς,
Sal 106:20	απέστειλε τον λόγον αυτού και ιάσατο αυτούς και ερρύσατο αυτούς εκ των διαφθορών αυτών.
Sal 106:21	εξομολογησάσθωσαν τω Κυρίω τα ελέη αυτού και τα θαυμάσια αυτού τοις υιοίς των ανθρώπων
Sal 106:22	και θυσάτωσαν αυτω θυσίαν αιnéσεως και εξαγγελιάτωσαν τα έργα αυτού εν αγαλλιάσει.
Sal 106:23	οι καταβαίνοντες εις θάλασσαν εν πλοίοις, ποιούντες εργασίαν εν ύδασι

	πολλοί,
Sal 106:24	αυτοί είδον τα έργα Κυρίου και τα θαυμάσια αυτού εν τω βυθω.
Sal 106:25	είπε, και έστη πνεύμα καταιγίδος, και υψώθη τα κύματα αυτής·
Sal 106:26	αναβαίνουσιν έως των ουρανών και καταβαίνουσιν έως των αβύσσων, η ψυχή αυτών εν κακοίς ετήκετο·
Sal 106:27	εταράχθησαν, εσαλεύθησαν ως ο μεθύων, και πάσα η σοφία αυτών κατεπόθη·
Sal 106:28	και εκέκραξαν προς Κύριον εν τω θλίβεσθαι αυτούς, και εκ των αναγκών αυτών εξήγαγεν αυτούς
Sal 106:29	και επέταξε τη καταιγίδι, και έστη εις αύραν, και εσίγησαν τα κύματα αυτής·
Sal 106:30	και ευφράνθησαν, ότι ησύχασαν, και ωδήγησεν αυτούς επί λιμένα θελήματος αυτού.
Sal 106:31	εξομολογησάσθωσαν τω Κυρίω τα ελέη αυτού και τα θαυμάσια αυτού τοις υιοίς των ανθρώπων.
Sal 106:32	υψοσάτωσαν αυτόν εν εκκλησία λαού και εν καθέδρα πρεσβυτέρων αινεσάτωσαν αυτόν.
Sal 106:33	έθετο ποταμούς εις έρημον και διεξόδους υδάτων εις δίψαν,
Sal 106:34	γην καρποφόρον εις άλμην από κακίας των κατοικούντων εν αυτη.
Sal 106:35	έθετο έρημον εις λίμνας υδάτων και γην άνυδρον εις διεξόδους υδάτων.
Sal 106:36	και κατώκισεν εκεί πεινώντας, και συνεστήσαντο πόλεις κατοικεσίας
Sal 106:37	και έσπειραν αγρούς και εφύτευσαν αμπελώνας και εποίησαν καρπόν γεννήματος,
Sal 106:38	και ευλόγησεν αυτούς, και επληθύνθησαν σφόδρα, και τα κτήνη αυτών ουκ εσμίκρυνε.
Sal 106:39	και ωλιγώθησαν και εκακώθησαν από θλίψεως κακών και οδύνης.
Sal 106:40	εξεχύθη εξουδένωσις επ ' άρχοντας αυτών, και επλάνησεν αυτούς εν αβάτω και ουχ οδω.
Sal 106:41	και εβοήθησε πένητι εκ πτωχείας και έθετο ως πρόβατα πατριάς.
Sal 106:42	όψονται ευθείς και ευφρανθήσονται, και πάσα ανομία εμφράξει το στόμα αυτής.
Sal 106:43	τις σοφός και φυλάξει ταύτα και συνήσει τα ελέη του Κυρίου;
Sal 107:1	Ωδη ψαλμού τω Δαυϊδ.
Sal 107:2	ΕΤΟΙΜΗ η καρδιά μου, ο Θεός, ετοιμη η καρδιά μου, άσομαι και ψαλώ εν τη δόξη

	μου.
Sal 107:3	εξεγέρθητι, ψαλτήριον και κιθάρα· εξεγερθήσομαι όρθρου.
Sal 107:4	εξομολογήσομαί σοι εν λαοίς, Κύριε, ψαλώ σοι εν έθνεσιν,
Sal 107:5	ότι μέγα επάνω των ουρανών το έλεός σου και έως των νεφελών η αλήθειά σου.
Sal 107:6	υψώθητι επί τους ουρανούς, ο Θεός, και επί πάσαν την γην η δόξα σου.
Sal 107:7	όπως αν ρυσθώσιν οι αγαπητοί σου, σώσον τη δεξιά σου και επάκουσόν μου.
Sal 107:8	ο Θεός ελάλησεν εν τω αγίω αυτού· υψωθήσομαι και διαμεριώ Σίκιμα, και την κοιλάδα των σκηνών διαμετρέσω·
Sal 107:9	εμός εστι Γαλαάδ, και εμός εστι Μανασσής, και Εφραίμ αντίληψις της κεφαλής μου, Ιούδας βασιλεύς μου,
Sal 107:10	Μωάβ λέβης της ελπίδος μου, επί την Ιδουμαίαν επιβαλώ το υπόδημά μου, εμοί αλλόφυλοι υπετάγησαν.
Sal 107:11	τις απάξει με εις πόλιν περιοχής; ή τις οδηγήσει με έως της Ιδουμαίας;
Sal 107:12	ουχί συ, ο Θεός, ο απωσάμενος ημάς; και ουκ εξελεύση, ο Θεός, εν ταις δυνάμεσιν ημών;
Sal 107:13	δος ημίν βοήθειαν εκ θλίψεως, και ματαιά σωτηρία ανθρώπου.
Sal 107:14	εν τω Θεω ποιήσωμεν δύναμιν, και αυτός εξουδενώσει τους εχθρούς ημών.
Sal 108:1	Εις το τέλος· ψαλμός τω Δαυΐδ. Ο Θεός, την αίνεσίν μου μη παρασιωπήσης,
Sal 108:2	ότι στόμα αμαρτωλού και στόμα δολίου επ ' εμέ ηνοιχθη, ελάλησαν κατ ' εμού γλώσση δολία
Sal 108:3	και λόγοις μίσους εκύκλωσάν με και επολέμησάν με δωρεάν.
Sal 108:4	αντί του αγαπάν με ενδιέβαλλόν με, εγώ δε προσηυχόμην·
Sal 108:5	και έθεντο κατ ' εμού κακά αντί αγαθών και μίσος αντί της αγαπήσεώς μου.
Sal 108:6	κατάστησον επ ' αυτόν αμαρτωλόν, και διάβολος στήτω εκ δεξιών αυτού·
Sal 108:7	εν τω κρίνεσθαι αυτόν εξέλθοι καταδεδικασμένος, και η προσευχή αυτού γενέσθω εις αμαρτίαν.
Sal 108:8	γενηθήτωσαν αι ημέραι αυτού ολίγαι, και την επισκοπήν αυτού λάβοι έτερος.
Sal 108:9	γενηθήτωσαν οι υιοί αυτού ορφανοί και η γυνή αυτού χήρα·
Sal 108:10	σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οι υιοί αυτού και επαιτησάτωσαν, εκβληθήτωσαν εκ των οικοπέδων αυτών.
Sal 108:11	εξερευνησάτω δανειστής πάντα, όσα υπάρχει αυτω, και διαρπασάτωσαν

	αλλότριοι τους πόνους αυτού·
Sal 108:12	μη υπαρχάτω αυτω αντιλήπτωρ, μηδέ γενηθήτω οικτίρμων τοις ορφανοίς αυτού·
Sal 108:13	γενηθήτω τα τέκνα αυτού εις εξολόθρευσιν, εν γενεά μια εξαλειφθεί το όνομα αυτού.
Sal 108:14	αναμνησθεί η ανομία των πατέρων αυτού έναντι Κυρίου, και η αμαρτία της μητρός αυτού μη εξαλειφθεί·
Sal 108:15	γενηθήτωσαν εναντίον Κυρίου διαπαντός, και εξολοθρευθεί εκ γης το μνημόσυνον αυτών,
Sal 108:16	ανθ ' ων ουκ εμνήσθη ποιήσαι έλεος και κατεδίωξεν άνθρωπον πένητα και πτωχόν και κατανευγμένον τη καρδία του θανατώσαι.
Sal 108:17	και ηγάπησε κατάραν, και ήξει αυτω· και ουκ ηθέλησεν ευλογίαν, και μακρυνθήσεται απ ' αυτού.
Sal 108:18	και ενεδύσατο κατάραν ως ιμάτιον, και εισήλθεν ωσει ύδωρ εις τα έγκατα αυτού και ωσει έλαιον εν τοις οστέοις αυτού.
Sal 108:19	γενηθήτω αυτω ως ιμάτιον, ό περιβάλλεται, και ωσει ζώνη, ην διαπαντός περιζώννυται.
Sal 108:20	τούτο το έργον των ενδιαβαλλόντων με παρά Κυρίου και των λαλούντων πονηρά κατά της ψυχής μου.
Sal 108:21	και συ, Κύριε Κύριε, ποιήσον μετ ' εμού ένεκεν του ονόματός σου, ότι χρηστόν το έλεός σου. ρύσαι με,
Sal 108:22	ότι πτωχός και πένης ειμί εγώ, και η καρδία μου τετάρακται εντός μου.
Sal 108:23	ωσει σκιά εν τω εκκλίνει αυτήν αντανηρέθην, εξετινάχθην ωσει ακρίδες.
Sal 108:24	τα γόνατά μου ησθένησαν από νηστείας, και η σάρξ μου ηλλοιώθη δι ' έλαιον.
Sal 108:25	καγώ εγενήθην όνειδος αυτοίς· είδοσάν με, εσάλευσαν κεφαλάς αυτών.
Sal 108:26	βοήθησόν μοι, Κύριε ο Θεός μου, και σώσόν με κατά το έλεός σου.
Sal 108:27	και γνώτωσαν ότι η χείρ σου αύτη και συ, Κύριε, εποίησας αυτήν.
Sal 108:28	καταράσσονται αυτοί, και συ ευλογήσεις· οι επανιστάμενοί μοι αισχυνθήτωσαν, ο δε δούλός σου ευφρανθήσεται.
Sal 108:29	ενδυσάσθωσαν οι ενδιαβάλλοντές με εντροπήν και περιβαλέσθωσαν ως διπλοΐδα αισχύνην αυτών.
Sal 108:30	εξομολογήσομαι τω Κυρίω σφόδρα εν τω στόματί μου και εν μέσω πολλών αινέσω αυτόν,
Sal 108:31	ότι παρέστη εκ δεξιών πένητος του σώσαι εκ των καταδιωκόντων την ψυχήν μου.

Sal 109:1	Ψαλμός τω Δαυΐδ. ΕΙΠΕΝ ο Κύριος τω Κυρίω μου· κάθου εκ δεξιών μου, έως αν θώ τους εχθρούς σου υποπόδιον των ποδών σου.
Sal 109:2	ράβδον δυνάμεως εξαποστελεί σοι Κύριος εκ Σιών, και κατακυριευσεν εν μέσω των εχθρών σου.
Sal 109:3	μετά σου η αρχή εν ημέρα της δυνάμεώς σου εν ταις λαμπρότησι των αγίων σου· εκ γαστρος προ εωσφόρου εγέννησά σε.
Sal 109:4	ώμοσε Κύριος και ου μεταμεληθήσεται· συ ιερεύς εις τον αιώνα κατά την τάξιν Μελχισεδέκ.
Sal 109:5	Κύριος εκ δεξιών σου συνέθλασεν εν ημέρα οργής αυτού βασιλείς·
Sal 109:6	κρινεί εν τοις έθνεσι, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλάς επί γης πολλών.
Sal 109:7	εκ χειμάρρου εν οδω πίεται· δια τούτο υψώσει κεφαλήν.
Sal 110:1	Αλληλούϊα. ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ σοι, Κύριε, εν όλη καρδιά μου εν βουλή ευθέων και συναγωγή.
Sal 110:2	μεγάλα τα έργα Κυρίου, εξεζητημένα εις πάντα τα θελήματα αυτού·
Sal 110:3	εξομολόγησις και μεγαλοπρέπεια το έργον αυτού, και η δικαιοσύνη αυτού μένει εις τον αιώνα του αιώνος.
Sal 110:4	μνείαν εποίησατο των θαυμασίων αυτού, ελεήμων και οικτίρμων ο Κύριος·
Sal 110:5	τροφήν έδωκε τοις φοβουμένοις αυτόν, μνησθήσεται εις τον αιώνα διαθήκης αυτού.
Sal 110:6	ισχύν έργων αυτού ανήγγειλε τω λαω αυτού του δούναι αυτοίς κληρονομίαν εθνών.
Sal 110:7	έργα χειρών αυτού αλήθεια και κρίσις· πισταί πάσαι αι εντολαί αυτού,
Sal 110:8	εστηριγμένοι εις τον αιώνα του αιώνος, πεπονημένοι εν αληθεία και ευθύτητι.
Sal 110:9	λύτρωσιν απέστειλε τω λαω αυτού, ενετείλατο εις τον αιώνα διαθήκην αυτού· άγιον και φοβερόν το όνομα αυτού.
Sal 110:10	αρχή σοφίας φόβος Κυρίου, σύνεσις δε αγαθή πάσι τοις ποιούσιν αυτήν. η αίνεσις αυτού μένει εις τον αιώνα του αιώνος.
Sal 111:1	Αλληλούϊα. ΜΑΚΑΡΙΟΣ ανήρ ο φοβούμενος τον Κύριον, εν ταις εντολαίς αυτού θελήσει σφόδρα·
Sal 111:2	δυνατόν εν τη γη έσται το σπέρμα αυτού, γενεά ευθέων ευλογηθήσεται.
Sal 111:3	δόξα και πλούτος εν τω οίκω αυτού, και η δικαιοσύνη αυτού μένει εις τον αιώνα του αιώνος.
Sal 111:4	εξανέτειλεν εν σκότει φως τοις ευθέσιν ελεήμων και οικτίρμων και δίκαιος.

Sal 111:5	χρηστός ανήρ ο οικτείρων και κιχρών· οικονομήσει τους λόγους αυτού εν κρίσει,
Sal 111:6	ότι εις τον αιώνα ου σαλευθήσεται, εις μνημόσυνον αιώνιον έσται δίκαιος.
Sal 111:7	από ακοής πονηράς ου φοβηθήσεται· ετοιμή η καρδιά αυτού ελπίζειν επί Κύριον.
Sal 111:8	εστήρικται η καρδιά αυτού, ου μη φοβηθή, έως ου επίδη επί τους εχθρούς αυτού·
Sal 111:9	εσκορπίσεν, έδωκε τοις πένησιν· η δικαιοσύνη αυτού μένει εις τον αιώνα του αιώνος, το κέρας αυτού υψωθήσεται εν δόξη.
Sal 111:10	αμαρτωλός όψεται και οργισθήσεται, τους οδόντας αυτού βρύξει και τακήσεται· επιθυμία αμαρτωλού απολείται.
Sal 112:1	Αλληλούϊα. ΑΙΝΕΙΤΕ, παίδες, Κύριον, αινείτε το όνομα Κυρίου·
Sal 112:2	είη το όνομα Κυρίου ευλογημένον από του νυν και έως του αιώνος.
Sal 112:3	από ανατολών ηλίου μέχρι δυσμών αινετόν το όνομα Κυρίου.
Sal 112:4	υψηλός επί πάντα τα έθνη ο Κύριος, επί τους ουρανούς η δόξα αυτού.
Sal 112:5	τις ως Κύριος ο Θεός ημών; ο εν υψηλοίς κατοικών
Sal 112:6	και τα ταπεινά εφορών εν τω ουρανω και εν τη γη,
Sal 112:7	ο εγείρων από γης πτωχόν και από κοπρίας ανυψών πένητα
Sal 112:8	του καθίσαι αυτόν μετά αρχόντων, μετά αρχόντων λαού αυτού·
Sal 112:9	ο κατοικίζων στείραν εν οίκω, μητέρα επί τέκνοις ευφραινομένην.
Sal 113:1	Αλληλούϊα. ΕΝ ΕΞΟΔΩ Ισραήλ εξ Αιγύπτου, οίκου Ιακώβ εκ λαού βαρβάρου,
Sal 113:2	εγενήθη Ιουδαία αγίασμα αυτού, Ισραήλ εξουσία αυτού.
Sal 113:3	η θάλασσα είδε και έφυγεν, ο Ιορδάνης εστράφη εις τα οπίσω·
Sal 113:4	τα όρη εσκίρτησαν ωσει κριοί και οι βουνοί ως αρνία προβάτων.
Sal 113:5	τι σοί εστι, θάλασσα, ότι έφυγες, και συ, Ιορδάνη, ότι εστράφης εις τα οπίσω;
Sal 113:6	τα όρη, ότι εσκιρτήσατε ωσει κριοί, και οι βουνοί ως αρνία προβάτων;
Sal 113:7	από προσώπου Κυρίου εσαλεύθη η γη, από προσώπου του Θεού Ιακώβ
Sal 113:8	του στρέψαντος την πέτραν εις λίμνας υδάτων και την ακρότομον εις πηγάς υδάτων.
Sal 113:9	μη ημίν, Κύριε, μη ημίν, αλλ ' ή τω ονόματί σου δος δόξαν, επί τω ελέει σου και τη αληθεία σου,
Sal 113:10	μήποτε είπωσι τα έθνη· που εστιν ο Θεός αυτών;
Sal 113:11	ο δε Θεός ημών εν τω ουρανω και εν τη γη πάντα, όσα ηθέλησεν, εποίησε.

Sal 113:12	τα είδωλα των εθνών, αργύριον και χρυσίον, έργα χειρών ανθρώπων·
Sal 113:13	στόμα έχουν, και ου λαλήσουσιν, οφθαλμούς έχουν, και ουκ όψονται,
Sal 113:14	ώτα έχουν, και ουκ ακούσονται, ρίνας έχουν, και ουκ οσφρανθήσονται,
Sal 113:15	χείρας έχουν, και ου ψηλαφήσουσι, πόδας έχουν και ου περιπατήσουσιν, ου φωνήσουσιν εν τω λάρυγγι αυτών.
Sal 113:16	όμοιοι αυτοίς γένοιντο οι ποιούντες αυτά και πάντες οι πεπειθότες επ' αυτοίς.
Sal 113:17	οίκος Ισραήλ ήλπισεν επί Κύριον· βοηθός και υπερασπιστής αυτών εστιν.
Sal 113:18	οίκος Ααρών ήλπισεν επί Κύριον· βοηθός και υπερασπιστής αυτών εστιν.
Sal 113:19	οι φοβούμενοι τον Κύριον ήλπισαν επί Κύριον· βοηθός και υπερασπιστής αυτών εστιν.
Sal 113:20	Κύριος μνησθείς ημών ευλόγησεν ημάς, ευλόγησε τον οίκον Ισραήλ, ευλόγησε τον οίκον Ααρών,
Sal 113:21	ευλόγησε τους φοβουμένους τον Κύριον, τους μικρούς μετά των μεγάλων.
Sal 113:22	προσθείη Κύριος εφ' υμάς, εφ' υμάς και επί τους υιούς υμών.
Sal 113:23	ευλογημένοι υμείς τω Κυρίω τω ποιήσαντι τον ουρανόν και την γην.
Sal 113:24	ο ουρανός του ουρανού τω Κυρίω, την δε γην έδωκε τοις υιοίς των ανθρώπων.
Sal 113:25	ουχ οι νεκροί αινέσουσί σε, Κύριε, ουδέ πάντες οι καταβαίνοντες εις άδου,
Sal 113:26	αλλ' ημείς οι ζώντες ευλογήσομεν τον Κύριον, από του νυν, και έως του αιώνος.
Sal 114:1	Αλληλούϊα. ΗΓΑΠΗΣΑ, ότι εισακούσεται Κύριος της φωνής της δεήσεώς μου,
Sal 114:2	ότι έκλινε το ους αυτού εμοί, και εν ταις ημέραις μου επικαλέσομαι.
Sal 114:3	περιέσχον με ωδίνες θανάτου, κίνδυνοι άδου εύροσάν με· θλίψιν και οδύνην εύρον,
Sal 114:4	και το όνομα Κυρίου επεκαλεσάμην· ω Κύριε, ρύσαι την ψυχήν μου.
Sal 114:5	ελεήμων ο Κύριος και δίκαιος, και ο Θεός ημών ελεεί.
Sal 114:6	φυλάσσων τα νήπια ο Κύριος· εταπεινώθην, και έσωσέ με.
Sal 114:7	επίστρεψον, ψυχή μου, εις την ανάπαυσίν σου, ότι Κύριος ευηργέτησέ σε,
Sal 114:8	ότι εξείλετο την ψυχήν μου εκ θανάτου, τους οφθαλμούς μου από δακρύων και τους πόδας μου από ολισθήματος.
Sal 114:9	ευαρεστήσω ενώπιον Κυρίου, εν χώρα ζώντων.
Sal 115:1	Αλληλούϊα. ΕΠΙΣΤΕΥΣΑ, διό ελάλησα· εγώ δε εταπεινώθην σφόδρα.

Sal 115:2	εγώ δε είπα εν τη εκστάσει μου· πας άνθρωπος ψεύστης.
Sal 115:3	τι ανταποδώσω τω Κυρίω περί πάντων, ων ανταπέδωκέ μοι;
Sal 115:4	ποτήριον σωτηρίου λήψομαι και το όνομα Κυρίου επικαλέσομαι.
Sal 115:5	τας ευχάς μου τω Κυρίω αποδώσω εναντίον παντός του λαού αυτού.
Sal 115:6	τίμιος εναντίον Κυρίου ο θάνατος των οσίων αυτού.
Sal 115:7	ω Κύριε, εγώ δούλος σός, εγώ δούλος σός και υιος της παιδίσκης σου. διέρρηξας τους δεσμούς μου,
Sal 115:8	σοί θύσω θυσίαν αιnéσεως και εν ονόματι Κυρίου επικαλέσομαι.
Sal 115:9	τας ευχάς μου τω Κυρίω αποδώσω εναντίον παντός του λαού αυτού,
Sal 115:10	εν αυλαίς οίκου Κυρίου εν μέσω σου, Ιερουσαλήμ.
Sal 116:1	Αλληλούϊα. ΑΙΝΕΙΤΕ τον Κύριον, πάντα τα έθνη, επαιnéσατε αυτόν, πάντες οι λαοί,
Sal 116:2	ότι εκραταιώθη το έλεος αυτού εφ' ημάς, και η αλήθεια του Κυρίου μένει εις τον αιώνα.
Sal 117:1	Αλληλούϊα. ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τω Κυρίω, ότι αγαθός, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού.
Sal 117:2	ειπάτω δη οίκος Ισραήλ ότι αγαθός, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού·
Sal 117:3	ειπάτω δη οίκος Ααρών ότι αγαθός, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού·
Sal 117:4	ειπάτωσαν δη πάντες οι φοβούμενοι τον Κύριον ότι αγαθός, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού.
Sal 117:5	εκ θλίψεως επεκαλεσάμην τον Κύριον, και επήκουσέ μου εις πλατυσμόν.
Sal 117:6	Κύριος εμοί βοηθός, και ου φοβηθήσομαι τι ποιήσει μοι άνθρωπος.
Sal 117:7	Κύριος εμοί βοηθός, καγώ επόψομαι τους εχθρούς μου.
Sal 117:8	αγαθόν πεποιθέναί επί Κύριον ή πεποιθέναί επ' άνθρωπον·
Sal 117:9	αγαθόν ελπίζειν επί Κύριον ή ελπίζειν επ' άρχουσι.
Sal 117:10	πάντα τα έθνη εκύκλωσάν με, και τω ονόματι Κυρίου ημννάμην αυτούς·
Sal 117:11	κυκλώσαντες εκύκλωσάν με, και τω ονόματι Κυρίου ημννάμην αυτούς.
Sal 117:12	εκύκλωσάν με ωσει μέλισσαι κηρίον και εξεκαύθησαν ως πυρ εν ακάνθαις, και τω ονόματι Κυρίου ημννάμην αυτούς.
Sal 117:13	ωσθεις ανετράπην του πεσείν, και ο Κύριος αντελάβετό μου.

Sal 117:14	ισχύς μου και ύμνησίς μου ο Κύριος και εγένετό μοι εις σωτηρίαν.
Sal 117:15	φωνή αγαλλιάσεως και σωτηρίας εν σκηναίς δικαίων· δεξιά Κυρίου εποίησε δύναμιν,
Sal 117:16	δεξιά Κυρίου ύψωσέ με, δεξιά Κυρίου εποίησε δύναμιν.
Sal 117:17	ουκ αποθανούμαι, αλλά ζήσομαι και διηγήσομαι τα έργα Κυρίου.
Sal 117:18	παιδεύων επαίδευσέ με ο Κύριος και τω θανάτω ου παρέδωκέ με.
Sal 117:19	ανοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης· εισελθών εν αυταίς εξομολογήσομαι τω Κυρίω.
Sal 117:20	αύτη η πύλη του Κυρίου, δίκαιοι εισελεύσονται εν αυτη.
Sal 117:21	εξομολογήσομαί σοι, ότι επήκουσάς μου και εγένου μοι εις σωτηρίαν.
Sal 117:22	λίθον, ον απεδοκίμασαν οι οικοδομούντες, ούτος εγενήθη εις κεφαλήν γωνίας·
Sal 117:23	παρά Κυρίου εγένετο αύτη και έστι θαυμαστή εν οφθαλμοίς ημών.
Sal 117:24	αύτη η ημέρα, ην εποίησεν ο Κύριος· αγαλλιασώμεθα και ευφρανθώμεν εν αυτη.
Sal 117:25	ω Κύριε, σώσον δη, ω Κύριε, ευόδωσον δη.
Sal 117:26	ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου· ευλογήκαμεν υμάς εξ οίκου Κυρίου.
Sal 117:27	Θεός Κύριος και επέφανεν ημίν· συστήσασθε εορτήν εν τοις πυκάζουσιν έως των κεράτων του θυσιαστηρίου.
Sal 117:28	Θεός μου ει συ, και εξομολογήσομαί σοι· Θεός μου ει συ, και υψώσω σε· εξομολογήσομαί σοι, ότι επήκουσάς μου και εγένου μοι εις σωτηρίαν.
Sal 117:29	εξομολογείσθε τω Κυρίω, ότι αγαθός, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού.
Sal 118:1	Αλληλούϊα. ΜΑΚΑΡΙΟΙ οι άμωμοι εν οδω οι πορευόμενοι εν νόμω Κυρίου.
Sal 118:2	μακάριοι οι εξερευνώντες τα μαρτύρια αυτού· εν όλη καρδιά εκζητήσουσιν αυτόν.
Sal 118:3	ου γαρ οι εργαζόμενοι την ανομίαν εν ταις οδοίς αυτού επορεύθησαν.
Sal 118:4	συ ενετείλω τας εντολάς σου του φυλάξασθαι σφόδρα.
Sal 118:5	όφελον κατευθυνθήισαν αι οδοί μου του φυλάξασθαι τα δικαιώματά σου.
Sal 118:6	τότε ου μη αισχυνθώ εν τω με επιβλέπειν επί πάσας τας εντολάς σου.
Sal 118:7	εξομολογήσομαί σοι εν ευθύτητι καρδίας εν τω μεμαθηκέναι με τα κρίματα της δικαιοσύνης σου.
Sal 118:8	τα δικαιώματά σου φυλάξω· μη με εγκαταλίπης έως σφόδρα. -

Sal 118:9	Εν τίνι κατορθώσει νεώτερος την οδόν αυτού; εν τω φυλάξασθαι τους λόγους σου.
Sal 118:10	εν όλη καρδιά μου εξεζήτησά σε· μη απώση με από των εντολών σου.
Sal 118:11	εν τη καρδιά μου έκρυψα τα λόγια σου, όπως αν μη αμάρτω σοι.
Sal 118:12	ευλογητός ει, Κύριε· δίδαξόν με τα δικαιώματά σου.
Sal 118:13	εν τοις χείλεσί μου εξήγγειλα πάντα τα κρίματα του στόματός σου.
Sal 118:14	εν τη οδω των μαρτυρίων σου ετέρφθην ως επί παντί πλούτω.
Sal 118:15	εν ταις εντολαίς σου αδολεσχήσω και κατανοήσω τας οδούς σου.
Sal 118:16	εν τοις δικαιώμασί σου μελετήσω, ουκ επιλήσομαι των λόγων σου. -
Sal 118:17	Ανταπόδος τω δούλω σου· ζήσομαι και φυλάξω τους λόγους σου.
Sal 118:18	αποκάλυψον τους οφθαλμούς μου, και κατανοήσω τα θαυμάσια εκ του νόμου σου.
Sal 118:19	πάροικος εγώ ειμι εν τη γη· μη αποκρύψης απ' εμού τας εντολάς σου.
Sal 118:20	επεπόθησεν η ψυχή μου του επιθυμήσαι τα κρίματά σου εν παντί καιρω.
Sal 118:21	επετίμησας υπερηφάνοις· επικατάρατοι οι εκκλίνοντες από των εντολών σου.
Sal 118:22	περίελε απ' εμού όνειδος και εξουδένωσιν, ότι τα μαρτύριά σου εξεζήτησα.
Sal 118:23	και γαρ εκάθισαν άρχοντες και κατ' εμού κατελάλουν, ο δε δούλός σου ηδολέσχει εν τοις δικαιώμασί σου.
Sal 118:24	και γαρ τα μαρτύριά σου μελέτη μου εστι, και αι συμβουλίαι μου τα δικαιώματά σου. -
Sal 118:25	Εκολλήθη τω εδάφει η ψυχή μου· ζήσόν με κατά τον λόγον σου.
Sal 118:26	τας οδούς μου εξήγγειλα, και επήκουσάς μου· δίδαξόν με τα δικαιώματά σου.
Sal 118:27	οδόν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με, και αδολεσχήσω εν τοις θαυμασίοις σου.
Sal 118:28	ενύσταξεν η ψυχή μου από ακηδίας· βεβαίωσόν με εν τοις λόγοις σου.
Sal 118:29	οδόν αδικίας απόστησον απ' εμού και τω νόμω σου ελέησόν με.
Sal 118:30	οδόν αληθείας ηρετισάμην και τα κρίματά σου ουκ επελαθόμην.
Sal 118:31	εκολλήθην τοις μαρτυρίοις σου, Κύριε· μη με καταισχύνης.
Sal 118:32	οδόν εντολών σου έδραμον, όταν επλάτυνας την καρδίαν μου.-
Sal 118:33	Νομοθέτησόν με, Κύριε, την οδόν των δικαιωμάτων σου, και εκζητήσω αυτήν διαπαντός.

Sal 118:34	συνέτισόν με, και εξερυνήσω τον νόμον σου και φυλάξω αυτόν εν όλη καρδιά μου.
Sal 118:35	οδήγησόν με εν τη τρίβω των εντολών σου, ότι αυτήν ηθέλησα.
Sal 118:36	κλίνον την καρδίαν μου εις τα μαρτύριά σου και μη εις πλεονεξίαν.
Sal 118:37	απόστρεψον τους οφθαλμούς μου του μη ιδείν ματαιότητα, εν τη οδω σου ζήσόν με.
Sal 118:38	στήσον τω δούλω σου το λόγιόν σου εις τον φόβον σου.
Sal 118:39	περίελε τον ονειδισμόν μου, ον υπώπτευσα· ότι τα κρίματά σου χρηστά.
Sal 118:40	ιδού επεθύμησα τας εντολάς σου· εν τη δικαιοσύνη σου ζήσόν με. -
Sal 118:41	Και έλθοι επ' εμέ το έλεός σου, Κύριε, το σωτήριόν σου κατά τον λόγον σου.
Sal 118:42	και αποκριθήσομαι τοις ονειδίζουσί μοι λόγον, ότι ήλπισα επί τοις λόγοις σου.
Sal 118:43	και μη περιέλης εκ του στόματός μου λόγον αληθείας έως σφόδρα, ότι επί τοις κρίμασί σου επήλπισα.
Sal 118:44	και φυλάξω τον νόμον σου διαπαντός, εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος.
Sal 118:45	και επορευόμην εν πλατυσμω, ότι τας εντολάς σου εξεζήτησα.
Sal 118:46	και ελάλουν εν τοις μαρτυρίοις σου εναντίον βασιλέων και ουκ ησχυνόμην.
Sal 118:47	και εμελέτων εν ταις εντολαίς σου, ας ηγάπησα σφόδρα.
Sal 118:48	και ήρα τας χείράς μου προς τας εντολάς σου ας ηγάπησα, και ηδολέσχουν εν τοις δικαιώμασί σου. -
Sal 118:49	Μνήσθητι των λόγων σου τω δούλω σου, ων επήλπισάς με.
Sal 118:50	αύτη με παρεκάλεσεν εν τη ταπεινώσει μου, ότι το λόγιόν σου έζησέ με.
Sal 118:51	υπερήφανοι παρηνόμουν έως σφόδρα, από δε του νόμου σου ουκ εξέκλινα.
Sal 118:52	εμνήσθην των κριμάτων σου απ' αιώνος, Κύριε, και παρεκλήθην.
Sal 118:53	αθυμία κατέσχε με από αμαρτωλών των εγκαταλιμπανόντων τον νόμον σου.
Sal 118:54	ψαλτά ήσάν μοι τα δικαιώματά σου εν τόπω παροικίας μου.
Sal 118:55	εμνήσθην εν νυκτί του ονόματός σου, Κύριε, και εφύλαξα τον νόμον σου.
Sal 118:56	αύτη εγενήθη μοι, ότι τα δικαιώματά σου εξεζήτησα. -
Sal 118:57	Μερίς μου ει, Κύριε, είπα του φυλάξασθαι τον νόμον σου.
Sal 118:58	εδείθην του προσώπου σου εν όλη καρδιά μου· ελέησόν με κατά το λόγιόν σου.

Sal 118:59	διελογισάμην τας οδούς σου και επέστρεψα τους πόδας μου εις τα μαρτύριά σου.
Sal 118:60	ητοιμάσθην και ουκ εταράχθην του φυλάξασθαι τας εντολάς σου.
Sal 118:61	σχοινία αμαρτωλών περιεπλάκησάν μοι, και του νόμου σου ουκ επελαθόμην.
Sal 118:62	μεσονύκτιον εξηγειρόμην του εξομολογείσθαί σοι επί τα κρίματα της δικαιοσύνης σου.
Sal 118:63	μέτοχος εγώ ειμι πάντων των φοβουμένων σε και των φυλασσόντων τας εντολάς σου.
Sal 118:64	του ελέους σου, Κύριε, πλήρης η γη· τα δικαιώματά σου δίδαξόν με. -
Sal 118:65	Χρηστότητα εποίησας μετά του δούλου σου, Κύριε, κατά τον λόγον σου.
Sal 118:66	χρηστότητα και παιδείαν και γνώσιν δίδαξόν με, ότι ταις εντολαίς σου επίστευσα.
Sal 118:67	προ του με ταπεινωθήναι εγώ επλημμέλησα, δια τούτο το λόγιόν σου εφύλαξα.
Sal 118:68	χρηστός ει συ, Κύριε, και εν τη χρηστότητί σου δίδαξόν με τα δικαιώματά σου.
Sal 118:69	επληθύνθη επ' εμέ αδικία υπερηφάνων, εγώ δε εν όλη καρδιά μου εξερευνήσω τας εντολάς σου.
Sal 118:70	ετυρώθη ως γάλα η καρδιά αυτών, εγώ δε τον νόμον σου εμελέτησα.
Sal 118:71	αγαθόν μοι ότι εταπεινώσάς με, όπως αν μάθω τα δικαιώματά σου.
Sal 118:72	αγαθός μοι ο νόμος του στόματός σου υπέρ χιλιάδας χρυσίου και αργυρίου. -
Sal 118:73	Αι χείρές σου εποίησάν με και έπλασάν με· συνέτισόν με και μαθήσομαι τας εντολάς σου.
Sal 118:74	οι φοβούμενοί σε όψονταί με και ευφρανθήσονται, ότι εις τους λόγους σου επήλπισα.
Sal 118:75	έγνω, Κύριε, ότι δικαιοσύνη τα κρίματά σου, και αληθεία εταπεινώσάς με.
Sal 118:76	γεννηθήτω δη το έλεός σου του παρακαλέσαι με κατά το λόγιόν σου τω δούλω σου.
Sal 118:77	ελθέτωσάν μοι οι οικτιρμοί σου, και ζήσομαι, ότι ο νόμος σου μελέτη μου εστιν.
Sal 118:78	αισχυνηθήτωσαν υπερήφανοι, ότι αδίκως ηνόμησαν εις εμέ· εγώ δε αδολεσχήσω εν ταις εντολαίς σου.
Sal 118:79	επιστρεψάτωσάν με οι φοβούμενοί σε και οι γινώσκοντες τα μαρτύριά σου.
Sal 118:80	γεννηθήτω η καρδιά μου άμωμος εν τοις δικαιώμασί σου, όπως αν μη αισχυθώ. -
Sal 118:81	Εκλείπει εις το σωτήριόν σου η ψυχή μου, εις τους λόγους σου επήλπισα.

Sal 118:82	εξέλιπον οι οφθαλμοί μου εις το λόγιόν σου λέγοντες· πότε παρακαλέσεις με;
Sal 118:83	ότι εγενήθην ως ασκός εν πάχνη· τα δικαιώματά σου ουκ επελαθόμην.
Sal 118:84	πόσαι εισίν αι ημέραι του δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι εκ των καταδιωκόντων με κρίσιν;
Sal 118:85	διηγήσαντό μοι παράνομοι αδολεσχίας, αλλ ' ουχ ως ο νόμος σου, Κύριε.
Sal 118:86	πάσαι αι εντολαί σου αλήθεια· αδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι.
Sal 118:87	παρά βραχύ συνετέλεσάν με εν τη γη, εγώ δε ουκ εγκατέλιπον τας εντολάς σου.
Sal 118:88	κατά το έλεός σου ζήσόν με, και φυλάξω τα μαρτύρια του στόματός σου. -
Sal 118:89	Εις τον αιώνα, Κύριε, ο λόγος σου διαμένει εν τω ουρανω.
Sal 118:90	εις γενεάν και γενεάν η αλήθειά σου· εθεμελίωσας την γην και διαμένει.
Sal 118:91	τη διατάξει σου διαμένει ημέρα, ότι τα σύμπαντα δούλα σά.
Sal 118:92	ει μη ότι ο νόμος σου μελέτη μου εστι, τότε αν απωλόμην εν τη ταπεινώσει μου.
Sal 118:93	εις τον αιώνα ου μη επιλάθωμαι των δικαιωμάτων σου, ότι εν αυτοίς έζησάς με.
Sal 118:94	σός ειμι εγώ, σώσόν με, ότι τα δικαιώματά σου εξεζήτησα.
Sal 118:95	εμέ υπέμειναν αμαρτωλοί του απολέσαι με· τα μαρτύριά σου συνήκα.
Sal 118:96	πάσης συντελείας είδον πέρας· πλατεία η εντολή σου σφόδρα. -
Sal 118:97	Ως ηγάπησα τον νόμον σου, Κύριε· όλην την ημέραν μελέτη μου εστιν.
Sal 118:98	υπέρ τους εχθρούς μου εσόφισάς με την εντολήν σου, ότι εις τον αιώνα εμή εστιν.
Sal 118:99	υπέρ πάντας τους διδάσκοντάς με συνήκα, ότι τα μαρτύριά σου μελέτη μου εστιν.
Sal 118:100	υπέρ πρεσβυτέρους συνήκα, ότι τας εντολάς σου εξεζήτησα.
Sal 118:101	εκ πάσης οδού πονηράς εκάλυσα τους πόδας μου, όπως αν φυλάξω τους λόγους σου.
Sal 118:102	από των κριμάτων σου ουκ εξέκλινα, ότι συ ενομοθέτησάς με.
Sal 118:103	ως γλυκέα τω λάρυγγί μου τα λόγιά σου, υπέρ μέλι τω στόματί μου.
Sal 118:104	από των εντολών σου συνήκα· δια τούτο εμίσησα πάσαν οδόν αδικίας. -
Sal 118:105	Λύχνος τοις ποσί μου ο νόμος σου και φως ταις τρίβοις μου.
Sal 118:106	ώμοσα και έστησα του φυλάξασθαι τα κρίματα της δικαιοσύνης σου.
Sal 118:107	εταπεινώθην έως σφόδρα· Κύριε, ζήσόν με κατά τον λόγον σου.

Sal 118:108	τα εκούσια του στόματός μου ευδόκησον δη, Κύριε, και τα κρίματά σου δίδαξόν με.
Sal 118:109	η ψυχή μου εν ταις χερσί σου διαπαντός, και του νόμου σου ουκ επελαθόμην.
Sal 118:110	έθεντο αμαρτωλοί παγίδα μοι, και εκ των εντολών σου ουκ επλανήθην.
Sal 118:111	εκληρονόμησα τα μαρτύριά σου εις τον αιώνα, ότι αγαλλίαμα της καρδιάς μου εισιν.
Sal 118:112	έκλινα την καρδίαν μου του ποιήσαι τα δικαιώματά σου εις τον αιώνα δι ' αντάμειψιν. -
Sal 118:113	Παρανόμους εμίσησα, τον δε νόμον σου ηγάπησα.
Sal 118:114	βοηθός μου, και αντιλήπτωρ μου ει συ· εις τους λόγους σου επήλπισα.
Sal 118:115	εκκλίνετε απ ' εμού, πονηρευόμενοι, και εξερευνήσω τας εντολάς του Θεού μου.
Sal 118:116	αντιλαβού μου κατά το λόγιόν σου, και ζήσόν με, και μη καταισχύνης με από της προσδοκίας μου.
Sal 118:117	βοήθησόν μοι, και σωθήσομαι και μελετήσω εν τοις δικαιώμασί σου διαπαντός.
Sal 118:118	εξουδένωσας πάντας τους αποστατούντας από των δικαιωμάτων σου, ότι άδικον το ενθύμημα αυτών.
Sal 118:119	παραβαίνοντας ελογισάμην πάντας τους αμαρτωλούς της γης· δια τούτο ηγάπησα τα μαρτύριά σου.
Sal 118:120	καθήλωσον εκ του φόβου σου τας σάρκας μου· από γαρ των κριμάτων σου εφοβήθην. -
Sal 118:121	Εποίησα κρίμα και δικαιοσύνην· μη παραδως με τοις αδικούσί με.
Sal 118:122	έκδεξαι τον δούλόν σου εις αγαθόν· μη συκοφαντησάτωσάν με υπερήφανοι.
Sal 118:123	οι οφθαλμοί μου εξέλιπον εις το σωτήριόν σου και εις το λόγιον της δικαιοσύνης σου.
Sal 118:124	ποιήσον μετά του δούλου σου κατά το έλεός σου και τα δικαιώματά σου δίδαξόν με.
Sal 118:125	δούλός σου ειμι εγώ· συνέτισόν με, και γνώσομαι τα μαρτύριά σου.
Sal 118:126	καιρός του ποιήσαι τω Κυρίω· διεσκέδασαν τον νόμον σου.
Sal 118:127	δια τούτο ηγάπησα τας εντολάς σου υπέρ χρυσίον και τοπάζιον.
Sal 118:128	δια τούτο προς πάσας τας εντολάς σου κατωρθούμην, πάσαν οδόν άδικον εμίσησα. -
Sal 118:129	Θαυμαστά τα μαρτύριά σου· δια τούτο εξηρέυνησεν αυτά η ψυχή μου.

Sal 118:130	η δήλωσις των λόγων σου φωτιεί και συνετιεί νηπίους.
Sal 118:131	το στόμα μου ήνοιξα και είλκυσα πνεύμα, ότι τας εντολάς σου επεπόθουν.
Sal 118:132	Επίβλεψον επ ' εμέ και ελέησόν με κατά το κρίμα των αγαπώντων το όνομά σου.
Sal 118:133	τα διαβήματά μου κατεύθυνον κατά το λόγιόν σου, και μη κατακυριεύσάτω μου πάσα ανομία.
Sal 118:134	λύτρωσαί με από συκοφαντίας ανθρώπων, και φυλάξω τας εντολάς σου.
Sal 118:135	το πρόσωπόν σου επίφανον επί τον δούλόν σου και δίδαξόν με τα δικαιώματά σου.
Sal 118:136	διεξόδους υδάτων κατέδυσαν οι οφθαλμοί μου, επεί ουκ εφύλαξα τον νόμον σου. -
Sal 118:137	Δίκαιος ει, Κύριε, και ευθείαι αι κρίσεις σου.
Sal 118:138	ενετείλω δικαιοσύνην τα μαρτύριά σου και αλήθειαν σφόδρα.
Sal 118:139	εξετέηξέ με ο ζήλός σου, ότι επελάθοντο των λόγων σου οι εχθροί μου.
Sal 118:140	πεπτρωμένον το λόγιόν σου σφόδρα, και ο δούλος σου ηγάπησεν αυτό.
Sal 118:141	νεώτερος εγώ ειμι και εξουδενωμένος· τα δικαιώματά σου ουκ επελαθόμην.
Sal 118:142	η δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εις τον αιώνα, και ο νόμος σου αλήθεια.
Sal 118:143	θλίψεις και ανάγκαι εύροσάν με· αι εντολαί σου μελέτη μου.
Sal 118:144	δικαιοσύνη τα μαρτύριά σου εις τον αιώνα· συνέτισόν με, και ζήσομαι. -
Sal 118:145	Εκέκραξα εν όλη καρδιά μου· επάκουσόν μου, Κύριε, τα δικαιώματά σου εκζητήσω.
Sal 118:146	εκέκραξά σοι· σώσόν με, και φυλάξω τα μαρτύριά σου.
Sal 118:147	προέφθασα εν αωρία και εκέκραξα, εις τους λόγους σου επήλπισα.
Sal 118:148	προέφθασαν οι οφθαλμοί μου προς όρθρον του μελετάν τα λόγιά σου.
Sal 118:149	της φωνής μου άκουσον, Κύριε, κατά το έλεός σου, κατά το κρίμά σου ζήσόν με.
Sal 118:150	προσήγγισαν οι καταδιώκοντές με ανομία, από δε του νόμου σου εμακρύνθησαν.
Sal 118:151	εγγύς ει, Κύριε, και πάσαι αι οδοί σου αλήθεια.
Sal 118:152	κατ ' αρχάς έγνων εκ των μαρτυρίων σου, ότι εις τον αιώνα εθεμελίωσας αυτά. -
Sal 118:153	Ίδε την ταπεινώσίν μου και εξελού με, ότι του νόμου σου ουκ επελαθόμην.

Sal 118:154	κρίνον την κρίσιν μου και λύτρωσαί με· δια τον λόγον σου ζήσόν με.
Sal 118:155	μακράν από αμαρτωλών σωτηρία, ότι τα δικαιώματά σου ουκ εξεζήτησαν.
Sal 118:156	οι οικτιρμοί σου πολλοί, Κύριε· κατά το κρίμά σου ζήσόν με.
Sal 118:157	πολλοί οι εκδιώκοντές με και θλίβοντές με· εκ των μαρτυρίων σου ουκ εξέκλινα.
Sal 118:158	είδον ασυνετούντας και εξετηκόμην, ότι τα λόγια σου ουκ εφυλάξαντο.
Sal 118:159	ίδε, ότι τας εντολάς σου ηγάπησα· Κύριε, εν τω ελέει σου ζήσόν με.
Sal 118:160	αρχή των λόγων σου αλήθεια, και εις τον αιώνα πάντα τα κρίματα της δικαιοσύνης σου. -
Sal 118:161	Άρχοντες κατεδίωξαν με δωρεάν, και από των λόγων σου εδειλίασεν η καρδιά μου.
Sal 118:162	αγαλλιάσομαι εγώ επί τα λόγια σου ως ο ευρίσκων σκύλα πολλά.
Sal 118:163	αδικίαν εμίσησα και εβδελυξάμην, τον δε νόμον σου ηγάπησα.
Sal 118:164	επτάκις της ημέρας ήνεσά σε επί τα κρίματα της δικαιοσύνης σου.
Sal 118:165	ειρήνη πολλή τοις αγαπώσι τον νόμον σου, και ουκ έστιν αυτοίς σκάνδαλον.
Sal 118:166	προσεδόκων το σωτήριόν σου, Κύριε, και τας εντολάς σου ηγάπησα.
Sal 118:167	εφύλαξεν η ψυχή μου τα μαρτύριά σου και ηγάπησεν αυτά σφόδρα.
Sal 118:168	εφύλαξα τας εντολάς σου και τα μαρτύριά σου, ότι πάσαι αι οδοί μου εναντίον σου, Κύριε. -
Sal 118:169	Εγγισάτω η δέησίς μου ενώπιόν σου, Κύριε· κατά το λόγιόν σου συνέτισόν με.
Sal 118:170	εισέλθοι το αξίωμά μου ενώπιόν σου, Κύριε· κατά το λόγιόν σου ρύσαι με.
Sal 118:171	εξερεύξαιντο τα χείλη μου ύμνον, όταν διδάξης με τα δικαιώματά σου.
Sal 118:172	φθέγγεται η γλώσσά μου τα λόγια σου, ότι πάσαι αι εντολαί σου δικαιοσύνη.
Sal 118:173	γενέσθω η χείρ σου του σώσαι με, ότι τας εντολάς σου ηρετισάμην.
Sal 118:174	επεπόθησα το σωτήριόν σου, Κύριε, και ο νόμος σου μελέτη μου εστι.
Sal 118:175	ζήσεται η ψυχή μου και αινέσει σε, και τα κρίματά σου βοηθήσει μοι.
Sal 118:176	επλανήθην ως πρόβατον απολωλός· ζήτησον τον δούλόν σου, ότι τας εντολάς σου ουκ επελαθόμην.
Sal 119:1	Ωδη των αναβαθμών. ΠΡΟΣ Κύριον εν τω θλίβεσθαί με εκέκραξα, και εισήκουσέ μου.
Sal 119:2	Κύριε, ρύσαι την ψυχήν μου από χειλέων αδίκων και από γλώσσης δολίας.

Sal 119:3	τι δοθείη σοι και τι προστεθείη σοι προς γλώσσαν δολίαν;
Sal 119:4	τα βέλη του δυνατού ηκονημένα, συν τοις άνθραξι τοις ερημικοίς.
Sal 119:5	οίμοι! ότι η παροικία μου εμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετά των σκηνωμάτων Κηδάρ.
Sal 119:6	πολλά παρώκησεν η ψυχή μου.
Sal 119:7	μετά των μισούντων την ειρήνην ήμην ειρηνικός· όταν ελάλουν αυτοίς, επολέμουν με δωρεάν.
Sal 120:1	Ωδη των αναβαθμών. ΗΡΑ τους οφθαλμούς μου εις τα όρη, όθεν ήξει η βοήθειά μου.
Sal 120:2	η βοήθειά μου παρά Κυρίου του ποιήσαντος τον ουρανόν και την γην.
Sal 120:3	μη δώης εις σάλον τον πόδα σου, μηδέ νυστάξη ο φυλάσσων σε.
Sal 120:4	ιδού ου νυστάξει ουδέ υπνώσει ο φυλάσσων τον Ισραήλ.
Sal 120:5	Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι επί χείρα δεξιάν σου·
Sal 120:6	ημέρας ο ήλιος ου συγκαύσει σε, ουδέ η σελήνη την νύκτα.
Sal 120:7	Κύριος φυλάξει σε από παντός κακού, φυλάξει την ψυχήν σου ο Κύριος.
Sal 120:8	Κύριος φυλάξει την είσοδόν σου και την έξοδόν σου από του νυν και έως του αιώνος.
Sal 121:1	Ωδη των αναβαθμών. ΕΥΦΡΑΝΘΗΝ επί τοις ειρηκόσι μοι· εις οίκον Κυρίου πορευσόμεθα.
Sal 121:2	εστώτες ήσαν οι πόδες ημών εν ταις αυλαίς σου, Ιερουσαλήμ.
Sal 121:3	Ιερουσαλήμ οικοδομουμένη ως πόλις, ης η μετοχή αυτής επί το αυτό.
Sal 121:4	εκεί γαρ ανέβησαν αι φυλαί, φυλαί Κυρίου, μαρτύριον τω Ισραήλ, του εξομολογήσασθαι τω ονόματι Κυρίου·
Sal 121:5	ότι εκεί εκάθισαν θρόνοι εις κρίσιν, θρόνοι επί οίκον Δαυϊδ.
Sal 121:6	ερωτήσατε δη τα εις ειρήνην την Ιερουσαλήμ, και ευθηνία τοις αγαπώσί σε·
Sal 121:7	γενέσθω δη ειρήνη εν τη δυνάμει σου και ευθηνία εν ταις πυργοβάρεσί σου.
Sal 121:8	ένεκα των αδελφών μου και των πλησίον μου, ελάλουν δη ειρήνην περί σου·
Sal 121:9	ένεκα του οίκου Κυρίου του Θεού ημών, εξεζήτησα αγαθά σοι.
Sal 122:1	Ωδη των αναβαθμών. ΠΡΟΣ σε ήρα τους οφθαλμούς μου τον κατοικούντα εν τω ουρανω.
Sal 122:2	ιδού ως οφθαλμοί δούλων εις χείρας των κυρίων αυτών, ως οφθαλμοί παιδίσκης εις χείρας της κυρίας αυτής, ούτως οι οφθαλμοί ημών προς Κύριον τον Θεόν

	ημών, έως ου οικτειρήσαι ημάς.
Sal 122:3	ελέησον ημάς, Κύριε, ελέησον ημάς, ότι επί πολύ επλήσθημεν εξουδενώσεως,
Sal 122:4	επί πλείον επλήσθη η ψυχή ημών. Τό όνειδος τοις ευθηνούσι, και η εξουδένωσις τοις υπερηφάνοις.
Sal 123:1	Ωδη των αναβαθμών. ΕΙ ΜΗ ότι Κύριος ην εν ημίν, ειπάτω δη Ισραήλ·
Sal 123:2	ει μη ότι Κύριος ην εν ημίν εν τω επαναστήναι ανθρώπους εφ' ημάς,
Sal 123:3	άρα ζώντας αν κατέπιον ημάς εν τω οργισθήναι τον θυμόν αυτών εφ' ημάς·
Sal 123:4	άρα το ύδωρ αν κατεπόντισεν ημάς, χείμαρρον διήλθεν η ψυχή ημών·
Sal 123:5	άρα διήλθεν η ψυχή ημών το ύδωρ το ανυπόστατον.
Sal 123:6	ευλογητός Κύριος, ος ουκ έδωκεν ημάς εις θήραν τοις οδοούσιν αυτών.
Sal 123:7	η ψυχή ημών ως στρουθίον ερρύσθη εκ της παγίδος των θηρευόντων· η παγίς συνετρίβη, και ημείς ερρύσθημεν.
Sal 123:8	η βοήθεια ημών εν ονόματι Κυρίου του ποιήσαντος τον ουρανόν και την γην.
Sal 124:1	Ωδη των αναβαθμών. ΟΙ ΠΕΠΟΙΘΟΤΕΣ επί Κύριον ως όρος Σιών· ου σαλευθήσεται εις τον αιώνα ο κατοικών Ιερουσαλήμ.
Sal 124:2	όρη κύκλω αυτής, και ο Κύριος κύκλω του λαού αυτού από του νυν και έως του αιώνος.
Sal 124:3	ότι ουκ αφήσει Κύριος την ράβδον των αμαρτωλών επί τον κλήρον των δικαίων, όπως αν μη εκτείνωσιν οι δίκαιοι εν ανομίαις χείρας αυτών.
Sal 124:4	αγάθυνον, Κύριε, τοις αγαθοίς και τοις ευθέσι τη καρδιά·
Sal 124:5	τους δε εκκλίνοντας εις τας στραγγαλιάς απάξει Κύριος μετά των εργαζομένων την ανομίαν ειρήνη επί τον Ισραήλ.
Sal 125:1	Ωδη των αναβαθμών. ΕΝ ΤΩ επιστρέψαι Κύριον την αιχμαλωσίαν Σιών εγενήθημεν ωσει παρακεκλημένοι.
Sal 125:2	τότε επλήσθη χαράς το στόμα ημών και η γλώσσα ημών αγαλλιάσεως. τότε ερούσιν εν τοις έθνεσιν· εμεγάλυνε Κύριος του ποιήσαι μετ' αυτών.
Sal 125:3	εμεγάλυνε Κύριος του ποιήσαι μεθ' ημών, εγενήθημεν ευφραϊνόμενοι.
Sal 125:4	επίστρεψον, Κύριε, την αιχμαλωσίαν ημών ως χειμάρρους εν τω νότω.
Sal 125:5	οι σπείροντες εν δάκρυσιν εν αγαλλιάσει θεριούσι.
Sal 125:6	πορευόμενοι επορεύοντο και έκλαιον βάλλοντες τα σπέρματα αυτών· ερχόμενοι δε ήξουσιν εν αγαλλιάσει αίροντες τα δράγματα αυτών.
Sal 126:1	Ωδη των αναβαθμών. ΕΑΝ μη Κύριος οικοδομήση οίκον, εις μάτην εκοπίασαν οι οικοδομούντες· εάν μη Κύριος φυλάξη πόλιν, εις μάτην ηγρύπνησεν ο

	φυλάσσω.
Sal 126:2	εις μάτην υμίν εστι το ορθρίζειν, εγείρεσθαι μετά το καθήσθαι, οι εσθιοντες άρτον οδύνης, όταν δω τοις αγαπητοίς αυτού ύπνον.
Sal 126:3	ιδού η κληρονομία Κυρίου υιοί, ο μισθός του καρπού της γαστρος.
Sal 126:4	ωσει βέλη εν χειρί δυνατού, ούτως οι υιοί των εκτετιναγμένων.
Sal 126:5	μακάριος ος πληρώσει την επιθυμίαν αυτού εξ αυτών· ου καταισχυνηθήσονται, όταν λαλώσι τοις εχθροίς αυτών εν πύλαις.
Sal 127:1	Ωδη των αναβαθμών. ΜΑΚΑΡΙΟΙ πάντες οι φοβούμενοι τον Κύριον, οι πορευόμενοι εν ταις οδοίς αυτού.
Sal 127:2	τους πόνους των καρπών σου φάγεσαι· μακάριος ει, και καλώς σοι έσται.
Sal 127:3	η γυνή σου ως άμπελος ευθηνούσα εν τοις κλίτεσι της οικίας σου· οι υιοί σου ως νεόφυτα ελαιών κύκλω της τραπέζης σου.
Sal 127:4	ιδού ούτως ευλογηθήσεται άνθρωπος ο φοβούμενος τον Κύριον.
Sal 127:5	ευλογήσαι σε Κύριος εκ Σιών, και ίδοις τα αγαθά Ιερουσαλήμ πάσας τας ημέρας της ζωής σου·
Sal 127:6	και ίδοις υιούς των υιών σου. ειρήνη επί τον Ισραήλ.
Sal 128:1	Ωδη των αναβαθμών. ΠΛΕΟΝΑΚΙΣ επολέμησάν με εκ νεότητός μου, ειπάτω δη Ισραήλ·
Sal 128:2	πλεονάκις επολέμησάν με εκ νεότητός μου, και γαρ ουκ ηδυνήθησάν μοι.
Sal 128:3	επί τον νώτόν μου ετέκταινον οι αμαρτωλοί, εμάκρυναν την ανομίαν αυτών.
Sal 128:4	Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αυχένas αμαρτωλών.
Sal 128:5	αισχυνητήωσαν και αποστραφήωσαν εις τα οπίσω πάντες οι μισούντες Σιών.
Sal 128:6	γενηθήωσαν ωσει χόρτος δωμάτων, ος προ του εκσπασθήναι εξηράνθη·
Sal 128:7	ου ουκ επλήρωσε την χείρα αυτού ο θερίζων και τον κόλπον αυτού ο τα δράγματα συλλέγων,
Sal 128:8	και ουκ είπαν οι παράγοντες· ευλογία Κυρίου εφ ' υμάς, ευλογήκαμεν υμάς εν ονόματι Κυρίου.
Sal 129:1	Ωδη των αναβαθμών. ΕΚ ΒΑΘΕΩΝ εκέκραξά σοι, Κύριε·
Sal 129:2	Κύριε, εισάκουσον της φωνής μου· γενηθήτω τα ώτά σου προσέχοντα εις την φωνήν της δεήσεώς μου.
Sal 129:3	εάν ανομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τις υποστήσεται;
Sal 129:4	ότι παρά σοί ο ιλασμός εστιν.

Sal 129:5	ένεκεν του ονόματός σου υπέμεινά σε, Κύριε, υπέμεινεν η ψυχή μου εις τον λόγον σου.
Sal 129:6	ήλπισεν η ψυχή μου επί τον Κύριον από φυλακής πρωΐας μέχρι νυκτός· από φυλακής πρωΐας ελπισάτω Ισραήλ επί τον Κύριον.
Sal 129:7	ότι παρά τω Κυρίω το έλεος και πολλή παρ' αυτω λύτρωσις,
Sal 129:8	και αυτός λυτρώσεται τον Ισραήλ εκ πασών των ανομιών αυτού.
Sal 130:1	Ωδη των αναβαθμών. ΚΥΡΙΕ, ουχ υψώθη η καρδιά μου, ουδέ εμετεωρίσθησαν οι οφθαλμοί μου, ουδέ επορεύθην εν μεγάλοις, ουδέ εν θαυμασίοις υπέρ εμέ.
Sal 130:2	ει μη εταπεινοφρόνουν, αλλά ύψωσα την ψυχήν μου ως το απογεγαλακτισμένον επί την μητέρα αυτού, ως ανταποδώσεις επί την ψυχήν μου.
Sal 130:3	ελπισάτω Ισραήλ επί τον Κύριον, από του νυν και έως του αιώνος.
Sal 131:1	Ωδη των αναβαθμών. ΜΝΗΣΘΗΤΙ, Κύριε, του Δαυΐδ και πάσης της πραότητος αυτού,
Sal 131:2	ως ώμοσε τω Κυρίω, ηύξατο τω Θεω Ιακώβ·
Sal 131:3	ει εισελεύσομαι εις σκήνωμα οίκου μου, ει αναβήσομαι επί κλίνης στρωμένης μου,
Sal 131:4	ει δώσω ύπνον τοις οφθαλμοίς μου και τοις βλεφάροις μου νυσταγμόν και ανάπαυσιν τοις κροτάφοις μου,
Sal 131:5	έως ου εύρω τόπον τω Κυρίω, σκήνωμα τω Θεω Ιακώβ.
Sal 131:6	ιδού ηκούσαμεν αυτήν εν Εφραθά, εύρομεν αυτήν εν τοις πεδίοις του δρυμού·
Sal 131:7	εισελευσόμεθα εις τα σκηνώματα αυτού, προσκυνήσομεν εις τον τόπον, ου έστησαν οι πόδες αυτού.
Sal 131:8	ανάστηθι, Κύριε, εις την ανάπαυσίν σου, συ και η κιβωτός του αγιάσματος σου·
Sal 131:9	οι ιερείς σου ενδύσονται δικαιοσύνην, και οι όσιοί σου αγαλλιάσονται.
Sal 131:10	ένεκεν Δαυΐδ του δούλου σου μη αποστρέψης το πρόσωπον του χριστού σου.
Sal 131:11	ώμοσε Κύριος τω Δαυΐδ αλήθειαν και ου μη αθετήσει αυτήν· εκ καρπού της κοιλίας σου θήσομαι επί του θρόνου σου·
Sal 131:12	εάν φυλάξωνται οι υιοί σου την διαθήκην μου και τα μαρτύριά μου ταύτα, α διδάξω αυτούς, και οι υιοί αυτών έως του αιώνος καθιούνται επί του θρόνου σου.
Sal 131:13	ότι εξελέξατο Κύριος την Σιών, ηρετίσατο αυτήν εις κατοικίαν εαυτω·
Sal 131:14	αύτη η κατάπαυσίς μου εις αιώνα αιώνος, ώδε κατοικήσω, ότι ηρετισάμην αυτήν·
Sal 131:15	την θύραν αυτής ευλογών ευλογήσω, τους πτωχούς αυτής χορτάσω άρτων,

Sal 131:16	τους ιερείς αυτής ενδύσω σωτηρίαν, και οι όσοι αυτής αγαλλιάσει αγαλλιάσονται.
Sal 131:17	εκεί εξανατελώ κέρασ τω Δαυίδ, ητοίμασα λύχνον τω χριστω μου·
Sal 131:18	τους εχθρούς αυτού ενδύσω αισχύνην, επί δε αυτόν εξανθήσει το αγίασμά μου.
Sal 132:1	Ωδη των αναβαθμών. ΙΔΟΥ δη τι καλόν ή τι τερπνόν, αλλ ' ή το κατοικείν αδελφούς επί το αυτό;
Sal 132:2	ως μύρον επί κεφαλής το καταβαίνον επί πάγωνα, τον πάγωνα του Ααρών, το καταβαίνον επί την ώαν του ενδύματος αυτού·
Sal 132:3	ως δρόσος Αερμών η καταβαίνουσα επί τα όρη Σιών· ότι εκεί ενετείλατο Κύριος την ευλογίαν, ζωήν έως του αιώνος.
Sal 133:1	Ωδη των αναβαθμών. ΙΔΟΥ δη ευλογείτε τον Κύριον, πάντες οι δούλοι Κυρίου οι εσώτες εν οίκω Κυρίου, εν αυλαίς οίκου Θεού ημών.
Sal 133:2	εν ταις νυξίν επάρατε τας χείρας υμών εις τα άγια και ευλογείτε τον Κύριον.
Sal 133:3	ευλογήσαι σε Κύριος εκ Σιών ο ποιήσας τον ουρανόν και την γην.
Sal 134:1	Αλληλουΐα. ΑΙΝΕΙΤΕ το όνομα Κυρίου, αινείτε, δούλοι, Κύριον,
Sal 134:2	οι εσώτες εν οίκω Κυρίου, εν αυλαίς οίκου Θεού ημών.
Sal 134:3	αινείτε τον Κύριον, ότι αγαθός Κύριος· ψάλατε τω ονόματι αυτού, ότι καλόν·
Sal 134:4	ότι τον Ιακώβ εξελέξατο εαυτω ο Κύριος, Ισραήλ εις περιουσιασμόν εαυτω.
Sal 134:5	ότι εγώ έγνωκα ότι μέγας ο Κύριος, και ο Κύριος ημών παρά πάντας τους θεούς.
Sal 134:6	πάντα, όσα ηθέλησεν ο Κύριος εποίησεν εν τω ουρανω και εν τη γη, εν ταις θαλάσσαις και εν πάσαις ταις αβύσσοις·
Sal 134:7	ανάγων νεφέλας εξ εσχάτου της γης, αστραπάς εις υετόν εποίησεν· ο εξάγων ανέμους εκ θησαυρών αυτού,
Sal 134:8	ος επάταξε τα πρωτότοκα Αιγύπτου από ανθρώπου έως κτήνους.
Sal 134:9	εξαπέστειλε σημεία και τέρατα εν μέσω σου, Αίγυπτε, εν Φαραώ και εν πάσι τοις δούλοις αυτού.
Sal 134:10	ος επάταξεν έθνη πολλά και απέκτεινε βασιλείς κραταιούς.
Sal 134:11	τον Σηών βασιλέα των Αμορραίων και τον Ωγ βασιλέα της Βασάν και πάσας τας βασιλείας Χαναάν,
Sal 134:12	και έδωκε την γην αυτών κληρονομίαν, κληρονομίαν Ισραήλ λαω αυτού.
Sal 134:13	Κύριε, το όνομά σου εις τον αιώνα και το μνημόσυνόν σου εις γενεάν και γενεάν.

Sal 134:14	ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.
Sal 134:15	τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων·
Sal 134:16	στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται,
Sal 134:17	ὠτὰ ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται, οὐδέ γὰρ ἐστὶ πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
Sal 134:18	ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ καὶ πάντες οἱ πεπειθότες ἐπ' αὐτοῖς.
Sal 134:19	οἶκος Ἰσραὴλ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἶκος Ααρῶν, εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Sal 134:20	οἶκος Λευὶ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, εὐλογήσατε τὸν Κύριον,
Sal 134:21	εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιών, ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.
Sal 135:1	Ἀλληλούϊα. ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Sal 135:2	ἐξομολογείσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Sal 135:3	ἐξομολογείσθε τῷ Κυρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Sal 135:4	τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Sal 135:5	τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Sal 135:6	τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν υδάτων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Sal 135:7	τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Sal 135:8	τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Sal 135:9	τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Sal 135:10	τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
Sal 135:11	καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
Sal 135:12	ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Sal 135:13	τῷ καταδιελόντι τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαίρεσεις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Sal 135:14	καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
Sal 135:15	καὶ ἐκτινάξαντι Φαραῶ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν Ἐρυθρὰν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Sal 135:16	τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·

Sal 135:17	τω πατάξαντι βασιλείς μεγάλους, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού,
Sal 135:18	και αποκτείναντι βασιλείς κραταιούς, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού,
Sal 135:19	τον Σηών βασιλέα των Αμορραίων, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού,
Sal 135:20	και τον Ωγ βασιλέα της Βασάν, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού,
Sal 135:21	και δόντι την γην αυτών κληρονομίαν, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού,
Sal 135:22	κληρονομίαν Ισραήλ δούλω αυτού, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού.
Sal 135:23	ότι εν τη ταπεινώσει ημών εμνήσθη ημών ο Κύριος, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού,
Sal 135:24	και ελυτρώσατο ημάς εκ των εχθρών ημών, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού·
Sal 135:25	ο διδούς τροφήν πάση σαρκί, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού.
Sal 135:26	εξομολογείσθε τω Θεω του ουρανού, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού.
Sal 136:1	Τω Δαυϊδ Ιερεμίου. ΕΠΙ των ποταμών Βαβυλώνος εκεί εκαθίσαμεν και εκλαύσαμεν εν τω μνησθήναι ημάς της Σιών.
Sal 136:2	επί ταις ιτέαις εν μέσω αυτής εκρεμάσαμεν τα όργανα ημών·
Sal 136:3	ότι εκεί επηρώτησαν ημάς οι αιχμαλωτεύσαντες ημάς λόγους ωδών και οι απαγαρόντες ημάς ύμνον· άσατε ημίν εκ των ωδών Σιών.
Sal 136:4	Πως άσωμεν την ωδήν Κυρίου επί γης αλλοτρίας;
Sal 136:5	εάν επιλάθωμαι σου, Ιερουσαλήμ, επιλησθειή η δεξιά μου·
Sal 136:6	κολληθειή η γλώσσά μου τω λάρυγγί μου, εάν μη σου μνησθώ, εάν μη προανατάξωμαι την Ιερουσαλήμ ως εν αρχή της ευφροσύνης μου.
Sal 136:7	μνήσθητι, Κύριε, των υιών Εδώμ την ημέραν Ιερουσαλήμ των λεγόντων· εκκενούτε, εκκενούτε, έως των θεμελίων αυτής.
Sal 136:8	θυγάτηρ Βαβυλώνος η ταλαίπωρος, μακάριος ος ανταποδώσει σοι το ανταπόδομά σου, ό ανταπέδωκας ημίν·
Sal 136:9	μακάριος ος κρατήσει και εδαφιεί τα νήπιά σου προς την πέτραν.
Sal 137:1	Ψαλμός τω Δαυϊδ, Αγγαίου και Ζαχαρίου. ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ σοι, Κύριε, εν όλη καρδιά μου, και εναντίον αγγέλων ψαλώ σοι, ότι ήκουσας πάντα τα ρήματα του στόματός μου.
Sal 137:2	προσκυνήσω προς ναόν άγιόν σου και εξομολογήσομαι τω ονόματί σου επί τω ελέει σου και τη αληθεία σου, ότι εμεγάλυνας επί παν το όνομα το άγιόν σου.
Sal 137:3	εν ή αν ημέρα επικαλέσωμαι σε, ταχύ επάκουσόν μου· πολυωρήσεις με εν ψυχή μου δυνάμει σου.

Sal 137:4	εξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντες οι βασιλείς της γης, ότι ήκουσαν πάντα τα ρήματα του στόματός σου.
Sal 137:5	και ασάτωσαν εν ταις ωδαίς Κυρίου, ότι μεγάλη η δόξα Κυρίου,
Sal 137:6	ότι υψηλός Κύριος και τα ταπεινά εφορά και τα υψηλά από μακρόθεν γινώσκει.
Sal 137:7	εάν πορευθώ εν μέσω θλίψεως, ζήσεις με· επ ' οργήν εχθρών μου εξέτεινας χείράς σου, και έσωσέ με η δεξιά σου.
Sal 137:8	Κύριος ανταποδώσει υπέρ εμού. Κύριε, το έλεός σου εις τον αιώνα, τα έργα των χειρών σου μη παρίδης.
Sal 138:1	Εις το τέλος· ψαλμός τω Δαυΐδ. ΚΥΡΙΕ, εδοκίμασάς με, και έγνωσ με·
Sal 138:2	συ έγνωσ την καθέδραν μου και την έγερσίν μου, συ συνήκας τους διαλογισμούς μου από μακρόθεν·
Sal 138:3	την τρίβον μου και την σχοίνόν μου εξιχνιάσας και πάσας τας οδούς μου προείδες,
Sal 138:4	ότι ουκ έστι δόλος εν γλώσση μου.
Sal 138:5	ιδού, Κύριε, συ έγνωσ πάντα, τα έσχατα και τα αρχαία· συ έπλασάς με και έθηκας επ ' εμέ την χείρά σου.
Sal 138:6	εθαυμαστώθη η γνώσις σου εξ εμού· εκραταιώθη, ου μη δύνωμαι προς αυτήν.
Sal 138:7	που πορευθώ από του πνεύματός σου και από του προσώπου σου που φύγω;
Sal 138:8	εάν αναβώ εις τον ουρανόν, συ εκεί ει, εάν καταβώ εις τον άδην, πάρει·
Sal 138:9	εάν αναλάβοιμι τας πτέρυγας μου κατ ' όρθρον και κατασκηνώσω εις τα έσχατα της θαλάσσης,
Sal 138:10	και γαρ εκεί η χείρ σου οδηγήσει με, και καθέξει με η δεξιά σου.
Sal 138:11	και είπα· άρα σκότος καταπατήσει με, και νύξ φωτισμός εν τη τρυφή μου·
Sal 138:12	ότι σκότος ου σκοτισθήσεται από σου, και νύξ ως ημέρα φωτισθήσεται· ως το σκότος αυτής, ούτως και το φως αυτής.
Sal 138:13	ότι συ εκτήσω τους νεφρούς μου, Κύριε, αντελάβου μου εκ γαστρός μητρός μου.
Sal 138:14	εξομολογήσομαί σοι, ότι φοβερώς εθαυμαστώθης· θαυμάσια τα έργα σου, και η ψυχή μου γινώσκει σφόδρα.
Sal 138:15	ουκ εκρύβη το οστόύν μου από σου, ό εποίησας εν κρυφή, και η υπόστασις μου εν τοις κατωτάτοις της γης·
Sal 138:16	το ακατέργαστόν μου είδον οι οφθαλμοί σου, και επί το βιβλίον σου πάντες γραφήσονται· ημέρας πλασθήσονται και ουθείς εν αυτοίς.
Sal 138:17	εμοί δε λίαν ετιμήθησαν οι φίλοι σου, ο Θεός, λίαν εκραταιώθησαν αι αρχαί

	αυτών·
Sal 138:18	εξαριθμήσομαι αυτούς, και υπέρ άμμων πληθυνθήσονται· εξηγέρθην και έτι ειμί μετά σου.
Sal 138:19	εάν αποκτείνης αμαρτωλούς, ο Θεός, άνδρες αιμάτων, εκκλίνατε απ' εμού,
Sal 138:20	ότι ερισταί εστε εις διαλογισμούς· λήψονται εις ματαιότητα τας πόλεις σου.
Sal 138:21	ουχί τους μισούντάς σε, Κύριε, ειμίσησα και επί τους εχθρούς σου εξετηκόμην;
Sal 138:22	τέλειον μίσος ειμίουν αυτούς, εις εχθρούς εγένοντό μοι.
Sal 138:23	δοκίμασόν με, ο Θεός, και γνώθι την καρδίαν μου, έτασόν με και γνώθι τας τρίβους μου.
Sal 138:24	και ιδε ει οδός ανομίας εν εμοί, και οδήγησόν με εν οδω αιωνία.
Sal 139:1	Εις το τέλος· ψαλμός τω Δαυΐδ.
Sal 139:2	ΕΞΕΛΟΥ με, Κύριε, εξ ανθρώπου πονηρού, από άνδρός αδίκου ρύσαι με,
Sal 139:3	οίτινες ελογίσαντο αδικίαν εν καρδιά, όλην την ημέραν παρετάσσοντο πολέμους·
Sal 139:4	ηκόνησαν γλώσσαν αυτών ωσει όφεως, ιός ασπίδων υπό τα χείλη αυτών. (διάψαλμα).
Sal 139:5	φύλαξόν με, Κύριε, εκ χειρός αμαρτωλού, από ανθρώπων αδίκων εξελού με, οίτινες διελογίσαντο του υποσκελίσαι τα διαβήματά μου·
Sal 139:6	έκρουσαν υπερήφανοι παγίδα μοι και σχοινία διέτειναν, παγίδα τοις ποσί μου, εχόμενα τρίβους σκάνδαλα έθεντό μοι. (διάψαλμα).
Sal 139:7	είπα τω Κυρίω· Θεός μου ει συ, ενώτισαι, Κύριε, την φωνήν της δεήσεώς μου.
Sal 139:8	Κύριε, Κύριε, δύναμις της σωτηρίας μου, επεσκίασας επί την κεφαλήν μου εν ημέρα πολέμου.
Sal 139:9	μη παραδωσ με, Κύριε, από της επιθυμίας μου αμαρτωλω· διελογίσαντο κατ' εμού, μη εγκαταλίπης με, μήποτε υψωθώσιν. (διάψαλμα).
Sal 139:10	η κεφαλή του κυκλώματος αυτών, κόπος των χειλέων αυτών καλύψει αυτούς.
Sal 139:11	πεσούνται επ' αυτούς άνθρακες, εν πυρί καταβαλεις αυτούς, εν ταλαιπωρίαίς ου μη υποστώσιν.
Sal 139:12	ανήρ γλωσσώδης ου κατευθυνθήσεται επί της γης, άνδρα άδικον κακά θηρεύσει εις διαφθοράν.
Sal 139:13	έγνων ότι ποιήσει Κύριος την κρίσιν των πτωχών και την δίκην των πενήτων.
Sal 139:14	πλήν δίκαιοι εξομολογήσονται τω ονόματί σου, κατοικήσουσιν ευθείς συν τω προσώπω σου.

Sal 140:1	Ψαλμός τω Δαυΐδ. ΚΥΡΙΕ, εκέκραξα προς σε, εισάκουσόν μου· πρόσχες τη φωνή της δεήσεώς μου εν τω κεκραγένοι με προς σε.
Sal 140:2	κατευθυνθήτω η προσευχή μου ως θυμίαμα ενώπιόν σου, έπαρσις των χειρών μου θυσία εσπερινή.
Sal 140:3	θού, Κύριε, φυλακήν τω στόματί μου και θύραν περιοχής περί τα χείλη μου.
Sal 140:4	μη εκκλίνης την καρδίαν μου εις λόγους πονηρίας του προφασίζεσθαι προφάσεις εν αμαρτίαις συν ανθρώποις εργαζομένους την ανομίαν, και ου μη συνδυάσω μετά των εκλεκτών αυτών.
Sal 140:5	παιδεύσει με δίκαιος εν ελέει και ελέγξει με, έλαιον δε αμαρτωλού μη λιπανάτω την κεφαλήν μου· ότι έτι και η προσευχή μου εν ταις ευδοκίαις αυτών·
Sal 140:6	κατεπόθησαν εχόμενα πέτρας οι κριταί αυτών· ακούσονται τα ρήματά μου ότι ηδύνθησαν.
Sal 140:7	ωσει πάχος γης ερράγη επί της γης, διεσκορπίσθη τα οστά αυτών παρά τον άδην.
Sal 140:8	ότι προς σε, Κύριε, Κύριε, οι οφθαλμοί μου· επί σοί ήλπισα, μη αντανέλης την ψυχήν μου.
Sal 140:9	φύλαξόν με από παγίδος, ης συνεστήσαντό μοι, και από σκανδάλων των εργαζομένων την ανομίαν.
Sal 140:10	πεσούνται εν αμφιβλήστρω αυτών οι αμαρτωλοί· κατάμόνας ειμί εγώ έως αν παρέλθω.
Sal 141:1	Συνέσεως τω Δαυΐδ, εν τω είναι αυτόν εν τω σπηλαίω· προσευχή.
Sal 141:2	ΦΩΝΗ μου προς Κύριον εκέκραξα, φωνή μου προς Κύριον εδεήθην.
Sal 141:3	εκχεώ ενώπιον αυτού την δέησίν μου, την θλίψίν μου ενώπιον αυτού απαγγελώ.
Sal 141:4	εν τω εκλείπειν εξ εμού το πνεύμά μου, και συ έγνωσ τας τρίβους μου· εν οδω ταύτη, ή επορευόμην, έκρυσαν παγίδα μοι.
Sal 141:5	κατενόουν εις τα δεξιά και επέβλεπον, και ουκ ην ο επιγινώσκων με· απώλετο φυγή απ' εμού, και ουκ έστιν ο εκζητών την ψυχήν μου.
Sal 141:6	εκέκραξα προς σε, Κύριε, είπα· συ ει η ελπίς μου, μερίς μου ει εν γη ζώντων.
Sal 141:7	πρόσχες προς την δέησίν μου, ότι εταπεινώθην σφόδρα· ρύσαί με εκ των καταδιωκόντων με, ότι εκραταιώθησαν υπέρ εμέ.
Sal 141:8	εξάγαγε εκ φυλακής την ψυχήν μου του εξομολογήσασθαι τω ονόματί σου· εμέ υπομενούσι δίκαιοι, έως ου ανταποδως μοι.
Sal 142:1	Ψαλμός τω Δαυΐδ, ότε αυτόν ο υιος καταδιώκει. ΚΥΡΙΕ, εισάκουσον της προσευχής μου, ενώτισαι την δέησίν μου εν τη αληθεία σου, εισάκουσόν μου εν τη δικαιοσύνη σου·

Sal 142:2	και μη εισέλθης εις κρίσιν μετά του δούλου σου, ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πας ζων.
Sal 142:3	ότι κατεδίωξεν ο εχθρός την ψυχήν μου, εταπείνωσεν εις γην την ζωήν μου, εκάθισέ με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος·
Sal 142:4	και ηκηδίασεν επ' εμέ το πνεύμά μου, εν εμοί εταράχθη η καρδιά μου.
Sal 142:5	εμνήσθην ημερών αρχαίων, εμελέτησα εν πάσι τοις έργοις σου, εν ποιήμασι των χειρών σου εμελέτων.
Sal 142:6	διεπέτασα προς σε τας χείράς μου, η ψυχή μου ως γη άνυδρός σοι. (διάψαλμα).
Sal 142:7	ταχύ εισάκουσόν μου, Κύριε, εξέλιπε το πνεύμά μου· μη αποστρέψης το πρόσωπόν σου απ' εμού, και ομοιωθήσομαι τοις καταβαίνουσιν εις λάκκον.
Sal 142:8	ακουστόν ποιήσόν μοι το πρωϊ το έλεός σου, ότι επί σοί ήλπισα· γνώρισόν μοι, Κύριε, οδόν, εν ή πορεύσομαι, ότι προς σε ήρα την ψυχήν μου·
Sal 142:9	εξελού με εκ των εχθρών μου, Κύριε, ότι προς σε κατέφυγον.
Sal 142:10	δίδαζόν με του ποιείν το θέλημά σου, ότι συ ει ο Θεός μου· το πνεύμά σου το αγαθόν οδηγήσει με εν γη ευθεία.
Sal 142:11	ένεκεν του ονόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, εν τη δικαιοσύνη σου εξάξεις εκ θλίψεως την ψυχήν μου·
Sal 142:12	και εν τω ελέει σου εξολοθρεύσεις τους εχθρούς μου και απολείς πάντας τους θλίβοντας την ψυχήν μου, ότι εγώ δούλός σου ειμι.
Sal 143:1	Τω Δαυϊδ, προς τον Γολιάδ. ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ Κύριος ο Θεός μου ο διδάσκων τας χείράς μου εις παράταξιν, τους δακτύλους μου εις πόλεμον·
Sal 143:2	έλεός μου και καταφυγή μου, αντιλήπτωρ μου και ρύστης μου, υπερασπιστής μου, και επ' αυτω ήλπισα, ο υποτάσσω τον λαόν μου υπ' εμέ.
Sal 143:3	Κύριε, τι εστιν άνθρωπος ότι εγνώσθης αυτω, ή υιος ανθρώπου ότι λογίζη αυτω;
Sal 143:4	άνθρωπος ματαιότητι ωμοιώθη, αι ημέραι αυτού ωσει σκιά παράγουσι.
Sal 143:5	Κύριε, κλίνον ουρανούς και κατάβηθι, άψαι των ορέων, και καπνισθήσονται.
Sal 143:6	άστραψον αστραπήν και σκορπιείς αυτούς, εξαπόστειλον τα βέλη σου και συνταράξεις αυτούς.
Sal 143:7	εξαπόστειλον την χείρά σου εξ ύψους, εξελού με και ρύσαι με εξ υδάτων πολλών, εκ χειρός υιών αλλοτρίων,
Sal 143:8	ων το στόμα ελάλησε ματαιότητα, και η δεξιά αυτών δεξιά αδικίας.
Sal 143:9	ο Θεός, ωδήν καινήν άσομαί σοι, εν ψαλτηρίω δεκαχόρδω ψαλώ σοι
Sal 143:10	τω διδόντι την σωτηρίαν τοις βασιλεύσι, τω λυτρουμένω Δαυϊδ τον δούλον αυτού εκ ρομφαίας πονηράς.

Sal 143:11	ρύσαί με και εξελού με εκ χειρός υιών αλλοτρίων, ων το στόμα ελάλησε ματαιότητα και η δεξιά αυτών δεξιά αδικίας.
Sal 143:12	ων οι υιοί ως νεόφυτα ιδρυμένα εν τη νεότητι αυτών, αι θυγατέρες αυτών κεκαλλωπισμένα, περικεκοσμημένα ως ομοίωμα ναού,
Sal 143:13	τα ταμειά αυτών πλήρη, εξερευγόμενα εκ τούτου εις τούτο, τα πρόβατα αυτών πολύτοκα, πληθύνοντα εν ταις εξόδοις αυτών,
Sal 143:14	οι βόες αυτών παχείς, ουκ έστι κατάπτωμα φραγμού, ουδέ διέξοδος, ουδέ κραυγή εν ταις πλατείαις αυτών,
Sal 143:15	εμακάρισαν τον λαόν, ω ταύτά εστι· μακάριος ο λαός, ου Κύριος ο Θεός αυτού.
Sal 144:1	Αίνεις του Δαυϊδ. ΥΨΩΣΩ σε, ο Θεός μου ο βασιλεύς μου, και ευλογήσω το όνομά σου εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος.
Sal 144:2	καθ ' εκάστην ημέραν ευλογήσω σε και αινέσω το όνομά σου εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος.
Sal 144:3	μέγας Κύριος και αινετός σφόδρα, και της μεγαλωσύνης αυτού ουκ έστι πέρας.
Sal 144:4	γενεά και γενεά επαινέσει τα έργα σου και την δύναμίν σου απαγγελοῦσι.
Sal 144:5	την μεγαλοπρέπειαν της δόξης της αγιωσύνης σου λαλήσουσι και τα θαυμάσιά σου διηγούνται.
Sal 144:6	και την δύναμιν των φοβερών σου ερούσι και την μεγαλωσύνην σου διηγούνται.
Sal 144:7	μνήμην του πλήθους της χρηστότητός σου εξερεύξονται και τη δικαιοσύνη σου αγαλλιάσονται.
Sal 144:8	οικτίρμων και ελεήμων ο Κύριος, μακρόθυμος και πολυέλεος.
Sal 144:9	χρηστός Κύριος τοις σύμπασι, και οι οικτιρμοί αυτού επί πάντα τα έργα αυτού.
Sal 144:10	εξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τα έργα σου, και οι όσιοί σου ευλογησάτωσάν σε.
Sal 144:11	δόξαν της βασιλείας σου ερούσι και την δυναστείαν σου λαλήσουσι
Sal 144:12	του γνωρίσαι τοις υιοίς των ανθρώπων την δυναστείαν σου και την δόξαν της μεγαλοπρεπείας της βασιλείας σου.
Sal 144:13	η βασιλεία σου βασιλεία πάντων των αιώνων, και η δεσποτεία σου εν πάση γενεά και γενεά.
Sal 144:13α	πιστός Κύριος εν πάσι τοις λόγοις αυτού και όσιος εν πάσι τοις έργοις αυτού.
Sal 144:14	υποστηρίζει Κύριος πάντας τους καταπίπτοντας και ανορθοί πάντας τους κατερραγμένους.
Sal 144:15	οι οφθαλμοί πάντων εις σε ελπίζουν, και συ δίδως την τροφήν αυτών εν

	ευκαιρία.
Sal 144:16	ανοίγεις συ τας χεῖράς σου και εμπιπλάς παν ζων ευδοκίας.
Sal 144:17	δίκαιος Κύριος εν πάσαις ταις οδοῖς αυτού και όσιος εν πάσι τοις έργοις αυτού.
Sal 144:18	εγγύς Κύριος πάσι τοις επικαλουμένοις αυτόν, πάσι τοις επικαλουμένοις αυτόν εν αληθεία.
Sal 144:19	θέλημα των φοβουμένων αυτόν ποιήσει και της δεήσεως αυτών εισακούσεται και σώσει αυτούς.
Sal 144:20	φυλάσσει Κύριος πάντας τους αγαπώντας αυτόν και πάντας τους αμαρτωλούς εξολοθρεύσει.
Sal 144:21	αίνεσιν Κυρίου λαλήσει το στόμα μου· και ευλογείτω πάσα σάρξ το όνομα το άγιον αυτού εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος.
Sal 145:1	Αλληλούϊα· Αγγαίου και Ζαχαρίου. ΑΙΝΕΙ, η ψυχή μου, τον Κύριον·
Sal 145:2	αινέσω Κύριον εν τη ζωή μου, ψαλώ τω Θεω μου έως υπάρχω.
Sal 145:3	μη πεποιθατε επ' άρχοντας, επί υιούς ανθρωπων, οίς ουκ έστι σωτηρία.
Sal 145:4	εξελεύσεται το πνεύμα αυτού. και επιστρέψει εις την γην αυτού· εν εκείνη τη ημέρα απολούνται πάντες οι διαλογισμοί αυτού.
Sal 145:5	μακάριος ου ο Θεός Ιακώβ βοηθός αυτού, η ελπίς αυτού επί Κύριον τον Θεόν αυτού
Sal 145:6	τον ποιήσαντα τον ουρανόν και την γην, την θάλασσαν και πάντα τα εν αυτοίς· τον φυλάσσοντα αλήθειαν εις τον αιώνα,
Sal 145:7	ποιούντα κρίμα τοις αδικουμένοις, δίδόντα τροφήν τοις πεινώσι. Κύριος λύει πεπεδημένους,
Sal 145:8	Κύριος σοφοί τυφλούς, Κύριος ανορθοί κατερραγμένους, Κύριος αγαπά δικαίους,
Sal 145:9	Κύριος φυλάσσει τους προσηλύτους· ορφανόν και χήραν αναλήψεται και οδόν αμαρτωλών αφανεί.
Sal 145:10	βασιλεύσει Κύριος εις τον αιώνα, ο Θεός σου, Σιών, εις γενεάν και γενεάν.
Sal 146:1	Αλληλούϊα· Αγγαίου και Ζαχαρίου. ΑΙΝΕΙΤΕ τον Κύριον, ότι αγαθόν ψαλμός· τω Θεω ημών ηδυνθείη αίνεσις.
Sal 146:2	οικοδομών Ιερουσαλήμ ο Κύριος, και τας διασποράς του Ισραήλ επισυνάξει,
Sal 146:3	ο ιώμενος τους συντετριμμένους την καρδιαν και δεσμεύων τα συντρίμματα αυτών,
Sal 146:4	ο αριθμών πλήθη άστρων, και πάσιν αυτοίς ονόματα καλών.

Sal 146:5	μέγας ο Κύριος ημών, και μεγάλη η ισχύς αυτού, και της συνέσεως αυτού ουκ έστιν αριθμός.
Sal 146:6	αναλαμβάνων πραείς ο Κύριος, ταπεινών δε αμαρτωλούς έως της γης.
Sal 146:7	εξάρξατε τω Κυρίω εν εξομολογήσει, ψάλατε τω Θεω ημών εν κιθάρα
Sal 146:8	τω περιβάλλοντι τον ουρανόν εν νεφέλαις, τω ετοιμάζοντι τη γη υετόν, τω εξανατέλλοντι εν όρεσι χόρτον και χλόην τη δουλεία των ανθρώπων,
Sal 146:9	διδόντι τοις κτήνεσι τροφήν αυτών και τοις νεοσσοίς των κοράκων τοις επικαλουμένοις αυτόν.
Sal 146:10	ουκ εν τη δυναστεία του ίππου θελήσει, ουδέ εν ταις κνήμαις του ανδρός ευδοκεί·
Sal 146:11	ευδοκεί Κύριος εν τοις φοβουμένοις αυτόν και εν πάσι τοις ελπίζουσιν επί το έλεος αυτού.
Sal 147:1	Αλληλούϊα· Αγγαίου και Ζαχαρίου. ΕΠΑΙΝΕΙ, Ιερουσαλήμ, τον Κύριον, αίνει τον Θεόν σου, Σιών,
Sal 147:2	ότι ενίσχυσε τους μοχλούς των πυλών σου, ευλόγησε τους υιούς σου εν σοί·
Sal 147:3	ο τιθείς τα όριά σου ειρήνην και στέαρ πυρού εμπιπλών σε·
Sal 147:4	ο αποστέλλων το λόγιον αυτού τη γη, έως τάχους δραμεΐται ο λόγος αυτού·
Sal 147:5	διδόντος χιόνα αυτού ωσει έριον, ομίχλην ωσει σποδόν πάσσοντος·
Sal 147:6	βάλλοντος κρύσταλλον αυτού ωσει ψωμούς, κατά πρόσωπον ψύχους αυτού τις υποστήσεται;
Sal 147:7	εξαποστελεί τον λόγον αυτού και τήξει αυτά· πνεύσει το πνεύμα αυτού και ρυήσεται ύδατα.
Sal 147:8	ο απαγγέλλων τον λόγον αυτού τω Ιακώβ, δικαιώματα και κρίματα αυτού τω Ισραήλ.
Sal 147:9	ουκ εποίησεν ούτως παντί έθνει και τα κρίματα αυτού ουκ εδήλωσεν αυτοίς.
Sal 148:1	Αλληλούϊα· Αγγαίου και Ζαχαρίου. ΑΙΝΕΙΤΕ τον Κύριον εκ των ουρανών· αινεΐτε αυτόν εν τοις υψίστοις.
Sal 148:2	αινεΐτε αυτόν, πάντες οι άγγελοι αυτού· αινεΐτε αυτόν, πάσαι αι δυνάμεις αυτού.
Sal 148:3	αινεΐτε αυτόν ήλιος και σελήνη, αινεΐτε αυτόν πάντα τα άστρα και το φως.
Sal 148:4	αινεΐτε αυτόν οι ουρανοί των ουρανών και το ύδωρ το υπεράνω των ουρανών.
Sal 148:5	αινεσάτωσαν το όνομα Κυρίου, ότι αυτός είπε, και εγενήθησαν, αυτός ενετείλατο, και εκτίσθησαν.
Sal 148:6	έστησεν αυτά εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος· πρόσταγμα έθετο, και

	ου παρελεύσεται.
Sal 148:7	αινείτε τον Κύριον εκ της γης, δράκοντες και πάσαι άβυσσοι·
Sal 148:8	πυρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεύμα καταιγίδος, τα ποιούντα τον λόγον αυτού·
Sal 148:9	τα όρη και πάντες οι βουνοί, ξύλα καρποφόρα και πάσαι κέδροι·
Sal 148:10	τα θηρία και πάντα τα κτήνη, ερπετά και πετεινά πτερωτά·
Sal 148:11	βασιλείς της γης και πάντες λαοί, άρχοντες και πάντες κριταί γης·
Sal 148:12	νεανίσκοι και παρθένοι, πρεσβύτεροι μετά νεωτέρων·
Sal 148:13	αινεσάτωσαν το όνομα Κυρίου, ότι υψώθη το όνομα αυτού μόνου· η εξομολόγησις αυτού επί γης και ουρανού.
Sal 148:14	και υψώσει κέρας λαού αυτού· ύμνος πάσι τοις οσίοις αυτού, τοις υιοίς Ισραήλ, λαω εγγίζοντι αυτω.
Sal 149:1	Αλληλούϊα. ΑΣΑΤΕ τω Κυρίω άσμα καινόν, η αίνεσις αυτού εν εκκλησία οσίων.
Sal 149:2	ευφρανθήτω Ισραήλ επί τω ποιήσαντι αυτόν, και οι υιοί Σιών αγαλλιάσθωσαν επί τω βασιλεί αυτών.
Sal 149:3	αινεσάτωσαν το όνομα αυτού εν χορω, εν τυμπάνω και ψαλτηρίω ψαλάτωσαν αυτω,
Sal 149:4	ότι ευδοκεί Κύριος εν τω λαω αυτού και υψώσει πραείς εν σωτηρία.
Sal 149:5	καυχήσονται όσοι εν δόξη και αγαλλιάσσονται επί των κοιτών αυτών.
Sal 149:6	αι υψώσεις του Θεού εν τω λάρυγγι αυτών, και ύρομφαίαι δίστομοι εν ταις χερσίν αυτών
Sal 149:7	του ποιήσαι εκδίκησιν εν τοις έθνεσιν, ελεγμούς εν τοις λαοίς,
Sal 149:8	του δήσαι τους βασιλείς αυτών εν πέδαις και τους ενδόξους αυτών εν χειροπέδαις σιδηραίς,
Sal 149:9	του ποιήσαι εν αυτοίς κρίμα έγγραπτον· δόξα αύτη έσται πάσι τοις οσίοις αυτού.
Sal 150:1	Αλληλούϊα. ΑΙΝΕΙΤΕ τον Θεόν εν τοις αγίοις αυτού, αινείτε αυτόν εν στερεώματι της δυνάμεως αυτού·
Sal 150:2	αινείτε αυτόν επί ταις δυναστείαις αυτού, αινείτε αυτόν κατά το πλήθος της μεγαλωσύνης αυτού.
Sal 150:3	αινείτε αυτόν εν ήχω σάλπιγγος, αινείτε αυτόν εν ψαλτηρίω και κιθάρα·
Sal 150:4	αινείτε αυτόν εν τυμπάνω και χορω, αινείτε αυτόν εν χορδαίς και οργάνω·
Sal 150:5	αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις ευήχοις, αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις αλαλαγμού.

Sal 150:6	πάσα πνοή αινεσάτω τον Κύριον. αλληλούϊα.
Sal 151:1	Ούτος ο ψαλμός ιδιόγραφος εις Δαυϊδ και έξωθεν του αριθμού· ότε εμονομάχησε τω Γολιάθ. ΜΙΚΡΟΣ ήμην εν τοις αδελφοίς μου και νεώτερος εν τω οίκω του πατρός μου· εποίμαινον τα πρόβατα του πατρός μου.
Sal 151:2	αι χείρές μου εποίησαν όργανον, και οι δάκτυλοί μου ήρμωσαν ψαλτήριον.
Sal 151:3	και τις αναγγελεί τω Κυρίω μου; αυτός Κύριος, αυτός εισακούσει.
Sal 151:4	αυτός εξαπέστειλε τον άγγελον αυτού και ήρέ με εκ των προβάτων του πατρός μου και έχρισέ με εν τω ελαίω της χρίσεως αυτού.
Sal 151:5	οι αδελφοί μου καλοί και μεγάλοι, και ουκ ευδόκησεν εν αυτοίς ο Κύριος.
Sal 151:6	εξήλθον εις συνάντησιν τω αλλοφύλω, και επικατηράσατό με εν τοις ειδώλοις αυτού·
Sal 151:7	εγώ δε, σπασάμενος την παρ ' αυτού μάχαιραν, απεκεφάλισα αυτόν και ήρα όνειδος εξ υιών Ισραήλ.
Gbe 1:1	ΑΝΘΡΩΠΟΣ τις ην εν χώρα τη Αυσίτιδι, ω όνομα Ιώβ, και ην ο άνθρωπος εκείνος αληθινός, άμεμπτος, δίκαιος, θεοσεβής, απεχόμενος από παντός πονηρού πράγματος.
Gbe 1:2	εγένοντο δε αυτω υιοί επτά και θυγατέρες τρεις.
Gbe 1:3	και ην τα κτήνη αυτού πρόβατα επτακισχίλια, κάμηλοι τρισχίλια, ζεύγη βοών πεντακόσια, θήλειαι όνοι νομάδες πεντακόσια, και υπηρεσία πολλή σφόδρα και έργα μεγάλα ην αυτω επί της γης· και ην ο άνθρωπος εκείνος ευγενής των αφ ' ηλίου ανατολών.
Gbe 1:4	συμπορευόμενοι δε οι υιοί αυτού προς αλλήλους εποιούσαν πότον καθ' εκάστην ημέραν, συμπαραλαμβάνοντες άμα και τας τρεις αδελφάς αυτών εσθίειν και πίνειν μετ ' αυτών.
Gbe 1:5	και ως αν συνετελέσθησαν αι ημέραι του πότου, απέστειλεν Ιώβ και εκαθάριζεν αυτούς ανιστάμενος το πρωϊ και προσέφερε περί αυτών θυσίας κατά τον αριθμόν αυτών και μόσχον ένα περί αμαρτίας περί των ψυχών αυτών· έλεγε γαρ Ιώβ· μη ποτε οι υιοί μου εν τη διανοία αυτών κακά ενενόησαν προς Θεόν. ούτως ουν εποίει Ιώβ πάσας τας ημέρας.
Gbe 1:6	-Και εγένετο ως η ημέρα αύτη, και ιδού ήλθον οι άγγελοι του Θεού παραστήναι ενώπιον του Κυρίου, και ο διάβολος ήλθε μετ ' αυτών.
Gbe 1:7	και είπεν ο Κύριος τω διαβόλω· πόθεν παραγέγονας; και αποκριθείς ο διάβολος τω Κυρίω είπε· περιελθών την γην και εμπεριπατήσας την υπ ' ουρανόν πάρεμι.
Gbe 1:8	και είπεν αυτω ο Κύριος· προσέσχες τη διανοία σου κατά του παιδός μου Ιώβ, ότι ουκ έστι κατ ' αυτόν επί της γης, άνθρωπος άμεμπτος, αληθινός, θεοσεβής, απεχόμενος από παντός πονηρού πράγματος;
Gbe 1:9	απεκρίθη δε ο διάβολος και είπεν εναντίον του Κυρίου· μη δωρεάν Ιώβ σέβεται

	τον Κύριον;
Gbe 1:10	ου συ περιέφραξας τα έξω αυτού και τα έσω της οικίας αυτού και τα έξω πάντων των όντων αυτού κύκλω; τα δε έργα των χειρών αυτού ευλόγησας και τα κτήνη αυτού πολλά εποίησας επί της γης.
Gbe 1:11	αλλά απόστειλον την χειρά σου και άψαι πάντων, ων έχει· ή μην εις πρόσωπόν σε ευλογήσει.
Gbe 1:12	τότε είπεν ο Κύριος τω διαβόλω· ιδού πάντα, όσα εστίν αυτω, δίδωμι εν τη χειρί σου, αλλ ' αυτού μη άψη. και εξήλθεν ο διάβολος από προσώπου Κυρίου. -
Gbe 1:13	Και ην ως η ημέρα αύτη, οι υιοί Ιώβ και αι θυγατέρες αυτού έπινον οίνον εν τη οικία του αδελφού αυτών του πρεσβυτέρου.
Gbe 1:14	και ιδού άγγελος ήλθε προς Ιώβ και είπεν αυτω· τα ζεύγη των βοών ηροστρία, και αι θήλειαι όνοι εβόσκοντο εχόμεναι αυτών,
Gbe 1:15	και ελθόντες οι αιχμαλωτεύοντες ηχμαλώτευσαν αυτάς και τους παιδάς απέκτειναν εν μαχαίραις· σωθείς δε εγώ μόνος ήλθον του απαγγείλαί σοι.
Gbe 1:16	έτι τούτου λαλούντος, ήλθεν έτερος άγγελος και είπε προς Ιώβ· πυρ έπεσεν εκ του ουρανού και κατέκαυσε τα πρόβατα και τους ποιμένας κατέφαγεν ομοίως· σωθείς δε εγώ μόνος ήλθον του απαγγείλαί σοι.
Gbe 1:17	έτι τούτου λαλούντος ήλθεν έτερος άγγελος και είπε προς Ιώβ· οι ιππείς εποίησαν ημίν κεφαλάς τρεις και εκύκλωσαν τας καμήλους και ηχμαλώτευσαν αυτάς και τους παιδάς απέκτειναν εν μαχαίραις· εσώθην δε εγώ μόνος και ήλθον του απαγγείλαί σοι.
Gbe 1:18	έτι τούτου λαλούντος άλλος άγγελος έρχεται λέγων τω Ιώβ· των υιών σου και των θυγατέρων σου εσθιόντων και πινόντων παρά τω αδελφω αυτών τω πρεσβυτέρω,
Gbe 1:19	εξαίφνης πνεύμα μέγα επήλθεν εκ της ερήμου και ήψατο των τεσσάρων γωνιών της οικίας, και έπεσεν η οικία επί τα παιδία σου, και ετελεύτησαν· εσώθην δε εγώ μόνος και ήλθον του απαγγείλαί σοι.
Gbe 1:20	-Ούτως αναστάς Ιώβ έρρηξε τα μάτια αυτού και εκείρατο την κόμην της κεφαλής και πεσών χαμαί προσεκύνησε τω Κυρίω και είπεν·
Gbe 1:21	αυτός γυμνός εξήλθον εκ κοιλίας μητρός μου, γυμνός και απελεύσομαι εκεί· ο Κύριος έδωκεν, ο Κύριος αφείλατο· ως τω Κυρίω έδοξεν, ούτω και εγένετο· είη το όνομα Κυρίου ευλογημένον εις τους αιώνας.
Gbe 1:22	-Εν τούτοις πάσι τοις συμβεβηκόσιν αυτω ουδέν ήμαρτεν Ιώβ εναντίον του Κυρίου και ουκ έδωκεν αφροσύνην τω Θεω.
Gbe 2:1	ΕΓΕΝΕΤΟ δε ως η ημέρα αύτη και ήλθον οι άγγελοι του Θεού παραστήναι έναντι Κυρίου, και ο διάβολος ήλθεν εν μέσω αυτών παραστήναι εναντίον του Κυρίου.
Gbe 2:2	και είπεν ο Κύριος τω διαβόλω· πόθεν συ έρχη; τότε είπεν ο διάβολος ενώπιον του Κυρίου· διαπορευθείς την υπ ' ουρανόν και εμπεριπατήσας την σύμπασαν

	πάρεμι.
Gbe 2:3	είπε δε ο Κύριος προς τον διάβολον· προσέσχεσ ουν τω θέραποντί μου Ιώβ, ότι ουκ έστι κατ' αυτόν των επί της γης άνθρωπος όμοιος αυτω, άκακος, αληθινός, άμεμπτος, θεοσεβής, απεχόμενος από παντός κακού; έτι δε έχετε ακακίας· συ δε είπας τα υπάρχοντα αυτού διακενής απολέσαι.
Gbe 2:4	υπολαβών δε ο διάβολος είπε τω Κυρίω· δέρμα υπέρ δέρματος· και πάντα, όσα υπάρχει ανθρωπω, υπέρ της ψυχής αυτού εκτίσει·
Gbe 2:5	ου μην δε αλλά αποστείλας την χείρά σου άψαι των οστών αυτού και σαρκών αυτού· ή μην εις πρόσωπόν σε ευλογήσει.
Gbe 2:6	είπε δε ο Κύριος τω διαβόλω· ιδού παραδίδωμί σοι αυτόν, μόνον την ψυχήν αυτού διαφύλαξον.
Gbe 2:7	-Εξήλθε δε ο διάβολος από προσώπου Κυρίου και έπαισε τον Ιώβ έλκει πονηρω από ποδών έως κεφαλής.
Gbe 2:8	και έλαβεν όστρακον, ίνα τον ιχώρα ξύη, και εκάθητο επί της κοπρίας έξω της πόλεως.
Gbe 2:9	-Χρόνου δε πολλού προβεβηκότος είπεν αυτω η γυνή αυτού· μέχρι τίνος καρτερήσεις λέγων·
Gbe 2:9α	ιδού αναμένω χρόνον έτι μικρόν προσδεχόμενος την ελπίδα της σωτηρίας μου;
Gbe 2:9β	ιδού γαρ ηφάνισται σου το μνημόσυνον από της γης, υιοί και θυγατέρες, εμής κοιλίας ωδίνες και πόνοι, ους εις το κενόν εκοπίασα μετά μόχθων·
Gbe 2:9γ	συ τε αυτός εν σαπρία σκωλήκων κάθησαι διανυκτερεύων αίθριος,
Gbe 2:9δ	καγώ πλανήτις και λάτρις, τόπον εκ τόπου περιερχομένη και οικίαν εξ οικίας, προσδεχομένη τον ήλιον πότε δύσεται, ίνα αναπαύσωμαι των μόχθων μου και των οδυνών, αι με νυν συνέχουσιν· αλλά ειπόν τι ρήμα προς Κύριον και τελεύτα.
Gbe 2:10	ο δε εμβλέψας είπεν αυτη· ίνα τι ωσπερ μία των αφρόνων γυναικών ελάλησας ούτως; ει τα αγαθά εδεξάμεθα εκ χειρός Κυρίου, τα κακά ουχ υποίσομεν; εν πάσι τούτοις τοις συμβεβηκόσιν αυτω ουδέν ήμαρτεν Ιώβ τοις χείλεσιν εναντίον του Θεού.
Gbe 2:11	ακούσαντες δε οι τρεις φίλοι αυτού τα κακά πάντα τα επελθόντα αυτω, παρεγένοντο έκαστος εκ της ίδιας χώρας προς αυτόν· Ελιφάζ ο Θαιμανών βασιλεύς, Βαλδάδ ο Σαυχαίων τύραννος, Σωφάρ ο Μιναίων βασιλεύς, και παρεγένοντο προς αυτόν ομοθυμαδόν, του παρακαλέσαι και επισκέψασθαι αυτόν.
Gbe 2:12	ιδότες δε αυτόν πόρρωθεν ουκ επέγνωσαν· και βοήσαντες φωνή μεγάλη έκλαυσαν ρήξαντες έκαστος την εαυτού στολήν. και καταπασάμενοι γην
Gbe 2:13	παρεκάθισαν αυτω επτά ημέρας και επτά νύκτας, και ουδείς αυτών ελάλησεν· εώρων γαρ την πληγήν δεινήν ούσαν και μεγάλην σφόδρα.

Gbe 3:1	ΜΕΤΑ τούτο ήνοιξεν Ιώβ το στόμα αυτού και κατηράσατο την ημέραν αυτού
Gbe 3:2	λέγων·
Gbe 3:3	απόλοιτο η ημέρα, εν ή εγεννήθην, και η νύξ εκείνη ή είπαν· ιδού άρσεν.
Gbe 3:4	η νύξ εκείνη είη σκότος, και μη αναζητήσαι αυτήν ο Κύριος άνωθεν, μηδέ έλθοι εις αυτήν φέγγος·
Gbe 3:5	εκλάβοι δε αυτήν σκότος και σκιά θανάτου, επέλθοι επ ' αυτήν γνώφος. καταραθείη η ημέρα
Gbe 3:6	και η νύξ εκείνη, απενέγκαιτο αυτήν σκότος· μη είη εις ημέρας ενιαυτού, μηδέ αριθμηθείη εις ημέρας μηνών·
Gbe 3:7	αλλά η νύξ εκείνη είη οδύνη, και μη έλθοι επ ' αυτήν ευφροσύνη μηδέ χαρμονή·
Gbe 3:8	αλλά καταράσαιτο αυτήν ο καταρώμενος την ημέραν εκείνην, ο μέλλων το μέγα κήτος χειρώσασθαι.
Gbe 3:9	σκοτωθείη τα άστρα της νυκτός εκείνης, υπομείναι και εις φωτισμόν μη έλθοι και μη ίδοι εωσφόρον ανατέλλοντα,
Gbe 3:10	ότι ου συνέκλεισε πύλας γαστρος μητρος μου· απήλλαξε γαρ αν πόνον από οφθαλμών μου.
Gbe 3:11	διατί γαρ εν κοιλία ουκ ετελεύτησα, εκ γαστρος δε εξήλθον και ουκ ευθύς απωλόμην;
Gbe 3:12	ινατί δε συνήντησαν μοι γόνατα; ινατί δε μαστούς εθήλασα;
Gbe 3:13	νυν αν κοιμηθείς ησύχασα, υπνώσας δε ανεπαυσάμην
Gbe 3:14	μετά βασιλέων βουλευτών γης, οί εγαυριώντο επί ξίφεσιν,
Gbe 3:15	ή μετά αρχόντων, ων πολύς ο χρυσός, οί έπλησαν τους οίκους αυτών αργυρίου,
Gbe 3:16	ή ωσπερ έκτρωμα εκπορευόμενον εκ μήτρας μητρος, ή ωσπερ νήπιοι, οί ουκ είδον φως.
Gbe 3:17	εκεί ασεβείς εξέκαυσαν θυμόν οργής, εκεί ανεπαύσαντο κατάκοποι τω σώματι·
Gbe 3:18	ομοθυμαδόν δε οι αιώνιοι ουκ ήκουσαν φωνήν φορολόγου.
Gbe 3:19	μικρός και μέγας εκεί εστι, και θεράπων δεδοικώς τον κύριον αυτού·
Gbe 3:20	ινατί γαρ δέδοται τοις εν πικρία φως, ζωή δε ταις εν οδύναις ψυχαίς;
Gbe 3:21	οί μείρονται του θανάτου και ου τυγχάνουσιν ανορούσσοντες ωσπερ θησαυρούς,
Gbe 3:22	περιχαρείς δε εγένοντο εάν κατατύχωσι.
Gbe 3:23	θάνατος ανδρί ανάπαυμα, συνέκλεισε γαρ ο Θεός κατ ' αυτού·

Gbe 3:24	προ γαρ των σίτων μου στεναγμός μοι ήκει, δακρῦν δε εγώ συνεχόμενος φόβω·
Gbe 3:25	φόβος γαρ, ον εφρόντισα, ήλθέ μοι, και ον εδεδοίkein, συνήντησέ μοι,
Gbe 3:26	ούτε ειρήνευσα ούτε ησύχασα ούτε ανεπαυσάμην, ήλθε δε μοι οργή·
Gbe 4:1	ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Ελιφάζ ο Θαιμανίτης λέγει·
Gbe 4:2	μη πολλάκις σοι λελάληται εν κόπω; ισχύν δε ρημάτων σου τις υποίσει;
Gbe 4:3	ει γαρ συ ενουθέτησας πολλούς και χείρας ασθενούς παρεκάλεσας,
Gbe 4:4	ασθενούντάς τε εξανέστησας ρήμασι, γόνασί τε αδυνατούσι θάρσος περιέθηκας,
Gbe 4:5	νυν δε ήκει επί σε πόνος και ήψατό σου, συ εσπούδασας·
Gbe 4:6	πότερον ουχ ο φόβος σου εστιν εν αφροσύνη και η ελπίς σου και η κακία της οδού σου;
Gbe 4:7	μνήσθητι ουν, τις καθαρός ων απώλετο ή πότε αληθινοί ολόρριζοι απώλοντο;
Gbe 4:8	καθ ' ον τρόπον είδον τους αροτριώντας τα άτοπα, οι δε σπείροντες αυτά οδύνας θεριούσιν εαυτοίς·
Gbe 4:9	από προστάγματος Κυρίου απολούνται, από δε πνεύματος οργής αυτού αφανισθήσονται·
Gbe 4:10	σθένος λέοντος, φωνή δε λεαίνης, γαυρίαμα δε δρακόντων εσβέσθη·
Gbe 4:11	μυρμηκολέων ώλετο παρά το μη έχειν βοράν, σκύμνοι δε λεόντων έλιπον αλλήλους·
Gbe 4:12	ει δε τι ρήμα αληθινόν εγεγόνει εν λόγοις σου, ουθέν αν σοι τούτων κακόν απήντησε· πότερον ου δέξεταί μου το ους εξαίσια παρ ' αυτού;
Gbe 4:13	φόβοι δε και ηχώ νυκτερινή, επιπίπτων φόβος επ ' ανθρώπους,
Gbe 4:14	φρίκη δε μοι συνήντησε και τρόμος και μεγάλως μου τα οστά διέσεισε,
Gbe 4:15	και πνεύμα επί πρόσωπόν μου επήλθεν, έφριξαν δε μου τρίχες και σάρκες·
Gbe 4:16	ανέστην, και ουκ επέγνων· είδον, και ουκ ην μορφή προ οφθαλμών μου, αλλ ' ή αύραν και φωνήν ήκουον·
Gbe 4:17	τι γαρ; μη καθαρός έσται βροτός εναντίον του Κυρίου ή από των έργων αυτού άμεμπτος ανήρ;
Gbe 4:18	ει κατά παιδων αυτού ου πιστεύει, κατά δε αγγέλων αυτού σκολιόν τι επενόησε,
Gbe 4:19	τους δε κατοικούντας οικίας πηλίνας, εξ ων και αυτοί εκ του αυτού πηλού εσμεν, έπαισεν αυτούς σητός τρόπον·
Gbe 4:20	και από πρωίθεν μέχρις εσπέρας ουκέτι εισί, παρά το μη δύνασθαι αυτούς

	εαυτοίς βοηθήσαι απώλοντο.
Gbe 4:21	ενεφύσησε γαρ αυτοίς και εξηράνθησαν, απώλοντο παρά το μη έχειν αυτούς σοφίαν.
Gbe 5:1	ΕΠΙΚΑΛΕΣΑΙ δε, ει τις σοι υπακούσεται, ή ει τινα αγγέλων αγίων όψη·
Gbe 5:2	και γαρ άφρονα αναιρεί οργή, πεπλανημένον δε θανατοί ζήλος,
Gbe 5:3	εγώ δε εώρακα άφρονας ρίζαν βάλλοντας, αλλ' ευθέως εβρώθη αυτών η διαίτα.
Gbe 5:4	πόρρω γένοιτο οι υιοί αυτών από σωτηρίας, κολαβρισθειήσαν δε επί θύραις ησσόνων, και ουκ έσται ο εξαιρούμενος·
Gbe 5:5	α γαρ εκείνοι συνήγαγον, δίκαιοι έδονται, αυτοί δε εκ κακών ουκ εξαίρετοι έσονται. εκσιφωνισθειή αυτών η ισχύς·
Gbe 5:6	ου γαρ μη εξέλθη εκ της γης κόπος, ουδέ εξ ορέων αναβλαστήσει πόνος·
Gbe 5:7	αλλά άνθρωπος γεννάται κόπω, νεοσσοί δε γυπός τα υψηλά πέτονται.
Gbe 5:8	ου μην δε αλλά εγώ δεηθήσομαι Κυρίου, Κύριον δε των πάντων δεσπότην επικαλέσομαι,
Gbe 5:9	τον ποιούντα μεγάλα και ανεξιχνίαστα, ένδοξά τε και εξαίσια, ων ουκ έστιν αριθμός·
Gbe 5:10	τον διδόντα υετόν επί την γην, αποστέλλοντα ύδωρ επί την υπ' ουρανόν·
Gbe 5:11	τον ποιούντα ταπεινούς εις ύψος, και απολωλότας εξεγείροντα·
Gbe 5:12	διαλλάσσοντα βουλάς πανούργων, και ου μη ποιήσουσιν αι χείρες αυτών αληθές.
Gbe 5:13	ο καταλαμβάνων σοφούς εν τη φρονήσει, βουλήν δε πολυπλόκων εξέστησεν·
Gbe 5:14	ημέρας συναντήσεται αυτοίς σκότος, το δε μεσημβρινόν ψηλαφήσαισαν ίσα νυκτί.
Gbe 5:15	απόλιντο δε εν πολέμω, αδύνατος δε εξέλθοι εκ χειρός δυνάστου·
Gbe 5:16	είη δε αδυνάτω ελπίς, αδίκου δε στόμα εμφραχθειή.
Gbe 5:17	μακάριος δε άνθρωπος, ον ήλεγξεν ο Κύριος, νουθέτημα δε Παντοκράτορος μη απαναίνου·
Gbe 5:18	αυτός γαρ αλγείν ποιεί και πάλιν αποκαθίστησιν· έπαισε, και αι χείρες αυτου ίασαντο.
Gbe 5:19	εξάκις εξ αναγκών σε εξελείται, εν δε τω εβδόμω ου μη άψηταί σου κακόν.
Gbe 5:20	εν λιμω ρύσεταιί σε εκ θανάτου, εν πολέμω δε εκ χειρός σιδήρου λύσει σε.
Gbe 5:21	από μάστιγος γλώσσης σε κρύψει, και ου μη φοβηθής από κακών ερχομένων.

Gbe 5:22	αδίκων και ανόμων καταγελάση, από δε θηρίων αγρίων ου μη φοβηθής·
Gbe 5:23	θήρες γαρ άγριοι ειρηνεύσουσί σοι.
Gbe 5:24	είτα γνώση ότι ειρηνεύσει σου ο οίκος, η δε δίαιτα της σκηνης σου ου μη αμάρτη.
Gbe 5:25	γνώση δε ότι πολύ το σπέρμα σου, τα δε τέκνα σου έσται ωσπερ το παμβότανον του αγρού.
Gbe 5:26	ελεύση δε εν τάφω ωσπερ σίτος ωριμος κατά καιρόν θεριζόμενος ή ωσπερ θιμωνία άλωνος καθ ' ωραν συγκομισθείσα.
Gbe 5:27	ιδού ταύτα ούτως εξιχνιάσαμεν, ταύτά εστιν α ακηκόαμεν· συ δε γνώθι σεαυτώ ει τι έπραξας.
Gbe 6:1	ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Ιώβ λέγει·
Gbe 6:2	ει γαρ τις ιστών στήσαι μου την οργήν, τας δε οδύνας μου άραι εν ζυγω ομοθυμαδόν,
Gbe 6:3	και δη άμμου παραλίας βαρύτερα έσται. αλλ ' ως έοικε τα ρήματά μου εστι φαύλα·
Gbe 6:4	βέλη γαρ Κυρίου εν τω σώματί μου εστιν, ων ο θυμός αυτών εκπίνει μου το αίμα· όταν άρξωμαι λαλείν, κεντούσί με.
Gbe 6:5	τι γαρ; μη διακενης κεκραξεται όνος άγριος, αλλ ' ή τα σίτα ζητών; ει δε και ρήξει φωνήν βούς επί φάτνης έχων τα βρώματα;
Gbe 6:6	ει βρωθήσεται άρτος άνευ αλός; ει δε και έστι γεύμα εν ρήμασι κενοίς;
Gbe 6:7	ου δύναται γαρ παύσασθαι μου η οργή· βρόμον γαρ ορώ τα σίτά μου ωσπερ οσμήν λέοντος·
Gbe 6:8	ει γαρ δώη και έλθοι μου η αίτησις, και την ελπίδα μου δώη ο Κύριος.
Gbe 6:9	αρξάμενος ο Κύριος τρωσάτω με, εις τέλος δε μη με ανελέτω.
Gbe 6:10	είη δε μου πόλις τάφος, εφ ' ης επί τειχέων ηλλόμην επ ' αυτής, ου φείσομαι· ου γαρ εψευσάμην ρήματα άγια Θεού μου.
Gbe 6:11	τις γαρ μου η ισχύς, ότι υπομένω; ή τις μου ο χρόνος, ότι ανέχεται μου η ψυχή;
Gbe 6:12	μη ισχύς λίθων η ισχύς μου; ή αι σάρκες μου εισι χάλκεαι;
Gbe 6:13	ή ουκ επ ' αυτω επεποίθειν; βοήθεια δε απ ' εμού άπεστιν.
Gbe 6:14	απείπατό με έλεος, επισκοπή δε Κυρίου υπερείδέ με.
Gbe 6:15	ου προσείδόν με οι εγγύτατοί μου· ωσπερ χειμάρρους εκλείπων ή ωσπερ κύμα παρήλθόν με.
Gbe 6:16	οίτινες με διευλαβούντο, νυν επιπεπτώκασί μοι ωσπερ χιών ή κρύσταλλος πεπηγώς·

Gbe 6:17	καθώς τακείσα θέρμης γενομένης ουκ επεγνώσθη όπερ ην,
Gbe 6:18	ούτω καγώ καταλείφθην υπό πάντων. απωλόμην δε και έξοικος εγενόμην.
Gbe 6:19	ίδετε οδούς Θαιμανών, ατραπούς Σαβών, οι διορώντες·
Gbe 6:20	και αισχύνην οφειλήσουσιν οι επί πόλεσι και χρήμασι πεποιθότες.
Gbe 6:21	ατάρ δε και υμείς επέβητέ μοι ανελεημόνως, ωστε ιδόντες το εμόν τραύμα φοβήθητε·
Gbe 6:22	τι γαρ; μη τι ημάς ήτησα ή της παρ ' υμών ισχύος επιδέομαι,
Gbe 6:23	ωστε σώσαί με εξ εχθρών ή εκ χειρός δυναστών ρύσασθαι με;
Gbe 6:24	διδάξατέ με, εγώ δε κωφεύσω· ει τι πεπλάνημαι, φράσατέ μοι.
Gbe 6:25	αλλ ' ως έοικε, φαύλα αληθινού ρήματα, ου γαρ παρ ' υμών ισχύν αιτούμαι·
Gbe 6:26	ουδέ έλεγχος υμών ρήμασί με παύσει, ουδέ γαρ υμών φθέγμα ρήματος ανέξομαι.
Gbe 6:27	πλήν ότι επ ' ορφανω επιπίπτετε, ενάλλεσθε δε επί φίλω υμών.
Gbe 6:28	νυνί δε εισβλέψας εις πρόσωπα υμών ου ψεύσομαι.
Gbe 6:29	καθίσατε δη και μη είη άδικον, και πάλιν τω δικαίω συνέρχεσθε.
Gbe 6:30	ου γαρ εστιν εν γλώσση μου άδικον· ή ο λάρυγξ μου ουχί σύνεσιν μελετά;
Gbe 7:1	ΠΟΤΕΡΟΝ ουχί πειρατήριόν εστιν ο βίος ανθρώπου επί της γης και ωσπερ μισθίου αυθημερινού η ζωή αυτου;
Gbe 7:2	ή ωσπερ θεράπων δεδοικώς τον Κύριον αυτου και τετευχώς σκιάς; ή ωσπερ μισθωτός αναμένων τον μισθόν αυτου;
Gbe 7:3	ούτως καγώ υπέμεινα μήνας κενούς, νύκτες δε οδυνών δεδομέναι μοί εισιν.
Gbe 7:4	εάν κοιμηθώ, λέγω· πότε ημέρα; ως δ ' αν αναστώ, πάλιν· πότε εσπέρα; πλήρης δε γίνομαι οδυνών από εσπέρας έως πρωί.
Gbe 7:5	φύρεται δε μου το σώμα εν σαπρία σκωλήκων, τήκω δε βώλακας γης από ιχώρος ξύων.
Gbe 7:6	ο δε βίος μου εστιν ελαφρότερος λαλιάς, απόλωλε δε εν κενή ελπίδι.
Gbe 7:7	μνήσθητι ουν ότι πνεύμά μου η ζωή και ουκέτι επανελεύσεται οφθαλμός μου ιδείν αγαθόν.
Gbe 7:8	ου περιβλέψεται με οφθαλμός ορώντός με· οι οφθαλμοί σου εν εμοί, και ουκέτι ειμί
Gbe 7:9	ωσπερ νέφος αποκαθαρθέν απ ' ουρανού. εάν γαρ άνθρωπος καταβή εις άδην, ουκέτι μη αναβή,

Gbe 7:10	ουδ' ου μη επιστρέψη έτι εις τον ίδιον οίκον, ουδ' ου μη επιγνω αυτόν έτι ο τόπος αυτού.
Gbe 7:11	ατάρ ουν ουδέ εγώ φείσομαι τω στόματί μου, λαλήσω εν ανάγκη ων, ανοίξω πικρίαν ψυχής μου συνεχόμενος.
Gbe 7:12	πότερον θάλασσά ειμι ή δράκων, ότι κατέταξας επ' εμέ φυλακήν;
Gbe 7:13	είπα ότι παρακαλέσει με η κλίνη μου, ανοίσω δε προς εμαυτόν ίδια λόγον τη κοίτη μου.
Gbe 7:14	εκφοβείς με ενυπνίοις και οράμασί με καταπλήσσεις.
Gbe 7:15	απαλλάξεις από πνεύματός μου την ψυχήν μου, από δε θανάτου τα οστά μου·
Gbe 7:16	ου γαρ εις τον αιώνα ζήσομαι, ίνα μακροθυμήσω· απόστα απ' εμού, κενός γαρ μου ο βίος.
Gbe 7:17	τι γαρ εστιν άνθρωπος ότι εμεγάλυνας αυτόν ή ότι προσέχεις τον νουν εις αυτόν
Gbe 7:18	ή επισκοπήν αυτού ποιήση έως το πρωϊ και εις ανάπαυσιν αυτόν κρινείς;
Gbe 7:19	έως τίνος ουκ εάς με ουδέ προΐη με, έως αν καταπίω τον πτύελόν μου εν οδύνη;
Gbe 7:20	ει εγώ ήμαρτον, τι δυνήσομαι πράξαι, ο επιστάμενος τον νουν των ανθρώπων; διατί έθου με κατεντευκτήν σου, ειμί δε επί σοί φορτίον;
Gbe 7:21	και διατί ουκ εποίησω της ανομίας μου λήθην και καθαρισμόν της αμαρτίας μου; νυνί δε εις γην απελεύσομαι, ορθρίζων δε ουκέτι ειμί.
Gbe 8:1	ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Βαλδάδ ο Σαυχίτης λέγει·
Gbe 8:2	μέχρι τίνος λαλήσεις ταύτα, πνεύμα πολυρρήμον του στόματός σου;
Gbe 8:3	μη ο Κύριος αδικήσει κρίνων ή ο τα πάντα ποιήσας ταράξει το δίκαιον;
Gbe 8:4	ει οι υιοί σου ήμαρτον εναντίον αυτού, απέστειλεν εν χειρί ανομίας αυτών.
Gbe 8:5	συ δε όρθριζε προς Κύριον παντοκράτορα δεόμενος.
Gbe 8:6	ει καθαρός ει και αληθινός, δεήσεως επακούσεταιί σου, αποκαταστήσει δε σοι διάιταν δικαιοσύνης·
Gbe 8:7	έσται ουν τα μεν πρώτά σου ολίγα, τα δε έσχατά σου αμύθητα.
Gbe 8:8	επερώτησον γαρ γενεάν πρώτην, εξιχνίασον δε κατά γένος πατέρων·
Gbe 8:9	χθιζοί γαρ εσμεν και ουκ οίδαμεν, σκιά γαρ εστιν ημών επί της γης ο βίος.
Gbe 8:10	ή ουχ ούτοί σε διδάξουσι και αναγγελοúσι και εκ καρδιάς εξάξουσι ρήματα;
Gbe 8:11	μη θάλλει πάπυρος άνευ ύδατος ή υψωθήσεται βούτομον άνευ πότου;
Gbe 8:12	έτι ον επί ρίζης και ου μη θερισθή, προ του πειν πάσα βοτάνη ουχί ξηραίνεται;

Gbe 8:13	ούτως τοίνυν έσται τα έσχατα πάντων των επιλανθανομένων του Κυρίου· ελπίς γαρ ασεβούς απολείται.
Gbe 8:14	αοίκητος γαρ αυτού έσται ο οίκος, αράχνη δε αυτού αποβήσεται η σκηνή.
Gbe 8:15	εάν υπερέιση την οικίαν αυτού, ου μη στη· επιλαβομένου δε αυτού, ου μη υπομείνη·
Gbe 8:16	υγρός γαρ εστιν υπό ηλίου, και εκ σαπρίας αυτού ο ράδαμνος αυτού εξελεύσεται.
Gbe 8:17	επί συναγωγήν λίθων κοιμάται, εν δε μέσω χαλίκων ζήσεται.
Gbe 8:18	εάν καταπίη, ο τόπος ψεύσεται αυτόν· ουχ εώρακας τοιαύτα,
Gbe 8:19	ότι καταστροφή ασεβούς τοιαύτη, εκ δε γης άλλον αναβλαστήσει.
Gbe 8:20	ο γαρ Κύριος ου μη αποποιήσεται τον άκακον, παν δε δώρον ασεβούς ου δέξεται.
Gbe 8:21	αληθινών δε στόμα εμπλήσει γέλωτος, τα δε χείλη αυτών εξομολογήσεως·
Gbe 8:22	οι δε εχθροί αυτών ενδύσονται αισχύνην, δίαίτα δε ασεβούς ουκ έσται.
Gbe 9:1	ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Ιώβ λέγει·
Gbe 9:2	επ' αληθείας οίδα, ότι ούτως εστί· Πως γαρ έσται δίκαιος βροτός παρά Κυρίω;
Gbe 9:3	εάν γαρ βούληται κριθήναι αυτω, ου μη υπακούση αυτω, ίνα μη αντείτη προς ένα λόγον αυτού εκ χιλίων·
Gbe 9:4	σοφός γαρ εστι διανοία, κραταιός τε και μέγας· τις σκληρός γενόμενος εναντίον αυτού υπέμεινεν;
Gbe 9:5	ο παλαιών όρη και ουκ οίδασιν, ο καταστρέφων αυτά οργή·
Gbe 9:6	ο σείων την υπ' ουρανόν εκ θεμελίων, οι δε στύλοι αυτής σαλεύονται·
Gbe 9:7	ο λέγων τω ηλίω και ουκ ανατέλλει, κατά δε άστρων κατασφραγίζει·
Gbe 9:8	ο τανύσας τον ουρανόν μόνος, και περιπατών ως επ' εδάφους επί θαλάσσης·
Gbe 9:9	ο ποιών Πλειάδα και Έσπερον και Αρκτούρον, και ταμεία νότου·
Gbe 9:10	ο ποιών μεγάλα και ανεξιχνίαστα, ένδοξά τε και εξαίσια, ων ουκ έστιν αριθμός.
Gbe 9:11	εάν υπερβή με, ου μη ίδω· εάν παρέλθη με, ουδ' ως έγνων.
Gbe 9:12	εάν απαλλάξη, τις αποστρέψει ή τις ερεί αυτω· τι εποίησας;
Gbe 9:13	αυτός γαρ απέστραπται οργήν, υπ' αυτού εκάμφθησαν κήτη τα υπ' ουρανόν.
Gbe 9:14	εάν δε μου υπακούσηται, ή διακρινεί τα ρήματά μου·
Gbe 9:15	εάν τε γαρ ω δίκαιος, ουκ εισακούσεταιί μου, του κρίματος αυτού δεηθήσομαι·

Gbe 9:16	εάν τε καλέσω και μη υπακούση, ου πιστεύω ότι εισακήκοέ μου της φωνής.
Gbe 9:17	μη γνώφω με εκτρίψη; πολλά δε μου τα συντρίμματα πεποίηκε διακενής·
Gbe 9:18	ουκ εά γαρ με αναπνεύσαι, ενέπλησε δε με πικρίας.
Gbe 9:19	ότι μεν γαρ ισχύι κρατεί· τις ουν κρίματι αυτού αντιστήσεται;
Gbe 9:20	εάν γαρ ω δίκαιος, το στόμα μου ασεβήσει· εάν τε ω άμεμπτος, σκολιός αποβήσομαι.
Gbe 9:21	είτε γαρ ησέβησα, ουκ οίδα τη ψυχή, πλήν ότι αφαιρείται μου η ζωή.
Gbe 9:22	διό είπον· μέγα και δυνάστην απολλύει οργή,
Gbe 9:23	ότι φαύλοι εν θανάτω εξαισίω, αλλά δίκαιοι καταγελώνται·
Gbe 9:24	παραδédονται γαρ εις χείρας ασεβούς. πρόσωπα κριτών αυτής συγκαλύπτει· ει δε μη αυτός εστι, τις εστιν;
Gbe 9:25	ο δε βίος μου εστιν ελαφρότερος δρομέως· απέδρασαν και ουκ είδσαν.
Gbe 9:26	ή και εστι ναυσίν ίχνος οδού ή αετού πετομένου ζητούντος βοράν;
Gbe 9:27	εάν τε γαρ είπω, επιλήσομαι λαλών, συγκύψας τω προσώπω στενάξω.
Gbe 9:28	σείομαι πάσι τοις μέλεσιν, οίδα γαρ ότι ουκ αθώόν με εάσεις.
Gbe 9:29	επειδή δε ειμι ασεβής, διατί ουκ απέθανον;
Gbe 9:30	εάν γαρ απολούσωμαι χιόνι και αποκαθάρωμαι χερσί καθαράις,
Gbe 9:31	ικανώς εν ρύτω με έβαψας, εβδελύξατο δε με η στολή·
Gbe 9:32	ου γαρ ει άνθρωπος κατ ' εμέ, ω αντικρινούμαι, ίνα έλθωμεν ομοθυμαδόν εις κρίσιν.
Gbe 9:33	είθε ην ο μεσίτης ημών και ελέγχων και διακούων ανά μέσον αμφοτέρων·
Gbe 9:34	απαλλαξάτω απ ' εμού την ράβδον, ο δε φόβος αυτού μη με στροβείτω,
Gbe 9:35	και ου μη φοβηθω, αλλά λαλήσω· ου γαρ ούτω συνεπίσταμαι.
Gbe 10:1	ΚΑΜΝΩΝ τη ψυχή μου, στένων επαφήσω επ ' αυτόν τα ρήματά μου· λαλήσω πικρία ψυχής μου συνεχόμενος
Gbe 10:2	και ερώ προς Κύριον· μη με ασεβείν δίδασκε· και διατί με ούτως έκρινας;
Gbe 10:3	ή καλόν σοι, εάν αδικήσω, ότι απείπω έργα χειρών σου, βουλή δε ασεβών προσέσχες;
Gbe 10:4	ή ωσπερ βροτός ορά καθοράς ή καθώς ορά άνθρωπος βλέψη;
Gbe 10:5	ή ο βίος σου ανθρωπίνος εστιν ή τα έτη σου ανδρός;

Gbe 10:6	ὅτι ανεζήτησας την ανομίαν μου και τας αμαρτίας μου εξιχνίασας;
Gbe 10:7	οἶδας γαρ ὅτι ουκ ησέβησα· αλλά τις εστιν ο εκ των χειρών σου εξαιρούμενος;
Gbe 10:8	αι χεῖρές σου ἐπλάσαν με και ἐποίησάν με, μετά ταῦτα μεταβαλὼν με ἐπαισας.
Gbe 10:9	μνήσθητι ὅτι πηλὸν με ἐπλάσας, εις δε γην με πάλιν ἀποστρέφεις.
Gbe 10:10	ἢ ουχ ὡσπερ γάλα με ἤμελξας, ἐτύρωσας δε με ἴσα τυρω;
Gbe 10:11	δέρμα δε και κρέας με ἐνέδυσας, οστέοις δε και νεύροις με ἐνεείρας.
Gbe 10:12	ζωὴν δε και ἔλεος ἔθου παρ' ἐμοί, η δε ἐπισκοπή σου ἐφύλαξέ μου το πνεῦμα.
Gbe 10:13	ταῦτα ἔχων ἐν σεαυτω οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι, ἀδυνατεῖ δε σοι οὐθέν.
Gbe 10:14	εάν τε γαρ ἀμάρτω, φυλάσσεις με, ἀπό δε ανομίας ουκ ἀθῶν με πεποίηκας.
Gbe 10:15	εάν τε γαρ ἀσεβήσω, οἴμοι· εάν δε ὡ δίκαιος, ου δύναμαι ἀνακύψαι, πλήρης γαρ ατιμίας εἰμι.
Gbe 10:16	αγρεύομαι γαρ ὡσπερ λέων εις σφαγὴν, πάλιν γαρ μεταβαλὼν δεινῶς με ολέκεις
Gbe 10:17	ἐπανακαινίζων ἐπ' ἐμέ την ἔτασίν μου· οργή δε μεγάλη μοι ἐχρήσω, ἐπήγαγες δε ἐπ' ἐμέ πειρατήρια.
Gbe 10:18	ἵνατί οὖν ἐκ κοιλίας με ἐξήγαγες, και ουκ ἀπέθανον, οφθαλμός δε με ουκ εἶδε,
Gbe 10:19	και ὡσπερ ουκ ὦν ἐγενόμην; διατί γαρ ἐκ γαστροῦ εις μνήμα ουκ ἀπηλλάγη;
Gbe 10:20	ἢ ουκ ὀλίγος ἐστίν ο χρόνος του βίου μου; ἔασόν με ἀναπαύσασθαι μικρόν
Gbe 10:21	προ του με πορευθῆναι ὅθεν ουκ ἀναστρέψω, εις γην σκοτεινὴν και γνοφεράν,
Gbe 10:22	εις γην σκότους αἰωνίου, ου ουκ ἐστι φέγγος, ουδέ ορὰν ζωὴν βροτῶν.
Gbe 11:1	ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Σωφάρ ο Μιναῖος λέγει·
Gbe 11:2	ο τα πολλά λέγων, και ἀντακούσεται· ἢ και ο εὐλαλος οἶεται εἶναι δίκαιος; εὐλογημένος γεννητός γυναικός ὀλιγόβιος.
Gbe 11:3	μη πολὺς ἐν ρήμασι γίνου, ου γαρ εστιν ο ἀντικρινόμενός σοι·
Gbe 11:4	μη γαρ λέγε ὅτι καθαρός εἰμι τοις ἔργοις και ἀμεμπτος ἐναντίον αὐτοῦ.
Gbe 11:5	ἀλλά Πως ἀν ο Κύριος λαλήσαι προς σε, και ἀνοίξει χεῖλη αὐτοῦ μετά σου;
Gbe 11:6	εἶτα ἀναγγελεῖ σοι δύναμιν σοφίας, ὅτι διπλούς ἐσται των κατὰ σε· και τότε γνώση ὅτι ἀξιά σοι ἀπέβη ἀπό Κυρίου ὦν ἡμάρτηκας.
Gbe 11:7	ἢ ἶχνος Κυρίου εὐρήσεις ἢ εις τα ἔσχατα ἀφίκου, α ἐποίησεν ο Παντοκράτωρ;
Gbe 11:8	υψηλός ο ουρανός, και τι ποιήσεις; βαθύτερα δε των ἐν ἄδου τι οἶδας;

Gbe 11:9	ή μακρότερα μέτρου γης ή εύρους θαλάσσης;
Gbe 11:10	εάν δε καταστρέψη τα πάντα, τις ερεί αυτω· τι εποίησας;
Gbe 11:11	αυτός γαρ οίδεν έργα ανόμων, ιδών δε άτοπα ου παρόψεται.
Gbe 11:12	άνθρωπος δε άλλως νήχεται λόγοις, βροτός δε γεννητός γυναικός ίσα όνω ερημίτη.
Gbe 11:13	ει γαρ συ καθαράν έθου την καρδιαν σου, υπτιάζεις δε χείρας προς αυτόν,
Gbe 11:14	ει άνομόν τι εστιν εν χερσί σου, πόρρω ποιήσον αυτό από σου, αδικία δε εν διαίτη σου μη αυλισθήτω.
Gbe 11:15	ούτως γαρ αναλάμψει σου το πρόσωπον ωσπερ ύδωρ καθαρόν, εκδύση δε ρύπον, και ου μη φοβηθής·
Gbe 11:16	και τον κόπον επιλήση ωσπερ κύμα παρελθόν και ου πτοηθήση.
Gbe 11:17	η δε ευχή σου ωσπερ εωσφόρος, εκ δε μεσημβρίας ανατελεί σοι ζωή·
Gbe 11:18	πεποιθώς τε έση ότι έστι σοι ελπίς, εκ δε μερίμνης και φροντίδος αναφανείται σοι ειρήνη.
Gbe 11:19	ησυχάσεις γαρ, και ου έσται ο πολεμών σε· μεταβαλόμενοι δε πολλοί σου δεηθήσονται.
Gbe 11:20	σωτηρία δε αυτους απολείψει· η γαρ ελπίς αυτών απώλεια, οφθαλμοί δε ασεβών τακήσονται.
Gbe 12:1	ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Ιώβ λέγει·
Gbe 12:2	είτα υμείς εστε άνθρωποι· ή μεθ ' υμών τελευτήσει σοφία.
Gbe 12:3	καμοί μεν καρδιά καθ ' υμάς εστι·
Gbe 12:4	δίκαιος γαρ ανήρ και άμεμπτος εγεννήθη εις χλεύασμα·
Gbe 12:5	εις χρόνον γαρ τακτόν ητοίμαστο πεσείν υπό άλλων, οίκους τε αυτού εκπορθείσθαι υπό ανόμων. ου μην δε αλλά μηδείς πεποιθέτω πονηρός ων αθως έσεσθαι,
Gbe 12:6	όσοι παροργίζουσι τον Κύριον, ως ουχί και έτασις αυτών έσται.
Gbe 12:7	αλλά δη ερώτησον τετράποδα εάν σοι είπωσι, πετεινά δε ουρανού εάν σοι απαγγείλωσιν·
Gbe 12:8	εκδιήγησαι γη, εάν σοι φράση, και εξηγήσονται σοι οι ιχθύες της θαλάσσης.
Gbe 12:9	τις ουν ουκ έγνω εν πάσι τούτοις ότι χείρ Κυρίου εποίησε ταύτα;
Gbe 12:10	ει μη εν χειρί αυτού ψυχή πάντων ζώντων και πνεύμα παντός ανθρώπου;
Gbe 12:11	ους μεν γαρ ρήματα διακρίνει, λάρυγξ δε σίτα γεύεται.

Gbe 12:12	εν πολλω χρόνω σοφία, εν δε πολλω βίω επιστήμη.
Gbe 12:13	παρ ' αυτω σοφία και δύναμις, αυτω βουλή και σύνεσις.
Gbe 12:14	εάν καταβάλη, τις οικοδομήσει; εάν κλείση κατ ' ανθρώπων, τις ανοίξει;
Gbe 12:15	εάν κωλύση το ύδωρ, ξηρανεί την γην· εάν δε επαφή, απώλεσεν αυτήν καταστρέψας.
Gbe 12:16	παρ ' αυτω κράτος και ισχύς, αυτω επιστήμη και σύνεσις.
Gbe 12:17	διάγων βουλευτάς αιχμαλώτους, κριτάς δε γης εξέστησε.
Gbe 12:18	καθιζάνων βασιλείς επί θρόνους και περιέδησε ζώνη οσφύας αυτών.
Gbe 12:19	εξαποστέλλον ιερείς αιχμαλώτους, δυνάστας δε γης κατέστρεψε.
Gbe 12:20	διαλλάσων χείλη πιστών, σύνεσιν δε πρεσβυτέρων έγνω.
Gbe 12:21	εκχέων ατιμίαν επ ' άρχοντας, ταπεινούς δε ιάσατο.
Gbe 12:22	ανακαλύπτων βαθέα εκ σκότους, εξήγαγε δε εις φως σκιάν θανάτου.
Gbe 12:23	πλανών έθνη και απολλύων αυτά, καταστρωνύων έθνη και καθοδηγών αυτά.
Gbe 12:24	διαλλάσων καρδιάς αρχόντων γης, επλάνησε δε αυτούς εν οδω, ή ουκ ήδεισαν.
Gbe 12:25	ψηλαφήσασαν σκότος και μη φως, πλανηθείησαν δε ωσπερ ο μεθύων.
Gbe 13:1	ΙΔΟΥ ταύτα εώρακέ μου ο οφθαλμός και ακήκοέ μου το ους·
Gbe 13:2	και οίδα όσα και υμείς επίστασθε, και ουκ ασυνετώτερός ειμι υμών.
Gbe 13:3	ου μην δε αλλ ' εγώ προς Κύριον λαλήσω, ελέγξω δε εναντίον αυτού εάν βούληται.
Gbe 13:4	υμείς δε εστε ιατροί άδικοι και ιαταί κακών πάντες.
Gbe 13:5	είη δε υμίν κωφεύσαι, και αποβήσεται υμίν εις σοφίαν.
Gbe 13:6	ακούσατε έλεγchon του στόματός μου, κρίσιν δε χειλέων μου προσέχετε.
Gbe 13:7	πότερον ουκ έναντι Κυρίου λαλείτε, έναντι δε αυτού φθέγγεσθε δόλον;
Gbe 13:8	ή υποστελείσθε; υμείς δε αυτοί κριταί γίνεσθε.
Gbe 13:9	καλόν γε, εάν εξιχνιάση υμάς· ει γαρ τα πάντα ποιούντες προστεθήσεσθε αυτω,
Gbe 13:10	ουθέν ήττον ελέγξει υμάς· ει δε και κρυφή πρόσωπα θαυμάσεσθε,
Gbe 13:11	πότερον ουχί δεινά αυτού στροβήσει υμάς, φόβος δε παρ ' αυτού επιπεσείται υμίν;
Gbe 13:12	αποβήσεται δε υμών το γαυρίαμα ίσα σποδω, το δε σώμα πήλινον.

Gbe 13:13	κωφεύσατε, ίνα λαλήσω και αναπαύσωμαι θυμού
Gbe 13:14	αναλαβών τας σάρκας μου τοις οδούσι, ψυχήν δε μου θήσω εν χειρί.
Gbe 13:15	εάν με χειρώσηται ο δυνάστης, επεί και ήρκται, ή μην λαλήσω και ελέγξω εναντίον αυτού·
Gbe 13:16	και τούτό μοι αποβήσεται εις σωτηρίαν, ου γαρ εναντίον αυτού δόλος εισελεύσεται.
Gbe 13:17	ακούσατε ακούσατε τα ρήματά μου, αναγγελά γαρ υμών ακουόντων.
Gbe 13:18	ιδού εγώ εγγύς ειμι του κρίματός μου, οίδα εγώ ότι δίκαιος αναφανούμαι·
Gbe 13:19	τις γαρ εστιν ο κριθησόμενός μοι, ότι νυν κωφεύσω και εκλείψω;
Gbe 13:20	δυοίν δε μοι χρήση· τότε από του προσώπου σου ου κρυθήσομαι.
Gbe 13:21	την χείρα απ' εμού απέχου, και ο φόβος σου μη με καταπληστέω.
Gbe 13:22	είτα καλέσεις, εγώ δε σοι υπακούσομαι· ή λαλήσεις, εγώ δε σοι δώσω ανταπόκρισιν.
Gbe 13:23	πόσαι εισίν αι αμαρτίαι μου και ανομίαι μου; δίδαξόν με τίνες εισί.
Gbe 13:24	διατί απ' εμού κρύπτη, ήγησαι δε με υπεναντίον σοι;
Gbe 13:25	ή ως φύλλον κινούμενον υπό ανέμου ευλαβηθήση ή ως χόρτω φερομένω υπό πνεύματος αντίκεισαι μοι;
Gbe 13:26	ότι κατέγραψας κατ' εμού κακά, περιέθηκας δε μοι νεότητος αμαρτίας,
Gbe 13:27	έθου δε μου τον πόδα εν κωλύματι, εφύλαξας δε μου πάντα τα έργα, εις δε ρίζας των ποδών μου αφίκου·
Gbe 13:28	ό παλαιούται ίσα ασκω ή ωσπερ ιμάτιον σητόβρωτον.
Gbe 14:1	ΒΡΟΤΟΣ γαρ γεννητός γυναικός ολιγόβιος και πλήρης οργής
Gbe 14:2	ή ωσπερ άνθος ανθήσαν εξέπεσεν, απέδρα δε ωσπερ σκιά και ου μη στη.
Gbe 14:3	ουχί και τούτου λόγον εποίησω και τούτον εποίησας εισελθείν εν κρίματι ενώπιόν σου;
Gbe 14:4	τις γαρ καθαρός έσται από ρύπου; αλλ' ουθείς,
Gbe 14:5	εάν και μία ημέρα ο βίος αυτού επί της γης, αριθμητοί δε μήνες αυτού παρ' αυτού· εις χρόνον έθου, και ου μη υπερβή.
Gbe 14:6	απόστα απ' αυτού, ίνα ησυχάση και ευδοκήση τον βίον ωσπερ ο μισθωτός.
Gbe 14:7	έστι γαρ δένδρω ελπίς· εάν γαρ εκκοπή, έτι επανθήσει, και ο ράδαμος αυτού ου μη εκλίπη·

Gbe 14:8	εάν γαρ γηράση εν γη η ρίζα αυτού, εν δε πέτρα τελευτήση το στέλεχος αυτού,
Gbe 14:9	από οσμής ύδατος ανθήσει, ποιήσει δε θερισμόν ωσπερ νεόφυτον.
Gbe 14:10	ανήρ δε τελευτήσας ώχετο, πεσών δε βροτός ουκέτι εστί·
Gbe 14:11	χρόνω γαρ σπανίζεται θάλασσα, ποταμός δε ερημωθείς εξηράνθη·
Gbe 14:12	άνθρωπος δε κοιμηθείς ου μη αναστη, έως αν ο ουρανός ου μη συρραφή· και ουκ εξυπνισθήσονται εξ ύπνου αυτών.
Gbe 14:13	ει γαρ όφελον εν άδη με εφύλαξας, έκρουψας δε με έως αν παύσηταί σου η οργή και τάξη μοι χρόνον, εν ω μνειάν μου ποιήση·
Gbe 14:14	εάν γαρ αποθάνη άνθρωπος, ζήσεται συντελέσας ημέρας του βίου αυτού· υπομενώ έως αν πάλιν γένωμαι.
Gbe 14:15	είτα καλέσεις, εγώ δε σοι υπακούσομαι, τα δε έργα των χειρών σου μη αποποιού.
Gbe 14:16	ηρίθμησας δε μου τα επιτηδεύματα, και ου μη παρέλθη σε ουδέν των αμαρτιών μου·
Gbe 14:17	εσφράγισας δε μου τας ανομίας εν βαλλαντίω, επεσημήνω δε, ει τι άκρων παρέβην.
Gbe 14:18	και πλήν όρος πίπτον διαπεσείται, και πέτρα παλαιωθήσεται εκ του τόπου αυτής.
Gbe 14:19	λίθους ελέαναν ύδατα, και κατέκλυσεν ύδατα ύπτια του χώματος της γης· και υπομονήν ανθρώπου απώλεσας.
Gbe 14:20	ώσας αυτόν εις τέλος, και ώχετο· επέστησας αυτω το πρόσωπον, και εξαπέστειλας·
Gbe 14:21	πολλών δε γενομένων των υιών αυτού, ουκ οίδεν, εάν δε ολίγοι γένωνται, ουκ επίσταται·
Gbe 14:22	αλλ' ή αι σάρκες αυτού ήλγησαν, η δε ψυχή αυτού επένθησεν.
Gbe 15:1	ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Ελιφάζ ο Θαϊμανίτης λέγει·
Gbe 15:2	πότερον σοφός απόκρισιν δώσει συνέσεως πνεύμα και ενέπλησε πόνον γαστρος
Gbe 15:3	ελέγχων εν ρήμασιν, οίς ου δεί, και εν λόγοις, οίς ουδέν όφελος;
Gbe 15:4	ου και συ απεποιήσω φόβον, συνετελέσω δε ρήματα τοιαύτα έναντι του Κυρίου;
Gbe 15:5	ένοχος ει ρήμασι στόματός σου, ουδέ διεκρινας ρήματα δυναστών.
Gbe 15:6	ελέγξαι σε το σόν στόμα και μη εγώ, τα δε χείλη σου καταμαρτυρήσουσί σου·
Gbe 15:7	τι γαρ; μη πρώτος ανθρώπων εγεννήθης; ή προ θινών επάγης;
Gbe 15:8	ή σύνταγμα Κυρίου ακήκοας, ή συμβούλω σοι εχρήσατο ο Θεός, εις δε σε

	αφίκετο σοφία;
Gbe 15:9	τι γαρ οίδας, ό ουκ οίδαμεν; ή τι συνίεις συ, ό ου και ημείς;
Gbe 15:10	και γε πρεσβύτης και γε παλαιός εν ημίν, βαρύτερος του πατρός σου ημέραις.
Gbe 15:11	ολίγα ων ημάρτηκας μεμαστίγωσαι, μεγάλως υπερβαλλόντως λελάληκας.
Gbe 15:12	τι ετόλμησεν η καρδιά σου, ή τι υπένεγκαν οι οφθαλμοί σου;
Gbe 15:13	ότι θυμόν έρρηξας έναντι Κυρίου, εξήγαγες δε εκ στόματος ρήματα τοιαύτα.
Gbe 15:14	τις γαρ ων βροτός, ό έσται άμεμπτος, ή ως εσόμενος δίκαιος γεννητός γυναικός;
Gbe 15:15	ει κατά αγίων ου πιστεύει, ουρανός δε ου καθαρός εναντίον αυτού;
Gbe 15:16	έα δε εβδελυγμένος και ακάθατος ανήρ, πίνων αδικίας ίσα ποτω·
Gbe 15:17	αναγγελώ δε σοι, άκουέ μου· α δη εώρακα, αναγγελώ σοι,
Gbe 15:18	α σοφοί ερούσι και ουκ έκρουσαν πατέρες αυτών·
Gbe 15:19	αυτοίς μόνοις εδόθη η γη, και ουκ επήλθεν αλλογενής επ' αυτούς.
Gbe 15:20	πας ο βίος ασεβούς εν φροντίδι, έτη δε αριθμητά δεδομένα δυνάστη,
Gbe 15:21	ο δε φόβος αυτού εν ωσίν αυτού· όταν δοκή ήδη ειρηνεύειν, ήξει αυτού η καταστροφή.
Gbe 15:22	μη πιστευέτω αποστραφήναι από σκότους· εντέταλται γαρ ήδη εις χείρας σιδήρου,
Gbe 15:23	κατατέτακται δε εις σίτα γυψίν· οίδε δε εν εαυτω ότι μένει εις πτώμα. ημέρα δε σκοτεινή αυτόν στροβήσει,
Gbe 15:24	ανάγκη δε και θλίψις αυτόν καθέξει ωσπερ στρατηγός πρωτοστάτης πίπτων.
Gbe 15:25	ότι ήρκε χείρας εναντίον του Κυρίου, έναντι δε Κυρίου παντοκράτορος ετραχηλίασεν,
Gbe 15:26	έδραμε δε εναντίον αυτού ύβρει εν πάχει νώτου ασπίδος αυτού,
Gbe 15:27	ότι εκάλυψε το πρόσωπον αυτού εν στέατι αυτού και εποίησε περιστόμιον επί των μηρίων.
Gbe 15:28	αυλισθείη δε πόλεις ερήμους, εισέλθοι δε εις οίκους οικήτους· α δε εκείνοι ητοίμασαν, άλλοι αποίσονται.
Gbe 15:29	ούτε μη πλουτισθή, ούτε μη μείνη αυτού τα υπάρχοντα, ου μη βάλη επί την γην σκιάν
Gbe 15:30	ουδέ μη εκφύγη το σκότος. τον βλαστόν αυτού μαράναι άνεμος, εκπέσοι δε αυτού το άνθος.

Gbe 15:31	μη πιστευέτω ότι υπομενεΐ, κενά γαρ αποβήσεται αυτω·
Gbe 15:32	η τομή αυτού προ ωρας φθαρήσεται, και ο ράδαμνος αυτού ου μη πυκάση·
Gbe 15:33	τρυγηθείη δε ως όμβραξ προς ωρας, εκπέσοι δε ως άνθος ελαίας.
Gbe 15:34	μαρτύριον γαρ ασεβούς θάνατος, πυρ δε καύσει οίκους δωροδεκτών.
Gbe 15:35	εν γαστρί δε λήψεται οδύνας, αποβήσεται δε εαυτω κενά, η δε κοιλία αυτού υποίσει δόλον.
Gbe 16:1	ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Ιώβ λέγει·
Gbe 16:2	ακήκοα τοιαύτα πολλά, παρακλήτορες κακών πάντες.
Gbe 16:3	τι γαρ; μη τάξις εστί ρήμασι πνεύματος; ή τι παρενοχλήσει σοι, ότι αποκρίνη;
Gbe 16:4	καγώ καθ ' υμάς λαλήσω, ει υπέκειτό γε η ψυχή υμών αντί της εμής· είτ ' εναλούμαι υμίν ρήμασι, κινήσω δε καθ ' υμών κεφαλήν·
Gbe 16:5	είη δε ισχύς εν τω στόματί μου, κίνησιν δε χειλέων ου φείσομαι.
Gbe 16:6	εάν γαρ λαλήσω, ουκ αλήσω το τραύμα· εάν δε και σιωπήσω, τι έλαττον τρωθήσομαι;
Gbe 16:7	νυν δε κατάκοπόν με πεποίηκε, μωρόν, σεσηπότα,
Gbe 16:8	και επελάβου μου, εις μαρτύριον εγενήθη· και ανέστη εν εμοί το ψεύδος μου, κατά πρόσωπόν μου ανταπεκρίθη.
Gbe 16:9	οργή χρησάμενος κατέβαλέ με, έβρουξεν επ ' εμέ τους οδόντας, βέλη πειρατών αυτού επ ' εμοί έπεσεν.
Gbe 16:10	ακίσιν οφθαλμών ενήλατο, οξει έπαισέ με εις τα γόνατα, ομοθυμαδόν δε κατέδραμον επ ' εμοί·
Gbe 16:11	παρέδωκε γαρ με ο Κύριος εις χείρας αδικων, επί δε ασεβέσιν έρριψέ με.
Gbe 16:12	ειρηνεύοντα διεσκέδασέ με, λαβών με της κόμης διέτιλε, κατέστησέ με ωσπερ σκοπόν.
Gbe 16:13	εκύκλωσάν με λόγχαις βάλλοντες εις νεφρούς μου, ου φειδόμενοι εξέχεαν εις την γην την χολήν μου·
Gbe 16:14	κατέβαλόν με πτώμα επί πτώματι, έδραμον προς με δυνάμενοι.
Gbe 16:15	σάκκον έρραψαν επί βύρσης μου, το δε σθένος μου εν γη εσβέσθη.
Gbe 16:16	η γαστήρ μου συγκέκαυται από κλαυθμού, επί δε βλεφάροις μου σκιά.
Gbe 16:17	άδικον δε ουδέν ην εν χερσί μου, ευχή δε μου καθαρά.
Gbe 16:18	γη, μη επικαλύψη εφ ' αίματι της σαρκός μου, μηδέ είη τόπος τη κραυγή μου.

Gbe 16:19	και νυν ιδού εν ουρανοίς ο μάρτυς μου, ο δε συνίστωρ μου εν υψίστοις.
Gbe 16:20	αφίκοιτό μου η δέησις προς Κύριον, έναντι δε αυτού στάζοι μου ο οφθαλμός.
Gbe 16:21	είη δε έλεγχος ανδρί έναντι Κυρίου και υιω ανθρωπου τω πλησίον αυτού.
Gbe 16:22	έτη δε αριθμητά ήκασιν, οδω δε, ή ουκ επαναστραφήσομαι, πορεύσομαι.
Gbe 17:1	ΟΛΕΚΟΜΑΙ πνεύματι φερόμενος, δέομαι δε ταφής και ου τυγχάνω.
Gbe 17:2	λίσσομαι κάμνων, και τι ποιήσας;
Gbe 17:3	έκλεψαν δε μου τα υπάρχοντα αλλότριοι. τις εστιν ούτος; τη χειρί μου συνδεθήτω.
Gbe 17:4	ότι καρδιαν αυτών έκρουψας από φρονήσεως, δια τούτο ου μη υψώσης αυτούς.
Gbe 17:5	τη μερίδι αναγγελεί κακίας, οφθαλμοί δε εφ ' υιοίς ετάκησαν.
Gbe 17:6	έθου δε με θρύλημα εν έθνεσι, γέλωσ δε αυτοίς απέβην·
Gbe 17:7	πεπώρωνται γαρ από οργής οι οφθαλμοί μου, πεπολιόρκημαι μεγάλως υπό πάντων.
Gbe 17:8	θαύμα έσχεν αληθινούς επί τούτω, δίκαιος δε επί παρανόμω επανασταίη·
Gbe 17:9	σχοίη δε πιστός την εαυτού οδόν, καθαρός δε χείρας αναλάβοι θάρσος.
Gbe 17:10	ου μην δε αλλά πάντες ερείδετε, και δεύτε δη, ου γαρ ευρίσκω εν υμίν αληθές.
Gbe 17:11	αι ημέραι μου παρήλθον εν βρόμω, εράγη δε τα άρθρα της καρδιάς μου.
Gbe 17:12	νύκτα εις ημέραν έθηκα, φως εγγύς από προσώπου σκότους·
Gbe 17:13	εάν γαρ υπομείνω, άδης μου ο οίκος, εν δε γνώφω έστρωταί μου η στρωμνή.
Gbe 17:14	θάνατον επεκαλεσάμην πατέρα μου είναι, μητέρα δε μου και αδελφήν σαπρίαν.
Gbe 17:15	που ουν μου έτι εστιν η ελπίς; ή τα αγαθά μου όψομαι;
Gbe 17:16	ή μετ ' εμού εις άδην καταβήσομαι, ή ομοθυμαδόν επί χώματος καταβησόμεθα;
Gbe 18:1	ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Βαλδάδ ο Σαυχίτης λέγει·
Gbe 18:2	μέχρι τίνος ου παύση; επίσχεσ, ίνα και αυτοί λαλήσωμεν.
Gbe 18:3	διατί δε ωσπερ τετράποδα σεσιωπήκαμεν εναντίον σου;
Gbe 18:4	κέχρηταί σοι οργή· τι γαρ; εάν συ αποθάνης, αοίκητος η υπ ' ουρανόμ; ή καταστραφήσεται όρη εκ θεμελίωμ;
Gbe 18:5	και φως ασεβών σβεσθήσεται, και ουκ αποβήσεται αυτών η φλόξ·
Gbe 18:6	το φως αυτού σκότος εν διαίτη, ο δε λύχνος επ ' αυτω σβεσθήσεται.

Gbe 18:7	θηρεύσαισαν ελάχιστοι τα υπάρχοντα αυτού, σφάλαι δε αυτού η βουλή.
Gbe 18:8	εμβέβληται δε ο πούς αυτού εν παγίδι, εν δικτύω ελιχθείη.
Gbe 18:9	έλθοισαν δε επ ' αυτόν παγίδες, κατισχύσει επ ' αυτόν διψώντας.
Gbe 18:10	κέκρυπται εν τη γη σχοινίον αυτού και η σύλληψις αυτού επί τρίβων.
Gbe 18:11	κύκλω ολέσαισαν αυτόν οδύναι, πολλοί δε περί πόδα αυτού έλθοισαν
Gbe 18:12	εν λιμω στενω. πτώμα δε αυτω ητοιμάσται εξαίσιον.
Gbe 18:13	βρωθείησαν αυτού κλώνες ποδών, κατέδεται δε αυτού τα ωραία θάνατος.
Gbe 18:14	εκραγείη δε εκ διαίτης αυτού ίασις, σχοίη δε αυτόν ανάγκη αιτία βασιλική.
Gbe 18:15	κατασκηνώσει εν τη σκηνή αυτού εν νυκτί αυτού, κατασπαρήσονται τα ευπρεπή αυτού θείω.
Gbe 18:16	υποκάτωθεν αι ρίζαι αυτού ξηρανθήσονται, και επάνωθεν επιπεσείται θερισμός αυτού.
Gbe 18:17	το μνημόσυνον αυτού απόλοιτο εκ γης, και υπάρξει όνομα αυτω επί πρόσωπον εξωτέρω.
Gbe 18:18	απόσειεν αυτόν εκ φωτός εις σκότος.
Gbe 18:19	ουκ έσται επίγνωστος εν λαω αυτού, ουδέ σεσωσμένος εν τη υπ ' ουρανόν ο οίκος αυτού,
Gbe 18:20	αλλ ' εν τοις αυτού ζήσονται έτεροι. επ ' αυτω εστέναξαν έσχατοι, πρώτους δε έσχε θαύμα.
Gbe 18:21	ούτοί εισιν οι οίκοι αδίκων, ούτος δε ο τόπος των μη ειδότων τον Κύριον.
Gbe 19:1	ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Ιώβ λέγει·
Gbe 19:2	έως τίνος έγκοπον ποιήσετε ψυχήν μου και καθαιρείτέ με λόγοις; γνώτε μόνον ότι ο Κύριος εποίησέ με ούτως·
Gbe 19:3	καταλαλείτέ μου, ουκ αισχυνόμενοι με επίκεισθέ μοι.
Gbe 19:4	ναί δη επ ' αληθείας εγώ επλανήθην, παρ ' εμοί δε αυλίζεται πλάνος λαλήσαι ρήματα, α ουκ έδει, τα δε ρήματά μου πλανάται και ουκ επί καιρού.
Gbe 19:5	έα δε ότι επ ' εμοί μεγαλύνεσθε, ενάλλεσθε δε μοι ονειδει.
Gbe 19:6	γνώτε ουν ότι Κύριός εστιν ο ταράξας, οχύρωμα δε αυτού επ ' εμέ ύψωσεν.
Gbe 19:7	ιδού γελώ ονειδει και ου λαλήσω· κεκράξομαι, και ουδαμού κρίμα.
Gbe 19:8	κύκλω περιωκοδόμημαι, και ου μη διαβώ, επί πρόσωπόν μου σκότος έθετο.
Gbe 19:9	την δε δόξαν απ ' εμού εξέδυσεν, αφείλε δε στέφανον από κεφαλής μου.

Gbe 19:10	διέσπασέ με κύκλω και ωχόμην· εξέκοψε δε ωσπερ δένδρον την ελπίδα μου.
Gbe 19:11	δεινώς δε μοι οργή εχρήσατο, ηγήσατο δε με ωσπερ εχθρόν.
Gbe 19:12	ομοθυμαδόν δε ήλθον τα πειρατήρια αυτού επ ' εμοί, ταις οδοίς μου εκύκλωσαν εγκάθετοι.
Gbe 19:13	απ ' εμού αδελφοί μου απέστησαν, έγνωσαν αλλοτρίους ή εμέ· φίλοι δε μου ανελεήμονες γεγόνασιν.
Gbe 19:14	ου προσεποιήσαντό με οι εγγύτατοί μου, και οι ειδότες μου το όνομα επελάθοντό μου.
Gbe 19:15	γείτονες οικίας θεράπαιναί τέ μου, αλλογενής ήμην εναντίον αυτών.
Gbe 19:16	θεράποντά μου εκάλεσα, και ουχ υπήκουσε· στόμα δε μου εδέετο.
Gbe 19:17	και ικέτευσον την γυναίκά μου, προσεκαλούμην δε κολακεύων υιούς παλλακίδων μου·
Gbe 19:18	οι δε εις τον αιώνά με απεποιήσαντο· όταν αναστώ, κατ ' εμού λαλούσιν.
Gbe 19:19	εβδελύξαντό με οι ιδόντες με· ους δη ηγαπήκειν, επανέστησάν μοι.
Gbe 19:20	εν δέρματί μου εσάπησαν αι σάρκες μου, τα δε οστά μου εν οδούσιν έχεται.
Gbe 19:21	ελεήσατέ με, ελεήσατέ με, ω φίλοι, χείρ γαρ Κυρίου η αψαμένη μου εστι.
Gbe 19:22	διατί με διώκετε ωσπερ και ο Κύριος; από δε σαρκών μου ουκ εμπίπλασθε;
Gbe 19:23	τις γαρ αν δοίη γραφήναι τα ρήματά μου, τεθήναι δε αυτά εν βιβλίω εις τον αιώνα;
Gbe 19:24	εν γραφείω σιδηρω και μολίβω ή εν πέτραις εγγλυφήναι;
Gbe 19:25	οίδα γαρ ότι αένναός εστιν ο εκλύειν με μέλλων επί γης,
Gbe 19:26	αναστήσει δε το δέρμα μου το αναντλούν ταύτα· παρά γαρ Κυρίου ταύτά μοι συνετελέσθη,
Gbe 19:27	α εγώ εμαντω συνεπίσταμαι, α ο οφθαλμός μου εώρακε και ουκ άλλος, πάντα δε μοι συνετελέσθαι εν κόλπω.
Gbe 19:28	ει δε και ερείτε· τι ερούμεν έναντι αυτού; και ρίζαν λόγου ευρήσομεν εν αυτω·
Gbe 19:29	ευλαβήθητε δη και υμείς από επικαλύμματος, θυμός γαρ επ ' ανόμους επελεύσεται, και τότε γνώσονται που εστιν αυτών η ύλη.
Gbe 20:1	ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Σωφάρ ο Μιναίος λέγει·
Gbe 20:2	ουχ ούτως υπελάμβανον αντερείν σε ταύτα, και ουχί συνίετε μάλλον ή και εγώ.
Gbe 20:3	παιδείαν εντροπής μου ακούσομαι, και πνεύμα εκ της συνέσεως αποκρίνεταιί μοι.

Gbe 20:4	μη ταύτα έγνως από του έτι, αφ' ου ετέθη άνθρωπος επί της γης;
Gbe 20:5	ευφροσύνη γαρ ασεβών πτώμα εξαίσιον, χαρμονή δε παρανόμων απώλεια,
Gbe 20:6	εάν αναβή εις ουρανόν αυτού τα δώρα, η δε θυσία αυτού νεφών άψηται·
Gbe 20:7	όταν γαρ δοκή ήδη κατεστηρίχθαι, τότε εις τέλος απολείται· οι δε ειδότες αυτόν ερούσι· που εστιν;
Gbe 20:8	ωσπερ ενύπνιον εκπετασθέν ου μη ευρεθή, έπτη δε ωσπερ φάσμα νυκτερινόν.
Gbe 20:9	οφθαλμός παρέβλεψε και ου προσθήσει, και ουκέτι προσνοήσει αυτόν ο τόπος αυτού.
Gbe 20:10	τους υιούς αυτού ολέσασαν ήττονες, αι δε χείρες αυτού πυρσεύσασαν οδύνας.
Gbe 20:11	οστά αυτού ενεπλήσθησαν νεότητος αυτού, και μετ' αυτού επί χώματος κοιμηθήσεται.
Gbe 20:12	εάν γλυκανθή εν στόματι αυτού κακία, κρύψει αυτήν υπό την γλώσσαν αυτού·
Gbe 20:13	ου φείσεται αυτής και ουκ εγκαταλείψει αυτήν και συνάξει αυτήν εν μέσω του λάρυγγος αυτού,
Gbe 20:14	και ου μη δυνηθή βοηθήσαι εαυτω· χολή ασπίδος εν γαστρί αυτού.
Gbe 20:15	πλούτος αδικως συναγόμενος εξεμεθήσεται, εξ οικίας αυτού εξελκύσει αυτόν άγγελος,
Gbe 20:16	θυμόν δε δρακόντων θηλάσειεν, ανέλοι δε αυτόν γλώσσα όφεως.
Gbe 20:17	μη ίδοι άμελξιν νομάδων, μηδέ νομάς μέλιτος και βουτύρου.
Gbe 20:18	εις κενά και μάταια εκοπίασε, πλούτον εξ ου ου γεύσεται, ωσπερ στρίφνος αμάσητος, ακατάποτος·
Gbe 20:19	πολλών γαρ δυνατών οίκους έθλασε, διαίταν δε ήρπασε, και ουκ έστησεν.
Gbe 20:20	ουκ έστιν αυτού σωτηρία τοις υπάρχουσιν, εν επιθυμία αυτού ου σωθήσεται.
Gbe 20:21	ουκ έστιν υπόλειμμα τοις βρώμασιν αυτού, δια τούτο ουκ ανθήσει αυτού τα αγαθά.
Gbe 20:22	όταν δε δοκή ήδη πεπληρώσθαι, θλιβήσεται, πάσα δε ανάγκη επ' αυτόν επελεύσεται.
Gbe 20:23	ει πως πληρώσαι γαστέρα αυτού, επαποστείλαι επ' αυτόν θυμόν οργής, νίψαι επ' αυτόν οδύνας·
Gbe 20:24	και ου μη σωθή εκ χειρός σιδήρου, τρώσαι αυτόν τόξον χάλκειον·
Gbe 20:25	διεξέλθοι δε δια σώματος αυτού βέλος, αστραπαί δε εν διαίταις αυτού· περιπατήσασαν επ' αυτω φόβοι,

Gbe 20:26	παν δε σκότος αυτω υπομείναι· κατέδεται αυτόν πυρ άκαυστον, κακώσαι δε αυτού επήλυτος τον οίκον.
Gbe 20:27	ανακαλύψαι δε αυτού ο ουρανός τας ανομίας, γη δε επανασταίη αυτω.
Gbe 20:28	ελκύσαι τον οίκον αυτού απώλεια εις τέλος, ημέρα οργής επέλθοι αυτω.
Gbe 20:29	αύτη η μερίς ανθρωπου ασεβούς παρά Κυρίου, και κτήμα υπαρχόντων αυτω παρά του επισκόπου.
Gbe 21:1	ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Ιώβ λέγει·
Gbe 21:2	ακούσατε ακούσατέ μου των λόγων, ίνα μη ή μοι παρ ' υμών αύτη η παράκλησις.
Gbe 21:3	άρατέ με, εγώ δε λαλήσω, είτ ' ου καταγελάσετε μου.
Gbe 21:4	τι γαρ; μη ανθρωπου μου η έλεγξις; ή διατί ου θυμωθήσομαι;
Gbe 21:5	εισβλέψαντες εις εμέ θαυμάσετε χείρα θέντες επί σιαγόνη·
Gbe 21:6	εάν τε γαρ μνησθώ, εσπούδακα, έχουσι δε μου τας σάρκας οδύναι.
Gbe 21:7	διατί ασεβείς ζώσι, πεπαλαίονται δε και εν πλούτω;
Gbe 21:8	ο σπόρος αυτών κατά ψυχήν, τα δε τέκνα αυτών εν οφθαλμοίς.
Gbe 21:9	οι οίκοι αυτών ευθηνούσι, φόβος δε ουδαμού, μάστιξ δε παρά Κυρίου ουκ έστιν επ ' αυτοίς.
Gbe 21:10	η βούς αυτών ουκ ωμοτόκησε, διεσώθη δε αυτών εν γαστρί έχουσα και ουκ έσφαλε.
Gbe 21:11	μένουσε δε ως πρόβατα αιώνια, τα δε παιδιά αυτών προσπαιζουσιν
Gbe 21:12	αναλαμβάνοντες ψαλτήριον και κιθάραν και ευφραίνονται φωνή ψαλμού.
Gbe 21:13	συντετέλεσαν δε εν αγαθοίς τον βίον αυτών, εν δε αναπαύσει άδου εκοιμήθησαν.
Gbe 21:14	λέγει δε Κυρίω· απόστα απ ' εμού, οδούς σου ειδέναι ου βούλομαι·
Gbe 21:15	τι ικανός, ότι δουλεύσομεν αυτω; και τις ωφέλεια, ότι απαντήσομεν αυτω;
Gbe 21:16	εν χερσί γαρ ην αυτών τα αγαθά, έργα δε ασεβών ουκ εφορά.
Gbe 21:17	ου μην δε αλλά και ασεβών λύχνος σβεσθήσεται, επελεύσεται δε αυτοίς η καταστροφή, ωδίνες δε αυτούς έξουσιν από οργής.
Gbe 21:18	έσονται δε ωσπερ άχυρα υπ ' ανέμου ή ωσπερ κονιορτός, ον υφείλετο λαίλαψ.
Gbe 21:19	εκλίποι υιούς τα υπάρχοντα αυτού, ανταποδώσει προς αυτόν και γνώσεται.
Gbe 21:20	ίδοισαν οι οφθαλμοί αυτού την εαυτού σφαγήν, από δε Κυρίου μη διασωθείη·

Gbe 21:21	ὅτι το θέλημα αὐτοῦ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀριθμοὶ μηνῶν αὐτοῦ διηρέθησαν.
Gbe 21:22	πότερον οὐχὶ ὁ Κύριός ἐστιν ὁ διδάσκων σύνεσιν καὶ ἐπιστήμην; αὐτός δε φόνους διακρινεῖ;
Gbe 21:23	οὗτος ἀποθανείται ἐν κράτει ἀπλοσύνης αὐτοῦ, ὅλος δε εὐπαθῶν καὶ εὐθηνῶν·
Gbe 21:24	τὰ δε ἐγκατὰ αὐτοῦ πλήρη στέατος, μυελός δε αὐτοῦ διαχείται.
Gbe 21:25	ὁ δε τελευτᾷ ὑπὸ πικρίας ψυχῆς, οὐ φαγῶν οὐδὲν ἀγαθόν.
Gbe 21:26	ομοθυμαδόν δε ἐπὶ γῆς κοιμῶνται, σαπρία δε αὐτοῦ ἐκάλυψεν.
Gbe 21:27	ὥστε οἶδα ὑμᾶς ὅτι τόλμη ἐπέκεισθέ μοι·
Gbe 21:28	ὥστε ερεῖτε· ποῦ ἐστὶν οἶκος ἀρχοντος; καὶ ποῦ ἐστὶν ἡ σκέπη τῶν σκηνωμάτων τῶν ἀσεβῶν;
Gbe 21:29	ἐρωτήσατε παραπορευομένους ὁδόν, καὶ τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ ἀπαλλοτριώσετε·
Gbe 21:30	ὅτι εἰς ἡμέραν ἀπωλείας κουφίζεται ὁ πονηρός, εἰς ἡμέραν ὀργῆς αὐτοῦ ἀπαχθήσονται.
Gbe 21:31	τις ἀπαγγελεῖ ἐπὶ προσώπου αὐτοῦ τὴν ὁδόν αὐτοῦ; καὶ αὐτός ἐποίησε, τις ἀνταποδώσει αὐτῷ;
Gbe 21:32	καὶ αὐτός εἰς τάφους ἀτηνέχθη καὶ ἐπὶ σωρῶν ἠγρύπνησεν.
Gbe 21:33	ἐγλυκάνθησαν αὐτῷ χάλικες χειμάρρου, καὶ ὀπίσω αὐτοῦ πας ἄνθρωπος ἀπελεύσεται, καὶ ἐμπροσθεν αὐτοῦ ἀναρίθμητοι.
Gbe 21:34	Πῶς δε παρακαλεῖτέ με κενά; τὸ δε ἐμὲ καταπαύσασθαι ἀφ' ὑμῶν οὐδέν.
Gbe 22:1	ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Ἐλιφάζ ὁ Θαϊμανίτης λέγει·
Gbe 22:2	πότερον οὐχὶ ὁ Κύριός ἐστιν ὁ διδάσκων σύνεσιν καὶ ἐπιστήμην;
Gbe 22:3	τι γὰρ μέλει τῷ Κυρίῳ, εἴαν σὺ ἦσθα τοῖς ἔργοις ἀμεμπτος; ἢ ὠφέλεια, ὅτι ἀπλώσεις τὴν ὁδόν σου;
Gbe 22:4	ἢ λόγον σου ποιούμενος ἐλέγξει σε, καὶ συνεισελεύσεται σοὶ εἰς κρίσιν;
Gbe 22:5	πότερον οὐχ ἡ κακία σου ἐστὶ πολλή, ἀναρίθμητοι δε σου εἰσὶν αἱ ἀμαρτίαι;
Gbe 22:6	ἠνεχύραζες δε τοὺς ἀδελφούς σου διακενῆς, ἀμφίασιν δε γυμνῶν ἀφείλου·
Gbe 22:7	οὐδέ ὕδωρ διψῶντας ἐπότισας, ἀλλὰ πεινῶντων ἐστέρησας ψωμόν·
Gbe 22:8	εθαύμασας δε τινῶν πρόσωπον, ὠκίσας δε τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς.
Gbe 22:9	χήρας δε ἐξαπέστειλας κενάς, ὀρφανούς δε ἐκάκωσας.
Gbe 22:10	τοιγαροῦν ἐκύκλωσάν σε παγίδες, καὶ ἐσπούδασέ σε πόλεμος ἐξαίσιος.

Gbe 22:11	το φως σοι σκότος απέβη, κοιμηθέντα δε ύδωρ σε εκάλυψε.
Gbe 22:12	μη ουχί ο τα υψηλά ναίων εφορά; τους δε ύβρει φερομένους εταπεινώσε;
Gbe 22:13	και είπας· τι έγνω ο ισχυρός; ή κατά του γνόφου κρινεί;
Gbe 22:14	νεφέλη αποκρυφή αυτού, και ουχ οραθήσεται και γύρον ουρανού διαπορεύεται.
Gbe 22:15	μη τρίβον αιώνιον φυλάξεις, ην επάτησαν άνδρες δίκαιοι,
Gbe 22:16	οί συνελήφθησαν άωροι; ποταμός επιρρέων οι θεμέλιοι αυτών,
Gbe 22:17	οι λέγοντες· Κύριος τι ποιήσει ημίν; ή τι επάξεται ημίν ο Παντοκράτωρ;
Gbe 22:18	ος δε ενέπλησε τους οίκους αυτών αγαθών, βουλή δε ασεβών πόρρω απ' αυτού.
Gbe 22:19	ιδόντες δίκαιοι εγέλασαν, άμεμπτος δε εμυκτήρισεν.
Gbe 22:20	ει μη ηφανίσθη η υπόστασις αυτών, και το κατάλειμμα αυτών καταφάγεται πυρ.
Gbe 22:21	γενού δη σκληρός, εάν υπομείνης· είτα ο καρπός σου έσται εν αγαθοίς.
Gbe 22:22	έκλαβε δε εκ στόματος αυτού εξηγορίαν και ανάλαβε τα ρήματα αυτού εν καρδιά σου.
Gbe 22:23	εάν δε επιστραφής και ταπεινώσης σεαυτόν έναντι Κυρίου, πόρρω εποίησας από διαίτης σου άδικον.
Gbe 22:24	θήση επί χώματι εν πέτρα και ως πέτρα χειμάρρου Σωφίρ.
Gbe 22:25	έσται ουν σου ο Παντοκράτωρ βοηθός από εχθρών, καθαρών δε αποδώσει σε ωσπερ αργύριον πεπτρωμένον.
Gbe 22:26	είτα παρησιασθήση εναντίον Κυρίου αναβλέψας εις τον ουρανόν ιλαρός·
Gbe 22:27	ευξαμένου δε σου προς αυτόν εισακούσεται σου, δώσει δε σοι αποδούναι τας ευχάς·
Gbe 22:28	αποκαταστήσει δε σοι διάιταν δικαιοσύνης, επί δε οδοίς σου έσται φέγγος.
Gbe 22:29	ότι εταπεινώσας σεαυτόν, και ερείς· υπερηφανεύσατο, και κύφοντα οφθαλμοίς σώσει.
Gbe 22:30	ρύσεται αθων, και διασώθητι εν καθαράις χερσί σου.
Gbe 23:1	ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Ιώβ λέγει·
Gbe 23:2	και δη οίδα ότι εκ χειρός μου η έλεγξις εστι, και η χείρ αυτού βαρεία γέγονεν επ' εμω στεναγμω.
Gbe 23:3	τις δ' άρα γνοιή ότι εύροιμι αυτόν και έλθοιμι εις τέλος;
Gbe 23:4	είποιμι δε εμαυτού κρίμα, το δε στόμα μου εμπλήσαι ελέγχων·

Gbe 23:5	γνοιήν δε ιάματα, α μοι ερεί, αισθοίμην δε τίνα μοι απαγγελεί.
Gbe 23:6	και εν πολλή ισχύϊ επελεύσεται μοι, είτα εν απειλή μοι ου χρήσεται·
Gbe 23:7	αλήθεια γαρ και έλεγχος παρ ' αυτού, εξαγάγοι δε εις τέλος το κρίμα μου·
Gbe 23:8	εις γαρ πρώτα πορεύσομαι και ουκέτι ειμί· τα δε επ ' εσχάτοις τι οίδα;
Gbe 23:9	αριστερά ποιήσαντος αυτού και ου κατέσχον· περιβαλεί δεξιά, και ουκ όψεται.
Gbe 23:10	είδε γαρ ήδη οδόν μου, διέκρινε δε με ωσπερ το χρυσίον.
Gbe 23:11	εξελεύσομαι δε εν εντάλμασιν αυτού, οδούς γαρ αυτού εφύλαξα και ου μη εκκλίνω
Gbe 23:12	από ενταλμάτων αυτού και ου μη παρέλθω, εν δε κόλπω μου έκρουσα ρήματα αυτού.
Gbe 23:13	ει δε και αυτός έκρινεν ούτως, τις εστιν ο αντειπών αυτω; ό γαρ αυτός ηθέλησε, και εποίησε.
Gbe 23:14	δια τούτο επ ' αυτω εσπούδακα, νουθετούμενος δε εφρόντισα αυτού.
Gbe 23:15	επί τούτω από προσώπου αυτού κατασπουδασθώ· κατανοήσω και πτοηθήσομαι εξ αυτού.
Gbe 23:16	Κύριος δε εμαλάκυνε την καρδίαν μου, ο δε Παντοκράτωρ εσπούδασέ με·
Gbe 23:17	ου γαρ ήδειν ότι επελεύσεται μοι σκότος, προ προσώπου δε μου εκάλυψε γνώφος.
Gbe 24:1	ΔΙΑΤΙ δε Κύριον έλαθον ώραι,
Gbe 24:2	ασεβείς δε όριον υπερέβησαν ποιόνιον συν ποιμένι αρπάσαντες;
Gbe 24:3	υποζύγιον ορφανών απήγαγον και βούν χήρας ηνεχύρασαν.
Gbe 24:4	εξέκλιναν αδυνάτους εξ οδού δικαίας, ομοθυμαδόν δε εκρύβησαν πραείς γης.
Gbe 24:5	απέβησαν δε ωσπερ όνοι εν αγρω υπέρ εμού εξελθόντες την εαυτών τάξιν· ηδύνθη αυτω άρτος εις νεωτέρους.
Gbe 24:6	αγρόν προ ωρας ουκ αυτών όντα εθέρισαν· αδύνατοι αμπελώνας ασεβών αμισθί και ασιτί ειργάσαντο.
Gbe 24:7	γυμνούς πολλούς εκοίμησαν άνευ ματίων, αμφίασιν δε ψυχής αυτών αφείλαντο.
Gbe 24:8	από ψεκάδων ορέων υγραίνονται, παρά τα μη έχειν εαυτούς σκέπην, πέτραν περιεβάλοντο.
Gbe 24:9	ήρπασαν ορφανόν από μαστού, εκπεπτωκότα δε εταπείνωσαν.
Gbe 24:10	γυμνούς δε εκοίμησαν αδίκως, πεινώντων δε τον ψωμόν αφείλαντο.

Gbe 24:11	εν στενοίς αδίκως ενήδρευσαν, οδόν δε δικαίαν ουκ ήδεισαν.
Gbe 24:12	οί εκ πόλεως και οίκων ιδίων εξεβάλοντο, ψυχή δε νηπίων εστέναξε μέγα.
Gbe 24:13	αυτός δε διατί τούτων επισκοπήν ου πεποιήται; επί γης όντων αυτών και ουκ επέγνωσαν, οδόν δε δικαιοσύνης ουκ ήδεισαν, ουδέ ατραπούς αυτών επορεύθησαν.
Gbe 24:14	γνούς δε αυτών τα έργα παρέδωκεν αυτούς εις σκότος, και νυκτός έσται ως κλέπτης.
Gbe 24:15	και οφθαλμός μοιχού εφύλαξε σκότος λέγων· ου προνοήσει με οφθαλμός, και αποκρυβήν προσώπου έθετο.
Gbe 24:16	διώρουζεν εν σκότει οικίας· ημέρας εσφράγισαν εαυτούς, ουκ επέγνωσαν φως.
Gbe 24:17	ότι ομοθυμαδόν αυτοίς το πρωϊ σκιά θανάτου, ότι επιγνώσεται τάραχος σκιάς θανάτου.
Gbe 24:18	ελαφρός εστιν επί πρόσωπον ύδατος, καταραθειή η μερίς αυτών επί γης, αναφανείη δε τα φυτά αυτών
Gbe 24:19	επί γης ξηρά· αγκαλίδα γαρ ορφανών ήρπασαν.
Gbe 24:20	είτ ' ανεμνήσθη αυτού η αμαρτία, ωσπερ δε ομίχλη δρόσου αφανής εγένετο· αποδοθειή δε αυτω α έπραξε, συντριβειή δε πας άδικος ίσα ξύλω ανιάτω.
Gbe 24:21	στείραν δε ουκ εύ εποίησε και γύναιον ουκ ηλέησε,
Gbe 24:22	θυμω δε κατέστρεψεν αδυνάτους. αναστάς τοιγαρούν ου μη πιστεύση κατά της εαυτού ζωής.
Gbe 24:23	μαλακισθείς μη ελπιζέτω υγιασθήναι, αλλά πεσειται νόσω·
Gbe 24:24	πολλούς γαρ εκάκωσε το ύψωμα αυτού, εμαράνθη δε ωσπερ μολόχη εν καύματι ή ωσπερ στάχυς από καλάμης αυτόματος αποπεσών.
Gbe 24:25	ει δε μη, τις εστιν ο φάμενος ψευδή με λέγειν και θήσει εις ουδέν τα ρήματά μου;
Gbe 25:1	ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Βαλδάδ ο Σαυχίτης λέγει·
Gbe 25:2	τι γαρ προοίμιον ή φόβος παρ ' αυτού ο ποιών την σύμπασαν εν υψίστω;
Gbe 25:3	μη γαρ τις υπολάβοι ότι εστί παρέκλυσις πειραταίς, επί τίνας δε ουκ επελεύσεται ένεδρα παρ ' αυτού;
Gbe 25:4	Πως γαρ έσται δίκαιος βροτός έναντι Κυρίου; ή τις αν αποκαθαρίσαι αυτόν γεννητός γυναικός;
Gbe 25:5	ει σελήνη συντάσσει, και ουκ επιφάύσκει, άστρα δε ου καθαρά εναντίον αυτού.
Gbe 25:6	έα δε, άνθρωπος σαπρία και υιος ανθρωπου σκώληξ.
Gbe 26:1	ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Ιώβ λέγει·

Gbe 26:2	τίνοι πρόσκεισαι ή τίνοι μέλλεις βοηθείν; πότερον, ουχ ω πολλή ισχύς και ω βραχίων κραταιός εστι;
Gbe 26:3	τίνοι συμβεβούλευσαι; ουχ ω πάσα σοφία; τίνοι επακολουθήσεις; ουχ ω μεγίστη δύναμις;
Gbe 26:4	τίνοι ανήγγειλας ρήματα; πνοή δε τίνος εστίν η ελθούσα εκ σου;
Gbe 26:5	μη γίγαντες μαιωθήσονται υποκάτωθεν ύδατος και των γειτόνων αυτού;
Gbe 26:6	γυμνός ο άδης ενώπιον αυτού, και ουκ έστι περιβόλαιον τη απωλεία.
Gbe 26:7	εκτείνων βορέαν επ ' ουδέν, κρεμάζων γην επί ουδενός·
Gbe 26:8	δεσμεύων ύδωρ εν νεφέλαις αυτού, και ουκ ερράγη νέφος υποκάτω αυτού·
Gbe 26:9	ο κρατών πρόσωπον θρόνου, εκπετάζων επ ' αυτόν νέφος αυτού.
Gbe 26:10	πρόσταγμα εγύρωσεν επί πρόσωπον ύδατος μέχρι συντελείας φωτός μετά σκότους.
Gbe 26:11	στύλοι ουρανού επετάσθησαν και εξέστησαν από της επιτιμήσεως αυτού.
Gbe 26:12	ισχύϊ κατέπαυσε την θάλασσαν, επιστήμη δε έστρωσε το κήτος·
Gbe 26:13	κλείθρα δε ουρανού δεδοίκασιν αυτόν, προστάγματι δε εθανάτωσε δράκοντα αποστάτην.
Gbe 26:14	ιδού ταύτα μέρη οδού αυτού, και επί ικμάδα λόγου ακουσόμεθα εν αυτω· σθένος δε βροντής αυτού τις οίδεν οπότε ποιήσει;
Gbe 27:1	ΕΤΙ δε προσθείς Ιώβ είπε τω προοιμίω·
Gbe 27:2	ζη ο Θεός, ος ούτω με κέκρικε, και ο Παντοκράτωρ ο πικράνας μου την ψυχήν.
Gbe 27:3	ή μην έτι της πνοής μου ενούσης, πνεύμα δε θεϊόν το περιόν μοι εν ρινί,
Gbe 27:4	μη λαλήσειν τα χείλη μου άνομα, ουδέ η ψυχή μου μελετήσει άδικα
Gbe 27:5	μη μοι είη δικαίους υμάς αποφήναι, έως αν αποθάνω, ου γαρ απολλάξω μου την ακακίαν μου.
Gbe 27:6	δικαιοσύνη δε προσέχων ου μην προώμαι, ου γαρ σύνοιδα εμαυτω άτοπα πράξας.
Gbe 27:7	ου μην δε αλλά είησαν οι εχθροί μου ωσπερ η καταστροφή των ασεβών, και οι επ ' εμέ επανιστάμενοι, ωσπερ η απώλεια των παρανόμων.
Gbe 27:8	και τις γαρ εστιν ελπίς ασεβεί ότι επέχει; πεποιθώς επί Κύριον άρα σωθήσεται;
Gbe 27:9	ή την δέησιν αυτού εισακούσεται ο Θεός; ή επελθούσης αυτω ανάγκης
Gbe 27:10	μη έχει τινά παρησίαν έναντι αυτού; ή ως επικαλεσαμένου αυτού εισακούσεται αυτού,

Gbe 27:11	αλλά δη αναγγελώ υμίν τι εστι εν χειρί Κυρίου, α εστι παρά Παντοκράτορι, ου ψεύσομαι.
Gbe 27:12	ιδού πάντες οίδατε ότι κενά κενούς επιβάλλετε.
Gbe 27:13	αύτη η μερίς ανθρώπου ασεβούς παρά Κυρίου, κτήμα δε δυναστών ελεύσεται παρά Παντοκράτορος επ' αυτούς.
Gbe 27:14	εάν δε πολλοί γένωνται οι υιοί αυτού, εις σφαγήν έσονται· εάν δε και ανδρωθώσι, προσαιτήσουσιν·
Gbe 27:15	οι δε περιόντες αυτού εν θανάτω τελευτήσουσι, χήρας δε αυτών ουδείς ελεήσει.
Gbe 27:16	εάν συναγάγη ωσπερ γην αργύριον, ίσα δε πηλω ετοιμάση χρυσίον,
Gbe 27:17	ταύτα πάντα δίκαιοι περιποιήσονται, τα δε χρήματα αυτού αληθινοί καθέξουσιν.
Gbe 27:18	απέβη δε οι οίκος αυτού ωσπερ σήτες και ωσπερ αράχνη.
Gbe 27:19	πλούσιος κοιμηθήσεται και ου προσθήσει, οφθαλμούς αυτού διήνοιξε, και ουκ έστι.
Gbe 27:20	συνήντησαν αυτω ωσπερ ύδωρ αι οδύναι, νυκτί δε υφείλετο αυτόν γνόφος·
Gbe 27:21	αναλήψεται δε αυτόν καύσων και απελεύσεται, και λικμήσει αυτόν εκ του τόπου αυτού.
Gbe 27:22	και επιρρίψει επ' αυτόν και ου φείσεται, εκ χειρός αυτού φυγή φεύξεται.
Gbe 27:23	κροτήσει επ' αυτούς χείρας αυτού και συριεί αυτόν εκ του τόπου αυτού.
Gbe 28:1	ΕΣΤΙ γαρ αργυρίω τόπος, όθεν γίνεται, τόπος δε χρυσίου, όθεν διηθείται.
Gbe 28:2	σίδηρος μεν γαρ εκ γης γίνεται, χαλκός δε ίσα λίθω λατομείται.
Gbe 28:3	τάξιν έθετο σκότει, και παν πέρας αυτός εξακριβάζεται, λίθος σκοτία και σκιά θανάτου.
Gbe 28:4	διακοπή χειμάρρου από κονίας, οι δε επιλανθανόμενοι οδόν δικαίαν ησθένησαν, εκ βροτών εσαλεύθησαν.
Gbe 28:5	γη, εξ αυτής εξελεύσεται άρτος, υποκάτω αυτής εστράφη ωσει πυρ.
Gbe 28:6	τόπος σαπφείρου οι λίθοι αυτής, και χώμα χρυσίον αυτω.
Gbe 28:7	τρίβος, ουκ έγνω αυτήν πετεινόν, και ου παρεβλεψεν αυτήν οφθαλμός γυπός·
Gbe 28:8	και ουκ επάτησαν αυτόν υιοί αλαζόνων, ου παρήλθεν επ' αυτής λέων.
Gbe 28:9	εν ακροτόμω εξέτεινε χείρα αυτού, κατέστρεψε δε εκ ριζών όρη·
Gbe 28:10	δίνας δε ποταμών διέρρηξε, παν δε έντιμον είδέ μου ο οφθαλμός.

Gbe 28:11	βάθη δε ποταμών ανεκάλυψεν, έδειξε δε αυτού δύναμιν εις φως.
Gbe 28:12	η δε σοφία πόθεν ευρέθη; ποίος δε τόπος εστί της επιστήμης;
Gbe 28:13	ουκ οίδε βροτός οδόν αυτής, ουδέ μη ευρεθή εν ανθρώποις.
Gbe 28:14	άβυσσος είπεν· ουκ ένεστιν εν εμοί· και η θάλασσα είπεν· ουκ έστι μετ' εμού.
Gbe 28:15	ου δώσει συγκλεισμόν αντ' αυτής, και ου σταθήσεται αργύριον αντάλλαγμα αυτής·
Gbe 28:16	και ου συμβασταχθήσεται χρυσίω 'Ωφίρ, εν όνυχι τιμίω και σαπφείρω·
Gbe 28:17	ουκ ισωθήσεται αυτη χρυσίον και ύαλος και το άλλαγμα αυτής σκευή χρυσά·
Gbe 28:18	μετέωρα και γαβίς ου μνησθήσεται, και έλκυσον σοφίαν υπέρ τα εσώτατα·
Gbe 28:19	ουκ ισωθήσεται αυτη τοπάζιον Αιθιοπίας, χρυσίω καθαρω ου συμβασταχθήσεται.
Gbe 28:20	η δε σοφία πόθεν ευρέθη; ποίος δε τόπος εστί της συνέσεως;
Gbe 28:21	λέληθε πάντα άνθρωπον και από πετεινών του ουρανού εκρύβη·
Gbe 28:22	η απώλεια και ο θάνατος είπαν· ακηκόαμεν δε αυτής το κλέος.
Gbe 28:23	ο Θεός εύ συνέστησεν αυτής την οδόν, αυτός δε οίδε τον τόπον αυτής·
Gbe 28:24	αυτός γαρ την υπ' ουρανόν πάσαν εφορά ειδώς τα εν τη γη πάντα, α εποίησεν,
Gbe 28:25	ανέμων σταθμόν ύδατος μέτρα·
Gbe 28:26	ότι εποίησεν ούτως, ιδών ηρίθμησε και οδόν εν τινάγματι φωνάς·
Gbe 28:27	τότε είδεν αυτήν και εξηγήσατο αυτήν, ετοιμάσας εξιχνίασεν.
Gbe 28:28	είπε δε ανθρώπω· ιδού η θεοσέβειά εστι σοφία, το δε απέχεσθαι από κακών εστιν επιστήμη.
Gbe 29:1	ΕΤΙ δε προσθείς Ιώβ είπε τω προοιμίω·
Gbe 29:2	τις αν με θείη κατά μήνα έμπροσθεν ημερών, ων με ο Θεός εφύλαξεν;
Gbe 29:3	ως ότε ηύγει ο λύχνος αυτού υπέρ κεφαλής μου, ότε τω φωτί αυτού επορευόμην εν σκότει·
Gbe 29:4	ότε ήμην επιβρίθων οδούς, ότε ο Θεός επισκοπήν εποιείτο του οίκου μου·
Gbe 29:5	ότε ήμην υλώδης λίαν, κύκλω δε μου οι παίδες·
Gbe 29:6	ότε εχέοντο αι οδοί μου βουτύρω, τα δε όρη μου εχέοντο γάλακτι·
Gbe 29:7	ότε εξεπορευόμην όρθιος εν πόλει, εν δε πλατείαις ετίθετό μου ο δίφρος.
Gbe 29:8	ιδόντες με νεανίσκοι εκρύβησαν, πρεσβύται δε πάντες έστησαν·

Gbe 29:9	αδροί δε επαύσαντο λαλούντες, δάκτυλον επιθέντες επί στόματι.
Gbe 29:10	οι δε ακούσαντες εμακάρισάν με, και γλώσσα αυτών τω λάρυγγι αυτών εκολλήθη.
Gbe 29:11	ότι ους ήκουσε και εμακάρισέ με, οφθαλμός δε ιδών με εξέκλινε.
Gbe 29:12	διέσωσα γαρ πτωχόν εκ χειρός δυναστου και ορφανω, ω ουκ ην βοηθός, εβοήθησα.
Gbe 29:13	ευλογία απολλυμένου επ ' εμέ έλθοι, στόμα δε χήρας με ευλόγησε.
Gbe 29:14	δικαιοσύνην δε ενδεδύκειν, ημφιασάμην δε κρίμα ίσα διπλοΐδι.
Gbe 29:15	οφθαλμός ήμην τυφλών, πούς δε χωλών.
Gbe 29:16	εγώ ήμην πατήρ αδυνάτων, δίκην δε ην ουκ ήδειν εξιχνίασα.
Gbe 29:17	συνέτριψα δε μύλας αδίκων, εκ μέσου των οδόντων αυτών άρπαγμα εξήρπασα.
Gbe 29:18	είπα δε· η ηλικία μου γηράσει ωσπερ στέλεχος φοίνικος, πολύν χρόνον βιώσω.
Gbe 29:19	η ρίζα διήνοικται επί ύδατος, και δρόσος αυλισθήσεται εν τω θερισμω μου.
Gbe 29:20	η δόξα μου κενή μετ ' εμού, και το τόξον μου εν χειρί αυτού πορεύεται.
Gbe 29:21	εμού ακούσαντες προσέσχον, εσιώπησαν δε επί τη εμή βουλή.
Gbe 29:22	επί τω εμω ρήματι ου προσέθεντο, περιχαρείς δε εγίνοντο οπόταν αυτοίς ελάλουν.
Gbe 29:23	ωσπερ γη διψώσα προσδεχομένη τον νετόν, ούτως ούτοι την εμήν λαλιάν.
Gbe 29:24	εάν γελάσω προς αυτούς, ου μη πιστεύσωσι, και φως του προσώπου μου ουκ απέπιπτεν.
Gbe 29:25	εξελεξάμην οδόν αυτών και εκάθισα άρχων και κατεσκήνουν ωσει βασιλεύς εν μονοζώνοις ον τρόπον παθεινούς παρακαλών.
Gbe 30:1	ΝΥΝΙ δε κατεγέλασαν μου ελάχιστοι, νυν νουθετούσί με εν μέρει ων εξουδένουν τους πατέρας αυτών, ους ουχ ηγησάμην αξίους κυνών των εμών νομάδων.
Gbe 30:2	και γε ισχύς χειρών αυτών ινατί μοι; επ ' αυτούς απώλετο συντέλεια.
Gbe 30:3	εν ενδεία και λιμω άγονος· οι φεύγοντες άνυδρον εχθές συνοχήν και ταλαιπωρίαν,
Gbe 30:4	οι περικυκλούντες άλιμα επί ηχούντι, οίτινες άλιμα ην αυτών τα σίτα, άτιμοι δε και πεφθυλισμένοι, ενδεείς παντός αγαθού, οί και ρίζας ξύλων εμασσώντο υπό λιμού μεγάλου.
Gbe 30:5	επανέστησάν μοι κλέπται,

Gbe 30:6	ων οι οίκοι αυτών ήσαν τρώγλαι πετρών,
Gbe 30:7	ανά μέσον ευήχων βοήσονται· οί υπό φρύγανα άγρια διητώντο,
Gbe 30:8	αφρόνων υιοί και ατίμων, όνομα και κλέος εσβεσμένον από γης.
Gbe 30:9	νυνί δε κιθάρα εγώ ειμι αυτών, και εμέ θρούλλημα έχουσιν·
Gbe 30:10	εβδελύξαντο δε με αποστάντες μακράν από δε του προσώπου μου ουκ εφείσαντο πτύελον.
Gbe 30:11	ανοίξας γαρ φαρέτραν αυτού εκάκωσέ με, και χαλινόν του προσώπου μου εξαπέστειλαν.
Gbe 30:12	επί δεξιών βλαστού εξανέστησαν, πόδα αυτών εξέτειναν και ωδοποίησαν επ ' εμέ τρίβους απωλείας αυτών.
Gbe 30:13	εξετρίβησαν τρίβοι μου, εξέδυσαν γαρ μου την στολήν· βέλεσιν αυτού κατηκόντισέ με,
Gbe 30:14	κέχρηται δε μοι ως βούλεται, εν οδύναις πέφυρμαι.
Gbe 30:15	επιστρέφονταιί μου αι οδύναι, ώχετό μου η ελπίς ωσπερ πνεύμα και ωσπερ νέφος η σωτηρία μου.
Gbe 30:16	και νυν επ ' εμέ εκχυθήσεται η ψυχή μου, έχουσι δε με ημέραι οδυνών·
Gbe 30:17	νυκτί δε μου τα οστά συγκέχυται, τα δε νεύρά μου διαλέλυται.
Gbe 30:18	εν πολλή ισχύϊ επελάβετό μου της στολής, ωσπερ το περιστόμιον του χιτώνός μου περιέσχε με.
Gbe 30:19	ήγησαι δε με ίσα πηλω, εν γη και σποδω μου η μερίς·
Gbe 30:20	κέκραγα δε προς σε και ουκ ακούεις μου, έστησαν δε και κατενόησάν με·
Gbe 30:21	επέβης δε μοι ανελεημόνως, χειρί κραταιά με εμαστίγωσας·
Gbe 30:22	έταξας δε με εν οδύναις, και απέρριψάς με από σωτηρίας.
Gbe 30:23	οίδα γαρ ότι θάνατός με εκτρίψει, οικία γαρ παντί θνητω γη.
Gbe 30:24	ει γαρ όφελον δυναίμην εμαυτόν χειρώσασθαι, ή δεηθείς γε ετέρου, και ποιήσει μοι τούτο.
Gbe 30:25	εγώ δε επί παντί αδυνάτω έκλαυσα, εστέναξα ιδών άνδρα εν ανάγκαις.
Gbe 30:26	εγώ δε επέχων αγαθοίς, ιδού συνήντησάν μοι μάλλον ημέραι κακών.
Gbe 30:27	η κοιλία μου εξέξεσε και ου σιωπήσεται, προέφθασάν με ημέραι πτωχείας.
Gbe 30:28	στένων πεπόρευμαι άνευ φιμού, έστηκα δε εν εκκλησία κεκραγώς.
Gbe 30:29	αδελφός γέγονα σειρήνων, εταίρος δε στρουθών.

Gbe 30:30	το δε δέρμα μου εσκοτώνεται μεγάλως, τα δε οστά μου από καύματος.
Gbe 30:31	απέβη δε εις πένθος μου η κιθάρα, ο δε ψαλμός μου εις κλαυθμόν εμοί.
Gbe 31:1	ΔΙΑΘΗΚΗΝ εθέμην τοις οφθαλμοίς μου και ου συνήσω επί παρθένον.
Gbe 31:2	και τι εμέρισεν ο Θεός άνωθεν και κληρονομία ικανού εξ υψίστων;
Gbe 31:3	ουχί απώλεια τω αδίκω και απαλλοτριώσεις τοις ποιούσιν ανομίαν;
Gbe 31:4	ουχί αυτός όψεται οδόν μου και πάντα τα διαβήματά μου εξαριθμήσεται;
Gbe 31:5	ει δε ήμην πεπορευμένος μετά γελοιαστών, ει δε και εσπούδασεν ο πούς μου εις δόλον·
Gbe 31:6	έσταμαι γαρ εν ζυγω δικαίω, οίδε δε ο Κύριος την ακακίαν μου.
Gbe 31:7	ει εξέκλινεν ο πούς μου εκ της οδού, ει δε και τω οφθαλμω επηκολούθησεν η καρδιά μου, ει δε και ταις χερσί μου ηψάμην δώρων,
Gbe 31:8	σπείραμι άρα και άλλοι φάγοισαν, άρριζος δε γενοίμην επί γης.
Gbe 31:9	ει εξηκολούθησεν η καρδιά μου γυναικί ανδρός ετέρου, ει και εγκάθετος εγενόμην επί θύραις αυτής,
Gbe 31:10	αρέσαι άρα και η γυνή μου ετέρω, τα δε νήπιά μου ταπεινωθείη·
Gbe 31:11	θυμός γαρ οργής ακατάσχετος το μιάναι ανδρός γυναίκα·
Gbe 31:12	πυρ γαρ εστι καιόμενον επί πάντων των μερών, ου δ ' αν επέλθη εκ ριζών απώλεσεν.
Gbe 31:13	ει δε και εφάυλισα κρίμα θεράποντός μου ή θεραπαίνης, κρινομένων αυτών προς με,
Gbe 31:14	τι γαρ ποιήσω, εάν έτασίν μου ποιήται ο Κύριος; εάν δε και επισκοπήν, τίνα απόκρισιν ποιήσομαι;
Gbe 31:15	πότερον ουχ ως και εγώ εγενόμην εν γαστρί, και εκείνοι γεγόνασι; γεγόναμεν δε εν τη αυτη κοιλία.
Gbe 31:16	αδύνατοι δε χρείαν, ην ποτε είχον, ουκ απέτυχον, χήρας δε τον οφθαλμόν ουκ εξέτηξα.
Gbe 31:17	ει δε και τον ψωμόν μου έφαγον μόνος και ουχί ορφανω μετέδωκα·
Gbe 31:18	ότι εκ νεότητός μου εξέτρεφον ως πατήρ, και εκ γαστρος μητρος μου ωδήγησα·
Gbe 31:19	ει δε και υπερείδον γυμνόν απολλύμενον και ουκ ημφίασα αυτόν,
Gbe 31:20	αδύνατοι δε ει μη ευλόγησάν με, από δε κουράς αμνών μου εθερμάνθησαν οι ώμοι αυτών·
Gbe 31:21	ει επήρα ορφανω χείρα, πεποιθώς ότι πολλή μοι βοήθεια περιέστιν,

Gbe 31:22	αποσταίη άρα ο ώμός μου από της κλειδός, ο δε βραχίων μου από του αγκώνος συντριβείη.
Gbe 31:23	φόβος γαρ Κυρίου συνέσχε με, από του λήμματος αυτού ουχ υποίσω.
Gbe 31:24	ει έταξα χρυσίον εις χουν μου, ει δε και λίθω πολυτελεί επεποίθησα,
Gbe 31:25	ει δε και ευφράνθην πολλού πλούτου μοι γενομένου, ει δε και επ' αναριθμήτοις εθέμην χείρά μου·
Gbe 31:26	ή ουχ ορώ μεν ήλιον τον επιφάσκοντα εκλείποντα, σελήνην δε φθίνουσαν; ου γαρ επ' αυτοίς εστιν.
Gbe 31:27	και ει ηπατήθη λάθρα η καρδιά μου, ει δε χείρά μου επιθείς επί στόματί μου εφίλησα,
Gbe 31:28	και τούτό μοι άρα ανομία η μεγίστη λογισθείη, ότι εψευσάμην εναντίον Κυρίου του Υψίστου.
Gbe 31:29	ει δε και επιχαρής εγενόμην πτώματι εχθρών μου και είπεν η καρδιά μου· εύγε,
Gbe 31:30	ακούσαι άρα το ους μου την κατάραν μου, θρυλληθείην δε άρα υπό λαού μου κακούμενος.
Gbe 31:31	ει δε και πολλάκις είπον αι θαράπαιναί μου· τις αν δώη ημίν των σαρκών αυτού πλησθήναι; λίαν μου χρηστού όντος·
Gbe 31:32	έξω δε ουκ ηυλίζετο ξένος, η δε θύρα μου παντί ελθόντι ανέωκτο.
Gbe 31:33	ει δε και αμαρτών ακουσίως έκρυψα την αμαρτίαν μου,
Gbe 31:34	ου γαρ διετράπην πολυοχλίαν πλήθους του μη εξαγορεύσαι ενώπιον αυτών· ει δε και είασα αδύνατον εξελθείν θύραν μου κόλπω κενω,
Gbe 31:35	τις δώη ακούοντά μου; χείρα δε Κυρίου ει μη εδεδοίkein, συγγραφήν δε, ην είχαν κατά τινος,
Gbe 31:36	επ' ώμοις αν περιθέμενος στέφανον ανεγίνωσκον,
Gbe 31:37	και ει μη ρήξας αυτήν απέδωκα, ουθέν λαβών παρά χρεωφειλέτου·
Gbe 31:38	ει επ' εμοί ποτε η γη εστέναξεν, ει δε και οι αύλακες αυτής έκλαυσαν ομοθυμαδόν,
Gbe 31:39	ει δε και την ισχύν αυτής έφαγον μόνος άνευ τιμής, ει δε και ψυχήν κυρίου της γης εκβαλών ελύπησα,
Gbe 31:40	αντί πυρού άρα εξέλθοι μοι κνίδη, αντί δε κριθής βάτος. και επαύσατο Ιώβ ρήμασιν.
Gbe 32:1	ΗΣΥΧΑΣΑΝ δε και οι τρεις φίλοι αυτού έτι αντειπειν Ιώβ, ην γαρ Ιώβ δίκαιος εναντίον αυτών.
Gbe 32:2	ωργίσθη δε Ελιούς ο του Βαραχιήλο Βουζίτης εκ της συγγενείας Ράμ της Αυσίτιδος χώρας· ωργίσθη δε τω Ιώβ σφόδρα, διότι απέφηεν εαυτόν δίκαιον

	εναντίον Κυρίου.
Gbe 32:3	και κατά των τριών δε φίλων ωργίσθη σφόδρα, διότι ουκ ηδυνήθησαν αποκριθῆναι αντίθετα Ιώβ και ἔθεντο αὐτόν εἶναι ασεβή.
Gbe 32:4	Ελιούς δε υπέμεινε δούναι απόκρισιν Ιώβ, ὅτι πρεσβύτεροι αὐτοῦ εἰσιν ἡμέραις.
Gbe 32:5	και εἶδεν ὅτι ουκ ἔστιν απόκρισις εν στόματι των τριών ανδρών, και εθυμώθη οργή αὐτοῦ.
Gbe 32:6	υπολαβών δε Ελιούς ο του Βαραχιήλ ο Βουζίτης εἶπε· νεώτερος μεν εἰμι τω χρόνω, υμεῖς δε εστε πρεσβύτεροι· διό ησύχασα φοβηθεῖς του υμῖν αναγγεῖλαι την εμαυτοῦ επιστήμην.
Gbe 32:7	εἶπα δε ὅτι ουχ ο χρόνος εστίν ο λαλῶν, εν πολλοῖς δε ἔτεσι οἶδασι σοφίαν,
Gbe 32:8	αλλά πνεύμά εστιν εν βροτοῖς, πνοή δε Παντοκράτορός εστιν η διδάσκουσα·
Gbe 32:9	ουχ οι πολυχρόνιοί εἰσι σοφοί, ουδ' οι γέροντες οἶδασι κρίμα.
Gbe 32:10	διό εἶπα· ακούσατέ μου, και αναγγελώ υμῖν α οἶδα.
Gbe 32:11	ενωτίζεσθέ μου τα ρήματα· ερώ γαρ υμῶν ακουόντων, ἄχρις ου ἐτάσητε λόγους,
Gbe 32:12	και μέχρι υμῶν συνήσω. και ιδού ουκ ην τω Ιώβ ελέγχων ανταποκρινόμενος ρήματα αὐτοῦ εξ υμῶν,
Gbe 32:13	ἵνα μη εἴπητε· εὔρομεν σοφίαν Κυρίῳ προσθέμενοι·
Gbe 32:14	ανθρώπω δε ἐπετρέψατε λαλήσαι τοιαύτα ρήματα.
Gbe 32:15	επτοήθησαν, ουκ ἀπεκρίθησαν ἐτι, ἐπαλαίωσαν εξ αὐτῶν λόγους.
Gbe 32:16	υπέμεινα, ου γαρ ἐλάλησαν· ὅτι ἔστησαν, ουκ ἀπεκρίθησαν.
Gbe 32:17	υπολαβών δε Ελιούς λέγει· πάλιν λαλήσω·
Gbe 32:18	πλήρης γαρ εἰμι ρημάτων, ολέκει γαρ με το πνεύμα της γαστρος·
Gbe 32:19	η δε γαστήρ μου ὡσπερ ασκός γλεύκουσ ζέων δεδεμένος ἢ ὡσπερ φυσητήρ χαλκέως ἐρρηγώς.
Gbe 32:20	λαλήσω, ἵνα αναπαύσωμαι ανοίξας τα χεῖλη·
Gbe 32:21	ἄνθρωπον γαρ ου μη αισχυνθῶ, αλλά μην ουδέ βροτόν ου μη εντραπῶ·
Gbe 32:22	ου γαρ ἐπίσταμαι θαυμάσαι πρόσωπα· εἰ δε μη, και ἐμέ σήτες ἔδονται.
Gbe 33:1	ΟΥ μην δε αλλά ἀκουσον, Ιώβ, τα ρήματά μου και λαλιάν ἐνωτίζου μου·
Gbe 33:2	ιδού γαρ ἤνοιξα το στόμα μου, και ἐλάλησεν η γλώσσά μου.
Gbe 33:3	καθαρά μου η καρδιά ρήμασι, σύνεσις δε χειλέων μου καθαρά νοήσει.

Gbe 33:4	πνεύμα θεϊόν το ποιήσάν με, πνοή δε Παντοκράτορος η διδάσκουσά με.
Gbe 33:5	εάν δύνη, δος μοι απόκρισιν προς ταύτα· υπόμεινον, στήθι κατ ' εμέ και εγώ κατά σε.
Gbe 33:6	εκ πηλού διήρτισαι συ ως και εγώ, εκ του αυτού διηρτίσμεθα.
Gbe 33:7	ουχ ο φόβος μου σε στροβήσει, ουδέ η χείρ μου βαρεία έσται επί σοί.
Gbe 33:8	πλήν είπας εν ωσί μου, φωνήν ρημάτων σου ακήκοα,
Gbe 33:9	διότι λέγεις· καθαρός ειμι ουχ αμαρτών, άμεμπτός ειμι, ου γαρ ηνόμησα.
Gbe 33:10	μέμψιν δε κατ ' εμού εύρεν, ήγηται δε με ωσπερ υπεναντίον·
Gbe 33:11	έθετο δε εν ξύλω τον πόδα μου, εφύλαξε δε μου πάσας τας οδούς·
Gbe 33:12	Πως γαρ λέγεις· δίκαιός ειμι, και ουκ επακήκοέ μου; αιώνιος γαρ εστιν ο επάνω βρωτών.
Gbe 33:13	λέγεις δε· διατί της δίκης μου ουκ επακήκοέ μου παν ρήμα;
Gbe 33:14	εν γαρ τω άπαξ λαλήσαι ο Κύριος, εν δε τω δευτέρω
Gbe 33:15	ενύπνιον, ή εν μελέτη νυκτερινή, ως όταν επιπίπτη δεινός φόβος επ ' ανθρώπους επί νυσταγμάτων επί κοίτης.
Gbe 33:16	τότε ανακαλύπτει νουν ανθρώπων, εν είδεσι φόβου τοιούτοις αυτούς εξεφόβησεν
Gbe 33:17	αποστρέψαι άνθρωπον από αδικίας, το δε σώμα αυτού από πτώματος ερρύσατο.
Gbe 33:18	εφείσατο δε της ψυχής αυτού από θανάτου και μη πεσείν αυτόν εν πολέμω.
Gbe 33:19	πάλιν δε ήλεγξεν αυτόν επί μαλακία επί κοίτης και πλήθος οστών αυτού ενάρκησε·
Gbe 33:20	παν δε βρωτόν σίτου ου μη δύνηται προσδέξασθαι και η ψυχή αυτού βρώσιν επιθυμήσει,
Gbe 33:21	έως αν σαπώσιν αυτού αι σάρκες και αποδείξη τα οστά αυτού κενά·
Gbe 33:22	ήγγισε δε εις θάνατον η ψυχή αυτού, η δε ζωή αυτού εν άδη.
Gbe 33:23	εάν ώσι χίλιοι άγγελοι θανατηφόροι, εις αυτών ου μη τρώση αυτόν· εάν νοήση τη καρδιά επιστραφήναι προς Κύριον, αναγγείλη δε ανθρώπω την εαυτού μέμψιν, την δε άνοϊαν αυτού δείξη,
Gbe 33:24	ανθέξεται του μη πεσείν εις θάνατον, ανανεώσει δε αυτού το σώμα ωσπερ αλοιφήν επί τοίχου, τα δε οστά αυτού εμπλήσει μυελού·
Gbe 33:25	απαλυνεί δε αυτού τας σάρκας ωσπερ νηπίου, αποκαταστήσει δε αυτόν ανδρωθέντα εν ανθρώποις.

Gbe 33:26	ευξάμενος δε προς Κύριον, και δεκτά αυτω έσται, εισελεύσεται προσώπω ιλαρω συν εξηγορία· αποδώσει δε ανθρωποις δικαιοσύνην.
Gbe 33:27	είτα τότε απομέμψεται άνθρωπος αυτός εαυτω λέγον· οία συνετέλουν και ουκ άξια ήτασέ με ων ήμαρτον.
Gbe 33:28	σώσον ψυχήν μου του μη ελθειν εις διαφθοράν, και η ζωή μου φως όψεται.
Gbe 33:29	ιδού ταύτα πάντα εργάται ο ισχυρός οδούς τρεις μετά ανδρός.
Gbe 33:30	και ερρύσατο την ψυχήν μου εκ θανάτου, ίνα η ζωή μου εν φωτί αινή αυτόν.
Gbe 33:31	ενωτίζου, Ιώβ, και άκουέ μου· κώφευσον, και εγώ ειμι λαλήσω.
Gbe 33:32	ει εισί σοι λόγοι, αποκριθήτι μοι· λάλησον, θέλω γαρ δικαιωθήναί σε.
Gbe 33:33	ει μη, συ άκουσόν μου· κώφευσον και διδάξω σε σοφίαν.
Gbe 34:1	ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Ελιούς λέγει·
Gbe 34:2	ακούσατέ μου, σοφοί· επιστάμενοι, ενωτίζεσθε το καλόν·
Gbe 34:3	ότι ους λόγους δοκιμάζει, και λάρυγξ γεύεται βρώσιν.
Gbe 34:4	κρίσιν ελώμεθα εαυτοίς, γνώμεν ανά μέσον εαυτών ό,τι καλόν.
Gbe 34:5	ότι ειρήκεν Ιώβ· δίκαιός ειμι, ο Κύριος απήλλαξέ μου το κρίμα,
Gbe 34:6	εφεύσατο δε τω κρίματί μου, βίαιον το βέλος μου άνευ αδικίας.
Gbe 34:7	τις ανήρ ωσπερ Ιώβ, πίνων μυκτηρισμόν ωσπερ ύδωρ,
Gbe 34:8	ουχ αμαρτών ουδέ ασεβήσας ή οδού κοινωνήσας μετά ποιούντων τα άνομα του πορευθήναι μετά ασεβών;
Gbe 34:9	μη γαρ είπης, ότι ουκ έσται επισκοπή ανδρός και επισκοπή αυτω παρά Κυρίου.
Gbe 34:10	διό, συνετοί καρδιάς ακούσατέ μου· μη μοι είη έναντι Κυρίου ασεβήσαι και έναντι Παντοκράτορος ταράξαι το δίκαιον·
Gbe 34:11	αλλά αποδιδοί ανθρωπω καθά ποιεί έκαστος αυτών, και εν τρίβω ανδρός ευρήσει αυτόν.
Gbe 34:12	οίει δε τον Κύριον άτοπα ποιήσιν; ή ο Παντοκράτωρ ταράξει κρίσιν, ος εποίησε την γην;
Gbe 34:13	τις δε εστιν ο ποιών την υπ' ουρανόν και τα ενόντα πάντα;
Gbe 34:14	ει γαρ βούλοιτο συνέχειν και το πνεύμα παρ' αυτω κατασχείν,
Gbe 34:15	τελευτήσει πάσα σάρξ ομοθυμαδόν, πας δε βροτός εις γην απελεύσεται, όθεν και επλάσθη.
Gbe 34:16	ει δε μη νουθετη, άκουε ταύτα, ενωτίζου φωνήν ρημάτων.

Gbe 34:17	ιδέ συ τον μισούντα άνομα και τον ολλύντα τους πονηρούς όντα αιώνιον δίκαιον.
Gbe 34:18	ασεβής ο λέγων βασιλεί· παρανομείς, ασεβέστατε, τοις άρχουσιν·
Gbe 34:19	ος ουκ επησχύνθη πρόσωπον εντίμου, ουδέ οίδε τιμήν θέσθαι αδρός θαυμασθήναι πρόσωπα αυτών.
Gbe 34:20	κενά δε αυτοίς αποβήσεται το κεκραγέναι και δείσθαι ανδρός· εχρήσαντο γαρ παρανόμως εκκλινομένων αδυνάτων.
Gbe 34:21	αυτός γαρ ορατής εστιν έργων ανθρώπων, λέληθε δε αυτόν ουδέν ων πράσσουσιν,
Gbe 34:22	ουδέ έσται τόπος του κρυβήναι τους ποιούντας τα άνομα·
Gbe 34:23	ότι ουκ απ' άνδρα θήσει έτι·
Gbe 34:24	ο γαρ Κύριος πάντας εφορά ο καταλαμβάνων ανεξιχνίαστα, ένδοξά τε και εξαίσια, ων ουκ έστιν αριθμός·
Gbe 34:25	ο γνωρίζων αυτών τα έργα και στρέψει νύκτα και ταπεινωθήσονται.
Gbe 34:26	έσβεσε δε ασεβείς, ορατοί δε εναντίον αυτου,
Gbe 34:7	ότι εξέκλιναν εκ νόμου Θεού, δικαιώματα δε αυτου ουκ επέγνωσαν
Gbe 34:28	του επαγαγείν επ' αυτόν κραυγήν πενήτων, και κραυγήν πτωχών εισακούσεται.
Gbe 34:29	και αυτός ησυχίαν παρέξει, και τις καταδικάσεται; και κρύψει πρόσωπον, και τις όψεται αυτόν; και κατά έθνους και κατά ανθρωπου ομου
Gbe 34:30	βασιλεύων ανθρωπον υποκριτήν από δυσκολίας λαού.
Gbe 34:31	ότι προς τον ισχυρόν ο λέγων· είληφα, ουκ ενεχυράσω·
Gbe 34:32	άνευ εμαυτου όψομαι, συ δείξόν μοι, ει αδικίαν ειργασάμην, ου μη προσθήσω.
Gbe 34:33	μη παρά σου αποτίσει αυτήν; ότι απώση, ότι συ εκλέξη, και ουκ εγώ· και τι έγνως, λάλησον.
Gbe 34:34	διό συνετοί καρδιάς ερούσι ταύτα, ανήρ δε σοφός ακήκοέ μου το ρήμα.
Gbe 34:35	Ιώβ δε ουκ εν συνέσει ελάλησε, τα ρήματα αυτου ουκ εν επιστήμη.
Gbe 34:36	ου μην δε αλλά μάθε, Ιώβ, μη δως έτι ανταπόκρισιν, ωσπερ οι άφρονες,
Gbe 34:37	ίνα μη προσθώμεν εφ' αμαρτίαις ημών, ανομία δε εφ' ημίν λογισθήσεται, πολλά λαλούντων ρήματα εναντίον του Κυριου.
Gbe 35:1	ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Ελιούς λέγει·
Gbe 35:2	τι τούτο ηγήσω εν κρίσει; συ τις ει ότι είπας· δίκαιός ειμι έναντι Κυριου;

Gbe 35:3	εγώ σοι δώσω απόκρισιν και τοις τρισί φίλοις σου.
Gbe 35:4	ανάβλεψον εις τον ουρανόν και ιδέ, κατάμαθε δε νέφη ως υψηλά από σου.
Gbe 35:5	ει ήμαρτες, τι πράξεις; ει δε και πολλά ηνόμησας, τι δύνασαι ποιήσαι;
Gbe 35:7	επειδέ ουν δικαιος ει, τι δώσεις αυτω; ή τι εκ χειρός σου λήψεται;
Gbe 35:8	ανδρί τω ομοίω σου η ασέβειά σου, και υιω ανθρωπου η δικαιοσύνη σου.
Gbe 35:9	από πλήθους συκοφαντούμενοι κεκράζονται, βοήσονται από βραχίονος πολλών.
Gbe 35:10	και ουκ είπε· που εστιν ο Θεός ο ποιήσας με, ο κατατάσσω φυλακάς νυκτερινάς,
Gbe 35:11	ο διορίζων με από τετραπόδων γης, από δε πετεινών ουρανού;
Gbe 35:12	εκεί κεκράζονται, και ου μη εισακούση και από ύβρεως πονηρών.
Gbe 35:13	άτοπα γαρ ου βούλεται ιδείν ο Κύριος, αυτός γαρ ο Παντοκράτωρ
Gbe 35:14	ορατής εστι των συντελούντων τα άνομα και σώσει με. κρήτητι δε εναντίον αυτού, ει δύνασαι αυτόν αινέσαι, ως εστι.
Gbe 35:15	και νυν ότι ουκ έστιν επισκεπτόμενος οργήν αυτού, και ουκ έγνω παραπτώμά τι σφόδρα·
Gbe 35:16	και Ιώβ ματαιίως ανοίγει το στόμα αυτού, εν αγνωσία ρήματα βαρύνει.
Gbe 36:1	ΠΡΟΣΘΕΙΣ δε έτι Ελιούς λέγει·
Gbe 36:2	μείνόν με μικρόν έτι, ίνα διδάξω σε· έτι γαρ εν εμοί εστι λέξις.
Gbe 36:3	αναλαβών την επιστήμην μου μακράν, έργοις δε μου δίκαια ερώ επ' αληθείας
Gbe 36:4	και ουκ άδικα ρήματα αδίκως συνιείς.
Gbe 36:5	γίνωσκε δε ότι ο Κύριος ου μη αποποιήσεται τον άκακον. δυνατός ισχυί καρδιάς
Gbe 36:6	ασεβή ου μη ζωοποιήσει και κρίμα πτωχών δώσει.
Gbe 36:7	ουκ αφελεί από δικαίου οφθαλμούς αυτού· και μετά βασιλέων εις θρόνον και καθιεί αυτούς εις νίκος, και υψωθήσονται.
Gbe 36:8	και οι πεπεδημένοι εν χειροπέδαις συσχεθήσονται εν σχοινίοις πενίας,
Gbe 36:9	και αναγγελεί αυτοίς τα έργα αυτών και τα παραπτώματα αυτών, ότι ισχύσουσιν.
Gbe 36:10	αλλά του δικαίου εισακούσεται· και είπεν ότι επιστραφήσονται εξ αδικίας.
Gbe 36:11	εάν ακούσωσι και δουλεύσωσι, συντελέσουσι τας ημέρας αυτών εν αγαθοίς και τα έτη αυτών εν ευπρεπείαις.

Gbe 36:12	ασεβείς δε ου διασώζει παρά το μη βούλεσθαι αυτούς ειδέναι τον Κύριον και διότι νουθετούμενοι ανήκοοι ήσαν.
Gbe 36:13	και υποκριταί καρδιά τάξουσι θυμόν· ου βοήσονται, ότι έδησεν αυτούς.
Gbe 36:14	αποθάνοι τοίνυν εν νεότητι η ψυχή αυτών, η δε ζωή αυτών τιτρωσκομένη υπό αγγέλων,
Gbe 36:15	ανθ' ων έθλιψαν ασθενή και αδύνατον, κρίμα δε πραέων εκθήσει.
Gbe 36:16	και προσέτι ηπάτησέ σε εκ στόματος εχθρού· άβυσσος, κατάχυσις υποκάτω αυτής, και κατέβη τράπεζά σου πλήρης πιότητας.
Gbe 36:17	ουχ υστερήσει δε από δικαίων κρίμα,
Gbe 36:18	θυμός δε επ' ασεβείς έσται δι' ασέβειαν δώρων, ων εδέχοντο επ' αδικίαις.
Gbe 36:19	μη σε εκκλινάτω εκών ο νους δεήσεως εν ανάγκη όντων αδυνάτων, και πάντας τους κραταιούντας ισχύν.
Gbe 36:20	μη εξελκύσης την νύκτα του αναβήναι λαούς αντ' αυτών·
Gbe 36:21	αλλά φύλαξαι μη πράξης άτοπα· επί τούτων γαρ εξείλω από πτωχείας.
Gbe 36:22	ιδού ο Ισχυρός κραταιώσει εν ισχύϊ αυτού· τις γαρ εστι κατ' αυτόν δυνάστης;
Gbe 36:23	τις δε εστιν ο ετάζων αυτού τα έργα; ή τις ο ειπών· έπραξεν άδικα;
Gbe 36:24	μνήσθητι, ότι μεγάλα εστίν αυτού τα έργα, ων ήρξαν άνδρες.
Gbe 36:25	πας άνθρωπος είδεν εν εαυτω, όσοι τιτρωσκομένοι εισι βροτοί.
Gbe 36:26	ιδού ο Ισχυρός πολύς, και ου γνωσόμεθα· αριθμός ετών αυτού, και απέραντος.
Gbe 36:27	αριθμηταί δε αυτω σταγόνες νετού, και επιχυθήσονται νετω εις νεφέλην·
Gbe 36:28	ρυσήσονται παλαιώματα, εσκίασε δε νέφη επί αμυθήτων βροτών.
Gbe 36:28α	ωραν έθετο κτήνεσιν, οίδασι δε κοίτης τάξιν.
Gbe 36:28β	επί τούτοις πάσιν ουκ εξίσταται σου η διάνοια ουδέ διαλλάσσεται σου η καρδιά από σώματος;
Gbe 36:29	και εάν συνή απεκτάσεις νεφέλης, ισότητα σκηνης αυτού,
Gbe 36:30	ιδού εκτενει επ' αυτόν ηδώ και ριζώματα της θαλάσσης εκάλυψεν·
Gbe 36:31	εν γαρ αυτοίς κρινεί λαούς, δώσει τροφήν τω ισχύοντι.
Gbe 36:32	επί χειρών εκάλυψε φως και ενετείλατο περι αυτής εν απαντώντι·
Gbe 36:33	αναγγελεί περι αυτού φίλον αυτού Κύριος, κτήσις και περι αδικίας.
Gbe 37:1	ΚΑΙ από ταύτης εταράχθη η καρδιά μου και απερρώη εκ του τόπου αυτής.

Gbe 37:2	ἀκούε ακοήν εν οργή θυμού Κυρίου, και μελέτη εκ στόματος αυτού εξελεύσεται.
Gbe 37:3	υποκάτω παντός του ουρανού η αρχή αυτού, και το φως αυτού επί πτερούγων της γης.
Gbe 37:4	οπίσω αυτού βοήσεται φωνή, βροντήσκει εν φωνή ύβρεως αυτού, και ουκ ανταλλάξει αυτούς, ότι ακούσει φωνήν αυτού.
Gbe 37:5	βροντήσκει ο ισχυρός εν φωνή αυτού θαυμάσια· εποίησε γαρ μεγάλα α ουκ ήδειμεν,
Gbe 37:6	συντάσσει χιόνι· γίνου επί γης, και χειμών υετός, και χειμών υετών δυναστείας αυτού.
Gbe 37:7	εν χειρί παντός ανθρώπου κατασφραγίζει, ίνα γνω πας άνθρωπος την εαυτού ασθένειαν.
Gbe 37:8	εισήλθε δε θηρία υπό την σκέπην, ησύχασαν δε επί κοίτης.
Gbe 37:9	εκ ταμείων επέρχονται οδύναι, από δε ακρωτηρίων ψύχος,
Gbe 37:10	και από πνοής ισχυρού δώσει πάγος, οιακίζει δε το ύδωρ ως εάν βούληται·
Gbe 37:11	και εκλεκτόν καταπλάσσει νεφέλη, διασκορπιεί νέφος φως αυτού.
Gbe 37:12	και αυτός κυκλώματα διαστρέψει, εν θεεβουλαθή εις έργα αυτών. πάντα όσα αν εντείληται αυτοίς, ταύτα συντέτακται παρ ' αυτού επί της γης,
Gbe 37:13	εάν εις παιδείαν, εάν εις την γην αυτού, εάν εις έλεος ευρήσει αυτόν.
Gbe 37:14	ενωτίζου ταύτα, Ιάβ· στήθι νουθετούμενος δύναμιν Κυρίου.
Gbe 37:15	οίδαμεν ότι ο Θεός έθετο έργα αυτού φως ποιήσας εκ σκότους.
Gbe 37:16	επίσταται δε διάκρισιν νεφών, εξαίσια δε πτώματα πονηρών.
Gbe 37:17	σου δε η στολή θερμή, ησυχάζεται δε επί της γης.
Gbe 37:18	στερεώσεις μετ ' αυτού εις παλαιώματα, ισχυραί ως όρασις επιχύσεως.
Gbe 37:19	διατί; δίδαξόν με, τι ερούμεν αυτω· και παυσώμαθε πολλά λέγοντες.
Gbe 37:20	μη βίβλος ή γραμματεύς μοι παρέστηκεν, ίνα άνθρωπον εστηκώς κατασιωπήσω;
Gbe 37:21	πάσι δε ουχ ορατόν το φως, τηλαυγές εστιν εν τοις παλαιώμασιν, ωσπερ το παρ ' αυτού επί νεφών.
Gbe 37:22	από βορρά νέφη χρυσαυγούντα· επί τούτοις μεγάλη η δόξα και τιμή Παντοκράτορος.
Gbe 37:23	και ουχ ευρίσκομεν άλλον όμοιον τη ισχύϊ αυτού· ο τα δίκαια κρίνων, ουκ οίει επακούειν αυτόν;
Gbe 37:24	διό φοβηθήσονται αυτόν οι άνθρωποι, φοβηθήσονται δε αυτόν και οι σοφοί

	καρδία.
Gbe 38:1	ΜΕΤΑ δε το παύσασθαι Ελιούν της λέξεως είπεν ο Κύριος τω Ιώβ δια λαίλαπος και νεφών·
Gbe 38:2	τις ούτος ο κρύπτων με βουλήν, συνέχων δε ρήματα εν καρδία, εμέ δε οίεται κρύπτειν;
Gbe 38:3	ζώσαι ωσπερ ανήρ την οσφύν σου, ερωτήσω δε σε, συ δε μοι αποκριθήτι.
Gbe 38:4	που ης εν τω θεμελιούν με την γην; απαγγειλον δε μοι ει επίστη σύνεσιν.
Gbe 38:5	τις έθετο τα μέτρα αυτής, ει οίδας; ή τις ο επαγαγών σπαρτίον επ ' αυτής;
Gbe 38:6	επί τίνος οι κρικοί αυτής πεπήγασι; τις δε εστιν ο βαλών λίθον γωνιαίον επ ' αυτής;
Gbe 38:7	ότε εγενήθησαν άστρα, ήνεσάν με φωνή μεγάλη πάντες άγγελοι μου.
Gbe 38:8	έφραξα δε θάλασσαν πύλαις, ότε εμαιούτο εκ κοιτίας μητρος αυτής εκπορευομένη.
Gbe 38:9	εθέμην δε αυτη νέφος αμφίασιν, ομίχλη δε αυτήν εσπαργάνωσα.
Gbe 38:10	εθέμην δε αυτη όρια, περιθείς κλείθρα και πύλας.
Gbe 38:11	είπα δε αυτη· μέχρι τούτου ελεύση και ουχ υπερβήση, αλλ ' εν σεαυτη συντριβήσεταιί σου τα κύματα.
Gbe 38:12	ή επί σου συντέταχα φέγγος πρωϊνόν; εωσφόρος δε είδε την εαυτου τάξιν
Gbe 38:13	επιλαβέσθαι πτερύγων γης, εκτινάξαι ασεβείς εξ αυτής;
Gbe 38:14	ή συ λαβών γην πηλόν έπλασας ζων και λαλητόν αυτόν έθου επί γης;
Gbe 38:15	αφείλες δε από ασεβών το φως, βραχίονα δε υπερηφάνων συνέτριψας;
Gbe 38:16	ήλθες δε επί πηγην θαλάσσης, εν δε ίχνεσιν αβύσσου περιεπάτησας;
Gbe 38:17	ανοίγονται δε σοι φόβω πύλαι θανάτου, πυλωροί δε άδου ιδόντες σε έπηξαν;
Gbe 38:18	νενουθέτησαι δε το εύρος της υπ ' ουρανόν; ανάγγειλον δη μοι, πόση τις εστι;
Gbe 38:19	εν ποία δε γη αυλίζεται το φως; σκότους δε ποίος ο τόπος;
Gbe 38:20	ει αγάγοις με εις όρια αυτών; ει δε και επίστασαι τρίβους αυτών;
Gbe 38:21	οίδας άρα ότι τότε γεγέννησαι, αριθμός δε ετών σου πολύς;
Gbe 38:22	ήλθες δε επί θησαυρούς χιόνος, θησαυρούς δε χαλάζης εώρακας;
Gbe 38:23	απόκειται δε σοι εις ωραν εχθρών εις ημέραν πολέμων και μάχης;
Gbe 38:24	πόθεν δε εκπορεύεται πάχνη ή διασκεδάννυται νότος εις την υπ ' ουρανόν;

Gbe 38:25	τις δε ητοίμασεν υετω λάβρω ρύσιν, οδόν δε κυδοιμών
Gbe 38:26	του νετίσαι επί γην, ου ουκ ανήρ, έρημον, ου ουχ υπάρχει άνθρωπος εν αυτη,
Gbe 38:27	του χορτάσαι άβατον και αοίκητον και του εκβλαστήσαι έξοδον χλόης;
Gbe 38:28	τις εστιν υετού πατήρ; τις δε εστιν ο τετοκώς βώλους δρόσου,
Gbe 38:29	εκ γαστρός δε τίνος εκπορεύεται ο κρύσταλλος; πάχνην δε εν ουρανω τις τέτοκεν,
Gbe 38:30	ή καταβαίνει ωσπερ ύδωρ ρέον; πρόσωπον ασεβούς τις έπληξε;
Gbe 38:31	συνήκας δε δεσμόν Πλειάδος και φραγμόν 'Ωρίωνος ήνοιξας;
Gbe 38:32	ή διανοιξεις μαζουρώθ εν καιρω αυτου και Έσπερον επί κόμης αυτου άξεις αυτά;
Gbe 38:33	επίστασαι δε τροπάς ουρανού ή τα υπ' ουρανόν ομοθυμαδόν γινόμενα;
Gbe 38:34	καλέσεις δε νέφος φωνή, και τρόμω ύδατος λάβρου υπακούσεταιί σου;
Gbe 38:35	αποστελείς δε κεραυνούς και πορεύονται; ερούσι δε σοι· τι εστι;
Gbe 38:36	τις δε έδωκε γυναιξίν υφάσματος σοφίαν ή ποικιλτικήν επιστήμην;
Gbe 38:37	τις δε ο αριθμών νέφη σοφία, ουρανόν δε εις γην έκλινε;
Gbe 38:38	κέχυται δε ωσπερ γη κονία, κεκόλληκα δε αυτόν ωσπερ λίθω κύβον.
Gbe 38:39	θηρεύσεις δε λέουσι βοράν, ψυχάς δε δρακόντων εμπρήσεις;
Gbe 38:40	δεδοίκασι γαρ εν κοίταις αυτών, κάθηνται δε εν ύλαις ενεδρεύοντες.
Gbe 38:41	τις δε ητοίμασε κόρακι βοράν; νεοσσοί γαρ αυτου προς Κύριον κεκράγασι πλανώμενοι, τα σίτα ζητούντες.
Gbe 39:1	ΕΙ έγνωσ καιρόν τοκετού τραγελάφων πέτρας, εφύλαξας δε ωδίνας ελάφων;
Gbe 39:2	ηρίθμησας δε μήνας αυτών πλήρεις τοκετού αυτών, ωδίνας δε αυτών έδυσας;
Gbe 39:3	εξέθρεψας δε αυτών τα παιδιά έξω φόβου; ωδίνας δε αυτών εξαποστελείς;
Gbe 39:4	απορρήξουσι τα τέκνα αυτών, πληθυνθήσονται εν γεννήματι· εξελεύσονται, και ου μη ανακάμψουσιν αυτοίς.
Gbe 39:5	τις δε εστιν ο αφείς όνον άγριον ελεύθερον, δεσμούς δε αυτου τις έλυσεν;
Gbe 39:6	εθέμην δε την δίαιταν αυτου έρημον, και τα σκηνώματα αυτου αλμυρίδα·
Gbe 39:7	καταγελών πολυοχλίας πόλεως, μέμψιν δε φορολόγου ουκ ακούων,
Gbe 39:8	κατασκέψεται όρη νομήν αυτου και οπίσω παντός χλωρού ζητεί.
Gbe 39:9	βουλήσεται δε σοι μονόκερως δουλεύσαι ή κοιμηθήναι επί φάτνης σου;

Gbe 39:10	δήσεις δε εν ιμάσι ζυγόν αυτού ή ελκύσει σου αύλακας εν πεδίω;
Gbe 39:11	πέποιθας δε επ ' αυτω, ότι πολλή η ισχύς αυτού, επαφήσεις δε αυτω τα έργα σου;
Gbe 39:12	πιστεύσεις δε ότι αποδώσει σοι τον σπόρον, εισοίσει δε σου τον άλωνα;
Gbe 39:13	πτέρυξ τερπομένων νεέλασα, εάν συλλάβη ασίδα και νέσσα·
Gbe 39:14	ότι αφήσει εις γην τα ωά αυτής και επί χουν θάλψει
Gbe 39:15	και επελάθετο ότι πούς σκορπιεί και θηρία αγρού καταπατήσει·
Gbe 39:16	απεσκήρυνε τα τέκνα εαυτής, ωστε μη εαυτήν, εις κενόν εκοπίασεν άνευ φόβου·
Gbe 39:17	ότι κατεσιώπησεν αυτη ο Θεός σοφίαν και ουκ επεμέρισεν αυτη εν τη συνέσει.
Gbe 39:18	κατά καιρόν εν ύψει υψώσει, καταγελάσεται ίππου και του επιβάτου αυτού.
Gbe 39:19	ή συ περιέθηκας ίππω δύναμιν, ενέδυσας δε τραχήλω αυτού φόβον;
Gbe 39:20	περιέθηκας δε αυτω πανοπλίαν, δόξαν δε στηθέων αυτού τόλμη;
Gbe 39:21	ανορύσσων εν πεδίω γαυριά, εκπορεύεται δε εις πεδίον εν ισχύϊ·
Gbe 39:22	συναντών βασιλεί καταγελά και ου μη αποστραφή από σιδήρου·
Gbe 39:23	επ ' αυτω γαυριά τόξον και μάχαιρα,
Gbe 39:24	και οργή αφανιεί την γην και ου μη πιστεύσει, έως αν σημάνη σάλπιγξ·
Gbe 39:25	σάλπιγγος δε σημαινούσης λέγει· εύγε. πόρρωθεν δε οσφραίνεται πολέμου συν άλματι και κραυγή.
Gbe 39:26	εκ δε της σής επιστήμης έστηκεν ιέραξ, αναπετάσας τας πτέρυγας, ακίνητος, καθορών τα προς νότον;
Gbe 39:27	επί δε σω προστάγματι υψούται αετός, γύψ δε επί νοσσίας αυτού καθεσθείς αυλίζεται
Gbe 39:28	επ ' εξοχή πέτρας και αποκρύφω;
Gbe 39:29	εκείσε ων ζητεί τα σίτα, πόρρωθεν οι οφθαλμοί αυτού σκοπεύουσι·
Gbe 39:30	νεοσσοί δε αυτού φύρονται εν αίματι, ου δ ' αν ώσι τεθνεώτες, παραχρήμα ευρίσκονται.
Gbe 40:1	ΚΑΙ απεκριθη Κύριος ο Θεός τω Ιώβ και είπε·
Gbe 40:2	μη κρίσιν μετά ικανού εκκλινεί, ελέγχων δε Θεόν αποκριθήσεται αυτήν;
Gbe 40:3	υπολαβών δε Ιώβ λέγει τω Κυρίω·

Gbe 40:4	τι έτι εγώ κρίνομαι, νουθετούμενος και ελέγχων Κύριον, ακούων τοιαύτα ουθένων; εγώ δε τίνα απόκρισιν δώ προς ταύτα; χείρα θήσω επί στόματί μου·
Gbe 40:5	άπαξ λελάληκα, επί δε τω δευτέρω ου προσθήσω.
Gbe 40:6	έτι δε υπολαβών ο Κύριος είπε τω Ιάβ εκ του νέφους·
Gbe 40:7	μη, αλλά ζώσαι ωσπερ ανήρ την οσφύν σου, ερωτήσω δε σε, συ δε μοι απόκριναι·
Gbe 40:8	μη αποποιού μου το κρίμα. οίει δε με άλλως σοι κεχηματικέναι ή ίνα αναφανής δίκαιος;
Gbe 40:9	ή βραχίων σοί εστι κατά του Κυρίου, ή φωνή κατ ' αυτόν βροντάς;
Gbe 40:10	ανάλαβε δη ύψος και δύναμιν, δόξαν δε και τιμήν αμφίασαι.
Gbe 40:11	απόστειλον δε αγγέλους οργή, πάντα δε υβριστήν ταπεινώσον·
Gbe 40:12	υπερήφανον δε σβέσον, σήψον δε ασεβείς παραχρήμα,
Gbe 40:13	κρύψον δε εις γην ομοθυμαδόν, τα δε πρόσωπα αυτών ατιμίας έμπλησον·
Gbe 40:14	ομολογήσω ότι δύναται η δεξιά σου σώσαι.
Gbe 40:15	αλλά δη ιδού θηρία παρά σοι, χόρτον ίσα βουσίν εσθίουσιν.
Gbe 40:16	ιδού δη η ισχύς αυτου επ ' οσφύϊ, η δε δύναμις αυτου επ ' ομφαλού γαστρος·
Gbe 40:17	έστησεν ουράν ως κυπάρισσον, τα δε νεύρα αυτου συμπέλεκται·
Gbe 40:18	αι πλευραί αυτου πλευραί χάλκειαι, η δε ράχις αυτου σίδηρος χυτός.
Gbe 40:19	τούτ ' έστιν αρχή πλάσματος Κυρίου, πεπονημένον εγκαταπαίζεσθαι υπό των αγγέλων αυτου.
Gbe 40:20	επελθών δε επ ' όρος ακρότομον εποίησε χαρμονήν τετράποσιν εν τω ταρτάρω.
Gbe 40:21	υπό παντοδαπά δένδρα κοιμάται, παρά πάπυρον και κάλαμον και βούτομον.
Gbe 40:22	σκιάζονται δε εν αυτω δένδρα μεγάλα συν ραδάμοις και κλώνες αγρού.
Gbe 40:23	εάν γένηται πλήμμυρα, ου μη αισθηθή· πέποιθεν ότι προσκρούσει ο Ιορδάνης εις το στόμα αυτου.
Gbe 40:24	εν τω οφθαλμω αυτου δέξεται αυτόν, ενσκολιευόμενος τρήσει ρίνα.
Gbe 40:25	άξεις δε δράκοντα εν αγκίστρω, περιθήσεις δε φορβαίαν περί ρίνα αυτου;
Gbe 40:26	ει δήσεις κρίκον εν τω μυκτήρι αυτου, ψελλίω δε τρυπήσεις το χείλος αυτου;
Gbe 40:27	λαλήσει δε σοι δεήσει, ικετηρία μαλακώς;
Gbe 40:28	θήσεται δε μετά σου διαθήκην; λήψη δε αυτόν δούλον αιώνιον;
Gbe 40:29	παίξη δε εν αυτω ωσπερ ορνέω ή δήσεις αυτόν ωσπερ στρουθίον παιδίω;

Gbe 40:30	ενσιτούνται δε εν αυτω έθνη, μεριτεύονται δε αυτόν Φοινίκων έθνη;
Gbe 40:31	παν δε πλωτόν συνελθόν ου μη ενέγκωσι βύρσαν μίαν ουράς αυτού και εν πλοίοις αλιέων κεφαλήν αυτού.
Gbe 40:32	επιθήσεις δε αυτω χείρα μνησθείς πόλεμον τον γινόμενον εν σώματι αυτού, και μηκέτι γινέσθω.
Gbe 41:1	ΟΥΧ εώρακας αυτόν, ουδέ επί τοις λεγομένοις τεθαύμακας;
Gbe 41:2	ου δέδοικας ότι ητοίμασταί μοι; τις γαρ εστιν ο εμοί αντιστάς;
Gbe 41:3	ή τις αντιστήσεταιί μοι και υπομενεί, ει πάσα η υπ ' ουρανόν εμή εστιν;
Gbe 41:4	ου σιωπήσομαι δι ' αυτόν, και λόγον δυνάμεως ελεήσει τον ίσον αυτω.
Gbe 41:5	τις αποκαλύψει πρόσωπον ενδύσεως αυτού, εις δε πτύξιν θώρακος αυτού τις αν εισέλθοι;
Gbe 41:6	πύλας προσώπου αυτού τις ανοίξει; κύκλω οδόντων αυτού φόβος.
Gbe 41:7	τα έγκατα αυτού ασπίδες χάλκεαι, σύνδεσμος δε αυτού ωσπερ σμυρίτης λίθος·
Gbe 41:8	εις του ενός κολλώνται, πνεύμα δε ου μη διέλθη αυτόν·
Gbe 41:9	ανήρ τω αδελφω αυτού προσκολληθήσεται, συνέχονται και ου μη αποσπασθώσιν.
Gbe 41:10	εν πταρμω αυτού επιφαύσκειται φέγγος, οι δε οφθαλμοί αυτού είδος Εωσφόρου.
Gbe 41:11	εκ στόματος αυτού εκπορεύονται ως λαμπάδες καιόμεναι και διαρριπτούνται ως εσχάροι πυρός.
Gbe 41:12	εκ μυκτήρων αυτού εκπορεύεται καπνός καμίνου καιομένης πυρί ανθράκων.
Gbe 41:13	η ψυχή αυτού άνθρακες, φλόξ δε εκ στόματος αυτού εκπορεύεται.
Gbe 41:14	εν δε τραχήλω αυτού αυλίζεται δύναμις, έμπροσθεν αυτού τρέχει απώλεια.
Gbe 41:15	σάρκες δε σώματος αυτού κεκόλληνται· καταχέει επ ' αυτόν, ου σαλευθήσεται.
Gbe 41:16	η καρδιά αυτού πέπηγεν ως λίθος, έστηκε δε ωσπερ άκμων ανήλατος.
Gbe 41:17	στραφέντος δε αυτού, φόβος θηρίοις τετράποσιν επί γης αλλομένοις.
Gbe 41:18	εάν συναντήσωσιν αυτω λόγχοι, ουδέν μη ποιήσωσι δόρυ και θώρακα·
Gbe 41:19	ήγηται μεν γαρ σίδηρον άχυρα, χαλκόν δε ωσπερ ξύλον σαθρόν.
Gbe 41:20	ου μη τρώση αυτόν τόξον χάλκεον, ήγηται μεν πετροβόλον χόρτον·
Gbe 41:21	ως καλάμη ελογίσθησαν σφύραι, καταγελά δε σεισμού πυρφόρου.
Gbe 41:22	η στρωμήν ή αυτου οβελίσκοι οξειίς, πας δε χρυσός θαλάσσης υπ ' αυτόν ωσπερ

	πηλός αμύθητος.
Gbe 41:23	αναζει την άβυσσον ωσπερ χαλκείον, ήγηται δε την θάλασσαν ωσπερ εξάλειπτρον,
Gbe 41:24	τον δε τάρταρον της αβύσσου ωσπερ αιχμάλωτον· ελογίσατο άβυσσον εις περίπατον.
Gbe 41:25	ουκ έστιν ουδέν επί της γης όμοιον αυτω πεποημένον εγκαταπαίζεσθαι υπό των αγγέλων μου·
Gbe 41:26	παν υψηλόν ορά, αυτός δε βασιλεύς πάντων των εν τοις ύδασιν.
Gbe 42:1	ΥΠΟΛΑΒΩΝ δε Ιώβ λέγει τω Κυρίω·
Gbe 42:2	οίδα ότι πάντα δύνασαι, αδυνατεί δε σοι ουδέν.
Gbe 42:3	τις γαρ εστιν ο κρύπτων σε βουλήν; φειδόμενος δε ρημάτων, και σε οίεται κρύπτειν; τις δε αναγγελεί μοι α ουκ ήδειν, μεγάλα και θαυμαστά, α ουκ επιστάμην;
Gbe 42:4	άκουσον δε μου, Κύριε, ίνα καγώ λαλήσω· ερωτήσω δε σε, συ δε με δίδαξον.
Gbe 42:5	ακοήν μεν ωτός ήκουόν σου το πρότερον, νυνί δε ο οφθαλμός μου εώρακέ σε·
Gbe 42:6	διό εφάυλισα εμαυτόν και ετάκην, ήγημαι δε εμαυτόν γην και σποδόν.
Gbe 42:7	εγένετο δε μετά το λαλήσαι τον Κύριον πάντα τα ρήματα ταύτα τω Ιώβ, είπεν ο Κύριος Ελιφάζ τω Θαιμανίτη· ήμαρτες συ και οι δύο φίλοι σου· ου γαρ ελαλήσατε ενώπιόν μου αληθές ουδέν ωσπερ ο θεράπων μου Ιώβ.
Gbe 42:8	νυν δε λάβετε επτά μόσχους και επτά κριούς και πορεύθητε προς τον θεράποντά μου Ιώβ, και ποιήσει κάρπωσιν υπέρ υμών. Ιώβ δε ο θεράπων μου εύξεται περί υμών, ότι ει μη πρόσωπον αυτού λήψομαι· ει μη γαρ δι ' αυτόν, απώλεσα αν υμάς· ου γαρ ελαλήσατε αληθές κατά του θεράποντός μου Ιώβ.
Gbe 42:9	επορεύθη δε Ελιφάζ ο Θαιμανίτης και Βαλδάδ ο Σαυχίτης και Σωφάρ ο Μιναίος και εποίησαν καθώς συνέταξεν αυτοίς ο Κύριος, και έλυσε την αμαρτίαν αυτοίς δια Ιώβ.
Gbe 42:10	ο δε Κύριος ηύξησε τον Ιώβ· ευχαμένου δε αυτού και περί των φίλων αυτού, αφήκεν αυτοίς την αμαρτίαν. έδωκε δε ο Κύριος διπλά όσα ην έμπροσθεν Ιώβ εις διπλασιασμόν.
Gbe 42:11	ήκουσαν δε πάντες οι αδελφοί αυτού και αι αδελφαί αυτού πάντα τα συμβεβηκότα αυτω και ήλθον προς αυτόν και πάντες όσοι ήδεισαν αυτόν εκ πρώτου· φαγόντες δε και πιόντες παρ ' αυτω παρεκάλεσαν αυτόν, και εθαύμασαν επί πάσιν, οίς επήγαγεν επ ' αυτω ο Κύριος. έδωκε δε αυτω έκαστος αμνάδα μίαν και τετράδραχμον χρυσού και ασήμου.
Gbe 42:12	ο δε Κύριος ευλόγησε τα έσχατα Ιώβ ή τα έμπροσθεν· ην δε τα κτήνη αυτού πρόβατα μύρια τετρακισχίλια, κάμηλοι εξακισχίλια, ζεύγη βοών χίλια, όνοι θήλειαι νομάδες χίλια.

Gbe 42:13	γεννώνται δε αυτω υιοί επτά και θυγατέρες τρεις·
Gbe 42:14	και εκάλεσε την μεν πρώτην Ημέραν, την δε δευτέραν Κασίαν, την δε τρίτην Αμαλθαίας κέρας.
Gbe 42:15	και ουχ ευρέθησαν κατά τας θυγατέρας Ιώβ βελτίους αυτών εν τη υπ' ουρανόν· έδωκε δε αυταίς ο πατήρ κληρονομίαν εν τοις αδελφοίς.
Gbe 42:16	έζησε δε Ιώβ μετά την πληγήν έτη εκατόν εβδομήκοντα, τα δε πάντα έτη έζησε διακόσια τεσσαράκοντα· και είδεν Ιώβ τους υιούς αυτου και τους υιούς των υιών αυτου, τετάρτην γενεάν.
Gbe 42:17	και ετελεύτησεν Ιώβ πρεσβύτερος και πλήρης ημερών.
Gbe 42:17α	γέγραπται δε αυτόν páλιν αναστήσεσθαι μεθ' ων ο Κύριος ανίστησιν.
Gbe 42:17β	Ούτος ερμηνεύεται εκ της Συριακής βίβλου εν μεν γη κατοικών τη Αυσίτιδι, επί τοις ορίοις της Ιδουμαίας και Αραβίας, προϋπήρχε δε αυτω όνομα Ιωβάβ.
Gbe 42:17γ	λαβών δε γυναίκα Αράβισσαν γεννά υιόν, ω όνομα Εννών· ην δε αυτός πατρός μεν Ζαρέ εκ των Ησαύ υιών υιος, μητρός δε Βοσόρρας, ωστε είναι αυτόν πέμπτον από Αβραάμ.
Gbe 42:17δ	και ούτοι οι βασιλείς οι βασιλεύσαντες εν Εδώμ, ης και αυτός ήρξε χώρας· πρώτος Βαλάκ ο του Βεώρ, και όνομα τη πόλει αυτου Δενναβά· μετά δε Βαλάκ Ιωβάβ ο καλούμενος Ιώβ· μετά δε τούτον Ασώμ ο υπάρχων ηγεμών εκ της Θαιμανίτιδος χώρας· μετά δε τούτον Αδάδ υιος Βαράδ, ο εκκόψας Μαδιάμ εν τω πεδίω Μωάβ, και όνομα τη πόλει αυτου Γεθθαίμ.
Gbe 42:17ε	οι δε ελθόντες προς αυτόν φίλοι, Ελιφάζ των Ησαύ υιών, Θαιμανών βασιλεύς, Βαλδάδ ο Σαυχαιών τύραννος, Σωφάρ ο Μιναιών βασιλεύς.
Pro 1:1	ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ Σολομώντος υιού Δαυίδ, ος εβασίλευσεν εν Ισραήλ,
Pro 1:2	γνώναι σοφίαν και παιδείαν νοήσαι τε λόγους φρονήσεως
Pro 1:3	δέξασθαι τε στροφάς λόγων νοήσαι τε δικαιοσύνην αληθή και κρίμα κατευθύνειν,
Pro 1:4	ίνα δω ακάκοις πανουργίαν, παιδί δε νέω αίσθησίν τε και έννοιαν·
Pro 1:5	τώνδε γαρ ακούσας σοφός σοφώτερος έσται, ο δε νοήμων κυβέρνησιν κτήσεται.
Pro 1:6	νοήσει τε παραβολήν και σκοτεινόν λόγον ρήσεις τε σοφών και αινίγματα.
Pro 1:7	Αρχή σοφίας φόβος Κυρίου, σύνεσις δε αγαθή páσι τοις ποιούσι αυτήν· ευσέβεια δε εις Θεόν αρχή αισθήσεως, σοφίαν δε και παιδείαν ασεβείς εξουθενήσουσιν.
Pro 1:8	άκουε, υιε, παιδείαν πατρός σου και μη απώση θεσμούς μητρός σου·
Pro 1:9	στέφανον γαρ χαρίτων δέξη σή κορυφή και κλοιόν χρύσειον περί σω τραχήλω.
Pro 1:10	υιε, μη σε πλανήσωσιν άνδρες ασεβείς, μηδέ βουληθής,

Pro 1:11	εάν παρακαλέσωσί σε λέγοντες· ελθέ μεθ ' ημών, κοινωνήσον αίματος, κρύψωμεν δε εις γην άνδρα δίκαιον αδικως,
Pro 1:12	καταπίωμεν δε αυτόν ωσπερ άδης ζώντα και άρωμεν αυτου την μνήμην εκ γης·
Pro 1:13	την κτήσιν αυτου την πολυτελή καταλαβώμεθα, πλήσωμεν δε οίκους ημετέρους σκύλων·
Pro 1:14	τον δε σόν κλήρον βάλε εν ημίν, κοινόν δε βαλάντιον κτησώμεθα πάντες, και μαρσίππιον εν γεννηθήτω ημίν.
Pro 1:15	μη πορευθής εν οδω μετ ' αυτών, έκλινον δε τον πόδα σου εκ των τρίβων αυτών·
Pro 1:16	οι γαρ πόδες αυτών εις κακίαν τρέχουσι και ταχινοί του εκχέαι αίμα·
Pro 1:17	ου γαρ αδικως εκτείνεται δίκτυα περωτοίς.
Pro 1:18	αυτοί γαρ οι φόνου μετέχοντες θησαυρίζουσιν εαυτοίς κακά, η δε καταστροφή ανδρών παρανόμων κακή.
Pro 1:19	αύται αι οδοί εισι πάντων των συντελούντων τα άνομα· τη γαρ ασεβεία την εαυτών ψυχήν αφαιρούνται.
Pro 1:20	Σοφία εν εξόδοις υμνείται, εν δε πλατείαις παρησίαν άγει·
Pro 1:21	επ ' άκρων τειχέων κηρύσσεται, επί δε πύλαις δυναστών παρεδρεύει, επί δε πύλαις πόλεως θαρρούσα λέγει·
Pro 1:22	όσον αν χρόνον άκακοι έχωνται της δικαιοσύνης, ουκ αισχυνθήσονται· οι δε άφρονες, της ύβρεως όντες επιθυμηταί, ασεβείς γενόμενοι εμίσησαν αίσθησιν
Pro 1:23	και υπεύθυνοι εγένοντο ελέγχοις, ιδού προήσομαι υμίν εμής πνοής ρήσιν, διδάξω δε υμάς τον εμόν λόγον.
Pro 1:24	επειδή εκάλουν και ουχ υπηκούσατε και εξέτεινα λόγους και ου προσείχετε,
Pro 1:25	αλλά ακύρους εποιείτε εμάς βουλάς, τοις δε εμοίς ελέγχοις ου προσείχετε,
Pro 1:26	τοιγαρούν καγώ τη υμετέρα απωλεία επιγελάσομαι, καταχαρούμαι δε ηνίκα έρχηται υμίν όλεθρος,
Pro 1:27	και ως αν αφίκηται υμίν άφνω θόρυβος, η δε καταστροφή ομοίως καταιγίδι παρή, και όταν έρχηται υμίν θλίψις και πολιορκία ή όταν έρχηται υμίν όλεθρος.
Pro 1:28	έσται γαρ όταν επικαλέσησθέ με, εγώ δε ουκ εισακούσομαι υμών· ζητήσουσί με κακοί, και ουχ ευρήσουσιν·
Pro 1:29	εμίσησαν γαρ σοφίαν, τον δε λόγον του Κυρίου ου προείλαντο,
Pro 1:30	ουδέ ήθελον εμαίς προσέχειν βουλαίς, εμυκτήριζον δε εμούς ελέγχους.
Pro 1:31	τοιγαρούν έδονται της εαυτών οδού τους καρπούς και της εαυτών ασεβείας πλησθήσονται·

Pro 1:32	ανθ'ων γαρ ηδίκουν νηπίους, φονευθήσονται, και εξετασμός ασεβείς ολεί.
Pro 1:33	ο δε εμού ακούων κατασκηνώσει επ'ελπίδι και ησυχάσει αφόβως από παντός κακού.
Pro 2:1	ΥΙΕ, εάν δεξάμενος ρήσιν εμής εντολής κρύψης παρά σεαυτω,
Pro 2:2	υπακούσεται σοφία το ους σου, και παραβαλείς καρδιαν σου εις σύνεσιν, παραβαλείς δε αυτην επί νουθέτησιν τω υιω σου.
Pro 2:3	εάν γαρ την σοφίαν επικαλέση και τη συνέσει δως φωνήν σου, την δε αίσθησιν ζητήσης μεγάλη τη φωνή,
Pro 2:4	και εάν ζητήσης αυτην ως αργύριον και ως θησαυρούς εξερευνήσης αυτην,
Pro 2:5	τότε συνήσεις φόβον Κυρίου και επίγνωσιν Θεού ευρήσεις.
Pro 2:6	ότι Κύριος δίδωσι σοφίαν, και από προσώπου αυτού γνώσις και σύνεσις·
Pro 2:7	και θησαυρίζει τοις κατορθούσι σωτηρίαν, υπερασπιεί την πορείαν αυτών
Pro 2:8	του φυλάξαι οδούς δικαιομάτων και οδόν ευλαβουμένων αυτόν διαφυλάξει.
Pro 2:9	τότε συνήσεις δικαιοσύνην και κρίμα και κατορθώσεις πάντας άξονας αγαθούς.
Pro 2:10	εάν γαρ έλθη η σοφία εις σήν διάνοιαν, η δε αίσθησις τη σή ψυχή καλή είναι δόξη,
Pro 2:11	βουλή καλή φυλάξει σε, έννοια δε οσία τηρήσει σε,
Pro 2:12	ίνα ρύσηται σε από οδού κακής και από ανδρός λαλούντος μηδέν πιστόν.
Pro 2:13	ω οι εγκαταλείποντες οδούς ευθείας του πορευέσθαι εν οδοίς σκότους·
Pro 2:14	οι ευφραϊνόμενοι επί κακοίς και χαίροντες επί διαστροφή κακή·
Pro 2:15	ων αι τρίβοι σκολίαι και καμπύλαι αι τροχιαί αυτών
Pro 2:16	του μακράν σε ποιήσαι από οδού ευθείας και αλλότριον της δικαίας γνώμης.
Pro 2:17	υιε, μη σε καταλάβη κακή βουλή, η απολιπούσα διδασκαλίαν νεότητος και διαθήκην θείαν επιλελησμένη·
Pro 2:18	έθετο γαρ παρά τω θανάτω τον οίκον αυτής και παρά τω άδη μετά των γηγενών τους άξονας αυτής.
Pro 2:19	πάντες οι πορευόμενοι εν αυτη ουκ αναστρέψουσιν, ουδέ μη καταλάβωσι τρίβους ευθείας· ου γαρ καταλαμβάνονται υπό ενιαυτών ζωής.
Pro 2:20	ει γαρ επορεύοντο τρίβους αγαθάς, εύροσαν αν τρίβους δικαιοσύνης λείας.
Pro 2:21	χρηστοί έσονται οικήτορες γης, άκακοι δε υπολειφθήσονται εν αυτη· ότι ευθείς κατασκηνώσουσι γην, και όσοι υπολειφθήσονται εν αυτη.

Pro 2:22	οδοί ασεβών εκ γης ολούνται, οι δε παράνομοι εξωσθήσονται απ' αυτής.
Pro 3:1	ΥΙΕ, εμών νομίμων μη επιλανθάνου, τα δε ρήματά μου τηρείτω σή καρδιά·
Pro 3:2	μήκος γαρ βίου και έτη ζωής και ειρήνην προσθήσουσί σοι.
Pro 3:3	ελεημοσύνη και πίστις μη εκλιπέτωσάν σε, άφαιψαι δε αυτάς επί σω τραχήλω, και ευρήσεις χάριν·
Pro 3:4	και προνοού καλά ενώπιον Κυρίου και ανθρώπων.
Pro 3:5	ίσθι πεπειθώς εν όλη τη καρδιά επί Θεω επί δε σή σοφία μη επαίρου·
Pro 3:6	εν πάσαις οδοίς σου γνώριζε αυτήν, ίνα ορθοτομή τας οδούς σου, ο δε πούς σου μη προσκόψη.
Pro 3:7	μη ίσθι φρόνιμος παρά σεαυτω, φοβού δε τον Θεόν και έκκλινε από παντός κακού·
Pro 3:8	τότε ίασις έσται τω σώματί σου και επιμέλεια τοις οστέοις σου.
Pro 3:9	τίμα τον Κύριον από σών δικαίων πόνων και απάρχου αυτω από σών καρπών δικαιοσύνης,
Pro 3:10	ίνα πίμπληται τα ταμιείά σου πλησμονής σίτω, οίνω δε αι ληνοί σου εκβλύζωσιν.
Pro 3:11	Υιε, μη ολιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδέ εκλύου υπ' αυτού ελεγχόμενος·
Pro 3:12	ον γαρ αγαπά Κύριος παιδεύει, μαστιγοί δε πάντα υιόν ον παραδέχεται.
Pro 3:13	μακάριος άνθρωπος ος εύρε σοφίαν και θνητός ος είδε φρόνησιν·
Pro 3:14	κρείσσον γαρ αυτήν εμπορεύεσθαι ή χρυσίου και αργυρίου θησαυρούς.
Pro 3:15	τιμιωτέρα δε εστι λίθων πολυτελών, ουκ αντιτάζεται αυτη ουδέν πονηρόν· εύγνωστός εστι πάσι τοις εγγίζουσιν αυτη, παν δε τίμιον ουκ άξιον αυτής εστι.
Pro 3:16	μήκος γαρ βίου και έτη ζωής εν τη δεξιά αυτής, εν δε τη αριστερά αυτής πλούτος και δόξα· εκ του στόματος αυτής εκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δε και έλεον επί γλώσσης φορεί.
Pro 3:17	αι οδοί αυτής οδοί καλάί, και πάσαι αι τρίβοι αυτής εν ειρήνη·
Pro 3:18	ξύλον ζωής εστι πάσι τοις αντεχομένοις αυτής, και τοις επερειδομένοις επ' αυτήν ως επί Κύριον ασφαλής.
Pro 3:19	ο Θεός τη σοφία εθεμελίωσε την γην, ητοίμασε δε ουρανούς φρονήσει·
Pro 3:20	εν αισθήσει άβυσσοι ερράγησαν, νέφη δε ερρύησαν δρόσους.
Pro 3:21	Υιε, μη παραρρής, τήρησον δε εμήν βουλήν και έννοιαν,
Pro 3:22	ίνα ζήση η ψυχή σου, και χάρις ή περι σω τραχήλω. έσται δε ίασις ταις σαρξί σου

	και επιμέλεια τοις σοίς οστέοις,
Pro 3:23	ίνα πορεύη πεποιθώς εν ειρήνη πάσας τας οδούς σου, ο δε πούς σου ου μη προσκόψη·
Pro 3:24	εάν γαρ κάθη, άφοβος έση, εάν δε καθεύδης, ηδέως υπνώσεις·
Pro 3:25	και ου φοβηθήση πτόησιν επελθούσαν, ουδέ ορμάς ασεβών επερχομένας·
Pro 3:26	ο γαρ Κύριος έσται επί πασών οδών σου και ερείσει σόν πόδα, ίνα μη σαλευθής.
Pro 3:27	μη απόσχη εύ ποιείν ενδεή, ηνίκα αν έχη η χείρ σου βοηθείν·
Pro 3:28	μη είπης· επανελθών επάνηκε, αύριον δώσω, δυνατού σου όντος εύ ποιείν· ου γαρ οίδας τι τέξεται η επιούσα.
Pro 3:29	μη τέκταινε επί σόν φίλον κακά παροικούντα και πεποιθότα επί σοί.
Pro 3:30	μη φιλεχθρήσης προς άνθρωπον μάτην, μήτι σε εργάσηται κακόν.
Pro 3:31	μη κτήση κακών ανδρών ονειδη, μηδέ ζηλώσης τας οδούς αυτών·
Pro 3:32	ακάθαρτος γαρ έναντι Κυρίου πας παράνομος, εν δε δικαίοις ου συνεδριάζει.
Pro 3:33	κατάρα Θεού εν οίκοις ασεβών, επαύλεις δε δικαίων ευλογούνται.
Pro 3:34	Κύριος υπερηφάνοις αντιτάσσεται, ταπεινοίς δε δίδωσιν χάριν.
Pro 3:35	δόξαν σοφοί κληρονομήσουσιν, οι δε ασεβείς ύψωσαν ατιμίαν.
Pro 4:1	ΑΚΟΥΣΑΤΕ, παίδες, παιδείαν πατρός και προσέχετε γνώναι έννοιαν·
Pro 4:2	δώρον γαρ αγαθόν δωρούμαι υμίν, τον εμόν νόμον μη εγκαταλίπητε.
Pro 4:3	υιος γαρ εγενόμην καγώ πατρί υπήκοος και αγαπώμενος εν προσώπω μητρός,
Pro 4:4	οί εδίδασκόν με και έλεγον· ερειδέτω ο ημέτερος λόγος εις σήν καρδιαν· φύλασσε εντολάς, μη επιλάθη
Pro 4:5	μηδέ παρίδης ρήσιν εμού στόματος,
Pro 4:6	μηδέ εγκαταλίπης αυτήν, και ανθέξεταιί σου· εράσθητι αυτής, και τηρήσει σε·
Pro 4:8	περιχαράκωσον αυτήν, και υψώσει σε· τίμησον αυτήν, ίνα σε περιλάβη,
Pro 4:9	ίνα δω τη σή κεφαλή στέφανον χαρίτων, στεφάνω δε τρυφής υπερασπίση σου.
Pro 4:10	Άκουε, υιε, και δέξαι εμούς λόγους, και πληθυνθήσεται έτη ζωής σου, ίνα σοι γένωνται πολλάι οδοί βίου·
Pro 4:11	οδούς γαρ σοφίας διδάσκω σε, εμβιβάζω δε σε τροχιαίς ορθαίς.
Pro 4:12	εάν γαρ πορεύη, ου συγκλεισθήσεταιί σου τα διαβήματα, εάν δε τρέχης ου κοπιάσεις.

Pro 4:13	επιλαβού εμής παιδείας, μη αφής, αλλά φύλαξον αυτήν σεαυτω εις ζωήν σου.
Pro 4:14	οδούς ασεβών μη επέλθης, μηδέ ζηλώσης οδούς παρανόμων·
Pro 4:15	εν ω αν τόπω στρατοπεδεύσωσι, μη επέλθης εκεί, έκκλινον δε απ ' αυτών και παράλλαξον.
Pro 4:16	ου γαρ μη υπνώσωσιν, εάν μη κακοποιήσωσιν, αφήρηται ο ύπνος αυτών, και ου κοιμώνται·
Pro 4:17	οίδε γαρ σιτούνται σίτα ασεβείας, οίνω δε παρανόμω μεθύσκονται.
Pro 4:18	αι δε οδοί των δικαίων ομοίως φωτί λάμπουσι, προπορεύονται και φωτίζουν, έως κατορθώση η ημέρα·
Pro 4:19	αι δε οδοί των ασεβών σκοτειναί, ουκ οίδασι πως προσκόπτουσιν.
Pro 4:20	Υιε, εμή ρήσει πρόσεχε, τοις δε εμοίς λόγοις παράβαλλε σόν ους,
Pro 4:21	όπως μη εκλίπωσί σε αι πηγαί σου, φύλασσε αυτάς εν καρδιά·
Pro 4:22	ζωή γαρ εστι τοις ευρίσκουσιν αυτάς και πάση σαρκί ίασις.
Pro 4:23	πάση φυλακή τήρει σήν καρδιαν, εκ γαρ τούτων έξοδοι ζωής.
Pro 4:24	περιελε σεαυτού σκολιόν στόμα και άδικα χείλη μακράν από σου άπωσαι.
Pro 4:25	οι οφθαλμοί σου ορθά βλεπέτωσαν, τα δε βλέφαρά σου νευέτω δίκαια.
Pro 4:26	ορθάς τροχιάς ποίει σοίς ποσί και τας οδούς σου κατεύθυνε.
Pro 4:27	μη εκκλίνης εις τα δεξιά μηδέ εις τα αριστερά, απόστρεψον δε σόν πόδα από οδού κακής· οδούς γαρ τας εκ δεξιών οίδεν ο Θεός, διεστραμμέναι δε εισιν αι εξ αριστερών· αυτός δε ορθάς ποιήσει τας τροχιάς σου, τας δε πορείας σου εν ειρήνη προάξει.
Pro 5:1	ΥΙΕ, εμή σοφία πρόσεχε, εμοίς δε λόγοις παράβαλλε σόν ους,
Pro 5:2	ίνα φυλάξης έννοιαν αγαθήν· αίσθησις δε εμών χειλέων εντέλλεταιί σοι.
Pro 5:3	μη πρόσεχε φαύλη γυναικί· μέλι γαρ αποστάζει από χειλέων γυναικός πόρνης, ή προς καιρόν λιπαίνει σόν φάρυγγα,
Pro 5:4	ύστερον μέντοι πικρότερον χολής ευρήσεις και ηκονημένον μάλλον μαχαίρας διστόμου.
Pro 5:5	της γαρ αφροσύνης οι πόδες κατάγουσι τους χρωμένους αυτη μετά θανάτου εις τον άδην, τα δε ίχνη αυτής ουκ ερείδεται·
Pro 5:6	οδούς γαρ ζωής ουκ επέρχεται, σφαλεραί δε αι τροχιαί αυτής και ουκ εύγνωστοι.
Pro 5:7	νυν ουν, υιε, άκούέ μου και μη ακύρους ποιήσης εμούς λόγους.
Pro 5:8	μακράν ποιήσον απ ' αυτής σήν οδόν, μη εγγίσης προς θύραις οίκων αυτής,

Pro 5:9	ίνα μη πρόη άλλοις ζωήν σου και σόν βίον ανελεήμοσιν·
Pro 5:10	ίνα μη πλησθώσιν αλλότριοι σής ισχύος, οι δε σοί πόνοι εις οίκους αλλοτρίων έλθωσι
Pro 5:11	και μεταμεληθήση επ' εσχάτων, ηνίκα αν κατατριβώσι σάρκες σωματός σου,
Pro 5:12	και ερείς· Πως εμίσησα παιδείαν, και ελέγχους εξέκλινεν η καρδιά μου;
Pro 5:13	ουκ ήκουον φωνήν παιδεύοντός με και διδάσκοντός με, ουδέ παρέβαλλον το ους μου·
Pro 5:14	παρ' ολίγον εγενόμην εν παντί κακω εν μέσω εκκλησίας και συναγωγής.
Pro 5:15	πίνε ύδατα από σών αγγείων και από σών φρεάτων πηγής.
Pro 5:16	μη υπερεκχείσθω σοι ύδατα εκ της σής πηγής, εις δε σάς πλατείας διαπορευέσθω τα σά ύδατα·
Pro 5:17	έστω σοι μόνω υπάρχοντα, και μηδείς αλλότριος μετασχέτω σοι·
Pro 5:18	η πηγή σου του ύδατος έστω σοι ίδια, και συνευφραίνου μετά γυναικός της εκ νεότητός σου.
Pro 5:19	έλαφος φιλίας και πάλος σών χαρίτων ομιλείτω σοι· η δε ίδια ηγείσθω σου και συνέστω σοι εν παντί καιρω, εν γαρ τη ταύτης φιλία συμπεριφερόμενος πολλοστός έση.
Pro 5:20	μη πολός ίσθι προς αλλοτρίαν, μηδέ συνέχου αγκάλαις της μη ιδίας·
Pro 5:21	ενώπιον γαρ εισι των του Θεού οφθαλμών οδοί ανδρός, εις δε πάσας τας τροχιάς αυτού σκοπεύει.
Pro 5:22	παρονομίαί άνδρα αγρεύουσι, σειραίς δε των εαυτού αμαρτιών έκαστος σφίγγεται·
Pro 5:23	ούτος τελευτά μετά απαιδευτών, εκ δε πλήθους της εαυτού βιότητος εξερρίφη και απώλετο δι' αφροσύνην.
Pro 6:1	ΥΙΕ, εάν εγγυήση σόν φίλον, παραδώσεις σήν χείρα εχθρω·
Pro 6:2	παγίς γαρ ισχυρά ανδρί τα ίδια χείλη, και αλίσκεται χείλεσιν ιδίου στόματος.
Pro 6:3	ποιεί, υιε, α εγώ σοι εντέλλομαι, και σώζου· ήκεις γαρ εις χείρας κακών δια σόν φίλον. ίσθι μη εκλυόμενος, παρόξυνε δε και τον φίλον σου, ον ενεγγυήσω.
Pro 6:4	μη δως ύπνον σοίς όμμασι, μηδέ επινυστάξης σοίς βλεφάρους,
Pro 6:5	ίνα σώζη ωσπερ δορκάς εκ βρόχων και ωσπερ όρνεον εκ παγίδος.
Pro 6:6	Ίθι προς τον μύρμηκα, ω οκνηρέ, και ζήλωσον ιδών τας οδούς αυτού και γενού εκείνου σοφώτερος·
Pro 6:7	εκείνω γαρ γεωργίου μη υπάρχοντος, μηδέ τον αναγκάζοντα έχων, μηδέ υπό

	δεσπότην ων,
Pro 6:8	ετοιμάζεται θέρους την τροφήν πολλήν τε εν τω αμητω ποιείται την παράθεσιν.
Pro 6:8-1	ή πορεύθητι προς την μέλισσαν και μάθε ως εργάτις εστί την τε εργασίαν ως σεμνήν ποιείται·
Pro 6:8-2	ης τους πόνους βασιλείς και ιδιώται προς υγίειαν προσφέρονται· ποθεινή δε εστι πάσι και επίδοξος·
Pro 6:8-3	και περ ούσα τη ρώμη ασθενής, την σοφίαν τιμήσασα προήχθη.
Pro 6:9	έως τίνος, οκνηρέ, κατάκεισαι; πότε δε εξ ύπνου εγερθήση;
Pro 6:10	ολίγον μεν υπνοίς, ολίγον δε κάθησαι, μικρόν δε νυστάξεις, ολίγον δε εναγκαλίζη χερσί στήθη·
Pro 6:11	είτ ' εμπαραγίνεταιί σοι ωσπερ κακός οδοιπόρος η πενία και η ένδεια ωσπερ αγαθός δρομεύς.
Pro 6:11α	εάν δε άοκνος ης, ήξει ωσπερ πηγή ο αμητός σου, η δε ένδεια ωσπερ κακός δρομεύς απαυτομολήσει.
Pro 6:12	Ανήρ άφρων και παράνομος πορεύεται οδούς ουκ αγαθάς·
Pro 6:13	ο δ ' αυτός εννεύει οφθαλμω, σημαίνει δε ποδί, διδάσκει δε εννεύμασι δακτύλων.
Pro 6:14	διεστραμμένη καρδιά τεκταίνεται κακά, εν παντί καιρω ο τοιούτος ταραχάς συνίστησι πόλει.
Pro 6:15	δια τούτο εξαπίνης έρχεται η απώλεια αυτού, διακοπή και συντριβή ανίατος·
Pro 6:16	ότι χαίρει πάσιν, οίς μισεί ο Θεός, συντριβεται δε δι ' ακαθαρσίαν ψυχής.
Pro 6:17	οφθαλμός υβριστού, γλώσσα άδικος, χείρες εκχέουσαι αίμα δικαίου
Pro 6:18	και καρδιά τεκταινομένη λογισμούς κακούς και πόδες επισπεύδοντες κακοποιείν.
Pro 6:19	εκκαίει ψεύδη μάρτυς άδικος και επιπέμπει κρίσεις ανά μέσον αδελφών.
Pro 6:20	Υιε, φύλασσε νόμους πατρός σου και μη απώση θεσμούς μητρός σου·
Pro 6:21	άφαψαι δε αυτούς επί σή ψυχή διαπαντός και εγκλοίωσαι περί σω τραχήλω.
Pro 6:22	ηνίκα αν περιπατης, επάγου αυτήν και μετά σου έστω· ως δ ' αν καθεύδης, φυλασσέτω σε, ίνα εγειρομένω συλλαλή σοι.
Pro 6:23	ότι λύχνος εντολή νόμου και φως, οδός ζωής και έλεγχος και παιδεία
Pro 6:24	του διαφυλάσσειν σε από γυναικός υπάνδρου και από διαβολής γλώσσης αλλοτρίας.
Pro 6:25	μη σε νικήση κάλλους επιθυμία, μηδέ αγρευθής σοίς οφθαλμοίς, μηδέ

	συναρπασθής από των αυτής βλεφάρων·
Pro 6:26	τιμή γαρ πόρνης όση και ενός άρτου, γυνή δε ανδρών τιμίας ψυχάς αγρεύει.
Pro 6:27	αποθήσει τις πυρ εν κόλπω, τα δε ιμάτια ου κατακαύσει;
Pro 6:28	ή περιπατήσει τις επ' ανθράκων πυρός, τους δε πόδας ου κατακαύσει;
Pro 6:29	ούτως ο εισελθών προς γυναίκα ύπανδρον, ουκ αθωωθήσεται, ουδέ πας ο απτόμενος αυτής.
Pro 6:30	ου θαυμαστόν εάν αλω τις κλέπτων, κλέπτει γαρ ίνα εμπλήση την ψυχήν πεινών·
Pro 6:31	εάν δε αλω, αποτίσει επταπλάσια και πάντα τα υπάρχοντα αυτού δούς ρύσεται εαυτόν.
Pro 6:32	ο δε μοιχός δι' ένδειαν φρενών απώλειαν τη ψυχή αυτού περιποιείται,
Pro 6:33	οδύνας τε και ατιμίας υποφέρει, το δε όνειδος αυτού ουκ εξαλειφθήσεται εις τον αιώνα.
Pro 6:34	μεστός γαρ ζήλου θυμός ανδρός αυτής· ου φείσεται εν ημέρα κρίσεως,
Pro 6:35	ουκ ανταλλάξεται ουδενός λύτρου την έχθραν, ουδέ μη διαλυθή πολλών δώρων.
Pro 7:1	ΥΙΕ, φύλασσε εμούς λόγους, τας δε εμάς εντολάς κρύψον παρά σεαυτω. υιε, τίμα τον Κύριον, και ισχύσεις, πλήν δε αυτού μη φοβού άλλον.
Pro 7:2	φύλαξον εμάς εντολάς, και βιώσεις, τους δε εμούς λόγους ωσπερ κόρας ομμάτων·
Pro 7:3	περίθου δε αυτούς σοίς δακτύλοις, επίγραψον δε επί το πλάτος της καρδιάς σου.
Pro 7:4	είπον την σοφίαν σήν αδελφήν είναι, την δε φρόνησιν γνώριμον περιποίησαι σεαυτω·
Pro 7:5	ίνα σε τηρήση από γυναικός αλλοτρίας και πονηράς, εάν σε λόγοις τοις προς χάριν εμβάλληται.
Pro 7:6	από γαρ θυρίδος εκ του οίκου αυτής εις τας πλατείας παρακύπτουσα,
Pro 7:7	ον αν ίδη των αφρόνων τέκνων νεανίαν ενδεή φρενών,
Pro 7:8	παραπορευόμενον παρά γωνίαν εν διόδοις οίκων αυτής και λαλούντα
Pro 7:9	εν σκότει εσπερινω, ηνίκα αν ησυχία νυκτερινή ή και γνοφώδης,
Pro 7:10	η δε γυνή συναντά αυτω, είδος έχουσα πορνικόν, ή ποιεί νέων εξίπτασθαι καρδιάς.
Pro 7:11	ανεπτρωμένη δε εστι και άσωτος, εν οίκω δε ουχ ησυχάζουσιν οι πόδες αυτής·
Pro 7:12	χρόνον γαρ τινα έξω ρέμβεται, χρόνον δε εν πλατείαις παρά πάσαν γωνίαν

	ενεδρεύει.
Pro 7:13	είτα επιλαβομένη εφίλησεν αυτόν, αναιδεί δε πρόσωπω προσείπεν αυτω·
Pro 7:14	θυσία ειρηνική μοί εστι, σήμερον αποδίδωμι τας ευχάς μου·
Pro 7:15	ένεκα τούτου εξήλθον εις συνάντησίν σοι, ποθούσα το σόν πρόσωπον εύρηκά σε.
Pro 7:16	κειρίαις τέτακα την κλίνην μου, αμφιτάποις δε έστρωκα τοις απ' Αιγύπτου·
Pro 7:17	διέρρακα την κοίτην μου κροκίνω, τον δε οίκόν μου κινναμώμω·
Pro 7:18	ελθέ και απολαύσωμεν φιλίας έως όρθρου, δεύρο και εγκυλισθώμεν έρωτι·
Pro 7:19	ου γαρ πάρεστιν ο ανήρ μου εν οίκω, πεπόρευται δε οδόν μακράν
Pro 7:20	ένδεσμον αργυρίου λαβών εν χειρί αυτού, δι' ημερών πολλών επανήξει εις τον οίκον αυτού.
Pro 7:21	απεπλάνησε δε αυτόν πολλή ομιλία βρόχοις τε τοις από χειλέων εξώκειλεν αυτόν.
Pro 7:22	ο δε επηκολούθησεν αυτη κεπρωθείς, ωσπερ δε βούς επί σφαγήν άγεται και ωσπερ κύων επί δεσμούς
Pro 7:23	ή ως έλαφος τοξεύματι πεπληγώς εις το ήπαρ, σπεύδει δε ωσπερ όρνεον εις παγίδα, ουκ ειδώς ότι περι ψυχής τρέχει.
Pro 7:24	νυν ουν, υιε, άκουέ μου και πρόσεχε ρήμασι στόματός μου·
Pro 7:25	μη εκκλινάτω εις τας οδούς αυτής η καρδιά σου,
Pro 7:26	πολλούς γαρ τρώσασα καταβέβληκε, και αναρίθμητοί εισιν ους πεφόνευκεν·
Pro 7:27	οδοί άδου ο οίκος αυτής κατάγουσαι εις τα ταμεία του θανάτου.
Pro 8:1	ΣΥ την σοφίαν κηρύξεις, ίνα φρόνησίς σοι υπακούση·
Pro 8:2	επί γαρ των υψηλών άκρων εστίν, ανά μέσον δε των τριβών έστηκε·
Pro 8:3	παρά γαρ πύλαις δυναστών παρεδρεύει, εν δε εισόδοις υμνείται.
Pro 8:4	Υμάς, ω άνθρωποι, παρακαλώ, και προΐεμαι εμήν φωνήν υιοίς ανθρώπων·
Pro 8:5	νοήσατε, άκακοι, πανουργίαν, οι δε απάιδευτοι ένθεσθε καρδίαν.
Pro 8:6	εισακούσατέ μου, σεμνά γαρ ερώ και ανοίσω από χειλέων ορθά·
Pro 8:7	ότι αλήθειαν μελετήσει ο φάρυγξ μου, εβδελυγμένα δε εναντίον εμού χείλη ψευδή.
Pro 8:8	μετά δικαιοσύνης πάντα τα ρήματα του στόματός μου, ουδέν εν αυτοίς σκολιόν ουδέ στραγγαλιώδες·

Pro 8:9	πάντα ενώπια τοις συνιούσι και ορθά τοις ευρίσκουσι γνώσιν.
Pro 8:10	λάβετε παιδείαν και μη αργύριον, και γνώσιν υπέρ χρυσίον δεδοκιμασμένον·
Pro 8:11	κρείσσων γαρ σοφία λίθων πολυτελών, παν δε τίμιον ουκ άξιον αυτής εστιν.
Pro 8:12	εγώ η σοφία κατεσκήνωσα βουλήν, και γνώσιν και έννοιαν εγώ επεκαλεσάμην.
Pro 8:13	φόβος Κυρίου μισεί αδικίαν, ύβριν τε και υπερηφανίαν και οδούς πονηρών· μεμίσηκα δε εγώ διεστραμμένας οδούς κακών.
Pro 8:14	εμή βουλή και ασφάλεια, εμή φρόνησις, εμή δε ισχύς·
Pro 8:15	δι ' εμού βασιλείς βασιλεύουσι και οι δυνάσται γράφουσι δικαιοσύνην·
Pro 8:16	δι ' εμού μεγιστάνες μεγαλύνονται, και τύραννοι δι ' εμού κρατούσι γης.
Pro 8:17	εγώ τους εμέ φιλούντας αγαπώ, οι δε εμέ ζητούντες ευρήσουσι χάριν.
Pro 8:18	πλούτος και δόξα εμοί υπάρχει και κτήσεις πολλών και δικαιοσύνη.
Pro 8:19	βέλτιον εμέ καρπίζεσθαι υπέρ χρυσίον και λίθον τίμιον, τα δε εμά γεννήματα κρείσσω αργυρίου εκλεκτού.
Pro 8:20	εν οδοίς δικαιοσύνης περιπατώ και ανά μέσον τρίβων δικαιοσύνης αναστρέφομαι,
Pro 8:21	ίνα μερίσω τοις εμέ αγαπώσιν ύπαρξιν και τους θησαυρούς αυτών εμπλήσω αγαθών. εάν αναγγείλω υμίν τα καθ ' ημέραν γινόμενα, μνημονεύσω τα εξ αιώνος αριθμήσαι.
Pro 8:22	Κύριος έκτισέ με αρχήν οδών αυτου εις έργα αυτου,
Pro 8:23	προ του αιώνος εθεμελίωσέ με εν αρχή, προ του την γην ποιήσαι
Pro 8:24	και προ του τας αβύσους ποιήσαι, προ του προελθείν τας πηγάς των υδάτων,
Pro 8:25	προ του όρη εδρασθήναι, προ δε πάντων βουνών γεννά με.
Pro 8:26	Κύριος εποίησε χώρας και οικήτους και άκρα οικούμενα της υπ ' ουρανόν.
Pro 8:27	ηνίκα ητοίμαζε τον ουρανόν, συμπαρήμην αυτω, και ότε αφώριζε τον εαυτου θρόνον επ ' ανέμων·
Pro 8:28	ηνίκα ισχυρά εποίει τα άνω νέφη, και ως ασφαλείς ετίθει πηγάς της υπ ' ουρανόν
Pro 8:29	και ισχυρά εποίει τα θεμέλια της γης,
Pro 8:30	ήμην παρ ' αυτω αρμόζουσα. εγώ ήμην ή προσέχαιρε, καθ ' ημέραν δε ευφραινόμην εν προσώπω αυτου εν παντί καιρω,
Pro 8:31	ότε ενευφραίνετο την οικουμένην συντελέσας, και ενευφραίνετο εν υιοίς ανθρώπων.

Pro 8:32	νυν ουν, υιε, άκούέ μου και μακάριοι, οί οδούς μου φυλάσσοντες,
Pro 8:33	ακούσατε παιδείαν και σοφίσθητε και μη αποφραγήτε.
Pro 8:34	μακάριος ανήρ, ος εισακούεται μου, και άνθρωπος, ος τας εμάς οδούς φυλάξει αργυπνών επ' εμαίς θύραις καθ' ημέραν, τηρών σταθμούς εμών εισόδων·
Pro 8:35	αι γαρ έξοδοί μου έξοδοι ζωής, και ετοιμάζεται θέλησις παρά Κυρίου.
Pro 8:36	οι δε αμαρτάνοντες εις εμέ ασεβούσιν εις τα εαυτών ψυχάς, και οι μισούντές με αγαπώσι θάνατον.
Pro 9:1	Η σοφία ωκοδόμησεν εαυτη οίκον και υπήρεισε στύλους επτά·
Pro 9:2	έσφαξε τα εαυτής θύματα, εκέρασεν εις κρατήρα τον εαυτής οίνον και ητοιμάσατο την εαυτής τράπεζαν·
Pro 9:3	απέστειλε τους εαυτής δούλους συγκαλούσα μετά υψηλού κηρύγματος επί κρατήρα λέγουσα·
Pro 9:4	ος εστιν άφρων, εκκλινάτω προς με· και τοις ενδεέσι φρενών είπεν·
Pro 9:5	έλθετε φάγετε των εμών άρτων και πίετε οίνον, ον εκέρασα υμίν·
Pro 9:6	απολείπετε αφροσύνην, ίνα εις τον αιώνα βασιλεύσητε, και ζητήσατε φρόνησιν, και κατορθώσατε εν γνώσει σύνεσιν.
Pro 9:7	Ο παιδεύων κακούς λήψεται εαυτω ατιμίαν· ελέγχων δε τον ασεβή μωμήσεται εαυτόν.
Pro 9:8	μη έλεγχε κακούς, ίνα μη μισησωσί σε· έλεγχε σοφόν, και αγαπήσει σε.
Pro 9:9	δίδου σοφω αφορμήν, και σοφώτερος έσται· γνώριζε δικαίω, και προσθήσει του δέχεσθαι.
Pro 9:10	αρχή σοφίας φόβος Κυρίου, και βουλή αγίων σύνεσις, το δε γνώναι νόμον διανοίας εστιν αγαθής·
Pro 9:11	τούτω γαρ τω τρόπω πολύν ζήσεις χρόνον, και προστεθήσεται σοι έτη ζωής σου.
Pro 9:12	υιε, εάν σοφός γένη σεαυτω, σοφός έση και τοις πλησίον· εάν δε κακός αποβής, μόνος αν αντλήσεις κακά. ος ερείδεται επί ψεύδεσιν, ούτος ποιμαίνει άνέμους, ο δ' αυτός διώξεται όρνεα πετόμενα· απέλιπε γαρ οδούς του εαυτού αμπελώνος, τους δε άξονας του ιδίου γεωργίου πεπλάνηται· διαπορεύεται δε δι' ανύδρου ερήμου και γην διατεταγμένην εν διψώδεσι, συνάγει δε χερσίν ακαρπίαν.
Pro 9:13	Γυνή άφρων και θρασεία ενδεής ψωμού γίνεται, ή ουκ επίσταται αισχύνην.
Pro 9:14	εκάθισεν επί θύραις του εαυτής οίκου, επί δίφρου εμφανώς εν πλατείαις,
Pro 9:15	προσκαλουμένη τους παριόντας και κατευθύνοντας εν ταις οδοίς αυτών·
Pro 9:16	ος εστιν υμών αφρονέστατος, εκκλινάτω προς με και τοις ενδεέσι φρονήσεως παρακελεύομαι λέγουσα·

Pro 9:17	άρτων κρυφίων ηδέως άψασθε και ύδατος κλοπής γλυκερού.
Pro 9:18	ο δε ουκ οίδεν ότι γηγενείς παρ ' αυτη άλλυνται, και επί πέταυρον άδου συναντά.
Pro 9:18α	αλλά αποπήδησον, μη χρονίσης εν τω τόπω, μηδέ επιστήσης το σόν όμμα προς αυτήν.
Pro 9:18β	ούτως γαρ διαβήση ύδωρ αλλότριον και υπερβήση ποταμόν αλλότριον.
Pro 9:18γ	από δε ύδατος αλλοτρίου απόσχου και από πηγής αλλοτριάς μη πίης,
Pro 9:18δ	ίνα πολύν ζήσης χρόνον, προστεθή δε σοι έτη ζωής.
Pro 10:1	ΥΙΟΣ σοφός ευφραίνει πατέρα, υιος δε άφρων λύπη τη μητρί.
Pro 10:2	ουκ ωφελήσουσι θησαυροί ανόμους, δικαιοσύνη δε ρύσεται εκ θανάτου.
Pro 10:3	ου λιμοκτονήσει Κύριος ψυχήν δικαίαν, ζωήν δε ασεβών ανατρέψει.
Pro 10:4	πενία άνδρα ταπεινοί, χείρες δε ανδρείων πλουτίζουσιν.
Pro 10:4α	υιος πεπαιδευμένος σοφός έσται, τω δε άφρωνι διακόνω χρήσεται.
Pro 10:5	διεσώθη από καύματος υιος νοήμων, ανεμόφθορος δε γίνεται εν αμητω υιος παράνομος.
Pro 10:6	ευλογία Κυρίου επί κεφαλήν δικαίου, στόμα δε ασεβών καλύψει πένθος άωρον.
Pro 10:7	μνήμη δικαίων μετ ' εγκωμίων, όνομα δε ασεβούς σβέννυται.
Pro 10:8	σοφός καρδιά δέξεται εντολάς, ο δε άστεγος χείλεσι σκολιάζων υποσκελισθήσεται.
Pro 10:9	ος πορεύεται απλώς, πορεύεται πεποιθώς, ο δε διαστρέφων τας οδούς αυτού, γνωσθήσεται.
Pro 10:10	ο εννεύων οφθαλμοίς μετά δόλου, συνάγει ανδράσι λύπας, ο δε ελέγχων μετά παρηρησίας, ειρηνοποιεί.
Pro 10:11	πηγή ζωής εν χειρί δικαίου, στόμα δε ασεβούς καλύψει απώλεια.
Pro 10:12	μίσος εγείρει νείκος, πάντας δε τους μη φιλονεικούντας καλύπτει φίλια.
Pro 10:13	ος εκ χειλέων προφέρει σοφίαν, ράβδω τύπτει άνδρα ακάρδιον.
Pro 10:14	σοφοί κρύψουσιν αίσθησιν, στόμα δε προπετούς εγγίζει συντριβή.
Pro 10:15	κτήσις πλουσίων πόλις οχυρά, συντριβή δε ασεβών πενία.
Pro 10:16	έργα δικαίων ζωήν ποιεί, καρποί δε ασεβών αμαρτίας.
Pro 10:17	οδούς δικαίας ζωής φυλάσσει παιδεία, παιδεία δε ανεξέλεγκτος πλανάται.

Pro 10:18	καλύπτουσιν έχθραν χείλη δίκαια, οι δε εκφέροντες λοιδορίας αφρονέστατοί εισιν.
Pro 10:19	εκ πολυλογίας ουκ εκφεύξη αμαρτίαν, φειδόμενος δε χειλέων νοήμων έση.
Pro 10:20	άργυρος πεπυρωμένος γλώσσα δικαίου, καρδιά δε ασεβούς εκλείψει.
Pro 10:21	χείλη δικαίων επίσταται υψηλά, οι δε άφρονες εν ενδεία τελευτώσιν.
Pro 10:22	ευλογία Κυρίου επί κεφαλήν δικαίου· αύτη πλουτίζει, και ου μη προστεθή αυτη λύπη εν καρδιά.
Pro 10:23	εν γέλωτι άφρων πράσσει κακά, η δε σοφία ανδρί τίκτει φρόνησιν.
Pro 10:24	εν απωλεία ασεβής περιφέρεται, επιθυμία δε δικαίου δεκτή.
Pro 10:25	παραπορευομένης καταιγίδος αφανίζεται ασεβής, δίκαιος δε εκκλίνας σώζεται εις τον αιώνα.
Pro 10:26	ωσπερ όμφαξ οδούσι βλαβερόν και καπνός όμμασιν, ούτως παρανομία τοις χρωμένοις αυτη.
Pro 10:27	φόβος Κυρίου προστίθησιν ημέρας, έτη δε ασεβών ολιγωθήσεται.
Pro 10:28	εγχρονίζει δικαίους ευφροσύνη, ελπίς δε ασεβών απολείται.
Pro 10:29	οχύρωμα οσίου φόβος Κυρίου, συντριβή δε τοις εργαζομένοις κακά.
Pro 10:30	δίκαιος εις τον αιώνα ουκ ενδώσει, ασεβείς δε ουκ οικήσουσι γην.
Pro 10:31	στόμα δικαίου αποστάζει σοφίαν, γλώσσα δε αδίκου εξολείται.
Pro 10:32	χείλη ανδρών δικαίων αποστάζει χάριτας, στόμα δε ασεβών αποστρέφεται.
Pro 11:1	ΖΥΓΟΙ δόλιοι βδέλυγμα ενώπιον Κυρίου, στάθμιον δε δίκαιον δεκτόν αυτω.
Pro 11:2	ου εάν εισέλθη ύβρις, εκεί και ατιμία· στόμα δε ταπεινών μελετά σοφίαν
Pro 11:3	αποθανών δίκαιος έλιπε μετάμελον, πρόχειρος δε γίνεται και επίχαρτος ασεβών απώλεια.
Pro 11:5	δικαιοσύνη αμώμους ορθοτομεί οδούς, ασέβεια δε περιπίπτει αδικία.
Pro 11:6	δικαιοσύνη ανδρών ορθών ρύεται αυτούς, τη δε απωλεία αυτών αλίσκονται παράνομοι.
Pro 11:7	τελευτήσαντος ανδρός δικαίου ουκ όλλυται ελπίς, το δε καύχημα των ασεβών όλλυται.
Pro 11:8	δίκαιος εκ θήρας εκδύνει, αντ ' αυτού δε παραδίδοται ο ασεβής.
Pro 11:9	εν στόματι ασεβών παγίς πολίταις, αίσθησις δε δικαίων εύοδος.
Pro 11:10	εν αγαθοίς δικαίων κατώρθωσε πόλις,

Pro 11:11	στόμασι δε ασεβών κατεσκάφη.
Pro 11:12	μυκτηρίζει πολίτας ενδεής φρενών, ανήρ δε φρόνιμος ησυχίαν άγει.
Pro 11:13	ανήρ δίγλωσσος αποκαλύπτει βουλάς εν συνεδρίω, πιστός δε πνοή κρύπτει πράγματα.
Pro 11:14	οίς μη υπάρχει κυβέρνησις, πίπτουσιν ωπερ φύλλα, σωτηρία δε υπάρχει εν πολλή βουλή.
Pro 11:15	πονηρός κακοποιεί όταν συμμίξη δικαίω, μισεί δε ήχον ασφαλείας.
Pro 11:16	γυνή ευχάριστος εγείρει ανδρί δόξαν, θρόνος δε ατιμίας γυνή μισούσα δίκαια. πλούτου οκνηροί ενδεείς γίνονται, οι δε ανδρείοι ερείδονται πλούτω.
Pro 11:17	τη ψυχή αυτού αγαθόν ποιεί ανήρ ελεήμων, εξολλύει δε αυτού σώμα ο ανελεήμων.
Pro 11:18	ασεβείς ποιεί έργα άδικα, σπέρμα δε δικαίων μισθός αληθείας.
Pro 11:19	υιος δίκαιος γεννάται εις ζωήν, διωγμός δε ασεβούς εις θάνατον.
Pro 11:20	βδέλυγμα Κυρίω διεστραμμένοι οδοί, προσδεκτοί δε αυτω πάντες άμωμοι εν ταις οδοίς αυτών.
Pro 11:21	χειρί χειρας εμβαλών άδίκως ουκ ατιμώρητος έσται, ο δε σπείρων δικαιοσύνην λήψεται μισθόν πιστόν.
Pro 11:22	ωσπερ ενώτιον εν ρινί υός, ούτως γυναικί κακόφρονι κάλλος.
Pro 11:23	επιθυμία δικαίων πάσα αγαθή, ελπίς δε ασεβών απολείται.
Pro 11:24	εισίν οί τα ίδια σπείροντες πλείονα ποιούσιν, εισί δε και οί συνάγοντες ελαττονούνται.
Pro 11:25	ψυχή ευλογουμένη πάσα απλή, ανήρ δε θυμώδης ουκ ευσχήμων.
Pro 11:26	ο συνέχων σίτον υπολείποιτο αυτόν τοις έθνεσιν, ευλογίαν δε εις κεφαλήν του μεταδιδόντος.
Pro 11:27	τεκταινόμενος αγαθά ζητεί χάριν αγαθήν, εκζητούντα δε κακά, καταλήψεται αυτόν.
Pro 11:28	ο πεποιθώς επί πλούτω ούτος πεσείται, ο δε αντιλαμβανόμενος δικαίων ούτος ανατελεί.
Pro 11:29	ο μη συμπεριφερόμενος τω εαυτού οίκω κληρονομήσει άνεμον, δουλεύσει δε άφρων φρονίμω.
Pro 11:30	εκ καρπού δικαιοσύνης φύεται δένδρον ζωής, αφαιρούνται δε άωροι ψυχαί παρανόμων.
Pro 11:31	ει ο μεν δίκαιος μόλις σώζεται, ο ασεβής και αμαρτωλός που φανείται;

Pro 12:1	Ο αγαπών παιδείαν, αγαπά αίσθησιν, ο δε μισών ελέγχους άφρων.
Pro 12:2	κρείσων ο ευρών χάριν παρά Κυρίω, ανήρ δε παράνομος παρασιωπηθήσεται.
Pro 12:3	ου κατορθώσει άνθρωπος εξ ανόμου, αι δε ρίζαι των δικαίων ουκ εξαρθήσονται.
Pro 12:4	γυνή ανδρεία στέφανος τω ανδρί αυτής· ωσπερ δε εν ξύλω σκώληξ, ούτως άνδρα απόλλυσι γυνή κακοποιός.
Pro 12:5	λογισμοί δικαίων κρίματα, κυβερνώσι δε ασεβείς δόλους.
Pro 12:6	λόγοι ασεβών δόλιοι, στόμα δε ορθών ρύσεται αυτούς.
Pro 12:7	ου εάν στραφή ο ασεβής, αφανίζεται, οίκοι δε δικαίων παραμένουσι.
Pro 12:8	στόμα συνετού εγκωμιάζεται υπό ανδρός, νωθοκαρδιος δε μυκτηρίζεται.
Pro 12:9	κρείσσων ανήρ εν ατιμία δουλεύων εαυτω ή τιμήν εαυτω περιτιθείς και προσδεόμενος άρτου.
Pro 12:10	δίκαιος οικτείρει ψυχάς κτηνών αυτού, τα δε σπλάγχνα των ασεβών ανελεήμονα.
Pro 12:11	ο εργαζόμενος την εαυτού γην εμπλησθήσεται άρτων, οι δε διώκοντες μάταια ενδεείς φρενών.
Pro 12:11α	ος εστιν ηδύς εν οίνων διατριβαίς, εν τοις εαυτού οχυρώμασι καταλείψει ατιμίαν.
Pro 12:12	επιθυμίας ασεβών κακαί, αι δε ρίζαι των ευσεβών εν οχυρώμασι.
Pro 12:13	δι ' αμαρτίαν χειλέων επιπίπτει εις παγίδας αμαρτωλός, εκφεύγει δε εξ αυτών δίκαιος.
Pro 12:13α	ο βλέπων λεία ελεηθήσεται, ο δε συναντών εν πύλαις εκθλίψει ψυχάς.
Pro 12:14	από καρπών στόματος ψυχή ανδρός πλησθήσεται αγαθών, ανταπόδομα δε χειλέων αυτού δοθήσεται αυτω.
Pro 12:15	οδοί αφρόνων ορθαί ενώπιον αυτών, εισακούει δε συμβουλίας σοφός.
Pro 12:16	άφρων αυθημερόν εξαγγέλλει οργήν αυτού, κρύπτει δε την εαυτού ατιμίαν ανήρ πανούργος.
Pro 12:17	επιδεικνυμένην πίστιν απαγγέλλει δίκαιος, ο δε μάρτυς των αδικων δόλιος.
Pro 12:18	εισίν οί λέγοντες τιτρώσκουσι μαχαίρα, γλώσσαι δε σοφών ιώνται.
Pro 12:19	χείλη αληθινά κατορθοί μαρτυρίαν, μάρτυς δε ταχύς γλώσσαν έχει άδικον.
Pro 12:20	δόλος εν καρδία τεκταινομένου κακά, οι δε βουλόμενοι ειρήνην ευφρανθήσονται.
Pro 12:21	ουκ αρέσει τω δικαίω ουδέν άδικον, οι δε ασεβείς πλησθήσονται κακών.

Pro 12:22	βδέλυγμα Κυρίω χείλη ψευδή, ο δε ποιών πίστεις δεκτός παρ' αυτω.
Pro 12:23	ανήρ συνετός θρόνος αισθήσεως, καρδιά δε αφρόνων συναντήσεται αραίς.
Pro 12:24	χείρ εκλεκτών κρατήσει ευχερώς, δόλιοι δε έσονται εν προνομή.
Pro 12:25	φοβερός λόγος καρδιαν ταρασσει ανδρός δικαίου, αγγελία δε αγαθή ευφραίνει αυτόν.
Pro 12:26	επιγνώμων δίκαιος εαυτού φίλος έσται, αι δε γνώμαι των ασεβών ανεπιεικείς. αμαρτάνοντας καταδιώξεται κακά η δε οδός των ασεβών πλανήσει αυτούς.
Pro 12:27	ουκ επιτεύξεται δόλιος θήρας, κτήμα δε τίμιον ανήρ καθαρός.
Pro 12:28	εν οδοίς δικαιοσύνης ζωή, οδοί δε μνησικάκων εις θάνατον.
Pro 13:1	ΥΙΟΣ πανούργος υπήκοος πατρί, υιος δε ανήκοος εν απωλεία.
Pro 13:2	από καρπών δικαιοσύνης φάγεται αγαθός, ψυχαί δε παρανόμων ολούνται άωροι.
Pro 13:3	ος φυλάσσει το εαυτού στόμα, τηρεί την εαυτού ψυχήν, ο δε προπετής χείλεσι πτοήσει εαυτόν.
Pro 13:4	εν επιθυμίαις εστί πας αεργός, χείρες δε ανδρείων εν επιμελεία.
Pro 13:5	λόγον άδικον μισεί δίκαιος, ασεβής δε αισχύνεται και ουχ έξει παρησίαν.
Pro 13:7	εισίν οι πλουτίζοντες εαυτούς μηδέν έχοντες, και εισιν οι ταπεινούντες εαυτούς εν πολλω πλούτω.
Pro 13:8	λύτρον ανδρός ψυχής ο ίδιος πλούτος, πτωχός δε ουχ υφίσταται απειλήν.
Pro 13:9	φως δικαίοις διαπαντός, φως δε ασεβών σβέννυται.
Pro 13:9α	ψυχαί δόλιαι πλανώνται εν αμαρτίαις, δίκαιοι δε οικτείρουσι και ελεούσι.
Pro 13:10	κακός μεθ' ύβρεως πράσσει κακά, οι δε εαυτών επιγνώμονες σοφοί.
Pro 13:11	ύπαρξις επισπουδαζομένη μετά ανομίας ελάσσων γίνεται, ο δε συνάγων εαυτω μετ' ευσεβείας πληθυνθήσεται· δίκαιος οικτείρει και κιχρά.
Pro 13:12	κρείσσων εναρχόμενος βοηθών καρδιά του επαγγελλομένου και εις ελπίδα άγοντος· δένδρον γαρ ζωής επιθυμία αγαθή.
Pro 13:13	ος καταφρονεί πράγματος, καταφρονηθήσεται υπ' αυτού· ο δε φοβούμενος εντολήν, ούτος υγιαίνει.
Pro 13:13α	υιω δολίω ουδέν έσται αγαθόν, οικέτη δε σοφω εύοδοι έσονται πράξεις, και κατευθυνθήσεται η οδός αυτού.
Pro 13:14	νόμος σοφού πηγή ζωής, ο δε άνους υπό παγίδος θανείται.
Pro 13:15	σύνεσις αγαθή δίδωσι χάριν, το δε γνώναι νόμον διανοίας εστί αγαθής, οδοί δε

	καταφρονούντων εν απωλεία.
Pro 13:16	πας πανούργος πράσσει μετά γνώσεως, ο δε άφρων εξεπέτασεν εαυτού κακίαν.
Pro 13:17	βασιλεύς θρασύς εμπειείται εις κακά, άγγελος δε σοφός ρύσεται αυτόν.
Pro 13:18	πενίαν και ατιμίαν αφαιρείται παιδεία, ο δε φυλάσσων ελέγχους δοξασθήσεται.
Pro 13:19	επιθυμίας ευσεβών ηδύνουσι ψυχήν, έργα δε ασεβών μακράν από γνώσεως.
Pro 13:20	ο συμπορευόμενος σοφοίς σοφός έσται, ο δε συμπορευόμενος άφροσι γνωσθήσεται.
Pro 13:21	αμαρτάνοντας καταδιώξεται κακά, τους δε δικαίους καταλήψεται αγαθά.
Pro 13:22	αγαθός ανήρ κληρονομήσει υιούς υιών, θησαυρίζεται δε δικαίοις πλούτος ασεβών.
Pro 13:23	δίκαιοι ποιήσουσιν εν πλούτῳ έτη πολλά, άδικοι δε απολούνται συντόμως.
Pro 13:24	ος φείδεται της βακτηρίας μισεί τον υιόν αυτού, ο δε αγαπών επιμελώς παιδεύει.
Pro 13:25	δίκαιος έσθων εμπιπλά την ψυχήν αυτού, ψυχαί δε ασεβών ενδεείς.
Pro 14:1	ΣΟΦΑΙ γυναίκες ωκοδόμησαν οίκους, η δε άφρων κατέσκαψε ταις χερσίν αυτής.
Pro 14:2	ο πορευόμενος ορθώς φοβείται τον Κύριον, ο δε σκολιάζων ταις οδοίς αυτού ατιμασθήσεται.
Pro 14:3	εκ στόματος αφρόνων βακτηρία ύβρεως, χείλη δε σοφών φυλάσσει αυτούς.
Pro 14:4	ου μη εισι βόες, φάτναι καθαραί· ου δε πολλά γεννήματα, φανερά βοός ισχύς.
Pro 14:5	μάρτυς πιστός ου ψεύδεται, εκκαίει δε ψευδή μάρτυς άδικος.
Pro 14:6	ζητήσεις σοφίαν παρά κακοίς και ουχ ευρήσεις, αίσθησις δε παρά φρονίμοις ευχερής.
Pro 14:7	πάντα εναντία ανδρί άφροني, όπλα δε αισθήσεως χείλη σοφά.
Pro 14:8	σοφία πανούργων επιγνώσεται τας οδούς αυτών, άνοια δε αφρόνων εν πλάνη.
Pro 14:9	οικίαι παρανόμων οφειλήσουσι καθαρισμόν, οικίαι δε δικαίων δεκταί.
Pro 14:10	καρδιά ανδρός αισθητική, λυπηρά ψυχή αυτού· όταν δε ευφραίνεται, ουκ επιμίγνυται ύβρει.
Pro 14:11	οικίαι ασεβών αφανισθήσονται, σκηναί δε κατορθούντων στήσονται.
Pro 14:12	έστιν οδός, ή δοκεί παρά ανθρώποις ορθή είναι, τα δε τελευταία αυτής έρχεται εις πυθμένα άδου.
Pro 14:13	εν ευφροσύναις ου προσμίγνυται λύπη, τελευταία δε χαρά εις πένθος έρχεται.

Pro 14:14	των εαυτού οδών πλησθήσεται θρασυκάρδιος, από δε των διανοημάτων αυτού ανήρ αγαθός.
Pro 14:15	άκακος πιστεύει παντί λόγω, πανούργος δε έρχεται εις μετάνοιαν.
Pro 14:16	σοφός φοβηθείς εξέκλινεν από κακού, ο δε άφρων εαυτω πεποιθώς μίγνυται ανόμω.
Pro 14:17	οξύθυμος πράσσει μετά αβουλίας, ανήρ δε φρόνιμος πολλά υποφέρει.
Pro 14:18	μεριούνται άφρονες κακίαν, οι δε πανούργοι κρατήσουσιν αισθήσεως.
Pro 14:19	ολισθήσουσι κακοί έναντι αγαθών, και ασεβείς θεραπεύσουσι θύρας δικαίων.
Pro 14:20	φίλοι μισήσουσι φίλους πτωχούς, φίλοι δε πλουσιών πολλοί.
Pro 14:21	ο ατιμάζων πένητας αμαρτάνει, ελεών δε πτωχούς μακαριστός.
Pro 14:22	πλανώμενοι τεκταίνουσι κακά, έλεον δε και αλήθειαν τεκταίνουσιν αγαθοί. ουκ επίστανται έλεον και πίστιν τέκτονες κακών, ελεημοσύναι δε και πίστεις παρά τέκτοσιν αγαθοίς.
Pro 14:23	εν παντί μεριμνώντι ένεστι περισσόν, ο δε ηδύς και ανάλγητος εν ενδεία έσται.
Pro 14:24	στέφανος σοφών πλούτος αυτών, η δε διατριβή αφρόνων κακή.
Pro 14:25	ρύσεται εκ κακών ψυχήν μάρτυς πιστός, εκκαίει δε ψεύδη δόλιος.
Pro 14:26	εν φόβω Κυρίου ελπίς ισχύος, τοις δε τέκνοις αυτού καταλείπει έρεισμα.
Pro 14:27	πρόσταγμα Κυρίου πηγή ζωής, ποιεί δε εκκλίνειν εκ παγίδος θανάτου.
Pro 14:28	εν πολλω έθνει δόξα βασιλέως, εν δε εκλείπει λαού συντριβή δυνάστου.
Pro 14:29	μακρόθυμος ανήρ πολύς εν φρονήσει, ο δε ολιγόψυχος ισχυρώς άφρων.
Pro 14:30	πραϋθυμος ανήρ καρδιάς ιατρός, σής δε οστέων καρδιά αισθητική.
Pro 14:31	ο συκοφαντών πένητα παροξύνει τον ποιήσαντα αυτόν, ο δε τιμών αυτόν ελεεί πτωχόν.
Pro 14:32	εν κακία αυτού απωσθήσεται ασεβής, ο δε πεποιθώς τη εαυτού οσιότητι δίκαιος.
Pro 14:33	εν καρδιά αγαθή ανδρός αναπαύσεται σοφία, εν δε καρδιά αφρόνων ου διαγινώσκεται.
Pro 14:34	δικαιοσύνη υψοί έθνος, ελασσονούσι δε φυλάς αμαρτίαι.
Pro 14:35	δεκτός βασιλεί υπηρέτης νοήμων, τη δε εαυτού ευστροφία αφαιρείται ατιμίαν.
Pro 15:1	ΟΡΓΗ απόλλυσι και φρονίμους, απόκρισις δε υποπίπτουσα αποστρέφει θυμόν, λόγος δε λυπηρός εγείρει οργάς.
Pro 15:2	γλώσσα σοφών καλά επίσταται, στόμα δε αφρόνων αναγγέλλει κακά.

Pro 15:3	εν παντί τόπω οφθαλμοί Κυρίου, σκοπεύουσι κακούς τε και αγαθούς.
Pro 15:4	ίαςις γλώσσης δένδρον ζωής, ο δε συντηρών αυτην πλησθήσεται πνεύματος,
Pro 15:5	άφρων μυκτηρίζει παιδείαν πατρός, ο δε φυλάσσων εντολάς πανουργότερος.
Pro 15:6	εν πλεοναζούση δικαιοσύνη ισχύς πολλή, οι δε ασεβείς ολόρριζοι εκ γης απολούνται. οίκοι δικαίων ισχύς πολλή, καρποί δε ασεβών απολούνται.
Pro 15:7	χειλή σοφών δέδετα αισθήσει, καρδιά δε αφρόνων ουκ ασφαλείς.
Pro 15:8	θυσΐαι ασεβών βδέλυγμα Κυρίω, ευχαΐ δε κατευθυνόντων δεκταΐ παρ ' αυτω.
Pro 15:9	βδέλυγμα Κυρίω οδοΐ ασεβούς, διώκοντας δε δικαιοσύνην αγαπά.
Pro 15:10	παιδεία ακάκου γνωρίζεται υπό των παριόντων, οι δε μισούντες ελέγχους τελευτώσιν αισχρώς.
Pro 15:11	άδης και απώλεια φανερά παρά τω Κυρίω· Πως ουχΐ και αι καρδιάι των ανθρώπων;
Pro 15:12	ουκ αγαπήσει απαΐδευτος τους ελέγχοντας αυτόν, μετά δε σοφών ουχ ομιλήσει.
Pro 15:13	καρδιάς ευφραινομένης πρόσωπον θάλλει, εν δε λύπαις ούσης σκυθρωπάζει.
Pro 15:14	καρδιά ορθή ζητεί αισθησιν, στόμα δε απαΐδευτών γνώσεται κακά.
Pro 15:15	πάντα τον χρόνον οι οφθαλμοΐ των κακών προσδέχονται κακά, οι δε αγαθοΐ ησυχάζουσι διαπαντός.
Pro 15:16	κρείσσον μικρά μερίς μετά φόβου Κυρίου ή θησαυροΐ μεγάλοι μετά αφοβΐας.
Pro 15:17	κρείσσων ξενισμός μετά λαχάνων προς φιλίαν και χάριν ή παράθεσις μόσχων μετά έχθρας.
Pro 15:18	ανήρ θυμώδης παρασκευάζει μάχας, μακρόθυμος δε και την μέλλουσαν καταπραΐνει.
Pro 15:18α	μακρόθυμος ανήρ κατασβέσει κρίσεις, ο δε ασεβής εγείρει μάλλον.
Pro 15:19	οδοΐ αεργών εστρωμέναι ακάνθαις, αι δε των ανδρείων τετριμμέναι.
Pro 15:20	υιοσ σοφός ευφραΐνει πατέρα, υιοσ δε άφρων μυκτηρίζει μητέρα αυτου.
Pro 15:21	ανοήτου τρίβοι ενδεΐς φρενών, ανήρ δε φρόνιμος κατευθύνων πορεύεται.
Pro 15:22	υπερτίθενται λογισμούς οι μη τιμώντες συνέδρια, εν δε καρδιάις βουλευομένων μένει βουλή.
Pro 15:23	ου μη υπακούση ο κακός αυτη, ουδέ μη είπη καΐριόν τι και καλόν τω κοινω.
Pro 15:24	οδοΐ ζωής διανοήματα συνετου, ίνα εκκλίνας εκ του άδου σωθή.
Pro 15:25	οίκους υβριστών κατασπά Κύριος, εστήρισε δε όριον χήρας.

Pro 15:26	βδέλυγμα Κυρίω λογισμός άδικος, αγνών δε ρήσεις σεμναί.
Pro 15:27	εξόλλυσιν εαυτόν ο δωρολήπτης, ο δε μισών δώρων λήψεις σώζεται.
Pro 15:27α	ελεημοσύναις και πίστεσιν αποκαθαίρονται αμαρτίαι, τω δε φόβω Κυρίου εκκλίνει πας από κακού.
Pro 15:28	καρδιαί δικαίων μελετώσι πίστεις, στόμα δε ασεβών αποκρίνεται κακά.
Pro 15:28α	δεκταί παρά Κυρίω οδοί ανθρώπων δικαίων, δια δε αυτών και οι εχθροί φίλοι γίνονται.
Pro 15:29	μακράν απέχει ο Θεός από ασεβών, ευχαίς δε δικαίων επακούει.
Pro 15:29α	κρείσσων ολίγη λήψις μετά δικαιοσύνης ή πολλά γεννήματα μετά αδικίας.
Pro 15:29β	καρδια άνδρός λογιζέσθω δίκαια, ίνα υπό του Θεού διορθωθή τα διαβήματα αυτού.
Pro 15:30	θεωρών οφθαλμός καλά ευφραίνει καρδιαν, φήμη δε αγαθή πιαίνει οστά.
Pro 15:32	ος απωθείται παιδείαν, μισεί εαυτόν, ο δε τηρών ελέγχους αγαπά ψυχήν αυτού.
Pro 15:33	φόβος Θεού παιδεία και σοφία, και αρχή δόξης αποκριθήσεται αυτη.
Pro 16:1	ΠΑΝΤΑ τα έργα του ταπεινού φανερά παρά τω Θεω, οι δε ασεβείς εν ημέρα κακή ολούνται.
Pro 16:5	ακάθαρος παρά Θεω πας υψηλοκάρδιος, χειρί δε χείρας εμβαλών άδικως ουκ αθωωθήσεται.
Pro 16:7	αρχή οδού αγαθής το ποιείν τα δίκαια, δεκτά δε παρά Θεω μάλλον ή θύειν θυσίας.
Pro 16:8	ο ζητών τον Κύριον ευρήσει γνώσιν μετά δικαιοσύνης, οι δε ορθώς ζητούντες αυτόν ευρήσουσιν ειρήνην.
Pro 16:9	πάντα τα έργα του Κυρίου μετά δικαιοσύνης· φυλάσσεται δε ο ασεβής εις ημέραν κακήν.
Pro 16:10	μαντείον επί χείλεσι βασιλέως, εν δε κρίσει ου μη πλανηθή το στόμα αυτού.
Pro 16:11	ροπή ζυγού δικαιοσύνη παρά Κυρίω, τα δε έργα αυτού στάθμια δίκαια.
Pro 16:12	βλέλυγμα βασιλεί ο ποιών κακά, μετά γαρ δικαιοσύνης ετοιμάζεται θρόνος αρχής.
Pro 16:13	δεκτά βασιλεί χείλη δίκαια, λόγους δε ορθούς αγαπά.
Pro 16:14	θυμός βασιλέως άγγελος θανάτου, ανήρ δε σοφός εξιλάσεται αυτόν.
Pro 16:15	εν φωτί ζωής υιος βασιλέως, οι δε προσδεκτοί αυτω ωσπερ νέφος όψιμον.
Pro 16:16	νοσσιαί σοφίας αιρετώτεραι χρυσίου, νοσσιαί δε φρονήσεως αιρετώτεραι υπέρ

	αργύριον.
Pro 16:17	τρίβοι ζωής εκκλίνουσιν από κακών, μήκος δε βίου οδοί δικαιοσύνης. ο δεχόμενος παιδείαν εν αγαθοίς έσται, ο δε φυλάσσων ελέγχους σοφισθήσεται. ος φυλάσσει τας εαυτού οδούς, τηρεί την εαυτού ψυχήν, αγαπών δε ζωήν αυτού φείσεται στόματος αυτού.
Pro 16:18	προ συντριβής ηγείται ύβρις, προ δε πτώματος κακοφροσύνη.
Pro 16:19	κρείσσων πραϋθυμος μετά ταπεινώσεως ή ος διαιρείται σκύλα μετά υβριστών.
Pro 16:20	συνετός εν πράγμασιν ευρετής αγαθών, πεποιθώς δε επί Θεω μακαριστός.
Pro 16:21	τους σοφούς και συνετούς φαύλους καλούσιν, οι δε γλυκείς εν λόγω πλείονα ακούσονται.
Pro 16:22	πηγή ζωής έννοια τοις κεκτημένοις, παιδεία δε αφρόνων κακή.
Pro 16:23	καρδία σοφού νοήσει τα από του ιδίου στόματος, επί δε χείλεσι φορέσει επιγνωμοσύνην.
Pro 16:24	κηρία μέλιτος λόγοι καλοί, γλύκασμα δε αυτού ίασις ψυχής.
Pro 16:25	εισίν οδοί δοκούσαι είναι ορθαί ανδρί, τα μέντοι τελευταία αυτών βλέπει εις πυθμένα άδου.
Pro 16:26	ανήρ εν πόνοις πονεί εαυτω και εκβιάζεται την απώλειαν εαυτού, ο μέντοι σκολιός επί τω εαυτού στόματι φορεί την απώλειαν.
Pro 16:27	ανήρ άφρων ορύσσει εαυτω κακά, επί δε των εαυτού χειλέων θησαυρίζει πυρ.
Pro 16:28	ανήρ σκολιός διαπέμπεται κακά, και λαμπτήρα δόλου πυρσεύει κακοίς και διαχωρίζει φίλους.
Pro 16:29	ανήρ παράνομος αποπειράται φίλων και απάγει αυτούς οδούς ουκ αγαθάς.
Pro 16:30	στηρίζων δε οφθαλμούς αυτού διαλογίζεται διεστραμμένα, ορίζει δε τοις χείλεσιν αυτού πάντα τα κακά· ούτος κάμινός εστι κακίας.
Pro 16:31	στέφανος καυχήσεως γήρας, εν δε οδοίς δικαιοσύνης ευρίσκεται.
Pro 16:32	κρείσσων ανήρ μακρόθυμος ισχυρού, ο δε κρατών οργής κρείσσων καταλαμβανομένου πόλιν.
Pro 16:33	εις κόλπους επέρχεται πάντα τοις αδίκους, παρά δε Κυρίου πάντα τα δίκαια.
Pro 17:1	ΚΡΕΙΣΣΩΝ ψωμός μεθ ' ηδονής εν ειρήνη ή οίκος πλήρης πολλών αγαθών και αδικων θυμάτων μετά μάχης.
Pro 17:2	οικέτης νοήμων κρατήσει δεσποτών αφρόνων, εν δε αδελφοίς διελείται μέρος.
Pro 17:3	ωσπερ δοκιμάζεται εν καμίνω άργυρος και χρυσός, ούτως εκλεκταί καρδίαί παρά Κυρίω.

Pro 17:4	κακός υπακούει γλώσσης παρανόμων, δίκαιος δε ου προσέχει χείλεσι ψευδέσιν.
Pro 17:5	ο καταγελών πτωχού παροξύνει τον ποιήσαντα αυτόν, ο δε επιχαίρων απολλυμένω ουκ αθωωθήσεται· ο δε επισπλαγχνιζόμενος ελεηθήσεται.
Pro 17:6	στέφανος γερόντων τέκνα τέκνων, καύχημα δε τέκνων πατέρες αυτών.
Pro 17:6α	του πιστού όλος ο κόσμος των χρημάτων, του δε απίστου ουδέ οβολός.
Pro 17:7	ουχ αρμόσει άφροني χείλη πιστά, ουδέ δικαίω χείλη ψευδή.
Pro 17:8	μισθός χαρίτων η παιδεία τοις χρωμένοις, ου δ' αν επιστρέψη ευοδωθήσεται.
Pro 17:9	ος κρύπτει αδικήματα, ζητεί φιλίαν, ος δε μισεί κρύπτειν, διΐστησι φίλους και οικείους.
Pro 17:10	συντριβει απειλή καρδιαν φρονίμου, άφρων δε μαστιγωθείς ουκ αισθάνεται.
Pro 17:11	αντιλογίας εγείρει πας κακός, ο δε Κύριος άγγελον ανελεήμονα εκπέμψει αυτω.
Pro 17:12	εμπεσείται μέριμνα ανδρί νοήμονι, οι δε άφρονες διαλογιούνται κακά.
Pro 17:13	ος αποδίδωσι κακά αντί αγαθών, ου κινηθήσεται κακά εκ του οίκου αυτου.
Pro 17:14	εξουσίαν δίδωσι λόγοις αρχή δικαιοσύνης, προηγείται δε της ενδείας στάσις και μάχη.
Pro 17:15	ος δίκαιον κρίνει τον άδικον, άδικον δε τον δίκαιον, ακάθατος και βδελυκτός παρά Θεω.
Pro 17:16	ινατί υπήρξε χρήματα άφρονι; κτήσασθαι γαρ σοφίαν ακάρδιος ου δυνησεται.
Pro 17:16α	ος υψηλόν ποιεί τον εαυτου οίκον, ζητεί συντριβήν, ο δε σκολιάζων του μαθειν εμπεσείται εις κακά.
Pro 17:17	εις πάντα καιρόν φίλος υπαρχέτω σοι, αδελφοί δε εν ανάγκαις χρήσιμοι έστωσαν· τούτου γαρ χάριν γεννώνται.
Pro 17:18	ανήρ άφρων επικροτεί και επιχαίρει εαυτω, ως και ο εγγυόμενος εγγύη των εαυτου φίλων.
Pro 17:19	φιλαμαρτήμων χαιρει μάχαις, [υψών δε θύραν αυτου ζητεί συντριβήν].
Pro 17:20	ο δε σκληροκάρδιος ου συναντά αγαθοίς. ανήρ ευμετάβολος γλώσση εμπεσείται εις κακά,
Pro 17:21	καρδιά δε άφρονος οδύνη τω κεκτημένω αυτήν. ουκ ευφραίνεται πατήρ επί υιω απαιδευτω, υιος δε φρόνιμος ευφραίνει μητέρα αυτου.
Pro 17:22	καρδιά ευφραινομένη ευεκτείν ποιεί, ανδρός δε λυπηρου ξηραίνεται τα οστά.
Pro 17:23	λαμβάνοντος δώρα αδίκως εν κόλποις ου κατευοδούνται οδοί, ασεβής δε εκκλίνει οδους δικαιοσύνης.

Pro 17:24	πρόσωπον συνετόν ανδρός σοφού, οι δε οφθαλμοί του άφρονος επ' άκρα γης.
Pro 17:25	οργή πατρί υιος άφρων και οδύνη τη τεκούση αυτόν.
Pro 17:26	ζημιούν άνδρα δίκαιον ου καλόν, ουδέ όσιον επιβουλεύειν δυνάσταις δικαίοις.
Pro 17:27	ος φείδεται ρήμα προέσθαι σκληρόν, επιγνώμων, μακρόθυμος δε ανήρ φρόνιμος.
Pro 17:28	ανοήτω επερωτήσαντι σοφίαν σοφία λογισθήσεται, ενεόν δε τις εαυτόν ποιήσας δόξει φρόνιμος είναι.
Pro 18:1	Προφάσεις ζητεί ανήρ βουλόμενος χωρίζεσθαι από φίλων, εν παντί δε καιρω επονείδιστος έσται.
Pro 18:2	ου χρείαν έχει σοφίας ενδεής φρενών, μάλλον γαρ άγεται αφροσύνη.
Pro 18:3	όταν έλθη ασεβής εις βάθος κακών, καταφρονεί, επέρχεται δε αυτω ατιμία και όνειδος.
Pro 18:4	ύδωρ βαθύ λόγος εν καρδιά ανδρός, ποταμός δε αναπηδύει και πηγγή ζωής.
Pro 18:5	θαυμάσαι πρόσωπον ασεβούς ου καλόν, ουδέ όσιον εκκλίνειν το δίκαιον εν κρίσει.
Pro 18:6	χείλη άφρονος άγουσιν αυτόν εις κακά, το δε στόμα αυτου το θρασύ θάνατον επικαλείται.
Pro 18:7	στόμα άφρονος συντριβή αυτω, τα δε χείλη αυτου παγίς τη ψυχή αυτου.
Pro 18:8	οκνηρούς καταβάλλει φόβος, ψυχαί δε ανδρογύνων πεινάσουσιν.
Pro 18:9	ο μη ιώμενος εαυτόν εν τοις έργοις αυτου αδελφός εστι του λυμαινομένου εαυτόν.
Pro 18:10	εκ μεγαλωσύνης ισχύος όνομα Κυρίου, αυτω δε προσδραμόντες δίκαιοι υψούνται.
Pro 18:11	ύπαρξις πλουσίου ανδρός πόλις οχυρά, η δε δόξα αυτης μέγα επισκιάζει.
Pro 18:12	προ συντριβής υψούται καρδιά ανδρός, και προ δόξης ταπεινούται.
Pro 18:13	ος αποκρίνεται λόγον πριν ακούσαι, αφροσύνη αυτω εστι και όνειδος.
Pro 18:14	θυμόν ανδρός πραυνει θεράπων φρόνιμος, ολιγόψυχον δε άνδρα τις υποίσει;
Pro 18:15	καρδιά φρονίμου κτάται αισθησιν, ώτα δε σοφών ζητεί έννοιαν.
Pro 18:16	δόμα ανθρώπου εμπλατύνει αυτόν και παρά δυνάσταις καθιζάνει αυτόν.
Pro 18:17	δίκαιος εαυτου κατήγορος εν πρωτολογία, ως δ' αν επιβάλη ο αντιδικος ελέγχεται.
Pro 18:18	αντιλογίας παύει σιγηρός, εν δε δυναστείαις ορίζει.

Pro 18:19	αδελφός υπό αδελφού βοηθούμενος ως πόλις οχυρά και υψηλή, ισχύει δε ωσπερ τεθεμελιωμένον βασίλειον.
Pro 18:20	από καρπών στόματος ανήρ πίμπλησι κοιλίαν αυτού, από δε καρπών χειλέων αυτού εμπλησθήσεται.
Pro 18:21	θάνατος και ζωή εν χειρί γλώσσης, οι δε κρατούντες αυτής έδονται τους καρπούς αυτής.
Pro 18:22	ος εύρε γυναίκα αγαθήν, εύρε χάριτας, έλαβε δε παρά Θεού ιλαρότητα.
Pro 18:22α	ος εκβάλλει γυναίκα αγαθήν, εκβάλλει τα αγαθά, ο δε κατέχων μοιχαλίδα άφρων και ασεβής.
Pro 19:3	ΑΦΡΟΣΥΝΗ ανδρός λυμαίνεται τας οδούς αυτού, τον δε Θεόν αιτιάται τη καρδιά αυτού.
Pro 19:4	πλούτος προστίθησι φίλους πολλούς, ο δε πτωχός και από του υπάρχοντος φίλου λείπεται.
Pro 19:5	μάρτυς ψευδής ουκ ατιμώρητος έσται, ο δε εγκαλών αδίκως ου διαφεύζεται.
Pro 19:6	πολλοί θεραπεύουσι πρόσωπα βασιλέων, πας δε ο κακός γίνεται όνειδος ανδρί.
Pro 19:7	πας, ος αδελφόν πτωχόν μισεί, και φιλίας μακράν έσται. έννοια αγαθή τοις ειδόσιν αυτήν εγγιεί, ανήρ δε φρόνιμος ευρήσει αυτήν. ο πολλά κακοποιών τελεσιουργεί κακίαν, ος δε ερεθίζει λόγους ου σωθήσεται.
Pro 19:8	ο κτώμενος φρόνησιν αγαπά εαυτόν, ος δε φυλάσσει φρόνησιν, ευρήσει αγαθά.
Pro 19:9	μάρτυς ψευδής ουκ ατιμώρητος έσται, ος δ ' αν εκκαύση κακίαν, απολείται υπ ' αυτής.
Pro 19:10	ου συμφέρει άφρωνι τρυφή, και εάν οικέτης άρξεται μεθ ' ύβρεως δυναστεύειν.
Pro 19:11	ελεήμων ανήρ μακροθυμεί, το δε καύχημα αυτού επέρχεται παρανόμοις.
Pro 19:12	βασιλέως απειλή ομοία βρυγμω λέοντος, ωσπερ δε δρόσος επί χόρτω, ούτως το ιλαρόν αυτού.
Pro 19:13	αισχύνη πατρί υιος άφρων· ουχ αγναί ευχαί από μισθώματος εταίρας.
Pro 19:14	οίκον και ύπαρξιν μερίζουσι πατέρες παισί, παρά δε Κυρίου αρμόζεται γυνή ανδρί.
Pro 19:15	δειλία κατέχει ανδρόγυνον, ψυχή δε αεργού πεινάσει.
Pro 19:16	ος φυλάσσει εντολήν, τηρεί την εαυτού ψυχήν, ο δε καταφρονών των εαυτού οδών απολείται.
Pro 19:17	δανείζει Θεω ο ελεών πτωχόν, κατά δε το δόμα αυτού ανταποδώσει αυτω.
Pro 19:18	παίδευε υιόν σου, ούτως γαρ έσται εύελπις, εις δε ύβριν μη επαίρου τη ψυχή σου.

Pro 19:19	κακόφρων ανήρ πολλά ζημιωθήσεται· εάν δε λοιμεύηται, και την ψυχήν αυτού προσθήσει.
Pro 19:20	άκουε, υιε, παιδείαν πατρός σου, ίνα σοφός γένη επ' εσχάτων σου.
Pro 19:21	πολλοί λογισμοί εν καρδιά ανδρός, η δε βουλή του Κυρίου εις τον αιώνα μένει.
Pro 19:22	καρπός ανδρί ελεημοσύνη, κρείσσων δε πτωχός δίκαιος ή πλούσιος ψεύστης.
Pro 19:23	φόβος Κυρίου εις ζωήν ανδρί, ο δε άφοβος αυλισθήσεται εν τόποις, ου ουκ επισκοπεΐται γνώσις.
Pro 19:24	ο εγκρύπτων εις τον κόλπον αυτού χείρας αδίκως, ουδέ τω στόματι ου μη προσαγάγη αυτάς.
Pro 19:25	λοιμού μαστιγουμένου, άφρων πανουργότερος γίνεται· εάν δε ελέγχης άνδρα φρόνιμον, νοήσει αίσθησιν.
Pro 19:26	ο ατιμάζων πατέρα και απωθούμενος μητέρα αυτού καταισχυνθήσεται και επονείδιστος έσται.
Pro 19:27	υιος απολειπόμενος φυλάξει παιδείαν πατρός μελετήσει ρήσεις κακάς.
Pro 19:28	ο εγγυόμενος παιδα άφρονα καθυβρίσει δικαίωμα, στόμα δε ασεβών καταπίεται κρίσεις.
Pro 19:29	ετοιμάζονται ακολάστοις μάστιγες, και τιμωρίαί ομοίως άφροσιν.
Pro 20:1	ΑΚΟΛΑΣΤΟΝ οίνος και υβριστικόν μέθη, πας δε άφρων τοιούτοις συμπλέκεται.
Pro 20:2	ου διαφέρει απειλή βασιλέως θυμού λέοντος, ο δε παροξύνων αυτόν αμαρτάνει εις την εαυτού ψυχήν.
Pro 20:3	δόξα ανδρί αποστρέφεσθαι λαιδορίας, πας δε άφρων τοιούτοις συμπλέκεται.
Pro 20:4	ονειδιζόμενος οκνηρός ουκ αισχύνεται, ωσαύτως και ο δανειζόμενος σίτον εν αμήτω.
Pro 20:5	ύδωρ βαθύ βουλή εν καρδιά ανδρός, ανήρ δε φρόνιμος εξαντλήσει αυτήν.
Pro 20:6	μέγα άνθρωπος και τίμιον ανήρ ελεήμων, άνδρα δε πιστόν έργον ευρεΐν.
Pro 20:7	ος αναστρέφεται άμωμος εν δικαιοσύνη, μακαρίους τους παιδας αυτού καταλείψει.
Pro 20:8	όταν βασιλεύς δίκαιος καθίση επί θρόνου, ουκ εναντιούται εν οφθαλμοίς αυτού παν πονηρόν.
Pro 20:9	τις καυχήσεται αγνήν έχειν την καρδιάν; ή τις παρησιάσεται καθαρός είναι από αμαρτιών;
Pro 20:20	κακολογούντος πατέρα ή μητέρα σβεσθήσεται λαμπτήρ, αι δε κόραι των οφθαλμών αυτού όψονται σκότος.

Pro 20:21	μερίς επισπουδαζομένη εν πρώτοις, εν τοις τελευταίοις ουκ ευλογηθήσεται.
Pro 20:22	μη είπης· τίσομαι τον εχθρόν, αλλ ' υπόμεινον τον Κύριον, ίνα σοι βοηθήση.
Pro 20:10	στάθμιον μέγα και μικρόν και μέτρα δισσά, ακάθαρτα ενώπιον Κυρίου και αμφότερα και ο ποιών αυτά.
Pro 20:11	εν τοις επιτηδεύμασιν αυτού συμποδισθήσεται νεανίσκος μετά οσίου, και ευθεία η οδός αυτού.
Pro 20:12	ους ακούει και οφθαλμός ορά· Κυρίου έργα και αμφότερα.
Pro 20:13	μη αγάπα καταλαλείν, ίνα μη εξαρθής· διάνοιξον τους οφθαλμούς σου και εμπλήσθητι άρτων.
Pro 20:23	βδέλυγμα Κυρίω δισσόν στάθμιον, και ζυγός δόλιος ου καλόν ενώπιον αυτού.
Pro 20:24	παρά Κυρίου ευθύνεται τα διαβήματα ανδρί, θνητός δε Πως αν νοήσαι τας οδούς αυτού;
Pro 20:25	παγίς ανδρί ταχύ τι των ιδίων αγιάσαι, μετά γαρ το εύξασθαι μετανοείν γίνεται.
Pro 20:26	λικμήτωρ ασεβών βασιλεύς σοφός, και επιβαλεί αυτοίς τροχόν.
Pro 20:27	φως Κυρίου πνοή ανθρώπων, ος ερευνά ταμειά κοιτίας.
Pro 20:28	ελεημοσύνη και αλήθεια φυλακή βασιλεί, και περικυκλώσουσιν εν δικαιοσύνη τον θρόνον αυτού.
Pro 20:29	κόσμος νεανίαις σοφία, δόξα δε πρεσβυτέρων πολιαί.
Pro 20:30	υπόπια και συντρίμματα συναντά κακοίς, πληγαί δε εις ταμειά κοιτίας.
Pro 21:1	ΩΣΠΕΡ ορμή ύδατος, ούτως καρδιά βασιλέως εν χειρί Θεού· ου εάν θέλων νεύση, εκεί έκλινεν αυτήν.
Pro 21:2	πας ανήρ φαίνεται εαυτω δίκαιος, κατευθύνει δε καρδίας Κύριος.
Pro 21:3	ποιείν δίκαια και αληθεύειν αρεστά παρά Θεω μάλλον ή θυσιών αίμα.
Pro 21:4	μεγαλόφρων εν ύβρει θρασυκάρδιος, λαμπτήρ δε ασεβών αμαρτία.
Pro 21:6	ο ενεργών θησαυρίσματα γλώσση ψευδεί μάταια διώκει και έρχεται επί παγίδας θανάτου.
Pro 21:7	όλεθρος ασεβέσιν επιξενωθήσεται, ου γαρ βούλονται πράσσειν τα δίκαια.
Pro 21:8	προς τους σκολιούς σκολιάς οδούς αποστέλλει ο Θεός, αγνά γαρ και ορθά τα έργα αυτού.
Pro 21:9	κρείσσον οικείν επί γωνίας υπαίθρου ή εν κεκονιαμένοις μετά αδικίας και εν οίκω κοινω.
Pro 21:10	ψυχή ασεβούς ουκ ελεηθήσεται υπ ' ουδενός των ανθρώπων.

Pro 21:11	ζημιουμένου ακολάστου πανουργότερος γίνεται ο άκακος, συνίων δε σοφός δέξεται γνώσιν.
Pro 21:12	συνίει δίκαιος καρδιάς ασεβών και φαυλίζει ασεβείς εν κακοίς.
Pro 21:13	ος φράσσει τα ώτα αυτού του μη επακούσαι ασθενούς, και αυτός επικαλέσεται, και ουκ έσται ο εισακούων.
Pro 21:14	δόσις λάθριος ανατρέπει οργάς, δώρων δε ο φειδόμενος θυμόν εγείρει ισχυρόν.
Pro 21:15	ευφροσύνη δικαίων ποιείν κρίμα, όσιος δε ακάθατος παρά κακούργοις.
Pro 21:16	ανήρ πλανώμενος εξ οδού δικαιοσύνης εν συναγωγή γιγάντων αναπαύσεται.
Pro 21:17	ανήρ ενδεής αγαπά ευφροσύνην, φιλών οίνον και έλαιον εις πλούτον.
Pro 21:18	περικόθαγμα δε δικαίου άνομος.
Pro 21:19	κρείσσον οικείν εν γη ερήμω ή μετά γυναικός μαχίμου και γλωσσώδους και οργίλου.
Pro 21:20	θησαυρός επιθυμητός αναπαύσεται επί στόματος σοφού, άφρονες δε άνδρες καταπίονται αυτόν.
Pro 21:21	οδός δικαιοσύνης και ελεημοσύνης ευρήσει ζωήν και δόξαν.
Pro 21:22	πόλεις οχυράς επέβη σοφός και καθείλε το οχύρωμα, εφ ' ω επεποίθειςαν οι ασεβείς.
Pro 21:23	ος φυλάσσει το στόμα αυτού και την γλώσσαν, διατηρεί εκ θλίψεως την ψυχήν αυτού.
Pro 21:24	θρασύς και αυθάδης και αλαζών λοιμός καλείται, ος δε μνησικακεί, παράνομος.
Pro 21:25	επιθυμίας οκνηρόν αποκτείνουσιν, ου γαρ προαιρούνται αι χείρες αυτού ποιείν τι.
Pro 21:26	ασεβής επιθυμεί όλην την ημέραν επιθυμίας κακάς, ο δε δίκαιος ελεά και οικτείρει αφειδώς.
Pro 21:27	θυσίαι ασεβών βδέλυγμα Κυρίω, και γαρ παρανόμως προσφέρουσιν αυτάς.
Pro 21:28	μάρτυς ψευδής απολείται, ανήρ δε υπήκοος φυλασσόμενος λαλήσει.
Pro 21:29	ασεβής ανήρ αναιδώς υφίσταται προσώπω, ο δε ευθής αυτός συνίει τας οδούς αυτού.
Pro 21:30	ουκ έστι σοφία, ουκ έστιν ανδρεία, ουκ έστι βουλή προς τον ασεβή.
Pro 21:31	ίππος ετοιμάζεται εις ημέραν πολέμου, παρά δε Κυρίου η βοήθεια.
Pro 22:1	ΑΙΡΕΤΩΤΕΡΟΝ όνομα καλόν ή πλούτος πολός, υπέρ δε αργύριον και χρυσίον χάρις αγαθή,

Pro 22:2	πλούσιος και πτωχός συνήνητησαν αλλήλοις, αμφοτέρους δε ο Κύριος εποίησε.
Pro 22:3	πανούργος ιδών πονηρόν τιμωρούμενον κραταιώς αυτός παιδεύεται, οι δε άφρονες παρελθόντες εξημιώθησαν.
Pro 22:4	γενεά σοφίας φόβος Κυρίου και πλούτος και δόξα και ζωή.
Pro 22:5	τρίβολοι και παγίδες εν οδοίς σκολιαίς, ο δε φυλάσσων την εαυτού ψυχήν αφέξεται αυτών.
Pro 22:7	πλούσιοι πτωχών άρξουσι, και οικείται ιδίοις δεσπόταις δανειούσι.
Pro 22:8	ο σπείρων φαύλα θερίσει κακά, πληγήν δε έργων αυτού συντελέσει.
Pro 22:8α	άνδρα ιλαρόν και δότην ευλογεί ο Θεός, ματαιότητα δε έργων αυτού συντελέσει.
Pro 22:9	ο ελεών πτωχόν αυτός διατραφήσεται, των γαρ εαυτού άρτων έδωκε τω πτωχω.
Pro 22:9α	νίκην και τιμήν περιποιείται ο δώρα δούς, την μέντοι ψυχήν αφαιρείται των κεκτημένων.
Pro 22:10	έκβαλε εκ συνεδρίου λοιμόν, και συνεξελεύσεται αυτω νέικος· όταν γαρ καθίση εν συνεδρίω, πάντας ατιμάζει.
Pro 22:11	αγαπά Κύριος οσίας καρδιάς, δεκτοί δε αυτω πάντες άμωμοι· χείλεσι ποιμαίνει βασιλεύς.
Pro 22:12	οι δε οφθαλμοί Κυρίου διατηρούσιν αίσθησιν, φαυλίζει δε λόγους παράνομος.
Pro 22:13	προφασίζεται και λέγει οκνηρός· λέων εν ταις οδοίς, εν δε ταις πλατείαις φονευταί.
Pro 22:14	βόθρος βαθύς στόμα παρανόμου, ο δε μισηθείς υπό Κυρίου εμπεσειται εις αυτόν.
Pro 22:14α	εισίν οδοί κακαί ενώπιον ανδρός, και ουκ αγαπά του αποστρέψαι απ ' αυτών· αποστρέφειν δε δει από οδού σκολιάς και κακής.
Pro 22:15	άνοια εξήπται καρδιάς νέου, ράβδος δε και παιδεία μακράν απ ' αυτού.
Pro 22:16	ο συκοφαντών πένητα πολλά ποιεί τα εαυτού· δίδωσι δε πλουσίω επ ' ελλάσسونι.
Pro 22:17	Λόγοις σοφών παράβαλλε σόν ους και άκουε εμόν λόγον, την δε σήν καρδίαν επίστησον, ίνα γνωσ, ότι καλοί εισι·
Pro 22:18	και εάν εμβάλης αυτούς εις την καρδίαν σου, ευφρανούσί σε άμα επί σοίς χείλεσιν,
Pro 22:19	ίνα σου γένηται επί Κύριον η ελπίς και γνωρίση σοι την οδόν σου.
Pro 22:20	και συ δε απόγραψαι αυτά σεαυτω τρισσώς εις βουλήν και γνώσιν επί το πλάτος της καρδιάς σου.

Pro 22:21	διδάσκω ουν σε αληθή λόγον και γνώσιν αγαθήν υπακούειν, του αποκρίνεσθαι σε λόγους αληθείας τοις προβαλλομένοις σοι.
Pro 22:22	Μή αποβιάζου πένητα, πτωχός γαρ εστι, και μη ατιμάσης ασθενή εν πύλαις·
Pro 22:23	ο γαρ Κύριος κρινεί αυτού την κρίσιν, και ρύση σήν άσυλον ψυχήν.
Pro 22:24	μη ίσθι εταίρος ανδρί θυμώδει, φίλω δε οργίλω μη συναυλίζου,
Pro 22:25	μήποτε μάθης των οδών αυτού και λάβης βρόχους τη σή ψυχή.
Pro 22:26	μη δίδου σεαυτόν εις εγγύην αισχυνόμενος πρόσωπον·
Pro 22:27	εάν γαρ μη έχης πόθεν αποτίσης, λήψονται το στρώμα το υπό τας πλευράς σου.
Pro 22:28	μη μέταιρε όρια αιώνια, α έθεντο οι πατέρες σου.
Pro 22:29	ορατικόν άνδρα και οξύν εν τοις έργοις αυτού βασιλεύσι δει παρεστάναι και μη παρεστάναι ανδράσι νωθροίς.
Pro 23:1	ΕΑΝ καθίσης δειπνείν επί τραπέζης δυναστών, νοητός νόει τα παρατιθέμενά σοι
Pro 23:2	και επίβαλλε την χείρά σου, ειδώς ότι τοιαυτά σε δει παρασκευάσαι· ει δε απληστότερος ει,
Pro 23:3	μη επιθύμει των εδεσμάτων αυτού, ταύτα γαρ έχεται ζωής ψευδούς.
Pro 23:4	μη παρεκτείνου πένης ων πλουσίω, τη δε σή εννοία απόσχου.
Pro 23:5	εάν επιστήσης το σόν όμμα προς αυτόν, ουδαμού φανείται· κατεσκευάσται γαρ αυτω πτέρυγες ωσπερ αετού, και υποστρέφει εις τον οίκον του προεστηκότος αυτού.
Pro 23:6	μη συνδειπνει ανδρί βασκάνω, μηδέ επιθύμει των βρωμάτων αυτού·
Pro 23:7	ον τρόπον γαρ ει τις καταπίοι τρίχα, ούτως εσθίει και πίνει.
Pro 23:8	μηδέ προς σε εισαγάγης αυτόν και φάγης τον ψωμόν σου μετ ' αυτού· εξεμέσει γαρ αυτόν και λυμανείται τους λόγους σου τους καλούς.
Pro 23:9	εις ώτα άφρονος μηδέν λέγε, μήποτε μυκτηρίση τους συνετούς λόγους σου.
Pro 23:10	μη μεταθής όρια αιώνια, εις δε κτήμα ορφανών μη εισέλθης·
Pro 23:11	ο γαρ λυτρούμενος αυτούς Κύριος κραταιός εστι και κρινεί την κρίσιν αυτών μετά σου.
Pro 23:12	δος εις παιδείαν την καρδίαν σου, τα δε ώτά σου ετοίμασον λόγοις αισθήσεως.
Pro 23:13	μη απόσχη νήπιον παιδεύειν, ότι εάν πατάξης αυτόν ράβδω, ου μη αποθάνη·
Pro 23:14	συ μεν γαρ πατάξεις αυτόν ράβδω, την δε ψυχήν αυτού εκ θανάτου ρύση.

Pro 23:15	υιε, εάν σοφή γένηταί σου η καρδιά, ευφρανείς και την εμήν καρδίαν,
Pro 23:16	και ενδιατρίψει λόγοις τα σά χείλη προς τα εμά χείλη, εάν ορθά ώσι.
Pro 23:17	μη ζηλούτω η καρδιά σου αμαρτωλούς, αλλά εν φόβω Κυρίου ίσθι όλην την ημέραν·
Pro 23:18	εάν γαρ τηρήσης αυτά, έσται σοι έγκονα, η δε ελπίς σου ουκ αποστήσεται.
Pro 23:19	άκουε, υιε, και σοφός γίνου, και κατεύθυνε εννοίας σής καρδίας·
Pro 23:20	μη ίσθι οινοπότης, μηδέ εκτείνου συμβουλαίς κρεών τε αγορασμοίς·
Pro 23:21	πας γαρ μέθυσος και πορνοκόπος πτωχεύσει, και ενδύσεται διερρηγμένα και ρακώδη πας υπνώδης.
Pro 23:22	άκουε, υιε, πατρός του γεννήσαντός σε και μη καταφρόνει ότι γεγήρακέ σου η μήτηρ.
Pro 23:23	αλήθειαν κτήσαι και μη απώση σοφίαν και παιδείαν και σύνεσιν.
Pro 23:24	καλώς εκτρέφει πατήρ δίκαιος, επί δε υιω σοφω ευφραίνεται η ψυχή αυτού.
Pro 23:25	ευφραινέσθω ο πατήρ και η μήτηρ επί σοί, και χαιρέτω η τεκούσά σε.
Pro 23:26	δος μοι, υιε, σήν καρδίαν, οι δε σοί οφθαλμοί εμάς οδούς τηρείωσαν·
Pro 23:27	πίθος γαρ τετρημένος εστίν αλλότριος οίκος, και φρέαρ στενόν αλλότριον·
Pro 23:28	ούτος γαρ συντόμως απολείται, και πας παράνομος αναλωθήσεται.
Pro 23:29	τίني ουαί; τίني θόρυβος; τίني κρίσεις; τίني δε αηδίαι και λέσχαι; τίني συντρίμματα διακενής; τίνος πελιδνοί οι οφθαλμοί;
Pro 23:30	ου των εγχρονιζόντων εν οίνοις; ου των ιχνευόντων που πότοι γίνονται;
Pro 23:31	μη μεθύσκεσθε εν οίνοις, αλλά ομιλείτε ανθρώποις δικαίοις και ομιλείτε εν περιπάτοις· εάν γαρ εις τας φιάλας και τα ποτήρια δως τους οφθαλμούς σου, ύστερον περιπατήσεις γυμνότερος υπέρου.
Pro 23:32	το δε έσχατον ωσπερ υπό όφεως πεπληγώς εκτείνεται, και ωσπερ υπό κεράστου διαχείται αυτω ο ιός.
Pro 23:33	οι οφθαλμοί σου όταν ίδωσιν αλλοτριαν, το στόμα σου τότε λαλήσει σκολιά,
Pro 23:34	και κατακείση ωσπερ εν καρδιά θαλάσσης και ωσπερ κυβερνήτης εν πολλω κλύδωνι.
Pro 23:35	ερείς δε· τύπτουσί με και ουκ επόνεσα, και ενέπαιξάν μοι, εγώ δε ουκ ήδειν· πότε όρθρος έσται, ίνα ελθών ζητήσω μεθ ' ων συνελεύσομαι;
Pro 24:1	ΥΙΕ, μη ζηλώσης κακούς άνδρας μηδέ επιθυμήσης είναι μετ ' αυτών·
Pro 24:2	ψευδή γαρ μελετά η καρδιά αυτών, και πόνους τα χείλη αυτών λαλεί.

Pro 24:3	μετά σοφίας οικοδομείται οίκος και μετά συνέσεως ανορθούνται.
Pro 24:4	μετά αισθήσεως εμπίπλονται ταμεία εκ παντός πλούτου τιμίου και καλού.
Pro 24:5	κρείσσων σοφός ισχυρού και ανήρ φρόνησιν έχων γεωργίου μεγάλου.
Pro 24:6	μετά κυβερνήσεως γίνεται πόλεμος, βοήθεια δε μετά καρδιάς βουλευτικής.
Pro 24:7	σοφία και έννοια αγαθή εν πύλαις σοφών· σοφοί ουκ εκκλίνουσιν εκ στόματος Κυρίου,
Pro 24:8	αλλά λογίζονται εν συνεδρίοις. απαιδευτοίς συναντά θάνατος,
Pro 24:9	αποθνήσκει δε άφρων εν αμαρτίαις. ακαθαρσία δε ανδρί λοιμω
Pro 24:10	εμμολυνθήσεται εν ημέρα κακή και εν ημέρα θλίψεως, έως αν εκλίπη.
Pro 24:11	ρύσαι αγομένους εις θάνατον και εκπρίου κτεινομένους, μη φείση·
Pro 24:12	εάν δε είπης, ουκ οίδα τούτον, γίνωσκε ότι Κύριος καρδιάς πάντων γινώσκει, και ο πλάσας πνοήν πάσιν, αυτός οίδε πάντα, ος αποδίδωσιν εκάστω κατά τα έργα αυτού.
Pro 24:13	φάγε μέλι, υιε, αγαθόν γαρ κηρίον, ίνα γλυκανθή σου ο φάρυγξ·
Pro 24:14	ούτως αισθήση σοφίαν τη σή ψυχή· εάν γαρ εύρης, έσται καλή η τελευτή σου, και ελπίς σε ουκ εγκαταλείψει.
Pro 24:15	μη προσαγάγης ασεβή νομή δικαίων μηδέ απατηθής χορτασία κοιλίας·
Pro 24:16	επτάκις γαρ πεσειται δίκαιος και αναστήσεται, οι δε ασεβείς ασθενήσουσιν εν κακοίς.
Pro 24:17	εάν πέση ο εχθρός σου, μη επιχαρής αυτω, εν δε τω υποσκελίσματι αυτού μη επαίρου·
Pro 24:18	ότι όψεται Κύριος και ουκ αρέσει αυτω, και αποστρέψει τον θυμόν αυτού απ ' αυτού.
Pro 24:19	μη χείρε επί κακοποιούς, μηδέ ζήλου αμαρτωλούς·
Pro 24:20	ου γαρ μη γένηται έκγονα πονηρω, λαμπτήρ δε ασεβών σβεσθήσεται.
Pro 24:21	φοβού τον Θεόν, υιε, και βασιλέα και μηθετέρω αυτών απειθήσης·
Pro 24:22	εξαίφνης γαρ τίσονται τους ασεβείς, τας δε τιμωρίας αμφοτέρων τις γνώσεται;
Pro 24:22α	λόγον φυλασσόμενος υιος απωλείας εκτός έσται, δεχόμενος δε εδέξατο αυτόν.
Pro 24:22β	μηδέν ψεύδος από γλώσσης βασιλεί λεγέσθω, και ουδέν ψεύδος από γλώσσης αυτού ου μη εξέλθη.
Pro 24:22γ	μάχαιρα γλώσσα βασιλέως και ου σαρκίνη, ος δ ' αν παραδοθή, συντριβήσεται·

Pro 24:22δ	εάν γαρ οξυνθή ο θυμός αυτού, συν νεύροις ανθρώπους αναλίσκει, και οστά ανθρώπων κατατρώγει, και συγκαίει ωσπερ φλόξ, ωστε άβρωτα είναι νεοσσοίς αετών.
Pro 24:22ε	Τούς εμούς λόγους, υιε, φοβήθητι, και δεξάμενος αυτούς μετανόει· τάδε λέγει ο ανήρ τοις πιστεύουσι Θεω, και παύομαι·
Pro 24:2	αφρονέστατος γαρ ειμι απάντων ανθρώπων, και φρόνησις ανθρώπων ουκ έστιν εν εμοί·
Pro 24:3	Θεός δεδίδαχέ με σοφίαν, και γνώσιν αγίων έγνωνκα.
Pro 24:4	τις ανέβη εις τον ουρανόν και κατέβη; τις συνήγαγεν ανέμους εν κόλπω; τις συνέστρεψεν ύδωρ εν ιματίω; τις εκράτησε πάντων των άκρων της γης; τι όνομα αυτω, ή τι όνομα τοις τέκνοις αυτού;
Pro 24:5	πάντες γαρ λόγοι Θεού πεπυρωμένοι, υπερασπίζει δε αυτός των ευλαβουμένων αυτόν.
Pro 24:6	μη προσθής τοις λόγοις αυτού, ίνα μη ελέγξη σε και ψευδής γένη.
Pro 24:7	δύο αιτούμαι παρά σου, μη αφέλης μου χάριν προ του αποθανείν με·
Pro 24:8	μάταιον λόγον και ψευδή μακράν μου ποιήσον, πλούτον δε και πενίαν μη μοι δωσ, σύνταξόν δε μοι τα δέοντα και τα αυτάρκη,
Pro 24:9	ίνα μη πλησθεις ψευδής γένωμαι και είπω· τις με ορά; ή πενηθείς κλέψω και ομόσω το όνομα του Θεού.
Pro 24:10	μη παραδωσ οικέτην εις χείρας δεσπότου, μήποτε καταράσσηταί σε και αφανισθής.
Pro 24:11	έκγονον κακόν πατέρα καταράται, την δε μητέρα ουκ ευλογεί.
Pro 24:12	έκγονον κακόν δίκαιον εαυτόν κρίνει. την δ' έξοδον αυτού ουκ απένιψεν.
Pro 24:13	έκγονον κακόν υψηλούς οφθαλμούς έχει, τοις δε βλεφάρους αυτού επαίρεται.
Pro 24:14	έκγονον κακόν μαχαίρας τους οδόντας έχει και τας μύλας τομίδας, ωστε αναλίσκειν και κατεσθίειν τους ταπεινούς από της γης και τους πένητας αυτών εξ ανθρώπων.
Pro 24:23	Ταύτα δε λέγω υμίν τοις σοφοίς επιγινώσκειν· αιδείσθαι πρόσωπον εν κρίσει ου καλόν.
Pro 24:24	ο ειπών τον ασεβή· δίκαιός εστιν, επικατάρατος λαοίς έσται και μισητός εις έθνη·
Pro 24:25	οι δε ελέγχοντες βελτίους φανούνται, επ' αυτούς δε ήξει ευλογία·
Pro 24:26	χείλη δε φιλήσουσιν αποκρινόμενα λόγους αγαθούς.
Pro 24:27	ετοιμάζε εις την έξοδον τα έργα σου και παρασκευάζου εις τον αγρόν και πορεύου κατοπίσθεν μου και ανοικοδομήσεις τον οίκον σου.

Pro 24:28	μη ίσθι ψευδής μάρτυς επί σόν πολίτην, μηδέ πλατύνου σοίς χείλεσι.
Pro 24:29	μη είπης· ον τρόπον εχρήσατό μοι, χρήσομαι αυτω, τίσομαι δε αυτόν α με ηδίκησεν.
Pro 24:30	ωσπερ γεώργιον ανήρ άφρων, και ωσπερ αμπελών άνθρωπος ενδεής φρενών·
Pro 24:31	εάν αφής αυτόν, χερσωθήσεται και χορτομανήσει όλος και γίνεται εκλελειμμένος, οι δε φραγμοί των λίθων αυτού κατασκάπτονται.
Pro 24:32	ύστερον εγώ μετενόησα, επέβλεψα του εκλέξασθαι παιδείαν,
Pro 24:33	ολίγον νυστάζω, ολίγον δε καθυπνώ, ολίγον δε εναγκαλίζομαι χερσί στήθη·
Pro 24:34	εάν δε τούτο ποιής, ήξει προπορευομένη η πενία σου και η ένδειά σου ωσπερ αγαθός δρομεύς.
Pro 24:15	Τη βδέλλη τρεις θυγατέρες ήσαν αγαπήσει αγαπώμεναι, και αι τρεις αύται ουκ ενεπίπλασαν αυτήν, και η τετάρτη ουκ ηρκέσθη ειπείν· ικανόν.
Pro 24:16	άδης και έρωσ γυναικός και γη ουκ εμπιπλαμένη ύδατος και ύδωρ και πυρ ου μη είπωσιν· αρκεί·
Pro 24:17	οφθαλμόν καταγελώντα πατρός και ατιμάζοντα γήρας μητρός, εκκόψαισαν αυτόν κόρακες εκ των φαράγγων και καταφάγοισαν αυτόν νεοσσοί αετών.
Pro 24:18	τρία δε εστι αδύνατά μοι νοήσαι, και το τέταρτον ουκ επιγινώσκω·
Pro 24:19	ίχνη αετού πετομένου και οδούς όφεως επί πέτρας και τρίβους νηός ποντοπορούσης και οδούς ανδρός εν νεότητι.
Pro 24:20	τοιαύτη οδός γυναικός μοιχαλίδος, ή, όταν πράξη, απονιψαμένη, ουδέν φησι πεπραχέναι άτοπον.
Pro 24:21	δια τριών σείεται η γη, το δε τέταρτον ου δύναται φέρειν·
Pro 24:22	εάν οικέτης βασιλεύση και άφρων πλησθή σιτιών
Pro 24:23	και οικέτις εάν εκβάλη την εαυτής κυρίαν και μισητή γυνή εάν τύχη ανδρός αγαθού.
Pro 24:24	τέσσαρα δε ελάχιστα επί της γης, ταύτα δε εστι σοφώτερα των σοφών·
Pro 24:25	οι μύρμηκες, οίς μη έστιν ισχύς και ετοιμάζονται θέρους την τροφήν·
Pro 24:26	και οι χοιρογρύλλιοι, έθνος ουκ ισχυρόν, οί εποιήσαντο εν πέτραις τους εαυτών οίκους·
Pro 24:27	αβασίλευτόν εστιν η ακρίς και στρατεύει αφ ' ενός κελεύσματος ευτάκτως·
Pro 24:28	και καλαβώτης χερσίν ερειδόμενος και ευάλωτος ων κατοικεί εν οχυρώμασι βασιλέως.
Pro 24:29	τρία δε εστιν, α ευόδως πορεύεται, και τέταρτον, ό καλώς διαβαίνει·

Pro 24:30	σκύμνος λέοντος ισχυρότερος κτηνών, ος ουκ αποστρέφεται ουδέ καταπτήσσει κτήνος,
Pro 24:31	και αλέκτωρ εμπειριπατών θηλείαις εύψυχος και τράγος ηγούμενος αιπολίου και βασιλεύς δημηγορών εν έθνει.
Pro 24:32	εάν πρόη σεαυτόν εν ευφροσύνη και εκτεινης την χειρά σου μετά μάχης, ατιμασθήση.
Pro 24:33	άμελγε γάλα, και έσται βούτυρον· εάν δε εκπιέζης μυκτήρας, εξελεύσεται αίμα· εάν δε εξέλικης λόγους, εξελεύσονται κρίσεις και μάχαι.
Pro 24:1	Οι εμοί λόγοι ειρηνται υπό Θεού, βασιλέως χρηματισμός, ον επαίδευσεν η μήτηρ αυτού.
Pro 24:2	τι, τέκνον, τηρήσεις; τι; ρήσεις Θεού. πρωτογενές, σοί λέγω, υιε· τι τέκνον εμής κοιλάς; τι τέκνον εμών ευχών;
Pro 24:3	μη δως γυναιξί σόν πλούτον, και τον σόν νουν και βίον εις υστεροβουλίαν.
Pro 24:4	μετά βουλής πάντα ποίει, μετά βουλής οινοπότει· οι δυνάσται θυμώδεις εισίν, οίνον δε μη πινέτωσαν,
Pro 24:5	ίνα μη πiónτες επιλάθωνται της σοφίας και ορθά κρίναι ου μη δύνωνται τους ασθενείς.
Pro 24:6	δίδοτε μέθην τοις εν λύπαις και οίνον πίνειν τοις εν οδύναις,
Pro 24:7	ίνα επιλάθωνται της πενίας και των πόνων μη μνησθώσιν έτι.
Pro 24:8	άνοιγε σόν στόμα λόγω Θεού, και κρίνε πάντας υγιώς.
Pro 24:9	άνοιγε σόν στόμα και κρίνε δικαίως, διάκρινε δε πέννητα και ασθενή.
Pro 25:1	ΑΥΤΑΙ αι παιδείαι Σολομώντος αι αδιάκριτοι, ας εξεγράψαντο οι φίλοι Εζεκίου του βασιλέως της Ιουδαίας.
Pro 25:2	Δόξα Θεού κρύπτει λόγον, δόξα δε βασιλέως τιμά πράγματα.
Pro 25:3	ουρανός υψηλός, γη δε βαθεία, καρδιά δε βασιλέως ανεξέλεγκτος.
Pro 25:4	τύπτε αδόκιμον αργύριον, και καθαρισθήσεται καθαρόν άπαν·
Pro 25:5	κτεινε ασεβείς εκ προσώπου βασιλέως, και κατορθώσει εν δικαιοσύνη ο θρόνος αυτού.
Pro 25:6	μη αλαζονεύου ενώπιον βασιλέως, μηδέ εν τόποις δυναστών υφίστασο·
Pro 25:7	κρείσσον γαρ σοι το ρηθήναι· ανάβαινε προς με ή ταπεινώσαί σε εν προσώπω δυνάστου. α είδον οι οφθαλμοί σου, λέγε.
Pro 25:8	μη πρόσπιπτε εις μάχην ταχέως, ίνα μη μεταμεληθής επ ' εσχάτων. ηνίκα αν σε ονειδίση ο σός φίλος,

Pro 25:9	αναχώρει εις τα οπίσω μη καταφρόνει,
Pro 25:10	μη σε ονειδίση μεν ο φίλος, η δε μάχη σου και η έχθρα ουκ απέσται, αλλά έσται σοι ίση θανάτω.
Pro 25:10α	χάρις και φιλία ελευθεροί, ας τήρησον σεαυτω, ίνα μη επονειδίστος γένη, αλλά φύλαξον τας οδούς σου ευσυναλλάκτως.
Pro 25:11	μήλον χρυσούν εν ορμίσκω σαρκίδιου, ούτως ειπείν λόγον.
Pro 25:12	εις ενώτιον χρυσούν και σάρδιον πολυτελές δέδετα, λόγος σοφός εις ευήκοον ους.
Pro 25:13	ωσπερ έξοδος χιόνος εν αμήτω κατά καύμα ωφελεί, ούτως άγγελος πιστός τους αποστειλαντας αυτόν· ψυχάς γαρ των αυτω χρωμένων ωφελεί.
Pro 25:14	ωσπερ άνεμοι και νέφη και νετοί επιφανέστατα, ούτως ο καυχώμενος επί δόσει ψευδεί.
Pro 25:15	εν μακροθυμία ευοδία βασιλεύσι, γλώσσα δε μαλακή συντριβει οστά.
Pro 25:16	μέλι ευρών φάγε το ικανόν, μήποτε πλησθεις εξεμέσης.
Pro 25:17	σπάνιον εισαγε σόν πόδα προς σεαυτού φίλον, μήποτε πλησθεις σου μισηση σε.
Pro 25:18	ρόπαλον και μάχαιρα και τόξευμα ακιδωτόν, ούτως και ανήρ ο καταμαρτυρών του φίλου αυτού μαρτυριαν ψευδή.
Pro 25:19	οδός κακού και πούς παρανόμου ολείται εν ημέρα κακή.
Pro 25:20	ωσπερ όξος έλκει ασύμφορον, ούτως προσπεσόν πάθος εν σώματι καρδιαν λυπεί.
Pro 25:20α	ωσπερ σής εν ιματίω και σκώληξ ξύλω, ούτως λύπη ανδρός βλάπτει καρδιαν.
Pro 25:21	εάν πεινά ο εχθρός σου, ψώμιζε αυτόν, εάν διψά, πότιζε αυτόν·
Pro 25:22	τούτο γαρ ποιών άνθρακας πυρός σωρεύσεις επί την κεφαλήν αυτού, ο δε Κύριος ανταποδώσει σοι αγαθά.
Pro 25:23	άνεμος βορέας εξεγείρει νέφη, πρόσωπον δε αναιδής γλώσσαν ερεθίζει.
Pro 25:24	κρείσσον οικειν επί γωνίας δώματος ή μετά γυναικός λαιδόρου εν οικία κοινή.
Pro 25:25	ωσπερ ύδωρ ψυχρόν ψυχή διψώση προσηνές, ούτως αγγελία αγαθή εκ γης μακρόθεν.
Pro 25:26	ωσπερ ει τις πηγή φράσσοι και ύδατος έξοδον λυμαίνοιτο, ούτως άκοσμον δίκαιον πεπτωκέναι ενώπιον ασεβούς.
Pro 25:27	εσθίειν μέλι πολύ ου καλόν, τιμά δε χρηή λόγους ενδόξους.
Pro 25:28	ωσπερ πόλις τα τείχει καταβεβλημένη και ατειχιστος, ούτως ανήρ ος ου μετά βουλής τι πράσσει.

Pro 26:1	ΩΣΠΕΡ δρόσος εν αμήτω και ωσπερ υετός εν θέρει, ούτως ουκ έστιν άφρονι τιμή.
Pro 26:2	ωσπερ όρνεα πέταται και στρουθοί, ούτως αρά ματαία ουκ επελεύσεται ουδενί.
Pro 26:3	ωσπερ μάστιξ ίππω και κέντρον όνω, ούτως ράβδος έθνει παρανόμω.
Pro 26:4	μη αποκρίνου άφρονι προς την εκείνου αφροσύνην, ίνα μη όμοιος γένη αυτω·
Pro 26:5	αλλά αποκρίνου άφρονι κατά την αφροσύνην αυτου, ίνα μη φαίνηται σοφός παρ ' εαυτω.
Pro 26:6	εκ των οδών εαυτου όνειδος ποιείται ο αποστείλας δι ' αγγέλου άφρονος λόγον.
Pro 26:7	αφελού πορείαν σκελών και παρανομίαν εκ στόματος αφρόνων.
Pro 26:8	ος αποδεσμεύει λίθον εν σφενδόνη, όμοίός εστι τω διδόντι άφρονι δόξαν.
Pro 26:9	άκανθαι φύονται εν χειρί μεθύσου, δουλεία δε εν χειρί των αφρόνων.
Pro 26:10	πολλά χειμάζεται πάσα σάρξ αφρόνων· συντριβεται γαρ η έκστασις αυτών.
Pro 26:11	ωσπερ κύων όταν επέλθη επί τον εαυτου έμετον και μισητός γένηται, ούτως άφρων τη εαυτου κακία αναστρέψας επί την εαυτου αμαρτίαν.
Pro 26:11α	έστιν αισχύνη επάγουσα αμαρτίαν, και εστιν αισχύνη δόξα και χάρις.
Pro 26:12	είδον άνδρα δόξαντα παρ ' αυτω σοφόν είναι, ελπίδα μέντοι έσχε μάλλον άφρων αυτου.
Pro 26:13	λέγει οκνηρός αποστελλόμενος εις οδόν· λέων εν ταις οδοίς, εν δε ταις πλατείαις φονευταί.
Pro 26:14	ωσπερ θύρα στρέφεται επί του στρόφιγγος, ούτως οκνηρός επί της κλίνης αυτου.
Pro 26:15	κρύψας οκνηρός την χείρα εν τω κόλπω αυτου, ου δυνησεται επενεγκείν επί στόμα.
Pro 26:16	σοφώτερος εαυτω οκνηρός φαίνεται του εν πλησμονή αποκομίζοντος αγγελίαν.
Pro 26:17	ωσπερ ο κρατών κέρκου κυνός, ούτως ο προεστώς αλλοτριάς κρίσεως.
Pro 26:18	ωσπερ οι ιώμενοι προβάλλουσι λόγους εις ανθρώπους, ο δε απαντήσας τω λόγω πρώτος υποσκελισθήσεται,
Pro 26:19	ούτως πάντες οι ενεδρεύοντες τους εαυτών φίλους, όταν δε οραθώσι, λέγουσι ότι παιζων έπραξα.
Pro 26:20	εν πολλοίς ξύλοις θάλλει πυρ, όπου δε ουκ έστι δίθυμος, ησυχάζει μάχη.
Pro 26:21	εσχάρα άνθραξι και ξύλα πυρί, ανήρ δε λοίδορος εις ταραχήν μάχης.
Pro 26:22	λόγοι κερκώπων μαλακοί, ούτοι δε τύπτουσιν εις ταμιεία σπλάγχων.

Pro 26:23	αργύριον διδόμενον μετά δόλου, ωσπερ όστρακον ηγητέον. χείλη λεία καρδίαν καλύπτει λυπηράν.
Pro 26:24	χείλεσι πάντα επινεύει αποκλαιόμενος εχθρός, εν δε τη καρδία τεκταίνεται δόλους.
Pro 26:25	εάν σου δέηται ο εχθρός μεγάλη τη φωνή, μη πεισθής, επτά γαρ εισι πονηρίαί εν τη ψυχή αυτού.
Pro 26:26	ο κρύπτων έχθραν συνίστησι δόλον, εκκαλύπτει δε τας εαυτού αμαρτίας εύγνωστος εν συνεδρίοις.
Pro 26:27	ο ορύσσων βόθρον τω πλησίον εμπεισείται εις αυτόν, ο δε κυλίων λίθον εφ ' εαυτόν κυλίει.
Pro 26:28	γλώσσα ψευδής μισεί αλήθειαν, στόμα δε άστεγον ποιεί ακαταστασίας.
Pro 27:1	ΜΗ καυχώ τα εις αύριον, ου γαρ γινώσκεις τι τέξεται η επιούσα.
Pro 27:2	εγκωμιαζέτω σε ο πέλας και μη το σόν στόμα, αλλότριος και μη τα σά χείλη.
Pro 27:3	βαρύ λίθος και δυσβάστακτον άμμος, οργή δε άφρονος βαρυτέρα αμφοτέρων.
Pro 27:4	ανελεήμων θυμός και οξεία οργή, αλλ ' ουδένα υφίσταται ζήλος.
Pro 27:5	κρείσσους έλεγχοι αποκεκαλυμμένοι κρυπτομένης φιλίας.
Pro 27:6	αξιοπιστόστερά εισι τραύματα φίλου ή εκούσια φιλήματα εχθρού.
Pro 27:7	ψυχή εν πλησμονή ούσα κηρίοις εμπαιζει, ψυχή δε ενδεεί και τα πικρά γλυκέα φαίνεται.
Pro 27:8	ωσπερ όταν όρνεον καταπετασθή εκ της ίδιας νοσσιάς, ούτως άνθρωπος δουλούται όταν αποξενωθή εκ των ιδίων τόπων.
Pro 27:9	μύροις και οίνοις και θυμιάμασι τέρπεται καρδία, καταρρήγνυται δε υπό συμπτωμάτων ψυχή.
Pro 27:10	φίλον σόν ή φίλον πατρων μη εγκαταλίπης, εις δε τον οίκον του αδελφού σου μη εισέλθης ατυχών· κρείσσων φίλος εγγύς ή αδελφός μακράν οικών.
Pro 27:11	σοφός γίνου, υιε, ίνα σου ευφραίνηται η καρδία, και απόστρεψον από σου επονειδίστους λόγους.
Pro 27:12	πανούργος κακών επερχομένων απεκρύβη, άφρονες δε επελθόντες ζημίαν τίσουσιν.
Pro 27:13	αφελού το μάτιον αυτού, παρήλθε γαρ υβριστής, όστις τα αλλότρια λυμαίνεται.
Pro 27:14	ος αν ευλογή φίλον το πρωϊ μεγάλη τη φωνή, καταρωμένου ουδέν διαφέρειν δόξει.
Pro 27:15	σταγόνες εκβάλλουσιν άνθρωπον εν ημέρα χειμερινή εκ του οίκου αυτού, ωσαύτως και γυνή λοίδορος εκ του ιδίου οίκου.

Pro 27:16	Βορέας σκληρός άνεμος, ονόματι δε επιδέξιος καλείται.
Pro 27:17	σίδηρος σίδηρον οξύνει, ανήρ δε παροξύνει πρόσωπον εταίρου.
Pro 27:18	ος φυτεύει συκήν φάγεται τους καρπούς αυτής, ος δε φυλάσσει τον εαυτού κύριον, τιμηθήσεται.
Pro 27:19	ωσπερ ουκ όμοια πρόσωπα προσώποις, ούτως ουδέ αι διάνοιαι των ανθρώπων.
Pro 27:20	άδης και απώλεια ουκ εμπίμπλονται, ωσαύτως και οι οφθαλμοί των ανθρώπων άπληστοι.
Pro 27:20α	βδέλυγμα Κυρίω στηρίζων οφθαλμόν, και οι απαίδευτοι ακρατείς γλώσση.
Pro 27:21	δοκίμιον αργυρω και χρυσω πύρωσις, ανήρ δε δοκιμάζεται δια στόματος εγκωμιαζόντων αυτόν.
Pro 27:21α	καρδία ανόμου εκζητεί κακά, καρδία δε ευθής εκζητεί γνώσιν.
Pro 27:22	εάν μαστιγοίς άφρονα εν μέσω συνεδρίου ατιμάζων, ου μη περιέλης την αφροσύνην αυτού.
Pro 27:23	γνωστώς επιγνώση ψυχάς ποιμνίου σου και επιστήσεις καρδιαν σου σαίς αγέλαις.
Pro 27:24	ότι ουκ εις τον αιώνα ανδρί κράτος και ισχύς, ουδέ παραδίδωσιν εκ γενεάς εις γενεάν.
Pro 27:25	επιμελού των εν τω πεδίω χλωρών και κερείς πόαν, και σύναγε χόρτον ορεινόν,
Pro 27:26	ίνα έχης πρόβατα εις ιματισμόν· τίμα πεδίον, ίνα ώσί σοι άρνες.
Pro 27:27	υιε, παρ ' εμού έχεις ρήσεις ισχυράς εις την ζωήν σου και εις την ζωήν σών θεραπόντων.
Pro 28:1	ΦΕΥΓΕΙ ασεβής μηδενός διώκοντος, δίκαιος δε ωσπερ λέων πέποιθε.
Pro 28:2	δι ' αμαρτίας ασεβών κρίσεις εγείρονται, ανήρ δε πανούργος κατασβέσει αυτάς.
Pro 28:3	ανδρείος εν ασεβείαις συκοφαντεί πτωχούς. ωσπερ νετός λάβρος και ανωφελής,
Pro 28:4	ούτως οι εγκαταλείποντες τον νόμον εγκωμιάζουν ασέβειαν, οι δε αγαπώντες τον νόμον περιβάλλουσιν εαυτοίς τείχος.
Pro 28:5	άνδρες κακοί ου νοήσουσι κρίμα, οι δε ζητούντες τον Κύριον συνήσουσιν εν παντί.
Pro 28:6	κρείσσων πτωχός πορευόμενος εν αληθεία, πλουσίου ψευδούς.
Pro 28:7	φυλάσσει νόμον υιος συνετός, ος δε ποιμαίνει ασωτίαν ατιμάζει πατέρα.
Pro 28:8	ο πληθύνων τον πλούτον αυτού μετά τόκων και πλεονασμών, τω ελεώντι πτωχούς συνάγει αυτόν.

Pro 28:9	ο εκκλίνων το ους αυτού μη εισακούσαι νόμου, και αυτός την προσευχήν αυτού εβδέλυκται.
Pro 28:10	ος πλανά ευθείς εν οδω κακή, εις διαφθοράν αυτός εμπεισείται· οι δε άνομοι διελεύσονται αγαθά, και ουκ εισελεύσονται εις αυτά.
Pro 28:11	σοφός παρ' εαυτω ανήρ πλούσιος, πένης δε νοήμων καταγνώσεται αυτού.
Pro 28:12	δια βοήθειαν δικαίων πολλήν γίνεται δόξα, εν δε τόποις ασεβών αλίσκονται άνθρωποι.
Pro 28:13	ο επικαλύπτων ασέβειαν εαυτού ουκ ευοδωθήσεται, ο δε εξηγούμενος ελέγχους αγαπηθήσεται.
Pro 28:14	μακάριος ανήρ, ος καταπτήσσει πάντα δι' ευλάβειαν, ο δε σκληρός την καρδίαν εμπεισείται κακοίς.
Pro 28:15	λέων πεινών και λύκος διψών, ος τυραννεί, πτωχός ων, έθνους πενιχρού.
Pro 28:16	βασιλεύς ενδεής προσόδων μέγας συκοφάντης, ο δε μισών αδικίαν μακρόν χρόνον ζήσεται.
Pro 28:17	άνδρα τον εν αιτία φόνου ο εγγυόμενος, φυγάς έσται και ουκ εν ασφαλεία.
Pro 28:17α	παίδευε υιόν και αγαπήσει σε, και δώσει κόσμον τη σή ψυχή· ου μη υπακούσει έθνει παρανόμω.
Pro 28:18	ο πορευόμενος δικαίως βεβοήθηται, ο δε σκολιαίς οδοίς πορευόμενος εμπλακήσεται.
Pro 28:19	ο εργαζόμενος την εαυτού γην πλησθήσεται άρτων, ο δε διώκων σχολήν πλησθήσεται πενίας.
Pro 28:20	ανήρ αξιόπιστος πολλά ευλογηθήσεται, ο δε κακός ουκ ατιμώρητος έσται.
Pro 28:21	ος ουκ αισχύνεται πρόσωπα δικαίων, ουκ αγαθός· ο τοιούτος ψωμού άρτου αποδώσεται άνδρα.
Pro 28:22	σπεύδει πλουτείν ανήρ βάσκανος, και ουκ οίδεν ότι ελεήμων κρατήσσει αυτού.
Pro 28:23	ο ελέγχων ανθρώπου οδούς χάριτας έξει μάλλον του γλωσσοχαριτούντος.
Pro 28:24	ος αποβάλλεται πατέρα ή μητέρα, και δοκεί μη αμαρτάνειν, ούτος κοινωνός εστιν ανδρός ασεβούς.
Pro 28:25	άπιστος ανήρ κρίνει εική, ος δε πέποιθεν επί Κύριον εν επιμελεία έσται.
Pro 28:26	ος πέποιθε θρασεία καρδιά, ο τοιούτος άφρων· ος δε πορεύεται σοφία σωθήσεται.
Pro 28:27	ος δίδωσι πτωχοίς, ουκ ενδεηθήσεται, ος δε αποστρέφει τον οφθαλμόν αυτού, εν πολλή απορία έσται.
Pro 28:28	εν τόποις ασεβών στένουσι δίκαιοι, εν δε τη εκείνων απωλεία πληθυνθήσονται

	δίκαιοι.
Pro 29:1	ΚΡΕΙΣΣΩΝ ανήρ ελέγχων ανδρός σκληροτραχήλου, εξαπίνης γαρ φλεγομένου αυτού ουκ έστιν ίασις.
Pro 29:2	εγκωμιαζομένων δικαίων ευφρανθήσονται λαοί, αρχόντων δε ασεβών στένουσιν άνδρες.
Pro 29:3	ανδρός φιλούντος σοφίαν ευφραίνεται πατήρ αυτού, ος δε ποιμαίνει πόρνας, απολεί πλούτον.
Pro 29:4	βασιλεύς δίκαιος ανίστησι χώραν, ανήρ δε παράνομος κατασκάπτει.
Pro 29:5	ος παρασκευάζεται επί πρόσωπον του εαυτού φίλους δίκτυον, περιβάλλει αυτό τοις εαυτού ποσίν.
Pro 29:6	αμαρτάνοντι ανδρί μεγάλη παγίς, δίκαιος δε εν χαρά και εν ευφροσύνη έσται.
Pro 29:7	επίσταται δίκαιος κρίνειν πενιχροίς, ο δε ασεβής ου νοεί γνώσιν, και πτωχω ουχ υπάρχει νους επιγνώμων.
Pro 29:8	άνδρες άνομοι εξέκαυσαν πόλιν, σοφοί δε επέστρεψαν οργήν.
Pro 29:9	ανήρ σοφός κρινεί έθνη, ανήρ δε φαύλος οργιζόμενος καταγελάται και ου καταπτήσσει.
Pro 29:10	άνδρες αιμάτων μέτοχοι μισούσιν όσιον, οι δε ευθείς εκζητήσουσι ψυχήν αυτού.
Pro 29:11	όλον τον θυμόν αυτού εκφέρει άφρων, σοφός δε ταμιεύεται κατά μέρος.
Pro 29:12	βασιλέως υπακούοντος λόγον άδικον, πάντες οι υπ ' αυτόν παράνομοι.
Pro 29:13	δανειστου και χρεωφειλέτου αλλήλοις συνελθόντων, επισκοπήν αμφοτέρων ποιείται ο Κύριος.
Pro 29:14	βασιλέως εν αληθεία κρίνοντος πτωχούς, ο θρόνος αυτού εις μαρτύριον κατασταθήσεται.
Pro 29:15	πληγαί και έλεγχοι διδόασι σοφίαν, παις δε πλανώμενος αισχύνει γονείς αυτού.
Pro 29:16	πολλών όντων ασεβών πολλαί γίνονται αμαρτίαι, οι δε δίκαιοι εκείνων πιπτόντων κατάφοβοι γίνονται.
Pro 29:17	παίδευε υιόν σου, και αναπαύσει σε, και δώσει κόσμον τη ψυχή σου.
Pro 29:18	ου μη υπάρξει εξηγητής έθνει παρανόμω, ο δε φυλάσσων τον νόμον μακαριστός.
Pro 29:19	λόγοις ου παιδευθήσεται οικέτης σκληρός· εάν γαρ και νοήση, αλλ ' ουχ υπακούσεται.
Pro 29:20	εάν ίδης άνδρα ταχύν εν λόγοις, γίνωσκε ότι ελπίδα έχει μάλλον ο άφρων αυτού.
Pro 29:21	ος κατασπαταλά εκ παιδός, οικέτης έσται, έσχατον δε οδυνηθήσεται εφ ' εαυτω.

Pro 29:22	ανήρ θυμώδης ορύσσει νείκος, ανήρ δε οργίλος εξώρυξεν αμαρτίαν.
Pro 29:23	ύβρις άνδρα ταπεινοί, τους δε ταπεινόφρονας ερείδει δόξη Κύριος.
Pro 29:24	ος μερίζεται κλέπτη, μισεί την εαυτού ψυχήν· εάν δε όρκου προτεθέντος ακούσαντες μη αναγγείλωσι,
Pro 29:25	φοβηθέντες και αισχυνθέντες ανθρώπους υπεσκελίσθησαν· ο δε πεποithώς επί Κυρίω ευφρανθήσεται. ασέβεια ανδρί δίδωσι σφάλμα, ος δε πέποιθεν επί τω δεσπότη, σωθήσεται.
Pro 29:26	πολλοί θεραπεύουσι πρόσωπα ηγουμένων, παρά δε Κυρίου γίνεται το δίκαιον ανδρί.
Pro 29:27	βδέλυγμα δικαίοις ανήρ άδικος, βδέλυγμα δε ανόμω κατευθύνουσα οδός.
Pro 29:10	Γυναίκα ανδρείαν τις ευρήσει; τιμιωτέρα δε εστι λίθων πολυτελών η τοιαύτη.
Pro 29:11	θάρσει επ ' αυτη η καρδιά του ανδρός αυτής, η τοιαύτη καλών σκύλων ουκ απορήσει·
Pro 29:12	ενεργεί γαρ τω ανδρί αγαθά πάντα τον βίον.
Pro 29:13	μηρουμένη έρια και λίνον εποίησεν εύχρηστον ταις χερσίν αυτής.
Pro 29:14	εγένετο ωσει ναύς εμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δε αυτής τον πλούτον.
Pro 29:15	και ανίσταται εκ νυκτών και έδωκε βρώματα τω οίκω και έργα ταις θεραπαίλαις.
Pro 29:16	θεωρήσασα γεώργιον επρίατο, από δε καρπών χειρών αυτής κατεφύτευσε κτήμα.
Pro 29:17	αναζωσαμένη ισχυρώς την οσφύν αυτής ήρεισε τους βραχίονας αυτής εις έργον.
Pro 29:18	εγεύσατο ότι καλόν εστι το εργαζεσθαι, και ουκ αποσβέννυται ο λύχνος αυτής όλην την νύκτα.
Pro 29:19	τους πήχεις αυτής εκτείνει επί τα συμφέροντα, τας δε χείρας αυτής ερείδει εις άτρακτον.
Pro 29:20	χείρας δε αυτής διήνοιξε πένητι, καρπόν δε εξέτεινε πτωχω.
Pro 29:21	ου φροντίζει των εν οίκω ο ανήρ αυτής, όταν που χρονίζη· πάντες γαρ οι παρ ' αυτής ενδεδυμένοι εισί.
Pro 29:22	δισσάς χλαίνας εποίησε τω ανδρί αυτής, εκ δε βύσσου και πορφύρας εαυτη ενδύματα.
Pro 29:23	περίβλεπτος δε γίνεται ο ανήρ αυτής εν πύλαις, ηνίκα αν καθίση εν συνεδρίω μετά των γερόντων κατοίκων της γης.
Pro 29:24	σινδόνας εποίησε και απέδοτο τοις Φοίνιξι, περιζώματα δε τοις Χαναναίοις.
Pro 29:25	ισχύν και ευπρέπειαν ενεδύσατο και ευφράνθη εν ημέραις εσχάταις.

Pro 29:26	στόμα αυτής διήνοιξε προσεχόντως και εννόμως, και τάξιν εστείλατο τη γλώσση αυτής.
Pro 29:27	στεγναί διατριβαί οίκων αυτής, σίτα δε οκνηρά ουκ έφαγε.
Pro 29:28	το στόμα δε ανοίγει σοφώς και νομοθέσμως, η δε ελεημοσύνη αυτής ανέστησε τα τέκνα αυτής και επλούτησαν, και ο ανήρ αυτής ήνεσεν αυτήν.
Pro 29:29	Πολλάί θυγατέρες εκτήσαντο πλούτον, πολλάί εποίησαν δύναμιν, ου δε υπέρκεισαι και υπερήρας πάσας.
Pro 29:30	ψευδείς αρέσκειαι και μάταιον κάλλος γυναικός· γυνή γαρ συνετή ευλογείται, φόβον δε Κυρίου αύτη αινείτω.
Pro 29:31	δότε αυτη από καρπών χειλέων αυτής, και αινείσθω εν πύλαις ο ανήρ αυτής.
Ecc 1:1	Ρήματα εκκλησιαστού υιού Δαβίδ βασιλέως Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ.
Ecc 1:2	Ματαιότης ματαιοτήτων, είπεν ο εκκλησιαστής, ματαιότης ματαιοτήτων, τα πάντα ματαιότης.
Ecc 1:3	τις περισσεία τω ανθρώπω εν παντί μόχθω αυτού, ω μοχθεί υπό τον ήλιον;
Ecc 1:4	γενεά πορεύεται και γενεά έρχεται, και η γη εις τον αιώνα έστηκε.
Ecc 1:5	και ανατέλλει ο ήλιος και δύνει ο ήλιος και εις τον τόπον αυτού έλκει.
Ecc 1:6	αυτός ανατέλλων εκεί πορεύεται προς νότον και κυκλοί προς βορράν· κυκλοί κυκλών, πορεύεται το πνεύμα, και επί κύκλους αυτού επιστρέφει το πνεύμα.
Ecc 1:7	πάντες οι χείμαρροι πορεύονται εις την θάλασσαν, και η θάλασσα ουκ έστιν εμπιπλαμένη· εις τον τόπον, ου οι χείμαρροι πορεύονται, εκεί αυτοί επιστρέφουσι του πορευθήναι.
Ecc 1:8	πάντες οι λόγοι έγκοποι· ου δυνησεται ανήρ του λαλείν, και ου πλησθήσεται οφθαλμός του οράν, και ου πληρωθήσεται ους από ακροάσεως.
Ecc 1:9	τι το γεγονός; αυτό το γενησόμενον· και τι το πεποημένον; αυτό το ποιηθησόμενον· και ουκ έστι παν πρόσφατον υπό τον ήλιον.
Ecc 1:10	ος λαλήσει και ερεί· ιδέ τούτο κενόν εστιν, ήδη γέγονεν εν τοις αιώσι τοις γενομένοις από έμπροσθεν ημών.
Ecc 1:11	ουκ έστι μνήμη τοις πρώτοις, και γε τοις εσχάτοις γενομένοις ουκ έσται αυτών μνήμη μετά των γενησομένων εις την εσχάτην.
Ecc 1:12	Εγώ εκκλησιαστής εγενόμην βασιλεύς επί Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ·
Ecc 1:13	και έδωκα την καρδιάν μου του εκζητήσαι και του κατασκέψασθαι εν τη σοφία περί πάντων των γινομένων υπό τον ουρανόν· ότι περισπασμόν πονηρόν έδωκεν ο Θεός τοις υιοίς των ανθρώπων του περισπάσθαι εν αυτω.
Ecc 1:14	είδον συν πάντα τα ποιήματα τα πεποημένα υπό τον ήλιον, και ιδού τα πάντα ματαιότης και προαίρεσις πνεύματος.

Ecc 1:15	διεστραμμένον ου δυνήσεται επικοσμηθήναι, και υστέρημα ου δυνήσεται αριθμηθήναι.
Ecc 1:16	ελάλησα εγώ εν καρδιά μου τω λέγειν· ιδού εγώ εμεγαλύνθην και προσέθηκα σοφίαν επί πάσιν, οί εγένοντο έμπροσθέν μου εν Ιερουσαλήμ, και έδωκα καρδίαν μου του γνώναι σοφίαν και γνώσιν.
Ecc 1:17	και καρδιά μου είδε πολλά, σοφίαν και γνώσιν, παραβολάς και επιστήμην έγνων εγώ, ότι και γε τούτό εστι προαίρεσις πνεύματος·
Ecc 1:18	ότι εν πλήθει σοφίας πλήθος γνώσεως, και ο προστιθείς γνώσιν προσθήσει άλγημα.
Ecc 2:1	ΕΙΠΟΝ εγώ εν καρδιά μου· δεύρο δη πειράσω σε εν ευφροσύνη, και ιδέ εν αγαθω· και ιδού και γε τούτο ματαιότης.
Ecc 2:2	τω γέλωτι είπα περιφοράν, και τη ευφροσύνη· τι τούτο ποιείς;
Ecc 2:3	και κατεσκεψάμην ει η καρδιά μου ελκύσει ως οίνον την σάρκα μου -και καρδιά μου ωδήγησεν εν σοφία- και του κρατήσαι επ' ευφροσύνην, έως ου ιδω ποίον το αγαθόν τοις υιοίς των ανθρωπων, ό ποιήσουσιν υπό τον ήλιον, αριθμόν ημερών ζωής αυτών.
Ecc 2:4	εμεγάλυνα ποιήμά μου, ωκοδόμησά μοι οίκους. εφύτευσά μοι αμπελώνας,
Ecc 2:5	εποίησά μοι κήπους και παραδείσους και εφύτευσα εν αυτοίς ξύλον παν καρπού·
Ecc 2:6	εποίησά μοι κολυμβήθρας υδάτων του ποτίσαι απ' αυτών δρυμόν βλαστώντα ξύλα·
Ecc 2:7	εκτησάμην δούλους και παιδίσκας, και οικογενείς εγένοντό μοι, και γε κτήσις βουκολίου και ποιμνίου πολλή εγένετό μοι υπέρ πάντας τους γενομένους έμπροσθέν μου εν Ιερουσαλήμ·
Ecc 2:8	συνήγαγόν μοι και γε αργύριον και χρυσίον και περιουσιασμούς βασιλέων και των χωρών· εποίησά μοι άδοντας και αδούσας και εντρυφήματα υιών ανθρωπων, οινοχόον και οινοχόας·
Ecc 2:9	και εμεγαλύνθην και προσέθηκα παρά πάντας τους γενομένους έμπροσθέν μου εν Ιερουσαλήμ· και γε σοφία μου εστάθη μοι.
Ecc 2:10	και παν, ό ήτησαν οι οφθαλμοί μου, ουκ αφείλον απ' αυτών, ουκ απεκώλυσα την καρδίαν μου από πάσης ευφροσύνης, ότι καρδιά μου ευφράνθη εν παντί μόχθω μου, και τούτο εγένετο μερίς μου από παντός μόχθου.
Ecc 2:11	και επέβλεψα εγώ εν πάσι ποιήμασί μου, οίς εποίησαν αι χείρες μου, και εν μόχθω, ω εμόχθησα του ποιείν, και ιδού τα πάντα ματαιότης και προαίρεσις πνεύματος, και ουκ έστι περισσειά υπό τον ήλιον.
Ecc 2:12	και επέβλεψα εγώ του ιδείν σοφίαν και περιφοράν και αφροσύνην· ότι τις άνθρωπος, ος επελεύσεται οπίσω της βουλής τα όσα εποίησεν αυτήν;

Ecc 2:13	και είδον εγώ ότι εστί περισσεία τη σοφία υπέρ την αφροσύνην, ως περισσεία του φωτός υπέρ το σκότος.
Ecc 2:14	του σοφού οι οφθαλμοί αυτού εν κεφαλή αυτού, και ο άφρων εν σκότει πορεύεται· και έγνων και γε εγώ ότι συνάντημα εν συναντήσεται τοις πάσιν αυτοίς.
Ecc 2:15	και είπα εγώ εν καρδιά μου· ως συνάντημα του άφρονος και γε εμοί συναντήσεται μοι, και ινατί εσοφισάμην εγώ; τότε περισσόν ελάλησα εν καρδιά μου, διότι ο άφρων εκ περισσεύματος λαλεί, ότι και γε τούτο ματαιότης.
Ecc 2:16	ότι ουκ έστιν η μνήμη του σοφού μετά του άφρονος εις τον αιώνα, καθότι ήδη αι ημέραι ερχόμεναι τα πάντα επελήσθη· και Πως αποθανείται ο σοφός μετά του άφρονος;
Ecc 2:17	και εμίσησα συν την ζωήν, ότι πονηρόν επ' εμέ το ποιήμα το πεποιημένον υπό τον ήλιον, ότι πάντα ματαιότης και προαίρεσις πνεύματος.
Ecc 2:18	και εμίσησα εγώ συν πάντα μόχθον μου, ον εγώ κοπιώ υπό τον ήλιον, ότι αφίω αυτόν τω ανθρώπω τω γινομένω μετ' εμέ·
Ecc 2:19	και τις οίδεν ει σοφός έσται ή άφρων; και ει εξουσιάζεται εν παντί μόχθω μου, ω εμόχθησα και ω εσοφισάμην υπό τον ήλιον; και γε τούτο ματαιότης.
Ecc 2:20	και επέστρεψα εγώ του αποτάξασθαι την καρδιαν μου εν παντί μόχθω μου, ω εμόχθησα υπό τον ήλιον,
Ecc 2:21	ότι εστιν άνθρωπος, ότι μόχθος αυτού εν σοφία και εν γνώσει και εν ανδρεία, και άνθρωπος, ος ουκ εμόχθησεν εν αυτω, δώσει αυτω μερίδα αυτού. και γε τούτο ματαιότης και πονηρία μεγάλη·
Ecc 2:22	ότι γίνεται τω ανθρώπω εν παντί μόχθω αυτού και εν προαιρέσει καρδιάς αυτού, ω αυτός μοχθεί υπό τον ήλιον.
Ecc 2:23	ότι πάσαι αι ημέραι αυτού αληγμάτων και θυμού περισπασμός αυτού, και γε εν νυκτί ου κοιμάται η καρδιά αυτού· και γε τούτο ματαιότης εστιν.
Ecc 2:24	ουκ έστιν αγαθόν ανθρώπω, ό φάγεται και ό πίνεται και ό δείξει τη ψυχή αυτού αγαθόν εν μόχθω αυτού. και γε τούτο είδον εγώ ότι από χειρός του Θεού εστιν·
Ecc 2:25	ότι τις φάγεται και τις πίνεται πάρεξ αυτού;
Ecc 2:26	ότι τω ανθρώπω τω αγαθω προ προσώπου αυτού έδωκε σοφίαν και γνώσιν και ευφροσύνην· και τω αμαρτάνοντι έδωκε περισπασμόν του προσθίνειν και του συναγαγείν, του δούναι τω αγαθω προ προσώπου του Θεού· ότι και γε τούτο ματαιότης και προαίρεσις πνεύματος.
Ecc 3:1	ΤΟΙΣ πάσι χρόνος και καιρός τω παντί πράγματι υπό τον ουρανόν.
Ecc 3:2	καιρός του τεκείν και καιρός του αποθανείν, καιρός του φυτεύσαι και καιρός του εκτίλαι το πεφυτευμένον,
Ecc 3:3	καιρός του αποκτείναι και καιρός του ιάσασθαι, καιρός του καθελείν και καιρός

	του οικοδομείν,
Ecc 3:4	καιρός του κλαύσαι και καιρός του γελάσαι, καιρός του κόψασθαι και καιρός του ορχήσασθαι,
Ecc 3:5	καιρός του βαλείν λίθους και καιρός του συναγαγείν λίθους, καιρός του περιλαβείν και καιρός του μακρυνθήναι από περιλήψεως,
Ecc 3:6	καιρός του ζητήσαι και καιρός του απολέσαι, καιρός του φυλάξαι και καιρός του εκβαλείν,
Ecc 3:7	καιρός του ρήξαι και καιρός του ράψαι, καιρός του σιγάν και καιρός του λαλείν,
Ecc 3:8	καιρός του φιλήσαι και καιρός του μισήσαι, καιρός πολέμου και καιρός ειρήνης.
Ecc 3:9	τις περισσεΐα του ποιούντος εν οίς αυτός μοχθεί;
Ecc 3:10	είδον συν πάντα τον περισπασμόν, ον έδωκεν ο Θεός τοις υιοίς των ανθρώπων του περισπάσθαι εν αυτω.
Ecc 3:11	σύμπαντα, α εποίησε, καλά εν καιρω αυτού, και γε συν τον αιώνα έδωκεν εν καρδιά αυτών, όπως μη εύρη ο άνθρωπος το ποιήμα, ο εποίησεν ο Θεός απ ' αρχής και μέχρι τέλους.
Ecc 3:12	έγνων ότι ουκ έστιν αγαθόν εν αυτοίς, ει μη του ευφρανθήναι και του ποιείν αγαθόν εν ζωή αυτού.
Ecc 3:13	και γε πας άνθρωπος, ος φάγεται και πίεται και ίδη αγαθόν εν παντί μόχθω αυτού, δόμα Θεού εστιν.
Ecc 3:14	έγνων ότι πάντα, όσα εποίησεν ο Θεός, αυτά έσται εις τον αιώνα· επ ' αυτω ουκ έστι προσθειναι, και απ ' αυτού ουκ έστιν αφελείν, και ο Θεός εποίησεν, ίνα φοβηθώσιν από προσώπου αυτού.
Ecc 3:15	το γενόμενον ήδη εστί, και όσα του γίνεσθαι, ήδη γέγονε, και ο Θεός ζητήσει τον διωκόμενον.
Ecc 3:16	Και έτι είδον υπό τον ήλιον τόπον της κρίσεως, εκεί ο ασεβής, και τόπον του δικαίου, εκεί ο ασεβής.
Ecc 3:17	και είπα εγώ εν καρδιά μου· συν τον δίκαιον και συν τον ασεβή κρινεί ο Θεός, ότι καιρός τω παντί πράγματι και επί παντί τω ποιήματι εκεί.
Ecc 3:18	είπα εγώ εν καρδιά μου περί λαλιάς υιών του ανθρώπου, ότι διακρινεί αυτούς ο Θεός, και του δείξαι ότι αυτοί κτήνη εισί.
Ecc 3:19	και γε αυτοίς συνάντημα υιών του ανθρώπου και συνάντημα του κτήνους, συνάντημα εν αυτοίς· ως ο θάνατος τούτου, ούτως και ο θάνατος τούτου, και πνεύμα εν τοις πάσι· και τι επερίσσευσεν ο άνθρωπος παρά το κτήνος; ουδέν, ότι πάντα ματαιότης.
Ecc 3:20	τα πάντα εις τόπον ένα· τα πάντα εγένετο από του χοός, και τα πάντα επιστρέψει εις τον χουν.

Ecc 3:21	και τις οίδε το πνεύμα υιών του ανθρώπου, ει αναβαίνει αυτό άνω, και το πνεύμα του κτήνους, ει καταβαίνει αυτό κάτω εις την γην;
Ecc 3:22	και είδον ότι ουκ έστιν αγαθόν ει μη ό ευφρανθήσεται ο άνθρωπος εν ποιήμασιν αυτού, ότι αυτό μερίς αυτού· ότι τις άξει αυτόν του ιδείν εν ω εάν γένηται μετ ' αυτόν;
Ecc 4:1	ΚΑΙ επέστρεψα εγώ και είδον συν πάσας τας συκοφαντίας τας γενομένας υπό τον ήλιον· και ιδού δάκρυον των συκοφαντούμενων, και ουκ έστιν αυτοίς παρακαλών, και από χειρός συκοφαντούντων αυτοίς ισχύς, και ουκ έστιν αυτοίς παρακαλών.
Ecc 4:2	και επήνεσα εγώ συν πάντας τους τεθηκότας τους ήδη αποθανόντας υπέρ τους ζώντας, ότι αυτοί ζώσιν έως του νυν·
Ecc 4:3	και αγαθός υπέρ τους δύο τούτους όστις ούπω εγένετο, ος ουκ είδε συν το ποιήμα το πονηρόν το πεποιημένον υπό τον ήλιον.
Ecc 4:4	Και είδον εγώ συν πάντα τον μόχθον και συν πάσαν ανδρείαν του ποιήματος, ότι αυτό ζήλος ανδρός από του εταίρου αυτού· και γε τούτο ματαιότης και προαιρέσις πνεύματος.
Ecc 4:5	ο άφρων περιέβαλε τας χείρας αυτού και έφαγε τας σάρκας αυτού.
Ecc 4:6	αγαθόν πλήρωμα δρακός αναπαύσεως υπέρ πληρώματα δύο δρακών μόχθου και προαιρέσεως πνεύματος.
Ecc 4:7	Και επέστρεψα εγώ και είδον ματαιότητα υπό τον ήλιον.
Ecc 4:8	έστιν εις, και ουκ έστι δεύτερος, και γε υιος και γε αδελφός ουκ έστιν αυτω· και ουκ έστι πειρασμός τω παντί μόχθω αυτού, και γε οφθαλμός αυτού ουκ εμπίπλεται πλούτου. και τίνι εγώ μοχθώ και στερίσκω την ψυχήν μου από αγαθωσύνης; και γε τούτο ματαιότης και περισπασμός πονηρός εστι.
Ecc 4:9	αγαθοί οι δύο υπέρ τον ένα, οίς εστιν αυτοίς μισθός αγαθός εν μόχθω αυτών·
Ecc 4:10	ότι εάν πέσωσιν, ο εις εγερεί τον μέτοχον αυτού, και ουαί αυτω τω ενί, όταν πέση και μη ή δεύτερος εγείραι αυτόν.
Ecc 4:11	και γε εάν κοιμηθώσι δύο, και θέρμη αυτοίς· και ο εις Πως θερμανθή;
Ecc 4:12	και εάν επικραταιωθή ο εις, οι δύο στήσονται κατέναντι αυτού, και το σπαρτίον το έντριτον ου ταχέως απορραγήσεται.
Ecc 4:13	Αγαθός παις πένης και σοφός υπέρ βασιλέα πρεσβύτερον και άφρονα, ος ουκ έγνω του προσέχειν έτι·
Ecc 4:14	ότι εξ οίκου των δεσμιών εξελεύσεται του βασιλεύσαι, ότι και γε εν βασιλεία αυτού εγενήθη πένης.
Ecc 4:15	είδον συν πάντας τους ζώντας τους περιπατούντας υπό τον ήλιον μετά του νεανίσκου του δευτέρου, ος στήσεται αντ ' αυτού·

Ecc 4:16	ουκ ἔστι περασμός τω παντί λαω, τοις πάσιν, ὅσοι ἐγένοντο ἐμπροσθεν αὐτῶν· και γε οἱ ἔσχατοι ουκ ευφρανθήσονται εν αὐτῷ· ὅτι και γε τούτο ματαιότης και προαίρεσις πνεύματος.
Ecc 4:17	Φύλαξον τον πόδα σου, εν ω εἰς πορεύη εις οἶκον του Θεού, και εγγύς του ακούειν· υπέρ δόμα των αφρόνων θυσία σου, ὅτι ουκ εισίν ειδότες του ποιῆσαι κακόν.
Ecc 5:1	ΜΗ σπεύδε επί στόματί σου, και καρδία σου μη ταχυνάτω του εξενέγκαι λόγον προ προσώπου του Θεού· ὅτι ο Θεός εν τω ουρανω ἄνω, και συ επί της γης. δια τούτο ἔστωσαν οἱ λόγοι σου ολίγοι.
Ecc 5:2	ὅτι παραγίνεται ενύπνιον εν πλήθει πειρασμού και φωνή ἀφρονος εν πλήθει λόγων.
Ecc 5:3	καθώς αν εὕξη ευχήν τω Θεω, μη χρονίσης του αποδοῦναι αὐτήν, ὅτι ουκ ἔστι θέλημα εν ἀφροσι· συ ουν ὅσα εἰς εὕξη, ἀπόδος.
Ecc 5:4	αγαθόν το μη εὕξασθαί σε ἢ το εὕξασθαί σε και μη αποδοῦναι.
Ecc 5:5	μη δως το στόμα σου του εξαμαρτήσαι την σάρκα σου και μη εἴπης προ προσώπου του Θεού, ὅτι ἀγνοία εστιν, ἵνα μη οργισθῇ ο Θεός επί φωνή σου και διαφθείρη τα ποιήματα χειρῶν σου.
Ecc 5:6	ὅτι εν πλήθει ενυπνίων και ματαιοτήτων και λόγων πολλῶν, ὅτι συ τον Θεόν φοβού.
Ecc 5:7	Εἰς συκοφαντίαν πένητος και αρπαγήν κρῖματος και δικαιοσύνης ἴδης εν χώρα, μη θαυμάσης επί τω πράγματι· ὅτι υψηλός επάνω υψηλού φυλάξαι, και υψηλοί επ' αὐτοῖς.
Ecc 5:8	και περισσεία γης επί παντί εστι, βασιλεύς του αγρού ειργασμένον.
Ecc 5:9	Αγαπών αργύριον ου πλησθήσεται αργυρίου· και τις ηγάπησεν εν πλήθει αὐτῶν γένημα; και γε τούτο ματαιότης.
Ecc 5:10	εν πλήθει αγαθωσύνης επληθύνθησαν ἔσθοντες αὐτήν· και τι ανδρεία τω παρ' αὐτῆς ὅτι αλλ' ἢ του οράν οφθαλμοῖς αὐτοῦ;
Ecc 5:11	γλυκύς ὕπνος του δούλου ει ολίγον και ει πολύ φάγεται· και τω εμπλησθέντι του πλουτήσαι ουκ ἔστιν αφίων αὐτόν του υπνώσαι.
Ecc 5:12	ἔστιν αρρωστία, ην εἶδον υπό τον ἥλιον, πλούτον φυλασσόμενον τω παρ' αὐτοῦ εις κακίαν αὐτω,
Ecc 5:13	και απολείται ο πλούτος ἐκεῖνος εν περισπασμῷ πονηρῷ, και ἐγέννησεν υἱόν, και ουκ ἔστιν εν χειρὶ αὐτοῦ ουδέν.
Ecc 5:14	καθώς ἐξήλθεν ἀπό γαστρός μητρός αὐτοῦ γυμνός, επιστρέφει του πορευθῆναι ως ἡκει, και ουδέν ου λήψεται εν μόχθῳ αὐτοῦ, ἵνα πορευθῇ εν χειρὶ αὐτοῦ.
Ecc 5:15	και γε τούτο πονηρά αρρωστία· ωσπερ γαρ παρεγένετο, οὕτως και απελεύσεται, και τις η περισσεία αὐτοῦ, ἢ μοχθεῖ εις άνεμον;

Ecc 5:16	και γε πάσαι αι ημέραι αυτου εν σκότει και εν πένθει και θυμω πολλω και αρρωστία και χόλω.
Ecc 5:17	Ιδού είδον εγώ αγαθόν, ό εστι καλόν, του φαγείν και του πιείν και του ιδείν αγαθωσύνην εν παντί μόχθω αυτου, ω εάν μοχθή υπό τον ήλιον αριθμόν ημερών ζωής αυτου, ων έδωκεν αυτω ο Θεός· ότι αυτο μερίς αυτου.
Ecc 5:18	και γε πας άνθρωπος, ω έδωκεν αυτω ο Θεός πλούτον και υπάρχοντα και εξουσίασεν αυτω φαγείν απ ' αυτου και λαβείν το μέρος αυτου και του ευφρανθήναι εν μόχθω αυτου, τούτο δόμα Θεού εστιν.
Ecc 5:19	ότι ου πολλά μνησθήσεται τας ημέρας της ζωής αυτου· ότι ο Θεός περισπά αυτον εν ευφροσύνη καρδιάς αυτου.
Ecc 6:1	ΕΣΤΙ πονηρία, ην είδον υπό τον ήλιον, και πολλή εστιν επί το άνθρωπον·
Ecc 6:2	ανήρ, ω δώσει αυτω ο Θεός πλούτον και υπάρχοντα και δόξαν, και ουκ έστιν υστερών τη ψυχή αυτου από πάντων, ων επιθυμήσει, και ουκ εξουσιάσει αυτω ο Θεός του φαγείν απ ' αυτου, ότι ανήρ ξένος φάγεται αυτον· τούτο ματαιότης και αρρωστία πονηρά εστι.
Ecc 6:3	εάν γεννήση ανήρ εκατόν και έτη πολλά ζήσεται, και πλήθος ό,τι έσονται αι ημέραι ετών αυτου, και ψυχή αυτου ου πλησθήσεται από της αγαθωσύνης, και γε ταφή ουκ εγένετο αυτω, είπα· αγαθόν υπέρ αυτον το έκτρωμα,
Ecc 6:4	ότι εν ματαιότητι ήλθε και εν σκότει πορεύεται, και εν σκότει όνομα αυτου καλυφθήσεται.
Ecc 6:5	και γε ήλιον ουκ είδε και ουκ έγνω, ανάπαυσις τούτω υπέρ τούτον.
Ecc 6:6	και ει έζησε χιλίων ετών καθόδους και αγαθωσύνην ουκ είδε, μη ουκ εις τόπον ένα πορεύεται τα πάντα;
Ecc 6:7	Πας μόχθος ανθρωπου εις στόμα αυτου, και γε η ψυχή ου πληρωθήσεται.
Ecc 6:8	ότι τις περισσειά τω σοφω υπέρ τον άφρονα; διότι ο πένης οίδη πορευθήναι κατέναντι της ζωής.
Ecc 6:9	αγαθόν όραμα οφθαλμών υπέρ πορευόμενον ψυχή· και γε τούτο ματαιότης και προαίρεσις πνεύματος.
Ecc 6:10	Ει τι εγένετο, ήδη κέκληται όνομα αυτου, και εγνωσθη ό εστιν άνθρωπος, και ου δυνησεται κριθήναι μετά του ισχυροτέρου υπέρ αυτον·
Ecc 6:11	ότι εισί λόγοι πολλοί πληθύνοντες ματαιότητα. τι περισσόν τω ανθρωπω;
Ecc 6:12	ότι τις οίδεν αγαθόν τω ανθρωπω εν τη ζωή αριθμόν ζωής ημερών ματαιότητος αυτου; και εποίησεν αυτά εν σκιά· ότι τις απαγγελεί τω ανθρωπω, τι έσται οπίσω αυτου υπό τον ήλιον;
Ecc 7:1	ΑΓΑΘΟΝ όνομα υπέρ έλαιον αγαθόν και ημέρα του θανάτου υπέρ ημεραν γεννήσεως.

Ecc 7:2	αγαθόν πορευθήναι εις οίκον πένθους ή ότι πορευθήναι εις οίκον πότου, καθότι τούτο τέλος παντός ανθρώπου, και ο ζων δώσει αγαθόν εις καρδιαν αυτού.
Ecc 7:3	αγαθόν θυμός υπέρ γέλωτα, ότι εν κακία προσώπου αγαθυνθήσεται καρδιά.
Ecc 7:4	καρδιά σοφών εν οίκω πένθους, και καρδιά αφρόνων εν οίκω ευφροσύνης.
Ecc 7:5	αγαθόν το ακούσαι επιτίμησιν σοφού υπέρ άνδρα ακούοντα άσμα αφρόνων·
Ecc 7:6	ως φωνή ακανθών υπό τον λέβητα, ούτως γέλωσ των αφρόνων· και γε τούτο ματαιότης.
Ecc 7:7	ότι η συκοφαντία περιφέρει σοφόν και απόλλυσι την καρδιαν ευτονίας αυτού.
Ecc 7:8	αγαθή εσχάτη λόγων υπέρ αρχήν αυτού, αγαθόν μακρόθυμος υπέρ υψηλόν πνεύματι.
Ecc 7:9	μη σπεύσης εν πνεύματί σου του θυμούσθαι, ότι θυμός εν κόλπω αφρόνων αναπαύσεται.
Ecc 7:10	μη είπης· τι εγένετο ότι αι ημέραι αι πρότεραι ήσαν αγαθαί υπέρ ταύτας; ότι ουκ εν σοφία επηρώτησας περι τούτου.
Ecc 7:11	αγαθή σοφία μετά κληρονομίας και περισσεία τοις θεωρούσι τον ήλιον·
Ecc 7:12	ότι εν σκιά αυτής η σοφία ως σκιά αργυρίου, και περισσεία γνώσεως της σοφίας ζωοποιήσει τον παρ ' αυτής.
Ecc 7:13	ιδέ τα ποιήματα του Θεού· ότι τις δυνήσεται του κοσμήσαι ον αν ο Θεός διαστρέψη αυτόν;
Ecc 7:14	εν ημέρα αγαθωσύνης ζήθι εν αγαθω και εν ημέρα κακίας ιδέ· και γε συν τούτω συμφώνως τούτο εποίησεν ο Θεός περι λαλιάς, ίνα μη εύρη άνθρωπος οπίσω αυτού ουδέν.
Ecc 7:15	Συν τα πάντα είδον εν ημέραις ματαιότητός μου. έστι δίκαιος απολλύμενος εν δικαίω αυτού, και εστιν ασεβής μένων εν κακία αυτού.
Ecc 7:16	μη γίνου δίκαιος πολύ, μηδέ σοφίζου περισσά, μήποτε εκπλαγής.
Ecc 7:17	μη ασεβήσης πολύ και μη γίνου σκληρός, ίνα μη αποθάνης εν ου καιρω σου.
Ecc 7:18	αγαθόν το αντέχεσθαι σε εν τούτω, και γε από τούτου μη μιάνης την χείρά σου, ότι φοβούμενοις τον Θεόν εξελεύσεται τα πάντα.
Ecc 7:19	Η σοφία βοηθήσει τω σοφω υπέρ δέκα εξουσιάζοντας τους όντας εν τη πόλει·
Ecc 7:20	ότι άνθρωπος ουκ έστι δίκαιος εν τη γη, ος ποιήσει αγαθόν και ουχ αμαρτησεται.
Ecc 7:21	και γε εις πάντας λόγους, ους λαλήσουσιν ασεβείς, μη θής καρδιαν σου, όπως μη ακούσης του δούλου σου καταρωμένου σε·
Ecc 7:22	ότι πλειστάκις πονηρεύσεταιί σε και καθόδους πολλάς κακώσει καρδιαν σου, ότι ως και γε συ κατηράσω ετέρους.

Ecc 7:23	Πάντα τὰ ὑτά ἐπείρασα ἐν τῇ σοφίᾳ· εἶπα· σοφισθῆσομαι,
Ecc 7:24	καὶ αὐτὴ ἐμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ μακρὰν ὑπὲρ ὅ ἡν, καὶ βαθύ βάθος, τίς ἐυρήσει αὐτό;
Ecc 7:25	ἐκύκλωσα ἐγώ, καὶ ἡ καρδιά μου τοῦ γνῶναι καὶ τοῦ κατασκέψασθαι καὶ τοῦ ζητῆσαι σοφίαν καὶ ψῆφον καὶ τοῦ γνῶναι ἀσεβοῦς ἀφροσύνην καὶ οὐλοῖαν καὶ περιφορὰν.
Ecc 7:26	καὶ ἐυρίσκω ἐγώ αὐτὴν καὶ ἐρῶ πικρότερον ὑπὲρ θάνατον, συν τὴν γυναῖκα, ἥτις ἐστὶ θῆρευμα καὶ σαγήνη καρδιά αὐτῆς, δεσμός ἐἰς χεῖρας αὐτῆς· ἀγαθός προ προσώπου τοῦ Θεοῦ ἐξαιρεθῆσεται ἀπ' αὐτῆς, καὶ ἀμαρτάνων συλληφθήσεται ἐν αὐτῇ.
Ecc 7:27	ἰδέ τούτο ἐύρον, εἶπεν ὁ ἐκκλησιαστής, μία τῆ μια τοῦ ἐυρεῖν λογισμόν,
Ecc 7:28	ὃν ἐπεζήτησεν ἡ ψυχὴ μου καὶ οὐχ ἐύρον· καὶ ἄνθρωπον ἓνα ἀπὸ χιλίων ἐύρον καὶ γυναῖκα ἐν πάσι τούτοις οὐχ ἐύρον.
Ecc 7:29	πλὴν ἰδέ τούτο ἐύρον, ὃ ἐποίησεν ὁ Θεός συν τὸν ἄνθρωπον ἐυθῆ, καὶ αὐτοὶ ἐζήτησαν λογισμοὺς πολλοὺς.
Ecc 8:1	ΤΙΣ οἶδε σοφούς; καὶ τίς οἶδε λύσιν ῥήματος; σοφία ἀνθρώπου φωτιεῖ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἀναιδῆς πρόσωπον αὐτοῦ μισηθήσεται.
Ecc 8:2	στόμα βασιλέως φύλαξον καὶ περὶ λόγου ὅρκου Θεοῦ μὴ σπουδάσης.
Ecc 8:3	ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσῃ, μὴ σῆς ἐν λόγῳ πονηρῶ· ὅτι παν ὃ ἐάν θελήσῃ, ποιήσῃ,
Ecc 8:4	καθὼς βασιλεὺς ἐξουσιάζων, καὶ τίς ἐρεῖ αὐτῶ· τί ποιεῖς;
Ecc 8:5	ὁ φυλάσσω ἐντολήν σου γνῶσεται ῥῆμα πονηρόν, καὶ καιρόν κρίσεως γινώσκει καρδιά σοφοῦ·
Ecc 8:6	ὅτι παντὶ πράγματι ἐστὶ καιρός καὶ κρίσις, ὅτι γνῶσις τοῦ ἀνθρώπου πολλὴ ἐπ' αὐτόν·
Ecc 8:7	ὅτι οὐκ ἐστὶ γινώσκων τί τὸ ἐσόμενον ὅτι καθὼς ἐστὶ τίς ἀναγγελεῖ αὐτῶ;
Ecc 8:8	οὐκ ἐστὶν ἄνθρωπος ἐξουσιάζων ἐν πνεύματι τοῦ κωλύσαι συν τὸ πνεῦμα· καὶ οὐκ ἐστὶν ἐξουσία ἐν ἡμέρᾳ θανάτου, καὶ οὐκ ἐστὶν ἀποστολή ἐν ἡμέρᾳ πολέμου, καὶ οὐ διασώσῃ ἀσέβεια τὸν παρ' αὐτῆς.
Ecc 8:9	καὶ συν παν τούτο εἶδον καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου ἐἰς παν τὸ ποίημα, ὃ πεποίηται ὑπὸ τὸν ἥλιον, τὰ ὅσα ἐξουσιάσατο ὁ ἄνθρωπος ἐν ἀνθρώπῳ τοῦ κακῶσαι αὐτόν.
Ecc 8:10	καὶ τότε εἶδον ἀσεβεῖς ἐἰς τάφους εἰσαχθέντας, καὶ ἐκ τοῦ ἀγίου, καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἐπηνέθησαν ἐν τῇ πόλει, ὅτι οὕτως ἐποίησαν· καὶ γε τούτο ματαιότης.
Ecc 8:11	ὅτι οὐκ ἐστὶ γινομένη ἀτίρησις ἀπὸ τῶν ποιούντων τὸ πονηρόν ταχύ· δια τούτο ἐπληροφρήθη καρδιά υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐν αὐτοῖς τοῦ ποιῆσαι τὸ

	πονηρόν.
Ecc 8:12	ος ήμαρτεν, εποίησε το πονηρόν από τότε και από μακρότητος αυτών· ότι και γε γινώσκω εγώ ότι εστί αγαθόν τοις φοβουμένοις τον Θεόν, όπως φοβώνται από προσώπου αυτού.
Ecc 8:13	και αγαθόν ουκ έσται τω ασεβεί, και ου μακρυνεί ημέρας εν σκιά ος ουκ έστι φοβούμενος από προσώπου του Θεού.
Ecc 8:14	έστι ματαιότης, ή πεποιήται επί της γης, ότι εισί δίκαιοι ότι φθάνει επ ' αυτούς ως ποιήμα των ασεβών, και εισίν ασεβείς ότι φθάνει προς αυτούς ως ποιήμα των δικαίων· είπα ότι και γε τούτο ματαιότης.
Ecc 8:15	και επήνεσα εγώ συν την ευφροσύνην, ότι ουκ έστιν αγαθόν τω ανθρώπω υπό τον ήλιον, ότι ει μη φαγείν και του πιείν και του ευφρανθήναι, και αυτό συμπροσέσται αυτω εν μόχθω αυτού ημέρας ζωής αυτού, όσας έδωκεν αυτω ο Θεός υπό τον ήλιον.
Ecc 8:16	Εν οίς έδωκα την καρδιάν μου του γνώναι την σοφίαν και του ιδείν τον περισπασμόν τον πεποιημένον επί της γης, ότι και εν ημέρα και εν νυκτί ύπνον οφθαλμοίς αυτού ουκ έστι βλέπων.
Ecc 8:17	και είδον συν πάντα τα ποιήματα του Θεού, ότι ου δυνήσεται άνθρωπος του ευρείν συν το ποιήμα το πεποιημένον υπό τον ήλιον. όσα αν μοχθήση άνθρωπος του ζητήσαι, και ουχ ευρήσει· και γε όσα αν είπη σοφός του γνώναι, ου δυνήσεται του ευρείν.
Ecc 9:1	ΟΤΙ σύμπαν τούτο έδωκα εις καρδιάν μου, και καρδιά μου συν παν είδε τούτο, ως οι δίκαιοι και οι σοφοί και αι εργασίαι αυτών εν χειρί του Θεού, και γε αγάπην και γε μίσος ουκ έστιν ειδώς ο άνθρωπος· τα πάντα προ προσώπου αυτών, ματαιότης εν τοις πάσι.
Ecc 9:2	συνάντημα εν τω δικαίω και τω ασεβεί, τω αγαθω και τω κακω και τω καθαρω και τω ακαθάρτω και τω θυσιάζοντι και τω μη θυσιάζοντι· ως ο αγαθός, ως ο αμαρτάνων· ως ο ομνύων, καθώς ο τον όρκον φοβούμενος.
Ecc 9:3	τούτο πονηρόν εν παντί πεποιημένω υπό τον ήλιον, ότι συνάντημα εν τοις πάσι· και γε καρδιά υιών του ανθρώπου επληρώθη πονηρού, και περιφέρεια εν καρδιά αυτών εν ζωή αυτών, και οπίσω αυτών προς τους νεκρούς.
Ecc 9:4	ότι τις ος κοινωνεί προς πάντας τους ζώντας; έστιν ελπίς, ότι ο κύων ο ζων, αυτός αγαθός υπέρ τον λέοντα τον νεκρόν.
Ecc 9:5	ότι οι ζώντες γνώσονται ότι αποθανούνται, και οι νεκροί ουκ εισί γινώσκοντες ουδέν· και ουκ έστιν αυτοίς έτι μισθός, ότι επελήσθη η μνήμη αυτών·
Ecc 9:6	και γε αγάπη αυτών και γε μίσος αυτών και γε ζήλος αυτών ήδη απώλετο, και γε μερίς ουκ έστιν αυτοίς έτι εις τον αιώνα εν παντί τω πεποιημένω υπό τον ήλιον.
Ecc 9:7	Δεύρο φάγε εν ευφροσύνη τον άρτον σου και πίε εν καρδιά αγαθή οίνόν σου, ότι ήδη ευδόκησεν ο Θεός τα ποιήματά σου.

Ecc 9:8	εν παντί καιρω έστωσαν ιμάτιά σου λευκά, και έλαιον επί κεφαλής σου μη υστερησάτω.
Ecc 9:9	και ιδέ ζωήν μετά γυναικός, ης ηγάπησας, πάσας τας ημέρας ζωής ματαιότητός σου τας δοθείσας σοι υπό τον ήλιον, ότι αυτό μερίς σου εν τη ζωή σου και εν τω μόχθω σου, ω συ μοχθείς υπό τον ήλιον.
Ecc 9:10	πάντα, όσα αν εύρη η χείρ σου του ποιήσαι, ως η δύναμίς σου ποιήσον, ότι ουκ έστι ποιήμα και λογισμός και γνώσις και σοφία εν άδη, όπου συ πορεύη εκεί.
Ecc 9:11	Επέστρεψα και είδον υπό τον ήλιον ότι ου τοις κούφοις ο δρόμος και ου τοις δυνατοίς ο πόλεμος και γε ου τω σοφω άρτος και γε ου τοις συνετοίς πλούτος και γε ου τοις γινώσκουσι χάρις, ότι καιρός και απάντημα συναντήσεται τοις πάσιν αυτοίς.
Ecc 9:12	ότι και γε ουκ έγνω ο άνθρωπος τον καιρόν αυτού· ως οι ιχθύες οι θηρευόμενοι εν αμφιβλήστρω κακω και ως όρνεα τα θηρευόμενα εν παγίδι, ως αυτά παγιδεύονται οι υιοί του ανθρώπου εις καιρόν πονηρόν, όταν επιπέση επ ' αυτούς άφνω.
Ecc 9:13	Και γε τούτο είδον σοφίαν υπό τον ήλιον, και μεγάλη εστί προς με·
Ecc 9:14	πόλις μικρά και άνδρες εν αυτη ολίγοι, και έλθη επ ' αυτήν βασιλεύς μέγας και κυκλώση αυτήν και οικοδομήση επ ' αυτήν χάρακας μεγάλους·
Ecc 9:15	και εύρη εν αυτη άνδρα πένητα σοφόν, και διασώσει αυτός την πόλιν εν τη σοφία αυτού· και άνθρωπος ουκ εμνήσθη συν του ανδρός του πένητος εκείνου.
Ecc 9:16	και είπα εγώ· αγαθή σοφία υπέρ δύναμιν, και σοφία του πένητος εξουδενωμένη, και οι λόγοι αυτού ουκ εισίν ακουόμενοι.
Ecc 9:17	λόγοι σοφών εν αναπαύσει ακούονται υπέρ κραυγήν εξουσιαζόντων εν αφροσύναις.
Ecc 9:18	αγαθή σοφία υπέρ σκεύη πολέμου, και αμαρτάνων εις απολέσει αγαθωσύνην πολλήν.
Ecc 10:1	ΜΥΓΙΑΙ θανατούσαι σαπριούσι σκευασίαν ελαίου ηδύσματος· τίμιον ολίγον σοφίας υπέρ δόξαν αφροσύνης μεγάλην,
Ecc 10:2	καρδιά σοφού εις δεξιόν αυτού, και καρδιά άφρονος εις αριστερόν αυτού·
Ecc 10:3	και γε εν οδω όταν άφρων πορεύηται, καρδιά αυτού υστερήσει, και α λογιείται πάντα αφροσύνη εστίν.
Ecc 10:4	εάν πνεύμα του εξουσιαζόντος αναβή επί σε, τόπον σου μη αφής, ότι ίαμα καταπαύσει αμαρτίας μεγάλας.
Ecc 10:5	έστι πονηρία, ην είδον υπό τον ήλιον, ως ακούσιον ό εξήλθεν από προσώπου εξουσιαζόντος·
Ecc 10:6	εδόθη ο άφρων εν ύψει μεγάλοις, και πλούσιοι εν ταπεινω καθήσονται.

Ecc 10:7	είδον δούλους εφ' ἵππους και ἄρχοντας πορευομένους ως δούλους επί της γης.
Ecc 10:8	ο ορύσων βόθρον εις αυτόν εμπειείται, και καθαιρούντα φραγμόν, δήξεται αυτόν όφεις.
Ecc 10:9	εξαίρων λίθους διαπονηθήσεται εν αυτοίς, σχίζων ξύλα κινδυνεύσει εν αυτοίς.
Ecc 10:10	εάν εκπέση το σιδήριον, και αυτός πρόσωπον ετάραξε, και δυνάμεις δυναμώσει, και περισσεία του ανδρείου σοφία.
Ecc 10:11	εάν δάκη όφεις εν ου ψιθυρισμω, και ουκ έστι περισσεία τω επάδοντι.
Ecc 10:12	λόγοι στόματος σοφού χάρις, και χείλη άφρονος καταποντιούσιν αυτόν.
Ecc 10:13	αρχή λόγων στόματος αυτού αφροσύνη, και εσχάτη στόματος αυτού περιφέρεια πονηρά,
Ecc 10:14	και ο άφρων πληθύνει λόγους, ουκ έγνω άνθρωπος τι το γενόμενον, και τι το εσόμενον, ότι οπίσω αυτού, τις αναγγελεί αυτω;
Ecc 10:15	μόχθος των αφρόνων κοπώσει αυτούς, ος ουκ έγνω του πορευθήναι εις πόλιν.
Ecc 10:16	ουαί σοι, πόλις, ης ο βασιλεύς σου νεώτερος και οι άρχοντές σου πρωϊ εσθίουσι.
Ecc 10:17	μακαρία συ, γη, ης ο βασιλεύς σου υιος ελευθέρων και οι άρχοντές σου προς καιρόν φάγονται εν δυνάμει και ουκ αισχυνηθήσονται.
Ecc 10:18	εν οκνηρίαίς ταπεινωθήσεται η δόκωσις, και εν αργία χειρών στάξει η οικία.
Ecc 10:19	εις γέλωτα ποιούσιν άρτον και οίνον και έλαιον του ευφρανθήναι ζώντας, και του αργυρίου ταπεινώσει επακούσεται τα πάντα.
Ecc 10:20	και γε εν συνειδήσει σου βασιλέα μη καταράση, και εν ταμιείοις κοιτώνων σου μη καταράση πλούσιον· ότι πετεινόν του ουρανού αποίσει συν την φωνήν σου, και ο έχων τας πτέρυγας απαγγελεί λόγον σου.
Ecc 11:1	ΑΠΟΣΤΕΙΛΟΝ τον άρτον σου επί πρόσωπον του ύδατος, ότι εν πλήθει ημερών ευρήσεις αυτόν.
Ecc 11:2	δος μερίδα τοις επτά και γε τοις οκτώ, ότι ου γινώσκεις τι έσται πονηρόν επί την γην.
Ecc 11:3	εάν πλησθώσι τα νέφη υετού, επί την γην εκχέουσι· και εάν πέση ξύλον εν τω νότω και εάν εν τω βορρά, τόπω, ου πεσειται το ξύλον, εκεί έσται.
Ecc 11:4	τηρών άνεμον ου σπερεί, και βλέπων εν ταις νεφέλαις ου θερίσει.
Ecc 11:5	εν οίς ουκ έστι γινώσκων τις η οδός του πνεύματος. ως οστά εν γαστρί κυοφορούσης, ούτως ου γνώση τα ποιήματα του Θεού, όσα ποιήσει συν τα πάντα.
Ecc 11:6	εν τω πρωϊ σπείρον το σπέρμα σου, και εις εσπέραν μη αφέτω η χείρ σου, ότι ου γινώσκεις ποιον στοιχήσει, ή τούτο ή τούτο, και εάν τα δύο επί το αυτό αγαθά.

Ecc 11:7	και γλυκύ το φως και αγαθόν τοις οφθαλμοίς του βλέπειν συν τον ήλιον·
Ecc 11:8	ότι και εάν έτη πολλά ζήσεται ο άνθρωπος, εν πάσιν αυτοίς ευφρανθήσεται και μνησθήσεται τας ημέρας του σκότους, ότι πολλάί έσονται· παν το ερχόμενον ματαιότης.
Ecc 11:9	Ευφραίνου, νεανίσκε, εν νεότητί σου, και αγαθυνάτω σε η καρδιά σου εν ημέραις νεότητός σου, και περιπάτει εν οδοίς καρδιάς σου άμωμος και μη εν οράσει οφθαλμών σου και γνώθι ότι επί πάσι τούτοις άξει σε ο Θεός εν κρίσει.
Ecc 11:10	και απόστησον θυμόν από καρδιάς σου και παράγαγε πονηρίαν από σαρκός σου, ότι η νεότης και η άνοια ματαιότης.
Ecc 12:1	ΚΑΙ μνήσθητι του κτίσαντός σε εν ημέραις νεότητός σου, έως ότου μη έλθωσιν ημέραι της κακίας και φθάσωσιν έτη, εν οίς ερείς· ουκ έστι μοι εν αυτοίς θέλημα·
Ecc 12:2	έως ου μη σκοτισθή ο ήλιος και το φως και η σελήνη και οι αστέρες, και επιστρέψωσι τα νέφη οπίσω του νετού·
Ecc 12:3	εν ημέρα, ή εάν σαλευθώσι φύλακες της οικίας και διαστραφώσιν άνδρες της δυνάμεως, και ήργησαν αι αλήθουσαι, ότι ωλιγώθησαν, και σκοτάσουσιν αι βλέπουσαι εν ταις οπαίς·
Ecc 12:4	και κλείσουσι θύρας εν αγορά, εν ασθενεία φωνής της αληθούσης, και αναστήσεται εις φωνήν του στρουθίου, και ταπεινωθήσονται πάσαι αι θυγατέρες του άσματος·
Ecc 12:5	και από ύψους όψονται, και θάμβοι εν τη οδω· και ανθήση το αμύγδαλον, και παχυνθή η ακρίς, και διασκεδασθή η κάππαρις, ότι επορεύθη ο άνθρωπος εις οίκον αιώνος αυτού, και εκύκλωσαν εν αγορά οι κοπτόμενοι·
Ecc 12:6	έως ότου μη ανατραπή το σχοινίον του αργυρίου, και συντριβή το ανθέμιον του χρυσίου, και συντριβή υδρία επί τη πηγή, και συντροχάση ο τροχός επί τον λάκκον,
Ecc 12:7	και επιστρέψη ο Χους επί την γην, ως ην, και το πνεύμα επιστρέψη προς τον Θεόν, ος έδωκεν αυτό.
Ecc 12:8	ματαιότης ματαιοτήτων, είπεν ο εκκλησιαστής, τα πάντα ματαιότης.
Ecc 12:9	Και περισσόν ότι εγένετο εκκλησιαστής σοφός, ότι εδίδαξε γνώσιν συν τον λαόν, και ους εξιχνιάσεται κόσμιον παραβολών.
Ecc 12:10	πολλά εξήτησεν εκκλησιαστής του ευρείν λόγους θελήματος και γεγραμμένον ευθύτητος, λόγους αληθείας.
Ecc 12:11	Λόγοι σοφών ως τα βούκεντρα και ως ήλοι πεφυτευμένοι, οί παρά των συνθεμάτων εδόθησαν εκ ποιμένος ενός
Ecc 12:12	και περισσόν εξ αυτών. υιε μου, φύλαξαι, του ποιήσαι βιβλία πολλά· ουκ έστι περασμός, και μελέτη πολλή κόπωσης σαρκός.
Ecc 12:13	Τέλος λόγου, το παν άκουε· τον Θεόν φοβού και τας εντολάς αυτού φύλασσε, ότι

	τούτο πας ο άνθρωπος.
Ecc 12:14	ότι σύμπαν το ποίημα ο Θεός άξει εν κρίσει, εν παντί παρεωραμένω, εάν αγαθόν και εάν πονηρόν.
Can 1:1	ΑΣΜΑ ασμάτων, ό εστι τω Σαλωμών.
Can 1:2	Φιλησάτω με από φιλημάτων στόματος αυτού, ότι αγαθοί μαστοί σου υπέρ οίνον,
Can 1:3	και οσμή μύρων σου υπέρ πάντα τα αρώματα· μύρον εκκενωθέν όνομά σου. δια τούτο νεάνιδες ηγάπησάν σε,
Can 1:4	είλκυσάν σε, οπίσω σου εις οσμήν μύρων σου δραμούμεν. εισήνεγκέ με ο βασιλεύς εις το ταμείον αυτού. αγαλλιασώμεθα και ευφρανθώμεν εν σοί· αγαπήσομεν μαστούς σου υπέρ οίνον· ευθύτης ηγάπησέ σε.
Can 1:5	μέλαινά ειμι εγώ και καλή, θυγατέρες Ιερουσαλήμ, ως σκηνώματα Κηδάρ, ως δέρρεις Σαλωμών.
Can 1:6	μη βλέψητέ με ότι εγώ ειμι μεμελανωμένη, ότι παρεβλεψέ με ο ήλιος· υιοί μητρός μου εμαχέσαντο εν εμοί, έθεντό με φυλάκισαν εν αμπελώσιν· αμπελώνα εμόν ουκ εφύλαξα.
Can 1:7	απάγγειλόν μοι ον ηγάπησεν η ψυχή μου, που ποιμαίνεις, που κοιτάζεις εν μεσημβρία, μήποτε γένωμαι ως περιβαλλομένη επ' αγέλαις εταίρων σου.
Can 1:8	εάν μη γνωσ σεαυτήν, η καλή εν γυναιξίν, έξελθε συ εν πτέρναις των ποιμνίων και ποιμάινε τας ερίφους σου επί σκηνώμασι των ποιμένων.
Can 1:9	τη ίππω μου εν άρμασι Φαραώ ωμοίωσά σε, η πλησίον μου.
Can 1:10	τι ωραιώθησαν σιαγόνες σου ως τρυγόνος, τράχηλός σου ως ορμίσκοι;
Can 1:11	ομοιώματα χρυσίου ποιήσομέν σοι μετά στιγμάτων του αργυρίου.
Can 1:12	έως ου ο βασιλεύς εν ανακλίσει αυτού, νάρδος μου έδωκεν οσμήν αυτού.
Can 1:13	απόδεσμος της στακτηής αδελφιδός μου εμοί, ανά μέσον των μαστών μου αυλισθήσεται.
Can 1:14	βότρυς της κύπρου αδελφιδός μου εμοί, εν αμπελώσιν Εγγαδδί.
Can 1:15	ιδού ει καλή, η πλησίον μου, ιδού ει καλή, οφθαλμοί σου περιστεραί.
Can 1:16	ιδού ει καλός, ο αδελφιδός μου, και γε ωραίος· προς κλίνη ημών σύσκιος,
Can 1:17	δοκοί οίκων ημών κέδροι, φατνώματα ημών κυπάρισσοι.
Can 2:1	ΕΓΩ άνθος του πεδίου, κρίνον των κοιλάδων.
Can 2:2	ως κρίνον εν μέσω ακανθών, ούτως η πλησίον μου ανά μέσον των θυγατέρων.
Can 2:3	ως μήλον εν τοις ξύλοις του δρυμού, ούτως αδελφιδός μου ανά μέσον των υιών· εν τη σκιά αυτού επεθύμησα και εκάθισα, και καρπός αυτού γλυκύς εν λάρυγγί

	μου.
Can 2:4	εισαγάγετέ με εις οίκον του οίνου, τάξατε επ' εμέ αγάπην.
Can 2:5	στηρίσατέ με εν μύροις, στοιβάσατέ με εν μήλοις, ότι τετρωμένη αγάπης εγώ.
Can 2:6	ευώνυμος αυτού υπό την κεφαλήν μου, και η δεξιά αυτού περιλήψεταιί με.
Can 2:7	ωρκισα υμάς, θυγατέρες Ιερουσαλήμ, εν δυνάμεσι και εν ισχύσεσι του αγρού, εάν εγείρητε και εξεγείρητε την αγάπην, έως ου θελήση.
Can 2:8	Φωνή αδελφιδού μου· ιδού ούτος ήκει πηδών επί τα όρη, διαλλόμενος επί τους βουνούς.
Can 2:9	όμοιός εστιν αδελφιδός μου τη δορκάδι ή νεβρω ελάφων επί τα όρη Βαιθήλ. ιδού ούτος οπίσω του τοίχου ημών παρακύπτων δια των θυρίδων, εκκύπτων δια των δικτύων.
Can 2:10	αποκρίνεται αδελφιδός μου, και λέγει μοι· ανάστα, ελθέ η πλησίον μου, καλή μου, περιστερά μου,
Can 2:11	ότι ιδού ο χειμών παρήλθεν, ο υετός απήλθεν, επορεύθη εαυτω,
Can 2:12	τα άνθη ώφθη εν τη γη, καιρός της τομής έφθακε, φωνή της τρυγόνος ηκούσθη εν τη γη ημών,
Can 2:13	η σική εξήνεγκεν ολύνθους αυτής, αι άμπελοι κυπρίζουσιν, έδωκαν οσμήν. ανάστα, ελθέ, η πλησίον μου, καλή μου, περιστερά μου, και ελθέ,
Can 2:14	συ περιστερά μου, εν σκέπη της πέτρας, εχόμενα του προτειχίσματος· δείξόν μοι την όψιν σου, και ακούτισόν με την φωνήν σου, ότι η φωνή σου ηδεία, και η όψις σου ωραία.
Can 2:15	πιάσατε ημίν αλώπεκας μικρούς αφανίζοντας αμπελώνας, και αι άμπελοι ημών κυπρίζουσιν.
Can 2:16	αδελφιδός μου εμοί, καγώ αυτω, ο ποιμαίνων εν τοις κρίνοις,
Can 2:17	έως ου διαπνεύση η ημέρα και κινηθώσιν αι σκιαί. απόστρεψον, ομοιώθητι συ, αδελφιδέ μου, τω δόρκωνι ή νεβρω ελάφων επί όρη κοιλωμάτων.
Can 3:1	ΕΠΙ κοίτην μου εν νυξίν εξήτησα ον ηγάπησεν η ψυχή μου· εξήτησα αυτόν και ουχ εύρον αυτόν· εκάλεσα αυτόν, και ουχ υπήκουσέ μου.
Can 3:2	αναστήσομαι δη και κυκλώσω εν τη πόλει, εν ταις αγοραίς και εν ταις πλατείαις, και ζητήσω ον ηγάπησεν η ψυχή μου. εξήτησα αυτόν και ουχ εύρον αυτόν.
Can 3:3	εύροσάν με οι τηρούντες, οι κυκλούντες εν τη πόλει. μη ον ηγάπησεν η ψυχή μου ιδετε;
Can 3:4	ως μικρόν ότε παρήλθον απ' αυτών, έως ου εύρον ον ηγάπησεν η ψυχή μου· εκράτησα αυτόν και ουκ αφήκα αυτόν, έως ου εισήγαγον αυτόν εις οίκον μητρός μου και εις ταμειών της συλλαβούσης με.

Can 3:5	ωρκισα υμάς, θυγατέρες Ιερουσαλήμ, εν ταις δυνάμεσι και εν ταις ισχύσεσι του αγρού, εάν εγείρητε και εξεγείρητε την αγάπην, έως αν θελήση.
Can 3:6	Τίς αύτη η αναβαίνουσα από της ερήμου ως στελέχη καπνού τεθυμιαμένη σμύρναν και λίβανον από πάντων κονιορτών μυρεψού;
Can 3:7	ιδού η κλίνη του Σαλωμών, εξήκοντα δυνατοί κύκλω αυτής από δυνατών Ισραήλ,
Can 3:8	πάντες κατέχοντες ρομφαίαν, δεδιδαγμένοι πόλεμον, ανήρ ρομφαία αυτού επί μηρόν αυτού από θάμβους εν νυξί.
Can 3:9	φορείον εποίησεν εαυτω ο βασιλεύς Σαλωμών από ξύλων του Λιβάνου·
Can 3:10	στύλους αυτού εποίησεν αργύριον και ανάκλιτον αυτού χρύσειον· επίβασις αυτού πορφυρά, εντός αυτού λιθόστρωτον, αγάπην από θυγατέρων Ιερουσαλήμ.
Can 3:11	θυγατέρες Σιών, εξέλθατε και ίδετε εν τω βασιλεί Σαλωμών εν τω στεφάνω, ω εστεφάνωσεν αυτόν η μήτηρ αυτού εν ημέρα νυμφεύσεως αυτού και εν ημέρα ευφροσύνης καρδιάς αυτού.
Can 4:1	Ιδού ει καλή, η πλησίον μου, ιδού ει καλή. οφθαλμοί σου περιστεραί εκτός της σιωπήσεώς σου. τρίχωμά σου ως αγέλαι των αιγών, αι απεκαλύφθησαν από του Γαλαάδ.
Can 4:2	οδόντες σου ως αγέλαι των κεκαρμένων, αι ανέβησαν από του λουτρού, αι πάσαι διδυμεύουσαι, και ατεκνούσα ουκ έστιν εν αυταίς.
Can 4:3	ως σπαρτίον το κόκκινον χείλη σου, και η λαλιά σου ωραία, ως λέπυρον ροάς μήλόν σου εκτός της σιωπήσεώς σου.
Can 4:4	ως πύργος Δαυϊδ τράχηλός σου, ο ωκοδομημένος εις θαλπιώθ· χίλιοι θυρεοί κρέμανται επ ' αυτόν, πάσαι βολίδες των δυνατών.
Can 4:5	δύο μαστοί σου ως δύο νεβροί δίδυμοι δορκάδος οι νεμόμενοι εν κρίνοις.
Can 4:6	έως ου διαπνεύση ημέρα και κινηθώσιν αι σκιαί, πορεύσομαι εμαυτω προς το όρος της σμύρνης και προς τον βουνόν του Λιβάνου.
Can 4:7	όλη καλή ει, πλησίον μου, και μώμος ουκ έστιν εν σοί.
Can 4:8	δεύρο από Λιβάνου, νύμφη, δεύρο από Λιβάνου· ελεύση και διελεύση από αρχής πίστεως, από κεφαλής Σανίρ και Ερμών, από μανδρών λεόντων, από ορέων παρδάλεων.
Can 4:9	εκαρδίωσας ημάς, αδελφή μου νύμφη· εκαρδίωσας ημάς ενί από οφθαλμών σου, εν μια ενθέματι τραχήλων σου.
Can 4:10	τι εκαλλιώθησαν μαστοί σου, αδελφή μου νύμφη; τι εκαλλιώθησαν μαστοί σου από οίνου, και οσμή ιματίων σου υπέρ πάντα τα αρώματα;
Can 4:11	κηρίον αποστάζουσι χείλη σου, νύμφη· μέλι και γάλα υπό την γλώσσάν σου, και

	οσμή ιματίων σου ως οσμή Λιβάνου.
Can 4:12	κήπος κεκλεισμένος, αδελφή μου νύμφη, κήπος κεκλεισμένος, πηγή εσφραγισμένη.
Can 4:13	αποστολαί σου παράδεισος ροών μετά καρπού ακροδρύων, κύπροι μετά νάρδων,
Can 4:14	νάρδος και κρόκος, κάλαμος και κιννάμωμον μετά πάντων ξύλων του Λιβάνου, σμύρνα αλώθ μετά πάντων πρώτων μύρων.
Can 4:15	πηγή κήπου και φρέαρ ύδατος ζώντος και ροιζούντος από του Λιβάνου.
Can 4:16	Εξεγέρθητι, βορρά, και έρχου, νότε, διάπνευσον κήπόν μου, και ρευσάτωσαν αρώματά μου· καταβήτω αδελφιδός μου εις κήπον αυτού και φαγέτω καρπόν ακροδρύων αυτού.
Can 5:1	ΕΙΣΗΛΘΟΝ εις κήπόν μου, αδελφή μου νύμφη, ετρύγησα σμύρναν μου μετά αρωμάτων μου, έφαγον άρτον μου μετά μέλιτός μου, έπιον οίνόν μου μετά γάλακτός μου· φάγετε, πλησίοι, και πίετε και μεθύσθητε, αδελφοί.
Can 5:2	Εγώ καθεύδω και η καρδιά μου αγρυπνεί. φωνή αδελφιδού μου κρούει επί την θύραν. Άνοιξόν μοι, αδελφή μου, η πλησίον μου, περιστερά μου, τελεία μου, ότι η κεφαλή μου επλήσθη δρόσου και οι βόστρυχοί μου ψεκάδων νυκτός.
Can 5:3	Εξεδυσάμην τον χιτώνά μου, Πως ενδύσομαι αυτόν; ενιψάμην τους πόδας μου, Πως μολυνώ αυτούς;
Can 5:4	αδελφιδός μου απέστειλε χείρα αυτού από της οπής, και η κοιλία μου εθροήθη επ' αυτόν.
Can 5:5	ανέστην εγώ ανοίξαι τω αδελφιδω μου, χείρες μου έσταξαν σμύρναν, δάκτυλοί μου σμύρναν πλήρη επί χείρας του κλείθρου.
Can 5:6	ήνοιξα εγώ τω αδελφιδω μου· αδελφιδός μου παρήλθε. ψυχή μου εξήλθεν εν λόγω αυτού. εζήτησα αυτόν και ουχ εύρον αυτόν, εκάλεσα αυτόν και ουχ υπήκουσέ μου.
Can 5:7	εύροσάν με οι φύλακες οι κυκλούντες εν τη πόλει, επάταξάν με, ετραυμάτισάν με· ήραν το θέριστρόν μου απ' εμού φύλακες των τειχέων.
Can 5:8	ωρκισα υμάς, θυγατέρες Ιερουσαλήμ, εν ταις δυνάμεσι και εν ταις ισχύσεσι του αγρού· εάν εύρητε τον αδελφιδόν μου, τι απαγγείλητε αυτω; ότι τετρωμένη αγάπης εγώ ειμι.
Can 5:9	Τί αδελφιδός σου από αδελφιδού, η καλή εν γυναιξί; τι αδελφιδός σου από αδελφιδού, ότι ούτως ωρκισας ημάς;
Can 5:10	Αδελφιδός μου, λευκός και πυρρός, εκλελοχισμένος από μυριάδων·
Can 5:11	κεφαλή αυτού χρυσίον καιφάζ, βόστρυχοι αυτού ελάται, μέλανες ως κόραξ·
Can 5:12	οφθαλμοί αυτού ως περιστεραί επί πληρώματα υδάτων λελουσμένοι εν γάλακτι, καθήμεναι επί πληρώματα·

Can 5:13	σιαγόνες αυτού ως φιάλαι του αρώματος φύουσαι μυρεψικά· χείλη αυτού κρίνα στάζοντα σμύρναν πλήρη·
Can 5:14	χείρες αυτού τορευταί χρυσαί πεπληρωμέναι Θαρσίς· κοιλία αυτού πυξίον ελεφάντινον επί λίθου σαπφείρου·
Can 5:15	κνήμαι αυτού στύλοι μαρμάρινοι τεθεμελιωμένοι επί βάσεις χρυσάς· είδος αυτού ως Λίβανος, εκλεκτός ως κέδροι·
Can 5:16	φάρυγξ αυτού γλυκασμοί και όλος επιθυμία· ούτος αδελφιδός μου και ούτος πλησίον μου, θυγατέρες Ιερουσαλήμ.
Can 6:1	ΠΟΥ απήλθεν ο αδελφιδός σου, η καλή εν γυναιξί; που απέβλεψεν ο αδελφιδός σου; και ζητήσομεν αυτόν μετά σου.
Can 6:2	Αδελφιδός μου κατέβη εις κήπον αυτού εις φιάλας του αρώματος ποιμαίνειν εν κήποις και συλλέγειν κρίνα.
Can 6:3	εγώ τω αδελφιδω μου, και αδελφιδός μου εμοί, ο ποιμαίνων εν τοις κρίνοις.
Can 6:4	Καλή ει, η πλησίον μου, ως ευδοκία, ωραία ως Ιερουσαλήμ, θάμβος ως τεταγμέναί.
Can 6:5	απόστρεψον οφθαλμούς σου απεναντίον μου, ότι αυτοί ανεπτέρωσάν με. τρίχωμά σου ως αγέλαι των αιγών, αι ανεφάνησαν από του Γαλαάδ.
Can 6:6	οδόντες σου ως αγέλαι των κεκαρμένων, αι ανέβησαν από του λουτρού, αι πάσαι διδυμούσαι, και ατεκνούσα ουκ έστιν εν αυταίς.
Can 6:7	ως σπαρτίον το κόκκινον χείλη σου και η λαλιά σου ωραία, ως λέπυρον της ροάς μήλόν σου εκτός της σιωπήσεώς σου.
Can 6:8	εξήκοντά είσι βασίλισσαι, και ογδοήκοντα παλλακαί, και νεάνιδες ων ουκ έστιν αριθμός.
Can 6:9	μία εστί περιστερά μου, τελεία μου, μία εστί τη μητρί αυτής, εκλεκτή εστι τη τεκούση αυτήν. είδοσαν αυτήν θυγατέρες και μακαριούσιν αυτήν, βασίλισσαι και γε παλλακαί και αινέσουσιν αυτήν.
Can 6:10	τις αύτη η εκκύπτουσα ωσει όρθρος, καλή ως σελήνη, εκλεκτή ως ο ήλιος, θάμβος ως τεταγμέναί;
Can 6:11	Εις κήπον καρύας κατέβην ιδείν εν γεννήμασι του χειμάρρου, ιδείν ει ήνθισεν η άμπελος, εξήνθησαν αι ροαί· εκεί δώσω τους μαστούς μου σοί.
Can 6:12	ουκ έγνω η ψυχή μου· έθετό με άρματα Αμιναδάβ.
Can 7:1	ΕΠΙΣΤΡΕΦΕ, επιστρεφε, η Σουλαμίτις· επιστρεφε, επιστρεφε, και οψόμεθα εν σοί, τι όψεσθε εν τη Σουλαμίτιδι; η ερχομένη ως χοροί των παρεμβολών.
Can 7:2	ωραιώθησαν διαβήματά σου εν υποδήμασί σου, θύγατερ Ναδάβ· ρυθμοί μηρών όμοιοι ορμίσκοις, έργον τεχνίτου·

Can 7:3	ομφαλός σου κρατήρ τορευτός μη υστερούμενος κράμα· κοιλία σου θημωνία σίτου πεφραγμένη εν κρίνοις·
Can 7:4	δύο μαστοί σου, ως δύο νεβροί δίδυμοι δορκάδος·
Can 7:5	ο τράχηλός σου ως πύργος ελεφάντινος· οι οφθαλμοί σου ως λίμναι εν Εσεβών, εν πύλαις θυγατρός πολλών· μυκτήρ σου ως πύργος του Λιβάνου σκοπεύων πρόσωπον Δαμασκού·
Can 7:6	κεφαλή σου επί σε ως Κάρμηλος, και πλόκιον κεφαλής σου ως πορφύρα, βασιλεύς δεδεμένος εν παραδρομαίς.
Can 7:7	τι ωραιώθης και τι ηδύνθης αγάπη, εν τρυφαίς σου;
Can 7:8	τούτο μέγεθός σου, ωμοιώθης τω φοίνικι και οι μαστοί σου τοις βότρυσιν.
Can 7:9	είπα· αναβήσομαι επί τω φοίνικι, κρατήσω των ύψεων αυτού, και έσονται δη μαστοί σου ως βότρυες της αμπέλου και οσμή ρινός σου ως μήλα
Can 7:10	και ο λάρυγξ σου ως οίνος ο αγαθός, πορευόμενος τω αδελφιδω μου εις ευθύτητα, ικανούμενος χείλεσί μου και οδούσιν.
Can 7:11	Εγώ τω αδελφιδω μου, και επ' εμέ η επιστροφή αυτού.
Can 7:12	ελθέ, αδελφιδέ μου, εξέλθωμεν εις αγρόν, αυλισθώμεν εν κόμαις·
Can 7:13	ορθρίσωμεν εις αμπελώνας, ίδωμεν ει ήνησεν η άμπελος, ήνησεν ο κυπρισμός, ήνησαν αι ροαί· εκεί δώσω τους μαστούς μου σοί.
Can 7:14	οι μανδραγόραι έδωκαν οσμήν, και επί θύραις ημών πάντα ακρόδρυα, νέα προς παλαιά, αδελφιδέ μου, ετήρησά σοι.
Can 8:1	ΤΙΣ δώη σε, αδελφιδέ μου, θηλάζοντα μαστούς μητρός σου; ευρούσά σε έξω φιλήσω σε, και γε ουκ εξουδενώσουσί μοι.
Can 8:2	παραλήψομαί σε, εισάξω σε εις οίκον μητρός μου και εις ταμείον της συλλαβούσης με· ποτιώ σε από οίνου του μυρεψικού, από νάματος ροών μου.
Can 8:3	ευώνυμος αυτού υπό την κεφαλήν μου, και η δεξιά αυτού περιλήψεταιί με.
Can 8:4	ωρκισα υμάς, θυγατέρες Ιερουσαλήμ, εν ταις δυνάμεσι και εν ταις ισχύσεσι του αγρού εάν εγειρήτε και εάν εξεγειρήτε την αγάπην, έως αν θελήση.
Can 8:5	Τίς αύτη η αναβαίνουσα λελευκανθισμένη, επιστηριζομένη επί τον αδελφιδόν αυτής; υπό μήλον εξήγειρά σε· εκεί ωδίνησέ σε η μήτηρ σου, εκεί ωδίνησέ σε η τεκούσά σε.
Can 8:6	θές με ως σφραγίδα επί την καρδίαν σου, ως σφραγίδα επί τον βραχίονά σου· ότι κραταιά ως θάνατος αγάπη, σκληρός ως άδης ζήλος· περίπτερα αυτής περίπτερα πυρός, φλόγες αυτής·
Can 8:7	ύδωρ πολύ ου δυνήσεται σβέσαι την αγάπην, και ποταμοί ου συγκλύσουσιν αυτήν. εάν δω ανήρ πάντα τον βίον αυτού εν τη αγάπη, εξουδενώσει

	εξουδενώσουσιν αυτόν.
Can 8:8	αδελφή ημών μικρά και μαστούς ουκ έχει· τι ποιήσωμεν τη αδελφή ημών εν ημέρα, ή εάν λαληθή εν αυτη;
Can 8:9	ει τείχος εστιν, οικοδομήσωμεν επ ' αυτήν επάλξεις αργυράς· και ει θύρα εστί, διαγράψωμεν επ ' αυτήν σανίδα κεδρίνην.
Can 8:10	εγώ τείχος, και μαστοί μου ως πύργοι· εγώ ήμην εν οφθαλμοίς αυτών ως ευρίσκουσα ειρήνην.
Can 8:11	αμπελών εγενήθη τω Σαλωμών εν Βεελαμών· έδωκε τον αμπελώνα αυτού τοις τηρούσιν, ανήρ οίσει εν καρπω αυτού χιλίους αργυρίου.
Can 8:12	αμπελών μου εμός ενώπιόν μου· οι χίλιοι Σαλωμών και οι διακόσιοι τοις τηρούσι τον καρπόν αυτού.
Can 8:13	ο καθημένος εν κήποις, εταιροι προσέχοντες τη φωνή σου· ακούτισόν με·
Can 8:14	φύγε, αδελφιδέ μου, και ομοιώθητι τη δορκάδι ή τω νεβρω των ελάφων επί όρη των αρωμάτων.
Sap 1:1	ΑΓΑΠΗΣΑΤΕ δικαιοσύνην, οι κρίνοντες την γην, φρονήσατε περί του Κυρίου εν αγαθότητι, και εν απλότητι καρδιάς ζητήσατε αυτόν·
Sap 1:2	ότι ευρίσκεται τοις μη πειράζουσιν αυτόν, εμφανίζεται δε τοις μη απιστούσιν αυτω.
Sap 1:3	σκολιοί γαρ λογισμοί χωρίζουσιν από Θεού, δοκιμαζομένη τε η δύναμις ελέγχει τους άφρονας.
Sap 1:4	ότι εις κακότεχνον ψυχήν ουκ εισελεύσεται σοφία, ουδέ κατοικήσει εν σώματι κατάχρεω αμαρτίας·
Sap 1:5	άγιον γαρ πνεύμα παιδείας φεύξεται δόλον και απαναστήσεται από λογισμών ασυνέτων και ελεγχθήσεται επελθούσης αδικίας.
Sap 1:6	φιλόανθρωπον γαρ πνεύμα σοφία και ουκ αθώσσει βλάσφημον από χειλέων αυτού· ότι των νεφρών αυτού μάρτυς ο Θεός και της καρδιάς αυτού επίσκοπος αληθής και της γλώσσης ακουστής·
Sap 1:7	ότι πνεύμα Κυρίου πεπλήρωκε την οικουμένην, και το συνέχον τα πάντα γνώσιν έχει φωνής.
Sap 1:8	δια τούτο φθεγγόμενος άδικα ουδείς μη λάθη, ουδέ μη παροδεύση αυτόν ελέγχουσα η δίκη.
Sap 1:9	εν γαρ διαβουλίαις ασεβούς εξέτασις έσται, λόγων δε αυτού ακοή προς Κύριον ήξει εις έλεγχον ανομημάτων αυτού·
Sap 1:10	ότι ους ζηλώσεως ακροάται τα πάντα, και θρούς γογγυσμών ουκ αποκρύπτεται.
Sap 1:11	φυλάξασθε τοίνυν γογγυσμόν ανωφελή και από καταλαλιάς φείσασθε γλώσσης· ότι φθέγμα λαθραίων κενόν ου πορεύσεται, στόμα δε καταψευδόμενον

	αναιρεί ψυχήν.
Sap 1:12	μη ζηλούτε θάνατον εν πλάνη ζωής υμών, μηδέ επισπάσθε όλεθρον έργοις χειρών υμών.
Sap 1:13	ότι ο Θεός θάνατον ουκ εποίησεν, ουδέ τέρεται επ' απωλεία ζώντων.
Sap 1:14	έκτισε γαρ εις το είναι τα πάντα, και σωτήριοι αι γενέσεις του κόσμου, και ουκ έστιν εν αυταίς φάρμακον ολέθρου ούτε άδου βασίλειον επί γης.
Sap 1:15	δικαιοσύνη γαρ αθάνατός εστιν.
Sap 1:16	Ασεβείς δε ταις χερσί και τοις λόγοις προσεκαλέσαντο αυτόν, φίλον ηγησάμενοι αυτόν ετάκησαν και συνθήκην έθεντο προς αυτόν, ότι άξιοί εισι της εκείνου μερίδος είναι.
Sap 2:1	ΕΙΠΙΟΝ γαρ εν εαυτοίς λογισάμενοι ουκ ορθώς· ολίγος εστί και λυπηρός ο βίος ημών, και ουκ έστιν ίασις εν τελευτη ανθρώπου, και ουκ εγνώσθη ο αναλύσας εξ άδου.
Sap 2:2	ότι αυτοσχεδίως εγεννήθημεν, και μετά τούτο εσόμεθα ως ουχ υπάρξαντες· ότι καπνός η πνοή εν ρισίν ημών, και ο λόγος σπινθήρ εν κινήσει καρδιάς ημών,
Sap 2:3	ου σβεσθέντος τέφρα αποβήσεται το σώμα και το πνεύμα διαχυθήσεται ως χαύνος αήρ.
Sap 2:4	και το όνομα ημών επιλησθήσεται εν χρόνω, και ουθείς μνημονεύσει των έργων ημών· και παρελεύσεται ο βίος ημών ως ίχνη νεφέλης και ως ομίχλη διασκεδασθήσεται διωχθείσα υπό ακτίνων ηλίου και υπό θερμότητος αυτού βαρυνθείσα.
Sap 2:5	σκιάς γαρ πάροδος ο βίος ημών, και ουκ έστιν αναποδισμός της τελευτής ημών, ότι κατεσφραγίσθη, και ουδείς αναστρέφει.
Sap 2:6	δεύτε ουν και απολαύσωμεν των όντων αγαθών και χρησώμεθα τη κτίσει ως εν νεότητι σπουδαίως.
Sap 2:7	οίνου πολυτελούς και μύρων πλησθώμεν, και μη παροδευσάτω ημάς άνθος αέρος.
Sap 2:8	στεψώμεθα ρόδων κάλυξι πριν ή μαρανθήναι.
Sap 2:9	μηδείς ημών άμοιρος έστω της ημετέρας αγερωγίας, πανταχή καταλίπωμεν σύμβολα της ευφροσύνης, ότι αύτη η μερίς ημών και ο κλήρος ούτος.
Sap 2:10	καταδυναστεύσωμεν πένητα δίκαιον, μη φεισώμεθα χήρας, μηδέ πρεσβύτου εντραπώμεν πολιάς πολυχρονίους.
Sap 2:11	έστω δε ημών η ισχύς νόμος της δικαιοσύνης, το γαρ ασθενές άχρηστον ελέγχεται.
Sap 2:12	ενεδρεύσωμεν δε τον δίκαιον, ότι δύσχρηστος ημίν εστι και εναντιούται τοις έργοις ημών και ονειδίζει ημίν αμαρτήματα νόμου και επιφημίζει ημίν

	αμαρτήματα παιδείας ημών·
Sap 2:13	επαγγέλλεται γνώσιν έχειν Θεού και παίδα Κυρίου εαυτόν ονομάζει·
Sap 2:14	εγένετο ημίν εις έλεγχον εννοιών ημών· βαρύς εστιν ημίν καύ βλεπόμενος,
Sap 2:15	ότι ανόμοιος τοις άλλοις ο βίος αυτου, και εξηλλαγμένοι αι τρίβοι αυτου·
Sap 2:16	εις κίβδηλον ελογίσθημεν αυτω, και απέχεται των οδών ημών ως από ακαθαρσιών· μακαρίζει έσχατα δικαίων και αλαζονεύεται πατέρα Θεόν.
Sap 2:17	ίδωμεν ει οι λόγοι αυτου αληθείς, και πειράσωμεν τα εν εκβάσει αυτου·
Sap 2:18	ει γαρ εστιν ο δίκαιος υιος Θεού, αντιλήφεται αυτου και ρύσεται αυτόν εκ χειρός ανθεστηκότων.
Sap 2:19	ύβρει και βασάνω ετάσωμεν αυτόν, ίνα γνώμεν την επικείκειαν αυτου και δοκιμάσωμεν την ανεξικακίαν αυτου·
Sap 2:20	θανάτω ασχήμονι καταδικάσωμεν αυτόν, έσται γαρ αυτου επισκοπή εκ λόγων αυτου.
Sap 2:21	Ταύτα ελογίσαντο, και επλανήθησαν· απετύφλωσε γαρ αυτούς η κακία αυτών,
Sap 2:22	και ουκ έγνωσαν μυστήρια Θεού, ουδέ μισθόν ήλπισαν οσιότητος, ουδέ έκριναν γέρας ψυχών αμώμων.
Sap 2:23	ότι ο Θεός έκτισε τον άνθρωπον επ ' αφθαρσία και εικόνα της ίδιας ιδιότητος εποίησεν αυτόν·
Sap 2:24	φθόνω δε διαβόλου θάνατος εισήλθεν εις τον κόσμον,
Sap 2:25	πειράζουσι δε αυτόν οι της εκείνου μερίδος όντες.
Sap 3:1	ΔΙΚΑΙΩΝ δε ψυχαί εν χειρί Θεού, και ου μη άψηται αυτών βάσανος.
Sap 3:2	έδοξαν εν οφθαλμοίς αφρόνων τεθάναι, και ελογίσθη κάκωσις η έξοδος αυτών
Sap 3:3	και η αφ ' ημών πορεία σύντριμμα, οι δε εισιν εν ειρήνη.
Sap 3:4	και γαρ εν όψει ανθρωπων εάν κολασθώσιν, η ελπίς αυτών αθανασίας πλήρης·
Sap 3:5	και ολίγα παιδευθέντες μεγάλα ευεργετηθήσονται, ότι ο Θεός επείρασεν αυτούς και εύρεν αυτούς αξίους εαυτου·
Sap 3:6	ως χρυσόν εν χωνευτηρίω εδοκίμασεν αυτούς και ως ολοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αυτούς.
Sap 3:7	και εν καιρω επισκοπής αυτών αναλάμψουσι και ως σπινθήρες εν καλάμη διαδραμούνται·
Sap 3:8	κρινούσιν έθνη και κρατήσουσι λαών, και βασιλεύσει αυτών Κύριος εις τους αιώνας.

Sap 3:9	οι πεποιθότες επ ' αυτω συνήσουσιν αλήθειαν, και οι πιστοί εν αγάπη προσμενούσιν αυτω, ότι χάρις και έλεος εν τοις οσίοις αυτου, και επισκοπή εν τοις εκλεκτοίς αυτου.
Sap 3:10	Οι δε ασεβείς καθά ελογίσαντο έξουσιν επιτιμίαν, οι αμελήσαντες του δικαίου και του Κυρίου αποστάντες.
Sap 3:11	σοφίαν γαρ και παιδείαν ο εξουθενών ταλαίπωρος, και κενή η ελπίς αυτών, και οι κόποι ανόνητοι και άχρηστα τα έργα αυτών·
Sap 3:12	αι γυναίκες αυτών άφρονες, και πονηρά τα τέκνα αυτών, επικατάρατος η γένεσις αυτών.
Sap 3:13	ότι μακαρία στείρα η αμίαντος, ήτις ουκ έγνω κοίτην εν παραπτώματι, έξει καρπόν εν επισκοπή ψυχών,
Sap 3:14	και ευνούχος ο μη εργασάμενος εν χειρί ανόμημα, μηδέ ενθυμηθείς κατά του Κυρίου πονηρά, δοθήσεται γαρ αυτω της πίστεως χάρις εκλεκτή και κλήρος εν ναω Κυρίου θυμηδέστερος.
Sap 3:15	αγαθών γαρ πόνων καρπός ευκλής, και αδιάπτωτος η ρίζα της φρονήσεως.
Sap 3:16	τέκνα δε μοιχών ατέλεστα έσται, και εκ παρανόμου κοίτης σπέρμα αφανισθήσεται.
Sap 3:17	εάν τε γαρ μακρόβιοι γένωνται, εις ουθέν λογισθήσονται, και άτιμον επ ' εσχάτων το γήρας αυτών·
Sap 3:18	εάν τε οξέως τελευτήσωσιν, ουχ έξουσιν ελπίδα, ουδέ εν ημέρα διαγνώσεως παραμύθιον·
Sap 3:19	γενεάς γαρ αδίκου χαλεπά τα τέλη.
Sap 4:1	ΚΡΕΙΣΣΩΝ ατεκνία μετά αρετής· αθανασία γαρ εστιν εν μνήμη αυτής, ότι και παρά Θεω γινώσκειται και παρά ανθρωποις·
Sap 4:2	παρούσάν τε μιμούνται αυτήν και ποθούσιν απελθούσαν· και εν τω αιώνι στεφανηφορούσα πομπεύει τον των αμιάντων άθλων αγώνα νικήσασα.
Sap 4:3	πολύγονον δε ασεβών πλήθος ου χρησιμεύσει, και εκ νόθων μοσχευμάτων ου δώσει ρίζαν εις βάθος, ουδέ ασφαλή βάσιν εδράσει·
Sap 4:4	καν γαρ εν κλάδοις προς καιρόν αναθάλη, επισφαλώς βεβηκότα υπό ανέμου σαλευθήσεται και υπό βίας ανέμων εκριζωθήσεται.
Sap 4:5	περικλασθήσονται κλώνες ατέλεστοι, και ο καρπός αυτών άχρηστος, άωρος εις βρώσιν και εις ουθέν επιτήδειος·
Sap 4:6	εκ γαρ ανόμων ύπνων τέκνα γεννώμενα μάρτυρές εισι πονηρίας κατά γονέων εν εξετασμω αυτών.
Sap 4:7	Δίκαιος δε εάν φθάση τελευτήσαι, εν αναπαύσει έσται·

Sap 4:8	γήρας γαρ τίμιον ου το πολυχρόνιον ουδέ αριθμω ετών μεμέτρηται·
Sap 4:9	πολιά δε εστι φρόνησις ανθρώποις και ηλικία γήρωσ βίος ακηλίδωτος.
Sap 4:10	ευάρεστος τω Θεω γενόμενος ηγαπήθη και ζων μεταξύ αμαρτωλών μετετέθη·
Sap 4:11	ηρπάγη, μη κακία αλλάξη σύνεσιν αυτού ή δόλος απατήση ψυχήν αυτού·
Sap 4:12	βασκανία γαρ φαυλότητος αμαυροί τα καλά, και ρεμβασμός επιθυμίας μεταλλεύει νουν άκακον.
Sap 4:13	τελειωθείς εν ολίγω επλήρωσε χρόνους μακρούς,
Sap 4:14	αρεστή γαρ ην Κυρίω η ψυχή αυτού· δια τούτο έσπευσεν εκ μέσου πονηρίας. οι δε λαοί ιδόντες και μη νοήσαντες, μηδέ θέντες επί διανοία το τοιούτον,
Sap 4:15	ότι χάρις και έλεος εν τοις εκλεκτοίς αυτού και επισκοπή εν τοις οσίοις αυτού.
Sap 4:16	κατακρινεί δε δίκαιος καμών τους ζώντας ασεβείς και νεότης τελεσθείσα ταχέως πολυετές γήρας αδίκου·
Sap 4:17	όψονται γαρ τελευτήν σοφού και ου νοήσουσι τι εβουλεύσατο περί αυτού και εις τι ησφαλίσατο αυτόν ο Κύριος.
Sap 4:18	όψονται και εξουθενήσουσιν, αυτούς δε ο Κύριος εκγελάσεται
Sap 4:19	και έσονται μετά τούτο εις πτώμα άτιμον και εις ύβριν εν νεκροίς δι' αιώνος, ότι ρήξει αυτούς αφώνους πρηνείς και σαλεύσει αυτούς εκ θεμελίων και έως εσχάτου χερσωθήσονται και έσονται εν οδύνη, και η μνήμη αυτών απολείται.
Sap 4:20	ελεύσονται εν συλλογισμω αμαρτημάτων αυτών δειλοί, και ελέγξει αυτούς εξεναντίας τα ανομήματα αυτών.
Sap 5:1	ΤΟΤΕ στήσεται εν παρρησία πολλή ο δίκαιος κατά πρόσωπον των θλιψάντων αυτόν και των αθετούντων τους πόνους αυτού.
Sap 5:2	ιδόντες ταραχθήσονται φόβω δεινω και εκστήσονται επί τω παραδόξω της σωτηρίας.
Sap 5:3	ερούσιν εν εαυτοίς μετανοούντες και δια στενοχωρίαν πνεύματος στενάξονται και ερούσιν·
Sap 5:4	ούτος ην ον έσχομέν ποτε εις γέλωτα και εις παραβολήν ονειδισμού οι άφρονες· τον βίον αυτού ελογισάμεθα μανίαν και την τελευτήν αυτού άτιμον.
Sap 5:5	Πως κατελογίσθη εν υιοίς Θεού και εν αγίοις ο κλήρος αυτού εστιν;
Sap 5:6	άρα επλανήθημεν από οδού αληθείας, και το της δικαιοσύνης φως ουκ έλαμψεν ημίν, και ο ήλιος ουκ άνέτειλεν ημίν·
Sap 5:7	ανομίας ενεπλήσθημεν τρίβοις και απωλείας και διωδεύσαμεν ερήμους αβάτους, την δε οδόν Κυρίου ουκ έγνωμεν.
Sap 5:8	τι ωφέλησεν ημάς η υπερηφανία; και τι πλούτος μετά αλαζονίας συμβέβληται

	ημίν;
Sap 5:9	παρήλθεν εκείναι πάντα ως σκιά και ως αγγελία παρατρέχουσα·
Sap 5:10	ως ναύς διερχομένη κυμαινόμενον ύδωρ, ης διαβάσης ουκ έστιν ίχνος ευρείν, ουδέ ατραπόν τρόπιος αυτής εν κύμασιν·
Sap 5:11	ή ως ορνέου διαπτάντος αέρα ουθέν ευρίσκεται τεκμήριον πορείας, πληγή δε ταρσών μαστιζόμενον πνεύμα κούφον και σχιζόμενον βία ροίζου, κινουμένων πτερύγων διωδεύθη, και μετά τούτο ουχ ευρέθη σημείον επιβάσεως εν αυτω·
Sap 5:12	ή ως βέλους βληθέντος επί σκοπόν, τμηθείς ο αήρ ευθέως εις εαυτόν ανελύθη ως αγνοήσαι την δίοδον αυτού.
Sap 5:13	ούτως και ημείς γεννηθέντες εξελίπομεν και αρετής μεν σημείον ουδέν έσχομεν δείξαι, εν δε τη κακία ημών κατεδαπανήθημεν.
Sap 5:14	ότι ελπίς ασεβούς ως φερόμενος χνούς υπό ανέμου και ως πάχνη υπό λαίλαπος διωχθείσα λεπτή και ως καπνός υπό ανέμου διεχύθη και ως μνεία καταλύτου μονοήμερου παρώδευσε.
Sap 5:15	Δίκαιοι δε εις τον αιώνα ζώσι, και εν Κυρίω ο μισθός αυτών, και η φροντίς αυτών παρά Υψίστω.
Sap 5:16	δια τούτο λήφονται το βασίλειον της ευπρεπειάς και το διάδημα του κάλλους εκ χειρός Κυρίου, ότι τη δεξιά σκεπάσει αυτούς και τω βραχίονι υπερασπιεί αυτών.
Sap 5:17	λήψεται πανοπλίαν τον ζήλον αυτού και οπλοποιήσει την κτίσιν εις άμυναν εχθρών·
Sap 5:18	ενδύσεται θώρακα δικαιοσύνην και περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ανυπόκριτον·
Sap 5:19	λήψεται ασπίδα ακαταμάχητον οσιότητα,
Sap 5:20	οξυνεί δε απότομον οργήν εις ρομφαίαν, συνεκπολεμήσει δε αυτω ο κόσμος επί τους παράφρονας.
Sap 5:21	πορεύσονται εύστοχοι βολίδες αστραπών και ως από ευκύκλου τόξου των νεφών επί σκοπόν αλούνται,
Sap 5:22	και εκ πετροβόλου θυμού πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. αγανακτήσει κατ ' αυτών ύδωρ θαλάσσης, ποταμοί δε συγκλύσουσιν αποτόμως.
Sap 5:23	αντιστήσεται αυτοίς πνεύμα δυνάμεως και ως λαίλαψ εκλικμήσει αυτούς. και ερημώσει πάσαν την γην ανομία, και η κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστών.
Sap 6:1	ΑΚΟΥΣΑΤΕ ουν, βασιλείς, και σύνετε· μάθετε, δικασταί περάτων γης.
Sap 6:2	ενωτίσασθε οι κρατούντες πλήθους και γεγαυρωμένοι επί όχλοις εθνών·
Sap 6:3	ότι εδόθη παρά του Κυρίου η κράτησις υμίν και η δυναστεία παρά Υψίστου, ος εξετάσει υμών τα έργα και τας βουλάς διερευνήσει·

Sap 6:4	ὅτι υπηρέται ὄντες τῆς αὐτοῦ βασιλείας οὐκ ἐκρίνατε ορθῶς, οὐδέ ἐφυλάξατε νόμον, οὐδέ κατὰ τὴν βουλήν τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθητε.
Sap 6:5	φρικτῶς καὶ ταχέως ἐπιστήσεται ὑμῖν, ὅτι κρίσις ἀπότομος ἐν τοῖς υπερέχουσι γίνεται.
Sap 6:6	ὁ γὰρ ελάχιστος συγγνωστός ἐστὶν ἐλέους, δυνατοὶ δὲ δυνατῶς ἐτασθήσονται·
Sap 6:7	οὐ γὰρ υποστελείται πρόσωπον ὁ πάντων δεσπότης, οὐδέ ἐντραπήσεται μέγεθος, ὅτι μικρὸν καὶ μέγαν αὐτὸς ἐποίησεν ὁμοίως τε προνοεῖ περὶ πάντων·
Sap 6:8	τοῖς δὲ κραταιοῖς ἰσχυρὰ ἐφίσταται ἔρευνα.
Sap 6:9	πρὸς ὑμᾶς οὖν, ὦ τύραννοι, οἱ λόγοι μου, ἵνα μάθητε σοφίαν καὶ μὴ παραπέσητε·
Sap 6:10	οἱ γὰρ φυλάξαντες οσίως τὰ ὅσια οσιωθήσονται, καὶ οἱ διδαχθέντες αὐτὰ εὐρήσουσιν ἀπολογία.
Sap 6:11	ἐπιθυμήσατε οὖν τῶν λόγων μου, ποθήσατε καὶ παιδευθήσεσθε.
Sap 6:12	Λαμπρὰ καὶ ἀμάραντός ἐστιν ἡ σοφία καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν καὶ εὐρίσκεται ὑπὸ τῶν ζητούντων αὐτήν,
Sap 6:13	φθάνει τοὺς ἐπιθυμούντας προγνωσθῆναι.
Sap 6:14	ὁ ορθρίσας πρὸς αὐτήν οὐ κοπιάσει, πάρεδρον γὰρ εὐρήσει τῶν πυλῶν αὐτοῦ.
Sap 6:15	το γὰρ ἐνθυμηθῆναι περὶ αὐτῆς φρονήσεως τελειότης, καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν ταχέως ἀμέριμος ἔσται·
Sap 6:16	ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὕτη περιέρχεται ζητούσα καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς καὶ ἐν πάσῃ ἐπινοίᾳ ὑπαντᾷ αὐτοῖς.
Sap 6:17	ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἡ ἀληθεστάτη παιδείας ἐπιθυμία, φροντίς δὲ παιδείας ἀγάπη,
Sap 6:18	ἀγάπη δὲ τήρησις νόμων αὐτῆς, προσοχὴ δὲ νόμων βεβαίωσις ἀφθαρσίας,
Sap 6:19	ἀφθαρσία δὲ ἐγγύς ἐστὶν ποιῆσαι Θεοῦ.
Sap 6:20	ἐπιθυμία ἄρα σοφίας ἀνάγει ἐπὶ βασιλείαν.
Sap 6:21	εἰ οὖν ἤδεσθε ἐπὶ θρόνοις καὶ σκήπτροις, τύραννοι λαῶν, τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε.
Sap 6:22	τί δὲ ἐστὶ σοφία καὶ Πῶς ἐγένετο, ἀπαγγελώ καὶ οὐκ ἀποκρύψω ὑμῖν μυστήρια, ἀλλὰ ἀπ' ἀρχῆς γενέσεως ἐξιχνιάσω καὶ θήσω εἰς τὸ ἐμφανές τὴν γνῶσιν αὐτῆς καὶ οὐ μὴ παροδεύσω τὴν ἀλήθειαν.
Sap 6:23	οὔτε μὴν φθόνῳ τετηκότι συνοδεύσω, ὅτι οὗτος οὐ κοινωνήσει σοφία.
Sap 6:24	πλήθος δὲ σοφῶν σωτηρία κόσμου, καὶ βασιλεύς φρόνιμος ευστάθεια δήμου.
Sap 6:25	ὥστε παιδεύσθε τοὺς ῥήμασί μου, καὶ ὠφεληθήσεσθε.

Sap 7:1	ΕΙΜΙ μεν καγώ θνητός άνθρωπος ίσος άπασι και γηγενούς απόγονος πρωτοπλάστου· και εν κοιλία μητρός εγλύφην σάρξ
Sap 7:2	δεκαμηνιαίω χρόνω παγείς εν αίματι εκ σπέρματος ανδρός και ηδονής ύπνω συνελθούσης.
Sap 7:3	και εγώ δε γενόμενος έσπασα τον κοινόν αέρα και επί την ομοιοπαθή κατέπεσον γην, πρώτην φωνήν την ομοίαν πάσιν ίσα κλαίων·
Sap 7:4	εν σπαργάνοις ανετράφην και εν φροντίσιν·
Sap 7:5	ουδείς γαρ βασιλεύς ετέραν έσχε γενέσεως αρχήν,
Sap 7:6	μία δε πάντων είσοδος εις τον βίον, έξοδός τε ίση.
Sap 7:7	δια τούτο ηξάμην, και φρόνησις εδόθη μοι· επεκαλεσάμην, και ήλθέ μοι πνεύμα σοφίας.
Sap 7:8	προέκρινα αυτήν σκήπτρων και θρόνων και πλούτον ουδέν ηγησάμην εν συγκρίσει αυτής·
Sap 7:9	ουδέ ωμοίωσα αυτη λίθον ατίμητον, ότι ο πας χρυσός εν όψει αυτής ψάμμος ολίγη, και ως πηλός λογισθήσεται άργυρος εναντίον αυτής.
Sap 7:10	υπέρ υγίειαν και ευμορφίαν ηγάπησα αυτήν και προειλόμην αυτήν αντί φωτός έχειν, ότι ακοίμητον το εκ ταύτης φέγγος.
Sap 7:11	ήλθε δε μοι τα αγαθά ομού πάντα μετ ' αυτής και αναρίθμητος πλούτος εν χερσίν αυτής.
Sap 7:12	ευφράνθην δε επί πάσιν, ότι αυτών ηγείται σοφία, ηγνούν δε αυτήν γενέτιν είναι τούτων.
Sap 7:13	αδόλως τε έμαθον αφθόνως τε μεταδίδωμι, τον πλούτον αυτής ουκ αποκρύπτομαι·
Sap 7:14	ανεκλιπής γαρ θησαυρός εστιν ανθρωποις, ον οι χρησάμενοι προς Θεόν εστείλαντο φιλίαν δια τας εκ παιδείας δωρεάς συσταθέντες.
Sap 7:15	Εμοί δε δώη ο Θεός ειπείν κατά γνώμην και ενθυμηθήναι αξίως των δεδομένων, ότι αυτός και της σοφίας οδηγός εστι και των σοφών διορθωτής.
Sap 7:16	εν γαρ χειρί αυτου και ημείς και οι λόγοι ημών πάσά τε φρόνησις και εργατειών επιστήμη.
Sap 7:17	αυτός γαρ μοι έδωκε των όντων γνώσιν αψευδή ειδέναι σύστασιν κόσμου και ενεργειαν στοιχείων,
Sap 7:18	αρχήν και τέλος και μεσότητα χρόνων, τροπών αλλαγάς και μεταβολάς καιρών,
Sap 7:19	ενιαυτών κύκλους και αστέρων θέσεις,
Sap 7:20	φύσεις ζώων και θυμούς θηρίων, πνευμάτων βίας και διαλογισμούς ανθρωπων, διαφοράς φυτών και δυνάμεις ριζών,

Sap 7:21	όσα τέ εστι κρυπτά και εμφανή έγνων· η γαρ πάντων τεχνίτις εδίδαξέ με σοφία.
Sap 7:22	Έστι γαρ εν αυτη πνεύμα νοερόν, άγιον, μονογενές, πολυμερές, λεπτόν, ευκίνητον, τρανόν, αμόλυντον, σαφές, απήμαντον, φιλάγαθον, οξύ, ακώλυτον, ευεργετικόν,
Sap 7:23	φιλόανθρωπον, βέβαιον, ασφαλές, αμέριμνον, παντοδύναμον, πανεπίσκοπον και δια πάντων χωρούν πνευμάτων νοερών καθαρών λεπτοτάτων.
Sap 7:24	πάσης γαρ κινήσεως κινητικώτερον σοφία, διήκει δε και χωρεί δια πάντων δια την καθαρότητα·
Sap 7:25	ατμίς γαρ εστι της του Θεού δυνάμεως και απόρροια της του Παντοκράτορος δόξης ελικρινής· δια τούτο ουδέν μεμιαμμένον εις αυτήν παρεμπίπτει.
Sap 7:26	απαύγασμα γαρ εστι φωτός αιδίου και έσοπτρον ακηλίδωτον της του Θεού ενεργείας και εικών της αγαθότητας αυτού.
Sap 7:27	μία δε ούσα πάντα δύναται και μένουσα εν αυτη τα πάντα καινίζει και κατά γενεάς εις ψυχάς οσίας μεταβαίνουσα φίλους Θεού και προφήτας κατασκευάζει·
Sap 7:28	ουθέν γαρ αγαπά ο Θεός ει μη τον σοφία συνοικούντα.
Sap 7:29	έστι γαρ αύτη ευπρεπεστέρα ηλίου και υπέρ πάσαν άστρων θέσιν, φωτί συγκρινομένη, ευρίσκεται προτέρα·
Sap 7:30	τούτο μεν γαρ διαδέχεται νύξ, σοφίας δε ου κατισχύει κακία.
Sap 8:1	ΔΙΑΤΕΙΝΕΙ δε από πέρατος εις πέρας ευρώστως και διοικεί τα πάντα χρηστώς.
Sap 8:2	Ταύτην εφίλησα και εξεζήτησα εκ νεότητός μου και εξήτησα νύμφην αγαγέσθαι εμαυτω και εραστής εγενόμην του κάλλους αυτής.
Sap 8:3	ευγένειαν δοξάζει συμβίωσιν Θεού έχουσα, και ο πάντων δεσπότης ηγάπησεν αυτήν·
Sap 8:4	μύστις γαρ εστι της του Θεού επιστήμης και αιρετίς των έργων αυτού.
Sap 8:5	ει δε πλούτός εστιν επιθυμητόν κτήμα εν βίω, τι σοφίας πλουσιώτερον της τα πάντα εργαζομένης;
Sap 8:6	ει δε φρόνησις εργάζεται, τις αυτής των όντων μάλλον εστι τεχνίτις;
Sap 8:7	και ει δικαιοσύνην αγαπά τις, οι πόνοι ταύτης εισίν αρεταί· σωφροσύνην γαρ και φρόνησιν εκδιδάσκει, δικαιοσύνην και ανδρείαν, ων χρησιμώτερον ουδέν εστιν εν βίω ανθρωποις.
Sap 8:8	ει δε και πολυπειριάν ποθεί τις, οίδε τα αρχαία και τα μέλλοντα εικάζειν, επίσταται στροφάς λόγων και λύσεις αινιγμάτων, σημεία και τέρατα προγινώσκει και εκβάσεις καιρών και χρόνων.
Sap 8:9	έκρινα τοίνυν ταύτην αγαγέσθαι προς συμβίωσιν, ειδώς ότι έσται μοι σύμβουλος αγαθών και παραίνεσις φροντίδων και λύπης.

Sap 8:10	ἔξω δι' αὐτὴν δόξαν ἐν ὄχλοις καὶ τιμὴν παρὰ πρεσβυτέροις ὁ νέος·
Sap 8:11	οἰζὺς εὐρεθήσομαι ἐν κρίσει καὶ ἐν ὄψει δυναστῶν θαυματοθήσομαι·
Sap 8:12	σιγῶντά με περιμενούσι καὶ φθεγγομένῳ προσέξουσι καὶ λαλούντος ἐπὶ πλείον χεῖρα ἐπιθήσουσιν ἐπὶ στόμα αὐτῶν.
Sap 8:13	ἔξω δι' αὐτὴν ἀθανασίαν καὶ μνήμην αἰώνιον τοῖς μετ' ἐμέ ἀπολείψω.
Sap 8:14	διοικήσω λαοὺς, καὶ ἔθνη ὑποταγήσεταιί μοι·
Sap 8:15	φοβηθήσονται με ἀκούσαντες τύραννοι φρικτοί, ἐν πλήθει φανούμαι ἀγαθός καὶ ἐν πολέμῳ ἀνδρείος.
Sap 8:16	εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκόν μου προσαναπαύσομαι αὐτῆ· οὐ γὰρ ἔχει πικρίαν ἡ συναναστροφή αὐτῆς, οὐδὲ οδύνην ἡ συμβίωσις αὐτῆς, ἀλλὰ εὐφροσύνην καὶ χαρὰν.
Sap 8:17	ταῦτα λογισάμενος ἐν ἐμαυτῷ καὶ φροντίσας ἐν καρδίᾳ μου ὅτι ἐστὶν ἀθανασία ἐν συγγενείᾳ σοφίας
Sap 8:18	καὶ ἐν φιλίᾳ αὐτῆς τέρψις ἀγαθὴ καὶ ἐν πόνοις χειρῶν αὐτῆς πλοῦτος ἀνεκλιπῆς καὶ ἐν συγγυμνασίᾳ ομιλίας αὐτῆς φρόνησις καὶ εὐκλεία ἐν κοινῶνι λόγων αὐτῆς, περιήειν ζητῶν ὅπως λάβω αὐτὴν εἰς ἐμαυτόν.
Sap 8:19	παῖς δὲ ἤμην εὐφυῆς ψυχῆς τε ἔλαχον ἀγαθῆς,
Sap 8:20	μᾶλλον δὲ ἀγαθὸς ὢν ἤλθον εἰς σῶμα ἀμίαντον.
Sap 8:21	γνοὺς δὲ ὅτι οὐκ ἄλλως ἔσομαι ἐγκρατῆς, εἴ μὴ ὁ Θεὸς δώ-καὶ τούτο δ' ἦν φρονήσεως τὸ εἰδέναι τίνος ἡ χάρις- ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ καὶ εἶπον ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου.
Sap 9:1	Θεὲ πατέρων καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου
Sap 9:2	καὶ τὴν σοφίαν σου κατεσκεύευσας ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σου γενομένων κτισμάτων
Sap 9:3	καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν οσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἐν εὐθύτητι ψυχῆς κρίσιν κρίνη,
Sap 9:4	δος μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσης ἐκ παίδων σου.
Sap 9:5	ὅτι ἐγὼ δούλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου, ἄνθρωπος ἀσθενὴς καὶ ὀλιγοχρόνιος καὶ ἐλάσσω ἐν συνέσει κρίσεως καὶ νόμων·
Sap 9:6	κάν γὰρ τις ἢ τέλειος ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων, τῆς ἀπὸ σου σοφίας ἀπούσης, εἰς οὐδὲν λογισθήσεται.
Sap 9:7	συ με προείλω βασιλέα λαοῦ σου καὶ δικαστὴν υἰῶν σου καὶ θυγατέρων·
Sap 9:8	εἶπας οἰκοδομήσαι ναόν ἐν ὄρει ἁγίῳ σου καὶ ἐν πόλει κατασκηνώσεώς σου θυσιαστήριον, μίμημα σκηνῆς ἁγίας, ἣν προητοίμασας ἀπ' ἀρχῆς.

Sap 9:9	και μετά σου η σοφία η ειδυία τα έργα σου και παρούσα, ότε εποίεις τον κόσμο, και επισταμένη τι αρεστόν εν οφθαλμοίς σου και τι ευθές εν εντολαίς σου.
Sap 9:10	εξαπόστειλον αυτήν εξ αγίων ουρανών και από θρόνου δόξης σου πέμψον αυτήν, ίνα συμπαρούσά μοι κοπιάση και γνώ τι ευάρεστόν εστι παρά σοί.
Sap 9:11	οίδε γαρ εκείνη πάντα και συνίει και οδηγήσει με εν ταις πράξεσί μου σωφρόνως και φυλάξει με εν τη δόξη αυτής·
Sap 9:12	και έσται προσδεκτά τα έργα μου, και διακρινώ τον λαόν σου δικαίως και έσομαι άξιος θρόνων πατρός μου.
Sap 9:13	τις γαρ άνθρωπος γνώσεται βουλήν Θεού; ή τις ενθυμηθήσεται τι θέλει ο Κύριος;
Sap 9:14	λογισμοί γαρ θνητών δειλοί, και επισφαλείς αι επίνοιαι ημών.
Sap 9:15	φθαρτόν γαρ σώμα βαρύνει ψυχήν, και βρίθει το γεώδες σκήνος νουν πολυφρόντιδα.
Sap 9:16	και μόλις εικάζομεν τα επί γης και τα εν χερσίν ευρίσκομεν μετά πόνου· τα δε εν ουρανοίς τις εξιχνίασε;
Sap 9:17	βουλήν δε σου τις έγων, ει μη συ έδωκας σοφίαν και έπεμψας το άγιόν σου πνεύμα από υψίστων;
Sap 9:18	και ούτως διωρθώθησαν αι τρίβοι των επί γης, και τα αρεστά σου εδιδάχθησαν άνθρωποι,
Sap 9:19	και τη σοφία εσώθησαν.
Sap 10:1	ΑΥΤΗ πρωτόπλαστον πατέρα κόσμου μόνον κτισθέντα διεφύλαξε και εξείλατο αυτόν εκ παραπτώματος ιδίου
Sap 10:2	έδωκέ τε αυτω ισχύν κρατήσαι απάντων.
Sap 10:3	αποστάς δε απ ' αυτής άδικος εν οργή αυτού, αδελφοκτόνοις συναπώλετο θυμοίς·
Sap 10:4	δι ' ον κατακλυζομένην γην πάλιν διέσωσε σοφία, δι ' ευτελούς ξύλου τον δίκαιον κυβερνήσασα.
Sap 10:5	αύτη και εν ομοιοία πονηρίας εθνών συγχυθέντων έγνω τον δίκαιον και ετήρησεν αυτόν άμεμπτον Θεω και επί τέκνου σπλάγχχους ισχυρόν εφύλαξεν.
Sap 10:6	αύτη δίκαιον εξαπολλυμένων ασεβών ερρύσατο φυγόντα πυρ καταβάσιον Πενταπόλεως·
Sap 10:7	ης έτι μαρτύριον της πονηρίας καπνιζομένη καθέστηκε χέρσος, και ατελέσιν ωραις καρποφορούντα φυτά, απιστούσης ψυχής μνημείον εστηκυία στήλη αλός.
Sap 10:8	σοφίαν γαρ παροδεύσαντες ου μόνον εβλάβησαν του μη γνώναι τα καλά, αλλά και της αφροσύνης απέλιπον τω βίω μνημόσυνον, ίνα εν οίς εσφάλησαν μηδέ

	λαθείν δυνηθώσι.
Sap 10:9	σοφία δε τους θεραπέυσαντας αυτήν εκ πόνων ερρύσατο.
Sap 10:10	αύτη φυγάδα οργής αδελφού δίκαιον ωδήγησεν εν τρίβοις ευθείαις· έδειξεν αυτω βασιλείαν Θεού και έδωκεν αυτω γνώσιν αγίων· ευπόρησεν αυτόν εν μόχοις και επλήθυνε τους πόνους αυτού·
Sap 10:11	εν πλεονεξία κατισχυόντων αυτόν παρέστη και επλούτισεν αυτόν·
Sap 10:12	διεφύλαξεν αυτόν από εχθρών, και από ενεδρευόντων ησφαλίσατο και αγώνα ισχυρόν εβράβευσεν αυτω, ίνα γνω, ότι παντός δυνατωτέρα εστίν ευσέβεια.
Sap 10:13	αύτη πραθέντα δίκαιον ουκ εγκατέλιπεν, αλλά εξ αμαρτίας ερρύσατο αυτόν·
Sap 10:14	συγκατέβη αυτω εις λάκκον και εν δεσμοίς ουκ αφήκεν αυτόν, έως ήνεγκεν αυτω σκήπτρα βασιλείας και εξουσίαν τυραννούντων αυτού· ψευδείς τε έδειξε τους μωμησαμένους αυτόν και έδωκεν αυτω δόξαν αιώνιον.
Sap 10:15	αύτη λαόν όσιον και σπέρμα άμεμπτον ερρύσατο εξ έθνους θλιβόντων·
Sap 10:16	εισήλθεν εις ψυχήν θεράποντος Κυρίου και αντέστη βασιλεύσι φοβεροίς εν τέρασι και σημείοις.
Sap 10:17	απέδωκεν οσίοις μισθόν κόπων αυτών, ωδήγησεν αυτούς εν οδω θαυμαστη και εγένετο αυτοίς εις σκέπην ημέρας και εις φλόγα άστρων την νύκτα.
Sap 10:18	διεβίβασεν αυτούς θάλασσαν ερυθράν και διήγαγεν αυτούς δι' ύδατος πολλού·
Sap 10:19	τους δε εχθρούς αυτών κατέκλυσε και εκ βάθους αβύσσου ανέβρασεν αυτούς.
Sap 10:20	δια τούτο δίκαιοι εσκύλευσαν ασεβείς και ύμνησαν, Κύριε, το όνομα το άγιόν σου, την τε υπέρμαχόν σου χείρα ήνεσαν ομοθυμαδόν·
Sap 10:21	ότι η σοφία ήνοιξε στόμα κωφών και γλώσσας νηπίων έθηκε τρανάς.
Sap 11:1	ΕΥΩΛΩΣΕ τα έργα αυτών εν χειρί προφήτου αγίου.
Sap 11:2	διώδευσαν έρημον αοίκητον και εν αβάτοις έπηξαν σκηνάς·
Sap 11:3	αντέστησαν πολεμίοις και ημύναντο εχθρούς.
Sap 11:4	εδίψησαν και επεκαλέσαντό σε, και εδόθη αυτοίς εκ πέτρας ακροτόμου ύδωρ και ίαμα δίψης εκ λίθου σκληρού.
Sap 11:5	δι' ων γαρ εκολάσθησαν οι εχθροί αυτών, δια τούτων αυτοί απορούντες ευεργετήθησαν.
Sap 11:6	αντί μεν πηγής αεννάου ποταμού αίματι λυθρώδει ταραχθέντος
Sap 11:7	εις έλεγχον νηπιοκτόνου διατάγματος, έδωκας αυτοίς δαψιλές ύδωρ ανελπίστως,
Sap 11:8	δείξας δια του τότε δίψους Πως τους υπεναντίους εκόλασας.

Sap 11:9	ότε γαρ επειράσθησαν, και περ εν ελέει παιδευόμενοι, έγνωσαν Πως εν οργή κρινόμενοι ασεβείς εβασανίζοντο·
Sap 11:10	τούτους μεν γαρ ως πατήρ νουθετών εδοκίμασας, εκείνους δε ως απότομος βασιλεύς καταδικάζων εξήτασας.
Sap 11:11	και απόντες δε και παρόντες ομοίως ετρύχοντο·
Sap 11:12	διπλή γαρ αυτούς έλαβε λύπη· και στεναγμός μνημών των παρελθόντων.
Sap 11:13	ότε γαρ ήκουσαν δια των ιδίων κολάσεων ευεργετουμένους αυτούς, ήσθοντο του Κυρίου·
Sap 11:14	ον γαρ εν εκθέσει πάλαι ριφέντα απείπον χλευάζοντες, επί τέλει των εκβάσεων εθαύμασαν, ουχ όμοια δικαίοις διψήσαντες.
Sap 11:15	αντί δε λογισμών ασυνέτων αδικίας αυτών, εν οίς πλανηθέντες εθρήσκευον άλογα ερπετά και κνώδαλα ευτελή, επαπέστειλας αυτοίς πλήθος αλόγων ζώων εις εκδίκησιν,
Sap 11:16	ίνα γνώσιν ότι δι' ων τις αμαρτάνει, δια τούτων κολάζεται.
Sap 11:17	ου γαρ ηπόρει η παντοδύναμός σου χείρ και κτίσασα τον κόσμον εξ αμόρφου ύλης επιπέμψαι αυτοίς πλήθος άρκων ή θρασείς λέοντας
Sap 11:18	ή νεοκτίστους θυμού πλήρεις θήρας αγνώστους ήτοι πυρπνόον φυσώντασ άσθμα ή βρόμους λικμωμένους καπνού ή δεινούς απ' ομμάτων σπινθήρασ αστράπτοντασ,
Sap 11:19	ων ου μόνον η βλάβη ηδύνατο συνεκτρίψαι αυτούς, αλλά και η όψις εκφοβήσασα διολέσαι.
Sap 11:20	και χωρίς δε τούτων, ενί πνεύματι πεσείν εδύναντο υπό της δίκης διωχθέντες και λικμηθέντες υπό πνεύματος δυνάμεώσ σου· αλλά πάντα μέτροω και αριθμω και σταθμω διέταξασ.
Sap 11:21	το γαρ μεγάλωσ ισχύειν πάρεστί σοι πάντοτε, και κράτει βραχιόνόσ σου τισ αντιστήσεται;
Sap 11:22	ότι ωσ ροπή εκ πλαστίγγων όλοσ ο κόσμος εναντίον σου και ωσ ρανίσ δρόσου ορθρινή κατελθούσα επί γην.
Sap 11:23	ελεείσ δε πάντα, ότι πάντα δύνασαι, και παροράσ αμαρτήματα ανθρωπων εις μετάνοιαν.
Sap 11:24	αγαπάσ γαρ τα όντα πάντα και ουδέν βδελύσση, ων εποίησασ· ουδέ γαρ αν μισών τι κατεσκεύασασ.
Sap 11:25	Πωσ δε έμεινεν αν τι, ει μη συ ηθέλησασ ή το μη κληθέν υπό σου διετηρήθη;
Sap 11:26	φείδη δε πάντων, ότι σά εστι, δέσποτα φιλόψυχε.
Sap 12:1	ΤΟ γαρ άφθαρτόν σου πνεύμά εστιν εν πάσι.

Sap 12:2	διό τους παραπίπτοντας κατ ' ολίγον ελέγχεις και εν οίς αμαρτάνουσιν υπομιμνήσκων νουθετείς, ίνα απαλλαγέντες της κακίας πιστεύσωσιν επί σε, Κύριε.
Sap 12:3	και γαρ τους παλαιούς οικήτορας της αγίας σου γης μισήσας
Sap 12:4	επί τω έχθιστα πράσσειν έργα φαρμακειών και τελετάς ανοσίου
Sap 12:5	τέκνων τε φονέας ανελεήμονας και σπλαγχοφάγων ανθρωπίνων σαρκών θοίαν και αίματος, εκ μέσου μύστας θιάσου
Sap 12:6	και αυθέντας γονείς ψυχών αβοηθήτων, εβουλήθης απολέσαι δια χειρών πατέρων ημών,
Sap 12:7	ίνα αξίαν αποικίαν δέξηται Θεού παιδων η παρά σοί πασών τιμιωτάτη γη.
Sap 12:8	αλλά και τούτων ως ανθρωπων εφείσω απέστειλάς τε προδρόμους του στρατοπέδου σου σφήκας, ίνα αυτους κατά βραχύ εξολοθρεύσωσιν.
Sap 12:9	ουκ αδυνατών εν παρατάξει ασεβείς δικαίους υποχειρίους δούναι ή θηρίοις δεινοίς ή λόγω αποτόμω υφ ' εν εκτριψαι,
Sap 12:10	κρίνων δε κατά βραχύ εδίδους τόπον μετανοίας, ουκ αγνοών ότι πονηρά η γένεσις αυτών και έμφυτος η κακία αυτών και ότι ου μη αλλαγή ο λογισμός αυτών εις τον αιώνα.
Sap 12:11	σπέρμα γαρ ην κατηραμένον απ ' αρχής, ουδέ ευλαβούμενός τινα εφ ' οίς ημάραντον άδειαν εδίδους.
Sap 12:12	τις γαρ ερεί· τι εποίησας; ή τις αντιστήσεται τω κρίματί σου; τις δε εγκαλέσει σοι κατά εθνών απολωλότων, α συ εποίησας; ή τις εις κατάστασίν σοι ελεύσεται έκδικος κατά αδίκων ανθρωπων;
Sap 12:13	ούτε γαρ Θεός εστι πλην σου, ω μέλει περι πάντων, ίνα δείξης ότι ουκ αδικώς έκρινας,
Sap 12:14	ούτε βασιλεύς ή τύραννος αντοφθαλμήσαι δυνησεται σοι περι ων εκόλασας.
Sap 12:15	δίκαιος δε ων δικαίως τα πάντα διέπεις, αυτόν τον μη οφείλοντα κολασθήναι καταδικάσαι αλλότριον ηγούμενος της σής δυναμewς.
Sap 12:16	η γαρ ισχύς σου δικαιοσύνης αρχή, και το πάντων σε δεσπόζειν πάντων φείδεσθαι ποιεί.
Sap 12:17	ισχύν γαρ ενδείκνυσαι απιστούμενος επί δυναμewς τελειότητι και εν τοις ειδόσι το θράσος εξελέγχεις.
Sap 12:18	συ δε δεσπόζων ισχύος εν επιεικεία κρίνεις και μετά πολλής φειδούς διοικείς ημάς· πάρεστι γαρ σοι, όταν θέλης, το δύνασθαι.
Sap 12:19	Εδίδαξας δε σου τον λαόν δια των τοιούτων έργων, ότι δεί τον δίκαιον είναι φιλόανθρωπον· και ευέλπιδας εποίησας τους υιούς σου ότι δίδως επί αμαρτήμασι μετάνοιαν.

Sap 12:20	ει γαρ εχθρούς παίδων σου και οφειλομένους θανάτω μετά τοσαύτης ετιμώρησας προσοχής και διέσεως, δούς χρόνους και τόπον, δι' ων απαλλαγώσι της κακίας,
Sap 12:21	μετά πόσης ακριβείας έκρινας τους υιούς σου, ων τοις πατράσιν όρκους και συνθήκας έδωκας αγαθών υποσχέσεων;
Sap 12:22	Ημάς ουν παιδεύων τους εχθρούς ημών εν μυριότητι μαστιγούς, ίνα σου την αγαθότητα μεριμνώμεν κρίνοντας, κρίνόμενοι δε προσδοκώμεν έλεος.
Sap 12:23	όθεν και τους εν αφροσύνη ζωής βίωσαντας αδίκους δια των ιδίων εβασάνισας βδελυγμάτων·
Sap 12:24	και γαρ των πλάνης οδών μακρότερον επλανήθησαν, θεούς υπολαμβάνοντες τα και εν ζωίσι των εχθρών άτιμα, νηπίων δίκην αφρόνων ψευθέντες.
Sap 12:25	δια τούτο ως παισίν αλογίστοις την κρίσιν εις εμπαιγμόν έπεμψας.
Sap 12:26	οι δε παιγνίσις επιτιμήσεως μη νουθετηθέντες αξίαν Θεού κρίσιν πειράσουσιν.
Sap 12:27	εφ' οίς γαρ αυτοί πάσχοντες ηγανάκτουν, επί τούτοις, ους εδόκουν θεούς, εν αυτοίς κολαζόμενοι, ιδόντες ον πάλαι ηρνούντο ειδέναι Θεόν επέγνωσαν αληθή· διό και το τέρμα της καταδίκης επ' αυτούς επήλθεν.
Sap 13:1	ΜΑΤΑΙΟΙ μεν γαρ πάντες άνθρωποι φύσει, οίς παρήν Θεού αγνωσία και εκ των ορωμένων αγαθών ουκ ίσχυσαν ειδέναι τον όντα ούτε τοις έργοις προσχόντες επέγνωσαν τον τεχνίτην·
Sap 13:2	αλλ' ή πυρ ή πνεύμα ή ταχινόν αέρα ή κύκλον άστρων ή βίαιον ύδωρ ή φωστήρας ουρανού πρυτάνεις κόσμου θεούς ενόμισαν.
Sap 13:3	ων ει μεν τη καλλονή τερπόμενοι ταύτα θεούς υπελάμβανον, γνώτωσαν πόσω τούτων ο δεσπότης εστί βελτίων, ο γαρ του κάλλους γενεσιάρχης έκτισεν αυτά·
Sap 13:4	ει δε δύναμιν και ενέργειαν εκπλαγέντες νοησάτωσαν απ' αυτών πόσω ο κατασκευάσας αυτά δυνατώτερός εστιν·
Sap 13:5	εκ γαρ μεγέθους καλλονής κτισμάτων αναλόγως ο γενεσιουργός αυτών θεωρείται.
Sap 13:6	αλλ' όμως επί τούτοις έστι μέμψις ολίγη, και γαρ αυτοί τάχα πλανώνται Θεόν ζητούντες και θέλοντες ευρείν·
Sap 13:7	εν γαρ τοις έργοις αυτού αναστρεφόμενοι διερευνώσι και πείθονται τη όψει, ότι καλά τα βλεπόμενα.
Sap 13:8	πάλιν δε ουδ' αυτοί συγγνωστοί·
Sap 13:9	ει γαρ τοσοούτον ίσχυσαν ειδέναι, ίνα δύνωνται στοχάσασθαι τον αιώνα, τον τούτων δεσπότην Πως τάχιον ουχ εύρον;
Sap 13:10	Ταλαίπωροι δε και εν νεκροίσι αι ελπίδες αυτών, οίτινες εκάλεσαν θεούς έργα χειρών ανθρώπων, χρυσόν και άργυρον τέχνης εμμελέτημα και απεικάσματα

	ζώνων ή λίθων άχρηστον χειρός έργον αρχαίας.
Sap 13:11	ει δε και τις υλοτόμος τέκνων ευκίνητον φυτόν εκπρίσας περιέξυσεν ευμαθώς πάντα τον φλοιόν αυτού και τεχνησάμενος ευπρεπώς κατεσκεύασε χρήσιμον σκεύος εις υπηρεσίαν ζωής,
Sap 13:12	τα δε αποβλήματα της εργασίας εις ετοιμασίαν τροφής αναλώσας ενεπλήσθη·
Sap 13:13	το δε εξ αυτών απόβλημα εις ουθέν εύχρηστον, ξύλον σκολιόν και όζοις συμπεφηκός, λαβών έγλυψεν εν επιμελεία αργίας αυτού και εμπειρία συνέσεως ετύπωσεν αυτό, απείκασεν αυτό εικόνη ανθρώπου
Sap 13:14	ή ζώω τινί ευτελεί ωμοίωσεν αυτό, καταχρίσας μίλτω και φύκει ερυθήνας χροάν αυτού, και πάσαν κηλίδα την εν αυτω καταχρίσας
Sap 13:15	και ποιήσας αυτω αυτού άξιον οίκημα, εν τοίχω έθηκεν αυτό ασφαλισάμενος σιδήρω.
Sap 13:16	ίνα μεν ουν μη καταπέση, προενόησεν αυτού ειδώς ότι αδυνατεί εαυτω βοηθήσαι· και γαρ εστιν εικών και χρείαν έχει βοηθείας.
Sap 13:17	περι δε κτημάτων και γάμων αυτού και τέκνων προσευχόμενος, ουκ αισχύνεται τω αφύχω προσλαλών και περι μεν υγείας το ασθενές επικαλείται,
Sap 13:18	περι δε ζωής τον νεκρόν αξιοί, περι δε επικουρίας το απειρότατον ικετεύει, περι δε οδοιπορίας το μηδέ βάσει χρήσθαι δυνάμενον,
Sap 13:19	περι δε πορισμού και εργασίας και χειρών επιτυχίας το αδρανέστατον ταις χερσίν ευδράνειαν αιτείται.
Sap 14:1	Πλούν τις páλιν στελλόμενος και άγρια μέλλων διοδεύειν κύματα, του φέροντος αυτόν πλοίου σαθρότερον ξύλον επιβοάται.
Sap 14:2	εκείνο μεν γαρ όρεξις πορισμών επενόησε, τεχνίτις δε σοφία κατεσκεύασεν·
Sap 14:3	η δε σή, πάτερ, διακυβερνά πρόνοια, ότι έδωκας και εν θαλάσση οδόν και εν κύμασι τρίβον ασφαλή,
Sap 14:4	δεικνύς ότι δύνασαι εκ παντός σώζειν, ίνα καν άνευ τέχνης τις επιβή.
Sap 14:5	θέλεις δε μη αργά είναι τα της σοφίας σου έργα, δια τούτο και ελαχίστω ξύλω πιστεύουσιν άνθρωποι ψυχάς και διελθόντες κλύδωνα σχεδιά διεσώθησαν.
Sap 14:6	και αρχής γαρ απολλυμένων υπερηφάνων γιγάντων, η ελπίς του κόσμου επί σχεδιάς καταφυγούσα απέλιπεν αιώνι σπέρμα γενέσεως τη σή κυβερνηθείσα χειρί.
Sap 14:7	ευλόγηται γαρ ξύλον, δι' ου γίνεται δικαιοσύνη·
Sap 14:8	το χειροποίητον δε, επικατάρατον αυτόν και ο ποιήσας αυτό, ότι ο μεν ειργάζετο, το δε φθαρόν θεός ωνομάσθη.
Sap 14:9	εν ίσω γαρ μισητά Θεω και ο ασεβών και η ασέβεια αυτού·

Sap 14:10	και γαρ το πραχθέν συν τω δράσαντι κολασθήσεται.
Sap 14:11	δια τούτο και εν ειδώλοις εθνών επισκοπή έσται, ότι εν κτίσµατι Θεού εις βδέλυγμα εγενήθησαν και εις σκάνδαλα ψυχαις ανθρωπων και εις παγίδα ποσιν αφρόνων.
Sap 14:12	Αρχή γαρ πορνείας επίνοια ειδώλων, εύρεσις δε αυτών φθορά ζωής.
Sap 14:13	ούτε γαρ ην απ' αρχής, ούτε εις τον αιώνα έσται.
Sap 14:14	κενοδοξία γαρ ανθρωπων εισήλθεν εις κόσµον, και δια τούτο σύντοµον αυτών τέλος επενοήθη.
Sap 14:15	αώρω γαρ πένθει τρυχόμενος πατήρ, του ταχέως αφαιρεθέντος τέκνου εικόνα ποιήσας, τον τότε νεκρόν άνθρωπον νυν ως Θεόν ετίμησε και παρεδωκε τοις υποχειρίοις µυστήρια και τελετάς.
Sap 14:16	είτα εν χρόνω κρατυνθέν το ασεβές έθος ως νόµος εφυλάχθη, και τυράννων επιταγαίς εθρησκεύετο τα γλυπτά,
Sap 14:17	ους εν όψει μη δυνάµενοι τιµάν άνθρωποι δια το μακράν οικείν, την πόρρωθεν όψιν ανατυπωσάµενοι, εμφανή εικόνα του τιµωµένου βασιλέως εποίησαν, ίνα τον απόντα ως παρόντα κολακεύωσι δια της σπουδής.
Sap 14:18	εις επίτασιν δε θρησκείας και τους αγνοούντας η του τεχνίτου προετρέψατο φιλοτιμία.
Sap 14:19	ο µεν γαρ τάχα τω κρατούντι βουλόµενος αρέσαι, εξεβίασατο τη τέχνη την οµοιότητα επί το κάλλιον.
Sap 14:20	το δε πλήθος εφελκόμενον δια το εύχαρι της εργασίας, τον προ ολίγου τιμηθέντα άνθρωπον νυν σέβασµα ελογίσαντο.
Sap 14:21	και τούτο εγένετο τω βίω εις ένεδρον, ότι ή συμφορά ή τυραννίδι δουλεύσαντες άνθρωποι το ακοινώνητον όνοµα λίθοις και ξύλοις περιέθεσαν.
Sap 14:22	Είτ' ουκ ήρκεσε το πλανάσθαι περί την του Θεού γνώσιν, αλλά και µεγάλω ζώντες αγνοίας πολέµω τα τосαύτα κακά ειρήνην προσαγορεύουσιν.
Sap 14:23	ή γαρ τεκνοφόνους τελετάς ή κρύφια µυστήρια ή εµµανείς εξ άλλων θεσµών κώµους άγοντες,
Sap 14:24	ούτε βίους ούτε γάµους καθαρους έτι φυλάσσουν, έτερος δ' έτερον ή λοχών αναιρεί ή νοθεύων οδυνά.
Sap 14:25	πάντας δ' επιµίξ έχει αίµα και φόνος, κλοπή και δόλος, φθορά, απιστία, ταραχή, επιορκία, θόρυβος αγαθών,
Sap 14:26	χάριτος αµνησία, ψυχών µιασµός, γενέσεως εναλλαγή, γάµων αταξία, μοιχεία και ασέλγεια.
Sap 14:27	η γαρ των ανωνύµων ειδώλων θρησκεία παντός αρχή κακού και αιτία και πέρας εστίν.

Sap 14:28	ή γαρ ευφραϊνόμενοι μεμήνασιν ή προφητεύουσι ψευδή ή ζώσιν αδίκως ή επιορκούσι ταχέως·
Sap 14:29	αψύχοις γαρ πεποιθότες ειδώλοις κακώς ομόσαντες, αδικηθήναι ου προσδέχονται.
Sap 14:30	αμφότερα δε αυτούς μετελεύσεται τα δίκαια, ότι κακώς εφρόνησαν περί Θεού προσχόντες ειδώλοις και αδίκως ώμοσαν εν δόλω καταφρόνησαντες οσιότητος·
Sap 14:31	ου γαρ η των ομνυομένων δύναμις, αλλ ' η των αμαρτανόντων δίκη επεξέρχεται αεί την των αδίκων παράβασιν.
Sap 15:1	ΣΥ δε ο Θεός ημών χρηστός και αληθής, μακρόθυμος και εν ελέει διοικών τα πάντα.
Sap 15:2	και γαρ εάν αμάρτωμεν, σοί εσμεν, ειδότες σου το κράτος· ουχ αμαρτησόμεθα δε, ειδότες ότι σοί λελογίσμεθα.
Sap 15:3	το γαρ επίστασθαί σε ολόκληρος δικαιοσύνη, και ειδέναι το κράτος σου ρίζα αθανασίας.
Sap 15:4	ούτε γαρ επλάνησεν ημάς ανθρώπων κακότεχνος επίνοια, ουδέ σκιαγράφων πόνος άκαρπος, είδος σπιλωθέν χρώμασι δηλλαγμένοις,
Sap 15:5	ων όψις άφροσιν εις όνειδος έρχεται, ποθεί τε νεκράς εικόνας είδος άπνουν.
Sap 15:6	κακών ερασταί άξιοί τε τοιούτων ελπίδων, και οι δρώντες και οι ποθούντες και οι σεβόμενοι.
Sap 15:7	Και γαρ κεραμεύς απαλήν γην θλίβων επίμοχθον πλάσσει προς υπηρεσίαν ημών εν έκαστον· αλλ ' εκ του αυτού πηλού ανεπλάσατο τα τε των καθαρών έργων δούλα σκευή τα τε εναντία, πάνθ ' ομοίως· τούτων δε εκατέρου τις εκάστω εστίν η χρήσις, κριτής ο πηλουργός·
Sap 15:8	και κακόμοχθος θεόν μάταιον εκ του αυτού πλάσσει πηλού, ος προ μικρού γης γεννηθείς μετ ' ολίγον πορεύεται εξ ης ελήφθη, το της ψυχής απαιτηθείς χρέος.
Sap 15:9	αλλ ' έστιν αυτω φροντίς ουχ ότι μέλλει κάμνειν, αλλ ' ότι βραχυτελή βίον έχει, αλλ ' αντερείδεται μεν χρυσοουργοίς και αργυροχοίς, χαλκοπλάστας τε μιμείται και δόξαν ηγείται ότι κίβδηλα πλάσσει.
Sap 15:10	σποδός η καρδιά αυτού, και γης ευτελεστέρα η ελπίς αυτού, πηλού τε ατιμότερος ο βίος αυτού,
Sap 15:11	ότι ηγνόησε τον πλάσαντα αυτόν και τον εμπνεύσαντα αυτω ψυχήν ενεργούσαν και εμφυσήσαντα πνεύμα ζωτικόν·
Sap 15:12	αλλ ' ελογίσαντο παίγνιον είναι την ζωήν ημών και τον βίον πανηγυρισμόν επικερδή· δειν γαρ φησιν όθεν δη, καν εκ κακού, πορίζειν.
Sap 15:13	ούτος γαρ παρά πάντας οίδεν ότι αμαρτάνει, ύλης γεώδους εύθραυστα σκευή και γλυπτά δημιουργών.

Sap 15:14	πάντες δ ' αφρονέστατοι και τάλαντες υπέρ ψυχήν νηπίου οι εχθροί του λαού σου καταδυναστεύσαντες αυτόν,
Sap 15:15	ότι και πάντα είδωλα των εθνών ελογίσαντο θεούς, οίς ούτε ομμάτων χρήσις εις όρασιν ούτε ρίνες εις συνολκήν αέρος ούτε ώτα ακούειν ούτε δάκτυλοι χειρών εις ψηλάφησιν, και οι πόδες αυτών αργοί προς επίβασιν.
Sap 15:16	άθρωπος γαρ εποίησεν αυτούς, και το πνεύμα δεδανεισμένος έπλασεν αυτούς· ουδείς γαρ αυτω όμοιον άνθρωπος ισχύει πλάσαι Θεόν.
Sap 15:17	θνητός δε ων νεκρόν εργάζεται χειρσίν ανόμοις· κρείττων γαρ εστι των σεβασμάτων αυτου, ων αυτός μεν έζησεν, εκείνα δε ουδέποτε.
Sap 15:18	και τα ζωα δε τα έχθιστα σέβονται· ανοία γαρ συγκρινόμενα των άλλων εστί χείρονα·
Sap 15:19	ουδ ' όσον επιποθήσαι ως εν ζώνων όψει καλά τυγχάνει, εκπέφευγε δε και τον του Θεού έπαινον και την ευλογίαν αυτου.
Sap 16:1	ΔΙΑ τούτο δ ' ομοίων εκολάσθησαν αξίως και δια πλήθους κνωδάλων εβασανίσθησαν.
Sap 16:2	ανθ ' ης κολάσεως ευεργετήσας τον λαόν σου, εις επιθυμίαν ορέξεως ξένην γεύσιν, τροφήν ητοιμάσας ορτυγομήτραν,
Sap 16:3	ίνα εκείνοι μεν επιθυμούντες τροφήν δια την ειδέ χθειαν των επαπεσταλμένων και την αναγκαίαν όρεξιν αποστρέφονται, αυτοί δε επ ' ολίγον ενδεείς γενόμενοι και ξένης μετάσχωσι γεύσεως.
Sap 16:4	έδει γαρ εκείνοις μεν απαραίτητον ένδειαν επελθείν τυραννούσι, τούτοις δε μόνον δειχθήναι Πως οι εχθροί αυτών εβασανίζοντο.
Sap 16:5	Και γαρ ότε αυτοίς δεινός επήλθε θηρίων θυμός δήγμασί τε σκολιών διεφθείροντο όφρων, ου μέχρι τέλους έμεινεν η οργή σου·
Sap 16:6	εις νουθεσίαν δε προς ολίγον εταράχθησαν, σύμβουλον έχοντες σωτηρίας εις ανάμνησιν εντολής νόμου σου·
Sap 16:7	ο γαρ επιστραφείς ου δια το θεωρούμενον εσώζετο, αλλά δια σε τον πάντων σωτήρα.
Sap 16:8	και εν τούτω δε έπεισας τους εχθρούς ημών, ότι συ ει ο ρυόμενος εκ παντός κακού·
Sap 16:9	ους μεν γαρ ακρίδων και μυιών απέκτεινε δήγματα, και ουχ ευρέθη ίαμα τη ψυχή αυτών, ότι άξιοι ήσαν υπό τοιούτων κολασθήναι·
Sap 16:10	τους δε υιούς σου ουδέ ιοβόλων δρακόντων ενίκησαν οδόντες, το έλεος γαρ σου αντιπαρήλθε και ίάσατο αυτούς.
Sap 16:11	εις γαρ υπόμνησιν των λογίων σου ενεκεντριζοντο και οξέως διεσώζοντο, ίνα μη εις βαθείαν εμπεισόντες λήθην απερίσπαστοι γένωνται της σής ευεργεσίας.

Sap 16:12	και γαρ ούτε βοτάνη ούτε μάλαγμα εθεράπευσεν αυτούς, αλλά ο σός, Κύριε, λόγος ο πάντα ιώμενος.
Sap 16:13	συ γαρ ζωής και θανάτου εξουσίαν έχεις και κατάγεις εις πύλας άδου και ανάγεις.
Sap 16:14	άνθρωπος δε αποκτέννει μεν τη κακία αυτού, εξελθόν δε πνεύμα ουκ αναστρέφει ουδέ αναλύει ψυχήν παραληφθείσαν.
Sap 16:15	Τήν δε σήν χείρα φυγείν αδύνατόν εστιν·
Sap 16:16	αρνούμενοι γαρ σε ειδέναι ασεβείς, εν ισχύϊ βραχιόνός σου εμαστιγώθησαν, ξένοις υετοίς και χαλάζαις και όμβροις διωκόμενοι απαιρητήτοις και πυρί καταναλισκόμενοι.
Sap 16:17	το γαρ παραδοξότατον, εν τω πάντα σβεννύντι ύδατι πλείον ενήργει το πυρ, υπέρμαχος γαρ ο κόσμος εστί δικαίων·
Sap 16:18	ποτέ μεν γαρ ημερούτο φλόξ, ίνα μη καταφλέξη τα επ ' ασεβείς απεσταλμένα ζωα, αλλ ' αυτοί βλέποντες ίδωσιν, ότι Θεού κρίσει ελαύνονται·
Sap 16:19	ποτέ δε και μεταξύ ύδατος υπέρ την πυρός δύναμιν φλέγει, ίνα αδίκου γης γεννήματα διαφθείρη.
Sap 16:20	ανθ ' ων αγγέλων τροφήν εψώμισας τον λαόν σου και έτοιμον άρτον αυτοίς απ ' ουρανού έπεμψας ακοπιάτως πάσαν ηδονήν ισχύοντα και προς πάσαν αρμόνιον γεύσιν·
Sap 16:21	η μεν γαρ υπόστασίς σου την σήν γλυκύτητα προς τέκνα ενεφάνισε, τη δε του προσφερομένου επιθυμία υπηρετών προς ό τις εβούλετο μετεκιονάτο.
Sap 16:22	χιών δε και κρύσταλλος υπέμεινε πυρ και ουκ ετήκετο, ίνα γνώσιν ότι τους των εχθρών καρπούς κατέφθειρε πυρ φλεγόμενον εν τη χαλάζη και εν τοις υετοίς διαστράπτων·
Sap 16:23	τούτο páλιν δ ' ίνα τραφώσι δίκαιοι, και της ίδιας επιλελήσθαι δυνάμεως.
Sap 16:24	η γαρ κτίσις σοι τω ποιήσαντι υπηρετούσα επιτείνεται εις κόλασιν κατά των αδίκων και ανίεται εις ευεργεσίαν υπέρ των εις σε πεποιθότων.
Sap 16:25	δια τούτο και τότε εις πάντα μεταλλευομένη τη παντοτρόφω σου δωρεά υπηρετεί προς την των δεομένων θέλησιν,
Sap 16:26	ίνα μάθωσιν οι υιοί σου, ους ηγάπησας, Κύριε, ότι ουχ αι γενέσεις των καρπών τρέφουσιν άνθρωπον, αλλά το ρήμά σου τους σοί πιστεύοντας διατηρεί.
Sap 16:27	το γαρ υπό πυρός μη φθειρόμενον απλώς υπό βραχείας ακτίνοσ ηλίου θερμαινόμενον ετήκετο,
Sap 16:28	όπως γνωστόν ή ότι δεί φθάνειν τον ήλιον επ ' ευχαριστίαν σου και προς ανατολήν φωτός εντυγχάνειν σοι.
Sap 16:29	αχαρίστου γαρ ελπίσ ως χειμέριος πάχνη τακήσεται και ρυήσεται ως ύδωρ

	άχρηστον.
Sap 17:1	ΜΕΓΑΛΑΙ γαρ σου αι κρίσεις και δυσδιήγητοι· δια τούτο απαίδευτοι ψυχαί επλανήθησαν.
Sap 17:2	υπειληφότες γαρ καταδυναστεύειν έθνος άγιον άνομοι, δέσμιοι σκότους και μακράς πεδήται νυκτός κατακλεισθέντες ορόφοις, φυγάδες της αιωνίου προνοίας έκειντο.
Sap 17:3	λανθάνειν γαρ νομίζοντες επί κρυφαίσις αμαρτήμασιν, αφεγγεί λήθης παρακαλύμματι εσκορπίσθησαν, θαμβούμενοι δεινώς και ινδάλμασιν εκταρασσόμενοι·
Sap 17:4	ουδέ γαρ ο κατέχων αυτούς μυχός αφόβως διεφύλασεν, ήχοι δε καταράσσοντες αυτούς περιεκόμπουν, και φάσματα αμειδήτοις κατηφή προσώποις ενεφανίζετο.
Sap 17:5	και πυρός μεν ουδεμία βία κατίσχυε φωτίζειν, ούτε άστρων έκλαμπροι φλόγες καταυγάζειν υπέμενον την στυγνήν εκείνην νύκτα.
Sap 17:6	διεφαίνετο δ ' αυτοίς μόνον αυτομάτη πυρά φόβου πλήρης, εκδειματούμενοι δε της μη θεωρουμένης εκείνης όψεως ηγούντο χείρω τα βλεπόμενα.
Sap 17:7	μαγικής δε εμπαιγμάτα κατέκειτο τέχνης, και της επί φρονήσει αλαζονείας έλεγχος εφύβριστος·
Sap 17:8	οι γαρ υπισχνούμενοι δείματα και ταραχάς απελαύνειν ψυχής νοσούσης, ούτοι καταγέλαστον ευλάβειαν ενόσουν.
Sap 17:9	και γαρ ει μηδέν αυτούς ταραχώδες εφόβει, κνωδάλων παρόδοις και ερπετών συριγμοίς εκσεσοβημένοι, διώλλυντο έντρομοι και τον μηθαμόθεν φευκτόν αέρα προσιδείν αρνούμενοι.
Sap 17:10	δειλόν γαρ ιδίως πονηρία μαρτυρεί καταδικαζομένη, αεί δε προσείληφε τα χαλεπά συνεχομένη τη συνειδήσει·
Sap 17:11	ουθέν γαρ εστι φόβος ει μη προδοσία των από λογισμού βοηθημάτων.
Sap 17:12	ένδοθεν δε ούσα ήττων η προσδοκία, πλείονα λογίζεται την άγνοιαν της παρεχούσης την βάσανον αιτίας.
Sap 17:13	οι δε την αδύνατον όντως νύκτα και εξ αδυνάτου άδου μυχών επελθούσαν, τον αυτόν ύπνον κοιμώμενοι,
Sap 17:14	τα μεν τέρασιν ηλαύνοντο φαντασμάτων, τα δε της ψυχής παρελύοντο προδοσία· αιφνίδιος γαρ αυτοίς και απροσδόκητος φόβος επήλθεν.
Sap 17:15	είθ ' ούτως, ος δήποτ ' ουν ην εκεί καταπίπτων, εφρουρείτο εις την ασίδηρον ειρκτήν κατακλεισθείς·
Sap 17:16	ει τε γαρ γεωργός ην τις ή ποιμήν ή των κατ ' ερη μίαν εργάτης μόχθων, προληφθείς την δυσάλυκτον έμενεν ανάγκην,
Sap 17:17	μια γαρ αλύσει σκότους πάντες εδέθησαν· είτε πνεύμα συρίζον ή περί αμφιλαφείς κλάδους ορνέων ήχος ευμελής ή ρυθμός ύδατος πορευομένου βία ή

	κτύπος απηνής καταρριπτομένων πετρών,
Sap 17:18	ή σκιρτώντων ζώων δρόμος αθεώρητος ή ωρουμένων απηνεστάτων θηρίων φωνή ή αντανakλωμένη εκ κοιλοτάτων ορέων ηχώ, παρέλυεν αυτούς εκφοβούντα.
Sap 17:19	όλος γαρ ο κόσμος λαμπρω καταλάμπετο φωτί και ανεμποδίστοις συνείχετο έργοις·
Sap 17:20	μόνοις δε εκείνοις επετέτατο βαρεία νύξ, εικών του μέλλοντος αυτούς διαδέχεσθαι σκότους, εαυτοίς δε ήσαν βαρύτεροι σκότους.
Sap 18:1	ΤΟΙΣ δε οσίοις σου μέγιστον ην φως· ων φωνήν μεν ακούοντες, μορφήν δε ουχ ορώντες, ότι μεν ου κακείνοι επεπόνθεισαν, εμακάριζον,
Sap 18:2	ότι δε ου βλάπτουσι προηδικημένοι, ηυχαρίστουν και του διενεχθήναι χάριν εδέοντο.
Sap 18:3	ανθ' ων πυριφλεγή στύλον, οδηγόν μεν αγνώστου οδοιπορίας, ήλιον δε αβλαβή φιλοτίμου ξενιτείας παρέσχες.
Sap 18:4	άξιοι μεν γαρ εκείνοι στερηθήναι φωτός και φυλακισθήναι εν σκότει, οι κατακλείστους φυλάξαντες τους υιούς σου, δι' ων ήμελλε το άφθαρτον νόμου φως τω αιώνι δίδοσθαι.
Sap 18:5	Βουλευσαμένους δ' αυτούς τα των οσίων αποκτείναι νήπια και ενός εκτεθέντος τέκνου και σωθέντος, εις έλεγchon το αυτών αφείλω πλήθος τέκνων και ομοθυμαδόν απώλεσας εν ύδατι σφοδρω.
Sap 18:6	εκείνη η νύξ προεγνώσθη πατράσιν ημών, ίνα ασφαλώς ειδότες οίς επίστευσαν όρκοις επευθυμήσωσι.
Sap 18:7	προσεδέχθη δε υπό λαού σου σωτηρία μεν δικαίων, εχθρών δε απώλεια·
Sap 18:8	ω γαρ ετιμωρήσω τους υπεναντίους, τούτο ημάς προσκαλεσάμενος εδόξασας.
Sap 18:9	κρυφή γαρ εθυσίαζον όσοι παίδες αγαθών και τον της θειότητος νόμον εν ομοιοία διέθεντο των αυτών ομοίως και αγαθών και κινδύνων μεταλήψεσθαι τους αγίους, πατέρων ήδη προαναμέλλοντες αίνοους.
Sap 18:10	αντήχει δ' ασύμφωνος εχθρών βοή, και οικτρά διεφέρετο θρηνουμένων παιδων·
Sap 18:11	ομοία δε δίκη δούλος άμα δεσπότη κολασθείς και δημότης βασιλεί τα αυτά πάσχων,
Sap 18:12	ομοθυμαδόν δε πάντες εν ενί ονόματι θανάτου νεκρούς είχαν αναριθμήτους· ουδέ γαρ προς το θάψαι οι ζώντες ήσαν ικανοί, επει προς μίαν ροπήν η εντιμότερα γένεσις αυτών διεφθαρτο.
Sap 18:13	πάντα γαρ απιστούντες δια τας φαρμακειάς επί τω των πρωτοτόκων ολέθρω, ωμολόγησαν Θεού υιόν λαόν είναι.
Sap 18:14	ησύχου γαρ σιγής περιεχούσης τα πάντα και νυκτός εν ιδίω τάχει μεσαζούσης,

Sap 18:15	ο παντοδύναμός σου λόγος απ' ουρανών εκ θρόνων βασιλειών απότομος πολεμιστής εις μέσον της ολεθρίας ήλατο γης,
Sap 18:16	ξίφος οξύ την ανυπόκριτον επιταγήν σου φέρων, και στάς επλήρωσε τα πάντα θανάτου· και ου- ρανού μεν ήπτετο, βεβήκει δ' επί γης.
Sap 18:17	τότε παραχρήμα φαντασίοι μεν ονείρων δεινώς εξετάραξαν αυτούς, φόβοι δε επέστησαν αδόκητοι,
Sap 18:18	και άλλος αλλαγή ριφείς ημίθητος δι' ην έθνησκεν αιτίαν ενεφάνιζεν·
Sap 18:19	οι γαρ όνειροι θορυβήσαντες αυτούς τούτο προεμήνυσαν, ίνα μη αγνοούντες δι' ό κακώς πάσχουσιν απόλονται.
Sap 18:20	'Ηψατο δε και δικαίων πείρα θανάτου, και θραύσις εν ερήμω εγένετο πλήθους. αλλ' ουκ επί πολύ έμεινεν η οργή·
Sap 18:21	σπύσας γαρ ανήρ άμεμπτος προεμάχησε το της ίδιας λειτουργίας όπλον, προσευχήν και θυμιάματος εξιλασμόν κομίσας, αντέστη τω θυμω και πέρας επέθηκε τη συμφορά, δεικνύς ότι σός εστι θεράπων.
Sap 18:22	ενίκησε δε τον όχλον ουκ ισχυϊ του σώματος, ουχ όπλων ενεργεία, αλλά λόγω τον κολάζοντα υπέταξεν, όρκους πατέρων και διαθήκας υπομνήσας.
Sap 18:23	σωρηδόν γαρ ήδη πεπτωκότων επ' αλλήλων νεκρών, μεταξύ στάς, ανέκοψε την οργήν και διέσχισε την προς τους ζώντας οδόν.
Sap 18:24	επί γαρ ποδήρους ενδύματος ην όλος ο κόσμος, και πατέρων δόξαι επί τετραστίχου λίθου γλυφής, και μεγαλωσύνη σου επί διαδήματος κεφαλής αυτού.
Sap 18:25	τούτοις είξεν ο ολοθρεύων, ταύτα δε εφοβήθησαν· ην γαρ μόνη η πείρα της οργής ικανή.
Sap 19:1	ΤΟΙΣ δε ασεβέσι μέχρι τέλους ανελεήμων θυμός επέστη· προήδει γαρ αυτών και τα μέλλοντα,
Sap 19:2	ότι αυτοί επιτρέψαντες του απιέναι και μετά σπουδής προπέμψαντες αυτούς, διώξουσι μεταμεληθέντες.
Sap 19:3	έτι γαρ εν χερσίν έχοντες τα πένθη και προσοδυρόμενοι τάφοις νεκρών, έτερον επεσπάσαντο λογισμόν ανοίας και ους ικετεύοντες εξέβαλον, τούτους ως φυγάδες εδίωκον.
Sap 19:4	είλκε γαρ αυτούς η αξία επί τούτο το πέρας ανάγκη και των συμβεβηκότων αμνηστίαν ενέβαλεν, ίνα την λείπουσαν ταις βασάνοις προαναπληρώσωσι κόλασιν,
Sap 19:5	και ο μεν λαός σου παράδοξον οδοιπορίαν περάση, εκείνοι δε ξένον εύρωσι θάνατον.
Sap 19:6	όλη γαρ η κτίσις εν ιδίω γένει πάλιν άνωθεν διετυπούτο υπηρετούσα ταις σαίς επιταγαίς. ίνα οι σοί παίδες φυλαχθώσιν αβλαβείς.

Sap 19:7	η την παρεμβολήν σκιάζουσα νεφέλη, εκ δε προϋφεστώτος ύδατος ξηράς ανάδυσις γης εθεωρήθη, εξ ερυθράς θαλάσσης οδός ανεμπόδιτος και χλοηφόρον πεδίων εκ κλύδωνος βιαίου·
Sap 19:8	δι ' ου πανεθνί διήλθον οι τη σή σκεπαζόμενοι χειρί, θεωρήσαντες θαυμαστά τέρατα.
Sap 19:9	ως γαρ ίπποι ενεμήθησαν και ως αμνοί διεσκίρτησαν αινούντες σε, Κύριε, τον ρυόμενον αυτούς.
Sap 19:10	εμέμνηντο γαρ έτι των εν τη παροιμία αυτών, Πως αντί μεν γενέσεως ζώων εξήγαγεν η γη σκνίπα, αντί δε ενύδρων εξηρεύεατο ο ποταμός πλήθος βατράχων.
Sap 19:11	εφ ' υστέρω δε είδον και νέαν γένεσιν ορνέων, ότι επιθυμία προαχθέντες ητήσαντο εδέσματα τρυφής·
Sap 19:12	εις γαρ παραμυθίαν ανέβη αυτοίς από θαλάσσης ορτυγομήτρα.
Sap 19:13	και αι τιμωρίαί τοις αμαρτωλοίς επήλθον ουκ άνευ των προγεγονότων τεκμηρίων τη βία των κεραυνών· δικαίως γαρ έπασχον ταις ιδίαις αυτών πονηρίαίς, και γαρ χαλεπωτέραν μισοξενίαν επετήδευσαν.
Sap 19:14	οι μεν γαρ τους αγνοούντας ουκ εδέχοντο παρόντας, ούτοι δε ευεργέτας ξένους εδουλούντο.
Sap 19:15	και ου μόνον, αλλ ' ή τις επισκοπή έσται αυτών, επει απέχθώς προσεδέχοντο τους αλλοτρίους·
Sap 19:16	οι δε μετά εορτασμάτων εισδεξάμενοι τους ήδη των αυτών μετεσχηκότας δικαίων, δεινοίς εκάκωσαν πόνοις.
Sap 19:17	επλήγησαν δε και αορασία, ωσπερ εκείνοι επί ταις του δικαίου θύραις, ότε αχανεί περιβληθέντες σκότει, έκαστος των αυτού θυρών την δίοδον εξήτει.
Sap 19:18	δι ' εαυτών γαρ τα στοιχεία μεθαρμοζόμενα, ωσπερ εν ψαλτηρίω φθόγγοι του ρυθμού το όνομα διαλλάσσουσι, πάντοτε μένοντα ήχω, όπερ εστίν εικάσαι εκ της των γεγονότων όψεως ακριβώς.
Sap 19:19	χερσαία γαρ εις ένυδρα μετεβάλλετο, και νηκτά μετέβαινεν επί γης·
Sap 19:20	πυρ ίσχυεν εν ύδατι της ίδιας δυνάμεως, και ύδωρ της σβεστικής δυνάμεως επελανθάνετο·
Sap 19:21	φλόγες ανάπαλιν ευφθάρτων ζώων ουκ εμάραναν σάρκας εμπεριπατούντων, ουδέ τηκτόν κρυσταλλοειδές εύτηκτον γένος αμβροσίας τροφής.
Sap 19:22	Κατά πάντα γαρ, Κύριε, εμεγάλυνας τον λαόν σου και εδόξασας και ουχ υπερείδες εν παντί καιρω και τόπω παριστάμενος.
Sir 1:0	ΠΟΛΛΩΝ και μεγάλων ημίν δια του νόμου και των προφητών και των άλλων των κατ ' αυτούς ηκολουθηκότων δεδομένων, υπέρ ων δέον εστίν επαινείν τον Ισραήλ παιδείας και σοφίας, και ως ου μόνον αυτούς τους αναγινώσκοντας δέον εστίν επιστήμονας γίνεσθαι, αλλά και τοις εκτός δύνασθαι τους φιλομαθούντας

	<p>χρησίμους είναι και λέγοντας και γράφοντας, ο πάππος μου Ιησούς επί πλείον εαυτόν δούς εις τε την του νόμου και των προφητών και των άλλων πατριών βιβλίων ανάγνωσιν και εν τούτοις ικανήν έξιν περιποιησάμενος, προήχθη και αυτός συγγράψαι τι των εις παιδείαν και σοφίαν ανηκόντων, όπως οι φιλομαθείς, και τούτων ένοχοι γενόμενοι, πολλω μάλλον επιπροσθώσι δια της εννόμου βιώσεως. παρακέκλησθε ουν μετ ' ευνοίας και προσοχής την ανάγνωσιν ποιείσθαι και συγγνώμην έχειν εφ ' οίς αν δοκώμεν των κατά την ερμηνείαν πεφιλοπονημένων τισί των λέξεων αδυναμείν· ου γαρ ισοδυναμεί αυτά εν εαυτοίς εβραϊστί λεγόμενα και όταν μεταχθή εις ετέρα γλώσσαν. ου μόνον δε ταύτα, αλλά και αυτός ο νόμος και αι προφητεΐαι και τα λοιπά των βιβλίων ου μικράν έχει την διαφοράν εν εαυτοίς λεγόμενα. εν γαρ τω ογδώ και τριακοστω έτει επί του Ευεργέτου βασιλέως παραγενηθείς εις Αίγυπτον και συγχρονίσας, ευρών ου μικράς παιδείας αφόμοιον, αναγκαιότατον εθέμην αυτός προσενέγκασθαι τινα σπουδήν και φιλοπονίαν του μεθερμηνεύσαι τήνδε την βίβλον, πολλήν αγρυπνίαν και επιστήμην προσενεγκάμενος εν τω διαστήματι του χρόνου προς το επί πέρας αγαγόντα το βιβλίον εκδόσθαι και τοις εν τη παροιμία βουλομένοις φιλομαθείν, προκατασκευαζομένους τα ήθη εννόμως βιοτεύειν.</p>
Sir 1:1	ΠΑΣΑ σοφία παρά Κυρίου και μετ ' αυτού εστιν εις τον αιώνα.
Sir 1:2	άμμον θαλασσών και σταγόνας υετού και ημέρας αιώνος τις εξαριθμήσει;
Sir 1:3	ύψος ουρανού και πλάτος γης και άβυσσον και σοφίαν τις εξιχνιάσει;
Sir 1:4	προτέρα πάντων έκτισται σοφία και σύνεσις φρονήσεως εξ αιώνος
Sir 1:5	[πηγή σοφίας λόγος Θεού εν υψίστοις, και αι πορείαι αυτής εντολαί αιώνιοι].
Sir 1:6	ρίζα σοφίας τίни απεκαλύφθη; και τα πανουργεύματα αυτής τις έγνω;
Sir 1:7	[επιστήμη σοφίας τίни εφανερώθη; και την πολυπειρίαν αυτής τις συνήκε;]
Sir 1:8	εις εστι σοφός φοβερός σφόδρα καθήμενος επί του θρόνου αυτού.
Sir 1:9	Κύριος αυτός έκτισεν αυτήν και είδε και εξηρίθμησεν αυτήν και εξέχεεν αυτήν επί πάντα τα έργα αυτού,
Sir 1:10	μετά πάσης σαρκός κατά την δόσιν αυτού, και εχορήγησεν αυτήν τοις αγαπώσιν αυτόν.
Sir 1:11	φόβος Κυρίου δόξα και καύχημα και ευφροσύνη και στέφανος αγαλλιάματος.
Sir 1:12	φόβος Κυρίου τέρψει καρδίαν και δώσει ευφροσύνην και χαράν και μακροημέρευσιν.
Sir 1:13	τω φοβουμένω τον Κύριον εύ έσται επ ' εσχάτων, και εν ημέρα τελευτής αυτού ευρήσει χάριν.
Sir 1:14	αρχή σοφίας φοβείσθαι τον Κύριον, και μετά πιστών εν μήτρα συνεκτίσθη αυτοίς.
Sir 1:15	μετά ανθρώπων θεμέλιον αιώνος ενόσσευσε και μετά του σπέρματος αυτών

	εμπιστευθήσεται.
Sir 1:16	πλησμονή σοφίας φοβείσθαι τον Κύριον και μεθύσκει αυτούς από των καρπών αυτής·
Sir 1:17	πάντα τον οίκον αυτής εμπλήσει επιθυμημάτων και τα αποδοχεία από των γεννημάτων αυτής.
Sir 1:18	στέφανος σοφίας φόβος Κυρίου αναθάλλων ειρήνην και υγίειαν ιάσεως.
Sir 1:19	και είδε και εξηρίθμησεν αυτήν, επιστήμην και γνώσιν συνέσεως εξώμβρησε και δόξαν κρατούντων αυτής ανύψωσε.
Sir 1:20	ρίζα σοφίας φοβείσθε τον Κύριον, και οι κλάδοι αυτής μακροημέρευσις.
Sir 1:21	[φόβος Κυρίου απωθείται αμαρτήματα, παραμένων δε αποστρέψει οργήν].
Sir 1:22	ου δυνήσεται θυμός άδικος δικαιωθήναι, η γαρ ροπή του θυμού αυτού πτώσις αυτω.
Sir 1:23	έως καιρού ανθέξεται μακρόθυμος, και ύστερον αυτω αναδώσει ευφροσύνη·
Sir 1:24	έως καιρού κρύψει τους λόγους αυτού, και χείλη πιστών εκδιηγήσεται σύνεσιν αυτού.
Sir 1:25	εν θησαυροίς σοφίας παραβολή επιστήμης, βδέλυγμα δε αμαρτωλω θεοσέβεια.
Sir 1:26	επεθύμησας σοφίαν διατήρησον εντολάς, και Κύριος χορηγήσει σοι αυτήν.
Sir 1:27	σοφία γαρ και παιδεία φόβος Κυρίου, και η ευδοκία αυτού πίστις και πραότης.
Sir 1:28	μη απειθήσης φόβω Κυρίου και μη προσέλθης αυτω εν καρδιά δισσή.
Sir 1:29	μη υποκριθής εν στόμασιν ανθρώπων και εν τοις χείλεσί σου πρόσεχε.
Sir 1:30	μη εξύψου σεαυτόν, ίνα μη πέσης και επαγάγης τη ψυχή σου ατιμίαν, και αποκαλύψει Κύριος τα κρυπτά σου και εν μέσω συναγωγής καταβαλεί σε, ότι ου προσήλθες φόβω Κυρίου, και η καρδιά σου πλήρης δόλου.
Sir 2:1	TEKNON, ει προσέρχη δουλεύειν Κυρίω Θεω, ετοίμασον την ψυχήν σου εις πειρασμόν·
Sir 2:2	εύθυνον την καρδιάν σου και καρτέρησον και μη σπεύσης εν καιρω επαγωγής·
Sir 2:3	κολλήθητι αυτω και μη αποστης, ίνα αυξηθής επ' εσχάτων σου.
Sir 2:4	παν ό εάν επαχθή σοι, δέξαι και εν αλλάγμασι ταπεινώσεώς σου μακροθύμησον·
Sir 2:5	ότι εν πυρί δοκιμάζεται χρυσός και άνθρωποι δεκτοί εν καμίνω ταπεινώσεως.
Sir 2:6	πίστευσον αυτω, και αντιλήψεταιί σου· εύθυνον τας οδούς σου και έλπισον επ' αυτόν.

Sir 2:7	οι φοβούμενοι τον Κύριον αναμείνατε το έλεος αυτού και μη εκκλίνητε, ίνα μη πέσητε.
Sir 2:8	οι φοβούμενοι Κύριον πιστεύσατε αυτω, και ου μη πταίση ο μισθός υμών.
Sir 2:9	οι φοβούμενοι Κύριον ελπίσατε εις αγαθά και εις ευφροσύνην αιώνος και ελέους.
Sir 2:10	εμβλέψατε εις αρχαίας γενεάς και ίδετε· τις ενεπίστευσε Κυρίω και κατησχύνθη; ή τις ενέμεινε τω φόβω αυτού και εγκατελείφθη; ή τις επεκαλέσατο αυτόν, και υπερείδεν αυτόν;
Sir 2:11	διότι οικτίρων και ελεήμων ο Κύριος και αφήσιν αμαρτίας και σώζει εν καιρω θλίψεως.
Sir 2:12	ουαί καρδίαις δειλαίς και χερσί παρειμέναις και αμαρτωλω επιβαίνουντι επί δύο τρίβους.
Sir 2:13	ουαί καρδιά παρειμένη, ότι ου πιστεύει· δια τούτο ου σκεπασθήσεται.
Sir 2:14	ουαί υμίν τοις απολωλεκόσι την υπομονήν· και τι ποιήσετε όταν επισκέπτηται ο Κύριος;
Sir 2:15	οι φοβούμενοι Κύριον ουκ απειθήσουσι ρημάτων αυτού, και οι αγαπώντες αυτόν συντηρήσουσι τας οδούς αυτού.
Sir 2:16	οι φοβούμενοι κύριον ζητήσουσιν ευδοκίαν αυτού, και οι αγαπώντες αυτόν εμπλησθήσονται του νόμου.
Sir 2:17	οι φοβούμενοι Κύριον ετοιμάσουσι καρδίας αυτών και ενώπιον αυτού ταπεινώσουσι τας ψυχάς αυτών.
Sir 2:18	εμπεσούμεθα εις χείρας Κυρίου και ουκ εις χείρας ανθρώπων· ως γαρ η μεγαλωσύνη αυτού, ούτως και το έλεος αυτού.
Sir 3:1	ΕΜΟΥ του πατρός ακούσατε, τέκνα, και ούτως ποιήσατε, ίνα σωθήτε·
Sir 3:2	ο γαρ Κύριος εδόξασε πατέρα επί τέκνοις και κρίσιν μητρός εστερέωσεν εφ' υιοίς.
Sir 3:3	ο τιμών πατέρα εξιλάσεται αμαρτίας,
Sir 3:4	και ως ο αποθησαυρίζων, ο δοξάζων μητέρα αυτού.
Sir 3:5	ο τιμών πατέρα ευφρανθήσεται υπό τέκνων, και εν ημέρα προσευχής αυτού εισακουσθήσεται.
Sir 3:6	ο δοξάζων πατέρα μακροημερεύσει, και ο εισακούων Κυρίου αναπαύσει μητέρα αυτού·
Sir 3:7	και ως δεσπόταις δουλεύσει εν τοις γεννήσασιν αυτόν.
Sir 3:8	εν έργω και λόγω τίμα τον πατέρα σου, ίνα επέλθη σοι ευλογία παρ' αυτού·

Sir 3:9	ευλογία γαρ πατρός στηρίζει οίκους τέκνων, κατάρα δε μητρός εκριζοί θεμέλια.
Sir 3:10	μη δοξάζου εν ατιμία πατρός σου, ου γαρ εστί σοι δόξα πατρός ατιμία·
Sir 3:11	η γαρ δόξα ανθρώπου εκ τιμής πατρός αυτού, και όνειδος τέκνοις μήτηρ εν αδοξία.
Sir 3:12	τέκνον, αντιλαβού εν γήρα πατρός σου, και μη λυπήσης αυτόν εν τη ζωή αυτού·
Sir 3:13	καν απολείπη σύνεσιν, συγγνώμην έχε και μη ατιμάσης αυτόν εν πάση ισχυί σου.
Sir 3:14	ελεημοσύνη γαρ πατρός ουκ επιλησθήσεται, και αντί αμαρτιών προσανοικοδομηθήσεται σοι.
Sir 3:15	εν ημέρα θλίψεώς σου αναμνησθήσεται σοι· ως ευδία επί παγετω, ούτως αναλυθήσονται σοι αι αμαρτίαι.
Sir 3:16	ως βλάσφημος ο εγκαταλιπών πατέρα, και κεκατηραμένος υπό Κυρίου ο παροργίζων μητέρα αυτού.
Sir 3:17	τέκνον, εν πραύτητι τα έργα σου διέξαγε, και υπό ανθρώπου δεκτού αγαπηθήση.
Sir 3:18	όσω μέγας ει, τοσούτω ταπεινού σεαυτόν, και έναντι Κυρίου ευρήσεις χάριν·
Sir 3:20	ότι μεγάλη η δυναστεία του Κυρίου και υπό των ταπεινών δοξάζεται.
Sir 3:21	χαλεπώτερα σου μη ζητει και ισχυρότερα σου μη εξέταζε·
Sir 3:22	α προσετάγη σοι, ταύτα διανοού, ου γαρ εστί σοι χρεία των κρυπτών.
Sir 3:23	εν τοις περισσοίς των έργων σου μη περιεργάζου· πλείονα γαρ συνέσεως ανθρώπων υπεδείχθη σοι·
Sir 3:24	πολλούς γαρ επλάνησεν η υπόληψις αυτών, και υπόνοια πονηρά ωλίσθησε διανοίας αυτών.
Sir 3:25	[κόρας μη έχων απορήσεις φωτός, γνώσεως δε άμοιρος ων μη επαγγέλλου].
Sir 3:26	καρδιά σκληρά κακωθήσεται επ ' εσχάτων, και ο αγαπών κίνδυνον εν αυτω εμπεσεΐται.
Sir 3:27	καρδιά σκληρά βαρυνθήσεται πόνοις, και ο αμαρτωλός προσθήσει αμαρτίαν εφ ' αμαρτίαις.
Sir 3:28	επαγωγή υπερηφάνου ουκ έστιν ίασις, φυτόν γαρ πονηρίας ερρίζωκεν εν αυτω.
Sir 3:29	καρδιά συνετού διανοηθήσεται παραβολήν, και ους ακροατού επιθυμία σοφού.
Sir 3:30	πυρ φλογιζόμενον αποσβέσει ύδωρ, και ελεημοσύνη εξιλάσεται αμαρτίας.
Sir 3:31	ο ανταποδιδούς χάριτας μέμνηται εις τα μετά ταύτα, και εν καιρω πτώσεως ευρήσει στήριγμα.

Sir 4:1	TEKNON, την ζωήν του πτωχού μη αποστερήσης και μη παρελκύσης οφθαλμούς επιδεείς.
Sir 4:2	ψυχήν πεινώσαν μη λυπήσης και μη παροργίσης άνδρα εν απορία αυτού.
Sir 4:3	καρδίαν παρωργισμένην μη προσταράξης και μη παρελκύσης δόσιν προσδεομένου.
Sir 4:4	ικέτην θλιβόμενον μη απαναίνου και μη αποστρέψης το πρόσωπόν σου από πτωχού.
Sir 4:5	από δεομένου μη αποστρέψης οφθαλμόν και μη δως τόπον ανθρώπω καταράσασθαι σε·
Sir 4:6	καταρωμένου γαρ σε εν πικρία ψυχής αυτού, της δεήσεως αυτού επακούσεται ο ποιήσας αυτόν.
Sir 4:7	προσφιλή συναγωγή σεαυτόν ποίει και μεγιστάνι ταπείνου την κεφαλήν σου.
Sir 4:8	κλίνον πτωχω το ους σου και αποκρίθητι αυτω ειρηνικά εν πραΰτητι.
Sir 4:9	εξελού αδικούμενον εκ χειρός αδικούντος και μη ολιγοψυχήσης εν τω κρίνειν σε.
Sir 4:10	γίνου ορφανοίς ως πατήρ και αντί ανδρός τη μητρί αυτών· και έση ως υιος Υψίστου, και αγαπήσει σε μάλλον ή μήτηρ σου.
Sir 4:11	Η σοφία υιούς αυτής ανύψωσε και επιλαμβάνεται των ζητούντων αυτήν.
Sir 4:12	ο αγαπών αυτήν αγαπά ζωήν, και οι ορθρίζοντες προς αυτήν εμπλησθήσονται ευφροσύνης.
Sir 4:13	ο κρατών αυτής κληρονομήσει δόξαν, και ου εισπορεύεται, ευλογήσει Κύριος.
Sir 4:14	οι λατρεύοντες αυτη λειτουργήσουσιν αγίω, και τους αγαπόντας αυτήν αγαπά ο Κύριος.
Sir 4:15	ο υπακούων αυτής κρινεί έθνη, και ο προσέχων αυτη κατασκηνώσει πεποιθώς.
Sir 4:16	εάν εμπιστεύση, κατακληρονομήσει αυτήν, και εν κατασχέσει έσονται αι γενεαί αυτού·
Sir 4:17	ότι διεστραμμένως πορεύεται μετ ' αυτού εν πρώτοις, φόβον δε και δειλίαν επάξει επ ' αυτόν και βασανίσει αυτόν εν παιδεία αυτής, έως ου εμπιστεύση τη ψυχή αυτού, και πειράση αυτόν εν τοις δικαιώμασιν αυτής.
Sir 4:18	και πάλιν επανήξει κατ ' ευθείαν προς αυτόν και ευφρανεί αυτόν και αποκαλύψει αυτω τα κρυπτά αυτής.
Sir 4:19	εάν αποπλανηθή, εγκαταλείψει αυτόν και παραδώσει αυτόν εις χείρας πτώσεως αυτού.
Sir 4:20	Συντήρησον καιρόν και φύλαξαι από πονηρού και περί της ψυχής σου μη αισχυνθής·

Sir 4:21	έστι γαρ αισχύνη επάγουσα αμαρτίαν, και έστιν αισχύνη δόξα και χάρις.
Sir 4:22	μη λάβης πρόσωπον κατά της ψυχής σου και μη εντραπής εις πτώσιν σου.
Sir 4:23	μη κωλύσης λόγον εν καιρω σωτηρίας.
Sir 4:24	εν γαρ λόγω γνωσθήσεται σοφία και παιδεία εν ρήματι γλώσσης.
Sir 4:25	μη αντίλεγε τη αληθεία και περι της απαιδευσίας σου εντραπήθι.
Sir 4:26	μη αισχυνθής ομολογήσαι εφ ' αμαρτίαις σου και μη βιάζου ρούν ποταμού.
Sir 4:27	και μη υποστρώσης σεαυτόν ανθρώπω μωρω και μη λάβης πρόσωπον δυνάστου.
Sir 4:28	έως του θανάτου αγώνισαι περι της αληθείας, και Κύριος ο Θεός πολεμήσει υπέρ σου.
Sir 4:29	μη γίνου ταχύς εν γλώσση σου και νωθρός και παρειμένος εν τοις έργοις σου.
Sir 4:30	μη ίσθι ως λέων εν τω οίκω σου και φαντασιοκοπών εν τοις οικέταις σου.
Sir 4:31	μη έστω η χείρ σου εκτεταμένη εις το λαβείν και εν τω αποδιδόναι συνεσταλμένη.
Sir 5:1	ΜΗ έπεχε επί τοις χρήμασί σου και μη είπης· αυτάρκη μοί εστι.
Sir 5:2	μη εξακολούθει τη ψυχή σου και τη ισχύϊ σου του πορεύεσθαι εν επιθυμίαις καρδιάς σου,
Sir 5:3	και μη είπης· τις με δυναστεύσει; ο γαρ Κύριος εκδικών εκδικήσει σε.
Sir 5:4	μη είπης, ήμαρτον, και τι μοι εγένετο; ο γαρ Κύριός εστι μακρόθυμος.
Sir 5:5	περι εξιλασμού μη άφοβος γίνου, προσθείναι αμαρτίαν εφ ' αμαρτίαις.
Sir 5:6	και μη είπης· ο οικτιρμός αυτού πολύς, το πλήθος των αμαρτιών μου εξιλάσεται· έλεος γαρ και οργή παρ ' αυτού, και επί αμαρτωλούς καταπαύσει ο θυμός αυτού.
Sir 5:7	μη ανάμενε επιστρέψαι προς Κύριον και μη υπερβάλλου ημέραν εξ ημέρας· εξαπίνα γαρ εξελεύσεται οργή Κυρίου, και εν καιρω εκδικήσεως εξολή.
Sir 5:8	μη έπεχε επί χρήμασιν αδίκοις· ουδέν γαρ ωφελήσει σε εν ημέρα επαγωγής.
Sir 5:9	μη λίκμα εν παντί ανέμω και μη πορεύου εν πάση ατραπω· ούτως ο αμαρτωλός ο δίγλωσσος.
Sir 5:10	ίσθι εστηριγμένος εν συνέσει σου, και εις έστω σου ο λόγος.
Sir 5:11	γίνου ταχύς εν ακροάσει σου και εν μακροθυμία φθέγγου απόκρισιν.
Sir 5:12	ει έστι σοι σύνεσις, αποκρίθητι τω πλησίον· ει δε μη, η χείρ σου έστω επί στόματί σου.

Sir 5:13	δόξα και ατιμία εν λαλιά, και γλώσσα ανθρώπου πτώσις αυτω.
Sir 5:14	μη κληθής ψίθυρος, και τη γλώσση σου μη ενέδρευε· επί γαρ τω κλέπτη εστίν αισχύνη, και κατάγνωσις πονηρά επί διγλώσσου.
Sir 5:15	εν μεγάλω και εν μικρῳ μη αγνόει.
Sir 6:1	ΚΑΙ αντί φίλου μη γίνου εχθρός· όνομα γαρ πονηρόν αισχύνην και όνειδος κληρονομήσει· ούτως ο αμαρτωλός ο δίγλωσσος.
Sir 6:2	μη επάρης σεαυτόν εν βουλή ψυχής σου, ίνα μη διαρπαγή ως ταύρος η ψυχή σου·
Sir 6:3	τα φύλλα σου καταφάγεσαι και τους καρπούς σου απολέσεις και αφήσεις σεαυτόν ως ξύλον ξηρόν.
Sir 6:4	ψυχή πονηρά απολεί τον κτησάμενον αυτήν και επίχαρμα εχθρών ποιήσει αυτόν.
Sir 6:5	Λάρυγξ γλυκός πληθυνεί φίλους αυτού, και γλώσσα εύλαλος πληθυνεί ευπροσήγορα.
Sir 6:6	οι ειρηνεύοντές σοι έστωσαν πολλοί, οι δε σύμβουλοί σου εις από χιλίων.
Sir 6:7	ει κτάσαι φίλον, εν πειρασμῳ κτήσαι αυτόν, και μη ταχύ εμπιστεύσης αυτω·
Sir 6:8	έστι γαρ φίλος εν καιρῳ αυτού και ου μη παραμείνη εν ημέρα θλίψεώς σου.
Sir 6:9	και έστι φίλος μετατιθέμενος εις έχθραν και μάχην ονειδισμού σου αποκαλύψει.
Sir 6:10	και έστι φίλος κοινωνός τραπεζών και ου μη παραμείνη εν ημέρα θλίψεώς σου.
Sir 6:11	και εν τοις αγαθοίς σου έσται ως συ, και επί τους οικέτας σου παρρησιάζεται·
Sir 6:12	εάν ταπεινωθής, έσται κατά σου, και από του προσώπου σου κρυβήσεται.
Sir 6:13	από των εχθρών σου διαχωρίσθητι και από των φίλων σου πρόσσεχε.
Sir 6:14	φίλος πιστός σκέπη κραταιά, ο δε ευρών αυτόν εύρε θησαυρόν.
Sir 6:15	φίλου πιστού ουκ έστιν αντάλλαγμα, και ουκ έστι σταθμός της καλλονής αυτού.
Sir 6:16	φίλος πιστός φάρμακον ζωής, και οι φοβούμενοι Κύριον ευρήσουσιν αυτόν.
Sir 6:17	ο φοβούμενος Κύριον ευθύνει φιλίαν αυτού, ότι κατ ' αυτόν ούτως και ο πλησίον αυτού.
Sir 6:18	Τέκνον, εκ νεότητός σου επίλεξαι παιδείαν, και έως πολιών ευρήσεις σοφίαν.
Sir 6:19	ως ο αροτριών και ο σπείρων πρόσσελθε αυτη και ανάμενε τους αγαθούς καρπούς αυτής· εν γαρ τη εργασία αυτής ολίγον κοπιάσεις και ταχύ φάγεσαι γεννημάτων αυτής.
Sir 6:20	ως τραχειά εστι σφόδρα τοις απαιδεύτοις, και ουκ εμμενεί εν αυτη ακάρδιος·

Sir 6:21	ως λίθος δοκιμασίας ισχυρός έσται επ' αυτω, και ου χρονιεί απορρίψαι αυτήν.
Sir 6:22	σοφία γαρ κατά το όνομα αυτής εστι, και ου πολλοίς εστι φανερά.
Sir 6:23	άκουσον, τέκνον, και δέξαι γνώμην μου, και μη απαναίνου την συμβουλίαν μου.
Sir 6:24	και εισένεγκον τους πόδας σου εις τας πέδας αυτής και εις τον κλοιόν αυτής τον τράχηλόν σου.
Sir 6:25	υπόθες τον ώμόν σου και βάσταξον αυτήν, και μη προσοχθίσης τοις δεσμοίς αυτής.
Sir 6:26	εν πάση ψυχή σου πρόσελθε αυτη και εν όλη δυνάμει σου συντήρησον τας οδούς αυτής.
Sir 6:27	εξιχνευσον και ζήτησον, και γνωσθήσεταιί σοι, και εγκρατής γενόμενος μη αφής αυτήν.
Sir 6:28	επ' εσχάτων γαρ ευρήσεις την ανάπαυσιν αυτής, και στραφήσεταιί σοι εις ευφροσύνην.
Sir 6:29	και έσονταί σοι αι πέδαι εις σκέπην ισχύος και οι κλοιοί αυτής εις στολήν δόξης.
Sir 6:30	κόσμος γαρ χρύσεός εστιν επ' αυτής, και οι δεσμοί αυτής κλώσμα νακίνθινον.
Sir 6:31	στολήν δόξης ενδύση αυτήν, και στέφανον αγαλλιάσεως περιθήσεις σεαυτω.
Sir 6:32	εάν θέλης, τέκνον, παιδευθήση, και εάν δως την ψυχήν σου, πανούργος έση.
Sir 6:33	εάν αγαπήσης ακούειν, εκδέξη, και εάν κλίνης το ους σου, σοφός έση.
Sir 6:34	εν πλήθει πρεσβυτέρων στήθι, και τις σοφός, αυτω προσκολληθήτι.
Sir 6:35	πάσαν διήγησιν θείαν θέλε ακροάσθαι, και παροιμίαι συνέσεως μη εκφευγέτωσάν σε.
Sir 6:36	εάν ίδης συνετόν, όρθριζε προς αυτόν, και βαθμούς θυρών αυτου εκτριβέτω ο πούς σου.
Sir 6:37	διανοού εν τοις προστάγμασι Κυρίου και εν ταις εντολαίς αυτου μελέτα δια παντός· αυτός στηριεί την καρδίαν σου, και η επιθυμία της σοφίας σου δοθήσεται σοι.
Sir 7:1	ΜΗ ποίει κακά, και ου μη σε καταλάβη κακόν.
Sir 7:2	απόστηθι από αδίκου, και εκκλινεί από σου.
Sir 7:3	υιε, μη σπείρε επ' άυλακας αδικίας, και ου μη θερίσης αυτάς επταπλασίως.
Sir 7:4	μη ζητει παρά Κυρίου ηγεμονίαν, μηδέ παρά βασιλέως καθέδραν δόξης.
Sir 7:5	μη δικαιοú έναντι Κυρίου και παρά βασιλεί μη σοφίζου.
Sir 7:6	μη ζητει γενέσθαι κριτής, μη ουκ εξισχύσεις εξάραι αδικίας· μη ποτε ευλαβηθής

	από προσώπου δυνάστου και θήσεις σκάνδαλον εν ευθύτητί σου.
Sir 7:7	μη αμάρτανε εις πλήθος πόλεως και μη καταβάλης σεαυτόν εν όχλω.
Sir 7:8	μη καταδεσμεύσης δις αμαρτίαν, εν γαρ τη μια ουκ αθως έση.
Sir 7:9	μη είπης· τω πλήθει των δώρων μου επόψεται και εν τω προσενέγκαι με Θεω Υψίστω προσδέξεται.
Sir 7:10	μη ολιγοψυχής εν τη προσευχή σου και ελεημοσύνην ποιήσαι μη παρίδης.
Sir 7:11	μη καταγέλα άνθρωπον όντα εν πικρία ψυχής αυτού, έστι γαρ ο ταπεινών και ανυψών.
Sir 7:12	μη αροτρία ψεύδος επ' αδελφω σου, μηδέ φίλω το όμοιον ποίει.
Sir 7:13	μη θέλε ψεύδεσθαι παν ψεύδος, ο γαρ ενδελειχισμός αυτού ουκ εις αγαθόν.
Sir 7:14	μη αδελέσχει εν πλήθει πρεσβυτέρων και μη δευτερώσης λόγον εν προσευχή σου.
Sir 7:15	μη μισήσης επίπονον εργασίαν και γεωργίαν υπό Υψίστου εκτισμένην.
Sir 7:16	μη προσλογίζου σεαυτόν εν πλήθει αμαρτωλών. μνήσθητι ότι οργή ου χρονιεί.
Sir 7:17	ταπεινώσον σφόδρα την ψυχήν σου, ότι εκδίκησις ασεβούς πυρ και σκώληξ.
Sir 7:18	Μή αλλάξης φίλον ένεκεν διαφόρου, μηδ' αδελφόν γνήσιον εν χρυσίω Σουφείρ.
Sir 7:19	μη αστόχει γυναικός σοφής και αγαθής, η γαρ χάρις αυτής υπέρ το χρυσίον.
Sir 7:20	μη κακώσης οικέτην εργαζόμενον εν αληθεία, μηδέ μίσθιον διδόντα ψυχήν αυτού.
Sir 7:21	οικέτην συνετόν αγαπάτω σου η ψυχή, μη στερήσης αυτόν ελευθερίας.
Sir 7:22	κτήνη σοί εστιν, επισκέπτου αυτά και ει έστι σοι χρήσιμα, εμμενέτω σοι.
Sir 7:23	τέκνα σοί εστι, παιδευσον αυτά, και κάμψον εκ νεότητος τον τράχηλον αυτών.
Sir 7:24	θυγατέρες σοί εισι, πρόσεχε τω σώματι αυτών, και μη ιλαρώσης προς αυτάς το πρόσωπόν σου.
Sir 7:25	έκδου θυγατέρα, και έση τετελεκώς έργον μέγα, και ανδρί συνετω δώρησαι αυτήν.
Sir 7:26	γυνή σοί εστι κατά ψυχήν, μη εκβάλης αυτήν· και μισουμένη μη εμπιστεύσης σεαυτόν.
Sir 7:27	Εν όλη καρδιά δόξασον τον πατέρα σου και μητρός ωδίνας μη επιλάθη·
Sir 7:28	μνήσθητι ότι δι' αυτών εγεννήθης, και τι ανταποδώσεις αυτοίς καθώς αυτοί σοι;
Sir 7:29	εν όλη ψυχή σου ευλαβού τον Κύριον και τους ιερείς αυτού θαύμαζε.

Sir 7:30	εν όλη δυνάμει αγάπησον τον ποιήσαντά σε και τους λειτουργούς αυτού μη εγκαταλίπης.
Sir 7:31	φοβού τον Κύριον και δόξασον ιερέα και δως την μερίδα αυτω, καθώς εντέταλταί σοι, απαρχήν και περί πλημμελείας και δόσιν βραχιόνων και θυσίαν αγιασμού και απαρχήν αγίων.
Sir 7:32	Και πτωχω έκτεινον την χείρά σου, ίνα τελειωθή η ευλογία σου.
Sir 7:33	χάρις δόματος έναντι παντός ζώντος, και επί νεκρω μη αποκωλύσης χάριν.
Sir 7:34	μη υστέρει από κλαιόντων και μετά πενθούντων πένθησον.
Sir 7:35	μη όκνει επισκέπτεσθαι άρρωστον, εκ γαρ των τοιούτων αγαπηθήση.
Sir 7:36	εν πάσι τοις λόγοις σου μιμνήσκου τα έσχατά σου, και εις τον αιώνα ουχ αμαρτήσεις.
Sir 8:1	ΜΗ διαμάχου μετά ανθρωπου δυνάστου, μήποτε εμπέσης εις τας χείρας αυτού.
Sir 8:2	μη έριζε μετά ανθρωπου πλουσίου, μήποτε αντιστήση σου την ολκήν· πολλούς γαρ απώλεσε το χρυσίον και καρδίας βασιλέων εξέκλινε.
Sir 8:3	μη διαμάχου μετά ανθρωπου γλωσσώδους και μη επιστοιβάσης επί το πυρ αυτού ξύλα.
Sir 8:4	μη πρόσπαιζε απαιδευτώ, ίνα μη ατιμάζωνται οι πρόγονοί σου.
Sir 8:5	μη ονειδίζε άνθρωπον αποστρέφοντα από αμαρτίας· μνήσθητι ότι πάντες εσμέν εν επιτιμίοις.
Sir 8:6	μη ατιμάσης άνθρωπον εν γήρα αυτού, και γαρ εξ ημών γηράσκουσι.
Sir 8:7	μη επίχαιρε επί νεκρω, μνήσθητι ότι πάντες τελευτώμεν.
Sir 8:8	μη παρίδης διήγημα σοφών, και εν ταις παροιμίαις αυτών αναστρέφου· ότι παρ' αυτών μαθήση παιδείαν και λειτουργήσαι μεγιστάσι.
Sir 8:9	μη αστόχει διηγήματος γερόντων, και γαρ αυτοί έμαθον παρά των πατέρων αυτών· ότι παρ' αυτών μαθήσει σύνεσιν και εν καιρω χρείας δούναι απόκρισιν.
Sir 8:10	μη έκκαιε άνθρακας αμαρτωλού, μη εμπυρισθής εν πυρί φλογός αυτού.
Sir 8:11	μη εξαναστης από προσώπου υβριστού, ίνα μη εγκαθίση ως ένεδρον τω στόματί σου.
Sir 8:12	μη δανείσης ανθρωπω ισχυροτέρω σου· και εάν δανείσης, ως απολωλεκώς γίνου.
Sir 8:13	μη εγγυήση υπέρ δύναμίν σου· και εάν εγγυήση, ως αποτίσων φρόντιζε.
Sir 8:14	μη δικάζου μετά κριτού, κατά γαρ την δόξαν αυτού κρινούσιν αυτω.
Sir 8:15	μετά τολμηρού μη πορεύου εν οδω, ίνα μη βαρύνηται κατά σου· αυτός γαρ κατά

	το θέλημα αυτού ποιήσει, και τη αφροσύνη αυτού συναπολή.
Sir 8:16	μετά θυμώδους μη ποιήσης μάχην και μη διαπορεύου μετ ' αυτού την έρημον· ότι ως ουδέν εν οφθαλμοίς αυτού αίμα, και όπου ουκ έστι βοήθεια, καταβαλεί σε.
Sir 8:17	μετά μωρού μη συμβουλεύου, ου γαρ δυνήσεται λόγον στέξει.
Sir 8:18	ενώπιον αλλοτρίου μη ποιήσης κρυπτόν, ου γαρ γινώσκεις τι τέξεται.
Sir 8:19	παντί ανθρώπω μη έκφαινε σήν καρδίαν, και μη αναφερέτω σοι χάριν.
Sir 9:1	ΜΗ ζήλου γυναίκα του κόλπου σου, μηδέ διδάξης επί σεαυτόν παιδείαν πονηράν.
Sir 9:2	μη δως γυναικί την ψυχήν σου επιβήναι αυτήν επί την ισχύν σου.
Sir 9:3	μη υπάντα γυναικί εταιριζομένη, μήποτε εμπέσης εις τας παγίδας αυτής.
Sir 9:4	μετά ψαλλούσης μη ενδελέχιζε, μήποτε αλως εν τοις επιχειρήμασιν αυτής.
Sir 9:5	παρθένον μη καταμάνθανε, μήποτε σκανδαλισθής εν τοις επιτιμίοις αυτής.
Sir 9:6	μη δως πόρναις την ψυχήν σου, ίνα μη απολέσης την κληρονομίαν σου.
Sir 9:7	μη περιβλέπου εν ρύμαις πόλεως και εν ταις ερήμοις αυτής μη πλανώ.
Sir 9:8	απόστρεψον οφθαλμόν από γυναικός ευμόρφου, και μη καταμάνθανε κάλλος αλλότριον· εν κάλλει γυναικός πολλοί επλανήθησαν, και εκ τούτου φιλία ως πυρ ανακαίεται.
Sir 9:9	μετά υπάνδρου γυναικός μη κάθου το σύνολον και μη συμβολοκοπήσης μετ ' αυτής εν οίνω, μήποτε εκκλίνη η ψυχή σου επ ' αυτήν και τω πνεύματί σου ολισθήσης εις απώλειαν.
Sir 9:10	μη εγκαταλίπης φίλον αρχαίον, ο γαρ πρόσφατος ουκ έστιν έπισος αυτω· οίνος νέος φίλος νέος· εάν παλαιωθή, μετ ' ευφροσύνης πίεσαι αυτόν.
Sir 9:11	μη ζηλώσης δόξαν αμαρτωλού, ου γαρ οίδας τι έσται η καταστροφή αυτού.
Sir 9:12	μη ευδοκήσης εν ευδοκία ασεβών· μνήσθητι ότι έως άδου ου μη δικαιωθώσι.
Sir 9:13	μακράν άπεχε από ανθρώπου, ος έχει εξουσίαν του φονεύειν, και ου μη υποπτεύσης φόβον θανάτου· καν προσέλθης, μη πλημμελήσης, ίνα μη αφέλται την ζωήν σου· επίγνωθι ότι εν μέσω παγίδων διαβαίνεις και επί επάλξεων πόλεων περιπατείς.
Sir 9:14	κατά την ισχύν σου στόχασαι τους πλησίον και μετά σοφών συμβουλεύου.
Sir 9:15	και μετά συνετών έστω ο διαλογισμός σου και πάσα διήγησίς σου εν νόμω Υψίστου.
Sir 9:16	άνδρες δίκαιοι έστωσαν σύνδειπνοί σου, και εν φόβω Κυρίου έστω το καύχημά σου.

Sir 9:17	εν χειρί τεχνιτών έργων επαινεθήσεται, και ο ηγούμενος λαού σοφός εν λόγω αυτού.
Sir 9:18	φοβερός εν πόλει αυτού ανήρ γλωσσώδης, και ο προπετής εν λόγω αυτού μισηθήσεται.
Sir 10:1	ΚΡΙΤΗΣ σοφός παιδεύσει τον λαόν αυτού, και ηγεμονία συνετού τεταγμένη έσται.
Sir 10:2	κατά τον κριτήν του λαού αυτού ούτως και οι λειτουργοί αυτού, και κατά τον ηγούμενον της πόλεως πάντες οι κατοικούντες αυτήν.
Sir 10:3	βασιλεύς απαίδευτος απολεί τον λαόν αυτού, και πόλις οικισθήσεται εν συνέσει δυναστών.
Sir 10:4	εν χειρί Κυρίου εξουσία της γης, και τον χρήσιμον εγερεί εις καιρόν επ' αυτής.
Sir 10:5	εν χειρί Κυρίου ευοδία ανδρός, και προσώπω γραμματέως επιθήσει δόξαν αυτού.
Sir 10:6	Επί παντί αδικήματι μη μηνιάσης τω πλησίον και μη πράσσει μηδέν εν έργοις ύβρεως.
Sir 10:7	μισητή έναντι Κυρίου και ανθρώπων υπερηφάνια, και εξ αμφοτέρων πλημμελήσει άδικα.
Sir 10:8	βασιλεία από έθνους εις έθνος μεταγεται δια αδικίας και ύβρεις και χρήματα.
Sir 10:9	τι υπερηφανεύεται γη και σποδός; ότι εν ζωή έρριψα τα ενδόσθια αυτού.
Sir 10:10	μακρόν αρρώστημα σκώπτει ιατρός· και βασιλεύς σήμερον, και αύριον τελευτήσσει.
Sir 10:11	εν γαρ τω αποθανείν άνθρωπον κληρονομήσει ερπετά και θηρία και σκώληκας.
Sir 10:12	αρχή υπερηφάνιας ανθρώπου αφισταμένου από Κυρίου, και από του ποιήσαντος αυτόν απέστη η καρδιά αυτού.
Sir 10:13	ότι αρχή υπερηφάνιας αμαρτία, και ο κρατών αυτής εξομβρήσει βδέλυγμα· δια τούτο παρεδόξασε Κύριος τας επαγωγάς και κατέστρεψεν εις τέλος αυτούς.
Sir 10:14	θρόνους αρχόντων καθείλεν ο Κύριος και εκάθισε πραείς αντ' αυτών.
Sir 10:15	ρίζας εθνών εξέτιλεν ο Κύριος και εφύτευσε ταπεινούς αντ' αυτών.
Sir 10:16	χώρας εθνών κατέστρεψεν ο Κύριος και απώλεσεν αυτάς έως θεμελίων γης.
Sir 10:17	εξήρανεν εξ αυτών και απώλεσεν αυτούς και κατέπαυσεν από γης το μνημόσυνον αυτών.
Sir 10:18	ουκ έκτισται ανθρώποις υπερηφάνια, ουδέ οργή θυμού γεννήμασι γυναικών.
Sir 10:19	Σπέρμα έντιμον ποίον; σπέρμα ανθρώπου. σπέρμα έντιμον ποίον; οι φοβούμενοι τον Κύριον. σπέρμα άτιμον ποίον; σπέρμα ανθρώπου. σπέρμα άτιμον ποίον; οι παραβαίνοντες εντολάς.

Sir 10:20	εν μέσω αδελφών ο ηγούμενος αυτών έντιμος, και οι φοβούμενοι Κύριον εν οφθαλμοίς αυτού.
Sir 10:22	πλούσιος και ένδοξος και πτωχός, το καύχημα αυτών φόβος Κυρίου.
Sir 10:23	ου δίκαιον ατιμάσαι πτωχόν συνετόν, και ου καθήκει δοξάσαι άνδρα αμαρτωλόν.
Sir 10:24	μεγιστάν και κριτής και δυνάστης δοξασθήσεται, και ουκ έστιν αυτών τις μείζων του φοβουμένου τον Κύριον.
Sir 10:25	οικέτη σοφω ελεύθεροι λειτουργήσουσι, και ανήρ επιστήμων ου γογγύσει.
Sir 10:26	Μή σοφίζου ποιήσαι το έργον σου και μη δοξάζου εν καιρω στενοχωρίας σου.
Sir 10:27	κρείσσων εργαζόμενος και περισσεύων εν πάσιν ή περιπατών δοξαζόμενος και απορών άρτων.
Sir 10:28	τέκνον, εν πραύτητι δόξασον την ψυχήν σου και δος αυτη τιμήν κατά την αξίαν αυτής.
Sir 10:29	τον αμαρτάνοντα εις την ψυχήν αυτού τις δικαιώσει; και τις δοξάσει τον ατιμάζοντα την ζωήν αυτού;
Sir 10:30	πτωχός δοξάζεται δι' επιστήμην αυτού, και πλούσιος δοξάζεται δια τον πλούτον αυτού.
Sir 10:31	ο δεδοξασμένος εν πτωχεία, και εν πλούτω ποσαχώς; και ο άδοξος εν πλούτω, και εν πτωχεία ποσαχώς;
Sir 11:1	ΣΟΦΙΑ ταπεινού ανυψώσει κεφαλήν αυτού, και εν μέσω μεγιστάνων καθίσει αυτόν.
Sir 11:2	μη αιnéσης άνδρα εν κάλλει αυτού και μη βδελύξη άνθρωπον εν οράσει αυτού.
Sir 11:3	μικρά εν πετεινοίς μέλισσα, και αρχή γλυκασμάτων ο καρπός αυτής.
Sir 11:4	εν περιβολή ιματίων μη καυχήση και εν ημέρα δόξης μη επαίρου· ότι θαυμαστά τα έργα Κυρίου, και κρυπτά τα έργα αυτού εν ανθρώποις.
Sir 11:5	πολλοί τύραννοι εκάθισαν επί εδάφους, ο δε ανυπονόητος εφόρσεε διάδημα.
Sir 11:6	πολλοί δυνάσται ητιμάσθησαν σφόδρα, και ένδοξοι παρεδόθησαν εις χείρας ετέρων.
Sir 11:7	πριν εξετάσης, μη μέμψη· νόησον πρώτον και τότε επιτίμα.
Sir 11:8	πριν ή ακούσαι, μη αποκρίνου και εν μέσω λόγων μη παρεμβάλλου.
Sir 11:9	περί πράγματος, ου ουκ έστι σοι χρεία, μη έριζε και εν κρίσει αμαρτωλών μη συνέδρευε.
Sir 11:10	Τέκνον, μη περί πολλά έστωσαν αι πράξεις σου· εάν πληθυνής, ουκ αθωωθήση· και εάν διώκης, ου μη καταλάβης, και ου μη εκφύγης διαδράς.

Sir 11:11	έστι κοπιών και πονών και σπεύδων, και τόσω μάλλον υστερείται.
Sir 11:12	έστι νωθρός και προσδεόμενος αντιλήψεως, υστερών ισχύϊ και πτωχεία περισσεύει· και οι οφθαλμοί Κυρίου επέβλεψαν αυτω εις αγαθά, και ανώρθωσεν αυτόν εκ ταπεινώσεως αυτού.
Sir 11:13	και ανύψωσε κεφαλήν αυτού και απεθαύμασαν επ ' αυτω πολλοί.
Sir 11:14	αγαθά και κακά, ζωή και θάνατος, πτωχεία και πλούτος παρά Κυρίου εστί.
Sir 11:17	δόσις Κυρίου παραμένει ευσεβέσι, και η ευδοκία αυτού εις τον αιώνα ευοδωθήσεται.
Sir 11:18	έστι πλουτών από προσοχής και σφιγγίας αυτού, και αύτη η μερίς του μισθού αυτού.
Sir 11:19	εν τω ειπείν αυτόν· εύρον ανάπαυσιν και νυν φάγομαι εκ των αγαθών μου, και ουκ οίδε τις καιρός παρελεύσεται και καταλείψει αυτά ετέροις και αποθανείται.
Sir 11:20	στήθι εν διαθήκη σου και ομίλει εν αυτη και εν τω έργω σου παλαιώθητι.
Sir 11:21	μη θαύμαζε εν έργοις αμαρτωλού, πίστευε τω Κυρίω και έμμενε τω πόνω σου· ότι κούφον εν οφθαλμοίς Κυρίου δια τάχους εξάπινα πλουτίσαι πένητα.
Sir 11:22	ευλογία Κυρίου εν μισθω ευσεβούς, και εν ωρα ταχινή αναθάλλει ευλογίαν αυτού.
Sir 11:23	μη είπης· τις εστί μου χρεία, και τίνα από του νυν έσται μου τα αγαθά;
Sir 11:24	μη είπης· αυτάρκη μοί εστι, και τι από του νυν κακωθήσομαι;
Sir 11:25	εν ημέρα αγαθών αμνησία κακών, και εν ημέρα κακών ου μνησθήσεται αγαθών·
Sir 11:26	ότι κούφον έναντι Κυρίου εν ημέρα τελευτής αποδούναι ανθρώπω κατά τας οδούς αυτού.
Sir 11:27	κάκωσις ωρας επιλησμονήν ποιεί τρυφής, και εν συντελεία ανθρώπου αποκάλυψις έργων αυτού.
Sir 11:28	προ τελευτής μη μακάριζε μηδένα, και εν τέκνοις αυτού γνωσθήσεται ανήρ.
Sir 11:29	Μή πάντα άνθρωπον είσαγε εις τον οίκόν σου, πολλά γαρ τα ένεδρα του δολίου.
Sir 11:30	πέρδιξ θηρευτής εν καρτάλλω, ούτως καρδιά υπερηφάνου, και ως ο κατάσκοπος επιβλέπει πτώσιν·
Sir 11:31	τα γαρ αγαθά εις κακά μεταστρέφων ενεδρεύει και εν τοις αιρετοίς επιθήσει μώμον.
Sir 11:32	από σπινθήρος πυρός πληθύνεται ανθρακιά, και άνθρωπος αμαρτωλός εις αίμα ενεδρεύει.
Sir 11:33	πρόσεχε από κακούργου, πονηρά γαρ τεκταίνει, μήποτε μώμον εις τον αιώνα δω

	σοι.
Sir 11:34	ενοίκισον αλλότριον και διαστρέψει σε εν ταραχαίς, και απαλλοτριώσει σε των ιδίων σου.
Sir 12:1	ΕΑΝ εύ ποιής, γνώθι τίνι ποιείς, και έσται χάρις τοις αγαθοίς σου.
Sir 12:2	εύ ποιήσον ευσεβεί, και ευρήσεις ανταπόδομα και ει μη παρ ' αυτού, αλλά παρά Υψίστου.
Sir 12:3	ουκ έστιν αγαθά τω ενδελεχίζοντι εις κακά και τω ελεημοσύνην μη χαριζομένω.
Sir 12:4	δος τω ευσεβεί και μη αντιλάβη του αμαρτωλού.
Sir 12:5	εύ ποιήσον τω ταπεινω και μη δως ασεβεί· εμπόδισον τους άρτους αυτού και μη δως αυτω, ίνα μη εν αυτοίς σε δυναστεύση· διπλάσια γαρ κακά ευρήσεις εν πάσιν αγαθοίς, οίς αν ποιήσης αυτω.
Sir 12:6	ότι και ο Υψιστος εμίσησεν αμαρτωλούς και τοις ασεβέσιν αποδώσει εκδίκησιν.
Sir 12:7	δος τω αγαθω και μη αντιλάβου του αμαρτωλού.
Sir 12:8	Ουκ εκδικηθήσεται εν αγαθοίς ο φίλος και ου κρυβήσεται εν κακοίς ο εχθρός.
Sir 12:9	εν αγαθοίς ανδρός οι εχθροί αυτού εν λύπη, και εν τοις κακοίς αυτού και ο φίλος διαχωρισθήσεται.
Sir 12:10	μη πιστεύσης τω εχθρω σου εις τον αιώνα· ως γαρ ο χαλκός ιούται, ούτως η πονηρία αυτού.
Sir 12:11	και εάν ταπεινωθή και πορευήται συγκεκυφώς, επίστησον την ψυχήν σου και φύλαξαι απ ' αυτού και έση αυτω ως εκμεμαχώς έσοπτρον, και γνώση ότι ουκ εις τέλος κατίωσε.
Sir 12:12	μη στήσης αυτόν παρά σεαυτω, μη ανατρέψας σε στη επί τον τόπον σου· μη καθίσης αυτόν εκ δεξιών σου, μήποτε ζητήση την καθέδραν σου και επ ' εσχάτων επιγνώση τους λόγους μου και επί των ρημάτων μου κατανυγήση.
Sir 12:13	τις ελεήσει επαοιδόν οφιόδηκτον και πάντας τους προσάγοντας θηρίοις;
Sir 12:14	ούτως τον προσπορευόμενον ανδρί αμαρτωλω και συμφυρόμενον εν ταις αμαρτίαις αυτού.
Sir 12:15	ωραν μετά σου διαμενεί, και εάν εκκλίνης, ου μη καρτερήση.
Sir 12:16	και εν τοις χείλεσιν αυτού γλυκανεί ο εχθρός και εν τη καρδια αυτού βουλεύσεται ανατρέψαι σε εις βόθρον· εν οφθαλμοίς αυτού δακρύσει ο εχθρός, και εάν εύρη καιρόν, ουκ εμπλησθήσεται αφ ' αίματος.
Sir 12:17	κακά αν υπαντήση σοι, ευρήσεις αυτόν εκεί πρότερόν σου, και ως βοηθών υποσχάσει πτέρναν σου·
Sir 12:18	κινήσει την κεφαλήν αυτού και επικροτήσκει ταις χερσίν αυτού και πολλά διαψιθυρίσει και αλλοιώσει το πρόσωπον αυτού.

Sir 13:1	Ο ΑΠΤΟΜΕΝΟΣ πίσησ μολυνθήσεται, και ο κοινωνών υπερηφάνω ομοιωθήσεται αυτω.
Sir 13:2	βάρος υπέρ σε μη άρης, και ισχυροτέρω σου και πλουσιωτέρω μη κοινωνει. τι κοινωνήσει χύτρα προς λέβητα; αύτη προσκρούσει, και αύτη συντριβήσεται.
Sir 13:3	πλούσιος ηδίκησε, και αυτός προσενεβριμήσατο· πτωχός ηδίκηται, και αυτός προσδεηθήσεται.
Sir 13:4	εάν χρησιμεύσης, εργάται εν σοί· και εάν υστερήσης, καταλείπει σε.
Sir 13:5	εάν έχης, συμβιώσεταιί σοι και αποκενώσει σε, και αυτός ου πονέσει.
Sir 13:6	χρείαν έσχηκέ σου, και αποπλανήσει σε και προσγελάσεταιί σοι και δώσει σοι ελπίδα· λαλήσει σοι καλά και ερεί· τις η χρεία σου;
Sir 13:7	και αισχνει σε εν τοις βρώμασιν αυτού, έως ου αποκενώση σε δις ή τρίς, και επ' εσχάτων καταμωκήσεταιί σου· μετά ταύτα όψεταιί σε και καταλείπει σε και την κεφαλήν αυτού κινήσει επί σοί.
Sir 13:8	πρόσεχε μη αποπλανηθής και μη ταπεινωθής εν αφροσύνη σου.
Sir 13:9	Προσκαλεσαμένου σε δυνάστου, υποχωρών γίνου, και τόσω μάλλον προσκαλέσεταιί σε.
Sir 13:10	μη έμπιπτε, ίνα μη απωσθής, και μη μακράν αφίστω, ίνα μη επιλησθής.
Sir 13:11	μη έπεχε ισηγορείσθαι μετ' αυτού και μη πίστευε τοις πλείοσι λόγοις αυτού· εκ πολλής γαρ λαλιάς πειράσει σε και ως προσγελών εξετάσει σε.
Sir 13:12	ανελεήμων ο μη συντηρών λόγους και ου μη φείσεται περί κακώσεως και δεσμών.
Sir 13:13	συντήρησον και πρόσεχε σφοδρώς, ότι μετά της πτώσεώς σου περιπατείς.
Sir 13:14	[ακούων αυτά εν ύπνω σου γρηγόρησον· πάση ζωή σου αγάπα τον Κύριον, και επικαλού αυτόν εις σωτηρίαν σου].
Sir 13:15	Παν ζων αγαπά το όμοιον αυτω και πας άνθρωπος τον πλησίον αυτού·
Sir 13:16	πάσα σάρξ κατά γένος συνάγεται, και τω ομοίω αυτού προσκολληθήσεται ανήρ.
Sir 13:17	τι κοινωνήσει λύκος αμνω; ούτως αμαρτωλός προς ευσεβή.
Sir 13:18	τις ειρήνη υαίνη προς κύνα; και τις ειρήνη πλουσίω προς πένητα;
Sir 13:19	κυνήγια λεόντων όναγροι εν ερήμω, ούτως νομαί πλουσιών πτωχοί.
Sir 13:20	βδέλυγμα υπερηφάνω ταπεινότης, ούτως βδέλυγμα πλουσίω πτωχός.
Sir 13:21	πλούσιος σαλευόμενος στηρίζεται υπό φίλων, ταπεινός δε πεσών προσαπωθείται υπό φίλων.
Sir 13:22	πλουσίω σφαλέντος πολλοί αντιλήπτορες, ελάλησεν απόρρητα και εδικαίωσαν αυτόν. ταπεινός έσφαλε και προσεπετίμησαν αυτω, εφθέγγατο σύνεσιν και ουκ

	εδόθη αυτω τόπος.
Sir 13:23	πλούσιος ελάλησε και πάντες εσίγησαν, και τον λόγον αυτού ανύψωσαν έως των νεφελών. πτωχός ελάλησε και είπαν· τις ούτος; καν προσκόψη, προσανατρέψουσιν αυτόν.
Sir 13:24	αγαθός ο πλούτος, ω μη εστιν αμαρτία, και πονηρά η πτωχεία εν στόματι ασεβούς.
Sir 13:25	Καρδιά ανθρώπου αλλοιοί το πρόσωπον αυτού, εάν τε εις αγαθά εάν τε εις κακά.
Sir 13:26	ίχνος καρδιάς εν αγαθοίς πρόσωπον ιλαρόν, και εύρεσις παραβολών διαλογισμοί μετά κόπου.
Sir 14:1	ΜΑΚΑΡΙΟΣ ανήρ, ως ουκ ωλίσθησεν εν στόματι αυτού και ου κατενύγη εν λύπη αμαρτίας.
Sir 14:2	μακάριος ου ου κατέγνω η ψυχή αυτού, και ος ουκ έπεσεν από της ελπίδος αυτού.
Sir 14:3	Ανδρί μικρολόγω ου καλός ο πλούτος, και ανθρώπω βασκάνω ινατί χρήματα;
Sir 14:4	ο συνάγων από της ψυχής αυτού συνάγει άλλοις, και εν τοις αγαθοίς αυτού τρυφήσουσιν έτεροι.
Sir 14:5	ο πονηρός εαυτω τίني αγαθός έσται; και ου μη ευφρανθήσεται εν τοις χρήμασιν αυτού.
Sir 14:6	του βασκαίνοντος εαυτόν ουκ έστι πονηρότερος, και τούτο ανταπόδομα της κακίας αυτού·
Sir 14:7	καν εύ ποιή, εν λήθη ποιεί, και επ' εσχάτων εκφαίνει την κακίαν αυτού.
Sir 14:8	πονηρός ο βασκαίνων οφθαλμω, αποστρέφων πρόσωπον και υπερορών ψυχάς.
Sir 14:9	πλεονέκτου οφθαλμός ουκ εμπίπλαται μερίδι, και αδικία πονηρά αναξηραίνει ψυχήν.
Sir 14:10	οφθαλμός πονηρός φθονερός επ' άρτω και ελλιπής επί της τραπέζης αυτού.
Sir 14:11	Τέκνον, καθώς εάν έχης, εύ ποιεί σεαυτόν και προσφοράς Κυρίω αξίως πρόσαγε.
Sir 14:12	μνήσθητι ότι θάνατος ου χρονιεί και διαθήκη άδου ουχ υπεδείχθη σοι·
Sir 14:13	πριν σε τελευτήσαι, εύ ποιεί φίλω και κατά την ισχύν σου έκτεινον και δως αυτω.
Sir 14:14	μη αφυστερήσης από αγαθής ημέρας, και μερίς επιθυμίας αγαθής μη σε παρελθάτω.
Sir 14:15	ουχί ετέρω καταλείψεις τους πόνους σου και τους κόπους σου εις διαίρεσιν κλήρου;

Sir 14:16	δος και λάβε και απάτησον την ψυχήν σου, ότι ουκ έστιν εν άδου ζητήσαι τρυφήν.
Sir 14:17	πάσα σάρξ ως ιμάτιον παλαιούται, η γαρ διαθήκη απ ' αιώνος· θανάτω αποθανή.
Sir 14:18	ως φύλλον θάλλον επί δένδρου δασέος, τα μεν καταβάλλει, άλλα δε φύει, ούτως γενεά σαρκός και αίματος, η μεν τελευτά, ετέρα δε γεννάται.
Sir 14:19	παν έργον σηπόμενον εκλείπει, και ο εργαζόμενος αυτό μετ ' αυτού απελεύσεται.
Sir 14:20	Μακάριος ανήρ, ος εν σοφία τελευτήσκει και ος εν συνέσει αυτού διαλεχθήσεται,
Sir 14:21	ο διανοούμενος τας οδούς αυτής εν καρδιά αυτού, και εν τοις αποκρύφοις αυτής νοηθήσεται.
Sir 14:22	έξελθε οπίσω αυτής ως ιχνευτής, και εν ταις εισόδοις αυτής ενέδρευε.
Sir 14:23	ο παρακύπτων δια των θυρίδων αυτής και επί των θυρωμάτων αυτής ακροάσεται.
Sir 14:24	ο καταλύων σύνεγγυς του οίκου αυτής και πήξει πάσσαλον εν τοις τοίχοις αυτής,
Sir 14:25	στήσει την σκηνήν αυτού κατά χείρας αυτής και καταλύσει εν καταλύματι αγαθών·
Sir 14:26	θήσει τα τέκνα αυτού εν τη σκέπη αυτής και υπό τους κλάδους αυτής αυλισθήσεται·
Sir 14:27	σκεπασθήσεται υπ ' αυτής από καύματος και εν τη δόξη αυτής καταλύσει.
Sir 15:1	ΟΦΟΒΟΥΜΕΝΟΣ Κύριον ποιήσει αυτό, και ο εγκρατής του νόμου καταλήψεται αυτήν·
Sir 15:2	και υπαντήσεται αυτω ως μήτηρ και ως γυνή παρθενίας προσδέξεται αυτόν.
Sir 15:3	ψωμεί αυτόν άρτον συνέσεως και ύδωρ σοφίας ποτίσει αυτόν.
Sir 15:4	στηριχθήσεται επ ' αυτήν και ου μη κλιθή, και επ ' αυτής εφέξει και ου μη καταισχυνηθή·
Sir 15:5	και υψώσει αυτόν παρά τους πλησίον αυτού και εν μέσω εκκλησίας ανοίξει στόμα αυτού.
Sir 15:6	ευφροσύνην και στέφανον αγαλλιάματος και όνομα αιώνιον κατακληρονομήσει.
Sir 15:7	ου μη καταλήψονται αυτήν άνθρωποι ασύνετοι, και άνδρες αμαρτωλοί ου μη ίδωσιν αυτήν·
Sir 15:8	μακράν εστιν υπερηφανίας, και άνδρες ψεύσται ου μη μνησθήσονται αυτής.

Sir 15:9	Ουχ ωραίος αίνος εν στόματι αμαρτωλού, ότι ου παρά Κυρίου απεστάλη·
Sir 15:10	εν γαρ σοφία ρηθήσεται αίνος, και ο Κύριος ευοδώσει αυτόν.
Sir 15:11	μη είπης ότι δια Κύριον απέστην· α γαρ εμίσησεν, ου ποιήσεις.
Sir 15:12	μη είπης ότι αυτός με επλάνησεν· ου γαρ χρείαν έχει ανδρός αμαρτωλού.
Sir 15:13	παν βδέλυγμα εμίσησε Κύριος, και ουκ έστιν αγαπητόν τοις φοβουμένοις αυτόν.
Sir 15:14	αυτός εξ αρχής εποίησεν άνθρωπον και αφήκεν αυτόν εν χειρί διαβουλίου αυτού.
Sir 15:15	εάν θέλῃς, συντηρήσεις εντολάς και πίστιν ποιήσαι ευδοκίας.
Sir 15:16	παρέθηκέ σοι πυρ και ύδωρ· ου εάν θέλῃς, εκτενείς την χειρά σου.
Sir 15:17	έναντι ανθρωπων η ζωή και ο θάνατος, και ό εάν ευδοκήση, δοθήσεται αυτω.
Sir 15:18	ότι πολλή σοφία του Κυρίου· ισχυρός εν δυναστεία και βλέπων τα πάντα,
Sir 15:19	και οι οφθαλμοί αυτού επί τους φοβουμένους αυτόν, και αυτός επιγνώσεται παν έργον ανθρώπου.
Sir 15:20	και ουκ εντείλατο ουδενί ασεβείν και ουκ έδωκεν άνεσιν ουδενί αμαρτάνειν.
Sir 16:1	ΜΗ επιθύμει τέκνων πλήθος αχρήστων, μη ευφραίνου επί υιοίς ασεβέσιν.
Sir 16:2	εάν πληθύνωσι, μη ευφραίνου επ' αυτοίς, ει μη εστι φόβος Κυρίου μετ' αυτών.
Sir 16:3	μη εμπιστεύσης τη ζωή αυτών και μη έπεχε επί το πλήθος αυτών· κρείσσων γαρ εις ή χίλιοι, και αποθανείν άτεκνον ή έχειν τέκνα ασεβή.
Sir 16:4	από γαρ ενός συνετού συνοικισθήσεται πόλις, φυλή δε ανόμων ερημωθήσεται.
Sir 16:5	πολλά τοιαύτα εώρακα εν οφθαλμοίς μου, και ισχυρότερα τούτων ακήκοε το ους μου.
Sir 16:6	εν συναγωγή αμαρτωλών εκκαυθήσεται πυρ, και εν έθνει απειθεί εξεκαύθη οργή.
Sir 16:7	ουκ εξιλάσατο περι των αρχαίων γιγάντων, οί απέστησαν τη ισχυϊ αυτών·
Sir 16:8	ουκ εφείσατο περι της παροικίας Λωτ, ους εβδελύξατο δια την υπερηφανίαν αυτών·
Sir 16:9	ουκ ηλέησεν έθνος απωλείας, τους εξηρμένους εν αμαρτίαις αυτών·
Sir 16:10	και ούτως εξακοσίας χιλιάδας πεζών τους επισυναχθέντας εν σκληροκαρδία αυτών.
Sir 16:11	καν ή εις σκληροτράχηλος, θαυμαστόν τούτο ει αθωωθήσεται· έλεος γαρ και οργή παρ' αυτω, δυνάστης εξιλασμών και εκχέων οργήν.

Sir 16:12	κατά το πολύ έλεος αυτού, ούτως και πολύς ο έλεγχος αυτού· άνδρα κατά τα έργα αυτού κρίνει.
Sir 16:13	ουκ εκφεύξεται εν αρπάγμασιν αμαρτωλός, και ου μη καθυστερήση υπομονήν ευσεβούς.
Sir 16:14	πάση ελεημοσύνη ποιήσει τόπον, έκαστος κατά τα έργα αυτού ευρήσει.
Sir 16:15	[Κύριος εσκήρυνε Φαραώ μη ειδέναι αυτόν, όπως αν γνωσθή ενεργήματα αυτού τη υπ' ουρανόν.
Sir 16:16	πάση τη κτίσει το έλεος αυτού φανερόν, και το φως αυτού και το σκότος εμέρισε τω αδάμαντι].
Sir 16:17	μη είπης, ότι από Κυρίου κρυβήσομαι, μη εξ ύψους τις μου μνησθήσεται; εν λαω πλείονι ου μη γνωσθώ, τις γαρ η ψυχή μου εν αμετροήτω κτίσει;
Sir 16:18	ιδού ο ουρανός και ο ουρανός του ουρανού, άβυσσος και γη σαλευθήσονται εν τη επισκοπή αυτού.
Sir 16:19	άμα τα όρη και τα θεμέλια της γης εν τω επιβλέψαι εις αυτά τρόμω συσσειόνται,
Sir 16:20	και επ ' αυτοίς ου διανοηθήσεται καρδιά· και τας οδούς αυτού τις ενθυμηθήσεται;
Sir 16:21	και καταίγίς, ην ουκ όψεται άνθρωπος, τα δε πλείονα των έργων αυτού εν αποκρύφοις.
Sir 16:22	έργα δικαιοσύνης τις αναγγελοί ή τις υπομενεί; μακράν γαρ η διαθήκη.
Sir 16:23	ελαττούμενος καρδιά διανοείται ταύτα, και ανήρ άφρων και πλανώμενος διανοείται μωρά.
Sir 16:24	Άκουσόν μου, τέκνον, και μάθε επιστήμην και επί των λόγων μου πρόσεχε τη καρδιά σου.
Sir 16:25	εκφανώ εν σταθμω παιδείαν και εν ακριβεία απαγγελώ επιστήμην.
Sir 16:26	εν κρίσει Κυρίου τα έργα αυτού απ ' αρχής, και από ποιήσεως αυτών διέστειλε μερίδας αυτών.
Sir 16:27	εκόσμησεν εις αιώνα τα έργα αυτού και τας αρχάς αυτών εις γενεάς αυτών· ουτε επείνασαν ουτε εκοπίασαν και ουκ εξέλιπον από των έργων αυτών·
Sir 16:28	έκαστος τον πλησίον αυτού ουκ εξέθλιψε, και έως αιώνος ουκ απειθήσουσι του ρήματος αυτού.
Sir 16:29	και μετά ταύτα Κύριος εις την γην επέβλεψε και ενέπλησεν αυτήν των αγαθών αυτού·
Sir 16:30	ψυχήν παντός ζώου εκάλυψε το πρόσωπον αυτής, και εις αυτήν η αποστροφή αυτών.
Sir 17:1	ΚΥΡΙΟΣ έκτισεν εκ γης άνθρωπον και πάλιν απέστρεψεν αυτόν εις αυτήν.

Sir 17:2	ημέρας αριθμού και καιρόν έδωκεν αυτοίς και έδωκεν αυτοίς εξουσίαν των επ' αυτής.
Sir 17:3	καθ' εαυτούς ενέδυσεν αυτούς ισχύν και καθ' εικόνα αυτού εποίησεν αυτούς
Sir 17:4	και έθηκε τον φόβον αυτού επί πάσης σαρκός και κατακυριεύειν θηρίων και πετεινών.
Sir 17:5	[έλαβον χρήσιν των πέντε του Κυρίου ενεργημάτων, έκτον δε νουν αυτοίς εδωρήσατο μερίζων και τον έβδομον λόγον ερμηνέα των ενεργημάτων αυτού].
Sir 17:6	διαβούλιον και γλώσσαν και οφθαλμούς, ώτα και καρδίαν έδωκε διανοείσθαι αυτοίς.
Sir 17:7	επιστήμην συνέσεως ενέπλησεν αυτούς και αγαθά και κακά υπέδειξεν αυτοίς.
Sir 17:8	έθηκε τον οφθαλμόν αυτού επί τας καρδίας αυτών δείξαι αυτοίς το μεγαλείον των έργων αυτού,
Sir 17:9	και όνομα αγιασμού αινέσουσιν,
Sir 17:10	ίνα διηγώνται τα μεγαλεία των έργων αυτού.
Sir 17:11	προσέθηκεν αυτοίς επιστήμην και νόμον ζωής εκληροδότησεν αυτοίς.
Sir 17:12	διαθήκην αιώνος έστησε μετ' αυτών και τα κρίματα αυτού υπέδειξεν αυτοίς.
Sir 17:13	μεγαλείον δόξης είδον οι οφθαλμοί αυτών, και δόξαν φωνής αυτών ήκουσε τους αυτών.
Sir 17:14	και είπεν αυτοίς· προσέχετε από παντός αδίκου· και ενετείλατο αυτοίς εκάστω περί του πλησίον.
Sir 17:15	αι οδοί αυτών εναντίον αυτού διαπαντός, ου κρυβήσονται από των οφθαλμών αυτού.
Sir 17:17	εκάστω έθνει κατέστησεν ηγούμενον, και μερίς Κυρίου Ισραήλ εστιν.
Sir 17:19	άπαντα τα έργα αυτών ως ο ήλιος εναντίον αυτού, και οι οφθαλμοί αυτού ενδελεχείς επί τας οδούς αυτών.
Sir 17:20	ουκ εκρύβησαν αι αδικίαι αυτών απ' αυτού, και πάσαι αι αμαρτίαι αυτών έναντι Κυρίου.
Sir 17:22	ελεημοσύνη ανδρός ως σφραγίς μετ' αυτού, και χάριν ανθρώπου ως κόρην συντηρήσει.
Sir 17:23	μετά ταύτα εξαναστήσεται και ανταποδώσει αυτοίς και το ανταπόδομα αυτών εις κεφαλήν αυτών αποδώσει·
Sir 17:24	πλήν μετανοούσιν έδωκεν επάνοδον και παρεκάλεσεν εκλείποντας υπομονήν.
Sir 17:25	Επίστρεφε επί Κύριον και απόλειπε αμαρτίας, δεήθητι κατά πρόσωπον και σμίκρυνον πρόσκομμα.

Sir 17:26	επάναγε επί Ύψιστον και απόστρεφε από αδικίας, και σφόδρα μίσησον βδέλυγμα.
Sir 17:27	Υψίστω τις αινέσει εν άδου αντί ζώντων και ζώντων και διδόντων ανθομολόγησιν;
Sir 17:28	από νεκρού ως μηδέ όντος απόλλυται εξομολόγησις· ζων και υγιής αινέσει τον Κύριον.
Sir 17:29	ως μεγάλη η ελεημοσύνη του Κυρίου και εξιλασμός τοις επιστρέφουσιν επ ' αυτόν.
Sir 17:30	ου γαρ δύναται πάντα είναι εν ανθρώποις, ότι ουκ αθάνατος υιος ανθρώπου.
Sir 17:31	τι φωτεινότερον ηλίου; και τούτο εκλείπει· και πονηρός ενθυμηθήσεται σάρκα και αίμα.
Sir 17:32	δύναμιν ύψους ουρανού αυτός επισκέπτεται, και οι άνθρωποι πάντες γη και σποδός.
Sir 18:1	Ο ΖΩΝ εις τον αιώνα έκτισε τα πάντα κοινή·
Sir 18:2	Κύριος μόνος δικαιωθήσεται. [και ουκ έστιν άλλος πλήν αυτού
Sir 18:3	οιακίζων τον κόσμον εν σπιθαμή χειρός αυτού, και πάντα υπακούει τω θελήματι αυτού, αυτός γαρ βασιλεύς πάντων εν κράτει αυτού, διαστέλλων εν αυτοίς άγια από βεβήλων].
Sir 18:4	ουθενί εξεποίησεν εξαγγελίαι τα έργα αυτού· και τις εξιχνιάσει τα μεγαλεία αυτού;
Sir 18:5	κράτος μεγαλωσύνης αυτού τις εξαριθμήσεται; και τις προσθήσει εκδιηγήσασθαι τα ελέη αυτού;
Sir 18:6	ουκ έστιν ελαττώσαι ουδέ προσθείναι, και ουκ έστιν εξιχνιάσαι τα θαυμάσια του Κυρίου·
Sir 18:7	όταν συντελέση άνθρωπος, τότε άρχεται, και όταν παύσηται, τότε απορηθήσεται.
Sir 18:8	τι άνθρωπος και τι η χρήσις αυτού; τι το αγαθόν αυτού και τι το κακόν αυτού;
Sir 18:9	αριθμός ημερών ανθρώπου πολλά έτη εκατόν·
Sir 18:10	ως σταγών ύδατος από θαλάσσης και ψήφος άμμου, ούτως ολίγα έτη εν ημέρα αιώνος.
Sir 18:11	δια τούτο εμακροθύμησε Κύριος επ ' αυτοίς και εξέχεεν επ ' αυτούς το έλεος αυτού.
Sir 18:12	είδε και επέγνω την καταστροφήν αυτών ότι πονηρά· δια τούτο επλήθυσε τον εξιλασμόν αυτού.
Sir 18:13	έλεος ανθρώπου επί τον πλησίον αυτού, έλεος δε Κυρίου επί πάσαν σάρκα·

	ελέγχων και παιδεύων και διδάσκων και επιστρέφων ως ποιμήν το ποίμνιον αυτού.
Sir 18:14	τους εκδεχομένους παιδείαν ελεά και τους κατασπεύδοντας επί τα κρίματα αυτού.
Sir 18:15	Τέκνον, εν αγαθοίς μη δως μώμον και εν πάση δώσει λύπην λόγων.
Sir 18:16	ουχί καύσωνα αναπαύσει δρόσος; ούτως κρείσσων λόγος ή δόσις.
Sir 18:17	ουκ ιδού λόγος υπέρ δόμα αγαθόν; και αμφότερα παρά ανδρί κεχαριτωμένω.
Sir 18:18	μωρός αχαρίστως ονειδιεί, και δόσις βασκάνου εκτήκει οφθαλμούς.
Sir 18:19	πριν ή λαλήσαι μάθανε, και προ αρρωστίας θεραπεύου.
Sir 18:20	προ κρίσεως εξέταζε σεαυτόν, και εν ωρα επισκοπής ευρήσεις εξιλασμόν.
Sir 18:21	πριν αρρωστήσαι σε ταπεινώθητι και εν καιρω αμαρτημάτων δείξον επιστροφήν.
Sir 18:22	μη εμποδισθής του αποδούναι ευχήν ευκαίρως, και μη μείνης έως θανάτου δικαιωθήναι.
Sir 18:23	πριν εύξασθαι, ετοίμασον σεαυτόν και μη γίνου ως άνθρωπος πειράζων τον Κύριον.
Sir 18:24	μνήσθητι θυμού εν ημέραις τελευτής και καιρόν εκδικήσεως εν αποστροφή προσώπου.
Sir 18:25	μνήσθητι καιρόν λιμού εν καιρω πλησμονής, πτωχείαν και ένδειαν εν ημέραις πλούτου.
Sir 18:26	από πρωΐθεν έως εσπέρας μεταβάλλει καιρός, και πάντα εστί ταχινά έναντι Κυρίου.
Sir 18:27	άνθρωπος σοφός εν παντί ευλαβηθήσεται και εν ημέραις αμαρτιών προσέξει από πλημμελείας.
Sir 18:28	πας συνετός έγνω σοφίαν και τω ευρόντι αυτήν δώσει εξομολόγησιν.
Sir 18:29	συνετοί εν λόγοις και αυτοί εσοφίσαντο και ανώμβρησαν παροιμίας ακριβείς.
Sir 18:30	ΕΓΚΡΑΤΕΙΑ ΨΥΧΗΣ.- Όπίσω των επιθυμιών σου μη πορεύου και από των ορέξεών σου κωλύου.
Sir 18:31	εάν χορηγήσης τη ψυχή σου ευδοκίαν επιθυμίας, ποιήσει σε επίχαρμα των εχθρών σου.
Sir 18:32	μη ευφραίνου επί πολλή τρυφή, μηδέ προσδεθής συμβολή αυτής.
Sir 18:33	μη γίνου πτωχός συμβολοκοπών εκ δανεισμού, και ουδέν σοί εστιν εν μαρσιπείω.

Sir 19:1	ΕΡΓΑΤΗΣ μέθυσος ου πλουτισθήσεται· ο εξουθενών τα ολίγα κατά μικρόν πεσεΐται.
Sir 19:2	οίνος και γυναΐκες αποστήσουσι συνετούς, και ο κολλώμενος πόρναις τολμηρότερος έσται·
Sir 19:3	σήτες και σκώληκες κληρονομήσουσιν αυτόν, και ψυχή τολμηρά εξαρθήσεται.
Sir 19:4	Ο ταχύ εμπιστεύων κούφος καρδιά, και ο αμαρτάνων εις ψυχήν αυτού πλημμελήσει.
Sir 19:5	ο ευφραινόμενος καρδιά καταγνωσθήσεται,
Sir 19:6	και ο μισών λαλιάν ελαττονούται κακία.
Sir 19:7	μηδέποτε δευτερώσης λόγον, και ουθέν σοι ου μη ελαττονωθή.
Sir 19:8	εν φίλω και εν εχθρω μη διηγού, και ει μη έστι σοι αμαρτία, μη αποκάλυπτε·
Sir 19:9	ακήκοε γαρ σου και εφυλάξατό σε, και εν καιρω μισησει σε.
Sir 19:10	ακήκοας λόγον, συναποθανέτω σοι· θάρσει, ου μη σε ρήξει.
Sir 19:11	από προσώπου λόγου ωδινήσει μωρός ως από προσώπου βρέφους η τίκτουσα.
Sir 19:12	βέλος πεπηγός εν μηρῳ σαρκός, ούτως λόγος εν κοιλία μωρού.
Sir 19:13	Έλεγξον φίλον, μήποτε ουκ εποίησε, και ει τι εποίησε, μήποτε προσθή.
Sir 19:14	έλεγξον τον πλησίον, μήποτε ουκ ειπέ, και ει ειρηκεν, ίνα μη δευτερώση.
Sir 19:15	έλεγξον φίλον, πολλάκις γαρ γίνεται διαβολή, και μη παντί λόγω πίστευε.
Sir 19:16	έστιν ολισθαίνων και ουκ από ψυχής, και τις ουχ ημάρτησεν εν τη γλώσση αυτού;
Sir 19:17	έλεγξον τον πλησίον σου πριν ή απειλήσαι, και δος τόπον νόμῳ Υψίστου. [γινόμενος άμηνις.
Sir 19:18	φόβος Κυρίου αρχή προσλήψεως, σοφία δε παρ' αυτού αγάπησιν περιποιεί.
Sir 19:19	γνώσις εντολών Κυρίου παιδεία ζωής, οι δε ποιούντες τα αρεστά αυτω αθανασίας δένδρον καρπούνται].
Sir 19:20	Πάσα σοφία φόβος Κυρίου, και εν πάση σοφία ποιήσις νόμου· [και γνώσις της παντοδυναμίας αυτού.
Sir 19:21	οικέτης λέγων τῳ δεσπότῃ· ως αρέσκει ου ποιήσω, εάν μετά ταύτα ποιήση, παροργίζει τον τρέφοντα αυτόν].
Sir 19:22	και ουκ έστι σοφία πονηρίας επιστήμη, και ουκ έστιν όπου βουλή αμαρτωλών φρόνησις.
Sir 19:23	έστι πονηρία και αύτη βδέλυγμα, και έστιν άφρων ελαττούμενος σοφία.

Sir 19:24	κρείττων ηττώμενος εν συνέσει έμφοβος ή περισσεύων εν φρονήσει και παραβαίνων νόμον.
Sir 19:25	έστι πανουργία ακριβής και αύτη άδικος, και έστι διαστρέφων χάριν του εκφάναι κρίμα.
Sir 19:26	έστι πονηρευόμενος συγκεκυφώς μελανία, και τα εντός αυτού πλήρης δόλου·
Sir 19:27	συγκύφων πρόσωπον και ετεροκωφών, όπου ουκ επεγνώσθη, προφθάσει σε·
Sir 19:28	και εάν υπό ελαττώματος ισχύος κωλυθή αμαρτείν, εάν εύρη καιρόν, κακοποιήσει.
Sir 19:29	από οράσεως επιγνωσθήσεται ανήρ, και από απαντήσεως προσώπου επιγνωσθήσεται νοήμων.
Sir 19:30	στολισμός ανδρός και γέλωσ οδόντων και βήματα ανθρώπου αναγγέλλει τα περί αυτού.
Sir 20:1	ΕΣΤΙΝ έλεγχος ος ουκ έστιν ωραίος, και έστι σιωπών και αυτός φρόνιμος.
Sir 20:2	ως καλόν ελέγξει ή θυμούσθαι, και ο ανθομολογούμενος από ελαττώσεως κωλυθήσεται.
Sir 20:4	επιθυμία ευνούχου αποπαρθενώσαι νεάνιδα, ούτως ο ποιών εν βία κρίματα.
Sir 20:5	έστι σιωπών ευρισκόμενος σοφός, και έστι μισητός από πολλής λαλιάς.
Sir 20:6	έστι σιωπών, ου γαρ έχει απόκρισιν, και έστι σιωπών ειδώς καιρόν.
Sir 20:7	άνθρωπος σοφός σιγήσει έως καιρού, ο δε λαπιστής και άφρων υπερβήσεται καιρόν.
Sir 20:8	ο πλεονάζων λόγω βδελυχθήσεται, και ο ενεξουσιαζόμενος μισηθήσεται.
Sir 20:9	έστιν ευοδία εν κακοίς ανδρί, και έστιν εύρημα εις ελάττωσιν.
Sir 20:10	έστι δόσις, ή ου λυσιτελήσει σοι, και έστι δόσις, ης το ανταπόδομα διπλούν.
Sir 20:11	έστιν ελάττωσις ένεκεν δόξης, και έστιν ος από ταπεινώσεως ήρε κεφαλήν.
Sir 20:12	έστιν αγοράζων πολλά ολίγου και αποτινύων αυτά επταπλάσιον.
Sir 20:13	ο σοφός εν λόγω εαυτόν προσφιλή ποιήσει, χάριτες δε μωρών εκχυθήσονται.
Sir 20:14	δόσις άφρονος ου λυσιτελήσει σοι, οι γαρ οφθαλμοί αυτού ανθ ' ενός πολλοί·
Sir 20:15	ολίγα δώσει και πολλά ονειδίσει και ανοίξει το στόμα αυτού ως κήρυξ· σήμεραν δανιεί και αύριον απαιτήσει, μισητός άνθρωπος ο τοιούτος.
Sir 20:16	μωρός ερεί· ουχ υπάρχει μοι φίλος, και ουκ έστι χάρις τοις αγαθοίς μου· οι έσθοντες τον άρτον μου, φαύλοι γλώσση·
Sir 20:17	ποσάκις και όσοι καταγελάσσονται αυτού;-

Sir 20:18	‘Ολίσθημα από εδάφους μάλλον ή από γλώσσης, ούτως πτώσις κακών κατά σπουδήν ήξει.
Sir 20:19	άνθρωπος άχαρις, μύθος άκαιρος· εν στόματι απαιδευτών ενδελεχισθήσεται.
Sir 20:20	από στόματος μωρού αποδοκιμασθήσεται παραβολή, ου γαρ μη είπη αυτήν εν καιρω αυτής.
Sir 20:21	Έστι κωλυόμενος αμαρτάνειν από ενδείας, και εν τη αναπαύσει αυτού ου κατανυγήσεται.
Sir 20:22	έστιν απολλύων την ψυχήν αυτού δι ‘ αισχύνην, και από άφρονος προσώπου απολεί αυτήν.
Sir 20:23	έστι χάριν αισχύνης επαγγελόμενος φίλω, και εκτήσατο αυτόν εχθρόν δωρεάν.-
Sir 20:24	Μώμος πονηρός εν ανθρώπω ψεύδος, εν στόματι απαιδευτών ενδελεχισθήσεται.
Sir 20:25	αιρετόν κλέπτης ή ο ενδελεχίζων ψεύδει, αμφοτεροι δε απώλειαν κληρονομήσουσιν.
Sir 20:26	ήθος ανθρώπου ψευδούς ατιμία, και η αισχύνη αυτού μετ ‘ αυτού ενδελεχώς.
Sir 20:27	ΛΟΓΟΙ ΠΑΡΑΒΟΛΩΝ.- Ο σοφός εν λόγοις προάξει εαυτόν, και άνθρωπος φρόνιμος αρέσει μεγιστάσιν.
Sir 20:28	ο εργαζόμενος γην ανυψώσει θημωνίαν αυτού, και ο αρέσκων μεγιστάσιν εξιλάσεται αδικίαν.
Sir 20:29	ξένια και δώρα αποτυφλοί οφθαλμούς σοφών και ως φιμός εν στόματι αποτρέπει ελεγμούς.
Sir 20:30	σοφία κεκρυμμένη και θησαυρός αφανής, τις ωφέλεια εν αμφοτέροις;
Sir 20:31	κρείσσων άνθρωπος αποκρύπτων την μωρίαν αυτού ή άνθρωπος αποκρύπτων την σοφίαν αυτού.
Sir 21:1	TEKNON, ήμαρτες, μη προσθής μηκέτι και περι των προτέρων σου δεήθητι.
Sir 21:2	ως από προσώπου όφεως φεύγε από αμαρτίας, εάν γαρ προσέλθης, δήξεται σε· οδόντες λέοντος οι οδόντες αυτής αναιρούντες ψυχάς ανθρώπων.
Sir 21:3	ως ρομφαία δίστομος πάσα ανομία, τη πληγή αυτής ουκ έστιν ίασις.
Sir 21:4	καταπληγμός και ύβρις ερημώσουσι πλούτον· ούτως οίκος υπερηφάνου ερημωθήσεται.
Sir 21:5	δέησις πτωχού εκ στόματος έως ωτίων αυτού, και το κρίμα αυτού κατά σπουδήν έρχεται.
Sir 21:6	μισών ελεγμόν εν ίχνει αμαρτωλού, και ο φοβούμενος Κύριον επιστρέψει εν καρδιά.
Sir 21:7	γνωστός μακρόθεν ο δυνατός εν γλώσση, ο δε νοήμων οίδεν εν τω ολισθαίνειν

	αυτόν.
Sir 21:8	ο οικοδομών την οικίαν αυτού εν χρήμασιν αλλοτρίοις, ως ο συνάγων αυτού τους λίθους εις χειμώνα.
Sir 21:9	στυππίον συνηγμένον συναγωγή ανόμων, και η συντέλεια αυτών φλόξ πυρός.
Sir 21:10	οδός αμαρτωλών ωμαλισμένη εκ λίθων, και επ' εσχάτω αυτής βόθρος άδου.
Sir 21:11	Ο φυλάσσων νόμον κατακρατεί του εννοήματος αυτού, και συντέλεια του φόβου Κυρίου σοφία.
Sir 21:12	ου παιδευθήσεται ος ουκ έστι πανούργος· έστι πανουργία πληθύνουσα πικρίαν.
Sir 21:13	γνώσις σοφού ως κατακλυσμός πληθυνθήσεται και η βουλή αυτού ως πηγή ζωής.
Sir 21:14	έγκατα μωρού ως αγγείον συντετριμμένον και πάσαν γνώσιν ου κρατήσει.
Sir 21:15	λόγον σοφόν εάν ακούση επιστήμων, αινέσει αυτόν και επ' αυτόν προσθήσει· ήκουσεν ο σπαταλών και απήρρεσεν αυτω, και απέστρεψεν αυτόν οπίσω του νώτου αυτού.
Sir 21:16	εξηγήσις μωρού ως εν οδω φορτίον, επί δε χείλους συντετού ευρεθήσεται χάρις.
Sir 21:17	στόμα φρονίμου ζητηθήσεται εν εκκλησία, και τους λόγους αυτού διανοηθήσονται εν καρδία.
Sir 21:18	ως οίκος ηφανισμένος ούτως μωρω σοφία, και γνώσις ασυνέτου αδιεξέταστοι λόγοι.
Sir 21:19	πέδαι εν ποσίν ανοήτοις παιδεία και ως χειροπέδαι επί χειρός δεξιάς.
Sir 21:20	μωρός εν γέλωτι ανυψοί φωνήν αυτού, ανήρ δε πανούργος μόλις ησυχή μειδιάσει.
Sir 21:21	ως κόσμος χρυσού φρονίμω παιδεία και ως χλιδών επί βραχίονι δεξιω.
Sir 21:22	πούς μωρού ταχύς εις οικίαν, άνθρωπος δε πολύπειρος αισχυνθήσεται από προσώπου.
Sir 21:23	άφρων από θύρας παρακύπτει εις οικίαν, ανήρ δε πεπαιδευμένος έξω στήσεται.
Sir 21:24	απαιδευσία ανθρώπου ακροάσθαι παρά θύραν, ο δε φρόνιμος βαρυνθήσεται ατιμία.
Sir 21:25	χείλη αλλοτρίων εν τούτοις βαρυνθήσεται, λόγοι δε φρονίμων εν ζυγω σταθήσονται.
Sir 21:26	εν στόματι μωρών η καρδία αυτών, καρδία δε σοφών στόμα αυτών.
Sir 21:27	εν τω καταράσθαι ασεβή τον σατανάν αυτός καταράται την εαυτού ψυχήν.
Sir 21:28	μολύνει την εαυτού ψυχήν ο ψιθυρίζων και εν παροικήσει μισηθήσεται.

Sir 22:1	ΛΙΘΩ ηρδαλωμένω συνεβλήθη οκνηρός, και πας εκουριεί επί τη ατιμία αυτού.
Sir 22:2	βολβίτω κοπρίων συνεβλήθη οκνηρός, πας ο αναιρούμενος αυτόν εκτινάξει χείρα.
Sir 22:3	αισχύνη πατρός εν γεννήσει απαιδευτού, θυγάτηρ δε επ' ελαττώσει γίνεται.
Sir 22:4	θυγάτηρ φρονίμη κληρονομήσει άνδρα αυτής, και η καταισχύνουσα εις λύπην γεννήσαντος·
Sir 22:5	πατέρα και άνδρα καταισχύνει η θρασειά και υπό αμφοτέρων ατιμασθήσεται.
Sir 22:6	Μουσικά εν πένθει άκαιρος διήγησις, μάστιγες δε και παιδεία εν παντί καιρω σοφίας.
Sir 22:7	συγκολλών όστρακον ο διδάσκων μωρόν, εξεγείρων καθεύδοντα εκ βαθέως ύπνου.
Sir 22:8	διηγούμενος νυστάζοντι ο διηγούμενος μωρω, και επί συντελεία ερεί, τι εστιν;
Sir 22:11	επί νεκρω κλαύσον, εξέλιπε γαρ φως, και επί μωρω κλαύσον, εξέλιπε γαρ σύνεσις. ήδιον κλαύσον επί νεκρω, ότι ανεπαύσατο, του δε μωρού υπέρ θάνατον η ζωή πονηρά.
Sir 22:12	πένθος νεκρού επτά ημέραι, μωρού δε και ασεβούς πάσαι αι ημέραι της ζωής αυτού.
Sir 22:13	μετά άφρονος μη πληθύνης λόγον, και προς ασύνετον μη πορεύου· φύλαξαι απ' αυτού, ίνα μη κόπον έχης, και ου μη μολυνθής εν τω εντιναγμω αυτού· έκκλινον απ' αυτού και ευρήσεις ανάπαυσιν και ου μη ακηδιάσης εν τη απονοία αυτού.
Sir 22:14	υπέρ μόλυβδον τι βαρυνθήσεται; και τι αυτω όνομα αλλ' ή μωρός;
Sir 22:15	άμμον και άλα και βώλον σιδήρου εύκοπον υπενεγκείν ή άνθρωπον ασύνετον.-
Sir 22:16	Ιμάντωςις ξυλίνη ενδεδεμένη εις οικοδομήν εν συσσεισμω ου διαλυθήσεται· ούτως καρδιά εστηριγμένη επί διανοήματος βουλής εν καιρω ου δειλιάσει.
Sir 22:17	καρδιά ηδρασμένη επί διανοίας συνέσεως ως κόσμος ψαμμωτός τοίχου ξυστού.
Sir 22:18	χάρακες επί μετεώρου κείμενοι κατέναντι ανέμου ου μη υπομείνωσιν· ούτως καρδιά δειλή επί διανοήματος μωρού κατέναντι παντός φόβου ου μη υπομείνη.
Sir 22:19	Ο νύσων οφθαλμόν κατάξει δάκρυα, και ο νύσων καρδιαν εκφαίνει αισθησιν.
Sir 22:20	βάλλον λίθον επί πετεινά αποσοβεί αυτά, και ο ονειδίζων φίλον διαλύσει φιλίαν.
Sir 22:21	επί φίλον εάν σπάσης ρομφαίαν, μη απελπίσης, έστι γαρ επάνοδος·
Sir 22:22	επί φίλον εάν ανοίξης στόμα, μη ευλαβηθής, έστι γαρ διαλλαγή· πλήν ονειδισμού και υπερηφανίας και μυστηρίου αποκαλύψεως και πληγής δολίας, εν τούτοις αποφεύξεται πας φίλος.

Sir 22:23	πίστιν κτήσαι εν πτωχεία μετά του πλησίον, ίνα εν τοις αγαθοίς αυτού ομού πλησθής· εν καιρω θλίψεως διάμενε αυτω, ίνα εν τη κληρονομία αυτού συγκληρονομήσης.
Sir 22:24	προ πυρός ατμής καμίνου και καπνός· ούτως προ αιμάτων λοιδορίαί.
Sir 22:25	φίλον σκεπάσαι ουκ αισχυνθήσομαι και από προσώπου αυτού ου μη κρυβώ.
Sir 22:26	και ει κακά μοι συμβή δι' αυτόν, πας ο ακούων φυλάξεται απ' αυτού.-
Sir 22:27	Τίς δώσει μοι επί στόμα μου φυλακήν και επί των χειλέων μου σφραγίδα πανούργον, ίνα μη πέσω απ' αυτής και η γλώσσά μου απολέση με;
Sir 23:1	ΚΥΡΙΕ, πάτερ και δέσποτα ζωής μου, μη εγκαταλίπης με εν βουλή αυτών, μη αφής με πεσείν εν αυτοίς.
Sir 23:2	τις επιστήσει επί του διανοήματός μου μάστιγας και επί της καρδιάς μου παιδείαν σοφίας, ίνα επί τοις αγνοήμασί μου μη φείσωνται και ου μη παρή τα αμαρτήματα αυτών,
Sir 23:3	όπως μη πληθύνωσιν αι άγνοιαί μου και αι αμαρτίαί μου πλεονάσωσι και πεσούμαι έναντι των υπεναντίων και επιχαρείται μοι ο εχθρός μου;
Sir 23:4	Κύριε, πάτερ και Θεέ ζωής μου, μετεωρισμόν οφθαλμών μη δως μοι
Sir 23:5	και επιθυμίαν απόστρεψον απ' εμού·
Sir 23:6	κοιλίας όρεξις και συνουσιασμός μη καταλαβέτωσάν με, και ψυχή αναιδεί μη παραδωσ με.
Sir 23:7	ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΤΟΜΑΤΟΣ.- Παιδείαν στόματος ακούσατε, τέκνα, και ο φυλάσσων ου μη αλω.
Sir 23:8	εν τοις χείλεσιν αυτού καταληφθήσεται αμαρτωλός, και λοιδορος και υπερήφανος σκανδαλισθήσονται εν αυτοίς.
Sir 23:9	όρκω μη εθίσης το στόμα σου και ονομασία του αγίου μη συνεθισθής·
Sir 23:10	ωσπερ γαρ οικέτης εξεταζόμενος ενδελεχώς από μώλωπος ουκ ελαττωθήσεται, ούτως και ο ομνύων και ονομάζων διαπαντός από αμαρτίας ου μη καθαρισθή.
Sir 23:11	ανήρ πολύορκος πλησθήσεται ανομίας, και ουκ αποστήσεται από του οίκου αυτού μάστιξ· εάν πλημμελήση, αμαρτία αυτού επ' αυτω, καν υπερίδη, ήμαρτε δισσώς· και ει διακενής ώμοσεν, ου δικαιοθήσεται, πλησθήσεται γαρ επαγωγών ο οίκος αυτού.-
Sir 23:12	Έστι λέξις αντιπεριβεβλημένη θανάτω, μη ευρεθήτω εν κληρονομία Ιακώβ· από γαρ ευσεβών ταύτα πάντα αποστήσεται, και εν αμαρτίαις ουκ εγκυλισθήσονται.
Sir 23:13	απαιδευσίαν ασυρή μη συνεθίσης το στόμα σου, έστι γαρ εν αυτη λόγος αμαρτίας.
Sir 23:14	μνήσθητι πατρός και μητρός σου, ανά μέσον γαρ μεγιστάνων συνεδρεύεις· μήποτ' επιλάθη ενώπιον αυτών και τω εθισμω σου μωρανθής και θελήσεις ει

	μη εγεννήθης και την ημέραν του τοκετού σου καταράση.
Sir 23:15	άνθρωπος συνεπιζόμενος λόγοις ονειδισμού εν πάσαις ταις ημέραις αυτού ου μη παιδευθή.
Sir 23:16	Δύο είδη πληθύνουσιν αμαρτίας, και το τρίτον επάξει οργήν·
Sir 23:17	ψυχή θερμή ως πυρ καιόμενον, ου μη σβεσθή έως αν καταποθή· άνθρωπος πόρνος εν σώματι σαρκός αυτού, ου μη παύσηται έως αν εκκαύση πυρ· ανθρώπω πόρνω πας άρτος ηδύς, ου μη κοπάση έως αν τελευτήση.
Sir 23:18	άνθρωπος παραβαίνων από της κλίνης αυτού, λέγων εν τη ψυχή αυτού· τις με ορά; σκότος κύκλω μου, και οι τοίχοί με καλύπτουσι, και ουθείς με ορά· τι ευλαβούμαι; των αμαρτιών μου ου μη μνησθήσεται ο Ύψιστος.
Sir 23:19	και οφθαλμοί ανθρώπων ο φόβος αυτού, και ουκ έγνω ότι οφθαλμοί Κυρίου μυριοπλασίως ηλίου φωτεινότεροι, επιβλέποντες πάσας οδούς ανθρώπων και κατανοούντες εις απόκρυφα μέρη.
Sir 23:20	πριν ή κτισθήναι τα πάντα, έγνωσται αυτω, ούτως και μετά το συντελεσθήναι.
Sir 23:21	ούτος εν πλατείαις πόλεως εκδικηθήσεται, και ου ουχ υπενόησεν πιασθήσεται.-
Sir 23:22	Ούτως και γυνή καταλιπούσα τον άνδρα και παριστώσα κληρονόμον εξ αλλοτρίου·
Sir 23:23	πρώτον μεν γαρ εν νόμω Υψίστου ηπίεθησε, και δεύτερον εις άνδρα εαυτής επλημέλησε, και το τρίτον εν πορνεία εμοιχεύθη, εξ αλλοτρίου ανδρός τέκνα παρέστησεν.
Sir 23:24	αύτη εις εκκλησίαν εξαχθήσεται, και επί τα τέκνα αυτής επισκοπή έσται.
Sir 23:25	ου διαδώσουσι τα τέκνα αυτής εις ρίζαν, και οι κλάδοι αυτής ου δώσουσι καρπόν.
Sir 23:26	καταλείψει εις κατάραν το μνημόσυνον αυτής, και το όνειδος αυτής ουκ εξαλειφθήσεται.
Sir 23:27	και επιγνώσονται οι καταλειφθέντες ότι ουθέν κρείττον φόβου Κυρίου και ουθέν γλυκύτερον του προσέχειν εντολαίς Κυρίου.
Sir 24:1	ΑΙΝΕΣΙΣ ΣΟΦΙΑΣ.- Η σοφία αινέσει ψυχήν αυτής και εν μέσω λαού αυτής καυχήσεται.
Sir 24:2	εν εκκλησία Υψίστου στόμα αυτής ανοίξει και έναντι δυνάμεως αυτού καυχήσεται·
Sir 24:3	εγώ από στόματος Υψίστου εξήλθον, και ως ομίχλη κατεκάλυφα γην·
Sir 24:4	εγώ εν υψηλοίς κατεσκήνωσα, και ο θρόνος μου εν στύλω νεφέλης·
Sir 24:5	γύρον ουρανού εκύκλωσα μόνη και εν βάθει αβύσσων περιεπάτησα·
Sir 24:6	εν κύμασι θαλάσσης και εν πάση τη γη και εν παντί λαω και έθνει εκτησάμην.

Sir 24:7	μετά τούτων πάντων ανάπαυσιν εξήτησα και εν κληρονομία τίνος αυλισθήσομαι.
Sir 24:8	τότε ενετείλατό μοι ο κτίστης απάντων, και ο κτίσας με κατέπαυσε την σκηνήν μου και είπεν· εν Ιακώβ κατασκήνωσον και εν Ισραήλ κατακληρονομήθητι.
Sir 24:9	προ του αιώνος απ' αρχής έκτισέ με, και έως αιώνος ου μη εκλίπω.
Sir 24:10	εν σκηνή αγία ενώπιον αυτού ελειτούργησα και ούτως εν Σιών εστηρίχθην·
Sir 24:11	εν πόλει ηγαπημένη ομοίως με κατέπαυσε, και εν Ιερουσαλήμ η εξουσία μου·
Sir 24:12	και ερριζώσα εν λαω δεδοξασμένω, εν μερίδι Κυρίου κληρονομίας αυτού.
Sir 24:13	ως κέδρος ανυψώθην εν τω Λιβάνω και ως κυπάρισσος εν όρεσιν Αερμών·
Sir 24:14	ως φοίνιξ ανυψώθην εν αιγιαλοίς και ως φυτά ρόδου εν Ιεριχώ, ως ελαία ευπρεπής εν πεδίω, και ανυψώθην ως πλάτανος.
Sir 24:15	ως κιννάμωμον και ασπάλαθος αρωμάτων δέδωκα οσμήν και ως σμύρνα εκλεκτή διέδωκα ευωδίαν, ως χαλβάνη και όνυξ και στακτή και ως λιβάνου ατμίζ εν σκηνή.
Sir 24:16	εγώ ως τερέμινθος εξέτεινα κλάδους μου, και οι κλάδοι μου κλάδοι δόξης και χάριτος.
Sir 24:17	εγώ ως άμπελος βλαστήσασα χάριν, και τα άνθη μου καρπός δόξης και πλούτου.
Sir 24:18	[εγώ μήτηρ της αγαπήσεως της καλής, και φόβου και γνώσεως και της οσίας ελπίδος, δίδομαι ουν πάσι τοις τέκνοις μου, αειγενής τοις λεγομένοις υπ' αυτού].
Sir 24:19	προσέλθετε προς με οι επιθυμούντές μου, και από των γεννημάτων μου εμπλήσθητε·
Sir 24:20	το γαρ μνημόσυνόν μου υπέρ το μέλι γλυκύ, και η κληρονομία μου υπέρ μέλιτος κηρίον.
Sir 24:21	οι εσθιοντές με έτι πεινάσουσι, και οι πίνοντές με έτι διψήσουσιν.
Sir 24:22	ο υπακούων μου ουκ αισχυνθήσεται, και οι εργαζόμενοι εν εμοί ουχ αμαρτήσουσι.
Sir 24:23	ταύτα πάντα βίβλος διαθήκης Θεού Υψίστου, νόμον ον ενετείλατο ημίν Μωυσής κληρονομίαν συναγωγαίς Ιακώβ.
Sir 24:24	[μη εκλύεσθε ισχύν εν Κυρίω, κολλάσθε δε προς αυτόν, ίνα κραταιώση υμάς, Κύριος παντοκράτωρ Θεός μόνος εστί, και ουκ έστιν έτι πλην αυτού σωτήρ].
Sir 24:25	ο πιμπλών ως Φεισών σοφίαν και ως Τίγρις εν ημέραις νέων,
Sir 24:26	ο αναπληρών ως Ευφράτης σύνεσιν και ως Ιορδάνης εν ημέραις θερισμού,
Sir 24:27	ο εκφαίνων ως φως παιδείαν, ως Γηών εν ημέραις τρυγητού.

Sir 24:28	ου συνετέλεσεν ο πρώτος γνώναι αυτήν, και ούτως ο έσχατος ουκ εξιχνίασεν αυτήν·
Sir 24:29	από γαρ θαλάσσης επληθύνθη διανόημα αυτής και η βουλή αυτής από αβύσσου μεγάλης.
Sir 24:30	καγώ ως διώρυξ από ποταμού και ως υδραγωγός εξήλθον εις παράδεισον·
Sir 24:31	είπα· ποτιώ μου τον κήπον και μεθύσω μου την πρασιάν· και ιδού εγένετό μοι η διώρυξ εις ποταμόν, και ο ποταμός μου εγένετο εις θάλασσαν.
Sir 24:32	έτι παιδείαν ως όρθρον φωτιώ και εκφανώ αυτά έως εις μακράν·
Sir 24:33	έτι διδασκαλίαν ως προφητείαν εκχεώ και καταλείψω αυτήν εις γενεάς αιώνων.
Sir 24:34	ίδετε ότι ουκ εμοί μόνω εκοπίασα, αλλά πάσι τοις εκζητούσιν αυτήν.
Sir 25:1	ΕΝ τρισίν ωραϊσθην και ανέστην ωραία έναντι Κυρίου και ανθρώπων· ομόνοια αδελφών, και φιλία των πλησίον, και γυνή και ανήρ εαυτοίς συμπεριφερόμενοι.
Sir 25:2	τρια δε είδη εμίσησεν η ψυχή μου και προσώχθισα σφόδρα τη ζωή αυτών· πτωχόν υπερήφανον, και πλούσιον ψεύστην, γέροντα μοιχόν ελαττούμενον συνέσει·-
Sir 25:3	Εν νεότητι ου συναγήοχας, και Πως αν εύροις εν τω γήρα σου;
Sir 25:4	ως ωραίον πολιαίς κρίσις και πρεσβυτέροις επιγνώναι βουλήν.
Sir 25:5	ως ωραία γερόντων σοφία και δεδοξασμένοις διανόημα και βουλή.
Sir 25:6	στέφανος γερόντων πολυπειρία, και το καύχημα αυτών φόβος Κυρίου·-
Sir 25:7	Εννέα υπονοήματα εμακάρισα εν καρδία και το δέκατον ερώ επί γλώσσης· άνθρωπος ευφραινόμενος επί τέκνοις, ζων και βλέπων επί πτώσει εχθρών·
Sir 25:8	μακάριος ο συνοικών γυναικί συνετη, και ος εν γλώσση ουκ ωλίσθησε, και ος ουκ εδούλευσεν αναξίω αυτού·
Sir 25:9	μακάριος ος εύρε φρόνησιν, και ο διηγούμενος εις ώτα ακουόντων·
Sir 25:10	ως μέγας ο ευρών σοφίαν· αλλ' ουκ έστιν υπέρ τον φοβούμενον τον Κύριον·
Sir 25:11	φόβος Κυρίου υπέρ παν υπερέβαλεν, ο κρατών αυτού τίνι ομοιωθήσεται;
Sir 25:12	[φόβος Κυρίου αρχή αγαπήσεως αυτού, πίστις δε αρχή κολλησεως αυτού].
Sir 25:13	Πάσαν πληγήν και μη πληγήν καρδιάς, και πάσαν πονηρίαν και μη πονηρίαν γυναικός·
Sir 25:14	πάσαν επαγωγήν και μη επαγωγήν μισούντων, και πάσαν εκδίκησιν και μη εκδίκησιν εχθρών.
Sir 25:15	ουκ έστι κεφαλή υπέρ κεφαλήν όφεως, και ουκ έστι θυμός υπέρ θυμόν εχθρού.

Sir 25:16	συνοικήσαι λέοντι και δράκοντι ευδοκήσω ή ενοικήσαι μετά γυναικός πονηράς.
Sir 25:17	πονηρία γυναικός αλλοιοί την όρασιν αυτής και σκοτοί το πρόσωπον αυτής ως άρκος.
Sir 25:18	ανά μέσον του πλησίον αυτού αναπесείται ο ανήρ αυτής, και ακούσας ανεστέναξε πικρά.
Sir 25:19	μικρά πάσα κακία προς κακίαν γυναικός, κλήρος αμαρτωλού επιπέσοι αυτη.
Sir 25:20	ανάβασις αμμώδης εν ποσί πρεσβυτέρου, ούτως γυνή γλωσσώδης ανδρί ησύχω.
Sir 25:21	μη προσπέσης επί κάλλος γυναικός και γυναίκα μη επιποθήσης.
Sir 25:22	οργή και αναίδεια και αισχύνη μεγάλη γυνή εάν επιχορηγή τω ανδρί αυτής.
Sir 25:23	καρδία ταπεινή και πρόσωπον σκυθρωπόν και πληγή καρδίας γυνή πονηρά· χείρες παρειμένα και γόνατα παραλελυμένα ήτις ου μακαριεί τον άνδρα αυτής.
Sir 25:24	από γυναικός αρχή αμαρτίας, και δι' αυτήν αποθνήσκομεν πάντες.
Sir 25:25	μη δως ύδατι διέξοδον μηδέ γυναικί πονηρά εξουσίαν.
Sir 25:26	ει μη πορεύεται κατά χείρά σου, από των σαρκών σου απότεμε αυτήν.
Sir 26:1	ΓΥΝΑΙΚΟΣ αγαθής μακάριος ο ανήρ, και αριθμός των ημερών αυτού διπλάσιος.
Sir 26:2	γυνή ανδρεία ευφραίνει τον άνδρα αυτής, και τα έτη αυτού πληρώσει εν ειρήνη.
Sir 26:3	γυνή αγαθή μερίς αγαθή, εν μερίδι φοβουμένων Κύριον δοθήσεται.
Sir 26:4	πλουσίου δε και πτωχού καρδία αγαθή, εν παντί καιρω πρόσωπον ιλαρόν.
Sir 26:5	από τριών ευλαβήθη η καρδία μου, και επί τω τετάρτω προσώπω εδεήθην· διαβολήν πόλεως, και εκκλησίαν όχλου, και καταψευσμόν, υπέρ θάνατον πάντα μοχθηρά.
Sir 26:6	άλγος καρδίας και πένθος γυνή αντίζηλος επί γυναικί και μάστιξ γλώσσης πάσιν επικοινωνούσα.
Sir 26:7	βοοζύγιον σαλευόμενον γυνή πονηρά, ο κρατών αυτής ως ο δρασσόμενος σκορπίου.
Sir 26:8	οργή μεγάλη γυνή μέθυσος και ασχημοσύνην αυτής ου συγκαλύψει.
Sir 26:9	πορνεία γυναικός εν μετεωρισμοίς οφθαλμών και εν τοις βλεφάροις αυτής γνωσθήσεται.
Sir 26:10	επί θυγατρί αδιατρέπτω στερέωσον φυλακήν, ίνα μη ευρούσα άνεσιν εαυτη χρήσηται.
Sir 26:11	οπίσω αναιδούς οφθαλμού φύλαξαι, και μη θαυμάσης εάν εις σε πλημμελήση·
Sir 26:12	ως διψών οδοιπόρος το στόμα ανοίξει, και από παντός ύδατος του σύνεγγυς πίεται, κατέναντι παντός πασσάλου καθήσεται και έναντι βέλους ανοίξει

	φαρέτραν.
Sir 26:13	χάρις γυναικός τέρψει τον άνδρα αυτής, και τα οστά αυτού πιανεί η επιστήμη αυτής.
Sir 26:14	δόσις Κυρίου γυνή σιγηρά, και ουκ έστιν αντάλλαγμα πεπαιδευμένης ψυχής.
Sir 26:15	χάρις επί χάριτι γυνή αισχυντηρά, και ουκ έστι σταθμός πας άξιος εγκρατούς ψυχής.
Sir 26:16	ήλιος ανατέλλων εν υψίστοις Κυρίου και κάλλος αγαθής γυναικός εν κόσμω οικίας αυτής.
Sir 26:17	λύχνος εκλάμπων επί λυχνίας αγίας και κάλλος προσώπου επί ηλικία στασίμη.
Sir 26:18	στύλοι χρύσει επί βάσεως αργυράς και πόδες ωραίοι επί στέρνοις ευσταθούς.
Sir 26:19	[Τέκνον, ακμήν ηλικίας σου συντήρησον υγιή, και μη δως αλλοτρίοις την ισχύν σου.
Sir 26:20	αναζητήσας παντός πεδίου εύγειον κλήρον σπείρε τα ίδια σπέρματα πεποιθώς τη ευγενεία σου·
Sir 26:21	ούτως τα γενήματά σου περιόντα και παρησίαν ευγενείας έχοντα μεγαλυνούσι.
Sir 26:22	γυνή μισθία ίση σιάλω λογισθήσεται, ύπανδρος δε πύργος θανάτου τοις χρωμένοις λογισθήσεται.
Sir 26:23	γυνή ασεβής ανόμω μερίς δοθήσεται, ευσεβής δε δίδοται τω φοβουμένω τον Κύριον.
Sir 26:24	γυνή ασχήμων ατιμίαν κατατρίψει, θυγάτηρ δε ευσχήμων και τον άνδρα εντραπήσεται.
Sir 26:25	γυνή αδιάτρεπτος ως κύων λογισθήσεται, η δε έχουσα αισχύνην τον Κύριον φοβηθήσεται.
Sir 26:26	γυνή άνδρα ίδιον τιμώνσα σοφή πάσι φανήσεται, ατιμάζουσα δε εν υπερηφανία ασεβής πάσι γνωσθήσεται. γυναικός αγαθής μακάριος ο ανήρ, ο γαρ αριθμός των ετών αυτού διπλάσιος έσται.
Sir 26:27	γυνή μεγαλόφωνος και γλωσσώδης ως σάλπιγξ πολέμων εις τροπήν θεωρηθήσεται, ανθρωπου δε παντός ψυχή ομοιότροπος τούτοις, πολέμου ακαταστασίαις την ψυχήν διαιτηθήσεται].-
Sir 26:28	Επί δυσί λελύπηται η καρδιά μου, και επί τω τρίτω θυμός μοι επήλθεν· ανήρ πολεμιστής υστερών δι ' ένδειαν, και άνδρες συνετοί εάν σκυβαλισθώσιν, επανάγων από δικαιοσύνης επί αμαρτίαν· ο Κύριος ετοιμάσει εις ρομφαίαν αυτόν.
Sir 26:29	Μόλις εξελείται έμπορος από πλημμελείας, και ου δικαιωθήσεται κάπηλος από αμαρτίας.

Sir 27:1	ΧΑΡΙΝ διαφόρου πολλοί ήμαρτον, και ο ζητών πληθύναι αποστρέψει οφθαλμόν.
Sir 27:2	αναμέσον αρμών λίθων παγήσεται πάσσαλος, και αναμέσον πράσεως και αγορασμού συντριβήσεται αμαρτία.
Sir 27:3	εάν μη εν φόβω Κυρίου κρατήση κατά σπουδήν, εν τάχει καταστραφήσεται αυτού ο οίκος.
Sir 27:4	Εν σείσματι κοσκίνου διαμένει κοπρία, ούτως σκύβαλα ανθρώπου εν λογισμω αυτού.
Sir 27:5	σκεύη κεραμέως δοκιμάζει κάμινος, και πειρασμός ανθρώπου εν διαλογισμω αυτού.
Sir 27:6	γεώργιον ξύλου εκφαίνει ο καρπός αυτού, ούτως λόγος ενθυμήματος καρδιάς ανθρώπου.
Sir 27:7	προ λογισμού μη επαινέσης άνδρα, ούτος γαρ πειρασμός ανθρώπων.-
Sir 27:8	Εάν διώκης το δίκαιον, καταλήψη και ενδύση αυτό ως ποδήρη δόξης.
Sir 27:9	πετεινά προς τα όμοια αυτοίς καταλύσει, και αλήθεια προς τους εργαζομένους αυτήν επανήξει.
Sir 27:10	λέων θήραν ενεδρεύει, ούτως αμαρτίαι εργαζομένους άδικα.
Sir 27:11	διήγησις ευσεβούς διαπαντός σοφία, ο δε άφρων ως σελήνη αλλοιούται.
Sir 27:12	εις μέσον ασυνέτων συντήρησον καιρόν, εις μέσον δε διανοουμένων ενδελέχιζε.
Sir 27:13	διήγησις μωρών προσόχθισμα, και ο γέλωσ αυτών εν σπατάλη αμαρτίας.
Sir 27:14	λαλιά πολυόρκου ορθώσει τρίχας, και η μάχη αυτών εμφραγμός ωτίων.
Sir 27:15	έκχυσις αίματος μάχη υπερηφάνων, και η διαλοιδόρησις αυτών ακοή μοχθηρά.-
Sir 27:16	Ο αποκαλύπτων μυστήρια απώλεσε πίστιν, και ου μη εύρη φίλον προς την ψυχήν αυτού.
Sir 27:17	στέρξον φίλον και πιστώθητι μετ ' αυτού· εάν δε αποκαλύψης τα μυστήρια αυτού, ου μη καταδιώξης οπίσω αυτού.
Sir 27:18	καθώς γαρ απώλεσεν άνθρωπος τον εχθρόν αυτού, ούτως απώλεσας την φιλίαν του πλησίον·
Sir 27:19	και ως πετεινόν εκ χειρός σου απέλυσας, ούτως αφήκας τον πλησίον και ου θηρεύσεις αυτόν.
Sir 27:20	μη αυτόν διώξης, ότι μακράν απέστη και εξέφυγεν ως δορκάς εκ παγίδος.
Sir 27:21	ότι τραύμά εστι καταδήσαι και λαιδορίας εστί διαλλαγή, ο δε αποκαλύψας μυστήρια απήλπισεν.-
Sir 27:22	Διανεύων οφθαλμω τεκταίνει κακά, και ουδείς αυτόν αποστήσει απ ' αυτού·

Sir 27:23	απέναντι των οφθαλμών σου γλυκανεί στόμα σου, και επί των λόγων σου εκθαυμάσει, ύστερον δε διαστρέψει το στόμα αυτού και εν τοις λόγοις σου δώσει σκάνδαλον.
Sir 27:24	πολλά εμίσησα και ουχ ωμοίωσα αυτω, και ο Κύριος μισησει αυτόν.
Sir 27:25	ο βάλλων λίθον εις ύψος επί κεφαλήν αυτού βάλλει, και πληγή δολία διελεύει τραύματα.
Sir 27:26	ο ορύσσων βόθρον εις αυτόν εμπεισείται, και ο ιστών παγίδα εν αυτη αλώσεται.
Sir 27:27	ο ποιών πονηρά εις αυτόν κυλισθήσεται, και ου μη επιγνω πόθεν ήκει αυτω.
Sir 27:28	εμπαιγμός και ονειδισμός υπερηφάνων, και η εκδίκησις ως λέων ενεδρεύσει αυτόν.
Sir 27:29	παγίδι αλώσσονται οι ευφραινόμενοι πτώσει ευσεβών, και οδύνη καταναλώσει αυτούς προ του θανάτου αυτών.
Sir 27:30	Μήνις και οργή και ταύτά εστι βδελύγματα και ανήρ αμαρτωλός εγκρατής έσται αυτών.
Sir 28:1	Ο ΕΚΔΙΚΩΝ παρά Κυρίου ευρήσει εκδίκησιν, και τας αμαρτίας αυτού διατηρών διατηρήσει.
Sir 28:2	άφες αδίκημα τω πλησίον σου, και τότε δεηθέντος σου αι αμαρτίαι σου λυθήσονται.
Sir 28:3	άνθρωπος ανθρώπω συντηρεί οργήν, και παρά Κυρίου ζητεί ίασιν;
Sir 28:4	επ' άνθρωπον όμοιον αυτω ουκ έχει έλεος, και περι των αμαρτιών αυτού δείται;
Sir 28:5	αυτός σάρξ ων διατηρεί μήνιν, τις εξιλάσεται τας αμαρτίας αυτού;
Sir 28:6	μνήσθητι τα έσχατα και παύσαι εχθραίνων, καταφθοράν και θάνατον, και έμμενε εντολαίς.
Sir 28:7	μνήσθητι εντολών και μη μηνίσης τω πλησίον, και διαθήκην Υψίστου και πάριδε άγνοιαν.
Sir 28:8	απόσχου από μάχης, και ελαττώσεις αμαρτίας· άνθρωπος γαρ θυμώδης εκκαύσει μάχην,
Sir 28:9	και ανήρ αμαρτωλός ταράξει φίλους και ανά μέσον ειρηνευόντων εμβάλλει διαβολήν.
Sir 28:10	κατά την ύλην του πυρός ούτως εκκαυθήσεται, και κατά την ισχύν του ανθρώπου ο θυμός αυτού έσται, και κατά τον πλούτον ανυψώσει οργήν αυτού, και κατά την στερέωσιν της μάχης εκκαυθήσεται.
Sir 28:11	έρις κατασπευδομένη εκκαίει πυρ, και μάχη κατασπεύδουσα εκχέει αίμα.
Sir 28:12	εάν φυσήσης εις σπινθήρα, εκκαήσεται, και εάν πτύσης επ' αυτόν, σβεσθήσεται· και αμφότερα εκ του στόματός σου εκπορεύεται.

Sir 28:13	Ψίθυρον και δίγλωσσον καταράσασθε, πολλούς γαρ ειρηνεύοντας απώλεσαν.
Sir 28:14	γλώσσα τρίτη πολλούς εσάλευσε και διέστησεν αυτούς από έθνος εις έθνος και πόλεις οχυράς καθείλε και οικίας μεγιστάνων κατέστρεψε.
Sir 28:15	γλώσσα τρίτη γυναίκας ανδρείας εξέβαλε και εστέρησεν αυτάς των πόνων αυτών.
Sir 28:16	ο προσέχων αυτη ου μη εύρη ανάπαυσιν, ουδέ κατασκηνώσει μεθ' ησυχίας.
Sir 28:17	πληγή μάστιγος ποιεί μώλωπας, πληγή δε γλώσσης συγκλάσει οστά.
Sir 28:18	πολλοί έπεσαν εν στόματι μαχαίρας, και ουχ ως οι πεπτωκότες δια γλώσσαν.
Sir 28:19	μακάριος ο σκεπασθείς απ' αυτής, ος ου διήλθεν εν τω θυμω αυτής, ος ουχ είλκυσε τον ζυγόν αυτής και εν τοις δεσμοίς αυτής ουκ εδέθη·
Sir 28:20	ο γαρ ζυγός αυτής ζυγός σιδηρούς, και οι δεσμοί αυτής δεσμοί χάλκεοι.
Sir 28:21	θάνατος πονηρός ο θάνατος αυτής, και λυσιτελής μάλλον ο άδης αυτής.
Sir 28:22	ου μη κρατήσει ευσεβών, και εν τη φλογί αυτής ου καήσονται.
Sir 28:23	οι καταλείποντες Κύριον εμπεσούνται εις αυτήν, και εν αυτοίς εκκαήσεται και ου μη σβεσθή· εξαποσταλήσεται επ' αυτοίς ως λέων, και ως πάρδαλις λυμανείται αυτούς.
Sir 28:24	ίδε περίφραξον το κτήμά σου ακάνθαις, το αργύριόν σου και το χρυσίον κατάδησον·
Sir 28:25	και τοις λόγοις σου ποιήσον ζυγόν και σταθμόν, και τω στόματί σου ποιήσον θύραν και μοχλόν.
Sir 28:26	πρόσεχε μήπως ολισθήσης εν αυτη, μη πέσης κατέναντι ενεδρεύοντος.
Sir 29:1	Ο ΠΟΙΩΝ έλεος δανειεί τω πλησίον, και ο επισχύων τη χειρί αυτου τηρεί εντολάς.
Sir 29:2	δάνεισον τω πλησίον εν καιρω χρείας αυτου, και πάλιν απόδος τω πλησίον εις τον καιρόν·
Sir 29:3	στερέωσον λόγον και πιστώθητι μετ' αυτου, και εν παντί καιρω ευρήσεις την χρείαν σου.
Sir 29:4	πολλοί ως εύρεμα ενόμισαν δάνος και παρέσχον πόνον τοις βοηθήσασιν αυτοίς.
Sir 29:5	έως ου λάβη, καταφιλήσει χείρα αυτου, και επί των χρημάτων του πλησίον ταπεινώσει φωνήν· και εν καιρω αποδόσεως παρελκύσει χρόνον και αποδώσει λόγους ακηδίας και τον καιρόν αιτιάζεται.
Sir 29:6	εάν ισχύση, μόλις κομίζεται το ήμισυ και λογιείται αυτό ως εύρεμα· ει δε μη, απεστέρησεν αυτόν των χρημάτων αυτου, και εκτήσατο αυτόν εχθρόν δωρεάν· κατάρας και λοιδορίας αποδώσει αυτω και αντί δόξης αποδώσει αυτω ατιμίαν.

Sir 29:7	πολλοί ουν χάριν πονηρίας απέστρεψαν, αποστερηθήναι δωρεάν ευλαβήθησαν.
Sir 29:8	πλήν επί ταπεινω μακροθύμησον και επ' ελεημοσύνην μη παρελκύσης αυτόν.
Sir 29:9	χάριν εντολής αντιλαβού πένητος και κατά την ένδειαν αυτού μη αποστρέψης αυτόν κενόν.
Sir 29:10	απόλεσον αργύριον δι' αδελφόν και φίλον, και μη ιωθήτω υπό τον λίθον εις απώλειαν.
Sir 29:11	θές τον θησαυρόν σου κατ' εντολάς Υψίστου, και λυσιτελήσει σοι μάλλον ή το χρυσίον.
Sir 29:12	σύγκλεισον ελεημοσύνην εν τοις ταμείοις σου, και αύτη εξελείται σε εκ πάσης κακώσεως·
Sir 29:13	υπέρ ασπίδα κράτους και υπέρ δόρυ αλκής κατέναντι εχθρού πολεμήσει υπέρ σου.
Sir 29:14	ανήρ αγαθός εγγυήσεται τον πλησίον, και ο απολωλεκώς αισχύνην καταλήψει αυτόν.
Sir 29:15	Χάριτας εγγύου μη επιλάθη, έδωκε γαρ την ψυχήν αυτού υπέρ σου.
Sir 29:16	αγαθά εγγύου ανατρέψει αμαρτωλός, και αχάριστος εν διανοία εγκαταλείψει ρυσάμενον.
Sir 29:17	εγγύη πολλούς απώλεσε κατευθύνοντας και εσάλευσεν αυτούς ως κύμα θαλάσσης· άνδρας δυνατούς απώκισε και επλανήθησαν εν έθνεσιν αλλοτρίοις.
Sir 29:19	αμαρτωλός εμπесών εις εγγύην και διώκων εργολαβίας εμπεσειται εις κρίσεις.
Sir 29:20	αντιλαβού του πλησίον κατά δύναμίν σου και πρόσεχε σεαυτω μη εμπέσης·-
Sir 29:21	Αρχή ζωής ύδωρ και άρτος και ιμάτιον και οίκος καλύπτων ασχημοσύνην.
Sir 29:22	κρείσσων βίος πτωχού υπό σκέπτην δοκών ή εδέσματα λαμπρά εν αλλοτρίοις.
Sir 29:23	επί μικρω και μεγάλω ευδοκίαν έχε, και ονειδισμόν παροικίας ου μη ακούσης.
Sir 29:24	ζωή πονηρά εξ οικίας εις οικίαν, και ου παροικήσεις, ουκ ανοίξει στόμα.
Sir 29:25	ξενιείς και ποτιείς εις αχάριστα και προς επί τούτοις πικρά ακούση·
Sir 29:26	πάρελθε, πάροικε, κόσμησον τράπεζαν, και είτι εν τη χειρί σου, ψώμισόν με.
Sir 29:27	έξελθε, πάροικε, από προσώπου δόξης, επεξένωται μοι ο αδελφός, χρεία της οικίας.
Sir 29:28	βαρέα ταύτα ανθρώπω έχοντι φρόνησιν, επιτίμησις οικίας και ονειδισμός δανειστού.
Sir 30:1	ΠΕΡΙ ΤΕΚΝΩΝ.- Ο αγαπών τον υιόν αυτού ενδελεχήσει μάστιγας αυτω, ίνα ευφρανθή επ' εσχάτω αυτού.

Sir 30:2	ο παιδεύων τον υιόν αυτού ονήσεται επ ' αυτω και ανά μέσον γνωρίμων επ ' αυτω καυχήσεται.
Sir 30:3	ο διδάσκων τον υιόν αυτού παραζηλώσει τον εχθρόν και έναντι φίλων επ ' αυτω αγαλλιάσεται.
Sir 30:4	ετελεύτησεν αυτού ο πατήρ, και ως ουκ απέθανεν· όμοιον γαρ αυτω κατέλιπε μετ ' αυτόν.
Sir 30:5	εν τη ζωή αυτού είδε και ευφράνθη και εν τη τελευτη αυτού ουκ ελυπήθη.
Sir 30:6	εναντίον εχθρών κατέλιπεν έκδικον και τοις φίλοις ανταποδίδόντα χάριν.
Sir 30:7	περιψύχων υιόν καταδεσμεύσει τραύματα αυτού, και επί πάση βοή ταραχθήσεται σπλάγχνα αυτού.
Sir 30:8	ίππος αδάμαστος αποβαίνει σκληρός, και υιος ανειμένος εκβαίνει προαλής.
Sir 30:9	τιθήνησον τέκνον, και εκθαμβήσει σε· σύμπαιξον αυτω, και λυπήσει σε.
Sir 30:10	μη συγγελάσης αυτω, ίνα μη συνοδυνηθής, και επ ' εσχάτω γομφιάσεις τους οδόντας σου.
Sir 30:11	μη δως αυτω εξουσία εν νεότητι· θλάσον τας πλευράς αυτού, ως έστι νήπιος, μήποτε σκληρυνθεις απειθήσει σοι. [και μη παρίδης τας αγνοίας αυτού.
Sir 30:12	κάμψον τον τράχηλον αυτού εν νεότητι].
Sir 30:13	παιδευσον τον υιόν σου και έργασαι εν αυτω, ίνα μη εν τη ασχημοσύνη αυτού προσκόψης.
Sir 30:14	ΠΕΡΙ ΥΓΙΕΙΑΣ.- Κρείσσων πτωχός υγιής και ισχύων τη έξει ή πλούσιος μεμαστιγωμένος εις σώμα αυτού.
Sir 30:15	υγίεια και ευεξία βέλτιον παντός χρυσίου, και σώμα εύρωστον ή όλβος αμέτητος.
Sir 30:16	ουκ έστι πλούτος βελτίων υγιείας σώματος, και ουκ έστιν ευφροσύνη υπέρ χαράν καρδιάς.
Sir 30:17	κρείσσων θάνατος υπέρ ζωήν πικράν και ανάπαυσις αιώνος ή αρρώστημα έμμονον.
Sir 30:18	αγαθά εκκεχυμένα επί στόματι κεκλεισμένω, θέματα βρωμάτων παρακείμενα επί τάφω.
Sir 30:19	τι συμφέρει κάρπωσις ειδώλω; ούτε γαρ έδεται ούτε μη οσφρανθή· ούτως ο εκδιωκόμενος υπό Κυρίου,
Sir 30:20	βλέπων εν οφθαλμοίς και στενάζων ωσπερ ευνούχος περιλαμβάνων παρθένον και στενάζων.
Sir 30:21	μη δως εις λύπην την ψυχήν σου και μη θλίψης σεαυτόν εν βουλή σου.

Sir 30:22	ευφροσύνη καρδιάς ζωή ανθρώπου, και αγαλλίαμα ανδρός μακροημέρευσις.
Sir 30:23	αγάπα την ψυχήν σου και παρακάλει την καρδίαν σου και λύπην μακράν απόστησον από σου· πολλούς γαρ απώλεσεν η λύπη, και ουκ έστιν ωφέλεια εν αυτη.
Sir 30:24	ζήλος και θυμός ελαττούσιν ημέρας, και προ καιρού γήρας άγει μέριμνα.
Sir 30:25	λαμπρά καρδιά και αγαθή επί εδέσμασι των βρωμάτων αυτης επιμελήσεται.
Sir 31:1	ΑΓΡΥΠΝΙΑ πλούτου εκτήκει σάρκας, και η μέριμνα αυτου αφιστά ύπνον.
Sir 31:2	μέριμνα αγρυπνίας απαιτήσκει νυσταγμόν, και αρρώστημα βαρύ εκνήψει ύπνος.
Sir 31:3	εκοπίασε πλούσιος εν συναγωγή χρημάτων και εν τη αναπαύσει εμπίπλαται των τρυφημάτων αυτου.
Sir 31:4	εκοπίασε πτωχός εν ελαττώσει βίου και εν τη αναπαύσει επιδείξ γίνεται.
Sir 31:5	ο αγαπών χρυσίον ου δικαιωθήσεται, και ο διώκων διαφθοράν αυτός πλησθήσεται.
Sir 31:6	πολλοί εδόθησαν εις πτώμα χάριν χρυσίου, και εγενήθη απώλεια αυτών κατά πρόσωπον αυτών.
Sir 31:7	ξύλον προσκόμματός εστι τοις ενθουσιάζουσιν αυτω, και πας άφρων αλώσεται εν αυτω.
Sir 31:8	μακάριος πλούσιος, ος ευρέθη άμωμος και ος οπίσω χρυσίου ουκ επορεύθη·
Sir 31:9	τις εστι; και μακαριούμεν αυτόν, εποίησε γαρ θαυμάσια εν λαω αυτου.
Sir 31:10	τις εδοκιμάσθη εν αυτω και ετελειώθη; και έσται αυτω εις καύχησιν. τις εδύνατο παραβήναι και ου παρεβη, και ποιήσαι κακά και ουκ εποίησε;
Sir 31:11	στερεωθήσεται τα αγαθά αυτου, και τας ελεημοσύνας αυτου εκδιηγήσεται εκκλησία.
Sir 31:12	Επί τραπέζης μεγάλης εκάθισας, μη ανοίξης επ ' αυτης φάρυγγά σου και μη είπης· πολλά γε τα επ ' αυτης.
Sir 31:13	μνήσθητι ότι κακόν οφθαλμός πονηρός· πονηρότερον οφθαλμού τι έκτισται; δια τούτο από παντός προσώπου δακρύει.
Sir 31:14	ου εάν επιβλέψη, μη εκτείνης χείρα και μη συνθλίβου αυτω εν τρυβλίω.
Sir 31:15	νόει τα του πλησίον εκ σεαυτου και επί παντί πράγματι διανοού.
Sir 31:16	φάγε ως άνθρωπος τα παρακείμενά σοι και μη διαμασώ, μη μισηθής.
Sir 31:17	παύσαι πρώτος χάριν παιδείας και μη απληστεύου, μήποτε προσκόψης·
Sir 31:18	και ει ανά μέσον πλειόνων εκάθισας, πρότερος αυτών μη εκτείνης την χείρά σου.-

Sir 31:19	Ως ικανόν ανθρώπω πεπαιδευμένω το ολίγον, και επί της κοίτης αυτού ουκ ασθμαίνει.
Sir 31:20	ύπνος υγείας επί εντέρω μετρίω, ανέστη πρωϊ, και η ψυχή αυτού μετ ' αυτού. πόνος αγρυπνίας και χολέρας και στρόφος μετά ανδρός απλήστου.
Sir 31:21	και ει εβιάσθης εν εδέσμασιν, ανάστα μεσοπρωρών και αναπαύση.
Sir 31:22	άκουσόν μου, τέκνον, και μη εξουδενώσης με, και επ ' εσχάτων ευρήσεις τους λόγους μου· εν πάσι τοις έργοις σου γίνου εντρεχής, και παν αρρώστημα ου μη σοι απαντήση.
Sir 31:23	λαμπρόν επ ' άρτοις ευλογήσει χείλη, και μαρτυρία της καλλονής αυτού πιστή.
Sir 31:24	πονηρω επ ' άρτω διαγογγύσει πόλις, και η μαρτυρία της πονηρίας αυτού ακριβής.
Sir 31:25	Εν οίνω μη ανδρίζου, πολλούς γαρ απώλεσεν ο οίνος.
Sir 31:26	κάμινος δοκιμάζει στόμωμα εν βαφή, ούτως οίνος καρδιάς εν μάχη υπερηφάνων.
Sir 31:27	έπισον ζωής οίνος ανθρώπω, εάν πίνης αυτόν μέτρω αυτού. τις ζωή ελασσομένω οίνω; και αυτός έκτισται εις ευφροσύνην ανθρώποις.
Sir 31:28	αγαλλίαμα καρδιάς και ευφροσύνη ψυχής οίνος πινόμενος εν καιρω αυτάρκης.
Sir 31:29	πικρία ψυχής οίνος πινόμενος πολύς εν ερεθισμω και αντιπτώματι.
Sir 31:30	πληθύνει μέθη θυμόν άφρονος εις πρόσκομμα, ελαττών ισχύν και προσποιών τραύματα.
Sir 31:31	εν συμποσίω οίνου μη ελέγξης τον πλησίον και μη εξουδενώσης αυτόν εν ευφροσύνη αυτού· λόγον ονειδισμού μη είπης αυτω, και μη αυτόν θλίψης εν απαιτήσει.
Sir 32:1	ΠΕΡΙ ΗΓΟΥΜΕΝΩΝ.- Ηγούμενόν σε κατέστησαν; μη επαίρου· γίνου εν αυτοίς ως εις εξ αυτών, φρόντισον αυτών και ούτω κάθισον.
Sir 32:2	και πάσαν την χρείαν σου ποιήσας ανάπεσε, ίνα ευφρανθής δι ' αυτούς και ευκοσμίας χάριν λάβης στέφανον.
Sir 32:3	λάλησον, πρεσβύτερε, πρέπει γαρ σοι, εν ακριβεί επιστήμη και μη εμποδίσης μουσικά.
Sir 32:4	όπου ακρόαμα, μη εκχέης λαλιάν και ακαίρως μη σοφίζου.
Sir 32:5	σφραγίς άνθρακος επί κόσμω χρυσω, σύγκριμα μουσικών εν συμποσίω οίνου.
Sir 32:6	εν κατασκευάσματι χρυσω σφραγίς σμαράγδου, μέλος μουσικών εφ ' ηδει οίνω.
Sir 32:7	Λάλησον, νεανίσκε, ει χρεία σου, μόλις δις εάν επερωτηθής·
Sir 32:8	κεφαλαίωσον λόγον, εν ολίγοις πολλά· γίνου ως γινώσκων και άμα σιωπών.

Sir 32:9	εν μέσω μεγιστάνων μη εξισάζου και ετέρου λέγοντος μη πολλά αδολέσχει.
Sir 32:10	προ βροντής κατασπεύδει αστραπή, και προ αισχυντηρού προελεύσεται χάρις.
Sir 32:11	εν ώρα εξεγείρου και μη ουράγει, απότρεχε εις οίκον και μη ραθύμει.
Sir 32:12	εκεί παίζε και ποίει τα ενθυμήματά σου και μη αμάρτης λόγω υπερηφάνω.
Sir 32:13	και επί τούτοις ευλόγησον τον ποιήσαντά σε και μεθύσκοντά σε από των αγαθών αυτού.
Sir 32:14	Ο φοβούμενος Κύριον εκδέξεται παιδείαν, και οι ορθρίζοντες ευρήσουσιν ευδοκίαν.
Sir 32:15	ο ζητών νόμον εμπλησθήσεται αυτού, και ο υποκρινόμενος σκανδαλισθήσεται εν αυτω.
Sir 32:16	οι φοβούμενοι Κύριον ευρήσουσι κρίμα και δικαιώματα ως φως εξάψουσιν.
Sir 32:17	άνθρωπος αμαρτωλός εκκλίνει ελεγμόν και κατά το θέλημα αυτού ευρήσει σύγκριμα.
Sir 32:18	Ανήρ βουλής ου μη παρίδη διανόημα, αλλότριος και υπερήφανος ου καταπτήξει φόβον, και μετά το ποιήσαι μετ' αυτού άνευ βουλής.
Sir 32:19	άνευ βουλής μηθέν ποιήσης και εν τω ποιήσαι σε μη μεταμελού.
Sir 32:20	εν οδω αντιπτώματος μη πορεύου και μη προσκόψης εν λιθώδεσι.
Sir 32:21	μη πιστεύσης εν οδω απροσκόπω,
Sir 32:22	και από των τέκνων σου φύλαξαι.
Sir 32:23	εν παντί έργω πίστευε τη ψυχή σου, και γαρ τούτό εστι τήρησις εντολών.
Sir 32:24	ο πιστεύων νόμω προσέχει εντολαίς, και ο πεποιθώς Κυρίω ουκ ελαττωθήσεται.
Sir 33:1	ΤΩ φοβουμένω Κύριον ουκ απαντήσει κακόν, αλλ' εν πειρασμω και πάλιν εξελείται.
Sir 33:2	ανήρ σοφός ου μισησει νόμον, ο δε υποκρινόμενος εν αυτω, ως εν καταγιγιδι πλοίων.
Sir 33:3	άνθρωπος συνετός εμπιστεύσει νόμω, και ο νόμος αυτω πιστός ως ερώτημα δήλων.
Sir 33:4	ετοιμασον λόγον και ούτως ακουσθήση, σύνδησον παιδείαν και αποκρίθητι.
Sir 33:5	τροχός αμάξης σπλάγχνα μωρού, και ως άξων στρεφόμενος ο διαλογισμός αυτού.
Sir 33:6	ίππος εις οχείαν ως φίλος μωκός, υποκάτω παντός επικαθημένου χρεμετίζει.
Sir 33:7	Διατί ημέρα ημέρας υπερέχει, και παν φως ημέρας ενιαυτού αφ' ηλίου;

Sir 33:8	εν γνώσει Κυρίου διεχωρίσθησαν, και ηλλοίωσε καιρούς και εορτάς·
Sir 33:9	απ' αυτών ανύψωσε και ηγίασε και εξ αυτών έθηκεν εις αριθμόν ημερών.
Sir 33:10	και άνθρωποι πάντες από εδάφους, και εκ γης εκτίσθη Αδάμ.
Sir 33:11	εν πλήθει επιστήμης Κύριος διεχώρισεν αυτούς και ηλλοίωσε τας οδούς αυτών.
Sir 33:12	εξ αυτών ευλόγησε και ανύψωσε και εξ αυτών ηγίασε, και προς αυτόν ήγγισεν· απ' αυτών κατηράσατο και εταπείνωσε και ανέστρεψεν αυτούς από στάσεως αυτών.
Sir 33:13	ως πηλός κεραμέως εν χειρί αυτού -πάσαι αι οδοί αυτού κατά την ευδοκίαν αυτού-, ούτως άνθρωποι εν χειρί του ποιήσαντος αυτούς αποδούναι αυτοίς κατά την κρίσιν αυτού.
Sir 33:14	απέναντι του κακού το αγαθόν και απέναντι του θανάτου η ζωή· ούτως απέναντι ευσεβούς αμαρτωλός.
Sir 33:15	και ούτως έμβλεψον εις πάντα τα έργα του Υψίστου, δύο δύο, εν κατέναντι του ενός.
Sir 33:16	Καγώ έσχατος ηγρύπνησα ως καλαμώμενος οπίσω τρυγητών·
Sir 33:17	εν ευλογία Κυρίου έφθασα και ως τρυγών επλήρωσα ληνόν.
Sir 33:18	κατανοήσατε ότι ουκ εμοί μόνω εκοπίασα, αλλά πάσι τοις ζητούσι παιδείαν.
Sir 33:19	ακούσατέ μου, μεγαστάνες λαού, και οι ηγούμενοι εκκλησίας, ενωτίσασθε·
Sir 33:20	υιω και γυναικί, αδελφω και φίλω μη δως εξουσίαν επί σε εν ζωή σου· και μη δως ετέρω τα χρήματά σου, ίνα μη μεταμεληθείς δέη περι αυτών.
Sir 33:21	έως έτι ζής και πνοή εν σοί, μη αλλάξης σεαυτόν πάση σαρκί.
Sir 33:22	κρείσσων γαρ εστι τα τέκνα δεηθήναί σου ή σε εμβλέπειν εις χείρας υιών σου.
Sir 33:23	εν πάσι τοις έργοις σου γίνου υπεράγων, μη δως μώμον εν τη δόξη σου.
Sir 33:24	εν ημέρα συντελείας ημερών ζωής σου και εν καιρω τελευτής διάδος κληρονομίαν.
Sir 33:25	ΠΕΡΙ ΔΟΥΛΩΝ.- Χορτάσματα και ράβδος και φορτία όνω, άρτος και παιδεία και έργον οικέτη.
Sir 33:26	έργασαι εν παιδί, και ευρήσεις ανάπαυσιν· άνες χείρας αυτω, και ζητήσει ελευθερίαν.
Sir 33:27	ζυγός και ιμάς κάμψουσι τράχηλον, και οικέτη κακούργω στρέβλαι και βάσανοι.
Sir 33:28	έμβαλε αυτόν εις εργασίαν. ίνα μη αργή, πολλήν γαρ κακίαν εδίδαξεν η αργία.
Sir 33:29	εις έργα κατάστησον, καθώς πρέπει αυτω, καν μη πειθαρχή, βάρυννον τας πέδας αυτού.

Sir 33:30	και μη περισεύσης εν πάση σαρκί, και άνευ κρίσεως μη ποιήσης μηδέν.
Sir 33:31	ει έστι σοι οικέτης, έστω ως συ, ότι εν αίματι εκτήσω αυτόν.
Sir 33:32	ει έστι σοι οικέτης, άγε αυτόν ως αδελφόν, ότι ως η ψυχή σου επιδεήσεις αυτού.
Sir 33:33	εάν κακώσης αυτόν και απάρας αποδρά, εν ποία οδω ζητήσεις αυτόν;
Sir 34:1	ΚΕΝΑΙ ελπίδες και ψευδείς ασυνέτω ανδρί, και ενύπνια αναπτερούσιν άφρονας.
Sir 34:2	ως δρασσόμενος σκιάς και διώκων άνεμον, ούτως ο επέχων ενυπνίσις.
Sir 34:3	τούτο κατά τούτου όρασις ενυπνίων, κατέναντι προσώπου ομοίωμα προσώπου.
Sir 34:4	από ακαθάρτου τι καθαρισθήσεται; και από ψευδούς τι αληθεύσει;
Sir 34:5	μαντείαί και οιωνισμοί και ενύπνια μάταιά εστι, και ως ωδινούσης φαντάζεται καρδιά.
Sir 34:6	εάν μη παρά Υψίστου αποσταλή εν επισκοπή, μη δως εις αυτά την καρδιάν σου.
Sir 34:7	πολλούς γαρ επλάνησε τα ενύπνια, και εξέπεσον ελπίζοντες επ' αυτοίς.-
Sir 34:8	Άνευ ψεύδους συντελεσθήσεται νόμος, και σοφία στόματι πιστω τελείωσις.
Sir 34:9	ανήρ πεπαιδευμένος έγνω πολλά, και ο πολύπειρος εκδιηγήσεται σύνεσιν.
Sir 34:10	ος ουκ επειράθη ολίγα οίδεν, ο δε πεπλανημένος πληθυνεί πανουργίαν.
Sir 34:11	πολλά εώρακα εν τη αποπλανήσει μου, και πλείονα των λόγων μου σύνεσις μου.
Sir 34:12	πλεονάκις έως θανάτου εκινδύνευσα και διεσώθην τούτων χάριν.
Sir 34:13	πνεύμα φοβουμένων Κύριον ζήσεται, η γαρ ελπίς αυτών επί τον σώζοντα αυτούς.
Sir 34:14	ο φοβούμενος Κύριον ουδέν ευλαβηθήσεται και ου μη δειλιάση, ότι αυτός ελπίς αυτού.
Sir 34:15	φοβουμένου τον Κύριον μακαρία η ψυχή· τίτι επέχει και τις αντιστήριγμα αυτού;
Sir 34:16	οι οφθαλμοί Κυρίου επί τους αγαπόντας αυτόν· υπερασπισμός δυναστείας και στήριγμα ισχύος, σκέπη από καύσωνος και σκέπη από μεσημβρίας, φυλακή από προσκόμματος και βοήθεια από πτώσεως,
Sir 34:17	ανυψών ψυχήν και φωτίζων οφθαλμούς, ίασιν διδούς, ζωήν και ευλογίαν.
Sir 34:18	Θυσιάζων εξ αδίκου, προσφορά μεμωκημένη, και ουκ εις ευδοκίαν δωρήματα ανόμων.
Sir 34:19	ουκ ευδοκεί ο Ύψιστος εν προσφοραίς ασεβών, ουδέ εν πλήθει θυσιών εξιλάσκεται αμαρτίας.

Sir 34:20	θύων υιόν έναντι του πατρός αυτού ο προσάγων θυσίαν εκ χρημάτων πενήτων.
Sir 34:21	άρτος επιδεομένων ζωή πτωχών, ο αποστερών αυτήν άνθρωπος αιμάτων.
Sir 34:22	φονεύων τον πλησίον ο αφαιρούμενος συμβίωσιν, και εκχέων αίμα ο αποστερών μισθόν μισθίου.
Sir 34:23	εις οικοδομών, και εις καθαιρών· τι ωφέλησαν πλείον ή κόπους;
Sir 34:24	εις ευχόμενος και εις καταρώμενος· τίνος φωνής εισακούσεται ο δεσπότης;
Sir 34:25	βαπτιζόμενος από νεκρού και πάλιν απτόμενος αυτού, τι ωφέλησε τω λουτρω αυτού;
Sir 34:26	ούτως άνθρωπος νηστεύων επί των αμαρτιών αυτού και πάλιν πορευόμενος και τα αυτά ποιών· της προσευχής αυτού τις εισακούσεται; και τι ωφέλησεν εν τω ταπεινωθήναι αυτόν;
Sir 35:1	Ο ΣΥΝΤΗΡΩΝ νόμον πλεονάζει προσφοράς, θυσιάζων σωτηρίου ο προσέχων εντολαίς.
Sir 35:2	ανταποδιδούς χάριν προσφέρων σεμίδαλιν, και ο ποιών ελεημοσύνην θυσιάζων αινέσεως.
Sir 35:3	ευδοκία Κυρίου αποστήναι από πονηρίας, και εξιλασμός αποστήναι από αδικίας.
Sir 35:4	μη οφθής εν προσώπω Κυρίου κενός, πάντα γαρ ταύτα χάριν εντολής.
Sir 35:5	προσφορά δικαίου λιπαίνει θυσιαστήριον, και η ευωδία αυτής έναντι Υψίστου.
Sir 35:6	θυσία ανδρός δικαίου δεκτή, και το μνημόσυνον αυτής ουκ επιλησθήσεται.
Sir 35:7	εν αγαθω οφθαλμω δόξασον τον Κύριον, και μη σμικρόνης απαρχήν χειρών σου.
Sir 35:8	εν πάση δόσει ιλάρωσον το πρόσωπόν σου και εν ευφροσύνη αγίασον δεκάτην.
Sir 35:9	δος Υψίστω κατά την δόσιν αυτού και εν αγαθω οφθαλμω καθ ' εύρεμα χειρός·
Sir 35:10	ότι Κύριος ανταποδιδούς εστι και επταπλάσια ανταποδώσει σοι.
Sir 35:11	Μή δωροκόπει, ου γαρ προσδέξεται·
Sir 35:12	και μη έπεχε θυσία αδικω, ότι Κύριος κριτής εστι, και ουκ έστι παρ ' αυτω δόξα προσώπου.
Sir 35:13	ου λήψεται πρόσωπον επί πτωχού και δέησιν ηδικημένου εισακούσεται·
Sir 35:14	ου μη υπερίδη ικετείαν ορφανού και χήραν, εάν εκχέη λαλιάν·
Sir 35:15	ουχί δάκρυα χήρας επί σιαγόνα καταβαίνει και η καταβόησις επί τω καταγαγόντι αυτά;

Sir 35:16	θεραπέυων εν ευδοκία δεχθήσεται, και η δέησις αυτού έως νεφελών συνάψει.
Sir 35:17	προσευχή ταπεινού νεφέλας διήλθε, και έως συνεγγίση, ου μη παρακληθή·
Sir 35:18	και ου μη αποστη, έως επισκέψηται ο Ύψιστος. και κρίνει δικαίως και ποιήσει κρίσιν.
Sir 35:19	και ο Κύριος ου μη βραδύνη, ουδέ μη μακροθυμήση επ' αυτοίς,
Sir 35:20	έως αν συντρίψη οσφύν ανελεημόνων, και τοις έθνεσιν ανταποδώσει εκδίκησιν,
Sir 35:21	έως εξάρη πλήθος υβριστών και σκήπτρα αδικων συντρίψη·
Sir 35:22	έως ανταποδω ανθρωπω κατά τας πράξεις αυτού και τα έργα των ανθρώπων κατά τα ενθυμήματα αυτών·
Sir 35:23	έως κρίνη την κρίσιν του λαού αυτού, και ευφρανεί αυτούς εν τω ελέει αυτού.
Sir 35:24	ωραίον έλεος εν καιρω θλίψεως αυτού, ως νεφέλαι υετού εν καιρω αβροχίας.
Sir 36:1	ΕΛΕΗΣΟΝ ημάς, δέσποτα ο Θεός πάντων, και επίβλεψον και επίβαλε τον φόβον σου επί πάντα τα έθνη·
Sir 36:2	έπαρον την χειρά σου επί έθνη αλλότρια, και ιδέτωσαν την δυναστείαν σου.
Sir 36:3	ωσπερ ενώπιον αυτών ηγιάσθης εν ημίν, ούτως ενώπιον ημών μεγαλυνθείς εν αυτοίς·
Sir 36:4	και επιγνώτωσάν σε, καθάπερ και ημείς επέγνωμεν, ότι ουκ έστι Θεός πλην σου, Κύριε.
Sir 36:5	εγκαίνισον σημεία και αλλοιώσον θαυμάσια, δόξασον χειρα και βραχίονα δεξιόν·
Sir 36:6	έγειρον θυμόν και έκχεον οργήν, έξαρον αντίδικον και έκτριψον εχθρόν.
Sir 36:7	σπεύσον καιρόν και μνήσθητι ορκισμού, και εκδιηγησάσθωσαν τα μεγαλειά σου.
Sir 36:8	εν οργή πυρός καταβρωθήτω ο σωζόμενος, και οι κακούντες τον λαόν σου εύροισαν απώλειαν.
Sir 36:9	σύντριψον κεφαλάς αρχόντων εχθρών λεγόντων· ουκ έστι πλην ημών.
Sir 36:10	συνάγαγε πάσας φυλάς Ιακώβ, και κατεκληρονόμησα αυτούς καθώς απ' αρχής.
Sir 36:11	ελέησον λαόν, Κύριε, κεκλημένον επ' ονόματί σου και Ισραήλ, ον πρωτογόνω ωμοίωσας.
Sir 36:12	οικτείρησον πόλιν αγιάσματος σου Ιερουσαλήμ, πόλιν καταπαύματός σου.
Sir 36:13	πλήσον Σιών αρεταλογίας σου, και από της δόξης σου τον λαόν σου.
Sir 36:14	δος μαρτύριον τοις εν αρχή κτίσματί σου και έγειρον προφητείας τας επ'

	ονόματί σου·
Sir 36:15	δος μισθόν τοις υπομένουσί σε, και οι προφήταί σου εμπιστευθήτωσαν.
Sir 36:16	εισάκουσον, Κύριε, δεήσεως ικετών σου, κατά την ευλογίαν Ααρών περί του λαού σου,
Sir 36:17	και γνώσονται πάντες οι επί της γης ότι συ Κύριος ει ο Θεός των αιώνων.
Sir 36:18	Παν βρώμα φάγεται κοιλία, έστι δε βρώμα βρώματος κάλλιον.
Sir 36:19	φάρυγξ γεύεται βρώματα θήρας, ούτως καρδιά συνετή λόγους ψευδείς.
Sir 36:20	καρδιά στρεβλή δώσει λύπην, και άνθρωπος πολύπειρος ανταποδώσει αυτω.
Sir 36:21	πάντα άρρενα επιδέξεται γυνή, έστι δε θυγάτηρ θυγατρός κρείσσων.
Sir 36:22	κάλλος γυναικός ιλαρύνει πρόσωπον και υπέρ πάσαν επιθυμίαν ανθρώπου υπεράγει·
Sir 36:23	ει έστιν επί γλώσσης αυτής έλεος και πραΰτης, ουκ έστιν ο ανήρ αυτής καθ ' υιούς ανθρώπων.
Sir 36:24	ο κτώμενος γυναίκα ενάρχεται κτήσεως, βοηθόν κατ ' αυτόν και στύλον αναπαύσεως.
Sir 36:25	ου ουκ έστι φραγμός, διαρπαγήσεται κτήμα, και ου ουκ έστι γυνή, στενάξει πλανώμενος.
Sir 36:26	τις γαρ πιστεύσει ευζώνω ληστη σφαλλομένω εκ πόλεως εις πόλιν;
Sir 36:27	ούτως ανθρώπω μη έχοντι νοσιάν και καταλύοντι ου εάν οψίση.
Sir 37:1	ΠΑΣ φίλος ερεί· εφιλίασα αυτω καγώ, αλλ ' έστι φίλος ονόματι μόνον φίλος.
Sir 37:2	ουχί λύπη ένι έως θανάτου εταίρος και φίλος τρεπόμενος εις έχθραν;
Sir 37:3	ω πονηρόν ενθύμημα, πόθεν ενεκυλίσθης καλύψαι την ξηράν εν δολιότητι;
Sir 37:4	εταίρος φίλου εν ευφροσύνη ήδεται και εν καιρω θλίψεως έσται απέναντι·
Sir 37:5	εταίρος φίλω συμπονεί χάριν γαστρός, έναντι πολέμου λήψεται ασπίδα.
Sir 37:6	μη επιλάθη φίλου εν τη ψυχή σου, και μη αμνημονήσης αυτού εν τοις χρήμασί σου.
Sir 37:7	Πας σύμβουλος εξαίρει βουλήν, αλλ ' έστι συμβουλεύων εις εαυτόν.
Sir 37:8	από συμβούλου φύλαξον την ψυχήν σου και γνώθι πρότερον τις αυτού χρεία - και γαρ αυτός εαυτω βουλευσεται-, μήποτε βάλη επί σοί κλήρον
Sir 37:9	και είπη σοι· καλή η οδός σου, και στήσεται εξ εναντίας ιδείν το συμβησόμενόν σοι.

Sir 37:10	μη βουλεύου μετά του υποβλεπομένου σε και από των ζηλούντων σε κρύψον βουλήν.
Sir 37:11	μετά γυναικός περί της αντιζήλου αυτής και μετά δειλού περί πολέμου, μετά εμπόρου περί μεταβολίας και μετά αγοράζοντος περί πράσεως, μετά βασκάνου περί ευχαριστίας και μετά ανελεήμονος περί χρηστοηθείας, μετά οκνηρού περί παντός έργου και μετά μισθίου εφεστίου περί συντελείας, οικέτη αργω περί πολλής εργασίας, μη έπεχε επί τούτοις περί πάσης συμβουλίας·
Sir 37:12	αλλ ' ή μετά ανδρός ευσεβούς ενδελέχιζε, ον αν επιγνως συντηρούντα εντολάς, ος εν τη ψυχή αυτού κατά την ψυχήν σου, και εάν πταισίης, συναλγήσει σοι.
Sir 37:13	και βουλήν καρδιάς στήσον, ου γαρ έστι σοι πιστότερος αυτής·
Sir 37:14	ψυχή γαρ ανδρός απαγγέλλειν ενίοτε είωθεν ή επτά σκοποί επί μετεώρου καθήμενοι επί σκοπής.
Sir 37:15	και επί πάσι τούτοις δεήθητι Υψίστου, ίνα ευθύνη εν αληθεία την οδόν σου.-
Sir 37:16	Αρχή παντός έργου λόγος, και προ πάσης πράξεως βουλή.
Sir 37:17	ίχνος αλλοιώσεως καρδιάς τέσσαρα μέρη ανατέλλει,
Sir 37:18	αγαθόν και κακόν, ζωή και θάνατος, και η κυριεύουσα ενδελεχώς αυτών γλώσσά εστιν.
Sir 37:19	έστιν ανήρ πανούργος πολλών παιδευτής, και τη ίδια ψυχή άχρηστός εστιν.
Sir 37:20	έστι σοφιζόμενος εν λόγοις μισητός, ούτος πάσης τροφής καθυστερήσει·
Sir 37:21	ου γαρ εδόθη αυτω παρά Κυρίου χάρις, ότι πάσης σοφίας εστερήθη.
Sir 37:22	έστι σοφός τη ίδια ψυχή, και οι καρποί της συνέσεως αυτού επί στόματος πιστοί.
Sir 37:23	ανήρ σοφός τον εαυτού λαόν παιδεύσει, και οι καρποί της συνέσεως αυτού πιστοί.
Sir 37:24	ανήρ σοφός πλησθήσεται ευλογίας, και μακαριούσιν αυτόν πάντες οι ορώντες.
Sir 37:25	ζωή ανδρός εν αριθμω ημερών, και αι ημέραι του Ισραήλ αναρίθμητοι.
Sir 37:26	ο σοφός εν τω λαω αυτού κληρονομήσει πίστιν, και το όνομα αυτού ζήσεται εις τον αιώνα.
Sir 37:27	Τέκνον, εν τη ζωή σου πείρασον την ψυχήν σου και ιδέ τι πονηρόν αυτη, και μη δως αυτη·
Sir 37:28	ου γαρ πάντα πάσι συμφέρει, και ου πάσα ψυχή εν παντί ευδοκεί.
Sir 37:29	μη απληστεύου εν πάση τρυφή και μη εκχυθής επί εδεσμάτων·
Sir 37:30	εν πολλοίς γαρ βρώμασιν έσται πόνος, και η απληστία εγγιεί έως χολέρας.
Sir 37:31	δι ' απληστίαν πολλοί ετελεύτησαν, ο δε προσέχων προσθήσει ζώην.

Sir 38:1	ΤΙΜΑ ΙΑΤΡΟΝ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΧΡΕΙΑΣ ΑΥΤΟΥ ΤΙΜΑΙΣ ΑΥΤΟΥ, ΚΑΙ ΓΑΡ ΑΥΤΟΝ ΕΚΤΙΣΕ ΚΥΡΙΟΣ·
Sir 38:2	ΠΑΡΑ ΓΑΡ ΥΨΙΣΤΟΥ ΕΣΤΙΝ ΙΑΣΙΣ, ΚΑΙ ΠΑΡΑ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΛΗΨΕΤΑΙ ΔΟΜΑ.
Sir 38:3	ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΙΑΤΡΟΥ ΑΝΥΨΩΣΕΙ ΚΕΦΑΛΗΝ ΑΥΤΟΥ, ΚΑΙ ΕΝΑΝΤΙ ΜΕΓΙΣΤΑΝΩΝ ΘΑΥΜΑΣΘΗΣΕΤΑΙ.
Sir 38:4	ΚΥΡΙΟΣ ΕΚΤΙΣΕΝ ΕΚ ΓΗΣ ΦΑΡΜΑΚΑ, ΚΑΙ ΑΝΗΡ ΦΡΟΝΙΜΟΣ ΟΥ ΠΡΟΣΟΧΘΙΕΙ ΑΥΤΟΙΣ.
Sir 38:5	ΟΥΚ ΑΠΟ ΞύΛΟΥ ΕΓΛΥΚΑΝΘΗ ύδωρ ΕΙΣ ΤΟ ΓΝΩΣΘΗΝΑΙ ΤΗΝ ΙΣΧΥΝ ΑΥΤΟΥ;
Sir 38:6	ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΕΔΩΚΕΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΝ ΕΝΔΟΞΑΪΖΕΣΘΑΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΘΑΥΜΑΣΙΟΙΣ ΑΥΤΟΥ·
Sir 38:7	ΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΕΘΕΡΑΠΕΥΣΕ ΚΑΙ ΗΡΕ ΤΟΝ ΠΟΝΟΝ ΑΥΤΟΥ,
Sir 38:8	ΜΥΡΕΨΟΣ ΕΝ ΤΟΥΤΟΙΣ ΠΟΙΗΣΕΙ ΜΕΪΓΜΑ, ΚΑΙ ΟΥ ΜΗ ΣΥΝΤΕΛΕΣΗ ΈΡΓΑ ΑΥΤΟΥ, ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΡ ' ΑΥΤΟΥ ΕΣΤΙΝ ΕΠΙ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΗΣ ΓΗΣ·-
Sir 38:9	Τέκνον, εν αρρωστήματί σου μη παράβλεπε, αλλ ' εύξαι Κυρίω, και αυτός ιάσεται σε.
Sir 38:10	ΑΠΟΣΤΗΣΟΝ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΑΝ ΚΑΙ ΕΥΘΥΝΟΝ ΧΕΙΡΑΣ, ΚΑΙ ΑΠΟ Πάσης ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΚΑΘΑΡΙΣΟΝ ΚΑΡΔΙΑΝ.
Sir 38:11	ΔΟΣ ΕΥΩΔΙΑΝ ΚΑΙ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΣΕΜΙΔΑΛΕΩΣ ΚΑΙ ΛΙΠΑΝΟΝ ΠΡΟΣΦΟΡΑΝ ΩΣ ΜΗ ΥΠΑΡΧΩΝ.
Sir 38:12	ΚΑΙ ΙΑΤΡΩ ΔΟΣ ΤΟΠΟΝ, ΚΑΙ ΓΑΡ ΑΥΤΟΝ ΕΚΤΙΣΕ ΚΥΡΙΟΣ, ΚΑΙ ΜΗ ΑΠΟΣΤΗΤΩ ΣΟΥ, ΚΑΙ ΓΑΡ ΑΥΤΟΥ ΧΡΕΙΑ.
Sir 38:13	ΕΣΤΙ ΚΑΙΡΟΣ ΟΤΕ ΚΑΙ ΕΝ ΧΕΡΣΙΝ ΑΥΤΩΝ ΕΥΟΔΙΑ·
Sir 38:14	ΚΑΙ ΓΑΡ ΑΥΤΟΙ ΚΥΡΙΟΥ ΔΕΗΘΗΣΟΝΤΑΙ, ΙΝΑ ΕΥΟΔΩΣΗ ΑΥΤΟΙΣ ΑΝΑΠΑΥΣΙΝ ΚΑΙ ΙΑΣΙΝ ΧΑΡΙΝ ΕΜΒΙΩΣΕΩΣ.
Sir 38:15	Ο ΑΜΑΡΤΑΝΩΝ ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΠΟΙΗΣΑΝΤΟΣ ΑΥΤΟΝ ΕΜΠΕΣΟΙ ΕΙΣ ΧΕΙΡΑΣ ΙΑΤΡΟΥ.
Sir 38:16	Τέκνον, επί νεκρω κατάγαγε δάκρυα και ως δεινά πάσχων έναρξαι θρήνου, κατά δε την κρίσιν αυτού περιστείλον το σώμα αυτού και μη υπερίδης την ταφήν αυτού.
Sir 38:17	ΠΙΚΡΑΝΟΝ ΚΛΑΥΘΜΟΝ ΚΑΙ Θέρμανον κοπετόν και ποιήσον το πένθος κατά την αξίαν αυτού ημέραν μίαν και δύο χάριν διαβολής και παρακλήθητι λύπης ένεκα·
Sir 38:18	ΑΠΟ Λύπης γαρ εκβαίνει θάνατος, και λύπη καρδιάς κάμψει ισχύν.
Sir 38:19	ΕΝ ΕΠΑΓΩΓΗ ΠΑΡΑΒΑΙΝΕΙ ΚΑΙ Λύπη, και βίος πτωχού κατά καρδιάς.
Sir 38:20	ΜΗ ΔΩΣ ΕΙΣ Λύπην την καρδιάν σου, απόστησον αυτήν μνησθείς τα έσχατα·
Sir 38:21	ΜΗ ΕΠΙΛάθη, ου γαρ εστιν επάνοδος, και τούτον ουκ ωφελήσεις και σεαυτόν κακώσεις.

Sir 38:22	μνήσθητι το κρίμα αυτού, ότι ούτω και το σόν· εμοί εχθές και σοί σήμερον.
Sir 38:23	εν αναπαύσει νεκρού κατάπαυσον το μνημόσυνον αυτού και παρακλήθητι εν αυτω εν εξόδω πνεύματος αυτού.
Sir 38:24	Σοφία γραμματέως εν ευκαιρία σχολής, και ο ελασσούμενος πράξει αυτού σοφισθήσεται.
Sir 38:25	τι σοφισθήσεται ο κρατών αρότρου και καυχώμενος εν δόρατι κέντρου, βόας ελαύνων και αναστρεφόμενος εν έργοις αυτών, και η διήγησις αυτού εν υιοίς ταύρων;
Sir 38:26	καρδίαν αυτού δώσει εκδούναι αύλακας, και η αγρυπνία αυτού εις χορτάσματα δαμάλεων.
Sir 38:27	ούτως πας τέκτων και αρχιτέκτων, όστις νύκτωρ ως ημέρας διάγει· οι γλύφοντες γλύμματα σφραγίδων, και η υπομονή αυτού αλλοιώσαι ποικιλίαν· καρδίαν αυτού δώσει εις το ομοιώσαι ζωγραφίαν, και η αγρυπνία αυτού τελέσαι έργον.
Sir 38:28	ούτως χαλκεύς καθήμενος εγγύς άκμονος και καταμανθάνων έργα σιδήρου· ατμίς πυρός πήξει σάρκας αυτού, και εν θέρμη καμίνου διαμαχήσεται· φωνή σφύρης καινιεί το ους αυτού, και κατέναντι ομοιώματος σκεύους οι οφθαλμοί αυτού· καρδίαν αυτού δώσει εις συντέλειαν έργων, και η αγρυπνία αυτού κοσμήσαι επί συντελείας.
Sir 38:29	ούτως κεραμεύς καθήμενος εν έργω αυτού και συστρέφων εν ποσίν αυτού τροχόν, ος εν μερίμνη κείται δια παντός επί το έργον αυτού, και εναριθμιοσ πάσα η εργασία αυτού.
Sir 38:30	εν βραχίονι αυτού τυπώσει πηλόν και προ ποδών κάμψει ισχύν αυτού· καρδίαν επιδώσει συντελέσαι το χρίσμα, και η αγρυπνία αυτού καθαρίσαι κάμινον·-
Sir 38:31	Πάντες ούτοι εις χείρας αυτών ενεπίστευσαν, και έκαστος εν τω έργω αυτού σοφίζεται.
Sir 38:32	άνευ αυτών ουκ οικισθήσεται πόλις, και ου παροικήσουσιν ουδέ περιπατήσουσιν,
Sir 38:33	αλλ' εις βουλήν λαού ου ζητηθήσονται και εν εκκλησία ουχ υπεραλούνται· επί δίφρον δικαστού ου καθιούνται και διαθήκην κρίματος ου διανοηθήσονται, ουδέ μη εκφάνωσι δικαιοσύνην και κρίμα, και εν παραβολαίς ουχ ευρεθήσονται,
Sir 38:34	αλλά κτίσμα αιώνος στηρίσουσι, και η δέησις αυτών εν εργασία τέχνης.
Sir 39:1	ΠΛΗΝ του επιδόντος την ψυχήν αυτού και διανοουμένου εν νόμω Υψίστου, σοφίαν πάντων αρχαίων εκζητήσει και εν προφητείασ ασχοληθήσεται.
Sir 39:2	διηγήσεις ανδρών ονομαστών συντηρήσει και εν στροφαίς παραβολών συνεισελεύσεται.
Sir 39:3	απόκρυφα παροιμιών εκζητήσει και εν αινίγμασι παραβολών αναστραφήσεται.
Sir 39:4	ανά μέσον μεγιστάνων υπηρετήσει και έναντι ηγουμένου οφθήσεται· εν γη

	αλλοτρίων εθνών διελεύσεται, αγαθά γαρ και κακά εν ανθρώποις επείρασε.
Sir 39:5	την καρδίαν αυτού επιδώσει ορθρίσαι προς Κύριον τον ποιήσαντα αυτόν και έναντι Υψίστου δεηθήσεται· και ανοίξει το στόμα αυτού εν προσευχή και περι των αμαρτιών αυτού δεηθήσεται.
Sir 39:6	εάν Κύριος ο μέγας θελήση, πνεύματι συνέσεως εμπλησθήσεται· αυτός ανομβρήσει ρήματα σοφίας αυτού, και εν προσευχή εξομολογήσεται Κυρίω.
Sir 39:7	αυτός κατευθυνεί βουλήν αυτού και επιστήμην και εν τοις αποκρύφοις αυτού διανοηθήσεται·
Sir 39:8	αυτός εκφανεί παιδείαν διδασκαλίας αυτού και εν νόμω διαθήκης Κυρίου καυχήσεται.
Sir 39:9	αινέσουσι την σύνεσιν αυτού πολλοί, έως του αιώνος ουκ εξαλειφθήσεται· ουκ αποστήσεται το μνημόσυνον αυτού, και όνομα αυτού ζησεται εις γενεάς γενεών.
Sir 39:10	την σοφίαν αυτού διηγήσονται έθνη, και τον έπαινον αυτού εξαγγελεύει εκκλησία.
Sir 39:11	εάν εμμείνη, όνομα καταλείψει ή χίλιοι, και εάν αναπαύσηται, εμποιήσει αυτω.
Sir 39:12	Έτι διανοηθείς εκδιηγήσομαι και ως διχομηνία επληρώθην.
Sir 39:13	εισακούσατέ μου, υιοί όσοι, και βλαστήσατε ως ρόδον φυόμενον επί ρεύματος υγρού
Sir 39:14	και ως λίβανος ευωδιάσατε οσμήν και ανθήσατε άνθος ως κρίνον, διάδοτε οσμήν και αινέσατε άσμα. ευλογήσατε Κύριον επί πάσι τοις έργοις,
Sir 39:15	δώτε τω ονόματι αυτού μεγαλωσύνην και εξομολογήσασθε εν αιnéσει αυτού, εν ωδαίς χειλέων και εν κινύραις και ούτως ερείτε εν εξομολογήσει·
Sir 39:16	Τα έργα Κυρίου πάντα ότι καλά σφόδρα, και παν πρόσταγμα εν καιρω αυτού έσται· ουκ έστιν ειπειν· τι τούτο; εις τι τούτο;
Sir 39:17	πάντα γαρ εν καιρω αυτού ζητηθήσεται. εν λόγω αυτού έστη ως θημωνία ύδωρ, και εν ρήματι στόματος αυτού αποδοχεία υδάτων.
Sir 39:18	εν προστάγματι αυτού πάσα η ευδοκία, και ουκ έστιν ος ελαττώσει το σωτήριον αυτού.
Sir 39:19	έργα πάσης σαρκός ενώπιον αυτού, και ουκ έστι κρυβήναι από των οφθαλμών αυτού.
Sir 39:20	από του αιώνος εις τον αιώνα επέβλεψε, και ουθέν εστι θαυμάσιον εναντίον αυτού.
Sir 39:21	ουκ έστιν ειπειν· τι τούτο; εις τι τούτο; πάντα γαρ εις χρείας αυτών έκτισται.
Sir 39:22	η ευλογία αυτού ως ποταμός επεκάλυψε, και ως κατακλυσμός ξηράν εμέθυσεν.
Sir 39:23	ούτως οργήν αυτού έθνη κληρονομήσει, ως μετέστρεψεν ύδατα εις άλμην.

Sir 39:24	αι οδοί αυτού τοις οσίοις ευθείαι, ούτως τοις ανόμοις προσκόμματα.
Sir 39:25	αγαθά τοις αγαθοίς έκτισται απ' αρχής, ούτως τοις αμαρτωλοίς κακά.
Sir 39:26	αρχή πάσης χρείας εις ζωήν ανθρώπου, ύδωρ, πυρ, και σίδηρος και άλας και σεμίδαλις πυρού και μέλι και γάλα, αίμα σταφυλής και έλαιον και ιμάτιον.
Sir 39:27	ταύτα πάντα τοις ευσεβέσιν εις αγαθά, ούτως τοις αμαρτωλοίς τραπήσεται εις κακά.
Sir 39:28	έστι πνεύματα, α εις εκδίκησιν έκτισται και εν θυμω αυτού εστερέωσαν μάστιγας αυτών· εν καιρω συντελείας ισχύν εκχεούσι και τον θυμόν του ποιήσαντος αυτούς κοπάσουσι.
Sir 39:29	πυρ και χάλαζα και λιμός και θάνατος, πάντα ταύτα εις εκδίκησιν έκτισται·
Sir 39:30	θηρίων οδόντες και σκορπίοι και έχεις και ρομφαία εκδικούσα εις όλεθρον ασεβείς·
Sir 39:31	εν τη εντολή αυτού ευφρανθήσονται και επί της γης εις χρείας ετοιμασθήσονται και εν τοις καιροίς αυτών ου παραβήσονται λόγον.
Sir 39:32	δια τούτο εξ αρχής εστηρίχθην και διενόηθην και εν γραφή αφήκα·
Sir 39:33	τα έργα Κυρίου πάντα αγαθά και πάσαν χρείαν εν ωρα αυτής χορηγήσει.
Sir 39:34	και ουκ έστιν ειπείν· τούτο τούτου πονηρότερον, πάντα γαρ εν καιρω ευδοκιμηθήσεται.
Sir 39:35	και νυν εν πάση καρδιά και στόματι υμνήσατε και ευλογήσατε το όνομα Κυρίου.
Sir 40:1	ΑΣΧΟΛΙΑ μεγάλη έκτισται παντί ανθρώπω και ζυγός βαρύς επί υιούς Αδάμ αφ' ημέρας εξόδου εκ γαστρος μητρος αυτών έως ημέρας επιστροφής εις μητέρα πάντων·
Sir 40:2	τους διαλογισμούς αυτών και φόβον καρδιάς, επίνοια προσδοκίας, ημέρα τελευτής.
Sir 40:3	από καθημένου επί θρόνου εν δόξη και έως τεταπεινωμένου εν γη και σποδα,
Sir 40:4	από φορούντος υάκινθον και στέφανον και έως περιβαλλομένου ωμόλινον,
Sir 40:5	θυμός και ζήλος και ταραχή και σάλος και φόβος θανάτου και μηνίαμα και έρις· και εν καιρω αναπαύσεως επί κοίτης ύπνος νυκτός αλλοιοί γνώσιν αυτού.
Sir 40:6	ολίγον ως ουδέν εν αναπαύσει, και απ' εκείνου εν ύπνοις ως εν ημέρα σκοπιάς τεθορυβημένος εν οράσει καρδιάς αυτού, ως εκπεφευγώς από προσώπου πολέμου.
Sir 40:7	εν καιρω σωτηρίας αυτού εξηγέρθη και αποθαυμάζων εις ουδένα φόβον.
Sir 40:8	μετά πάσης σαρκός από ανθρώπου έως κτήνους, και επί αμαρτωλών επταπλάσια προς ταύτα·

Sir 40:9	θάνατος και αίμα και έρις και ρομφαία, επαγωγαί, λιμός και σύντριμμα και μάστιξ,
Sir 40:10	επί τους ανόμους εκτίσθη ταύτα πάντα, και δι' αυτούς εγένετο ο κατακλυσμός.
Sir 40:11	πάντα, όσα από γης, εις γην αναστρέφει, και από υδάτων εις θάλασσαν ανακάμπτει.
Sir 40:12	Παν δώρον και αδικία εξαλειφθήσεται, και πίστις εις τον αιώνα στήσεται.
Sir 40:13	χρήματα αδίκων ως ποταμός ξηρανθήσεται και ως βροντή μεγάλη εν νετω εξηγήσει.
Sir 40:14	εν τω ανοίξει αυτόν χείρας ευφρανθήσεται, ούτως οι παραβαίνοντες εις συντέλειαν εκλείψουσιν.
Sir 40:15	έκγονα ασεβών ου πληθύνει κλάδους, και ρίζαι ακάθαρτοι επ' ακροτόμου πέτρας·
Sir 40:16	άχει επί παντός ύδατος και χείλους ποταμού προ παντός χόρτου εκτιλήσεται.
Sir 40:17	χάρις ως παράδεισος εν ευλογίαις, και ελεημοσύνη εις τον αιώνα διαμένει.
Sir 40:18	Ζωή αυτάρκους εργάτου γλυκανθήσεται, και υπέρ αμφότερα ο ευρίσκων θησαυρόν.
Sir 40:19	τέκνα και οικοδομή πόλεως στηρίζουσιν όνομα, και υπέρ αμφότερα γυνή άμωμος λογίζεται.
Sir 40:20	οίνος και μουσικά ευφραίνουσι καρδιαν, και υπέρ αμφότερα αγάπησις σοφίας.
Sir 40:21	αυλός και ψαλτήριον ηδύννουσι μέλι, και υπέρ αμφότερα γλώσσα ηδεία.
Sir 40:22	χάριν και κάλλος επιθυμήσει ο οφθαλμός σου, και υπέρ αμφότερα χλόην σπόρου.
Sir 40:23	φίλος και εταίρος εις καιρόν απαντώντες, και υπέρ αμφότερα γυνή μετά ανδρός.
Sir 40:24	αδελφοί και βοήθεια εις καιρόν θλίψεως, και υπέρ αμφότερα ελεημοσύνη ρύσεται.
Sir 40:25	χρυσίον και αργύριον επιστήσουσι πόδα, και υπέρ αμφότερα βουλή ευδοκιμείται.
Sir 40:26	χρήματα και ισχύς ανυψώσουσι καρδιαν, και υπέρ αμφότερα φόβος Κυρίου· ουκ έστιν εν φόβω Κυρίου ελάττωσις, και ουκ έστιν επιζητήσαι εν αυτω βοήθειαν·
Sir 40:27	φόβος Κυρίου ως παράδεισος ευλογίας, και υπέρ πάσαν δόξαν εκάλυψαν αυτόν.
Sir 40:28	Τέκνον, ζωήν επαιτήσεως μη βίωσης· κρείσσον αποθανείν ή επαιτείν.
Sir 40:29	ανήρ βλέπων εις τράπεζαν αλλοτρίαν, ουκ έστιν αυτού ο βίος εν λογισμω ζωής, αλισγήσει ψυχήν αυτού εν εδέσμασιν αλλοτρίοις· ανήρ δε επιστήμων και πεπαιδευμένος φυλάζεται.

Sir 40:30	εν στόματι αναιδούς γλυκανθήσεται επαίτησις, και εν κοιλία αυτού πυρ καήσεται.
Sir 41:1	Ω ΘΑΝΑΤΕ, ως πικρόν σου το μνημόσυνόν εστιν ανθρώπω ειρηνεύοντι εν τοις υπάρχουσιν αυτού ανδρί απερισπάστω και ευδοουμένω εν πάσι και έτι ισχύοντι επιδέξασθαι τροφήν.
Sir 41:2	ω θάνατε, καλόν σου το κρίμα εστιν ανθρώπω επιδειομένω και ελασσουμένω ισχύϊ, εσχατογήρω και περισπωμένω περι πάντων και απειθούντι και απολωλεκότι υπομονήν.
Sir 41:3	μη ευλαβού κρίμα θανάτου, μνήσθητι προτέρων σου και εσχάτων·
Sir 41:4	τούτο το κρίμα παρά Κυρίου πάση σαρκί, και τι απαναίνη εν ευδοκία Υψίστου; είτε δέκα είτε εκατόν είτε χίλια έτη, ουκ έστιν εν άδου ελεγμός ζωής.
Sir 41:5	Τέκνα βδελυκτά γίνεται τέκνα αμαρτωλών και συναναστρεφόμενα παροικίαις ασεβών.
Sir 41:6	τέκνων αμαρτωλών απολείται κληρονομία, και μετά του σπέρματος αυτών ενδελεχειί όνειδος.
Sir 41:7	πατρι άσεβεί μέμψεται τέκνα, ότι δι' αυτόν ονειδισθήσονται.
Sir 41:8	ουαί υμίν, άνδρες άσεβείς, οίτινες εγκατελίπετε νόμον Θεού Υψίστου·
Sir 41:9	και εάν γεννηθήτε, εις κατάραν γεννηθήσεσθε, και εάν αποθάνητε, εις κατάραν μερισθήσεσθε.
Sir 41:10	πάντα όσα εκ γης, εις γην απελεύσεται, ούτως άσεβείς από κατάρας εις απώλειαν.
Sir 41:11	Πένθος ανθρώπων εν σώμασιν αυτών, όνομα δε αμαρτωλών ουκ αγαθόν εξαλειφθήσεται.
Sir 41:12	φρόντισον περι ονόματος, αυτό γαρ σοι διαμένει ή χίλιοι μεγάλοι θησαυροί χρυσίου.
Sir 41:13	αγαθής ζωής αριθμός ημερών, και αγαθόν όνομα εις αιώνα διαμενει.
Sir 41:14	παιδείαν εν ειρήνη συντηρήσατε, τέκνα· σοφία δε κεκρυμμένη και θησαυρός αφανής, τις ωφέλεια εν αμφοτέροις;
Sir 41:15	κρείσσων άνθρωπος αποκρύπτων την μωρίαν αυτού ή άνθρωπος αποκρύπτων την σοφίαν αυτού.
Sir 41:16	τοιγαρούν εντράπητε επί τω ρήματί μου· ου γαρ εστι πάσαν αισχύνην διαφυλάξει καλόν, και ου πάντα πάσιν εν πίστει ευδοκιμείται.
Sir 41:17	αισχύνεσθε από πατρός και μητρός περι πορνείας και από ηγουμένου και δυνάστου περι ψεύδους,
Sir 41:18	από κριτού και άρχοντος περι πλημμελείας, από συναγωγής και λαού περι

	ανομίας,
Sir 41:19	από κοινωνού και φίλου περί αδικίας και από τόπου, ου παροικείς, περί κλοπής,
Sir 41:20	από αληθείας Θεού και διαθήκης και από πήξεως αγκώνος επ' άρτοις,
Sir 41:21	από σκορακισμού λήψεως και δόσεως και από ασπαζομένων περί σιωπής,
Sir 41:22	από οράσεως γυναικός εταίρας και από αποστροφής προσώπου συγγενούς,
Sir 41:23	από αφαιρέσεως μερίδος και δόσεως και από κατανοήσεως γυναικός υπάνδρου,
Sir 41:24	από περιεργείας παιδίσκης αυτού, και μη επιστης επί την κοίτην αυτής·
Sir 41:25	από φίλων περί λόγων ονειδισμού, και μετά το δούναι μη ονειδίξε,
Sir 41:26	από δευτερώσεως και λόγου ακοής, και από αποκαλύψεων λόγων κρυφίων·
Sir 41:27	και έση αισχυνηρός αληθινώς και ευρίσκων χάριν έναντι παντός ανθρώπου.
Sir 42:1	ΜΗ περί τούτων αισχυνηθείς, και μη λάβης πρόσωπον του αμαρτάνειν·
Sir 42:2	περί νόμου Υψίστου και διαθήκης και περί κρίματος δικαιώσαι τον ασεβή,
Sir 42:3	περί λόγου κοινωνού και οδοιπόρων και περί δόσεως κληρονομίας εταίρων,
Sir 42:4	περί ακριβείας ζυγού και σταθμίων, περί κτήσεως πολλών και ολίγων,
Sir 42:5	περί διαφόρου πράσεως εμπόρων και περί παιδείας τέκνων πολλής και οικέτη πονηρω πλευράν αιμάξαι.
Sir 42:6	επί γυναικί πονηρά καλόν σφραγίς, και όπου χείρες πολλάί, κλείσον·
Sir 42:7	ό εάν παραδίδω, εν αριθμω και σταθμω, και δόσις και λήψις, πάντα εν γραφή·
Sir 42:8	περί παιδείας ανοήτου και μωρού και εσχατογήρου κρινομένου προς νέους· και έση πεπαιδευμένος αληθινώς και δεδοκιμασμένος έναντι παντός ζώντος.
Sir 42:9	Θυγάτηρ πατρί απόκρυφος αγρυπνία, και η μέριμνα αυτής αφιστά ύπνον· εν νεότητι αυτής μήποτε παρακμάση, και συνωκηκυία μήποτε μισηθή·
Sir 42:10	εν παρθενία μήποτε βεβηλωθή και εν τοις πατρικοίς αυτής έγκυος γένηται· μετά ανδρός ούσα μήποτε παραβή, και συνωκηκυία, μήποτε στειρωθή.
Sir 42:11	επί θυγατρί αδιατρέπτω στερέωσον φυλακήν, μήποτε ποιήση σε επίχαρμα εχθροίς, λαλιάν εν πόλει και έκκλητον λαού, και καταισχύνη σε εν πλήθει πολλών.
Sir 42:12	παντί ανθρώπω μη έμβλεπε εν κάλλει και εν μέσω γυναικών μη συνέδρευε·
Sir 42:13	από γαρ ιματίων εκπορεύεται σής και από γυναικός πονηρία γυναικός.
Sir 42:14	κρείσσων πονηρία ανδρός ή αγαθοποιός γυνή, και γυνή καταισχύνουσα εις ονειδισμόν.

Sir 42:15	Μνησθήσομαι δη τα έργα Κυρίου, και α εώρακα εκδηγήσομαι· εν λόγοις Κυρίου τα έργα αυτού.
Sir 42:16	ήλιος φωτίζων κατά παν επέβλεψε, και της δόξης αυτού πλήρες το έργον αυτού.
Sir 42:17	ουκ ενεποίησε τοις αγίοις Κύριος εκδηγήσασθαι πάντα τα θαυμάσια αυτού, α εστερέωσε Κύριος ο παντοκράτωρ στηριχθήναι εν δόξη αυτού το παν.
Sir 42:18	άβυσσον και καρδιαν εξίχνευσε και εν πανουργεύμασιν αυτών διενοήθη· έγνω γαρ ο Κύριος πάσαν είδησιν και ενέβλεψεν εις σημείον αιώνος,
Sir 42:19	απαγγέλλων τα παρεληλυθότα και επεσόμενα και αποκαλύπτων ίχνη αποκρύφων.
Sir 42:20	ου παρήλθεν αυτόν παν διανόημα, ουκ εκρύβη απ' αυτού ουδέ εις λόγος.
Sir 42:21	τα μεγαλεία της σοφίας αυτού εκόσμησε, και ως έστι προ του αιώνος και εις τον αιώνα· ουτε προσετέθη ουτε ηλαττώθη, και ου προσεδεήθη ουδενός συμβούλου.
Sir 42:22	ως πάντα τα έργα αυτού επιθυμητά και ως σπινθήρός εστι θεωρήσαι.
Sir 42:23	πάντα ταύτα ζη και μένει εις τον αιώνα εν πάσαις χρείαις, και πάντα υπακούει.
Sir 42:24	πάντα δισσά, εν κατέναντι του ενός, και ουκ εποίησεν ουδέν ελλείπον·
Sir 42:25	εν του ενός εστερέωσε τα αγαθά, και τις πλησθήσεται ορών δόξαν αυτού;
Sir 43:1	ΓΑΥΡΙΑΜΑ ύψους στερέωμα καθαριότητος, είδος ουρανού εν οράματι δόξης.
Sir 43:2	ήλιος εν οπτασία διαγγέλων εν εξόδω, σκεύος θαυμαστόν, έργον Υψίστου.
Sir 43:3	εν μεσημβρία αυτού αναξηραίνει χώραν, και εναντίον καύματος αυτού τις υποστήσεται;
Sir 43:4	κάμινον φυσών εν έργοις καύματος, τριπλασίως ήλιος εκκαίων όρη· ατμίδας πυρρώδεις εκφυσών και εκλάμπων ακτίνας αμαυροί οφθαλμούς.
Sir 43:5	μέγας Κύριος ο ποιήσας αυτόν, και εν λόγοις αυτού κατέσπευσε πορείαν.-
Sir 43:6	Και η σελήνη εν πάσιν εις καιρόν αυτής, ανάδειξιν χρόνων και σημείον αιώνος.
Sir 43:7	από σελήνης σημείον εορτής, φωστήρ μειούμενος επί συντελείας.
Sir 43:8	μην κατά το όνομα αυτής εστιν, αυξανομένη θαυμαστώς εν αλλοιώσει, σκεύος παρεμβολών εν ύψει, εν στερεώματι ουρανού εκλάμπων.
Sir 43:9	κάλλος ουρανού, δόξα άστρων, κόσμος φωτίζων εν υψίστοις Κυρίου·
Sir 43:10	εν λόγοις αγίου στήσονται κατά κρίμα και ου μη εκλυθώσιν εν φυλακαίς αυτών.
Sir 43:11	ιδέ τόξον και ευλόγησον τον ποιήσαντα αυτό, σφόδρα ωραίον εν τω αυγάσματι αυτού·
Sir 43:12	εγύρωσεν ουρανόν εν κυκλώσει δόξης, χείρες Υψίστου ετάνυσαν αυτό.-

Sir 43:13	Προστάγματι αυτού κατέσπευσε χιόνα και ταχύνει αστραπάς κρίματος αυτού.
Sir 43:14	δια τούτο ηνεώχθησαν θησαυροί, και εξέπτησαν νεφέλαι ως πετεινά·
Sir 43:15	εν μεγαλείω αυτού ίσχυσε νεφέλας, και διεθρύβησαν λίθοι χαλάζης·
Sir 43:16	και εν οπτασίαις αυτού σαλευθήσεται όρη, εν θελήματι πνεύσεται νότος.
Sir 43:17	φωνή βροντής αυτού ωδίνησε γην και καταιγίς Βορέου και συστροφή πνεύματος.
Sir 43:18	ως πετεινά καθιπτάμενα πάσσει χιόνα, και ως ακρίς καταλύουσα η κατάβασς αυτής· κάλλος λευκότητος αυτής εκθαυμάσει οφθαλμός, και επί του νετού αυτής εκοστήσεται καρδιά.
Sir 43:19	και πάχνην ως άλα επί γης χέει, και παγείσα γίνεται σκολόπων άκρα.
Sir 43:20	ψυχρός άνεμος Βορέης πνεύσει, και παγήσεται κρύσταλλος εφ ' ύδατος· επί πάσαν συναγωγήν ύδατος καταλύσει, και ως θώρακα ενδύσεται το ύδωρ.
Sir 43:21	καταφάγεται όρη και έρημον εκκαύσει και αποσβέσει χλόην ως πυρ.
Sir 43:22	ίαισις πάντων κατά σπουδήν ομίχλη, δρόσος απαντώσα από καύσωνος ιλαρώσει.-
Sir 43:23	Λογισμω αυτού εκόπασεν άβυσσον, και εφύτευσεν εν αυτη νήσους.
Sir 43:24	οι πλέοντες την θάλασσαν διηγούνται τον κίνδυνον αυτής, και ακοαίς ωτίων ημών θαυμάζομεν.
Sir 43:25	και εκεί τα παράδοξα και θαυμάσια έργα, ποικιλία παντός ζώου, κτίσις κητών.
Sir 43:26	δι ' αυτόν ευοδοί άγγελος αυτού, και εν λόγω αυτού σύγκειται πάντα.
Sir 43:27	Πολλά ερούμεν και ου μη εφικώμεθα, και συντέλεια λόγων· το παν εστιν αυτός.
Sir 43:28	δοξάζοντες που ισχύσομεν; αυτός γαρ ο μέγας παρά πάντα τα έργα αυτού.
Sir 43:29	φοβερός Κύριος και σφόδρα μέγας, και θαυμαστή η δυναστεία αυτού.
Sir 43:30	δοξάζοντες Κύριον υψώσατε, καθόσον αν δύνησθε, υπερέξει γαρ και έτι· και υψούντες αυτόν πληθύνετε εν ισχύϊ· μη κοπιάτε, ου γαρ μη εφίκησθε.
Sir 43:31	τις εώρακεν αυτόν και εκδιηγήσεται; και τις μεγαλυνεί αυτόν καθώς εστι;
Sir 43:32	πολλά απόκρυφά εστι μείζονα τούτων, ολίγα γαρ εωράκαμεν των έργων αυτού·
Sir 43:33	πάντα γαρ εποίησεν ο Κύριος, και τοις ευσεβέσιν έδωκε σοφίαν.
Sir 44:1	ΠΑΤΕΡΩΝ ΥΜΝΟΣ.- Αινέσωμεν δη άνδρας ενδόξους και τους πατέρας ημών τη γενέσει.
Sir 44:2	πολλήν δόξαν έκτισεν ο Κύριος, την μεγαλωσύνην αυτού απ ' αιώνος.

Sir 44:3	κυριεύοντες εν ταις βασιλείαις αυτών και άνδρες ονομαστοί εν δυνάμει· βουλευόντες εν συνέσει αυτών, απηγγελκότες εν προφητείαις·
Sir 44:4	ηγούμενοι λαού εν διαβουλίαις και συνέσει γραμματείας λαού, σοφοί λόγοι εν παιδεία αυτών·
Sir 44:5	εκζητούντες μέλη μουσικών και διηγούμενοι έπη εν γραφή·
Sir 44:6	άνδρες πλούσιοι κεχορηγημένοι ισχύϊ, ειρηνεύοντες εν παροικίαις αυτών·
Sir 44:7	πάντες ούτοι εν γενεαίς εδοξάσθησαν, και εν ταις ημέραις αυτών καύχημα.
Sir 44:8	εισίν αυτών οί κατέλιπον όνομα του εκδιηγήσασθαι επαίνους·
Sir 44:9	και εισίν ων ουκ έστι μνημόσυνον και απώλοντο ως ουχ υπάρξαντες και εγένοντο ως ου γεγονότες και τα τέκνα αυτών μετ' αυτους.
Sir 44:10	αλλ' ή ούτοι άνδρες ελέους, ων αι δικαιοσύναι ουκ επελήσθησαν·
Sir 44:11	μετά του σπέρματος αυτών διαμενει αγαθή κληρονομία, έκγονα αυτών·
Sir 44:12	εν ταις διαθήκαις έστη σπέρμα αυτών και τα τέκνα αυτών δι' αυτους·
Sir 44:13	έως αιώνος μενει σπέρμα αυτών, και η δόξα αυτών ουκ εξαλειφθήσεται·
Sir 44:14	τα σώματα αυτών εν ειρήνη ετάφη, και το όνομα αυτών ζη εις γενεάς·
Sir 44:15	σοφίαν αυτών διηγήσονται λαοί, και τον έπαινον εξαγγέλλει εκκλησία.
Sir 44:16	Ενώχ ευηρέστησε Κυρίω και μετετέθη, υπόδειγμα μετανοίας ταις γενεαίς.
Sir 44:17	Νώε ευρέθη τέλειος δίκαιος, εν καιρω οργής εγένετο αντάλλαγμα· δια τούτον εγενήθη κατάλειμμα τη γη, ότε εγένετο κατακλυσμός·
Sir 44:18	διαθήκαι αιώνος ετέθησαν προς αυτόν, ίνα μη εξαλειφθή κατακλυσμοω πάσα σάρξ·-
Sir 44:19	Αβραάμ μέγας πατήρ πλήθους εθνών, και ουχ ευρέθη όμοιος εν τη δόξη·
Sir 44:20	ος συνετήρησε νόμον Υψίστου και εγένετο εν διαθήκη μετ' αυτου· εν σαρκί αυτου έστησε διαθήκην και εν πειρασμοω ευρέθη πιστός.
Sir 44:21	δια τούτο εν όρκω έστησεν αυτω ενευλογηθήναι έθνη εν τω σπέρματι αυτου, πληθύναι αυτόν ως χουν της γης και ως άστρα ανυψώσαι το σπέρμα αυτου και κατακληρονομήσαι αυτους από θαλάσσης έως θαλάσσης και από ποταμού έως άκρου γης.
Sir 44:22	και εν τω Ισαάκ έστησεν ούτως δια Αβραάμ τον πατέρα αυτου ευλογίαν πάντων ανθρώπων και διαθήκην
Sir 44:23	και κατέπαυσεν επί κεφαλήν Ιακώβ. επέγνω αυτόν εν ευλογίαις αυτου και έδωκεν αυτω εν κληρονομία· και διέστειλε μερίδας αυτου, εν φυλαίς εμέρισε δεκαδύο.

Sir 45:1	ΚΑΙ εξήγαγεν εξ αυτού άνδρα ελέους ευρίσκοντα χάριν εν οφθαλμοίς πάσης σαρκός, ηγαπημένον υπό Θεού και ανθρώπων, Μωυσήν, ου το μνημόσουνον εν ευλογίαις·
Sir 45:2	ωμοίωσεν αυτόν δόξη αγίων και εμεγάλυνεν αυτόν εν φόβοις εχθρών·
Sir 45:3	εν λόγοις αυτού σημεία κατέπαυσεν, εδόξασεν αυτόν κατά πρόσωπον βασιλέων· ενετείλατο αυτω προς λαόν αυτού και έδειξεν αυτω της δόξης αυτού·
Sir 45:4	εν πίστει και πραύτητι αυτόν ηγίασεν, εξελέξατο αυτόν εκ πάσης σαρκός·
Sir 45:5	ηκούτισεν αυτόν της φωνής αυτού και εισήγαγεν αυτόν εις τον γνόφον και έδωκεν αυτω κατά πρόσωπον εντολάς, νόμον ζωής και επιστήμης διδάξει τον Ιακώβ διαθήκην και κρίματα αυτού τον Ισραήλ·-
Sir 45:6	Ααρών ύψωσεν άγιον όμοιον αυτω αδελφόν αυτού εκ φυλής Λευϊ·
Sir 45:7	έστησεν αυτω διαθήκην αιώνος και έδωκεν αυτω ιερατείαν λαού· εμακάρισεν αυτόν εν ευκοσμία και περιέζωσεν αυτόν στολήν δόξης·
Sir 45:8	ενέδυσεν αυτόν συντέλειαν καυχήματος και εστερέωσεν αυτόν σκεύεσιν ισχύος, περισκελή και ποδήρη και επωμίδα,
Sir 45:9	και εκύκλωσεν αυτόν ροϊσκοις χρυσοίς, κώδωσι πλείστοις κυκλόθεν, ηχήσαι φωνήν εν βήμασιν αυτού, ακουστόν ποιήσαι ήχον εν ναω εις μνημόσουνον υιοίς λαού αυτού·
Sir 45:10	στολή αγία, χρυσω και υακίνθω και πορφύρα, έργω ποικιλτού, λογιώ κρίσεως, δήλοις αληθείας, κεκλωσμένη κόκκω, έργω τεχνίτου,
Sir 45:11	λίθοις πολυτελέσι γλύμματος σφραγίδος, εν δέσει χρυσίου, έργω λιθουργού, εις μνημόσουνον εν γραφή κεκολαμμένη κατ ' αριθμόν φυλών Ισραήλ·
Sir 45:12	στέφανον χρυσούν επάνω κιθάρεως, εκτύπωμα σφραγίδος αγιάσματος, καύχημα τιμής, έργον ισχύος, επιθυμήματα οφθαλμών κοσμούμενα ωραία·
Sir 45:13	προ αυτού ου γέγονε τοιαύτα έως αιώνος, ουκ ενεδύσατο αλλογενής πλήν των υιών αυτού μόνον και τα έκγονα αυτού διαπαντός.
Sir 45:14	θυσίαι αυτού ολοκαρπωθήσονται καθημέραν ενδελεχώς δις.
Sir 45:15	επλήρωσε Μωσής τας χείρας και έχρισεν αυτόν εν ελαίω αγίω· εγενήθη αυτω εις διαθήκην αιώνιον και εν τω σπέρματι αυτού εν ημέραις ουρανού λειτουργείν αυτω άμα και ιερατεύειν και ευλογείν τον λαόν αυτού εν τω ονόματι αυτού.
Sir 45:16	εξελέξατο αυτόν από παντός ζώντος προσαγαγείν κάρπωσιν Κυρίω, θυμίαμα και ευωδιάν εις μνημόσουνον, εξιλάσκεσθαι περί του λαού σου.
Sir 45:17	έδωκεν αυτόν εν εντολαίς αυτού εξουσίαν εν διαθήκαις κριμάτων διδάξει τον Ιακώβ τα μαρτύρια και εν νόμω αυτού φωτίσαι Ισραήλ.
Sir 45:18	επισυνέστησαν αυτω αλλότριοι και εζήλωσαν αυτόν εν τη ερήμω, άνδρες οι περί Δαθάν και Αβειρών και η συναγωγή Κορέ εν θυμω και οργή·

Sir 45:19	είδε Κύριος και ουκ ευδόκησε, και συνετελέσθησαν εν θυμω οργής· εποίησεν αυτοίς τέρατα καταναλώσαι εν πυρί φλογός αυτού.
Sir 45:20	και προσέθηκεν Ααρών δόξαν και έδωκεν αυτω κληρονομίαν· απαρχάς πρωτογεννημάτων εμέρισεν αυτω, άρτον πρώτοις ητοίμασε πλησμονήν·
Sir 45:21	και γαρ θυσίας Κυρίου φάγονται, ας έδωκεν αυτω τε και τω σπέρματι αυτού.
Sir 45:22	πλήν εν γη λαού ου κληρονομήσει, και μερίς ουκ έστιν αυτω εν λαω, αυτός γαρ μερίς σου και κληρονομία.-
Sir 45:23	Και Φινεές υιος Ελεάζαρ τρίτος εις δόξαν εν τω ζηλώσαι αυτόν εν φόβω Κυρίου και στήναι αυτόν εν τροπή λαού, εν αγαθότητι προθυμίας ψυχής αυτού· και εξιλάσατο περι του Ισραήλ.
Sir 45:24	δια τούτο εστάθη αυτω διαθήκη ειρήνης προστατείν αγίων και λαού αυτού, ίνα αυτω ή και τω σπέρματι αυτού ιερωσύνης μεγαλείον εις τους αιώνας.
Sir 45:25	και διαθήκην τω Δαυίδ υιω Ιεσσαί εκ φυλής Ιούδα, κληρονομία βασιλέως υιού εξ υιού μόνου· κληρονομία Ααρών και τω σπέρματι αυτού.
Sir 45:26	δώη υμίν σοφίαν εν καρδιά υμών κρίνειν τον λαόν αυτού εν δικαιοσύνη, ίνα μη αφανισθή τα αγαθά αυτών και την δόξαν αυτών εις γενεάς αυτών.
Sir 46:1	ΚΡΑΤΑΙΟΣ εν πολέμοις Ιησούς Ναυή και διάδοχος Μωυσή εν προφητείαις, ος εγένετο κατά το όνομα αυτού μέγας επί σωτηρία εκλεκτών αυτού εκδικήσαι επεγειρομένους εχθρούς, όπως κατακληρονομήση τον Ισραήλ.
Sir 46:2	ως εδοξάσθη εν τω επάραι χείρας αυτού και εν τω εκτείναι ρομφαίαν επί πόλεις.
Sir 46:3	τις πρότερον αυτού ούτως έστη; τους γαρ πολεμίους Κύριος αυτός επήγαγεν.
Sir 46:4	ουχί εν χειρί αυτού ανεπόδισεν ο ήλιος και μία ημέρα εγενήθη προς δύο;
Sir 46:5	επεκαλέσατο τον Υψιστον δυνάστην εν τω θλίψαι αυτόν εχθρούς κυκλόθεν, και επήκουσεν αυτών μέγας Κύριος εν λίθοις χαλάζης δυνάμεως κραταιάς·
Sir 46:6	κατέρραξεν επ ' έθνος πόλεμον και εν καταβάσει απώλεσεν ανθεστηκότας, ίνα γνώσιν έθνη πανοπλίαν αυτού ότι εναντίον Κυρίου ο πόλεμος αυτού· και γαρ επηκολούθησεν οπίσω δυνάστου.-
Sir 46:7	Και εν ημέραις Μωυσέως εποίησεν έλεος, αυτός και Χάλεβ υιος Ιεφοννή, αντιστήναι έναντι εκκλησίας, κωλύσαι λαόν από αμαρτίας και κοπάσαι γογγυσμόν πονηρίας.
Sir 46:8	και αυτοί δύο όντες διεσώθησαν από εξακοσίων χιλιάδων πεζών, εισαγαγείν αυτούς εις κληρονομίαν, εις γην ρέουσας γάλα και μέλι.
Sir 46:9	και έδωκεν ο Κύριος τω Χάλεβ ισχύν, και έως γήρους διέμεινεν αυτω επιβήναι αυτόν επί το ύψος της γης, και το σπέρμα αυτού κατέσχε κληρονομίαν,
Sir 46:10	όπως ιδωσι πάντες οι υιοί Ισραήλ ότι καλόν το πορεύεσθαι οπίσω Κυρίου.-

Sir 46:11	Και οι κριταί, έκαστος τω αυτού ονόματι, όσων ουκ εξεπόρνευσεν η καρδιά και όσοι ουκ απεστράφησαν από Κυρίου, ειη το μνημόσυνον αυτών εν ευλογίαις·
Sir 46:12	τα οστά αυτών αναθάλοι εκ του τόπου αυτών και το όνομα αυτών αντικαταλασσομένον εφ' υιοίς δεδοξασμένων αυτών.-
Sir 46:13	Ήγαπημένος υπό Κυρίου αυτού Σαμουήλ προφήτης Κυρίου κατέστησε βασιλείαν και έχρισεν άρχοντας επί τον λαόν αυτού·
Sir 46:14	εν νόμω Κυρίου έκρινε συναγωγήν, και επεσκέψατο Κύριος τον Ιακώβ·
Sir 46:15	εν πίστει αυτού ηκριβάσθη προφήτης και εγνώσθη εν πίστει αυτού πιστός οράσεως.
Sir 46:16	και επεκαλέσατο τον Κύριον δυνάστην εν τω θλίψαι εχθρούς αυτού κυκλόθεν εν προσφορά αρνός γαλαθηνού·
Sir 46:17	και εβρόντησεν απ' ουρανού Κύριος και εν ήχω μεγάλω ακουστήν εποίησε την φωνήν αυτού
Sir 46:18	και εξέτριψεν ηγουμένους Τυρίων και πάντας άρχοντας Φυλιστιείμ.
Sir 46:19	και προ καιρού κοιμήσεως αιώνος επεμαρτύρατο έναντι Κυρίου και χριστού αυτού· χρήματα και έως υποδημάτων από πάσης σαρκός ουκ είληφα· και ουκ ενεκάλεσεν αυτω άνθρωπος.
Sir 46:20	και μετά το υπνώσαι αυτόν επροφήτευσε και υπέδειξε βασιλεί την τελευτήν αυτού και ανύψωσεν εκ γης την φωνήν αυτού εν προφητεία εξαλείψαι ανομίαν λαού.
Sir 47:1	ΚΑΙ μετά τούτο ανέστη Νάθαν προφητεύειν εν ημέραις Δαυίδ.
Sir 47:2	ωσπερ στέαρ αφωρισμένον από σωτηρίου, ούτως Δαυίδ από των υιών Ισραήλ.
Sir 47:3	εν λέουσιν έπαιξεν ως εν ερίφοις και εν άρκοις ως εν άρνασι προβάτων.
Sir 47:4	εν νεότητι αυτού ουχί απέκτεινε γίγαντα και εξήρεν ονειδισμόν εκ λαού εν τω επάραι χείρα εν λίθω σφενδόνης και καταβαλείν γαυρίαμα του Γολιάθ;
Sir 47:5	επεκαλέσατο γαρ Κύριον τον Ύψιστον και έδωκεν εν τη δεξιά αυτού κράτος εξαράι άνθρωπον δυνατόν εν πολέμω, ανυψώσαι κέρας λαού αυτού.
Sir 47:6	ούτως εν μυριάσιν εδόξασαν αυτόν και ήνεσαν αυτόν εν ευλογίαις Κυρίου εν τω φέρεσθαι αυτω διάδημα δόξης·
Sir 47:7	εξέτριψε γαρ εχθρούς κυκλόθεν και εξουδένωσε Φυλιστιείμ τους υπεναντίους· έως σήμερον συνέτριψεν αυτών κέρας.
Sir 47:8	εν παντί έργω αυτού έδωκεν εξομολόγησιν αγίω Υψίστω ρήματι δόξης· εν πάση καρδιά αυτού ύμνησε και ηγάπησε τον ποιήσαντα αυτόν.
Sir 47:9	και έστησε ψαλτωδούς κατέναντι του θυσιαστηρίου και εξ ηχούς αυτών γλυκαίνειν μέλη·

Sir 47:10	έδωκεν εν εορταίς ευπρέπειαν και εκόσμησε καιρούς μέχρι συντελείας εν τω αινείν αυτούς το άγιον όνομα αυτού και από πρωϊ ηχείν το αγίασμα.
Sir 47:11	Κύριος αφείλε τας αμαρτίας αυτού και ανύψωσεν εις αιώνα το κέρασ αυτού και έδωκεν αυτω διαθήκην βασιλέων και θρόνον δόξης εν τω Ισραήλ.-
Sir 47:12	Μετά τούτον ανέστη υιος επιστήμων και δι ' αυτόν κατέλυσεν εν πλατυσμω·
Sir 47:13	Σαλωμών εβασιλευσεν εν ημέραις ειρήνης, ω ο Θεός κατέπαυσε κυκλόθεν, ίνα στήση οίκον επ ' όνόματι αυτού και ετοιμάση αγίασμα εις τον αιώνα.
Sir 47:14	ως εσοφίσθης εν νεότητί σου και ενεπλήσθης ως ποταμός συνέσεως.
Sir 47:15	γην επεκάλυψεν η ψυχή σου, και ενέπλησας εν παραβολαίς αιγιμάτων·
Sir 47:16	εις νήσους πόρω αφίκετο το όνομά σου, και ηγαπήθης εν τη ειρήνη σου·
Sir 47:17	εν ωδαίς και παροιμίαις και παραβολαίς και εν ερμηνείαις απεθαύμασάν σε χώραι.
Sir 47:18	εν όνόματι Κυρίου του Θεού του επικεκλημένου Θεού Ισραήλ, συνήγαγες ως κασσίτερον το χρυσίον και ως μόλυβδον επλήθυνας αργύριον.
Sir 47:19	παρανέκλινας τας λαγόνας σου γυναιξί και ενεξουσιάσθης εν τω σώματί σου·
Sir 47:20	έδωκας μώμον εν τη δόξη σου και εβεβήλωσας το σπέρμα σου επαγαγείν οργήν επί τα τέκνα σου και κατενύγην επί τη αφροσύνη σου,
Sir 47:21	γενέσθαι δίχα τυραννίδα και εξ Εφραίμ άρξαι βασιλείαν απειθή.
Sir 47:22	ο δε Κύριος ου μη καταλίπη το έλεος αυτού και ου μη διαφθείρη από των έργων αυτού, ουδέ μη εξαλείψη εκλεκτού αυτού έκγονα και σπέρμα του αγαπήσαντος αυτόν ου μη εξάρη· και τω Ιακώβ έδωκε κατάλειμμα και τω Δαυίδ εξ αυτού ρίζαν.-
Sir 47:23	Και ανεπαύσατο Σαλωμών μετά των πατέρων αυτού και κατέλιπε μετ ' αυτόν εκ του σπέρματος αυτού λαού αφροσύνην και ελασσούμενον συνέσει, Ροβοάμ, ος απέστησε λαόν εκ βουλής αυτού, και Ιεροβοάμ υιόν Ναβάτ, ος εξήμαρτε τον Ισραήλ και έδωκε τω Εφραίμ οδόν αμαρτίας.
Sir 47:24	και επληθύνθησαν αι αμαρτιαί αυτών σφόδρα αποστήσαι αυτούς από της γης αυτών·
Sir 47:25	και πάσαν πονηρίαν εξεζήτησαν, έως εκδίκησις έλθη επ ' αυτούς.
Sir 48:1	ΚΑΙ ανέστη 'Ηλίας προφήτης ως πυρ, και ο λόγος αυτού ως λαμπάς εκαίετο·
Sir 48:2	ος επήγαγεν επ ' αυτούς λιμόν και τω ζήλω αυτού ωλιγοποίησεν αυτούς·
Sir 48:3	εν λόγω Κυρίου ανέσχεν ουρανόν, κατήγαγεν ούτως τρίς πυρ.
Sir 48:4	ως εδοξάσθης, 'Ηλία, εν τοις θαυμασίοις σου· και τις όμοιός σοι καυχάσθαι;
Sir 48:5	ο εγείρας νεκρόν εκ θανάτου και εξ άδου εν λόγω Υψίστου·

Sir 48:6	ο καταγαγών βασιλείς εις απώλειαν και δεδοξασμένους από κλίνης αυτών·
Sir 48:7	ο ακούων εν Σινά ελεγμόν και εν Χωρήβ κρίματα εκδικήσεως·
Sir 48:8	ο χριών βασιλείς εις ανταπόδομα και προφήτας διαδόχους μετ ' αυτόν·
Sir 48:9	ο αναληφθείς εν λαίλαπι πυρός εν άρματι ίππων πυρίνων·
Sir 48:10	ο καταγραφείς εν ελεγμοίς εις καιρούς κοπάσαι οργήν προ θυμού, επιστρέψαι καρδίαν πατρός προς υιόν και καταστήσαι φυλάς Ιακώβ.
Sir 48:11	μακάριοι οι ιδόντες σε και οι εν αγαπήσει κεκοσμημένοι, και γαρ ημείς ζωή ζησόμεθα.
Sir 48:12	Ήλιος, ος εν λαίλαπι εσκεπάσθη, και Ελισαιέ ενεπλήσθη πνεύματος αυτού· και εν ημέραις αυτού ουκ εσαλεύθη υπό άρχοντος, και ου κατεδυνάστευσεν αυτόν ουδείς.
Sir 48:13	πας λόγος ουχ υπερήρεν αυτόν, και εν κοιμήσει επροφήτευσε το σώμα αυτού·
Sir 48:14	και εν ζωή αυτού εποίησε τέρατα, και εν τελευτη θαυμάσια τα έργα αυτού·-
Sir 48:15	Εν πάσι τούτοις ου μετενόησεν ο λαός και ουκ απέστησαν από των αμαρτιών αυτών, έως επρονομεύθησαν από της γης αυτών και εσκορπίσθησαν εν πάση τη γη. και κατελείφθη ο λαός ολιγοστός, και άρχων τω οίκω Δαυίδ·
Sir 48:16	τινές μεν αυτών εποίησαν το αρεστόν, τινές δε επλήθυναν αμαρτίας·-
Sir 48:17	Εζεκίας ωχύρωσε την πόλιν αυτού και εισήγαγεν εις το μέσον αυτής ύδωρ, ώρουξε σιδήρω ακρότομον και ωκοδόμησε κρήνας εις ύδατα.
Sir 48:18	εν ημέραις αυτού ανέβη Σενναχηρίμ και απέστειλε Ραψάκην, και απήρε· και επήρεν η χείρ αυτού επί Σιών και εμεγαλαύχησεν εν υπερηφανία αυτού.
Sir 48:19	τότε εσαλεύθησαν καρδίαι και χείρες αυτών, και ωδίνησαν ως αι τίκτουσαι·
Sir 48:20	και επεκαλέσαντο τον Κύριον τον ελεήμονα εκπετάσαντες τας χείρας αυτών προς αυτόν. και ο άγιος εξ ουρανού ταχύ επήκουσεν αυτών και ελυτρώσατο αυτούς εν χειρί Ησαΐου.
Sir 48:21	επάταξε την παρεμβολήν των Ασσυρίων. και εξέτριψεν αυτούς ο άγγελος αυτού.
Sir 48:22	εποίησε γαρ Εζεκίας το αρεστόν Κυρίω και ενίσχυσεν εν οδοίς Δαυίδ του πατρός αυτού, ας ενετείλατο Ησαΐας ο προφήτης, ο μέγας και πιστός εν οράσει αυτού.
Sir 48:23	εν ταις ημέραις αυτού ανεπόδισεν ο ήλιος και προσέθηκε ζωήν βασιλεί.
Sir 48:24	πνεύματι μεγάλω είδε τα έσχατα και παρεκάλεσε τους πενθούντας εν Σιών·
Sir 48:25	έως του αιώνος υπέδειξε τα εσόμενα και τα απόκρυφα πριν ή παραγενέσθαι αυτά.
Sir 49:1	ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ Ιωσίου εις σύνθεσιν θυμιάματος εσκευασμένον έργω μυρεψού· εν παντί στόματι ως μέλι γλυκανθήσεται και ως μουσικά εν συμποσίω

	οίνου.
Sir 49:2	αυτός κατηυθύνθη εν επιστροφή λαού και εξήρε βδελύγματα ανομίας·
Sir 49:3	κατεύθυνε προς Κύριον την καρδιαν αυτού, εν ημέραις ανόμων κατίσχυσε την ευσέβειαν.-
Sir 49:4	Πάρεξ Δαβίδ και Εζεκιού και Ιωσίου, πάντες πλημμέλειαν επλημμέλησαν· κατέλιπον γαρ τον νόμον του Υψίστου, οι βασιλείς Ιούδα εξέλιπον·
Sir 49:5	έδωκαν γαρ το κέρας αυτών ετέροις και την δόξαν αυτών έθνει αλλοτρίω.
Sir 49:6	ενεπύρισαν εκλεκτήν πόλιν αγιάσματος και ηρήμωσαν τας οδούς αυτής εν χειρί Ιερεμίου·
Sir 49:7	εκάκωσαν γαρ αυτόν, και αυτός εν μήτρα ηγιάσθη προφήτης εκριζούν και κακούν και απολλύειν, ωσαύτως οικοδομείν και καταφυτεύειν.
Sir 49:8	Ιεζεκιήλ ος είδεν όρασιν δόξης, ην υπέδειξεν αυτω επί άρματος Χερουβίμ·
Sir 49:9	και γαρ εμνήσθη των εχθρών εν όμβρω και αγαθώσαι τους ευθύνοντας οδούς.
Sir 49:10	και των δώδεκα προφητών τα οστά αναθάλοι εκ του τόπου αυτών· παρεκάλεσε δε τον Ιακώβ και ελυτρώσατο αυτούς εν πίστει ελπίδος.-
Sir 49:11	Πως μεγαλύνωμεν τον Ζοροβάβελ; και αυτός ως σφραγίς επί δεξιάς χειρός,
Sir 49:12	ούτως Ιησούς υιος Ιωσεδέκ, οί εν ημέραις αυτών ωκοδόμησαν οίκον και ανύψωσαν λαόν άγιον Κυρίω ητοιμασμένον εις δόξαν αιώνος.
Sir 49:13	και Νεεμίου επί πολύ το μνημόσυνον του εγείραντος ημίν τείχη πεπτωκότα και στήσαντος πύλας και μοχλούς και ανεγείραντος τα οικόπεδα ημών.-
Sir 49:14	Ουδέ εις εκτίσθη οίος Ενώχ τοιούτος επί της γης· και γαρ αυτός ανελήφθη από της γης.
Sir 49:15	ουδέ ως Ιωσήφ εγεννήθη ανήρ ηγούμενος αδελφών, στήριγμα λαού, και τα οστά αυτού επεσκεπήσαν.
Sir 49:16	Σημ και Σηθ εν ανθρωποις εδοξάσθησαν και υπέρ παν ζων εν τη κτίσει Αδάμ.
Sir 50:1	ΣΙΜΩΝ Όνίου υιος ιερεύς ο μέγας, ος εν ζωή αυτού υπέρραψεν οίκον και εν ημέραις αυτού εστερέωσε τον ναόν·
Sir 50:2	και υπ' αυτού εθεμελιώθη ύψος διπλής, ανάλημμα υψηλόν περιβόλου ιερού·
Sir 50:3	εν ημέραις αυτού ηλαττώθη αποδοχείον υδάτων, λάκκος ωσει θαλάσσης το περίμετρον·
Sir 50:4	ο φροντίζων του λαού αυτού από πτώσεως και ενισχύσας πόλιν εν πολιορκήσει.
Sir 50:5	ως εδοξάσθη εν περιστροφή λαού, εν εξόδω οίκου καταπετάσματος·
Sir 50:6	ως αστήρ εωθινός εν μέσω νεφελών, ως σελήνη πλήρης εν ημέραις,

Sir 50:7	ως ήλιος εκλάμπων επί ναόν Υψίστου και ως τόξον φωτίζον εν νεφέλαις δόξης,
Sir 50:8	ως άνθος ρόδων εν ημέραις νέων, ως κρίνα επ ' εξόδω ύδατος, ως βλαστός λιβάνου εν ημέραις θέρους,
Sir 50:9	ως πυρ και λίβανος επί πυρίου, ως σκεύος χρυσίου ολοσφύρητον κεκοσμημένον παντί λίθω πολυτελεί,
Sir 50:10	ως ελαία αναθάλλουσα καρπούς και ως κυπάρισσος υψουμένη εν νεφέλαις.
Sir 50:11	εν τω αναλαμβάνειν αυτόν στολήν δόξης και ενδιδύσκεσθαι αυτόν συντέλειαν καυχήματος, εν αναβάσει θυσιαστηρίου αγίου εδόξασε περιβολήν αγιάσματος·
Sir 50:12	εν δε τω δέχεσθαι μέλη εκ χειρών ιερέων, και αυτός εστώσ παρ ' εσχάρα βωμού κυκλόθεν αυτού στέφανος αδελφών, ως βλάστημα κέδρου εν τω Λιβάνω· και εκύκλωσαν αυτόν ως στελέχη φοινίκων·
Sir 50:13	και πάντες οι υιοί Ααρών εν δόξη αυτών και προσφορά Κυρίου εν χερσίν αυτών έναντι πάσης εκκλησίας Ισραήλ·
Sir 50:14	και συντέλειαν λειτουργών επί βωμών κοσμήσαι προσφοράν Υψίστου παντοκράτορος·
Sir 50:15	εξέτεινεν επί σπονδείου χείρα αυτού και έσπεισεν εξ αίματος σταφυλής, εξέχεεν εις θεμέλια θυσιαστηρίου οσμήν ευωδίας Υψίστω παμβασιλεί.
Sir 50:16	τότε ανέκραγον υιοί Ααρών, εν σάλπιγξιν ελαταίς ήχησαν, ακουστήν εποίησαν φωνήν μεγάλην εις μνημόσυνον έναντι Υψίστου.
Sir 50:17	τότε πας ο λαός κοινή κατέσπευσε και έπεσαν επί πρόσωπον επί την γην προσκυνήσαι τω Κυρίω αυτών παντοκράτορι Θεω τω Υψίστω·
Sir 50:18	και ήνεσαν οι ψαλμωδοί εν φωναίς αυτών, εν πλείστω οίκω εγλυκάνθη μέλος.
Sir 50:19	και εδεήθη ο λαός Κυρίου Υψίστου εν προσευχή κατέναντι ελεήμονος, έως συντελεσθή κόσμος Κυρίου, και την λειτουργίαν αυτού ετελείωσαν.
Sir 50:20	τότε καταβάς επήρε χείρας αυτού επί πάσαν εκκλησίαν υιών Ισραήλ δούναι ευλογίαν Κυρίω εκ χειλέων αυτού και εν ονόματι αυτού καυχάσθαι.
Sir 50:21	και εδευτέρωσεν εν προσκυνήσει επιδείξασθαι την ευλογίαν παρά Υψίστου.
Sir 50:22	Και νυν ευλογήσατε τω Θεω πάντων τω μεγαλοποιούντι πάντη, τον υψούντα ημέρας ημών εκ μήτρας και ποιούντα μεθ ' ημών κατά το έλεος αυτού.
Sir 50:23	δώη ημίν ευφροσύνην καρδίας και γενέσθαι ειρήνην εν ημέραις ημών εν Ισραήλ κατά τας ημέρας του αιώνος·
Sir 50:24	εμπιστεύσαι μεθ ' ημών το έλεος αυτού και εν ταις ημέραις αυτού λυτρωσάσθω ημάς·-
Sir 50:25	Εν δυσίν έθνεσι προσώχθισεν η ψυχή μου, και το τρίτον ουκ έστιν έθνος.
Sir 50:26	οι καθήμενοι εν όρει Σαμαρείας και Φυλιστιείμ και ο λαός μωρός ο κατοικών εν

	Σικίμοις.
Sir 50:27	Παιδείαν συνέσεως και επιστήμης εχάραξα εν τω βιβλίω τούτω, Ιησούς υιος Σειράχ Ιεροσολυμίτης, ος ανώμβρησε σοφίαν από καρδίας αυτού.
Sir 50:28	μακάριος ος εν τούτοις αναστραφήσεται, και θείς αυτά επί καρδίαν αυτού σοφισθήσεται·
Sir 50:29	εάν γαρ αυτά ποιήση, προς πάντα ισχύσει, ότι φως Κυρίου το ίχνος αυτού.
Sir 51:1	ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΙΗΣΟΥ ΥΙΟΥ ΣΕΙΡΑΧ.- Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε βασιλεύ, και αιnéσω σε Θεόν τον σωτήρά μου, εξομολογούμαι τω ονόματί σου,
Sir 51:2	ότι σκεπαστής και βοηθός εγένου μοι και ελυτρώσω το σώμά μου εξ απωλείας και εκ παγίδος διαβολής γλώσσης, από χειλέων εργαζομένων ψεύδος και έναντι των παρεστηκότων εγένου μοι βοηθός
Sir 51:3	και ελυτρώσω με κατά το πλήθος ελέους και ονόματός σου εκ βρυγμών ετοιμών εις βρώμα, εκ χειρός ζητούντων την ψυχήν μου, εκ πλειόνων θλίψεων, ων έσχον,
Sir 51:4	από πνιγμού πυράς κυκλόθεν και εκ μέσου πυρός, ου ουκ εξέκαυσα.
Sir 51:5	εκ βάθους κοιλίας άδου και από γλώσσης ακαθάρτου και λόγου ψευδούς.
Sir 51:6	βασιλεί διαβολή γλώσσης αδίκου. ήγγισεν έως θανάτου η ψυχή μου, και η ζωή μου ην σύνεγγυς άδου κάτω.
Sir 51:7	περιέσχον με πάντοθεν και ουκ ην ο βοηθών, ενέβλεπον εις αντίληψιν ανθρώπων, και ουκ ην.
Sir 51:8	και εμνήσθην του ελέους σου, Κύριε, και της εργασίας σου της απ' αιώνος, ότι εξαιρή τους υπομένοντάς σε και σώζεις αυτούς εκ χειρός εθνών.
Sir 51:9	και ανύψωσα από γης ικετείαν μου και υπέρ θανάτου ρύσεως εδεήθην.
Sir 51:10	επεκαλεσάμην Κύριον πατέρα κυρίου μου, μη με εγκαταλιπείν εν ημέραις θλίψεως, εν καιρω υπερηφάνων αβοηθησίας.
Sir 51:11	αιnéσω το όνομά σου ενδελεχώς και υμνήσω εν εξομολογήσει. και εισηκούσθη η δέησίς μου·
Sir 51:12	έσωσας γαρ με εξ απωλείας και εξείλου με εκ καιρού πονηρού. δια τούτο εξομολογήσομαι και αιnéσω σε και ευλογήσω τω ονόματι Κυρίου.
Sir 51:13	έτι ων νεώτερος, πριν ή πλανηθήναί με, εζήτησα σοφίαν προφανώς εν προσευχή μου,
Sir 51:14	έναντι ναού ηξιούν περι αυτής και έως εσχάτων εκζητήσω αυτήν.
Sir 51:15	εξ άνθους ως περκαζούσης σταφυλής ευφράνθη η καρδιά μου εν αυτη. επέβη ο πούς μου εν ευθύτητι, εκ νεότητός μου ίχνευσα αυτήν.
Sir 51:16	έκλινα ολίγον το ους μου και εδεξάμην και πολλήν εύρον εμαυτω παιδείαν.

Sir 51:17	προκοπή εγένετό μοι εν αυτη· τω διδόντι μοι σοφίαν δώσω δόξαν.
Sir 51:18	διενοήθην γαρ του ποιήσαι αυτήν και εζήλωσα το αγαθόν και ου μη αισχυνθώ.
Sir 51:19	διαμεμάχισται η ψυχή μου εν αυτη και εν ποιήσει λιμού διηκριβησάμην· τας χείράς μου εξεπέτασα προς ύψος και τα αγνοήματα αυτής επένθησα.
Sir 51:20	την ψυχήν μου κατεύθυνα εις αυτήν, καρδίαν εκτησάμην μετ ' αυτής απ ' αρχής και εν καθαρισμω εύρον αυτήν, δια τούτο ου μη εγκαταλειφθώ·
Sir 51:21	και η κοιλία μου εταράχθη του εκζητήσαι αυτήν· δια τούτο εκτησάμην αγαθόν κτήμα.
Sir 51:22	έδωκε Κύριος γλώσσάν μοι μισθόν μου, και εν αυτη αινέσω αυτόν.
Sir 51:23	εγγίσατε προς με, απάιδευτοι, και αυλίσθητε εν οίκω παιδείας,
Sir 51:24	τι ότι υστερείτε εν τούτοις και αι ψυχαί υμών διψώσι σφόδρα;
Sir 51:25	ήνοιξα το στόμα μου και ελάλησα· κτήσασθε εαυτοίς άνευ αργυρίου.
Sir 51:26	τον τράχηλον υμών υπόθετε υπό ζυγόν, και επιδεξάσθω η ψυχή υμών παιδείαν· εγγύς εστιν ευρείν αυτήν.
Sir 51:27	ίδετε εν οφθαλμοίς υμών ότι ολίγον εκοπίασα και εύρον εμαυτω πολλήν ανάπαυσιν.
Sir 51:28	μετάσχετε παιδείας εν πολλω αριθμω αργυρίου και πολύν χρυσόν κτήσασθε εν αυτη.
Sir 51:29	ευφρανθείη η ψυχή υμών εν τω ελέει αυτού, και μη αισχυνθείητε εν αινέσει αυτού.
Sir 51:30	εργάζεσθε το έργον υμών προ καιρού, και δώσει τον μισθόν υμών εν καιρω αυτού.
Ose 1:1	ΛΟΓΟΣ Κυρίου, ος εγενήθη προς Ωσηέ τον του Βηρει εν ημέραις 'Οζίου και Ιωάθαμ και Αχαζ και Εζεκίου βασιλέων Ιούδα και εν ημέραις Ιεροβοάμ υιού Ιωάς βασιλέως Ισραήλ.
Ose 1:2	Αρχή λόγου Κυρίου εις Ωσηέ. και είπε Κύριος προς Ωσηέ· βάδιζε, λαβέ σεαυτω γυναίκα πορνείας και τέκνα πορνείας, διότι εκπορνεύουσα εκπορνεύσει η γη από όπισθεν του Κυρίου.
Ose 1:3	και επορεύθη και έλαβε την Γόμερ θυγατέρα Δεβηλαϊμ, και συνέλαβε και έτεκεν αυτω υιόν.
Ose 1:4	και είπε Κύριος προς αυτόν· κάλεσον το όνομα αυτού Ιεζραέλ, διότι έτι μικρόν και εκδικήσω το αίμα του Ιεζραέλ επί τον οίκον Ιούδα και καταπαύσω βασιλείαν οίκου Ισραήλ.
Ose 1:5	και έσται εν τη ημέρα εκείνη συντρίψω το τόξον του Ισραήλ εν κοιλάδι του Ιεζραέλ.

Ose 1:6	και συνέλαβεν έτι και έτεκε θυγατέρα, και ειπεν αυτω· κάλεσον το όνομα αυτης, Ουκ-ηλημενη, διότι ου μη προσθήσω έτι ελεήσει τον οίκον Ισραήλ, αλλ ' ή αντιτασσόμενος αντιτάξομαι αυτοίς.
Ose 1:7	τους δε υιούς Ιούδα ελεήσω και σώσω αυτούς εν Κυρίω Θεω αυτών και ου σώσω αυτούς εν τόξω ουδέ εν ρομφαία ουδέ εν πολέμω ουδέ εν ίπποις ουδέ εν ιππεύσι.
Ose 1:8	και απεγαλάκτισε την Ουκ-ηλημενην, και συνέλαβεν έτι και έτεκεν υιόν.
Ose 1:9	και ειπε· κάλεσον το όνομα αυτου Ου-λαός-μου, διότι υμεις ου λαός μου, και εγώ ουκ ειμί υμών.
Ose 2:1	ΚΑΙ ην ο αριθμός των υιών Ισραήλ ως η άμμος της θαλάσσης, ή ουκ εκμετρηθήσεται ουδέ εξαριθμηθήσεται. και έσται εν τω τόπω, ου ερρέθη αυτοίς· ου λαός μου υμεις, κληθήσονται και αυτοί υιοί Θεού ζώντος.
Ose 2:2	και συναχθήσονται υιοί Ιούδα και οι υιοί Ισραήλ επί το αυτό και θήσονται εαυτοίς αρχήν μίαν και αναβήσονται εκ της γης, ότι μεγάλη η ημέρα του Ιεζραέλ.
Ose 2:3	είπατε τω αδελφω υμών· λαός μου και τη αδελφή υμών· ηλημενη.
Ose 2:4	Κρίθητε προς την μητέρα υμών, κρίθητε, ότι αύτη ου γυνή μου, και εγώ ουκ ανήρ αυτης. και εξαρώ την πορνείαν αυτης εκ προσώπου μου και την μοιχείαν αυτης εκ μέσου μαστών αυτης,
Ose 2:5	όπως αν εκδύσω αυτήν γυμνήν και αποκαταστήσω αυτήν καθώς ημέρα γενέσεως αυτης. και θήσω αυτήν έρημον και τάξω αυτήν ως γην άνυδρον και αποκτενώ αυτήν εν δίψει·
Ose 2:6	και τα τέκνα αυτης ου μη ελεήσω, ότι τέκνα πορνείας εστίν.
Ose 2:7	ότι εξεπόρνευσεν η μήτηρ αυτών, κατήσχυεν η τεκούσα αυτά, ότι ειπε· πορεύσομαι οπίσω των εραστών μου των διδόντων μοι τους άρτους μου και το ύδωρ μου και τα ιμάτιά μου και τα οθόνιά μου, το έλαιόν μου και πάντα όσα μοι καθήκει.
Ose 2:8	δια τούτο ιδού εγώ φράσω την οδόν αυτης εν σκόλοφι και ανοικοδομήσω τας οδούς, και την τρίβον αυτης ου μη εύρη·
Ose 2:9	και καταδιώξεται τους εραστάς αυτης και ου μη καταλάβη αυτούς και ζητήσει αυτούς και ου μη εύρη αυτούς· και ερεί· πορεύσομαι και επιστρέψω προς τον άνδρα μου τον πρότερον, ότι καλώς μοι ην τότε ή νυν.
Ose 2:10	και αυτή ουκ έγων ότι εγώ έδωκα αυτη τον σίτον και τον οίνον και το έλαιον, και αργύριον επλήθυνα αυτη· αυτή δε αργυρά και χρυσά εποίησε τη Βάαλ.
Ose 2:11	δια τούτο επιστρέψω και κομιούμαι τον σίτόν μου καθ ' ωραν αυτου και τον οίνόν μου εν καιρω αυτου και αφελούμαι τα ιμάτιά μου και τα οθόνιά μου του μη καλύπτειν την ασχημοσύνην αυτης.
Ose 2:12	και νυν αποκαλύψω την ακαθαροσίαν αυτης ενώπιον των εραστών αυτης, και ουδείς ου μη εξέληται αυτήν εκ χειρός μου.

Ose 2:13	και αποστρέψω πάσας τας ευφροσύνας αυτής, εορτάς αυτής και τας νουμηνίας αυτής και τα σάββατα αυτής και πάσας τας πανηγύρεις αυτής.
Ose 2:14	και αφανιώ άμπελον αυτής και τας συκάς αυτής, όσα είπε· μισθώματά μου ταυτά εστιν α έδωκάν μοι οι ερασταί μου, και θήσομαι αυτά εις μαρτύριον, και καταφάγεται αυτά τα θηρία του αγρού, και τα πετεινά του ουρανού και τα ερπετά της γης.
Ose 2:15	και εκδικήσω επ ' αυτήν τας ημέρας των Βααλείμ, εν αις επέθυεν αυτοίς και περιετίθετο τα ενώτια αυτής και τα καθόρμια αυτής και επορεύετο οπίσω των εραστών αυτής, εμού δε επελάθετο, λέγει Κύριος. -
Ose 2:16	Δια τούτο ιδού εγώ πλανώ αυτήν και τάξω αυτήν ως έρημον και λαλήσω επί την καρδιαν αυτής
Ose 2:17	και δώσω αυτη τα κτήματα αυτής εκείθεν και την κοιλάδα Αχώρ διανοίξαι σύνεσιν αυτής, και ταπεινωθήσεται εκεί κατά τας ημέρας νηπιότητος αυτής και κατά τας ημέρας αναβάσεως αυτής εκ γης Αιγύπτου.
Ose 2:18	και έσται εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος, καλέσει με· ο ανήρ μου, και ου καλέσει με έτι Βααλείμ·
Ose 2:19	και εξαρώ τα ονόματα των Βααλείμ εκ στόματος αυτής και ου μη μνησθώσιν ουκ έτι τα ονόματα αυτών.
Ose 2:20	και διαθήσομαι αυτοίς διαθήκην εν τη ημέρα εκείνη μετά των θηρίων του αγρού και μετά των πετεινών του ουρανού και των ερπετών της γης· και τόξον και ρομφαίαν και πόλεμον συντριψω από της γης και κατοικιώ σε επ ' ελπίδι.
Ose 2:21	και μνηστεύσομαί σε εμαυτω εις τον αιώνα και μνηστεύσομαί σε εν δικαιοσύνη και εν κρίματι και εν ελέει και εν οικτιρμοίς
Ose 2:22	και μνηστεύσομαί σε εμαυτω εν πίστει, και επιγνώση τον Κύριον.
Ose 2:23	και έσται εν εκείνη τη ημέρα, λέγει Κύριος, επακούσομαι τω ουρανω, και αυτός επακούσεται τη γη,
Ose 2:24	και η γη επακούσεται τον σίτον και τον οίνον και το έλαιον, και αυτά επακούσεται τω Ιεζραέλ.
Ose 2:25	και σπερώ αυτήν εμαυτω επί της γης και ελεήσω την Ουκ-ηλημμένην και ερώ τω Ου-λαω-μου· λαός μου ει συ, και αυτός ερεί· Κύριος ο Θεός μου ει συ.
Ose 3:1	ΚΑΙ είπε Κύριος προς με· έτι πορεύθητι και αγάπησον γυναίκα αγαπώσαν πονηρά και μοιχαλίν, καθώς αγαπά ο Θεός τους υιούς Ισραήλ και αυτοί αποβλέπουσιν επί θεούς αλλοτρίους και φιλούσι πέμματα μετά σταφίδων.
Ose 3:2	και εμισθωσάμην εμαυτω πεντεκαίδεκα αργυρίου και γομόρ κριθών και νέβελ οίνου
Ose 3:3	και είπα προς αυτήν· ημέρας πολλάς καθήση επ ' εμοί και ου μη πορνεύσης, ουδέ μη γένη ανδρί ετέρω, και εγώ επί σοί.

Ose 3:4	διότι ημέρας πολλές καθήσονται οι υιοί Ισραήλ ουκ όντος βασιλέως ουδέ όντος άρχοντος ουδέ ούσης θυσίας ουδέ όντος θυσιαστηρίου ουδέ ιερατείας ουδέ δήλων.
Ose 3:5	και μετά ταύτα επιστρέψουσιν οι υιοί Ισραήλ και επιζητήσουσι Κύριον τον Θεόν αυτών και Δαυίδ τον βασιλέα αυτών· και εκστήσονται επί τω Κυρίω και επί τοις αγαθοίς αυτού επ' εσχάτων των ημερών.
Ose 4:1	ΑΚΟΥΣΑΤΕ λόγον Κυρίου, υιοί Ισραήλ, ότι κρίσις τω Κυρίω προς τους κατοικούντας την γην, διότι ουκ έστιν αλήθεια ουδέ έλεος ουδέ επίγνωσις Θεού επί της γης.
Ose 4:2	αρά και ψεύδος και φόνος και κλοπή και μοιχεία κέχυται επί της γης, και αίματα αφ' αίμασι μίσγουσι.
Ose 4:3	δια τούτο πενήθει η γη και σμικρυνθήσεται συν πάσι τοις κατοικούσιν αυτήν, συν τοις θηρίοις του αγρού και συν τοις ερπετοίς της γης και συν τοις πετεινοίς του ουρανού, και οι ιχθύες της θαλάσσης εκλείψουσιν,
Ose 4:4	όπως μηδείς μήτε δικάζηται μήτε ελέγχη μηδείς· ο δε λαός μου ως αντιλεγόμενος ιερεύς.
Ose 4:5	και ασθενήσεις ημέρας, και ασθενήσει ο προφήτης μετά σου· νυκτί ωμοίωσα την μητέρα σου.
Ose 4:6	ωμοιώθη ο λαός μου ως ουκ έχων γνώσιν· ότι συ επίγνωσιν απώσω, καγώ απώσομαί σε του μη ιερατεύειν μοι· και επελάθου νόμον Θεού σου, καγώ επιλήσομαι τέκνων σου.
Ose 4:7	κατά το πλήθος αυτών ούτως ήμαρτόν μοι· την δόξαν αυτών εις ατιμίαν θήσομαι.
Ose 4:8	αμαρτίας λαού μου φάγονται και εν ταις αδικίαις αυτών λήφονται τας ψυχάς αυτών.
Ose 4:9	και έσται καθώς ο λαός ούτως και ο ιερεύς· και εκδικήσω επ' αυτόν τας οδούς αυτού και τα διαβούλια αυτού ανταποδώσω αυτω.
Ose 4:10	και φάγονται και ου μη εμπλησθώσιν, επόρνευσαν και ου μη κατευθύνωσι, διότι τον Κύριον εγκατέλιπον του φυλάξαι. -
Ose 4:11	Πορνείαν και οίνον και μέθυσμα edέξατο καρδιά λαού μου.
Ose 4:12	εν συμβόλοις επηρώτων, και εν ράβδοις αυτού απήγγελλον αυτω· πνεύματι πορνείας επλανήθησαν και εξεπόρνευσαν από του Θεού αυτών.
Ose 4:13	επί τας κορυφάς των ορέων εθυσίαζον και επί τους βουνούς έθνον, υποκάτω δρυός και λεύκης και δένδρου συσκιάζοντος, ότι καλόν σκέπη. δια τούτο εκπορνεύσουσιν αι θυγατέρες υμών, και αι νύμφαι υμών μοιχεύσουσι·
Ose 4:14	και ου μη επισκέψωμαι επί τας θυγατέρας υμών, όταν πορνεύσωσι, και επί τας νύμφας υμών, όταν μοιχεύσωσιν· ότι αυτοί μετά των πορνών συνεφύροντο και μετά των τετελεσμένων έθνον, και ο λαός ο συνίων συνεπλέκετο μετά πόρνης. -

Ose 4:15	Συ δε, Ισραήλ, μη αγνόει, και Ιούδα, μη εισπορεύεσθε εις Γάλγαλα και μη αναβαίνετε εις τον Οίκον Ων και μη ομνύετε ζώντα Κύριον.
Ose 4:16	διότι ως δάμαλις παροιστρῶσα παροίστησεν Ισραήλ· νυν νεμήσει αυτούς Κύριος ως αμνόν εν ευρυχώρῳ.
Ose 4:17	μέτοχος ειδῶλων Εφραΐμ ἔθηκεν εαυτῷ σκάνδαλα,
Ose 4:18	ἠρέτισε Χαναναίους· πορνεύοντες ἐξεπόρνευσαν, ἠγάπησαν ατιμίαν ἐκ φρυάγματος αὐτῶν.
Ose 4:19	συστροφή πνεύματος συ εἰ ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῆς, και καταισχυνθήσονται ἐκ τῶν θυσιαστηρίων αὐτῶν.
Ose 5:1	ΑΚΟΥΣΑΤΕ ταῦτα, οἱ ἱερεῖς, και προσέχετε, οἶκος Ισραήλ, και ο οἶκος του βασιλέως, ἐνωτίζεσθε, διότι πρὸς υμᾶς ἐστὶ τὸ κρίμα· ὅτι παγίς ἐγενήθητε τῆ σκοπιά και ως δίκτυον ἐκτεταμένον ἐπὶ τὸ Ἰταβύριον,
Ose 5:2	ὁ οἱ ἀγρεύοντες τὴν θήραν κατέπηξαν. ἐγὼ δε παιδευτῆς υμῶν·
Ose 5:3	ἐγὼ ἔγνων τον Εφραΐμ, και Ισραήλ οὐκ ἀπέστη ἀπ' ἐμοῦ· διότι νυν ἐξεπόρνευσεν Εφραΐμ, ἐμίανθη Ισραήλ.
Ose 5:4	οὐκ ἔδωκαν τα διαβούλια αὐτῶν του ἐπιστρέψαι πρὸς τον Θεόν αὐτῶν, ὅτι πνεῦμα πορνείας ἐν αὐτοῖς ἐστὶ, τον δε Κύριον οὐκ ἐπέγνωσαν.
Ose 5:5	και ταπεινωθήσεται ἡ ὕβρις του Ισραήλ εἰς πρόσωπον αὐτοῦ, και Ισραήλ και Εφραΐμ ἀσθενήσουσιν ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, και ἀσθενήσει και Ιούδας μετ' αὐτῶν.
Ose 5:6	μετὰ προβάτων και μόσχων πορεύονται του ἐκζητήσαι τον Κύριον και οὐ μη εὔρωσιν αὐτόν, ὅτι ἐκκέκλικεν ἀπ' αὐτῶν,
Ose 5:7	ὅτι τον Κύριον ἐγκατέλιπον, ὅτι τέκνα ἀλλότρια ἐγεννήθησαν αὐτοῖς· νυν καταφάγεται αὐτούς ἡ ἐρυσίβη, και τους κλήρους αὐτῶν. -
Ose 5:8	Σαλπίσατε σάλπιγγι ἐπὶ τους βουνούς, ἠχήσατε ἐπὶ των ὑψηλῶν, κηρύξατε ἐν τῷ οἴκῳ Ων· ἐξέστη Βενιαμίν,
Ose 5:9	Εφραΐμ εἰς ἀφανισμόν ἐγένετο ἐν ἡμέραις ἐλέγχου· ἐν ταῖς φυλαῖς του Ισραήλ ἔδειξα πιστά.
Ose 5:10	ἐγένοντο οἱ ἀρχόντες Ιούδα ως μετατιθέντες ὄρια, ἐπ' αὐτούς ἐκχεῶ ως ὕδωρ τὸ ὄρημά μου.
Ose 5:11	κατεδυνάστευσεν Εφραΐμ τον ἀντίδικον αὐτοῦ, κατεπάτησε κρίμα, ὅτι ἤρξατο πορεύεσθαι ὀπίσω των ματαίων.
Ose 5:12	και ἐγὼ ως ταραχὴ τῷ Εφραΐμ και ως κέντρον τῷ οἴκῳ Ιούδα.
Ose 5:13	και εἶδεν Εφραΐμ τὴν νόσον αὐτοῦ και Ιούδας τὴν οδύνην αὐτοῦ, και ἐπορεύθη Εφραΐμ πρὸς Ἀσσυρίους και ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς βασιλέα Ἰαρεὶμ· και αὐτὸς οὐκ ἠδυνάσθη ἰασασθαι υμᾶς, και οὐ μη διαπαύση ἐξ υμῶν οδύνη.

Ose 5:14	διότι εγώ ειμι ως πανθήρ τω Εφραΐμ και ως λέων τω οίκω Ιούδα· και εγώ αρπάζωμαι και πορεύσομαι και λήψομαι, και ουκ έσται ο εξαιρούμενος.
Ose 5:15	πορεύσομαι και επιστρέψω εις τον τόπον μου, έως ου αφανισθώσι· και ζητήσουσι το πρόσωπόν μου, εν θλίψει αυτών ορθριούσι προς με λέγοντες·
Ose 6:1	ΠΟΡΕΥΘΩΜΕΝ και επιστρέψωμεν προς Κύριον τον Θεόν ημών, ότι αυτός ήρπακε και ιάσεται ημάς, πατάξει και μοτώσει ημάς·
Ose 6:2	υγιάσει ημάς μετά δύο ημέρας, εν τη ημέρα τη τρίτη εξαναστησόμεθα και ζησόμεθα ενώπιον αυτού
Ose 6:3	και γνωσόμεθα· διώξωμεν του γνώναι τον Κύριον, ως όρθρον έτοιμον ευρήσομεν αυτόν, και ήξει ως υετός ημίν πρωΐμος και όψιμος γη.
Ose 6:4	τι σοι ποιήσω Εφραΐμ; τι σοι ποιήσω Ιούδα; το δε έλεος υμών ως νεφέλη πρωϊνή και ως δρόσος ορθρινή πορευομένη. -
Ose 6:5	Δια τούτο απεθέρισα τους προφήτας υμών, απέκτεινα αυτούς εν ρήματι στόματός μου, και το κρίμα μου ως φως εξελεύσεται·
Ose 6:6	διότι έλεος θέλω και ου θυσίαν και επίγνωσιν Θεού ή ολοκαυτώματα.
Ose 6:7	αυτοί δε εισιν ως άνθρωπος παραβαίνων διαθήκην· εκεί κατεφρόνησέ μου
Ose 6:8	Γαλαάδ πόλις εργαζομένη μάταια, ταράσσουσα ύδωρ,
Ose 6:9	και η ισχύς σου ανδρός πειρατού· έκρυψαν ιερείς οδόν, εφόνευσαν Σίκιμα, ότι ανομίαν εποίησαν.
Ose 6:10	εν τω οίκω του Ισραήλ είδον φρικώδη εκεί, πορνείαν του Εφραΐμ· εμίανθη Ισραήλ και Ιούδα.
Ose 6:11	άρχου τρυγάν σεαυτω εν τω επιστρέφειν με την αιχμαλωσίαν του λαού μου εν τω ιάσασθαι με τον Ισραήλ.
Ose 7:1	ΚΑΙ αποκαλυφθήσεται η αδικία Εφραΐμ και η κακία Σαμαρείας, ότι ειργάσαντο ψευδή· και κλέπτης προς αυτόν εισελεύσεται, εκδιδύσκων ληστής εν τη οδω αυτού,
Ose 7:2	όπως συνάδωσιν ως άδοντες τη καρδια αυτών. πάσας τας κακίας αυτών εμνήσθην· νυν εκύκλωσαν αυτούς τα διαβούλια αυτών, απέναντι του προσώπου μου εγένοντο.
Ose 7:3	εν ταις κακίαις αυτών εύφραναν βασιλείς και εν τοις ψεύδεσιν αυτών άρχοντας·
Ose 7:4	πάντες μοιχεύοντες, ως κλίβανος καιόμενος εις πέψιν κατακαύματος από της φλογός, από φυράσεως στέατος έως του ζυμωθήναι αυτό.
Ose 7:5	αι ημέραι των βασιλέων υμών, ήρξαντο οι άρχοντες θυμούσθαι εξ οίνου, εξέτεινε την χείρα αυτού μετά λοιμών·
Ose 7:6	διότι ανεκαύθησαν ως κλίβανος αι καρδιαι αυτών, εν τω καταράσσειν αυτούς, όλην την νύκτα όπου Εφραΐμ ενεπλήσθη, πρωϊ εγενήθη, ανεκαύθη ως πυρός

	φέγγος.
Ose 7:7	πάντες εθερμάνθησαν ως κλίβανος και κατέφαγον τους κριτάς αυτών· πάντες οι βασιλείς αυτών έπεσαν, ουκ ην εν αυτοίς ο επικαλούμενος προς με. -
Ose 7:8	Εφραΐμ εν τοις λαοίς αυτού συνεμίγνυτο, Εφραΐμ εγένετο εγκρυφίας ου μεταστρεφόμενος.
Ose 7:9	κατέφαγον αλλότριοι την ισχύν αυτού, αυτός δε ουκ έγνω· και πολιαί εξήγησαν αυτω, και αυτός ουκ έγνω.
Ose 7:10	και ταπεινωθήσεται η ύβρις Ισραήλ εις πρόσωπον αυτού, και ουκ επέστρεψαν προς Κύριον τον Θεόν αυτών και ουκ εξεζήτησαν αυτόν εν πάσι τούτοις.
Ose 7:11	και ην Εφραΐμ ως περιστερά άνους ουχ έχουσα καρδιάν· Αίγυπτον επεκαλείτο και εις Ασσυρίους επορεύθησαν.
Ose 7:12	καθώς αν πορεύονται, επιβαλώ επ ' αυτούς το δίκτυόν μου· καθώς τα πετεινά του ουρανού κατάξω αυτούς, παιδεύσω αυτούς εν τη ακοή της θλίψεως αυτών.
Ose 7:13	ουαί αυτοίς, ότι απεπήδησαν απ ' εμού· δειλαιοί εισιν, ότι ησέβησαν εις εμέ· εγώ δε ελυτρώσάμην αυτούς, αυτοί δε κατελάλησαν κατ ' εμού ψευδή.
Ose 7:14	και ουκ εβόησαν προς με αι καρδιαί αυτών, αλλ ' ή ωλόλυζον εν ταις κοίταις αυτών· επί σίτω και οίνω κατετέμνοντο.
Ose 7:15	επαιδεύθησαν εν εμοί, καγώ κατίσχυσα τους βραχίονας αυτών, και εις εμέ ελογίσαντο πονηρά.
Ose 7:16	απεστράφησαν εις ουδέν, εγένοντο ως τόξον εντεταμένον· πεσούνται εν ρομφαία οι άρχοντες αυτών δι ' απαιδευσίαν γλώσσης αυτών· ούτος ο φαυλισμός αυτών εν γη Αιγύπτω.
Ose 8:1	ΕΙΣ κόλπον αυτών ως γη, ως αετός επί οίκον Κυρίου, ανθ ' ων παρεβήσαν την διαθήκην μου και κατά του νόμου μου ησέβησαν.
Ose 8:2	εμέ κεκραάζονται· ο Θεός, εγνώκαμέν σε.
Ose 8:3	ότι Ισραήλ απεστρέψατο αγαθά, εχθρόν κατεδίωξαν.
Ose 8:4	εαυτοίς εβασίλευσαν και ου δι ' εμού· ήρξαν και ουκ εγνώρισάν μοι· το αργύριον αυτών και το χρυσίον αυτών εποίησαν εαυτοίς είδωλα, όπως εξολοθρευθώσιν.
Ose 8:5	απότριψαι τον μόσχον σου, Σαμάρεια· παρωξύνθη ο θυμός μου επ ' αυτούς· έως τίνος ου μη δύνωνται καθαρισθήναι εν τω Ισραήλ;
Ose 8:6	και αυτό τέκτων εποίησε, και ου θεός εστι· διότι πλανών ην ο μόσχος σου, Σαμάρεια.
Ose 8:7	ότι ανεμόφθορα έσπειραν, και η καταστροφή αυτών εκδέξεται αυτά· δράγμα ουκ έχον ισχύν του ποιήσαι άλευρον· εάν δε και ποιήση, αλλότριοι καταφάγονται αυτό.

Ose 8:8	κατεπόθη Ισραήλ, νυν εγένετο εν τοις έθνεσιν ως σκεύος άχρηστον,
Ose 8:9	ότι αυτοί ανέβησαν εις Ασσυρίους· ανέθαλε καθ ' εαυτόν Εφραίμ, δώρα ηγάπησαν·
Ose 8:10	δια τούτο παραδοθήσονται εν τοις έθνεσι. νυν εισδέξομαι αυτούς, και κοπάσουσι μικρόν του χρίειν βασιλέα και άρχοντας.
Ose 8:11	ότι επλήθυνεν Εφραίμ θυσιαστήρια, εις αμαρτίας εγένοντο αυτω θυσιαστήρια ηγαπημένα.
Ose 8:12	καταγράψω αυτω πλήθος και τα νόμιμα αυτού, εις αλλότρια ελογίσθησαν θυσιαστήρια τα ηγαπημένα.
Ose 8:13	διότι εάν θύσωσι θυσίαν και φάγωσι κρέα, Κύριος ου προσδέξεται αυτά· νυν μνησθήσεται τας αδικίας αυτών και εκδικήσει τας αμαρτίας αυτών. αυτοί εις Αίγυπτον απέστρεψαν και εν Ασσυρίοις ακάθαρτα φάγονται.
Ose 8:14	και επελάθετο Ισραήλ του ποιήσαντος αυτόν και ωκοδόμησαν τεμένη, και Ιούδας επλήθυνε πόλεις τετειχισμένας· και εξαποστελώ πυρ εις τας πόλεις αυτού, και καταφάγεται τα θεμέλια αυτών.
Ose 9:1	ΜΗ χαιρέ Ισραήλ, μηδέ ευφραίνου καθώς οι λαοί, διότι επόρνευσας από του Θεού σου· ηγάπησας δόματα επί πάντα άλωνα σίτου.
Ose 9:2	άλων και ληνός ουκ έγνω αυτούς, και ο οίνος εψεύσατο αυτούς.
Ose 9:3	ου κατώκησαν εν τη γη του Κυρίου· κατώκησεν Εφραίμ Αίγυπτον, και εν Ασσυρίοις ακάθαρτα φάγονται.
Ose 9:4	ουκ έσπεισαν τω Κυρίω οίνον και ουχ ήδυναν αυτω· αι θυσίαι αυτών ως άρτος πένθους αυτοίς, πάντες οι εσθιοντες αυτά μιανθήσονται, διότι οι άρτοι αυτών ταις ψυχαίς αυτών ουκ εισελεύσονται εις τον οίκον Κυρίου.
Ose 9:5	τι ποιήσετε εν ημέραις πανηγύρεως και εν ημέρα εορτής του Κυρίου;
Ose 9:6	δια τούτο ιδού πορεύσονται εκ ταλαιπωρίας Αιγύπτου, και εκδέξεται αυτούς Μέμφις, και θάψει αυτούς Μαχμάς· το αργύριον αυτών όλεθρος κληρονομήσει αυτό, άκανθαι εν τοις σκηνώμασιν αυτών.
Ose 9:7	ήκασιν αι ημέραι της εκδικήσεως, ήκασιν αι ημέραι της ανταποδόσεώς σου, και κακωθήσεται Ισραήλ ωπερ ο προφήτης ο παρεξεστηκώς, άνθρωπος ο πνευματοφόρος· υπό του πλήθους των αδικιών σου επληθύνθη μανία σου.
Ose 9:8	σκοπός Εφραίμ μετά Θεού· προφήτης, παγίς σκολιά επί πάσας τας οδούς αυτού· μανίαν εν οίκω Κυρίου κατέπηξαν.
Ose 9:9	εφθάρησαν κατά τας ημέρας του βουνού· μνησθήσεται αδικίας αυτών, εκδικήσει αμαρτίας αυτών. -
Ose 9:10	Ως σταφυλήν εν ερήμω εύρον τον Ισραήλ και ως σκοπόν εν συκή πρώϊμον πατέρας αυτών είδον· αυτοί εισήλθον προς τον Βεελφεγώρ και απηλλοτριώθησαν εις αισχύνην, και εγένοντο οι εβδολευγμένοι ως οι

	ηγαπημένοι.
Ose 9:11	Εφραΐμ ως όρνεον εξεπετάσθη, αι δόξαι αυτών εκ τόκων και ωδίνων και συλλήψεων·
Ose 9:12	διότι και εάν εκθρέψωσι τα τέκνα αυτών, ατεκνωθήσονται εξ ανθρώπων· διότι και ουαί αυτοίς εστι, σάρξ μου εξ αυτών.
Ose 9:13	Εφραΐμ, ον τρόπον είδον· εις θήραν παρέστησαν τα τέκνα αυτών, και Εφραΐμ του εξαγαγείν εις αποκέντησιν τα τέκνα αυτού.
Ose 9:14	δος αυτοίς, Κύριε· τι δώσεις αυτοίς; δος αυτοίς μήτραν ατεκνούσαν και μαστούς ξηρούς.
Ose 9:15	πάσαι αι κακίαι αυτών εν Γαλγάλ, ότι εκεί εμίσησα αυτούς· δια τας κακίας των επιτηδευμάτων αυτών εκ του οίκου μου εκβαλώ αυτούς, ου μη προσθήσω του αγαπήσαι αυτούς· πάντες οι άρχοντες αυτών απειθούντες.
Ose 9:16	επόνεσεν Εφραΐμ· τας ρίζας αυτού εξηράνθη, καρπόν ουκ έτι μη ενέγκη· διότι και εάν γεννήσωσιν, αποκτενώ τα επιθυμήματα κοιλίας αυτών.
Ose 9:17	απόσεται αυτούς ο Θεός, ότι ουκ εισήκουσαν αυτού, και έσονται πλανήται εν τοις έθνεσιν.
Ose 10:1	ΑΜΠΕΛΟΣ ευκληματούσα Ισραήλ, ο καρπός ευθηνών αυτής· κατά το πλήθος των καρπών αυτής επλήθυνε τα θυσιαστήρια, κατά τα αγαθά της γης αυτού ωκοδόμησε στήλας.
Ose 10:2	εμέρισαν καρδίας αυτών, νυν αφανισθήσονται· αυτός κατασκάψει τα θυσιαστήρια αυτών, ταλαιπωρήσουσιν αι στήλαι αυτών.
Ose 10:3	διότι νυν ερούσιν· ουκ έστι βασιλεύς ημίν, ότι ουκ εφοβήθημεν τον Κύριον, ο δε βασιλεύς τι ποιήσει ημίν;
Ose 10:4	λαλών ρήματα προφάσεις ψευδείς διαθήσεται διαθήκην· ανατελεί ως άγρωστις κρίμα επί χέρσον αγρού.
Ose 10:5	τω μόσχω του οίκου Ων παροικήσουσιν οι κατοικούντες Σαμάρειαν, ότι επένθησε λαός αυτού επ' αυτόν· και καθώς παρεπίκραναν αυτόν, επιχαρούνται επί την δόξαν αυτού, ότι μετωκίσθη απ' αυτού.
Ose 10:6	και αυτόν εις Ασσυρίους δήσαντες απήνεγκαν ξένια τω βασιλεί Ιαρείμ· εν δόματι Εφραΐμ δέξεται, και αισχυνθήσεται Ισραήλ εν τη βουλή αυτού.
Ose 10:7	απέρριψε Σαμάρεια βασιλέα αυτής ως φρύγανον επί προσώπου ύδατος.
Ose 10:8	και εξαρθήσονται βωμοί Ων, αμαρτήματα του Ισραήλ· άκανθαι και τρίβολοι αναβήσονται επί τα θυσιαστήρια αυτών· και ερούσι τοις όρεσι· καλύψατε ημάς, και τοις βουνοίς· πέσατε εφ' ημάς. -
Ose 10:9	Αφ' ου οι βουνοί, ήμαρτεν Ισραήλ, εκεί έστησαν· ου μη καταλάβη αυτούς εν τω βουνω πόλεμος επί τα τέκνα αδικίας;

Ose 10:10	ήλθε παιδεύσαι αυτούς, και συναχθήσονται επ' αυτούς λαοί εν τω παιδεύεσθαι αυτούς εν ταις δυσίν αδικίαις αυτών.
Ose 10:11	Εφραΐμ δάμαλις δεδιδαγμένη αγαπάν νείκος, εγώ δε απελεύσομαι επί το κάλλιστον του τραχήλου αυτής· επιβιβώ Εφραΐμ και παρασιωπήσομαι Ιούδαν, ενισχύσει αυτω Ιακώβ.
Ose 10:12	σπείρατε εαυτοίς εις δικαιοσύνην, τρυγήσατε εις καρπόν ζωής, φωτίσατε εαυτοίς φως γνώσεως, εκζητήσατε τον Κύριον έως του ελθείν γενήματα δικαιοσύνης υμίν.
Ose 10:13	ινατί παρεσιωπήσατε ασέβειαν και τας αδικίας αυτής ετρυγήσατε; εφάγετε καρπόν ψευδή, ότι ήλπισας εν τοις αμαρτημασί σου, εν πλήθει δυνάμεώς σου.
Ose 10:14	και εξαναστήσεται απώλεια εν τω λαω σου, και πάντα τα περιτετειχισμένα σου οιχήσεται· ως αρχων Σαλαμάν εκ του οικου του Ιεροβάαλ, εν ημέραις πολέμου μητέρα επί τέκνοις ηδάφισαν.
Ose 10:15	ούτως ποιήσω υμίν, οικος του Ισραήλ, από προσώπου αδικίας κακιών υμών.
Ose 11:1	ΟΡΘΡΟΥ απερρίφησαν, απερρίφη βασιλεύς Ισραήλ· ότι νήπιος Ισραήλ, και εγώ ηγάπησα αυτόν και εξ Αιγύπτου μετεκάλεσα τα τέκνα αυτου.
Ose 11:2	καθώς μετεκάλεσα αυτούς, ούτως απώχοντο εκ προσώπου μου· αυτοί τοις Βααλείμ έθυον και τοις γλυπτοίς εθυμίων.
Ose 11:3	και εγώ συνεπόδισα τον Εφραΐμ, ανέλαβον αυτόν επί τον βραχιονά μου, και ουκ έγνωσαν ότι ίαμαι αυτούς.
Ose 11:4	εν διαφθορά ανθρωπων εξέτεινα αυτούς εν δεσμοίς αγαπήσεώς μου και έσομαι αυτοίς ως ραπίζων ανθρωπος επί τας σιαγόνας αυτου· και επιβλέψομαι προς αυτόν, δυνήσομαι αυτω.
Ose 11:5	κατώκησεν Εφραΐμ εν Αιγύπτω, και Ασσούρ αυτός βασιλεύς αυτου, ότι ουκ ηθέλησεν επιστρέψαι.
Ose 11:6	και ησθένησε ρομφαία εν ταις πόλεσιν αυτου και κατέπαυσεν εν ταις χερσίν αυτου, και φάγονται εκ των διαβουλίων αυτών.
Ose 11:7	και ο λαός αυτου επικρεμάμενος εκ της κατοικίας αυτου, και ο Θεός επί τα τίμια αυτου θυμωθήσεται, και ου μη υψώση αυτόν.
Ose 11:8	τι σε διαθώμαι, Εφραΐμ; υπερασπιώ σου, Ισραήλ; τι σε διαθω; ως Αδαμά θήσομαί σε και ως Σεβνεΐμ; μετεστράφη η καρδιά μου εν τω αυτω, συνεταράχθη η μεταμέλειά μου.
Ose 11:9	ου μη ποιήσω κατά την οργήν του θυμου μου, ου μη εγκαταλίπω του εξαλειφθήναι τον Εφραΐμ· διότι Θεός εγώ ειμι και ουκ ανθρωπος· εν σοί άγιος, και ουκ εισελεύσομαι εις πόλιν.
Ose 11:10	οπίσω Κυριου πορεύσομαι· ως λέων ερεύζεται, ότι αυτός ωρύσεται, και εκστήσονται τέκνα υδάτων.

Ose 11:11	εκστήσονται ως όρνεον εξ Αιγύπτου και ως περισσότερά εκ γης Ασσυρίων· και αποκαταστήσω αυτούς εις τους οίκους αυτών, λέγει Κύριος.
Ose 12:1	ΕΚΥΚΛΩΣΕ με εν ψεύδει Εφραίμ και εν ασεβείας οίκος Ισραήλ και Ιούδα. νυν έγνω αυτούς ο Θεός, και λαός άγιος κεκλήσεται Θεού.
Ose 12:2	ο δε Εφραίμ πονηρόν πνεύμα εδίωξε, καύσωνα όλην την ημέραν· κενά και μάταια επλήθυνε και διαθήκην μετά Ασσυρίων διέθετο, και έλαιον εις Αίγυπτον ενεπορεύετο.
Ose 12:3	και κρίσις τω Κυρίω προς Ιούδαν του εκδικήσαι τον Ιακώβ· κατά τας οδούς αυτού και κατά τα επιτηδεύματα αυτού αποδώσει αυτω.
Ose 12:4	εν τη κοιλία επτέρνισε τον αδελφόν αυτού και εν κόποις αυτού ενίσχυσε προς Θεόν
Ose 12:5	και ενίσχυσε μετά αγγέλου, και ηδυνάσθη. έκλαυσαν και εδεήθησάν μου, εν τω οίκω Ων εύροσάν με, και εκεί ελαλήθη προς αυτούς.
Ose 12:6	ο δε Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ έσται μνημόσυνον αυτού.
Ose 12:7	και συ εν Θεω σου επιστρέψεις· έλεον και κρίμα φυλάσσου και έγγιζε προς τον Θεόν σου διαπαντός. -
Ose 12:8	Χαναάν εν χειρί αυτού ζυγός αδικίας, καταδυναστεύειν ηγάπησε.
Ose 12:9	και είπε Εφραίμ· πλήν πεπλούτηκα, εύρηκα αναψυχήν εμαυτω. πάντες οι πόνοι αυτού ουχ ευρεθήσονται αυτω, δι ' αδικίας ας ήμαρτεν.
Ose 12:10	εγώ δε Κύριος ο Θεός σου ανήγαγόν σε εκ γης Αιγύπτου, έτι κατοικιώ σε εν σκηναίς καθώς ημέρα εορτής.
Ose 12:11	και λαλήσω προς προφήτας, και εγώ οράσεις επλήθυνα και εν χερσί προφητών ωμοιώθην.
Ose 12:12	ει μη Γαλαάδ εστιν, άρα ψευδείς ήσαν εν Γαλγάλ άρχοντες θυσιάζοντες, και τα θυσιαστήρια αυτών ως χελώναι επί χέρσον αγρού.
Ose 12:13	και ανεχώρησεν Ιακώβ εις πεδίον Συρίας, και εδούλευσεν Ισραήλ εν γυναικί και εν γυναικί εφυλάξατο.
Ose 12:14	και εν προφήτη ανήγαγε Κύριος τον Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου, και εν προφήτη διεφυλάχθη.
Ose 12:15	εθύμωσεν Εφραίμ και παρώργισε, και το αίμα αυτού επ ' αυτόν εκχυθήσεται, και τον ονειδισμόν αυτού ανταποδώσει αυτω Κύριος.
Ose 13:1	ΚΑΤΑ τον λόγον Εφραίμ δικαιώματα έλαβεν αυτός εν τω Ισραήλ και έθετο αυτά τη Βάαλ και απέθανε.
Ose 13:2	και νυν προσέθεντο του αμαρτάνειν έτι, και εποίησαν εαυτοίς χώνευμα εκ του αργυρίου αυτών κατ ' εικόνα ειδώλων, έργα τεκτόνων συντετελεσμένα αυτοίς· αυτοί λέγουσι· θύσατε ανθρώπους, μόσχοι γαρ εκλελοίπασι.

Ose 13:3	δια τούτο έσονται ως νεφέλη πρωϊνή και ως δρόσος ορθρινή πορευομένη, ωσπερ χνούς αποφυσώμενος αφ' άλωνος και ως ατμής από δακρύων.
Ose 13:4	εγώ δε Κύριος ο Θεός σου ο στερεών τον ουρανόν και κτίζων γην, ου αι χείρες έκτισαν πάσαν την στρατιάν του ουρανού, και ου παρέδειξά σοι αυτά του πορεύεσθαι οπίσω αυτών· και εγώ ανήγαγόν σε εκ γης Αιγύπτου, και Θεόν πλήν εμού ου γνώση, και σώζων ουκ έστι πάρεξ εμού.
Ose 13:5	εγώ εποίμανόν σε εν τη ερήμω, εν γη οικήτω
Ose 13:6	κατά τας νομάς αυτών. και ενεπλήσθησαν εις πλησμονήν και υψώθησαν αι καρδίαι αυτών· ένεκα τούτου επελάθοντό μου.
Ose 13:7	και έσομαι αυτοίς ως πανθήρ και ως πάρδαλις κατά την οδόν Ασσυρίων·
Ose 13:8	απαντήσομαι αυτοίς ως άρκος απορουμένη και διαρρήξω συγκλεισμόν καρδιάς αυτών, και καταφάγονται αυτούς εκεί σκύμνοι δρυμού, θηρία αγρού διασπάσει αυτούς.
Ose 13:9	τη διαφθορά σου, Ισραήλ, τις βοηθήσει;
Ose 13:10	που ο βασιλεύς σου ούτος; και διασωσάτω σε εν πάσαις ταις πόλεσί σου· κρινάτω σε ον είπας·δος μοι βασιλέα και άρχοντα.
Ose 13:11	και έδωκά σοι βασιλέα εν οργή μου και έσχον εν τω θυμω μου
Ose 13:12	συστροφήν αδικίας. Εφραίμ, εγκεκρυμμένη η αμαρτία αυτού·
Ose 13:13	ωδίνες ως τικτούσης ήξουσιν αυτω. ούτος ο υιος σου ο φρόνιμος, διότι ου μη υποστη εν συντριβή τέκνων.
Ose 13:14	εκ χειρός άδου ρύσομαι και εκ θανάτου λυτρώσομαι αυτούς, που η δίκη σου, θάνατε; που το κέντρον σου, άδη; παράκλησις κέκρυπται από οφθαλμών μου,
Ose 13:15	διότι ούτος ανά μέσον αδελφών διαστελεί· επάξει καύσωνα άνεμον Κύριος εκ της ερήμου επ' αυτόν, και αναξηρανει τας φλέβας αυτού, εξερημώσει τας πηγάς αυτού· αυτός καταξηρανει την γην αυτού και πάντα τα σκεύη τα επιθυμητά αυτού.
Ose 14:1	ΑΦΑΝΙΣΘΗΣΕΤΑΙ Σαμάρεια, ότι αντέστη προς τον Θεόν αυτής· εν ρομφαία πεσούνται αυτοί, και τα υποτίθια αυτών εδαφισθήσονται, και αι εν γαστροί έχουσαι αυτών διαρραγήσονται.
Ose 14:2	επιστράφηθι, Ισραήλ, προς Κύριον τον Θεόν σου, διότι ησθένησαν εν ταις αδικίαις σου.
Ose 14:3	λάβετε μεθ' εαυτών λόγους και επιστράφητε προς Κύριον τον Θεόν υμών· είπατε αυτω, όπως μη λάβητε αδικίαν και λάβητε αγαθά, και ανταποδώσομεν καρπόν χειλέων ημών.
Ose 14:4	Ασσούρ ου μη σώση ημάς, εφ' ίππον ουκ αναβησόμεθα· ουκέτι μη είπωμεν· θεοί ημών, τοις έργοις των χειρών ημών· ο εν σοί ελεήσει ορφανόν.

Ose 14:5	ιάσομαι τας κατοικίας αυτών, αγαπήσω αυτούς ομολόγως, ότι αποστρέψω την οργήν μου απ' αυτού.
Ose 14:6	έσομαι ως δρόσος τω Ισραήλ, ανθήσει ως κρίνον και βαλεί τας ρίζας αυτού ως ο Λίβανος·
Ose 14:7	πορεύσονται οι κλάδοι αυτού, και έσται ως ελαία κατάκαρπος, και η οσφρασία αυτού ως Λιβάνου·
Ose 14:8	επιστρέψουσι και καθιούνται υπό την σκέπην αυτού, ζήσονται και μεθυσθήσονται σίτω· και εξανθήσει ως άμπελος μνημόσυνον αυτού, ως οίνος Λιβάνου.
Ose 14:9	τω Εφραίμ, τι αυτω έτι και ειδώλοισ; εγώ εταπείνωσα αυτόν, και εγώ κατισχύσω αυτόν· εγώ ως άρκευθος πυκάζουσα, εξ εμού ο καρπός σου εύρηται.
Ose 14:10	τις σοφός και συνήσει ταύτα; ή συνετός και επιγνώσεται αυτά; ότι ευθείαι αι οδοί του Κυρίου, και δίκαιοι πορεύσονται εν αυταίς, οι δε ασεβείς ασθενήσουσιν εν αυταίς.
Amo 1:1	ΛΟΓΟΙ Αμών, οί εγένοντο εν Ακκαρείμ εκ Θεκουέ, ους είδεν υπέρ Ιερουσαλήμ εν ημέραις Όζίου βασιλέως Ιούδα και εν ημέραις Ιεροβοάμ του Ιωάς βασιλέως Ισραήλ, προ δύο ετών του σεισμού.
Amo 1:2	Και είπε· Κύριος εκ Σιών εφθέγγατο και εξ Ιερουσαλήμ έδωκε φωνήν αυτού, και επένθησαν αι νομαί των ποιμένων, και εξηράνθη η κορυφή του Καρμήλου. -
Amo 1:3	Και είπε Κύριος· επί ταις τρισίν ασεβείαις Δαμασκού και επί ταις τέσσαρσιν ουκ αποστραφήσομαι αυτόν, ανθ' ων έπριζον πρίοσι σιδηροίς τας εν γαστρί εχούσας των εν Γαλαάδ·
Amo 1:4	και αποστελώ πυρ εις τον οίκον Αζαήλ, και καταφάγεται τα θεμέλια υιού Άδερ·
Amo 1:5	και συντρίψω μοχλούς Δαμασκού και εξολοθρεύσω κατοικούντας εκ πεδίου Ων, και κατακόψω φυλήν εξ ανδρών Χαρράν, και αιχμαλωτευθήσεται λαός Συρίας επικλητος, λέγει Κύριος. -
Amo 1:6	Τάδε λέγει Κύριος· επί ταις τρισίν ασεβείαις Γάζης και επί ταις τέσσαρσιν ουκ αποστραφήσομαι αυτούς, ένεκεν του αιχμαλωτεύσαι αυτούς αιχμαλωσίαν του Σαλωμών του συγκλείσαι εις την Ιδουμαίαν.
Amo 1:7	και εξαποστελώ πυρ επί τα τείχη Γάζης, και καταφάγεται τα θεμέλια αυτής·
Amo 1:8	και εξολοθρεύσω κατοικούντας εξ Αζώτου, και εξαρθήσεται φυλή εξ Ασκάλωνος, και επάξω την χειρά μου επί Ακκάρων, και απολούνται οι κατάλοιποι των αλλοφύλων, λέγει Κύριος. -
Amo 1:9	Τάδε λέγει Κύριος· επί ταις τρισίν ασεβείαις Τύρου και επί ταις τέσσαρσιν ουκ αποστραφήσομαι αυτήν, ανθ' ων συνέκλεισαν αιχμαλωσίαν του Σαλωμών εις την Ιδουμαίαν και ουκ εμνήσθησαν διαθήκης αδελφών·
Amo 1:10	και εξαποστελώ πυρ επί τα τείχη Τύρου, και καταφάγεται τα θεμέλια αυτής. -

Amo 1:11	Τάδε λέγει Κύριος· επί ταις τρισίν ασεβείαις της Ιδουμαίας και επί ταις τέσσαρσιν ουκ αποστραφήσομαι αυτούς, ένεκα του διώξει αυτούς εν ρομφαία τον αδελφόν αυτού και ελυμήνατο μητέρα επί γης και ήρπασεν εις μαρτύριον φρίκην αυτού και το όρμημα αυτού εφύλαξεν εις νίκος.
Amo 1:12	και εξαποστελώ πυρ εις Θαμάν, και καταφάγεται θεμέλια τειχέων αυτής. -
Amo 1:13	Τάδε λέγει Κύριος· επί ταις τρισίν ασεβείαις υιών Αμμών και επί ταις τέσσαρσιν ουκ αποστραφήσομαι αυτόν, ανθ ' ων ανέσχιζον τας εν γαστρί εχούσας των Γαλααδιτών, όπως εμπλατύνωσι τα όρια αυτών·
Amo 1:14	και ανάψω πυρ επί τείχη Ραββάθ, και καταφάγεται θεμέλια αυτής μετά κραυγής εν ημέρα πολέμου, και σεισθήσεται εν ημέραις συντελείας αυτής·
Amo 1:15	και πορεύσονται οι βασιλείς αυτής εν αιχμαλωσία, οι ιερείς αυτών και οι άρχοντες αυτώ επί το αυτό, λέγει Κύριος.
Amo 2:1	ΤΑΔΕ λέγει Κύριος· επί ταις τρισίν ασεβείαις Μωάβ και επί ταις τέσσαρσιν ουκ αποστραφήσομαι αυτόν, ανθ ' ων κατέκαυσαν τα οστά βασιλέως της Ιδουμαίας εις κονίαν.
Amo 2:2	και εξαποστελώ πυρ εις Μωάβ, και καταφάγεται τα θεμέλια των πόλεων αυτής, και αποθανείται εν αδυναμία Μωάβ μετά κραυγής και μετά φωνής σάλπιγγος.
Amo 2:3	και εξολοθρεύσω κριτήν εξ αυτής, και πάντας αυτής αποκτενώ μετ ' αυτού, λέγει Κύριος. -
Amo 2:4	Τάδε λέγει Κύριος· επί ταις τρισίν ασεβείαις υιών Ιούδα και επί ταις τέσσαρσιν ουκ αποστραφήσομαι αυτόν, ένεκα του απώσασθαι αυτούς τον νόμον του Κυρίου, και τα προστάγματα αυτού ουκ εφυλάξαντο, και επλάνησεν αυτούς τα μάταια αυτών, α εποίησαν, οίς εξηκολούθησαν οι πατέρες αυτών οπίσω αυτών.
Amo 2:5	και εξαποστελώ πυρ επί Ιούδαν, και καταφάγεται θεμέλια Ιερουσαλήμ. -
Amo 2:6	Τάδε λέγει Κύριος· επί ταις τρισίν ασεβείαις Ισραήλ και επί ταις τέσσαρσιν ουκ αποστραφήσομαι αυτόν, ανθ ' ων απέδοντο αργυρίου δίκαιον και πένητα ένεκεν υποδημάτων,
Amo 2:7	τα πατούντα επί τον χουν της γης και εκονδύλιζον εις κεφαλάς πτωχών και οδόν ταπεινών εξέκλιναν, και υιος και πατήρ αυτού εισεπορεύοντο προς την αυτήν παιδίσκην, όπως βεβηλώσι το όνομα του Θεού αυτών.
Amo 2:8	και τα ιμάτια αυτών δεσμεύοντες σχοινίοις παραπετάσματα εποίουν εχόμενα του θυσιαστηρίου και οίνον εκ συκοφαντιών έπινον εν τω οίκω του Θεού αυτών.
Amo 2:9	εγώ δε εξήρα τον Αμορραίον εκ προσώπου αυτών, ου ην, καθώς ύψος κέδρου το ύψος αυτού, και ισχυρός ην ως δρύς, και εξήρανα τον καρπόν αυτού επάνωθεν και τας ρίζας αυτού υποκάτωθεν.
Amo 2:10	και εγώ ανήγαγον υμάς εκ γης Αιγύπτου και περιήγαγον υμάς εν τη ερήμω τεσσαράκοντα έτη του κατακληρονομήσαι την γην των Αμορραίων.
Amo 2:11	και έλαβον εκ των υιών υμών εις προφήτας και εκ των νεανίσκων υμών εις

	αγιασμόν. μη ουκ έστι ταύτα υιοί Ισραήλ; λέγει Κύριος.
Amo 2:12	και εποτίζετε τους ηγιασμένους οίνον και τοις προφήταις ενετέλλεσθε λέγοντες· ου μη προφητεύσητε.
Amo 2:13	δια τούτο ιδού εγώ κυλίω υποκάτω υμών, ον τρόπον κυλίεται η άμαξα η γέμουσα καλάμης·
Amo 2:14	και απολείται φυγή εκ δρομέως, και ο κραταιός ου μη κρατήση της ισχύος αυτού, και ο μαχητής ου μη σώση την ψυχήν αυτού,
Amo 2:15	και ο τοξότης ου μη υποστη, και ο οξύς τοις ποσίν αυτού ου μη διασωθή και ο ιππεύς ου μη σώση την ψυχήν αυτού
Amo 2:16	και ο κραταιός ου μη ευρήσει την καρδίαν αυτού εν δυναστείαις· ο γυμνός διώζεται εν εκείνη τη ημέρα, λέγει Κύριος.
Amo 3:1	ΑΚΟΥΣΑΤΕ τον λόγον τούτον, ον ελάλησε Κύριος εφ' υμάς, οίκος Ισραήλ, και κατά πάσης φυλής, ης ανήγαγον εκ γης Αιγύπτου, λέγων·
Amo 3:2	πλήν υμάς έγνων εκ πασών των φυλών της γης· δια τούτο εκδικήσω εφ' υμάς πάσας τας αμαρτίας υμών.
Amo 3:3	ει πορεύσονται δύο επί το αυτό καθόλου, εάν μη γνωρίσωσιν εαυτούς;
Amo 3:4	ει ερεύζεται λέων εκ του δρυμού αυτού θήραν ουκ έχων; ει δώσει σκύμος φωνήν αυτού εκ της μάνδρας αυτού καθόλου, εάν μη αρπάση τι;
Amo 3:5	ει πεσείται όρνεον επί γης γης άνευ ιξευτού; ει σχασθήσεται παγίς επί της γης άνευ του συλλαβείν τι;
Amo 3:6	ει φωνήσει σάλπιγξ εν πόλει, και λαός ου πτοηθήσεται; ει έσται κακία εν πόλει, ην Κύριος ουκ εποίησε;
Amo 3:7	διότι ου μη ποιήση Κύριος ο Θεός πράγμα, εάν μη αποικαλύψη παιδείαν αυτού προς τους δούλους αυτού τους προφήτας.
Amo 3:8	λέων ερεύζεται, και τις ου φοβηθήσεται; Κύριος ο Θεός ελάλησε, και τις ου προφητεύσει; -
Amo 3:9	Απαγγείλατε χώραις εν Ασσυρίοις και επί τας χώρας της Αιγύπτου και είπατε· συνάχθητε επί το όρος Σαμαρείας και ίδετε θαυμαστά πολλά εν μέσω αυτής και καταδυναστείαν την εν αυτη·
Amo 3:10	και ουκ έγνω α έσται εναντίον αυτής, λέγει Κύριος, οι θησαυρίζοντες αδικίαν και ταλαιπωρίαν εν ταις χώραις αυτών.
Amo 3:11	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος ο Θεός· Τύρος, κυκλόθεν η γη σου ερημωθήσεται, και κατάξει εκ σου ισχύν σου, και διαρπαγήσονται αι χώραί σου.
Amo 3:12	τάδε λέγει Κύριος· ον τρόπον όταν εκσπάση ο ποιμήν εκ στόματος του λέοντος δύο σκέλη ή λοβόν ωτίου, ούτως εκσπασθήσονται οι υιοί Ισραήλ οι κατοικούντες εν Σαμαρεία κατέναντι της φυλής και εν Δαμασκω ιερείς,

Amo 3:13	ακούσατε και επιμαρτύρασθε τω οίκω Ιακώβ, λέγει Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ·
Amo 3:14	διότι εν τη ημέρα όταν εκδικώ ασεβείας του Ισραήλ επ' αυτόν, και εκδικήσω επί τα θυσιαστήρια Βαιθήλ, και κατασκαφήσεται τα κέρατα του θυσιαστηρίου και πεσούνται επί την γην·
Amo 3:15	συγχεώ και πατάξω τον οίκον τον περίπτερον επί τον οίκον τον θερινόν, και απολούνται οίκοι ελεφάντινοι, και προστεθήσονται έτεροι οίκοι πολλοί, λέγει Κύριος.
Amo 4:1	ΑΚΟΥΣΑΤΕ τον λόγον τούτον, δαμάλεις της Βασανίτιδος, αι εν τω όρει της Σαμαρείας, αι καταδυναστεύουσαι πτωχούς και καταπατούσαι πένητας, αι λέγουσαι τοις κυρίοις αυτών· επίδοτε ημίν όπως πίνωμεν.
Amo 4:2	ομνύει Κύριος κατά των αγίων αυτού, διότι ιδού ημέραι έρχονται εφ' υμάς, και λήφονται υμάς εν όπλοις, και τους μεθ' υμών εις λέβητας υποκαιομένους εμβαλούσιν έμπυροι λοιμοί,
Amo 4:3	και εξενεχθήσεσθε γυμναί κατέναντι αλλήλων και απορριφήσεσθε εις το όρος το Ρεμμάν, λέγει Κύριος. -
Amo 4:4	Εισηλθατε εις Βαιθήλ και ηνομήσατε και εις Γάλγαλα επληθύνατε του ασεβήσαι και ηνέγκατε εις το πρωϊ θυσίας υμών, εις την τριημερίαν τα επιδέκατα υμών·
Amo 4:5	και ανέγνωσαν έξω νόμον και επεκαλέσαντο ομολογίας. απαγγείλατε ότι ταύτα ηγάπησαν οι υιοί Ισραήλ, λέγει Κύριος.
Amo 4:6	και εγώ δώσω υμίν γομφιασμόν οδόντων εν πάσαις ταις πόλεσιν υμών και ένδειαν άρτων εν πάσι τοις τόποις υμών· και ουκ επεστρέψατε προς με, λέγει Κύριος.
Amo 4:7	και εγώ ανέσχον εξ υμών τον υετόν προ τριών μηνών του τρυγητού· και βρέξω επί πόλιν μίαν, επί δε πόλιν μίαν ου βρέξω· μερίς μία βραχήσεται, και μερίς, εφ' ην ου βρέξω επ' αυτήν, ξηρανθήσεται·
Amo 4:8	και συναθροισθήσονται δύο και τρεις πόλεις εις πόλιν μίαν του πιείν ύδωρ και ου μη εμπλησθώσι· και ουκ επιστράφητε προς με, λέγει Κύριος.
Amo 4:9	επάταξα υμάς εν πυρώσει και εν ικτέρω· επληθύνατε κήπους υμών, αμπελώνας υμών και συκεώνας υμών και ελαιώνας υμών κατέφαγεν η κάμπη· και ουδ' ως επεστρέψατε προς με, λέγει Κύριος.
Amo 4:10	εξαπέστειλα εις υμάς θάνατον εν οδω Αιγύπτου και απέκτεινα εν ρομφαία τους νεανίσκους υμών μετά αιχμαλωσίας ίππων σου και ανήγαγον εν πυρί τας παρεμβολάς εν τη οργή μου· και ουδ' ως επεστρέψατε προς με, λέγει Κύριος.
Amo 4:11	κατέστρεψα υμάς, καθώς κατέστρεψεν ο Θεός Σόδομα και Γόμορρα, και εγένεσθε ως δαλός εξεσπασμένος εκ πυρός· και ουδ' ως επεστρέψατε προς με, λέγει Κύριος.
Amo 4:12	δια τούτο ούτως ποιήσω σοι, Ισραήλ· πλην ότι ούτως ποιήσω σοι, ετοιμάζου του επικαλείσθαι τον Θεόν σου, Ισραήλ.

Amo 4:13	διότι ιδού εγώ στερεών βροντήν και κτίζων πνεύμα και απαγγέλλων· εις ανθρώπους τον χριστόν αυτού, ποιών όρθρον και ομίχλην και επιβαίνων επί τα υψηλά της γης· Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ όνομα αυτω.
Amo 5:1	ΑΚΟΥΣΑΤΕ τον λόγον Κυρίου τούτον, ον εγώ λαμβάνω εφ' υμάς θρήνον· οίκος Ισραήλ έπεσεν, ουκέτι μη προσθή του αναστήναι·
Amo 5:2	παρθένος του Ισραήλ έσφαλεν επί της γης αυτου, ουκ έστιν ο αναστήσων αυτήν.
Amo 5:3	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος· η πόλις εξ ης εξεπορεύοντο χίλιοι, υπολειφθήσονται εκατόν, και εξ ης εξεπορεύοντο εκατόν, υπολειφθήσονται δέκα τω οίκω Ισραήλ.
Amo 5:4	διότι τάδε λέγει Κύριος προς τον οίκον Ισραήλ· εκζητήσατέ με, και ζήσεσθε·
Amo 5:5	και μη εκζητείτε Βαιθήλ και εις Γάλαλα μη εισπορεύεσθε και επί το φρέαρ του όρκου μη διαβαίνετε, ότι Γάλαλα αιχμαλωτευομένη αιχμαλωτευθήσεται, και Βαιθήλ έσται ως ουχ υπάρχουσα.
Amo 5:6	εκζητήσατε τον Κύριον και ζήσατε, όπως μη αναλάμψη ως πυρ ο οίκος Ιωσήφ, και καταφάγεται αυτόν, και ουκ έσται ο σβέσων τω οίκω Ισραήλ.
Amo 5:7	Κύριος ο ποιών εις ύψος κρίμα και δικαιοσύνην εις γην έθηκεν,
Amo 5:8	ο ποιών πάντα και μετασκευάζων και εκτρέπων εις το πρωϊ σκιάν και ημέραν εις νύκτα συσκοτάζων, ο προσκαλούμενος το ύδωρ της θαλάσσης και εκχέων αυτό επί πρόσωπον της γης, Κύριος ο Θεός παντοκράτωρ όνομα αυτω·
Amo 5:9	ο διαιρών συντριμμόν επί ισχύν και ταλαιπωρίαν επί οχύρωμα επάγων.
Amo 5:10	εμίσησαν εν πύλαις ελέγχοντα και λόγον όσιον εβδολεύξαντο.
Amo 5:11	δια τούτο ανθ' ων κατεκονδυλίζετε πτωχούς και δώρα εκλεκτά εδέξασθε παρ' αυτών, οίκους ξεστούς ωκοδομήσατε και ου μη κατοικήσητε εν αυτοίς, αμπελώνας επιθυμητούς εφυτεύσατε και ου μη πίητε τον οίνον αυτών.
Amo 5:12	ότι έγνων πολλάς ασεβείας υμών, και ισχυραί αι αμαρτίαι υμών, καταπατούντες δίκαιον, λαμβάνοντες αλλάγματα και πένητας εν πύλαις εκκλίνοντες.
Amo 5:13	δια τούτο ο συνίων εν τω καιρω εκείνω σιωπήσεται, ότι καιρός πονηρών εστιν.
Amo 5:14	εκζητήσατε το καλόν, και μη το πονηρόν, όπως ζήσητε· και έσται ούτως μεθ' υμών Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ, ον τρόπον είπατε·
Amo 5:15	μεμισήκαμεν τα πονηρά και ηγαπήσαμεν τα καλά· και αποκαταστήσατε εν πύλαις κρίμα, όπως ελεήση Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ τους περιλοίπους του Ιωσήφ.
Amo 5:16	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ· εν πάσαις ταις πλατείαις κοπετός, και εν πάσαις ταις οδοίς ρηθήσεται· ουαί, ουαί· κληθήσεται γεωργός εις πένθος και κοπετόν και εις ειδοτάς θρήνον,
Amo 5:17	και εν πάσαις οδοίς κοπετός, διότι ελεύσομαι δια μέσου σου, είπε Κύριος. -

Amo 5:18	Ουαί οι επιθυμούντες την ημέραν Κυρίου· ινατί αύτη υμίν η ημέρα του Κυρίου; και αυτή εστι σκότος και ου φως.
Amo 5:19	ον τρόπον εάν φύγη άνθρωπος εκ προσώπου του λέοντος και εμπέση αυτω η άρκος, και εισπηδήση εις τον οίκον αυτού και απερείσηται τας χείρας αυτού επί τον τοίχον και δάκη αυτόν όφισ.
Amo 5:20	ουχί σκότος η ημέρα του Κυρίου και ου φως; και γνώφος ουκ έχων φέγγος αύτη;
Amo 5:21	μεμίσηκα, απώσμαι εορτάς υμών και ου μη οσφρανθώ θυσίας εν ταις πανηγύρεσιν υμών·
Amo 5:22	διότι εάν ενέγκητέ μοι ολοκαυτώματα και θυσίας υμών, ου προσδέξομαι αυτά, και σωτηρίου επιφανείας υμών ουκ επιβλέψομαι.
Amo 5:23	μετάστησον απ' εμού ήχον ωδών σου, και ψαλμόν οργάνων σου ουκ ακούσομαι·
Amo 5:24	και κυλισθήσεται ως ύδωρ κρίμα και δικαιοσύνη ως χειμάρρους άβατος.
Amo 5:25	μη σφάγια και θυσίας προσηνέγκατέ μοι, οίκος Ισραήλ, τεσσαράκοντα έτη εν τη ερήμω;
Amo 5:26	και ανελάβετε την σκηνήν του Μολόχ και το άστρον του θεού υμών Ραιφάν, τους τύπους αυτών, ους εποιήσατε εαυτοίς.
Amo 5:27	και μετοικιώ υμάς επέκεινα Δαμασκού, λέγει Κύριος, ο Θεός ο παντοκράτωρ όνομα αυτω.
Amo 6:1	ΟΥΑΙ τοις εξουθενούσι Σιών και τοις πεποιθόσιν επί το όρος Σαμαρείας· απετρύγησαν αρχάς εθνών, και εισήλθον αυτοί. οίκος του Ισραήλ,
Amo 6:2	διάβητε πάντες και ιδετε και διέλθατε εκείθεν εις Εμαθραββά και κατάβητε εκείθεν εις Γεθ αλλοφύλων, τας κρατίστας εκ πασών των βασιλειών τούτων, ει πλείονα τα όρια αυτών εστι των υμετέρων ορίων.
Amo 6:3	οι ερχόμενοι εις ημέραν κακήν, οι εγγίζοντες και εφαπτόμενοι σαββάτων ψευδών,
Amo 6:4	οι καθεύδοντες επί κλινών ελεφαντινων και κατασπαταλώντες επί ταις στρωμμαίς αυτών και έσθοντες ερίφους εκ ποιμνίων και μωσχάρια εκ μέσου βουκολίων γαλαθηνά,
Amo 6:5	οι επικροτούντες προς την φωνήν των οργάνων, ως εστηκότα ελογίσαντο και ουχ ως φεύγοντα·
Amo 6:6	οι πίνοντες τον διυλισμένον οίνον και τα πρώτα μύρα χριόμενοι και ουκ έπασχον ουδέν επί τη συντριβή Ιωσήφ.
Amo 6:7	δια τούτο νυν αχμάλωτοι έσονται απ' αρχής δυναστών και εξαρθήσεται χρεμετισμός ίππων εξ Εφραίμ.
Amo 6:8	ότι ώμοσε Κύριος καθ' εαυτού· διότι βδελύσσομαι εγώ πάσα την ύβριν Ιακώβ και τας χώρας αυτού μεμίσηκα, και εξαρώ πόλιν συν πάσι τοις κατοικούσιν

	αυτήν·
Amo 6:9	και εσται εαν υπολειφθωσι δεκα ανδρες εν οικια μια, και αποθανουνται,
Amo 6:10	και υπολειφθησονται οι καταλοιποι, και ληψονται οι οικειοι αυτων και παραβιωνται του εξενεγκαι τα οστα αυτων εκ του οικου· και ερει τοις προεστηκοσι της οικιας· ει επι υπαρχει παρα σοι;
Amo 6:11	και ερει· ουκετι· και ερει· σιγα, ενεκα του μη ονομασαι το ονομα Κυριου.
Amo 6:12	διоти ιδου Κυριος εντελλεται και παταξει τον οικον τον μεγαν θλασμασι και τον οικον τον μικρον ραγμασιν.
Amo 6:13	ει διωξονται εν πετραις ιπποι; ει παρασιωπησονται εν θηλειαις; οτι εξεστρεψατε εις θυμον κριμα και καρπον δικαιοσυνης εις πικριαν,
Amo 6:14	οι ευφραινομενοι επ ' ουδενι λογω, οι λεγοντες· ουκ εν τη ισχυι ημων εσχομεν κερατα;
Amo 6:15	διоти ιδου εγω επεγερω εφ ' υμας, οικος Ισραηλ, εθνος, λεγει Κυριος των δυναμεων, και εκθλιψουσιν υμας του μη εισελθειν εις Εμαθ και ως του χειμαρρου των δυσμων.
Amo 7:1	ΟΥΤΩΣ εδειξε μοι Κυριος ο Θεος, και ιδου επιγονη ακριδων ερχομενη εωθινη, και ιδου βρουχος εις Γωγ ο βασιλευς.
Amo 7:2	και εσται εαν συντελεση του καταφαγειν τον χορτον της γης, και ειπα· Κυριε Κυριε, ιλεως γενου· τις αναστησει τον Ιακωβ; οτι ολιγοστος εστι·
Amo 7:3	μετανησησον, Κυριε, επι τουτω. και τουτο ουκ εσται, λεγει Κυριος. -
Amo 7:4	Ουτως εδειξε μοι Κυριος, και ιδου εκαλεσε την δικην εν πυρι Κυριος, και κατεφαγε την αβυσσον την πολλην και κατεφαγε την μεριδα Κυριου.
Amo 7:5	και ειπα· Κυριε, κοπασον δη, τις αναστησει τον Ιακωβ; οτι ολιγοστος εστι·
Amo 7:6	μετανησησον, Κυριε, επι τουτω. και τουτο ου μη γενηται, λεγει Κυριος. -
Amo 7:7	Ουτως εδειξε μοι Κυριος, και ιδου εστηκως επι τειχους αδαμαντινου, και εν τη χειρι αυτου αδαμας.
Amo 7:8	και ειπε Κυριος προς με· τι συ ορας, Αμως; και ειπα· αδαμαντα· και ειπε Κυριος προς με· ιδου εγω εντασσω αδαμαντα εν μέσω λαου μου Ισραηλ, ουκετι μη προσθω του παρελθειν αυτον·
Amo 7:9	και αφανισθησονται βωμοι του γελωτος, και αι τελεται του Ισραηλ ερημωθησονται, και αναστησομαι επι τον οικον Ιεροβοαμ εν ρομφαια. -
Amo 7:10	Και εξαπεστειλεν Αμασις ο ιερευς Βαιθηλ προς Ιεροβοαμ βασιλεα Ισραηλ λεγων· συστροφας ποιειται κατα σου Αμως εν μέσω οικου Ισραηλ· ου μη δυνηται η γη υπενεγκειν παντας τους λογους αυτου,
Amo 7:11	διotti ταδε λεγει Αμως· εν ρομφαια τελευτησει Ιεροβοαμ, ο δε Ισραηλ

	αιχμάλωτος αχθήσεται από της γης αυτού.
Amo 7:12	και είπεν Αμασίας προς Αμώς· ο ορών, βάδιζε εκχώρησον συ εις γην Ιούδα και εκεί καταβίου και εκεί προφητεύσεις,
Amo 7:13	εις δε Βαιθήλ ουκέτι προσθήσεις του προφητεύσαι, ότι αγίασμα βασιλέως εστί και οίκος βασιλείας εστί.
Amo 7:14	και απεκρίθη Αμώς και είπε προς Αμασίαν· ουκ ήμην προφήτης εγώ ουδέ υιος προφήτου, αλλ ' ή αιπόλος ήμην και κνίζων συκάμινα·
Amo 7:15	και ανέλαβέ με Κύριος εκ των προβάτων, και είπε Κύριος προς με· βάδιζε προφήτευσον επί τον λαόν μου Ισραήλ.
Amo 7:16	και νυν άκουε λόγον Κυρίου. συ λέγεις· μη προφήτευε επί τον Ισραήλ και ου μη οχλαγωγήσης επί τον οίκον Ιακώβ·
Amo 7:17	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· η γυνή σου εν τη πόλει πορνεύσει, και οι υιοί σου και αι θυγατέρες σου εν ρομφαία πεσούνται, και η γη σου εν σχοινίω καταμετρηθήσεται, και συ εν γη ακαθάρτω τελευτήσεις, ο δε Ισραήλ αιχμάλωτος αχθήσεται από γης γης αυτού.
Amo 8:1	ΟΥΤΩΣ έδειξέ μοι Κύριος και ιδού άγγος ιξευτού.
Amo 8:2	και είπε· τι συ βλέπεις, Αμώς; και είπα· άγγος ιξευτού. και είπε Κύριος προς με· ήκει το πέρας επί τον λαόν μου Ισραήλ, ου προσθήσω έτι του παρελθείν αυτόν·
Amo 8:3	και ολολύξει τα φατνώματα του ναού· εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος, πολύς ο πεπτωκώς εν παντί τόπω, επιρρίψω σιωπήν. -
Amo 8:4	Ακούσατε δη ταύτα οι εκτρίβοντες εις το πρωϊ πέννητα και καταδυναστεύοντες πτωχούς από της γης,
Amo 8:5	οι λέγοντες· πότε διελεύσεται ο μην και εμπολεμήσομεν και τα σάββατα και ανοίξομεν θησαυρόν του ποιήσαι μέτρον μικρόν και του μεγαλύναι στάθμια και ποιήσαι ζυγόν άδικον
Amo 8:6	του κτάσθαι εν αργυρίω και πτωχούς και πέννητα αντί υποδημάτων και από παντός γεννήματος εμπορευσόμεθα;
Amo 8:7	ομνύει Κύριος κατά της υπερηφανίας Ιακώβ, ει επιλησθήσεται εις νίκος πάντα τα έργα υμών.
Amo 8:8	και επί τούτοις ου ταραχθήσεται η γη, και πενήσει πας ο κατοικών εν αυτη, και αναβήσεται ως ποταμός συντέλεια και καταβήσεται ως ποταμός Αιγύπτου.
Amo 8:9	και έσται εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος ο Θεός, και δύσεται ο ήλιος μεσημβρίας, και συσκοτάσει επί της γης εν ημέρα το φως·
Amo 8:10	και μεταστρέψω τας εορτάς υμών εις πένθος και πάσας τας ωδάς υμών εις θρήνον και αναβιβώ επί πάσαν οσφύν σάκκον και επί πάσαν κεφαλήν φαλάκρωμα και θήσομαι αυτόν ως πένθος αγαπητού και τους μετ ' αυτού ως ημέραν οδύνης.

Amo 8:11	ιδού ημέραι έρχονται, λέγει Κύριος, και εξαποστελώ λιμόν επί την γην, ου λιμόν άρτων ουδέ δίψαν ύδατος, αλλά λιμόν του ακούσαι τον λόγον Κυρίου·
Amo 8:12	και σαλευθήσονται ύδατα από της θαλάσσης έως θαλάσσης, και από βορρά έως ανατολών περιδραμούνται ζητούντες τον λόγον του Κυρίου και ου μη εύρωσιν.
Amo 8:13	εν τη ημέρα εκείνη εκλείψουσιν αι παρθένοι αι καλάι και οι νεανίσκοι εν δίψει,
Amo 8:14	οι ομνύοντες κατά του ιλασμού Σαμαρείας και οι λέγοντες· ζη ο Θεός σου, Δάν, και ζη ο Θεός σου, Βηρσαβέ· και πεσούνται και ου μη αναστώσιν έτι.
Amo 9:1	ΕΙΔΟΝ τον Κύριον εφεστώτα επί του θυσιαστηρίου, και είπε· πάταξον επί το ιλαστήριον και σειστήσεται τα πρόπυλα και διάκοψον εις κεφαλάς πάντων· και τους καταλοίπους αυτών εν ρομφαία αποκτενώ, ου μη διαφύγη εξ αυτών φεύγων, και ου μη διασωθή εξ αυτών ανασωζόμενος.
Amo 9:2	εάν κατακρυβώσιν εις άδου, εκείθεν η χείρ μου ανασπάσει αυτούς· και εάν αναβώσιν εις τον ουρανόν, εκείθεν κατάξω αυτούς·
Amo 9:3	εάν εγκατακρυβώσιν εις την κορυφήν του Καρμήλου, εκείθεν εξερευνήσω και λήψομαι αυτούς· και εάν καταδύσωσιν εξ οφθαλμών μου εις τα βάθη της θαλάσσης, εκεί εντελούμαι τω δράκοντι και δήξεται αυτούς·
Amo 9:4	και εάν πορευθώσιν εν αιχμαλωσία προ προσώπου των εχθρών αυτών, εκεί εντελούμαι τη ρομφαία και αποκτενεί αυτούς. και στηριώ τους οφθαλμούς μου επ' αυτούς εις κακά και ουκ εις αγαθά.
Amo 9:5	και Κύριος Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ, ο εφαπτόμενος της γης και σαλεύων αυτήν, και πενήθουσι πάντες οι κατοικούντες αυτήν, και αναβήσεται ως ποταμός συντέλεια αυτής και καταβήσεται ως ποταμός Αιγύπτου·
Amo 9:6	ο οικοδομών εις τον ουρανόν ανάβασιν αυτού και την επαγγελίαν αυτού επί της γης θεμελιών, ο προσκαλούμενος το ύδωρ της θαλάσσης και εκχέων αυτό επί πρόσωπον της γης· Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ όνομα αυτω.
Amo 9:7	ουχ ως υιοί Αιθιόπων υμείς εστε εμοί, υιοί Ισραήλ; λέγει Κύριος. ου τον Ισραήλ ανήγαγον εκ γης Αιγύπτου και τους αλλοφύλους εκ Καππαδοκίας και τους Σύρους εκ βόθρου; -
Amo 9:8	Ιδού οι οφθαλμοί Κυρίου του Θεού επί την βασιλείαν των αμαρτωλών και εξαρώ αυτήν από προσώπου της γης· πλήν ότι ουκ εις τέλος εξαρώ τον οίκον Ιακώβ, λέγει Κύριος.
Amo 9:9	διότι ιδού εγώ εντέλλομαι και λικμήσω εν πάσι τοις έθνεσι τον οίκον Ισραήλ, ον τρόπον λικμάται εν τω λικμω και ου μη πέση σύντριμμα επί την γην.
Amo 9:10	εν ρομφαία τελευτήσουσι πάντες αμαρτωλοί λαού μου οι λέγοντες· ου μη εγγίση ουδ' ου μη γένηται εφ' ημάς τα κακά.
Amo 9:11	εν τη ημέρα εκείνη αναστήσω την σικηνήν Δαυίδ την πεπτωκυίαν και ανοικοδομήσω τα πεπτωκότα αυτής και τα κατεσκαμμένα αυτής αναστήσω και ανοικοδομήσω αυτήν καθώς αι ημέραι του αιώνος,

Amo 9:12	όπως εκζητήσωσιν οι κατάλοιποι των ανθρώπων και πάντα τα έθνη, εφ' ους επικέκληται το όνομά μου επ' αυτούς, λέγει Κύριος ο Θεός ο ποιών πάντα ταύτα.
Amo 9:13	ιδού ημέραι έρχονται, λέγει Κύριος, και καταλήψεται ο αμητός τον τρυγητόν, και περκάσει η σταφυλή εν τω σπόρω, και αποσταλάξει τα όρη γλυκασμόν, και πάντες οι βουνοί σύμφυτοι έσονται·
Amo 9:14	και επιστρέψω την αιχμαλωσίαν του λαού μου Ισραήλ, και οικοδομήσουσι πόλεις τας ηφανισμένας και κατοικήσουσι και φυτεύσουσιν αμπελώνας και πίνονται τον οίνον αυτών και ποιήσουσι κήπους και φάγονται τον καρπόν αυτών·
Amo 9:15	και καταφυτεύσω αυτούς επί της γης αυτών και ου μη εκσπασθώσιν ουκέτι από της γης, ης έδωκα αυτοίς, λέγει Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ.
Mic 1:1	ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς Μιχαϊάν τον του Μωρασθεί εν ημέραις Ιωάθαμ και Αχαζ και Εζεκίου βασιλέων Ιούδα, υπέρ ων είδε περί Σαμαρείας και περί Ιερουσαλήμ.
Mic 1:2	Ακούσατε, λαοί, λόγους, και προσεχέτω η γη και πάντες οι εν αυτη, και έσται Κύριος εν υμίν εις μαρτύριον, Κύριος εξ οίκου αγίου αυτού.
Mic 1:3	διότι ιδού Κύριος εκπορεύεται εκ του τόπου αυτού και καταβήσεται και επιβήσεται επί τα ύψη της γης,
Mic 1:4	και σαλευθήσεται τα όρη υποκάτωθεν αυτού, και αι κοιλάδες τακήσονται ως κηρός από προσώπου πυρός και ως ύδωρ καταφερόμενον εν καταβάσει.
Mic 1:5	δι' ασέβειαν Ιακώβ πάντα ταύτα και δι' αμαρτίαν οίκου Ισραήλ. τις η ασέβεια του Ιακώβ; ου Σαμάρεια; και τις η αμαρτία οίκου Ιούδα; ουχί Ιερουσαλήμ;
Mic 1:6	και θήσομαι Σαμάρειαν εις οπωροφυλάκιον αγρού και εις φυτείαν αμπελώνος και κατασπάσω εις χάος τους λίθους αυτής και τα θεμέλια αυτής αποκαλύψω.
Mic 1:7	και πάντα τα γλυπτά αυτής κατακόψουσι και πάντα τα μισθώματα αυτής εμπρήσουσιν εν πυρί, και πάντα τα είδωλα αυτής θήσομαι εις αφανισμόν· διότι εκ μισθωμάτων πορνείας συνήγαγε και εκ μισθωμάτων πορνείας συνέστρεψε.
Mic 1:8	ένεκεν τούτου κόψεται και θρηνήσει, πορεύσεται ανυπόδετος και γυμνή, ποιήσεται κοπετόν ως δρακόντων και πένθος ως θυγατέρων σειρήνων·
Mic 1:9	ότι κατεκράτησεν η πληγή αυτής, διότι ήλθεν έως Ιούδα και ήψατο έως πύλης λαού μου, έως Ιερουσαλήμ.
Mic 1:10	οι εν Γεθ, μη μεγαλύνεσθε· οι εν Ακείμ, μη ανοικοδομείτε εξ οίκου κατά γέλωτα, γην καταπάσασθε κατά γέλωτα υμών.
Mic 1:11	κατοικούσα καλώς τας πόλεις αυτής, ουκ εξήλθε κατοικούσα Σενναάν κόψασθαι οίκον εχόμενον αυτής, λήψεται εξ υμών πληγήν οδύνης.
Mic 1:12	τις ήρξατο εις αγαθά κατοικούση οδύνας; ότι κατέβη κακά παρά Κυρίου επί πύλας Ιερουσαλήμ,

Mic 1:13	ψόφος αρμάτων και ιππευόντων. κατοικούσα Λαχίς, αρχηγός αμαρτίας αυτή εστι τη θυγατρί Σιών, ότι εν σοί ευρέθησαν ασέβειαι του Ισραήλ.
Mic 1:14	δια τούτο δώσεις εξαποστελλομένους έως κληρονομίας Γεθ οίκους ματαίους· εις κενόν εγένοντο τοις βασιλεύσι του Ισραήλ,
Mic 1:15	έως τους κληρονόμους αγάγωσι, κατοικούσα Λαχίς κληρονομία, έως 'Οδολλάμ ήξει η δόξα της θυγατρός Ισραήλ.
Mic 1:16	ξύρησαι και κείραι επί τα τέκνα τα τρυφερά σου, εμπλάτυνον την χηρείαν σου ως αετός, ότι ηχημαλωτεύθησαν από σου.
Mic 2:1	ΕΓΕΝΟΝΤΟ λογιζόμενοι κόπους και εργαζόμενοι κακά εν ταις κοίταις αυτών και άμα τη ημέρα συνετέλουν αυτά, διότι ουκ ήραν προς τον Θεόν χείρας αυτών.
Mic 2:2	και επεθύμουν αγρούς και διήρπαζον ορφανούς και οίκους κατεδυνάστευον και διήρπαζον άνδρα και τον οίκον αυτού, άνδρα και την κληρονομίαν αυτού.
Mic 2:3	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ λογίζομαι επί την φυλήν ταύτην κακά, εξων ου μη άρητε τους τραχήλους υμών και ου μη πορευθήτε ορθοί εξαίφνης, ότι καιρός πονηρός εστιν.
Mic 2:4	εν τη ημέρα εκείνη ληφθήσεται εφ' υμάς παραβολή, και θρηνηθήσεται θρήνος εν μέλει λέγων· ταλαιπωρία εταλαιπωρήσαμεν· μερίς λαού μου κατεμετρήθη εν σχοινίω, και ουκ ην ο κωλύων αυτόν του αποστρέψαι· οι αγροί υμών διεμερίσθησαν.
Mic 2:5	δια τούτο ουκ έσται σοι βάλλων σχοινίον εν κλήρω εν εκκλησία Κυρίου.
Mic 2:6	μη κλαίετε δάκρυσι, μηδέ δακρυέτωσαν επί τούτοις· ουδέ γαρ απώσεται ονειδή.
Mic 2:7	ο λέγων· οίκος Ιακώβ παρώργισε πνεύμα Κυρίου· ου ταύτα τα επιτηδεύματα αυτού εστιν; ουχ οι λόγοι αυτού εισι καλοί μετ' αυτού και ορθοί πεπόρευνται;
Mic 2:8	και έμπροσθεν ο λαός μου εις έχθραν αντέστη· κατέναντι της ειρήνης αυτού την δοράν αυτού εξέδειραν του αφελέσθαι ελπίδα συντριμμόν πολέμου.
Mic 2:9	δια τούτο ηγούμενοι λαού μου απορριφήσονται εκ των οικιών τρυφής αυτών, δια τα πονηρά επιτηδεύματα αυτών εξώσθησαν· εγγίσατε όρεσιν αιωνίους.
Mic 2:10	ανάστηθι και πορεύου, ότι ουκ έστι σοι αύτη ανάπαυσις ένεκεν ακαθαρσίας· διεφθάρητε φθορά,
Mic 2:11	κατεδιώχθητε ουδενός διώκοντος· πνεύμα έστησε ψεύδος, εστάλαξέ σοι εις οίνον και μέθυσμα. και έσται εκ της σταγόνος του λαού τούτου.
Mic 2:12	συναγόμενος συναχθήσεται Ιακώβ συν πάσιν· εκδεχόμενος εκδέξομαι τους καταλοιπούς του Ισραήλ, επί το αυτό θήσομαι την αποστροφήν αυτού· ως πρόβατα εν θλίψει, ως ποιμνιον εν μέσω κοίτης αυτών εξαλούνται εξ ανθρώπων·
Mic 2:13	δια της διακοπής προ προσώπου αυτών διέκοψαν και διήλθον πύλην και εξήλθον δι' αυτής, και εξήλθεν ο βασιλεύς αυτών προ προσώπου αυτών, ο δε

	Κύριος ηγήσεται αυτών.
Mic 3:1	ΚΑΙ ερεί· ακούσατε δη ταύτα, αι αρχαί οίκου Ιακώβ και οι κατάλοιποι οίκου Ισραήλ. ουχ υμίν εστι του γνώναι το κρίμα;
Mic 3:2	μισούντες τα καλά και ζητούντες τα πονηρά, αρπάζοντες τα δέρματα αυτών απ ' αυτών και τας σάρκας αυτών από των οστέων αυτών.
Mic 3:3	ον τρόπον κατέφαγον τας σάρκας του λαού μου και τα δέρματα αυτών απ ' αυτών εξέδειραν και τα οστέα αυτών συνέθλασαν και εμέλισαν ως σάρκας εις λέβητα και ως κρέα εις χύτραν,
Mic 3:4	ούτως κεκράζονται προς τον Κύριον, και ουκ εισακούσεται αυτών. και αποστρέψει το πρόσωπον αυτού απ ' αυτών εν τω καιρω εκείνω, ανθ ' ων επονηρέυσαντο εν τοις επιτηδεύμασιν αυτών επ ' αυτούς.
Mic 3:5	τάδε λέγει Κύριος επί τους προφήτας τους πλανώντας τον λαόν μου, τους δάκνοντας εν τοις οδοῦσιν αυτών και κηρύσσοντας ειρήνην επ ' αυτόν, και ουκ εδόθη εις το στόμα αυτών, ήγειραν επ ' αυτόν πόλεμον.
Mic 3:6	δια τούτο νύξ υμίν έσται εξ οράσεως, και σκοτία έσται υμίν εκ μαντείας, και δύσεται ο ήλιος επί τους προφήτας, και συσκοτάσει επ ' αυτούς η ημέρα.
Mic 3:7	και καταισχυνηθήσονται οι ορώντες τα ενύπνια, και καταγελασθήσονται οι μάντις, και καταλαλήσουσι κατ ' αυτών πάντες αυτοί, διότι ουκ έσται ο επακούων αυτών.
Mic 3:8	εάν μη εγώ εμπλήσω ισχύν εν πνεύματι Κυρίου και κρίματος και δυναστείας του απαγγείλαι τω Ιακώβ ασεβείας αυτού και τω Ισραήλ αμαρτίας αυτού.
Mic 3:9	ακούσατε δη ταύτα, οι ηγούμενοι οίκου Ιακώβ και οι κατάλοιποι οίκου Ισραήλ, οι βδελυσσόμενοι κρίμα και πάντα τα ορθά διαστρέφοντες,
Mic 3:10	οι οικοδομούντες Σιών εν αίμασι και Ιερουσαλήμ εν αδικίαις.
Mic 3:11	οι ηγούμενοι αυτής μετά δώρων έκρινον, και οι ιερείς αυτής μετά μισθού απεκρίνοντο, και οι προφήται αυτής μετά αργυρίου εμαντεύοντο, και επί τον Κύριον επανεπαύοντο λέγοντες· ουχί ο Κύριος εν ημίν εστιν; ου μη επέλθη εφ ' ημάς κακά.
Mic 3:12	δια τούτο δι ' ημάς Σιών ως αγρός αροτριαθήσεται, και Ιερουσαλήμ ως οπωροφυλάκιον έσται και το όρος του οίκου εις άλσος δρυμού.
Mic 4:1	ΚΑΙ έσται επ ' εσχάτων των ημερών εμφανές το όρος Κυρίου, έτοιμον επί τας κορυφάς των ορέων, και μετεωρισθήσεται υπεράνω των βουνών· και σπεύσουσι προς αυτό λαοί,
Mic 4:2	και πορεύσονται έθνη πολλά και ερούσι· δεύτε, αναβώμεν εις το όρος Κυρίου και εις τον οίκον του Θεού Ιακώβ, και δείξουσιν ημίν την οδόν αυτού, και πορευσόμεθα εν ταις τρίβοις αυτού· ότι εκ Σιών εξελεύσεται νόμος και λόγος Κυρίου εξ Ιερουσαλήμ.
Mic 4:3	και κρινεί ανά μέσον λαών πολλών και εξελέγξει έθνη ισχυρά έως εις μακράν, και κατακόψουσι τας ρομφαίας αυτών εις άροτρα και τα δόρατα αυτών εις

	δρέπανα, και ουκέτι μη αντάρη έθνος επ ' έθνος ρομφαίαν, και ουκέτι μη μάθωσι πολεμείν.
Mic 4:4	και αναπαύσεται έκαστος υποκάτω αμπέλου αυτου και έκαστος υποκάτω συκής αυτου, και ουκ έσται ο εκφοβών, διότι το στόμα Κυρίου παντοκράτορος ελάλησε ταύτα.
Mic 4:5	ότι πάντες οι λαοί πορεύονται έκαστος την οδόν αυτου, ημείς δε πορευσόμεθα εν ονόματι Κυρίου Θεού ημών εις τον αιώνα και επέκεινα.
Mic 4:6	εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος, συναξω την συντετριμμένην και την εξωσμένην εισδέξομαι και ους απωσάμην·
Mic 4:7	και θήσομαι την συντετριμμένην εις υπόλειμμα και την απωσμένην εις έθνος δυνατόν, και βασιλεύσει Κύριος επ ' αυτους εν όρει Σιών από του νυν και έως εις τον αιώνα.
Mic 4:8	και συ πύργος ποιμνίου αυχμώδης, θύγατερ Σιών, επί σε ήξει και εισελεύσεται η αρχή η πρώτη, βασιλεία εκ Βαβυλώνος τη θυγατρί Ιερουσαλήμ. -
Mic 4:9	Και νυν ινατί έγνως κακά; μη βασιλεύς ουκ ην σοι; ή η βουλή σου απώλετο ότι κατεκράτησάν σου ωδίνες ως τικτούσης;
Mic 4:10	ώδινε και ανδρίζου και έγγιζε, θύγατερ Σιών, ως τίκτουσα· διότι νυν εξελεύση εκ πόλεως και κατασκηνώσεις εν πεδίω και ήξεις έως Βαβυλώνος· εκείθεν ρύσεται σε και εκείθεν λυτρώσεται σε Κύριος ο Θεός σου εκ χειρός εχθρών σου.
Mic 4:11	και νυν επισυνήχθησαν επί σε έθνη πολλά οι λέγοντες· επιχαρούμεθα, και επόψονται επί Σιών οι οφθαλμοί ημών.
Mic 4:12	αυτοί δε ουκ έγνωσαν τον λογισμόν Κυρίου και ου συνήκαν την βουλήν αυτου, ότι συνήγαγεν αυτους ως δράγματα άλωνος.
Mic 4:13	ανάστηθι, και αλόα αυτους, θύγατερ Σιών, ότι τα κέρατά σου θήσομαι σιδηρά και τας οπλάς σου θήσομαι χαλκάς, και κατατήξεις εν αυτοίς έθνη και λεπυνείς λαούς πολλούς και αναθήσεις τω Κυρίω το πλήθος αυτών και την ισχύν αυτών τω Κυρίω πάσης της γης.
Mic 4:14	νυν εμφραχθήσεται θυγάτηρ Εφραίμ εν φραγμω, συνοχήν έταξεν επ ' ημάς, εν ράβδω πατάξουσιν επί σιαγόνα τας φυλάς του Ισραήλ.
Mic 5:1	ΚΑΙ συ, Βηθλεέμ, οίκος του Εφραθά, ολιγοστός ει του είναι εν χιλιάσιν Ιουδα· εκ σου μοι εξελεύσεται του είναι εις άρχοντα εν τω Ισραήλ, και αι έξοδοι αυτου απ ' αρχής εξ ημερών αιώνος.
Mic 5:2	δια τούτο δώσει αυτους έως καιρου τικτούσης τέξεται, και οι επίλοιποι των αδελφών αυτών επιστρέψουσιν επί τους υιούς Ισραήλ.
Mic 5:3	και στήσεται και όψεται και ποιμανεί το ποιμνιον αυτου εν ισχύϊ Κύριος, και εν τη δόξη ονόματος Κυρίου Θεού αυτών υπάρξουσι, διότι νυν μεγαλυνθήσονται έως άκρων της γης.
Mic 5:4	και έσται αύτη ειρήνη· όταν Ασύριος επέλθη επί την γην υμών και όταν επιβή επί την χώραν υμών, και επεγερθήσονται επ ' αυτον επτά ποιμένες και οκτώ

	δήγματα ανθρώπων·
Mic 5:5	και ποιμανούσι τον Ασσούρ εν ρομφαία και την γην του Νεβρώδ εν τη τάφρω αυτής· και ρύσεται εκ του Ασσούρ, όταν επέλθη επί την γην υμών και όταν επιβή επί τα όρια υμών.
Mic 5:6	και έσται το υπόλειμμα του Ιακώβ εν τοις έθνεσιν εν μέσω λαών πολλών ως δρόσος παρά Κυρίου πίπτουσα και ως άρνες επί άγρωστιν, όπως μη συναχθή μηδεις μηδέ υποστη εν υιοις ανθρώπων.
Mic 5:7	και έσται το υπόλειμμα Ιακώβ εν τοις έθνεσιν εν μέσω λαών πολλών ως λέων εν κτήγεσι εν τω δρυμω και ως σκύμος εν ποιμνίοις προβάτων, ον τρόπον όταν διέλθη και διαστείλας αρπάση και μη ή ο εξαιρούμενος.
Mic 5:8	υψωθήσεται η χείρ σου επί τους θλίβοντάς σε, και πάντες οι εχθροί σου εξολοθρευθήσονται. -
Mic 5:9	Και έσται εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος, εξολοθρεύσω τους ίππους εκ μέσου σου και απολώ τα άρματά σου
Mic 5:10	και εξολοθρεύσω τας πόλεις της γης σου και εξαρώ πάντα τα οχυρώματά σου·
Mic 5:11	και εξαρώ τα φάρμακά σου εκ των χειρών σου, και αποφθεγγόμενοι ουκ έσονται εν σοί·
Mic 5:12	και εξολοθρεύσω τα γλυπτά σου και τας στήλας σου εκ μέσου σου, και ουκέτι μη προσκυνήσης τοις έργοις των χειρών σου·
Mic 5:13	και εκκόψω τα άλση εκ μέσου σου και αφανιώ τας πόλεις σου·
Mic 5:14	και ποιήσω εν οργή και εν θυμω εκδίκησιν εν τοις έθνεσιν, ανθ ' ων ουκ εισήκουσαν.
Mic 6:1	ΑΚΟΥΣΑΤΕ δη λόγον Κυρίου· Κύριος είπεν· ανάστηθι κρήθιτι προς τα όρη, και ακουσατάωσαν βουνοί φωνήν σου.
Mic 6:2	ακούσατε όρη, την κρίσιν του Κυρίου, και αι φάραγγες θεμέλια της γης, ότι κρίσις τω Κυρίω προς τον λαόν αυτού, και μετά του Ισραήλ διελεγχθήσεται.
Mic 6:3	λαός μου, τι εποίησά σοι ή τι ελύπησά σε ή τι παρηνώχλησά σοι; αποκρίθητί μοι.
Mic 6:4	διότι ανήγαγόν σε εκ γης Αιγύπτου και εξ οίκου δουλείας ελυτρώσάμην σε και εξαπέστειλα προ προσώπου σου τον Μωυσήν και Ααρών και Μαριάμ.
Mic 6:5	λαός μου, μνήσθητι δη τι εβουλεύσατο κατά σου Βαλάκ βασιλεύς Μωάβ και τι απεκρίθη αυτω Βαλαάμ υιος του Βεώρ από των σχοίνων έως του Γαλγάλ, όπως γνωσθή η δικαιοσύνη του Κυρίου.
Mic 6:6	εν τίνι καταλάβω τον Κύριον, αντιλήψομαι Θεού μου Υψίστου; ει καταλήψομαι αυτόν εν ολοκαυτώμασιν, εν μόσχοις ενιαυσίοις;
Mic 6:7	ει προσδέξεται Κύριος εν χιλιάσι κριών ή εν μυριάσι χιμάρων πiónων; ει δώ πρωτότοκά μου υπέρ ασεβείας, καρπόν κοιλίας μου υπέρ αμαρτίας ψυχής μου;

Mic 6:8	ει ανηγγέλη σοι, άνθρωπε, τι καλόν; ή τι Κύριος εκζητεί παρά σου αλλ ' ή του ποιείν κρίμα και αγαπάν έλεον και έτοιμον είναι του πορεύεσθαι μετά Κυρίου Θεού σου; -
Mic 6:9	Φωνή Κυρίου τη πόλει επικληθήσεται, και σώσει φοβουμένους το όνομα αυτού. άκουε, φυλή, και τις κοσμήσει πόλιν;
Mic 6:10	μη πυρ και οίκος ανόμου θησαυρίζων θησαυρούς ανόμους και μετά ύβρεως αδικία;
Mic 6:11	ει δικαιωθήσεται εν ζυγω άνομος και εν μαρσίππω στάθμια δόλου;
Mic 6:12	εξ ων τον πλούτον αυτών ασεβείας έπλησαν, και οι κατοικούντες αυτήν ελάλουν ψεύδη, και η γλώσσα αυτών υψώθη εν τω στόματι αυτών.
Mic 6:13	και εγώ άρξομαι του πατάξαι σε, αφανιώ σε εν ταις αμαρτίαις σου.
Mic 6:14	συ φάγεσαι και ου μη εμπλησθής· και συσκοτάσει εν σοί και εκνεύσει, και ου μη διασωθής· και όσοι αν διασωθώσιν, εις ρομφαίαν παραδοθήσονται.
Mic 6:15	συ σπερείς και ου μη αμήσης, συ πιέσεις ελαίαν και ου μη αλείψη έλαιον, και οίνον και ου μη πίητε, και αφανισθήσεται νόμιμα λαού μου.
Mic 6:16	και εφύλαξας τα δικαιώματα Ζαμβρί και πάντα τα έργα οίκου Αχαάβ και επορεύθητε εν ταις βουλαίς αυτών, όπως παραδώ σε εις αφανισμόν και τους κατοικούντας αυτήν εις συρισμόν· και ονειδή λαών λήψεσθε.
Mic 7:1	ΟΙΜΟΙ, ότι εγενήθην ως συνάγων καλάμην εν αμήτω, και ως επιφυλλίδα εν τρυγητω, ουχ υπάρχοντος βότρουος του φαγείν τα πρωτόγονα. οίμοι, ψυχή,
Mic 7:2	ότι απόλωλεν ευσεβής από της γης και κατορθών εν ανθρώποις ουχ υπάρχει· πάντες εις αίματα δικάζονται, έκαστος τον πλησίον αυτού εκθλίβουσιν εκθλιβή,
Mic 7:3	επί το κακόν τας χείρας αυτών ετοιμάζουσιν. ο άρχων αιτεί, και ο κριτής ειρηνικούς λόγους ελάλησε, καταθύμιον ψυχής αυτού εστι. και εξελούμαι τα αγαθά αυτών
Mic 7:4	ως σής εκτρώνων και βαδίζων επί κανόνος εν ημέρα σκοπιάς. ουαί ουαί, αι εκδικήσεις σου ήκασι, νυν έσονται κλαυθμοί αυτών.
Mic 7:5	μη καταπιστεύετε εν φίλοις και μη ελπίζετε επί ηγουμένοις, από της συγκοίτου σου φύλαξαι του αναθέσθαι τι αυτη·
Mic 7:6	διότι υιος ατιμάζει πατέρα, θυγάτηρ επαναστήσεται επί την μητέρα αυτής, νύμφη επί την πενθεράν αυτής, εχθροί πάντες ανδρός οι εν τω οίκω αυτού. -
Mic 7:7	Εγώ δε επί τον Κύριον επιβλέψομαι, υπομενώ επί τω Θεω τω σωτήρί μου, εισακούσεταιί μου ο Θεός μου.
Mic 7:8	μη επίχαιρέ μοι, η εχθρά μου, ότι πέπτωκα· και αναστήσομαι, διότι εάν καθίσω εν τω σκότει, Κύριος φωτιεί μοι.
Mic 7:9	οργήν Κυρίου υποίσω, ότι ήμαρτον αυτω, έως του δικαιώσαι αυτόν την δίκην μου· και ποιήσει το κρίμα μου και εξάξει με εις το φως. όψομαι την δικαιοσύνην

	αυτού,
Mic 7:10	και όψεται η εχθρά μου και περιβαλείται αισχύνην η λέγουσα προς με· που Κύριος ο Θεός σου; οι οφθαλμοί μου επόψονται αυτήν· νυν έσται εις καταπάτημα ως πηλός εν ταις οδοίς
Mic 7:11	ημέρας αλοιφής πλίνθου. εξάλειψίς σου η ημέρα εκείνη, και αποτρίψεται νόμιμά σου η ημέρα εκείνη·
Mic 7:12	και αι πόλεις σου ήξουσιν εις ομαλισμόν και εις διαμερισμόν Ασσυρίων και αι πόλεις σου αι οχυραί εις διαμερισμόν από Τύρου έως του ποταμού και από θαλάσσης έως θαλάσσης και από όρους έως του όρους·
Mic 7:13	και έσται η γη εις αφανισμόν συν τοις κατοικούσιν αυτήν από καρπών επιτηδευμάτων αυτών. -
Mic 7:14	Ποίμανε λαόν σου εν ράβδω σου, πρόβατα κληρονομίας σου, κατασκηνούντας καθ ' εαυτούς δρυμόν εν μέσω του Καρμήλου· νεμήσονται την Βασανίτιν και την Γαλλαδίτιν καθώς αι ημέραι του αιώνος.
Mic 7:15	και κατά τας ημέρας εξοδίας σου εξ Αιγύπτου όψεσθε θαυμαστά.
Mic 7:16	όψονται έθνη και καταισχυνηθήσονται εκ πάσης της ισχύος αυτών, επιθήσουσι χείρας επί το στόμα αυτών, τα ώτα αυτών αποκωφωθήσεται,
Mic 7:17	λείξουσι χουν ως όφεις σύροντες γην, συγχυθήσονται εν συγκλεισμω αυτών· επί τω Κυρίω Θεω ημών εκστήσονται και φοβηθήσονται από σου.
Mic 7:18	τις Θεός ωπερ συ; εξαίρων ανομίας και υπερβαίνων ασεβείας τοις καταλοίποις της κληρονομίας αυτού και ου συνέσχεν εις μαρτύριον οργήν αυτού, ότι θελητής ελέους εστί.
Mic 7:19	αυτός επιστρέψει και οικτειρήσει ημάς, καταδύσει τας αδικίας ημών και απορριφήσονται εις τα βάθη της θαλάσσης, πάσας τας αμαρτίας ημών.
Mic 7:20	δώσει εις αλήθειαν τω Ιακώβ, έλεον τω Αβραάμ, καθότι ώμοσας τοις πατράσιν ημών κατά τας ημέρας τας έμπροσθεν.
Gle 1:1	ΛΟΓΟΣ Κυρίου, ος εγενήθη προς Ιωήλ τον του Βαθουήλ.
Gle 1:2	Ακούσατε ταύτα, οι πρεσβύτεροι, και ενωτίσασθε, πάντες οι κατοικούντες την γην. ει γέγονε τοιαύτα εν ταις ημέραις υμών ή εν ταις ημέραις των πατέρων υμών;
Gle 1:3	υπέρ αυτών τοις τέκνοις υμών διηγήσασθε, και τα τέκνα υμών τοις τέκνοις αυτών, και τα τέκνα αυτών εις γενεάν ετέραν.
Gle 1:4	τα κατάλοιπα της κάμπης κατέφαγεν η ακρίς, και τα κατάλοιπα της ακρίδος κατέφαγεν ο βρούχος, και τα κατάλοιπα του βρούχου κατέφαγεν η ερυσίβη.
Gle 1:5	εκνήψατε, οι μεθύνοντες, εξ οίνου αυτών και κλαύσατε· θρηνήσατε, πάντες οι πίνοντες οίνον εις μέθην, ότι εξήρθη εκ στόματος υμών ευφροσύνη και χαρά.

Gle 1:6	ὅτι ἔθνος ἀνέβη ἐπὶ τὴν γῆν μου ἰσχυρόν καὶ ἀναρίθμητον, οἱ οδόντες αὐτοῦ, οδόντες λέοντος, καὶ αἱ μύλαι αὐτοῦ σκύμνου.
Gle 1:7	ἔθετο τὴν ἀμπελὸν μου εἰς ἀφανισμόν καὶ τὰς συκάς μου εἰς συγκλασμόν· ἐρευνῶν ἐξηρεύνησεν αὐτὴν καὶ ἐρριψεν, ἐλεύκανε τὰ κλήματα αὐτῆς.
Gle 1:8	θρήνησον πρὸς με ὑπὲρ νύμφην περιεζωσμένην σάκκον ἐπὶ τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν παρθενικόν.
Gle 1:9	ἐξήρται θυσία καὶ σπονδὴ ἐξ οἴκου Κυρίου. πενθεῖτε, οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ Κυρίου,
Gle 1:10	ὅτι τεταλαιπώρηκε τὰ πεδία· πενθεῖτω ἡ γῆ, ὅτι τεταλαιπώρηκε σίτος, ἐξηράνθη οἶνος, ὠλιγώθη ἔλαιον.
Gle 1:11	ἐξηράνθησαν γεωργοί· θρηνεῖτε, κτήματα, ὑπὲρ πυροῦ καὶ κριθῆς, ὅτι ἀπόλωλε τρυγητός ἐξ ἀγροῦ·
Gle 1:12	ἡ ἀμπελος ἐξηράνθη, καὶ αἱ συκαὶ ὠλιγώθησαν· ρόα καὶ φοῖνιξ καὶ μήλον καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐξηράνθησαν, ὅτι ἠσχυναν χαράν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.
Gle 1:13	περιζώσασθε καὶ κόπτεσθε, οἱ ἱερεῖς, θρηνεῖτε οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ· εἰσέλθετε ὑπνώσατε ἐν σάκκοις λειτουργοῦντες Θεῷ, ὅτι ἀπέσχηκεν ἐξ οἴκου Θεοῦ ὑμῶν θυσία καὶ σπονδὴ.
Gle 1:14	αγιάσατε νηστείαν, κηρύξατε θεραπείαν, συναγάγετε πρεσβυτέρους πάντας κατοικοῦντας γῆν εἰς οἶκον Θεοῦ ὑμῶν καὶ κεκραῖτε πρὸς Κύριον ἐκτενῶς·
Gle 1:15	οἴμοι, οἴμοι, οἴμοι εἰς ἡμέραν, ὅτι ἐγγύς ἡ ἡμέρα Κυρίου καὶ ὡς ταλαιπωρία ἐκ ταλαιπωρίας ἤξει.
Gle 1:16	κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν βρώματα ἐξωλοθρεύθη, ἐξ οἴκου Θεοῦ ὑμῶν εὐφροσύνη καὶ χαρά.
Gle 1:17	εσκίρτησαν δαμάλεις ἐπὶ τὰς φάτναις αὐτῶν, ἠφανίσθησαν θησαυροί, κατεσκάφησαν ληνοί, ὅτι ἐξηράνθη σίτος.
Gle 1:18	τι ἀποθήσομεν ἑαυτοῖς; ἐκλαυσαν βουκόλια βοῶν, ὅτι οὐχ ὑπῆρχε νομὴ αὐτοῖς, καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων ἠφανίσθησαν.
Gle 1:19	πρὸς σε, Κύριε, βοήσομαι, ὅτι πυρ ἀνήλωσε τὰ ὠραία τῆς ἐρήμου, καὶ φλόξ ἀνήψε πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ·
Gle 1:20	καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου ἀνέβλεψαν πρὸς σε, ὅτι ἐξηράνθησαν ἀφέσεις ὑδάτων καὶ πυρ κατέφαγε τὰ ὠραία τῆς ἐρήμου.
Gle 2:1	ΣΑΛΠΙΣΑΤΕ σάλπιγγι ἐν Σιών, κηρύξατε ἐν ὄρει ἀγίῳ μου, καὶ συγχυθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν, διότι πάρεστιν ἡμέρα Κυρίου, ὅτι ἐγγύς,
Gle 2:2	ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου, ἡμέρα νεφέλης καὶ ομίχλης. ὡς ὄρθρος χυθήσεται ἐπὶ τὰ ὄρη λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρός· ὅμοιος αὐτῷ οὐ γέγονεν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ μετ' αὐτόν οὐ προστεθήσεται ἕως ἐτῶν εἰς γενεάς γενεῶν.

Gle 2:3	τα εμπροσθεν αυτού πυρ αναλίσκον, και τα οπίσω αυτού αναπτομένη φλόξ· ως παράδεισος τρυφής η γη προ προσώπου αυτού, και τα όπισθεν αυτού πεδίων αφανισμού, και ανασωζόμενος ουκ έσται αυτω.
Gle 2:4	ως όρασις ίππων η όψις αυτών, και ως ιππείς ούτως καταδιώξονται·
Gle 2:5	ως φωνή αρμάτων επί τας κορυφάς των ορέων εξαλούνται και ως φωνή φλογός πυρός κατεσθιούσης καλάμην και ως λαός πολός και ισχυρός παρατασσόμενος εις πόλεμον.
Gle 2:6	από προσώπου αυτού συντριβήσονται λαοί, παν πρόσωπον ως πρόσκαυμα χύτρας.
Gle 2:7	ως μαχηταί δραμούνται και ως άνδρες πολεμισταί αναβήσονται επί τα τείχη, και έκαστος εν τη οδω αυτού πορεύεται, και ου μη εκκλίνουσι τας τριβους αυτών,
Gle 2:8	και έκαστος από του αδελφού αυτού ουκ αφέξεται, καταβαρυνόμενοι εν τοις όπλοις αυτών πορεύονται και εν τοις βέλεσιν αυτών πεσούνται και ου μη συντελεσθώσι.
Gle 2:9	της πόλεως επιλήψονται και επί των τειχέων δραμούνται και επί τας οικίας αναβήσονται και δια θυρίδων εισελεύσονται ως κλέπται.
Gle 2:10	προ προσώπου αυτών συγχυθήσεται η γη και σεισθήσεται ο ουρανός, ο ήλιος και η σελήνη συσκοτάσουσι, και τα άστρα δύσουσι το φέγγος αυτών.
Gle 2:11	και Κύριος δώσει φωνήν αυτού προ προσώπου δυνάμεως αυτού, ότι πολλή εστι σφόδρα η παρεμβολή αυτού, ότι ισχυρά έργα λόγων αυτού· διότι μεγάλη η ημέρα Κυρίου, επιφανής σφόδρα, και τις έσται ικανός αυτη;
Gle 2:12	και νυν λέγει Κύριος ο Θεός υμών· επιστρέψατε προς με εξ όλης της καρδιάς υμών και εν νηστεία και εν κλαυθμω και εν κοπετω·
Gle 2:13	και διαρρήξατε τας καρδιάς υμών και μη τα ιμάτια υμών και επιστρέψατε προς Κύριον τον Θεόν υμών, ότι ελεήμων και οικτίρμων εστί, μακρόθυμος και πολυέλεος και μετανοών επί ταις κακίαις.
Gle 2:14	τις οίδεν ει επιστρέψει και μετανοήσει και υπολείψεται οπίσω αυτού ευλογίαν και θυσίαν και σπονδήν Κυρίω τω Θεω υμών;
Gle 2:15	σαλπίσατε σάλπιγγι εν Σιών, αγιάσατε νηστείαν, κηρύξατε θεραπείαν,
Gle 2:16	συναγάγετε λαόν, αγιάσατε εκκλησίαν, εκλέξασθε πρεσβυτέρους, συναγάγετε νήπια θηλάζοντα μαστούς, εξελθέτω νυμφίος εκ του κοιτώνος αυτού και νύμφη εκ του παστού αυτης.
Gle 2:17	ανά μέσον της κρηπίδος του θυσιαστηρίου κλαύσονται οι ιερείς οι λειτουργούντες τω Κυρίω και ερούσι· φείσαι, Κύριε, του λαού σου και μη δως την κληρονομίαν σου εις όνειδος του κατάρξαι αυτών έθνη, όπως μη είπωσιν εν τοί έθνεσι· που εστιν ο Θεός αυτών; -
Gle 2:18	Και εξήλωσε Κύριος την γην αυτού και εφείσατο του λαού αυτού.

Gle 2:19	και απεκριθη Κύριος και ειπε τω λαω αυτου· ιδου εγω εξαποστέλλω υμίν τον σίτον και τον οίνον και το έλαιον, και εμπλησθήσεσθε αυτών, και ου δώσω υμάς ουκέτι εις ονειδισμόν εν τοις έθνεσι·
Gle 2:20	και τον από Βορρά εκδιώξω αφ ' υμών και εξώσω αυτόν εις γην άνυδρον και αφανιώ το πρόσωπον αυτου εις την θάλασσαν την πρώτην και τα οπίσω αυτου εις την θάλασσαν την εσχάτην, και αναβήσεται η σαπρία αυτου, και αναβήσεται ο βρόμος αυτου, ότι εμεγάλυνε τα έργα αυτου.
Gle 2:21	θάρσει, γη, χαιρε και ευφραίνου, ότι εμεγάλυνε Κύριος του ποιήσαι.
Gle 2:22	θαρσείτε, κτήνη του πεδίου, ότι βεβλάστηκε τα πεδία της ερήμου, ότι ξύλον ήνεγκε τον καρπόν αυτου, συκή και άμπελος έδωκαν την ισχύν αυτών.
Gle 2:23	και τα τέκνα Σιών, χαιρετε και ευφραίνεσθε επί τω Κυρίω Θεω υμών, διότι έδωκεν υμίν τα βρώματα εις δικαιοσύνην και βρέξει υμίν υετόν προΰμιον και όψιμον καθώς έμπροσθεν.
Gle 2:24	και πλησθήσονται αι άλωνες σίτου, και υπερεκχυθήσονται αι ληνοί οίνου και ελαίου.
Gle 2:25	και ανταποδώσω υμίν αντί των ετών ων κατέφαγεν η ακρίς και ο βρούχος και η ερυσίβη και η κάμπη, η δύναμις μου η μεγάλη, ην εξαπέστειλα εις υμάς.
Gle 2:26	και φάγεσθε εσθίοντες και εμπλησθήσεσθε και αινεσετε το όνομα Κυρίου του Θεου υμών, α εποίησε μεθ ' υμών εις θαυμάσια, και ου μη καταισχυνη ο λαός μου εις τον αιώνα·
Gle 2:27	και επιγνώσεσθε ότι εν μέσω του Ισραήλ εγω ειμι, και εγω Κύριος ο Θεός υμών, και ουκ έστιν έτι πλην εμου, και ου μη καταισχυνηθώσιν έτι ο λαός μου εις τον αιώνα.
Gle 3:1	ΚΑΙ έσται μετά ταύτα και εκχεώ από του πνεύματός μου επί πάσαν σάρκα, και προφητεύσουσιν οι υιοί υμών και αι θυγατέρες υμών, και οι πρεσβύτεροι υμών ενύπνια ενυπνιασθήσονται, και οι νεανίσκοι υμών οράσεις όψονται·
Gle 3:2	και επί τους δούλους μου και επί τας δούλας μου εν ταις ημέραις εκείναις εκχεώ από του πνεύματός μου.
Gle 3:3	και δώσω τέρατα εν ουρανω και επί της γης, αίμα και πυρ και ατμίδα καπνου·
Gle 3:4	ο ήλιος μεταστραφήσεται εις σκότος και η σελήνη εις αίμα πριν ελθειν την ημέραν Κυρίου την μεγάλην και επιφανή.
Gle 3:5	και έσται, πας, ος αν επικαλέσηται το όνομα Κυρίου, σωθήσεται· ότι εν τω όρει Σιών και εν Ιερουσαλήμ έσται ανασωζόμενος, καθότι ειπε Κύριος, και ευαγγελιζόμενοι, ους Κύριος προσκέκληται.
Gle 4:1	ΟΤΙ ιδου εγω εν ταις ημέραις εκείναις και εν τω καιρω εκείνω, όταν επιστρέψω την αιχμαλωσίαν Ιούδα και Ιερουσαλήμ,
Gle 4:2	και συνάξω πάντα τα έθνη και κατάξω αυτά εις την κοιλάδα Ιωσαφάτ και διακριθήσομαι προς αυτους εκεί υπέρ του λαού μου και της κληρονομίας μου

	Ισραήλ, οί διεσπάρησαν εν τοις έθνεσι· και την γην μου καταδειίλαντο
Gle 4:3	και επί τον λαόν μου έβαλον κλήρους και έδωκαν τα παιδάρια πόρναις και τα κοράσια επώλουν αντί του οίνου και έπινον.
Gle 4:4	και τι υμείς εμοί, Τύρος και Σιδών και πάσα Γαλιλαία αλλοφύλων; μη ανταπόδομα υμείς ανταποδίδοτέ μοι; ή μνησικακείτε υμείς επ ' εμοί οξέως; και ταχέως ανταποδώσω το ανταπόδομα υμών εις κεφαλάς υμών,
Gle 4:5	ανθ ' ων το αργύριόν μου και το χρυσίον μου ελάβετε και τα επίλεκτά μου τα καλά εισηνέγκατε εις τους ναούς υμών
Gle 4:6	και τους υιούς Ιούδα και τους υιούς Ιερουσαλήμ απέδοσε τοις υιοίς των Ελλήνων, όπως εξώσητε αυτούς εκ των ορίων αυτών.
Gle 4:7	και ιδού εγώ εξεγείρω αυτούς εκ του τόπου, ου απέδοσθε αυτούς εκεί, και ανταποδώσω το ανταπόδομα υμών εις κεφαλάς υμών
Gle 4:8	και αποδώσομαι τους υιούς υμών και τας θυγατέρας υμών εις χείρας των υιών Ιούδα, και αποδώσονται αυτούς εις αιχμαλωσίαν εις έθνος μακράν απέχον, ότι Κύριος ελάλησε. -
Gle 4:9	Κηρύξατε ταύτα εν τοις έθνεσιν, αγιάσατε πόλεμον, εξεγείρατε τους μαχητάς, προσαγάγετε και αναβαίνετε, πάντες άνδρες πολεμισταί.
Gle 4:10	συγκόψατε τα άροτρα υμών εις ρομφαίας και τα δρέπανα υμών εις σειρομάστας· ο αδύνατος λεγέτω ότι ισχύω εγώ.
Gle 4:11	συναθροίζεσθε και εισπορεύεσθε, πάντα τα έθνη κυκλόθεν, και συνάχθητε εκεί· ο πραύς έστω μαχητής.
Gle 4:12	εξεγειρέσθωσαν και αναβαινέτωσαν πάντα τα έθνη εις την κοιλάδα Ιωσαφάτ, διότι εκεί καθιώ του διακρίναι πάντα τα έθνη κυκλόθεν.
Gle 4:13	εξαποστείλατε δρέπανα, ότι παρέστηκεν ο τρυγητός· εισπορεύεσθε, πατείτε, διότι πλήρης η ληνός· υπερεκχείτε τα υπολήνια, ότι πεπλήθυνται τα κακά αυτών.
Gle 4:14	ήχοι εξήχησαν εν τη κοιλάδι της δίκης, ότι εγγύς ημέρα Κυρίου εν τη κοιλάδι της δίκης.
Gle 4:15	ο ήλιος και η σελήνη συσκοτάσουσι, και οι αστέρες δύσουσι φέγγος αυτών.
Gle 4:16	ο δε Κύριος εκ Σιών ανακεκράζεται και εξ Ιερουσαλήμ δώσει φωνήν αυτού, και σεισθήσεται ο ουρανός και η γη· ο δε Κύριος φείσεται του λαού αυτού, και ενισχύσει τους υιούς Ισραήλ.
Gle 4:17	και επιγνώσεσθε, διότι εγώ Κύριος ο Θεός υμών ο κατασκηνών εν Σιών όρει αγίω μου· και έσται Ιερουσαλήμ αγία, και αλλογενείς ου διελεύσονται δι ' αυτής ουκέτι.
Gle 4:18	και έσται εν τη ημέρα εκείνη αποσταλάξει τα όρη γλυκασμόν, και οι βουνοί ρυήσονται γάλα, και πάσαι αι αφέσεις Ιούδα ρυήσονται ύδατα, και πηγή εξ

	οίκου Κυρίου εξελεύσεται και ποτιεί τον χειμάρρουν των σχοίνων.
Gle 4:19	Αίγυπτος εις αφανισμόν έσται, και η Ιδουμαία εις πεδιον αφανισμού έσται εξ αδικιών υιών Ιουδα, ανθ' ων εξέχεαν αίμα δίκαιον εν τη γη αυτών.
Gle 4:20	η δε Ιουδαία εις τον αιώνα κατοικηθήσεται και Ιερουσαλήμ εις γενεάς γενεών.
Gle 4:21	και εκζητήσω το αίμα αυτών και ου μη αθώσω, και Κύριος κατασκηνώσει εν Σιών.
Abd 1:1	ΟΡΑΣΙΣ 'Οβδιού. Τάδε λέγει Κύριος ο Θεός τη Ιδουμαία· ακοήν ήκουσα παρά Κυρίου, και περιοχήν εις τα έθνη εξαπέστειλεν. ανάστητε, και εξαναστώμεν επ' αυτήν εις πόλεμον.
Abd 1:2	ιδού ολιγοστόν δέδωκά σε εν τοις έθνεσιν, ητιμωμένος ει συ σφόδρα.
Abd 1:3	υπερηφανία της καρδιάς σου επήρέ σε κατασκηνούντα εν ταις οπαίς των πετρών, υψών κατοικίαν αυτου, λέγων εν καρδιά αυτου· τις κατάξει με επί την γην;
Abd 1:4	εάν μετεωρισθής ως αετός και εάν ανά μέσον των άστρων θής νοσσιάν σου, εκείθεν κατάξω σε, λέγε Κύριος.
Abd 1:5	ει κλέπται εισήλθον προς σε ή λησται νυκτός, που αν απερρίψης; ουκ αν έκλεψαν τα ικανά εαυτοίς; και ει τρυγηταί εισήλθον προς σε, ουκ αν υπελίποντο επιφυλλίδα;
Abd 1:6	Πως εξηρευνήθη Ησαύ και κατελήφθη τα κεκρυμμένα αυτου;
Abd 1:7	έως των ορίων εξαπέστειλάν σε πάντες οι άνδρες της διαθήκης σου, αντέστησάν σοι, ηδυνάσθησαν προς σε άνδρες ειρηνικοί σου, έθηκαν ένεδρα υποκάτω σου, ουκ έστι σύνεσις αυτοίς.
Abd 1:8	εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος, απολώ σοφούς εκ της Ιδουμαίας και σύνεσιν εξ όρους Ησαύ·
Abd 1:9	και πτοηθήσονται οι μαχηταί σου οι εκ Θαιμάν, όπως εξαρθή άνθρωπος εξ όρους Ησαύ
Abd 1:10	δια την σφαγήν και την ασέβειαν την εις τον αδελφόν σου Ιακώβ, και καλύψει σε αισχύνη και εξαρθήση εις τον αιώνα.
Abd 1:11	-Αφ' ης ημέρας αντέστης εξεναντίας εν ημέραις αιχμαλωτευόντων αλλογενών δύναμιν αυτου και αλλότριοι εισήλθον εις πύλας αυτου και επί Ιερουσαλήμ έβαλον κλήρους, και συ ης ως εις εξ αυτών.
Abd 1:12	και μη επίδης ημέραν αδελφού σου εν ημέρα αλλοτριών και μη επιχαρής επί τους υιούς Ιουδα εν ημέρα απωλείας αυτών και μη μεγαλορρημονήσης εν ημέρα θλίψεως,
Abd 1:13	μηδέ εισέλθης εις πύλας λαών εν ημέρα πόνων αυτών, μηδέ επίδης και συ την συναγωγήν αυτών εν ημέρα ολέθρου αυτών και μη συνεπιθή επί την δύναμιν αυτών εν ημέρα απωλείας αυτών.

Abd 1:14	μηδέ επιστης επί τας διεκβολάς αυτών του εξολοθρεύσαι τους ανασωζομένους αυτών, μηδέ συγκλείσης τους φεύγοντας εξ αυτών εν ημέρα θλίψεως.
Abd 1:15	διότι εγγύς ημέρα Κυρίου επί πάντα τα έθνη· ον τρόπον εποίησας, ούτως έσται σοι· το ανταπόδομά σου ανταποδοθήσεται εις κεφαλήν σου.
Abd 1:16	διότι ον τρόπον έπιες επί το όρος το άγιόν μου, πίνονται πάντα τα έθνη οίνον· πίνονται και καταβήσονται και έσονται καθώς ουχ υπάρχοντες.
Abd 1:17	-Εν δε τω όρει Σιών έσται η σωτηρία, και έσται άγιον· και κατακληρονομήσουσιν ο οίκος Ιακώβ τους κατακληρονομήσαντας αυτούς.
Abd 1:18	και έσται ο οίκος Ιακώβ πυρ, ο δε οίκος Ιωσήφ φλόξ, ο δε οίκος Ησαύ εις καλάμην, και εκκαυθήσονται εις αυτούς και καταφάγονται αυτούς, και ουκ έσται πυροφόρος εν τω οίκω Ησαύ, διότι Κύριος ελάλησε.
Abd 1:19	και κατακληρονομήσουσιν οι εν Ναγέβ το όρος το Ησαύ και οι εν τη Σεφηλά τους αλλοφύλους και κατακληρονομήσουσι το όρος Εφραίμ και το πεδίον Σαμαρείας και Βενιαμίν και την Γαλααδίτιν.
Abd 1:20	και της μετοικεσίας η αρχή αύτη· τοις υιοίς Ισραήλ γη των Χαναναίων έως Σαρεπτών και η μετοικεσία Ιερουσαλήμ έως Εφραθά, και κληρονομήσουσι τας πόλεις του Ναγέβ.
Abd 1:21	και αναβήσονται ανασωζόμενοι εξ όρους Σιών του εκδικήσαι το όρος Ησαύ, και έσται τω Κυρίω η βασιλεία.
Gna 1:1	ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς Ιωνάν τον του Αμαθί λέγων·
Gna 1:2	ανάστηθι και πορεύθητι εις Νινευή την πόλιν την μεγάλην και κήρυξον εν αυτη, ότι ανέβη η κραυγή της κακίας αυτής προς με.
Gna 1:3	και ανέστη Ιωνάς του φυγείν εις Θαρσίς εκ προσώπου Κυρίου και κατέβη εις Ιόππην και εύρε πλοίον βαδίζον εις Θαρσίς και έδωκε τον ναύλον αυτού και ενέβη εις αυτό του πλεύσαι μετ ' αυτών εις Θαρσίς εκ προσώπου Κυρίου.
Gna 1:4	και Κύριος εξήγειρε πνεύμα μέγα εις την θάλασσαν, και εγένετο κλύδων μέγας εν τη θαλάσση, και το πλοίον εκινδύνευε του συντριβήναι.
Gna 1:5	και εφοβήθησαν οι ναυτικοί και ανεβόησαν έκαστος προς το θεόν αυτού και εκβολήν εποίησαντο των σκευών των εν τω πλοίω εις την θάλασσαν του κουφισθήναι απ ' αυτών. Ιωνάς δε κατέβη εις την κοίλην του πλοίου και εκάθειυδε και έρρεγχε.
Gna 1:6	και προσήλθε προς αυτόν ο πρωρεύς και είπεν αυτω· τι συ ρέγγεις; ανάστα και επικαλού τον Θεόν σου, όπως διασώση ο Θεός ημάς και ου μη απολώμεθα.
Gna 1:7	και είπεν έκαστος προς τον πλησίον αυτού· δεύτε βάλωμεν κλήρους και επιγνώμεν τίνος ένεκεν η κακία αύτη εστίν εν ημίν; και έβαλον κλήρους, και έπεσεν ο κλήρος επί Ιωνάν.
Gna 1:8	και είπον προς αυτόν· απαγγείλον ημίν τίνος ένεκεν η κακία αύτη εστίν εν ημίν; τις σου η εργασία εστί; και πόθεν έρχη, και του πορεύη, και εκ ποίας χώρας και

	εκ ποίου λαού ει συ;
Gna 1:9	και ειπε προς αυτους· δούλος Κυρίου εμι εγω και τον Κύριον Θεόν του ουρανού εγω σέβομαι, ος εποίησε την θάλασσαν και την ξηράν.
Gna 1:10	και εφοβήθησαν οι άνδρες φόβον μέγαν και ειπον προς αυτόν· τι τούτο εποίησας; διότι έγνωσαν οι άνδρες, ότι εκ προσώπου Κυρίου ην φεύγων, ότι απήγγειλεν αυτοίς.
Gna 1:11	και ειπον προς αυτόν· τι ποιήσομέν σοι και κοπάσει η θάλασσα αφ ' ημών; ότι η θάλασσα επορεύετο και εξήγειρε μάλλον κλύδωνα.
Gna 1:12	και ειπεν Ιωνάς προς αυτους· άρατέ με και εμβάλετέ με εις την θάλασσαν, και κοπάσει η θάλασσα αφ ' υμών· διότι έγνωκα εγω ότι δι ' εμέ ο κλύδων ο μέγας ούτος εφ ' υμάς εστι.
Gna 1:13	και παρεβιάζοντο οι άνδρες του επιστρέψαι προς την γην και ουκ ηδύναντο, ότι η θάλασσα επορεύετο και εξηγείρετο μάλλον επ ' αυτους.
Gna 1:14	και ανεβόησαν προς Κύριον και ειπαν· μηδαμώς, Κύριε, μη απολώμεθα ένεκεν της ψυχής του ανθρωπου τούτου, και μη δως εφ ' ημάς αίμα δίκαιον, διότι συ, Κύριε, ον τρόπον εβούλου, πεποίηκας.
Gna 1:15	και έλαβον τον Ιωνάν και εξέβαλον αυτόν εις την θάλασσαν, και έστη η θάλασσα εκ του σάλου αυτής.
Gna 1:16	και εφοβήθησαν οι άνδρες φόβω μεγάλω τον Κύριον και έθησαν θυσίαν τω Κυρίω και ηύξαντο τας ευχάς.
Gna 2:1	ΚΑΙ προσέταξε Κύριος κήτει μεγάλω καταπιείν τον Ιωνάν· και ην Ιωνάς εν τη κοιλία του κήτους τρεις ημέρας και τρεις νύκτας.
Gna 2:2	και προσηύξατο Ιωνάς προς Κύριον τον Θεόν αυτου εκ της κοιτίας του κήτους
Gna 2:3	και ειπεν· Εβόησα εν θλίψει μου προς Κύριον τον Θεόν μου, και εισήκουσέ μου· εκ κοιτίας άδου κραυγής μου ήκουσας φωνής μου.
Gna 2:4	απέρριψάς με εις βάθη καρδίας θαλάσσης, και ποταμοί εκύκλωσάν με· πάντες οι μετεωρισμοί σου και τα κύματά σου επ ' εμέ διήλθον.
Gna 2:5	και εγω είπα· απώσμαι εξ οφθαλμών σου· άρα προσθήσω του επιβλέψαι με προς ναόν τον άγιόν σου;
Gna 2:6	περιεχύθη μοι ύδωρ έως ψυχής, άβυσσος εκύκλωσέ με εσχάτη, έδω η κεφαλή μου εις σχισμάς ορέων.
Gna 2:7	κατέβην εις γην, ης οι μοχλοί αυτής κάτοχοι αιώνιοι, και αναβήτω εκ φθοράς η ζωή μου, προς σε Κύριε ο Θεός μου.
Gna 2:8	εν τω εκλείπειν απ ' εμού την ψυχήν μου του Κυρίου εμνήσθην, και έλθοι προς σε η προσευχή μου εις ναόν το άγιόν σου.
Gna 2:9	φυλασσόμενοι μάταια και ψευδή έλεον αυτών εγκατέλιπον.

Gna 2:10	εγώ δε μετά φωνής αινέσεως και εξομολογήσεως θύσω σοι, όσα ηυξάμην αποδώσω σοι εις σωτηρίαν μου τω Κυρίω.
Gna 2:11	Και προσέταξε Κύριος τω κήτει, και εξέβαλε τον Ιωνάν επί την ξηράν.
Gna 3:1	ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς Ιωνάν εκ δευτέρου λέγων·
Gna 3:2	ανάστηθι και πορεύθητι εις Νινευή την πόλιν την μεγάλην και κήρυξον εν αυτη κατά το κήρυγμα το έμπροσθεν, ό εγώ ελάλησα προς σε.
Gna 3:3	και ανέστη Ιωνάς και επορεύθη εις Νινευή, καθά ελάλησε Κύριος· η δε Νινευή ην πόλις μεγάλη τω Θεω ωσει πορείας οδού τριών ημερών.
Gna 3:4	και ήρξατο Ιωνάς του εισελθείν εις την πόλιν ωσει πορείαν ημέρας μιάς και εκήρυξε και είπεν· έτι τρεις ημέραι και Νινευή καταστραφήσεται.
Gna 3:5	και επίστευσαν οι άνδρες Νινευή τω Θεω και εκήρυξαν νηστείαν και ενεδύσαντο σάκκους από μεγάλου αυτών έως μικρού αυτών.
Gna 3:6	και ήγγισεν ο λόγος προς τον βασιλέα της Νινευή, και εξανέστη από του θρόνου αυτου και περιείλετο την στολήν αυτου αφ ' εαυτου και περιεβάλετο σάκκον και εκάθισεν επί σποδού.
Gna 3:7	και εκηρύχθη και ερρέθη εν τη Νινευή παρά του βασιλέως και παρά των μεγιστάνων αυτου λέγων· οι άνθρωποι και τα κτήνη και οι βόες και τα πρόβατα μη γευσάσθωσαν μηδέ νεμέσθωσαν μηδέ ύδωρ πιέτωσαν.
Gna 3:8	και περιεβάλλοντο σάκκους οι άνθρωποι και τα κτήνη, και ανεβόησαν προς τον Θεόν εκτενώς· και απέστρεψαν έκαστος από της οδου αυτών της πονηράς και από της αδικίας της εν χερσίν αυτών λέγοντες·
Gna 3:9	τις οίδεν ει μετανοήσει ο Θεός και αποστρέψει εξ οργής θυμου αυτου και ου μη απολώμεθα;
Gna 3:10	και είδεν ο Θεός τα έργα αυτών, ότι απέστρεψαν από των οδών αυτών των πονηρών, και μετενόησεν ο Θεός επί τη κακία, ή ελάλησε του ποιήσαι αυτοίς, και ουκ εποίησε.
Gna 4:1	ΚΑΙ ελυπήθη Ιωνάς λύπην μεγάλην και συνεχύθη,
Gna 4:2	και προσηύξατο προς Κύριον και είπεν· Ω Κύριε, ουχ ούτοι οι λόγοι μου έτι όντος μου εν τη γη μου; δια τούτο προέφθασα του φυγείν εις Θαρσίς, διότι έγνων ότι συ ελεήμων και οικτίρμων, μακρόθυμος και πολυέλεος και μετανοών επί ταις κακίαις.
Gna 4:3	και νυν, δέσποτα Κύριε, λάβε την ψυχήν μου απ ' εμού, ότι καλόν το αποθανείν με μάλλον, ή ζήν με.
Gna 4:4	και είπε Κύριος προς Ιωνάν· ει σφόδρα λελύπησαι συ;
Gna 4:5	και εξήλθεν Ιωνάς εκ της πόλεως και εκάθισεν απέναντι της πόλεως· και εποίησεν εαυτω εκεί σκηνήν και εκάθητο υποκάτω αυτης, έως ου απίδη τι έσται τη πόλει.

Gna 4:6	και προσέταξε Κύριος ο Θεός κολοκύνθη, και ανέβη υπέρ κεφαλής του Ιωνά του είναι σκιάν υπεράνω της κεφαλής αυτού του σκιάζειν αυτω από των κακών αυτού. και εχάρη Ιωνάς επί τη κολοκύνθη χαράν μεγάλην.
Gna 4:7	και προσέταξεν ο Θεός σκώληκι εωθινή τη επαύριον, και επάταξε την κολοκύνθαν, και απεξηράνθη.
Gna 4:8	και εγένετο άμα τω ανατείλαι τον ήλιον και προσέταξεν ο Θεός πνεύματι καύσωνι συγκαίοντι, και επάταξεν ο ήλιος επί την κεφαλήν του Ιωνά· και ωλιγοψύχησε και επελέγετο την ψυχήν αυτού και είπε· καλόν μοι αποθανείν με ή ζήν.
Gna 4:9	και είπεν ο Θεός προς Ιωνάν· ει σφόδρα λελύπησαι συ επί τη κολοκύνθη; και είπε· σφόδρα λελύπημαι εγώ εως θανάτου.
Gna 4:10	και είπε Κύριος· συ εφείσω υπέρ της κολοκύνθης, υπέρ ης ουκ εκακοπάθησας επ ' αυτήν ουδέ εξέθρεψας αυτήν, ή εγενήθη υπό νύκτα και υπό νύκτα απώλετο.
Gna 4:11	εγώ δε ου φείσομαι υπέρ Νινευή της πόλεως της μεγάλης, εν ή κατοικούσι πλείους ή δώδεκα μυριάδες ανθρώπων, οίτινες ουκ έγνωσαν δεξιάν αυτών ή αριστεράν αυτών, και κτήνη πολλά;
Nau 1:1	ΛΗΜΜΑ Νινευή, βιβλίον οράσεως Ναούμ του Ελκεσαίου.
Nau 1:2	Θεός ζηλωτής και εκδικών Κύριος, εκδικών Κύριος μετά θυμού, εκδικών Κύριος τους υπεναντίους αυτού, και εξαίρων αυτός τους εχθρούς αυτού.
Nau 1:3	Κύριος μακρόθυμος, και μεγάλη η ισχύς αυτού, και αθων ουκ αθώσει Κύριος. εν συντελεία και εν συσσεισμω η οδός αυτού, και νεφέλαι κονιορτός ποδών αυτού.
Nau 1:4	απειλών θαλάσση και ξηραίνων αυτήν και πάντας τους ποταμούς εξερημών· ωλιγώθη η Βασανίτις και ο Κάρμηλος, και τα εξανθούντα του Λιβάνου εξέλιπε.
Nau 1:5	τα όρη εσεισθήσαν απ ' αυτού, και οι βουνοί εσαλεύθησαν· και ανεστάλη η γη από προσώπου αυτού η σύμπασα και πάντες οι κατοικούντες εν αυτη.
Nau 1:6	από προσώπου οργής αυτού τις υποστήσεται; και τις αντιστήσεται εν οργή θυμού αυτού; ο θυμός αυτού τήκει αρχάς, και αι πέτραι διεθρύβησαν απ ' αυτού.
Nau 1:7	χρηστός Κύριος τοις υπομένουσιν αυτόν εν ημέρα θλίψεως και γινώσκων τους ευλαβουμένους αυτόν·
Nau 1:8	και εν κατακλυσμω πορείας συντέλειαν ποιήσεται τους επεγειρομένους, και τους εχθρούς αυτού διώξεται σκότος.
Nau 1:9	τι λογίζεσθε επί τον Κύριον; συντέλειαν αυτός ποιήσεται, ουκ εκδικήσει δις επί το αυτό εν θλίψει·
Nau 1:10	ότι έως θεμελίου αυτού χερσωθήσεται και ως σμίλαξ περιπλεκομένη βρωθήσεται και ως καλάμη ξηρασίας μεστή.
Nau 1:11	εκ σου εξελεύσεται λογισμός κατά του Κυρίου πονηρά βουλευόμενος εναντία.

Nau 1:12	τάδε λέγει Κύριος κατάρχων υδάτων πολλών· και ούτως διασταλήσονται, και η ακοή σου ουκ ενακουσθήσεται έτι.
Nau 1:13	και νυν συντρίψω την ράβδον αυτού από σου και τους δεσμούς σου διαρρήξω·
Nau 1:14	και εντελείται περί σου Κύριος, ου σπαρήσεται εκ του ονόματός σου έτι· εξ οίκου Θεού σου εξολοθρεύσω τα γλυπτά και χωνευτά· θήσομαι ταφήν σου, ότι ταχείς.
Nau 2:1	ΙΔΟΥ επί τα όρη οι πόδες ευαγγελιζομένου και απαγγέλλοντος ειρήνην· εόρταζε, Ιούδα, τας εορτάς σου, απόδος τας ευχάς σου, διότι ου μη προσθήσωσιν έτι του διελθείν δια σου εις παλαιώσιν. - Συντετέλεσται, εξήρται.
Nau 2:2	ανέβη εμφυσών εις πρόσωπόν σου εξαιρούμενος εκ θλίψεως· σκόπευσον οδόν, κράτησον οσφύος, άνδρισαι τη ισχύϊ σφόδρα,
Nau 2:3	διότι απέστρεψε Κύριος την ύβριν Ιακώβ, καθώς ύβριν του Ισραήλ, διότι εκτινάσσοντες εξετίναξαν αυτούς και τα κλήματα αυτών, διέφθειραν
Nau 2:4	όπλα δυναστείας αυτών εξ ανθρώπων, άνδρας δυνατούς εμπαιίζοντας εν πυρί· αι ηνίαί των αρμάτων αυτών εν ημέρα ετοιμασίας αυτού, και οι ιππείς θορυβηθήσονται
Nau 2:5	εν ταις οδοίς, και συγχυθήσονται τα άρματα και συμπλακήσονται εν ταις πλατείαις· η όρασις αυτών ως λαμπάδες πυρός και ως αστραπαί διατρέχουσαι.
Nau 2:6	και μνησθήσονται οι μεγιστάνες αυτών και φεύξονται ημέρας και ασθενήσουσιν εν τη πορεία αυτών και σπεύσουσιν επί τα τείχη αυτής και ετοιμάσουσι τας προφυλακάς αυτών.
Nau 2:7	πύλαι των ποταμών διηνοίχθησαν, και τα βασίλεια διέπεσε,
Nau 2:8	και η υπόστασις απεκαλύφθη, και αύτη ανέβαινε, και αι δούλαι αυτής ήγοντο καθώς περιστεραί φθεγγόμεναι εν καρδίαις αυτών.
Nau 2:9	και Νινευή, ως κολυμβήθρα ύδατος τα ύδατα αυτής, και αυτοί φεύγοντες ουκ έστησαν, και ουκ ην ο επιβλέπων.
Nau 2:10	δήρπαζον το αργύριον, δήρπαζον το χρυσίον, και ουκ ην πέρας του κόσμου αυτής· βεβάρυνται υπέρ πάντα τα σκεύη τα επιθυμητά αυτής.
Nau 2:11	εκτιναγμός και ανατιναγμός και εκβρασμός και καρδίας θραυσμός και υπόλυσις γονάτων και ωδίνες επί πάσαν οσφύν, και το πρόσωπον πάντων ως πρόσκαυμα χύτρας.
Nau 2:12	που εστι το κατοικητήριον των λεόντων και η νομή η ούσα τοις σκύμοις, ου επορεύθη λέων του εισελθείν εκεί, σκύμος λέοντος και ουκ ην ο εκφοβών;
Nau 2:13	λέων ήρπασε τα ικανά τοις σκύμοις αυτού και απέπνιξε τοις λέουσιν αυτού και έπλησε θήρας νοσσιάν αυτού και το κατοικητήριον αυτού αρπαγής.
Nau 2:14	ιδού εγώ επί σε, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, και εκκαύσω εν καπνω πλήθός σου, και τους λέοντάς σου καταφάγεται ρομφαία, και εξολοθρεύσω εκ της γης την θήραν σου, και ου μη ακουσθή ουκέτι τα έργα σου.

Nau 3:1	Ω πόλις αιμάτων, όλη ψευδής, αδικίας πλήρης, ου ψηλαφηθήσεται θήρα.
Nau 3:2	φωνή μαστίγων και φωνή σεισμού τροχών και ίππου διώκοντος και άρματος αναβράσσοντος
Nau 3:3	και ιππέως αναβαίνοντος και στιλβούσης ρομφαίας και εξαστραπτόντων όπλων και πλήθους τραυματιών και βαρείας πτώσεως· και ουκ ην πέρας τοις έθνεσιν αυτής, και ασθενήσουσιν εν τοις σώμασιν αυτών από πλήθους πορνείας.
Nau 3:4	πόρνη καλή και επίχαρις ηγουμένη φαρμάκων, η πωλούσα έθνη εν τη πορνεία αυτής και λαούς εν τοις φαρμάκοις αυτής.
Nau 3:5	ιδού εγώ επί σε, λέγει Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ, και αποκαλύψω τα οπίσω σου επί το πρόσωπόν σου και δείξω έθνεσι την αισχύνην σου και βασιλείαις την ατιμίαν σου.
Nau 3:6	και επιρρίψω επί σε βδελυγμόν κατά τας ακαθαρσίας σου και θήσομαί σε εις παράδειγμα,
Nau 3:7	και έσται πας ο ορών σε καταβήσεται από σου και ερεί· δειλαία Νινευή· τις στενάξει αυτήν; πόθεν ζητήσω παράκλησιν αυτή;
Nau 3:8	ετοίμασαι μερίδα, άρμοσαι χορδήν, ετοίμασαι μερίδα, Αμμών η κατοικούσα εν ποταμοίς, ύδωρ κύκλω αυτής, ης η αρχή θάλασσα και ύδωρ τα τείχη αυτής,
Nau 3:9	και Αιθιοπία ισχύς αυτής και Αίγυπτος, και ουκ έσθη πέρας της φυγής, και Λίβνες εγένοντο βοηθοί αυτής.
Nau 3:10	και αυτή εις μετοικεσίαν πορεύσεται αιχμάλωτος, και τα νήπια αυτής εδαφιούσιν επ ' αρχάς πασών των οδών αυτής, και επί πάντα τα ένδοξα αυτής βαλούσι κλήρους, και πάντες οι μεγιστάνες αυτής δεθήσονται χειροπέδαις.
Nau 3:11	και συ μεθυσθήση και έση υπερεωραμένη, και συ ζητήσεις σεαυτη στάσιν εξ εχθρών.
Nau 3:12	πάντα τα οχυρώματά σου συκαί σκοπούς έχουσαι· εάν σαλευθώσι, και πεσούνται εις στόμα έσθοντος.
Nau 3:13	ιδού ο λαός σου ως γυναίκες εν σοί· τοις εχθροίς σου ανοιγόμεναι ανοιχθήσονται πύλαι της γης σου, και καταφάγεται πυρ τους μοχλούς σου.
Nau 3:14	ύδωρ περιοχής επίσπασαι σεαυτη και κατακράτησον των οχυρωμάτων σου, έμβηθι εις πηλόν και συμπατήθητι εν αχύροις, κατακράτησον υπέρ πλίνθον·
Nau 3:15	εκεί καταφάγεται σε πυρ, εξολοθρεύσει σε ρομφαία, καταφάγεται σε ως ακρίς, και βαρυνθήση ως βρούχος.
Nau 3:16	επλήθυνας τας εμπορίας σου υπέρ τα άστρα του ουρανού· βρούχος ωρμησε και εξεπετάσθη.
Nau 3:17	εξήλατο ως αττέλεβος ο σύμμεικτός σου, ως ακρίς επιβεβηκυία επί φραγμόν εν ημέρα πάγους· ο ήλιος ανέτειλε, και αφήλατο, και ουκ έγνω τον τόπον αυτής· ουαί αυτοίς.

Nau 3:18	ενύσταξαν οι ποιμένες σου, βασιλεύς Ασσύριος εκοίμισε τους δυνάστας σου· απήρην ο λαός σου επί τα όρη, και ουκ ην ο εκδεχόμενος.
Nau 3:19	ουκ έστιν ίασις τη συντριβή σου, εφλέγμανεν η πληγή σου· πάντες οι ακούντες την αγγελίαν σου κροτήσουσι χείρας επί σε· διότι επί τίνα ουκ επήλθεν η κακία σου διαπαντός;
Aba 1:1	ΤΟ λήμμα ό είδεν Αμβακούμ ο προφήτης.
Aba 1:2	'Εως τίνος, Κύριε, κεκράξομαι και ου μη εισακούσης; βοήσομαι προς σε αδικούμενος και ου σώσεις;
Aba 1:3	ινατί έδειξάς μοι κόπους και πόνους, επιβλέπειν ταλαιπωρίαν και ασέβειαν; εξεναντίας μου γέγονε κρίσις, και ο κριτής λαμβάνει.
Aba 1:4	δια τούτο διεσκέδασται νόμος, και ου διεξάγεται εις τέλος κρίμα, ότι ο ασεβής καταδυναστεύει τον δίκαιον· ένεκεν τούτου εξελεύσεται το κρίμα διεστραμμένον.
Aba 1:5	ίδετε, οι καταφρονηταί, και επιβλέψατε και θαυμάσατε θαυμάσια και αφανίσθητε, διότι έργον εγώ εργαζομαι εν ταις ημέραις υμών, ό ου μη πιστεύσητε, εάν τις εκδιηγήται.
Aba 1:6	διότι ιδού εγώ εξεγείρω εφ ' υμάς τους Χαλδαίους τους μαχητάς, το έθνος το πικρόν και το ταχινόν, το πορευόμενον επί τα πλάτη της γης του κατακληρονομήσαι σκηνώματα ουκ αυτου.
Aba 1:7	φοβερός και επιφανής εστιν, εξ αυτου το κρίμα αυτου έσται και το λήμμα αυτου εξ αυτου εξελεύσεται.
Aba 1:8	και εξαλούνται υπέρ παρδάλεις οι ίπποι αυτου και οξύτεροι υπέρ τους λύκους της Αραβίας· και εξιπάσονται οι ιππείς αυτου και ορμήσουσι μακρόθεν και πετασθήσονται ως αετός πρόθυμος εις το φαγείν.
Aba 1:9	συντέλεια εις ασεβείς ήξει, ανθεστηκότας προσώποις αυτων εξεναντίας και συνάξει ως άμμον αιχμαλωσίαν.
Aba 1:10	και αυτος εν βασιλεύσιν εντροφήσει και τύραννοι παίγνια αυτου, και αυτος εις παν οχύρωμα εμπαιξεται και βαλεί χώμα και κρατήσει αυτου.
Aba 1:11	τότε μεταβαλεί το πνεύμα και διελεύσεται και εξιλάσεται· αύτη η ισχύς τω Θεω μου.
Aba 1:12	ουχί συ απ ' αρχής, Κύριε, ο Θεός ο άγιός μου; και ου μη αποθάνωμεν. Κύριε, εις κρίμα τέταχας αυτον· και έπλασέ με του ελέγχειν παιδείαν αυτου.
Aba 1:13	καθαρός ο οφθαλμός του μη οράν πονηρά, και επιβλέπειν επί πόνους ου δυνήση· ίνα τι επιβλέπεις επί καταφρονούντας; παρασιωπήση εν τω καταπίνειν ασεβή τον δίκαιον;
Aba 1:14	και ποιήσεις τους ανθρώπους ως τους ιχθύας της θαλάσσης και ως τα ερπετά τα ουκ έχοντα ηγούμενον;

Aba 1:15	συντέλειαν εν αγκίστρω ανέσπασε και είλκυσεν αυτόν εν αμφιβλήστρω και συνήγαγεν αυτόν εν ταις σαγήναις αυτού.
Aba 1:16	ένεκεν τούτου ευφρανθήσεται και χαρήσεται η καρδιά αυτού· ένεκεν τούτου θύσει τη σαγήνη αυτού και θυμιάσει τω αμφιβλήστρω αυτού, ότι εν αυτοίς ελίπανε μερίδα αυτού, και τα βρώματα αυτού εκλεκτά.
Aba 1:17	δια τούτο αμφιβαλεί το αμφίβληστρον αυτού και δια παντός αποκτέννειν έθνη ου φείσεται.
Aba 2:1	ΕΠΙ της φυλακής μου στήσομαι και επιβήσομαι επί πέτραν και αποσκοπεύσω του ιδείν τι λαλήσει εν εμοί και τι αποκριθώ επί τον έλεγχόν μου.
Aba 2:2	και απεκρίθη προς με Κύριος και είπε· γράψον όρασιν και σαφώς εις πυξίον, όπως διώκη ο αναγινώσκων αυτά.
Aba 2:3	διότι έτι όρασις εις καιρόν και ανατελεί εις πέρας και ουκ εις κενόν· εάν υστερήση, υπόμεινον αυτόν, ότι ερχόμενος ήξει και ου μη χρονίση.
Aba 2:4	εάν υποστείληται, ουκ ευδοκεί η ψυχή μου εν αυτω· ο δε δίκαιος εκ πίστεώς μου ζήσεται.
Aba 2:5	ο δε κατοιόμενος και καταφρονητής, ανήρ αλαζών, ουθέν μη περάνη, ος επλάτυνε καθώς άδης την ψυχήν αυτού και ούτος ως θάνατος ουκ εμπιπλάμενος και επισυνάξει επ ' αυτόν πάντα τα έθνη και εισδέξεται προς αυτόν πάντας τους λαούς.
Aba 2:6	ουχί ταύτα πάντα κατ ' αυτού παραβολήν λήφονται και πρόβλημα εις διήγησιν αυτού; και ερούσιν· ουαί ο πληθύνων εαυτω τα ουκ όντα αυτού έως τίνος; και βαρύνων τον κλοιόν αυτού στιβαρώς.
Aba 2:7	ότι εξαίφνης αναστήσονται δάκνοντες αυτόν, και εκνήψουσιν οι επίβουλοί σου, και έση εις διαρπαγήν αυτοίς.
Aba 2:8	διότι συ εσκύλευσας έθνη πολλά, σκυλεύσουσί σε πάντες οι υπολειμμένοι λαοί δι ' αίματα ανθρώπων και ασεβείας γης και πόλεως και πάντων των κατοικούντων αυτήν.
Aba 2:9	ω ο πλεονεκτών πλεονεξίαν κακήν τω οίκω αυτού του τάξει εις ύψος νοσσιάν αυτού του εκσπασθήναι εκ χειρός κακών.
Aba 2:10	εβουλεύσω αισχύνην τω οίκω σου, συνεπέρανας πολλούς λαούς, και εξήμαρτεν η ψυχή σου·
Aba 2:11	διότι λίθος εκ τοίχου βοήσεται, και κάρθαρος εκ ξύλου φθέγγεται αυτά.
Aba 2:12	ουαί ο οικοδομών πόλιν εν αίμασι και ετοιμάζων πόλιν εν αδικίαις.
Aba 2:13	ου ταύτά εστι παρά Κυρίου παντοκράτορος; και εξέλιπον λαοί ικανοί εν πυρί, και έθνη πολλά ωλιγοψύχησαν.
Aba 2:14	ότι επλησθήσεται η γη του γνώναι την δόξαν Κυρίου, ως ύδωρ κατακαλύψει αυτούς.

Aba 2:15	ω ο ποτίζων τον πλησίον αυτού ανατροπή θολερά και μεθύσκων, όπως επιβλέπη επί τα σπήλαια αυτών.
Aba 2:16	πλησμονήν ατιμίας εκ δόξης πίε και συ, καρδιά σαλεύθητι και σεισθητι· εκύκλωσεν επί σε ποτήριον δεξιάς Κυρίου και συνήχθη ατιμία επί την δόξαν σου.
Aba 2:17	διότι ασέβεια του Λιβάνου καλύψει σε, και ταλαιπωρία θηρίων πτοήσει σε δι' αίματα ανθρώπων και ασεβείας γης και πόλεως και πάντων των κατοικούντων αυτήν.
Aba 2:18	τι ωφελεί γλυπτόν, ότι έγλυψαν αυτό; έπλασεν αυτό χώνευμα, φαντασίαν ψευδή, ότι πέποιθεν ο πλάσας επί το πλάσμα αυτού του ποιήσαι είδωλα κωφά.
Aba 2:19	ουαί ο λέγων τω ξύλω· έκνηψον, εξεγέρθητι, και τω λίθω· υψώθητι· και αυτό εστι φαντασία, τούτο δε εστιν έλασμα χρυσίου και αργυρίου, και παν πνεύμα ουκ έστιν εν αυτω.
Aba 2:20	ο δε Κύριος εν ναω αγίω αυτού· ευλαβείσθω από προσώπου αυτού πάσα η γη.
Aba 3:1	Προσευχή Αμβακούμ του προφήτου μετά ωδής. ΚΥΡΙΕ, εισακήκοα την ακοήν σου και εφοβήθην·
Aba 3:2	Κύριε, κατενόησα τα έργα σου και εξέστην. εν μέσω δύο ζώων γνωσθήση, εν τω εγγίζειν τα έτη επιγνωσθήση, εν τω παρείναι τον καιρόν αναδειχθήση, εν τω ταραχθήναι την ψυχήν μου, εν οργή ελέους μνησθήση.
Aba 3:3	ο Θεός από Θαϊμάν ήξει, και ο άγιος εξ όρους κατασκίου δασέος. (διάψαλμα). εκάλυψεν ουρανούς η αρετή αυτού, και αιnéσεως αυτού πλήρης η γη.
Aba 3:4	και φέγγος αυτού ως φως έσται, κέρατα εν χερσίν αυτού, και έθετο αγάπησιν κραταιάν ισχύος αυτού.
Aba 3:5	προ προσώπου αυτού πορεύσεται λόγος, και εξελεύσεται εις παιδείαν κατά πόδας αυτού
Aba 3:6	έστη, και εσαλεύθη η γη· επέβλεψε, και διετάκη έθνη. διεβρύθη τα όρη βία, ετάκησαν βουνοί αιώνιοι.
Aba 3:7	πορείας αιωνίας αυτού αντί κόπων είδον· σκηνώματα Αιθιόπων πτοηθήσονται και αι σκηναί γης Μαδιάμ.
Aba 3:8	μη εν ποταμοίς ωργίσθης, Κύριε, ή εν ποταμοίς ο θυμός σου; ή εν θαλάσση το όρημά σου; ότι επιβήση επί τους ίππους σου, και η ιππασία σου σωτηρία.
Aba 3:9	εντείνων εντενείς το τόξον σου επί σκήπτρα, λέγει Κύριος. (διάψαλμα). ποταμών ραγήσεται γη.
Aba 3:10	όψονταί σε και ωδινήσουσι λαοί, σκορπίζων ύδατα πορείας αυτού· έδωκεν η άβυσσος φωνήν αυτής, ύψος φαντασίας αυτής.
Aba 3:11	επήρθη ο ήλιος, και η σελήνη έστη εν τη τάξει αυτής· εις φως βολίδες σου πορεύσονται, εις φέγγος αστραπής όπλων σου.

Aba 3:12	εν απειλή ολιγώσεις γην και εν θυμω κατάξεις έθνη.
Aba 3:13	εξήλθες εις σωτηρίαν λαού σου του σώσαι τον χριστόν σου· έβαλες εις κεφαλάς ανόμων θάνατον, εξήγειρας δεσμούς έως τραχήλου. (διάψαλμα).
Aba 3:14	διέκοψας εν εκστάσει κεφαλάς δυναστών, σεισθήσονται εν αυτη· διανοίξουσι χαλινούς αυτών ως εσθίων πτωχός λάθρα.
Aba 3:15	και επεβίβασας εις θάλασσαν τους ίππους σου ταράσσοντας ύδατα πολλά.
Aba 3:16	εφυλαξάμην, και επτοήθη η κοιλία μου από φωνής προσευχής χειλέων μου, και εισήλθε τρόμος εις τα οστά μου, και υποκάτωθέν μου εταράχθη η έξις μου. αναπαύσομαι εν ημέρα θλίψεως του αναβήναι εις λαόν παροικίας μου.
Aba 3:17	διότι συκή ου καρποφορήσει, και ουκ έσται γενήματα εν ταις αμπέλοις· ψεύσεται έργον ελαίας, και τα πεδία ου ποιήσει βρώσιν· εξέλιπον από βρώσεως πρόβατα, και ουχ υπάρχουν βόες επί φάτναις.
Aba 3:18	εγώ δε εν τω Κυρίω αγαλλιάσομαι, χαρήσομαι επί τω Θεω τω σωτήρί μου.
Aba 3:19	Κύριος ο Θεός δύναμίς μου και τάξει τους πόδας μου εις συντέλειαν· επί τα υψηλά επιβιβά με του νικήσαι με εν τη ωδή αυτού.
Sof 1:1	ΛΟΓΟΣ Κυρίου, ος εγενήθη προς Σοφονίαν τον του Χουσί, υιόν Γοδολίου, του Αμορίου, του Εζεκιου, εν ημέραις Ιωσίου υιού Αμών βασιλέως Ιούδα.
Sof 1:2	Εκλείψει εκλιπέτω από προσώπου της γης, λέγει Κύριος,
Sof 1:3	εκλιπέτω άνθρωπος και κτήνη, εκλιπέτω τα πετεινά του ουρανού και οι ιχθύες της θαλάσσης, και ασθενήσουσιν οι ασεβείς και εξαρώ τους ανόμους από προσώπου της γης, λέγει Κύριος.
Sof 1:4	και εκτενώ την χείρά μου επί Ιούδαν και επί πάντας τους κατοικούντας Ιερουσαλήμ και εξαρώ εκ του τόπου τούτου τα ονόματα της Βάαλ και τα ονόματα των ιερέων
Sof 1:5	και τους προσκυνούντας επί τα δώματα τη στρατιά του ουρανού και τους ομνύοντας κατά του Κυρίου και τους ομνύοντας κατά του βασιλέως αυτών
Sof 1:6	και τους εκκλίνοντας από του Κυρίου και τους μη ζητούντας τον Κύριον και τους μη αντεχομένους του Κυρίου. -
Sof 1:7	Ευλαβείσθε από προσώπου Κυρίου του Θεού, διότι εγγύς ημέρα του Κυρίου, ότι ητοίμακε Κύριος την θυσίαν αυτού, και ηγίακε τους κλητούς αυτού.
Sof 1:8	και έσται εν ημέρα θυσίας Κυρίου και εκδικήσω επί τους άρχοντας και επί τον οίκον του βασιλέως και επί πάντας τους ενδεδυμένους ενδύματα αλλότρια·
Sof 1:9	και εκδικήσω επί πάντας εμφανώς επί τα πρόπυλα εν εκείνη τη ημέρα, τους πληρούντας τον οίκον Κυρίου Θεού αυτών ασεβείας και δόλου.
Sof 1:10	και έσται εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος, φωνή κραυγής από πύλης αποκεντούντων και ολολυγμός από της δευτέρας και συντριμμός μέγας από

	των βουνών.
Sof 1:11	θρηνήσατε, οι κατοικούντες την κατακεκομμένην, ότι ωμοιώθη πας ο λαός Χαναάν, εξωλοθρεύθησαν πάντες οι επηρμένοι αργυρίω.
Sof 1:12	και έσται εν τη ημέρα εκείνη εξερυνήσω την Ιερουσαλήμ μετά λύχνου και εκδικήσω επί τους άνδρας τους καταφρονούντας επί τα φυλάγματα αυτών. οι δε λέγοντες εν ταις καρδίαις αυτών· ου μη αγαθοποιήση Κύριος, ουδ ' ου μη κακώση,
Sof 1:13	και έσται η δύναμις αυτών εις διαρπαγήν και οι οίκοι αυτών εις αφανισμόν, και οικοδομήσουσιν οικίας και ου μη κατοικήσουσιν εν αυταίς και καταφυτεύσουσιν αμπελώνας και ου μη πίωνσι τον οίνον αυτών. -
Sof 1:14	Οτι εγγύς ημέρα Κυρίου η μεγάλη, εγγύς και ταχεία σφόδρα· φωνή ημέρας Κυρίου πικρά και σκληρά τέτακται.
Sof 1:15	δυνατή ημέρα οργής η ημέρα εκείνη, ημέρα θλίψεως και ανάγκης, ημέρα αωρίας και αφανισμού, ημέρα γνόφου και σκότους, ημέρα νεφέλης και ομίχλης,
Sof 1:16	ημέρα σάλπιγγος και κραυγής επί τας πόλεις τας οχυράς και επί τας γωνίας τας υψηλάς.
Sof 1:17	και εκθλίψω τους ανθρώπους, και πορεύονται ως τυφλοί, ότι τω Κυρίω εξήμαρτον· και εκχεεί το αίμα αυτών ως χουν και τας σάρκας αυτών ως βόλβιτα.
Sof 1:18	και το αργύριον αυτών και το χρυσίον αυτών ου μη δύνηται εξελέσθαι αυτούς εν ημέρα οργής Κυρίου, και εν πυρί ζήλου αυτού καταναλωθήσεται πάσα η γη, διότι συντέλειαν και σπουδήν ποιήσει επί πάντας τους κατοικούντας την γην.
Sof 2:1	ΣΥΝΑΧΘΗΤΕ και συνδέθητε, το έθνος το απαίδευτον,
Sof 2:2	προ του γενέσθαι υμάς ως άνθος παραπορευόμενον, προ του επελθείν εφ ' υμάς οργήν Κυρίου, προ του επελθείν εφ ' υμάς ημέραν θυμού Κυρίου.
Sof 2:3	ζητήσατε τον Κύριον, πάντες ταπεινοί γης· κρίμα εργάζεσθε και δικαιοσύνην ζητήσατε και αποκρίνασθε αυτά, όπως σκεπασθήτε εν ημέρα οργής Κυρίου.
Sof 2:4	διότι Γάζα διηρπασμένη έσται, και Ασκάλων εις αφανισμόν, και Άζωτος μεσημβρίας εκριφήσεται, και Ακκαρών εκριζωθήσεται.
Sof 2:5	ουαί οι κατοικούντες το σχοίνισμα της θαλάσσης, πάροικοι Κρητών· λόγος Κυρίου εφ ' υμάς, Χαναάν γη αλλοφύλων, και απολώ υμάς εκ κατοικίας.
Sof 2:6	και έσται Κρήτη νομή ποιμνίων και μάνδρα προβάτων.
Sof 2:7	και έσται το σχοίνισμα της θαλάσσης τοις καταλοίποις οίκου Ιούδα· επ ' αυτούς νεμήσονται εν τοις οίκοις Ασκάλωνος, δείλης καταλύσουσιν από προσώπου υιών Ιούδα, ότι επέσκεπται αυτούς Κύριος ο Θεός αυτών, και αποστρέψει την αιχμαλωσίαν αυτών. -
Sof 2:8	Έκουσα ονειδισμούς Μωάβ και κονδυλισμούς υιών Αμμών, εν οίς ωνειδίζον τον λαόν μου και εμεγαλύνοντο επί τα όριά μου.

Sof 2:9	δια τούτο ζω εγώ, λέγει Κύριος των δυνάμεων ο Θεός Ισραήλ, διότι Μωάβ ως Σόδομα έσται και υιοί Αμμών ως Γόμορρα, και Δαμασκός εκλελειμμένη ως Θιμωνία άλωνος και ηφανισμένη εις τον αιώνα· και οι κατάλοιποι λαού μου διαρπώνται αυτούς και οι κατάλοιποι έθνους μου κληρονομήσουσιν αυτούς.
Sof 2:10	αύτη αυτοίς αντί της ύβρεως αυτών, διότι ωνειδισαν και εμεγαλύνθησαν επί τον Κύριον τον παντοκράτορα.
Sof 2:11	επιφανήσεται Κύριος επ ' αυτούς και εξολοθρεύσει πάντας τους θεούς των εθνών της γης, και προσκυνήσουσιν αυτω έκαστος εκ του τόπου αυτού, πάσαι αι νήσοι των εθνών. -
Sof 2:12	Και υμείς, Αιθίοπες, τραυματίαι ρομφαίας μου εστε.
Sof 2:13	και εκτενεί την χείρα αυτού επί βορράν και απολεί τον Ασύριον και θήσει την Νινευή εις αφανισμόν άνυδρον ως έρημον.
Sof 2:14	και νεμήσονται εν μέσω αυτής ποιμνία και πάντα τα θηρία της γης, και χαμαιλέοντες και εχίνοι εν τοις φατνώμασιν αυτής κοιτασθήσονται, και θηρία φωνήσει εν τοις διορύγμασιν αυτής και κόρακες εν τοις πυλώσιν αυτής, διότι κέδρος το ανάστημα αυτής.
Sof 2:15	αύτη η πόλις η φαυλίστρια η κατοικούσα επ ' ελπίδι, η λέγουσα εν καρδία αυτής· εγώ ειμι, και ουκ έστι μετ ' εμέ έτι. Πως εγενήθη εις αφανισμόν νομή θηρίων· πας ο διαπορευόμενος δι ' αυτής συριεί και κινήσει τας χείρας αυτού.
Sof 3:1	Ω η επιφανής και απολελυτρωμένη, η πόλις η περιστέρα·
Sof 3:2	ουκ εισήκουσε φωνής, ουκ εδέξατο παιδείαν, επί τω Κυρίω ουκ επεποίθει και προς τον Θεόν αυτής ουκ ήγγισεν.
Sof 3:3	οι άρχοντες αυτής εν αυτη ως λέοντες ωρούμενοι· οι κριταί αυτής ως λύκοι της Αραβίας, ουχ υπελίποντο εις το πρωϊ·
Sof 3:4	οι προφήται αυτής πνευματοφόροι, άνδρες καταφρονηταί· ιερείς αυτής βεβηλούσι τα άγια και ασεβούσι νόμον·
Sof 3:5	ο δε Κύριος δίκαιος εν μέσω αυτής και ου μη ποιήση άδικον· πρωϊ πρωϊ δώσει κρίμα αυτού εις φως και ουκ απεκρύβη και ουκ έγνω αδικίαν εν απαιτήσει και ουκ εις νείκος αδικίαν.
Sof 3:6	εν διαφθορά κατέσπασα υπερηφάνους, ηφανίσθησαν γωνία αυτών· εξερημώσω τας οδούς αυτών το παράπαν του μη διοδεύειν· εξέλιπον αι πόλεις αυτών παρά το μηδένα υπάρχειν μηδέ κατοικείν.
Sof 3:7	είπα· πλήν φοβείσθέ με και δέξασθε παιδείαν, και ου μη εξολοθρευθήτε εξ οφθαλμών αυτής, πάντα όσα εξεδίκησα επ ' αυτήν· ετοιμάζου, όρθρισον, έφθαρται πάσα η επιφυλλίς αυτών. -
Sof 3:8	Δια τούτο υπόμεινόν με, λέγει Κύριος, εις ημέραν αναστάσεώς μου εις μαρτύριον· διότι το κρίμα μου εις συναγωγάς εθνών του εισδέξασθαι βασιλείς, του ειχέαι επ ' αυτούς πάσαν οργήν θυμού μου· διότι εν πυρί ζήλου μου καταναλωθήσεται πάσα η γη.

Sof 3:9	ότι τότε μεταστρέψω επί λαούς γλώσσαν εις γενεάν αυτής του επικαλείσθαι πάντας το όνομα Κυρίου του δουλεύειν αυτω υπό ζυγόν ένα.
Sof 3:10	εκ περάτων ποταμών Αιθιοπίας προσδέξομαι εν διεσπαρμένοις μου, οίσουσι θυσίας μοι.
Sof 3:11	εν τη ημέρα εκείνη ου μη καταισχυνθής εκ πάντων των επιτηδευμάτων σου, ων ησέβησας εις εμέ· ότι τότε περιελώ από σου τα φαυλίσματα της ύβρεώς σου, και ουκέτι μη προσθής του μεγαλαυχήσαι επί το όρος το άγιόν μου.
Sof 3:12	και υπολείψομαι εν σοί λαόν πραύν και ταπεινόν, και ευλαβηθήσονται από του ονόματος Κυρίου
Sof 3:13	οι κατάλοιποι του Ισραήλ και ου ποιήσουσιν αδικίαν και ου λαλήσουσι μάταια, και ου μη ευρεθή εν τω στόματι αυτών γλώσσα δολία, διότι αυτοί νεμήσονται και κοιτασθήσονται, και ουκ έσται ο εκφοβών αυτους. -
Sof 3:14	Χαίρε σφόδρα, θύγατερ Σιών, κήρυσσε, θύγατερ Ιερουσαλήμ· ευφραίνου και κατατέρπου εξ όλης της καρδιάς σου, θύγατερ Ιερουσαλήμ.
Sof 3:15	περιείλε Κύριος τα αδικήματά σου, λελύτρωταί σε εκ χειρός εχθρών σου· βασιλεύς Ισραήλ Κύριος εν μέσω σου, ουκ όψη κακά ουκέτι.
Sof 3:16	εν τω καιρω εκείνω ερεί Κύριος τη Ιερουσαλήμ· θάρσει, Σιών, μη παρείσθωσαν αι χείρες σου·
Sof 3:17	Κύριος ο Θεός σου εν σοί, δύνατός σώσει σε, επάξει επί σε ευφροσύνην και καινιεί σε εν τη αγαπήσει αυτου και ευφρανθήσεται επί σε εν τέρψει ως εν ημέρα εορτής.
Sof 3:18	και συνάξω τους συντετριμμένους σου. ουαί, τις έλαβεν επ' αυτήν ονειδισμόν;
Sof 3:19	ιδού εγώ ποιώ εν σοί ένεκέν σου εν τω καιρω εκείνω, λέγει Κύριος, και σώσω την εκπεπεισμένην, και την απωσμένην εισδέξομαι, και θήσομαι αυτους εις καύχημα και ονομαστους εν πάση τη γη.
Sof 3:20	και καταισχυνθήσονται εν τω καιρω εκείνω, όταν καλώς υμίν ποιήσω, και εν τω καιρω, όταν εισδέξωμαι υμάς· διότι δώσω υμάς ονομαστους και εις καύχημα εν πάσι τοις λαοίς της γης εν τω επιστρέφειν με την αιχμαλωσίαν υμών ενώπιον υμών, λέγει Κύριος.
Agg 1:1	ΕΝ τω δευτέρω έτει επί Δαρείου του βασιλέως, εν τω μηνί τω έκτω, μια του μηνός, εγένετο λόγος Κυρίου εν χειρί Αγγαίου του προφήτου λέγων· ειπόν προς Ζοροβάβελ τον του Σαλαθιήλ εκ φυλής Ιούδα και προς Ιησούν τον του Ιωσεδέκ τον ιερέα τον μέγαν λέγων·
Agg 1:2	τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ λέγων· ο λαός ούτος λέγουσιν· ουχ ήκει ο καιρός του οικοδομήσαι τον οίκον Κυριου.
Agg 1:3	και εγένετο λόγος Κυριου εν χειρί Αγγαίου του προφήτου λέγων·
Agg 1:4	ει καιρός μεν υμίν εστι του οικείν εν οικοις υμών κοιλοστάθμοις, ο δε οίκος ούτος εξηρήμωται;

Agg 1:5	και νυν τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· τάξατε δη καρδίας υμών εις τας οδούς υμών.
Agg 1:6	εσπείρατε πολλά και εισηνέγκατε ολίγα, εφάγετε και ουκ εις πλησμονήν, επίετε και ουκ εις μέθην, περιεβάλεσθε και ουκ εθερμάνθητε εν αυτοίς, και ο τους μισθούς συνάγων συνήγαγεν εις δεσμόν τετροπημένον.
Agg 1:7	τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· θέσθε τας καρδίας υμών εις τας οδούς υμών·
Agg 1:8	ανάβητε εις το όρος και κόψατε ξύλα και οικοδομήσατε τον οίκον, και ευδοκήσω εν αυτω και ενδοξασθήσομαι, είτε Κύριος.
Agg 1:9	επεβλέψατε εις πολλά, και εγένετο ολίγα· και εισηνέχθη εις τον οίκον, και εξεφύσησα αυτά. δια τούτο τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ανθ ' ων ο οίκός μου εστιν έρημος, υμείς δε διώκετε έκαστος εις τον οίκον αυτού,
Agg 1:10	δια τούτο ανέξει ο ουρανός από δρόσου, και η γη υποστελείται τα εκφόρια αυτής·
Agg 1:11	και επάξω ρομφαίαν επί την γην και επί τα όρη και επί τον σίτον και επί τον οίνον και επί το έλαιον και όσα εκφέρει η γη και επί τους ανθρωπους και επί τα κτήνη και επί πάντας τους πόνους των χειρών αυτών.
Agg 1:12	και ήκουσε Ζοροβάβελ ο του Σαλαθιήλ εκ φυλής Ιούδα και Ιησούς ο του Ιωσεδέκ ο ιερέυς ο μέγας και πάντες οι κατάλοιποι του λαού της φωνής Κυρίου του Θεού αυτών και των λόγων του Αγγαίου του προφήτου, καθότι εξαπέστειλεν αυτόν Κύριος ο Θεός αυτών προς αυτούς, και εφοβήθη ο λαός από προσώπου Κυρίου.
Agg 1:13	και είπεν Αγγαίος άγγελος Κυρίου εν αγγέλοις Κυρίου τω λαω· εγώ ειμι μεθ ' υμών, λέγει Κύριος.
Agg 1:14	και εξήγειρε Κύριος το πνεύμα Ζοροβάβελ του Σαλαθιήλ εκ φυλής Ιούδα και το πνεύμα Ιησού του Ιωσεδέκ του ιερέως του μεγάλου και το πνεύμα των καταλοίπων παντός του λαού, και εισήλθον και εποίουν έργα εν τω οίκω Κυρίου παντοκράτορος Θεού αυτών
Agg 1:15	τη τετράδι και εικάδι του μηνός του έκτου, τω δευτέρω έτει, επί Δαρείου του βασιλέως.
Agg 2:1	ΤΩ μηνί τω εβδόμω, μια και εικάδι του μηνός, ελάλησε Κύριος εν χειρί Αγγαίου του προφήτου λέγων·
Agg 2:2	ειπόν δη προς Ζοροβάβελ τον του Σαλαθιήλ εκ φυλής Ιούδα και προς Ιησούν του Ιωσεδέκ τον ιερέα τον μέγαν και προς πάντας τους καταλοίπους του λαού λέγων·
Agg 2:3	τις εξ υμών, ος είδε τον οίκον τούτον εν τη δόξη αυτού τη έμπροσθεν; και Πως υμείς βλέπετε αυτόν νυν καθώς ουχ υπάρχοντα ενώπιον υμών;
Agg 2:4	και νυν κατίσχυε, Ζοροβάβελ, λέγει Κύριος, και κατίσχυε, Ιησού ο του Ιωσεδέκ ο ιερέυς ο μέγας, και κατισχυέτω πας ο λαός της γης, λέγει Κύριος, και ποιείτε· διότι μεθ ' υμών εγώ ειμι, λέγει Κύριος ο παντοκράτωρ,

Agg 2:5	και το πνεύμά μου εφέστηκε εν μέσω υμών· θαρσείτε,
Agg 2:6	διότι τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· έτι άπαξ εγώ σείσω τον ουρανόν και την γην και την θάλασσαν και την ξηράν·
Agg 2:7	και συσείσω πάντα τα έθνη, και ήξει τα εκλεκτά πάντων των εθνών, και πλήσω τον οίκον τούτον δόξης, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.
Agg 2:8	εμόν το αργύριον και εμόν το χρυσίον, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.
Agg 2:9	διότι μεγάλη έσται η δόξα του οίκου τούτου η εσχάτη υπέρ την πρώτην, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· και εν τω τόπω τούτω δώσω ειρήνην, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, και ειρήνην ψυχής εις περιποίησιν παντί τω κτίζοντι του αναστήσαι τον ναόν τούτον. -
Agg 2:10	Τετράδι και εικάδι του ενάτου μηνός, έτους δευτέρου, επί Δαρειού, εγένετο λόγος Κυρίου προς Αγγαίον τον προφήτην λέγων·
Agg 2:11	τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· επερώτησον δη τους ιερείς νόμον λέγων·
Agg 2:12	εάν λάβη άνθρωπος κρέας άγιον εν τω άκρω του ιματίου αυτού και άψηται το άκρον του ιματίου αυτού άρτου ή εψήματος ή οίνου ή ελαίου ή παντός βρώματος, ει αγιασθήσεται; και απεκρίθησαν οι ιερείς και είπαν· ου.
Agg 2:13	και είπεν Αγγαίος· εάν άψηται μεμιασμένος ακάθατος επί ψυχή επί παντός τούτων, ει μιανθήσεται; και απεκρίθησαν οι ιερείς και είπαν· μιανθήσεται.
Agg 2:14	και απεκρίθη Αγγαίος και είπεν· ούτως ο λαός ούτος και ούτως το έθνος τούτο ενώπιον εμού, λέγει Κύριος, και ούτως πάντα τα έργα των χειρών αυτών, και ος εάν εγγίση εκεί, μιανθήσεται ένεκεν των λημμάτων αυτών των ορθρινών, οδυνηθήσονται από προσώπου πόνων αυτών· και εμισείτε εν πύλαις ελέγχοντας
Agg 2:15	και νυν θέσθε δη εις τας καρδίας υμών από της ημέρας ταύτης και υπεράνω προ του θείναι λίθον επί λίθον εν τω ναω Κυρίου,
Agg 2:16	τίνες ήτε, ότε ενεβάλλετε εις κυψέλην κριθής είκοσι σάτα, και εγένοντο κριθής δέκα σάτα· και εισεπορεύεσθε εις το υπολήνιον εξαντλήσαι πεντήκοντα μετρητάς, και εγένοντο είκοσι.
Agg 2:17	επάταξα υμάς εν αφορία και εν ανεμοφθορία και εν χαλάζη πάντα τα έργα των χειρών υμών, και ουκ επεστρέψατε προς με, λέγει Κύριος.
Agg 2:18	υποτάξατε δη τας καρδίας υμών από της ημέρας ταύτης και επέκεινα· από της τετράδος και εικάδος του ενάτου μηνός και από της ημέρας, ης τεθεμελίωται ο ναός Κυρίου· θέσθε εν ταις καρδίαις υμών,
Agg 2:19	ει έτι επιγνωσθήσεται επί της άλω και ει έτι η άμπελος και η συκή και η ροά και τα ξύλα της ελαιάς τα ου φέροντα καρπόν, από της ημέρας ταύτης ευλογήσω. -
Agg 2:20	Και εγένετο λόγος Κυρίου εκ δευτέρου προς Αγγαίον τον προφήτην τετράδι και εικάδι του μηνός λέγων·

Agg 2:21	ειπόν προς Ζοροβάβελ τον του Σαλαθιήλ εκ φυλής Ιούδα λέγων· εγώ σείω τον ουρανόν και την γην και την θάλασσαν και την ξηράν
Agg 2:22	και καταστρέψω θρόνους βασιλέων και ολοθρεύσω δύναμιν βασιλέων των εθνών και καταστρέψω άρματα και αναβάτας, και καταβήσονται ίπποι και αναβάται αυτών, έκαστος εν ρομφαία προς τον αδελφόν αυτού.
Agg 2:23	εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, λήψομαί σε Ζοροβάβελ τον του Σαλαθιήλ, τον δούλόν μου, λέγει Κύριος, και θήσομαί σε ως σφραγίδα, διότι σε ηρέτισα, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.
Zac 1:1	ΕΝ τω ογδόω μηνί, έτους δευτέρου επί Δαρείου, εγένετο λόγος Κυρίου προς Ζαχαριάν τον του Βαραχίου, υιόν Αδδώ τον προφήτην λέγων·
Zac 1:2	ωργίσθη Κύριος επί τους πατέρας υμών οργήν μεγάλην,
Zac 1:3	και ερείς προς αυτούς· τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· επιστρέψατε προς με, λέγει Κύριος των δυνάμεων, και επιστραφήσομαι προς υμάς, λέγει Κύριος των δυνάμεων.
Zac 1:4	και μη γίνεσθε καθώς οι πατέρες υμών, οίς ενεκάλεσαν αυτοίς οι προφήται έμπροσθεν λέγοντες· τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· αποστρέψατε από των οδών υμών των πονηρών και από των επιτηδευμάτων υμών των πονηρών, και ουκ εισήκουσαν, και ου προσέσχον του εισακούσαί μου, λέγει Κύριος.
Zac 1:5	οι πατέρες υμών που εισι και οι προφήται; μη τον αιώνα ζήσονται;
Zac 1:6	πλήν τους λόγους μου και τα νόμιμά μου δέχεσθε, όσα εγώ εντέλλομαι εν πνεύματί μου τοις δούλοις μου τοις προφήταις, οί κατελάβοσαν τους πατέρας υμών. και απεκρίθησαν και είπαν· καθώς παρατέτακται Κύριος παντοκράτωρ του ποιήσαι ημίν κατά τας οδούς ημών και κατά τα επιτηδεύματα ημών, ούτως εποίησεν ημίν.
Zac 1:7	Τη τετράδι και εικάδι, τω ενδεκάτω μηνί -ούτός εστιν ο μην Σαβάτ- εν τω δευτέρω έτει επί Δαρείου, εγένετο λόγος Κυρίου προς Ζαχαριάν τον του Βαραχίου υιόν Αδδώ τον προφήτην λέγων·
Zac 1:8	εώρακα την νύκτα και ιδού ανήρ επιβεβηκώς επί ίππον πυρρόν, και ούτος ειστήκει ανά μέσον των ορέων των κατασκίων, και οπίσω αυτού ίπποι πυρροί και ψαροί και ποικίλοι και λευκοί.
Zac 1:9	και είπα· τι ούτοι, Κύριε; και είπε προς με ο άγγελος ο λαλών εν εμοί· εγώ δείξω σοι τι εστι ταύτα.
Zac 1:10	και απεκρίθη ο ανήρ ο εφεστηκώς ανά μέσον των ορέων, και είπε προς με· ούτοί εισιν ους εξαπέστειλε Κύριος περιδεύσαι την γην.
Zac 1:11	και απεκρίθησαν τω αγγέλω Κυρίου τω εφεστώτι ανά μέσον των ορέων και είπον· περιωδύσαμεν πάσαν την γην, και ιδού πάσα η γη κατοικείται και ησυχάζει.
Zac 1:12	και απεκρίθη ο άγγελος Κυρίου και είπε· Κύριε παντοκράτωρ, έως τίνος ου μη ελεήσης την Ιερουσαλήμ και τας πόλεις Ιούδα, ας υπερείδες τούτο

	εβδομηκοστόν έτος;
Zac 1:13	και απεκριθη Κύριος παντοκράτωρ τω αγγέλω τω λαλούντι εν εμοί ρήματα καλά και λόγους παρακλητικούς.
Zac 1:14	και είπε προς με ο άγγελος ο λαλών εν εμοί· ανάκραγε λέγων· τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· εξήλωκα την Ιερουσαλήμ και την Σιών ζήλον μέγαν
Zac 1:15	και οργήν μεγάλην εγώ οργίζομαι επί τα έθνη τα συνεπιτιθέμενα, ανθ'ων μεν εγώ ωργίσθην ολίγα, αυτοί δε συνεπέθεντο εις κακά.
Zac 1:16	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· επιστρέψω επί Ιερουσαλήμ εν οικτιρω, και ο οίκός μου ανοικοδομηθήσεται εν αυτη, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, και μέτρον εκταθήσεται επί Ιερουσαλήμ έτι.
Zac 1:17	και είπε προς με ο άγγελος ο λαλών εν εμοί· έτι ανάκραγε λέγων· τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· έτι διαχυθήσονται πόλεις εν αγαθοίς, και ελεήσει Κύριος έτι την Σιών και αιρετιεί την Ιερουσαλήμ.
Zac 2:1	ΚΑΙ ήρα τους οφθαλμούς μου και είδον και ιδού τέσσαρα κέρατα.
Zac 2:2	και είπα προς τον άγγελον τον λαλούντα εν εμοί· τι εστι ταύτα, Κύριε; και είπε προς με· ταύτα τα κέρατα τα διασκορπίσαντα τον Ιούδαν και τον Ισραήλ και Ιερουσαλήμ.
Zac 2:3	και έδειξέ μοι Κύριος τέσσαρας τέκτονας.
Zac 2:4	και είπα· τι ούτοι έρχονται ποιήσαι; και είπε· ταύτα τα κέρατα τα διασκορπίσαντα τον Ιούδα και τον Ισραήλ κατέαξαν, και ουδείς αυτών ήρε κεφαλήν· και εξήλθοσαν ούτοι του οξύναι αυτά εις χείρας αυτών τα τέσσαρα κέρατα τα έθνη τα επαιρόμενα κέρας επί την γην Κυρίου του διασκορπίσαι αυτήν.
Zac 2:5	Και ήρα τους οφθαλμούς μου και είδον και ιδού ανήρ και εν τη χειρί αυτου σχοινίον γεωμετρικόν.
Zac 2:6	και είπα προς αυτόν· που συ πορεύη; και είπε προς με· διαμετρήσαι την Ιερουσαλήμ του ιδείν πηλίκον το πλάτος αυτής εστι και πηλίκον το μήκος.
Zac 2:7	και ιδού ο άγγελος ο λαλών εν εμοί ειστήκει, και άγγελος έτερος εξεπορεύετο εις συνάντησιν αυτω.
Zac 2:8	και είπε προς αυτόν λέγων· δράμε και λάλησον προς τον νεανίαν εκείνον λέγων· κατακάρπως κατοικηθήσεται Ιερουσαλήμ από πλήθους ανθρώπων και κτηνών εν μέσω αυτής·
Zac 2:9	και εγώ έσομαι αυτη, λέγει Κύριος, τείχος πυρός κυκλόθεν και εις δόξαν έσομαι εν μέσω αυτής.
Zac 2:10	ω ω φεύγετε από γης Βορρά, λέγει Κύριος· διότι εκ των τεσσάρων ανέμων του ουρανού συνάξω υμάς, λέγει Κύριος·
Zac 2:11	εις Σιών ανασώζεσθε οι κατοικούντες θυγατέρα Βαβυλώνος.

Zac 2:12	διότι τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· οπίσω δόξης απέσταλκέ με επί τα έθνη τα σκυλεύσαντα υμάς, διότι ο απτόμενος υμών ως ο απτόμενος της κόρης του οφθαλμού αυτού.
Zac 2:13	διότι ιδού εγώ επιφέρω την χείρά μου επ ' αυτούς, και έσονται σκύλα τοις δουλεύουσιν αυτοίς, και γνώσεσθε ότι Κύριος παντοκράτωρ απέσταλκέ με.
Zac 2:14	τέρπου και ευφραίνου, θύγατερ Σιών, διότι ιδού εγώ έρχομαι και κατασκηνώσω εν μέσω σου, λέγει Κύριος.
Zac 2:15	και καταφεύξονται έθνη πολλά επί τον Κύριον εν τη ημέρα εκείνη και έσονται αυτω εις λαόν και κατασκηνώσουσιν εν μέσω σου, και επιγνώση ότι Κύριος παντοκράτωρ εξαπέσταλκέ με προς σε.
Zac 2:16	και κατακληρονομήσει Κύριος τον Ιούδαν, την μερίδα αυτού επί την αγίαν, και αιρετιεί έτι την Ιερουσαλήμ.
Zac 2:17	ευλαβείσθω πάσα σάρξ από προσώπου Κυρίου, ότι εξεγήγερται εκ νεφελών αγίων αυτού.
Zac 3:1	ΚΑΙ έδειξέ μοι Κύριος Ιησούν, τον ιερέα τον μέγαν, εστώτα προ προσώπου αγγέλου Κυρίου, και ο διάβολος ειστήκει εκ δεξιών αυτού του αντικείσθαι αυτω.
Zac 3:2	και είπε Κύριος προς τον διάβολον· επιτιμήσαι Κύριος εν σοί, διάβολε, και επιτιμήσαι Κύριος εν σοί ο εκλεξάμενος την Ιερουσαλήμ· ουκ ιδού τούτο ως δαλός εξεσπασμένος εκ πυρός;
Zac 3:3	και Ιησούς ην ενδεδυμένος ιμάτια ρυπαρά και ειστήκει προ προσώπου του αγγέλου.
Zac 3:4	και απεκρίθη και είπε προς τους εστηκότας προ προσώπου αυτού λέγων· αφέλετε τα ιμάτια τα ρυπαρά απ ' αυτού. και είπε προς αυτόν· ιδού αφήρηκα τας ανομίας σου, και ενδύσατε αυτόν ποδήρη
Zac 3:5	και επίθετε κίδαριν καθαράν επί την κεφαλήν αυτού. και περιέβαλον αυτόν ιμάτια και επέθηκαν κίδαριν καθαράν επί την κεφαλήν αυτού και ο άγγελος Κυρίου ειστήκει.
Zac 3:6	και διεμαρτύρατο ο άγγελος Κυρίου προς Ιησούν λέγων·
Zac 3:7	τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· εάν εν ταις οδοίς μου πορεύη και εάν τα προστάγματά μου φυλάξης, και συ διακρινείς τον οίκόν μου· και εάν διαφυλάξης και γε την αυλήν μου, και δώσω σοι αναστρεφόμενους εν μέσω των εστηκότων τούτων.
Zac 3:8	άκουε δη, Ιησού ο ιερεύς ο μέγας, συ και οι πλησίον σου οι καθηήμενοι προ προσώπου σου, διότι άνδρες τερατοσκόποι εισί· διότι ιδού εγώ άγω τον δούλόν μου Ανατολήν·
Zac 3:9	διότι ο λίθος, ον έδωκα προ προσώπου του Ιησού, επί τον λίθον τον ένα επτά οφθαλμοί εισιν. ιδού εγώ ορύσσω βόθρον, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, και ψηλαφήσω πάσαν την αδικίαν της γης εκείνης εν ημέρα μια.

Zac 3:10	εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, συγκαλέσετε έκαστος τον πλησίον αυτού υποκάτω αμπέλου και υποκάτω συκής.
Zac 4:1	ΚΑΙ επέστρεψεν ο άγγελος ο λαλών εν εμοί και εξήγειρέ με ον τρόπον όταν εξεγεροθή άνθρωπος εξ ύπνου αυτού
Zac 4:2	και είπε προς με· τι συ βλέπεις; και είπα· εώρακα και ιδού λυχνία χρυσή όλη, και το λαμπάδιον επάνω αυτής, και επτά λύχνοι επάνω αυτής, και επτά επαρουστρίδες τοις λύχνοις τοις επάνω αυτής·
Zac 4:3	και δύο ελαίαι επάνω αυτής, μία εκ δεξιών του λαμπαδίου αυτής και μία εξ ευωνύμων.
Zac 4:4	και επηρώτησα και είπα προς τον άγγελον τον λαλούντα εν εμοί λέγων· τι εστι ταύτα, κύριε;
Zac 4:5	και απεκρίθη ο άγγελος ο λαλών εν εμοί και είπε προς με λέγων· ου γινώσκεις τι εστι ταύτα; και είπα· ουχί, κύριε.
Zac 4:6	και απεκρίθη και είπε προς με λέγων· ούτος ο λόγος Κυρίου προς Ζοροβάβελ λέγων· ουκ εν δυνάμει μεγάλη ουδέ εν ισχύϊ, αλλ ' ή εν πνεύματί μου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.
Zac 4:7	τις ει συ, το όρος το μέγα, το προ προσώπου Ζαροβάβελ του κατορθώσαι; και εξοίσω τον λίθον της κληρονομίας ισότητα χάριτος χάριτα αυτής.
Zac 4:8	και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Zac 4:9	αι χείρες Ζοροβάβελ εθεμελίωσαν τον οίκον τούτον, και αι χείρες αυτού επιτελέσουσιν αυτόν, και επιγνώση, διότι Κύριος παντοκράτωρ εξαπέσταλκέ με προς σε.
Zac 4:10	διότι τις εξουδένωσεν εις ημέρας μικράς; και χαρούνται και όψονται τον λίθον τον κασιτέρινον εν χειρί Ζοροβάβελ. επτά ούτοι οφθαλμοί Κυρίου εισίν οι επιβλέποντες επί πάσαν την γην.
Zac 4:11	και απεκρίθην και είπα προς αυτόν· τι αι δύο ελαίαι αύται, αι εκ δεξιών της λυχνίας και εξ ευωνύμων;
Zac 4:12	και επηρώτησα εκ δευτέρου και είπα προς αυτόν· τι οι δύο κλάδοι των ελαιών οι εν ταις χερσί των δύο μυξωτήρων των χρυσών των επιχεόντων και επαναγόντων τας επαρουστρίδας τας χρυσάς;
Zac 4:13	και είπε προς με· ουκ οίδας τι εστι ταύτα; και είπα ουχί, κύριε.
Zac 4:14	και είπεν· ούτοι οι δύο υιοί της πιότητος παρεστήκασι Κυρίω πάσης της γης.
Zac 5:1	ΚΑΙ επέστρεψα, και ήρα τους οφθαλμούς μου και είδον και ιδού δρέπανον πετόμενον.
Zac 5:2	και είπε προς με· τι συ βλέπεις; και είπα εγώ· ορώ δρέπανον πετόμενον μήκους πήχεων είκοσι και πλάτους πήχεων δέκα.

Zac 5:3	και ειπε προς με· αυτη η αρα η εκπορευομενη επι προσωπον πασης της γης, διοτι πας ο κλεπτης εκ τούτου εως θανάτου εκδικηθήσεται, και πας ο επιορκος εκ τούτου εκδικηθήσεται·
Zac 5:4	και εξοίσω αυτό, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, και εισελεύσεται εις τον οίκον του κλέπτου και εις τον οίκον του ομνύοντος τω ονόματί μου επί ψεύδει και καταλύσει εν μέσω του οίκου αυτού και συντελέσει αυτόν και τα ξύλα αυτού και τους λίθους αυτού.
Zac 5:5	Και εξήλθεν ο άγγελος ο λαλών εν εμοί και ειπε προς με· ανάβλεψον τοις οφθαλμοίς σου και ιδέ τι το εκπορευόμενον τούτο.
Zac 5:6	και είπα· τι εστι; και είπε· τούτο το μέτρον το εκπορευόμενον. και είπεν· αυτη η αδικία αυτών εν πάση τη γη.
Zac 5:7	και ιδού τάλαντον μολίβου εξαιρόμενον, και ιδού γυνή μία εκάθητο εν μέσω του μέτρου.
Zac 5:8	και είπεν· αυτη εστιν η ανομία· και έρριψεν αυτήν εις μέσον του μέτρου και έρριψε τον λίθον του μολίβου εις το στόμα αυτης.
Zac 5:9	και ήρα τους οφθαλμούς μου και είδον και ιδού δύο γυναίκες εκπορευόμεναι, και πνεύμα εν ταις πτέρυξιν αυτών, και αυται είχαν πτέρυγας ως πτέρυγας έποπος· και ανέλαβον το μέτρον αναμέσον της γης και αναμέσον του ουρανού.
Zac 5:10	και είπα προς τον άγγελον τον λαλούντα εν εμοί· που αυται αποφέρουσι το μέτρον;
Zac 5:11	και ειπε προς με· οικοδομήσαι αυτω οικίαν εν γη Βαβυλώνος και ετοιμάσαι, και θήσουσιν αυτό εκεί επί την ετοιμασίαν αυτού.
Zac 6:1	ΚΑΙ επέστρεψα και ήρα τους οφθαλμούς μου και είδον και ιδού τέσσαρα άρματα εκπορευόμενα εκ μέσου δύο ορέων, και τα όρη ην όρη χαλκά.
Zac 6:2	εν τω άρματι τω πρώτω ίπποι πυρροί, και εν τω άρματι τω δευτέρω ίπποι μέλανες.
Zac 6:3	και εν τω άρματι τω τρίτω ίπποι λευκοί, και εν τω άρματι τω τετάρτω ίπποι ποικίλοι ψαροί.
Zac 6:4	και απεκρίθην και είπα προς τον άγγελον τον λαλούντα εν εμοί· τι εστι ταύτα, κύριε;
Zac 6:5	και απεκρίθη ο άγγελος ο λαλών εν εμοί και ειπε· ταύτά εστιν οι τέσσαρες άνεμοι του ουρανού, εκπορευονται παραστήναι τω Κυρίω πάσης της γης·
Zac 6:6	εν ω ήσαν οι ίπποι οι μέλανες, εξεπορεύοντο επί γην βορρά, και οι λευκοί εξεπορεύοντο κατόπισθεν αυτών, και οι ποικίλοι εξεπορεύοντο επί γην νότου,
Zac 6:7	και οι ψαροί εξεπορεύοντο και επέβλεπον του πορεύεσθαι του περιοδεύσαι την γην. και ειπε· πορεύεσθε και περιοδεύσατε την γην· και περιώδευσαν την γην.
Zac 6:8	και ανεβόησε και ελάλησε προς με λέγων· ιδού οι εκπορευόμενοι επί γην βορρά

	ανέπαυσαν τον θυμόν μου εν γη βορρά.
Zac 6:9	Και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Zac 6:10	λάβε τα εκ της αιχμαλωσίας παρά των αρχόντων και παρά των χρησίμων αυτής και παρά των επεγνωκότων αυτήν και εισελεύση συ εν τη ημέρα εκείνη εος τον οίκον Ιωσίου του Σοφονίου του ήκοντος εκ Βαβυλώνας
Zac 6:11	και λήψη αργύριον και χρυσίον και ποιήσεις στεφάνους και επιθήσεις επί την κεφαλήν Ιησού του Ιωσεδέκ του ιερέως του μεγάλου
Zac 6:12	και ερείς προς αυτόν· τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ιδού ανήρ, ανατολή όνομα αυτω, και υποκάτωθεν αυτού ανατελεί, και οικοδομήσει τον οίκον Κυρίου·
Zac 6:13	και αυτός λήψεται αρετήν και καθιείται και κατάρξει επί του θρόνου αυτού, και έσται ιερεύς εκ δεξιών αυτού, και βουλή ειρηνική έσται αναμέσον αμφοτέρων.
Zac 6:14	ο δε στέφανος έσται τοις υπομένουσι και τοις χρησίμοις αυτής και τοις επεγνωκόσιν αυτήν και εις χάριτα υιού Σοφονίου και εις ψαλμόν εν οίκω Κυρίου.
Zac 6:15	και οι μακράν απ ' αυτών ήξουσι και οικοδομήσουσιν εν τω οίκω Κυρίου, και γνώσεσθε διότι Κύριος παντοκράτωρ απέσταλκέ με προς υμάς· και έσται, εάν εισακούοντες εισακούσητε της φωνής Κυρίου του Θεού υμών.
Zac 7:1	ΚΑΙ εγένετο εν τω τετάρτω έτει, επί Δαρειού του βασιλέως εγένετο λόγος Κυρίου προς Ζαχαριάν τετράδι του μηνός του ενάτου, ος εστι Χασελεύ·
Zac 7:2	και εξαπέστειλεν εις Βαιθήλ Σαρασάρ και Αρβεσεέρ ο βασιλεύς και οι άνδρες αυτού του εξιλάσασθαι τον Κύριον
Zac 7:3	λέγων προς τους ιερείς τους εν τω οίκω Κυρίου παντοκράτορος και προς τους προφήτας λέγων· εισελήλυθεν ώδε εν τω μηνί τω πέμπτω το αγίασμα, καθότι εποίησα ήδη ικανά έτη.
Zac 7:4	και εγένετο λόγος Κυρίου των δυνάμεων προς εμέ λέγων·
Zac 7:5	ειπόν προς άπαντα τον λαόν της γης και προς τους ιερείς λέγων· εάν νηστεύσητε ή κόψησθε εν ταις πέμπταις ή εν ταις εβδόμαις, και ιδού εβδομήκοντα έτη μη νηστείαν νενηστεύκατέ μοι;
Zac 7:6	και εάν φάγητε ή πίνητε, ουχ υμείς έσθετε και πίνετε;
Zac 7:7	ουχ ούτοι οι λόγοι, ους ελάλησε Κύριος εν χερσί των προφητών των έμπροσθεν, ότε ην Ιερουσαλήμ κατοικουμένη και ευθηνούσα και αι πόλεις κυκλόθεν αυτής και η ορεινή και η πεδινή κατωκείτο;
Zac 7:8	και εγένετο λόγος Κυρίου προς Ζαχαριάν λέγων·
Zac 7:9	τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· κριμα δίκαιον κρίνετε και έλεος και οικτιρισμόν ποιείτε έκαστος προς τον αδελφόν αυτού

Zac 7:10	και χήραν και ορφανόν και προσήλυτον και πένητα μη καταδυναστεύετε, και κακίαν έκαστος του αδελφού αυτού μη μνησικακείτω εν ταις καρδίαις υμών.
Zac 7:11	και ηπέιθησαν του προσέχειν και έδωκαν νώτον παραφρονούντα και τα ώτα αυτών εβάρυναν του μη εισακούειν
Zac 7:12	και την καρδίαν αυτών έταξαν απειθή του μη εσακούειν του νόμου μου και τους λόγους, ους εξαπέστειλε Κύριος παντοκράτωρ εν πνεύματι αυτού εν χερσί των προφητών των έμπροσθεν· και εγένετο οργή μεγάλη παρά Κυρίου παντοκράτορος.
Zac 7:13	και έσται ον τρόπον είπε και ουκ εισήκουσαν, ούτως κεκράζονται και ου μη εισακούσω, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.
Zac 7:14	και εκβαλώ αυτούς εις πάντα τα έθνη, α ουκ έγνωσαν, και η γη αφανισθήσεται κατοπίσθεν αυτών εκ διοδεύοντος και εξ αναστρέφοντος· και έταξαν γην εκλεκτήν εις αφανισμόν.
Zac 8:1	ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου παντοκράτορος λέγων·
Zac 8:2	τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· εζήλωκα την Ιερουσαλήμ και την Σιών ζήλον μέγαν και θυμω μεγάλω εζήλωκα αυτήν.
Zac 8:3	τάδε λέγει Κύριος· επιστρέψω επί Σιών και κατασκηνώσω εν μέσω Ιερουαλήμ, και κληθήσεται η Ιερουσαλήμ πόλις αληθινή και το όρος Κυρίου παντοκράτορος όρος άγιον.
Zac 8:4	τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· έτι καθήσονται πρεσβύτεροι και πρεσβύτεραι εν ταις πλατείαις Ιερουσαλήμ, έκαστος την ράβδον αυτού έχων εν τη χειρί αυτού από πλήθους ημερών·
Zac 8:5	και αι πλατεΐαι της πόλεως πλησθήσονται παιδαρίων και κορασιών παιζόντων εν ταις πλατείαις αυτής.
Zac 8:6	τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ει αδυνατήσει ενώπιον των καταλοίπων του λαού τούτου εν ταις ημέραις εκείναις, μη και ενώπιόν μου αδυνατήσει; λέγει Κύριος παντοκράτωρ.
Zac 8:7	τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ιδού εγώ σώζω τον λαόν μου από γης ανατολών και από γης δυσμών
Zac 8:8	και εισάξω αυτούς και κατασκηνώσω εν μέσω Ιερουσαλήμ, και έσονται εμοί εις λαόν, καγώ έσομαι αυτοίς εις Θεόν εν αληθεία και εν δικαιοσύνη.
Zac 8:9	τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· κατισχυέτωσαν αι χείρες υμών των ακουόντων εν ταις ημέραις ταύταις τους λόγους τούτους εκ στόματος των προφητών, αφ ' ης ημέρας τεθεμελίωται ο οίκος Κυρίου παντοκράτορος, και ο ναός αφ ' ου ωκοδόμηται.
Zac 8:10	διότι προ των ημερών εκείνων ο μισθός των ανθρώπων ουκ έσται εις όνησιν, και ο μισθός των κτηνών ουχ υπάρξει, και τω εκπορευομένω και τω εισπορευομένω ουκ έσται ειρήνη από της θλίψεως· και εξαποστελώ πάντας τους ανθρώπους, έκαστον επί τον πλησίον αυτού.

Zac 8:11	και νυν ου κατά τας ημέρας τας έμπροσθεν εγώ ποιώ τοις καταλοίποις του λαού τούτου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ,
Zac 8:12	αλλ ' ή δείξω ειρήνην· η άμπελος δώσει τον καρπόν αυτής, και η γη δώσει τα γεννήματα αυτής, και ο ουρανός δώσει την δρόσον αυτού, και κατακληρονομήσω τοις καταλοίποις του λαού μου τούτου ταύτα πάντα.
Zac 8:13	και έσται ον τρόπον ήτε εν κατάρα εν τοις έθνεσιν ο οίκος Ιούδα και οίκος Ισραήλ, ούτως διασώσω υμάς και έσεσθε εν ευλογία· θαρσείτε και κατισχύετε εν ταις χερσίν υμών.
Zac 8:14	διότι τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ον τρόπον διενοήθην του κακώσαι υμάς εν τω παροργίσει με τους πατέρας υμών, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, και ου μετενόησα,
Zac 8:15	ούτως παρατέταγμα και διανενόημα εν ταις ημέραις ταύταις του καλώς ποιήσαι την Ιερουσαλήμ και τον οίκον Ιούδα· θαρσείτε.
Zac 8:16	ούτοι οι λόγοι, ους ποιήσετε· λαλείτε αλήθειαν έκαστος προς τον πλησίον αυτού, αλήθειαν και κρίμα ειρηνικόν κρίνατε εν ταις πύλαις υμών,
Zac 8:17	και έκαστος την κακίαν του πλησίον αυτού μη λογίζεσθε εν ταις καρδίαις υμών και όρκον ψευδή μη αγαπάτε, διότι ταύτα πάντα εμίσησα, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.
Zac 8:18	Και εγένετο λόγος Κυρίου παντοκράτορος προς με λέγων·
Zac 8:19	τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· νηστεία η τετράς και νηστεία η πέμπτη και νηστεία η εβδόμη και νηστεία η δεκάτη έσονται τω οίκω Ιούδα εις χαράν και ευφροσύνην και εις εορτάς αγαθάς, και ευφρανθήσεσθε, και την αλήθειαν και την ειρήνην αγαπήσατε.
Zac 8:20	τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· έτι ήξουσι λαοί πολλοί και κατοικούντες πόλεις πολλές,
Zac 8:21	και συνελεύσονται κατοικούντες πέντε πόλεις εις μίαν πόλιν λέγοντες· πορευθώμεν δεηθήναι του προσώπου Κυρίου και εκζητήσαι το πρόσωπον Κυρίου παντοκράτορος· πορεύσομαι καγώ.
Zac 8:22	και ήξουσι λαοί πολλοί και έθνη πολλά εκζητήσαι το πρόσωπον Κυρίου παντοκράτορος εν Ιερουσαλήμ και εξιλάσασθαι το πρόσωπον Κυρίου.
Zac 8:23	τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· εν ταις ημέραις εκείναις, εάν επιλάβωνται δέκα άνδρες εκ πασών των γλωσσών των εθνών και επιλάβωνται του κρασπέδου ανδρός Ιουδαίου λέγοντες· πορευσόμεθα μετά σου, διότι ακηκόαμεν ότι ο Θεός μεθ ' υμών εστι.
Zac 9:1	ΛΗΜΜΑ λόγου Κυρίου· εν γη Σεδράχ και Δαμασκού θυσία αυτού, διότι Κύριος εφορά ανθρώπους και πάσας φυλάς του Ισραήλ.
Zac 9:2	και εν Εμάθ εν τοις ορείοις αυτής Τύρος και Σιδών, διότι εφρόνησαν σφόδρα.
Zac 9:3	και ωκοδόμησε Τύρος οχυρώματα εαυτη και εθησαύρισεν αργύριον ως χουν και

	συνήγαγε χρυσίον ως πηλόν οδών.
Zac 9:4	δια τούτο Κύριος κληρονομήσει αυτήν και πατάξει εις θάλασσαν δύναμιν αυτής, και αύτη εν πυρί καταναλωθήσεται.
Zac 9:5	όψεται Ασκάλων και φοβηθήσεται, και Γάζα και οδυνηθήσεται σφόδρα, και Ακκάρων, ότι ησχύνθη επί τω παραπτώματι αυτής· και απολείται βασιλεύς εκ Γάζης, και Ασκάλων ου μη κατοικηθή.
Zac 9:6	και κατοικήσουσιν αλλογενείς εν Αζώτῳ, και καθελώ ύβριν αλλοφύλων.
Zac 9:7	και εξαρώ το αίμα αυτώ εκ του στόματος αυτών και τα βδελύγματα αυτών εκ μέσου οδόντων αυτών, και υπολειφθήσεται και ούτος τῷ Θεῷ ημών, και έσονται ως χιλίαρχος εν Ιούδα και Ακκάρων ως ο Ιεβουσαίος·
Zac 9:8	και υποστήσομαι τῷ οίκῳ μου ανάστημα του μη διαπορεύεσθαι μηδέ ανακάμπειν, και ου μη επέλθη επ' αυτούς ουκέτι εξελαύνων, διότι νυν εώρακα εν τοις οφθαλμοίς μου.
Zac 9:9	Χαίρε σφόδρα, θύγατερ Σιών· κήρυσσε, θύγατερ Ιερουσαλήμ· ιδού ο βασιλεύς σου έρχεται σοι, δίκαιος και σώζων αυτός, πραύς και επιβεβηκώς επί υποζύγιον και πώλον νέον.
Zac 9:10	και εξολοθρεύσει άρματα εξ Εφραίμ και ίππον εξ Ιερουσαλήμ, και εξολοθρεύσεται τόξον πολεμικόν, και πλήθος και ειρήνη εξ εθνών· και κατάρξει υδάτων έως θαλάσσης και από ποταμών έως διεκβολών γης.
Zac 9:11	και συ εν αίματι διαθήκης σου εξαπέστειλας δεσμίους σου εκ λάκκου ουκ έχοντος ύδωρ.
Zac 9:12	καθήσεσθε εν οχυρώματι δέσμιοι της συναγωγής, και αντί μιάς ημέρας παροικεσίας σου διπλά ανταποδώσω σοι·
Zac 9:13	διότι ενέτεινά σε, Ιούδα, εμαυτῶ εις τόξον, έπλησα τον Εφραίμ και εξεγερώ τα τέκνα σου, Σιών, επί τα τέκνα των Ελλήνων και ψηλαφήσω σε ως ρομφαίαν μαχητού·
Zac 9:14	και Κύριος έσται επ' αυτούς και εξελεύσεται ως αστραπή βολίς, και Κύριος παντοκράτωρ εν σάλπιγγι σαλπιεί και πορεύσεται εν σάλῳ απειλής αυτου.
Zac 9:15	Κύριος παντοκράτωρ υπερασπιεί αυτούς, και καταναλώσουσιν αυτούς, και καταχώσουσιν αυτούς εν λίθοις σφενδόνης και εκπίονται αυτούς ως οίνον και πλήσουσιν ως φιάλας θυσιαστήριον.
Zac 9:16	και σώσει αυτούς Κύριος ο Θεός αυτών εν τη ημέρα εκείνη, ως πρόβατα λαόν αυτου, διότι λίθοι άγιοι κυλίνονται επί γης αυτου.
Zac 9:17	ότι ει τι αγαθόν αυτου και ει τι καλόν παρ' αυτου, σίτος νεανίσκοις και οίνος ευωδιάζων εις παρθένους.
Zac 10:1	ΑΙΤΕΙΣΘΕ παρά Κυρίου νετόν καθ' ωραν προΰμιον και όψμιον· Κύριος εποίησε φαντασίας, και νετόν χειμερινόν δώσει αυτοίς, εκάστῳ βοτάνην εν αγρῶ.

Zac 10:2	διότι οι αποφθεγγόμενοι ελάλησαν κόπους, και οι μάντις οράσεις ψευδείς, και τα ενύπνια ψευδή ελάλουν, μάταια παρεκάλουν· δια τούτο εξηράνθησαν ως πρόβατα και εκακώθησαν, διότι ουκ ην ίασις.
Zac 10:3	επί τους ποιμένας παρωξύνθη ο θυμός μου, και επί τους αμνούς επισκέψομαι· και επισκέψεται Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ το ποίμνιον αυτού τον οίκον Ιούδα και τάξει αυτούς ως ίππον ευπρεπή αυτού εν πολέμω.
Zac 10:4	και απ ' αυτού επέβλεψε και εξ αυτού έταξε, και απ ' αυτού τόξον εν θυμω· απ ' αυτού εξελεύσεται πας ο εξελαύνων εν τω αυτω.
Zac 10:5	και έσονται ως μαχηταί πατούντες πληρόν εν ταις οδοίς εν πολέμω και παρατάξονται, διότι Κύριος μετ ' αυτών, και καταισχυνηθήσονται αναβάται ίππων.
Zac 10:6	και κατισχύσω τον οίκον Ιούδα και τον οίκον Ιωσήφ σώσω και κατοικιά αυτούς, ότι ηγάπησα αυτούς, και έσονται ον τρόπον ουκ απεστρεψάμην αυτούς· διότι εγώ Κύριος ο Θεός αυτών και επακούσομαι αυτοίς.
Zac 10:7	και έσονται ως μαχηταί του Εφραίμ, και χαρήσεται η καρδιά αυτών ως εν οίνω· και τα τέκνα αυτών όψονται και ευφρανθήσονται, και χαρείται η καρδιά αυτών επί τω Κυρίω.
Zac 10:8	σημανώ αυτοίς και εισδέξομαι αυτούς, διότι λυτρώσομαι αυτούς, και πληθυνθήσονται καθότι ήσαν πολλοί.
Zac 10:9	και σπερώ αυτούς εν λαοίς, και οι μακράν μνησθήσονταιί μου, εκθρέψουσι τα τέκνα αυτών και επιστρέψουσι.
Zac 10:10	και επιστρέψω αυτούς εκ γης Αιγύπτου και εξ Ασσυρίων εισδέξομαι αυτούς, και εις την Γαλααδίτιν και εις τον Λίβανον εισάξω αυτούς, και ου μη υπολειφθή εξ αυτών ουδέ εις·
Zac 10:11	και διελεύσονται εν θαλάσση στενή και πατάξουσιν εν θαλάσση κύματα, και ξηρανθήσεται πάντα τα βάθη ποταμών, και αφαιρεθήσεται πάσα ύβρις Ασσυρίων, και σκήπτρον Αιγύπτου περιαιρεθήσεται.
Zac 10:12	και κατισχύσω αυτούς εν Κυρίω Θεω αυτών, και εν τω ονόματι αυτού κατακαυχήσονται, λέγει Κύριος.
Zac 11:1	ΔΙΑΝΟΙΕΟΝ, ο Λίβανος, τας θύρας σου, και καταφαγέτω πυρ τας κέδρους σου·
Zac 11:2	ολολυξάτω πίτυς, διότι πέπτωκε κέδρος, ότι μεγάλως μεγιστάνες εταλαιπώρησαν· ολολύξατε, δρύες της Βασανίτιδος, ότι κατεσπάσθη ο δρυμός ο σύμφυτος.
Zac 11:3	φωνή θρηνούντων ποιμένων, ότι τεταλαιπώρηκεν η μεγαλωσύνη αυτών· φωνή ωρομένων λεόντων, ότι τεταλαιπώρηκε το φρύαγμα του Ιορδάνου.
Zac 11:4	τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ποιμαίνετε τα πρόβατα της σφαγής,
Zac 11:5	α οι κτησάμενοι κατέσφαζον και ου μετεμέλοντο, και οι πωλούντες αυτά έλεγον· ευλογητός Κύριος και πεπλουτήκαμεν· και οι ποιμένες αυτών ουκ

	έπασχον ουδέν επ ' αυτοίς.
Zac 11:6	δια τούτο ου φείσομαι ουκέτι επί τους κατοικούντας την γην, λέγει Κύριος· και ιδού εγώ παραδίδωμι τους ανθρώπους, έκαστον εις χείρα του πλησίον αυτού και εις χείρα βασιλέως αυτού, και κατακόψουσι την γην, και ου μη εξέλωμαι εκ χειρός αυτών.
Zac 11:7	και ποιμανώ τα πρόβατα της σφαγής εις την Χαναανίτιν· και λήψομαι εμαυτω δύο ράβδους -την μεν μίαν εκάλεσα Κάλλος και την ετέραν εκάλεσα Σχοίνισμα· και ποιμανώ τα πρόβατα.
Zac 11:8	και εξαρώ τους τρεις ποιμένας εν μηνί ενί, και βαρυνθήσεται η ψυχή μου επ ' αυτούς, και γαρ αι ψυχαί αυτών επωρόντο επ ' εμέ.
Zac 11:9	και είπα· ου ποιμανώ υμάς· το αποθνήσκον αποθνησκέτω, και το εκλείπον εκλιπέτω, και τα κατάλοιπα κατεσθιέτωσαν έκαστος τας σάρκας του πλησίον αυτού.
Zac 11:10	και λήψομαι την ράβδον μου τη καλήν και απορρίψω αυτήν του διασκεδάσαι την διαθήκην μου, ην διεθέμην προς πάντας τους λαούς.
Zac 11:11	και διασκεδασθήσεται εν τη ημέρα εκείνη, και γνώσονται οι Χανααναίοι τα πρόβατα τα φυλασσόμενα, διότι λόγος Κυρίου εστί.
Zac 11:12	και ερώ προς αυτούς· ει καλόν ενώπιον υμών εστι, δότε στήσαντες τον μισθόν μου ή απείπασθε· και έστησαν τον μισθόν μου τριάκοντα αργυρούς.
Zac 11:13	και είπε Κύριος προς με· κάθες αυτούς εις το χωνευτήριο, και σκέψαι ει δόκιμόν εστιν, ον τρόπον εδοκιμάσθην υπέρ αυτών. και έλαβον τους τριάκοντα αργυρούς και ενέβαλον αυτούς εις τον οίκον Κυρίου εις το χωνευτήριο.
Zac 11:14	και απέρριψα την ράβδον την δευτέραν, το Σχοίνισμα, του διασκεδάσαι την κατάσχεσιν ανά μέσον Ιούδα και ανά μέσον Ισραήλ.
Zac 11:15	Και είπε Κύριος προς με· έτι λάβε σεαυτω σκεύη ποιμενικά ποιμένος απείρου,
Zac 11:16	διότι ιδού εγώ εξεγείρω ποιμένα επί την γην· το εκλιμπάνον ου μη επισκέψηται και το εσκορπισμένον ου μη ζητήση και το συντετριμμένον ου μη ιάσεται και το ολόκληρον ου μη κατευθύνη και τα κρέα των εκλεκτών καταφάγεται και τους αστραγάλους αυτών εκστρέψει.
Zac 11:17	ω οι ποιμαίνοντες τα μάταια και οι καταλελοιπότες τα πρόβατα· μάχαιρα επί τους βραχίονας αυτού και επί τον οφθαλμόν τον δεξιόν αυτού· ο βραχίων αυτού ξηραίνόμενος ξηρανθήσεται, και ο οφθαλμός ο δεξιός αυτού εκτυφλούμενος εκτυφλωθήσεται.
Zac 12:1	ΛΗΜΜΑ λόγου Κυρίου επί τον Ισραήλ· λέγει Κύριος εκτείνων ουρανόν και θεμελιών γην και πλάσσων πνεύμα ανθρώπου εν αυτω·
Zac 12:2	ιδού εγώ τίθημι την Ιερουσαλήμ ως πρόθυρα σαλευόμενα πάσι τοις λαοίς κύκλω, και εν τη Ιουδαία έσται περιοχή επί Ιερουσαλήμ.
Zac 12:3	και έσται εν τη ημέρα εκείνη θήσομαι την Ιερουσαλήμ λίθον καταπατούμενον πάσι τοις έθνεσι· πας ο καταπατών αυτήν εμπαιζων εμπαιζεται, και

	επισυναχθήσονται επ' αυτήν πάντα τα έθνη της γης.
Zac 12:4	εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, πατάξω πάντα ίππον εν εκστάσει και τον αναβάτην αυτού εν παραφρονήσει, επί δε τον οίκον Ιούδα διανοίξω τους οφθαλμούς μου και πάντας τους ίππους των λαών πατάξω εν αποτυφλώσει.
Zac 12:5	και ερούσιν οι χιλίαρχοι Ιούδα εν ταις καρδίαις αυτών· ευρήσομεν εαυτοίς τους κατοικούντας Ιερουσαλήμ εν Κυρίω παντοκράτορι Θεω αυτών.
Zac 12:6	εν τη ημέρα εκείνη θήσομαι τους χιλιάρχους Ιούδα ως δαλόν πυρός εν ξύλοις και ως λαμπάδα πυρός εν καλάμη, και καταφάγονται εκ δεξιών και εξ ευωνύμων πάντας τους λαούς κυκλόθεν, και κατοικήσει Ιερουσαλήμ έτι καθ' εαυτήν εν Ιερουσαλήμ.
Zac 12:7	και σώσει Κύριος τα σκηνώματα Ιούδα καθώς απ' αρχής, όπως μη μεγαλύνηται καύχημα οίκου Δαυίδ και έπαρσις των κατοικούντων Ιερουσαλήμ επί τον Ιούδα.
Zac 12:8	και έσται εν τη ημέρα εκείνη υπερασπιεί Κύριος υπέρ των κατοικούντων Ιερουσαλήμ, και έσται ο ασθενών εν αυτοίς εν εκείνη τη ημέρα ως οίκος Δαυίδ, ο δε οίκος Δαυίδ ως οίκος Θεού, ως άγγελος Κυρίου ενώπιον αυτών.
Zac 12:9	και έσται εν τη ημέρα εκείνη ζητήσω του εξάραι πάντα τα έθνη τα ερχόμενα επί Ιερουσαλήμ.
Zac 12:10	και εκχεώ επί τον οίκον Δαυίδ και επί τους κατοικούντας Ιερουσαλήμ πνεύμα χάριτος και οικτιρισμού, και επιβλέψονται προς με ανθ' ων κατωρχήσαντο και κόψονται επ' αυτόν κοπετόν, ως επ' αγαπητω, και οδυνηθήσονται οδύνην ως επί τω πρωτοτόκω.
Zac 12:11	εν τη ημέρα εκείνη μεγαλυνθήσεται ο κοπετός εν Ιερουσαλήμ ως κοπετός ρωόνος εν πεδίω εκκοπτομένου,
Zac 12:12	και κόψεται η γη κατά φυλάς φυλάς· φυλή οίκου Δαυίδ καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς, φυλή οίκου Νάθαν καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς,
Zac 12:13	φυλή οίκου Λευί καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς, φυλή του Συμεών καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς·
Zac 12:14	πάσαι αι υπολελειμμένοι φυλαί, φυλή καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς.
Zac 13:1	ΕΝ τη ημέρα εκείνη έσται πας τόπος διανοιγόμενος τω οίκω Δαυίδ και τοις κατοικούσιν Ιερουσαλήμ εις την μετακίνησιν και εις τον χωρισμόν.
Zac 13:2	και έσται εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος Σαβαώθ, εξολοθρεύσω τα ονόματα των ειδώλων από της γης, και ουκ έτι αυτών έσται μνηία· και τους ψευδοπροφήτας και το πνεύμα το ακάθαρτον εξαρώ από της γης.
Zac 13:3	και έσται εάν προφητεύση άνθρωπος έτι, και ερεί προς αυτόν ο πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτού, οι γεννήσαντες αυτόν· ου ζήση, ότι ψευδή ελάλησας επ' ονόματι Κυρίου· και συμποδιούσιν αυτόν ο πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτού, οι

	γεννήσαντες αυτόν, εν τω προφητεύειν αυτόν.
Zac 13:4	και έσται εν τη ημέρα εκείνη καταισχυνηθήσονται οι προφήται, έκαστος εκ της οράσεως αυτού, εν τω προφητεύειν αυτόν, και ενδύσονται δέσσειν τριχίνην ανθ' ων εψεύσαντο.
Zac 13:5	και ερεί· ουκ ειμί προφήτης εγώ, διότι άνθρωπος εργαζόμενος την γην εγώ ειμι, ότι άνθρωπος εγέννησέ με εκ νεότητός μου.
Zac 13:6	και ερώ προς αυτόν· τι αι πληγαί αύται αναμέσον των χειρών σου; και ερεί· ασ επλήγην εν τω οίκω τω αγαπητω μου.
Zac 13:7	Ρομφαία εξεγέρθητι επί τους ποιμένας μου και επί άνδρα πολίτην μου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· πατάξατε τους ποιμένας και εκσπάσατε τα πρόβατα, και επάξω την χείρά μου επί τους ποιμένας.
Zac 13:8	και έσται εν πάση τη γη, λέγει Κύριος, τα δύο μέρη αυτής εξολοθρευθήσεται και εκλείψει, το δε τρίτον υπολειφθήσεται εν αυτη·
Zac 13:9	και διάξω το τρίτον δια πυρός και πυρώσω αυτούς, ως πυρούται το αργύριον, και δοκιμά αυτούς, ως δοκιμάζεται το χρυσίον· αυτός επικαλέσεται το όνομά μου, καγώ επακούσομαι αυτω και ερώ· λαός μου ούτός εστι, και αυτός ερεί, Κύριος ο Θεός μου.
Zac 14:1	ΙΔΟΥ ημέραι έρχονται Κυρίου, και διαμερισθήσονται τα σκύλά σου εν σοί.
Zac 14:2	και επισυνάξω πάντα τα έθνη επί Ιερουσαλήμ εις πόλεμον, και αλώσεται η πόλις, και διαρπαγήσονται αι οικία, και αι γυναίκες μολυνθήσονται, και εξελεύσεται το ήμισυ της πόλεως εν αιχμαλωσία, οι δε κατάλοιποι του λαού μου ου μη εξολοθρευθώσιν εκ της πόλεως.
Zac 14:3	και εξελεύσεται Κύριος και παρατάξεται εν τοις έθνεσιν εκείνοις καθώς ημέρα παρατάξεως αυτού εν ημέρα πολέμου.
Zac 14:4	και στήσονται οι πόδες αυτού εν τη ημέρα εκείνη επί το όρος των ελαιών το κατέναντι Ιερουσαλήμ εξ ανατολών· και σχισθήσεται το όρος των ελαιών, το ήμισυ αυτού προς ανατολάς και το ήμισυ προς θάλασσαν, χάος μέγα σφόδρα. και κλινεί το ήμισυ του όρους προς τον βορράν και το ήμισυ αυτού προς νότον.
Zac 14:5	και εμφραχθήσεται η φάραγξ των ορέων μου, και εγκολληθήσεται φάραγξ ορέων έως Ιασόλ και εμφραχθήσεται καθώς ενεφράγη εν ταις ημέραις του συσσεισμού, εν ημέραις 'Οζίου βασιλέως Ιουδα· και ήξει Κύριος ο Θεός μου και πάντες οι άγιοι μετ' αυτού.
Zac 14:6	και έσται εν εκείνη τη ημέρα ουκ έσται φως και ψύχος και πάγος·
Zac 14:7	έσται μίαν ημέραν, και η ημέρα εκείνη γνωστή τω Κυρίω, και ουχ ημέρα και ου νύξ, και προς εσπέραν έσται φως.
Zac 14:8	και εν τη ημέρα εκείνη εξελεύσεται ύδωρ ζων εξ Ιερουσαλήμ, το ήμισυ αυτού εις την θάλασσαν την πρώτην και το ήμισυ αυτού εις την θάλασσαν την εσχάτην, και εν θέρει και εν έαρι έσται ούτως.

Zac 14:9	και εσται Κύριος εις βασιλέα επί πάσαν την γην· εν τη ημέρα εκείνη εσται Κύριος εις και το όνομα αυτού εν.
Zac 14:10	κυκλών πάσαν την γην και την έρημον από Γαβέ έως Ρεμμών κατά νότον Ιερουσαλήμ· Ραμά δε επί τόπου μενεί από της πύλης Βενιαμίν έως του τόπου της πύλης της πρώτης, έως της πύλης των γωνιών και έως του πύργου Αναμεήλ, έως των υποληνίων του βασιλέως.
Zac 14:11	κατοικήσουσιν εν αυτη, και ανάθεμα ουκ εσται έτι και κατοικήσει Ιερουσαλήμ πεποιθότως.
Zac 14:12	Και αύτη εσται η πτώσις, ην κόψει Κύριος πάντας τους λαούς, όσοι επεστράτευσαν επί Ιερουσαλήμ· τακήσονται αι σάρκες αυτών εστηκότων αυτών επί τους πόδας αυτών, και οι οφθαλμοί αυτών ρυήσονται εκ των οπών αυτών, και η γλώσσα αυτών τακήσεται εν τω στόματι αυτών.
Zac 14:13	και εσται εν τη ημέρα εκείνη έκστασις Κυρίου μεγάλη επ ' αυτούς, και επιλήφονται έκαστος της χειρός του πλησίον αυτού, και συμπλακήσεται η χείρ αυτού προς την χείρα του πλησίον αυτού.
Zac 14:14	και ο Ιούδας παρατάξεται εν Ιερουσαλήμ και συνάξει την ισχύν πάντων των λαών κυκλόθεν, χρυσίον και αργύριον και ιματισμόν εις πλήθος σφόδρα.
Zac 14:15	και αύτη εσται η πτώσις των ίππων και των ημιόνων και των καμήλων και των όνων και πάντων των κτηνών των όντων εν ταις παρεμβολαίς εκείναις κατά την πτώσιν ταύτην.
Zac 14:16	και εσται όσοι εάν καταλειφθώσιν εκ πάντων των εθνών των ελθόντων επί Ιερουσαλήμ, και αναβήσονται κατ ' ενιαυτόν του προσκυνήσαι τω βασιλεί Κυρίω παντοκράτορι και του εορτάζειν την εορτήν της σκηνοπηγίας.
Zac 14:17	και εσται όσοι εάν μη αναβώσιν εκ πασών των φυλών της γης εις Ιερουσαλήμ του προσκυνήσαι τω βασιλεί Κυρίω παντοκράτορι, και ούτοι εκείνοις προστεθήσονται.
Zac 14:18	εάν δε φυλή Αιγύπτου μη αναβή μηδέ έλθη εκεί, και επί τούτους εσται η πτώσις, ην πατάξει Κύριος πάντα τα έθνη, όσα εάν μη αναβή του εορτάσαι την εορτήν της σκηνοπηγίας.
Zac 14:19	αύτη εσται η αμαρτία Αιγύπτου και η αμαρτία πάντων των εθνών, όσα αν μη αναβή εορτάσαι την εορτήν της σκηνοπηγίας.
Zac 14:20	εν τη ημέρα εκείνη εσται το επί τον χαλινόν του ίππου άγιον τω Κυρίω παντοκράτορι, και έσονται οι λέβητες εν τω οίκω Κυρίου ως φιάλαι προ προσώπου του θυσιαστηρίου.
Zac 14:21	και εσται πας λέβης εν Ιερουσαλήμ και εν τω Ιούδα άγιον τω Κυρίω παντοκράτορι· και ήξουσι πάντες οι θυσιάζοντες και λήφονται εξ αυτών και εψήσουσιν εν αυτοίς. και ουκ εσται Χαναναίος ουκέτι εν τω οίκω Κυρίου παντοκράτορος εν τη ημέρα εκείνη.
Mal 1:1	ΛΗΜΜΑ λόγου Κυρίου επί τον Ισραήλ εν χειρί αγγέλου αυτού· θέσθε δη επί τας καρδίας υμών.

Mal 1:2	‘Ηγάπησα υμάς, λέγει Κύριος. και είπατε· εν τίνι ηγάπησας ημάς; ουκ αδελφός ην Ησαύ του Ιακώβ; λέγει Κύριος, και ηγάπησα τον Ιακώβ,
Mal 1:3	τον δε Ησαύ εμίσησα και έταξα τα όρια αυτου εις αφανισμόν και την κληρονομίαν αυτου εις δώματα ερήμου;
Mal 1:4	διότι ερεί η Ιδουμαία· κατέστραπται, και επιστρέψωμεν και ανοικοδομήσωμεν τας ερήμους. τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· αυτοί οικοδομήσουσι, και εγώ καταστρέψω· και επικληθήσεται αυτοίς όρια ανομίας και λαός εφ ‘ ον παρατέτακται Κύριος έως αιώνος.
Mal 1:5	και οι οφθαλμοί υμών όψονται, και υμείς ερείτε· εμεγαλύνθη Κύριος υπεράνω των ορίων του Ισραήλ.
Mal 1:6	Υιος δοξάζει πατέρα και δούλος τον κύριον αυτου. και ει πατήρ ειμι εγώ, που εστιν η δόξα μου; και ει Κύριός ειμι εγώ, που εστιν ο φόβος μου; λέγει Κύριος παντοκράτωρ. υμείς οι ιερείς οι φαυλίζοντες το όνομά μου· και είπατε· εν τίνι εφαιλίσασμεν το όνομά σου;
Mal 1:7	προσάγοντες προς το θυσιαστήριόν μου άρτους ηλισγημένους, και είπατε· εν τίνι ηλισγήσαμεν αυτους; εν τω λέγειν υμάς· τράπεζα Κυριου ηλισγημένη εστί και τα επιτιθέμενα εξουδενώσατε.
Mal 1:8	διότι εάν προσαγάγητε τυφλόν εις θυσίας, ου κακόν; και εάν προσαγάγητε χωλόν ή άρρωστον, ου κακόν; προσάγαγε δη αυτω τω ηγουμένω σου, ει προσδέξεται αυτό, ει λήψεται πρόσωπόν σου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.
Mal 1:9	και νυν εξιλάσκεσθε το πρόσωπον του Θεού υμών και δεήθητε αυτου· εν χερσίν υμών γέγονε ταύτα· ει λήψομαι εξ υμών πρόσωπα υμών; λέγει Κύριος παντοκράτωρ.
Mal 1:10	διότι και εν υμίν συγκλεισθήσονται θύραι, και ουκ ανάψεται το θυσιαστήριόν μου δωρεάν· ουκ έστι μου θέλημα εν υμίν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, και θυσίαν ου προσδέξομαι εκ των χειρών υμών.
Mal 1:11	διότι από ανατολών ηλίου έως δυσμών το όνομά μου δεδόξασται εν τοις έθνεσι, και εν παντί τόπω θυμίαμα προσάγεται τω ονόματί μου και θυσία καθαρά, διότι μέγα το όνομά μου εν τοις έθνεσι, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.
Mal 1:12	υμείς δε βεβηλούτε αυτό εν τω λέγειν υμάς· τράπεζα Κυριου ηλισγημένη εστί, και τα επιτιθέμενα εξουδένωται βρώματα αυτου.
Mal 1:13	και είπατε· ταύτα εκ κακοπαθείας εστί, και εξεφύσησα αυτά, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· και εισεφέρετε αρπάγματα και τα χωλά και τα ενοχλούμενα· και εάν φέρητε την θυσίαν, ει προσδέξομαι αυτά εκ των χειρών υμών; λέγει Κύριος παντοκράτωρ.
Mal 1:14	και επικατάρατος ος ην δυνατός και υπήρχεν εν τω ποιμνίω αυτου άρσεν και ευχή αυτου επ ‘ αυτω και θύει διεφθαρμένον τω Κυρίω· διότι βασιλεύς μέγας εγώ ειμι, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, και το όνομά μου επιφανές εν τοις έθνεσι.
Mal 2:1	ΚΑΙ νυν η εντολή αύτη προς υμάς, οι ιερείς·

Mal 2:2	εάν μη ακούσητε, και εάν μη θήσθε εις την καρδίαν υμών του δούναι δόξαν τω ονόματί μου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, και εξαποστελώ εφ ' υμάς την κατάραν και επικαταράσομαι την ευλογίαν υμών και καταράσομαι αυτήν· και διασκεδάσω την ευλογίαν υμών, και ουκ έσται εν υμίν, ότι υμείς ου τίθεσθε εις την καρδίαν υμών.
Mal 2:3	ιδού εγώ αφορίζω υμίν τον ώμον και σκορπιώ ένυστρον επί τα πρόσωπα υμών, ένυστρον εορτών υμών, και λήψομαι υμάς εις το αυτό·
Mal 2:4	και επιγνώσεσθε διότι εγώ εξαπέσταλκα προς υμάς την εντολήν ταύτην του είναι την διαθήκην μου προς τους Λευίτας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.
Mal 2:5	η διαθήκη μου ην μετ ' αυτού της ζωής και της ειρήνης, και έδωκα αυτω εν φόβω φοβείσθαι με και από προσώπου ονόματός μου στέλλεσθαι αυτόν.
Mal 2:6	νόμος αληθείας ην εν τω στόματι αυτού, και αδικία ουχ ευρέθη εν χείλεσιν αυτού· εν ειρήνη κατευθύνων επορεύθη μετ ' εμού και πολλούς επέστρεψεν από αδικίας.
Mal 2:7	ότι χείλη ιερέως φυλάξεται γνώσιν, και νόμον εκζητήσουσιν εκ στόματος αυτού, διότι άγγελος Κυρίου παντοκράτορός εστιν.
Mal 2:8	υμείς δε εξεκλίνατε εκ της οδού και ησθενήσατε πολλούς εν νόμω, διεφθείρατε την διαθήκην του Λευί, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.
Mal 2:9	καγώ δέδωκα υμάς εξουδενουμένους και απερριμμένους εις πάντα τα έθνη, ανθ ' ων υμείς ουκ εφυλάξασθε τας οδούς μου, αλλά ελαμβάνετε πρόσωπα εν νόμω.
Mal 2:10	Ουχι πατήρ εις πάντων υμών; ουχι Θεός εις έκτισεν υμάς; τι ότι εγκατέλιπε έκαστος τον αδελφόν αυτού του βεβηλώσαι την διαθήκην των πατέρων υμών;
Mal 2:11	εγκατελείφθη Ιούδας, και βδέλυγμα εγένετο εν τω Ισραήλ και εν Ιερουσαλήμ, διότι εβεβήλωσεν Ιούδας τα άγια Κυρίου, εν οίς ηγάπησε, και επετηδέυσεν εις θεούς αλλοτρίους.
Mal 2:12	εξολοθρεύσει Κύριος τον άνθρωπον τον ποιούντα ταύτα, έως και ταπεινωθή εκ σκηνωμάτων Ιακώβ και εκ προσαγόντων θυσίαν τω Κυρίω παντοκράτορι.
Mal 2:13	και ταύτα, α εμίσουν, εποιείτε· εκαλύπτετε δάκρυσι το θυσιαστήριον Κυρίου και κλαυθμω και στεναγμω εκ κόπων. έτι άξιον επιβλέψαι εις θυσίαν ή λαβείν δεκτόν εκ των χειρών υμών;
Mal 2:14	και είπατε· ένεκεν τίνος; ότι Κύριος διεμαρτύρατο αναμέσον σου και αναμέσον γυναικός νεότητός σου, ην εγκατέλιπες, και αυτή κοινωνός σου και γυνή διαθήκης σου.
Mal 2:15	και ουκ άλλος εποίησε, και υπόλειμμα πνεύματος αυτού. και είπατε· τι άλλο αλλ ' ή σπέρμα ζητεί ο Θεός; και φυλάξασθε εν τω πνεύματι υμών, και γυνάικα νεότητός σου μη εγκαταλίπησθε·
Mal 2:16	αλλά εάν μισήσας εξαποστείλης, λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, και καλύψει ασέβεια επί τα ενθυμήματά σου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. και φυλάξασθε εν τω πνεύματι υμών και ου μη εγκαταλίπητε. -

Mal 2:17	Οι παρωξύναντες τον Θεόν εν τοις λόγοις υμών και είπατε· εν τίνι παρωξύναμεν αυτόν; εν τω λέγειν υμάς· πας ποιών πονηρόν, καλόν ενώπιον Κυρίου, και εν αυτοίς αυτός ευδόκησε· και που εστιν ο Θεός της δικαιοσύνης;
Mal 3:1	ΙΔΟΥ εγώ εξαποστέλλω τον άγγελόν μου, και επιβλέψεται οδόν προ προσώπου μου, και εξαίφνης ήξει εις τον ναόν εαυτού Κύριος, ον υμείς ζητείτε, και ο άγγελος της διαθήκης, ον υμείς θέλετε· ιδού έρχεται, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.
Mal 3:2	και τις υπομενει ημέραν εισόδου αυτού; ή τις υποστήσεται εν τη οπτασία αυτού; διότι αυτός εισπορεύεται ως πυρ χωνευτηρίου και ως ποιά πλυνόντων.
Mal 3:3	και καθιείται χωνεύων και καθαρίζων ως το αργύριον και ως το χρυσίον· και καθαρίσει τους υιούς Λευί και χεεί αυτούς ωσπερ το χρυσίον και το αργύριον· και έσονται τω Κυρίω προσάγοντες θυσίαν εν δικαιοσύνη.
Mal 3:4	και αρέσει τω Κυρίω θυσία Ιούδα και Ιερουσαλήμ, καθώς αι ημέραι του αιώνος και καθώς τα έτη τα έμπροσθεν.
Mal 3:5	και προσάξω προς υμάς εν κρίσει και έσομαι μάρτυς ταχύς επί τας φαρμακούς και επί τας μοιχαλίδας και επί τους ομνύοντας τω ονόματί μου επί ψεύδει και επί τους αποστερούντας μισθόν μισθωτού και τους καταδυναστεύοντας χήραν και τους κονδυλίζοντας ορφανούς και τους εκκλίνοντας κρίσιν προσηλύτου και τους μη φοβουμένους με, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.
Mal 3:6	Διότι εγώ Κύριος ο Θεός υμών, και ουκ ηλλοίωμαι·
Mal 3:7	και υμείς οι υιοί Ιακώβ ουκ απέχεσθε από των αδικιών των πατέρων υμών, εξακλίνατε νόμιμά μου και ουκ εφυλάξασθε. επιστρέψατε προς με, και επιστραφήσομαι προς υμάς, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. και είπατε· εν τίνι επιστρέψομεν;
Mal 3:8	μήτι πτερνιεί άνθρωπος Θεόν; διότι υμείς πτερνίζετε με. και ερείτε· εν τίνι επτερνίσαμέν σε; ότι τα επιδέκατα και αι απαρχαί μεθ ' υμών εισι·
Mal 3:9	και αποβλέποντες υμείς αποβλέπετε, και εμέ υμείς πτερνίζετε· το έτος συνετελέσθη.
Mal 3:10	και εισηνέγκατε πάντα τα εκφόρια εις τους θησαυρούς, και έσται η διαρπαγή αυτού εν τω οίκω αυτού. επιστρέψατε δη εν τούτω, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, εάν μη ανοίξω υμίν τους καταρράκτας του ουρανού και εκχεώ την ευλογίαν μου υμίν έως του ικανωθήναι.
Mal 3:11	και διαστελώ υμίν εις βρώσιν και ου μη διαφθείρω υμών τον καρπόν της γης, και ου μη ασθενήση υμών η άμπελος η εν τω αγρω, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.
Mal 3:12	και μακαριούσιν υμάς πάντα τα έθνη, διότι έσεσθε υμείς γη θελητή, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.
Mal 3:13	Εβαρύννατε επ ' εμέ τους λόγους υμών, λέγει Κύριος, και είπατε· εν τίνι κατελαλήσαμεν κατά σου;
Mal 3:14	είπατε· μάταιος ο δουλεύων Θεω, και τι πλέον ότι εφυλάξαμεν τα φυλάγματα

	αυτού και διότι επορεύθημεν ικέται προ προσώπου Κυρίου παντοκράτορος;
Mal 3:15	και νυν ημείς μακαρίζομεν αλλοτρίους, και ανοικοδομούνται πάντες ποιούντες άνομα και αντέστησαν τω Θεω και εσώθησαν.
Mal 3:16	ταύτα κατελάλησαν οι φοβούμενοι τον Κύριον, έκαστος προς τον πλησίον αυτού· και προσέσχε Κύριος και εισήκουσε και έγγραψε βιβλίον μνημοσύνου ενώπιον αυτού τοις φοβουμένοις τον Κύριον και ευλαβουμένοις το όνομα αυτού.
Mal 3:17	και έσονταί μοι, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, εις ημέραν, ην εγώ ποιώ εις περιποίησιν, και αιρετιώ αυτούς ον τρόπον αιρετίζει άνθρωπος τον υιόν αυτού τον δουλεύοντα αυτω.
Mal 3:18	και επιστραφήσεσθε και όψεσθε αναμέσον δικαίου και αναμέσον ανόμου και αναμέσον του δουλεύοντος Θεω και του μη δουλεύοντος.
Mal 4:1	ΔΙΟΤΙ ιδού ημέρα Κυρίου έρχεται καιιομένη ως κλίβανος και φλέξει αυτούς, και έσονται πάντες οι αλλογενείς και πάντες οι ποιούντες άνομα καλάμη, και ανάψει αυτούς η ημέρα η ερχομένη, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, και ου μη υπολειφθή εξ αυτών ρίζα ουδέ κλήμα.
Mal 4:2	και ανατελεί υμίν τοις φοβουμένοις το όνομά μου ήλιος δικαιοσύνης και ίασις εν ταις πτέρυξιν αυτού, και εξελεύσεσθε και σκιρτήσετε ως μοσχάρια εκ δεσμών ανειμένα.
Mal 4:3	και καταπατήσετε ανόμους, διότι έσονται σποδός υποκάτω των ποδών υμών εν τη ημέρα, ή εγώ ποιώ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.
Mal 4:4	και ιδού εγώ αποστειλώ υμίν Ήλιαν τον Θεσβίτην, πριν ή ελθείν την ημέραν Κυρίου την μεγάλην και επιφανή,
Mal 4:5	ος αποκαταστήσει καρδίαν πατρός προς υιόν και καρδίαν ανθρώπου προς τον πλησίον αυτού, μη ελθών πατάξω την γην άρδην.
Mal 4:6	μνήσθητι νόμου Μωσή του δούλου μου, καθότι ενετειλάμην αυτω εν Χωρηβ προς πάντα τον Ισραήλ προστάγματα και δικαιώματα.
Isa 1:1	ΟΡΑΣΙΣ, ην είδεν Ησαΐας υιος Αμώς, ην είδε κατά της Ιουδαίας και κατά Ιερουσαλήμ εν βασιλεία Όζίου και Ιωάθαμ και Άχαζ και Εζεκιου, οί εβασίλευσαν της Ιουδαίας.
Isa 1:2	Άκουε ουρανέ και ενωτίζου γη, ότι Κύριος ελάλησεν· υιούς εγέννησα και ύψωσα, αυτοί δε με ηθέτησαν.
Isa 1:3	έγνω βούς τον κτησάμενον και όνος την φάτνην του κυρίου αυτού· Ισραήλ δε με ουκ έγνω και ο λαός με ου συνήκεν.
Isa 1:4	ουαί έθνος αμαρτωλόν, λαός πλήρης αμαρτιών, σπέρμα πονηρόν, υιοί άνομοι· εγκατελίπατε τον Κύριον και παρωργίσατε τον άγιον του Ισραήλ.
Isa 1:5	τι έτι πληγήτε προστιθέντες ανομίαν; πάσα κεφαλή εις πόνον και πάσα καρδιά εις λύπην.

Isa 1:6	από ποδών έως κεφαλής ουκ έστιν εν αυτω ολοκληρία, ούτε τραύμα ούτε μώλωψ ούτε πληγή φλεγμαινούσα· ουκ έστιν μάλαγμα επιθήναι ούτε έλαιον ούτε καταδέσμους.
Isa 1:7	η γη υμών έρημος, αι πόλεις υμών πυρικάουστοι· την χώραν υμών ενόπιον υμών αλλότριοι κατεσθίουσι αυτην, και ηρήμωται κατεστραμμένη υπό λαών αλλοτριών.
Isa 1:8	εγκαταλειφθήσεται η θυγάτηρ Σιών ως σκηνή εν αμπελώνι και ως οπωροφυλάκιον εν σικυηράτω, ως πόλις πολιορκουμένη·
Isa 1:9	και ει μη Κύριος σαβαώθ εγκατέλιπεν ημίν σπέρμα, ως Σόδομα αν εγενήθημεν και ως Γόμορρα αν ωμοιώθημεν. -
Isa 1:10	Ακούσατε λόγον Κυρίου, άρχοντες Σοδόμων· προσέχετε νόμον Θεού λαός Γομόρρας.
Isa 1:11	τι μοι πλήθος των θυσιών υμών; λέγει Κύριος· πλήρης ειμί ολοκαυτωμάτων κριών, και στέαρ αρνών και αίμα ταύρων και τράγων ου βούλομαι,
Isa 1:12	ουδέ αν έρχησθε οφθήναι μοι. τις γαρ εξεζήτησε ταύτα εκ των χειρών υμών; πατείν την αυλήν μου
Isa 1:13	ου προσθήσεσθαι· εάν φέρητε σεμίδαλιν, μάταιον· θυμίαμα, βδέλυγμά μοί εστι· τας νουμηνίας υμών και τα σάββατα και ημέραν μεγάλην ουκ ανέχομαι· νηστείαν και αργίαν
Isa 1:14	και τας νουμηνίας υμών και τας εορτάς υμών μισεί η ψυχή μου· εγενήθητέ μοι εις πλησμονήν, ουκέτι ανήσω τας αμαρτίας υμών.
Isa 1:15	όταν εκτείνητε τας χείρας υμών προς με, αποστρέψω τους οφθαλμούς μου αφ ' υμών, και εάν πληθύνητε την δέησιν, ουκ εισακούσομαι υμών· αι γαρ χείρες υμών αίματος πλήρεις.
Isa 1:16	λούσασθε και καθαροί γίνεσθε, αφέλετε τας πονηρίας από των ψυχών υμών απέναντι των οφθαλμών μου, παύσασθε από των πονηριών υμών,
Isa 1:17	μάθετε καλόν ποιείν, εκζητήσατε κρίσιν, ρύσασθε αδικούμενον, κρίνατε ορφανω και δικαιώσατε χήραν·
Isa 1:18	και δεύτε διαλεχθώμεν, λέγει Κύριος· και εάν ώσιν αι αμαρτίαι υμών ως φοινικούν, ως χιόνα λευκανώ, εάν δε ώσιν ως κόκκινον, ως έριον λευκανώ.
Isa 1:19	και εάν θέλητε και εισακούσητέ μου, τα αγαθά της γης φάγεσθε·
Isa 1:20	εάν δε μη θέλητε, μηδέ εισακούσητέ μου, μάχαιρα υμάς κατέδετα· το γαρ στόμα Κυρίου ελάλησε ταύτα.
Isa 1:21	Πως εγένετο πόρνη πόλις πιστή Σιών, πλήρης κρίσεως, εν ή δικαιοσύνη εκοιμήθη εν αυτη, νυν δε φονευταί.
Isa 1:22	το αργύριον υμών αδόκιμον· οι κάπηλοί σου μίσγουσι τον οίνον ύδατι·

Isa 1:23	οι άρχοντές σου απειθούσι, κοινωνοί κλεπτών αγαπώντες δώρα, διώκοντες ανταπόδομα, ορφανοί ου κρίνοντες και κρίσιν χηρών ου προσέχοντες.
Isa 1:24	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος ο δεσπότης σαβαώθ, ο δυνάστης του Ισραήλ· ουαί τοις ισχύουσιν εν Ιερουσαλήμ· ου παύσεται γαρ μου ο θυμός εν τοις υπεναντίοις, και κρίσιν εκ των εχθρών μου ποιήσω.
Isa 1:25	και επάξω την χείρά μου επί σε και πυρώσω σε εις καθαρόν, τους δε απειθούντας απολέσω και αφελώ πάντας ανόμους από σου και πάντας υπηφάνους ταπεινώσω.
Isa 1:26	και επιστήσω τους κριτάς σου ως το πρότερον και τους συμβούλους σου ως το απ' αρχής· και μετά ταύτα κληθήση πόλις δικαιοσύνης, μητρόπολις πιστή Σιών.
Isa 1:27	μετά γαρ κρίματος σωθήσεται η αιχμαλωσία αυτής και μετά ελεημοσύνης.
Isa 1:28	και συντριβήσονται οι άνομοι και οι αμαρτωλοί άμα, και οι εγκαταλιπόντες τον Κύριον συντελεσθήσονται.
Isa 1:29	διότι αισχυνθήσονται εν τοις ειδώλοις αυτών, α αυτοί ηβούλοντο, και επαισχυνθήσονται επί τοις κήποις αυτών, α επεθύμησαν.
Isa 1:30	έσονται γαρ ως τερέβινθος αποβεβληκυία τα φύλλα και ως παράδεισος ύδωρ μη έχων·
Isa 1:31	και έσται η ισχύς αυτών ως καλάμη σπιπύου και αι εργασίαι αυτών ως σπινθήρες πυρός, και κατακαυθήσονται οι άνομοι και οι αμαρτωλοί άμα, και ουκ έσται ο σβέσων.
Isa 2:1	Ο λόγος ο γενόμενος παρά Κυρίου προς Ησαΐαν υιόν Αμώς περί της Ιουδαίας και περί Ιερουσαλήμ.
Isa 2:2	Ότι έσται εν ταις εσχάταις ημέραις εμφανές το όρος Κυρίου και ο οίκος του Θεού επ' άκρων των ορέων και υψωθήσεται υπεράνω των βουνών· και ήξουσιν επ' αυτό πάντα τα έθνη,
Isa 2:3	και πορεύσονται έθνη πολλά και ερούσι· δεύτε και αναβόμεν εις το όρος Κυρίου και εις τον οίκον του Θεού Ιακώβ, και αναγγελεί ημίν την οδόν αυτού, και πορευσόμεθα εν αυτη· εκ γαρ Σιών εξελεύσεται νόμος και λόγος Κυρίου εξ Ιερουσαλήμ.
Isa 2:4	και κρινεί αναμέσον των εθνών και ελέγξει λαόν πολύν, και συγκόψουσι τας μαχαίρας αυτών εις άροτρα και τας ζιβύνας αυτών εις δρέπανα, και ου λήψεται έθνος επ' έθνος μάχαιραν, και ου μη μάθωσιν έτι πολεμείν. -
Isa 2:5	Και νυν, ο οίκος Ιακώβ, δεύτε πορευθώμεν τω φωτί Κυρίου.
Isa 2:6	ανήκε γαρ τον λαόν αυτού τον οίκον του Ισραήλ, ότι ενεπλήσθη ως το απ' αρχής η χώρα αυτών κληδονισμών, ως η των αλλοφύλων, και τέκνα πολλά αλλόφυλα εγενήθη αυτοίς.
Isa 2:7	ενεπλήσθη γαρ η χώρα αυτών αργυρίου και χρυσίου, και ουκ ην αριθμός των θησαυρών αυτών· και ενεπλήσθη η γη ίππων, και ουκ ην αριθμός των αρμάτων

	αυτών·
Isa 2:8	και ενεπλήσθη η γη βδελυγμάτων των έργων των χειρών αυτών, και προσεκύνησαν, οίς εποίησαν οι δάκτυλοι αυτών·
Isa 2:9	και έκυψεν άνθρωπος, και εταπεινώθη ανήρ, και ου μη ανήσω αυτούς.
Isa 2:10	και νυν εισέλθετε εις τας πέτρας και κρύπτεσθε εις την γην από προσώπου του φόβου Κυρίου και από της δόξης της ισχύος αυτού, όταν αναστη θραύσαι την γην.
Isa 2:11	οι γαρ οφθαλμοί Κυρίου υψηλοί, ο δε άνθρωπος ταπεινός· και ταπεινωθήσεται το ύψος των ανθρώπων, και υψωθήσεται Κύριος μόνος εν τη ημέρα εκείνη.
Isa 2:12	ημέρα γαρ Κυρίου σαβαώθ επί πάντα υβριστήν και υπερήφανον και επί πάντα υψηλόν και μετέωρον, και ταπεινωθήσονται,
Isa 2:13	και επί πάσαν κέδρον του Λιβάνου των υψηλών και μετεώρων και επί παν δένδρον βαλάνου Βασάν
Isa 2:14	και επί παν υψηλόν όρος και επί πάντα βουνόν υψηλόν
Isa 2:15	και επί πάντα πύργον υψηλόν και επί παν τείχος υψηλόν
Isa 2:16	και επί παν πλοίον θαλάσσης και επί πάσαν θέαν πλοίων κάλλους.
Isa 2:17	και ταπεινωθήσεται πας άνθρωπος, και πεσείται ύψος ανθρώπων, και υψωθήσεται Κύριος μόνος εν τη ημέρα εκείνη.
Isa 2:18	και τα χειροποίητα πάντα κατακρύψουσιν,
Isa 2:19	εισενέγκαντες εις τα σπήλαια και εις τας σχισμάς των πετρών και εις τας τρώγλας της γης από προσώπου του φόβου Κυρίου και από της δόξης της ισχύος αυτού, όταν αναστη θραύσαι την γην.
Isa 2:20	τη γαρ ημέρα εκείνη εκβαλεί άνθρωπος τα βδελύγματα αυτού τα αργυρά και τα χρυσά, α εποίησαν προσκυνείν, τοις ματαίοις και ταις νυκτερίσι,
Isa 2:21	του εισελθείν εις τας τρώγλας της στερεάς πέτρας και εις τας σχισμάς των πετρών από προσώπου του φόβου Κυρίου και από της δόξης της ισχύος αυτού, όταν αναστη θραύσαι την γην.
Isa 3:1	ΙΔΟΥ δη ο δεσπότης Κύριος σαβαώθ αφελεί από της Ιουδαίας και από Ιερουσαλήμ ισχύοντα και ισχύουσιν, ισχύν άρτου και ισχύν ύδατος,
Isa 3:2	γίγαντα και ισχύοντα και άνθρωπον πολεμιστήν και δικαστήν και προφήτην και στοχαστήν και πρεσβύτερον
Isa 3:3	και πεντηκόνταρχον και θαυμαστόν σύμβουλον και σοφόν αρχιτέκτονα και συνετόν ακροατήν·
Isa 3:4	και επιστήσω νεανίσκους άρχοντας αυτών, και εμπαικται κυριεύσουσιν αυτών.
Isa 3:5	και συμπεσείται ο λαός, άνθρωπος προς άνθρωπον και άνθρωπος προς τον

	πλησίον αυτού· προσκόψει το παιδίον προς τον πρεσβύτεν, ο άτιμος προς τον έντιμον.
Isa 3:6	ότι επιλήψεται άνθρωπος του αδελφού αυτού ή του οικείου του πατρός αυτού λέγων· μάλιστα έχεις, αρχηγός ημών γενού, και το βρώμα το εμόν υπό σε έστω.
Isa 3:7	και αποκριθείς εν τη ημέρα εκείνη ερεί· ουκ έσομαι σου αρχηγός· ου γαρ έστιν εν τω οίκω μου άρτος, ουδέ μάλιστα· ουκ έσομαι αρχηγός του λαού τούτου.
Isa 3:8	ότι αινεΐται Ιερουσαλήμ, και η Ιουδαία συμπέπτωκε, και αι γλώσσαι αυτών μετά ανομίας, τα προς Κύριον απειθύντες· διότι νυν εταπεινώθη η δόξα αυτών,
Isa 3:9	και η αισχύνη του προσώπου αυτών αντέστη αυτοίς· την δε αμαρτίαν αυτών ως Σοδόμων ανήγγειλαν και ενεφάνισαν. ουαί τη ψυχή αυτών, διότι βεβούλευνται βουλήν πονηράν καθ' εαυτών
Isa 3:10	ειπόντες· δήσωμεν τον δίκαιον, ότι δύσχρηστος ημίν εστι· τοίνυν τα γεννήματα των έργων αυτών φάγονται.
Isa 3:11	ουαί τω ανόμω· πονηρά κατά τα έργα των χειρών αυτού συμβήσεται αυτω.
Isa 3:12	λαός μου, οι πράκτορες υμών καλαμώνται υμάς, και οι απαιτούντες κυριεύουσιν υμών· λαός μου, οι μακαρίζοντες υμάς πλανώσιν υμάς και τον τρίβον των ποδών υμών ταράσσουσιν.
Isa 3:13	αλλά νυν καταστήσεται εις κρίσιν Κύριος και στήσει εις κρίσιν τον λαόν αυτού·
Isa 3:14	αυτός Κύριος εις κρίσιν ήξει μετά των πρεσβυτέρων του λαού και μετά των αρχόντων αυτού. υμείς δε τι ενεπυρίσατε τον αμπελώνά μου και η αρπαγή του πτωχού εν τοις οίκοις υμών;
Isa 3:15	τι υμείς αδικείτε τον λαόν μου και το πρόσωπον των πτωχών καταισχύνετε;
Isa 3:16	Τάδε λέγει Κύριος· ανθ' ων υψώθησαν αι θυγατέρες και επορεύθησαν υψηλω τραχήλω και εν νεύμασιν οφθαλμών και τη πορεία των ποδών άμα σύρουσαι τους χιτώνας και τοις ποσίν άμα παίζουσαι,
Isa 3:17	και ταπεινώσει ο Θεός αρχούσας θυγατέρας Σιών, και Κύριος αποκαλύψει το σχήμα αυτών
Isa 3:18	εν τη ημέρα εκείνη και αφελεί Κύριος την δόξαν του ματισμού αυτών και τους κόσμους αυτών και τα εμπλόκια και τους κοσύμβους και τους μηνίσκους
Isa 3:19	και το κάθεμα και τον κόσμον του προσώπου αυτών
Isa 3:20	και την σύνθεσιν του κόσμου της δόξης και τους χλιδώνας, και τα ψέλια και το εμπλόκιον και τα περιδέξια και τους δακτυλίους και τα ενώτια
Isa 3:21	και τα περιπόρφυρα και τα μεσοπόρφυρα
Isa 3:22	και τα επιβλήματα τα κατά την οικίαν και τα διαφανή Λακωνικά
Isa 3:23	και τα βύσσιννα και τα υακίνθινα και τα κόκκινα και την βύσσον, συν χρυσω και

	υακίνθω συγκαθυφασμένα και θέριστρα κατάκλιτα.
Isa 3:24	και έσται αντί οσμής ηδείας κονιορτός, και αντί ζώνης σχοινίω ζώση και αντί του κόσμου της κεφαλής του χρυσίου φαλάκρωμα έξεις δια τα έργα σου και αντί του χιτώνος του μεσοπορφύρου περιζώση σάκκων.
Isa 3:25	και ο υιος σου ο κάλλιστος, ον αγαπάς, μαχαίρα πεσείται, και οι ισχύοντες υμών μαχαίρα πεσούνται. Και ταπεινωθήσονται
Isa 3:26	και πενθήσουσιν αι θήκαι του κόσμου υμών, και καταλειφθήση μόνη και εις την γην εδαφισθήση.
Isa 4:1	ΚΑΙ επιλήψονται επτά γυναίκες ανθρώπου ενός λέγουσαι· τον άρτον ημών φαγόμεθα και τα ιμάτια ημών περιβαλούμεθα πλήν το όνομα το σόν κεκλήσθω εφ' ημάς, άφελε τον ονειδισμόν ημών. -
Isa 4:2	Τη δε ημέρα εκείνη επιλάμψει ο Θεός εν βουλή μετά δόξης επί της γης του υψώσαι και δοξάσαι το καταλειφθέν του Ισραήλ·
Isa 4:3	και έσται το υπολειφθέν εν Σιών, και το καταλειφθέν εν Ιερουσαλήμ άγιοι κληθήσονται, πάντες οι γραφέντες εις ζωήν εν Ιερουσαλήμ·
Isa 4:4	ότι εκπλυνεί Κύριος τον ρύπον των υιών και των θυγατέρων Σιών και το αίμα εκκαθαριεί εκ μέσου αυτών εν πνεύματι κρίσεως και πνεύματι καύσεως.
Isa 4:5	και ήξει, και έσται πας τόπος τους όρους Σιών και πάντα τα περικύκλω αυτής σκιάσει νεφέλη ημέρας και ως καπνού και ως φωτός πυρός καιομένου νυκτός, και πάση τη δόξη σκεπασθήσεται·
Isa 4:6	και έσται εις σκιάν από καύματος και εν σκέπη και εν αποκρύφω από σκληρότητος και υετού.
Isa 5:1	ΑΣΩ δη τω ηγαπημένω άσμα του αγαπητού μου τω αμπελώνί μου. αμπελών εγενήθη τω ηγαπημένω εν κέρατι, εν τόπω πίονι.
Isa 5:2	και φραγμόν περιέθηκα και εχαράκωσα και εφύτευσα άμπελον Σωρήχ και ωκοδόμησα πύργον εν μέσω αυτού και προλήνιον ώρυξα εν αυτω· και έμεινα του ποιήσαι σταφυλήν, εποίησε δε ακάνθας.
Isa 5:3	και νυν, οι ενοικούντες εν Ιερουσαλήμ και άνθρωπος του Ιούδα, κρίνατε εν εμοί και αναμέσον του αμπελώνός μου.
Isa 5:4	τι ποιήσω έτι τω αμπελώνί μου και ουκ εποίησα αυτω; διότι έμεινα του ποιήσαι σταφυλήν, εποίησε δε ακάνθας.
Isa 5:5	νυν δε αναγγελώ υμίν τι εγώ ποιήσω τω αμπελώνί μου· αφελώ τον φραγμόν αυτού και έσται εις διαρπαγήν, και καθελώ τον τοίχον αυτού και έσται εις καταπάτημα·
Isa 5:6	και ανήσω τον αμπελωνά μου και ου τμηθή ουδέ μη σκαφή, και αναβήσονται εις αυτόν ως εις χέρσον άκανθαι· και ταις νεφέλαις εντελούμαι του μη βρέξει εις αυτόν υετόν.

Isa 5:7	ο γαρ αμπελών Κυρίου σαβαώθ οίκος του Ισραήλ εστι και άνθρωπος του Ιούδα νεόφυτον ηγαπημένον· έμεινα του ποιήσαι κρίσιν, εποίησε δε ανομίαν και ου δικαιοσύνην, αλλά κραυγήν.
Isa 5:8	Ουαί οι συνάπτοντες οικίαν προς οικίαν και αγρόν προς αγρόν εγγίζοντες, ίνα του πλησίον αφέλωνται τι. μη οικήσετε μόνοι επί της γης;
Isa 5:9	ηκούσθη γαρ εις τα ώτα Κυρίου σαβαώθ ταύτα· εάν γαρ γένωνται οικίαί πολλάί, εις έρημον έσονται μεγάλαι και καλαί, και ουκ έσονται οι ενοικούντες εν αυταίς.
Isa 5:10	ου γαρ εργώνται δέκα ζεύγη βοών, ποιήσει κεράμιον εν, και ο σπείρων αρτάβας εξ ποιήσει μέτρα τρία.
Isa 5:11	Ουαί οι εγειρόμενοι το πρωϊ, και τα σίκερα διώκοντες, οι μένοντες το σφέ· ο γαρ οίνος αυτούς συγκαύσει.
Isa 5:12	μετά γαρ κιθάρας και ψαλτηρίου και τυμπάνων και αυλών τον οίνον πίνουσι, τα δε έργα Κυρίου ουκ εμβλέπουσι και τα έργα των χειρών αυτού ου κατανοούσι.
Isa 5:13	τοίνυν αιχμάλωτος ο λαός μου εγενήθη δια το μη ειδέναι αυτούς τον Κύριον, και πλήθος εγενήθη νεκρών δια λιμόν και δίψος ύδατος.
Isa 5:14	και επλάτυνεν ο άδης την ψυχήν αυτού και διήνοιξε το στόμα αυτού του μη διαλιπείν, και καταβήσονται οι ένδοξοι και οι μεγάλοι και οι πλούσιοι και οι λοιμοί αυτής.
Isa 5:15	και ταπεινωθήσεται άνθρωπος, και ατιμασθήσεται ανήρ, και οι οφθαλμοί οι μετέωροι ταπεινωθήσονται.
Isa 5:16	και υψωθήσεται Κύριος σαβαώθ εν κρίματι, και ο Θεός ο άγιος δοξασθήσεται εν δικαιοσύνη.
Isa 5:17	και βοσκηθήσονται οι διηρπασμένοι ως ταύροι, και τας ερήμους των απειλημένων άρνες φάγονται.
Isa 5:18	ουαί οι επισπώμενοι τας αμαρτίας ως σχοινίω μακρω και ως ζυγού ιμάντι δαμάλεως τας ανομίας,
Isa 5:19	οι λέγοντες· το τάχος εγγισάτω α ποιήσει, ίνα ιδωμεν, και ελθάτω η βουλή του αγίου Ισραήλ, ίνα γνώμεν.
Isa 5:20	Ουαί οι λέγοντες το πονηρόν καλόν και το καλόν πονηρόν, οι τιθέντες το σκότος φως και το φως σκότος, οι τιθέντες το πικρόν γλυκύ και το γλυκύ πικρόν.
Isa 5:21	Ουαί οι συνετοί εαυτοίς και ενώπιον αυτών επιστήμονες.
Isa 5:22	ουαί οι ισχύοντες υμών, οι πίνοντες τον οίνον και οι δυνάσται οι κεραυνύντες τα σίκερα,
Isa 5:23	οι δικαιούντες τον ασεβή ένεκεν δώρων και το δίκαιον του δικαίου αίροντες.
Isa 5:24	δια τούτο ον τρόπον καυθήσεται καλάμη υπό άνθρακος πυρός και συγκαυθήσεται υπό φλογός ανειμένης, η ρίζα αυτών ως χνούς έσται και το άνθος αυτών ως κονιορτός αναβήσεται· ου γαρ ηθέλησαν τον νόμον Κυρίου

	σαβαώθ, αλλά το λόγιον του αγίου Ισραήλ παρώξυναν.
Isa 5:25	και εθυμώθη οργή Κύριος σαβαώθ επί τον λαόν αυτού, και επέβαλε την χείρα αυτού επ' αυτούς και επάταξεν αυτούς, και παρωξύνθη τα όρη, και εγενήθη τα θνησιμαία αυτών ως κοπρία εν μέσω οδού. και εν πάσι τούτοις ουκ απεστράφη ο θυμός αυτού, αλλά έτι χείρ υψηλή.
Isa 5:26	τοιγαρούν αρεί σύσσημον εν τοις έθνεσι τοις μακράν και συριεί αυτούς απ' άκρου της γης, και ιδού ταχύ κούφως έρχονται.
Isa 5:27	ου πεινάσουσιν ουδέ κοπιάσουσιν ουδέ νυστάξουσιν ουδέ κοιμηθήσονται, ουδέ λύσουσι τας ζώνας αυτών από της οσφύος αυτών, ουδέ μη ραγώσιν οι ιμάντες των υποδημάτων αυτών.
Isa 5:28	ων τα βέλη οξέα εστί και τα τόξα αυτών εντεταμένα, οι πόδες των ίππων αυτών ως στερεά πέτρα ελογίσθησαν, οι τροχοί των αρμάτων αυτών ως καταιγίς.
Isa 5:29	ορμώσιν ως λέοντες και παρεστήκαν ως σκύμνοι λέοντος· και επιλήψεται και βοήσει ως θηρίον και εκβαλεί, και ουκ έσται ο ρυόμενος αυτούς.
Isa 5:30	και βοήσει δι' αυτούς τη ημέρα εκείνη ως φωνή θαλάσσης κυμαινούσης· και εμβλέψονται εις την γην, και ιδού σκότος σκληρόν εν τη απορία αυτών.
Isa 6:1	ΚΑΙ εγένετο του ενιαυτού, ου απέθανεν 'Οζίας ο βασιλεύς, είδον τον Κύριον καθήμενον επί θρόνου υψηλού και επηρμένου, και πλήρης ο οίκος της δόξης αυτού.
Isa 6:2	και Σεραφίμ ειστήκεισαν κύκλω αυτού, εξ πτέρυγες τω ενί και εξ πτέρυγες τω ενί, και ταις μεν δυσί κατεκάλυπτον το πρόσωπον, ταις δε δυσί κατεκάλυπτον τους πόδας και ταις δυσίν επέταντο.
Isa 6:3	και εκέκραγεν έτερος προς τον έτερον και έλεγον· άγιος, άγιος, άγιος Κύριος σαβαώθ, πλήρης πάσα η γη της δόξης αυτού.
Isa 6:4	και επήρθη το υπέρθυρον από της φωνής, ης εκέκραγον, και ο οίκος επλήσθη καπνού.
Isa 6:5	και είπον· ω τάλας εγώ, ότι κατανένυγμαi, ότι άνθρωπος ων και ακάθαρτα χείλη έχων, εν μέσω λαού ακάθαρτα χείλη έχοντος εγώ οικώ και τον βασιλέα Κύριον σαβαώθ είδον τοις οφθαλμοίς μου.
Isa 6:6	και απεστάλη προς με εν των Σεραφίμ, και εν τη χειρί είχεν άνθρακα, ον τη λαβίδι έλαβεν από του θυσιαστηρίου,
Isa 6:7	και ήψατο του στόματός μου και είπεν· ιδού ήψατο τούτο των χειλέων σου και αφελεί τας ανομίας σου και τας αμαρτίας σου περικαθαριεί.
Isa 6:8	και ήκουσα της φωνής Κυρίου λέγοντος· τίνα αποστείλω, και τις πορεύσεται προς τον λαόν τούτον; και είπα· ιδού εγώ ειμι· απόστειλόν με.
Isa 6:9	και είπε· πορεύθητι και ειπόν τω λαω τούτω· ακοή ακούσετε και ου μη συνήτε και βλέποντες βλέψετε και ου μη ίδητε.

Isa 6:10	επαχύνθη γαρ η καρδιά του λαού τούτου, και τοις ωσίν αυτών βαρέως ήκουσαν και τους οφθαλμούς αυτών εκάμμυσαν μήποτε ίδωσι τοις οφθαλμοίς και τοις ωσίν ακούσωσι και τη καρδιά συνώσι, και επιστρέψωσι, και ιάσομαι αυτούς.
Isa 6:11	και είπα· έως πότε Κύριε; και είπεν· έως αν ερημωθώσι πόλεις παρά το μη κατοικείσθαι και οίκοι παρά το μη είναι ανθρώπους, και η γη καταλειφθήσεται έρημος.
Isa 6:12	και μετά ταύτα μακρυνεί ο Θεός τους ανθρώπους, και πληθυνθήσονται οι εγκαταλειφθέντες επί της γης·
Isa 6:13	και έτι επ ' αυτής έστι το επιδέκατον, και πάλιν έσται εις προνομήν ως τερέβινθος και ως βάλανος, όταν εκπέση εκ της θήκης αυτής.
Isa 7:1	ΚΑΙ εγένετο εν ταις ημέραις Αχαζ του Ιωάθαμ του υιού Όζίου βασιλέως Ιούδα, ανέβη Ρασείμ βασιλεύς Αράμ και Φακεέ υιος Ρομελίου βασιλεύς Ισραήλ επί Ιερουσαλήμ πολεμήσαι αυτήν και ουκ ηδυνήθησαν πολιορκήσαι αυτήν.
Isa 7:2	και ανηγγέλη εις τον οίκον Δαυίδ λέγων· συνεφώνησεν Αράμ προς τον Εφραίμ· και εξέστη η ψυχή αυτού και η ψυχή του λαού αυτού, ον τρόπον εν δρυμω ξύλον υπό πνεύματος σαλευθή.
Isa 7:3	και είπε Κύριος προς 'Ησαϊαν· έξελθε εις συνάντησιν Αχαζ συ και ο καταλειφθείς Ιασούβ ο υιος σου προς την κολυμβήθραν της άνω οδού του αγρού του κναφέως
Isa 7:4	και ερείς αυτω· φυλάξαι του ησυχάσαι και μη φοβού, μηδέ η ψυχή σου ασθενείτω από των δύο ξύλων των δαλών των καπνιζομένων τούτων· όταν γαρ οργή του θυμού μου γένηται, πάλιν ιάσομαι.
Isa 7:5	και ο υιος του Αράμ και ο υιος του Ρομελίου, ότι εβουλεύσαντο βουλήν πονηράν περί σου λέγοντες·
Isa 7:6	αναβησόμεθα εις την Ιουδαίαν και συλλαλήσαντες αυτοίς, αποστρέψομεν αυτούς προς ημάς και βασιλεύσομεν αυτοίς τον υιόν Ταβεήλ·
Isa 7:7	τάδε λέγει Κύριος σαβαώθ· ου μη μείνη η βουλή αύτη ουδέ έσται·
Isa 7:8	αλλ ' η κεφαλή Αράμ Δαμασκός και η κεφαλή Δαμασκού Ρασείμ - αλλ ' έτι εξήκοντα και πέντε ετών εκλείπει η βασιλεία Εφραίμ από λαού -
Isa 7:9	και η κεφαλή Εφραίμ Σομόρων, και η κεφαλή Σομόρων υιος του Ρομελίου· και εάν μη πιστεύσητε, ουδέ μη συνιήτε. -
Isa 7:10	Και προσέθετο Κύριος λαλήσαι τω Αχαζ λέγων·
Isa 7:11	αίτησαι σεαυτω σημείον παρά Κυρίου Θεού σου εις βάθος ή εις ύψος.
Isa 7:12	και είπεν Αχαζ· ου μη αιτήσω ουδ ' ου μη πειράσω Κύριον.
Isa 7:13	και είπεν· ακούσατε δη, οίκος Δαυίδ· μη μικρόν υμίν αγώνα παρέχειν ανθρώποις; και Πως Κυρίω παρέχετε αγώνα;

Isa 7:14	δια τούτο δώσει Κύριος αυτός υμίν σημεῖον· ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ·
Isa 7:15	βούτυρον καὶ μέλι φάγεται· πρὶν ἢ γνῶναι αὐτόν ἢ προελεσθαι πονηρά, ἐκλέξεται τὸ ἀγαθόν·
Isa 7:16	διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθόν ἢ κακόν, ἀπειθεῖ πονηρία τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν, καὶ καταλειφθήσεται ἡ γῆ, ἣν σὺ φοβῆ, ἀπὸ προσώπου τῶν δύο βασιλέων.
Isa 7:17	ἀλλὰ ἐπάξει ὁ Θεὸς ἐπὶ σε καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τὸν οἶκόν τοῦ πατρὸς σου ἡμέρας, αἱ οὐπὼ ἤκασιν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀφείλεν Ἐφραὶμ ἀπὸ Ἰούδα τὸν βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων.
Isa 7:18	καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συρτεῖ Κύριος μυῖαις, ὃ κυριεύει μέρος ποταμοῦ Αἰγύπτου, καὶ τὴ μελίση, ἣ ἐστὶν ἐν χώρᾳ Ἀσσυρίων,
Isa 7:19	καὶ ἐλεύσονται πάντες καὶ ἀναπαύσονται ἐν ταῖς φάραγξι τῆς χώρας καὶ ἐν ταῖς τρώγλαις τῶν πετρῶν καὶ εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς πάσαν ραγάδα καὶ ἐν παντὶ ξύλῳ.
Isa 7:20	ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ξυρήσει Κύριος τῶ ξυρῶ τῶ μεγάλῳ καὶ μεμεθυμένῳ, ὃ ἐστὶ πέραν τοῦ ποταμοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων, τὴν κεφαλὴν καὶ τὰς τρίχας τῶν ποδῶν, καὶ τὸν πώγωνά αὐφελεί.
Isa 7:21	καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θρέψει ἄνθρωπος δάμαλιν βοῶν καὶ δύο πρόβατα,
Isa 7:22	καὶ ἔσται ἀπὸ τοῦ πλείστον ποιεῖν, γάλα, βούτυρον καὶ μέλι φάγεται πᾶς ὁ καταλειφθεὶς ἐπὶ τῆς γῆς.
Isa 7:23	καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πᾶς τόπος, οὐ εἴαν ὡσεὶ χίλια ἀμπέλοι χιλίων σίκλων, εἰς χέρσον ἔσονται καὶ εἰς ἀκανθάν·
Isa 7:24	μετὰ βέλους καὶ τοξεύματος εἰσελεύσονται ἐκεῖ, ὅτι χέρσος καὶ ἀκανθα ἔσται πᾶσα ἡ γῆ.
Isa 7:25	καὶ παν ὄρος ἀροτριώμενον ἀροτριωθήσεται, καὶ οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐκεῖ φόβος· ἔσται γὰρ ἀπὸ τῆς χέρσου καὶ ἀκάνθης εἰς βόσκημα προβάτου καὶ καταπάτημα βοῶς.
Isa 8:1	ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς με· λάβε σεαυτῷ τόμον καινοῦ μεγάλου καὶ γράψον εἰς αὐτόν γραφίδι ἀνθρώπου· τοῦ οὐξέως προνομήν ποιῆσαι σκύλων· πάρεστι γὰρ.
Isa 8:2	καὶ μάρτυράς μοι ποιήσον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχίου.
Isa 8:3	καὶ προσήλθον πρὸς τὴν προφήτιν, καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε καὶ ἔτεκεν υἱόν· καὶ εἶπε Κύριός μοι· κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ταχέως σκύλευσον, οὐξέως προνόμευσον·
Isa 8:4	διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα, λήψεται δύναμιν Δαμασκῶ καὶ τὰ σκύλα Σαμαρείας ἐναντὶ βασιλέως Ἀσσυρίων.
Isa 8:5	καὶ προσέθετο Κύριος λαλήσαί μοι ἔτι·

Isa 8:6	δια το μη βούλεσθαι τον λαόν τούτον το ύδωρ του Σιλwάμ το πορευόμενον ησυχή, αλλά βούλεσθαι έχειν τον Ρασείμ και τον υιόν Ρομελίου βασιλέα εφ' υμών,
Isa 8:7	δια τούτο ιδού Κύριος ανάγει εφ' υμάς το ύδωρ του ποταμού το ισχυρόν και το πολύ, τον βασιλέα των Ασσυριών και την δόξαν αυτού· και αναβήσεται επί πάσαν φάραγγα υμών και περιπατήσει επί παν τείχος υμών
Isa 8:8	και αφελεί από της Ιουδαίας άνθρωπον, ος δυνήσεται κεφαλήν άραι ή δυνατόν συντελέσασθαι τι, και έσται η παρεμβολή αυτού ωστε πληρώσαι το πλάτος της χώρας σου· μεθ' ημών ο Θεός.
Isa 8:9	γνώτε έθνη και ηττάσθε, επακούσατε έως εσχάτου της γης, ισχυρότες ηττάσθε· εάν γαρ páλιν ισχύσητε, páλιν ηττηθήσεσθε.
Isa 8:10	και ην αν βουλευήσθε βουλήν, διασκεδάσει Κύριος, και λόγον ον αν είπητε, ου μη εμμείνη εν υμίν, ότι μεθ' ημών ο Θεός.
Isa 8:11	Ούτω λέγει Κύριος· τη ισχυρά χειρί απειθούσι τη πορεία της οδού του λαού τούτου λέγοντες·
Isa 8:12	μήποτε είπητε σκληρόν· παν γαρ, ό εάν είπη ο λαός ούτος, σκληρόν εστι· τον δε φόβον αυτού ου μη φοβηθήτε, ουδ' ου μη ταραχθήτε·
Isa 8:13	Κύριον αυτόν αγιάσατε, και αυτός έσται σου φόβος.
Isa 8:14	και εάν επ' αυτω πεποιθώς ης, έσται σοι εις αγίασμα και ουχ ως λίθου προσκόμματι συναντήσεσθε αυτω, ουδέ ως πέτρας πτώματι· οι δε οίκοι Ιακώβ εν παγίδι, και εν κοιλάσματι εγκαθήμενοι εν Ιερουσαλήμ.
Isa 8:15	δια τούτο αδυνατήσουσιν εν αυτοίς πολλοί και πεσούνται και συντριβήσονται, και εγγιούσι και αλώσονται άνθρωποι εν ασφαλεία. -
Isa 8:16	Τότε φανεροί έσονται οι σφραγιζόμενοι τον νόμον του μη μαθείν.
Isa 8:17	και ερεί· μενώ τον Θεόν τον αποστρέψαντα το πρόσωπόν αυτού από του οίκου Ιακώβ και πεποιθώς έσομαι επ' αυτω.
Isa 8:18	ιδού εγώ και τα παιδιά, α μοι έδωκεν ο Θεός, και έσται σημεία και τέρατα εν τω οίκω Ισραήλ παρά Κυρίου σαβαώθ, ος κατοικεί εν τω όρει Σιών.
Isa 8:19	και εάν είπωσι προς υμάς· ζητήσατε τους εγγαστριμύθους και τους από της γης φωνούντας, τους κενολογούντας, οί εκ της κοιτίας φωνούσιν, ουχί έθνος προς Θεόν αυτού εκζητήσουσι; τι εκζητούσι περι των ζώντων τους νεκρούς;
Isa 8:20	νόμον γαρ εις βοήθειαν έδωκεν, ίνα είπωσιν ουχ ως το ρήμα τούτο, περι ου ουκ έστι δώρα δούναι περι αυτού.
Isa 8:21	και ήξει εφ' υμάς σκληρά λιμός και έσται ως αν πεινάσητε, λυπηθήσεσθε και κακώς ερείτε τον άρχοντα και τα πάτρια, και αναβλέψονται εις τον ουρανόν άνω,
Isa 8:22	και εις την γην κάτω εμβλέψονται, και ιδού απορία στενή και σκότος, θλίψις και στενοχωρία και σκότος, ωστε μη βλέπειν, και ουκ απορηθήσεται ο εν

	στενοχωρία ων έως καιρού.
Isa 9:1	ΤΟΥΤΟ πρώτον πίες, ταχύ ποίει, χώρα Ζαβουλών, η γη Νεφθαλίμ οδόν θαλάσσης και οι λοιποί οι την παραλίαν κατοικούντες και πέραν του Ιορδάνου, Γαλιλαία των εθνών, τα μέρη της Ιουδαίας.
Isa 9:2	ο λαός ο πορευόμενος εν σκότει, ίδετε φως μέγα· οι κατοικούντες εν χώρα και σκιά θανάτου, φως λάμψει εφ' υμάς.
Isa 9:3	το πλείστον του λαού, ό κατήγαγες εν ευφροσύνη σου, και ευφρανθήσονται ενώπιόν σου ως οι ευφραινόμενοι εν αμήτω και ον τρόπον οι διαιρούμενοι σκύλα.
Isa 9:4	διότι αφήρηται ο ζυγός ο επ' αυτών κείμενος και η ράβδος η επί του τραχήλου αυτών· την γαρ ράβδον των απαιτούντων διεσκέδασε Κύριος, ως τη ημέρα τη επί Μαδιάμ.
Isa 9:5	ότι πάσαν στολήν επισυνηγμένην δόλω και ιμάτιον μετά καταλλαγής αποτίσουσι και θελήσουσιν ει εγενήθησαν πυρίκαυστοι.
Isa 9:6	ότι παιδίον εγενήθη ημίν, υιος και εδόθη ημίν, ου η αρχή εγενήθη επί του ώμου αυτού, και καλείται το όνομα αυτού μεγάλης βουλής άγγελός, θαυμαστός σύμβουλος, Θεός ισχυρός, εξουσιαστής, άρχων ειρήνης, πατήρ του μέλλοντος αιώνος· εγώ γαρ άξω ειρήνην επί τους άρχοντας, ειρήνην και υγίειαν αυτω.
Isa 9:7	μεγάλη η αρχή αυτού, και της ειρήνης αυτού ουκ έστιν όριον επί τον θρόνον Δαυίδ και την βασιλείαν αυτού κατορθώσει αυτήν και αντιλαβέσθαι αυτής εν κρίματι και εν δικαιοσύνη από του νυν και εις τον αιώνα· ο ζήλος Κυρίου σαβαώθ ποιήσει ταύτα.
Isa 9:8	Θάνατον απέστειλε Κύριος επί Ιακώβ, και ήλθεν επί Ισραήλ,
Isa 9:9	και γνώσονται πας ο λαός του Εφραίμ και οι εγκαθήμενοι εν Σαμαρεία εφ' ύβρει και υψηλή καρδιά λέγοντες·
Isa 9:10	πλίνθοι πεπτώκασιν, αλλά δεύτε λαξεύσωμεν λίθους και εκκόψωμεν συκαμίλους και κέδρους και οικοδομήσωμεν εαυτοίς πύργον.
Isa 9:11	και ράξει ο Θεός τους επανισταμένους επί όρος Σιών επ' αυτούς και τους εχθρούς αυτών διασκεδάσει,
Isa 9:12	Συρίαν αφ' ηλίου ανατολών και τους Έλληνας αφ' ηλίου δυσμών, τους κατεσθίοντας τον Ισραήλ όλω τω στόματι. επί πάσι τούτοις ουκ απεστράφη ο θυμός, αλλ' έτι η χείρ υψηλή.
Isa 9:13	και ο λαός ουκ απεστράφη, έως επλήγη, και τον Κύριον ουκ εξεζήτησαν.
Isa 9:14	και αφείλε Κύριος από Ισραήλ κεφαλήν και ουράν, μέγαν και μικρόν εν μια ημέρα, πρεσβύτεην και τους τα πρόσωπα θαυμάζοντας (αύτη η αρχή) και προφήτην διδάσκοντα άνομα (ούτος η ουρά).
Isa 9:15	και έσονται οι μακαρίζοντες τον λαόν τούτον πλανώντες και πλανώσιν, όπως καταπίωσιν αυτούς.

Isa 9:16	δια τούτο επί τους νεανίσκους αυτών ουκ ευφρανθήσεται ο Κύριος και τους ορφανούς αυτών και τας χήρας αυτών ουκ ελεήσει, ότι πάντες άνομοι και πονηροί, και παν στόμα λαλεί άδικα. επί πάσι τούτοις ουκ απεστράφη ο θυμός, αλλ' έτι η χείρ υψηλή.
Isa 9:17	και καυθήσεται ως πυρ η ανομία και ως άγρωσις ξηρά βρωθήσεται υπό πυρός· και καυθήσεται εν τοις δάσεσι του δρυμού, και συγκαταφάγεται τα κύκλω των βουνών πάντα.
Isa 9:18	δια θυμόν οργής Κυρίου συγκεκαυται η γη όλη, και έσται ο λαός ως κατακεκαυμένος υπό πυρός· άνθρωπος τον αδελφόν αυτου ουκ ελεήσει,
Isa 9:19	αλλά εκκλινεί εις τα δεξιά, ότι πεινάσει και φάγεται εκ των αριστερών, και ου μη εμπλησθή άνθρωπος έσθων τας σάρκας του βραχίονος αυτου.
Isa 9:20	φάγεται γαρ Μανασσής του Εφραίμ και Εφραίμ του Μανασσή, ότι άμα πολιορκήσουσι τον Ιούδαν. επί τούτοις πάσιν ουκ απεστράφη ο θυμός, αλλ' έτι η χείρ υψηλή.
Isa 10:1	ΟΥΑΙ τοις γράφουσι πονηριάν· γράφοντες γαρ πονηριάν γράφουσιν
Isa 10:2	εκκλίνοντες κρίσιν πτωχών, αρπάζοντες κρίμα πενήτων του λαού μου, ωστε είναι αυτοίς χήραν εις διαρπαγήν και ορφανόν εις προνομήν.
Isa 10:3	και τι ποιήσουσιν εν τη ημέρα της επισκοπής; η γαρ θλίψις υμίν πόρρωθεν ήξει· και προς τίνα καταφεύξεσθε του βοηθηθήναι; και που καταλείψετε την δόξαν υμών
Isa 10:4	του μη εμπεσείν εις επαγωγήν; επί πάσι τούτοις ουκ απεστράφη ο θυμός, αλλ' έτι η χείρ υψηλή.
Isa 10:5	ουαί Ασσυρίοις· η ράβδος του θυμού μου και οργής εστιν εν ταις χερσίν αυτών.
Isa 10:6	την οργήν μου εις έθνος άνομον αποστελώ και τω εμω λαω συντάξω ποιήσαι σκύλα και προνομήν και καταπατείν τας πόλεις και θείναι αυτάς εις κονιορτόν.
Isa 10:7	αυτός δε ουχ ούτως ενεθυμήθη και τη ψυχή ουχ ούτως λελόγισται, αλλά απαλλάξει ο νους αυτου και του έθνη εξολοθρεύσαι ουκ ολίγα.
Isa 10:8	και εάν είπωσιν αυτω· συ μόνος ει άρχων,
Isa 10:9	και ερεί· ουκ έλαβον την χώραν την επάνω Βαβυλώνος και Χαλάνης, ου ο πύργος ωκοδομήθη; και έλαβον Αραβίαν και Δαμασκόν και Σαμαρείαν·
Isa 10:10	ον τρόπον ταύτας έλαβον εν τη χειρί μου, και πάσας τας αρχάς λήψομαι. ολολύξατε, τα γλυπτά εν Ιερουσαλήμ και εν Σαμαρεία·
Isa 10:11	ον τρόπον γαρ εποίησα Σαμαρεία και τοις χειροποιήτοις αυτής, ούτω ποιήσω και Ιερουσαλήμ και τοις ειδώλοις αυτής.
Isa 10:12	και έσται, όταν συντελέση Κύριος πάντα ποιών εν τω όρει Σιών και εν Ιερουσαλήμ, επάξει επί τον νουν τον μέγαν, τον άρχοντα των Ασσυρίων, και επί το ύψος της δόξης των οφθαλμών αυτου.

Isa 10:13	είπε γαρ· εν τη ισχύϊ ποιήσω και εν τη σοφία της συνέσεως, αφελώ όρια εθνών και την ισχύν αυτών προνομεύσω
Isa 10:14	και σείσω πόλεις κατοικουμένας και την οικουμένην όλην καταλήψομαι τη χειρί ως νοσσιάν και ως καταλελειμμένα ώά αρώ, και ουκ έστιν ος διαφεύζεται με ή αντείπη μοι.
Isa 10:15	μη δοξασθήσεται αξίνη άνευ του κόπτοντος εν αυτη; ή υψωθήσεται πρώων άνευ του έλκοντος αυτόν; ωσαύτως εάν τις άρη ράβδον ή ξύλον.
Isa 10:16	και ουχ ούτως, αλλά αποστελεί Κύριος σαβαώθ εις την σήν τιμήν ατιμίαν, και εις την σήν δόξαν πυρ καιόμενον καυθήσεται.
Isa 10:17	και έσται το φως του Ισραήλ εις πυρ και αγιάσει αυτόν εν πυρί καιομένω και φάγεται ωσει χόρτον την ύλην.
Isa 10:18	τη ημέρα εκείνη αποσβεσθήσεται τα όρη και οι βουνοί και οι δρυμοί, και καταφάγεται από ψυχής έως σαρκών· και έσται ο φεύγων ως ο φεύγων από φλογός καιομένης·
Isa 10:19	και οι καταλειφθέντες απ' αυτών αριθμός έσονται, και παιδίον γράψει αυτούς.
Isa 10:20	Και έσται εν τη ημέρα εκείνη ουκέτι προστεθήσεται το καταλειφθέν Ισραήλ, και οι σωθέντες του Ιακώβ ουκέτι μη πεποιθότες ώσιν επί τους αδικήσαντας αυτούς, αλλά έσονται πεποιθότες επί τον Θεόν τον άγιον του Ισραήλ τη αληθεία,
Isa 10:21	και έσται το καταλειφθέν του Ιακώβ επί Θεόν ισχύοντα.
Isa 10:22	και εάν γένηται ο λαός Ισραήλ ως η άμμος της θαλάσσης, το κατάλειμμα αυτών σωθήσεται· λόγον συντελών και συντέμων εν δικαιοσύνη,
Isa 10:23	ότι λόγον συντετημμένον Κύριος ποιήσει εν τη οικουμένη όλη.
Isa 10:24	Δια τούτο τάδε λέγει Κύριος σαβαώθ· μη φοβού, ο λαός μου, οι κατοικούντες εν Σιών, από Ασσυρίων, ότι εν ράβδω πατάξει σε· πληγήν γαρ επάγω επί σε του ιδείν οδόν Αιγύπτου.
Isa 10:25	έτι γαρ μικρόν και παύσεται η οργή, ο δε θυμός μου επί την βουλήν αυτών·
Isa 10:26	και εγερεί ο Θεός επ' αυτούς κατά την πληγήν Μαδιάμ εν τόπω θλίψεως, και ο θυμός αυτού τη οδω τη κατά θάλασσαν εις την οδόν την κατ' Αίγυπτον.
Isa 10:27	και έσται εν τη ημέρα εκείνη αφαιρεθήσεται ο ζυγός αυτού από του ώμου σου και ο φόβος αυτού από σου, και καταφθαρήσεται ο ζυγός από των ώμων υμών.
Isa 10:28	ήξει γαρ εις την πόλιν Αγγαί
Isa 10:29	και παρελεύσεται εις Μαγγεδώ και εις Μαχμάς θήσει τα σκεύη αυτού· και παρελεύσεται φάραγγα και ήξει εις Αγγαί, φόβος λήψεται Ραμά πόλιν Σαούλ· φεύζεται
Isa 10:30	η θυγάτηρ Γαλλείμ, επακούσεται Λαϊσά, επακούσεται Αναθώθ·

Isa 10:31	και εξέστη Μαδεβηνά και οι κατοικούντες Γιββεϊρ·
Isa 10:32	παρακαλείται σήμερον εν οδω του μείναι, τη χειρί παρακαλείτε, το όρος, την θυγατέρα Σιών, και οι βουνοί οι εν Ιερουσαλήμ.
Isa 10:33	ιδού γαρ ο δεσπότης Κύριος σαβαώθ συνταράσσει τους ενδόξους μετά ισχύος, και οι υψηλοί τη ύβρει συντριβήσονται, και οι υψηλοί ταπεινωθήσονται,
Isa 10:34	και πεσούνται οι υψηλοί μαχαίρα, ο δε Λίβανος συν τοις υψηλοίς πεσείται.
Isa 11:1	ΚΑΙ εξελεύσεται ράβδος εκ της ρίζης Ιεσσαί, και άνθος εκ της ρίζης αναβήσεται.
Isa 11:2	και αναπαύσεται επ ' αυτόν πνεύμα του Θεού, πνεύμα σοφίας και συνέσεως, πνεύμα βουλής και ισχύος, πνεύμα γνώσεως και ευσεβείας·
Isa 11:3	εμπλήσει αυτόν πνεύμα φόβου Θεού. ου κατά την δόξαν κρινεί ουδέ κατά την λαλιάν ελέγξει,
Isa 11:4	αλλά κρινεί ταπεινω κρίσιν και ελέγξει τους ταπεινούς της γης· και πατάξει γην τω λόγω του στόματος αυτού και εν πνεύματι δια χειλέων ανελεί ασεβή·
Isa 11:5	και έσται δικαιοσύνη εξωσμένος την οσφύν αυτού και αληθεία ειλημένος τας πλευράς.
Isa 11:6	και συμβοσκηθήσεται λύκος μετ ' αρνός, και πάρδαλις συναναπαύσεται ερίφω, και μοσχάριον και ταύρος και λέων άμα βοσκηθήσονται, και παιδίον μικρόν άξει αυτούς·
Isa 11:7	και βούς και άρκος άμα βοσκηθήσονται, και άμα τα παιδιά αυτών έσονται, και λέων και βούς άμα φάγονται άχυρα.
Isa 11:8	και παιδίον νήπιον επί τρώγλην ασπίδων και επί κοίτην εκγόνων ασπίδων την χείρα επιβαλεί.
Isa 11:9	και ου μη κακοποιήσουσιν, ουδέ μη δύνωνται απολέσαι ουδένα επί το όρος το άγιόν μου, ότι ενεπλήσθη η σύμπασα του γνώναι τον Κύριον ως ύδωρ πολύ κατακαλύψαι θαλάσσας.
Isa 11:10	Και έσται εν τη ημέρα εκείνη η ρίζα του Ιεσσαί και ο ανιστάμενος άρχειν εθνών, επ ' αυτω έθνη ελπιούσι, και έσται η ανάπανσις αυτού τιμή.
Isa 11:11	και έσται τη ημέρα εκείνη προσθήσει Κύριος του δείξει την χείρα αυτού του ζηλώσαι το καταλειφθέν υπόλοιπον του λαού, ό αν καταλειφθή από των Ασσυρίων και από Αιγύπτου και Βαβυλωνίας και Αιθιοπίας και από Ελαμιτών και από ηλίου ανατολών και εξ Αραβίας.
Isa 11:12	και αρεί σημείον εις τα έθνη και συνάξει τους απολομένους Ισραήλ και τους διεσπαρμένους του Ιούδα συνάξει εκ των τεσσάρων πτερούγων της γης.
Isa 11:13	αφαιρεθήσεται ο ζήλος Εφραίμ και οι εχθροί Ιούδα απολούνται· Εφραίμ ου ζηλώσει Ιούδα, και Ιούδας ου θλίψει Εφραίμ.
Isa 11:14	και πετασθήσονται εν πλοίοις αλλοφύλων θάλασσαν, άμα προνομεύσουσι και τους αφ ' ηλίου ανατολών και Ιδουμαίαν· και επί Μωάβ πρώτον τας χείρας

	επιβαλούσιν, οι δε υιοί Αμμών πρώτοι υπακούσονται.
Isa 11:15	και ερημώσει Κύριος την θάλασσαν Αιγύπτου και επιβαλεί την χείρα αυτού επί τον ποταμόν πνεύματι βιαίω και πατάξει επτά φάραγγας, ωστε διαπορεύεσθαι αυτόν εν υποδήμασι·
Isa 11:16	και έσται δίοδος τω καταλειφθέντι μου λαω εν Αιγύπτω, και έσται τω Ισραήλ ως η ημέρα ότε εξήλθεν εκ γης Αιγύπτου.
Isa 12:1	ΚΑΙ ερείς εν τη ημέρα εκείνη· ευλογήσω σε, Κύριε, διότι ωργίσθης μοι και απέστρεψας τον θυμόν σου και ηλέησάς με.
Isa 12:2	ιδού ο Θεός μου σωτήρ μου Κύριος, πεποιθώς έσομαι επ ' αυτω και σωθήσομαι εν αυτω και ου φοβηθήσομαι, διότι η δόξα μου και η αίνεσίς μου Κύριος και εγένετό μοι εις σωτηρίαν.
Isa 12:3	και αντλήσατε ύδωρ μετ ' ευφροσύνης εκ των πηγών του σωτηρίου.
Isa 12:4	και ερείς εν τη ημέρα εκείνη· υμνείτε Κύριον, βοάτε το όνομα αυτού, αναγγείλατε εν τοις έθνεσι τα ένδοξα αυτού, μιμνήσκεσθε, ότι υψώθη το όνομα αυτού.
Isa 12:5	υμνήσατε το όνομα Κυρίου, ότι υψηλά εποίησεν· αναγγείλατε ταύτα εν πάση τη γη·
Isa 12:6	αγαλλιάσθε και ευφραίνεσθε, οι κατοικούντες Σιών, ότι υψώθη ο άγιος του Ισραήλ εν μέσω αυτής.
Isa 13:1	Ορασις, ην είδεν Ησαΐας υιος Αμώς, κατά Βαβυλώνος.
Isa 13:2	επ ' όρους πεδινού άρατε σημείον, υψώσατε την φωνήν αυτοίς, μη φοβείσθε, παρακαλείτε τη χειρί· ανοίξατε, οι άρχοντες.
Isa 13:3	εγώ συντάσσω και εγώ άγω αυτούς· [ηγιασμένοι εισί, και εγώ άγω αυτούς]. γίγαντες έρχονται πληρώσαι τον θυμόν μου χαίροντες άμα και υβρίζοντες.
Isa 13:4	φωνή εθνών πολλών επί των ορέων, ομοία εθνών πολλών, φωνή βασιλέων και εθνών συνηγμένων. Κύριος σαβαώθ εντέταλται έθνει σπλομάχω
Isa 13:5	έρχεσθαι εκ γης πόρρωθεν απ ' άκρου θεμελίου του ουρανού, Κύριος και οι σπλομάχοι αυτού, του καταφθείραι πάσαν την οικουμένην.
Isa 13:6	ολολύζετε, εγγύς γαρ ημέρα Κυρίου, και συντριβή παρά του Θεού ήξει·
Isa 13:7	δια τούτο πάσα χείρ εκλυθήσεται και πάσα ψυχή ανθρώπου δειλιάσει.
Isa 13:8	και ταραχθήσονται οι πρέσβεις και ωδίνες αυτούς έξουσιν, ως γυναικός τικτούσης· και συμφοράσουσιν έτερος προς τον έτερον και εκστήσονται και το πρόσωπον αυτών ως φλόξ μεταβαλούσιν.
Isa 13:9	ιδού γαρ ημέρα Κυρίου έρχεται ανίατος θυμού και οργής θείναι την οικουμένην έρημον και τους αμαρτωλούς απολέσαι εξ αυτής.

Isa 13:10	οι γαρ αστέρες του ουρανού και ο Ώρίων και πας ο κόσμος του ουρανού το φως ου δώσουσι, και σκοτισθήσεται του ηλίου ανατέλλοντος, και η σελήνη ου δώσει το φως αυτής.
Isa 13:11	και εντελούμαι τη οικουμένη όλη κακά και τοις ασεβέσι τας αμαρτίας αυτών· και απολώ ύβριν ανόμων, και ύβριν υπερηφάνων ταπεινώσω.
Isa 13:12	και έσονται οι καταλελειμμένοι έντιμοι μάλλον ή το χρυσίον το άπυρον, και ο άνθρωπος μάλλον έντιμος έσται ή ο λίθος ο εκ Σουφίρ.
Isa 13:13	ο γαρ ουρανός θυμωθήσεται και η γη σεισθήσεται εκ των θεμελίων σαβαώθ εν τη ημέρα, ή αν επέλθη ο θυμός αυτού.
Isa 13:14	και έσονται οι καταλελειμμένοι ως δορκάδιον φεύγον και ως πρόβατον πλανώμενον, και ουκ έσται ο συνάγων, ωστε άνθρωπον εις τον λαόν αυτού αποστραφήναι και άνθρωπον εις την χώραν εαυτού διώξεται.
Isa 13:15	ος γαρ αν αλω, ηττηθήσεται, και οίτινες συνηγμένοι εισί, μαχαίρα πεσούνται·
Isa 13:16	και τα τέκνα αυτών ενώπιον αυτών ράξουσι και τας οικίας αυτών προνομεύσουσι και τας γυναίκας αυτών έξουσιν.
Isa 13:17	ιδού επεγείρω υμίν τους Μήδους, οί αργύριον ου λογίζονται, ουδέ χρυσίου χρείαν έχουσι.
Isa 13:18	τοξεύματα νεανίσκων συντριψουσι και τα τέκνα υμών ου μη ελεήσωσιν, ουδέ επί τοις τέκνοις σου φείσονται οι οφθαλμοί αυτών.
Isa 13:19	και έσται Βαβυλών, ή καλείται ένδοξος από βασιλέως Χαλδαίων, ον τρόπον κατέστρεψεν ο Θεός Σόδομα και Γόμορρα·
Isa 13:20	ου κατοικηθήσεται εις τον αιώνα χρόνον, ουδέ μη εισέλθωσιν εις αυτήν δια πολλών γενεών, ουδέ μη διέλθωσιν αυτήν Άραβες, ουδέ ποιμένες ου μη αναπαύσονται εν αυτή·
Isa 13:21	και αναπαύσονται εκεί θηρία και εμπλησθήσονται αι οικίαι ήχου, και αναπαύσονται εκεί σειρήνες, και δαιμόνια εκεί ορχήσονται,
Isa 13:22	και ονοκένταυροι εκεί κατοικήσουσι, και νοσοποιήσουσιν εχίνοι εν τοις οίκους αυτών· ταχύ έρχεται και ου χρονιεί.
Isa 14:1	ΚΑΙ ελεήσει Κύριος τον Ιακώβ και εκλέξεται έτι τον Ισραήλ, και αναπαύσονται επί της γης αυτών, και ο γειώρας προστεθήσεται προς αυτοús και προστεθήσεται προς τον οίκον Ιακώβ,
Isa 14:2	και λήφονται αυτοús έθνη και εισάξουσιν εις τον τόπον αυτών, και κατακληρονομήσουσι και πληθυνθήσονται επί της γης του Θεού εις δούλους και δούλας· και έσονται αιχμάλωτοι οι αιχμαλωτεύσαντες αυτοús, και κυριευθήσονται οι κυριεύσαντες αυτών.
Isa 14:3	Και έσται εν τη ημέρα εκείνη αναπαύσει σε Κύριος από της οδύνης και του θυμού σου και της δουλείας σου της σκληράς, ης εδούλευσας αυτοίς.

Isa 14:4	και λήψη τον θρήνον τούτον επί τον βασιλέα Βαβυλώνας και ερείς εν τη ημέρα εκείνη· Πως αναπέπαιται ο απαιτών και αναπέπαιται ο επισπουδαστής;
Isa 14:5	συνέτριψε Κύριος τον ζυγόν των αμαρτωλών, τον ζυγόν των αρχόντων·
Isa 14:6	πατάξας έθνος θυμω, πληγή ανιάτω, παίων έθνος πληγήν θυμού, ή ουκ εφείσατο, ανεπαύσατο πεποιθώς.
Isa 14:7	πάσα η γη βοά μετ' ευφροσύνης,
Isa 14:8	και τα ξύλα του λιβάνου ευφράνθησαν επί σοί και η κέδρος του Λιβάνου· αφ' ου συ κεκοίμησαι, ουκ ανέβη ο κόπτων ημάς.
Isa 14:9	ο άδης κάτωθεν επικράνθη συναντήσας σοι, συνηγέρθησάν σοι πάντες οι γίγαντες οι άρξαντες της γης, οι εγείραντες εκ των θρόνων αυτών πάντας βασιλείς εθνών.
Isa 14:10	πάντες αποκριθήσονται και ερούσί σοι· και συ εάλως, ωσπερ και ημείς, εν ημίν δε κατελογίσθης.
Isa 14:11	κατέβη εις άδου η δόξα σου, η πολλή ευφροσύνη σου· υποκάτω σου στρώσουσι σήψιν, και το κατακάλυμμά σου σκώληξ.
Isa 14:12	Πως εξέπεσεν εκ του ουρανού ο εωσφόρος ο πρωϊ ανατέλλων; συνετρίβη εις την γην ο αποστέλλων προς πάντα τα έθνη.
Isa 14:13	συ δε είπας εν τη διανοία σου· εις τον ουρανόν αναβήσομαι, επάνω των αστέρων του ουρανού θήσω τον θρόνον μου, καθώ εν όρει υψηλω, επί τα όρη τα υψηλά τα προς Βορράν,
Isa 14:14	αναβήσομαι επάνω των νεφών, έσομαι όμοιος τω Υψίστω.
Isa 14:15	νυν δε εις άδην καταβήση και εις τα θεμέλια της γης.
Isa 14:16	οι ιδόντες σε θαυμάσονται επί σοί και ερούσιν· ούτος ο άνθρωπος ο παροξύνων την γην, ο σείων βασιλείς;
Isa 14:17	ο θείς την οικουμένην όλην έρημον και τας πόλεις αυτου καθείλε, τους εν επαγωγή ουκ έλυσε.
Isa 14:18	πάντες οι βασιλείς των εθνών εκοιμήθησαν εν τιμή, άνθρωπος εν τω οίκω αυτου·
Isa 14:19	συ δε ριφήση εν τοις όρεσιν ως νεκρός εβδελυγμένος μετά πολλών τεθνηκότων εκκεκεντημένων μαχαίραις, καταβαινόντων εις άδου. ον τρόπον ιμάτιον εν αίματι πεφυρμένον ουκ έσται καθαρόν,
Isa 14:20	ούτως ουδέ συ έση καθαρός, διότι την γην μου απώλεσας και τον λαόν μου απέκτεινας· ου μη μείνης εις τον αιώνα χρόνον, σπέρμα πονηρόν.
Isa 14:21	ετοίμασον τα τέκνα σου σφαγήναι ταις αμαρτίαις του πατρος αυτών, ίνα μη αναστώσι και κληρονομήσωσι την γην και εμπλήσωσιν την γην πολέμων.

Isa 14:22	Και επαναστήσομαι αυτοίς, λέγει Κύριος σαβαώθ, και απολώ αυτών όνομα και κατάλειμμα και σπέρμα - τάδε λέγει Κύριος -
Isa 14:23	και θήσω την Βαβυλωνίαν έρημον, ωστε κατοικείν εχίνους, και έσται εις ουδέν· και θήσω αυτήν πηλού βάραθρον εις απώλειαν.
Isa 14:24	τάδε λέγει Κύριος σαβαώθ· ον τρόπον ειρηκα, ούτως έσται, και ον τρόπον βεβούλευμαι, ούτως μενει,
Isa 14:25	του απολέσαι τους Ασσυρίους από της γης της εμής και από των ορέων μου, και έσονται εις καταπάτημα, και αφαιρεθήσεται απ ' αυτών ο ζυγός αυτών, και το κύδος αυτών από των ώμων αφαιρεθήσεται.
Isa 14:26	αύτη η βουλή, ην βεβούλευται Κύριος επί την όλην οικουμένην, και αύτη η χείρ η υψηλή επί πάντα τα έθνη.
Isa 14:27	α γαρ ο Θεός ο άγιος βεβούλευται, τις διασκεδάσει; και την χείρα αυτού την υψηλήν τις αποστρέψει;
Isa 14:28	Του έτους, ου απέθανεν ο βασιλεύς Άχαζ, εγενήθη το ρήμα τούτο.
Isa 14:29	μη ευφρανθείητε οι αλλόφυλοι πάντες, συνετρίβη γαρ ο ζυγός του παιοντος υμάς· εκ γαρ σπέρματος όφεως εξελεύσεται έκγονα ασπίδων, και τα έκγονα αυτών εξελεύσονται όφεις πετόμενοι
Isa 14:30	και βοσκηθήσονται πτωχοί δι ' αυτού, πτωχοί δε άνθρωποι επί ειρήνης αναπαύσονται· ανελεύει δε λιμω το σπέρμα σου και το κατάλειμμα σου ανελεύει.
Isa 14:31	ολούξατε, πύλαι πόλεων, κεκραγέτωσαν πόλεις τεταραγμένοι, οι αλλόφυλοι πάντες, ότι από Βορρά καπνός έρχεται, και ουκ έστι του είναι.
Isa 14:32	και τι αποκριθήσονται βασιλείς εθνών; ότι Κύριος εθεμελίωσε Σιών, και δι ' αυτού σωθήσονται οι ταπεινοί του λαού.
Isa 15:1	Τό ρήμα το κατά της Μωαβίτιδος. ΝΥΚΤΟΣ απολείται η Μωαβίτις, νυκτός γαρ απολείται το τείχος της Μωαβίτιδος.
Isa 15:2	λυπέισθε εφ ' εαυτοίς, απολείται γαρ και Δηβών, ου ο βωμός υμών, εκεί αναβήσεσθε κλαίειν· επί Ναβαύ της Μωαβίτιδος ολούζετε επί πάσης κεφαλής φαλάκρωμα, πάντες βραχίονες κατατετμημένοι·
Isa 15:3	εν ταις πλατείαις αυτής περιζώσασθε σάκκους και κόπτεσθε, επί των δωμάτων αυτής και εν ταις πλατείαις αυτής και εν ταις ρύμας αυτής πάντες ολούζετε μετά κλαυθμού.
Isa 15:4	ότι κέκραγεν Εσεβών και Ελεαλή, έως Ιασσά ηκούσθη η φωνή αυτών· δια τούτο η οσφύς της Μωαβίτιδος βοά, η ψυχή αυτής γνώσεται.
Isa 15:5	η καρδιά της Μωαβίτιδος βοά εν αυτη έως Σηγώρ· δάμαλις γαρ εστι τριετής· επί δε της αναβάσεως Λουείθ προς σε κλαίοντες αναβήσονται, τη οδω Αρωνιείμ βοά σύντριμμα και σεισμός.
Isa 15:6	το ύδωρ της Νεμρείμ έρημον έσται, και ο χόρτος αυτής εκλείψει· χόρτος γαρ

	χλωρός ουκ έσται.
Isa 15:7	μη και ούτως μέλει σωθήναι; επάξω γαρ επί την φάραγγα Άραβας, και λήψονται αυτήν.
Isa 15:8	συνήψε γαρ η βοή το όριον της Μωαβίτιδος της Αγαλείμ, και ολολυγμός αυτής έως του φρέατος του Αιλείμ.
Isa 15:9	το δε ύδωρ το Ρεμμών πλησθήσεται αίματος· επάξω γαρ επί Ρεμμών Άραβας και αρώ το σπέρμα Μωάβ και Αριήλ και το κατάλοιπον Αδαμά.
Isa 16:1	ΑΠΟΣΤΕΛΩ ως ερπετά επί την γην· μη πέτρα έρημός εστι το όρος θυγατρός Σιών;
Isa 16:2	έση γαρ ως πετεινού ανιπταμένου νεοσσός αφηρημένος, θύγατερ Μωάβ. έπειτα δε, Αρνών, πλείονα
Isa 16:3	βουλεύου, ποίει τε σκέπην πένθους αυτη δια παντός· εν μεσημβρινή σκοτία φεύγουσιν, εξέστησαν, μη απαχθής.
Isa 16:4	παροικήσουσί σοι οι φυγάδες Μωάβ, έσονται σκέπη υμίν από προσώπου διώκοντος, ότι ήρθη η συμμαχία σου, και ο άρχων απώλετο ο καταπατών επί της γης.
Isa 16:5	και διορθωθήσεται μετ ' ελέους θρόνος, και καθιείται επ ' αυτού μετά αληθείας εν σκηνή Δαυίδ κρίνων και εκζητών κρίμα και σπεύδων δικαιοσύνην.
Isa 16:6	Ήκούσαμεν την ύβριν Μωάβ, υβριστής σφόδρα, την υπερηφανίαν εξήρας. ουχ ούτως η μαντεία σου, ουχ ούτως.
Isa 16:7	ολολύξει Μωάβ, εν γαρ τη Μωαβίτιδι πάντες ολολύξουσι· τοις κατοικούσι δε Σέθ μελετήσεις· και ουκ εντραπήση.
Isa 16:8	τα πεδία Εσεβών πενήσει, άμπελος Σεβαμά· καταπίνοντες τα έθνη, καταπατήσατε τας αμπέλους αυτής έως Ιαζή· ου μη συνάψητε, πλανήθητε την έρημον· οι απεσταλμένοι εγκατελείφθησαν, διέβησαν γαρ την έρημον.
Isa 16:9	δια τούτο κλαύσομαι ως τον κλαυθμόν Ιαζή άμπελον Σεβαμά· τα δένδρα σου κατέβαλεν, Εσεβών και Ελεαλή, ότι επί τω θερισμω και επί τω τρυγητω σου καταπατήσω, και πάντα πεσούνται.
Isa 16:10	και αρθήσεται ευφροσύνη και αγαλλίαμα εκ των αμπελώνων σου, και εν τοις αμπελώσί σου ου μη ευφρανθήσονται και ου μη πατήσουσιν οίνον εις τα υπολήνια, πέπαυται γαρ.
Isa 16:11	δια τούτο η κοιλία μου επί Μωάβ ως κιθάρα ηχήσει, και τα εντός μου ωσει τείχος, ό ενεκαίνισας.
Isa 16:12	και έσται εις το εντραπήναί σε, ότι εκοπίασε Μωάβ επί τοις βωμοίς και εισελεύσεται εις τα χειροποίητα αυτής ωστε προσεύξασθαι, και ου μη δύνηται εξελέσθαι αυτόν.
Isa 16:13	Τούτο το ρήμα ό ελάλησε Κύριος επί Μωάβ, οπότε και ελάλησε.

Isa 16:14	και νυν λέγω· εν τρισίν έτεσιν ετών μισθωτού ατιμασθήσεται η δόξα Μωάβ εν παντί τω πλούτῳ τῳ πολλῳ, και καταλειφθήσεται ολιγοστός και ουκ έντιμος.
Isa 17:1	Τό ρήμα το κατά Δαμασκού. ΙΔΟΥ Δαμασκός αρθήσεται από πόλεων και έσται εις πτώσιν,
Isa 17:2	καταλελειμμένη εις τον αιώνα, εις κοίτην ποιμνίων και ανάπαυσιν, και ουκ έσται ο διώκων.
Isa 17:3	και ουκέτι έσται οχυρά του καταφυγείν Εφραίμ. και ουκέτι έσται βασιλεία εν Δαμασκῳ, και το λοιπόν των Σύρων απολείται· ου γαρ συ βελτίων ει των υιών Ισραήλ και της δόξης αυτών· τάδε λέγει Κύριος σαβαώθ.
Isa 17:4	Έσται εν τη ημέρα εκείνη έκλειψις της δόξης Ιακώβ, και τα πίονα της δόξης αυτού σεισθήσεται.
Isa 17:5	και έσται ον τρόπον εάν τις συναγάγη αμητόν εστηκότα και σπέρμα σταχύων εν τῳ βραχίονι αυτού αμήση, και έσται ον τρόπον εάν τις συναγάγη στάχυν εν φάραγγι στερεά
Isa 17:6	και καταλειφθή εν αυτη καλάμη, ή ως ρώγες ελαίας δύο ή τρεις επ ' άκρου μετεώρου, ή τέσσαρες ή πέντε επί των κλάδων αυτών καταλειφθή· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ.
Isa 17:7	τη ημέρα εκείνη πεποιθώς έσται άνθρωπος επί τῳ ποιήσαντι αυτόν, οι δε οφθαλμοί αυτού εις τον άγιον του Ισραήλ εμβλέψονται,
Isa 17:8	και ου μη πεποιθότες ώσιν επί τοις βωμοίς, ουδέ επί τοις έργοις των χειρών αυτών, α εποίησαν οι δάκτυλοι αυτών, και ουκ όψονται τα δένδρα, ουδέ τα βδελύγματα αυτών.
Isa 17:9	τη ημέρα εκείνη έσονται αι πόλεις σου εγκαταλελειμμένοι, ον τρόπον κατέλιπον οι Αμορραίοι και οι Ευαίοι από προσώπου των υιών Ισραήλ, και έσονται έρημοι,
Isa 17:10	διότι κατέλιπες τον Θεόν τον σωτήρά σου και Κυρίου του βοηθού σου ουκ εμνήσθης. δια τούτο φυτεύσεις φύτευμα άπιστον και σπέρμα άπιστον·
Isa 17:11	τη δε ημέρα, ή αν φυτεύσης, πλανηθήση· το δε πρωϊ, εάν σπείρης, ανθήσει εις αμητόν ή αν ημέρα κληρώση, και ως πατήρ ανθρώπου κληρώση, και ως πατήρ ανθρώπου κληρώση τοις υιοίς σου.
Isa 17:12	Ουαί πλήθος εθνών πολλών· ως θάλασσα κυμαίνουσα ούτῳ ταραχθήσεσθε, και νώτος εθνών πολλών ως ύδωρ ηχήσει.
Isa 17:13	ως ύδωρ πολύ έθνη πολλά, ως ύδατος πολλού βία καταφερομένου· και αποσκορακιεί αυτόν και πόρρω αυτόν διώξεται ως χνούν αχύρου λικμώντων απέναντι ανέμου και ως κονιορτόν τροχού καταγιγίς φέρουσα.
Isa 17:14	προς εσπέραν έσται πένθος, πριν ή πρωϊ και ουκ έσται. αύτη η μερίς των προνομευσάντων υμάς και κληρονομία τοις υμάς κληρονομήσασιν.
Isa 18:1	ΟΥΑΙ γης πλοίων πτέρυγες επέκεινα ποταμών Αιθιοπίας,

Isa 18:2	ο αποστέλλων εν θαλάσση όμηρα και επιστολάς βιβλίνας επάνω του ύδατος· πορεύονται γαρ άγγελοι κούφοι προς έθνος μετέωρον και ξένον λαόν και χαλεπόν, τις αυτού επέκεινα; έθνος ανέλπιστον και καταπεπατημένον. νυν οι ποταμοί της γης
Isa 18:3	πάντες ως χώρα κατοικουμένη· κατοικηθήσεται η χώρα αυτών ωσει σημείον από όρους αρθή, ως σάλπιγγος φωνή ακουστόν έσται.
Isa 18:4	διότι ούτως είπέ μοι Κύριος· ασφάλεια έσται εν τη εμή πόλει ως φως καύματος μεσημβρίας, και ως νεφέλη δρόσου ημέρας αμήτου έσται.
Isa 18:5	προ του θερισμού, όταν συντελεσθή άνθος και όμφαξ εξανθήση άνθος ομφακίζουσα, και αφελεί τα βοτρώδια τα μικρά τοις δρεπάνοις και τας κληματίδας αφελεί και αποκόψει
Isa 18:6	και καταλείψει άμα τοις πετεινοίς του ουρανού και τοις θηρίοις της γης. και συναχθήσεται επ ' αυτούς τα πετεινά του ουρανού, και πάντα τα θηρία της γης επ ' αυτόν ήξει.
Isa 18:7	εν τω καιρω εκείνω ανενεχθήσεται δώρα Κυρίω σαβαώθ εκ λαού τεθλιμμένου και τετιλμένου και από λαού μεγάλου από του νυν και εις τον αιώνα χρόνον· έθνος ελπίζον και καταπεπατημένον, ό εστιν εν μέρει ποταμού της χώρας αυτού, εις τον τόπον, ου το όνομα Κυρίου σαβαώθ επεκλήθη, όρος Σιών.
Isa 19:1	Όρασις Αιγύπτου. ΙΔΟΥ Κύριος κάθηται επί νεφέλης κούφης και ήξει εις Αίγυπτον, και σεισθήσεται τα χειροποίητα Αιγύπτου από προσώπου αυτού, και η καρδιά αυτών ηττηθήσεται εν αυτοίς.
Isa 19:2	και επεγερθήσονται Αιγύπτιοι επ ' Αιγυπτίους, και πολεμήσει άνθρωπος τον αδελφόν αυτού και άνθρωπος τον πλησίον αυτού, πόλις επί πόλιν και νομός επί νομόν.
Isa 19:3	και ταραχθήσεται το πνεύμα των Αιγυπτίων εν αυτοίς, και την βουλήν αυτών διασκεδάσω, και επερωτήσουσι τους θεούς αυτών και τα αγάλματα αυτών και τους εκ της γης φωνούντας και τους εγγαστριμύθους.
Isa 19:4	και παραδώσω την Αίγυπτον εις χείρας ανθρώπων κυρίων σκληρών, και βασιλείς σκληροί κυριεύσουσιν αυτών· τάδε λέγει Κύριος σαβαώθ.
Isa 19:5	και πίνονται οι Αιγύπτιοι ύδωρ το παρά θάλασσαν, ο δε ποταμός εκλείψει και ξηρανθήσεται.
Isa 19:6	και εκλείψουσιν οι ποταμοί και αι διώρυγες του ποταμού, και ξηρανθήσεται πάσα συναγωγή ύδατος και εν παντί έλει καλάμου και παπύρου·
Isa 19:7	και το άχι το χλωρόν παν το κύκλω του ποταμού, και παν το σπειρόμενον δια του ποταμού ξηρανθήσεται ανεμόφθορον.
Isa 19:8	και στενάξουσιν οι αλιείς, και στενάξουσι πάντες οι βάλλοντες άγκιστρον εις τον ποταμόν, και οι βάλλοντες σαγήνας και οι αμφιβολείς πενήθουσι.
Isa 19:9	και αισχύνη λήψεται τους εργαζομένους το λίνον το σχιστόν και τους εργαζομένους την βύσσον,

Isa 19:10	και έσονται οι εργαζόμενοι αυτά εν οδύνη, και πάντες οι ποιούντες τον ζύθον λυπηθήσονται και τας ψυχάς πονέσουσι.
Isa 19:11	και μωροί έσονται οι άρχοντες Τάνεως· οι σοφοί σύμβουλοι του βασιλέως, η βουλή αυτών μωρανθήσεται. Πως ερείτε τω βασιλεί· υιοί συνετών ημείς, υιοί βασιλέων των εξ αρχής;
Isa 19:12	που εισι νυν οι σοφοί σου και αναγγειλάτωσάν σοι και ειπάτωσαν, τι βεβούλευται Κύριος σαβαώθ επ' Αίγυπτον;
Isa 19:13	εξέλιπον οι άρχοντες Τάνεως, και υψώθησαν οι άρχοντες Μέμφεως, και πλανήσουσιν Αίγυπτον κατά φυλάς.
Isa 19:14	Κύριος γαρ εκέρασεν αυτοίς πνεύμα πλανήσεως, και επλάνησαν Αίγυπτον εν πάσι τοις έργοις αυτών, ως πλανάται ο μεθύων και ο εμών άμα.
Isa 19:15	και ουκ έσται τοις Αιγυπτίοις έργον, ό ποιήσει κεφαλήν και ουράν, αρχήν και τέλος.
Isa 19:16	Τη δε ημέρα εκείνη έσονται οι Αιγύπτιοι ως γυναίκες εν φόβω και εν τρόμω από προσώπου της χειρός Κυρίου σαβαώθ, ην αυτός επιβαλεί αυτοίς.
Isa 19:17	και έσται η χώρα των Ιουδαίων τοις Αιγυπτίοις εις φόβητρον· πας, ος εάν ονομάση αυτήν αυτοίς, φοβηθήσονται δια την βουλήν, ην βεβούλευται Κύριος σαβαώθ επ' αυτήν.
Isa 19:18	Τη ημέρα εκείνη έσονται πέντε πόλεις εν τη Αιγύπτω λαλούσαι τη γλώσση τη Χαναανίτιδι και ομνύουσαι τω ονόματι Κυρίου σαβαώθ· πόλις ασεδέκ κληθήσεται η μία πόλις.
Isa 19:19	Τη ημέρα εκείνη έσται θυσιαστήριον τω Κυρίω εν χώρα Αιγυπτίων και στήλη προς το όριον αυτής τω Κυρίω
Isa 19:20	και έσται εις σημείον εις τον αιώνα Κυρίω εν χώρα Αιγύπτου, ότι κεκράζονται προς Κύριον δια τους θλίβοντας αυτούς, και αποστελεί αυτοίς Κύριος άνθρωπον, ος σώσει αυτούς, κρίνων σώσει αυτούς.
Isa 19:21	και γνωστός έσται Κύριος τοις Αιγυπτίοις, και γνώσονται οι Αιγύπτιοι τον Κύριον εν τη ημέρα εκείνη και ποιήσουσι θυσίας και εύξονται ευχάς τω Κυρίω και αποδώσουσι.
Isa 19:22	και πατάξει Κύριος τους Αιγυπτίους πληγή και ιάσεται αυτούς ιάσει, και επιστραφήσονται προς Κύριον, και εισακούσεται αυτών και ιάσεται αυτούς.
Isa 19:23	Τη ημέρα εκείνη έσται η οδός από Αιγύπτου προς Ασσυρίους και εισελεύσονται Ασσύριοι εις Αίγυπτον, και Αιγύπτιοι πορεύσονται προς Ασσυρίους, και δουλεύουσιν Αιγύπτιοι τοις Ασσυρίοις.
Isa 19:24	Τη ημέρα εκείνη έσται Ισραήλ τρίτος εν τοις Ασσυρίοις και εν τοις Αιγυπτίοις ευλογημένος εν τη γη,
Isa 19:25	ην ευλόγησε Κύριος σαβαώθ λέγων· ευλογημένος ο λαός μου ο εν Αιγύπτω και ο εν Ασσυρίοις και η κληρονομία μου Ισραήλ.

Isa 20:1	ΤΟΥ έτους ου εισήλθεν Τανάθαν εις Άζωτον, ηνίκα απεστάλη υπό Αρνά βασιλέως Ασσυρίων και επολέμησε την Άζωτον και έλαβεν αυτήν,
Isa 20:2	τότε ελάλησε Κύριος προς Ήσαϊαν υιόν Αμώς λέγων· πορεύου και άφελε τον σάκκον από της οσφύς σου και τα σανδάλιά σου υπόλυσαι από των ποδών σου· και ποιήσον ούτως πορευόμενος γυμνός και ανυπόδετος.
Isa 20:3	και είπε Κύριος· ον τρόπον πεπόρευται ο παις μου Ησαΐας γυμνός και ανυπόδετος τρία έτη, τρία έτη έσται εις σημεία και τέρατα τοις Αιγυπτίοις και Αιθίοψιν·
Isa 20:4	ότι ούτως άξει βασιλεύς Ασσυρίων την αιχμαλωσίαν Αιγύπτου και Αιθιοπων, νεανίσκους και πρεσβύτας, γυμνούς και ανυποδέτους, ανακεκαλυμμένους την αισχύνην Αιγύπτου.
Isa 20:5	και αισχυνθήσονται ηττηθέντες οι Αιγύπτιοι επί τοις Αιθίοψιν, εφ ' οίς ήσαν πεποιθότες οι Αιγύπτιοι, ήσαν γαρ αυτοίς δόξα.
Isa 20:6	και ερούσιν οι κατοικούντες εν τη νήσω ταύτη εν τη ημέρα εκείνη· ιδού ημείς ήμεν πεποιθότες του φυγείν εις αυτούς εις βοήθειαν, οί ουκ ηδύναντο σωθήναι από βασιλέως Ασσυρίων· και Πως ημείς σωθησόμεθα;
Isa 21:1	Τό όραμα της ερήμου. ΩΣ καταιγίς δι ' ερήμου διέλθοι εξ ερήμου ερχομένη εκ γης, φοβερόν
Isa 21:2	το όραμα και σκληρόν ανηγγέλη μοι. ο αθετών αθετεί, ο ανομών ανομεί. επ ' εμοί οι Ελαμίται, και οι πρέσβεις των Περσών επ ' εμέ έρχονται. νυν στενάξω και παρακαλέσω εμαυτόν.
Isa 21:3	δια τούτο ενεπλήσθη η οσφύς μου εκλύσεως, και ωδίνες έλαβόν με ως την τίκτουσαν· ηδίκησα του μη ακούσαι, εσπούδασα του μη βλέπειν.
Isa 21:4	η καρδια μου πλανάται, και η ανομία με βαπτίζει, η ψυχή μου εφέστηκεν εις φόβον.
Isa 21:5	ετοιμάσον την τράπεζαν· φάγετε, πίετε· αναστάντες, οι άρχοντες, ετοιμάσατε θυρεούς.
Isa 21:6	ότι ούτως είπε προς με Κύριος· βαδίσας σεαυτω στήσον σκοπόν και ό αν ίδης ανάγγελον·
Isa 21:7	και είδον αναβάτας ιππείς δύο και αναβάτην όνου και αναβάτην καμήλου. ακρόασαι ακρόασιν πολλήν
Isa 21:8	και κάλεσον Ουρίαν εις την σκοπιάν Κυρίου. και είπεν· έστην διαπαντός ημέρας και επί της παρεμβολής εγώ έστην όλην την νύκτα,
Isa 21:9	και ιδού αυτός έρχεται αναβάτης Ξυωριδος. και αποκριθείς είπε· πέπτωκε πέπτωκε Βαβυλών, και πάντα τα αγάλματα αυτής, και τα χειροποίητα αυτής συνετριβήσαν εις την γην.
Isa 21:10	ακούσατε, οι καταλελειμμένοι και οι οδυνώμενοι, ακούσατε α ήκουσα παρά Κυρίου σαβαώθ· ο Θεός του Ισραήλ ανήγγειλεν ημίν.

Isa 21:11	Τό όραμα της Ιδουμαίας. Πρός εμέ καλεί παρά του Σηείρ· φυλάσσετε επάλξεις.
Isa 21:12	φυλάσσω το πρωϊ και την νύκτα· εάν ζητης, ζήτηι και παρ' εμοί οικει·
Isa 21:13	εν τω δρυμω εσπέρας κοιμηθήση εν τη οδω Δαιδάν.
Isa 21:14	εις συνάντησιν διψώντι ύδωρ φέρετε, οι ενοικούντες εν χώρα Θαιμάν, άρτοις συναντάτε τοις φεύγουσι δια το πλήθος των πεφονευμένων
Isa 21:15	και δια το πλήθος των πλανωμένων και δια το πλήθος της μαχαίρας και δια το πλήθος των τοξευμάτων των διατεταμένων και δια το πλήθος των πεπτωκότων εν τω πολέμω.
Isa 21:16	διότι ούτως είπέ μοι Κύριος· έτι ενιαυτός ως ενιαυτός μισθωτού, εκλείπει η δόξα των υιών Κηδάρ,
Isa 21:17	και το κατάλοιπον των τοξευμάτων των ισχυρών υιών Κηδάρ έσται ολίγον, ότι Κύριος ο Θεός Ισραήλ ελάλησεν.
Isa 22:1	Τό ρήμα της φάραγγος Σιών. Τι εγένετό σοι νυν, ότι ανέβητε πάντες εις δώματα μάταια;
Isa 22:2	ενεπλήσθη η πόλις βοώντων· οι τραυματίαι σου ου τραυματίαι μαχαίρας, ουδέ οι νεκροί σου νεκροί πολέμων.
Isa 22:3	πάντες οι άρχοντές σου πεφεύγασι, και οι αλόντες σκληρώς δεδεμένοι εισί, και οι ισχύοντες εν σοί πόρρω πεφεύγασι.
Isa 22:4	δια τούτο είπα· άφετέ με, πικρώς κλαύσομαι, μη κατισχύσητε παρακαλείν με επί το σύντριμμα της θυγατρός του γένους μου.
Isa 22:5	ότι ημέρα ταραχής και απωλείας και καταπατήματος και πλάνησις παρά Κυρίου σαβαώθ εν φάραγγι Σιών· πλανώνται από μικρού έως μεγάλου, πλανώνται επί τα όρη.
Isa 22:6	οι δε Ελαμίται έλαβον φαρέτρας, αναβάται άνθρωποι εφ' ίπποις και συναγωγή παρατάξεως.
Isa 22:7	και έσονται αι εκλεκταί φάραγγές σου πλησθήσονται αρμάτων, οι δε ιππείς εμφράξουσι τας πύλας σου·
Isa 22:8	και ανακαλύψουσι τας πύλας Ιούδα· και εμβλέψονται τη ημέρα εκείνη εις τους εκλεκτούς οίκους της πόλεως
Isa 22:9	και ανακαλύψουσι τα κρυπτά των οίκων της άκρας Δαυίδ. και είδосαν ότι πλείους εισί και ότι απέστρεψε το ύδωρ της αρχαίας κολυμβήθρας εις την πόλιν
Isa 22:10	και ότι καθείλοσαν τους οίκους Ιερουσαλήμ εις οχύρωμα τείχους τη πόλει.
Isa 22:11	και εποιήσατε εαυτοίς ύδωρ αναμέσον των δύο τειχών εσώτερον της κολυμβήθρας της αρχαίας και ουκ ενεβλέψατε εις τον απ' αρχής ποιήσαντα αυτήν και τον κτίσαντα αυτήν ουκ είδετε.

Isa 22:12	και εκάλεσε Κύριος Κύριος σαβαώθ εν τη ημέρα εκείνη κλαυθμόν και κοπετόν και ξύρησιν και ζώσιν σάκκων,
Isa 22:13	αυτοί δε εποίησαντο ευφροσύνην και αγαλλίαμα σφάζοντες μόσχους και θύοντες πρόβατα, ωστε φαγείν κρέατα και πιείν οίνον λέγοντες· φάγωμεν και πλώμεν, αύριον γαρ αποθνήσκομεν.
Isa 22:14	και ανακεκαλυμμένα ταυτά εστιν εν τοις ωσί Κυρίου σαβαώθ, ότι ουκ αφεθήσεται υμίν αύτη η αμαρτία, έως αν αποθάνητε.
Isa 22:15	Τάδε λέγει Κύριος σαβαώθ· πορεύου εις το παστοφόριον, προς Σομνάν τον ταμίαν και είπον αυτω·
Isa 22:16	τι συ ώδε, και τι σοί εστιν ώδε, ότι ελατόμησας σεαυτω ώδε μνημείον και εποίησας σεαυτω εν υψηλω μνημείον και έγγραφας σεαυτω εν πέτρα σκηνήν;
Isa 22:17	ιδού δη Κύριος σαβαώθ εκβαλεί και εκτριψεί άνδρα και αφελεί την στολήν σου και τον στέφανόν σου τον ένδοξον
Isa 22:18	και ρίψει σε εις χώραν μεγάλην και αμέτρητον, και εκεί αποθανή· και θήσει το άρμα σου το καλόν εις ατιμίαν και τον οίκον του άρχοντός σου εις καταπάτημα·
Isa 22:19	και αφαιρεθήση εκ της οικονομίας σου και εκ της στάσεώς σου.
Isa 22:20	και έσται εν τη ημέρα εκείνη καλέσω τον παιδά μου Ελιακείμ τον του Χελκίου
Isa 22:21	και ενδύσω αυτόν την στολήν σου και τον στέφανόν σου δώσω αυτω και κράτος και την οικονομίαν σου δώσω εις τας χείρας αυτου, και έσται ως πατήρ τοις ενοικούσιν εν Ιερουσαλήμ και τοις ενοικούσιν εν Ιούδα.
Isa 22:22	και δώσω την δόξαν Δαυίδ αυτω, και άρξει, και ουκ έσται ο αντιλέγων. και δώσω αυτω την κλειδα οίκου Δαυίδ επί τω ώμω αυτου και ανοίξει, και ουκ έσται ο αποκλείων, και κλείσει και ουκ έσται ο ανοίγων.
Isa 22:23	και στήσω αυτόν άρχοντα εν τόπω πιστω και έσται εις θρόνον δόξης του οίκου του πατρός αυτου.
Isa 22:24	και έσται πεποιθώς επ ' αυτόν πας ένδοξος εν τω οίκω του πατρός αυτου, από μικρού έως μεγάλου, και έσονται επικρεμάμενοι αυτω.
Isa 22:25	εν τη ημέρα εκείνη - τάδε λέγει Κύριος σαβαώθ - κινηθήσεται ο άνθρωπος ο εστηριγμένος εν τόπω πιστω και αφαιρεθήσεται· και πεσείται, και εξολοθρευθήσεται η δόξα η επ ' αυτόν, ότι Κύριος ελάλησεν.
Isa 23:1	Τό όραμα Τύρου. ΟΛΟΛΥΞΑΤΕ, πλοία Καρχηδόνας, ότι απώλετο, και ουκέτι έρχονται εκ γης Κιτιαίων· ήκται αιχμάλωτος.
Isa 23:2	τίνοι όμοιοι γεγόνασιν οι ενοικούντες εν τη νήσω μετάβολοι Φοινίκης διαπερώντες την θάλασσαν
Isa 23:3	εν ύδατι πολλω, σπέρμα μεταβόλων; ως αμητού εισφερομένου οι μετάβολοι των εθνών.

Isa 23:4	αισχύνθητι, Σιδών, είπεν η θάλασσα. η δε ισχύς της θαλάσσης είπεν· ουκ ώδινον ουδέ έτεκον ουδέ εξέθρεψα νεανίσκους ουδέ ύψωσα παρθένους.
Isa 23:5	όταν δε ακουστόν γένηται Αιγύπτω, λήψεται αυτούς οδύνη περι Τύρου.
Isa 23:6	απέλθατε εις Καρχηδόνα, ολολύξατε, οι κατοικούντες εν τη νήσω ταύτη.
Isa 23:7	ουχ αύτη ην υμών η ύβρις απ ' αρχής πριν ή παραδοθήναι αυτήν;
Isa 23:8	τις ταύτα εβούλευσεν επί Τύρον; μη ήσσων εστίν ή ουκ ισχύει; οι έμποροι αυτής ένδοξοι, άρχοντες της γης.
Isa 23:9	Κύριος σαβαώθ εβουλεύσατο παραλύσαι πάσαν την ύβριν των ενδόξων και ατιμάσαι παν ένδοξον επί της γης.
Isa 23:10	εργάζου την γην σου, και γαρ πλοία ουκέτι έρχεται εκ Καρχηδόνας.
Isa 23:11	η δε χείρ σου ουκέτι ισχύει κατά θάλασσαν, η παροξύνουσα βασιλείς· Κύριος σαβαώθ ενετείλατο περι Χαναάν απολέσαι αυτής την ισχύν.
Isa 23:12	και ερούσιν· ουκέτι ου μη προσθήτε του υβρίζειν και αδικείν την θυγατέρα Σιδώνος· και εάν απέλθης εις Κιτιείς, ουδέ εκεί ανάπαυσις έσται σοι·
Isa 23:13	και εις γην Χαλδαίων, και αύτη ηρημωται από των Ασσυρίων, ουδέ εκεί σοι ανάπαυσις έσται, ότι ο τοίχος αυτής πέπτωκεν.
Isa 23:14	ολολύξατε, πλοία Καρχηδόνας, ότι απόλωλε το οχύρωμα υμών.
Isa 23:15	και έσται εν τη ημέρα εκείνη καταλειφθήσεται Τύρος έτη εβδομήκοντα ως χρόνος βασιλέως, ως χρόνος ανθρώπου· και έσται μετά εβδομήκοντα έτη, έσται Τύρος ως άσμα πόρνης.
Isa 23:16	λαβέ κιθάραν, ρέμβευσον, πόλις πόρνη επιλεησμένη· καλώς κιθάρισον, πολλά άσον, ίνα σου μνεία γένηται.
Isa 23:17	και έσται μετά τα εβδομήκοντα έτη, επισκοπήν ποιήσει ο Θεός Τύρου, και πάλιν αποκατασταθήσεται εις το αρχαίον· και έσται εμπόριον πάσαις ταις βασιλείαις της οικουμένης.
Isa 23:18	και έσται αυτής η εμπορία και ο μισθός άγιον Κυρίω· ουκ αυτοίς συναχθήσεται, αλλά τοις κατοικούσιν έναντι Κυρίου πάσα η εμπορία αυτής φαγείν και πειίν και εμπλησθήναι εις συμβολήν μνημόσυνον έναντι Κυρίου.
Isa 24:1	ΙΔΟΥ Κύριος καταφθείρει την οικουμένην και ερημώσει αυτήν και ανακαλύψει το πρόσωπον αυτής και διασπερεί τους ενοικούντας εν αυτη.
Isa 24:2	και έσται ο λαός ως ο ιερεύς και ο παις ως ο κύριος και η θεράπεινα ως η κυρία· έσται ο αγοράζων ως ο πωλών, ο δανείζων ως ο δανειζόμενος και ο οφείλων ως ω οφείλει.
Isa 24:3	φθορά φθαρήσεται η γη, και προνομή προνομευθήσεται η γη· το γαρ στόμα Κυρίου ελάλησε ταύτα.

Isa 24:4	επένθησεν η γη, και εφθάρη η οικουμένη, επένθησαν οι υψηλοί της γης.
Isa 24:5	η δε γη ηνόμησε δια τους κατοικούντας αυτήν, διότι παρήλθοσαν τον νόμον και ήλλαξαν τα προστάγματα, διαθήκην αιώνιον.
Isa 24:6	δια τούτο αρά έδεται την γην, ότι ημάρτοσαν οι κατοικούντες αυτήν· δια τούτο πτωχοί έσονται οι ενοικούντες εν τη γη, και καταλειφθήσονται άνθρωποι ολίγοι.
Isa 24:7	πενθήσει οίνος, πενήσει άμπελος, στενάξουσι πάντες οι ευφραινόμενοι την ψυχήν.
Isa 24:8	πέπαυται ευφροσύνη τυμπάνων, πέπαυται αυθαδεία και πλούτος ασεβών, πέπαυται φωνή κιθάρας.
Isa 24:9	ησχύνθησαν ουκ έπιον οίνον, πικρόν εγένετο το σίκερα τοις πίνουσιν.
Isa 24:10	ηρημώθη πάσα πόλις, κλείσει οικίαν του μη εισελθείν.
Isa 24:11	ολολύζεται περί του οίνου πανταχή· πέπαυται πάσα ευφροσύνη της γης, απήλθε πάσα ευφροσύνη της γης.
Isa 24:12	και καταλειφθήσονται πόλεις έρημοι, και οίκοι εγκαταλελειμμένοι απολούνται.
Isa 24:13	ταύτα πάντα έσται εν τη γη εν μέσω των εθνών, ον τρόπον εάν τις καλαμήσεται ελαίαν, ούτως καλαμήσονται αυτούς, και εάν παύσηται ο τρύγητος.
Isa 24:14	ούτοι φωνή βοήσονται, οι δε καταλειφθέντες επί της γης ευφρανθήσονται άμα τη δόξη Κυρίου. ταραχθήσεται το ύδωρ της θαλάσσης·
Isa 24:15	δια τούτο η δόξα Κυρίου εν ταις νήσοις έσται της θαλάσσης, το όνομα Κυρίου ένδοξον έσται, Κύριε ο Θεός Ισραήλ.
Isa 24:16	από των πτερύγων της γης τέρατα ηκούσαμεν, ελπίς τω ευσεβεί. και ερουσιν· ουαί τοις αθετούσιν, οι αθετούντες τον νόμον.
Isa 24:17	φόβος και βόθυνος και παγίς εφ' υμάς τους ενοικούντας επί της γης.
Isa 24:18	και έσται ο φεύγων τον φόβον εμπεισείται εις τον βόθυνον, ο δε εκβαίνων εκ του βοθύνου αλώσεται υπό της παγίδος, ότι θυρίδες εκ του ουρανού ηνεώχθησαν, και σεισθήσεται τα θεμέλια της γης.
Isa 24:19	ταραχή ταραχθήσεται η γη, και απορία απορηθήσεται η γη·
Isa 24:20	έκλινεν ως ο μεθύων και κραιπαλών, και σεισθήσεται ως οπωροφυλάκιον η γη, και πεσειται και ου μη δύνηται αναστήναι, κατίσχυσε γαρ επ' αυτής η ανομία.
Isa 24:21	και επάξει ο Θεός επί τον κόσμον του ουρανού την χείρα και επί τους βασιλείς της γης·
Isa 24:22	και συνάξουσι και αποκλείσουσιν εις οχύρωμα και εις δεσμωτήριον, δια πολλών γενεών επισκοπή έσται αυτών.
Isa 24:23	και τακήσεται η πλίνθος, και πεσειται το τείχος, ότι βασιλεύσει Κύριος εν Σιών και εν Ιερουσαλήμ, και ενώπιον των πρεσβυτέρων δοξασθήσεται.

Isa 25:1	ΚΥΡΙΕ ο Θεός μου, δοξάσω σε, υμνήσω το όνομά σου, ότι εποίησας θαυμαστά πράγματα, βουλήν αρχαίαν αληθινήν· γένοιτο, Κύριε·
Isa 25:2	ότι έθηκας πόλεις εις χώμα, πόλεις οχυράς του μη πεσείν αυτών τα θεμέλια· των ασεβών πόλις εις τον αιώνα ου μη οικοδομηθή.
Isa 25:3	δια τούτο ευλογήσει σε ο λαός ο πτωχός, και πόλεις ανθρωπων αδικουμένων ευλογήσουσί σε·
Isa 25:4	εγένου γαρ πάση πόλει ταπεινή βοηθός και τοις αθυμήσασι δι ' ένδειαν σκέπη, από ανθρωπων πονηρών ρύση αυτούς, σκέπη διψώντων και πνεύμα ανθρωπων αδικουμένων.
Isa 25:5	ως άνθρωποι ολιγόψυχοι διψώντες εν Σιών, από ανθρωπων ασεβών, οίς ημάς παρέδωκας.
Isa 25:6	και ποιήσει Κύριος σαβαώθ πάσι τοις έθνεσιν επί το όρος τούτο. πίνονται ευφροσύνην, πίνονται οίνον,
Isa 25:7	χρίσονται μύρον. εν τω όρει τούτω παράδος ταύτα πάντα τοις έθνεσιν· η γαρ βουλή αύτη επί πάντα τα έθνη.
Isa 25:8	κατέπιεν ο θάνατος ισχύσας, και πάλιν αφείλε Κύριος ο Θεός παν δάκρουν από παντός προσώπου· το όνειδος του λαού αφείλεν από πάσης της γης, το γαρ στόμα Κυρίου ελάλησε.
Isa 25:9	και ερούσι τη ημέρα εκείνη· ιδού ο Θεός ημών εφ ' ω ηλπίζομεν και ηγαλιώμεθα, και σώσει ημάς. ούτος Κύριος, υπερμείναμεν αυτόν και αγαλλιασόμεθα και εφρανθησόμεθα επί τη σωτηρία ημών,
Isa 25:10	ότι ανάπαυσιν δώσει ο Θεός επί το όρος τούτο, και καταπατηθήσεται η Μωαβίτις, ον τρόπον πατούσιν άλωνα εν αμάξαις·
Isa 25:11	και ανήσει τας χείρας αυτού, ον τρόπον και αυτός εταπεινώσε του απολέσαι, και ταπεινώσει την ύβριν αυτού, εφ ' α τας χείρας επέβαλε·
Isa 25:12	και το ύψος της καταφυγής του τοίχου ταπεινώσει, και καταβήσεται έως του εδάφους.
Isa 26:1	ΤΗ ημέρα εκείνη άσονται το άσμα τούτο επί γης Ιούδα· ιδού πόλις ισχυρά, και σωτήριον ημών θήσει τείχος και περιτειχος.
Isa 26:2	ανοίξατε πύλας, εισελθέτω λαός φυλάσσων δικαιοσύνην και φυλάσσων αλήθειαν,
Isa 26:3	αντιλαμβανόμενος αληθείας και φυλάσσων ειρήνην. ότι επί σοί ελπίδι
Isa 26:4	ήλπισαν, Κύριε, έως του αιώνος, ο Θεός ο μέγας, ο αιώνιος,
Isa 26:5	ος ταπεινώσας κατήγαγες τους ενοικούντας εν υψηλοίς· πόλεις οχυράς καταβαλείς και κατάξεις έως εδάφους,
Isa 26:6	και πατήσουσιν αυτούς πόδες πραέων και ταπεινών.

Isa 26:7	οδός ευσεβών ευθεία εγένετο, και παρεσκευασμένη η οδός των ευσεβών.
Isa 26:8	η γαρ οδός Κυρίου κρίσις· ηλπίσαμεν επί τω ονόματί σου και επί τη μνεία,
Isa 26:9	ή επιθυμεί η ψυχή ημών. εκ νυκτός ορθρίζει το πνεύμα μου προς σε, ο Θεός, διότι φως τα προστάγματά σου επί της γης. δικαιοσύνην μάθετε, οι ενοικούντες επί της γης.
Isa 26:10	πέπαιται γαρ ο ασεβής· πας ος ου μη μάθη δικαιοσύνην επί της γης, αλήθειαν ου μη ποιήσει· αρθήτω ο ασεβής, ίνα μη ίδη την δόξαν Κυρίου.
Isa 26:11	Κύριε, υψηλός σου ο βραχίων, και ουκ ήδεισαν, γνόντες δε αισχυνθήσονται. ζήλος λήψεται λαόν απαιδευτον, και νυν πυρ τους υπεναντίους έδεται.
Isa 26:12	Κύριε ο Θεός ημών, ειρήνηνδος ημίν, πάντα γαρ απέδωκας ημίν.
Isa 26:13	Κύριε ο Θεός ημών, κτήσαι ημάς, Κύριε, εκτός σου άλλον ουκ οίδαμεν, το όνομά σου ονομάζομεν.
Isa 26:14	οι δε νεκροί ζών ου μη ίδωσιν, ουδέ ιατροί ου μη αναστήσουσι· δια τούτο επήγαγες και απώλεσας και ήρας παν άρσεν αυτών.
Isa 26:15	πρόσθες αυτοίς κακά, Κύριε, πρόσθες κακά τοις ενδόξοις της γης.
Isa 26:16	Κύριε, εν θλίψει εμνήσθην σου, εν θλίψει μικρά η παιδεία σου ημίν.
Isa 26:17	και ως η ωδίνουσα εγγίζει του τεκείν και επί τη ωδίनि αυτής εκέκραξεν, ούτως εγενήθημεν τω αγαπητω σου δια τον φόβον σου, Κύριε.
Isa 26:18	εν γαστρί ελάβομεν και ωδινήσαμεν και ετέκομεν· πνεύμα σωτηρίας σου εποήσαμεν επί της γης, ου πεσούμεθα, αλλά πεσούνται πάντες οι ενοικούντες επί της γης.
Isa 26:19	αναστήσονται οι νεκροί, και εγερθήσονται οι εν τοις μνημείοις, και ευφρανθήσονται οι εν τη γη· η γαρ δρόσος η παρά σου ίαμα αυτοίς εστιν, η δε γη των ασεβών πεσειται.
Isa 26:20	βάδιζε, λαός μου, είσελθε εις τα ταμιείά σου, αποκλεισον την θύραν σου, αποκρύβηθι μικρόν όσον όσον, έως αν παρέλθη η οργή Κυρίου·
Isa 26:21	ιδού γαρ Κύριος από του αγίου επάγει την οργήν επί τους ενοικούντας επί της γης, και ανακαλύψει η γη το αίμα αυτής και ου κατακαλύψει τους ανηρημένους επ' αυτής.
Isa 27:1	ΕΝ τη ημέρα εκείνη επάξει ο Θεός την μάχαιραν την αγίαν και την μεγάλην και την ισχυράν επί τον δράκοντα όφιν φεύγοντα, επί τον δράκοντα όφιν σκολιόν και ανελεί τον δράκοντα.
Isa 27:2	τη ημέρα εκείνη αμπελών καλός επιθύμημα εξάρχειν κατ' αυτής.
Isa 27:3	εγώ πόλις οχυρά, πόλις πολιορκουμένη, μάτην ποτιώ αυτήν· αλώσεται γαρ νυκτός, ημέρας δε πεσειται το τείχος.

Isa 27:4	ουκ ἔστιν ἢ ουκ επελάβετο αὐτῆς· τις με θῆσει φυλάσσειν καλάμην εν αγρω; δια την πολεμίαν ταύτην ηθέτηκα αὐτήν· τοίνυν δια τούτο εποίησε Κύριος πάντα ὅσα συνέταξε. κατακέκαυμαι,
Isa 27:5	βοήσονται οι ενοικούντες εν αὐτη, ποιήσωμεν ειρήνην αὐτω, ποιήσωμεν ειρήνην.
Isa 27:6	οι ερχόμενοι, τέκνα Ιακώβ, βλαστήσει και εξαρθήσει Ισραήλ, και εμπλησθήσεται η οικουμένη του καρπού αὐτού,
Isa 27:7	μη ως αὐτός επάταξε, και αὐτός οὕτως πληγήσεται, και ως αὐτός ανείλεν, οὕτως αναιρεθήσεται;
Isa 27:8	μαχόμενος και ονειδίζων εξαποστελεί αὐτούς· ου συ ἦσθα ο μελετών τω πνεύματι τω σκληρω ανελείν αὐτούς πνεύματι θυμού;
Isa 27:9	δια τούτο αφαιρεθήσεται η ανομία Ιακώβ, και τούτό εστιν η ευλογία αὐτού, όταν αφέλωμαι την αμαρτίαν αὐτού, όταν θώσι πάντας τους λίθους των βωμών κατακεκομμένους ως κονίαν λεπτήν· και ου μη μείνη τα δένδρα αὐτών, και τα είδωλα αὐτών εκκεκομμένα ωσπερ δρυμός μακράν.
Isa 27:10	το κατοικούμενον ποιμνιον ανειμένον ἔσται, ως ποιμνιον καταλελειμμένον και ἔσται πολύν χρόνον εις βόσκημα, και εκεί αναπαύσονται ποιμνία.
Isa 27:11	και μετά χρόνον ουκ ἔσται εν αὐτη παν χλωρόν δια το ξηρανθήναι. γυναίκες ερχόμεναι από θέας, δεύτε· ου γαρ λαός εστιν ἔχων σύνεσιν, δια τούτο ου μη οικτειρήσει ο ποιήσας αὐτούς, ουδέ ο πλάσας αὐτούς ου μη ελεήσει.
Isa 27:12	και ἔσται εν τη ημέρα εκείνη συμφράξει ο Θεός από της διώρυγος του ποταμού ἕως Ρινοκορούρων, υμείς δε συναγάγετε τους υιούς Ισραήλ κατά ένα ένα.
Isa 27:13	και ἔσται εν τη ημέρα εκείνη σαλπιοῦσι τη σάλπιγγι τη μεγάλη, και ἤξουσιν οι απολόμενοι εν τη χώρα των Ασσυρίων και οι απολόμενοι εν Αιγύπτω και προσκυνήσουσι τω Κυρίῳ επί το ὄρος το ἅγιον εν Ιερουσαλήμ.
Isa 28:1	ΟΥΑΙ τω στεφάνω της ὕβρεως, οι μισθωτοί Εφραίμ· το ἄνθος το εκπεσόν εκ της δόξης επί της κορυφῆς του ὄρους του παχέος, οι μεθύοντες άνευ οίνου.
Isa 28:2	ιδού ισχυρόν και σκληρόν ο θυμός Κυρίου ως χάλαζα καταφερομένη ουκ ἔχουσα σκέπην, βία καταφερομένη· ως ὕδατος πολύ πλήθος σύρον χώραν τη γη ποιήσει ανάπαισιν ταις χερσί.
Isa 28:3	και τοις ποσί καταπατηθήσεται ο στέφανος της ὕβρεως, οι μισθωτοί του Εφραίμ.
Isa 28:4	και ἔσται το ἄνθος το εκπεσόν της ελπίδος της δόξης επ ' ἄκρου του ὄρους του υψηλού ως πρόδρομος σύκου, ο ιδών αὐτό, πριν ἢ εις την χείραν αὐτού λαβείν, θελήσει αὐτό καταπιείν.
Isa 28:5	τη ημέρα εκείνη ἔσται Κύριος σαβαώθ ο στέφανος της ελπίδος ο πλακείς της δόξης τω καταλειφθέντι μου λαῶ·
Isa 28:6	καταλειφθήσονται επί πνεύματι κρίσεως επί κρίσιν και ισχύν κωλύων ανελείν.

Isa 28:7	ούτοι γαρ οίνω πεπλανημένοι εισίν, επλανήθησαν δια το σίκερα· ιερεύς και προφήτης εξέστησαν δια το σίκερα, κατεπόθησαν δια τον οίνον, εσεισθησαν από της μέθης, επλανήθησαν· τούτ' έστι φάσμα.
Isa 28:8	αρά έδεται ταύτην την βουλήν· αύτη γαρ η βουλή ένεκεν πλεονεξίας.
Isa 28:9	τίни ανηγγείλαμεν κακά και τίни ανηγγείλαμεν αγγελίαν, οι απογεγαλακτισμένοι από γάλακτος, οι απεσπασμένοι από μαστού;
Isa 28:10	θλίψιν επί θλίψιν προσδέχου, ελπίδα επ' ελπίδι, έτι μικρόν έτι μικρόν
Isa 28:11	δια φαυλισμόν χειλέων δια γλώσσης ετέρας, ότι λαλήσουσι τω λαω τούτω
Isa 28:12	λέγοντες αυτω· τούτο το ανάπαυμα τω πεινώντι και τούτο το σύντριμμα, και ουκ ηθέλησαν ακούειν.
Isa 28:13	και έσται αυτοίς το λόγιον Κυρίου του Θεού θλίψις επί θλίψιν, ελπίς επ' ελπίδι, έτι μικρόν έτι μικρόν, ίνα πορευθώσι και πέσωσιν εις τα οπίσω και κινδυνεύσουσι και συντριβήσονται και αλώσονται.
Isa 28:14	δια τούτο ακούσατε λόγον Κυρίου, άνδρες τεθλιμμένοι και άρχοντες του λαού τούτου του εν Ιερουσαλήμ·
Isa 28:15	ότι είπατε· εποιήσαμεν διαθήκην μετά του άδου και μετά του θανάτου συνθήκας, καταιγίς φερομένη εάν παρέλθη ου μη έλθη εφ' ημάς· εθήκαμεν ψεύδος την ελπίδα ημών και τω ψεύδει σκεπασθησόμεθα.
Isa 28:16	δια τούτο ούτω λέγει Κύριος Κύριος· ιδού εγώ εμβαλώ εις τα θεμέλια Σιών λίθον πολυτελή εκλεκτόν ακρογωνιαίον, έντιμον, εις τα θεμέλια αυτής, και ο πιστεύων επ' αυτω ου μη καταισχυνθή.
Isa 28:17	και θήσω κρίσιν εις ελπίδα, η δε ελεημοσύνη μου εις σταθμούς, και οι πεποιοότες μάτην ψεύδει· ότι ου μη παρέλθη υμάς καταιγίς,
Isa 28:18	μη και αφέλη υμών την διαθήκην του θανάτου, και η ελπίς υμών η προς τον άδην ου μη εμμείνη· καταιγίς φερομένη εάν επέλθη, έσεσθε αυτη εις καταπάτημα.
Isa 28:19	όταν παρέλθη, λήψεται υμάς· πρωϊ πρωϊ παρελεύσεται ημέρας, και εν νυκτί έσται ελπίς πονηρά· μάθετε ακούειν.
Isa 28:20	στενοχωρούμενοι ου δυνάμεθα μάχεσθαι, αυτοί δε ασθενούμεν του υμάς συναχθήναι.
Isa 28:21	ωσπερ όρος ασεβών αναστήσεται Κύριος, και έσται εν τη φάραγγι Γαβαών· μετά θυμού ποιήσει τα έργα αυτού, πικρίας έργον· ο δε θυμός αυτού αλλοτρίως χρήσεται, και η πικρία αυτού αλλοτρία.
Isa 28:22	και υμείς μη ευφρανθείητε, μηδέ ισχυσάτωσαν υμών οι δεσμοί διότι συντετελεσμένα και συντετμημένα πράγματα ήκουσα παρά Κυρίου σαβαώθ, α ποιήσει επί πάσαν την γην.
Isa 28:23	ενωτίζεσθε και ακούετε της φωνής μου, προσέχετε και ακούεται τους λόγους

	μου.
Isa 28:24	μη όλην την ημέραν αροτριάσει ο αροτριών; ή σπόρον προετοιμάσει πριν εργάσασθαι την γην;
Isa 28:25	ουχ όταν ομαλίση το πρόσωπον αυτής, τότε σπείρει μικρόν μελάνθιον ή κύμινον και πάλιν σπείρει πυρόν και κριθήν και κέγχρον και ζέαν εν τοις ορίοις σου;
Isa 28:26	και παιδευθήση κρίματι Θεού σου και ευφρανθήση.
Isa 28:27	ου γαρ μετά σκληρότητος καθαίρεται το μελάνθιον, ουδέ τροχός αμάξης περιάξει επί τον κύμινον, αλλά ράβδω τινάσσεται το μελάνθιον,
Isa 28:28	το δε κύμινον μετά άρτου βρωθήσεται. ου γαρ εις τον αιώνα εγώ ειμι υμίν οργισθήσομαι, ουδέ φωνή της πικρίας μου καταπατήσει υμάς.
Isa 28:29	και ταύτα παρά Κυρίου σαβαώθ εξήλθε τα τέρατα· βουλεύσασθε, υψώσατε ματαίαν παράκλησιν.
Isa 29:1	ΟΥΓΑΙ Αριήλ πόλις, ην επολέμησε Δαυίδ· συναγάγετε γεννήματα ενιαυτόν επί ενιαυτόν, φάγεσθε, φάγεσθε γαρ συν Μωάβ.
Isa 29:2	εκθλίψω γαρ Αριήλ, και έσται αυτής η ισχύς και ο πλούτος εμοί.
Isa 29:3	και κυκλώσω ως Δαυίδ επί σε και βαλώ περί σε χάρακα και θήσω περί σε πύργους,
Isa 29:4	και ταπεινωθήσονται εις την γην οι λόγοι σου, και εις την γην οι λόγοι σου δύσονται· και έσται ως οι φωνούντες εκ της γης η φωνή σου, και προς το έδαφος η φωνή σου ασθενήσει.
Isa 29:5	και έσται ως κονιορτός από τροχού ο πλούτος των ασεβών και ως χνούς φερόμενος το πλήθος των καταδυναστευόντων σε, και έσται ως στιγμή παραχρήμα
Isa 29:6	παρά Κυρίου σαβαώθ· επισκοπή γαρ έσται μετά βροντής και σεισμού και φωνής μεγάλης, καταιγίς φερομένη και φλόξ πυρός κατεσθίουσα.
Isa 29:7	και έσται ως ο ενυπνιαζόμενος καθ ' ύπνους νυκτός ο πλούτος απάντων των εθνών, όσοι επεστράτευσαν επί Αριήλ, και πάντες οι στρατευσάμενοι επί Ιερουσαλήμ και πάντες οι συνηγμένοι επ ' αυτήν και θλίβοντες αυτήν.
Isa 29:8	και έσονται ως οι εν τω ύπνω πίνοντες και έσθοντες, και εξαναστάντων μάταιον αυτών το ενύπνιον, και ον τρόπον ενυπνιάζεται ο διψών ως πίνων και εξαναστάς έτι διψά, η δε ψυχή αυτού εις κενόν ήλπισεν, ούτως έσται ο πλούτος των εθνών πάντων, όσοι επεστράτευσαν επί το όρος Σιών.
Isa 29:9	εκλύθητε και έκστητε και κραιπαλήσατε ουκ από σίκερα ουδέ από οίνου·
Isa 29:10	ότι πεπότικεν υμάς Κύριος πνεύματι κατανύξεως και καμμύσει τους οφθαλμούς αυτών και των προφητών αυτών και των αρχόντων αυτών, οι ορώντες τα κρυπτά.

Isa 29:11	και έσονται υμίν τα ρήματα πάντα ταύτα ως οι λόγοι του βιβλίου του εσφραγισμένου τούτου, ό εάν δώσιν αυτό ανθρώπω επισταμένω γράμματα λέγοντες· ανάγνωθι ταύτα· και ερεί· ου δύναμαι αναγνώναι, εσφράγισται γαρ.
Isa 29:12	και δοθήσεται το βιβλίον τούτο εις χείρας ανθρώπου μη επισταμένου γράμματα, και ερεί αυτω· ανάγνωθι τούτο· και ερεί· ουκ επίσταμαι γράμματα.
Isa 29:13	Και είπε Κύριος· εγγίζει μοι ο λαός ούτος εν τω στόματι αυτού και εν τοις χείλεσιν αυτών τιμώσί με, η δε καρδιά αυτών πόρρω απέχει απ' εμού· μάτην δε σέβονταί με διδάσκοντες εντάλματα ανθρώπων και διδασκαλίας.
Isa 29:14	δια τούτο ιδού εγώ προσθήσω του μετατεθήναι τον λαόν τούτον και μεταθήσω αυτούς και απολώ την σοφίαν των σοφών και την σύνεσιν των συνετών κρύψω.
Isa 29:15	ουαί οι βαθέως βουλήν ποιούντες και ου δια Κυρίου· ουαί οι εν κρυφή βουλήν ποιούντες και έσται εν σκότει τα έργα αυτών και ερούσι· τις εώρακεν ημάς; και τις ημάς γνώσεται ή α ημείς ποιούμεν;
Isa 29:16	ουχ ως ο πηλός του κεραμέως λογισθήσεσθε; μη ερεί το πλάσμα τω πλάσαντι αυτό· ου συ με έπλασας; ή το ποιήμα τω ποιήσαντι· ου συνετώς με εποίησας;
Isa 29:17	ουκέτι μικρόν και μετατεθήσεται ο Λίβανος, ως το όρος το Χέρμελ και το Χέρμελ εις δρυμόν λογισθήσεται;
Isa 29:18	και ακούσονται εν τη ημέρα εκείνη κωφοί λόγους βιβλίου, και οι εν τω σκότει και οι εν τη ομίχλη οφθαλμοί τυφλών όψονται·
Isa 29:19	και αγαλλιάσονται πτωχοί δια Κύριον εν ευφροσύνη, και οι απηλπισμένοι των ανθρώπων εμπλησθήσονται ευφροσύνης.
Isa 29:20	εξέλιπεν άνομος, και απώλετο υπερήφανος, και εξωλοθρεύθησαν οι ανομούντες επί κακία,
Isa 29:21	και οι ποιούντες αμαρτείν ανθρώπους εν λόγω· πάντας δε τους ελέγχοντας εν πύλαις πρόσκομμα θήσουσιν ότι επλαγίασαν επ' αδίκους δίκαιον.
Isa 29:22	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος επί τον οίκον Ιακώβ, ον αφώρισεν εξ Αβραάμ· ου νυν αισχυνθήσεται Ιακώβ, ουδέ νυν το πρόσωπον μεταβαλεί Ισραήλ·
Isa 29:23	αλλ' όταν ιδωσι τα τέκνα αυτών τα έργα μου, δι' εμέ αγιάσουσιν το όνομά μου και αγιάσουσιν τον άγιον Ιακώβ και τον Θεόν του Ισραήλ φοβηθήσονται.
Isa 29:24	και γνώσονται οι πλανώμενοι τω πνεύματι σύνεσιν, οι δε γογγύζοντες μαθήσονται υπακούειν, και αι γλώσσαι αι ψελλίζουσαι μαθήσονται λαλείν ειρήνην.
Isa 30:1	ΟΥΑΙ τέκνα αποστάται, τάδε λέγει Κύριος. εποιήσατε βουλήν ου δι' εμού και συνθήκας ου δια του πνεύματός μου προσθείναι αμαρτίας εφ' αμαρτίας,
Isa 30:2	οι πορευόμενοι καταβήναι εις Αίγυπτον, εμέ δε ουκ επηρώτησαν, του βοηθηθήναι υπό Φαραώ και σκεπασθήναι υπό Αιγυπτίων.
Isa 30:3	έσται γαρ υμίν σκέπη Φαραώ εις αισχύνην και τοις πεποιθόσιν επ' Αίγυπτον

	όνειδος.
Isa 30:4	ὅτι εἰσὶν ἐν Τάνει ἀρχηγοὶ ἄγγελοι πονηροί·
Isa 30:5	μάτην κοπιάσουσι πρὸς λαόν, ὅς οὐκ ὠφελήσει αὐτούς οὔτε εἰς βοήθειαν, οὔτε εἰς ὠφέλειαν, ἀλλὰ εἰς αἰσχύνην καὶ ὄνειδος.
Isa 30:6	Ἡ ὄρασις τῶν τετραπόδων τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἐν τῇ θλίψει καὶ τῇ στενοχωρίᾳ, λέων καὶ σκύμνος λέοντος ἐκείθεν καὶ ἀσπίδες καὶ ἐκγόνα ἀσπίδων πετομένων, οἱ ἔφερον ἐπὶ ὄνων καὶ καμήλων τὸν πλοῦτον αὐτῶν πρὸς ἔθνος, ὃ οὐκ ὠφελήσει αὐτούς.
Isa 30:7	Αἰγύπτιοι μάταια καὶ κενὰ ὠφελήσουσιν ὑμᾶς· ἀπάγγελον αὐτοῖς, ὅτι ματαῖα ἡ παράκλησις ὑμῶν αὕτη. -
Isa 30:8	Νυν οὖν καθίσας γράψον ἐπὶ πυξίου ταῦτα καὶ εἰς βιβλίον, ὅτι ἔσται εἰς ἡμέρας καιρὸν ταῦτα καὶ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα.
Isa 30:9	ὅτι λαὸς ἀπειθῆς ἐστίν, υἱοὶ ψευδεῖς, οἱ οὐκ ἠβούλοντο ἀκούειν τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ,
Isa 30:10	οἱ λέγοντες τοῖς προφήταις· μὴ ἀναγγέλλετε ἡμῖν, καὶ τοῖς τα ὁράματα ὁρώσι· μὴ λαλεῖτε ἡμῖν, ἀλλὰ ἡμῖν λαλεῖτε καὶ ἀναγγέλλετε ἡμῖν ἐτέραν πλάνησιν.
Isa 30:11	καὶ ἀποστρέψατε ἡμᾶς ἀπὸ τῆς οδοῦ ταύτης, ἀφέλετε ἀφ' ἡμῶν τὸν τρίβον τούτον καὶ ἀφέλετε ἀφ' ἡμῶν τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ,
Isa 30:12	διὰ τοῦτο τάδε λέγει ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ· ὅτι ἠπειθήσατε τοῖς λόγοις τούτοις καὶ ἠλπύσατε ἐπὶ ψεύδει καὶ ὅτι ἐγόγγυσας καὶ πεποιθῶς ἐγένου ἐπὶ τῷ λόγῳ τούτῳ,
Isa 30:13	διὰ τοῦτο ἔσται ὑμῖν ἡ ἁμαρτία αὕτη ὡς τεῖχος πίπτον παραχρῆμα πόλεως οχυρᾶς ἐαλωκυίας, ἧς παραχρῆμα πάρεστι τὸ πτώμα,
Isa 30:14	καὶ τὸ πτώμα αὐτῆς ἔσται ὡς σύντριμμα ἀγγείου ὀστρακίνου, ἐκ κεραμίου λεπτὰ ὥστε μὴ εὐρεῖν ἐν αὐτοῖς ὀστρακον, ἐν ᾧ πυρ ἀρεῖς καὶ ἐν ᾧ ἀποσυρεῖς ὕδωρ μικρὸν.
Isa 30:15	οὕτω λέγει Κύριος Κύριος ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ· ὅταν ἀποστραφεῖς στενάξης, τότε σωθήσῃ καὶ γνώσῃ πού ἦσθα· ὅτε ἐπεποιθεῖς ἐπὶ τοῖς ματαίοις, ματαῖα ἡ ἰσχὺς ὑμῶν ἐγενήθη. καὶ οὐκ ἠβούλεσθε ἀκούειν,
Isa 30:16	ἀλλ' εἶπατε· ἐφ' ἵππων φευξόμεθα· διὰ τοῦτο φεύξεσθε· καὶ εἶπατε· ἐπὶ κούφοις ἀναβάται ἐσόμεθα· διὰ τοῦτο κούφοι ἔσονται οἱ διώκοντες ὑμᾶς.
Isa 30:17	χίλιοι διὰ φωνὴν ἐνός φεύξονται, καὶ διὰ φωνὴν πέντε φεύξονται πολλοί, ἕως ἀν καταλειφθῆτε ὡς ἰστός ἐπ' ὄρους, καὶ ὡς σημαῖαν φέρων ἐπὶ βουνού.
Isa 30:18	καὶ πάλιν μενεῖ ὁ Θεὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι ὑμᾶς καὶ διὰ τοῦτο ὑψωθήσεται τοῦ ἐλεῆσαι ὑμᾶς· διότι κριτῆς Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐστίν, καὶ πού καταλείπεται τὴν δόξαν ὑμῶν; μακάριοι οἱ ἐμμένοντες ἐπ' αὐτῷ.
Isa 30:19	Διότι λαὸς ἅγιος ἐν Σιών οἰκήσει, καὶ Ἱερουσαλήμ κλαυθμῷ ἐκλαυσεν· ἐλέησόν με· ἐλεήσει σε τὴν φωνὴν τῆς κραυγῆς σου· ἠνίκα εἶδεν, ἐπήκουσέ σου.

Isa 30:20	και δώσει Κύριος υμίν άρτον θλίψεως και ύδωρ στενόν, και ουκέτι μη εγγίσωσί σοι οι πλανώντές σε· ότι οι οφθαλμοί σου όψονται τους πλανώντάς σε,
Isa 30:21	και τα ώτά σου ακούσονται τους λόγους των οπίσω σε πλανησάντων, οι λέγοντες· αύτη η οδός, πορευθώμεν εν αυτη είτε δεξιά είτε αριστερά.
Isa 30:22	και εξαρείς τα είδωλα τα περιηργυρωμένα και τα περικεχρυσωμένα, λεπτά ποιήσεις και λικμήσεις ως ύδωρ αποκαθιμένης και ως κόπρον ώσεις αυτά.
Isa 30:23	τότε έσται ο υετός τω σπέρματι της γης σου, και ο άρτος του γεννήματος της γης σου έσται πλησμονή και λιπαρός· και βοσκηθήσεταιί σου τα κτήνη τη ημέρα εκείνη τόπον πίονα και ευρύχωρον,
Isa 30:24	οι ταύροι υμών και οι βόες οι εργαζόμενοι την γην φάγονται άχυρα αναπεποιημένα εν κριθή λελικμημένα.
Isa 30:25	και έσται επί παντός όρους υψηλού και επί παντός βουνού μετεώρου ύδωρ διαπορευόμενον εν τη ημέρα εκείνη, όταν απόλονται πολλοί και όταν πέσωσι πύργοι.
Isa 30:26	και έσται το φως της σελήνης ως το φως του ηλίου και το φως του ηλίου έσται επταπλάσιον εν τη ημέρα, όταν ιάσεται Κύριος το σύντριμμα του λαού αυτού, και την οδύνην της πληγής σου ιάσεται.
Isa 30:27	Ιδού το όνομα Κυρίου έρχεται δια χρόνου πολλού, καιόμενος ο θυμός, μετά δόξης το λόγιον των χειλέων αυτού, λόγιον οργής πλήρες, και η οργή του θυμού ως πυρ έδεται.
Isa 30:28	και το πνεύμα αυτού ως ύδωρ εν φάραγγι σύρον ήξει έως του τραχήλου και διαιρεθήσεται του ταράξαι έθνη επί πλανήσει ματαία, και διώξεται αυτούς πλάνησις και λήφεται αυτούς κατά πρόσωπον αυτών.
Isa 30:29	μη διαπαντός δει υμάς ευφραίνεσθαι και εισπορεύεσθαι εις τα άγιά μου διαπαντός ωσει εορτάζοντας και ωσει ευφραινομένους εισελθείν μετά αυλού εις το όρος Κυρίου προς τον Θεόν του Ισραήλ;
Isa 30:30	και ακουστήν ποιήσει Κύριος την δόξαν της φωνής αυτού, και τον θυμόν του βραχίονος αυτού δείξει μετά θυμού και οργής και φλογός κατεσθιούσης· κεραυνώσει βιαίως και ως ύδωρ και χάλαζα συγκαταφερομένη βία.
Isa 30:31	δια γαρ της φωνής Κυρίου ηττηθήσονται Ασσύριοι τη πληγή, ή αν πατάξη αυτούς.
Isa 30:32	και έσται αυτω κυκλόθεν, όθεν ην αυτών η ελπίς της βοηθείας, εφ ' ή αυτός επεποιθει· αυτοί μετά αυλών και κιθάρας πολεμήσουσιν αυτόν εκ μεταβολής.
Isa 30:33	συ γαρ προ ημερών απαιτηθήση· μη και σοί ητοιμάσθη βασιλεύειν, φάραγγα βαθείαν. ξύλα κείμενα, πυρ και ξύλα πολλά; ο θυμός Κυρίου ως φάραγξ υπό θείου καιομένη.
Isa 31:1	ΟΥΑΙ οι καταβαίνοντες εις Αίγυπτον επί βοήθειαν, οι εφ ' ίπποις πεποιοθέντες και εφ ' άρμασιν, έστι γαρ πολλά, και εφ ' ίπποις, πλήθος σφόδρα, και ουκ ήσαν πεποιοθέντες επί τον άγιον του Ισραήλ και τον Κύριον ουκ εζήτησαν.

Isa 31:2	και αυτός σοφώς ήγεν επ' αυτούς κακά, και ο λόγος αυτού ου μη αθετηθή, και επαναστήσεται επ' οίκους ανθρώπων πονηρών και επί την ελπίδα αυτών την ματαιάν,
Isa 31:3	Αιγύπτιον άνθρωπον και ου Θεόν, ίππων σάρκας και ουκ έστι βοήθεια· ο δε Κύριος επάξει την χείρα αυτού επ' αυτούς, και κοπιάσουσιν οι βοηθούντες, και άμα πάντες απολούνται.
Isa 31:4	ότι ούτως είπέ μοι Κύριος· ον τρόπον εάν βοήση ο λέων ή ο σκύμνος επί τη θύρα, ή έλαβε, και κεκραάξη επ' αυτη, έως αν εμπλησθή τα όρη της φωνής αυτού, και ηττήθησαν και το πλήθος του θυμού επτοήθησαν, ούτως καταβήσεται Κύριος σαβαώθ επιστρατεύσαι επί το όρος το Σιών, επί τα όρη αυτης.
Isa 31:5	ως όρνεα πετόμενα, ούτως υπερασπιεί Κύριος σαβαώθ υπέρ Ιερουσαλήμ, υπερασπιεί και εξελείται και περιποιήσεται και σώσει.
Isa 31:6	επιστράφητε, οι την βαθειάν βουλήν βουλευόμενοι και άνομον.
Isa 31:7	ότι τη ημέρα εκείνη απαρνήσονται οι άνθρωποι τα χειροποίητα αυτών τα αργυρά και τα χειροποίητα τα χρυσά, α εποίησαν αι χείρες αυτών.
Isa 31:8	και πεσείται Ασσούρ· ου μάχαιρα ανδρός, ουδέ μάχαιρα ανθρώπου καταφάγεται αυτόν, και φεύζεται ουκ από προσώπου μαχαίρας· οι δε νεανίσκοι έσονται εις ήττημα,
Isa 31:9	πέτρα γαρ περιληφθήσονται ως χάρακι και ηττηθήσονται, ο δε φεύγων αλώσεται. Τάδε λέγει Κύριος· μακάριος ος έχει εν Σιών σπέρμα και οικείους εν Ιερουσαλήμ.
Isa 32:1	ΙΔΟΥ γαρ βασιλεύς δίκαιος βασιλεύσει, και άρχοντες μετά κρίσεως άρξουσι.
Isa 32:2	και έσται ο άνθρωπος κρύπτων τους λόγους αυτού και κρυβήσεται ως αφ' ύδατος φερομένου· και φανήσεται εν Σιών ως ποταμός φερόμενος ένδοξος εν γη διψώση.
Isa 32:3	και ουκέτι έσονται πεποιθότες επ' ανθρώποις, αλλά τα ώτα ακούειν δώσουσι.
Isa 32:4	και η καρδιά των ασθενούντων προσέξει του ακούειν, και αι γλώσσαι αι ψελλίζουσαι ταχύ μαθήσονται λαλείν ειρήνην.
Isa 32:5	και ουκέτι μη είπωσι τω μωρω άρχειν, και ουκέτι μη είπωσιν οι υπηρέται σου· σίγα.
Isa 32:6	ο γαρ μωρός μωρά λαλήσει, και η καρδιά αυτού μάταια νοήσει του συντελείν άνομα και λαλείν προς Κύριον πλάνησιν, του διασπείραι ψυχάς πεινώσας και τας ψυχάς τας διψώσας κενάς ποιήσαι.
Isa 32:7	η γαρ βουλή των πονηρών άνομα βουλεύσεται καταφθείραι ταπεινούς εν λόγοις αδικοις και διασκεδάσαι λόγους ταπεινών εν κρίσει.
Isa 32:8	οι δε ευσεβείς συνετά εβουλεύσαντο, και αύτη η βουλή μενει.
Isa 32:9	Γυναίκες πλούσιαι, ανάστητε, και ακούσατε της φωνής μου· θυγατέρες εν

	ελπίδι, εισακούσατε λόγους μου.
Isa 32:10	ημέρας ενιαυτού μνειάν ποιήσασθε εν οδύνη μετ ' ελπίδος· ανήλωται ο τρυγητός, πέπαυται ο σπόρος και ουκέτι μη έλθη.
Isa 32:11	έκστητε, λυπήθητε, αι πεποιθυία, εκδύσασθε, γυμναί γένεσθε, περιζώσασθε σάκκους τας οσφύας
Isa 32:12	και επί των μαστών κόπτεσθε από αγρού επιθυμήματος και αμπέλου γεννήματος.
Isa 32:13	η γη του λαού μου, άκανθα και χόρτος αναβήσεται, και εκ πάσης οικίας ευφροσύνη αρθήσεται·
Isa 32:14	πόλις πλουσία, οίκοι εγκαταλελειμμένοι πλούτον πόλεως και οίκους επιθυμήματος αφήσουσι· και έσονται αι κώμαι σπήλαια έως του αιώνος, ευφροσύνη όνων αγριών, βοσκήματα ποιμένων,
Isa 32:15	έως αν έλθη εφ ' υμάς πνεύμα αφ ' υψηλού. και έσται έρημος ο Χέρμελ, και ο Χέρμελ εις δρυμόν λογισθήσεται.
Isa 32:16	και αναπαύσεται εν τη ερήμω κρίμα, και δικαιοσύνη εν τω Καρμήλω κατοικήσει·
Isa 32:17	και έσται τα έργα της δικαιοσύνης ειρήνη, και κρατήσκει η δικαιοσύνη ανάπαυσιν, και πεποιθότες έως του αιώνος·
Isa 32:18	και κατοικήσει ο λαός αυτου εν πόλει ειρήνης και ενοικήσει πεποιθώς, και αναπαύσονται μετά πλούτου.
Isa 32:19	η δε χάλαζα εάν καταβή, ουκ εφ ' υμάς ήξει. και έσονται οι ενοικούντες εν τοις δρυμοίς πεποιθότες ως οι εν τη πεδινη.
Isa 32:20	μακάριοι οι σπείροντες επί παν ύδωρ, ου βούς και όνος πατεί.
Isa 33:1	ΟΥΑΙ τοις ταιλαιπωρούσιν υμάς, υμάς δε ουδεις ποιεί ταιλαιπώρους, και ο αθετών υμάς ουκ αθετεί· αλώσονται οι αθετούντες και παραδοθήσονται και ως σής εφ ' ματίου, ούτως ηττηθήσονται.
Isa 33:2	Κύριε, ελέησον ημάς, επί σοί γαρ πεποίθαμεν· εγενήθη το σπέρμα των απειθούντων εις απώλειαν, η δε σωτηρία ημών εν καιρω θλίψεως.
Isa 33:3	δια φωνήν του φόβου εξέστησαν λαοί από του φόβου σου, και διεσπάρησαν τα έθνη.
Isa 33:4	νυν δε συναχθήσεται τα σκύλα υμών μικρού και μεγάλου· ον τρόπον εάν τις συναγάγη ακρίδας, ούτως εμπαίξουσιν υμίν.
Isa 33:5	άγιος ο Θεός ο κατοικών εν υψηλοίς, ενεπλήσθη Σιών κρίσεως και δικαιοσύνης.
Isa 33:6	εν νόμω παραδοθήσονται, εν θησαυροίς η σωτηρία ημών, εκεί σοφία και επιστήμη και ευσέβεια προς τον Κύριον· ούτοί εισι θησαυροί δικαιοσύνης.
Isa 33:7	ιδού δη εν τω φόβω υμών αυτοί φοβηθήσονται· ους εφοβείσθε, φοβηθήσονται αφ ' υμών· άγγελοι γαρ αποσταλήσονται πικρώς κλαίοντες, παρακαλούντες

	ειρήνην.
Isa 33:8	ερημωθήσονται γαρ αι τούτων οδοί· πέπαυται ο φόβος των εθνών, και η προς τούτους διαθήκη αίρεται, και ου μη λογίσθησθε αυτούς ανθρώπους.
Isa 33:9	επένθησεν η γη, ησχύνθη ο Λίβανος, έλη εγένετο ο Σάρων· φανερά έσται η Γαλιλαία και ο Κάρμηλος.
Isa 33:10	νυν αναστήσομαι, λέγει Κύριος, νυν δοξασθήσομαι, νυν υψωθήσομαι·
Isa 33:11	νυν όψεσθε, νυν αισθηθήσεσθε· ματαία έσται η ισχύς του πνεύματος υμών, πυρ κατέδεται υμάς.
Isa 33:12	και έσονται έθνη κατακεκαυμένα ως άκανθα εν αγρω ερριμμένη και κατακεκαυμένη.
Isa 33:13	ακούσονται οι πόρρωθεν α εποίησα, γνώσονται οι εγγίζοντες την ισχύν μου.
Isa 33:14	απέστησαν οι εν Σιών άνομοι, λήψεται τρόμος τους ασεβείς· τις αναγγελεί υμίν, ότι πυρ καίεται; τις αναγγελεί υμίν τον τόπον τον αιώνιον;
Isa 33:15	πορευόμενος εν διακαιοσύνη, λαλών ευθείαν οδόν, μισών ανομίαν και αδικίαν και τας χείρας αποσειόμενος από δώρων, βαρύνων τα ώτα, ίνα μη ακούση κρίσιν αίματος, καμμύων τους οφθαλμούς, ίνα μη ίδη αδικίαν,
Isa 33:16	ούτος οικήσει εν υψηλω σπηλαίω πέτρας ισχυράς· άρτος αυτω δοθήσεται, και το ύδωρ αυτού πιστόν.
Isa 33:17	βασιλέα μετά δόξης όψεσθε, και οι οφθαλμοί υμών όψονται γη πόρρωθεν.
Isa 33:18	η ψυχή ημών μελετήσει φόβον· που εισιν οι γραμματικοί; που εισιν οι συμβουλευόντες; που έστιν ο αριθμών τους στρεφομένους
Isa 33:19	μικρόν και μέγα λαόν; ω ου συνεβουλεύσατο, ουδέ ήδει βαθύφωνον ωστε μη ακούσαι λαός πεφαυλισμένος και ουκ έστι τω ακούοντι σύνεσις.
Isa 33:20	ιδού Σιών η πόλις, το σωτήριο ημών· οι οφθαλμοί σου όψονται Ιερουσαλήμ, πόλις πλουσία, σκηναί, αι ου μη σεισθώσιν, ουδέ μη κινηθώσιν οι πάσσαλοι της σκηνης αυτής εις τον αιώνα χρόνον, ουδέ τα σχοινία αυτής ου μη διαρραγώσιν.
Isa 33:21	ότι το όνομα Κυρίου μέγα υμίν· τόπος υμίν έσται, ποταμοί και διώρυχες πλατείς και ευρύχωροι· ου πορεύση ταύτην την οδόν, ουδέ πορεύσεται πλοίον ελαύνον.
Isa 33:22	ο γαρ Θεός μου μέγας εστίν, ου παρελεύσεται με Κύριος· κριτής ημών Κύριος, άρχων ημών Κύριος, βασιλεύς ημών Κύριος, ούτος ημάς σώσει.
Isa 33:23	εργάγησαν τα σχοινία σου, ότι ουκ ενίσχυσαν· ο ιστός σου έκλινεν, ου χαλάσει τα ιστία· ουκ αρεί σημείον, έως ου παραδοθή εις προνομήν· τοίνυν πολλοί χωλοί προνομήν ποιήσουσι.
Isa 33:24	και ου μη είπη· κοπιώ, ο λαός ενοικών εν αυτοίς· αφέθη γαρ αυτοίς η αμαρτία.
Isa 34:1	ΠΡΟΣΑΓΑΓΕΤΕ, έθνη, και ακούσατε, άρχοντες. ακουσάτω η γη και οι εν αυτη, η

	οικουμένη και ο λαός ο εν αυτη.
Isa 34:2	διότι θυμός Κυρίου επί πάντα τα έθνη και οργή επί τον αριθμόν αυτών του απολέσαι αυτούς και παραδούναι αυτούς εις σφαγήν.
Isa 34:3	οι δε τραυματία αυτών ριφήσονται και οι νεκροί, και αναβήσεται αυτών η οσμή, και βραχήσεται τα όρη από του αίματος αυτών.
Isa 34:4	και τακήσονται πάσαι αι δυνάμεις των ουρανών, και ελιγήσεται ο ουρανός ως βιβλίον, και πάντα τα άστρα πεσεΐται ως φύλλα εξ αμπέλου και ως πίπτει φύλλα από συκής.
Isa 34:5	εμεθύσθη η μάχαιρά μου εν τω ουρανω· ιδού επί την Ιδουμαϊαν καταβήσεται και επί τον λαόν της απωλείας μετά κρίσεως.
Isa 34:6	η μάχαιρα του Κυρίου ενεπλήσθη αίματος, επαχύνθη από στέατος αρνών και από στέατος τράγων και κριών· ότι θυσία τω Κυρίω εν Βοσόρ και σφαγή μεγάλη εν τη Ιδουμαΐα.
Isa 34:7	και συμπεσούνται οι αδροί μετ ' αυτών και οι κριοί και οι ταύροι, και μεθυσθήσεται η γη από του αίματος και από του στέατος αυτών εμπλησθήσεται.
Isa 34:8	ημέρα γαρ κρίσεως Κυρίου και ενιαυτός ανταποδόσεως κρίσεως Σιών.
Isa 34:9	και στραφήσονται αι φάραγγες αυτής εις πίσσαν και η γη αυτής εις θείον, και έσται η γη αυτής ως πίσσα καιομένη
Isa 34:10	νυκτός και ημέρας και ου σβεσθήσεται εις τον αιώνα χρόνον, και αναβήσεται ο καπνός αυτής άνω· εις γενεάς ερημωθήσεται και εις χρόνον πολύν,
Isa 34:11	όρνεα και εχίνοι και ίβεις και κόρακες κατοικήσουσιν εν αυτη, και επιβληθήσεται επ ' αυτήν σπαρτίον γεωμετρίας ερήμου, και ονοκένταυροι οικήσουσιν εν αυτη.
Isa 34:12	οι άρχοντες αυτής ουκ έσονται· οι γαρ βασιλείς και οι μεγιστάνες αυτής έσονται εις απώλειαν.
Isa 34:13	και αναφύσει εις τας πόλεις αυτών ακάνθινα ξύλα και εις τα οχυρώματα αυτής, και έσται έπαυλις σειρήνων και αυλή στρουθών.
Isa 34:14	και συναντήσουσι δαιμόνια ονοκενταύροις και βοήσονται έτερος προς τον έτερον· εκεί αναπαύσονται ονοκεύνταυροι, εύρον γαρ αυτοίς ανάπαυσιν.
Isa 34:15	εκεί ενόσσευσεν εχίνος, και έσωσεν η γη τα παιδιά αυτής μετά ασφαλείας· εκεί συνήντησαν έλαφοι και είδον τα πρόσωπα αλλήλων·
Isa 34:16	αριθμω παρήλθον, και μία αυτών ουκ απώλετο, ετέρα την ετέραν ουκ εξήτησαν, ότι ο Κύριος αυτοίς ενετείλατο, και το πνεύμα αυτού συνήγαγεν αυτάς.
Isa 34:17	και αυτός επιβαλεί αυτοίς κλήρους, και η χεΐρ αυτού διεμέρισε βόσκεισθαι· εις τον αιώνα χρόνον κληρονομήσετε, εις γενεάς γενεών αναπαύσονται επ ' αυτής.

Isa 35:1	ΕΥΦΡΑΝΘΗΤΙ, έρημος διψώσα, αγαλλιόσθω έρημος και ανθήτω ως κρίνον,
Isa 35:2	και εξανθήσει και υλοχαρήσει και αγαλλιόσεται τα έρημα του Ιορδάνου· και η δόξα του Λιβάνου εδόθη αυτη και η τιμή του Καρμήλου, και ο λαός μου όψεται την δόξαν Κυρίου και το ύψος του Θεού.
Isa 35:3	ισχύσατε, χείρες ανειμένα και γόνατα παραλελυμένα·
Isa 35:4	παρακαλέσατε, οι ολιγόψυχοι τη διανοία· ισχύσατε, μη φοβείσθε· ιδού ο Θεός ημών κρίσιν αναταποδίδωσι και ανταποδώσει, αυτός ήξει και σώσει ημάς.
Isa 35:5	τότε ανοιχθήσονται οφθαλμοί τυφλών, και ώτα κωφών ακούσονται.
Isa 35:6	τότε αλείται ως έλαφος ο χωλός, τρανή δε έσται γλώσσα μογιλάλων, ότι ερράγη εν τη ερήμω ύδωρ και φάραγξ εν γη διψώση·
Isa 35:7	και έσται η άνυδρος εις έλη, και εις την διψώσαν γην πηγή ύδατος έσται· εκεί έσται ευφροσύνη ορνέων, επαύλεις καλάμου και έλη.
Isa 35:8	εκεί έσται οδός καθαρά και οδός αγία κληθήσεται, και ου μη παρέλθη εκεί ακάθατος, ουδέ έσται εκεί οδός ακάθατος· οι δε διεσπαρμένοι πορεύσονται επ ' αυτής και ου μη πλανηθώσι.
Isa 35:9	και ουκ έσται εκεί λέων, ουδέ των πονηρών θηρίων ου μη αναβή επ ' αυτήν, ουδέ μη ευρεθή εκεί, αλλά πορεύσονται εν αυτη λελυτρωμένοι
Isa 35:10	και συνηγμένοι δια Κύριον· και αποστραφήσονται και ήξουσιν εις Σιών μετ ' ευφροσύνης, και ευφροσύνη αιώνιος υπέρ κεφαλής αυτών· επί γαρ της κεφαλής αυτών αίνεσις και αγαλλίαμα, και ευφροσύνη καταλήψεται αυτούς. απέδρα οδύνη, λύπη και στεναγμός.
Isa 36:1	ΚΑΙ εγένετο του τεσσαρεσκαιδεκάτου έτους, βασιλεύοντος Εζεκίου, ανέβη Σενναχηρείμ βασιλεύς Ασσυρίων επί τας πόλεις της Ιουδαίας τας οχυράς και έλαβεν αυτάς.
Isa 36:2	και απέστειλε βασιλεύς Ασσυρίων τον Ραψάκην εκ Λαχείς εις Ιερουσαλήμ προς τον βασιλέα Εζεκίαν μετά δυνάμεως πολλής, και έστη εν τω υδραγωγω της κολυμβήθρας της άνω εν τη οδω του αγρού του γναφέως.
Isa 36:3	και εξήλθε προς αυτόν Ελιακείμ ο του Χελκίου ο οικονόμος και Σομνάς ο γραμματεύς και Ιωάχ ο του Ασάφ ο υπομνηματογράφος.
Isa 36:4	και είπεν αυτοίς Ραψάκης· είπατε Εζεκία· τάδε λέγει ο βασιλεύς ο μέγας, βασιλεύς Ασσυρίων· τι πεποιθώς ει;
Isa 36:5	μη εν βουλή ή λόγοις χειλέων παράταξις γίνεται; και νυν επί τίνα πέποιθας, ότι απειθείς μοι;
Isa 36:6	ιδού πεποιθώς ει επί την ράβδον την καλαμίνην την τεθλασμένην ταύτην, επ ' Αίγυπτον· ως αν επιστηριχθή ανήρ επ ' αυτήν, εισελεύσεται εις την χείρα αυτού, και τρήσει αυτήν· ούτως εστί Φαραώ βασιλεύς Αιγύπτου και πάντες οι πεποιθότες επ ' αυτω.

Isa 36:7	ει δε λέγετε· επί Κύριον τον Θεόν ημών πεποιθήαμεν,
Isa 36:8	νυν μείχθητε τω κυρίω μου τω βασιλεί Ασσυρίων, και δώσω υμίν δισχιλίαν ίππον, ει δυνήσεσθε δούναι αναβάτας επ' αυτούς.
Isa 36:9	και Πως δύνασθε αποστρέψαι εις πρόσωπον των τοπαρχών; οικέται εισίν οι πεποιθότες επ' Αιγυπτίους εις ίππον και αναβάτην.
Isa 36:10	και νυν μη άνευ Κυρίου ανέβημεν επί την χώραν ταύτην πολεμήσαι αυτήν; Κύριος είπε προς με· ανάβηθι επί την γην ταύτην, και διάφθειρον αυτήν.
Isa 36:11	και είπε προς αυτόν Ελιακείμ και Σομνάς και Ιωάχ· λάλησον προς τους παιδάς σου Συριστί, ακούομεν γαρ ημείς, και μη λάλει προς ημάς Ιουδαϊστί· και ινατί λαλείς εις τα ώτα των ανθρώπων των επί τω τείχει;
Isa 36:12	και είπε προς αυτούς Ραψάκης· μη προς τον Κύριον υμών ή προς υμάς απέσταλκέ με ο κύριός μου λαλήσαι τους λόγους τούτους; ουχί προς τους ανθρώπους τους καθημένους επί τω τείχει, ίνα φάγωσι κόπρον και πίωσιν ούρον μεθ' υμών άμα;
Isa 36:13	και έστη Ραψάκης και ανεβόησε φωνή μεγάλη Ιουδαϊστί και είπεν· ακούσατε τους λόγους του βασιλέως του μεγάλου, βασιλέως Ασσυρίων.
Isa 36:14	τάδε λέγει ο βασιλεύς· μη απατάτω υμάς Εζεκίας λόγοις, οί ου δυνήσονται ρύσασθαι υμάς·
Isa 36:15	και μη λεγέτω υμίν Εζεκίας, ότι ρύσεται υμάς ο Θεός, και ου μη παραδοθή η πόλις αύτη εν χειρί βασιλέως Ασσυρίων·
Isa 36:16	μη ακούετε Εζεκίου. τάδε λέγει ο βασιλεύς Ασσυρίων· ει βούλεσθε ευλογηθήναι, εκπορεύεσθε προς με και φάγεσθε έκαστος την άμπελον αυτού και τας συκάς και πίεσθε ύδωρ εκ του λάκκου υμών,
Isa 36:17	έως αν έλθω και λάβω υμάς εις γην, ως η γη υμών, γη σίτου και οίνου και άρτων και αμπελώνων.
Isa 36:18	μη απατάτω υμάς Εζεκίας λέγων· ο Θεός υμών ρύσεται υμάς. μη ερρύσαντο οι θεοί των εθνών έκαστος την εαυτού χώραν εκ χειρός βασιλέως Ασσυρίων;
Isa 36:19	που εστιν ο θεός Αιμάθ και Αρφάθ; και που ο θεός της πόλεως Σεπφαρείμ; μη εδύναντο ρύσασθαι Σαμάρειαν εκ χειρός μου;
Isa 36:20	τις των θεών πάντων των εθνών τούτων, όστις ερρύσατο τη γην αυτού εκ χειρός μου, ότι ρύσεται ο Θεός Ιερουσαλήμ εκ χειρός μου;
Isa 36:21	και εσιώπησαν, και ουδείς απεκρίθη αυτω λόγον, δια το προστάξει τον βασιλέα μηδένα αποκριθήναι.
Isa 36:22	Και εισήλθεν Ελιακείμ ο του Χελκίου οικονόμος και Σομνάς ο γραμματεύς της δυνάμεως και Ιωάχ ο του Ασάφ ο υπομνηματογράφος προς Εζεκίαν εσχισμένοι τους χιτώνας και ανήγγειλαν αυτω τους λόγους Ραψάκου.
Isa 37:1	ΚΑΙ εγένετο εν τω ακούσαι τον βασιλέα Εζεκίαν έσχισε τα ιμάτια και

	περιεβάλετο σάκκον και ανέβη εις τον οίκον Κυρίου.
Isa 37:2	και απέστειλεν Ελιακείμ τον οικονόμον και Σομνάν τον γραμματέα και τους πρεσβυτέρους των ιερέων περιβεβλημένους σάκκους προς Ησαΐαν υιόν Αμώς τον προφήτην,
Isa 37:3	και είπαν αυτω· τάδε λέγει Εζεκίας· ημέρα θλίψεως και ονειδισμού και ελεγμού και οργής η σήμερον ημέρα, ότι ήκει η ωδίν τη τικτούση, ισχύν δε ουκ έχει του τεκείν.
Isa 37:4	εισακούσαι Κύριος ο Θεός σου τους λόγους Ραψάκου, ους απέστειλε βασιλεύς Ασσυρίων ονειδίζειν Θεόν ζώντα και ονειδίζειν λόγους, ους ήκουσε Κύριος ο Θεός σου· και δεηθήση προς Κύριον τον Θεόν σου περι των καταλελειμμένων τούτων.
Isa 37:5	και ήλθον οι παίδες του βασιλέως Εζεκίου προς Ησαΐαν,
Isa 37:6	και είπεν αυτοίς Ησαΐας· ούτως ερείτε προς τον κύριον υμών· τάδε λέγει Κύριος· μη φοβηθής από των λόγων, ων ήκουσας, ους ωνειδισάν με οι πρέσβεις βασιλέως Ασσυρίων.
Isa 37:7	ιδού εγώ εμβάλλω εις αυτόν πνεύμα, και ακούσας αγγελίαν αποστραφήσεται εις την χώραν αυτου και πεσεΐται μαχαίρα εν τη γη αυτου.
Isa 37:8	Και απέστρεψε Ραψάκης και κατέλαβε τον βασιλέα Ασσυρίων πολιορκούντα Λομνάν. και ήκουσε βασιλεύς Ασσυρίων ότι
Isa 37:9	εξήλθε Θαρακά βασιλεύς Αιθιοπών πολιορκήσαι αυτόν· και ακούσας απέστρεψε και απέστειλεν αγγέλους προς Εζεκίαν λέγων·
Isa 37:10	ούτως ερείτε Εζεκία βασιλεί της Ιουδαίας· μη σε απατάτω ο Θεός σου, εφ ' ω πέποιθας επ ' αυτω λέγων· ου μη παραδοθή Ιερουσαλήμ εις χείρας βασιλέως Ασσυρίων.
Isa 37:11	ή ουκ ήκουσας α εποίησαν βασιλείς Ασσυρίων πάσαν την γην ως απώλεσαν;
Isa 37:12	μη ερρούσαντο αυτούς οι θεοί των εθνών, ους απώλεσαν οι πατέρες μου, την τε Γωζάν και Χαράν και Ραφές, αι εισιν εν χώρα Θεεμάθ;
Isa 37:13	που εισιν οι βασιλείς Αιμάθ και Αρφάθ και πόλεως Σεπφαρείμ, Ανάγ Ουγαυά;
Isa 37:14	και έλαβεν Εζεκίας το βιβλίον παρά των αγγέλων, και ήνοιξεν αυτό εναντίον Κυρίου,
Isa 37:15	και προσήξατο Εζεκίας προς Κύριον λέγων·
Isa 37:16	Κύριε σαβαώθ ο Θεός Ισραήλ ο καθημένος επί των Χερουβίμ, συ Θεός μόνος ει πάσης βασιλείας της οικουμένης, συ εποίησας τον ουρανόν και την γην.
Isa 37:17	κλίνον, Κύριε, το ους σου, εισάκουσον, Κύριε, άνοιξον, Κύριε, τους οφθαλμούς σου, είσβλεψον, Κύριε, και ιδέ τους λόγους Σενναχηρείμ, ους απέστειλεν ονειδίζειν Θεόν ζώντα.

Isa 37:18	επ ' αληθείας γαρ, Κύριε, ηρήμωσαν βασιλείς Ασσυρίων την οικουμένην όλην και την χώραν αυτών
Isa 37:19	και ενέβαλον τα είδωλα αυτών εις το πυρ· ου γαρ θεοί ήσαν, αλλά έργα χειρών ανθρωπών, ξύλα και λίθοι, και απώλεσεν αυτούς.
Isa 37:20	συ δε, Κύριε ο Θεός ημών, σώσον ημάς εκ χειρός αυτών, ίνα γνω πάσα βασιλεία της γης ότι συ ει ο Θεός μόνος.
Isa 37:21	Και απεστάλη Ησαΐας υιος Αμώς προς Εζεκίαν και είπεν αυτω· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· ήκουσα α προσηύξω προς με περι Σενναχηρείμ βασιλέως Ασσυρίων.
Isa 37:22	ούτος ο λόγος, ον ελάλησε περι αυτου ο Θεός· εφάυλισέ σε και εμυκτήρισέ σε παρθένος θυγάτηρ Σιών, επί σοί κεφαλήν εκίνησε θυγάτηρ Ιερουσαλήμ.
Isa 37:23	τίνα ωνειδισας και παρώξυνας; ή προς τίνα ύψωσας την φωνήν σου; και ουκ ήρας εις ύψος τους οφθαλμούς σου προς τον άγιον του Ισραήλ;
Isa 37:24	ότι δι ' αγγέλων ωνειδισας Κύριον· συ γαρ είπας· τω πλήθει των αρμάτων εγώ ανέβην εις ύψος ορέων και εις τα έσχατα του Λιβάνου και έκοψα το ύψος της κέδρου αυτου και το κάλλος της κυπαρίσσου και εισήλθον εις ύψος μέρος τους δρυμού
Isa 37:25	και έθηκα γέφυραν και ηρήμωσα ύδατα και πάσαν συναγωγήν ύδατος.
Isa 37:26	ου ταύτα ήκουσας πάλαι, α εγώ εποίησα; εξ ημερών αρχαίων συνέταξα, νυν δε επέδειξα εξερημώσαι έθνη εν οχυροίς και οικούντας εν πόλεσιν οχυραίς.
Isa 37:27	ανήκα τας χείρας, και εξηράνθησαν και εγένοντο ως χόρτος ξηρός επί δωμάτων και ως άγρωστις.
Isa 37:28	νυν δε την ανάπαυσίν σου και την έξοδόν σου και την είσοδόν σου εγώ επίσταμαι.
Isa 37:29	ο δε θυμός σου, ον εθυμώθης, και η πικρία σου ανέβη προς με, και εμβάλω φιμόν εις την ρινά σου, και χαλινόν εις τα χείλη σου και αποστρέψω σε τη οδω ή ήλθες εν αυτη.
Isa 37:30	τούτο δε σοι το σημείον· φάγε τούτον τον ενιαυτόν α έσπαρκας, τω δε ενιαυτω τω δευτέρω το κατάλειμμα, τω δε τρίτω σπείραντες αμήσατε και φυτεύσατε αμπελώνας και φάγεσθε τον καρπόν αυτών.
Isa 37:31	και έσονται οι καταλελειμμένοι εν τη Ιουδαία φυήσουσι ρίζαν κάτω και ποιήσουσι σπέρμα άνω.
Isa 37:32	ότι εξ Ιερουσαλήμ έσονται οι καταλελειμμένοι και οι σωζόμενοι εξ όρους Σιών· ο ζήλος Κυριου σαβαώθ ποιήσει ταύτα.
Isa 37:33	δια τούτο ούτω λέγει Κύριος επί βασιλέα Ασσυρίων· ου μη εισέλθη εις την πόλιν ταύτην ουδέ μη βάλη επί αυτην βέλος ουδέ μη επιβάλη επ ' αυτην θυρεόν, ουδέ μη κυκλώση επ ' αυτην χάρακα,

Isa 37:34	αλλά τη οδω ή ήλθεν, εν αυτη αποστραφήσεται και εις την πόλιν ταύτην ου μη εισέλθη. τάδε λέγει Κύριος·
Isa 37:35	υπερασπιώ υπέρ της πόλεως ταύτης του σώσαι αυτήν δι' εμέ και δια Δαυίδ τον παιδά μου.
Isa 37:36	Και εξήλθεν άγγελος Κυρίου και ανείλεν εκ της παρεμβολής των Ασσυρίων εκατόν ογδοηκονταπέντε χιλιάδας, και αναστάντες το πρωϊ εύρον πάντα τα σώματα νεκρά.
Isa 37:37	και απήλθεν αποστραφείς Σενναχηρείμ βασιλεύς Ασσυρίων, και ώκησεν εν Νινευή.
Isa 37:38	και εν τω αυτόν προσκυνείν εν τω οίκω Νασαράχ τον πάτραρχον αυτού, Αδραμέλεχ και Σαρασάρ οι υιοί αυτού επάταξαν αυτόν μαχαίραις, αυτοί δε διεσώθησαν εις Αρμενίαν· και εβασίλευσεν Ασορδάν ο υιος αυτού αντ' αυτού.
Isa 38:1	ΕΓΕΝΕΤΟ δε εν τω καιρω εκείνω εμαλακίσθη Εζεκίας έως θανάτου· και ήλθε προς αυτόν Ησαΐας υιος Αμώς ο προφήτης και είπε προς αυτόν· τάδε λέγει Κύριος· τάξαι περι του οίκου σου, αποθνήσκεις γαρ συ και ου ζήση.
Isa 38:2	και απέστρεψεν Εζεκίας το πρόσωπον αυτού προς τον τοίχον και προσήύξατο προς Κύριον
Isa 38:3	λέγων· μνήσθητι, Κύριε, ως επορεύθην ενώπιόν σου μετά αληθείας, εν καρδιά αληθινή, και τα αρεστά ενώπιόν σου εποίησα· και έκλαυσεν Εζεκίας κλαυθμω μεγάλω.
Isa 38:4	και εγένετο λόγος Κυρίου προς Ησαϊαν λέγων·
Isa 38:5	πορεύθητι και ειπόν Εζεκία· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Δαυίδ του πατρός σου· ήκουσα της προσευχής σου και είδον τα δάκρυά σου. ιδού προστίθημι προς τον χρόνον σου δεκαπέντε έτη·
Isa 38:6	και εκ χειρός βασιλέως Ασσυρίων ρύσομαί σε και την πόλιν ταύτην και υπερασπιώ υπέρ της πόλεως ταύτης.
Isa 38:7	τούτο δε σοί το σημείον παρά Κυρίου ότι ποιήσει ο Θεός το ρήμα τούτο·
Isa 38:8	ιδού εγώ στρέψω την σκιάν των αναβαθμών, ους κατέβη ο ήλιος, τους δέκα αναβαθμούς του οίκου του πατρός σου, αποστρέψω τον ήλιον τους δέκα αναβαθμούς. και ανέβη ο ήλιος τους δέκα αναβαθμούς, ους κατέβη η σκιά.
Isa 38:9	Προσευχή Εζεκίου βασιλέως της Ιουδαίας, ηνίκα εμαλακίσθη, και ανέστη εκ της μαλακίας αυτού.
Isa 38:10	Εγώ είπα· εν τω ύψει των ημερών μου πορεύσομαι εν πύλαις άδου, καταλείψω τα έτη τα επίλοιπα.
Isa 38:11	είπα· ουκέτι ου μη ιδω το σωτήριον του Θεού επί γης ζώντων, ουκέτι μη ιδω το σωτήριον του Ισραήλ επί γης, ουκέτι μη ιδω άνθρωπον.
Isa 38:12	εξέλιπον εκ της συγγενείας μου, κατέλιπον το επίλοιπον της ζωής μου, εξήλθε και απήλθεν απ' εμού ωσπερ ο καταλύων σκηνήν πήξας, το πνεύμά μου παρ'

	εμοί εγένετο ως ιστός ερίθου εγγιζούσης εκτεμείν.
Isa 38:13	εν τη ημέρα εκείνη παρεδόθην έως πρωΐ ως λέοντι· ούτως συνέτριψε πάντα τα οστά μου, από γαρ της ημέρα έως της νυκτός παρεδόθην.
Isa 38:14	ως χελιδών, ούτω φωνήσω, και ως περιστερά, ούτω μελετήσω· εξέλιπον γαρ μου οι οφθαλμοί του βλέπειν εις το ύψος του ουρανού προς τον Κύριον, ος εξείλατό με και αφείλατό μου την οδύνην της ψυχής.
Isa 38:16	Κύριε, περί αυτής γαρ ανηγγέλη σοι, και εξήγειράς μου την πνοήν, και παρακληθείς έζησα.
Isa 38:17	είλου γαρ μου την ψυχήν, ίνα μη απόληται, και απέρριψας οπίσω μου πάσας τας αμαρτίας.
Isa 38:18	ου γαρ οι εν άδου αινέσουσί σε, ουδέ οι αποθανόντες ευλογήσουσί σε, ουδέ ελπιούσιν οι εν άδου την ελεημοσύνην σου.
Isa 38:19	οι ζώντες ευλογήσουσί σε ον τρόπον καγώ· από γαρ της σήμερον παιδία ποιήσω, α αναγγελούσι την δικαιοσύνην σου,
Isa 38:20	Κύριε της σωτηρίας μου, και ου παύσομαι ευλογών σε μετά ψαλτηρίου πάσας τας ημέρας της ζωής μου κατέναντι του οίκου του Θεού.
Isa 38:21	Και είπεν Ησαΐας προς Εζεκίαν· λάβε παλάθην εκ σύκων και τρίψων και κατάπλασαι, και υγιής έση.
Isa 38:22	και είπεν Εζεκίας· τούτο το σημείον ότι αναβήσομαι εις τον οίκον του Θεού.
Isa 39:1	ΕΝ τω καιρω εκείνω απέστειλε Μαρωδάχ Βαλαδάν ο υιος του Βαλαδάν, ο βασιλεύς της Βαβυλωνίας, επιστολάς και πρέσβεις και δώρα Εζεκία· ήκουσε γαρ ότι εμαλακίσθη έως θανάτου και ανέστη.
Isa 39:2	και εχάρη επ ' αυτοίς Εζεκίας χαράν μεγάλην και έδειξεν αυτοίς τον οίκον του νεχωθά και του αργυρίου και του χρυσίου και της στακτής και των θυμιαμάτων και του μύρου και πάντας τους οίκους των σκευών της γάζης και πάντα, όσα ην εν τοις θησαυροίς αυτού· και ουκ ην ουθέν, ό ουκ έδειξεν Εζεκίας εν τω οίκω αυτού και εν πάση τη εξουσία αυτού.
Isa 39:3	και ήλθεν Ησαΐας ο προφήτης προς τον βασιλέα Εζεκίαν και είπε προς αυτόν· τι λέγουσιν οι άνθρωποι ούτοι; και πόθεν ήκασι προς σε; και είπεν Εζεκίας· εκ της γης πόρρωθεν ήκασι προς με, εκ Βαβυλώνος.
Isa 39:4	και είπεν Ησαΐας· τι είδοσαν εν τω οίκω σου; και είπεν Εζεκίας· πάντα τα εν τω οίκω μου είδοσαν, και ουκ έστιν εν τω οίκω μου ω ουκ είδοσαν, αλλά και τα εν τοις θησαυροίς μου.
Isa 39:5	και είπεν Ησαΐας αυτω· άκουσον τον λόγον Κυρίου σαβαώθ·
Isa 39:6	ιδού ημέραι έρχονται, λέγει Κύριος, και λήφονται πάντα τα εν τω οίκω σου, και όσα συνήγαγον οι πατέρες σου έως της ημέρας ταύτης, εις Βαβυλώνα ήξει, και ουδέν ου μη καταλείπωσιν· είπε δε ο Θεός

Isa 39:7	ότι και από των τέκνων σου, ων εγέννησας, λήψονται και ποιήσουσι σπάδοντας εν τω οίκω του βασιλέως των Βαβυλωνίων.
Isa 39:8	και είπεν Εζεκίας Ησαΐα· αγαθός ο λόγος Κυρίου, ον ελάλησε· γενέσθω δη ειρήνη και δικαιοσύνη εν ταις ημέραις μου.
Isa 40:1	ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΕ παρακαλείτε τον λαόν μου, λέγει ο Θεός.
Isa 40:2	ιερείς, λαλήσατε εις την καρδίαν Ιερουσαλήμ, παρακαλέσατε αυτήν· ότι επλήσθη η ταπεινώσις αυτής, λέλυται αυτής η αμαρτία· ότι εδέξατο εκ χειρός Κυρίου διπλά τα αμαρτήματα αυτής.
Isa 40:3	φωνή βοώντος εν τη ερημώ· ετοιμάσατε την οδόν Κυρίου. ευθείας ποιείτε τας τρίβους του Θεού ημών.
Isa 40:4	πάσα φάραγξ πληρωθήσεται και παν όρος και βουνός ταπεινωθήσεται, και έσται πάντα τα σκολιά εις ευθείαν και η τραχεία εις οδούς λείας·
Isa 40:5	και οφθήσεται η δόξα Κυρίου, και όψεται πάσα σάρξ το σωτήριο του Θεού, ότι Κύριος ελάλησε.
Isa 40:6	φωνή λέγοντος· βόησον· και είπα· τι βοήσω; πάσα σάρξ χόρτος, και πάσα δόξα ανθρώπου ως άνθος χόρτου·
Isa 40:7	εξηράνθη ο χόρτος, και το άνθος εξέπεσε,
Isa 40:8	το δε ρήμα του Θεού ημών μένει εις τον αιώνα.
Isa 40:9	επ' όρος υψηλόν ανάβηθι, ο ευαγγελιζόμενος Σιών· ύψωσον εν ισχύϊ την φωνή σου, ο ευαγγελιζόμενος Ιερουσαλήμ· υψώσατε, μη φοβείσθε· ειπόν ταις πόλεσιν Ιούδα· ιδού ο Θεός υμών.
Isa 40:10	ιδού Κύριος Κύριος μετά ισχύος έρχεται και ο βραχίων μετά κυρίας· ιδού ο μισθός αυτού μετ' αυτού και το έργον εναντίον αυτού.
Isa 40:11	ως ποιμήν ποιμανεί το ποίμνιον αυτού και τω βραχίονι αυτού συνάξει άρνας και εν γαστρί εχούσας παρακαλέσει.
Isa 40:12	Τί εμέτρησε τη χειρί το ύδωρ και τον ουρανόν σπιθαμή και πάσαν την γην δρακί; τις έστησε τα όρη σταθμω και τας νάπας ζυγω;
Isa 40:13	τις έγνω νουν Κυρίου, και τις αυτού σύμβουλος εγένετο, ος συμβιβά αυτόν;
Isa 40:14	ή προς τίνα συνεβουλεύσατο και συνεβίβασεν αυτόν; ή τις έδειξεν αυτω κρίσιν; ή οδόν συνέσεως τις έδειξεν αυτω;
Isa 40:15	ει πάντα τα έθνη ως σταγών από κάδου και ως ροπή ζυγού ελογίσθησαν και ως σίελος λογισθήσονται·
Isa 40:16	ο δε Λίβανος ουχ ικανός εις καύσιν, και πάντα τα τετράποδα ουχ ικανά εις ολοκάρπωσιν,
Isa 40:17	και πάντα τα έθνη ως ουδέν εισι και εις ουθέν ελογίσθησαν.

Isa 40:18	τίνοι ωμοιώσατε Κύριον και τίνοι ομοιώματι ωμοιώσατε αυτόν;
Isa 40:19	μη εικόνα εποίησε τέκτων, ή χρυσοχόος χωνεύσας χρυσίον περιεχρούσωσεν αυτόν, ομοίωμα κατεσκεύασεν αυτόν;
Isa 40:20	ξύλον γαρ άσηπτον εκλέγεται τέκτων και σοφώς ζητεί Πως στήσει εικόνα αυτού και ίνα μη σαλεύητε.
Isa 40:21	ου γνώσεσθε; ουκ ακούσεσθε; ουκ ανηγγέλη εξ αρχής υμίν; ουκ έγνωτε τα θεμέλια της γης;
Isa 40:22	ο κατέχων τον γύρον της γης, και οι ενοικούντες εν αυτη ως ακρίδες, ο στήσας ως καμάραν τον ουρανό και διατείνας ως σκηνήν κατοικείν,
Isa 40:23	ο διδούς άρχοντας ως ουδέν άρχειν, την δε γην ως ουδέν εποίησεν.
Isa 40:24	ου γαρ μη φυτεύσωσιν, ουδέ μη στείρωσιν, ουδέ μη ριζωθή εις την γην η ρίζα αυτών· έπνευσεν επ ' αυτούς και εξηράνθησαν, και καταγιγίς ως φρύγανα λήψεται αυτούς.
Isa 40:25	νυν ουν τίνοι με ωμοιώσατε και υψωθήσομαι; είπεν ο άγιος.
Isa 40:26	αναβλέψατε εις ύψος τους οφθαλμούς υμών και ίδετε, τις κατέδειξε ταύτα πάντα; ο εκφέρων κατ ' αριθμόν τον κόσμον αυτού πάντας επ ' ονόματι καλέσει· από πολλής δόξης και εν κράτει ισχύος αυτού ουδέν σε έλαθε.
Isa 40:27	Μή γαρ είπης, Ιακώβ, και τι ελάλησας, Ισραήλ· απεκρύβη η οδός μου από του Θεού, και ο Θεός μου την κρίσιν αφείλε και απέστη;
Isa 40:28	και νυν ουκ έγνωσ ει μη ήκουσας; Θεός αιώνιος ο Θεός ο κατασκευάσας τα άκρα της γης, ου πεινάσει, ουδέ κοπιάσει, ουδέ εστιν εξεύρεσις της φρονήσεως αυτού·
Isa 40:29	διδούς τοις πεινώσιν ισχύν και τοις μη οδυνωμένοις λύπην.
Isa 40:30	πεινάσουσι γαρ νεώτεροι, και κοπιάσουσι νεανίσκοι, και εκλεκτοί ανίσχυες έσονται·
Isa 40:31	οι δε υπομένοντες τον Θεόν αλλάξουσιν ισχύν, πτεροφυήσουιν ως αετοί, δραμούνται και ου κοπιάσουσι, βαδιούνται και ου πεινάσουσιν.
Isa 41:1	ΕΓΚΑΙΝΙΖΕΣΘΕ προς με, νήσοι, οι γαρ άρχοντες αλλάξουσιν ισχύν· εγγισάτωσαν και λαλησάτωσαν άμα, τότε κρίσιν αναγγειλάτωσαν.
Isa 41:2	τις εξήγειρεν από ανατολών δικαιοσύνην, εκάλεσεν αυτήν κατά πόδας αυτού, και πορεύσεται; δώσει εναντίον εθνών και βασιλείς εκστήσει και δώσει εις γην τας μαχαίρας αυτών και ως φρύγανα εξωσμένα τα τόξα αυτών·
Isa 41:3	και διώξεται αυτούς και διελεύσεται εν ειρήνη η οδός των ποδών αυτού.
Isa 41:4	τις ενήργησε και εποίησε ταύτα; εκάλεσεν αυτήν ο καλών αυτήν από γενεών αρχής· εγώ Θεός πρώτος, και εις τα επερχόμενα εγώ ειμι.
Isa 41:5	είδοσαν έθνη και εφοβήθησαν, τα άκρα της γης ήγγισαν και ήλθον άμα,

Isa 41:6	κρίνων έκαστος τω πλησίον και τω αδελφω βοηθήσαι και ερεί·
Isa 41:7	ίσχυσεν ανήρ τέκτων και χαλκεύς τύπτων σφύρη άμα ελαύνων· ποτέ μεν ερεί· σύμβλημα καλόν εστίν· ισχύρωσαν αυτά εν ήλοις, θήσουσιν αυτά και ου κινήθησονται.
Isa 41:8	Συ δε, Ισραήλ, παις μου Ιακώβ, ον εξελεξάμην, σπέρμα Αβραάμ, ον ηγάπησα,
Isa 41:9	ου αντελαβόμην απ ' άκρων της γης και εκ των σκοπών αυτής εκάλεσά σε και είπά σοι· παις μου ει, εξελεξάμην σε και ουκ εγκατέλιπόν σε·
Isa 41:10	μη φοβού, μετά σου γαρ ειμι· μη πλανώ, εγώ γαρ ειμι ο Θεός σου ο ενισχύσας σε και εβοήθησά σοι και ησφαλισάμην σε τη δεξιά τη δικαία μου.
Isa 41:11	ιδού αισχυνθήσονται και εντραπήσονται πάντες οι αντικείμενοί σοι· έσονται γαρ ως ουκ όντες και απολούνται πάντες οι αντίδικοί σου·
Isa 41:12	ζητήσεις αυτούς και ου μη εύρης τους ανθρώπους, οί παροινηήσουσιν εις σε· έσονται γαρ ως ουκ όντες και ουκ έσονται οι αντιπολεμούντές σε.
Isa 41:13	ότι εγώ ο Θεός σου ο κρατών της δεξιάς σου, ο λέγων σοι· μη φοβού,
Isa 41:14	Ιακώβ, ολιγοστός Ισραήλ· εγώ εβοήθησά σοι, λέγει ο Θεός σου, ο λυτρούμενός σε, Ισραήλ.
Isa 41:15	ιδού εποίησά σε ως τροχούς αμάξης αλοώντας καινούς προστηροειδείς, και αλοήσεις όρη και λεπτυνείς βουνούς και ως χνούν θήσεις·
Isa 41:16	και λικμήσεις, και άνεμος λήψεται αυτούς, και καταγιγίς διασπερεί αυτούς, συ δε ευφρανθήση εν τοις αγίοις Ισραήλ.
Isa 41:17	και αγαλλιάσονται οι πτωχοί και οι ενδεείς· ζητήσουσι γαρ ύδωρ, και ουκ έσται, η γλώσσα αυτών από της δίψης εξηράνθη· εγώ Κύριος ο Θεός, εγώ επακούσομαι ο Θεός Ισραήλ, και ουκ εγκαταλείψω αυτούς,
Isa 41:18	αλλά ανοίξω επί των ορέων ποταμούς και εν μέσω πεδίων πηγάς· ποιήσω την έρημον εις έλη υδάτων και την διψώσαν γην εν υδραγωγούς·
Isa 41:19	θήσω εις την άνυδρον γην κέδρον και πύξον και μυρσίνην και κυπάρισσον και λεύκην,
Isa 41:20	ίνα ίδωσι και γνώσι και εννοηθώσι και επιστώνται άμα, ότι χείρ Κυρίου εποίησε ταύτα και ο άγιος του Ισραήλ κατέδειξεν.
Isa 41:21	Εγγίζει η κρίσις υμών, λέγει Κύριος ο Θεός· ήγγισαν αι βουλαί υμών, λέγει ο βασιλεύς Ιακώβ.
Isa 41:22	εγγισάτωσαν και αναγγειλάτωσαν υμίν α συμβήσεται, ή τα πρότερον τίνα ην, είπατε, και επιστήσομεν τον νουν και γνωσόμεθα τι τα έσχατα, και τα επερχόμενα είπατε ημίν.
Isa 41:23	αναγγείλατε ημίν τα επερχόμενα επ ' εσχάτου, και γνωσόμεθα ότι θεοί εστε· εύ ποιήσατε και κακώσατε, και θαυμασόμεθα και οψόμεθα άμα·

Isa 41:24	ὅτι πόθεν εστέ υμείς και πόθεν η εργασία υμών; εκ γης· βδέλυγμα εξελέξαντο υμάς.
Isa 41:25	εγώ δε ήγειρα τον από βορρά και τον απ ' ηλίου ανατολών, κληθήσονται τω ονόματί μου· ερχέσθωσαν άρχοντες, και ως πηλός κεραμέως και ως κεραμεύς καταπατών τον πηλόν, ούτως καταπατηθήσεσθε.
Isa 41:26	τις γαρ αναγγελεί τα εξ αρχής, ίνα γνώμεν, και τα έμπροσθεν, και ερούμεν ότι αληθή εστιν; ουκ εστιν ο προλέγων ουδέ ο ακούων υμών τους λόγους.
Isa 41:27	αρχήν Σιών δώσω και Ιερουσαλήμ παρακαλέσω εις οδόν.
Isa 41:28	από γαρ των εθνών ιδού ουδεις, και από των ειδώλων αυτών ουκ ην ο αναγγέλλων· και εάν ερωτήσω αυτούς· πόθεν εστέ; ου μη αποκριθώσί μοι.
Isa 41:29	εισί γαρ οι ποιούντες υμάς, και μάτην οι πλανώντες υμάς.
Isa 42:1	ΙΑΚΩΒ ο παις μου, αντιλήψομαι αυτού· Ισραήλ ο εκλεκτός μου, προσεδέξατο αυτόν η ψυχή μου· έδωκα το πνεύμά μου επ ' αυτόν, κρίσιν τοις έθνεσιν εξοίσει.
Isa 42:2	ου κεκράξεται ουδέ ανήσει, ουδέ ακουσθήσεται έξω η φωνή αυτού.
Isa 42:3	κάλαμον τεθλασμένον ου συντρίψει και λίνον καπνιζόμενον ου σβέσει, αλλά εις αλήθειαν εξοίσει κρίσιν.
Isa 42:4	αναλάμψει και ου θραυσθήσεται, έως άνθή επί της γης κρίσιν· και επί τω ονόματι αυτού έθνη ελπιούσιν.
Isa 42:5	ούτω λέγει Κύριος ο Θεός ο ποιήσας τον ουρανόν και πήξας αυτόν, ο στερεώσας την γην και τα εν αυτη και διδούς πνοήν τω λαω τω επ ' αυτής και πνεύμα τοις πατούσιν αυτήν·
Isa 42:6	εγώ Κύριος ο Θεός εκάλεσά σε εν δικαιοσύνη και κρατήσω της χειρός σου και ενισχύσω σε και έδωκά σε εις διαθήκην γένους, εις φως εθνών
Isa 42:7	ανοίξει οφθαλμούς τυφλών, εξαγαγείν εκ δεσμών δεδεμένους και εξ οίκου φυλακής καθημένους εν σκότει.
Isa 42:8	εγώ Κύριος ο Θεός, τούτό μου εστι το όνομα· την δόξαν μου ετέρω ου δώσω ουδέ τας αρετάς μου τοις γλυπτοίς.
Isa 42:9	τα απ ' αρχής ιδού ήκασι, και καινά, α εγώ αναγγέλλω, και προ του αναγγείλαι εδηλώθη υμίν.
Isa 42:10	Υμνήσατε τω Κυρίω ύμνον καινόν, η αρχή αυτού· δοξάζετε το όνομα αυτού απ ' άκρου της γης, οι καταβαίνοντες εις την θάλασσαν και πλέοντες αυτήν, αι νήσοι και οι κατοικούντες αυτάς.
Isa 42:11	ευφράνθητι, έρημος, και αι κόμαι αυτής, επαύλεις και οι κατοικούντες Κηδάρ· ευφρανθήσονται οι κατοικούντες Πέτραν, απ ' άκρων των ορέων βοήσουσι·
Isa 42:12	δώσουσι τω Θεω δόξαν, τας αρετάς αυτού εν ταις νήσοις αναγγελούσι.

Isa 42:13	Κύριος ο Θεός των δυνάμεων εξελεύσεται και συντριψεί πόλεμον, επεγερεί ζήλον και βοήσεται επί τους εχθρούς αυτού μετά ισχύος.
Isa 42:14	εσιώπησα, μη και αεί σιωπήσομαι και ανέξομαι; ως η τίκτουσα εκαρτέρησα, εκστήσω και ξηρανώ άμα.
Isa 42:15	ερημώσω όρη και βουνούς και πάντα χόρτον αυτών ξηρανώ, και θήσω ποταμούς εις νήσους και έλη ξηρανώ.
Isa 42:16	και άξω τυφλούς εν οδω, ή ουκ έγνωσαν, και τρίβους ας ουκ ήδεισαν, πατήσαι ποιήσω αυτούς· ποιήσω αυτοίς το σκοτός εις φως και τα σκολιά εις ευθείαν· ταύτα τα ρήματα ποιήσω και ουκ εγκαταλείψω αυτούς.
Isa 42:17	αυτοί δε απεστράφησαν εις τα οπίσω· αισχύνθητε αισχύνην, οι πεποιθότες επί τοις γλυπτοίς, οι λέγοντες τοις χωνευτοίς· υμείς εστε θεοί ημών.
Isa 42:18	Οι κωφοί, ακούσατε, και οι τυφλοί, αναβλέψατε ιδείν.
Isa 42:19	και τις τυφλός, αλλ ' ή οι παίδές μου και κωφοί, αλλ ' ή οι κυριεύοντες αυτών; και ετυφλώθησαν οι δούλοι του Θεού.
Isa 42:20	είδετε πλεονάκις, και ουκ εφυλάξασθε· ηνοιγμένα τα ώτα, και ουκ ηκούσατε.
Isa 42:21	Κύριος ο Θεός εβουλεύσατο, ίνα δικαιωθή και μεγαλύνη αίνεσιν.
Isa 42:22	και είδον, και εγένετο ο λαός πεπρονομευμένος και διηρασμένος· η γαρ παγίς εν τοις ταμιείοις πανταχού, και εν οίκοις άμα, όπου έκρυψαν αυτούς· εγένοντο εις προνομήν, και ουκ ην εξαιρούμενος άρπαγμα, και ουκ ην ο λέγων· απόδος.
Isa 42:23	τις εν υμίν, ος ενωτιείται ταύτα; εισακούσατε εις τα επερχόμενα.
Isa 42:24	τις έδωκεν εις διαρπαγήν Ιακώβ και Ισραήλ τοις προνομεύουσιν αυτόν; ουχί ο Θεός, ω ημάρτοσαν αυτω, και ουκ ηβούλοντο εν ταις οδοίς αυτού πορεύεσθαι ουδέ ακούειν του νόμου αυτού;
Isa 42:25	και επήγαγεν επ ' αυτούς οργήν θυμού αυτού, και κατίσχυσεν αυτούς πόλεμος και οι συμπλέγοντες αυτούς κύκλω, και ουκ έγνωσαν έκαστος ουδέ έθεντο επί ψυχήν.
Isa 43:1	ΚΑΙ νυν ούτως λέγει Κύριος ο Θεός ο ποιήσας σε, Ιακώβ, ο πλάσας σε, Ισραήλ· μη φοβού, ότι ελυτρώσάμην σε· εκάλεσά σε το όνομά σου, εμός ει συ.
Isa 43:2	και εάν διαβαίνης δι ' ύδατος, μετά σου ειμι, και ποταμοί ου συγκλύσουσί σε· και εάν διέλθης δια πυρός, ου μη κατακαυθής, φλόξ ου κατακαύσει σε.
Isa 43:3	ότι εγώ Κύριος ο Θεός σου ο άγιος Ισραήλ ο σώζων σε· εποίησα άλλαγμα σου Αίγυπτον και Αιθιοπίαν και Σοήνην υπέρ σου.
Isa 43:4	αφ ' ου έντιμος εγένου εναντίον εμού, εδοξάσθης, και εγώ σε ηγάπησα· και δώσω ανθρώπους πολλούς υπέρ σου και άρχοντας υπέρ της κεφαλής σου.
Isa 43:5	μη φοβού, ότι μετά σου ειμι· από ανατολών άξω το σπέρμα σου και από δυσμών συνάξω σε.

Isa 43:6	ερώ τω Βορρά· άγε, και τω Λιβί· μη κώλυε, άγιε τους υιούς μου από γης πόρρωθεν και τας θυγατέρας μου απ' άκρων της γης,
Isa 43:7	πάντας όσοι επικέκληνται τω ονόματί μου· εν γαρ τη δόξη μου κατεσκεύασα αυτόν και έπλασα αυτόν και εποίησα αυτόν·
Isa 43:8	και εξήγαγον λαόν τυφλόν, και οφθαλμοί εισιν ωσαύτως τυφλοί, και κωφοί τα ώτα έχοντες.
Isa 43:9	πάντα τα έθνη συνήχθησαν άμα, και συναχθήσονται άρχοντες εξ αυτών. τις αναγγελεί ταύτα; ή τα εξ αρχής τις αναγγελεί υμίν; αγαγέτωσαν τους μάρτυρας αυτών και δικαιοθήτωσαν και ειπάτωσαν αληθή.
Isa 43:10	γίνεσθέ μοι μάρτυρες, και εγώ μάρτυς, λέγει Κύριος ο Θεός, και ο παις μου, ον εξελεξάμην, ίνα γνώτε και πιστεύσητε και συνήτε ότι εγώ ειμι. έμπροσθέν μου ουκ εγένετο άλλος Θεός και μετ' εμέ ουκ έσται.
Isa 43:11	εγώ ο Θεός, και ουκ έστι πάρεξ εμού ο σώζων.
Isa 43:12	εγώ ανήγγειλα και έσωσα, ωνειδισα και ουκ ην εν υμίν αλλότριος. υμείς εμοί μάρτυρες και εγώ Κύριος ο Θεός.
Isa 43:13	έτι απ' αρχής και ουκ έστιν ο εκ των χειρών μου εξαιρούμενος· ποιήσω, και τις αποστρέψει αυτό;
Isa 43:14	Ούτως λέγει Κύριος ο Θεός ο λυτρούμενος υμάς, ο άγιος του Ισραήλ· ένεκεν υμών αποστειλώ εις Βαβυλώνα και επεγερώ φεύγοντας πάντας, και Χαλδαίοι εν πλοίοις δεθήσονται.
Isa 43:15	εγώ Κύριος ο Θεός ο άγιος υμών, ο καταδείξας Ισραήλ βασιλέα υμών.
Isa 43:16	ούτως λέγει Κύριος, ο διδούς εν θαλάσση οδόν εν ύδατι ισχυρω τρίβον,
Isa 43:17	ο εξαγαγών άρματα και ίππον και όχλον ισχυρόν· αλλ' εκοιμήθησαν και ουκ αναστήσονται, εσβέσθησαν ως λίνον εσβεσμένον.
Isa 43:18	μη μνημονεύετε τα πρώτα και τα αρχαία μη συλλογίζεσθε.
Isa 43:19	ιδού εγώ ποιώ καινά α νυν ανατελεί, και γνώσεσθε αυτά· και ποιήσω εν τη ερήμω οδόν και τη ανύδρω ποταμούς.
Isa 43:20	ευλογήσουσί με τα θηρία του αγρού, σειρήνες και θυγατέρες στρουθών, ότι έδωκα εν τη ερήμω ύδωρ και ποταμούς εν τη ανύδρω ποτίσαι το γένος μου το εκλεκτόν,
Isa 43:21	λαόν μου, ον περιεποιησάμην τας αρετάς μου διηγείσθαι.
Isa 43:22	ου νυν εκάλεσά σε, Ιακώβ, ουδέ κοπιάσαι σε εποίησα, Ισραήλ.
Isa 43:23	ουκ εμοί ήνεγκας πρόβατα της ολοκαρπώσεώς σου, ουδέ εν ταις θυσίαις σου εδόξασάς με· ουκ εδούλωσά σε εν θυσίαις, ουδέ έγκοπον εποίησά σε εν λιβάνω,
Isa 43:24	ουδέ εκτήσω μοι αργυρίου θυμίαμα, ουδέ το στέαρ των θυσιών σου επεθύμησα,

	αλλά εν ταις αμαρτίαις σου και εν ταις αδικίαις σου προέστην σου.
Isa 43:25	εγώ ειμι, ο εξαλείφων τας ανομίας σου ένεκεν εμού και τας αμαρτίας σου και ου μη μνησθήσομαι.
Isa 43:26	συ δε μνήσθητι και κριθώμεν· λέγε συ τας ανομίας σου πρώτος, ίνα δικαιωθής.
Isa 43:27	οι πατέρες υμών πρώτοι και οι άρχοντες υμών ηνόμησαν εις εμέ,
Isa 43:28	και εμίαναν οι άρχοντες τα άγιά μου, και έδωκα απολέσαι Ιακώβ και Ισραήλ εις ονειδισμόν.
Isa 44:1	ΝΥΝ δε άκουσον, Ιακώβ ο παις μου και Ισραήλ, ον εξελεξάμην·
Isa 44:2	ούτω λέγει Κύριος ο Θεός ο ποιήσας σε και ο πλάσας σε εκ κοιλίας· έτι βοηθηθήση, μη φοβού, παις μου Ιακώβ και ηγαπημένος Ισραήλ, ον εξελεξάμην.
Isa 44:3	ότι εγώ δώσω ύδωρ εν δίψει τοις πορευομένοις εν ανύδρω, επιθήσω το πνεύμά μου επί το σπέρμα σου και τας ευλογίας μου επί τα τέκνα σου,
Isa 44:4	και ανατελούσιν ως αναμέσον ύδατος χόρτος και ως ιτέα επί παραρρέον ύδωρ.
Isa 44:5	ούτος ερεί· του Θεού ειμι, και ούτος βοήσεται επί τω ονόματι Ιακώβ, και έτερος επιγράψει χειρί αυτού· του Θεού ειμι, και επί τω ονόματι Ισραήλ βοήσεται. -
Isa 44:6	Ούτως λέγει ο Θεός ο βασιλεύς του Ισραήλ ο ρυσάμενος αυτόν Θεός σαβαώθ· εγώ πρώτος και εγώ μετά ταύτα· πλήν εμού ουκ έστι Θεός.
Isa 44:7	τις ωσπερ εγώ; στήτω και καλεσάτω και αναγγελιάτω και ετοιμασάτω μοι αφ ' ου εποίησα άνθρωπον εις τον αιώνα, και τα επερχόμενα προ του ελθείν αναγγελιάτωσαν υμίν.
Isa 44:8	μη παρακαλύπτεσθε μηδέ πλανάσθε· ουκ απ ' αρχής ηνωτίσασθε και απήγγειλα υμίν; μάρτυρες υμείς εστε, ει έτσι Θεός πλήν εμού·
Isa 44:9	και ουκ ήσαν τότε οι πλάσσοντες και γλύφοντες πάντες μάταιοι οι ποιούντες τα καταθύμια αυτών, α ουκ ωφελήσει αυτούς· αλλά αισχυνθήσονται
Isa 44:10	πάντες οι πλάσσοντες Θεόν και γλύφοντες ανωφελή,
Isa 44:11	και πάντες όθεν εγένοντο εξηράνθησαν, και κωφοί από ανθρωπων συναχθήτωσαν πάντες και στησάτωσαν άμα, εντραπήτωσαν και αισχυνθήτωσαν άμα.
Isa 44:12	ότι ώξυνε τέκτων σίδηρον, σκεπάρνω ειργάσατο αυτό και εν τερέτρω έστησεν αυτό, ειργάσατο αυτό εν τω βραχίονι της ισχύος αυτού· και πεινάσει και ασθενήσει και ου μη πίν ύδωρ.
Isa 44:13	εκλεξάμενος τέκτων ξύλον έστησεν αυτό εν μέτρω και εν κόλλη ερρύθμισεν αυτό και εποίησεν αυτό ως μορφήν ανδρός και ως ωραιότητα ανθρωπου στήσαι αυτό εν οίκω.
Isa 44:14	έκοψε ξύλον εκ του δρυμού, ό εφύτευσε Κύριος και υετός εμήκυνεν,

Isa 44:15	ίνα ή ανθρώποις εις καύσιν· και λαβών απ ' αυτού εθερμάνθη, και καύσαντες έπεσαν άρτους επ ' αυτών, το δε λοιπόν ειργάσαντο θεούς, και προσκυνούσιν αυτοίς.
Isa 44:16	ου το ήμισυ αυτού κατέκαυσεν εν πυρί και καύσαντες έπεσαν άρτους επ ' αυτών· και επ ' αυτού κρέας οπτήσας έφαγε και ενεπλήσθη, και θερμανθείς είπεν· ηδύ μοι ότι εθερμάνθην και είδον πυρ.
Isa 44:17	το δε λοιπόν εποίησεν εις θεόν γλυπτόν και προσκυνεί αυτω και προσεύχεται λέγων· εξελού με, ότι θεός μου εις συ.
Isa 44:18	ουκ έγνωσαν φρονήσαι, ότι απημαυρώθησαν του βλέπειν τοις οφθαλμοίς αυτών και του νοήσαι τη καρδιά αυτών.
Isa 44:19	και ουκ ελογίσατο τη καρδιά αυτού ουδέ ανελογίσατο εν τη ψυχή αυτού ουδέ έγνω τη φρονήσει, ότι το ήμισυ αυτού κατέκαυσεν εν πυρί και έπεψεν επί των ανθράκων αυτού άρτους και οπτήσας κρέα έφαγε και το λοιπόν αυτού εις βδέλυγμα εποίησε και προσκυνούσιν αυτω.
Isa 44:20	γνώθι ότι σποδός η καρδιά αυτών, και πλανώνται, και ουδείς δύναται εξελέσθαι την ψυχήν αυτού· ιδετε, ουκ ερείτε ότι ψεύδος εν τη δεξιά μου;
Isa 44:21	Μνήσθητι ταύτα Ιακώβ και Ισραήλ, ότι παις μου ει συ· έπλασά σε παιδά μου, και συ Ισραήλ μη επιλανθάνου μου.
Isa 44:22	ιδού γαρ απήλειψα ως νεφέλην τας ανομίας σου και ως γνώφον τας αμαρτίας σου· επιστρέφηθι προς με, και λυτρώσομαί σε.
Isa 44:23	ευφράνθητε, ουρανοί, ότι ηλέησεν ο Θεός τον Ισραήλ· σαλπίσατε, τα θεμέλια της γης, βοήσατε, όρη, ευφροσύνην, οι βουνοί και πάντα τα ξύλα τα εν αυτοίς, ότι ελυτρώσατο ο Θεός τον Ιακώβ, και Ισραήλ δοξασθήσεται.
Isa 44:24	Ούτω λέγει Κύριος ο λυτρούμενός σε και ο πλάσσων σε εκ κοιλίας· εγώ Κύριος ο συντελών πάντα, εξέτεινα τον ουρανόν μόνος και εστερέωσα την γην.
Isa 44:25	τις έτερος διασκεδάσει σημεία εγαστριμύθων και μαντείας από καρδίας, αποστρέφω φρονίμους εις τα οπίσω και την βουλήν αυτών μωραίνω
Isa 44:26	και ιστών ρήμα παιδός αυτού και την βουλήν των αγγέλων αυτού αληθεύων; ο λέγων τη Ιερουσαλήμ· κατοικηθήση και ταις πόλεσι της Ιδουμαίας· οικοδομηθήσεσθε, και τα έρημα αυτής ανατελεί·
Isa 44:27	ο λέγων τη αβύσσω· ερημωθήση, και τους ποταμούς σου ξηρανώ·
Isa 44:28	ο λέγων Κύρω φρονείν και πάντα τα θελήματά μου ποιήσει· ο λέγων Ιερουσαλήμ· οικοδομηθήση, και τον οίκον τον άγιόν μου θεμελιώσω.
Isa 45:1	ΟΥΤΩ λέγει Κύριος ο Θεός τω χριστω μου Κύρω, ου εκράτησα της δεξιάς επακούσαι έμπροσθεν αυτού έθνη, και ισχύν βασιλέων διαρρήξω, ανοίξω έμπροσθεν αυτού θύρας, και πόλεις ου συγκλεισθήσονται.
Isa 45:2	εγώ έμπροσθέν σου πορεύσομαι και όρη ομαλιώ, θύρας χαλκάς συντριψω και μοχλούς σιδηρούς συγκλάσω

Isa 45:3	και δώσω σοι θησαυρούς σκοτεινούς, αποκρύφους, αοράτους ανοίξω σοι, ίνα γνως, ότι εγώ Κύριος ο Θεός σου ο καλών το όνομά σου, ο Θεός Ισραήλ.
Isa 45:4	ένεκεν του παιδός μου Ιακώβ και Ισραήλ του εκλεκτού μου, εγώ καλέσω σε τω ονόματί σου και προσδέξομαί σε, συ δε ουκ έγνως με
Isa 45:5	ότι εγώ Κύριος ο Θεός, και ουκ έστι πλήν εμού Θεός, ενίσχυσά σε και ουκ ήδεις με,
Isa 45:6	ίνα γνώσι οι απ ' ανατολών ηλίου και οι από δυσμών, ότι ουκ έστι Θεός πλήν εμού· εγώ Κύριος ο Θεός, και ουκ έστιν έτι·
Isa 45:7	εγώ ο κατασκευάσας φως και ποιήσας σκότος, ο ποιών ειρήνην και κτίζων κακά· εγώ Κύριος ο Θεός ο ποιών πάντα ταύτα.
Isa 45:8	ευφρανθήτω ο ουρανός άνωθεν, και αι νεφέλαι ρανάτωσαν δικαιοσύνην· ανατειλάτω η γη και βλαστησάτω έλεος, και δικαιοσύνην ανατειλάτω άμα· εγώ ειμι Κύριος ο κτίσας σε.
Isa 45:9	Ποίον βέλτιον κατεσκεύασα ως πηλόν κεραμέως; μη ο αροτριών αροτριάσει την γην όλην την ημέραν; μη ερεί ο πηλός τω κεραμεί· τι ποιείς, ότι ουκ εργάζη ουδέ έχεις χείρας;
Isa 45:10	μη αποκριθήσεται το πλάσμα προς τον πλάσαντα αυτό; ο λέγων τω πατρί· τι γεννήσεις; και τη μητρί· τι ωδίνεις;
Isa 45:11	ότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός ο άγιος Ισραήλ ο ποιήσας τα επερχόμενα· ερωτήσατέ με περί των υιών μου και περί των θυγατέρων μου και περί των έργων των χειρών μου εντείλασθέ μοι.
Isa 45:12	εγώ εποίησα γην και άνθρωπον επ ' αυτής, εγώ τη χειρί μου εστερέωσα τον ουρανόν, εγώ πάσι τοις άστροις ενετειλάμην.
Isa 45:13	εγώ ήγειρα αυτόν μετά δικαιοσύνης βασιλέα, και πάσαι αι οδοί αυτού ευθείαι. ούτος οικοδομήσει την πόλιν μου και την αιχμαλωσίαν του λαού μου επιστρέψει ου μετά λύτρων, ουδέ μετά δώρων, είπε Κύριος σαβαώθ.
Isa 45:14	Ούτω λέγει Κύριος σαβαώθ· εκοπίασεν Αίγυπτος και εμπορία Αιθιοπών, και οι Σεβωειμί άνδρες υψηλοί επί σε διαβήσονται και σοί έσονται δούλοι και οπίσω σου ακολουθήσουσι δεδεμένοι χειροπέδαις και διαβήσονται προς σε, και προσκυνήσουσί σοι και εν σοί προσεύξονται, ότι εν σοί ο Θεός εστι και ουκ εστι Θεός πλήν σου·
Isa 45:15	συ γαρ ει Θεός, και ουκ ήδειμεν, ο Θεός του Ισραήλ σωτήρ.
Isa 45:16	αισχυνθήσονται και εντραπήσονται πάντες οι αντικείμενοι αυτω και πορεύσονται εν αισχύνη. εγκαινίζεσθε προς με, νήσοι.
Isa 45:17	Ισραήλ σώζεται υπό Κυρίου σωτηρίαν αιώνιον· ουκ αισχυνθήσονται ουδέ μη εντραπώσιν έως του αιώνος έτι.
Isa 45:18	Ούτως λέγει Κύριος ο ποιήσας τον ουρανόν, ούτος ο Θεός ο καταδείξας την γην και ποιήσας αυτήν, αυτός διώρισεν αυτήν, ουκ εις κενόν εποίησεν αυτήν, αλλά

	κατοικείσθαι έπλασεν αυτήν - εγώ ειμι Κύριος, και ουκ έστιν έτι.
Isa 45:19	ουκ εν κρυφή λελάληκα, ουδέ εν τόπω γης σκοτεινω· ουκ είπα τω σπέρματι Ιακώβ· μάταιον ζητήσατε. εγώ ειμι εγώ ειμι Κύριος ο λαλών δικαιοσύνην και αναγγέλλων αλήθειαν.
Isa 45:20	συνάχθητε και ήκετε, βουλευσασθε άμα οι σωζόμενοι από των εθνών, ουκ έγνωσαν οι αίροντες το ξύλον γλύμμα αυτών και οι προσευχόμενοι ως προς θεούς, οί ου σώζουσι.
Isa 45:21	ει αναγγελοúσιν, εγγισάτωσαν, ίνα γνώσιν άμα τις ακουστά εποίησε ταύτα απ' αρχής· τότε ανηγγέλη υμίν· εγώ ο Θεός, και ουκ έστιν άλλος πλην εμού· δικαιος και σωτήρ ουκ έστιν πάρεξ εμού.
Isa 45:22	επιστράφητε επ' εμέ και σωθήσεσθε, οι απ' εσχάτου της γης· εγώ ειμι ο Θεός, και ουκ έστιν άλλος.
Isa 45:23	κατ' εμαυτού ομνύω, ή μην εξελεύσεται εκ του στόματός μου δικαιοσύνη, οι λόγοι μου ουκ αποστραφήσονται, ότι εμοί κάμψει παν γόνυ και εξομολογήσεται πάσα γλώσσα τω Θεω
Isa 45:24	λέγων· δικαιοσύνη και δόξα προς αυτόν ήξουσι και αισχυνθήσονται πάντες οι αφορίζοντες εαυτούς·
Isa 45:25	από Κυρίου δικαιοθήσονται και εν τω Θεω ενδοξασθήσονται παν το σπέρμα των υιών Ισραήλ.
Isa 46:1	ΕΠΕΣΣΕ Βηλ, συνετριβη Δαγών, εγένετο τα γλυπτά αυτών εις θηρία και κτήνη· αίρετε αυτά καταδεδεμένα ως φορτίον κοπιώντι
Isa 46:2	και πεινώντι, εκλελυμένω, ουκ ισχύοντι άμα, οί ου δυνησονται σωθήναι από πολέμου, αυτοί δε αιχμάλωτοι ήχθησαν.
Isa 46:3	Ακούετέ μου, οίκος του Ιακώβ και παν το κατάλοιπον του Ισραήλ, οι αιρόμενοι εκ κοιλίας και παιδευόμενοι εκ παιδίου
Isa 46:4	έως γήρους· εγώ ειμι, και έως αν καταγηράσητε, εγώ ειμι· εγώ ανέχομαι υμών, εγώ εποίησα και εγώ ανήσω, εγώ αναλήψομαι και σώσω υμάς.
Isa 46:5	τίني με ωμοιώσατε; ιδετε, τεχνάσασθε, οι πλανώμενοι.
Isa 46:6	οι συμβαλλόμενοι χρυσίον εκ μαρσιππίου και αργύριον εν ζυγω, στήσουσιν εν σταθμω και μισθωσάμενοι χρυσοχόον εποίησαν χειροποίητα, και κύψαντες προσκυνούσιν αυτοίς.
Isa 46:7	αίρουσιν αυτό επί του ώμου, και πορεύονται· εάν δε θώσιν αυτό, επί του τόπου αυτου μένει, ου μη κινηθή· και ως εάν βοήση προς αυτόν, ου μη εισακούση, από κακών ου μη σώση αυτόν.
Isa 46:8	μνήσθητε ταύτα και στενάξατε, μετανοήσατε οι πεπλανημένοι, επιστρέψατε τη καρδιά,
Isa 46:9	και μνήσθητε τα πρότερα από του αιώνος, ότι εγώ ειμι ο Θεός, και ουκ έστιν έτι

	πλήν εμού
Isa 46:10	αναγγέλλων πρότερον τα έσχατα πριν αυτά γενέσθαι, και άμα συνετελέσθη. και είπα· πάσα η βουλή μου στήσεται, και πάντα, όσα βεβούλευμαι, ποιήσω·
Isa 46:11	καλών από ανατολών πετεινόν και από γης πόρρωθεν περί ων βεβούλευμαι, ελάλησα και ήγαγον, έκτισα και εποίησα, ήγαγον αυτόν και ευώδωσα την οδόν αυτού.
Isa 46:12	ακούσατέ μου, οι απολωλεκότες την καρδίαν, οι μακράν από της δικαιοσύνης.
Isa 46:13	ήγγισα την δικαιοσύνην μου και την σωτηρίαν την παρ ' εμού ου βραδυνώ· δέδωκα εν Σιών σωτηρίαν τω Ισραήλ εις δόξασμα.
Isa 47:1	ΚΑΤΑΒΗΘΙ, κάθισον επί την γην, παρθένος, θυγάτηρ Βαβυλώνος, είσελθε εις το σκότος, θυγάτηρ Χαλδαίων, ότι ουκέτι προστεθήση κληθήναι απαλή και τρυφερά.
Isa 47:2	λάβε μύλον, άλεσον άλευρον, αποκάλυψαι το κατακάλυμμά σου, ανακάλυψαι τας πολιάς, ανάσυρε τας κνήμας, διάβηθι ποταμούς·
Isa 47:3	ανακαλυφθήσεται η αισχύνη σου, φανήσονται οι ονειδισμοί σου· το δίκαιον εκ σου λήψομαι, ουκέτι μη παραδώ ανθρώποις.
Isa 47:4	είπεν ο ρυσάμενός σε Κύριος σαβαώθ, όνομα αυτω άγιος Ισραήλ·
Isa 47:5	κάθισον κατανευγμένη, είσελθε εις το σκότος, θυγάτηρ Χαλδαίων, ουκέτι μη κληθήση ισχύς βασιλείας.
Isa 47:6	παρωξύνθην επί τω λαω μου, εμίανας την κληρονομίαν μου· εγώ έδωκα αυτούς εις την χειρά σου, συ δε ουκ έδωκας αυτοίς έλεος, του πρεσβυτέρου εβάρυνας τον ζυγόν σφόδρα.
Isa 47:7	και είπας· εις τον αιώνα έσομαι άρχουσα· ουκ ενόησας ταύτα εν τη καρδιά σου, ουδέ εμνήσθης τα έσχατα.
Isa 47:8	νυν δε άκουε ταύτα, η τρυφερά, η καθημένη πεποιθυία, η λέγουσα εν καρδιά αυτής· εγώ ειμι, και ουκ έστιν ετέρα· ου καθιώ χήρα ουδέ γνώσομαι ορφανίαν.
Isa 47:9	νυν δε ήξει επί σε τα δύο ταύτα εξαίφνης εν ημέρα μια· ατεκνία και χηρεία ήξει εξαίφνης επί σε εν τη φαρμακεία σου, εν τη ισχύϊ των επαοιδών σου σφόδρα,
Isa 47:10	τη ελπίδι της πονηρίας σου· συ γαρ είπας· εγώ ειμι, και ουκ έστιν ετέρα. γνώθι, ότι η σύνεσις τούτων και η πορνεία σου έσται σοι αισχύνη. και είπας τη καρδιά σου· εγώ ειμι, και ουκ έστιν ετέρα.
Isa 47:11	και ήξει επί σε απώλεια, και ου μη γνωσ, βόθυνος, και εμπεσή εις αυτόν· και ήξει επί σε ταλαιπωρία, και ου μη δυνήση καθαρά γενέσθαι· και ήξει επί σε εξ απίνης απώλεια, και ου μη γνωσ.
Isa 47:12	στήθι νυν εν ταις επαοιδαίς σου και εν τη πολλή φαρμακεία σου, α εμάνθανες εκ νεότητός σου, ει δυνήση ωφεληθήναι.

Isa 47:13	κεκοπίακας εν ταις βουλαίς σου· στήτωσαν δη και σωσάτωσάν σε οι αστρολόγοι του ουρανού, οι ορώντες τους αστέρας αναγγειλάτωσάν σοι τι μέλλει επί σε έρχεσθαι.
Isa 47:14	ιδού πάντες ως φρύγανα επί πυρί κατακαυθήσονται και ου μη εξέλωνται την ψυχήν αυτών εκ φλογός· ότι έχεις άνθρακας πυρός, κάθισαι επ ' αυτούς.
Isa 47:15	ούτοι έσονταί σοι βοήθεια, εκοπίασας εν τη μεταβολή εκ νεότητος, άνθρωπος καθ ' εαυτόν επλανήθη, σοί δε ουκ έσται σωτηρία.
Isa 48:1	ΑΚΟΥΣΑΤΕ ταύτα, οίκος Ιακώβ οι κεκλημένοι τω ονόματι Ισραήλ και εξ Ιούδα εξελθόντες, οι ομνύοντες τω ονόματι Κυρίου Θεού Ισραήλ, μμνησκόμενοι ου μετά αληθείας ουδέ μετά δικαιοσύνης
Isa 48:2	και αντεχόμενοι τω ονόματι της πόλεως της αγίας και επί τω Θεω Ισραήλ αντιστηριζόμενοι, Κύριος σαβαώθ όνομα αυτω.
Isa 48:3	τα πρότερα έτι ανήγγειλα, και εκ του στόματός μου εξήλθε και ακουστόν εγένετο· εξαπίνα εποίησα, και επήλθε.
Isa 48:4	γινώσκω ότι σκληρός ει, και νεύρον σιδηρούν ο τράχηλός σου, και το μέτωπόν σου χαλκούν.
Isa 48:5	και ανήγγειλά σοι πάλαι, πριν ελθείν επί σε ακουστόν σοι εποίησα· μήποτε είπης ότι τα είδωλά μου εποίησε, και είπης ότι τα γλυπτά και τα χωνευτά ενετείλατό μοι.
Isa 48:6	ηκούσατε πάντα, και υμείς ουκ έγνωτε· αλλά και ακουστά σοι εποίησα τα καινά από του νυν, α μέλλει γίνεσθαι, και ουκ είπας.
Isa 48:7	νυν γίνεται και ου πάλαι, και ου προτέραις ημέραις ήκουσας αυτά· μη είπης· ναί γινώσκω αυτά.
Isa 48:8	ούτε έγνωσ ούτε ηπίστω, ούτε απ ' αρχής ήνοιξά σου τα ώτα· έγνων γαρ ότι αθετών αθετήσεις και άνομος έτι εκ κοιλίας κληθήση.
Isa 48:9	ένεκεν του εμού ονόματος δείξω σοι τον θυμόν μου και τα ένδοξά μου επάξω επί σε, ίνα μη εξολοθρεύσω σε.
Isa 48:10	ιδού πέπρακά σε ουκ ένεκεν αργυρίου, εξειλάμην δε σε εκ καμίνου πτωχείας·
Isa 48:11	ένεκεν εμού ποιήσω σοι, ότι το εμόν όνομα βεβηλούται, και την δόξαν μου ετέρω ου δώσω.
Isa 48:12	Άκουέ μου, Ιακώβ και Ισραήλ, ον εγώ καλώ· εγώ ειμι πρώτος, και εγώ ειμι εις τον αιώνα,
Isa 48:13	και η χείρ μου εθεμελίωσε την γην, και η δεξιά μου εστερέωσε τον ουρανό· καλέσω αυτούς, και στήσονται άμα
Isa 48:14	και συναχθήσονται πάντες και ακούσονται· τις αυτοίς ανήγγειλε ταύτα; αγαπών σε εποίησα το θέλημά σου επί Βαβυλώνα του άραι σπέρμα Χαλδαιών.

Isa 48:15	εγώ ελάλησα, εγώ εκάλεσα, ήγαγον αυτόν και ευώδωσα την οδόν αυτού.
Isa 48:16	προσαγάγετε προς με και ακούσατε ταύτα· ουκ απ' αρχής εν κρυφή λελάληκα, ουδέ εν τόπω γης σκοτεινω· ηνίκα εγένετο, εκεί ήμην, και νυν Κύριος απέστειλέ με και το πνεύμα αυτού.
Isa 48:17	ούτως λέγει Κύριος ο ρυσάμενός σε, ο άγιος Ισραήλ· εγώ ειμι ο Θεός σου, δέδειχά σοι του ευρείν σε την οδόν, εν ή πορεύση εν αυτή.
Isa 48:18	και ει ήκουσας των εντολών μου, εγένετο αν ωσει ποταμός η ειρήνη σου και η δικαιοσύνη σου ως κύμα θαλάσσης·
Isa 48:19	και εγένετο αν ως η άμμος το σπέρμα σου και τα έκγονα της κοιλίας σου ως ο Χους της γης· ουδέ νυν ου μη εξολοθρευθής, ουδέ απολείται το όνομά σου ενώπιον εμού. -
Isa 48:20	Έξελθε εκ Βαβυλώνος φεύγων από των Χαλδαιών· φωνήν ευφροσύνης αναγγείλατε, και ακουστόν γενέσθω τούτο, απαγγείλατε έως εσχάτου της γης, λέγεται· ερρύσατο Κύριος τον δούλον αυτού Ιακώβ·
Isa 48:21	και εάν διψήσωσι, δι' ερήμου άξει αυτούς, ύδωρ εκ πέτρας εξάξει αυτοίς· σχισθήσεται πέτρα, και ρυήσεται ύδωρ, και πίεται ο λαός μου.
Isa 48:22	ουκ εστι χαίρειν, λέγει Κύριος, τοις ασεβέσιν.
Isa 49:1	ΑΚΟΥΣΑΤΕ μου, νήσοι, και προσέχετε, έθνη· δια χρόνου πολλού στήσεται, λέγει Κύριος. εκ κοιλίας μητρός μου εκάλεσε το όνομά μου
Isa 49:2	και έθηκε το στόμα μου ωσει μάχαιραν οξειαν και υπό την σκέπην της χειρός αυτού έκρουσέ με, έθηκέ με ως βέλος εκλεκτόν και εν τη φαρέτρα αυτού έκρουσέ με.
Isa 49:3	και είπέ μοι· δούλός μου ει συ, Ισραήλ, και εν σοί δοξασθήσομαι.
Isa 49:4	και εγώ είπα· κενώς εκοπίασα, εις μάταιον και εις ουδέν έδωκα την ισχύν μου· δια τούτο η κρίσις μου παρά Κυρίω, και ο πόνος μου εναντίον του Θεού μου.
Isa 49:5	και νυν ούτως λέγει Κύριος ο πλάσας με εκ κοιλίας δούλον εαυτω του συναγαγείν τον Ιακώβ προς αυτόν και Ισραήλ - συναχθήσομαι και δοξασθήσομαι εναντίον Κυρίου, και ο Θεός μου έσται μοι ισχύς -
Isa 49:6	και είπέ μοι· μέγα σοί εστι του κληθήναι σε παιδά μου του στήσαι τας φυλάς Ιακώβ και την διασποράν του Ισραήλ επιστρέψαι· ιδού δέδωκά σε εις διαθήκην γένους, εις φως εθνών του είναιί σε εις σωτηρίαν έως εσχάτου της γης. -
Isa 49:7	Ούτως λέγει Κύριος ο ρυσάμενός σε, ο Θεός Ισραήλ· αγιάσατε τον φαυλίζοντα την ψυχήν αυτού, τον βδελυσσόμενον υπό των εθνών των δούλων των αρχόντων· βασιλείς όψονται αυτόν και αναστήσονται, άρχοντες και προσκυνήσουσιν αυτω ένεκεν Κυρίου· ότι πιστός εστιν ο άγιος Ισραήλ, και εξελεξάμην σε.
Isa 49:8	ούτως λέγει Κύριος· καιρω δεκτω επήκουσά σου και εν ημέρα σωτηρίας εβοήθησά σοι και έπλασά σε και έδωκά σε εις διαθήκην εθνών του καταστήσαι

	την γην και κληρονομήσαι κληρονομίας ερήμους,
Isa 49:9	λέγοντα τοις εν δεσμοίς· εξέλθετε, και τοις εν τω σκότει· ανακαλυφθήναι. εν πάσαις ταις οδοίς βοσκηθήσονται, και εν πάσαις ταις τρίβοις η νομή αυτών·
Isa 49:10	ου πεινάσουσιν ουδέ διψήσουσιν, ουδέ πατάξει αυτους καύσων, ουδέ ο ήλιος, αλλ ' ο ελεών αυτους παρακαλέσει και δια πηγών υδάτων άξει αυτους·
Isa 49:11	και θήσω παν όρος εις οδόν και πάσαν τρίβον εις βόσκημα αυτοίς.
Isa 49:12	ιδού ούτοι πόρρωθεν έρχονται, ούτοι από βορρά και ούτοι από θαλάσσης, άλλοι δε εκ γης Περσών.
Isa 49:13	ευφραίνεσθαι, ουρανοί, και αγαλλιάσθω, η γη, ρηξάτωσαν τα όρη ευφροσύνην, ότι ηλήσεν ο Θεός τον λαόν αυτου και τους ταπεινούς του λαού αυτου παρεκάλεσεν. -
Isa 49:14	Είπε δε Σιών· εγκατέλιπέ με Κύριος, και ο Κύριος επελάθετό μου.
Isa 49:15	μη επιλήσεται γυνή του παιδιού αυτης του μη ελεήσαι τα έκγονα της κοιλίας αυτης; ει δε και ταύτα επιλάθοιτο γυνή, αλλ ' εγώ ουκ επιλήσομαί σου, ειπε Κύριος.
Isa 49:16	ιδού επί των χειρών μου εζωγράφηκά σου τα τείχη, και ενώπιόν μου ει διαπαντός·
Isa 49:17	και ταχύ οικοδομηθήση υφ ' ων καθηρέθης, και οι ερημώσαντές σε εξελεύσονται εκ σου.
Isa 49:18	άρον κύκλω τους οφθαλμούς σου και ιδέ πάντας, ιδού συνήχθησαν και ήλθοσαν προς σε· ζω εγώ, λέγει Κύριος, ότι πάντας αυτους ως κόσμον ενδύση και περιθήση αυτους ως κόσμον νύμφης.
Isa 49:19	ότι τα έρημά σου και τα διεφθαρμένα και τα πεπτωκότα νυν στενοχωρήσει από των κατοικούντων, και μακρυνθήσονται από σου οι καταπίνοντές σε.
Isa 49:20	ερούσι γαρ εις τα ώτά σου οι υιοί σου, ους απολώλεκας· στενός μοι ο τόπος, ποιήσόν μοι τόπον, ίνα κατοικήσω.
Isa 49:21	και ερείς εν τη καρδιά σου· τις εγέννησέ μοι τούτους; εγώ δε άτεκνος και χήρα, τούτους δε τις εξέθρεψέ μοι; εγώ δε κατελείφθην μόνη, ούτοι δε μοι που ήσαν;
Isa 49:22	Ούτως λέγει Κύριος Κύριος· ιδού αίρω εις τα έθνη την χειρά μου και εις τας νήσους αρώ σύσσημόν μου, και άξουσι τους υιούς σου εν κόλπω, τας δε θυγατέρας σου επ ' ώμων αρούσι,
Isa 49:23	και έσονται βασιλείς τιθηνοί σου, αι δε άρχουσαι τροφοί σου· επί πρόσωπον της γης προσκυνήσουσί σε και τον χουν των ποδών σου λείξουσι· και γνώση ότι εγώ Κύριος, και ουκ αισχυνθήσονται οι υπομένοντές με.
Isa 49:24	μη λήψεταιί τις παρά γίγαντος σκύλα; και εάν αιχμαλωτεύση τις αδίκως, σωθήσεται;

Isa 49:25	ούτως λέγει Κύριος· εάν τις αιχμαλωτεύση γίγαντα, λήψεται σκύλα· λαμβάνων δε παρά ισχύοντος σωθήσεται· εγώ δε την κρίσιν σου κρινώ, και εγώ τους υιούς σου ρύσομαι·
Isa 49:26	και φάγονται οι θλίψαντές σε τας σάρκας αυτών και πίνονται ως οίνον νέον το αίμα αυτών και μεθυσθήσονται, και αισθανθήσεται πάσα σάρξ ότι εγώ Κύριος ο ρυσάμενός σε και αντιλαμβανόμενος ισχύος Ιακώβ.
Isa 50:1	ΟΥΤΩΣ λέγει Κύριος· ποιόν το βιβλίον του αποστασίου της μητρός υμών, ω εξαπέστειλα αυτήν; ή τίνι υπόχρεω πέπρακα υμάς; ιδού ταις αμαρτίαις υμών επράθητε, και ταις ανομίαις υμών εξαπέστειλα την μητέρα υμών.
Isa 50:2	τι ότι ήλθον και ουκ ην άνθρωπος; εκάλεσα και ουκ ην ο υπακούων; μη ουκ ισχύει η χείρ μου του ρύσασθαι ή ουκ ισχύω του εξελέσθαι; ιδού τη απειλή μου εξεξημώσω την θάλασσαν και θήσω ποταμούς ερήμους, και ξηρανθήσονται οι ιχθύες αυτών από του μη είναι ύδωρ και αποθανούνται εν δίψει.
Isa 50:3	ενδύσω τον ουρανόν σκότος και ως σάκκον θήσω το περιβόλαιον αυτού.
Isa 50:4	Κύριος δίδωσί μοι γλώσσαν παιδείας του γνώναι ηνίκα δει ειπείν λόγον έθηκέ μοι πρωϊ πρωϊ, προσέθηκέ μοι ωτίον ακούειν·
Isa 50:5	και η παιδεία Κυρίου Κυρίου ανοίγει μου τα ώτα, εγώ δε ουκ απειθώ ουδέ αντιλέγω,
Isa 50:6	τον νώτόν μου έδωκα εις μάστιγας, τας δε σιαγόνας μου εις ραπίσματα, το δε πρόσωπόν μου ουκ απέστρεψα από αισχύνης εμπτυσμάτων·
Isa 50:7	και Κύριος Κύριος βοηθός μοι εγενήθη, δια τούτο ουκ ενετράπην, αλλά έθηκα το πρόσωπόν μου ως στερεάν πέτραν και έγνων ότι ου μη αισχυνθώ·
Isa 50:8	ότι εγγίζει ο δικαίωσας με· τις ο κρινόμενός μοι; αντιστήτω μοι άμα· και τις ο κρινόμενός μοι; εγγισάτω μοι.
Isa 50:9	ιδού Κύριος Κύριος βοηθήσει μοι· τις κακώσει με; ιδού πάντες υμείς ως ιμάτιον παλαιωθήσεσθε, και ως σής καταφάγεται υμάς.
Isa 50:10	Τίς εν υμίν ο φοβούμενος τον Κύριον; υπακουσάτω της φωνής του παιδός αυτού· οι πορευόμενοι εν σκότει και ουκ έστιν αυτοίς φως, πεποιθήατε επί τω ονόματι Κυρίου και αντιστηρίσασθε επί τω Θεω.
Isa 50:11	ιδού πάντες υμείς πυρ καίετε και κατισχύετε φλόγα· πορεύεσθε τω φωτί του πυρός υμών και τη φλογί, ή εξακαύσατε· δι ' εμέ εγένετο ταύτα υμίν, εν λύπη κοιμηθήσεσθε.
Isa 51:1	ΑΚΟΥΣΑΤΕ μου, οι διώκοντες το δίκαιον και ζητούντες τον Κύριον, εμβλέψατε εις την στερεάν πέτραν, ην ελατομήσατε, και εις τον βόθυνον του λάκκου, ον ωρύξατε.
Isa 51:2	εμβλέψατε εις Αβραάμ τον πατέρα υμών και εις Σάρραν την ωδίνουσαν υμάς· ότι εις ην, και εκάλεσα αυτόν και ευλόγησα αυτόν και ηγάπησα αυτόν και επλήθυνα αυτόν.

Isa 51:3	και σε νυν παρακαλέσω, Σιών, και παρεκάλεσα πάντα τα έρημα αυτής και θήσω τα έρημα αυτής ως παράδεισον Κυρίου· ευφροσύνην και αγαλλίαμα ευρήσουσιν εν αυτη, εξομολόγησιν και φωνήν αιnéσεως.
Isa 51:4	ακούσατέ μου, ακούσατέ μου, λαός μου, και οι βασιλείς, προς με ενωτίσασθε, ότι νόμος παρ' εμού εξελεύσεται και η κρίσις μου εις φως εθνών.
Isa 51:5	εγγίζει ταχύ η δικαιοσύνη μου, και εξελεύσεται ως φως το σωτήριόν μου και εις τον βραχίονά μου έθνη ελπιούσιν· εμέ νήσοι υπομενούσι και εις τον βραχίονά ελπιούσιν.
Isa 51:6	άρατε εις τον ουρανόν τους οφθαλμούς υμών και εμβλέψατέ εις την γην κάτω, ότι ο ουρανός ως καπνός εστερεώθη, η δε γη ως ιμάτιον παλαιωθήσεται, οι δε κατοικούντες την γην ωσπερ ταύτα αποθανούνται, το δε σωτήριόν μου εις τον αιώνα έσται, η δε δικαιοσύνη μου ου μη εκλίπη.
Isa 51:7	ακούσατέ μου, οι ειδότες κρίσιν, λαός μου, ου ο νόμος μου εν τη καρδιά υμών· μη φοβείσθε ονειδισμόν ανθρώπων και τω φαυλισμω αυτών μη ηττάσθε.
Isa 51:8	ως γαρ ιμάτιον βρωθήσεται υπό χρόνου και ως έρια βρωθήσεται υπό σητός· η δε δικαιοσύνη μου εις τον αιώνα έσται, το δε σωτήριόν μου εις γενεάς γενεών.
Isa 51:9	Εξεγείρου εξεγείρου, Ιερουσαλήμ, και ένδυσαι την ισχύν του βραχίονός σου· εξεγείρου ως εν αρχή ημέρας, ως γενεά αιώνος. ου συ ει
Isa 51:10	η ερημούσα θάλασσαν, ύδωρ αβύσσου πλήθος; η θείσα τα βάθη της θαλάσσης οδόν διαβάσεως ρυομένοις
Isa 51:11	και λελυτρωμένοις; υπό γαρ Κυρίου αποστραφήσονται και ήξουσιν εις Σιών μετ' ευφροσύνης και αγαλλιάματος αιωνίου· επί κεφαλής γαρ αυτών αγαλλίασις και αίνεσις; και ευφροσύνη καταλήψεται αυτους, απέδρα οδύνη και λύπη και στεναγμός.
Isa 51:12	εγώ ειμι, εγώ ειμι ο παρακαλών σε· γνώθι τίνα ευλαβηθείσα εφοβήθης από ανθρώπου θνητού και από υιού ανθρώπου, οί ωσει χόρτος εξηράνθησαν.
Isa 51:13	και επελάθου Θεόν τον ποιήσαντά σε, τον ποιήσαντα τον ουρανόν και θεμελιώσαντα την γην, και εφόβου αεί πάσας τας ημέρας το πρόσωπον του θυμού του θλίβοντός σε· ον τρόπον γαρ εβουλεύσατο του άραι σε, και νυν που ο θυμός του θλίβοντός σε;
Isa 51:14	εν γαρ τω σώζεσθαί σε ου στήσεται ουδέ χρονιεί·
Isa 51:15	ότι εγώ ο Θεός σου ο ταράσσω την θάλασσαν και ηχών τα κύματα αυτής, Κύριος σαβαώθ όνομά μοι.
Isa 51:16	θήσω τους λόγους μου εις το στόμα σου και υπό την σκιάν της χειρός μου σκεπάσω σε, εν ή έστησα τον ουρανόν και εθεμελίωσα την γην· και ερεί Σιών· λαός μου ει συ.
Isa 51:17	Εξεγείρου εξεγείρου, ανάστηθι, Ιερουσαλήμ, η πιούσα εκ χειρός Κυρίου το ποτήριον του θυμού αυτού· το ποτήριον γαρ της πτώσεως, το κόνδυ του θυμού εξέπιες και εξεκένωσας.

Isa 51:18	και ουκ ην ο παρακαλών σε από πάντων των τέκνων σου, ων έτεκες, και ουκ ην ο αντιλαμβανόμενος της χειρός σου ουδέ από πάντων των υιών σου, ων ύψωσας.
Isa 51:19	δύο ταύτα αντικείμενά σοι· τις συλλυπηθήσεται σοι; πτώμα και σύντριμμα, λιμός και μάχαιρα. τις παρακαλέσει σε;
Isa 51:20	οι υιοί σου, οι απορούμενοι, οι καθεύδοντες επ ' άκρου πάσης εξόδου ως σευτλίον ημίεφθον, οι πλήρεις θυμού Κυρίου, εκλελυμένοι δια Κυρίου του Θεού.
Isa 51:21	δια τούτο άκουε, τεταπεινωμένη, και μεθύουσα ουκ από οίνου·
Isa 51:22	ούτω λέγει Κύριος ο Θεός ο κρίνων τον λαόν αυτού· ιδού είληφα εκ της χειρός σου το ποτήριον της πτώσεως, το κόνδυ του θυμού μου, και ου προσθήση έτι πιείν αυτό·
Isa 51:23	και δώσω αυτό εις τας χείρας των αδικησάντων σε και των ταπεινωσάντων σε, οί είπαν τη ψυχή σου· κύψον, ίνα παρέλθωμεν· και έθηκας ίσα τη γη τα μετάφρενά σου έξω τοις παραπορευομένοις.
Isa 52:1	ΕΞΕΓΕΙΡΟΥ εξεγείρου, Σιών, ένδυσαι την ισχύν σου, Σιών, και ένδυσαι την δόξαν σου, Ιερουσαλήμ πόλις η αγία· ουκέτι προστεθήσεται διελθείν δια σου απερίτμητος και ακάθατος.
Isa 52:2	εκτίναξαι τον χουν και ανάστηθι, κάθισον, Ιερουσαλήμ· έκδυσαι τον δεσμόν του τραχήλου σου, η αιχμάλωτος θυγάτηρ Σιών.
Isa 52:3	ότι τάδε λέγει Κύριος· δωρεάν επράθητε και ου μετά αργυρίου λυτρωθήσεσθε.
Isa 52:4	ούτως λέγει Κύριος· εις Αίγυπτον κατέβη ο λαός μου το πρότερον παροικήσαι εκεί, και εις Ασσυρίους βία ήχθησαν·
Isa 52:5	και νυν τι εστε ώδε; τάδε λέγει Κύριος· ότι ελήφθη ο λαός μου δωρεάν, θαυμάζετε και ολολύζετε. τάδε λέγει Κύριος· δι ' υμάς διαπαντός το όνομά μου βλασφημείται εν τοις έθνεσι.
Isa 52:6	δια τούτο γνώσεται ο λαός μου το όνομά μου εν τη ημέρα εκείνη, ότι εγώ ειμι αυτός ο λαλών· πάρειμι
Isa 52:7	ως ωρα επί των ορέων, ως πόδες ευαγγελιζόμενου ακοήν ειρήνης, ως ευαγγελιζόμενος αγαθά, ότι ακουστήν ποιήσω την σωτηρίαν σου λέγων Σιών· βασιλεύσει σου ο Θεός.
Isa 52:8	ότι φωνή των φυλασσόντων σε υψώθη, και τη φωνή άμα ευφρανθήσονται· ότι οφθαλμοί προς οφθαλμούς όψονται, ηνίκα αν ελεήση Κύριος την Σιών.
Isa 52:9	ρηξάτω ευφροσύνην άμα τα έρημα Ιερουσαλήμ, ότι ηλέησε Κύριος αυτήν και ερρύσατο Ιερουσαλήμ.
Isa 52:10	και αποκαλύψει Κύριος τον βραχίονα τον άγιον αυτού ενώπιον πάντων των εθνών, και όψονται πάντα άκρα της γης την σωτηρίαν την παρά του Θεού ημών.
Isa 52:11	απόστητε, απόστητε, εξέλθατε εκείθεν και ακαθάρτου μη άπτεσθε, εξέλθετε εκ

	μέσου αυτής, αφορίσθητε, οι φέροντες τα σκεύη Κυρίου·
Isa 52:12	ότι ου μετά ταραχής εξελεύσεσθε, ουδέ φυγή πορεύσεσθε, προπορεύεται γαρ πρότερος υμών Κύριος και ο επισυνάγων υμάς Θεός Ισραήλ.
Isa 52:13	Ιδού συνήσει ο παις μου και υψωθήσεται και δοξασθήσεται και μετεωρισθήσεται σφόδρα.
Isa 52:14	ον τρόπον εκστήσονται επί σε πολλοί - ούτως αδοξήσει από των ανθρώπων το είδος σου και η δόξα σου από υιών ανθρώπων -
Isa 52:15	ούτω θαυμάσονται έθνη πολλά επ ' αυτω, και συνέξουσι βασιλείς το στόμα αυτών· ότι οίς ουκ ανηγγέλη περί αυτου, όψονται, και οί ουκ ακηκόασι, συνήσουσι.
Isa 53:1	ΚΥΡΙΕ, τις επίστευσε τη ακοή ημών; και ο βραχίων Κυρίου τίνι απεκαλύφθη;
Isa 53:2	ανηγγείλαμεν ως παιδίον εναντίον αυτου, ως ρίζα εν γη διψώση. ουκ έστιν είδος αυτω ουδέ δόξα· και είδομεν αυτόν, και ουκ είχεν είδος ουδέ κάλλος·
Isa 53:3	αλλά το είδος αυτου άτιμον και εκλείπον παρά πάντας τους υιούς των ανθρώπων· άνθρωπος εν πληγή ων και ειδώς φέρειν μαλακίαν, ότι απέστραπται το πρόσωπον αυτου, ητιμάσθη και ουκ ελογίσθη.
Isa 53:4	ούτος τας αμαρτίας ημών φέρει και περί ημών οδυνάται, και ημείς ελογισάμεθα αυτόν είναι εν πόνω και εν πληγή υπό Θεού και εν κακώσει.
Isa 53:5	αυτός δε ετραυματίσθη δια τας αμαρτίας ημών και μεμαλάκισται δια τας ανομίας ημών· παιδεία ειρήνης ημών επ ' αυτόν. τω μώλωπι αυτου ημείς ιάθημεν.
Isa 53:6	πάντες ως πρόβατα επλανήθημεν, άνθρωπος τη οδω αυτου επλανήθη· και Κύριος παρέδωκεν αυτόν ταις αμαρτίαις ημών.
Isa 53:7	και αυτός δια το κεκακώσθαι ουκ ανοίγει το στόμα αυτου· ως πρόβατον επί σφαγήν ήχθη και ως αμνός εναντίον του κείροντος αυτόν άφωνος, ούτως ουκ ανοίγει το στόμα.
Isa 53:8	εν τη ταπεινώσει η κρίσις αυτου ήρθη· την δε γενεάν αυτου τις διηγήσεται; ότι αίρεται από της γης η ζωή αυτου, από των ανομιών του λαού μου ήχθη εις θάνατον.
Isa 53:9	και δώσω τους πονηρούς αντί της ταφής αυτου και τους πλουσίους αντί του θανάτου αυτου· ότι ανομίαν ουκ εποίησεν, ουδέ ευρέθη δόλος εν τω στόματι αυτου.
Isa 53:10	και Κύριος βούλεται καθαρίσαι αυτόν από της πληγής. εάν δώτε περί αμαρτίας, η ψυχή υμών όψεται σπέρμα μακρόβιον· και βούλεται Κύριος αφελείν
Isa 53:11	από του πόνου της ψυχής αυτου, δείξει αυτω φως και πλάσαι τη συνέσει, δικαιώσει δίκαιον εύ δουλεύοντα πολλοίς, και τας αμαρτίας αυτών αυτός ανοίσει.

Isa 53:12	δια τούτο αυτός κληρονομήσει πολλούς και των ισχυρών μεριεί σκύλα, ανθ' ὧν παρεδόθη εις θάνατον η ψυχή αυτού, και εν τοις ανόμοις ελογίσθη· και αυτός αμαρτίας πολλών ανήνεγκε και δια τας αμαρτίας αυτών παρεδόθη.
Isa 54:1	ΕΥΦΡΑΝΘΗΤΙ, στείρα η ου τίκτουσα, ρήξον και βόησον, η ουκ ωδίνουσα, ότι πολλά τα τέκνα της ερήμου μάλλον ή της εχούσης τον άνδρα· είπε γαρ Κύριος·
Isa 54:2	πλάτυνον τον τόπον της σκηνης σου και των αυλαιών σου, πήξον, μη φείση· μάκρυνον τα σχοινίσματά σου και τους πασσάλους σου κατίσχυσον.
Isa 54:3	έτι εις τα δεξιά και εις τα αριστερά εκπέτασον, και το σπέρμα σου έθνη κληρονομήσει, και πόλεις ηρημωμένας κατοικιείς.
Isa 54:4	μη φοβού, ότι κατησχύνθης, μηδέ εντραπής, ότι ωνειδίσθης· ότι αισχύνην αιώνιον επιλήση και όνειδος της χηρείας σου ου μη μνησθήση έτι.
Isa 54:5	ότι Κύριος ο ποιών σε, Κύριος σαβαώθ όνομα αυτω· και ο ρυσάμενός σε αυτός Θεός Ισραήλ, πάση τη γη κληθήσεται.
Isa 54:6	ουχ ως γυναίκα καταλελειμμένην και ολιγόψυχον κέκληκέ σε Κύριος, ουδ' ως γυναίκα εκ νεότητος μεμισημένην, είπεν ο Θεός σου·
Isa 54:7	χρόνον μικρόν κατέλιπόν σε και μετ' ελέους μεγάλου ελεήσω σε,
Isa 54:8	εν θυμω μικρω απέστρεψα το πρόσωπόν μου από σου και εν ελέει αιωνίω ελεήσω σε, είπεν ο ρυσάμενός σε Κύριος.
Isa 54:9	από του ύδατος του επί Νώε τούτό μοί εστι· καθότι ώμοσα αυτω εν τω χρόνω εκείνω τη γη μη θυμωθήσεσθαι επί σοί έτι, μηδέ εν απειλή σου
Isa 54:10	τα όρη μεταστήσεσθαι, ουδ' οι βουνοί σου μετακινηθήσονται, ούτως ουδέ το παρ' εμού σοί έλεος εκλείψει, ουδέ η διαθήκη της ειρήνης σου ου μη μεταστη· είπε γαρ Κύριος· ίλεώς σοι.
Isa 54:11	Ταπεινή και ακατάστατος, ου παρεκλήθης, ιδού εγώ ετοιμάζω σοι άνθρακα τον λίθον σου και τα θεμέλιά σου σάπφειρον
Isa 54:12	και θήσω τας επάλξεις σου ίασπιν και τας πύλας σου λίθους κρυστάλλου και τον περιβολόν σου λίθους εκλεκτούς
Isa 54:13	και πάντας τους υιούς σου διδακτούς Θεού και εν πολλή ειρήνη τα τέκνα σου.
Isa 54:14	και εν δικαιοσύνη οικοδομηθήση· απέχου από αδίκου και ου φοβηθήση, και τρόμος ουκ εγγιεί σοι.
Isa 54:15	ιδού προσήλυτοι προσελεύσονταί σοι δι' εμού και επί σε καταφεύξονται.
Isa 54:16	ιδού εγώ έκτισά σε ουχ ως χαλκεύς φυσών άνθρακας και εκφέρων σκεύος εις έργον· εγώ δε έκτισά σε ουκ εις απώλειαν φθειρίαι
Isa 54:17	παν σκεύος φθαρτόν, επί σε ουκ ευδώσω, και πάσα φωνή αναστήσεται επί σε εις κρίσιν· πάντας αυτούς ηττήσεις, οι δε ένοχοί σου έσονται εν αυτη· έστι κληρονομία τοις θεραπεύουσι Κύριον, και ημείς έσεσθέ μοι δίκαιοι, λέγει Κύριος.

Isa 55:1	ΟΙ διψώντες, πορεύεσθε εφ ' ύδωρ, και όσοι μη έχετε αργύριον, βαδίσαντες αγοράσατε, και φάγετε και πίεσθε άνευ αργυρίου και τιμής οίνον και στέαρ.
Isa 55:2	ινατί τιμάσθε αργυρίου εν ουκ άρτοις και τον μόχθον υμών ουκ εις πλησμονήν; ακούσατέ μου και φάγεσθε αγαθά, και εντρυφήσει εν αγαθοίς η ψυχή υμών.
Isa 55:3	προσέχετε τοις ωσίν υμών και επακουλουθήσατε ταις οδοίς μου· εισακούσατέ μου, και ζήσεται εν αγαθοίς η ψυχή υμών· και διαθήσομαι υμίν διαθήκην αιώνιον, τα όσια Δαυίδ τα πιστά.
Isa 55:4	ιδού μαρτύριον εν έθνεσιν έδωκα αυτόν, άρχοντα και προστάσσοντα έθνεσιν.
Isa 55:5	ιδού έθνη, α ουκ οίδασί σε, επικαλέσονταί σε, και λαοί, οί ουκ επιστανταί σε, επί σε καταφεύξονται ένεκεν Κυρίου του Θεού σου, του αγίου Ισραήλ, ότι εδόξασέ σε. -
Isa 55:6	Ζητήσατε τον Κύριον και εν τω ευρίσκειν αυτόν επικαλέσασθε· ηνίκα δ ' αν εγγίξη υμίν,
Isa 55:7	απολιπέτω ο ασεβής τας οδούς αυτού και ανήρ άνομος τας βουλάς αυτού και επιστραφήτω επί Κύριον, και ελεηθήσεται, ότι επί πολύ αφήσει τας αμαρτίας υμών.
Isa 55:8	ου γαρ εισιν αι βουλαί μου ωσπερ αι βουλαί υμών, ουδ ' ωσπερ αι οδοί υμών αι οδοί μου, λέγει Κύριος.
Isa 55:9	αλλ ' ως απέχει ο ουρανός από της γης, ούτως απέχει η οδός μου από των οδών υμών και τα διανοήματα υμών από της διανοίας μου.
Isa 55:10	ως γαρ αν καταβή ο υετός ή χιών εκ του ουρανού και ου μη αποστραφή, έως αν μεθύση την γην, και εκτέκη και εκβλαστήση και δω σπέρμα τω σπείραντι και άρτον εις βρώσιν,
Isa 55:11	ούτως έσται το ρήμά μου, ό εάν εξέλθη εκ του στόματός μου, ου μη αποστραφή, έως αν τελεσθή όσα αν ηθέλησα και ευοδώσω τας οδούς μου και τα εντάλματά μου.
Isa 55:12	εν γαρ ευφροσύνη εξελεύσεσθε και εν χαρά διδαχθήσεσθε· τα γαρ όρη και οι βουνοί εξαλούνται προσδεχόμενοι υμάς εν χαρά, και πάντα τα ξύλα του αγρού επικροτήσει τοις κλάδοις,
Isa 55:13	και αντί της στοιβής αναβήσεται κυπάρισσος, αντί δε της κονύζης αναβήσεται μυρσίνη· και έσται Κύριος εις όνομα και εις σημείον αιώνιον και ουκ εκλείψει.
Isa 56:1	ΤΑΔΕ λέγει Κύριος· φυλάσσεσθε κρίσιν και ποιήσατε δικαιοσύνην· ήγγικε γαρ το σωτήριόν μου παραγίνεσθαι και το έλεός μου αποκαλυφθήναι.
Isa 56:2	μακάριος ανήρ ο ποιών ταύτα και άνθρωπος ο αντεχόμενος αυτών και φυλάσσων τα σάββατα μη βεβηλούν και διατηρών τας χείρας αυτού μη ποιειν άδικα.
Isa 56:3	μη λεγέτω ο αλλογενής ο προσκείμενος προς Κύριον· αφοριεί με άρα Κύριος από του λαού αυτού· και μη λεγέτω ο ευνούχος ότι ξύλον εγώ ειμι ξηρόν.

Isa 56:4	τάδε λέγει Κύριος τοις ευνούχοις· όσοι αν φυλάξωνται τα σάββατά μου και εκλέξωνται α εγώ θέλω και αντέχωνται της διαθήκης μου,
Isa 56:5	δώσω αυτοίς εν τω οίκω μου και εν τω τείχει μου τόπον ονομαστόν κρείττω υιών και θυγατέρων, όνομα αιώνιον δώσω αυτοίς και ουκ εκλείψει.
Isa 56:6	και τοις αλλογενέσι τοις προσκειμένοις Κυρίω δουλεύειν αυτω και αγαπάν το όνομα Κυρίου του είναι αυτω εις δούλους και δούλας και πάντας τους φυλασσομένους τα σάββατά μου μη βεβηλούν και αντεχομένους της διαθήκης μου,
Isa 56:7	εισάξω αυτούς εις το όρος το άγιόν μου και ευφρανώ αυτούς εν τω οίκω της προσευχής μου· τα ολοκαυτώματα αυτών, και αι θυσίαι αυτών έσονται δεκταί επί του θυσιαστηρίου μου· ο γαρ οίκός μου οίκος προσευχής κληθήσεται πάσι τοις έθνεσιν,
Isa 56:8	είπε Κύριος ο συνάγων τους διεσπαρμένους Ισραήλ, ότι συνάξω επ ' αυτόν συναγωγήν. -
Isa 56:9	Πάντα τα θηρία τα άγρια, δεύτε φάγετε, πάντα τα θηρία του δρυμού.
Isa 56:10	ίδετε ότι εκτετύφλωνται πάντες, ουκ έγνωσαν φρονήσαι, πάντες κύνες ενεοί, ου δυνήσονται υλακτείν, ενυπνιαζόμενοι κοίτην, φιλούντες νυστάξαι.
Isa 56:11	και οι κύνες αναιδείς τη ψυχή, ουκ ειδότες πλησμονήν· και εισι πονηροί ουκ ειδότες σύνεσιν, πάντες εν ταις οδοίς αυτών εξηκολούθησαν, έκαστος κατά το εαυτού.
Isa 57:1	ΙΔΕΤΕ ως ο δίκαιος απώλετο, και ουδείς εκδέχεται τη καρδιά, και άνδρες δίκαιοι αίρονται, και ουδείς κατανοεί. από γαρ προσώπου αδικίας ήρται ο δίκαιος·
Isa 57:2	έσται εν ειρήνη η ταφή αυτου, ήρται εκ του μέσου
Isa 57:3	υμείς δε προσαγάγετε ώδε, υιοί άνομοι, σπέρμα μοιχών και πόρνης·
Isa 57:4	εν τίνι ενετρουφήσατε; και επί τίνα ηνοιξατε το στόμα υμών; και επί τίνα εχαλάσατε την γλώσσαν υμών; ουχ υμείς εστε τέκνα απωλείας; σπέρμα άνομον;
Isa 57:5	οι παρακαλούντες είδωλα υπό δένδρα δασέα, σφάζοντες τα τέκνα αυτών εν ταις φάραγξιν αναμέσον των πετρών.
Isa 57:6	εκείνη σου η μερίς, ούτός σου ο κλήρος, κακείνοις εξέχεας σπονδάς κακείνοις ανήνεγκας θυσίας· επί τούτοις συν ουκ οργισθήσομαι;
Isa 57:7	επ ' όρος υψηλόν και μετέωρον, εκεί σου η κοίτη, και εκεί ανεβίβασας θυσίας σου.
Isa 57:8	και οπίσω των σταθμών της θύρας σου έθηκας μνημόσυνά σου· ώου ότι εάν απ ' εμού αποστης, πλείόν τι έξεις· ηγάπησας τους κοιμωμένους μετά σου
Isa 57:9	και επλήθυνας την πορνείαν σου μετ ' αυτών και πολλούς εποίησας τους μακράν από σου και απέστειλας πρέσβεις υπέρ τα όριά σου και απέστρεψας και εταπεινώθης έως άδου.

Isa 57:10	ταις πολιοδίαίς σου εκοπίασας και ουκ είπας· παύσομαι ενισχύουσα, ότι έπραξας ταύτα, δια τούτο ου κατεδεήθης μου συ.
Isa 57:11	τίνα ευλαβηθείσα εφοβήθης και εψεύσω με και ουκ εμνήσθης μου, ουδέ έλαβές με εις την διάνοιαν ουδέ εις την καρδίαν σου; και εγώ σε ιδών παρορώ, και εμέ ουκ εφοβήθης.
Isa 57:12	και εγώ απαγγελώ την δικαιοσύνην μου και τα κακά σου, α ουκ ωφελήσει σε.
Isa 57:13	όταν αναβοήσης, εξελέσθωσάν σε εν τη θλίψει σου· τούτους γαρ πάντας άνεμος λήφεται και αποίσει καταιγίς. οι δε αντεχόμενοί μου κτήσονται γην και κληρονομήσουσι το όρος το άγιόν μου.
Isa 57:14	και ερούσι· καθαρίσατε από προσώπου αυτού οδούς και άρατε σκώλα από της οδού του λαού μου. -
Isa 57:15	Τάδε λέγει Κύριος ο Ύψιστος, ο εν υψηλοίς κατοικών τον αιώνα, άγιος εν αγίοις όνομα αυτω, Κύριος Ύψιστος εν αγίοις αναπαυόμενος και ολιγοψύχοις διδούς μακροθυμίαν και διδούς ζωήν τοις συντετριμμένοις την καρδίαν·
Isa 57:16	ουκ εις τον αιώνα εκδικήσω υμάς, ουδέ διαπαντός οργισθήσομαι υμίν· πνεύμα γαρ παρ' εμού εξελεύσεται και πνοήν πάσαν εγώ εποίησα.
Isa 57:17	δι' αμαρτίαν βραχύ τι ελύπησα αυτόν και επάταξα αυτόν και απέστρεψα το πρόσωπόν μου απ' αυτού, και ελυπήθη και επορεύθη στυγνός εν ταις οδοίς αυτού.
Isa 57:18	τας οδούς αυτού εώρακα και ιασάμην αυτόν και παρεκάλεσα αυτόν και έδωκα αυτω παράκλησιν αληθινήν,
Isa 57:19	ειρήνην επ' ειρήνη τοις μακράν και τοις εγγύς ούσι. και είπε Κύριος· ιάσομαι αυτούς,
Isa 57:20	οι δε άδικοι ούτως κλυδωνισθήσονται και αναπαύσασθαι ου δυνησονται.
Isa 57:21	ουκ έστι χαίρειν τοις ασεβέσιν, είπε Κύριος ο Θεός.
Isa 58:1	ΑΝΑΒΟΗΣΟΝ εν ισχύϊ και μη φείση, ως σάλπιγγα ύψωσον την φωνήν σου, και ανάγγελον τω λαω μου τα αμαρτήματα αυτών και τω οίκω Ιακώβ τας ανομίας αυτών.
Isa 58:2	εμέ ημέραν εξ ημέρας ζητούσι και γνώναί μου τας οδούς επιθυμούσιν· ως λαός δικαιοσύνην πεποηκώς και κρίσιν Θεού αυτού μη εγκαταλελοιπώς αιτούσί με νυν κρίσιν δικαίαν και εγγίζειν Θεω επιθυμούσι
Isa 58:3	λέγοντες· τι ότι ενησταύσαμεν και ουκ είδες; εταπεινώσαμεν τας ψυχάς ημών και ουκ έγνως; εν γαρ ταις ημέραις των νηστειών υμών ευρίσκετε τα θελήματα υμών και πάντας τους υποχειρίους υμών υπονούσσετε.
Isa 58:4	ει εις κρίσεις και μάχας νηστεύετε και τύπτετε πυγμαίς ταπεινόν, ινατί μοι νηστεύετε ως σήμεραν, ακουσθήναι εν κραυγή την φωνήν υμών;
Isa 58:5	ου ταύτην την νηστείαν εξελεξάμην και ημέραν ταπεινούν άνθρωπον την ψυχήν αυτού· ουδ' αν κάμψης ως κρίκον τον τράχηλόν σου και σάκκον και

	σποδόν υποστρώση, ουδ' ούτω καλέσετε νηστείαν δεκτήν.
Isa 58:6	ουχί τοιαύτην νηστείαν εγώ εξελεξάμην, λέγει Κύριος, αλλά λύε πάντα σύνδεσμον αδικίας, διάλυε στραγγαλιάς βιαίων συναλλαγμάτων, απόστειλε τεθραυσμένους εν αφέσει και πάσαν συγγραφήν άδικον διάσπα·
Isa 58:7	διάθρυπτε πεινώντι τον άρτον σου και πτωχούς αστέγους είσαγε εις τον οίκόν σου· εάν ίδης γυμνόν, περιβαλε, και από των οικείων του σπέρματός σου ουχ υπερόψει.
Isa 58:8	τότε ραγήσεται πρώϊμον το φως σου, και τα ιάματά σου ταχύ ανατελεί, και προπορεύσεται έμπροσθέν σου η δικαιοσύνη σου, και η δόξα του Θεού περιστελεί σε.
Isa 58:9	τότε βοήση, και ο Θεός εισακούσεται σου· έτι λαλούντός σου ερεί· ιδού πάρειμι· εάν αφέλης από σου σύνδεσμον και χειροτονίαν και ρήμα γογγυσμού
Isa 58:10	και δως πεινώντι τον άρτον εκ ψυχής σου και ψυχήν τεταπεινωμένην εμπλήσης, τότε ανατελεί εν τω σκότει το φως σου, και το σκότος σου ως μεσημβρία.
Isa 58:11	και έσται ο Θεός σου μετά σου διαπαντός· και εμπλησθήση καθάπερ επιθυμεί η ψυχή σου, και τα οστά σου πιανθήσεται, και έση ως κήπος μεθύων και ως πηγή ην μη εξέλιπεν ύδωρ και τα οστά σου ως βοτάνη ανατελεί και πιανθήσεται και κληρονομήσουσι γενεάς γενεών.
Isa 58:12	και οικοδομηθήσονται σου αι έρημοι αιώνιοι, και έσται σου τα θεμέλια αιώνια γενεών γενεαίς· και κληθήση Οικοδόμος φραγμών, και τους τρίβους τους αναμέσον παύσεις.
Isa 58:13	εάν αποστρέψης τον πόδα σου από των σαββάτων του μη ποιείν τα θελήματά σου εν τη ημέρα τη αγία και καλέσεις τα σάββατα τρυφερά, άγια τω Θεω σου, ουκ αρείς τον πόδα σου επ' έργω, ουδέ λαλήσεις λόγον εν οργή εκ του στόματός σου,
Isa 58:14	και έση πεποιωθός επί Κύριον, και αναβιβάσει σε επί τα αγαθά της γης και ψωμί σε την κληρονομίαν Ιακώβ του πατρός σου· το γαρ στόμα Κυρίου ελάλησε ταύτα.
Isa 59:1	ΜΗ ουκ ισχύει η χείρ Κυρίου του σώσαι; ή εβάρυνε το ους αυτού του μη εισακούσαι;
Isa 59:2	αλλά τα αμαρτήματα υμών διίστώσιν αναμέσον υμών και αναμέσον του Θεού, και δια τας αμαρτίας υμών απέστρεψε το πρόσωπον αυτού αφ' υμών του μη ελεήσαι.
Isa 59:3	αι γαρ χείρες υμών μεμολυσμένοι αίματι και οι δάκτυλοι υμών εν αμαρτίαις, τα δε χείλη υμών ελάλησεν ανομίαν, και η γλώσσα υμών αδικίαν μελετά.
Isa 59:4	ουθείς λαλεί δίκαια, ουδέ εστι κρίσις αληθινή· πεποίθασιν επί ματαίοις και λαλούσι κενά, ότι κύουσι πόνον και τίκτουσιν ανομίαν.
Isa 59:5	ωά ασπίδων έρρηξαν και ιστόν αράχνης υφαίνουσι· και ο μέλλον των ών αυτών φαγείν συντρίψας ούριον εύρε, και εν αυτω βασιλίσκος.

Isa 59:6	ο ιστός αυτών ουκ έσται εις ιμάτιον, ουδέ μη περιβάλονται από των έργων αυτών· τα γαρ έργα αυτών έργα ανομίας.
Isa 59:7	οι δε πόδες αυτών επί πονηρίαν τρέχουσι, ταχινοί εκχέαι αίμα· και οι διαλογισμοί αυτών διαλογισμοί αφρόνων, σύντριμμα και ταλαιπωρία εν ταις οδοίς αυτών.
Isa 59:8	και οδόν ειρήνης ουκ οίδασι, και ουκ έστι κρίσις εν ταις οδοίς αυτών· αι γαρ τρίβοι αυτών διεστραμμένοι, ας διοδεύουσι, και ουκ οίδασιν ειρήνην.
Isa 59:9	δια τούτο απέστη η κρίσις απ ' αυτών, και ου μη καταλάβη αυτούς δικαιοσύνη· υπομεινάντων αυτών φως εγένετο αυτοίς σκότος, μείναντες αυγήν εν αωρία περιεπάτησαν.
Isa 59:10	ψηλαφήσουσιν ως τυφλοί τοίχον και ως ουχ υπάρχόντων οφθαλμών ψηλαφήσουσι· και πεσούνται εν μεσημβρία ως εν μεσονυκτίω, ως αποθνήσκοντες στενάξουσιν,
Isa 59:11	ως άρκος και ως περιστερά άμα πορεύονται· ανεμείναμεν κρίσιν, και ουκ έστι σωτηρία μακράν αφέστηκεν αφ ' ημών.
Isa 59:12	πολλή γαρ η ανομία εναντίον σου, και αι αμαρτίαι ημών αντέστησαν ημίν· αι γαρ ανομίας ημών εν ημίν, και τα αδικήματα ημών έγνωμεν.
Isa 59:13	ησεβήσαμεν και εψευσάμεθα και απέστημεν από όπισθεν του Θεού ημών· ελαλήσαμεν άδικα και ηπειθήσαμεν, εκύομεν και εμελετήσαμεν από καρδίας ημών λόγους άδικους·
Isa 59:14	και απεστήσαμεν οπίσω την κρίσιν, και η δικαιοσύνη μακράν αφέστηκεν, ότι κατηναλώθη εν ταις οδοίς αυτών η αλήθεια, και δι ' ευθείας ουκ εδύναντο διελθείν.
Isa 59:15	και η αλήθεια ήρται, και μετέστησαν την διάνοιαν του συνιέναι· και είδε Κύριος, και ουκ ήρρεσεν αυτω, ότι ουκ ην κρίσις.
Isa 59:16	και είδε και ουκ ην ανήρ, και κατενόησε και ουκ ην ο αντιληψόμενος, και ημύνατο αυτούς τω βραχίονι αυτου και τη ελεημοσύνη εστηρίσατο.
Isa 59:17	και ενεδύσατο δικαιοσύνην ως θώρακα και περιέθετο περικεφαλαίαν σωτηρίου επί της κεφαλής και περιεβάλετο ιμάτιον εκδικήσεως και το περιβόλαιον
Isa 59:18	ως ανταποδώσων ανταπόδοσιν όνειδος τοις υπεναντίοις.
Isa 59:19	και φοβηθήσονται οι από δυσμών το όνομα Κυρίου και οι απ ' ανατολών ηλίου το όνομα το ένδοξον· ήξει γαρ ως ποταμός βίαιος η οργή παρά Κυρίου, ήξει μετά θυμού.
Isa 59:20	και ήξει ένεκεν Σιών ο ρυόμενος και αποστρέψει ασεβείας από Ιακώβ.
Isa 59:21	και αύτη αυτοίς η παρ ' εμού διαθήκη, είπε Κύριος· το πνεύμα το εμόν, ό εστιν επί σοί, και τα ρήματα, α έδωκα εις το στόμα σου, ου μη εκλίπη εκ του στόματός σου και εκ του στόματος του σπέρματός σου· είπε γαρ Κύριος, από του νυν και εις τον αιώνα.

Isa 60:1	ΦΩΤΙΖΟΥ φωτίζου Ιερουσαλήμ, ήκει γαρ σου το φως, και η δόξα Κυρίου επί σε ανατέταλκεν.
Isa 60:2	ιδού σκότος καλύψει γην ως γνόφος επ' έθνη· επί δε σε φανήσεται Κύριος, και η δόξα αυτού επί σε οφθήσεται.
Isa 60:3	και πορεύσονται βασιλείς τω φωτί σου και έθνη τη λαμπρότητί σου.
Isa 60:4	άρων κύκλω τους οφθαλμούς σου και ιδέ συνηγμένα τα τέκνα σου· ιδού ήκασι πάντες οι υιοί σου μακρόθεν, και αι θυγατέρες σου επ' ώμων αρθήσονται.
Isa 60:5	τότε όψη και φοβηθήση και εκστήση τη καρδιά, ότι μεταβαλεί εις σε πλούτος θαλάσσης και εθνών και λαών. και ήξουσί σοι
Isa 60:6	αγέλαι καμήλων, και καλύψουσί σε κάμηλοι Μαδιάμ και Γαιφά· πάντες εκ Σαβά ήξουσι φέροντες χρυσίον και λίβανον οίσουσι και λίθον τίμιον και το σωτήριο Κυρίου ευαγγελιούνται.
Isa 60:7	και πάντα τα πρόβατα Κηδάρ συναχθήσονται σοι και κριοί Ναβαιώθ ήξουσί σοι, και ανενεχθήσεται δεκτά επί το θυσιαστήριόν μου, και ο οίκος της προσευχής μου δοξασθήσεται.
Isa 60:8	τίνες οίδε ως νεφέλαι πέτανται και ωσει περιστεραί συν νεοσσοίς;
Isa 60:9	εμέ αι νήσοι υπέμειναν και πλοία Θαρσίς εν πρώτοις, αγαγείν τα τέκνα σου μακρόθεν και τον άργυρον και το χρυσόν αυτών μετ' αυτών δια το όνομα Κυρίου το άγιον και δια το τον άγιον του Ισραήλ ένδοξον είναι.
Isa 60:10	και οικοδομήσουσιν αλλογενείς τα τείχη σου, και οι βασιλείς αυτών παραστήσονται σοι· δια γαρ οργήν μου επάταξά σε και δια έλεον ηγάπησά σε.
Isa 60:11	και ανοιχθήσονται αι πύλαι σου διαπαντός, ημέρας και νυκτός ου κλεισθήσονται, εισαγαγείν προς σε δύναμιν εθνών και βασιλείς αυτών αγομένους.
Isa 60:12	τα γαρ έθνη και οι βασιλείς, οίτινες ου δουλεύσουσί σοι, απολούνται και τα έθνη ερημία ερημωθήσεται.
Isa 60:13	και η δόξα του Λιβάνου προς σε ήξει εν κυπαρίσσω και πεύκη και κέδρω άμα, δοξάσαι τον τόπον τον άγιόν μου και τον τόπον των ποδών μου δοξάσω.
Isa 60:14	και πορεύσονται προς σε δεδοικότες υιοί των ταπεινωσάντων σε και παροξυνάντων σε, και κληθήση Πόλις Κυρίου Σιών αγίου Ισραήλ.
Isa 60:15	δια το γεγενήσθαι σε εγκαταλελειμμένην και μεμισημένην, και ουκ ην ο βοηθών, και θήσω σε αγαλλίαμα αιώνιον, ευφροσύνην γενεών γενεαίς.
Isa 60:16	και θηλάσεις γάλα εθνών και πλούτον βασιλέων φάγεσαι· και γνώση, ότι εγώ Κύριος ο σώζων σε και εξαιρούμενός σε ο Θεός Ισραήλ.
Isa 60:17	και αντί χαλκού οίσω σοι χρυσίον, αντί δε σιδήρου οίσω σοι αργύριον, αντί δε ξύλων οίσω σοι χαλκόν, αντί δε λίθων σίδηρον. και δώσω τους άρχοντάς σου εν ειρήνη και τους επισκόπους σου εν δικαιοσύνη.

Isa 60:18	και ουκ ακουσθήσεται έτι αδικία εν τη γη σου, ουδέ σύντριμμα ουδέ ταλαιπωρία εν τοις ορίοις σου, αλλά κληθήσεται Σωτήριον τα τείχη σου, και αι πύλαι σου Γλύμμα.
Isa 60:19	και ουκ έσται σοι έτι ο ήλιος εις φως ημέρας, ουδέ ανατολή σελήνης φωτιεί σου την νύκτα, αλλ ' έσται σοι Κύριος φως αιώνιον και ο Θεός δόξα σου.
Isa 60:20	ου γαρ δύσεται ο ήλιός σοι, και η σελήνη σοι ουκ εκλείψει· έσται γαρ σοι Κύριος φως αιώνιον, και αναπληρωθήσονται αι ημέραι του πένθους σου.
Isa 60:21	και ο λαός σου πας δίκαιος, δι ' αιώνος κληρονομήσουσι την γην, φυλάσσων το φύτευμα, έργα χειρών αυτού εις δόξαν.
Isa 60:22	ο ολιγοστός έσται εις χιλιάδας και ο ελάχιστος εις έθνος μέγα· εγώ Κύριος κατά καιρόν συνάξω αυτούς.
Isa 61:1	ΠΝΕΥΜΑ Κυρίου επ ' εμέ, ου είνεκεν έχρισέ με· ευαγγελίσασθαι πτωχοίς απέσταλκέ με, ιάσασθαι τους συντετριμένους την καρδιαν, κηρύξαι αιχμαλώτοις άφεσιν και τυφλοίς ανάβλεψιν,
Isa 61:2	καλέσαι ενιαυτόν Κυρίου δεκτόν και ημέραν ανταποδόσεως τω Θεω ημών, παρακαλέσαι πάντας τους πενθούντας,
Isa 61:3	δοθήναι τοις πενθούσι Σιών δόξαν αντί σποδού, άλειμμα ευφροσύνης τοις πενθούσι, καταστολήν δόξης αντί πνεύματος ακηδίας· και κληθήσονται γενεαί δικαιοσύνης, φύτευμα Κυρίου εις δόξαν.
Isa 61:4	και οικοδομήσουσιν ερήμους αιωνίας, εξηρημωμένας πρότερον εξαναστήσουσι· και καινιούσι πόλεις ερήμους εξηρωμένας εις γενεάς.
Isa 61:5	και ήξουσι αλλογενείς ποιμαίνοντες τα πρόβατά σου, και αλλόφυλοι αροτήρες και αμπελουργοί.
Isa 61:6	υμείς δε ιερείς Κυρίου κληθήσεσθε, λειτουργοί Θεού· ισχύν εθνών κατέδεσθε και εν τω πλούτω αυτών θαυμασθήσεσθε. [αντί της αισχύνης υμών της διπλής και αντί της εντροπής αγαλλιάσεται η μερίς αυτών].
Isa 61:7	ούτως εκ δευτέρας κληρονομήσουσι την γην, και ευφροσύνη αιώνιος υπέρ κεφαλής αυτών.
Isa 61:8	εγώ γαρ ειμι Κύριος ο αγαπών δικαιοσύνην και μισών αρπάγματα εξ αδικίας· και δώσω τον μόχθον αυτών δικαίοις και διαθήκην αιώνιον διαθήσομαι αυτοίς.
Isa 61:9	και γνωσθήσεται εν τοις έθνεσι το σπέρμα αυτών και τα έκγονα αυτών εν μέσω των λαών· πας ο ορών αυτούς επιγνώσεται αυτούς, ότι ούτοί εισι σπέρμα ηυλογημένον υπό Θεού
Isa 61:10	και ευφροσύνη ευφρανθήσονται επί Κύριον. - Αγαλλιάσθω η ψυχή μου επί τω Κυρίω· ενέδυσε γαρ με ιμάτιον σωτηρίου και χιτώνα ευφροσύνης, ως νυμφίω περιέθηκέ μοι μίτραν και ως νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμω.
Isa 61:11	και ως γη αύξουσα το άνθος αυτής και ως κήπος τα σπέρματα αυτού, ούτως ανατελεί Κύριος δικαιοσύνην και αγαλλίαμα εναντίον πάντων των εθνών.

Isa 62:1	ΔΙΑ Σιών ου σιωπήσομαι και δια Ιερουσαλήμ ουκ ανήσω, έως αν εξέλθη ως φως η δικαιοσύνη μου, το δε σωτήριόν μου ως λαμπάς καυθήσεται.
Isa 62:2	και όφονται έθνη την δικαιοσύνην σου και βασιλείς την δόξαν σου, και καλέσει σε το όνομά σου το καινόν, ό ο Κύριος ονομάσει αυτό.
Isa 62:3	και έση στέφανος κάλλους εν χειρί Κυρίου και διάδημα βασιλείας εν χειρί Θεού σου.
Isa 62:4	και ουκέτι κληθήση Καταλελυμένη, και η γη σου ου κληθήσεται έτι Έρημος· συ γαρ κληθήσεται Θέλημα εμόν, και τη γη σου Οικουμένη, ότι ευδόκησε Κύριος εν σοί και η γη σου συνοικισθήσεται.
Isa 62:5	και ως συνοικών νεανίσκος παρθένω, ούτω κατοικήσουσιν οι υιοί σου· και έσται ον τρόπον ευφρανθήσεται νυμφίος επί νύμφη, ούτως ευφρανθήσεται Κύριος επί σοί.
Isa 62:6	και επί των τειχών σου, Ιερουσαλήμ, κατέστησα φύλακας όλην την ημέραν και όλην την νύκτα, οί δια τέλους ου σιωπήσονται μμνησκοόμενοι Κυρίου.
Isa 62:7	ουκ έστι γαρ υμίν όμοιος, εάν διορθώση και ποιήση Ιερουσαλήμ γαυρίαμα επί της γης.
Isa 62:8	ώμοσε Κύριος κατά της δεξιάς αυτού και κατά της ισχύος του βραχίονος αυτού· ει έτι δώσω τον σίτόν σου και τα βρώματά σου τοις εχθροίς σου, και ει έτι πίνονται υιοί αλλότριου τον οίνόν σου, εφ ω εμόχθησας·
Isa 62:9	αλλ ' ή οι συνάγοντες φάγονται αυτά και αινέσουσι Κύριον, και οι συνάγοντες πίνονται αυτά εν ταις επαύλεσι ταις αγίαις μου.
Isa 62:10	πορεύεσθε δια των πυλών μου και οδοποιήσατε τω λαω μου και τους λίθους τους εκ της οδού διαρρίψατε· εξάρατε σύσσημον εις τα έθνη.
Isa 62:11	ιδού γαρ Κύριος εποίησεν ακουστόν έως εσχάτου της γης· είπατε τη θυγατρί Σιών· ιδού ο σωτήρ σοι παραγένονεν έχων τον εαυτού μισθόν και το έργον προ προσώπου αυτού.
Isa 62:12	και καλέσει αυτόν λαόν άγιον, λελυτρωμένον υπό Κυρίου· συ δε κληθήση επιζητουμένη πόλις και ουκ εγκαταλελειμμένη.
Isa 63:1	ΤΙΣ ούτος ο παραγενόμενος εξ Εδώμ, ερύθημα ιματίων εκ Βοσόρ, ούτως ωραίος εν στολή βία μετά ισχύος; εγώ διαλέγομαι δικαιοσύνην και κρίσιν σωτηρίου.
Isa 63:2	διατί σου ερυθρά τα ιμάτια και τα ενδύματά σου ως από πατητού ληνού;
Isa 63:3	πλήρης καταπεπατημένης, και των εθνών ουκ έστιν ανήρ μετ ' εμού, και κατεπάτησα αυτούς εν θυμω μου και κατέθλασα αυτούς ως γην και κατήγαγον το αίμα αυτών εις γην.
Isa 63:4	ημέρα γαρ ανταποδόσεως επήλθεν αυτοίς, και ενιαυτός λυτρώσεως πάρεστι.
Isa 63:5	και επέβλεψα, και ουδείς βοηθός· και προσενόησα, και ουθείς αντελαμβάνετο· και ερρύσατο αυτούς ο βραχίων μου, και ο θυμός μου επέστη.

Isa 63:6	και κατεπάτησα αυτούς τη οργή μου και κατήγαγον το αίμα αυτών εις γην. -
Isa 63:7	Τόν έλεον Κυρίου εμνήσθην, τας αρετάς Κυρίου εν πάσιν, οίς ημίν ανταποδίδωσι· Κύριος κριτής αγαθός τω οίκω Ισραήλ, επάγει ημίν κατά το έλεος αυτού και κατά το πλήθος της δικαιοσύνης αυτού.
Isa 63:8	και είπεν· ουχ ο λαός μου τέκνα ου μη αθετήσωσι; και εγένετο αυτοίς εις σωτηρίαν
Isa 63:9	εκ πάσης θλίψεως αυτών. ου πρέσβυς ουδέ άγγελος, αλλ ' αυτός Κύριος έσωσεν αυτούς δια το αγαπάν αυτούς και φείδεσθαι αυτών· αυτός ελυτρώσατο αυτούς και ανέλαβεν αυτούς και ύψωσεν αυτούς πάσας τας ημέρας του αιώνος.
Isa 63:10	αυτοί δε ηπειθήσαν και παρώξυναν το πνεύμα το άγιον αυτού· και εστράφη αυτοίς εις έχθραν, και αυτός επολέμησεν αυτούς.
Isa 63:11	και εμνήσθη ημερών αιωνίων ο αναβιβάσας εκ της γης τον ποιμένα των προβάτων· που έστιν ο θείς εν αυτοίς το πνεύμα το άγιον;
Isa 63:12	ο αγαγών τη δεξιά Μωυσήν, ο βραχιών της δόξης αυτού; κατίσχυσεν ύδωρ από προσώπου αυτού ποιήσαι εαυτω όνομα αιώνιον.
Isa 63:13	ήγαγεν αυτούς δια της αβύσσου ως ίππον δι ' ερήμου, και ουκ εκοπίασαν.
Isa 63:14	και ως κτήνη δια πεδίου, κατέβη πνεύμα παρά Κυρίου και ωδήγησεν αυτούς· ούτως ήγαγες τον λαόν σου ποιήσαι σεαυτω όνομα δόξης. -
Isa 63:15	Επίστρεψον εκ του ουρανού και ιδέ εκ του οίκου του αγίου σου και δόξης· που εστιν ο ζήλός σου και η ισχύς σου; που εστι το πλήθος του ελέους σου και των οικτιρμών σου, ότι ανέσχου ημών;
Isa 63:16	συ γαρ ει πατήρ ημών, ότι Αβραάμ ουκ έγνω ημάς, και Ισραήλ ουκ επέγνω ημάς, αλλά συ, Κύριε, πατήρ ημών· ρύσαι ημάς, απ ' αρχής το όνομά σου εφ ' ημάς εστι.
Isa 63:17	τι επλάνησας ημάς, Κύριε, από της οδού σου; εσκήρυνα τας καρδιάς ημών του μη φοβείσθαιί σε; επίστρεψον δια τους δούλους σου, δια τας φυλάς της κληρονομίας σου,
Isa 63:18	ίνα μικρόν κληρονομήσωμεν του όρους του αγίου σου, οι υπεναντίοι ημών κατεπάτησαν το αγίασμά σου.
Isa 63:19	εγενόμεθα ως το απ ' αρχής, ότε ουκ ήρξας ημών ουδέ επεκλήθη το όνομά σου εφ ' ημάς.
Isa 64:1	ΕΑΝ ανοίξεις τον ουρανόν, τρόμος λήψεται από σου όρη, και τακήσονται,
Isa 64:2	ως κηρός από προσώπου πυρός τήκεται, και κατακαύσει πυρ τους υπεναντίους, και φανερόν έσται το όνομα Κυρίου εν τοις υπεναντίοις· από προσώπου σου έθνη ταραχθήσονται.
Isa 64:3	όταν ποιής τα ένδοξα, τρόμος λήψεται από σου όρη.

Isa 64:4	από του αιώνος ουκ ηκούσαμεν, ουδέ οι οφθαλμοί ημών είδον Θεόν πλήν σου και τα έργα σου, α ποιήσεις τοις υπομένουσιν έλεον.
Isa 64:5	συναντήσεται γαρ τοις ποιούσι το δίκαιον, και των οδών σου μνησθήσονται. ιδού συ ωργίσθης, και ημείς ημάρτομεν· δια τούτο επλανήθημεν.
Isa 64:6	και εγενήθημεν ως ακάθαρτοι πάντες ημείς, ως ράκος αποκαθήμενης πάσα η δικαιοσύνη ημών· και εξερύημεν ως φύλλα δια τας ανομίας ημών, ούτως άνεμος οίσει ημάς.
Isa 64:7	και ουκ έστιν ο επικαλούμενος το όνομά σου και ο μνησθείς αντιλαβέσθαι σου· ότι απέστρεψας το πρόσωπόν σου αφ ' ημών και παρεδώκας ημάς δια τας αμαρτίας ημών.
Isa 64:8	και νυν, Κύριε, πατήρ ημών συ, ημείς δε πηλός, έργα των χειρών σου πάντες.
Isa 64:9	μη οργίζου υμίν σφόδρα και μη εν καιρω μνησθής αμαρτιών ημών. και νυν επίβλεψον, ότι λαός σου πάντες ημείς.
Isa 64:10	πόλις του αγίου σου εγενήθη έρημος, Σιών ως έρημος εγενήθη, Ιερουσαλήμ εις κατάραν.
Isa 64:11	ο οίκος, το άγιον ημών, και η δόξα, ην ευλόγησαν οι πατέρες ημών, εγενήθη πυρικάυστος, και πάντα ένδοξα ημών συνέπεσε.
Isa 64:12	και επί πάσι τούτοις ανέσχου, Κύριε, και εσιώπησας και εταπείνωσας ημάς σφόδρα.
Isa 65:1	ΕΜΦΑΝΗΣ εγενήθην τοις εμέ μη επερωτώσιν, ευρέθην τοις εμέ μη ζητούσιν. είπα· ιδού ειμι τω έθνει, οί ουκ εκάλεσάν μου το όνομα.
Isa 65:2	εξεπέτασα τας χειράς μου όλην την ημέραν προς λαόν απειθούντα και αντιλέγοντα, οί ουκ επορεύθησαν οδω αληθινή, αλλ ' οπίσω των αμαρτιών αυτών.
Isa 65:3	ο λαός ούτος ο παροξύνων με εναντίον εμού διαπαντός, αυτοί θυσιάζουσιν εν τοις κήποις και θυμιώσιν επί ταις πλίνθοις τοις δαιμονίοις, α ουκ έστιν.
Isa 65:4	εν τοις μνήμασι και εν τοις σπηλαίοις κοιμώνται δι ' ενύπνια, οι έσθοντες κρέα ύεια και ζωμόν θυσιών, μεμολυμμένα πάντα τα σκεύη αυτών·
Isa 65:5	οι λέγοντες· πόρρω απ ' εμού, μη εγγίσης μοι, ότι καθαρός ειμι· ούτος καπνός του θυμού μου, πυρ καίεται εν αυτω πάσας τας ημέρας.
Isa 65:6	ιδού γέγραπται ενώπιόν μου· ου σιωπήσω έως αν αποδώσω εις τον κόλπον αυτών·
Isa 65:7	τας αμαρτίας αυτών και των πατέρων αυτών, λέγει Κύριος, οί εθυμίασαν επί των ορέων και επί των βουνών ωνειδισάν με, αποδώσω τα έργα αυτών εις τον κόλπον αυτών.
Isa 65:8	Ούτως λέγει Κύριος· ον τρόπον ευρεθήσεται ο ρώξ εν τω βότρουϊ και ερούσι· μη λυμήνη αυτόν, ότι ευλογία εστιν εν αυτω, ούτως ποιήσω ένεκεν του δουλεύοντός

	μοι, τούτου ένεκεν ου μη απολέσω πάντας.
Isa 65:9	και εξάξω το εξ Ιακώβ σπέρμα και το εξ Ιούδα, και κληρονομήσει το όρος το άγιόν μου, και κληρονομήσουσιν οι εκλεκτοί μου και οι δούλοί μου και κατοικήσουσιν εκεί.
Isa 65:10	και έσονται εν τω δρυμω επαύλεις ποιμνίων και φάραγξ Αχώρ εις ανάπαυσιν βουκολίων τω λαω μου, οί εζήτησάν με.
Isa 65:11	υμείς δε οι εγκαταλιπόντες με και επιλανθανόμενοι το όρος το άγιόν μου και ετοιμάζοντες τω δαιμονίω τράπεζαν και πληρούντες τη τύχη κέρασμα,
Isa 65:12	εγώ παραδώσω υμάς εις μάχαιραν, πάντες εν σφαγή πεσεισθε· ότι ελάλησα υμάς, και ουχ υπηκούσατε, ελάλησα και παρηκούσατε και εποιήσατε το πονηρόν εναντίον εμού και α ουκ εβουλόμην, εξελέξασθε. -
Isa 65:13	Δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· ιδού οι δουλεύσαντές μοι φάγονται, υμείς δε πεινάσετε. ιδού οι δουλεύοντές μοι πίνονται, υμείς δε διψήσετε· ιδού οι δουλεύοντές μοι ευφρανθήσονται, υμείς δε αισχυνθήσεσθε·
Isa 65:14	ιδού οι δουλεύοντές μοι αγαλλιάσονται εν ευφροσύνη, υμείς δε κεκράξεσθε δια τον πόνον της καρδιάς υμών και από συντριβής πνεύματος υμών ολολύξετε.
Isa 65:15	καταλείψετε γαρ το όνομα υμών εις πλησμονήν τοις εκλεκτοίς μου, υμάς δε ανελεί Κύριος· τοις δε δουλεύουσί μοι κληθήσεται όνομα καινόν,
Isa 65:16	ό ευλογηθήσεται επί της γης· ευλογήσουσι γαρ τον Θεόν τον αληθινόν, και οι ομνύοντες επί της γης ομούνται τον Θεόν τον αληθινόν· επιλήσονται γαρ την θλίψιν αυτών την πρώτην, και ουκ αναβήσεται αυτών επί την καρδιαν.
Isa 65:17	έσται γαρ ο ουρανός καινός και η γη καινή, και ου μη μνησθώσι των προτέρων, ουδ ' ου μη επέλθη αυτών επί την καρδιαν,
Isa 65:18	αλλ ' ευφροσύνην και αγαλλίαμα ευρήσουσιν εν αυτη· ότι ιδού εγώ ποιώ αγαλλίαμα Ιερουσαλήμ και τον λαόν μου ευφροσύνην.
Isa 65:19	αγαλλιάσομαι επί Ιερουσαλήμ και ευφρανθήσομαι επί τω λαω μου και ουκέτι μη ακουσθή εν αυτη φωνή κλαυθμού ουδέ φωνή κραυγής.
Isa 65:20	και ου μη γένηται έτι εκεί άωρος και πρεσβύτης, ος ουκ εμπλήσει τον χρόνον αυτου· έσται γαρ ο νέος εκατόν ετών, ο δε αποθνήσκων αμαρτωλός εκατόν ετών και επικατάρατος έσται.
Isa 65:21	και οικοδομήσουσιν οικίας και αυτοί ενοικήσουσι, και καταφυτεύσουσι αμπελώνας και αυτοί φάγονται τα γεννήματα αυτών·
Isa 65:22	και ου μη οικοδομήσουσι και άλλοι ενοικήσουσι, και ου μη φυτεύσουσι και άλλοι φάγονται· κατά γαρ τας ημέρας του ξύλου της ζωής έσονται αι ημέραι του λαού μου· τα γαρ έργα των πόνων αυτών παλαιώσουσιν.
Isa 65:23	οι δε εκλεκτοί μου ου κοπιάσουσιν εις κενόν ουδέ τεκνοποιήσουσιν εις κατάραν, ότι σπέρμα ευλογημένον υπό Θεού εστι, και τα έκγονα αυτών μετ ' αυτών έσονται.

Isa 65:24	και εσται πριν η κεκραξαι αυτους, εγω υπακούσομαι αυτών, ετι λαλούντων αυτών ερω· τι εστι;
Isa 65:25	τότε λύκοι και άρνες βοσκηθήσονται άμα, και λέων ως βούς φάγεται άχυρα, όφιος δε γην ως άρτον· ουκ αδικήσουσιν ουδέ μη λυμανούνται επί τω όρει τω αγίω μου, λέγει Κύριος.
Isa 66:1	ΟΥΤΩΣ λέγει Κύριος· ο ουρανόσ μοι θρόνος, η δε γη υποπόδιον των ποδών μου· ποίον οίκον οικοδομήσετέ μοι; και ποίος τόπος της καταπαύσεώς μου;
Isa 66:2	πάντα γαρ ταύτα εποίησεν η χείρ μου, και εστιν εμά πάντα ταύτα, λέγει Κύριος· και επί τίνα επιβλέψω, αλλ ' ή επί τον ταπεινόν και ησύχιον και τρέμοντα τους λόγους μου;
Isa 66:3	ο δε άνομος ο θύων μοι μόσχον ως ο αποκτένων κύνα, ο δε αναφέρων σεμίδαλιν ως αίμα ύειον, ο διδούς λίβανον εις μνημόσυνον ως βλάσφημος· και αυτοί εξελέξαντο τας οδούς αυτών και τα βδελύγματα αυτών, α η ψυχή αυτών ηθέλησε,
Isa 66:4	καγώ εκλέξομαι τα εμπαιγματα αυτών και τας αμαρτίας ανταποδώσω αυτοίς· ότι εκάλεσα αυτους ουχ υπήκουσάν μου, ελάλησα και ουκ ήκουσαν, και εποίησαν το πονηρόν εναντίον εμού και α ουκ ηβουλόμην εξελέξαντο. -
Isa 66:5	Ακούσατε ρήματα Κυρίου οι τρέμοντες τον λόγον αυτου· είπατε, αδελφοί ημών, τοις μισούσιν υμάς και βδελυσσομένοις, ίνα το όνομα Κυρίου δοξασθή και οφθή εν τη ευφροσύνη αυτών, κακείνοι αισχυνηθήσονται.
Isa 66:6	φωνή κραυγής εκ πόλεως, φωνή εκ ναού, φωνή Κυρίου ανταποδιδόντος ανταπόδοσιν τοις αντικειμένοις.
Isa 66:7	πριν ή την ωδίνουσαν τεκείν, πριν ελθειν τον πόνον των ωδίνων, εξέφυγε και έτεκεν άρσεν.
Isa 66:8	τις ήκουσε τοιούτο, και τις εώρακεν ούτως; ή ώδινε γη εν ημέρα μια, ή και ετέχθη έθνος εις άπαξ; ότι ώδινε και έτεκε Σιών τα παιδια αυτης.
Isa 66:9	εγω δε έδωκα την προσδοκίαν ταύτην, και ουκ εμνήσθης μου, είπε Κύριος. ουκ ιδού εγω γεννώσαν και στείραν εποίησα; είπεν ο Θεός σου.
Isa 66:10	ευφράνθητι, Ιερουσαλήμ, και πανηγυρίσατε εν αυτη, πάντες οι αγαπώντες αυτην, χάρητε άμα αυτη χαρά, πάντες όσοι πενθείτε επ ' αυτη,
Isa 66:11	ίνα θηλάσητε και εμπλησθήτε από μαστού παρακλήσεως αυτης, ίνα εκθηλάσαντες τρυφήσητε από εισόδου δόξης αυτης.
Isa 66:12	ότι τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγω εκκλίνω εις αυτους ως ποταμός ειρήνης και ως χειμάρρους επικλύζων δόξαν εθνών· τα παιδια αυτών επ ' ώμων αρθήσονται και επί γονάτων παρακληθήσονται.
Isa 66:13	ως ει τινα μήτηρ παρακαλέσει, ούτως καγώ παρακαλέσω υμάς, και εν Ιερουσαλήμ παρακληθήσεσθε.
Isa 66:14	και όψεσθε, και χαρήσεται η καρδια υμών, και τα οστά υμών ως βοτάνη ανατελεί· και γνωσθήσεται η χείρ Κυρίου τοις φοβουμένοις αυτον, και απειλήσει

	τοις απειθούσιν. -
Isa 66:15	Ιδού γαρ Κύριος ως πυρ ήξει και ως καταιγίς τα άρματα αυτού αποδοúναι εν θυμω εκδίκησιν αυτού και αποσκορακισμόν αυτού εν φλογί πυρός.
Isa 66:16	εν γαρ τω πυρί Κυρίου κριθήσεται πάσα η γη και εν τη ρομφαία αυτού πάσα σάρξ· πολλοί τραυματίαι έσονται υπό Κυρίου.
Isa 66:17	οι αγνιζόμενοι και καθαριζόμενοι εις τους κήπους και εν τοις προθύροις έσθοντες κρέας ύειον και τα βδελύγματα και τον μύν επί το αυτό αναλωθήσονται, είπε Κύριος,
Isa 66:18	καγώ τα έργα αυτών και τον λογισμόν αυτών επίσταμαι. έρχομαι συναγαγείν πάντα τα έθνη και τας γλώσσας, και ήξουσι και όψονται την δόξαν μου.
Isa 66:19	και καταλείψω επ' αυτών σημεία και εξαποστελώ εξ αυτών σεσωσμένους εις τα έθνη, εις Θαρσίς και Φουδ και Λούδ και Μοσόχ και εις Θοβέλ και εις την Ελλάδα και εις τας νήσους τας πόρρω, οί ουκ ακηκόασί μου το όνομα ουδέ εωράκασί μου την δόξαν, και αναγγελοúσι την δόξαν μου εν τοις έθνεσι.
Isa 66:20	και άξουσιν τους αδελφούς υμών εκ πάντων των εθνών δώρον Κυρίω μεθ' ίππων και αρμάτων εν λαμπήναις ημιόνων μετά σκιαδίων εις την αγίαν πόλιν Ιερουσαλήμ, είπε Κύριος, ως αν ενέγκαισαν οι υιοί Ισραήλ τας θυσίας αυτών εμοί μετά ψαλμών εις τον οίκον Κυρίου.
Isa 66:21	και απ' αυτών λήψομαι εμοί ιερείς και Λευίτας, είπε Κύριος.
Isa 66:22	ον τρόπον γαρ ο ουρανός καινός και η γη καινή, α εγώ ποιώ, μένει ενώπιον εμού, λέγει Κύριος, ούτω στήσεται το σπέρμα υμών και το όνομα υμών.
Isa 66:23	και έσται μήνα εκ μηνός και σάββατον εκ σαββάτου ήξει πάσα σάρξ του προσκυνήσαι ενώπιον εμού εν Ιερουσαλήμ, είπε Κύριος.
Isa 66:24	και εξελεύσονται και όψονται τα κώλα των ανθρώπων των παραβεβηκότων εν εμοί· ο γαρ σκώληξ αυτών ου τελευτήσει, και το πυρ αυτών ου σβεσθήσεται, και έσονται εις όρασιν πάση σαρκί.
Ger 1:1	ΤΟ ρήμα του Θεού, ό εγένετο επί Ιερεμίαν τον του Χελκίου εκ των ιερέων, ος κατώκει εν Αναθώθ εν γη Βενιαμείν·
Ger 1:2	ως εγενήθη λόγος του Θεού προς αυτόν εν ταις ημέραις Ιωσία υιού Αμώς βασιλέως Ιούδα, έτους τρισκαιδεκάτου εν τη βασιλεία αυτού·
Ger 1:3	και εγένετο εν ταις ημέραις Ιωακείμ υιού Ιωσία βασιλέως Ιούδα έως ενδεκάτου έτους του Σεδεκία υιού Ιωσία βασιλέως Ιούδα, έως της αιχμαλωσίας Ιερουσαλήμ εν τω πέμπτω μηνί.
Ger 1:4	Και εγένετο λόγος Κυρίου προς με·
Ger 1:5	προ του με πλάσαι σε εν κοιλία επίσταμαί σε και προ του σε εξελθείν εκ μήτρας ηγίακά σε, προφήτην εις έθνη τέθεικά σε.
Ger 1:6	και είπα· ω δέσποτα Κύριε, ιδού ουκ επίσταμαι λαλείν, ότι νεώτερος εγώ ειμι.

Ger 1:7	και ειπε Κυριος προς με· μη λεγε οτι νεωτερος εγω ειμι, οτι προς παντας, ους εαν εξαποστειλω σε, πορευση, και κατα παντα, οσα εαν εντειλωμαι σοι, λαλησεις·
Ger 1:8	μη φοβηθης απο προσωπου αυτων, οτι μετα σου εγω ειμι του εξαιρισθαι σε, λεγει Κυριος.
Ger 1:9	και εξετεινε Κυριος την χειρα αυτου προς με και ηψατο του στοματος μου, και ειπε Κυριος προς με· ιδου δεδωκα τους λογους μου εις το στομα σου·
Ger 1:10	ιδου καθεστακα σε σημερον επι εθνη και επι βασιλειας εκριζουν και κατασκαπτειν και απολλυειν και ανοικοδομειν και καταφυτευειν. -
Ger 1:11	Και εγενετο λογος Κυριου προς με λεγων· τι συ ορας Ιερεμια; και ειπε· βακτηριαν καρυϊνην.
Ger 1:12	και ειπε Κυριος προς με· καλως εωρακας, διοτι εγρηγορα εγω επι τους λογους μου του ποιησαι αυτους.
Ger 1:13	και εγενετο λογος Κυριου εκ δευτερου προς με λεγων· τι συ ορας; και ειπα· λεβητα υποκαιομενον, και το προσωπον αυτου απο προσωπου βορρα.
Ger 1:14	και ειπε Κυριος προς με· απο προσωπου βορρα εκκαυθησεται τα κακα επι παντας τους κατοικουντας την γην.
Ger 1:15	διοτι ιδου εγω συγκαλω पासας τας βασιλειας της γης απο βορρα, λεγει Κυριος, και ηξουσι και θησουσιν εκαστος τον θρονον αυτου επι τα προθυρα των πυλων Ιερουσαλημ και επι παντα τα τειχη τα κυκλω αυτης και επι पासας τας πολεις Ιουδα.
Ger 1:16	και λαλησω προς αυτους μετα κρισεως περι पासης της κακιας αυτων, ως εγκατελιπον με και εθυσαν θεοις αλλοτριοις και προσεκυνησαν τοις εργοις των χειρων αυτων.
Ger 1:17	και συ περιζωσαι την οσφυν σου και αναστηθι και ειπον προς αυτους παντα, οσα αν εντειλωμαι σοι· μη φοβηθης απο προσωπου αυτων, μηδε πτοηθης εναντιον αυτων, οτι μετα σου εγω ειμι του εξαιρισθαι σε, λεγει Κυριος.
Ger 1:18	ιδου τεθεικα σε εν τη σημερον ημερα ως πολιν οχυραν και ως τειχος χαλκου, οχυρον पासι τοις βασιλευσιν Ιουδα και τοις αρχουσιν αυτου και τω λαω της γης,
Ger 1:19	και πολεμησουσι σε και ου μη δυνωνται προς σε, διοτι μετα σου εγω ειμι του εξαιρισθαι σε, ειπε Κυριος.
Ger 2:2	ΚΑΙ ειπε· ταδε λεγει Κυριος· εμνησθην ελεους νεοτητος σου και αγαπης τελειωσεως σου του εξακολουθησαι σε τω αγιω Ισραηλ, λεγει Κυριος
Ger 2:3	αγιος Ισραηλ· τω Κυριω αρχη γεννηματων αυτου· παντες οι εσθοντες αυτον πλημμελησουσι, κακα ηξει επ' αυτους, φησι Κυριος.
Ger 2:4	ακουσατε λογον Κυριου, οικος Ιακωβ, και पासα πατρια οικου Ισραηλ.
Ger 2:5	ταδε λεγει Κυριος· τι ευροσαν οι πατερες υμων εν εμοι πλημμελημα, οτι απεστησαν μακραν απ' εμου και επορευθησαν οπισω των ματαίων και

	εματαιώθησαν;
Ger 2:6	και ουκ είπαν· που εστι Κύριος ο αναγαγών ημάς εκ γης Αιγύπτου, ο καθοδηγήσας ημάς εν τη ερήμω, εν γη απείρω και αβάτω, εν γη ανύδρω και ακάρπω, εν γη, ή ου διώδευσεν εν αυτη ανήρ ουθέν και ου κατώκησεν εκεί υιος ανθρώπου;
Ger 2:7	και ήγαγον υμάς εις τον Κάρμηλον του φαγείν υμάς τους καρπούς αυτού και τα αγαθά αυτού· και εισήλθατε και εμιάνατε την γην μου και την κληρονομίαν μου έθεσθε εις βδέλυγμα.
Ger 2:8	οι ιερείς ουκ είπαν· που εστι Κύριος; και οι αντεχόμενοι του νόμου ουκ ηπίσταντό με, και οι ποιμένες ησέβουν εις εμέ, και οι προφήται επροφήτευον τη Βάαλ και οπίσω ανωφελούς επορεύθησαν.
Ger 2:9	δια τούτο έτι κριθήσομαι προς υμάς λέγει Κύριος, και προς τους υιούς των υιών υμών κριθήσομαι.
Ger 2:10	διότι διέλθετε εις νήσους Χεττιείμ και ιδετε, και εις Κηδάρ αποστείλατε και νοήσατε σφόδρα, και ιδετε ει γέγονε τοιαύτα.
Ger 2:11	ει αλλάζωνται έθνη θεούς αυτών· και ούτοι ουκ εισί θεοί. ο δε λαός μου ηλλάξατο την δόξαν αυτού, εξ ης ουκ ωφεληθήσονται.
Ger 2:12	εξέστη ο ουρανός επί τούτω και έφριξεν επί πλείον σφόδρα, λέγει Κύριος.
Ger 2:13	ότι δύο και πονηρά εποίησεν ο λαός μου· εμέ εγκατέλιπον πηγην ύδατος ζωής, και ώρυξαν εαυτοίς λάκκους συντετριμμένους, οί ου δυνήσονται ύδωρ συνέχειν.
Ger 2:14	Μή δούλος εστιν Ισραήλ ή οικογενής εστι; διατί εις προνομίην εγένετο;
Ger 2:15	επ' αυτόν ωρούοντο λέοντες και έδωκαν την φωνήν αυτών, οί έταξαν την γην αυτού εις έρημον, και αι πόλεις αυτού κατεσκάφησαν παρά το μη κατοικείσθαι.
Ger 2:16	και υιοί Μέμφεωσ και Τάφνας έγνωσάν σε και κατέπαιζόν σου.
Ger 2:17	ουχί ταύτα εποίησέ σοι το καταλιπείν σε εμέ; λέγει Κύριος ο Θεός σου.
Ger 2:18	και νυν τι σοι και τη οδω Αιγύπτου του πιείν ύδωρ Γηών; και τι σοι και τη οδω Ασσυρίων του πιείν ύδωρ ποταμών;
Ger 2:19	παιδεύσει σε η αποστασία σου, και η κακία σου ελέγξει σε· και γνώθι και ιδέ, ότι πικρόν σοι το καταλιπείν σε εμέ, λέγει Κύριος ο Θεός σου· και ουκ ευδόκησα επί σοί, λέγει Κύριος ο Θεός σου.
Ger 2:20	ότι απ' αιώνος συνέτριψας τον ζυγόν σου, διέσπασας τους δεσμούς σου και είπας· ου δουλεύσω σοι, αλλά πορεύσομαι επί πάντα βουνόν υψηλόν και υποκάτω παντός ξύλου κατασκίου, εκεί διαχυθήσομαι εν τη πορνεία μου.
Ger 2:21	εγώ δε εφύτευσά σε άμπελον καρποφόρον πάσαν αληθινήν· Πως εστράφης εις πικρίαν, η άμπελος η αλλοτρία;
Ger 2:22	εάν αποπλύνη εν νίτρω και πληθύνης σεαυτη πόαν, κεκληλίδωσαι εν ταις

	αδικίας σου εναντίον εμού, λέγει Κύριος.
Ger 2:23	Πως ερείς· ουκ εμιάνθην και οπίσω της Βάαλ ουκ επορεύθην; ιδέ τας οδούς σου εν τω πολυανδρώ και γνώθι τι εποίησας. οψέ φωνή αυτής ωλόλυξε,
Ger 2:24	τας οδούς αυτής επλάτυνεν εφ' ύδατα ερήμου, εν επιθυμίαις ψυχής αυτής επνευματοφορείτο, παρεδόθη· τις επιστρέψει αυτήν; πάντες οι ζητούντες αυτήν ου κοπιάσουσιν, εν τη ταπεινώσει αυτής ευρήσουσιν αυτήν.
Ger 2:25	απόστρεψον τον πόδα σου από οδού τραχείας και τον φάρυγγά σου από δίψους· η δε είπεν· ανδριούμαι· ότι ηγαπήκει αλλοτρίους και οπίσω αυτών επορεύετο.
Ger 2:26	ως αισχύνη κλέπτου όταν αλω, ούτως αισχυνθήσονται οι υιοί Ισραήλ, αυτοί και οι βασιλείς αυτών και οι άρχοντες αυτών και οι ιερείς αυτών και οι προφήται αυτών.
Ger 2:27	τω ξύλω είπαν, ότι πατήρ μου ει συ, και τω λίθω· συ εγέννησάς με, και έστρεψαν επ' εμέ νώτα και ου πρόσωπα αυτών· και εν τω καιρω των κακών αυτών ερουσιν· ανάστα και σώσον ημάς.
Ger 2:28	και που εισιν οι θεοί σου, ους εποίησας σεαυτω; ει αναστήσονται και σώσουσί σε εν καιρω της κακώσεώς σου; ότι κατ' αριθμόν των πόλεών σου ήσαν θεοί σου, Ιούδα, και κατ' αριθμόν διόδων της Ιερουσαλήμ έθυον τη Βάαλ.
Ger 2:29	ινατί λαλείτε προς με; πάντες υμείς ησεβήσατε και πάντες υμείς ηνομήσατε εις εμέ, λέγει Κύριος.
Ger 2:30	μάτην επάταξα τα τέκνα υμών, παιδείαν ουκ εδέξασθε· μάχαιρα κατέφαγε τους προφήτας υμών ως λέων ολοθρευών, και ουκ εφοβήθητε.
Ger 2:31	ακούσατε λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος· μη έρημος εγενόμην τω Ισραήλ ή γη κεχερωμένη; διατί είπεν ο λαός μου· ου κυριευθησόμεθα και ουχ ήξομεν προς σε έτι;
Ger 2:32	μη επιλήσεται νύμφη τον κόσμον αυτής και παρθένος την στηθοδεσμίδα αυτής; ο δε λαός μου επελάθητό μου ημέρας, ων ουκ έστιν αριθμός.
Ger 2:33	τι έτι καλόν επιτηδεύεις εν ταις οδοίς σου του ζητήσαι αγάπησιν; ουχ ούτως· αλλά και συ επονηρεύσω του μιάναι τας οδούς σου.
Ger 2:34	και εν ταις χερσί σου ευρέθησαν αίματα ψυχών αθών· ουκ εν διορύγμασιν εύρον αυτούς, αλλ' επί πάση δρυϊ.
Ger 2:35	και είπας· αθώς ειμι, αλλά αποστραφήτω ο θυμός αυτού απ' εμού. ιδού εγώ κρίνομαι προς σε εν τω λέγειν σε· ουχ ήμαρτον.
Ger 2:36	τι κατεφρόνησας σφόδρα του δευτερώσαι τας οδούς σου; και από Αιγύπτου καταισχυνθήση, καθώς κατησχύνθησ από Ασσούρ.
Ger 2:37	ότι και εντεύθεν εξελεύση, και αι χείρες σου επί της κεφαλής σου· ότι απώσατο Κύριος την ελπίδα σου, και ουκ ευοδωθήση εν αυτη.
Ger 3:1	ΕΑΝ εξαποστείλη ανήρ την γυναίκα αυτού, και απέλθη απ' αυτού και γένηται ανδρί ετέρω, μη ανακάμπουσα ανακάμψει προς αυτόν έτι; ου μαινομένη

	μιανθήσεται η γυνή εκείνη; και συ εξεπόρνευσας εν ποιμέσι πολλοίς· και ανέκαμπτες προς με; λέγει Κύριος.
Ger 3:2	άρων τους οφθαλμούς σου εις ευθειάν και ιδέ· Πως ουχί εξεφύρθης; επί ταις οδοίς εκάθισας αυτοίς ωσει κορώνη ερημουμένη και εμίανας την γην εν ταις πορνείαις σου και εν ταις κακίαις σου.
Ger 3:3	και έσχες ποιμένας πολλούς εις πρόσκομμα σεαυτη· όψις πόρνης εγένετό σοι, απηναισχύντησας προς πάντας.
Ger 3:4	ουχ ως οίκόν με εκάλεσας και πατέρα και αρχηγόν της παρθενίας σου;
Ger 3:5	μη διαμενει εις τον αιώνα ή φυλαχθήσεται εις νίκος; ιδού ελάλησας και εποίησας τα πονηρά ταύτα και ηδυνάσθης.
Ger 3:6	Και είπε Κύριος προς με εν ταις ημέραις Ιωσίου του βασιλέως· είδες α εποίησέ μοι η κατοικία του Ισραήλ; επορεύθησαν επί παν όρος υψηλόν και υποκάτω παντός ξύλου αλσώδους, και επόρνευσαν εκεί.
Ger 3:7	και είπα μετά το πορνεύσαι αυτήν ταύτα πάντα· προς με ανάστρεψον, και ουκ ανέστρεψε· και είδε την ασυνθεσίαν αυτής η ασύνθετος Ιούδα.
Ger 3:8	και είδον διότι περί πάντων ων κατελήφθη, εν οίς εμοιχάτο η κατοικία Ισραήλ, και εξαπέστειλα αυτήν και έδωκα αυτη βιβλίον αποστασίου εις τας χείρας αυτής· και ουκ εφοβήθη η ασύνθετος Ιούδα και επορεύθη και επόρνευσε και αυτή.
Ger 3:9	και εγένετο εις ουθέν η πορνεία αυτής, και εμοίχευσε το ξύλον και τον λίθον.
Ger 3:10	και εν πάσι τούτοις ουκ απεστράφη προς με η ασύνθετος Ιούδα εξ όλης της καρδιάς αυτής, αλλ' επί ψεύδει.
Ger 3:11	και είπε Κύριος προς με· εδικαίωσε την ψυχήν αυτού Ισραήλ από της ασυνθέτου Ιούδα.
Ger 3:12	πορεύου και ανάγνωθι τους λόγους τούτους προς βορράν και ερείς· επιστράφηθι προς με, η κατοικία του Ισραήλ, λέγει Κύριος, και ου στηριώ το πρόσωπόν μου εφ' υμάς· ότι ελεήμων εγώ ειμι, λέγει Κύριος, και ου μηνιώ υμίν εις τον αιώνα.
Ger 3:13	πλήν, γνώθι την αδικίαν σου, ότι εις Κύριον τον Θεόν σου ησέβησας και διέχεας τας οδούς σου εις αλλοτρίους υποκάτω παντός ξύλου αλσώδους, της δε φωνής μου ουχ υπήκουσας, λέγει Κύριος.
Ger 3:14	επιστράφητε, υιοί αφεστηκότες, λέγει Κύριος, διότι εγώ κατακυριεύσω υμών και λήψομαι υμάς ένα εκ πόλεως και δύο εκ πατριάς και εισάξω υμάς εις Σιών
Ger 3:15	και δώσω υμίν ποιμένας κατά την καρδίαν μου, και ποιμανούσιν υμάς ποιμαίνοντες μετ' επιστήμης.
Ger 3:16	και έσται εάν πληθυνθήτε και αυξηθήτε επί της γης, λέγει Κύριος, εν ταις ημέραις εκείναις, ουκ ερούσιν έτι· κιβωτός διαθήκης αγίου Ισραήλ, ουκ αναβήσεται επί καρδίαν, ουκ ονομασθήσεται ουδέ επισκεφθήσεται και ου ποιηθήσεται έτι.

Ger 3:17	εν ταις ημέραις εκείναις και εν τω καιρω εκείνω καλέσουσι την Ιερουσαλήμ Θρόνον Κυρίου, και συναχθήσονται πάντα τα έθνη εις αυτην και ου πορεύονται έτι οπίσω των ενθυμημάτων της καρδιάς αυτών της πονηράς.
Ger 3:18	εν ταις ημέραις εκείναις συνελεύσονται ο οίκος Ιούδα επί τον οίκον του Ισραήλ, και ήξουσιν επί το αυτο από γης βορρά και από πασών των χωρών επί την γην, ην κατεκληρονόμησα τους πατέρας αυτών.
Ger 3:19	και εγω είπα· γένοιτο, Κύριε· ότι τάξω σε εις τέκνα και δώσω σοι γην εκλεκτήν, κληρονομίαν Θεού παντοκράτορος εθνών. και είπα· πατέρα καλέσετε με και απ' εμου ουκ αποστραφήσεσθε.
Ger 3:20	πλήν ως αθετεί γυνή εις τον συνόντα αυτη, ούτως ηθέτησεν εις εμέ ο οίκος Ισραήλ, λέγει Κύριος.
Ger 3:21	φωνή εκ χειλέων ηκούσθη κλαυθμού και δεήσεως υιών Ισραήλ, ότι ηδίκησαν εν ταις οδοίς αυτών, επελάθοντο Θεού αγίου αυτών.
Ger 3:22	επιστράφητε, υιοί, επιστρέφοντες, και ιάσομαι τα συντρίμματα υμών. ιδού δούλοι ημεις εσόμεθά σοι, ότι συ Κύριος ο Θεός ημών ει.
Ger 3:23	όντως εις ψεύδος ήσαν οι βουνοί και η δύναμις των ορέων, πλήν δια Κυρίου Θεού ημών η σωτηρία του Ισραήλ.
Ger 3:24	η δε αισχύνη κατηνάλωσε τους μόχθους των πατέρων ημών από νεότητος ημών, τα πρόβατα αυτών και τους μόσχους αυτών και τους υιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών.
Ger 3:25	εκοιμήθημεν εν τη αισχύνη ημών, και επεκάλυψεν ημάς η ατιμία ημών, διότι έναντι του Θεού ημών ημάρομεν ημεις και οι πατέρες ημών από νεότητος ημών έως της ημέρας ταύτης και ουχ υπηκούσαμεν της φωνής Κυρίου του Θεού ημών.
Ger 4:1	ΕΑΝ επιστραφή Ισραήλ, λέγει Κύριος, προς με επιστραφήσεται· και εάν περιέλη τα βδελύγματα αυτου εκ στόματος αυτου και από του προσώπου μου ευλαβηθή
Ger 4:2	και ομόση· ζη Κύριος μετά αληθείας εν κρίσει και εν δικαιοσύνη, και ευλογήσουσιν εν αυτω έθνη και εν αυτω αινέσουσι τω Θεω εν Ιερουσαλήμ.
Ger 4:3	ότι τάδε λέγει Κύριος τοις ανδράσιν Ιούδα και τοις κατοικούσιν Ιερουσαλήμ· νεώσατε εαυτοίς νεώματα και μη σπείρητε επ' ακάνθαις.
Ger 4:4	περιτιμήητε τω Θεω υμών και περιτέμενεσθε την σκληροκαρδιαν υμών, άνδρες Ιούδα και οι κατοικούντες Ιερουσαλήμ, μη εξέλθη ως πυρ ο θυμός μου και εκκαυθήσεται, και ουκ έσται ο σβέσων από προσώπου πονηρίας επιτηδευμάτων υμών. -
Ger 4:5	Αναγγείλατε εν τω Ιούδα, και ακουσθήτω εν Ιερουσαλήμ· είπατε· σημάνατε επί της γης σάλπιγγι και κεκράξατε μέγα· είπατε· συνάχθητε και εισέλθωμεν εις τας πόλεις τας τειχήρεις.
Ger 4:6	αναλαβόντες φεύγετε εις Σιών· σπεύσατε, μη στήτε, ότι κακά εγω επάγω από βορρά και συντριβήν μεγάλην.

Ger 4:7	ανέβη λέων εκ της μάνδρας αυτού, εξολοθρεύων έθνη εξήρε και εξήλθεν εκ του τόπου αυτού του θείναι την γην εις ερήμωσιν, και αι πόλεις καθαιρεθήσονται παρά το μη κατοικείσθαι αυτάς.
Ger 4:8	επί τούτοις περιζώσασθε σάκκους και κόπτεσθε και αλαλάξατε, διότι ουκ απεστράφη ο θυμός Κυρίου αφ' υμών.
Ger 4:9	και έσται εν εκείνη τη ημέρα, λέγει Κύριος, απολείται η καρδιά του βασιλέως και η καρδιά των αρχόντων, και οι ιερείς εκστήσονται, και οι προφήται θαυμάσονται.
Ger 4:10	και είπα· ω δέσποτα Κύριε, άρα γε απατών ηπάτησας τον λαόν τούτον και την Ιερουσαλήμ λέγων· ειρήνη έσται υμίν, και ιδού ήψατο η μάχαιρα έως της ψυχής αυτών.
Ger 4:11	εν τω καιρω εκείνω ερούσι τω λαω τούτω και τη Ιερουσαλήμ· πνεύμα πλανήσεως εν τη ερήμω, οδός της θυγατρός του λαού μου ουκ εις καθαρόν ουδ' εις άγιον.
Ger 4:12	πνεύμα πληρώσεως ήξει μοι· νυν δε εγώ λαλώ κρίματά μου προς αυτούς.
Ger 4:13	ιδού ως νεφέλη αναβήσεται και ως καταιγίς τα άρματα αυτού, κουφότεροι αετών οι ίπποι αυτού· ουαί ημίν, ότι ταλαιπωρούμεν.
Ger 4:14	απόπλυνε από κακίας την καρδιάν σου, Ιερουσαλήμ, ίνα σωθής· έως πότε υπάρχουσιν εν σοί διαλογισμοί πόνων σου;
Ger 4:15	διότι φωνή αγγέλλοντος εκ Δάν ήξει, και ακουστήσεται πόνος εξ όρους Εφραίμ.
Ger 4:16	αναμνήσατε έθνη, ιδού ήκασιν· αναγγείλατε εν Ιερουσαλήμ, συντροφαί έρχονται εκ γης μακρόθεν και έδωκαν επί τας πόλεις Ιούδα φωνήν αυτών.
Ger 4:17	ως φυλάσσοντες αγρόν εγένοντο επ' αυτήν κύκλω, ότι εμού ημέλησας, λέγει Κύριος.
Ger 4:18	αι οδοί σου και τα επιτηδεύματά σου εποίησαν ταύτά σοι· αύτη η κακία σου, ότι πικρά, ότι ήψατο έως της καρδιάς σου.
Ger 4:19	την κοιλιάν μου, την κοιλιάν μου αλγώ, και τα αισθητήρια της καρδιάς μου· μαιμάσσει η ψυχή μου, σπαράσσεται η καρδιά μου, ου σιωπήσομαι, ότι φωνήν σάλπιγγος ήκουσεν η ψυχή μου, κραυγήν πολέμου.
Ger 4:20	και ταλαιπωρίαν συντριμμόν επικαλείται, ότι τεταλαιπώρηκε πάσα η γη· άφνω τεταλαιπώρηκεν η σκηνή, διεσπάσθησαν αι δέρρες μου.
Ger 4:21	έως πότε όψομαι φεύγοντας ακούων φωνήν σαλπίγγων;
Ger 4:22	διότι οι ηγούμενοι του λαού μου εμέ ουκ ήδεισαν, υιοί άφρονές εισι και ου συνετοί· σοφοί εισι του κακοποιήσαι, το δε καλώς ποιήσαι ουκ επέγνωσαν.
Ger 4:23	επέβλεψα επί την γην, και ιδού ουθέν, και εις τον ουρανόν, και ουκ ην τα φώτα αυτού·

Ger 4:24	είδον τα όρη, και ην τρέμοντα, και πάντας τους βουνούς ταρασσομένους·
Ger 4:25	επέβλεψα, και ιδού ουκ ην άνθρωπος, και πάντα τα πετεινά του ουρανού επτοείτο·
Ger 4:26	είδον, και ιδού ο Κάρμηλος έρημος, και πάσαι αι πόλεις εμπεφυρισμέναι πυρί από προσώπου Κυρίου, και από προσώπου οργής θυμού αυτού ηφανίσθησαν.
Ger 4:27	τάδε λέγει Κύριος· έρημος έσται πάσα η γη, συντέλειαν δε ου μη ποιήσω.
Ger 4:28	επί τούτοις πενθείτω η γη, και συσκοτασάτω ο ουρανός άνωθεν, διότι ελάλησα και ου μετανοήσω, ωρμησα και ουκ αποστρέψω απ' αυτής.
Ger 4:29	από φωνής ιππέως και εντεταμένου τόξου ανεχώρησε πάσα η χώρα· εισέδυσαν εις τα σπήλαια και εις τα άλση εκρύβησαν και επί τας πέτρας ανέβησαν· πάσα πόλις εγκατελείφθη, ου κατοικεί εν αυταίς άνθρωπος.
Ger 4:30	και συ τι ποιήσεις, εάν περιβάλη κόκκινον και κοσμήση κόσμω χρυσω, εάν εγχήση στίβι τους οφθαλμούς σου; ει μάταιον ωραιϊσμός σου· απώσαντό σε οι ερασταί σου, την ψυχήν σου ζητούσιν.
Ger 4:31	ότι φωνήν ως ωδινούσης ήκουσα, του στεναγμού σου ως πρωτοτοκούσης, φωνή θυγατρός Σιών· εκλυθήσεται και παρήσει τας χείρας αυτής· οίμοι εγώ, ότι εκλείπει η ψυχή μου επί τοις ανηρημένοις.
Ger 5:1	ΠΕΡΙΔΡΑΜΕΤΕ εν ταις οδοίς Ιερουσαλήμ και ιδετε και γνώτε και ζητήσατε εν ταις πλατειáis αυτής, εάν εύρητε άνδρα, ει έστι ποιών κρίμα και ζητών πίστιν, και ίλεως έσομαι αυτοίς, λέγει Κύριος.
Ger 5:2	ζη Κύριος, λέγουσι· δια τούτο ουκ εν ψεύδεσιν ομνύουσι;
Ger 5:3	Κύριε, οι οφθαλμοί σου εις πίστιν· εμαστίγωσας αυτούς, και ουκ επόνεσαν, συνετέλεσας αυτούς, και ουκ ηθέλησαν δέξασθαι παιδείαν· εστερέωσαν τα πρόσωπα αυτών υπέρ πέτραν και ουκ ηθέλησαν επιστραφήναι.
Ger 5:4	και εγώ είπα· ίσως πτωχοί εισι, διότι ουκ εδυνάσθησαν, ότι ουκ έγνωσαν οδόν Κυρίου και κρίσιν Θεού·
Ger 5:5	πορεύσομαι προς τους αδρούς και λαλήσω αυτοίς, ότι αυτοί επέγνωσαν οδόν Κυρίου και κρίσιν Θεού· και ιδού ομοθυμαδόν συνέτριψαν ζυγόν, διέρρηξαν δεσμούς.
Ger 5:6	δια τούτο έπαισεν αυτούς λέων εκ του δρυμού, και λύκος έως των οικιών ωλόθρευσεν αυτούς, και πάρδαλις εγρηγόρησεν επί τας πόλεις αυτών· πάντες οι εκπορευόμενοι απ' αυτών θηρευθήσονται, ότι επλήθυναν ασεβείας αυτών, ίσχυσαν εν ταις αποστροφáις αυτών.
Ger 5:7	ποία τούτων ίλεως γένωμαί σοι; οι υιοί σου εγκατέλιπόν με και ώμνυον εν τοις ουκ ούσι θεοίς· και εχόρτασα αυτούς και μοιχώντο και εν οίκοις πορνών κατέλυον.
Ger 5:8	ίπποι θηλυμανείς εγενήθησαν, έκαστος επί την γυναίκα του πλησίον αυτού εχρεμέτιζον.

Ger 5:9	μη επί τούτοις ουκ επισκέψομαι; λέγει Κύριος. ή εν έθνει τοιούτω ουκ εκδικήσει η ψυχή μου;
Ger 5:10	ανάβητε επί τους προμαχώνας αυτής και κατασκάψατε, συντέλειαν δε μη ποιήσητε· υπολίπεσθε τα υποστηρίγματα αυτής, ότι του Κυρίου εισίν.
Ger 5:11	ότι αθετών ηθέτησεν εις εμέ, λέγει Κύριος, οίκος Ισραήλ και οίκος Ιούδα.
Ger 5:12	εφεύσατο τω Κυρίω αυτών και είπαν· ουκ έστι ταύτα· ουχ ήξει εφ' ημάς κακά, και μάχαιραν και λιμόν ουκ οψόμεθα·
Ger 5:13	οι προφήται ημών ήσαν εις άνεμον, και λόγος Κυρίου ουχ υπήρχεν εν αυτοίς· ούτως έσται αυτοίς.
Ger 5:14	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ανθ' ων ελαλήσατε το ρήμα τούτο, ιδού εγώ δέδωκα τους λόγους μου εις το στόμα σου πυρ και τον λαόν τούτον ξύλα, και καταφάγεται αυτούς.
Ger 5:15	ιδού εγώ επάγω εφ' υμάς έθνος πόρρωθεν, οίκος Ισραήλ, λέγει Κύριος, έθνος ου ουκ ακούσει της φωνής της γλώσσης αυτού·
Ger 5:16	πάντες ισχυροί και κατέδονται τον θερισμόν υμών
Ger 5:17	και τους άρτους υμών και κατέδονται τους υιούς υμών και τας θυγατέρας υμών και κατέδονται τα πρόβατα υμών και τους μόσχους υμών και κατέδονται τους αμπελώνας υμών και τους συκώνας υμών και τους ελαιώνας υμών· και αλοήσουσι τας πόλεις τας οχυράς υμών, εφ' αις υμείς πεποιθήατε επ' αυταίς, εν ρομφαία.
Ger 5:18	και έσται εν ταις ημέραις εκείναις, λέγει Κύριος ο Θεός σου, ου μη ποιήσω υμάς εις συντέλειαν.
Ger 5:19	και έσται όταν είπητε· τίνος ένεκεν εποίησε Κύριος ο Θεός ημών ημίν πάντα ταύτα; και ερείς αυτοίς· ανθ' ων εδουλεύσατε θεοίς αλλοτρίοις εν τη γη υμών, ούτως δουλεύσετε αλλοτρίοις εν τη γη ουχ υμών.
Ger 5:20	αναγγείλατε ταύτα εις τον οίκον Ιακώβ, και ακουσθήτω εν τω οίκω Ιούδα.
Ger 5:21	ακούσατε δη ταύτα, λαός μωρός και ακάρδιος, οφθαλμοί αυτοίς και ου βλέπουσιν, ώτα αυτοίς και ουκ ακούουσι.
Ger 5:22	μη εμέ ου φοβηθήσεσθε; λέγει Κύριος, ή από προσώπου μου ουκ ευλαβηθήσεσθε; τον τάξαντα άμμον όριον τη θαλάσση, πρόσταγμα αιώνιον, και ουχ υπερβήσεται αυτό, και ταραχθήσεται και ου δυνησεται, και ηχήσουσι τα κύματα αυτής και ουχ υπερβήσεται αυτό.
Ger 5:23	τω δε λαω τούτω εγενήθη καρδιά ανήκοος και απειθής, και εξέκλιναν και απήλθοσαν·
Ger 5:24	και ουκ είπον εν τη καρδιά αυτών· φοβηθώμεν δη Κύριον τον Θεόν ημών, τον διδόντα ημίν υετόν πρωϊμόν και όψιμον κατά καιρόν πληρώσεως προστάγματος θερισμού και εφύλαξεν ημίν.

Ger 5:25	αι ανομιαι υμων εξεκλιναν ταυτα, και αι αμαρτιαι υμων απεστησαν τα αγαθα αφ' υμων·
Ger 5:26	οτι ευρεθησαν εν τω λαω μου ασεβεις και παγιδας εστησαν του διαφθειραι ανδρας και συνελαμβανουσιν.
Ger 5:27	ως παγεις εφεσταμενη πληρης πετεινων, ουτως οι οικoi αυτων πληρεις δολου· δια τουτο εμεγαλυνθησαν και επλουτησαν·
Ger 5:28	και παρεβησαν κρισιν, ουκ εκριναν κρισιν ορφανου και κρισιν χηρας ουκ εκρινοσαν.
Ger 5:29	μη επι τουτοις ουκ επισκεψομαι; λεγει Κυριος, η εν εθνει τω τοιουτω ουκ εκδικησει η ψυχη μου;
Ger 5:30	εκοτασις και φρικτα εγενηθη επι της γης.
Ger 5:31	οι προφηται προφητευουσιν αδικα, και οι ιερεις επεκροτησαν ταις χερσιν αυτων, και ο λαος μου ηγαπησεν ουτως· και τι ποιησετε εις τα μετα ταυτα;
Ger 6:1	ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ, υιοι Βενιαμιν, εκ μεσου της Ιερουσαλημ και εν Θεκουε σημανατε σαλπιγι και υπερ Βαιθαχαρμα αρατε σημειον, οτι κακα εκκεκυφεν απο βορρα, και συντριβη μεγαλη γινεται,
Ger 6:2	και αφαιρεθησεται το υψος σου, θυγατερ Σιων.
Ger 6:3	εις αυτην ηξουσι ποιμενες και τα ποιμνια αυτων και πηξουσιν επ' αυτην σκηνας κυκλω και ποιμανουσιν εκαστος τη χειρι αυτου.
Ger 6:4	παρασκευασασθε επ' αυτην εις πολεμον, αναστητε και αναβωμεν επ' αυτην μεσημβριας· ουαι ημιν, οτι κελικεν η ημερα, οτι εκλειπουσιν αι σκιαι της εσπερας.
Ger 6:5	αναστητε και αναβωμεν επ' αυτην νυκτι και διαφθειρωμεν τα θεμελια αυτης.
Ger 6:6	οτι ταδε λεγει Κυριος· εκκοψον τα ξυλα αυτης, εκχεον επι Ιερουσαλημ δυναμιν· ω πολις ψευδης, ολη καταδυνασθεια εν αυτη.
Ger 6:7	ως ψυχει λακκος υδωρ, ουτω ψυχει κακια αυτης· ασεβεια και ταλαιπωρια ακουσθησεται εν αυτη επι προσωπον αυτης διαπαντος. πονω και μαστιγι
Ger 6:8	παιδευθηση Ιερουσαλημ, μη αποστη η ψυχη μου απο σου, μη ποιησω σε αβατον γην, ητις ου κατοικηθησεται.
Ger 6:9	οτι ταδε λεγει Κυριος· καλαμασθε, καλαμασθε ως αμπελον τα καταλοιπα του Ισραηλ, επιστρεψατε ως ο τρυγων επι τον καρταλλον αυτου.
Ger 6:10	προς τινα λαλησω και διαμαρτυρωμαι, και εισακουσεται; ιδου απεριτμητα τα ωτα αυτων, και ου δυνησονται ακουειν· ιδου το ρημα Κυριου εγενετο αυτοις εις ονειδισμον, ου μη βουληθωσιν αυτο ακουσαι.
Ger 6:11	και τον θυμον μου επλησα και επεσχον και ου συνετελεσα αυτους. εκχεω επι νηπια εξωθεν και επι συναγωγην νεανισκων αμα, οτι ανηρ και γυνη

	συλληφθήσονται, πρεσβύτερος μετά πλήρους ημερών.
Ger 6:12	και μεταστραφήσονται αι οικίαι αυτών εις ετέρους, αγροί και αι γυναίκες αυτών επί το αυτό, ότι εκτενώ την χείρά μου επί τους κατοικούντας την γην ταύτην, λέγει Κύριος.
Ger 6:13	ότι από μικρού αυτών και έως μεγάλου πάντες συνετελέσαντο άνομα, από ιερέως και έως ψευδοπροφήτου πάντες εποίησαν ψευδή.
Ger 6:14	και ιώντο σύντριμμα του λαού μου εξουθενούντες και λέγοντες· ειρήνη - ειρήνη. και που εστιν ειρήνη;
Ger 6:15	κατησχύνθησαν, ότι εξελίποσαν· και ουδ' ως καταισχυνόμενοι κατησχύνθησαν και την ατιμίαν αυτών ουκ έγνωσαν. δια τούτο πεσούνται εν τη πτώσει αυτών και εν καιρω επισκοπής απολούνται, είπε Κύριος.
Ger 6:16	τάδε λέγει Κύριος· στήτε επί ταις οδοίς και ιδετε, και ερωτήσατε τριβους Κυρίου αιωνίους και ιδετε ποία εστίν η οδός η αγαθή, και βαδίζετε εν αυτη, και ευρήσετε αγνισμόν ταις ψυχαίς υμών. και είπαν· ου πορευσόμεθα.
Ger 6:17	καθέστακα εφ' υμάς σκοπούς, ακούσατε της φωνής της σάλπιγγος· και είπαν· ουκ ακουσόμεθα.
Ger 6:18	δια τούτο ήκουσαν τα έθνη και οι ποιμαίνοντες τα ποιμνια αυτών.
Ger 6:19	άκουε, γη· ιδού εγώ επάγω επί τον λαόν τούτον κακά, τον καρπόν αποστροφής αυτών, ότι των λόγων μου ου προσέσχον και τον νόμον μου απώσαντο.
Ger 6:20	ινατί μοι λίβανον εκ Σαβά φέρετε και κινάμωμον εκ γης μακρόθεν; τα ολοκαυτώματα υμών ουκ εισί δεκτά, και αι θυσίαι υμών ουχ ήδυνάν μοι.
Ger 6:21	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ δίδωμι επί τον λαόν τούτον ασθένειαν, και ασθενήσουσιν εν αυτω πατέρες και υιοί άμα, γείτων και ο πλησίον αυτού απολούνται.
Ger 6:22	τάδε λέγει Κύριος· ιδού λαός έρχεται από βορρά, και έθνη εξεγερθήσονται απ' εσχάτου της γης·
Ger 6:23	τόξον και ζιβύνην κρατήσουσιν, ιταμός εστι και ουκ ελεήσει, φωνή αυτου ως θάλασσα κυμαίνουσα, εφ' ίπποις και άρμασι παρατάξεται ως πυρ εις πόλεμον προς σε, θύγατερ Σιών.
Ger 6:24	ηκούσαμεν την ακοήν αυτών, παρελύθησαν αι χείρες ημών, θλίψις κατέσχεν ημάς, ωδίνες ως τικτούσης.
Ger 6:25	μη εκπορεύεσθε εις αγρόν και εν ταις οδοίς μη βαδίζετε, ότι ρομφαία των εχθρών παροικεί κυκλόθεν.
Ger 6:26	θύγατερ λαού μου, περιζώσαι σάκκον, κατάπασσε εν σποδω, πένθος αγαπητού ποιήσαι σεαυτη, κοπετόν οικτρόν, ότι εξαίφνης ήξει ταλαιπωρία εφ' υμάς.
Ger 6:27	δοκιμαστήν δέδωκά σε εν λαοίς δεδοκιμασμένοις, και γνώση με εν τω δοκιμάσαι με την οδόν αυτών·

Ger 6:28	πάντες ανήκοι, πορευόμενοι σκολιώς, χαλκός και σίδηρος, πάντες διεφθαρμένοι εισίν.
Ger 6:29	εξέλιπε φουσητήρ από πυρός, εξέλιπε μόλυβδος· εις κενόν αργυροκόπος αργυροκοπεί, πονηρία αυτών ουκ ετάκη.
Ger 6:30	αργύριον αποδοκιμασμένον καλέσατε αυτούς, ότι απεδοκίμασεν αυτούς Κύριος.
Ger 7:2	ΑΚΟΥΣΑΤΕ λόγον Κυρίου πάσα Ιουδαία.
Ger 7:3	τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· διορθώσατε τας οδούς υμών και τα επιτηδεύματα υμών, και κατοικιώ υμάς εν τω τόπω τούτω.
Ger 7:4	μη πεποιθήατε εφ' εαυτοίς επί λόγοις ψευδέσιν, ότι το παράπαν ουκ ωφελήσουσιν υμάς λέγοντες· ναός Κυρίου, ναός Κυρίου εστί.
Ger 7:5	ότι εάν διορθούντες διορθώσητε τας οδούς υμών και τα επιτηδεύματα υμών και ποιούντες ποιήσητε κρίσιν ανά μέσον ανδρός και ανά μέσον του πλησίον αυτού
Ger 7:6	και προσήλυτον και ορφανόν και χήραν μη καταδυναστεύσητε και αίμα αθων μη εκχέητε εν τω τόπω τούτω και οπίσω θεών αλλοτρίων μη πορεύησθε εις κακόν υμίν,
Ger 7:7	και κατοικιώ υμάς εν τω τόπω τούτω, εν γη, ή έδωκα τοις πατράσιν υμών εξ αιώνος και έως αιώνος.
Ger 7:8	ει δε υμείς πεποιθήατε επί λόγοις ψευδέσιν, όθεν ουκ ωφεληθήσεσθε,
Ger 7:9	και φονεύετε και μοιχάσθε και κλέπτετε και ομνύετε επ' αδίκω και θυμιάτε τη Βάαλ και επορεύεσθε οπίσω θεών αλλοτρίων, ων ουκ οίδατε, του κακώς είναι υμίν
Ger 7:10	και ήλθετε και έστητε ενώπιον εμού εν τω οίκω, ου επικέκληται το όνομά μου επ' αυτω, και είπατε· απεσχήμεθα του μη ποιείν πάντα τα βδελύγματα ταύτα,
Ger 7:11	μη σπήλαιον ληστών ο οίκός μου, ου επικέκληται το όνομά μου επ' αυτω εκεί, ενώπιον υμών; και ιδού εγώ εώρακα, λέγει Κύριος,
Ger 7:12	ότι πορεύητε εις τον τόπον μου τον εν Σηλώ, ου κατεσκήνωσα το όνομά μου εκεί έμπροσθεν, και ιδετε α εποίησα αυτω από προσώπου κακίας λαού μου Ισραήλ.
Ger 7:13	και νυν ανθ' ων εποιήσατε πάντα τα έργα ταύτα, και ελάησα προς υμάς και ουκ ηκούσατέ μου, και εκάλεσα υμάς και ουκ απεκρίθητε,
Ger 7:14	τοίνυν καγώ ποιήσω τω οίκω τούτω, ω επικέκληται το όνομά μου επ' αυτω, εφ' ω υμείς πεποιθήατε επ' αυτω, και τω τόπω, ω έδωκα υμίν και τοις πατράσιν υμών, καθώς εποίησα τη Σηλώ.
Ger 7:15	και απορρίψω υμάς από προσώπου μου, καθώς απέρριψα τους αδελφούς υμών, παν το σπέρμα Εφραίμ.

Ger 7:16	και συ μη προσεύχου περι του λαού τούτου και μη αξιού του ελεηθῆναι αυτούς και μη εύχου και μη προσέλθης μοι περι αυτών, ότι ουκ εισακούσομαι.
Ger 7:17	ή ουχ οράς τι αυτοί ποιούσιν εν ταις πόλεσιν Ιούδα και εν ταις οδοίς Ιερουσαλήμ;
Ger 7:18	οι υιοί αυτών συλλέγουσι ξύλα, και οι πατέρες αυτών καιούσι πυρ, και αι γυναίκες αυτών τρίβουσι σταίς του ποιήσαι χαύνας τη στρατιά του ουρανού, και έσπεισαν σπονδάς θεοίς αλλοτρίοις, ίνα παροργίσωσί με.
Ger 7:19	μη εμέ αυτοί παροργίζουσι; λέγει Κύριος· ουχί εαυτούς, όπως καταισχυνη τα πρόσωπα αυτών;
Ger 7:20	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· ιδού οργή και θυμός μου χείται επί τον τόπον τούτον και επί τους ανθρώπους και επί τα κτήνη και επί παν ξύλον του αγρού αυτών και επί τα γεννήματα της γης, και καυθήσεται και ου σβεσθήσεται.
Ger 7:21	τάδε λέγει Κύριος· τα ολοκαυτώματα υμών συναγάγετε μετά των θυσιών υμών και φάγετε κρέα.
Ger 7:22	ότι ουκ ελάλησα προς τους πατέρας υμών και ουκ ενετειλάμην αυτοίς εν ημέρα, ή ανήγαγον αυτούς εκ γης Αιγύπτου, περι ολοκαυτωμάτων και θυσίας·
Ger 7:23	αλλ' ή το ρήμα τούτο ενετειλάμην αυτοίς, λέγων· ακούσατε της φωνής μου, και έσομαι υμίν εις Θεόν, και υμείς έσεσθέ μοι εις λαόν· και πορεύεσθε εν πάσαις ταις οδοίς μου, αις αν εντείλωμαι υμίν, όπως αν εύ ή υμίν.
Ger 7:24	και ουκ ήκουσάν μου, και ου προσέσχε το ους αυτών, αλλ' επορεύθησαν εν τοις ενθυμήμασι της καρδιάς αυτών της κακής και εγενήθησαν εις τα όπισθεν και ουκ εις τα έμπροσθεν.
Ger 7:25	αφ' ης ημέρας εξήλθοσαν οι πατέρες αυτών εκ γης Αιγύπτου και έως της ημέρας ταύτης, και εξαπέστειλα προς υμάς πάντας τους δούλους μου, τους προφήτας, ημέρας και όρθρου, και απέστειλα,
Ger 7:26	και ουκ εισήκουσάν μου, και ου προσέσχε το ους αυτών, και εσκήρυναν τον τράχηλον αυτών υπέρ τους πατέρας αυτών.
Ger 7:28	και ερείς αυτοίς τούτον τον λόγον· τούτο το έθνος, ό ουκ ήκουσε της φωνής Κυρίου ουδέ εδέξατο παιδείαν, εξέλιπεν η πίστις εκ στόματος αυτών. -
Ger 7:29	Κείραι την κεφαλήν σου και απόρριπτε και ανάλαβε επί χειλέων θρήνον, ότι απεδοκίμασε Κύριος και απώσατο την γενεάν την ποιούσαν ταύτα.
Ger 7:30	ότι εποίησαν οι υιοί Ιούδα το πονηρόν εναντίον εμού, λέγει Κύριος· έταξαν τα βδελύγματα αυτών εν τω οίκω, ου επικέκληται το όνομά μου επ' αυτόν, του μιάναι αυτόν·
Ger 7:31	και ωκοδόμησαν τον βωμόν του Ταφέθ, ος εστιν εν φάραγγι υιού Εννόμ, του κατακαίειν τους υιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών εν πυρί, ό ουκ ενετειλάμην αυτοίς και ου διενοήθην εν τη καρδιά μου.
Ger 7:32	δια τούτο ιδού ημέραι έρχονται, λέγει Κύριος, και ουκ ερούσιν έτι· Βωμός του Ταφέθ και φάραγξ υιού Εννόμ, αλλ' ή Φάραγξ των ανηρημένων, και θάψουσιν

	εν τω Ταφέθ δια το μη υπάρχειν τόπον.
Ger 7:33	και έσονται οι νεκροί του λαού τούτου εις βρώσιν τοις πετεινοίς του ουρανού και τοις θηρίοις της γης, και ουκ έσται ο αποσοβών.
Ger 7:34	και καταλύσω εκ πόλεων Ιούδα και εκ διόδων Ιερουσαλήμ φωνήν ευφραينوμένων και φωνήν χαιρόντων, φωνήν νυμφίου και φωνήν νύμφης, ότι εις ερήμωσιν έσται πάσα η γη.
Ger 8:1	ΕΝ τω καιρω εκείνω, λέγει Κύριος, εξοίσουσι τα οστά των βασιλέων Ιούδα και τα οστά των αρχόντων αυτού και τα οστά των ιερέων και τα οστά προφητών και τα οστά των κατοικούντων εν Ιερουσαλήμ εκ των τάφων αυτών
Ger 8:2	και ψύξουσιν αυτά προς τον ήλιον και την σελήνην και προς πάντας τους αστέρας και προς πάσαν την στρατιάν του ουρανού, α ηγάπησαν, και οίς εδούλευσαν και ων επορεύθησαν οπίσω αυτών και ων αντείχοντο και οίς προσεκύνησαν αυτοίς· ου κοπήσονται και ου ταφήσονται, και έσονται εις παράδειγμα επί προσώπου της γης,
Ger 8:3	ότι είλοντο τον θάνατον ή την ζωήν, και πάσι τοις καταλοιπίοις τοις καταλειφθείσιν από της γενεάς εκείνης εν παντί τόπω, ου εάν εξώσω αυτούς εκεί. -
Ger 8:4	Οτι τάδε λέγει Κύριος· μη ο πίπτων ουκ ανίσταται; ή ο αποστρέφων ουκ αναστρέφει;
Ger 8:5	διατί απέστρεψεν ο λαός μου ούτος αποστροφήν αναιδή και κατεκρατήθησαν εν τη προαιρέσει αυτών και ουκ ηθέλησαν του επιστρέψαι;
Ger 8:6	ενωτίσασθε δη και ακούσατε· ουχ ούτω λαλήσουσιν· ουκ έστιν άνθρωπος μετανοών από της κακίας αυτού, λέγων· τι εποίησα; διέλιπεν ο τρέχων από του δρόμου αυτού ως ίππος κάθιδρος εν χρεμετισμω αυτού.
Ger 8:7	και η ασίδα εν τω ουρανω έγνω τον καιρόν αυτής, τρυγών και χελιδών, αγρού στρουθία εφύλαξαν καιρούς εισόδων εαυτών, ο δε λαός μου ούτος ουκ έγνω τα κριματα Κυρίου.
Ger 8:8	Πως ερείτε· ότι σοφοί εσμεν ημείς, και νόμος Κυρίου μεθ' ημών εστιν; εις μάτην εγενήθη σχοίνος ψευδής γραμματεύσιν.
Ger 8:9	ησχύνθησαν σοφοί και επτοήθησαν και εάλωσαν, ότι τον λόγον Κυρίου απεδοκίμασαν· σοφία τις εστιν εν αυτοίς;
Ger 8:10	δια τούτο δώσω τας γυναίκας αυτών ετέροις και τους αγρούς αυτών τοις κληρονόμοις·
Ger 8:13	και συνάξουσιν τα γεννήματα αυτών, λέγει Κύριος, ουκ έστι σταφυλή εν ταις αμπέλοις, και ουκ έστι σύκα εν ταις συκαίς, και τα φύλλα κατερούηκεν.
Ger 8:14	επί τι ημείς καθήμεθα; συνάχθητε και εισέλθωμεν εις τας πόλεις τας οχυράς και απορριφώμεν, ότι Θεός απέρριψεν ημάς και επότισεν ημάς ύδωρ χολής, ότι ημάροτομεν εναντίον αυτού.

Ger 8:15	συνήχθημεν εις ειρήνην, και ουκ ην αγαθά· εις καιρόν ίάσεως, και ιδού σπουδή.
Ger 8:16	εκ Δάν ακουσόμεθα φωνήν οξύτητος ίππων αυτου, από φωνής χρεμετισμού ιππασίας ίππων αυτου εσεισθη πάσα η γη· και ήξει και καταφάγεται την γην και το πλήρωμα αυτης, πόλιν και τους κατοικούντας εν αυτη.
Ger 8:17	διότι ιδού εγώ εξαποστέλλω εις υμάς όφεις θανατούντας, οίς ουκ έστιν επάσαι, και δήξονται υμάς
Ger 8:18	ανίατα μετ' οδύνης καρδιας υμών απορουμένης.
Ger 8:19	ιδού φωνή κραυγής θυγατρός λαού μου από γης μακρόθεν· μη Κύριος ουκ έστιν εν Σιών; ή βασιλεύς ουκ έστιν εκεί; διατί παρώργισάν με εν τοις γλυπτοίς αυτών και εν ματαίοις αλλοτρίοις;
Ger 8:20	διήλθε θέρος, παρήλθεν άμητος, και ημείς ου διεσώθημεν.
Ger 8:21	επί συντρίμματι θυγατρός λαού μου εσκοτώθην· εν απορία κατίσχυσάν με ωδίνες ως τικτούσης.
Ger 8:22	μη ρητήνη ουκ έστιν εν Γαλαάδ, ή ιατρός ουκ έστιν εκεί; διατί ουκ ανέβη ίασις θυγατρός λαού μου;
Ger 9:1	ΤΙΣ δώσει κεφαλή μου ύδωρ και οφθαλμοίς μου πηγήν δακρύων, και κλαύσομαι τον λαόν μου τούτον ημέρας και νυκτός, τους τετραυματισμένους θυγατρός λαού μου;
Ger 9:2	τις δώη μοι εν τη ερήμω σταθμόν έσχατον και καταλείψω τον λαόν μου και απελεύσομαι απ' αυτών; ότι πάντες μοιχώνται, σύνοδος αθετούντων.
Ger 9:3	και ενέτειναν την γλώσσαν αυτών ως τόξον, ψεύδος και ου πίστις ενίσχυσεν επί της γης, ότι εκ κακών εις κακά εξήλθοσαν και εμέ ουκ έγνωσαν, φησί Κύριος.
Ger 9:4	έκαστος από του πλησίον αυτου φυλάξασθε και επ' αδελφοίς αυτών μη πεποιθατε, ότι πας αδελφός πτέρνη περυνιεί, και πας φίλος δολίως πορεύσεται.
Ger 9:5	έκαστος κατά του φίλου αυτου καταπαίξεται, αλήθειαν ου μη λαλήσωσι· μεμάθηκεν η γλώσσα αυτών λαλείν ψευδή, ηδίκησαν και ου διέλιπον του επιστρέψαι.
Ger 9:6	τόκος επί τόκω και δόλος επί δόλω· ουκ ήθελον ειδέναι με, φησί Κύριος.
Ger 9:7	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ πυρώσω αυτους και δοκιμώ αυτους, ότι ποιήσω από προσώπου πονηρίας θυγατρός λαού μου.
Ger 9:8	βολίς τιτρώσκουσα η γλώσσα αυτών, δόλια τα ρήματα του στόματος αυτών· τω πλησίον αυτου λαλεί ειρηνικά και εν εαυτω έχει την έχθραν.
Ger 9:9	μη επί τούτοις ουκ επισκέψομαι, λέγει Κύριος, ή εν λαω τοιούτω ουκ εκδικήσει η ψυχή μου;
Ger 9:10	Επί τα όρη λάβετε κοπετόν και επί τας τρίβους της ερήμου θρήνον, ότι εξέλιπον παρά το μη είναι ανθρώπους· ουκ ήκουσαν φωνήν υπάρξεως· από πετεινών του

	ουρανού και έως κτηνών εξέστησαν, ώχοντο.
Ger 9:11	και δώσω την Ιερουσαλήμ εις μετοικίαν και εις κατοικητήριον δρακόντων και τας πόλεις Ιούδα εις αφανισμόν θήσομαι, παρά το μη κατοικείσθαι.
Ger 9:12	τις ο άνθρωπος ο συνετός, και συνέτω τούτο; και ω λόγος στόματος Κυρίου προς αυτόν, αναγγειλάτω υμίν· ένεκεν τίνος απώλετο η γη, ανήφθη ως έρημος παρά το μη διοδεύεσθαι αυτήν;
Ger 9:13	και είπε Κύριος προς με· δια το εγκαταλιπείν αυτούς τον νόμον μου, ον έδωκα προ προσώπου αυτών, και ουκ ήκουσαν της φωνής μου,
Ger 9:14	αλλ' επορεύθησαν οπίσω των αρεστών της καρδιάς αυτών της κακής και οπίσω των ειδώλων, α εδίδαξαν αυτούς οι πατέρες αυτών·
Ger 9:15	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· ιδού εγώ ψωμιώ αυτούς ανάγκας και ποτιώ αυτούς ύδωρ χολής
Ger 9:16	και διασκορπιώ αυτούς εν τοις έθνεσιν, εις ους ουκ εγίνωσκον αυτοί και οι πατέρες αυτών, και επαποστελώ επ' αυτούς την μάχαιραν έως του εξαναλώσαι αυτούς εν αυτη.
Ger 9:17	τάδε λέγει Κύριος· καλέσατε τας θρηνούσας και ελθέτωσαν, και προς τας σοφάς αποστείλατε και φθεγξάσθωσαν
Ger 9:18	και λαβέτωσαν εφ' υμάς θρήνον, και καταγαγέτωσαν οι οφθαλμοί υμών δάκρυα, και τα βλέφαρα υμών ρείτω ύδωρ.
Ger 9:19	ότι φωνή οίκτου ηκούσθη εν Σιών· Πως εταλαιπωρήσαμεν, κατησχύνθημεν σφόδρα, ότι εγκατελίπομεν την γην και απερρίψαμεν τα σκηνώματα ημών.
Ger 9:20	ακούσατε δη, γυναίκες, λόγον Θεού, και δεξάσθω τα ώτα υμών λόγους στόματος αυτού, και διδάξατε τας θυγατέρας υμών οίκτον και γυνή τον πλησίον αυτής θρήνον.
Ger 9:21	ότι ανέβη θάνατος δια των θυριδων υμών, εισήλθεν εις την γην υμών του εκτριψαι νήπια έξωθεν και νεανίσκους από των πλατειών.
Ger 9:22	και έσονται οι νεκροί των ανθρωπων εις παράδειγμα επί προσώπου του πεδίου της γης υμών και ως χόρτος οπίσω θερίζοντος, και ουκ έσται ο συνάγων. -
Ger 9:23	Τάδε λέγει Κύριος· μη καυχάσθω ο σοφός εν τη σοφία αυτού, και μη καυχάσθω ο ισχυρός εν τη ισχύϊ αυτού, και μη καυχάσθω ο πλούσιος εν τω πλούτω αυτού,
Ger 9:24	αλλ' ή εν τούτω καυχάσθω ο καυχώμενος, συνίειν και γινώσκειν ότι εγώ ειμι Κύριος ο ποιών έλεος και κρίμα και δικαιοσύνην επί της γης, ότι εν τούτοις το θέλημά μου, λέγει Κύριος.
Ger 9:25	ιδού ημέραι έρχονται, λέγει Κύριος, και επισκέψομαι επί πάντας περιτετημένους ακροβυστίας αυτών,
Ger 9:26	επ' Αίγυπτον και επί Ιδουμαίαν και επί Εδώμ και επί υιούς Αμμών και επί υιούς Μωάβ και επί πάντα περικειρόμενον τα κατά πρόσωπον αυτού, τους κατοικούντας εν τη ερήμω· ότι πάντα τα έθνη απερίτμητα σαρκί, και πας οίκος

	Ισραήλ απερίτμητοι καρδίας αυτών.
Ger 10:1	ΑΚΟΥΣΑΤΕ τον λόγον Κυρίου, ον ελάλησεν εφ' υμάς, οίκος Ισραήλ·
Ger 10:2	τάδε λέγει Κύριος· κατά τας οδούς των εθνών μη μανθάνετε και από των σημείων του ουρανού μη φοβείσθε, ότι φοβούνται αυτά τοις προσώποις αυτών.
Ger 10:3	ότι τα νόμιμα των εθνών μάταια· ξύλον εστίεν εκ του δρυμού εκκεκομμένον, έργον τέκτονος και χώνευμα·
Ger 10:4	αργυρίω και χρυσίω κεκαλλωπισμένα εστίεν· εν σφύραις και ήλοις εστερέωσαν αυτά,
Ger 10:5	θήσουσιν αυτά, και ου κινηθήσονται· αργύριον τορευτόν εστιν, ου πορεύονται· αργύριον προσβλητόν από Θαρσίς ήξει, χρυσίον Μωφάζ και χείρ χρυσοχών, έργα τεχνιτών πάντα· υάκινθον και πορφύραν ενδύσουσιν αυτά·
Ger 10:5	αιρόμενα αρθήσονται, ότι ουκ επιβήσονται. μη φοβηθήτε αυτά, ότι ου μη κακοποιήσωσι, και αγαθόν ουκ εστιεν εν αυτοίς.
Ger 10:11	ούτως ερείτε αυτοίς· θεοί, οί τον ουρανόν και την γην ουκ εποίησαν, απολέσθωσαν εκ της γης και υποκάτωθεν του ουρανού τούτου.
Ger 10:12	Κύριος ο ποιήσας την γην εν τη ισχύϊ αυτού, ο ανορθώσας την οικουμένην εν τη σοφία αυτού και τη φρονήσει αυτού εξέτεινε τον ουρανόν,
Ger 10:13	και πλήθος ύδατος εν ουρανω, και ανήγαγε νεφέλας εξ εσχάτου της γης, αστραπάς εις υετόν εποίησε και εξήγαγε φως εκ θησαυρών αυτού.
Ger 10:14	εμωράνθη πας άνθρωπος από γνώσεως, κατησχύνθη πας χρυσοχόος επί τοις γλυπτοίς αυτού, ότι ψευδή εχώνευσεν, ουκ εστι πνεύμα εν αυτοίς·
Ger 10:15	μάταιά εστιν, έργα εμπειαιγμένα, εν καιρω επισκοπήσ αυτών απολούνται.
Ger 10:16	ουκ εστι τοιαύτη μερίς τω Ιακώβ, ότι ο πλάσας τα πάντα αυτός κληρονομία αυτού, Κύριος όνομα αυτω.
Ger 10:17	Συνήγαγεν έξωθεν την υπόστασίν σου, κατοικούσα εν εκλεκτοίς.
Ger 10:18	ότι τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ σκελίζω τους κατοικούντας την γην ταύτην εν θλίψει, όπως ευρεθή η πληγή σου·
Ger 10:19	ουαί επί συντριμματί σου, αλγηρά η πληγή σου, καγώ είπα· όντως τούτο το τραύμά μου και κατέλαβέ με·
Ger 10:20	η σκηνή μου εταλαιπώρησεν, ώλετο, και πάσαι αι δέρρεις μου διεσπάσθησαν· οι υιοί μου και τα πρόβατά μου ουκ εισίν, ουκ εστιν έτι τόπος της σκηνής μου, τόπος των δέρρεών μου.
Ger 10:21	ότι οι ποιμένες ηφρονεύσαντο και τον Κύριον ουκ εξεζήτησαν· δια τούτο ουκ ενόησε πάσα η νομή και διεσκοσπίσθησαν.
Ger 10:22	φωνή ακοής ιδού έρχεται και σεισμός μέγας εκ γης βορρά του τάξει τας πόλεις

	Ιούδα εις αφανισμόν και κοίτην στρουθών.
Ger 10:23	οίδα, Κύριε, ότι ουχί του ανθρώπου η οδός αυτού, ουδέ ανήρ πορεύεται και κατορθώσει πορείαν αυτού.
Ger 10:24	παίδευσον ημάς, Κύριε, πλήν εν κρίσει και μη εν θυμω, ίνα μη ολίγους ημάς ποιήσης.
Ger 10:25	έκχεον τον θυμόν σου επί έθνη τα μη ειδότα σε και επί γενεάς, αι το όνομά σου ουκ επεκαλέσαντο, ότι κατέφαγον τον Ιακώβ και εξανήλωσαν αυτόν και την νομήν αυτού ηρήμωσαν.
Ger 11:1	Ο λόγος ο γενόμενος παρά Κυρίου προς Ιερεμίαν λέγων·
Ger 11:2	ακούσατε τους λόγους της διαθήκης ταύτης. και λαλήσεις προς άνδρας Ιούδα και προς τους κατοικούντας εν Ιερουσαλήμ·
Ger 11:3	και ερείς προς αυτούς· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· επικατάρατος ο άνθρωπος, ος ουκ ακούσεται των λόγων της διαθήκης ταύτης,
Ger 11:4	ης εντειλάμην τοις πατράσιν υμών εν ημέρα, ή ανήγαγον αυτούς εκ γης Αιγύπτου, εκ καμίνου της σιδηράς, λέγων· ακούσατε της φωνής μου και ποιήσατε πάντα, όσα εάν εντειλωμαι υμίν, και έσεσθέ μοι εις λαόν, και εγώ έσομαι υμίν εις Θεόν,
Ger 11:5	όπως στήσω τον όρκον μου, ον ώμοσα τοις πατράσιν υμών, του δούναι αυτοίς γην ρέουσαν γάλα και μέλι καθώς η ημέρα αύτη. και απεκριθην και είπα· γένοιτο, Κύριε.
Ger 11:6	και είπε Κύριος προς με· ανάγνωθι τους λόγους τούτους εν πόλεσιν Ιούδα και έξωθεν Ιερουσαλήμ λέγων· ακούσατε τους λόγους της διαθήκης ταύτης και ποιήσατε αυτούς.
Ger 11:8	και ουκ εποίησαν.
Ger 11:9	και είπε Κύριος προς με· ευρέθη σύνδεσμος εν ανδράσιν Ιούδα και εν τοις κατοικούσιν εν Ιερουσαλήμ·
Ger 11:10	επεστράφησαν επί τας αδικίας των πατέρων αυτών των πρότερον, οί ουκ ηθέλησαν εισακούσαι των λόγων μου, και ιδού αυτοί πορεύονται οπίσω θεών αλλοτρίων του δουλεύειν αυτοίς, και διεσκέδασεν οίκος Ισραήλ και οίκος Ιούδα την διαθήκην μου, ην διεθέμην προς τους πατέρας αυτών.
Ger 11:11	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ επάγω επί τον λαόν τούτον κακά, εξ ων ου δυνήσονται εξελθειν εξ αυτών, και κεκραάζονται προς με, και ουκ εισακούσομαι αυτών.
Ger 11:12	και πορεύσονται πόλεις Ιούδα και οι κατοικούντες Ιερουσαλήμ και κεκραάζονται προς τους θεούς, οίς αυτοί θυμιώσιν αυτοίς, οί μη σώσουσιν αυτούς εν τω καιρω των κακών αυτών.
Ger 11:13	ότι κατ' αριθμόν των πόλεών σου ήσαν θεοί σου, Ιούδα, και κατ' αριθμόν εξόδων της Ιερουσαλήμ ετάξατε βωμούς θυμιάν τη Βάαλ.

Ger 11:14	και συ μη προσεύχου περί του λαού τούτου και μη αξίου περί αυτών εν δεήσει και προσευχή, ότι ουκ εισακούσομαι εν τω καιρω, εν ω επικαλούντάί με, εν καιρω κακώσεως αυτών.
Ger 11:15	τι η ηγαπημένη εν τω οίκω μου εποίησε βδέλυγμα; μη ευχαί και κρέα άγια αφελούσιν από σου τας κακίας σου, ή τούτοις διαφεύξη;
Ger 11:16	ελαίαν ωραίαν, εύσκιον τω είδει εκάλεσε Κύριος το όνομά σου· εις φωνήν περιτομής αυτής ανήφθη πυρ επ' αυτήν, μεγάλη η θλίψις επί σε, ηχρεώθησαν οι κλάδοι αυτής.
Ger 11:17	και Κύριος ο καταφυτεύσας σε ελάλησεν επί σε κακά αντί της κακίας οίκου Ισραήλ και οίκου Ιούδα, ότι εποίησαν εαυτοίς του παροργίσαι με εν τω θυμιάν αυτούς τη Βάαλ.
Ger 11:18	Κύριε, γνώρισόν μοι, και γνώσομαι· τότε είδον τα επιτηδεύματα αυτών.
Ger 11:19	εγώ δε ως αρνίον άκακον αγόμενον του θύεσθαι ουκ έγνων· επ' εμέ ελογίσαντο λογισμόν πονηρόν λέγοντες· δεύτε και εμβάλωμεν ξύλον εις τον άρτον αυτού και εκτρίψωμεν αυτόν από γης ζώντων, και το όνομα αυτού ου μη μνησθή ουκέτι.
Ger 11:20	Κύριε κρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφρούς και καρδιάς, ίδοιμι την παρά σου εκδίκησιν εξ αυτών, ότι προς σε απεκάλυφα το δικαίωμά μου.
Ger 11:21	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος επί τους άνδρας Αναθώθ τους ζητούντας την ψυχήν μου, τους λέγοντας· ου μη προφητεύσεις επί τω ονόματι Κυρίου, ει δε μη, αποθάνη εν ταις χερσίν ημών.
Ger 11:22	ιδού εγώ επισκέψομαι επ' αυτούς· οι νεανίσκοι αυτών εν μαχαίρα αποθανούνται, και οι υιοί αυτών και αι θυγατέρες αυτών τελευτήσουσιν εν λιμω,
Ger 11:23	και εγκατάλειμμα ουκ έσται αυτών, ότι επάξω κακά επί τους κατοικούντας εν Αναθώθ, εν ενιαυτω επισκέψεως αυτών.
Ger 12:1	ΔΙΚΑΙΟΣ ει, Κύριε, ότι απολογήσομαι προς σε, πλήν κρίματα λαλήσω προς σε· τι ότι οδός ασεβών ευοδούται, ευθήνησαν πάντες οι αθετούντες αθετήματα;
Ger 12:2	εφύτευσας αυτούς και ερριζώθησαν· ετεκνοποιήσαντο και εποίησαν καρπόν· εγγύς ει συ του στόματος αυτών και πόρρω από των νεφρών αυτών.
Ger 12:3	και συ, Κύριε, γινώσκεις με, δεδοκίμακας την καρδίαν μου εναντίον σου· άγνισον αυτούς εις ημέραν σφαγής αυτών.
Ger 12:4	έως πότε πενήθει η γη και πας ο χόρτος του αγρού ξηρανθήσεται από κακίας των κατοικούντων εν αυτη; ηφανίσθησαν κτήνη και πετεινά, ότι είπαν· ουκ όψεται ο Θεός οδούς ημών.
Ger 12:5	σου οι πόδες τρέχουσι και εκλύουσί σε· Πως παρασκευάση εφ' ίπποις και εν γη ειρήνης συ πέποιθας; Πως ποιήσεις εν φρουάγματι του Ιορδάνου;
Ger 12:6	ότι και οι αδελφοί σου και ο οίκος του πατρός σου, και ούτοι ηθέτησάν σε, και αυτοί εβόησαν, εκ των οπίσω σου επισυνήχθησαν· μη πιστεύσης εν αυτοίς, ότι

	λαλήσουσι προς σε καλά. -
Ger 12:7	Εγκαταλέλοιπα τον οίκόν μου, αφήκα την κληρονομίαν μου, έδωκα την ηγαπημένην ψυχήν μου εις χείρας εχθρών αυτής.
Ger 12:8	εγενήθη η κληρονομία μου εμοί ως λέων εν δρυμω· έδωκεν επ' εμέ την φωνήν αυτής, δια τούτο εμίσησα αυτήν.
Ger 12:9	μη σπήλαιον υαίνης η κληρονομία μου εμοί ή σπήλαιον κύκλω αυτής; βαδίσατε, συναγάγετε πάντα τα θηρία του αγρού, και ελθέτωσαν του φαγείν αυτήν.
Ger 12:10	ποιμένες πολλοί διέφθειραν τον αμπελώνά μου, εμόλυναν την μερίδα μου, έδωκαν την μερίδα την επιθυμητήν μου εις έρημον άβατον,
Ger 12:11	ετέθη εις αφανισμόν απωλείας, δι' εμέ αφανισμω ηφανίσθη πάσα η γη, ότι ουκ έστιν ανήρ τιθέμενος εν καρδιά.
Ger 12:12	επί πάσαν διεκβολήν εν τη ερήμω ήλθον ταλαιπωρούντες, ότι μάχαιρα του Κυρίου καταφάγεται απ' άκρου της γης έως άκρου της γης, ουκ έστιν ειρήνη πάση σαρκί.
Ger 12:13	εσπείρατε πυρούς και ακάνθας θερίζετε· οι κλήροι αυτών ουκ ωφελήσουσιν αυτούς· αισχύνθητε από καυχήσεως υμών, από ονειδισμού έναντι Κυρίου. -
Ger 12:14	Οτι τάδε λέγει Κύριος περί πάντων των γειτόνων των πονηρών των απομένων της κληρονομίας μου, ης εμέρισα τω λαω μου Ισραήλ· ιδού εγώ αποσπώ αυτούς από της γης αυτών και τον Ιούδαν εκβαλώ εκ μέσου αυτών.
Ger 12:15	και έσται μετά το εκβαλείν με αυτούς επιστρέψω και ελεήσω αυτούς και κατοικίω αυτούς, έκαστον εις την κληρονομίαν αυτου και έκαστον εις την γην αυτου.
Ger 12:16	και έσται εάν μαθόντες μάθωσι την οδόν του λαού μου, του ομνύειν τω ονόματί μου, ζη Κύριος, καθώς εδίδαξαν τον λαόν μου ομνύειν τη Βάαλ, και οικοδομηθήσονται εν μέσω του λαού μου·
Ger 12:17	εάν δε μη επιστρέψωσι, και εξαρώ το έθνος εκείνο εξάρσει και απωλεία.
Ger 13:1	ΤΑΔΕ λέγει Κύριος· βάδισον και κτήσαι σεαυτω περιζωμα λινούν και περιθου περί την οσφύν σου, και εν ύδατι ου διελεύσεται.
Ger 13:2	και εκτησάμην το περιζωμα κατά τον λόγον Κυρίου και περιέθηκα περί την οσφύν μου.
Ger 13:3	και εγενήθη λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Ger 13:4	λαβέ το περιζωμα το περί την οσφύν σου και ανάστηθι και βάδισον επί τον Ευφράτην και κατάκρυψον αυτό εκεί εν τη τρυμαλιά της πέτρας.
Ger 13:5	και επορεύθην και έκρυψα αυτό εν τω Ευφράτη, καθώς ενετείλατό μοι Κύριος.
Ger 13:6	και εγένετο μεθ' ημέρας πολλάς και είπε Κύριος προς με· ανάστηθι, βάδισον επί τον Ευφράτην και λαβέ εκείθεν το περιζωμα, ό εντεειλάμην σοι του κατακρύψαι

	εκεί.
Ger 13:7	και επορεύθην επί τον Ευφράτην ποταμόν και ώρυξα και έλαβον το περιζωμα εκ του τόπου, ου κατώρυξα αυτό εκεί, και ιδού διεφθαρμένον ην, ό ου μη χρησθή εις ουθέν.
Ger 13:8	και εγενήθη λόγος Κυρίου προς με λέγων· τάδε λέγει Κύριος·
Ger 13:9	ούτω φθερώ την ύβριν Ιούδα και την ύβριν Ιερουσαλήμ,
Ger 13:10	την πολλήν ταύτην ύβριν, τους μη βουλομένους υπακούειν των λόγων μου και πορευθέντας οπίσω θεών αλλοτρίων του δουλεύειν αυτοίς και του προσκυνείν αυτοίς, και έσονται ωσπερ το περιζωμα τούτο, ό ου χρησθήσεται εις ουθέν.
Ger 13:11	ότι καθάπερ κολλάται το περιζωμα περί την οσφύν του ανθρώπου, ούτως εκόλλησα προς εμαυτόν τον οίκον του Ισραήλ και πάντα οίκον Ιούδα του γενέσθαι μοι εις λαόν ονομαστόν και εις καύχημα και εις δόξαν, και ουκ εισήκουσάν μου.
Ger 13:12	και ερείς προς τον λαόν τούτον· πας ασκός πληρωθήσεται οίνου. και έσται εάν είπωσι προς σε· μη γνόντες ου γνωσόμεθα ότι πας ασκός πληρωθήσεται οίνου;
Ger 13:13	και ερείς προς αυτούς· τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ πληρώ τους κατοικούντας την γην ταύτην και τους βασιλείς αυτών τους καθημένους υιούς του Δαβίδ επί του θρόνου αυτού και τους ιερείς και τους προφήτας και τον Ιούδαν και πάντας τους κατοικούντας εν Ιερουσαλήμ μεθύσματι
Ger 13:14	και διασκορπιώ αυτούς άνδρα και τον αδελφόν αυτού και τους πατέρας αυτών και τους υιούς αυτών εν τω αυτω. ουκ επιποθήσω, λέγει Κύριος, και ου φείσομαι, και ουκ οικτειρήσω από διαφθοράς αυτών.
Ger 13:15	Ακούσατε, και ενωτίσασθε και μη επαίρεσθε, ότι Κύριος ελάλησε.
Ger 13:16	δώτε τω Κυρίω Θεω υμών δόξαν προ του συσκοτάσαι και προ του προσκόψαι πόδας υμών επ' όρη σκοτεινά, και αναμενείτε εις φως, και εκεί σκιά θανάτου, και τεθήσονται εις σκότος.
Ger 13:17	εάν δε μη ακούσητε, κεκρυμμένως κλαύσεται η ψυχή υμών από προσώπου ύβρεως, και κατάξουσιν οι οφθαλμοί υμών δάκρυα, ότι συνετρίβη το ποιμνιον Κυρίου.
Ger 13:18	είπατε τω βασιλεί και τοις δυναστεύουσι· ταπεινώθητε και καθίσατε, ότι καθηρέθη από κεφαλής υμών στέφανος δόξης υμών.
Ger 13:19	πόλεις αι προς νότον συνεκλείσθησαν. και ουκ ην ο ανοίγων· απωκίσθη Ιούδας, συνετέλεσεν αποικίαν τελείαν. -
Ger 13:20	Ανάλαβε οφθαλμούς σου, Ιερουσαλήμ, και ιδε τους ερχομένους από βορρά· που εστι το ποιμνιον, ό εδόθη σοι, πρόβατα δόξης σου;
Ger 13:21	τι ερείς όταν επισκέπτωνταί σε; και συ εδίδαξας αυτούς επί σε μαθήματα εις αρχήν· ουκ ωδίνες καθέξουσί σε καθώς γυναίκα τίκτουσαν;

Ger 13:22	και εάν είπης εν τη καρδιά σου· διατί απήντησέ μοι ταύτα; δια το πλήθος της αδικίας σου ανεκαλύφθη τα οπίσθιά σου παραδειγματισθήναι τας πτέρνας σου.
Ger 13:23	ει αλλάξεται Αιθίοψ το δέρμα αυτού και πάρδαλις τα ποικίλματα αυτής, και υμείς δυνησεσθε εύ ποιήσαι μεμαθηκότες τα κακά.
Ger 13:24	και διέσπειρα αυτούς ως φρύγανα φερόμενα από ανέμου εις έρημον.
Ger 13:25	ούτως ο κλήρός σου και μερίς του απειθείν υμάς εμοί, λέγει Κύριος, ως επελάθου μου και ήλπισας επί ψεύδεσι.
Ger 13:26	καγώ αποκαλύψω τα οπίσω σου επί το πρόσωπόν σου, και οφθήσεται η ατιμία σου.
Ger 13:27	και η μοιχεία σου και ο χρεμετισμός σου και η απαλλοτρίωσις της πορνείας σου επί των βουνών, και εν τοις αγροίς εώρακα τα βδελύγματά σου· ουαί σοι, Ιερουσαλήμ, ότι ουκ εκαθαρίσθης οπίσω μου· έως τίνος έτι;
Ger 14:1	Και εγένετο λόγος Κυρίου προς Ιερεμίαν περί της αβροχίας.
Ger 14:2	ΕΠΕΝΘΗΣΕΝ η Ιουδαία, και αι πύλαι αυτής εκενώθησαν και εσκοτώθησαν επί της γης, και η κραυγή της Ιερουσαλήμ ανέβη.
Ger 14:3	και οι μεγιστάνες αυτής απέστειλαν τους νεωτέρους αυτών εφ' ύδωρ· ήλθσαν επί τα φρέατα και ουχ εύροσαν ύδωρ και απέστρεψαν τα αγγεία αυτών κενά.
Ger 14:4	και τα έργα της γης εξέλιπεν, ότι ουκ ην υετός· ησχύνθησαν οι γεωργοί, επεκάλυψαν τας κεφαλάς αυτών.
Ger 14:5	και έλαφοι εν αγρω έτεκον και εγκατέλιπον, ότι ουκ ην βοτάνη.
Ger 14:6	όνοι άγριοι έστησαν επί νάπας· είλκυσαν άνεμον, εξέλιπον οι οφθαλμοί αυτών, ότι ουκ ην χόρτος από λαού αδικίας.
Ger 14:7	ει αι αμαρτίαι ημών αντέστησαν ημίν, Κύριε, ποιήσον ημίν ένεκέν σου, ότι πολλαί αι αμαρτίαι ημών εναντίον σου, ότι σοί ημάρομεν.
Ger 14:8	υπομονή Ισραήλ, Κύριε, και σώζεις εν καιρω κακών· ινατί εγενήθης ωσει πάροικος επί της γης και ως αυτόχθων εκκλίνων εις κατάλυμα;
Ger 14:9	μη έση ωσπερ άνθρωπος υπνών ή ως ανήρ ου δυνάμενος σώζειν; και συ εν ημίν ει, Κύριε, και το όνομά σου επικέκληται εφ' ημάς· μη επιλάθη ημών.
Ger 14:10	ούτως λέγει Κύριος τω λαω τούτω· ηγάπησαν κινείν πόδας αυτών και ουκ εφείσαντο, και ο Θεός ουκ ευδόκησεν εν αυτοίς· νυν μνησθήσεται της αδικίας αυτών.
Ger 14:11	και είπε Κύριος προς με· μη προσεύχου περί του λαού τούτου εις αγαθά·
Ger 14:12	ότι εάν νηστεύσωσιν, ουκ εισακούσομαι της δεήσεως αυτών, και εάν προσενέγκωσιν ολοκαυτώματα και θυσίας, ουκ ευδοκήσω εν αυτοίς, ότι εν μαχαίρα και εν λιμω και εν θανάτω εγώ συντελέσω αυτούς.

Ger 14:13	και ειπα· ω Κύριε, ιδού οι προφήται αυτών προφητεύουσι και λέγουσιν· ουκ όψεσθε μάχαιραν, ουδέ λιμός έσται εν υμίν, ότι αλήθειαν και ειρήνην δώσω επί της γης και εν τω τόπω τούτω.
Ger 14:14	και ειπε Κύριος προς με· ψευδή οι προφήται προφητεύουσιν επί τω ονόματί μου, ουκ απέστειλα αυτούς και ουκ ενετειλάμην αυτοίς και ουκ ελάλησα προς αυτούς· ότι οράσεις ψευδείς και μαντείας και οιωνίσματα και προαιρέσεις καρδιάς αυτών αυτοί προφητεύουσιν υμίν.
Ger 14:15	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος περί των προφητών των προφητευόντων επί τω ονόματί μου ψευδή, και εγώ ουκ απέστειλα αυτούς, οί λέγουσι· μάχαιρα και λιμός ουκ έσται επί της γης ταύτης· εν θανάτω νοσερω αποθανούνται και εν λιμω συντελεσθήσονται οι προφήται
Ger 14:16	και ο λαός, οίς αυτοί προφητεύουσιν αυτοίς, και έσονται ερριμμένοι εν ταις διόδοις Ιερουσαλήμ από προσώπου μαχαίρας και του λιμού, και ουκ έσται ο θάπτων αυτούς, και αι γυναίκες αυτών και οι υιοί αυτών και αι θυγατέρες αυτών· και εκχεώ επ' αυτούς τα κακά αυτών.
Ger 14:17	και ερείς προς αυτούς τον λόγον τούτον· καταγάγετε επ' οφθαλμούς υμών δάκρυα ημέρας και νυκτός, και μη διαλιπέτωσαν, ότι συντριμματι συνετριβη θυγάτηρ λαού μου και πληγή οδυνηρά σφόδρα.
Ger 14:18	εάν εξέλθω εις το πεδίο, και ιδού τραυματία μαχαίρας, και εάν εισέλθω εις την πόλιν, και ιδού πόνος λιμού· ότι ιερεύς και προφήτης επορεύθησαν εις γην, ην ουκ ήδειςαν.
Ger 14:19	μη αποδοκιμάζων απεδοκίμασας τον Ιούδαν, και από Σιών απέστη η ψυχή σου; ινατί έπαισας ημάς, και ουκ έστιν ημίν ίασις; υπεμείναμεν εις ειρήνην, και ουκ ην αγαθά· εις καιρόν ίασεως, και ιδού ταραχή.
Ger 14:20	έγνωμεν, Κύριε, αμαρτήματα ημών, αδικίας πατέρων ημών, ότι ημάρομεν εναντίον σου.
Ger 14:21	κόπασον δια το όνομά σου, μη απολέσης θρόνον δόξης σου· μνήσθητι, μη διασκεδάσης την διαθήκην σου την μεθ' ημών.
Ger 14:22	μη έστιν εν ειδώλοις των εθνών υετίζων; και ει ο ουρανός δώσει πλησμονήν αυτου, ουχί συ ει αυτός; και υπομενούμέν σε, Κύριε, ότι συ εποίησας πάντα ταύτα.
Ger 15:1	ΚΑΙ ειπε Κύριος προς με· εάν στη Μωσής και Σαμουήλ προ προσώπου μου, ουκ έστιν η ψυχή μου προς αυτούς· εξαπόστειλον τον λαόν τούτον, και εξελθέτωσαν.
Ger 15:2	και έσται εάν είπωσι προς σε· που εξελευσόμεθα; και ερείς προς αυτούς· τάδε λέγει Κύριος· όσοι εις θάνατον, εις θάνατον· και όσοι εις μάχαιραν, εις μάχαιραν· και όσοι εις λιμόν, εις λιμόν· και όσοι εις αιχμαλωσίαν, εις αιχμαλωσίαν.
Ger 15:3	και εκδικήσω επ' αυτούς τέσσαρα είδη, λέγει Κύριος· την μάχαιραν εις σφαγήν και τους κύνας εις διασπασμόν και τα θηρία της γης και τα πετεινά του ουρανού

	εις βρώσιν και εις διαφθοράν.
Ger 15:4	και παραδώσω αυτούς εις ανάγκας πάσαις ταις βασιλείαις της γης δια Μανασσή υιόν Εζεκιίου βασιλέως Ιούδα, περι πάντων ων εποίησεν εν Ιερουσαλήμ.
Ger 15:5	τις φείσεται επί σοί, Ιερουσαλήμ; και τις δειλιάσει επί σοί; ή τις ανακάμψει εις ειρήνην σοι;
Ger 15:6	συ απεστράφησ με, λέγει Κύριος, οπίσω πορεύση, και εκτενώ την χείρά μου και διαφθερώ σε, και ουκέτι ανήσω αυτούς.
Ger 15:7	και διασπερώ αυτούς εν διασπορά· εν πύλαις λαού μου ητεκνώθησαν, απώλεσαν τον λαόν μου δια τας κακίας αυτών.
Ger 15:8	επληθύνθησαν αι χήραι αυτών υπέρ την άμμον της θαλάσσης· επήγαγον επί μητέρα νεανίσκους ταλαιπωρίαν εν μεσημβρία, επέρριψα επ' αυτήν εξαίφνης τρόμον και σπουδήν.
Ger 15:9	εκενώθη η τίκτουσα επτά, απεκάκισεν η ψυχή αυτης, επέδου ο ήλιος αυτη έτι μεσούσης της ημέρας, κατησχύνθη και ωνειδίσθη· τους καταλοίπους αυτών εις μάχαιραν δώσω εναντίον των εχθρών αυτών.
Ger 15:10	Οίμοι εγώ μήτηρ, ως τίνα με έτεκες; άνδρα δικαζόμενον και διακρινόμενον πάση τη γη· ουτε ωφέλησα, ουτε ωφέλησέ με ουδείς· η ισχύς μου εξέλιπεν εν τοις καταρωμένοις με.
Ger 15:11	γένοιτο, δέσποτα, κατευθυνόντων αυτών, ει μη παρέστην σοι εν καιρω των κακών αυτών και εν καιρω θλίψεως αυτών εις αγαθά προς τον εχθρόν.
Ger 15:12	ει γνωσθήσεται σίδηρος; και περιβόλαιον χαλκού η ισχύς σου.
Ger 15:13	και τους θησαυρούς σου εις προνομήν δώσω αντάλλαγμα δια πάσας τας αμαρτίας σου και εν πάσι τοις ορίοις σου.
Ger 15:14	και καταδουλώσω σε κύκλω τοις εχθροίς σου εν τη γη, ή ουκ ήδεις· ότι πυρ εκκέκασται εκ του θυμού μου, εφ' υμάς καυθήσεται.
Ger 15:15	Κύριε, μνήσθητί μου και επίσκεψαί με και αθώωσόν με από των καταδιωκόντων με μη εις μακροθυμίαν· γνώθι ως έλαβον περι σου ονειδισμόν
Ger 15:16	υπό των αθετούντων τους λόγους σου· συντέλεσον αυτούς, και έσται ο λόγος σου εμοί εις ευφροσύνην και χαράν καρδιάς μου, ότι επικέκληται το όνομά σου επ' εμοί, Κύριε παντοκράτωρ.
Ger 15:17	ουκ εκάθισα εν συνεδρίω αυτών παιζόντων, αλλά ευλαβούμην από προσώπου χειρός σου· καταμόνας εκαθήμην, ότι πικρίας ενεπλήσθην.
Ger 15:18	ίνα τι οι λυπούντές με κατισχύουσί μου; η πληγή μου στερεά, πόθεν ιαθήσομαι; γινομένη εγενήθη μοι ως ύδωρ ψευδές ουκ έχον πίστιν.
Ger 15:19	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· εάν επιστρέψης, και αποκαταστήσω σε, και προ προσώπου μου στήση· και εάν εξαγάγης τίμιον από αναξίου, ως το στόμα μου έση· και αναστρέψουσιν αυτοί προς σε, και συ ουκ αναστρέψεις προς αυτούς.

Ger 15:20	και δώσω σε τω λαω τούτω ως τείχος οχυρόν χαλκούν, και πολεμήσουσι προς σε και ου μη δύνωνται προς σε, διότι μετά σου εμι του σώζειν σε
Ger 15:21	και του εξαιρείσθαι σε εκ χειρός πονηρών και λυτρώσομαι σε εκ χειρός λοιμών.
Ger 16:1	ΚΑΙ συ μη λάβης γυναίκα, λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ,
Ger 16:2	και ου γεννηθήσεται σοι υιος ουδέ θυγάτηρ εν τω τόπω τούτω.
Ger 16:3	ότι τάδε λέγει Κύριος περί των υιών και περί των θυγατέρων των γεννωμένων εν τω τόπω τούτω και περί των μητέρων αυτών των τετοκυιών αυτούς και περί των πατέρων αυτών των γεγεννηκότων αυτούς εν τη γη ταύτη·
Ger 16:4	εν θανάτω νοσερω αποθανούνται, ου κοπήσονται και ου ταφήσονται· εις παράδειγμα επί προσώπου της γης έσονται και τοις θηρίοις της γης και τοις πετεινοίς του ουρανού· εν μαχαίρα πεσούνται και εν λιμω συντελεσθήσονται.
Ger 16:5	τάδε λέγει Κύριος· μη εισέλθης εις θίασον αυτών και μη πορευθής του κόψασθαι και μη πενήθης αυτούς, ότι αφέστακα την ειρήνην μου από του λαού τούτου.
Ger 16:6	ου μη κόψονται αυτούς ουδέ εντομίδας ου μη ποιήσουσι και ου ξυρηθήσονται,
Ger 16:7	και ου μη κλασθή άρτος εν πένθει αυτών εις παράκλησιν επί τεθνηκότι, ου ποτιούσιν αυτόν ποτήριον εις παράκλησιν επί πατρί και μητρί αυτού.
Ger 16:8	εις οικίαν πότου ουκ εισελεύση συγκαθίσαι μετ' αυτών του φαγείν και πιείν.
Ger 16:9	διότι τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· ιδού εγώ καταλύω εκ του τόπου τούτου ενώπιον των οφθαλμών υμών και εν ταις ημέραις υμών φωνήν χαράς και φωνήν ευφροσύνης, φωνήν νυμφίου και φωνήν νύμφης.
Ger 16:10	και έσται όταν αναγγείλης τω λαω τούτω άπαντα τα ρήματα ταύτα και είπωσι προς σε· διατί ελάλησε Κύριος εφ' ημάς πάντα τα κακά ταύτα; τις η αδικία ημών; και τις η αμαρτία ημών, ην ημάρτομεν έναντι Κυρίου του Θεού ημών;
Ger 16:11	και ερείς προς αυτούς· ανθ' ων εγκατέλιπόν με οι πατέρες υμών, λέγει Κύριος, και ώχοντο οπίσω θεών αλλοτριών, και εδούλευσαν αυτοίς και προσεκύνησαν αυτοίς και εμέ εγκατέλιπον και τον νόμον μου ουκ εφυλάξαντο·
Ger 16:12	και υμείς επονηρεύσασθε υπέρ τους πατέρας υμών και ιδού υμείς πορεύεσθε έκαστος οπίσω των αρεστών της καρδιάς υμών της πονηράς του μη υπακούειν μου.
Ger 16:13	και απορρίψω υμάς από της γης ταύτης εις την γην, ην ουκ ήδειτε υμείς και οι πατέρες υμών, και δουλεύσετε εκεί θεοίς ετέροις, οί ου δώσουσιν υμίν έλεος.
Ger 16:14	Δια τούτο ιδού ημέραι έρχονται, λέγει Κύριος, και ουκ ερούσιν έτι· ζη Κύριος ο αναγαγών τους υιούς Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου,
Ger 16:15	αλλά ζη Κύριος, ος ανήγαγε τον οίκον Ισραήλ από γης βορρά και από πασών των χωρών, ου εξώσθησαν εκεί· και αποκαταστήσω αυτούς εις την γην αυτών, ην έδωκα τοις πατράσιν αυτών.

Ger 16:16	ιδού εγώ αποστέλλω τους αλιείς τους πολλούς, λέγει Κύριος, και αλιεύσουσιν αυτούς· και μετά ταύτα αποστελώ τους πολλούς θηρευτάς, και θηρεύσουσιν αυτούς επάνω παντός όρους και επάνω παντός βουνού και εκ των τρυμαλιών των πετρών.
Ger 16:17	ότι οι οφθαλμοί μου επί πάσας τας οδούς αυτών, και ουκ εκρύβη τα αδικήματα αυτών απέναντι των οφθαλμών μου.
Ger 16:18	και ανταποδώσω διπλάς τας κακίας αυτών και τας αμαρτίας αυτών, εφ' αις εβεβήλωσαν την γην μου εν τοις θνησιμαίοις των βδελυγμάτων αυτών και εν ταις ανομίαις αυτών, εν αις επλημμέλησαν την κληρονομίαν μου.
Ger 16:19	Κύριε, συ ισχύς μου και βοήθειά μου και καταφυγή μου εν ημέρα κακών· προς σε έθνη ήξουσιν απ' εσχάτου της γης και ερούσιν· ως ψευδή εκτήσαντο οι πατέρες ημών είδωλα, και ουκ έστιν εν αυτοίς ωφέλημα.
Ger 16:20	ει ποιήσει εαυτω άνθρωπος θεούς; και ούτοι ουκ εισί θεοί.
Ger 16:21	δια τούτο ιδού εγώ δηλώσω αυτοίς εν τω καιρω τούτω την χείρά μου και γνωριώ αυτοίς την δύναμίν μου, και γνώσονται ότι όνομά μοι Κύριος.
Ger 17:5	ΕΠΙΚΑΤΑΡΑΤΟΣ ο άνθρωπος, ος την ελπίδα έχει επ' άνθρωπον και στηρίζει σάρκα βραχίονος αυτού επ' αυτόν, και από Κυρίου αποστη η καρδιά αυτού·
Ger 17:6	και έσται ως η αγριομυρική η εν τη ερήμω, ουκ όψεται όταν έλθη τα αγαθά, και κατασκηνώσει εν αλίμοις και εν ερήμω, εν γη αλμυρά, ήτις ου κατοικείται.
Ger 17:7	και ευλογημένος ο άνθρωπος, ος πέποιθεν επί τω Κυρίω και έσται Κύριος ελπίς αυτού·
Ger 17:8	και έσται ως ξύλον ευθηνούν παρ' ύδατα, και επί ικμάδα βαλεί ρίζαν αυτού και ου φοβηθήσεται όταν έλθη καύμα, και έσται επ' αυτω στελέχη αλσώδη, εν ενιαυτω αβροχίας ου φοβηθήσεται και ου διαλείψει ποιών καρπόν.
Ger 17:9	βαθεία η καρδιά παρά πάντα, και άνθρωπός εστι· και τις γνώσεται αυτόν;
Ger 17:10	εγώ Κύριος ετάζων καρδίας και δοκιμάζων νεφρούς του δούναι εκάστω κατά τας οδούς αυτού και κατά τους καρπούς των επιτηδευμάτων αυτού.
Ger 17:11	εφώνησε πέρδιξ, συνήγαγεν α ουκ έτεκε· ποιών πλούτον αυτού ου μετά κρίσεως, εν ημίσει ημερών αυτού εγκαταλείψουσιν αυτόν, και επ' εσχάτων αυτού έσται άφρων.
Ger 17:12	θρόνος δόξης υψωμένος, αγίασμα ημών,
Ger 17:13	υπομονή Ισραήλ, Κύριε, πάντες οι καταλιπόντες σε καταισχυνήτωσαν, αφεστηκότες επί της γης γραφήτωσαν, ότι εγκατέλιπον πηγην ζωής, τον Κύριον.
Ger 17:14	ίασαί με, Κύριε, και ιαθήσομαι· σώσόν με, και σωθήσομαι· ότι καύχημά μου συ ει.
Ger 17:15	ιδού αυτοί λέγουσι προς με· που εστιν ο λόγος Κυρίου; ελθέτω.

Ger 17:16	εγώ δε ουκ εκοπίασα κατακολουθών οπίσω σου και ημέραν ανθρώπου ουκ επεθύμησα, συ επίστη· τα εκπορευόμενα δια των χειλέων μου προ προσώπου σου εστι.
Ger 17:17	μη γενηθής μοι εις αλλοτρίωσιν φειδόμενός μου εν ημέρα πονηρά.
Ger 17:18	καταισχυνήτωσαν οι διώκοντές με, και μη καταισχυθείην εγώ· πτοηθείσαν αυτοί, και μη πτοηθείην εγώ· επάγαγε επ' αυτούς ημέραν πονηράν, δισσόν σύντριμμα σύντριψον αυτούς.
Ger 17:19	Τάδε λέγει Κύριος· βάδισον και στήθι εν ταις πύλαις υιών λαού σου, εν αις εισπορεύονται εν αυταίς βασιλείς Ιούδα και εν αις εκπορεύονται εν αυταίς, και εν πάσαις ταις πύλαις Ιερουσαλήμ
Ger 17:20	και ερείς αυτοίς· ακούσατε τον λόγον Κυρίου, βασιλείς Ιούδα, και πάσα Ιουδαία και πάσα Ιερουσαλήμ, οι εισπορευόμενοι εν ταις πύλαις ταύταις·
Ger 17:21	τάδε λέγει Κύριος· φυλάσσεσθε τας ψυχάς υμών και μη αίρετε βαστάγματα εν τη ημέρα των σαββάτων και μη εκπορευέσθε ταις πύλαις Ιερουσαλήμ
Ger 17:22	και μη εκφέρετε βαστάγματα εξ οικιών υμών εν τη ημέρα των σαββάτων και παν έργον ου ποιήσετε· αγιάσατε την ημέραν των σαββάτων, καθώς ενετειλάμην τοις πατράσιν υμών, και ουκ ήκουσαν και ουκ έκλιναν το ους αυτών
Ger 17:23	και εσκήρουναν τον τράχηλον αυτών υπέρ τους πατέρας αυτών του μη ακούσαί μου και του μη δέξασθαι παιδείαν.
Ger 17:24	και έσται εάν ακοή ακούσητέ μου, λέγει Κύριος, του μη εισφέρειν βαστάγματα δια των πυλών της πόλεως ταύτης εν τη ημέρα των σαββάτων και αγιάζειν την ημέραν των σαββάτων του μη ποιείν παν έργον,
Ger 17:25	και εισελεύσονται δια των πυλών της πόλεως ταύτης βασιλείς και άρχοντες καθηήμενοι επί θρόνου Δαυίδ και επιβεβηκότες εφ' άρμασι και ίπποις αυτών, αυτοί και οι άρχοντες αυτών, άνδρες Ιούδα και οι κατοικούντες εν Ιερουσαλήμ, και κατοικισθήσεται η πόλις αύτη εις τον αιώνα.
Ger 17:26	και ήξουσιν εκ των πόλεων Ιούδα και κυκλόθεν Ιερουσαλήμ και εκ γης Βενιαμίν και εκ γης πεδινής και εκ του όρους και εκ της προς νότον φέροντες ολοκαυτώματα και θυσίας και θυμιάματα και μαναά και λίβανον, φέροντες αινεσιν εις οίκον Κυρίου.
Ger 17:27	και έσται εάν μη ακούσητέ μου του αγιάζειν την ημέραν των σαββάτων, του μη αίρειν βαστάγματα και μη εισπορευέσθαι ταις πύλαις Ιερουσαλήμ εν τη ημέρα των σαββάτων, και ανάψω πυρ εν ταις πύλαις αυτής, και καταφάγεται άμφοδα Ιερουσαλήμ και ου σβεσθήσεται.
Ger 18:1	Ο λόγος ο γενόμενος παρά Κυρίου προς Ιερεμίαν λέγων·
Ger 18:2	ανάστηθι, και κατάβηθι εις οίκον του κεραμέως, και εκεί ακούση τους λόγους μου.
Ger 18:3	και κατέβην εις τον οίκον του κεραμέως, και ιδού αυτός εποίει έργον επί των

	λίθων·
Ger 18:4	και έπεσε το αγγείον, ό αυτός εποίει εν ταις χερσίν αυτού, και πάλιν αυτός εποίησεν αυτό αγγείον έτερον, καθώς ήρесе ενώπιον αυτού του ποιήσαι.
Ger 18:5	και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Ger 18:6	ει καθώς ο κεραμεύς ούτος ου δυνήσομαι του ποιήσαι υμάς, οίκος Ισραήλ; ιδού ως ο πηλός του κεραμέως υμείς εστε εν ταις χερσί μου.
Ger 18:7	πέρας λαλήσω επί έθνος ή επί βασιλείαν του εξάραι αυτούς και του απολλύειν,
Ger 18:8	και επιστραφή το έθνος εκείνο από πάντων των κακών αυτών, και μετανοήσω περι των κακών, ων ελογισάμην του ποιήσαι αυτοίς.
Ger 18:9	και πέρας λαλήσω επί έθνος και βασιλείαν του ανοικοδομείσθαι και του καταφυτεύεσθαι,
Ger 18:10	και ποιήσωσι τα πονηρά εναντίον μου του μη ακούειν της φωνής μου, και μετανοήσω περι των αγαθών, ων ελάλησα του ποιήσαι αυτοίς.
Ger 18:11	και νυν ειπόν προς άνδρας Ιούδα και προς τους κατοικούντας Ιερουσαλήμ· ιδού εγώ πλάσσω εφ' υμάς κακά και λογίζομαι εφ' υμάς λογισμόν· αποστραφήτω δη έκαστος από οδού αυτού της πονηράς, και καλλίονα ποιήσατε τα επιτηδεύματα υμών.
Ger 18:12	και είπαν· ανδριούμεθα, ότι οπίσω των αποστροφών ημών πορευσόμεθα και έκαστος τα αρεστά της καρδιάς αυτού της πονηράς ποιήσομεν.
Ger 18:13	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· ερωτήσατε δη εν έθνεσι· τις ήκουσε τοιαύτα φρικτά, α εποίησε σφόδρα παρθένος Ισραήλ;
Ger 18:14	μη εκλείψουσιν από πέτρας μαστοί ή χιών από του Λιβάνου; μη εκκλινή ύδωρ βιαίως ανέμω φερόμενον;
Ger 18:15	ότι επελάθοντό μου ο λαός μου, εις κενόν εθυμίασαν· και ασθενήσουσιν εν ταις οδοίς αυτών σχοίνους αιωνίους του επιβήναι τρίβους ουκ έχοντας οδόν εις πορείαν
Ger 18:16	του τάξαι την γην αυτών εις αφανισμόν και σύριγμα αιώνιον· πάντες οι διαπορευόμενοι δι' αυτής εκστήσονται και κινήσουσι την κεφαλήν αυτών.
Ger 18:17	ως άνεμον καύσωνα διασπερώ αυτούς κατά πρόσωπον εχθρών αυτών, δείξω αυτοίς ημέραν απωλείας αυτών.
Ger 18:18	Και είπαν· δεύτε και λογισώμεθα επί Ιερεμίαν λογισμόν, ότι ουκ απολείται νόμος από ιερέως και βουλή από συνετού και λόγος από προφήτου· δεύτε και πατάξωμεν αυτόν εν γλώσση και ακουσόμεθα πάντας τους λόγους αυτού.
Ger 18:19	εισάκουσόν μου, Κύριε, και εισάκουσον της φωνής του δικαϊώματός μου.
Ger 18:20	ει ανταποδίδοται αντί αγαθών κακά; ότι συνελάλησαν ρήματα κακά της ψυχής μου και την κόλασιν αυτών έκρουσάν μοι· μνήσθητι εστηκότος μου κατά πρόσωπόν σου του λαλήσαι υπέρ αυτών αγαθά, του αποστρέψαι τον θυμόν σου

	απ' αυτών.
Ger 18:21	δια τούτο δος τους υιούς αυτών εις λιμόν και άθροισον αυτούς εις χείρας μαχαίρας· γενέσθωσαν αι γυναίκες αυτών άτεκνοι και χήραι, και οι άνδρες αυτών γενέσθωσαν ανηρημένοι θανάτω και οι νεανίσκοι αυτών πεπτωκότες μαχαίρα εν πολέμω.
Ger 18:22	γενηθήτω κραυγή εν ταις οικίαις αυτών, επάξεις επ' αυτούς ληστάς άφνω, ότι ενεχείρησαν λόγον εις σύλληψίν μου, και παγίδας έκρουσαν επ' εμέ.
Ger 18:23	και συ, Κύριε, έγνως άπασαν την βουλήν αυτών επ' εμέ εις θάνατον· μη αθώσης τας αδικίας αυτών, και τας αμαρτίας αυτών από προσώπου σου μη εξαλείψης· γενέσθω η ασθένεια αυτών εναντίον σου, εν καιρω θυμού σου ποιήσον εν αυτοίς.
Ger 19:1	ΤΟΤΕ είπε Κύριος προς με· βάδισον και κτήσαι βίκον πεπλασμένον οστράκινον και άξεις από των πρεσβυτέρων του λαού και από των ιερέων,
Ger 19:2	και εξελεύση εις το πολυάνδριον υιών των τέκνων αυτών, ό εστιν επί των προθύρων πύλης της Χαρσειθ, και ανάγνωθι εκεί πάντας τους λόγους τούτους, ους αν λαλήσω προς σε,
Ger 19:3	και ερείς αυτοίς· ακούσατε τον λόγον Κυρίου, βασιλείς Ιούδα και άνδρες Ιούδα και οι κατοικούντες εν Ιερουσαλήμ και οι εισπορευόμενοι εν ταις πύλαις ταύταις· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· ιδού εγώ επάγω επί τον τόπον τούτον κακά, ωστε παντός ακούοντος αυτά ηχήσει τα ώτα αυτού,
Ger 19:4	ανθ' ων εγκατέλιπόν με και απηλλοτριώσαν τον τόπον τούτον και εθυμίασαν εν αυτω θεοίς αλλοτρίοις, οίς ουκ ήδεισαν αυτοί και οι πατέρες αυτών, και οι βασιλείς Ιούδα έπλησαν τον τόπον τούτον αιμάτων αθών
Ger 19:5	και ωκοδόμησαν υψηλά τη Βάαλ του κατακαίειν τους υιούς αυτών εν πυρί, α ουκ ενετειλάμην ουδέ διενοήθην εν τη καρδιά μου.
Ger 19:6	δια τούτο ιδού ημέραι έρχονται, λέγει Κύριος, και ου κληθήσεται τω τόπω τούτω έτι Διάπτωσις και Πολυάνδριον υιού Εννόμ, αλλ' ή Πολυάνδριον της σφαγής.
Ger 19:7	και σφάξω την βουλήν Ιούδα και την βουλήν Ιερουσαλήμ εν τω τόπω τούτω και καταβαλώ αυτούς εν μαχαίρα εναντίον των εχθρών αυτών και εν χερσί των ζητούντων τας ψυχάς αυτών, και δώσω τους νεκρούς αυτών εις βρώσιν τοις πετεινοίς του ουρανού και τοις θηρίοις της γης.
Ger 19:8	και τάξω την πόλιν ταύτην εις αφανισμόν και εις συριγμόν· πας ο παραπορευόμενος επ' αυτής σκυθρωπάσει και συριεί υπέρ πάσης της πληγής αυτής.
Ger 19:9	και έδονται τας σάρκας των υιών αυτών και τας σάρκας των θυγατέρων αυτών, και έκαστος τας σάρκας του πλησίον αυτού έδονται εν τη περιοχή και εν τη πολιορκία, ή πολιορκήσουσιν αυτούς οι εχθροί αυτών.
Ger 19:10	και συντριψεις τον βίκον κατ' οφθαλμούς των ανδρών των εκπορευομένων μετά σου

Ger 19:11	και ερείς· τάδε λέγει Κύριος· ούτως συντριψώ τον λαόν τούτον, και την πόλιν ταύτην, καθώς συντριβεται άγγος οστράκινον, ό ου δυνησεται ιαθήναι έτι.
Ger 19:12	ούτως ποιήσω, λέγει Κύριος, τω τόπω τούτω και τοις κατοικούσιν εν αυτω του δοθήναι την πόλιν ταύτην ως την διαπίπτουσαν.
Ger 19:13	και οίκοι Ιερουσαλήμ και οίκοι βασιλέων Ιούδα έσονται καθώς ο τόπος ο διαπίπτων από των ακαθαρσιών αυτών εν πάσαις ταις οικίαις, εν αις εθυμίασαν επί των δωμάτων αυτών πάση τη στρατιά του ουρανού και έσπεισαν σπονδάς θεοίς αλλοτριόις. -
Ger 19:14	Και ήλθεν Ιερεμίας από της διαπτώσεως, ου απέστειλεν αυτόν Κύριος εκεί του προφητεύσαι, και έστη εν τη αυλή οίκου Κυρίου και είπε προς πάντα τον λαόν·
Ger 19:15	τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ επάγω επί την πόλιν ταύτην και επί πάσας τας πόλεις αυτης και επί τας κώμας αυτης άπαντα τα κακά, α ελάλησα επ' αυτήν, ότι εσκληρυναν τον τράχηλον αυτών του μη εισακούειν των εντολών μου.
Ger 20:1	ΚΑΙ ήκουσε Πασχώρ ο υιος Εμμήρ ο ιερεύς - και ούτος ην καθεσταμένος ηγούμενος οίκου Κυρίου - του Ιερεμίου προφητεύοντος τους λόγους τούτους.
Ger 20:2	και επάταξεν αυτόν και ενέβαλεν αυτόν εις τον καταρράκτην, ος ην εν πύλη οίκου αποτεταγμένου του υπερώου, ος ην εν οίκω Κυρίου.
Ger 20:3	και εξήγαγε Πασχώρ τον Ιερεμیان εκ του καταρράκτου, και είπεν αυτω Ιερεμίας· ουχί Πασχώρ εκάλεσε Κύριος το όνομά σου, αλλ' ή Μέτοικον.
Ger 20:4	διότι τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ δίδωμί σε εις μετοικίαν συν πάσι τοις φίλοις σου, και πεσούνται εν μαχαίρα εχθρών αυτών, και οι οφθαλμοί σου όψονται, και σε και πάντα Ιούδαν δώσω εις χείρας βασιλέως Βαβυλώνος, και μετοικιούσιν αυτούς και κατακόψουσιν εν μαχαίραις.
Ger 20:5	και δώσω την πάσαν ισχύν της πόλεως ταύτης και πάντας τους πόνους αυτης και πάντας τους θησαυρούς του βασιλέως Ιούδα εις χείρας εχθρών αυτου, και άξουσιν αυτούς εις Βαβυλώνα.
Ger 20:6	και συ και πάντες οι κατοικούντες εν τω οίκω σου πορεύσεσθε εν αιχμαλωσία, και εν Βαβυλώνι αποθανή και εκεί ταφήση, συ και πάντες οι φίλοι σου, οίς επροφήτευσας αυτοίς ψευδή.
Ger 20:7	Ήπάτησάς με, Κύριε, και ηπατήτην, εκράτησας και ηδυνάσθης· εγενόμην εις γέλωτα, πάσαν ημέραν διετέλεσα μυκτηριζόμενος·
Ger 20:8	ότι πικρω λόγω μου γελάσομαι, αθεσίαν και ταλαιπωρίαν επικαλέσομαι, ότι εγενήθη λόγος Κυρίου εις ονειδισμόν εμοί και εις χλευασμόν πάσαν ημέραν μου.
Ger 20:9	και είπα· ου μη ονομάσω το όνομα Κυρίου και ου μη λαλήσω έτι επί τω ονόματι αυτου. και εγένετο ως πυρ καιόμενον φλέγον εν τοις οστέοις μου, και παρείμαι πάντοθεν και ου δύναμαι φέρειν.
Ger 20:10	ότι ήκουσα ψόγον πολλών συναθροιζομένων κυκλοθέν· επισύστητε και επισυστώμεν αυτω, πάντες άνδρες φίλοι αυτου· τηρήσατε την επίνοιαν αυτου, ει απατηθήσεται και δυνησόμεθα αυτω και ληψόμεθα την εκδίκησιν ημών εξ

	αυτού.
Ger 20:11	ο δε Κύριος μετ' εμού καθώς μαχητής ισχύων· δια τούτο εδίωξαν και νοήσαι ουκ ηδύναντο· ησχύνθησαν σφόδρα, ότι ουκ ενόησαν ατιμίας αυτών, αι δι' αιώνος ουκ επιλησθήσονται.
Ger 20:12	Κύριε, δοκιμάζων δίκαια, συνίων νεφρούς και καρδιάς, ίδοιμι την παρά σου εκδίκησιν εν αυτοίς, ότι προς σε απεκάλυψα τα απολογήματά μου. -
Ger 20:13	Άσατε τω Κυρίω, αινέσατε αυτω, ότι εξείλατο ψυχήν πένητος εκ χειρός πονηρευομένων. -
Ger 20:14	Επικατάρατος η ημέρα, εν ή ετέχθην εν αυτη· η ημέρα, εν ή έτεκέ με η μήτηρ μου, μη έστω επευκτή.
Ger 20:15	επικατάρατος ο άνθρωπος ο ευαγγελισάμενος τω πατρί μου λέγων· ετέχθη σοι άρσην, ευφραινόμενος.
Ger 20:16	έστω ο άνθρωπος εκείνος ως αι πόλεις, ας κατέστρεψε Κύριος εν θυμω και ου μετεμελήθη· ακουσάτω κραυγής τω πρωϊ και αλαλαγμού μεσημβρίας,
Ger 20:17	ότι ουκ απέκτεινέ με εν μήτρα μητρός και εγένετό μοι η μήτηρ μου τάφος μου και η μήτρα συλλήψεως αιωνίας.
Ger 20:18	ινατί τούτο εξήλθον εκ μήτρας του βλέπειν κόπους και πόνους, και διετέλεσαν εν αισχύνη αι ημέραι μου;
Ger 21:1	Ο λόγος ο γενόμενος παρά Κυρίου προς Ιερεμίαν, ότε απέστειλε προς αυτόν ο βασιλεύς Σεδεκίας τον Πασχώρ υιόν Μελχίου και Σοφονίαν υιόν Μαασαίου τον ιερέα λέγων·
Ger 21:2	επερώτησον περί ημών τον Κύριον, ότι βασιλεύς Βαβυλώνος εφέστηκεν εφ' ημάς, ει ποιήσει Κύριος κατά πάντα τα θαυμάσια αυτου, και απελεύσεται αφ' ημών.
Ger 21:3	και είπε προς αυτους Ιερεμίας· ούτως ερείτε προς Σεδεκίαν βασιλέα Ιούδα·
Ger 21:4	τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ μεταστρέψω τα όπλα τα πολεμικά, εν οίς υμείς πολεμείτε εν αυτοίς προς τους Χαλδαίους τους συγκεκλεικότας υμάς έξωθεν του τείχους, και συνάξω αυτους εις το μέσον της πόλεως ταύτης
Ger 21:5	και πολεμήσω εγώ υμάς εν χειρί εκτεταμένη και εν βραχίονι κραταιω μετά θυμού και οργής μεγάλης
Ger 21:6	και πατάξω πάντας τους κατοικούντας εν τη πόλει ταύτη, τους ανθρώπους και τα κτήνη, εν θανάτω μεγάλω, και αποθανούνται.
Ger 21:7	και μετά ταύτα -ούτως λέγει Κύριος- δώσω τον Σεδεκίαν βασιλέα Ιούδα και τους παιδας αυτου και τον λαόν τον καταλειφθέντα εν τη πόλει ταύτη από του θανάτου και από του λιμού και από της μαχαίρας εις χείρας εχθρών αυτών των ζητούντων τας ψυχάς αυτών, και κατακόψουσιν αυτους εν στόματι μαχαίρας· ου φείσομαι επ' αυτους και ου μη οικτειρήσω αυτους.

Ger 21:8	και προς τον λαόν τούτον ερείς· τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ δέδωκα προ προσώπου υμών την οδόν της ζωής και την οδόν του θανάτου·
Ger 21:9	ο καθήμενος εν τη πόλει ταύτη αποθανείται εν μαχαίρα και εν λιμω, και ο εκπορευόμενος προσχωρήσει προς τους Χαλδαιούς τους συγκεκρικότας υμάς ζήσεται, και έσται η ψυχή αυτού εις σκύλα, και ζήσεται.
Ger 21:10	διότι εστήρικα το πρόσωπόν μου επί την πόλιν ταύτην εις κακά και ουκ εις αγαθά· εις χείρας βασιλέως Βαβυλώνος παραδοθήσεται, και κατακαύσει αυτήν εν πυρί.
Ger 21:11	ο οίκος βασιλέως Ιούδα, ακούσατε λόγον Κυρίου·
Ger 21:12	οίκος Δαυίδ, τάδε λέγει Κύριος· κρίνατε πρωϊ κρίμα και κατευθύνετε και εξέλεσθε διηρπασμένον εκ χειρός αδικούντος αυτόν, όπως μη αναφθή ως πυρ η οργή μου και καυθήσεται, και ουκ έσται ο σβέσων.
Ger 21:13	ιδού εγώ προς σε τον κατοικούντα την κοιλάδα Σόρ, την πεδεινήν, τους λέγοντας· τις πτοήσει ημάς; ή τις εισελεύσεται προς το κατοικητήριον ημών;
Ger 21:14	και ανάψω πυρ εν τω δρυμω αυτής, και έδεται πάντα τα κύκλω αυτής.
Ger 22:1	ΤΑΔΕ λέγει Κύριος· πορεύου και κατάβηθι εις τον οίκον του βασιλέως Ιούδα και λαλήσεις εκεί τον λόγον τούτον
Ger 22:2	και ερείς· άκουε λόγον Κυρίου, βασιλεύ Ιούδα ο καθήμενος επί θρόνου Δαυίδ, συ και ο οίκός σου και ο λαός σου και οι εισπορευόμενοι ταις πύλαις ταύταις·
Ger 22:3	τάδε λέγει Κύριος· ποιείτε κρίσιν και δικαιοσύνην και εξαιρείσθε διηρπασμένον εκ χειρός αδικούντος αυτόν και προσήλυτον και ορφανόν και χήραν μη καταδυναστεύετε και μη ασεβήτε και αίμα αθων μη εκχέητε εν τω τόπω τούτω.
Ger 22:4	διότι εάν ποιούντες ποιήσητε τον λόγον τούτον, και εισελεύσονται εν ταις πύλαις του οίκου τούτου βασιλείς καθήμενοι επί θρόνου Δαυίδ και επιβεβηκότες εφ' αρμάτων και ίππων, αυτοί και οι παίδες αυτών, και ο λαός αυτών·
Ger 22:5	εάν δε μη ποιήσητε τους λόγους τούτους, κατ' εμαυτού ώμοσα, λέγει Κύριος, ότι εις ερήμωσιν έσται ο οίκος ούτος.
Ger 22:6	ότι τάδε λέγει Κύριος κατά του οίκου βασιλέως Ιούδα· Γαλαάδ συ μοι, αρχή του Λιβάνου, εάν μη θώ σε εις έρημον, πόλεις μη κατοικηθησομένας·
Ger 22:7	και επάξω επί σε ολοθρεύοντα άνδρα και τον πέλεκυν αυτού, και εκκόψουσι τας εκλεκτάς κέδρους σου και εμβαλούσιν εις το πυρ.
Ger 22:8	και διελεύσονται έθνη δια της πόλεως ταύτης και ερεί έκαστος προς τον πλησίον αυτού· διατί εποίησε Κύριος ούτως τη πόλει ταύτη τη μεγάλη;
Ger 22:9	και ερούσιν· ανθ' ων εγκατέλιπον την διαθήκην Κυρίου Θεού αυτών και προσεκύνησαν θεοίς αλλοτρίοις και εδούλευσαν αυτοίς.
Ger 22:10	Μή κλαίετε τον τεθνηκότα μηδέ θρηνείτε αυτόν· κλαύσατε κλαυμω τον εκπορευόμενον, ότι ουκ επιστρέψει έτι, ουδέ όψεται την γην πατρίδος αυτού.

Ger 22:11	διότι τάδε λέγει Κύριος επί Σελλήμ υιόν Ιωσία τον βασιλεύοντα αντί Ιωσίου του πατρός αυτού, ος εξήλθεν εκ του τόπου τούτου· ουκ αναστρέψει εκεί έτι,
Ger 22:12	αλλ' ή εν τω τόπω, ου μετώκισα αυτόν, εκεί αποθανείται και την γην ταύτην ουκ όψεται έτι. -
Ger 22:13	Ω ο οικοδομών οικίαν αυτού ου μετά δικαιοσύνης και τα υπερωα αυτού ουκ εν κρίματι, παρά τω πλησίον αυτού εργάται δωρεάν και τον μισθόν αυτού ου μη αποδώσει αυτω.
Ger 22:14	ωκοδόμησας σεαυτω οίκον σύμμετρον, υπερωα ριπιστά διεσταλμένα θυρίσι και εξυλωμένα εν κέδρω και κεχρισμένα εν μίλτω.
Ger 22:15	μη βασιλεύσης, ότι συ παροξύνη εν Άχαζ τω πατρί σου; ου φάγονται και ου πίνονται· βέλτιον ην σε ποιείν κρίμα και δικαιοσύνην.
Ger 22:16	ουκ έγνωσαν, ουκ έκριναν κρίσιν ταπεινω ουδέ κρίσιν πένητος· ου τούτό εστι το μη γνώναί σε εμέ, λέγει Κύριος;
Ger 22:17	ιδού ουκ εισίν οι οφθαλμοί σου ουδέ η καρδιά σου καλή, αλλά εις την πλεονεξίαν σου και εις το αίμα το αθων του εκχέειν αυτό και εις αδικήματα και εις φόνον του ποιείν αυτά.
Ger 22:18	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος επί Ιωακείμ υιόν Ιωσία βασιλέα Ιούδα· ουαί επί τον άνδρα τούτον· ου μη κόψονται αυτόν· ω αδελφέ, ουδέ μη κλαύσονται αυτόν· οίμοι Κύριε.
Ger 22:19	ταφήν όνου ταφήσεται, συμψηθείς ριφήσεται επέκεινα της πύλης Ιερουσαλήμ. -
Ger 22:20	Ανάβηθι εις τον Λίβανον και κράξον και εις την Βασάνδος την φωνήν σου και βόησον εις το πέραν της θαλάσσης, ότι συνετρίβησαν πάντες οι ερασταί σου.
Ger 22:21	ελάλησα προς σε εν τη παραπτώσει σου, και είπας· ουκ ακούσομαι· αύτη η οδός σου εκ νεότητός σου, ουκ ήκουσας της φωνής μου.
Ger 22:22	πάντας τους ποιμένας σου ποιμανεί άνεμος, και οι ερασταί σου εν αιχμαλωσία εξελεύσονται· ότι τότε αισχυνθήση και ατιμωθήση από πάντων των φιλούντων σε.
Ger 22:23	κατοικούσα εν τω Λιβάνω, εννοσσεύουσα εν ταις κέδροις, καταστενάξεις εν τω ελθείν σοι οδύνας ως τικτούσης.
Ger 22:24	ζω εγώ, λέγει Κύριος, εάν γενόμενος γένηται Ιεχονίας υιος Ιωακείμ βασιλεύς Ιούδα αποσφράγισμα επί της χειρός της δεξιάς μου, εκείθεν εκσπάσω σε
Ger 22:25	και παραδώσω σε εις χείρας των ζητούντων την ψυχήν σου, ων συ ευλαβή από προσώπου αυτών, εις χείρας των Χαλδαίων·
Ger 22:26	και απορρίψω σε και την μητέρα σου την τεκούσάν σε εις γην, ου ουκ ετέχθης εκεί, και εκεί αποθανείσθε.
Ger 22:27	εις δε την γην, ην αυτοί εύχονται ταις ψυχαίς αυτών, ου μη αποστρέψωσιν.

Ger 22:28	ητιμώθη Ιεχονίας ως σκεύος, ου ουκ έστι χρεία αυτού, ότι εξερρίφη και εξεβλήθη εις γην, ην ουκ ήδει.
Ger 22:29	γη γη ακουε λόγον Κυρίου·
Ger 22:30	γράψον τον άνδρα τούτον εκκήρυκτον άνθρωπον, ότι ου μη αυξηθή εκ του σπέρματος αυτού ανήρ καθήμενος επί θρόνου Δαυίδ άρχων έτι εν τω Ιούδα.
Ger 23:1	Ω οι ποιμένες οι διασκορπίζοντες και απολλύοντες τα πρόβατα της νομής μου.
Ger 23:2	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος επί τους ποιμαίνοντας τον λαόν μου· υμείς διεσκορπίσατε τα πρόβατά μου και εξώσατε αυτά και ουκ επεσκεψασθε αυτά, ιδού εγώ εκδικώ εφ' υμάς κατά τα πονηρά επιτηδεύματα υμών·
Ger 23:3	και εγώ εισδέξομαι τους καταλοιπούς του λαού μου επί πάσης της γης, ου έξωσα αυτούς εκεί, και καταστήσω αυτούς εις την νομήν αυτών, και αυξηθήσονται και πληθυνθήσονται·
Ger 23:4	και αναστήσω αυτοίς ποιμένας, οί ποιμανούσιν αυτούς, και ου φοβηθήσονται έτι ουδέ πτοηθήσονται, λέγει Κύριος.
Ger 23:5	ιδού ημέραι έρχονται, λέγει Κύριος, και αναστήσω τω Δαυίδ ανατολήν δικαίαν, και βασιλεύσει βασιλεύς και συνήσει και ποιήσει κριμα και δικαιοσύνην επί της γης·
Ger 23:6	εν ταις ημέραις αυτού σωθήσεται Ιούδας, και Ισραήλ κατασκηνώσει πεποιθώς, και τούτο το όνομα αυτού, ό καλέσει αυτόν Κύριος Ιωσεδέκ.
Ger 23:9	Εν τοις προφήταις συνετρίβη η καρδιά μου, εν εμοί εσαλεύθη πάντα τα οστά μου, εγενήθην ως ανήρ συντετριμμένος και ως άνθρωπος συνεχόμενος από οίνου από προσώπου Κυρίου και από προσώπου ευπρεπείας δόξης αυτού.
Ger 23:10	ότι από προσώπου τούτων επένθησεν η γη, εξηράνθησαν αι νομαί της ερήμου, και εγένετο ο δρόμος αυτών πονηρός και η ισχύς αυτών ουχ ούτως.
Ger 23:11	ότι ιερεύς και προφήτης εμολύνθησαν και εν τω οίκω μου είδον πονηρίας αυτών.
Ger 23:12	δια τούτο γενέσθω η οδός αυτών αυτοίς εις ολίσθημα εν γνόφω, και υποσκελισθήσονται και πεσούνται εν αυτη· διότι επάξω επ' αυτούς κακά εν ενιαυτω επισκέψεως αυτών, φησί Κύριος.
Ger 23:13	και εν τοις προφήταις Σαμαρείας είδον ανομήματα· επροφήτευσαν δια της Βάαλ και επλάνησαν τον λαόν μου Ισραήλ.
Ger 23:14	και εν τοις προφήταις Ιερουσαλήμ εώρακα φρικτά, μοιχωμένους και πορευομένους εν ψεύδεσι και αντιλαμβανομένους χειρών πονηρών του μη αποστραφήναι έκαστον από της οδού αυτού της πονηράς· εγενήθησάν μοι πάντες ως Σόδομα και οι κατοικούντες αυτήν ωσπερ Γόμορρα.
Ger 23:15	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ ψωμιώ αυτούς οδύνην και ποτιώ αυτούς ύδωρ πικρόν, ότι από των προφητών Ιερουσαλήμ εξήλθε μολυσμός πάση τη γη.
Ger 23:16	ούτως λέγει Κύριος παντοκράτωρ· μη ακούετε τους λόγους των προφητών, ότι ματαιούσιν εαυτοίς όρασιν, από καρδιάς αυτών λαλούσι και ουκ από στόματος

	Κυρίου.
Ger 23:17	λέγουσι τοις απωθουμένοις τον λόγον Κυρίου· ειρήνη έσται υμίν· και πάσι τοις πορευομένοις τοις θελήμασιν αυτών, παντί τω πορευομένω πλάνη καρδιάς αυτού είπαν· ουχ ήξει επί σε κακά.
Ger 23:18	ότι τις έσθη εν υποστήματι Κυρίου και είδε τον λόγον αυτού; τις ηνωτίσατο και ήκουσεν;
Ger 23:19	ιδού σεισμός παρά Κυρίου και οργή εκπορεύεται εις συσσεισμόν, συστρεφομένη επί τους ασεβείς ήξει.
Ger 23:20	και ουκ έτι αποστρέψει ο θυμός Κυρίου, έως αν ποιήση αυτό και έως αν στήση αυτό από εγχειρήματος καρδιάς αυτού· επ' εσχάτου των ημερών νοήσουσιν αυτά.
Ger 23:21	ουκ απέστελλον τους προφήτας, και αυτοί έτρεχον· ουδέ ελάλησα προς αυτούς, και αυτοί επροφήτευον.
Ger 23:22	και ει έσθησαν εν τη υποστάσει μου και ει ήκουσαν των λόγων μου, και τον λαόν μου αν απέστρεφον αυτούς από των πονηρών επιτηδευμάτων αυτών.
Ger 23:23	Θεός εγγίζων εγώ ειμι, λέγει Κύριος, και ουχί Θεός πόρρωθεν.
Ger 23:24	ει κρυβήσεται τις εν κρυφαιούς, και εγώ ουκ όψομαι αυτόν; μη ουχί τον ουρανόν και την γην εγώ πληρώ; λέγει Κύριος.
Ger 23:25	ήκουσα α λαλούσιν οι προφήται, α προφητεύουσιν επί τω ονόματί μου ψευδή λέγοντες· ηνυπνιασάμην ενύπνιον.
Ger 23:26	έως πότε έσται εν καρδιά των προφητών των προφητευόντων ψευδή και εν τω προφητεύειν αυτούς τα θελήματα της καρδιάς αυτών;
Ger 23:27	των λογιζομένων του επιλαθέσθαι του νόμου μου εν τοις ενυπνίοις αυτών, α διηγούντο έκαστος τω πλησίον αυτού, καθάπερ επελάθοντο οι πατέρες αυτών του ονόματός μου εν τη Βάαλ;
Ger 23:28	ο προφήτης, εν ω το ενύπνιον εστι, διηγησάσθω το ενύπνιον αυτού, και εν ω ο λόγος μου προς αυτόν, διηγησάσθω τον λόγον μου επ' αληθείας. τι το άχυρον προς τον σίτον; ούτως οι λόγοι μου, λέγει Κύριος.
Ger 23:29	ουκ ιδού οι λόγοι μου ωσπερ πυρ φλέγον, λέγει Κύριος, και ως πέλυξ κόπτων πέτρων;
Ger 23:30	ιδού εγώ δια τούτο προς τους προφήτας, λέγει Κύριος ο Θεός, τους κλέπτοντας τους λόγους μου έκαστον παρά του πλησίον αυτού.
Ger 23:31	ιδού εγώ προς τους προφήτας τους εκβάλλοντας προφητείας γλώσσης και νυστάζοντας νυσταγμόν εαυτών.
Ger 23:32	ιδού εγώ προς τους προφήτας τους προφητεύοντας ενύπνια ψευδή και διηγούντο αυτά και επλάνησαν τον λαόν μου εν τοις ψεύδεσιν αυτών και εν τοις πλάνοις αυτών και εγώ ουκ απέστειλα αυτούς και ουκ ενετειλάμην αυτοίς και ωφέλειαν

	ουκ ωφελήσουσι τον λαόν τούτον.
Ger 23:33	και εάν ερωτήσωσί σε ο λαός ούτος ή ιερεύς ή προφήτης λέγων· τι το λήμμα Κυρίου; και ερείς αυτοίς· υμείς εστε το λήμμα και ράξω υμάς, λέγει Κύριος.
Ger 23:34	ο προφήτης και οι ιερείς και ο λαός, οί αν είπωσι· λήμμα Κυρίου, και εκδικήσω τον άνθρωπον εκείνον και τον οίκον αυτού.
Ger 23:35	ότι ούτως ερείτε έκαστος προς τον πλησίον αυτού και έκαστος προς τον αδελφόν αυτού· τι απεκριθη Κύριος, και τι ελάλησε Κύριος;
Ger 23:36	και λήμμα Κυρίου μη ονομάζετε έτι, ότι το λήμμα τω ανθρώπω έσται ο λόγος αυτού·
Ger 23:37	και διατί ελάλησε Κύριος ο Θεός ημών;
Ger 23:38	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος ο Θεός ημών· ανθ' ων είπατε τον λόγον τούτον· λήμμα Κυρίου, και απέστειλα προς υμάς λέγων· ουκ ερείτε· λήμμα Κυρίου,
Ger 23:39	δια τούτο ιδού εγώ λαμβάνω και ράσσω υμάς και την πόλιν, ην έδωκα υμίν και τοις πατράσιν υμών,
Ger 23:40	και δώσω εφ' υμάς ονειδισμόν αιώνιον και ατιμίαν αιώνιον, ήτις ουκ επιλησθήσεται. -
Ger 23:7	Δια τούτο ιδού ημέραι έρχονται, λέγει Κύριος, και ουκ ερούσιν έτι· ζη Κύριος, ος ανήγαγε τον οίκον Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου,
Ger 23:8	αλλά· ζη Κύριος, ος συνήγαγε παν το σπέρμα Ισραήλ από γης βορρά και από πασών των χωρών, ου έξωσεν αυτούς εκεί. και αποκατέστησεν αυτούς εις την γην αυτών.
Ger 24:1	ΕΔΕΙΞΕ μοι Κύριος δύο καλάθους σύκων κειμένους κατά πρόσωπον ναού Κυρίου μετά το αποικίσαι Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλώνος τον Ιεχονίαν υιόν Ιωακείμ βασιλέα Ιούδα και τους άρχοντας και τους τεχνίτας και τους δεσμώτας και τους πλουσίους εξ Ιερουσαλήμ και ήγαγεν αυτούς εις Βαβυλώνα·
Ger 24:2	ο καλάθος ο εις σύκων χρηστών σφόδρα, ως τα σύκα τα πρώϊμα, και ο καλάθος ο έτερος σύκων πονηρών σφόδρα, α ου βρωθήσεται από πονηρίας αυτών.
Ger 24:3	και είπε Κύριος προς με· τι συ οράς, Ιερεμία; και είπα· σύκα· τα χρηστά χρηστά λίαν, και τα πονηρά πονηρά λίαν, α ου βρωθήσεται από πονηρίας αυτών.
Ger 24:4	και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Ger 24:5	τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· ως τα σύκα τα χρηστά ταύτα, ούτως επιγνώσομαι τους αποικισθέντας Ιούδα, ους εξαπέσταλκα εκ του τόπου τούτου εις γην Χαλδαίων εις αγαθά. και στηριώ τους οφθαλμούς μου επ' αυτούς εις αγαθά και αποκαταστήσω αυτούς εις την γην ταύτην εις αγαθά και ανοικοδομήσω αυτούς και ου μη καθελώ και καταφυτεύσω αυτούς και ου μη εκτίλω.
Ger 24:7	και δώσω αυτοίς καρδίαν του ειδέναι αυτούς εμέ, ότι εγώ ειμι Κύριος, και έσονταί μοι εις λαόν, και εγώ έσομαι αυτοίς εις Θεόν, ότι επιστραφήσονται επ'

	εμέ εξ όλης της καρδιάς αυτών.
Ger 24:8	και ως τα σύκα τα πονηρά, α ου βρωθήσονται από πονηρίας αυτών, τάδε λέγει Κύριος, ούτως παραδώσω τον Σεδεκίαν βασιλέα Ιούδα και τους μεγιστάνας αυτού και το κατάλοιπον Ιερουσαλήμ τους υπολελειμμένους εν τη γη ταύτη και τους κατοικούντας εν Αιγύπτω.
Ger 24:9	και δώσω αυτούς εις διασκορπισμόν εις πάσας τας βασιλείας της γης, και έσονται εις ονειδισμόν και εις παραβολήν και εις μίσος και εις κατάραν εν παντί τόπω, ου έξωσα αυτούς εκεί.
Ger 24:10	και αποστελώ εις αυτούς τον λιμόν και τον θάνατον και την μάχαιραν, έως αν εκλείπωσιν από της γης, ης έδωκα αυτοίς.
Ger 25:1	Ο λόγος ο γενόμενος προς Ιερεμίαν επί πάντα τον λαόν Ιούδα εν τω έτει τω τετάρτω του Ιωακείμ υιού Ιωσία βασιλέως Ιούδα,
Ger 25:2	ον ελάλησε προς πάντα τον λαόν Ιούδα και προς τους κατοικούντας Ιερουσαλήμ λέγων·
Ger 25:3	εν τω τρισκαιδεκάτω έτει Ιωσία υιού Αμώς βασιλέως Ιούδα και έως της ημέρας ταύτης είκοσι και τρία έτη και ελάλησα προς υμάς ορθρίζων και λέγων
Ger 25:4	και απέστειλλον προς υμάς τους δούλους μου τους προφήτας, όρθρου αποστέλλων, και ουκ εισηκούσατε και ου προσέσχετε τοις ωσίν υμών,
Ger 25:5	λέγων· αποστράφητε έκαστος από της οδού αυτού της πονηράς και από των πονηρών επιτηδευμάτων υμών, και κατοικήσετε επί της γης, ης έδωκα υμίν και τοις πατράσιν υμών, απ' αιώνος και έως αιώνος.
Ger 25:6	μη πορεύεσθε οπίσω θεών αλλοτρίων του δουλεύειν αυτοίς, και του προσκυνείν αυτοίς, όπως μη παροργίζητέ με εν τοις έργοις των χειρών υμών του κακώσαι υμάς·
Ger 25:7	και ουκ ηκούσατέ μου.
Ger 25:8	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· επειδή ουκ επιστεύσατε τοις λόγοις μου,
Ger 25:9	ιδού εγώ αποστέλλω και λήψομαι την πατριάν από βορρά και άξω αυτούς επί την γην ταύτην και επί τους κατοικούντας αυτήν και επί πάντα τα έθνη τα κύκλω αυτής και εξεξημώσω αυτούς και δώσω αυτούς εις αφανισμόν και εις συριγμόν και εις ονειδισμόν αιώνιον·
Ger 25:10	και απολώ απ' αυτών φωνήν χαράς και φωνήν ευφροσύνης, φωνήν νυμφίου και φωνήν νύμφης, οσμήν μύρου και φως λύχνου.
Ger 25:11	και έσται πάσα η γη εις αφανισμόν, και δουλεύσουσιν εν τοις έθνεσιν εβδομήκοντα έτη.
Ger 25:12	και εν τω πληρωθήναι τα εβδομήκοντα έτη, εκδικήσω το έθνος εκείνο, φησί Κύριος, και θήσομαι αυτούς εις αφανισμόν αιώνιον·
Ger 25:13	και επάξω επί την γην εκείνην πάντας τους λόγους μου, ους ελάλησα κατ' αυτής, πάντα τα γεγραμμένα εν τω βιβλίω τούτω. Α επροφήτευσεν Ιερεμίας επί

	τα έθνη.
Ger 25:14	Τα Αιλάμ. - Τάδε λέγει Κύριος· συνετριβη το τόξον Αιλάμ, αρχή δυναστείας αυτών.
Ger 25:15	και επάξω επί Αιλάμ τέσσαρας ανέμους εκ των τεσσάρων άκρων του ουρανού και διασπερώ αυτους εν πάσι τοις ανέμοις τούτοις, και ουκ έσται έθνος, ό ουχ ήξει εκεί, οι εξωσμένοι Αιλάμ.
Ger 25:16	και πτοήσω αυτους εναντίον των εχθρών αυτών των ζητούντων την ψυχήν αυτών και επάξω επ' αυτους κακά κατά την οργήν του θυμού μου και επαποστελώ οπίσω αυτών την μάχαιράν μου έως του εξαναλώσαι αυτους.
Ger 25:17	και θήσω τον θρόνον μου εν Αιλάμ και εξαποστελώ εκείθεν βασιλέα και μεγαιστάνας.
Ger 25:18	και έσται επ' εσχάτου των ημερών και αποστρέψω την αιχμαλωσίαν Αιλάμ, λέγει Κύριος. - Εν αρχή βασιλεύοντος Σεδεκίου βασιλέως εγένετο ο λόγος ούτος περι Αιλάμ.
Ger 26:2	ΤΗ Αιγύπτω επί δύναμιν Φαραώ Νεχαώ βασιλέως Αιγύπτου, ος ην επί τω ποταμω Ευφράτη εν Χαρχαμείς, ον επάταξε Ναβουχοδονόσορ βασιλεύς Βαβυλώνος, εν τω έτει τω τετάρτω Ιωακείμ βασιλέως Ιούδα.
Ger 26:3	Αναλάβετε όπλα και ασπίδας και προσαγάγετε εις πόλεμον·
Ger 26:4	επισάξατε τους ίππους, επίβητε, οι ιππείς, και κατάστητε εν ταις περικεφαλαίαις υμών· προβάλετε τα δόρατα και ενδύσασθε τους θώρακας υμών.
Ger 26:5	τι ότι αυτοί πτοούνται και αποχωρούσιν εις τα οπίσω; διότι οι ισχυροί αυτών κοπήσονται. φυγή έφυγον και ουκ ανέστρεψαν περιεχόμενοι κυκλόθεν, λέγει Κύριος.
Ger 26:6	μη φευγέτω ο κούφος, και μη ανασωζέσθω ο ισχυρός· επί βορράν τα παρά τον Ευφράτην ησθένησαν, πεπτώκασι.
Ger 26:7	τις ούτος ως ποταμός αναβήσεται και ως ποταμοί κυμαίνουσιν ύδωρ;
Ger 26:8	ύδατα Αιγύπτου ωσει ποταμός αναβήσεται και ειπεν· αναβήσομαι και κατακαλύψω την γην και απολώ τους κατοικούντας εν αυτη.
Ger 26:9	επίβητε επί τους ίππους, παρασκευάσατε τα άρματα, εξέλθατε, οι μαχηταί Αιθιόπων και Λίβνες καθωπλισμένοι όπλοις· και Λυδοί, ανάβητε, εντείνετε τόξον.
Ger 26:10	και η ημέρα εκείνη Κυρίω τω Θεω ημών ημέρα εκδικήσεως του εκδικήσαι τους εχθρούς αυτου, και καταφάγεται η μάχαιρα Κυρίου και εμπλησθήσεται και μεθυσθήσεται από του αίματος αυτών, ότι θυσία τω Κυρίω σαβαώθ από γης βορρά επί ποταμω Ευφράτη.
Ger 26:11	ανάβηθι Γαλαάδ και λάβε ρητίνην τη παρθένω θυγατρί Αιγύπτου· εις κενόν επλήθυνας ιάματά σου, ωφέλεια ουκ έστιν εν σοί.

Ger 26:12	ήκουσαν έθνη φωνήν σου, και της κραυγής σου επλήσθη η γη, ότι μαχητής προς μαχητήν ησθένησαν, επί το αυτό έπεσαν αμφοτεροι.
Ger 26:13	Α ελάλησε Κύριος εν χειρί Ιερεμίου του ελθείν Ναβουχοδονόσορ τον βασιλέα Βαβυλώνος του κόψαι γην Αιγύπτου.
Ger 26:14	Αναγγείλατε εις Μάγδωλον και παραγγείλατε εις Μέμφιν, είπατε· επίστηθι και ετοιμάσον, ότι κατέφαγε μάχαιρα την σμίλακά σου.
Ger 26:15	διατί έφυγεν από σου ο Άπις; ο μόσχος ο εκλεκτός σου ουκ έμεινεν, ότι Κύριος παρέλυσεν αυτόν.
Ger 26:16	και το πλήθός σου ησθένησε και έπεσε, και έκαστος προς τον πλησίον αυτού ελάλει· αναστώμεν και αναστρέψωμεν προς τον λαόν ημών εις την πατρίδα ημών από προσώπου μαχαίρας Ελληνικής.
Ger 26:17	καλέσατε το όνομα Φαραώ Νεχάω βασιλέως Αιγύπτου, Σαών- Εσβί- Εμωήδ.
Ger 26:18	ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, ότι ως το Ιταβύριον εν τοις όρεσι και ως ο Κάρμηλος εν τη θαλάσση ήξει.
Ger 26:19	σκεύη αποικισμού ποιήσον σεαυτη, κατοικούσα θύγατερ Αιγύπτου, ότι Μέμφις εις αφανισμόν έσται και κληθήσεται ουαί δια το μη υπάρχειν κατοικούντας εν αυτη.
Ger 26:20	δάμαλις κεκαλλωπισμένη Αίγυπτος, απόσπασμα από βορρά ήλθεν επ' αυτήν.
Ger 26:21	και οι μισθωτοί αυτης εν αυτη ωσπερ μόσχοι σιτευτοί τρεφόμενοι εν αυτη, διότι και αυτοί απεστράφησαν και έφυγον ομοθυμαδόν, ουκ έστησαν, ότι ημέρα απωλείας ήλθεν επ' αυτούς και καιρός εκδικήσεως αυτών.
Ger 26:22	φωνή ως όφεως συρίζοντος, ότι εν άμμω πορεύονται· εν αξίναϊς ήξουσιν επ' αυτήν ως κόπτοντες ξύλα.
Ger 26:23	εκκόψουσι τον δρυμόν αυτης, λέγει Κύριος ο Θεός, ότι ου μη εικασθή, ότι πληθύνει υπέρ ακρίδα και ουκ έστιν αυτοίς αριθμός.
Ger 26:24	κατησχύνθη η θυγάτηρ Αιγύπτου, παρεδόθη εις χείρας λαού από βορρά.
Ger 26:25	ιδού εγώ εκδικώ τον Αμμών τον υιόν αυτης επί Φαραώ και επί τους πεποιθότας επ' αυτω.
Ger 26:27	συ δε μη φοβηθής, δούλος μου Ιακώβ, μηδέ πτοηθής, Ισραήλ· διότι εγώ ιδού σώζων σε μακρόθεν και το σπέρμα σου εκ της αιχμαλωσίας αυτών, και αναστρέψει Ιακώβ και ησυχάσει και υπνώσει, και ουκ έσται ο παρενοχλών αυτόν.
Ger 26:28	μη φοβού, παις μου Ιακώβ, λέγει Κύριος, ότι μετά σου εγώ ειμι· η απτόητος και τρυφερά παρεδόθη· ότι ποιήσω έθνει συντέλειαν εν παντί έθνει, εις ους έξωσά σε εκεί, σε δε ου μη ποιήσω εκλιπείν· και παιδεύσω σε εις κρίμα και αθων ουκ αθωώσω σε.
Ger 27:1	ΛΟΓΟΣ Κυρίου ον ελάλησεν επί Βαβυλώνα.

Ger 27:2	Αναγγείλατε εν τοις έθνεσι και ακουστά ποιήσατε και μη κρύψητε, είπατε· εάλωκε Βαβυλών, κατησχύνθη Βήλος η απτόητος, η τρυφερά παρεδόθη Μαρωδάχ.
Ger 27:3	ότι ανέβη επ' αυτήν έθνος από βορρά· ούτος θήσει την γην αυτής εις αφανισμόν, και ουκ έσται ο κατοικών εν αυτη από ανθρωπου και έως κτήνους.
Ger 27:4	εν ταις ημέραις εκείναις και εν τω καιρω εκείνω ήξουσιν οι υιοί Ισραήλ, αυτοί και οι υιοί Ιούδα επί το αυτό· βαδίζοντες και κλαίοντες πορεύσονται τον Κύριον Θεόν αυτών ζητούντες.
Ger 27:5	έως Σιών ερωτήσουσι την οδόν, ώδε γαρ το πρόσωπον αυτών δώσουσι· και ήξουσι και καταφεύξονται προς Κύριον τον Θεόν, διαθήκη γαρ αιώνιος ουκ επιλησθήσεται.
Ger 27:6	πρόβατα απολωλότα εγενήθη ο λαός μου, οι ποιμένες αυτών έξωσαν αυτους, επί τα όρη απεπλάνησαν αυτους, εξ όρους επί βουνόν ώχοντο, επελάθοντο κοίτης αυτών.
Ger 27:7	πάντες οι ευρίσκοντες αυτους ανήλισκον αυτους, οι εχθροί αυτών είπαν· μη ανώμεν αυτους· ανθ' ων ήμαρτον τω Κυρίω νομή δικαιοσύνης τω συναγαγόντι τους πατέρας αυτών.
Ger 27:8	απαλλοτριώθητε εκ μέσου Βαβυλώνος και από γης Χαλδαίων και εξέλθατε και γένεσθε ωσπερ δράκοντες κατά πρόσωπον προβάτων.
Ger 27:9	ότι ιδού εγώ εγείρω επί Βαβυλώνα συναγωγάς εθνών εκ γης βορρά, και παρατάξονται αυτη· εκείθεν αλώσεται, ως βολίς μαχητού συνετού ουκ επιστρέψει κενή.
Ger 27:10	και έσται η Χαλδαία εις προνομήν, πάντες οι προνομεύοντες αυτην εμπλησθήσονται,
Ger 27:11	ότι ηυφραίνεσθε και κατεκαυχάσθε διαρπάζοντες την κληρονομίαν μου, διότι εσκιρτάτε ως βοΐδια εν βοτάνη και εκερατίζετε ως ταύροι.
Ger 27:12	ησχύνθη η μήτηρ υμών σφόδρα, ενετράπη η τεκούσα υμάς μήτηρ επ' αγαθά εσχάτη εθνών έρημος.
Ger 27:13	από οργής Κυρίου ου κατοικηθήσεται. και έσται εις αφανισμόν πάσα, και πας ο διοδεύων δια Βαβυλώνος σκυθρωπάσει και συριούσιν επί πάσαν την πληγήν αυτής.
Ger 27:14	παρατάξασθε επί Βαβυλώνα κύκλω, πάντες τείνοντες τόξον· τοξεύσατε επ' αυτην, μη φείσησθε επί τοις τοξεύμασιν υμών.
Ger 27:15	κατακρατήσατε αυτην· παρελύθησαν αι χείρες αυτής, έπεσαν αι επάλξεις αυτής και κατεσκάφη το τείχος αυτής, ότι εκδίκησις παρά Θεού εστιν· εκδικείτε επ' αυτην· καθώς εποίησε, ποιήσατε αυτη.
Ger 27:16	εξολοθρεύσασθε σπέρμα εκ Βαβυλώνος, κατέχοντα δρέπανον εν καιρω θερισμού· από προσώπου μαχαίρας Ελληνικής έκαστος εις τον λαόν αυτου αποστρέψουσι και εκαστος εις την γην αυτου φεύζεται.

Ger 27:17	Πρόβατον πλανώμενον Ισραήλ, λέοντες έξωσαν αυτόν· ο πρώτος έφαγεν αυτόν βασιλεύς Ασσούρ και ούτος ύστερον τα οστά αυτού βασιλεύς Βαβυλώνος.
Ger 27:18	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ εκδικώ επί τον βασιλέα Βαβυλώνος και επί την γην αυτού, καθώς εξεδίκησα επί τον βασιλέα Ασσούρ.
Ger 27:19	και αποκαταστήσω τον Ισραήλ εις την νομήν αυτού, και νεμήσεται εν τω Καρμήλω και εν όρει Εφραΐμ και εν τω Γαλαάδ και πλησθήσεται η ψυχή αυτού.
Ger 27:20	εν ταις ημέραις εκείναις και εν τω καιρω εκείνω ζητήσουσι την αδικίαν Ισραήλ, και ουχ υπάρξει, και τας αμαρτίας Ιούδα, και ου μη ευρεθώσιν, ότι ίλεως έσομαι τοις υπολελειμμένοις επί της γης, λέγει Κύριος. -
Ger 27:21	Πικρώς επίβηθι επ' αυτήν και επί τους κατοικούντας επ' αυτήν· εκδίκησον, μάχαιρα, και αφάνισον, λέγει Κύριος, και ποίει κατά πάντα, όσα εντέλλομαί σοι.
Ger 27:22	φωνή πολέμου και συντριβή μεγάλη εν γη Χαλδαίων.
Ger 27:23	Πως εκλάσθη και συνετριβή η σφύρα πάσης της γης; Πως εγενήθη εις αφανισμόν Βαβυλών εν έθνεσιν;
Ger 27:24	επιθήσονταί σοι, και αλώση, ω Βαβυλών, και ου γνώση· ευρέθης και ελήφθης, ότι τω Κυρίω αντέστης.
Ger 27:25	ήνοιξε Κύριος τον θησαυρόν αυτού και εξήνεγκε τα σκεύη οργής αυτού, ότι έργον τω Κυρίω Θεω εν γη Χαλδαίων,
Ger 27:26	ότι εληλύθασιν οι καιροί αυτής. ανοίξατε τας αποθήκας αυτής, ερευνήσατε αυτήν ως σπήλαιον και εξολοθρεύσατε αυτήν, μη γενέσθω αυτής κατάλειμμα.
Ger 27:27	αναξηράνατε αυτής πάντας τους καρπούς, και καταβήτωσαν εις σφαγήν· ουαί αυτοίς, ότι ήκει η ημέρα αυτών και καιρός εκδικήσεως αυτών.
Ger 27:28	φωνή φευγόντων και ανασωζομένων εκ γης Βαβυλώνος του αναγγείλαι εις Σιών την εκδίκησιν παρά Κυρίου Θεού ημών.
Ger 27:29	παραγγείλατε επί Βαβυλώνα πολλοίς, παντί εντείνοντι τόξον· παρεμβάλλετε επ' αυτήν κυκλόθεν, μη έστω αυτοίς ανασωζόμενος· ανταπόδοτε αυτη κατά τα έργα αυτής, κατά πάντα, όσα εποίησε, ποιήσατε αυτη, ότι προς Κύριον αντέστη Θεόν άγιον του Ισραήλ.
Ger 27:30	δια τούτο πεσούνται οι νεανίσκοι αυτής εν ταις πλατεΐαις αυτής, και πάντες οι άνδρες οι πολεμισταί αυτής ριφήσονται, είπε Κύριος.
Ger 27:31	ιδού εγώ επί σε την υβρίστριαν, λέγει Κύριος, ότι ήκει η ημέρα σου και ο καιρός εκδικήσεώς σου·
Ger 27:32	και ασθενήσει η ύβρις σου και πεσεΐται, και ουδείς έσται ο ανιστών αυτην· και ανάψω πυρ εν τω δρυμω αυτής, και καταφάγεται πάντα τα κύκλω αυτής.
Ger 27:33	Τάδε λέγει Κύριος· καταδεδυνάστευνται οι υιοί Ισραήλ και οι υιοί Ιούδα άμα, πάντες οι αιχμαλτεύσαντες αυτούς κατεδυνάστευσαν αυτούς, ότι ουκ ηθέλησαν εξαποστειλαι αυτούς.

Ger 27:34	και ο λυτρούμενος αυτούς ισχυρός, Κύριος παντοκράτωρ όνομα αυτω· κρίσιν κρινεί προς τους αντιδίκους αυτού, όπως εξάρη την γην, και παροξυνεί τοις κατοικούσι Βαβυλώνα.
Ger 27:35	μάχαιραν επί τους Χαλδαίους και επί τους κατοικούντας Βαβυλώνα και επί τους μεγιστάνας αυτής και επί τους συνετούς αυτής·
Ger 27:36	μάχαιραν επί τους μαχητάς αυτής, και παραλυθήσονται· μάχαιραν επί τους ίππους αυτών και επί τα άρματα αυτών·
Ger 27:37	μάχαιραν επί τους μαχητάς αυτών και επί τον σύμμεικτον τον εν μέσω αυτής, και έσονται ωσει γυναίκες· μάχαιραν επί τους θησαυρούς αυτής, και διασκορπισθήσονται.
Ger 27:38	επί τω ύδατι αυτής επεποιθει και καταισχνυθήσονται, ότι γη των γλυπτών εστι, και εν ταις νήσοις, ου κατεκαυχώντο.
Ger 27:39	δια τούτο κατοικήσουσιν ινδάλματα εν ταις νήσοις, και κατοικήσουσιν εν αυτη θυγατέρες σειρήνων· ου μη κατοικηθή ουκέτι εις τον αιώνα.
Ger 27:40	καθώς κατέστρεψεν ο Θεός Σόδομα και Γόμορρα και τας ομορούσας αυταις, ειπε Κύριος, ου μη κατοικήσει εκεί άνθρωπος, και ου μη παροικήσει εκεί υιος ανθρώπου.
Ger 27:41	ιδού λαός έρχεται από βορρά, και έθνος μέγα και βασιλείς πολλοί εξεγερθήσονται απ' εσχάτου της γης,
Ger 27:42	τόξον και εγχειρίδιον έχοντες· ιταμός εστι και ου μη ελεήση· η φωνή αυτών ως θάλασσα ηχήσει, εφ' ίπποις ιππάσονται παρεσκευασμένοι, ωπερ πυρ, εις πόλεμον προς σε, θύγατερ Βαβυλώνος.
Ger 27:43	ήκουσε βασιλεύς Βαβυλώνος την ακοήν αυτών, και παρελύθησαν αι χείρες αυτού· θλίψις κατεκράτησεν αυτού, ωδίνες ως τικτούσης.
Ger 27:44	ιδού ωπερ λέων αναβήσεται από του Ιορδάνου εις τόπον Αιθάμ, ότι ταχέως εκδιώξω αυτούς απ' αυτής και πάντα νεανίσκον επ' αυτήν επιστήσω. ότι τις ωπερ εγώ; και τις αντιστήσεται μοι; και τις ούτος ποιμήν, ος στήσεται κατά πρόσωπόν μου;
Ger 27:45	δια τούτο ακούσατε την βουλήν Κυρίου, ην βεβούλευται επί Βαβυλώνα, και λογισμούς αυτού, ους ελογίσατο επί τους κατοικούντας Χαλδαίους· εάν μη διαφθαρή τα αρνία των προβάτων αυτών, εάν μη αφανισθή νομή απ' αυτών.
Ger 27:46	ότι από φωνής αλώσεως Βαβυλώνος σεισθήσεται η γη, και κραυγή εν έθνεσιν ακουσθήσεται.
Ger 28:1	ΤΑΔΕ λέγει Κύριος· ιδού εγώ εξεγείρω επί Βαβυλώνα και επί τους κατοικούντας Χαλδαίους άνεμον καύσωνα διαφθείροντα.
Ger 28:2	και εξαποστελώ εις Βαβυλώνα υβριστάς, και καθυβρίσουσιν αυτήν και λυμανούνται την γην αυτής· ουαί επί Βαβυλώνα κυκλόθεν εν ημέρα κακώσεως αυτής.

Ger 28:3	τεινέτω ο τείνων το τόξον αυτού και περιθέσθω ω εστιν όπλα αυτω, και μη φείσησθε επί τους νεανίσκους αυτής και αφανίσατε πάσαν την δύναμιν αυτής·
Ger 28:4	και πεσούνται τραυματίαι εν γη Χαλδαιών και κατακεκεντημένοι έξωθεν αυτής.
Ger 28:5	διότι ουκ εχήρευσεν Ισραήλ και Ιούδας από Θεού αυτών, από Κυρίου παντοκράτορος, ότι η γη αυτών επλήσθη αδικίας από των αγίων Ισραήλ.
Ger 28:6	φεύγετε εκ μέσου Βαβυλώνος και ανασώζετε έκαστος την ψυχήν αυτού, και μη απορριφήτε εν τη αδικία αυτής, ότι καιρός εκδικήσεως αυτής εστι παρά Κυρίου, ανταπόδομα αυτός ανταποδίδωσιν αυτη.
Ger 28:7	ποτήριον χρυσούν Βαβυλών εν χειρί Κυρίου μεθύσκον πάσαν την γην· από του οίνου αυτής επίοσαν έθνη, δια τούτο εσαλεύθησαν.
Ger 28:8	και άφνω έπεσε Βαβυλών και συνετρίβη· θρηνείτε αυτήν, λάβετε ρητίνην τη διαφθορά αυτής, ει πως ιαθήσεται.
Ger 28:9	ιατρεύσαμεν την Βαβυλώνα, και ουκ ιάθη· εγκαταλίπωμεν αυτήν και απέλθωμεν έκαστος εις την γην αυτού, ότι ήγγικεν εις ουρανόν το κρίμα αυτής, εξήρεν έως των άστρων.
Ger 28:10	εξήνεγκε Κύριος το κρίμα αυτού· δεύτε και αναγγείλωμεν εν Σιών τα έργα Κυρίου του Θεού ημών.
Ger 28:11	παρασκευάζετε τα τοξεύματα, πληρούτε τας φαρέτρας. ήγειρε Κύριος το πνεύμα βασιλέως Μήδων, ότι εις Βαβυλώνα η οργή αυτού του εξολοθρεύσαι αυτήν, ότι εκδίκησις Κυρίου εστιν, εκδίκησις λαού αυτού εστιν.
Ger 28:12	επί τειχέων Βαβυλώνος άρατε σημείον, επιστήσατε φαρέτρας, εγείρατε φυλακάς, ετοιμάσατε όπλα, ότι ενεχείρησε και ποιήσει Κύριος α ελάλησεν επί τους κατοικούντας Βαβυλώνα,
Ger 28:13	κατασκηνούντας εφ' ύδασι πολλοίς και επί πλήθει θησαυρών αυτής· ήκει το πέρας σου αληθώς εις τα σπλάγχνα σου.
Ger 28:14	ότι ώμοσε Κύριος κατά του βραχίονος αυτού· διότι πληρώσω σε ανθρώπων ωσει ακριδων, και φθέγγονται επί σε οι καταβαίνοντες. -
Ger 28:15	Κύριος ποιών γην εν τη ισχύϊ αυτού, ετοιμάζων οικουμένην εν τη σοφία αυτού, εν τη συνέσει αυτού εξέτεινε τον ουρανόν,
Ger 28:16	εις φωνήν έθετο ήχος ύδατος εν ουρανω και ανήγαγε νεφέλας απ' εσχάτου της γης, αστραπάς εις υετόν εποίησε και εξήγαγε φως εκ θησαυρών αυτού.
Ger 28:17	εματαιώθη πας άνθρωπος από γνώσεως, κατησχύνθη πας χρυσοχόος από των γλυπτών αυτού, ότι ψευδή εχώνευσαν, ουκ έστι πνεύμα εν αυτοίς·
Ger 28:18	μάταιά εστιν, έργα μεμωκημένα, εν καιρω επισκέψεως αυτών απολούνται.
Ger 28:19	ου τοιαύτη μερίς τω Ιακώβ, ότι ο πλάσας τα πάντα αυτός εστι κληρονομία αυτού, Κύριος όνομα αυτω. -

Ger 28:20	Διασκορπίζεις συ μοι σκεύη πολέμου, και διασκορπιώ εν σοί έθνη και εξαρώ εκ σου βασιλείς
Ger 28:21	και διασκορπιώ εν σοί ίππον και επιβάτην αυτού και διασκορπιώ εν σοί άρματα και αναβάτας αυτών
Ger 28:22	και διασκορπιώ εν σοί νεανίσκον και παρθένον και διασκορπιώ εν σοί άνδρα και γυναίκα
Ger 28:23	και διασκορπιώ εν σοί ποιμένα και το ποιμνιον αυτού και διασκορπιώ εν σοί γεωργόν και το γεώργιον αυτού και διασκορπιώ εν σοί ηγεμόνας και στρατηγούς σου.
Ger 28:24	και ανταποδώσω τη Βαβυλώνι και πάσι τοις κατοικούσι Χαλδαίοις πάσας τας κακίας αυτών, ας εποίησαν επί Σιών κατ' οφθαλμούς υμών, λέγει Κύριος.
Ger 28:25	ιδού εγώ προς σε, το όρος το διεφθαρμένον, το διαφθείρον πάσαν την γην, και εκτενώ την χειρά μου επί σε και κατακυλιώ σε επί των πετρών και δώσω σε ως όρος εμπεπτυρισμένον·
Ger 28:26	και ου μη λάβωσιν από σου λίθον εις γωνίαν και λίθον εις θεμέλιον, ότι εις αφανισμόν έση εις τον αιώνα, λέγει Κύριος.
Ger 28:27	Άρατε σημείον επί της γης, σαλπίσατε εν έθνεσι σάλπιγγι, αγιάσατε επ' αυτήν έθνη, παραγγείλατε επ' αυτήν βασιλείαις Αραράτ παρ' εμού και τοις Ασχαναζαίοις, επιστήσατε επ' αυτήν βελοστάσεις, αναβιβάσατε επ' αυτήν ίππον ως ακριδων πλήθος.
Ger 28:28	αναβιβάσατε επ' αυτήν έθνη, τον βασιλέα των Μήδων και πάσης της γης, τους ηγουμένους αυτού και πάντας τους στρατηγούς αυτού.
Ger 28:29	εσεισθη η γη και επόνεσε, διότι εξανέστη επί Βαβυλώνα λογισμός Κυρίου του θείναι την γην Βαβυλώνος εις αφανισμόν και μη κατοικείσθαι αυτήν.
Ger 28:30	εξέλιπε μαχητής Βαβυλώνος του πολεμείν, καθήσονται εκεί εν περιοχή, εθραύσθη η δυναστεία αυτών, εγενήθησαν ωσει γυναίκες, ενεπυρίσθη τα σκηνώματα αυτής, συνετριβησαν οι μοχλοί αυτής.
Ger 28:31	διώκων εις απάντησιν διώκοντος διώξεται και αναγγέλλων εις απάντησιν αναγγέλλοντος του αναγγείλαι τω βασιλεί Βαβυλώνος, ότι εάλωκεν η πόλις αυτού,
Ger 28:32	απ' εσχάτου των διαβάσεων αυτού ελήφθησαν, και τα συστήματα αυτών ενέπρησαν εν πυρί, και άνδρες αυτού οι πολεμισταί εξέρχονται.
Ger 28:33	διότι τάδε λέγει Κύριος· οίκοι βασιλέως Βαβυλώνος ως άλων ωριμος αλοηθήσονται· έτι μικρόν και ήξει ο άμητος αυτής.
Ger 28:34	κατέφαγέ με, εμερίσατό με, κατέλαβέ με σκεύος λεπτόν, Ναβουχοδονόσορ βασιλεύς Βαβυλώνος· κατέπιέ με ως δράκων, έπλησε την κοιλιαν αυτού, από της τρυφής μου έξωσέ με·
Ger 28:35	οι μόχθοι μου και αι ταλαιπωρίαί μου εις Βαβυλώνα. ερεί κατοικούσα Σιών· και

	το αίμά μου επί τους κατοικούντας Χαλδαίους, ερεί Ιερουσαλήμ·
Ger 28:36	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ κρινώ την αντίδικόν σου και εκδικήσω την εκδίκησίν σου και ερημώσω την θάλασσαν αυτής και ξηρανώ την πηγήν αυτής.
Ger 28:37	και έσται Βαβυλών εις αφανισμόν, και ου κατοικηθήσεται.
Ger 28:38	ότι άμα ως λέοντες εξηγέρθησαν και ως σκύμνοι λεόντων.
Ger 28:39	εν τη θερμασία αυτών δώσω πότημα αυτοίς και μεθύσω αυτούς, όπως καρωθώσι και υπνώσωσιν ύπνον αιώνιον και ου μη εξεγερθώσι, λέγει Κύριος·
Ger 28:40	καταβιβάσω αυτούς ως άρνας εις σφαγήν και ως κριούς μετ' ερίφων.
Ger 28:41	Πως εάλω και εθηρεύθη το καύχημα πάσης της γης; Πως εγένετο Βαβυλών εις αφανισμόν εν τοις έθνεσιν;
Ger 28:42	ανέβη επί Βαβυλώνα η θάλασσα εν ήχω κυμάτων αυτής, και κατεκαλύφθη.
Ger 28:43	εγενήθησαν αι πόλεις αυτής ως γη άνυδρος και άβατος, ου κατοικήσει εν αυτη ουδέ εις, ουδέ μη καταλύσει εν αυτη υιος ανθρώπου.
Ger 28:44	και εκδικήσω επί Βαβυλώνα και εξοίσω α κατέπιεν εκ του στόματος αυτής, και ου μη συναχθώσι προς αυτην έτι τα έθνη·
Ger 28:49	και εν Βαβυλώνι πεσούνται τραυματία πάσης της γης.
Ger 28:50	ανασωζόμενοι εκ γης πορεύεσθε και μη ίστασθε· οι μακρόθεν, μνήσθητε του Κυρίου, και Ιερουσαλήμ αναβήτω επί την καρδιαν υμών.
Ger 28:51	ησχύνθημεν, ότι ηκούσαμεν ονειδισμόν ημών, κατεκάλυψεν ατιμία το πρόσωπον ημών, εισήλθον αλλογενείς εις τα άγια ημών, εις οίκον Κυρίου.
Ger 28:52	δια τούτο ιδού ημέραι έρχονται, λέγει Κύριος, και εκδικήσω επί τα γλυπτά αυτής, και εν πάση τη γη αυτής πεσούνται τραυματία.
Ger 28:53	ότι εάν αναβή Βαβυλών ως ο ουρανός και ότι εάν οχυρώση τα τείχη ισχυϊ αυτής, παρ' εμού ήξουσιν εξολοθρεύοντες αυτην, λέγει Κύριος.
Ger 28:54	φωνή κραυγής εν Βαβυλώνι, και συντριβή μεγάλη εν γη Χαλδαιών,
Ger 28:55	ότι εξωλόθρευσε Κύριος την Βαβυλώνα και απώλεσεν απ' αυτής φωνήν μεγάλην ηχούσαν ως ύδατα πολλά, έδωκεν εις όλεθρον φωνήν αυτής.
Ger 28:56	ότι ήλθεν επί Βαβυλώνα τάλαιπωρία, εάλωσαν οι μαχηταί αυτής, επτόηται το τόξον αυτών, ότι ο Θεός ανταποδίδωσιν αυτοίς.
Ger 28:57	Κύριος ανταποδίδωσιν αυτω την ανταπόδοσιν· και μεθύσει μέθη τους ηγεμόνας αυτής και τους σοφούς αυτής και τους στρατηγούς αυτής, λέγει ο βασιλεύς, Κύριος παντοκράτωρ όνομα αυτω.
Ger 28:58	τάδε λέγει Κύριος· τείχος Βαβυλώνος επλατύνθη, κατασκαπτόμενον κατασκαφήσεται, και αι πύλαι αυτής αι υψηλαί εμπυρισθήσονται, και ου κοπιάσουσι λαοί εις κενόν, και έθνη εν αρχή εκλείψουσιν.

Ger 28:59	Ο λόγος, ον ενετείλατο Κύριος Ιερεμία τω προφήτη ειπείν τω Σαραία υιω Νηριού, υιού Μαασαίου, ότε επορεύετο παρά Σεδεκίου βασιλέως Ιούδα εις Βαβυλώνα, εν τω έτει τω τετάρτω της βασιλείας αυτου, και Σαραίας άρχων δώρων.
Ger 28:60	και έγγραφεν Ιερεμίας πάντα τα κακά, α ήξει επί Βαβυλώνα, εν βιβλίω ενί, πάντας τους λόγους τούτους τους γεγραμμένους επί Βαβυλώνα.
Ger 28:61	και είπεν Ιερεμίας προς Σαραίαν· όταν έλθης εις Βαβυλώνα, και όψη και αναγνώση πάντας τους λόγους τούτους
Ger 28:62	και ερείς· Κύριε Κύριε, συ ελάλησας επί τον τόπον τούτον του εξολοθρεύσαι αυτόν και του μη είναι εν αυτω κατοικούντας από ανθρώπου έως κτήνους, ότι αφανισμός εις τον αιώνα έσται.
Ger 28:63	και έσται όταν παύση του αναγινώσκειν το βιβλίον τούτο, και επιδήσεις επ' αυτό λίθον και ρίψεις αυτό εις μέσον του Ευφράτου
Ger 28:64	και ερείς· ούτως καταδύσεται Βαβυλών και ου μη αναστη από προσώπου των κακών, ων εγώ επάγω επ' αυτήν.
Ger 29:1	Επί τους αλλοφύλους. ΤΑΔΕ λέγει Κύριος·
Ger 29:2	ιδού ύδατα αναβαίνει από βορρά και έσται εις χειμάρρουν κατακλύζοντα και κατακλύσει γην και το πλήρωμα αυτής, πόλιν και τους κατοικούντας εν αυτη· και κεκραξουνται οι άνθρωποι, και αλαλάξουσιν άπαντες οι κατοικούντες την γην.
Ger 29:3	από φωνής ορμής αυτου, από των οπλών των ποδών αυτου και από σεισμού των αρμάτων αυτου, ήχου τροχών αυτου ουκ επέστρεψαν πατέρες επ' υιούς αυτών από εκλύσεως χειρών αυτών
Ger 29:4	εν τη ημέρα τη επερχομένη του απολέσαι πάντας τους αλλοφύλους. και αφανιώ την Τύρον και την Σιδώνα και πάντας τους καταλοιπους της βοηθείας αυτών, ότι εξολοθρεύσει Κύριος τους καταλοιπους των νήσων.
Ger 29:5	ήκει φαλάκρωμα επί Γάζαν, απερρίφη Ασκάλων και οι κατάλοιποι Ενακίμ.
Ger 29:6	έως τίνος κόψεις, η μάχαιρα του Κυρίου; έως τίνος ουχ ησυχάσεις; αποκατάστηθι εις τον κολεόν σου, ανάπαυσαι και επάρθητι.
Ger 29:7	Πως ησυχάσει; και Κύριος ενετείλατο αυτη επί την Ασκάλωνα και επί τας παραθαλασσίους, επί τας καταλοιπους, επεγεροθήναι. Τη Ιδουμαία. Τάδε λέγει Κύριος· ουκ έστιν έτι σοφία εν Θαιμάν, απώλετο βουλή εκ συνετών, ώχητο σοφία αυτών,
Ger 29:8	ηπατήθη ο τόπος αυτών. βαθύνατε εις κάθισιν οι κατοικούντες εν Δαιδάν, ότι δύσκολα εποίησεν· ήγαγον επ' αυτόν εν χρόνω, ω επεσκεψάμην επ' αυτόν.
Ger 29:9	ότι τρυγηταί ήλθόν σοι, οί ου καταλείψουσί σοι κατάλειμμα· ως κλέπται εν νυκτί επιθήσουσι χείρα αυτών.
Ger 29:10	ότι εγώ κατέσυρα τον Ησαύ, ανεκάλυψα τα κρυπτά αυτών, κρυβήναι ου μη

	δύνωνται· ώλοντο δια χείρα αδελφού αυτού και γείτονος αυτού, και ουκ έστιν
Ger 29:11	υπολείπεσθαι ορφανόν σου, ίνα ζήσητε· και εγώ ζήσομαι, και αι χήραι επ' εμέ πεποιθασιν.
Ger 29:12	ότι τάδε είπε Κύριος· οίς ουκ ην νόμος πιείν το ποτήριον, έπιον· και συ αθωωμένη ου μη αθωωθής, ότι πίνων πίεσαι·
Ger 29:13	ότι κατ' εμαυτού ώμοσα, λέγει Κύριος, ότι εις άβατον και εις ονειδισμόν και εις κατάρασιν έση εν μέσω αυτής, και πάσαι αι πόλεις αυτής έσονται έρημοι εις αιώνα.
Ger 29:14	ακοήν ήκουσα παρά Κυρίου, και αγγέλους εις έθνη απέστειλε· συνάχθητε και παραγένεσθε εις αυτήν, ανάστητε εις πόλεμον.
Ger 29:15	μικρόν έδωκά σε εν έθνεσιν, ευκαταφρόνητον εν ανθρωποις.
Ger 29:16	η παιγνία σου ενεχείρησέ σοι, ιταμία καρδιάς σου κατέλυσε τρυμαλιάς πετρών, συνέλαβεν ισχύν βουνού υψηλού· ότι ύψωσεν ωσπερ αετός νοσιάν αυτού, εκείθεν καθελώ σε·
Ger 29:17	και έσται η Ιδουμαία εις άβατον, πας ο παραπορευόμενος επ' αυτήν συριεί.
Ger 29:18	ωσπερ κατεστράφη Σόδομα και Γόμορρα και αι πάροικοι αυτής, είπε Κύριος παντοκράτωρ, ου μη καθίσει εκεί άνθρωπος, και ου μη κατοικήσει εκεί υιος ανθρώπου.
Ger 29:19	ιδού ωσπερ λέων αναβήσεται εκ μέσου του Ιορδάνου εις τόπον Αιθάμ, ότι ταχύ εκδιώξω αυτούς απ' αυτής· και τους νεανίσκους επ' αυτήν επιστήσατε, ότι τις ωσπερ εγώ; και τις αντιστήσεται μοι; και τις ούτος ποιμήν, ος στήσεται κατά πρόσωπόν μου;
Ger 29:20	δια τούτο ακούσατε βουλήν Κυρίου, ην εβουλεύσατο επί την Ιδουμαίαν, και λογισμόν αυτού, ον ελογίσατο επί τους κατοικούντας Θαιμάν· εάν μη συμψηθώσι τα ελάχιστα των προβάτων, εάν μη αβατωθή επ' αυτούς κατάλυσις αυτών·
Ger 29:21	ότι από φωνής πτώσεως αυτών εφοβήθη η γη, και κραυγή σου εν θαλάσση ηκούσθη.
Ger 29:22	ιδού ωσπερ αετός όψεται και εκτενεί τας πτέρυγας επ' οχυρώματα αυτής· και έσται η καρδιά των ισχυρών της Ιδουμαίας εν τη ημέρα εκείνη ως καρδιά γυναικός ωδινούσης.
Ger 30:1	Τοις υιοίς Αμμών. ΟΥΤΩΣ είπε Κύριος· μη υιοί ουκ εισίν εν Ισραήλ, ή παραληψόμενος ουκ έστιν αυτοίς; διατί παρέλαβε Μελχόλ την Γαλαάδ, και ο λαός αυτών εν πόλεσιν αυτών ενοικήσει;
Ger 30:2	δια τούτο ιδού ημέραι έρχονται, φησί Κύριος, και ακουτιώ επί Ραββάθ θόρυβον πολέμων, και έσονται εις άβατον και εις απώλειαν, και βωμοί αυτής εν πυρί κατακαυθήσονται, και παραλήψεται Ισραήλ την αρχήν αυτού.
Ger 30:3	αλάλαξον Εσεβών, ότι ώλετο Γαι· κεκράξατε θυγατέρες Ραββάθ, περιζώσασθε σάκκους και κόψασθε, ότι Μελχόλ βαδιείται εν αποικία, οι ιερείς αυτού και οι

	άρχοντες αυτού άμα.
Ger 30:4	τι αγαλλιάσθε εν τοις πεδίοις Ενακείμ, θύγατερ ιταμίας, η πεποιθυία επί θησαυροίς αυτής, η λέγουσα· τις εισελεύσεται επ' εμέ;
Ger 30:5	ιδού εγώ φέρω φόβον επί σε, είπε Κύριος, από πάσης της περιοίκου σου, και διασπαρήσεσθε έκαστος εις το πρόσωπον αυτού, και ουκ έσται ο συνάγων.
Ger 30:6	Τη Κηδάρ τη βασιλίση της αυλής, ην επάταξε Ναβουχοδονόσορ βασιλεύς Βαβυλώνος. Ούτως είπε Κύριος· ανάστητε και ανάβητε επί Κηδάρ και πλήσατε τους υιούς Κεδέμ·
Ger 30:7	σκηνάς αυτών και τα πρόβατα αυτών λήψονται, ιμάτια αυτών και πάντα τα σκεύη αυτών και καμήλους αυτών λήψονται εαυτοίς· και καλέσατε επ' αυτούς απώλειαν κυκλόθεν.
Ger 30:8	φεύγετε λίαν, βαθύνατε εις κάθισιν, καθήμενοι εν τη αυλή, ότι εβουλεύσατο εφ' υμάς βασιλεύς Βαβυλώνος βουλήν και ελογίσατο εφ' υμάς λογισμόν.
Ger 30:9	ανάστηθι και ανάβηθι επ' έθνος ευσταθούν, καθήμενον εις αναψυχήν, οίς ουκ εισί θύραι, ου βάλανοι, ου μοχλοί, μόνοι καταλύουσι.
Ger 30:10	και έσονται κάμηλοι αυτών εις προνομήν και πλήθος κτηνών αυτών εις απώλειαν· και λικμήσω αυτούς παντί πνεύματι κεκαρμένους προ προσώπου αυτών, εκ παντός πέραν αυτών οίσω την τροπήν αυτών, είπε Κύριος.
Ger 30:11	και έσται η αυλή διατριβή στρουθών και άβατος έως αιώνος, ου μη καθίση εκεί άνθρωπος, και ου μη κατοικήση εκεί υιος ανθρώπου.
Ger 30:12	Τη Δαμασκω. Κατησχύνθη 'Ημάθ και Αρφάδ, ότι ήκουσαν ακοήν πονηράν· εξέστησαν, εθυμώθησαν, αναπαύσασθαι ου μη δύνωνται.
Ger 30:13	εξελύθη Δαμασκός, απεστράφη εις φυγήν, τρόμος επελάβετο αυτής.
Ger 30:14	Πως ουχί εγκατέλιπε πόλιν εμήν; κώμην ηγάπησαν·
Ger 30:15	δια τούτο πεσούνται νεανίσκοι εν πλατείαις σου, και πάντες οι άνδρες οι πολεμισταί σου πεσούνται, φησί Κύριος·
Ger 30:16	και καύσω πυρ εν τείχει Δαμασκού, και καταφάγεται άμφοδα υιού Άδερ.
Ger 31:1	Τη Μωάβ. ΟΥΤΩΣ είπε Κύριος· ουαί επί Ναβαύ, ότι ώλετο· ελήφθη Καριαθαίμ, ησχύνθη Αμάθ και ηττήθη.
Ger 31:2	ουκ έστιν έτι ιατρεία Μωάβ, γαυρίαμα εν Εσεβών· ελογίσαντο επ' αυτήν κακά· εκόψαμεν αυτήν από έθνους, και παύσιν παύσεται, όπισθεν σου βαδιείται μάχαιρα.
Ger 31:3	ότι φωνή κεκραγόντων εξ 'Ωρωναίμ, όλεθρος και σύντριμμα μέγα·
Ger 31:4	συνετριβη Μωάβ, αναγγείλατε εις Ζογόρα,
Ger 31:5	ότι επλήσθη Αλώθ εν κλαυθμω, αναβήσεται κλαίων εν οδω 'Ωρωναίμ, κραυγήν

	συντρίμματος ηκούσατε·
Ger 31:6	φεύγετε και σώσατε τας ψυχάς υμών και έσεσθε ωσπερ όνος άγριος εν ερήμω.
Ger 31:7	επειδή επεποιήεις εν οχυρώμασί σου, και συ συλληφθήση· και εξελεύσεται Χαμώς εν αποικία και οι ιερείς αυτού και οι άρχοντες αυτού άμα.
Ger 31:8	και ήξει όλεθρος επί πάσαν πόλιν, και πόλις ου μη σωθή, και απολείται ο αυλών, και εξολοθρευθήσεται η πεδινή, καθώς είπε Κύριος.
Ger 31:9	δώτε σημεία τη Μωάβ, ότι αφή αναφθήσεται, και πάσαι αι πόλεις αυτής εις άβατον έσονται· πόθεν ένοικος αυτη;
Ger 31:10	επικατάρατος ο ποιών τα έργα Κυρίου αμελώς, εξαίρων μάχαιραν αυτού αφ' αίματος.
Ger 31:11	ανεπαύσατο Μωάβ εκ παιδαρίου και πεποιθώς ην επί τη δόξη αυτού, ουκ ενέχεεν εξ αγγείου εις αγγείον και εις αποικισμόν ουκ ώχετο· δια τούτο έστη γεύμα αυτού εν αυτω, και οσμή αυτού ουκ εξέλιπε.
Ger 31:12	δια τούτο ιδού ημέραι αυτού έρχονται, φησί Κύριος, και αποστελώ αυτω κλίνοντας, και κλινούσιν αυτόν και τα σκεύη αυτού λεπτυνούσι και τα κέρατα αυτού συγκόψουσι.
Ger 31:13	και καταισχνυθήσεται Μωάβ από Χαμώς, ωσπερ κατησχύνθη οίκος Ισραήλ από Βαιθήλ ελπίδος αυτών πεποιθότες επ' αυτοίς.
Ger 31:14	Πως ερείτε· ισχυροί εσμεν και άνθρωπος ισχύων εις τα πολεμικά;
Ger 31:15	ώλετο Μωάβ πόλις αυτού, και εκλεκτοί νεανίσκοι αυτού κατέβησαν εις σφαγήν·
Ger 31:16	εγγύς ημέρα Μωάβ ελθείν, και πονηρία αυτού ταχεία σφόδρα.
Ger 31:17	κινήσατε αυτω, πάντες κυκλόθεν αυτού, πάντες ειδότες όνομα αυτού· είπατε· Πως συνετριβη βακτηρία ευκλεής, ράβδος μεγαλώματος;
Ger 31:18	κατάβηθι από δόξης και κάθισον εν υγρασία, καθημένη Δαιβών· εκτριβήσεται, ότι ώλετο Μωάβ, ανέβη εις σε λυμαινόμενος οχύρωμά σου.
Ger 31:19	εφ' οδού στήθι και έπιδε, καθημένη εν Αροήρ, και ερώτησον φεύγοντα και σωζόμενον και ειπόν· τι εγένετο;
Ger 31:20	κατησχύνθη Μωάβ, ότι συνετριβη· ολόλυξον και κέκραξον, ανάγγελον εν Αρνών, ότι ώλετο Μωάβ·
Ger 31:21	και κρίσις έρχεται εις την γην Μεισώρ επί Χελών και Ρεφάς και Μωφάθ
Ger 31:22	και επί Δαιβών και επί Ναβαύ και επ' οίκον Δαιβλαθαίμ
Ger 31:23	και επί Καριαθαίμ και επ' οίκον Γαιμώλ και επ' οίκον Μαών
Ger 31:24	και επί Καριώθ και επί Βοσόρ και επί πάσας τας πόλεις Μωάβ τας πόρρω και τας εγγύς.

Ger 31:25	κατεάχθη κέρασ Μωάβ, και το επίχειρον αυτού συνετρίβη.
Ger 31:26	μεθύσατε αυτόν, ότι επί Κύριον εμεγαλύνθη· και επικρούσει Μωάβ εν χειρί αυτού και έσται εις γέλωτα και αυτός.
Ger 31:27	και ει μη εις γελοιασμόν ην σοι Ισραήλ; ή εν κλοπαίς σου ευρέθη, ότι επολέμεις αυτόν;
Ger 31:28	κατέλιπον τας πόλεις και ώκησαν εν πέτραις οι κατοικούντες Μωάβ, εγενήθησαν ωσπερ περιστεραί νοσσεύουσαι εν πέτραις στόματι βοθύνου.
Ger 31:29	ήκουσα ύβριν Μωάβ, ύβρισε λίαν ύβριν αυτού και υπερηφανίαν αυτού, και υψώθη η καρδιά αυτού.
Ger 31:30	εγώ δε έγνων έργα αυτού· ουχί το ικανόν αυτού, ουχ ούτως εποίησε.
Ger 31:31	δια τούτο επί Μωάβ ολολύζετε πάντοθεν, βοήσατε επ' άνδρας κειράδας αυχμού·
Ger 31:32	ως κλαυθμόν Ιαζήρ αποκλαύσομαί σοι, άμπελος Σεβημά, κλήματά σου διήλθε θάλασσαν, Ιαζήρ ήψαντο· επί οπώραν σου, επί τρυγηταίς σου όλεθρος επέπεσε.
Ger 31:33	συνεψήθη χαρμοσύνη και ευφροσύνη εκ της Μωαβίτιδος και οίνος ην επί ληνοίς σου· πρωϊ ουκ επάτησαν ουδέ δειλης, ουκ εποίησαν αιδάδ.
Ger 31:34	από κραυγής Εσεβών έως Ελεαλή αι πόλεις αυτών έδωκαν φωνήν αυτών, από Ζογόρ έως Ώρωναίμ και Αγλάθ-Σαλισία, ότι και το ύδωρ Νεβρείν εις κατάκαυμα έσται.
Ger 31:35	και απολώ τον Μωάβ, φησί Κύριος, αναβαίνοντα επί τον βωμόν και θυμιώντα θεοίς αυτού.
Ger 31:36	δια τούτο καρδιά μου, Μωάβ, ωσπερ αυλοί βομβήσουσι, καρδιά μου επ' ανθρώπους κειράδας ωσπερ αυλός βομβήσει· δια τούτο α περιεποιήσατο, απώλετο από ανθρώπου.
Ger 31:37	πάσαν κεφαλήν εν παντί τόπω ξυρηθήσονται, και πασ πάγων ξυρηθήσεται, και πάσαι χείρες κόψονται, και επί πάσης οσφύος σάκκος.
Ger 31:38	και επί πάντων των δωμάτων Μωάβ και επί ταις πλατεΐαις αυτής, ότι συνέτριψα τον Μωάβ, φησί Κύριος, ως αγγείον, ου ουκ έστι χρεία αυτού.
Ger 31:39	Πως κατήλλαξε; Πως έστρεψε νώτον Μωάβ; ησχύνθη και εγένετο Μωάβ εις γέλωτα και εγκότημα πάσι τοις κύκλω αυτής.
Ger 31:40	ότι ούτως είπε Κύριος·
Ger 31:41	ελήφθη Ακκαριώθ, και τα οχυρώματα συνελήφθη·
Ger 31:42	και απολείται Μωάβ από όχλου, ότι επί τον Κύριον εμεγαλύνθη.
Ger 31:43	παγίς και φόβος και βόθυνος επί σοί, καθήμενος Μωάβ·
Ger 31:44	ο φεύγων από προσώπου του φόβου εμπεσεΐται εις τον βόθυνον, και ο αναβαίνων εκ του βοθύνου συλληφθήσεται εν τη παγίδι, ότι επάξω ταύτα επί

	Μωάβ εν ενιαυτω επισκέψεως αυτής.
Ger 32:1	Όσα επροφήτευσεν Ιερεμίας επί πάντα τα έθνη. ΟΥΤΩΣ είπε Κύριος ο Θεός Ισραήλ· λαβέ το ποτήριον του οίνου του ακράτου τούτου εκ χειρός μου και ποτιείς πάντα τα έθνη, προς α εγώ αποστέλλω σε προς αυτούς,
Ger 32:2	και πίνονται και εξεμούνται και εκμανήσονται από προσώπου της μαχαίρας, ης εγώ αποστέλλω ανά μέσον αυτών.
Ger 32:3	και έλαβον το ποτήριον εκ χειρός Κυρίου και επότισα τα έθνη, προς α απέστειλέ με Κύριος επ' αυτά,
Ger 32:4	την Ιερουσαλήμ και τας πόλεις Ιούδα και βασιλείς Ιούδα και άρχοντας αυτού του θείναι αυτάς εις ερήμωσιν και εις άβατον και εις συριγμόν
Ger 32:5	και τον Φαραώ βασιλέα Αιγύπτου και τους παίδας αυτού και τους μεγιστάνας αυτού
Ger 32:6	και πάντα τον λαόν αυτού και πάντας τους συμμείκτους και πάντας τους βασιλείς αλλοφύλων, την Ασκάλωνα και την Γάζαν και την Ακκάρων και το επίλοιπον Αζώτου
Ger 32:7	και την Ιδουμαίαν και την Μωαβίτιν και τους υιούς Αμμών
Ger 32:8	και βασιλείς Τύρου και βασιλείς Σιδώνος και βασιλείς τους εν τω πέραν της θαλάσσης
Ger 32:9	και την Δαιδάν και την Θαιμάν και την Ρώς και παν περικεκαρμένον κατά πρόσωπον αυτού
Ger 32:10	και πάντας τους συμμείκτους τους καταλύοντας εν τη ερήμω
Ger 32:11	και πάντας βασιλείς Αιλάμ και πάντας βασιλείς Περσών
Ger 32:12	και πάντας βασιλείς από απηλιώτου τους πόρρω και τους εγγύς, έκαστον προς τον αδελφόν αυτού, και πάσας βασιλείας τας επί προσώπου της γης.
Ger 32:13	και ερείς αυτοίς· ούτως είπε Κύριος παντοκράτωρ· πίετε και μεθύσθητε και εξεμέσετε και πεσείσθε και ου μη αναστήτε από προσώπου της μαχαίρας, ης εγώ αποστέλλω ανά μέσον υμών.
Ger 32:14	και έσται όταν μη βούλωνται δέξασθαι το ποτήριον εκ της χειρός σου ωστε πιείν, και ερείς· ούτως είπε Κύριος· πίνοντες πίεσθε·
Ger 32:15	ότι εν πόλει, εν ή ωνομάσθη το όνομά μου επ' αυτήν, εγώ άρχομαι κακώσαι, και υμείς καθάρσει ου μη καθαρισθήτε, ότι μάχαιραν εγώ καλώ επί πάντας τους καθημένους επί της γης.
Ger 32:16	και συ προφητεύσεις επ' αυτούς τους λόγους τούτους και ερείς· Κύριος αφ' υψηλού χρηματιεί, από του αγίου αυτού δώσει φωνήν αυτού, λόγον χρηματιεί επί του τόπου αυτού, και αιδάδ ωσπερ τρυγώντες αποκριθήσονται· και επί καθημένους την γην ήκει όλεθρος

Ger 32:17	επί μέρος της γης, ότι κρίσις τω Κυρίω εν τοις έθνεσι, κρίνεται αυτός προς πάσαν σάρκα, οι δε ασεβείς εδόθησαν εις μάχαιραν, λέγει Κύριος.
Ger 32:18	ούτως είπε Κύριος· ιδού κακά έρχεται από έθνους επί έθνος, και λαίλαψ μεγάλη εκπορεύεται απ' εσχάτου της γης.
Ger 32:19	και έσονται τραυματίαι υπό Κυρίου εν ημέρα Κυρίου, εκ μέρος της γης, και έως εις μέρος της γης· ου μη κατορυγώσιν, εις κόπρια επί προσώπου της γης έσονται.
Ger 32:20	αλαλάξατε, ποιμένες, και κεκράξατε· και κόπτεσθε οι κριοί των προβάτων, ότι επληρώθησαν αι ημέραι υμών εις σφαγήν, και πεσείσθε ωσπερ οι κριοί οι εκλεκτοί·
Ger 32:21	και απολείται φυγή από των ποιμένων και σωτηρία από των κριών των προβάτων.
Ger 32:22	φωνή κραυγής των ποιμένων και αλαλαγμός των προβάτων και των κριών, ότι ωλόθρευσε Κύριος τα βοσκήματα αυτών,
Ger 32:23	και παύσεται τα κατάλοιπα της ειρήνης από προσώπου οργής θυμού μου.
Ger 32:24	εγκατέλιπεν ωσπερ λέων κατάλειμμα αυτού, ότι εγενήθη η γη αυτών εις άβατον από προσώπου της μαχαίρας της μεγάλης.
Ger 33:1	ΕΝ αρχή βασιλέως Ιωακείμ υιού Ιωσία εγενήθη ο λόγος ούτος παρά Κυρίου·
Ger 33:2	ούτως είπε Κύριος· στήθι εν αυλή οίκου Κυρίου και χρηματιείς άπασι τοις Ιουδαίοις και πάσι τοις ερχομένοις προσκυνείν εν οίκω Κυρίου άπαντας τους λόγους, ους συνέταξά σοι χρηματίσαι αυτοίς, μη αφέλης ρήμα·
Ger 33:3	ίσως ακούσονται και αποστραφήσονται έκαστος από της οδού αυτού της πονηράς, και παύσομαι από των κακών, ων εγώ λογίζομαι του ποιήσαι αυτοίς ένεκεν των πονηρών επιτηδευμάτων αυτών.
Ger 33:4	και ερείς· ούτως είπε Κύριος· εάν μη ακούσητέ μου του πορεύεσθαι εν τοις νομίμοις μου, οίς έδωκα κατά πρόσωπον υμών,
Ger 33:5	εισακούειν των λόγων των παιδων μου των προφητών, ους εγώ αποστέλλω προς υμάς όρθρου, και απέστειλα και ουκ ηκούσατέ μου,
Ger 33:6	και δώσω τον οίκον τούτον ωσπερ Σηλώ και την πόλιν δώσω εις κατάραν πάσι τοις έθνεσι πάσης της γης.
Ger 33:7	και ήκουσαν οι ιερείς και οι ψευδοπροφήται και πας ο λαός του Ιερεμίου λαλούντος τους λόγους τούτους εν οίκω Κυρίου.
Ger 33:8	και εγένετο Ιερεμίου παυσαμένου λαλούντος πάντα, α συνέταξε Κύριος αυτω λαλήσαι παντί τω λαω, και συνελάβοσαν αυτόν οι ιερείς και οι ψευδοπροφήται και πας ο λαός λέγων· θανάτω αποθανή,
Ger 33:9	ότι επροφήτευσας τω ονόματι Κυρίου λέγων· ωσπερ Σηλώ έσται ο οίκος ούτος και η πόλις αύτη ερημωθήσεται από κατοικούντων· και εξεκκλησιάσθη πας ο λαός επί Ιερεμίαν εν οίκω Κυρίου. -

Ger 33:10	Και ήκουσαν οι άρχοντες Ιούδα τον λόγον τούτον και ανέβησαν εξ οίκου του βασιλέως εις οίκον Κυρίου και εκάθισαν εν προθύροις πύλης Κυρίου της καινής.
Ger 33:11	και είπαν οι ιερείς και οι ψευδοπροφήται προς τους άρχοντας και παντί τω λαω· κρίσις θανάτου τω ανθρώπω τούτω, ότι επροφήτευσε κατά της πόλεως ταύτης, καθώς ηκούσατε εν τοις ωσίν υμών.
Ger 33:12	και είπεν Ιερεμίας προς τους άρχοντας και παντί τω λαω λέγων· Κύριος απέστειλέ με προφητεύσαι επί τον οίκον τούτον και επί την πόλιν ταύτην πάντας τους λόγους, ους ηκούσατε.
Ger 33:13	και νυν βελτίους ποιήσατε τας οδούς υμών και τα έργα υμών και ακούσατε της φωνής Κυρίου, και παύσεται Κύριος από των κακών, ων ελάλησεν εφ' υμάς.
Ger 33:14	και ιδού εγώ εν χερσίν υμών· ποιήσατέ μοι ως συμφέρει και ως βέλτιον υμίν.
Ger 33:15	αλλ' ή γνόντες γνώσεσθε ότι, ει αναιρειτέ με, αίμα αθων δίδοτε εφ' υμάς και επί την πόλιν ταύτην και επί τους κατοικούντας εν αυτη· ότι εν αληθεία απέσταλκέ με Κύριος προς υμάς λαλήσαι εις τα ώτα υμών πάντας τους λόγους τούτους.
Ger 33:16	και είπον οι άρχοντες και πας ο λαός προς τους ιερείς και προς τους ψευδοπροφήτας· ουκ έστι τω ανθρώπω τούτω κρίσις θανάτου, ότι επί τω ονόματι Κυρίου του Θεού ημών ελάλησε προς ημάς.
Ger 33:17	και ανέστησαν άνδρες των πρεσβυτέρων της γης και είπαν πάση τη συναγωγή του λαού·
Ger 33:18	Μιχαίας ο Μωραθίτης ην εν ταις ημέραις Εζεκίου βασιλέως Ιούδα και είπε παντί τω λαω Ιούδα· ούτως είπε Κύριος· Σιών ως αγρός αροτριαθήσεται, και Ιερουσαλήμ εις άβατον έσται και το όρος του οίκου εις άλσος δρυμού.
Ger 33:19	μη ανελών ανείλεν αυτόν Εζεκίας και πας Ιούδα; ουχ ότι εφοβήθησαν τον Κύριον και ότι εδεήθησαν του προσώπου Κυρίου, και επαύσατο Κύριος από των κακών, ων ελάλησεν επ' αυτούς; και ημείς εποιήσαμεν κακά μεγάλα επί ψυχάς ημών.
Ger 33:20	Και άνθρωπος ην προφητεύων τω ονόματι Κυρίου, Ουρίας υιος Σαμαίου εκ Καριαθιαρίμ, και επροφήτευσε περί της γης ταύτης κατά πάντας τους λόγους Ιερεμίου.
Ger 33:21	και ήκουσεν ο βασιλεύς Ιωακείμ και πάντες οι άρχοντες πάντας τους λόγους αυτού και εξήτουν αποκτείνειν αυτόν· και ήκουσεν Ουρίας και εισήλθεν εις Αίγυπτον.
Ger 33:22	και εξαπέστειλεν ο βασιλεύς άνδρας εις Αίγυπτον,
Ger 33:23	και εξηγάγωσαν αυτόν εκείθεν και εισηγάγωσαν αυτόν προς τον βασιλέα, και επάταξεν αυτόν εν μαχαίρα και έρριψεν αυτόν εις το μνήμα υιών λαού αυτού.
Ger 33:24	πλήν χείρ Αχεικάμ υιού Σαφάν ην μετά Ιερεμίου του μη παραδούναι αυτόν εις χείρας του λαού του μη ανελείν αυτόν.

Ger 34:2	ΟΥΤΩΣ είπε Κύριος· ποιήσον σεαυτω δεσμούς και κλοιούς και περίθου περί τον τράχηλόν σου·
Ger 34:3	και αποστειλεις αυτους προς βασιλέα Ιδουμαίας και προς βασιλέα Μωάβ και προς βασιλέα υιών Αμμών και προς τον βασιλέα Τύρου και προς βασιλέα Σιδώνος εν χερσίν αγγέλων αυτών των ερχομένων εις απάντησιν αυτών εις Ιερουσαλήμ προς Σεδεκίαν βασιλέα Ιούδα.
Ger 34:4	και συντάξεις αυτοίς προς τους κυρίους αυτών ειπείν· ούτως είπε Κύριος ο Θεός Ισραήλ· ούτως ερείτε προς τους κυρίους υμών·
Ger 34:5	ότι εγώ εποίησα την γην εν τη ισχύϊ μου τη μεγάλη και εν τω επιχείρῳ μου τῷ υψηλῷ και δώσω αυτήν ὡ εἰάν δόξη εν οφθαλμοίς μου.
Ger 34:6	ἔδωκα την γην τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλεὶ Βαβυλώνος δουλεύειν αὐτῷ και τα θηρία του αγρού εργάζεσθαι αὐτῷ.
Ger 34:8	και το ἔθνος και η βασιλεία, ὅσοι εἰάν μη εμβάλωσι τον τράχηλον αυτών υπό τον ζυγόν βασιλέως Βαβυλώνος, εν μαχαίρῃ και εν λιμῷ επισκέψομαι αυτοὺς, εἶπε Κύριος, ἕως εκλίπωσιν εν χειρὶ αὐτοῦ.
Ger 34:9	και υμεῖς μη ακούετε των ψευδοπροφητῶν υμών και των μαντευομένων υμῖν και των ενυπνιαζομένων υμῖν και των οιωτισμάτων υμών και των φαρμακῶν υμών των λεγόντων· ου μη εργάσησθε τῷ βασιλεὶ Βαβυλώνος,
Ger 34:10	ὅτι ψευδῆ αυτοὶ προφητεύουσιν υμῖν προς το μακρύναι υμᾶς ἀπὸ της γης υμών.
Ger 34:11	και το ἔθνος, ὃ εἰάν εισαγάγῃ τον τράχηλον αὐτοῦ υπό τον ζυγόν βασιλέως Βαβυλώνος και εργάσῃται αὐτῷ, και καταλείψω αὐτόν ἐπὶ της γης αὐτοῦ, και εργάται αὐτῷ και ενοικήσει εν αὐτῇ. -
Ger 34:12	Και προς Σεδεκίαν βασιλέα Ιούδα ἐλάλησα κατὰ πάντας τους λόγους τούτους λέγων· εισαγάγετε τον τράχηλον υμών
Ger 34:14	και εργάσασθε τῷ βασιλεὶ Βαβυλώνος, ὅτι ἀδिका αυτοὶ προφητεύουσιν υμῖν·
Ger 34:15	ὅτι ουκ ἀπέστειλα αυτοὺς, φησὶ Κύριος, και προφητεύουσι τῷ ὀνόματί μου ἐπ' ἀδικῶ προς το ἀπολέσαι υμᾶς, και ἀπολείσθε υμεῖς και οι προφῆται υμών οι προφητεύοντες υμῖν ἐπ' ἀδικῶ ψευδῆ.
Ger 34:16	υμῖν και παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ και τοῖς ιερεῦσιν ἐλάλησα λέγων· ούτως εἶπε Κύριος· μη ακούετε των λόγων των προφητῶν των προφητευόντων υμῖν λεγόντων· ἰδοὺ σκεὺη οἴκου Κυρίου επιστρέψει εκ Βαβυλώνος, ὅτι ἀδिका αυτοὶ προφητεύουσιν υμῖν,
Ger 34:17	ουκ ἀπέστειλα αυτοὺς.
Ger 34:18	εἰ προφήται εἰσι και εἰ ἔστι λόγος Κυρίου εν αυτοίς, ἀπαντησάτωσάν μοι·
Ger 34:19	ὅτι ούτως εἶπε Κύριος· και των επιλοίπων σκευῶν,
Ger 34:20	ων ουκ ἔλαβε βασιλεὺς Βαβυλώνος, ὅτε ἀπάκισε τον Ιεχονίαν ἐξ Ιερουσαλήμ,

Ger 34:22	εις Βαβυλώνα εισελεύσεται, λέγει Κύριος.
Ger 35:1	ΚΑΙ εγένετο εν τω τετάρτω έτει Σεδεκία βασιλέως Ιούδα εν μηνί τω πέμπτω είπέ μοι Ανανίας υιος Αζώρ ο ψευδοπροφήτης από Γαβαών εν οίκω Κυρίου κατ' οφθαλμούς των ιερέων και παντός του λαού λέγων·
Ger 35:2	ούτως είπε Κύριος· συνέτριψα τον ζυγόν του βασιλέως Βαβυλώνος·
Ger 35:3	έτι δύο έτη ημερών και εγώ αποστρέψω εις τον τόπον τούτον τα σκευή οίκου Κυρίου
Ger 35:4	και Ιεχονίαν και την αποικίαν Ιούδα, ότι συντρίψω τον ζυγόν βασιλέως Βαβυλώνος.
Ger 35:5	και είπεν Ιερεμίας προς Ανανίαν κατ' οφθαλμούς παντός του λαού και κατ' οφθαλμούς των ιερέων των εστηκότων εν οίκω Κυρίου.
Ger 35:6	και είπεν Ιερεμίας· αληθώς, ούτως ποιήσαι Κύριος, στήσαι τον λόγον σου, ον συ προφητεύεις, του επιστρέψαι τα σκευή οίκου Κυρίου και πάσαν την αποικίαν εκ Βαβυλώνος εις τον τόπον τούτον.
Ger 35:7	πλήν ακούσατε τον λόγον Κυρίου, ον εγώ λέγω εις τα ώτα υμών και εις τα ώτα παντός του λαού·
Ger 35:8	οι προφήται οι γεγονότες πρότεροί μου και πρότεροι υμών από του αιώνος και επροφήτευσαν επί γης πολλής και επί βασιλείας μεγάλας εις πόλεμον·
Ger 35:9	ο προφήτης ο προφητεύσας εις ειρήνην, ελθόντος του λόγου γνώσσονται τον προφήτην, ον απέστειλεν αυτοίς Κύριος εν πίστει.
Ger 35:10	και έλαβεν Ανανίας εν οφθαλμοίς παντός του λαού τους κλοιούς από του τραχήλου Ιερεμίου και συνέτριψεν αυτούς·
Ger 35:11	και είπεν Ανανίας κατ' οφθαλμούς παντός του λαού λέγων· ούτως είπε Κύριος· ούτως συντρίψω τον ζυγόν βασιλέως Βαβυλώνος από τραχήλων πάντων των εθνών. και ώχητο Ιερεμίας εις την οδόν αυτού. -
Ger 35:12	Και εγένετο λόγος Κυρίου προς Ιερεμίαν μετά το συντρίψαι Ανανίαν τους κλοιούς από του τραχήλου αυτού λέγων·
Ger 35:13	βάδιζε και είπον προς Ανανίαν λέγων· ούτως είπε Κύριος· κλοιούς ξυλίλους συνέτριψας, και ποιήσω αντ' αυτών κλοιούς σιδηρούς,
Ger 35:14	ότι ούτως είπε Κύριος· ζυγόν σιδηρούν έθηκα επί τον τράχηλον πάντων των εθνών εργάζεσθαι τω βασιλεί Βαβυλώνος.
Ger 35:15	και είπεν Ιερεμίας τω Ανανία· ουκ απέσταλκέ σε Κύριος, και πεποιθέναι εποίησας τον λαόν τούτον επ' αδικω.
Ger 35:16	δια τούτο ούτως είπε Κύριος· ιδού εγώ εξαποστέλλω σε από προσώπου της γης, τούτω τω ενιαυτω αποθανή.
Ger 35:17	και απέθανεν εν τω μηνί τω εβδόμω.

Ger 36:1	ΚΑΙ οὔτοι οἱ λόγοι τῆς βίβλου, οὓς ἀπέστειλεν Ἰερεμίας ἐξ Ἱερουσαλήμ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἀποικίας καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπροφῆτας, ἐπιστολήν εἰς Βαβυλώνα τῆ ἀποικία καὶ πρὸς ἅπαντα τὸν λαόν,
Ger 36:2	ὑστερον ἐξελθόντος Ἰεχονίου τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης καὶ τῶν ἐννοῦχων καὶ παντός ἐλευθέρου καὶ δεσμώτου καὶ τεχνίτου ἐξ Ἱερουσαλήμ,
Ger 36:3	ἐν χειρὶ Ἐλεασά υἱοῦ Σαφάν καὶ Γαμαρίου υἱοῦ Χελκίου, ὃν ἀπέστειλε Σεδεκίας βασιλεὺς Ἰούδα πρὸς βασιλέα Βαβυλώνος εἰς Βαβυλώνα λέγων·
Ger 36:4	οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν ἀποικίαν, ἣν ἀπόκισα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ·
Ger 36:5	οικοδομήσατε οἴκους καὶ κατοικήσατε καὶ φυτεύσατε παραδείσους καὶ φάγετε τοὺς καρπούς αὐτῶν
Ger 36:6	καὶ λάβετε γυναῖκας καὶ τεκνοποιήσατε υἱούς καὶ θυγατέρας καὶ λάβετε τοὺς υἱοὺς ὑμῶν γυναῖκας καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν δότε ἀνδράσι καὶ πληθύνεσθε καὶ μὴ σμικρυνθήτε·
Ger 36:7	καὶ ζητήσατε εἰς εἰρήνην τῆς γῆς, εἰς ἣν ἀπόκισα ὑμᾶς ἐκεῖ, καὶ προσεύξασθε περὶ αὐτῶν πρὸς Κύριον, ὅτι ἐν εἰρήνῃ αὐτῆς ἔσται εἰρήνη ὑμῖν.
Ger 36:8	ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος· μὴ ἀναπειθέτωσαν ὑμᾶς οἱ ψευδοπροφῆται οἱ ἐν ὑμῖν, καὶ μὴ ἀναπειθέτωσαν ὑμᾶς οἱ μάντιες ὑμῶν, καὶ μὴ ἀκούετε εἰς τὰ ἐνύπνια ὑμῶν, ἃ ὑμεῖς ἐνυπνιάζεσθε,
Ger 36:9	ὅτι ἀδίκᾳ αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, καὶ οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς.
Ger 36:10	ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος· ὅταν μέλλῃ πληροῦσθαι Βαβυλώνη ἐβδομήκοντα ἔτη, ἐπισκέψομαι ὑμᾶς καὶ ἐπιστήσω τοὺς λόγους μου ἐφ' ὑμᾶς τοῦ ἀποστρέψαι τὸν λαόν ὑμῶν εἰς τὸν τόπον τούτον.
Ger 36:11	καὶ λογιούμαι ἐφ' ὑμᾶς λογισμόν εἰρήνης καὶ οὐ κακά τοῦ δοῦναι ὑμῖν ταῦτα.
Ger 36:12	καὶ προσεύξασθε πρὸς με, καὶ εἰσακούσομαι ὑμῶν·
Ger 36:13	καὶ ἐκζητήσατέ με, καὶ εὐρήσετέ με, ὅτι ζητήσετέ με ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν,
Ger 36:14	καὶ ἐπιφανούμαι ὑμῖν.
Ger 36:15	ὅτι εἶπατε· κατέστησεν ἡμῖν Κύριος προφῆτας ἐν Βαβυλώνι,
Ger 36:21	οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ Ἀχιάβ καὶ ἐπὶ Σεδεκίαν· ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτούς εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλώνος, καὶ πατάξει αὐτούς κατ' ὀφθαλμούς ὑμῶν.
Ger 36:22	καὶ λήψονται ἀπ' αὐτῶν κατάραν ἐν πάσῃ τῇ ἀποικίᾳ Ἰούδα ἐν Βαβυλώνι λέγοντες· ποιήσαι σε Κύριος, ὡς Σεδεκίαν ἐποίησε καὶ ὡς Ἀχιάβ, οὓς ἀπετηγάνισε βασιλεὺς Βαβυλώνος ἐν πυρὶ,
Ger 36:23	δι' ἣν ἐποίησαν ἀνομίαν ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐμοιχώντο τὰς γυναῖκας τῶν πολιτῶν αὐτῶν καὶ λόγον ἐχρημάτισαν ἐν τῷ ὀνόματί μου, ὃν οὐ συνέταξα αὐτοῖς, καὶ

	εγώ μάρτυς, φησί Κύριος.
Ger 36:24	και προς Σαμαίαν τον Νελαμίτην ερείς·
Ger 36:25	ουκ απέστειλά σε τω ονόματί μου. και προς Σοφονίαν υιόν Μασααίου τον ιερέα ειπέ·
Ger 36:26	Κύριος έδωκέ σε ιερέα αντί Ιωδαέ του ιερέως γενέσθαι επιστάτην εν τω οίκω Κυρίου παντί ανθρώπω προφητεύοντι και παντί ανθρώπω μαινομένω, και δώσεις αυτόν εις το απόκλεισμα και εις τον καταράκτην.
Ger 36:27	και νυν διατί συνελοιδορήσατε Ιερεμίαν τον εξ Αναθώθ τον προφητεύσαντα υμίν;
Ger 36:28	ου δια τούτο απέστειλε προς υμάς εις Βαβυλώνα λέγων· μακράν εστιν, οικοδομήσατε οικίας και κατοικήσατε και φυτεύσατε κήπους και φάγεσθε τον καρπόν αυτών; -
Ger 36:29	Και ανέγνω Σοφονίας το βιβλίον εις τα ώτα Ιερεμίου.
Ger 36:30	και εγένετο λόγος Κυρίου προς Ιερεμίαν λέγων·
Ger 36:31	απόστειλον προς την αποικίαν λέγων· ούτως είπε Κύριος επί Σαμαίαν τον Νελαμίτην· επειδή επροφήτευσεν υμίν Σαμαίας, και εγώ ουκ απέστειλα αυτόν, και πεποιθέναι εποίησεν υμάς επ' αδίκοις,
Ger 36:32	δια τούτο ούτως είπε Κύριος· ιδού εγώ επισκέψομαι επί Σαμαίαν και επί το γένος αυτού, και ουκ έσται αυτών άνθρωπος εν μέσω υμών του ιδείν τα αγαθά, α εγώ ποιήσω υμίν, ουκ όψονται.
Ger 37:1	Ο λόγος ο γενόμενος προς Ιερεμίαν παρά Κυρίου ειπείν·
Ger 37:2	ούτως είπε Κύριος ο Θεός Ισραήλ λέγων· γράψον πάντας τους λόγους, ους εχημάτισα προς σε, επί βιβλίου.
Ger 37:3	ότι ιδού ημέραι έρχονται, φησί Κύριος, και αποστρέψω την αποικίαν λαού μου Ισραήλ και Ιούδα, είπε Κύριος, και αποστρέψω αυτούς εις την γην, ην έδωκα τοις πατράσιν αυτών, και κυριεύσουσιν αυτής. -
Ger 37:4	Και ούτοι οι λόγοι, ους ελάλησε Κύριος επί Ισραήλ και Ιούδα.
Ger 37:5	ούτως είπε Κύριος· φωνήν φόβου ακούσεσθε· φόβος, και ουκ έστιν ειρήνη.
Ger 37:6	ερωτήσατε και ιδετε ει έτεκεν άρσεν, και περί φόβου, εν ω καθέξουσιν οσφύν και σωτηρίαν· διότι εώρακα πάντα άνθρωπον και αι χείρες αυτού επί της οσφύος αυτού, εστράφησαν πρόσωπα, εις ίκτερον εγενήθη.
Ger 37:7	ότι μεγάλη η ημέρα εκείνη και ουκ έστιν τοιαύτη, και χρόνος στενός εστι τω Ιακώβ, και από τούτου σωθήσεται.
Ger 37:8	εν τη ημέρα εκείνη, είπε Κύριος, συντρίψω τον ζυγόν από του τραχήλου αυτών και τους δεσμούς αυτών διαρρήξω, και ουκ εργώνται αυτοί έτι αλλοτριούς·

Ger 37:9	και εργώνται τω Κυρίω Θεω αυτών, και τον Δαυίδ βασιλέα αυτών αναστήσω αυτοίς. -
Ger 37:12	Ούτως είπε Κύριος· ανέστησα σύντριμμα, αληγρά η πληγή σου·
Ger 37:13	ουκ έστι κρίνων κρίσιν σου, εις αληγρόν ιατρεύθης, ωφέλειά σοι ουκ έστι.
Ger 37:14	πάντες οι φίλοι σου επελάθοντό σου, ου μη επερωτήσωσιν· ότι πληγήν εχθρού έπαισά σε, παιδείαν στερεάν· επί πάσαν αδικίαν σου επλήθυναν αι αμαρτίαι σου.
Ger 37:16	δια τούτο πάντες οι έσθοντές σε βρωθήσονται, και πάντες οι εχθροί σου κρέας αυτών παν έδονται· επί πλήθος αδικιών σου επληθύνθησαν αι αμαρτίαι σου, εποίησαν ταύτά σοι· και έσονται οι διαφορούντές σε εις διαφόρημα, και πάντας τους προνομεύσαντάς σε δώσω εις προνομήν.
Ger 37:17	ότι ανάξω το ίαμά σου, από πληγής οδυνηράς ιατρεύσω σε, φησί Κύριος, ότι Εσπαρμένη εκλήθης· θήρευμα υμών εστιν, ότι ζητών ουκ έστιν αυτήν.
Ger 37:18	ούτως είπε Κύριος· ιδού εγώ αποστρέψω την αποικίαν Ιακώβ και την αιχμαλωσίαν αυτου ελεήσω· και οικοδομηθήσεται πόλις επί το ύψος αυτής, και ο ναός κατά το κρίμα αυτου καθεδείται.
Ger 37:19	και εξελεύσονται απ' αυτών άδοντες και φωνή παιζόντων· και πλεονάσω αυτους, και ου μη ελαττωθώσι.
Ger 37:20	και εισελεύσονται οι υιοί αυτών ως το πρότερον, και τα μαρτύρια αυτών κατά πρόσωπόν μου ορθωθήσεται· και επισκέψομαι τους θλίβοντας αυτους.
Ger 37:21	και έσονται ισχυρότεροι αυτου επ' αυτους, και ο άρχων αυτου εξ αυτου εξελεύσεται· και συνάξω αυτους, και αποστρέψουσι προς με, ότι τις εστιν ούτος, ος έδωκε την καρδίαν αυτου αποστρέψαι προς με; φησί Κύριος.
Ger 37:23	ότι οργή Κυρίου εξήλθε θυμώδης, εξήλθεν οργή στρεφομένη, επ' ασεβείς ήξει.
Ger 37:24	ου μη αποστραφή οργή θυμού Κυρίου, έως ποιήση και έως καταστήση εγχείρημα καρδιάς αυτου· επ' εσχάτων των ημερών γνώσεσθε αυτά.
Ger 38:1	ΕΝ τω χρόνω εκείνω, είπε Κύριος, έσομαι εις Θεόν τω γένει Ισραήλ, και αυτοί έσονται μοι εις λαόν.
Ger 38:2	ούτως είπε Κύριος· εύρον θερμόν εν ερήμω μετά ολωλότων εν μαχαίρα· βαδίσατε και μη ολέσητε τον Ισραήλ.
Ger 38:3	Κύριος πόρρωθεν ώφθη αυτω· αγάπησιν αιώνιον ηγάπησά σε, δια τούτο είλκυσά σε εις οικτείρημα.
Ger 38:4	έτι οικοδομήσω σε, και οικοδομηθήση, παρθένος Ισραήλ· έτι λήψη τύμπανόν σου και εξελεύση μετά συναγωγής παιζόντων.
Ger 38:5	έτι φυτεύσατε αμπελώνας εν όρεσι Σαμαρείας, φυτεύσατε και αινέσατε.
Ger 38:6	ότι εστιν ημέρα κλήσεως απολογουμένων εν όρεσιν Εφραίμ· ανάστητε και

	ανάβητε εις Σιών προς Κύριον τον Θεόν ημών.
Ger 38:7	ότι ούτως είπε Κύριος τω Ιακώβ· ευφράνθητε και χρεμετίσατε επί κεφαλήν εθνών· ακουστά ποιήσατε και αινέσατε· είπατε· έσωσε Κύριος τον λαόν αυτού, το κατάλοιπον του Ισραήλ.
Ger 38:8	ιδού εγώ άγω αυτούς από βορρά και συνάξω αυτούς απ' εσχάτου της γης εν εορτη φασέκ· και τεκνοποιήσει όχλον πολύν, και αποστρέψουσιν ώδε.
Ger 38:9	εν κλαυθμω εξήλθον, και εν παρακλήσει ανάξω αυτούς αυλίζων επί διώρυγας υδάτων εν οδω ορθή, και ου μη πλανηθώσιν εν αυτη· ότι εγενόμην τω Ισραήλ εις πατέρα, και Εφραίμ πρωτότοκός μου εστιν.
Ger 38:10	Ακούσατε λόγους Κυρίου, έθνη, και αναγγείλατε εις νήσους τας μακρόθεν· είπατε· ο λικμήσας τον Ισραήλ και συνάξει αυτόν και φυλάξει αυτόν ως ο βόσκων ποιμνιον αυτού.
Ger 38:11	ότι ελυτρώσατο Κύριος τον Ιακώβ, εξείλατο αυτόν εκ χειρός στερεωτέρων αυτού.
Ger 38:12	και ήξουσι και ευφρανθήσονται εν τω όρει Σιών· και ήξουσιν επ' αγαθά Κυρίου, επί γην σίτου και οίνου και καρπών και κτηνών και προβάτων, και έσται η ψυχή αυτών ωσπερ ξύλον έγκαρπον. και ου πεινάσουσιν έτι.
Ger 38:13	τότε χαρήσονται παρθένοι εν συναγωγή νεανίσκων, και πρεσβύται χαρήσονται, και στρέψω το πένθος αυτών εις χαρμονήν και ποιήσω αυτούς ευφραινομένους.
Ger 38:14	μεγαλυνώ και μεθύσω την ψυχήν των ιερέων υιών Λευί, και ο λαός μου των αγαθών μου εμπλησθήσεται.
Ger 38:15	ούτως είπε Κύριος· φωνή εν Ραμά ηκούσθη θρήνου και κλαυθμού και οδυρμού· Ραχήλ αποκλαιομένη ουκ ήθελε παύσασθαι επί τοις υιοίς αυτης, ότι ουκ εισίν.
Ger 38:16	ούτως είπε Κύριος· διαλειπέτω η φωνή σου από κλαυθμού και οι οφθαλμοί σου από δακρύων σου, ότι έστι μισθός τοις σοίς έργοις, και επιστρέψουσιν εκ γης εχθρών,
Ger 38:17	μόνιμον τοις σοίς τέκνοις.
Ger 38:18	ακοήν ήκουσα Εφραίμ οδυρομένου· επάιδευσάς με και επαιδύθην εγώ· ωσπερ μόσχος ουκ εδιδάχθη· επιστρέψόν με, και επιστρέψω, ότι συ Κύριος ο Θεός μου.
Ger 38:19	ότι ύστερον αιχμαλωσίας μου μετενόησα και ύστερον του γνώναί με εστέναξα εφ' ημέρας αισχύνης και υπέδειξά σοι, ότι έλαβον ονειδισμόν εκ νεότητός μου.
Ger 38:20	υιος αγαπητός Εφραίμ εμοί, παιδίον εντρυφών, ότι ανθ' ων οι λόγοι μου εν αυτω, μνεία μνησθήσομαι αυτού· δια τούτο έσπευσα επ' αυτω, ελεών ελεήσω αυτόν, φησί Κύριος.
Ger 38:21	Στήσον σεαυτήν Σιών, ποιήσον τιμωρίαν, δος καρδίαν σου εις τους ώμους· οδόν ή επορεύθης αποστράφηθι, παρθένος Ισραήλ, αποστράφηθι εις τας πόλεις σου πενθούσα.
Ger 38:22	έως πότε αποστρέψεις, θυγάτηρ ητιμωμένη; ότι έκτισε Κύριος σωτηρίαν εις

	καταφύτευσιν καινήν, εν σωτηρία περιλεύσονται άνθρωποι.
Ger 38:23	ότι ούτως είπε Κύριος· έτι ερούσι τον λόγον τούτον εν γη Ιούδα και εν πόλεσιν αυτού, όταν αποστρέψω την αιχμαλωσίαν αυτού· ευλογημένος Κύριος επί δίκαιον όρος το άγιον αυτού
Ger 38:24	και ενοικούντες εν ταις πόλεσιν Ιούδα και εν πάση τη γη αυτού άμα γεωργω, και αρθήσεται εν ποιμνίω.
Ger 38:25	ότι εμέθυσα πάσαν ψυχήν διψώσαν και πάσαν ψυχήν πεινώσαν ενέπλησα.
Ger 38:26	δια τούτο εξηγέρθην και είδον, και ο ύπνος μου ηδύς μοι εγενήθη.
Ger 38:27	δια τούτο ιδού ημέραι έρχονται, φησί Κύριος, και σπερώ τον Ισραήλ και τον Ιούδαν σπέρμα ανθρώπου και σπέρμα κτήνους.
Ger 38:28	και έσται ωσπερ εγρηγόρουν επ' αυτούς καθαιρείν και κακούν, ούτως γρηγορήσω επ' αυτούς του οικοδομείν και καταφυτεύειν, φησί Κύριος.
Ger 38:29	εν ταις ημέραις εκείναις ου μη είπωσιν· οι πατέρες έφαγον όμφακα, και οι οδόντες των τέκνων ημωδίασαν.
Ger 38:30	αλλ' ή έκαστος εν τη εαυτού αμαρτία αποθανείται, και του φαγόντος τον όμφακα αιμωδιάσουσιν οι οδόντες αυτού.
Ger 38:31	ιδού ημέραι έρχονται, φησί Κύριος, και διαθήσομαι τω οίκω Ισραήλ και τω οίκω Ιούδα διαθήκην καινήν,
Ger 38:32	ου κατά την διαθήκην, ην διεθέμην τοις πατράσιν αυτών εν ημέρα επιλαβομένου μου της χειρός αυτών εξαγαγείν αυτούς εκ γης Αιγύπτου, ότι αυτοί ουκ ενέμειναν εν τη διαθήκη μου, και εγώ ημέλησα αυτών, φησί Κύριος.
Ger 38:33	ότι αύτη η διαθήκη μου, ην διαθήσομαι τω οίκω Ισραήλ μετά τας ημέρας εκείνας, φησί Κύριος· διδούς δώσω νόμους εις την διάνοιαν αυτών και επί καρδιας αυτών γράψω αυτούς· και έσομαι αυτοίς εις Θεόν, και αυτοί έσοντάι μοι εις λαόν.
Ger 38:34	και ου μη διδάξωσιν έκαστος τον πολίτην αυτού και έκαστος τον αδελφόν αυτού λέγων· γνώθι τον Κύριον· ότι πάντες ειδήσουσί με από μικρού αυτών έως μεγάλου αυτών, ότι ίλεως έσομαι ταις αδικίαις αυτών και των αμαρτιών αυτών ου μη μνησθώ έτι. -
Ger 38:35	Εάν υψωθή ο ουρανός εις το μετέωρον, φησί Κύριος, και εάν ταπεινωθή το έδαφος της γης κάτω, και εγώ ουκ αποδοκιμώ το γένος Ισραήλ, φησί Κύριος, περι πάντων, ων εποίησαν.
Ger 38:36	ούτως είπε Κύριος ο δούς τον ήλιον εις φως της ημέρας, σελήνην και αστέρας εις φως της νυκτός, και κραυγήν εν θαλάσση και εβόμβησε τα κύματα αυτής, Κύριος παντοκράτωρ όνομα αυτω·
Ger 38:37	εάν παύσωνται οι νόμοι ούτοι από προσώπου μου, φησί Κύριος, και το γένος Ισραήλ παύσεται γενέσθαι έθνος κατά πρόσωπόν μου πάσας τας ημέρας.

Ger 38:38	ιδού ημέραι έρχονται, φησί Κύριος, και οικοδομηθήσεται πόλις τω Κυρίω από πύργου Αναμεήλ έως πύλης της γωνίας·
Ger 38:39	και εξελεύσεται η διαμέτρησις αυτής απέναντι αυτών έως βουνών Γαρήβ και περικυκλωθήσεται κύκλω εξ εκλεκτών λίθων·
Ger 38:40	και πάντες Ασαρημώθ έως Ναχάλ Κέδρων, έως γωνίας πύλης ίππων ανατολής αγίασμα τω Κυρίω, και ουκέτι ου μη εκλίπη και ου μη καθαιρεθή έως του αιώνος.
Ger 39:1	Ο λόγος ο γενόμενος παρά Κυρίου προς Ιερεμίαν εν τω ενιαυτω δεκάτω βασιλεί Σεδεκία, ούτος ενιαυτός οκτωκαιδέκατος τω βασιλεί Ναβουχοδονόσορ βασιλεί Βαβυλώνος·
Ger 39:2	και δύναμις βασιλέως Βαβυλώνος εχαράκωσεν επί Ιερουσαλήμ, και Ιερεμίας εφυλάσσετο εν αυλή της φυλακής, ή εστιν εν οίκω βασιλέως,
Ger 39:3	εν ή κατέκλεισεν αυτόν ο βασιλεύς Σεδεκίας λέγων· διατί συ προφητεύεις λέγων; ούτως είπε Κύριος· ιδού εγώ δίδωμι την πόλιν ταύτην εν χερσί βασιλέως Βαβυλώνος, και λήψεται αυτήν,
Ger 39:4	και Σεδεκίας ου μη σωθή εκ χειρός των Χαλδαίων, ότι παραδόσει παραδοθήσεται εις χείρας βασιλέως Βαβυλώνος, και λαλήσει στόμα αυτού προς στόμα αυτού, και οι οφθαλμοί αυτού τους οφθαλμούς αυτού όψονται,
Ger 39:5	και εισελεύσεται Σεδεκίας εις Βαβυλώνα και εκεί καθιείται.
Ger 39:6	και λόγος Κυρίου εγενήθη προς Ιερεμίαν λέγων·
Ger 39:7	ιδού Αναμεήλ υιος Σαλώμ αδελφού πατρός σου έρχεται προς σε λέγων· κτήσαι σεαυτω τον αγρόν μου τον εν Αναθώθ, ότι σοί κρίσις παραλαβείν εις κτήσιν.
Ger 39:8	και ήλθε προς με Αναμεήλ υιος Σαλώμ, αδελφού πατρός μου, εις την αυλήν της φυλακής και είπε· κτήσαι σεαυτω τον αγρόν μου τον εν γη Βενιαμίν τον εν Αναθώθ, ότι σοί κρίμα κτήσασθαι αυτόν, και συ πρεσβύτερος. και έγνων ότι λόγος Κυρίου εστί,
Ger 39:9	και εκτησάμην τον αγρόν Αναμεήλ υιού αδελφού πατρός μου και έστησα αυτω επτά σίκλους και δέκα αργυρίου·
Ger 39:10	και έγγραφα εις βιβλίον και εσφραγισάμην και διεμαρτυράμην μάρτυρας και έστησα το αργύριον εν ζυγώ.
Ger 39:11	και έλαβον το βιβλίον της κτήσεως το εσφραγισμένον και το ανεγνωσμένον
Ger 39:12	και έδωκα αυτό τω Βαρούχ υιω Νηρίου υιω Μασαίου κατ' οφθαλμούς Αναμεήλ υιού αδελφού πατρός μου και κατ' οφθαλμούς των ανδρών των παρεστηκότων και γραφόντων εν τω βιβλίω της κτήσεως και κατ' οφθαλμούς των Ιουδαίων των εν τη αυλή της φυλακής.
Ger 39:13	και συνέταξα τω Βαρούχ κατ' οφθαλμούς αυτών λέγων·
Ger 39:14	ούτως είπε Κύριος παντοκράτωρ· λάβε το βιβλίον της κτήσεως τούτο και το βιβλίον το ανεγνωσμένον και θήσεις αυτό εις αγγείον οστράκινον, ίνα διαμείνη

	ημέρας πλείους.
Ger 39:15	ότι ούτως είπε Κύριος· έτι κτηθήσονται αγροί και οικία και αμπελώνες εν τη γη ταύτη. -
Ger 39:16	Και προσευξάμην προς Κύριον μετά το δούναί με το βιβλίον της κτήσεως προς Βαρούχ υιόν Νηρίου λέγων·
Ger 39:17	ω Κύριε, συ εποίησας τον ουρανόν και την γην τη ισχύϊ σου τη μεγάλη και τω βραχίονί σου τω υψηλω και τω μετεώρω, συ μη αποκρουβή από σου ουθέν,
Ger 39:18	ποιών έλεος εις χιλιάδας και αποδιδούς αμαρτίας πατέρων εις κόλπους τέκνων αυτών μετ' αυτούς, ο Θεός ο μέγας και ισχυρός,
Ger 39:19	Κύριος μεγάλης βουλής και δυνατός τοις έργοις, ο Θεός ο μέγας, ο παντοκράτωρ και μεγαλώνυμος Κύριος· οι οφθαλμοί σου εις τας οδούς των υιών των ανθρώπων δούναι εκάστω κατά την οδόν αυτού·
Ger 39:20	ος εποίησας σημεία και τέρατα εν γη Αιγύπτω έως της ημέρας ταύτης και εν Ισραήλ και εν τοις γηγενέσι· και εποίησας σεαυτω όνομα, ως ημέρα αύτη
Ger 39:21	και εξήγαγες τον λαόν σου Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου εν σημείοις και εν τέρασιν, εν χειρί κραταιά και εν βραχίονι υψηλω
Ger 39:22	και εν οράμασι μεγάλοις· και έδωκας αυτοίς την γην ταύτην, ην ώμοσας τοις πατράσιν αυτών, γην ρέουσας γάλα και μέλι.
Ger 39:23	και εισήλθοσαν και ελάβοσαν αυτήν και ουκ ήκουσαν της φωνής σου και εν τοις προστάγμασί σου ουκ επορεύθησαν· άπαντα, α ενετείλω αυτοίς ουκ εποίησαν· και εποίησας συμβήναι αυτοίς πάντα τα κακά ταύτα.
Ger 39:24	ιδού όχλος ήκει εις την πόλιν ταύτην συλλαβείν αυτήν, και η πόλις εδόθη εις χείρας Χαλδαίων των πολεμούντων αυτήν από προσώπου μαχαίρας και του λιμού· ως ελάλησας, ούτως εγένετο.
Ger 39:25	και συ λέγεις προς με· κτήσαι σεαυτω τον αγρόν αργυρίου· και έγγραφα βιβλίον και εσφραγισάμην και επεμαρτυράμην μάρτυρας· και η πόλις εδόθη εις χείρας Χαλδαίων.
Ger 39:26	Και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Ger 39:27	εγώ Κύριος ο Θεός πάσης σαρκός, μη απ' εμού κρυβήσεται τι;
Ger 39:28	δια τούτο ούτως είπε Κύριος ο Θεός Ισραήλ· δοθείσα παραδοθήσεται η πόλις αύτη εις χείρας βασιλέως Βαβυλώνος, και λήψεται αυτήν,
Ger 39:29	και ήξουσιν οι Χαλδαίοι πολεμούντες επί την πόλιν ταύτην και καύσουσι την πόλιν ταύτην εν πυρί και κατακαύσουσι τας οικίας, εν αις εθυμίσαν επί των δωμάτων αυτών τη Βάαλ και έσπευδον σπονδάς θεοίς ετέροις προς το παραπικράναι με.
Ger 39:30	ότι ήσαν οι υιοί Ισραήλ και οι υιοί Ιούδα μόνοι ποιούντες το πονηρόν κατ' οφθαλμούς μου εκ νεότητος αυτών.

Ger 39:31	ὅτι ἐπὶ τὴν οργὴν μου καὶ ἐπὶ τὸν θυμὸν μου ἦν ἡ πόλις αὕτη, ἀφ' ἧς ἡμέρας ὠκοδόμησαν αὐτὴν καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἀπαλλάξαι αὐτὴν ἀπὸ προσώπου μου,
Ger 39:32	διὰ πάσας τὰς πονηρίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, ὧν ἐποίησαν πικρᾶναι με αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν, ἄνδρες Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ,
Ger 39:33	καὶ ἀπέστρεψαν πρὸς με νῶτον καὶ οὐ πρόσωπον· καὶ εδίδαξα αὐτοὺς ὄρθρου, καὶ εδίδαξα, καὶ οὐκ ἤκουσαν ἐτι λαβεῖν παιδείαν.
Ger 39:34	καὶ ἐθήκαν τὰ μιάσματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ, οὐ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῶν, ἐν ἀκαθαρσίαις αὐτῶν,
Ger 39:35	καὶ ὠκοδόμησαν τοὺς βωμοὺς τῆ Βάαλ τοὺς ἐν φάραγγι υἱοῦ Ἐννόμ τοῦ ἀναφέρειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τῷ Μολόχ βασιλεῖ, α οὐ συνέταξα αὐτοῖς καὶ οὐκ ἀνέβη ἐπὶ καρδίαν μου, τοῦ ποιῆσαι τὸ βδέλυγμα τοῦτο πρὸς τὸ ἐφαρμαρτεῖν τὸν Ἰούδαν. -
Ger 39:36	Καὶ νυν οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν πόλιν, ἣν συ λέγεις· παραδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλώνης ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν ἀποστολῇ.
Ger 39:37	ἰδοὺ ἐγὼ συνάγω αὐτοὺς ἐκ πάσης τῆς γῆς, οὐ διέσπειρα αὐτοὺς ἐκεῖ ἐν οργῇ μου καὶ τῷ θυμῷ μου καὶ ἐν παροξυσμῷ μεγάλῳ, καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τούτον καὶ καθιώ αὐτοὺς πεποιθότας,
Ger 39:38	καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν.
Ger 39:39	καὶ δώσω αὐτοῖς ὁδὸν ἐτέραν καὶ καρδίαν ἐτέραν φοβηθῆναι με πάσας τὰς ἡμέρας καὶ εἰς ἀγαθὸν αὐτοῖς καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν μετ' αὐτοῦς.
Ger 39:40	καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην αἰωνίαν, ἣν οὐ μὴ ἀποστρέψω ὀπίσθεν αὐτῶν· καὶ τὸν φόβον μου δώσω εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν πρὸς τὸ μὴ ἀποστήναι αὐτοῦς ἀπ' ἐμοῦ.
Ger 39:41	καὶ ἐπισκέψομαι τοὺς ἀγαθῶσαι αὐτοὺς καὶ φυτεύσω αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ ἐν πίστει καὶ ἐν πάσῃ καρδίᾳ καὶ ἐν πάσῃ ψυχῇ.
Ger 39:42	ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος· καθὰ ἐπήγαγον ἐπὶ τὸν λαόν τούτον πάντα τὰ κακὰ τὰ μεγάλα ταῦτα, οὕτως ἐγὼ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς πάντα τὰ ἀγαθὰ, α ἐλάλησα ἐπ' αὐτοῦς.
Ger 39:43	καὶ κτηθήσονται ἐτι ἀγροὶ ἐν τῇ γῇ, ἣ συ λέγεις· ἄβατός ἐστιν ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ κτήνους καὶ παρεδόθησαν εἰς χεῖρας Χαλδαίων.
Ger 39:44	καὶ κτήσονται ἀγροὺς ἐν ἀργυρίῳ, καὶ γράψεις βιβλίον καὶ σφραγίῃ καὶ διαμαρτυρῇ μάρτυρας ἐν γῇ Βενιαμὴν καὶ κύκλῳ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πόλεσιν Ἰούδα καὶ ἐν πόλεσι τοῦ ὄρους καὶ ἐν πόλεσι τῆς Σεφηλά καὶ ἐν πόλεσι τῆς Ναγέβ, ὅτι ἀποστρέψω τὰς ἀποικίας αὐτῶν.
Ger 40:1	ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν δεῦτερον, καὶ αὐτὸς ἦν ἐτι δεδεμένος ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς λέγων·

Ger 40:2	ούτως είπε Κύριος ποιών γην και πλάσσων αυτήν του ανορθώσαι αυτήν, Κύριος όνομα αυτω·
Ger 40:3	κέκραξον προς με, και αποκριθήσομαί σοι και απαγγελώ σοι μεγάλα και ισχυρά, α ουκ έγνως αυτά.
Ger 40:4	ότι ούτως είπε Κύριος ο Θεός Ισραήλ περι οίκων της πόλεως ταύτης και περι οίκων βασιλέως Ιούδα των καθηρημένων εις χάρακας και προμαχώνας
Ger 40:5	του μάχεσθαι προς τους Χαλδαιούς και πληρώσαι αυτήν των νεκρών των ανθρώπων, ους επάταξα εν οργή μου και εν θυμω μου, και απέστρεψα το πρόσωπόν μου απ' αυτών περι πασών των πονηριών αυτών·
Ger 40:6	ιδού εγώ ανάγω αυτη συνούλωσιν και ίαμα και φανερώσω αυτοίς εισακούειν και ιατρεύσω αυτήν και ποιήσω αυτοίς ειρήνην και πίστιν.
Ger 40:7	και αποστρέψω την αποικίαν Ιούδα και την αποικίαν Ισραήλ και οικοδομήσω αυτούς καθώς το πρότερον.
Ger 40:8	και καθαριώ αυτούς από πασών των αδικιών αυτών, ων ημάρτοσάν μοι, και ου μη μνησθήσομαι αμαρτιών αυτών, ων ήμαρτόν μοι και απέστησαν απ' εμού.
Ger 40:9	και έσται εις ευφροσύνην και αίνεσιν και εις μεγαλειότητα παντί τω λαω της γης, οίτινες ακούσονται πάντα τα αγαθά, α εγώ ποιήσω, και φοβηθήσονται και πικρανθήσονται περι πάντων των αγαθών και περι πάσης της ειρήνης, ης εγώ ποιήσω αυτοίς. -
Ger 40:10	Ούτως είπε Κύριος· έτι ακουσθήσεται εν τω τόπω τούτω, ω υμείς λέγετε· έρημός εστιν από ανθρώπων και κτηνών, εν πόλεσιν Ιούδα και έξωθεν Ιερουσαλήμ, ταις ηρημωμέναις παρά το μη είναι άνθρωπον και κτήνη,
Ger 40:11	φωνή ευφροσύνης και φωνή χαρμοσύνης, φωνή νυμφίου και φωνή νύμφης, φωνή λεγόντων· εξομολογείσθε Κυριώ παντοκράτορι, ότι χρηστός Κύριος, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτου· και εισοίσουσι δώρα εις οίκον Κυρίου, ότι αποστρέψω πάσαν την αποικίαν της γης εκείνης κατά το πρότερον, είπε Κύριος·
Ger 40:12	ούτως είπε Κύριος των δυναμειων· έτι έσται εν τω τόπω τούτω τω ερήμω παρά το μη είναι άνθρωπον και κτήνος και εν πάσαις ταις πόλεσιν αυτου καταλύματα ποιμένων κοιταζόντων πρόβατα·
Ger 40:13	εν πόλεσι της ορεινής και εν πόλεσι της Σεφηλά και εν πόλεσι της Ναγέβ και εν γη Βενιαμίν και εν ταις κύκλω Ιερουσαλήμ και εν πόλεσιν Ιούδα έτι παρελεύσεται πρόβατα επί χειρα αριθμούντος, είπε Κύριος.
Ger 41:1	Ο λόγος ο γενόμενος προς Ιερεμίαν παρά Κυρίου (και Ναβουχοδονόσορ βασιλεύς Βαβυλώνος και παν το στρατόπεδον αυτου και πάσα η γη αρχής αυτου επολέμουν επί Ιερουσαλήμ και επί πάσας τας πόλεις Ιούδα) λέγων·
Ger 41:2	ούτως είπε Κύριος· βάδισον προς Σεδεκίαν βασιλέα Ιούδα και ερείς αυτω· ούτως είπε Κύριος· παραδόσει παραδοθήσεται η πόλις αύτη εις χειρας βασιλέως Βαβυλώνος, και συλλήψεται αυτήν και καύσει αυτήν εν πυρί·
Ger 41:3	και συ ου μη σωθής εκ χειρός αυτου και συλλήψει συλληφθήση και εις χειρας αυτου δοθήση, και οφθαλμοί σου τους οφθαλμούς αυτου όψονται και το στόμα

	αυτού μετά του στόματός σου λαλήσει, και εις Βαβυλώνα εισελεύση.
Ger 41:4	αλλά άκουσον τον λόγον Κυρίου, Σεδεκία βασιλεύ Ιούδα· ούτως λέγει Κύριος·
Ger 41:5	εν ειρήνη αποθανή, και ως έκλαυσαν τους πατέρας σου τους βασιλεύσαντας πρότερόν σου, κλαύσσονται και σε, ουαί Κύριε, και έως άδου κόψονται σε· ότι λόγον εγώ ελάλησα, είπε Κύριος.
Ger 41:6	και ελάλησεν Ιερεμίας προς τον βασιλέα Σεδεκίαν πάντας τους λόγους τούτους εν Ιερουσαλήμ.
Ger 41:7	και η δύναμις βασιλέως Βαβυλώνος επολέμει επί Ιερουσαλήμ και επί τας πόλεις Ιούδα, επί Λαχίς και επί Αζηκά, ότι αύται κατελείφθησαν εν πόλεσιν Ιούδα πόλεις οχυραί.
Ger 41:8	Ο λόγος ο γενόμενος προς Ιερεμίαν παρά Κυρίου μετά το συντελέσαι τον βασιλέα Σεδεκίαν διαθήκην προς τον λαόν του καλέσαι άφεςιν,
Ger 41:9	του εξαποστείλαι έκαστον τον παιδα αυτου και έκαστον την παιδίσκην αυτου, τον Εβραίον και την Εβραίαν ελευθέρους, προς το μη δουλεύειν άνδρα εξ Ιούδα·
Ger 41:10	και επεστράφησαν πάντες οι μεγιστάνες και πας ο λαός οι εισελθόντες εν τη διαθήκη του αποστείλαι έκαστον τον παιδα αυτου και έκαστον την παιδίσκην αυτου και εώσαν
Ger 41:11	αυτούς εις παιδας και παιδίσκας.
Ger 41:12	και εγενήθη λόγος Κυρίου προς Ιερεμίαν λέγων·
Ger 41:13	ούτως είπε Κύριος ο Θεός Ισραήλ· εγώ διεθέμην διαθήκην προς τους πατέρας υμών εν τη ημέρα, ή εξειλάμην αυτούς εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας, λέγων·
Ger 41:14	όταν πληρωθή εξ έτη, αποστειλεις τον αδελφόν σου τον Εβραίον, ος παραθήσεταιί σοι· και εργάταιί σοι εξ έτη, και εξαποστειλεις αυτόν ελεύθερον. και ουκ ήκουσάν μου και ουκ έκλιναν το ους αυτών.
Ger 41:15	και επέστρεψαν σήμερα ποιήσαι το ευθές προ οφθαλμών μου του καλέσαι άφεςιν έκαστον του πλησίον αυτου και συνετέλεσαν διαθήκην κατά πρόσωπόν μου εν τω οίκω, ου επεκλήθη το όνομά μου επ' αυτω.
Ger 41:16	και επεστρέψατε και εβεβηλώσατε το όνομά μου του επιστρέψαι έκαστον τον παιδα αυτου και έκαστον την παιδίσκην αυτου, ους εξαπεστείλατε ελευθέρους τη ψυχή αυτών, του είναι υμίν εις παιδας και παιδίσκας.
Ger 41:17	δια τούτο ούτως είπε Κύριος· υμείς ουκ ηκούσατέ μου του καλέσαι άφεςιν έκαστος προς τον πλησίον αυτου· ιδού εγώ καλώ άφεςιν υμίν εις μάχαιραν και εις τον θάνατον και εις τον λιμόν και δώσω υμάς εις διασποράν πάσαις ταις βασιλείαις της γης.
Ger 41:18	και δώσω τους άνδρας τους παρεληλυθότας την διαθήκην μου, τους μη στήσαντας την διαθήκην μου, ην εποίησαν κατά πρόσωπόν μου, τον μόσχον, ον εποίησαν εργάζεσθαι αυτω,

Ger 41:19	τους άρχοντας Ιούδα και τους δυνάστας και τους ιερείς και τον λαόν,
Ger 41:20	και δώσω αυτούς τοις εχθροίς αυτών και έσται τα θνησιμαία αυτών βρώσις τοις πετεινοίς του ουρανού και τοις θηρίοις της γης.
Ger 41:21	και τον Σεδεκίαν βασιλέα της Ιουδαίας και τους άρχοντας αυτών δώσω εις χείρας εχθρών αυτών, και δύναμις βασιλέως Βαβυλώνος τοις αποτρέχουσιν απ' αυτών.
Ger 41:22	ιδού εγώ συντάσσω, φησί Κύριος, και επιστρέψω αυτούς εις την γην ταύτην, και πολεμήσουσιν επ' αυτήν και λήψονται αυτήν και κατακαύσουσιν αυτήν εν πυρί και τας πόλεις Ιούδα, και δώσω αυτάς ερήμους από των κατοικούντων.
Ger 42:1	Ο λόγος ο γενόμενος προς Ιερεμίαν παρά Κυρίου εν ημέραις Ιωακείμ βασιλέως Ιούδα λέγων·
Ger 42:2	βάδισον εις οίκον Αρχαβείν και άξεις αυτούς εις οίκον Κυρίου, εις μίαν των αυλών, και ποτιείς αυτούς οίνον.
Ger 42:3	και εξήγαγον τον Ιεζονίαν υιόν Ιερεμίου υιού Χαβασίν και τους αδελφούς αυτού και τους υιούς αυτού και πάσαν την οικίαν Αρχαβείν
Ger 42:4	και εισήγαγον αυτούς εις οίκον Κυρίου εις το παστοφόριον υιών Ανανίου, υιού Γοδολίου ανθρώπου του Θεού, ό εστιν εγγύς του οίκου των αρχόντων των επάνω του οίκου Μαασαίου υιού Σελώμ, του φυλάσσοντος την αυλήν,
Ger 42:5	και έδωκα κατά πρόσωπον αυτών κεράμιον οίνου και ποτήρια και είπα· πείτε οίνον.
Ger 42:6	και είπαν· ου μη πίνωμεν οίνον, ότι Ιωναδάβ υιος Ρηχάβ ο πατήρ ημών ενετείλατο ημίν λέγων· ου μη πείτε οίνον, υμείς και οι υιοί υμών έως αιώνος.
Ger 42:7	και οικίας ου μη οικοδομήσητε και σπέρμα ου μη σπείρητε, και αμπελών ουκ έσται υμίν, ότι εν σκηναίς οικήσετε πάσας τας ημέρας υμών, όπως αν ζήσητε ημέρας πολλάς επί της γης, εφ' ης διατρίβετε υμείς επ' αυτής.
Ger 42:8	και ηκούσαμεν της φωνής Ιωναδάβ του πατρός ημών προς το μη πιείν οίνον πάσας τας ημέρας ημών, ημείς και αι γυναίκες ημών και οι υιοί ημών και αι θυγατέρες ημών,
Ger 42:9	και προς το μη οικοδομείν οικίας του κατοικείν εκεί, και αμπελών και αγρός και σπέρμα ουκ εγένετο ημίν,
Ger 42:10	και ωκήσαμεν εν σκηναίς και ηκούσαμεν και εποιήσαμεν κατά πάντα, α ενετείλατο ημίν Ιωναδάβ ο πατήρ ημών.
Ger 42:11	και εγενήθη ότε ανέβη Ναβουχοδονόσορ επί την γην, και είπαμεν· εισέλθατε και εισέλθωμεν εις Ιερουσαλήμ από προσώπου της δυνάμεως των Χαλδαίων και από προσώπου της δυνάμεως των Ασσυρίων, και ωκούμεν εκεί.
Ger 42:12	και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Ger 42:13	ούτως λέγει Κύριος· πορεύου και ειπόν ανθρώπω Ιούδα και τοις κατοικούσιν

	Ιερουσαλήμ· ου μη λάβητε παιδείαν του ακούειν τους λόγους μου;
Ger 42:14	έστησαν ρήμα υιοί Ιωναδάβ, υιού Ρηχάβ, ό ενετείλατο τοις τέκνοις αυτού προς το μη πιείν οίνον, και ουκ επίοσαν· και εγώ ελάλησα προς υμάς όρθρου, και ουκ ηκούσατε.
Ger 42:15	και απέστειλα προς υμάς τους παιδάς μου τους προφήτας λέγων· αποστράφητε έκαστος από της οδού αυτού της πονηράς και βελτίω ποιήσατε τα επιτηδεύματα υμών και ου πορεύσεσθε οπίσω θεών ετέρων του δουλεύειν αυτοίς, και οικήσετε επί της γης, ης έδωκα υμίν και τοις πατράσιν υμών· και ουκ εκλίνατε τα ώτα υμών και ουκ εισηκούσατε.
Ger 42:16	και έστησαν υιοί Ιωναδάβ υιού Ρηχάβ την εντολήν του πατρός αυτών, ο δε λαός ούτος ουκ ήκουσέ μου.
Ger 42:17	δια τούτο ούτως είπε Κύριος· ιδού εγώ φέρω επί Ιούδαν και επί τους κατοικούντας Ιερουσαλήμ πάντα τα κακά, α ελάλησα επ' αυτούς.
Ger 42:18	δια τούτο ούτως είπε Κύριος· επειδή ήκουσαν υιοί Ιωναδάβ υιού Ρηχάβ την εντολήν του πατρός αυτών ποιείν καθότι ενετείλατο αυτοίς ο πατήρ αυτών,
Ger 42:19	ου μη εκλίπη ανήρ των υιών Ιωναδάβ υιού Ρηχάβ παρεστηκώς κατά πρόσωπόν μου πάσας τας ημέρας της γης.
Ger 43:1	ΕΝ τω ενιαυτω τω τετάρτω Ιωακείμ υιού Ιωσία βασιλέως Ιούδα εγενήθη λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Ger 43:2	λάβε σεαυτω χαρτίον βιβλίου και γράψον επ' αυτού πάντας τους λόγους, ους ελάλησα προς σε επί Ιερουσαλήμ και επί Ιούδα και επί πάντα τα έθνη, αφ' ης ημέρας λαλήσαντός μου προς σε, αφ' ημερών Ιωσία βασιλέως Ιούδα και έως της ημέρας ταύτης·
Ger 43:3	ίσως ακούσεται ο οίκος Ιούδα πάντα τα κακά, α εγώ λογίζομαι ποιήσαι αυτοίς, ίνα αποστρέψωσιν από της οδού αυτών της πονηράς, και ίλεως έσομαι ταις αδικίαις αυτών και ταις αμαρτίαις αυτών.
Ger 43:4	και εκάλεσεν Ιερεμίας τον Βαρούχ υιόν Νηρίου, και έγγραψεν από στόματος Ιερεμίου πάντας τους λόγους Κυρίου, ους εχημάτισε προς αυτόν, εις χαρτίον βιβλίου.
Ger 43:5	και ενετείλατο Ιερεμίας τω Βαρούχ λέγων· εγώ φυλάσσομαι, ου μη δύνωμαι εισελθείν εις οίκον Κυρίου.
Ger 43:6	και αναγνώση εν τω χαρτίω τούτω εις τα ώτα του λαού εν οίκω Κυρίου εν ημέρα νηστείας, και εν ωσί παντός Ιούδα των ερχομένων εκ πόλεων αυτών αναγνώση αυτοίς·
Ger 43:7	ίσως πεσειται έλεος αυτών κατά πρόσωπον Κυρίου, και αποστρέψουσιν εκ της οδού αυτών της πονηράς, ότι μέγας ο θυμός και η οργή Κυρίου, ην ελάλησεν επί τον λαόν τούτον.
Ger 43:8	και εποίησε Βαρούχ κατά πάντα, α ενετείλατο αυτω Ιερεμίας, του αναγνώσαι εν τω βιβλίω τους λόγους Κυρίου εν οίκω Κυρίου.

Ger 43:9	και εγενήθη εν τω έτει τω ογδόω τω βασιλεί Ιωακείμ εν τω μηνί τω ενάτω, εξεκκλησίασαν νηστείαν κατά πρόσωπον Κυρίου πας ο λαός εν Ιερουσαλήμ και οίκος Ιούδα.
Ger 43:10	και ανεγίνωσκε Βαρούχ εν τω βιβλίω τους λόγους Ιερεμίου εν οίκω Κυρίου, εν οίκω Γαμαρίου, υιού Σαφάν του γραμματέως, εν τη αυλή τη επάνω εν προθύροις πύλης του οίκου Κυρίου της καινής και εν ωσί παντός του λαού.
Ger 43:11	και ήκουσε Μιχαίας υιος Γαμαρίου υιού Σαφάν άπαντας τους λόγους Κυρίου εκ του βιβλίου·
Ger 43:12	και κατέβη εις οικίαν του βασιλέως, εις τον οίκον του γραμματέως, και ιδού εκεί πάντες οι άρχοντες εκάθηντο, Ελισαμά ο γραμματεύς και Δαλαίας υιος Σελεμίου και Ελνάθαν υιος Ακχοβώρ και Γαμαρίας υιος Σαφάν και Σεδεκίας υιος Ανανίου και πάντες οι άρχοντες,
Ger 43:13	και ανήγγειλεν αυτοίς Μιχαίας πάντας τους λόγους, ους ήκουσεν αναγινώσκοντος Βαρούχ εις τα ώτα του λαού.
Ger 43:14	και απέστειλαν πάντες οι άρχοντες προς Βαρούχ υιόν Νηρίου τον Ιουδίν υιόν Ναθανίου, υιού Σελεμίου, υιού Χουσί, λέγοντες· το χαρτίον, εν ω συ αναγινώσκεις εν αυτω εν ωσί του λαού, λάβε αυτό εις την χειρά σου και ήκε· και έλαβε Βαρούχ το χαρτίον και κατέβη προς αυτούς.
Ger 43:15	και είπαν αυτω· πάλιν ανάγνωθι εις τα ώτα ημών· και ανέγνω Βαρούχ.
Ger 43:16	και εγενήθη ως ήκουσαν πάντας τους λόγους, συνεβουλεύσαντο έκαστος προς τον πλησίον αυτου και είπον· αναγγέλλοντες αναγγείλωμεν τω βασιλεί άπαντας τους λόγους τούτους.
Ger 43:17	και τον Βαρούχ ηρώτησαν λέγοντες· πόθεν έγραψας πάντας τους λόγους τούτους;
Ger 43:18	και είπε Βαρούχ· από στόματος αυτου ανήγγειλέ μοι Ιερεμίας πάντας τους λόγους τούτους, και έγραφον εν βιβλίω.
Ger 43:19	και είπον τω Βαρούχ· βάδισον και κατακρύβηθι συ και Ιερεμίας· άνθρωπος μη γνώτω που υμείς.
Ger 43:20	και εισήλθον προς τον βασιλέα εις την αυλήν, και το χαρτίον έδωκαν φυλάσσειν εν οίκω Ελισαμά, και ανήγγειλαν τω βασιλεί πάντας τους λόγους τούτους.
Ger 43:21	και απέστειλεν ο βασιλεύς τον Ιουδίν λαβείν το χαρτίον, και έλαβεν αυτό εξ οίκου Ελισαμά· και ανέγνω Ιουδίν εις τα ώτα του βασιλέως και εις τα ώτα πάντων των αρχόντων των εστηκότων περι τον βασιλέα.
Ger 43:22	και ο βασιλεύς εκάθητο εν οίκω χειμερινω και εσχάρα πυρός κατά πρόσωπον αυτου.
Ger 43:23	και εγενήθη αναγινώσκοντος Ιουδίν τρεις σελίδας και τέσσαρας, απέτεμεν αυτάς τω ξυρω του γραμματέως και έρριπτεν εις το πυρ το επί της εσχάρας, έως εξέλιπε πας ο χάρτης εις το πυρ το επί της εσχάρας.

Ger 43:24	και ουκ εξήτησαν και ου διέρρηξαν τα ιμάτια αυτών ο βασιλεύς και οι παίδες αυτου οι ακούοντες πάντας τους λόγους τούτους.
Ger 43:25	και Ελνάθαν και Γοθολίας και Γαμαρίας υπέθεντο τω βασιλεί προς το μη κατακαύσαι το χαρτίον.
Ger 43:26	και ενετείλατο ο βασιλεύς τω Ιερεμεήλ υιω του βασιλέως και τω Σαραία υιω Εσρηήλ συλλαβείν τον Βαρούχ και τον Ιερεμίαν· και κατεκρύβησαν.
Ger 43:27	Και εγένετο λόγος Κυρίου προς Ιερεμίαν μετά το κατακαύσαι τον βασιλέα το χαρτίον, πάντας τους λόγους, ους έγγραψε Βαρούχ από στόματος Ιερεμίου λέγων·
Ger 43:28	πάλιν λάβε συ χαρτίον έτερον και γράψον πάντας τους λόγους τους όντας επί του χαρτίου, ους κατέκαυσεν ο βασιλεύς Ιωακείμ.
Ger 43:29	και ερείς· ούτως είπε Κύριος· συ κατέκαυσας το χαρτίον τούτο λέγων· διατί έγγραψας επ' αυτω λέγων· εισπορευόμενος εισπορεύσεται βασιλεύς Βαβυλώνος και εξολοθρεύσει την γην ταύτην, και εκλείψει επ' αυτής άνθρωπος και κτήνη;
Ger 43:30	δια τούτο ούτως είπε Κύριος επί Ιωακείμ βασιλέα Ιούδα· ουκ έσται αυτω καθήμενος επί θρόνου Δαυίδ, και το θνησιμαίον αυτου έσται ερριμμένον εν τω καύματι της ημέρας και εν τω παγετω της νυκτός·
Ger 43:31	και επισκέψομαι επ' αυτόν και επί το γένος αυτου και επί τους παίδας αυτου και επάξω επ' αυτους και επί τους κατοικούντας Ιερουσαλήμ και επί την γην Ιούδα πάντα τα κακά, α ελάλησα προς αυτους, και ουκ ήκουσαν.
Ger 43:32	και έλαβε Βαρούχ χαρτίον έτερον και έγγραψεν επ' αυτω από στόματος Ιερεμίου άπαντας τους λόγους του βιβλίου, ους κατέκαυσεν Ιωακείμ· και έτι προσετέθησαν αυτω λόγοι πλείονες ως ούτοι.
Ger 44:1	ΚΑΙ εβασίλευσε Σεδεκίας υιος Ιωσία αντί Ιωακείμ, ον εβασίλευσε Ναβουχοδονόσορ βασιλεύειν του Ιούδα·
Ger 44:2	και ουκ ήκουσαν αυτός και οι παίδες αυτου και ο λαός της γης τους λόγους Κυρίου, ους ελάλησεν εν χειρί Ιερεμίου.
Ger 44:3	και απέστειλεν ο βασιλεύς Σεδεκίας τον Ιωάχαλ υιόν Σελεμίου και τον Σοφονίαν υιόν Μαασαίου τον ιερέα προς Ιερεμίαν λέγων· πρόσευξαι δη περι ημών προς Κύριον.
Ger 44:4	και Ιερεμίας ήλθε και διήλθε δια μέσου της πόλεως, και ουκ έδωκαν αυτόν εις τον οίκον της φυλακής.
Ger 44:5	και δύναμις Φαραώ εξήλθεν εξ Αιγύπτου, και ήκουσαν οι Χαλδαίοι την ακοήν αυτών και ανέβησαν από Ιερουσαλήμ.
Ger 44:6	και εγένετο λόγος Κυρίου προς Ιερεμίαν λέγων·
Ger 44:7	ούτως είπε Κύριος· ούτως ερείς προς βασιλέα Ιούδα τον αποστείλαντα προς σε του εκζητήσαί με· ιδού δύναμις Φαραώ η εξελθούσα υμίν εις βοήθειαν αποστρέψουσιν εις γην Αιγύπτου,

Ger 44:8	και αναστρέψουσιν αυτοί οι Χαλδαίοι, και πολεμήσουσιν επί την πόλιν ταύτην και συλλήψονται αυτήν και καύσουσιν αυτήν εν πυρί.
Ger 44:9	ότι ούτως είπε Κύριος· μη υπολάβητε ταις ψυχαίς υμών λέγοντες· αποτρέχοντες απελεύσονται αφ' ημών οι Χαλδαίοι, ότι ου μη απέλθωσι·
Ger 44:10	και εάν πατάξητε πάσαν δύναμιν των Χαλδαιών τους πολεμούντας υμάς, και καταλειφθώσί τινες εκκεκεντημένοι έκαστος εν τω τόπω αυτού, ούτοι αναστήσονται και καύσουσι την πόλιν ταύτην εν πυρί.
Ger 44:11	Και εγένετο ότε ανέβη η δύναμις των Χαλδαιών από Ιερουσαλήμ από προσώπου της δυνάμεως Φαραώ,
Ger 44:12	εξήλθεν Ιερεμίας από Ιερουσαλήμ του πορευθήναι εις γην Βενιαμίν του αγοράσαι εκείθεν εν μέσω του λαού.
Ger 44:13	και εγένετο αυτός εν πύλη Βενιαμίν, και εκεί άνθρωπος, παρ' ω κατέλυε, Σαρουϊα υιος Σελεμίου, υιού Ανανίου, και συνέλαβε τον Ιερεμίαν λέγων· προς τους Χαλδαιούς συ φεύγεις;
Ger 44:14	και είπε· ψεύδος, ουκ εις τους Χαλδαιούς εγώ φεύγω. και ουκ εισήκουσεν αυτού και συνέλαβε Σαρουϊα τον Ιερεμίαν και εισήγαγεν αυτόν προς τους άρχοντας.
Ger 44:15	και επικράνθησαν οι άρχοντες επί Ιερεμίαν και επάταξαν αυτόν και απέστειλαν αυτόν εις την οικίαν Ιωνάθαν του γραμματέως, ότι ταύτην εποίησαν εις οικίαν φυλακής.
Ger 44:16	και ήλθεν Ιερεμίας εις οικίαν του λάκκου και εις την χερέθ και εκάθισεν εκεί ημέρας πολλάς·
Ger 44:17	και απέστειλε Σεδεκίας και εκάλεσεν αυτόν, και ηρώτα αυτόν ο βασιλεύς κρυφάίως ειπείν, ει έστιν ο λόγος παρά Κυρίου, και είπεν· έστιν· εις χείρας βασιλέως Βαβυλώνος παραδοθήση.
Ger 44:18	και είπεν Ιερεμίας τω βασιλεί· τι ηδίκησά σε και τους παιδάς σου και τον λαόν τούτον, ότι συ δίδωσ με εις οικίαν φυλακής;
Ger 44:19	και που εισιν οι προφήται υμών οι προφητεύσαντες υμίν λέγοντες· ότι ου μη έλθη βασιλεύς Βαβυλώνος επί την γην ταύτην;
Ger 44:20	και νυν, κύριε βασιλεύ, πεσέτω το έλεός μου κατά πρόσωπόν σου, και τι αποστρέφεις με εις οικίαν Ιωνάθαν του γραμματέως και ου μη αποθάνω εκεί;
Ger 44:21	και συνέταξεν ο βασιλεύς και ενεβάλοσαν αυτόν εις οικίαν της φυλακής και εδίδοσαν αυτω άρτον ένα της ημέρας έξωθεν ου πέσσουσιν, έως εξέλιπον οι άρτοι εκ της πόλεως. και εκάθισεν Ιερεμίας εν τη αυλή της φυλακής.
Ger 45:1	ΚΑΙ ήκουσε Σαφατίας υιος Μάθαν και Γοδολίας υιος Πασχώρ και Ιωάχαλ υιος Σελεμίου τους λόγους, ους Ιερεμίας ελάλει επί τον λαόν λέγων·
Ger 45:2	ούτως είπε Κύριος· ο κατοικών εν τη πόλει ταύτη αποθανείται εν ρομφαία και εν λιμω, και ο εκπορευόμενος προς τους Χαλδαιούς ζήσεται, και έσται η ψυχή αυτού εις εύρημα, και ζήσεται.

Ger 45:3	ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος· παραδιδομένη παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας δυνάμεως βασιλέως Βαβυλώνας, καὶ συλληφεται αὐτήν.
Ger 45:4	καὶ εἶπαν τῷ βασιλεῖ· ἀναιρεθήτω δὴ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὅτι αὐτὸς ἐκλύει τὰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τῶν πολεμούντων τῶν καταλειπομένων ἐν τῇ πόλει καὶ τὰς χεῖρας παντός τοῦ λαοῦ λαλῶν πρὸς αὐτοὺς κατὰ τοὺς λόγους τούτους· ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ χρησιμολογεῖ εἰρήνην τῷ λαῷ τούτῳ, ἀλλ' ἡ πονηρά.
Ger 45:5	καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· ἰδοὺ αὐτὸς ἐν χερσίν ὑμῶν· ὅτι οὐκ ἠδύνατο ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτοὺς.
Ger 45:6	καὶ ἔρριψαν αὐτὸν εἰς λάκκον Μελχίου υἱοῦ τοῦ βασιλέως, ὃς ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, καὶ ἐχάλασαν αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον, καὶ ἐν τῷ λάκκῳ οὐκ ἦν ὕδωρ ἀλλ' ἡ βόρβορος, καὶ ἦν ἐν τῷ βορβόρῳ. -
Ger 45:7	Καὶ ἤκουσεν Ἀβδεμέλεχ ὁ Αἰθίοψ, καὶ αὐτὸς ἐν οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως, ὅτι ἔδωκαν Ἰερεμίαν εἰς τὸν λάκκον· καὶ ὁ βασιλεὺς ἦν ἐν τῇ πύλῃ Βενιαμίν,
Ger 45:8	καὶ ἐξήλθε πρὸς αὐτὸν καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν·
Ger 45:9	ἐπονηρεύσω ἂ ἐποίησας τοῦ ἀποκτείνειν τὸν ἄνθρωπον τούτον ἀπὸ προσώπου τοῦ λιμοῦ, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐτι ἄρτοι ἐν τῇ πόλει.
Ger 45:10	καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀβδεμέλεχ λέγων· λάβε εἰς τὰς χεῖράς σου ἐντεύθεν τριάκοντα ἀνθρώπους καὶ ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ.
Ger 45:11	καὶ ἔλαβεν Ἀβδεμέλεχ τοὺς ἀνθρώπους καὶ εἰσήλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ βασιλέως τὴν ὑπόγειον καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν παλαιὰ ράκη καὶ παλαιὰ σχοινία καὶ ἔρριψεν αὐτὰ πρὸς Ἰερεμίαν εἰς τὸν λάκκον
Ger 45:12	καὶ εἶπε· ταῦτα θές ὑποκάτω τῶν σχοινίων, καὶ ἐποίησεν Ἰερεμίας οὕτως.
Ger 45:13	καὶ εἰλκυσαν αὐτὸν τοῖς σχοινίοις καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου· καὶ ἐκάθισεν Ἰερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς. -
Ger 45:14	Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν πρὸς εαυτὸν εἰς οἰκίαν Ἀσελεισῆ τὴν ἐν οἴκῳ Κυρίου· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· ἐρωτήσω σε λόγον, καὶ μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα.
Ger 45:15	καὶ εἶπεν Ἰερεμίας τῷ βασιλεῖ· ἐὰν ἀναγγείλω σοι, οὐχὶ θανάτῳ με θανατώσεις; καὶ ἐὰν συμβουλευσω σοι, οὐ μὴ ἀκούσῃς μου.
Ger 45:16	καὶ ὠμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς λέγων· ζῆ Κύριος, ὃς ἐποίησεν ἡμῖν τὴν ψυχὴν ταύτην, εἰ ἀποκτενώ σε καὶ εἰ δώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τούτων.
Ger 45:17	καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰερεμίας· οὕτως εἶπε Κύριος· ἐὰν ἐξελθῶν ἐξέλθῃς πρὸς ἡγεμόνας βασιλέως Βαβυλώνας, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ σου, καὶ ἡ πόλις αὕτη οὐ μὴ κατακαυθῇ ἐν πυρὶ, καὶ ζήσῃ συ καὶ ἡ οἰκία σου.
Ger 45:18	καὶ ἐὰν μὴ ἐξέλθῃς, δοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων, καὶ καύσουσιν αὐτήν ἐν πυρὶ, καὶ συ οὐ μὴ σωθῇς.

Ger 45:19	και ειπεν ο βασιλεύς τω Ιερεμία· εγώ λόγον έχω των Ιουδαίων των πεφευγόντων προς τους Χαλδαίους, μη δώσιν με εις χείρας αυτών, και καταμωκήσονται μου.
Ger 45:20	και ειπεν Ιερεμίας· ου μη παραδώσι σε· άκουσον τον λόγον Κυρίου, ον εγώ λέγω προς σε, και βέλτιον έσται σοι, και ζήσεται η ψυχή σου.
Ger 45:21	και ει μη θέλεις συ εξελθείν, ούτος ο λόγος, ον έδειξέ μοι Κύριος·
Ger 45:22	και ιδού πάσαι αι γυναίκες αι καταλειφθείσαι εν οικία βασιλέως Ιούδα εξήγοντο προς άρχοντας βασιλέως Βαβυλώνος, και αύται έλεγον· ηπάτησάν σε και δυνήσονται σοι άνδρες ειρηνικοί σου και καταλύσουσιν εν ολισθήμασι πόδα σου, απέστρεψαν από σου.
Ger 45:23	και τας γυναίκάς σου και τα τέκνα σου εξάξουσι προς τους Χαλδαίους, και συ ου μη σωθής, ότι εν χειρί βασιλέως Βαβυλώνος συλληφθήση, και η πόλις αύτη κατακαυθήσεται.
Ger 45:24	και ειπεν αυτω ο βασιλεύς· άνθρωπος μη γνώτω εκ των λόγων τούτων, και συ ου μη αποθάνης.
Ger 45:25	και εάν οι άρχοντες ακούσωσιν ότι ελάλησά σοι και έλθωσι προς σε και ειπώσι σοι· ανάγγελον ημίν, τι ελάλησέ σοι ο βασιλεύς, μη κρύψης αφ' ημών, και ου μη ανέλωμέν σε, και τι ελάλησε προς σε ο βασιλεύς;
Ger 45:26	και ερείς αυτοίς· ρίπτω εγώ το έλεός μου κατ' οφθαλμούς του βασιλέως προς το μη αποστρέψαι με εις οικίαν Ιωνάθαν αποθανείν με εκεί.
Ger 45:27	και ήλθοσαν πάντες οι άρχοντες προς Ιερεμίαν και ηρώτησαν αυτόν, και ανήγγειλεν αυτοίς κατά πάντας τους λόγους τούτους, ους ενετείλατο αυτω ο βασιλεύς· και απεσιώπησαν, ότι ουκ ηκούσθη ο λόγος Κυρίου.
Ger 45:28	και εκάθισεν Ιερεμίας εν τη αυλή της φυλακής έως χρόνου ου συνελήφθη Ιερουσαλήμ.
Ger 46:1	ΚΑΙ εγένετο εν τω έτει τω ενάτω του Σεδεκία βασιλέως Ιούδα εν τω μηνί τω δεκάτω παρεγένετο Ναβουχοδονόσορ βασιλεύς Βαβυλώνος και πάσα η δύναμις αυτου επί Ιερουσαλήμ και επολιόρκουν αυτήν.
Ger 46:2	και εν τω ενδεκάτω έτει του Σεδεκία, εν τω μηνί τω τετάρτω, ενάτη του μηνός, ερράγη η πόλις.
Ger 46:3	και εισήλθον πάντες οι ηγούμενοι βασιλέως Βαβυλώνος και εκάθισαν εν πύλη τη μέση Ναργαλασάρ και Σαμαγώθ και Ναβουσαχάρ και Ναβουσαρείς και Ναγαργασασέρ Ραβαμάγ και οι κατάλοιποι ηγεμόνες βασιλέως Βαβυλώνος·
Ger 46:14	και απέστειλαν και έλαβον τον Ιερεμίαν εξ αυλής της φυλακής και έδωκαν αυτόν προς τον Γοδολιάν υιόν Αχεικάμ υιού Σαφάν· και εξήγαγον αυτόν, και εκάθισεν εν μέσω του λαού. -
Ger 46:15	Και προς Ιερεμίαν εγένετο λόγος Κυρίου εν τη αυλή της φυλακής λέγων·
Ger 46:16	πορεύου και ειπέ προς Αβδεμέλεχ τον Αιθίοπα· ούτως ειπε Κύριος ο Θεός Ισραήλ· ιδού εγώ φέρω τους λόγους μου επί την πόλιν ταύτην εις κακά και ουκ

	εις αγαθά,
Ger 46:17	και σώσω σε εν τη ημέρα εκείνη και ου μη δώσω σε εις χείρας των ανθρώπων, ων συ φοβή από προσώπου αυτών,
Ger 46:18	ότι σώζων σώσω σε, και εν ρομφαία ου μη πέσης. και έσται η ψυχή σου εις εύρημα, ότι επεποιθήεις επ' εμοί, φησί Κύριος.
Ger 47:1	Ο λόγος ο γενόμενος παρά Κυρίου προς Ιερεμίαν ύστερον μετά το αποστείλαι αυτόν Ναβουζαρδάν τον αρχιμάγειρον τον εκ Δαμάν εν τω λαβείν αυτόν εν χειροπέδαις, εν μέσω αποικίας Ιούδα των ηγμένων εις Βαβυλώνα.
Ger 47:2	και έλαβεν αυτόν ο αρχιμάγειρος και είπεν αυτω· Κύριος ο Θεός σου ελάλησε τα κακά ταύτα επί τον τόπον τούτον,
Ger 47:3	και εποίησε Κύριος, ότι ημάρτετε αυτω, και ουκ ηκούσατε της φωνής αυτού.
Ger 47:4	ιδού έλυσά σε από των χειροπέδων των επί τας χείράς σου· ει καλόν εναντίον σου ελθείν μετ' εμού εις Βαβυλώνα, ήκε, και θήσω τους οφθαλμούς μου επί σε·
Ger 47:5	ει δε μη, απότρεχε και ανάστρεψον προς τον Γοδολίαν υιόν Αχεικάμ, υιού Σαφάν, ον κατέστησε βασιλεύς Βαβυλώνος εν γη Ιούδα, και οίκησον μετ' αυτού εν μέσω του λαού εν γη Ιούδα· εις άπαντα τα αγαθά εν οφθαλμοίς σου του πορευθήναι εκεί, και πορεύου. και έδωκεν αυτω ο αρχιμάγειρος δώρα και απέστειλεν αυτόν.
Ger 47:6	και ήλθε προς Γοδολίαν εις Μασσηφά και εκάθισεν εν μέσω του λαού αυτού του καταλειφθέντος εν τη γη. -
Ger 47:7	Και ήκουσαν πάντες οι ηγεμόνες της δυνάμεως της εν αγρω αυτοί και οι άνδρες αυτών, ότι κατέστησε βασιλεύς Βαβυλώνος τον Γοδολίαν εν τη γη και παρακατέθετο αυτω άνδρας και γυναίκας αυτών, ους ουκ απώκισεν εις Βαβυλώνα.
Ger 47:8	και ήλθε προς Γοδολίαν εις Μασσηφά Ισμαήλ υιος Ναθανίου και Ιωνάν υιος Καρηέ και Σαραίας υιος Θαναεμέθ και υιοί Ιωφέ του Νετωφαθί και Εζονίας υιος του Μωχαθί, αυτοί και οι άνδρες αυτών.
Ger 47:9	και ώμοσεν αυτοίς Γοδολίας και τοις ανδράσιν αυτών λέγων· μη φοβηθήτε από προσώπου των παιδων των Χαλδαιών· κατοικήσατε εν τη γη και εργάσασθε τω βασιλεί Βαβυλώνος, και βέλτιον έσται υμίν.
Ger 47:10	και ιδού εγώ κάθημαι εναντίον υμών εις Μασσηφά στήναι κατά πρόσωπον των Χαλδαιών, οί αν έλθωσιν εφ' υμάς, και υμείς συνάγετε οίνον και σπώραν και έλαιον και βάλετε εις τα αγγεία υμών και οικήσατε εν ταις πόλεσιν, αις κατεκρατήσατε.
Ger 47:11	και πάντες οι Ιουδαίοι οι εν γη Μωάβ και εν υιοίς Αμμών και οι εν τη Ιδουμαία και οι εν πάση τη γη ήκουσαν ότι έδωκε βασιλεύς Βαβυλώνος κατάλειμμα τω Ιούδα, και ότι κατέστησεν επ' αυτούς τον Γοδολίαν υιόν Αχεικάμ.
Ger 47:12	και ήλθον προς Γοδολίαν εις γην Ιούδα εις Μασσηφά και συνήγαγον οίνον και σπώραν πολλήν σφόδρα και έλαιον. -

Ger 47:13	Και Ιωανάν υιος Καρηέ και πάντες οι ηγεμόνες της δυνάμεως, οι εν τοις αγροίς, ήλθον προς τον Γοδολίαν εις Μασσηφά
Ger 47:14	και είπαν αυτω· ει γνώσει γινώσκεις ότι Βελεισά βασιλεύς υιος υιών Αμμών απέστειλε προς σε τον Ισμαήλ πατάξαι σου ψυχήν; και ουκ επίστευσεν αυτοίς Γοδολίας.
Ger 47:15	και είπεν Ιωανάν τω Γοδολία κρυφαίως εν Μασσηφά· πορεύσομαι δη και πατάξω τον Ισμαήλ και μηθείς γνώτω, μη πατάξη σου ψυχήν και διασπαρή πας Ιούδα οι συνηγμένοι προς σε και απολούνται οι κατάλοιποι Ιούδα.
Ger 47:16	και είπε Γοδολίας προς Ιωανάν· μη ποιήσης το πράγμα τούτο, ότι ψευδή συ λέγεις περί Ισμαήλ.
Ger 48:1	ΚΑΙ εγένετο τω μηνί τω εβδόμω ήλθεν Ισμαήλ υιος Ναθανίου υιού Ελεασά από γένους του βασιλέως και δέκα άνδρες μετ' αυτού προς Γοδολίαν εις Μασσηφά, και έφαγον εκεί άρτον άμα.
Ger 48:2	και ανέστη Ισμαήλ και οι δέκα άνδρες, οί ήσαν μετ' αυτού, και επάταξαν τον Γοδολίαν, ον κατέστησε βασιλεύς Βαβυλώνος επί της γης,
Ger 48:3	και πάντας τους Ιουδαίους τους όντας μετ' αυτού εν Μασσηφά και πάντας τους Χαλδαίους τους ευρεθέντας εκεί. -
Ger 48:4	Και εγένετο τη ημέρα τη δευτέρα πατάξαντος αυτού τον Γοδολίαν, και άνθρωπος ουκ έγνω,
Ger 48:5	και ήλθοσαν άνδρες από Συχέμ και από Σαλήμ και από Σαμαρείας, ογδοήκοντα άνδρες, εξυρημένοι πάγωνας και διερρηγμένοι τα ιμάτια και κοπτόμενοι, και μαναά και λίβανος εν χερσίν αυτών του εισενεγκείν εις οίκον Κυρίου.
Ger 48:6	και εξήλθεν εις απάντησιν αυτοίς Ισμαήλ· αυτοί επορεύοντο και έκλαιον, και είπεν αυτοίς· εισέλθετε προς Γοδολίαν.
Ger 48:7	και εγένετο εισελθόντων αυτών εις το μέσον της πόλεως, έσφαξεν αυτούς εις το φρέαρ.
Ger 48:8	και δέκα άνδρες ευρέθησαν εκεί και είπαν τω Ισμαήλ· μη ανέλης ημάς, ότι εισίν ημίν θησαυροί εν αγρω, πυροί και κριθαί, μέλι και έλαιον· και παρήλθε και ουκ ανείλεν αυτούς εν μέσω των αδελφών αυτών.
Ger 48:9	και το φρέαρ, εις ό έρριψεν εκεί Ισμαήλ πάντας, ους επάταξε, φρέαρ μέγα τούτό εστιν, ό εποίησεν ο βασιλεύς Ασά από προσώπου Βαασά βασιλέως Ισραήλ· τούτο ενέπλησεν Ισμαήλ τραυματιών.
Ger 48:10	και απέστρεψεν Ισμαήλ πάντα τον λαόν τον καταλειφθέντα εις Μασσηφά και τας θυγατέρας του βασιλέως, ας παρακατέθετο ο αρχιμάγειρος τω Γοδολία υιω Αχεικάμ, και ώχετο εις το πέραν υιών Αμμών. -
Ger 48:11	Και ήκουσεν Ιωανάν υιος Καρηέ και πάντες οι ηγεμόνες της δυνάμεως οι μετ' αυτού πάντα τα κακά, α εποίησεν Ισμαήλ,
Ger 48:12	και ήγαγον άπαν το στρατόπεδον αυτών και ώχοντο πολεμείν αυτόν και εύρον

	αυτόν επί ύδατος πολλού εν Γαβαών.
Ger 48:13	και εγένετο ότε είδε πας ο λαός ο μετά Ισμαήλ τον Ιωανάν και τους ηγεμόνας της δυνάμεως της μετ' αυτού,
Ger 48:14	και ανέστρεψαν προς Ιωανάν.
Ger 48:15	και Ισμαήλ εσώθη συν οκτώ ανθρώποις και ώχετο προς τους υιούς Αμμών. -
Ger 48:16	Και έλαβεν Ιωανάν και πάντες οι ηγεμόνες της δυνάμεως οι μετ' αυτού πάντας τους καταλοίπους του λαού, ους απέστρεψεν από Ισμαήλ, δυνατούς άνδρας εν πολέμω και τας γυναίκας και τα λοιπά και τους ευνούχους, ους απέστρεψαν από Γαβαών,
Ger 48:17	και ώχοντο και εκάθισαν εν Γαβηρώθ - Χαμαάμ τη προς Βηθλεέμ του πορευθήναι εις Αίγυπτον
Ger 48:18	από προσώπου των Χαλδαίων, ότι εφοβήθησαν από προσώπου αυτών, ότι επάταξεν Ισμαήλ τον Γοδολίαν, ον κατέστησεν ο βασιλεύς Βαβυλώνος εν τη γη.
Ger 49:1	ΚΑΙ προσήλθον πάντες οι ηγεμόνες της δυνάμεως και Ιωανάν και Αζαρίας υιος Μαασαίου και πας ο λαός από μικρού έως μεγάλου
Ger 49:2	προς Ιερεμίαν τον προφήτην και είπαν αυτω· πεσέτω δη το έλεος ημών κατά πρόσωπόν σου και πρόσευξαι προς Κύριον τον Θεόν σου περι των καταλοίπων τούτων, ότι κατελείφθημεν ολίγοι από πολλών, καθώς οι οφθαλμοί σου βλέπουσι·
Ger 49:3	και αναγγειλάτω ημίν Κύριος ο Θεός σου την οδόν, ή πορευσόμεθα εν αυτη, και λόγον ον ποιήσομεν.
Ger 49:4	και είπεν αυτοίς Ιερεμίας· ήκουσα, ιδού εγώ προσεύξομαι υπέρ υμών προς Κύριον τον Θεόν ημών κατά τους λόγους υμών· και έσται, ο λόγος, ον αν αποκριθήσεται Κύριος ο Θεός, αναγγελώ υμίν, ου μη κρύψω αφ' υμών ρήμα.
Ger 49:5	και αυτοί είπαν τω Ιερεμία· έστω Κύριος εν ημίν εις μάρτυρα δίκαιον και πιστόν, ει μη κατά πάντα τον λόγον, ον εάν αποστείλη Κύριος προς ημάς, ούτως ποιήσωμεν·
Ger 49:6	και εάν αγαθόν και εάν κακόν, την φωνήν Κυρίου του Θεού ημών, ου ημείς αποστέλλομέν σε προς αυτόν, ακουσόμεθα, ίνα βέλτιον ημίν γένηται, ότι ακουσόμεθα της φωνής Κυρίου του Θεού ημών. -
Ger 49:7	Και εγενήθη μεθ' ημέρας δέκα εγενήθη λόγος Κυρίου προς Ιερεμίαν.
Ger 49:8	και εκάλεσε τον Ιωανάν και τους ηγεμόνας της δυνάμεως και πάντα τον λαόν από μικρού έως μεγάλου
Ger 49:9	και είπεν αυτοίς· ούτως είπε Κύριος·
Ger 49:10	εάν καθίσαντες καθίσητε εν τη γη ταύτη, οικοδομήσω υμάς και ου μη καθελώ και φυτεύσω υμάς και ου μη εκτίλω, ότι αναπέπαυμαι επί τοις κακοίς, οίς εποίησα υμίν.

Ger 49:11	μη φοβηθήτε από προσώπου βασιλέως Βαβυλώνος, ου υμείς φοβείσθε από προσώπου αυτού, μη φοβηθήτε, φησί Κύριος, ότι μεθ' υμών εγώ ειμι του εξαιρείσθαι υμάς και σώζειν υμάς εκ χειρός αυτού·
Ger 49:12	και δώσω υμίν έλεος και ελεήσω υμάς και επιστρέψω υμάς εις την γην υμών.
Ger 49:13	και ει λέγετε υμείς· ου μη καθίσωμεν εν τη γη ταύτη προς το μη ακούσαι φωνής Κυρίου,
Ger 49:14	ότι εις γην Αιγύπτου εισελευσόμεθα και ου μη ίδωμεν πόλεμον και φωνήν σάλπιγγος ου μη ακούσωμεν και εν άρτοις ου μη πεινάσωμεν και εκεί οικήσωμεν,
Ger 49:15	δια τούτο ακούσατε λόγον Κυρίου· ούτως ειπέ Κύριος· εάν υμείς δώτε το πρόσωπον υμών εις Αίγυπτον και εισέλθητε εκεί κατοικείν,
Ger 49:16	και έσται, η ρομφαία, ην υμείς φοβείσθε από προσώπου αυτής, ευρήσει υμάς εν γη Αιγύπτου, και ο λιμός, ου υμείς λόγον έχετε από προσώπου αυτού, καταλήψεται υμάς οπίσω υμών εν Αιγύπτω, και εκεί αποθανείσθε.
Ger 49:17	και έσονται πάντες οι άνθρωποι και πάντες οι αλλογενείς, οι θέντες το πρόσωπον αυτών εις γην Αιγύπτου ενοικείν εκεί, εκλείψουσιν εν τη ρομφαία και εν τω λιμω, και ουκ έσται αυτών ουθείς σωζόμενος από των κακών, ων εγώ επάγω επ' αυτούς.
Ger 49:18	ότι ούτως ειπέ Κύριος· καθώς έσταξεν ο θυμός μου επί τους κατοικούντας Ιερουσαλήμ, ούτως στάξει ο θυμός μου εφ' υμάς εισελθόντων υμών εις Αίγυπτον, και έσεσθε εις άβατον και υποχείριοι και εις αράν και εις ονειδισμόν και ου μη ίδητε ουκέτι τον τόπον τούτον,
Ger 49:19	α ελάλησε Κύριος εφ' υμάς τους καταλοιπούς Ιούδα· μη εισέλθητε εις Αίγυπτον. και νυν γνόντες γνώσεσθε
Ger 49:20	ότι επονηρεύσασθε εν ψυχαίς υμών αποστειλάντες με λέγοντες· πρόσευξαι περί ημών προς Κύριον, και κατά πάντα, α εάν λαλήση σοι Κύριος, ποιήσομεν.
Ger 49:21	και ουκ ηκούσατε της φωνής Κυρίου, ης απέστειλέ με προς υμάς.
Ger 49:22	και νυν εν ρομφαία και εν λιμω εκλείψετε εν τω τόπω, ω υμείς βούλεσθε εισελθείν κατοικείν εκεί.
Ger 50:1	ΚΑΙ εγενήθη ως επαύσατο Ιερεμίας λέγων προς τον λαόν πάντας τους λόγους Κυρίου, ους απέστειλεν αυτόν Κύριος προς αυτούς, πάντας τους λόγους τούτους,
Ger 50:2	και ειπεν Αζαρίας υιος Μασαίου και Ιωανάν υιος Καρηέ και πάντες οι άνδρες οι ειπαντες τω Ιερεμία λέγοντες· ψεύδη, ουκ απέστειλέ σε Κύριος προς ημάς λέγων· μη εισέλθητε εις Αίγυπτον οικείν εκεί,
Ger 50:3	αλλ' ή Βαρούχ υιος Νηρίου συμβάλλει σε προς ημάς, ίνα δωσ ημάς εις χείρας των Χαλδαίων του θανατώσαι ημάς και αποικισθήναι ημάς εις Βαβυλώνα.
Ger 50:4	και ουκ ήκουσεν Ιωανάν και πάντες ηγεμόνες της δυνάμεως και πας ο λαός της φωνής Κυρίου κατοικήσαι εν γη Ιούδα.

Ger 50:5	και έλαβεν Ιωανάν και πάντες οι ηγεμόνες της δυνάμεως πάντας τους καταλοίπους Ιούδα, τους αποστρέψαντας κατοικείν εν τη γη,
Ger 50:6	τους δυνατούς άνδρας και τας γυναίκας και τα νήπια, και τας θυγατέρας του βασιλέως και τας ψυχάς, ας κατέλιπε Ναβουζαρδάν μετά Γοδολίου υιού Αχεικάμ, και Ιερεμίαν τον προφήτην και Βαρούχ υιόν Νηρίου
Ger 50:7	και εισήλθον εις Αίγυπτον, ότι ουκ ήκουσαν της φωνής Κυρίου· και εισήλθον εις Τάφνας.
Ger 50:8	και εγένετο λόγος Κυρίου προς Ιερεμίαν εν Τάφνας λέγων·
Ger 50:9	λαβέ σεαυτω λίθους μεγάλους και κατάκρυψον αυτούς εν προθύροις, εν πύλη της οικίας Φαραώ εν Τάφνας, κατ' οφθαλμούς ανδρών Ιούδα
Ger 50:10	και ερείς· ούτως είπε Κύριος· ιδού εγώ αποπέλλω και άξω Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλώνος, και θήσει αυτού τον θρόνον επάνω των λίθων τούτων, ων κατέκρυψας, και αρεί τα όπλα αυτού επ' αυτούς
Ger 50:11	και εισελεύσεται και πατάξει γην Αιγύπτου, ους εις θάνατον, εις θάνατον, και ους εις αποικισμόν, εις αποικισμόν, και ους εις ρομφαίαν, εις ρομφαίαν.
Ger 50:12	και καύσει πυρ εν οικίαις των θεών αυτών και εμπυριεί αυτάς και αποικιεί αυτούς και φθειριεί γην Αιγύπτου, ωσπερ φθειρίζει ποιμήν το ιμάτιον αυτού, και εξελεύσεται εν ειρήνη,
Ger 50:13	και συντριψίει τους στύλους Ηλιουπόλεως, τους εν Ων, και τας οικίας αυτών κατακαύσει εν πυρί.
Ger 51:1	Ο λόγος ο γενόμενος προς Ιερεμίαν άπασι τοις Ιουδαίοις τοις κατοικούσιν εν γη Αιγύπτου και τοις καθημένοις εν Μαγδώλω και εν Τάφνας και εν γη Παθούρης λέγων·
Ger 51:2	ούτως είπε Κύριος ο Θεός Ισραήλ· υμείς εωράκατε πάντα τα κακά, α επήγαγον επί Ιερουσαλήμ και επί τας πόλεις Ιούδα, και ιδού εισιν έρημοι από ενοίκων
Ger 51:3	από προσώπου πονηρίας αυτών, ης εποίησαν παραπικράναί με πορευθέντες θυμιάν θεοίς ετέροις, οίς ουκ έγνωτε.
Ger 51:4	και απέστειλα προς υμάς τους παιδάς μου τους προφήτας όρθρου και απέστειλα λέγων· μη ποιήσητε το πράγμα της μολύνσεως ταύτης, ης εμίσησα.
Ger 51:5	και ουκ ήκουσάν μου, και ουκ έκλιναν το ους αυτών αποστρέψαι από των κακών αυτών προς το μη θυμιάν θεοίς ετέροις.
Ger 51:6	και έσταξεν η οργή μου και ο θυμός μου και εξεκαύθη εν πόλεσιν Ιούδα και έξωθεν Ιερουσαλήμ, και εγενήθησαν εις ερήμωσιν και εις άβατον ως η ημέρα αύτη.
Ger 51:7	και νυν ούτως είπε Κύριος παντοκράτωρ· ινατί υμείς ποιείτε κακά μεγάλα επί ψυχαίς υμών εκκόψαι υμών άνθρωπον και γυναίκα, νήπιον και θηλάζοντα εκ μέσου Ιούδα προς το μη καταλειφθήναι υμών μηδένα,

Ger 51:8	παραπικράναί με εν τοις έργοις των χειρών υμών θυμιάν θεοίς ετέροις εν γη Αιγύπτω, εις ην ήλθατε κατοικείν εκεί, ίνα εκκοπήτε και ίνα γένησθε εις κατάραν και εις ονειδισμόν εν πάσι τοις έθνεσι της γης;
Ger 51:9	μη επιλέλησθε υμείς των κακών των πατέρων υμών και των κακών των βασιλέων Ιούδα και των κακών των αρχόντων υμών και των κακών των γυναικών υμών, ων εποίησαν εν γη Ιούδα και έξωθεν Ιερουσαλήμ;
Ger 51:10	και ουκ επαύσαντο έως της ημέρας ταύτης και ουκ αντείχοντο των προσταγμάτων μου, ων έδωκα κατά πρόσωπον των πατέρων αυτών.
Ger 51:11	δια τούτο ούτως είπε Κύριος· ιδού εγώ εφίστημι το πρόσωπόν μου
Ger 51:12	του απολέσαι πάντας τους καταλοίπους τους εν Αιγύπτω, και πεσούνται εν ρομφαία και εν λιμω εκλείψουσιν από μικρού έως μεγάλου και έσονται εις ονειδισμόν και εις απώλειαν και εις κατάραν.
Ger 51:13	και επισκέψομαι επί τους καθημένους εν γη Αιγύπτω ως επεσκεψάμην επί Ιερουσαλήμ εν ρομφαία και εν λιμω και εν θανάτω,
Ger 51:14	και ουκ έσται σεσωσμένος ουθείς των επιλοίπων Ιούδα των παροικούντων εν γη Αιγύπτω του επιστρέψαι εις γην Ιούδα, εφ' ην αυτοί ελπίζουσι ταις ψυχαίς αυτών του επιστρέψαι εκεί· ου μη επιστρέψωσιν αλλ' ή ανασεσωσμένοι.
Ger 51:15	και απεκριθήσαν τω Ιερεμία πάντες οι άνδρες οι γνόντες ότι θυμιώσιν αι γυναίκες αυτών θεοίς ετέροις και πάσαι αι γυναίκες, συναγωγή μεγάλη, και πας ο λαός οι καθηήμενοι εν γη Αιγύπτω, εν Παθουρή, λέγοντες·
Ger 51:16	ο λόγος, ον ελάλησας προς ημάς τω ονόματι Κυρίου, ουκ ακούσομέν σου,
Ger 51:17	ότι ποιούντες ποιήσομεν πάντα τον λόγον, ος εξελεύσεται εκ του στόματος ημών, θυμιάν τη βασιλίση του ουρανού και σπένδειν αυτη σπονδάς, καθά εποιήσαμεν ημείς και οι πατέρες ημών και οι βασιλείς ημών και οι αρχοντες ημών εν πόλεσιν Ιούδα και έξωθεν Ιερουσαλήμ και επλήσθημεν άρτων και εγενόμεθα χρηστοί και κακά ουκ είδομεν·
Ger 51:18	και ως διελίπομεν θυμιώντες τη βασιλίση του ουρανού, ηλαττώθημεν πάντες και εν ρομαία και εν λιμω εξελίπομεν.
Ger 51:19	και ότι ημείς θυμιώμεν τη βασιλίση του ουρανού και εσπείσαμεν αυτη σπονδάς, μη άνευ των ανδρών ημών εποιήσαμεν αυτη χαύνας και εσπείσαμεν αυτη σπονδάς;-
Ger 51:20	Και είπεν Ιερεμίας αντί τω λαω, τοις δυνατοίς και ταις γυναιξί και παντί τω λαω, τοις αποκριθείσιν αυτω λόγους, λέγων·
Ger 51:21	ουχί του θυμιάματος, ου εθυμιάσατε εν ταις πόλεσιν Ιούδα και έξωθεν Ιερουσαλήμ υμείς και οι πατέρες υμών και οι βασιλείς υμών και οι αρχοντες υμών και ο λαός της γης, εμνήσθη Κύριος, και ανέβη επί την καρδιαν αυτού;
Ger 51:22	και ουκ ηδύνατο Κύριος έτι φέρειν από προσώπου πονηρίας πραγμάτων υμών και από των βδελυγμάτων υμών, ων εποιήσατε· και εγενήθη η γη υμών εις ερήμωσιν και εις άβατον και εις αράν ως εν τη ημέρα ταύτη,

Ger 51:23	από προσώπου, ων εθυμιάτε και ων ημάρτετε τω Κυρίω και ουκ ηκούσατε της φωνής Κυρίου και εν τοις προστάγμασιν αυτού και εν τω νόμω και εν τοις μαρτυρίοις αυτού ουκ επορεύθητε, και επελάβετο υμών τα κακά ταύτα.
Ger 51:24	και είπεν Ιερεμίας τω λαω και ταις γυναιξίν· ακούσατε λόγον Κυρίου·
Ger 51:25	ούτως είπε Κύριος ο Θεός Ισραήλ· υμείς γυναίκες τω στόματι υμών ελαλήσατε και ταις χερσίν υμών επληρώσατε λέγουσαι· ποιούσαι ποιήσομεν τας ομολογίας ημών, ας ωμολογήσαμεν, θυμιάν τη βασιλίση του ουρανού και σπένδειν αυτη σπονδάς· εμμείνασαι ενεμείνατε ταις ομολογίαις υμών και ποιούσαι εποιήσατε.
Ger 51:26	δια τούτο ακούσατε λόγον Κυρίου, πας Ιούδα οι καθήμενοι εν γη Αιγύπτω· ιδού ώμοσα τω ονόματί μου τω μεγάλω, είπε Κύριος, εάν γένηται έτι όνομά μου εν τω στόματι παντός Ιούδα ειπείν· ζη Κύριος Κύριος, εν πάση γη Αιγύπτω.
Ger 51:27	ότι εγώ εγρήγορα επ' αυτούς του κακώσαι αυτούς και ουκ αγαθώσαι, και εκλείψουσι πας Ιούδα, οι κατοικούντες εν γη Αιγύπτω, εν ρομφαία και εν λιμω, έως αν εκλίπωσι.
Ger 51:28	και οι σεσωσμένοι από ρομφαίας επιστρέψουσιν εις γην Ιούδα ολίγοι αριθμω, και γνώσονται οι κατάλοιποι Ιούδα οι καταστάντες εν γη Αιγύπτω κατοικήσαι εκεί, λόγος τίνος εμμενεί.
Ger 51:29	και τούτο το σημείον υμίν ότι επισκέψομαι εγώ εφ' υμάς εις πονηρά·
Ger 51:30	ούτως είπε Κύριος· ιδού εγώ δίδωμι τον Ουαφρη βασιλέα Αιγύπτου εις χείρας εχθρού αυτού και εις χείρας ζητούντων την ψυχήν αυτού, καθά έδωκα τον Σεδεκιαν βασιλέα Ιούδα εις χείρας Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλώνος εχθρού αυτού και ζητούντος την ψυχήν αυτού.
Ger 51:31	Ο λόγος ον ελάλησεν Ιερεμίας ο προφήτης προς Βαρούχ υιόν Νηρίου, ότε έγγραφε τους λόγους τούτους εν τω βιβλίω από στόματος Ιερεμίου εν τω ενιαυτω τω τετάρτω Ιωακείμ υιω Ιωσία, βασιλέως Ιούδα.
Ger 51:32	ούτως είπε Κύριος επί σοί, Βαρούχ·
Ger 51:33	ότι είπας· οίμοι οίμοι, ότι προσέθηκε Κύριος κόπον επί πόνον μοι, εκοιμήθην εν στεναγμοίς, ανάπαυσιν ουχ εύρον,
Ger 51:34	ειπόν αυτω· ούτως είπε Κύριος· ιδού ους εγώ ωκοδόμησα, εγώ καθαιρω, και ους εγώ εφύτευσα, εγώ εκτίλλω.
Ger 51:35	και συ ζητήσεις σεαυτω μεγάλα; μη ζητήσης, ότι ιδού εγώ επάγω κακά επί πάσαν σάρκα, λέγει Κύριος. και δώσω την ψυχήν σου εις εύρημα εν παντί τόπω, ου εάν βαδίσης εκεί.
Ger 52:1	ΟΝΤΟΣ εικοστού και ενός έτους Σεδεκίου εν τω βασιλεύειν αυτόν, και ένδεκα έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ, και όνομα τη μητρί αυτού Αμειτάαλ, θυγάτηρ Ιερεμίου, εκ Λοβενά.
Ger 52:4	και εγένετο εν τω έτει τω ενάτω της βασιλείας αυτού, εν μηνί τω δεκάτω, δεκάτη του μηνός, ήλθε Ναβουχοδονόσορ βασιλεύς Βαβυλώνος και πάσα η δύναμις αυτού επί Ιερουσαλήμ και περιεχαράκωσαν αυτην και περιωκοδόμησαν αυτην

	τετραπέδοις λίθοις κύκλω.
Ger 52:5	και ήλθεν η πόλις εις συνοχήν έως ενδεκάτου έτους τω βασιλεί Σεδεκία·
Ger 52:6	εν τη ενάτη του μηνός και εστερεώθη ο λιμός εν τη πόλει, και ουκ ήσαν άρτοι τω λαω της γης.
Ger 52:7	και διεκόπη η πόλις, και πάντες οι άνδρες οι πολεμισταί εξήλθον νυκτός κατά την οδόν της πύλης αναμέσον του τείχους και του προτειχίσματος, ό ην κατά τον κήπον του βασιλέως, και οι Χαλδαίοι επί της πόλεως κύκλω. και επορεύθησαν οδόν την εις Άραβα,
Ger 52:8	και κατεδίωξεν η δύναμις των Χαλδαιών οπίσω του βασιλέως και κατέλαβον αυτόν εν τω πέραν Ιεριχώ, και πάντες οι παίδες αυτού διεσπάρησαν απ' αυτού.
Ger 52:9	και συνέλαβον τον βασιλέα και ήγαγον αυτόν προς τον βασιλέα Βαβυλώνος εις Δεβλαθά, και ελάλησεν αυτω μετά κρίσεως.
Ger 52:10	και έσφαξε βασιλεύς Βαβυλώνος τους υιούς Σεδεκίου κατ' οφθαλμούς αυτού, και πάντας τους άρχοντας Ιούδα έσφαξεν εν Δεβλαθά.
Ger 52:11	και τους οφθαλμούς Σεδεκίου εξετύφλωσε και έδησεν αυτόν εν πέδαις, και ήγαγεν αυτόν βασιλεύς Βαβυλώνος εις Βαβυλώνα και έδωκεν αυτόν εις οικίαν μύλωνος έως ημέρας ης απέθανε.
Ger 52:12	και εν μηνί πέμπτω, δεκάτη του μηνός, ήλθε Ναβουζαρδάν ο αρχιμάγειρος ο εστηκώς κατά πρόσωπον του βασιλέως Βαβυλώνος εις Ιερουσαλήμ,
Ger 52:13	και ενέπηρσε τον οίκον Κυρίου και τον οίκον του βασιλέως και πάσας τας οικίας της πόλεως, και πάσαν οικίαν μεγάλην ενέπηρσεν εν πυρί.
Ger 52:14	και παν τείχος Ιερουσαλήμ κύκλω καθείλεν η δύναμις των Χαλδαιών, η μετά του αρχιμαγείρου.
Ger 52:16	και τους καταλοίπους του λαού κατέλιπεν ο αρχιμάγειρος εις αμπελουργούς και εις γεωργούς.
Ger 52:17	και τους στύλους τους χαλκούς τους εν οίκω Κυρίου και τας βάσεις και την θάλασσαν την χαλκήν την εν οίκω Κυρίου συνέτριψαν οι Χαλδαίοι και έλαβον τον χαλκόν αυτών και απήνεγκαν εις Βαβυλώνα.
Ger 52:18	και την στεφάνην και τας φιάλας και τας κρεάγρας και πάντα τα σκεύη τα χαλκά, εν οίς ελειτούργουν εν αυτοίς,
Ger 52:19	και τα σαφφώθ και τα μασμαρώθ και τους υποχυτήρας και τας λυχνίας και τας θυϊσκάς και τους κυάθους, α ην χρυσά χρυσά και α ην αργυρά αργυρά, έλαβεν ο αρχιμάγειρος.
Ger 52:20	και οι στύλοι δύο και η θάλασσα μία και οι μόσχοι δώδεκα χαλκοί υποκάτω της θαλάσσης, α εποίησεν ο βασιλεύς Σαλωμών εις οίκον Κυρίου· ουκ ην σταθμός του χαλκού αυτών.
Ger 52:21	και οι στύλοι, τριακονταπέντε πηχών· ύψος του στύλου του ενός, και σπαρτίον δώδεκα πήχεων περιεκύκλου αυτόν, και το πάχος αυτού δακτύλων τεσσάρων

	κύκλω,
Ger 52:22	και γείσος επ' αυτοίς χαλκούν, και πέντε πήχεων το μήκος υπεροχή του γείσους του ενός, και δίκτυον και ρόαι επί του γείσους κύκλω, τα πάντα χαλκά· και κατά ταύτα τω στύλω τω δευτέρω, οκτώ ρόαι τω πήχει τοις δώδεκα πήχεσι.
Ger 52:23	και ήσαν αι ρόαι ενενηκονταέξ το εν μέρος, και ήσαν αι πάσαι ρόαι εκατόν επί του δικτύου κύκλω.
Ger 52:24	και έλαβεν ο αρχιμάγειρος τον ιερέα τον πρώτον και τον ιερέα τον δευτερόντα και τους τρεις τους φυλάττοντας την οδόν
Ger 52:25	και ευνούχον ένα, ος ην επιστάτης των ανδρών των πολεμιστών, και επτά άνδρας ονομαστούς τους εν προσώπω του βασιλέως, τους ευρεθέντας εν τη πόλει, και τον γραμματέα των δυνάμεων, τον γραμματεύοντα τω λαω της γης, και εξήκοντα ανθρωπούς εκ του λαού της γης, τους ευρεθέντας εν μέσω της πόλεως·
Ger 52:26	και έλαβεν αυτούς Ναβουζαρδάν ο αρχιμάγειρος του βασιλέως και ήγαγεν αυτούς προς βασιλέα Βαβυλώνος εις Δεβλαθά,
Ger 52:27	και επάταξεν αυτούς βασιλεύς Βαβυλώνος εν Δεβλαθά, εν γη Αιμάθ.
Ger 52:31	και εγένετο εν τω τριακοστω και εβδόμω έτει, αποικισθέντος του Ιωακείμ βασιλέως Ιούδα εν τω δωδεκάτω μηνί, εν τη τετράδι και εικάδι του μηνός, έλαβεν Ουλαιμαραδάχ βασιλεύς Βαβυλώνος εν τω ενιαυτω, ω εβασίλευσε, την κεφαλήν Ιωακείμ βασιλέως Ιούδα και εξήγαγεν αυτόν εξ οικίας, ης εφυλάσσετο·
Ger 52:32	και ελάλησεν αυτω χρηστά και έδωκε τον θρόνον αυτού επάνω των βασιλέων των μετ' αυτού εν Βαβυλώνι·
Ger 52:33	και ήλλαξε την στολήν της φυλακής αυτού και ήσθιεν άρτον δια παντός κατά πρόσωπον αυτού πάσας τας ημέρας, ας έζησε.
Ger 52:34	και η σύνταξις αυτω εδίδοτο δια παντός παρά του βασιλέως Βαβυλώνος εξ ημέρας εις ημέραν έως ημέρας, ης απέθανεν.
Bar 1:1	ΚΑΙ ούτοι οι λόγοι του βιβλίου, ους έγγραψε Βαρούχ υιος Νηρίου, υιού Μασσαίου, υιού Σεδεκιου, υιού Ασαδίου, υιού Χελκίου, εν Βαβυλώνι,
Bar 1:2	εν τω έτει τω πέμπτω, εν εβδόμη του μηνός, εν τω καιρω, ω έλαβον οι Χαλδαίοι την Ιερουσαλήμ και ενέπρησαν αυτήν εν πυρί.
Bar 1:3	και ανέγνω Βαρούχ τους λόγους του βιβλίου τούτου εν ωσίν Ιεχονίου, υιού Ιωακείμ βασιλέως Ιούδα και εν ωσί παντός του λαού των ερχομένων προς την βίβλον
Bar 1:4	και εν ωσί των δυνατών και υιών των βασιλέων και εν ωσί των πρεσβυτέρων και εν ωσί παντός του λαού, από μικρού έως μεγάλου, πάντων των κατοικούντων εν Βαβυλώνι επί ποταμού Σούδ.
Bar 1:5	και έκλαιον και ενήστευον και ηύχοντο εναντίον Κυρίου

Bar 1:6	και συνήγαγον αργύριον, καθά εκάστου ηδύνατο η χεὶρ,
Bar 1:7	και απέστειλαν εις Ιερουσαλήμ προς Ιωακείμ υιόν Χελκίου, υιού Σαλώμ, τον ιερέα, και προς τους ιερείς και προς πάντα τον λαόν, τους ευρεθέντας μετ ' αυτού εν Ιερουσαλήμ
Bar 1:8	εν τω λαβείν αυτόν τα σκεύη οίκου Κυρίου, τα εξενεχθέντα εκ του ναού, αποστρέψαι εις γην Ιούδα, τη δεκάτη του Σειουάν, σκεύη αργυρά, α εποίησε Σεδεκίας υιος Ιωσία βασιλεύς Ιούδα
Bar 1:9	μετά το αποικίσαι Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλώνος τον Ιεχονίαν και τους άρχοντας και τους δεσμώτας και τους δυνατούς και τον λαόν της γης από Ιερουσαλήμ και ήγαγεν αυτόν εις Βαβυλώνα·
Bar 1:10	και είπαν· ιδού απεστείλαμεν προς υμάς αργύριον, και αγοράσατε του αργυρίου ολοκαυτώματα και περί αμαρτίας και λίβανον και ποιήσατε μάννα και ανοίσατε επί το θυσιαστήριον Κυρίου του Θεού ημών
Bar 1:11	και προσεύξασθε περί της ζωής Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλώνος και εις ζωήν Βαλτάσαρ υιού αυτού, ίνα ώσιν αι ημέραι αυτών ως αι ημέραι του ουρανού επί της γης.
Bar 1:12	και δώσει Κύριος ισχύν ημίν και φωτίσει τους οφθαλμούς ημών, και ζησόμεθα υπό την σκιάν Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλώνος και υπό την σκιάν Βαλτάσαρ υιού αυτού και δουλεύσομεν αυτοίς ημέρας πολλάς και ευρήσομεν χάριν εναντίον αυτών.
Bar 1:13	και προσεύξασθε περί ημών προς Κύριον τον Θεόν ημών, ότι ημάρτομεν τω Κυρίω Θεω ημών, και ουκ απέστρεψεν ο θυμός Κυρίου και η οργή αυτού αφ ' ημών έως της ημέρας ταύτης.
Bar 1:14	και αναγνώσεσθε το βιβλίον τούτο, ό απεστείλαμεν προς υμάς, εξαγορεύσαι εν οίκω Κυρίου εν ημέρα εορτής και εν ημέραις καιρού,
Bar 1:15	και ερείτε· Τω Κυρίω Θεω ημών η δικαιοσύνη, ημίν δε αισχύνη των προσώπων ως η ημέρα αύτη, ανθρώπω Ιούδα και τοις κατοικούσιν Ιερουσαλήμ
Bar 1:16	και τοις βασιλεύσιν ημών και τοις άρχουσιν ημών και τοις ιερεύσιν ημών και τοις προφήταις ημών και τοις πατράσιν ημών,
Bar 1:17	ων ημάρτομεν έναντι Κυρίου
Bar 1:18	και ηπειθήσαμεν αυτω και ουκ ηκούσαμεν της φωνής Κυρίου Θεού ημών πορεύεσθαι τοις προστάγμασι Κυρίου, οίς έδωκε κατά πρόσωπον ημών.
Bar 1:19	από της ημέρας, ης εξήγαγε Κύριος τους πατέρας ημών εκ γης Αιγύπτου, και έως της ημέρας ταύτης ήμεθα απειθούντες προς Κύριον Θεόν ημών και εσχεδιάζομεν προς το μη ακούειν της φωνής αυτού.
Bar 1:20	και εκολλήθη εις ημάς τα κακά και η αρά, ην συνέταξε Κύριος τω Μωυσή παιδί αυτού εν ημέρα, ή εξήγαγε τους πατέρας ημών εκ γης Αιγύπτου δούναι ημίν γην ρέουσαν γάλα και μέλι ως η ημέρα αύτη.

Bar 1:21	και ουκ ηκούσαμεν της φωνής Κυρίου του Θεού ημών κατά πάντας τους λόγους των προφητών, ων απέστειλε προς ημάς,
Bar 1:22	και ωχόμεθα έκαστος εν διανοία καρδιάς αυτού της πονηράς εργάζεσθαι θεοίς ετέροις, ποιήσαι τα κακά κατ' οφθαλμούς Κυρίου Θεού ημών.
Bar 2:1	ΚΑΙ έστησε Κύριος τον λόγον αυτού, ον ελάλησεν εφ' ημάς και επί τους δικαστάς ημών τους δικάσαντας τον Ισραήλ και επί τους βασιλείς ημών, και επί τους άρχοντας ημών και επί άνθρωπον Ισραήλ και Ιούδα,
Bar 2:2	του αγαγείν εφ' ημάς κακά μεγάλα, α ουκ εποίησεν υποκάτω παντός του ουρανού καθά εποιήθη εν Ιερουσαλήμ, κατά τα γεγραμμένα εν τω νόμω Μωυσή,
Bar 2:3	του φαγείν ημάς άνθρωπον σάρκας υιού αυτού και άνθρωπον σάρκας θυγατρός αυτού.
Bar 2:4	και έδωκεν αυτούς υποχειρίους πάσαις ταις βασιλείαις ταις κύκλω ημών εις ονειδισμόν και εις άβατον εν πάσι τοις λαοίς τοις κύκλω, ου διέσπειρεν αυτούς Κύριος εκεί.
Bar 2:5	και εγενήθησαν υποκάτω και ουκ επάνω, ότι ημάρομεν Κυρίω Θεω ημών προς το μη ακούειν της φωνής αυτού.
Bar 2:6	τω Κυρίω Θεω ημών η δικαιοσύνη, ημίν δε και τοις πατράσιν ημών η αισχύνη των προσώπων ως η ημέρα αύτη.
Bar 2:7	α ελάλησε Κύριος εφ' ημάς, πάντα τα κακά ταύτα ήλθεν εφ' ημάς.
Bar 2:8	και ουκ εδεήθημεν του προσώπου Κυρίου του αποστρέψαι έκαστον από των νοημάτων της καρδιάς αυτών της πονηράς.
Bar 2:9	και εγρηγόρησε Κύριος επί τοις κακοίς, και επήγαγε Κύριος εφ' ημάς, ότι δίκαιος ο Κύριος επί πάντα τα έργα αυτού, α ενετείλατο ημίν.
Bar 2:10	και ουκ ηκούσαμεν της φωνής αυτού πορευέσθαι τοις προστάγμασι Κυρίου, οίς έδωκε κατά πρόσωπον ημών. -
Bar 2:11	Και νυν, Κύριε ο Θεός Ισραήλ, ος εξήγαγες τον λαόν σου εκ γης Αιγύπτου εν χειρί κραταιά και εν σημείοις και εν τέρασι και εν δυνάμει μεγάλη και εν βραχίονι υψηλω και εποίησας σεαυτω όνομα ως η ημέρα αύτη,
Bar 2:12	ημάρομεν, ησεβήσαμεν, ηδικήσαμεν, Κύριε ο Θεός ημών, επί πάσι τοις δικαιώμασί σου.
Bar 2:13	αποστραφήτω ο θυμός σου αφ' ημών, ότι κατελείφθημεν ολίγοι εν τοις έθνεσιν, ου διέσπειρας ημάς εκεί.
Bar 2:14	εισάκουσον, Κύριε, της προσευχής ημών και της δεήσεως ημών και εξελού ημάς ένεκέν σου και δος ημίν χάριν κατά πρόσωπον των αποικισάντων ημάς,
Bar 2:15	ίνα γνω πάσα η γη, ότι συ Κύριος ο Θεός ημών, ότι το όνομά σου επεκλήθη επί Ισραήλ και επί το γένος αυτού.

Bar 2:16	Κύριε, κάτιδε εκ του οίκου του αγίου σου και εννόησον εις ημάς· και κλίνον, Κύριε, το ους σου και άκουσον·
Bar 2:17	άνοιξον, Κύριε, οφθαλμούς σου και ιδέ, ότι ουχ οι τεθνηκότες εν τω άδη, ων ελήφθη το πνεύμα αυτών από των σπλάγχων αυτών, δώσουσι δόξαν και δικαίωμα τω Κυρίω·
Bar 2:18	αλλά η ψυχή η λυπουμένη επί το μέγεθος, ό βαδίζει κύπτον και ασθενούν και οι οφθαλμοί οι εκλείποντες και η ψυχή η πεινώσα δώσουσί σοι δόξαν και δικαιοσύνην, Κύριε.
Bar 2:19	ότι ουκ επί τα δικαιώματα των πατέρων ημών και των βασιλέων ημών ημείς καταβάλλομεν τον έλεον ημών κατά πρόσωπόν σου, Κύριε ο Θεός ημών,
Bar 2:20	ότι ενήκας τον θυμόν σου και την οργήν σου εφ ' ημάς, καθάπερ ελάλησας εν χειρί των παιδων σου των προφητών λέγων·
Bar 2:21	ούτως ειπε Κύριος· κλίνατε τον ώμον υμών εργάσασθαι τω βασιλεί Βαβυλώνος και καθίσατε επί την γην, ην δέδωκα τοις πατράσιν υμών·
Bar 2:22	και εάν μη ακούσητε της φωνής Κυρίου εργάσασθαι τω βασιλεί Βαβυλώνος,
Bar 2:23	εκλείψειν ποιήσω εκ πόλεων Ιούδα και έξωθεν Ιερουσαλήμ φωνήν ευφροσύνης και φωνήν χαρμοσύνης, φωνήν νυμφίου και φωνήν νύμφης, και έσται πάσα η γη εις άβατον από ενοικούντων.
Bar 2:24	και ουκ ηκούσαμεν της φωνής σου εργάσασθαι τω βασιλεί Βαβυλώνος, και έστησας τους λόγους σου, ους ελάλησας εν χερσί των παιδων σου των προφητών, του εξενεχθήναι τα οστά βασιλέων ημών και τα οστά των πατέρων ημών εκ του τόπου αυτών,
Bar 2:25	και ιδού εστιν εξερριμμένα τω καύματι της ημέρας και τω παγετω της νυκτός, και απεθάνοσαν εν πόνοις πονηροίς, εν λιμω και εν ρομφαία και εν αποστολή.
Bar 2:26	και έθηκας τον οίκον, ου επεκλήθη το όνομά σου επ ' αυτω, ως η ημέρα αύτη, δια πονηριάν οίκου Ισραήλ και οίκου Ιούδα. -
Bar 2:27	Και εποίησας εις ημάς, Κύριε ο Θεός ημών, κατά πάσα επιείκειάν σου και κατά πάντα οικτιρισμόν σου τον μέγαν,
Bar 2:28	καθά ελάλησας εν χειρί παιδός σου Μωυσή, εν ημέρα εντειλαμένου σου αυτω γράψαι τον νόμον σου εναντίον υιών Ισραήλ λέγων·
Bar 2:29	εάν μη ακούσητε της φωνής μου, ει μην η βόμβησις η μεγάλη η πολλή αύτη αποστρέψει εις μικράν εν τοις έθνεσιν, ου διασπερώ αυτούς εκεί·
Bar 2:30	ότι έγνων ότι ου μη ακούσωσί μου, ότι λαός σκληροτράχηλός εστι. και επιστρέψουσιν επί καρδίαν αυτών εν γη αποικισμού αυτών
Bar 2:31	και γνώσονται ότι εγώ Κύριος ο Θεός αυτών. και δώσω αυτοίς καρδίαν και ώτα ακούοντα,
Bar 2:32	και αινέσουσί με εν γη αποικισμού αυτών και μνησθήσονται του ονόματός μου

Bar 2:33	και αποστρέψουσιν από του νότου αυτών του σκληρού και από πονηρών πραγμάτων αυτών, ότι μνησθήσονται της οδού πατέρων αυτών των αμαρτόντων έναντι Κυρίου.
Bar 2:34	και αποστρέψω αυτούς εις την γην, ην ώμοσα τοις πατράσιν αυτών, τω Αβραάμ και τω Ισαάκ και τω Ιακώβ, και κυριεύσουσιν αυτής· και πληθυνώ αυτούς, και ου μη σμικρυνθώσι·
Bar 2:35	και στήσω αυτοίς διαθήκην αιώνιον του είναι με αυτοίς εις Θεόν και αυτοί έσονταί μοι εις λαόν· και ου κινήσω έτι τον λαόν μου Ισραήλ από της γης, ης έδωκα αυτοίς.
Bar 3:1	ΚΥΡΙΕ παντοκράτωρ ο Θεός Ισραήλ, ψυχή εν στενοίς και πνεύμα ακηδιών κέκραγε προς σε.
Bar 3:2	άκουσον, Κύριε, και ελέησον, ότι ημάρομεν εναντίον σου,
Bar 3:3	ότι συ καθήμενος τον αιώνα, και ημείς απολλύμενοι τον αιώνα.
Bar 3:4	Κύριε παντοκράτωρ ο Θεός Ισραήλ, άκουσον δη της προσευχής των τεθνηκότων Ισραήλ και υιών των αμαρτανόντων εναντίον σου, οί ουκ ήκουσαν της φωνής Κυρίου Θεού αυτών και εκολλήθη ημίν τα κακά.
Bar 3:5	μη μνησθής αδικιών πατέρων ημών, αλλά μνήσθητι χειρός σου και ονόματός σου εν τω καιρω τούτω·
Bar 3:6	ότι συ Κύριος ο Θεός ημών, και αινέσομέν σε, Κύριε.
Bar 3:7	ότι δια τούτο έδωκας τον φόβον σου επί καρδιαν ημών του επικαλείσθαι το όνομά σου. και αινέσομέν σε εν τη αποικία ημών, ότι απεστρέψαμεν από καρδιάς ημών πάσαν αδικίαν πατέρων ημών των ημαρτηκότων εναντίον σου.
Bar 3:8	ιδού ημείς σήμερα εν τη αποικία ημών, ου διέσπειρας ημάς εκεί εις ονειδισμόν και εις αράν και εις όφλησιν κατά πάσας τας αδικίας πατέρων ημών, οί απέστησαν από Κυρίου Θεού ημών.
Bar 3:9	Άκουε Ισραήλ εντολάς ζωής, ενωτίσασθε γνώναι φρόνησιν.
Bar 3:10	τι εστιν Ισραήλ; τι ότι εν γη των εχθρών ει; επαλαιώθης εν γη αλλοτρία, συνεμιάνθης τοις νεκροίς,
Bar 3:11	προσελογίσθης μετά των εις άδου;
Bar 3:12	εγκατέλιπες την πηγήν της σοφίας.
Bar 3:13	τη οδω του Θεού ει επορεύθης, κατώκεις αν εν ειρήνη τον αιώνα.
Bar 3:14	μάθε που εστι φρόνησις, που εστιν ισχύς, που εστι σύνεσις του γνώναι άμα που εστι μακροβίωσις και ζωή, που εστι φως οφθαλμών και ειρήνη. -
Bar 3:15	Τίς εύρε τον τόπον αυτής και τις εισήλθεν εις τους θησαυρούς αυτής;
Bar 3:16	που εισιν οι άρχοντες των εθνών και οι κυριεύοντες των θηρίων των επί της γης,

Bar 3:17	οι εν τοις ορνέοις του ουρανού εμπαιζοντες και το αργύριον θησαυρίζοντες και το χρυσίον, ω επεποιθειςαν άνθρωποι, και ουκ έστι τέλος της κτήσεως αυτών,
Bar 3:18	οι το αργύριον τεκταίνοντες και μεριμνώντες, και ουκ έστιν εξεύρεσις των έργων αυτών;
Bar 3:19	ηφανίσθησαν και εις άδου κατέβησαν, και άλλοι αντανέστησαν αντ ' αυτών.
Bar 3:20	νεώτεροι είδον φως και κατώκησαν επί της γης, οδόν δε επιστήμης ουκ έγνωσαν,
Bar 3:21	ουδέ συνήκαν τρίβους αυτης, ουδέ αντελάβοντο αυτης· οι υιοί αυτών από της οδού αυτών πόρρω εγενήθησαν,
Bar 3:22	ουδέ ηκούσθη εν Χαναάν, ουδέ ώφθη εν Θαιμάν,
Bar 3:23	ούτε υιοί Άγαρ, οι εκζητούντες την σύνεσιν επί της γης, οι έμποροι της Μερράν και Θαιμάν, οι μυθολόγοι και οι εκζητηταί της συνέσεως, οδόν της σοφίας ουκ έγνωσαν, ουδέ εμνήσθησαν τας τρίβους αυτης. -
Bar 3:24	Ω Ισραήλ, ως μέγας ο οίκος του Θεού και επιμήκης ο τόπος της κτήσεως αυτου·
Bar 3:25	μέγας και ουκ έχει τελευτήν, υψηλός και αμέτρητος.
Bar 3:26	εκεί εγεννήθησαν οι γίγαντες οι ονομαστοί οι απ ' αρχής, γενόμενοι ευμεγέθεις, επιστάμενοι πόλεμον.
Bar 3:27	ου τούτους εξελέξατο ο Θεός ουδέ οδόν επιστήμης έδωκεν αυτοίς·
Bar 3:28	και απώλοντο παρά το μη έχειν φρόνησιν, απώλοντο δια την αβουλίαν αυτών. -
Bar 3:29	Τίς ανέβη εις τον ουρανό και έλαβεν αυτην και κατεβίβασεν αυτην εκ των νεφελών;
Bar 3:30	τις διέβη πέραν της θαλάσσης και εύρεν αυτην και οίσει αυτην χρυσίου εκλεκτού;
Bar 3:31	ουκ έστιν ο γινώσκων την οδόν αυτης ουδέ ο ενθυμούμενος την τρίβον αυτης·
Bar 3:32	αλλ ' ο ειδώς τα πάντα γινώσκει αυτην, εξεύρεν αυτην τη συνέσει αυτου· ο κατασκευάσας την γην εις τον αιώνα χρόνον, ενέπλησεν αυτην κτηνών τετραπόδων·
Bar 3:33	ο αποστέλλων το φως, και πορεύεται, εκάλεσεν αυτο, και υπήκουσεν αυτω τρόμω·
Bar 3:34	οι δε αστέρες έλαμψαν εν ταις φυλακαίς αυτών και ευφράνθησαν.
Bar 3:35	εκάλεσεν αυτούς και είπον· πάρεσμεν, έλαμψαν μετ ' ευφροσύνης τω ποιήσαντι αυτούς.
Bar 3:36	ούτος ο Θεός ημών, ου λογισθήσεται έτερος προς αυτόν.
Bar 3:37	εξεύρε πάσαν οδόν επιστήμης και έδωκεν αυτην Ιακώβ τω παιδί αυτου και Ισραήλ τω ηγαπημένω υπ ' αυτου·

Bar 3:38	μετά τούτο επί γης ώφθη και εν τοις ανθρώποις συνανεστράφη.
Bar 4:1	ΑΥΤΗ η βίβλος των προσταγμάτων του Θεού και ο νόμος ο υπάρχων εις τον αιώνα· πάντες οι κρατούντες αυτήν εις ζώην, οι δε καταλείποντες αυτήν αποθανούνται. -
Bar 4:2	Επιστρέφου, Ιακώβ, και επιλαβού αυτής, διόδευσον προς την λάμπιν κατέναντι του φωτός αυτής.
Bar 4:3	μη δως ετέρω την δόξαν σου και τα συμφέροντά σοι έθνει αλλοτρίω.
Bar 4:4	μακάριοι εσμεν Ισραήλ, ότι τα αρεστά τω Θεω ημίν γνωστά εστι. -
Bar 4:5	Θαρσείτε λαός μου, μνημόσυνον Ισραήλ.
Bar 4:6	επράθητε τοις έθνεσιν ουκ εις απώλειαν, δια δε το παροργίσαι υμάς τον Θεόν παρεδόθητε τοις υπεναντίοις·
Bar 4:7	παρωξύνατε γαρ τον ποιήσαντα υμάς θύσαντες δαιμονίοις και ου Θεω.
Bar 4:8	επελάθεσθε τον τροφεύσαντα υμάς Θεόν αιώνιον, ελυπήσατε δε και την εκθρέψασαν υμάς Ιερουσαλήμ·
Bar 4:9	είδε γαρ την επελθούσαν υμίν οργήν παρά του Θεού και είπεν· ακούσατε, οι πάροικοι Σιών, επήγαγέ μοι ο Θεός πένθος μέγα·
Bar 4:10	είδον γαρ την αιχμαλωσίαν των υιών μου και των θυγατέρων μου, ην επήγαγεν αυτοίς ο αιώνιος.
Bar 4:11	έθρεψα γαρ αυτούς μετ ' ευφροσύνης, εξαπέστειλα δε μετά κλαυθμού και πένθους.
Bar 4:12	μηδείς επιχαιρέτω μοι τη χήρα και καταλειφθείση υπό πολλών· ηρημώθην δια τας αμαρτίας των τέκνων μου, διότι εξέκλιναν εκ νόμου Θεού,
Bar 4:13	δικαιώματα δε αυτού ουκ έγνωσαν ουδέ επορεύθησαν οδοίς εντολών Θεού, ουδέ τρίβους παιδείας εν δικαιοσύνη αυτού επέβησαν.
Bar 4:14	ελθέτωσαν αι πάροικοι Σιών, και μνήσθητε την αιχμαλωσίαν των υιών μου και θυγατέρων, ην επήγαγεν αυτοίς ο αιώνιος·
Bar 4:15	επήγαγε γαρ επ ' αυτούς έθνος μακρόθεν, έθνος αναιδές και αλλόγλωσσον, οί ουκ ησχύνθησαν πρεσβύτην ουδέ παιδίον ηλέησαν
Bar 4:16	και απήγαγον τους αγαπητούς της χήρας και από των θυγατέρων την μόνην ηρήμωσαν.
Bar 4:17	εγώ δε τι δυνατή βοηθήσαι υμίν;
Bar 4:18	ο γαρ επαγαγών τα κακά υμίν εξελείται υμάς εκ χειρός εχθρών υμών.
Bar 4:19	βαδίζετε, τέκνα, βαδίζετε, εγώ γαρ κατελήφθην έρημος·
Bar 4:20	εξεδυσάμην την στολήν της ειρήνης, ενεδυσάμην δε σάκκον της δεήσεώς μου,

	κεκράξομαι προς τον αιώνιον εν ταις ημέραις μου. -
Bar 4:21	Θαρρείτε, τέκνα, βοήσατε προς το Θεόν, και εξελείται υμάς εκ δυναστείας, εκ χειρός εχθρών.
Bar 4:22	εγώ γαρ ήλπισα επί τω αιωνίω την σωτηρίαν υμών, και ήλθέ μοι χαρά παρά του αγίου επί τη ελεημοσύνη, ή ήξει υμίν εν τάχει παρά του αιωνίου σωτήρος υμών.
Bar 4:23	εξέπεμψα γαρ υμάς μετά κλαυθμού και πένθους, αποδώσει δε μοι ο Θεός υμάς μετά χαρμοσύνης και ευφροσύνης εις τον αιώνα.
Bar 4:24	ωσπερ γαρ νυν εωράκασιν αι πάροικοι Σιών την υμετέραν αιχμαλωσίαν, ούτως όφονται εν τάχει την παρά του Θεού υμών σωτηρίαν, ή επελεύσεται υμίν μετά δόξης μεγάλης και λαμπρότητος του αιωνίου.
Bar 4:25	τέκνα, μακροθυμήσατε την παρά του Θεού επελθούσαν υμίν οργήν· κατεδίωξέ σε ο εχθρός σου, και όψει αυτού την απώλειαν εν τάχει και επί τραχήλους αυτών επιβήση.
Bar 4:26	οι τρυφεροί μου επορεύθησαν οδούς τραχείας, ήρθησαν ως ποιόνιον ηρπασμένον υπό εχθρών. -
Bar 4:27	Θαρσήσατε τέκνα και βοήσατε προς τον Θεόν, έσται γαρ υμών υπό του επάγοντος μνεία.
Bar 4:28	ωσπερ γαρ εγένετο η διάνοια υμών εις το πλανηθήναι από του Θεού, δεκαπλασιάσατε επιστραφέντες ζητήσαι αυτόν.
Bar 4:29	ο γαρ επαγαγών υμίν τα κακά επάξει υμίν την αιώνιον ευφροσύνην μετά της σωτηρίας υμών. -
Bar 4:30	Θάρσει Ιερουσαλήμ, παρακαλέσει σε ο ονομάσας σε.
Bar 4:31	δείλαιοι οι σε κακώσαντες και επιχαρέντες τη σή πτώσει,
Bar 4:32	δείλαιοι αι πόλεις, αις εδούλευσαν τα τέκνα σου, δειλαία η δεξαμένη τους υιούς σου.
Bar 4:33	ωσπερ γαρ εχάρη επί τη σή πτώσει και ευφράνθη επί τω πτώματί σου, ούτως λυπηθήσεται επί τη εαυτής ερημία.
Bar 4:34	και περιελώ αυτής το αγαλλίαμα της πολυοχλίας και το αγαυρίαμα αυτής έσται εις πένθος.
Bar 4:35	πυρ γαρ επελεύσεται αυτη παρά του αιωνίου εις ημέρας μακράς, και κατοικηθήσεται υπό δαιμονίων τον πλείονα χρόνον. -
Bar 4:36	Περίβλεψον προς ανατολάς, Ιερουσαλήμ, και ιδε την ευφροσύνην την παρά του Θεού σοι ερχομένην.
Bar 4:37	ιδού έρχονται οι υιοί σου, ους εξαπέστειλας, έρχονται συνηγμένοι από ανατολών έως δυσμών τω ρήματι του αγίου χαίροντες τη του Θεού δόξη.

Bar 5:1	ΕΚΔΥΣΑΙ, Ιερουσαλήμ, την στολήν του πένθους και της κακώσεώς σου και ένδυσαι την ευπρέπειαν της παρά του Θεού δόξης εις τον αιώνα.
Bar 5:2	περιβαλού την διπλοΐδα της παρά του Θεού δικαιοσύνης, επίθου την μίτραν επί την κεφαλήν σου της δόξης του αιωνίου.
Bar 5:3	ο γαρ Θεός δείξει τη υπ' ουρανόν πάση την σήν λαμπρότητα.
Bar 5:4	κληθήσεται γαρ σου το όνομα παρά του Θεού εις τον αιώνα· Ειρήνη δικαιοσύνης και δόξα θεοσεβείας. -
Bar 5:5	Ανάστηθι, Ιερουσαλήμ, και στήθι επί του υψηλού και περιβλεψαι προς ανατολάς και ιδε συνηγμένα τα τέκνα σου από ηλίου δυσμών έως ανατολών τω ρήματι του αγίου χαίροντας τη του Θεού μνεία.
Bar 5:6	εξήλθον γαρ παρά σου πεζοί αγόμενοι υπό εχθρών, εισάγει δε αυτούς ο Θεός προς σε αιρομένους μετά δόξης ως θρόνον βασιλείας.
Bar 5:7	συνέταξε γαρ ο Θεός ταπεινούσθαι παν όρος υψηλόν και θίνας αεννάους και φάραγγας πληρούσθαι εις ομαλισμόν της γης, ίνα βαδίση Ισραήλ ασφαλώς τη του Θεού δόξη·
Bar 5:8	εσκίασαν δε και οι δρυμοί και παν ξύλον ευωδίας τω Ισραήλ προστάγματι του Θεού·
Bar 5:9	ηγήσεται γαρ ο Θεός Ισραήλ μετ' ευφροσύνης τω φωτί της δόξης αυτού συν ελεημοσύνη και δικαιοσύνη τη παρ' αυτού.
Lam 1:0	ΚΑΙ εγένετο μετά το αιχμαλωσθήναι τον Ισραήλ, και Ιερουσαλήμ ερημωθήναι, εκάθισεν Ιερεμίας κλαίων, και εθρήνησε τον θρήνον τούτον επί Ιερουσαλήμ και είπε·
Lam 1:1	Πως εκάθισε μόνη η πόλις η πεπληθυμμένη λαών; εγενήθη ως χήρα πεπληθυμμένη εν έθνεσιν, άρχουσα εν χώραις εγενήθη εις φόρον.
Lam 1:2	Κλαιούσα έκλαυσεν εν νυκτί, και τα δάκρυα αυτής επί των σιαγόνων αυτής, και ουχ υπάρχει ο παρακαλών αυτήν από πάντων των αγαπόντων αυτήν· πάντες οι φιλούντες αυτήν ηθέτησαν εν αυτη, εγένοντο αυτη εις εχθρούς.
Lam 1:3	Μετωκίσθη Ιουδαία από ταπεινώσεως αυτής και από πλήθους δουλείας αυτής· εκάθισεν εν έθνεσιν, ουχ εύρεν ανάπαυσιν· πάντες οι καταδιώκοντες αυτήν κατέλαβον αυτήν αναμέσον των θλιβόντων.
Lam 1:4	Οδοί Σιών πενθούσι παρά το μη είναι ερχομένους εν εορτη· πάσαι αι πύλαι αυτής ηφανισμέναι, οι ιερείς αυτής αναστενάζουσιν, αι παρθένοι αυτής αγόμεναι, και αυτη πικραινομένη εν εαυτη.
Lam 1:5	Εγένοντο οι θλίβοντες αυτήν εις κεφαλήν, και οι εχθροί αυτής ευθηνούσαν, ότι Κύριος εταπείνωσεν αυτην επί το πλήθος των ασεβειών αυτής· τα νήπια αυτής επορεύθησαν εν αιχμαλωσία κατά πρόσωπον θλίβοντος.
Lam 1:6	Και εξήρθη εκ θυγατρός Σιών πάσα η ευπρέπεια αυτής· εγένοντο οι άρχοντες αυτής ως κριοί ουχ ευρίσκοντες νομήν και επορεύοντο εν ουκ ισχύϊ κατά

	πρόσωπον διώκοντος.
Lam 1:7	Εμνήσθη Ιερουσαλήμ ημερών ταπεινώσεως αυτής και απωσμών αυτής· πάντα τα επιθυμήματα αυτής, όσα ην εξ ημερών αρχαίων, εν τω πεσείν τον λαόν αυτής εις χείρας θλίβοντος και ουκ ην ο βοηθών αυτη, ιδόντες οι εχθροί αυτής εγέλασαν επί μετοικεσία αυτής.
Lam 1:8	Αμαρτίαν ήμαρτεν Ιερουσαλήμ, δια τούτο εις σάλον εγένετο· πάντες οι δοξάζοντες αυτήν εταπείνωσαν αυτήν, είδον γαρ την ασχημοσύνην αυτής, και γε αυτή στενάζουσα και απεστράφη οπίσω.
Lam 1:9	Ακαθαρσία αυτής προς ποδών αυτής, ουκ εμνήσθη έσχατα αυτής· και κατεβίβασεν υπέρογκα, ουκ έστιν ο παρακαλών αυτήν· ιδέ, Κύριε, την ταπείνωσίν μου, ότι εμεγαλύνθη ο εχθρός.
Lam 1:10	Χείρα αυτού εξεπέτασε θλίβων επί πάντα τα επιθυμήματα αυτής· είδε γαρ έθνη εισελθόντα εις το αγίασμα αυτής, α ενετείλω μη εισελθείν αυτά εις εκκλησίαν σου.
Lam 1:11	Πας ο λαός αυτής καταστενάζοντες, ζητούντες άρτον, έδωκαν τα επιθυμήματα αυτής εν βρώσει του επιστρέψαι ψυχήν· ιδέ, Κύριε, και επίβλεψον, ότι εγενήθη ητιμωμένη.
Lam 1:12	Οι προς υμάς πάντες παραπορευόμενοι οδόν, επιστρέψατε και ιδετε ει έστιν άλγος κατά το άλγος μου, ό εγενήθη· φθεγξάμενος εν εμοί εταπείνωσέ με Κύριος εν ημέρα οργής θυμού αυτού.
Lam 1:13	Εξ ύψους αυτού απέστειλε πυρ, εν τοις οστέοις μου κατήγαγεν αυτό· διεπέτασε δίκτυον τοις ποσί μου, απέστρεψέ με εις τα οπίσω, έδωκέ με ηφανισμένην, όλην την ημέραν ωδυνωμένην.
Lam 1:14	Εγρηγορήθη επί τα ασεβήματά μου· εν χερσί μου συνεπλάκησαν, ανέβησαν επί τον τράχηλόν μου· ησθένησεν η ισχύς μου, ότι έδωκε Κύριος εν χερσί μου οδύνας, ου δυνήσομαι στήναι.
Lam 1:15	Εξήρε πάντας τους ισχυρούς μου ο Κύριος εκ μέσου μου, εκάλεσεν επ' εμέ καιρόν του συντρίψαι εκλεκτούς μου· ληνόν επάτησε Κύριος παρθένω θυγατρί Ιούδα, επί τούτοις εγώ κλαίω.
Lam 1:16	Ο οφθαλμός μου κατήγαγεν ύδωρ, ότι εμακρύνθη απ' εμού ο παρακαλών με, ο επιστρέφων ψυχήν μου· εγένοντο οι υιοί μου ηφανισμένοι, ότι εκραταιώθη ο εχθρός.
Lam 1:17	Διεπέτασε Σιών χείρας αυτής, ουκ έστιν ο παρακαλών αυτήν· ενετείλατο Κύριος τω Ιακώβ, κύκλω αυτού οι θλίβοντες αυτόν, εγενήθη Ιερουσαλήμ εις αποκαθημένην αναμέσον αυτών.
Lam 1:18	Δίκαιός εστι Κύριος, ότι το στόμα αυτού παρεπίκραναν· ακούσατε δη, πάντες οι λαοί, και ιδετε το άλγος μου· παρθένοι μου και νεανίσκοι μου επορεύθησαν εν αιχμαλωσία.
Lam 1:19	Εκάλεσα τους εραστάς μου, αυτοί δε παρελογίσαντό με· οι ιερείς μου και οι πρεσβύτεροί μου εν τη πόλει εξέλιπον, ότι εζήτησαν βρώσιν αυτοίς, ίνα

	επιστρέψωσι ψυχάς αυτών, και ουχ εύρον.
Lam 1:20	Ιδέ, Κύριε, ότι θλίβομαι· η κοιλία μου εταράχθη, και η καρδιά μου εστράφη εν εμοί, ότι παραπικραίνουσα παρεπικράνθη· έξωθεν ητέκνωσέ με μάχαιρα ωσπερ θάνατος εν οίκω.
Lam 1:21	Ακούσατε δη, ότι στενάζω εγώ, ουκ έστιν ο παρακαλών με· πάντες οι εχθροί μου ήκουσαν τα κακά μου και εχάρησαν, ότι συ εποίησας· επήγαγες ημέραν, εκάλεσας καιρόν, εγένοντο όμοιοι εμοί.
Lam 1:22	Εισέλθοι πάσα η κακία αυτών κατά πρόσωπόν σου, και επιφύλλισον αυτοίς, ον τρόπον εποίησαν επιφυλλίδα περι πάντων των αμαρτημάτων μου, ότι πολλοί οι στεναγμοί μου, και καρδιά μου λυπείται.
Lam 2:1	ΠΩΣ εγνόφωσεν εν οργή αυτού Κύριος την θυγατέρα Σιών; κατέρριψεν εξ ουρανού εις γην δόξασμα Ισραήλ, και ουκ εμνήσθη υποποδίου ποδών αυτού εν ημέρα οργής αυτού.
Lam 2:2	Κατεπόντισε Κύριος ου φεισάμενος πάντα τα ωραία Ιακώβ, καθείλεν εν θυμω αυτού τα οχυρώματα της θυγατρός Ιούδα, εκόλλησεν εις την γην, εβεβήλωσε βασιλέα αυτής και άρχοντας αυτής.
Lam 2:3	Συνέκλασεν εν οργή θυμού αυτού παν κέρας Ισραήλ, απέστρεψεν οπίσω δεξιάν αυτού από προσώπου εχθρού και ανήψεν εν Ιακώβ ως πυρ φλόγα, και κατέφαγε πάντα τα κύκλω.
Lam 2:4	Ενέτεινε τόξον αυτού ως εχθρός, εστερέωσε δεξιάν αυτού ως υπεναντίος και απέκτεινε πάντα τα επιθυμήματα των οφθαλμών μου εν σκηνή θυγατρός Σιών, εξέχεεν ως πυρ τον θυμόν αυτού.
Lam 2:5	Εγενήθη Κύριος ως εχθρός, κατεπόντισεν Ισραήλ, κατεπόντισε πάσας τας βάρεις αυτής, διέφθειρε τα οχυρώματα αυτού και επλήθυνε τη θυγατρί Ιούδα ταπεινουμένην και τεταπεινωμένην.
Lam 2:6	Και διεπέτασεν ως άμπελον το σκηνωμα αυτού, διέφθειρεν εορτήν αυτού· επελάθετο Κύριος α εποίησεν εν Σιών εορτής και σαββάτου και παρώξυνεν εμβριμήματι οργής αυτού βασιλέα και ιερέα και άρχοντα.
Lam 2:7	Απόσατο Κύριος θυσιαστήριον αυτού, απετίναξεν αγίασμα αυτού, συνέτριψεν εν χειρί εχθρού τείχος βάρεων αυτής· φωνήν έδωκαν εν οίκω Κυρίου ως εν ημέρα εορτής.
Lam 2:8	Και επέστρεψε Κύριος του διαφθείραι τείχος θυγατρός Σιών· εξέτεινε μέτρον, ουκ απέστρεψε χείρα αυτού από καταπατήματος, και επένθησε το προτείχισμα, και τείχος ομοθυμαδόν ησθένησεν.
Lam 2:9	Ενεπάγησαν εις γην πύλαι αυτής, απώλεσε και συνέτριψε μοχλούς αυτής· βασιλέα αυτής και άρχοντα αυτής εν τοις έθνεσιν· ουκ έστι νόμος, και γε προφήται αυτής ουκ είδον όρασιν παρά Κυρίου.
Lam 2:10	Εκάθισαν εις την γην, εσιώπησαν πρεσβύτεροι θυγατρός Σιών, ανεβίβασαν χουν επί την κεφαλήν αυτών, περιεζώσαντο σάκκους, κατήγαγον εις γην αρχηγούς παρθένους εν Ιερουσαλήμ.

Lam 2:11	Εξέλιπον εν δάκρυσιν οι οφθαλμοί μου, εταράχθη η καρδιά μου, εξεχύθη εις την γην η δόξα μου επί το σύντριμμα της θυγατρός του λαού μου εν τω εκλείπειν νήπιον και θηλάζοντα εν πλατείαις πόλεως.
Lam 2:12	Ταις μητράσιν αυτών είπαν· που σίτος και οίνος; εν τω εκλύεσθαι αυτούς ως τραυματίας εν πλατείαις πόλεως, εν τω εκχείσθαι αυτούς ως τραυματίας εν πλατείαις πόλεως, εν τω εκχείσθαι ψυχάς αυτών εις κόλπον μητέρων αυτών.
Lam 2:13	Τί μαρτυρήσω σοι ή τι ομοιώσω σοι, θύγατερ Ιερουσαλήμ; τις σώσει σε και παρακαλέσει σε, παρθένος θύγατερ Σιών; ότι εμεγαλύνθη ποτήριον συντριβής σου· τις ιάσεται σε;
Lam 2:14	Προφήταί σου είδοσάν σοι μάταια και αφροσύνην και ουκ απεκάλυψαν επί την αδικίαν σου του επιστρέψαι αιχμαλωσίαν σου, και είδοσάν σοι λήμματα μάταια και εξώσματα.
Lam 2:15	Εκρότησαν επί σε χείρας πάντες οι παραπορευόμενοι οδόν, εσύρισαν και εκίνησαν την κεφαλήν αυτών επί την θυγατέρα Ιερουσαλήμ· αύτη η πόλις, ερούσι, στέφανος ευφροσύνης πάσης της γης.
Lam 2:16	Δήνοιξαν επί σε στόμα αυτών πάντες οι εχθροί σου, εσύρισαν και έβρυξαν οδόντας, και είπαν· κατεπίομεν αυτήν, πλην αύτη η ημέρα, ην προσεδοκώμεν, εύρομεν αυτήν, είδομεν.
Lam 2:17	Εποίησε Κύριος α ενεθυμήθη, συνετέλεσε ρήματα αυτού, α ενετείλατο εξ ημερών αρχαίων, καθείλε και ουκ εφείσατο, και ηύφρανεν επί σε εχθρόν, ύψωσε κέρας θλίβοντός σε.
Lam 2:18	Εβόησε καρδιά αυτών προς Κύριον· τείχη Σιών, καταγάγετε ως χειμάρρους δάκρυα ημέρας και νυκτός· μη δως έκνηψιν σεαυτη, μη σιωπήσαιο, θύγατερ, ο οφθαλμός σου.
Lam 2:19	Ανάστα, αγαλλίασαι εν νυκτί εις αρχάς φυλακής σου, έκχεον ως ύδωρ καρδιαν σου απέναντι προσώπου Κυρίου, άρον προς αυτόν χείράς σου περι ψυχής νηπίων σου των εκλυομένων λιμω επ' αρχής πασών εξόδων.
Lam 2:20	Ιδέ, Κύριε, και επίβλεψον τίνι επφύλλισας ούτως· ει φάγονται γυναίκες καρπόν κοιτίας αυτών; επιφυλλίδα εποίησε μάγειρος· φονευθήσονται νήπια θηλάζοντα μαστούς; αποκτενείς εν αγιάσματι Κυρίου ιερέα και προφήτην;
Lam 2:21	Εκοιμήθησαν εις την έξοδον παιδάριον και πρεσβύτης. παρθένοι μου και νεανίσκοι μου επορεύθησαν εν αιχμαλωσία· εν ρομφαία και εν λιμω απέκτεινας, εν ημέρα οργής σου εμαγείρευσας, ουκ εφείσω.
Lam 2:22	Εκάλεσεν ημέραν εορτής παροικίας μου κυκλόθεν, και ουκ εγένοντο εν ημέρα οργής Κυρίου ανασωζόμενος και καταλελειμμένος, ως επεκράτησα και επλήθυνα εχθρούς μου πάντας.
Lam 3:1	ΕΓΩ ανήρ ο βλέπων πτωχείαν εν ράβδω θυμού αυτού επ' εμέ·
Lam 3:2	παρέλαβέ με και απήγαγέ με εις σκότος και ου φως,
Lam 3:3	πλην εν εμοί επέστρεψε χείρα αυτού όλην την ημέραν.

Lam 3:4	Επαλαίωσε σάρκα μου και δέρμα μου, οστέα μου συνέτριψεν·
Lam 3:5	ανωκοδόμησε κατ' εμού και εκύκλωσε κεφαλήν μου και εμόχθησεν,
Lam 3:6	εν σκοτεινοίς εκάθισέ με ως νεκρούς αιώνος.
Lam 3:7	Ανωκοδόμησε κατ' εμού, και ουκ εξελεύσομαι, εβάρυνε χαλκόν μου·
Lam 3:8	και γε κεκράζομαι και βοήσω, απέφραξε προσευχήν μου·
Lam 3:8	και γε κεκράζομαι και βοήσω, απέφραξε προσευχήν μου·
Lam 3:9	ανωκοδόμησεν οδούς μου, ενέφραξε τρίβους μου, ετάραξεν.
Lam 3:10	Άρκος ενεδρεύουσα αυτός μοι, λέων εν κρυφαιίς·
Lam 3:11	κατεδίωξεν αφεστηκότα και κατέπαυσέ με, έθετό με ηφανισμένην.
Lam 3:12	ενέτεινε τόξον αυτού και εστήλωσέ με ως σκοπόν εις βέλος.
Lam 3:13	Εισηγάγεν εν τοις νεφροίς μου ιούς φαρέτρας αυτού·
Lam 3:14	εγενήθην γέλωσ παντί λαω μου, ψαλμός αυτών όλην την ημέραν·
Lam 3:15	εχόρτασέ με πικρίας, εμέθυσέ με χολής.
Lam 3:16	Και εξέβαλε ψήφω οδόντας μου, εψώμισέ με σποδόν·
Lam 3:17	και απώσατο εξ ειρήνης ψυχήν μου,
Lam 3:18	επελαθόμην αγαθά, και είπα· απώλετο νίκός μου και η ελπίς μου από Κυρίου.
Lam 3:19	Εμνήσθην από πτωχείας μου και εκδιωγμού μου πικρίας και χολής μου.
Lam 3:206	μνησθήσεται και καταδολεσχήσει επ' εμέ η ψυχή μου·
Lam 3:21	ταύτην τάξω εις την καρδίαν μου, δια τούτο υπομενώ.
Lam 3:22	Τα ελέη Κυρίου, ότι ουκ εξέλιπέμε, ότι ουσυντετελέσθησαν οι οικτιρμοί αυτού· μήνας εις τας πρωΐας ελέησον, Κύριε, ότι ου συντετελέσθημεν, ότι ου συντετελέσθησαν οι οικτιρμοί αυτού.
Lam 3:23	καινά εις τας πρωΐας, πολλή η πίστις σου.
Lam 3:24	μερίς μου Κύριος, είπεν η ψυχή μου· δια τούτο υπομενώ αυτω.
Lam 3:25	Αγαθός Κύριος τοις υπομένουσιν αυτόν, ψυχή ή ζητήσκει αυτόν αγαθόν
Lam 3:26	και υπομεννεί και ησυχάσει εις το σωτήριον Κυρίου.
Lam 3:27	αγαθόν ανδρί, όταν άρη ζυγόν εν νεότητι αυτού.
Lam 3:28	Καθήσεται κατά μόνας και σιωπήσεται, ότι ήρεν εφ' εαυτω·
Lam 3:30	δώσει τω παίοντι αυτόν σιαγόνα, χορτασθήσεται ονειδισμών.

Lam 3:31	Οτι ουκ εις τον αιωνα απώσεται Κύριος.
Lam 3:32	ότι ο ταπεινώσας οικτειρήσει κατά το πλήθος του ελέους αυτού·
Lam 3:33	ότι ουκ απεκριθή από καρδιάς αυτού και εταπεινώσεν υιούς ανδρός.
Lam 3:34	Του ταπεινώσαι υπό τους πόδας αυτού πάντας δεσμίους γης,
Lam 3:35	του εκκλίνει κρίσιν ανδρός κατέναντι προσώπου Υψίστου,
Lam 3:36	καταδικάσαι άνθρωπον εν τω κρίνεσθαι αυτόν Κύριος ουκ είπε.
Lam 3:37	Τίς ούτως είπε, και εγενήθη; Κύριος ουκ ενετείλατο.
Lam 3:38	εκ στόματος Υψίστου ουκ εξελεύσεται τα κακά και το αγαθόν;
Lam 3:39	τι γογγύσει άνθρωπος ζων, ανήρ περί της αμαρτίας αυτού;
Lam 3:40	Εξηρευνήθη η οδός ημών και ητάσθη, κί επιστρέψομεν έως Κυρίου·
Lam 3:41	αναλάβωμεν καρδιάς ημών επί χειρών προς υψηλόν εν ουρανω·
Lam 3:42	ημαρτήσαμεν, ησεβήσαμεν, και ουχ ιλάσθης.
Lam 3:43	Επεσκέπασας εν θυμω και απεδίωξας ημάς· απέκτεινας, ουκ εφείσω.
Lam 3:44	Επεσκέπασας νεφέλην σεαυτω ένεκεν προσευχής,
Lam 3:45	καμύσαι με και απωσθήναι έθηκας ημάς εν μέσω των λαών.
Lam 3:46	Διήνοιξαν εφ' ημάς το στόμα αυτών πάντες οι εχθροί ημών·
Lam 3:47	φόβος και θυμός εγενήθη ημίν, έπαρσις και συντριβή.
Lam 3:48	αφέσεις υδάτων κατάξει ο οφθαλμός μου επί το σύντριμμα της θυγατρός του λαού μου.
Lam 3:49	Ο οφθαλμός μου κατεπόθη, και ου σιγήσομαι του μη είναι έκνηψιν,
Lam 3:50	έως ου διακύψη και ίδη Κύριος εξ ουρανού·
Lam 3:51	ο οφθαλμός μου επιφυλλιεί επί την ψυχήν μου παρά πάσας θυγατέρας πόλεως.
Lam 3:52	Θηρεύοντες εθήρευσάν με ως στρουθιον πάντες οι εχθροί μου δωρεάν,
Lam 3:53	εθανάτωσαν εν λάκκω ζών μου και επέθηκαν λίθον επ' εμοί.
Lam 3:54	υπερεχύθη ύδωρ επί την κεφαλήν μου· είπα· απώσμαι.
Lam 3:55	Επεκαλεσάμην το όνομά σου, Κύριε, εκ λάκκου κατωτάτου·
Lam 3:56	φωνήν μου ήκουσας· μη κρύψης τα ώτά σου εις την δέησίν μου.
Lam 3:57	εις την βοήθειάν μου ήγγισας εν ημέρα, ή επεκαλεσάμην σε· είπάς μοι· μη φοβού.

Lam 3:58	Εδίκασας, Κύριε, τας δίκας της ψυχής μου, ελυτρώσω την ζωήν μου·
Lam 3:59	είδες, Κύριε, τας ταραχάς μου, έκρινας την κρίσιν μου·
Lam 3:60	είδες πάσαν την εκδίκησιν αυτών εις πάντας διαλογισμούς αυτών εν εμοί.
Lam 3:61	Ἦκουσας τον ονειδισμόν αυτών, πάντας τους διαλογισμούς αυτών κατ' εμού,
Lam 3:62	χείλη επανισταμένων μοι και μελέτας αυτών κατ' εμού όλην την ημέραν,
Lam 3:63	καθέδραν αυτών και ανάστασιν αυτών· επίβλεψον επί τους οφθαλμούς αυτών.
Lam 3:64	Αποδώσεις αυτοίς ανταπόδομα, Κύριε, κατά τα έργα των χειρών αυτών.
Lam 3:65	αποδώσεις αυτοίς υπερασπισμόν καρδιάς, μόχθον σου αυτοίας,
Lam 3:66	καταδιώξεις εν οργή και εξαναλώσεις αυτούς υποκάτωθεν του ουρανού, Κύριε.
Lam 4:1	ΠΩΣ αμαυρωθήσεται χρυσίον, αλλοιωθήσεται το αργύριον το αγαθόν; εξεχύθησαν λίθοι άγιοι απ' αρχής πασών εξόδων.
Lam 4:2	Υιοί Σιών οι τίμιοι, οι επηρμένοι εν χρυσίω, Πως ελογίσθησαν εις αγγεία οστράκινα, έργα χειρών κεραμέως;
Lam 4:3	Και γε δράκοντες εξέδυσαν μαστούς, εθήλασαν σκύμνοι αυτών· θυγατέρες λαού μου εις ανίατον ως στρουθίον εν ερήμω.
Lam 4:4	Εκολλήθη η γλώσσα θηλάζοντες προς τον φάρυγγα αυτού εν δίψει· νήπια ήτησαν άρτον, ο διακλών ουκ έστιν αυτοίς.
Lam 4:5	Οι έσθοντες τας τρυφάς ηφανίσθησαν εν ταις εξόδοις, οι τιθηνούμενοι επί κόκκων περιεβάλλοντο κοπριάς.
Lam 4:6	Και εμεγαλύνθη ανομία θυγατρός λαού μου υπέρ ανομίας Σοδόμων της κατεστραμμένης ωσπερ σπουδή, και ουκ επόνεσαν εν αυτη χείρας.
Lam 4:7	Εκαθαριώθησαν Ναζιραίοι αυτής υπέρ χιόνα, έλαμψαν υπέρ γάλα, επυρώθησαν υπέρ λίθους σαπφείρου το απόσπασμα αυτών.
Lam 4:8	Εσκοτάσεν υπέρ ασβόλην το είδος αυτών, ουκ επεγνώσθησαν εν ταις εξόδοις· επάγη δέρμα αυτών επί τα οστέα αυτών, εξηράνθησαν, εγενήθησαν ωσπερ ξύλον.
Lam 4:9	Καλοί ήσαν οι τραυματίαι ρομφαίας ή οι τραυματίαι λιμού· επορεύθησαν εκκεκεντημένοι από γεννημάτων αγρών.
Lam 4:10	Χείρες γυναικών οικτριζόμενων ήψησαν τα παιδιά αυτών, εγενήθησαν εις βρώσιν αυταίς εν τω συνντριμίματι της θυγατρός του λαού μου.
Lam 4:11	Συνετέλεσε Κύριος θυμόν αυτού, εξέχεε θυμόν οργής αυτού και ανήψε πυρ εν Σιών, και κατέφαγε τα θεμέλια αυτής.
Lam 4:12	Ουκ επίστευσαν βασιλείς γης, πάντες οι κατοικούντες την οικουμένην, ότι εισελεύσεται εχθρός και εκθλίβων δια των πυλών Ιερουσαλήμ.

Lam 4:13	Εξ αμαρτιών προφητών αυτής, αδικιών ιερέων αυτής των εκχεόντων αίμα δίκαιον εν μέσω αυτής.
Lam 4:14	Εσαλεύθησαν εγρήγοροι αυτής εν ταις εξόδοις, εμολύνθησαν εν αίματι· εν τω μη δύνασθαι αυτούς ήψαντο ενδυμάτων αυτών.
Lam 4:15	Απόστητε εκαθάρτων -καλέσατε αυτούς- απόστητε, απόστητε, μη άπτεσθε, ότι ανήφθησαν και γε εσαλεύθησαν· είπατε εν τοις έθνεσιν· ου μη προσθώσι του παροικείν.
Lam 4:16	Πρόσωπον Κυρίου μερίς αυτών, ου προσθήσει επιβλέψαι αυτοίς· πρόσωπον ιερέων ουκ έλαβον, πρεσβύτας ουκ ηλέησαν.
Lam 4:17	Έτι όντων ημών εξέλιπον οι οοφθαλμοί ημών εις την βοήθειαν ημών μάταια· αποσκοπευόντων ημών απεσκοπεύσαμεν εις έθνος ου σωζον.
Lam 4:18	Εθηρεύσαμεν μικρούς ημών του μήν προεύεσθαι εν ταις πλατείαις ημών·
Lam 4:19	ήγγικεν ο καιρός ημών, εκπληρώθησαν αι ημέραι ημών, πάρεστιν ο καιρός ημών. Κούφοι εγένοντο οι διώκοντες ημάς υπέρ αετούς ουρανού, επί των ορέων εξέπτησαν, εν ερήμω ενύδρευσαν ημάς.
Lam 4:20	Πνεύμα προσώπου ημών χριστός Κυρίου συνελήφθη εν ταις διαφθοραίς αυτών, ου είπαμεν· εν τη σκιά αυτού ζησόμεθα εν τοις έθνεσι.
Lam 4:21	Χαίρε και ευφραίνου, θύγατερ Ιδουμαίας η κατοικούσα επί γης· και γε επί σε διελευύσεται το ποτήριον Κυρίου και μεθυσθήση και αποχεείς.
Lam 4:22	Εξέλιπεν η ανομία σου, θύγατερ Σιών, ου προσθήσει του αποικίσαι σε. επεσκέψατο ανομίας σου, θύγατερ Εδώμ· απεκάλυψεν επί τα ασεβήματά σου.
Lam 5:1	ΜΝΗΣΘΗΤΙ, Κύριε, ό,τι εγενήθη ημίν· επίβλεψον και ιδέ τον ονειδισμόν ημών.
Lam 5:2	κληρονομία ημών μετεστράφη αλλοτρίοις, οι οίκοι ημών ξένοις.
Lam 5:3	ορφανοί εγενήθημεν, ουχ υπάρχει πατήρ· μητέρες ημών ως αι χήραι.
Lam 5:4	ύδωρ ημών εν αργυρίω επίομεν, ξύλα ημών εν αλλάγματι ήλθεν επί τον τράχηλον ημών.
Lam 5:5	εδιώχθημεν, εκοπιάσαμεν, ουκ ανεπαύθημεν.
Lam 5:6	Αίγυπτος έδωκε χείρα, Ασσούρ εις πλησμονήν αυτών.
Lam 5:7	οι πατέρες ημών ήμαρτον, ουχ υπάραχουσιν· ημείς τα ανομήματα αυτών υπέσχομεν.
Lam 5:8	δούλοι εκυρίευσαν ημών, λυτρούμενος ουκ έστιν εκ της χειρός αυτών.
Lam 5:9	εν ταίας ψυχαίς ημών, εισοίσομεν άρτον ημών, από προσώπου ρομφαίας της ερήμου.
Lam 5:10	το δέρμα ημών ως κλίβανος επελιώθη, συνεσπάσθησαν από προσώπου καταιγίδων λιμού.

Lam 5:11	γυναίκας εν Σιών εταπείνωσαν, παρθένους εν πόλεσιν Ιούδα.
Lam 5:12	άρχοντες εν χερσίν αυτών, εκρεμάσθησαν, πρεσβύτεροι ουκ εδοξάσθησαν.
Lam 5:13	εκλεκτοί κλαυθμόν ανέλαβον, και νεανίσκοι εν ξύλω ησθένησαν.
Lam 5:14	και πρεσβύται από πύλης κατέπαυσαν, εκλεκτοί εκ ψαλμών αυτών κατέπαυσαν.
Lam 5:15	κατέλυσε χαρά καρδιάς ημών, εστράφη εις πένθος ο χορός ημών,
Lam 5:16	έπεσεν ο στέφανος ημών της κεφαλής· ουαί δη ημίν, ότι ημάρομεν.
Lam 5:17	περί τούτου εγενήθη οδυνηρά η καρδιά ημών, περί τούτου εσκότασαν οι οφθαλμοί ημών.
Lam 5:18	επ' όρος Σιών, ότι ηφανίσθη, αλώπεκες διήλθον εν αυτη.
Lam 5:19	συ δε, Κύριε, εις τον αιώνα κατοικήσεις, ο θρόνος σου εις γενεάν και γενεάν.
Lam 5:20	ινατί εις νίκος επιλήση ημών, καταλείψεις ημάς εις μακρότητα ημερών;
Lam 5:21	επίστρεψον ημάς, Κύριε, προς σε, και επιστραφησόμεθα· και ανακαίνισον ημέρας ημών καθώς έμπροσθεν.
Lam 5:22	ότι απωθούμενος απώσω ημάς, ωργίσθης εφ' ημάς έως σφόδρα.
Let 1:0	ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ επιστολής, ης απέστειλεν Ιερεμίας προς τους αχθησομένους αιχμαλώτους εις Βαβυλώνα υπό του βασιλέως των Βαβυλωνίων αναγγείλαι αυτοίς καθότι επετάγη αυτω υπό του Θεού.
Let 1:1	Δια τας αμαρτίας, ας ημαρτήκατε εναντίον του Θεού, αχθήσεσθε εις Βαβυλώνα αιχμάλωτοι υπό Ναβουχοδονόσορ βασιλέως των Βαβυλωνίων
Let 1:2	εισελθόντες ουν εις Βαβυλώνα έσεσθε εκεί έτη πλείονα και χρόνον μακρόν έως γενεών επτά· μετά τούτο δε εξάξω υμάς εκείθεν μετ' ειρήνης.
Let 1:3	νυνί δε όψεσθε εν Βαβυλώνι θεούς αργυρούς και χρυσούς και ξυλίλους επ' ώμοις αιρομένους, δεικνύντας φόβον τοις έθνεσιν.
Let 1:4	ευλαβήθητε ουν μη και υμείς αφομοιωθέντες τοις αλλοφύλοις αφομοιωθήτε και φόβος υμάς λάβη επ' αυτοίς
Let 1:5	ιδόντας όχλον έμπροσθεν και όπισθεν αυτών προσκυνούντας αυτά· είπατε δε τη διανοία· σοί δεί προσκυνείν, δέσποτα.
Let 1:6	ο γαρ άγγελός μου μεθ' υμών εστιν, αυτός τε εκζητών τας ψυχάς υμών.
Let 1:7	γλώσσα γαρ αυτών εστι κετεξυσμένη υπό τέκτονος, αυτά τε περιχρυσα και περιάργυρα, ψευδή δ' εστί και ου δύνανται λαλείν.
Let 1:8	και ωσπερ παρθένω φιλοκόσμω λαμβάνοντες χρυσίον κατασκευάζουσι στεφάνους επί τας κεφαλάς των θεών αυτών·

Let 1:9	έστι δε και ότε υφαιρούμενοι οι ιερείς από των θεών αυτών χρυσίον και αργύριον εις εαυτούς καταναλώσουσι, δώσουσι δε απ' αυτών και ταις επί του στέγους πόρναις.
Let 1:10	κοσμούσί τε αυτούς ως ανθρώπους τοις ενδύμασι, θεούς αργυρούς και θεούς χρυσούς και ξυλίλους· ούτοι δε ου διασώζονται από ιού και βρωμάτων.
Let 1:11	περιβεβλημένων αυτών ιματισμόν πορφυρούν, εκμάσσονται το πρόσωπον αυτών δια τον εκ της οικίας κονιορτόν, ος εστι πλείω επ' αυτοίς.
Let 1:12	και σκήπτρον έχει ως άνθρωπος κριτής χώρας, ος τον εις αυτόν αμαρτάνοντα ουκ ανελεύει.
Let 1:13	έχει δε εγχειρίδιον εν δεξιά και πέλεκυν, εαυτόν δε εκ πολέμου και ληστών ουκ εξελεύεται.
Let 1:14	όθεν γνώριμοί εισιν ουκ όντες θεοί· μη ουν φοβηθήτε αυτούς. -
Let 1:15	'Όσπερ γαρ σκεύος ανθρώπου συντριβέν αχρείον γίνεται, τοιούτοι υπάρχουν οι θεοί αυτών, καθιδρυμένων αυτών εν τοις οίκοις.
Let 1:16	οι οφθαλμοί αυτών πλήρεις εισί κονιορτού από των ποδών των εισπορευομένων.
Let 1:17	και ωςπερ τινί ηδικηκότι βασιλέα περιπεφραγμένοι εισίν αι αυλαί, ως επί θανάτω απηγμένω, τους οίκους αυτών οχυρούσιν οι ιερείς θυρώμασί τε και κλείθροισ και μοχλοίς, όπως υπό των ληστών μη συληθώσι.
Let 1:18	λύχνους καίουσι και πλείους ή εαυτοίς, ων ουδένα δύνανται ιδείν.
Let 1:19	έστι μεν ωςπερ δοκός των εκ της οικίας, τας δε καρδιάς αυτών φασίν εκλείχασθαι, των από της γης ερπετών κατεσθόντων αυτούς τε και τον ιματισμόν αυτών, ουκ αισθάνονται.
Let 1:20	μεμελανωμένοι το πρόσωπον αυτών από του καπνού του εκ της οικίας.
Let 1:21	επί το σώμα αυτών και επί την κεφαλήν αυτών εφίπτανται νυκτερίδες, χελιδόνες και τα όρνεα, ωσαύτως δε και οι αίλουροι.
Let 1:22	όθεν γνώσεσθε ότι ουκ εισί θεοί· μη ουν φοβείσθε αυτά. -
Let 1:23	Τό γαρ χρυσίον, ό περίκεινται εις κάλλος, εάν μη τις εκμάξη τον ίόν, ου μη στίλψωσιν· ουδέ γαρ, ότε εχωνεύοντο, ησθάνοντο.
Let 1:24	εκ πάσης τιμής ηγορασμένα εστί, εν οίς ουκ ύστι πνεύμα.
Let 1:25	άνευ ποδών επ' ώμοις φέρονται ενδεικνύμενοι την εαυτών ατιμίαν τοις ανθρώποις, αισχύνονται τε και οι θεραπεύοντες αυτά
Let 1:26	δια το ει ποτε επί την γην πέση, μη δι' αυτών ανίστασθαι· μήτε εάν τις αυτό ορθόν στήση, δι' εαυτού κινηθήσεται, μήτε εάν κλιθή, ου μη ορθωθή, αλλ' ωςπερ νεκροίς τα δώρα αυτοίς παρατίθεται.
Let 1:27	τας δε θυσίας αυτών αποδόμενοι οι ιερείς αυτών καταχρώνται· ωσαύτως δε και αι γυναίκες αυτών απ' αυτών ταριχεύουσαι ούτε πτωχω ούτε αδυνάτω μη

	μεταδώσι.
Let 1:28	των θυσιών αυτών αποκαθημένη και λεχώ άπτονται. γνόντες ουν από τούτων ότι ουκ εισί θεοί, μη φοβηθήτε αυτούς. -
Let 1:29	Πόθεν γαρ κληθείσαν θεοί; ότι γυναίκες παραιτιθέασι θεοίς αργυροίς και χρυσοίς και ξυλίνοις·
Let 1:30	και εν τοις οίκοις αυτών οι ιερείς διφρεύουσιν, έχοντες τους χιτώνας διερωγώτας και τας κεφαλάς και τους πάγωνας εξυρημένους, ων αι κεφαλαί ακάλυπτοί εισιν,
Let 1:31	ωρύνονται δε βοώντες εναντίον των θεών αυτών ωσπερ τινές εν περιδείπνω νεκρού.
Let 1:32	από του ιματισμού αυτών αφελόμενοι οι ιερείς ενδύσουσι τας γυναίκας αυτών και τα παιδία.
Let 1:33	ούτε εάν κακόν πάθωσιν υπό τινος ούτε εάν αγαθόν, δυνήσονται ανταποδοúναι· ούτε καταστήσαι βασιλέα δύνανται ούτε αφελέσθαι.
Let 1:34	ωσαύτως ούτε πλούτον ούτε χαλκόν ου μη δύνωνται διδόναι· εάν τις ευχήν αυτοίς ευζάμενος μη αποδω, ου μη επιζητήσωσιν.
Let 1:35	εκ θανάτου άνθρωπον ου μη ρύσωνται ούτε ήττονα από ισχυρού μη εξέλωνται.
Let 1:36	άνθρωπον τυφλόν εις όρασιν ου μη περιστήσωσιν, εν ανάγκη άνθρωπον όντα ου μη εξέλωνται.
Let 1:37	χήραν ου μη ελεήσωσιν ούτε ορφανόν εύ ποιήσωσι.
Let 1:38	τοις από του όρους λίθοις ωμοιωμένοι εισί τα ξύλινα και τα περιχρυσα και τα περιάργυρα, οι δε θεραπεύοντες αυτά καταισχυνθήσονται.
Let 1:39	Πως ουν νομιστέον ή κλητέον υπάρχειν αυτούς θεούς;
Let 1:40	έτι δε και αυτών των Χαλδαίων ατιμαζόντων αυτά, οί, όταν ίδωσιν ενεόν μη δυνάμενον λαλήσαι, προσενεγκάμενοι τον Βήλον αξιούσι φωνήσαι, ως δυνατού όντος αυτού αισθέσθαι,
Let 1:41	και ου δύνανται αυτοί νοήσαντες καταλιπείν αυτά, αίσθησιν γαρ ουκ έχουσιν.
Let 1:42	αι δε γυναίκες περιθέμεναι σχοινία εν ταις οδοίς εγκάθηνται θυμιώσαι τα πίτυρα·
Let 1:43	όταν δε τις αυτών εφελκυσθείσα υπό τινος των παραπορευομένων κοιμηθή, την πλησίον ονειδίζει, ότι ουκ ηξίωται ωσπερ και αυτή ούτε το σχοινίον αυτής διεργάγη.
Let 1:44	πάντα τα γενόμενα εν αυτοίς εστι ψευδή· Πως ουν νομιστέον ή κλητέον ως θεούς αυτούς υπάρχειν;
Let 1:45	υπό τεκτόνων και χρυσοχών κατεσκευασμένα εισίν· ουδέν άλλο μη γένωνται ή

	ό βούλονται οι τεχνίται αυτά γενέσθαι.
Let 1:46	αυτοί τε οι κατασκευάζοντες αυτά ου μη γένωνται πολυχρόνιοι·
Let 1:47	Πως τε δη μέλλει τα υπ' αυτών κατασκευασθέντα είναι θεοί; κατέλιπον γαρ ψεύδη και όνειδος τοις επιγινομένοις.
Let 1:48	όταν γαρ επέλθη επ' αυτά πόλεμος και κακά, βουλεύονται προς εαυτούς οι ιερείς που συναποκρυβώσι μετ' αυτών.
Let 1:49	Πως ουν ουκ έστιν αισθέσθαι ότι ουκ εισί θεοί, οί ούτε σώζουσιν εαυτούς εκ πολέμου ούτε εκ κακών;
Let 1:50	υπάρχοντα γαρ ξύλινα και περιχρυσα και περιάργυρα γνωσθήσεται μετά ταύτα, ότι εστί ψευδή· τοις έθνεσι πάσι τοις τε βασιλεύσι φανερόν έσται, ότι ουκ εισί θεοί, αλλά έργα χειρών ανθρωπων, και ουδέν Θεού έργον εν αυτοίς εστι.
Let 1:51	τίνοι ουν γνωστέον εστί, ότι ουκ εισί θεοί;
Let 1:52	βασιλέα γαρ χώρας ου μη αναστήσωσιν ούτε νετόν ανθρωποις ου μη δώσι,
Let 1:53	κρίσιν τε ου μη διακρίνωσιν αυτών, ουδέ μη ρύσωνται αδικούμενον αδύνατοι όντες· ωσπερ γαρ κορώναι αναμέσον του ουρανού και της γης.
Let 1:54	και γαρ όταν εμπέση εις οικίαν θεών ξυλίων ή περιχεύσων ή περιαργύρων πυρ, οι μεν ιερείς αυτών φεύξονται και διασωθήσονται, αυτοί δε ωσπερ δοκοί μέσοι κατακαυθήσονται.
Let 1:55	βασιλεί δε και πολεμίους ου μη αντιστώσι.
Let 1:56	Πως ουν εκδεκτέον ή νομιστέον ότι εισί θεοί; ούτε από κλεπτών ούτε από ληστών ου μη διασωθώσι θεοί ξύλινοι και περιάργυροι και περιχρυσοι,
Let 1:57	ων οι ισχύοντες περιελούνται το χρυσίον και το αργύριον, και τον ιματισμόν τον περικειμένον αυτοίς απελεύσονται έχοντες, ούτε εαυτοίς ου μη βοηθήσωσιν·
Let 1:58	ωστε κρείσσον είναι βασιλέα επιδεικνύμενον την εαυτού ανδρείαν ή σκεύος εν οικία χρησίμον, εφ' ω χρήσεται ο κεκτημένος, ή οι ψευδείς θεοί· ή και θύρα εν οικία διασώζουσα τα εν αυτη όντα ή ψευδείς θεοί· και ξύλινος στύλος εν βασιλείοις ή οι ψευδείς θεοί.
Let 1:59	ήλιος μεν γαρ και σελήνη και άστρα όντα λαμπρά και αποστελλόμενα επί χρείας ευήκοά εισιν·
Let 1:60	ωσαύτως και αστραπή, όταν επιφανή, εύοπτός εστι, το δ' αυτό και πνεύμα εν πάση χώρα πνεύει.
Let 1:61	καίνεφέλαις όταν επιταγή υπό του Θεού επιπορεύεσθαι εφ' όλην την οικουμένην, συντελούσι το ταχθέν· το τε πυρ εξαποσταλέν άνωθεν εξαναλώσαι όρη και δρυμούς, ποιεί το συνταχθέν.
Let 1:62	ταύτα δε ούτε ταις ιδέαις ούτε ταις δυνάμεσιν αυτών αφωμοιωμένα εστί.

Let 1:63	όθεν ούτε νομιστέον ούτε κλητέον υπάρχειν αυτούς θεούς, ου δυνατών όντων αυτών ούτε κρίσιν κρίναι ούτε εύ ποιήσαι ανθρώποις.
Let 1:64	γνόντες ουν ότι ουκ εισί θεοί, μη φοβηθήτε αυτούς·
Let 1:65	ούτε γαρ βασιλεύσιν ου μη καταράσωνται ούτε μη ευλογήσωσι.
Let 1:66	σημείά τε εν έθνεσιν εν ουρανω ου μη δείξωσιν, ουδέ ως ο ήλιος λάμπουσιν ουδέ φωτιούσιν ως η σελήνη.
Let 1:67	τα θηρία εστίκρείττω αυτών, α δύνανται εκφυγόντα εις σκέπην εαυτά ωφελήσαι.
Let 1:68	κατ' ουδένα ουν τρόπον ημίν εστι φανερόν ότι εισί θεοί. διό μη φοβηθήτε αυτούς·
Let 1:69	ωσπερ γαρ εν σικυηράτω προβασκάνιον ουδέν φυλάσσον, ούτως οι θεοί αυτών εισί ξύλινοι και περιήχρυσοι και περιάργυροι.
Let 1:70	τον αυτόν τρόπον και τη εν κήπω ράμνω, εφ' ης παν όρνεον επικάθηται, ωσαύτως δε και νεκρω ερριμμένω εν σκότει αφωμοίωνται οι θεοί αυτών ξύλινοι και περιήχρυσοι και περιάργυροι.
Let 1:71	από τε της πορφύρας και της μαρμάρου της επ' αυτοίς σηπομένης γνωσθήσονται ότι ουκ εισί θεοί· αυτά τε εξ υστέρου βρωθήσονται, και έσται όνειδος εν τη χώρα.
Let 1:72	κρείσσον ουν άνθρωπος δίκαιος ουκ έχων είδωλα, έσται γαρ μακράν από ονειδισμού.
Eze 1:1	ΚΑΙ εγένετο εν τω τριακοστω έτει, εν τω τετάρτω μηνί πέμπτη του μηνός και εγώ ήμην εν μέσω της αιχμαλωσίας επί του ποταμού του Χοβάρ, και ηνοιχθησαν οι ουρανοί, και είδον οράσεις Θεού.
Eze 1:2	πέμπτη του μηνός (τούτο το έτος το πέμπτον της αιχμαλωσίας του βασιλέως Ιωακείμ) και εγένετο λόγος Κυρίου προς Ιεζεκιήλ υιόν Βουζεί, τον ιερέα, εν γη Χαλδαιών επί του ποταμού του Χοβάρ·
Eze 1:3	και εγένετο επ' εμέ χείρ Κυρίου,
Eze 1:4	και είδον και ιδού πνεύμα εξαίρον ήρχετο από βορρά, και νεφέλη μεγάλη εν αυτω, και φέγγος κύκλω αυτού και πυρ εξαστράπτον, και εν τω μέσω αυτού ως όρασις ηλέκτρου εν μέσω του πυρός και φέγγος εν αυτω.
Eze 1:5	και εν τω μέσω ως ομοίωμα τεσσάρων ζώων, και αύτη η όρασις αυτών· ομοίωμα ανθρώπου επ' αυτοίς,
Eze 1:6	και τέσσαρα πρόσωπα τω ενί, και τέσσαρες πτέρυγες τω ενί.
Eze 1:7	και τα σκέλη αυτών ορθά, και πτερωτοί οι πόδες αυτών, και σπινθήρες ως εξαστράπτων χαλκός, και ελαφραί αι πτέρυγες αυτών.
Eze 1:8	και χείρ ανθρώπου υποκάτωθεν των πτερύγων αυτών επί τα τέσσαρα μέρη αυτών· και τα πρόσωπα αυτών των τεσσάρων

Eze 1:9	ουκ επεστρέφοντο εν τω βαδίζειν αυτά, έκαστον απέναντι του προσώπου αυτών επορεύοντο.
Eze 1:10	και ομοίωσις των προσώπων αυτών· πρόσωπον ανθρώπου και πρόσωπον λέοντος εκ δεξιών τοις τέσσαρσι και πρόσωπον μόσχου εξ αριστερών τοις τέσσαρσι και πρόσωπον αετού τοις τέσσαρσι.
Eze 1:11	και αι πτέρυγες αυτών εκτεταμέναι άνωθεν τοις τέσσαρσιν, εκατέρω δύο συνεζευγμέναι προς αλληλας, και δύο επεκάλυπτον επάνω του σώματος αυτών.
Eze 1:12	και εκάτερον κατά πρόσωπον αυτού επορεύετο· ου αν ην το πνεύμα πορευόμενον, επορεύοντο και ουκ επέστρεφον.
Eze 1:13	και εν μέσω των ζών όρασις ως ανθράκων πυρός καιομένων, ως όψις λαμπάδων συστρεφομένων αναμέσον των ζών και φέγγος του πυρός, και εκ του πυρός εξεπορεύετο αστραπή.
Eze 1:15	και είδον και ιδού τροχός εις επί της γης εχόμενος των ζών τοις τέσσαρσι·
Eze 1:16	και το είδος των τροχών ως είδος θαρσείς, και ομοίωμα εν τοις τέσσαρσι, και το έργον αυτών ην καθώς αν είη τροχός εν τροχω.
Eze 1:17	επί τα τέσσαρα μέρη αυτών επορεύοντο, ουκ επέστρεφον εν τω πορεύεσθαι αυτά,
Eze 1:18	ουδ ' οι νώτοι αυτών, και ύψος ην αυτοίς· και είδον αυτά, και οι νώτοι αυτών πλήρεις οφθαλμών κυκλόθεν τοις τέσσαρσι.
Eze 1:19	και εν τω πορεύεσθαι τα ζωα επορεύοντο οι τροχοί εχόμενοι αυτών, και εν τω εξαίρειν τα ζωα από της γης εξήροντο οι τροχοί.
Eze 1:20	ου αν ην η νεφέλη, εκεί το πνεύμα του πορεύεσθαι· επορεύοντο τα ζωα και οι τροχοί και εξήροντο συν αυτοίς, διότι πνεύμα ζωής εν τοις τροχοίς.
Eze 1:21	εν τω πορεύεσθαι αυτά επορεύοντο, και εν τω εστάναι αυτά ειστήκεισαν και εν τω εξαίρειν αυτά από της γης εξήροντο συν αυτοίς, ότι πνεύμα ζωής ην εν τοις τροχοίς.
Eze 1:22	και ομοίωμα υπέρ κεφαλής αυτοίς των ζών ωσει στερεώμα ως όρασις κρυστάλλου εκτεταμένον επί των πτερυγών αυτών επάνωθεν·
Eze 1:23	και υποκάτωθεν του στερεώματος αι πτέρυγες αυτών εκτεταμέναι, πτερουσόμεναι ετέρα τη ετέρα, έκαστω δύο συνεζευγμέναι επικαλύπτουσαι τα σώματα αυτών.
Eze 1:24	και ήκουον την φωνήν των πτερυγών αυτών εν τω πορεύεσθαι αυτά ως φωνήν ύδατος πολλού· και εν τω εστάναι αυτά κατέπαυον αι πτέρυγες αυτών.
Eze 1:25	και ιδού φωνή υπεράνωθεν του στερεώματος του όντος υπέρ κεφαλής αυτών.
Eze 1:26	ως όρασις λίθου σαπφείρου ομοίωμα θρόνου επ ' αυτού, και επί του ομοιώματος του θρόνου ομοίωμα ως είδος ανθρώπου άνωθεν.

Eze 1:27	και ειδον ως όψιν ηλέκτρον από οράσεως οσφύος και επάνω, και από οράσεως οσφύος και έως κάτω ειδον ως όρασιν πυρός και το φέγγος αυτού κύκλω.
Eze 1:28	ως όρασις τόξου, όταν ή εν τη νεφέλη εν ημέραις υετού, ούτως η στάσις του φέγγους κυκλόθεν. αυτή η όρασις ομοιώματος δόξης Κυρίου· και ειδον και πίπτω επί πρόσωπόν μου και ήκουσα φωνήν λαλούντος.
Eze 2:1	ΚΑΙ είπε προς με· υιε ανθρώπου, στήθι επί τους πόδας σου, και λαλήσω προς σε.
Eze 2:2	και ήλθεν επ ' εμέ πνεύμα και ανέλαβέ με και εξήρέ με και έστησέ με επί τους πόδας μου, και ήκουον αυτού λαλούντος προς με,
Eze 2:3	και είπε προς με· υιε ανθρώπου, εξαποστέλλω εγώ σε προς τον οίκον του Ισραήλ, τους παραπικραίνοντάς με, οίτινες παρεπίκρανάν με, αυτοί και οι πατέρες αυτών έως της σήμερον ημέρας,
Eze 2:4	και ερείς προς αυτούς· τάδε λέγει Κύριος·
Eze 2:5	εάν άρα ακούσωσιν ή πτοηθώσι -διότι οίκος παραπικραίνων εστί- και γνώσονται ότι προφήτης ει συ εν μέσω αυτών.
Eze 2:6	και συ, υιε ανθρώπου, μη φοβηθής αυτούς μηδέ εκστης από προσώπου αυτών· διότι παροιστήσουσι και επισυστήσονται επί σε κύκλω, και εν μέσω σκορπίων συ κατοικείς· τους λόγους αυτών μη φοβηθής και από προσώπου αυτών μη εκστης, διότι οίκος παραπικραίνων εστί.
Eze 2:7	και λαλήσεις τους λόγους μου προς αυτούς, εάν άρα ακούσωσιν ή πτοηθώσιν, ότι οίκος παραπικραίνων εστί.
Eze 2:8	και συ, υιε ανθρώπου, άκουε του λαλούντος προς σε, μη γίνου παραπικραίνων καθώς ο οίκος ο παραπικραίνων· χάνε το στόμα σου και φάγε ό εγώ δίδωμί σοι.
Eze 2:9	και ειδον και ιδού χεір εκτεταμένη προς με, και εν αυτη κεφαλίς βιβλίου·
Eze 2:10	και ανείλησεν αυτήν ενώπιόν μου, και ην εν αυτη γεγραμμένα τα έμπροσθεν και τα όπισθεν, και εγγέγραπτο επ ' αυτήν θρήνος και μέλος και ουαί.
Eze 3:1	ΚΑΙ είπε προς με· υιε ανθρώπου, κατάφαγε την κεφαλίδα ταύτην και πορεύθητι και λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ.
Eze 3:2	και διήνοιξε το στόμα μου, και εψώμισέ με την κεφαλίδα
Eze 3:3	και είπε προς με· υιε ανθρώπου, το στόμα σου φάγεται, και η κοιλία σου πλησθήσεται της κεφαλίδος ταύτης της δεδομένης εις σε. και έφαγον αυτήν, και εγένετο εν τω στόματί μου ως μέλι γλυκάζον.
Eze 3:4	και είπε προς με· υιε ανθρώπου, βάδιζε και είσελθε προς τον οίκον του Ισραήλ και λάλησον τους λόγους μου προς αυτούς·
Eze 3:5	διότι ου προς λαόν βαθύχειλον και βαρύγλωσσον συ εξαποστέλλη, προς τον οίκον του Ισραήλ,
Eze 3:6	ουδέ προς λαούς πολλούς αλλοφώνους ή αλλογλώσσους ουδέ στιβαρούς τη γλώσση όντας, ων ουκ ακούση τους λόγους αυτών· και ει προς τοιούτους

	εξαπέστειλά σε, ούτοι αν εισήκουσάν σου.
Eze 3:7	ο δε οίκος του Ισραήλ ου μη θελήσουσιν εισακούσαί σου, διότι ου βούλονται εισακούειν μου· ότι πας ο οίκος Ισραήλ φιλόνηκοί εισι και σκληροκάρδιοι.
Eze 3:8	και ιδού δέδωκα το πρόσωπόν σου δυνατόν κατέναντι των προσώπων αυτών και το νίκός σου κατισχύσω κατέναντι του νίκους αυτών,
Eze 3:9	και έσται διαπαντός κραταιότερον πέτρας. μη φοβηθής απ ' αυτών μηδέ πτοηθής από προσώπου αυτών, διότι οίκος παραπικραίνων εστί.
Eze 3:10	και είπε προς με· υιε ανθρώπου, πάντας τους λόγους, ους λελάληκα μετά σου, λαβέ εις την καρδίαν σου και τοις ωσί σου άκουε,
Eze 3:11	και βάδιζε, είσελθε εις την αιχμαλωσίαν προς τους υιούς του λαού σου και λαλήσεις προς αυτους και ερείς προς αυτους· τάδε λέγει Κύριος· εάν άρα ακούσωσιν, εάν άρα ενδώσι.
Eze 3:12	και ανέλαβέ με πνεύμα, και ήκουσα κατόπισθέν μου φωνήν σεισμού μεγάλου· ευλογημένη η δόξα Κυρίου εκ του τόπου αυτού.
Eze 3:13	και είδον φωνήν των πτερύγων των ζώων πτερουσομένων ετέρα προς την ετέρα, και φωνή των τροχών εχομένη αυτών και φωνή του σεισμού.
Eze 3:14	και το πνεύμα εξήρέ με και ανέλαβέ με, και επορεύθην εν ορμή του πνεύματός μου, και χείρ Κυρίου εγένετο επ ' εμέ κραταιά.
Eze 3:15	και εισήλθον εις την αιχμαλωσίαν μετέωρος και περιήλθον τους κατοικούντας επί του ποταμού του Χοβάρ τους όντας εκεί και εκάθισα εκεί επτά ημέρας αναστρεφόμενος εν μέσω αυτών.
Eze 3:16	Και εγένετο μετά τας επτά ημέρας λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 3:17	υιε ανθρώπου, σκοπόν δέδωκά σε τω οίκω Ισραήλ, και ακούση εκ στόματός μου λόγον και διαπειλήση αυτοίς παρ' εμού.
Eze 3:18	εν τω λέγειν με τω ανόμω· θανάτω θανατωθήση, και ου διεστείλω αυτω ουδέ ελάλησας του διαστείλασθαι τω ανόμω αποστρέψαι από των οδών αυτού του ζήσαι αυτον, ο άνομος εκείνος τη αδικία αυτού αποθανείται, και το αίμα αυτού εκ της χειρός σου εκζητήσω.
Eze 3:19	και συ εάν διαστείλη τω ανόμω, και μη αποστρέψη από της ανομίας αυτού και από της οδού αυτού, ο άνομος εκείνος εν τη αδικία αυτού αποθανείται, και συ την ψυχήν σου ρύση.
Eze 3:20	και εν τω αποστρέφειν δίκαιον από των δικαιουσνών αυτού και ποιήσει παράπτωμα και δώσω την βάσανον εις πρόσωπον αυτού, αυτός αποθανείται, ότι ου διεστείλω αυτω, και εν ταις αμαρτίαις αυτού αποθανείται, διότι ου μη μνησθώσιν αι δικαιοσύναι αυτού, ας επόησε, και το αίμα αυτού εκ της χειρός σου εκζητήσω.
Eze 3:21	συ δε εάν διαστείλη τω δικαίω του μη αμαρτείν, και αυτός μη αμάρτη, ο δίκαιος ζωή ζήσεται, ότι διεστείλω αυτω, και συ την σεαυτού ψυχήν ρύση.

Eze 3:22	Και εγένετο επ' εμέ χείρ Κυρίου, και είπε προς με· ανάστηθι, και έξελθε εις το πεδίον, και εκεί λαληθήσεται προς σε.
Eze 3:23	και ανέστην και εξήλθον προς το πεδίον, και ιδού εκεί δόξα Κυρίου ειστήκει καθώς η όρασις και καθώς η δόξα Κυρίου, ην είδον επί του ποταμού του Χοβάρ, και πίπτω επί πρόσωπόν μου.
Eze 3:24	και ήλθεν επ' εμέ πνεύμα και έστησέ με επί τους πόδας μου, και ελάλησε προς με και είπέ μοι· είσελθε και εγκλείσθητι εν μέσω του οίκου σου.
Eze 3:25	και συ, υιε ανθρώπου, ιδού δέδονται επί σε δεσμοί, και δήσουσί σε εν αυτοίς, και ου μη εξέλθης εκ μέσου αυτών.
Eze 3:26	και την γλώσσάν σου συνδήσω, και αποκωφώθήση, και ουκ έση αυτοίς εις άνδρα ελέγχοντα, διότι οίκος παραπικραίνων εστί.
Eze 3:27	και εν τω λαλείν με προς σε ανοίξω το στόμα σου, και ερείς προς αυτούς· τάδε λέγει Κύριος· ο ακούων ακουέτω, και ο απειθών απειθήτω, διότι οίκος παραπικραίνων εστί.
Eze 4:1	ΚΑΙ συ, υιε ανθρώπου, λαβέ σεαυτω πλίνθον και θήσεις αυτήν προ προσώπου σου και διαγράψεις επ' αυτήν πόλιν την Ιερουσαλήμ.
Eze 4:2	και δώσεις επ' αυτήν περιοχήν και οικοδομήσεις επ' αυτήν προμαχώνας και περιβαλείς επ' αυτήν χάρακα και δώσεις επ' αυτήν παρεμβολάς και τάξεις τας βελοστάσεις κύκλω.
Eze 4:3	και συ λάβε σεαυτω τήγανον σιδηρούν και θήσεις αυτό τοίχον σιδηρούν ανά μέσον σου και ανά μέσον της πόλεως και ετοιμάσεις το πρόσωπόν σου επ' αυτήν, και έσται εν συγκλεισμο, και συγκλείσεις αυτήν· σημείον εστι τούτο τοις υιοίς Ισραήλ. -
Eze 4:4	Και συ κοιμηθήση επί το πλευρόν σου το αριστερόν και θήσεις τας αδικίας του οίκου Ισραήλ επ' αυτού κατά αριθμόν των ημερών πενήκοντα και εκατόν, ας κοιμηθήση επ' αυτού, και λήψη τας αδικίας αυτών.
Eze 4:5	και εγώ δέδωκά σοι τας δύο αδικίας αυτών εις αριθμόν ημερών ενενήκοντα και εκατόν ημέρας. και λήψη τας αδικίας του οίκου Ισραήλ
Eze 4:6	και συντελέσεις ταύτα πάντα· και κοιμηθήση επί το πλευρόν σου το δεξιόν και λήψη τας αδικίας του οίκου Ιούδα τεσσαράκοντα ημέρας. ημέραν εις ενιαυτόν τέθεικά σοι.
Eze 4:7	και εις τον συγκλεισμόν Ιερουσαλήμ ετοιμάσεις το πρόσωπόν σου και τον βραχίονά σου στερεώσεις και προφητεύσεις επ' αυτήν.
Eze 4:8	και εγώ ιδού δέδωκα επί σε δεσμούς, και μη στραφής από του πλευρού σου επί το πλευρόν σου, έως ου συντελεσθώσιν ημέραι του συγκλεισμού σου. -
Eze 4:9	Και συ λάβε σεαυτω πυρούς και κριθάς και κύαμον και φακόν και κέγχρον και όλυραν και εμβαλείς αυτά εις άγγος εν οστράκινον και ποιήσεις αυτά σεαυτω εις άρτους, και κατά αριθμόν των ημερών, ας συ καθεύδεις επί του πλευρού σου, ενενήκοντα και εκατόν ημέρας φάγεσαι αυτά.

Eze 4:10	και το βρώμά σου, ό φάγεσαι, εν σταθμω είκοσι σίκλους την ημέραν· από καιρού έως καιρού φάγεσαι αυτά.
Eze 4:11	και ύδωρ εν μέτρω πίεσαι το έκτον του είν· από καιρού έως καιρού πίεσαι.
Eze 4:12	και εγκρυφίαν κρίθινον φάγεσαι αυτά· εν βολβίτοις κόπρου ανθρωπίνης εγκρύψεις αυτά κατ ' οφθαλμούς αυτών
Eze 4:13	και ερείς· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· ούτως φάγονται οι υιοί του Ισραήλ ακάθαρτα εν τοις έθνεσι.
Eze 4:14	και είπα· μηδαμώς, Κύριε Θεέ του Ισραήλ· ιδού η ψυχή μου συ μεμίανται εν ακαθαρσία, και θνησιμαίον και θηριάλωτον ου βέβρωκα από γενέσεώς μου έως του νυν, ουδέ εισελήλυθεν εις το στόμα μου παν κρέας έωλον.
Eze 4:15	και είπε προς με· ιδού δέδωκά σοι βόλβιτα βοών αντί των βολβίτων των ανθρωπίνων, και ποιήσεις τους άρτους σου επ ' αυτών.
Eze 4:16	και είπε προς με· υιε ανθρώπου, ιδού εγώ συντριβω στήριγμα άρτου εν Ιερουσαλήμ, και φάγονται άρτον εν σταθμω και εν ενδεία και ύδωρ εν μέτρω και εν αφανισμω πίνονται,
Eze 4:17	όπως ενδεείς γένωνται άρτου και ύδατος· και αφανισθήσεται άνθρωπος και αδελφός αυτού και τακήσονται εν ταις αδικίαις αυτών.
Eze 5:1	ΚΑΙ συ, υιε ανθρώπου, λαβέ σεαυτω ρομφαίαν οξειαν υπέρ ξυρόν κουρέως· κτήση αυτήν σεαυτω και επάξεις αυτήν επί την κεφαλήν σου και επί τον πάγωνά σου. και λήψη ζυγόν σταθμίων και διαστήσεις αυτούς·
Eze 5:2	το τέταρτον εν πυρί ανακαύσεις εν μέση τη πόλει κατά την πλήρωσιν των ημερών του συγκλεισμού· και λήψη το τέταρτον και κατακαύσεις αυτό εν μέσω αυτής, και το τέταρτον κατακόψεις εν ρομφαία κύκλω αυτής, και το τέταρτον διασκορπιείς τω πνεύματι, και μάχαιραν εκκενώσω οπίσω αυτών.
Eze 5:3	και λήψη εκείθεν ολίγους εν αριθμω και συμπεριλήψη αυτούς τη αναβολή σου.
Eze 5:4	και εκ τούτων λήψη έτι και ρίψεις αυτούς εις μέσον του πυρός και κατακαύσεις αυτούς εν πυρί· εξ αυτής εξελεύσεται πυρ. - Και ερείς παντί οίκω Ισραήλ.
Eze 5:5	τάδε λέγει Κύριος· αυτή η Ιερουσαλήμ εν μέσω των εθνών τέθεικα αυτήν και τας κύκλω αυτής χώρας.
Eze 5:6	και ερείς τα δικαιώματά μου τη ανόμω εκ των εθνών και τα νόμιμά μου εκ των χωρών των κύκλω αυτής, διότι τα δικαιώματά μου απώσαντο και εν τοις νομίμοις μου ουκ επορεύθησαν εν αυτοίς.
Eze 5:7	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· ανθ ' ων η αφορμή υμών εκ των εθνών των κύκλω υμών και εν τοις νομίμοις μου ουκ επορεύθητε και τα δικαιώματά μου ουκ εποιήσατε, αλλ ' ουδέ κατά τα δικαιώματα των εθνών των κύκλω υμών ου πεποιήκατε,
Eze 5:8	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ επί σε και ποιήσω εν μέσω σου κρίμα ενώπιον των εθνών

Eze 5:9	και ποιήσω εν σοί α ου πεποίηκα και α ου ποιήσω όμοια αυτοίς έτι κατά πάντα τα βελύγματά σου.
Eze 5:10	δια τούτο πατέρες φάγονται τέκνα εν μέσω σου, και τέκνα φάγονται πατέρας· και ποιήσω εν σοί κρίματα και διασκορπιώ πάντας τους καταλοίπους σου εις πάντα άνεμον.
Eze 5:11	δια τούτο ζω εγώ, λέγει Κύριος, ή μην ανθ' ων τα άγιά μου εμίανας εν πάσι τοις βδελύγμασί σου, καγώ απώσομαί σε, ου φείσεται μου ο οφθαλμός, καγώ ουκ ελεήσω.
Eze 5:12	το τέταρτόν σου εν θανάτω αναλωθήσεται, και το τέταρτόν σου εν λιμω συντελεσθήσεται εν μέσω σου, και το τέταρτόν σου εις πάντα άνεμον σκορπιώ αυτούς, και το τέταρτόν σου εν ρομφαία πεσούνται κύκλω σου, και μάχαιραν εκκενώσω οπίσω αυτών.
Eze 5:13	και συντελεσθήσεται ο θυμός μου και η οργή μου επ' αυτούς, και επιγνώση διότι εγώ Κύριος λελάληκα εν ζήλω μου εν τω συντελέσαι με την οργήν μου επ' αυτούς.
Eze 5:14	και θήσομαί σε εις έρημον και τας θυγατέρας σου κύκλω σου ενώπιον παντός διοδεύοντος,
Eze 5:15	και έση στενακτή και δηλαϊστή εν τοις έθνεσι τοις κύκλω σου εν τω ποιήσαί με εν σοί κρίματα εν εκδικήσει θυμού μου· εγώ Κύριος λελάληκα.
Eze 5:16	και εν τω αποστείλαί με βολίδας του λιμού επ' αυτούς και έσονται εις έκλειψιν, και συντριψω στήριγμα άρτου σου.
Eze 5:17	και εξαποστελώ επί σε λιμόν και θηρία πονηρά και τιμωρήσομαί σε, και θάνατος και αίμα διελεύσονται επί σε, και ρομφαίαν επάξω επί σε κυκλόθεν· εγώ Κύριος λελάληκα.
Eze 6:1	ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 6:2	υιε ανθρώπου, στήριξον το πρόσωπόν σου επί τα όρη Ισραήλ και προφήτευσον επ' αυτά
Eze 6:3	και ερείς· τα όρη Ισραήλ ακούσατε λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος τοις όρεσι και τοις βουνοίς και ταις φάραξι και ταις νάπαις· ιδού εγώ επάγων εφ' υμάς ρομφαίαν και εξολοθρευθήσεται τα υψηλά υμών,
Eze 6:4	και συντριβήσονται τα θυσιαστήρια υμών και τα τεμένη υμών, και καταβαλώ τραυματίας υμών ενώπιον των ειδώλων υμών
Eze 6:5	και διασκορπιώ τα οστά υμών κύκλω των θυσιαστηρίων υμών.
Eze 6:6	και εν πάση τη κατοικία υμών αι πόλεις εξερημωθήσονται και τα υψηλά αφανισθήσεται, όπως εξολοθρευθή τα θυσιαστήρια υμών, και συντριβήσονται τα είδωλα υμών, και εξαρθήσεται τα τεμένη υμών,
Eze 6:7	και πεσούνται τραυματία εν μέσω υμών, και επιγνώσεσθε ότι εγώ Κύριος.

Eze 6:8	εν τω γενέσθαι εξ υμών ανασωζομένους εκ ρομφαίας εν τοις έθνεσι και εν τω διασκορπισμω υμών εν ταις χώραις
Eze 6:9	και μνησθήσονται μου οι ανασωζόμενοι εξ υμών εν τοις έθνεσιν, ου ηχημαλτεύθησαν εκεί· ομώνοκα τη καρδιά αυτών τη εκπορνεούση απ' εμού και τοις οφθαλμοίς αυτών τοις εκπορνεούουσιν οπίσω των επιτηδευμάτων αυτών, και κόψονται πρόσωπα αυτών εν πάσι τοις βδελύγμασιν αυτών·
Eze 6:10	και επιγνώσονται διότι εγώ Κύριος λελάληκα.
Eze 6:11	τάδε λέγει Κύριος· κρότησον τη χειρί και ψόφησον τω πόδι και ειπόν· εύγε εύγε επί πάσι τοις βδελύγμασιν οικου Ισραήλ· εν ρομφαία και εν θανάτω και εν λιμω πεσούνται.
Eze 6:12	ο εγγύς εν ρομφαία πεσεΐται, ο δε μακράν εν θανάτω τελευτήσσει, και ο περιεχόμενος εν λιμω συντελεσθήσεται, και συντελέσω την οργήν μου επ' αυτούς.
Eze 6:13	και γνώσεσθε διότι εγώ Κύριος εν τω είναι τους τραυματίας υμών εν μέσω των ειδώλων υμών κύκλω των θυσιαστηρίων υμών, επί πάντα βουνόν υψηλόν και υποκάτω δένδρου συσκίου, ου έδωκαν εκεί οσμήν ευδίας πάσι τοις ειδώλοις αυτών.
Eze 6:14	και εκτενώ την χειρά μου επ' αυτούς και θήσομαι την γην εις αφανισμόν και εις όλεθρον από της ερήμου Δεβλαθά εκ πάσης της κατοικίας· και επιγνώσεσθε ότι εγώ Κύριος.
Eze 7:1	ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 7:2	και συ, υιε ανθρώπου, ειπόν· τάδε λέγει Κύριος τη γη του Ισραήλ· πέρας ήκει, το πέρας ήκει επί τας τέσσαρας πτέρυγας της γης.
Eze 7:3	ήκει το πέρας
Eze 7:4	επί σε τον κατοικούντα την γην, ήκει ο καιρός, ήγγικεν η ημέρα, ου μετά θορύβων ουδέ μετά ωδίνων.
Eze 7:5	νυν εγγύθεν εκχεώ την οργήν μου επί σε και συντελέσω τον θυμόν μου εν σοί και κρινώ σε εν ταις οδοίς σου και δώσω επί σε πάντα τα βδελύγματά σου·
Eze 7:6	ου φείσεται ο οφθαλμός μου, ουδέ μη ελεήσω, διότι τας οδούς σου επί σε δώσω, και τα βδελύγματά σου εν μέσω σου έσονται, και επιγνώση διότι εγώ ειμι Κύριος ο τύπτων.
Eze 7:7	νυν το πέρας προς σε, και αποστελώ εγώ επί σε και εκδικήσω σε εν ταις οδοίς σου και δώσω επί σε πάντα τα βδελύγματά σου·
Eze 7:8	ου φείσεται ο οφθαλμός μου επί σε, ουδέ μη ελεήσω, διότι την οδόν σου επί σε δώσω, και τα βδελύγματά σου εν μέσω σου έσται· και επιγνώση διότι εγώ Κύριος·
Eze 7:9	διότι τάδε λέγει Κύριος·

Eze 7:10	ιδού το πέρας ήκει, ιδού ημέρα Κυρίου· ει και η ράβδος ήνθηκεν, η ύβρις εξανέστηκε.
Eze 7:11	και συντριβει στήριγμα ανόμου και ου μετά θορύβου ουδέ μετά σπουδής.
Eze 7:12	ήκει ο καιρός, ιδού η ημέρα· ο κτώμενος μη χαιρέτω, και ο πωλών μη θρηνείτω·
Eze 7:13	διότι ο κτώμενος προς τον πωλούντα ουκέτι μη επιστρέψη, και άνθρωπος εν οφθαλμω ζωής αυτού ου κρατήσει.
Eze 7:14	σαλπίσατε εν σάλπιγγι και κρίνατε τα σύμπαντα.
Eze 7:15	ο πόλεμος εν ρομφαία έξωθεν, και ο λιμός και ο θάνατος έσωθεν· ο εν τω πεδίω εν ρομφαία τελευτήσει, τους δ' εν τη πόλει λιμός και θάνατος συντελέσει.
Eze 7:16	και ανασωθήσονται οι ανασωζόμενοι εξ αυτών και έσονται επί των ορέων· πάντας αποκτενώ, έκαστον εν ταις αδικίαις αυτού.
Eze 7:17	πάσαι χείρες εκλυθήσονται, και πάντες μηροί μολυνθήσονται υγρασία,
Eze 7:18	και περιζώσονται σάκκουσ, και καλύψει αυτούς θάμβος, και επί παν πρόσωπον αισχύνη επ' αυτούς, και επί πάσαν κεφαλήν φαλάκρωμα.
Eze 7:19	το αργύριον αυτών ριφήσεται εν ταις πλατείαις, και το χρυσίον αυτών υπεροφθήσεται· αι ψυχαί αυτών ου μη εμπλησθώσι, και αι κοιλίας αυτών ου μη πληρωθώσι, διότι βάσανος των αδικιών αυτών εγένετο.
Eze 7:20	εκλεκτά κόσμου εις υπερηφανίαν έθεντο αυτά και εικόνας των βδελυγμάτων αυτών εποίησαν εξ αυτών· ενεκεν τούτου δέδωκα αυτά αυτοίς εις ακαθαροσίαν,
Eze 7:21	και παραδώσω αυτά εις χείρας αλλοτρίων του διαρπάσαι αυτά και τοις λοιμοίς της γης εις σκύλα, και βεβηλώσουσιν αυτά.
Eze 7:22	και αποστρέψω το πρόσωπόν μου απ' αυτών, και μιανούσι την επισκοπήν μου και εισελεύσονται εις αυτά αφυλάκτως και βεβηλώσουσιν αυτά·
Eze 7:23	και ποιήσουσι φυρμόν, διότι η γη πλήρης λαών, και η πόλις πλήρης ανομίας.
Eze 7:24	και αποστρέψω το φρύαγμα της ισχύος αυτών, και μιανθήσεται τα άγια αυτών.
Eze 7:25	εξιλασμός ήξει και ζητήσει ειρήνην, και ουκ έσται.
Eze 7:26	ουαί επί ουαί έσται, και αγγελία επί αγγελίαν έσται, και ζητηθήσεται όρασις εκ προφήτου, και νόμος απολείται εξ ιερέως και βουλή εκ πρεσβυτέρων.
Eze 7:27	άρχων ενδύσεται αφανισμόν, και αι χείρες του λαού της γης παραλυθήσονται· κατά τας οδούς αυτών ποιήσω αυτοίς και εν τοις κρίμασιν αυτών εκδικήσω αυτούς· και γνώσονται ότι εγώ Κύριος.
Eze 8:1	ΚΑΙ εγένετο εν τω έκτω έτει εν τω πέμπτω μηνί, πέμπτη του μηνός, εγώ εκαθήμην εν τω οίκω, και οι πρεσβύτεροι Ιούδα εκάθηντο ενώπιόν μου, και εγένετο επ' εμέ χείρ Κυρίου,
Eze 8:2	και είδον και ιδού ομοίωμα ανδρός, από της οσφύος αυτού και έως κάτω πυρ, και

	από της οσφύος αυτού υπεράνω αυτού ως όρασις ηλέκτρου.
Eze 8:3	και εξέτεινεν ομοίωμα χειρός και ανέλαβέ με της κορυφής μου και ανέλαβέ με πνεύμα αναμέσον της γης και αναμέσον του ουρανού και ήγαγέ με εις Ιερουσαλήμ εν οράσει Θεού επί τα πρόθυρα της πύλης της εσωτέρας της βλεπούσης εις βορράν, ου ην η στήλη του κτωμένου.
Eze 8:4	και ιδού, ην εκεί δόξα Κυρίου Θεού Ισραήλ κατά την όρασιν, ην είδον εν τω πεδίω.
Eze 8:5	και είπε προς με· υιε ανθρώπου, ανάβλεψον τοις οφθαλμοίς σου προς βορράν· και ανέβλεψα τοις οφθαλμοίς μου προς βορράν, και ιδού από βορρά επί την πύλην την προς ανατολάς.
Eze 8:6	και είπε προς με· υιε ανθρώπου, εώρακας τι ούτοι ποιούσιν; ανομίας μεγάλας ποιούσιν ώδε του απέχεσθαι από των αγίων μου, και έτι όψει ανομίας μείζονας.
Eze 8:7	και εισήγαγέ με επί τα πρόθυρα της αυλής
Eze 8:8	και είπε προς με· υιε ανθρώπου, όρυσον· και ώρυσα, και ιδού θύρα μία.
Eze 8:9	και είπε προς με· είσελθε και ιδέ τας ανομίας, ας ούτοι ποιούσιν ώδε.
Eze 8:10	και εισήλθον και είδον και ιδού μάταια βδελύγματα και πάντα τα είδωλα οίκου Ισραήλ διαγεγραμμένα επ' αυτού κύκλω,
Eze 8:11	και εβδομήκοντα άνδρες εκ των πρεσβυτέρων οίκου Ισραήλ, και Ιεζονίας ο του Σαφάν εν μέσω αυτών ειστήκει προ προσώπου αυτών, και έκαστος θυμιατήριον αυτού είχεν εν τη χειρί, και η ατμίς του θυμιάματος ανέβαινε.
Eze 8:12	και είπε προς με· εώρακας, υιε ανθρώπου, α οι πρεσβύτεροι οίκου Ισραήλ ποιούσιν, έκαστος αυτών εν τω κοιτώνι τω κρυπτω αυτών; διότι είπαν· ουχ ορά ο Κύριος, εγκαταλέλοιπε Κύριος την γην.
Eze 8:13	και είπε προς με· έτι όψει ανομίας μείζονας, ας ούτοι ποιούσι.
Eze 8:14	και εισήγαγέ με επί τα πρόθυρα της πύλης οίκου Κυρίου της βλεπούσης προς βορράν, και ιδού εκεί γυναίκες καθήμεναι θρηνούσαι τον Θαμμούζ,
Eze 8:15	και είπε προς με· υιε ανθρώπου, εώρακας; και έτι όψει επιτηδεύματα μείζονα τούτων.
Eze 8:16	και εισήγαγέ με εις την αυλήν οίκου Κυρίου την εσωτέραν, και ιδού επί των προθύρων του ναού Κυρίου αναμέσον των αιλάμ και αναμέσον του θυσιαστηρίου ως είκοσι άνδρες, τα οπίσθια αυτών προς τον ναόν του Κυρίου και τα πρόσωπα αυτών απέναντι, και ούτοι προσκυνούσι τω ηλίω·
Eze 8:17	και είπε προς με· εώρακας, υιε ανθρώπου; μη μικρά τω οίκω Ιούδα του ποιείν τας ανομίας, ας πεποιήκασιν ώδε; διότι έπλησαν την γην ανομίας, και ιδού αυτοί ως μυκτηρίζοντες.
Eze 8:18	και εγώ ποιήσω αυτοίς μετά θυμού· ου φείσεται ο οφθαλμός μου, ουδέ μη ελεήσω.

Eze 9:1	ΚΑΙ ανέκραγεν εις τα ὠτά μου φωνή μεγάλη λέγων· ἤγγικεν ἡ εκδίκησις τῆς πόλεως· καὶ ἕκαστος εἶχε τὰ σκευή τῆς εξολοθρεύσεως ἐν χειρὶ αὐτοῦ.
Eze 9:2	καὶ ἰδοὺ ἐξ ἄνδρες ἤρχοντο ἀπὸ τῆς οδοῦ τῆς πύλης τῆς υψηλῆς τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν, καὶ ἑκάστου πέλυξ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ εἰς ἀνὴρ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐνδεδυκὼς ποδήρη, καὶ ζώνη σαπφείρου ἐπὶ τῆς οσφύος αὐτοῦ· καὶ εἰσήλθοσαν καὶ ἔστησαν ἐχόμενοι τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χαλκοῦ.
Eze 9:3	καὶ δόξα Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ ἀνέβη ἀπὸ τῶν Χερουβὶμ ἡ οὐσα ἐπ' αὐτῶν εἰς τὸ αἶθριον τοῦ οἴκου. καὶ ἐκάλεσε τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκότα τὸν ποδήρη, ὃς εἶχεν ἐπὶ τῆς οσφύος αὐτοῦ τὴν ζώνην,
Eze 9:4	καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· διέλθε μέσην τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ δὸς τὸ σημεῖον ἐπὶ τὰ μέτωπα τῶν ἀνδρῶν τῶν καταστεναζόντων καὶ τῶν κατωδυνωμένων ἐπὶ πάσαις ταῖς ανομίαις ταῖς γινομέναις ἐν μέσῳ αὐτῆς.
Eze 9:5	καὶ τούτοις εἶπεν ἀκούοντός μου· πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν καὶ κόπτετε καὶ μὴ φείδεσθε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ μὴ ἐλεήσητε·
Eze 9:6	πρεσβύτερον καὶ νεανίσκον καὶ παρθένον καὶ νήπια καὶ γυναῖκας ἀποκτείνετε εἰς ἐξάλειψιν, ἐπὶ δὲ πάντας, ἐφ' οὓς ἐστὶ τὸ σημεῖον, μὴ ἐγγίσητε· καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων μου ἄρξασθε. καὶ ἤρξαντο ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πρεσβυτέρων, οἵ ἦσαν ἔσω ἐν τῷ οἴκῳ.
Eze 9:7	καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· μιάνατε τὸν οἶκον καὶ πλήσατε τὰς οδοὺς νεκρῶν ἐκπορευόμενοι καὶ κόπτετε.
Eze 9:8	καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κόπτειν αὐτούς καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου καὶ ἀνεβόησα καὶ εἶπα· οἶμοι Κύριε, ἐξαλείφεις σὺ τοὺς καταλοίπους τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἐκχέαι σε τὸν θυμόν σου ἐπὶ Ἱερουσαλήμ;
Eze 9:9	καὶ εἶπε πρὸς με· ἀδικία τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα μεμεγάλυνται σφόδρα σφόδρα, ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ λαῶν πολλῶν, καὶ ἡ πόλις ἐπλήσθη ἀδικίας καὶ ἀκαθαρσίας· ὅτι εἶπαν· εγκαταλέλοιπε Κύριος τὴν γῆν, οὐκ εφορᾷ ὁ Κύριος.
Eze 9:10	καὶ οὐ φείσεται μου ὁ ὀφθαλμός, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· τὰς οδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα.
Eze 9:11	καὶ ἰδοὺ ὁ ἀνὴρ ὁ ἐνδεδυκὼς τὸν ποδήρη καὶ ἐξωσμένος τὴν ζώνην τὴν οσφύος αὐτοῦ καὶ ἀπεκρίνατο λέγων· πεποίηκα καθὼς ἐνετείλω μοι.
Eze 10:1	ΚΑΙ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἐπάνω τοῦ στερεώματος τοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς τῶν Χερουβὶμ ὡς λίθος σαπφείρου ὁμοίωμα θρόνου ἐπ' αὐτῶν.
Eze 10:2	καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκότα τὴν στολήν· εἰσελθε εἰς τὸ μέσον τῶν τροχῶν τῶν ὑποκάτω τῶν Χερουβὶμ καὶ πλήσον τὰς δράκας σου ἀνθράκων πυρός ἐκ μέσου τῶν Χερουβὶμ καὶ διασκόρπισον ἐπὶ τὴν πόλιν· καὶ εἰσήλθεν ἐνώπιον ἐμοῦ.
Eze 10:3	καὶ τὰ Χερουβὶμ εἰστήκει ἐκ δεξιῶν τοῦ οἴκου ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν ἄνδρα, καὶ ἡ νεφέλη ἐπλήσθη τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν.
Eze 10:4	καὶ ἀπῆρεν ἡ δόξα Κυρίου ἀπὸ τῶν Χερουβὶμ εἰς τὸ αἶθριον τοῦ οἴκου, καὶ

	έπλησε τον οίκον η νεφέλη, και η αυλή επλήσθη του φέγγους της δόξης Κυρίου·
Eze 10:5	και φωνή των πτερύγων των Χερουβίμ ηκούετο έως της αυλής της εξωτέρας ως φωνή Θεού Σαδδαϊ λαλούντος.
Eze 10:6	και εγένετο εν τω εντέλλεσθαι αυτόν τω ανδρί τω ενδεδυκότι την στολήν την αγίαν λέγων· λαβέ πυρ εκ μέσου των τροχών εκ μέσου των Χερουβίμ, και εισήλθε και έστη εχόμενος των τροχών,
Eze 10:7	και εξέτεινε την χείρα αυτού εις μέσον του πυρός του όντος εν μέσω των Χερουβίμ και έλαβε και έδωκεν εις τας χείρας του ενδεδυκότος την στολήν την αγίαν, και έλαβε και εξήλθε.
Eze 10:8	και είδον τα Χερουβίμ ομοίωμα χειρών ανθρωπών υποκάτωθεν των πτερύγων αυτών.
Eze 10:9	και είδον και ιδού τροχοί τέσσαρες ειστήκεισαν εχόμενοι των Χερουβίμ, τροχός εις εχόμενος Χερουβίμ ενός, και η όψις των τροχών ως όψις λίθου άνθρακος.
Eze 10:10	και η όψις αυτών ομοίωμα εν τοις τέσσαρσιν, ον τρόπον όταν ή τροχός εν μέσω τροχού.
Eze 10:11	εν τω πορεύεσθαι αυτά εις τα τέσσαρα μέρη αυτών επορεύοντο, ουκ επέστρεφον εν τω πορεύεσθαι αυτά· ότι εις ον αν τόπον επέβλεψεν η αρχή η μία, επορεύοντο και ουκ επέστρεφον εν τω πορεύεσθαι αυτά.
Eze 10:12	και οι νώτοι αυτών και αι χείρες αυτών και αι πτέρυγες αυτών και οι τροχοί πλήρεις οφθαλμών κυκλόθεν τοις τέσσαρσι τροχοίς αυτών·
Eze 10:13	τοις δε τροχοίς τούτοις επεκλήθη Γελγέλ ακούοντός μου·
Eze 10:14	[και τέσσαρα πρόσωπα τω ενί, το πρόσωπον του ενός πρόσωπον του Χερουβ, και το πρόσωπον του δευτέρου πρόσωπον ανθρωπου και το τρίτον πρόσωπον λέοντος και το τέταρτον πρόσωπον αετού].
Eze 10:15	και ήραν τα Χερουβίμ. τούτο το ζων, ό είδον επί του ποταμού του Χοβάρ.
Eze 10:16	και εν τω πορεύεσθαι τα Χερουβίμ επορεύοντο οι τροχοί, και ούτοι εχόμενοι αυτών· και εν τω εξαίρειν τα Χερουβίμ τας πτέρυγας αυτών του μετεωρίζεσθαι από της γης ουκ επέστρεφον οι τροχοί αυτών.
Eze 10:17	εν τω εστάναι αυτά ειστήκεισαν, και εν τω μετεωρίζεσθαι αυτά εμετεωρίζοντο μετ' αυτών, διότι πνεύμα ζωής εν αυτοίς ην.
Eze 10:18	και εξήλθε δόξα Κυρίου από του οίκου και επέβη επί τα Χερουβίμ,
Eze 10:19	και ανέλαβον τα Χερουβίμ τας πτέρυγας αυτών και εμετεωρίσθησαν από της γης ενώπιον εμού εν τω εξελθείν αυτά, και οι τροχοί εχόμενοι αυτών. και έστησαν επί τα πρόθυρα της πύλης οίκου Κυρίου της απέναντι, και δόξα Θεού Ισραήλ ην επ' αυτών υπεράνω.
Eze 10:20	τούτο το ζών εστιν, ό είδον υποκάτω Θεού Ισραήλ επί του ποταμού του Χοβάρ, και έγνων ότι Χερουβίμ εστι.

Eze 10:21	τέσσαρα πρόσωπα τω ενί, και οκτώ πτέρυγες τω ενί, και ομοίωμα χειρών ανθρώπου υποκάτωθεν των πτερύγων αυτών.
Eze 10:22	και ομοίωσις των προσώπων αυτών, ταύτα τα πρόσωπά εστιν α είδον υποκάτω της δόξης του Θεού Ισραήλ επί του ποταμού του Χοβάρ, και αυτά έκαστον κατά πρόσωπον αυτών επορεύοντο.
Eze 11:1	ΚΑΙ ανέλαβέ με πνεύμα και ήγαγέ με επί την πύλην του οίκου Κυρίου την κατέναντι την βλέπουσαν κατά ανατολάς· και ιδού επί των προθύρων της πύλης ως είκοσι και πέντε άνδρες, και είδον εν μέσω αυτών τον Ιεζονίαν τον του Έζερ και Φαλτίαν τον του Βαναίου, τους αφηγουμένους του λαού.
Eze 11:2	και είπε Κύριος προς με· υιε ανθρώπου, ούτοι οι άνδρες οι λογιζόμενοι μάταια και βουλευόμενοι βουλήν πονηράν εν τη πόλει ταύτη,
Eze 11:3	οι λέγοντες· ουχί προσφάτως ωκοδόμηνται αι οικίαι; αύτη εστιν ο λέβης, ημείς δε τα κρέα.
Eze 11:4	δια τούτο προφήτευσον επ' αυτους, προφήτευσον, υιε ανθρώπου.
Eze 11:5	και έπεσεν επ' εμέ πνεύμα Κυρίου και είπε προς με· λέγε· τάδε λέγει Κύριος· ούτως είπατε, οίκος Ισραήλ, και τα διαβούλια του πνεύματος υμών εγώ επίσταμαι.
Eze 11:6	επληθύνατε νεκρούς υμών εν τη πόλει ταύτη και ενεπλήσατε τας οδούς αυτής τραυματιών.
Eze 11:7	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· τους νεκρούς υμών, ους επατάξατε εν μέσω αυτής, ούτοί εισι τα κρέα, αυτή δε ο λέβης εστι, και υμάς εξάξω εκ μέσου αυτής.
Eze 11:8	ρομφαίαν φοβείσθε, και ρομφαίαν επάξω εφ' υμάς, λέγει Κύριος·
Eze 11:9	και εξάξω υμάς εκ μέσου αυτής και παραδώσω υμάς εις χείρας αλλοτρίων και ποιήσω εν υμίν κρίματα.
Eze 11:10	εν ρομφαία πεσεισθε, επί των ορέων του Ισραήλ κρινώ υμάς· και επιγνώσεσθε ότι εγώ Κύριος.
Eze 11:11	αυτή υμίν ουκ έσται εις λέβητα, και υμείς ου μη γένησθε εν μέσω αυτής εις κρέα· επί των ορέων του Ισραήλ κρινώ υμάς,
Eze 11:12	και επιγνώσεσθε διότι εγώ Κύριος. -
Eze 11:13	Και εγένετο εν τω προφητεύειν με και Φαλτίας ο του Βαναίου απέθανε, και πίπτω επί πρόσωπόν μου και ανεβόησα φωνή μεγάλη και είπα· οίμοι οίμοι, Κύριε, εις συντέλειαν ποιείς συ τους καταλοιπούς του Ισραήλ;
Eze 11:14	Και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 11:15	υιε ανθρώπου, οι αδελφοί σου και οι άνδρες της αιχμαλωσίας σου και πας ο οίκος του Ισραήλ συντετέλεσται, οίς είπαν αυτοίς οι κατοικούντες Ιερουσαλήμ· μακράν απέχετε από του Κυρίου, ημίν δέδοται η γη εις κληρονομίαν.

Eze 11:16	δια τούτον ειπόν· τάδε λέγει Κύριος· ότι απώσομαι αυτούς εις τα έθνη και διασκορπιώ αυτούς εις πάσαν γην, και έσομαι αυτοίς εις αγίασμα μικρόν εν ταις χώραις, ου εάν εισέλθωσιν εκεί.
Eze 11:17	δια τούτο είπόν· τάδε λέγει Κύριος· και εισδέξομαι αυτούς εκ των εθνών και συναξω αυτούς εκ των χωρών, ου διέσπειρα αυτούς εν αυταίς, και δώσω αυτοίς την γην του Ισραήλ.
Eze 11:18	και εισελεύσονται εκεί και εξαρούσι πάντα τα βδελύγματα αυτής και πάσας τας ανομίας αυτής εξ αυτής.
Eze 11:19	και δώσω αυτοίς καρδιαν ετέραν και πνεύμα καινόν δώσω εν αυτοίς και εκσπάσω την καρδιαν την λιθίνην εκ της σαρκός αυτών και δώσω αυτοίς καρδιαν σαρκίνην·
Eze 11:20	όπως εν τοις προστάγμασί μου πορεύονται και τα δικαιώματά μου φυλάσσονται και ποιώσιν αυτά· και έσονταί μοι εις λαόν και εγώ έσομαι αυτοίς εις Θεόν.
Eze 11:21	και εις την καρδιαν των βδελυγμάτων αυτών και των ανομιών αυτών, ως η καρδια αυτών επορεύετο, τας οδούς αυτών εις τας κεφαλάς αυτών δέδωκα, λέγει Κύριος. -
Eze 11:22	Και εξήραν τα Χερουβίμ τας πτέρυγας αυτών, και οι τροχοί εχόμενοι αυτών, και η δόξα Θεού Ισραήλ επ' αυτά υπεράνω αυτών.
Eze 11:23	και ανέβη η δόξα Κυρίου εκ μέσης της πόλεως και έστη επί του όρους, ό ην απέναντι της πόλεως.
Eze 11:24	και ανέλαβέ με πνεύμα και ήγαγέ με εις γης Χαλδαιών εις την αιχμαλωσίαν εν οράσει εν πνεύματι Θεού. και ανέβην από της οράσεως, ης είδον.
Eze 11:25	και ελάλησα προς την αιχμαλωσίαν πάντας τους λόγους του Κυρίου, ους έδειξέ μοι.
Eze 12:1	ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 12:2	υιε ανθρώπου, εν μέσω των αδικιών αυτών συ κατοικείς, οί έχουσιν οφθαλμούς του βλέπειν και ου βλέπουσι και ώτα έχουσι του ακούειν και ουκ ακούουσι, διότι οίκος παραπικραίνων εστί.
Eze 12:3	και συ, υιε ανθρώπου, ποιήσον σεαυτω σκεύη αιχμαλωσίας ημέρας ενώπιον αυτών και αιχμαλωτευθήση εκ του τόπου σου εις έτερον τόπον ενώπιον αυτών, όπως ίδωσι, διότι οίκος παραπικραίνων εστί.
Eze 12:4	και εξοίσεις τα σκεύη σου σκεύη αιχμαλωσίας ημέρας κατ' οφθαλμούς αυτών, και συ εξελεύση εσπέρας ως εκπορεύεται αιχμάλωτος·
Eze 12:5	ενώπιον αυτών διόρυξον σεαυτω εις τον τοίχον και διεξελεύση δι' αυτού·
Eze 12:6	ενώπιον αυτών επ' ώμων αναληφθήση και κεκρυμμένος εξελεύση, το πρόσωπόν σου συγκαλύψεις και ου μη ίδης την γην, διότι τέρας δέδωκά σε τω οίκω Ισραήλ.

Eze 12:7	και εποίησα ούτως κατά πάντα, όσα ενετείλατό μοι, και σκεύη εξήνεγκα ως σκεύη αιχμαλωσίας ημέρας και εσπέρας διώρυξα εμαυτω τον τοίχον και κεκρυμμένος εξήλθον, επ ' ώμων ανελήφθην ενώπιον αυτών. -
Eze 12:8	Και εγένετο λόγος Κυρίου το πρωϊ προς με λέγων·
Eze 12:9	υιε ανθρωπου, ουκ είπαν προς σε ο οίκος του Ισραήλ, οίκος ο παραπικραίνων· τι συ ποιείς;
Eze 12:10	ειπόν προς αυτους· τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ο άρχων και ο αφηγούμενος εν Ιερουσαλήμ και παντί οίκω Ισραήλ, οί εισιν εν μέσω αυτών,
Eze 12:11	ειπόν, ότι εγώ τέρατα ποιώ εν μέσω αυτής· ον τρόπον πεποίηκα, ούτως έσται αυτοίς· εν μετοικεσία και εν αιχμαλωσία πορεύονται,
Eze 12:12	και ο άρχων εν μέσω αυτών επ ' ώμων αρθήσεται και κεκρυμμένος εξελεύσεται δια του τοίχου, και διορύξει του εξελθειν αυτόν δι ' αυτού· το πρόσωπον αυτού συγκαλύψει, όπως μη οραθή οφθαλμω, και αυτός την γην ουκ όψεται.
Eze 12:13	και εκπετάσω το δίκτυόν μου επ ' αυτόν, και συλληφθήσεται εν τη περιοχή μου, και άξω αυτόν εις Βαβυλώνα εις γην Χαλδαίων, και αυτήν ουκ όψεται και εκεί τελευτήσει.
Eze 12:14	και πάντας τους κύκλω αυτού τους βοηθούς αυτού και πάντας τους αντιλαμβανομένους αυτού διασπερώ εις πάντα άνεμον και ρομφαίαν εκκενώσω οπίσω αυτών·
Eze 12:15	και γνώσονται διότι εγώ Κύριος εν τω διασκορπίσαι με αυτους εν τοις έθνεσι, και διασπερώ αυτους εν ταις χώραις.
Eze 12:16	και υπολείψομαι εξ αυτών άνδρας αριθμω εκ ρομφαίας και εκ λιμού και εκ θανάτου, όπως εκδιηγώνται πάσας τας ανομίας αυτών εν τοις έθνεσιν, ου εισήλθοσαν εκεί· και γνώσονται ότι εγώ Κύριος. -
Eze 12:17	Και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 12:18	υιε ανθρωπου, τον άρτον σου μετά οδύνης φάγεσαι και το ύδωρ σου μετά βασάνου και θλίψεως πίεσαι
Eze 12:19	και ερείς προς τον λαόν της γης· τάδε λέγει Κύριος τοις κατοικούσιν Ιερουσαλήμ επί της γης του Ισραήλ· τους άρτους αυτών μετά ενδείας φάγονται και το ύδωρ αυτών μετά αφανισμού πίνονται, όπως αφανισθή η γη συν πληρώματι αυτής, εν ασεβεία γαρ πάντες οι κατοικούντες εν αυτη·
Eze 12:20	και αι πόλεις αυτών αι κατοικούμεναι εξερημωθήσονται, και η γη εις αφανισμόν έσται· και επιγνώσεσθε διότι εγώ Κύριος.
Eze 12:21	Και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 12:22	υιε ανθρωπου, τις η παραβολή υμίν επί της γης του Ισραήλ λέγοντες· μακράν αι ημέραι, απόλωλεν όρασις;
Eze 12:23	δια τούτο ειπόν προς αυτους· τάδε λέγει Κύριος· αποστρέψω την παραβολήν ταύτην, και ουκέτι μη είπωσι την παραβολήν ταύτην οίκος του Ισραήλ, ότι

	λαλήσεις προς αυτούς· ηγγίκασιν αι ημέραι και λόγος πάσης οράσεως·
Eze 12:24	ότι ουκ έσται έτι πάσα όρασις ψευδής και μαντευόμενος τα προς χάριν εν μέσω των υιών Ισραήλ,
Eze 12:25	διότι εγώ Κύριος λαλήσω τους λόγους μου, λαλήσω και ποιήσω και ου μη μηκύνω έτι· ότι εν ταις ημέραις υμών, οίκος ο παραπικραίνων, λαλήσω λόγον και ποιήσω, λέγει Κύριος. -
Eze 12:26	Και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 12:27	υιε ανθρώπου, ιδού ο οίκος Ισραήλ ο παραπικραίνων λέγοντες λέγουσιν· η όρασις, ην ούτος ορά, εις ημέρας πολλάς, και εις καιρούς μακρούς ούτος προφητεύει.
Eze 12:28	δια τούτο ειπόν προς αυτούς· τάδε λέγει Κύριος· ου μη μηκύνωσιν ουκέτι πάντες οι λόγοι μου, ους αν λαλήσω· λαλήσω και ποιήσω, λέγει Κύριος.
Eze 13:1	ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 13:2	υιε ανθρώπου, προφήτευσον επί τους προφήτας του Ισραήλ και προφητεύσεις και ερείς προς αυτούς· ακούσατε λόγον Κυρίου.
Eze 13:3	τάδε λέγει Κύριος· ουαί τοις προφητεύουσιν από καρδιάς αυτών και το καθόλου μη βλέπουσιν.
Eze 13:4	ως αλώπεκες εν ταις ερήμοις, οι προφήταί σου Ισραήλ.
Eze 13:5	ουκ έστησαν εν στερεώματι και συνήγαγον ποίμνια επί τον οίκον του Ισραήλ· ουκ ανέστησαν οι λέγοντες· εν ημέρα Κυρίου·
Eze 13:6	βλέποντες ψευδή, μαντευόμενοι μάταια, οι λέγοντες· λέγει Κύριος, και Κύριος ουκ απέσταλκεν αυτούς, και ήρξαντο του αναστήσαι λόγον.
Eze 13:7	ουχί όρασιν ψευδή εωράκατε και μαντείας ματαίαις ειρήκατε;
Eze 13:8	δια τούτο ειπόν· τάδε λέγει Κύριος· ανθ 'ων οι λόγοι υμών ψευδείς και αι μαντεΐαι υμών μάταιαι, δια τούτο ιδού εγώ εφ ' υμάς, λέγει Κύριος,
Eze 13:9	και εκτενώ την χειρά μου επί τους προφήτας τους ορώντας ψευδή και τους αποφθεγγομένους μάταια· εν παιδεία του λαού μου ουκ έσονται, ουδέ εν γραφή οίκου Ισραήλ ου γραφήσονται και εις την γην του Ισραήλ ουκ εισελεύσονται· και γνώσονται διότι εγώ Κύριος·
Eze 13:10	ανθ 'ων επλάνησαν τον λαόν μου λέγοντες· ειρήνη ειρήνη, και ουκ έστιν ειρήνη, και ούτος οικοδομεί τοίχον, και αυτοί αλείφουσιν αυτόν, ει πεσειται,
Eze 13:11	ειπόν προς τους αλείφοντας· πεσειται, και έσται υετός κατακλύζων, και δώσω λίθους πετροβόλους εις τους ενδέσμους αυτών, και πεσούνται, και πνεύμα εξαίρον, και ραγήσεται.
Eze 13:12	και ιδού πέπτωκεν ο τοίχος, και ουκ ερούσι προς υμάς· που εστιν η αλοιφή υμών, ην ηλείψατε;

Eze 13:13	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· και ρήξω πνοήν εξαίρουσαν μετά θυμού, και υετός κατακλύζων εν οργή μου έσται, και τους λίθους τους πετροβόλους εν θυμω επάξω εις συντέλειαν
Eze 13:14	και κατασκάψω τον τοίχον, ον ηλείψατε, και πεσεΐται· και θήσω αυτόν επί την γην, και αποκαλυφθήσεται τα θεμέλια αυτού, και πεσεΐται, και συντελεσθήσεσθε μετ' ελέγχων· και επιγνώσεσθε διότι εγώ Κύριος.
Eze 13:15	και συντελέσω τον θυμόν μου επί τον τοίχον και επί τους αλείφοντας αυτόν, και πεσεΐται. και είπα προς υμάς· ουκ έστιν ο τοίχος ουδέ οι αλείφοντες αυτόν
Eze 13:16	προφήται του Ισραήλ οι προφητεύοντες επί Ιερουσαλήμ και οι ορώντες αυτη ειρήνην, και ουκ έστιν ειρήνη, λέγει Κύριος. -
Eze 13:17	Και συ, υιε ανθρώπου, στήρισον το πρόσωπόν σου επί τας θυγατέρας του λαού σου τας προφητεούσας από καρδιάς αυτών και προφήτευσον επ' αυτάς
Eze 13:18	και ερείς· τάδε λέγει Κύριος· ουαί ταις συρραπτούσαις προσκεφάλαια υπό πάντα ακώνα χειρός και ποιούσαις επιβόλαια επί πάσαν κεφαλήν πάσης ηλικίας του διαστρέφειν ψυχάς· αι ψυχαί διεστράφησαν του λαού μου, και ψυχάς περιεποιούντο.
Eze 13:19	και εβεβήλουν με προς τον λαόν μου ένεκεν δρακός κριθών και ένεκεν κλασμάτων άρτων του αποκτείνειν ψυχάς, ας ουκ έδει αποθανείν, και του περιποιήσασθαι ψυχάς, ας ουκ έδει ζήσαι, εν τω αποφθέγγεσθαι υμάς λαω εισακούοντι μάταια αποφθέγματα.
Eze 13:20	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ιδού εγώ επί τα προσκεφάλαια υμών, εφ' α υμείς εκεί συστρέφετε ψυχάς, και διαρρήξω αυτά από των βραχιόνων υμών και εξαποστελώ τας ψυχάς, ας υμείς εκστρέφετε τας ψυχάς αυτών, εις διασκορπισμόν·
Eze 13:21	και διαρρήξω τα επιβόλαια υμών και ρύσομαι τον λαόν μου εκ χειρός υμών, και ουκέτι έσονται εν χερσίν υμών εις συστροφήν· και επιγνώσεσθε διότι εγώ Κύριος.
Eze 13:22	ανθ' ων διεστρέφετε καρδιαν δικαίου αδικως, και εγώ ου διέστρεφον αυτόν, και του κατισχύσαι χείρας ανόμου το καθόλου μη αποστρέψαι από της οδού αυτού της πονηράς και ζήσαι αυτόν,
Eze 13:23	δια τούτο ψευδή ου μη ίδητε και μαντείας ου μη μαντεύσησθε έτι, και ρύσομαι τον λαόν μου εκ χειρός υμών· και γνώσεσθε ότι εγώ Κύριος.
Eze 14:1	ΚΑΙ ήλθον προς με άνδρες εκ των πρεσβυτέρων του λαού Ισραήλ και εκάθησαν προ προσώπου μου.
Eze 14:2	και εγένετο προς με λόγος Κυρίου λέγων·
Eze 14:3	υιε ανθρώπου, οι άνδρες ούτοι έθεντο τα διανοήματα αυτών επί τας καρδιάς αυτών και την κόλασιν των αδικιών αυτών έθηκαν προ προσώπου αυτών· ει αποκρινόμενος αποκριθώ αυτοίς;
Eze 14:4	δια τούτο λάλησον αυτοίς και ερείς προς αυτούς· τάδε λέγει Κύριος· άνθρωπος άνθρωπος εκ του οίκου Ισραήλ, ος αν θή τα διανοήματα αυτου επί την καρδιαν

	αυτού και την κόλασιν της αδικίας αυτού τάξη προ προσώπου αυτού και έλθη προς τον προφήτην, εγώ Κύριος αποκριθήσομαι αυτω εν οίς ενέχεται η διάνοια αυτού,
Eze 14:5	όπως πλαγιάση τον οίκον του Ισραήλ κατά τας καρδίας αυτών τας απηλλοτριωμένας απ' εμού εν τοις ενθυμήμασιν αυτών.
Eze 14:6	δια τούτο ειπόν προς τον οίκον του Ισραήλ· τάδε λέγει Κύριος Κύριος· επιστρέψατε και αποστρέψατε από των επιτηδευμάτων υμών και από πασών των ασεβειών υμών και επιστρέψατε τα πρόσωπα υμών.
Eze 14:7	διότι άνθρωπος άνθρωπος εκ του οίκου Ισραήλ και εκ των προσηλύτων των προσηλυτευόντων εν τω Ισραήλ, ος αν απαλλοτριωθή απ' εμού και θήται τα ενθυμήματα αυτού επί την καρδίαν αυτού και την κόλασιν της αδικίας αυτού τάξη προ προσώπου αυτού και έλθη προς τον προφήτην του επερωτήσαι αυτόν εν εμοί, εγώ Κύριος αποκριθήσομαι αυτω εν ω ενέχεται εν αυτω.
Eze 14:8	και στηριώ το πρόσωπόν μου επί τον άνθρωπον εκείνον και θήσομαι αυτόν εις έρημον και εις αφανισμόν και εξαρώ αυτόν εκ μέσου του λαού μου, και επιγνώσεσθε ότι εγώ Κύριος.
Eze 14:9	και ο προφήτης εάν πλανηθή και λαλήση, εγώ Κύριος πεπλάνηκα τον προφήτην εκείνον, και εκτενώ την χειρά μου επ' αυτόν, και αφανιώ αυτόν εκ μέσου του λαού μου Ισραήλ.
Eze 14:10	και λήψονται την αδικίαν αυτών κατά το αδίκημα του επερωτώντος, και κατά το αδίκημα ομοίως τω προφήτη έσται,
Eze 14:11	όπως μη πλανάται έτι ο οίκος του Ισραήλ απ' εμού, και ίνα μη μαιίνωνται έτι εν πάσι τοις παραπτώμασιν αυτών· και έσονταί μοι εις λαόν, και εγώ έσομαι αυτοίς εις Θεόν, λέγει Κύριος.
Eze 14:12	Και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 14:13	υιε ανθρώπου, γη εάν αμάρτη μοι του παραπεσείν παράπτωμα και εκτενών την χειρά μου επ' αυτήν και συντρίψω αυτής στήριγμα άρτου και εξαποστελώ επ' αυτήν λιμόν και εξαρώ εξ αυτής άνθρωπον και κτήνη·
Eze 14:14	και εάν ώσιν οι τρεις άνδρες ούτοι εν μέσω αυτής, Νάε και Δανιήλ και Ιώβ, αυτοί εν τη δικαιοσύνη αυτών σωθήσονται, λέγει Κύριος.
Eze 14:15	εάν και θηρία πονηρά επάγω επί την γην και τιμωρήσομαι αυτήν και έσται εις αφανισμόν και ουκ έσται ο διοδεύων από προσώπου των θηρίων,
Eze 14:16	και οι τρεις άνδρες ούτοι εν μέσω αυτής ώσι, ζω εγώ, λέγει Κύριος, ει υιοί ή θυγατέρες σωθήσονται, αλλ' ή αυτοί μόνοι σωθήσονται, η δε γη έσται εις όλεθρον.
Eze 14:17	ή και ρομφαίαν εάν επάγω επί την γην εκείνην και είπω· ρομφαία διελθάτω δια της γης, και εξαρώ εξ αυτής άνθρωπον και κτήνος,
Eze 14:18	και οι τρεις άνδρες ούτοι εν μέσω αυτής, ζω εγώ, λέγει Κύριος, ου μη ρύσωνται υιούς ουδέ θυγατέρας, αλλ' ή αυτοί μόνοι σωθήσονται.

Eze 14:19	ή και θάνατον επαποστείλω επί την γην εκείνην και εκχεώ τον θυμόν μου επ' αυτήν εν αίματι του εξολοθρεύσαι εξ αυτής άνθρωπον και κτήνος,
Eze 14:20	και Νώε και Δανιήλ και Ιώβ εν μέσω αυτής, ζω εγώ, λέγει Κύριος, εάν υιοί ή θυγατέρες υπολειφθώσιν, αυτοί εν τη δικαιοσύνη αυτών ρύσσονται τας ψυχάς αυτών.
Eze 14:21	τάδε λέγει Κύριος· εάν δε και τας τέσσαρας εκδικήσεις μου τας πονηράς, ρομφαίαν και λιμόν και θηρία πονηρά και θάνατον, εξαποστείλω επί Ιερουσαλήμ του εξολοθρεύσαι εξ αυτής άνθρωπον και κτήνος
Eze 14:22	και ιδού υπολελειμμένοι εν αυτη οι ανασεσωσμένοι αυτής, οί εξαΰγουσιν εξ αυτής υιούς και θυγατέρας, ιδού αυτοί εκπορεύονται προς υμάς, και όψεσθε τας οδούς αυτών και τα ενθυμήματα αυτών και μεταμεληθήσεσθε επί τα κακά, α επήγαγον επί Ιερουσαλήμ, πάντα τα κακά α επήγαγαν επ' αυτήν,
Eze 14:23	και παρακαλέσουσιν υμάς, διότι όψεσθε τας οδούς αυτών και τα ενθυμήματα αυτών, και επιγνώσεσθε διότι ου μάτην πεποίηκα πάντα, όσα εποίησα εν αυτη, λέγει Κύριος.
Eze 15:1	ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 15:2	και συ, υιε ανθρώπου, τι αν γένοιτο το ξύλον της αμπέλου εκ πάντων των ξύλων των κλημάτων των όντων εν τοις ξύλοις του δρυμού;
Eze 15:3	ει λήψονται εξ αυτής ξύλον του ποιήσαι εις εργασίαν; ει λήψονται εξ αυτής πάσσαλον του κρεμάσαι επ' αυτόν παν σκεύος;
Eze 15:4	πάρεξ πυρί δέδοται εις ανάλωσιν, την κατ' ενιαυτόν κάθαρσιν απ' αυτής αναλίσκει το πυρ, και εκλείπει εις τέλος· μη χρήσιμον έσται εις εργασίαν;
Eze 15:5	ουδέ έτι αυτού όντος ολοκλήρου ουκ έσται εις εργασίαν. μη ότι εάν και πυρ αυτό αναλώση εις τέλος, ει έτι έσται εις εργασίαν;
Eze 15:6	δια τούτο ειπόν· τάδε λέγει Κύριος· ον τρόπον το ξύλον της αμπέλου εν τοις ξύλοις του δρυμού, ό δέδωκα αυτό πυρί εις ανάλωσιν, ούτως δέδωκα τους κατοικούντας Ιερουσαλήμ.
Eze 15:7	και δώσω το πρόσωπόν μου επ' αυτούς· εκ του πυρός εξελεύσονται, και πυρ αυτούς καταφάγεται, και επιγνώσονται ότι εγώ Κύριος εν τω στηρίσαι με το πρόσωπόν μου επ' αυτούς.
Eze 15:8	και δώσω την γην εις αφανισμόν, ανθ' ων παρέπεσον παραπτώματι, λέγει Κύριος.
Eze 16:1	ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 16:2	υιε ανθρώπου, διαμάρτυραι τη Ιερουσαλήμ τας ανομίας αυτής
Eze 16:3	και ερείς· τάδε λέγει Κύριος τη Ιερουσαλήμ· η ρίζα σου και η γένεσίς σου εκ γης Χαναάν, ο πατήρ σου Αμορραίος, και η μήτηρ σου Χετταία.
Eze 16:4	και η γένεσίς σου, εν ή ημέρα ετέχθης, ουκ έδησας τους μαστούς σου και εν

	ὕδατι οὐκ ελούσθης, οὐδέ ἀλί ηλίσθης καὶ ἐν σπαργάνοις οὐκ ἐσπαργανώθης,
Eze 16:5	οὐδέ ἐφείσατο ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ σοί του ποιῆσαί σοι ἐν ἐκ πάντων τούτων, του παθεῖν τι ἐπὶ σοί, καὶ ἀπερρίφης ἐπὶ πρόσωπον του πεδίου τη σκολιότητι της ψυχῆς σου ἐν ἡμέρᾳ, ἢ ἐτέχθης.
Eze 16:6	καὶ διήλθον ἐπὶ σε καὶ εἶδόν σε πεφυρμένην ἐν τῷ αἵματί σου καὶ εἶπά σοι· ἐκ του αἵματός σου ζώῃ·
Eze 16:7	πληθύνου, καθὼς ἡ ἀνατολή του ἀγροῦ δέδωκά σε· καὶ ἐπληθύνθης καὶ ἐμεγαλύνθης καὶ εἰσήλθες εἰς πόλεις πόλεων· οἱ μαστοὶ σου ἀνωρθώθησαν, καὶ ἡ θορίξ σου ἀνέτειλε, συ δε ἤσθα γυμνή καὶ ἀσχημονούσα.
Eze 16:8	καὶ διήλθον δια σου καὶ εἶδόν σε, καὶ ἰδοὺ καιρὸς σου καὶ καιρὸς καταλυόντων, καὶ διεπέτασα τὰς πτέρυγάς μου ἐπὶ σε καὶ ἐκάλυψα τὴν ἀσχημοσύνην σου· καὶ ὤμοσά σοι καὶ εἰσήλθον ἐν διαθήκῃ μετὰ σου, λέγει Κύριος, καὶ ἐγένου μοι.
Eze 16:9	καὶ ἔλουσά σε ἐν ὕδατι καὶ ἀπέπλυνα τὸ αἷμά σου ἀπὸ σου καὶ ἐχρῆσά σε ἐν ἐλαίῳ
Eze 16:10	καὶ ἐνέδυσά σε ποικίλα καὶ ὑπέδυσά σε ὑάκινθον καὶ ἐζώσά σε βύσσω καὶ περιέβαλόν σε τριχάπτω
Eze 16:11	καὶ ἐκόσμημά σε κόσμω καὶ περιέθηκα ψέλια περὶ τὰς χεῖράς σου καὶ κάθεμα περὶ τον τράχηλόν σου
Eze 16:12	καὶ ἔδωκα ἐνώτιον περὶ τον μυκτήρά σου καὶ τροχίσκους ἐπὶ τὰ ὠτά σου καὶ στέφανον καυχήσεως ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου.
Eze 16:13	καὶ ἐκοσμήθης χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ, καὶ τὰ περιβόλαιά σου βύσσινά καὶ τρίχαπτα καὶ ποικίλα· σεμίδαλιν καὶ ἐλαίον καὶ μέλι ἐφαγες καὶ ἐγένου καλὴ σφόδρα.
Eze 16:14	καὶ ἐξήλθέ σου ὄνομα ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν τῷ κάλλει σου, διότι συντετελεσμένον ἦν ἐν εὐπρεπείᾳ ἐν τῇ ὠραιότητι, ἢ ἔταξα ἐπὶ σε, λέγει Κύριος. -
Eze 16:15	Καὶ ἐπεποίηθες ἐν τῷ κάλλει σου καὶ ἐπόρνευσας ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου καὶ ἐξέχεας τὴν πορνείαν σου ἐπὶ πάντα πάροδον, ὃ οὐκ ἔσται.
Eze 16:16	καὶ ἔλαβες ἐκ των ἱματίων σου καὶ ἐποίησας σεαυτὴ εἰδῶλα ραπτὰ καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπ' αὐτά· καὶ οὐ μὴ εἰσέλθης, οὐδέ μὴ γένηται.
Eze 16:17	καὶ ἔλαβες τὰ σκεύη της καυχήσεώς σου ἐκ του χρυσοῦ μου καὶ ἐκ του ἀργυρίου μου, ἐξ ὧν ἔδωκά σοι καὶ ἐποίησας σεαυτὴ εἰκόνας ἀρσενικὰς καὶ ἐξεπόρνευσας ἐν αὐταῖς·
Eze 16:18	καὶ ἔλαβες τον ἱματισμόν τον ποικίλον σου καὶ περιέβαλες αὐτά καὶ τὸ ἐλαίον μου καὶ τὸ θυμιάμά μου ἔθηκας προ προσώπου αὐτῶν·
Eze 16:19	καὶ τους ἄρτους μου, οὓς ἔδωκά σοι, σεμίδαλιν καὶ ἐλαίον καὶ μέλι ἐψώμισά σε καὶ ἔθηκας αὐτά προ προσώπου αὐτῶν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας· καὶ ἐγένετο, λέγει Κύριος,

Eze 16:20	και έλαβες τους υιούς σου και τας θυγατέρας σου, ας εγέννησας, και έθυσας αυτά αυτοίς εις ανάλωσιν, ως μικρά εξεπόρνευσας,
Eze 16:21	και έσφαξας τα τέκνα σου και έδωκας αυτά εν τω αποτροπιάζεσθαί σε εν αυτοίς.
Eze 16:22	τούτο παρά πάσαν την πορνείαν σου, και ουκ εμνήσθης της νηπιότητός σου, ότε ήσθα γυμνή και ασχημονούσα και πεφυρμένη εν τω αίματί σου έζησας.
Eze 16:23	και εγένετο μετά πάσας τας κακίας σου, λέγει Κύριος,
Eze 16:24	και ωκοδόμησας σεαυτη οίκημα πορνικόν και εποίησας σεαυτη έκθεμα εν πάση πλατεία
Eze 16:25	και επ ' αρχής πάσης οδού ωκοδόμησας τα πορνείά σου και ελυμήνω το κάλλος σου και διήγαγες τα σκέλη σου παντί παρόδω και επλήθυνας την πορνείαν σου·
Eze 16:26	και εξεπόρνευσας επί τους υιούς Αιγύπτου τους ομορούντάς σοι τους μεγαλοσάρκους και πολλαχώς εξεπόρνευσας του παροργίσει με.
Eze 16:27	εάν δε εκτεινώ την χειρά μου επί σε, και εξαρώ τα νόμιμά σου και παραδώσω εις ψυχάς μισούντων σε, θυγατέρας αλλοφύλων τας εκκλινούσας σε εκ της οδού σου, ης ησέβησας.
Eze 16:28	και εξεπόρνευσας επί τας θυγατέρας Ασσούρ και ουδ ' ούτως ενεπλήσθης· και εξεπόρνευσας και ουκ ενεπίπλω.
Eze 16:29	και επλήθυνας τας διαθήκας σου προς γην Χαλδαίων και ουδέ εν τούτοις ενεπλήσθης.
Eze 16:30	τι διαθώ την θυγατέρα σου, λέγει Κύριος, εν τω ποιήσαί σε πάντα ταύτα, έργα γυναικός πόρνης; και εξεπόρνευσας τρισσώς εν ταις θυγατράσι σου·
Eze 16:31	το πορνείον ωκοδόμησας εν πάση αρχή οδού και την βάσιν σου εποίησας εν πάση πλατεία και εγένου ως πόρνη συνάγουσα μισθώματα.
Eze 16:32	η γυνή η μοιχωμένη ομοία σοι παρά του ανδρός αυτής λαμβάνουσα μισθώματα·
Eze 16:33	πάσι τοις εκπορνεύσασιν αυτήν προσεδίδου μισθώματα, και συ δέδωκας μισθώματα πάσι τοις ερασταίς σου και εφόρτιζες αυτούς του έρχεσθαι προς σε κυκλόθεν εν τη πορνεία σου.
Eze 16:34	και εγένετο εν σοί διεστραμμένον παρά τας γυναίκας εν τη πορνεία σου, και μετά σου πεπορνεύκασιν εν τω προσδιδόναι σε μισθώματα, και σοί μισθώματα ουκ εδόθη, και εγένετο εν σοί διεστραμμένα. -
Eze 16:35	Δια τούτο, πόρνη, άκουε λόγον Κυρίου·
Eze 16:36	τάδε λέγει Κύριος· ανθ ' ων εξέχεας τον χαλκόν σου, και αποκαλυφθήσεται η αισχύνη εν τη πορνεία σου προς τους εραστάς σου και εις πάντα τα ενθυμήματα των ανομιών σου και εν τοις αίμασι των τέκνων σου, ων έδωκας αυτοίς.
Eze 16:37	δια τούτο ιδού εγώ επί σε συνάγω πάντας τους εραστάς σου, εν οίς επεμίγης εν αυτοίς και πάντας, ους ηγάπησας, συν πάσιν, οίς εμίσεις· και συνάξω αυτούς επί

	σε κυκλόθεν και αποκαλύψω τας κακίας σου προς αυτούς, και όψονται πάσαν την αισχύνην σου·
Eze 16:38	και εκδικήσω σε εκδικήσει μοιχαλίδος και εκχεούσης αίμα και θήσω σε εν αίματι θυμού και ζήλου.
Eze 16:39	και παραδώσω σε εις χείρας αυτών, και κατασκάψουσι το πορνείόν σου και καθελούσι την βάσιν σου, και εκδύσουσί σε τα ιμάτιά σου και λήφονται τα σκεύη της καυχήσεώς σου και αφήσουσί σε γυμνήν και ασχημονούσαν.
Eze 16:40	και άξουσιν επί σε όχλους και λιθοβολήσουσί σε εν λίθοις και κατασφάξουσί σε εν τοις ξίφεσιν αυτών.
Eze 16:41	και εμπρήσουσι τους οίκους σου πυρί και ποιήσουσιν εν σοί εκδικήσεις ενώπιον γυναικών πολλών· και αποστρέψω σε εκ της πορνείας σου, και μισθώματα ου μη δως ουκέτι.
Eze 16:42	και επαφήσω τον θυμόν μου επί σε, και εξαρθήσεται ο ζήλός μου εκ σου, και αναπαύσομαι και συ μη μεριμνήσω ουκέτι.
Eze 16:43	ανθ 'ων ουκ εμνήσθης της νηπιότητός σου και ελύπεις με εν πάσι τούτοις, και ιδού εγώ τας οδούς σου εις κεφαλήν σου δέδωκα, λέγει Κύριος· και ούτως εποίησας την ασέβειαν επί πάσαις ταις ανομίαις σου.
Eze 16:44	ταύτά εστι πάντα, όσα είπαν κατά σου εν παραβολή λέγοντες· καθώς η μήτηρ,
Eze 16:45	και η θυγάτηρ· θυγάτηρ της μητρός σου συ ει η απωσαμένη τον άνδρα αυτής και τα τέκνα αυτής και αδελφοί των αδελφών σου των απωσαμένων τους άνδρας αυτών και τα τέκνα αυτών· η μήτηρ υμών Χετταία, και ο πατήρ υμών Αμορραίος.
Eze 16:46	η αδελφή υμών η πρεσβυτέρα Σαμάρεια, αυτή και αι θυγατέρες αυτής, η κατοικούσα εξ ευνύμων σου· και η αδελφή σου η νεωτέρα σου η κατοικούσα εκ δεξιών σου Σόδομα και αι θυγατέρες αυτής.
Eze 16:47	και ουδ 'ώς εν ταις οδοίς αυτών επορεύθης, ουδέ κατά τας ανομίας αυτών εποίησας· παρά μικρόν και υπέρκεισαι αυτάς εν πάσαις ταις οδοίς σου.
Eze 16:48	ζω εγώ, λέγει Κύριος, ει πεποίηκε Σόδομα η αδελφή σου, αυτή και αι θυγατέρες αυτής, ον τρόπον εποίησας συ και αι θυγατέρες σου.
Eze 16:49	πλήν τούτο το ανόμημα Σοδόμων της αδελφής σου, υπερηφανία· εν πλησμονή άρτων και εν ευθηνία οίνου εσπατάλων αυτή και αι θυγατέρες αυτής. τούτο υπήρχεν αυτη και ταις θυγατράσιν αυτής, και χείρα πτωχού και πένητος ουκ αντελαμβάνοντο.
Eze 16:50	και εμεγαλαύχουν και εποίησαν ανομήματα ενώπιον εμού, και εξήρα αυτάς καθώς είδον.
Eze 16:51	και Σαμάρεια κατά τας ημίσεις των αμαρτιών σου ουχ ήμαρτε· και επλήθυνας τας ανομίας σου υπέρ αυτάς και εδικαίωσας τας αδελφάς σου εν πάσαις ταις ανομίαις σου, αις εποίησας.

Eze 16:52	και συ κόμισαι βάσανόν σου, εν ή έφθειρας τας αδελφάς σου εν ταις αμαρτίαις σου, αις ηνόμησας υπέρ αυτάς, και εδικαίωσας αυτάς υπέρ σεαυτήν· και συ αισχύνθητι και λάβε την ατιμίαν σου εν τω δικαίωσαί σε τας αδελφάς σου.
Eze 16:53	και αποστρέψω τας αποστροφάς αυτών, την αποστροφήν Σοδόμων και των θυγατέρων αυτής, και αποστρέψω την αποστροφήν Σαμαρείας και των θυγατέρων αυτής, και αποστρέψω την αποστροφήν σου εν μέσω αυτών,
Eze 16:54	όπως κομίση την βάσανόν σου και ατιμωθήση εκ πάντων, ων εποίησας εν τω παροργίσει με.
Eze 16:55	και η αδελφή σου Σόδομα και αι θυγατέρες αυτής αποκατασταθήσονται καθώς ήσαν απ ' αρχής, και Σαμάρεια και αι θυγατέρες αυτής αποκατασταθήσονται καθώς ήσαν απ ' αρχής, και συ και αι θυγατέρες σου αποκατασταθήσεσθε καθώς απ ' αρχής ήτε.
Eze 16:56	και ει μη ην Σόδομα η αδελφή σου εις ακοήν εν τω στόματί σου εν ταις ημέραις υπερηφανίας σου,
Eze 16:57	προ του αποκαλυφθήναι τας κακίας σου, ον τρόπον νυν όνειδος ει θυγατέρων Συρίας και πάντων των κύκλω αυτής, θυγατέρων αλλοφύλων των περιεχουσών σε κύκλω;
Eze 16:58	τας ασεβείας σου και τας ανομίας σου, συ κεκόμισαι αυτάς, λέγει Κύριος.
Eze 16:59	τάδε λέγει Κύριος· και ποιήσω εν σοί καθώς εποίησας, ως ητίμωσας ταύτα του παραβήναι την διαθήκην μου.
Eze 16:60	και μνησθήσομαι εγώ της διαθήκης μου της μετά σου εν ημέραις νηπιότητός σου και αναστήσω σοι διαθήκην αιώνιον.
Eze 16:61	και μνησθήση την οδόν σου και εξατιμωθήση εν τω αναλαβείν σε τας αδελφάς σου τας πρεσβυτέρας σου συν ταις νεωτέραις σου, και δώσω αυτάς σοι εις οικοδομήν και ουκ εκ διαθήκης σου.
Eze 16:62	και αναστήσω εγώ την διαθήκην μου μετά σου, και επιγνώση ότι εγώ Κύριος,
Eze 16:63	όπως μνησθής και αισχυνθής, και μη ή σοι έτι ανοίξαι το στόμα σου από προσώπου της ατιμίας σου εν τω εξιλάσκεσθαί με σοι κατά πάντα, όσα εποίησας, λέγει Κύριος.
Eze 17:1	ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 17:2	υιε ανθρωπου, διήγησαι διήγημα και ειπόν παραβολήν προς τον οίκον του Ισραήλ
Eze 17:3	και ερείς· τάδε λέγει Κύριος· ο αετός ο μέγας ο μεγαλοπτέρυγος, ο μακρός τη εκτάσει, πλήρης ονύχων, ος έχει το ήγημα εισελθείν εις τον Λίβανον και έλαβε τα επίλεκτα της κέδρου,
Eze 17:4	τα άκρα της απαλότητος απέκνισε και ήνεγκεν αυτά εις γην Χαναάν, εις πόλιν τετειχισμένην έθετο αυτά.

Eze 17:5	και ελαβεν απο του σπερματος της γης και εδωκεν αυτο εις το πεδιον φυτον εφ ' υδατι πολλω, επιβλεπομενον εταξεν αυτο.
Eze 17:6	και ανετειλε και εγενετο εις αμπελον ασθενουσαν και μικραν τω μεγεθει του επιφαινεσθαι αυτην· τα κληματα αυτης επ ' αυτην και ριζαι αυτης υποκατω αυτης ησαν. και εγενετο εις αμπελον και εποισησεν απωρουγας και εξετεινε την αναδενδραδα αυτης.
Eze 17:7	και εγενετο αετος ετερος megas, μεγαλοπτερυγος, πολυς ονυξι, και ιδου η αμπελος αυτη περιπεπλεγμενη προς αυτον, και ριζαι αυτης προς αυτον, και τα κληματα αυτης εξαπεστειλεν αυτω του ποτισαι αυτην συν τω βωλω της φυτειας αυτης.
Eze 17:8	εις πεδιον καλον εφ ' υδατι πολλω αυτη πιαίνεται του ποιειν βλαστους και φερειν καρπον, του ειναι εις αμπελον μεγαλην.
Eze 17:9	δια τουτο ειπον· ταδε λεγει Κυριος· ει κατευθυνηι; ουχι αι ριζαι της απαλοτητος αυτης και ο καρπος σαπησεται, και ξηρανθησεται παντα τα προανατελλοντα αυτης; και ουκ εν βραχιονι μεγαλω, ουδε εν λαω πολλω του εκσπασαι αυτην εκ ριζων αυτης·
Eze 17:10	και ιδου πιαίνεται· μη κατευθυνηι; ουχι αμα τω απασθαι αυτης ανεμον τον καυσωνα ξηρανθησεται; συν τω βωλω ανατολης αυτης ξηρανθησεται.
Eze 17:11	Και εγενετο λογος Κυριου προς με λεγων·
Eze 17:12	υιε ανθρωπου, ειπον δη προς τον οικον τον παραπικραϊνοντα· ουκ επιστασθε τι ην ταυτα; ειπον· οταν ελθη βασιλευς Βαβυλωνος επι Ιερουσαλημ, και ληψεται τον βασιλεα αυτης και τους αρχοντας αυτης και αξη αυτους προς εαυτον εις Βαβυλωνα.
Eze 17:13	και ληψεται εκ του σπερματος της βασιλειας και διαθησεται προς αυτον διαθηκην και εισαξει αυτον εν αρα, και τους ηγεμονας της γης ληψεται
Eze 17:14	του γενεσθαι εις βασιλειαν ασθενη το καθολου μη επαϊρεσθαι, του φυλασσειν την διαθηκην αυτου και ιστανειν αυτην.
Eze 17:15	και αποστησεται απ ' αυτου του εξαποστελλειν αγγελους εαυτου εις Αιγυπτον, του δουναι αυτω ιππους και λαον πολυν. ει κατευθυνηι; ει διασωθησεται ο ποιων εναντια; και παραβαινων διαθηκην ει διασωθησεται;
Eze 17:16	ζω εγω, λεγει Κυριος, εαν μη εν ω τωπω ο βασιλευς ο βασιλευσας αυτον, ος ητιμωσε την αραν μου και ος παρεβη την διαθηκην μου, μετ ' αυτου εν μεσω Βαβυλωνος τελευτησει.
Eze 17:17	και ουκ εν δυναμει μεγαλη ουδε εν οχλω πολλω ποιησει προς αυτον Φαραω πολεμον, εν χαρακοβολια και εν οικοδομη βελοσταςεων του εξαραι ψυχας.
Eze 17:18	και ητιμωσεν ορκωμοσιαν του παραβηναι διαθηκην, και ιδου δεδωκε την χειρα αυτου και παντα ταυτα εποισησεν αυτω· μη σωθησεται;
Eze 17:19	δια τουτο ειπον· ταδε λεγει Κυριος· ζω εγω εαν μη την ορκωμοσιαν μου, ην ητιμωσε, και την διαθηκην μου, ην παρεβη, και δωσω αυτα εις κεφαλην αυτου.

Eze 17:20	και εκπετάσω επ' αυτόν το δίκτυόν μου, και αλώσεται εν τη περιοχή αυτού.
Eze 17:21	εν πάση παρατάξει αυτού εν ρομφαία πεσούνται, και τους καταλοίπους εις πάντα άνεμον διασπερώ, και επιγνώσεσθε διότι εγώ Κύριος λελάληκα. -
Eze 17:22	Διότι τάδε λέγει Κύριος· και λήψομαι εγώ εκ των εκλεκτών της κέδρου, εκ κορυφής καρδιάς αυτών αποκνιώ και καταφυτεύσω εγώ επ' όρος υψηλόν·
Eze 17:23	και κρεμάσω αυτόν εν όρει μετεώρω τω Ισραήλ και καταφυτεύσω, και εξοίσει βλαστόν και ποιήσει καρπόν και έσται εις κέδρον μεγάλην, και αναπαύσεται υποκάτω αυτού παν θηρίον, και παν πετεινόν υπό την σκιάν αυτού αναπαύσεται, τα κλήματα αυτού αποκατασταθήσεται.
Eze 17:24	και γνώσονται πάντα τα ξύλα του πεδίου διότι εγώ Κύριος ο ταπεινών ξύλον υψηλόν και υψών ξύλον ταπεινόν και ξηραίνων ξύλον χλωρόν και αναθάλλων ξύλον ξηρόν· εγώ Κύριος λελάληκα και ποιήσω.
Eze 18:1	ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 18:2	υιε ανθρώπου, τι υμίν η παραβολή αύτη εν τοις υιοίς Ισραήλ λέγοντες· οι πατέρες έφαγον όμφακα και οι οδόντες των τέκνων εγομφίασαν;
Eze 18:3	ζω εγώ, λέγει Κύριος, εάν γένηται έτι λεγομένη η παραβολή αύτη εν τω Ισραήλ·
Eze 18:4	ότι πάσαι αι ψυχαί εμαί εισιν, ον τρόπον η ψυχή του πατρός, ούτως και η ψυχή του υιού, εμαί εισιν· η ψυχή η αμαρτάνουσα, αύτη αποθανείται. -
Eze 18:5	Ο δε άνθρωπος ος έσται δίκαιος, ο ποιών κρίμα και δικαιοσύνην,
Eze 18:6	επί των ορέων ου φάγεται και τους οφθαλμούς αυτού ου μη επάρη προς τα ενθυμήματα οίκου Ισραήλ και την γυναίκα του πλησίον αυτού ου μη μιάνη και προς γυναίκα εν αφέδρω ούσαν ου προσεγγιεί
Eze 18:7	και άνθρωπον ου μη καταδυναστεύση, ενεχυρασμόν οφείλοντος αποδώσει και άρπαγμα ουχ αρπάται, τον άρτον αυτού τω πεινώντι δώσει και γυμνόν περιβαλεί
Eze 18:8	και το αργύριον αυτού επί τόκω ου δώσει και πλεονασμόν ου λήψεται και εξ αδικίας αποστρέψει την χείρα αυτού, κρίμα δίκαιον ποιήσει ανά μέσον ανδρός και ανά μέσον του πλησίον αυτού
Eze 18:9	και τοις προστάγμασί μου πεπόρευται και τα δικαιώματά μου πεφύλακται του ποιήσαι αυτά· δίκαιος ούτός εστι, ζωή ζήσεται, λέγει Κύριος. -
Eze 18:10	Και εάν γεννήση υιόν λοιμόν εκχέοντα αίμα και ποιούντα αμαρτήματα,
Eze 18:11	εν τη οδω του πατρός αυτού του δικαίου ουκ επορεύθη, αλλά και επί των ορέων έφαγε και την γυναίκα του πλησίον αυτού εμίανε
Eze 18:12	και πτωχόν και πένητα κατεδυνάστευσε και άρπαγμα ήρπασε και ενεχυρασμόν ουκ απέδωκε και εις τα είδωλα έθετο τους οφθαλμούς αυτού, ανομίαν πεποίηκε,
Eze 18:13	μετά τόκου έδωκε και πλεονασμόν έλαβεν, ούτος ζωή ου ζήσεται, πάσας τας ανομίας ταύτας εποίησε, θανάτω θανατωθήσεται, το αίμα αυτού επ' αυτόν

	έσται. -
Eze 18:14	Εάν δε γεννήση υιόν, και ίδη πάσας τας αμαρτίας του πατρός αυτού, ας εποίησε, και φοβηθή και μη ποιήση κατ' αυτάς,
Eze 18:15	επί των ορέων ου βέβρωκε και τους οφθαλμούς αυτού ουκ έθετο εις τα ενθυμήματα οίκου Ισραήλ και την γυναίκα του πλησίον αυτού ουκ εμίανε
Eze 18:16	και άνθρωπον ου κατεδυνάστευσε και ενεχυρασμόν ουκ ενεχύρασε και άρπαγμα ουχ ήρπασε, τον άρτον αυτού τω πεινώντι έδωκε και γυμνόν περιέβαλε,
Eze 18:17	και από αδικίας απέστρεψε την χείρα αυτού, τόκον ουδέ πλεονασμόν ουκ έλαβε, δικαιοσύνην εποίησε και εν τοις προστάγμασί μου επορεύθη, ου τελευτήσει εν αδικίαις πατρός αυτού, ζωή ζήσεται.
Eze 18:18	ο δε πατήρ αυτού εάν θλίψει θλίψη και αρπάση άρπαγμα, εναντία εποίησεν εν μέσω του λαού μου και αποθανείται εν τη αδικία αυτού. -
Eze 18:19	Και ερείτε· τι ότι ουκ έλαβε την αδικίαν ο υιος του πατρός; ότι ο υιος δικαιοσύνην και έλεος πεποίηκε, πάντα τα νόμιμά μου συνετήρησε και εποίησεν αυτά· ζωή ζήσεται.
Eze 18:20	η δε ψυχή η αμαρτάνουσα αποθανείται· ο δε υιος ου λήψεται την αδικίαν του πατρός, ουδέ ο πατήρ λήψεται την αδικίαν του υιού· δικαιοσύνη δικαίου επ' αυτόν έσται, και ανομία ανόμου επ' αυτόν έσται.
Eze 18:21	και ο άνομος εάν αποστρέψη εκ πασών των ανομιών αυτού, ων εποίησε, και φυλάξεται πάσας τας εντολάς μου και ποιήση δικαιοσύνην και έλεος, ζωή ζήσεται και ου μη αποθάνη.
Eze 18:22	πάντα τα παραπτώματα αυτού, όσα εποίησεν, ου μνησθήσεται, εν τη δικαιοσύνη αυτού, ή εποίησε, ζήσεται.
Eze 18:23	μη θελήσει θελήσω τον θάνατον του ανόμου, λέγει Κύριος, ως το αποστρέψαι αυτόν εκ της οδού της πονηράς και ζήν αυτόν;
Eze 18:24	εν δε τω αποστρέψαι δίκαιον εκ της δικαιοσύνης αυτού και ποιήσαι αδικίαν κατά πάσας τας ανομίας, ας εποίησεν ο άνομος, πάσαι αι δικαιοσύναι αυτού, ας εποίησεν, ου μη μνησθώσιν· εν τω παραπτώματι αυτού, ω παρέπεσε, και εν ταις αμαρτίαις αυτού, αις ήμαρτεν, εν αυταίς αποθανείται.
Eze 18:25	και είπατε· ου κατευθύνει η οδός Κυρίου. ακούσατε δη πας ο οίκος Ισραήλ· μη η οδός μου ου κατευθύνει; ουχί η οδός υμών ου κατευθύνει;
Eze 18:26	εν τω αποστρέψαι τον δίκαιον εκ της δικαιοσύνης αυτού και ποιήσει παράπτωμα και αποθάνη, εν τω παραπτώματι, ω εποίησεν, εν αυτω αποθανείται.
Eze 18:27	και εν τω αποστρέψαι άνομον από της ανομίας αυτού, ης εποίησε, και ποιήσει κριμα και δικαιοσύνην, ούτος την ψυχήν αυτού εφύλαξε
Eze 18:28	και απέστρεψεν εκ πασών των ασεβειών αυτού, ων εποίησε, ζωή ζήσεται, ου μη αποθάνη.

Eze 18:29	και λέγουσιν ο οίκος του Ισραήλ· ου κατορθοί η οδός Κυρίου. μη η οδός μου ου κατορθοί, οίκος Ισραήλ; ουχί η οδός υμών ου κατορθοί;
Eze 18:30	έκαστον κατά την οδόν αυτού κρινώ υμάς, οίκος Ισραήλ, λέγει Κύριος. επιστρέψατε και αποστρέψατε εκ πασών των ασεβειών υμών, και ουκ έσονται υμίν εις κόλασιν αδικίας.
Eze 18:31	απορρίψατε αφ ' εαυτών πάσας τας ασεβείας υμών, ας ησεβήσατε εις εμέ και ποιήσατε εαυτοίς καρδιαν καινήν και πνεύμα καινόν· και ινατί αποθνήσκετε, οίκος Ισραήλ;
Eze 18:32	διότι ου θέλω τον θάνατον του αποθνήσκοντος, λέγει Κύριος.
Eze 19:1	ΚΑΙ συ λαβέ θρήνον επί τον άρχοντα του Ισραήλ
Eze 19:2	και ερείς· τι η μήτηρ σου; σκύμνος· εν μέσω λεόντων εγενήθη, εν μέσω λεόντων επλήθυνε σκύμνους αυτής.
Eze 19:3	και απεπήδησεν εις των σκύμωνων αυτής, λέων εγένετο και έμαθε του αρπάζειν αρπάγματα, ανθρώπους έφαγε.
Eze 19:4	και ήκουσαν κατ' αυτού έθνη, εν τη διαφθορά αυτών συνελήφθη, και ήγαγον αυτόν εν κημω εις γην Αιγύπτου.
Eze 19:5	και είδεν ότι απώσται απ' αυτής, απώλετο η υπόστασις αυτής, και έλαβεν άλλον εκ των σκύμωνων αυτής, λέοντα έταξεν αυτόν,
Eze 19:6	και ανεστρέφετο εν μέσω λεόντων, λέων εγένετο και έμαθεν αρπάζειν αρπάγματα, ανθρώπους έφαγε·
Eze 19:7	και ενέμετο τω θράσει αυτού και τας πόλεις αυτών εξηρήμωσε και ηφάνισε γην και το πλήρωμα αυτής από φωνής ωρυώματος αυτού.
Eze 19:8	και έδωκαν επ' αυτόν έθνη εκ χωρών κυκλόθεν και εξεπέτασαν επ' αυτόν δίκτυα αυτών, εν διαφθορά αυτών συνελήφθη·
Eze 19:9	και έθεντο αυτόν εν κημω και εν γαλεάγρα, ήλθε προς βασιλέα Βαβυλώνος, και εισήγαγεν αυτόν εις φυλακήν, όπως μη ακουσθή η φωνή αυτού επί τα όρη του Ισραήλ.
Eze 19:10	η μήτηρ σου ως άμπελος και ως άνθος εν ρόα εν ύδατι πεφυτευμένη, ο καρπός αυτής και ο βλαστός αυτής εγένετο εξ ύδατος πολλού.
Eze 19:11	και εγένετο αυτη ράβδος επί φυλήν ηγουμένων, και υψώθη τω μεγέθει αυτής εν μέσω στελεχών και είδε το μέγεθος αυτής εν πλήθει κλημάτων αυτής.
Eze 19:12	και κατεκλάσθη εν θυμω, επί γην ερρίφη, και άνεμος ο καύσων εξήρανε τα εκλεκτά αυτής· εξεδικήθη και εξηράνθη η ράβδος ισχύος αυτής, πυρ ανήλωσεν αυτήν.
Eze 19:13	και νυν πεφύτευκαν αυτήν εν τη ερήμω, εν γη ανύδρω·
Eze 19:14	και εξήλθε πυρ εκ ράβδου εκλεκτών αυτής και κατέφαγεν αυτήν, και ουκ ην εν

	αυτη ράβδος ισχύος. φυλή εις παραβολήν θρήνου εστί και έσται εις θρήνον.
Eze 20:1	ΚΑΙ εγένετο εν τω έτει τω εβδόμω, εν τω πέμπτω μηνί, δεκάτη του μηνός, ήλθον άνδρες εκ των πρεσβυτέρων οίκου Ισραήλ επερωτήσαι τον Κύριον και εκάθισαν προ προσώπου μου.
Eze 20:2	και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 20:3	υιε ανθρώπου, λάλησον προς τους πρεσβυτέρους του οίκου Ισραήλ και ερείς προς αυτούς· τάδε λέγει Κύριος· ει επερωτήσαί με υμείς έρχεσθε; ζω εγώ ει αποκριθήσομαι υμίν, λέγει Κύριος·
Eze 20:4	ει εκδικήσω αυτούς εκδικήσει, υιε ανθρώπου, τας ανομίας των πατέρων αυτών διαμάρτυραι αυτοίς
Eze 20:5	και ερείς προς αυτούς· τάδε λέγει Κύριος· αφ' ης ημέρας ηρέτισα τον οίκον Ισραήλ και εγνωρίσθην τω σπέρματι οίκου Ιακώβ και εγνώσθην αυτοίς εν γη Αιγύπτου και αντελαβόμην τη χειρί μου αυτών λέγων· εγώ Κύριος ο Θεός υμών,
Eze 20:6	εν εκείνη τη ημέρα αντελαβόμην τη χειρί μου αυτών του εξαγαγείν αυτούς εκ γης Αιγύπτου εις την γην, ην ητοίμασα αυτοίς, γην ρέουσαν γάλα και μέλι, κηρίον εστί παρά πάσαν την γην.
Eze 20:7	και είπα προς αυτούς· έκαστος βδελύγματα των οφθαλμών αυτου απορριψάτω, και εν τοις επιτηδεύμασιν Αιγύπτου μη μιαίνεσθε, εγώ Κύριος ο Θεός υμών.
Eze 20:8	και απέστησαν απ' εμου και ουκ ηθέλησαν εισακούσαί μου, τα βδελύγματα των οφθαλμών αυτών ουκ απέρριψαν και τα επιτηδεύματα Αιγύπτου ουκ εγκατέλιπον. και είπα του εκχέαι τον θυμόν μου επ' αυτούς του συντελέσαι την οργήν μου εν αυτοίς εν μέσω γης Αιγύπτου.
Eze 20:9	και εποίησα όπως το όνομά μου το παράπαν μη βεβηλωθή ενώπιον των εθνών, ων αυτοί εισιν εν μέσω αυτών, εν οίς εγνωσθην προς αυτούς ενώπιον αυτών του εξαγαγείν αυτούς εκ γης Αιγύπτου.
Eze 20:10	και ήγαγον αυτούς εις την έρημον
Eze 20:11	και έδωκα αυτοίς τα προστάγματά μου και τα δικαιώματά μου εγνώρισα αυτοίς, όσα ποιήσει αυτά άνθρωπος και ζήσεται εν αυτοίς.
Eze 20:12	και τα σάββατά μου έδωκα αυτοίς του είναι εις σημείον ανά μέσον εμου και ανά μέσον αυτών του γνώναι αυτούς διότι εγώ Κύριος ο αγιάζων αυτούς.
Eze 20:13	και είπα προς τον οίκον του Ισραήλ εν τη ερήμω· εν τοις προστάγμασί μου πορεύεσθε· και ουκ επορεύθησαν και τα δικαιώματά μου απώσαντο, α ποιήσει αυτά άνθρωπος και ζήσεται εν αυτοίς, και τα σάββατά μου εβεβήλωσαν σφόδρα. και είπα του εκχέαι τον θυμόν μου επ' αυτούς εν τη ερήμω του εξαναλώσαι αυτούς.
Eze 20:14	και εποίησα όπως το όνομά μου το παράπαν μη βεβηλωθή ενώπιον των εθνών, ων εξήγαγον αυτούς κατ' οφθαλμούς αυτών.
Eze 20:15	και εγώ εξήρα την χειρά μου επ' αυτούς εν τη ερήμω το παράπαν του μη εισαγαγείν αυτούς εις την γην, ην έδωκα αυτοίς, γην ρέουσαν γάλα και μέλι,

	κηρίον εστί παρά πάσαν την γην,
Eze 20:16	ανθ' ων τα δικαιώματά μου απώσαντο και εν τοις προστάγμασί μου ουκ επορεύθησαν εν αυτοίς και τα σάββατά μου εβεβήλουν και οπίσω των ενθυμημάτων καρδιάς αυτών επορεύοντο.
Eze 20:17	και εφείσατο ο οφθαλμός μου επ' αυτούς του εξαλείψαι αυτούς και ουκ εποίησα αυτούς εις συντέλειαν εν τη ερήμω.
Eze 20:18	και είπα προς τα τέκνα αυτών εν τη ερήμω· εν τοις νομίμοις των πατέρων υμών μη πορεύεσθε και τα δικαιώματα αυτών μη φυλάσσεσθε και εν τοις επιτηδεύμασιν αυτών μη συναναμίσησθε και μη μιαινέσθε.
Eze 20:19	εγώ Κύριος ο Θεός υμών, εν τοις προστάγμασί μου πορεύεσθε και τα δικαιώματά μου φυλάσσεσθε, και ποιείτε αυτά·
Eze 20:20	και τα σάββατά μου αγιάζετε, και έστω εις σημείον ανά μέσον εμού και υμών του γινώσκειν διότι εγώ Κύριος ο Θεός υμών.
Eze 20:21	και παρεπίκραναν με και τα τέκνα αυτών, εν τοις προστάγμασί μου ουκ επορεύθησαν, και τα δικαιώματά μου ουκ εφυλάξαντο του ποιείν αυτά, α ποιήσει άνθρωπος και ζήσεται εν αυτοίς, και τα σάββατά μου εβεβήλουν. και είπα του εκχέαι τον θυμόν μου επ' αυτούς εν τη ερήμω του συντελέσαι την οργήν μου επ' αυτούς·
Eze 20:22	και εποίησα όπως το όνομά μου το παράπαν μη βεβηλωθή ενώπιον των εθνών, ων εξήγαγον αυτούς κατ' οφθαλμούς αυτών.
Eze 20:23	και εξήρα την χειρά μου επ' αυτούς εν τη ερήμω του διασκορπίσαι αυτούς εν τοις έθνεσι και διασπείραι αυτούς εν ταις χώραις,
Eze 20:24	ανθ' ων τα δικαιώματά μου ουκ εποίησαν και τα προστάγματά μου απώσαντο και τα σάββατά μου εβεβήλουν, και οπίσω των ενθυμημάτων των πατέρων αυτών ήσαν οι οφθαλμοί αυτών.
Eze 20:25	και εγώ έδωκα αυτοίς προστάγματα ου καλά και δικαιώματα, εν οίς ου ζήσονται εν αυτοίς.
Eze 20:26	και μιανώ αυτούς εν τοις δόμασιν αυτών εν τω διαπορεύεσθαί με παν διανοιγον μήτραν, όπως αφανίσω αυτούς.
Eze 20:27	Δια τούτο λάλησον προς τον οίκον του Ισραήλ, υιε ανθρώπου, και ερείς προς αυτούς· τάδε λέγει Κύριος· έως τούτου παρώργισάν με οι πατέρες υμών εν τοις παραπτώμασιν αυτών, εν οίς παρέπεσον εις εμέ.
Eze 20:28	και εισήγαγον αυτούς εις την γην, ην ήρα την χειρά μου του δούναι αυτήν αυτοίς, και είδον πάντα βουνόν υψηλόν και παν ξύλον κατάσκιον και έθυσαν εκεί τοις θεοίς αυτών και έταξαν εκεί οσμήν ευωδίας και έσπεισαν εκεί τας σπονδάς αυτών.
Eze 20:29	και είπον προς αυτούς· τι εστιν Αβαμά, ότι υμείς εισπορεύεσθε εκεί; και επεκάλεσαν το όνομα αυτού Αβαμά έως της σήμερον ημέρας.

Eze 20:30	δια τούτο ειπόν προς τον οίκον του Ισραήλ· τάδε λέγει Κύριος· ει εν ταις ανομίαις των πατέρων υμών υμείς μιαίνεσθε και οπίσω των βδελυγμάτων αυτών υμείς εκπορνεύετε,
Eze 20:31	και εν ταις απαρχαίς των δομάτων υμών, εν τοις αφορισμοίς, οίς υμείς μιαίνεσθε εν πάσι τοις ενθυμήμασιν υμών έως της σήμερον ημέρας, και εγώ αποκριθώ υμίν, οίκος του Ισραήλ; ζω εγώ, λέγει Κύριος, ει αποκριθήσομαι υμίν, και ει αναβήσεται επί το πνεύμα υμών τούτο.
Eze 20:32	και ουκ έσται ον τρόπον υμείς λέγετε· εσόμεθα ως τα έθνη και ως αι φυλαί της γης του λατρεύειν ξύλοις και λίθοις.
Eze 20:33	δια τούτο, ζω εγώ, λέγει Κύριος, εν χειρί κραταιά και εν βραχίονι υψηλω και εν θυμω κεχυμένω βασιλεύσω εφ' υμάς·
Eze 20:34	και εξάξω υμάς εκ των λαών και εισδέξομαι υμάς εκ των χωρών, ου διεσκορπίσθητε εν αυταίς, εν χειρί κραταιά και εν βραχίονι υψηλω και εν θυμω κεχυμένω.
Eze 20:35	και άξω υμάς εις την έρημον των λαών, και διακριθήσομαι προς υμάς εκεί πρόσωπον κατά πρόσωπον.
Eze 20:36	ον τρόπον διεκρίθην προς τους πατέρας υμών εν τη ερήμω της Αιγύπτου, ούτως κρινώ υμάς, λέγει Κύριος·
Eze 20:37	και διάξω υμάς υπό την ράβδον μου και εισάξω υμάς εν αριθμω
Eze 20:38	και εκλέξω εξ υμών τους ασεβείς και τους αφεστηκότας, διότι εκ της παροικεσίας αυτών εξάξω αυτούς, και εις την γην του Ισραήλ ουκ εισελεύσονται· και επιγνώσεσθε διότι εγώ Κύριος Κύριος.
Eze 20:39	και υμείς οίκος Ισραήλ, τάδε λέγει Κύριος Κύριος· έκαστος τα επιτηδεύματα αυτου εξάρκατε· και μετά ταύτα ει υμείς εισακούετέ μου και το όνομά μου το άγιον ου βεβηλώσετε ουκέτι εν τοις δώροις υμών και εν τοις επιτηδεύμασιν υμών·
Eze 20:40	διότι επί του όρους του αγίου μου, επ' όρους υψηλού, λέγει Κύριος Κύριος, εκεί δουλεύσουσί μοι πας οίκος Ισραήλ εις τέλος, και εκεί προσδέξομαι και εκεί επισκέψομαι τας απαρχάς υμών και τας απαρχάς των αφορισμών υμών εν πάσι τοις αγιάσμασιν υμών·
Eze 20:41	εν οσμή ευωδίας προσδέξομαι υμάς εν τω εξαγαγείν με υμάς εκ των λαών και εισδέχεσθαι υμάς εκ των χωρών, εν αις διεσκορπίσθητε εν αυταίς, και αγιασθήσομαι εν υμίν κατ' οφθαλμούς των λαών.
Eze 20:42	και επιγνώσεσθε διότι εγώ Κύριος εν τω εισαγαγείν με υμάς εις την γην του Ισραήλ, εις την γην, εις ην ήρα την χειρά μου του δούναι αυτήν τοις πατράσιν υμών.
Eze 20:43	και μνησθήσεσθε εκεί τας οδούς υμών και τα επιτηδεύματα υμών, εν οίς εμιαίνεσθε εν αυτοίς, και κόψεσθε τα πρόσωπα υμών εν πάσαις ταις κακίαις υμών.

Eze 20:44	και επιγνώσεσθε διότι εγώ Κύριος εν τω ποιήσαί με ούτως υμίν, όπως το όνομά μου μη βεβηλωθή κατά τας οδούς υμών τας κακάς και κατά τα επιτηδεύματα υμών τα διεφθαρμένα, λέγει Κύριος.
Eze 20:45	και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 20:46	υιε ανθρώπου, στήρισον το πρόσωπόν σου επί Θαιμάν και επίβλεψον επί Δαρόμ και προφήτευσον επί δρυμόν ηγούμενον Ναγέβ
Eze 20:47	και ερείς τω δρυμω Ναγέβ· άκουε λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ιδού εγώ ανάπτω εν σοί πυρ, και καταφάγεται εν σοί παν ξύλον χλωρόν και παν ξύλον ξηρόν, ου σβεσθήσεται η φλόξ η εξαφθείσα, και κατακαυθήσεται εν αυτη παν πρόσωπον από απηλιώτου έως βορρά·
Eze 20:48	και επιγνώσεται πάσα σάρξ ότι εγώ Κύριος εξέκαυσα αυτό και ου σβεσθήσεται.
Eze 20:49	και είπα· μηδαμώς Κύριε Κύριε· αυτοί λέγουσι προς με· ουχί παραβολή εστι λεγομένη αύτη;
Eze 21:1	ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 21:2	δια τούτο προφήτευσον, υιε ανθρώπου, και στήρισον το πρόσωπόν σου επί Ιερουσαλήμ και επίβλεψον επί τα άγια αυτών και προφητεύσεις επί την γην του Ισραήλ
Eze 21:3	και ερείς προς την γην του Ισραήλ· τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ προς σε και εκσπάσω το εγχειριδιόν μου εκ του κολεού αυτού και εξολοθρεύσω εκ σου άνομον και άδικον·
Eze 21:4	ανθ' ων εξολοθρεύσω εκ σου άδικον και άνομον, ούτως εξελεύσεται το εγχειριδιόν μου εκ του κολεού αυτού επί πάσαν σάρκα από απηλιώτου έως βορρά·
Eze 21:5	και επιγνώσεται πάσα σάρξ διότι εγώ Κύριος εξέσπασα το εγχειριδιόν μου εκ του κολεού αυτού και ουκ αποστρέψει ουκέτι.
Eze 21:6	και συ υιε ανθρώπου, καταστέναξον εν συντριβή οσφύος σου και εν οδύναις στενάξεις κατ' οφθαλμούς αυτών.
Eze 21:7	και έσται εάν είπωσι προς σε· ένεκα τίνος συ στενάξεις; και ερείς· επί τη αγγελία, διότι έρχεται, και θραυσθήσεται πάσα καρδιά, και πάσαι χείρες παραλυθήσονται, και εκψύξει πάσα σάρξ και παν πνεύμα, και πάντες μηροί μολυνθήσονται υγρασία· ιδού έρχεται και έσται λέγει Κύριος.
Eze 21:8	και εγένετο λόγος Κυρίου προς με, λέγων·
Eze 21:9	υιε ανθρώπου, προφήτευσον και ερείς· τάδε λέγει Κύριος· ειπόν· ρομφαία ρομφαία, οξύνου και θυμώθητι,
Eze 21:10	όπως σφάξης σφάγια, οξύνου όπως γένη εις στίλβωσιν, ετοιμή εις παράλυσιν, σφάζε, εξουδένει, απωθού παν ξύλον.
Eze 21:11	και έδωκεν αυτην ετοιμήν του κρατείν χειρα αυτού· εξηκονήθη η ρομφαία, εστίν

	ετοιμή του δούναι αυτήν εις χείρα αποκεντούντος.
Eze 21:12	ανάκραγε και ολόλυξον, υιε ανθρώπου, ότι αυτή εγένετο εν τω λαω μου, αυτή εν πάσι τοις αφηγουμένοις του Ισραήλ· παροικήσουσιν επί ρομφαία, εγένετο εν τω λαω μου. δια τούτο κρότησον επί την χείρά σου,
Eze 21:13	ότι δεδικαίωται· και τι ει και φυλή απώσθη; ουκ έσται, λέγει Κύριος Κύριος.
Eze 21:14	και συ, υιε ανθρώπου, προφήτευσον και κρότησον χείρα επί χείρα και διπλασίασον ρομφαίαν· η τρίτη ρομφαία τραυματιών εστι, ρομφαία τραυματιών η μεγάλη και εκστήσει αυτούς,
Eze 21:15	όπως θραυσθή η καρδιά και πληθυνθώσιν οι ασθενούντες επί πάσαν πύλην αυτών· παραδέδονται εις σφάγια ρομφαίας, εύ γέγονεν εις σφαγήν, εύ γέγονεν εις στίλβωσιν.
Eze 21:16	και διαπορεύου, οξύνου, εκ δεξιών και εξ ευωνύμων, ου αν το πρόσωπόν σου εξεγείρηται.
Eze 21:17	και εγώ δε κροτήσω χείρά μου προς χείρά μου και αναφήσω τον θυμόν μου· εγώ Κύριος λελάληκα.
Eze 21:18	Και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 21:19	και συ υιε ανθρώπου, διάταξον σεαυτω δύο οδούς
Eze 21:20	του εισελθείν ρομφαίαν βασιλέως Βαβυλώνος· εκ χώρας μιάς εξελεύσονται αι δύο, και χείρ εν αρχή οδού πόλεως, επ' αρχής οδού διατάξεις του εισελθείν ρομφαίαν επί Ραββάθ υιών Αμμών και επί την Ιουδαίαν και επί Ιερουσαλήμ εν μέσω αυτής.
Eze 21:21	διότι στήσεται βασιλεύς Βαβυλώνος επί την αρχαίαν οδόν, επ' αρχής των δύο οδών, του μαντεύσασθαι μαντείαν, του αναβράσαι ράβδον και επερωτήσαι εν τοις γλυπτοίς και κατασκοπήσασθαι εκ δεξιών αυτού.
Eze 21:22	εγένετο το μαντείον επί Ιερουσαλήμ του βαλείν χάρακα, του διανοιξαι στόμα εν βοή, υψώσαι φωνήν μετά κραυγής, του βαλείν χάρακα επί τας πύλας αυτής και βαλείν χώμα και οικοδομήσαι βελοστάσεις.
Eze 21:23	και αυτός αυτοίς ως μαντευόμενος μαντείαν ενώπιον αυτών και αυτός αναμνησκων αδικίας αυτού μνησθήναι.
Eze 21:24	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· ανθ' ων ανεμνήσατε τας αδικίας υμών, εν τω αποκαλυφθήναι τας ασεβείας υμών, του οραθήναι αμαρτίας υμών εν πάσαις ταις ασεβείαις υμών και εν τοις επιτηδεύμασιν υμών, ανθ' ανεμνήσατε, εν τούτοις αλώσεσθε.
Eze 21:25	και συ, βέβηλε, άνομε, αφηγούμενε του Ισραήλ, ου ήκει η ημέρα, εν καιρω αδικίας πέρας,
Eze 21:26	τάδε λέγει Κύριος· αφείλου την κίδαριν και επέθου τον στέφανον· αυτή ου τοιαύτη έσται· εταπείνωσας το υψηλόν και ύψωσας το ταπεινόν.

Eze 21:27	αδικίαν αδικίαν θήσομαι αυτήν, ουδ' αυτή τοιαύτη έσται, έως ου έλθη ω καθήκει, και παραδώσω αυτω. -
Eze 21:28	Και συ υιε ανθρωπου, προφήτευσον, και ερείς· τάδε λέγει Κύριος προς τους υιούς Αμμών και προς τον ονειδισμόν αυτών και ερείς· ρομφαία ρομφαία εσπασμένη εις σφάγια και εσπασμένη εις συντέλειαν, εγείρου όπως στίλβης
Eze 21:29	εν τη οράσει σου τη ματαία και εν τω μαντεύεσθαί σε ψευδή, του παραδούναί σε επί τραχήλους τραυματιών ανόμων, ων ήκει η ημέρα, εν καιρω αδικίας πέρας.
Eze 21:30	απόστρεφε, μη καταλύσης εν τω τόπω τούτω, ω γεγέννησαι· εν τη γη τη ιδία σου κρινώ σε
Eze 21:31	και εκχεώ επί σε οργήν μου, εν πυρί οργής μου εμψύσῃω επί σε και παραδώσω σε εις χείρας ανδρών βαρβάρων τεκταινόντων διαφθοράν.
Eze 21:32	εν πυρί έση κατάβρωμα, το αίμά σου έσται εν μέσω της γης σου· ου μη γένηταί σου μνεία, διότι εγώ Κύριος λελάληκα.
Eze 22:1	ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 22:2	και συ υιε ανθρωπου, ει κρινείς την πόλιν των αιμάτων; και παράδειξον αυτη πάσας τας ανομίας αυτης
Eze 22:3	και ερείς· τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ω πόλις εκχέουσα αίματα εν μέσω αυτης του ελθείν καιρόν αυτης και ποιούσα ενθυμήματα καθ' εαυτης, του μαιίνειν αυτην,
Eze 22:4	εν τοις αίμασιν αυτών, οίς εξέχεας, παραπέπτωκας και εν τοις ενθυμήμασί σου, οίς εποίησ, εμιαίνου, και ήγγισας τας ημέρας σου και ήγαγες καιρόν ετών σου. δια τούτο δέδωκά σε εις ονειδισμόν τοις έθνεσι, και εις εμπαιγμόν πάσαις ταις χώραις
Eze 22:5	ταις εγγιζούσαις προς σε και ταις μακράν απεχούσαις από σου, και εμπαιξονται εν σοί· ακάθαρτος η ονομαστή και πολλή εν ταις ανομίαις.
Eze 22:6	ιδού οι αφηγούμενοι οίκου Ισραήλ, έκαστος προς τους συγγενείς αυτου συνανεφύροντο εν σοί, όπως εκχέωσιν αίμα·
Eze 22:7	πατέρα και μητέρα εκακολόγουν εν σοί, και προς τον προσήλυτον ανεστρέφοντο εν αδικίαις εν σοί, ορφανόν και χήραν κατεδυνάστευον εν σοί·
Eze 22:8	και τα άγια μου εξουθενουν και τα σάββατά μου εβεβήλουν εν σοί.
Eze 22:9	άνδρες λησταί ήσαν εν σοί, όπως εκχέωσιν εν σοί αίμα, και επί των ορέων ήσθιον εν σοί, ανόσια εποίουν εν μέσω σου.
Eze 22:10	αισχύνην πατρός απεκάλυψαν εν σοί και εν ακαθαρσίαις αποκαθημένην εταπείνουν εν σοί·
Eze 22:11	έκαστος την γυναίκα του πλησίον αυτου ηνομούσαν, και έκαστος την νύμφην αυτου εμιαινεν εν ασεβεία, και έκαστος την αδελφήν αυτου θυγατέρα του πατρός αυτου εταπείνουν εν σοί.

Eze 22:12	δώρα ελαμβάνοσαν εν σοί, όπως εκχέωσιν αίμα, τόκον και πλεονασμόν ελαμβάνοσαν εν σοί· και συνετελέσω συντέλειαν κακίας σου την εν καταδυναστεία, εμού δε επελάθου, λέγει Κύριος.
Eze 22:13	εάν δε πατάξω χείρά μου προς χείρά μου εφ' οίς συνετέλεσαι, οίς εποίησας, και επί τοις αίμασί σου τοις γεγεννημένοις εν μέσω σου,
Eze 22:14	ει υποστήσεται η καρδιά σου; ει κρατήσουσιν αι χείρές σου εν ταις ημέραις, αις εγώ ποιώ εν σοί; εγώ Κύριος λελάληκα και ποιήσω.
Eze 22:15	και διασκορπιώ σε εν τοις έθνεσι και διασπερώ σε εν ταις χώραις, και εκλείψει η ακαθαρσία σου εκ σου,
Eze 22:16	και κατακληρονομήσω εν σοί κατ' οφθαλμούς των εθνών· και γνώσεσθε διότι εγώ Κύριος. -
Eze 22:17	Και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 22:18	υιε ανθρώπου, ιδού γεγόνασί μοι ο οίκος Ισραήλ αναμεμειγμένοι πάντες χαλκω και σιδήρω και κασσιτέρω και μολίβω, εν μέσω αργυρίου αναμεμειγμένος εστί.
Eze 22:19	δια τούτο ειπόν· τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ανθ' ων εγένεσθε εις σύγκρασιν μίαν, δια τούτο εγώ εισδέχομαι υμάς εις μέσον Ιερουσαλήμ.
Eze 22:20	καθώς εισδέχεται άργυρος και χαλκός και σίδηρος και κασίτερος και μόλιβος εις μέσον καμίνου του εκφυσήσαι εις αυτό πυρ του χωνευθήναι, ούτως εισδέξομαι εν οργή μου και συνάξω και χωνεύσω υμάς
Eze 22:21	και εκφυσήσω εφ' υμάς εν πυρί οργής μου, και χωνευθήσεσθε εν μέσω αυτής.
Eze 22:22	ον τρόπον χωνεύεται αργύριον εν μέσω καμίνου, ούτως χωνευθήσεσθε εν μέσω αυτής· και επιγνώσεσθε διότι εγώ Κύριος εξέχεα τον θυμόν μου εφ' υμάς. -
Eze 22:23	Και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 22:24	υιε ανθρώπου, ειπόν αυτη· συ ει γη η ου βρεχομένη, ουδέ υετός εγένετο επί σε εν ημέρα οργής·
Eze 22:25	ης οι αφηγούμενοι εν μέσω αυτής ως λέοντες ωρούμενοι αρπάζοντες αρπάγματα, ψυχάς κατεσθίοντες εν δυναστεία, και τιμάς λαμβάνοντες εν αδικία, και αι χήραί σου επληθύνθησαν εν μέσω σου.
Eze 22:26	και οι ιερείς αυτής ηθέτησαν νόμον μου και εβεβήλουν τα άγια μου· αναμέσον αγίου και βεβήλου ου διέστελλον και αναμέσον ακαθάρτου και του καθαρού ου διέστελλον και από των σαββάτων μου παρεκάλυπτον τους οφθαλμούς αυτών, και εβεβηλούμην εν μέσω αυτών.
Eze 22:27	οι άρχοντες αυτής εν μέσω αυτής ως λύκοι αρπάζοντες αρπάγματα του εκχέαι αίμα, όπως πλεονεξία πλεονεκτώσι.
Eze 22:28	και οι προφήται αυτής αλείφοντες αυτούς πεσούνται, ορώντες μάτια, μαντευόμενοι ψευδή, λέγοντες· τάδε λέγει Κύριος, και Κύριος ουκ ελάλησε.

Eze 22:29	λαόν της γης εκπιεζούντες αδικία και διαρπάζοντες αρπάγματα, πτωχόν και πένητα καταδυναστεύοντες και προς τον προσήλυτον ουκ αναστρεφόμενοι μετά κρίματος.
Eze 22:30	και εζήτουν εξ αυτών άνδρα αναστρεφόμενον ορθώς και εστώτα προ προσώπου μου ολοσχερώς εν τω καιρω της γης του μη εις τέλος εξαλείψαι αυτήν, και ουχ εύρον.
Eze 22:31	και εξέχεα επ' αυτήν θυμόν μου εν πυρί οργής μου του συντελέσαι· τας οδούς αυτών εις κεφαλάς αυτών δέδωκα, λέγει Κύριος Κύριος.
Eze 23:1	ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 23:2	υιε ανθρώπου, δύο γυναίκες ήσαν θυγατέρες μηρός μιάς
Eze 23:3	και εξεπόρνευσαν εν Αιγύπτω εν τη νεότητι αυτών· εκεί έπεσον οι μαστοί αυτών, εκεί διεπαρθενεύθησαν.
Eze 23:4	και τα ονόματα αυτών ην 'Οολά η πρεσβυτέρα και 'Οολιβά η αδελφή αυτής. και εγένοντό μοι και έτεκον υιούς και θυγατέρας, και τα ονόματα αυτών· Σαμάρεια ην 'Οολά και Ιερουσαλήμ ην 'Οολιβά.
Eze 23:5	και εξεπόρνευσεν η 'Οολά απ' εμού και επέθετο επί τους εραστάς αυτής, επί τους Ασσυρίους τους εγγίζοντας αυτή,
Eze 23:6	ενδεδυκότας υακίνθινα, ηγουμένους και στρατηγούς· νεανίσκοι και επίλεκτοι πάντες, ιππείς ιππαζόμενοι εφ' ίππων.
Eze 23:7	και έδωκε την πορνείαν αυτής επ' αυτούς· επίλεκτοι υιοί Ασσυρίων πάντες, και επί πάντας, ους επέθετο, εν πάσι τοις ενθυμήμασιν αυτοίς εμιαίνετο.
Eze 23:8	και την πορνείαν αυτής εξ Αιγύπτου ουκ εγκατέλιπεν, ότι μετ' αυτής εκοιμώντο εν νεότητι αυτής, και αυτοί διεπαρθένευσαν αυτήν και εξέχεαν την πορνείαν αυτών επ' αυτήν.
Eze 23:9	δια τούτο παρέδωκα αυτήν εις χείρας των εραστών αυτής, εις χείρας υιών Ασσυρίων, εφ' ους επετίθετο.
Eze 23:10	αυτοί απεκάλυψαν την αισχύνην αυτής, υιούς και θυγατέρας αυτής έλαβον και αυτήν εν ρομφαία απέκτειναν. και εγένετο λάλημα εις γυναίκας, και εποίησαν εκδικήσεις εν αυτή εις τας θυγατέρας. -
Eze 23:11	Και είδεν η αδελφή αυτής 'Οολιβά και διέφθειρε την επίθεσιν αυτής υπέρ αυτήν και την πορνείαν αυτής υπέρ την πορνείαν της αδελφής αυτής.
Eze 23:12	επί τους υιούς των Ασσυρίων επέθετο, ηγουμένους και στρατηγούς τους εγγύς αυτής ενδεδυκότας ευπάρυφα, ιππείς ιππαζομένους εφ' ίππων· νεανίσκοι επίλεκτοι πάντες.
Eze 23:13	και είδον ότι μεμíanται· οδός μία των δύο.
Eze 23:14	και προσέθετο προς την πορνείαν αυτής και είδεν άνδρας εξωγραφημένους επί του τοίχου, εικόνας Χαλδαίων, εξωγραφημένους εν γραφίδι,

Eze 23:15	εξωσμένους ποικίλματα επί τας οσφύας αυτών, και τιάραι βαπταί επί των κεφαλών αυτών, όψις τρισσή πάντων, ομοίωμα υιών Χαλδαιών, γης πατρίδος αυτών,
Eze 23:16	και επέθετο επ' αυτούς τη οράσει οφθαλμών αυτής και εξαπέστειλεν αγγέλους προς αυτούς εις γην Χαλδαιών.
Eze 23:17	και ήλθοσαν προς αυτήν υιοί Βαβυλώνος εις κοίτην καταλύντων και εμίαινον αυτήν εν τη πορνεία αυτής, και εμιάνθη εν αυτοίς· και απέστη η ψυχή αυτής απ' αυτών.
Eze 23:18	και απεκάλυψε την πορνείαν αυτής και απεκάλυψεν αισχύνην αυτής, και απέστη η ψυχή μου απ' αυτής, ον τρόπον απέστη η ψυχή μου από της αδελφής αυτής.
Eze 23:19	και επλήθυνας την πορνείαν σου του αναμνήσαι ημέραν νεότητός σου, εν αις επόρνευσας εν Αιγύπτω,
Eze 23:20	και επέθου επί τους Χαλδαιούς, ων ως όνων αι σάρκες αυτών και αιδοία ίππων τα αιδοία αυτών.
Eze 23:21	και επεσκέψω την ανομίαν νεότητός σου, α εποίεις εν Αιγύπτω εν τω καταλύματί σου, ου οι μαστοί νεότητός σου. -
Eze 23:22	Δια τούτο Όολιβά, τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ εξεγείρω τους εραστάς σου επί σε, αφ' ων απέστη η ψυχή σου απ' αυτών, και επάξω αυτούς επί σε κυκλόθεν,
Eze 23:23	υιούς Βαβυλώνος και πάντας τους Χαλδαιούς, Φακούδ και Σουέ και Κουέ και πάντας υιούς Ασσυρίων μετ' αυτών, νεανίσκους επιλέκτους, ηγεμόνας και στρατηγούς πάντας, τρισσούς και ονομαστούς ιππεύοντας εφ' ίππων·
Eze 23:24	και πάντες ήξουσιν επί σε από βορρά, άρματα και τροχοί μετ' όχλου λαών, θυρεοί και πέλται, και βαλούσι φυλακήν επί σε κύκλω.
Eze 23:25	και δώσω προ προσώπου αυτών κρίμα, και εκδικήσουσί σε εν τοις κρίμασιν αυτών. και δώσω τον ζήλόν μου εν σοί, και ποιήσουσι μετά σου εν οργή θυμού· μυκτήρά σου και ώτά σου αφελούσι και τους καταλοίπους σου εν ρομφαία καταβαλούσιν. αυτοί υιούς σου και θυγατέρας σου λήψονται, και τους καταλοίπους σου πυρ καταφάγεται.
Eze 23:26	και εκδύσουσί σε τον ιματισμόν σου και λήψονται τα σκεύη της καυχήσεώς σου.
Eze 23:27	και αποστρέψω τας ασεβείας σου εκ σου και την πορνείαν σου εκ γης Αιγύπτου, και ου μη άρης τους οφθαλμούς σου επ' αυτούς, και Αιγύπτου ου μη μνησθής ουκέτι.
Eze 23:28	διότι τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ιδού εγώ παραδίδωμί σε εις χείρας ων μισείς, αφ' ων απέστη η ψυχή σου απ' αυτών.
Eze 23:29	και ποιήσουσιν εν σοί εν μίσει και λήψονται πάντας τους πόνους σου και τους μόχθους σου, και έση γυμνή και αισχύνουσα, και αποκαλυφθήσεται αισχύνη πορνείας σου και ασέβειά σου. και η πορνεία σου

Eze 23:30	εποίησε ταυτά σοι εν τω εκπορνεύσαι σε οπίσω εθνών και εμιαίνου εν τοις ενθυμήμασιν αυτών.
Eze 23:31	εν τη οδω της αδελφής σου επορεύθης, και δώσω το ποτήριον αυτής εις χείράς σου.
Eze 23:32	τάδε λέγει Κύριος· το ποτήριον της αδελφής σου πίεσαι, το βαθύ και το πλατύ, το πλεονάζον του συντελέσαι μέθην,
Eze 23:33	και εκλύσεως πλησθήση· και το ποτήριον αφανισμού, ποτήριον αδελφής σου Σαμαρείας,
Eze 23:34	και πίεσαι αυτό· και τας εορτάς και τας νουμηνίας αυτής αποστρέψω· διότι εγώ λελάληκα, λέγει Κύριος.
Eze 23:35	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· ανθ' ων επελάθου μου και απέρριψάς με οπίσω του σώματός σου, και συ λαβέ την ασέβειάν σου και την πορνείαν σου. -
Eze 23:36	Και είπε Κύριος προς με· υιε ανθρώπου, ου κρινείς την 'Οολάν και την 'Οολιβάν, και αναγγελεύεις αυταίς τας ανομίας αυτών;
Eze 23:37	ότι εμοιχώντο, και αίμα εν χερσίν αυτών· τα ενθυμήματα αυτών εμοιχώντο, και τα τέκνα αυτών, α εγέννησάν μοι, διήγαγον αυτοίς δι' εμπύρων.
Eze 23:38	έως και ταύτα εποίησάν μοι· τα αγία μου εμιαινον και τα σάββατά μου εβεβήλουν·
Eze 23:39	και εν τω σφάζειν αυτούς τα τέκνα αυτών τοις ειδώλοις αυτών και εισεπορεύοντο εις τα αγία μου του βεβηλούν αυτά· και ότι ούτως εποίουν εν μέσω του οίκου μου.
Eze 23:40	και ότι τοις ανδράσι τοις ερχομένοις μακρόθεν, οίς αγγέλους εξαπέστειλαν προς αυτούς, και άμα τω έρχεσθαι αυτούς ευθύς ελούου και εστιβίζου τους οφθαλμούς σου και εκόσμου κόσμω
Eze 23:41	και εκάθου επί κλίνης εστρωμένης, και τράπεζα κεκοσμημένη προ προσώπου αυτής, και το θυμίαμα και το έλαιόν μου ευφραίνοντο εν αυτοίς.
Eze 23:42	και φωνήν αρμονίας ανεκρούοντο, και προς άνδρας εκ πλήθους ανθρώπων ήκοντας εκ της ερήμου, και εδίδοσαν ψέλλια επί τας χείρας αυτών και στέφανον καυχήσεως επί τας κεφαλάς αυτών.
Eze 23:43	και είπα· ουκ εν τούτοις μοιχεύουσι; και έργα πόρνης και αυτή εξεπόρνευσε.
Eze 23:44	και εισεπορεύοντο προς αυτήν, ον τρόπον εισπορεύονται προς γυναίκα πόρνην, ούτως εισεπορεύοντο προς 'Οολάν και προς 'Οολιβάν του ποιήσαι ανομίαν.
Eze 23:45	και άνδρες δίκαιοι αυτοί και εκδικήσουσιν αυτάς εκδικήσει μοιχαλίδος και εκδικήσει αίματος, ότι μοιχαλίδες εισί, και αίμα εν χερσίν αυτών.
Eze 23:46	τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ανάγαγε επ' αυτάς όχλον και δος εν αυταίς ταραχήν και διαρπαγήν

Eze 23:47	και λιθοβόλησον επ' αυτάς λίθοις όχλων και κατακέντει αυτάς εν τοις ξίφεσιν αυτών· υιούς αυτών και θυγατέρας αυτών αποκτενούσι και τους οίκους αυτών εμπρήσουσι.
Eze 23:48	και αποστρέψω ασέβειαν εκ της γης, και παιδευθήσονται πάσαι αι γυναίκες και ου μη ποιήσουσι κατά τας ασεβείας αυτών.
Eze 23:49	και δοθήσεται η ασέβεια υμών εφ' υμάς, και τας αμαρτίας των ενθυμημάτων υμών λήψεσθε· και γνώσεσθε διότι εγώ Κύριος.
Eze 24:1	ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς με εν τω έτει τω ενάτω, εν τω μηνί τω δεκάτω, δεκάτη του μηνός, λέγων·
Eze 24:2	υιε ανθρώπου, γράψον σεαυτω εις ημέραν από της ημέρας ταύτης, αφ' ης απηρείσατο βασιλεύς Βαβυλώνος επί Ιερουσαλήμ, από της ημέρας της σήμερον,
Eze 24:3	και ειπόν επί τον οίκον τον παραπικραίνοντα παραβολήν και ερείς προς αυτούς· τάδε λέγει Κύριος· επίστησον τον λέβητα και έγχεον εις αυτόν ύδωρ
Eze 24:4	και έμβαλε εις αυτόν τα διχοτομήματα, παν διχοτόμημα καλόν, σκέλος και ώμον εκσεσαρκισμένα από των οστών
Eze 24:5	εξ επιλέκτων κτηνών ειλημμένων και υπόκαιε τα οστά υποκάτω αυτών· έξεσεν έξεσε, και ήψηται τα οστά αυτής εν μέσω αυτής.
Eze 24:6	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· ω πόλις αιμάτων, λέβης εν ω εστιν ιός εν αυτω, και ο ιός ουκ εξήλθεν εξ αυτής· κατά μέλος αυτής εξήνεγκεν, ουκ έπεσεν επ' αυτήν κλήρος.
Eze 24:7	ότι αίμα αυτής εν μέσω αυτής εστιν, επί λεωπετρίαν τέταχα αυτό. ουκ εκκέχυκα αυτό επί την γην του καλύψαι επ' αυτό γην·
Eze 24:8	του αναβήναι θυμόν εις εκδίκησιν εκδικηθήναι δέδωκα το αίμα αυτής επί λεωπετρίαν του μη καλύψαι αυτό.
Eze 24:9	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· καγώ μεγαλυνώ τον δαλόν
Eze 24:10	και πληθυνώ τα ξύλα και ανακαύσω το πυρ, όπως τακή τα κρέα και ελαττωθή ο ζωμός
Eze 24:11	και στη επί τους άνθρακας, όπως προσκαυθή και θερμανθή ο χαλκός αυτής και τακή εν μέσω ακαθαρσίας αυτής, και εκλίπη ο ιός αυτής,
Eze 24:12	και ου μη εξέλθη εξ αυτής πολύς ο ιός αυτής, καταισχυνθήσεται ο ιός αυτής,
Eze 24:13	ανθ' ων εμιαίνου συ. και τι εάν μη καθαρισθής έτι, έως ου εμπλήσω τον θυμόν μου;
Eze 24:14	εγώ Κύριος λελάληκα, και ήξει, και ποιήσω, ου διαστελώ ουδέ μη ελεήσω· κατά τας οδούς σου, και κατά τα ενθυμημάτά σου κρινώ σε, λέγει Κύριος. δια τούτο εγώ κρινώ σε κατά τα αίματά σου και κατά τα ενθυμημάτά σου κρινώ σε, η ακάθατος, η ονομαστή και πολλή του παραπικραίνειν.

Eze 24:15	Και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 24:16	υιε ανθρώπου, ιδού εγώ λαμβάνω εκ σου τα επιθυμήματα των οφθαλμών σου εν παρατάξει· ου μη κοπής ουδ' ου μη κλαυσθής.
Eze 24:17	στεναγμός αίματος, οσφύς, πένθους εστίν· ουκ έσται το τρίχωμά σου συμπεπλεγμένον επί σε και τα υποδήματά σου εν τοις ποσί σου, ου μη παρακληθής εν χείλεσιν αυτών και άρτον ανδρών ου μη φάγης.
Eze 24:18	και ελάλησα προς τον λαόν το πρωϊ, ον τρόπον ενετείλατό μοι, και απέθανεν η γυνή μου εσπέρας, και εποίησα το πρωϊ ον τρόπον επετάγη μοι.
Eze 24:19	και είπε προς με ο λαός· ουκ αναγγελεύεις ημίν τι εστι ταύτα, α συ ποιείς;
Eze 24:20	και είπα προς αυτούς· λόγος Κυρίου εγένετο προς με λέγων·
Eze 24:21	ειπόν προς τον οίκον του Ισραήλ· τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ βεβηλώ τα άγιά μου, φρύαγμα ισχύος υμών, επιθυμήματα οφθαλμών υμών, και υπέρ ων φείδονται αι ψυχαί υμών· και οι υιοί υμών και αι θυγατέρες υμών, ους εγκατελίπετε, εν ρομφαία πεσούνται.
Eze 24:22	και ποιήσετε ον τρόπον πεποίηκα· από στόματος αυτών ου παρακληθήσεσθε και άρτον ανδρών ου φάγεσθε,
Eze 24:23	και αι κόμαι υμών επί της κεφαλής υμών, και τα υποδήματα υμών εν τοις ποσίν υμών· ούτε μη κόψησθε ούτε μη κλαύσητε, και εντακήσεσθε εν ταις αδικίαις υμών και παρακαλέσετε έκαστος τον αδελφόν αυτου.
Eze 24:24	και έσται Ιεζεκιήλ υμίν εις τέρας· κατά πάντα, όσα εποίησα, ποιήσετε, όταν έλθη ταύτα· και επιγνώσεσθε διότι εγώ Κύριος. -
Eze 24:25	Και συ υιε ανθρώπου, ουχί εν τη ημέρα, όταν λαμβάνων την ισχύν παρ' αυτών, την έπαρσιν της καυχήσεως αυτών, τα επιθυμήματα οφθαλμών αυτών και την έπαρσιν ψυχής αυτών, υιούς αυτών και θυγατέρας αυτών,
Eze 24:26	εν τη ημέρα εκείνη ήξει ο ανασωζόμενος προς σε του αναγγείλαι σοι εις τα ώτα;
Eze 24:27	εν τη ημέρα εκείνη διανοιχθήσεται το στόμα σου προς τον ανασωζόμενον και λαλήσεις και ου μη αποκωφωθής ουκέτι· και έση αυτοίς εις τέρας, και επιγνώσονται διότι εγώ Κύριος.
Eze 25:1	ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 25:2	υιε ανθρώπου, στήρισον το πρόσωπόν σου επί τους υιούς Αμμών και προφήτευσον επ' αυτούς
Eze 25:3	και ερείς τοις υιοίς Αμμών· ακούσατε λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος· ανθ' ων επεχάρητε επί τα άγιά μου, ότι εβεβηλώθη, και επί την γην του Ισραήλ, ότι ηφανίσθη, και επί τον οίκον του Ιούδα, ότι επορεύθησαν εν αιχμαλωσία,
Eze 25:4	δια τούτο ιδού εγώ παραδίδωμι υμάς τοις υιοίς Κεδέμ εις κληρονομίαν, και κατασκηνώσουσιν εν τη απαρτία αυτών εν σοί και δώσουσιν εν σοί τα σκηνώματα αυτών· αυτοί φάγονται τους καρπούς σου, και αυτοί πίνονται την

	πιότητά σου.
Eze 25:5	και δώσω την πόλιν του Αμμών εις νομάς καμήλων και τους υιούς Αμμών εις νομήν προβάτων· και επιγνώσεσθε διότι εγώ Κύριος.
Eze 25:6	διότι τάδε λέγει Κύριος· ανθ' ων εκρότησας την χείρά σου και εψόφησας τω ποδί σου και επέχαρας εκ ψυχής σου επί την γην του Ισραήλ,
Eze 25:7	δια τούτο εκτενώ την χείρά μου επί σε και δώσω σε εις διαρπαγήν εν τοις έθνεσι και εξολοθρεύσω σε εκ των λαών και απολώ σε εκ των χωρών απωλεία· και επιγνώση διότι εγώ Κύριος. -
Eze 25:8	Τάδε λέγει Κύριος· ανθ' ων είπε Μωάβ· ιδού ον τρόπον πάντα τα έθνη οίκος Ισραήλ και Ιούδα,
Eze 25:9	δια τούτο ιδού εγώ παραλύω τον ώμον Μωάβ από πόλεων ακρωτηρίων αυτού, εκλεκτήν γην, οίκον Ασιμούθ επάνω πηγής πόλεως παραθαλασσίας.
Eze 25:10	τοις υιοίς Κεδέμ επί τους υιούς Αμμών δέδωκα αυτούς εις κληρονομίαν, όπως μη μνεία γένηται των υιών Αμμών·
Eze 25:11	και εις Μωάβ ποιήσω εκδίκησιν, και επιγνώσονται διότι εγώ Κύριος. -
Eze 25:12	Τάδε λέγει Κύριος· ανθ' ων εποίησεν η Ιδουμαία εν τω εκδικήσαι αυτούς εκδίκησιν εις τον οίκον Ιούδα και εμνησικάκησαν και εξεδίκησαν δίκην,
Eze 25:13	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· και εκτενώ την χείρά μου επί την Ιδουμαίαν και εξολοθρεύσω εξ αυτής άνθρωπον και κτήνος και θήσομαι αυτήν έρημον, και εκ Θαιμάν διωκόμενοι εν ρομφαία πεσούνται.
Eze 25:14	και δώσω εκδίκησίν μου επί την Ιδουμαίαν εν χειρί λαού μου Ισραήλ, και ποιήσουσιν εν τη Ιδουμαία κατά την οργήν μου και κατά τον θυμόν μου· και επιγνώσονται την εκδίκησίν μου, λέγει Κύριος. -
Eze 25:15	Δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· ανθ' ων εποίησαν οι αλλόφυλοι εν εκδικήσει και εξανέστησαν εκδίκησιν επιχαίροντες εκ ψυχής του εξαλείψαι έως ενός,
Eze 25:16	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ εκτείνω την χείρά μου επί τους αλλοφύλους και εξολοθρεύσω Κρητάς και απολώ τους καταλοίπους τους κατοικούντας την παραλίαν·
Eze 25:17	και ποιήσω εν αυτοίς εκδικήσεις μεγάλας, και επιγνώσονται διότι εγώ Κύριος εν τω δούναι την εκδίκησίν μου επ' αυτούς.
Eze 26:1	ΚΑΙ εγενήθη εν τω ενδεκάτω έτει, μια του μηνός, εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 26:2	υιε ανθρώπου, ανθ' ων είπε Σόρ επί Ιερουσαλήμ· εύγε, συνετρίβη, απόλωλε τα έθνη, επεστράφη προς με, η πλήρης ηρήμωται,
Eze 26:3	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ επί σε, Σόρ, και ανάξω επί σε έθνη πολλά, ως αναβαίνει η θάλασσα τοις κύμασιν αυτής.

Eze 26:4	και καταβαλούσι τα τείχη Σόρ και καταβαλούσι τους πύργους σου, και λικμήσω τον χουν αυτής απ' αυτής και δώσω αυτήν εις λεωπετρίαν.
Eze 26:5	ψυγμός σαγηνών έσται εν μέσω θαλάσσης, ότι εγώ λελάληκα, λέγει Κύριος· και έσται εις προνομήν τοις έθνεσι.
Eze 26:6	και αι θυγατέρες αυτής αι εν τω πεδίω μαχαίρα αναιρεθήσονται, και γνώσονται ότι εγώ Κύριος.
Eze 26:7	ότι τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ επάγω επί σε, Σόρ, τον Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλώνος από του βορρά (βασιλεύς βασιλέων εστί) μεθ' ίππων και αρμάτων και ιππέων και συναγωγής εθνών πολλών σφόδρα.
Eze 26:8	ούτος τας θυγατέρας σου τας εν τω πεδίω μαχαίρα ανελεί και δώσει επί σε προφυλακήν και περιοικοδομήσει και ποιήσει επί σε κύκλω χάρακα και περιστάσιν όπλων και τας λόγχας αυτού απέναντί σου δώσει·
Eze 26:9	τα τείχη σου και τους πύργους σου καταβαλεί εν ταις μαχαίραις αυτού.
Eze 26:10	από του πλήθους των ίππων αυτού κατακαλύψει σε ο κονιορτός αυτών, και από της φωνής των ιππέων αυτού και των τροχών των αρμάτων αυτού σεισθήσεται τα τείχη σου εισπορευομένου αυτού τας πύλας σου, ως εισπορευόμενος εις πόλιν εκ πεδίου.
Eze 26:11	εν ταις οπλαις των ίππων αυτού καταπατήσουσί σου πάσας τας πλατείας· τον λαόν σου μαχαίρα ανελεί και την υπόστασιν της ισχύος σου επί την γην κατάξει.
Eze 26:12	και προνομεύσει την δύναμίν σου και σκυλεύσει τα υπάρχοντά σου και καταβαλεί τα τείχη σου και τους οίκους σου τους επιθυμητούς καθελεί, και τους λίθους σου και τα ξύλα σου και τον χουν σου εις μέσον της θαλάσσης σου εμβαλεί.
Eze 26:13	και καταλύσει το πλήθος των μουσικών σου, και η φωνή των ψαλτηρίων σου ου μη ακουσθή έτι.
Eze 26:14	και δώσω σε εις λεωπετρίαν, ψυγμός σαγηνών έση, ου μη οικοδομηθής έτι, ότι εγώ Κύριος ελάλησα, λέγει Κύριος.
Eze 26:15	διότι τάδε λέγει Κύριος Κύριος τη Σόρ· ουκ από φωνής της πτώσεώς σου εν τω στενάξει τραυματίας, εν τω σπάσαι μάχαιραν εν μέσω σου σεισθήσονται αι νήσοι;
Eze 26:16	και καταβήσονται από των θρόνων αυτών πάντες οι άρχοντες εκ των εθνών της θαλάσσης και αφελούνται τας μίτρας από των κεφαλών αυτών και τον ιματισμόν τον ποικίλον αυτών εκδύσονται. εκστάσει εκοτήσονται, επί γην καθεδούνται και φοβηθήσονται την απώλειαν αυτών και στενάξουσιν επί σε·
Eze 26:17	και λήψονται επί σε θρήνον και ερούσί σοι· Πως κατελύθης εκ θαλάσσης, η πόλις η επαινετή, η δούσα τον φόβον αυτής πάσι τοις κατοικούσιν αυτήν;
Eze 26:18	και φοβηθήσονται αι νήσοι από ημέρας πτώσεώς σου·

Eze 26:19	ότι τάδε λέγει Κύριος Κύριος· όταν δώ σε πόλιν ηρημαωμένην ως τας πόλεις τας μη κατοικισθησομένας, εν τω αναγαγείν με επί σε την άβυσσον και κατακαλύψει σε ύδωρ πολύ,
Eze 26:20	και καταβιβάσω σε προς τους καταβαίνοντας εις βόθρον προς λαόν αιώνος και κατοικιώ σε εις βάθη της γης ως έρημον αιώνιον μετά καταβαινόντων εις βόθρον, όπως μη κατοικηθής μηδέ αναστης επί γης ζωής.
Eze 26:21	απώλειάν σε δώσω, και ουχ υπάρξεις έτι εις τον αιώνα, λέγει Κύριος Κύριος.
Eze 27:1	ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 27:2	και συ υιε ανθρώπου, λαβέ επί Σόρ θρήνον
Eze 27:3	και ερείς τη Σόρ τη κατοικούση επί της εισόδου της θαλάσσης, τω εμπορίω των λαών από νήσων πολλών· τάδε λέγει Κύριος τη Σόρ· συ είπας· εγώ περιέθηκα εμαυτη κάλλος μου.
Eze 27:4	εν καρδιά θαλάσσης τω Βεελείμ υιοί σου περιέθηκάν σοι κάλλος.
Eze 27:5	κέδρος εκ Σανείρ ωκοδομήθη σοι, ταινίαί σανίδων κυπαρίσσου εκ του Λιβάνου ελήφθησαν του ποιήσαι σοι ιστούς ελατίνους·
Eze 27:6	εκ της Βασανίτιδος εποίησαν τας κώπας σου, τα ιερά σου εποίησαν εξ ελέφαντος, οίκους αλωάδεις από νήσων των Χετιείμ.
Eze 27:7	βύσσος μετά ποικιλίας εξ Αιγύπτου εγένετό σοι στρωμνή του περιθεινάί σοι δόξαν και περιβαλείν σενάκινθον και πορφύραν εκ των νήσων Ελεισαί και εγένετο περιβόλαιά σου.
Eze 27:8	και οι άρχοντές σου οι κατοικούντες Σιδώνα και Αραάδιοι εγένοντο κωπηλάται σου· οι σοφοί σου, Σόρ, οί ήσαν εν σοί, ούτοι κυβερνήται σου.
Eze 27:9	οι πρεσβύτεροι βιβλίων και οι σοφοί αυτών ήσαν εν σοί, ούτοι ενίσχουν την βουλήν σου· και πάντα τα πλοία της θαλάσσης και οι κωπηλάται αυτών εγένοντό σοι επί δυσμάς δυσμών.
Eze 27:10	Πέρσαι και Λυδοί και Λίβυες ήσαν εν τη δυνάμει σου, άνδρες πολεμισταί σου πέλτας και περικεφαλαίας εκρέμασαν εν σοί, ούτοι έδωκαν την δόξαν σου.
Eze 27:11	υιοί Αραάδιων και η δύναμίς σου επί των τειχέων σου φύλακες εν τοις πύργοις σου ήσαν, τας φαρέτρας αυτών εκρέμασαν επί των όρμων σου κύκλω· ούτοι ετελείωσάν σου το κάλλος.
Eze 27:12	Καρχηδόνιοι έμποροί σου από πλήθους πάσης ισχύος σου, αργύριον και χρυσίον και σίδηρον και κασσίτερον και μόλιβον έδωκαν την αγοράν σου.
Eze 27:13	η Ελλάς και η σύμπασα και τα παρατείνοντα, ούτοι ενεπορευόντό σοι εν ψυχαίς ανθρώπων και σκευή χαλκά έδωκαν την εμπορίαν σου.
Eze 27:14	εξ οίκου Θεργαμά ίππους και ιππείς έδωκαν την αγοράν σου.
Eze 27:15	υιοί Ροδίων έμποροί σου από νήσων επλήθυναν την εμπορίαν σου οδόντας

	ελεφαντίνους, και τοις εισαγομένοις αντεδίδους τους μισθούς σου,
Eze 27:16	ανθρώπους εμπορίαν σου από πλήθους του συμμείκτου σου, στακτήν και ποικίλματα εκ Θαρσίς, και Ραμόθ και Χορχόρ έδωκαν την αγοράν σου.
Eze 27:17	Ιούδας και οι υιοί του Ισραήλ, ούτοι έμποροί σου εν πράσει σίτου και μύρων και κασίας, και πρώτον μέλι και έλαιον και ρητίνην έδωκαν εις τον σύμμεικτόν σου.
Eze 27:18	Δαμασκός έμπορός σου εκ πλήθους πάσης δυνάμεώς σου· οίνος εκ Χελβών και έρια εκ Μιλήτου, και οίνον εις την αγοράν σου έδωκαν.
Eze 27:19	εξ Ασήλ σίδηρος ειργασμένος και τροχός εν τω συμμείκτω σου εστι.
Eze 27:20	Δαιδάν έμποροί σου μετά κτηνών εκλεκτών εις άρματα.
Eze 27:21	η Αραβία και πάντες οι άρχοντες Κηδάρ, ούτοι έμποροί σου δια χειρός σου, καμήλους και αμνούς και κριούς εν οίς εμπορεύονται σε.
Eze 27:22	έμποροι Σαββά και Ραγμά, ούτοι έμποροί σου μετά πρώτων ηδυσμάτων και λίθων χρηστών και χρυσόν έδωκαν την αγοράν σου.
Eze 27:23	Χαρράν και Χαννά, ούτοι έμποροί σου· Ασσούρ και Χαρμάν έμποροί σου
Eze 27:24	φέροντες εμπορίαν υάκινθον και θησαυρούς εκλεκτούς δεδεμένους σχοινίοις και κυπαρούσσινα.
Eze 27:25	πλοία, εν αυτοίς Καρχηδόνιοι έμποροί σου εν τω πλήθει, εν τω συμμείκτω σου, και ενεπλήσθης και εβαρύνθης σφόδρα εν καρδία θαλάσσης.
Eze 27:26	εν ύδατι πολλω ήγόν σε οι κωπηλάται σου· το πνεύμα του νότου συνέτριψέ σε εν καρδία θαλάσσης.
Eze 27:27	ήσαν δυνάμεις σου και ο μισθός σου και των συμμείκτων σου και οι κωπηλάται σου και οι κυβερνήται σου και οι σύμβουλοί σου και οι σύμμεικτοί σου εκ των συμμείκτων σου και πάντες οι άνδρες οι πολεμισταί σου οι εν σοί και πάσα συναγωγή σου εν μέσω σου, πεσούνται εν καρδία θαλάσσης εν τη ημέρα της πτώσεώς σου.
Eze 27:28	προς την κραυγήν της φωνής σου οι κυβερνήται σου φόβω φοβηθήσονται,
Eze 27:29	και καταβήσονται από των πλοίων πάντες οι κωπηλάται και οι επιβάται και οι πρωρείς της θαλάσσης επί την γην στήσονται
Eze 27:30	και αλαλάξουσιν επί σε τη φωνή αυτών και κεκράξονται πικρόν και επιθήσουσι γην επί την κεφαλήν αυτών και σποδόν υποστρώσονται.
Eze 27:32	και λήψονται οι υιοί αυτών επί σε θρήνον και θρήνημά σοι·
Eze 27:33	πόσον τινά εύρες μισθόν από της θαλάσσης; ενέπλησας έθνη από του πλήθους σου και από του συμμείκτου σου επλούτησας πάντας βασιλείς της γης.
Eze 27:34	νυν συνετριβής εν θαλάσση, εν βάθει ύδατος· ο σύμμεικτός σου και πάσα η συναγωγή σου εν μέσω σου

Eze 27:35	έπεσον, πάντες οι κωπηλάται σου. πάντες οι κατοικούντες τας νήσους εστύγνασαν επί σε, και οι βασιλείς αυτών εκστάσει εξέστησαν, και εδάκρυσε το πρόσωπον αυτών.
Eze 27:36	έμποροι από εθνών εσύρισάν σε, απώλεια εγένου, και ουκέτι έση εις τον αιώνα.
Eze 28:1	ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 28:2	και συ υιε ανθρώπου, ειπόν τω άρχοντι Τύρου· τάδε λέγει Κύριος· ανθ' ων υψώθη σου η καρδιά, και είπας· θεός ειμι εγώ, κατοικίαν θεού κατώκησα εν καρδιά θαλάσσης, συ δε ει άνθρωπος και ου Θεός, και έδωκας την καρδίαν σου ως καρδίαν Θεού.
Eze 28:3	μη σοφώτερος ει συ του Δανιήλ; ή σοφοί ουκ επαιδευσάν σε τη επιστήμη αυτών;
Eze 28:4	μη εν τη επιστήμη σου ή τη φρονήσει σου εποίησας σεαυτω δύναμιν και χρυσίον και αργύριον εν τοις θησαυροίς σου;
Eze 28:5	εν τη πολλή επιστήμη σου και εμπορία σου επλήθυνας δύναμίν σου, υψώθη η καρδιά σου εν τη δυνάμει σου.
Eze 28:6	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· επειδή δέδωκας την καρδίαν σου ως καρδίαν Θεού,
Eze 28:7	αντί τούτου ιδού εγώ επάγω επί σε αλλοτρίους λοιμούς από εθνών, και εκκενώσουσι τας μαχαίρας αυτών επί σε και επί το κάλλος της επιστήμης σου και στρώσουσι το κάλλος σου εις απώλειαν·
Eze 28:8	και καταβιβάσουσί σε, και αποθανή θανάτω τραυματιών εν καρδιά θαλάσσης.
Eze 28:9	μη λέγων ερείς· Θεός ειμι εγώ, ενώπιον των αναιρούντων σε; συ δε ει άνθρωπος και ου Θεός.
Eze 28:10	εν πλήθει απεριτμήτων απολή εν χερσίν αλλοτρίων, ότι εγώ ελάλησα, λέγει Κύριος. -
Eze 28:11	Και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 28:12	υιε ανθρώπου, λαβέ θρήνον επί τον άρχοντα Τύρου και ειπόν αυτω· τάδε λέγει Κύριος Κύριος· συ αποσφράγισμα ομοιώσεως και στέφανος κάλλους
Eze 28:13	εν τη τρυφή του παραδείσου του Θεού εγενήθης· πάντα λίθον χρηστόν ενδέδεσαι, σάρδιον και τοπάζιον και σμάραγδον και άνθρακα και σάπφειρον και ίασπιν και αργύριον και χρυσίον και λιγύριον και αχάτην και αμέθυστον και χρυσόλιθον και βηρύλλιον και ονύχιον, και χρυσίου ενέπλησας τους θησαυρούς σου και τας αποθήκας σου εν σοί
Eze 28:14	αφ' ης ημέρας εκτίσθης συ. μετά του Χερούβ έθηκά σε εν όρει αγίω Θεού, εγενήθης εν μέσω λίθων πυρίνων.
Eze 28:15	εγενήθης συ άμωμος εν ταις ημέραις σου, αφ' ης ημέρας συ εκτίσθης έως ευρέθη τα αδικήματα εν σοί.
Eze 28:16	από πλήθους της εμπορίας σου έπλησας τα ταμιείά σου ανομίας και ήμαρτες και ετραυματίσθης από όρους του Θεού, και ήγαγέ σε το Χερούβ εκ μέσου λίθων

	πυρίνων.
Eze 28:17	υψώθη η καρδιά σου επί τω κάλλει σου, διεφθάρη η επιστήμη σου μετά του κάλλους σου· δια πλήθος αμαρτιών σου επί την γην έρριψά σε, εναντίον βασιλέων έδωκά σε παραδειγματισθήναι.
Eze 28:18	δια το πλήθος των αμαρτιών σου και των αδικιών της εμπορίας σου εβεβήλωσα τα ιερά σου, και εξάξω πυρ εκ μέσου σου, τούτο καταφάγεται σε· και δώσω σε εις σποδόν επί της γης σου εναντίον πάντων των ορώντων σε.
Eze 28:19	και πάντες οι επιστάμενοί σε εν τοις έθνεσι στυγνάσουσιν επί σε· απώλεια εγένου και ουχ υπάρξεις έτι εις τον αιώνα.
Eze 28:20	Και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 28:21	υιε ανθρώπου, στήρισον το πρόσωπόν σου επί Σιδώνα και προφήτευσον επ' αυτήν
Eze 28:22	και ειπόν· τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ επί σε, Σιδών, και ενδοξασθήσομαι εν σοί, και γνώση ότι εγώ ειμι Κύριος εν τω ποιήσαί με εν σοί κρίματα, και αγιασθήσομαι εν σοί.
Eze 28:23	αίμα και θάνατος εν ταις πλατείαις σου, και πεσούνται τετραυματισμένοι εν μαχαίραις εν σοί περικύκλω σου· και γνώσονται διότι εγώ ειμι Κύριος. -
Eze 28:24	Και ουκ έσονται ουκέτι εν τω οίκω του Ισραήλ σκόλοψ πικρίας και άκανθα οδύνης από πάντων των περικύκλω αυτών των ατιμασάντων αυτούς· και γνώσονται ότι εγώ ειμι Κύριος.
Eze 28:25	τάδε λέγει Κύριος Κύριος· και συνάξω τον Ισραήλ εκ των εθνών, ου διεσκορπίσθησαν εκεί, και αγιασθήσομαι εν αυτοίς ενώπιον των λαών και των εθνών·
Eze 28:26	και κατοικήσουσιν επί της γης αυτών, ην δέδωκα τω δούλω μου Ιακώβ, και κατοικήσουσιν επ' αυτής εν ελπίδι και οικοδομήσουσιν οικίας και φυτεύσουσιν αμπελώνας και κατοικήσουσιν εν ελπίδι, όταν ποιήσω κρίμα εν πάσι τοις ατιμάσασιν αυτούς εν τοις κύκλω αυτών· και γνώσονται ότι εγώ ειμι Κύριος ο Θεός αυτών και ο Θεός των πατέρων αυτών.
Eze 29:1	ΕΝ τω έτει τω δωδεκάτω, εν τω δεκάτω μηνί, μια του μηνός, εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 29:2	υιε ανθρώπου, στήρισον το πρόσωπόν σου επί Φαραώ βασιλέα Αιγύπτου και προφήτευσον επ' αυτόν και επ' Αίγυπτον όλην
Eze 29:3	και ειπόν· τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ επί Φαραώ, τον δράκοντα τον μέγαν τον εγκαθήμενον εν μέσω ποταμών αυτού, τον λέγοντα· εμοί εισιν οι ποταμοί, και εγώ εποίησα αυτούς.
Eze 29:4	και εγώ δώσω παγίδας εις τας σιαγόνας σου και προσκολλήσω τους ιχθύας του ποταμού σου προς τας πτέρυγας σου και ανάξω σε εκ μέσου του ποταμού σου·
Eze 29:5	και καταβαλώ σε εν τάχει και πάντας τους ιχθύας του ποταμού σου· επί πρόσωπον του πεδίου πεσή, και ου μη συναχθής και ου μη περισταλής, τοις

	θηρίοις της γης και τοις πετεινοίς του ουρανού δέδωκά σε εις κατάβρωμα·
Eze 29:6	και γνώσονται πάντες οι κατοικούντες Αίγυπτον ότι εγώ ειμι Κύριος, ανθ' ων εγενήθης ράβδος καλαμίνη τω οίκω Ισραήλ.
Eze 29:7	ότε επελάβοντό σου τη χειρί αυτών, εθλάσθης, και ότε επεκρότησεν επ' αυτούς πάσα χείρ και ότε επανεπαύσαντο επί σε, συνετριβης και συνέκλασας αυτών πάσαν οσφύν.
Eze 29:8	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ επάγω επί σε ρομφαίαν και απολώ από σου ανθρώπους και κτήνη·
Eze 29:9	και έσται η γη Αιγύπτου απώλεια και έρημος, και γνώσονται ότι εγώ ειμι Κύριος, αντί του λέγειν σε· οι ποταμοί εμοί εισι, και εγώ εποίησα αυτούς.
Eze 29:10	δια τούτο ιδού εγώ επί σε και επί πάντας τους ποταμούς σου και δώσω γην Αιγύπτου εις έρημον και ρομφαίαν και απώλειαν από Μαγδώλου και Συήνης και έως ορίων Αιθιοπίων.
Eze 29:11	ου μη διέλθη εν αυτη πούς ανθρώπου, και πούς κτήνους ου μη διέλθη αυτήν, και ου κατοικηθήσεται τεσσαράκοντα έτη.
Eze 29:12	και δώσω την γην αυτής απώλειαν εν μέσω γης ηρημωμένης, και αι πόλεις αυτής εν μέσω πόλεων ηρημωμένων έσονται τεσσαράκοντα έτη· και διασπερώ Αίγυπτον εν τοις έθνεσι και λικμήσω αυτούς εις τας χώρας.
Eze 29:13	τάδε λέγει Κύριος· μετά τεσσαράκοντα έτη συνάξω Αιγυπτίους από των εθνών, ου διεσκορπίσθησαν εκεί,
Eze 29:14	και αποστρέψω την αιχμαλωσίαν των Αιγυπτίων και κατοικίσω αυτούς εν γη Φαθωρης, εν τη γη, όθεν ελήφθησαν· και έσται αρχή ταπεινή
Eze 29:15	παρά πάσας τας αρχάς, ου μη υψωθή έτι επί τα έθνη, και ολιγοστούς αυτούς ποιήσω του μη είναι αυτούς πλείονας εν τοις έθνεσι.
Eze 29:16	και ουκέτι έσονται τω οίκω Ισραήλ εις ελπίδα αναμνησκουσαν ανομίαν εν τω ακολουθήσαι αυτούς οπίσω αυτών· και γνώσονται ότι εγώ ειμι Κύριος.
Eze 29:17	και εγένετο εν τω εβδόμω και εικοστω έτει, μια του μηνός του πρώτου, εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 29:18	υιε ανθρώπου, Ναβουχοδονόσορ βασιλεύς Βαβυλώνος κατεδουλώσατο την δύναμιν αυτού δουλεία μεγάλη επί Τύρου, πάσα κεφαλή φαλακρά και πας ώμος μαδών, και μισθός ουκ εγενήθη αυτω και τη δυνάμει αυτού επί Τύρου και της δουλείας, ης εδούλευσαν επ' αυτήν.
Eze 29:19	τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ιδού εγώ δίδωμι τω Ναβουχοδονόσορ βασιλεί Βαβυλώνος γην Αιγύπτου, και προνομεύσει την προνομήν αυτής και σκυλεύσει τα σκύλα αυτής, και έσται μισθός τη δυνάμει αυτού·
Eze 29:20	αντί της λειτουργίας αυτού, ης εδούλευσεν επί Τύρον, δέδωκα αυτω γην Αιγύπτου. τάδε λέγει Κύριος Κύριος·

Eze 29:21	εν τη ημέρα εκείνη ανατελεί κέρας παντί τω οίκω Ισραήλ, και σοί δώσω στόμα ανεωγμένον εν μέσω αυτών, και γνώσονται ότι εγώ ειμι Κύριος.
Eze 30:1	ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 30:2	υιε ανθρώπου, προφήτευσον και ειπόν· τάδε λέγει Κύριος· ω ω η ημέρα,
Eze 30:3	ότι εγγύς ημέρα του Κυρίου, ημέρα νεφέλης, πέρας εθνών έσται.
Eze 30:4	και ήξει μάχαιρα επ' Αιγυπτίους, και έσται ταραχή εν τη Αιθιοπία, και πεσούνται τετραυματισμένοι εν Αιγύπτω, και συμπεσείται τα θεμέλια αυτής.
Eze 30:5	Πέρσαι και Κρήτες και Λυδοί και Λίβυες και πάντες οι επίμεικτοι και των υιών της διαθήκης μου μαχαίρα πεσούνται εν αυτη.
Eze 30:6	και πεσούνται τα αντιστηρίγματα Αιγύπτου, και καταβήσεται η ύβρις της ισχύος αυτής από Μαγδώλου έως Σύννης· μαχαίρα πεσούνται εν αυτη, λέγει Κύριος.
Eze 30:7	και ερημωθήσεται εν μέσω χωρών ηρημωμένων, και αι πόλεις αυτών εν μέσω πόλεων ηρημωμένων έσονται·
Eze 30:8	και γνώσονται ότι εγώ ειμι Κύριος, όταν δώ πυρ επ' Αίγυπτον και συντριβώσι πάντες οι βοηθόντες αυτη.
Eze 30:9	εν τη ημέρα εκείνη εξελεύσονται άγγελοι σπεύδοντες αφανίσαι την Αιθιοπίαν, και έσται ταραχή εν αυτοίς εν τη ημέρα Αιγύπτου, ότι ιδού ήκει. -
Eze 30:10	Τάδε λέγει Κύριος Κύριος· και απολώ πλήθος Αιγυπτίων δια χειρός Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλώνος,
Eze 30:11	αυτού και του λαού αυτού· λοιμοί από εθνών απεσταλμένοι απολέσαι την γην και εκκενώσουσι πάντες τας μαχαίρας αυτών επ' Αίγυπτον, και πλησθήσεται η γη τραυματιών.
Eze 30:12	και δώσω τους ποταμούς αυτών ερήμους και απολώ την γην και το πλήρωμα αυτής εν χερσίν αλλοτρίων· εγώ Κύριος λελάληκα. -
Eze 30:13	Οτι τάδε λέγει Κύριος Κύριος· και απολώ μεγιστάνας από Μέμφεως και άρχοντας εκ γης Αιγύπτου, και ουκ έσονται έτι.
Eze 30:14	και απολώ γην Φαθωρης και δώσω πυρ επί Τάνιν και ποιήσω εκδίκησιν εν Διοσπόλει
Eze 30:15	και εκχεώ τον θυμόν μου επί Σαίν την ισχύν Αιγύπτου και απολώ το πλήθος Μέμφεως.
Eze 30:16	και δώσω πυρ επ' Αίγυπτον, και ταραχή ταραχθήσεται η Σύννη, και εν Διοσπόλει έσται έκρηγμα και διαχυθήσεται ύδατα.
Eze 30:17	νεανίσκοι Ηλιουπόλεως και Βουβάστου εν μαχαίρα πεσούνται, και αι γυναίκες εν αιχμαλωσία πορεύονται.
Eze 30:18	και εν Τάφναις συσκοτάσει η ημέρα εν τω συντριψαι με εκεί τα σκήπτρα Αιγύπτου, και απολείται εκεί η ύβρις ισχύος αυτής, και ταύτην νεφέλη καλύψει,

	και αι θυγατέρες αυτής αιχμάλωτοι αχθήσονται.
Eze 30:19	και ποιήσω κρίμα εν Αιγύπτω, και γνώσονται ότι εγώ ειμι Κύριος.
Eze 30:20	Και εγένετο εν τω ενδεκάτω έτει, εν τω πρώτω μηνί, εβδόμη του μηνός, εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 30:21	υιε ανθρώπου, τους βραχίονας Φαραώ βασιλέως Αιγύπτου συνέτριψα, και ιδού ου κατεδέθη του δοθήναι ίασιν, του δοθήναι επ' αυτόν μάλαγμα, του δοθήναι ισχύν επιλαβέσθαι μαχαίρας.
Eze 30:22	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ιδού εγώ επί Φαραώ βασιλέα Αιγύπτου και συντριψω τους βραχίονας αυτού τους ισχυρούς και τους τεταμένους και καταβαλώ την μάχαιραν αυτού εκ της χειρός αυτού
Eze 30:23	και διασπερώ Αίγυπτον εις τα έθνη και λικμήσω αυτούς εις τας χώρας·
Eze 30:24	και κατισχύσω τους βραχίονας βασιλέως Βαβυλώνος και δώσω την ρομφαίαν μου εις την χείρα αυτού, και επάξει αυτήν επ' Αίγυπτον και προνομεύσει την προνομήν αυτής και σκυλεύσει τα σκύλα αυτής.
Eze 30:25	και ενισχύσω τους βραχίονας βασιλέως Βαβυλώνος, οι δε βραχιόνες Φαραώ πεσούνται· και γνώσονται ότι εγώ ειμι Κύριος, εν τω δούναι την ρομφαίαν μου εις χείρας βασιλέως Βαβυλώνος, και εκτενεί αυτήν επί γην Αιγύπτου.
Eze 30:26	και διασπερώ Αίγυπτον εις τα έθνη και λικμήσω αυτούς εις τας χώρας· και γνώσονται πάντες ότι εγώ ειμι Κύριος.
Eze 31:1	ΚΑΙ εγένετο εν τω ενδεκάτω έτει, εν τω τρίτω μηνί, μια του μηνός, εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 31:2	υιε ανθρώπου, ειπόν προς Φαραώ βασιλέα Αιγύπτου και τω πλήθει αυτού· τίني ωμοιώσας σεαυτόν εν τω ύψει σου;
Eze 31:3	ιδού Ασσούρ κυπάρισσος εν τω Λιβάνω και καλός ταις παραφυάσι και υψηλός τω μεγέθει, εις μέσον νεφελών εγένετο η αρχή αυτού.
Eze 31:4	ύδωρ εξέθρεψεν αυτόν, η άβυσσος ύψωσεν αυτόν, τους ποταμούς αυτής ήγαγε κύκλω των φυτών αυτού και τα συστήματα αυτής εξαπέστειλεν εις πάντα τα ξύλα του πεδίου.
Eze 31:5	ένεκεν τούτου υψώθη το μέγεθος αυτού παρά πάντα τα ξύλα του πεδίου, και επλατύνθησαν οι κλάδοι αυτού αφ' ύδατος πολλού.
Eze 31:6	εν ταις παραφυάσιν αυτού ενόσσευσαν πάντα τα πετεινά του ουρανού, και υποκάτω των κλάδων αυτού εγεννώσαν πάντα τα θηρία του πεδίου, εν τη σκιά αυτού κατώκησε παν πλήθος εθνών.
Eze 31:7	και εγένετο καλός εν τω ύψει αυτού δια το πλήθος των κλάδων αυτού, ότι εγενήθησαν αι ρίζαι αυτού εις ύδωρ πολύ.
Eze 31:8	κυπάρισσοι τοιαύται ουκ εγενήθησαν εν τω παραδείσω του Θεού, και πίτυες ουχ όμοιαι ταις παραφυάσιν αυτού, και ελάται ουκ εγένοντο όμοιαι τοις κλάδοις αυτού· παν ξύλον εν τω παραδείσω του Θεού ουχ ωμοιώθη αυτω εν τω κάλλει

	αυτού
Eze 31:9	δια το πλήθος των κλάδων αυτού, και εξήλωσαν αυτόν τα ξύλα του παραδείσου της τρυφής του Θεού.
Eze 31:10	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος· ανθ' ων εγένου μέγας τω μεγέθει και έδωκας την αρχήν σου εις μέσον νεφελών, και είδον εν τω υψωθήναι αυτόν,
Eze 31:11	και παρέδωκα αυτόν εις χείρας άρχοντος εθνών, και εποίησε την απώλειαν αυτού.
Eze 31:12	και εξωλόθρευσαν αυτόν αλλότριοι λοιμοί από εθνών και κατέβαλον αυτόν επί των ορέων, εν πάσαις ταις φάραγξιν έπεσαν οι κλάδοι αυτού, και συνετριβή τα στελέχη αυτού εν παντί πεδίω της γης, και κατέβησαν από της σκέπης αυτών πάντες οι λαοί των εθνών και ηδάφισαν αυτόν.
Eze 31:13	επί την πτώσιν αυτού ανεπαύσαντο πάντα τα πετεινά του ουρανού, και επί τα στελέχη αυτού εγένοντο πάντα τα θηρία του αγρού,
Eze 31:14	όπως μη υψωθώσιν εν τω μεγέθει αυτών πάντα τα ξύλα τα εν τω ύδατι· και έδωκαν την αρχήν αυτών εις μέσον νεφελών και ουκ έστησαν εν τω ύψει αυτών προς αυτά πάντες οι πίνοντες ύδωρ. πάντες εδόθησαν εις θάνατον, εις γης βάθος, εν μέσω υιών ανθρώπων προς καταβαίνοντας εις βόθρον. -
Eze 31:15	Τάδε λέγει Κύριος Κύριος· εν ή ημέρα κατέβη εις άδου, επένθησεν αυτόν η άβυσσος, και επέστησα τους ποταμούς αυτής και εκώλυσα πλήθος ύδατος, και εσκοτάσεν επ' αυτόν ο Λίβανος, πάντα τα ξύλα του πεδίου επ' αυτα εξελύθησαν.
Eze 31:16	από της φωνής της πτώσεως αυτού εσεισθήσαν τα έθνη, ότε κατεβίβαζον αυτόν εις άδου μετά των καταβαινόντων εις λάκκον, και παρεκάλουν αυτόν εν γη πάντα τα ξύλα της τρυφής και τα εκλεκτά του Λιβάνου, πάντα τα πίνοντα ύδωρ.
Eze 31:17	και γαρ αυτοί κατέβησαν μετ' αυτού εις άδου εν τοις τραυματίαις από μαχαίρας, και το σπέρμα αυτού, οι κατοικούντες υπό την σκέπην αυτού, εν μέσω της ζωής αυτών απώλοντο.
Eze 31:18	τίνοι ωμοιώθης; κατάβηθι και καταβιβάσθητι μετά των ξύλων της τρυφής εις γης βάθος· εν μέσω απεριτμήτων κοιμηθήση μετά τραυματιών μαχαίρας. ούτως Φαραώ και το πλήθος της ισχύος αυτού, λέγει Κύριος Κύριος.
Eze 32:1	ΚΑΙ εγένετο εν τω ενδεκάτω έτει, εν τω δωδεκάτω μηνί, μια του μηνός, εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 32:2	υιε ανθρώπου λαβέ θρήνον επί Φαραώ βασιλέα Αιγύπτου και ερείς αυτω· λέοντι εθνών ωμοιώθης και συ ως δράκων ο εν τη θαλάσση και εκεράτιζες τοις ποταμοίς σου και ετάρασσες ύδωρ τοις ποσί σου και κατεπάτεις τους ποταμούς σου.
Eze 32:3	τάδε λέγει Κύριος· και περιβαλώ επί σε δίκτυα λαών πολλών και ανάξω σε εν τω αγκίστρω μου
Eze 32:4	και εκτενώ σε επί την γην· πεδία πλησθήσεται σου, και επικαθιώ επί σε πάντα

	τα πετεινά του ουρανού και εμπλήσω εκ σου πάντα τα θηρία πάσης της γης,
Eze 32:5	και δώσω τας σάρκας σου επί τα όρη και εμπλήσω από του αίματός σου,
Eze 32:6	και ποτισθήσεται η γη από των προχωρημάτων σου από του πλήθους σου επί των ορέων, φάραγγας εμπλήσω από σου.
Eze 32:7	και κατακαλύψω εν τω σβεσθήναι σε ουρανόν και συσκοτάσω τα άστρα αυτού, ήλιον εν νεφέλη καλύψω, και σελήνη ου μη φάνη το φως αυτής·
Eze 32:8	πάντα τα φαίνοντα φως εν τω ουρανω συσκοτάσουσιν επί σε, και δώσω σκότος επί την γην σου, λέγει Κύριος Κύριος.
Eze 32:9	και παροργιώ καρδίαν λαών πολλών, ηνίκα αν άγω αιχμαλωσίαν σου εις τα έθνη, εις γην, ην ουκ έγνως.
Eze 32:10	και στυγνάσουσιν επί σε έθνη πολλά, και οι βασιλείς αυτών εκστάσει εκστήσονται εν τω πέτασθαι την ρομφαίαν μου επί πρόσωπα αυτών, προσδεχόμενοι την πτώσιν αυτών αφ' ημέρας πτώσεώς σου.
Eze 32:11	ότι τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ρομφαία βασιλέως Βαβυλώνος ήξει σοι,
Eze 32:12	εν μαχαίραις γιγάντων, και καταβαλώ την ισχύν σου· λοιμοί από εθνών πάντες, και απολούσι την ύβριν Αιγύπτου, και συντριβήσεται πάσα η ισχύς αυτής.
Eze 32:13	και απολώ πάντα τα κτήνη αυτής αφ' ύδατος πολλού, και ου μη ταράξη αυτό πούς ανθρώπου έτι, και ίχνος κτηνών ου μη καταπατήση αυτό.
Eze 32:14	ούτως τότε ησυχάσει τα ύδατα αυτών, και οι ποταμοί αυτών ως έλαιον πορεύσονται, λέγει Κύριος.
Eze 32:15	όταν δώ Αίγυπτον εις απώλειαν και ερημωθή η γη συν τη πληρώσει αυτής, όταν διασπείρω πάντας τους κατοικούντας εν αυτη, και γνώσονται ότι εγώ ειμι Κύριος.
Eze 32:16	θρήνός εστι και θρηνήσεις αυτόν, και αι θυγατέρες των εθνών θρηνήσουσιν αυτόν· επ' Αίγυπτον και επί πάσαν την ισχύν αυτής θρηνήσουσιν αυτήν, λέγει Κύριος Κύριος.
Eze 32:17	και εγενήθη εν τω δωδεκάτω έτει του πρώτου μηνός, πεντεκαιδεκάτη του μηνός, εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 32:18	υιε ανθρώπου, θρήνησον επί την ισχύν Αιγύπτου, και καταβιβάσουσιν αυτής τας θυγατέρας τα έθνη νεκράς εις το βάθος της γης, προς τους καταβαίνοντας εις βόθρον.
Eze 32:19	εν μέσω μαχαίρας τραυματιών πεσούνται μετ' αυτού,
Eze 32:20	και κοιμηθήσεται πάσα η ισχύς αυτού.
Eze 32:21	και ερούσί σοι οι γίγαντες· εν βάθει βόθρου γίνου, τίνος κρείττων ει; κατάβηθι και κοιμηθήτι μετά απεριτιμήτων εν μέσω τραυματιών μαχαίρας.

Eze 32:22	εκεί Ασσούρ και πάσα η συναγωγή αυτού, πάντες τραυματίαι εκεί εδόθησαν, και η ταφή αυτών εν βάθει βόθρου, και εγενήθη η συναγωγή αυτού περικύκλω του μνήματος αυτού, πάντες οι τραυματίαι οι πεπτωκότες μαχαίρα,
Eze 32:23	οι δόντες τον φόβον αυτών επί γης ζωής.
Eze 32:24	εκεί Αιλάμ και πάσα η δύναμις αυτού περικύκλω του μνήματος αυτού, πάντες οι τραυματίαι οι πεπτωκότες μαχαίρα και καταβαίνοντες απερίτμητοι εις γης βάθος, οι δεδωκότες αυτών φόβον επί γης ζωής και ελάβωσαν την βάσανον αυτών μετά των καταβαινόντων εις βόθρον
Eze 32:25	εν μέσω τραυματιών.
Eze 32:26	εκεί εδόθησαν Μοσόχ και Θοβέλ και πάσα η ισχύς αυτών περικύκλω του μνήματος αυτού, πάντες τραυματίαι αυτού, πάντες απερίτμητοι τραυματίαι από μαχαίρας, οι δεδωκότες τον φόβον αυτών επί γης ζωής.
Eze 32:27	και κοιμήθησαν μετά των γιγάντων των πεπτωκόντων απ' αιώνος, οί κατέβησαν εις άδου εν όπλοις πολεμικοίς και έθηκαν τας μαχαίρας αυτών υπό τας κεφαλάς αυτών· και εγενήθησαν αι ανομιαί αυτών επί των οστέων αυτών, ότι εξεφόβησαν γίγαντας εν γη ζωής.
Eze 32:28	και συ εν μέσω απεριτμητών κοιμηθήση μετά τετραυματισμένων μαχαίρα.
Eze 32:29	εκεί εδόθησαν οι άρχοντες Ασσούρ οι δόντες την ισχύν αυτού εις τραύμα μαχαίρας· ούτοι μετά τραυματιών κοιμήθησαν, μετά καταβαινόντων εις βόθρον.
Eze 32:30	εκεί οι άρχοντες του βορρά πάντες στρατηγοί Ασσούρ, οι καταβαίνοντες τραυματίαι, συν τω φόβω αυτών και τη ισχύϊ αυτών κοιμήθησαν απερίτμητοι μετά τραυματιών μαχαίρας και απήνεγκαν την βάσανον αυτών μετά των καταβαινόντων εις βόθρον.
Eze 32:31	εκείνους όψεται βασιλεύς Φαραώ και παρακληθήσεται επί πάσαν την ισχύν αυτών, λέγει Κύριος Κύριος.
Eze 32:32	ότι δέδωκα τον φόβον αυτού επί γης ζωής, και κοιμηθήσεται εν μέσω απεριτμητών μετά τραυματιών μαχαίρας, Φαραώ και παν το πλήθος αυτού, λέγει Κύριος Κύριος.
Eze 33:1	ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 33:2	Υιε ανθρώπου, λάλησον τοις υιοίς του λαού σου και ερείς προς αυτούς· γη, εφ' ην αν επάγω ρομφαίαν, και λάβη ο λαός της γης άνθρωπον ένα εξ αυτών και δώσιν αυτόν εαυτοίς εις σκοπόν,
Eze 33:3	και ίδη την ρομφαίαν ερχομένην επί την γην και σαλπίση τη σάλπιγγι και σημάνη τω λαω,
Eze 33:4	και ακούση ο ακούσας την φωνήν της σάλπιγγος και μη φυλάξεται, και επέλθη η ρομφαία και καταλάβη αυτόν, το αίμα αυτού επί της κεφαλής αυτού έσται·
Eze 33:5	ότι την φωνήν της σάλπιγγος ακούσας ουκ εφυλάξατο, το αίμα αυτού επ' αυτού

	έσται, και ούτος ότι εφυλάξατο, την ψυχήν αυτού εξείλατο.
Eze 33:6	και ο σκοπός, εάν ίδη την ρομφαίαν ερχομένην και μη σημάνη τη σάλπιγγι, και ο λαός μη φυλάξηται, και ελθούσα η ρομφαία λάβη εξ αυτών ψυχήν, αύτη δια την αυτής ανομίαν ελήφθη, και το αίμα εκ χειρός του σκοπού εκζητήσω.
Eze 33:7	και συ, υιε ανθρώπου, σκοπόν δέδωκά σε τω οίκω Ισραήλ, και ακούση εκ στόματός μου λόγον.
Eze 33:8	εν τω ειπείν με τω αμαρτωλω· θανάτω θανατωθήση, και μη λαλήσης του φυλάξασθαι τον ασεβή από της οδού αυτού, αυτός ο άνομος τη ανομία αυτού αποθανείται, το δε αίμα αυτού εκ της χειρός σου εκζητήσω.
Eze 33:9	συ δε εάν προαπαγγείλης τω ασεβεί την οδόν αυτού του αποστρέψαι απ' αυτής, και μη αποστρέψη από της οδού αυτού, ούτος τη ασεβεία αυτού αποθανείται, και συ την ψυχήν σεαυτού εξήρησαι. -
Eze 33:10	Και συ, υιε ανθρώπου, ειπόν τω οίκω Ισραήλ· ούτως ελαλήσατε λέγοντες· αι πλάναι ημών και αι ανομίαι ημών εφ' ημίν εισι και εν αυταίς ημείς τηκόμεθα· και Πως ζηζόμεθα;
Eze 33:11	ειπόν αυτοίς· ζω εγώ, τάδε λέγει Κύριος, ου βούλομαι τον θάνατον του ασεβούς ως το αποστρέψαι τον ασεβή από της οδού αυτού και ζήν αυτόν. αποστροφή αποστρέψατε από της οδού υμών· και ινατί αποθνήσκετε, οίκος Ισραήλ;
Eze 33:12	ειπόν προς τους υιούς του λαού σου· δικαιοσύνη δικαίου ου μη εξελείται αυτόν εν ή αν ημέρα πλανηθή, και ανομία ασεβούς ου μη κακώση αυτόν εν ή αν ημέρα αποστρέψη από της ανομίας αυτού· και δίκαιος ου μη δύνηται σωθίηναι.
Eze 33:13	εν τω ειπείν με τω δικαίω· ούτος πέποιθεν επί τη δικαιοσύνη αυτού, και ποιήσει ανομίαν, πάσαι αι δικαιοσύναι αυτού ου μη αναμνησθώσιν· εν τη αδικία αυτού, ή εποίησεν, εν αυτη αποθανείται.
Eze 33:14	και εν τω ειπείν με τω ασεβεί· θανάτω θανατωθήση, και αποστρέψει από της αμαρτίας αυτού και ποιήσει κρίμα και δικαιοσύνην
Eze 33:15	και ενεχύρασμα αποδω και άρπαγμα αποτίσει, εν προστάγμασι ζωής διαπορεύηται του μη ποιήσαι άδικον, ζωή ζήσεται και ου μη αποθάνη.
Eze 33:16	πάσαι αι αμαρτίαι αυτού, ας ήμαρτεν, ου μη αναμνησθώσιν, ότι κρίμα και δικαιοσύνην εποίησεν, εν αυτοίς ζήσεται.
Eze 33:17	και ερούσιν οι υιοί του λαού σου· ουκ ευθεία η οδός του Κυρίου· και αύτη η οδός αυτών ουκ ευθεία.
Eze 33:18	εν τω αποστρέψαι δίκαιον από της δικαιοσύνης αυτού και ποιήσει ανομίας, και αποθανείται εν αυταίς·
Eze 33:19	και εν τω αποστρέψαι τον αμαρτωλόν από της ανομίας αυτού και ποιήσει κρίμα και δικαιοσύνην, εν αυτοίς αυτός ζήσεται.
Eze 33:20	και τούτό εστιν, ό είπατε· ουκ ευθεία η οδός Κυρίου· έκαστον εν ταις οδοίς αυτού κρινώ υμάς, οίκος Ισραήλ.

Eze 33:21	Και εγενήθη εν τω δωδεκάτω έτει, εν τω δωδεκάτω μηνί, πέμπτη του μηνός της αιχμαλωσίας ημών, ήλθε προς με ο ανασωθείς από Ιερουσαλήμ λέγων· εάλω η πόλις.
Eze 33:22	και χείρ Κυρίου εγενήθη επ' εμέ εσπέρας πριν ελθείν αυτόν και ήνοιξέ μου το στόμα, έως ήλθε προς με το πρωϊ, και ανοιχθέν το στόμα μου ου συνεσχέθη έτι.
Eze 33:23	και εγενήθη λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 33:24	υιε ανθρώπου, οι κατοικούντες τας ηρημωμένας επί της γης του Ισραήλ λέγουσιν· εις ην Αβραάμ και κατέσχε την γην, και ημείς πλείους εσμέν, ημίν δέδοται η γη εις κατάσχεσιν.
Eze 33:25	δια τούτο ειπόν αυτοίς·
Eze 33:27	τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ζω εγώ, ει μην οι εν ταις ηρημωμέναις μαχαίρα πεσούνται, και οι επί προσώπου του πεδίου τοις θηρίοις του αγρού δοθήσονται εις κατάβρωμα, και τους εν ταις τετειχισμέναις και τους εν τοις σπηλαίοις θανάτω αποκτενώ.
Eze 33:28	και δώσω την γην έρημον, και απολείται η ύβρις της ισχύος αυτής, και ερημωθήσεται τα όρη του Ισραήλ δια το μη είναι διαπορευόμενον.
Eze 33:29	και γνώσονται ότι εγώ ειμι Κύριος· και ποιήσω την γην αυτών έρημον, και ερημωθήσεται δια πάντα τα βδελύγματα αυτών, α εποίησαν.
Eze 33:30	και συ, υιε ανθρώπου, οι υιοί του λαού σου οι λαλούντες περί σου παρά τα τείχη και εν τοις πυλώσι των οικιών και λαλούσιν άνθρωπος τω αδελφω αυτού λέγοντες· συνέλθωμεν και ακούσωμεν τα εκπορευόμενα παρά Κυρίου,
Eze 33:31	έρχονται προς σε, ως συμπορεύεται λαός, και κάθηνται εναντίον σου και ακούουσι τα ρήματά σου, και αυτά ου μη ποιήσουσιν, ότι ψεύδος εν τω στόματι αυτών, και οπίσω των μiasμάτων η καρδιά αυτών.
Eze 33:32	και γίνη αυτοίς ως φωνή ψαλτηρίου ηδυφώνου, ευαρμόστου, και ακούσονται σου τα ρήματα και ου μη ποιήσουσιν αυτά.
Eze 33:33	και ηνίκα εάν έλθη, ερούσιν· ιδού ήκει· και γνώσονται ότι προφήτης ην εν μέσω αυτών.
Eze 34:1	ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 34:2	υιε ανθρώπου, προφήτευσον επί τους ποιμένας του Ισραήλ, προφήτευσον και ειπόν τοις ποιμέσι· τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ω ποιμένες Ισραήλ, μη βόσκουσι ποιμένες εαυτούς; ου τα πρόβατα βόσκουσιν οι ποιμένες;
Eze 34:3	ιδού το γάλα κατέσθετε και τα έρια περιβάλλεσθε και το παχύ σφάζετε και τα πρόβατά μου ου βόσκετε.
Eze 34:4	το ησθενηκός ουκ ενισχύσατε και το κακώς έχον ουκ εσωματοποιήσατε και το συντετριμμένον ου κατεδήσατε και το πλανώμενον ουκ επεστρέψατε και το απολωλός ουκ εξητήσατε και το ισχυρόν κατηργάσασθε μόχθω.

Eze 34:5	και διεσπάρη τα πρόβατά μου δια το μη είναι ποιμένας και εγενήθη εις κατάβρωμα πάσι τοις θηρίοις του αγρού.
Eze 34:6	και διεσπάρη τα πρόβατά μου εν παντί όρει και επί παν βουνόν υψηλόν και επί προσώπου πάσης της γης διεσπάρη, και ουκ ην ο εκζητών ουδέ ο αποστρέφων.
Eze 34:7	δια τούτο, ποιμένες, ακούσατε λόγον Κυρίου·
Eze 34:8	ζω εγώ, λέγει Κύριος Κύριος, ει μην αντί του γενέσθαι τα πρόβατά μου εις προνομήν και γενέσθαι τα πρόβατά μου εις κατάβρωμα πάσι τοις θηρίοις του πεδίου, παρά το μη είναι ποιμένας, και ουκ εξεζήτησαν οι ποιμένες τα πρόβατά μου, και εβόσκησαν οι ποιμένες εαυτούς, τα δε πρόβατά μου ουκ εβόσκησαν,
Eze 34:9	αντί τούτου, ποιμένες,
Eze 34:10	τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ιδού εγώ επί τους ποιμένας και εκζητήσω τα πρόβατά μου εκ των χειρών αυτών και αποστρέψω αυτούς του μη ποιμαίνειν τα πρόβατά μου, και ου βοσκήσουσιν έτι οι ποιμένες αυτά· και εξελούμαι τα πρόβατά μου εκ του στόματος αυτών. και ουκ έσονται αυτοίς έτι εις κατάβρωμα.
Eze 34:11	διότι τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ιδού εγώ εκζητήσω τα πρόβατά μου και επισκέψομαι αυτά.
Eze 34:12	ωσπερ ζητεί ο ποιμήν το ποιμνιον αυτου εν ημέρα, όταν ή γνόφος και νεφέλη εν μέσω προβάτων διακεχωρισμένων, ούτως εκζητήσω τα πρόβατά μου και απελάσω αυτά από παντός τόπου, ου διεσπάρησαν εκεί εν ημέρα νεφέλης και γνόφου.
Eze 34:13	και εξάξω αυτούς εκ των εθνών και συνάξω αυτούς από των χωρών και εισάξω αυτούς εις την γην αυτών και βοσκήσω αυτούς επί τα όρη Ισραήλ και εν ταις φάραγξι και εν πάση κατοικία της γης·
Eze 34:14	εν νομή αγαθή βοσκήσω αυτούς και εν τω όρει τω υψηλω Ισραήλ έσονται αι μάνδραι αυτών· εκεί κοιμηθήσονται και εκεί αναπαύσονται εν τρυφή αγαθή, και εν νομή πίονι βοσκηθήσονται επί των ορέων Ισραήλ.
Eze 34:15	εγώ βοσκήσω τα πρόβατά μου και εγώ αναπαύσω αυτά, και γνώσονται ότι εγώ ειμι Κύριος. τάδε λέγει Κύριος Κύριος·
Eze 34:16	το απολωλός ζητήσω και το πλανώμενον επιστρέψω και το συντετριμμένον καταδήσω και το εκλείπον ενισχύσω και το ισχυρόν φυλάξω και βοσκήσω αυτά μετά κρίματος.
Eze 34:17	και υμείς, πρόβατα, τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ιδού εγώ διακρινώ αναμέσον προβάτου και προβάτου, κριών και τράγων.
Eze 34:18	και ουχ ικανόν υμίν ότι την καλήν νομήν ενέμεσθε, και τα κατάλοιπα της νομής υμών κατεπατείτε τοις ποσίν υμών; και το καθεστηκός ύδωρ επίνετε, και το λοιπόν τοις ποσίν υμών εταράσσετε;
Eze 34:19	και τα πρόβατά μου τα πατήματα των ποδών υμών ενέμοντο και το τεταραγμένον ύδωρ υπό των ποδών υμών έπινον;

Eze 34:20	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ιδού εγώ διακρινώ αναμέσον προβάτου ισχυρού και αναμέσον προβάτου ασθενούς.
Eze 34:21	επί ταις πλευραίς και τοις ώμοις υμών διωθείσθε και τοις κέρασιν υμών εκερατίζετε και παν το εκλείπον εξεθλίβετε.
Eze 34:22	και σώσω τα πρόβατά μου, και ου μη ώσιν έτι εις προνομήν, και κρινώ αναμέσον κριού προς κριόν.
Eze 34:23	και αναστήσω επ' αυτούς ποιμένα ένα και ποιμανεί αυτούς, τον δούλόν μου Δαυίδ, και έσται αυτών ποιμήν·
Eze 34:24	και εγώ Κύριος έσομαι αυτοίς εις Θεόν, και Δαυίδ άρχων εν μέσω αυτών· εγώ Κύριος ελάλησα.
Eze 34:25	και διαθήσομαι τω Δαυίδ διαθήκην ειρήνης και αφανιά θηρία πονηρά από της γης, και κατοικήσουσιν εν τη ερήμω και υπνώσουσιν εν τοις δρυμοίς.
Eze 34:26	και δώσω αυτούς περικύκλω του όρους μου· και δώσω τον υετόν υμίν, υετόν ευλογίας.
Eze 34:27	και τα ξύλα τα εν τω πεδίω δώσει τον καρπόν αυτών, και η γη δώσει την ισχύν αυτής, και κατοικήσουσιν επί της γης αυτών εν ελπίδι ειρήνης, και γνώσονται ότι εγώ ειμι Κύριος εν τω συντρίψαι με τον ζυγόν αυτών· και εξελούμαι αυτούς εκ χειρός των καταδουλωσαμένων αυτούς.
Eze 34:28	και ουκ έσονται έτι εν προνομή τοις έθνεσι, και τα θηρία της γης ουκέτι μη φάγωσιν αυτούς· και κατοικήσουσιν εν ελπίδι, και ουκ έσται ο εκφοβών αυτούς.
Eze 34:29	και αναστήσω αυτοίς φυτόν ειρήνης, και ουκέτι έσονται απολλύμενοι λιμω επί της γης και ονειδισμόν εθνών ου μη ενέγκωσιν έτι.
Eze 34:30	και γνώσονται ότι εγώ ειμι Κύριος ο Θεός αυτών, και αυτοί λαός μου, οίκος Ισραήλ, λέγει Κύριος Κύριος.
Eze 34:31	πρόβατά μου και πρόβατα ποιμνίου μου εστε, και εγώ Κύριος ο Θεός υμών, λέγει Κύριος Κύριος.
Eze 35:1	ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 35:2	υιε ανθρώπου, επίστρεψον το πρόσωπόν σου επ' όρος Σηείρ και προφήτευσον εις αυτό
Eze 35:3	και ειπόν· τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ιδού εγώ επί σε, όρος Σηείρ, και εκτενώ την χείρά μου επί σε και δώσω σε εις έρημον και ερημωθήση,
Eze 35:4	και ταις πόλεσί σου ερημίαν ποιήσω, και συ έρημος έση· και γνώση ότι εγώ ειμι Κύριος,
Eze 35:5	αντί του γενέσθαι σε εχθράν αιωνίαν και ενεκάθισας τω οίκω Ισραήλ δόλω, εν χειρί εχθρών μαχαίρα εν καιρω αδικίας επ' εσχάτω,
Eze 35:6	δια τούτο, ζω εγώ, λέγει Κύριος Κύριος, ει μην, εις αίμα ήμαρτες, και αίμα

	διώξεταί σε.
Eze 35:7	και δώσω το όρος Σηείρ εις έρημον και ηρημωμένον και απολώ απ' αυτού ανθρώπους και κτήνη
Eze 35:8	και εμπλήσω των τραυματιών τους βουνούς σου και τας φάραγγάς σου, και εν πάσι τοις πεδίοις σου τετραυματισμένοι μαχαίρα πεσούνται εν σοί.
Eze 35:9	ερημίαν αιώνιον θήσομαί σε, και αι πόλεις σου ου μη κατοικηθώσιν έτι· και γνώση ότι εγώ ειμι Κύριος.
Eze 35:10	δια το είπειν σε· τα δύο έθνη και αι δύο χώραι εμαί έσονται και κληρονομήσω αυτάς, και Κύριος εκεί εστι,
Eze 35:11	δια τούτο, ζω εγώ, λέγει Κύριος, και ποιήσω σοι κατά την έχθραν σου και γνωσθήσομαί σοι, ηνίκα αν κρινώ σε,
Eze 35:12	και γνώση ότι εγώ ειμι Κύριος. ήκουσα της φωνής των βλασφημιών σου, ότι είπας· τα όρη Ισραήλ έρημα, ημίν δέδοται εις κατάβρωμα·
Eze 35:13	και εμεγαλορρημόνησας επ' εμέ τω στόματί σου· εγώ ήκουσα.
Eze 35:14	τάδε λέγει Κύριος· εν τη ευφροσύνη πάσης της γης έρημον ποιήσω σε,
Eze 35:15	έρημον έση, όρος Σηείρ, και πάσα η Ιδουμαία εξαναλωθήσεται· και γνώση ότι εγώ ειμι Κύριος ο Θεός αυτών.
Eze 36:1	ΚΑΙ συ υιε ανθρώπου, προφήτευσον επί τα όρη Ισραήλ και ειπόν τοις όρεσι του Ισραήλ· ακούσατε λόγον Κυρίου·
Eze 36:2	τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ανθ' ων είπεν εφ' υμάς ο εχθρός· εύγε έρημα αιώνια εις κατάσχεσιν ημίν εγενήθη,
Eze 36:3	δια τούτο προφήτευσον και ειπόν· τάδε λέγει Κύριος Κύριος· αντί του ατιμασθήναι υμάς και μισηθήναι υμάς υπό των κύκλω υμών του είναι υμάς εις κατάσχεσιν τοις καταλοιπίσι έθνεσι και ανέβητε λάλημα γλώσση και εις ονειδισμα έθνεσι,
Eze 36:4	δια τούτο όρη Ισραήλ, ακούσατε λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος τοις όρεσι και τοις βουνοίς και τοις χειμάρροις και ταις φάραγξι και τοις εξηρημωμένοις και ηφανισμένοις και ταις πόλεσι ταις εγκαταλελειμμέναις, αι εγένοντο εις προνομήν και εις καταπάτημα τοις καταλειφθείσιν έθνεσι περικύκλω·
Eze 36:5	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ει μην εν πυρί θυμού μου ελάλησα επί τα λοιπά έθνη και επί την Ιδουμαίαν πάσαν, ότι έδωκαν την γην μου εαυτοίς εις κατάσχεσιν μετ' ευφροσύνης ατιμάσαντες ψυχάς του αφανίσαι εν προνομή.
Eze 36:6	δια τούτο προφήτευσον επί την γην του Ισραήλ και ειπόν τοις όρεσι και τοις βουνοίς και ταις φάραγξι και ταις νάπαις· τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ εν τω ζήλω μου και εν τω θυμω μου ελάλησα, αντί του ονειδισμούς εθνών ενέγκαι υμάς.
Eze 36:7	δια τούτο εγώ αρώ την χειρά μου επί τα έθνη τα περικύκλω υμών, ούτοι την

	ατιμίαν αυτών λήψονται·
Eze 36:8	υμών δε, όρη Ισραήλ, την σταφυλήν και τον καρπόν υμών καταφάγεται ο λαός μου, ότι ελπίζουσι του ελθείν.
Eze 36:9	ότι ιδού εγώ εφ' υμάς και επιβλέψω εφ' υμάς, και κατεργασθήσεσθε και σπαρήσεσθε.
Eze 36:10	και πληθυνώ εφ' υμάς ανθρώπους, παν οίκον Ισραήλ εις τέλος· και κατοικηθήσονται αι πόλεις και η ηρημωμένη οικοδομηθήσεται.
Eze 36:11	και πληθυνώ εφ' υμάς ανθρώπους και κτήνη και κατοικιώ υμάς ως το εν αρχή υμών και εύ ποιήσω υμάς ωσπερ τα έμπροσθεν υμών· και γνώσεσθε ότι εγώ ειμι Κύριος.
Eze 36:12	και γεννήσω εφ' υμάς ανθρώπους, τον λαόν μου Ισραήλ, και κληρονομήσουσιν υμάς, και έσεσθε αυτοίς εις κατάσχεσιν· και ου μη προστεθήτε έτι ατεκνωθήναι απ' αυτών.
Eze 36:13	τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ανθ' ων είπάν σοι· κατέσθουσα ανθρώπους ει και ητεκνωμένη υπό του έθνους σου εγένου,
Eze 36:14	δια τούτο ανθρώπους ουκέτι φάγεσαι και το έθνος σου ουκ ατεκνώσεις έτι, λέγει Κύριος Κύριος.
Eze 36:15	και ουκ ακουσθήσεται ουκέτι εφ' υμάς ατιμία εθνών, και ονειδισμούς λαών ου μη ανενέγκητε έτι, λέγει Κύριος Κύριος.
Eze 36:16	Και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 36:17	υιε ανθρώπου, οίκος Ισραήλ κατώκησεν επί της γης αυτών και εμίαναν αυτήν εν τη οδω αυτών και εν τοις ειδώλοις αυτών και εν ταις ακαθαρσίαις αυτών· κατά την ακαθαρσίαν της αποκαθημένης εγενήθη η οδός αυτών προ προσώπου μου.
Eze 36:18	και εξέχεα τον θυμόν μου επ' αυτούς
Eze 36:19	και διέσπειρα αυτούς εις τα έθνη και ελίκμησα αυτούς εις τας χώρας· κατά την οδόν αυτών και κατά την αμαρτίαν αυτών έκρινα αυτούς.
Eze 36:20	και εισήλθοσαν εις τα έθνη, ου εισήλθοσαν εκεί, και εβεβήλωσαν το όνομά μου το άγιον εν τω λέγεσθαι αυτούς· λαός Κυρίου ούτοι και εκ της γης αυτού εξεληλύθασιν.
Eze 36:21	και εφεισάμην αυτών δια το όνομά μου το άγιον, ό εβεβήλωσαν οίκος Ισραήλ εν τοις έθνεσιν, ου εισήλθοσαν εκεί.
Eze 36:22	δια τούτο ειπόν τω οίκω Ισραήλ· τάδε λέγει Κύριος· ουχ υμίν εγώ ποιώ, οίκος Ισραήλ, αλλ' ή δια το όνομά μου το άγιον, ό εβεβηλώσατε εν τοις έθνεσιν, ου εισήλθετε εκεί.
Eze 36:23	και αγιάσω το όνομά μου το μέγα το βεβηλωθέν εν τοις έθνεσιν, ό εβεβηλώσατε εν μέσω αυτών, και γνώσονται τα έθνη ότι εγώ ειμι Κύριος εν τω αγιασθήναι με εν υμίν κατ' οφθαλμούς αυτών.

Eze 36:24	και λήψομαι υμάς εκ των εθνών και αθροίσω υμάς εκ πασών των γαιών και εισάξω υμάς εις την γην υμών.
Eze 36:25	και ρανώ εφ' υμάς καθαρόν ύδωρ, και καθαρισθήσεσθε από πασών των ακαθαρσιών υμών και από πάντων των ειδώλων υμών, και καθαριώ υμάς.
Eze 36:26	και δώσω υμίν καρδιαν καινήν και πνεύμα καινόν δώσω εν υμίν και αφελώ την καρδιαν την λιθίνην εκ της σαρκός υμών και δώσω υμίν καρδιαν σαρκίνην.
Eze 36:27	και το πνεύμά μου δώσω εν υμίν και ποιήσω ίνα εν τοις δικαιώμασί μου πορεύησθε, και τα κρίματά μου φυλάξησθε και ποιήσητε.
Eze 36:28	και κατοικήσετε επί της γης, ης έδωκα τοις πατράσιν υμών, και έσεσθέ μοι εις λαόν, και εγώ έσομαι υμίν εις Θεόν.
Eze 36:29	και σώσω υμάς εκ πασών των ακαθαρσιών υμών και καλέσω τον σίτον
Eze 36:30	και πληθυνώ αυτόν και ου δώσω εφ' υμάς λιμόν· και πληθυνώ τον καρπόν του ξύλου και τα γεννήματα του αγρού, όπως αν μη λάβητε ονειδισμόν λιμού εν τοις έθνεσι.
Eze 36:31	και μνησθήσεσθε τας οδούς υμών τας πονηράς και τα επιτηδεύματα υμών τα μη αγαθά και προσοχηίετε κατά πρόσωπον αυτών εν ταις ανομίαις υμών και επί τοις βδελύγμασιν αυτών.
Eze 36:32	ου δι' υμάς εγώ ποιώ, λέγει Κύριος Κύριος, γνωστόν έσται υμίν· αισχύνθητε και εντράπητε εκ των οδών υμών, οίκος Ισραήλ.
Eze 36:33	τάδε λέγει Αδωναϊ Κύριος· εν ημέρα, ή καθαριώ υμάς εκ πασών ανομιών υμών, και κατοικιώ τας πόλεις, και οικοδομηθήσονται έρημοι.
Eze 36:34	και η γη η ηφανισμένη εργασθήσεται, ανθ' ων ότι ηφανισμένη εγενήθη κατ' οφθαλμούς παντός παροδεύοντος.
Eze 36:35	και ερούσιν· η γη εκείνη η ηφανισμένη εγενήθη ως κήπος τρυφής, και αι πόλεις αι έρημοι και ηφανισμένα και κατεσκαμμένα οχυραί εκάθισαν.
Eze 36:36	και γνώσονται τα έθνη, όσα αν καταλειφθώσι κύκλω υμών, ότι εγώ Κύριος ωκοδόμησα τας καθηρημένας και κατεφύτευσα τας ηφανισμένας. εγώ Κύριος ελάλησα και ποιήσω.
Eze 36:37	τάδε λέγει Αδωναϊ Κύριος· έτι τούτο ζητηθήσομαι τω οίκω Ισραήλ του ποιήσαι αυτοίς· πληθυνώ αυτούς ως πρόβατα ανθρώπους,
Eze 36:38	ως πρόβατα άγια, ως πρόβατα Ιερουσαλήμ εν ταις εορταίς αυτής, ούτως έσονται αι πόλεις αι έρημοι πλήρεις προβάτων ανθρώπων, και γνώσονται ότι εγώ Κύριος.
Eze 37:1	ΚΑΙ εγένετο επ' εμέ χείρ Κυρίου, και εξήγαγέ με εν πνεύματι Κύριος και έθηκέ με εν μέσω του πεδίου, και τούτο ην μεστόν οστέων ανθρώπινων·
Eze 37:2	και περιήγαγέ με επ' αυτά κυκλόθεν κύκλω, και ιδού πολλά σφόδρα επί προσώπου του πεδίου, ξηρά σφόδρα.

Eze 37:3	και ειπε προς με· υιε ανθρωπου, ει ζησεται τα οστέα ταύτα; και ειπα· Κύριε Κύριε, συ επίστη ταύτα.
Eze 37:4	και ειπε προς με· προφήτευσον επί τα οστά ταύτα και ερείς αυτοίς· τα οστά τα ξηρά, ακούσατε λόγον Κυρίου.
Eze 37:5	τάδε λέγει Κύριος τοις οστέοις τούτοις· ιδού εγώ φέρω εφ' υμάς πνεύμα ζωής
Eze 37:6	και δώσω εφ' υμάς νεύρα και ανάξω εφ' υμάς σάρκας, και εκτενώ εφ' υμάς δέρμα και δώσω πνεύμά μου εις υμάς, και ζήσεσθε· και γνώσεσθε ότι εγώ ειμι Κύριος.
Eze 37:7	και επροφήτευσα καθώς ενετείλατό μοι. και εγένετο εν τω εμέ προφητεύσαι και ιδού σεισμός, και προσήγαγε τα οστά εκάτερον προς την αρμονίαν αυτού.
Eze 37:8	και είδον και ιδού επ' αυτά νεύρα και σάρκες εφύοντο, και ανέβαινεν επ' αυτά δέρμα επάνω, και πνεύμα ουκ ην επ' αυτοίς.
Eze 37:9	και ειπε προς με· προφήτευσον επί το πνεύμα, προφήτευσον, υιε ανθρωπου, και ειπόν τω πνεύματι· τάδε λέγει Κύριος· εκ των τεσσάρων πνευμάτων ελθέ και εμφύσησον εις τους νεκρούς τούτους, και ζησάτωσαν.
Eze 37:10	και επροφήτευσα καθότι ενετείλατό μοι· και εισήλθεν εις αυτούς το πνεύμα, και έζησαν και έστησαν επί των ποδών αυτών, συναγωγή πολλή σφόδρα.
Eze 37:11	και ελάλησε Κύριος προς με λέγων· υιε ανθρωπου, τα οστά ταύτα πας οίκος Ισραήλ εστι, και αυτοί λέγουσι· ξηρά γέγονε τα οστά ημών, απόλωλεν η ελπίς ημών, διαπεφωνήκαμεν.
Eze 37:12	δια τούτο προφήτευσον και ειπόν προς αυτούς· τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ ανοίγω τα μνήματα υμών και ανάξω υμάς εκ των μνημάτων υμών και εισάξω υμάς εις την γην του Ισραήλ,
Eze 37:13	και γνώσεσθε ότι εγώ ειμι Κύριος εν τω ανοίξαί με τους τάφους υμών του αναγαγείν με εκ των τάφων τον λαόν μου.
Eze 37:14	και δώσω πνεύμά μου εις υμάς, και ζήσεσθε, και θήσομαι υμάς επί την γην υμών, και γνώσεσθε ότι εγώ Κύριος· λελάληκα και ποιήσω, λέγει Κύριος.
Eze 37:15	Και εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 37:16	υιε ανθρωπου, λαβέ σεαυτω ράβδον και γράψον επ' αυτήν τον Ιούδαν και τους υιούς Ισραήλ τους προσκειμένους επ' αυτόν· και ράβδον δευτέραν λήψη σεαυτω και γράψεις αυτήν τω Ιωσήφ, ράβδον Εφραίμ και πάντας τους υιούς Ισραήλ τους προστεθέντας προς αυτόν.
Eze 37:17	και συνάψεις αυτάς προς αλλήλας σαυτω εις ράβδον μίαν του δήσαι αυτάς, και έσονται εν τη χειρί σου.
Eze 37:18	και έσται όταν λέγωσι προς σε οι υιοί του λαού σου· ουκ αναγγέλλεις ημίν τι εστι ταύτά σοι;
Eze 37:19	και ερείς προς αυτούς· τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ λήψομαι την φυλήν Ιωσήφ, την δια χειρός Εφραίμ, και τας φυλάς Ισραήλ τας προσκειμένας προς αυτόν και

	δώσω αυτούς επί την φυλήν Ιούδα, και έσονται εις ράβδον μίαν τη χειρί Ιούδα.
Eze 37:20	και έσονται αι ράβδοι, εφ' αις συ έγραψας επ' αυταίς, εν τη χειρί σου ενώπιον αυτών,
Eze 37:21	και ερείς αυτοίς· τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ιδού εγώ λαμβάνω πάντα οίκον Ισραήλ εκ μέσου των εθνών, ου εισήλθοσαν εκεί, και συνάξω αυτούς από πάντων των περικύκλω αυτών και εισάξω αυτούς εις την γην του Ισραήλ·
Eze 37:22	και δώσω αυτούς εις έθνος εν εν τη γη μου και εν τοις όρεσιν Ισραήλ, και άρχων εις έσται αυτών, και ουκ έσονται έτι εις δύο έθνη, ουδέ μη διαιρεθώσιν ουκέτι εις δύο βασιλείας,
Eze 37:23	ίνα μη μιαίνωνται έτι εν τοις ειδώλοις αυτών. και ρύσομαι αυτούς από πασών των ανομιών αυτών, ων ημάρτοσαν εν αυταίς, και καθαριώ αυτούς, και έσονταί μοι εις λαόν, και εγώ Κύριος έσομαι αυτοίς εις Θεόν.
Eze 37:24	και ο δούλος μου Δαυίδ άρχων εν μέσω αυτών έσται ποιμήν εις πάντων· ότι εν τοις προστάγμασί μου πορεύσονται και τα κριμάτά μου φυλάξονται και ποιήσουσιν αυτά.
Eze 37:25	και κατοικήσουσιν επί της γης αυτών, ην εγώ δέδωκα τω δούλω μου Ιακώβ, ου κατώκησαν εκεί οι πατέρες αυτών· και κατοικήσουσιν επ' αυτής αυτοί, και Δαυίδ ο δούλος μου άρχων αυτών έσται εις τον αιώνα.
Eze 37:26	και διαθήσομαι αυτοίς διαθήκην ειρήνης, διαθήκη αιωνία έσται μετ' αυτών· και θήσω τα άγιά μου εν μέσω αυτών εις τον αιώνα.
Eze 37:27	και έσται η κατασκήνωσίς μου εν αυτοίς, και έσομαι αυτοίς Θεός, και αυτοί μου έσονται λαός.
Eze 37:28	και γνώσονται τα έθνη ότι εγώ ειμι Κύριος ο αγιάζων αυτούς εν τω είναι τα άγιά μου εν μέσω αυτών εις τον αιώνα.
Eze 38:1	ΚΑΙ εγένετο λόγος Κυρίου προς με λέγων·
Eze 38:2	υιε ανθρώπου, στήρισον το πρόσωπόν σου επί Γώγ και την γην του Μαγώγ, άρχοντα Ρώς, Μοσόχ και Θοβέλ, και προφήτευσον επ' αυτόν
Eze 38:3	και ειπόν αυτω τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ιδού εγώ επί σε Γώγ άρχοντα Ρώς, Μοσόχ και Θοβέλ
Eze 38:4	και συνάξω σε και πάσαν την δύναμίν σου, ίππους και ιππείς ενδεδυμένους θώρακας πάντας, συναγωγή πολλή, πέλται και περικεφαλαίαι και μάχιραι,
Eze 38:5	Πέρσαι και Αιθίοπες και Λίβυες, πάντες περικεφαλαίαις και πέλταις,
Eze 38:6	Γομέρ και πάντες οι περί αυτόν, οίκος του Θεργαμά απ' εσχάτου βορρά και πάντες οι περί αυτόν, και έθνη πολλά μετά σου·
Eze 38:7	ετοιμάσθητι, ετοίμασον σεαυτόν συ, και πάσα η συναγωγή σου η συνηγμένη μετά σου και έση μοι εις προφυλακήν.

Eze 38:8	αφ' ημερών πλειόνων ετοιμασθήσεται και επ' εσχάτου ετών ελεύσεται και ήξει εις την γην την απεστραμμένην από μαχαίρας, συνηγμένων από εθνών πολλών, επί γην Ισραήλ, ή εγενήθη έρημος δι' όλου· και ούτος εξ εθνών εξελήλυθε και κατοικήσουσιν επ' ειρήνης άπαντες.
Eze 38:9	και αναβήση ως νετός και ήξεις ως νεφέλη κατακαλύψαι γην και έση συ και πάντες οι περί σε και έθνη πολλά μετά σου.
Eze 38:10	τάδε λέγει Κύριος Κύριος· και έσται εν τη ημέρα εκείνη αναβήσεται ρήματα επί την καρδίαν σου, και λογιή λογισμούς πονηρούς
Eze 38:11	και ερείς· αναβήσομαι επί γην απερριμμένην, ήξω επί ησυχάζοντας εν ησυχία και οικούντας επ' ειρήνης, πάντας κατοικούντας γην, εν ή ουχ υπάρχει τείχος ουδέ μοχλοί, και θύραι ουκ εισίν αυτοίς.
Eze 38:12	προνομεύσαι προνομήν και σκύλα σκυλεύσαι αυτών, του επιστρέψαι χείράς μου εις την ηρημωμένην, ή κατωκίσθη, και επ' έθνος συνηγμένον από εθνών πολλών, πεποιηκότας κτήσεις, κατοικούντας επί τον ομφαλόν της γης.
Eze 38:13	Σαββά και Δαιδάν και έμποροι Καρχηδόνιοι και πάσαι αι κάμαι αυτών ερούσί σοι· εις προνομήν του προνομεύσαι συ έρχη και σκυλεύσαι σκύλα; συνήγαγες συναγωγήν σου λαβείν αργύριον και χρυσίον, απενέγκασθαι κτήσιν του σκυλεύσαι σκύλα.
Eze 38:14	δια τούτο προφήτευσον, υιε ανθρώπου, και ειπόν τω Γώγ· τάδε λέγει Κύριος· ουκ εν τη ημέρα εκείνη εν τω κατοικισθήναι τον λαόν μου Ισραήλ επ' ειρήνης εγεοθήση;
Eze 38:15	και ήξεις εκ του τόπου σου απ' εσχάτου βορρά και έθνη πολλά μετά σου, αναβάται ίππων πάντες, συναγωγή μεγάλη και δύναμις πολλή,
Eze 38:16	και αναβήση επί τον λαόν μου Ισραήλ ως νεφέλη καλύψαι γην· επ' εσχάτων των ημερών έσται, και ανάξω σε επί την γην μου, ίνα γνώσι πάντα τα έθνη εμέ εν τω αγιασθήναι με εν σοί ενώπιον αυτών.
Eze 38:17	τάδε λέγει Κύριος Κύριος τω Γώγ· συ ει περί ου ελάλησα προ ημερών των έμπροσθεν δια χειρός των δούλων μου των προφητών του Ισραήλ, εν ταις ημέραις εκείναις και έτεσι, του αναγαγείν σε επ' αυτούς.
Eze 38:18	και έσται εν τη ημέρα εκείνη, εν ημέρα, ή αν έλθη Γώγ επί την γην του Ισραήλ, λέγει Κύριος Κύριος, αναβήσεται ο θυμός μου
Eze 38:19	και ο ζήλός μου. εν πυρί της οργής μου ελάλησα, ει μην εν τη ημέρα εκείνη έσται σεισμός μέγας επί γης Ισραήλ.
Eze 38:20	και σεισθήσονται από προσώπου Κυρίου οι ιχθύες της θαλάσσης και τα πετεινά του ουρανού και τα θηρία του πεδίου και πάντα τα ερπετά τα έρποντα επί της γης, και πάντες οι άνθρωποι οι επί προσώπου της γης, και ραγήσεται τα όρη και πεσούνται αι φάραγγες, και παν τείχος επί την γην πεσειάται.
Eze 38:21	και καλέσω επ' αυτόν παν φόβον, λέγει Κύριος· μάχαιρα ανθρώπου επί τον αδελφόν αυτού έσται.

Eze 38:22	και κρινώ αυτόν θανάτω και αίματι και υετώ κατακλύζοντι και λίθοις χαλάζης, και πυρ και θείον βρέξω επ' αυτόν και επί πάντας τους μετ' αυτού και επ' έθνη πολλά μετ' αυτού.
Eze 38:23	και μεγαλυνθήσομαι και αγιασθήσομαι και ενδοξασθήσομαι και γνωσθήσομαι εναντίον εθνών πολλών. και γνώσονται ότι εγώ ειμι Κύριος.
Eze 39:1	ΚΑΙ συ, υιε ανθρώπου, προφήτευσον επί Γώγ και ειπόν· τάδε λέγει Κύριος· ιδού εγώ επί σε Γώγ άρχοντα Ρώς, Μοσόχ και Θοβέλ
Eze 39:2	και συνάξω σε και καθοδηγήσω σε και αναβιβώ σε επ' εσχάτου του βορρά και ανάξω σε επί τα όρη τα Ισραήλ.
Eze 39:3	και απολώ το τόξον σου από της χειρός σου της αριστεράς και τα τοξεύματά σου από της χειρός σου της δεξιάς και καταβαλώ σε
Eze 39:4	επί τα όρη Ισραήλ, και πεσή συ και πάντες οι περί σε, και τα έθνη τα μετά σου δοθήσονται εις πλήθη ορνέων, παντί πετεινω και πάσι τοις θηρίοις του πεδίου δέδωκά σε καταβρωθήναι.
Eze 39:5	επί προσώπου του πεδίου πεσή, ότι εγώ ελάλησα, λέγει Κύριος.
Eze 39:6	και αποστελώ πυρ επί Γώγ, και κατοικηθήσονται αι νήσοι επ' ειρήνης· και γνώσονται ότι εγώ ειμι Κύριος.
Eze 39:7	και το όνομά μου το άγιον γνωσθήσεται εν μέσω λαού μου Ισραήλ, και ου βεβηλωθήσεται το όνομά μου το άγιον ουκέτι· και γνώσονται τα έθνη ότι εγώ ειμι Κύριος άγιος εν Ισραήλ.
Eze 39:8	ιδού ήκει, και γνώση ότι έσται, λέγει Κύριος Κύριος· αύτη εστιν η ημέρα, εν ή ελάλησα.
Eze 39:9	και εξελεύσονται οι κατοικούντες τας πόλεις Ισραήλ και καύσουσιν εν τοις όπλοις, πέλταις και κοντοίς και τόξοις και τοξεύμασι και ράβδοις χειρών και λόγχαις· και καύσουσιν εν αυτοίς πυρ επτά έτη.
Eze 39:10	και ου μη λάβωσι ξύλα εκ του πεδίου ουδέ μη κόψωσιν εκ των δρυμών, αλλ' ή τα όπλα κατακαύσουσι πυρί· και προνομεύσουσι τους προνομεύσαντας αυτούς και σκυλεύσουσι τους σκυλεύσαντας αυτούς, λέγει Κύριος.
Eze 39:11	και έσται εν τη ημέρα εκείνη δώσω τω Γώγ τόπον ονομαστόν, μνημείον εν Ισραήλ, το πολυάνδριον των επελθόντων προς τη θαλάσση, και περιοικοδομήσουσι το περιστόμιον της φάραγγος.
Eze 39:12	και κατορύξουσιν εκεί τον Γώγ και παν το πλήθος αυτού, και κληθήσεται Τό γαι το πολυάνδριον του Γώγ.
Eze 39:13	και κατορύξουσιν αυτούς οίκος Ισραήλ, ίνα καθαρισθή η γη, εν επταμήνω· και κατορύξουσιν αυτούς πας ο λαός της γης, και έσται αυτοίς ονομαστόν ή ημέρα εδοξάσθη, λέγει Κύριος.
Eze 39:14	και άνδρας δια παντός διαστελούσιν επιπορευομένους την γην θάψαι τους καταλελειμμένους επί προσώπου της γης, καθαρίσαι αυτήν μετά την

	επτάμηνον, και εκζητήσουσι.
Eze 39:15	και πας ο διαπορευόμενος την γην και ιδών οστούν ανθρώπου οικοδομήσει παρ' αυτω σημείον, έως ότου θάψωσιν αυτό οι θάπτοντες εις το γαί το πολυάνδριον του Γώγ·
Eze 39:16	και γαρ το όνομα της πόλεως Πολυάνδριον· και καθαρισθήσεται η γη.
Eze 39:17	και συ, υιε ανθρώπου, ειπόν· τάδε λέγει Κύριος· ειπόν παντί ορνέω πετεινω και προς πάντα τα θηρία του πεδίου· συνάχθητε και έρχεσθε, συνάχθητε από πάντων των περικύκλω επί την θυσίαν μου ην τέθυκα υμίν, θυσίαν μεγάλην επί τα όρη Ισραήλ, και φάγεσθε κρέα και πίεσθε αίμα.
Eze 39:18	κρέα γιγάντων φάγεσθε και αίμα αρχόντων της γης πίεσθε, κριούς και μόσχους και τράγους, και οι μόσχοι εστεατωμένοι πάντες.
Eze 39:19	και φάγεσθε στέαρ εις πλησμονήν και πίεσθε αίμα εις μέθην από της θυσίας μου, ης έθυσα υμίν.
Eze 39:20	και εμπλησθήσεσθε επί της τραπέζης μου ίππον και αναβάτην, γίγαντα και πάντα άνδρα πολεμιστήν, λέγει Κύριος.
Eze 39:21	και δώσω την δόξαν μου εν υμίν, και όψονται πάντα τα έθνη την κρίσιν μου, ην εποίησα, και την χειρά μου, ην επήγαγον επ' αυτούς.
Eze 39:22	και γνώσονται οίκος Ισραήλ ότι εγώ ειμι Κύριος ο Θεός αυτών από της ημέρας ταύτης και επέκεινα.
Eze 39:23	και γνώσονται πάντα τα έθνη ότι δια τας αμαρτίας αυτών ηχμαλωτεύθησαν οίκος Ισραήλ, ανθ' ων ηθέτησαν εις εμέ, και απέστρεψα το πρόσωπόν μου απ' αυτών και παρέδωκα αυτούς εις χειρας των εχθρών αυτών, και έπεσαν πάντες μαχαίρα.
Eze 39:24	κατά τας ακαθαρσίας αυτών και κατά τα ανομήματα αυτών εποίησα αυτοίς και απέστρεψα το πρόσωπόν μου απ' αυτών.
Eze 39:25	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος· νυν αποστρέψω την αιχμαλωσίαν Ιακώβ και ελεήσω τον οίκον Ισραήλ και ζηλώσω δια το όνομα το άγιόν μου.
Eze 39:26	και λήψονται την ατιμίαν αυτών και την αδικίαν, ην ηδίκησαν, εν τω κατοικισθήναι αυτούς επί την γην αυτών επ' ειρήνης, και ουκ έσται ο εκφοβών.
Eze 39:27	εν τω αποστρέψαι με αυτούς εκ των εθνών και συναγαγείν με αυτούς εκ των χωρών των εθνών και αγιασθήσομαι εν αυτοίς ενώπιον των εθνών,
Eze 39:28	και γνώσονται ότι εγώ ειμι Κύριος ο Θεός αυτών εν τω επιφανήναι με αυτοίς εν τοις έθνεσι.
Eze 39:29	και ουκ αποστρέψω ουκέτι το πρόσωπόν μου απ' αυτών, ανθ' ου εξέχεα τον θυμόν μου επί τον οίκον Ισραήλ, λέγει Κύριος Κύριος.
Eze 40:1	ΚΑΙ εγένετο εν τω πέμπτω και εικοστω έτει της αιχμαλωσίας ημών, εν τω πρώτω μηνί, δεκάτη του μηνός, εν τω τεσσαρεσκαιδεκάτω έτει μετά το αλώναι

	την πόλιν, εν τη ημέρα εκείνη εγένετο επ' εμέ χείρ Κυρίου και ήγαγέ με·
Eze 40:2	εν οράσει Θεού εις την γην του Ισραήλ και έθηκέ με επ' όρους υψηλού σφόδρα, και επ' αυτου ωσει οικοδομή πόλεως απέναντι.
Eze 40:3	και εισήγαγέ με εκεί, και ιδού ανήρ, και η όρασις αυτου ην ωσει όρασις χαλκού στίλβοντος, και εν τη χειρί αυτου ην σπαρτίον οικοδόμων και κάλαμος μέτρου, και αυτός ειστήκει επί της πύλης.
Eze 40:4	και είπε προς με ο ανήρ· εώρακας, υιε ανθρωπου; εν τοις οφθαλμοίς σου ιδέ και εν τοις ωσί σου άκουε και τάξον εις την καρδιαν σου πάντα, όσα εγώ δεικνύω σοι, διότι ένεκα του δείξαί σοι εισελήλυθας ώδε και δείξεις πάντα, όσα συ οράς, τω οίκω του Ισραήλ.
Eze 40:5	Και ιδού περίβολος έξωθεν του οίκου κύκλω· και εν τη χειρί του ανδρός κάλαμος, το μέτρον πηχών εξ εν πήχει και παλαιστής, και διεμέτρησε το προτείχισμα, πλάτος ίσον τω καλάμω και το ύψος αυτου ίσον τω καλάμω.
Eze 40:6	και εισήλθεν εις την πύλην την βλέπουσαν κατά ανατολάς εν επτά αναβαθμοίς και διεμέτρησε το αιλάμ της πύλης ίσον τω καλάμω
Eze 40:7	και το θεέ ίσον τω καλάμω το μήκος και ίσον τω καλάμω το πλάτος και το αιλάμ αναμέσον του θεηλαθά πηχών εξ και το θεέ το δεύτερον ίσον τω καλάμω το πλάτος και ίσον τω καλάμω το μήκος και το αιλάμ πηχέων πέντε και το θεέ το τρίτον ίσον τω καλάμω το μήκος, και ίσον τω καλάμω πλάτος και το αιλάμ του πυλώνος πλησίον του αιλάμ της πύλης
Eze 40:8	πηχών οκτώ
Eze 40:9	και τα αιλεύ πηχών δύο και το αιλάμ της πύλης έσωθεν
Eze 40:10	και τα θεέ της πύλης του θεέ κατέναντι τρεις ένθεν και τρεις ένθεν και μέτρον εν τοις τρισί και μέτρον εν τοις αιλάμ ένθεν και ένθεν.
Eze 40:11	και διεμέτρησε το πλάτος της θύρας του πυλώνος πηχών δέκα και το εύρος του πυλώνος πηχών δεκατριών,
Eze 40:12	και πήχυς επισυναγόμενος επί πρόσωπον των θεείμ ένθεν και ένθεν, και το θεέ πηχών εξ ένθεν και πηχών εξ ένθεν.
Eze 40:13	και διεμέτρησε την πύλην από του τοίχου του θεέ επί τον τοίχον του θεέ πλάτος πήχεις είκοσι και πέντε, αύτη πύλη επί πύλην·
Eze 40:14	και το αίθριον του αιλάμ της πύλης εξήκοντα πήχεις, είκοσι θεείμ της πύλης κύκλω·
Eze 40:15	και το αίθριον της πύλης έξωθεν εις το αίθριον αιλάμ της πύλης έσωθεν πηχών πενήκοντα·
Eze 40:16	και θυρίδες κρυπταί επί το θεείμ και επί τα αιλάμ έσωθεν της πύλης της αυλής κυκλόθεν, και ωσαύτως τοις αιλάμ θυρίδες κύκλω έσωθεν, και επί το αιλάμ φοίνικες ένθεν και ένθεν.

Eze 40:17	και εισήγαγέ με εις την αυλήν την εσωτέραν, και ιδού παστοφόρια και περιστυλα κύκλω της αυλής, τριάκοντα παστοφόρια εν τοις περιστύλοις,
Eze 40:18	και αι στοαί κατά νώτου των πυλών, κατά το μήκος των πυλών το περιστυλον το υποκάτω.
Eze 40:19	και διεμέτρησε το πλάτος της αυλής από του αιθρίου της πύλης της εξωτέρας έσωθεν επί το αίθριον της πύλης της βλεπούσης έξω, πήχεις εκατόν, της βλεπούσης κατά ανατολάς. και ήγαγέ με επί βορράν,
Eze 40:20	και ιδού πύλη βλέπουσα προς βορράν τη αυλή τη εξωτέρα, και διεμέτρησεν αυτήν, το τε μήκος αυτής και το πλάτος.
Eze 40:21	και τα θεέ τρεις ένθεν και τρεις ένθεν και τα αιλεύ και τα αιλαμμώ και τους φοίνικας αυτής, και εγένετο κατά τα μέτρα της πύλης της βλεπούσης κατά ανατολάς πηχών πενήτηκοντα το μήκος αυτής και πηχών εικοσιπέντε το εύρος αυτής.
Eze 40:22	και αι θυρίδες αυτής και τα αιλαμμώ και οι φοίνικες αυτής καθώς η πύλη η βλέπουσα κατά ανατολάς· και εν επτά κλιμακτήρσιν ανέβαινον επ' αυτήν, και τα αιλαμμώ έσωθεν.
Eze 40:23	και πύλη τη αυλή τη εσωτέρα βλέπουσα επί πύλην του βορρά ον τρόπον της πύλης της βλεπούσης κατά ανατολάς, και διεμέτρησε την αυλήν από πύλης επί πύλην πήχεις εκατόν.
Eze 40:24	και ήγαγέ με κατά νότον, και ιδού πύλη βλέπουσα προς νότον, και διεμέτρησεν αυτήν και τα θεέ και τα αιλεύ και τα αιλαμμώ κατά τα μέτρα ταύτα.
Eze 40:25	και αι θυρίδες αυτής και τα αιλαμμώ κυκλόθεν καθώς αι θυρίδες του αιλάμ, πηχών πενήτηκοντα το μήκος αυτής και πηχών εικοσιπέντε το εύρος αυτής.
Eze 40:26	και επτά κλιμακτήρες αυτη, και αιλαμμώ έσωθεν και φοίνικες αυτη, εις ένθεν και εις ένθεν επί τα αιλεύ.
Eze 40:27	και πύλη κατέναντι της πύλης της αυλής της εσωτέρας προς νότον· και διεμέτρησε την αυλήν από πύλης επί πύλην, πήχεις εκατόν το εύρος προς νότον.
Eze 40:28	Και εισήγαγέ με εις την αυλήν την εσωτέραν της πύλης της προς νότον και διεμέτρησε την πύλην κατά τα μέτρα ταύτα
Eze 40:29	και τα θεέ και τα αιλεύ και τα αιλαμμώ κατά τα μέτρα ταύτα· και θυρίδες αυτη και τω αιλαμμώ κύκλω· πήχεις πενήτηκοντα το μήκος αυτής και το εύρος πήχεις εικοσιπέντε.
Eze 40:31	και αιλαμμώ εις την αυλήν την εξωτέραν και φοίνικες τω αιλεύ, και οκτώ κλιμακτήρες.
Eze 40:32	και εισήγαγέ με εις την πύλην την βλέπουσαν κατά ανατολάς και διεμέτρησεν αυτήν κατά τα μέτρα ταύτα
Eze 40:33	και τα θεέ και τα αιλεύ και τα αιλαμμώ κατά τα μέτρα ταύτα· και θυρίδες αυτη και τω αιλαμμώ κύκλω, πήχεις πενήτηκοντα μήκος αυτής και εύρος αυτής πήχεις

	εικοσιπέντε.
Eze 40:34	και αιλαμμώ εις την αυλήν την εσωτέραν, και φοίνικες επί του αιλεύ ένθεν και ένθεν, και οκτώ κλιμακτήρες αυτη.
Eze 40:35	και εισήγαγέ με εις την πύλην την προς βορράν και διεμέτρησε κατά τα μέτρα ταύτα
Eze 40:36	και τα θεέ και τα αιλεύ και τα αιλαμμώ· και θυρίδες αυτη κύκλω και τω αιλαμμώ αυτής· πήχεις πενήκοντα μήκος αυτής και εύρος πήχεις εικοσιπέντε.
Eze 40:37	και τα αιλαμμώ εις την αυλήν την εξωτέραν, και φοίνικες τω αιλεύ ένθεν και ένθεν, και οκτώ κλιμακτήρες αυτη.
Eze 40:38	τα παστοφόρια αυτής και τα θυρώματα αυτής και τα αιλαμμώ αυτής επί της πύλης της δευτέρας έκρυσις,
Eze 40:39	όπως σφάζωσιν εν αυτη τα υπέρ αμαρτίας και τα υπέρ αγνοίας·
Eze 40:40	και κατά νότου του ρύακος των ολοκαυτωμάτων της βλεπούσης προς βορράν δύο τράπεζαι προς ανατολάς και κατά νότου της δευτέρας και του αιλάμ της πύλης δύο τράπεζαι κατά ανατολάς,
Eze 40:41	τέσσαρες ένθεν και τέσσαρες ένθεν κατά νότου της πύλης, επ' αυτάς σφάξουσι τα θύματα κατέναντι των οκτώ τραπεζών των θυμάτων.
Eze 40:42	και τέσσαρες τράπεζαι των ολοκαυτωμάτων λίθιναι λελαξευμένοι πήχεως και ημίους το πλάτος και πήχεων δύο και ημίους το μήκος και επί πήχυν το ύψος, επ' αυτάς επιθήσουσι τα σκεύη, εν οίς σφάζουσιν εκεί τα ολοκαυτώματα και τα θύματα.
Eze 40:43	και παλαιστήν έξουσιν γείσος λελαξευμένον έσωθεν κύκλω και επί τας τραπέζας επάνωθεν στέγας του καλύπτεσθαι από του υετού και από της ξηρασίας.
Eze 40:44	και εισήγαγέ με εις την αυλήν την εσωτέραν, και ιδού δύο εξέδραι εν τη αυλή τη εσωτέρα, μία κατά νότου της πύλης της βλεπούσης προς βορράν φέρουσα προς νότον και μία κατά νότου της πύλης της προς νότον, βλεπούσης δε προς βορράν.
Eze 40:45	και είπε προς με· η εξέδρα αύτη η βλέπουσα προς νότον τοις ιερεύσι τοις φυλάσσουσι την φυλακήν του οίκου,
Eze 40:46	και η εξέδρα η βλέπουσα προς βορράν τοις ιερεύσι τοις φυλάσσουσι την φυλακήν του θυσιαστηρίου· εκείνοί εισιν οι υιοί Σαδδούκ οι εγγίζοντες εκ του Λευι προς Κύριον λειτουργείν αυτω.
Eze 40:47	και διεμέτρησε την αυλήν μήκος πηχών εκατόν και εύρος πήχεις εκατόν επί τα τέσσαρα μέρη αυτής και το θυσιαστήριον απέναντι του οίκου. -
Eze 40:48	Και εισήγαγέ με εις το αιλάμ του οίκου. και διεμέτρησε το αίλ του αιλάμ πηχών πέντε το πλάτος ένθεν και πηχών πέντε ένθεν, και το εύρος του θυρώματος πηχών δεκατεσσάρων, και επωμίδες της θύρας του αιλάμ πηχών τριών ένθεν

	και πηχών τριών ένθεν.
Eze 40:49	και το μήκος του αιλάμ πηχών είκοσι και το εύρος πηχών δώδεκα· και επί δέκα αναβαθμών ανέβαινον επ' αυτό· και στύλοι ήσαν επί το αιλάμ, εις ένθεν και εις ένθεν.
Eze 41:1	ΚΑΙ εισήγαγέ με εις τον ναόν, ω διεμέτρησε το αιλάμ πηχών εξ το πλάτος ένθεν
Eze 41:2	και πηχών εξ το εύρος του αιλάμ ένθεν, και το εύρος του πυλώνος πηχών δέκα, και επωμίδες του πυλώνος πηχών πέντε ένθεν και πηχών πέντε ένθεν· και διεμέτρησε το μήκος αυτού πηχών τεσσαράκοντα και το εύρος πηχών είκοσι.
Eze 41:3	και εισήλθεν εις την αυλήν την εσωτέραν και διεμέτρησε το αίλ του θυρώματος πηχών δύο και το θύρωμα πηχών εξ και τας επωμίδας του θυρώματος πηχών επτά ένθεν και πηχών επτά ένθεν.
Eze 41:4	και διεμέτρησε το μήκος των θυρών πηχών τεσσαράκοντα και εύρος πηχών είκοσι κατά πρόσωπον του ναού. και είπε· τούτο το άγιον των αγίων.
Eze 41:5	και διεμέτρησε τον τοίχον του οίκου πηχών εξ και το εύρος της πλευράς πηχών τεσσάρων κυκλόθεν.
Eze 41:6	και τα πλευρά πλευρόν επί πλευρόν τριάκοντα και τρεις δις, και διάστημα εν τω τοίχω του οίκου εν τοις πλευροίς κύκλω του είναι τοις επιλαμβανομένοις οράν, όπως το παράπαν μη άπτωνται των τοίχων του οίκου.
Eze 41:7	και το εύρος της ανωτέρας των πλευρών κατά το πρόσθεμα εκ του τοίχου προς την ανωτέραν κύκλω του οίκου, όπως διαπλατύνηται άνωθεν και εκ των κάτωθεν αναβαίνωσιν επί τα υπερωα και εκ των μέσων επί τα τριώροφα.
Eze 41:8	και το θραέλ του οίκου ύψος κύκλω διάστημα των πλευρών ίσον τω καλάμω, πηχών εξ διάστημα.
Eze 41:9	και εύρος του τοίχου της πλευράς έξωθεν πηχών πέντε· και τα απόλοιπα αναμέσον των πλευρών του οίκου
Eze 41:10	και αναμέσον των εξεδρών εύρος πηχών είκοσι, το περιφερές τω οίκω κύκλω.
Eze 41:11	και αι θύραι των εξεδρών επί το απόλοιπον της θύρας της μιάς της προς βορράν· και η θύρα η μία προς νότον, και το εύρος του φωτός του απολοίπου πηχών πέντε πλάτος κυκλόθεν.
Eze 41:12	και το διορίζον κατά πρόσωπον του απολοίπου ως προς θάλασσαν πηχών εβδομήκοντα, πλάτος του τοίχου του διορίζοντος πηχών πέντε, εύρος κυκλόθεν και μήκος αυτού πηχών ενενήκοντα.
Eze 41:13	και διεμέτρησε κατέναντι του οίκου μήκος πηχών εκατόν, και τα απόλοιπα και τα διορίζοντα και οι τοίχοι αυτών μήκος πηχών εκατόν,
Eze 41:14	και το εύρος κατά πρόσωπον του οίκου και τα απόλοιπα κατέναντι πηχών εκατόν.
Eze 41:15	και διεμέτρησε μήκος του διορίζοντος κατά πρόσωπον του απολοίπου των κατόπισθεν του οίκου εκείνου και τα απόλοιπα ένθεν και ένθεν πηχών εκατόν

	το μήκος. και ο ναός και αι γωνία και το αιάμ το εξώτερον πεφατνωμένα,
Eze 41:16	και αι θυρίδες δικτυωταί, υποφάυσεις κύκλω τοις τρισίν ωστε διακύπτειν· και ο οίκος και τα πλησίον εξυλωμένα κύκλω και το έδαφος και εκ του εδάφους έως των θυρίδων, και αι θυρίδες αναπτυσσόμεναι τρισώς εις το διακύπτειν.
Eze 41:17	και έως πλησίον της εσωτέρας και έως της εξωτέρας και εφ' όλον τον τοίχον κύκλω εν τω έσωθεν και εν τω έξωθεν
Eze 41:18	γεγλυμμένα Χερουβίμ, και φοίνικες αναμέσον Χερούβ και Χερούβ· δύο πρόσωπα τω Χερούβ,
Eze 41:19	πρόσωπον ανθρώπου προς τον φοίνικα ένθεν και ένθεν και πρόσωπον λέοντος προς τον φοίνικα ένθεν και ένθεν· διαγεγλυμμένος όλος ο οίκος κυκλόθεν,
Eze 41:20	εκ του εδάφους έως του φατνώματος τα Χερουβίμ και οι φοίνικες διαγεγλυμμένοι.
Eze 41:21	και το άγιον και ο ναός αναπτυσσόμενος τετράγωνα. κατά πρόσωπον των αγίων όρασις ως όψις
Eze 41:22	θυσιαστηρίου ξυλίνου, πηχών τριών το ύψος αυτού και το μήκος πηχών δύο και το εύρος πηχών δύο· και κέρατα είχε, και η βάση αυτού και οι τοίχοι αυτού ξύλινοι· και είπε προς με· αύτη η τράπεζα η προ προσώπου Κυρίου. και δύο θυρώματα τω ναω
Eze 41:23	και τω αγίω·
Eze 41:24	δύο θυρώματα τοις δυσί θυρώμασι τοις στροφωτοίς, δύο θυρώματα τω ενί και δύο θυρώματα τη θύρα τη δευτέρα.
Eze 41:25	και γλυφή επ' αυτών, και επί τα θυρώματα του ναού Χερουβίμ, και φοίνικες κατά την γλυφήν των αγίων, και σπουδαία ξύλα κατά πρόσωπον του αιάμ έξωθεν
Eze 41:26	και θυρίδες κρυπταί. και διεμέτρησεν ένθεν και ένθεν εις τα οροφώματα του αιάμ και τα πλευρά του οίκου εζυγωμένα.
Eze 42:1	ΚΑΙ εισήγαγέ με εις την αυλήν την εσωτέραν κατά ανατολάς κατέναντι της πύλης της προς βορράν· και εισήγαγέ με, και ιδού εξέδραι πέντε εχόμεναι του απολοίπου και εχόμεναι του διορίζοντος προς βορράν,
Eze 42:2	επί πήχεις εκατόν μήκος προς βορράν και το πλάτος πεντήκοντα πηχών,
Eze 42:3	διαγεγραμμένοι ον τρόπον αι πύλαι της αυλής της εσωτέρας και ον τρόπον τα περίστυλα της αυλής της εξωτέρας, εστιχισμένοι αντιπρόσωποι στοαί τρισσαί.
Eze 42:4	και κατέναντι των εξεδρών περίπατος πηχών δέκα το πλάτος, επί πήχεις εκατόν το μήκος· και τα θυρώματα αυτών προς βορράν.
Eze 42:5	και οι περίπατοι οι υπερωι ωσαύτως, ότι εξείχετο το περίστυλον εξ αυτού, εκ του υποκάτωθεν περιστύλου, και το διάστημα· ούτως περίστυλον και διάστημα

Eze 42:6	και ούτως στοαί· διότι τριπλαί ήσαν και στύλους ουκ είχαν καθώς οι στύλοι των εξωτέρων, δια τούτο εξείχοντο των υποκάτωθεν και των μέσων από της γης.
Eze 42:7	και φως έξωθεν ον τρόπον αι εξέδραι της αυλής της εξωτέρας αι βλέπουσαι απέναντι των εξεδρών των προς βορράν, μήκος πηχών πενήτηκοντα·
Eze 42:8	ότι το μήκος των εξεδρών των βλεπουσών εις την αυλήν την εξωτέραν ην πηχών πενήτηκοντα, και αυταί εισιν αι αντιπρόσωποι ταύταις· το παν πηχών εκατόν.
Eze 42:9	και αι θύραι των εξεδρών τούτων της εισόδου της προς ανατολάς του εισπορεύεσθαι δι' αυτών εκ της αυλής της εξωτέρας
Eze 42:10	κατά το φως του εν αρχή περιπάτου. και τα προς νότον κατά πρόσωπον του νότου κατά πρόσωπον του απολοίπου και κατά πρόσωπον του διορίζοντος εξέδραι,
Eze 42:11	και ο περίπατος κατά πρόσωπον αυτών κατά τα μέτρα εξεδρών των προς βορράν και κατά το μήκος αυτών και κατά το εύρος αυτών και κατά πάσας τας εξόδους αυτών και κατά πάσας τας επιστροφάς αυτών και κατά τα φώτα αυτών και κατά τα θυρώματα αυτών
Eze 42:12	των εξεδρών των προς νότον και κατά τα θυρώματα απ' αρχής του περιπάτου ως επί φως διαστήματος καλάμου και κατά ανατολάς του εισπορεύεσθαι δι' αυτών. -
Eze 42:13	Και είπε προς με· αι εξέδραι αι προς βορράν, και αι εξέδραι αι προς νότον αι ούσαι κατά πρόσωπον των διαστημάτων, αυταί εισιν αι εξέδραι του αγίου, εν αις φάγονται εκεί οι ιερείς υιοί Σαδδούκ οι εγγίζοντες προς Κύριον τα άγια των αγίων· και εκεί θήσουσι τα άγια των αγίων και την θυσίαν και τα περι άμαρτίας και τα περι αγνοίας, διότι ο τόπος άγιος.
Eze 42:14	ουκ εισελεύσονται εκεί πάρεξ των ιερέων· ουκ εξελεύσονται εκ του αγίου εις την αυλήν την εξωτέραν, όπως διαπαντός άγιοι ώσιν οι προσάγοντες, και μη άπτωνται του στολισμού αυτών, εν οίς λειτουργούσιν εν αυτοίς, διότι άγιά εστι· και ενδύσονται ιμάτια έτερα, όταν άπτωνται του λαού. -
Eze 42:15	Και συνετελέσθη η διαμέτρησις του οίκου έσωθεν. και εξήγαγέ με καθ' οδόν της πύλης της βλεπούσης προς ανατολάς και διεμέτρησε το υπόδειγμα του οίκου κυκλόθεν εν διατάξει.
Eze 42:16	και έστη κατά νότου της πύλης της βλεπούσης κατά ανατολάς και διεμέτρησε πεντακοσίους εν τω καλάμω του μέτρου·
Eze 42:17	και επέστρεψε προς βορράν και διεμέτρησε το κατά πρόσωπον του βορρά πήχεις πεντακοσίους εν τω καλάμω του μέτρου·
Eze 42:18	και επέστρεψε προς θάλασσαν και διεμέτρησε το κατά πρόσωπον της θαλάσσης πεντακοσίους εν τω καλάμω του μέτρου.
Eze 42:19	και επέστρεψε προς νότον και διεμέτρησε κατέναντι του νότου πεντακοσίους εν τω καλάμω του μέτρου·
Eze 42:20	τα τέσσαρα μέρη του αυτου καλάμου. και διέταξεν αυτόν και περίβολον αυτών κύκλω πεντακοσίων προς ανατολάς και πεντακοσίων πηχών εύρος του

	διαστέλλειν αναμέσον των αγίων και αναμέσον του προτειχίσματος του εν διατάξει του οίκου.
Eze 43:1	ΚΑΙ ήγαγέ με επί την πύλην την βλέπουσαν κατά ανατολάς και εξήγαγέ με,
Eze 43:2	και ιδού δόξα Θεού Ισραήλ ήρχετο κατά την οδόν της πύλης της βλέπούσης προς ανατολάς, και φωνή της παρεμβολής ως φωνή διπλασιαζόντων πολλών, και η γη εξέλαμπεν ως φέγγος από της δόξης κυκλόθεν.
Eze 43:3	και η όρασις, ην είδον, κατά την όρασιν, ην είδον ότε εισεπορευόμεν του χρίσαι την πόλιν, και η όρασις του άρματος, ου είδον, κατά την όρασιν, ην είδον επί του ποταμού του Χοβάρ· και πίπτω επί πρόσωπόν μου.
Eze 43:4	και δόξα Κυρίου εισήλθεν εις τον οίκον κατά την οδόν της πύλης της βλέπούσης κατά ανατολάς.
Eze 43:5	και ανέλαβέ με πνεύμα και εισήγαγέ με εις την αυλήν την εσωτέραν, και ιδού πλήρης δόξης Κυρίου ο οίκος.
Eze 43:6	και έστην, και ιδού φωνή εκ του οίκου λαλούντος προς με, και ο ανήρ ειστήκει εχόμενός μου.
Eze 43:7	και είπε προς με· υιε ανθρώπου, εώρακας τον τόπον του θρόνου μου και τον τόπον του ίχνους των ποδών μου, εν οίς κατασκηνώσει το όνομά μου εν μέσω οίκου Ισραήλ τον αιώνα· και ου βεβηλώσουσιν ουκέτι οίκος Ισραήλ το όνομα το άγιόν μου, αυτοί και οι ηγούμενοι αυτών, εν τη πορνεία αυτών και εν τοις φόνοις των ηγουμένων εν μέσω αυτών,
Eze 43:8	εν τω τιθέναι αυτούς το πρόθυρόν μου εν τοις προθύροις αυτών και τας φλιάς μου εχομένας των φλιών αυτών και έδωκαν τον τοίχόν μου ως συνεχόμενον εμού και αυτών και εβεβήλωσαν το όνομα το άγιόν μου εν ταις ανομίαις αυτών, αις εποίουν· και εξέτριψα αυτούς εν θυμω μου και εν φόνω.
Eze 43:9	και νυν απωσάσθωσαν την πορνείαν αυτών και τους φόνους των ηγουμένων αυτών απ' εμού, και κατασκηνώσω εν μέσω αυτών τον αιώνα.
Eze 43:10	και συ, υιε ανθρώπου, δείξον τω οίκω Ισραήλ τον οίκον, και κοπάσουσιν από των αμαρτιών αυτών· και την όρασιν αυτού και την διάταξιν αυτού,
Eze 43:11	και αυτοί λήψονται την κόλασιν αυτών περί πάντων, ων εποίησαν. και διαγράψεις τον οίκον και τας εξόδους αυτού και την υπόστασιν αυτού και πάντα τα προστάγματα αυτού και πάντα τα νόμιμα αυτού γνωριείς αυτοίς και διαγράψεις εναντίον αυτών, και φυλάξονται πάντα τα δικαιώματά μου και πάντα τα προστάγματά μου και ποιήσουσιν αυτά·
Eze 43:12	και την διαγραφήν του οίκου επί της κορυφής του όρους, πάντα τα όρια αυτού κυκλόθεν άγια αγίων.
Eze 43:13	Και ταύτα τα μέτρα του θυσιαστηρίου εν πήχει του πήχεως και παλαιστής· κόλπωμα βάθους επί πήχυν και πήχυς το εύρος, και γείσος επί το χείλος αυτού κυκλόθεν σπιθαμής. και τούτο το ύψος του θυσιαστηρίου·
Eze 43:14	εκ βάθους της αρχής του κοιλώματος αυτού προς το ιλαστήριον το μέγα το υποκάτωθεν πηχών δύο και το εύρος πήχεως· και από του ιλαστηρίου του

	μικρού επί το ιλαστήριον το μέγα πήχεις τέσσαρες και εύρος πήχυς·
Eze 43:15	και τω αριθμῷ πηχῶν τεσσάρων, και από του αριθμῷ και υπεράνω των κεράτων πήχυς·
Eze 43:16	και το αριθμῷ πηχῶν δώδεκα μήκους επί πήχεις δώδεκα πλάτους, τετράγωνον επί τα τέσσαρα μέρη αυτού.
Eze 43:17	και το ιλαστήριον πηχῶν δεκατεσσάρων το μήκος επί πήχεις δεκατέσσαρας το εύρος επί τέσσαρα μέρη αυτού· και το γείσος αυτω κυκλόθεν κυκλούμενον αυτω. ήμισυ πήχεως, και το κύκλωμα αυτού πήχυς κυκλόθεν· και οι κλιμακτήρες αυτού βλέποντες κατά ανατολάς.
Eze 43:18	και είπε προς με· υιε ανθρώπου, τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· ταῦτα τα προστάγματα του θυσιαστηρίου εν ημέρα ποιήσεως αυτού του αναφέρειν επ' αυτού ολοκαυτώματα και προσχέειν προς αυτό αίμα.
Eze 43:19	και δώσεις τοις ιερεύσι τοις Λευίταις τοις εκ του σπέρματος Σαδδούκ τοις εγγίζουσι προς με, λέγει Κύριος ο Θεός, του λειτουργείν μοι, μόσχον εκ βοῶν περι αμαρτίας·
Eze 43:20	και λήψονται εκ του αίματος αυτού και επιθήσουσιν επί τα τέσσαρα κέρατα του θυσιαστηρίου και επί τας τέσσαρας γωνίας του ιλαστηρίου και επί την βάσιν κύκλω και εξιλάσσονται αυτό·
Eze 43:21	και λήψονται τον μόσχον τον περι αμαρτίας, και κατακαυθήσεται εν τω αποκεχωρισμένω του οίκου έξωθεν των αγίων.
Eze 43:22	και τη ημέρα τη δευτέρα λήψονται ερίφους δύο αιγών αμώμους υπέρ αμαρτίας και εξιλάσσονται το θυσιαστήριον καθότι εξιλάσαντο εν τω μόσχω·
Eze 43:23	και μετά το συντελέσαι τον εξιλασμόν προσοίσουσι μόσχον εκ βοῶν άμωμον και κριόν εκ προβάτων άμωμον,
Eze 43:24	και προσοίσετε εναντίον Κυρίου, και επιρρίψουσιν οι ιερείς επ' αυτά άλα και ανοίσουσιν αυτά ολοκαυτώματα τω Κυρίω.
Eze 43:25	επτά ημέρας ποιήσεις έριφον υπέρ αμαρτίας καθ' ημέραν και μόσχον εκ βοῶν και κριόν εκ προβάτων, άμωμα ποιήσουσιν
Eze 43:26	επτά ημέρας· και εξιλάσσονται το θυσιαστήριον και καθαριούσιν αυτό και πλήσουσι χείρας αυτών.
Eze 43:27	και έσται από της ημέρας της ογδόης και επέκεινα ποιήσουσιν οι ιερείς επί το θυσιαστήριον τα ολοκαυτώματα υμών και τα του σωτηρίου υμών. και προσδέξομαι υμάς, λέγει Κύριος.
Eze 44:1	ΚΑΙ επέστρεψέ με κατά την οδόν της πύλης των αγίων της εξωτέρας της βλεπούσης κατά ανατολάς, και αύτη ην κεκλεισμένη.
Eze 44:2	και είπε Κύριος προς με· η πύλη αύτη κεκλεισμένη έσται, ουκ ανοιχθήσεται, και ουδείς μη διέλθη δι' αυτής, ότι Κύριος ο Θεός Ισραήλ εισελεύσεται δι' αυτής, και έσται κεκλεισμένη·

Eze 44:3	διότι ο ηγούμενος, ούτος καθήσεται εν αυτη του φαγείν άρτον εναντίον Κυρίου. κατά την οδόν αιλάμ της πύλης εισελεύσεται και κατά την οδόν αυτού εξελεύσεται. -
Eze 44:4	Και εισήγαγέ με κατά την οδόν της πύλης της προς βορράν κατέναντι του οίκου, και είδον και ιδού πλήρης δόξης ο οίκος του Κυρίου, και πίπτω επί πρόσωπόν μου.
Eze 44:5	και είπε Κύριος προς με· υιε ανθρώπου, τάξον εις την καρδίαν σου και ιδέ τοις οφθαλμοίς σου και τοις ωσί σου άκουε πάντα, όσα εγώ λαλώ μετά σου, κατά πάντα τα προστάγματα του οίκου Κυρίου και κατά πάντα τα νόμιμα αυτού· και τάξεις την καρδίαν σου εις την είσοδον του οίκου κατά πάσας τας εξόδους αυτού εν πάσι τοις αγίοις.
Eze 44:6	και ερείς προς τον οίκον τον παραπικραίνοντα, προς τον οίκον του Ισραήλ· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός· ικανούσθω υμίν από πασών των ανομιών υμών, οίκος Ισραήλ,
Eze 44:7	του εισαγαγείν υμάς υιούς αλλογενείς απεριτμήτους καρδιά και απεριτμήτους σαρκί του γίνεσθαι εν τοις αγίοις μου, και εβεβήλουν αυτά εν τω προσφέρειν υμάς άρτους, στέαρ και αίμα, και παρεβαίνετε την διαθήκην μου εν πάσαις ταις ανομίαις υμών
Eze 44:8	και διετάξατε του φυλάσσειν φυλακάς εν τοις αγίοις μου.
Eze 44:9	δια τούτο τάδε λέγει Κύριος ο Θεός· πας υιος αλλογενής απερίτμητος καρδιά και απερίτμητος σαρκί ουκ εισελεύσεται εις τα άγιά μου εν πάσιν υιοίς αλλογενών των όντων εν μέσω οίκου Ισραήλ,
Eze 44:10	αλλ' ή οι Λευίται, οίτινες αφήλαντο απ' εμού εν τω πλανάσθαι τον Ισραήλ απ' εμού κατόπισθεν των ενθυμημάτων αυτών, και λήψονται αδικίαν αυτών
Eze 44:11	και έσονται εν τοις αγίοις μου λειτουργούντες θυρωροί επί των πυλών του οίκου και λειτουργούντες τω οίκω· ούτοι σφάξουσι τας θυσίας και τα ολοκαυτώματα τω λαω, και ούτοι στήσονται εναντίον του λαού του λειτουργείν αυτοίς.
Eze 44:12	ανθ' ων ελειτούργουν αυτοίς προ προσώπου των ειδώλων αυτών και εγένετο τω οίκω Ισραήλ εις κόλασιν αδικίας, ένεκα τούτου ήρα την χείρά μου επ' αυτούς, λέγει Κύριος ο Θεός,
Eze 44:13	και ουκ εγγιούσι προς με του ιερατεύειν μοι, ουδέ του προσάγειν προς τα άγια υιών του Ισραήλ ουδέ προς τα άγια των αγίων μου και λήψονται ατιμίαν αυτών εν τη πλανήσει, ή επλανήθησαν.
Eze 44:14	και κατατάξουσιν αυτούς φυλάσσειν φυλακάς του οίκου εις πάντα τα έργα αυτού και εις πάντα, όσα αν ποιήσωσιν.
Eze 44:15	οι ιερείς οι Λευίται, οι υιοί του Σαδδούκ, οίτινες εφυλάξαντο τας φυλακάς των αγίων μου εν τω πλανάσθαι οίκον Ισραήλ απ' εμού, ούτοι προσάξουσι προς με του λειτουργείν μοι και στήσονται προ προσώπου μου του προσφέρειν μοι θυσίαν, στέαρ και αίμα, λέγει Κύριος ο Θεός.
Eze 44:16	ούτοι εισελεύσονται εις τα άγιά μου, και ούτοι προσελεύσονται προς την

	τράπεζάν μου του λειτουργείν μοι και φυλάξουσι τας φυλακάς μου.
Eze 44:17	και ἔσται εν τω εισπορεύεσθαι αυτούς τας πύλας της αυλής της εσωτέρας στολάς λινάς ενδύσονται και ουκ ενδύσονται ἔρια εν τω λειτουργείν αυτούς από της πύλης της εσωτέρας αυλής·
Eze 44:18	και κιδάρεις λινάς ἔξουσιν επί ταις κεφαλαίς αυτών και περισκελή λινά ἔξουσιν επί τας οσφύας αυτών και ου περιζώσονται βία.
Eze 44:19	και εν τω εκπορεύεσθαι αυτούς εις την αυλήν την εξωτέραν προς τον λαόν εκδύσονται τας στολάς αυτών, εν αις αυτοί λειτουργούσιν εν αυταίς, και θήσουσιν αυτάς εν ταις εξέδραις των αγίων και ενδύσονται στολάς ετέρας και ου μη αγιάσωσι τον λαόν εν ταις στολαίς αυτών.
Eze 44:20	και τας κεφαλάς αυτών ου ξυρήσονται και τας κόμας αυτών ου ψιλώσουσι, καλύπτοντες καλύψουσι τας κεφαλάς αυτών.
Eze 44:21	και οίνον ου μη πίωσι πας ιερεύς εν τω εισπορεύεσθαι αυτούς εις την αυλήν την εσωτέραν.
Eze 44:22	και χήραν και εκβεβλημένην ου λήψονται εαυτοίς εις γυναίκα, αλλ' ή παρθένον εκ του σπέρματος Ισραήλ· και χήρα εάν γένηται εξ ιερέως, λήψονται.
Eze 44:23	και τον λαόν μου διδάξουσιν ανά μέσον αγίου και βεβήλου και ανά μέσον ακαθάρτου και καθαρού γνωριούσιν αυτοίς.
Eze 44:24	και επί κρίσιν αίματος ούτοι επιστήσονται του διακρίνειν· τα δικαιώματά μου δικαιώσουσι και τα κρίματά μου κρινούσι και τα νόμιμά μου και τα προστάγματά μου εν πάσαις ταις εορταίς μου φυλάξονται και τα σάββατά μου αγιάσουσι.
Eze 44:25	και επί ψυχήν ανθρώπου ουκ εισελεύσονται του μianθήναι, αλλ' ή επί πατρί και επί μητρί και επί υιω και επί θυγατρί και επί αδελφω και επί αδελφή αυτού, ή ου γέγονεν ανδρί, μianθήσεται.
Eze 44:26	και μετά το καθαρισθήναι αυτόν επτά ημέρας εξαριθμηθήση αυτω·
Eze 44:27	και ή αν ημέρα εισπορεύωνται εις την αυλήν την εσωτέραν του λειτουργείν εν τω αγίω, προσοίσουσιν ιλασμόν, λέγει Κύριος ο Θεός.
Eze 44:28	και ἔσται αυτοίς εις κληρονομίαν· εγώ κληρονομία αυτοίς, και κατάσχεσις αυτοίς ου δοθήσεται εν τοις υιοίς Ισραήλ, ότι εγώ κατάσχεσις αυτών.
Eze 44:29	και τας θυσίας και τα υπέρ αμαρτίας και τα υπέρ αγνοίας ούτοι φάγονται, και παν αφόρισμα εν τω Ισραήλ αυτοίς ἔσται·
Eze 44:30	απαρχαί πάντων και τα πρωτότοκα πάντων και τα αφαιρέματα πάντα εκ πάντων των απαρχών υμών τοις ιερεύσιν ἔσται· και τα πρωτογεννήματα υμών δώσετε τω ιερεί του θείναι ευλογίας υμών επί τους οίκους υμών.
Eze 44:31	και παν θνησιμαίον και θηριάλωτον εκ των πετεινών και εκ των κτηνών ου φάγονται οι ιερείς.

Eze 45:1	ΚΑΙ εν τω καταμετρείσθαι υμάς την γην εν κληρονομία αφοριείτε απαρχήν τω Κυρίω άγιον από της γης, πέντε και είκοσι χιλιάδας μήκος και εύρος είκοσι χιλιάδας· άγιον έσται εν πάσι τοις ορίοις αυτου κυκλόθεν.
Eze 45:2	και έσται εκ τούτου εις αγίασμα πεντακόσιοι επί πεντακοσίους τετράγωνον κυκλόθεν, και πεντήκοντα πήχεις διάστημα αυτω κυκλόθεν.
Eze 45:3	και εκ ταύτης της διαμετρήσεως διαμετρήσεις μήκος πέντε και είκοσι χιλιάδας και εύρος είκοσι χιλιάδας, και εν αυτη έσται το αγίασμα άγια των αγίων.
Eze 45:4	από της γης έσται τοις ιερέυσι τοις λειτουργούσιν εν τω αγίω και έσται τοις εγγίζουσι λειτουργείν τω Κυρίω, και έσται αυτοίς τόπος εις οίκους αφωρισμένους τω αγιασμω αυτών.
Eze 45:5	είκοσι και πέντε χιλιάδας μήκος και εύρος είκοσι χιλιάδες έσται τοις Λευίταις τοις λειτουργούσι τω οίκω, αυτοίς εις κατάσχεσιν, πόλεις του κατοικείν.
Eze 45:6	και την κατάσχεσιν της πόλεως δώσεις πέντε χιλιάδας εύρος και μήκος πέντε και είκοσι χιλιάδας· ον τρόπον η απαρχή των αγίων παντί οίκω Ισραήλ έσονται.
Eze 45:7	και τω ηγουμένω εκ τούτου και από τούτου εις τας απαρχάς των αγίων εις κατάσχεσιν της πόλεως, κατά πρόσωπον των απαρχών των αγίων και κατά πρόσωπον της κατασχέσεως της πόλεως τα προς θάλασσαν και από των προς θάλασσαν προς ανατολάς, και το μήκος ως μία των μεριδων από των ορίων των προς θάλασσαν και το μήκος επί τα όρια τα προς ανατολάς της γης.
Eze 45:8	και έσται αυτω εις κατάσχεσιν εν τω Ισραήλ, και ου καταδυναστεύσουσιν ουκέτι οι αφηγούμενοι του Ισραήλ τον λαόν μου, και την γην κατακληρονομήσουσιν οίκος Ισραήλ κατά φυλάς αυτών.
Eze 45:9	τάδε λέγει Κύριος Θεός· ικανούσθω υμίν, οι αφηγούμενοι του Ισραήλ· αδικίαν και ταλαιπωρίαν αφέλεσθε και κρίμα και δικαιοσύνην ποιήσατε, εξάρατε καταδυναστείαν από του λαού μου, λέγει Κύριος Θεός.
Eze 45:10	ζυγός δίκαιος και μέτρον δίκαιον και χοίνιξ δικαία έστω υμίν.
Eze 45:11	το μέτρον και η χοίνιξ ομοίως μία έσται του λαμβάνειν· το δέκατον του γομόρ η χοίνιξ, και το δέκατον του γομόρ το μέτρον, προς το γομόρ έσται ίσον.
Eze 45:12	και τα στάθμια είκοσιν οβολοί· οι πέντε σίκλοι πέντε, και οι δέκα σίκλοι δέκα, και πεντήκοντα σίκλοι η μνά έσται υμίν. -
Eze 45:13	Και αύτη η απαρχή, ην αφοριείτε, έκτον μέτρον από του γομόρ του πυρού και το έκτον του οιφί από του κόρου των κριθών.
Eze 45:14	και το πρόσταγμα του ελαιου· κοτύλην ελαιου από δέκα κοτυλών, ότι αι δέκα κοτύλαι εισί γομόρ.
Eze 45:15	και πρόβατον από των δέκα προβάτων αφάιρεμα εκ πασών των πατριών του Ισραήλ εις θυσίας και εις ολοκαυτώματα και εις σωτηρίου του εξιλάσκεσθαι περι υμών λέγει Κύριος Θεός.
Eze 45:16	και πας ο λαός δώσει την απαρχήν ταύτην τω αφηγουμένω του Ισραήλ.

Eze 45:17	και δια του αφηγουμένου έσται τα ολοκαυτώματα και αι θυσίαι και αι σπονδαί έσονται εν ταις εορταίς και εν ταις νουμηνίαις και εν τοις σαββάτοις και εν πάσαις ταις εορταίς οίκου Ισραήλ· αυτός ποιήσει τα υπέρ αμαρτίας και την θυσίαν και τα ολοκαυτώματα και τα του σωτηρίου του εξιλάσκεσθαι υπέρ του οίκου Ισραήλ.
Eze 45:18	Τάδε λέγει Κύριος Θεός· εν τω πρώτω μηνί μια του μηνός λήψεσθε μόσχον εκ βοών άμωμον του εξιλάσασθαι το άγιον.
Eze 45:19	και λήψεται ο ιερεύς από του αίματος του εξιλασμού και δώσει επί τας φλιάς του οίκου και επί τας τέσσαρας γωνίας του ιερού και επί το θυσιαστήριον και επί τας φλιάς της πύλης της αυλής της εσωτέρας.
Eze 45:20	και ούτως ποιήσεις εν τω μηνί τω εβδόμω, μια του μηνός, λήψη παρ' εκάστου απόμοιραν και εξιλάσεσθε τον οίκον.
Eze 45:21	και εν τω πρώτω μηνί, τεσσαρεσκαιδεκάτη του μηνός, έσται υμίν το πάσχα εορτή· επτά ημέρας άζυμα έδεσθε.
Eze 45:22	και ποιήσει ο αφηγούμενος εν εκείνη τη ημέρα υπέρ αυτου και του οίκου και υπέρ παντός του λαού της γης μόσχον υπέρ αμαρτίας.
Eze 45:23	και τας επτά ημέρας της εορτής ποιήσει ολοκαυτώματα τω Κυρίω, επτά μόσχους και επτά κριούς αμώμους καθ' ημέραν, τας επτά ημέρας και υπέρ αμαρτίας έριφον αιγών καθ' ημέραν.
Eze 45:24	και θυσίαν πέμμα τω μόσχω και πέμμα τω κριω ποιήσεις και ελαίου το είν τω πέμματι.
Eze 45:25	και εν τω εβδόμω μηνί, πεντεκαιδεκάτη του μηνός, εν τη εορτη, ποιήσεις κατά τα αυτά επτά ημέρας καθώς τα υπέρ της αμαρτίας και καθώς τα ολοκαυτώματα και καθώς το μαναά και καθώς το έλαιον.
Eze 46:1	ΤΑΔΕ λέγει Κύριος Θεός· η πύλη η εν τη αυλή τη εσωτέρα η βλέπουσα προς ανατολάς έσται κεικλεισμένη εξ ημέρας τας ενεργούς, εν δε τη ημέρα των σαββάτων ανοιχθήσεται και εν τη ημέρα της νουμηνίας ανοιχθήσεται.
Eze 46:2	και εισελεύσεται ο αφηγούμενος κατά την οδόν του αιλάμ της πύλης της έσωθεν και στήσεται επί τα πρόθυρα της πύλης, και ποιήσουσιν οι ιερείς τα ολοκαυτώματα αυτου και τα του σωτηρίου αυτου·
Eze 46:3	και προσκυνήσει επί του προθύρου της πύλης και εξελεύσεται και η πύλη ου μη κλεισθή έως εσπέρας. και προσκυνήσει ο λαός της γης κατά τα πρόθυρα της πύλης εκείνης εν τοις σαββάτοις και εν ταις νουμηνίαις εναντίον Κυρίου.
Eze 46:4	και τα ολοκαυτώματα προσοίσει ο αφηγούμενος τω Κυρίω· εν τη ημέρα των σαββάτων εξ αμνούς αμώμους και κριόν άμωμον
Eze 46:5	και μαναά πέμμα τω κριω και τοις αμνοίς θυσίαν δόμα χειρός αυτου, και ελαίου το είν τω πέμματι.
Eze 46:6	και εν τη ημέρα της νουμηνίας μόσχον άμωμον και εξ αμνούς, και κριός άμωμος έσται,

Eze 46:7	και πέμμα τω κριω και πέμμα τω μόσχω έσται μαναά, και τοις αμνοίς καθώς αν εκποιή η χείρ αυτου, και ελαιου το είν τω πέμματι.
Eze 46:8	και εν τω εισπορεύεσθαι τον αφηγούμενον κατά την οδόν του αιλάμ της πύλης εισελεύσεται και κατά την οδόν της πύλης εξελεύσεται.
Eze 46:9	και όταν εισπορεύηται ο λαός της γης εναντίον Κυρίου εν ταις εορταίς, ο εισπορευόμενος κατά την οδόν της πύλης της βλεπούσης προς βορράν προσκυνείν εξελεύσεται κατά την οδόν της πύλης της προς νότον, και ο εισπορευόμενος κατά την οδόν της πύλης της προς νότον εξελεύσεται κατά την οδόν της πύλης της προς βορράν· ουκ αναστρέψει κατά την πύλην, εις ην εισελήλυθεν, αλλ' ή κατ' ευθύ αυτης εξελεύσεται.
Eze 46:10	και ο αφηγούμενος εν μέσω αυτών εν τω εισπορεύεσθαι αυτούς εισελεύσεται μετ' αυτών και εν τω εκπορεύεσθαι αυτούς εξελεύσεται.
Eze 46:11	και εν ταις εορταίς και εν ταις πανηγύρεσιν έσται το μαναά πέμμα τω μόσχω και πέμμα τω κριω και τοις αμνοίς καθώς αν εκποιή η χείρ αυτου και ελαιου το είν τω πέμματι.
Eze 46:12	εάν δε ποιήση ο αφηγούμενος ομολογίαν ολοκαύτωμα σωτηρίου τω Κυρίω, και ανοίξη εαυτω την πύλην την βλέπουσαν κατά ανατολάς και ποιήσει το ολοκαύτωμα αυτου και τα του σωτηρίου αυτου, ον τρόπον ποιεί εν τη ημέρα των σαββάτων, και εξελεύσεται και κλείσει τας θύρας μετά το εξελθειν αυτον.
Eze 46:13	και αμνόν ενιαύσιον άμωμον ποιήσει εις ολοκαύτωμα καθ' ημέραν τω Κυρίω, πρωϊ ποιήσει αυτον·
Eze 46:14	και μαναά ποιήσει επ' αυτω το πρωϊ έκτον του μέτρου και ελαιου το τρίτον του είν του αναμείξει την σεμίδαλιν μαναά τω Κυρίω, πρόσταγμα διαπαντός.
Eze 46:15	ποιήσετε τον αμνόν και το μαναά και το έλαιον ποιήσετε το πρωϊ ολοκαύτωμα δια παντός.
Eze 46:16	Τάδε λέγει Κύριος Θεός· εάν δω ο αφηγούμενος δόμα ενί εκ των υιών αυτου εκ της κληρονομίας αυτου, τούτο τοις υιοίς αυτου έσται κατάσχεσις εν κληρονομία.
Eze 46:17	εάν δε δω δόμα ενί των παιδων αυτου, και έσται αυτω έως του έτους της αφέσεως, και αποδώσει τω αφηγουμένω· πλην της κληρονομίας των υιών αυτου, αυτοίς έσται.
Eze 46:18	και ου μη λάβη ο αφηγούμενος εκ της κληρονομίας του λαού του καταδυναστεύσαι αυτούς· εκ της κατασχέσεως αυτου κατακληρονομήσει τοις υιοίς αυτου, όπως μη διασκορπίζηται ο λαός μου έκαστος εκ της κατασχέσεως αυτου. -
Eze 46:19	Και εισήγαγέ με εις την είσοδον της κατά νότου της πύλης εις την εξέδραν των αγίων των ιερέων την βλέπουσαν προς βορράν, και ιδού εκεί τόπος κεχωρισμένος.
Eze 46:20	και ειπε προς με· ούτος ο τόπος εστίν, ου εψήσουσιν εκεί οι ιερείς τα υπέρ αγνοίας και τα υπέρ αμαρτίας και εκεί πέψουσι το μαναά το παράπαν του μη εκφέρειν εις την αυλήν την εξωτέραν του αγιάζειν τον λαόν.

Eze 46:21	και εξήγαγέ με εις την αυλήν την εξωτέραν και περιήγαγέ με επί τα τέσσαρα μέρη της αυλής, και ιδού αυλή κατά το κλίτος της αυλής·
Eze 46:22	επί τα τέσσαρα κλίτη της αυλής αυλή μικρά, μήκους πηχών τεσσαράκοντα και εύρος πηχών τριάκοντα, μέτρον εν ταις τέσσαρσι.
Eze 46:23	και εξέδραι κύκλω εν αυταίς, κύκλω ταις τέσσαρσι, και μαγειρεία γεγονότα υποκάτω των εξεδρών κύκλω.
Eze 46:24	και είπε προς με· ούτοι οι οίκοι των μαγειρειών, ου εψήσουσιν εκεί οι λειτουργούντες τω οίκω τα θύματα του λαού.
Eze 47:1	ΚΑΙ εισήγαγέ με επί τα πρόθυρα του οίκου, και ιδού ύδωρ εξεπορεύετο υποκάτωθεν του αιθρίου κατά ανατολάς, ότι το πρόσωπον του οίκου έβλεπε κατά ανατολάς, και το ύδωρ κατέβαινεν από του κλίτους του δεξιού από νότου επί το θυσιαστήριον.
Eze 47:2	και εξήγαγέ με κατά την οδόν της πύλης της προς βορράν και περιήγαγέ με την οδόν έξωθεν προς την πύλην της αυλής της βλεπούσης κατά ανατολάς, και ιδού το ύδωρ κατεφέρετο από του κλίτους του δεξιού.
Eze 47:3	καθώς έξοδος ανδρός εξεναντίας, και μέτρον εν τη χειρί αυτού, και διεμέτρησε χιλίους εν τω μέτρω, και διήλθεν εν τω ύδατι ύδωρ αφέσεως·
Eze 47:4	και διεμέτρησε χιλίους, και διήλθεν εν τω ύδατι ύδωρ έως των μηρών· και διεμέτρησε χιλίους, και διήλθεν ύδωρ έως οσφύος·
Eze 47:5	και διεμέτρησε χιλίους, και ουκ ηδύνατο διελθείν, ότι εξύβριζε το ύδωρ ως ροίζος χειμάρρου, ον ου διαβήσονται.
Eze 47:6	και είπε προς με· εώρακας, υιε ανθρώπου; και ήγαγέ με και επέστρεψέ με επί το χείλος του ποταμού.
Eze 47:7	εν τη επιστροφή μου και ιδού επί του χείλους του ποταμού δένδρα πολλά σφόδρα ένθεν και ένθεν.
Eze 47:8	και είπε προς με· το ύδωρ τούτο το εκπορευόμενον εις την Γαλιλαίαν την προς ανατολάς και κατέβαινεν επί την Αραβίαν και ήρχετο έως επί την θάλασσαν επί το ύδωρ της διεκβολής, και υγιάσει τα ύδατα.
Eze 47:9	και έσται πάσα ψυχή των ζώων των εκζεόντων επί πάντα, εφ' α αν επέλθη εκεί ο ποταμός, ζήσεται. και έσται εκεί ιχθύς πολυς σφόδρα, ότι ήκει εκεί το ύδωρ τούτο, και υγιάσει και ζήσεται· παν εφ' ό αν έλθη ο ποταμός εκεί, ζήσεται.
Eze 47:10	και στήσονται εκεί αλιείς από Αινγαδείν έως Εναγαλείμ· ψυγμός σαγηνών έσται, καθ' εαυτήν έσται, και οι ιχθύες αυτής ως οι ιχθύες της θαλάσσης της μεγάλης, πλήθος πολυ σφόδρα.
Eze 47:11	και εν τη διεκβολή αυτού και εν τη επιστροφή αυτού και εν τη υπεράρσει αυτού ου μη υγιάσωσιν· εις άλας δέδονται.
Eze 47:12	και επί του ποταμού αναβήσεται, επί του χείλους αυτού ένθεν και ένθεν παν ξύλον βρώσιμον, ου μη παλαιωθή επ' αυτού, ουδέ μη εκλείπη ο καρπός αυτού· της καινότητος αυτού πρωτοβολήσει, διότι τα ύδατα αυτών εκ των αγίων ταύτα

	εκπορεύεται, και ἔσται ὁ καρπὸς αὐτῶν εἰς βρώσιν και ἀνάβασις αὐτῶν εἰς υγίειαν.
Eze 47:13	Τάδε λέγει Κύριος Θεός· ταῦτα τα ὅρια κατακληρονομήσετε τῆς γῆς, ταις δώδεκα φυλαῖς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πρόσθεσις σχοινίσματος.
Eze 47:14	και κατακληρονομήσετε αὐτήν ἕκαστος καθὼς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, εἰς ἣν ἤρα τὴν χεῖρά μου τοῦ δοῦναι αὐτήν τοῖς πατράσιν αὐτῶν, και πεσεῖται ἡ γῆ αὕτη ὑμῖν ἐν κληρονομία.
Eze 47:15	και ταῦτα τα ὅρια τῆς γῆς τῆς πρὸς βορρὰν· ἀπὸ θαλάσσης τῆς μεγάλης τῆς καταβαινούσης και περισχιζούσης τῆς εισόδου Ἑμάθ Σεδαδά,
Eze 47:16	Βηρωθά Σεβραίμ Ἠλιάμ ἀναμέσον ὁρίων Δαμασκού και ἀναμέσον ὁρίων Ἑμάθ, αὐλὴ τοῦ Σαυνάν, αι εἰσιν ἐπάνω τῶν ὁρίων Αὐρανίτιδος.
Eze 47:17	ταῦτα τα ὅρια ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀπὸ τῆς αὐλῆς τοῦ Αἰνάν, ὅρια Δαμασκού και τα πρὸς βορρὰν.
Eze 47:18	και τα πρὸς ἀνατολὰς ἀναμέσον τῆς Αὐρανίτιδος και ἀναμέσον Δαμασκού και ἀναμέσον τῆς Γαλααδίτιδος και ἀναμέσον τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ Ἰορδάνης διορίζει ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν πρὸς ἀνατολὰς Φοινικῶνος· ταῦτα τα πρὸς ἀνατολὰς.
Eze 47:19	και τα πρὸς νότον και λίβα ἀπὸ Θαιμάν και Φοινικῶνος ἕως ὕδατος Μαριμῶθ Κάδης παρεκτείνον ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην·
Eze 47:20	τούτο τὸ μέρος νότος και λίψ. τούτο τὸ μέρος τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης· ὀρίζει ἕως κατέναντι τῆς εισόδου Ἑμάθ, ἕως εισόδου αὐτοῦ· ταῦτά ἐστι τα πρὸς θάλασσαν Ἑμάθ.
Eze 47:21	και διαμερίσετε τὴν γῆν ταύτην αὐτοῖς, ταις φυλαῖς τοῦ Ἰσραὴλ.
Eze 47:22	βαλεῖτε αὐτήν ἐν κλήρῳ ὑμῖν και τοῖς προσηλύτοις τοῖς παροικούσιν ἐν μέσῳ ὑμῶν, οἵτινες ἐγέννησαν υἱοὺς ἐν μέσῳ ὑμῶν· και ἔσονται ὑμῖν ὡς ἀυτόχθονες ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ Ἰσραὴλ, μεθ ' ὑμῶν φάγονται ἐν κληρονομία ἐν μέσῳ τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ·
Eze 47:23	και ἔσονται ἐν φυλῇ προσηλύτων ἐν τοῖς προσηλύτοις τοῖς μετ ' αὐτῶν, ἐκεῖ δώσετε κληρονομίαν αὐτοῖς, λέγει Κύριος Θεός.
Eze 48:1	ΚΑΙ ταῦτα τα ὀνόματα τῶν φυλῶν· ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς πρὸς βορρὰν κατὰ τὸ μέρος τῆς καταβάσεως τοῦ περισχιζόντος ἐπὶ τὴν εἴσοδον τῆς Ἑμάθ αὐλῆς τοῦ Αἰνάν, ὄριον Δαμασκού πρὸς βορρὰν κατὰ μέρος Ἑμάθ αὐλῆς, και ἔσται αὐτοῖς τα πρὸς ἀνατολὰς ἕως πρὸς θάλασσαν Δάν, μία.
Eze 48:2	και ἀπὸ τῶν ὁρίων τοῦ Δάν τα πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ασσὴρ, μία.
Eze 48:3	και ἀπὸ τῶν ὁρίων Ασσὴρ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Νεφθαλίμ, μία.
Eze 48:4	και ἀπὸ τῶν ὁρίων Νεφθαλίμ ἀπὸ ἀνατολῶν ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν

	Μανασσή, μία.
Eze 48:5	και από των ορίων Μανασσή από των προς ανατολάς ως των προς θάλασσαν Εφραΐμ, μία.
Eze 48:6	και από των ορίων Εφραΐμ από των προς ανατολάς έως των προς θάλασσαν Ρουβήν, μία.
Eze 48:7	και από των ορίων Ρουβήν από των προς ανατολάς έως των προς θάλασσαν Ιούδα, μία.
Eze 48:8	και από των ορίων Ιούδα από των προς ανατολάς έως των προς θάλασσαν έσται η απαρχή του αφορισμού, πέντε και είκοσι χιλιάδες εύρος και μήκος καθώς μία των μερίδων από των προς ανατολάς και έως των προς θάλασσαν, και έσται το άγιον εν μέσω αυτών·
Eze 48:9	απαρχή, ην αφοριούσι τω Κυρίω, μήκος πέντε και είκοσι χιλιάδες και εύρος είκοσι και πέντε χιλιάδες.
Eze 48:10	τούτων έσται η απαρχή των αγίων· τοις ιερεύσι, προς βορράν πέντε και είκοσι χιλιάδες και προς θάλασσαν πλάτος δέκα χιλιάδες και προς ανατολάς πλάτος δέκα χιλιάδες και προς νότον μήκος είκοσι και πέντε χιλιάδες, και το όρος των αγίων έσται εν μέσω αυτού·
Eze 48:11	τοις ιερεύσι τοις ηγιασμένοις, υιοίς Σαδδούκ, τοις φυλάσσουσι τας φυλακάς του οίκου, οίτινες ουκ επλανήθησαν εν τη πλανήσει υιών Ισραήλ, ον τρόπον επλανήθησαν οι Λευίται,
Eze 48:12	και έσται αυτοίς η απαρχή δεδομένη εκ των απαρχών της γης, άγιον αγίων από των ορίων των Λευιτών.
Eze 48:13	τοις δε Λευίταις τα εχόμενα των ορίων των ιερέων, μήκος πέντε και είκοσι χιλιάδες, και εύρος δέκα χιλιάδες. παν το μήκος πέντε και είκοσι χιλιάδες και εύρος είκοσι χιλιάδες.
Eze 48:14	ουπραθήσεται εξ αυτού ουδέ καταμετρηθήσεται, ουδέ αφαιρεθήσεται τα πρωτογεννήματα της γης, ότι άγιόν εστι τω Κυρίω.
Eze 48:15	τας δε πέντε χιλιάδας τας περισσάς επί τω πλάτει επί ταις πέντε, και είκοσι χιλιάσι, προτείχισμα έσται τη πόλει εις την κατοικίαν και εις διάστημα αυτού, και έσται η πόλις εν μέσω αυτού.
Eze 48:16	και ταύτα τα μέτρα αυτής· από των προς βορράν πεντακόσιοι και τετρακισχίλιοι, και από των προς νότον πεντακόσιοι και τέσσαρες χιλιάδες, και από των προς ανατολάς πεντακόσιοι και τέσσαρες χιλιάδες, και από των προς θάλασσαν τετρακισχιλίους πεντακόσιους.
Eze 48:17	και έσται διάστημα τη πόλει προς βορράν διακόσιοι πεντήκοντα και προς νότον διακόσιοι και πενήκοντα και προς ανατολάς διακόσιοι πενήκοντα και προς θάλασσαν διακόσιοι πενήκοντα.
Eze 48:18	και το περισσόν του μήκουσ το εχόμενον των απαρχών των αγίων δέκα χιλιάδες προς ανατολάς και δέκα χιλιάδες προς θάλασσαν· και έσονται αι απαρχαί του

	αγίου και έσται τα γεννήματα αυτής εις άρτους τοις εργαζομένοις την πόλιν·
Eze 48:19	οι δε εργαζόμενοι την πόλιν εργώνται αυτήν εκ πασών των φυλών του Ισραήλ.
Eze 48:20	πάσα η απαρχή πέντε και είκοσι χιλιάδες επί πέντε και είκοσι χιλιάδας· τετράγωνον αφοριείτε αυτού την απαρχήν του αγίου από της κατασχέσεως της πόλεως.
Eze 48:21	το δε περισσόν τω αφηγουμένω εκ τούτου και εκ τούτου από των απαρχών του αγίου και εις την κατάσχεσιν της πόλεως επί πέντε και είκοσι χιλιάδας μήκος έως των ορίων των προς ανατολάς και προς θάλασσαν επί πέντε και είκοσι χιλιάδας έως των ορίων των προς θάλασσαν εχόμενα των μερίδων του αφηγουμένου· και έσται η απαρχή των αγίων και το αγίασμα του οίκου εν μέσω αυτής.
Eze 48:22	και από της κατασχέσεως των Λευιτών και από της κατασχέσεως της πόλεως εν μέσω των αφηγουμένων έσται· αναμέσον των ορίων Ιούδα και αναμέσον των ορίων Βενιαμίν των αφηγουμένων έσται. -
Eze 48:23	Και το περισσόν των φυλών από των προς ανατολάς έως των προς θάλασσαν Βενιαμίν, μία.
Eze 48:24	και από των ορίων των Βενιαμίν από των προς ανατολάς έως των προς θάλασσαν Συμεών, μία.
Eze 48:25	και από των ορίων των Συμεών από των προς ανατολάς έως των προς θάλασσαν Ισάχαρ, μία.
Eze 48:26	και από των ορίων των Ισάχαρ από των προς ανατολάς έως των προς θάλασσαν Ζαβουλών, μία.
Eze 48:27	και από των ορίων των Ζαβουλών από των προς ανατολάς έως των προς θάλασσαν Γάδ, μία.
Eze 48:28	και από των ορίων των Γάδ από των προς ανατολάς έως των προς λίβα και έσται τα όρια αυτού από Θαιμάν και ύδατος Μαριμώθ Κάδης κληρονομίας έως της θαλάσσης της μεγάλης.
Eze 48:29	αύτη η γη, ην βαλείτε εν κλήρω ταις φυλαίς του Ισραήλ, και ούτοι οι διαμερισμοί αυτών, λέγει Κύριος Θεός. -
Eze 48:30	Και αύται αι διεκβολαί της πόλεως αι προς βορράν, τετρακισχίλιοι και πεντακόσιοι μέτρω.
Eze 48:31	και αι πύλαι της πόλεως επ ' ονόματι φυλών του Ισραήλ· πύλαι τρεις προς βορράν, πύλη Ρουβήν μία και πύλη Ιούδα μία και πύλη Λευϊ μία.
Eze 48:32	και τας προς ανατολάς τετρακισχίλιοι και πεντακόσιοι· και πύλαι τρεις, πύλη Ιωσήφ μία και πύλη Βενιαμίν μία και πύλη Δάν μία.
Eze 48:33	και τα προς νότον τετρακισχίλιοι και πεντακόσιοι μέτρω· και πύλαι τρεις, πύλη Συμεών μία και πύλη Ισάχαρ μία και πύλη Ζαβουλών μία.

Eze 48:34	και τα προς θάλασσαν τετρακισχίλιοι και πεντακόσιοι μέτρο· πύλαι τρεις, πύλη Γάδ μία και πύλη Αοσήρ μία και πύλη Νεφθαλίμ μία.
Eze 48:35	κύκλωμα δέκα και οκτώ χιλιάδες. και το όνομα της πόλεως, αφ' ης αν ημέρας γένηται, έσται το όνομα αυτής.
Sus 1:1	ΚΑΙ ην ανήρ οικών εν Βαβυλώνι, και όνομα αυτω Ιωακείμ.
Sus 1:2	και έλαβε γυναίκα, ή όνομα Σωσάννα, θυγάτηρ Χελκίου, καλή σφόδρα και φοβουμένη τον Κύριον·
Sus 1:3	και οι γονείς αυτής δίκαιοι και εδίδαξαν την θυγατέρα αυτών κατά τον νόμον Μωυσή.
Sus 1:4	και ην Ιωακείμ πλούσιος σφόδρα, και ην αυτω παράδεισος γειτνιών τω οίκω αυτου· και προς αυτόν προσήγοντο οι Ιουδαίοι δια το είναι αυτόν ενδοξότερον πάντων.
Sus 1:5	και απεδείχθησαν δύο πρεσβύτεροι εκ του λαού κριταί εν τω ενιαυτω εκείνω, περί ων ελάλησεν ο δεσπότης, ότι εξήλθεν ανομία εκ Βαβυλώνος εκ πρεσβυτέρων κριτών, οί εδόκουν κυβερνάν τον λαόν.
Sus 1:6	ούτοι προσεκαρτέρουν εν τη οικία Ιωακείμ, και ήρχοντο προς αυτούς πάντες οι κρινόμενοι.
Sus 1:7	και εγένετο ηνίκα απέτρεχεν ο λαός μέσον ημέρας, εισεπορεύετο Σωσάννα και περιεπάτει εν τω παραδείσω του ανδρός αυτής.
Sus 1:8	και εθεώρουν αυτήν οι δύο πρεσβύτεροι καθ' ημέραν εισπορευομένην και περιπατούσαν και εγένοντο εν επιθυμία αυτής.
Sus 1:9	και διέστρεψαν τον εαυτών νουν και εξέκλιναν τους οφθαλμούς αυτών του μη βλέπειν εις τον ουρανόν, μηδέ μνημονεύειν κριμάτων δικαίων.
Sus 1:10	και ήσαν αμφότεροι κατανευγμένοι περί αυτής και ουκ ανήγγειλαν αλλήλοις την οδύνην αυτών,
Sus 1:11	ότι ησχύνοντο αναγγείλαι την επιθυμίαν αυτών ότι ήθελον συγγενέσθαι αυτη.
Sus 1:12	και παρετηρούσαν φιλοτίμως καθ' ημέραν οράν αυτήν.
Sus 1:13	και είπαν έτερος τω ετέρω· πορευθόμεν δη εις οίκον, ότι αρίστου ωρα εστί. και εξελθόντες διεχωρίσθησαν απ' αλλήλων,
Sus 1:14	και ανακάμψαντες ήλθον επί το αυτό και ανετάζοντες αλλήλους την αιτίαν, ωμολόγησαν την επιθυμίαν αυτών· και τότε κοινή συνετάξαντο καιρόν ότε αυτήν δυνήσονται ευρείν μόνην.
Sus 1:15	και εγένετο εν τω παρατηρείν αυτούς ημέραν εύθετον εισήλθέ ποτε καθώς εχθές και τρίτης ημέρας μετά δύο μόνων κορασίων και επεθύμησε λούσασθαι εν τω παραδείσω, ότι καύμα ην.
Sus 1:16	και ουκ ην ουδείς εκεί πλην οι δύο πρεσβύτεροι κεκρυμμένοι και παρατηρούντες

	αυτήν.
Sus 1:17	και ειπε τοις κορασίοις· ενέγκατε δη μοι έλαιον και σμήγματα και τας θύρας του παραδείσου κλείσατε, όπως λούσωμαι.
Sus 1:18	και εποίησαν καθώς ειπε και απέκλεισαν τας θύρας του παραδείσου και εξήλθαν κατά τας πλαγίας θύρας ενέγκαι τα προστεταγμένα αυταίς και ουκ είδοσαν τους πρεσβυτέρους, ότι ήσαν κεκρυμμένοι.
Sus 1:19	και εγένετο ως εξήλθοσαν τα κοράσια, και ανέστησαν οι δύο πρεσβύται και επέδραμον αυτη
Sus 1:20	και ειπον· ιδού αι θύραι του παραδείσου κέκλεινται, και ουδείς θεωρεί ημάς, και εν επιθυμία σου εσμεν· διό συγκατάθου ημίν και γενού μεθ' ημών·
Sus 1:21	ει δε μη, καταμαρτυρήσομέν σου ότι ην μετά σου νεανίσκος και δια τούτο εξαπέστειλας τα κοράσια από σου.
Sus 1:22	και ανεστέναξε Σωσάννα και ειπε· στενά μοι πάντοθεν· εάν τε γαρ τούτο πράξω, θάνατός μοί εστιν, εάν τε μη πράξω, ουκ εκφεύξομαι τας χείρας υμών.
Sus 1:23	αιρετώτερόν μοί εστι μη πράξασαν εμπεσείν εις χείρας υμών ή αμαρτείν ενώπιον Κυρίου.
Sus 1:24	και ανεβόησε φωνή μεγάλη Σωσάννα, εβόησαν δε και οι δύο πρεσβύται κατέναντι αυτής.
Sus 1:25	και δραμών ο εις ήνοιξε τας θύρας του παραδείσου.
Sus 1:26	ως δε ήκουσαν την κραυγήν εν τω παραδείσω οι εκ της οικίας, εισεπήδησαν δια της πλαγίας θύρας ιδείν το συμβεβηκός αυτη.
Sus 1:27	ηνίκα δε ειπαν οι πρεσβύται τους λόγους αυτών, κατησχύνθησαν οι δούλοι σφόδρα, ότι πώποτε ουκ ερρήθη λόγος τοιούτος περι Σωσάννης.
Sus 1:28	Και εγένετο τη επαύριον ως συνήλθεν ο λαός προς τον άνδρα αυτής Ιωακείμ, ήλθον οι δύο πρεσβύται πλήρεις της ανόμου εννοίας κατά Σωσάννης του θανατώσαι αυτήν και ειπαν έμπροσθεν του λαού·
Sus 1:29	αποστείλατε επί Σωσάνναν θυγατέρα Χελκίου, ή εστι γυνή Ιωακείμ· οι δε απέστειλαν.
Sus 1:30	και ήλθεν αυτή και οι γονείς αυτής και τα τέκνα αυτής και πάντες οι συγγενείς αυτής·
Sus 1:31	η δε Σωσάννα ην τρυφερά σφόδρα και καλή τω είδει.
Sus 1:32	οι δε παράνομοι εκέλευσαν αποκαλυφθήναι αυτήν, ην γαρ κατακεκαλυμμένη, όπως εμπλησθώσι του κάλλους αυτής·
Sus 1:33	έκλαιον δε οι παρ' αυτής και πάντες οι ιδόντες αυτήν.
Sus 1:34	αναστάντες δε οι δύο πρεσβύται εν μέσω τω λαω έθηκαν τας χείρας επί την

	κεφαλήν αυτής·
Sus 1:35	η δε κλαίουσα ανέβλεψεν εις τον ουρανόν, ότι ην η καρδιά αυτής πεποιθυία επί τω Κυρίω.
Sus 1:36	είπον δε οι πρεσβύται· περιπατούντων ημών εν τω παραδείσω μόνων, εισήλθεν αύτη μετά δύο παιδισκών και απέκλεισε τας θύρας του παραδείσου και απέλυσε τας παιδίσκας·
Sus 1:37	και ήλθε προς αυτήν νεανίσκος, ος ην κεκρυμμένος, και ανέπεσε μετ' αυτής.
Sus 1:38	ημείς δε όντες εν τη γωνία του παραδείσου, ιδόντες την ανομίαν εδράμομεν επ' αυτούς· και ιδόντες συγγινομένους αυτούς,
Sus 1:39	εκείνου μεν ουκ ηδυνήθημεν εγκρατείς γενέσθαι δια το ισχύειν αυτόν υπέρ ημάς και ανοίξαντα τας θύρας εκπεπηδηκέναι,
Sus 1:40	ταύτης δε επιλαβόμενοι επηρωτώμεν τις ην ο νεανίσκος,
Sus 1:41	και ουκ ηθέλησεν αγγείλαι ημίν. ταύτα μαρτυρούμεν. και επίστευσεν αυτοίς η συναγωγή ως πρεσβυτέροις του λαού και κριταίς και κατέκριναν αυτήν αποθανείν.
Sus 1:42	ανεβόησε δε φωνή μεγάλη Σωσάννα και είπεν· ο Θεός ο αιώνιος ο των κρυπτών γνώστης, ο ειδώς τα πάντα πριν γενέσεως αυτών,
Sus 1:43	συ επίστασαι ότι ψευδή μου κατεμαρτύρησαν· και ιδού αποθνήσκω μη ποιήσασα μηδέν ων ούτοι επονηρεύσαντο κατ' εμού.
Sus 1:44	Και εισήκουσε Κύριος της φωνής αυτής.
Sus 1:45	και απαγομένης αυτής απολέσθαι, ο Θεός εξήγειρε το πνεύμα το άγιον παιδαρίου νεωτέρου, ω όνομα Δανιήλ,
Sus 1:46	και εβόησε φωνή μεγάλη· αθως εγώ από του αίματος ταύτης.
Sus 1:47	επέστρεψε δε πας ο λαός προς αυτόν και είπαν· τις ο λόγος ούτος, ον συ λελάληκας;
Sus 1:48	ο δε στάς εν μέσω αυτών είπεν· ούτως μωροί οι υιοί Ισραήλ; ουκ ανακρίναντες ουδέ το σαφές επιγνόντες κατεκρίνατε θυγατέρα Ισραήλ;
Sus 1:49	αναστρέψατε εις το κριτήριον· ψευδή γαρ ούτοι κατεμαρτύρησαν αυτής.
Sus 1:50	και ανέστρεψε πας ο λαός μετά σπουδής. και είπαν αυτω οι πρεσβύτεροι· δεύρο κάθισον εν μέσω ημών και ανάγγειλον ημίν, ότι σοί δέδωκεν ο Θεός το πρεσβείον.
Sus 1:51	και είπε προς αυτούς Δανιήλ· διαχωρίσατε αυτούς απ' αλλήλων μακράν, και ανακρινώ αυτούς.
Sus 1:52	ως δε διεχωρίσθησαν εις από του ενός, εκάλεσε τον ένα αυτών και είπε προς αυτόν· πεπαλαιωμένη ημερών κακών, νυν ήκασιν αι αμαρτίαι σου, ας εποίεις το

	πρότερον
Sus 1:53	κρίνων κρίσεις αδίκους και τους μεν αθώους κατακρίνων, απολύων δε τους αιτίους, λέγοντος του Κυρίου· αθων και δίκαιον ουκ αποκτενείς·
Sus 1:54	νυν ουν ταύτην είπερ είδες, είπόν· υπό τι δένδρον είδες αυτούς ομιλούντας αλλήλοις; ο δε είπεν· υπό σχίνον.
Sus 1:55	είπε δε Δανιήλ· ορθώς έψευσαι εις την σεαυτού κεφαλήν· ήδη γαρ άγγελος Θεού λαβών φάσιν παρά του Θεού σχίσει σε μέσον.
Sus 1:56	και μεταστήσας αυτόν εκέλευσε προσαγαγείν τον έτερον· και είπεν αυτω· σπέρμα Χαναάν και ουκ Ιούδα, το κάλλος εξηπάτησέ σε, και επιθυμία διέστρεψε την καρδιάν σου·
Sus 1:57	ούτως εποιείτε θυγατράσιν Ισραήλ, και εκείναι φοβούμεναι ωμίλουν υμίν, αλλ' ου θυγάτηρ Ιούδα υπέμεινε την ανομίαν υμών.
Sus 1:58	νυν ουν λέγε μοι· υπό τι δένδρον κατέλαβες αυτούς ομιλούντας αλλήλοις; ο δε είπεν· υπό πρίνον.
Sus 1:59	είπε δε αυτω Δανιήλ· ορθώς έψευσαι και συ εις την σεαυτού κεφαλήν· μένει γαρ ο άγγελος του Θεού την ρομφαίαν έχων πρίσαι σε μέσον, όπως εξολοθρεύση υμάς.
Sus 1:60	και ανεβόησε πάσα η συναγωγή φωνή μεγάλη και ευλόγησαν τω Θεω τω σώζοντι τους ελπίζοντας επ' αυτόν.
Sus 1:61	και ανέστησαν επί τους δύο πρεσβύτας, ότι συνέστησεν αυτούς Δανιήλ εκ του στόματος αυτών ψευδομαρτυρήσαντας, και εποίησαν αυτοίς ον τρόπον εποιησάντο τω πλησίον,
Sus 1:62	ποιήσαι κατά τον νόμον Μωυσή, και απέκτειναν αυτούς· και εσώθη αίμα αναίτιον εν τη ημέρα εκείνη.
Sus 1:63	Χελκίας δε και η γυνή αυτού ήνεσαν τον Θεόν περι της θυγατρός αυτών μετά Ιωακείμ του ανδρός αυτής και των συγγενών πάντων, ότι ουχ ευρέθη εν αυτη άσχημον πράγμα.
Sus 1:64	και Δανιήλ εγένετο μέγας ενώπιον του λαού από της ημέρας εκείνης και επέκεινα.
Dan 1:1	ΕΝ έτει τρίτω της βασιλείας Ιωακείμ βασιλέως Ιούδα ήλθε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς Βαβυλώνος εις Ιερουσαλήμ και επολιόρκει αυτήν.
Dan 1:2	και έδωκε Κύριος εν χειρί αυτού τον Ιωακείμ βασιλέα Ιούδα και από μέρους των σκευών οικου του Θεού, και ήνεγκεν αυτά εις γην Σενναάρ οικου του Θεού αυτού· και τα σκεύη εισήνεγκεν εις τον οικον θησαυρού του Θεού αυτού.
Dan 1:3	και είπεν ο βασιλεύς τω Ασφανεζ τω αρχιευνούχω αυτού εισαγαγείν από των υιών της αιχμαλωσίας Ισραήλ και από του σπέρματος της βασιλείας και από των φορθομμίν

Dan 1:4	νεανίσκους. οίς ουκ έστιν εν αυτοίς μώμος και καλούς τη όψει και συνιέντας εν πάση σοφία και γινώσκοντας γνώσιν και διανοουμένους φρόνησιν και οίς εστιν ισχύς εν αυτοίς εστάναι εν τω οίκω ενώπιον του βασιλέως, και διδάξαι αυτούς γράμματα και γλώσσαν Χαλδαίων.
Dan 1:5	και διέταξεν αυτοίς ο βασιλεύς το της ημέρας καθ' ημέραν από της τραπέζης του βασιλέως και από του οίνου του ποτού αυτού και θρέψαι αυτούς έτη τρία και μετά ταύτα στήναι ενώπιον του βασιλέως.
Dan 1:6	και εγένετο εν αυτοίς εκ των υιών Ιούδα Δανιήλ και Ανανίας και Αζαρίας και Μισαήλ.
Dan 1:7	και επέθηκεν αυτοίς ο αρχιευνούχος ονόματα τω Δανιήλ Βαλτάσαρ και τω Ανανία Σεδράχ και τω Μισαήλ Μισάχ και τω Αζαρία Αβδεναγώ.
Dan 1:8	και έθετο Δανιήλ εις την καρδιαν αυτού ως ου μη αλισγηθή εν τη τραπέζη του βασιλέως και εν τω οίνω του ποτού αυτού και ηξίωσε τον αρχιευνούχον ως ου μη αλισγηθή.
Dan 1:9	και έδωκεν ο Θεός τον Δανιήλ εις έλεον και εις οικτιρισμόν ενώπιον του αρχιευνούχου.
Dan 1:10	και είπεν ο αρχιευνούχος τω Δανιήλ· φοβούμαι εγώ τον κύριόν μου τον βασιλέα τον εκτάξαντα την βρώσιν υμών και την πόσιν υμών, μη ποτε ίδη τα πρόσωπα υμών σκυθρωπά παρά τα παιδάρια τα συνήλικα υμών και καταδικάσητε την κεφαλήν μου τω βασιλεί.
Dan 1:11	και είπε Δανιήλ προς Αμελσάδ, ον κατέστησεν ο αρχιευνούχος επί Δανιήλ, Ανανίαν, Μισαήλ, Αζαρίαν·
Dan 1:12	πειράσον δη τους παιδάς σου ημέρας δέκα, και δότωσαν ημίν από των σπερμάτων, και φαγώμεθα και ύδωρ πιώμεθα·
Dan 1:13	και οφθήτωσαν ενώπιόν σου αι ιδέαι ημών και αι ιδέαι των παιδαρίων των εσθιόντων την τράπεζαν του βασιλέως, και καθώς εάν ίδης, ποιήσον μετά των παιδων σου.
Dan 1:14	και εισήκουσεν αυτών και επείρασεν αυτούς ημέρας δέκα.
Dan 1:15	και μετά το τέλος των δέκα ημερών ωράθησαν αι ιδέαι αυτών αγαθαί και ισχυραί ταις σαρξίν υπέρ τα παιδάρια τα εσθιόντα την τράπεζαν του βασιλέως.
Dan 1:16	και εγένετο Αμελσάδ αναιρούμενος το δείπνον αυτών και τον οίνον του πόματος αυτών και εδίδου αυτοίς σπέσματα.
Dan 1:17	και τα παιδάρια ταύτα, οι τέσσαρες αυτοί, έδωκεν αυτοίς ο Θεός σύνεσιν και φρόνησιν εν πάση γραμματική και σοφία· και Δανιήλ συνήκεν εν πάση οράσει και ενυπνίοις.
Dan 1:18	και μετά το τέλος των ημερών, ων είπεν ο βασιλεύς εισαγαγείν αυτούς, και εισήγαγεν αυτούς ο αρχιευνούχος εναντίον Ναβουχοδονόσορ.
Dan 1:19	και ελάλησε μετ' αυτών ο βασιλεύς, και ουχ ευρέθησαν εκ πάντων αυτών όμοιοι

	Δανιήλ και Ανανία και Μισαήλ και Αζαρία· και έστησαν ενώπιον του βασιλέως.
Dan 1:20	και εν παντί ρήματι σοφίας και επιστήμης, ων εξήτησε παρ' αυτών ο βασιλεύς, εύρεν αυτούς δεκαπλασίονας παρά πάντας τους επαοιδούς και τους μάγους τους όντας εν πάση τη βασιλεία αυτού.
Dan 1:21	και εγένετο Δανιήλ έως έτους ενός Κύρου του βασιλέως.
Dan 2:1	ΕΝ τω έτει τω δευτέρω της βασιλείας Ναβουχοδονόσορ ενυπνιάσθη Ναβουχοδονόσορ ενύπνιον, και εξέστη το πνεύμα αυτού, και ο ύπνος αυτού εγένετο απ' αυτού.
Dan 2:2	και είπεν ο βασιλεύς καλέσαι τους επαοιδούς και τους μάγους και τους φαρμακούς και τους Χαλδαίους του αναγγείλαι τω βασιλεί τα ενύπνια αυτού, και ήλθαν και έστησαν ενώπιον του βασιλέως.
Dan 2:3	και είπεν αυτοίς ο βασιλεύς· ηνυπνιάσθην, και εξέστη το πνεύμά μου του γνώναι το ενύπνιον.
Dan 2:4	και ελάλησαν οι Χαλδαίοι τω βασιλεί συριστί· βασιλεύ, εις τους αιώνας ζήθι· συ ειπόν το ενύπνιον τοις παισί σου, και την σύγκρισιν αναγγελούμεν.
Dan 2:5	απεκρίθη ο βασιλεύς τοις Χαλδαίοις· ο λόγος απ' εμού απέστη· εάν μη γνωρίσητέ μοι το ενύπνιον και την σύγκρισιν αυτού, εις απώλειαν έσεσθε, και οι οίκοι υμών διαρπαγήσονται·
Dan 2:6	εάν δε το ενύπνιον και την σύγκρισιν αυτού γνωρίσητέ μοι, δόματα και δωρεάς και τιμήν πολλήν λήψεσθε παρ' εμού· πλήν το ενύπνιον και την σύγκρισιν αυτού απαγγείλατέ μοι.
Dan 2:7	απεκρίθησαν δεύτερον και είπαν· ο βασιλεύς ειπάτω το ενύπνιον τοις παισίν αυτού, και την σύγκρισιν αυτού αναγγελούμεν.
Dan 2:8	και απεκρίθη ο βασιλεύς και είπεν· επ' αληθείας οίδα εγώ ότι καιρόν υμείς εξαγοράζετε, καθότι είδετε ότι απέστη απ' εμού το ρήμα.
Dan 2:9	εάν ουν το ενύπνιον μη αναγγείλητέ μοι, οίδα ότι ρήμα ψευδές και διεφθαρμένον συνέθεσθε ειπείν ενώπιόν μου, έως ου ο καιρός παρέλθη· το ενύπνιόν μου είπατέ μοι, και γνώσομαι ότι την σύγκρισιν αυτού αναγγελείτέ μοι.
Dan 2:10	απεκρίθησαν οι Χαλδαίοι ενώπιον του βασιλέως και λέγουσιν· ουκ έστιν άνθρωπος επί της ξηράς, όστις το ρήμα του βασιλέως δυνήσεται γνωρίσαι, καθότι πας βασιλεύς μέγας και άρχων ρήμα τοιούτον ουκ επερωτά επαοιδόν, μάγον και Χαλδαίον·
Dan 2:11	ότι ο λόγος, ον ο βασιλεύς επερωτά, βαρύς, και έτερος ουκ έστιν, ος αναγγελεί αυτόν ενώπιον του βασιλέως, αλλ' οι θεοί, ων ουκ έστιν η κατοικία μετά πάσης σαρκός.
Dan 2:12	τότε ο βασιλεύς εν θυμω και οργή είπεν απολέσαι πάντας τους σοφούς Βαβυλώνος·

Dan 2:13	και το δόγμα εξήλθε, και οι σοφοί απεκτένοντο, και εξήτησαν Δανιήλ και τους φίλους αυτού ανελείν.
Dan 2:14	τότε Δανιήλ απεκρίθη βουλήν και γνώμην τω Αριώχ τω αρχιμαγείρω του βασιλέως, ος εξήλθεν αναιρείν τους σοφούς Βαβυλώνος·
Dan 2:15	άρχων του βασιλέως, περί τίνος εξήλθεν η γνώμη η αναιδής εκ προσώπου του βασιλέως; εγνώρισε δε ο Αριώχ το ρήμα τω Δανιήλ.
Dan 2:16	και Δανιήλ εισήλθε και ηξίωσε τον βασιλέα, όπως χρόνον δω αυτω, και την σύγκρισιν αυτού αναγγείλη τω βασιλεί.
Dan 2:17	και εισήλθε Δανιήλ εις τον οίκον αυτού και τω Ανανία και τω Μισαήλ και τω Αζαρία τοις φίλοις αυτού το ρήμα εγνώρισε·
Dan 2:18	και οικτιρμούς εξήτουν παρά του Θεού του ουρανού υπέρ του μυστηρίου τούτου, όπως αν μη απόλωνται Δανιήλ και οι φίλοι αυτού μετά των επιλοίπων σοφών Βαβυλώνος.
Dan 2:19	τότε τω Δανιήλ εν οράματι της νυκτός το μυστήριον απεκαλύφθη· και ευλόγησε τον Θεόν του ουρανού Δανιήλ
Dan 2:20	και είπεν· είη το όνομα του Θεού ευλογημένον από του αιώνος και έως του αιώνος, ότι η σοφία και η σύνεσις αυτού εστι·
Dan 2:21	και αυτός αλλιοί καιρούς και χρόνους, καθιστά βασιλείς και μεθιστά, διδούς σοφίαν τοις σοφοίς και φρόνησιν τοις ειδόσι σύνεσιν·
Dan 2:22	αυτός αποκαλύπτει βαθέα και απόκρυφα, γινώσκων τα εν τω σκότει, και το φως μετ' αυτού εστι·
Dan 2:23	σοί, ο Θεός των πατέρων μου, εξομολογούμαι και αινώ, ότι σοφίαν και δύναμιν δέδωκάς μοι και νυν εγνώρισάς μοι α ηξίωσαμεν παρά σου και το όραμα του βασιλέως εγνώρισάς μοι.
Dan 2:24	και ήλθε Δανιήλ προς Αριώχ, ον κατέστησεν ο βασιλεύς απολέσαι τους σοφούς Βαβυλώνος, και είπεν αυτω· τους σοφούς Βαβυλώνος μη απολέσης, εισάγαγε δε με ενώπιον του βασιλέως, και την σύγκρισιν τω βασιλεί αναγγελώ.
Dan 2:25	τότε Αριώχ εν σπουδή εισήγαγε τον Δανιήλ ενώπιον του βασιλέως και είπεν αυτω· εύρηκα άνδρα εκ των υιών της αιχμαλωσίας της Ιουδαίας, όστις το σύγκριμα τω βασιλεί αναγγελεί.
Dan 2:26	και απεκρίθη ο βασιλεύς και είπε τω Δανιήλ, ου το όνομα Βαλτάσαρ· ει δύνασαι μοι αναγγείλαι το ενύπνιον, ό είδον, και την σύγκρισιν αυτού;
Dan 2:27	και απεκρίθη Δανιήλ ενώπιον του βασιλέως και είπε· το μυστήριον, ό ο βασιλεύς επερωτά, ουκ έστι σοφών, μάγων, επαοιδών, γαζαρηνών αναγγείλαι τω βασιλεί,
Dan 2:28	αλλ' ή εστι Θεός εν ουρανω αποκαλύπτων μυστήρια και εγνώρισε τω βασιλεί Ναβουχοδονόσορ α δει γενέσθαι επ' εσχάτων των ημερών. το ενύπνιόν σου και αι οράσεις της κεφαλής σου επί της κοίτης σου, τούτό εστι.

Dan 2:29	συ, βασιλεύ, οι διαλογισμοί σου επί της κοίτης σου ανέβησαν τι δει γενέσθαι μετά ταύτα, και ο αποκαλύπτων μυστήρια εγνώρισέ σοι α δει γενέσθαι.
Dan 2:30	και εμοί δε ουκ εν σοφία τη ούση εν εμοί παρά πάντας τους ζώντας το μυστήριον τούτο απεκαλύφθη, αλλ' ένεκεν του την σύγκρισιν τω βασιλεί γνωρίσαι, ίνα τους διαλογισμούς της καρδιάς σου γνωως.
Dan 2:31	συ, βασιλεύ, εθεώρεις, και ιδού εικών μία, μεγάλη η εικών εκείνη, και η πρόσοψις αυτής υπερφερής, εστώσα προ προσώπου σου, και η όρασις αυτής φοβερά·
Dan 2:32	εικών, ης η κεφαλή χρυσίου χρηστου, αι χείρες και το στήθος και οι βραχίονες αυτής αργυροί, η κοιλία και οι μηροί χαλκοί,
Dan 2:33	αι κνήμαι σιδηραί, οι πόδες μέρος τι σιδηρούν και μέρος τι οστράκινον.
Dan 2:34	εθεώρεις έως ου ετμήθη λίθος εξ όρους άνευ χειρών και επάταξε την εικόνα επί τους πόδας τους σιδηρούς και οστρακίνους και ελέπτυνεν αυτούς εις τέλος.
Dan 2:35	τότε ελεπτύνθησαν εις άπαξ το όστρακον, ο σίδηρος, ο χαλκός, ο άργυρος, ο χρυσός, και εγένετο ωσει κονιορτός από άλλωνος θερινής· και εξήρεν αυτά το πλήθος του πνεύματος, και τόπος ουχ ευρέθη αυτοίς· και ο λίθος ο πατάξας την εικόνα εγενήθη όρος μέγα και επλήρωσε πάσαν την γην.
Dan 2:36	τούτό εστι το ενύπνιον και την σύγκρισιν αυτού ερούμεν ενώπιον του βασιλέως.
Dan 2:37	συ, βασιλεύ, βασιλεύς βασιλέων, ω ο Θεός του ουρανού βασιλείαν ισχυράν και κραταιάν και έντιμον έδωκεν,
Dan 2:38	εν παντί τόπω, όπου κατοικούσιν οι υιοί των ανθρώπων, θηρία τε αγρού και πετεινά ουρανού και ιχθύας της θαλάσσης έδωκεν εν τη χειρί σου και κατέστησέ σε κύριον πάντων, συ ει η κεφαλή η χρυσή.
Dan 2:39	και οπίσω σου αναστήσεται βασιλεία ετέρα ήττων σου και βασιλεία τρίτη, ήτις εστιν ο χαλκός, ή κυριεύσει πάσης της γης.
Dan 2:40	και βασιλεία τετάρτη, ήτις έσται ισχυρά ως σίδηρος· ον τρόπον ο σίδηρος λεπτύνει και δαμάζει πάντα, ούτως πάντα λεπτυνεί και δαμάσει.
Dan 2:41	και ότι είδες τους πόδας και τους δακτύλους μέρος μεν τι οστράκινον μέρος δε τι σιδηρούν, βασιλεία διηρημένη έσται, και από της ρίζης της σιδηράς έσται εν αυτη, ον τρόπον είδες τον σίδηρον αναμεμειγμένον τω οστράκω·
Dan 2:42	και οι δάκτυλοι των ποδών μέρος μεν τι σιδηρούν μέρος δε τι οστράκινον, μέρος τι της βασιλείας έσται ισχυρόν και απ' αυτής έσται συντριβόμενον.
Dan 2:43	ότι είδες τον σίδηρον αναμεμειγμένον τω οστράκω, συμμειγείς έσονται εν σπέρματι ανθρώπων και ουκ έσονται προσκολλώμενοι ούτος μετά τούτου, καθώς ο σίδηρος ουκ αναμειγνυται μετά του οστράκου.
Dan 2:44	και εν ταις ημέραις των βασιλέων εκείνων αναστήσει ο Θεός του ουρανού βασιλείαν, ήτις εις τους αιώνας ου διαφθαρήσεται, και η βασιλεία αυτού λαω ετέρω ουχ υπολειφθήσεται· λεπτυνεί και λικμήσει πάσας τας βασιλείας, και

	αυτή αναστήσεται εις τους αιώνας.
Dan 2:45	ον τρόπον είδες ότι από όρους ετιμήθη λίθος άνευ χειρών και ελέπτυνε το όστρακον, τον σίδηρον, τον χαλκόν, τον άργυρον, τον χρυσόν, ο Θεός ο μέγας εγνώρισε τω βασιλεί α δει γενέσθαι μετά ταύτα, και αληθινόν το ενύπνιον, και πιστή η σύγκρισις αυτού.
Dan 2:46	τότε ο βασιλεύς Ναβουχοδονόσορ έπεσεν επί πρόσωπον και τω Δανιήλ προσεκύνησε και μαναά και ευωδίας είπε σπείσαι αυτω.
Dan 2:47	και αποκριθείς ο βασιλεύς είπε τω Δανιήλ· επ' αληθείας ο Θεός υμών αυτός εστι Θεός θεών και κύριος των βασιλέων και αποκαλύπτων μυστήρια, ότι ηδυνήθησ αποκαλύψαι το μυστήριον τούτο.
Dan 2:48	και εμεγάλυνεν ο βασιλεύς τον Δανιήλ και δόματα μεγάλα και πολλά έδωκεν αυτω και κατέστησεν αυτόν επί πάσης χώρας Βαβυλώνος και άρχοντα σατραπών επί πάντας τους σοφούς Βαβυλώνος.
Dan 2:49	και Δανιήλ ητήσατο παρά του βασιλέως, και κατέστησεν επί τα έργα της χώρας Βαβυλώνος τον Σεδράχ, Μισάχ και Αβδεναγώ· και Δανιήλ ην εν τη αυλή του βασιλέως.
Dan 3:1	ΕΤΟΥΣ οκτωκαιδεκάτου Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς εποίησεν εικόνα χρυσήν, ύψος αυτής πήχεων εξήκοντα, εύρος αυτής πήχεων εξ, και έστησεν αυτήν εν πεδίω Δειριά, εν χώρα Βαβυλώνος.
Dan 3:2	και απέστειλε συναγαγείν τους υπάτους και τους στρατηγούς και τους τοπάρχας, ηγουμένους τε και τυράννους και τους επ' εξουσιών και πάντας τους άρχοντας των χωρών ελθείν εις τα εγκαίνια της εικόνας, ην έστησε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς.
Dan 3:3	και συνήχθησαν οι τοπάρχαι, ύπατοι, στρατηγοί, ηγούμενοι, τύραννοι μεγάλοι, οι επ' εξουσιών και πάντες οι άρχοντες των χωρών εις τον εγκαινισμόν της εικόνας, ην έστησε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς, και ειστήκεισαν ενώπιον της εικόνας.
Dan 3:4	και ο κήρυξ εβόα εν ισχύϊ· υμίν λέγεται, λαοί, φυλαί, γλώσσαι·
Dan 3:5	ή αν ωρα ακούσητε της φωνής της σάλπιγγος, σύριγγός τε και κιθάρας, σαμβύκης τε και ψαλτηρίου, συμφωνίας και παντός γένους μουσικών, πίπτοντες προσκυνείτε τη εικόνη τη χρυσή, ή έστησε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς·
Dan 3:6	και ος αν μη πεσών προσκυνήση, αυτη τη ωρα εμβληθήσεται εις την κάμινον του πυρός την καιομένην.
Dan 3:7	και εγένετο όταν ήκουον οι λαοί της φωνής της σάλπιγγος, σύριγγός τε και κιθάρας, σαμβύκης τε και ψαλτηρίου και συμφωνίας και παντός γένους μουσικών, πίπτοντες πάντες οι λαοί, φυλαί, γλώσσαι, προσεκύνουν τη εικόνη τη χρυσή, ή έστησε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς.
Dan 3:8	τότε προσήλθοσαν άνδρες Χαλδαίοι και διέβαλον τους Ιουδαίους
Dan 3:9	τω βασιλεί Ναβουχοδονόσορ· βασιλεύ, εις τους αιώνας ζήθι.

Dan 3:10	σου βασιλεύ, έθηκας δόγμα πάντα άνθρωπον, ος αν ακούση της φωνής της σάλπιγγος, σύριγγός τε και κιθάρας, σαμβύκης και ψαλτηρίου και συμφωνίας και παντός γένους μουσικών
Dan 3:11	και μη πεσών προσκυνήση τη εικόνη τη χρυσή, εμβληθήσεται εις την κάμινον του πυρός την καιομένην.
Dan 3:12	εισίν άνδρες Ιουδαίοι, ους κατέστησας επί τα έργα της χώρας Βαβυλώνος, Σεδράχ, Μισάχ, Αβδεναγώ, οί ουχ υπήκουσαν, βασιλεύ, τω δόγματί σου, τοις θεοίς σου ου λατρεύουσι, και τη εικόνη τη χρυσή, ή έστησας, ου προσκυνούσι.
Dan 3:13	τότε Ναβουχοδονόσορ εν θυμω και οργή είπεν αγαγείν τον Σεδράχ, Μισάχ και Αβδεναγώ, και ήχθησαν ενώπιον του βασιλέως.
Dan 3:14	και απεκρίθη Ναβουχοδονόσορ και είπεν αυτοίς· ει αληθώς Σεδράχ, Μισάχ, Αβδεναγώ, τοις θεοίς μου ου λατρεύετε και τη εικόνη τη χρυσή, ή έστησα, ου προσκυνείτε;
Dan 3:15	νυν ουν ει έχετε ετοιμώς, ίνα ως αν ακούσητε της φωνής της σάλπιγγος, σύριγγός τε και κιθάρας, σαμβύκης τε και ψαλτηρίου και συμφωνίας και παντός γένους μουσικών, πεσόντες προσκυνήσητε τη εικόνη τη χρυσή, ή εποίησα· εάν δε μη προσκυνήσητε, αυτη τη ωρα εμβληθήσεσθε εις την κάμινον του πυρός την καιομένην. και τις εστι Θεός, ος εξελείται υμάς εκ των χειρών μου;
Dan 3:16	και απεκρίθησαν Σεδράχ, Μισάχ, Αβδεναγώ λέγοντες τω βασιλεί Ναβουχοδονόσορ· ου χρειαν έχομεν ημείς περι του ρήματος τούτου αποκριθήναι σοι·
Dan 3:17	έστι γαρ Θεός ημών εν ουρανοίς, ω ημείς λατρεύομεν, δυνατός εξελέσθαι ημάς εκ της καμίνου του πυρός της καιομένης, και εκ των χειρών σου, βασιλεύ, ρύσεται ημάς·
Dan 3:18	και εάν μη, γνωστόν έστω σοι, βασιλεύ, ότι τοις θεοίς σου ου λατρεύομεν και τη εικόνη, ή έστησας, ου προσκυνούμεν.
Dan 3:19	τότε Ναβουχοδονόσορ επλήσθη θυμού, και η όψις του προσώπου αυτού ηλλοιώθη επί Σεδράχ, Μισάχ και Αβδεναγώ, και είπεν εκκαύσαι την κάμινον επταπλασίως, έως ου εις τέλος εκκαή·
Dan 3:20	και άνδρας ισχυρούς ισχυΐ είπε πεδήσαντας τον Σεδράχ, Μισάχ και Αβδεναγώ εμβαλείν εις την κάμινον του πυρός την καιομένην.
Dan 3:21	τότε οι άνδρες εκείνοι επεδήθησαν συν τοις σαραβάροις αυτών και τιάραις και περικνημίσι και εβλήθησαν εις το μέσον της καμίνου του πυρός της καιομένης,
Dan 3:22	επί το ρήμα του βασιλέως υπερίσχυσε και η κάμινος εξεκαύθη εκ περισσού.
Dan 3:23	και οι τρεις ούτοι, Σεδράχ, Μισάχ και Αβδεναγώ, έπεσον εις μέσον της καμίνου του πυρός της καιομένης πεπεδημένοι. και περιεπάτουν εν μέσω της φλογός υμνούντες τον Θεόν και ευλογούντες τον Κύριον.
Aza 1:1	ΚΑΙ συστάς Αζαρίας προσύξατο ούτως και ανοίξας το στόμα αυτού εν μέσω του πυρός είπεν·

Aza 1:2	Ευλογητός ει, Κύριε ο Θεός των πατέρων ημών, και αινετός, και δεδοξασμένον το όνομά σου εις τους αιώνας,
Aza 1:3	ότι δίκαιος ει επί πάσιν, οίς εποίησας ημίν, και πάντα τα έργα σου αληθινά, και ευθείαι αι οδοί σου, και πάσαι αι κρίσεις σου αλήθεια,
Aza 1:4	και κρίματα αληθείας εποίησας κατά πάντα, α επήγαγες ημίν και επί την πόλιν την αγίαν την των πατέρων ημών Ιερουσαλήμ, ότι εν αληθεία και κρίσει επήγαγες ταύτα πάντα, δια τας αμαρτίας ημών.
Aza 1:5	ότι ημάρομεν και ηνομήσαμεν αποστήναι από σου
Aza 1:6	και εξημάρομεν εν πάσι και των εντολών σου ουκ ηκούσαμεν, ουδέ συνετηρήσαμεν ουδέ εποιήσαμεν καθώς εντειλώ ημίν, ίνα εύ ημίν γένηται.
Aza 1:7	και πάντα, όσα επήγαγες ημίν και πάντα όσα εποίησας ημίν, εν αληθινή κρίσει εποίησας
Aza 1:8	και παρέδωκας ημάς εις χείρας εχθρών ανόμων, εχθίστων αποστατών, και βασιλεί αδικω και πονηροτάτω παρά πάσαν την γην.
Aza 1:9	και νυν ουκ έστιν ημίν ανοίξαι το στόμα· αισχύνη και όνειδος εγενήθημεν τοις δούλοις σου και τοις σεβομένοις σε.
Aza 1:10	μη δη παραδώης ημάς εις τέλος δια το όνομά σου και μη διασκεδάσης την διαθήκην σου
Aza 1:11	και μη αποστήσης το έλεός σου αφ' ημών δια Αβραάμ τον ηγαπημένον υπό σου και δια Ισαάκ τον δούλόν σου και Ισραήλ τον άγιόν σου,
Aza 1:12	οίς ελάλησας πληθύναι το σπέρμα αυτών ως τα άστρα του ουρανού και ως την άμμον την παρά το χείλος της θαλάσσης.
Aza 1:13	ότι, δέσποτα, εσμικρύνθημεν παρά πάντα τα έθνη και εσμεν ταπεινοί εν πάση τη γη σήμεραν δια τας αμαρτίας ημών,
Aza 1:14	και ουκ έστιν εν τω καιρω τούτω άρχων και προφήτης και ηγούμενος, ουδέ ολοκαύτωσις ουδέ θυσία ουδέ προσφορά ουδέ θυμίαμα, ου τόπος του καρπώσαι ενώπιόν σου και ευρείν έλεος·
Aza 1:15	αλλ' εν ψυχή συντετριμμένη και πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείμεν
Aza 1:16	ως εν ολοκαυτώμασι κριών και ταύρων και ως εν μυριάσιν αρνών πιόνων, ούτως γενέσθω η θυσία ημών ενώπιόν σου σήμεραν και εκτελέσαι όπισθέν σου, ότι ουκ έσται αισχύνη τοις πεποιθόσιν επί σε.
Aza 1:17	και νυν εξακολουθούμεν εν όλη καρδιά και φοβούμεθά σε και ζητούμεν το πρόσωπόν σου,
Aza 1:18	μη καταισχύνης ημάς, αλλά ποιήσον μεθ' ημών κατά την επιείκειάν σου και κατά το πλήθος του ελέους σου
Aza 1:19	και εξελού ημάς κατά τα θαυμάσιά σου και δος δόξαν τω ονόματί σου, Κύριε.

	και εντραπήσαν πάντες οι ενδεικνύμενοι τοις δούλοις σου κακά
Aza 1:20	και καταισχυθηθήσαν από πάσης δυναστείας, και η ισχύς αυτών συντριβείη·
Aza 1:21	και γνώτωσαν ότι συ ει Κύριος Θεός μόνος και ένδοξος εφ' όλην την οικουμένην.
Aza 1:22	Και ου διέλιπον οι εμβάλλοντες αυτούς υπηρέται του βασιλέως καίοντες την κάμινον νάφθαν και πίσσαν και στυππίον και κληματίδα.
Aza 1:23	και διεχείτο η φλόξ επάνω της καμίνου επί πήχεις τεσσαρακονταεννέα.
Aza 1:24	και διώδευσε και ενεπύρισεν ους εύρε περί την κάμινον των Χαλδαιών.
Aza 1:25	ο δε άγγελος Κυρίου συγκατέβη άμα τοις περι τον Αζαρίαν εις την κάμινον και εξετίναξε την φλόγα του πυρός εκ της καμίνου
Aza 1:26	και εποίησε το μέσον της καμίνου ως πνεύμα δρόσου διασυρίζον, και ουχ ήψατο αυτών το καθόλου το πυρ και ουκ ελύπησεν ουδέ παρηνώχλησεν αυτοίς.
Aza 1:27	Τότε οι τρεις ως εξ ενός στόματος ύμουν και εδόξαζον και ηυλόγουν τον Θεόν εν τη καμίνω λέγοντες·
Aza 1:28	Ευλογητός ει, Κύριε ο Θεός των πατέρων ημών, και αινετός και υπερυψούμενος εις τους αιώνας,
Aza 1:29	και ευλογημένον το όνομα της δόξης σου το άγιον και υπεραινετόν και υπερυψούμενον εις πάντας τους αιώνας.
Aza 1:30	ευλογημένος ει εν τω ναω της αγίας δόξης σου και υπερύμνητος και υπερένδοξος εις τους αιώνας.
Aza 1:31	ευλογημένος ει ο επιβλέπων αβύσσους, καθήμενος επί Χερουβίμ και αινετός και υπερυψούμενος εις τους αιώνας.
Aza 1:32	ευλογημένος ει επί θρόνου της βασιλείας σου και υπερύμνητος και υπερυψούμενος εις τους αιώνας.
Aza 1:33	ευλογημένος ει εν τω στερεώματι του ουρανού και υμνητός και δεδοξασμένος εις τους αιώνας.
Aza 1:34	ευλογείτε, πάντα τα έργα Κυρίου τον Κύριον· υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας.
Aza 1:35	ευλογείτε, ουρανοί τον Κύριον· υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας.
Aza 1:36	ευλογείτε, άγγελοι Κυρίου τον Κύριον· υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας.
Aza 1:37	ευλογείτε, ύδατα πάντα τα υπεράνω του ουρανού τον Κύριον· υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας.
Aza 1:38	ευλογείτε, πάσαι αι δυνάμεις Κυρίου τον Κύριον· υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας.

Aza 1:39	ευλογείτε, ήλιος και σελήνη τον Κύριον· υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας.
Aza 1:40	ευλογείτε, άστρα του ουρανού τον Κύριον· υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας.
Aza 1:41	ευλογείτω πας όμβρος και δρόσος τον Κύριον· υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας.
Aza 1:42	ευλογείτε, πάντα τα πνεύματα τον Κύριον· υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας.
Aza 1:43	ευλογείτε, πυρ και καύμα τον Κύριον· υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας.
Aza 1:44	[ευλογείτε, ψύχος και καύσων τον Κύριον· υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας.
Aza 1:45	ευλογείτε, δρόσοι και νιφετοί τον Κύριον· υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας].
Aza 1:46	ευλογείτε, νύκτες και ημέραι τον Κύριον· υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας.
Aza 1:47	ευλογείτε, φως και σκότος τον Κύριον· υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας.
Aza 1:48	ευλογείτε, ψύχος και καύμα, τον Κύριον· υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας.
Aza 1:49	ευλογείτε, πάχναι και χιόνες, τον Κύριον· υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας.
Aza 1:50	ευλογείτε, αστραπαί και νεφέλαι τον Κύριον· υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας.
Aza 1:51	ευλογείτω η γη τον Κύριον· υμνείτω και υπερυψούτω αυτόν εις τους αιώνας.
Aza 1:52	ευλογείτε, όρη και βουνοί τον Κύριον· υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας.
Aza 1:53	ευλογείτε, πάντα τα φυόμενα εν τη γη, τον Κύριον· υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας.
Aza 1:54	ευλογείτε, θάλασσα και ποταμοί, τον Κύριον· υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας.
Aza 1:55	ευλογείτε, αι πηγαί, τον Κύριον· υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας.
Aza 1:56	ευλογείτε, κήτη και πάντα τα κινούμενα εν τοις ύδασι, τον Κύριον· υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας.
Aza 1:57	ευλογείτε, πάντα τα πετεινά του ουρανού, τον Κύριον· υμνείτε και υπερυψούτε

	αυτόν εις τους αιώνας.
Aza 1:58	ευλογείτε, πάντα τα θηρία και τα κτήνη, τον Κύριον· υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας.
Aza 1:59	ευλογείτε, υιοί των ανθρώπων, τον Κύριον· υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας.
Aza 1:60	ευλογείτε, Ισραήλ, τον Κύριον· υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας.
Aza 1:61	ευλογείτε, ιερείς Κυρίου, τον Κύριον· υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας.
Aza 1:62	ευλογείτε, δούλοι Κυρίου, τον Κύριον· υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας.
Aza 1:63	ευλογείτε, πνεύματα και ψυχαί δικαίων, τον Κύριον· υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας.
Aza 1:64	ευλογείτε, όσοι και ταπεινοί τη καρδία, τον Κύριον· υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας.
Aza 1:65	ευλογείτε, Ανανία, Αζαρία, Μισαήλ, τον Κύριον· υμνείτε και υπερυψούτε αυτόν εις τους αιώνας, ότι εξείλετο ημάς εξ άδου και εκ χειρός θανάτου έσωσεν ημάς, ερρύσατο ημάς εκ μέσου καμίνου καιομένης φλογός και εκ μέσου πυρός ερρύσατο ημάς.
Aza 1:66	εξομολογείσθε τω Κυρίω, ότι χρηστός, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού.
Aza 1:67	ευλογείτε, πάντες οι σεβόμενοι τον Κύριον τον Θεόν των θεών, υμνείτε και εξομολογείσθε, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού.
Dan 3:24	Και Ναβουχοδονόσορ ήκουσεν υμνούντων αυτών και εθαύμασε και εξανέστη εν σπουδή και είπε τοις μεγιστάσιν αυτού· ουχί άνδρας τρεις εβάλομεν εις το μέσον του πυρός πεπεδημένους; και είπον τω βασιλεί· αληθώς, βασιλεύ.
Dan 3:25	και είπεν ο βασιλεύς· ιδού εγώ ορώ άνδρας τέσσαρας λελυμένους και περιπατούντας εν μέσω του πυρός, και διαφθορά ουκ έστιν εν αυτοίς, και η όρασις του τετάρτου ομοία νιω Θεού.
Dan 3:26	τότε προσήλθε Ναβουχοδονόσορ προς την θύραν της καμίνου του πυρός της καιομένης και είπε· Σεδράχ, Μισάχ, Αβδεναγώ, οι δούλοι του Θεού του Υψίστου, εξέλθετε και δεύτε. και εξήλθον Σεδράχ, Μισάχ, Αβδεναγώ εκ μέσου του πυρός.
Dan 3:27	και συνάγονται οι σατράπαι και οι στρατηγοί και οι τοπάρχαι και οι δυνάσται του βασιλέως και εθεώρουν τους άνδρας ότι ουκ εκυρίευσε το πυρ του σώματος αυτών, και η θρίξ της κεφαλής αυτών ουκ εφλογίσθη, και τα σαράβαρα αυτών ουκ ηλλοιώθη, και οσμή πυρός ουκ ην εν αυτοίς.
Dan 3:28	και απεκρίθη Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς και είπεν· ευλογητός ο Θεός του Σεδράχ, Μισάχ, Αβδεναγώ, ος απέστειλε τον άγγελον αυτού και εξείλατο τους παιδας αυτού, ότι επεποιθειςαν επ' αυτω και το ρήμα του βασιλέως ηλλοίωσαν και παρέδωκαν τα σώματα αυτών εις πυρ, όπως μη λατρεύσωσι μηδέ

	προσκυνήσωσι παντί θεω, αλλ' ή τω Θεω αυτών.
Dan 3:29	και εγώ εκτίθεμαι δόγμα· πας λαός, φυλή, γλώσσα, ή εάν είπη βλασφημίαν κατά του Θεού Σεδράχ, Μισάχ, Αβδεναγώ, εις απώλειαν έσονται και οι οικoi αυτών εις διαρπαγήν, καθότι ουκ έστι θεός έτερος, όστις δυνήσεται ρύσασθαι ούτως.
Dan 3:30	τότε ο βασιλεύς κατεύθυνε τον Σεδράχ, Μισάχ, Αβδεναγώ εν τη χώρα Βαβυλώνος και ηύξησεν αυτούς και ηξίωσεν. αυτούς ηγεισθαι πάντων των Ιουδαίων των εν τη βασιλεία αυτού.
Dan 3:31	Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς πάσι τοις λαοίς, φυλαίς και γλώσσαις τοις οικούσιν εν πάση τη γη· ειρήνη υμίν πληθυνθείη·
Dan 3:32	τα σημεία και τα τέρατα, α εποίησε μετ' εμού ο Θεός ο Ύψιστος, ήρεσεν εναντίον εμού αναγγείλαι υμίν
Dan 3:33	ως μεγάλα και ισχυρά· η βασιλεία αυτού βασιλεία αιώνιος και η εξουσία αυτού εις γενεάν και γενεάν.
Dan 4:1	ΕΓΩ Ναβουχοδονόσορ ευθηνών ήμην εν τω οίκω μου και ευθαλών.
Dan 4:2	ενύπνιον είδον, και εφοβέρισέ με, και εταράχθην επί της κοίτης μου, και αι οράσεις της κεφαλής μου ετάραξάν με.
Dan 4:3	και δι' εμού ετέθη δόγμα του εισαγαγείν ενώπιόν μου πάντας τους σοφούς Βαβυλώνος, όπως την σύγκρισιν του ενυπνίου γνωρίσωσί μοι.
Dan 4:4	και εισεπορεύοντο οι επαοιδοί, μάγοι, γαζαρηνοί, Χαλδαίοι, και το ενύπνιον εγώ είπα ενώπιον αυτών, και την σύγκρισιν αυτού ουκ εγνώρισάν μοι,
Dan 4:5	έως ήλθε Δανιήλ, ου το όνομα Βαλτάσαρ κατά το όνομα του Θεού μου, ος πνεύμα Θεού άγιον εν εαυτω έχει, και το ενύπνιον ενώπιον αυτού είπα·
Dan 4:6	Βαλτάσαρ ο άρχων των επαοιδών, ον εγώ έγνων ότι πνεύμα Θεού άγιον εν σοί και παν μυστήριον ουκ αδυνατεί σε, άκουσον την όρασιν του ενυπνίου μου, ου είδον, και την σύγκρισιν αυτού ειπόν μοι·
Dan 4:7	επί της κοίτης μου εθεώρουν, και ιδού δένδρον εν μέσω της γης, και το ύψος αυτού πολύ.
Dan 4:8	εμεγαλύνθη το δένδρον και ίσχυσε, και το ύψος αυτού έφθασεν έως του ουρανού και το κύτος αυτού εις το πέρας απάσης της γης·
Dan 4:9	τα φύλλα αυτού ωραία, και ο καρπός αυτού πολύς, και τροφή πάντων εν αυτω· και υποκάτω αυτού κατεσκήνουν τα θηρία τα άγρια, και εν τοις κλάδοις αυτού κατώκουν τα όρνεα του ουρανού, και εξ αυτού ετρέφετο πάσα σάρξ.
Dan 4:10	εθεώρουν εν οράματι της νυκτός επί της κοίτης μου, και ιδού είρ και άγιος απ' ουρανού κατέβη
Dan 4:11	και εφώνησεν εν ισχύϊ και ούτως είπε· εκκόψατε το δένδρον και εκτίλατε τους κλάδους αυτού και εκτινάξατε τα φύλλα αυτού και διασκορπίσατε τον καρπόν αυτού· σαλευθήτωσαν τα θηρία υποκάτωθεν αυτού και τα όρνεα από των

	κλάδων αυτού·
Dan 4:12	πλήν την φυήν των ριζών αυτού εν τη γη εάσατε και εν δεσμω σιδηρω και χαλκω και εν τη χλόη τη έξω, και εν τη δρόσω του ουρανού κοιτασθήσεται, και μετά των θηρίων η μερίς αυτού εν τω χόρτω της γης.
Dan 4:13	η καρδιά αυτού από των ανθρώπων αλλοιωθήσεται, και καρδιά θηρίου δοθήσεται αυτω, και επτά καιροί αλλαγήσονται επ' αυτόν.
Dan 4:14	δια συγκρίματος είρ ο λόγος, και ρήμα αγίων το επερώτημα, ίνα γνώσιν οι ζώντες ότι Κύριός εστιν ο ύψιστος της βασιλείας των ανθρώπων, και ω εάν δόξη, δώσει αυτήν και εξουδένωμα ανθρώπων αναστήσει επ' αυτήν.
Dan 4:15	τούτο το ενύπνιον, ό είδον εγώ Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς, και συ, Βαλτάσαρ, το σύγκριμα ειπόν, ότι πάντες οι σοφοί της βασιλείας μου ου δύνανται το σύγκριμα αυτού δηλώσαι μοι, συ δε, Δανιήλ, δύνασαι, ότι πνεύμα Θεού άγιον εν σοί. -
Dan 4:16	Τότε Δανιήλ, ου το όνομα Βαλτάσαρ, απηνεώθη ωσει ωραν μίαν, και οι διαλογισμοί αυτού συνετάρασσον αυτόν. και απεκριθη ο βασιλεύς και είπεν· Βαλτάσαρ, το ενύπνιον και η σύγκρισις μη κατασπευσάτω σε· και απεκριθη Βαλτάσαρ και είπε· κύριε, το ενύπνιον έστω τοις μισούσί σε και η σύγκρισις αυτού τοις εχθροίς σου.
Dan 4:17	το δένδρον, ό είδες το μεγαλυνθέν και το ισχυκός, ου το ύψος έφθανεν εις τον ουρανό και το κύτος αυτού εις πάσαν την γην
Dan 4:18	και τα φύλλα αυτού ευθαλή και ο καρπός αυτού πολύς και τροφή πάσιν εν αυτω, υποκάτω αυτού κατώκουν τα θηρία τα άγρια και εν τοις κλάδοις αυτού κατεσκήνουν τα όρνεα του ουρανού,
Dan 4:19	συ ει, βασιλεύ, ότι εμεγαλύνθης και ίσχυσας και η μεγαλωσύνη σου εμεγαλύνθη και έφθασεν εις τον ουρανό και η κυριεία σου εις τα πέρατα της γης.
Dan 4:20	και ότι είδεν ο βασιλεύς είρ και άγιον καταβαίνοντα από του ουρανού, και είπεν· εκτίλατε το δένδρον και διαφθείρατε αυτό, πλήν την φυήν των ριζών αυτού εν τη γη εάσατε και εν δεσμω σιδηρω και εν χαλκω και εν τη χλόη τη έξω, και εν τη δρόσω του ουρανού αυλισθήσεται, και μετά θηρίων αγρίων η μερίς αυτού, έως ου επτά καιροί αλλοιωθώσιν επ' αυτόν,
Dan 4:21	τούτο η σύγκρισις αυτού, βασιλεύ. και σύγκριμα Υψίστου εστιν, ό έφθασεν επί τον κύριόν μου τον βασιλέα,
Dan 4:22	και σε εκδιώξουσιν από των ανθρώπων, και μετά θηρίων αγρίων έσται η κατοικία σου, και χόρτον ως βούν ψωμιούσί σε και από της δρόσου του ουρανού αυλισθήση, και επτά καιροί αλλαγήσονται επί σε, έως ου γνωσ ότι κυριεύει ο Υψιστος της βασιλείας των ανθρώπων, και ω αν δόξη, δώσει αυτήν.
Dan 4:23	και ότι είπαν· εάσατε την φυήν των ριζών του δένδρου, η βασιλεία σου σοί μενει, αφ' ης αν γνωσ την εξουσίαν την ουράνιον.
Dan 4:24	δια τούτο, βασιλεύ, η βουλή μου αρεσάτω σοι και τας αμαρτίας σου εν ελεημοσύναις λύτρωσαι και τας αδικίας εν οικτιρμοίς πενήτων· ίσως έσται

	μακρόθυμος τοις παραπτώμασί σου ο Θεός. -
Dan 4:25	Ταύτα πάντα έφθασεν επί Ναβουχοδονόσορ τον βασιλέα.
Dan 4:26	μετά δωδεκάμηνον επί τω ναω της βασιλείας αυτού εν Βαβυλώνι περιπατών
Dan 4:27	απεκρίθη ο βασιλεύς και είπεν· ουχ αύτη εστί Βαβυλών η μεγάλη, ην εγώ ωκοδόμησα εις οίκον βασιλείας εν τω κράτει της ισχύος μου εις τιμήν της δόξης μου;
Dan 4:28	έτι του λόγου εν τω στόματι του βασιλέως όντος, φωνή απ' ουρανού εγένετο· σοί λέγουσι, Ναβουχοδονόσορ βασιλεύ, η βασιλεία παρήλθεν από σου,
Dan 4:29	και από των ανθρώπων σε εκδιώξουσι, και μετά θηρίων αγρίων η κατοικία σου και χόρτον ως βούν ψωμιούσί σε, και επτά καιροί αλλαγήςονται επί σε, έως ου γνωσ, ότι κυριεύει ο Ύψιστος της βασιλείας των ανθρώπων, και ω αν δόξη, δώσει αυτήν.
Dan 4:30	αυτη τη ωρα ο λόγος συνετελέσθη επί Ναβουχοδονόσορ, και από των ανθρώπων εξεδιώχθη και χόρτον ως βούς ήσθιε, και από της δρόσου του ουρανού το σώμα αυτού εβάφη, έως ου αι τρίχες αυτού ως λεόντων μεγαλύνθησαν και οι όνυχες αυτού ως ορνέων. -
Dan 4:31	Και μετά το τέλος των ημερών εγώ Ναβουχοδονόσορ τους οφθαλμούς μου εις τον ουρανόν ανέλαβον, και αι φρένες μου επ' εμέ επεστράφησαν, και τω Ύψιστω ηυλόγησα και τω ζώντι εις τον αιώνα ήνεσα και εδόξασα, ότι η εξουσία αυτού εξουσία αιώνιος και η βασιλεία αυτού εις γενεάν και γενεάν,
Dan 4:32	και πάντες οι κατοικούντες την γην ως ουδέν ελογίσθησαν, και κατά το θέλημα αυτού ποιεί εν τη δυνάμει του ουρανού και εν τη κατοικία της γης, και ουκ έστιν ος αντιποιήσεται τη χειρί αυτού και ερεί αυτω· τι εποίησας;
Dan 4:33	αυτω τω καιρω αι φρένες μου επεστράφησαν επ' εμέ, και εις την τιμήν της βασιλείας μου ήλθον, και η μορφή μου επέστρεψεν επ' εμέ, και οι τύραννοί μου και οι μεγιστάνές μου εζήτουν με, και επί την βασιλείαν μου εκραταιώθην, και μεγαλωσύνη περισσοτέρα προσετέθη μοι.
Dan 4:34	νυν ουν εγώ Ναβουχοδονόσορ αινώ και υπερυψώ και δοξάζω τον βασιλέα του ουρανού, ότι πάντα τα έργα αυτού αληθινά και αι τρίβοι αυτού κρίσεις, και πάντας τους πορευομένους εν υπερηφανία δύναται ταπεινώσαι.
Dan 5:1	ΒΑΛΤΑΣΑΡ ο βασιλεύς εποίησε δείπνον μέγα τοις μεγιστάσιν αυτού χιλίοις, και κατέναντι των χιλίων ο οίνος.
Dan 5:2	και πίνων Βαλτάσαρ είπεν εν τη γεύσει του οίνου του ενεγκείν τα σκεύη τα χρυσά και τα αργυρά, α εξήνεγκε Ναβουχοδονόσορ ο πατήρ αυτού εκ του ναού του εν Ιερουσαλήμ, και πιέτωσαν εν αυτοίς ο βασιλεύς και οι μεγιστάνες αυτού και αι παλλακαί αυτού και αι παράκοιτοι αυτού.
Dan 5:3	και ηνέχθησαν τα σκεύη τα χρυσά και τα αργυρά, α εξήνεγκεν εκ του ναού του Θεού του εν Ιερουσαλήμ, και έπινον εν αυτοίς ο βασιλεύς και οι μεγιστάνες αυτού και αι παλλακαί αυτού και αι παράκοιτοι αυτού·

Dan 5:4	έπινον οίνον και ήνεσαν τους θεούς τους χρυσούς και αργυρούς και χαλκούς και σιδηρούς και ξυλίλους και λιθίλους.
Dan 5:5	εν αυτη τη ωρα εξήλθον δάκτυλοι χειρός ανθρωπού και έγγραφον κατέναντι της λαμπάδος επί το κονίαμα του τοίχου του οίκου του βασιλέως, και ο βασιλεύς εθεώρει τους αστραγάλους της χειρός της γραφούσης.
Dan 5:6	τότε του βασιλέως η μορφή ηλλοιώθη, και οι διαλογισμοί αυτου συνετάρασσον αυτον, και οι σύνδεσμοι της οσφύς αυτου διελύοντο, και τα γόνατα αυτου συνεκροτούντο.
Dan 5:7	και εβόησεν ο βασιλεύς εν ισχύϊ του εισαγαγείν μάγους, Χαλδαίους, γαζαρηνούς και είπε τοις σοφοίς Βαβυλώνος· ος αν αναγνω την γραφήν ταύτην και την σύγκρισιν γνωρίση μοι, πορφύραν ενδύσεται, και ο μανιάκης ο χρυσούς επί τον τράχηλον αυτου, και τρίτος εν τη βασιλεία μου άρξει.
Dan 5:8	και εισεπορεύοντο πάντες οι σοφοί του βασιλέως και ουκ ηδύναντο την γραφήν αναγνώσαι, ουδέ την σύγκρισιν γνωρίσαι τω βασιλεί.
Dan 5:9	και ο βασιλεύς Βαλτάσαρ πολύ εταράχθη, και η μορφή αυτου ηλλοιώθη επ' αυτω, και οι μεγιστάνες αυτου συνεταράσσοντο. -
Dan 5:10	Και εισήλθεν η βασίλισσα εις τον οίκον του πότου και είπε· βασιλεύ, εις τον αιώνα ζήθι· μη ταρασσέτωσάν σε οι διαλογισμοί σου, και η μορφή σου μη αλλοιούσθω·
Dan 5:11	έστιν ανήρ εν τη βασιλεία σου, εν ω πνεύμα Θεού, και εν ταις ημέραις του πατρός σου γρηγόρησις και σύνεσις ευρέθη εν αυτω, και ο βασιλεύς Ναβουχοδονόσορ ο πατήρ σου άρχοντα επαοιδών, μάγων, Χαλδαίων, γαζαρηνών κατέστησεν αυτον,
Dan 5:12	ότι πνεύμα περισσόν εν αυτω και φρόνησις και σύνεσις εν αυτω, συγκρίνων ενύπνια και αναγγέλλων κρατούμενα και λύων συνδέσμους, Δανιήλ, και ο βασιλεύς επέθηκεν όνομα αυτω Βαλτάσαρ· νυν ουν κληθήτω, και την σύγκρισιν αυτου αναγγελεί σοι. -
Dan 5:13	Τότε Δανιήλ εισήχθη ενώπιον του βασιλέως, και είπεν ο βασιλεύς τω Δανιήλ· συ ει Δανιήλ, ο από των υιών της αιχμαλωσίας της Ιουδαίας, ης ήγαγεν ο βασιλεύς ο πατήρ μου;
Dan 5:14	ήκουσα περι σου ότι πνεύμα Θεού εν σοί, και γρηγόρησις και σύνεσις και σοφία περισσή ευρέθη εν σοί.
Dan 5:15	και νυν εισήλθον ενώπιόν μου οι σοφοί, μάγοι, γαζαρηνοί, ίνα την γραφήν ταύτην αναγνώσι και την σύγκρισιν αυτης γνωρίσωσί μοι, και ουκ ηδυνήθησαν αναγγείλαί μοι.
Dan 5:16	και εγώ ήκουσα περι σου ότι δύνασαι κρίματα συγκρίναι· νυν ουν εάν δυνηθής την γραφήν αναγνώσαι και την σύγκρισιν αυτης γνωρίσαι μοι, πορφύραν ενδύση, και ο μανιάκης ο χρυσούς έσται επί τον τράχηλόν σου, και τρίτος εν τη βασιλεία μου άρξεις.
Dan 5:17	τότε απεκρίθη Δανιήλ και είπεν ενώπιον του βασιλέως· τα δόματά σου σοί έστω,

	και την δωρεάν της οικίας σου ετέρω δος, εγώ δε την γραφήν αναγνώσομαι τω βασιλεί και την σύγκρισιν αυτής γνωρίσω σοι.
Dan 5:18	Βασιλεύ, ο Θεός ο ύψιστος την βασιλείαν και την μεγαλωσύνην και την τιμήν και την δόξαν έδωκε Ναβουχοδονόσορ τω πατρί σου,
Dan 5:19	και από της μεγαλωσύνης, ης έδωκεν αυτω, πάντες οι λαοί, φυλαί, γλώσσαι ήσαν τρέμοντες και φοβούμενοι από προσώπου αυτού· ους ηβούλετο αυτός ανήρει, και ους ηβούλετο αυτός έτυπτε, και ους ηβούλετο αυτός ύψου, και ους ηβούλετο αυτός εταπείνου.
Dan 5:20	και ότε υψώθη η καρδιά αυτού και το πνεύμα αυτού εκραταιώθη του υπερηφανεύσασθαι, κατηνέχθη από του θρόνου της βασιλείας αυτού, και η τιμή αφηρέθη απ' αυτού,
Dan 5:21	και από των ανθρώπων εξεδιώχθη, και η καρδιά αυτού μετά των θηρίων εδόθη, και μετά των ονάργων η κατοικία αυτού, και χόρτον ως βούν εψώμιζον αυτόν, και από της δρόσου του ουρανού το σώμα αυτού εβάφη, έως ου έγνω ότι κυριεύει ο Θεός ύψιστος της βασιλείας των ανθρώπων, και ω αν δόξη, δώσει αυτήν.
Dan 5:22	και συ ουν ο υιος αυτού Βαλτάσαρ ουκ εταπείνωσας την καρδιαν σου κατενώπιον του Θεού· ου πάντα ταύτα έγνωσ;
Dan 5:23	και επί τον Κύριον Θεόν του ουρανού υψώθης, και τα σκεύη του οίκου αυτού ήνεγκαν ενώπιόν σου, και συ και οι μεγιστάνές σου και αι παλλακαί σου και αι παράκοιτοί σου οίνον επίνετε εν αυτοίς, και τους θεούς τους χρυσούς και αργυρούς και χαλκούς και σιδηρούς και ξυλίλους και λιθίνους, οί ου βλέπουσι και οί ουκ ακούουσι και ου γινώσκουσιν, ήνεσας και τον Θεόν, ου η πνοή σου εν χειρί αυτού και πάσαι αι οδοί σου, αυτόν ουκ εδόξασας.
Dan 5:24	δια τούτο εκ προσώπου αυτού απεστάλη αστράγαλος χειρός και την γραφήν ταύτην ενέταξε.
Dan 5:25	και αύτη η γραφή εντεταγμένη· μανή, θεκέλ, φάρες.
Dan 5:26	τούτο το σύγκριμα του ρήματος· μανή, εμέτρησεν ο Θεός την βασιλείαν σου και επλήρωσεν αυτήν·
Dan 5:27	θεκέλ, εστάθη εν ζυγω και ευρέθη υστερούσα·
Dan 5:28	φάρες, διήρηται η βασιλεία σου, και εδόθη Μήδοις και Πέρσαις. -
Dan 5:29	Και είπε Βαλτάσαρ και ενέδυσαν τον Δανιήλ πορφύραν και τον μανιάκην τον χρυσούν περιέθηκαν περί τον τράχηλον αυτού, και εκήρυξε περί αυτού είναι αυτόν άρχοντα τρίτον εν τη βασιλεία.
Dan 5:30	εν αυτη τη νυκτί ανηρέθη Βαλτάσαρ ο βασιλεύς ο Χαλδαίων.
Dan 5:31	και Δαρειός ο Μήδος παρέλαβε την βασιλείαν, ων ετών εξήκοντα δύο.
Dan 6:1	ΚΑΙ ήρσεσεν ενώπιον Δαρειού και κατέστησεν επί της βασιλείας σατράπας εκατόν είκοσι του είναι αυτούς εν όλη τη βασιλεία αυτού

Dan 6:2	και επάνω αυτών τακτικούς τρεις, ων ην Δανιήλ εις εξ αυτών, του αποδιδόναυ αυτοίς τους σατράπας λόγον, όπως ο βασιλεύς μη ενοχλήται.
Dan 6:3	και ην Δανιήλ υπέρ αυτούς, ότι πνεύμα περισσόν εν αυτω. και ο βασιλεύς κατέστησεν αυτόν εφ' όλης της βασιλείας αυτού.
Dan 6:4	και οι τακτικοί και οι σατράπαι, εζήτουν πρόφασιν ευρείν κατά Δανιήλ· και πάσαν πρόφασιν και παράπτωμα και αμπλάκημα ουχ εύρον κατ' αυτού, ότι πιστός ην.
Dan 6:5	και είπον οι τακτικοί· ουχ ευρήσομεν κατά Δανιήλ πρόφασιν, ει μη εν νομίμοις Θεού αυτού. -
Dan 6:6	Τότε οι τακτικοί και οι σατράπαι παρέστησαν τω βασιλεί και είπαν αυτω· Δαρείε βασιλεύ, εις τους αιώνας ζήθι·
Dan 6:7	συνεβουλεύσαντο πάντες οι επί της βασιλείας σου στρατηγοί και σατράπαι, ύπατοι και τοπάρχαι, του στήσαι στάσει βασιλική και ενισχύσαι ορισμόν, όπως ος αν αιτήση αίτημα παρά παντός θεού και ανθρώπου έως ημερών τριάκοντα, αλλ' ή παρά σου, βασιλεύ, εμβληθήσεται εις τον λάκκον των λεόντων.
Dan 6:8	νυν ουν, βασιλεύ, στήσον τον ορισμόν και έκθεσ γραφήν, όπως μη αλλοιωθή το δόγμα Περσών και Μήδων.
Dan 6:9	τότε ο βασιλεύς Δαρείος επέταξε γραφήναι το δόγμα. -
Dan 6:10	Και Δανιήλ, ηνίκα έγνω ότι ενετάγη το δόγμα, εισήλθεν εις τον οίκον αυτού, και αι θυρίδες ανεωγμέναι αυτω εν τοις υπερώοις αυτού κατέναντι Ιερουσαλήμ, και καιρούς τρεις της ημέρας ην κάμπτων επί τα γόνατα αυτού και προσευχόμενος και εξομολογούμενος εναντίον του Θεού αυτού, καθώς ην ποιών εμπροσθεν.
Dan 6:11	τότε οι άνδρες εκείνοι παρετήρησαν και εύρον τον Δανιήλ αξιούντα και δεόμενον του Θεού αυτού.
Dan 6:12	και προσελθόντες λέγουσι τω βασιλεί· βασιλεύ, ουχ ορισμόν έταξας, όπως πασ άνθρωπος, ος αν αιτήση παρά παντός θεού και ανθρώπου αίτημα έως ημερών τριάκοντα, αλλ' ή παρά σου, βασιλεύ, εμβληθήσεται εις τον λάκκον των λεόντων; και είπεν ο βασιλεύς· αληθινός ο λόγος, και το δόγμα Μήδων και Περσών ου παρελεύσεται.
Dan 6:13	τότε απεκρίθησαν και λέγουσιν ενώπιον του βασιλέως· Δανιήλ ο από των υιών της αιχμαλωσίας της Ιουδαίας ουχ υπετάγη τω δόγματί σου, και καιρούς τρεις της ημέρας αιτεί παρά του Θεού αυτού τα αιτήματα αυτού.
Dan 6:14	τότε ο βασιλεύς, ως το ρήμα ήκουσε, πολύ ελυπήθη επ' αυτω και περί του Δανιήλ ηγωνίσατο του εξελέσθαι αυτόν και έως εσπέρας ην αγωνιζόμενος του εξελέσθαι αυτόν.
Dan 6:15	τότε οι άνδρες εκείνοι λέγουσι τω βασιλεί· γνώθι, βασιλεύ, ότι το δόγμα Μήδοις και Πέρσαις του παν ορισμόν και στάσιν, ην αν ο βασιλεύς στήση, ου δει παραλλάξαι. -
Dan 6:16	Τότε ο βασιλεύς είπε και ήγαγον τον Δανιήλ και ενέβαλον αυτόν εις τον λάκκον των λεόντων· και είπεν ο βασιλεύς τω Δανιήλ· ο Θεός σου, ω συ λατρεύεις

	ενδεδεχώς, αυτός εξελεείται σε.
Dan 6:17	και ήνεγκαν λίθον και επέθηκαν επί το στόμα του λάκκου, και εσφραγίσατο ο βασιλεύς εν τω δακτυλίω αυτού και εν τω δακτυλίω των μεγιστάνων αυτού, όπως μη αλλοιωθή πράγμα εν τω Δανιήλ.
Dan 6:18	και απήλθεν ο βασιλεύς εις τον οίκον αυτού και εκοιμήθη άδειπνος, και εδέσματα ουκ εισήνεγκαν αυτω και ο ύπνος απέστη απ' αυτού. και έκλεισεν ο Θεός τα στόματα των λεόντων, και ου παρηνώχλησαν τω Δανιήλ.
Dan 6:19	τότε ο βασιλεύς ανέστη το πρωϊ εν τω φωτί και εν σπουδή ήλθεν επί τον λάκκον των λεόντων.
Dan 6:20	και εν τω εγγίζειν αυτόν τω λάκκω εβόησε φωνή ισχυρά· Δανιήλ, ο δούλος του Θεού του ζώντος, ο Θεός σου, ω συ λατρεύεις ενδεδεχώς, ει ηδυνήθη εξελέσθαι σε εκ του στόματος των λεόντων;
Dan 6:21	και είπε Δανιήλ τω βασιλεί· βασιλεύ, εις τους αιώνας ζήθι.
Dan 6:22	ο Θεός μου απέστειλε τον άγγελον αυτού, και ενέφραξε τα στόματα των λεόντων, και ουκ ελυμήναντό με, ότι κατέναντι αυτού ευθύτης ευρέθη εμοί· και ενώπιον δε σου, βασιλεύ, παράπτωμα ουκ εποίησα.
Dan 6:23	τότε ο βασιλεύς πολύ ηγαθύνθη επ' αυτω, και τον Δανιήλ είπεν ανενέγκαι εκ του λάκκου. και ανηνέχθη Δανιήλ εκ του λάκκου, και πάσα διαφθορά ουχ ευρέθη εν αυτω, ότι επίστευσεν εν τω Θεω αυτού.
Dan 6:24	και είπεν ο βασιλεύς, και ηγάγασαν τους άνδρας τους διαβαλόντας τον Δανιήλ, και εις τον λάκκον των λεόντων ενεβλήθησαν, αυτοί και οι υιοί αυτών και αι γυναίκες αυτών· και ουκ έφθασαν εις το έδαφος του λάκκου, έως ου εκυρίευσαν αυτών οι λέοντες και πάντα τα οστά αυτών ελέπτυναν. -
Dan 6:25	Τότε Δαρειός ο βασιλεύς έγγραψε πάσι τοις λαοίς, φυλαίς, γλώσσαις, τοις οικούσιν εν πάση τη γη· ειρήνη υμίν πληθυνθείη·
Dan 6:26	εκ προσώπου μου ετέθη δόγμα τούτο εν πάση αρχή της βασιλείας μου είναι τρέμοντας και φοβουμένους από προσώπου του Θεού Δανιήλ, ότι αυτός εστι Θεός ζων και μένων εις τους αιώνας, και η βασιλεία αυτού ου διαφθαρήσεται, και η κυριεία αυτού έως τέλους·
Dan 6:27	αντιλαμβάνεται και ρύεται και ποιεί σημεία και τέρατα εν τω ουρανω και επί της γης, όστις εξείλατο τον Δανιήλ εκ χειρός των λεόντων.
Dan 6:28	και Δανιήλ κατηύθυνεν εν τη βασιλεία Δαρειού και εν τη βασιλεία Κύρου του Πέρσου.
Dan 7:1	ΕΝ έτει πρώτω Βαλτάσαρ βασιλέως Χαλδαιών Δανιήλ ενύπνιον είδε, και αι οράσεις της κεφαλής αυτού επί της κοίτης αυτού, και το ενύπνιον αυτού έγγραψεν·
Dan 7:2	εγώ Δανιήλ εθεώρουν εν οράματί μου της νυκτός και ιδού οι τέσσαρες άνεμοι του ουρανού προσέβαλον εις την θάλασσαν την μεγάλην.

Dan 7:3	και τέσσαρα θηρία μεγάλα ανέβαινον εκ της θαλάσσης διαφέροντα αλλήλων.
Dan 7:4	το πρώτον ωσει λέαινα, και πτερά αυτη ωσει αετού· εθεώρουν έως ου εξετίλη τα πτερά αυτής, και εξήρθη από της γης και επί ποδών ανθρώπου εστάθη, και καρδιά ανθρώπου εδόθη αυτη.
Dan 7:5	και ιδού θηρίον δεύτερον όμοιον άρκω, και εις μέρος εν εστάθη, και τρεις πλευραί εν τω στόματι αυτής αναμέσον των οδόντων αυτής, και ούτως έλεγον αυτη· ανάστηθι, φάγε σάρκας πολλάς.
Dan 7:6	οπίσω τούτου εθεώρουν και ιδού θηρίον έτερον ωσει πάρδαλις, και αυτη πτερά τέσσαρα πετεινού υπεράνω αυτής, και τέσσαρες κεφαλαί τω θηρίω, και εξουσία εδόθη αυτη.
Dan 7:7	οπίσω τούτου εθεώρουν και ιδού θηρίον τέταρτον φοβερόν και έκθαμβον και ισχυρόν περισσώς, και οι οδόντες αυτού σιδηροί μεγάλοι, εσθίον και λεπτόνον και τα επίλοιπα τοις ποσίν αυτού συνεπάτει, και αυτό διάφορον περισσώς παρά πάντα τα θηρία τα έμπροσθεν αυτού, και κέρατα δέκα αυτω.
Dan 7:8	προσενόουν τοις κέρασιν αυτού, και ιδού κέρας έτερον μικρόν ανέβη εν μέσω αυτών, και τρία κέρατα των έμπροσθεν αυτού εξερριζώθη από προσώπου αυτού, και ιδού οφθαλμοί ωσει οφθαλμοί ανθρώπου εν τω κέρατι τούτω και στόμα λαλούν μεγάλα.
Dan 7:9	εθεώρουν έως ότου οι θρόνοι ετέθησαν, και παλαιός ημερών εκάθητο, και το ένδυμα αυτού λευκόν ωσει χιών, και η θρίξ της κεφαλής αυτού ωσει έριον καθαρόν, ο θρόνος αυτού φλόξ πυρός, οι τροχοί αυτού πυρ φλέγον·
Dan 7:10	ποταμός πυρός είλκεν έμπροσθεν αυτού· χίλιαι χιλιάδες ελειτούργουν αυτω, και μύριαι μυριάδες παρειστήκεισαν αυτω· κριτήριον εκάθισε, και βίβλοι ηνεώχθησαν.
Dan 7:11	εθεώρουν τότε από φωνής των λόγων των μεγάλων, ων το κέρας εκείνο ελάλει, έως ου ανηρέθη το θηρίον και απώλετο, και το σώμα αυτού εδόθη εις καύσιν πυρός.
Dan 7:12	και των λοιπών θηρίων μετεστάθη η αρχή, και μακρότης ζωής εδόθη αυτοίς έως καιρού και καιρού.
Dan 7:13	εθεώρουν εν οράματι της νυκτός και ιδού μετά των νεφελών του ουρανού ως υιος ανθρώπου ερχόμενος ην και έως του παλαιού των ημερών έφθασε και ενώπιον αυτού προσηνέχθη.
Dan 7:14	και αυτω εδόθη η αρχή και η τιμή και η βασιλεία, και πάντες οι λαοί, φυλαί, γλώσσαι αυτω δουλεύουσιν· η εξουσία αυτού εξουσία αιώνιος, ήτις ου παρελεύσεται, και η βασιλεία αυτού ου διαφθαρήσεται. -
Dan 7:15	Έφριξε το πνεύμά μου εν τη έξει μου, εγώ Δανιήλ, και αι οράσεις της κεφαλής μου ετάρασσόν με.
Dan 7:16	και προσήλθον ενί των εστηκότων και την ακρίβειαν εζήτουν παρ' αυτού μαθειν περί πάντων τούτων, και είπέ μοι την ακρίβειαν και την σύγκρισιν των λόγων εγνώρισέ μοι·

Dan 7:17	ταύτα τα θηρία τα μεγάλα τα τέσσαρα, τέσσαρες βασιλείαι αναστήσονται επί της γης,
Dan 7:18	αι αρθήσονται· και παραλήψονται την βασιλείαν άγιοι Υψίστου και καθέξουσιν αυτήν έως αιώνος των αιώνων.
Dan 7:19	και εξήτουν ακριβώς περί του θηρίου του τετάρτου, ότι ην διαφέρουν παρά παν θηρίον, φοβερόν περισσώς, οι οδόντες αυτού σιδηροί και όνυχες αυτού χαλκοί. εσθίον και λεπτόνον και τα επίλοιπα τοις ποσίν αυτού συνεπάτει·
Dan 7:20	και περί των κεράτων αυτού των δέκα των εν τη κεφαλή αυτού και του ετέρου του αναβάντος και εκτινάξαντος των προτέρων τρία, κέρας εκείνο, ω οι οφθαλμοί και στόμα λαλούν μεγάλα και η όρασις αυτού μείζων των λοιπών.
Dan 7:21	εθεώρουν και το κέρας εκείνο εποίει πόλεμον μετά των αγίων και ίσχυσε προς αυτούς,
Dan 7:22	έως ου ήλθεν ο παλαιός ημερών και το κρίμα έδωκεν αγίοις Υψίστου, και ο καιρός έφθασε και την βασιλείαν κατέσχον οι άγιοι.
Dan 7:23	και είπε· το θηρίον το τέταρτον, βασιλεία τετάρτη έσται εν τη γη, ήτις υπερέξει πάσας τας βασιλείας και καταφάγεται πάσαν την γην και συμπατήσει αυτήν και κατακόψει.
Dan 7:24	και τα δέκα κέρατα αυτού, δέκα βασιλείς αναστήσονται, και οπίσω αυτών αναστήσεται έτερος, ος υπεροίσει κακοίς πάντας τους έμπροσθεν, και τρεις βασιλείς ταπεινώσει·
Dan 7:25	και λόγους προς τον Υψιστον λαλήσει και τους αγίους Υψίστου παλαιώσει και υπονοήσει του αλλοιώσαι καιρούς και νόμον. και δοθήσεται εν χειρί αυτού έως καιρού και καιρών και ήμισυ καιρού.
Dan 7:26	και το κριτήριο καθίσει και την αρχήν μεταστήσουσι του αφανίσαι και του απολέσαι έως τέλους.
Dan 7:27	και η βασιλεία και η εξουσία και η μεγαλωσύνη των βασιλέων των υποκάτω παντός του ουρανού εδόθη αγίοις Υψίστου, και η βασιλεία αυτού βασιλεία αιώνιος, και πάσαι αι αρχαί αυτω δουλεύσουσι και υπακούσονται.
Dan 7:28	έως ώδε το πέρας του λόγου. εγώ Δανιήλ, οι διαλογισμοί μου επί πολύ συνετάρασσόν με, και η μορφή μου ηλλοιώθη επ' εμοί, και το ρήμα εν τη καρδιά μου διετήρησα.
Dan 8:1	ΕΝ έτει τρίτω της βασιλείας Βαλτάσαρ του βασιλέως όρασις ώφθη προς με, εγώ Δανιήλ, μετά την οφθείσάν μοι την αρχήν.
Dan 8:2	και ήμην εν Σούσοις τη βάρει, ή εστιν εν χώρα Αιλάμ και είδον εν οράματι και ήμην επί του Ουβάλ
Dan 8:3	και ήρα τους οφθαλμούς μου και είδον· και ιδού κριός εις εστηκώς προ του Ουβάλ. και αυτω κέρατα υψηλά, και το εν υψηλότερον του ετέρου, και το υψηλόν ανέβαινε επ' εσχάτων.

Dan 8:4	και είδον τον κριόν κερατίζοντα κατά θάλασσαν και βορράν και νότον, και πάντα τα θηρία ου στήσεται ενώπιον αυτού, και ουκ ην ο εξαιρούμενος εκ χειρός αυτού, και εποίησε κατά το θέλημα αυτού και εμεγαλύνθη.
Dan 8:5	και εγώ ήμην συνίων και ιδού τράγος αιγών ήρχετο από λιβός επί πρόσωπον πάσης της γης και ουκ ην απτόμενος της γης, και τω τράγω κέρασ θεωρητόν αναμέσον των οφθαλμών αυτού.
Dan 8:6	και ήλθεν έως του κριού του τα κέρατα έχοντος, ου είδον, εσώτος ενώπιον του Ουβάλ και έδραμε προς αυτόν εν ορμή της ισχύος αυτού.
Dan 8:7	και είδον αυτόν φθάνοντα έως του κριού, και εξηγριάνθη προς αυτόν και έπαισε τον κριόν και συνέτριψεν αμφότερα τα κέρατα αυτού, και ουκ ην ισχύς τω κριω του στήναι ενώπιον αυτού· και έρριψεν αυτόν επί την γην και συνεπάτησεν αυτόν, και ουκ ην ο εξαιρούμενος τον κριόν εκ χειρός αυτού.
Dan 8:8	και ο τράγος των αιγών εμεγαλύνθη έως σφόδρα, και εν τω ισχύσαι αυτόν συνετρίβη το κέρασ αυτού το μέγα, και ανέβη έτερα κέρατα τέσσαρα υποκάτω αυτού εις τους τέσσαρας ανέμους του ουρανού.
Dan 8:9	και εκ του ενός αυτών εξήλθε κέρασ εν ισχυρόν και εμεγαλύνθη περισσώς προς τον νότον και προς την ανατολήν και προς την δύναμιν·
Dan 8:10	και εμεγαλύνθη έως της δυνάμεως του ουρανού, και έπεσεν επί την γην από της δυνάμεως του ουρανού και από των άστρων, και συνεπάτησαν αυτά,
Dan 8:11	και έως ου ο αρχιστράτηγος ρύσεται την αιχμαλωσίαν, και δι' αυτόν θυσία εταράχθη, και εγενήθη και κατευοδώθη αυτω, και το άγιον ερημωθήσεται·
Dan 8:12	και εδόθη επί την θυσίαν αμαρτία, και ερρίφη χαμαί η δικαιοσύνη, και εποίησε και ευοδώθη.
Dan 8:13	και ήκουσα ενός αγίου λαλούντος, και είπεν εις άγιος τω φελμουνί τω λαλούντι· έως ποτε η όρασις στήσεται, η θυσία η αρθείσα και η αμαρτία ερημώσεως η δοθείσα, και το άγιον και η δύναμις συμπατηθήσεται;
Dan 8:14	και είπεν αυτω· έως εσπέρας και πρωϊ ήμέραι δισχίλια και τριακόσια, και καθαρισθήσεται το άγιον. -
Dan 8:15	Και εγένετο εν τω ιδείν με, εγώ Δανιήλ, την όρασιν και εξήτουν σύνεσιν, και ιδού έστη ενώπιον εμού ως όρασις ανδρός.
Dan 8:16	και ήκουσα φωνήν ανδρός αναμέσον του Ουβάλ, και εκάλεσε και είπε· Γαβριήλ, συνέτισον εκείνον την όρασιν.
Dan 8:17	και ήλθε και έστη εχόμενος της στάσεώς μου, και εν τω ελθείν αυτόν εθαμβήθην, και πίπτω επί πρόσωπόν μου, και είπε προς με· σύνες, υιε ανθρωπου· έτι γαρ εις καιρού πέρας η όρασις.
Dan 8:18	και εν τω λαλείν αυτόν μετ' εμού πίπτω επί πρόσωπόν μου επί την γην, και ήψατό μου και έστησέ με επί πόδας
Dan 8:19	και είπεν· ιδού εγώ γνωρίζω σοι τα εσόμενα επ' εσχάτων της οργής· έτι γαρ εις

	καιρού πέρας η όρασις.
Dan 8:20	ο κριός, ον είδες, ο έχων τα κέρατα βασιλεύς Μήδων και Περσών.
Dan 8:21	ο τράγος των αιγών βασιλεύς Ελλήνων· και το κέρασ το μέγα, ό ην αναμέσον των οφθαλμών αυτού, αυτός εστιν ο βασιλεύς ο πρώτος.
Dan 8:22	και του συντριβέντος, ου έστησαν τέσσαρα κέρατα υποκάτω, τέσσαρες βασιλείς εκ του έθνους αυτού αναστήσονται και ουκ εν τη ισχύϊ αυτού.
Dan 8:23	και επ' εσχάτων της βασιλείας αυτών, πληρουμένων των αμαρτιών αυτών, αναστήσεται βασιλεύς αναιδής προσώπω και συνίων προβλήματα.
Dan 8:24	και κραταιά η ισχύς αυτού και θαυμαστά διαφθερεί και κατευθυνεί και ποιήσει και διαφθερεί ισχυρούς και λαόν άγιον.
Dan 8:25	και ο ζυγός του κλοιού αυτού κατευθυνεί· δόλος εν τη χειρί αυτού, και εν καρδιά αυτού μεγαλυνθήσεται και δόλω διαφθερεί πολλούς και επί απωλείας πολλών στήσεται και ως ωά χειρί συντριψεί.
Dan 8:26	και η όρασις της εσπέρας και της πρωΐας της ρηθείσης αληθής εστι· και συ σφράγισον την όρασιν, ότι εις ημέρας πολλάς.
Dan 8:27	και εγώ Δανιήλ εκοιμήθην και εμαλακίσθην ημέρας και ανέστην και εποίουν τα έργα του βασιλέως· και εθαύμαζον την όρασιν, και ουκ ην ο συνίων.
Dan 9:1	ΕΝ τω πρώτω έτει Δαρείου του υιού Ασουήρου από του σπέρματος των Μήδων, ος εβασίλευσεν επί βασιλείαν Χαλδαιών,
Dan 9:2	εν έτει ενί της βασιλείας αυτού εγώ Δανιήλ συνήκα εν ταις βίβλοις τον αριθμόν των ετών, ος εγενήθη λόγος Κυρίου προς Ιερεμίαν τον προφήτην εις συμπλήρωσιν ερημώσεως Ιερουσαλήμ, εβδομήκοντα έτη.
Dan 9:3	και έδωκα το πρόσωπόν μου προς Κύριον τον Θεόν του εκζητήσαι προσευχήν και δεήσεις εν νηστεΐαις και σάκκω και σποδω·
Dan 9:4	και προσευξάμην προς Κύριον τον Θεόν μου και εξωμολογησάμην και είπα· Κύριε ο Θεός ο μέγας και θαυμαστός, ο φυλάσσων την διαθήκην σου και το έλεός σου τοις αγαπώσί σε και τοις φυλάσσουσι τας εντολάς σου,
Dan 9:5	ημάρτομεν, ηδικήσαμεν, ηνομήσαμεν και απέστημεν και εξεκλίναμεν από των εντολών σου και από των κριμάτων σου.
Dan 9:6	και ουκ εισηκούσαμεν των δούλων σου των προφητών, οί ελάλουν εν τω ονόματί σου προς τους βασιλείς ημών και άρχοντας ημών και πατέρας ημών, και προς πάντα τον λαόν της γης.
Dan 9:7	σοί Κύριε η δικαιοσύνη, και ημίν η αισχύνη του προσώπου ως η ημέρα αύτη, ανδρί Ιούδα και τοις ενοικούσιν εν Ιερουσαλήμ και παντί Ισραήλ, τοις εγγύς και τοις μακράν εν πάση τη γη, ου διέσπειρας αυτούς εκεί, εν αθεσία αυτών, ή ηθέτησαν.
Dan 9:8	εν σοί Κύριέ εστιν ημών η δικαιοσύνη και ημίν η αισχύνη του προσώπου και τοις βασιλεύσιν ημών και τοις άρχουσιν ημών και τοις πατράσιν ημών, οίτινες

	ημάρτομέν σοι.
Dan 9:9	Κυρίω τω Θεω ημών οι οικτιρμοί και οι ιλασμοί, ότι απέστημεν
Dan 9:10	και ουκ εισηκούσαμεν της φωνής Κυρίου του Θεού ημών πορεύεσθαι εν τοις νόμοις αυτού, οίς έδωκε κατά πρόσωπον ημών εν χειρί των δούλων αυτού των προφητών.
Dan 9:11	και πας Ισραήλ παρέβησαν τον νόμον σου και εξέκλιναν του μη ακούσαι της φωνής σου, και επήλθεν εφ' ημάς η κατάρα και ο όρκος ο γεγραμμένος εν νόμω Μωυσέως δούλου του Θεού, ότι ημάρτομεν αυτω.
Dan 9:12	και έστησε τους λόγους αυτού, ους ελάλησεν εφ' ημάς και επί τους κριτάς ημών, οί έκρινον ημάς, επαγαγείν εφ' ημάς κακά μεγάλα, οία ου γέγονεν υποκάτω παντός του ουρανού κατά τα γενόμενα εν Ιερουσαλήμ.
Dan 9:13	καθώς γέγραπται εν τω νόμω Μωυσή, πάντα τα κακά ταύτα ήλθεν εφ' ημάς, και ουκ εδεήθημεν του προσώπου Κυρίου του Θεού ημών αποστρέψαι από των αδικιών ημών και του συνιέναι εν πάση αληθεία σου.
Dan 9:14	και ερηγόρησε Κύριος και επήγαγεν αυτά εφ' ημάς, ότι δίκαιος Κύριος ο Θεός ημών επί πάσαν την ποιήσιν αυτού, ην εποίησε, και ουκ εισηκούσαμεν της φωνής αυτού.
Dan 9:15	και νυν, Κύριε ο Θεός ημών, ος εξήγαγες τον λαόν σου εκ γης Αιγύπτου εν χειρί κραταιά και εποίησας σεαυτω όνομα ως η ημέρα αύτη, ημάρτομεν, ηνομήσαμεν.
Dan 9:16	Κύριε, εν πάση ελεημοσύνη σου αποστραφήτω δη ο θυμός σου και η οργή σου από της πόλεώς σου Ιερουσαλήμ όρους αγίου σου, ότι ημάρτομεν, και εν ταις αδικίαις ημών και των πατέρων ημών Ιερουσαλήμ και ο λαός σου εις ονειδισμόν εγένετο εν πάσι τοις περικύκλω ημών.
Dan 9:17	και νυν εισάκουσον, Κύριε ο Θεός ημών, της προσευχής του δούλου σου και των δεήσεων αυτού και επίφανον το πρόσωπόν σου επί το αγίασμά σου το έρημον ένεκέν σου, Κύριε·
Dan 9:18	κλίνον ο Θεός μου το ους σου και άκουσον· άνοιξον τους οφθαλμούς σου και ιδέ τον αφανισμόν ημών και της πόλεώς σου, εφ' ης επικέκληται το όνομά σου επ' αυτής, ότι ουκ επί ταις δικαιοσύναις ημών ριπτούμεν τον οικτισμόν ημών ενώπιόν σου, αλλ' επί τους οικτιρμούς σου τους πολλούς, Κύριε.
Dan 9:19	εισάκουσον, Κύριε, ιλάσθητι Κύριε, πρόσχες Κύριε και ποιήσον· μη χρονίσης ένεκέν σου, ο Θεός μου, ότι το όνομά σου επικέκληται επί την πόλιν σου και επί τον λαόν σου. -
Dan 9:20	Και έτι εμού λαλούντος και προσευχομένου και εξαγορεύοντος τας αμαρτίας μου και τας αμαρτίας του λαού μου Ισραήλ και ριπτούντος τον έλεόν μου εναντίον του Κυρίου του Θεού μου περί του όρους του αγίου
Dan 9:21	και έτι εμού λαλούντος εν τη προσευχή και ιδού ανήρ Γαβριήλ, ον είδον εν τη οράσει εν τη αρχή, πετόμενος και ήψατό μου ωσει ώραν θυσίας εσπερινής.
Dan 9:22	και συνέτισέ με και ελάλησε μετ' εμού και είπε· Δανιήλ, νυν εξήλθον

	συμβιβάσαι σε σύνεσιν·
Dan 9:23	εν αρχή της δεήσεώς σου εξήλθε λόγος, και εγώ ήλθον του αναγγείλαί σοι. ότι ανήρ επιθυμιών ει συ· και εννοήθητι εν τω ρήματι και σύνες εν τη οπτασία.
Dan 9:24	εβδομήκοντα εβδομάδες συνετημήθησαν επί τον λαόν σου και επί την πόλιν την αγίαν σου του συντελεσθήναι αμαρτίαν και του σφραγίσαι αμαρτίας και απαλείψαι τας ανομίας και του εξιλάσασθαι αδικίας και του αγαγείν δικαιοσύνην αιώνιον και του σφραγίσαι όρασιν και προφήτην και του χρίσαι άγιον αγίων.
Dan 9:25	και γνώση και συνήσεις· από εξόδου λόγου του αποκριθήναι και του οικοδομήσαι Ιερουσαλήμ έως χριστού ηγουμένου εβδομάδες επτά και εβδομάδες εξηκονταδύο· και επιστρέψει και οικοδομηθήσεται πλατεία και τείχος, και εκκενωθήσονται οι καιροί.
Dan 9:26	και μετά τας εβδομάδας τας εξηκονταδύο εξολοθρευθήσεται χρίσμα, και κρίμα ουκ έστιν εν αυτω· και την πόλιν και το άγιον διαφθερεί συν τω ηγουμένω τω ερχομένω και εκκοπήσονται εν κατακλυσμω, και έως τέλους πολέμου συντετημημένου τάξει αφανισμοίς.
Dan 9:27	και δυναμώσει διαθήκην πολλοίς, εβδομάς μία· και εν τω ημίσει της εβδομάδος αρθήσεται μου θυσία και σπονδή, και επί το ιερόν βδέλυγμα των ερημώσεων, και έως της συντελείας καιρού συντέλεια δοθήσεται επί την ερήμωσιν.
Dan 10:1	ΕΝ έτει τρίτω Κύρου βασιλέως Περσών λόγος απεκαλύφθη τω Δανιήλ, ου το όνομα επεκλήθη Βαλτάσαρ, και αληθινός ο λόγος, και δύναμις μεγάλη και σύνεσις εδόθη αυτω εν τη οπτασία.
Dan 10:2	εν ταις ημέραις εκείναις εγώ Δανιήλ ήμην πενθών τρεις εβδομάδας ημερών·
Dan 10:3	άρτον επιθυμιών ουκ έφαγον, και κρέας και οίνος ουκ εισήλθεν εις το στόμα μου, και άλειμμα ουκ ηλειψάμην έως πληρώσεως τριών εβδομάδων ημερών.
Dan 10:4	εν ημέρα εικοστη τετάρτη του μηνός του πρώτου, και εγώ ήμην εχόμενα του ποταμού του μεγάλου, αυτός εστι Τίγρις, Εδδεκέλ,
Dan 10:5	και ήρα τους οφθαλμούς μου και είδον και ιδού ανήρ εις ενδεδυμένος βαδδίν, και η οσφύς αυτού περιεζωσμένη εν χρυσίω 'Ωφάζ,
Dan 10:6	και το σώμα αυτού ωσει θαρσίς, και το πρόσωπον αυτού ωσει όρασις αστραπής, και οι οφθαλμοί αυτού ωσει λαμπάδες πυρός, και οι βραχίονες αυτού και τα σκέλη ως όρασις χαλκού στίλβοντος και η φωνή των λόγων αυτού ως φωνή όχλου.
Dan 10:7	και είδον εγώ Δανιήλ μόνος την οπτασίαν, και οι άνδρες οι μετ' εμού ουκ είδον την οπτασίαν, αλλ' ή έκστασις μεγάλη επέπεσεν επ' αυτούς, και έφυγον εν φόβω.
Dan 10:8	και εγώ υπελείφθην μόνος, και είδον την οπτασίαν την μεγάλην ταύτην, και ουχ υπελείφθην εν εμοί ισχύς, και η δόξα μου μετεστράφη εις διαφθοράν, και ουκ εκράτησα ισχύος.

Dan 10:9	και ήκουσα την φωνήν των λόγων αυτού και εν τω ακούσαι με αυτού ήμην κατανευγμένος, και το πρόσωπόν μου επί την γην.
Dan 10:10	και ιδού χείρ απομένη μου και ήγειρέ με επί τα γόνατά μου.
Dan 10:11	και είπε προς με· Δανιήλ ανήρ επιθυμιών, σύνες εν τοις λόγοις, οίς εγώ λαλώ προς σε, και στήθι επί τη στάσει σου, ότι νυν απεστάλην προς σε. και εν τω λαλήσαι αυτόν προς με τον λόγον τούτον ανέστην έντρομος.
Dan 10:12	και είπε προς με· μη φοβού, Δανιήλ, ότι από της πρώτης ημέρας, ης έδωκας την καρδίαν σου του συνείναι και κακωθήναι εναντίον Κυρίου του Θεού σου, ηκούσθησαν οι λόγοι σου, και εγώ ήλθον εν τοις λόγοις σου.
Dan 10:13	και ο άρχων βασιλείας Περσών ειστήκει εξ εναντίας μου είκοσι και μίαν ημέραν, και ιδού Μιχαήλ εις των αρχόντων των πρώτων ήλθε βοηθήσαι μοι, και αυτόν κατέλιπον εκεί μετά του άρχοντος βασιλείας Περσών,
Dan 10:14	και ήλθον συνετίσαι σε όσα απαντήσεται τω λαω σου επ' εσχάτων των ημερών, ότι έτι η όρασις εις ημέρας. -
Dan 10:15	Και εν τω λαλήσαι αυτόν μετ' εμού κατά τους λόγους τούτους έδωκα το πρόσωπόν μου επί την γην και κατενύγην.
Dan 10:16	και ιδού ως ομοίωσις υιού ανθρώπου ήψατο των χειλέων μου· και ήνοιξα το στόμα μου και ελάλησα και είπα προς τον εστώτα εναντίον μου· Κύριε, εν τη οπτασία σου εστράφη τα εντός μου εν εμοί, και ουκ έσχον ισχύν·
Dan 10:17	και Πως δυνήσεται ο παις σου, Κύριε, λαλήσαι μετά του Κυρίου μου τούτου; και εγώ από του νυν ου στήσεται εν εμοί ισχύς, και πνεύμα ουχ υπελείφθη εν εμοί.
Dan 10:18	και προσέθετο και ήψατό μου ως όρασις ανθρώπου και ενίσχυσέ με
Dan 10:19	και είπέ μοι· μη φοβού ανήρ επιθυμιών, ειρήνη σοι· ανδρίζου και ίσχυε. και εν τω λαλήσαι αυτόν μετ' εμού ίσχυσα και είπα· λαλείτω ο Κύριός μου, ότι ενίσχυσάς με.
Dan 10:20	και είπεν· ει οίδας, ινατί ήλθον προς σε; και νυν επιστρέψω του πολεμήσαι μετά του άρχοντος Περσών· και εγώ εξεπορευόμην, και ο άρχων των Ελλήνων ήρχετο,
Dan 10:21	αλλ' ή αναγγελώ σοι το εντεταγμένον εν γραφή αληθείας, και ουκ έστιν εις αντεχόμενος μετ' εμού περι τούτων, αλλ' ή Μιχαήλ ο άρχων υμών.
Dan 11:1	ΚΑΙ εγώ εν έτει πρώτω Κύρου έστην εις κράτος και ισχύν.
Dan 11:2	και νυν αλήθειαν αναγγελώ σοι· ιδού έτι τρεις βασιλείς αναστήσονται εν τη Περσίδι, και ο τέταρτος πλουτήσει πλούτον μέγαν παρά πάντας· και μετά το κρατήσαι αυτόν του πλούτου αυτού επαναστήσεται πάσαις βασιλείαις Ελλήνων.
Dan 11:3	και αναστήσεται βασιλεύς δυνατός και κυριεύσει κυριείας πολλής και ποιήσει κατά το θέλημα αυτού.
Dan 11:4	και ως αν στη, η βασιλεία αυτού συντριβήσεται, και διαιρεθήσεται εις τους τέσσαρας ανέμους του ουρανού και ουκ εις τα έσχατα αυτού, ουδέ κατά την

	κυριείαν αυτού, ην εκυριεύσεν· ότι εκτιλήσεται η βασιλεία αυτού και ετέροις εκτός τούτων.
Dan 11:5	και ενισχύσει ο βασιλεύς του νότου· και εις των αρχόντων αυτού ενισχύσει επ' αυτόν και κυριεύσει κυριείαν πολλήν επ' εξουσίας αυτού.
Dan 11:6	και μετά τα έτη αυτού συμμειγήσονται, και θυγάτηρ βασιλέως του νότου εισελεύσεται προς βασιλέα του βορρά του ποιήσαι συνθήκας μετ' αυτού· και ου κρατήσει ισχύος βραχίονος, και ου στήσεται το σπέρμα αυτού, και παραδοθήσεται αυτή και οι φέροντες αυτήν και η νεάνις και ο κατισχύων αυτήν εν τοις καιροίς.
Dan 11:7	και στήσεται εκ του άνθους της ρίζης αυτής της ετοιμασίας αυτού και ήξει προς την δύναμιν και εισελεύσεται εις τα υποστηρίγματα του βασιλέως του βορρά και ποιήσει εν αυτοίς και κατισχύσει.
Dan 11:8	και γε τους θεούς αυτών μετά των χωνευτών αυτών, παν σκεύος επιθυμητόν αυτών αργυρίου και χρυσίου, μετά αιχμαλωσίας οίσει εις Αίγυπτον· και αυτός στήσεται υπέρ βασιλέα του βορρά.
Dan 11:9	και εισελεύσεται εις την βασιλείαν του βασιλέως του νότου, και αναστρέψει εις την γην αυτού.
Dan 11:10	και οι υιοί αυτού συνάξουσιν όχλον δυνάμεων πολλών, και ελεύσεται ερχόμενος και κατακλύζων· και παρελεύσεται και καθίεται και συμπροσπλακήσεται έως της ισχύος αυτού.
Dan 11:11	και αγριανθήσεται βασιλεύς του νότου και εξελεύσεται και πολεμήσει μετά του βασιλέως του βορρά· και στήσει όχλον πολύν, και παραδοθήσεται ο όχλος εν χειρί αυτού·
Dan 11:12	και λήψεται τον όχλον, και υψωθήσεται η καρδιά αυτού, και καταβαλεί μυριάδας και ου κατισχύσει.
Dan 11:13	και επιστρέψει ο βασιλεύς του βορρά και άξει όχλον πολύν υπέρ τον πρότερον και εις το τέλος των καιρών ενιαυτών επελεύσεται εισόδια εν δυνάμει μεγάλη και εν υπάρξει πολλή.
Dan 11:14	και εν τοις καιροίς εκείνοις πολλοί επαναστήσονται επί βασιλέα του νότου· και οι υιοί των λοιμών του λαού σου επαρθήσονται του στήσαι όρασιν και ασθενήσουσι.
Dan 11:15	και εισελεύσεται βασιλεύς του βορρά και εκχεεί πρόσχωμα και συλλήψεται πόλεις οχυράς, και οι βραχίονες του βασιλέως του νότου ου στήσονται, και αναστήσονται οι εκλεκτοί αυτού, και ουκ έσται ισχύς του στήναι.
Dan 11:16	και ποιήσει ο εισπορευόμενος προς αυτόν κατά το θέλημα αυτού, και ουκ έστιν εστώς κατά πρόσωπον αυτού· και στήσεται εν τη γη του Σαβεί, και συντελεσθήσεται εν τη χειρί αυτού.
Dan 11:17	και τάξει το πρόσωπον αυτού εισελθείν εν ισχύί πάσης της βασιλείας αυτού και ευθεία πάντα μετ' αυτού ποιήσει· και θυγατέρα των γυναικών δώσει αυτω του διαφθείραι αυτήν, και ου μη παραμείνη και ουκ αυτω έσται.

Dan 11:18	και επιστρέψει το πρόσωπον αυτού εις τας νήσους και συλλήψεται πολλάς και καταπαύσει άρχοντας ονειδισμού αυτών, πλην ονειδισμός αυτού επιστρέψει αυτω.
Dan 11:19	και επιστρέψει το πρόσωπον αυτού εις την ισχύν της γης αυτού και ασθενήσει και πεσειται και ουχ ευρεθήσεται.
Dan 11:20	και αναστήσεται εκ της ρίζης αυτού φυτόν της βασιλείας επί την ετοιμασίαν αυτού παραβιβάζων, πράσων δόξαν βασιλείας και εν ταις ημέραις εκείναις συντριβήσεται και ουκ εν ποσώποις ουδέ εν πολέμω.
Dan 11:21	στήσεται επί την ετοιμασίαν αυτού· εξουδενώθη, και ουκ έδωκαν επ' αυτόν δόξαν βασιλείας· και ήξει εν ευθηνία και κατισχύσει βασιλείας εν ολισθήμασι.
Dan 11:22	και βραχίονες του κατακλύζοντος κατακλυσθήσονται από προσώπου αυτού και συντριβήσονται, και ηγούμενος διαθήκης
Dan 11:23	και από των συναναμείξεων προς αυτόν ποιήσει δόλον και αναβήσεται και υπερισχύσει αυτού εν ολίγω έθνει.
Dan 11:24	και εν ευθηνία και εν πίσσι χώραις ήξει και ποιήσει α ουκ εποίησαν οι πατέρες αυτού και πατέρες των πατέρων αυτού· προνομήν και σκύλα και ύπαρξιν αυτοίς διασκορπιεί και επ' Αίγυπτον λογιείται λογισμούς αυτού και έως καιρού.
Dan 11:25	και εξεγερθήσεται η ισχύς αυτού και η καρδιά αυτού επί βασιλέα του νότου εν δυνάμει μεγάλη, και ο βασιλεύς του νότου συνάψει πόλεμον εν δυνάμει μεγάλη και ισχυρά σφόδρα· και ου στήσονται, ότι λογιούνται επ' αυτόν λογισμούς·
Dan 11:26	και φάγονται τα δέοντα αυτού και συντρίψουσιν αυτόν, και δυνάμεις κατακλύσει, και πεσούνται τραυματία πολλοί.
Dan 11:27	και αμφοτέροι οι βασιλείς, αι καρδιάι αυτών εις πονηριάν, και επί τραπέζη μια ψευδή λαλήσουσι, και ου κατευθυνεί, ότι έτι πέρασισ καιρών.
Dan 11:28	και επιστρέψει εις την γην αυτού εν υπάρξει πολλή, και η καρδιά αυτού επί διαθήκην αγίαν, και ποιήσει και επιστρέψει εις την γην αυτού.
Dan 11:29	εις τον καιρόν επιστρέψει και ήξει εν τω νότω, και ουκ έσται ως η πρώτη και ως η εσχάτη.
Dan 11:30	και εισελεύσονται εν αυτω οι εκπορευόμενοι Κίτιοι, και ταπεινωθήσεται· και επιστρέψει και θυμωθήσεται επί διαθήκην αγίαν· και ποιήσει και επιστρέψει και συνήσει επί τους καταλιπόντας διαθήκην αγίαν.
Dan 11:31	και σπέρματα εξ αυτού αναστήσονται και βεβηλώσουσι το αγίασμα της δυναστείας και μεταστήσουσι τον ενδελεχισμόν και δώσουσι βδέλυγμα ηφανισμένων.
Dan 11:32	και οι ανομούντες διαθήκην επάξουσιν εν ολισθήμασι, και λαός γινώσκοντες Θεόν αυτού κατισχύσουσι και ποιήσουσι.
Dan 11:33	και οι συνετοί του λαού συνήσουσιν εις πολλά· και ασθενήσουσιν εν ρομφαία και εν φλογί και εν αιχμαλωσία και εν διαρπαγή ημερών.

Dan 11:34	και εν τω ασθενήσαι αυτούς βοηθηθήσονται βοήθειαν μικράν, και προστεθήσονται προς αυτούς πολλοί εν ολισθήμασι.
Dan 11:35	και από των συνιέντων ασθενήσουσι του πυρώσαι αυτούς και του εκλέξασθαι και του αποκαλυφθήναι έως καιρού πέρας, ότι έτι εις καιρόν.
Dan 11:36	και ποιήσει κατά το θέλημα αυτού και ο βασιλεύς υψωθήσεται και μεγαλυνθήσεται επί πάντα θεόν και λαλήσει υπέρογκα και κατευθυνεί, μέχρις ου συντελεσθή η οργή, εις γαρ συντέλειαν γίνεται.
Dan 11:37	και επί πάντας θεούς των πατέρων αυτού ου συνήσει και επί επιθυμίαν γυναικών και επί παν θεόν ου συνήσει, ότι επί πάντας μεγαλυνθήσεται.
Dan 11:38	και θεόν μαωζείν επί τόπου αυτού δοξάσει και θεόν, ον ουκ έγνωσαν οι πατέρες αυτού, δοξάσει εν χρυσω και αργύρω και λίθω τιμίω και εν επιθυμήμασι.
Dan 11:39	και ποιήσει τοις οχυρώμασι των καταφυγών μετά θεού αλλοτρίου και πληθυνεί δόξαν και υποτάξει αυτοίς πολλούς και γην διελεύει εν δώροις.
Dan 11:40	και εν καιρού πέρατι συγκερατισθήσεται μετά του βασιλέως του νότου, και συναχθήσεται επ' αυτόν βασιλεύς του βορρά εν άρμασι και εν ιππεύσι και εν ναυσί πολλαίς και εισελεύσονται εις την γην και συντριψει και παρελεύσεται.
Dan 11:41	και εισελεύσεται εις την γην του σαβεί, και πολλοί ασθενήσουσι· και ούτοι διασωθήσονται εκ χειρός αυτού, Εδώμ και Μωάβ, και αρχή υιών Αμμών.
Dan 11:42	και εκτενει την χείρα αυτού επί την γην, και γη Αιγύπτου ουκ έσται εις σωτηρίαν.
Dan 11:43	και κυριεύσει εν τοις αποκρύφοις του χρυσού και του αργύρου και εν πάσιν επιθυμητοίς Αιγύπτου και Λιβύων και Αιθιοπών εν τοις οχυρώμασιν αυτών.
Dan 11:44	και ακοαί και σπουδαί ταράξουσιν αυτόν εξ ανατολών και από βορρά, και ήξει εν θυμω πολλω του αφανίσαι και του αναθεματίσαι πολλούς
Dan 11:45	και πήξει την σκηνήν αυτού εφ'αδανώ αναμέσον των θαλασσών, εις όρος σαβεί άγιον· και ήξει έως μέρους αυτού, και ουκ έστιν ο ρυόμενος αυτόν.
Dan 12:1	ΚΑΙ εν τω καιρω εκείνω αναστήσεται Μιχαήλ ο άρχων ο μέγας, ο εστηκώς επί τους υιούς του λαού σου· και έσται καιρός θλίψεως, θλίψις οία ου γέγονεν αφ' ου γεγένηται έθνος εν τη γη έως του καιρού εκείνου· και εν τω καιρω εκείνω σωθήσεται ο λαός σου, πας ο γεγραμμένος εν τη βίβλω·
Dan 12:2	και πολλοί των καθευδόντων εν γης χώματι εξεγερθήσονται, ούτοι εις ζωήν αιώνιον και ούτοι εις ονειδισμόν και εις αισχύνην αιώνιον.
Dan 12:3	και οι συνιέντες εκλάμπουσιν ως η λαμπρότης του στερεώματος και από των δικαίων των πολλών ως οι αστέρες εις τους αιώνας και έτι.
Dan 12:4	και συ, Δανιήλ, έμφραξον τους λόγους και σφράγισον το βιβλίον έως καιρού συντελείας, έως διδαχθώσι πολλοί και πληθυνθή η γνώσις. -
Dan 12:5	Και είδον εγώ Δανιήλ και ιδού δύο έτεροι ειστήκεισαν, εις εντεύθεν του χείλους

	του ποταμού και εις εντεύθεν του χείλους του ποταμού.
Dan 12:6	και ειπε τω ανδρί τω ενδεδυμένω τα βαδδίν, ος ην επάνω του ύδατος του ποταμού· έως πότε το πέρας ων ειρηκας των θαυμασιών;
Dan 12:7	και ήκουσα του ανδρός του ενδεδυμένου τα βαδδίν, ος ην επάνω του ύδατος του ποταμού, και ύψωσε την δεξιάν αυτου και την αριστεράν αυτου εις τον ουρανόν και ώμοσεν εν τω ζώντι εις τον αιώνα, ότι εις καιρόν καιρών και ήμισυ καιρού· εν τω συντελεσθήναι διασκορπισμόν γνώσονται πάντα ταύτα.
Dan 12:8	και εγώ ήκουσα και ου συνήκα και ειπα· Κύριε, τι τα έσχατα τούτων;
Dan 12:9	και ειπε· δεύρο Δανιήλ, ότι εμπεφραγμένοι και εσφραγισμένοι οι λόγοι, έως καιρού πέρας·
Dan 12:10	εκλεγώσι και εκλευκανθώσι και πυρωθώσι και αγιασθώσι πολλοί, και ανομήσωσιν άνομοι· και ου συνήσουσι πάντες άνομοι, και οι νοήμονες συνήσουσι.
Dan 12:11	και από καιρού παραλλάξεως του ενδελεισμού και του δοθήναι βδέλυγμα ερημώσεως ημέραι χίλιαι διακόσiai ενενήκοντα.
Dan 12:12	μακάριος ο υπομένων και φθάσας εις ημέρας χιλίας τριακοσίας τριάκοντα πέντε.
Dan 12:13	και συ δεύρο και αναπαύου· έτι γαρ ημέραι και ώραι εις αναπλήρωσιν συντελείας, και αναστήση εις τον κλήρόν σου, εις συντέλειαν ημερών.
Bil 1:1	ΚΑΙ ο βασιλεύς Αστυάγης προσετέθη προς τους πατέρας αυτου, και παρέλαβε Κύρος ο Πέρσης την βασιλείαν αυτου.
Bil 1:2	και ην Δανιήλ συμβιωτής του βασιλέως και ένδοξος υπέρ πάντας τους φίλους αυτου.
Bil 1:3	και ην είδωλον τοις Βαβυλωνίοις, ω όνομα Βηλ, και εδαπανώντο εις αυτόν εκάστης ημέρας σεμιδάλεως αρτάβαι δώδεκα και πρόβατα τεσσαράκοντα και οίνου μετρηταί εξ.
Bil 1:4	και ο βασιλεύς εσέβετο αυτόν και επορευέτο καθ' εκάστην ημέραν προσκυνείν αυτω· Δανιήλ δε προσεκύνει τω Θεω αυτου. και ειπεν αυτω ο βασιλεύς· διατί ου προσκυνείς τω Βηλ;
Bil 1:5	ο δε ειπεν· ότι ου σέβομαι είδωλα χειροποίητα, αλλά τον ζώντα Θεόν τον κτίσαντα τον ουρανόν και την γην και έχοντα πάσης σαρκός κυριείαν.
Bil 1:6	και ειπεν αυτω ο βασιλεύς· ου δοκεί σοι Βηλ είναι ζων θεός; ή ουχ οράς όσα εσθίει και πίνει καθ' εκάστην ημέραν;
Bil 1:7	και ειπε Δανιήλ γελάσας· μη πλανώ, βασιλεύ· ούτος γαρ έσωθεν μεν εστι πηλός έξωθεν δε χαλκός και ου βέβρωκεν ουδέ πέπωκε πώποτε.
Bil 1:8	θυμωθείς δε ο βασιλεύς εκάλεσε τους ιερείς αυτου και ειπεν αυτοίς· εάν μη είπητέ μοι τις ο κατέσθων την δαπάνην ταύτην,

Bil 1:9	αποθανείσθε. εάν δε δείξητε ότι Βηλ κατεσθίει αυτά, Δανιήλ αποθανείται, ότι εβλασφήμησεν εις τον Βηλ. και ειπε Δανιήλ τω βασιλει· γινέσθω κατά το ρημά σου.
Bil 1:10	και ήσαν ιερεις του Βηλ εβδομήκοντα εκτός γυναικών και τέκνων. και ήλθεν ο βασιλεύς μετά Δανιήλ εις τον οίκον του Βηλ.
Bil 1:11	και ειπαν οι ιερεις του Βηλ· ιδού ημεις αποτρέχομεν έξω, συ δε, βασιλεύ, παράθες τα βρώματα και τον οίνον κεράσας θές και απόκλεισον την θύραν και σφράγισον τω δακτυλίω σου· και ελθών πρωϊ, εάν μη εύρης πάντα βεβρωμένα υπό του Βηλ, αποθανούμεθα ή Δανιήλ ο ψευδόμενος καθ' ημών.
Bil 1:12	αυτοί δε κατεφρόνουν, ότι πεποιήκεισαν υπό την τράπεζαν κεκρυμμένην εισοδον και δι' αυτης εισεπορεύοντο διόλου και ανήλουν αυτά.
Bil 1:13	και εγένετο ως εξήλθοσαν εκείνοι, και ο βασιλεύς παρέθηκε τα βρώματα τω Βηλ.
Bil 1:14	και επέταξε Δανιήλ τοις παιδαρίοις αυτου και ήνεγκαν τέφραν και κατέστρωσαν όλον τον ναόν ενώπιον του βασιλέως μόνου· και εξελθόντες έκλεισαν την θύραν και εσφραγίσαντο εν τω δακτυλίω του βασιλέως, και απήλθον.
Bil 1:15	οι δε ιερεις ήλθον την νύκτα κατά το έθος αυτών και αι γυναίκες αυτών και τα τέκνα αυτών και κατέφαγον πάντα και εξέπιον.
Bil 1:16	και ώρθρισεν ο βασιλεύς το πρωϊ και Δανιήλ μετ' αυτου.
Bil 1:17	και ειπεν ο βασιλεύς· σωοι αι σφραγίδες, Δανιήλ; ο δε ειπε· σωοι, βασιλεύ.
Bil 1:18	και εγένετο άμα τω ανοίξει τας θύρας, επιβλέψας επί την τράπεζαν ο βασιλεύς εβόησε φωνή μεγάλη· μέγας ει, Βηλ, και ουκ έστι παρα σοί δόλος ουδέ εις.
Bil 1:19	και εγέλασε Δανιήλ και εκράτησε τον βασιλέα του μη εισελθειν αυτον έσω και ειπεν· ιδέ δη το έδαφος και γνώθι τίνος τα ίχνη ταύτα.
Bil 1:20	και ειπεν ο βασιλεύς· ορώ τα ίχνη ανδρών και γυναικών και παιδιών.
Bil 1:21	και οργισθεις ο βασιλεύς τότε συνέλαβε τους ιερεις και τας γυναίκας και τα τέκνα αυτών, και έδειξαν αυτω τας κρυπτάς θύρας, δι' ων εισεπορεύοντο και εδαπάνων τα επί της τραπέζης.
Bil 1:22	και απέκτεινεν αυτους ο βασιλεύς και έδωκε τον Βηλ έκδοτον τω Δανιήλ, και κατέστρεψεν αυτον και το ιερόν αυτου.
Bil 1:23	Και ην δράκων μέγας, και εσέβοντο αυτον οι Βαβυλώνιοι.
Bil 1:24	και ειπεν ο βασιλεύς τω Δανιήλ· μη και τούτον ερεις ότι χαλκούς εστιν; ιδού ζη και εσθίει και πίνει· ου δύνασαι ειπειν ότι ουκ έστιν ούτος θεός ζων, και προσκύνησον αυτω.
Bil 1:25	και ειπε Δανιήλ· Κυρίω τω Θεω μου προσκυνήσω, ότι ούτός εστι Θεός ζων·

Bil 1:26	συ δε, βασιλεύ,δος μοι εξουσίαν, και αποκτενώ τον δράκοντα άνευ μαχαίρας και ράβδου. και είπεν ο βασιλεύς· δίδωμί σοι.
Bil 1:27	και έλαβεν ο Δανιήλ πίσσαν και στέαρ και τρίχας και ήψησεν επί το αυτό και εποίησε μάζας και έδωκεν εις το στόμα του δράκοντος, και φαγών διερράγη ο δράκων. και είπεν· ιδετε τα σεβάσματα υμών.
Bil 1:28	και εγένετο ως ήκουσαν οι Βαβυλώνιοι, ηγανάκτησαν λίαν και συνεστράφησαν επί τον βασιλέα και είπαν· Ιουδαίος γέγονεν ο βασιλεύς· τον Βηλ κατέσπασε και τον δράκοντα απέκτεινε και τους ιερείς κατέσφαξε.
Bil 1:29	και είπαν ελθόντες προς τον βασιλέα· παράδος ημίν τον Δανιήλ· ει δε μη, αποκτενούμέν σε και τον οίκόν σου.
Bil 1:30	και είδεν ο βασιλεύς ότι επείγουσιν αυτόν σφόδρα, και αναγκασθείς ο βασιλεύς παρέδωκεν αυτοίς τον Δανιήλ.
Bil 1:31	οι δε έβαλον αυτόν εις τον λάκκον των λεόντων, και ην εκεί ημέρας εξ.
Bil 1:32	ήσαν δε εν τω λάκκω επτά λέοντες, και εδίδοτο αυτοίς την ημέραν δύο σώματα και δύο πρόβατα· τότε δε ουκ εδόθη αυτοίς, ίνα καταφάγωσι τον Δανιήλ.
Bil 1:33	και ην Αμβακούμ ο προφήτης εν τη Ιουδαία, και αυτός ήψησεν έψεμα και ενέθρυσεν άρτους εις σκάφην και επορεύετο εις το πεδιον απενέγκαι τοις θερισταίς.
Bil 1:34	και είπεν ο άγγελος Κυρίου τω Αμβακούμ· απένεγκε το άριστον, ό έχεις, εις Βαβυλώνα τω Δανιήλ εις τον λάκκον των λεόντων.
Bil 1:35	και είπεν Αμβακούμ· Κύριε, Βαβυλώνα ουχ εώρακα και τον λάκκον ου γινώσκω.
Bil 1:36	και επελάβετο ο άγγελος Κυρίου της κορυφής αυτού και βαστάσας της κόμης της κεφαλής αυτού έθηκεν αυτόν εις Βαβυλώνα επάνω του λάκκου εν τω ροίζω του πνεύματος αυτού.
Bil 1:37	και εβόησεν Αμβακούμ λέγων· Δανιήλ Δανιήλ, λαβέ το άριστον, ό απέστειλέ σοι ο Θεός.
Bil 1:38	και είπε Δανιήλ· εμνήσθης γαρ μου, ο Θεός, και ουκ εγκατέλιπες τους αγαπώντάς σε.
Bil 1:39	και αναστάς Δανιήλ έφαγεν· ο δε άγγελος του Θεού αποκατέστησε τον Αμβακούμ παραχρήμα εις τον τόπον αυτού.
Bil 1:40	ο δε βασιλεύς ήλθε τη ημέρα τη εβδόμη πενήθσαι τον Δανιήλ· και ήλθεν επί τον λάκκον και ενέβλεψε, και ιδού Δανιήλ καθήμενος.
Bil 1:41	και αναβοήσας φωνή μεγάλη είπε· μέγας ει, Κύριε ο Θεός του Δανιήλ, και ουκ έστιν άλλος πλην σου.
Bil 1:42	και ανέσπασεν αυτόν, τους δε αιτίους της απωλείας αυτού ενέβαλεν εις τον λάκκον, και κατεβρώθησαν παραχρήμα ενώπιον αυτού.

4Mc 1:1	Φιλοσοφώτατον λόγον επιδείκνυσθαι μέλλων, ει αυτοδέσποτός εστι των παθών ο ευσεβής λογισμός, συμβουλευσαιμ' αν υμίν ορθώς, όπως προθύμως προσέχητε τη φιλοσοφία.
4Mc 1:2	και γαρ αναγκαίος εις επιστήμην παντί ο λόγος και άλλως της μεγίστης αρετής, λέγω δη φρονήσεως, περιέχει έπαινον.
4Mc 1:3	ει άρα των σωφροσύνης κωλυτικών παθών ο λογισμός φαίνεται επικρατείν, γαστριμαργίας τε και επιθυμίας,
4Mc 1:4	αλλά και των της δικαιοσύνης εμποδιστικών παθών κυριεύειν αναφαιίνεται, οίον κακοηθείας, και των της ανδρείας εμποδιστικών παθών, θυμού τε και πόνου και φόβου.
4Mc 1:5	Πως ουν, ίσως είποιεν αν τινες, ει των παθών ο λογισμός κρατεί, λήθης και αγνοίας ου δεσπόζει; γελοίον επιχειρούντες λέγειν·
4Mc 1:6	ου γαρ των εαυτού παθών ο λογισμός κρατεί, αλλά των της δικαιοσύνης και ανδρείας και σωφροσύνης και φρονήσεως εναντίων, και τούτων ουχ ωστε αυτά καταλύσαι, αλλ' ωστε αυτοίς μη είξαι.
4Mc 1:7	πολλαχόθεν μεν ουν και αλλαχόθεν έχοιμ' αν υμίν επιδείξαι ότι αυτοκράτωρ εστί των παθών ο ευσεβής λογισμός.
4Mc 1:8	πολύ δε πλέον τούτο αποδείξαιμι από της ανδραγαθίας των υπέρ αρετής αποθανόντων, Ελεαζάρου τε και των επτά αδελφών και της τούτων μητρός. άπαντες γαρ ούτοι τους έως θανάτου πόνους υπεριδόντες, επεδείξαντο ότι περικρατεί των παθών ο λογισμός.
4Mc 1:10	των μεν ουν αρετών έπεστί μοι επαινείν τους κατά τούτον τον καιρόν υπέρ της καλοκαγαθίας αποθανόντας μετά της μητρός άνδρας, των δε τιμών μακαρίσαιμ' αν.
4Mc 1:11	θαυμασθέντες γαρ εκείνοι ου μόνον υπό πάντων ανθρώπων επί τη ανδρεία και τη υπομονή, αλλά και υπό των ακισαμένων, αίτιοι κατέστησαν του καταλυθήναι την κατά του έθνους τυραννίδα, νικήσαντες τον τύραννον τη υπομονή, ωστε δι' αυτών καθαρισθήναι την πατρίδα.
4Mc 1:12	αλλά και περί τούτου νυν αυτίκα δη λέγειν εξέσται αρξαμένω της υποθέσεως, ωσπερ είωθα ποιείν, και ούτως εις τον περί αυτών τρέψομαι λόγον δόξαν διδούς τω πανσόφω Θεω.
4Mc 1:13	Ζητούμεν δη τοίνυν, ει αυτοκράτωρ εστί των παθών ο λογισμός.
4Mc 1:14	διακρίνομεν δε τι ποτέ εστι λογισμός και τι πάθος, και πόσαι παθών ιδέαι, και ει πάντων επικρατεί τούτων ο λογισμός.
4Mc 1:15	λογισμός μεν δη τοίνυν εστί νους μετά ορθού λόγου προτιμών τον σοφίας βίον.
4Mc 1:16	σοφία δη τοίνυν εστί γνώσις θείων και ανθρωπίνων πραγμάτων και των τούτων αιτίων.
4Mc 1:17	αύτη δη τοίνυν εστί η του νόμου παιδεία, δι' ης τα θεία σεμνώς και τα

	ανθρώπινα συμφερόντως μανθάνομεν.
4Mc 1:18	της δε σοφίας ιδέαι καθεστήκασι τέσσαρες, φρόνησις και δικαιοσύνη και ανδρεία και σωφροσύνη·
4Mc 1:19	κυριωτάτη δε πασών η φρόνησις, εξ ης δη των παθών ο λογισμός επικρατεί.
4Mc 1:20	παθών δε φύσεις εισίν αι περιεκτικώταται δύο, ηδονή τε και πόνος· τούτων δε εκάτερον και περί το σώμα και περί την ψυχήν πέφυκεν.
4Mc 1:21	πολλάι δε και περί την ηδονήν και τον πόνον παθών εισιν ακολουθίαι.
4Mc 1:22	προ μεν ουν της ηδονής εστιν επιθυμία· μετά δε την ηδονήν χαρά.
4Mc 1:23	προ δε του πόνου εστί φόβος, μετά δε τον πόνον λύπη.
4Mc 1:24	θυμός δε κοινόν πάθος εστί ηδονής και πόνου, εάν εννοηθή τις ότι αυτω περιέπεσεν.
4Mc 1:25	εν δε τη ηδονή ένεστι και η κακοήθης διάθεσις, πολυτροπωτάτη πάντων των παθών ούσα.
4Mc 1:26	κατά μεν την ψυχήν αλαζονεία, και φιλαργυρία και φιλοδοξία και φιλονικία, απιστία και βασκανία·
4Mc 1:27	κατά δε το σώμα, παντοφαγία και λαιμαργία και μονοφαγία.
4Mc 1:28	καθάπερ ουν δυοίν του σώματος και της ψυχής φυτών όντων ηδονής τε και πόνου, πολλάι τούτων των φυτών εισι παραφυάδες,
4Mc 1:29	ων εκάστην ο παγγέωργος λογισμός περικαθαίρων τε και αποκνίζων και περιπλέκων και επάρδων και πάντα τρόπον μεταχέων εξημεροί τας των ηθών και παθών ύλας.
4Mc 1:30	ο γαρ λογισμός των μεν αρετών εστιν ηγεμών, των δε παθών αυτοκράτωρ. Επιθεωρείτε τοίνυν πρώτον δια των κωλυτικών της σωφροσύνης έργων, ότι αυτοδέσποτός εστι των παθών ο λογισμός.
4Mc 1:31	σωφροσύνη δη τοίνην εστί επικράτεια των επιθυμιών,
4Mc 1:32	των δε επιθυμιών αι μεν εισι ψυχικαί, αι δε σωματικαί, και τούτων αμφοτέρων ο λογισμός επικρατείν φαίνεται.
4Mc 1:33	επεί πόθεν κινούμενοι προς τας απειρημένας τροφάς αποστρεφόμεθα τας εξ αυτών ηδονάς; ουχ ότι δύναται των ορέξεων επικρατείν ο λογισμός; εγώ μεν οίμαι.
4Mc 1:34	τοιγαρούν ενύδρων επιθυμούντες και ορνέων και τετραπόδων και παντοίων βρωμάτων των απηγορευμένων ημίν κατά τον νόμον απεχόμεθα δια την του λογισμού επικράτειαν.
4Mc 1:35	ανέχεται γαρ τα των ορέξεων πάθη υπό του σώφρονος νοός ανακαμπτόμενα, και φιμούνται πάντα τα του σώματος κινήματα του λογισμού.

4Mc 2:1	Και τι θαυμαστόν; ει αι της ψυχής επιθυμιαί προς την του κάλλους μετουσίαν ακυρούνται;
4Mc 2:2	ταύτη γούν ο σώφρων Ιωσήφ επαινείται, ότι τω λογισμω και τη διανοία περιεκράτησε της ηδυπαθείας.
4Mc 2:3	νέος γαρ ων και ακμάζων προς συνουσιασμόν ηκύρωσε τω λογισμω τον των παθών οίστρον.
4Mc 2:4	ου μόνον δε την της ηδυπαθείας οιστροηλασίαν επικρατείν ο λογισμός φαίνεται, αλλά και πάσης επιθυμίας.
4Mc 2:5	λέγει γούν ο νόμος· ουκ επιθυμήσεις την γυναίκα του πλησίον σου ουδέ όσα τω πλησίον σου εστί.
4Mc 2:6	καίτοι ότε μη επιθυμείν ημάς είρηκεν ο νόμος, πολύ πλέον πείσαιμ' αν υμάς ότι των επιθυμιών κρατείν δύναται ο λογισμός. - 'Ωσπερ και των κωλυτικών της δικαιοσύνης παθών·
4Mc 2:7	επί τίνα τρόπον μονοφάγος τις ων το ήθος και γαστρίμαργος και μέθυσος μεταπαιδεύεται, ει μη δήλον ότι κύριός εστι των παθών ο λογισμός;
4Mc 2:8	αυτίκα γούν τω νόμω πολιτευόμενος, καν φιλάργυρός τις ή, βιάζεται τον εαυτού τρόπον τοις δεομένοις δανείζων χωρίς τόκων, και το δάνειον των εβδομάδων ενστασών χρεοκοπούμενος.
4Mc 2:9	καν φειδωλός τις ή, υπό του νόμου κρατείται δια τον λογισμόν μήτε επικαρπολογούμενος τους αμητούς μήτε επιρρωγολογούμενος τους αμπελώνας. - Και επί των ετέρων έστιν επιγνώμαι τούτο, ότι των παθών εστιν ο λογισμός κρατών.
4Mc 2:10	ο γαρ νόμος και της προς γονείς ευνοίας κρατεί μη καταπροδιδούς την αρετήν δι' αυτούς
4Mc 2:11	και της προς γαμετήν φιλίας επικρατεί δια παρανομίαν αυτήν απελέγχων.
4Mc 2:12	και της τέκνων φιλίας κυριεύει δια κακίαν αυτά κολάζων και της φίλων συνηθείας δεσπόζει δια πονηρίαν αυτούς εξελέγχων.
4Mc 2:13	και μη νομίσητε παράδοξον είναι, όπου γε και έχθρας ο λογισμός επικρατείν δύναται δια τον νόμον,
4Mc 2:14	μήτε δενδροτομών τα ήμερα των πολεμίων φυτά, τα δε των εχθρών τοις απολέσασι διασώζων και τα πεπτωκότα συνεγείρων.
4Mc 2:15	Και των βαιοτέρων δε παθών επικρατείν ο λογισμός φαίνεται, φιλαρχίας και κενοδοξίας και αλαζονείας και μεγαλαυχίας και βασκανίας.
4Mc 2:16	πάντα γαρ ταύτα τα κακοήθη πάθη ο σώφρων νους εις αγαθόν προτρέπων απωθείται και βιάζεται, ωσπερ και τον θυμόν· και γαρ τούτου δεσπόζει.
4Mc 2:17	θυμούμενός γε τοι Μωσής κατά Δαθάν και Αβειρών ου θυμω τι κατ' αυτών εποίησεν, αλλά λογισμω τον θυμόν διήτησεν.

4Mc 2:18	δυνατός γαρ ο σώφρων νους, ως έφην, κατά των παθών αριστεύσαι και τα μεν αυτών μεταθείναι, τα δε και ακυρώσαι.
4Mc 2:19	επει διατι ο πάνσοφος ημών πατήρ Ιακώβ τους περι Συμεών και Λευϊν αιτιάται, μη λογισμω τους Σικιμίτας εθνηδόν αποσφάξαντας λέγων· επικατάρατος ο θυμός αυτών;
4Mc 2:20	ει μη γαρ εδύνατο του θυμού ο λογισμός κρατείν, ουκ αν είπεν ούτως.
4Mc 2:21	οπηνίκα γαρ ο Θεός τον άνθρωπον κατεσκεύασε, τα πάθη αυτου και τα ήθη περιεφύτευσεν.
4Mc 2:22	ηνίκα δε επί πάντων τον ιερόν ηγεμόνα νουν δια των ένδον αισθητηρίων ενεθρόνισε,
4Mc 2:23	και τούτω νόμον έδωκε, καθ' ον πολιτευόμενος βασιλεύσει βασιλείαν σώφρονα τε και δικαίαν και αγαθήν και ανδρείαν. -
4Mc 2:24	Πως ουν, είποι τις αν, ει των παθών ο λογισμός κρατεί, λήθης και αγνοίας ου κρατεί;
4Mc 3:1	Εστι δε κομιδή γελοίος ο λόγος· ου γαρ των εαυτου παθών ο λογισμός επικρατείν φαίνεται, αλλά των σωματικών.
4Mc 3:2	οίον επιθυμίαν τις ου δύναται εκκόψαι ημών, αλλά μη δουλωθήναι τη επιθυμία δύναται ο λογισμός παρασχέσθαι.
4Mc 3:3	θυμόν τις ου δύναται εκκόψαι ημών της ψυχής, αλλά τω θυμω δυνατόν τον λογισμόν βοηθήσαι.
4Mc 3:4	κακοήθειάν τις ημών ου δύναται εκκόψαι, αλλά το μη καμφθήναι τη κακοηθεία δύναιτ' αν ο λογισμός συμμαχήσαι.
4Mc 3:5	ου γαρ εκριζωτής των παθών ο λογισμός εστιν, αλλ' ανταγωνιστής. -
4Mc 3:6	έστι γούν τούτο δια της Δαυίδ του βασιλέως δίψης σαφέστερον επιλογίσασθαι.
4Mc 3:7	επει γαρ δι' όλης ημέρας προσβαλών τοις αλλοφύλοις ο Δαυίδ πολλούς αυτών απέκτεινε μετά των του έθνους στρατιωτών,
4Mc 3:8	τότε δε γενομένης εσπέρας, ιδρών και σφόδρα κεκμηκώς, επί την βασιλειον σκηνήν ήλθε, περι ην ο πας των προγόνων στρατός εστρατοπεδεύκει.
4Mc 3:9	οι μεν ουν άλλοι πάντες επί το δείπνον ήσαν,
4Mc 3:10	ο δε βασιλεύς ως μάλιστα διψών, καίπερ αφθόνους έχων πηγάς, ουκ ηδύνατο δι' αυτών ιάσασθαι την δίψαν,
4Mc 3:11	αλλά τις αυτών αλόγιστος επιθυμία του παρά τοις πολεμίους ύδατος επιτείνουσα συνέφρυγε και λύουσα κατέφλεγεν.
4Mc 3:12	όθεν των υπασπιστών επί τη του βασιλέως επιθυμία σχετλιαζόντων, δύο νεανίσκοι στρατιώται καρτεροί καταιδεσθέντες την του βασιλέως επιθυμίαν, τας παντευχίας καθωπλίσαντο και κάλπην λαβόντες υπερέβησαν τους των

	πολεμίων χάρακας,
4Mc 3:13	και λαθόντες τους των πυλών ακροφύλακας, διεξήσαν ανερευνώμενοι κατά παν το των πολεμίων στρατόπεδον.
4Mc 3:14	και ανευράμενοι την πηγγήν, εξ αυτής θαρραλέως εγέμισαν τω βασιλεί το ποτόν.
4Mc 3:15	ο δε καίπερ τω δίψει διαπυρούμενος, ελογίσατο πάνδεινον είναι κίνδυνον τη ψυχή λογισθέν ισοδύναμον ποτόν αίματι·
4Mc 3:16	όθεν αντιθείς τη επιθυμία τον λογισμόν έσπεισε το πόμα τω Θεω,
4Mc 3:17	δυνατός γαρ ο σώφρων νους, ως έφην, νικήσαι τας των παθών ανάγκας
4Mc 3:18	και σβέσαι τας των οίστρων φλεγμονάς και τας των σωμάτων αλγηδόνας καθ' υπερβολήν ούσας καταπαλαίσαι και τη καλοκαγαθία του λογισμού αποπτύσαι πάσας τας των παθών επικρατείας. -
4Mc 3:19	Ήδη δε και ο καιρός ημάς καλεί επί την απόδειξιν της θεωρίας του σώφρονος λογισμού. -
4Mc 3:20	Επειδή γαρ βαθείαν ειρήνην δια την ευνομίαν οι πατέρες ημών είχαν και έπραττον καλώς, ωστε και τον της Ασίας βασιλέα Σέλευκον και τον Νικάνορα και χρήματα εις την ιερουργίαν αυτοίς αφορίσαι και την πολιτείαν αυτών αποδέχεσθαι,
4Mc 3:21	τότε δη τινες προς την κοινήν νεωτερίσαντες ομόνοιαν πολυτρόποις εχρήσαντο συμφοραίς.
4Mc 4:1	Σίμων γαρ τις προς Ονίαν αντιπολιτευόμενος τον ποτε την αρχιερωσύνην έχοντα δια βίου, καλόν και αγαθόν άνδρα, επειδή πάντα τρόπον διαβάλλων υπέρ του έθνους ουκ ίσχυσε κακώσαι, φυγάς ώχετο την πατρίδα προδώσων.
4Mc 4:2	όθεν ήκων προς Απολλώνιον, τον Συρίας τε και Φοινίκης και Κιλικίας στρατηγόν, έλεγεν· εύνους ων τοις του βασιλέως πράγμασιν ήκω
4Mc 4:3	μηνύσων πολλάς ιδιωτικών χρημάτων μυριάδας εν τοις Ιεροσολύμων γαζοφυλακίοις τεθησαυρίσθαι τοις ιεροίς μη επικοινωνούσας, και προσήκειν ταύτα Σελεύκω τω βασιλεί.
4Mc 4:4	τούτων δε έκαστα γνούς ο Απολλώνιος, τον μεν Σίμονα της εις τον βασιλέα κηδεμονίας επαινεί, προς δε τον Σέλευκον αναβάς κατεμήνυσε τον των χρημάτων θησαυρόν.
4Mc 4:5	και λαβών την περί αυτόν εξουσίαν ταχύ εις την πατρίδα ημών μετά του καταράτου Σίμωνος και βαρυτάτου στρατού ανέβη
4Mc 4:6	και προσελθών ταις του βασιλέως εντολαίς ήκειν έλεγεν, όπως τα ιδιωτικά του γαζοφυλακίου λάβοι χρήματα.
4Mc 4:7	και του έθνους προς τον λόγον σχετλιάζοντος αντιλέγοντός τε, πάνδεινον είναι νομίσαντες, ει οι τας παρακαταθήκας πιστεύσαντες τω ιερω θησαυρω στερηθήσονται, ως οίόν τε ην, εκώλυον.

4Mc 4:8	μετά απειλών δε ο Απολλώνιος απήει εις το ιερόν.
4Mc 4:9	των δε ιερέων μετά γυναικών και παιδίων εν τω ιερω ικετευσάντων τον Θεόν υπερασπίσαι του ιερού καταφρονουμένου τόπου
4Mc 4:10	ανιόντος τε μετά καθωπλισμένης της στρατιάς του Απολλωνίου προς την των χρημάτων αρπαγήν, ουρανόθεν έφιπποι προυφάνησαν άγγελιοι περιαστράπτοντες τοις όπλοις και πολύν αυτοίς φόβον τε και τρόμον ενιέντες.
4Mc 4:11	καταπεσών γε τοι ημιθανής ο Απολλώνιος επί τον πάμφυλον του ιερού περιβολον τας χείρας εξέτεινεν εις τον ουρανόν, και μετά δακρύων τους Εβραίους παρεκάλει, όπως περι αυτού ευξάμενοι τον επουράνιον εξευμενίσωνται στρατόν.
4Mc 4:12	έλεγε γαρ ημαρτηκώς ωστε και αποθανείν άξιος υπάρχειν πάσι τε ανθρωποις υμνήσειν σωθείς την του ιερού τόπου μακαριότητα.
4Mc 4:13	τούτοις υπαχθείς τοις λόγοις Ονίας ο αρχιερέυς, καιπερ άλλως ευλαβηθείς, μήποτε νομίσειεν ο βασιλεύς Σέλευκος εξ ανθρωπίνης επιβουλής και μη θείας δίκης ανηρήσθαι τον Απολλώνιον, ηύξατο περι αυτού.
4Mc 4:14	και ο μεν παραδόξως διασωθείς ώχето δηλώσων τω βασιλεί τα συμβάντα αυτω. -
4Mc 4:15	Τελευτήσαντος δε Σελεύκου του βασιλέως διαδέχεται την αρχήν ο υιος αυτού Αντίοχος Επιφανής, ανήρ υπερήφανος και δεινός,
4Mc 4:16	ος καταλύσας τον Ονίαν της αρχιερωσύνης, Ιάσονα τον αδελφόν αυτού κατέστησεν αρχιερέα, συνθέμενον δώσειν,
4Mc 4:17	ει επιτρέψειεν αυτω την αρχήν, κατ' ενιαυτόν τρισχίλια εξακόσια εξήκοντα τάλαντα.
4Mc 4:18	ο δε επέτρεψεν αυτω και αρχιεράσθαι και του έθνους αφηγείσθαι.
4Mc 4:19	ος και εξεδιήτησε των Ιουδαίων το έθνος και εξεπολίτευσεν επί πάσαν παρανομίαν
4Mc 4:20	ωστε μη μόνον επ' αυτη τη άκρα της πατρίδος ημών γυμνάσιον κατασκευάσαι, αλλά και καταλύσαι την του ιερού κηδεμονίαν.
4Mc 4:21	εφ' οίς αγανακτήσασα η θεία δίκη αυτόν αυτοίς τον Αντίοχον επολέμωσεν.
4Mc 4:22	επειδή γαρ πολεμών ην κατ' Αίγυπτον Πτολεμαίω, ήκουσέ τε ότι φήμης διαδοθείσης περι του τεθάναι αυτόν, ως ένι μάλιστα χαίροιεν οι Ιεροσολυμίται, ταχέως επ' αυτούς ανέζευξεν,
4Mc 4:23	και ως επόρθησεν αυτούς, δόγμα έθετο όπως, ει τινες αυτών φάνοιεν τω πατρίω πολιτευόμενοι νόμω, θάνοιεν.
4Mc 4:24	και επει κατά μηδένα τρόπον ίσχυε καταλύσαι δια των δογμάτων την του έθνους εύνοϊαν,

4Mc 4:25	αλλά πάσας τας εαυτού απειλάς και τιμωρίας εώρα καταλυομένας, ωστε και γυναίκας, ότι περιέτεμον τα παιδιά, μετά των βρεφών κατακρημνισθήναι προειδυίας ότι τούτο πείσονται·
4Mc 4:26	επί ουν τα δόγματα αυτού κατεφρονείτο υπό του λαού, αυτός δια βασάνων ένα έκαστον του έθνους ηνάγκαζε μιρών απογευομένους τροφών εξόμνυσθαι τον Ιουδαϊσμόν.
4Mc 5:1	Προκαθίσας γε τοι μετά των συνέδρων ο τύραννος Αντίοχος επί τινος υψηλού τόπου και των στρατευμάτων αυτω ενόπλων κυκλόθεν παρεστηκότων, παρεκέλευε τοις δορυφόροις
4Mc 5:2	ένα έκαστον των Εβραίων επισπάσθαι, και κρεών υείων και ειδωλοθύτων αναγκάζειν απογεύεσθαι·
4Mc 5:3	ει δε τινες μη θελήσειαν μιροφαγήσαι, τούτους τροχισθέντας αναιρεθήναι.
4Mc 5:4	πολλών δε συναρπασθέντων εις πρώτος εκ της αγέλης Εβραίος ονόματι Ελεάζαρος, το γένος ιερεύς, την επιστήμην νομικός, και την ηλικίαν προήκων και πολλοίς των περι τον τύραννον δια την ηλικίαν γνώριμος, παρήχθη πλησίον αυτού. -
4Mc 5:5	Και αυτόν ιδών ο Αντίοχος έφη·
4Mc 5:6	εγώ πριν άρξασθαι των κατά σου βασάνων, ω πρεσβύτα, συμβουλεύσαιμ' αν σοι ταύτα, όπως απογευσάμενος των υείων σώζοιο· αιδούμαι γαρ σου την ηλικίαν και την πολιάν, ην μετά τοσούτον έχων χρόνον ου μοι δοκείς φιλοσοφείν τη Ιουδαίων χρώμενος θρησκεία.
4Mc 5:7	διατί γαρ της φύσεως κεχαρισμένης καλλίστην την τούδε του ζώου σαρκοφαγίαν βδελύττη;
4Mc 5:8	και γαρ ανόητον τούτο δοκεί, το μη απολαύειν των χωρίς ονειδους ηδέων, και άδικον αποστρέφεσθαι τας της φύσεως χάριτας.
4Mc 5:9	συ δε μοι και ανοητότερον ποιήσεις δοκείς, ει κενοδοξών περι το αληθές έτι καμού καταφρονήσεις επί τη ίδια τιμωρία.
4Mc 5:10	ουκ εξυπνώσεις από της φλυάρου φιλοσοφίας υμών
4Mc 5:11	και αποσκεδάσεις των λογισμών σου τον λήρον και άξιον της ηλικίας αναλαβών νουν φιλοσοφήσεις την του συμφέροντος αλήθειαν
4Mc 5:12	και προσκυνήσας μου την φιλάνθρωπον παρηγορίαν οικτειρήσεις το σεαυτού γήρας;
4Mc 5:13	και γαρ ενθυμήθητι, ως ει και τις εστι τήσδε της υμών θρησκείας εποπτική δύναμις, συγγνωμονήσει αν σοι επί πάση τη δι' ανάγκην γινομένη παρανομία. -
4Mc 5:14	Τούτον τον τρόπον επί την έκθεσμον σαρκοφαγίαν εποτρύνοντος του τυράννου, λόγον ήτησεν ο Ελεάζαρος
4Mc 5:15	και λαβών του λέγειν εξουσίαν ήρξατο δημηγορείν ούτως·

4Mc 5:16	ημείς, Αντίοχε, θείω πεπεισμένοι νόμω πολιτεύεσθαι ουδεμίαν ανάγκην βιαιοτέραν είναι νομίζομεν της προς τον νόμον ημών ευπειθείας·
4Mc 5:17	διό δη κατ' ουδένα τρόπον παρανομείν αξιούμεν.
4Mc 5:18	καίτοι ει κατά αλήθειαν μη ην ο νόμος ημών, ως συ υπολαμβάνεις, θείος, (άλλως δε νομίζομεν αυτόν είναι θείον) ουδέ ούτως εξόν ημίν ην την επί τη ευσεβεία δόξαν ακυρώσαι.
4Mc 5:19	μη μικράν ουν είναι νομίσης ταύτην, ει μιαροφαγήσαιμεν, αμαρτίαν·
4Mc 5:20	το γαρ εν μικροίς και εν μεγάλοις παρανομείν ισοδύναμόν εστιν,
4Mc 5:21	δι' εκατέρου γαρ ως ομοίως ο νόμος υπερηφανείται.
4Mc 5:22	χλευάζεις δε ημών την φιλοσοφίαν, ωσπερ ου μετά ευλογιστίας εν αυτη βιούντων·
4Mc 5:23	σωφροσύνην τε γαρ ημάς εκδιδάσκει ωστε πασών των ηδονών και επιθυμιών κρατείν και ανδρείαν εξασκείν, ωστε πάντα πόνον εκουσίως υπομένειν
4Mc 5:24	και δικαιοσύνην παιδεύει ωστε δια πάντων των ηθών ισονομείν και ευσέβειαν εκδιδάσκει, ωστε μόνον τον όντα Θεόν σέβειν μεγαλοπρεπώς.
4Mc 5:25	διό ου μιαροφαγούμεν· πιστεύοντες γαρ Θεού καθεστάναι τον νόμον οίδαμεν ότι κατά φύσιν ημίν συμπαθεί νομοθετών ο του κόσμου κτίστης·
4Mc 5:26	και τα μεν οικειωθησόμενα ημών ταις ψυχαίς επέτρεψεν εσθίειν. τα δε εναντιωθησόμενα εκώλυσε σαρκοφαγείν.
4Mc 5:27	τυραννικόν δε ου μόνον αναγκάζειν ημάς παρανομείν, αλλά και εσθίειν, όπως τη εχθίστη ημών μιαροφαγία ταύτη έτι εγγελάσης.
4Mc 5:28	αλλ' ου γελάσεις κατ' εμού τούτον τον γέλωτα, ούτε τους ιερούς των προγόνων περι του φυλάξαι τον νόμον όρκους ου παρήσω,
4Mc 5:29	ουδ' αν εκκόψειάς μου τα όμματα και τα σπλάγχνα μου τήξειας.
4Mc 5:30	ουχ ούτως ειμί γέρων εγώ και άνανδρος ωστε μοι δια την ευσέβειαν μη νεάζειν τον λογισμόν.
4Mc 5:31	προς ταύτα τροχούς ευτρέπιζε και το πυρ εκφύσα σφοδρότερον.
4Mc 5:32	ουχ ούτως οικτείρομαι το εμαυτού γήρας ωστε με δι' εμαυτού τον πάτριον καταλύσαι νόμον.
4Mc 5:33	ου ψεύσομαί σε, παιδευτά νόμε, ουδέ φεύξομαί σε ουδ' εξομούμαί σε, φίλη εγκράτεια,
4Mc 5:34	ουδέ καταισχνώ σε, φιλόσοφε λόγε, ουδέ εξαρνήσομαί σε, ιερωσύνη τιμία και νομοθεσίας επιστήμη·
4Mc 5:35	ουδέ μιανείς μου το σεμνόν γήρως στόμα ουδέ νομίμου βίου ηλικίαν.

4Mc 5:36	αγνόν δε με οι πατέρες προσδέξονται μη φοβηθέντα σου τας μέχρι θανάτου ανάγκας.
4Mc 5:37	ασεβών μεν γαρ τυραννήσεις, των δε εμών περί της ευσεβείας λογισμών ούτε δια λόγων δεσπόσεις ούτε δι' έργων.
4Mc 6:1	Τούτον τον τρόπον αντιρρητορεύσαντα ταις του τυράννου παρηγορίαις, παραστάντες οι δορυφόροι πικρώς έσυραν επί τα βασανιστήρια τον Ελεάζαρον.
4Mc 6:2	και πρώτον μεν περιέδυσαν τον γηραιόν εγκοσμούμενον τη περί την ευσέβειαν ευσημοσύνη·
4Mc 6:3	έπειτα περιαγκωνίσαντες εκατέρωθεν μάστιξι κατήκιζον·
4Mc 6:4	πείσθητι ταις του βασιλέως εντολαίς, ετέρωθεν κήρυκος επιβοώντος.
4Mc 6:5	ο δε μεγαλόφρων και ευγενής ως αληθώς Ελεάζαρος, ωσπερ εν ονειρώ βασανιζόμενος κατ' ουδένα τρόπον μετετρέπετο,
4Mc 6:6	αλλά υψηλούς ανατείνας εις τον ουρανό τους οφθαλμούς απεξαίνετο ταις μάστιξι τας σάρκας ο γέρων και κατερρείτο τω αίματι
4Mc 6:7	και τα πλευρά κατετιτρώσκετο, και πίπτων εις το έδαφος από του μηκέτι φέρειν το σώμα τας αλγηδόνας, ορθόν είχε και ακλινή τον λογισμόν.
4Mc 6:8	Λάξ γε τοι των πικρών τις δορυφόρων εις τους κενεώνας εναλλόμενος έτυπτεν, όπως εξανίσταιτο πίπτων.
4Mc 6:9	ο δε υπέμεινε τους πόνους και περιεφρόνει της ανάγκης
4Mc 6:10	και διεκαρτέρει τους αικισμούς, και καθάπερ γενναίος αθλητής τυπτόμενος ενίκα τους βασανίζοντας ο γέρων·
4Mc 6:11	ιδρών γε τοι το πρόσωπον και επασθμαίνων σφοδρώς και υπ' αυτών των βασανιζόντων εθανυμάζετο επί τη ευψυχία. -
4Mc 6:12	Οθεν τα μεν ελεούντες τα του γήρωσ αυτού,
4Mc 6:13	τα δε εν συμπαθεία της συνηθείας όντες, τα δε εν θαυμασμω της καρτερίας προσιόντες αυτω τινές των του βασιλέως έλεγον·
4Mc 6:14	τι τοις κακοίς τούτοις σεαυτόν αλογίστως απόλεις, Ελεάζαρε;
4Mc 6:15	ημείς μεν τοι των υψημένων σοι βρωμάτων παραθήσομεν, συ δε υποκρινόμενος των υείων απογεύεσθαι, σώθητι. -
4Mc 6:16	Και ο Ελεάζαρος, ωσπερ πικρότερον δια της συμβουλίας αικισθείς, ανεβόησε·
4Mc 6:17	μη ούτως κακώς φρονήσαιμεν οι Αβραάμ παίδες ωστε μαλακοψυχήσαντας απρεπές ημίν δράμα υποκρίνασθαι.
4Mc 6:18	και γαρ αλόγιστον, ει προς αλήθειαν ζήσαντες τον μέχρι γήρωσ βίον και την επ' αυτω δόξαν νομίμως φυλάξαντες,

4Mc 6:19	νυν μεταβαλοίμεθα και αυτοί μεν ημείς γενοίμεθα τοις νέοις ασεβείας τύπος, ίνα παράδειγμα γενώμεθα της μιαροφαγίας.
4Mc 6:20	αισχρόν δε ει επιβιώσωμεν ολίγον χρόνον και τούτον καταγελώμενοι προς απάντων επί δειλία,
4Mc 6:21	και υπό μεν του τυράννου καταφρονηθώμεν ως άνανδροι, τον δε θειον ημών νόμον μέχρι θανάτου μη προασπίσαιμεν.
4Mc 6:22	προς ταύτα υμείς μεν, ω Αβραάμ παίδες, ευγενώς υπέρ της ευσεβείας τελευτάτε.
4Mc 6:23	οι δε του τυράννου δορυφόροι, τι μέλλετε; -
4Mc 6:24	Πρός τας ανάγκας ούτως μεγαλοφρονούντα αυτόν ιδόντες και μηδέ προς τον οικτρισμόν αυτών μεταβαλλόμενον επί το πυρ αυτόν ήγαγον.
4Mc 6:25	ένθα δια κακοτέχνων οργάνων καταφλέγοντες αυτόν υπέρριπτον και δυσώδεις χυλούς εις τους μυκτήρας αυτού κατέχεον.
4Mc 6:26	ο δε μέχρι των οστέων ήδη κατακεκαυμένος και μέλλων λιποθυμείν άνέτεινε τα όμματα προς τον Θεόν και είπεν·
4Mc 6:27	συ οίσθα, Θεέ, παρόν μοι σώζεσθαι, βασάνοις καυστικαίς αποθνήσκω δια τον νόμον.
4Mc 6:28	τοιγαρούν ίλεως γενού τω έθνει σου αρκεσθείς τη ημετέρα υπέρ αυτών δίκη.
4Mc 6:29	καθάρσιον αυτών ποιήσον το εμόν αίμα και αντίψυχον αυτών λαβέ την εμήν ψυχήν.
4Mc 6:30	και ταύτα ειπόν ο ιερός ανήρ ευγενώς ταις βασάνοις εναπέθανε
4Mc 6:31	και μέχρι των του θανάτου βασάνων αντέστη τω λογισμω δια τον νόμον. - Ομολογουμένως ουν δεσπότης εστί των παθών ο ευσεβής λογισμός.
4Mc 6:32	ει γαρ τα πάθη του λογισμού κεκρατήκει, τούτοις αν απέδομεν την της επικρατείας μαρτυρίαν·
4Mc 6:33	νυνί δε του λογισμού τα πάθη νικήσαντος, αυτω προσηκόντως την της ηγεμονίας προσνέμομεν εξουσίαν.
4Mc 6:34	και δίκαιόν εστιν ομολογείν ημάς το κράτος είναι του λογισμού. όπου γε και των έξωθεν αληθόνων επικρατεί,
4Mc 6:35	επί και γελοίον· και ου μόνον των αληθόνων επιδεικνυμι κεκρατηκέσαι τον λογισμόν, αλλά και των ηδονών κρατεί, και μηδέν αυταίς υπείκειν.
4Mc 7:1	Ωσπερ γαρ άριστος κυβερνήτης ο του πατρός ημών Ελεαζάρου λογισμός πηδαλιουχών την της ευσεβείας ναύν εν τω των παθών πελάγει
4Mc 7:2	και καταικιζόμενος ταις του τυράννου απειλαίς και καταντλούμενος ταις των βασάνων τρικυμίαις,
4Mc 7:3	κατ' ουδένα τρόπον μετέτρεψε τους της ευσεβείας οίακας, έως ου έπλευσεν επί

	τον της αθανάτου νίκης λιμένα.
4Mc 7:4	ουχ ούτως πόλις πολλοίς και ποικίλοις μηχανήμασιν αντέσχε ποτέ πολιορκουμένη, ως ο πανάγιος Ελεάζαρος· την ιεράν ψυχήν ακισμοίς τε και στρέβλαις πυρπολούμενος ενίκησε τους πολιορκούντας δια τον υπερασπίζοντα της ευσεβείας λογισμόν.
4Mc 7:5	ωσπερ γαρ πρόκληνον άκραν την εαυτού διάνοιαν ο πατήρ Ελεάζαρος εκτείνας, περιέκλασεν τους επιμεινομένους των παθών κλύδωνας.
4Mc 7:6	ω άξιε της ιερωσύνης ιερέυ, ουκ εμίανας τους ιερούς οδόντας ουδέ την θεοσέβειαν και καθαρισμόν νόμιμον χωρήσασαν γαστέρα εκοινώνησας μιαροφαγία.
4Mc 7:7	ω σύμφωνε νόμου και φιλόσοφε θείου βίου.
4Mc 7:8	τοιούτους δη δεί είναι τους ιερουργούντας τον νόμον ιδίω αίματι και γενναίω ιδρώτι τοις μέχρι θανάτου πάθεσιν υπερασπίζοντας.
4Mc 7:9	συ πάτερ, την ευνομίαν ημών δια των υπομονών εις δόξαν εκύρωσας και την αγιστείαν σεμνολογήσας ου κατέλυσας και δια των έργων επιστοποίησας τους της θείας φιλοσοφίας λόγους,
4Mc 7:10	ω βασάνων βιαιότερε γέρον, και πυρός ευτονώτερε πρεσβύτα, και παθών μέγιστε βασιλεύ Ελεάζαρε.
4Mc 7:11	ωσπερ γαρ ο πατήρ Ααρών τω θυμιατηρίω καθωπλισμένος δια του εθνοπλήθους επιτρέχων τον εμπυριστήν ενίκησεν άγγελον,
4Mc 7:12	ούτως ο Ααρωνίδης Ελεάζαρος δια του πυρός υπερηκόμενος ου μετετρέπη τον λογισμόν.
4Mc 7:13	καίτοι το θαυμασιώτατον, γέρωνων, λελυμένων μεν ήδη των του σώματος τόνων, περικεχαλασμένων δε των σαρκών, κεκμηκότων δε και των νεύρων, ανενέασε
4Mc 7:14	τω πνεύματι δια του λογισμού και τω ισακίω λογισμω την πολυκέφαλον στρέβλαν ηκύρωσεν.
4Mc 7:15	ω μακαρίου γήρωσ και σεμνής πολιάς και βίου νομίμου, ον πιστή θανάτου σφραγίς ετελείωσεν.
4Mc 7:16	ει δε τοίνυν γέρων ανήρ των μέχρι θανάτου βασάνων περιεφρόνησε δι' ευσεβειαν, ομολογουμένως ηγεμών εστι των παθών ο ευσεβής λογισμός.
4Mc 7:17	Ίσως δ' αν είποιέν τινες· των παθών ου πάντες περικρατούσιν, ότι ουδέ πάντες φρόνιμον έχουσι τον λογισμόν.
4Mc 7:18	αλλ' όσοι ευσεβείας προνοούσιν εξ όλης καρδιάς, ούτοι μόνοι δύνανται κρατείν των της σαρκός παθών,
4Mc 7:19	πιστεύοντες, ότι Θεω ουκ αποθνήσκουσιν, ωσπερ ουδέ οι πατριάρχαι ημών Αβραάμ, Ισαάκ, Ιακώβ, αλλά ζώσι τω Θεω.

4Mc 7:20	ουδέν ουν εναντιούται το φαίνεσθαι τινας παθοκρατείσθαι δια τον ασθενή λογισμόν.
4Mc 7:21	επει τις προς όλον τον της φιλοσοφίας κανόνα ευσεβώς φιλοσοφών
4Mc 7:22	και πεπιστευκώς Θεω και ειδώς ότι το δια την αρετήν πάντα πόνον υπομένειν μακάριόν εστιν, ουκ αν περικρατήσειεν των παθών δια την θεοσέβειαν;
4Mc 7:23	μόνος γαρ ο σοφός και σώφρων ανδρείός εστι των παθών κύριος.
4Mc 8:1	Δια τούτό γε τοι και μειρακίσκοι τω της ευσεβείας λογισμω φιλοσοφούντες χαλεπωτέρων βασανιστηρίων επεκράτησαν.
4Mc 8:2	επειδή γαρ κατά την πρώτην πείραν ενικήθη περιφανώς ο τύραννος μη δυνηθείς αναγκάσαι γέροντα μιαιοφαγήσαι, τότε δη σφόδρα περιπαθώς εκέλευσεν άλλους εκ της ηλικίας των Εβραίων αγαγείν, και ει μεν μιαιοφαγήσαιεν, απολύειν φαγόντας, ει δε αντιλέγοιεν, πικρότερον βασανίζειν.
4Mc 8:3	ταύτα διαταξαμένοι του τυράννου, παρήσαν αγόμενοι μετά γηραιάς μητρός επτά αδελφοί, καλοί τε και αιδήμονες και γενναίοι και εν παντί χαριέντες.
4Mc 8:4	ους ιδών ο τύραννος καθάπερ εν χορω περιέχοντας μέσην την μητέρα, ήσθη επ' αυτοίς και της ευπρεπείας εκπλαγείς και της ευγενείας, προσεμειδίασεν αυτοίς και πλησίον καλέσας έφη.
4Mc 8:5	ω νεανίαι, φιλοφρόνως εγώ καθ' ενός εκάστου υμών θαυμάζω, το κάλλος και το πλήθος τοσούτων αδελφών υπερτιμών, ου μόνον συμβουλεύω μη μανήναι την αυτήν τω προβασανισθέντι γέροντι μανίαν, αλλά και παρακαλώ συνείξαντάς μου τη συμβουλία της εμής απολαύσαι φιλίας·
4Mc 8:6	δυναίμην δ' αν ωσπερ κολάζειν τους απειθούντάς μου τοις επιτάγμασιν, ούτως και ευεργετείν τους ευπειθούντάς μοι.
4Mc 8:7	πεισθέντες ουν μοι και αρχάς και επί των εμών πραγμάτων ηγεμονίας λήψεσθε, αρνησάμενοι τον πάτριον υμών της πολιτείας θεσμόν·
4Mc 8:8	και μεταλαβόντες ελληνικού βίου και μεταδαιτηθέντες εντρυφήσατε ταις νεότησιν υμών·
4Mc 8:9	επει εάν οργίλωσ με διάθησθε δια της απειθείας υμών, αναγκάσετέ με επί δειναίς κολάσεσιν ένα έκαστον υμών δια των βασάνων απολέσαι.
4Mc 8:10	κατελεήσατε ουν εαυτούς, ους και ο πολέμιος έγωγε και της ηλικίας και της ευμορφίας οικτείρομαι.
4Mc 8:11	ου διαλογιείσθε τούτο, ότι ουδέν υμίν απειθήσασι πλήν του μετά στρεβλών αποθανείν απόκειται; -
4Mc 8:12	Ταύτα δε λέγων εκέλευσεν εις το έμπροσθεν προτεθείναι τα βασανιστήρια, όπως και δια του φόβου πείσειεν αυτούς μιαιοφαγήσαι.
4Mc 8:13	ως δε τροχούς τε και αρθρέμβολα, στρεβλωτήριά τε και τροχαντήρας και καταπέλτας και λέβητας, τήγανά τε και δακτυλήθρας και χείρας σιδηράς και σφήνας και τα ζώπυρα του πυρός οι δορυφόροι προέθεσαν, υπολαβών ο

	τύραννος έφη·
4Mc 8:14	μειράκια φοβήθητε, και ην σέβεσθε δίκην, ίλεως υμίν έσται δι' ανάγκην παρανομήσασιν.
4Mc 8:15	οι δε ακούσαντες επαγωγά και ορώντες δεινά, ου μόνον ουκ εφοβήθησαν, αλλά και αντεφιλοσόφησαν τω τυράννω και δια της ευλογιστίας την τυραννίδα αυτού κατέλυσαν.
4Mc 8:16	και τοι λογισώμεθα· ει δειλόψυχοί τινες ήσαν και άνανδροι εν αυτοίς, ποίοις αν εχρήσαντο λόγοις; ουχί τούτοις;
4Mc 8:17	ω τάλανες ημείς και λίαν ανόητοι· βασιλέως ημάς παρακαλούντος και επί ευεργεσία φωνούντος, μη πεισθειήμεν αυτω,
4Mc 8:18	ει βουλήμασι κενοίς εαυτούς ευφραίνομεν και θανατηφόρον απείθειαν τολμώνμεν;
4Mc 8:19	ου φοβησόμεθα, άνδρες αδελφοί, τα βασανιστήρια και λογιούμεθα τας των βασάνων απειλάς και φευξόμεθα την κενοδοξίαν ταύτην και ολεθροφόρον αλαζονείαν;
4Mc 8:20	ελεήσωμεν τας εαυτών ηλικίας και κατοικτείρωμεν το της μητρος γήρας
4Mc 8:21	και ενθυμηθώμεν ότι απειθούντες τεθνηξόμεθα.
4Mc 8:22	συγγνώσεται δε ημίν και η θεία δίκη δι' ανάγκην τον βασιλέα φοβηθείσιν.
4Mc 8:23	τι εξάγομεν εαυτούς του ηδίστου βίου και επιστερούμεν εαυτούς του γλυκέος κόσμου;
4Mc 8:24	μη βιαζώμεθα την ανάγκην μηδέ φιλοδοξήσωμεν επί τη εαυτών στρέβλη.
4Mc 8:25	ουδέ αυτός ο νόμος ακουσίως ημάς θανατοί φοβηθέντας τα βασανιστήρια.
4Mc 8:26	πόθεν ημίν η τοσαύτη εντέτηκε φιλονικία και η θανατηφόρος αρέσκει καρτερία, παρόν μετά αταραξίας ζήν τω βασιλεί πεισθέντας;
4Mc 8:27	αλλά τούτων ουδέν είπον οι νεανίαι βασανίζεσθαι μέλλοντες ουδέ ενεθυμήθησαν.
4Mc 8:28	ήσαν γαρ περίφρονες των παθών και αυτοκράτορες των αληθόνων,
4Mc 8:29	ωστε άμα τω παύσασθαι τον τύραννον συμβουλευόντα αυτοίς του μιαροφαγήσαι, πάντες δια μιάς φωνής ομού, ωσπερ από της αυτής ψυχής είπον προς αυτόν.
4Mc 9:1	Τί μέλλεις, ω τύραννε; έτοιμοι γαρ εσμεν αποθνήσκειν ή παραβαίνειν τας πατριούς ημών εντολάς·
4Mc 9:2	αισχνόμεθα γαρ τους προγόνους ημών εικότως, ει μη τη του νόμου ευπειθεία και συμβούλω Μωσή χρησαίμεθα.
4Mc 9:3	σύμβουλε τύραννε παρανομίας, μη ημάς μισών υπέρ αυτούς ημάς ελέει.

4Mc 9:4	χαλεπώτερον γαρ αυτού του θανάτου νομίζομεν είναι σου τον επί τη παρανόμω σωτηρία ημών έλεον.
4Mc 9:5	εκφοβείς δε ημάς τον δια των βασάνων ημίν θάνατον απειλών, ωσπερ ουχί προ βραχέος παρά Ελεαζάρου μαθών.
4Mc 9:6	ει δ' οι γέροντες των Εβραίων δια την ευσέβειαν και βασανισμούς υπομείναντες ευσέβησαν, αποθάνοιμεν αν δικαιότερον ημείς οι νέοι, τας βασάνους των σών αναγκών υπεριδόντες, ας και ο παιδευτής ημών γέρων ενίκησε.
4Mc 9:7	πείραζε τοιγαρούν, τύραννε· και τας ημών ψυχάς ει θανατώσεις δια την ευσέβειαν, μη νομίσης ημάς βλάπτειν βασανίζων.
4Mc 9:8	ημείς μεν γαρ δια τήσδε της κακοπαθείας και υπομονής τα της αρετής άθλα έξομεν και εσόμεθα παρά Θεω, δι' ον και πάσχομεν·
4Mc 9:9	συ δε δια την ημών μαιφονίαν αυτάρκη καρτερήσεις υπό της θείας δίκης αιώνιον βάσανον δια πυρός. -
4Mc 9:10	Ταύτα αυτών ειπόντων, ου μόνον ως κατά απειθούντων εχαλέπαινεν ο τύραννος, αλλ' ως και κατά αχαρίστων ωργίσθη.
4Mc 9:11	όθεν τον πρεσβύτατον αυτών κελευθέντες παρήγαγον οι υπασπισταί και διαορήξαντες τον χιτώνα διέδησαν τας χείρας αυτού και τους βραχίονας μάσιν εκατέρωθεν.
4Mc 9:12	ως δε τύπτοντες ταις μάστιξιν εκοπίασαν μηδέν ανύοντες, ανέβαλον αυτόν επί τον τροχόν.
4Mc 9:13	περί ον κατατεινόμενος ο ευγενής νεανίας έξαρθρος εγένετο.
4Mc 9:14	και κατά παν μέλος κλώμενος εκακηγόρει λέγων·
4Mc 9:15	τύραννε μιαρώτατε και της ουρανίου δίκης εχθρέ και ωμόφρον, ουκ ανδροφονήσαντά με τούτον καταικίζεις τον τρόπον, ουδέ ασεβήσαντα, αλλά θείου νόμου προασπίζοντα.
4Mc 9:16	και των δορυφόρων λεγόντων· ομολόγησον φαγείν, όπως απαλλαγής των βασάνων,
4Mc 9:17	αυτός ειπεν αυτοίς· ουχ ούτως ισχυρός υμών εστιν ο τροχός, ω μιαιοί διάκονοι, ωστε μου τον λογισμόν άγξαι· τέμνετέ μου τα μέλη και πυρούτε τας σάρκας και στρεβλούτε τα άρθρα.
4Mc 9:18	δια πασών γαρ υμάς πείσω των βασάνων, ότι μόνοι παίδες Εβραίων υπέρ αρετής εισιν ανίκητοι.
4Mc 9:19	ταύτα λέγοντι πυρ υπέστρωσαν και διηρέθισαν τον τροχόν προσεπικατατείνοντες·
4Mc 9:20	εμολύνετο δε πάντοθεν αίματι ο τροχός, και ο σωρός της ανθρακιάς της των ιχώρων εσβέννυτο σταλαγμοίς, και περί τους άξονας του οργάνου περιέρρεον αι σάρκες.

4Mc 9:21	και περιτετμημένον ήδη έχων το των οστέων πήγμα ο μεγαλόφρων και Αβραμιαίος νεανίας ουκ εστέναξεν.
4Mc 9:22	αλλ' ωσπερ εν πυρί μετασηματιζόμενος εις αφθαρσίαν, υπέμεινεν ευγενώς τας στρέβλας·
4Mc 9:23	μιμήσασθέ με, αδελφοί, λέγων, μη μου τον αιώνα λιποτακτήσητε μηδ' εξομόσησθέ μου την της ευψυχίας αδελφότητα· ιεράν και ευγενή στρατείαν στρατεύσασθε υπέρ της ευσεβείας,
4Mc 9:24	δι' ης ίλεως η δικαία και πάτριος ημών πρόνοια τω έθνει γενηθείσα τιμωρήσειεν τον αλάστορα τύραννον·
4Mc 9:25	και ταύτα ειπών ο ιεροπρεπής νεανίας απέρρηξε την ψυχήν. -
4Mc 9:26	Θαυμασάντων δε πάντων την καρτεροψυχίαν αυτου, ήγον οι δορυφόροι τον καθ' ηλικίαν του προτέρου δεύτερον και σιδηράς εναρμωσάμενοι χείρας οξέσι τοις όνυξιν οργάνω και καταπέλτη προσέδησαν αυτόν.
4Mc 9:27	ως δε ει φαγείν βούλοιτο πριν βασανίζεσθαι πυνθανόμενοι την ευγενή γνώμην ήκουσαν,
4Mc 9:28	από των τενόντων ταις σιδηραίς χερσίν επισπασάμενοι μέχρι γε των γενείων την σάρκα πάσαν και την της κεφαλής δοράν οι παρδάλειοι θήρες απέσυραν.
4Mc 9:29	ο δε ταύτην βαρέως την αληθόνα καρτερών έλεγεν· ως ηδύς πας τρόπος θανάτου δια την πάτριον ημών ευσέβειαν· έφη τε προς τον τύραννον·
4Mc 9:30	ου δοκείς πάντων ωμότατε τύραννε, πλείον εμού σε νυν βασανίζεσθαι ορών σου νικώμενον τον της τυρανίδος υπερήφανον λογισμόν υπό της δια την ευσέβειαν ημών υπομονής;
4Mc 9:31	εγώ μεν γαρ ταις δια την αρετήν ηδοναίς τον πόνον επικουφίζομαι,
4Mc 9:32	συ δε εν ταις της ασεβείας απειλαίς βασανίζη. ουκ εκφεύξη δε, μιαινώτατε τύραννε, τας της θείας οργής δίκας.
4Mc 10:1	Και τούτου τον αιόδιμον θάνατον καρτερήσαντος, ο τρίτος ήγετο παρακαλούμενος πολλά υπό πολλών, όπως απογευσάμενος σώζοιτο.
4Mc 10:2	ο δε αναβοήσας έφη· ή αγνοείτε ότι ο αυτός με τοις αποθανούσιν έσπειρε πατήρ, και η αυτή μήτηρ εγέννησε, και επί τοις αυτοίς ανετράφημεν δόγμασιν;
4Mc 10:3	ουκ εξόμνυμαι την ευγενή της αδελφότητός μου συγγένειαν.
4Mc 10:4	προς ταύτα ει τι έχετε κολαστήριον προσαγάγετε τω σώματί μου· της γαρ ψυχής μου, ουδ' αν θέλητε άψασθαι, δύνασθε.
4Mc 10:5	οι δε πικρώς ενέγκαντες την παρρησίαν του ανδρός, αρθρεμβόλοις οργάνοις τας χείρας αυτου και τους πόδας εξήρθουν και εξ αρμών αναμοχλεύοντες εξεμέλιζον,
4Mc 10:6	και τους δακτύλους και τους βραχίονας και τα σκέλη και τους αγκώνας

	περιέκλων.
4Mc 10:7	και κατά μηδένα τρόπον ισχύοντες αυτόν άγξαι περισύραντες το δέρμα συν άκραις ταις των δακτύλων κορυφαίς απεσκύθιζον· και ευθέως ήγον επί τον τροχόν,
4Mc 10:8	περί ον εκ σπονδύλων εκμελιζόμενος εώρα τας εαυτού σάρκας περιλακιζόμενας και κατά σπλάγχνων σταγόνας αίματος απορρεούσας.
4Mc 10:9	μέλλων δε αποθνήσκειν έφη·
4Mc 10:10	ημείς μεν, ω μιαρώτατε τύραννε, δια παιδείαν και αρετήν Θεού ταύτα πάσχομεν·
4Mc 10:11	συ δε δια την ασέβειαν και μαιφονίαν ακαταλύτους καρτερήσεις βασάνους. -
4Mc 10:12	Και τούτου θανόντος αδελφοπρεπώς, τον τέταρτον επεσπώντο λέγοντες·
4Mc 10:13	μη συμμανής και συ τοις αδελφοίς σου την αυτήν μανίαν, αλλά πεισθείς τω βασιλεί, σωζε σεαυτόν.
4Mc 10:14	ο δε αυτοίς έφη· ουχ ούτως καυστικώτερον έχετε κατ' εμού το πυρ ωστε με δειλανδρήσαι.
4Mc 10:15	μά τον μακάριον των αδελφών μου θάνατον και τον αιώνιον του τυράννου όλεθρον και τον αιδιον των ευσεβών βιον ουκ αρνήσομαι την ευγενή αδελφότητα.
4Mc 10:16	επινόει, τύραννε, βασάνους, ίνα και δια τούτων μάθης, ότι αδελφός ειμι των προβασανισθέντων.
4Mc 10:17	ταύτα ακούσας ο αιμοβόρος και φονώδης και παμμαρώτατος Αντίοχος, εκέλευσε την γλώτταν αυτού εκτεμείν.
4Mc 10:18	ο δε έφη· καν αφέλης το της φωνής όργανον, και σιωπώντων ακούει ο Θεός·
4Mc 10:19	ιδού προκεχάλασται η γλώσσα, τέμνε, ου γαρ παρά τούτο τον λογισμόν ημών γλωσσοτομήσεις.
4Mc 10:20	ηδέως υπέρ του νόμου του Θεού τα του σώματος μέλη ακρωτηριαζόμεθα.
4Mc 10:21	σε δε ταχέως μετελεύσεται ο Θεός, την γαρ των θείων ύμνων μελωδόν γλώτταν εκτέμνεις.
4Mc 11:1	Ως δε και ούτος ταις βασάνοις καταικισθείς εναπέθανεν, ο πέμπτος παρεπήδησε λέγων·
4Mc 11:2	ου μέλλα, τύραννε, προς τον υπέρ της αρετής βασανισμόν παραιτείσθαι,
4Mc 11:3	αυτός δ' απ' εμαυτού παρήλθον, όπως καμέ κατακτείνας περι πλειόνων αδικημάτων οφειλήσης τη ουρανίω δίκη τιμωρίαν.
4Mc 11:4	ω μισάρετε και μισάνθρωπε, τι δρāsαντας ημάς τούτον πορθείς τον τρόπον;

4Mc 11:5	ή κακόν σοι δοκεί ότι τον πάντων κτίστην ευσεβούμεν και κατά τον ενάρητον αυτού ζώμεν νόμον;
4Mc 11:6	αλλά ταύτα τιμών, ου βασάνων εστίν άξια.
4Mc 11:7	είπερ ησθάνου ανθρώπου πόθον και ελπίδα είχες παρά Θεω σωτηρίου·
4Mc 11:8	νυνί δε αλλότριος ων Θεού πολεμείς τους ευσεβούντας εις τον Θεόν.
4Mc 11:9	τοιαύτα δε λέγοντα οι δορυφόροι δήσαντες αυτόν είλκον επί τον καταπέλτην,
4Mc 11:10	εφ' ον δήσαντες αυτόν επί τα γόνατα και ταύτα ποδάγραις σιδηραίς εφαρμόσαντες την οσφύν αυτού περί τροχιαίον σφήνα κατέκαμψαν, περί ον όλος περί τον τροχόν σκορπίου τρόπον ανακλώμενος εξεμελίζετο.
4Mc 11:11	κατά τούτον τον τρόπον και το πνεύμα στενοχωρούμενος και το σώμα αγχώμενος,
4Mc 11:12	καλάς, έλεγεν, άκων, ω τύραννε, χάριτας ημίν χαρίζη δια γενναιοτέρων πόνων επιδείξασθαι παρέχων την εις τον νόμον ημών καρτερίαν. -
4Mc 11:13	Τελευτήσαντος δε και τούτου, ο έκτος ήγετο μειρακίσκος, ος πυνθανομένου του τυράννου ει βούλοίτο φαγών απολύεσθαι, ο δε έφη·
4Mc 11:14	εγώ τη μεν ηλικία των αδελφών μου ειμι νεώτερος, τη δε διανοία ηλικιώτης·
4Mc 11:15	εις τα αυτά γαρ και γεννηθέντες και τραφέντες, υπέρ των αυτών και αποθνήσκειν οφείλομεν ομοίως·
4Mc 11:16	ωστε ει σοί δοκεί βασανίζειν μη μιαροφαγούντα, βασάνιζε.
4Mc 11:17	ταύτα αυτόν ειπόντα παρήγον επί τον τροχόν,
4Mc 11:18	εφ' ου κατατεινόμενος εκμελώς και εκσπονδυλιζόμενος υπεκαίετο.
4Mc 11:19	και οβελίσκους δε οξείς πυρώσαντες, τοις νώτοις προσέφερον και τα πλευρά διαπείραντες αυτού τα σπλάγχνα διέκαιον.
4Mc 11:20	ο δε βασανιζόμενος, ω ιεροπρεπούς αγώνος, έλεγεν, εφ' ον δια την ευσέβειαν εις γυμνασίαν πόνων αδελφοί τοσούτοι κληθέντες ουκ ενικήθημεν.
4Mc 11:21	ανίκητος γαρ εστιν, ω τύραννε, η ευσεβής επιστήμη.
4Mc 11:22	καλοκαγαθία καθωπλισμένος τεθνήξομαι μεν καγώ μετά των αδελφών μου,
4Mc 11:23	συ δε, ω τύραννε, μέγαν σοί προσλαβών και αυτός τιμωρόν, καινουργέ των βασάνων και πολέμια των αληθώς ευσεβούντων
4Mc 11:24	εξ μειράκια καταλελύκαμέν σου την τυραννίδα·
4Mc 11:25	το γαρ μη δυνηθίναί σε μεταπίσαι τον λογισμόν ημών μήτε βιάσασθαι προς την μιαροφαγίαν ου κατάλυσίς εστί σου;
4Mc 11:26	το πυρ σου ψυχρόν ημίν, και άπονοι οι καταπέλται, και αδύνατος η βία σου.

4Mc 11:27	ου γαρ τυράννου, αλλά θείου νόμου προεστήκασιν ημών οι δορυφόροι· δια τούτο ανίκητον έχομεν τον λογισμόν.
4Mc 12:1	Ως δε και ούτος μακαρίως εναπέθανε καταβληθείς εις λέβητα, ο έβδομος παρεγίνετο πάντων νεώτερος.
4Mc 12:2	ον κατοικτειρήσας ο τύραννος, καίπερ δεινώς υπό των αδελφών αυτού κακισθείς, ορών ήδη τα δεσμά περικείμενον,
4Mc 12:3	πλησιέστερον αυτόν μετεπέμψατο και παρηγορείν επειράτο λέγων·
4Mc 12:4	της μεν των αδελφών σου απονοίας το τέλος οράς· δια γαρ απείθειαν στρεβλωθέντες τεθνήκασι· συ δε, ει μεν μη πεισθείης, τάλας βασανισθείς και αυτός τεθνήξη προ ωρας.
4Mc 12:5	πεισθείς δε φίλος έση και των επί της βασιλείας αφηγήση πραγμάτων.
4Mc 12:6	και ταύτα παρακαλών, την μητέρα του παιδός μετεπέμψατο, όπως αυτήν ελεήσας τοσούτων υιών στερηθείσαν παρορμήσειεν επί την σωτήριον ευπείθειαν τον περιλειπόμενον.
4Mc 12:7	ο δε της μητρός τη εβραϊδι φωνή προτρεψαμένης αυτόν (ως ερούμεν μετά μικρόν ύστερον), απολύσατέ με, φησίν·
4Mc 12:8	είπω τι τω βασιλεί και τοις συν αυτω φίλοις πάσι.
4Mc 12:9	και επιχαρέντες ό τε βασιλεύς και οι συν αυτω μάάλιστα επί τη επαγγελία του παιδός ταχέως έλυσαν αυτόν.
4Mc 12:10	και δραμών επί πλησίον των τηγάνων έφη·
4Mc 12:11	ανόσιε, φησίν, και πάντων των πονηρών ασεβέστατε τύραννε, ουκ ηδέσθης παρά του Θεού λαβών τα αγαθά και την βασιλείαν τους θεράποντας αυτού κατακτείναι και τους ευσεβείας ασκητάς στρεβλώσαι;
4Mc 12:12	ανθ' ων ταμιεύσεται σε η θεία δίκη πυκνοτέρω και αιωνίω πυρί και βασάνοις, αι εις όλον τον αιώνα ουκ ανήσουσί σε.
4Mc 12:13	ουκ ηδέσθης άνθρωπος ων, θηριωδέστατε, τους ομοιοπαθείς και εκ των αυτών γεγονότας στοιχείων γλωττοτομήσαι και τούτον κατακίσας τον τρόπον βασανίσαι;
4Mc 12:14	αλλ' οι μεν ευγενώς αποθανόντες επλήρωσαν την εις τον Θεόν ευσέβειαν,
4Mc 12:15	συ δε κακός κακώς οιμώξεις τους της αρετής αγωνιστάς αναιτίως αποκτείνας.
4Mc 12:16	όθεν και αυτός αποθνήσκειν μέλλων έφη·
4Mc 12:17	ουκ απαυτομολώ της των αδελφών μου αριστείας·
4Mc 12:18	επικαλούμαι δε τον πατρων Θεόν, όπως ίλεως γένηται τω γένει μου.
4Mc 12:19	σε δε και εν τω νυν βίω και θανόντα τιμωρήσεται.

4Mc 12:20	και ταύτα κατευξάμενος, εαυτόν έρριψε κατά των τηγάνων, και ούτως απέδωκε την ψυχήν.
4Mc 13:1	Ει δε τοίνυν των μέχρι θανάτου πόνων υπερεφρόνησαν οι επτά αδελφοί, συνομολογείται πανταχόθεν ότι αυτοδέσποτός εστι των παθών ο ευσεβής λογισμός.
4Mc 13:2	ει γαρ τοις πάθεσι δουλωθέντες εμιαροφάγησαν, ελέγομεν αν τούτοις αυτούς νενικήσθαι·
4Mc 13:3	νυνί δε ουχ ούτως, αλλά τω επαινουμενών παρά Θεω λογισμω περιεγένετο των παθών.
4Mc 13:4	ων ουκ έστι παριδείν την ηγεμονίαν της διανοίας· επεκράτησαν γαρ και πάθους και πόνων.
4Mc 13:5	Πως ουν ουκ έστι τούτοις την της ευλογιστίας παθοκρατορίαν ομολογείν, οί των μεν δια πυρός αλγηδόνων ουκ επεστράφησαν;
4Mc 13:6	καθάπερ γαρ προβλήτες λιμένων πύργοι τας των κυμάτων απειλάς ανακόπτοντες γαληνόν παρέχουσι τοις εισπλέουσι τον όρμον,
4Mc 13:7	ούτως η επτάπυργος των νεανίσκων ευλογιστία τον της ευσεβείας οχυρώσασα λιμένα την των παθών ενίκησεν ακολασίαν.
4Mc 13:8	ιερόν γαρ ευσεβείας στήσαντες χορόν παρεθάρσυνον αλλήλους λέγοντες·
4Mc 13:9	αδελφικώς αποθάνοιμεν αδελφοί περί του νόμου· μιμησώμεθα τους τρεις τους επί της Ασυρίας νεανίσκους, οί της ισοπάλιδος καμίνου κατεφρόνησαν.
4Mc 13:10	μη δειλανδρήσωμεν προς την της ευσεβείας απόδειξιν.
4Mc 13:11	και ο μεν, θάρρει, αδελφέ, έλεγεν· ο δε, ευγενώς καρτέρησον,
4Mc 13:12	ο δε, καταμνησθείς έλεγε· μνήσθητε πόθεν εστέ ή τίνος πατρός χειρί σφαγιασθήναι δια την ευσέβειαν υπέμεινεν Ισαάκ.
4Mc 13:13	εις δε έκαστος και αλλήλους ομού πάντες εφορώντες φαιδροί και μάλα θαρραλέοι, εαυτούς, έλεγον, τω Θεω αφιερώσωμεν εξ όλης της καρδιάς τω δόντι τας ψυχάς και χρήσωμεν τη περί τον νόμον φυλακή τα σώματα.
4Mc 13:14	μη φοβηθώμεν τον δοκούντα αποκτέννειν το σώμα·
4Mc 13:15	μέγας γαρ ψυχής αγών και κίνδυνος εν αιωνίω βασάνω κείμενος τοις παραβάσι την εντολήν του Θεού.
4Mc 13:16	καθοπλισώμεθα τοιγαρούν τη του θείου λογισμού παθοκρατορία.
4Mc 13:17	ούτως γαρ θανόντας ημάς Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ υποδέξονται εις τους κόλπους αυτών και πάντες οι πατέρες επαινέσουσι.
4Mc 13:18	και ενί εκάστω των αποσπωμένων αυτών αδελφών έλεγον οι περιλειπόμενοι μη καταισχύνης ημάς, αδελφέ, μηδέ ψεύση τους προαποθανόντας ημών

	αδελφούς.
4Mc 13:19	ουκ αγνοείτε δε τα της αδελφότητος φίλτρα, άπερ η θεία και πάνσοφος πρόνοια δια των πατέρων τοις γενομένοις εμέρισε και δια της μητρώας φυτεύσασα γασρός,
4Mc 13:20	εν ή τον ίσον αδελφοί κατοικήσαντες χρόνον και εν τω αυτω χρόνω πλασθέντες και από του αυτου αίματος αυξηθέντες και δια της αυτης ψυχής τελεσφορηθέντες
4Mc 13:21	και δια των ίσων αποτεχθέντες χρόνων και από των αυτών γαλακτοποτούντες πηγών, αφ' ων συστρέφονται εναγκαλισμάτων φιλάδελφοι ψυχαί·
4Mc 13:22	και αύξοντες σφοδρότερον δια της συντροφίας και της καθ' ημέραν συνηθείας και της άλλης παιδείας και της ημετέρας εν νόμω Θεού ασκήσεως.
4Mc 13:23	ούτως δη τοίνυν καθεστηκυίας συμπαθούς της φιλαδελφίας, οι επτά αδελφοί συμπαθέστερον έσχον την προς αλλήλους ομόνοιαν.
4Mc 13:24	νόμω γαρ τω αυτω παιδευθέντες και τας αυτάς εξασκήσαντες αρετάς και τω δικαίω συντραφέντες βίω, μάλλον εαυτούς ηγάπων.
4Mc 13:25	η γαρ ομοζηλία της καλοκαγαθίας επέτεινεν αυτών την προς αλλήλους εύνοιαν και ομόνοιαν.
4Mc 13:26	συν γαρ τη ευσεβεία ποθεινοτέραν αυτοίς κατεσκεύαζον την φιλαδελφίαν.
4Mc 13:27	αλλ' όμως και περί της φύσεως και της συνηθείας και των της αρετής ηθών τα της αδελφότητος αυτοίς φίλτρα συναυξόντων, ανέσχοντο δια την ευσέβειαν τους αδελφούς οι υπολελειμμένοι, τους καταικιζομένους ορώντες μέχρι θανάτου βασανιζομένους.
4Mc 14:1	Προσέτι και επί τον αικισμόν εποτρύνοντες, ως μη μόνον των αληθδόνων περιφρονήσαι αυτούς, αλλά και των της των αδελφών φιλαδελφίας παθών κρατήσαι.
4Mc 14:2	ω βασιλέως λογισμοί βασιλικώτεροι και ελευθέρων ελευθερώτεροι.
4Mc 14:3	ω ιεράς και ευαρμόστου περί της ευσεβείας των επτά αδελφών συμφωνίας.
4Mc 14:4	ουδείς εκ των επτά μειρακίων εδειλίασεν ουδέ προς τον θάνατον ώκνησεν,
4Mc 14:5	αλλά πάντες ωσπερ επ' αθανασίας οδόν τρέχοντες, επί τον δια των βασάνων θάνατον έσπευδον.
4Mc 14:6	καθάπερ γαρ χείρες και πόδες συμφώνως τοις της ψυχής αφηγήμασιν κινούνται, ούτως οι ιεροί μείρακες εκείνοι ως υπό ψυχής μιάς της αθανάτου της ευσεβείας κινούμενοι προς τον υπέρ αυτης συνεφώνησαν θάνατον.
4Mc 14:7	ω πανάγιε συμφώνων αδελφών εβδομάς· καθάπερ γαρ επτά της κοσμοποιίας ημέραι περί την ευσέβειαν,
4Mc 14:8	ούτως περί την εβδομάδα χορεύοντες οι μείρακες εκύκλουν τον των βασάνων

	φόβον καταλύοντες.
4Mc 14:9	νυν ημείς ακούοντες την θλίψιν των νεανιών εκείνων φρίττομεν· οι δε ου μόνον ορώντες, αλλ' ουδέ μόνον ακούοντες τον παραχρήμα απειλής λόγον, αλλά και πάσχοντες ενεκαρτέρουν, και τούτο ταις δια πυρός οδύναις·
4Mc 14:10	ων τι αν γένοιτο επαλγέστερον; οξεία γαρ και σύντομος η του πυρός ούσα δύναμις ταχέως διέλυε τα σώματα. -
4Mc 14:11	Και μη θαυμαστόν ηγείσθε, ει ο λογισμός περιεκράτησε των ανδρών εκείνων εν ταις βασάνοις, όπου γε και γυναικός νους πολυτροπωτέρων υπερεφρόνησεν αληθόνων·
4Mc 14:12	η μήτηρ γαρ των επτά νεανίσκων εκείνων υπήνεγκε τας εφ' ενί εκάστω των τέκνων στρέβλας.
4Mc 14:13	θεωρείτε δε Πως πολύπλοκός εστιν η της φιλοτεκνίας στοργή έλκουσα πάντα προς την των σπλάγχχνων συμπάθειαν,
4Mc 14:14	όπου γε και τα άλογα ζωα ομοίαν την εις τα εξ αυτών γεννώμενα συμπάθειαν και στοργήν έχει τοις ανθρωποις.
4Mc 14:15	και γαρ των πετεινών τα μεν ήμερα κατά τας οικίας οροφοιτούντα προασπίζει των νεοσσών,
4Mc 14:16	τα δε κατά τας κορυφάς ορέων και φαράγγων απορρώγας και δένδρων οπás και τας τούτων άκρας εννοσοποιησάμενα αποτίκτει και τον προσιόντα κωλύει·
4Mc 14:17	ει δε και μη δύναιντο κωλύειν, περιϋπτάμενα κυκλόθεν αυτών αλούντα τη στοργή, ανακαλούμενα τη ίδια φωνή, καθ' ον δύναται τρόπον βοηθεί τοις τέκνοις.
4Mc 14:18	και τι δει την δια των αλόγων ζώνων επιδεικνύναι την προς τα τέκνα συμπάθειαν;
4Mc 14:19	όπου γε και μέλισσαι περι τον της κηρογονίας καιρόν επαμύνονται τους προσιόντας και καθάπερ σιδήρω τω κέντρω πλήσσουσι τους προσιόντας τη νοσσία αυτών και επαμύνουσιν έως θανάτου;
4Mc 14:20	αλλ' ουχί την του Αβραάμ ομόψυχον των νεανιών μητέρα μετεκίνησε συμπάθεια των τέκνων.
4Mc 15:1	Ω λογισμέ τέκνων παθών τύραννε και ευσέβεια μητρί τέκνων ποθεινοτέρα.
4Mc 15:2	μήτηρ δυοίν προκειμένων, ευσεβείας και της των επτά υιών σωτηρίας προσκαίρου κατά την του τυράννου υπόσχεσιν,
4Mc 15:3	την ευσέβειαν μάλλον ηγάπησε την σώζουσαν εις αιώνιον ζωήν κατά Θεόν.
4Mc 15:4	ω τίνα τρόπον ηθολογήσαιμι, φιλότεκνα γονέων πάθη. ψυχής τε και μορφής ομοιότητα εις μικρόν παιδός χαρακτήρα θαυμάσιον εναποσφραγίζομεν, μάλιστα δια το των παθών τοις γεννηθείσι τας μητέρας των πατέρων καθεστάναι συμπαθεστέρας.

4Mc 15:5	όσω γαρ και ασθενόψυχοι και πολυγονώτεροι υπάρχουν αι μητέρες, τοσούτον μάλλον εισι φιλοτεκνότεροι.
4Mc 15:6	πασών δε των μητέρων εγένετο η των επτά παιδων μήτηρ φιλοτεκνότερα, ήτις επτά κυοφορίαίς την προς αυτούς επιφυτευομένη φιλοστοργίαν
4Mc 15:7	και δια πολλάς τας καθ' έκαστον αυτών ωδίνας ηναγκασμένη την εις αυτούς έχειν συμπάθειαν,
4Mc 15:8	δια τον προς τον Θεόν φόβον υπερείδε την των τέκνων πρόσκαιρον σωτηρίαν.
4Mc 15:9	ου μην δε, αλλά και δια την καλοκαγαθίαν των υιών και την προς τον νόμον αυτών ευπειθειαν μείζω την εν αυτοίς έσχε φιλοστοργίαν.
4Mc 15:10	δίκαιοί τε γαρ ήσαν και σώφρονες και ανδρείοι και μεγαλόψυχοι και φιλάδελφοι και φιλομήτορες ούτως, ωστε και μέχρι θανάτου τα νόμιμα φυλάσσοντας πείθεσθαι αυτη.
4Mc 15:11	αλλ' όμως καίπερ τοσούτων όντων των περι φιλοτεκνίαν εις συμπάθειαν ελκόντων την μητέρα, επ' ουδενός αυτών τον λογισμόν αυτης αι παμποίκιοι βασανοι ισχυσαν μεταστρέψαι,
4Mc 15:12	αλλά και καθ' ένα παιδα και ομού πάντας η μήτηρ επί τον υπέρ της ευσεβείας προετρέπετο θάνατον.
4Mc 15:13	ω φύσις ιερά και φίλτρα γονέων και γένεσις φιλόστοργε και τροφεία και μητέρων αδάμαστα πάθη.
4Mc 15:14	καθ' ένα στρεβλούμενον και φλεγόμενον ορώσα μήτηρ, ου μετεβάλλετο δια την ευσέβειαν.
4Mc 15:15	τας σάρκας των τέκνων εώρα περι το πυρ τηκομένας και τους των ποδών και χειρών δακτύλους επί γης σπαίροντας και τας των κεφαλών μέχρι των περι τα γένεια σάρκας ωσπερ προσωπεία προκειμένας.
4Mc 15:16	ω πικροτέρων μεν νυν μήτηρ πόνων πειρασθείσα ήπερ των επ' αυτοίς ωδίνων.
4Mc 15:17	ω μόνη γύναι την ευσέβειαν ολόκληρον αποκυήσασα.
4Mc 15:18	ου μετέτρεψέ σε πρωτότοκος αποπνέων, ουδέ δεύτερος εις σε οικτρών βλέπων εν βασάνοις, ουδέ τρίτος αποψύχων,
4Mc 15:19	ουδέ τους οφθαλμούς ενός εκάστου θεωρούσα ταυρηδόν επί των βασάνων ορώντας τον εαυτών αικισμόν και τους μυκτήρας προσημειουμένους αυτών τον θάνατον, ουκ έκλαυσας.
4Mc 15:20	επί σαρκί τέκνων ορώσα σάρκας τέκνων αποκαιομένας και επί χερσί χείρας αποτεμνομένας και επί κεφαλαίς κεφαλάς αποδειροτομουμένας και επί νεκρούς νεκρούς πίπτοντας και πολυάνδριον ορώσα των τέκνων το χορείον δια των βασάνων, ουκ εδάκρυσας.
4Mc 15:21	ουχ ούτως σειρήνιοι μελωδίαι, ουδέ κύκνειοι προς φιληκοίαν φωναί τους ακούοντας εφέλκονται, ως τέκνων φωναί μετά βασάνων μητέρα φωνούντων.

4Mc 15:22	πηλίκαις και πόσαις τότε η μήτηρ των υιών βασανιζομένων τροχοίς τε και καυτηρίοις εβασανίζετο βασάνοις;
4Mc 15:23	αλλά τα σπλάγχνα αυτής ο ευσεβής λογισμός εν αυτοίς τοις πάθεσιν ανδρειώσας επέτεινε την πρόσκαιρον φιλοτεκνίαν παριδείν.
4Mc 15:24	καίπερ επτά τέκνων ορώσα απώλειαν και την των στρεβλών πολύπλοκον ποικιλίαν, απάσας η γενναία μήτηρ εξέλυσε δια την προς Θεόν πίστιν.
4Mc 15:25	καθάπερ γαρ εν βουλευτηρίω τη εαυτής ψυχή δεινούς ορώσα συμβούλους, φύσιν και γένεσιν και φιλοτεκνίαν και τέκνων στρέβλας,
4Mc 15:26	δύο ψήφους κρατούσα μήτηρ, θανατηφόρον τε και σωτήριον, υπέρ τέκνων
4Mc 15:27	ουκ επέγνω την σώζουσαν επτά υιούς προς ολίγον χρόνον σωτηρίαν,
4Mc 15:28	αλλά της θεοσεβούς Αβραάμ καρτερίας η θυγάτηρ εμνήσθη.
4Mc 15:29	ω μήτηρ έθνους, έκδικε του νόμου και υπερασπίστρια της ευσεβείας και του δια σπλάγχνων αγώνος αθλοφόρε·
4Mc 15:30	ω αρρένων προς καρτερίαν γενναιοτέρα και ανδρών προς υπομονήν ανδρειοτέρα.
4Mc 15:31	καθάπερ γαρ η Νώε κιβωτός εν τω κοσμοπληθεί κατακλυσμω κοσμοφορούσα καρτερώς υπήνεγκε τους κλύδωνας,
4Mc 15:32	ούτως συ, η νομοφύλαξ, πανταχόθεν εν τω των παθών περιαντλουμένη κατακλυσμω και καρτεροίς ανέμοις, ταις των υιών βασάνοις συνεχομένη γενναίως υπέμεινας τους υπέρ της ευσεβείας χειμώνας.
4Mc 16:1	Ει δε τοίνυν και γυνή και γηραιά και επτά παιδων μήτηρ υπέμεινε τας μέχρι θανάτου βασάνους ορώσα των τέκνων, ομολογουμένως αυτοκράτωρ εστί των παθών ο ευσεβής λογισμός.
4Mc 16:2	απέδειξα ουν ότι ου μόνον των παθών άνδρες επεκράτησαν, αλλά και γυνή των μεγίστων βασάνων υπερεφρόνησε.
4Mc 16:3	και ουχ ούτως οι περί τον Δανιήλ λέοντες ήσαν άγριοι, ουδέ η κατά τον Μισαήλ εκφλεγόμενη κάμινος λαβροτάτω πυρί, ως η της φιλοτεκνίας περιέκαιεν εκείνην φύσιν, ορώσαν αυτής ούτως ποικίλως τους επτά υιούς βασανιζομένους.
4Mc 16:4	αλλά τω λογισμω της ευσεβείας κατέσβεσε τοσαύτα και τηλικαύτα πάθη η μήτηρ.
4Mc 16:5	και γαρ τούτο επιλογίσασθε, ότι ει δειλόψυχος ην η γυνή, καίπερ μήτηρ ούσα, ωλοφύρετο αν επ' αυτοίς και ίσως αν ταύτα ούτως είπεν·
4Mc 16:6	ω μελέα έγωγε και πολλάκις τρισαθλία ήτις επτά παίδας τεκούσα ουδενός μήτηρ γεγένημαι.
4Mc 16:7	ω μάταιοι επτά κυοφορίαί, και ανόνητοι επτά δεκάμηνοι και άκαρποι τιθηνίαί και ταλαίπωροι γαλακτοτροφίαί.

4Mc 16:8	μάτην εφ' υμίν, ω παίδες, πολλές υπέμεινα ωδίνας και χαλεπωτέρας φροντίδας ανατροφής.
4Mc 16:9	ω των εμών παιδων, οι μεν άγαμοι, οι δε γήμαντες ανόνητοι· ουκ όψομαι υμών τέκνα, ουδέ μάμμη κληθείσα μακαρισθήσομαι.
4Mc 16:10	ω η πολύπαις και καλλίπαις εγώ γυνή χήρα και μόνη πολύθρηνος·
4Mc 16:11	ουδ' αν αποθάνω, θάψοντα των υιών έξω τινά. - Αλλά τούτω τω θρήνω ουδένα ωλοφύρετο η ιερά και θεοσεβής μήτηρ,
4Mc 16:12	ουδ' ίνα μη αποθάνωσιν απέτρεπεν αυτών τινα ουδ ως αποθνησκόντων ελυτήθη·
4Mc 16:13	αλλ' ωσπερ αδαμάντινον έχουσα τον νουν και εις αθανασίαν ανατίκτουσα τον των υιών αριθμόν, μάλλον υπέρ της ευσεβείας επί τον θάνατον αυτους προετρέπετο ικετεύουσα.
4Mc 16:14	ω μήτηρ δι' ευσέβειαν Θεού στρατιώτι, πρεσβύτι, και γύναι, δια καρτερίαν και τύραννον ενίκησας και έργοις δυνατωτέρα και λόγοις ευρέθης ανδρός.
4Mc 16:15	και γαρ ότε συνελήφθης μετά των παιδων, ειστήκεις τον Ελεάζαρον ορώσα βασανιζόμενον και έλεγες τοις παισίν εν τη εβραϊδι φωνή.
4Mc 16:16	ω παίδες, γενναίος ο αγών, εφ' ον κληθέντες υπέρ της διαμαρτυρίας του έθνους, εναγωνίσασθε προθύμως υπέρ του πατρίου νόμου.
4Mc 16:17	και γαρ αισχρόν τον μεν γέροντα τούτον υπομένειν τας δια την ευσέβειαν αληθόνας, υμάς δε τους νεανίσκους καταπλαγήναι τας βασάνους.
4Mc 16:18	αναμνήσθητε ότι δια τον Θεόν του κόσμου μετελάβετε, και του βίου απελεύσατε,
4Mc 16:19	και δια τούτο οφείλετε πάντα πόνον υπομένειν δια τον Θεόν,
4Mc 16:20	δι' ον και ο πατήρ ημών Αβραάμ έσπευδε τον εθνοπάτορα υιόν σφαγιάσαι Ισαάκ. και την πατρώαν χείρα ξιφηφόρον καταφερομένην επ' αυτόν ορών ο Ισαάκ ουκ έπτυξεν.
4Mc 16:21	και Δανιήλ ο δίκαιος εις λέοντας εβλήθη, και Ανανίας και Αζαρίας και Μισαήλ εις κάμινον πυρός απεσφενδονήθησαν και υπέμειναν δια τον Θεόν.
4Mc 16:22	και ημείς ουν την αυτήν πίστιν προς τον Θεόν έχοντες μη χαλεπαίνητε.
4Mc 16:23	αλόγιστον γαρ ειδότας ευσέβειαν μη ανθίστασθαι τοις πόνοις. -
4Mc 16:24	Δια τούτων των λόγων η επταμήτωρ ένα έκαστον των υιών παρακαλούσα, αποθανείν έπεισε μάλλον ή παραβήναι την εντολήν του Θεού.
4Mc 16:25	έτι δε και ταύτα ειδοτές ότι οι δια τον Θεόν αποθανόντες ζώσι τω Θεω, ωσπερ Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ και πάντες οι πατριάρχαι.
4Mc 17:1	Ελεγον δε και των δορυφόρων τινές ως ότε έμελλε και αυτή συλλαμβάνεσθαι προς θάνατον, ίνα μη ψαύσειέ τις του σώματος εαυτής, εαυτήν έρριψεν κατά της

	πυράς.
4Mc 17:2	ω μήτηρ συν επτά παισὶ καταλύσασα την του τυράννου βίαν και ακυρώσασα τας κακάς επινοίας αυτού και επιδείξασα την της πίστεως γενναιότητα.
4Mc 17:3	καθάπερ γαρ συ στέγη επί τους στύλους των παιδων γενναίως ιδρυμένη, ακλινής υπήνεγκας τον δια των βασάνων σεισμόν.
4Mc 17:4	θάρρει τοιγαρούν, ω μήτηρ ιερόψυχε, την ελπίδα της υπομονής βεβαίαν έχουσα προς τον Θεόν.
4Mc 17:5	ουχ ούτω σελήνη κατ' ουρανόν συν άστροις σεμνή καθέστηκεν, ως συ τους ισαστέρους επτά παίδας φωταγωγήσασα προς την ευσέβειαν έντιμος καθέστηκας Θεω και εστήρισαι εν ουρανω συν αυτοίς·
4Mc 17:6	ην γαρ η παιδοποιΐα σου από Αβραάμ του πατρός. -
4Mc 17:7	Ει δε εξόν ημίν ην, ωσπερ επί τινος πίνακος, ζωγραφήσαι την της ευσεβείας σου ιστορίαν, ουκ αν έφριπτον οι θεωρούντες μητέρα επτά τέκνων δι' ευσέβειαν ποικίλας βασάνους μέχρι θανάτου υπομείναςαν;
4Mc 17:8	και γαρ άξιον ην και επί αυτού του επιταφίου αναγράψαι και ταύτα τοις από του έθνους εις μνείαν λεγόμενα·
4Mc 17:9	ενταύθα γέρων ιερεύς και γυνή γηραιά και επτά παίδες εγκεκήδευται δια τυράννου βίαν, την Εβραίων πολιτείαν καταλύσαι θέλοντος,
4Mc 17:10	οί και εξεδίκησαν το έθνος εις Θεόν αφορώντες και μέχρι θανάτου τας βασάνους υπομείναντες. -
4Mc 17:11	Αληθώς γαρ ην αγών θείος ο δι' αυτών γεγενημένος.
4Mc 17:12	ηθλοθέτει γαρ τότε αρετή δι' υπομονής δοκιμάζουσα· το νίκος αφθαρσία εν ζωή πολυχρονίω.
4Mc 17:13	Ελεάζαρ δε προηγωνίζετο, η δε μήτηρ των επτά παιδων ενήθλει, οι δε αδελφοί ηγωνίζοντο·
4Mc 17:14	ο τύραννος αντηγωνίζετο, ο δε κόσμος και ο των ανθρώπων βίος εθεώρει·
4Mc 17:15	θεοσέβεια δε ενίκα, τους εαυτής αθλητάς στεφανούσα.
4Mc 17:16	Τίνες ουκ εθαύμασαν τους της θείας νομοθεσίας αθλητάς;
4Mc 17:17	τίνες ουκ εξεπλάγησαν; - Αυτός γε τοι ο τύραννος και όλον το συνέδριον αυτών εξεθαύμασαν αυτών την υπομονήν.
4Mc 17:18	δι' ην και τω θείω νυν παρεστήκασι θρόνω και τον μακάριον βιούσιν αιώνα.
4Mc 17:19	και γαρ φησιν ο Μωσής· και πάντες οι ηγιασμένοι υπό τας χειράς σου.
4Mc 17:20	και ούτοι ουν οι αγιασθέντες δια Θεόν τετίμηνται ου μόνον ταύτη τη τιμή αλλά και τω δι' αυτούς του έθνους ημών τους πολεμίους μη επικρατήσαι

4Mc 17:21	και τον τύραννον τιμωρηθήναι και την πατρίδα καθαρισθήναι,
4Mc 17:22	ωσπερ αντίψυχον γεγονότας της του έθνους αμαρτίας· και δια του αίματος των ευσεβών εκείνων και του ιλαστηρίου θανάτου αυτών η θεία πρόνοια τον Ισραήλ προκακωθέντα διέσωσε.
4Mc 17:23	προς γαρ την ανδρείαν αυτών της αρετής και την επί ταις βασάνοις αυτών υπομονήν ο τύραννος απιδών Αντίοχος, ανεκήρυξε τοις στρατιώταις αυτού εις υπόδειγμα την εκείνων υπομονήν.
4Mc 17:24	έσχε τε αυτούς γενναίους και ανδρείους εις πεζομαχίαν και πολιορκίαν και εκπορθήσας ενίκησε πάντας τους πολεμίους.
4Mc 18:1	Ω των Αβραμιαίων σπερμάτων απόγονοι παίδες Ισραηλίται, πείθεσθε τω νόμω τούτω και πάντα τρόπον ευσεβείτε,
4Mc 18:2	γινώσκοντες ότι των παθών δεσπότης εστίν ο ευσεβής λογισμός και ου μόνον των ένδοθεν, αλλά και των έξωθεν πόνων·
4Mc 18:3	ανθ' ων δια την ευσέβειαν προέμενοι τα σώματα τοις πόνοις εκείνοι, ου μόνον υπό των ανθρώπων εθαυμάσθησαν, αλλά και θείας μερίδος κατηξιώθησαν.
4Mc 18:4	και δι' αυτούς ειρήνευσε το έθνος, και την ευνομίαν την επί της πατρίδος ανανεωσάμενοι εκπεπολιορκήκασιν τους πολεμίους.
4Mc 18:5	και ο τύραννος Αντίοχος και επί γης τετιμώρηται και αποθανών κολάζεται· ως γαρ ουδέν ουδαμώς ίσχυσεν αναγκάσαι τους Ιεροσολυμίτας αλλοφυλήσαι και των πατριών εθών εκδικαιτηθήναι, τότε δη απάρας από των Ιεροσολύμων εστρατοπέδευσεν επί Πέρσας.
4Mc 18:6	έλεγε δε η μήτηρ των επτά παιδων και ταύτα τα δικαιώματα τοις τέκνοις·
4Mc 18:7	ότι εγώ εγεννήθην παρθένος αγνή και ουχ υπερέβην τον πατρικόν οίκον, εφύλασσον δε την ωκοδομημένην πλευράν.
4Mc 18:8	ουδέ έφθειρέ με λυμεών ερημίας φθορεύς εν πεδίω, ουδέ ελυμήνατό μου τα αγνά της παρθενίας λυμεών απατηλός όφισ· έμεινα δε χρόνον ακμής συν ανδρί.
4Mc 18:9	τούτων δε ενηλικων γενομένων ετελεύτησεν ο πατήρ αυτών, μακάριος μεν εκείνος, τον γαρ της ευτεκνίας βίον επιζήσας τον της ατεκνίας ουκ ωδυνήθη καιρόν.
4Mc 18:10	ος εδίδασκεν υμάς, έτι ων συν υμίν, τον νόμον και τους προφήτας.
4Mc 18:11	τον αναιρεθέντα Αβελ υπό Κάϊν, ανεγίνωσκε τε υμίν και τον ολοκαρπούμενον Ισαάκ και τον εν φυλακή Ιωσήφ.
4Mc 18:12	έλεγε δε υμίν τον ζηλωτήν Φινεές, εδίδασκέ τε υμάς τους εν πυρί Ανανίαν και Αζαρίαν και Μισαήλ.
4Mc 18:13	εδόξαζε δε και τον εν λάκκω λεόντων Δανιήλ, ον και εμακάριζεν.
4Mc 18:14	υπεμίμησκει δε υμάς και την Ησαΐου γραφήν την λέγουσαν· καν δια πυρός

	διέλθης, φλόξ ου κατακαύσει σε.
4Mc 18:15	τον υμνογράφον εμελώδει υμίν Δαυίδ τον λέγοντα· πολλαί αι θλίψεις των δικαίων, και εκ πασών αυτών ρύσεται αυτούς ο Κύριος.
4Mc 18:16	τον Σαλομώντα επαροιμιάζεν υμίν τον λέγοντα· ξύλον ζωής εστι πάσι τοις ποιούσιν αυτού το θέλημα.
4Mc 18:17	τον Ιεζεκιήλ επιστοποιείτο τον λέγοντα· ει ζήσεται τα οστά τα ξηρά ταύτα;
4Mc 18:18	ωδήν μεν γαρ, ην εδίδαξε Μωϋσής, ουκ επελάθετο την διδάσκουσαν και λέγουσαν· εγώ αποκτενώ και ζήν ποιήσω·
4Mc 18:19	αύτη η ζωή υμών και η μακρότης των ημερών.
4Mc 18:20	Ω πικράς της τότε ημέρας και ου πικράς, ότε ο πικρός Ελλήνων τύραννος πυρ φλέξας λέβησιν ωμοίς και ζέουσι θυμοίς αγαγών επί τον καταπέλτην και πάσας τας βασάνους αυτού τους επτά παίδας της Αβρααμίτιδος
4Mc 18:21	και τας των ομμάτων κόρας επήρωσε και γλώσσας εξέτεμε και βασάνοις ποικίλαις απέκτεινεν.
4Mc 18:22	υπέρ ων η θεία δίκη μετήλθε και μετελεύσεται τον αλάστορα τύραννον.
4Mc 18:23	οι δε Αβρααμιαίοι παίδες συν τη αθλοφόρω μητρί εις πατέρων χορόν συναγελάζονται ψυχάς αγνάς και αθανάτους απειληφότες παρά του Θεού,
4Mc 18:24	ω η δόξα εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.